

BIBL. NAZ.
VIA Capaccio 31

RACCOLTA
VILLAROSA

F
108

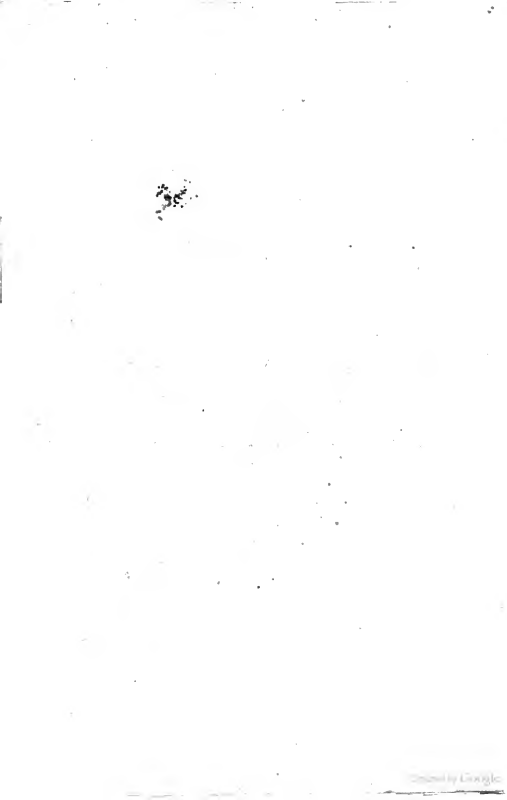
NAPOLI

Digitized by Google

R. 108 F. 108.

AVGVSTINI
BARBOSÆ.
I. V. D. LVSITANI,
TRACTATVS
VARI.

597482

100 F 116

AUGUSTINI BARBOSÆ.

I. V. D. LVSITANI,

PROTONOTARII APOSTOLICI.

*Olim Sacra Congregationis Indicis Consultoris, & insignis Ecclesia
Vsmaranensis Thesaurarij maioris,*

NUNC VERO EPISCOPI VGENTINI, ET A CONSILIIIS
D. PHILIPPI IV. Hispaniarum Regis Catholici.

TRACTATUS VARIJ:

- QVORVM
- I. De Axiomatibus Iuris vsusfrequentioribus.
 - II. De Appellatiua verborum vtriusque Iuris significatione.
 - III. De locis communibus argumentorum Iuris.
 - IV. De Clausulis vsusfrequentioribus.
 - V. De Dictionibus vsusfrequentioribus.

Circa iudiciorum, contractuum, vitimarum voluntatum, & delictorum cognitionem, in
disputando, & consulendo valde viles, & necessarij.

Nunc recens recogniti, & prater illa, quae passim obiter intertexta, multis sacra Rota decisionibus, & quamplurimis
Doctorem iam veterum, quam recentiorum resolutionibus illustrati, quae hic insulis [] dignosci poterunt.

Accesserant SUMMA recens, & INDICES Axiomatum, Appellatiuorum, Locorum communium,
Clausularum, Dictionum, & Rerum verborumque locupletissimi.

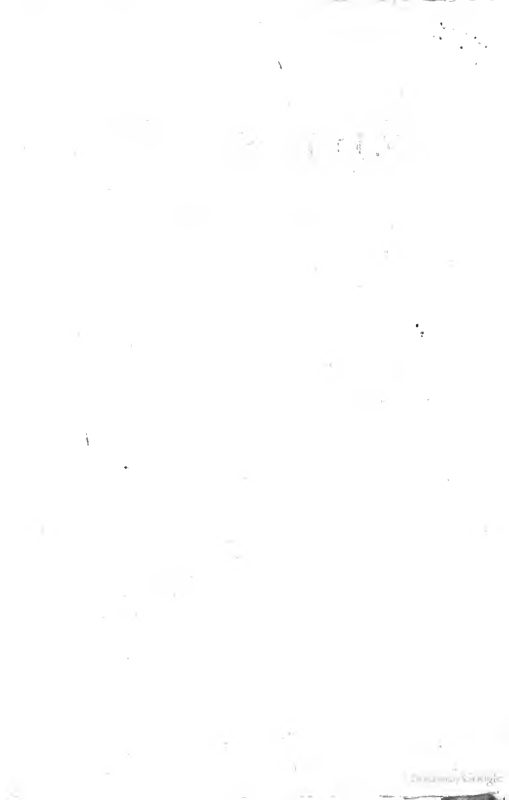
LVGDVNI,

Sumptibus PHILIPPI BORDE, LAVRENTII ARNAVD,
& CLAVDII RIGA VD, in via Mercatoria, sub signo Temporis.

M. D. C. L. I.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

NOBILISSIMO AMPLISSIMOQVE D.

D. PETRO DE SEVE,
BARONI DE FLECHERES,
Domino de Fareins, Villetre, & Grelonges,
Regis Consiliario, & in Præfectura Lugdu-
nensi Prætori, necnon Præsidi dignissimo, &
Præposito Mercatorum meritissimo.

DVM Lugdunum tota sibi Te in
Mercatorum Præpositum euectum
plaudit, PRÆTOR ILLUSTRIS-
SIME, cuiusvis est amanti Patriam &
sibi plaudere; nam in Urbis publica gratulatione
conticeicere Cuius non est; quando & membra
iuuant, quæ corpori profunt, nec magis mens pu-
blica, quàm per omnium priuatorum sensus ape-
ritur. Ego tanto in gratulantium numero, ne
commodis tum priuatis, tum publicis aduersus
videar, muneri meo deesse nolui; accessi verendos
illos tuos postes salutator; & vt acceptius officiũ
esset, admissorem, non incommodum puto, ap-
pellaui. Is Barbosa est, peritia iuris iam celebris,
celebrior postmodum nominis Tui futurus titu-

lo. Cui enim Tua illa dignissima merita non concilient amplitudinem ? Vix adolescens in Consistorio magno Senator sedisti, Tibi stadium aperuit quod claudit aliis, in ætate prima iam ultimæ votum adeptus es; & si perrexisses, quid non seni sperandum, cui iuueni tanta concedebant? Currentem Patria reuocauit, ne sibi perires, perire Tibi iustas spes voluit; felix quod apud Te, ipso Te plus valuerit, infelix fortasse quod progressus tam faustos sui Ciuis inhibuerit, nisi & ipse fortunam suam in consulendo Patriæ collocasset. Rediisti ergo ad Patriam maior, quia minor; vni Vrbi Te dedisti, qui omnium eras; contraneis Tuis ius dixisti, ne quis iis in iure contra ius diceret, ex Sacrario Themidis in atrium processisti; Beneficiorum quæ Patriæ parares conscius, æquitatis Norma, legum Anima, virtutum Idea, coram Tuis in rationem omnem profuturus. Minus esset lites æquitate summa disceptare, cuique ius reddere, & à Tribunali Iustitiæ tot Scyllas & Charybdes dispellere, nisi & mores pronuntiatis Tuis consentirent, & quod ius voce dicis, sancires opere. Plus Tibi Iudici debet Patria quo taces, quàm quo loqueris; isto paucos à litigantium dolis tueris; illo salutis & integritati omnium consulis. Iuuas omnes etiam dum vacas, priuatâ vitâ publicum promoues, &
dum

dum maximè à Themidis muniis feriaris. Iudicis
imples dignissimi partes , nonnullibi exhibens
æquitatis normam & regulam. Vnde cùm , cui
tanta debet, quod redderet Patria non haberet,
dedit summum quod habuit, & Prætorem æquif-
simum in Præpositum sibi adsciuit, ne tibi semper
amor Patriæ in honoris dispendium esset; & ut
sibi plus prodesse, cùm plura posses. Quare &
boni consules si in publica Lugdunensium gra-
tulatione auctarium hoc gratitudini eorum ac-
cesserit; & amabis animum, qui quod per facul-
tates non licuit, seipso quantum Tuus est, palàm
facere ausus est. Vale & viue.

Tibi addictissimus & obsequentissimus,

LAVRENTIUS ARNAVD.

APPRO

A P P R O B A T I O.

E Go inscripſes de mandato Reuerendiſſi P. Fr. Nicolai Redulphij Sacri Palatii Apoſt. Magiſtri, vidi, & inoſſenſio pede perlegi Opos variarum tractationum D. Auguſtini Barboſæ Luſitani, extimij V. l. periri, adeo quod in eo nihil bonis motibus vel Religioni contrariū teperi, immo potius vtiliſſimum, quod peſſo mandetur exiſtimo. Romæ hac die 18 Aprilis 1629.

IOAN. FRANCISCVS Ferencilius, manu propria.

Imprimetur. Fr. Nic. R. S. D. Oudin. Prædic. S. Palat. Mag.

A P P R O B A T I O.

AVGUSTINI BARBOſæ Opus, quod inſcribitur, VARIÆ TRACTATIONES IVRIS, in quibus cōtinentur quinq; Tractatus legales, &c. autē perlegi, & cum in illo omnia ſana ſint, & nihil quod à fide diſcrepet, & ita, in commune bonum & commodum in lucem prodire, & ita ſentimus. Actum Lugdunæ 10 Maij 1630.

Fr. Robertus Berthelot, Epſ. Damſci.

Fratr Julianus Ioubert, Magiſter & Prior Conuectus Lugdunenſis Ordinis Fratrum Predicatorum.

Fr. Claudius Corbet.

Extraict du Priuilege du Roy.

N OVIS par la grace de Dieu Roy de France, & de Navarre. A nos amez, & Feaux Conſeillers, les Gens tenants nos Cours de Parlemens, Maſtres des Requelles ordinaires de noſtre Hoſtel, Baillifs, Preuoſts, leurs Lieutenants, & à tous autres nos Juſticiers, & Officiers qu'il apparriendra, Salut. Noſtre cher & bien Amé Arnand Laurens Mareband Libraire en noſtre ville de Lyon, nous a fait remonſtrer qu'y auat cy-deuant imprimé, tant ce ſoo particulier, qu'en compagnie du Sieur Laurens Dorand, diuers traittez, & ouvrages du Docteur Auguſtin de Barboſa, aucuns deſquels deſiât reimprimer, reueus, & augmentez par l'Auteur, meſme xiane le droit dudit Sieur Dorand, & craignant que quelques autres Libraires de noſtre ville de Lyoo, ou d'ailleurs n'eulſſent le meſme deſſein, & que ce faiſant il ne demeurât fruſtré de ſon travail, & peine, & du rembourſement des grands ſoins, & deſpences, tant luy que ledit Sieur Dorand ont fais pour s'acquies les manſcrits dudit Auteur. Ce qui tournoit au grand preiudice, & ruine totale dudit Arnand, s'il n'auoit ſur ce nos lettres neceſſaires, requerrant humblement ſcelles. A CES CAUSES, Deſirant bien, & fauorablement traiter led Expoſant, nous luy auons permis, & permettons par ces preſentes de reimprimer ou faire reimprimer, vendre, & diſtribuer par toutes les terres, & Seigneuries de noſtre obeyſſance, toutes les eſcriptes cy-deuant imprimées ou manſcrits dudit Auguſtin Barboſa en telle forme, & caractere, & en tel volume, & totant de fois que bon luy ſemblera durant le temps, & eſpace de dix ans, à compter du iour que leſdits liures ſeront acheuez d'imprimer. Defendans à tous Libraires, Imprimeurs, & autres d'imprimer, ou faire imprimer, & contrefaire leſdits liures, à peine de trois mil liures d'amende, applicable, vn tiers à Nous, vn tiers à l'Hoſtel. Dieu de noſtre ville de Lyon, & l'autre tiers aud Expoſant, & de conſiſcation des exemplaires, tous deſpens, dommages, & interſſs enuers luy à la charge de mettre deux exemplaires de ſdits liures en noſtre Bibliothèque publique, & vn en celle de noſtre treſcher, & Feal le Sieur de l'Aubeſpine Marquis de Châteaufort, Garde des Sceaux de France auant que de les expoſer en vente, à peine de nullité des preſentes. Si vous mandons que tout le contenu en ſcelles, vous faciez ſouffrir iour, & viſer ledit expoſant plaineſment, & paſſiblement, ledit Expoſant, & ceux qui auront droit de luy, ſans ſouffrir qu'il leue loir ſur ou donné aucun trouble ny empeschement. Mandons au premier noſtre Huſſier ou Sergent ſur ce requis, faire poſer l'exécution, tons actes, exploits, & ſuiſſes neceſſaires, ſans demander autre permiſſion, nonobſtance oppositions ou appellations quelconques, clameur de haro, chartre normande priſe à partie, & autres lettres à ce contraires. Voulons qu'en mettant au commencement deſdits liures, copie des preſentes, ou extraict d'icelles, elles ſoient tenues pour deuement ſignifiées Car tel eſt noſtre plaſir DONNÉ à Paris le vingt-fixieme iour de Iuin l'an de Grace mil ſix ceos cinquante, & de noſtre Regne le huictieme.

Par le Roy en ſon Conſeil

BERVD.

S E R I E S A X I O M A T V M.

A		G	
AXIOM. I.	SOLVERE.	105	G Emisatio, Geminatio.
	pag.		ibid.
	Abstrahere.	106	Generalis.
	3	107	Genus.
	4	108	Grazare, Grauat.
	5		H
	6	109	H Abitus.
	7	110	Homo.
	8	111	Honor.
	9		I
	10	112	I Actare.
	11	113	Ignorantia, Ignotant.
	12	114	Illicito.
	13	115	Impedimentum.
	14	116	Impeditus.
	15	117	Inipetare.
	16	118	Impossibile, Impossibilis.
	17		ibid.
	18	119	Incertitudo.
	19	120	Locutio.
	20	121	Locommodum.
	21	122	Incoartipetati.
	22	123	Indefinita.
	23	124	Inferior.
	24	125	Infinis.
	25	126	Infortia.
	26	127	Intellectus.
	27	128	Intensio.
	28	129	Interesse.
	29	130	Interpretatio.
	30	131	Iudex.
	31	132	Iudicium.
	32	133	Iura.
	33	134	Iuramentum.
	34	135	Ius.
			L
		136	L Ex.
		137	Liber, Libera.
		138	Liberalitas, Liberalitas.
		139	Locupletari, Lucrom.
			M
		140	M Alor, Maior, Magis.
		141	Malè, Malum.
		142	Malus.
		143	Malitia.
		144	Mandatum.
		145	Medium.
		146	Melius.
		147	Membra.
		148	Ment.
		149	Meom.
		150	Minima.
		151	Modica.
		152	Mixrom.
		153	Mora.
		154	Mors, Mociens, Mortuus.
			Natur

August Barboza Trad. var.

N		
155	Natura, Naturale, Naturaliter.	106
156	Necessaria.	107
157	Necessitas.	ibid.
158	Negans, Negatio, Negarius.	109
159	Negligentia.	ibid.
160	Nemo.	ibid.
161	Nihil.	109
162	Non ens, non esse, non fieri.	ibid.
163	Nostura.	110
164	Nullum.	ibid.
O		
165	Obscuritas.	111
166	Odium.	ibid.
167	Officium.	112
168	Omne.	ibid.
169	Onus.	ibid.
170	Operarius.	113
171	Oppositum.	ibid.
172	Ordo.	ibid.
P		
173	Pactum.	ibid.
174	Pac, Paria.	ibid.
175	Parom.	116
176	Pecunia.	117
177	Periculum.	ibid.
178	Permissum.	ibid.
179	Plurales, Pluralitas.	ibid.
180	Plus.	118
181	Pena.	119
182	Possessor, Possidens.	120
183	Posteriora.	121
184	Potentia posse.	ibid.
185	Præscriptum.	ibid.
186	Præsumptio.	ibid.
187	Principium.	122
188	Prior.	ibid.
189	Privatio.	123
190	Privilegiatus, Privilegium.	ibid.
191	Probate, Probatio.	124
192	Procerium.	125
193	Prohibere, Prohibitum.	ibid.
194	Protestatio.	126
195	Provisio.	127
Q		
196	Qualitas, Quæ, Qualis, Quod.	ibid.
R		
197	Ratio, Ratiocinatio, Ratio.	129
198	Res.	ibid.
199	Res iudicata.	133
200	Relaxum, Referens.	ibid.
201	Remedium.	134
202	Reprobatio, Reprobatio.	ibid.
203	Reus.	135
S		
204	Separata.	ibid.
205	Sermo.	136
206	Sigillum.	137
207	Simile.	ibid.
208	Singula.	ibid.
209	Solutio, Solvens, Solus, Solus.	ibid.
210	Specialis.	137
211	Subiecta.	138
212	Subrogatum.	ibid.
213	Subtilitas.	139
214	Summa.	ibid.
215	Superfluitas, Superfluum.	ib.
T		
216	Tacens.	140
217	Taciturnum.	141
218	Tempus, Temporale.	142
219	Totum.	ibid.
220	Tortura, Torpe.	ibid.
V		
221	Verba.	143
222	Verisimile, Verisimilitudo.	148
223	Veritas.	149
224	Via.	ibid.
225	Vincens.	150
226	Vigilantes.	ibid.
227	Vias.	ibid.
228	Vitium.	ibid.
229	Voluntas.	151
230	Vile, Vile.	152

APPELLATIVORVM O R D O.

A			56 Coniuncti.	ibid.	110 Glass.	ibid.
APPELL. I.			57 Conlanginuel.	177	111 Grex.	ibid.
Abas 153			58 Confortes.	ibid.	H	
Abbatissa ib.			59 Contractus.	178	112 Habitaro, Habitatores.	
Abbaria ibid.			60 Controverfia.	ibid.	ibid.	
4 Acquisitio.	154		61 Conuentus.	ibid.	113 Hares, Hereditas.	235
5 Actio.	ibid.		62 Conuictus.	ibid.	114 Homocidium.	239
6 Acta.	ibid.		63 Creditor.	179	115 Hispania.	240
7 Actus.	ibid.		64 Culpa.	ibid.	116 Homo.	ibid.
8 Aduocatus.	ibid.		65 Cura, Curatus.	ibid.	I	
9 As.	155		66 Curiales.	180	117 Immobilia.	241
10 Aes.	ibid.		67 Curia.	ibid.	118 Infenscas.	ibid.
11 Edes.	ibid.		D		119 Instrumentum.	ibid.
12 Affinis, Affinitas.	ibid.		68 Annuum.	ibid.	120 Interesse.	242
13 Agnatus.	ibid.		69 Debitor, Decima.	181	121 Introitus.	ibid.
14 Alienatio.	157		70 Descendentes.	182	122 Index.	ibid.
15 Alimenta.	159		71 Dies.	184	123 Iumenum.	244
16 Amicitia.	160		72 Dignitas.	185	124 Ins.	ibid.
17 Annus.	ibid.		73 Diocesanus.	186	L	
18 Antiquitas.	161		74 Diocesis.	ibid.	125 Ans.	ibid.
19 Antiquum.	ibid.		75 Distributio.	ibid.	126 Lequm.	245
20 Atagonia.	ibid.		76 Districualis, Districus.	ibid.	127 Legatum.	ibid.
21 Apofelot.	ibid.		ibid.	187	128 Legumina.	ibid.
22 Arbor.	ibid.		77 Domicilium.	189	129 Lex.	ibid.
23 Argentum.	162		78 Domesticus.	ibid.	130 Liberi.	246
24 Armenta.	163		79 Dominium.	ibid.	131 Libertas.	247
25 Arma.	ibid.		80 Dominus.	188	132 Libertus.	ibid.
26 Artifex.	ibid.		81 Domus.	ibid.	133 Liber.	ibid.
27 Ascendens.	164		82 Domus materialis.	189	134 Ligna.	248
28 Añus.	ibid.		83 Donatio.	191	135 Linea.	ibid.
29 Atticus.	ibid.		84 Dos.	ibid.	136 Lis.	250
30 Avus.	ibid.		E		M	
B			85 Ecclesia.	ibid.	137 Alor.	ibid.
31 Bastardus.	165		86 Educario.	193	138 Malefactor.	251
32 Beneficium.	ibid.		87 Emolumentum.	ibid.	139 Marcus.	ibid.
33 Bestia.	166		88 Emptio.	ibid.	140 Marmes.	ibid.
34 Bladum.	ibid.		89 Episcopus.	ibid.	141 Mafculus.	ibid.
35 Bona.	ibid.		90 Equus, Equa.	196	142 Maffaricue.	252
C			91 Excommunicatio.	197	143 Marer.	ibid.
36 Anon.	168		92 Expensæ.	ibid.	144 Maximonim.	ibid.
37 Capitulum.	69		F		145 Melioramenta.	ibid.
38 Cardinalis.	ibid.		93 Facultas.	198	146 Membrum.	253
39 Cafamentum.	ibid.		94 Familia.	ibid.	147 Medicantes.	ibid.
40 Cafata.	ibid.		95 Familia feruilia.	201	148 Menfis.	256
41 Calitrom.	170		96 Familiares.	202	149 Mercator, Merc.	257
42 Cafus.	ibid.		97 Famulus.	ibid.	150 Meretrix.	ibid.
43 Cathedralis.	171		98 Fidelioffor.	203	151 Meum.	258
44 Causa.	ibid.		99 Filius.	ibid.	152 Miserabilis.	ibid.
45 Cautio.	ibid.		100 Flumen.	216	153 Molendinum.	259
46 Censura.	172		101 Focus.	217	154 Monachus.	ibid.
47 Cibna.	ibid.		102 Frater.	ibid.	155 Monasterium.	ibid.
48 Ciuis.	ibid.		103 Fructus.	218	156 Munera.	ibid.
49 Ciuitas.	173		104 Fruga.	220	157 Mori.	ibid.
50 Cippus.	174		105 Frumentum.	221	N	
51 Clerici.	175		106 Fundus.	ibid.	158 Atoralis.	261
52 Cognatus.	ibid.		107 Fuus, Funeralia.	222	159 Narus.	262
53 Cohærentia.	176		G		160 Naus.	ibid.
54 Collatio.	ibid.		108 Generatio, Genus.	223	161 Necellitine.	ibid.
55 Collegium, Collegiati.	ibid.		109 Granum.	224	162 Negotiator.	ibid.
<i>Angust. Barbafe Tract. var.</i>					225	163 Nepos.

163 Nepos.	163	103 Podere.	ibid.	143 Serni, Seruientes, & crucicorta.	
164 Nobilis.	164	104 Poma.	ibid.	199	
165 Nomen.	165	105 Populus.	ibid.	143 Soboles.	ibid.
166 Notorium.	ibid.	106 Poeta.	181	145 Solutio.	ibid.
167 Nouale.	166	107 Possessio.	ibid.	146 Sponsa.	ibid.
168 Nouerca.	ibid.	108 Posteritas.	ibid.	147 Spolia.	300
169 Numerus.	ibid.	109 Postici.	182	148 Spatium.	ibid.
170 Nuptiz.	ibid.	110 Posthumus.	184	149 Statutum.	301
171 Nurus.	166	111 Pornus.	ibid.	150 Stipra.	ibid.
O					302
171 Oblationes.	ibid.	112 Pratum.	ibid.	151 Substantia.	ibid.
173 Obuentiones.	ibid.	113 Prædecessor.	ibid.	152 Substitutio.	ibid.
174 Offensa.	ibid.	114 Prædium.	ibid.	153 Supplex.	ibid.
175 Officialis.	168	115 Prælarus.	ibid.	154 Successor.	303
176 Officium.	169	116 Præiudicium.	384	155 Superstes.	ibid.
177 Ordinatus.	170	117 Presbyter.	ibid.	156 Solpensio.	304
178 Oleum.	171	118 Pretium.	185	157 Sui.	ibid.
179 Ordo.	ibid.	119 Priocatus.	ibid.	T	
180 Originarius.	ibid.	120 Protatio.	ibid.	158 T Aberna.	ibid.
18 Ornamenta.	ibid.	121 Procurator.	ibid.	159 Tectum.	305
181 Oues	172	122 Progentes.	ibid.	160 Terra.	ibid.
P					ibid.
183 P Annos.	ibid.	123 Proles.	186	161 Territorium.	ibid.
184 Paracela.	ibid.	124 Propinquus.	ibid.	162 Testamcorum.	ibid.
185 Parentes.	173	125 Proprietas, proprium.	ibid.	163 Testes.	306
186 Pars.	174	126 Prolepsis.	188	164 Tricium.	ibid.
187 Patres.	ibid.	127 Prouentus.	ibid.	165 Turris.	ibid.
188 Patrimonium.	ibid.	128 Prouisio.	189	V	
189 Patriarchæ.	ibid.	129 Proximus, Proximior.	ibid.	166 V Acastio.	ibid.
190 Pater.	ibid.	130 Pupillus.	190	167 Venditio.	ibid.
191 Patrons.	175	R		168 Vellus.	307
192 Pauper.	ibid.	131 R Editus.	191	169 Via.	ibid.
193 Pecus.	ibid.	132 Regalia.	192	170 Vidualia.	ibid.
194 Peculium.	176	133 Religiosus.	193	171 Vectus.	ibid.
195 Pennus.	ibid.	134 Reliqua.	ibid.	172 Vidua.	309
196 Pecunia.	ibid.	135 Rca.	ibid.	173 Vinca.	ibid.
197 Permutatio.	ibid.	136 Residuum.	196	174 Vinum.	ibid.
198 Persona.	177	137 Religatio.	ibid.	175 Vniuersitas.	310
199 Periculum.	ibid.	S		176 Vitis.	311
200 Perrincitiz.	178	138 Sanguis.	ibid.	177 Viosfructus.	ibid.
201 Plebs.	ibid.	139 Semen.	ibid.	178 Volnus.	ibid.
202 Plus.	179	140 Securitas.	ibid.	179 Vxor.	ibid.
	180	141 Satisfactio.	197		
		142 Sententia.			

LOCI

L O C I A R G V M E N T O R V M I V R I S

A

Loc. tab. **S**OLUTIONES
ad exco[m]muni-
catione[m] pag. 313.

- 1 Absolutio. *ibid.*
- 2 Actore ad rem. 314.
- 3 Adoptione[m] ad legitimatio-
nem. *ibid.*
- 4 Advocato ad procuratorem.
ibid.
- 5 Equiparatis. *ibid.*
- 6 Alimentis ad dotem. 315.
- 7 ad legitimam. *ibid.*
- 8 ad annuum legatum. *ibid.*
- 9 ad piam causam. *ibid.*
- 10 Antecedenti. *ibid.*
- 11 Appellatione ad exceptio-
nem. *ibid.*
- 12 ad recusationem. *ibid.*
- 13 ad supplicationem. *ibid.*
- 14 Arbitro ad delegatum. *ibid.*
- 15 Attrogatione ad legitimatio-
nem. *ibid.*
- 16 Auctoritate Doctorum. 316.
- 17 Aristotelis, seu aliter mag-
ni vici. *ibid.*
- 18 Maiorum. *ibid.*

B

- 19 Bello ad pestem *ibid.*
- 20 Beneficia ad officia. *ibid.*

C

- 21 Causa vero ad factum. *ibid.*
- 22 Causa. *ibid.*
- 23 Causa cessante. *ibid.*
- 24 Causa testari ad causam to-
testari. *ibid.*
- 25 Charitativo subsidio ad de-
cimam Papalem. *ibid.*
- 26 Civilibus ad criminalia. *ibid.*
- 27 Collatione ad imputatio-
nem. 317.
- 28 Communiter contingenti-
bus, seu accide[n]tibus. *ibid.*
- 29 Connexis. 318.
- 30 Legitimantur plurius le-
gum, seu statutorum. *ibid.*
- 31 Consequentis concessione ad
antece[n]dens. *ibid.*
- 32 Constitutione municipalis &
statuto ad rescripta. *ibid.*
- 33 Consuetudine ad pactum. *ib.*
- 34 ad privilegium. *ibid.*
- 35 ad statutum. *ibid.*
- 36 ad legem. *ibid.*
- 37 Contractibus ad iudicē 319.
- 38 ad scientiam, & è contrā. *ib.*
- 39 ad victimas voluntates, & è
contrā. *ibid.*

Angl. Barbose Trall. varj.

- ad legata. *ibid.*
- ad fideicommissa. *ibid.*
- ad delicta. *ibid.*
- Contractu[m] mutui ad con-
tractum census. *ibid.*
- Contractu[m] ad quasi contra-
ctum. *ibid.*
- ad distractum. *ibid.*
- 27 Contractu scilicet. 320.
- 28 Contractus. 321.
- 29 Conuentione ad statum. *ibid.*
- 30 Cotrelatiui. *ibid.*
- 31 Crimine laice maiestatis ad
crimen heresis. 324.

D

- 32 Debitore ad creditorem.
ibid.
- 33 Decimis ad oblationes factas
Ecclesie. *ibid.*
- 34 Definitione. *ibid.*
- 35 Delegato ad arbitrium, & è
contrā. *ibid.*
- 36 Delegato & subdelegato
ad procuratorem, vel lob-
litatorem. *ibid.*
- 37 Delictis ad contractus. *ibid.*
- 38 Dispositione[m] extra ad excep-
sam. *ibid.*
- 39 Dispositiua legis ad dispo-
sitionem testatoris. *ibid.*
- 40 Dispositione statuti ad dis-
positione[m] testamenti. 325.
- 41 Dispositiui in testamento ad
codicillorum declaratio-
nem. *ibid.*
- 42 Diversis ad diuersa. *ibid.*
- 43 Distinctilibus ad indistincti-
lis. *ibid.*
- 44 Dote ad piam causam. *ibid.*
- 45 ad alimenta. *ibid.*
- 46 ad legitimam. *ibid.*
- 47 Dote carnali ad dotem spi-
ritualem. *ibid.*
- 48 Dote ad studium. *ibid.*

E

- 49 Ecclesia ad Hospitale. 326
- 50 ad minorem. *ibid.*
- 51 ad Fiscum. *ibid.*
- 52 ad feudum. *ibid.*
- 53 Effectus ad causam. *ibid.*
- 54 Emancipatione ad legitimati-
onem. *ibid.*
- 55 Emphyteusi ad locutionem.
ibid.
- 56 ad feudum. *ibid.*
- 57 ad maiorem. *ibid.*
- 58 ad vsumfructum. *ibid.*
- 59 Erymologia. *ibid.*
- 60 Expectantia. 327

F

- 61 Falcidia ad Trebellianicam,
& è contrā. *ibid.*
- 62 Falcidia, & Trebellianica
ad legitimam. *ibid.*
- 63 Feodo ad maiorem, seu pri-
mogenituram. *ibid.*
- 64 ad Emphyteusim. 328
- 65 ad Regnum. *ibid.*
- 66 ad officium. *ibid.*
- 67 ad inspectionem. *ibid.*
- 68 ad fideicommissum. *ibid.*
- 69 ad ultimas voluntates. *ibid.*
- 70 Fideicommissum ad Regnum.
ibid.
- 71 ad feudum. *ibid.*
- 72 ad maiorem. *ibid.*
- 73 Fisco ad Ecclesiam. 329
- 74 ad dotem. *ibid.*
- 75 Foro exteriori, ad forum in-
teriori, & è conuerso. *ibid.*
- 76 Foro fori. 331

G

- 77 Gabella ad laudemium. *ib.*
- 78 Genere ad speciem. *ibid.*
- 79 Impossibili. *ibid.*
- 80 Inclusionem. *ibid.*
- 81 Innocentio turoci ad inten-
tariam, seu descriptione[m] fac-
ciendam per heredem. 332.
- 82 Iudicis ad contractus. *ibid.*
- 83 ad ultimas voluntates. *ibid.*
- 84 ad arbitria. *ibid.*
- 85 Iurispactionis ad primoge-
nituram. *ibid.*
- 86 Interparochialis libertatem
ad feudum. *ibid.*

L

- 87 Legato ad donationem.
ibid.
- 88 Legato libertatis ad lega-
tum p[ro]prie causae. *ibid.*
- 89 Legato ad beneficium. *ibid.*
- 90 Lege ad pactum. *ibid.*
- 91 ad testatoris voluntate[m]. *ib.*
- 92 Lege animata ad inanima-
tam. *ibid.*
- 93 Legibus communibus Ro-
manorum ad ordinatio-
nem successio[n]is regno-
rum. *ibid.*
- 94 Legitima ad debitum ex sta-
tuto. 333
- 95 ad Trebellianicam. *ibid.*
- 96 ad dotem. *ibid.*
- 97 ad alimenta. *ibid.*
- 98 Legitimatione ad depositio-
nem. *ibid.*

8

3

pd

- ad ingenuitatem. *ibid.*
 Legitimè natus ad legitimam. *ibid.*
 63 Libertate ad legitimatorem *ibid.*
 ad pias causas, & è contra. *ibid.*
 64 Liberto ad vassallum. *ibid.*
 65 Loco, vel tempore ad personam, & è conuerso. *ibid.*
 Loco ad tempus, & è contra. 334
- M**
- 66 **M**aiorem ad Regnum. *ib.*
 ad feudum. *ibid.*
 ad usufructum. *ibid.*
 ad suspensum & annu-
 uerfiam. *ibid.*
 67 Maiori ad minores. *ibid.*
 68 Maioritate, vel paritate ratio-
 nis. 335
 69 Mandato procuratorio ad
 mandatum testificationis.
 336
 ad ratificationem. *ibid.*
 70 Matrimonio criminali ad spi-
 rituales. *ibid.*
 71 Milite armate milite ad mi-
 litem celestis militiae. *ibid.*
 Milite armato ad Aduoca-
 tum. *ibid.*
 Milite ad Doctorem. *ibid.*
 72 Minore ad Ecclesiam. *ibid.*
 ad Fiscum. 337
 73 Minori ad maiorem. *ibid.*
 74 Morre civili ad naturalem. *ib.*
 75 Multo magis quod est foris
 aliis. 338
- N**
- 76 **N**on nominato. *ibid.*
- O**
- 77 **O**fficio ad beneficium. *ib.*
 Officiali ad tutorem. *ib.*
 Officiali perpetuo ad officiale
 ad beneficium. *ibid.*
 78 Operis libertorum ad feudum.
ibid.
 79 Oppositis. *ibid.*
 80 Ordine litterarum. *ibid.*
- P**
- 81 **P**actum ad statum. 339
 ad consuetudinem. *ibid.*
 ad prescriptionem. *ibid.*
 ad legem. *ibid.*
- 82 Parte ad totum. *ibid.*
 83 Persona ad rem. *ibid.*
 ad locum. *ibid.*
 ad tempus. *ibid.*
 84 Prescriptione ad consuetudi-
 nem. 340
 ad pactum. *ibid.*
 85 Presenti ad pretitum. *ibid.*
 86 Primo ad ultimum. *ibid.*
 87 Principali ad accessorium. *ib.*
 88 Privilegio ad consuetudi-
 nem. *ibid.*
 89 Procuratore ad tutorem. *ibid.*
 Procuratore iudiciali ad dele-
 gatum. *ibid.*
 90 Promissione dotis ad tradi-
 tionem. *ibid.*
 91 Proximi generalitate. *ibid.*
 92 Pupillo ad Ecclesiam. *ibid.*
 ad Rempubicam. *ibid.*
- R**
- 93 **R**atificatione ad manda-
 tum. 341
 94 Ratione cessante. *ibid.*
 Ratione naturali & rebus
 sumptis. *ibid.*
 95 Re ad personam. *ibid.*
 ad tempus. *ibid.*
 ad locum. *ibid.*
 Re factum ad usurarium. *ibid.*
 96 Recusatione ad appellationem
 & è contra. *ibid.*
 97 Regno ad maiorem. *ibid.*
 98 Rubrica. 342
- S**
- 99 **S**ententiâ ad statum. *ibid.*
 ad testamentum. *ibid.*
 ad confessionem procurato-
 ris. *ibid.*
 ad procuratorem. *ibid.*
 Sententiâ iuris ad sententiam
 hominis. *ibid.*
 100 Seruo ad Monachum. *ibid.*
 101 Simili ad Simile. 343
 102 Solitis. *ibid.*
 103 Speciali. *ibid.*
 104 Specie ad genus. 344
 105 Statuto ad pactum. *ibid.*
 ad contractum. *ibid.*
 ad consuetudinem. *ibid.*
 ad ultimam voluntatem. *ib.*
 ad sententiam. *ibid.*
 106 Substitutione pupillari ad
 exemplarem. *ibid.*
- 107 Successione ad accusatio-
 nem. *ibid.*
 ad legitimam. *ibid.*
 108 Sufficiens partium enume-
 ratione. *ibid.*
 109 Superfluitate evitanda. 345
- V**
- 110 **T**empore ad tempus. *ib.*
 ad locum. *ibid.*
 ad rem. *ibid.*
 ad personam. *ibid.*
 111 Testamento ad statum. *ib.*
 ad sententiam. *ibid.*
 ad iudicium, & è conuerso.
ibid.
 Testamento inter liberos ad
 testamentum ad pias cau-
 sas. *ibid.*
 112 Testatore ad legem. *ibid.*
 ad statum. 346
 ad contrahentem. *ibid.*
 113 Testium depositione ad in-
 strumentum, seu scriptu-
 ram. *ibid.*
 Teste ad Notarium, seu in-
 strumentum Notarii. *ibid.*
 ad accusatorem. *ib.*
 114 Toto ad partem. *ibid.*
 115 Transactione ad arbitramen-
 tum, seu compromissum, &
 è contra. *ibid.*
 116 Tributo ad decimam. *ibid.*
 117 Tutore ad syndicum. *ibid.*
 Tutore suspecto ad iudi-
 cem ordinarium inspe-
 ctum. *ibid.*
 Tutore ad Praetorem. *ibid.*
- V**
- 118 **V**assallo ad libertum. *ib.*
 119 Vectigalibus & gabellis
 ad collectas. 347
 120 Venditione ad locatorem.
ibid.
 121 Verosimili mente statuentis,
 vel testatoris. *ibid.*
 122 Vltimis voluntatibus ad con-
 tractus. 348
 ad iudicia. *ibid.*
 123 Vocatione actus ad passiv-
 um. *ibid.*
 124 Vusufructu ad alimentum. *ib.*
 Vusufructuario ad Emphy-
 tiam. *ibid.*
 125 & vlt. Vsu patris familias. *ib.*

CLAVSVLÆ.

A

CLAVE. 1

CESSORIA. pag. 350

- 1 Actum, &c. 351
- 2 Ad beneplacitum, &c. ibid.
- 3 Ad habendum, &c. 353
- 4 Ad instar alierius Ecclesie. 355
- 5 Ad libitum suum, vel pro libito suæ voluntatis, 356
- 6 Amoro quolibet illicito detentore. ibid.
- 7 Antefecti. 358
- 8 Appellatione remota. 359
- 9 Arbitrio Rector. 362
- 10 Arbitrio suo. 364
- 11 Auctoritate, seu vice nostra. ibid.
- 12 Aogodi, &c. ibid.

C

- 14 Cetera. 365
- 15 Casu quo, &c. 366
- 16 Cautionem banchariam prestare tenetur, &c. 367
- 17 Cetera aliquam innovationem. 368
- 18 Cetera vnum spoli, & arcentarorum. ibid.
- 19 Cetera aliquam liberationem fidelitatem. ibid.
- 20 Cetera consensum in iurisdictionem, &c. 369
- 21 Codicillaris. ibid.
- 22 Coniunctum, & disjunctum. 373
- 23 Comparat, si sua putaretur interesse. 374
- 24 Conscientiam suam onetamua. ibid.
- 25 Conditio. 375
- 26 Conflicto de irrationabilitate. 376
- 27 Conflicto de officio. ibid.
- 28 Conflicto de tribus conformibus. 377
- 29 Conflicto de bono iure. ibid.
- 30 Conflicto de licetis. ibid.
- 31 Conflicto de paupertate. 378
- 32 Conflicto. ibid.
- 33 Consoeta. 382
- 34 Contradictores appellatione postposita componendo. 383
- 35 Cuius litis statum, &c. Vide *Litis statum*, &c. ibid.
- 36 Cum iuribus, & pertinentiis. 384
- 37 Cum plena, & libera administratione. ibid.
- 38 Cum potestate citandi, & inhibendi, &c. 388
- 39 Cum omnibus incidentibus, & dependentibus, &c. ibid.
- 40 Cum annexis, & connexis, &c. 389
- 41 Cum toto negotio principali. 390

D

- 40 Decretum irritans. ibid.
- 41 De plenitudine potestatis. 395
- 42 Depositionis. 399
- 43 Detegatoria. 400
- 44 Dummodò tempore daret presentium alteri non sit ius quæsitum. 402

- 45 Dummodò collatio ad nos hac vice pettinat. 404
- 46 Dummodò curia non sit instructa. 405
- 47 Dummodò remaneant eorum pro Rectore. 406
- 48 Dummodò mille remaneant pro Episcopo. 407
- 49 Dummodò omnes simul non excedant medietatem, &c. 408
- 50 Dummodò intrusus non sit. ibid.
- 51 Dummodò, seu quatenus licita, & honesta sint. 409
- 52 Dummodò, seu quatenus sint in uso. ibid.
- 53 Dummodò neo ultra tres dietas, &c. 410
- 54 Dummodò collatio sit deuoluta. ibid.

E

- 55 Etiam generaliter, vel specialiter sit referatum. 411
- 56 Et in eorum in quom, &c. 412
- 57 Et quibus dederit. ibid.
- 58 Et si plus valet, donat. ibid.
- 59 Ex certa scientia. 413
- 60 Executiva. 418
- 61 Ex nunc, prout ex tunc. 419

G

- 62 Generalia. 421

H

- 63 Habita, vel non habita possessione. 422
- 64 Hac tamen lege, & conditione. 423

I

- 65 Inducaris in possessionem, & manerentia. ibid.
- 66 In forma Digoum. 424
- 67 In omnibus, & per omnia. ibid.
- 68 In principio posita. 425
- 69 In medio posita. 426
- 70 In fine posita. ibid.
- 71 In rem suam, &c. 428
- 72 In solidum. 429
- 73 Insolite. 430
- 74 Interpretanda. 431
- 75 Ita quod, &c. ibid.
- 76 Ius, & iustitiam ministrari, &c. 432

L

- 77 Litis statum, &c. 434

M

- 78 Anu regia. ibid.
- 79 Motu proprio. 435

N

- 80 Neminem discrepare. 439
- 81 Non aliis, aliter, neque alio modo. ibid.

81 Non obstantibus, &c.	441
82 Non obstantibus privilegiis, &c.	441
83 Non obstantibus statutis Ecclesiarum, &c.	447
84 Non obstantibus quibuscunque pactis.	448
86 Non obstante collatione alteri facta.	449
Non obstante quacunque generali reservatione.	ibid.
87 Non obstante quacunque consuetudine, &c.	451
ibid.	
88 Non obstante quacunque prescriptione.	451
89 Non scilicet ad aliter rursus, &c.	451
90 Non tamen à vobis provisiones habentes.	451
91 Nulli ergo hominum liceat, &c.	451
92 Nulli modo, &c.	454
Nulli pacto.	ibid.
93 Nunc, & pro tempore.	ibid.
Nunc, & pro tempore reservandas,	ibid.

O

94 Omnesque alios sua interesse putantes.	454
ibid.	
Omnes & singulos, &c.	456
95 Omnia meliori modo, &c.	460
96 Omnia, & singula, &c.	460

P

97 Parito iudicato.	462
98 Parito Breui.	463
99 Per cessum, vel decessum, &c.	465
100 Perinde valet.	ibid.
101 I leno iure.	466
102 Pro expressis, &c.	468
103 Pro maiori, seu potiori cautela.	469
Pro maiori securitate.	ibid.
104 Promittens habere ratum, &c.	ibid.
105 Pro omnibus, & singulis absentibus, &c.	473
473.	
106 Pro omni, & toto, &c.	472
107 Pro rata.	ibid.
108 Pro residuo.	ibid.
109 Pro tempore.	473
110 Pro se, & filiis.	ibid.
111 Pro se, & suis, &c.	474
112 Pro se, suisque heredibus; & successoribus.	474
ibid.	
113 Pro se, suisque heredibus, & successoribus quibuscunque.	475
114 Protectoratus pro expensis.	476
115 Pro vt de iure.	ibid.
116 Pro vt asserit.	477
117 Pro vt constituit, &c.	ibid.
118 Pro vt sibi fuerit bene visum, &c.	ibid.
119 Pro vt sunt de presenti.	478

Q

120 Vt omnia, &c.	ibid.
121 Quam, & quas, &c.	ibid.
122 Quam duarum acceptandam.	481
123 Quantum sibi videbitur.	ibid.
124 Quatenus sunt in usu, & sacris Canonibus, ac decretis Concilij Tridentini non aduersentur.	ibid.
Quatenus idoneus reperitur, vide, Si idoneus, &c.	
Quatenus licita, & bona sint, vide De modo licita.	

Quibus dederit, vide Et quibus dederit.	
125 Quod si non omnes, &c.	481
126 Quod viarum.	484
Quod sola Sanctissimi signaturæ sufficiat.	ibid.
Quod maior, & venior captivitas fieri possit.	ibid.
ibid.	
Quod in primis & omnia.	ibid.
Quod obstante beneficiis.	ibid.
127 Quorum tenores, &c.	ibid.

R

128 Ato manente pacto.	487
129 Rebus sic stantibus.	ibid.
130 Rebusque aliis, &c.	488
131 Recusatione remota.	489
132 Relectis expensis.	490
133 Renuntians omni legum auxilio.	491
134 Repetita.	493
135 Releuato beneplacito.	494
136 Releuans dominium.	ibid.
137 Releuans omne ius, &c.	ibid.

S

138 Alia gradus prætrogativa.	495
139 Saluo, &c.	ibid.
Saluo veterate.	ibid.
Saluo iure meo.	ibid.
Saluo iure dominij.	ibid.
Saluo iure agnatorum.	ibid.
Saluo, vt infra.	ibid.
140 Saluo consensu domini.	497
141 Saluo quod, &c.	ibid.
Saluo iure quarumque personarum.	ibid.
Saluo iure fideicommissi.	ibid.
142 Saluo iure addendi, &c.	ibid.
143 Saluo impertinentium, &c.	ibid.
144 Saluis, &c.	498
Saluis reservationibus Apost.	ibid.
Saluis capitulis, &c.	ibid.
Saluis legatis, & conditionibus infra dictis.	ibid.
Saluis tamen consensibus specificatis.	ibid.
145 Sequens.	ibid.
146 Si constituit.	499
147 Si assensus, quorum interest, accesserit.	ibid.
148 Vt acceptum.	500
149 Si, & in quantum, &c.	ibid.
150 Si, & postquam renuntiaverit, &c.	501
151 Si, idoneus reperitur.	503
152 Si in eundem Ecclesiarum utilitatem fiat, &c.	
504	
153 Si inueneris præmissa, &c.	ibid.
154 Si ita est.	505
Si ita competeris.	ibid.
155 Si videbitur.	506
156 Sine aliqua exceptione, &c.	ibid.
157 Sine præiudicio, &c.	507
Sine præiudicio quorumcumque suorum iurum.	ibid.
158 Sine præiudicio venientium ab intestato, &c.	508
159 Sine præiudicio legitimæ executionis.	510
160 Sine præiudicio executionis litterarum Apostolicarum.	511
161 Sine præiudicio obligationis carnalis.	512
162 Sine retardatione solutionis pensionis.	513
163 Si non valeat vt testamentum, valeat, &c.	
516	

164 Si neutri.	ibid.		
165 Si per diligentem examinationem, &c.	§ 17	178 T Ali casu.	§ 13
166 Si preces veritate nientur.	§ 18	179 Téque absoluentes, &c.	ibid.
167 Si per alios non scripserimus,	§ 19	180 Toties quoties, &c.	§ 34
168 Si quomodo iusta causa, &c.	ibid.	181 Transfrentes, &c.	§ 55
169 Si quid exequendum exequatur, &c.	ibid.	182 Tuac, &c. eo casu, &c.	ibid.
170 Si senleris te grauatum.	§ 20		
171 Si sine filiis decesserit.	§ 21		
172 Siue premissis, siue alio quouis modo	&c.		
ibid.			
173 Sola facti veritate inspecta.	§ 23	183 V lre, ac morum honestas, &c.	§ 36
174 Sessorum, & merita causa, &c.	§ 24	184 Vntersales.	§ 37
175 Sublata, &c.	§ 25	185 Vocaris vocandis.	ibid.
176 Summam, simpliciter, & de plano, sine strepitu,	§ 29	186 Volumus autem, &c.	§ 39
& figura iudicij.	§ 30	187 Vsq; ad tertiam generationem.	ibid.
177 Supplentes omnes defectus, &c.	§ 31	188 Vt asseritur.	ibid.
		Vt asseris.	ibid.
		Vt omnes, aut duo, vide <i>Quod si non amos.</i>	

DICTIONES

D I C T I O N E S

P R A E P O S I T I O N E S,

E T A D V E R B I A.

A

Dict. 1. vel Ab. pag 641
2. Abique 641
3. Ac. 643

4 Ac. fi.
5 Accipere.
6 Ad.
7 Adcò.
8 Ad boc.
9 Adhuc.
10 Adiojicare.
11 Admodum.
12 Admonere.
13 Adversus.
14 Aequaliter.
15 Aequè.
16 Alias.
17 Alinquin.
18 Aliquando.
19 Aliquando.
20 Aliquatenus.
21 Aliquid.
22 Aliquis.
23 Aliquo modo.
24 Aliter.
25 Aliter atque.
26 Alius.
27 Aliter.
28 Ambo.
29 Amem.
30 Amittat.
31 Amodù.
32 Ampliù.
33 Aorè.
34 Ante.
35 Antedictis.
36 Antehac.
37 Aorequam.
38 Apprehendere.
39 Approbare.
40 Apud.
41 Affiduit.
42 Assignavit.
43 Atque.
44 Atqui.
45 Aufferre.
46 Aot.
47 Aotem.

48 B Ene.
49 B Breuitat.

C

50 C Adat.
51 C Casterum.

52 Cetera.
53 Ceterat.
54 Cassare.
55 Celeriter.
56 Cerrè.
57 Circa.
58 Citra.
59 Clam.
60 Commendo.
61 Committimus.
62 Commode.
63 Concedere.
64 Concorditer.
65 Confestim.
66 Conflare.
67 Constituiamus.
68 Controver.
69 Continuè.
70 Contra.
71 Coram.
72 Credere.
73 Cuique.
74 Cuiuslibet.
75 Cùm.

D

76 D E.
77 Debet.
78 De cetero.
79 Decernimus.
80 Declamamus.
81 Defendere.
82 Deinde.
83 Deficere.
84 Deinceps.
85 Demum.
86 Deponatur.
87 Dictus.
88 Dimittere.
89 Disponere.
90 Diu.
91 Diutius.
92 Dn, Domo.
93 Donec.
94 Dum, Dudum.
95 Dummodo.
96 Dom tamen.
97 Dumtaxat.

E

98 E A.
99 Eadem.
100 Eapropter.
101 Eatenus.
102 Eucere.

ibid. 103 Eius, Eorum.
ibid. 104 Eo amplius.
662 105 Eo casu.
ibid. 106 Eo ipso.
ibid. 107 Eo modo.
ibid. 108 Esse.
661 109 Ergo.
601 110 Et.
ibid. 111 Et cetera.
ibid. 112 Etiam.
ibid. 113 Etsi.
663 114 Et sic.
ibid. 115 Ex.
ibid. 116 Excommunicatus.
ibid. 117 Ex ounce.
664 118 Ex tunc.
ibid. 119 Expellatur.
ibid. 120 Ex post.
ibid. 121 Extra.
ibid. 122 Extrinsecus.

F

123 F Acilè.
124 F Fete.
125 Fiar.
126 Forlàn, Forlitan, Fortassis.
ibid.
668 127 Fortè.
669 128 Frustrà.
670 129 Funditus.
ibid.

H

130 H Abere.
ibid. 131 Haecous.
ibid. 132 Haud.
ibid. 133 Hic, Hæc, Hoc.
ibid. 134 Hinc.
ibid. 135 Hoc amplius.
ibid. 136 Hoc ipso.
673 137 Hndat.
ibid. 138 Huiusmodi.
ibid.

I

139 I Am.
140 I lam dio.
141 Iam sudum.
142 Idcirco.
143 Idem.
144 Idem.
145 Id est.
ibid. 146 Ignotus.
ibid. 147 Ille.
ibid. 148 Illicet.
ibid. 149 Illicò.

150 Imme

150 Immediatè.
 151 Immo.
 152 In
 153 In antea.
 154 In circa.
 155 Incontinenti.
 156 Incurtar.
 157 Inde.
 158 Indulgenti.
 159 Inest.
 160 In euentum.
 161 Infrà.
 162 Infrascripti.
 163 In infinitum, In perpetuum.
 164 Inimul.
 165 Inkar.
 166 Insuper.
 167 Integrit, integrum.
 168 Integraliter.
 169 Intelligitur.
 170 Inter.
 171 Interdiu.
 172 Interdum.
 173 Interim.
 174 Intra.
 175 Intuèn.
 176 Innicens.
 177 Ipse.
 178 Ipso facto, Ipso iure.
 179 Ita.
 180 Ita demum.
 181 Itaque.
 182 Ita quodd.
 183 Ita tamen.
 184 Ita vt.
 185 Item.
 186 Iterum.
 187 Iuxta.

L

188 Egitimè.
 189 Lego.
 190 Libere.
 191 Licet.
 192 Longè.

M

193 Agis.
 194 Magnopere.
 195 Malè.
 196 Mandare.
 197 Maximè.
 198 Meus, Mea, Meum.
 199 Mensuram.
 200 Minus, Minimè, Minimum.
 201 Modò.
 202 Monest.
 203 Mox.
 204 Multi.

N

205 Nam.
 206 Namque.
 207 Ne.
 208 Nec.

209 Necnon.
 210 Nemo.
 211 Nempe.
 212 Nequaquam.
 213 Neque.
 214 Nihil.
 215 Nihilominus.
 216 Nil.
 217 Nisi.
 218 Nominatim.
 219 Non.
 220 Non aliàs.
 221 Non nisi.
 222 Nonnunquam.
 223 Non semper.
 224 Non solum.
 225 Nos.
 226 Nullatenus.
 227 Nullius momenti.
 228 Nullo modo.
 229 Nullus.
 230 Nunc.
 231 Nunquam.
 232 Nusquam.

O

233 Ob.
 234 Obtinuit.
 235 Occupare.
 236 Occasione.
 237 Olim.
 238 Omnimoda.
 239 Omni modo.
 240 Omnino.
 241 Omnis.
 242 Oportet.

P

243 Palam.
 244 Par.
 245 Pariter.
 246 Param.
 247 Penè.
 248 Penes.
 249 Penitus.
 250 Per.
 251 Perdar.
 252 Perinde.
 253 Per omnia.
 254 Perperud.
 255 Persona.
 256 Persuadere.
 257 Perrinere.
 258 Peruenire.
 259 Placere.
 260 Plante.
 261 Plenum, Plenarium, Pleniss.
 262 Pletumque.
 263 Pluries.
 264 Plus.
 265 Plures.
 266 Plurimi.
 267 Porro.
 268 Possim.
 269 Post, Postea.
 270 Post.
 271 Postea.

272 Postquam.
 273 Precipere.
 274 Precepit.
 275 Precesse.
 276 Precedi.
 277 Praeteritum.
 278 Praefumere.
 279 Praeter.
 280 Praeterea.
 281 Praeterquam.
 282 Prædite, Postdite.
 283 Primo, Primum.
 284 Principaliter.
 285 Primus.
 286 Prius.
 287 Pro.
 288 Prohibere.
 289 Proinde.
 290 Promittere.
 291 Prope.
 292 Propter.
 293 Proprie.
 294 Procius.
 295 Procinus.
 296 Provt.
 297 Proximè.
 298 Publicè.

Q

299 Qualecumque.
 300 Qualitercumque.
 301 Quam.
 302 Quamprimum.
 303 Quamplures.
 304 Quamuis.
 305 Quareque.
 306 Quamdiu.
 307 Quando.
 308 Quandoquæque.
 309 Quandoque.
 310 Quansus.
 311 Quasi.
 312 Quatenus.
 313 Quænammodum.
 314 Quia.
 315 Quicquid.
 316 Quicquam.
 317 Quicumque.
 318 Quid.
 319 Quidam, Quidem.
 320 Quilibet.
 321 Quinimo.
 322 Quis.
 323 Quisqne.
 324 Quisquis.
 325 Quisui.
 326 Quosd.
 327 Quod.
 328 Quodammodo.
 329 Quomodocumque.
 330 Quomodolibet.
 331 Quondam.
 332 Quotiam.
 333 Quoque.
 334 Quoquomodo.
 335 Quot, Quotus.
 336 Quoties.
 337 Quotiescumque.
 338 Quotidie.

339 Quævis

749
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 753
 754
 755
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 757
 ibid.
 ibid.
 759
 ibid.
 ibid.
 761
 762
 ibid.
 763
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 764
 ibid.
 765
 ibid.
 ibid.
 766
 ibid.
 767
 ibid.
 768
 ibid.
 770
 ibid.
 771
 ibid.
 772
 ibid.
 ibid.
 773
 ibid.
 774
 775
 ibid.
 776
 ibid.
 777
 778
 ibid.
 ibid.

339 Quoniam modo.
340 Quovique.

R

341 **R**ata. ibid.
342 Resilire. 780
343 Recipere. ibid.
344 Recte, & citè. ibid.
345 Reddas, Redeat. ibid.
346 Relinquo. ibid.
347 Reliquum. 781
348 Reliduum, & Respectuè. ibid.
349 Respondere. ibid.
350 Restituere. ibid.
351 Revertatur. ibid.
352 Retra. 782
353 Rogo. ibid.
354 Rursum. ibid.

S

355 **S**altem. ibid.
356 Salvo. ibid.
357 Scilicet. 783
358 Secundum. ibid.
359 Secus. 784
360 Sed. ibid.
361 Semper. 785
362 Sæpe, Sæpius, Sæpiissime. 786
363 Sen. 787
364 Si. 788
365 Sic. 789
366 Sicut. 790
367 Similiter. ibid.
368 Simpliciter. 791
369 Simul. ibid.
370 Sin autem. ibid.

371 Sine. ibid.
372 Singuli. 779
373 Si quis. ibid.
374 Sit. ibid.
375 Stue. ibid.
376 Solutum. 780
377 Solvere. ibid.
378 Solum. ibid.
379 Solummodo. ibid.
380 Solus. ibid.
381 Specialiter. ibid.
382 Spoliatur. 795
383 Sponte. ibid.
384 Statim. ibid.
385 Statuimus. ibid.
386 Sub. ibid.
387 Successive. ibid.
388 Subiaceo. ibid.
389 Subiuro. ibid.
390 Subsequenter. ibid.
391 Succedat. 797
392 Sum. ibid.
393 Summatim. ibid.
394 Super. ibid.
395 Supra. ibid.
396 Supradicti. ibid.
397 Suspendatur. 799
398 Suis. ibid.

T

399 **T**alis, Taliter. ibid.
400 Tam, & quàm. ibid.
401 Tamen. ibid.
402 Tantum. 801
403 Tanquam. ibid.
404 Tantummodo. ibid.
405 Temere. ibid.
406 Tementur. ibid.
407 Totaliter. 803

791 408 Torum. ibid.
409 Tunc. ibid.
410 Tradere. 807
411 Tu, Tuus. ibid.

V

412 **V**bi. ibid.
413 Vbicumque, Vbiq. ib. 806
414 Ve. ibid.
415 Vel. 807
416 Vel citra. ibid.
417 Velut, Veluti. 808
418 Vendere. ibid.
419 Verè. ibid.
420 Verò. ibid.
421 Versus. ibid.
422 Vacillim. ibid.
423 Videlicet. 809
424 Videretur. ibid.
425 Vindicare. 810
426 Vix. ibid.
427 Virens. ibid.
428 Viret. ibid.
429 Viret. 811
430 Vuà. ibid.
431 Vnà cum. 812
432 Vnanimiter. ibid.
433 Vnde. ibid.
434 Vndique. ibid.
435 Vnus, & alter, & Vnus, aut alter. ibid.
436 Volo. 813
437 Vtique. ibid.
438 Viquequò, Viquequaque. 814
439 Vt. 816
440 Vt infra, vt permittitur. 817
441 Vt super. ibid.
442 Vterque. 818
443 & vtr. Vtrique. ibid.

AVGVSTINI

AUGUSTINI BARBOSÆ, V. I. D.

AXIOMATVM IVRIS VSVFREQVENTIORVM EXPOSITIO,

*Multis sacra Rota decisionibus, & quamplurimum Doctorum, tam
veterum, quàm recentiorum resolutionibus locupletata.*

AXIOMA I.

Absolvere.

- 1 *Absolvere potest, qui potest condemnare.*
- 2 *Prescripta potestate absolvendi, dicitur etiam præscripta potestas condemnandi.*
- 3 *Absolvere, & condemnare convertibilia sunt.*
- 4 *Absolvere non potest, qui condemnare non valet.*
- 5 *Argumentum valet, Non potest condemnare, ergo nec absolvere.*
- 6 *Potestas ligandi eadem est acque solvendi.*
- 7 *Episcopus non potest absolvere exemptos etiam voventes.*
- 8 *Absolvere, vel condemnare qui non potest, nunquid condemnandum seu absolvendum pronunciare possit remissim.*
- 9 *Absolvere potius debet Index, quàm condemnare.*
- 10 *Absolvere nocentem sanctum est, quàm condemnare innocentem.*
- 11 *Index non debet absolvere in dubio, quando agitur de periculo anime ex absolutione.*
- 12 *Absolutum expresse dicitur, qui non est condemnatus.*

ABsolvere potest, qui potest condemnare, ut per text. in l. 1. ff. de re indic. tradunt Innoc. in c. dilecto, de officio Archid. Felin. in cap. auditu, num. 10. in fine de prescript. Bald. in l. imperium, n. 11. vers. circa vicinum ff. de iurisdict. omnium iudic. Herman. Det. in rubr. ff. de acquir. poss. n. 18. in fine, dum aiunt quòd ille, qui præscribit potestatem absolvendi, dicitur etiam præscribere potestatem condemnandi, Cartier. in tract.

Angl. Barbosa Axiom. iur.

de heretic. n. 71. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 41. n. 13. in fine, Card. Tusch. præf. conclusio. A. concl. 40. num. 12. Farinac. fragment. crimin. p. 1. lit. A n. 6.

ABsolvere enim, & condemnare convertibilia sunt, & qui unus potest, potest & aliud, Rip. in d. l. 3. n. 1. gloss. in Clem. cum a responsione de appellat. Felin. in cap. cum inferior, num. 4. de maioris. & obed. Menoch. d. q. 43. a princip. Farinac. d. lit. A. num. 7. Ludou. Gomez in cap. 1. §. si iurato, num. 48. cum seqq. de constit. in 6.

ABsolvere igitur non potest, qui condemnare non valet. Nemo qui condemnare, ff. de regulis iur. Socin. sen. in rubr. ff. de acquirend. poss. num. 8. Menoch. d. q. 43. n. 2. vers. aliter est negaturus, & n. 16. cum seqq. ubi ponit duas declarationes, quæ itaque, an habenti potestatem absolvendi, & condemnandi, si auctoratur potestas condemnandi, censetur etiam sublata potestas absolvendi; refert Farin. d. lit. A. n. 11. Nam valet in hac materia argumentum negacium, sicut & affirmativum, Non potest condemnare; ergo nec absolvere, ut per Federic. de Senis cons. 14. incip. Monachus Perrinum num. 4. vers. in secunda questione, quem refert Card. Tusch. d. concl. 40. n. 1.

Eadem est enim potestas ligandi, atque solvendi, cap. verbum, de penitent. dist. 1. cap. cum inferior, de maioris. & obed. Procedit autem de iure communi regula illa, Quis non potest ligare, ergo nec absolvere: secus si de iure speciali ex privilegio, quia licet Episcopus non possit excommunicare, neque ligare exemptos, tamen potest illos volentes absolvere in casibus, in quibus de iure communi alios subditos absolveret, ut resoluit Federic. de Senis d. cons. 14. num. 4. vers. in secunda questione, sive ad fin. prout illum citat Cardin. Tusch. d. conclus. 40. num. 1. Verum tamen non placet hæc distinctio Abb. in cap. significasti, num. 11. vers. hoc tamen non obstat,

Axiom.

vltim. de foro compet. & Felin in cap. paſtoralis. num. 10. de officio Ordin. quos refert, & ſequitur Eraſm. à Cochier de inſtit. Ordin. in exemption. part. 1. q. 50. à num. 3. dum abſoluit teſoluit. exemptos pro abſolutione ab excommunicatione non poſſe ſe ſubſcribere Ordinatio. quia exemptiones non ſunt ſimpliciter conceſſe in fauorem exemptorum, ſed etiam in ſuorem ſanctæ Sedis Apoſtolice, cuius intereſt habere multos à iuriſdictione Ordinatio. exemptos, ſubique immediatè ſubdiſtis, Clem. paſtoralis, de re iudic. Abb. d. n. 1. verſ. & per hoc. Reboſi. xſp. 142. Eraſm. à Cochier d. i. r. lib. 1. quaſt. 1. num. 17. Rot. in Plixhonen. Menagerij 19. Nouembrij 1623. coram Reuerendiſſimo Damiano nro Coccino Decano.

8 **ABSOLVERE**, vel condemnare quoniam non poſſe, nunquid condemnandum, ſeu abſoluendum pronuntiare poſſit? vide latè diſputantem Fatinae. d. lit. A. num. 12. cum ſeqq.

9 **ABSOLVERE** debet potius Iudex in dubio, quàm condemnare. Arianoſi. ff. de alimib. & oblig. l. fauorabiliſſima. l. ſemper in abſcuris, ff. de regulis iuris, cap. 3. de prebe. Couart. variar. lib. 3. cap. 1. num. 1. verſ. quare. Mexi. in r. r. r. caſſa. panu. concl. 1. n. 171. Anton. Monach. Florent. decif. 36. num. 1. Card. Tufch. d. lit. A. concl. 41. à num. 1. vbi num. 4. per Labretum, ff. de parric. dicit, quòd ſanctius eſt abſolvere nocentem, quàm condemnare innocentem.

11 **ABSOLVERE** tamen non debet Iudex in dubio, quando agitur de periculo animæ ex abſolutione; ideo obligatus teſtitute vſuras, licet doceat de reſtitutione particularium vſuratum diuerſis perſonis facta, tamen debet condemnari ad reſtitutionem conſeſſatam perſeſundum, ſi non appareret quòd ſint eadem vſuræ, quia maior eſt periculum animæ, ſi non fiat reſtitutio, quàm importet damnum, ſi his ſoluantur, & reſtituantur, ita Federic. de Senis. conf. 133. col. fin. verſ. premiſſa locum habere, quem refert Card. Tufch. d. lit. A. concl. 42. n. 1. vbi num. 2. exemplificat fauore piæ cauſe, & animæ in alio caſu.

12 **Absolutus** expreſſè dicitur, qui non eſt condemnatus, vt per Sigilum. Scac. de appellat. quaſt. 17. limit. 6. membr. 9. ſub n. 70. & limit. 2. n. 37. in fin.

AXIOMA II.

Absurdum.

- 1 *Absurdum in omnibus diſpoſitionibus ſemper eſt vitandum.*
- 2 *Interpretatio largiſſima fieri debet ad vitandum abſurdum.*
- 3 *Diſpoſitio quæcumque generalis, eſt reſtringenda, ne ſequatur abſurdum.*
- 4 *Verba impropria, & intelliguntur eo modo, quo poſſunt, ad vitandum abſurdum. & non abſurdum ſequatur, à regulis iuris recedimus. illud.*
- 5 *Negatiua dicitur, qua importat vnam affirmatiuam, importatque negatiuam duplicem, vt tollatur abſurdum.*
- 6 *Strenuè verba impropria, vt enitetur abſurdum.*
- 7 *Interpretationis locus eſt ad vitandum abſurdum, etiaſi ſtatutum excludat omnem interpretationem.*

ABSURDUM in omnibus diſpoſitionibus ſemper eſt vitandum, l. ita ſi 19. in fine, ff. de oper. libert. l. nam abſurdum. ff. de bonis liberti. cap. in Geneſi,

de elect. Ancharanus. conf. 80. incip. *Retento ordine* num. 7. Ioan. de Imola. conf. 45. n. 1. Ioan. de Anania. conf. 27. incip. *Vſu caſu, cum. 6. in fine.* Abb. conf. 37. *Arbitrari in princ. verſ. ſed iſta intelligitur ſub. 1.* Euerard. in capic. leg. alib. loco 8. Petregr. de fideicommiſ. art. 11. num. 46. Card. Manic. de conſuet. vltim. volun. lib. 1. tit. 7. à princip. & de iactis & ambig. conueniunt lib. 2. tit. 11. per totum, Valaſc. conf. 17. 4. n. 11. Card. Tufch. præſtit. conſuet. lib. 1. A. concl. 66. à princip. Leo Valent. decif. 4. n. 3. tom. 1.

ABSURDUM vitetur, largiſſima interpretatio fieri debet, vt per Corn. conf. 188. lib. 1. Crot. in repet. l. amos populi, num. 186. ff. de iuſtitia, & iure. Aym. de antiquis. temp. part. 4. in princip. num. 137. Villagut in r. r. r. de extenſione legum, r. r. r. de extenſione legum correſtoria, num. 16. & r. r. r. de extenſione legum correſtoria, & penalis ſimul, num. 78. & ſeq. Cancet. var. reſol. p. 1. c. 1. num. 190. Valenzuela. conf. 69. num. 49. tom. 1. Rot. decif. 148. n. 1. p. 1. in paſſum. Farin. alius p. 1. reuertitur.

ABSURDUM ne ſequatur, diſpoſitio quantumvis generalis, eſt reſtringenda. l. c. de moralib. alimib. Nicol. Euerard. d. loco 8. num. 4. & 6. decif. Pedem. 90. num. 11. & 19. Hippol. Riminald. d. n. 1. num. 40. Inſtit. per quas perſonas nobis acquir. Alex. conf. 83. *Vſu facti*, num. 11. in fine, & num. 12. verſ. ianauer prædilla. lib. 2. Cardin. Tufch. d. conſueſ. 66. n. 38. Et generalia, vniuerſaliaque verba vbi abſurdum enitetur, reſtringuntur, Peſtroch. conf. 19. n. 10. Card. Mantica de conſuet. vltim. volun. lib. 1. tit. 13. n. 8. & 9. Honded. conf. 4. n. 19. lib. 1. Caſtill. controuerſ. lib. 3. p. 1. c. 166. n. 9. & 10.

ABSURDUM vitetur, verba impropria, & intelliguntur eo modo, quo poſſunt, Alex. conf. 61. *Super eo. n. 4. lib. 1.* quem refert Card. Tufch. d. conſueſ. 66. num. 17. Stephan. Gratian. diſcepo ſermon. 1. c. 8. 14. n. 13. Valenzuela. conf. 31. n. 39. tom. 1. Et ne abſurdum ſequatur à regulis iuris recedimus, Sim. de Preſtis de interpretat. vltim. volun. lib. 1. interpret. d. 4. ſol. 4. Suta. conf. 126. n. 8. Stephan. Gratian. vbi proximo. Et ideo duæ negatiuæ, quæ important vnam affirmatiuam, importabant negationem duplicem, vt tollitur abſurdum, Signotol. de Homod. conf. 34. *Si queritur, nunquid, entre med. Ruia. conf. 37. n. 4. lib. 1.* Card. Tufch. d. conſueſ. 66. n. 10.

ABSURDUM vitetur, verba ſtatuti impropria, Alex. conf. 12. *Vſu themate*, num. 2. lib. 1. Card. Tufch. d. conſueſ. 66. num. 21. & licitum eſt recedere à propria ſignificatione verborum ſtatuti, Alex. conf. 80. *Vſu, & apponit*, num. 8. verſ. conſuetudine prædilla. lib. 1. Card. Tufch. d. conſueſ. 66. n. 30. Et locus eſt interpretationi, etiaſi ſtatutum excludat omnem interpretationem, Alex. conf. 30. num. 11. verſ. etiaſi ex hoc colligitur. lib. 1. Card. Tufch. d. conſueſ. 66. n. 39.

AXIOMA III.

Abundans.

- 1 *Caſtela abundans non nocet.*
- 2 *Iudex quando poſſit procedere ad extenſionem ſine ſententia ſi ſeruiat, qua uſus ſit leſa, vel non lata in ſcriptis non eſt vicia.*
- 3 *Libellus ſi offeratur microm legimus in conſeſ. in qua non requiritur libellus non vicia.*
- 4 *Depeſitum nullius ſaltem in caſu, quo ſola oblatio verborum ſufficiens non vitiat ex quo abundat.*

3. Cuius

- 3 Cautio partis ubique non est necessaria, si fiat, & nullius, non propterea actus redditur nullus.
- 6 Sententia non vitiat, si causa vera adiciatur causa falsa abundans.
- 7 Solemnitas non necessaria si minus solemniter fuerit adhibita, non vitiat.
- 8 Cautela abundans nocet, si per illum deveniatur ad actum prohibitum.
- 9 Dispositio tota vitatur, si id, quod abundat, per errorem loco necessary, & requisitum sit appositum.
- 10 Cautela abundans augens suspensionem in contrariis sufficit.
- 11 Dilatio debet esse temperata, etiam si assignetur in casu, in quo non debet assignari.
- 12 Abundare in cautela necesse est in casibus dubiis.

per eum, Cardin. Tusch. *dist. 1. c. 1. l. 67. num. 36.*
 Limita tertio in contractibus suspensis, in quibus abundantes cautelae augent suspensionem, Anciar. *conf. 127. Ex ordine, in fine.* Tibet. Decian. *conf. 32. num. 65. lib. 1.* Berol. *conf. 59. num. 14. lib. 1.* Corn. *conf. 217. in fin. lib. 1.* Card. Tusch. *d. concl. 167. num. 43.* Menoch. *conf. 109. m. 15.*

Limita quarto in dilatione, quae debet esse commensurata, etiam si assignetur in casu, in quo non debet assignari, Caldeirius *conf. 132. alias 1. de dilatio.* Idem dicendum suspensione Iudicis allegata, quia licet non debeat exprimi de necessitate, si tamen exprimat, & ineptè, vitatur allegatio, Bald. *conf. 472. Statute. n. 5. in fin. lib. 1.* Card. Tusch. *d. concl. 67. num. 40.*

Abundare in cautelis necesse est in casibus dubiis, veluti si dubitetur, an actus requiratur certam solemnitatem, vel non, ex abundanti debet illa solemnitas adhiberi ad tollendum dubium, Guid. Pap. *decis. 149. Secunda conclusio, circa fin.* Caldeirius. *conf. 177. alias 1. de empt. & vendit.* Card. Tusch. *d. lib. 1. c. 1. l. 68.*

ABUNDANS cautela non nocet, l. testamentum. C. de testamentis. l. penult. C. de nullis. Titag. de retractu. l. 9. §. 16. gloss. l. num. 48. in fine, & num. 51. Roman. *conf. 141. incip. Ex propositis. n. 7.* Sud. *decis. 13. num. 14.* Card. Tusch. *practice. conclusio. A. concl. 67.* Paulus Fuscus. *in singul. lib. 1. c. 1. l. 6. Scab. N. 2. in l. non solent 91. ff. de regulis iuris, Fatimae in praxi crimin. p. 1. §. 89. num. 113.* Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 6. a. num. 16. Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 141. num. 12.* Rot. *decis. 119. num. 9. apud Farin. part. 1. recent. & decis. 748. num. 6. p. 1. in posthum. Farin. alias part. 3. recent.*

Amplia ut procedat, etiam si id, quod abundat, non est solemniter factum, sed nullum, quia non vitiat, ex adductis per Federic. de Senis *conf. 111. col. 3. in princip. vers. restat ergo respondere,* ubi ait, quod quando iudex potest procedere ad executionem sine sententia, si feratur sententia, quae non sit lecta, vel non lata in scriptis, non est nulla, prout illum testatur Cardin. Tusch. *d. concl. 67. num. 5.*

Vnde si offeratur libellus minus legitimus in causam, in qua non requiritur libellus, non vitiat, l. si in causam. num. 33. *vers. primo habet, col. penult. ff. si certum petatur, Roman. conf. 197.* Dubitatur. n. 6. Signorol. *conf. 41. Omnia narrat in princip.*

Sic etiam depositum nullius factum in casu, quo sola verbalis obligatio sufficiebat, non vitiat ex quo abundat, Crauet. *conf. 33. 1. num. 15.* Card. Tusch. *d. concl. 67. n. 21.*

Sic etiam citatio partis ubique non est necessaria, si fiat, & nullius fiat, non propterea actus redditur nullus, Mart. in l. de unoquoque, num. 42. *vers. alius tamen, ff. de re iudic. Roman. conf. 497.* Dissinger. *num. 5. & 6. vers. Cetero, Card. Tusch. d. concl. 67. num. 12.*

Hinc etiam sententia non vitatur, si causae verè adiciatur causa falsa abundans, Roman. *conf. 143. Ex propositis. n. 8.* Card. Tusch. *d. concl. 67. n. 32.*

Hinc etiam solemnitas non necessaria si minus solemniter fuerit adhibita, non vitiat, Pute. *decis. 144. num. 4. in fin. alias 134. etiam num. 4. in fin. lib. 1. in correctis.*

Limita primò, si per abundantem cautelam deveniatur ad actum prohibitum, quia tunc abundans cautela nocet, ut per text. in l. pediculus. §. Labor, ff. de auro & arg. leg. & in l. 1. §. sciendum, ff. de alio. edit. resoluunt Cora. *conf. 276. num. 1. vol. 1.* Paulus Fuscus ubi supra.

Limita secundò, nisi id, quod abundat, per errorem loco necessary, & requisitum sit appositum, quia tunc vitatur tota dispositio, Petr. de Anchaz. *conf. 1. Axioma. Barboza Axioma. l. 1.*

AXIOMA IV.

Accessorium.

- 1 Accessorium sequitur naturam sui principalis.
- 2 Guarentigia non valet, si non valet principale infirmamentum.
- 3 Fideiussoria obligatio accessoria habet eandem naturam, & conditionem, quam habet obligatio principalis.
- 4 Dispositio concedendi aliquid principale, confertur etiam concedere id, quod accessorium venit ad illud principale.
- 5 Sepultura concessa, confertur concessa delato mortui processionaliter, & celebratio pro defunctis.
- 6 Causa principalis, & incidentis accessoria pendens, si principalis est finita, dicitur etiam finita accessoria.
- 7 Accessorium sequitur naturam sui principalis, quammò accessorium sit dignum, quam principale.
- 8 Parochialis Ecclesiastica vitatur accessorie beneficio simplici, omnimodum naturam, & conditionem beneficij simplici assumit.
- 9 Accessorium quando venit in necessariis consequentiam principalem, concessio principali, confertur concessum accessorium.
- 10 Limita Axioma, ubi millemodis diversa ratio, & in aliis de sententiis translationem dant, ut num. 11.
- 11 Accessorium currit sublati principalis, & num. 11. & 14.

ACCESSORIUM sequitur naturam sui principalis, l. item. C. de iure dotium. reg. accessorium. de regulis iuris lib. 1. exnotant Socii. reg. 1. Pute. *decis. 1. num. 2. lib. 1. in quoque edit.* Menoch. *conf. 58. num. 13. cum seq. Sud. de alimentis. tit. 5. quast. 11. num. 8. cum seq. & decis. 88. num. 10.* Card. Tusch. *practice. conclusio. rem. 1. lib. 1. c. 1. l. 66. Ioan. Franc. Leo in Theodoro feri Ecclesiastici. cap. 16. num. 70.* Auton. Monach. Bonamini. *decis. 17. num. 4. & decis. 18. num. 56.* Pichard. ad §. si qui alium. num. 32. *l. 1. de iustis stipulationibus.* Mart. Autoquin. *varior. resolut. lib. 1. resol. 72.*

resol. 7. n. 6. Multrell. *Stell. de iur.* 115. n. 4. Magdalen. *de numero testium in testamento rescripto* p. 2. cap. 7. num. 33. Cassinate *conf.* 55. num. 19. Cauer. *var. resol.* part. 3. num. 141. & p. 2. c. 5. num. 1. Nabona ad l. 20. gloff. 32. num. 38. cit. l. lib. 4. nunc Recop. Reinol. *obseruat.* 61. n. 6. Stephan. Gratian. *discept. forens.* cap. 282. num. 3. & c. 425. num. 41. & cap. 474. n. 33. & cap. 498. num. 36. & cap. 657. num. 21. & cap. 715. num. 17. & cap. 859. num. 24. & cap. 917. num. 32. & cap. 940. num. 18. Catilli. *controuer.* lib. 5. part. 1. cap. 168. num. 1.

Hinc primò colligitur, non valere guaranteegiam habentem executionem per aram, si non valet principale instrumentum, Socinus in l. 1. num. 79. *vers.* *quod limita.* ff. *soluto matrim.* Roman. *conf.* 42. *Vijor.* num. 1. *vers.* *secundo.* Alex. *conf.* 32. in princip. lib. 2. Card. Tusch. d. lit. A. *concluf.* 77. num. 24. & num. 10. ex eo, quia subleto contractu principali, cessat pactum accessorium in eodem contractu appositum, Anchar. *conf.* 194. num. 3. & plenius num. 5. Nam quando ipsum trahit consequentiam ab alio, si non valet primum, neque valet reliquum, Signorol. *conf.* 90. num. 16. & 18. Card. Tusch. d. *concluf.* 76. num. 2.

Secundò colligitur, obligationem fideiussoria accessoria habere eandem naturam, & conditionem, quam habet obligatio principalis, Abb. *conf.* 48. *Attinam.* col. 1. *vers.* *neq. obstat inuentum iuncta col. 2. in fine.* *vers.* *defendo.* lib. 1. Card. Tusch. d. *concluf.* 76. num. 21. ita vt si principali obligatio sit nulla, aliter quam iure speciali, tunc & fideiussio reddatur nulla, Apostillad Alex. *conf.* 59. *Vijor.* instrumenta, n. 1. *vers.* *accessoria* lib. 1.

Tertiò colligitur, dispositionem concedentem aliquid principale, censeri etiam concedere id, quod accessorie venit ad illud principale, cap. *prudentiam.* §. *si verò, de officio deleg.* vbi notant Doctores, quod delegata causa principali, censetur etiam delegata omnia accessoria ad causam, quem textum ad id notat Albiotic. in l. cum principalis. ff. de regul. iur. & aduertit etiam Entrac. in loco à conceptione antecedenti ad consequentem consequenti, post num. 2. Aym. de antiquis. *temper.* p. 4. in princip. num. 67. vbi propterea subdit, quòd consuetudo, seu prescriptio, etiam quod sit iuridica, & de sui natura non extendenda, extenditur tamen ad accessoria, & prescribens fundum, censetur etiam prescribere tenitum in fundo competente.

Hinc etiam concessa sepultura, censetur concessa celebratio pro defunctis, Federic. de Senis *conf.* 186. in princip. & delatio mortui processionaliter, Oldrad. *conf.* 125. num. 14. in fine, *vers.* *ultimo videtur.* Card. Tusch. d. lit. A. *concluf.* 77. num. 9. & 10. Amplia etiam in pœnalibus, correctoriis, & exorbitantibus, vt per Aym. d. *part.* 4. §. *videamus modò.* num. 36. Nicol. Euerard. in loco à ratione legu largu. num. 35. Villagus in tract. de extensione legum rubr. de extensione legu correctoria, & pœnalis simul. num. 266. & seq. Limita tamen quando illud, quod dicitur accessorium, est arduum, & non fuit verosimiliter cogitatum à concedente, quia tunc accessoria non censentur concessa, concessio principali. Federic. de Senis *conf.* 191. num. 3. *vers.* *est apponatur,* quem refert Card. Tusch. d. lit. A. *concluf.* 79. num. 1.

Quartò colligitur, quòd pendente causa principali, & incidenti accessoria, si principalis est finita, dicitur etiam finita accessoria: puta actot negatur petitionem veram, per quam incidit in pœnam laxeit, si obtinuit in causa principali, quæ est

finita per sententiam, non poterit molestarì pro pœna negatæ positionis, Anchar. *conf.* 145. *Si dilla positio,* quem refert Card. Tusch. d. *concluf.* 79. num. 21.

Quintò colligitur, Axioma procedere, etiam si 7 accessorium sit dignius, quam principale, Roman. *conf.* 130. *Circa primum.* num. 13. in fin. vbi Apostill. in *verb.* *dignius.* Card. Tusch. d. *concluf.* 76. num. 26. D. Barbol. in l. cum prator. §. fin. num. 211. ff. de iudic. Catilli. *controuer.* d. *concluf.* 169. num. 21. *em sequens* & num. 44. Stephan. Gratian. *discept. forens.* tom. 4. cap. 657. num. 19. & *sequens*. Et ideo ea, quæ habent diuersam naturam, si annectantur accessoriè alteri rei dicitur, tunc res annexa tanquam accessoria perdit suam naturam, & recipit naturam principalis, cui fit annexio, Roman. d. *concluf.* 130. num. 14. potè si Patochialis Ecclesia vniatur accessoriè beneficio simplici, omnimodam naturam, & conditionem beneficii simplici assumit, Nouat. *conf.* 10. num. 6. de maior. & ebd. in nouis, Azorius *tristit. moral.* part. 2. lib. 6. cap. 28. *quæ* 20. in fin. Nicol. Gasc. de benef. part. 11. cap. 3. num. 195.

Sextò colligitur, quòd quando accessorium venit in necessarium consequentiam principalem, concessio principali censetur concessum accessorium, & alia sine quibus stare non potest, l. 2. de iur. iudic. emmian. iudic. Federic. de Senis *conf.* 163. in princip. *vers.* in federic. & *conf.* 176. in princip. Aymon d. p. 4. in princip. num. 64. cum seqq. Villagus in tract. de extensione legum rubr. de extens. legu correctoria num. 17. in nota saltem. Card. Tusch. d. lit. A. *concluf.* 77. num. 1. & intellige axioma procedere cum accessorium est à suo principali inseparabile, Menoch. *remed.* 6. *recuper.* num. 41. & de *presumpt.* lib. 3. *pres.* 97. num. 7. & 8. Stephan. Gratian. *discept. forens.* tom. 5. cap. 839. num. 14. & 15. & cap. 937. num. 13.

Limita primò Axioma nostrum, vbi militat diuersa ratio, & in separatis, Alex. *conf.* 4. *Circa primum.* num. 5. lib. 1. Thom. de Tomaslet. in *sermibus legum.* reg. 8. in declarat. Brunor. à Sole in loco communib. *verb.* *accessorium.* Catillin. Tusch. d. lit. A. *concluf.* 76. num. 16. & *concluf.* 79. num. 4. Mercen. Molin. de iur. nupt. lib. 1. comp. 12. num. 22. *Mieres de maior.* part. 1. *quæst.* 10. num. 54. Fachin. *conf.* 13. num. 23. lib. 2. Pacian. de probat. lib. 2. cap. 16. num. 69. Onid. de Amicis de iure emphyteus. *quæst.* 42. num. 11. Catilli. *var. resolu.* part. 1. cap. 13. num. 141. Catilli. d. *concluf.* 168. num. 26. & 27. Vt quia in principali tractatur de damno, & in accessorio de lucro, Crauer. in *quæst.* de indemnità. *mulier.* num. 47. Menoch. *conf.* 18. in fine, *vers.* *ita etiam non refragatur,* Card. Tusch. d. *concluf.* 76. n. 14.

Limita secundò in actibus denotantibus translationem dominij, quando omnino non coheret principali, sed ab eo est dissolubile, Oldrad. *conf.* 121. num. 9. *vers.* *quærit in actibus.* Cardin. Tusch. d. lit. A. *concluf.* 79. num. 2. vbi num. 3. subdit, idem esse in adiacentiis ad ipsum principale, quia non censentur translatæ, nisi de illis sit dictum, & citat l. si quæritur, *ad. de bonis vacan.* Oldrad. *conf.* 121. num. 11. *vers.* *secundò videtur expressum.*

ACCESSORIUM corripit subleto principali, l. 2. l. qui litern. ff. de vult. & pupil. *substitut.* l. cum principali, vbi Dec. ff. de regul. iur. §. *fideiussores.* *tristit.* de *fideiuss.* §. *si quis ancillu.* *tristit.* de *legat.* Anchar. *conf.* 394. *Dotum est* n. 1. Card. Tusch. d. lit. A. *concluf.* 77. num. 16. Surd. *conf.* 18. n. 5. Menoch. *conf.* 8. num. 155. &

et conf. 58. num. 14. et de presump. lib. 1. pref. 21. n. 26. Castil. consuev. lib. 1. p. 2. cap. 168. num. 12. cum seqq. Thom. de Thomast. in floribus legum, reg. 92. ubi declarat procedere in coniunctis, & ubi militat eadem ratio, additque propterea, ut in addit. ad Part. in d. 5. si quis ancillam, dicere, quod si lego vaccam cum vitulo, si non valet legatum vaccæ, vitulus si vacca sit mortuus (& sic principaliter subiecto, & deinde deo) non valet nec legatum vitulusq; est, vitulus non debebitur, cum accessorie veniat vitulus ad vaccam; nam dictio cum, accessorie coniungit; sed si lego vaccam, & vitulum, cum duo sint leparata legata, quia dictio &, principaliter coniungit; si non valet legatum vaccæ, vitulus tamen debebitur, cum tali casu vitulus ad vaccam accessorie non veniat.

13 Unde contracta principaliter annullatio, iuramentum, quærentia, hypotheca, & omnia alia accessoria redduntur nulla. Gozadin. *conf. 38. n. 17. et seq. Roman. conf. 42. ubi quæritur erga num. 3. vers. secundum. Card. Tusch. d. concl. 87. n. 14.*

14 Limita quando principale aliquo speciali iure tollitur; tunc enim principali subiecto tollitur accoriorum, *l. fin. §. Titius, ff. de condit. et demonstr. Pyrrh. Maurus de fideiussor. p. 2. tit. 10. §. 30. num. 4.*

AXIOMA V.

Accidens.

- 1 Accidentis non potest esse sine subiecto, & substantia.
- 2 Accidentis contrarius non est ea, qua per legem non infusa, & sine quibus contrarius fieri potest.
- 3 Accidentia possunt mutari non vitata substantia, sicut & contrari.
- 4 Accidentia extrinseca possunt abesse, & adesse præter subiecti corruptionem.
- 5 Accidentia non possunt mutare substantiam rei, nisi miraculose.
- 6 Accidentia extrinseca non mutant rei substantiam.

1 **A**CCIDENS non potest esse sine subiecto, & substantia, *l. 4. in fin. ff. de alienib. empri. tradit. Curi. Comitricent. in cap. 3. de complexu, in præambulo prædicamentorum, Bald. in cap. significante, vers. nam accidentia, de appellat. Apollin. ad consil. Roman. 91. Viss. ac periculum n. 8. in vers. qualitas. Malcat. d. de probat. lib. 1. concl. 128. num. 4. Mandol. de priuileg. ad instar, gloss. 11. n. 10. Sord. de aliment. lit. 2. in præamb. n. 2. et in 2. §. 29. n. 23. §. de decis. 70. num. 6. et conf. 214. n. 21. et conf. 331. n. 13. Card. Tusch. prælit. conclus. 32. A. concl. 82. n. 13. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 1. §. 7. n. 70. et gloss. 57. n. 31. Anton. Monach. Florent. consil. 56. num. 1. ubi quod si ponit substantiam, naturam verò sui subiecti regulariter sequitur, ex l. cum arripit, C. de operis libert. Et quod accidentia, vel qualitas non possunt stare sine subiecto, nisi per viam miraculæ, tradit Anchast. *conf. 218. n. 17. quem refert Card. Tusch. d. concl. 82. n. 14. in fine, ubi num. 7.**

2 subdit, quod accidentia contractus sunt ea, quæ per legem non infunt, & sine quibus contrarius fieri potest, & accidens tollitur eius subiecto subiecto, *l. eius qui in provincia 41. §. quod si stipulanti ff. si certum petat. C. tot. conf. 131. n. 15. lib. 5. Pyrrh. Maur. de fideiussor. tit. 1. cap. 1. n. 8.*

Angul. Barboza Axiom. lxx.

ACCIDENTIA possunt mutari non vitata substantia, secus è contrari. Calderin. *conf. 314. ante med. vers. ad cuius declarationem, alias 11. defendit. Cardin. Tusch. d. concl. 82. n. 11. Nam accidentia extrinseca possunt abesse, & adesse præter subiecti corruptionem, l. falsus ff. de condit. et demonstr. l. postea communis ff. de condit. empri. l. pro voluntariis ff. de impens. in rebus det. falsis tradit Cortal. lib. 3. misel. cap. 10. n. 10. Zaz. lib. 1. singulari respons. cap. 12. Menoch. *conf. 331. n. 19. et conf. 337. n. 98. et conf. 170. n. 24. Sord. conf. 179. n. 7. Glor. resp. 1. p. 1. n. 166. Porphy. in prædicatib. de accidentibus, Sebast. Medic. de definition. bonorum possib. definit. 100. n. 15. et 27. Card. Tusch. d. concl. 82. n. 11. Sord. *conf. 179. n. 7. Non possunt tamen mutare substantiam rei, Gurtier. prælit. lib. 3. §. 16. n. 91. et subiecti, quia eveniunt post illius esse perfectum, Signorol. *conf. 51. num. 11. Gom. in §. in personam, l. 14. Instit. de alien. Becc. *conf. 172. num. 29. vel. 2. Glor. resp. 1. p. 1. num. 166. nisi miraculose, ut ait Bion. de augmentis, quæst. 5. princip. air. n. 2. quem refert Card. Tusch. d. concl. 82. n. 14. in fine.*****

Accidentaliter eveniuntia non mutant rei substantiam, *nam d. 1. §. 4. parum, ff. de acquir. rerum domin. Colla. de falsi scientia et igitur insoff. 7. num. 1. Cenzil. commun. contra canonem. quæst. 682. num. 2. Mari. Giurba ad consuetud. Messanens. cap. 10. gloss. 4. num. 5. nisi accedens qualitas, quod superueniens enti, illud alterius naturæ & speciei efficit. Nat. *conf. 139. num. 6. Mari. Giurba *conf. 23. num. 8.***

AXIOMA VI.

Accingendus.

- 1 Accingendus de proximo, habetur pro accitello, intelligitur, ut n. 4.
- 2 Datum habetur, quod paratum est ut detur.
- 3 Condemnatus de proximo, habetur pro condemnato.
- 4 Res non indicatur ab eo, quod erit, sed ab eo, quod est.
- 5 Expellendus de proximo, non habetur pro expulso.
- 6 Clericus de proximo creandus non habetur pro Clerico, ad effectum habendi beneficium, etiam si incedat in habitum & tonsuram, & promoveatur flatus.
- 7 Ordo debet precedere beneficium.
- 8 Capacitas de tempore præsentationis attenditur in beneficio.
- 9 Patrum quando possit præstare de proximo eligendum, attenditur.
- 10 Beneficiarius de proximo, non habetur pro beneficiario, ut possit ostendi vigore flatus.

ACCINGENDUS de proximo, habetur pro accitello, ex eo tempore, quod cessant illi. Felis. in cap. cum te, num. 16. vers. etiam iste electus, deservit. Isl. in auct. si quis mulier, num. 23. et seq. C. de iur. iur. Eccl. et in l. ad monendi in 1. lib. 1. num. 33. vers. illa tamen regula ff. si certum petatur, Cardin. Tusch. prælit. concl. 1. lib. 1. A. concl. 85. Thom. de Thomast. in floribus legum, reg. 21. t. Alex. *conf. 119. Super prime, n. 7. 8. et 9. lib. 7. Anchast. *conf. 140. Finis expeditionis, num. 2. ubi quod habetur pro dato, quod paratum est ut detur. Ioan. de Imola *conf. 31. Ad primum, ubi ait, huiusmodi Axioma procedere maxime quando***

A 3 agitur

agitur de excludenda falsitate, vel delicto. Roman. in l. admonendi. num. 49. ff. de iur. iur. Vbi quod de puzimo condemnandus habetur pro condemnato, & quod idem est in absolucio de proximo, quia habetur pro absoluto, latet Narbona lib. 20. gloss. 2. a. num. 41. cum seq. tit. 1. lib. 4. nona recopil. Magalen. de numero testium in testamento requirit part. 1. cap. 26. num. 14. & 16.

4 Procedit impropre de fide, quia verè de proximo accingendus non habetur pro accincto, & destinatio animi non releuat, quia inuò destinatum non habetur pro impleto, & res non iudicator ab eo, quod erit, sed ab eo, quod est, & ideo materia est brocardica, vt dicit Felin. in cap. cum adeo, num. 4. & 6. de rescript. Roman. in d. l. admonendi, num. 49. Card. Tulich d. concl. 1. num. 19. & maxime vbi agitur de forma, vel de pena incurrenda, vel vbi per proxima est fallibilis, tunc enim de proximo accingendus non habetur pro accincto, neque actus perficiendus non habetur pro perfecto, Felin. in d. c. cum te m. 16. in fin. vers. amenet diuersi modis limitatur. Card. Tulich d. concl. 83. m. 31.

5 Vaide de proximo expellendus non habetur pro expulso, quin interim erigat & consequatur fructus possessionis, quam habet, vt per Anchar. conf. 285. incip. Tria principaliter. num. 4. & seq. vbi loquitur in eo, qui soluit Ioanni Bentiuolo, dum imminuebat expulso à ciuitate Bononiæ, quia iusta fuit exactio, & maxime, quia expulso iure dubia, licet proxima ab effectu sublequito, refert Card. Tulich d. concl. 83. num. 33.

6 Hinc etiam erandus de proximo Clericus non potest habere beneficium, nisi sit acta Clericus, quantumcumque incedat in habitu & tonsura, & promoueatur statim, vt per Felin. in d. cap. cum adeo, m. 4. & seq. quia Ordo debet precedere, Sanchez de Matrim. lib. 2. disp. 41. num. 14. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 2. n. 66. & in beneficiis attenditur capacitas de tempore presentationis, Mari. Antonin. var. resolut.

7 n. 4. & seq. quia Ordo debet precedere, Sanchez de Matrim. lib. 2. disp. 41. num. 14. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 2. n. 66. & in beneficiis attenditur capacitas de tempore presentationis, Mari. Antonin. var. resolut.

8 gloss. 2. n. 66. & in beneficiis attenditur capacitas de tempore presentationis, Mari. Antonin. var. resolut. 9 lib. 1. resolut. 19. n. 1. Poterit tamen patronus de proximo clericum presentare in hunc modum: Praefecto Petrum de proximo clericandum, & peto eum ordinari. Flamin. Paris. de rescript. benefic. lib. 4. q. 2. n. 5. & 6. quem sic intelligit Masob. in praei habendi contrarium. praelud. 7. dub. 2. 1. num. 56. secundum Rosner. impress. quod ego recipio, si taliter presentatus, seu potius nominatus, intra tempus ad presentandum praestitutum Ordines suscipiat, de officio, & potestate Episcopi. p. 3. alleg. 71. m. 78.

10 Hinc pariter de proximo bannendus non habetur pro hainito, vt possit offendi vigore statuti, Iaf. in d. l. si qua mulier. num. 23. C. de sacrosanct. Eccles. quem refert Card. Tulich d. concl. 183. m. 38.

A C C U S A T O R non probante reus absolutus, etiam quod pro sua innocentia nihil deduxerit, aut probauerit, l. 1. ff. ad Turpill. l. qui accusare, C. de edendo, vbi Iaf. num. 5. Bolognet. n. 1. Curt. iun. num. 4. Alciat. num. 17. & Purpur. etiam num. 17. c. accusator l. 6. q. 5. Cig. de crimine lesa maiest. lib. 2. tit. quomodo crimen lesa maiest. probatur. q. 30. n. 1. Bursat. conf. 24. 6. num. 1. Ioseph. Ludou. concl. 14. in q. ampl. & Perus. decis. 14. Misit. de probat. concl. 124. num. 19. Alex. conf. 1. 1. Fiso processu, in princip. & conf. 89. Fiso theorema. n. 4. & 5. lib. 3. Roman. conf. 167. num. 3. Clar. § fin. q. 6. 2. in princip. Card. Tulich lib. 2. c. conclus. 117. 2. num. 63. Nam vbi accusator nihil probauit, reus praesumptiue dicitur docuisse de sua innocentia, ex Mascard. d. conclus. 124. num. 19.

Amplia primò, vt accusator non probante non solum absolucndus sit reus, sed etiam accusator teneatur ipsi accusato actione iniuriarum, secundum Angel. in l. item apud Lubentem, § si qua libellus ff. de iur. quem refert Curt. sentit in repet. l. admonendi, num. 356. ff. de iur. iur. Roland. d. conf. 90. num. 3. & seq. lib. 3.

Amplia secundò, vt procedat etiam quod reus sit homo eequum, ex allegatis per Ioseph. Ludou. d. conclus. 14. in 4. ampliat. Et procedit Axioma siue in causa criminali procedatur per denunciationem, siue per accusationem, siue per inquisitionem, Alex. conf. 1. in princip. lib. 3. Card. Tulich d. concl. 117. m. 67. siue in causa mixta accusationis, Alex. conf. 66. col. 2. vers. verum quia, lib. 1.

Amplia tertio in civilibus, in quibus vulgarum est Axioma, quod actore non probante reus absolutus, de quo infra Axiom. 10.

Limita in crimine lesae maiestatis, in quo si accusator in probando deficiat, accusatus tamen suam innocentiam probare teneatur, & indicia contra se existentia, aut probationibus, aut per contrariam purgationem, per text. in l. si quis C. ad legem lib. maiest. tit. 1. adde Glig. d. q. 30. in fin. vbi subdit item dicendum in crimine falsi, per text. in l. ubi actem, C. ad legem Corneli. de falsis. Verum hanc limitatio non conuenit notoriis Axiomari, illa enim praesupponit accusatorem, qui licet non plenè probauerit, probauit tamen tantum quod accusatum indicauerit, quo casu nulla est specialitas in crimine lesae maiestatis, aut crimine falsi, quia in omni crimine, nisi reus illa indicia contrariis probationibus eliserit, torquendus est: Axioma verò nostrum intelligitur, & potest, quando accusator nihil prorsus probauit, nec ad condemnationem, nec ad indicia.

AXIOMA VIII.

Acta.

- 1 Acta facient rem notoriam.
- 2 Acta falsa in iudicio civilis, an & quando fidem faciant in criminali, & contra remissum.
- 3 Acta falsa coram Iudice fauorali, an & quando fidei faciant coram Iudice Ecclesiastico, remissum.
- 4 Acta falsa in iudicio summario, an & quando probent in plenario, remissum.
- 5 Acta falsa in iudicio possessorio, an & quando fidem faciant in petitorio, remissum.

A C T A facient rem notoriam, l. fin. C. de re iudic. cap. ex inuentione de appellar. vbi Innoc. in fine, cap. cum olim de verbor. signific. Alex. conf. 2. n. 24. vol. 7.

AXIOMA VII

Accusator.

- 1 Accusatore non probante reus absoluitur.
- 2 Accusator vbi nihil probauit, reus praesumptiue dicitur docuisse de sua innocentia.
- 3 Accusator non probatus, tenetur ipsi accusato actione iniuriarum.
- 4 Reus etiam homo nequam accusator non probante absoluitur.
- 5 Actore non probante reus absoluitur, remissum.
- 6 Accusatus de crimine lesa maiest. aut de falsis, an teneatur innocentiam suam probare, attenditur.

- vol. 7. Roland. *conf.* 41. *nom.* 30. vol. 1. Becc. *conf.* 40. *nom.* 3. vol. 1. Sutl. *conf.* 154. *nom.* 15. & *conf.* 118. n. 8. vol. 1. & *conf.* 188. *nom.* 8. Cephal. *conf.* 602. *nom.* 21. lib. 4. Tiraq. *de retradit* lig. 5. 16. *gloss.* 1. *nom.* 44. Menoch. *de interditt.* *num.* 1. *recup. poss.* *num.* 131. & *de arbit. iudic.* *cap.* 166. n. 6. Malfcard. *de probat.* *concl.* 1101. *nom.* 13. & 14. Fatimec. *in praxi crimin.* *part.* 1. *quæst.* 21. *nom.* 14. Meodex & Calstro *in praxi Legit.* lib. 3. *cap.* 15. *nom.* 4. Glorit. *resp.* 1. *nom.* 16. & *resp.* 10. *nom.* 39. Ioan. Bapt. Costa *de salti scientia & ignor. inquest.* 4. *nom.* 1. Neguliant. *resp.* 148. n. 7. Paclic. *de Saluiano interditt.* *inquest.* 1. *cap.* 4. *nom.* 68. Betnard. Greuz. *ad pract.* *Camera Imper.* *concl.* 134. *nom.* 7. publicato scilicet *processum*, & post conclusum in causa, *gloss.* *in cap. processum*, *de testib.* Malfcard. *de probat.* *concl.* 1102. n. 24. Vincent. *Cartoc.* *sig.* 470. Costa *inquest.* 4. n. 2. Paclic. *de salti scientia & ignor.* *inquest.* 4. n. 66. 69. 70. & 71. Rota *dec.* 9. *nom.* 3. p. 3. lib. 2. & *dec.* 1117. lib. 3. p. 1. *diuers.* At quod litigantes etiam ante conclusum in causa, acta faciunt rem notoriam, cum illa scite presumantur. Bellametti *conf.* 40. n. 12. Costa *inquest.* *nom.* 1. Cardin. Tufsch. *lit. N. concl.* 107. n. 5. & 6.
- 2 ACTA facta in iudicio civilis, ad eam quam tenet faciant in iudicio criminali vide Bart. *in lib. 1. §. hoc editio*, n. 5. & ibi Alex. *in addit. lit. E. & Angel.* *nom.* 8. *ff. de verb. oblig.* *Boff.* *in tit. de pluribus violent.* *nom.* 117. Clar. *in praxi §. fin.* 9. 14. *vers. item prodeceat*, Malfcard. *de probat.* *concl.* 14. n. 4. Ceuall. *communium contra communi*, q. 296. Cardin. Tufsch. *praxi.* *concl.* *tem.* 1. *lit. A. concl.* 91. *nom.* 11. Sigisfr. Scacc. *de iudic.* *concl.* *civilium & crimin.* lib. 1. *cap.* 74. Et est contrā, an acta facta in iudicio criminali, probent in civilis iudicio Felin. *in cap. causam que*, *nom.* 13. *de testib.* Capotaquen. *dec.* 157. 105. 106. & 108. lib. 1. Malfcard. *concl.* 111. n. 3. Cardin. Tufsch. *lit. P. concl.* 790. Rot. *dec.* 619. *nom.* 5. apud Farin. p. 1. *recem.*
- 3 ACTA facta coram Iudice seculari, an & qualem faciant coram Iudice Ecclesiastico? vide Capell. Tholof. *dec.* 199. *vers. item fuit quæsumus*, Abb. *nom.* 10. Arcin. *nom.* 21. Felin. *nom.* 4. & Dec. n. 90. *nom.* *segg.* *in c. at si clerici de iudic.* Card. Tufsch. *lit. A. concl.* 91. *nom.* 2. Malfcard. *concl.* 53. *nom.* 24. & *concl.* 149. Menoch. *conf.* 367. & *nom.* 12.
- 4 ACTA facta in iudicio summario, an & quando probent in plenario? vide Capr. *in tract. de notorie*, *mem.* 1. *nom.* 18. & 29. *remittit* Paul. Tufsch. *in singular.* *lit. A. nom.* 8. *Natr.* *conf.* 312. *nom.* 10. lib. 3. Gail. lib. 1. *obs.* 105. Malfcard. *concl.* 348. *nom.* 9. & 10. Card. Tufsch. *lit. A. concl.* 91. *nom.* 7. *con.* *segg.* *Surd.* *de alimen. rit.* 4. q. 126. n. 4. Valenzuel. *conf.* 121. *nom.* 105. *nom.* 1.
- 5 ACTA facta in iudicio possessionis, an & quando faciant fidem in petitorio? vide Put. *dec.* 171. *rit.* 166. lib. 1. *in correct.* Menoch. *conf.* 116. n. 24. & *nom.* 40. & *conf.* 367. *nom.* 21. Christoph. de Paz *in tract. de tenen.* *cap.* 32. *nom.* 7. *con.* *segg.*

- 4 Nemo sine alione in iudicio expetitur, nec alium cogere potest, in tantum ut iudex debeat illum repellere etiam parte non opponente, imo & illa consensiente, vt *nom.* 1.
- 6 Executio datur Mæno Regia sine alione in iis, in quibus distat ratio naturalis.
- 7 Repressalia conceduntur sine alione, & officio iudicis.
- 8 Obligationem annuatim habens potest hodie agere, vt cum venerit dies, debitor soluat.
- 9 Iudici officio quando quis sine alione expetitur, ostenditur.
- 10 Alionem habens, rem habere dicitur.
- 11 Alio cui conceditur, nullus fortius excipio.
- 12 Alio cui conceditur, nullus fortius excipio.
- 13 Alio est inveni, quoniam excludit inopia de bitore.
- 14 Alio personalis non datur contra tertium possidere.
- 15 Alio personalis, que debetur respectu rei, taliter re precepta.

ACTIO semel extincta non reuiuiscit, l. qui *ra. §. aram.* *ff. de solutio. lib.* 1. *ff. de i. §. sed si p. litem.* *ff. de p. litem.* *com. ibi notauit.* C. de auclib. alionib. l. inter stipulatum, §. facram. *vers. nec renouat.* *ff. de verb. oblig.* l. Mæno. §. daturam. *ff. de legat.* 2. l. hereditas, ubi *gloss.* 1. *ff. ad Trebell.* tradunt Causens. *conf.* 171. Viso p. litem, lib. 1. Tiraque. *in l. si uogum.* *vers. si cepit liberos*, *nom.* 191. C. de renouand. *deuot.* Gam. Luit. *dec.* 162. *nom.* 4. *in fine*, Ioseph. Sesse *ad ragon.* *dec.* 133. *nom.* 9. Card. Tufsch. *praxi.* *concl.* *tem.* 1. *lit. A. concl.* 116. *per solum*, ubi *nom.* 3. post Signorol. *concl.* 85. *nom.* 1. & *segg.* hinc propterea colligit, quod si statim liberet fideiussorem, si principalis debitoris persona potest haberi, eo ipso quod est captus, fideiussor est liberatus, nec reuiuiscit obligatio, si telayetur.

ACTIO NES temeritibus non est dandus ad eas tegetilis. l. qui inq. §. si venditor. *ff. de adilit. editio*, l. fin. *ff. de remiss. pignor.* §. si qui inq. *hultit de bonorum poss.* *cap. ex transmissio.* *de renouand. cap. ex ore*, *de priuileg.* *cap. quoniam periculum* 7. q. 1. tradunt Tiraq. *de retradit* lig. 5. 1. *gloss.* 9. *nom.* 119. Cou. *var. lib.* 2. *cap.* 4. *nom.* 1. Sutl. *dec.* 31. *nom.* 13. Flamin. Paris. *de resignat.* *benefic.* lib. 1. q. 13. *nom.* 8. Thom. de Thoma. *in floribus legum.* *reg.* 271. *Matr.* Antonin. *var. resolut.* lib. 1. *resol.* 104. *nom.* 14. Ioan. Antonin. Mangil. *de impat.* q. 91. *nom.* 7.

Sine actione nemo in iudicio expetitur, nec alium cogere potest. l. si passus §. videamus. *ff. de ueris gestis*, l. quoniam, §. si temporali, de administrat. tradunt Roman. *conf.* 12. Prapostia, *nom.* 4. Arch. *conf.* 119. *P. rimum de causis*, *in princ.* *lat. in l. si Titius*, *nom.* 3. *ff. de verb. obligat.* & *in l. ubi passum*, *nom.* 10. C. de translat. Mathel. *sig.* 7. Caltenf. *conf.* 110. Viso p. litem, *in princ.* lib. 2. Alex. *conf.* 166. lib. 7. Cunct. *conf.* 191. *in princ.* Tiraq. *in d. si uogum.* *vers. renouatur.* *nom.* 145. C. de renouand. *deuot.* Anton. Gomez. *nom.* 2. *varior.* *cap.* 11. *nom.* 14. Soar. *de Pace in praxi.* *nom.* 3. *in initio*, *nom.* 1. Ioseph. Sesse *ad ragon.* *dec.* 89. *nom.* 2. Anton. Monoch. *Florent.* *dec.* 70. *nom.* 10. Card. Tufsch. *lit. A. concl.* 109. *nom.* 1. Card. Setaphin. *dec.* 149. *nom.* 1. Matr. Antonin. *var. resolut.* lib. 3. *resolut.* 42. *nom.* 1. Peregrin. *conf.* 53. *nom.* 30. lib. 1. *Quibus in consuetud.* *de flauer.* *cap.* 7. *gloss.* 10. *nom.* 1. & *segg.* *dec.* 17. *nom.* 14. & *dec.* 71. *nom.* 1.

AXIOMA IX.

Actio.

- 1 Alio semel extincta non reuiuiscit.
- 2 Statutum liberatus fideiussorem, si principalis debitoris persona potest haberi, eo ipso quod est captus, fideiussor est liberatus, nec reuiuiscit obligatio, si reuocatur.
- 3 Actiones suas reuiuiscitibus non est dandus ad eas regressus.

- non ergo*, vbi num. 19. subdit, quod si Iudex non repellat, teneatur in iudicatu, Castren. d. conf. 350. in princ. lib. 2. Alex. d. conf. 166. num. 4. vbi in iudex, lib. 6. Titag. d. verb. reuertatur, num. 346. Card. Tulch. d. concl. 109. num. 14. Etiam parte non opponente, imò & illa consensiente, ad hac enim pars ipsa non possit audiri, quando omnino deficiat actio, quæ nata non sit, Bart. & alij in d. l. vbi pactum, Alexand. conf. 236. num. 9. lib. 2. Roim. conf. 190. num. 9. lib. 1. Crauet. conf. 91. in princ. Card. Tulch. d. concl. 109. num. 29. Procedit etiam eorum arbitrio & arbitratores, Castren. d. conf. 250. in princ. lib. 2. quem refert Card. Tulch. d. concl. 109. num. 37.
6. Limita in iis, quibus dicitur ratio naturalis, licet deficiat actio, vel sit sub lata de facto, quia tunc datur excusio Manu Regia, propterea datur antequam ellet actio inuenta, Alexand. conf. 134. Animaduertis, num. 4. vbi non obstat, & num. 43. lib. 6. quem refert Card. Tulch. d. concl. 109. num. 29. Et in reprobabilis, quæ conceduntur sine actione, & sine officio iudicis, sed Manu Regia, propterea datur gentium omnia Manu Regia excusabantur, Bart. in tract. reprobabilium, in 3. quæst. num. 2. vbi ad primum, in fine, & 94. in princ. vbi ad primum, vbi Apollin. in verbo, Ad Manu Regia. Limita etiam in habente obligationem aonnam, quia potest hodie agere, vt cum venerit dies, debitor soluat, dummodo non ultra quadraginta annos, vt per Crauet. de antiquis. temp. p. 4. 5. materiam illa, num. 33. Card. Tulch. d. concl. 109. n. 43.
9. Limita quoque, quia sine actione quæ expetit officio iudicis contra eum ad quem res mea deuenit ex causa luctatua sine culpa mea, quia ago contra eum æquitare, l. si me & Titum, ff. si certum pet. Anch. conf. 13. num. 11. vbi ad secundum, Agid. Bellam. conf. 39. num. 2. vbi nec obstat lex, Card. Tulch. d. concl. 109. num. 46. vbi num. 10. post Ital. in 5. si perit, n. 111. In fine de alienis, limitatur etiam quando non est sine actione, sed bene exercitium actionis impeditur, vt quia agens non implet, vel non facti quod debet, quia tunc admittitur mora paritatis, & n. 33. post Alexand. conf. 177. in fin. lib. 2. subdit ad hoc sufficere, si superueniat ipsum exercitium ante conclusionem in eam. Limita denique quando subest spes quod ex facto de preterito actio orietur, Boet. dec. 16. num. 30. Sord. dec. 6. num. 1. & dec. 44. n. 2. Costa de retrorati. cap. 1. cap. 8. num. 14. & cap. 30. cap. 8. num. 10. Giurba d. dec. 17. num. 4.
10. ACTIONEM habens rem habere dicitur, l. rem in bono, ff. de acquir. rerum domini. l. qui actionem, ff. de regula iuris. l. id apud se 143. ff. de verb. signif. tradit Bettrazul. de clausul. instrum. claus. 27. gl. 6. num. 1. & in repet. l. si qui maior, C. de transact. n. 612. cum seq. Menoch. conf. 77. num. 17. Ioan. Franc. Leo in Theoria fori ecclesiast. p. 4. cap. 1. num. 3. Aloy. Race, in praxi rerum fori ecclesiast. dec. 114. num. 19. in 1. edit. alia refut. 193. num. 5. in 1. edit. Stephan. Gratian. distept. forens. cap. 136. num. 4.
11. ACTIO cui conceditur, multo fortius retentio, l. si per retentionem, C. de iur. Rot. Bononiensis. dec. 77. num. 4. Facilius enim conceditur retentio, quam actio, l. paterfamilias, ff. de iur. qui sunt sui, vel alien. iuris, l. pluribus, ff. de verb. obligat. Sord. de aliment. tit. 3. q. 7. n. 12. & tit. 3. prin. lib. 2. num. 3. Cald. Pereira de reu. iur. employ. 7. num. 18. vbi pro hoc, & de potest. eugen. cap. 10. num. 27.
12. ACTIO cui conceditur, molto fortius exceptio, l. 4. qui superficiem, ff. de superficie. Limitum, 5. cui domus, ff. de reguli iur. cap. qui ad agendum, end. tit. lib. 6. Palus. in repet. cap. per vestras, de donat. inter virum & uxorem, 5. n. 2. vbi limita, Sord. conf. 377.

num. 45. Vide infra sub verb. Exceptio. num. 1. Leo Valentia dec. 47. num. 14. lib. 1.

ACTIO eff. inanis, quoniam excludit inopia debitoris, l. nam in, ff. de delo. gl. 1. verb. non est, in l. 1. ff. si veniri non potest, cap. alim. 2. de res. fignatior. Matchel. de Commis. p. 3. cap. 1. n. 49. pag. 315. Bellel. dispensat. clerical. q. 1. tit. de Clerico debitor, 5. 1. num. 3.

ACTIO personalis non datur contra certum possessorem, l. si 5. ff. de contrato emp. l. cum cui, C. de alim. & obli. Sord. dec. 12. n. 3. & dec. 173. n. 9. & dec. 136. n. 8. & de aliment. tit. 3. prin. lib. 2. num. 34. & prin. lib. 1. num. 2. Cardin. Setaph. dec. 78. num. 1. & dec. 539. num. 1. Mani. Antonin. var. res. lib. 2. res. fin. cap. 42. vbi & l. 1. Ex illa quæ debetur respectu rei, tollitur se petempra, l. Titio rectori, 5. fin. de legat. 1. l. in noue, ff. locat. l. 1. in fin. C. de iure emp. Anton. Gom. var. rem. 1. cap. 3. num. 18.

AXIOMA X.

Actor.

1. Actor debet sequi forum rei.
2. Actor non probatur rem absolvere, multipliciter amplius, num. 6.
3. Ius metimur ex persona alterius, non ex persona rei.
4. Rem etiam si nihil probauerit, altere non probante absolvendus est.
5. Beneficentem titulum licet rem non intelligat, altere non probante absolvendus est.
7. Alteri non licet, quod reo denegatur.
8. Actor & rem sunt correlatiua, & à pari procedunt.
9. Alteri quod conceditur, confertur etiam concessum rei.
10. Actor si imperpetratis causam convenimus summariæ tractari, pariter erit summariæ causa reconventionis rei.
11. Actor si imperpetratis ius iniquum, debet pari pariter reconventionem eiusdem iuris iniqui in si ipse.
12. Dolus alterius, & dolus rei in fraudem compensantur, ne vocati in ius veniant.

ACTOR debet sequi forum rei. l. in criminali, l. C. de iurisd. omnium iudic. l. iur. ordinem, C. cod. tit. l. fin. C. ubi in rem alij. l. 1. C. ubi & apud quem, cap. experientia, & cap. si quisque 21. q. 2. cap. sane, cap. cum sit generalis, cap. si Clericus, de foro compet. Ordin. Regia Lusitan. lib. 3. tit. 11. in princ. & apud Hispanos l. 12. tit. 2. part. 3. & l. 8. & 9. tit. 3. lib. 4. noua Recopil. Angel. conf. 121. Quia debemus, in princ. Socin. reg. 10. Roman. conf. 412. per totum, vbi laice Oldrad. conf. 83. num. 3. Roland. conf. 124. num. 8. & 12. lib. 2. Gudier. Canon. lib. 1. cap. 14. num. 8. Sord. dec. 1666. n. 8. Rot. Bartol. conf. 19. num. 14. Galp. Thelaut. quæst. forens. lib. 1. c. 15. num. 6. Pet. Anch. conf. 37. Quodam, in princ. Bronot à Sole in locis communib. verb. actor. 1. Cardol. in praxi iudicium & Adversar. cod. verb. n. 3. Anton. Oliban. de iure sist. cap. 11. num. 12. pag. mibi 201. Thom. de Thomauf. in floribus legum, reg. 9. Ioseph. Sella de inhibiti iurib. c. 84. 3. n. 7. & 216. num. 3. Castil. lib. 3. quæstionum, cap. 25. num. 8. Ioan. Franc. Leo in theoria fori ecclesiast. p. 2. c. 12. num. 18. Franc. Molin. de brachio seculari, c. 35. n. 2. Mani. Ant. var. res. lib. 1. res. l. 1. n. 1. Setaph. dec. 1018. num. 1. Card. Tulch. practi. conclus. tom. 1. lib. 1. concl. 122.

Allyc.

Aloyf. Ricc. in *colleat. decif. p. 5. colleat. 1920. D. Bat-
bol. in l. hares abfenti, §. p. 1. n. 1. Hermosil. l. 32. glof. f.
de iudic. Glorif. ref. 1. n. 1. Valenzuel. conf. 118. n. 36. rom. 1.
n. 308. tit. 5. part. 5. Valenzuel. conf. 118. n. 36. rom. 1.
Limita in casu l. diffamari, C. de ingen. & mortuiff.
Cou. var. lib. 1. cap. 1. n. 3. §. feg. Alex. Tlemacinq.
var. refol. lib. 1. tit. de diffam. refol. 1. n. 6. Matta in
var. refol. lib. 1. tit. de diffam. refol. 1. n. 6. Matta in
var. refol. lib. 1. tit. de diffam. refol. 1. n. 6. Matta in
var. refol. lib. 1. tit. de diffam. refol. 1. n. 6. Matta in*

1 A C T O R non probante reus abfoluitur, Lex-
tom 35. ff. de iure fiffi. l. 1. C. de rei vendic. l. qui accu-
fare, C. de edendo l. alter. C. de probation. l. 1. C. de alie-
nos in die. 200. causa falfi, 4. reuocanda. Inffit. de inuerdi-
ctio, cap. ult. §. 6. q. 1. cap. cum Ecclefia, de causa poffiff.
& p. 1. cap. ult. §. feni, de iureiur. cap. vnic. poff.
princip. ut ecclefiaf. benefi. cap. inter dilectos, de fide
inftitum. exortant Duens. reg. 21. Hippol. fing. 169. &
feg. & in l. vniu. §. in ea caufa, 1. & 4. ff. de qualifien.
& in l. de minore, §. terminis, ff. eod. tit. vbi ampliat
duobus modis, & limitat quindecim modis, Hie-
ron. de Monte de finibus regendi, cap. 48. a. n. 1. Cou.
var. lib. 1. cap. 1. n. 8. Mathell. fing. 17. Ioan. Gate.
reg. 7. Bald. conf. 481. lib. 2. & conf. 401. Pramitten-
d. lib. 4. Anchaf. conf. 537. Vifi, & diligenter, in prin-
cip. & conf. 537. in princip. Dec. conf. 3. a. n. 8. in fin.
Clar. in praf. crimin. lib. 5. §. fin. q. 62. n. 1. C. opuraq.
decif. 12. lib. 1. tit. de p. 1. conf. 104. In praf. causa vol. 1.
Corn. conf. 119. & conf. 315. vol. 4. Rulin. conf. 114.
n. 1. lib. 3. Roland. conf. 100. n. 3. vol. 1. & conf. 67. n. 1.
vol. 2. & conf. 30. n. 2. cum feg. vol. 3. & conf. 48. n. 10.
eod. vol. 3. Alexand. conf. 134. in princip. lib. 2. & conf. 16.
In causa & lite, in princip. & conf. 132. Perlelli, n. 7.
lib. 5. & conf. 127. Vifi p. 1. in princip. vol. 7. Ioseph.
Ludou. Pernf. decif. 14. Heculan. intrati de negatima,
n. 70. cum feg. vbi facit regulam cum limitationi-
bus, Alph. eod. 102. Franc. Vm. lib. 1. commun. opin.
verb. Aliter non probante, Crauet. conf. 104. n. 1. & conf.
177. n. 1. admod. Hierou. Portoles in fifebel. ad
C. 1. 1. 1. §. 1. Menoch. de arbitrar. causa 98. n. 106.
& de p. 1. pref. lib. 1. pref. 87. n. 4. & pref. 91. n. 3.
Mafcard. de probat. concl. 36. vbi ampliat, & limitat
pluribus modis, Thom. de Thomaflet. in fifebel.
legum, reg. 1. t. Paulus Amil. decif. 31. p. 1. Surt. de
alimen. tit. 9. §. 12. n. 7. cum feg. & conf. 128. n. 1.
Seraphin. de primif. inuam. primil. 27. n. 1. Flores
de Mens ad Cam. decif. 36. n. 1. Flamin. Parif. de re-
fignat. benefi. lib. 1. §. 14. n. 10. & de confil. 9. §. 3. n. 23.
latit Fului. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 67. vbi facit
regulam cum decem, & feptem ampliationibus, &
cum duabus limitationibus, Alexand. Trentacinq.
var. lib. 3. tit. de probat. refol. 2. n. 1. & 16. Cened. ad
Decretal. coll. 125. n. 1. Cardof. in praf. iudicium
& Advocat. verb. Aliter n. 4. Ioan. Franc. Leo in thefauro
fori ecclefiaf. p. 3. cap. 7. n. 108. Ioseph. Sefle d. ragen.
decif. 217. n. 4. Aloyf. Ricc. in decif. Curia Archiep.
Neapol. p. 2. decif. 71. n. 8. & decif. 111. n. 6. Anton.
Monach. Lucen. decif. 33. n. 46. Cardin. Seraphin.
decif. 1412. n. 15. Aldouin. conf. 10. n. 12. & conf. 61. n. 6.
Dunel. Couemem. Juri. Citiu. lib. 19. cap. 15. col. 1.
& lib. 10. cap. 3. col. fin. Farin. in praf. crimin. p. 1. §. 4.
n. 18. & fragment. crimin. p. 1. tit. A. n. 30. Mari. Ant.
var. refol. lib. 1. refol. 1. n. 1. & refol. 37. n. 6. Card. Tufch.
praf. concluf. tem. 1. lib. 4. concl. 117. per totam, Mendez
a Caftro in praf. Lufit. lib. 5. c. 1. n. 91. Rot. decif. 409.
n. 6. apud Farin. p. 1. recem. Rot. etiam in Lunen Sarza-
uen. benefi. 5. July 1599. eorum Balthiffimo D. meo
Cardin. Mafius imprefper Fufian. poff. prafim Jura-
parrum. decif. 40. n. 4. Torrelanca de iure fifeimali,
lib. 15. c. 31. n. 13. Caftill. de tertio c. 7. n. 2. cum feg.
vbi quod procedit in civilibus & criminalibus.

3 Ratio est, quia ius metitur ex perfona actoris,

non ex perfona rei, l. 1. in princip. ff. si pater heres. per
glof. in l. huius consequenter, in princip. ff. famul. heresi.
Caften. conf. 76. In falfi lib. 2. in fin. verf. & poffio,
& conf. 369. Vifi & examinatio in princip. vol. 2. Rom.
conf. 347. Quoad articulum, mon. 4. verf. fufficite, Surt.
confil. 150. n. 89. & de alimen. tit. 6. q. 4. n. 9.
Card. Tufch. d. concl. 117. n. 13.

Amplia primò, procedere etiam si reus oihli pro-
bauerit, Flotian. de S. Petro conf. 15. n. 4. & verf.
tertio fibi videatur obflare, quem refert Cardin. Tufch.
d. concl. 117. n. 21.

Amplia secundò in beneficialibus, quia actor 5
non probante, licet reus non iustificet titulum suum
beneficiale, vel possessionem, absoluit debet, vt per
Rot. decif. 419. qua est 7. de excepti. & decif. 70. alia 6.
de re iudic. Gemin. conf. 38. Pro clariori, in princip.
& conf. 51. Pramitte, in princip. & conf. 52. in princip.
Anchat. conf. 131. in princip. Card. Tufch. d. concl. 117.
n. 29. Gonzal. ad reg. 8. Concl. glof. 1. n. 29. & 30.

Amplia tertio in petitorio, Bald. conf. 481. in prin-
cip. verf. aut utraque pars, lib. 1. Et in possessio Ca-
stren. conf. 3. lib. 2. Et in iudicio manutentionis, Bald.
conf. 57. in princip. lib. 5. Et in fifebo, Angel. conf. 167.
in princip. Et in emptione & venditione, Alexand.
conf. 18. lib. 1. Et in fideiussore reo, Ioa. de Imola
conf. 103. in fine. Et tam in prima, quàm in fecunda
instantia, Angel. Arerin. conf. 88. & conf. 113. n. 5. & 6.
Et in materia feudali, Signorolus de Homod. princifio.
n. 5. Et in causa matrimoniali, Caftill. conf. 38. n. 8.
Denique amplia etiam si fifeus agat vel accuset,
Clar. §. fin. q. 62. n. 1. Mafcard. concl. 36. n. 1. Borlat.
conf. 459. n. 2. & feg. & conf. 445. n. 2. & feg. lib. 4.
Deciao. refol. 48. n. 1. lib. 3. Surt. conf. 326. n. 1.

A C T O R non licet, quod reo denegatur, c. 2.
§. 4. q. 4. cap. non licet actor 32. de regulis iur. lib. 6.
In non debet, ff. eod. tit. Thom. de Thomaflet. in fifebel.
legum, reg. 104. Sigifm. Scacc. de appella. q. 18. limit. 7.
n. 23. Dyn. conf. 14. Queltitudo glof. Cardin. Tufch.
praf. concluf. tem. 1. lib. 4. concl. 119. Pot. decif. 116.
alios 307. lib. 2. in correlli. Actor enim & reus fuit
correllatiua, Mazi. Antonin. var. refol. lib. 1. refol. 9.
n. 3. & à pari procedunt, l. vlt. C. de fructu & li-
tation. expen. cap. 2. de muni. petis. Gabot. commun.
tem. 3. tit. de claufulu. concl. 1. a. n. 6. Valaf. conf. 25.

Amplia in casu conuerso, quia quod conceditur 9
actori, censetur etiam concessum reo, Ideo si actor
obtinuit reum citari, vt perfonalem compareat, de-
bet patiter actor comparere perfonaliter, & è con-
tra, quia sunt correllatiui, glof. verb. voluerit, in Clem.
fape. de verb. fignif. Gemin. in cap. 1. de dolo, & conuen.
lib. 6. Card. Tufch. d. concl. 119. n. 2. Vnde prouenit, 10
quod si actor impetrauerit causam conuentionis
summariæ tractari, patiter erit summaria causa re-
conuentionis rei, glof. d. verb. voluerit, Card. Tufch.
d. concluf. 119. n. 3. vbi n. 4. fubdit propterea quod 11
si actor impetravit ius iniquum, debet pati patiter
reconuentionem eiusdem iuris iniqui in fe ipfo.
Vnde etiam fit, vt si actor examinatur testes ad co-
lorandam possessionem, super petitorio fufpenfo,
debeat reo patiter licere testes in petitorio ad disco-
lorandam possessionem, non obftante fufpenfione
predicta examinari, Oldrad. conf. 11. n. 2. quem re-
fert Card. Tufch. tem. 3. lib. 4. concl. 306. n. 1.

Vnde si actor dolo rei, & reus dolo accusatoris 12
impediantur ne vocati in ius veniant, nequeer poterit
accusati, l. fin. §. fidei nifi stipulatur. ff. ne qui eum, qui
Farin. fragment. crim. p. 1. lib. 2. n. 117.

· AXIOMA XI.

Actum.

- 1 *Actum nihil dicitur, eum quid superest ad agendum.*
- 2 *Actum qui gerit, in dubio presumitur magis velle, ut ille valeat, quam percat.*
- 3 *Actum faciens confetur se adstringere legibus loquentibus de illo.*
- 4 *Actum frustratorum nemo presumitur facere.*
- 5 *Actum celebrare, & ei consentire, paria sunt.*
- 6 *Alienare qui non potest de iure, non potest alienationi consentire.*
- 7 *Actum non celebrare, vel minus rite celebrare, paria sunt.*

ACTUM nihil dicitur, cum quid superest ad agendum. l. cum Syllanum, ubi lal. num. 3. C. de his quibus ut indig. l. pen. C. ad Syllanum. l. Titia, ff. de verb. obligat. Hippol. conf. 112. num. 15. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 8. q. 8. num. 4. & num. 97. Anton. Monach. Lucen. decis. 15. n. 7. & Florent. decis. 19. num. 5. & Bonenim. decis. 18. num. 22. Girond. de privilegiorum, sin. exemptionum explicat. n. 133. Thom. de Thomasset. de floribus legum reg. 199. ubi ait procedere, quando illud, quod superest, essentiale est, & substantiale, secus autem si accidentale sit, & parui momenti. Rot. decis. 725. num. 7. in fin. apud Farin. p. 2. recent. Sebast. de Medicis de regul. iuris, regul. 5. limit. 2. Aloyf. Rice. in collect. decis. p. 7. col. 11. 1497. vers. prout factum.

ACTUM qui gerit, in dubio presumitur magis velle, ut ille valeat, quam percat. l. quoniam, ff. de verb. obligat. l. quoniam, ff. de rebus dub. l. quoniam, ff. de regul. iuris, l. 3. ff. de milit. testam. Alciat. de praesumpt. reg. 3. pref. 14. Vant. de nullit. in princip. num. 24. Cardin. Mantie. de consell. volum. lib. 2. tit. 15. à num. 1. Bran. Sole in lacu communib. verb. actum 10. Menoch. de arbitrat. cap. 123. num. 17. & de praesumpt. lib. 1. pref. 6. num. 3. Garter. canon. lib. 1. cap. 2. num. 4. Vide Axioma. 12. num. 17. & 18.

ACTUM faciens confetur se adstringere legibus loquentibus de illo, ut per Surd. conf. 347. n. 24. Natra conf. 49. num. 12. Becc. conf. 35. num. 1.

ACTUM frustratorum nemo presumitur facere, l. 1. in fin. ff. ad municip. l. vnic. C. de iherosol. lib. 10. Surd. conf. 107. Nam actus frustratorius lex abhorret, l. hoc stipulatio, ff. ut legator. seu fideicommissi nomin. eam. Surd. decis. 260. num. 5. cum seqq. & decis. 276. num. 4. cum seqq. & conf. 345. num. 18.

ACTUM celebrare, & ei consentire, paria sunt, l. vtrum, & l. seq. ff. ad leg. Pompei. de parricid. Tiraq. de retrahit. lig. 5. 1. gloss. vers. praterca, & de iure primog. q. 16. vers. tertio limita. Card. Mantie. de tacitis & ambig. eorum lib. 4. tit. 2. à num. 12. Melch. Phabos Lofit. decis. 60. num. 1. item 1. Alienare enim qui de iure non potest, alienationi consentire non valet, l. 1. C. si aduersus donat. Batth. conf. 70. num. 1. lib. 1. Roland. conf. 15. num. 40. lib. 1. Tiraq. ad legem com. amb. gloss. 8. num. 147. Card. Petreia de rebus. emphyt. cap. 5. num. 40.

ACTUM non celebrare, vel minus rite celebrare paria sunt. Portol. de conscrib. c. 19. num. 8. quoniam enim non rite sunt, pro non factis habentur, Hippol. in l. de vniuersis, n. 120. ff. de re iudic. & seq. 411. Tiraq. de retrahit. lig. 5. 1. gloss. 10. n. 31. Petre. l. 1. tit. 3. lib. 3. Ordin. pag. 517.

AXIOMA XII.

Actus.

- 1 *Actus presumitur factus in executione precedentis tractatus, seu mandati.*
- 2 *Contractus secundum factum in executionem primi, debet regulari à primo.*
- 3 *Actus qui sequitur, declarat intentionem precedentem.*
- 4 *Actus regulariter tribuitur ordinanti, & non executi.*
- 5 *Actus non potest subsistere sine substantia.*
- 6 *Actus sumunt suam denominationem ab obiecto.*
- 7 *Agentium actus non operantur ultra intentionem eorum.*
- 8 *Dolus & absurdum eo tollatur, actus agentium operantur ultra intentionem eorum.*
- 9 *Actus semper indicatur à principali intentione agentium.*
- 10 *Actus omnis intelligitur propter scientiam, & patientiam superiorum.*
- 11 *Perfectum non dicitur actus, quando est partim factum, & partim non.*
- 12 *Voluntatis mera actus excludit iuris necessitatem.*
- 13 *Actus legitioni non recipiunt diem, nec condictionem.*
- 14 *Geminatus actus inducit maiorem firmitatem.*
- 15 *Actus duo, eodem die, loco, & eorum eisdem testibus gestis sunt correptissimi.*
- 16 *Actus debet semper interpretari ut aliquid operetur, non autem ut sit inutilis.*
- 17 *Actus in dubio debet interpretari validus.*
- 18 *Interpretatio motus adinuenit ad sostenendum actum.*
- 19 *Interpretatio, quae fit pro validitate actus, est regula aliarum interpretationum.*
- 20 *Actus debet sustineri validus in dubio secundum praesertim agentis, non autem secundum oppositum.*
- 21 *Actus dubius semper debet interpretari, ut minus sit damnosus generali.*
- 22 *Dispositio actus interpretari debet, ut videatur pro usum causa magis necessaria.*
- 23 *Actus in dubio confetur potius ex causa necessaria, quam voluntaria factum.*
- 24 *Actus contra legem, seu statuti prohibitionem factus est nullus.*
- 25 *Actus perfectus in conclusione consilii.*
- 26 *Actus omnis consilii in voluntate & potentia agentis.*
- 27 *Actus in dubio videtur factus nomine proprio, non alieno.*
- 28 *Actus quando ex duplici capite potest fieri, confetur factus ex utiliori & firmiori.*

ACTUS presumitur factus in executionem precedentis tractatus, seu mandati, quando non exprimitur alia causa, l. 1. c. vtrum, ff. de manumiss. l. qui in aliena, §. si ut qui putabatur ff. de acquir. hered. l. pignori, §. fin. ff. de vicijs capien. Alciat. de praesumpt. reg. 1. pref. 24. Alexand. conf. 15. num. 9. lib. 1. duplicat conf. 90. l'is instrumenta, num. 9. lib. 3. Bald. conf. 399. in princ. vers. & eodem lib. 1. Hippol. in l. flautibus n. 8. ff. de

ff. de quaest. Menoch. de praesumpt. lib. 2. praes. 74. n. 3. & lib. 3. praes. 49. num. 4. Cardin. Tusch. praelic. concl. lit. A. concl. 130. num. 1. & item 7. lit. S. concl. 716. num. 9. Mascard. de probat. concl. 619. num. 1. & concl. 1239. num. 8. Surt. decif. 151. num. 7. Rot. decif. 414. num. 3. apud Farin. p. 1. recent. & decif. 615. num. 2. p. 2. recent. Glotit. resp. 3. num. 12. quia tunc exequitur factus secundum naturam actus, & nomine precedentis, Ctauer. conf. 131. Verba decreti. num. 13. vol. 1. quem refert Paul. Fusc. lib. A. sing. 25. in fine.

2 Vnde si fiat contractus per verba de futuro, & postea in executionem talis contractus partes faciunt contrarium, secundus actus, vel contractus debet regulari a primo, in cuius executionem factus est, adeo quod si primus est pignus, secundus debeat esse pignus, Alex. conf. 156. *ff. de instrumentis, per totum, lib. 6. prout illum refert Cardin. Tusch. d. lit. A. concl. 130. num. 1. vbi num. 1. cum eodem Alex. declarat hoc in tantum esse vetum, quod secundus contractus factus in executionem primi, etiam si fiat ex intervallo, debeat regulari a primo; vt si possint concordari, semper reuocari debeant ad concordium; si non possint concordari, quatenus secundus discordat, debeat per extorem, & sic extorem continet, maxime quando primus erat per verba de futuro.*

3 ACTVS qui sequitur, declarat intentionem precedentem, l. si hi qui, C. de aduerb. §. penultim. Instit. de rerum diuis. Titus in l. si unquam, verb. donationis largitus, num. 157. C. de reuocandu. donat. Surt. decif. 136. num. 85. Flamin. Paris. de resignat. benefice. lib. 7. q. 1. num. 72. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 18. n. 35. vbi sup. vbi subdit, quod secundus actus recipit declarationem a primo, Rot. decif. 1365. num. 1. in fin. apud Farin. p. 2. recent.

ACTVS legitimat tribuit ordinantia, & non exequenti, l. item eorum, §. declarationes, ff. quod cuiusque vniuersum l. x. num. §. 1. ff. de legat. 1. l. 2. §. omnia, C. de ceteri iure euic. §. cuiusque hoc in prout. Instit. cap. super litteris, de rescrip. cap. cum aliquibus, ead. tit. lib. 6. Roman. conf. 166. Quasi in princip. Cardin. Tusch. d. lit. A. concl. 144. Surt. de aliment. tit. 8. priuileg. 36. num. 88. & priuileg. 65. num. 47. & decif. 192. num. 9. Mari. Antonin. var. resol. lib. 3. resol. 19. num. 1. Actus vero quando principio, vel fini attribuitur, vide Card. Tusch. lib. A. concl. 155.

5 ACTVS non potest subsistere sine substantia, l. cum hi, §. Prator. tit. ff. de transact. l. cum precario. ff. de precor. cap. manas, de sponsalib. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. cap. 16. num. 106. nec subsistere potest sine sua materia, l. nec emptio. ff. de contrab. empt.

6 ACTVS habent suam denominationem ab obiecto, l. item ff. de furtis, cap. cum voluente, in princip. de sent. excom. S. Thom. 1. 2. 13. n. 6. in corpore, ad fin. q. 1. ar. 3. Et regulariter secundum naturam sui subiecti, l. cum ff. de operis lib. Et actus agnitionum sunt in pariente bene disposito, l. in omnibus 2. ff. de action. & obliq. l. si ego ff. si certum per. l. 1. C. de hered. instit.

7 ACTVS agnitionum non operantur ultra intentionem eorum, l. non omnia, ff. si certum per. l. in agris. ff. de acquir. rerum dominio, ff. quid. Bellam. conf. 33. num. 18. vbi subdit maxime procedere in iis, quae pendunt a potestate, Socin. reg. 10. Alex. conf. 146. in causa, num. 10. & sig. lib. 5. Nantic. decif. 167. n. 1. Thoin. de Thomass. floribus legum. reg. 15. Anton. Gomez. tom. 1. var. cap. 7. num. 4. Card. Tusch. d. lit. A. concl. 125. per totum, vbi num. 3. intelligit de intentione principali agnitionum, non secundaria, Flamin. Paris. de consensu q. 17. num. 139. Aleoy. Ricc. in decif.

Curia Archid. Neapol. decif. 75. num. 21. & decif. 775. num. 10. part. 1. Seraphin. decif. 890. num. 2. Anton. Monach. Lincei decif. 14. num. 41. Czf. Argel. de contrah. legat. q. 10. num. 36. Rot. decif. 555. num. 4. apud Farin. p. 1. recent. Vide infra sub verb. Intentionem, Axiom. 138. Magdalen. de nouero testam. in testam. requirit p. 3. cap. 2. num. 49. Alex. Trentacinq. conf. 19. num. 1. p. 1. Reynold. obscur. 63. num. 18. Valenzuel. conf. 112. num. 74. & conf. 119. num. 86. & conf. 132. num. 55. tom. 2. Rota decif. 136. n. 1. & decif. 173. num. 2. part. 2. in postum. Farin. dicit p. 4. recent.

Limita, quia actus agnitionum operatur ultra intentionem eorum, ad tollendum dolum & absurdum; nam solutio debitoris facta secundum intentionem, semper est ad tollendum obligationem debitoris, & tamen si debitor soluat ei, qui non habet mandatum, vel non potest liberare, non tollitur obligatio praecedens, sed inducitur noua obligatio recipientis ad restituendum exactum, vt per Alex. conf. 37. Visio in princip. lib. 3. prout illum refert Card. Tusch. d. concl. 125. num. 12.

ACTVS semper iudicatur a principali intentione agentium, l. si qui nec casum, in princip. & ibi Bald. ff. si certum per. l. qui exceptionem, ff. de condit. indeb. l. 1. C. ad legem Cornel. de fidei. Titus de retrah. sig. §. 30. glof. 1. num. 4. Couat. lib. 2. var. cap. 4. num. 5. Anton. Gomez. tom. 2. var. cap. 2. num. 10. quia actus quantumcunque fauorabilis, contra voluntatem agentis minimè sustinetur, l. si idem sermo, ff. de legat. 2. l. si cui pari in fine princip. ff. ad Trebell. l. verbi, vbi Doctores, ff. de volu. & papil. nam actus non a nomine, sed ab effectu iudicatur, l. in solam, ff. de praescript. verb. l. cum manu facta. §. fin. ff. de contrab. empt. l. si olei. C. de locat.

ACTVS omnis iustificatur propter scientiam, & patiensium superiorum, l. qui sit fugiuus. §. ego puto. l. quid si nolit 31. §. qui assensu ff. de adul. editio. cap. nisi esset, de proband. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glof. 4. 2. n. 88. Nam iustitias superiores excusati a poena, glof. in cap. dicit 144. 5. Facin. in praxi crimin. q. 1. num. 93. Mari. Antonin. var. resol. lib. 3. resol. 19. num. 4. & facti licitum, quod alias est illicitum, l. non videtur, §. qui in fine, ff. de regulis iuris, cap. qui quis, de regulis iuris, lib. 6. Doctores in l. in fine possidet. ff. de acquir. possess. Fatin. in d. praxi crimin. q. 97. num. 1. eum seq. quem refert Mari. Antonin. citato loco.

ACTVS non dicitur perfectus, quando est partim factus, & partim non, l. 2. ibi, quia ipsi animaduerunt aliquid deesse, ff. de origine iuris, cum etatis ad Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glof. 63. n. 31. Rot. decif. 25. num. 7. in fin. apud Farin. p. 2. recent. paria enim sunt actum non incipere, vel ceptum non perficere, l. fin. §. illud. C. de testific. §. per. Instit. quomodo modis testam. infirm.

ACTVS meræ voluntatis excludit tultis necessitatem, glof. & Doctores in l. si legem. §. fin. ff. de officio Praefecti & in l. cum de rem verso. ff. de vfuio. glof. verb. temporis, in cap. cum Ecclesia Sacra, de causa possess. & propriet. Gatz. Girona de privilegiorum, seu exempt. explicat. num. 178.

ACTVS legitimus non recipiunt diem, neque conditionem, ideoque non possunt stare in suspensio, l. cum in legimus, ff. de regulis iuris, cap. actum legitimus, ead. tit. lib. 6. iare Card. Tusch. d. lit. A. concl. 119. per totum, Roman. conf. 403. num. 19. & 10. Rot. decif. 638. num. 4. p. 2. recent. Quae quidem ciata luta in priori parte, quatenus de actibus legitimis agunt, intelliguntur de illis, qui vel ex rei natura, vel ex speciali legis prohibitione, conditionem recipere prohibentur: lequeutia autem eorum verba, videlicet,

cet, conditionem non recipiant, idem impotant, ac si diceretur, vtiuntur per conditionem, aut dici appositionem, id enim impotant verba, non recipiunt, hoc est, non sunt capaces conditionis, vel dici: ut si redactor illa tegula, *alium legimus, de regulis iuris*, lib. 6. ad sensum & dispositionem d. l. actus, quæ non eo tendit, vt ostendat quinam sit actus legitimus, sed vt ostendat actus legitimos, quicumque illi sint, illas nempe, qui vel ex rei natura, vel specialis legis prohibitionem prohibentur conditionem recipere, per temporis, aut conditionis appositionem variari, non obstante reg. cap. ad Apollitiam, de regularib. cap. biduum 2. q. 6. in specie text. in l. obtinuit. ff. de conditionib. & demonstrat. cap. fin. de condition. appof. Quibus & aliis iuribus constat, sæpe actus contra legis prohibitionem celebratos obtinere, quando non simplex & absoluta proponitur prohibitio, sed secundum quid, & conditiones adiectas contra legis prohibitionem, nullatenus dispositionem vitare.

14 ACTVS geminatus inducit maiorem firmitatem, & plus operatur, quàm simplex, l. Bistila 3. ff. ad Trebell. l. 4. in fine glo. ff. de pignorat. att. Batt. in l. cum solutus. C. de cognit. & conf. lib. 11. Tirac. in l. si vocatus, verb. reuertatur, num. 49. C. de renouand. donat. Plene in l. 3. C. de refind. vendit. part. 2. cap. 2. à num. 4. & cap. 4. num. 3. & in rub. C. de bene materna. p. 1. num. 14. verf. inde etiam, & num. 43. Bion. in reuol. de argu. q. 4. princ. n. 31. Gij. de pignorat. q. 100. num. 1. Hippol. in l. 1. sub num. 38. C. ad leg. Iulianam de fidei. Euerard. in cor. leg. loco à locutione geminatione, Cassan. in catalogo gloriæ mundi. p. 3. confid. 17. ad finem, Emenan. Cotta in l. si ex cautione, fallent. 14. C. de non num. pecun. Petrez in addit. ad Segur. in l. si legat. causa, num. 185. ff. de verb. obligat. Menoch. de arbit. cap. 113. num. 37. & conf. 10. num. 1. Mascard. de probation. concl. 347. num. 17. cum segg. & concl. 621. num. 37. Surd. decif. 21. num. 10. & 20. & decif. 132. num. 1. Steph. Gratian. discip. forens. cap. 193. n. 33. Mart. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 61. num. 6. & resol. 110. num. 1. & lib. 3. resol. 1. num. 32. Card. Tufch. tom. 4. lib. 4. concl. 28. Cardin. Mantie. de ratioc. & ambiguis conuen. lib. 19. tit. 2. num. 6. Rot. decif. 676. num. 2. apud Farin. p. 1. recent. Vide infra sub verb. Ceminario, Axiom. 105.

15 ACTVS duo eodem die, loco, & coram eisdem testibus gesti sunt correfpectiuè, l. si veniri. §. fin. ff. de privileg. credit. l. bella, verf. dicendum, ff. si certum petatur. Card. Seraphio. decif. 159. num. 14. Surt. de aliment. tit. 1. §. 42. num. 48. Bernard. Geom. ad practicam Camera Imper. lib. 2. concl. 12. num. 7. Alias autem censetur factus qui præcedere debuit, & qui debuit prius fieri, Alexzod. conf. 81. Lella. num. 7. lib. 3. Card. Tufch. d. lit. A. concl. 136. num. 56. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 7. n. 31. Mascard. de probationib. concl. 144. num. 4. Surt. decif. 188. num. 13. Cons. in memorabil. verb. Alim. Flamin. de resignat. breuif. lib. 4. q. 2. num. 26. cum segg. Sanchez de Matrimon. lib. 3. disp. 31. num. 19.

16 ACTVS debet semper interpretari vel aliquid operetur, non autem vt sit inanis, & inutilis, l. quatin. ff. de rebus dub. Card. Tufch. d. lit. A. concl. 135. num. 1. In dubio enim quilibet presumitur elegisse viam, per quam dispositio sua fit utilis, & habeat effectum, non autem vt impugnari possit, & reddi ad nihilum, l. 3. ff. de iur. milit. Alciat. de presump. reg. 4. princ. §. Socin. jun. conf. 103. n. 18. lib. 1. Affl. d. decif. 140. n. 1. Non enim presumitur actus elusorie, & frustratorie factus, Mascard. de probat. concl. 595. à princip.; Card. Tufch. tom. 4. lib. 4. concl. 110. n. 4.

ACTVS io dubio debet interpretari validus. 17 *Liquin. ff. de rebus dub. l. quatin. ff. de verb. obligat. l. si quando ff. de legat. 1. 1. Abb. conf. 62. In contrarium, a. 20. l. 1. num. 7. verf. tertio, lib. 2. Roland. à Valle conf. 61. num. 23. & seg. verf. quatin. considerandum, lib. 3. vbi extendit ad omnem actum, latè Roman. conf. 180. Si admiſſionem, num. 4. cum segg. vbi extendit ad omnem dispositionem, videlicet contractus, testamentum, iuramentum, attestaciones, & privilegia, Bertazol. de clausula instrum. claus. 4. glo. 4. n. 3. & in repet. l. si quis maior. C. de transact. num. 306. Pichard. ad §. si quis alium. n. 4. Instit. de inuic. stipulat. Fetter. in conf. Catholonia, glo. 1. num. 151. Scacc. de appellat. q. 2. num. 19. & q. 3. num. 3. & 4. & q. 15. num. 113. in fine, Rot. decif. 469. num. 3. p. 2. recent. Card. Tufch. d. lit. A. concl. 136. num. 14. Mart. Anton. var. resolut. lib. 1. resolut. 20. num. 16. Surt. conf. 44. num. 21. Giubba decif. 16. num. 18. Nam omnis interpretatio admittitur ad sustinendum actum, Rot. decif. 469. num. 3. p. 2. recent. Roland. à Valle d. conf. 61. num. 26. lib. 3. Card. Tufch. d. lit. A. concl. 136. num. 14. & ista quoque fit pro validitate actus, 19 est tegina aliarum interpretationum, Cephal. conf. 31. num. 39. Cardin. Mantie. de conuict. vlt. volum. lib. 12. tit. 17. num. 13. etiam si aliquid quandoque disponatur præter intentionem agentium, cap. 1. §. si idem quoque, in fin. de dispensat. impub. lib. 6. Federic. de Senis conf. 15. num. 4. verf. item contra, vel quatinus verba impropterentur, Fulgof. conf. 87. Vñ si superius allegatus, col. 2. verf. ex illa quoque vñq. Abb. conf. 62. In contrarium, col. 1. num. 7. verf. tertio principaliter, lib. 2. Roman. d. conf. 180. num. 4. in fine, & num. seg. Card. Tufch. d. concl. 136. num. 32. & seg. Nam tanta est præsumptio que oritur propter validitatem actus, vt omnes alias vix præsumptiones, Dec. in cap. quatinus Abbas, num. 49. verf. secundo limita, de offi. deleg. & conf. 77. num. 3. Ruin. conf. 71. num. 4. lib. 2. Alciat. de presump. reg. 1. princ. §. 10. n. 3. Roland. à Valle conf. 61. num. 27. lib. 3. Vnde si verba possint referri ad actus validos, & inuálidos, etiam quod sint prolata in genere & in certa sciencia, referri debent ad actus validos, Bolognini. conf. 31. num. 14. verf. tertio, quem refert Card. Tufch. d. tom. 4. lib. 4. concl. 130. num. 6. Rota decif. 643. num. 4. part. 2. in postum. Farin. alia. p. 4. recentior.*

Intellige actum debere sustinere validum in dubio secundum propositum agentis, non autem secundum oppositum, ideo transigens omni meliori modo, si non valet vt transactio, non etiam sustinebitur vt pactum gratuitum, quia sunt oppositi, quia in transactione aliquid debet dari, vel temitti hinc inde, secus in pacto gratuito, Angel. conf. 94. Cum sit in fin. verf. nec obstat, p. totum illum refert Card. Tufch. d. concl. 136. num. 31. Intellige etiam Axioma huiusmodi non procedere, quando si actus sustineretur, excederet facultatem generis actum, vel induceretur delictum, aut quis delinqueret in officio, quia tunc potius annullatur, Alex. conf. 179. Vñ si de penderat, num. 3. & 4. lib. 7. Card. Tufch. d. concl. 136. num. 34. vbi num. 73. post Rot. decif. 666. num. 7. p. 1. d. iure. f. iudic. interpretacione obiectam & cauillioſam non debere fieri ad sustinendum actum, quia inoletoſabilis interpretacio semper excluditur.

ACTVS dubius semper debet interpretari, vt minus sit damnosus generi, & plus utilis, quàm esse possit, quia hæc est naturalis interior generis actus, ne sub inoeat, vt per Crauet. conf. 14. n. 8. & conf. 106. num. 8. & 9. Patit. conf. 53. num. 4. lib. 4. Rot. decif. 196. num. 4. apud Farin. p. 2. recent. Card. Tufch. d. lit. A. concl. 138. num. 1. & tom. 4. lib. 4. concl. 130. num. 56.

Axioma XIII. &c.

13

non. 56. vbi non. 67. post Alex. conf. 183. non. 2. lib. 6. subdit, quod quando actus potest habere duplicem effectum, interpretatur in parte quae magis utilis est.

12 ACTVS dispositio interpretari debet, ut videatur prout magis necessaria, & utilis, l. cum ex pluribus, fidei solutio. Bart. in Lericum. ff. de verb. oblig. & in l. C. de aliment. pupil. pref. Menoch. conf. 193. non. 5.

13 ACTVS in dubio censetur potius ex causa necessaria, quam voluntaria factus, l. Arilla. §. 1. ff. de iure delict. l. pater filium, in fin. ff. ad legem Falcid. l. miles. §. fin. ff. de adult. l. proximo ff. de ritu nupt. l. si cum daret. §. si pater. ff. soluto matrimonio. l. in iudicio. §. cum pater ff. de legat. 1. Crauet. conf. 106. non. 9. & seq. & conf. 119. non. 12. & conf. 125. non. 12. & conf. 372. non. 4. & conf. 304. non. 5. conf. Callu. Roman. conf. 147. Primo col. 2. vers. est legator. Card. Tusch. dist. 11. A. concl. 138. non. 2. latius concl. 149. per totam, vbi n. 2. post Bald. conf. 35. post eund. vers. facie. lib. 2. ampliat, ut procedat etiam in dispositione legis, ut in dubio censetur emanasse in causam magis necessariam.

14 ACTVS corrumpit omnia forma legis, l. cum lat. §. si pater ff. de transact. l. traditionibus. C. de palli. cap. cum dilectis, de rescript. cap. quia propter elect. cap. 1. de rebu. Eccles. non alien. lib. 6. cap. que contra, de regu. iur. lib. 6. Euerat in specie legal. loco 53. Rebuff. in tract. de pacifice possess. non. 155. Titusq. de reuocatis comen. §. 4. gloss. 6. n. 1. vbi intelligit, etiam si omittitur in minimo, Surd. decis. 168. non. 8. Cald. Pereira de poss. alleg. cap. 7. non. 13. Valasc. conf. 103. non. 3. & conf. 133. non. 4. Ioseph. Sella Aragon. decis. 30. n. 10. Elcob. de rationis. cap. 11. non. 19. Feter. in consil. Catholici gloss. 1. non. 350. Ioan. Franc. Leo in thesauro forei eccl. gloss. 1. cap. 4. non. 11. & p. 4. cap. 2. non. 104. Fatim. in practi. crimin. p. 4. conf. 1. in addit. l. D. Mari. Antonin. var. lib. 1. resol. 16. non. 3. & lib. 2. resol. 47. non. 17. Anton. Monach. Lucen. decis. 53. non. 15. Thom. de Thoma. in l. in floribus legum. reg. 113. vbi intelligit procedere, quando omittitur forma essentialis, & necessaria, Rot. decis. 55. non. 3. apud Farin. p. 2. recent. Reinos. obseruat. 88. non. 11. Valenzuel. conf. 173. non. 39. tom. 2. Vide infra sub verb. Forma, Axiom. 100.

15 ACTVS a principio nullus, nullum producit iurum effectum, l. 4. §. condemnatum ff. de re iudic. s. ad professionem de appellacionib. lat. Roman. conf. 411. Pro habenda non. 4. cum seq. Roland. à Valle conf. 63. tom. 1. lib. 2. concl. 139. Aloyf. Rice. in practi. rerum forei eccl. decis. 310. non. 2. in 2. edit. aliis resol. 219. n. 2. in 2. edit. Seraphin. decis. 219. non. 2. vbi ait, quod actus ipso iure nullus conualecete non potest. Verum licet actus nullus nihil operetur, operatur tamen declarationem mentis ipsius generis actum, lat. Roman. conf. 179. Amplius Deller. n. 11. Bellon. conf. 5. in puella. n. 12. vers. ne iur. aliqui. Reinos. in practi. obseruat. obferu. 74. n. 8.

16 ACTVS contra legis, seu statuti prohibitionem factus est nullus, etiam quod eadem lex, siue statutum post prohibitionem actum expellere non annullat, non dubium in princip. C. de legib. vbi Bart. non. 2. vers. in iuribus, & non. 13. Bald. ante non. 2. vers. quidam seruauit, & non. 1. Bald. ante non. 2. vers. de Castro non. 2. vers. in senenda, lat. non. 17. in 8. notat. Turad. ad legem contra gloss. 4. non. 7. Virgil. Boccat. in consil. Piceni gloss. 6. non. 110. Sout. de legib. lib. 1. c. 15. non. 1. & l. 2. & cap. 17. non. 1. Salas in simili tract. §. 96. vbi 14. dist. 1. §. 8. non. 16. Intelligit, quando lex Augusti. Barbofa. Axiom. Iur.

seu statutum prohibet actus substantiam, quia secus esset, si in aliquo actu solum qualitatem prohiberet, cum tunc actus contra legem factus non esset nullus, sed validus, Sout. d. c. 15. n. 10. Salas d. dist. 8. n. 19. in fine, & n. 10.

ACTVS perfectio consistit in conclusione, l. 27. contrarius C. de fide instrum. l. si voluntate, vbi Bald. C. de rescind. vendit. Surd. conf. 181. n. 17.

ACTVS omnis consistit in voluntate & potentia agentis. Socin. reg. 10. vers. actio, Cou. in cap. cum esset. n. 7. de testam. & var. lib. 4. c. 6. non. 9. Menoch. conf. 1. n. 159. & de praesumpt. lib. 1. praef. 30. n. 11.

ACTVS in dubio videtur factus nomine proprio, non alieno, l. si magis ff. de solut. l. & Papinianus. §. mandat. l. si in stipulatio. sacra. §. Chrysgenus ff. de verb. obligat. l. pro herede ff. de acquir. hered. Turad. de reuocatis lib. 3. §. 10. gloss. 1. n. 3. Gutier. de intel. p. 2. cap. 10. non. 1.

ACTVS quando ex duplici capite fieri potest, 30 ex villiori & firmiori factus censetur, l. 1. de testam. militu. l. cum pater ff. de iure dot. Reinos. in obseruat. practi. obseru. B. n. 12.

AXIOMA XIII.

Additamentum.

- 1 Additamentum non mutat naturam rei, cui adijci-tur, si non auget, nec minuit aliam primum, &c.
- 2 Additamentum, quod venit ad interpretationem legis, vel statuti, debet intelligi in casibus in quibus loquitor fluxum interpretationem.
- 3 Additamentum frequenter subijungit rei, cui adijci-tur illam destruit.

ADDITIONEM non mutat naturam rei, cui adijci-tur, imò sequitur eandem naturam, & eandem actionem imitatur, alias esset destruet, & non addere. Oldrad. conf. 51. n. 13. vers. & hoc clarior, Card. Tusch. practi. consil. 2. lib. 2. concl. 181. n. 1. vbi n. 1. post Roman. conf. 45. declarat procedere si additamentum non auget, neque minuit actum primum, cui fit additio, quia censetur idem actus cum primo.

Vnde additio, vel additamentum, quod venit ad interpretationem legis, vel statuti, aut alterius dispositionis, debet intelligi in casibus in quibus loquitor statutum interpretatum, ut per Alex. conf. 13. Circa primum n. 13. vers. praterea lib. 3. subditque, quod ipsa additio interpretatur facta statuto antiquo, est repetitior, & insitit etiam in statuto nouo facto in additionem antiqui.

Limita, nisi additamentum repugnet substantie rei, cui adijci-tur, quia tunc potius destruit, ut de pacto de non reuocando in causa mortis, de conuentione in pratoria stipulatione, & similibus, quae inducunt nouam dispositionem, & nouam substantiam, quia sibi non communicant, nec in se commutuantur, Oldrad. conf. 172. in princip. n. 5. quem refert Card. Tusch. d. concl. 181. n. 13.

AXIOMA XIV.

Equiparatum.

- 1 Equiparatum eadem est dispositio.
- 2 Exemptio

2. Extensio fit regulariter de vno equiparato ad aliud.
3. Analogia etiam in penalibus, exorbitantibus, & correctivis.
4. Extensio in equiparatione ut fiat, debet esse equiparatio vniuersalis.

1. **EQVIPARATORVM** eadem est dispositio, s. i. fide legat. i. gloss. in l. si quis seruo. C. de furto, & in cap. si postquam. §. fin. de elect. in 6. Ioan. de Anan. conf. 27. *Viso casum.* §. Alex. conf. 17. *Viso.* num. 1. lib. 1. Roman. conf. 129. licet magna, vbi quod in equiparatione idem ius disponitur etiam per extensionem, & quod procedit in statuto, & in lege generali. Berol. conf. 27. num. 5. lib. 1. Decian. conf. 6. num. 27. & conf. 45. num. 33. lib. 1. Mehoeb. de arbit. cap. 88. num. 8. Aloyf. Rice. in decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 123. num. 4. par. 1. Anton. Monach. Bononiensis decif. 68. num. 19. Card. Tufch. praeftit. consilij. tom. 1. lit. E. concil. 308. Flamin. Parif. de confid. q. 17. num. 74. & q. 18. num. 82. Marti. Antonio. var. refolut. lib. 3. §. 2. §. 1. num. 10. Surt. conf. 384. num. 11. Octau. Gloria. resp. 3. num. 8. Imbranz. de primo & secundo beneficij. conf. 8. num. 114. Viulan. decif. 23. num. 29. & seqq. Ioan. Maria Nouat. in praxi elect. & variat. fore. q. 8. §. 1. num. 9. & quod §. 9. q. 143. num. 11. lib. 1. Farinac. fragm. crimin. par. 1. lit. E. num. 101. cum seq. Valenzuel. conf. 172. num. 18. num. 2.

2. **EQVIPARATORVM** quia idem est iudicium, ideo fit extensio regulariter de vno equiparato ad aliud, ut per Bart. & alios in l. 1. §. de leg. 1. Curt. iun. conf. 114. num. 7. Gabr. conf. 21. num. 37. & seq. lib. 1. Cephal. conf. 217. num. 17. & seq. Euerard. in loco à ratione legi larga. num. 52. & in loco à similit. num. 7. verf. & generaliter. Roland. conf. 27. num. 2. & 15. lib. 1. Olafch. Pedem. decif. 67. num. 9. verf. pro hoc opinio. Villagut. in tract. de extensio. rub. de extensio. leg. correct. & pen. simul. num. 64. Odoz. Gloriz. resp. 5. num. 18. nouissime Didac. de Natbona de atque ad omnes terminos alium requisita. num. 1. q. 1. §. num. 4.

3. **ANALOGIA** etiam in penalibus, exorbitantibus, & correctivis, vt tenent Barbat. conf. 26. per totum. lib. 3. Abb. conf. 75. num. 6. verf. praterea. lib. 1. Alex. conf. 117. *Viso iurata.* num. 15. & 16. lib. 6. Cardin. Tufch. d. concil. 308. à num. 15. & d. lit. E. concil. 663. num. 48. Rucin. conf. 10. num. 11. lib. 3. Gabr. conf. 21. num. 38. lib. 1. Parif. conf. 22. num. 42. lib. 2. Decian. conf. 11. num. 153. lib. 1. Villalob. commun. opin. lit. E. num. 157. Euerard. in loco à ratione leges. num. 27. & 66. & in loco à similit. num. 7. verf. & generaliter, & in loco à speciali. num. 6. in 3. limit. Olafch. Pedem. decif. 94. num. 20. M. Anton. Eugen. conf. 49. num. 38. lib. 1. Honded. conf. 75. num. 25. lib. 1. Villag. d. rub. de extensio. leg. correct. & pen. simul. num. 64.

4. **INTELLEGE** equiparationem debere esse vniuersalem per viam regulæ, & in omnibus, & per omnia, ad hoc vt fiat extensio in equiparatione. gloss. verb. facti in cap. vnic. de vnic. lib. 6. gloss. verb. proregiam. in cap. cavellorum. de Regularib. eod. lib. Aym. de antiqu. temp. p. 4. in princip. num. 100. & seq. & num. 133. Angel. Aretin. conf. 58. in causa vna. num. 7. verf. praterea. lib. 7. Barbat. conf. 26. in princip. lib. 3. Curt. sen. conf. 48. num. 19. & conf. 49. num. 44. Euerard. in loco à ratione legi larga. num. 52. & in loco à similit. num. 20. Roland. conf. 27. num. 17. lib. 1. M. Anton. Eugen. conf. 49. num. 39. Villagut. d. rub. de extensio. leg. correct. & pen. simul. num. 64. in fin. verf. limitat singulariter. Honded. conf. 75. num. 119. lib. 1. Card. Tufch. d. tom. 3. lit. E.

concl. 108. num. 18. & 18. vbi num. 18. post Roman. conf. 179. num. 11. limitat, vt non procedat si superueniat aliquid ad fauorem vnius ex equiparatis, quod non respiciat pacificationem.

AXIOMA XV.

ÆQUITAS.

1. *Æquitas scripta præfertur rigori.*
2. *Æquitas scripta vbi reperitur in genere, & rigor contrarius similiter in genere, præfertur æquitas rigori.*
3. *Æquitas non scripta non præfertur rigori.*
4. *Æquitas correbrina non dicitur æquitas, sed iniquitas, quando est contra legem.*
5. *Æquitas quid sit, ostenditur.*
6. *Æquitas in paribus causis paria iura desiderat.*

ÆQUITAS scripta præfertur rigori, l. 1. §. 1. i. ego. ff. si pari heredes. l. fin. in fin. de offic. Præfidi. maiorem ff. de pallio. l. 1. C. de legib. placuit. C. de indic. cap. fin. de transactio. Hippol. sing. 683. Bernard. reg. 145. Fulgof. in d. l. 1. num. 8. Anchar. conf. 23. num. 11. & conf. 79. in princip. Bald. conf. 250. in questione. num. 12. lib. 1. vbi quod procedit in pacis corporalibus, & conf. 429. *Quidam.* i. eod. lib. 1. vbi quod procedit in materia feudali, & conf. 434. *Pallio.* circa fin. verf. nam dicere, eodem lib. 1. vbi ampliat in pacis, & conf. 486. *Alind.* circa finem, verf. alius, lib. 1. vbi ampliat in interpretandis opinionibus dubiis legis, vel hominis, Angel. conf. 135. *Florumia.* num. 3. vbi ampliat eorum arbitris, seu arbitratoribus, Tiraquell. de retrahit. lib. 3. §. 1. num. 4. *Sitach.* de mercat. tit. quomodo procedendum in causa mercatorum, num. 4. *Satimell.* lib. 3. §. 1. *Setellar.* cap. 9. num. 4. ad fin. *Couarr.* in reg. possessor. p. 2. §. 6. a. 2. *Mendoza.* de pallio, lib. 1. cap. 3. num. 9. *Thom.* de Thomasset. in floribus legum, reg. 17. *Valde.* de iure emptor. §. 1. num. 4. *Fachin.* contrarij lib. 1. cap. 3. §. 1. lib. 1. c. 3. *Bertazol.* in repet. l. si quis maior. num. 12. C. de transactio. Card. Tufch. praeftit. consilij. tom. 3. lit. E. concil. 312. per totum, *Mori.* in empirie iuris cunctis p. 1. tit. 1. q. 11. per totum. Card. Mantia. decif. 148. num. 3. Anton. Monach. Lucen. decif. 68. num. 25. & Bononiensis decif. 19. num. 3. & *Florumia.* decif. 70. num. 3. vbi intelligit, dummodo sit scripta, Imbranz. de primo & secundo beneficij. conf. 8. num. 25. *Fachin.* contrarij lib. 1. cap. 3. §. 1. lib. 1. cap. 3. *Valenzuel.* conf. 164. num. 81.

Vbi enim reperitur æquitas scripta in genere, & rigor contrarius similiter in genere, præfertur æquitas rigori; idem si æquitas & rigor scripti sint ambo in specie, d. l. placuit, sed vbi reperitur æquitas scripta in genere, & rigor in specie: vt quia æquitas naturalis generaliter dicitur neminem cum alterius iactura locupletari debere, i. nam hoc natura. ff. de condit. indeb. rigor verd dicitur specialiter præscriptiones, & vindicationes in alterius damnum procedere fauore bonæ fidei possessoris, & in odium negligentis, vt in l. 1. §. de vsu cap. tunc rigor æquitati præfertur, ita Dyn. in reg. possessor. de regulis iuri in 6. Bart. in d. l. 1. num. 1. *Fulgof.* col. 1. num. 2. verf. in gloss. *Imol.* col. 1. num. 1. *Paul.* de Castro col. 1. num. 3. *Ludou.* Roman. col. 1. num. 1. & in l. si infulam. col. 5. num. 12. ff. de verborum obligat. vbi testatur hanc esse communem omnium opinionem, Salicet in d. l. placuit, col. 1. vbi etiam Corn in princip. *Itaf.* col. vlt. num. 3. *Curt. iun.* col. 3. num. 19. quos refert, & sequitur

sequitur Rendina in *præsumptione receptarum sententiarum*. *tit. 100. num. 11.* Et quod semper interpretatio sit secundum aequitatem, dicit Socin. *conf. 159. In præsumptione*. *lib. 2. de illa quæ fuerit in ita, ac naturalis consensu aequitati sumenda est, ait Roman. conf. 16. n. 3. quem refert Card. Tufch. tom. 4. lib. 1. concl. 330. n. 8. vbi num. 35. post Bald. conf. 486. circa fin. lib. 2. subdit, quod veritimitudo sumitur ex ea interpretatione, quæ sapit aequitatem, et arbitrium boni viri in dispositionibus dubiis.*

3 Limita Axioma in æquitate non scripta, quæ est ex proprio capite iudicis, quia illa non præfertur rigori scripto, vt per Fulgos. *conf. 153. Domina Gracolina*. *n. 3.* vbi quod iudex debet condemnare viduum in expensis, & sine causa prætextu æquitatis non debet absolvere, nisi habuerit iustam causam Julgaudi, Anton. Monach. *Florent. decis. 70. num. 31.*

4 Card. Tufch. *ad tom. 3. lib. 2. concl. 311. n. 16.* Aequitas enim ceteribz in suo capite non dicitur æquitas, sed iniquitas, quoad est contra leges, ideo non extendenda, lat. in l. quod si Ephefi. *q. in iudicium, in fine, ff. de eo quod certo loco, Decian. conf. 38. num. 42. & 43. lib. 1.* Card. Tufch. *vbi sup. n. 17.* vbi num. 18. subdit, quod licet species derogat generi, ita rigor scriptus in specie præfertur æquitati scriptæ in genere, & n. 19. ait, quod æquitas desumpta a iumentatibus ab alia materia, vel similitudine generalis non præfertur rigori in casu specialis. Vnde ex Bald. *conf. 253. num. 3. vers. pro quo probandum est*. *lib. 3. colligit idem Card. Tufch. tom. 4. lib. 2. concl. 36. num. 28.* quod quando rigor est specialis, & æquitas generalis, præfertur rigor ratione specialitatis.

5 Aequitas est quedam factotum convenientia, J. Iulianus. *ff. de legib. de rectitudine iudicii naturalis sequens rationem*, Bald. in l. *omnes populi*. *n. 19. ff. de iustitia & iure, Decian. conf. 36. n. 42. lib. 1.* Est ipsa iustitia naturalis, & in effectu differt a iure, quia per dispositiones iurisperitorum eliminatur æquitas, & fit ius scriptum, prout dicimus de scripto argenteo eliminato producto a naturali materia argentea, Fulgos. in l. 1. *num. 7. & 8. C. de legib.* Et est quedam æquitas de se ipso in alium, secundum naturam, vt, Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris, de qua in *tit. quod quisque iure*, & ideo æquitate dicitur lex nature, neminem cum alterius detrimento locupletari, l. *iure natura*. *ff. de regulis iuris, & ita eleganter tradit Card. Tufch. ad l. E. concl. 310. n. 1. cum sup. vnde Calderin. *consil. 267. in princip. vers. nemo*, alias *3. de rebus Eccles. non alien.* ait, quod omnis contractus, vt est donatio, vnio, & translatio de consensu, & ex causa rationabili, dicitur super æquitate naturali fundari, & Goid. Pap. *decis. 362.* vbi quod non reperitur maior æquitas, quam quod res restituatur domino suo, & Castren. *conf. 164. In præsumptione*. *num. 6. lib. 1.* vbi quod ex æquitate fuit introductum, vt scilicet succedat in locum patris, quando agitur de successione cum patre, Alex. *conf. 26. Consideratio*. *n. 4. lib. 4.* vbi quod æquitas requirit quod bona ascendentes æqualiter diuidantur inter filios, Petr. de Anch. *conf. 17. Quidam*. *n. 3.* vbi quod vbiuicque iudicis arbitrium iuratur, debet æquitate feruare, Signorol. *conf. 136. num. 6.* vbi quod æquitas dicitur mater exceptionis, ita vt exceptio dicatur esse ex æquitate.*

6 Aequitas in putibus causis paria iura desiderat, J. fin. C. ad leg. Falcid. *cap. cum de illa, de confirmat.* *trilii*, Anton. Monach. *l. accipi*. *conf. 31. num. 14. & Romanen. decis. 61. sub n. 4. & Florent. decis. 118. n. 19. & decis. 70. num. 45.*

AXIOMA XVI.

Æqualitas.

- 1 Æqualitas in iudicio est seruanda.
- 2 Æqualitas inter partes debet in iudicio seruari.
- 3 Æqualitas vt seruetur, sapit recedendum a regulis iuris, & proprietas seruanda.
- 4 Dispositio in dubio semper est interpretanda in eum sensum, qui magis ad æqualitatem reduci.
- 5 Æqualitatis seruanda ratio sit extensio de vno ad alium.

ÆQUALITAS maxime in iudicio est semper seruanda, l. fin. C. de procuratoribus. *l. non debet alicui*. *ff. de regulis iuris, cap. non licet, quod. tit. lib. 6.* Oldrad. *conf. 311. num. 2. vers. & si dicatur*. *conf. 311. num. 4.* Federic. de Senis *conf. 289.* Thom. de Thom. *aliet. in foribus*. *legum. reg. 155.* Rot. *decis. 462. num. 9. & decis. 527. num. 5. part. 2. recent.* Card. Tufch. *tom. 4. lib. 2. concl. 306. per totam, & facit quæ dixi supra sub verb. Alter in fine.*

ÆQUALITAS inter partes debet in iudicio seruari, & actor & reus non debent ad imparia iudicari, l. cum pater & matris *ff. de legat. 2. l. cum oportet*. *C. de bonis quæ liber. l. pater. C. de tempore in integ. restit. l. fin. C. de fructibus, & lit. expens. l. fin. C. de expens. lib. 11. cap. in iudicio, & de reg. iuris, lib. 6.* Socin. iur. *conf. 4. col. 1. vol. 1.* Ruin. *conf. 193. col. 1. vol. 1.* Roland. *conf. 311. n. 8. vol. 4.* Becch. *conf. 43. in fine.* Vincent. de Franch. *decis. 25. num. 9.* Peteg. *conf. 93. num. 1. vol. 1.* Goozal ad reg. 8. *Canc. gl. 6. n. 104. cum sup. Rot. decis. 1. num. 14. apud Farin. p. 2. recent.* & in Romana de Capuzzechio 10. Aprilis 1606. *verum Card. Lancellotti.* Vnde propter seruandam æqualitatem sepe receditur a regulis iuris, & proprietate sermonis, l. fin. C. *communi. virisque ind. l. quæsumus*. *q. sed & q. Papiniani. ff. de fundo instr. Bart. in l. cum pater & matris ff. de legat. 2.* Socin. in l. 1. in 4. *notab. ff. de reb. dub. Cephal. conf. 545. n. 15. lib. 4.* Hieron. Gabr. *conf. 50. n. 21. & conf. 46. num. 31. lib. 1.* Hooded. *conf. 29. num. 96. lib. 1.* Et in dubio semper interpretanda est dispositio in eum sensum, qui magis ad æqualitatem reduci, Tirac. *de primis q. 4. n. 5.* Alia *conf. 411. n. 14. vers. & in dubio*, Cephal. *conf. 345. n. 15. & 16.* Hooded. *conf. 29. n. 100. lib. 1.* Imo ratione æqualitatis seruandæ fit extensio de vno ad alium, l. *illud. Instit. de iur. l. fin. C. de fruct. & lit. expens.* Aym. *conf. 133. num. 8. vers. quoniam.* Hooded. *conf. 19. n. 38. & conf. 59. n. 4. lib. 1.*

AXIOMA XVII.

Affectus, Affectatio, Affectio.

- 1 Affectus non punitur, nisi si quætur effectus.
- 2 Limita in atrocitate delicti.
- 3 Censura in grauibus delictis pena ordinaria non punitur de consuetudine Italia.
- 4 Affectatio non præstet, nec attenditur.
- 5 Affectio nulla cadit, nec considerari potest in ignominia.

AFFECTVS non punitur nisi sequatur effectus, l. *regitatem*. *ff. de pæni. l. 1. in fin.* *lib. 2.* *ff. quod*

ff. quod quisque iuris exornant Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 18. Card. Tufch. num. 2. li. C. concl. 344. Aloyf. Ricc. in collect. decif. 1895. & in praxi rerum fore ecclesiast. decif. 583. num. 2. in 1. edit. & refol. 320. num. 2. in 2. edit. & in decif. Curia Archiep. Neapel. decif. 70. num. 6. p. 1. Benedic. Egid. in rep. l. ex hac iure. ff. de iustit. & iure. part. 1. cap. 7. num. 12. Franc. Galet. in margarita casuum Conscience. verb. Afflictus. ubi ampliat in censuris. de quo etiam Vgolinus de officio Episcopi. cap. 21. num. 3. vers. tercio.

2. *Limita primò in atrocissimis delictis, de quibus in l. generaliter, in princip. ff. de calumniar. & in l. si a sermo ff. de condit. ob uerum causam, & in l. quisquis, in princip. ff. ad leg. fal. malef. & in l. si qui cum uelo. C. ad leg. Corneli de fidei. & in l. si qui persona fidei. C. de furtis, & in l. si quis non dicam. C. de Episc. & clericis, cum aliis citatis à Brunor à Sote in locis communib. verb. Afflictus, Cardof. in praxi indicum, verb. delictum. num. 55. Sayt in clavi Regia lib. 3. cap. 8. num. 18. Thesaur. decif. 15. ubi de crimine læzæ maiestatis, Aen. Robert. lib. 1. rerum indic. cap. 6. ubi de atrocissimo veneficio delicto, Fatim. in praxi crimin. part. 3. q. 121. num. 14. & num. 77. ubi de crimine afflictus. Aloyf. Ricc. collect. 326. & 1177. & d. collect. 1895. circa fin. Card. Tufch. d. concl. 344. num. 8. & 21. Matt. Antonim. var. refol. lib. 3. refol. 47. num. 6. & 7. ubi de crimine afflictus, & veneficio. Sebail. Guazizide de defensione rerum. refol. 33. cap. 14. num. 2. ubi de crimine læzæ maiestatis, innotia, & de violente aliquem veneno perire.*

3. *Verum per consuetudinem generalem totius Italiz, hodie legibus omnibus conatum puoientibus in grauib. delictis quoad poenam ordinariam derogatum eff. ut attestatur Boer. decif. 316. Grammat. decif. 1. Gasp. Thesaur. Præd. decif. 24. p. 2. Ioseph. Ludon. Lucens. decif. 1. Cachet. decif. 19. in fine, & alij, quos refert, & sequitur Aloyf. Ricc. in collect. p. 4. collect. 756. & d. collect. 1895. Matta in votis nouissim. decif. 1000. num. 14. Tefaur. iun. quæst. foren. lib. 2. quæst. 24. Giub. conf. 46. num. 37. & conf. 97. num. 16.*

4. *AFFECTATIO non prodest, nec attenditur l. 2. §. ult. ff. qui caus. l. 1. C. qui milit. pos. lib. 12. Tiraquei. de retr. ad lib. §. 35. gloss. 4. num. 19. Scott. Olio de resiste. in integ. part. 1. q. 2. Surd. conf. 32. num. 4. & conf. 42. num. 21. Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 19. n. 6. Antoum. de Amato refol. var. refol. 46. n. 5. cum segg.*

5. *AFFICTIO nulla cadit, nec considerati in ignotum potest, l. non eff. ferendum. ff. de transact. Extrer. in Conf. Cambalanis. gloss. 1. num. 91. Menoch. conf. 335. num. 5. Vufat. de subfiliis. quæst. 318. num. 6.*

AXIOMA XVIII.

Afflictio.

AFFLICTIO non est addenda afflictio, l. non. §. cum autem. ff. ad legem Rhodiam de iactu. l. Diuus Marceus. in princip. ff. de officio Præsid. lib. idem. ff. de iurisdic. conuinc. indic. l. parva. §. fin. ff. ad legem Pomp. de parit. l. 1. non demerit. C. de Episc. & clericis. cap. ex parte de clerico agens. cap. si quis a proprio 11. q. 1. Pet. de Anchar. conf. 52. Preclarioris decisione in princip. Paulus Fufch. lib. 1. Ang. 17. Sanctarel. var. refol. p. 1. q. 8. mon. 2. Barthol. Pet. ad extr. ag.

ambitiosa, de reb. Eccles. non alien. verb. & si per sex menses. num. 4. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 10. Anton. à Soufa in riel. Bulla de censuris. cap. 1. disp. 3. num. 4. Aloyf. Ricc. in decif. Curia Archiep. Neapel. part. 2. decif. 45. num. 10. Anton. monach. Lucen. decif. 34. num. 10. & Florent. decif. 12. num. 14. & Bononien. decif. 11. numer. 64. Card. Tufch. præf. concil. num. 1. li. A. concl. 240. num. 1. ubi num. 4. post Angel. conf. 197. circa fin. vers. nonabitur tertium, limitat, nisi ex causa, quia quando afflictus dat causam nouæ afflictionis, debet noua addi afflictio, Imbriani. de primo, & secundo beneficiis, seu de rellitu. ad pignus probandum. consil. 3. num. 142.

AXIOMA XIX.

Agentes, Agere.

1. *Agentes & consentientes pari poena quando puniuntur.*
 2. *Agenti incumbit onus probandi.*
 3. *Agens ante omnia debet probare se esse talem, qualem dicit.*
 4. *Agens inuita nemo compellitur.*
 5. *Inuita agere compellitur qui ubi periculum est in mora, & ubi nunquam subest causa, & quando ius est exceptionis reus, compellere ut agat creditorem poterit.*

AGENTES & consentientes pari poena puniuntur l. inbetum. §. accedamus. C. de sacros. Eccles. cap. 1. de offic. deleg. cap. qui cum fure de furiis. cap. quomodo, & de sentent. excomm. l. 5. tit. 8. lib. 2. fore legum. l. 1. tit. 11. lib. 1. eiusdem fore. Azeved. l. 4. tit. 10. lib. 6. & l. 1. num. 215. tit. 11. lib. 8. noue Recopilat. Thomas de Thomasset. reg. 21. Giubba conf. crimin. 2. num. 14. quoniam grauioribus delictis id procedere dicit, non in leuioribus. Intelligit quando agens cum consentientibus cooperatur positum probandum eandem efficacem, & propinquam principi actori delinquenti, de quibus consentientibus habetur in l. si id quod ff. de iurisdic. omni. indic. l. item Mela. §. si alius. ff. ad leg. Aquil. l. vnica. C. de reatu virg. cap. felicit. in princip. de parit. in 6. cap. siue dignum. §. qui verò. & §. illi etiam, de homicidio. gloss. ult. in cap. norm. 2. quæst. 1. S. Thom. 2. quæst. 62. art. 7. in corpore, Nauar. in cap. in quoruodam, notat. 9. a. num. 2. d. Iudeu. obiciunt Coa. in reg. peccata. part. 2. §. 1. 2. a. num. 1. Fatimae. conf. 66. num. 18. Molin. de iustit. præf. 2. disp. 732. sub num. 1. Flamin. Paris. de consent. quæst. 22. num. 5. Ludouicus Rubera in arroy. ad cap. non inferenda 13. quæst. 1. num. 27. Giubba d. conf. 7. num. 14. Ioan. Bapt. Costa de facti scient. & ignor. in quest. 68. num. 6.

AGENTI incumbit onus probandi, l. 1. & l. verum. ff. de probation. l. actor & l. frustra. C. de iud. l. si. ff. de rei vindicac. l. qui accersit. C. de edicto. §. non solum. Instit. de legat. cap. vnica. vers. cum enim, in ecclesiast. hanc sine diuina. conf. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 19. Flamin. Paris. de consent. §. 12. num. 1. Agens enim ante omnia debet probare se esse talem, qualem dicit, alias ausuri non debet, l. diuini. ff. de re iudic. Brunor. à Sole in locis communib. verb. Agens 2.

AGENS inuita nemo compellitur, l. vnica. C. de re nemo inuita, Socin. reg. 14. Brunor. à S. le in locis communib. verb. compellere, Card. Tufch. præf. concil. num. 1.

tem. i. lit. A. concl. 141. Ioseph. Seffe. *Arag. decis.* 115. num. 3. Cardof. in *praxi Iudicium*. & *Admenc.* verb. *Agere nam.* 3. Cald. *Pereira in comment. ad L. vnic. C. ex de iudic. de fund. p. 1. n. 10. in fine.*

Limita vi periculum est in mora, & vbi-
que subest causa, quia tunc potest quis compelli
inuitus agere, Federic. de Senis *conf.* 153. *vers. item*
assignato termino. Card. Tufch. d. *concl.* 141. num. 9.
& 12. vbi num. 10. *per text. in l. diffamari C. de iugen. &*
men. limita in causa status, quibus diffamantes pos-
sunt compelli ad agendum, & n. 14. post Federic. de
Senis *conf.* 169. *in fin. vers. ne autem*, limita pariter
in eo, qui diffamatur super Matrimonio contracto,
quia potest compelli ad satisfactionem ad agendum
ut silentium sibi imponatur. Limita deoique quan-
do tunc est exceptio reus, qui officio silem
iudicis ex aequitate, l. 3. C. qui homi. cedere poss. & l. si
commendat ff. de fideiuss. compellere ut agat creditorem
poterit, gloff. *verbo confagai, in fine in l. Aurelius 19. ff.*
cautum ff. de liberat. leg. Capic. decis. 18. num. 3. & 4.
Ofach. *decis.* 151. num. 3. 9. & 10. Canalcen. *de-*
cis. 15. num. 13. & 14. *part. 2. & decis.* 9. num. 3. & 3.
part. 4.

tion. q. 17. *limit.* 47. *memb. 1. num. 111.* Gonzal. *ad reg.* 8.
Cancel. gloss. 6. num. 184. *Peregr. decis.* 2. num. 2. *Fulst.*
de substitut. quafi. 352. num. 49. *Sut. d. conf.* 105. num. 12.
Martens. l. 11. *gloss.* 8. num. 2. *lit. 6. lib. 5. Recu-*
pilar.

Vnde, res Ecclesie consuetas emphyteuicari, vel
iusemdari, posse iterum concedi in emphyteusim,
vel feudum sine solemnitate, resoluunt Menochi.
de *arbitr. 1. q. 81.* num. 3. *cum seqq.* & *conf.* 166. num. 3. 1. &
conf. 78. num. 1. *cum seqq.* & *conf.* 90. num. 22. Rot. *Be-*
nonian. decis. 53. num. 7. & 8. Gam. *Lufit. decis.* 14. &
decis. 36. num. 6. *Quaten. in summo Bulary, verb. alien-*
atio rerum Ecclesie, num. 19. & 40. Zetoli. *in praxi*
Episcop. p. 1. *verbo alienatio* § 3. Camilli. *Bortell.*
in summa decis. 132. num. 129. *cum seqq.* Cevali. d. q. 897.
num. 899. Gonzal. d. num. 194. Melch. Pharcos *Lus-*
itan. decis. 61. num. 34.

ALIENATVM non dicitur, si non durat aliena-
tio, l. si pro parte. *ff. versum ff. de rem. vers.* cap. 1.
quid iuris si vasallum post alienat. feudi, Mencha. *in fine*
cap. 3. n. 3.

AXIOMA XXII.

Alter, Aliud.

- 1 Alteri per alterum non debet iniqua conditio inferri.
- 2 Altere vnum non debet discoperiri, ut alterum cooperiatur.
- 3 Damnum, vel lucrum quod ex sua persona quis non consequeretur, consequitur ex persona alieni.
- 4 Repraesentatum remedium prodictum est propter iniuriam factum Prætoris deneganti iustitiam.
- 5 Fideiussoris obligationem perpetuat delus, & mora principalis.
- 6 Aliud pro alio imito creditare solui nequit, sicut in paupere non valente solvere in specie, vel pecunia ibid.

ALTER per alterum non debet iniqua con-
ditio inferri, l. non debet. ff. de regulis iuris, cap.
non debet 22. *cod. tit. in 6. l. debitorum pallionibus. C. de*
pallio, cap. si compromissarius. 6. pars. de elect. lib. 6.
Anchar. *conf.* 140. *Primum dubium, in princip.* dicens
quod prohibuit est alium inquietari pro alie-
no debito, offensa, vel facto, Roman. *conf.* 147.
Speculabiles. num. 5. vers. dicitur vltimus. Abb. conf. 39.
in fin. lib. 1. vbi extendit etiam inter ludicos, & Dio-
nyf. Paul. de *vera quatuor Patriarchal. Sedition. eteli.*
cap. 18. num. 45. *Honded. conf.* 103. num. 10. lib. 2.
Paul. Fusch. *lit. A. sing.* 58. Cardin. Tufch. *praxie.*
conclusum. 1. *lit. A. concl.* 313. *per totum.* Thom. de
Thomasset. *reg.* 33. vbi procedere alicui in ac-
quisitis, sicut in acquiritendis, & reg. 10. habet lo-
cum, ait, quando quis in culpa non fuit, Quid. de
Amicis de *iure Emphyt.* 10. num. 1. & 9. 11. num. 4.
Robles de Salzedo de *repræsent. lib.* 1. c. 16. num. 102.
Vnum enim Alcare non debet discoperiri, ut alter-
um cooperiant, Anton. de Butt. *conf.* 40. *in fine.*
Albert. Brun. de *statut. artic.* 6. num. 168. Quan-
doque tamen qui ex persona alienius consequi-
tur damnum, vel lucrum, quod ex sua persona
non consequeretur, Lap. *alleg.* 94. num. 6. *vers. &*
licet ex hoc. Veluti in repræsentatis, quia propter in-
iustitiam factam Prætoris denegasti iustitiam prodi-
ctum est remedium repræsentatum, Anchar. *conf.* 140.

AXIOMA XX.

Allegatio, Allegare.

- 1 Allegatio partis non facit ius.
- 2 Allegare nihil, & allegatum non probare, paria sunt.
- 3 Id quod quis allegare tenetur, probare debet.

ALLEGATIO partis non facit ius, cap. dile-
ctus 34. de *probat. gloss.* magna *vers. vnde 2. sermo,*
in l. 1. C. quando non potes parti. gloff. *verb. non poss*
multum, in c. 2. de lit. que sunt a Prælatu. Palat. in repet.
rub. de donation. inter virum & uxorem. §. 17. num. 22.
& 23. Roman. *conf.* 191. *Venerabili. num. 4.* Felin. *in*
cap. 1. n. 18. de consensu. Gonzal. *ad reg.* 8. *Cancel. gloss.* 5.
§. 7. n. 107.

ALLEGARE nihil, & allegatum non pro-
bare, paria sunt, Roland. à Valle *conf.* 35. num. 10.
& num. 10. lib. 1. Cardin. Tufch. *praxie. conclus.*
lit. A. concl. 117. num. 19. Id eodem quod quis alle-
gare tenetur, debet probare, l. 1. *in princip.* *in vltima*
gloss. verbo decemur. ff. de dilat. Ofach. Fedem. decis. 50.
n. 12. *in fin.* Baldus *in quest. de fideiuss. n. 2. post tit. de edi-*
cto D. Adri. sollem.

AXIOMA XXI.

Alienabilis, Alienatum.

- 1 Alienabilis res semel facta, perpetuò manet aliena-
bilis.
- 2 Consecrata ab Ecclesia emphyteuicari, seu iusemdari,
posse iterum concedi in emphyteusim, vel in fe-
udum sine solemnitate.
- 3 Alienatum non dicitur, si non durat alienatum.

ALIENABILIS res semel facta, perpetuò
manet alienabilis, cap. 2. de *feudis.* Ioan. Franc.
Leo in *Thesoro furi ecclesie.* p. 1. cap. 15. num. 3. Card.
Pereira de *renouat. emphyt.* 9. 11. num. 30. Cevali. *renou-*
at. contr. communes. q. 897. Sigism. Scacc. de *appella-*
Augst. Barbosa Axiom. luv.

vbi Dec. num. 5. l. non potest videri, ff. eodem, Rot. Romana de Tuedolis 10. Ianuarii 1597. eorum Litta.

AXIOMA XXVI.

Anima.

- 1 Anima pretiosior est corpore.
- 2 Anima omnibus rebus est preferenda tanquam magis pretiosa.
- 3 Iuris apice non debent attendi, vbi agitur de salute anime.
- 4 Extensio fit in odiosis, penalisibus, & ex verbis anilibus, quando agitur de salute anime.

ANIMA pretiosior est corpore, *Marb. 5. & Luc. 12. cap. sedulo. 39. diff. cap. precipuum 2. q. 11. cap. cum infirmitas prope finem parientis & remiss. Cardol. in praxi Indicum, & Aducatorum, verb. Anima, num. 1. & dicit Philosophus lib. 1. de Anima, cap. fin. quod corpus animi causa constitutum est. Alphonsi. de Nazbona lib. 14. gl. 6. num. 12. cap. 1. tit. 2. lib. 6. Recop.*

ANIMA omnibus rebus est preferenda tanquam magis pretiosa, d. cap. precipuum, l. facinus, C. de sacros. Eccles. Abb. conf. 3. Videtur primo, num. 3. vers. item quis debet magis diligere, lib. 1. Titosq. de primis pla. causa, in praxi num. 9. Menoch. de praxi, lib. 4. pref. 11. num. 4. & pref. 13. m. 4. Batthoi. Petetti. ad Extraneam ambrosia, de rebus Eccles. non alien. verb. praxi, num. 11. pag. 178. Bettazol. in repet. l. si quis malis C. de translat. num. 12. Malcard. de prohibitionib. concl. 117. num. 5. Surt. decif. 196. num. 12. Gutier. in repet. l. nemo potest, num. 486. ff. de legat. 1. Card. Tusch. praxi. conclus. tem. 1. lit. A. concl. 333. num. 1. Cyprian. Mantie. de tacito & ambiguo conatu. tom. 2. lib. 11 tit. 28. num. 10. Mari. Antonii. var. resolut. lib. 2. resolut. ult. cap. 17. Stephan. Gratian. discipuli forens. cap. 9. 5. num. 36. tom. 5.

Vbi agitur de salute anime, non debent attendi apices iuris, vt aiunt Tiraq. d. trall. de primis pla. causa praxi, 164. Ceuall. communication contra communication. q. 71. n. 1. & fit extensio ex identitate rationis, glof. verbo Apostolica, in Lament. la 2. C. de seruio, Villag. in trall. de extensione legum, rub. de extensione leg. correll. & penalis simul, num. 80. Farin. fragment. crimin. p. 1. lit. E. num. 107.

ANIMA de salute quando agitur, extensio fit in odiosis, & penalisibus, vt per Aym. de assignis. temp. p. 4. vide eum modis de aliquibus limitationibus, num. 10. Cotier. in sing. verbo extensio, p. 2. ante fin. post num. 13. Tiraq. d. trall. praxi. 161. Cou. de consensu. p. 1. cap. 6. in princip. num. 12. Perez lib. 1. tit. 1. lib. 3. Ordin. pag. 39. Azced. l. 2. num. 4. tit. 1. lib. 3. noua Recopil. Villag. d. num. 80. & rub. de extensio leg. penalis, rationem, num. 19. Farinac. d. lib. E. numer. 111. Sanchez de Arriomen. lib. 1. diff. 39 num. 5. & lib. 3. diff. 1. numer. 8. & in exorbitantibus, Aym. d. p. 4. in princip. num. 79. Villag. in rub. de extensione legum num. 3. in fin. in trall. ampl. Farinac. d. lib. E. num. 109.

AXIOMA XXVII.

Animus.

- 1 Animus ab operibus operantis dignoscitur, & talis prafumitur, qualem facta demonstrant.
- 2 Animus, & intentio hominis ex verbis bene dignoscitur.
- 3 Facta sunt seruiens ad demonstrandum animum, quam verba.
- 4 Animus hominis qualis fuerit dignoscitur ex iis, quae antea, vel postea gesta fuerint.
- 5 Animus declaratur ex sequentibus.

ANIMVS ab operibus operantis dignoscitur, & talis prafumitur, qualem facta demonstrant, l. 5. fin. ff. de dolo, Grammat. conf. 13. num. 2. & 3. & decif. 17. num. 6. Cephal. conf. 75. num. 3. lib. 2. Malcard. de probat. concl. 95. n. 1. & seq. & concl. 110. 6. num. 14. & seq. Scraphin. de primis pla. causa, in am. praxi. 1. num. 41. vers. & ideo dicitur, Farinac. in praxi crimin. q. 89. num. 76. Oñau. Glotit. rep. 3. num. 34. Nam licet ex verbis bene dignoscatur animus, & intentio hominis, l. Lakes, ff. de spelleclit leg. cap. secunda respirare, de appellat. Corn. conf. 84. in princip. lib. 3. Grat. resp. 118. num. 25. lib. 1. Alban. conf. 119. & conf. 626. num. 9. Surt. conf. 82. num. 35. & conf. 471. num. 33. Batdel. conf. 29. num. 12. Giutiba conf. 51. num. 28. Facta tamen sunt fortiora ad demonstrandum huiusmodi animum, quam verba, l. certum, ff. si certum per. l. fin. ff. de iur. cap. exilium, 12. q. 2. cap. dilecti, de appellat. Cephal. conf. 77. num. 1. & conf. 96. num. 27. lib. 1. Scraphin. d. primis pla. causa, 2. num. 5.

ANIMVS hominis qualis fuerit dignoscitur ex iis, quae antea, vel post gesta fuerint, arg. l. sed & Iulianus, §. per ff. ad Macedon. l. si serui plurium, §. fin. ff. de legat. 1. & §. panemum. Iustit. de rerum dimis. Aym. conf. 10. num. 7. & conf. 210. num. 11. Ruin. conf. 10. num. 10. lib. 5. Cephal. conf. 12. num. 12. & conf. 65. num. 8. lib. 1. Dec. conf. 1. num. 1. in fine, & conf. 183. n. 7. vers. illud, & conf. 336. num. 1. Malcard. d. concl. 95. num. 6. & seq. Oñsch. decif. 71. num. 13. & decif. 90. num. 19. Mantie. decif. 15. num. 1. Afflic. decif. 319. num. 5. Surt. consil. 140. n. num. 44. Oñau. Glotit. resp. 12. num. 12. Card. Tusch. praxi. conclus. tem. 4. lit. I. concl. 169. num. 30. Rot. decif. 118. num. 2. apud Farinac. p. 2. recet. vbi quod animus declaratur ex subsequentibus, ead. Rot. decif. 64. num. 5. d. p. 2. recet. & decif. 106. num. 3. ead. p. 2. recet. vbi quod animus qualis fuerit in precedenti, ex subsequenti actu declaratur, & decif. 700. num. 14. ead. p. 2. recet. vbi ait, quod ex actu immediato, & incontinenti facto colligitur animus ab initio. Menoch. conf. 1. num. 294. cum seqq. vbi quod animus contraheum colligitur ex sequentibus, Surt. decif. 4. num. 5. vbi quod animus talis prafumitur in precedentibus qualis fuerit in sequentibus, Farin. tom. 2. conf. 30. num. 103. vbi quod verba subsequencia declarant qualis fuerit animus.

AXIOMA XXVIII.

Annalia.

ANNALIA ad agendum sunt perpetua ad excipiendum, l. par, §. fin. ff. de deli. except. l. licet.

C. de except. l. 4. C. qui admitti, Cald. Pereira in *l. si curauerem*, verbo *infra*, num. 15. *C. de in iure, rellit. minor. Suid. decif. 177. num. 17.* Stephan. Gratian. *Ad archidia decif. 151. num. 12.* Christoph. de Paz in *scholium ad legem sylla l. 184. num. 3.* Gutier. *pract. lib. 2. g. 96. num. 3. vers. sed nihilominus*, ubi declarat, Anton. Gom. *var. tom. 1. cap. 6. num. 6. prope fin.* ubi intelligit, quando quis non potest ius suum proponere in iudicio principaliter agendo, sed tantum excipiendo, quia tunc perpetuo potest excipere: secus verò quando ius suum potest proponere etiam principaliter agendo infra certum tempus, quia tunc similiter tenetur iusta illud excipere, ex *l. Papinianus. §. si filius. ff. de inoff. testam.* Guinet. *pract. lib. 1. g. 96. num. 4.* Vincent. Catoc. *remed. contra praiudic. sentent. except. 2. g. 18. num. 11.* qui ibidem num. 10. & 11. hoc axioma intellexit procedere ante motam actionem, secus post, de num. 13. limitat oisi ad excipiendum limitatum sit tempus.

AXIOMA XXIX.

Annexum.

ANNEXTI & connexi idem est iudicium, etiam si annexum sit maioris valoris, cap. cum singulis, in illa glossa, verbo, *annexi*, de proband. lib. 6. glossa, verbo *annexa*, in cap. quanto, de iudic. Hippol. sing. 151. Guillelm. Benedic. in cap. Rainuim, de testament. verb. & horum, num. 1. cum seqq. Menoch. de arbitrat. lib. 1. g. 45. & lib. 2. causa 91. Gare. Giroud. de privilegiorum, seu exempt. explicat. num. 751.

AXIOMA XXX.

Antecedens.

1. Antecedenti concessa, conceditur & consequens, quando antecedens est necessarium ad consequens.
2. Antecedenti destructa, nullum est dare consequens.
3. Antecedenti qui vult, videtur velle necessarium consequens.

ANTECEDENTI concessa, conceditur & consequens, l. 1. §. 1. ff. si vsufructus pet. l. 3. §. qui habet, ff. de servit. rustic. pred. l. ex flexu gratia, & ibi glossa, ff. de economica pred. l. 2. & ibi Cyn. ff. de iurisd. omnium iudic. l. 2. §. in iustitia, ff. quemadmodum litem aper. Euerard. in topicu legalib. loco 94. Anton. Monach. Florent. decif. 19. num. 15. Fatnac. fragment. crimin. p. 1. lit. E. num. 128. in princip. & in praxi crimin. g. 194. §. 18. Ioan. Anton. Nouat. quasi forens. lib. 1. g. 59. num. 1. cum seqq. Ioan. Anton. Mangi. de impetus g. 76. num. 1. Intellige, quando antecedens est necessarium ad consequens consequendum, iusta resoluta per Ferrer. in consil. Carbalen glossa, num. 78. & num. 81. Suid. conf. 91. num. 4. per l. 2. §. fin. ff. de vsufruct. & l. obligationum fieri §. placeat ff. de ali. & oblig.

ANTECEDENTI destructa, nullum est dare consequens, l. 1. §. huius rei ff. de officio eiusd. rectoris, ff. de iurere, aliquique primato, Euerard. in topicu legalib. loco 96. Crauet. conf. 131. num. 2. Anton. Monach. Florent. decif. 19. num. 16. ubi subdit, quod temore antecedenti eius consequens temouetur. Et quod

antecedenti destructo, cesset consequens, quod fate non potest sine antecedenti, tradunt Bald. in l. 1. in §. apposit. C. de fideicom. Crauet. conf. 102. num. 18. Carden. Tufch. pract. concis. tom. 1. lib. C. concil. 757. num. 66. Card. Mantie. decif. 15. num. 5. & decif. 199. num. 9. Alphon. Narbona lib. 2. §. glossa, num. 1. lit. 21. lib. 4. Recop. Tottoblane. de iure iurist. lib. 5. cap. 13. num. 57.

ANTECEDENS qui vult, videtur velle necessarium consequens, Alex. conf. 157. col. 3. num. 14. lib. 2. ubi quod si quis vult ciuitatem, censetur velle onus annexum ciuitati, conf. 138. Circa primum, in princip. lib. 5. ubi ait, quod qui consentit in antecedenti, censetur consentire in consequenti necessario etiam non cognito, Castren. conf. 100. num. 4. vers. quod autem, lib. 1. ubi quod ideo toror conuentus, si producat inuentarium factum à pupillis, non debet dicere suos pupillos non teneri ultra vires hereditarias, quia illud venit in necessarium consequentiam, Crauet. conf. 186. num. 7. ubi quod testator qui voluit dotare filiam, censetur etiam voluisse concedere luctum, quia qui vult antecedens, vult necessarium consequens. Crauet. var. resolat. p. 1. cap. 1. num. 127.

AXIOMA XXXI.

Approbare, Approbatio.

1. Approbare quis non potest, quod semel impugnauit. Intellige, si alius pender à voluntate eius, vel si ab impugnatione ante sententiam impugnans desistit.
2. Approbatione totius qualibet eius pars approbata censetur.
3. Approbatum semel non potest amplius reprobari, siue expresse, siue tacite approbatione preparatur, vt num. 4.
5. Approbare, & improbare potest qui diuersi respectibus.

APPROBARE quis non potest quod semel impugnauit, l. dispensatorem, ff. de solutiombus, Menoch. conf. 191. num. 89. Suid. conf. 157. num. 10. & conf. 196. num. 2. cum seqq. & conf. 364. num. 27. Rot. decif. 636. min. 7. apud Farinac. p. 1. recent. & decif. 456. num. 4. p. 2. recent. Declara & intellige verum si alius pender à voluntate eius, Suid. conf. 136. num. 30. & seq. ubi num. 3. & 4. si ab impugnatione ante sententiam impugnans desistit.

APPROBATIONE totius qualibet eius pars approbata censetur, Ant. Monach. Bononiens. decif. 55. num. 11.

APPROBATVM semel non potest amplius reprobari, l. Pampinim. ff. de negat. gestis, Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 37. Suid. conf. 18. num. 2. & conf. 151. num. 41. & decif. 32. n. 4. Anton. Monach. Bononiens. decif. 34. num. 2. Rot. decif. 456. n. 4. apud Farin. p. 1. recent. Mari. Anton. var. resolat. lib. 2. resol. 30. num. 15. Sanchez de Marimon. lib. 9. disp. 6. num. 9. Mantie. decif. 174. num. 2. & 3. Violan. decif. 98. num. 1. lib. 1. Mari. Giotta decif. 14. num. 19. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 1. cap. 94. num. 10. Sed contra in l. sed & reprobari, ff. de excois. uxor. & in l. vt gradatim, §. reprobari, ff. de numer. & horar. At hoc in Principe, illud in priuatis.

Intellige iure expresse, siue tacite approbatum proponitur, quia si petens licet editionem librorum, promittit

promittat velle facere libris tam pro se, quàm contra, tunc libri probant contra approbationem libri ex libendum, vt per Bald. *conf. 156. cum dua sunt iura. 3. lib. 1.* quem refert Card. Tufch. *com. 3. lit. E. concl. 42. num. 1.*

5 APPROBARE tamen & improbare potest quis diuersis respectibus, vt per Tiraq. *de nobilit. cap. 1. 8. n. 11.* quem refert Card. Tufch. *diem. 3. lit. E. concl. 34. num. 6.*

Axioma XXXII.

Arbitrium.

- 1 Arbitrium iudicis relinquatur quod in iure definitum non est.
- 2 Arbitrium regulatur à iure.
- 3 Arbitrium quando est plenum, seu liberum, impartitur liberam facultatem.
- 4 Arbitrium liberum seu regulatum, quando & quibus verbis à lege, vel ab homine iudici concessum dicatur, rimetur.

1 ARBITRIO iudicis relinquatur quod in iure definitum non est, l. 1. ff. de iure deliber. l. in venditione, ff. de bon. auclor ind. possid. cap. de causis, §. 1. de officio deleg. Cottal. lib. 4. Misel. cap. 12. n. 5. cum segg. Neuz. in sylvanope lib. 5. num. 74. Menoch. de arbitrar. lib. 1. in prax. num. 5. & §. 14. num. 3. cum segg. Mouet. de distribut. quodid. p. 3. q. 10. num. 4. vbi num. 5. subdit, locum id habere non modò in iure scripto, sed & in non scripto, & consuetudine, & paxam. 7. addit, id locum obtinere etiam quoad paxam.

2 ARBITRIUM regulatur à iure, Rot. decis. 126. num. 6. & decis. 169. num. 1. & decis. 698. num. 1. apud Farin. p. 2. recent. Nam vbique aliquod committitur per verba denotatoria arbitrio boni viti, ille tenetur seruare omnes regulas iuris communis, Alex. *conf. 33. num. 3. lib. 1. Socin. iun. conf. 49. num. 16. lib. 2. Crauet. conf. 612. num. 11. & conf. 637. num. 56. Menoch. conf. 69. num. 4. & 5. Card. Tufch. prallie. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 470. num. 2.*

3 ARBITRIUM simplex licet regulatur à iure, & secundum arbitrium boni viti, tamen quando dicitur pleoum, seu liberam, tunc importat liberam facultatem, Bart. *extranag. ad reprimendam, in verb. videbitur, num. 3. versum vbiqueque*, quem refert Card. Tufch. *dit. A. concl. 476. num. 1. Menoch. de arbitrar. §. 6. lib. 1.*

4 Quando & quibus verbis à lege, vel ab homine arbitrium liberum, seu regulatum iudici concessum dicatur, vide Aym. *conf. 190. n. 5. Marthali. sing. 15. Ducn. reg. 783. Benicend. Bonen. decis. 31. Seraphin. de privileg. inuam. priuileg. 121. moner. 13. & numer. 31. cum segg. Olalch. Pedem. decis. 111. num. 9. Roland. *conf. 2. num. 18. cum segg. lib. 1. & caus. 59. num. 32. cum segg. lib. 2. & conf. 53. num. 11. & Aym. 47. lib. 1. Lancellor. de attem. cap. 12. finis. 10. num. 8. 11. & 13.**

Menoch. de arbitrar. lib. 1.

§. 7. 8. 9. & 37.

2 *

Axioma XXXIII.

Arts.

- 1 Arts naturam imitatur in quantum potest.
- 2 Natura omni arte potenter eff.
- 3 Arts & natura nihil faciunt frustra.

ARTES imitatur naturam in quantum potest, §. minorem. *Iussu. de adaptionib. Menoch. de prescriptis lib. 4. pref. 1. num. 22.* Vnde arte nouo cooedivtur, quod naturaliter denegatur, *l. vbi repugnans, §. 1. ff. de regulis iuris.* Quia natura omni arte potentior est, Tiraq. *de retrallu lig. 6. 1. glus. 11. n. 29. Mare. Mantu. conf. 10. Visti scriptorū, num. 2. vol. 1. p. 107.* eos refert Falc. *lit. A. sing. 26.*

ARTES & natura nihil faciunt frustra, l. qui bis idem ff. de verb. oblig. l. non cogendum, §. Sabinus ff. de procuratorib. l. hac stipulatio, §. Diuus. ff. de legem. seu iudicem. nomine conatur, §. minorem. *Iussu. de actionib. Aristot. lib. 2. Physic. q. 1. & lib. 2. de Caelo, tex. §. 9. & lib. 1. de Anima, tex. 41.* cum citatis per Brunor. à Sole in locis communib. verb. *Natura.* Et natura quod non deficiat in necessitatibus, neque abundet in superfluis, dicit Aristot. *lib. 3. de Anima, cap. 5.*

Axioma XXXIV.

Augmentum.

- 1 Augmentum debet esse eiusdem qualitatis cum suo principali, cui accedit.
- 2 Ius idem statuitur in augmento, quod in principali.
- 3 Augmentum, quod si fundo per vasallum si potest separari à fundo, non est feudale, sed cum, qui auzit.
- 4 Augmentum fit cum omnibus suis qualitatibus.
- 5 Privilegium principis concessum extenditur ad cum augmentum.
- 6 Iurisdiclio annis & exceptio augmentum recipit, aut diminutionem ab incremento, vel decremento.
- 7 Extensio privilegii, beneficij, seu exemptionis non fit ad augmentum superueniens, si tendat in preiudicium tertij.
- 8 Castris iurisdiclio si à Principe concedatur, & deinde numerum incolarum, aut ipsum castrum augmēt, etiam ad augmentum iurisdiclio extenditur.
- 9 Augmentum veris rebus simpliciter, & indefinito donatis, seu remissis, legatis, aut hypothecatis.
- 10 Augmentum, & diminutio paripassi ambulant.
- 11 Nulla ad augmentum non debent operari diminutionem.

AVGMENTUM debet esse eiusdem qualitatis cum suo principali, cui accedit. *Leuian. C. de iure dotium, l. 3. Rod. l. inter fecerunt, ff. de piliis dato lib. 1. si conuerit. §. si nuda, ff. de pignus. alt. Barthol. Petet. ad extranag. ambitiosa de rebus Eccles. non alienand. pag. 91. num. 22. Bald. *consil. 407.* In questione, num. 1. *conf. dicit aliqui, lib. 1. vbi quod idem ius & auzit in augmento, quod in principali auzito, Tiraq. de retrallu lig. §. 1. glus. 18. num. 51. & 52. Anchar. conf. 437.**

conf. 417. Ma fmentia. num. 1. vbi ait, quod si rectorum, seu comitarum ciuitatis angeatur, castra, quae vniuntur, confunduntur ius tantum, quod idem iuris est de augmento, quod de aucto, quando simpliciter, & non secundum quid sunt vniua, Iosephus Sella *Aragonie descript. 12. num. 18.* Card. Tusch. *pract. consil. tom. 1. concl. 155. §. 1. vbi. 1. Rot. decis. 94. num. 3. apud Farin. p. 2. recent.* vbi dicitur quod augmentum idem iuris est ac rei auctio, & ibidem *descript. 72. num. 4.* id intelligitur, vbi non viget diuersa ratio, Fusat. *de subtilit. §. 652. num. 6.* Anell. Amat. *conf. 33. num. 4. & conf. 19. num. 9.*

3 Limita in feudo, quia augmentum, quod fit feudo per vasallum, si potest separari a feudo, non est feudale, seu eius, qui iuxta *cap. 1. de inoff. d. reb. alien. fall. Alexand. conf. 44. §. 1. falli. num. 8. lib. 3.* Card. Tusch. *d. concl. 155. num. 4. §. 6.* rellingentes quando augmentum non potest separari, vel quando non potest sciri, neque probati, quia tunc neque separari potest, igitur neque tanquam separatum iudicatur, sed feudale.

4 AUGMENTUM fit cum omnibus suis qualitatibus, item quatuor, §. qui impleto, §. locui. l. Lohes, la. 2. in princip. ff. de arbor. Betiauzol. in repet. l. si quis maior. C. de transactio. §. 1. num. 17.

Prinilegium principali concessum extenditur ad eius augmentum, *cap. quia circa, de prinileg. cap. ex parte, cap. pen. de decim. Bar. in l. si l. de iure & arg. legato, §. 1. in l. de augmen. concl. 9. per totum, Duen. reg. 73.* vbi loquitur de beneficio, Erasim. a Cochier de iuris. *Ordin. in exemptio. p. 1. q. 37. per totum, vbi n. 7.* subdit, omnem iurisdictionem & exemptionem augmentum recipere, 2. ad diminutionem ab incremento, vel decremento, id quod plurifariam docet Bapt. Ayem. Patmen. in *ital. de alim. lib. 1. lib. 2. cap. 16. & seqq.*

7 Limita, si prinilegium, beneficium, seu exemptio tendat in praedictum tertium, tunc non fit illius exceptio ad augmentum superuenientem, Angel. in l. si seruus, col. pen. in princip. ff. de seruis. vbi grad. Albert. Brun. d. concl. 52. num. 8. *conf. seqq.* Erasim. a Cochier *d. p. 17. num. 11.*

8 Iurisdicatio alicuius castri si a Principe concedatur, & deinde numerus incolatum, aut ipsum castrum augetur, etiam ad augmentum iurisdictionis extenditur, vt ex Angel. resolu. Brun. d. *tratt. de augmen. concl. 8. in princip.* & ex Bald. Guido Pap. *descript. 6. §. 1. decis. 989. num. 2.* ac alii, Catd. Tusch. *tom. 6. lib. 1. P. concl. 735. §. 1. num. 3.* & plenius Cou. *pract. cap. 1. vbi. 1. ad finem, & num. 8.* Quotum argumento videtur descendum, quod si Princeps alicui Domino seu Magnati concedat datam officiorum alicuius ciuitatis, & deinde aliqua officia de nouo creauerit, ad haec quoque extendatur concessio, vt tenet D. Barthol. in l. diuerso, §. quod in anno. num. 17. ff. de iur. iur. quicquid dicat Afflicti. lib. 3. *conf. rub. 4. num. 10.* cuius opinionem fortan in foro receptam testatur Cabed. *Lysit. decis. 22. num. 3. & §. 1. 1.*

9 AUGMENTUM venit rebus simpliciter, & indefinitè donariis seu remissis, *cap. ad audientiam 12. cap. ex parte 17. de decim. cap. quia circa 22. de prinileg. vbi Anton. Henric. a princip. Anchar. n. 3. & Socin. n. 2. 1. Albert. Brand. *tratt. de augmen. concl. 9. & 16. Punt. in rub. C. de restruct. & mod. p. 1. cap. 1. num. 14.* Valase. *conf. 8. num. 10.* Card. Tusch. *lib. 1. D. concl. 491. & lib. 2. concl. 160. & tom. 2. lib. 1. P. concl. 735. §. 1. num. 13.* Cabed. *Lysit. decis. 95. a num. 1. p. 1.* Et quod in legibus simpliciter factis receptum fit venire augmentum, quod postea rebus necessit, siue cum promissione, siue simpliciter fiant, probat elegans*

text. in l. 2. in fundus 10. ff. de legat. 1. quem latè explicat Cou. *pract. cap. 1. a num. 3.* Sic etiam in hypotheca reum ad me pertinentium facta impliciter, quod veniant tam praesentes, quam postea acquirant, probat text. in l. de. C. quia non pigriori, cum alijs, quae post Neguzarum de pignoris. p. 2. mem. 1. à princip. adducit Duen. reg. 76.

AUGMENTUM, & diminutio pari passu ambulant, iuxta text. in l. si ex toto in princip. ff. de legat. 1. Stephan. Gratian. *Ad archidiacon. decis. 785. num. 6.*

Inducta ad augmentum non debent operari diminutionem, l. si a militib. §. 1. ff. de milit. testam. l. si Rostum, C. ad si legat. a militib. ff. de legat. 1. l. 3. ff. cod. tit. l. cum tale. ff. de censu. & demonstrat. l. si non incipia, in princip. ff. de fundo instr. Betiauz. de clausula instrum. *claus. 11. glo. 2. §. 1. num. 6.* Sarto. de alimen. *lib. 2. prinil. 12. num. 4. & decis. 195. num. 5. & decis. 138. num. 10.* Elcub. de reuocatio. *cap. 30. num. 12.* Flamini. Paril. de resignat. *benefic. lib. 1. q. 7. num. 13.* Anton. Monach. *Bohemie. decis. 40. prinil. 1. num. 51.* Iosephus Sella de inhibitionib. *cap. 4. §. 1. num. 12.*

AXIOMA XXXV.

Beneficere.

- 1 Beneficere inuitum nemo cogitur.
- 2 Beneficere tenemur beneficiariis.
- 3 Obligatio ad modum non est debita ex iustitia, sed ex voluntate.
- 4 Obligatio ad auidera non potest deduci in pactum.

BENEFICERE inuitum nemo cogitur, *cap. 1. de iudic. 45. dist. 1. cap. ad fidem 23. q. 5. Decisio. conf. 119. num. 5.* Marc. Anton. Gueuon. in *pract. adu. ecclesiastic. quæst. 147. num. 3.*

BENEFICERE tenemur beneficiariis, l. sed si lege, §. consilium, ff. de petis. hered. l. si verò non remanuerit, §. idem Papianus, ff. de modis. l. si non sortem, §. liberos, ff. de condit. & demonstrat. *cap. cum in officio, de testam. Thom. de Thomasset. de stiribus legum, reg. 55.* vbi asserit procedere de honestate, & consilio, Catd. Tusch. *pract. consil. tom. 1. lib. 1. A. concl. 48. num. 1.* Valenzuel. *conf. 173. num. 107. tom. 2.*

Obligatio hæc, qua beneficiatus ab aliquo tenetur necessarii beneficiariis ad antidota, & sic ad remunerationem, non est taxata, neque debita ex iustitia, sed ex amicitia, non ex necessitate, sed ex voluntate, vt per Roman. *conf. 500. Seminarium, in fin. aut. 3.* quem refert Catd. Tusch. d. *concl. 48. num. 1.* vbi num. 3. cum eodem Romano d. *conf. 500. n. 9.* libidit, ideo talem obligationem ad antidota non posse de duci in pactum.

AXIOMA XXXVI.

Beneficium.

- 1 Beneficium Principis latè est interpretandum. Intellexit in praedictum Principi, non autem tertio, vt num. 1.
- 2 Beneficium Principis latè interpretandum recipit etiam in praedictum tertium, quando verba hoc important.
- 3 Litera beneficiaria tanquam ambigua stricte interpretantur.

recipiunt interpretationem.

Beneficium non conferitur in intuitum.

Papa iussus compellit Episcopos transire ex causa utilitatis Ecclesiarum, secus vero pro honore presbiteriorum.

Beneficium datur propter officium.

BENEFICIUM Principis latè est interpretandum, l. 1. §. de constit. Princip. l. quod vero, §. de legib. l. si quando, C. de iussu exilium. l. 2. C. de naxalib. alienis. Leum multa, C. de bonis qua liber. cap. cum de lictis de donationib. cap. quia circa de privileg. cap. alim. de verb. significat. Abb. conf. 101. In questione, in fin. num. 11. lib. 1. Alex. conf. 160. Fiso themate, num. 3. vers. secundum praesuppono, lib. 2. latè Oldrad. conf. 300. Feltum tale est. Roman. conf. 79. Fiso ius, num. 4. cum seqq. ubi enumerat requisiti ad hoc, ut locum habeat hoc Axioma; Titag. de nobilit. cap. 17. num. 59. Menoch. de praesumpt. lib. 1. pref. 101. num. 31. Cott. in memorab. verbo privilegia, pag. 704. Valde. conf. 8. n. 1. Thom. de Thomalet. in foris legum, reg. 16. Card. Tusch. praetice conclusum. 1. lib. B. concl. 49. num. 1. Cardos. in praxi Iudicum, & Aduocat. verbo beneficium, num. 67. Monet. de distrib. quod. p. 2. q. 14. num. 6. & 39. Iosephus Aldrette in allegat. iuris pro omnimoda Regularium excepti. p. 3. cap. 6. num. 12. Sanctarel. var. resolat. p. 1. q. 41. num. 32.

Intellige huiusmodi Axioma, quando agitur de praedictio Principis concedentis, secus tamen est si agitur de praedictio tertij, ut per Ias. in l. fin. num. 19. & 30. ff. de constit. Princip. Oldrad. conf. 50. in fine, vers. non obstat. Anchar. conf. 161. Fiso diligenter in princip. Socin. reg. 1. Alexand. conf. 115. Non obstat num. 4. & seq. vers. item licet, lib. 7. Ioan. Imola 121. num. 2. Pinel. in l. 2. C. de recond. vendit. p. 1. cap. 3. in princip. & num. 4. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 41. Cald. Pereira de nominat. employ. q. 21. num. 16. Card. Tusch. d. tom. 1. lib. B. concl. 50. num. 1. Quia beneficia Principum non praesumuntur auctore ius tertij, Mascard. de probat. concl. 1001. num. 12. Menoch. de praesumpt. lib. 1. pref. 9. Cabed. Lufit. decis. 59. num. 1. p. 2. Mart. de iussu dill. p. 4. conf. 94. num. 19. cum seqq. Aloy. Ricc. in collat. decis. p. 1. collat. 1752. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 18. Stephan. Gratian. disticti forens. cap. 421. n. 38. cum seqq. Gabr. Pereira de nom. Regia. p. 1. cap. 6. n. 17.

Recipiunt tamen Principes beneficium latam interpretationem, etiam si sit in praedictio tertij, quando verba hoc important, Decian. conf. 113. Fiso tenere, num. 6. quem refert Card. Tusch. d. lib. B. concl. 49. num. 11. ubi concl. 50. num. 15. resoluat, quod beneficium Principis strictè interpretatur, quando concedit, vel donat referata sibi in privilegium Coronae, vel Principatus; & num. 1. ex Zabarel. conf. 126. num. 6. subdit, quod licet beneficium Principis latè interpretetur, tamen litera beneficiaria, seu ad beneficia ecclesiastica obtinenda, tanquam ambigua strictissimam recipiunt interpretationem.

BENEFICIUM non conferitur in intuitum, l. fin. C. unde legitimi. Nec emere, C. de iure delicti. l. hoc iure, §. non potest, §. de dom. limit. & limitati, §. quod cuique, §. de reguli iuris, Bald. conf. 1. Quodam Ecclesia, vers. in contrarium, lib. 1. ubi loquitur in visione, legitimatione, & emancipatione, ut non valeant iniussu eo, qui consensit debere, etiam si actus fiat ad sui fauorem propter mutationem status, latè Caldeira. conf. 56. Anst. Episcopos, alias 1. de translat. Episcop. p. 1. ubi quod Episcopos non promouetur ad Cardinalatum iniussu, & conf. 57. alias 2. de translat. Episcop. p. 1. ubi quod Papa iniussu compellit Episcopos transire ex causa utilitatis Ecclesiarum; secus vero

pro honore personarum, Titag. de nobilit. cap. 6. n. 40. Thom. de Thomalet. reg. 60. & 151. Cardos. in praxi Iudicum, & Aduocat. verbo beneficium, num. 61. Surd. conf. 167. num. 15. latè Cardin. Tusch. praetice conclus. tom. 1. lib. B. concl. 51. Benedic. Aegid. ad l. ex hoc iure, §. de instit. & iure, p. 1. cap. 6. num. 36. vers. & quatenus.

BENEFICIUM datur propter officium, Monet. de distrib. quod. p. 2. q. 2. numer. 40. Nicol. Garcia de benefice. p. 1. cap. 2. num. 60. & p. 7. cap. 11. num. 1. Leo Valentina decis. 145. num. 13. lib. 1.

Axioma XXXVII.

Bona, Bonus.

Bona non dicuntur nisi deducto aere alieno.

Bona qui non habet, suis in corpore.

Bona fides non patitur, ut hi idem creditum exigant.

Bonus quilibet praesumitur, non tamen optimus, & illa qualitas probari debet.

BONA non dicuntur nisi deducto aere alieno, l. mulier bona, §. de iure dot. l. non possunt, §. de iure fisci, l. sub signum, §. bona, §. de verb. signif. l. fin. §. fin. autem a alienum, C. de bonis qua liber. Rebuff. in comment. ad l. bonorum appellatio 49. vers. & sic inferunt, cum vers. pag. pag. mibi 260. & ad l. venisse 161. pag. 566. §. de verbor. signif. Mezi. in tract. taxa panni, concl. 2. num. 94. Surd. d. conf. 122. num. 21. & numer. 81. & conf. 116. num. 12. Gutier. praetice. lib. 3. q. 41. num. 17. cum seqq. Pichard. ad §. cum autem 3. num. 1. Initia de lege falcid. Cald. Pereira de comp. & vendit. cap. 10. num. 7. Cardos. in praxi Iudicum & Aduocat. verbo bona, num. 4.

BONA qui non habet, suis in corpore, l. ubi §. de in ius vocando, l. 1. §. fin. §. de panni, Menoch. de arbit. lib. 2. com. 5. casu 447. Aloy. Ricc. in praxi verum fore ecclesiasticis resolut. 251. num. 1. in l. 1. edit. Fatimac. in praxi crimin. p. 1. q. 16. num. 1. Cardin. Tusch. praetice conclus. tom. 1. lib. D. concl. 53.

BONA fides non patitur, ut hi idem creditum exigatur, cap. bona fides, §. de reguli iuris, l. bona fides, §. de pecti. gloss. verbo sententia, in cap. fisciata, ubi Abb. num. 7. de in iure restit. Thom. de Thomalet. in futuris legum, reg. 61. Roman. conf. 18. n. 2. vers. respo. deo, ubi Apostol. in verb. non patitur, subdens propterea admitti exceptionem solutionis etiam in executione sententiae, ne contra bonam fidem semel exactum iterum exigatur, refert Cardin. Tusch. d. tom. 1. lib. B. concl. 117. num. 1. & 2. dolose enim facit, qui contra bonam fidem facit, Crauet. conf. 142. num. 14.

BONUS quilibet in dubio praesumitur, l. meritis, §. pro facie, l. quoniam, §. qui dolo, §. de probatib. cap. vnic. de iurati. in Ord. faciem cap. dolum, & cap. vlt. de praesumpt. Bernard. reg. 65. Duenn. reg. 75. Socin. reg. 39. Titag. de praescripti §. 1. gloss. 2. vers. sed quod pag. mibi 87. Arzet. conf. 23. num. 10. vers. ad tertium, Alciat. de praesumpt. reg. 1. pref. 1. Socin. in l. cum Praetor §. rego, §. de legat. 2. & conf. 1. §. num. 1. vult. 1. Marlin. l. 1. n. 67. §. de fidei. Crauet. conf. 8. num. 1. Mench. iustit. cap. 70. num. 1. Mascard. de probatib. concl. 221. & 224. & concl. 378. & conclus. 1003. Menoch. de praesumpt. lib. 5. pref. 1. num. 15. Flamin. Patif. de resignat. benefic. lib. 10. q. 3. num. 61. Petr. Alphons. de Valencellos in harmonia rubricarum iuris Canonici, ad rub. de firmitate in Ordine

Ordin faciem. num. 3. cum ſeqq. Brunet. in Sole in locis communis. verbo bonis. Cened. ad Sextum collect. 19. num. 1. Card. Tuſch. d. tom. 1. li. 8. concl. 113. Garc. Gironda de privilegiorum. ſu. exempt. explicat. n. 100. Mendez à Caſto in praxi Luſitana lib. 3. cap. 1. n. 64. Thom. de Thomaſſet. in ſtatu legum. reg. 67. vbi quod bonus præſumitur. qui de bono genere natus eſt. Aloyſ. Ricc. in deſcript. Archiepi. Neapol. p. 1. deſcript. 61. num. 6. Oſtan. Glorif. reſp. 6. num. 77. Fatim. in praxi crimin. p. 1. q. 47. num. 81. vbi quod ex educatione bona quis bonus præſumitur. Menoch. de præſumpt. lib. 3. præſ. 1. num. 19. vbi limitat. quando agitur de ſalute animæ. Sanctarel. var. reſolus. p. 1. reſol. 1. num. 4. Philip. Paſchal. de viribus paria preſcript. p. 1. cap. 1. num. 15. vbi dicit quod licet quis bonus præſumatur. oon tamen optimus. & qualitas illa debet probari. Vincent. Catoc. ſing. 186. vbi ait intelligendum axioma in perſona particulariter conſiderata. ſecus in populo ſimul collecto. & coadunato. quia in eo homines non integros. & corruptibiles addeſſe præſumuntur. in acclamationibus ſcilicet. & aliis oon maturè geſſis.

- natura illius. ſi expreſſa non ſint.
- 3 Omiffum habetur pro omiſſo in reſcriptis. diſpenſationibus. privilegiis. ſententiis. diſpoſitione iudicis. & teſtatoris.
 - 4 Caſus omiſſus à noua diſpoſitione intelligitur ſecundum legem antiquam.
 - 5 Caſus omiſſus à partibus intelligitur ſecundum diſpoſitionem iuris communis.
 - 6 Omiffus caſus à ſtatuto remanet in diſpoſitione iuris communis.
 - 7 Caſus duo quando ſunt æquiparati in iure. diſpoſitionem in uno. conſeque diſpoſitionem in alio.
 - 8 Exceptum caſus ſervat regulam in contrarium.
 - 9 Mixtum caſus non continetur ſub ſimplici.

CASUS omiffus habetur pro omiſſo. l. communiſſimo. ff. de liberis. & poſſib. cap. inter corporalia. de irrationabilibus. Epifcopi. cap. dilectum de offi. Ordin. cap. qui de ſententia. excomm. Card. Tuſch. præſcript. concl. tom. 1. li. 8. concl. 116. Oldrad. conf. 114. num. 14. verſ. allegavit. Socin. conf. 31. Ex iur. num. 18. lib. 1. Pet. de Anchaz. conf. 17. num. 7. Feſter. in conſiliis. Cabal. gloſ. 1. num. 104.

Ampla primò in lege. ſtatuto. vel conſuetudine. vt per Tirac. de iure primogen. q. 40. num. 194. Alexand. conf. 113. num. 1. lib. 4. vbi de conſuetudine. Romano. conf. 13. Neſcio quid. in princip. vbi quod caſus omiffus in ſtatuto habetur pro omiſſo. Alexand. conf. 80. Viſo. in princip. lib. 1. & conf. 1. num. 13. verſ. denique. lib. 3. vbi extendit in ſtatuto poenali. & criminali. Aochar. conf. 193. Subſtituer. in princip. vbi exteodit in ſtatuto loquente de feudis. & fructibus feudorum. Socio. d. conf. 11. num. 18. lib. 1. vbi ſubampliat. etiam ſi ſtatutum ſit iuratum. Surd. conf. 138. num. 5. Sigilim. Seace. de indic. lib. 1. c. 32. num. 17. verſ. accedat. Andr. Neguſant. reſp. 27. num. 3. & reſp. 87. num. 7. & reſp. 174. num. 15. & reſp. 306. num. 13. Mari. Giurba ad conſuetud. Merſenſis. 10. gloſ. 6. num. 9. vbi hoc Axioma extendit. licet in omiſſo maior ſit ratio. Anton. Mangil. de impetrat. q. 19. n. 1. Steph. Gratian. diſpenſationes. tom. 5. cap. 81. num. 15.

Ampla ſecundò in contrahibus. l. 1. l. quicquid adſtrigenda. ff. de verb. obligat. Bald. conf. 296. Quarſenſ. lib. 3. Pet. de Anchaz. conf. 37. num. 7. & conf. 145. num. 5. Alexand. conf. 46. Ponderatu. num. 4. lib. 1. vbi extendit in conuentionibus. Decian. conf. 1. num. 4. & 5. lib. 1. Roland. à Valle conf. 59. in cauſa. num. 15. lib. 3. vbi quod non eſt ſcienda iocretatio contra tractus ampla. ſed ſtricta. & ideo omiffum habetur pro omiſſo. Socin. d. conf. 31. num. 18. lib. 1. vbi loquitur de pactis. & mandato procurat. & conf. 47. in princip. eod. lib. 1. vbi de venditione. Dyn. conf. 10. num. 7. verſ. praterea. vbi de compromiſſo. Surd. deſcript. 195. num. 11. Rendin. in praxi. recepti. ſentent. tom. 1. tit. 100. num. 17. Franc. Molin. de reſcriptis. lib. 3. q. 14. num. 177. & q. 14. num. 6. & 8.

Intellige. quia in contractu ea. quæ non ſunt de natura contractus. ſi non ſunt expreſſa. conſentunt omiffa. quamuis vna partium dicat hoc iocelleſſe Inſoluit. ſecus in iis. quæ ſunt de natura contractus. Ita Abb. conf. 71. lib. 1. col. 1. in princip. verſ. praterea. quem reſert Cardin. Tuſch. d. li. 8. concl. 116. num. 11. Et circa naturalia. vel accidentalia contractus. tacitum pro expreſſo habetur. quando tacite agitur ab vtraque parte. vt in l. cum quid. ff. de certum petatur. ſi verò ab vna tantum parte. pro expreſſo non habebitur. vt in l. ſi rependi. C. de condit. ob cauſam. & in l. maiorem. C. de tranſact. vt notat Reodina d. tom. 1. tit. 14. num. 1. tit. 100. num. 19. vbi num. 18. tenet. quod ſi forma eſt ſerua in ſtipulatione

AXIOMA XXXVIII.

Breuitas.

- 1 Breuitati ſtudentum.
- 2 Verba ſuperflua & inania ſolent ſtomachari prudenti.
- 3 Ad edendi breuitatem gaudem.
- 4 Breuitas admittitur. dummodo non ſequatur obſcuritas.
- 5 Confuſor verborum prolixitatem reſicere debet.
- 6 Loquacitas longa ſolet ſtomachari legenti. & ſecundum afferre.

BREUITATI ſtudentum eſt. non autem molitiloquio. & ſuperfluis. Franc. Aretiu. conf. 1. Decretorum iam dict. in princip. quem reſert Cardin. Tuſch. præſcript. concl. tom. 1. li. 8. concl. 127. num. 1. quia verba ſuperflua & inania ſolent ſtomachari prudentes. Roland. à Valle conf. 39. num. 1. lib. 1. & conf. 61. in princip. lib. 3. quem reſert Cardin. Tuſch. tom. 7. li. 8. concl. 895. num. 31. Gaudet etiam breuitate moderni. l. ampliorum. §. in reſutatoriis. C. de appellat. gloſ. in l. 1. ff. quod metus cauſa. Ioan. Andr. in praxi. Decretal. in verb. Gregorim. in princip. vbi intelligit. dummodo non ſequatur obſcuritas. & incertitudo. Et quod confuſor verborum prolixitatem reſicere debet. ait Roland. d. conf. 61. num. 2. lib. 3. quia longa loquacitas ſolet ſtomachari legentes. vt dicit Caſtren. conf. 191. in princip. lib. 2. & 12. diuiniſis inferre. ſecundum Bald. conf. 135. Loquacitate omiffa. lib. 1. & Curtium. conf. 288. n. 9. & conf. 129. in princ.

AXIOMA XXXIX.

Caſus.

- 1 Caſus omiffus habetur pro omiſſo.
- 2 Lex. conſuetudo. vel ſtatutum omiffum habetur pro omiſſo.
- 3 Omiffum in contrahibus habetur pro omiſſo.
- 4 Omiffa conſentunt in contrahendo ea. quæ non ſunt de

Regulatione, sed aliquid substantiale est omisissum, potest locus, vel quantitas vel in obligationem deducitur, tunc si illud, quod tacite agebatur, probari potest, pro expresso habetur, l. *criticum* ff. de verb. oblig. quod si probari non potest, habetur pro omisso, l. 3. §. *si qui insulam* ff. de eo quod certo loco, l. *ita stipulatur*, in prin. & l. *qui insulam* ff. de verb. obligat.

5 Amplia tertiū in omnibus dispositionibus, in quibus omnium habetur pro omisso, Anchax. conf. 120. in princip. & conf. 145. n. 3. vbi extendit, etiam in maior ratio militat, & conf. 17. num. 7. vbi extendit in re scriptis, dispensariis uibus, priuilegiis, & testamentis, Socin. d. conf. 32. num. 18. lib. 1. vbi extendit in dispositione iudicis, & dispositis in testatore, ac in impetrante, Alex. conf. 113. *Vbi instrumenta* num. 3. *versus confirmatur* lib. 2. vbi extendit in treuga & pace, & conf. 123. num. 21. lib. 4. vbi quod in confirmatione omnium habetur pro omisso, Bald. conf. 132. *Statuta circa sua* *versus restit* igitur lib. 3. vbi quod in libello casus omisissus habetur pro omisso, & non valet sententia lata super eo, quod omisissum est in libello, Dec. conf. 438. *Accusare*, vbi quod in banno omisissum habetur pro omisso, Castill. conf. 17. num. 6. & num. 10. & 11. vbi quod in iis, quæ sunt stricti iuris, omisissum habetur pro omisso, & non cogitur, Angel. conf. 121. *In voluntate*, vbi dicit casus omisissus haberi pro omisso, quando non obicit mens verisimilis, si autem obicit, iectus, Valenzuel. conf. 159. n. 36. num. 2.

6 CASVS omisissus à noua dispositione intelligitur secundum ius antiquum, l. *si verò*. §. *de viro*. ff. *soluta matrim.* l. *communi* ff. *de liberis & postum.* Gare. Gironi de privilegio canon. *in exemptionum explanatione* num. 556. & num. 886. Non dicitur autem casus omisissus, qui est similis expresso, iuxta doctrinam glossæ verb. *mulieri*. in l. *si cum duem*, in prin. ff. *soluta matr.* Bart. in l. *Gallus*. §. *quid si tamen* num. 1. ff. *de liber. & postu.* Alexand. conf. 130. num. 5. in fine, vol. 2. Craue. conf. 326. num. 9. Titzuel. de retrall. lib. 5. 10. gloss. 1. num. 11. & de iure primogen. gloss. 40. num. 197. *Petax de mior* p. l. 4. lib. 3. num. 3. Simon. de Prætex de interpret. vltim. volum. lib. 2. l. *inter p.* 3. dub. 1. num. 170. vel qui potest suppleri per coniecturas, l. *licet Imperator* 77. l. *si seruus pluribus* 35. §. *si ff.* de le. g. 4. 1. Paris. conf. 17. num. 15. vel 41. Craue. conf. 139. num. 7. Cardin. Manic. de consuet. vltim. volum. lib. 3. tit. 19. n. 11. Menoch. de presump. lib. 4. pres. 16. n. 18. Sim. de Prætex de loco n. 169. 169 & 178.

7 CASVS omisissus à patribus intelligitur secundum dispositionem iuris communis, d. l. *communi* ff. *de iur. Prætor* ff. *de iudic.* l. *si extraneum*. ff. *de condit. ob causam* l. *si cum duem* ff. *soluta matrim.* l. *voluntatis*. C. de fideiussorib. cap. cum venerabilis, de relig. damib. Mari. Antonin. var. resolu. lib. 2. resolu. 11. n. 16. Franc. Molin. de iur. sup. lib. 3. §. 4. n. 6. Rot. dec. 171. n. 2. apud Farin. p. 1. recent. & dec. 703. n. 2. apud eund. p. 2. recent. vbi quod casus omisissus à statuto remanet in dispositione iuris communis, & dec. 461. num. 4. & dec. 171. n. 2. & dec. 640. n. 14. p. 1. vbi quod casus omisissus remanet in dispositione iuris communis, eadem Rot. in Florentina capella 4. Decembris 1617. coram R. v. d. iudic. D. neo Firmans, impresso per Vinet. post paciam Kiriparron dec. 26. n. 6. Alphonsi. de Narbona l. 20. gloss. 11. n. 10. & gloss. 23. n. 19. tit. 1. lib. 4. Recop. & lib. 2. gloss. 1. n. 41. tit. 21. lib. 7. etiam Recop. Gimb. dec. 112. n. 2. Valenzuel. conf. 184. n. 44.

9 CASVS duo quando sunt æquiparati in iure, dispositum in vno censetur dispositum in alio, gloss. verb. *adus cardium*, in l. *inane* cap. C. de seruis fugit. gloss. August. Barbosa Axiom. Iur.

fin. in l. *si quis seruo*. C. de furtis, gloss. in cap. si poss. quam, de electione. lib. 6. Titus. de retrall. lib. 3. §. 15. gloss. 1. n. 10. Anton. Gom. var. num. 1. cap. 11. num. 3. *versus aduersendum tamen*, Molin. de primogen. lib. 1. cap. 8. num. 16. Sued. de aliment. tit. 1. §. 10. Cald. Petreca de potest. eligendi cap. 7. num. 3. Flores de Mena var. §. 1. 27. & 19.

CASVS exceptus firmat regulam in contrarium, l. *nam quod liquidi*. §. *fin in primo* res. ff. de pen. leg. n. a. Longusian. §. *idem respondendi*, be gloss. verb. *non potest*. ff. de fundo inst. cap. 2. de coning. lepro. Aretin. conf. 30. n. 9. Dec. conf. 147. num. 8. & conf. 05. num. 6. Menoch. de arbit. lib. 1. §. 10. n. 4. & conf. 4. num. 21. & conf. 148. n. 31. & seq. Sued. conf. 103. num. 11. *conseg.* Valalc. conf. 45. num. 1 in fine, Card. Seraphin. dec. 419. n. 4. & dec. 718. num. 7. & d. c. 135. n. 11. & 23. Farin. in praxi crimin. p. 4. conf. 15. n. 4. Mari. Antonin. var. resolu. lib. 1. resolu. 5. n. 18. Gonz. Lud. reg. 8. Cancell. gloss. 3. 1. num. 2. It. Anton. à Soula in relect. de censur. Anla Cora. cap. 20. dist. 96. num. 1. Stephan. Gratian. *discept. forens.* num. 3. cap. 32. n. 33. Rot. dec. 51. n. 10. & dec. 69. num. 4. & dec. 189. num. 2. apud Farin. p. 1. recent. Ioan. Maia Nouat. in praxi electionis fore. §. 14. num. 19. sect. 1. idem Stephan. Gratian. *disceptat. forens.* tom. 3. cap. 92. n. 31.

CASVS mixtus non continetur sub simplici, 11 quia aliter iudicamus de mixto, aliter de simplicibus, Pet. de Anchar. conf. 37. *Contra Iren.* n. 6. & 7. Angel. conf. 137. in prin. & conf. 318. *Analysim* in fin. n. 7. *versus obstat*, Dec. conf. 32. *Licet in princip.* vbi quod mixtum non cadit sub simplici, nisi quatenus à lege iudicatur contrarium ratione insepca abilitatis à simplici, Socin. conf. 146. *Eleganter* n. 7. *versus confirmo* lib. 2. vbi quod mixtum non cadit sub simplici etiam in materia fauorabili, Mandos. in reg. Cancell. reg. 9. §. 10. n. 3. & reg. 19. §. 15. num. 5. vbi quod dispositio de simplicibus loquens oon comprehendit casus quoad, & diuersæ nature, Sord. conf. 429. n. 25. Card. Tusch. *pract. conel.* tom. 5. fin. Mandos. 194. n. 12. de quo tamen videbitur infra Axiom. 152.

AXIOMA XL.

Causa.

- 1 Causa expressa regulat aliam.
- 2 Causa dicitur dux mentis.
- 3 Causa ex vna datur, si illa causa non sequitur reuocatur.
- 4 Causa cessante cessat eius effectus. Intellige de sola causa finali, n. 5.
- 6 Cessante causa impulsua non cessat effectus.
- 7 Causa finalis, & causa impulsua quando dicatur, remittitur.
- 8 Causa debet potius presumiur impulsua, quam finalis.
- 9 Privilegi causa cessante cessat privilegium.
- 10 Quarta Episcopi, qui debetur ratione inuisibilium, cessat cessante inuisibilium.
- 11 Dilatori causa cessante cessat dilatio.
- 12 Mandati causa cessante cessat mandatum.
- 13 Constatentia in praxi quæ vna falsa sit, si est falsa, omne est ipso iure nulla.
- 14 Impedimenti causa cessante cessat impedimentum.
- 15 Cessante causa finali concessio finalis cessat servitium.
- 16 Cessante causa cessat effectus etiam in foro animæ, & in spiritualibus.

- 17 *Pater si exheredavit filium ex causa expressa, cessante causa cessat dispositio negatua exheredatious.*
- 18 *Cessante causa respiciuntur primatum. sine publicum utilitatem, cessat effectus. & dispositio.*
- 19 *Cessante una causa ex pluribus simul concurrentibus ad aliam, cessat aliam, vel dispositio.*
- 20 *Obiugatio cessante causa cessat ipsa obligatio.*
- 21 *Causa ubi produxerit effectum perfectum, & consummatum, illa cessante non cessat effectus.*
- 22 *Causa ubi requiritur certo aliquo tempore, si ex tempore fuit, licet postea cesset, non tamen cessat effectus.*
- 23 *Causa plures quando concurrunt ad dispositionem, una cessante non cessat dispositio.*
- 24 *Causa causa est causa causae, si causa est proxima, qua attenditur, non autem si est remota, ut num. 15.*
- 26 *Causa & causae idem est indicium.*
- 27 *Causam regulatur secundum naturam causa causae.*
- 28 *Causa dicitur talis qualis est causa causae.*
- 29 *Causa limitata limitatur produci effectum.*
- 30 *Causa proxima magis attenditur quam remota, nisi causa remota non sit multum remota, & alia, qui sit, etiam si contemplatione causa non multum remota, ut n. 11.*
- 31 *Causa mediana attenditur, quando fuit ea causa immediata, & prima effectus non potest.*
- 33 *Causa naturalis potestius est, quam accidentalis.*
- 34 *Causa naturalis, & causa accidentalis, quando concurrunt, semper naturalis prevaleat.*
- 35 *Causa qua nocet, inspicitur, non qua prodest.*
- 36 *Causa qualibet infra excepta a pena, etiam grossa, & bestialis, ut n. 17.*
- 38 *Causa convenientia dandi non debet.*
- 39 *Causam non fuit, & sequi debet non concedatur.*
- 40 *Causa qualibet excipitur a dolo.*

CAUSA expressa regulatur actum, & indistinctum, ut restringitur secundum causam expressam, Angel. conf. 148. Pandus exorta. n. 3. ubi loquitur in compomissio generalissimo, ut non extendatur ultra mentem, & causam compomissum, Abb. conf. 3. Nitar. col. 17. in fine, vers. ad 23. quest. lib. 1. Anton. de Butt. conf. 31. n. 5. vers. item hoc declarat, ubi quod causa declarat dictum dubium, illudque ampliat, & restringitur a causis, Bald. conf. 312. Fallum super quo n. 2. vers. tertio in causa lib. 4. ubi ait, quod causa, & materia regular mentes hominum, ut talis presumatur mens, qualis est causa, quia causa dicitur dux mentis, Anch. conf. 134. Statim conetur, n. 4. Roman. conf. 503. n. 7. & seq. ubi quod causa legatimitur, & restringitur legatum, refert Cardin. Tusch. proli. concl. num. 1. li. C. concl. 136.

CAUSA ex una datum, si illa causa non sequitur, reuocatur, l. 1. ff. de condit. causa data. Ratio est, quia causa est proxima conditio, ut sicut necesse est purificare conditionem, sic & causam, Calderin. conf. 16. n. 2. alia conf. 1. de trans. Pralus. Federic de Senis, conf. 164. Licet semper, in princip. ubi ait, quod resignatio facta ex causa permutationis, reuocatur non sequitur permutatione, Mandel. conf. 77. n. 2. & seq. ubi quod promissio facta ex causa futuri Matrimonij non sequatur Matrimonium, cessat, & nihil debetur, Gemin. conf. 96. n. 9. vers. licet enim, ubi quod prius legatum concessum ex certa qualitate, vel causali non adest qualitas, vel causa expressa, non valet privilegium, etiam si concedens ex alia causa potest

let concedere, Bellon. conf. 3. Curatus Ecclesiae, in fine, vers. ad secundum, ubi ait, quod si Parochiani tenentur solvere mensuras avenae pro candellis, quas datur Rector de consuetudine, & eis non datur candela, nec ipsi debent avenam, quia dicitur debitum conditionale, vel ubi causam, refert Card. Tusch. d. tom. 1. li. C. concl. 137. a princip.

CAUSA cessante cessat eius effectus, l. adigere. 4. §. quoniam ff. de interp. l. si pater ff. de hered. instit. l. generaliter. C. de Episcopo & clerico. l. cum te. C. de pacto inter empt. cap. magna, in fine, de voto, cap. cum cessante 60. de appellat. late Tiraq. in specialit. rati. Cessante causa cessat effectus, & de iure primus q. 40. n. 170. cum seq. Ducen. reg. 81. Thomae Thonasset in floribus legum reg. 71. & 271. Brunot. Sole in loci communib. verb. Causa 1. Cardo f. in praxi indicum, & Advocat. end. verb. n. 1. Pet. de Anchar. conf. 47. Pro clariore n. 4. ubi ait, quod haec est regula generalis in legibus, contractibus, & aliis dispositionibus, ut cessante causa, super qua fundatur dispositio, cesset & ipsa dispositio. Dyn. conf. 6. Ex testamento Domini num. 1. vers. praeterea, ubi quod in pacto cessante causa finali cessat effectus, Angel. conf. 316. Titum, ubi ampliat in omni dispositione siue legali, siue testamentaria, siue inter vivos, quia dispositio in causa regulatur, restringitur, & ampliarur, Angel. conf. 26. Hereditas materna, in fin. ubi loquitur in statuto mandante repudiationem huiusmodi praesumit simularum, si non est notificata in consilio, quia cessat cessante causa, videlicet fratre, & quod hactenus nihil consequitur sit ex hereditate, Cald. Pericia de postestate eligendi, cap. 10. num. 1. cum seq. Card. Tusch. d. tom. 1. li. C. concl. 102. a princip. Sanchez de Marin lib. 8. d. 13. 30. num. 12. cum seq. Iosephus Sella Aragonia descript. 185. n. 101. Ioan. Franc. Leo in Thesoro juris ecclesiastici p. 1. cap. 13. n. 3. Ludou. Rodolphin. var. quest. lib. 2. q. 5. num. 10. ubi n. 16. intelligit, ubi causa expressa est in lege, vel statuto, Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarch. Seditione erect. cap. 4. num. 50. Celf. Argelae contradi. leg. 9. §. 1. num. 13. & q. 10. n. 27. Signifi. Seace. de appellationib. q. 3. n. 17. Franc. Molin. de rit. imp. lib. 3. q. 62. num. 17. Anton. Monach. Lacus descript. 14. n. 18 & descript. 11. n. 31 & Florent. descript. num. 61. Ror. descript. 437. n. 3. apud Farin. p. 1. recen. Ludou. Cor. de censib. p. 1. c. 2. q. 1. art. 3. n. 11. & p. 1. c. 1. q. 4. n. 4. Mani. Gaurba ad consuect. Massanen. c. 8. gloss. 12. n. 1.

Intellige de sola causa finali, quia ex cessante cessat effectus negotij, cui adiciunt, Pet. de Anchar. conf. 47. Pro clariore num. 4. Euerdaz, in stipule legatima, loc. 83. Card. Tusch. d. tom. 1. li. C. concl. 137. num. 14. Sanchez in precepta Decalogi. tom. 1. lib. 4. cap. num. 42. Mantu. descript. 131. num. 4. ubi quod causa finali cessante non tollitur effectus, qui est consummatus, & num. 5. quod causa finali cessante non cessat effectus, sed cessante causa cessant tollitur. Flamin. Chartar. descript. 68. num. 65. & 66. Achil. Pedrecht conf. 23. n. 87. Siluest. Aldobrand. conf. 61. num. 14. Castil. Contraveniens p. 3. p. 1. c. 172. num. 16. & num. 16. & 17. Cenc. d. part. 3. cap. 1. q. 4. num. 3. Num. 6 cessante causa impulsiva non cessat effectus, quia dicitur causa impulsiva potius motum quoddam, quam causa, Bald. conf. 137. Et praemissa num. 1. lib. 3. & conf. 411. Casus talis est num. 5. lib. 1. In. in l. si precantiam num. 18. & 19. ff. de condit. causa data, Card. Tusch. d. tom. 1. li. C. concl. 137. num. 15. & 41. Cephal. conf. 81. num. 8. Tiraq. in tract. Cessante causa, in l. simo. n. 2. Hippel in l. qui iudicium num. 2. & 3. ff. de quest. Rodolphin. d. q. 35. num. 0. Ror. descript. 437. num. 3. & descript. 87. num. 8. apud Farin. part. 1. recen. Causa finalis quando dicitur, & quando impulsiva.

vide Card. Tufch. *d. rem. t. lit. C. concl.* 147. & 142. *Con. lib. 1. c. 10. n. 1.* Tiber. Decian. *297. 41. sub. num. 11.* *vol. 1. Costa Sicul. conf. 19. n. 1. con. seqq.* Durand. *de con. d. p. 1. c. 1. n. 10. & 11.* Cathell. *enrou. tom. 5. c. 172. n. 6. cum seqq.* Cytacian. *1. con. 7. n. 73 & 74.* Matanta. *run. 1. con. 7. n. 11. ref. 13. n. 13.* Valenzuela. *conf. 119. n. 78. tom. 1.* vbi quod causa finalis dicitur sine qua quis non esset facturus saltem eo modo, & *conf. 114. n. 7.* vbi ait causam finalem dici, quæ mouit partes ad conueniendum, Solortan. *de iure Indiarum tom. 1. lib. 2. c. 8. n. 71. & 72.* Rot. *decif. 587. n. 4. apud Farin. p. 1. recent. & coram Barro de off. 110. n. 15. vers. secundo quod ista, & n. 16. & decif. 177. n. 4.* apud quos illa est inagis communiter recepta sententia quod causa finalis illa dicitur quæ principaliter in agendo actu ab agente consideratur, seu principaliter mouet ad actum faciendum, & sine qua actus non fieret impulsus uel d. quæ mouet, & iuciat ad exequendum actum. Causa in dubio potius præsumitur impulsiva, quàm finalis, vt per Rot. *decif. 587. n. 1. apud Farin. p. 1. recent. Menoch. conf. 116. n. 9. Bertazol. conf. 119. n. 10. in similib.* Aloyf. Ricc. in *decif. Curie Archiep. Neapoli. decif. 80. num. 7. p. 3.* Foro in *comp. p. 1. vers. domus fulta Ecclesia pro illius fundatione. col. 4. pag. mibi 128.* Donat. Anton. de Martinis. *quid. lib. 1. c. 87. n. 3. & 18.* Valenzuel. *conf. 112. n. 73. & conf. 119. n. 77. & conf. 110. n. 45. & conf. 117. n. 11.* Et incumbit alleganti probare esse causam finalem, Tiraq. *in tr. Cessante causa. limit. 1. n. 48. in fine.* Surt. *decif. 130. num. 15.* Motchech. *de diuisione bonorum lib. 1. c. 16. n. 81.* Foro *d. pag. 318.*

Amplia tertio in supradictam conclusionem, quod scilicet cessante causa cessat effectus, vt procedat in priuilegio, quia cessante causa priuilegij cessat priuilegium, Anchar. *conf. 194. Duhum. q. 1. n. 1.* & superueniente noua causa contrarie causæ, ex qua priuilegium fuit concessum, cessat priuilegium, Roman. *conf. 104. In causa. num. 5 & 6. vers. secunda causa, refert Card. Tufch. d. concl. 101. n. 17.* Extendit in priuilegio concessio ex certa qualitate, vel causa, quia si non adest causa, vel qualitas expressa, non valet priuilegium, licet concedens ex alia causa potuisset concedere, Gemin. *conf. 96. n. 5. vers. licet.* Et si causa finalis priuilegij eliciatur ex procepio priuilegij, quia ea cessante cessat priuilegium, Roman. *conf. 80. Si admittimus. n. 7.* Card. Tufch. *d. lit. C. concl. 117. n. 8. & 9.*

Amplia secundò in quarta Episcopi, quæ debetur ratione iurisdictionis, vt cessante iurisdictione cesset quarta, Roman. *conf. 477. n. 19 & 10.* Card. Tufch. *d. lit. C. concl. 101. num. 7.*

Amplia tertio in dilatione, quia cessante causa dilationis cessat dilatio, Roman. *conf. 503. Diligenter. n. 5. Bald. conf. 112. Exinde ad veritatem. lib. 4. Card. Tufch. d. lit. C. concl. 113. n. 18. & concl. 101. n. 9. & 17.* Anchar. *conf. 194. Duhum. n. 1.*

Amplia quarto in mandato, quia cessante causa mandati cessat mandatum, *cap. si pauper clericum, in fine. de prebend. lib. 6. Anchar. decif. 194. n. 3. plenè Roman. conf. 174. Præsumit q. 1. vbi num. 1. ait, quod cessante contractu principali cessat pactum in contractu, & n. 4. vers. quæritur, ait, quod si aliquid promittitur propter eandem, desinente castro promissio cessat, & n. 1. vers. quæritur, quod societates super certa re contracta finitur desinente ipsa re, super qua contracta fuerat, & n. 3. vers. quæritur, quod si res locata desinit esse locatio, & obligatio extinguatur, & *en. n. 3. vers. quæritur, quod in promissione successoria pro causa habente pariter factum successione, cessante causa cessat promissio, refert Card. Tufch. d. conclus. 101. n. 10. con. seqq.**

August. Barboze Axiom. Iur.

Amplia quintò in vnione facta ex causa tenuitatis, quia si est falsa, vnio est ipso iure nulla, vt per Cephal. *conf. 160. Quid vnio, in princip.* Card. Tufch. *d. concl. 101. n. 8.*

Amplia sexto in impedimento, quia cessante causa impedimenti cessat impedimentum, Signorol. de Homod. *conf. 46. Sextimo cimitaria. num. 4.* quem refert Card. Tufch. *d. concl. 101. n. 14.*

Amplia septimò in feodo, quia cessante causa finali concessionis feudi cessat feudum, etiam si culpa vasalli non interueniat, vt per Ioan. de Anan. *conf. 7. n. 6. vers. secundo probatur.* Card. Tufch. *d. concl. 101. n. 11.*

Amplia octauò in foro anime, vt per Tiraq. *d. trati. Cessante causa. p. 1. n. 18. & in spiritualibus, Clat. 3. lib. 9. 76. in fine.* quem refert Card. Tufch. *d. concl. 101. num. 41.*

Amplia nonò tam in dispositione affirmatiua, 17 quàm negatiua, ideo si pater exheredat filium ex causa ex parte illa, cessante causa cessat dispositio negatiua exheredationis, Roman. *conf. 4. n. 5. vers. licet, quia, quem refert Card. Tufch. d. concl. 101. n. 41.*

Amplia decimò, siue causa respiciat primatam, 18 publicam utilitatem, quia si ea cessat, cessare debet effectus, & dispositio, ex Ioan. de Imola *conf. 57. vers. praterea secundo, Card. Tufch. d. concl. 101. n. 31.*

Amplia undecimò, vt procedat etiam quando 19 plures causæ simul debent concurrere ad actum, quia vna cessante cessat actus, vel dispositio, Abb. *conf. 10. Id de iure queritur. col. 2. vers. sic probatur, lib. 1. Card. Tufch. d. concl. 101. n. 43.*

Amplia duodecimò in obligatione, & promissione, 20 ne, quia cessante causa obligationis cessat ipsa obligatio, & promissio, Rot. *decif. 50. n. 14. & decif. 15. num. 1. apud Farin. p. 1. recent. & decif. 418. n. 1. & decif. 463. num. 1. ad p. 1.* vbi quod cessante causa exclusio- nis cessat exclusio, quia hæc regula generalis est in omnibus dispositionibus, Ambrosin. *per decif. 1. n. 3. & decif. 1. n. 9.*

Limita primò, quando causa produxerit effectum 21 perfectum, & consummatum, *in fine. in fine. unde liber. 1. sancimus. C. de admin. iur. Tiraq. d. tr. Cessante causa. limit. 1. n. 1.* Thom. de Thomasset. *d. reg. 171. Gm. Luthi. decif. 17. n. 4. Valasc. conf. 77. n. 1.* Molin. de *ritu. nupt. lib. 3. q. 2. p. 1. n. 14.* vbi n. 13. idem asserit iure iam radicato, Surt. *conf. 130. num. 14.* Mari. Giurba *ad consuetud. Messanen. c. 7. gloss. 1. n. 6. p. 1.* Ioan. Maria Nouat. *in praxi elec. & variam. ser. q. 10. f. 1. 2. n. 6.* Mangil. *de imp. n. 9. 101. n. 14. & 9. 166. n. 3.*

Limita secundò, quoties causa requiritur certo 22 aliquo tempore, si enim eo tempore fuit, licet postea cesset, non tamen cessat effectus, *in fine. qui heredes. C. de insti. & sub. Tiraq. in d. trati. Cessante causa. limit. 4. Gallet. in marguerita. casum. Confitem. verb. Causa, Dec. conf. 14. n. 1. Rot. decif. 734. n. 8. apud Farin. p. 1. recent. Ioan. Maria Nouat. d. q. 10. n. 13.*

Limita tertio, quando plures causæ concurrunt 23 ad dispositionem, quia vna cessante non cessat dispositio, Roman. *conf. 497. Duhum. in fine. Tiraq. in d. trati. Cessante causa. limit. 1. Rot. decif. 611. n. 8. apud Farin. p. 1. recent. & decif. 587. n. 7. p. 1. recent. Card. Tufch. d. concl. 101. n. 19. vbi n. 60. post Bar. conf. 12. P. 1. prima. n. 3. & 4.* declarat, vt non procedat in fidei- missionem facta pro mortuo naturali & ciuili, quia ex plurius causis obligatus fideiussor, de iudicato soluendo non teneatur si mortuò sit solum naturale, vel solum ciuile, quidò obligatio est ex causis prædictis.

Causa causæ est causa causati, *inueniuntur ff. de insti. & iure. Bart. in l. 4. §. alior. n. 2. ff. de iud. l. 1. in l. pecuniam. num. 1. ff. de condi. causa. d. 1. Surt. de aliment. lit. 1. q. 4. n. 49. & conf. 196. n. 11. & conf. 407*

C 2 n. 34

AXIOMA XLII.

Charitas.

- 1 Charitas bene ordinata incipit à se ipſo.
- 2 Proximi dilectio trahit originem à charitate.
- 3 Dolo quæ facere non videtur, qui ſe plus alteri diligit.
- 4 Ordo charitatis ſuperioris primu noſtræ, quàm extraneæ ſubordinamus.
- 5 Charitatem ordo qui ſit, attenditur.

CHARITAS bene ordinata incipit à ſeipſo, *i. qui ſarandatum. ff. de præſcript. verbo ſ. præſcript. C. de ſervit. & aqua, cap. non ſatis. 86. diſt. cap. ſi non licet 13. quaſt. 5. cap. niſi ſpeciali, vbi gloſſ. verb. eligimus, de caritat. & vſu pally. cap. licet, vbi gloſſ. verb. videamus, de temporib. ordinis cap. dilectio, de præbend. Duem. reg. 33. Roman. conf. 164. Dum ſecundo, in princip. num. 1. vbi ait, quod charitas prima incipit à ſeipſo, quia quæ prius ſibi, poſtea aliis providere debet, & ita quod incipere debet à ſuis, & ſua familia, & g. id. Bellam. conf. 16. num. 5. & 4. vbi quod dilectio proximi trahit originem à charitate, quia quis te ipſum diligit primo loco, Ctauer. conf. 8. num. 18. vbi quod quis dolo facere non videtur, qui ſe plus alteri diligit, Bald. conf. 412. *Factum ſuper quo, num. 3. lib. 4. vbi adeo dicit verum in tantum, vt quis ex ordinata charitate magis amare ſe in vngue pedis, quàm aduſſarium in vertice capitis, Afflicti. deſ. 190. num. 9. Calcan. conf. 7. num. 19. vbi quod quis magis ſibi, quàm alteri providere debet Anch. conf. 436. In 3. dubiis, in prin. vbi quod ordo charitatis ſuggerit, vt prius noſtris, quàm extraneis ſubveniamus, Petr. Alphonſi. de Valconcellos in harmonia rubricarum Iuris Canon. in tit. de auſtorit. & vſu pally. num. 14. Paulus Fulch. lib. C. ſing. 60. Surd. de aliment. tit. 1. q. 94. num. 1. & tit. 7. q. 8. & tit. 19. num. 1. & deſ. 136. num. 21. & conf. 105. num. 12. & conf. 345. num. 18. Gutier. de rael. p. 3. cap. 12. num. 1. in fine, Flamin. Parif. de reſignat. benefic. tom. 1. lib. 9. quaſt. 17. num. 117. Cald. Petrus quaſt. ſerens in comment. ad tit. Inſtit. de inſtit. in prin. num. 21. Aloyſ. Ricc. in praxi rerum ſori ecclieſiæ. deſ. 131. num. 3. in 1. edit. & reſol. 16. num. 1. & reſol. 518. num. 4. in 2. edit. Bellet. diſquiſ. clericali p. 1. tit. de diſcipl. clericali §. 27. num. 8. & tit. de bonis clericorum. §. 1. num. 3. Card. Tuſch. præſ. conſ. tam. 1. tit. C. concl. 120. à princip. Iosephus Seille Arogand. deſ. 146. num. 6. Pichard. ad 5. Iuris præcepta, num. 3. Inſtit. de inſtit. & iure, Mant. deſ. 10. num. 7. Marti. Antonin. var. reſol. lib. 3. reſol. 41. num. 9.**

- 5 Declara ordinem charitatis eſſe, vt ante omnia diligatur Deus, & deinde incipiat à ſe ipſo, & vt poſt ſe ipſum primò parentes, ſecundò filios, deinde proximum diligat, vt per Anton. de Butr. conf. 15. num. 4. Vbi verò agitur de ſubminiſtranda elemoſyna etiam in actu ad ſalutem, putà pro conſequenda indulgentia mediante elemoſyna iuxta facultatem elargiri debentis, id intelligitur moderatè, & ciuitur, vt primò ſibi, & ſuis provideat, poſtea elargiatur pro elemoſyna. Roman. conf. 164.

in princip. quous illam teſert Card.

Tuſch. d. concl. 120.

num. 15.

AXIOMA XLIII.

Circuitus.

- 1 Circuitus inutilis ſunt vitandi, quando ſubeſt æquitas, vt num. 1.
- Limita, quando circuitus non eſt omnino inutilis, vt num. 4.

CIRCVITVS inutilis ſunt vitandi, *Clem. Auditor, de reſcript. Bald. conf. 100. Petrus, in fin. lib. 4. Alex. conf. 77. In cauſa in fin. lib. 1. Dec. conf. 407. Vſi, col. 3. num. 8. Socin. conf. 1. Pro deſiſſione, col. fin. lib. 1. Guido Papad. deſ. 175. Mater, Boet. deſ. 104. Preſuppono, num. 5. Afflicti. deſ. 8. Quidam filioſum. Tit. 29. de retrahit. in 1. 2. §. 2. gloſſ. 1. num. 14. & 71. & ad finem in num. 60. vbi quod in ſuperiis tribunaliſibus & cuius circuitus omnino tollendus ſunt, Vineot. de Franch. deſ. 173. ad fin. Card. Tuſch. præſ. conſ. tom. 1. tit. C. concl. 129. Thom. de Thomaſſet, in ſubſtit. legum. reg. 71. Franc. Molin. de rera napt. lib. 3. q. 8. num. 1. Caſ. Angel. de contradiſt. leg. §. 5. num. 5. & num. 14. & q. 7. num. 113. & q. 8. num. 5. & quaſt. 10. num. 131. & num. 123. & q. 17. n. 10. Anton. Monach. Lucenſi. deſ. 1. num. 57. Filſi. de ſubſtit. quaſt. 160. num. 4. Steph. Gratian. deſ. foreſent. 5. cap. 887. n. 15. & cap. 964. n. 27.*

Amplius primò, vt circuitus ſint vitandi, quando ſubeſt æquitas, vt ſi quis rem meam indebitè detineat, ad cuius reſtitutionem debet coadmodari, quia ſi ex inepta petitione eſſet inſtituenda noua actio, æquus eſt, vt condemnatio fiat ad tollendum circuitum, quando condemnandus retinet ex titulo lucratiuo, Petr. de Anob. conf. 13. num. 11. verſ. ad ſecundum dubium, quem reſert Card. Tuſch. d. concl. 129. n. 5.

Amplius ſecundò, in tantum actum & circuitum fruſtratorum non eſſe faciendum, vt licet quis teneatur offerendo deponere cum eſſignatu, tamen ſi ius, cui oblatio eſt facienda cum eſſignatioe, teſuſat recipere, non teneatur facere actum fruſtratorum de poſiti, quod alias eſſet neceſſarium, Cuman. conf. 5. Non remouendo, num. 3. verſ. nec dici poſſ. Ctauer. conf. 311. num. 5. lib. 3. Roland. à Valle conf. 13. num. 26. lib. 1. vbi num. 34. & ſeq. declarat, niſi is, qui contradicit, habeat iuſtam cauſam contradicendi, quia tunc offerens debet deponere, licet reuſer recipere, teſert Card. Tuſch. d. concl. 129. num. 10.

Limita, quando circuitus non eſt omnino inutilis, quia non ciuitatur, Card. in d. Clem. Auditor. q. 14. n. 16. Dec. in Leion. fundus. 5. ſeruum inuen. 5. §. ſi certum per. Ctauer. conf. 376. n. 23. & 24. Surd. conf. 51. n. 70. Munter. deſ. 16. num. 70. Abb. conf. 95. in præſent. col. 1. in fine, verb. & ſi dicatur, lib. 1. vbi ait, quod propter bonum obedientie admittitur circuitus inutilis, putà Religioſus non poſſet tranſire ad aliam Religionem etiam ſtrictiorem, niſi petita licentia à Superiore, etiam illam non obtineat, ſi detur cauſus, quod tranſeat non petita licentia, ille reuocatur ad primam Religionem, licet teuoctatur petita licentia, & non obtenta poſſit iterum ad eandem arctiorem tranſire, addique ſufficere impotentiam quod circuitus poſſet reddi vultu, licet ad aduentum non reddatur, reſert Card. Tuſch. d. concl. 129. à num. 15.

AXIOMA XLIV.

Commodum.

- 1 *Commodum eius esse debet, cuius est periculum.*
- 2 *Incommodum illud sequi debent, quem & comoda sequuntur.*
- 3 *Commodum ex malitia sua nemo reportare debet.*
- 4 *Ad commodum alicuius falli non, contrarium effectum operari non debet.*
- 5 *Commodum, aut premium ex actu, in quo pena apponitur, qui reportare non debet.*
- 6 *Commodum & incommodum aequaliter determinatur.*

COMMODUM eius esse debet, cuius est periculum & incommodum, l. fin. §. *sed cum*. C. de *furtis*, l. *si superuacuum*, C. de *tempor. in integ. restit.* l. *hulianus*, §. *ex vendito* §. *de actionib. empti*, l. *secundum naturam*, §. *de regulis iuris*, §. *item premium*, l. *instit. de empt. & vendit.* C. *liten. conf.* 133. num. 2. *in fine*, lib. 2. Anchar. *conf.* 180. *Vide diligenter*, num. 5. vbi is, qui accipiat legatum cum onere, retinet ad onas. Thom. de Thomasset. in *floribus legum*, reg. 105. Pichard. ad §. *placebat* n. 33. §. *de legit. ager. success.* Mart. Antonin. *par. refut. lib. 1. refut.* 3 §. num. 4. Rot. *decis.* 149. num. 6. apud Farin. p. 2. recent. vbi quod commodum eius est, cuius est & incommodum, & *decis.* 133. num. 1. *ead. p.* 1. vbi quod commodum non habens, neque debet habere incommodum, & *decis.* 175. num. 3. & *decis.* 677. num. 5. vbi quod commodum qui sentit, debet sentire etiam incommodum, Card. Tusch. *pract. conclus.* tom. 5. lib. 1. *O. concl.* 144. num. 5. Ioan. Maria Noust. *quæst. forens.* lib. 1. c. 9. 17. num. 7. Stephan. Gratian. *discept. forens.* tom. 5. c. 966. num. 35.

2 Incommoda illud sequi debent, quem & comoda sequuntur, l. 1. §. *fin.* ff. *de aqua plu. arc.* vbi quod omne incommodum aliquo commodo est compestandum, l. *cum filio*, ff. *ad Syllan.* vbi quod omne commodum cum suo onere pertinet, Card. Tusch. *tom. 8. lib. 1. concl.* 174. Escob. *de ratione* c. 42. num. 12. & *compus.* 20. num. 14.

3 COMMODUM ex malitia sua nemo reportare debet, vide infra *Axiom.* 141. num. 5.

4 AD COMMODUM alicuius factum contrarium effectum operari non debet, l. *quod fauore*, C. de *legib. surd.* *conf.* 215. num. 68. lib. 3. Steph. Gratian. *discept. forens.* tom. 5. cap. 912. num. 16.

5 COMMODUM, aut premium ex actu, in quo pena apponitur quis reportare non debet, Gonzal. ad *regul.* 8. *Concl.* *gloss.* 14. num. 105.

6 COMMODUM & incommodum aequaliter determinatur, l. *secundum naturam*, ff. *de regul. iuris*, l. *Plautus*, ff. *ad leg. falciat. l. quoniam*, ff. *ad Trebell.* *Surd.* *conf.* 150. num. 11. Quia secundum non est qui comoda amplectitur, & incommoda recusat, l. *manifesti*, §. *per. C. de furtis*, Stephan. Gratian. *d. tom. 5. cap. 916. num. 35.* vbi num. 16. limitat quando ex diverso fonte proueniunt, & diuersæ causas respiciunt, & *Surd.* *conf.* 50. num. 87. limitat etiam quando non

est par ratio.

AXIOMA XLV.

Communio, Communis, Communiter.

- 1 *Communio regulariter parit discordias.*
- 2 *Communio quod est, necesse non est, Limita ut ibid.*
- 3 *Communio in re melior est conditio possidentis.*
- 4 *Communiter id quod fieri consuevit, praesumitur pariter facere.*

COMMUNIO regulariter parit discordias, & ideo solet dici quod nemo cogitat stare in comunione, l. *si non forem*, §. *si cenom*, ff. *de condit. indeb.* l. *in re comuni*, *vers. propter inueniens*, ff. *de seru. urban. pred.* l. *cum pater*, §. *delictissime*, ff. *de legat. 2. l. si seruus*, §. *ne autem*, C. de *donat.* l. 2. *ibi*, *narate quippe vitiis*, C. *quando*, & *quibus quarta pars*, lib. 11. *Cast.* *conf.* 107. *videtur dicendum*, in princip. lib. 1. & *conf.* 333. *Vide testamentum*, *vers. praetera non est credendum*, *ead. lib.* 1. Alexand. *conf.* 46. *Viste*, num. 11. lib. 1. Titaguel. *de retrat. lig.* §. 23. *gloss.* 1. num. 17. *Malculd. de probat. concl.* 328. num. 2. Card. Tusch. *pract. conclus.* tom. 1. lib. 1. *concl.* 115. num. 1. Pichard. ad rub. *instit.* *de fideiuss.* num. 18. Ceuill. *commun. contra communes*, tom. 4. *quæst. fin.* num. 210. Lud. Cene. *de censib.* p. 3. cap. 1. q. 3. art. 3. num. 15. Stephan. Gratian. *discept. forens.* cap. 905. num. 13. Mart. Giurba *conf.* 51. num. 6.

COMMUNIO quod est, meum non est, l. *meum* 2. *ex facio*, ff. *pro facio*, Rebuff. ad *l. litius est* §. *6. verborum procedit*, ff. *de verb. signif. pag. mibi* 415. Velas. *conf.* 4. num. 13. Cald. *Petitia de empt. & vendit.* c. 10. n. 8. cum *segg.* Bened. *Egid. in repet.* l. *ex hoc iura*, ff. *de iustit. & iure*, p. 1. cap. 3. num. 52. Limitatur tamen in l. *restito* dicimus, ff. *de verb. signif.* secundum *Sard.* *decis.* 164. num. 2. & *num.* 7. cum *segg.* & *decis.* 173. num. 7. & 9. Limita etiam, & intellige in propria & stricta significatione, secus in lata, in qua quod commune est, meum est, l. *serui electione*, §. 1. ff. *de legat. 2. l. in re comuni*, ff. *de seru. urban. pred.* Franc. Milan. lib. 2. *decis.* 19. n. 5. Gonzal. ad *reg. 8.* *Concl.* *gloss.* 45. num. 10. & 31. Giurba ad *confes. Messian.* cap. 1. gl. 5. num. 31. p. 1. Hieron. Buccaron. *de differ. inter indic. civ. & crim. differ.* 100. num. 14. Ouid. *de Amicis de iur. employ.* 9. 87. num. 4.

COMMUNIO in re melior est conditio possidentis, l. *Sabinus*, ff. *communio divid. l. per fundum*, ff. *de seru. iustit. pred.* cap. in *re comuni*, *de reguli iuris*, lib. 6. *Surd.* *conf.* 45. num. 5. *Rendina in prompt. recept. forens.* tom. 1. tit. 36. num. 14.

COMMUNITER id quod fieri consuevit, praesumitur pariter facere, l. *certi conditio*, §. *si inueni*, ff. *si cert. pet. ibi*, *cum quoties nullam pecuniam possumus*, &c. *gloss.* in l. *nec nata*, C. de *probat.* Palat. in *repet.* rub. *de donat. inter vir. & uxor.* §. 9. num. 6.

AXIOMA XLVI.

Concessum.

- 1 *Concessum dicitur quicquid expresse, prohibitum non reperitur.*
- 2 *Concessum ad tempus, post illud cessat denegatum.*

C 4

3 Concessum

3 *Concessum ad tempus limitatum, ultra illud non extenditur.*

4° *Concessio vno, conceduntur omnia necessaria ad illud vnum.*

1 **C**ONCESSVM dicitur quicquid expresse prohibitum non reperitur. *Innot.* §. quod eius ff. ex quibus causis maior. Campan. in dinst. iuris Canonici. rub. 7. cap. 5. num. 1.

2 **C**ONCESSVM ad tempus, post illud censetur denegatum. *l. si vnu. §. 1. vbi Bald. ff. de passu. l. Imperator. de passu. Dec. conf. 318. in princ. Caste. conf. 126. num. 1. lib. 2. Titag. de retrah. lig. §. 1. gl. 21. num. 44. Sued. decif. 89. n. 9. Petr. de Anchaz. conf. 70. num. 8. Card. Tulch. prael. consil. tom. 4. lib. 1. concl. 71. num. 10. Gemin. conf. 15. num. 18. circa fin. & num. 19. Rot. decif. 115. num. 1. & decif. 17. num. 2. apud Farin. p. 1. recent. & decif. 369. num. 1. apud eund. p. 2. recent. Dantan. Rota decif. 404. num. 1.*

3 **C**ONCESSVM ad tempus limitatum, ultra illud non extenditur. *l. si liberum. §. Stichum. ff. de legat. 2. l. 1. §. si mulier. ff. de liber. agnos. Titag. de retrah. comm. §. 1. gl. 2. num. 46. Rot. decif. 596. num. 2. apud Farin. p. 1. recent. Bald. conf. 33. Statutu canetur. num. 3. vers. nam id quod sit post terminum. lib. 5. vbi quod si est permittum initia certum tempus probati, lapsio tempore censetur exclusio probatio. Crauer. consil. 145. num. 21. vers. & si de. vbi quod obligatio manutendi vique ad certum tempus, excludit tempus postea. Zabarel. consil. 38. num. 4. vbi quod concessio facta de mareria prohibita vique ad certos terminos, excludit ultra illos terminos, maxime quando in aliis non est eadem ratio, refert Cardin. Tulch. d. lib. 1. conf. 71. num. 51. cum seqq.*

4 **C**ONCESSIO vno, conceduntur omnia necessaria ad illud vnum; vide *Axiom. 156. num. 3.*

AXIOMA XLVII.

Conclusio.

- 1 *Conclusio potius attenditur, quam facti narratio.*
- 2 *Conclusio sola attenditur, ac obligationem inducit, & non quod tractatur, & dicitur.*

1 **C**ONCLUSIO potius attenditur, quam facti narratio. *Lsp. alleg. 55. Quidam coram iudic. num. 3. vers. de hoc patet. Innoc. in cap. super litteris. de rescript. lib. 1. in §. amicum. num. 129. Instr. de alim. lib. 1. Cuman. consil. 63. Vicarius quidam, in princip. Angeb. de Peron. conf. 36. Pro ditione. num. 3. vers. Secundo premittit. Gemin. conf. 118. Ne super deducit. num. 5. vers. nec enim potest infirmitate, vbi quod conclusio, de non narratio attendi debet. Bald. conf. 33. De libello. lib. 2. Alex. conf. 121. Fide processu. num. 2. & 3. lib. 1. & conf. 4. Examine. num. 3. & 4. vers. quoniam. lib. 7. vbi quod libellus, in quo duo adtores narratur, sed in conclusione vnus solus exprimitur, sustinet secundum conclusionem. Calderin. conf. 483. in fine, alias §. de accusatio. vbi quod in denunciatione iudiciali attenditur conclusio ad exemplum libelli, non autem narratio. Federie. de Senis conf. 138. vbi declarat quod non semel ex narratis sumitur conclusio, & sufficit, quod ex narratis sequatur idem quod ex primi dicebatur, refert, & alia plura adducit Cardin. Tulch. prael. consil. tom. 2. lib. 2. concl. 358. per totum.*

2 **C**ONCLUSIO sola attenditur, ac obligatio-

nem inducit, & non quod tractatur, & dicitur. *l. si voluntate. C. de rescind. vendit. cap. 2. de hoc que sunt a Pral. Alex. conf. 13. num. 6. in fin. & conf. 18. num. 2. & conf. 18. num. 3. lib. 1. Rebuffi. ad concord. Francie. in rub. de consuet. in gl. verb. tractatum. vers. nec ali-quod ius extrahatur queritur. Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gl. 63. num. 34.*

AXIOMA XLVIII.

Conditio.

- 1 *Conditio formam non leuem inducit, qua emissio dispo-sitio non fortiter effectum.*
- 2 *Conditio nihil ponit in esse, & ideo alius conditiona-lis non valet, nisi existente conditione.*
- 3 *Conditio debet impleri in forma specifica; limita ut num. 4.*
- 4 *Conditio frustrā expectatur, cuius eventus nihil de-bet operari.*
- 5 *Conditio deficiente, contractus celebratus tunc re-feratur ad ipso initio.*
- 6 *Conditio pendente alius non dicitur perfectus.*

CONDITIO formam non leuem inducit, qua-
muis illa dispositio non fortiter effectum. *l. qui haeredit. l. Manius. ff. de condit. & demonst. Titag. de retrah. tit. 2. §. 2. gl. 1. num. 3. & 4. Menoch. consil. 60. num. 48. & conf. 69. num. 72. Gate. Girona de expli-cat. privileg. & exempt. num. 667. Cald. Petreia de pnest. eligendi. cap. 2. numer. 16. & cap. 4. numer. 30. Gutier. prael. lib. 1. g. 17. num. 11. Sauch. de Marri-mum. lib. 3. disp. 3. num. 2. Rot. decif. 315. num. 3. apud Farin. p. 1. recent. Grat. consil. 12. num. 22. vol. 2. Paris. conf. 97. num. 86. lib. 1. Cardin. Tulch. prael. consil. tom. 2. lib. 2. concl. 483. num. 8. Honded. consil. 2. n. 16. Franc. Becc. conf. 39. num. 19. & conf. 38. num. 18. Catol. de Graff. de except. ad mater. stat. exclud. omnes exce-ptiones, except. 35. num. 5. Nicol. Intellig. decif. 21. num. 1. lib. 1.*

CONDITIO nihil ponit in esse, & ideo actus
conditionalis non valet, nisi existente conditione. *l. si quis sub conditione, ff. si quis anxia causa. l. cedere dum ff. de verb. signif. l. si quis fundum. ff. de contrab. empt. l. ex facto. ff. de hered. instit. Afflic. decif. 355. num. 4. Cephal. conf. 56. num. 11. & seq. Roland. de Valle conf. 38. num. 14. & seq. lib. 2. vbi quod patia sunt nihil fieri, vel fieri sub conditione, quoniam non purificetur. Roman. conf. 421. Hic Maribus. num. 2. vbi extendit tam in conditione affirmativa, quam negatiua. Alexand. conf. 145. lib. 1. & conf. 42. lib. 7. vbi quod procedit tam in conditione expresse, quam tacite. Bald. conf. 478. lib. 1. vbi quod deficiente conditione deficiente conditionatum. Mench. quist. instr. cap. 35. numer. 6. Sued. de alim. tit. 9. g. 29. a num. 13. & decif. 109. num. 1. & conf. 38. num. 14. & conf. 198. num. 1. & conf. 322. num. 26. & conf. 413. num. 18. Cardin. Tulch. d. tom. 2. lib. 2. concl. 593. a princip. Mar. Antonin. var. resolu. lib. 1. resolu. 36. num. 3. & resol. 88. num. 4. Franc. Molin. de brachio femleri. cap. 18. num. 14. Brunor. a Sole in loci communi. verb. canalis 3. vbi quod in conditione positi-tum non est in dispositione. Flamin. de resolu. lib. 1. g. 14. num. 9. vbi quod actus habetur, ac si non effectus factus non purificata conditione. Intellig. d. decif. 21. num. 4. lib. 1. Ioan. Maria Nozar. quist. forens. lib. 1. g. 27. num. 4.*

CONDITIO debet impleri in forma specifica. *d. l.*

d. l. qui heredi. & d. l. Menius, ff. de condit. & demollr. Bald. conf. 457. in princip. lib. 5. Oldrad. conf. 244. num. 1. vers. respondetur. Angel. conf. 173. Ff. in instrum. mentis, num. 2. vers. in contrarium, Crauer. conf. 796. num. 5. vbi quod in voluntariis, & contra plam causam conditio adimplenda est in forma specifica, & non sufficit implementum per æquipollens, Menoch. conf. 11. num. 410. & conf. 35. a. num. 4. Bronor à Sole in locis communib. verb. conditio 5. Surt. dec. 109. num. 1. & 3. & de aliment. tit. 5. q. 3. num. 16. vbi quod non debet impleri per æquipollens, Flamin. d. lib. 1. quest. 3. num. 15. Cardof. in praxi indic. verb. conditio, num. 3. Valasc. conf. 82. num. 11. vers. preterea, Mari. Antoon. var. refolat. lib. 1. refol. 56. num. 2. Censual. commun. contra communia. tom. 4. q. 900. num. 56. Card. Tufch. d. 1. tom. 2. lib. C. concl. 195. à princip. Castil. contravers. p. 1. lib. 5. a. 119. num. 6. Ioan. Maria Nouar. quest. forens. lib. 1. quest. 40. num. 4. Vincent. Fular. de subtili. quest. 124. num. 16. Carol. de Grass. d. except. 33. num. 17. & 19. vbi addit conditionem necessariam per æquipollens impleri posse. Et non purificata conditio, ac si non esset factus, haberetur actus. Surt. conf. 157. num. 7. & conf. 156. num. 6. & conf. 158. num. 36. Ioan. Maria Nouar. d. lib. 1. q. 40. n. 2. Castil. d. c. 119. num. 5. cum seq. Intigil. dec. 11. num. 1. lib. 1. Castan. conf. 1. num. 18. & seq. Ioan. Anton. Mangil. de impetr. q. 61. num. 111. & q. 77. num. 51. Patia enim sunt nihil fieri, an sub conditione fieri, quæ purificata non fuerit. Surt. conf. 371. num. 69. cap. 70. plures, de quibus Castil. d. c. 119. num. 1.

4. Limita, quando conditio non fiat per implere debentem, seu deuenit ad actum impossibilem implendi sine culpa implere debentis, Cuman. conf. 38. circa fin. Angel. conf. 301. Fallum tale, num. 3. Card. Tufch. d. concluf. 595. num. 32. cum seq. Cardof. d. verb. conditio, num. 7. Rot. dec. 493. num. 3. & 6. apud Farin. p. 1. recent. Thom. Doct. conf. 93. num. 4. Mari. Anguilol. conf. 1. num. 19. Viui. dec. 183. num. 1. Carol. de Grass. d. except. 33. num. 22. Conditio enim habetur pro impleta cum non fiat per eum, qui illam adimplere debet, Liure ciuili. ff. de condit. & demollr. l. inter, & l. seq. C. ad. lit. Surt. conf. 374. num. 7. Gonzal. ad reg. 8. Censual. q. 3. prout. num. 38. Ioan. Maria Nouar. d. lib. 1. q. 40. num. 7. Carol. de Grass. d. except. 33. num. 14.

5. CONditio frustrà expectator, cuius euentus nihil debet operari, l. si qua ita scripserit. ff. de hered. instit. l. cum bare, §. fin. ff. de acquirit. hered. Anton. Gom. var. tom. 1. cap. 1. num. 12. prope fin. & cap. 10. num. 17. in fine.

6. CONditio deficiente, contractus celebratus censetur reolutus ab ipso initio, l. in cessario, §. ff. de peric. & commod. rei vendit. l. pecuniam, vbi Alexand. num. 4. ff. de cerum rei. Menoch. conf. 134. num. 30. & 31. & conf. 159. & seq. & conf. 321. num. 39. Tit. aq. in l. si tempus, verb. reuertatur, num. 179. C. de remeand. donat. vbi quod defectus conditionis habet oculos reuoc ad tempus dissolutionis, Surt. de aliment. tit. 9. q. 4. num. 15. Flamin. de refig. l. conf. 1. tom. 1. lib. 1. q. 1. num. 17.

7. CONditio pendente actus non dicitur perfectus, suspendit enim conditio actum in effectu, vel euentum conditionis, l. cedere dictum, ff. de verb. signif. Menoch. conf. 61. a. n. 18. Surt. conf. 186. num. 12. & conf. 138. num. 7. & conf. 108. num. 11. Ioan. Maria Nouar. d. lib. 1. q. 2. num. 5. Castil. d. lib. 5. p. 2. c. 119. num. 7. Intigil. d. dec. 12. num. 6.

Axioma XLIX.

Confessio.

1. Confessio est probatio omnibus melior, & efficacior.
2. Confessio non minus probat, quam instrumentum.
3. Confessio erronea non nocet, & confiteri non videtur qui errat.
4. Confiteri non confitetur aduersary agentis intentionem, qui ad occidendum ius alterius exceptionem opponit.

CONFESSIO est probatio omnibus melior, & efficacior, quæ fieri possit, l. cum 16. C. de probat. l. cum à morte, C. de rei vendit. l. generaliter, C. de non numer. pecunia, cap. per eum, de probat. cap. si cantio, de fide instrum. Hippol. sing. 101. num. 2. & sing. 157. & in rub. C. de probation. num. 81. & 82. vbi quod est clarior probatio, quæ haberi possit, Alex. conf. 13. Ex iis quæ, in princ. lib. 1. & conf. 111. num. 15. lib. 2. & conf. 141. num. 3. vers. mille, lib. 6. Angel. Aretin. conf. 48. Fideiur. primo, num. 3. vbi ait, quod est melior probatio, quæ fieri possit, Paris. conf. 103. num. 10. lib. 3. Bald. conf. 195. lib. 2. vbi dicit quod est principalissima omnium probatio, & conf. 333. col. 1. lib. 3. vbi refert, quod vbi adest confessio patris, ibi est relaxatio omnis probationis, Riminald. iun. conf. 303. num. 3. lib. 3. vbi quod est tegina probatio, Crauer. conf. 380. num. 12. vbi ait, probationum omnium illustriissima esse. Syluan. conf. 62. num. 1. Menoch. conf. 21. num. 14. & de interd. rem. med. 1. recuper. num. 117. & seq. Malcard. de probat. concl. 1324. num. 4. Surt. dec. 100. n. 12. & conf. 143. num. 19. & de aliment. tit. 8. princ. 30. num. 11. vbi ait, quod plene probat in iis, quæ pendet à voluntate confitentis, Gam. Lusi. dec. 65. num. 2. Iosephus Sella Aragon. dec. 125. num. 3. Antoon. Monach. Bonniem. dec. 11. num. 8. & dec. 55. num. 25. Card. Tufch. d. 1. tom. 1. lib. C. concl. 645. Rot. dec. 438. num. 2. apud Farin. p. 1. recent.

Non minus probat confessio, quam instrumentum, Ioan. de Anan. conf. 55. num. 3. habetque vim publicæ scripturæ, l. cum 10. Cod. de transact. Patif. conf. 99. num. 12. lib. 3. Roland. conf. 6. num. 26. lib. 3. Malcard. d. concl. 1326. num. 4. Flamin. de refig. l. lib. 11. q. 14. num. 73. Gam. Lusi. dec. 43. n. 1. Valasc. de inter. p. 1. q. 7. num. 17. Cald. Pereira de penitente elig. cap. 7. m. 1. Imò est maior probatio, & fortior ea, quæ fit per testes, vel instrumentum, Bald. conf. 192. Propositor. col. 2. circa fin. lib. 2. Crauer. conf. 61. num. 3. & conf. 171. num. 4. Roland. à Valle conf. 71. num. 41. & conf. 75. num. 24. vol. 2. Malcard. de probat. in praxi. q. 7. num. 5. & Ideo semper admittitur etiam vbi aliz probationes non admitterentur, Maxant. de ordine indic. p. 6. art. 5. num. 13. Surt. conf. 60. num. 1. & conf. 145. num. 39. Anton. Monach. Florent. dec. 1. num. 99. Ioan. Maria Nouar. quest. forens. lib. 1. q. 89. num. 2. & 3. Stephan. Gratian. discip. forens. tom. 5. cap. 981. num. 34. Lud. Cenc. de cens. p. 1. cap. 4. numer. 20. quia facit rem notoriam, Malcard. d. concl. 1326. num. 4. Stephan. Gratian. discip. forens. conf. 141. num. 9. & 10. Cardof. in praxi indicum, verb. confessio iudiciali, numer. 36. Farinac. in praxi crimin. q. 21. num. 31. Cald. Pereira de penit. elig. cap. 7. num. 13.

CONFESSIO erronea non nocet, & confiteri non

non videtur qui errat, *non videtur, ff. de confess. l. error. C. de iura & falsi iur. Socin. reg. 19. Anton. Gom. tom. 1. var. cap. 1. num. 66. Malcard. de probat. concl. 178. Surd. conf. 135. num. 17. Maii. Antonin. var. resolut. lib. 3. res. 1. n. 63. Card. Tulch. d. tom. 2. lit. C. concl. 649. vbi cons. seg. agit quando confessio dicatur erronea, vel non Ioan. Maria Nouat. quæst. forens. lib. 1. q. 89. num. 10. de fin.*

CONFITARI non censetur aduersarij agentis intentionem, qui ad excludendum ius actotis exceptionem opponit, cap. exceptionem 63. de regulis iuris, lib. 6. Gom. var. lib. 1. cap. 1. num. 1. vers. eodem iure, Anton. Gom. tom. 3. var. cap. 12. n. 16. Caeheran. Pedem. dec. 178. n. 9. Franc. Milanen. Sicille dec. 1. num. 4. lib. 2. Bellon. Gom. dec. 138. n. 8. & dec. 91. num. 1. Petr. Gregor. Synagm. iuris lib. 1. cap. 17. num. 3. Cardos. in praxi iudicium, & Advocat. verb. exceptio. num. 26. Stephan. Gratian. Archidia dec. 19. num. 19. Mapon. Floren. dec. 44. num. 6. Carl. Maurent. dec. 69. n. 1. Camil. Borell. in sum. om. dec. tom. 1. tit. 48. num. 21. Pyrrh. Mant. de sum. cap. 23. num. 1. Carol. de Grassis de except. except. 25. numer. 81. & 82.

AXIOMA L.

Coniectura.

1 In claris non est opus coniectura.

CONIECTURAE non est opus in claris, & præsumptio credit veritati, *lille, aut ille, q. cum in verbis, ff. de legat. 1. non aliter, ff. de iur. l. conuincit. q. cum ita, ff. de verb. obligat. l. 1. C. de legib. Socin. conf. 13. num. 38. vol. 1. & conf. 9. num. 19. vol. 3. Roland. conf. 80. num. 51. vol. 1. Octau. Glor. res. 6. num. 73. Menoch. de præsumpt. lib. 1. pres. 31. num. 4. Flamin. Parif. de rescriptis. benef. lib. 12. quæst. 1. num. 16. Surd. dec. 242. num. 9. & conf. 434. num. 49. & dec. 210. num. 1. cum seg. Beunot. à Sole in locis communib. verb. verbum, num. 35. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 3. 4. proam. num. 68. cum seg. Ioan. Franc. Leo in Thesauro forens. ecclesiast. p. 3. cap. 7. num. 63. Anton. Monach. Floren. dec. 1. num. 10. & dec. 31. num. 16. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. res. 3. num. 9. & res. 18. num. 9. Rot. dec. 45. num. 5. & dec. 21. num. 5. apud Farinac. p. 1. recet. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarch. Seditum erell. cap. 4. num. 15. Mangil. de impu. q. 19. num. 8. Intellig. conf. 4. num. 9. & conf. 13. num. 95. & conf. 10. num. 17. lib. 1. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 814. num. 10.*

AXIOMA LI.

Coniuncta.

- 1 Coniunctum idem est iudicium.
- 2 Coniuncta & individua representant idem.
- 3 Coniunctum quibus modis dicatur, remissum.

CONIUNCTUM idem est iudicium, l. 3. §. iudicio contrario, ff. de contrar. att. intel. l. primæ, ff. ad legem Aquil. l. cum alium, ff. de negot. gestu. cap. translat. de constit. cap. praterea, de officio deleg. Martil sing. 151. Coniunctum, Decian. conf. 45. num. 17. cum seg. lib. 1. Cizuet. conf. 275. num. 3. cum seg.

Castren. conf. 100. n. 2. cum seg. lib. 2. Ioan. de Imola conf. 139. num. 6. & seg. vbi iudicat, quando connexitas non est proxima, sed remota, Cuiusd. memorat. verb. connexuram, pag. milib. 166. Surd. de aliment. tit. 9. q. 31. num. 16. cum seg. & conf. 196. num. 9. & conf. 18. num. 1. & dec. 199. num. 13. Ioan. Franc. Leo in Thesauro forens. ecclesiast. p. 3. cap. 7. num. 71. Eleob. de ratiocin. cap. 13. num. 11. Hueton. Fernandez de Ottero in repet. cap. fin. de pactu. n. 6. Maii. Antonin. var. resolut. lib. 3. res. 9. num. 2. Mendez à Castro in praxi Lusitana, lib. 5. cap. 1. num. 41. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarch. Seditum erell. cap. 5. num. 17. Card. Tulch. praxie, conclus. tom. 2. lit. C. concl. 626. per totum. Sigism. Seacc. de appellat. q. 17. lib. 2. 1. sub num. 16. vbi ait, quod connexa & individua reputantur idem, & nihil fieri potest contra vnam ex indiuiduis, quin fiat contra alterum, de quo etiam Anchar. conf. 160. num. 2. Crauet. conf. 275. num. 4. & 5. & conf. 461. num. 50. & conf. 936. num. 2. & seg. Surd. d. dec. 199. num. 13. vbi quod connexa dicuntur indiuidua. Idem Sigism. Seacc. de iudic. lib. 1. c. 11. num. 107. vbi limitatur quando est diuersa ratio, Stephan. Gratian. discept. forens. c. 81. Castill. controu. tom. 5. p. 2. c. 163. num. 15. cum seg. Ioan. Maria Nouat. in praxi elect. & variis. sui. q. 64. tit. 1. & 94. §. fil. 2. num. 11. & 16. & quæst. forens. lib. 1. q. 31. num. 16. & 133. num. 14. & q. 131. num. 8. & q. 135. num. 8. Quid. de Atim. de iur. employ. q. 80. num. 103. Alphons. de Narbona l. 10. gl. 12. num. 36. tit. 1. lib. 4. Recopil.

CONNEXVM quibus modis dicatur, latè ostendit Ioan. de Imola conf. 139. Prefatus Simoni, à princip. Cardin. Tulch. d. tom. 2. lit. C. concl. 625. per totum.

AXIOMA LII.

Conscientia.

- 1 Conscientiam, quam quis habet scrupulosam, nisi deponat, errorem non euadet.
- 2 Conscientia dicitur à consilio, quasi scias, & cognoscas scriptam.
- 3 Conscientia quid sit, ostenditur.

CONSCIENTIAM, quam quis habet scrupulosam, nisi deponat, errorem non euadet, & per totum 2. de sum. Ioan. Paul. Lancel. lib. 1. regul. ex vniuerso Panificis iure exceptarum, pag. 65. Dicitur Conscientia à consilio, quasi scias, & cognoscas se ipsam, & quid sit, relatiue Ioan. de Anania conf. 14. num. 5. vbi Bologn. num. 10. asserit, Conscientiam esse iudicium mentis consonans in quodam naturali iure, alienam quodammodo à rigore & subtilitatibus iuris, & num. 9. ait, quod Conscientia nihil aliud est, quam sensus animæ cognoscens bonum, & malum, & quid intrinsecus latens in mente, quod probari non potest drectè, referi Cardin. Tulch. praxie, conclus. tom. 2. lit. C. concl. 742. à princip.

AXIOM A LIII.

Consensus.

- ¹ *Consensus non trahitur ad ignorationem, & non cogitata.*
² *Consensus non trahitur ad dolorem dispositum.*

CONSENSUS non trahitur ad ignorata, & non cogitata, l. i. per errorem, ff. de iurif. fam. indit. l. nec ignorata, de donat. Federic. de Senis conf. 33. Super eo quod, a. Cathren. conf. 143. Considerandum, & conf. 386. Ritus dicimus, in fine, lib. 1. & conf. 377. num. 1. lib. 1. Roman. conf. 173. Clemens fil. col. 1. verif ad hoc autem, Cizuet. conf. 237. num. 1. Dyn. conf. 50. In quatione premissa, num. 5. Ofafic. Pedem. decif. 90. num. 6. late Cathr. Tuck per pacifici consensu, tom. 2. lib. C. concl. 754. per totum, ubi a. num. 58. ampliat, etiamli interueniret iuramentum, quia adhuc consensus iuratus non trahitur ad ignorata, & incogitata, & a. num. 63. quod fufficit cogitatus in genere.

2. CONSENSVS non trahitur ad dolosè disposita, Socin. *conf.* 159. In *presens consultatione*, *num.* 19. & 30. *lib.* 2. Flamin. *Parif. de resignat. benefic. lib.* 13. 9-1. *num.* 5. *cum seqq.* Card. Tusch. *à lit. C. concl.* 754. *verum.* 48.

ΑΞΙΩΜΑ LIV.

Consequens.

- 3 *Consequens qui vult, vult etiam suum necessarium
antecedens. Intellegi in iis, quae pendens a mera
voluntate disponenti, aliis secus, ut num. 1.*
- 3 *Consequens vbi falsum est, antecedens subsistere non
potest.*
- 4 *In consequentiam quae veniens, non sunt ascen-
denda.*

CONSEQUENS qui vult, vult etiam suum
Necessarium antecessorem, *Ad rem mobitem*, *Ad*
legatum, *q. de procurat. l. q. prius*, *q. q. alia*, *ff. ad*
l. l. l. d. ff. de acqu. rerum domin. l. 2. §. insequi, *ff.*
quodammodo, *trifum. app. l. 1. §. 1. ff. de usufr. penat. l.*
denique, *q. in iudic. ff. de pecul. legat. l. legat. ff. de adim.*
mond. leg. l. 2. ff. de heredit. emmion ind. §. idem iuris,
l. l. ff. de quibus causis man. non licet, *Angel. Atecin.*
conf. l. 1. §. filii aut, *num. 111. cum seq. vers. qui qui*
vult, *Cultren. conf. 106. ceteri. t. vers. qui autem*, *lib. 1.*
Anchar. conf. 161. Videtur prima facie, *in princip. Abb.*
conf. 101. Videtur primo, *c. 2. vers. fidei praedilecti non*
efficiuntur, *num. 3. lib. 1. Alex. conf. 110. Attenui*, *q. 19.*
lib. 1. Euerat in topico legalitatis *l. 9. Ruin. conf. 19.*
num. 14. lib. 1. Curt. iur. conf. 121. num. 11. Menoch.
de praesumpt. lib. 4. praef. 63. num. 6. Rimini. iur. conf. 1.
num. 16. lib. 1. Polat. de substitutione. q. 141. num. 67. &
q. 180. num. 11. Anton. Gemzetti. t. var. cap. 3. num. 13.
Sord. decif. 70. num. 1. & decif. 194. num. 6. & num. 13.
& decif. 101. num. 3. & conf. 447. num. 3. Pichard. in
princip. l. l. iustit. de acquifit. per arrog. num. 16. Gonzal.
ad reg. l. cancel. gl. 1. §. num. 53. Bollet. diffusit clericali.
p. 1. t. de favore clericorum personis *q. 14. num. 21.*
Eleobat de variat. cap. 15. num. 11. Sigism. Sacce.
de apellatibilib. q. 2. num. 16. in fine. Vgolin. de officio.
& potest. Episcopi cap. 12. 13. num. 1. late Card. Tuit.

prolie, conclus. tom. 1. lib. C. concl. 757. Rot. decis. 44. num. 1. & decis. 105. num. 5. apud Ferrin. p. 1. recent. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 924. n. 17. & 46. Fular. de subtilit. q. 480. num. 21. & q. 421. num. 67. Dntan. Rota decis. 185. num. 18.

Declarat, vt procedat in iis, quæ pendunt à mera
voluntate dispositiōis, alias secus, vt p̄ct. Argid.
Bellam. conf. 30. n. 4. Angel. Aret. conf. 30. *Vifis alibi*,
num. 21. *in fine*. & 12. *verf. quia qui vult*, & conf. 12.
Vifis dille libello, num. 21. *verf. & qui vult antecedere*,
Crauet. conf. 134. num. 45. quos refert Card. Tulch.
d. coel. 7. 17. num. 26. & 77.

CONSEQUENS vbi falsum est, antecedens
falsitatem non poreit, i. a. *q. mundi datus*, vbi *glof. de*
DD. ff. si certum per. Euseb. in topicis legalib. loco 97.
in princip. Surt. cod. 418. num. 11. Sigism. Scace.
de iudic. lib. 1. cap. 9. num. 776. Stephan. Gratian.
d. rom. 3. cap. 972. num. 9. Consequens enim sine
antecedenti flare non poreit, Mantio. decif. 37.
num. 4. vbi subdit, locum habere etiam in sen-
tentiis.

In consequentiam quæ veniunt non sunt attendenda, imò attendendum est quod principaliter agitur, non quod incidenter, l. 5. ff. de auctor. tutor. l. 1. q. 1. ff. de liberali causa, l. 1. item, ff. de iurto §. si quis sine causâ, vbi late lat. mon. c. cum male fign. ff. de iurto per l. conditionibus, ff. de condit. et demonst. Gonzal. ad reg. 3. Causel. glo. 45. §. 1. mon. 53. Mon. de distrib. quæst. p. 1. q. 1. §. 1. Ladoz. Cenc. de offi. p. 1. c. 1. q. 4. art. 8. m. 19. Rcinol. in obsequ. præf. §. 1. q. 4. m. 24. obf. 1. mon. 9.

AXIOMA LV.

Confilium.

- 1 *Confilia mubeorum sunt imiora, quia sincerius est indicium, quod plurimorum sententia comprobatur.*
- 2 *Confiliu nactura est, ut quomvis exites ad deliberandam, non tamen obliges ad sequendum.*
- 3 *Confiliolum murere i n malis sapientis est.*

CONSILIA multorum sunt iustiora, quia
 consilicior est iudicium, quod plurimorum
 sententia comprobatur, *cap. prudentiam, de officio
 deleg. Arch. conf. 117. Sacrae prudentia, num. 3.*
 Subsidiis, quod consilia ubi multa, multa salus, re-
 fert Cardin. Tufch. *prælie. consilij. tom. 4. lib. C.*
cancl. 764. a. princip. ubi num. 3. Subdit, quod hac
 de causa proper malitiam in sapientum, qui asse-
 re solent Cæsari, & Principi, Princeps non errat in
 iure.

CONSELIJ natura est, ut quominus excitet ad delibetandum, non tamen obliget ad sequendum, l. cum pater 77. §. modo, & ibi Batt. ff. de legat. 2. l. 1. idem Pomponij, ubi glof. verb. quia iure §. depoli. l. 1. §. si veris subrogari, ff. de pen. l. si ci §. mandati, cap. cum olim de arbitrio, Emanuel. Colla in l. cum late, §. si arbitrar. limo. 11. mon. 1. ff. de conditio. & demonst. Coe. in cap. quoniam pallium, de palli. l. p. l. p. 1. §. 1. mon. 6. & 7. resic. rec. 10. mon. 1. de singulis. p. a. p. 1. §. 3. mon. 1. Gac. rec. 10. mon. 1. Menochae presump. lib. 6. pref. 14. mon. 15. cum glof. Thron. de Thomastis in floribus legum, reg. 38. & 198. Richard. ad §. 3. Instit. de pupil. subit. 10. Cald. Percutit l. si carere, verb. sine carere, mon. 106. C. de iure iur. l. ius iur. & de nuptia. amply §. 1. mon. 19. Gucier.

de intel. p. 1. cap. 8. n. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glof. 46. n. 36. cum seqq. Sanch. de *Matrim.* lib. 1. diff. 34. n. 24. Accor. Anton. in *comen.* ad l. 1. n. 67. ff. de *condit. & demonftr.* & ad l. Titio *centum.* §. Titio *centum.* n. 64. & 61. ff. *condit.*

3. **CONSILIVM** mutare in melius sapientis est, l. *invenimus*, ubi glof. ff. de *collat. boverum*; princip. *lastr.* de *legat.* Rebouf. in *tratt. nominat.* q. 17. num. 4. Betanzos. in *reperi* lfi quia *maior.* C. de *transf. lib.* num. 18. Sigisim. Scacc. de *applicat.* q. 17. litt. 47. *verum.* 1. num. 11. Et unicuique licet, glof. in d. l. *invenimus*, *aut.* de *nupt.* §. 1. *collat.* 4. cap. *mutare*, de *regula* *larie*, lib. 6. Thom. de Thomasset, in *floribus legum* reg. 386. vbi ait procedere, nisi lex in aliquo casu recitat, vel nisi mutetur in alterius praeiudicium & damnum, Sord. conf. 167. num. 10. Cardin. Tufch. *pract. concluf.* tom. 3. lit. M. concl. 435. Alphons. Nabona l. 35. glof. 3. num. 19. tit. 3. lib. 1. *Recopil.*

AXIOMA LVI.

Consuetudo.

1. Consuetudo dicitur forma, & quasi alterum ius naturale.
2. Consuetudo apponit veritati.
3. Consuetudo facit de non licito licitum, & de contra, quoad punctum temporalem, ut n. 4.
4. Consuetudo parum vim habet cum lege.
5. Consuetudo est apud legem interpreti.
6. Consuetudo potest introducere quicquid potest privilegium concedit.
7. Consuetudo est interpretativa privilegiorum, & servitorum.
8. Consuetudo potest quicquid potest pactum.
9. Consuetudo potest quicquid potest praescriptio.
10. Consuetudine introducti potest quicquid potest statuta.
11. Consuetudo est interpretativa contrarium.

1. **CONSUEVITIO** dicitur forma, & quasi alterum ius naturale, ac perinde omnia potest, Bald. conf. 431. *Apud eorum*, col. 4. *vers. decimo* *probat* lib. 3. Sord. de *alimen.* tit. 1. n. 7. Cardin. Tufch. *pract. concluf.* tom. 2. lit. C. concl. 806. num. 16. Franc. Noyez de Velasco in *tot dialogos de comencion de la nullita* 7 *sciencia*, *dialog.* 3. pag. milii 76. *versa.*

2. **CONSUEVITIO** aequipollit veritati, l. 1. ff. de *servit.* & *agma*, Bald. conf. 189. *Quia consuetudo*, in princip. lib. 4. Card. Tufch. d. concl. 806. num. 17. Ioan. Anton. Mangil de *impunat.* q. 7. n. 25.

3. **CONSUEVITIO** facit de non licito licitum, & e contra, ac proinde excusat ab omni poena, si fiat actus nec licitus, Bart. in l. si *furtivum*, §. *apud Laborem*, ff. de *adit. edicto*, Dec. conf. 370. col. pen. Ga. n. conf. 39. & 49. lib. 2. Crauet. conf. 145. n. 12. & conf. 324. n. 16. Roland. conf. 38. num. 19. lib. 4. Mexi. in *tratt. terna panis*, concl. 3. n. 25. Ioseph. Ludon. *Pers. decis.* 62. n. 14. Seraphin. de *privileg. iuram. priu.* 81. n. 36. Card. Tufch. d. concl. 806. n. 18. Gutier. *pract.* lib. 3. q. 19. n. 12.

4. Declata procedere quoad poenam temporalem, quia quoad poenam pec. al. & spirituale, consuetudo non facit de illicito licitum contra legem, glui. in *cap. de nupt.* 4. diff. & in *cap. cum venerabilis*, de *consuetud.* Felui. in *cap. ex vatore*, num. 12. *vers. de clau.* 4. de *re script.* Bero. conf. 107. lib. 1. Roman. conf. 466.

Fideius, in princip. num. 1. Capol. conf. 40. Crauet. conf. num. 103. Card. Tufch. d. concl. 806. num. 21. & 22.

CONSUEVITIO parum vim habet cum lege, §. 1. de *quibus*, ff. de *legib.* §. *ex nesci scripta*, *lastr.* de *inve nat. genim*, cap. fin. de *consuetud.* cap. *consuetudo*, 1. diff. l. 2. C. *qua si longa consuetudo*, Guid. *frag.* 803. Thom. de Thomasset in *floribus legum* reg. 38. Beller. *disquis. clerical.* p. 1. tit. de *sane clerico*, *person.* §. 32. n. 10. Bernard. Giroux. ad *pract.* *Camera Imper.* lib. 1. concl. 36. *Giroux in consuet.* *Messieu*, in *pream.* n. 12. Mangil. de *impunat.* q. 15. num. 2. Stephan. Garian. *disquis. far.* c. 804. num. 11. & 12. & c. 823. num. 17. Vnde venit appellatio iuris, Mench. *quasi. frequen.* cap. 3. num. 12. Bernard. Giroux. d. concl. 39. n. 2. imò ptualiter iuri scripto vbi sonat in turpe, l. de *quibus*, & l. *freq.* ff. de *legib.* Paril. conf. 13. num. 18. & *freq.* & conf. 14. n. 5. & conf. 21. n. 14. lib. 1. Mangil. d. *tratt. de impunat.* q. 74. num. 4. Et est potentior statuto, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. lit. 45. §. 1. num. 78. Ioan. Maria Nouat. *quest. forens.* q. 103. n. 1.

CONSUEVITIO est optima legum interpres, §. 1. *minim.* ff. de *legib.* l. si de *interpretatione*, ff. *cod. tit.* cap. cum *dictum*, de *consuetud.* Sylvan. conf. 58. n. 1. Tiraq. de *nobilit.* cap. 10. n. 9. Alilich. *Neopol. decis.* 166. num. 9. & *decis.* 173. num. 3. Menuchi. *conf.* 32. num. 44. & conf. 390. num. 11. & conf. 377. num. 2. & 3. 1041. Malcard. de *probat.* concl. 1415. num. 10. Bunoat in *Sole in locis communib.* verb. *consuetudo* 6. Cardos. in *pract. Indium*, & *Adveat.* *cod. verb.* num. 3. Cald. Percita in l. si *curarem*, C. de *in integ. restit. minor.* verb. *contraham*, num. 29. Beller. *disquis. cleric.* p. 1. tit. de *clerico debitor*, §. 12. num. 17. Mendez 2. *Castro in pract. Lufit.* lib. 2. cap. 1. num. 12. Camill. Borell. in *forma emmum decis.* tit. 14. num. 58. Cened. *pract.* & *canon.* *quasi.* lib. 1. q. 3. num. 11. Rot. *decis.* 642. num. 15. in *fin.* apud *Farinac.* p. 1. *recem.* Maril. *decis.* 74. num. 4. *Girba conf. crimin.* 19. n. 41. & 34 & conf. 39. num. 64.

CONSUEVITIO potest introducere quicquid potest privilegium concedit, Oldrad. conf. 172. *Quia omnes*, in *prin.* & conf. 146. in *fin.* & conf. 154. num. 3. *vers. quinto* *opponit*, Anchar. conf. 50. *Consuetudo*, Bald. conf. 49. in *facto*, lib. 3. vbi quod circa iustificationem consuetudinem aequiparatur consuetudo, & privilegium, & conf. 289. *Quia consuetudo*, in princip. lib. 4. vbi quod pedagium potest de consuetudine competere, sicut ex privilegio, refert Card. Tufch. d. tom. 2. concl. 808. *per totum*, vbi num. 13. post Bald. conf. 318. in *fin.* lib. 1. subdit, quod privilegium dicitur esse maioris auctoritatis, quam simplex consuetudo, & num. 13. post Zabarel in *Clem.* 2. §. *ill. vero*, num. 4. in 10. *modis* *caute*, & *qualit.* declarat, quod semper à parl non procedunt consuetudo, & privilegium, quia si de rogatur consuetudini, non censetur derogatum privilegio.

CONSUEVITIO est interpretativa privilegiorum, & scripturarum, quod ex decennii lapsu interpretantur, Molin. de *privileg.* lib. 2. cap. 6. num. 37. Gutier. *pract.* lib. 3. q. 62. n. 16. Molin. de *lastr.* tom. 3. *diff.* 390. *concl.* 9.

CONSUEVITIO potest quicquid potest pactum, Gemin. conf. 139. num. 1. in *fin.* vbi intelligit affirmativè, Bald. conf. 149. *Sic hoc quartus in fin.* *vers.* in *contrarium*, lib. 1. vbi quod valere consuetudo in iis, quod sunt valida per pactum, Cardin. Zabarel. conf. 146. n. 3. vbi intelligit, quando ab eodem procedit consuetudo, & pactum, Card. Tufch. d. tom. 1. lib. 6. concl. 807.

CONSUEVITIO

10 **CONSVETUDO** potest quicquid potest prescriptio, & quæ per præscriptionem induci possunt, multo magis per consuetudinem, Federic. de Senis, *conf. 151*. *Thema tale est in princip. n. 1. vers. nec credo*, *Agid. Bellam. conf. 17*, *num. 4. vers. circa secundam*, *Card. Tulch. d. nom. 2. lit. C. concl. 809*.

11 **CONSVETUDINE** introducta potest quicquid potest statuto, *Lap. alleg. 43. in fine*, *Franch. arc. vnic. § statum in fine de clericis non resid. lib. 6. Federic. de Senis conf. 17*, *num. 2. vers. praterea*, & *conf. 277*, *num. 1. circa fin. vers. secunda probatur*, ubi quod regulariter valet argumentum de vno ad aliud, *Ctauet. conf. 137*, *n. 1. Alex. conf. 52*, *n. 7. vers. ergo lib. 5. & conf. 119*. *Quoniam*, *num. 9. vers. quia a pari procedunt lib. 6.* ubi quod quantum ad causam efficientem sunt paria, refert *Cardin. Tulch. d. lit. som. 1. concl. 710. per totum*.

12 **CONSVETUDO** est interpretatiua contrahentium, *l. quod si noli. §. qui assidue ff. de edict. edilio. Magon. Ferni. decif. 56*, *n. 3. & Lucenfi decif. 7*, *n. 21*, *Menoch. de arbit. casu 83*, *num. 10*, *Camilli. Botrelli in forma conium decif. 12*, *num. 93*, *Surd. decif. 223*, *n. 21*. ubi ait, quod facit contrahere partes secundum eam, & de alienat. tit. 1. q. 66. *num. 6.* ubi dicit, quod qualibet dispositio recipit interpretatiuam a consuetudine.

AXIOMA LVII.

Contractio, Contrahens.

- 1 **Contractus** ex conuenientia partium legem accipiunt.
- 2 **Contractus** claudicare non potest, quia debet esse obligatorius hinc inde.
- 3 **Contractus** non debet operari ultra intentionem agentium.
- 4 **Contractus** sunt ab initio voluntarii, ex postfacto necessarii.
- 5 **Contractus** aut totum acceptandus, aut totum repudiandus.
- 6 **Contractus** omnis, seu quilibet dispositio, promissa, vel pactum, recipiuntur, rebus sic stantibus.
- 7 **Contractus** intentionem interpretatiuam ex tacita mente contrahentium.
- 8 **Contractus** unius finis sine initium spectandum est, & causa.
- 9 **Contractibus** omnibus habetur pro emissis.
- 10 **Contrahentes**, si cui & testatur, videtur se confirmare eum iure.

1 **CONTRACTVS** ex conuentione partium legem accipiunt, *l. 1. §. si conuenia. ff. de positi. l. contractus ff. de regulis iuri. l. lege ff. de pactis conuerti. l. 1. C. de oper. liber. l. 1. C. consensu. cap. contractus 88 de regulis iuri. lib. 6. Calit. conf. 471. Vise supra dicta in princip. lib. 1. & conf. 145. Videndum est in fine, & conf. 219. In causa, que vertitur, col. 1. vers. contractus autem lib. 2. Soc. conf. 167. Non inuicem, vers. per se, & conf. 154. Consuetudinem, circa princip. lib. 2. Thomae Thomallii in futurum legum. reg. 8. ubi dicit procedere, quando contractus sunt legitime facti, *Pent. de Greg. de concess. f. 3. q. 1. vers. ex promissa*, *Menoch. conf. 52*, *n. 38. & conf. 477*, *num. 3. Od. Glot. reg. 7*, *num. 61. Surt. conf. 183*, *num. 6. Cald. Pereira de reuocat. emp. tit. 9. 11. num. 19. & quest. forens. conf. 18*, *num. 1. Puchard ad §. si quis alium, num. 2. Insit. de immob. sigillo. Scipian. decif. 787*, *num. 2. Augusti. Barbosa Axiom. l. ut.**

Cardof. in praxi iudicium, & Aduoc. verb. contractus, *n. 12. Card. Tulch. praxi. concl. som. 2. lit. C. concl. 980*, *Rot. decif. 689*, *n. 4. apud Farin. p. 1. recent. ubi quod a partium conuentione recipit formam contractus, & decif. 415*, *num. 4. apud eund. d. p. 1. recent. ubi ampliat, etiam si fuerit consensum ultra, vel præter naturam contractus*.

CONTRACTVS claudicare non potest, quia debet esse obligatorius hinc inde, *l. Initium, §. si quis ff. de alienat. emp. l. si cum alio, §. pen. ff. de recept. arbit. l. Labes, §. de verb. signif. Alex. conf. 40. Circa primum, in princip. lib. 5. & conf. 121. Vise, in princip. ead. lib. 5. & conf. 23. Consideratum, num. 6. & 7. lib. 7. Agid. Bellam. conf. 33. col. pen. num. 62. Thom. de Thomall. in futurum legum. reg. 84. ubi ait procedere, quando militat eadem ratio, *Menoch. conf. 122*, *n. 19. Surt. decif. 12*, *n. 9. Cald. Pereira in §. conuentionem, verb. hinc contrahentem 4. C. de in iure res. minor. Francisc. à Sousa in repet. §. alienum, Insit. de alienat. p. 4. n. 27. Card. Tulch. d. nom. 2. lit. D. concl. 982. per totum, ubi a. n. 10. multipliciter similiter, *Mantic. decif. 86*, *num. 4.***

CONTRACTVS non debet operari ultra intentionem agentium, *l. non omnis, §. si corruptum, l. in agris, §. de acquir. rerum dominio, l. 1. §. de his, qua in testam. delectat. l. legata in iustit. ff. de legat. l. 1. cum tale §. vbi ff. de condit. & demonstr. l. age cum Geronimo, C. de transact. Cuman. comment. iuris ciuili lib. 7. c. 1. n. 13. Anton. Gom. d. 22. Tauri. n. 24.*

CONTRACTVS sunt ab initio voluntarii, ex postfacto necessarii, *non idcirco, in fin. ff. de contrah. emp. l. si mandauero, §. si cui ff. mandati, l. cuius bonis, in princip. ff. de curat. furiosis l. sicut ab initio, C. de alio. & obligat. l. de contractis, C. de rescind. vendit. l. quoniam, C. de transact. lib. 1. q. 64. C. si certum petatur, l. si quis argentum, §. fin. C. de donation. Alex. conf. 40. Circa primum, num. 2. lib. 5. Bald. conf. 381. *Falsum tale est lib. 4. Titaz. in l. si unquam, verb. l. ibi, reuoc. num. 15. C. de reuocand. donat. Gutier. praxi lib. 3. q. 41. n. 14. Thom. de Thomall. in futurum legum. reg. 6. ubi ait procedere, quando contractus iure sunt perfecti, secus verò si superueniat fraus, & dolus, vel ab eis de consensu utriusque partis recedatur, Flamin. Patif. de resignat. benef. lib. 1. q. 13. n. 7. Cardof. in praxi iudicium, & Aduoc. verb. contractus, num. 81. Scraph. decif. 427. num. 1. Card. Tulch. d. som. 1. lit. C. concl. 981. per totum, ubi num. 5. limitat in contractu nominato conditionali celebrato gratia vnius patris tantum, quia potest reuocari pendente conditione.**

CONTRACTVS aut totus acceptandus, aut totus repudiandus, *l. cum quisquis ff. de administ. inter. l. nam absurdum, §. de bonis liberi. Titaz. de reuocat. comment. ad fin. tit. num. 4. cum seq. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 301. num. 57. Cald. Pereira quest. forens. conf. 39. Fachin. conf. 59 n. 10 lib. 1.*

CONTRACTVS omnis, seu quilibet dispositio, promissa, vel pactum, etiam iuramento firmata, intelliguntur rebus sic stantibus, *l. conuincit, §. cum quis, ff. de verb. obligat. Liquid seruum, ubi gloss. ff. de condit. ob causam, l. quare, §. inter locatorem, ff. locat. Hippol. conf. 76. num. 11. vel 1. Titaz. in l. si unquam, in princip. num. 166. C. de reuocand. donat. Manciet. de probat. concl. 1151. num. 27. & concl. 1157. num. 7. Surt. conf. 418. num. 8. & conf. 445. num. 15. & de alienat. tit. 2. q. 15. num. 187. & tit. 8. princl. 56. num. 62. & decif. 126. num. 11. Gutier. praxi lib. 1. q. 42. n. 17. & 18. & de utel. part. l. cap. 1. num. 13. Flamin. Patif. de resignat. benef. lib. 1. q. 14. num. 11. & lib. 1. quest. 18. n. 123. Cald. Pereira in resp. pro Duce Paillan, num. 6.*

& in res. pro D. Rodrico in Sylva, vers. ad hoc. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 96. num. 23. Aloyf. Ricc. collect. decif. p. 5. collect. 1771. Mart. de clausel. part. 1. claus. 127. num. 1. cum seqq. & p. 3. claus. 73. Hieron. Fernandez de Ottero, fletell. interpr. lib. 1. v. in interpr. 4. fin. de confus. n. 77. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 2. resol. 55. num. 29. 31. & 32. Rot. decif. 606. num. 3. apud Farin. collect. 1. novissimum.

7 CONTRACTVS recipiunt interpretationem exactam mente contrahentium, *in conueniuntibus*, ff. de verb. obligat. Perez ad tit. 7. lib. 3. Ordin. pag. 188. Et in contractibus prius mens, quam verba sunt attendenda, Molin. de primogen. lib. 1. cap. 4. num. 10.

8 CONTRACTVS, vniuersiusque initium spectandum est, & causa, *si si procuratorem, in princip. ff. mandati, l. 1. §. non solus ff. depositi, l. si tamen, ff. ad Macedon. & conclusio attenditur, l. si dominus, ff. de proscript. verba*, Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 115. num. 35. Mantie. decif. 70. num. 1. & decif. 78. num. 2.

9 CONTRACTIVS omisum habetur pro omisso, *l. quicquid aliteringent, ff. de verb. obligat. Paris. consil. 117. n. 6. Surd. de alimen. tit. 8. prinil. 76. & decif. 283. n. 5.*

10 CONTRAHENTES, sicut & testator, videntur se conformare cum iure, *heredes mei, §. cum ita ff. ad Trebell. l. quare, §. inter locutorem, ff. locati, Menoch. consil. 111. n. 17. Mafcard. de prob. concl. 1413. à n. 1. Gam. Lufit. decif. 16. n. 4. & decif. 159. n. 6. Surd. Mantie. decif. 2. num. 21. Gutier. consil. 28. num. 7. cum seqq. & prinil. lib. 4. q. 70. num. 29. & quest. 101. num. 3. Valasc. consil. 114. n. 11. Cald. Pereira de emp. & vendit. cap. 9. n. 10. Gozzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 3. num. 81. Card. Seraphin. dec. 264. num. 15. vbi dicit, quod censetur se conformare cum statutis loci, in quo contrahitur.*

AXIOMA LVIII.

Contrarietas, Contrarium.

1 Contrarietas est vitanda, & concilianda in omni dispositione.

2 Contrarietas ex propositione contrariorum inducitur.

3 Contraria simul esse non possunt, secus si diversi respectibus.

4 Contraria non possunt esse sub eodem subiecto.

5 Contraria plura incompatible si conueniunt, praevalens vltima.

6 Contraria allegari non audent, nisi quis vellet contra diuersas personas experiri, ut n. 7. vel vbi quis in diuersis iudiciis experiri, ut n. 8.

7 Defendens se potest contraria allegare.

8 Appellanti potest etiam dicere de nullitate sententiae, licet sit contraria.

9 Contrarius eadem est disciplina, nisi militet diuersa ratio.

12 Contrarietas contraria est ratio, & contrarium effectum.

13 Contrarium effectum non debet operari indolus ad vnum finem.

14 Indolus non faciem, contrarium effectum non debet operari.

1 CONTRARIETAS est vitanda, & concilianda in omni dispositione, *l. vbi repugnancia,*

ff. de regulis iuris, cap. cum expediat de elect. lib. 6. Alex. consil. 141. Viseu. illamorem, num. 4. & 5. lib. 2. Surd. decif. 176. num. 3. Farinac. in praxi crimin. p. 4. consil. 95. num. 7. Socin. consil. 159. num. 29. lib. 2. Franc. Accettin. consil. 9. Eleganter, in princip. vbi quod interpretatio debet fieri, ut tollatur contrarietas, vel perplexitas, Crauet. consil. 70. num. 5. vbi dicit, quod ea interpretatio fumenda est in omni materia, per quam non inducatur contrarietas, sed induci concedit debet etiam impenitendo verba, & num. 8. quod per subauditos intellectus nunquam potest induci correctio dispositionis, Gemin. consil. 131. in prime & n. 5. Bald. consil. 181. Verba dicunt, lib. 2. Abb. consil. 9. Omnia, n. 2. in fine, lib. 2. refert plura de hac materia Caldin. Tufch. praefat. conclus. tom. 2. lit. C. concl. 1008. per totum, vbi num. 37. limitat, vbi non est conciliatio, quia tunc vltima derogant prioribus, & num. 39. limitat etiam quando vnum est speciale, aliud generale, quia speciale praevallet, siue sit posterius, siue anterior compilatum. Inducitur autem contrarietas ex propositione contrariorum, veluti quod quis sit legitimus & illegitimus, praesens & absens, factus & sanz mentis, virgo & corrupta, &c. gloss. verb. directio contrarius, in Clem. testium, de testib. Cagnol. in d. l. vbi repugnancia, num. 2. Bald. consil. 316. Alterum praeiudicium in fine, lib. 2. Catd. Tufch. d. tom. 2. lit. C. concl. 1007. à princip.

CONTRARIA simul esse non possunt, *l. mutui ff. pro socio, l. 1. C. de furtis, Menoch. remed. 3. retin. num. 516. Anton. Monach. Lucens. decif. 35. num. 6. & se inuicem eliciunt, & mouet se expellant, & vno posito remouetur alterum, Surd. decif. 14. n. 10. & decif. 92. num. 11. & consil. 211. num. 6. & consil. 218. num. 41. & consil. 320. num. 13. & consil. 435. num. 15. & consil. 481. num. 7. & consil. 487. num. 14. & consil. 514. num. 20. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 54. num. 4. & gloss. 57. num. 6. Steph. Grat. discept. forens. tom. 3. c. 89. n. 18. & cap. 894. num. 4. Sigilum. Scacc. de commerce. & camb. §. 6. gloss. 1. num. 24. quia ad remotionem vnus sequitur remotio alterius, *l. si inter, ff. de except. rei iudic. Diuersis tamen respectibus duo contraria procedere possunt, Tiraz. de nobilit. cap. 28. num. 13. Farin. in praxi crim. part. 4. consil. 30. num. 62.**

CONTRARIA non possunt esse sub eodem subiecto, gloss. in l. fin. ff. de iuri. Betnard. reg. 15. Alciat. de praesumpt. reg. 2. praef. 3. num. 5. Cels. Argel. de contradit. legitimo §. 2. num. 19. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. cap. 15. num. 22. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 101. vbi ait procedere simul, & eodem tempore, ac eodem subiecto, vel secundum Logicos in habitibus moralibus, siue autem in speculatiuis, vel in concreto, & in rebus, alter autem in abstracto, & in imaginatione. Sigilum. Scacc. d. §. 6. gloss. 1. n. 77.

CONTRARIA plura incompatible si conueniunt praevalent vltima, Abb. consil. 94. In quaestione, num. 3. & 4. lib. 2. Cardin. Tufch. disp. tom. 2. lit. C. concisione 1011. per totum. Scacc. d. §. 3. gloss. 1. num. 77. vbi exemplificat, Robles de Salzedo de re praefat. lib. 1. c. 18. n. 18.

CONTRARIA allegans non auditur, *l. 77. 6. tit. ff. de condit. & demonst. l. 1. C. de furtis, Arrenschilner, C. de translat. & impetrari de fide testr. cap. sollicitudine, de appellat. vbi Heortz. num. 4. Greg. l. 11. verb. nunguam, tit. 18. part. 6. Cou. var. lib. 2. cap. 2. num. 2. in fine, Angel. in l. Papinianus, §. si deus impudens, in princip. ff. de iussio. actum & in l. si procuratoria, num. 2. ff. quando appellat. sit. Menoch. de praesumpt. lib. 2. praef. 41. n. 2. Cabed. Lufit. decif. 34. n. 9. p. 1. Stephan. Garian*

Gratian. *Marchie decis.* 34. *mm.* 18. Cardof. in *præf. iudicium*. & *Adueat. verb. allegat.* *mm.* 4. Marti. Antonin. *var. refolut.* lib. 1. *refol.* 36. *mm.* 11. Anton. Monach. *Bononiæ decis.* 34. *mm.* 1. Cardin. Tufch. *d. tom.* 2. lib. 3. *concl.* 1003. *per totum*. vbi *mm.* 1. declarat, vt procedat quando contrarietas est directæ, ſecus quando eſt diuerſæ. Robles *diſt. lib.* 2. *cap.* 28. *mm.* 18.

8 Limita primò, vbi quis vult contra diuerſas perſonas expetiri, tunc enim contraria allegatio adodietur, vt tenens in d. 11. Pet. de Bellapert. *col.* 2. in *princip.* *verſ. hoc nihil eſt*, & poſt eum Cyn. *col.* 3. *poſt med.* *Bar. col.* 1. *mm.* 4. Paul. de Caſt. *col. pen. mm.* 18. Curt. *inn.* *col.* 4. *mm.* 16. Bald. *conf.* 313. *Preponitur*. lib. 3. Cardiu. Tufch. *d. concl.* 1003. *mm.* 27. Rendi. in *preparatoria recept. ſentent.* *tom.* 1. lib. 100. *mm.* 10. Vel vbi quis in diuerſis iudiciis expetitur, nam qui negauit teſtamentum in vno iudicio, poterit fundare ſe ſuper teſtamento negato in alio iudicio, quia diuerſas iudiciorum diuerſæ & contrariæ admitti. Bald. *conf.* 394. *Quod notat*, *mm.* 1. *verſ. ſuperſcindo*. lib. 4. vbi etiam ait hoc multo magis procedere, quando pluraſque perſonarum inducitur, quia ſi ego negauit tanquam tutor teſtamentum, poſſum nomine meo propoſito iuari ex illo teſtamento, reſert Card. Tufch. *d. concl.* 1003. *mm.* 28. & 29.

9 Limita ſecundò in eo qui ſe defendit, quia poſſet contraria allegare, *cap. nullum plarium, de regulis iur.* lib. 6. Calderin. *conf.* 219. *verſ. item propoſuit*, alius 11. de *appellat.* Cardin. Tufch. *diſt. concl.* 1003. *mm.* 16.

10 Limita terciò, quando contrarietas tendit ad idem in effectu, nam appellans poſſet etiam dicere de nullitate ſententie, licet ſint contraria, quia appellans præſupponit ſententiam aliquam, iudicem verò de nullitate, præſupponit nullam, ſed quia tendunt ad idem, vt tollatur ſententia, per diuerſa remedia conciliantur, quia effectus non eſt contrarius, Calderin. *conf.* 119. in *princip.* alius de *appellat.* Egid. Bellam. *conf.* 30. *mm.* 34. Card. Tufch. *d. concl.* 1007. *mm.* 35.

11 CONTRARIORVM eadem eſt diſciplina, l. 1. ff. de *hui qui ſunt ſui*, vel alieni. *iur.* l. fin. ff. de *legat.* 1. l. in *fundo*. ff. de *rei vend.* l. inter *ſtipulantes*, ff. *ſacram. ff. de verb. obligat.* l. 1. ff. qui *vitio*. ff. de *quæſt. l. et ſi contra*, in fine. ff. de *volg. et pupill. ſubſtit.* l. nihil *tam naturale*, ff. de *regul. iur.* §. 1. Iulius. *illote*. de *in. qui ſunt ſui*, vel alieni *iur.* §. 1. Inſtit. de *iuvel. cap. tranſlate*, de *conſtit.* *cap. intellectum*, de *incur.* *Artiſt.* lib. 7. *Topic.* *cap.* 1. Alex. *conf.* 209. *Statutus*, *mm.* 17. & 13. lib. 2. & *conf.* 111. *Federer*, *mm.* 13. *verſ. quod contrariarum*, lib. 8. vbi ait non procedere quando nullitas diuerſa ratio, Cachetam. *Pedem. decis.* 33. *mm.* 10. Patit. *conf.* 311. *mm.* 12. vol. 1. Octau. Glor. *reſp.* §. 1. n. 31. Euerard. in *reſpectu legat.* loca 73. *Surd.* *conf.* 1. *mm.* 32. & *conf.* 131. *mm.* 27. & *conſil.* 301. *mm.* 22. Brunor. à Sole in *locu communib. verb. contrarietas* 2. Acac. Anton. in *canonem ad rubr. ff. de condi. et demonſtrat.* *cap.* 1. n. 36. Joſeph. Sellé *Aragonia decis.* 32. *mm.* 18. *tom.* 1. Card. Tufch. *d. tom.* 2. lib. 3. *concl.* 113. *per totum*. Ceſall. *comparatum contra contrarium*, *tom.* 4. §. 897. *mm.* 834. Marti. Antonin. *var. refolut.* lib. 1. *refolut. ſuo. caſu* 11. latè de intellectu Galgancet de *condit. iurib. et demonſtrat.* p. 2. *cap.* 1. §. 19. n. 1. Gonzal. *ad reg.* 8. *Cancel. gloſſ.* 6. *mm.* 174. Fulat. de *ſubſtitut.* §. 125. *mm.* 8. vbi *mm.* 9. Ilimitat, quando ad eſt diuerſa ratio, de quo etiam Marti. Gincho *conf.* 15. *mm.* 31. Valenzuel. *conf.* 100. *mm.* 18. Acell. Anan. *conf.* 81. *mm.* 10.

Auguſt. Barbuſæ Axiom. Iur.

CONTRARIORVM contraria eſt ratio, & contrarius effectus, l. fin. ff. de *edendo*, l. qui *accuſare*, ff. de *accuſationib.* Euerard. in *reſpectu legatib.* loco 73. *Surd.* *conf.* 350. *mm.* 12. Celf. Argel. de *contradiſt. legitimis* 3. *mm.* 13.

CONTRARIUM effectum non debent operari inducta ad vnum finem, l. *legata inuolunt.* ff. de *legat.* 1. l. qui *bonorum*, §. ff. de *ſentent.* l. 1. ante *ſu. C. de iurata. calum.* *cap. maiores*, §. ſed *adhib.* de *Beneficiis*, *Cynan.* *conf.* 7. *Primum videndum* n. 7. *verſ. ad ea*, Celf. Argel. de *contradiſt. legitimis* 3. *mm.* 136. Cardin. Tufch. *d. tom.* 2. lib. 3. *concl.* 1000. *per totum*, vbi n. 4. limitat, vt eadem res poſſit producere diuerſos effectus diuerſarum perſonarum & rerum, quas eadem perſona, vel res poſſet reſpectuſſentare Sic inducta in fauorem, contrarius effectum non debet operari legatum ff. de *dimid. legatum* §. *quod fauore*, C. de *legat.* *cap. quod ob gratiam*, de *regul. iur.* in 6. Celf. Argel. *d. tract. de contradiſt. legat.* §. 2. n. 101. & §. 3. *mm.* 191.

AXIOMA LIX.

Copulatum.

- 1 Copulata plura quando requiruntur ad aliquid diſponendum, non ſufficiunt tantum inuenire.
- 2 Plura vbi requiruntur ad aliquid producendum in eſſe, ſi aliquid deſicit ex reſpectu, illud non poſſet dici eſſe perfectum.
- 3 Obligationi ſub panæ facere dum copulatur, non eſt ut panem ſi vnum tantum facit.
- 4 Copulata duo vbi ſunt adiectiua, veniunt augmentatiua.
- 5 Copula vbi panitur inter duas honorate, vel duas grauiſſe ſuper re diſtributiua recipiunt, non requiruntur concurſus veriusque copulati.
- 6 Incompatibilia plura quando copulatur, tunc copula reſoluitur in alternatiua, vel diſtinctiua.
- 7 Copula diſtinguit, vbi conſtat de morte.
- 8 Diſpoſitio vbi redderetur ſi ſimilis ſi copula continetur, tunc illa diſtinguit.
- 9 Copulata plura non ad eundem finem tendentia, ſed ad diuerſos fines, reſoluitur in orationes ſingulas.

COPULATA plura quando requiruntur ad aliquid diſponendum, non ſufficiunt vnum tantum inuenire, l. ſi *heredi*, ff. de *condit. inſtitut.* *lat.* in l. 1. *mm.* 2. & §. 12. de *iur. Felin.* in *cap. ex parte*. *mm.* 11. & 12. de *reſcript.* Barthol. *conf.* 155. *Fallit contingentiæ*, *mm.* 3. & 4. lib. 1. Ioan. de Anan. *conf.* 32. *Plura alia*, *mm.* 7. *verſ. circa quæram*, Riminald. *un.* *con.* 600. *mm.* 10. Romani *conf.* 166. *Viſa diligenter* *mm.* 4. Calitren. *conf.* 103. lib. 1. & *conf.* 211. *verſ. ad ſecundum*, lib. 2. Egid. Bellam. *conf.* 31. *mm.* 33. vbi quod copulata plura non poſſunt diſtingui & ſeparari, *Surd.* *conf.* 113. n. 39. & *conf.* 129. *mm.* 35. & *conf.* 134. n. 22. & *conf.* 317. n. 26. & *conf.* 361. *mm.* 20. & *conf.* 403. *mm.* 30. Stephan. Gratian. *diſſertat. ſerent.* *tom.* 5. *cap.* 973. *mm.* 18. & 26. Iſac Fulat. de *ſubſtit.* *queſt.* 433. *mm.* 1. *cum ſeqq.* Alex. *conf.* 123. *Reſcript.* *mm.* 12. lib. 4. quod vbi requiruntur plura ad aliquid producendum in eſſe, ſi aliquid deſicit ex reſpectu, illud non poſſet dici eſſe perfectum, Bald. *conf.* 64. *Quidam promiſſi in fine*, lib. 1.

D 4 vbi

3. vbi quodd obligatus sub pena facere duo copulatur, non eoriat penam in vnum tantum facit, Si-
gnotol. *conf.* 223. num. 3. vbi quodd copulata omnia
ex pluribus in ratione debent concurrere, Angel.
conf. 194. *Quoniam in ultimis*, num. 2. vbi quodd in
ultimis voluntatibus, & conditionibus pluribus copu-
latus, vt dispositio habeat locum, debent copu-
lata simul concurrere, & *conf.* 160. *Domina*
Catherina, num. 3. vbi quodd si statutum requirit
duos confanguineos in contractum minoris, vel duos
affines, non sufficit quodd vnus confanguineus, &
vnus affinis interuenerint, si exstant duo con-
fanguinei, & duo affines, Ruin. *conf.* 112. num. 13.
lib. 3. vbi quodd in pernalibus, odiofis, & exorbi-
tantibus semper verificatio plurium copulatarum
requiritur.

4. Limita primò, vbi plura copulata sunt adiecti-
ua, quia non debent concurrere, imò veniunt adie-
ctiue, & augmentatiue: vt si testator dicat, In-
stitutio in bonis meis assignatis & descriptis in tali
instrumento, tunc enim sufficit quodd sint assigna-
ta, vel descripta, ita Alex. *conf.* 10. *Considerauit*, num. 6.
& 7. *lib.* 3. vbi num. 8. subdit, quodd in legato facto
Doctoribus legistis, & Medicis, sufficit quodd sint
vel legum, vel Medicinæ Doctores, non autem de-
bent copulari ita duæ qualitates adiectæ, refert
Card. Tusch. *d. item* 2. *lib.* 2. *concl.* 1033. num. 33.
& 34.

5. Limita secundò, vbi copula ponitur inter duos
honoratos, vel duos grauatos super re distributione
recipiente, quia non requiritur concursus
vtriusque copulati, ita d. *conf.* 174. *Verba Dyni*, *vers.*
nam siue quando, *lib.* 1. Alex. *conf.* 64. *In causa* &
lib. num. 4. *vers.* *ferri*, *lib.* 7. vbi num. 5. subdit,
quodd quando iustus in materia odiosa, tunc om-
nia copulata debent concurrere, oisi appetat de
mente, Ruin. *conf.* 41. num. 6. *lib.* 3. vbi quodd statu-
tum disponens quodd ascendentes masculi & agna-
ti vsque ad quartum gradum, excludant matrem,
habet locum si soli ascendentes, vel soli agnati ex-
tant; & addit quodd legatum factum mercatoribus
& artificibus lanæ, vel Doctoribus, & Medicis non
requirit concursum vtriusque qualitatibus, quia stant
dispositiue, & propter se, secus si propter aliud,
ideò Ruin. *conf.* 112. num. 9. & *seq.* *lib.* 3. vbi quodd
legatum factum militibus, & Doctoribus, habet lo-
cum in simplici milite, & Doctore, Crauet. *conf.*
909. num. 11. vbi quodd priuilegium concessum vici-
natibus incolis, & habitatoribus, non requirit
concursum omnium qualitarum, quia singulæ per
se flagit.

6. Limita terciò, quando copulantur plura incom-
patibilia, tunc copula resoluitur in alternatiuam,
vel de iuncturam, vt per Roman. *conf.* 480. *In casu*
proposita *conclusio*, num. 4. Socin. jun. *conf.* 128. *lib.* 3.
& *seq.* *lib.* 1. Card. Tusch. *d. concl.* 1033. num. 70.

7. Limita quartò, quando constat de mente, vt
copulata sint distinctiua, quia menti inferendum
est, Castren. *conf.* 53. num. 1. *vers.* *non est* *lib.* 1. Alex.
conf. 130. *Attenti*, num. 8. *vers.* *præterea*, *lib.* 2. vbi quodd
copulata sumuntur pro distinctis, & è contra, vt
seruatur mens, Crauet. *conf.* 103. *lib.* 1. Card. Tusch.
d. concl. 1033. num. 75.

8. Limita quintò, quando si copula coniungeret,
inutilis redderetur dispositio, Rip. in c. *inter cetera*,
num. 53. *de re scriptis*, & in l. *Conuicia*, num. 94. *ff.* *de vol-
tariis*, Folin. in cap. *Reduptionis*, col. 2. *vers.* & *per clausu-
ram*, *de re scriptis*, Castren. *conf.* 43. *Substituta*, num. 1.
lib. 1. Alex. *conf.* 130. *Attenti*, col. fin. *lib.* 2. Curt. jun.
conf. 175. *Prospiciuntur*, num. 4. Crauet. *conf.* 485.

num. 10. & 11. Card. Tusch. *d. concl.* 1033
num. 71.

Limita sextò, quia copulata plura non ad eun-
dem finem tendentia, sed ad diuersos fines, re-
soluuntur in orationes singulas, Anchar. *conf.* 80.
num. 4. & *seq.* Card. Tusch. *d. concl.* 1033. num. 86.
vbi num. 87. limitat etiam, quando ordo charitatis
iroduceret aliam credulitatem, & num. 88. post Ro-
man. *conf.* 104. num. 4. limitat quoque, quando plura
copulantur propter se principaliter, non propter
aliud, quia in vnoquoque procedit dispositio sine
copulato, & num. 91. post Ruin. *conf.* 116. num. 6. *lib.* 3.
limitat etiam, vbi plura copulantur in diuersis
orationibus, & vnum non est respectu alterius, &
num. 96. post Alex. *conf.* 80. num. 13. *lib.* 3. limitat
quoque, quando copula cadit inter duo adiectiua
respectu vnius substantiæ, quia non requiritur
vtriusque copulatum.

AXIOMA LX.

Correctio.

1. Correctio est vitanda, & sunt concordanda con-
traria.
2. Interpretatio semper fit statui, & alterius disposi-
tionis, ne sequentia corrigantur præcedentia.
3. Correctio Iuris in omni interpretatione vitanda.
4. Correctio extenditur quantum se extendit dispositio
correcta.
5. Legum correctio in dubio est vitanda.
6. Correctum quod non est stare non prohibetur.
7. Correre se ipsum incontinenti nemo presumi-
tur.

CORRECTIO est vitanda, & sunt conecor-
danda contraria, quia non est verisimile, quodd
quis suam dispositionem valeret illicd corrigere,
Gemin. *conf.* 88. in fine, *vers.* *item cum Papa*, Roman.
conf. 104. *Reuerende Pater*, col. 5. in princip. vbi quodd
debet fieri concordia omnino vt euietur corre-
ctio, plenè Alex. *conf.* 123. *Scriptis*, num. 9. *cum seq.* *lib.* 4.
vbi quodd etiam per subauditum sermonem vitanda
est correctio, & *conf.* 56. *Isoprocessu*, num. 8. & 9.
lib. 1. vbi quodd non est verisimile, quodd statuentes
vulnerint le corrigere, Cardin. Tusch. *præf.*
concl. *caus.* 1. *lib.* 1. *concl.* 1036. in princip. vbi num. 12.
post Alex. *conf.* 39. num. 11. *lib.* 3. & Roman. *d. conf.*
504. col. 2. in princip. & *conf.* 438. num. 6. subdit,
quodd testatoris voluntas ita est interpretanda, vt
ex sequentibus non præsumatur se voluisse incon-
sistenti corrigere, & num. 14. ampliat in mandato
procurat, & num. 15. in testibus, & num. 18. in scri-
ptis, & num. 19. in priuilegiis, Mangil. *de impai*,
9.7. num. 8. Castill. *contr.* *lib.* 5. p. 2. cap. 123. num. 7.
& *seq.* Robles de Salzedo *de re scriptis*, *lib.* 2. cap. 29.
num. 12. & *lib.* 3. cap. 57. num. 10. Et quodd semper
interpretatio fit statui, & alterius dispositionis, ne
sequentia corrigant præcedentia, Roman. *conf.* 191.
Circaprimus, num. 23. quem refert Card. Tusch. *item* 4.
lib. 1. *concl.* 330. num. 34.

CORRECTIO Iuris in omni interpretatione
vitanda, ne Iura tot vigiliis fabricata vnico verbo
tollantur, Abb. *conf.* 58. in princip. *lib.* 3. Gemin. *conf.*
131. *Præmitte pro declaratione*, in princip. Cardin.
Tusch. *d. item* 2. *lib.* 1. *concl.* 1037. num. 1. vbi num. 1.
post Anchar. *conf.* 150. in princip. limitat in statuto
correctio Iuris communis, quia in dubio facio-
da

da est interpretatio, vt censetur correctum, vt reducatur ad ius commune, & num. 4. limitat etiam quando non est locus concordie, quia tunc inducitur correctio, & vltima derogant prioribus.

4 CORRECTIO tantum extenditur, quantum se extendit dispositio correctæ, vt per Signorol. de Hered. conf. 17. Falluntque proponitur. num. 5. & seq. Catd. Tuleh. d. tom. 2. lit. C. conel. 1038. num. 1. vbi num. 1. declarat procedere secundum correctionem potentiam, nam si corrigatur actus, extenditur correctio ad omnia, ad quæ actus correctus extendebatur.

5 CORRECTIO legum in dubio est vitanda, l. si quando, C. de inoff. testam. l. 1. C. de inoff. testib. l. precipimus, in fine. C. de appellat. cap. 1. de noui operi nunciis. c. cum expediat de elect. lib. 6. Roman. conf. 40. Viss. num. 5. & conf. 57. In causa corrente, num. 2. & 1. & conf. 312. In casu. num. 2. vbi subdit procedete, etiam si lex posterior contraria habeat clausulam derogatiam, Non obstant, quia adhuc correctio non sumitur, si potest fieri conciliatio, & extendit etiam quando ad idem dictio taxatiua, Pichard. in princip. Instit. de lege Felid. num. 14. Cepha. conf. 23. a. num. 18. vol. 1. Menoch. remed. 4. adpise. num. 21. Franc. Becc. conf. 1. num. 13. Monet. de distribut. quod p. 2. q. 21. num. 19. Attendatur. in prout. addit. ad receptat. legum Nauarra n. 51. Cardin. Tuleh. d. tom. 2. lit. C. conel. 1036. num. 4. cum seqq. Marti. Anton. var. resolut. lib. 1. refol. 18. n. 12.

6 CORRECTVM quod non est stare non prohibetur, l. precipimus, C. de appellat. l. facimus, C. de testament. Surt. decif. 155. n. 9. & conf. 163. num. 3. & conf. 109 n. 6. Mangil. d. tract. de impet. q. 130. num. 13. vers. scilicet postremo.

7 CORRIGERE scilicet incontinenti nemo presumitur, cum hic facit. §. 1. de fin. ff. de donat. inter viros & vxor. l. precipimus in fine, C. de appellat. Alex. conf. 59. Aueni. verbor. num. 14. vers. & pro confirmatione. lib. 1. & conf. 142. Viss. proceff. num. 12. lib. 6. & conf. 70 Viss. inofficiu. in fine. vol. lib. Catd. Tuleh. d. tom. 2. lit. C. conel. 1046. a. princip. Aleat. de presumption. reg. 2. pref. 18. in prin. Roland. conf. 62. num. 9. vol. 3. Surt. conf. 141. num. 19. & conf. 162. num. 15. & conf. 365. num. 10. Oñau. Gloz. resp. 1. p. 3. num. 124. & resp. 3. num. 11. Rot. decif. 63. num. 14. p. 1. dicitur Menoch. de presumpt. lib. 6. pref. 37. num. 14. Gonzal. ad reg. 8. Cance. 7. num. 76. & ideo interpretatio debet fieri, ne disponens incontinenti voluerit se corrigere, Franc. Aretin. conf. 9. Eleganter, in princip. quem refert Cardin. Tuleh. num. 4. in C. conel. 330. n. 73.

AXIOMA LXI.

Correlatiuum.

- 1 Correlatiuum idem est iudicium, & eadem disciplina.
- 2 Correlatiuum vno destruitur, destruitur & aliud.
- 3 Correlatiuum regula est regulæ parium.
- 4 Dispositio in vno ex correlatiis non habet locum in alio, quando sumus in contractibus maxime fructibus.

1 CORRELATIVORVM idem est iudicium, & eadem disciplina, & de vno dispositum trahitur ad alterum, l. fin. ff. de acceptil. l. fin. C. de iudic. l. vlt. item l. si qui seruus, C. de iur. i. 1. C. de August. Barboz. Axiom. Iur.

transact. l. 1. C. de expressis lib. 11. Cusl. Conimbricæ, in comment. ad Legem, cap. 7. de relati. in commento, attribuit 3. Anton. de Sublatio in tract. de correlatiis, tom. 10. tractatum Dull. Coten. conf. 145. In superaddita, num. 7. lib. 4. Euetatid in topicis legat. loco 1. correlatiis, num. 8. Anton. Gabr. commun. lib. 6. cit. de legib. conel. 3. Bald. conf. 14. Super legumatione. n. 2. lib. 4. vbi ait, quod valet argumentum de vno ex correlatiis ad aliud, & quod idem fit in marito & vxore, empture & venditore, quia dispositum in vno, procedit etiam in alio, Bellacomb. tom. 1. commun. opinio. lib. 1. tit. 17. de legib. num. 57. vbi Vial. mon. 203. idem Vñi d. tom. 1. tit. 18. quæ res exportari non debet num. 11. Cou. in cap. Relinquitur. §. 3. num. 6. de testament. Tirazq. de retrahit. lib. 6. §. 1. gloss. n. 171. & seq. Boët. decif. 48. num. 1. & 4. Pinel. in l. 2. C. de resit. vendit. part. 1. cap. 1. a. num. 1. Sebast. Medicæ reg. 9. Alphan. collect. 861. Valaf. de iure emptor. q. 29. in fine. Garc. Falcon. reg. 110. & 141. Bettauz. in repet. l. si quis maior, num. 800 & 801. C. de transact. Nauat. comment. 3. de Regularib. num. 44. vbi quod correlatiuum vnum non potest esse sine alio, Surt. decif. 218. num. 10. & conf. 34. num. 16. & conf. 140. num. 120. & conf. 201. num. 3. & conf. 338. num. 4. & de aliment. tit. 1. q. 19. num. 1. & 10. & tit. 4. quest. 18. num. 54. & 55. & tit. 6. q. 9. num. 6. Aldouin. conf. 74. num. 14. Belle. dispositio clericali. part. 1. tit. de exempt. clerice. a. sumus fiscal. 4. a. num. 3. Catdin. Tuleh. qualiter conel. tom. 2. lit. C. conel. 1042. Fatim. fragment. crimin. p. 1. lit. E. num. 235. cum seqq. Sanch. de Matrim. lib. 1. disp. 14. num. 1. & lib. 1. disp. 39. n. 10. Ferrer. in Cassina. Carbalonia gloss. 6. n. 1. Benedic. Agid. in repet. Lex hoc iure ff. de iustitia & iure part. 1. tit. de cap. 3. num. 4. Sanctat. var. resolut. part. 1. refol. 31. num. 11. Melch. Phæboz. Legum decif. 72. n. 8. tom. 1. Ioan. Maria Nouat. in praxi elect. & variis ser. q. 47. fol. 1. num. 16. Mangil. de impet. quest. 42. num. 8. Fult. de subdit. q. 257. num. 60. Melch. Phæboz. Legum decif. 53. num. 12. tom. 4. Benedic. Agid. ad Lex hoc iure ff. de iustitia & iure. p. 1. cap. 8. num. 4. Robles de Salzedo de repres. lib. 2. n. 19. n. 16. nouissime Ioseph. Vela differt. forens. differt. 4. num. 96. Ita vt vno destructo, destruatut & aliud, l. filio. §. mariti ff. de adimend. leg. Fult. de subdit. quest. 257. num. 60. in princip. Giurba decif. 36. num. 10. Stephan. Gratian. differt. forens. tom. 5. cap. 224. num. 2. & cap. 960. num. 160.

Regula enim correlatiuum est regula parium, l. Italia. §. si procurator. ff. de alienat. empti. Bettauz. in repet. d. l. si quis maior, num. 801. Vnde si quid est prohibitum vni, videtur & prohibitum alteri, Menoch. conf. 116. num. 10. & 11. Gonzal. ad reg. 8. Cance. gloss. 50. num. 12. & sublatio vno, alterum tacite sublatum censetur, d. l. fin. de acceptil. l. alteri. ff. de adimend. legum. D. Barboz. in rubr. ff. soluto marit. part. 1. num. 17. Surt. decif. 53. num. 5. Marti. Antonin. variarum resolut. lib. 1. resolut. 56. num. 6. & vno expresso, dicitur expressum alterum, idem Marti. Antonin. d. tract. var. resolut. lib. 3. refol. 9. num. 1.

Limita in contractibus, in quibus dispositio in vno ex correlatiis non habet locum in alio, Dec. conf. 211. Viss. qua accurat. col. 2. n. 3. Socin. conf. 74. Difficultatem. col. 2. num. 5. lib. 4. Crauet. de eniquit. tempor. p. 4. num. 71. & 72. vers. quod dicitur, & eadem p. 4. & Videamus, num. 26. cum seqq. Anton. Gabr. d. tit. de legib. conel. 3. num. 52. Catd. Tuleh. d. in C. conel. 1042. num. 15. cum seqq. vbi num. 10. intelligit in contractibus simpliciter itud iuris, & num. 21. post Bald. conf. 188. in fin. num. 2. lib. 1. limitat etiam

D 3

vbi

vbi diuersa ratio assignari possit, & idem Tufch. *concl. sup.* resoluit correlatiuorum non esse eandem disciplinam in us, quæ ex passione conuenit sunt, quia potius flammis verbis, quàm argumento correlatiuorum.

AXIOMA LXII.

Culpa.

- 1 Culpa suos debet tenere multos.
- 2 Culpa vbi non est, nec poena esse potest, aut delictum, aut onus.
- 3 Culpa non potest imputari ei, qui non fecit id quod facere non tenebatur.
- 4 Culpa non imputatur ei, qui non fecit quod factum non profuisset.
- 5 Culpa vbi maior est, ibi grauior debet esse poena.
- 6 Culpa non caret, qui se immiscet rei alterius profectum.

1 **C**ULPA suos debet tenere socios, *J. sancimus, C. de penis cap. quæ sint, de iis qua sunt à maiori parte Capituli, cap. Romanæ in fine, de sensum. excomm. lib. 6. Sicut de aliment. tit. 1. q. 38. n. 10. Fatinas in praxi crimin. p. 1. q. 21. n. 1.*

2 **C**ULPA vbi non est, ibi non est delictum, cap. cum voluntate, de sentent. excomm. Petet. ad Extraneam, ambigua, de rebus Eccles. non alienari. pag. 94. num. 30. Nec poena esse potest, si punitur. ff. ad legem Aquilianam, cap. sine culpa, de regulis iuris, lib. 6. Thom. de Thomasset. reg. 183. Iulph. Aldrete de religioſa disciplina, tit. 1. cap. 10. n. 8. aut onus, Ludou. Rodolphin. per quest. lib. 1. q. 44. num. 7. quia culpa quod caret, in damnum trauocatio non debet. *I. Graculus, C. ad legem Iuliam de adulter.*

3 **C**ULPA non potest imputari ei, qui non fecit id quod facere non tenebatur, Suid. conf. 345. num. 31.

4 **C**ULPA non imputatur ei, qui non fecit quod factum non profuisset, Suid. decif. 87. n. 6. & decif. 160. n. 5. conſeq. & decif. 316. n. 69.

5 **C**ULPA vbi maior est, ibi grauior debet esse poena, cap. cum bona, de arate, & qualis. cap. raris, de excessib. Pralat. Petet. ad l. 1. vers. in oppositum, prope finem. lib. 5. Ordin. pag. mibi 31.

CULPA non caret, qui se immiscet rei alterius uitæ, & profectui, *J. idem iur. q. vii. ff. ad legem Aquiliam libellat. §. pen. ff. de officio Præsid. cap. sine culpa, de regulis iuris lib. 6. cap. raris de homicid. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 104. Tractent enim fabrilis fabri, & quam quilibet norit artem, in ea se exerceat, Strach. de mercat. tit. de nauis. n. 33. Cardin. Tufch. tom. 3. lit. F. conſ. 1. Antonin. de Amatis var. resol. 46. n. 29.*

4 **D**ammum pati, & lucrum perdere paria sunt.

DAMNUM dedisse videtur, qui occasionem damni dat, *l. ante. §. si cum seruus. ff. de vi bonorum rapt. l. videamus. §. fin. l. qui datus, in fin. ff. locati. l. nihil interest. ff. ad legem Cornel. de sicor. §. qui occidit. §. in hac ff. ad legem Aquiliam. cap. l. de diff. cap. fin. de inuic. cap. de casero, de homicid. Dec. conſ. 1. v. num. 4. Abbe conſ. 11. lib. 1. Corn. conſ. 18. Quæstio, num. 18. lib. 1. Socin. conſ. 156. Pro fundamento num. 1. lib. 2. Christoph. Castell. conſ. 1. num. 5. Bald. conſ. 62. Alla via, in fin. vers. vterius sciendum, lib. 2. vbi de damno dato in re communi ab inimicis socij, & conſ. 152. Quidam locum, lib. 5. vbi ampliat in locatore domus, vel vicino, qui dimiserunt de nocte portam apertam, per quam vicinus, vel conductor furti derubatus, quia tenentur ad damnum illatum, Alex. conſ. 1. 68. Requisitum. n. 8. & 9. lib. 2. vbi ait quod si duo socij possident castrum, & propter odium alterius occupatur castrum à putente, non teneatur socius, cuius odio castrum est occupatum, si ipse non dedit causam quid, & sic absque culpa sua; maxime quando etiam post odium iniunctum adhibuit maiorem custodiam, quàm esset solitus, Cuman. conſ. 185. per rationem, vbi ampliat in multis casibus, Romanus conſ. 475. Suid. decif. 316. num. 13. & 14. Fetter. in Conſil. Catholon. gloss. 1. num. 187. Cardin. Tufch. prælud. conſ. 1. tit. D. conſ. 6. per totum, Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 144. vbi intelligit procedere, quando etiam propinquum dedit. Hieron. de Laurent. Auen. decif. 19. Ioan. Maria Nouis. in praxi elect. & variis. fori, quest. 7. sect. 1. num. 11. Sigilum. Scacc. de camb. & commere. §. 1. quest. 7. part. 1. ampl. 8. num. 96. vers. ratio quare.*

DAMNUM qui sentit, debet sentire & luctum, & & è contra, *l. secundum naturam, ff. de regulis iuris. Cast. conſ. 307. num. 1. lib. 1. Roman. conſ. 182. In casu, in fine, vbi quod ista naturalis ratio, quod qui sentit commodum, & debeat etiam sentire dampnum, procedit quoque contra infantem, & impubertem, & conſ. 475. num. 7. vbi quod is, qui negotiatur cum periculo proprio, debet habere lucrum, seu si cum periculo alieno, quia semper est verum, quod lucrum lequitur periculum, & è contra, & conſ. 477. In casu, num. 19. vers. quarta, vbi quod à quo remouetur officium oneris, remouetur officij premium, & conſ. 14. In quaestione, in princip. quod Episcopos, qui non sustinent onera iurisdictionis, non debet habere emolumenta eiusdem iurisdictionis, refert Cardin. Tufch. d. tem. 1. littera D. conſ. 13.*

DAMNUM pati, & luctum perdere, paria sunt, 4 Roland. conſ. 11. n. 38. vol. 1. Orlan. Glotit. res. 1. p. 3. n. 113. vers. paria.

AXIOMA LXIII.

Dammum.

- 1 Dammum dedisse videtur, qui occasionem damni dat.
- 2 Dammum qui sentit, debet sentire & luctum, & è contra.
- 3 Episcopus, qui non sustinet onera iurisdictionis, non debet habere emolumenta eiusdem iurisdictionis.

AXIOMA LXIV.

Dare.

- 1 Dare alteri necesse potest, id quod ipse non habet.
- 2 Heredi suo maius commodum defunctus non relinquit, quam ipse habet.
- 3 Vassallus, & feudarius non potest habere maiorem iurisdictionem in fundo, quam habet dominus, qui inuellit.

4 Dare

- 4 *Dare beatius est, quam accipere.*
5 *Dare & remittere paria sunt.*
6 *Dare, vel non adimere paria sunt.*

1 **D**A n s alieji nemo potest id, quod ipse non habet, tradidit, *fi. acquir. rerum dominii, litem plus, ubi Dec. & Cagnol. fi. de regulis iuris, l. si filius, C. de donat. cap. quomodo, de consecrat. dist. 4. cap. autem, de iniectione, cap. nemo plus, de regulis iuris, lib. 6. A. eid. Bellam. conf. 10. n. 10. A. arch. conf. 3. l. In quatuordecim. num. 4. & 1. Roman. conf. 159. in princip.*
2 Ioann. de Aonia conf. 36. in princip. ubi quid heredi suo maius commodum defunctus non reliquit, quam ipse habet, Ioann. de Imola conf. 3. num. 6. & conf. 40. per totum, Roland. à Valle conf. 4. num. 5. lib. 3. ubi quid vassallus, & feudatarius non potest habere maiorem iurisdictionem in feudo, quam habet dominus, qui inuestit, Thom. de Thomis. in *fi. super legum, reg. 191.* Sud. conf. 194. num. 17. & conf. 147. num. 10 & conf. 161. num. 6. Card. Tufch. *prælit. c. melius, tom. 1. lib. 2. c. melius, l. 17. Cels. Argel. de contradi. legitione, q. 1. num. 8.* Anton. Monach. *Bouven. conf. 19. n. 4.* Franc. Molin. de *rien resp. lib. 1. n. 10.* & 19. Stephan. Gar. *discept. forens. tom. 4. c. 730. n. 10. & esp. 500. n. 11.* Rom. 5.

4. DARS beatius est, quàm accipere, & predicari 16.
a. 1. cap. 1. ubi gl'ose dicitur, ut debere, de dante.

§. 1. Dar & & reuerbo paria fuit, *ff. fundum, §. Titio, ff. de legat. 1. l. conuasa, §. si filius, ff. de patru, l. si de transfu. l. i. muenti, ff. de condi. ob. conful. l. ficut, §. pacifici, ff. quibus modis pignus, vel hypoth. l. in adibus, pign. poff. ff. de denon. l. 3. §. fin. ff. de condi. inter uirum & uxor. Titia, in fi. inquam, uerbo denonauit largius, num. 173. C. de renou. ad. l. cap. Anton. Gom. uer. num. 1. cap. 4. num. 9. Cou. uer. l. i. h. cap. 4. num. 8. Gam. *Uff. de rei. §. 1. num. 1. Valac. rep. l. 35. n. 16. & §. ff. Fidei de Ana. §. 1. n. 3. Juba. Anton. Hering. de filiof. §. 1. c. 10. §. 18. n. 1. & 3. Camill. Botell. in *fum. de rei. §. 1. n. 1. n. 3. num. 199. Vincent. Cator. de locat. p. 1. r. de pign. indic. num. 99. Et paria fuit date, uel non adimite, l. confequenter, in princip. ff. de iure codicil. l. 1. §. folemam, ff. de legat. 1.***

AXIOMA LXV.

Debit or Credit?

- 2 *Debitor speciei percipit speciem ante moram liberatam.*
3 *Debitor, qui non habet in ore, tunc in corpore.*
4 *Debitor novus potest esse sui ipsius.*

DEBITOR speciei perempta specie ante mortem liberatur. Vide post regulas Socini reg. 1. prout refert Card. Tufch. *practice consilij* 1. *lit. D. post concl.* 55. Et dicit quod amplius tribus modis, & limitat duobus: debitum enim quod non est, extingui non potest, *Surd. decis.* 505. *num. 4. in fin.* Menoch. de *arbitr. cap.* 447. *num. 1. cum seqq.* Pegueta *crim. decis.* 65. *vic.* Vincent. de *Franch. decis.* 107. *num. 1.* Facini *in praxi crim. p. 1. q. 1. §. 6. n. 1.* Aloyl *Ruric in collect. decis. libell.* 1. 191. *verf. quid ante dicendum* Anz. Robert *perum in dicit. lib. 1. cap. 1.* Loc. Matth. *Apicella de inu. pauper. lit. 4. n. 46. prope mod.* Petr. Caball. *refol. crim. can.* 27.

^a DARTON, qui non habet in aere, luit in corpore, Soein. *reg. 6.* vbi ampliat, & lunitur quatuor modis, Card. Tulch. *d. rem. 2.* lit. D. *post concl. 54.*

DEBITOR nemo potest esse solipſus, l. *Præ-*
mius 81. ff. de *fideiſſurſib.* ad hoc citari ſolita, quòd
 actio, & paſſio in eodem ſubjecto non coeſtunt,
 Cald. Pereira de *extinſt. emphyſ. cap.* 14. num. 12.

AXIOMA LXVI.

Declaration

- 1 *Declaratio nihil de novo confert, et declarat nihil novissimè.*
- 2 *Declarationis effectus est verbum obscurum clarius explicare.*
- 3 *Declaratio non ampliat gratiam.*
- 4 *Declaratio non mutat effectum, aut naturam dispositionis.*

DECLARATIO nihil de nouo confert, & declarat nihil noui facit, *libroda palmarum, §. si quis, ff. de testam. l. adri. §. videtur, ff. de acquir. rerum domini. C. lxxxiij. lib. xij. de declaratione, de veris sig. glo. verbo de nouo, in cap. per nos, de donation. Oltred. conf. 114. num. 10. versus verbum declaramus, & conf. 5. §. in fine, vers. ad articulos, vbi quid quid de nouo dat, non declarat, quia effectus declarationis est verbum oblatum clarius explicare, Dec. in l. edita, num. 47. C. de edendo, Paris. conf. 86. num. 5. & 6. vol. 1. Ruin. conf. 115. num. 6. vol. 1. Socio. itin. conf. 95. num. 72. & 76. vol. 3. Roman. conf. 5. vbi intelligit, dummodo stet in poctis terminis declarationis, quia si adderet, vel minueret, discreter noua dispositio, Socin. sen. conf. 117. 49. num. 5. vol. 1. Caldetin. conf. 157. in primis, miles 16. de proband. vbi quod declaratio nouo impliat gratiam, & nihil de nouo addit, Pet. de Anechar. conf. 19. in questione, n. 3. & 4. §. qd. Bellam. conf. 13. num. 40. & 41. Roland. à Valle conf. 175. num. 17. vol. 1. Anton. Gabr. conuon. lib. 6. tit. de regulis iuris, cunct. 3. Bertazzol. de clausulis instrument. claus. 50. glo. 4. n. 1. Bironot à Sole in loci communis. verb. declaratio 1. Menoch. conf. 753. n. 10. Franc. Gallet. in margarita capum confitensia, verb. declarare, Mart. Anton. non refert lib. 1. pref. 3. n. 121. Card. Thes. praeib. concluf. tom. 2. lit. D. concl. 86. per eum, Oltred. Glotit. resp. 11. num. 10. Rot. conf. 454. num. 1. apud Farin. p. 1. recent. Sigism. Seace de conuene. & camb. §. 7. gl. 3. num. 19. Camill. Botel in sum. de iur. n. 121 & 3. n. 129. Cailhac contron. lib. 3. cap. 10. n. 10. & lib. 5. cap. 89. n. 172.*

DISCLAMANS non mutat efficiam, aut natura-
turam dispositionis, Roland. *conf.* 5. *num.* 17. *col.* 3.
Decian. *conf.* 8. *num.* 11. *lib.* 1. & *conf.* 6. *num.* 10. *lib.* 4.
Menoch. *conf.* 331. *num.* 100. & *conf.* 360. *num.* 5. &
conf. 443. *num.* 71. Oñam. *Gloria. reg.* 12. *num.* 11.

AXIOMA LXVII.

Definitio.

1. *Definitio convertitur cum suo definito.*
2. *Definitio perfecta debet habere genus, ac propriam & completam differentiam.*
3. *Definitio est initium novae doctrinae.*

DEFINITIO connerit debet cum suo deficitio,
l. i. §. *soluam*, ff. *de dolo male*, L. *omnis definitio*, ff. *de
regule iuris*, Doctores in l. i. in princip. ff. *de acquir.*

posse. Cicet. lib. 4. *Academ. num. 79. pag. 17. Bart. in sua quæst. 7. Ad alios habens, num. 4. vers. contra quod, Tirag. de iure primæ. g. 1. num. 1. Flamin. Patil. de resig. benef. lib. 1. g. 12. 1. 1. num. segg. Card. Tusch. præliæ conclusum. 1. lit. D. concl. 118. Cels. Argel. de contradiç. legitimo. g. 10. n. 161. Iac. Monet. de distriç. quæd. p. 1. g. 4. num. 3. vbi num. 2. asserit, quod substantiam & naturam rei explicat, & num. 3. quod quilibet definitio in iure est periculosa, & num. 6. quod cauti esse debet, qui rem aliquam definit, & num. 7. quod definitio per se debet habere genus, ac propriam & completam differentiam, quod etiam asserit Pichard. *diffinac. de morte, num. 26. vbi num. 14. dicit, quod cuiusque rei definitio ut bona sit, nihil superfluum, nihilque diminutum continere debet, citans Philosophum Topicorum lib. 6. cap. 1. Dicitur autem definitio initium omnis disputationis, Monet. d. p. 1. g. 1. 2. num. 1. Et cuiusque non convenit definitio, non convenit etiam definitum, l. 1. §. appellata, & ibi Doctores ff. si certum petatur. Camill. Borrelli. de Regu. Cabul. prælatia, cap. 70. num. 121. & 122. Ioan. Anton. Mangil. in præliæ de impu. g. 16. num. 12. & quæst. 66. num. 14. Ludou. Cenc. de consil. quæst. 3. art. 2. num. 17. & 18.**

AXIOMA LXVIII.

Delictum.

- 1 Delicta puniri publicè interest, & expedit Reip. ne delicta maneat impunita.
- 2 Delicti, & fraudibus non est via aperienda.
- 3 Paritas delicti paritatem pœnæ requirit.
- 4 Delicta graviora & atrociora gravius puniuntur.
- 5 Pœna delicti timeri debet, ut supplicium vnius exemplum possit esse munitio.
- 6 Delictum continuatum gravius punitur.
- 7 Solius delinquere gravius peccat.
- 8 Delictum pluries commissum, sem reiterationum, ac inducat plura delicta.
- 9 Delicta debent tenere suos auctores.
- 10 Delictum in omittenda lenius est, quam in committenda.
- 11 Delictum non imputatur, ubi delus non est.
- 12 Lex pœnalis subaudit dolum intervenire debere in illo, qui deliquit contra delicta per eam.
- 13 Delicta ex vi nominis & proposito distinguuntur.
- 14 Delictum in dubio non presumitur.
- 15 Coniunctura ubi alia sumi potest, non est delictum presumendum.
- 16 Interpretatio faciendi est exclusio delicti.
- 17 Delictum presumitur commissum ab eo, cuius modo cedit.
- 18 Delictum facit qui eius veniam petit.

DE L I C T A puniri publicè interest, & expedit Reipubl. ne maneat impunita, l. 1. de vi publica. 1. 1. quod si quis, vers. si quis neque impunita ff. ad legem Aquil. l. licitatio, §. quod illiciti, ff. de publican. l. congreuit 13. ff. de officio Praef. l. Scitum, §. remissi, ff. de solution. Extram ad reprimen. in princip. vbi Bart. verb. impunita, cap. 1. in iust. d. 1. 3. 9. 4. cap. vs. fuma 35. §. 1. de sentent. excom. Signorol. consil. 122. in fine, quod est Leonardi de Cris, vbi quod placatur Deus, quando delicta puniuntur, Castren. consil. 168. Super primo, col. 2. num. 6. vers. super quibus, l. 1. Roman. consil. 109. Visa theoria, col. 2. in fine, Grammatici decil. 36. Thom. de Thomaslit. in floribus decil. reg. 103. Azcoed. l. 14.

n. 1. sit. g. lib. 3. nova Recopilat. Flamin. Part. de resig. benef. lib. 14. g. 1. num. 17. Cabed. Lufte. decil. 79. n. 1. p. 1. Card. Tusch. præliæ conclusum. 1. lit. D. concl. 157. per totum, Cardol. in præliæ iudicum, verb. delictum, num. 9. & 10. Bellet. in præliæ clerical. part. 1. tit. de disciplina clericali, §. 15. 2. num. 86. quia delictis, & fraudibus non est via aperienda, Barthol. Petetr. ad Extram ambrosia, de rebus Eccles. non alienan. verb. illi excepti, num. 3. Cels. Argel. de contradiç. legit. quæst. 10. num. 104.

DELICTI paritas paritatem pœnæ requirit, l. nihil interest, ff. de adulter. l. si quoniam, in fin. C. de Episcopis, & clericis. quia iuxta delictum meritarum futurus est plagarum modus, cap. non asserunt 24. §. 1. Menoch. de arbit. lib. 1. §. 90. num. 18. Mench. illud. quæst. cap. 14. num. 17. & prius cap. 8. num. 51. Cardin. Tusch. d. 2. lit. D. concl. 162. vbi quod delicta graviora & atrociora gravius puniuntur. Delicti cum pœna timeri debet, ut supplicium vnius exemplum possit esse multotum, l. 1. C. ad legem Iul. repet. Cardol. in præliæ iudicum, & Aluac. verb. delictum, n. 8. Vide illud.

Odium peccare mali formidine pœna. cap. irrefragabili, §. ceterum, vbi gloss. verb. metu pœna, de officio Ordinari.

DELICTUM continuatum gravius punitur, 6 Berol. consil. 195. num. 16. & 17. lib. 3. Alexand. consil. 110. Status sicuti, num. 4. vers. confirmatur, lib. 4. Sylvan. consil. 10. num. 12. Clar. §. furum, num. 13. & 14. Hippol. in l. 1. num. 47. consil. C. de fidei. Castil. in consil. Burgund. rub. 1. §. 3. pag. mibi 45. vers. 4. & 46. Mench. quæst. frequent. cap. 10. num. 47. Petetr. ad tit. 1. lib. 1. Ordin. pag. 49. Sebast. Nemi. ad Legatium, n. 6. ff. de parvo, l. 1. in. in praei. crimin. p. 4. consil. 10. num. 67. vbi addit. lit. R. & n. 129. Mart. Gutira consil. 47. num. 3. Carol. de Gratias except. 14. num. 33. & seg. vbi de exceptione ad statum excludens omnes exceptiones. Card. Tusch. d. 2. lit. D. concl. 163. per totum, vbi num. 12. subdit, quod homo facinorosus in multis delictis etiam diversis aggravatur apud iudicem, ut possit pœnam augere secundum qualitates criminum multiplex, Anton. Monach. Lucens. decil. 54. num. 8. & 9. vbi quod delictum facit prius reiterationem huiusmodi, & solius delinquere gravius peccat. Imò delictum pluries commissum, seu reiterationum tor inducere delicta, quor sunt reiterationes, ac proinde tot requiri purgationes, & tot pœnas imponendas esse, ait Gemin. consil. 106. num. 5. cum segg. vbi declarat delictum continuatum non effici plura, quando intervenit medio tempore vel absolutio, vel alia proutio, prouti iuris refert Card. Tusch. d. 2. lit. D. concl. 169. per totum, vbi num. 9. post Socio. consil. 61. in præliæ consultatione, num. 8. & seg. lib. 1. limitat & declarat, & num. 7. post Petetr. de Anch. consil. 4. limitat in his, quæ non sunt reiterationes, vel in his, quæ respiciunt aliquem titulum præcedentem.

DELICTA debent tenere suos auctores, vi per Ludou. Rodolphin. ver. quæst. lib. 2. g. 4. 4. 5. Bellet. in præliæ clerical. p. 1. tit. de sanare clericum person. §. 1. n. 43. vide infra Axioma. 181. num. 4.

DELICTUM in omittendo lenius est, quam in committendo, idco lenissima culpa in omittendo non punitur, in committendo maxime, l. 1. Altruendum, ff. de pœnis, l. 1. in l. 1. C. de iure emphy. n. 61. & 62. & in l. si mora, num. 22. ff. soluto maritum, vbi facit regulam, & limitationes, & limitationes, Bart. in l. qui bona, & qui inter, ff. de damno infesto, Hippol. mol. infesto, num. 6. C. de fidei. Bald. consil. 32. Nisi probetur culpa, lib. 4. vbi loquitur circa incendia, Alcx. consil. 10. vers.

- non ablati si dicatur, lib. 1. Afflict. decif. 17. n. 8. Crauet. conf. 97. num. 2. Roland. à Valle conf. 95. num. 19. lib. 2. Tiraq. de pœnu temp. caufa 44. Cou. de fpenfali. p. 2. cap. 6. §. 8. num. 11. Mari. Antonin. vob. lib. 1. refol. 39. num. 25. & refol. 28. num. 1. Brunor. à Sole in locis communib. verb. delictum, num. 1. latè Cardin. Tufch. d. tom. 2. lib. D. concl. 177. per totam. D. Barbof. in d. l. si mora, num. 19. §. foluto matrimonio. Celf. Barga. de dolo, lib. 2. tit. de dolo vero & prefump. num. 101. fol. 81. & lib. 6. reg. 4. per tot. præcipue num. 4. Maria de fuffoc. legali. p. 1. q. 3. art. 4. num. 32. vbi limitat. Ioan. Anton. Mangillar. de impo. q. 115. num. 24. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 8. num. 21.
- 11 DELICTVM non imputatur, vbi dolo non efl, Ioseph. Sefle Aragon. decif. 192. num. 65. Marfil. fing. 176. Valuntas. num. 1. Card. Tufch. d. tom. 2. lib. D. concl. 160. num. 5. quia lex pœnalit fubfide dolum interuenire debere in illo, qui deliquit contra difpofita per eam, Cephal. conf. 110. num. 10. vol. 1. Alex. confil. 109. num. 1. vol. 1. Attimard. in praxi. addit. ad recept. legum Novar. num. 58.
- 12 DELICTA ex voluntate, & propofito diftinguuntur, Ladum. ff. ad leg. Corneli de fœci l. qui iniuria, ff. de furis, Oldrad. conf. 100. in princip. verf. fecunda. Marfil. fing. 176. Valuntas, & propofitum, Alexand. confil. 44. Poff. redditum. n. lib. 1. Card. Tufch. d. tom. 2. concl. 160. a princip. Farin. in praxi crimin. p. 4. conf. 65. vbi addit. lib. K. Celf. Barga. de dolo, lib. 4. c. 8. n. 13. fol. mibi 128. Mari. Giamba. conf. crimin. 12. n. 1. & feq. Ioan. Maria Nouat. quæf. forenf. lib. 1. q. 19. n. 12.
- 14 DELICTVM in dubio non prefumitur, & ideo actus, qui poteft fonare in delictum, & non delictum, femper interpretatur, vt abfit delictum, l. meritis, ff. pro fœci, l. Prator, §. decre. ff. de vi bonorum rap. c. effate de regulis iuris in Decretalib. Alex. conf. 127. num. 12. cum feq. lib. 4. & conf. 129. per totum, red. lib. Mafcard. de probat. concl. 495. & concl. 1418. n. 2. Brunor. à Sole in locis communib. verb. delictum, n. 20. Flamin. Parif. de refignat. benef. lib. 3. q. 1. num. 72.
- 15 & lib. 14. q. 7. num. 55. cum feq. vbi ait, quod vbi alia coniectura tanti poteft, non efl delictum præfumentum, Ioseph. Sefle Aragon. decif. 114. numer. 25. & decif. 128. num. 4. Farin. in praxi crimin. p. 3. q. 8. §. 1. num. 26. & p. 4. conf. 61. num. 12. & conf. 61. num. 6. & conf. 6. vbi addit. & p. 3. q. 126. num. 106. latè Card. Tufch. d. tom. 2. lib. D. concl. 165. per totam. Interpretatio igitur facienda efl exclusiua delicti, Abb. in cap. cum res de rellib. Nat. conf. 49. num. 11. Mafcard. d. concl. 109. Farin. d. p. 3. q. 8. §. 1. cum feq. Menoch. de prefump. lib. 3. pref. 161. num. 26.
- 17 DELICTVM præfumi commiffum ab eo, cuius commodum cedat, Bar. in l. fin. num. 5. verf. item quid illa ra fubtrahat, ff. de quæf. Menoch. de prefump. lib. 3. pref. 11. n. 15. Mafcard. de probat. concl. 811. n. 12. Molin. de primæ lib. 2. c. 5. num. 45. Suid. de aliment. tit. 9. q. 26. n. 119. Gonzal. ad reg. 8. Concl. 4. 7. præm. num. 161. Farin. in praxi crimin. q. 176. n. 89. & conf. 60. num. 18.
- 18 DELICTVM facientis qui eius petit veniam, cap. exhibitio, de homicid. Mafcard. de probat. concl. 501. num. 2.

- 1 Prior nominatio maiorem dignitatem arguit.
2 Denominatio fape probat qualitatem rei.
3 Denominatio diuerfa fignificat ea eflè in fubftantia diuerfa.
4 Definitio præreperfecta vel præfata habetur.
5 Determinatio vna refpicienti plura determinabilia, debet ea pariter femper determinare.

DENOMINATIO femper fit à digniori, & 1 potentiori, l. cum ex aliquo, ff. de acquir. rerum domin. l. quæritur, ff. de ftatu homin. l. 1. in princip. vbi glof. & Doctores ff. de verb. obligat. Thom. de Thomaf. in ftatutu decif. reg. 1. Gonzal. ad reg. 3. Concl. glof. 5. q. 7. num. 115. & glof. 14. num. 66. Ioseph. Sefle de inobit. cap. 1. §. 1. num. 11. Prior enim nominatio 2 maiorem dignitatem arguit, Tiraq. de iura primog. q. 19. num. 11.

DENOMINATIO fape probat qualitatem rei, 3 D. Barbof. in l. cum Prator, §. vlt. num. 245. ff. de iudic. & ideo contra dictus talis præfumiatur, qualis fuit denominatus, Honded. conf. 55. num. 4. lib. 2. Menoch. de prefump. lib. 1. pref. 1. num. 1. Anton. Monach. Florent. decif. 51. num. 5.

DENOMINATIO diuerfa fignificat res eflè in 4 fubftantia diuerfas, l. si idem, C. de codicill. Parif. conf. 110. num. 45. lib. 1. Crauet. conf. num. 1.

DESTINATIO o habetur pro re perfecta, vel pro 5 facto, l. si non facti, §. quid ergo, l. lona, l. testamento. rum, ff. de auro & arg. legat. l. ligni, §. 1. ff. de legat. 3. Menoch. de arbit. cap. 190. n. 19. Franc. Becc. conf. 60. num. 12. Suid. conf. 195. num. 102. & conf. 293. num. 4. & decif. 41. num. 12. Stephan. Gratian. difcept. forenf. cap. 128. num. 15. & 24. vbi limitat, & cap. 957. c. 14. & feq. Ioan. Maria Nouat. in praxi elect. & variat. feri q. 47. fell. 1. num. 10. pag. 109. Ioan. Bape. Cofta de falfi fœmia, & ignis. inf. 25. num. 4. latè Caftill. conuerfus. lib. 5. p. 2. cap. 61. num. 56.

DETERMINATIO vna refpicienti plura detet- 6 minabilia, debet ea pariter femper determinare, l. non hoc iure, l. Lucius, ff. de vulgari & pup. fub tit. 1. quæmuis, C. de impuber. & alius, Suid. conf. 45. n. 17. & conf. 67. n. 4. & conf. 150. n. 17. Menoch. conf. 288. n. 19. Caftaneta conf. 67. n. 28. Stephan. Gratian. difcept. forenf. tom. 1. cap. 70. n. 19. Anton. Ricchul. de iure perfonarum extra gremium Ecclefie exift. lib. 4. c. 42. n. 9. Maria in fuma a fuffoc. leg. al. p. 1. q. 1. art. 9. num. 91. Giurba in confuet. Meffanenf. cap. 3. glof. 1. n. 12. p. 1. Vincenz. Fufar. de fubftitut. q. 157. n. 8. Ioan. Maria Nouat. quæf. forenf. lib. 1. q. 7. n. 6. latè Caftill. conuerfus. lib. 5. p. 2. c. 97. n. 4. cum feq. vbi n. 5. intelligit vbi eadem efl ratio, non diuerfa, & n. 12. cum feq. limitat quando determinabilia æqualiter determinare nequeunt, & vbi adeft perfonarum diuerfitas, maiore in vno quàm in alio, confiderari poteft ratio, & num. 17. cum feq. limitat quoque quando finus in difpofitione neceffaria, aut negatiua; vel quando ex æquali determinatione iuris induceretur correctio, & n. 25. cum feq. limitat quoque quando veraque determinatio efl clara, vel quando violarentur verba.

AXIOMA LXX.

Dictum.

AXIOMA LXIX.

Denominatio, Definitio,
Determinatio.

- 1 Denominatio femper fit à digniori, & potentiori.

- 1 Diftum vniui, diftum vniui.
2 Vix vniui, vix vniui.

DICTVM vniui, dictum vniui, l. in iurif. raudi, C. de rellib. cap. cum dilecti, in fine, de accusat.

accusar, Thom. de Thomass. in floribus legum. reg. 307. Malcard. de probat. concl. 343. num. 30. Fatit. in praxi crimin. p. 4. conf. 60. n. 17. Et vox vnus, vox nullius, c. vnus, in fin. de testib. c. cum a nobis, eod. tit. Lud. Rodolphin. var. quilib. lib. 2. g. 5. num. 41. Thom. de Thomass. reg. 307.

AXIOMA LXXI.

DIES.

- 1 *Dies interpellat pro homine.*
- 2 *Dies tacita interpellat & conuincit in mora sicut expressa.*
- 3 *Tacita dies dicitur, quia inest a iure, vel a natura rei, vel contrahens.*
- 4 *Lapsus hora inducit moram.*
- 5 *Dies terminus non computatur in termino.*
- 6 *Dies inceptus in fuerabilibus pro completo habetur, sicut in edictis.*

- 1 **D**IES interpellat pro homine, ideo obligatus aliquid implere in certo termino, lapsus termino dicitur in mora, l. magnam. C. de contrah. stipulat. Ias. in l. si ex legato. num. 14. & seq. vbi limitat nouem modis, Socin. reg. 15. vbi limitat quatuor modis, Anton. Gabr. lib. 1. titulum tit. de solutio. concl. 9. vbi ponit regulam cum septem ampliationibus, & viginti limitationibus, Roland. à Valle conf. 98. num. 9. lib. 2. Decian. conf. 84. num. 3. lib. 2. Cephal. conf. 186. num. 16. Mazol. conf. 116. num. 15. Rimin. iun. conf. 1. num. 16. Rot. Iam. de i. 35. in princip. Card. Tulch. pract. concl. 100. l. tit. D. concl. 408. per totam, vbi n. 15. cum segg. limitat, quando implementum esset impossibile, vel quando tempore dici certum esset nata obligatio, & actio, & in contractu nullo, vel reprobato, aut vitioso, vel quando adeit probabilis ignorancia. Caiol. de Graff. de except. except. 31. num. 103. Steph. Grat. differt. forens. tom. 4. cap. 666. & cap. 779. num. 12. Alex. Trentacin. conf. 69. num. 4. & 5. vbi declarat. Surd. de alimen. tit. 1. g. 42. n. 125. cum segg. Caneet var. resolut. p. 1. cap. 5. num. 71.
- 2 **I**ntellige Axioma, vt etiam dies tacita interpellat, & constituit in mora sicut expressa, l. 2. in fin. C. de iure iur. Roland. à Valle conf. 98. n. lib. 2.
- 3 **E**t dicitur tacita, quia inest a iure, vel a natura rei, vel contractus, ideo idem opetur, quia dicitur certa, Cephal. conf. 186. n. 16. & 17. Anchor. Regien. 9. 68. num. 13. lib. 2. Surd. conf. 157. num. 16. Mazol. conf. 115. num. 7. & seq. Card. Tulch. d. concl. 408. n. 7. vbi num. 10. post Decian. conf. 84. num. 3. & 6. lib. 2.
- 4 **A**mpliat, quia ne dum lapsus dies inducit moram, sed etiam lapsus horæ. Nam axioma procedit siue dies ab homine appofitus sit, siue a lege tacite subintelligatur, l. 1. g. ex illis, C. de rei v. al. c. p. omni de locat. Anton. Gomez var. tem. 2. cap. 11. n. 35. ad 2. ante fin. Anton. Baner in trail. de mora. p. 2. num. 1. & 2. Pichard. eod. trail. a. 67. Gouet. de iuram. confirm. p. 1. cap. 36. n. 1. Rota Gemuen. decif. 159. num. 1. Anchor. Regien. decif. 58. n. 13. Castilj. controuerf. lib. 2. cap. 1. num. 62.
- 5 **D**ies termini non computatur in termino, l. 2. b. lex. ff. de regul. iur. cap. 1. de resit. iustit. lib. 6. Ordin. Regia Luitan. lib. 1. tit. 13. in prin. Castlen. conf. 399. Dia. in princip. lib. 1. Alex. conf. 42. num. 5. lib. 3. vbi intelligit, siue terminus statuat a lege, siue à statuato, Socin reg. 16. vbi ponit regulam, & limitat duobus modis, Tiraq. de retrat. lign. g. 1. glof. 11.

num. 18. vřque ad a. 42. vbi limitat quindecim modis, Vant. de nullitat. tit. ex defectu iurif. diff. Ordin. n. 160. Perez l. 2. tit. 1. lib. 3. Ordin. pag. 494. & l. 22. vřf. sed est dubium in med. tit. 1. lib. 7. pag. 408. Fichard. tom. 1. common. epistol. lib. 7. tit. 14. num. 331. pag. 174. Azucud. ad Carian. Pifonem lib. 4. cap. 6. num. 56. Flamin. Patif. de resignat. benef. lib. 12. g. 8. num. 8. Stephan. Gratian. differt. forens. cap. 161. à princip. Cardol. in praxi iudicior. & Advocat. verb. diu. n. 5. & 6. Alex. Trentacin. var. resolut. lib. 1. tit. de limitationib. resit. 1. Aloyf. Rice. in de iustit. Curia Archiep. Neapolit. decif. 76. num. 1. p. 2. Card. Tulch. practie. concluf. tom. 2. tit. D. concluf. 409. Rot. decif. 333. apud Farin. in prima collect. nouif.

DIES inceptus habetur pro completo in fauorabilibus, l. 1. ff. de munim. l. qua etate g. ff. de testam. l. vřque capite 15. & ibi gl. in pr. ff. de iurif. & temp. praescript. Mandol. reg. 14. g. 10. n. 5. cum segg. Flamin. Patif. de resign. benef. lib. 12. g. 8. num. 19. latè Steph. Grat. differt. forens. tom. 4. cap. 607. num. 6. cum segg. qui limitant in odiosis.

AXIOMA LXXII.

DIGNUM.

- 1 *Dignum magis trahit ad se minus dignum.*
- 2 *Intellige quando aquè principaliter datur concessus.*

DIGNUM magis trahit ad se minus dignum, l. 1. qua Religiofi, ff. de rei vendic. l. 1. ff. de common. ff. quomodo aduocatus seruus. amittit. l. iustit. ff. de edilit. iudic. l. per minores, ff. de iudic. g. si in aliena, & l. iusticia, ff. de rerum iurif. cap. quod in dubio, de consecrat. Ecclesie, cap. 1. eod. tit. lib. 6. cap. quento, de iudic. cap. si dno, de officio deleg. cap. sacre, de sepulch. cap. per trau. de arbit. glo. in cap. vnic. de inuectur. lib. 6. Alexand. confil. 82. In causa, in fine, lib. 1. vbi Apostilla in verb. aliquem, & conf. 122. Difo paulle, num. 17. cum segg. lib. 4. Tiraq. de retrat. lign. g. 1. glof. 1. num. 82. Anton. Gom. var. tem. 3. cap. 10. num. 6. Hieron. Grachi. in consil. syndicus, n. 319. Pichard. ad princip. Instit. de empt. & vendit. num. 17. & ad g. 7. Instit. de fideicom. hered. num. 3. Sancti de Maxim. lib. 3. diff. 29. num. 8. Vgolin. de poſtulat. Episcopis, cap. 16. g. 1. num. 1. Benedic. Aegid. in repet. l. 1. C. de sacrosanct. Ecclesie. part. 5. g. 1. num. 14. Monet. de decimis, cap. 9. g. 5. num. 158. Feuter. in consuet. Cathalonie, glof. 2. num. 56. Aloyf. Rice. in decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 128. num. 9. part. 2. Bellet. diff. quif. clerical. p. 1. tit. de fœderi clericorum prefat. g. 16. num. 4. Card. Tulch. practie. concluf. tom. 2. lit. D. concluf. 415. per totam. Stephan. Gratian. differt. forens. tom. 4. cap. 641. Ioann. Maria Nouas conf. 399. forens. lib. 4. quaſt. 11. num. 10. nouiffimè Gratia ad cap. 3. num. 3. de iudic.

Intellige quando aquè principaliter datur concessus, locus verò quando vna res principalis est, & altera accessoria, l. cum in diuersis 44. ff. de relig. & sumpt. funer. cap. vnic. principale ad se trahere videtur, l. 10. quaſt. 3. Galer. in mar. garita casum coſcientie, verb. accessorium.

quibus specialis mentio est facienda, Card. Tufch. d. cunct. 490. n. 17. Surt. consil. 456. n. 58. & consil. 530. num. 14.

- 10 Limita quartò, quia non extenditur ad incoignata, *i. cum aquilone, ff. de transact. Roman. consil. 494. Hac confesso, circa fin. Ceph. consil. 51. num. 100. lib. 1. Pedtoch. consil. 56. n. 150. & n. 271. cum segg. Decian. consil. 5. n. 5. & consil. 13. n. 48. lib. 1. & consil. 1. num. 11. lib. 1. Camell. Gallin. de verb. signif. lib. 1. c. 9. Castill. contron. lib. 1. p. 1. cap. 116. cum segg.*

- 11 Limita quintò, quia dispositio generalis non comprehendit personas exemptas, Socin. consil. 74. num. 1. lib. 1. quem refert Catd. Tufch. d. cunct. 490. num. 18. vbi num. 19. post Alex. consil. 59. lib. 1. Roin. consil. 127. lib. 4. extendi non venire prohibita, & quæ sunt contra libertatem Ecclesiasticam. Nec extenditur ad personam loquentis, *i. inquisito, C. de falsar. Surt. consil. 512. num. 45.*

- 12 Quæ autem dicatur dispositio generalis, & quæ specialis, vide Barth. consil. 11. *Fi dixit*, n. 2. Menoch. consil. 106. n. 18. Card. Tufch. d. lirt. D. cunct. 487.

- 13 **DISPOSITIO** limitata limitatum producit effectum, & non extenditur ultra limites, Petr. de Anchar. consil. 118. *Casus talis est*, in princ. & num. 4. & consil. 128. *Factum tale*, num. 2. Cardin. Seraphin. de sig. 91. num. 1. Ceph. consil. 184. num. 13. lib. 1. vbi loquitur in limitatum limitata, Angel. consil. 158. *Vfio omnibus*, in princip. vbi de testamento, & iustitiatione concessa limitat, & consil. 226. *Punctus talis est*, in fine, vbi de liberatione limitata, Signorol. de Hermod. consil. 57. *Creditor volens*, num. 5. vbi de commissione iudicis limitata, Decian. consil. 35. num. 55. lib. 1. vbi de exceptione limitata, & consil. 9. num. 58. lib. 5. vbi de renunciatione limitata, quia non extenditur ultra limites expensis, Roland. à Valle consil. 41. num. 16. lib. 3. vbi de libello, & consil. 58. n. 5. vbi lib. 5. vbi de donatione limitata, Crauet. consil. 56. num. 3. & 7. & consil. 163. num. 9. 11. & 10. Ioann. de Anan. consil. 66. Eugen. consil. 99. Aleiat. consil. 44. lib. 9. Menoch. consil. 516. vol. 4. Cardin. Tufch. d. rem. 1. lirt. D. cunct. 494. per totum, Oltan. Glotit. res. 6. n. 14. Peteg. de fideicom. art. 1. n. 56. Ioann. Anton. Mangil. de impu. q. 60. num. 1. & 3. 84. num. 4.

- 14 Intelligit maximè quando prouiso in certo casu fit per modum conditionis voluntarie, vt distinguendo docet Bart. in l. Gallus, §. *quid si sanctorum*, sub num. 3. ff. de liberis & posth. quem conueniunt approbati inquit ibi lal. sub num. 42. illumque sequuntur Alexander, consil. 1. sub num. 11. vers. & postea, vol. 1. Anchar. consil. 156. sub num. 3. vers. *signaria*, Socin. consil. 136. sub num. 5. vol. 2. & consil. 76. num. 6. & 7. vol. 5. Dec. consil. 5. sub n. 1. & consil. 89. sub n. 1. vers. & quia, Roland. consil. 56. num. 11. vol. 3. Honded. consil. 60. n. 17. vol. 1. Peteg. consil. 11. num. 3. vol. 5.

- 15 **DISPOSITIO** omnis intelligitur, vt conueniat naturæ actus, qui celebratur, Alex. consil. 22. *Vfio instrumentum in princip. lib. 1.* Surt. de aliment. ar. 5. q. 1. num. 4. Cardin. Tufch. d. tem. 2. lirt. D. cunct. 503. per totum, & secundum naturam actus, qui geritur, censetur facta, *i. semper in stipulationibus*, vbi Dec. num. 6. ff. de reg. iur. Menoch. lib. 5. pref. 38. & lib. 6. pref. 10. Surt. consil. 552. num. 22. & consil. 414. n. 19. & consil. 480. num. 16. Castill. contron. lib. 5. p. 1. cap. 131. num. 20.

- 16 **DISPOSITIO** non habet locum, vbi verba non conueniunt dispositioni, l. 4. §. *utrum ff. de dam. infecto*, *i. quod constituitur, ff. de uelle testam.* Alexander, consil. 17. *Requisitum*, num. 2. lib. 1. & consil. 17. *Vfio*, num. 8. vers. *ultimum*, lib. 2. Germin. consil. 65. in princip. vers. *secundo part.* Ioann. de Imola consil. 59. in princip. Bald.

consil. 486. *Ita est ordinamentum, circa princip. vers. secundo probatur*, lib. 2. Roman. consil. 197. *Franciscus, in princip. vers. neque*, & consil. 199. in princip. & consil. 441. num. 2. & consil. 462. in fine, Dec. consil. 9. n. 24. lib. 1. Brunot à Sole in laci communi. vers. *dispositio* 16. Card. Tufch. d. lirt. D. cunct. 492. per totum.

DISPOSITIO omnis impositur, & interpretatur pro verba dirigitur, Imola, §. *pro parte ff. de legat. 1.* Caltren. consil. 12. *Vfio puellæ, sed. 1. in princip. lib. 1.* vbi obicitur quòd curandum non est cum quo verba sint prolata, sed in quem intentio, & iuris dispositio sit directæ, Bald. consil. 495. *Prefapposita, vers. non obstat illa verba*, lib. 4. vbi quòd verba inspicere debent, vt detrimint id, ad quòd referuntur, non autem alia extranea, Alexand. consil. 120. *Omissio*, num. 9. lib. 2. vbi quòd ad cognoscendum, an venditio sit ad corpus, vel ad mensuram, inspicuntur verba, an venditio incipiat à corpore, vel à mensura, Anch. consil. 127. *Dispositio materia*, vbi quòd ad cognoscendum dispositionem in omni materia, an sit realis, vel personalis, inspicuntur verba, an dirigitur in rem, vel in personam, plura alia adducit Cardin. Tufch. d. tem. 2. lirt. D. cunct. 497. per totum.

DISPOSITIO omnis intelligitur de prima, & unica vice, l. *tem. §. hoc sermo*, vbi latè Titag. ff. de verb. signif. latè lal. in l. *duobus*, §. *si qui ff. de ieretur.* Alexand. consil. 16. *Breuitur in casu*, per totum, lib. 4. vbi ampliat in saluo conductu concessio eundi & redendi ad certum locum, & in omni dispositione, maximè odiosa & exorbitanti, & in dispensatione ad duo beneficia incompatibilia simul reuocanda, & in licentia ingrediendi Monasterium Monialium, & in patetio concessio capienti venillum, & in obligatione de repositando, & in venditione fructuum, & in legato peticantia in die S. Francisci, Cuman. consil. 14. *civitas*, vbi intelligit in dispositione hominis, secus in dispositione legis maximè fauotabilis, Angel. de Petul. consil. 45. *Fructus suorum*, vbi de mandato ad vendendum, quia intelligitur de prima venditione, Lap. alleg. 12. in princip. vers. *terrie*, vbi de mandato ad lucandum bona ad quinquennium, Anchar. consil. 404. *Tria dubia*, num. 9. vbi de Medico, qui promittit liberare infirmum à podagra, quia intelligitur de prima vice, & etiam de conditione implenda, quia sufficit primum implemenum, incert. Auc. post regulas Socin. reg. 12. vbi limitat quatuor modis, Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de legib. cond. 3. Surt. consil. 18. num. 9. Card. Tufch. d. rem. 2. lirt. D. cunct. 499. Azot. lirt. moral. p. 1. lib. 5. cap. 25. g. 5. Mart. Antonin. var. resolat. lib. 1. res. 74. num. 4. Amendat. in prout. addit. ad recep. legum Nauarra. num. 169. Roi. decil. 521. num. 4. apud Paris. p. 1. recent. Hering. de fideliss. cap. 13. num. 14. Mar. Giurba consil. 99. num. 1.

Limitat multipliciter Anton. de Buit. consil. 50. n. 19 & præcipue in dispositione, cuius causa non restringitur ad certum actum, sed est multiplicabilis, & maximè quando causæ est multiplicabilis, & contingit casu, vel fortuna multiplicari, non voluntate. Limitat etiam, quando non est ratio, quare magis intelligatur de primo actu, quàm de ierato, & materia est fauotabilis, & ex verosimili mente disponentis, & quando agitur de modo prauidendo in materia fauotabili vltimè voluntatis, & alias limitationes refert Card. Tufch. d. cunct. 449. num. 34. cum segg. Plures alias limitationes refert Mart. Giurba consil. 99. num. 19. cum segg.

DISPOSITIO omnis simpliciter prolata, intelligitur, & ampliat, ac restringitur secundum

his commune, Petr. de Anchaz. *conf. 6. V. si ibi emat*, *num. 13. versum enim dispositio* & *conf. 1. 2. Thoma tale est*, *num. 7. & conf. 404. Triadalia*, *num. 3. & conf. 421. Promittendum*, *in princip. vbi extendit in statutaris*, & omnibus dispositionibus interpretandis, quia semper reducuntur ad lus commune, Roman. *conf. 130. In causa*, *num. 24. vers. tertio*, vbi extendit in rescripto, cuius verba debent semper reduci ad sensum iuris, Titaz. *in trad. le mon. part. 2. declar. 2. num. 2. Cardin. Tulch. d. tom. 2. lit. D. concl. 501. Valsc. conf. 421. num. 7. D. Barthol. in l. 1. §. solus maritus*, *p. 1. n. 61.*

1. **DISPOSITIO** omnis semper intelligi debet de actu valido, vt per Petr. de Anch. *conf. 6. V. si ibi emat*, *num. 3. & 6. Bald. conf. 441. Verba si dicuntur lib. 1. vbi quod promittens assignare tot debitores*, intelligitur de debitoribus veris, & *conf. 477. In illo certamine*, *in princip. lib. 2. vbi quod mandans aliquem debitorem debere absolui*, vel liberari ab obligatione, intelligitur de liberatione valida, & *conf. 338.*
2. **Dubitari potest**, *lib. 5. vbi quod obligatus soluere decem*, & pro illis soluere tot nomina debitorum, intelligitur de nominibus debitorum exigibilibus, Angel. *conf. 159. Contradictio*, *col. 1. vers. de secundo*, vbi quod testator facies fideicommissum, in eueniunt quo haeres uou fecerit testamentum, intelligi debet de testamento habente latus effectum, Auen. *l. 40. Tauri*, *gloss. 1. num. 28. vbi quod dispositio regularis secundum lus vigens tempore dispositionis*, Aretin. *conf. 141. num. 11. vers. & similiter*, vbi quod omnis dispositio loquens de probatione, intelligitur de valida & sufficienti, & *num. 20. quod dispositio statuti loquens de cessione*, de banuio, de contractu, & similibus, debet intelligi de rite & recte, & sic de validis, Bologn. *in addit. ad conf. loam. de Anania 83. num. 4. vbi quod tante statuto*, quod cedens actionem nobilitate priuatur, non intelligitur de cessione nulla, & de tante alio quod de contractu soluator gabelia, & quod testes publicati excludant probationem vltimo tenet, intelligitur de contractu valido, & de valida publicatione, Cardin. Tulch. *d. tom. 2. lit. D. concl. 504 per totum*, vbi n. 36. post Alex. *conf. 148. Panderati*, *in princip. & num. 12. lib. 6. limitat* quando conerata praesumptio militum.

3. **DISPOSITIO** omnis intelligitur de habili, & sic recipit restrictionem de habilitate, Bart. *in arch. de capt. num. 3. collat. 4. Crauer. conf. 307. num. 2. vbi quod quando tractatur de aliquo*, semper praesupponitur habilitas ex alio capite, Bald. *conf. 207. Questio est*, *lib. 2. vbi loquitur de feudo concesso pro fe*, & quibus dederit, vt restringatur ad habiles, & *conf. 414. Formata fuit*, *lib. 5. vbi quod statutus disponens homicidam non posse absolui*, nisi citatus proximioribus offensi, intelligi debet de proximioribus habilibus ad accusandum, Angel. *conf. 333. Statuta Tudertina*, vbi quod stante statuto prohibente mulierem posse contrahere, vel restari sine praesentia fratris, vel proximiorum, intelligitur de habilibus de iure, & de facto, Armendar. *in addit. ad recapit. legum Nauarra. in praeam. num. 18. Cardin. Tulch. d. tom. 2. lit. D. concl. 503. Mari. Antonin. var. res. lib. 2. res. 40. n. 5 & 6.*

4. **DISPOSITUM** in principali, censetur etiam dispositum in dependentibus, Setaph. *de priuile. iuram. priuile. 74. n. 34.*

5. **DISPOSITUM** in vno ex qualitatibus, etiam in altero militat, quamuis materia sit exorbitans, Reinsio *in obseruat. practica. obseruat. 44. num. 3. & obseruat. 70. n. 51.*

August. Barbosa Axiom. Iur.

AXIOMA LXXIV.

Diuersitas.

1. *Nominum diuersitas diuersitatem rerum, & locorum inducit.*
2. *Quantitas diuersa inducit diuersitatem solutionum, & obligationum.*
3. *Qualitas diuersa aliam, & dispositiones diuersificat.*
4. *Diuersitas circa eandem rem induci non debet.*
5. *Eadem res diuersa iure indicatur ex diuersitate accidentium, vel respectu diuersarum personarum.*
6. *Diuersarum diuersum est indicium.*

DI¹VERSITAS nominum diuersitatem rerum, & locorum inducit, *l. si idem, C. de codic. Bald. conf. 194. col. fin. vers. facit etiam*, *lib. 1. Alexand. conf. 4. num. 4. lib. 1. vbi quod eadem quantitas confecta in diuersis quierantiis*, inducit diuersitatem solutionum, & *conf. 96. Consideratio*, *num. 7. lib. 5. Decian. conf. 15. num. 24. lib. 1. Card. Scraphin. decis. 117. num. 3. Mari. Giorba in consuet. Medice. c. 15. gloss. 7. num. 14. tal. conf. 87. per totum lib. 3. vbi quod quantitas diuersa inducit diuersitatem solutionum, & obligationum, Anchaz. *conf. 47. Super alia*, *in princip. vbi quod diuersitas loci inducit diuersitatem delicti*, & diuersitatem facti, Bero. *conf. 147. num. 11. & 12. lib. 3. vbi quod diuersa qualitas diuersificat actum, & dispositionem*, Ruin. *conf. 114. col. 2. num. 1. lib. 5. & Rimin. conf. 419. num. 4. lib. 3. vbi quod diuersitas in qualitate facit vnum ab alio differre*, refert Card. Tulch. *pract. consuet. tom. 2. lit. D. concl. 517. per tot. Rot. in Pillarien. beneficij 11. May. 618. coram Barato*, *impetrata per Vianen. post praecum inuigilationem decis. 16. n. 11.**

DI²VERSITAS circa eandem rem non debet induci, quia vna & eadem res non debet diuerso iure censi, *l. eum qui ader. ff. de usufructu*. Incert. auct. post regulas Socin. *reg. 3. vbi ponit sex limitationes*, Card. Tulch. *d. tom. 2. lit. D. concl. 518. num. 1. Oltad. conf. 51. Si quis verba*, vbi limitat, videlicet quod eadem res diuerso iure indicatur ex diuersitate accidentium, vel respectu diuersarum personarum.

DI³VERSORVM diuersum est indicium, *l. inter stipulationem, §. sacra ff. de verbor. oblig. Steph. Grat. Archidia. decis. 31. n. 8. & decis. 42. n. 10.*

AXIOMA LXXV.

Diuinare.

1. *Diuinare verum tenetur.*
2. *Diuinatorium inebellum reijciatur.*

DI¹VINARE nemo tenetur, *l. si pater ff. ad l. Aquil. §. si diuerso*, *vers. si quis diuerso ff. mandati l. apud Celsum*, & ibi Sebast. Nax. *num. 47. ff. de deli. mali excepti. Roman. conf. 191. in fine, vers. diuinare*, & *conf. 195. n. 3. Rimin. iur. conf. 144. num. 198. Card. Tulch. pract. consuet. tom. 2. lit. D. concl. 519. Gozzali. ad reg. 8. Cancel. gloss. 45. §. 1. n. 10.*

Et diuinatorium intellectus teilectus, *l. fin. C. de a. contrahenda empti. Camill. Gallin. de verb. signifi. lib. 5.*

E. 6. 10.

c. 108. 15. vbi m. 16. limitat vt legum contrarietas euitetur, & lib. 6. cap. 6. num. 7. Et ideo diuoluere non debemus in interpretanda testatoris voluntate, Leo Valer. decif. 60. n. 10. lib. 1.

AXIOMA LXXVI.

Dolus.

- 1 Dolus facere praesumitur, qui fecit quod facere non debuit.
- 2 Animus malus, & dolus semper praesumitur in faciente alium prohibitum a lege.
- 3 Dolus facit, qui petit, quod restituere tenetur.
- 4 Dolus vnus non debet alteri nocere.
- 5 Dolus nemini debet patrocinari.
- 6 Dolus vbi non adest, ibi non est delictum poena dignum.
- 7 Dolus praeponderat culpa.
- 8 Dolus cum dolo compensatur.
- 9 Dolus non fit volenti & scienti.

1 **D**OLUS facere praesumitur, qui fecit quod facere non debuit, l. inter qui reperiuntur, ff. de admittit. tutor. l. si procuratorem, §. dolo, ff. mandati, l. dolo, ff. ad legem Falcid. Menoch. conf. 98. n. 30. & de praesumpt. lib. 3. pref. §. 15. num. 10. Fatinae. in praxi crimin. p. 3. §. 89. n. 91. & part. 4. confil. 60. num. 18. vbi addit. lib. 1. Vnde in faciente rem prohibitam a lege semper praesumitur dolus, & malus animus, l. 1. C. de fidei. Passi. confil. 52. num. 33. & conf. 78. num. 16. & latè Mascard. de probat. concl. 495. n. 4. & concl. 531. n. 50. & 102. Fatinae. in praxi crimin. §. 18. num. 71. & §. 80. n. 77. & 78.

2 **D**OLUS facit, qui petit quod restituere tenetur, cap. dolo facit §. 9. de regul. iuris, lib. 6. Duen. reg. 160. Mascard. de probat. concl. 331. n. 81. Menoch. de praesumpt. lib. 3. pref. §. 3. n. 88. Cardos. in praxi Indicum, & Aduocat. verb. dolo, n. 8. Cels. Barga. de dolo lib. 6. reg. 16. per tot. Intelligit quando ipsimet debitor conuenio restitutor facienda esset, secus alteri, gloss. verb. sed alij in l. si fecer. 45. §. Lucius Titius, & ibi Bald. not. 7. Castren. n. 6. ff. soluto matr. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 627. num. 3. & seq. vbi num. 10. limitat quando ex interuento esset restitutio facienda.

4 **D**OLUS vnus non debet alteri nocere, l. legant. in princip. ff. de dolo, Cardin. Tusch. praxi. concul. tom. 2. lib. 2. de concl. §. 81. vbi n. 2. post Castren. conf. 412. Viss. folia. n. 3. lib. 1. subdit, dolum administratoris, vel tutoris nocere domino, & pupillo, quando ex tali dolo sentiantur commodum.

5 **D**OLUS nemini debet patrocinari, l. nec ex dolo, ff. de dolo, l. 1. ff. de transact. l. si qui dolo ff. de rei vendicac. l. pen. in fine ff. de iur. domini, l. si ex dolo ff. de re indic. l. item §. 1. ff. soluto matrimum. cap. audimus, de coluf. deteg. Tiraq. de retrahu. l. 1. §. 1. gloss. §. num. 62. Sord. confil. 5. num. 3. Bellet. dissinfil. clerical. p. 1. tit. de clerico de bitore, §. 2. n. 5. Fatinae. in praxi crimin. p. 1. §. 31. n. 155. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. c. 849. n. 11. & c. 906. n. 12.

6 **D**OLUS vbi non adest, ibi non est delictum poena dignum, Menoch. conf. 18. num. 13. Vnde falsum sine dolo non committitur, Cott. in memor. verb. per iurium, pag. 684. Menoch. de arbit. causa 194. n. 58. & causa 309. Mascard. de probat. concl. 179. n. 12. Decian. in vlt. crimin. lib. 6. cap. 11. num. 14. Campan. in dieret. Iuris Canon rub. 1. c. 2. n. 5. vbi post Menoch.

conf. 121. n. 15. ait, quod non sufficit quilibet dolus, sed ille tantum qui sit in lege expressus, ita vt non sufficiat praesumptus, sed verus dumtaxat requiratur, vt per l. nec exemplum, C. de falsis, tradit Hieron. Gabr. conf. 169. num. 16. & 17. num. 11.

DOLUS praeponderat culpa, l. item si obstitit. §. fin. ff. ad legem Aquil. Card. Tusch. d. tom. 2. lib. 2. concl. 579. num. 1. Intelligit procedere, quando agitur ciuilititer, secus vbi ageretur criminaliter, & ad poenam inferendam, vt per Alexand. conf. 77. Viss. fol. n. 12. lib. 1. quem refert, & sequitur Hieron. Buccaron. de different. inter iudicia ciuilia & crimin. differ. 115. num. 31. Ioan. Bapt. Costa de ratione rata. q. 104. n. 6. pag. 128.

DOLUS cum dolo compensatur, l. viro 40. §. si soluto matrimum. l. si adest, ff. de compensat. l. si duo 36. ff. de dolo, l. quidam Titium ff. si quis emiss. caus. testam. l. si filium, C. de liberali causa, l. quoniam, C. de heret. cap. ult. de heret. Fatinae. fragment. crimin. p. 1. lib. 2. num. 110. Cardos. in praxi Indicum, & Aduocat. verb. delictum, num. 37. Cels. Barga. de dolo lib. 6. reg. 15. vbi regula materiam per 64. numeros examinat. Intelligentes cum ciuilititer de crimine agitur, secus autem si criminaliter, vt per multa iura & Doctores probat Hieron. Buccaron. de different. inter iudicia ciuilia & crimin. differ. 131. n. 1. & 2.

DOLUS non fit volenti & scienti, l. nemo, ff. de 9 regulis iuris, l. cum donationi, C. de transact. Sim. de Praetis conf. 3. num. 10. Cardin. Tusch. d. tom. 2. lib. 2. concl. §. 89. num. 1. vbi num. 2. limitat, quando calliditate fuit sciens seductus, & sollicitus, Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 192. vbi intelligit procedere quando sciens & consensit libere & sponte consentire, secus quando necessitate compellitur, id quod non tantum de compulsionem, vel coactione reali intelligendum est, sed etiam de verbali persuasionem, vt per Cels. Barga. de dolo, lib. 6. reg. 34. num. 13. vbi a principio ampliationes & limitationes regulz ponit.

AXIOMA LXXVII.

Donare.

- 1 Donare est perdere, cum scilicet donatur indigne.
- 2 Donare suum nemo praesumitur.
- 3 Error patius, quam donatio praesumitur.
- 4 Donatio ut euitetur, annis famulor conuella.

DONARE est perdere, l. filium familiam, ff. de donationi. l. cum de indebito, vers. qui non soluit, ff. de probat. l. Sord. de alimentis. tit. 6. quae. 1. num. 4. cum sequentib. & quae. 5. num. 7. cum seq. & confil. 5. num. 72. quod intelligi debet cum donatur indignis. Cancr. de part. 1. cap. 5. num. 64. & cap. 8. num. 109.

DONARE suum nemo praesumitur, l. cum de indebito 25. vers. si veru, ff. de probat. l. Compensat. ff. de oper. libertorum, l. si. C. de noua. Tirac. in l. si vquam, verb. donatione largitus, num. 260. C. de reuocand. donat. Menoch. de arbit. causa 88. Pichard. ad princip. Insit. quibus non est permissum facere tellam. num. 66. Mascard. de probat. concl. 554. num. 1. Sord. de alimentis. tit. 6. quae. 5. num. 7. Flamin. Paris. de resig. nat. benefic. lib. 3. quae. 1. num. 5. Brunet à Sole in locis communib.

communib. *verbo donatio*, num. 15. Ioseph. Sella *Aragon. decif.* 182. num. 6. Mari. Antonin. *var. re solut.* lib. 2. *resol.* 23. num. 11. & 12. Bellet. *disquisit. clerical.* p. 1. *vis de bonis clericorum*, §. 9. num. 7. Fatinnac. *in praxi crimin.* p. 4. decif. 136. in *addit.* lib. C. Flores de Mena *var.* lib. 3. §. 23. num. 90. Oñau. *Glorit. resp.* 1. part. 3. num. 47. in *princip.* Pichard. *ad princ.* Instit. quibus *mod. non est permitt. sat. testam.* num. 66. Stephan. Grat. *discept. forens.* tom. 5. cap. 82. §. 1. n. 17. Ita ut postea error, quàm doctores presumant, ex Malfard. *de probat. cancl.* §. 44. num. 5. & *cancl.* 6. 19. num. 10. & *cancl.* 1171. num. 4. Menoch. *conf.* 1. num. 21. Fiamin. *Paril. d. trall.* lib. 9. *quæst.* 19. num. 3. Ioseph. Sella *d. decif.* 182. num. 3. Benedicte. *Agid. in repet. l. ex hoc iure*, ff. de *testib.* & *iure p. 1. t. cap. 11.* num. 25. Nati. *conf.* 77. num. 16. Roland à Valle *conf.* 11. num. 46. vol. 3. Ruin. *conf.* 155. num. 22. vol. 1. Becc. *conf.* 32. num. 70. Surt. *conf.* 302. num. 14. cum *segg.* Oñau. *Glorit. resp.* 10. num. 111. nouissime Ioseph. Vela *differt.* 21. num. 45. *post princ.* *4 vers. & in dubio.* Et ideo omnis sumitur coniectura, vi donario cuiusvis, l. *eleganter*, §. qui *reprobos*, ff. de *pignorat. act.* l. si *em auctum*, ff. de *solut.* Dec. *conf.* 150. num. 4. Surt. *conf.* 262. num. 73. Carol. Bardel. *conf.* 22. num. 40. quos refert Oñau. *Glorit. resp.* 1. p. 3. num. 47.

AXIOMA LXXVIII.

Dubium.

- 1 Dubia in meliorem partem sunt interpretanda.
- 2 Pars tunc in dubio est eligenda.
- 3 Interpretatio fit contra dantem in dubiis conuentionionum.
- 4 Dubia ab ignorante non distat.

DUBIA in meliorem partem sunt interpretanda, l. cum *credider.* ff. de *furtis*, l. proximi, ff. de *iis qui in testam. delentur*, cap. *estote*, de *regul. iuris*, in *decretalib.* Aldret. de *relig. disciplina* *tenda*, lib. 2. cap. 4. num. 21. Franc. Molin. de *ritu* *nupt.* lib. 1. *comp. ar.* 16. num. 2. Fatinnac. *in praxi crimin.* part. 3. *quæst.* 85. num. 27. cum *segg.* ubi limitat, & de *falsitate*, *quæst.* 187. num. 11. *vers.* *quæro etiam*, ubi hanc conclusionem etiam in hæretis crimine procedere ait, Ioan. Maria Nout. *quæst. forens.* lib. 1. *quæst.* 43. num. 21. Thom. de Thoma. l. in *florib. leg.* *reg.* 445.

In dubiis tunc pars est eligenda, l. si *fuertis*, §. ult. ff. de *rebu. doli.* cap. *interni*, de *honoratib.* cap. *ad audientiam*, de *homicid.* COUTATE, in cap. *alma mater*, part. 1. §. 2. *num.* 3. *casu* 1. & de *honoratib.* part. 2. cap. 4. §. 1. num. 9. NATALE, in *man.* cap. 27. num. 139. ubi intelligit præcipue, quando agitur de salute anime, Emmam. Rodet. *in sum. tom.* 2. cap. 51. num. 6. *conclus.* 4. Valq. 1. 2. *quæst.* 159. art. 6. *diff.* 65. cap. 3. & *diff.* 66. cap. 1. Salas 1. 2. *quæst.* 21. *trall.* 8. *diff.* *unic.* *diff.* 17. num. 51. Sayt. de *conf.* lib. 3. cap. 16. num. 30. *casu* 1. & lib. 6. cap. 3. num. 16. Flores de Mena *var.* lib. 1. *quæst.* 9. num. 18. Sanch. de *matrim.* lib. 2. *diff.* 41. num. 9. Ioan. Maria Nout. *quæst. forens.* lib. 1. *quæst.* 14. num. 12.

In dubiis conuentionionibus contra dantem fit interpretatio, l. *verberibus* 40. ubi Bart. ff. de *passib. & stipulat. ista*, §. *alteri*, *vers.* in *stipulat. istis*, ff. de *verb. obligat.* l. *Labeu scribit*, ff. de *conrat. empt.* l. *quicquid attingende*, ff. de *verbor. obligat.* Menoch. *conf.* 110. num. 36. & *conf.* 179. num. 19. Surt. de August. Barboze Axiom. l. ut.

alimen. tit. 6. *quæst.* 1. num. 26. & *decif.* 322. num. 69. D. Barboza l. si *quis interuene ambigua* 66. num. 28. ff. de *iudic.*

DUBIUS ab ignorante non distat, l. *maxime*, §. *simili*, §. *fin autem missus*, C. de *furtis*, Gam. *Lefit. decif.* 91. num. 1. in *princip.* imò comparantur, ex Surt. *decif.* 265. num. 17. ubi num. 47. & 62. limitat, ubi dubitans tenetur inquirere, & de facili potuit certificari. Franc. Becc. *conf.* 111. num. 11. idem Surt. *decif.* 179. num. 1. 8. & *conf.* 528. num. 43. Decian. *conf.* 59. num. 22. vol. 2. Sfort. Odd. de *restitu.* in *integ.* p. 1. §. 8. art. 9. n. 47. Fatinnac. *fragm. crim.* p. 3. lib. 1. n. 96.

AXIOMA LXXIX.

Duplex.

- 1 Vinculum duplex magis ligat, & difficilius rumpitur.
- 2 Clausula geminata enixam voluntatem magis offendit.
- 3 Geminatio verborum inducit enixam voluntatem legislatorum.
- 4 Si utrumque diffinitum idem, quod ius commune, addit vinculum & magis ligat.
- 5 Limita quando alterum est imperpetuum: aut utrumque per se non adstringit.

DUPLEX funiculus, seu duplex vinculum t magis ligat, & difficilius rumpitur, l. si *non lex*, ff. de *hered. instit.* l. *differtum*, C. qui *testamentum facere poss.* l. pen. §. si *veru*, C. de *adoptio. auth. inagor*, C. *remunera de successioib.* §. *sed hodie*, *vers.* si *veru* *pater*, in *fine*, Instit. de *admonit.* §. *affine autu*, Instit. de *empt.* cap. 1. de *treuga*, & *pae*, Alexand. *conf.* 195. *Assumo*, num. 6. lib. 2. Ruin. *conf.* 73. num. 3. lib. 1. ubi quòd quando concutit duplex funiculus, difficilius est solutio, Anchast. *conf.* 226. num. 4. in *fine*, ubi quòd duplex mendacium, vel delictum magis grauat, & magis operatur, Crauet. *conf.* 346. num. 12. & 13. ubi quòd duplex, seu geminatus dolus, & geminatum delictum grauiorem poenam affert, Cachetan. *decif.* 147. num. 20. & 21. Oldrad. *conf.* 325. num. 4. Surt. de *alimen. tit.* 6. *quæst.* 11. num. 2. & *decif.* 154. num. 9. & *conf.* 61. num. 6. & *conf.* 173. num. 28. & *conf.* 175. num. 19. & *conf.* 329. num. 18. Cald. *Pereira de rebus. empt. conf.* cap. 9. num. 24. Card. Tusch. *prælit. conclus.* tom. 2. lib. D. *conclus.* 810. cum *tribus segg.* & *tom.* 4. lib. C. *concl.* 28. num. 30. 32. cum *segg.* Mari. Antonin. *varior. resolut.* lib. 1. *resol.* 81. num. 3. Gonzal. *ad reg.* 8. *Concellos. gloss.* 33. num. 90. cum *seguentib.* Oñau. *Glorit. resp.* 5. num. 26. Sigisim. Seace. de *iudic.* lib. 2. cap. 9. num. 161. & 1720. Rudent. *conf.* 18. num. 51. Perez de Lara de *amnist.* & *conf.* lib. 2. cap. 3. n. 32. cum *segg.*

Vnde provenit, ut clausula geminata enixam voluntatem magis offendat, secundum Bart. in l. cum *sciunt*, C. de *agricol. & conf.* lib. 11. Dec. *conf.* 51. sub *nom.* 3. & *conf.* 573. num. 8. Roland. *conf.* 110. n. 63. vol. 4. Crauet. *conf.* 34. vol. 1. quia geminatio verborum indicat enixam voluntatem legislatorum, Decian. *conf.* 1. num. 42. & 41. vol. 1. Guait. *prælit.* lib. 1. *quæst.* 17. num. 114. Crauet. *d. conf.* 54. num. 7. Ioseph. Sella *Aragon. decif.* 210. num. 14. Ferret. in *consilium*. *Calatonia. gloss.* num. 123.

Et statutum dispocuit, idem quod ius commune,

ne, addit vinculum, & magis ligat, vt notatur in l. 1. in princip. ff. ad legem Falcid. & in l. 3. §. item ff. de leg. 3. Alderani. Malcatd. de interpret. p. 1. can. 12. num. 17. cum segg. Dec. conf. 49. num. 17. vol. 1. & conf. 51. num. 7. vol. 2. Erideo concurrente duplici prohibitione, statuti scilicet, & testatoris, omo poterit filia agere ad supplementum legitimæ, Cui. de Grassis deris. 2. num. 8. & 9. de censib. Paril. cons. 26. num. 28. lib. 3. & alij plures, quos refert Gonzal: d. gloss. 13. num. 26. Vide infra sub verb. *Geminiano, Axiom. 105.*

- 5 Limita Axioma quando alterum est impertinens. Sord. conf. 31. num. 34. vsq. secundo respondens, & non segg. Limita etiam quando vnumquodque per se non adtingit l. parre iuris ff. vbi l. 1. n. 44. ff. de his qui sunt sui. Sord. consil. 173. num. 113.

AXIOMA LXXX.

Effectus.

- 1 Effectus regularatur à causa, quæ potius attenditur, quam factum.
- 2 Effectus durat durante causa.
- 3 Effectus principaliter semper attenditur, & in omnibus consideratur.
- 4 Effectus attenditur magis quam verba.
- 5 Effectus attenditur, non modus.
- 6 Effectus diuersi non debent occiri ex vna re, eadēque causa.
- 7 Vna & eadem causa diuersis respectibus diuersi, vel etiam contrarij operatur effectus.
- 8 Verbum vnum secundum diuersos effectus habet diuersas significaciones.
- 9 Inducta ad vnum effectum, non debent effectum contrarium operari.

EFFECTVS regularatur à causa, quæ potius attenditur quam factum, vt per Bec. conf. 94. num. 17. vbi quodvis, qui caput mulierem libidinis causa, non dicitur committere furtum, quia non fecit animo furandi, & factum à causa regularatur, Socin. iun. consil. 105. num. 5. & 6. lib. 1. vbi quod sententia, quæ adiudicat ius patrimonii ad beneficium, necessitatio adiudicat ius patronatus, quia presentatio est effectus, & fructus ius patronatus, idem non separantur, Castren. cons. 83. *Præfens casus*, num. 3. vers. nam statum, lib. 2. vbi dicit, quod statum excludens dotatam à successione, intelligitur à successione dotantis, vt effectus suæ causæ commoetur; ergo dos, quæ est effectus exclusionis, causam supponit à qua regularatur, & à successione dantis dotem, Cephal. cons. 181. n. 3. vbi agens de colloco patris, qui fecit expensas gratia fructuum quæ tendorom, quia illas non repetit, ex quo fuor gratia fructuum colligendorum: si igitur habet partem suam fructuum, expensæ, quæ sunt effectus fructuum, regularantur à sua causa, l. 1. in re communi, num. 108. ff. de legat. 3. vbi quod causa non potest esse sine effectu, ne inducatur frustratio, Corn. in l. adiuuendi, num. 4. de iur. iur. Crauei. conf. 201. num. 25.

- 2 EFFECTVS durat durante causa, l. semper, §. negotiorum, ff. de iure iurum. Tiraq. in tral. *Cessante causa*, p. 1. n. 17. Sord. consil. 302. n. 5.

3 EFFECTVS principaliter semper attenditur, & in omnibus consideratur, l. commensu, ff. de verb. obligat. l. 2. C. de alienat. pop. pro. Oltard. conf. 130.

num. 5. Cardin. Tusch. dist. 106. l. 1. E. consil. 42. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 45. §. 3. num. 5. & gloss. 13. num. 1. cum segg. Menoch. conf. 708. num. 15. Sord. consil. 380. num. 34. Ioan. Maria Nouat. *quæsi. forens. lib. 1. quæsi. 9. num. 14.* Oltard. Glor. resp. 1. p. 1. num. 118. vbi quod effectus rei spectandus est; ille verò contingens præter intentionem agentis non consideratur, l. qui finem, l. si putat, ff. ad leg. Aquil. l. 2. in fin. ff. de condit. & demonst. Vide dici solet, *Quicquid agens hominē, intente indicat omnes*, l. 1. vbi gloss. & Doctores ff. ad legem Cornel. de sicar.

EFFECTVS attenditur magis quam verba, cap. in iurum, de finem. Aym. consil. 59. num. 1. vers. nec attenditur, & conf. 214. in princip. Federic. de Senis consil. 198. *Casus talis est*, vers. item gloss. Roman. consil. 305. in princip. Alexand. consil. 107. *Perfessus verbum*, lib. 3. Hieronym. Gabr. conf. 69. in princip. lib. 1. Socin. l. eo. consil. 56. num. 6. vol. 1. Sord. consil. 3. num. 26. cum segg. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 55. post num. 12. vers. & idē, in ob. impress. Mari. Antonin. *variar. resolu. lib. 1. resp. 1.* num. 7. Cardin. Tusch. l. 1. E. consil. 50. per totum, vbi num. 8. post Rip. in l. 1. in princip. num. 57. ff. si certum petatur, restringit vt non procedat, quando effectus est dubius, & verba sunt clara, quia tunc attenduntur verba, & conclus. 56. firmat effectum magis attendi, quàm notatam rei, Oltard. Glor. resp. 1. p. 1. num. 181.

EFFECTVS attenditur, non modus, l. 3. vbi Bald. C. de insti. & subli. Cardin. Tusch. d. tom. 5. lib. 1. E. consil. 51. per totum, vbi num. 2. subdit, quod in tantum attenditur effectus, vt valeat adus celebratus tempore prohibito, si effectus confectus in tempus premittitur, & citat Oltard. consil. 257. num. 4. vers. effectus, Federic. de Senis consil. 244. vers. quia.

EFFECTVS diuersi non debent occiri ex vna re, eadēque causa, l. memineris, C. vnde vi, l. quod Labeo, vbi Bart. ff. de compen. l. qui hominem, §. fin. ff. de solut. l. eum qui ades ff. de vscapion. Tiraquell. in l. si vnuquem, verb. *deuotione largimur*, num. 286. vers. *seruati ratio*, Catd. Tusch. d. tom. 5. lib. 1. E. consil. 54. num. 1.

Diuersi tamen respectibus vna, & eadem causa 7 diuersos, vel etiam contrarios operatur effectus, l. si finis, §. Iulianum, ff. de damno infecto, Oltard. conf. 263. num. 6. vers. *neque novam*, vbi quod probatio eadem potest quoad vnum effectum esse sufficiens, quoad alium levis, Tiraq. de nobilit. cap. 28. num. 11. cum segg. vbi quod potest quis esse superior, & inferior alio, diuersis respectibus, & de rurali sign. §. 1. gloss. 18. num. 23. & 24. vbi quod contraria cumulantur in eadem persona diuersis respectibus, & num. 71. & seg. subdit, quod vnum verbum se- 8 cundum diuersos effectus habet diuersas significaciones.

EFFECTVS contrarium operari non debent 9 ad vnum effectum inducta, l. legata inuoluit, ff. de legat. 1. l. legata inuoluit ff. de adiuuend. legat. Fulas. de iustit. q. 245. num. 39. in princip.

AXIOMA LXXXI.

Emergens.

- 1 Ea quæ de nouo emergunt, non indigent auxilio.
- 2 Alterius noui noua conuenit auxilio preparari.

- 3 A constitutionibus, quæ tendunt ad noxam, ex superuenienti causa recedere licet.
- 4 Privilegium si tendit ad iniquum, vel incipit esse damnosum, non est observandum.
- 5 Probatio super emergenti de nouo, etiam post publicatas attestaciones admittitur.
- 6 Recusationis exceptio ex causa de nouo emergenti, post litem conclusam allegari potest.

EMERGENSI nouum nouo indiget auxilio, & in rebus nouis nouum est remedium & consilium suggerendum, l. i. in princip. ff. de ventris insinuatione. l. de acuto. §. ex causa. ff. de interrog. alion. l. si iure, ff. de rei vendit. l. iure decedens. ff. de insur. testam. L. ratione. ff. de seru. cap. fin. de in integr. restitut. minor. Pett. de Anehar. conf. 84. Dominica Azalia. num. 5. Roman. l. si verò, §. de viro, num. 33. ff. solute matrim. Roland. à Valle. conf. 1. m. 159. cum segg. lib. 2. Ctauer. conf. 264. n. 5. & 6. vbi ponit plura exempla. Thom. de Thumaflet. in floribus decif. reg. 248. vbi intelligit, quando accidentaliter, & inopinatus aliquid nouum emergit. Sord. conf. 418. num. 9. Catdin. Tusch. praxie. conclusum. 3. lib. E. concl. 143. per totam. Anton. Monach. Lucensi decif. 21. num. 32. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. num. 97. Octau. Glorif. resp. 1. part. 3. n. 22. Noua enim res nouum consilium capit. Anch. conf. 204. Pundum vni. num. 12. & nouis motibus noua conuenit antidota præparari. cap. ceterum, de iuram. edam. Thefaur. Fedem decif. 339. num. 11. cum segg.

3 Amplia Axioma in constitutionibus, quæ tendunt ad noxam, nam ex superueniente causa ab eis recedere licet. Ctauer. d. conf. 264. n. 5. Anchast. d. conf. 84. n. 4. Roland. à Valle. d. conf. 1. m. 159. lib. 2. & in pactis. Anch. d. n. 4. & de omni promissione, etiam de non offendendo. Ctauer. d. conf. 264. n. 4. §. 6. vbi etiam in locatione, in legibus, & statutis, item & in testamentis. Anch. d. conf. 84. n. 4. & 5. Roland. à Valle. d. conf. 1. num. 159. Ctauer. d. conf. 264. n. 5. quidem dicunt in iuramento.

4 Amplia secundò in privilegio, vt pet Anchast. d. conf. 84. n. 4. §. 5. Ctauer. d. conf. 164. num. 5. Roland. à Valle. d. conf. 1. num. 161. & segg. nam li tendit ad iniquum, vel incipit esse damnosum, non est observandum. Roland. d. conf. 1. num. 158. & 160. lib. 2. Menoch. conf. 150. num. 27. Bardet. conf. 21. num. 10. Cæf. Barz. decif. 118. num. 7. Octau. Glorif. resp. 1. p. 3. num. 191.

5 Amplia tertio in materia probationum. nam licet post publicatas attestaciones & didicta testificata non admittatur noua probatio, tamen super emergenti de nouo bene admittitur. Chron. 2. de testib. Signorol. conf. 243. num. 8. & 7. Mascard. de probat. concl. 118. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 46. num. 6. Catd. Tusch. d. concl. 145. num. 20. Stephan. Gratian. discipul. forens. cap. 158. Bernard. Graue. ad prax. Camera Imper. lib. 1. concl. 128. Mendez à Castro in praxi Legif. lib. 3. cap. 19. num. 12. Amat. Rodetie. in praxi. cap. 8. num. 7.

6 Amplia quartò in materia recusationis; nam licet exceptio suspensionis allegari non possit post litem conclusam, l. apertissimi, C. de indic. cap. pastoralis, de except. tamen ex causa de nouo emergenti bene potest, secundum Mascard. de probat. concl. 95. n. 15. Bernard. Mascard. in praxi circa c. nulli Neapol. p. 2. gloss. competens. num. 5. Amat. Rodet. in praxi. cap. 10. num. 70. Stephan. Gratian. discipul. forens. cap. 100. num. 12. vbi ampliat etiam post conclusionem in causa, dammodo causa recusationis habuerit ortum post conclusionem, & num. 3. l. sub Auguf. Barbos. Axiom. iur.

dit, quod super hoc defectum est iuramentum ab ipso recusato.

AXIOMA LXXXII.

ERROR.

- 1 Consensum excludit error.
- 2 Errans nullus est consensus.
- 3 Errans non dicitur fateri, nec amittere rem suam.
- 4 Error in facto proprius non potest allegari.
- 5 Iuris error neminem excusat.
- 6 Error iuris excusat quando erratur in articulo iuris dubio.
- 7 Errorem corrigens non dicitur quicquam de nouo facere, sed iam factum declarare.
- 8 Nominis error non vitiat dispositionem, si constat de intensione seu corpore.

ERRORE excludit consensum, l. si per errorem, ff. de iurif. lib. 1. omnium iudic. l. si procurator ff. de acquir. rer. dom. l. iure iudic. C. de iur. ignor. Patil. conf. 150. num. 22. vol. 4. Thom. de Thonaflet. in floribus legum. reg. 198. Bettazol. de clausul. instrument. claus. 1. §. 1. n. 3. Rot. decif. 124. n. 4. apud Farin. p. 1. recent. Catdin. Seraphin. decif. 1590. num. 1. Sord. conf. 18. num. 122. Anton. Monach. Lucen. decif. 59. num. 10. Mar. Antonin. variat. resolut. lib. 1. resolut. 2. v. m. 6. Cæf. Bargal. de delo lib. 2. c. de delo vera, & de delo præsumps. diuis. 1. n. 47. Sigism. Scaccia de commerc. & cambi. §. 1. §. 7. p. 2. ampl. 19. num. 77. Carol. de Gtall. de except. ad stat. excludens omnes exceptiones, except. 8. num. 1. Steph. Grat. discipul. forens. cap. 988. n. 6. Duran. Rea decif. 50. n. 19. Et errans nullus est consensus, & voluntas, Alex. in l. quidam consuebant, num. 4. §. de re iud. Patil. conf. 72. num. 60. & conf. 31. num. 36. vol. 1. & conf. 12. num. 98. vol. 1. Socin. iur. conf. 5. n. 28. vol. 2. Roland. conf. 32. num. 70. vol. 4. Menoch. h. conf. 279. num. 20. & conf. 296. num. 36. & conf. 857. num. 13. & de præsumps. lib. 1. præsumps. 19. num. 9. Sord. conf. 102. num. 10. & decif. 14. num. 10. Bald. conf. 2. num. 5. l. i. enim error contentum abesse facit ab actu, in quo nihil iuramentum operatur. Ruin. conf. 127. num. 13. & 30. & conf. 137. num. 12. vol. 3. Roland. conf. 13. num. 22. vol. 1. Vnde qui errat non dicitur fateri, l. non facit, ff. de confess. & errantem non amittere rem suam probat, d. l. si procurator 35. ff. de acquirere rerum dom. Tiraq. de reuoc. lign. §. 2. gloss. 2. num. 20. Menoch. conf. 162. n. 28. cum segg.

ERRORE in facto proptio non potest allegari, & non releuat ad luctum captandum, secus ad damnum evitandum, vt pet Dyn. conf. 11. Quallio talis est, num. 3. v. p. praxier. Alex. conf. 169. in causa, num. 4. cum segg. lib. 3. Brunor. à Sole in locis communib. ver. error. num. 5. Cardof. in praxi iudicem. ead. ver. num. 2. Catdin. Tusch. num. 3. lib. E. concl. 316. num. 5. & concl. 317. à princip. Ioseph. Sella Stragen decif. 138. num. 16. Mar. Antonin. var. resolut. lib. 3. resolut. 21. num. 4. Quotum aliqui, præcipue Brunor. à Sole, & Ioseph. Sella errorem in facto proprio excusare scripturunt, siue tractetur de damno vitando, siue de lucto captando. Limita quando error in luctum culpam non eadit, quia tunc etiam in facto proptio excusat. Barr. in l. non facit 3. num. 7. ff. de confess. Stephan. Gratian. discipul. forens. cap. 946. num. 57.

ERRORE iuris neminem excusat, l. ap. alleg. 13. in princip. Fedetic. de Seuis conf. 111. Amice. num. 2. v. v. f.

quero secundo, ubi quidda Cletici noo exultantur ignorantia Iuris, quia peritiores consulete debebant. *Craet. conf. 348. num. 9. & conf. 699. num. 25. Alexand. conf. 100. Super primo, num. 7. vers. nec dicatur, lib. 7. Roman. conf. 330. Circa primum in fine, Card. Tufch. d. rem. 3. lit. E. concl. 320. a princip. D. Barbol. in prelat. l. si mori, a num. 1. ff. solus marit. ubi quod error Iuris noo excusat, nisi constet consuluisse peritiores.*

6 Verum quando etatur in articulo Iuris dubio & perplexo, tunc error Iuris excusat, Anchar. *conf. 324. Pulchram in princ. Ioan. de Imola conf. 98. n. 15. Socin. consil. 47. num. 10. vers. tamen quando est error, Mazon. conf. 109. a num. 32. Curt. iun. conf. 28. in causa verente, n. 8. & conf. 6. num. 11. Rot. in Paduana Priuatus 1. Decembr. 1614. coram Reuendo D. meo Pirouano, impressa per Farinac. decis. 608. num. 14. p. 1. recent. ac proinde potest bonam fidem producere, Con. de sponfali p. 2. cap. 8. §. 1. n. 9. Pinel. in l. 1. C. de rescind. vendit. p. 2. cap. 4. num. 40. Ioan. Gac. de nobilit. in initio, l. 17. Flaminio. Paul. de res. quib. benefice. lib. 11. §. 3. n. 64.*

7 ERROR EM confitenti non dicitur quicquam de nouo facere, sed iam factum declarare, vt per *Lheredes palam ff. de testam. tradunt Felin. in cap. qualiter & quando, l. 1. num. 17. vers. fecit de accusat. & in cap. 1. num. 16. vers. & pulchri de libelli oblat. Btunot. de Solc in locis communib. verb. error, num. 7. Rot. in Tuderina de iur. 17. January 1606. coram Patriarcha Mantuano, impressa per Farinac. decis. 138. num. 2. p. 2. recent.*

8 ERROR nominis non vitiat dispositionem, si constat de intentione, seu corpore, l. si quis in fundi vocabulo, ff. de legat. 1. l. si me in vacuum §. 4. in princip. ff. de acquir. posses. Barth. conf. 179. Maritum. n. 2. lib. 1. Gemin. conf. 31. num. 3. vers. fecit de sic, quod duplicatur *conf. 119. ubi ampliat, etiam si erretur in qualitate extrinseca, seu demonstratione, Alex. conf. 318. Visca, cap. 7. ubi extendit, licet etatur in pronomine, seu cognomine, Rebuff. in praxi. p. 3. signatura, verb. denominationum, Aloy. Ricc. in collect. decis. p. 3. coll. 1496. Duen. reg. 236. Azured. l. 13. num. 10. cum sponf. tit. 13. lib. 4. nona Recop. Cardos. in praxi Iudicium, & Aduocat. verb. error, num. 4. Card. Tufch. d. rem. 3. lit. E. concl. 324. Rot. in Salamantina Archiepiscopatu, 1. July 1615. coram Martino Andrea, impressa per Farinac. decis. 687. num. 3. p. 1. recent. & apud Mantice. decis. 118. n. 4. ubi quod error lo iurisdictione Sancti non officit veritati.*

AXIOMA LXXXIII.

Erubescere.

- 1 Erubescimus cum sine lege loquimur, communis scilicet, vel municipalis.
- 2 Equitatem ad distinctiones producere non est licitum ex proprio capite.
- 3 Rationem naturalem sufficit allegare quando non extat lex certa, vel similis, qua decidat causam.
- 4 Doctor scribens in iure ad instantiam partis, debet allegare leges, & iura.

ERUBESCIMVS cum sine lege loquimur, J. It. l. eam. C. de collation. nob. de rion. & sponf. §. confiderimus, collat. 1. Extrin. exco. ab Ioan. XXI. col. 13. de prebend. Euetard. in epist. leg. alib. loco 64. Bald.

conf. 337. Et premittitur circa su. vers. in contrarium, lib. 3. ubi intelligit eum loquimur sine lege communi, vel municipalis, quia sufficit alteram allegare, & conf. 37. Super primo quasto, num. 2. vers. si licet, lib. 4. ubi quod non est licitum ex proprio capite aequitas, item ad distinctiones producere, sed procedendum est per viam iustitiam, videlicet per textus legum, & conf. 338. Secundum ea, vers. quia erubescimus, lib. 3. & conf. 433. in princip. vers. item non possunt, lib. 3. ubi quod procedit, quando loquimur sine lege, sine statu, & sine consuetudine, Abb. conf. 20. col. 2. vers. & primo premittit, lib. 2. ubi quod sufficit allegare rationem naturalem, quando non extat lex certa, vel similis, qua decidat causam, Thom. de Thomast. in scribis legum. reg. 109. Surd. conf. 158. num. 13. & conf. 308. num. 3. & conf. 374. num. 11. Monet. in tract. de opione causa. cap. 3. num. 2. Franc. Molin. de rion. sup. lib. 3. quasto 39. num. 2. Card. Tufch. rem. 3. lit. E. concl. 331. per totam, ubi num. 7. post Abb. conf. 11. in princ. lib. 2. subdit, quod Doctor scribens iure ad instantiam partis, debet allegare leges, & iura: sed quando scribit, vel consultor datur iudicibus, non tenetur allegare leges, neque iura.

AXIOMA LXXXIV.

Euentus.

- 1 Euentus possessor formatur a titulo primordiali.
- 2 Euentus mali & similis non sunt habendi in consideratione.
- 3 Euentus alicuius rei frustra spectatur, cuius effectus nihil operatur.

EVENTVS posterior formatur a titulo primordiali, seu a primordio tituli in postquam formatos euentus, l. 1. C. de liberis pateris. l. vnic. vers. nulla, & ibi gloss. verb. primordium, C. de impu. l. iura. de script. lib. 10. Petr. de Anchar. conf. 4. in princ. num. 3. & consil. 137. in princ. Surd. conf. 2. n. 12. & consil. 459. num. 14. Fetter. in consiliis. Carolo. gloss. l. num. 11. Cardin. Tufch. rem. 3. lit. E. concl. 346. & tem. 7. lit. S. concl. 716. n. 3. Rota decis. 456. num. 3. apud Farinac. p. 1. recent. Pyrrh. Maur. de solut. c. 8. n. 3.

EVENTVS mali, & similis non sunt habendi in consideratione, l. si quis ab alio, ff. de re iudic. ubi Rip. n. 7. limitans ad praecauendum, l. al. in l. inter stipulantes, §. sacrum in notab. 9. num. 14. ff. de verb. obligat. ubi quod ad odium, & damnum non consideratur, & ibi Batt. n. 7. in fine, limitat axioma fauore libertatis, dotis, p. ca. & sic Bald. conf. 182. Locata finit, num. 4. vers. non enim debet considerari, lib. 1. ubi quod euentus etiam mali & similis sunt habendi in consideratione ad exclusionem lucri, quando lucretur ipsum super futuro bono euentu, & prospero fundatur. Steph. Grat. dist. forens. tom. 3. c. 917. n. 10. ubi Axioma procedit praecipue notat, quando praeter notatam occurrunt, ex Colder. conf. 24. n. 11. ad med. & Olasch. decis. 95. num. 41.

EVENTVS alicuius rei frustra spectatur, cuius effectus nihil operatur, l. aliquando, §. fin. ff. ad Velleian. l. si quis ita scripserit, ff. de hered. instit. l. cum heres, §. 1. ff. de acquir. hered. l. non videtur ff. de iudic. l. fin. C. qui admittit l. ad probationem. C. de probat. c. cum conuincat, de officio deleg. Surd. decis. 84. num. 8. Frauc. Molin. de rion. sup. lib. 1. compar. l. 1. n. 17. Matfil. conf. 51. Licit. n. dum. num. 17. Card. Tufch. rem. 4. lit. F. concl. 520. num. 1.

Axioma LXXXV.

Exceptio.

- 1 Agere qui potest, multo magis potest excipere.
- 2 Actionem qui habet, ut aliqui consequatur, multo magis habet exceptionem, ut liberetur.
- 3 Exceptio repellit eundem, quem de iure tenet alia.
- 4 Exceptio firmat regulam in contrarium.
- 5 Casus exceptum non firmat regulam in contrarium, ubi alia interpretatio dicitur potest.
- 6 Exceptio debet esse de regula.
- 7 Exceptio declarat regulam, sed tamen non ampliat, nec comprehendit ea, quae non sunt de genere regulae.
- 8 Exceptio ubi non reperitur posita, non est à regula recedendum.
- 9 Facere non videtur excipimus ea quae in exceptione includuntur. Intelligi quoad fundandam intentionem aliorum, ut num. 10.

EXCEPTIO facilius est quam actio, & ideo regulariter qui potest agere, multo magis potest excipere, l. ff. de superficie cap. cum inter de except. cap. qui ad agendum, de regula iuris, in 6. Fedet. de Senis conf. 90. num. 3. vers. dicit, Alexand. conf. 62. In causa, num. 6. & 7. lib. 7. Palat. in repet. cap. per veritas, de donat. inter virum & uxorem, §. 8. nota 2. Surt. conf. 177. num. 45. Card. Tusch. praele. comel. sum. §. lit. E. comel. 174. per totum. Sigisf. Scacc. de iudic. lib. 2. cap. 2. num. 111. & de comere. & caus. §. 7. gloss. §. num. 98. Unde qui habet actionem, ut aliquid consequatur, multo magis habet exceptionem, ut liberetur, Fulgof. conf. 186. P. determinatione, col. pen. vers. postremo, Alexand. conf. 47. Visi instrumentum, in fine, lib. 3. Et qui damus actionem, multo fortius exceptionem, Lionien. §. cui damus, ff. de regul. iuris, Roman. conf. 474. In casu proposito, & quem de emptione tenet actio, multo magis agentem repellit exceptio, l. vendicantem, C. de emptione. Caliren. conf. 352. Pro fundamento, col. fia. lib. 1. quia multa conceduntur excipiendo, quae non conceduntur agendo, Angel. Actin. conf. 51. Visi supra dicta, in fine, vers. quia multa, ob idque prohibuit petere, non prohibetur retinere & excipere, Decian. conf. 333. num. 3. Roin. conf. 163. in fine, lib. 2. Decian. conf. 64. num. 57. lib. 3. & conf. 94. in fine, lib. 2.

EXCEPTIO repellit eundem, quem de iure tenet actio, l. vendicantem, cum seq. ff. de except. l. exceptione deli. ff. de actione. Angel. Actin. conf. 50. Visi alia, num. 59. & seq. & num. 45. Caliren. conf. 166. Visi alia, num. 3. lib. 2. & conf. 173. Ad primum, n. 3. vers. ad secundum, col. lib. 2. Dec. conf. 86. Visi puncta, col. 2. vers. quod quia, Roman. conf. 457. Circa propositum, col. pen. in princip. vers. secundo quia, Alex. conf. 1. Visi processu, in princip. lib. 3. Tirac. de retrat. §. 1. gloss. §. num. 13. Boet. decif. 14. num. 13. Negozant. de pignori. p. 3. numer. 1. num. 33. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 1. num. 10. & 18. Anton. Gom. l. 50. Tauri. num. 73. Gam. Lastan. decif. 67. Pottol. de consuet. & fideicom. cap. 22. num. 18. Cardin. Tusch. dictum §. lit. E. concl. 375. D. Barbof. in l. 1. p. 5. num. 10. solus matrimon. Surt. conf. 117. num. 24. & conf. 577. num. 12. & decif. 177. num. 8. Vincent. Caroc. sing. 71. ubi limitat in casu l. fia. C. de emul.

EXCEPTIO firmat regulam in contrarium, l. quosdam, §. de iure ff. de fundo insti. gl. in rub. de regulis

iuris, in 6. ubi Dyn. Bart. in l. 1. in fine, ubi Dec. num. 10. & Cognol. num. 31. & 34. ff. de off. tit. Euerard. in notis legal. loco 3. Dec. in cap. cum dilecti, num. 6. & 7. de confirm. vili. ubi ait quod expositio licet sit de regula, non tamen ampliat regulam, Rom. conf. 82. num. 3. & conf. 100. num. 2. & conf. 99. in princip. & conf. 337. num. 8. ubi apostil. in verb. exceptum, & conf. 461. vers. refragatur, ubi ait hoc non procedere, quando non est verisimile, Ioann. de Anan. conf. 69. in fine, Bald. conf. 131. Casus est talis, vers. super secundum, lib. 1. & conf. 119. Verba dicunt, in princip. vers. secundum quia, col. lib. 1. ubi quod conductor excipiens nolle teneri pro vno casu fortuito, videtur se obligare ad alios casus fortuitos sub eodem exceptum, & conf. 331. Quidam, lib. 5. ubi intelligit Axioma, quando alias non esset facta inclusio, vel exclusio tacita, vel expressa circa non exceptum, Alex. conf. 107. In causa & lites, n. 1. lib. 1. & conf. 125. Visi tunc, num. 4. & 5. lib. 2. ubi ampliat in concessione legati facta, quia exceptio declarat, & firmat regulam in non exceptis, & conf. 7. In consultatione, num. 8. vers. quoniam probatur, lib. 5. ubi ampliat in legibus feudibus, & materia feudali, & conf. 186. Zacharias, in fine, lib. 6. ubi quod firmat regulam in contrarium, sed non ampliat, Assid. decif. 41. num. 2. Menoch. conf. 141. num. 17. & conf. 609. num. 9. Flamin. de resignat. benefic. lib. 3. quest. 6. num. 186. Card. Tusch. d. sum. §. lit. E. concl. 422. per totum, Orlan. Glotit. resp. 12. num. 111. Cardin. Seraphin. decif. 980. num. 7. Rot. decif. 144. num. 9. apud E. arin. p. 1. recent. Robles de Salzedo de repr. lib. 2. cap. 16. num. 21. me citato in hoc loco Ioseph. Vela differt. ferens differt. 2. num. 40.

Limina Axioma, ubi alia interpretatio dati potest, quia tunc casus exceptus non firmat regulam in contrarium, Federic. de Senis conf. 213. col. pen. num. 3. vers. non obstat, ubi quod Papa volens omnes teneri solvere decimas, si excipit centum Ordinem, non propterea videtur velle omnes alios exemptos teneri, nisi expressis dixerit, quia talis exceptio potest operari concessionem exceptionis Ordini exceptuato. Sic etiam non procedit Axioma, quando aliquid excipitur considerato effectu eius quod excipitur, quia tunc omnia sunt exceptuata, quae habent eundem effectum, Caliren. conf. 91. In causa appellationis, num. 9. & 10. lib. 1. ubi quod statutum, quod fiat compromissum exceptis instrumentis quantitatigatis, non includit instrumenta non quantitatigata quando habent executionem paratam, pro ut quantitatigata, quia statutum consideravit effectum quantitatigata, non ipsam quantitatigam; nam casus similes exceptuatis censentur excepti, etiam si exceptioni sit adiuncta, Alex. conf. 130. In causa, num. 6. lib. 4. ubi quod non continentur casus similes per extensionem sub exceptione, sed comprehensi dicantur.

EXCEPTIO debet esse de regula, l. non quod liquidis, §. fin. ff. de pen. leg. Caliren. conf. 70. Propter hanc, num. 1. lib. 1. ubi ait, quod si exceptio non esset de regula, diceretur detestoria, Gemin. conf. 65. num. 8. vers. non ex quo hic excipit, ubi quod casus exceptus à dispositione generali, declarat dispositionem loqui de illa materia, Bald. conf. 401. Super alia, num. 1. vers. secundo queritur, lib. 1. ubi quod testifingit, seu declarat regulam debere intelligi de materia exceptionis, Gonzal. ad reg. 8. Cancrill. gloss. 13. num. 77. & gloss. 14. num. 35. & gloss. 51. num. 2. Surt. conf. 132. num. 49. & conf. 162. num. 47. & conf. 401. num. 21. & conf. 527. num. 6. & 7. decif. 154. num. 13. Unde si procurator generaliter constitutus ad omnes cau-

fas, excepta causa restitutionis in integrum, dicitur constitutus in omnibus aliis causis requiritibus speciale mandatum, ex quo exceptio est de iis, quae requirunt speciale mandatum, Imol. in l. fin. col. 12. ff. quia & a quo appellatur, Alex. & Is. in l. fin. ff. quod quisque iure, Gemm. in cap. qui ad agendum, §. 1. de procurator. lib. 6. quos refert Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E, concl. 425. num. 6. Robles de Salzedo d. lib. 2. cap. 14. num. 18.

7. EXCEPTIO declarat regulam, sed tamen non ampliat, ut comprehendat ea, quae non sunt de genere regulae, Roman. conf. 498. in fine, & conf. 107. col. 2. vers. quod autem cessat, ubi quod exceptio deducit ad certum, & declarat regulam generalem, & conf. 179. num. 13. vers. veritas tamen, Bald. conf. 131. 1. Casus talis est, vers. super secundo, lib. 1. Cuman. conf. 58. num. 3. vers. non obstat secundum, Alex. conf. 28. Vbi, num. 11. vers. non obstat, lib. 1. & conf. 59. num. 9. vers. nec ad hoc obstat, eod. lib. 1. & conf. 186. Zacharias, in fin. lib. 6. Surd. conf. 332. num. 12. & dec. 100. num. 9. ubi limitat, quando exceptio esset inutilis, quia tunc ampliat regulam, Socin. conf. 47. num. 2. & 3. vers. sed contra, lib. 1. ubi quod in venditione certorum bonorum propriorum, exceptio polatio, non includitur bona communia, quia licet exceptio firmet regulam in contrarium, tamen non ampliat, Azeved. conf. 8. Absolut. per totum, & praecipue num. 3. & 4. ubi declarat dicens quod exceptio expressa, quae tacite inerat, non extendit villo modo regulam ad ea, quae non sunt de regula; quia expressio eorum, quae tacite inest, nihil operatur; si verò est expressio, quae tacite non inerat, exceptio licet firmet regulam in non exceptis, nonquam firmat extendendo ad ea, de quibus disponens erat incapax, vel inhabilis; & rationem adducit num. 7. vers. nec obstat, quia exceptio non ampliat regulam, ut comprehendat ea, quae sine exceptione non comprehenderet ex proprietate sermonis, siue ex mente, refert Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E, concl. 424. num. 4. Sanch. in praepar. Decal. lib. 2. cap. 27. num. 17. col. 3. in fin. ad 5. Mieres de malis. in l. adit. p. 1. q. 11. num. 12. Surd. dec. 124. num. 17.

8. EXCEPTIO non in repetit posita, non est regula recedendum, l. in praerogativa, §. vlt. ff. de praerogativa. l. diffinitionem, C. de divori. l. item, C. de callianis. Flamin. Pat. de responsis lib. 3. q. 7. num. 45.

9. EXCEPTIO non videtur fateri ea quae in exceptione includuntur, cap. cum venerabili, de except. Alexand. conf. 33. In causa, & l. in princip. vers. nec ad hoc obstat, lib. 1. ubi quod exceptio huiusmodi non est confessio, nec negatio, sed est medium inter negare, & confiteri, prout in tacente, & conf. 49. num. 9. cum segg. lib. 7. ubi quod libellans, & recipiens, vel replicans illud, quod pars aduersa asserit illud impugnando, non dicitur fateri, additque quod is, qui dicit sententiam non recte latam esse impugnando, non fateretur esse latam, per l. Gallus, §. fessum, ubi gloss. in verb. recte, ff. de liberis, & posthum. quae exponit recte, id est, nullo modo, Surd. dec. 124. num. 5. Card. Tusch. tom. 3. lit. E, concl. 437. Mari. Ant. var. resolu. lib. 2. res. 50. num. 3. Alex. Treutacing. var. resolu. lib. 2. tit. de except. num. 3.

10. Intellige Axioma procedere quoad fundandam inuentionem actus, l. non vique ff. de except. cap. exceptiorem, de regulis iuris, lib. 6. Cou. var. lib. 1. cap. 11. num. 2. vers. eodem iure, Anton. Gom. var. tom. 3. c. 11. num. 16. Cachetaz. Pedem. dec. 178. n. 9. Franc. Milanen. Sicilia dec. 1. num. 46. lib. 2. Bellon. Gemen. dec. 38. num. 8. & dec. 91. num. 1. Petr. Gregor. 579.

cap. iuris lib. 21. cap. 17. num. 3. Cardos. in praxi iudicium, & Advocat. verb. exceptio, num. 6. Stephan. Gratian. Marchia dec. 19. num. 19.

AXIOMA LXXXVI.

Exempla.

1. Exempla declarant regulam & aperiunt.
2. Exempla non restringunt regulam.
3. Exempla non est iudicandum, sed legibus, quando legibus constat quid veritas est contra exempla.

EXEMPLA declarant regulam & aperiunt, l. prater, alius latissimus, §. quoniam, ff. de collat. ben. iei, quod dico exempla vt manifestum sunt, Oldrad. conf. 244. numer. 14. vers. quoniam, & vltimo, Bald. conf. 358. Nulla mulier, tom. 4. vers. sed quid est, lib. 1. ubi quod exempla sicut digitus rem ostendunt, & tactui quodammodo subiacent, Card. Tusch. tom. 3. lit. E, concl. 348. per totum.

EXEMPLA non restringunt regulam, l. de omni infelli stipulatio, ff. de damno inf. l. pr. §. vlt. ff. de iuris & facti ignor. l. 2. §. quod vulgo, ff. de vi, & vi arm. l. si oportet, §. oportet, ff. de excusat. eam. Roman. conf. 195. Damna parit, num. 6. vers. est enim necessitas, Tiraz. in l. si vnaquis, verb. liberu, num. 37. C. de reuocand. donat. Molin. de primog. lib. 2. cap. 8. num. 4. Surd. conf. 308. num. 10. Card. Tusch. d. tom. lit. E, concl. 347. per totum, Flamin. Pat. de confidens, §. 9. num. 75. & quest. 17. num. 68. & quest. 31. num. 2. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 363. num. 73. Vnde dici solet quod exempla non excludunt similia, §. bullens, l. esset, de gradib. Crauet. conf. 344. num. 15. Azeved. l. 4. num. 24. tit. 10. lib. 8. non recipit.

EXEMPLA non est iudicandum, sed legibus, l. si licet, ff. de offic. Presid. l. nemo, C. de fin. & interloc. cap. 1. de polluat. Prelat. Socin. reg. 8. Thom. de Thomalet, in floribus legum, reg. 110. ait procedere malis exemplis, & in practica erronea iudicio, Capol. conf. 13. Statutum, col. 3. ubi dicit habere locum, quando res in contrarium est certa, non verò in casu dubio, Alexand. conf. 150. In causa, num. 7. lib. 6. ubi intelligit quando legibus constat, quod veritas est contra exemplum, Menoch. conf. 996. n. 17. vol. 10. Surd. conf. 34. num. 12. Anton. Menoch. Florent. dec. 51. num. 93. & 94. Ludot. Rodolphin. concl. 10. pag. 153. Card. Tusch. tom. 3. lit. E, concl. 349. per totum.

AXIOMA LXXXVII.

Exitus.

EXITVS aia probat, l. quidem, ff. de rebus dub. l. cum Syllianus, C. de his quibus vt indig. l. non nouum, in fine, C. de indic. l. si mater, vbi Bald. C. ut de sum. defuncti, cap. quomodo 11. quest. 3. cap. quod autem 21. quest. 2. Tiraz. de vtriusq. lig. ad finem tit. num. 23. Surd. dec. 188. num. 8. & conf. 181. num. 24.

Axioma LXXXVIII.

Experientia.

EXPERIENTIA omnium rerum est mater, & magistra. *§. quia omnia, Instit. de fideiussor. §. pen. Instit. de fideiussor. cap. quam sit, de elect. lib. 6. Ioann. de Imola. consil. 43. in princip. vbi quod experientia dicitur rerum magistra de illis, quae videmus obsequari, Alex. consil. 115. Visitationis, num. 2. lib. 2. vbi quod experientia facit attem, & cognitio veritatis ex experientia sequitur, & num. 3. quod experientia morbum multas nos medicinas inuenire compellunt, Surt. consil. 61. num. 36. & consil. 132. num. 23. Cardin. Tusch. tom. 3. lib. 2. concl. 648. per totam, Mart. Anton. var. reser. lib. 2. reser. 33. num. 10. Ludou. Rodolphin. var. quast. lib. 2. quast. 33. num. 14. Robles de Salzedo de reprob. lib. 3. cap. 17. num. 19. Caneet. var. p. 2. cap. 1. num. 74.*

Axioma LXXXIX.

Expressum.

- 1 Expressum vbi requiritur, non sufficit tacitum, neque praesumptum.
- 2 Expressi maior est vis, quam taciti.
- 3 Expressum facit cessare tacitum.
- 4 Argumentum non funditur in tacito, vel praesumpto ad destructionem expressi, sed bene è contrario.
- 5 Expressum dicitur, quod sub expresso continetur, vel ex expresso inferitur.
- 6 Tacitum quod sequitur ab expresso, dicitur expressum.
- 7 Expressum dicitur, quod ex natura verborum inducitur.
- 8 Expressum dicitur, quod continetur ex vi verborum.
- 9 Expressum censetur proprie & totaliter, quod per relationem exprimitur.
- 10 Expressum dicitur, quod subintelligitur à iure.
- 11 Expressum dicitur, quod ex mente, & consuetudine necessario colligitur.
- 12 Expressum censetur, quod virtualiter inferitur.
- 13 Expressum dicitur, quod sub ratione comprehenditur.
- 14 Expressum vitiose, vitiosum tacitum in eo comprehenditur.
- 15 Expressio eius, quod tacite inferitur, nihil operatur, & non dat nouam formam, nec facit aliam conditionem.

EXPRESSUM, & taciti licet per viam reg. idem sit iudicium, vt infra probauimus sub verbo Taciti & Expressi, vbi tamen equaliter expressum, non sufficit tacitum, neque praesumptum, cap. 2. de proband. cap. fin. de procurator. in 6. Federic. de Senis consil. 23. col. 2. vers. ita vbi requiritur. Cardin. Tusch. tom. 1. lib. 2. consil. 614. per totam, Cabed. Lufitan. decif. 12. part. 2. Valasc. de partition. cap. 14. num. 18.

- 1 Expressi maior est vis, quam taciti, l. nouum quom, ff. de condit. & demonstrat. l. expressa nocem, vbi Dec. num. 5. de regul. iuris, l. praecius, C. de impub. & aliis,

Oldrad. consil. 126. num. 8. vers. tertia, vbi quod expressa conditio appositae magis suspendit dispositionem, quam conditio tacita quae subintelligitur. Calderin. consil. 221. num. 2. vers. ad idem facit sylus, alia 1. de cleric. non resid. vbi quod operatur saltem maiorem declarationem expressio eius, quod tacite inerat, Surt. consil. 10. num. 24. & consil. 110. num. 24. Pichard. ad §. 1. num. 9. Instit. de vtile subdit. Cardin. Tusch. tom. 1. lib. 2. concl. 651. Sigismund. Scacc. de appellat. quast. 12 num. 87. Menoch. de praesum. lib. 4. pref. 39. num. 39. Alphonsus Narbona l. 4. glof. 4. num. 7. tit. 1. lib. 6. Recop. Stephan. Gratian. dycepr. forens. tom. 1. cap. 699. num. 14. & 15. Ioann. Antonin. Mangil. de impat. quast. 116. num. 59. Et expressum vbi requiritur, non sufficit tacitum. Caneet. var. p. 2. cap. 1. num. 76.

EXPRESSUM facit cessare tacitum, l. cum ex filio, §. filio improbo ff. de vulgari & pupil. subit. l. maritu, C. de procuratorib. Crauet. consil. 92. num. 3. Rimin. Jun. consil. 310. n. 5. lib. 3. Franc. Bec. consil. 39. num. 24. vbi etiam quod stipulatio totius relinquitur de facit cessare tacitum, & num. 14. in fin. quod non sumitur argumentum à tacito, vel praesumpto ad destructionem expressi, sed bene è contrario. Decian. consil. 34. num. 98. cum segg. maximè num. 101. lib. 3. vbi ampliat, etiam si expressum colligatur ex praecedentibus, & sequentibus, Cassan. in consuetud. Burgund. rub. 13. §. 1. num. 3. Surt. consil. 137. n. 22. Franc. Molin. de rit. nupt. lib. 3. quast. 11. num. 49. Attend. in praem. addit. ad recep. legum Navarrae, numer. 13. Card. Tusch. tom. 3. lib. 2. concl. 646. per totam, vbi num. 20. post Boët. decif. 332. limitat in expressi hypotheca dotis induta à patribus, quia facit cessare tacitum indutum à lege, secundum communem, maximè vbi tacita pinguat est. Dauru. Rota decif. 338. num. 27. Et licet limitatur Axioma quando pouitio diuersos respicit casus, quia expressum circa vnum non tollit tacitum circa aliud. Bellon. consil. 22. num. 3. Surt. consil. 198. num. 24. vbi num. 23. limitat etiam quando expressum & tacitum ad diuersum tendunt finem, & effectum, quia tunc expressum non facit cessare tacitum. Alphons. Narbona l. 20. glof. 3. num. 66. cum segg. tit. 1. lib. 4. recip.

EXPRESSUM dicitur, quod sub expresso continetur, Paris. consil. 66. num. 62. vol. 2. Crauet. consil. 149. num. 11. Roland. consil. 27. num. 34. vol. 4. Franc. Bec. consil. 14. num. 15. vol. 1. Menoch. consil. 14. num. 15. & de arbit. cap. 276. num. 2. cum segg. vel ex expresso inferitur, l. Prator ait. §. 1. vbi glof. verb. expressum, ff. de nomi oper. nunciat. Rebuff. in praxi benefice. p. 1. tit. forma vicariatu, num. 57. & 59. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchal. sedium erect. cap. 3. num. 1. Et ideo tantum quod sequitur ab expresso, dicitur expressum, l. si ita, §. si filio, ff. de secund. tabul. Bald in l. si n. 9. C. de hered. instit. & in l. 1. num. 10. C. de iur. qui ante apertam tab.

EXPRESSUM dicitur, quod ex natura verborum inducitur, Bart. in l. si fideiussor. §. memissio. ff. de leg. 1. Ruin. consil. 148. sub num. 6. vol. 3. & consil. 159. num. 8. cum segg. et vol. Paul. consil. 97. num. 107. vol. 1. Oñan. Glorif. res. p. 3. num. 257. & res. 9. num. 5. Et quod ex generalitate verborum continetur, l. Lucius, ff. de vulgari. glof. verb. specialiter, in l. i. C. quod cum eo, secundum primam opin. Bart. in l. prater ait, in princip. n. 1. ff. de nomi oper. nunciat. & in l. 1. col. 2. vers. ad quod sciendum, ff. de vulg. & pupil. Curt. Jun. in rub. C. de colat. col. 3. num. 9. vbi communem regulam appellat, Brunot. à Sole in locum communem, verb. expressum 4. Rendin. in praeparatoria recepti sent. tom. 1. tit. 100. num. 15. Menoch. consil. 331. n. 24. vbi limitat, quando

quando requiritur aliquid expresse, vel specialiter fieri in aliqua dispositione correctoria iuris communis, Flamin. *de resignat. benef. lib. 6. g. 2. num. 54. & lib. 8. g. 10. num. 23.* Anton. Menoch. *Lucen. decis. 62. num. 13. & Florent. decis. 69. num. 17.* Flores de Mena *var. lib. 3. g. 21. num. 26.*

- 8 **EXPRESSVM** dicitur, quod continetur ex vi verborum, Flamin. *d. quæst. 2. num. 55.* Ioseph. Sesse *Arag. de decis. 65. num. 29. & decis. 113. num. 170.* Flores de Mena *d. quæst. 2. num. 26.* Mendez à Castro *in praxi Lusitan. lib. 3. cap. 11. num. 8.* Ferrer. *in Censit. Cathol. gloss. 4. num. 52.* Stephan. Gratian. *discept. forens. tom. 4. cap. 698. num. 9.* & amplius num. 10. etiam si expressio pro forma requireretur. Vincent. Fusar. *de subtili. g. 716. num. 5.* & ideò nihil refert, an aliquod expresse, vel æquipollentibus verbis exprimitur, vbi verba illud significant, *l. qui tertius, ff. ad Trebell. §. si C. ad legem Falcid. Boët. decis. 44. num. 31.* Paris. *conf. 1. r. num. 35. vol. 3.* Ruin. *conf. 47. num. 18. vol. 4.* Card. Manric. *de comest. solim. vol. lib. 7. tit. 1. r. num. 6. & 7.* Mascard. *de probat. concl. 1389. num. 4.* Menoch. *conf. 1374. num. 4. & de præsumpt. lib. 4. præf. 198. num. 10. cum seqq.* Perr. *de fideicom. quæst. 15. n. 190.* Ioseph. Sesse *d. decis. 113. n. 170. & decis. 189. num. 52.*

- 9 **EXPRESSVM** censetur propriè & totaliter, quod per relationem exprimitur, Ioseph. de Sesse *Arag. decisio. 101. num. 31.* Antonin. Meoche. *Lucen. decis. 33. numer. 10.* Anell. Amat. *conf. 68. num. 1.*

- 10 **EXPRESSVM** dicitur, quod subintelligitur à iure, *l. licet Imperator. ff. de legat. 1. l. 1. C. de testam. milit. Titac. in l. si unquam, verb. donatione largum, num. 118. C. de renouand. donat.*

- 11 **EXPRESSVM** dicitur, quod ex mente, & cometicuris necessariò colligitur, Sured. *decis. 254. num. 37.* Gam. *Lusitan. decis. 11. num. 8.* Flores de Mena *var. lib. 3. quæst. 21. num. 17.* Frane. Molin. *de rit. nupt. lib. 3. quæst. 36. num. 19.* Cald. Pereira *de emp. cap. 9. num. 8. & 12.* Anell. Amat. *conf. 74. num. 9. 10. & 17.*

- 12 **EXPRESSVM** censetur quod virtualiter inest, Ioseph. Sesse *Argentin. decis. 102. num. 31.* Anton. Monach. *Lucen. decis. 33. num. 10.* Stephan. Gratian. *discept. forens. tom. 5. cap. 916. num. 38. & cap. 957. num. 25.* vbi idem dicit in eo, quod ex narota actus venit, & quod necessarium antecesserit expresse venit. Andr. Gall. *lib. 2. obseru. 1. num. 2. & 4.* Stephan. Gratian. *d. tom. 5. cap. 855. num. 14.*

- 13 **EXPRESSVM** dicitur, quod sub ratione comprehenditur, *Liquetum scio, ff. de testib. l. si postulat. verit. §. si diligamur. ff. de adult. Titac. in l. si unquam, verb. si seperit liberari, num. 37. C. de renouand. donat. Molin. de primæ. lib. 1. cap. 5. num. 21. & 12.* Gutier. *pract. lib. 3. quæst. 17. num. 82.* Rot. *decis. 10. num. 3. apud Farin. p. 1. recent.* Vel ex eadem ratione deducitur, Sured. *decis. 254. num. 40. & decis. 255. num. 23.* Cald. Pereira *d. resolut. emphy. cap. 1. num. 20. & 21.*

- 14 **EXPRESSO** viciato, viciatè tacitum in eo comprehenditur, *l. 5. §. fin. in fin. ff. de ferri. nullit. præd. l. cum vnu. §. pluri, ff. de bono null. indic. postul. l. fin. ff. de constit. pecun. cum aliis citatis ab Anton. Gonn. var. tom. 1. cap. 3. num. 26.* non tamen viciatur tacitum atque principale, *l. si fideiussor, in princip. ff. de legat. 1.*

- 15 **EXPRESSIO** eius, quod tacite inest, nihil operatur, & non dat nouam formam, nec facit actum conditionalem, *l. conditioni qua extrinsecum, vbi gloss. ult. ff. de condit. & demonst. Caltreof.*

conf. 338. Ad primum, num. 2. lib. 2. Aochat. *conf. 147. Super alia, num. 4.* vbi quòd id, quod tacite inest, nedum non facit actum conditionalem, si exprimitur, sed neque alterat dispositionem, & *conf. 404. Tria dubia, num. 7.* Federic. de Senis *conf. 163. num. 2. vers. nec obstat, vbi quòd expressio eius, quod tacite inest, non dat nouam formam, nec facit conditionalem, Alexand. conf. 33. num. 5. lib. 1. & conf. 22. Viginti, num. 18. vers. quia respondetur lib. 5. vbi intelligit, si illud, quod tacite inest, exprimitur eo modo, quo inest, quia tunc nihil operatur, si secus verò si exprimitur alio modo quàm inest. Declarans aliis modis Rimin. iun. *conf. 281. num. 103. & 104. lib. 3.* Tiber. Decian. *conf. 4. num. 24. & 23.* Card. Tusch. *rem. 3. lit. E. conf. 657. per team.* Alphonsus Narbona *L. 2. gloss. 2. num. 17. tit. 5. lib. 2. Recop. Anell. Amat. conf. 3. num. 22.* Robles de Salzedo *de repræsent. lib. 3. cap. 9. num. 5. & cap. 10. num. 8.* vbi num. 24. intelligit quando expressio aliquid operari nequit, & daretur superfluitas, aliquo contrarium esset dicendum, & *num. 28.* etiam intelligit quando quod exprimitur, inest ex necessitate, & *num. 9.* pariter intelligit, nisi alio modo exprimitur, quàm quod tacite inest, & *num. 21.* dicit quòd expressio illius, quod tacite inest, superflua non est, cum exprimitur id, quod prius erat tacitum, & *num. 23.* quòd expressio illius, quod tacite inest, toleratur ad tollendam dubitationem. Cane. *variartum resolution. part. 2. de respons. iuris num. 54. pag. 415.**

AXIOMA XC.

Extinctum.

EXTINCTVM semel, amplius non reuiuiscit, Perr. de Anehar. *conf. 38. Adorta, num. 7. & conf. 404. n. 13.* vbi extendit, maxime quando extinctio fit ex voluntate eius, quod primatur, secus ex necessitate, Dec. *conf. 447. Decian. conf. 286. num. 411.* vbi agit de substitutione semel extincta, quia non reuiuiscit, Bellam. *conf. 34.* vbi de collatione nulla & extincta, quia non reuiuiscit, Socin. sen. *conf. 91. num. 10. lib. 4.* vbi quòd obligatio semel extincta non reuiuiscit. Crauet. *conf. 312. num. 3. latè Card. Tusch. tom. 3. lit. E. concl. 676. per team.* Vide sup. Axiom. 9. num. 1.

AXIOMA XCI.

Extrema.

EXTREMA omnia sunt vitiosa, & ex duobus 1. contrariis fit medium optimum, *l. si tenet. §. fin. ff. de off. Praecon. loann. de Capistr. in prælo consuetudinis, num. 245.* Paulus de Castro per text. ibi, *l. continuum, §. cum sita 1. ff. de verb. obligat. Card. Tusch. tom. 3. lit. E. concl. 685.* Flamin. Patil. *de consuetud. g. 7. num. 39.*

EXTREMA habilla posse coniungi impediri 2. medium inhabile, Castrenf. *conf. 421. Quod illa maer, numer. 3. vers. sic, lib. 1.* vbi loquitur quando extremum debet transire per medium inhabile, Florian. de S. Petro *quæst. 3. dub. 1. numer. 22.* vbi declarat, & limitat motis modis & casibus, in quibus extrema habilla de se iungantur, licet medium

dium sit inhabile, quando illud medium fuit sublatum, vel non duravit, refert Cardin. Tusch. *sem. 3. lit. E. concl. 684. Vide infra Axiom. 145. num. 9.*

AXIOMA XCII.

Facere, fieri.

- 1 *Facere per se videtur, qui per alium facit.*
- 2 *Alia possumus per nosmetipsos, qua non possumus per alios facere.*
- 3 *Facere non dicitur, qui causam ad finem non perducit.*
- 4 *Paria sunt non facere, vel inuoluntè facere.*
- 5 *Qui non facit quod debet, non recipit quod oportet.*
- 6 *Deleatui praesentium, qui non facit quod facere tenetur.*
- 7 *Fieri aliquid tempore prohibito, vel c. conferri in tempore prohibito, paria sunt.*
- 8 *Fieri aliquid tempore habili, vel c. conferri in tempore habili, paria sunt.*
- 9 *Paria sunt non fieri, vel inuoluntè fieri.*
- 10 *Paria sunt non fieri, vel minus legitime fieri, seu aliter fieri quam debeat de iure.*
- 11 *Paria sunt non fieri, vel inuoluntè fieri.*

FACERE per se videtur, qui per alium facit, ff. de iur. iudic. §. de iur. et vi arm. §. quod si quis, ff. de adm. iur. l. si per alium, ff. de iur. iur. l. cum idem, C. de accipien. cap. multum, §. ubi verba de ferent. excomm. cap. qui per alium 7 de regulis iuris lib. 1. Duem. reg. 478. Bart. conf. 142. num. 1. lib. 1. Roman. conf. 94. Fufi lib. 4. n. 2. verſ. et enim, ubi quod ex quo faciunt per noſtros tribuimus, per noſmetipſos facere videmus, Angel. Aretin. conf. 61. Clarum. n. 13. §. 16. ubi extendit maxime in ciuilibus, & occaſarii faciendū, Corraſ. lib. 1. miſcel. cap. 11. Clar. §. ubi. §. 38. num. 6. Ankon. Gom. vtr. tom. 3. cap. 13. n. 39. & 145. Tauri. num. 91. Plac. de delict. lib. 1. cap. 13. Menoch. remed. 1. recaper. num. 407. & conf. 1. §. 304. Decian. in trati. crimin. lib. 4. cap. 17. Flamin. Patif. de confidit. queſt. 18. num. 81. & queſt. 3. n. 12. Thom. de Thomaſtit. in ſum. legum. reg. 129. ubi reg. 146. ſir, quod qui non poteſt per ſe, non poteſt per alium, Surd. conf. 360. num. 19. Cardin. Tuſch. tom. 3. lib. 2. cap. 2. Bellet. diſſuſit clericali. p. 1. tit. de iure clericorum Caner. §. 4. num. 6. Aloyſ. Ricc. in praſtari iuris rite eccleſiaſt. reſol. 4. t. 4. num. 3. in vbi. edic. Dionſj. Paul. de vtra quater Patriarch. Sedilior. reſol. 3. cap. 44. Surd. conf. 50. num. 11. & conf. 360. num. 22. & conf. 380. num. 4. Alphooſ. Nabona l. 11. gloſ. 3. num. 32. lib. 1. recepit. Ioann. Maria Nouar. queſt. foruſ. lib. 1. queſt. 141. num. 9. Vincent. Caroc. in ſingularibus ſuis. §. reg. 402. ubi air quod proprie & vere, & non per ſubſtitum per ſe facere dicitur, qui per alium facit in ſiis, que ſunt iuris, & facti ſimul, vel facti tantum. Et ad illud quod qui poteſt per ſe, poteſt per alium facere, et lib. 1. §. vbi ſum, ff. de procurat. l. ſiſt. eſt vno 17. §. idem Iulianus, & §. idem aſi, ff. de iur. ego ipſe in ſum. pater exigendi penſiōem, §. 1. n. 12. lat. Vincent. Caroc. §. 16. verſ. limita- tam ſingulariter, ubi limitat in eo, cum competi ius, vel facultas non de iure communi, ſed ex forma ſtatuti, vel aliquo ſpeciali priuilegio. Et ad hoc quod qui non poteſt per ſe, nec per alium poteſt, l. neque per ſu. & C. de heredi. instit. cap. quod alius, de reg. iur. num. 6. Menoch. de arbit. cauſa 459. per tot. &

conf. 444, n. 34. Matî, Giurba în *confesură*, *Măgureni*,
p. 1- cap. 10, fl. 6, num. 18.

Limita in eis, qui requirunt ieraticum personale
 ad utrum sit residents in beneficio, ad effectum con-
 sequendi distributiones, & visitatio ad effectum re-
 cipiendi procuraciones. Calderin. conf. 12. i. num. 2.
 Et si sine quod est conf. de clericis non resid. Angel.
 Arretin. conf. 137. Quoniam, num. 1. per omnes melius,
 ubi nit, quod multo possunt per viceriscriptos, qui
 non possunt per alios facere, refert Card. Tulch.
 d. cunct. 7. num. 13. ubi n. 1. limita etiam in iis, in
 quibus est electa industria personae, quia per alium
 expediti, v. si fieri non possunt.

FACIENDUM dicitur, qui causam ad finem non
perdoxit, *l. qui causam perdoxit, §. accessit, ff. de bene-
libert. Mexl. in tract. rura panis, concl. §. n. 61. Farinae,
in praxi crimin. p. 4. conf. 75. num. 83. Vt inutiliter
fecit, quia pars finem non facere, vt inutiliter face-
re, l. qui balbebat, ff. de munera reftam. Socin. conf. 39.
num. 8. vol. 3. Cuius et auct. temp. p. a. princ. n. 144.
Ruin. conf. vol. num. 4. vol. 3. Aflit. de test. l. 82. num. 4.
& decr. 156. n. 1. Menoch. conf. 88. n. 9. & conf. 69.
num. 13. quos refert Glor. reg. §. 2. num. 180.*

Qui non facit quod debet, non recipit quod oportet, *i. non furis*, ubi gloss. ff. de in reu. Meoach. remed. i. recuper. num. 89. Surd. de aliment. tit. 3. prin. § 1. num. 10. Et qui non facit quod facere tenetur, presumitur dolosus, Fario. in praxi crim. p. 1. §. 89. n. 92. Card. Pereira de empo. cap. 10. num. 18.

F T E M I aliquid tempore prohibito, vel conferti
in tempus prohibitum, patia sunt, *Lin tempus*, ff. de
hered. instit. l. Stricibus feruissimus, ff. de munerum. l. est.
l. quod spolia. c. 4. de den. ante mtr. Tituz. in trati. de
iure confit. p. 3. l. iur. i. m. 3. cum segg. et de iure primog.
q. 40. n. 178. Conan. comment. iuris lib. 8. cap. 2. num. 7.
Mafcard. de trib. can. 107. n. 1. Valof. com. 77. n. 2.

F I A R I aliquid tempore habili, vel confecti in tempus habile, paria sunt, *d. l. in tempus*, ff. de hered. instit. Card. Pereira *quæst. forens. conf.* 17. num. 12.

Non fieri, & incontiniter fieri, paria sunt, l. *pro. in*
prin. fi. de suis, & leg. 3. bared. l. quibus, vii. gloss. ff.
Doctores. ff. qui possit leg. 3. ff. sciendum. infra de suis.
tenor. gloss. vbi. amilien. in cap. 2. de translat. Pral.
Tiraq. ad leg. verbis. l. i. p. 6. n. 12. Palaz. in repet. rub.
de donat. inter viros & vxor. ff. 70. num. 29. Con. prout.
cap. 7. num. 2. vers. off. & in hoc, Sured. decis. 18. num. 89.
sicut enim paria sunt non fieri, vel iia fieri quod fa-
ciunt non dicitur, Anton. Menoch. Benvin. decis. 40.
sumo 7. num. 18.

Non feci, vel minus legitime feci, vel aliter feci
quā debeat de iure, pars iuxta, *ad quoniam*, vbi laf.
q. 1. *inter malum*, c. de leg. hered. c. *inter corporales*,
de translat. Episcopi, c. *verius*, de Presby. non cap. 8.
cap. fin. de rescript. *italum*. Surd. conf. 45. n. 2. c. 88.
mon. 16. c. 8. q. 1. n. 2. c. 12. n. 6. c. 126.
mon. 11. Flamin. Paris. de reg. benef. lib. 1. q. 7. n. 2.
Brunot. 3. Sole in locis communib. *veris*, *solus*, n. 17.
Valsae. de partit. cap. 8. mon. 4. Thome de Thomass.
in iuribus legum, reg. 127. *in fine*, et reg. 20. Moner.
de distribut. quæst. p. 2. q. 1. mon. 19. Anton. Monach.
Floren. dec. 16. mon. 1. Maci. Anton. v. *rescript* lib. 1.
resol. 8. mon. 8.

Non fieri, vel ioculidè fieri, paria sunt, *l. non putavit. §. non quæsit*, vbi Bart. *ff. de honor. possesf. contra tab. l. 3. quod autem*, vbi Bald. *ff. de offic. prefecti torvis, Sord. conf. §. 7. n. 13*, Mat. Antoo. *var. resolut. lib. 3. refut. 11. num. 10.*

AXIOMA XCIII.

Factum, Facta.

- 1 Narratio falli non facit ius.
- 2 Ius totum mutatur propter minimum falli mutationem.
- 3 Responsum congruum dari non potest à Iureconsulto, nisi factum percipiat.
- 4 Consilium mutatur mutatione falli.
- 5 Factum incertum non potest expectare consilium certum.
- 6 Facto non minus, quàm verbo consensus elicitur, ac ratificatio.
- 7 Falli rei sui nomine empti percipienti dicitur falso ratificare.
- 8 Personam exigent consensu ratificare vacationem.
- 9 Ratificare aliquid falso, plus est quàm verbo.
- 10 Ratificatio qua fit falso dicitur magis efficax illa, quæ fit verbo.
- 11 Facta sunt efficaciora ad declarandum animum facientis, quàm ipsa verba.
- 12 Factum ubi requiritur, non sufficiunt verba.
- 13 Factum non dicitur, donec aliquid superest agendum.
- 14 Factum non dicitur, quod non durat factum.
- 15 Factum attenditur, non quod potuit fieri.
- 16 Factum non attenditur, sed quod debuit fieri.
- 17 Factum quod non releuet, fieri non debet.
- 18 Factum non reputatur id, quod non habuit effectum.
- 19 Factum contra ius, pro non facto habetur.
- 20 Paria sunt, factum quid non fuisse, vel nulliter factum.
- 21 Factum cuius non debet alteri nocere.
- 22 Prognostici nemo debet ex falso alterius.
- 23 Factum proprium nemo impugnare potest.
- 24 Alius quando est ipso iure nullum, tunc poterit quilibet venire contra alium à se gestum.
- 25 Factum indicu reputatur factum pariu; ubi declaratur.
- 26 Factum presumitur, quod fieri consuevit.
- 27 Factum non presumitur, nisi probetur.
- 28 Facta sunt sui natura incerta.
- 29 Factum legitime, seu iuste, nullam penam meretur.
- 30 Facta multa tenent, quæ à principio fieri prohibentur.
- 31 Presumptio iuris, & de iure licet non admittat probationem in contrarium, si tamen est admissa & probata, releuet.
- 32 Contrarius quatuor non potest celebrari in Ecclesia, tamen celebratus valet.
- 33 Mulier & miles licet non possint esse procuratores, si tamen admittuntur, valet processus.
- 34 Facta pro infestis haberi non possunt.
- 35 Facta de facto, etiam de facto sunt renouanda.
- 36 Carceratus ut suspensus de fuga ordine non servato, est exarcerandus, nec captus confirmari potest ex nouo.
- 37 Sequellarius, seu recommendatus carceratus facta de facto sine iudice, nihil releuet, & de facto renouanda est.
- 38 Factum legitime retraheri non debet, nisi casus postea eueniat, à quo inclusi non possit.

FACTI narratio non facit ius, cap. ex literis, de fide instr. Titag. in l. si vngnam, verb. liberis, n. 37.

C. de renouand. donat. sed iuris dispositionem inducit, l. quidam referunt. ff. de iure Codicil. Federic. de Senis conf. 132. in princ. quia ex facto ius otitur, l. si ex plagis 13. §. in elius. ff. ad leg. Aquil. l. fin. in princ. ff. de iuror. l. iterum, C. de coadi. & demagistr. Federic. de Senis conf. 198. in princip. Bellon. conf. 5. In puncto, in princip. Anch. conf. 154. Statutus ceterum. num. 2. vers. quomodo, vbi ait, quod sicut ex facto ius otitur, ita ex facto ius motus, Bald. conf. 92. Verba patrum, circa fin. vers. verum, lib. 2. & conf. 67. Quia ex facto, in princ. lib. 3. Menoch. conf. 2. num. 202. D. Barbos. in l. Tula, num. 25. ff. soluto matrim. Cardin. Tufch. tom. 3. lit. E. concord. 13. Anton. Monach. Florem. decis. 48. num. 7. Ioann. Baptis. Costa de falli scientia & ignor. in quest. 16. num. 2. Leand. Galign. de iurapur. lib. 2. tit. 19. num. 17.

Vnde euenit, vt propter minimum facti mutationem mutetur totum ius, l. si in ff. de excof. inter. l. natura cautilantia, & ibi Alciat. ff. de verb. sig. l. ea est, ff. de reg. iur. Ponce de parric. Proter. tit. 1. num. 15. Mati. Giurib. in consuetud. Meffan. conf. part. 1. in princ. num. 8. Ioann. Baptis. Costa d. in quest. 16. num. 2. cum sup. vbi ait, quod id ipsum stimando ampliat, etiam in puncto varietat factum. cap. fin. de contrah. empt. Federic. de Senis d. conf. 152. in princ. vbi subdit, congruum responsum dari non posse à Iureconsulto, nisi factum percipiat, Aegid. Bellam. conf. 48. num. 15. vers. quoad primum, vbi quod factum non est certum, Iustitiam non potest respondere, Bald. conf. 304. Non est nouum, in princ. lib. 1. vbi quod mutatione facti mutatur etiam consilium, & conf. 12. Quidam nomen, in princip. & conf. 151. Sententiam, post med. vers. unde ego, lib. 3. vbi quod secundum diuersitatem punctorum redditur diuersum responsum, & conf. 364. Certum est, circa med. eadem lib. 3. vbi quod factum incertum non potest expectare consilium certum, Angel. conf. 391. Sub aliis, in princ. vbi quod mutatio terminorum alterat, & mutat censuram iuris.

FACTO non minus, quàm verbo consensus elicitur, & ratificatio, l. Paulus, l. non tantum §. res tuas haberi, l. de quibus, circa fin. de legib. Dec. conf. 18. Et pro tertiis, Roman. conf. 291. Cuius illi fratres, n. 3. vers. tertio, quia, Ioann. de Imola conf. 71. In casu proposto, num. 6. Pasil. conf. 33. num. 30. vol. 1. Aiet. conf. 127. Ezimie, col. 2. vers. sed quando, Gaxmar. conf. 13. num. 9. in ciuilib. Anch. conf. 98. remod. 15. vol. 1. & conf. 41. num. 14. vol. 2. Menoch. remod. 15. recap. num. 125. Ctudet. conf. 106. à princ. vbi num. 2. quod plus est renunciare beneficio facto, quàm verbo, Alexand. conf. 88. In casu, col. pen. lib. 1. vbi quod percipiens fructus rei suo nomine emptor, dicitur facto ratificare, & conf. 88. col. pen. lib. 3. vbi quod percipiens fructus rei legatarius, dicitur acceptate legatum, & conf. 117. num. 2. col. lib. 3. vbi quod exigenti pensionem censetur ratificare vacationem, Card. Tufch. tom. 3. lit. F. concl. 15. à princ. Franc. Bec. conf. 109. num. 21. vol. 1.

Imò plus est aliquid facto ratificare, quàm verbo, 9 cap. dilecti filij, il. 1. de appellat. Dec. conf. 249. num. 12. Roman. d. conf. 291. n. 4. vers. quoniam, Bald. conf. 200. Super primo, col. ante pen. vers. nec referi vtrum, lib. 4. quia ratificatio, quæ fit facto, dicitur magis efficax illa quæ fit verbo, Dec. conf. 186. In casu, col. fin. Bald. conf. 184. Ad intelligendum, lib. 2. & conf. 103. Videretur, lib. 3. & conf. 14. Pundus, lib. 5. Alex. conf. 127. Vis instrumentum, & conf. 173. Perspectus, lib. 5. Socin. conf. 64. Vis lula, col. fin. lib. 2. & conf. 40. Vis, col. pen. in 1. dub. lib. 4. Vnde in his, quæ tendunt ad declarationem animi, plus est facto, quàm verbo declarare, l. si

li si tamen. §. si ei qui ff. de adult. editio. Abb. conf. 116. lib. de iure n. 1. lib. 2. 1a. conf. 13. Diffinitio. col. 2. vers. conferuntur pradiat. lib. 1. Roman. d. conf. 291.

11. **FACTUM** ubi quod mens, & voluntas magis factio, seu actio, quam verbis declaratur; nam facta sunt efficaciora ad declarandum animum fauentis, quam ipsa verba. Neulzan. conf. 76. num. 53. Magon. *Lucens. decif. 12. num. 19.* Falsch. *lib. F. sing. 2.* & cum ratione, quia verba quandoque sunt falsa, facta verò nunquam, ut inquit Bald. *in d. l. Paulus ff. rem ratam haberi. Alciat. resp. 248. num. 6. vers. non obstat, secundum Lugdunens. impressionem, & ideo ratificatio quæ actus sit, validius confirmat actum, quam illa, quæ sit verbis.* Alex. conf. 117. num. 1. vel. 5. Dec. conf. 185. sub num. 4. *vers. ulterius, & n. 5. & conf. 86. num. 13.* Patil. d. conf. 49. vel. 1. Cephal. conf. 11. num. 13. Nart. conf. 144. n. 4. vel. 2. Grat. conf. 47. num. 13. vel. 1. Calcan. conf. 13. Socin. iun. conf. 19. n. 1. vel. 1. Crauet. conf. 137. num. 2. & 3. *& conf. 75. num. 6.* Menoch. d. rem. 15. *recepter. n. 118. cum segg.*

12. **FACTUM** ubi requiritur, non sufficiunt verba, ubi potest Alex. conf. 11. *Pise instrum. in fin. n. 7. lib. 1.* ubi quod stante statu, quod mulier non radiatur si non fideliter in iudicio, non sufficit oblatio fidei iuramentis nomine mulieris facta, & conf. 44. num. 6. lib. 7. ubi quod is, qui tenetur solvere cum effectu, non sufficit quod dicat se paratum solvere, quia nihil releuat oblatio verbalis, ubi opus est factio, *Aegid. conf. 5. num. 17. versum non obstat, ubi quod quando realis relictio est facienda, cautio non sufficit.* Socin. conf. 92. *Pise instrum. n. 10. lib. 4.* ubi quod quando lex requirit factum, non sufficiunt verba. Card. Tufch. d. rem. 1. *lib. F. conf. 13. per tot.*

13. **FACTUM** non dicitur, donec aliquid superest agendum, *l. cum Syllanum. in fin. C. de his quibus ve videtur. l. per. C. ad Syllan. Apostil. ad Barth. conf. 16. Statuta civitatis in ver. Verbum falsa lib. 1. ubi hoc intelligit in delictis, & odiosis, refert Card. Tufch. d. lib. F. conf. 12. num. 4.* Giron. de privilegiis, seu exemptionibus explicat. num. 1131. Anton. Monach. Romanen. decif. 12. num. 21. Surt. conf. 168. num. 9. & conf. 117. num. 12. Cardin. Martic. decif. 186. num. 3. Colla de falsi scientia & ignor. in secl. 16. n. 12. Ioan. Maria Nouat. quæst. forens. lib. 1. q. 1. n. 9. & 10.

14. **FACTUM** non dicitur, quod non durat factum, *li si pro parte. §. versum. ff. de iure iuris. Menoch. conf. 134. num. 19.* ubi intelligit, quando actus habet tradum successum, Branot. 2. Sole in locis commun. verb. factum num. 16. Surt. de aliment. tit. 7. quest. 20. num. 9. cum segg. Fatin. in praxi crimin. p. 4. conf. 60. num. 71. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 63. num. 14. cum segg. Stephan. Gratian. ad dispensat. forens. cap. 11. n. 31. & cap. 121. num. 25. cum segg. Alphons. Narbona l. 20. gloss. 2. num. 17. tit. 1. lib. 4. & l. 10. gloss. 1. num. 10. & l. 19. gloss. 1. num. 1. tit. 7. lib. 1. nova Recopil. Vincent. Caroc. de remed. contra preiud. sentent. ex. rpt. 21. num. 17. Ioan. Bapt. Colla de falsi scientia & ignor. in secl. 11. per tot. ubi num. 19. limitat quando stat per facientem quominus durat factum. Ioan. Maria Nouat. quæst. forens. lib. 1. q. 12. n. 4. latè Castill. contran. lib. 3. p. 1. c. 89. num. 8. cum segg. ubi intelligit quando actus habet factum successum. Torrebanc. de iure spirit. lib. 1. c. 13. n. 41. Rot. decif. 103. n. 4. in fin. p. 1. in posthum. Farin. alia. p. 3. recent. Nam facere non dicitur qui non durat in facto, illudve ad finem non perducit, *l. qui cum nam quier. §. accessio. ff. de iure iuri. l. ex. in velle 1. si p. p. c. uel. 5. num. 61. Ioan. Maria Nouat. d. lib. 1. q. 18. n. 4.*

15. **FACTUM** attenditur, non quod potuit fieri, Crauet. conf. 139. num. 7. *versum quæst. casus, Cardin. August. Babuse Axiom. l. ut.*

Tufch. d. rem. 3. *lib. F. conf. 124.*

FACTUM non attenditur, sed quod debuit fieri, *l. nemo. C. de sermo. & interloc. Crauet. conf. 320. n. 5. Federic. de Senis conf. 112. n. 5. versum quia per hoc, Alex. conf. 3. Pise instrum. n. 5. lib. 1. Card. Tufch. d. rem. 1. *lib. F. conf. 14. Rot. decif. 152. n. 2. p. 1. in posthum. Farin. alia. p. 3. recent.**

FACTUM quod non releuat, fieri non debet, *l. ad probationem. C. de probationib. Surt. decif. 160. n. 5. cum segg. nec factum dicitur, in iure, & ibi Bart. C. de sacros. Eccles. Menoch. conf. 351. n. 50. Odo. Glor. resp. 1. p. 2. n. 180. in fin.*

FACTUM non reputatur id, quod non habuit effectum, *l. 1. nihil. ff. de iussu. et factu. in fin. qui sub conditione ff. de testam. in l. 1. §. si quis sine sui. ff. de suo & legi hered. l. ex conf. in §. 1. ff. de appell. Surt. conf. 136. num. 14.*

FACTUM contra ius, pro non facto habetur, *19. in iure. §. pradiat. C. de sacros. Eccles. cap. quæ contra ius 6. de reg. iur. in lib. 6. Cardos. in praxi indic. de Adue. verb. factum num. 2. Azor. iustit. moral. p. 2. lib. 1. cap. 16. q. 17. totellige quantum ad actus firmatæ & robustos, secus ad positionem, per antiquæ incurrendam, Tiraz. de iure constituti. iur. 2. 49. Alphons. Modit. in §. lex est. Instit. de iure naturali. gen. & civil. d. lib. 100. n. 10. Molina de primæ lib. 2. c. 1. n. 10. Ioan. Bapt. Colla de falsi scientia & ignor. in secl. 12. num. 5. Card. Tufch. d. lib. F. conf. 12. n. 4.*

FACTUM quid non fuisse, vel nulliter factum paria sunt, *l. quæst. §. qui facit iure cog. Surt. conf. 119. n. 1. Anton. Monach. Florent. decif. 26. n. 2.* Et factum inutile, inualidum, inefficax, minusque solemne non factum æquiparatur. Ioan. Bapt. Colla d. iur. de falsi scientia & ignor. in secl. 13. per tot. Et factum non dicitur quod toleranter non est factum, *l. vnde. C. de rei uxoria. n. 2.*

FACTUM vnus non debet alteri nocere, *l. si vnus. §. ante omnia ff. de pæst. lib. de pæst. lib. §. si plerumq. ff. de novi oper. n. 1. paterfamil. ff. de hered. Instit. l. non debet alteri ff. de reg. iur. in §. l. heredi. C. famul. heredi. l. heredi. §. in illa ff. de iur. Thom. de Thomall. in seribit legum. reg. 125. Menoch. conf. 146. num. 26. Surt. decif. 102. n. 1. & conf. 11. num. 190. Farin. in praxi crimin. p. 4. conf. 40. n. 45. & conf. 65. n. 100.* Et factio alterius nemo debet prægrauari, *l. si qui in suo. §. leges. C. de iussu. testam. Surt. conf. 173. num. 84.* aut alieno facto onerari, *in causa ff. de procurator.*

FACTUM proprium nemo impagnare potest, *13. l. post mortem ff. de adopt. l. et per fundum ff. de seruitut. rursus. grad. l. si quis. C. de altim. & oblig. l. cum a matre. C. de reuendic. l. generaliter. §. si quis ff. de nou. numer. pecun. l. non idcirco. C. de contrah. empt. l. si creditoribus. C. de seru. communi pignori. d. n. 2. C. cons. pignori. C. de reuoc. donat. l. 1. C. de reuoc. pignori. c. veniens de filiis Prebire. c. cum super. de concej. gradum. Thom. de Thoma. in florib. legum. reg. 16. ubi ait prodehere, nisi ex iusta & concessa causa deumiat. Menoch. conf. 160. num. 5. Surt. conf. 184. num. 5. & 8. Cardos. in praxi indicum. verb. factum, num. 3. Ioseph. Scell. Aragona. decif. 130. num. 49. Bartol. in tract. de consensu cap. 22. n. 13. Mart. Antonin. var. res. lib. 1. res. 5. num. 1. Cæf. Argel. de contradic. legitime. q. 2. n. 156. & q. 4. n. 43. & q. 8. num. 4. & q. 10. n. 20. Scraphin. decif. 14. num. 1.*

Limita quando actus efficit ipso iure nullus, quia tunc quilibet potest venire contra actum à se gestum, *c. magna 12. q. 4. Caputaquen. decif. 170. n. 6. & 7. p. 1. Grammat. decif. 12. n. 4. & decif. 79. num. 3. Magon. Florent. decif. 69. num. 6. Surt. conf. 181. n. 43. & conf. 184. num. 1. & 14. quos refert Mart. Antonin. var. res. lib. 1. res. 5. num. 1. Bacq. de dote cap. 11. p. 2. n. 81.*

nom. 82. & cap. 34. num. 2. Molin. de primog. lib. 4. c. 1.
nom. 8. Cazelean. de vsu. nom. 162. & 163. & 175.
Pinel in l. 1. C. de bonis mat. p. 3. m. 73. Valaf. conf. 69.
n. 14. D. Barbof. in l. 1. p. 5. n. 15. ff. soluto mar. Gluiba
in confuetud. Al. off. iur. c. 34. gloss. 15. num. 11. Vincent.
Fufat. de fubftit. q. 717. num. 3. Ioan. Bapt. Costa de
falsi scientia & igno. in fuppl. 9. num. 4. cum feg.
vbi etiam Axioma declarat, & intelligit verum, fi
actus proprio nomine gestus fit, fecus si alterius, vt
in Pizalo. Reftore, & adminiftratore Ecclefie,
tutore, curatore, patre legitimo filij adminiftrato-
re, & fimilibus.

- 15 FACTVM Iudicis reputatur factum partis, l. si
ab eadem, vbi Bart. Bald. & alij C. de iurisdiction. Bart.
in quest. 1. Lucana ciuitatis num. 15. vbi quod factum
Iudicis acquiritur facto partis, ne dum circa af-
firmatiuum factum, fed etiam circa negatiuum, &
quod imò factum Iudicis est maioris auctoritatis,
quam factum partis, l. si in l. à D. Pin. §. si emptor.
num. 1. ff. de re iudic. vbi quod factum Iudicis cen-
setur factum partis, si est legitime & iuridice factum,
& quando elaudatur sub adminiftratione iuridic-
tionis, alias fecus, Alex. conf. 12. Ponderatus num. 7.
verf. fecundo refpondeo, lib. 6. vbi quod procedit in
iis, in quibus ludo contra partem inuitam habet
à lege potestatem procedendi ad illum actum, &
limitat in formalibus, que debent specificè imple-
ri, quia non fufficit factum Iudicis, vbi forma
requirit factum partis, Bald. conf. 61. Ista quaest. num. 2.
verf. & si dicatur, lib. 2. vbi intelligit de facto Iudi-
cis legitimo, Signotol. conf. 189. in fine, Archatun.
conf. 207. In quaestione num. 4. & §. vbi ampliat in ar-
bitrio, & arbitratore, quia factum illius cenfetur fa-
ctum partis; & Menoch. remed. 8. recuper. num. 44.
Surd. decif. 166. num. ult. & conf. 16. num. 17. & conf. 49.
num. 1. & 17. & conf. 374. num. 9. Ioseph. Ludou. Per-
sina decif. 65. num. 5. part. 2. Gutier. eadem lib. 1. cap. 2.
num. 2. & num. 16. Cald. Pereira de refolut. empit.
cap. 3. num. 32. & cap. 6. num. 3. Card. Tufch. d. eam. 1.
lit. F. conel. 30. per totum, Rot. decif. 184. num. 1. apud
Facin. p. 1. recur. Carol. de Grallis de except. ad mat.
fuit except. 17. num. 1. Stephan. Gratian. difceptas fu-
rens cap. 730. num. 34. & cap. 784. num. 11. Rota
decif. 159. num. 1. & decif. 382. num. 1. & decif. 115.
num. 2. & §. p. 1. in peltum. Farin. alius p. 3. recusat.
Intellige si Index rectè procedat, non alias, Syluan.
conf. 101. num. 7. Surd. conf. 48. num. 37. & conf. 168.
num. 25. & decif. 128. num. 15. Ioan. Bapt. Costa de
falsi scientia & igno. in fuppl. 40. num. 1. cum feg. vbi
in fuppl. 41. num. 2. fubdit factum Iudicis perpetui,
ciuitatis factum reputari, & num. 4. quod factum
Vicarij pto facto Epifcopi reputatur, & in fuppl. 44.
num. 1. quod factum tutoris papilli factum cenfetur.
Intellige etiam Axioma quoad validitatem & per-
fectionem, non quoad fcientiam, Surd. conf. 49. n. 34.
cum feg.

- 16 FACTVM prefumitur, quod fieri confuevit,
l. si ead. ff. de annu. leg. latè Euerard. in loco ab vftima.
n. 6. cum feg. Salicet. in l. exceptio n. 1. & §. C. de locat.
Betoij. conf. 48. n. 1. lib. 2. Surd. decif. 199. n. 4. Brunco.
à Sole in locu communis. verb. fallum n. 14. Mafcard.
de probat. conel. 732. n. 5. Flamin. de refignation. lib. 1. 1.
quest. 14. num. 5. Vel quod de iure erat faciendum,
Mafcard. de probat. conel. 734. Cardin. Tufch. tom. 3.
lit. F. conel. 10. n. 9. Flamin. d. q. 14. n. 7.

- 17 FACTVM non prefumitur, nisi probetur, l. in
bellis, §. fallat. ff. de conftit. & peltum. verf. si eman-
auit. §. vbi tal. C. de collat. l. 1. C. de probat. lib. 1. qua-
cumque §. fin. ff. de public. l. affectuatio. C. de non num.
prou. cap. cum leuatur. §. verum, de fide iurum. cap. li-

cta. de conftit. lib. 6. Vital. de Camban. in trail. clausu-
lario. pag. 120. n. 49. Thom. de Thomall. in floribus
legum reg. 118. Caputragus decif. 11. num. 1. p. 1. Me-
noch. de prefumpt. lib. 6. pref. 14. per totum, Mafcard.
de probat. conel. 732. Card. Mantie de coniect. vltim. vo-
lunt. lib. 2. tit. 1. n. 4. & tit. 12. n. 12. Flamin. de refignat.
breuif. lib. 10. quest. 8. num. 43. vbi n. 44. ait rationem
huius Axiomatis effe, quia facta sunt fui natura in-
certa, per l. in omnibus §. de iuru & falsi igno. Gonzal.
ad reg. 8. Conel. gloss. 43. num. 95. & gloss. 63. n. 28. Card.
Tufch. d. eam. 3. lit. F. conel. 10. Mati. Antonin. ver. re-
fol. lib. 1. refol. 98. num. 8. Bellet. diffinitio. clerici p. 8. tit. de
bonis clericis §. 15. n. 6. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1.
cap. 9. n. 2. Limita in factis notorijs, aut publicis, c. 1.
de peltum. Prelat. Camill. Borrel. in fumm. decif. 100. n.
tit. 2. de probat. num. 31. verf. declarandum. Ioan. Bapt.
Costa de falsi scientia & igno. in fuppl. 13. n. 5. in fine. Et
in vicijs, seu fieri confuevit. Borrel. d. loco num. 12.
& §. 34. Modie. in §. lex eff. l. iustit. de iure nat. gen. & ciuili.
dub. 100. n. 12. verf. in confuetu. veri.

FACTVM legitime, seu iure, nullam poenam
meretur, l. nemo damnatur. ff. de iuric. l. qui feruauit. ff.
de verb. oblig. l. Graculus. C. ad legem Salicam de adulter.
l. facinus, C. de adminiftr. tutor. §. iuraria, l. iustit. ad
legem April. Thom. de Thomall. in floribus legum,
reg. 160.

- FACTA multa tenent, que à principio fieri
prohibentur, l. pater ferio vbi late lat. l. de his, qui
sunt fui, vel alieni iuri §. ead. ff. de inoff. testam. l. 1. §.
viduum §. quando appellandum. ff. de iur. cap. ad Apoftolica
n. 46. de Regularib. cap. 1. de matrim. contr. l. contra in-
terd. Ecclefie, cap. fidei diuort. cap. rursus qui clerici, vel
conuent. Roman. conf. 15. Dae fieri, num. 4. & §. vbi
quod prefumptio iuris, & de iure licet non admit-
tat probationem in contrarium, si tamen est admi-
ssa & probata, releuat, & quod clericus licet instru-
menta conficere & rogare non poffit, tamen con-
ficia, & rogata valent, & conf. 409. Quod primum,
num. 7. vbi quod licet quis prohibetur fideiubere,
si tamen fideiubeat, valet fideiufilio, Angel. Aretin.
conf. 92. num. 15. verf. tertio dicitur contrarium, vbi quod
contractus quantum non poffit celebrari in Eccle-
fia, tamen celebratus valet, Oldrad. con. 14. num. 9.
verf. ad aliud, vbi quod licet benedictio Abbatis tu-
tius debeat fieri die Dominico, si tamen est facta
alio die, valet, & conf. 308. in fine. verf. fecunda ratio,
vbi quod is, qui non potest dare de iure tertij, &
non audiretur volens probare, si tamen iam proba-
uit, audiatur, Abb. conf. ult. num. 5. lib. 2. vbi quod qui
non tenetur respondere libello generali: si tamen
illi refpondet, fidei pztu dicit, Signotol. conf. 127. In
quaestione, num. 2. vbi quod laudum licet ferri non
poffit, vel non debeat, ftante elaudicatione com-
promiffi, si tamen feratur, valet, Federie. de Senis
conf. 104. num. 4. & conf. 193. in fine, vbi quod mulier
& miles licet non poffint effe proeutores, si tamen
admittantur, valet proceffus, Bart. in quest. 1. Lucana
ciuitatis, num. 12. verf. i contru, vbi hanc regulam
infalibilem dicit, Thom. de Thomall. in floribus
legum reg. 185. vbi ait procedere, quando à principio
actus non efferit inualidus, Lambertin. de in-
uictpatru. p. 1. lib. 10. art. 7. Surd. conf. 174. num. 12.
& conf. 175. num. 41. & conf. 160. num. 14. Card. Tufch.
d. num. 1. lit. F. conel. 11. per totum, Stephan. Gratian.
Atrebus decif. 64. n. 11. Caf. Arpel. de contradi. legiti-
mo, quest. 1. n. 98. Anton. Mgnach. Benenici decif. 9.
num. 12. Elcob. de ratioc. cap. 6. n. 38. Bellet. diffinitio.
clericat. p. 1. tit. de difciplina clericat. §. 28. num. 6. & tit.
de clericis refte. §. 4. n. 7. vbi intelligit Axioma quan-
do prohibitio fit in accidentalibus; fecus verò si
forma

forma, & actus substantialis prohibeatur, iuxta doctrinam glossæ verb. *Sacramenti in auct. decreti, C. de recept. error.* quam probat Soc. 2. 4. diff. 28. quæst. 1. art. 1.

34 FACTA pro infectis haberi non possunt, i. in bello & saltu & de captivis & posthumi renescunt. *l. vbi Dec. ff. de regulis iur.* Thom. de Thomist. in *scribis legum*, reg. 117. vbi quod procedit, nisi aliud contra leges, vel bonos mores fiat, *Surd. conf. 93. num. 8. Feiter. in Constitut. Castellania, gloss. 6. n. 121. Anron. Monach. Bomanus decif. 28. num. 51. & decif. 50. n. 25. Franc. Molin. de iur. nup. lib. 2. diff. 1. num. 27. Card. Setaphin. decif. 165. num. 7. Modis. in §. lex est. Instit. de iur. nat. gent. & civil. dub. 100. num. 1. cum seqq. vbi à num. 2. probat quod nec Deus Opt. Max. factum infectum esse facere queat. Intellige in veritate, id est, quantum ad tem & factum ipsum, ad iuris verò effectus, actusque validitatem, cum quid factum contra legem, aut bonos mores est, in defectum reputari à lege potest, & reputatur, *Liberum nulli. l. 1. in fin. C. de sacros. Eccl. l. non dubium. C. de legib. Modis. d. dubit. 100. num. 7. Ioann. Bapt. Costa de falsificem. & igne iur. 11. n. 4. & iur. 3. n. 5. Azot. Instit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 16. §. 17.**

35 FACTA de facto, etiam sunt reuocanda de facto, iuxta notata in l. 1. §. nunciatio. ff. de noni oper. nunciat. & in cap. 1. vbi lites pend. Alex. conf. 179. In causa in fine, lib. 6. vbi quod si ludes de facto, & non citata parte, tradidit possessionem alienam alteri, dicitur ipsi, & sicuti de facto abstinuit, ita de facto restituere debet, *Gemin. conf. 39. num. 4. cum seqq. vbi quod sententia nulla, & de facto lata, de facto debet reuocari, & similia exempla adducit Castren. conf. 183. In causa, in princip. lib. 1. vbi quod si causa requiritur sententiam diffinitivam, lude sine causa cognitione incipit à precepto, omnia sunt nulla, & tanquam de facto facta sunt reuocanda, & conf. 41. 2. Vbi ponit. col. 2. vers. & ad quod dicitur, lib. 2. vbi quod procedit Axioma in his, quæ facta sunt non debito modo, & contra ius, secus si ius permittat, Bald. conf. 257. Factum sic proponitur, lib. 4. vbi quod executio facta contra tertium possessionem, non citatum vigore sententia lata contra bona hereditaria, tanquam de facto facta debet reuocari, Socin. conf. 32. Ex iis, vers. quantum enim, lib. 1. vbi intelligit, ut ludex debeat esse facili in reuocando, sed tamen prævia citatione, prout illum refert Apostol. ad Castren. conf. 128 in ver. reuocari, lib. 1. idem Bald. conf. 118. Ista capere, & conf. 338. In causa, & conf. 174. lib. 4. vbi quod si quis est carceratus ut suspectus de fuga ordine non seruato, putà non pextito iuramento, seu non liquidato credito, prove requiritur statum, captura est reuocanda, neque confirmari potest ex nouis, Anchar. conf. 140. Vbi*

36 facta, & conf. 174. lib. 4. vbi quod si quis est carceratus ut suspectus de fuga ordine non seruato, putà non pextito iuramento, seu non liquidato credito, prove requiritur statum, captura est reuocanda, neque confirmari potest ex nouis, Anchar. conf. 140. Vbi

37 themate, in fine, vbi quod si legatarius, vel recomendatio carcerari facta de facto sine lyllee, nihil releuat, & de facto reuocanda est; dicit tamen las. in l. a. Divo Pio §. in venditione, num. 1. ff. de re iudic. quod captura debitoris nulla, quia ostendit non seruato facta, potest confirmari, si constat de debito. Et ad communem allegationem huius Axiom. vide Lancellor. de artem p. 3. cap. 2. n. 46. Vane. de nullitat. tie. quid sit null. num. 16. Cardin. Tufch. tom. 1. lib. 1. cap. 11. per totam. Mart. Antonin. var. resolut. lib. 2. resol. 29. num. 6.

38 FACTUM legitime tetraacti non debet, nisi casus postea eveniat, à quo inchoari non posset, cap. factum legitime, de reg. iur. in 6. l. in ambiguitate, §. non est nomen. ff. cod. Surd. conf. 125. num. 1. Ioann. Bapt. Costa de falsificem. & igne iur. 46. Vincent. Caroc. Aug. Barbosæ Axiom. iur.

decif. 58. num. 13. vbi intelligit in actu non omnino perfecto & consummato; & subdit perfectum non dici, nisi data vltima & finali perfectione. Idem tenent Ioann. Baptista Costa d. iur. 46. num. 9. & Surd. d. conf. 125. num. 55. vbi num. 56. limitat etiam quando causa ob quam factum est, ad non causam devenit.

AXIOMA XCIV.

Falx.

1 Falcem in messem alienam mittere nemo debet. Limita, vt notat. 2.

FALCEM in messem alienam quis ponere non debet, Bald. conf. 396. Quod autem, num. 2. vers. sed respondet, lib. 4. Anchar. conf. 11. Card. Tufch. prallie. cancel. tom. 3. lib. 2. cancel. 35. Tractent enim fabrilla fabi, & quam quique notit artem, in ea se exercent, Serach. de mercat. p. 1. tit. de nautis, n. 33. Card. Tufch. d. lib. 2. cancel. 2. Et idem non est sine culpa, qui tei, quæ ad eam non pertinet, se immiscet, l. culpa 37. de regulis iur. cap. non est 19. rod. tit. in 6. Corra. misel. lib. 4. cap. 1. mem. 10. Thom. de Thomist. in scribis legum reg. 103.

Licet autem nemo debeat ponere manum ad messem alienam, neque ordinem perturbare, tamen ex causa necessitatis peditur quod vnum membrum fungatur officio alterius membri. Abb. in sua quæst. 1. col. 12. num. 33. quem refert Cardin. Tufch. tom. 3. lib. 2. cancel. 18. num. 21.

AXIOMA XCV.

Fama.

FAMA bona est thesaurus inextinguibilis, Bald. in l. 1. col. 4. C. de Confessis, quem refert Flamin. Parif. de resignat. benef. lib. 5. quæst. 3. num. 92. Et est maximum bonum, per ea quæ tradit Fr. Amon. à Sousa in relet. de censuris Buda Cane, cap. 13. diff. 70. num. 3. & idem melius est nomen bonum, quam diuitiæ multæ, *Proverb. 22. Maledict. de probat. cancel. 234. & seq. & cancel. 1215. num. 9. & 10. Sayr. in claus. Regia, lib. 11. cap. 3. num. 1. Plura de hoc Surd. conf. 38. num. 17. Steph. Gratian. de sept. ferent. tom. 5. cap. 875. num. 21. Prodest enim multum bona fama, & expurgat omnem suspicionem, Crauet. conf. 145. in fine, quem refert Cardin. Tufch. prallie. cancel. tom. 3. lib. 2. cancel. 69. num. 17. in tantum, vt cradelle dicatur, qui negligit suam bonam famam, Anchar. conf. 188. Vbi confilii, num. 6. Coar. lib. 1. var. c. 2. n. 8. in prim. vers. quibus suffragatur. Dominie. Arume. decif. 13. n. 66. lib. 2. Thom. Triusquin. decif. 10. num. 15. lib. 1. cum peticulum infamiz æquiparetur periculo mortis, Alexand. conf. 133. Circa execrationem, num. 8. lib. 6. Card. Tufch. d. cancel. 69. num. 20.*

AXIOMA XCVI.

Fauor.

1 Favere quod conceditur, non peti queritur in odium. F 2 2 Favore

- 3 FAVOR IUS quilibet veniunt potest.
 4 FAVOR publicus profertur prius.
 4 FAVORI sunt ampliandi.

1 FAVOR quod conceditur, non retroque-
 rit in odium, nulla horum ratio 2.4. de legib. l. quod fono-
 re. C. eod. tit. cap. quod ubi tractam 61. de regulis iuris,
 lib. 6. Thom. de Thomasi. in floribus legum reg. 143.
 ubi ait procedere, nisi aliquis in legem ipsam pec-
 caverit, & pag. 158. ubi intelligit, nisi sua culpa re-
 torqueatur, Sord. decis. 195. num. 5. Moet. in tract. de
 opt. canon. cap. 3. num. 142. Cardin. Mantie. de tacitu
 & ambig. conuen. lib. 2. tit. 12. num. 27. Octao. Glorif.
 resp. 1. pars. 3. num. 19. Sigism. Scace. de commerc. &
 camb. §. 2. gloss. 5. num. 108. Ioan. Maria Nouat. in pra-
 xi elect. & vltis feri. quæst. 43. §. 1. num. 18. pag. 93.
 Stephan. Gratian. discept. forens. lib. 1. c. 63. n. 21. & c. 66.
 n. 10. & c. 67. n. 17.

2 FAVOR IUS quilibet reconoscere potest, l. i.
 cum pater §. liberis ff. de legat. 2. l. si index circumueni-
 de, de minorib. l. pater ff. de legib. l. si quis in confirman-
 do, C. de palli. l. quæst. C. de fideiomm. l. 2. C. de in
 posses. leg. l. pen. C. de Episcop. & cleric. cap. ad Apolliti-
 can. de regularib. cap. si de terra, in fine, de privileg.
 Bart. in l. 1. C. de palli. Anton. Gom. var. tom. 2.
 cap. 13. num. 17. Menoch. conf. 89. num. 97. Sord.
 conf. 198. num. 1. Vital. de Camban. in tract. de usufructu.
 pag. 41. num. 9. Cardin. Mantie. de tacitu & ambig.
 conuen. lib. 12. tit. 13. num. 9. Monet. de opt. canonica,
 cap. 3. num. 107. & cap. 6. num. 4. Mari. Antonin. var.
 resolu. lib. 1. resolu. fin. cap. 13. Petet. in Consilium. Ca-
 the. vltis. gloss. 4. num. 86. Rot. decis. 265. num. 3. apud
 Fatim. part. 2. recent. Decim. Perus. decis. 3. num. 15.
 Intellige si ipsi sunt renuntiantis tantum, & non alterius
 fauorem coactur, cap. de tempore, & ibi Pauot.
 num. 2. de arbit. & sic quando ipsi renuntianti prin-
 cipaliter, nec secundario fauor conuenit est, Ioan.
 Maria Nouat. quæst. forens. lib. 1. quæst. 76. per
 tot.

3 FAVOR publicus profertur prius, l. vltis. C.
 de offic. Camer. sacrar. legum. Ioan. Maria Nouat. quæst.
 forens. lib. 1. q. 14. n. 3. cum segg.

4 FAVOR IUS sunt ampliandi, l. cum quidem, ff.
 de liber. & postum. cap. adia, de regulis iuris, num. 6.
 Thom. de Thomasi. reg. 209. Ioan. Maria Nouat.
 in praxi elect. & vltis feri. q. 5. num. 5. & 6. §. 1. pag.
 mibi 142. & quæst. forens. lib. 1. q. 23. n. 15.

AXIOMA XC VII.

Fictio.

- 1 Fictio idem operatur quod veritas.
 2 Fictio sunt esse talem, vel habere pro tali.
 3 Verba quando profertur ab eo, qui habet po-
 testatem faciendi, licet finem in fictum, quod
 scilicet habetur pro tali, tamen faciunt verum ta-
 lem.
 4 Princeps non potest fingere id quod est impossi-
 bile.
 5 Iuris fictio naturam imitatur in quantum po-
 test.
 6 Fictio cessat, ubi veritas locum habere po-
 test.

1 FICTIO idem operatur quod veritas, l. 1. ff. de
 adoption. l. cum ex vltima. ff. de excusat. tutor.
 Richard. in princip. Intit. quibus modis testam. infirm.

num. 8. Sord. conf. 488. num. 16. & conf. 349. num. 45.
 ubi intelligit, in fictione legis. Et tantum operatur
 in casu ficto, quantum veritas in casu veru, l. in prin-
 cip. C. de rei vtor. lib. 1. & hoc semper conf. ff. ad Trebel.
 cap. ad audientiam, de cleric. non res. d. Eucrat. in topicis
 legalib. à vi fictum, num. 4. cum segg. Richard. d. loco.
 num. 5. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 5. num. 28. Rot.
 decis. 104. num. 1. & decis. 166. num. 8. & decis. 319.
 num. 3. apud Fatim. part. 2. recent. Decim. resp. 11. n. 150.
 lib. 1. Ioan. Maria Nouat. quæst. forens. lib. 1. quæst. 143.
 num. 13. Quia paria sunt, esse talem, vel haberi
 pro tali, unde si statutus dicat, quod aliquis ha-
 beat pro ciue, erit ciuis verè, & realiter quando
 conuenit potestas in disponente, sicut in statutum-
 tibus, ut possint creare ciuem verum cum, qui non
 est, Patil. conf. 71. Consultatio abfusa, num. 5. lib. 1.
 Coro. conf. 189. In hac consultatione, num. 5. lib. 2.
 Bald. conf. 480. Vija petitione, in princip. vers. sed his
 non obstat, lib. 1. Ruin. conf. 227. Quia abfusa
 fredo, num. 2. lib. 1. Hippol. Rimin. conf. 23. num. 110.
 cum multis segg. lib. 1. Ratio est, quia quando verba
 profertur ab eo qui habet potestatem faciendi,
 licet finem in fictionem, quod scilicet habetur
 pro tali, tamen faciunt verè talem, Casten. conf. 6.
 vol. fin. vers. cum igitur, lib. 1. ubi quod res ficticia,
 quæ pro veritate habetur, idem operatur, ac si esset
 veritas, Alex. conf. 2. Vija. 10. lib. 1. ubi quod quan-
 do lex mandat aliquem legimari, & haberi pro
 legitimo in casibus oblatu. Iuris Civilis, intelligit
 verus legitimus, & non fictus, secus asserens, si
 oblatu. ius gentium, vel Canonicum in lege seculari,
 Anton. de Butt. conf. 3. circa med. ubi extendit
 generaliter in omni actu pendente à potestate legis,
 vel statuti, quia si per verba fictionem denotantia
 est hares verè, & oon fictus, quia potestas legis hoc
 operatur, Bart. in quæst. 3. in princip. n. 8. ubi quod in
 adoptione, quæ est ficta filio, tantum operatur
 fictio, sicut veritas in verò & naturali filio, & n. 10.
 quod tantum operatur ficta confessio, quantum ve-
 ra. Unde ex dictis colligitur, non posse fingere
 Principem id, quod impossibile est, nec verum esse
 postul. adoptionis ff. de adopt. l. si ex vltima, ad fin. ff. com-
 modati, Decian. resp. 69. n. 11. vol. 3. Gonzal. ad reg. 3.
 Cancel. gloss. si post. n. 15. in vlt. impref.

FICTIO Iuris naturam imitatur in quantum
 potest, l. adoptio ff. de adoptionib. Bart. & ceteri in l. si
 de, qui pro emptore, ff. de vfu cap. Richard. ad princip.
 Intit. quibus modis testam. infirmum, num. 5. Franc.
 Molin. de ric. nups. lib. 1. compar. 26. num. 21. Si-
 gism. Scace. de commerc. & camb. §. 6. gloss. 1. sub
 num. 10.

FICTIO cessat, ubi veritas locum habere po-
 test, nec ei §. 1. ff. de adopt. Decian. conf. 1. num. 139.
 lib. 1. ubi quod fictio semper cedat veritati, Cardio.
 Tolch. tom. 5. lib. 1. F. cancel. 2.1. num. 14. quia ubi con-
 current veritas & fictio, semper veritas profertur,
 & attenditur, Angel. Aterip. conf. 135. Intelle.
 num. 11. in fine, cum seg. vers. quoniam, Franc. Curt. iun.
 conf. 63. n. 4. ubi quod quando fictio & veritas ten-
 dentur ad eundem finem, inspicitur magis veritas,
 quam fictio.

AXIOMA XCVIII.

Fides.

- 1 Fidem fallere, & promissa non adimplere gra-
 uis est.

2 Hifp. inuenit

2. *Hi Hispanorum morem esse non seruare fidem, qui incantati promissum inueniunt.*
3. *Hispanorum fidelitatem qui extollant referuntur.*
4. *Principi ratione dignitatis grauius est fidem fallere.*
5. *Principi grauius peccat frangendo fidem, quam inferius, & priuatum.*
6. *Fides publica etiam hostibus est seruanda.*
7. *Fidem frangenti fides non est seruanda, etiam si interuenit iuramentum, ut n. 10.*
8. *Amplius ut procedat, etiam si in minimo fides deficiat.*
9. *Obligati obseruare pacta & conuentiones si conuenienter etiam in vno, non possunt petere sibi obseruari.*

FORM fallere, & promissa non adimplere graue est, l. 1. in princip. ff. de constit. pecun. l. 1. ff. de pactis, Hippol. sing. 42. Roman. conf. 32. in quaestione, col. 1. vers. cum ergo, Coust. de sponsalib. p. 1. cap. 3. §. 4. num. 1. Tiraq. lib. 13. comb. n. 42. Roland. conf. 83. num. 3. vol. 3. Lara in l. si quis a libero. §. si mater. a. 3. ff. de liber. agnos. Menoch. conf. 156. num. 22. Matien. l. 2. gloss. 1. a. num. 1. in l. 1. lib. 3. nota Recopil. Flamin. Patil. de confid. quest. 6. num. 3. Oñan. Glor. resp. 1. p. 3. num. 248. & resp. 2. num. 11. Rojas sing. 63. a princip. Petr. Martin. in cap. afferre, de presump. in verb. afferre. pars. 1. num. 19. Anton. Quæst. diners. quest. cap. 10. num. 13. ad finem, Menoch. conf. 156. num. 22. Dum hæc iuxta studendo scriberem, inueni Ioann. And. in procer. Decretal. incaute dicentem, quod Hispanorum mos est non seruare fidem, vbi Bald. col. 6. vers. quare si aliqua, ita inquit, Conc. ubi omnino a Catholano, quorum dicta referunt, Boët. decis. 179. num. 8. & Menoch. de arbit. cap. 37. num. 48. Mitot equidem clarissimos Iuriconsulitos ita patum modeste loquutos, nostris falsis imponentes, quod in illis non inuenitur, quorum fidelitatem ac fidem mitit extollit Titus Lilius deced. 4. lib. 4. Mar. Sicul. de Hispanorum moribus, lib. 4. præp. fin. Ioan. Rendina de maiest. Princip. in verb. non armis fidem decernam. num. 17. cum segg. Et idem Imperatores Romani consueuerunt semper, fidelitate Hispanorum nota apud omnes essent, in custodiam corporum milites Hispanos adhibere iam inde à Julio & Augusto Cæsare, vt recensent Sueton. in August. cap. 49. Liu. deced. 3. Morales lib. 9. cap. 41. Et ita Sertorius de cognatis non fidens ex incolis Hispanis custodiam habebat, vt obseruat Morales lib. 8. cap. 19. & 20. Christiani enim famuli erant olim Imperatorum, quosque vt fideles securis retinebant in domo, & custodia ipsi Imperatores, vt de Neronis seculo patet ex D. Paulo cap. 4. ad Philip. Salom. verumem Saxtil, maxime qui de domo Cæsaris sunt, loque notant eius seculi scriptores, & præcipue Tertull. cap. 36. & 37. in Apolog. aduersus gentes, & Iteaz. lib. 4. cap. 49. contra hereses.

FORM si graue est priuatis fallere, vt num. præcedenti probauimus, grauius est Principi ratione dignitatis, arg. l. præheret, C. de Episcop. & cleric. cap. cum quidam de iur. i. sicut dignum de humilit. grauius enim peccat Princeps si frangendo fidem quam inferior, & priuatus, Patil. conf. 81. a. 49. vol. 1. Bellon. conf. 37. in fine, Aym. Crauet. conf. 241. num. 19. vol. 1. Roland. conf. 1. num. 32. vol. 2. Cephal. conf. 345. num. 100. Menoch. conf. 1. n. 127. & conf. 37. num. 24. & conf. 721. n. 3. Rodolphin. de absinth. Principi potest. cap. 6. a. 183. conuenienter tradita pet Peteg. conf. 27. num. 11. vol. 1.

August. Barbusæ Axiom. lut.

FIDES publica etiam hostibus est seruanda, Legeminiemum ff. de pactis. noli 3. §. 1. quia est de iure gentium primæ uo, & sic de iure naturali, & semper continet bonum, & æquum, aliis Princeps non seruans fidem petiaretur commercio hominum, quod est summe cauendum, vt ait Castren. conf. 118. Vifo & examinatus, col. 3. p. vers. in non obliuiscitur, Bald. conf. 143. Illustris dominus, in fine, lib. 2. vbi quod si quis captus in bello licito, relaxetur sub iuramento de reuertendo, teneatur reuerti: vbi tamen limitat, quando ageretur de redeundo ad capturam propter debitum ciuile, quia non teneatur reuerti, & conf. 338. Licet iuramentum, per totum, ead. lib. 2. vbi quod quando bellum exaus est iustum, vel propter crudelitatem hostium olausus timet mortem, non teneatur redire, quamuis promiserit etiam cum iuramento reuertere. Et hoc Axiom. et ornate Duen. reg. 16. in fine, Menoch. conf. 100. num. 137. & n. 118. cum segg. Card. Tufch. am. 3. li. F. concl. 155. per totum, Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 2. diff. 13. a. 4. cum segg. vbi intelligit de personis publicis, non de priuatis.

FORM frangenti fides non est seruanda, 7 Leon. qui 3. 1. ff. de inoff. testam. l. quando 16. §. inter locatorem. ff. locati, l. qui idem ff. de transact. l. Iulianus. §. offerri ff. de alio, empe l. cum proptus 11. ad fin. vbi gloss. vlt. liari. Bald. & Alex. C. de pactis, l. pollicitatione 1. C. de sponsalib. cap. et si fidei iuramentum, vbi gloss. vlt. de seruatur. 93. dist. cap. peruenit 3. vers. nec tu, vbi gloss. vlt. de iur. i. cap. frustra 75. vbi gloss. 1. de regu. iur. lib. 6. Roland. a Valle conf. 17. num. 20. lib. 1. vbi dicit hanc esse regulam generalem, Ioan. de Anan. conf. 7. num. 8. Socin. reg. 8. vbi limitat septem modis, Tiraquel. de retrah. comment. 63. gloss. vltima, num. 19. Thom. de Thomass. in floribus leg. reg. 129. Ioseph. Ludou. tam. 3. comment. apin. tit. de probato concl. vltima. vers. quilibet enim, pag. milib. 473. Menoch. conf. 1. num. 164. Sord. conf. 339. num. 9. Cardui. Tufch. am. 3. li. F. concl. 137. per totum, Mari. Antonin. var. resolut. lib. 2. resolut. 17. num. 11. & 13. Christoph. de Pace in sibioli ad leges ff. lib. 1. 4. 1. num. 16. Scraphin. de priuileg. iuramentum, lib. 1. §. 1. num. 15. Cardof. in pract. iudicem, & Aduocat. verb. fides, num. 1. Fatizac. in pract. crimin. p. 1. quest. 127. num. 63. Alex. Tatinac. q. var. resolut. lib. 3. tit. de verb. obli. resolut. 2. Oñan. Glor. resp. 1. p. 3. n. 169. nouissime Noguetol allegatiomm iuris rom. 1 alleg. 6. n. 70.

Amplia primò, vt procedat etiam in minimo fides deficiat, Sord. de alimen. lib. 8. priuileg. 61. num. 16. Sebast. Nzu. ad l. 2. ff. de iure iuramentum. n. 2. cum segg. & ad l. si pater, C. de monastio. Gonzal. ad reg. 8. Conciliar. gloss. 3. t. a. 5. cum segg. Putes. decis. 337. in fine, lib. 3. in utraque edic. vbi dicit quod propter vnum minimum capitulum non statutum, obliat exceptio agentis. Vnde obligati obseruare pacta & conuentiones, si contraueniunt etiam in vno, non possunt petere sibi obseruari, vt per Castren. conf. 176. Vide. ror. col. 2. in fin. lib. 1. Nat. conf. 48. in fine. Rimin. iun. conf. 122. n. 30. & seg. lib. 2. quos refert Card. Tufch. d. l. l. F. concl. 137. n. 6.

Amplia secundò, etiam si interuenit iuramentum, vt per Roman. conf. 144. Pro eadem. num. 2. Ruin. conf. 156. col. 4. vers. quando aliud, lib. 3. Roland. a Valle conf. 37. num. 21. lib. 1. Card. Tufch. d. concl. 137. num. 3. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 87. num. 21.

Que quidem amplius procedit, quamuis vltima iuramentum addit clausula, *ita manent pacta*, quia adhuc non teneatur seruare fidem & promissa is, cui non seruatur pet aductarium, Guzzidin.

F 3 conf. 31.

conf. 31. num. 5. Roland. à Valle d. conf. 37. num. 32. lib. 1. Cardin. Tufch. d. concl. 337. num. 5.

decretum, de offi. Proc. conf. quem referant Felin. in c. 1. n. 17. vers. vltima conclusio, de except. Octau. Glotiz. resp. 4. num. 15.

AXIOMA XCIX.

Finis.

- 1 Finis est primus in intentione, & vltimus in executione.
- 2 Finis mouet efficientem, efficiens preparat materiam, & tandem in eam preparatam inducit formam, ex quibus finis, & effectus causarum efficiunt.
- 3 Actus finis est expectandus, & attendi debet in dispositionibus.
- 4 Inducta ad vnum finem, non debent illius oppositum operari.
- 5 Res denominatur à fine.
- 6 Finis intelligi debet, vt conueniat suo principio.
- 7 Ordinata ad finem boni, non debent malum operari.

FINIS est primus in intentione, & vltimus in executione, l. 1. c. de execut. rei indic. Atitot. lib. 1. Physic. cap. 7. quest. 10. art. 2. Titag. in tract. Cessante causa, limit. 1. num. 6. Aegid. in proem. decreti super gloss. rub. 9. vbi subdit, quod finis mouet efficientem, efficiens preparat materiam, & tandem in eam preparatam inducit formam, ex quibus finis, & effectus causarum efficiunt, Sord. confil. 67. num. 10. & conf. 133. num. 21. & conf. 199. num. 11. & conf. 217. num. 4. Giurba in consuetud. Misfauet. cap. 1. gloss. 4. num. 111. Cardin. Tufch. practice. conclus. tem. 5. lit. F, concl. 178. num. 11. de fine cui competit iudicare, conuenit etiam iudicare de medijs, Philosophus lib. 1. Ethic. cap. 1. text. in cap. preterea, de offi. deleg. nam media sequuntur naturam sui finis, & ab eo regulantur, l. arat. ff. de sponsalib.

FINIS actus est expectandus, l. diximus. ff. de execut. rer. Euetard. in speciei legalib. loco 100. Titag. de retralla lign. ad finem tit. num. 18. 19. & 23. Mari. Giurba in consuetud. Adfession. p. 1. c. 1. gloss. 4. tit. 12. Et attendi debet in dispositionibus, quæ ad certum finem factæ sunt, vt contrarium non operentur, quia in pratetitis finis est primus in intentione, & finis de iure communi est vltima, Oldrad. conf. 183. in princip. quem referat Card. Tufch. d. concl. 178. n. 1. Inducta enim ad vnum finem, non debent illius oppositum operari, Legata inuicem, ff. de adimend. leg. Socin confil. 38. col. 1. vol. 1. Menoch. conf. 151. n. 30. & conf. 170. n. 11. & conf. 362. num. 34. Octau. Glotiz. resp. 1. p. 3. num. 39.

ACTUS res denominatur, l. ex imperfecta, ff. de legat. 1. item non nomen, 5. fin. c. de indic. l. sed & si quis, 5. 1. ff. de offi. iudic. 5. omne autem ius, l. illud. de iure naturali. gent. & cum cap. fraternitatis, 5. fin. de frigidis & modeste. Barthol. Peteri. ad Euerard. ambrosio, de rebus Eccles. non alien. pag. 91. num. 25. & 24. Alban. conf. 52. num. 7. Sord. conf. 154. num. 31. Castellan. conf. 45. num. 107. Giurba. ad co. suat. Adfession. p. 1. cap. 1. gloss. 4. num. 112. vers. ut amia.

FINIS intelligi debet, vt conueniat suo principio, Sord. decy 41. num. 15. & idem modus agendi, seu excipiendi inspicitur, vt inde finis colligatur, gloss. magna in fin. in cap. hoc quippe 1. quest. 6. quam singularem attestat Bald. in l. Papiniano, col. pen. c. de sentent. & interdict. & in l. hoc quicquam, 5. vbi

ordinata ad finem boni, non debent malum operari, Gemin. conf. 126. num. 2. vers. ordinata, Cardin. Tufch. practice. conclus. tem. 5. lit. O. conclus. 181. & inducitur ad vnum finem contrarium effectum operari non debent, l. legata inuicem, ff. de leg. 1. Rot. decy. 140. num. 4. in fin. p. 2. in posthum. l. arat. alibi p. 4. recemier.

AXIOMA C.

Forma.

- 1 Forma substantialis dat esse rei.
- 2 Forma quibus verbis indolita censetur, attenditur.
- 3 Forma in aliquo actu seruanda, si in illo deficiat, actus est nullus.
- 4 Forma omisso alium viciat, etiam si tendat ad faciliorem illius expeditionem.
- 5 Forma non potest adimpleri per æquipollens, nisi quando lex, sententium formam inducens considerat lexem.
- 6 Forma omisso etiam in fauorabilibus, & pijs causis alium viciat.
- 7 Actus, iustitiam, sexum, militiam, non alia qualitates qualitas non excusat, quia forma omisso alium viciat.
- 8 Omisso forma, que non continet æquiuocum, alium non viciat.
- 9 Forma omisso non viciat, quando aliqua necessitas impedit formam adimpleri.
- 10 Forma omisso non viciat iurare doli.
- 11 Forma quando emittitur ratione scandalis vitandis, eius omisso alium non viciat.
- 12 Forma omisso non viciat, quando ex alio mome formam inducentem iuramentum fuerit.
- 13 Quando lex, seu statum mandas aliquid fieri cum certa solemnitate, post alium iam factum, solemnitate non adhibita alium non dicitur nullum, vbi eadem lex expresserit, quod alium aliter factum non valeat.
- 14 Forma est de genere indissolubilem, & si deficiat in minimo, alium in totum corrumpit, vt nota. 15.
- 16 Forma non potest per æquipollens adimpleri.
- 17 Forma legum omisso corrumpit alium.

FORMA substantialis dat esse rei, l. Diximus. ff. de integ. restit. l. Italianus 2. 5. quis rem, ff. de exhibendum, l. qui heredi, l. Actenus, ff. de condition. & demonstrat. l. cum hi, 5. Proter actum, ff. de translat. l. qui per solatium, ff. de iurac. l. in conventionibus, ff. de munici. l. qui quadragesimæ, quædam. ff. ad l. valid. l. cum antiquitas, 5. cum autem, c. de testam. Clem. 1. de rebus Eccles. non alienand. Atitot. Physic. lib. 1. cap. 9. quest. 10. artic. 1. l. in l. cum quis, num. 11. c. de iuris & falli igne. Castellion. conf. 17. num. 9. vbi ait, quod forma substantialis sui illa, quæ dat esse rei, Euetard. in speciei legalib. loco 53. Bald. in l. comparationis, in 3. quest. in fine, c. de fide instrument. Dec. conf. 419. n. 5. & confil. 434. numer. 2. Titag. de retralla lign. 5. 2. gloss. 11. a. num. 11. & 36. gloss. 2. num. 28. & de retralla comen. 5. 4. gloss. 6. num. 31. Anton. Gom. var. num. 1. cap. 1. num. 7. Escob. de variacion. cap. 6. num. 19. & cap. 11. num. 28. & cap. 3. 1. num. 16. Cardin. Tufch. practice.

prædic. conclus. tom. 3. lit. F. concl. 413. num. 1. Oñtan. Glorit. *reg. 9. num. 34.* Intrig. *conf. 1. m. 150. & conf. 3. num. 10. lib. 1.* plene Sebalt. *Medices de reg. iur. reg. 7. num. 1. & seg. Nouar. quæst. forens. lib. 1. q. 71. num. 4.* Valenzuel. *conf. 120. num. 32. & conf. 187. numer. 66. tom. 2.* & adus factus abique forma destinata dicitur non esse. *L. Inimicus, §. si quis rem ff. de acq. & arg. leg. Nouar. d. lib. 1. q. 79. num. 9. in fin.* Nam quando aliquid requiritur pro forma eius, omisso omnino vitiat, quando ea est substantialis, secus si non substantialis, sed accidentalis, ex alleg. per Franc. Soar. *de legibus, lib. 3. cap. 31. num. 2.* Salas *in simili tract. de legib. quæst. 96. tract. 14. diffin. 16. sect. 9. num. 36.* In dubio autem forma præsumitur substantialis, non autem accidentalis, secundum Mathesil. *sing. 130. & 131. Roland. conf. 43. num. 13. lib. 2. & conf. 10. num. 1. & conf. 109. num. 26. lib. 3.* Vanti. *de multisariis, quos & quibus modis iudicis in iudicio proponantur, num. 32.*

FORMA inducitur dicitur sequentibus verbis. Primò, quoties dicitur, id quod dispositum est, seruandum est pro forma, *Grat. conf. 16. num. 14. lib. 1.* Gozzadin. *conf. 73. num. 13. Roland. conf. 72. num. 61. lib. 3.* Virgini. *Boccac. in consilii. Piceni, gloss. 6. num. 164.* Secundo, quotiescunque additur necessitas aliquid faciendo, *Tiraq. de retract. leg. §. 36. gloss. 12. num. 15. Beroi. quæst. 124. num. 4.* Tertiò, quando disponitur conditionaliter, *Menoch. de arbit. lib. 1. quæst. 10. num. 3.* Virgini. *Boccac. in consilii. Alarchia, gloss. 6. numer. 156.* Cardin. *Tufch. dist. censur. 414. num. 10. 13. & 17.* Et idè formam inducunt censeri per ablativos absolutos, resoluunt Matien. *l. 9. gloss. 4. num. 1. tit. 11. lib. 5. noua Recopil. Roland. conf. 81. m. 15. & 82. cum segg. lib. 1. & conf. 55. num. 15. lib. 1.* Sanchez *de matrim. lib. 3. diff. 3. num. 1.* Ioseph. Sesse *Aragen. decis. 11. num. 8. & decis. 131. num. 12.* Quartò, per temporis appositionem, quia tempus ordinatum à statuto, dicitur esse de forma, *Roland. conf. 72. num. 71. lib. 3.* Olafch. *Pedem. decis. 163. num. 9. cum segg.* Virgini. *Boccac. in consilii. Alarchia, gloss. 6. num. 162.* Quintò, si aliquid statuitur præter ius commune, *Roland. conf. 72. num. 1. lib. 3.* Boccac. *d. gloss. 6. num. 163. & 165.* Sextò, ex vehementi & studiosa animi applicatione, quam disponens habet circa modum in dispositione expressum, *Boccac. d. gloss. 6. num. 168.* vbi *num. 169.* subdit, formam censeri etiam inducitur per iuramentum, quòd lex seu statutum præcipit interuenire debere in actu, *num. 167.* teloniat, per dictiones taxatiuas censeri formam inducunt.

FORMA in aliquo actu seruanda, si in illo deficiat, actus est nullus, *L. Manius, l. qui heredi, ff. de condit. & demonstr. l. 1. & C. quando promouere non est necesse, gloss. verb. irritum in cap. dilecta, & ibi Panor. num. 4. & Felin. num. 6. de rescriptis.* Tiraq. *in l. si conueniam, verb. reuocatur. num. 67. C. de reuocand. donat. Roland. conf. 30. num. 1. lib. 3. & conf. 72. num. 54. & 5. end. lib. 3. & conf. 60. num. 14. lib. 4.* Alderan. *Malfcard. de generali statut. inuerg. concl. 9. num. 8. & num. 55.* vers. quia, *Soar. de legibus lib. 1. cap. 1. num. 1.* Salas *in simili tract. quæst. 96. tract. 14. diffin. 16. sect. 1. num. 1.* ante med. *vers. ex quibus legibus.* Ancell. *Amat. conf. 64. num. 6. & conf. 109. m. 5. cum segg.* Valenzuel. *conf. 112. num. 18. & conf. 187. numer. 74. & 75. & conf. 177. num. 12.*

Amplia primò, etiam si formæ omisso tendat ad facilitatem actus expeditionem, gloss. *in cap. soler. de sentent. exco. m. lib. 6. Malfcard. d. concl. 9. num. 57.*

Amplia secundò, etiam si aliquid legitime fiat,

nam adhuc formæ omisso vitiat, quia non potest per acquiescentiam adimpleri, gloss. *verb. transsumptum, in cap. cum dilecta, de rescriptis.* Tiraq. *de retract. leg. §. 1. gloss. 21. num. 11. vers. soar. & §. 36. gloss. 12. num. 18. & de legib. conuict. gloss. 6. num. 26. & gloss. 7. num. 188.* Olafsch. *Pedem. decis. 163. num. 4. cum segg.* Alderan. *Malfcard. d. concl. 9. num. 62.* nisi quando lex, seu statutum formam inducens considerat effectum, *Dec. in cap. de appellationibus. m. 5. cum segg. de appellationibus. Cephal. conf. 35. num. 46. lib. 1.* Menoch. *conf. 131. num. 15.* Olafsch. *Pedem. decis. 163. num. 5.* Card. *Tufsch. dist. F. concl. 414. num. 38.*

Amplia tertiò, procedere etiam in fauorabilibus, & piis causis, *Tiraq. d. gloss. 21. sub num. 1.* Grammat. *decis. 79. m. 11. & 14.* Roland. *conf. 71. num. 59. lib. 3.* Alderan. *Malfcard. d. concl. 9. num. 64.*

Quartò amplia, ita procedere, vt non excuset, 7 atas, rusticitas, sexus, militia, aut vna quælibet qualitas, *Roland. conf. 10. m. 3. lib. 3.* Card. *Tufsch. d. dist. F. conclus. 415. num. 19.*

Limita primò, vt minimè procedat, si talis forma non continet in se requirerem, iuxta ea quæ tradunt *Soar. de legib. lib. 1. cap. 31. num. 3. & Ioann. de Salas in simili tract. q. 96. tract. 14. diffin. 16. sect. 9. num. 36.*

Limita secundò, quando aliqua necessitas impedit formam adimpleri, quia tunc eius omisso non vitiat, *Tiraq. ad legem conuict. gloss. 6. num. 34.* Parif. *conf. 33. num. 19. & 10. lib. 2.* Roland. *conf. 81. num. 26. 39. 40. 51. 82. cum segg.* Malfcard. *d. concl. 9. num. 78.*

Limita tertiò fauore doctis, & in aliis doctis fauorem respicientibus, *Brun. in tract. Rationibus masculis, art. 9. quæst. 3.* Alderan. *Malfcard. d. concl. 9. num. 80. & 81.* vbi *num. 82.* subdit quòd formæ omisso non vitiat, vbi propriè iustam causam illa omittitur, quando præsertim causa iusta talis est, quòd nec eam negasset statutum, si de ea statuentes interrogati essent.

Limita quartò, quando forma omittitur ratione scandali vitandi, vel eminentis periculi, quia tunc eius omisso actum non vitiat, *cap. sicut inuocatur, de offe. deleg. lib. 6. cap. vbi periculum, §. porro de elect. nod. lib. Clem. 1. de foro compe. P. assil. conf. 33. m. 18. lib. 2.* Malfcard. *d. concl. 9. num. 67.*

Limita quintò, si ex aliis menti & intentioni formam inducendum satisfactum fuerit, *Card. Tufsch. dist. liter. F. conclus. 419. num. 21. & 22.* Alderan. *Malfcard. dist. concl. 9. num. 76. & seg. vbi num. 79.* pariter limitat, quando formam tacite subintelligitur adimpleri.

Limita sextò, vt quando lex, seu statutum mandatum aliquid fieri cum certa solemnitate, post actum iam factum solemnitate non adhibita, actum non dicatur nullus, nisi eadem lex expresse sit, quod actus aliter factus non valeat, & sic actus in esse productus habet, doctè fuerit per sententiam irritatus, *Virgini. Boccac. d. gloss. 6. num. 158. & gloss. 8. sub num. 108.* *Soar. de legib. lib. 5. cap. 31. num. 2.* Salas *dist. diffin. 16. sect. 8. num. 7. post med.* Alderan. *Malfcard. dist. concl. 9. m. 44.*

FORMA est de genere indiuisibilium, vt notatur *int. si veritas, C. de fidei com. Tiraq. de iure marit. gloss. 6. num. 4.* Molin. *de primis lib. 1. cap. 9. num. 17.* Flamin. *Parif. de rescriptis. benefic. lib. 8. §. 8. num. 94.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. gloss. 18. num. 76. cum segg.* Cald. *Peteira de potest. eligendi. cap. 7. num. 1. §. prope fin.* Elcib. *de raioc. cap. 1. m. 19.* Anton. *Monach. Lucrusi decis. 18. num. 2. & 3.* Rendina *in primumario recepti. sent. sit. 100. num. 5.* Rot. *de rescriptis. 30. num. 1.* apud *Fatnac.*

Fatinnac. p. 1. recent. Sord. conf. 182. num. 29. Nouat. d. lib. 1. quæst. 71. num. 3. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 5. c. 83. num. 28. Ioann. Anton. Mangi. de impet. g. 126. num. 11. vbi quod est indiuia, & diuisio formam corrumpit.

- 17 Et ideo debet non in patte, sed in totum adimpleri, & illa in patte, quamuis minima, non adimpleta, in totum actus contrahit, *Item ibi, si prater ff. de transact. l. qui Roma, §. Flamin. ff. de verb. obligat. gloss. & Bald. in cap. 1. in verb. vacationem, & de miltie uasallo, Bart. in l. 1. de iur. Prater ff. quid in fin. publ. Alex. conf. 137. num. 15. uolens, §. & conf. 42. num. 16. vol. 1. Dec. conf. 532. num. 4. & 1. Titiaq. de reuocati. com. 5. 4. gloss. 1. a. num. 31. & de indicio in rebus exig. vers. hoc tamen intelligi, Sebati. Medic. de regulis iuris. reg. 1. a. num. 1. Calderin. conf. 11. 4. vers. ad cuius declarationem, alias 1. 1. defendit, vbi intelligi, vbi cumque forma est de substantia actus, & sic substantialis, *Idem conf. 165. in fin. lib. 2. Bald. conf. 351. num. 9. lib. 3. Azucod. ad l. 18. m. 4. tit. 21. lib. 4. noua Recopil. Gutier. pract. lib. 1. quæst. 15. num. 5. cum segg. Rendin. in promptuario recepti sentent. tom. 1. tit. 100. num. 5. & 6. Gom. Lusi. decis. 45. num. 3. Valac. conf. 133. num. 3. & conf. 149. num. 6. & conf. 183. num. 3. Roland. conf. 30. num. 1. & conf. 1. n. 58. & 64. lib. 3. Alderaz. Malcatd. de gener. fidei interpret. concl. 9. num. 61. Sont. de legib. lib. 3. cap. 32. num. 8. cum segg. Farin. in practi crimin. p. 4. conf. 76. num. 13. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 3. quæst. 6. num. 117. Card. Tusch. d. tom. 3. liter. F. concl. 4. 15. num. 16. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. num. 137. Mari. Antonin. ear. resalut. lib. 11. resol. 11. num. 4. & resol. 91. num. 4. Cald. Pereira de empt. cap. 1. num. 13. Oñan. Glorit. res. 9. num. 34. Rot. decis. 671. num. 1. apud Fatinnac. p. 1. recent. Vide supra Aniem. 12. num. 14.**

- 16 FORMA non potest per acquipollens adimpleri, l. 1. §. fin. l. qui per salutem, ff. de inuer. Sord. conf. 118. num. 10. Betnatd. Gexu. ad practi. Cancell. Imper. lib. 1. concl. 2. confid. 1. num. 1. Scac. de comen. gloss. 5. num. 21. & §. 1. quæst. 2. num. 117. vbi num. 132. limitat quando futura teleptic certum effectum, quem per acquipollens potest effectualiter consequi. Limita etiam necessitate, aut difficultate maxima existente, & vbi aliter præterquam per acquipollens adimpleri nequit, ex l. 1. §. de verb. obligat. Franc. Molin. de ritu nups. l. 1. cap. 25. num. 41. Sord. decis. 262. n. 18. Alex. Rauden. de annal. c. 38. num. 82. Betnatd. Gexu. d. confid. 1. num. 3.

- 17 FORMA legis omisita corrumpit actus. Aniem. 12. num. 14. & ibi citatis adde Sebati. Medic. de reg. iur. reg. 7. num. 2. Intelligi. conf. 1. num. 149. lib. 1. Succ. de canoell. §. 1. g. 1. num. 148. Nouat. d. lib. 1. g. 78. num. 9. Castill. controuers. lib. 5. part. 2. cap. 149. num. 26. & seq.

AXIOMA CI.

Forus.

- 1 Forum forensi, & statuti ligari, paria sunt.
- 2 Forensi contrahens in loco, tenetur seruare solemnitate loci.
- 3 Forum forensi, & consuetudine ligari, à pari procedunt.

FORVM forensi, & statuti ligari, paria sunt, glossi. in l. 1. §. de eo quod certo loco, & in cap. quod clericus, de foro comp. Alex. conf. 137. num. 33. lib. 2. &

conf. 221. Pifa falli, num. 1. in fin. vers. similiter, cod. lib. 2. & conf. 44. num. 10. lib. 5. vbi ait, quod in omnibus casibus, in quibus quis delinquendo in territorio, vel contrahendo dicitur forensi forum, ut ibi conueniatur, ita potest eisdem casibus ligari statuto, quia à pari procedunt, Theauf. Pedem. decis. 13. num. 11. Menoch. conf. 343. num. 33. Btunc. à Sole in loco communib. verb. forum. 1. & verb. forensi, num. 5. vbi hinc infert, quod futenus contrahens in loco, tenetur seruare solemnitates eiusdem loci, Cardin. Tusch. tom. 4. lit. F. concl. 444. per totum, Bellef. disquisit. clericali. p. 1. tit. de exemptione clericorum à statu secularibus, §. 1. num. 7. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 709. num. 22.

FORVM forensi, & consuetudine ligari, à pari procedunt, ut per Alexand. conf. 217. Pifa quodam, n. 6. vers. hoc confirmat lib. 7. quem testet Card. Tusch. d. lib. 2. concl. 444. num. 5.

AXIOMA CII.

Fraus.

- 1 Fraus, & dolus nemini debet patrocinari.
- 2 Fraudibus non est via apertenda.
- 3 Fraudibus via quod aperitur non est curandum, si principaliter hoc non fieret, sed secundariis.
- 4 Fraudibus ut recutatur, lus admittit latam interpretationem.
- 5 Opinio illa in dubio est amplectenda, per quam fraudibus obuiatur.
- 6 Fraudem fraude repellere licet.

FRAUS, & dolus oemini debet patrocinari, l. 1. inque falli. ff. de furis, cap. distam 30. g. 1. cap. imeluzim, de iudic. cap. 12. de cleric. non resid. cap. sedu, cap. ex tempore, de rescript. cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognat. spirit. cap. 2. de consue. deteg. cap. 1. de uisuri, Olatad. conf. 137. num. 41. propugn. vers. fraus in super, Crauet. conf. 764. num. 9. Bald. conf. 76. Fallum tale est, in fin. lib. 1. Menoch. de arbitrar. lib. 2. case 182. n. 60. & conf. 121. n. 3. & conf. 137. num. 8. & conf. 182. n. 13. Couar. var. lib. 1. cap. 18. m. 1. Titiaq. de reuocati. lib. 3. gloss. 9. n. 67. Cardin. Tusch. practi. conclus. tom. 4. lit. F. concl. 474. per totum, Cardos. in practi. iudicem, & Aduocat. verb. dolus, num. 3.

FRAUDIBUS via non est apertenda, l. in fundo, ff. de rei vendic. l. cum 3. §. si cum lit. ff. de transact. l. qui sub pretezo, C. de sacros. Eccles. cap. peris, de dilu. Clem. 1. de uisuri, Clem. 1. §. fin. de concess. praeb. Lap. alleg. 1. 1. num. 12. in princip. Calderin. conf. 129. vers. si contrarium, alias 2. de rerum permutat. Bart. conf. 5. num. 1. & conf. 42. num. 2. Alex. conf. 3. num. 17. vers. non obitat, lib. 1. vbi limitat, dicens non esse curandum quod aperitur via fraudibus, si principaliter hoc non fieret, sed secundario, & occasionaliter in quodam potentiam consecutiuam, & conf. 108. Pifa, num. 5. & 4. lib. 4. Ioann. de Anan. conf. 170. num. 1. vbi quod non est danda materia delinquendi, Crauet. conf. 764. num. 6. vbi quod ut occurrat fraudibus, lus admittit latam interpretationem, & facit dispositionem fauorabilem, Gemin. conf. 42. num. 11. vers. est ergo istud, vbi quod argumentum & dispositio interpretatiua resistit, vbi cumque aperiretur via fraudibus, & dolo in pradiudicium tertii, Pett. de Ancharan. conf. 99. Egregius, ac venerabilis, vbi quod fraudibus occurrendum est, & quod dicitur fieri

fieri stans, quoties constitutio, vel lex per inditendum, & cautelam redditur futura. Fedetie, de Senis *conf. 7*. num. 5. *vers. illa pars videtur, & conf. 93*. num. 6. vbi quod in dubiis opinionibus illa est amplectenda, per quam fraudibus obuiatur. Decian. *conf. 4*. num. 33. lib. 1. vbi quod ne dum via non est aperienda, sed occurrendum ne fiant fraudes, Card. Tufch. *d. sum. 4. lib. 1. F. conel. 475. per totam*. Mari. Antonin. *ver. resolu. lib. 1. resol. 50. num. 3. & resolu. 62. m. 5*. Carol. de Grassis de *excepti. excepti. 13. m. 36*. Stephan. Gratian. *discept. forensium. 5. c. 85. 1. num. 12. & c. 875. num. 5*. Ioann. Maria Noont. *quasi forens. lib. 1. q. 129. num. 1*. Mangil. de *imput. q. 183. num. 6*. Modern. de *supplicat. ad Savill. p. 1. cap. 10. num. 16. cum segg.*

6 FRAVORIS lege tepellere licet. *l. cum pater, §. Titio fratri, §. de leg. 2. §. gloss. verb. malignanciam, in cap. cupienti, de electis in 6. Aleiat. de praesumpt. lib. 5. pref. 3. num. 37. cum segg.* Vincent. Caroc. in *trail. de re furiosa per totum terminum reperta. q. 4. num. 13*. Faoc. Molin. de *rius nupt. lib. 2. part. 12. num. 25*.

AXIOMA CIII.

Fundamentum.

- 1 Fundamento destructo corruit edificatum.
- 2 Fundamentum sua intentionis quilibet probare debet, remissim.

1 EVNOAMENTO destructo corruit edificatum, *l. nam erigo, §. quod vix, etiam. l. ego totum, §. de excepti. rei indic. cap. cum Paulus 1. quast. 1. Flamin. Partic. de resignat. benef. lib. 9. quast. 25. num. 36*. Anon. Menoch. *Lucey. decis. 13. num. 14*. & *Floroot. decis. 43. num. 3*. & *Bononien. decis. 78. num. 45*. Cardin. Tufch. *pract. conel. sum. 4. lib. 1. conel. 513*. Valenzuel. *conf. 105. num. 105*. & *conf. 123. num. 42*. & *conf. 161. num. 3*. Torteblanca de *iure spirituali, lib. 15. cap. 13. num. 13*.

2 EVNOAMENTVM intentionis suae quilibet probare tenetur, vide Axiom. 128.

AXIOMA CIV.

Futurum.

- 1 De futuris contingentibus non est determinata veritas.
- 2 Ad praesentia sua sunt pulvis futuris meliora.

1 FUTURA contingentia sunt incoerta apud nos, unde dicimus, de futuris contingentibus non est determinata veritas, *l. venire, §. de acquirere. hered. l. si pater, §. ad leg. Aguil. l. qui bona, §. cum inter, §. de damn. infelle. D. Thom. 1. q. 94. art. 13. & lib. 1. *contra gentes, cap. 67*. Cui. Conimbite. in *comment. ad Logicam, lib. 1. cap. 8. artic. 3. quast. unica*. Roman. *conf. 03*. Diligenter, num. 12. *vers. non enim scire poterat*. Ancharan. *conf. 1592*. *Vifo diligenter, n. 5. cum segg.* vbi quod etiam aliquando indicamus futura contingentia secundum communem contingentiam, *Surd. de alimentis, tit. 8. quast. 1. num. 8*. & *conf. 454. num. 14*. Card. Tufch. *pract. conel. sum. 4. lib. 1. conel. 568. a prime*. vbi num. 4. ait fallere quando verisimile est, quod futurum possit evenire, & citat Bald. in *l. fin. §. quia, in fin. C. commun. de legat. Dec. in**

l. si idem cum eodem, §. si vna, col. 2. §. de iur. iur. am. indic.

FUTURA contingentia despicuntur à presenti veritate, unde dicitur, ad praesentia, quia sunt pulvis futuris meliora, *Dec. conf. 474. Vifo iustissime, num. 4*. quem refert Card. Tufch. *d. conel. 568. num. 6*.

AXIOMA CV.

Geminatio, Geminatus.

- 1 *Alius, seu verborum geminatio maiorem deliberationem, & eximiam voluntatem manifeste inducit.*
- 2 *Confessio extrajudicialis geminata plenius probat.*
- 3 *Confessio geminata parit allionem.*
- 4 *Confirmationem inducit geminatio alius praedicti.*
- 5 *Confirmatio geminata in forma communis habet vim matris proprii.*
- 6 *Confessus geminatus habet vim quandoque iurati consensus.*
- 7 *Electio geminata industria persona causae, & comalidat contrallum geminatio.*
- 8 *Interpellatio geminata magis aggrauat debitorem marsum.*
- 9 *Littera geminata habet vim matris proprii.*
- 10 *Mora geminata non purgatur, quia alius esset purgabilis.*
- 11 *Patium nudum geminatum parit allionem.*
- 12 *Promissio sine causa, qua non valet, si est geminata, valet.*
- 13 *Obligatio naturalis geminata parit efficaciam allionem, & obligationem.*
- 14 *Renunciatio vim habet geminatio.*
- 15 *Renunciatio geminata habet vim specialis renunciationis.*
- 16 *Simulationem purgat geminata dissoluit, & reddit fraudem.*
- 17 *Rescriptum geminatum habet vim clausulae, Non obstante.*
- 18 *Verba geminata operantur quod nihil possit operari.*
- 19 *Geminatio alius nihil operatur in multis casibus.*

GEMINATIO alius, seu verborum, maiorem deliberationem, & eximiam voluntatem manifeste inducit, *l. Balista, §. ad Trebel. Bart. in l. cum finimus, numer. 7. C. de agricol. & conf. lib. 1. Decian. in l. 1. num. 70. C. de pallis, & conf. 31. col. 2. & conf. 180. col. 3. Coten. *conf. 19. num. 8*. & *conf. 140. numer. 2. lib. 2*. Partic. *conf. 94. num. 4. vol. 2. & conf. 89. num. 23. lib. 3*. Cui. *conf. 264. num. 31. in fine*. Crauet. *conf. 101. numer. 42*. & *conf. 20. numer. 2*. & *conf. 54. num. 7*. Decian. *conf. 57. num. 41. lib. 1*. & *conf. 46. num. 37. cum seggentibus, lib. 2. conf. 1. num. 42*. & *41. lib. 5*. Franc. Becc. *conf. 70. num. 10*. Gutier. *pract. lib. 3. quast. 17. num. 134*. Cephal. *conf. 40. num. 8*. & *9*. *Surd. conf. 10. num. 54*. & *conf. 73. num. 64*. *Betzard. in repet. l. si quis maior, C. de transact. num. 160. cum segg.* vbi amplius, etiam si sit facta in vno instanti, *Menoch. conf. 10. num. 1*. & *conf. 255. num. 41*. *Io. Sesse Aragonia decis. 130. num. 14*. *Mari. Antoon. ver. resolu. lib. 1. resol. 1. num. 7*. & *lib. 2. resol. 35. num. 9*. *Fetter. in Cassin. Carbalonia, gloss. 1. num. 123*. *Cardio. Tufch. pract. conel. sum. 4. conel. 18. a princip. O. Zan. Glor. resp. 1. p. 2. num. 58.**

- num. 58. Rot. decif. 626. num. 5. apud Farin. num. 1. re-
cent. & decif. 676. num. 1. ead. p. 2. recent. Catol. de
Gradis de except. except. 14. num. 58. cum feqq. Steph.
Grat. difcept. foren. cap. 65. num. 6. & cap. 77. num. 4.
& cap. 83. num. 7. & cap. 96.7. num. 27. Sebaf. Medic.
de reg. iur. reg. 7. a. num. 6. cum feqq. Mari. Giutba in
confert. Adfuerit. cap. 3. gloff. 3. num. 1. & 2. p. 1. Am-
brofin. Perf. decif. 53. num. 18. Britto ad cap. potius. §. 2.
num. 23. de lacer. Actus enim geminati maiorem fir-
mitatem inducunt, vt dixi fupr. Axiom. 12. num. 14.
& cenfentur pelli cum maiori animi deliberatione,
cap. eif. Chrifti. de iureiur. Dec. conf. 1. fub num. 1. &
conf. 304. col. fin. Barbat. conf. 43. vol. 1. Olafch. decif. 38.
num. 16. Roland. conf. 61. num. 39. & 40. vol. 2. quos
refert & fequitur Odoan. Glorif. vbi fup. num. 39. vbi
num. 60. poft Menoch. conf. 393. num. 17. intelligit
maximè quando geminatio fit ex intervallo. Valen-
zuel. conf. 102. num. 102. vbi quòd geminationis vis
eft magna, & conf. 187. num. 47. & 49. vbi quòd ge-
minata, & duplicata funt potentiora fimplicibus.
Leo Valenz. decif. 4. num. 8. p. 1. Anell. Amat. conf. 71.
num. 2. & conf. 74. num. 14. vbi quòd geminatus actus
magis enixam voluntatem offendit.
2. Confelfio extradiualis geminata plenè probat,
quia habet vim confelfionis iudicialis, laf. in §. in
perfonam. num. 48. Inflit. de offi. iudic. Ioann. de Anania
conf. 53. num. 3. Rom. conf. 590. In caufa propofita, n. 7.
Afflicti. decif. 164. num. 3. Florian. de S. Petro conf. 11.
in fine. n. 56. & 57. Parif. conf. 79. num. 6. lib. 2. Brunor.
à Sole in locis communib. verb. confelfio. num. 20. Card.
Tufch. tom. 4. lit. G. concl. 18. a. num. 39. vbi fup. ad 48.
Farinac. in praxi crimin. quaff. 82. num. 13. & par. 4.
conf. 38. lit. B. & ibi decif. 39. num. 5. vbi addit. lit. C.
Decian. conf. 46. num. 38. lib. 2.
3. Confelfio geminata parit actionem, Corn.
conf. 123. n. 10. lib. 2. & inducit obligationem, Dec.
conf. 44. n. 76. lib. 3. Card. Tufch. d. concl. 18. n. 45.
4. Confirmationem inducit geminatio actus præce-
dentis, Parif. conf. 19. num. 12. lib. 2. Catdin. Tufch.
d. concl. 18. n. 32. Et confirmatio geminata in forma
communis habet vim motus proprij, Decian. conf. 33.
num. 2. Card. Tufch. d. concl. 18. num. 53. vbi num. 56.
declarat, vt procedat, fi Papa etiam confirmans bis
receptiffimè, alias fecus.
6. Confenfus geminatus habet vim quandoque iu-
rati confenfus, Berol. conf. 12. n. 7. lib. 2. Card. Tufch.
d. concl. 18. num. 50. & tollit lationem, ex l. 2. C. de
refind. vendit. in maiore, Roman. conf. 54. Vñs.
circa fin. Crauet. conf. 151. num. 31. & conf. 160. num. 6.
Card. Tufch. d. concl. 18. num. 50. Verùm quòd ge-
minatus confenfus minoris patum opetur, reloluit
Parif. conf. 59. num. 7. lib. 2. quem refert Card. Tufch.
d. concl. 18. n. 103. vbi n. 112. poft Roman. d. conf. 4.
& Crauet. d. conf. 160. num. 6. obferuat, quòd licet
confenfus geminatus in maiore tollat reffiffionem,
& lationem vltra dimidiam, tamen fecus efl, fi pri-
mus confenfus efl in ætate minori, & fecundus in
maiori, quia arguit maiorem animi declarationem,
fed non augeat obligationem, vt fit remiffa latio
enotiffima.
7. Electionem indultæ perfonæ caufat, & conu-
lidat contrahum geminatio, Corn. conf. 81. num. 18.
lib. 1. quem refert Cardin. Tufch. d. concl. 18.
num. 18.
8. Interpellatio geminata magis aggrauat debito-
rem motum, laf. in l. fi ex legat. num. 18. ff. de ver-
bor. obligat. quem refert Cardin. Tufch. d. concl. 18.
num. 57.
2. Litteræ geminatae habent vim motus proprij, qui
expriimendus efl, Parif. conf. 9. num. 2. lib. 3. Decian.

conf. 46. num. 43. lib. 2. Curt. iun. conf. 310. num. 13. 1.
vbi quòd tollunt omnem fubiectionem, refert
Card. Tufch. d. concl. 18. num. 49.

Mota geminata non purgatur, quæ alias efl
purgabilis, laf. in l. vñs. num. 17. ff. fi certum per.
Martil. in l. 1. §. quallioni. num. 16. ff. de quæf. Capit.
decif. 19. num. 4. Cephal. confil. 15. num. 2. lib. 1. Crauet.
confil. 36. num. 11. & 13. Card. Tufch. d. concl. 18.
num. 33.

Pañum nodum geminatum parit actionem,
Cephal. confil. 40. numer. 10. lib. 1. Decian. conf. 46.
num. 39. lib. 2. quos refert Cardin. Tufch. d. concl.
18. num. 24. Pañum de donando fi efl
geminatum, importat donationem, Menoch. conf. 3.
num. 336.

Promiffio fine caufa, quæ non valet, fi efl ge-
minata valet, Decian. conf. 46. n. 40. lib. 2. Card. Tufch.
d. concl. 18. num. 27.

Obligatio naturalis geminata parit efficacem
actionem, & obligationem, Decian. d. concl. 46.
num. 40. lib. 2. Cardin. Tufch. d. concl. 18. num. 16.
& 82.

Renunciationis vim habet geminatio, & trahit
etiam ad incogitata, Socin. in l. qui Roma, §. duo
fratru. num. 120. vbi Rip. num. 69. ff. de verb. obligat.
idem Socin. conf. 10. lib. 4. Roman. conf. 403. Card.
Tufch. d. concl. 18. num. 53.

Renunciatio geminata habet vim fpecialis re-
nunciationis, Parif. conf. 9. n. 10. lib. 3. Card. Tufch.
d. concl. 18. num. 56.

Simulationem purgat geminata difpofitio, & tol-
lit fraudem, & deceptionem, Decian. d. conf. 46.
num. 38. lib. 2. Card. Tufch. d. concl. 18. num. 75.

Referiptum geminatum habet vim claufule, Non
obflante, Felin. in cap. monali. num. 14. de refeript.
Cremenf. fing. 136. Ruin. conf. 111. r. num. 19. lib. 5.
vbi limitat, quando fecundum referiptum non eman-
auit in augmentum primi, fed in declarationem
& refcript potius difficultatem introitus, & illam
tollit, & fic efl quædam confirmatio, quæ non ope-
ratur derogationem iuris communis, Menoch. de
arbitr. lib. 2. cafa 102. num. 79. vbi declarat multipli-
citer, Card. Tufch. d. concl. 18. a. num. 77. vbi num. 81.
ait, referiptum geminatum habere vim derogatio-
nis, & claufule motus, quando in fecundo efl facta
mentio de primo, alias non.

Verba geminata operantur quod nihil poffet op-
poni, Curt. iun. conf. 178. num. 18. Cardin. Tufch.
d. concl. 18. num. 44. Verba importantis arbitrium
boni viri fi geminantur, important liberam volun-
tatem, Rimin. iun. conf. 65. num. 19. lib. 1. Parif. conf. 78.
num. 18. & 19. lib. 3. vbi plura cumulat, & dicit quod
verba, placuit, & videtur, cumulat important
liberam voluntatem. Verba quantumcumque vni-
uerfalia licet non trahantur ad incognita, tamen
trahuntur fi funt geminata, quia fufficit in genere
cogitatum efl, Crauet. conf. 33. n. 2. & 3. & conf. 60.
num. 3. & 4. Card. Tufch. d. concl. 18. num. 60. Verba
enunciatiua geminata efficiuntur difpofitiua, vt
probat Barbat. conf. 35. n. 1. lib. 3. Caffrenf. conf. 92.
col. 2. num. 3. lib. 2. Roman. conf. 64. num. 5.

GEMINATIO actus nihil operatur in multis
cafibus, de quibus Parif. conf. 110. num. 47. cum feqq.
lib. 3. videlicet quando exprimitur pluries illud
quod tacite ineft, & num. 48. quando expreffio ge-
minata inducitur contrarium effectum, & num. 49.
quando magis expreffè declaratur illud quod contra
exprefsum, & num. 50. quod non operatur contra
naturam contractus, vel rei in contractum dedu-
ctæ. Item non operatur facta eodem contextu, quia
dicitur

dicitur vna, gloss. in *l. si conuenit*. ff. de pignorat. lib. 6. gloss. in verb. *testantur*, in cap. ab ea, de appella. lib. 6. Roman. conf. 127. num. 3. Cephal. conf. 94. in fin. lib. 1. Paris. conf. 71. num. 10. vers. *ne obstat*, lib. 3. vbi declarat, Decian. conf. 17. num. 92. lib. 1. vbi ait, quod licet geminatio plus operetur, quando ex intellectualo ex diuersis scripturis, tamen etiam aliquid operatur, si est in eodem Instituto. Item nihil operatur, quando gerens adum non habet potestatem, & in praedictis tertij, & in actu suspecto, & vbi in actu geminato interuenit defectus, vel vitium, ita Cramer. conf. 494. n. 16. & 17. Card. Tusch. *de consil.* 3. & n. 101. vsque ad num. 120. vbi post eundem Crauet. conf. 70. num. 30. obiter, aliquando verba geminati, vt quis libi plenius, & clarius prouideat, non autem vt plus operetur.

AXIOMA CVL

Generalis.

- 1 Dispositio generalis omnes species comprehendit.
- 2 Genus totum operatur quoad omnia, quantum species quoad specialia.
- 3 Loquens generalis, seu prohibitio comprehendit omnia.
- 4 Dispositio generalis non extenditur ad non verisimilia, non cognita, non cogitata, illicita, &c.
- 5 Verba generalia nunquam reducuntur ad ea, qua disponentibus sunt impossibilia.
- 6 Queritio vel liberatio generalis non extenditur ad delicta occultata.
- 7 Sermo generalis non comprehendit prohibita, & quae de iure fieri non possunt.
- 8 Impugnatio generalis non comprehendit ea, quae impugnanti sunt favorabilia.
- 9 Mandatum Principis non comprehendit illicita.
- 10 Locus generalis personam loquentem non comprehendit, limita vt num. 15.
- 11 Rescriptum generale non comprehendit Principem concedentem, seu confirmantem.
- 12 Promissio de defendendo non intelligitur contra seipsum. Limita, vt num. 13.
- 14 Dispositio generalis non comprehendit ea, quae non esset qui in specie comprehensum.
- 15 Merito generalis idem operatur, quoad omnia, quod specialis quoad singula.

GENERALIS dispositio omnes species comprehendit, & expressio generis continentis species operatur idem, ac singulae species essent expressae, *l. si chorus* ff. de legat. 3. Alexand. conf. 133. Ponderar. num. 16. lib. 6. Federic. de Senis conf. 14. in puncto, in princip. & conf. 85. Si autem citatur, num. 1. & 3. vbi quod tantum operatur genus quoad omnia, quantum species quoad specialia, Zabarel. conf. 99. num. 2. vers. *quarta*, vbi quod idem operatur genus, sem dispositio generalis, quod specialis, quando non subest ratio diuersitatis, Anch. conf. 3. num. 4. in fine, vbi de legato generali, vt idem operetur in genere, quoad speciale in specie, Gemin. conf. 65. num. 19. vers. *circa primum*, Bald. conf. 1. num. 3. vers. *singulariter*, lib. 3. vbi quod genus resoluitur in singularitates, Nat. conf. 613. num. 3. Curr. iun. conf. 199. num. 15. vbi ampliat maximè quando ge-

neralis dispositio non potest verificari, nisi in vna specie, quia tunc haberetur pro speciali, & indiuidua, & conf. 316. in princip. vbi quod expressio generalis idem operatur, quod particularis, Frauc. Bec. conf. 80. num. 7. cum segg. Cardin. Tusch. *pract. consil.* tom. 4. consil. 19. per totam, Franc. Molin. de ritu nuptiarum, lib. 3. quaest. 87. num. 17.

GENERALIS loquutio, seu prohibitio comprehendit omnia, *l. cum quaeritur*, ff. de verb. significat. Ioseph. Sella *dragm. decif.* 48. num. 12. Frauc. Molin. de ritu nuptiarum, lib. 1. §. 14. num. 4. etiam minima, cap. maioribus, de prebend. D. Barbol. in *l. cum prater*, §. 1. num. 112. ff. de iudic. Surd. conf. 33. num. 24. latè Schall. *Medices de reg. iur. reg.* 1. & generalis prohibitio minima comprehendit. D. Barbosa in *l. cum prater*, §. 1. num. 112. ff. de iudic.

GENERALIS dispositio non extenditur ad non verisimilia, non cognita, non cogitata, illicita, neque ad ea, quae specialiter sunt inexpressa, Federic. de Senis conf. 125. num. 1. Curr. iun. conf. 167. num. 3. vbi quod generalis dispositio non trahitur ad ea, quae de nouo superueniunt, & conf. 194. num. 71. vbi quod generalia verba nunquam trahuntur ad ea, quae disponentibus sunt impossibilia, & conf. 334. num. 36. vbi quod generalis dispositio nunquam comprehendit actus iuratos, Roman. conf. 109. Pro verificatione, num. 1. vbi quod nunquam praesumitur quis velle comprehendere sub generali dispositione illud, de quo specialiter disponente non potuisset, & conf. 108. in fine, vbi quod generalis quietatio, vel liberatio non extenditur ad dolose occultata, quia ad incognita non trahitur, & conf. 403. Pro desistance, num. 4. vbi quod verba generalia laudi nunquam extenduntur ad ea, quae in specie arbitri non potuissent arbitrari, Joan. de Imol. conf. 82. in princip. vbi quod generalis dispositio non comprehendit ea quae inducant peccatum, Fulgos. conf. 146. num. 1. vbi quod generalis sermo non comprehendit prohibita, & quae de iure fieri non possunt, Corr. conf. 169. In hac consuetudine, num. 13. lib. 1. vbi quod generalis approbatio non trahitur ad dolose gesta, & conf. 176. num. 1. lib. 2. vbi quod in mandato generali non veniunt ea, quae quis in specie non esset mandaturus, & conf. 89. numer. 12. lib. 3. & conf. 83. numer. 1. lib. 4. vbi quod generalis concessio, seu gratia non comprehendit ea, quae concedens in specie non esset verisimiliter concessurus, Crauet. conf. 33. num. 5. vbi quod impugnatio generalis non comprehendit ea, quae impugnanti sunt favorabilia, & conf. 14. num. 8. vbi quod sicuti generalis dispositio non comprehendit tertij praedictum, ita neque praedictum disponentis, & conf. 95. num. 10. vbi quod clausulae generales non comprehendunt maiora expressis, & conf. 70. num. 18. vbi quod generalis dispositio non comprehendit ea, in quibus potest esse vsu capio, & latio, & conf. 100. num. 6. & num. 8. & conf. 109. num. 6. vbi quod non comprehendit ea, quae sunt in specie prohibita, & conf. 158. num. 9. vbi quod mandatum Principis non comprehendit illicita, & conf. 160. num. 5. vbi quod generalis ratificatio uon comprehendit illicita, neque ea quae ratificans verisimiliter non includisset, & conf. 174. num. 4. vbi quod rescriptum Principis generale non extenditur ad ea, quae Princeps facere non potest, vel etiam difficultus facere solet, latè Cardin. Tusch. tom. 4. lib. 2. consil. 3. per totam.

GENERALIS loquutio personam loquentis non comprehendit, *l. in iussu*, C. de solut. cap. 1. vbi

- vbi gloss. ult. de prohibitis & aliis. per Federic. Curt. ion. conf. 312. num. 4. vbi dicit esse vulgatam iuris regulam, Cranet. conf. 174. numer. 12. & conf. 196. num. 30. & conf. 85. num. 30. vbi dicit, quod materia est brocatia, & conf. 5. num. 5. vbi quod per clausulas generales non censetur quis velle seipsum ligare, Jate Surt. conf. 47. num. 19. vbi quod generale rescriptum, & generalis dispositio non comprehendit Principem confirmantem, vel concedentem, etiam si dicat, ex certa scientia, & num. 10. quod statum generale non ligat creditorem, & num. 12. quod iurans adiuvare contra omnem personam, non intelligitur contra seipsum, & num. 13. quod cedens iura contra omnes, non censetur cedere contra seipsum, Afflict. decif. 319. num. 8. vbi quod promissio defendendo non intelligitur contra seipsum. Et quod communis non continetur sub generali loquutione gabeliarum, quando ipsa non tenebantur prius solvere, resolunt Boët. decif. 213. num. 1. Surt. d. conf. 47. num. 21. & 13. Card. Tusch. d. rem. 4. lit. G. concl. 33. à princip.
- 13 Limita Axioma, quando constat de mente, vel materia subiecta aliud suadet, vel subest ratio, quod persona loquentis includatur, Cyn. in d. linguistio, Gabr. commun. tit. de verb. significat. concl. 9. num. 7. Ctauet. confil. 174. post num. 11. Curt. ion. conf. 193. in fin. num. 46. Menoch. de praeump. lib. 3. de prae. 44. num. 17. Card. Tusch. d. concl. 33. num. 17. vbi num. 18. & 19. post Dec. conf. 104. Et diligenter, num. 4. & 5. limitat etiam quando cessio fiet ex causa onerosa, vel quando sumus in dispositione legis, quia continetur persona loquentis, sicut in dispositione hominis.
- 14 GENERALIS dispositio non comprehendit ea, quae non aliter quā in specie comprehensur, l. in obligationibus generalis, ff. de pignoris. l. 3. ff. de emiliis. l. qui peculio, ff. de peculio, cap. veniens, cap. Quinotamili, de iur. iur. cap. ult. de officio Vicarii, lib. 6. Curt. conf. 89. num. 12. lib. 3. & conf. 85. num. 1. lib. 4. Surt. conf. 3. num. 17. Card. Tusch. d. lit. G. concl. 33. num. 1. Item Surt. conf. 113. num. 63. & de aliment. tit. 8. prius, num. 1. Carol. de Grassis de except. except. 32. num. 30. Stephan. Gratian. discip. forensium. 5. c. 981. num. 10.
- 15 GENERALIS mentio idem operatur quoad omnia, quod specialis quoad singula, l. si eborum ff. de legat. 3. l. si duo ff. de administrat. Gonzal. ad reg. 8. Cancelli. gloss. 8. in princ. num. 12. Surt. conf. 3. num. 44. & conf. 350. num. 10. Steph. Gratian. discip. forensium. 4. cap. 656. num. 30. & cap. 766. num. 11.

- 16 Comprehensum speciale derogat generali.
- 17 Confusio specialis derogat generali.
- 18 Generalis promissio demonstrata non se extendit ad specialiter praesentia.
- 19 Testibus duobus in specie magis creditur, quam mille in genere deponentibus.
- 20 Contractus specialis derogat generali.
- 21 Specie derogat generi, quando in eadem lege sunt verba specialia & generalia.
- 22 Opinio communis in genere derogatur per opinionem in specie in causa individua.
- 23 Generi per speciem derogatur etiam in promissione hominis.
- 24 Generi per speciem non derogatur, quando species & genus se invicem compatiuntur.
- 25 Genus & species quando apponuntur sanare eandem personam, genus non tollitur, neque restringitur per speciem subsequenter.
- 26 Species quando accedit generi, vel apponitur ad continuandum genus, generi per speciem non derogatur.
- 27 Genus quando est certum, determinatum, & praesens, tunc generi per speciem non derogatur.
- 28 Generi declaratio quando consistit in eadem specie, tunc specie non derogat generi.
- 29 Invisibilis si datur in genere, & in specie, censetur potius per speciem concessa accumulari, quam derogari.
- 30 Litteris gratiosis generalibus ad beneficia non derogatur per speciales posteriores, quando ex primis generalibus efficitur ius quassum.
- 31 Ultima quatuorcumque generalia derogant primis.
- 32 Privilegium speciale non derogat generali, intelligitur vi num. 18.
- 33 Genus includit omnes species sub genere comprehensas.
- 34 Genus verè, & propriè repraesentatur in qualibet specie.
- 35 Genera remota remunerantur specie.
- 36 Genus in suo genere latenter operatur, quantum species in sua specie.
- 37 Genus perire non potest.
- 38 Genus quod non potest nisi in ea specie verificari, pro specie reputatur.

AXIOMA CVII.

Genus.

- 1 Generi per speciem derogatur, & num. 1. redditur ratio.
- 2 Specialis dispositio derogat generali.
- 3 Legatum speciale derogat generali.
- 4 Generi per speciem derogatur, siue precedat, siue sequatur genus.
- 5 Species derogatur per speciem magis speciallem.
- 6 Rescriptum, siue mandatum speciale derogat generali.
- 7 Statutum speciale semper praevaleat generali.
- 8 Tempus speciei derogat generali.
- 9 Discrepantia speciei derogat generali.

GENERI per speciem derogatur, in tota iure, 91. l. ff. de regul. iuris, l. familia 41. ff. de parric. cap. 3. cap. paterale, 5. quantum de rescript. cap. 1. de regulis iuris, lib. 6. exortant Fulgof. conf. 215. in princip. Angel. conf. 355. Virum per statum, in princip. Bald. conf. 192. num. 3. lib. 2. Mantu. Dialog. 90. vers. quia, Menoch. conf. 141. num. 16. cum seqq. & 37. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 132. Surt. de aliment. tit. 11. quass. 15. num. 130. & tit. 9. quass. 8. & decif. 155. num. 21. & conf. 352. num. 1. Gutier. praetice. lib. 3. quass. 14. num. 6. Armentaz. in addit. ad recap. legum Navarrae, in proem. num. 1. Card. Tusch. praetice. conclusum. 4. lit. G. concl. 36. per totum, Aldete de regulis discipl. inenda, lib. 2. cap. 7. num. 16. Czf. Argel. de contradit. legittimis, quass. 1. num. 112. Orlan. Glorif. rescript. 21. num. 31. Sanctarel. var. rescript. 1. quass. 14. num. 5. Sebail. Medices de regul. iuris, reg. 1. verò generi, num. 44. latissime Castili. contravenit lib. 5. p. 2. cap. 95. per tot. Ouid de Amicis de iure emphit. 9. 81. num. 1. cum seqq. Couat. var. p. 1. cap. 11. num. 6.

Ratio huius Axiomatis in eo consistit, ut genus 1 & species diueta concordentur, nam vbiueque duae dispositiones sibi aduersantur, debent ad concordiam

cordiam reduci, salua quoad fieri potest versusque natuta, & propietate, si generi per speciem derogatur, igitur, &c. Iuxta quam rationem intelligenda est glossa in l. dominus 107. ff. de legem. 1. dum inquit, speciem derogare generi ex lura interpretatione, & illa quae mox Gamb. in dialect. legat. lib. 3. cap. 3. num. 1. quia reg. semper in generalibus 190. ff. de regulis iura, cum similibus, non procedit in specie, excepta quae generi aduersatur.

3 Amplia primò, ut procedat in omni materia, quod specialis dispositio derogat generali, si sunt incompatibiles, Castren. conf. 476. Videtur quod praedictum in princip. lib. 1. Card. Tufch. d. ltr. G. cunct. 16. num. 1. Berol. conf. 17. num. 10. vol. 3. Num. conf. 7. num. 5. Sured. conf. 16. num. 1. Orlan. Glocit. resp. 11. num. 31. vers. quod vendicat.

4 Amplia secundò, in legatis, quia legatum speciale derogat generali, Abb. conf. 4. In questione, num. 3. lib. 1. Bald. conf. 21. m. 3. vers. si verò, lib. 5. vbi quod si lego Titio duas statuas marmoreas, & etiam eidem lego omne marmor, non veniant nisi duae statuae propter specificationem specialem, quod refert Crauet. conf. 36. num. 4. & 3. Ruin. conf. 90. m. 3. lib. 1. vbi quod si testator legauit in specie aliquibus fororibus nominatis, postea in genere vocauit sorores, intelligitur de aliis, quia specialis proutio praecedens derogat generali, & maxime dicit procedere, quando etiam prohibuit honoratas plus petere, Sured. d. alim. tit. 1. g. 1. num. 130. Card. Tufch. d. cunct. 16. num. 7. 17. & 33. cum seglat. Castill. d. cap. 91. m. 13. cum segg. vbi patet amplius in fideicommissis, in substitutionibus, substitutionibus, & in omni vltima voluntate, in legibus, statutis, consuetudine, compromissis, iudiciis, testis, mandatis, & in omni alia materia, & dispositione.

5 Amplia tertio, ut procedat, sine praecedat, siue sequatur geous, siue 11. ff. de pecul. leg. Dec. num. 7. & 14. in d. l. in toto iure. ff. de regulis iura, & in cap. 1. num. 6. de referis, vbi Berol. num. 41. Fulgol. conf. 215. in princip. & conf. 155. col. 3. vbi quod imò etiam generalitas per posterius, & habet clausulam derogatorem, specialitas attenditur, Bald. conf. 253. vers. quomodo quia, lib. 1. Ioan. de Imol. conf. 139. num. 7. & vers. 140. num. 3. in fine, vbi quod generalis dispositio sequens non praeiudicat speciali specificae, etiam si generalis habeat verba habilia comprehendere specialem.

6 Amplia quarto, ut sicut generi per speciem derogatur, ita etiam specie derogetur per speciem magis specialem, & individuum, Zabbar. conf. 149. num. 4. vers. item finit, Alexand. conf. 19. Quoniam in princip. lib. 1. Bald. conf. 373. In volumine in princip. lib. 5. vbi intelligit, quando sunt species individua, & diuidua pars potentia, alias secus. Idem procedit etiam inter duo genera, quia minus vniuersale habet loco speciei, magis vniuersale loco generis. Bald. conf. 153. m. 4. vers. tertio praemio lib. 3. Cardin. Tufch. d. cunct. 16. m. 30.

7 Amplia quinto in testamento, seu mandato speciali, quod derogat generali, etiam si de eo nullam faciat mentionem, cap. 1. de rescript. Suar. alleg. 18. num. 16. Bald. conf. 38. Quarior in princip. lib. 1. vbi extendit idem esse in generali commissione, reuocatione, seu deputatione, quia non reuocat specialiter praecedentem, nisi conset de mente, Rebuff. tom. 1. ad leges Gallic. in praef. tit. de rescript. num. 103. Sebast. Medic. de regul. iura. reg. 1. num. 41. Menoch. de arbitrar. cap. 9. num. 2. & conf. 16 num. 48. & de praesumpt. lib. 6. praef. 40. Cardin. Tufch. d. cunct. 16. & num. 43. Valde. conf. 71. num. 1. Vnde mandatum de Angut. Barbois Axioma. Iur.

providendo speciale derogare generali mandato praecedenti, licet de illo nulla mentio habetur, tenent Xuat. d. alleg. 18. num. 3. Cephal. conf. 393. m. 19. lib. 1. Cardin. Mantie. d. cunct. vltim. volum. lib. 9. tit. 6. m. 12. Valde. vbi proximi.

8 Amplia sexto in statutis, quia statutum speciale semper praevalet generali, Dec. conf. 188. col. 3. & conf. 301. col. 1. & conf. 181. & conf. 67 col. per Ang. conf. 155. Virum per flammum, Bald. conf. 8. Duo sunt statuta, lib. 1. vbi declarat, quod si statutum speciale continet idem quod ius commune per omnia, tunc statutum generale contrarium disponens praefertur, secus si primum speciale in aliquo discrepat à iure communi, Alex. conf. 89. Circa primum, num. 10. lib. 6. Apostil. ad eandem conf. 61. m. 10. in verb. Bald. lib. 7. idem Alex. conf. 125. Scriptum, num. 10, cum segg. lib. 4. Fulgol. conf. 215. In primo, in princip. vbi extendit etiam quando statutum generale esset posterius, quia adhuc speciale derogat generali statuto, Corn. conf. 66. lib. 1. vbi quod si duo sunt statuta specialia, magis speciale attenditur, Angel. conf. 160. in princip. vbi extendit ad statutum generaliter loquens de alienationibus, & de bonis ad citras ponendis, quia non extenditur ad bona minorum, in quibus per statutum sub certa solemnitate est specialiter prouisum, & conf. 155. per totum, extendit ad statuta contraria, late Card. Tufch. d. cunct. 16. num. 10. cum multis segg.

9 Amplia septimò in tempore, quia per tempus speciale, in quo aliqua immunitas coexistit, derogatur generali dispositioni, quod quocunque tempore soluitur gabello, Bald. conf. 256. Praemittenda sunt, vers. quarto praemittendum, lib. 4. quem refert Card. Tufch. d. cunct. 16. m. 16.

10 Amplia octauò in obseruantia, quia specialis derogat generali, Fulgol. conf. 231. In quadam instrumente, in fine, quem refert Card. Tufch. d. cunct. 16. num. 16.

11 Amplia nonò in compromissis, quia etiam in illis genus per speciem derogatur, ideo fit fiat compromissum speciale super praeio venditionis factae declarando, licet postea fiant alia compromissa inter easdem partes de libris, & controuersis, non est derogatum primo. Ita Ioan. de Anan. conf. 19. Visi instrumentum, num. 6. & 7. Card. Tufch. d. cunct. 16. num. 18.

12 Amplia decimò in consuetudine, quia specialis derogat generali, & attendi debet, Crauet. conf. 199. num. 16. quia generalis recipit declarationem à magis speciali, Crauet. conf. 118. num. 4. Card. Tufch. d. cunct. 16. m. 41.

13 Amplia vndecimò in facultate legitimandi latissime concessa per Imperatorem etiam ad feuda, quia non veniunt ea feuda, in quibus specialiter Imperator disposuit, quod non succedant nisi nati, & concepti de legitimo matrimonio, quia generalis prouisio demandata non se extendit ad specialiter prouisa, sed species derogat generi, Anchor. conf. 108. Primafatio, num. 7. & 8. Cardin. Tufch. d. cunct. 33. num. 19.

14 Amplia duodecimò in probatione, quia magis creditur duobus testibus in specie, quam mille in genere deponenibus, Dec. conf. 288. in fine, Alex. conf. 148. num. 4. lib. 2. Paris. conf. 83. m. 31. lib. 3. Card. Tufch. d. cunct. 16. num. 41. & m. 61. vbi num. 66. post Alex. conf. 27. num. 6. lib. 1. subdit, quod probatio in specie delicti praevalet probationi in genere, quod accusatus fit bonae famae.

15 Amplia decimotertio in contractibus, quia species derogat generi, etiam si praecedat specialis con-

G tractus

tradus, Fulgof. *conf. 115 in princ.* Cardin. Tufch. *d. concl. 36. n. 64.*

- 16 Amplia decimoquarto, quando in eadem lege sunt verba specialia, & generalia, quia species derogat generi, Angel. *conf. 114. num. 1. Lap. alleg. 88. num. 5.* Fulgof. *conf. 115. in princip.* vbi extendunt, vt idem fit quando species, & genus sunt in aliis & diuersis legibus, & se non comparantur, neque constat de mente, Cardin. Tufch. *d. concl. 36. num. 57. cum segg.*

- 17 Amplia decimoquinto in opinionibus Doctorum, quia communis opinio in genere, derogatur per opinionem in specie in casu indiuiduo, vt per Remin. *ian. conf. 125. num. 5. & 6. lib. 3.* quem testes Cardin. Tufch. *d. concl. 36. n. 71.*

- 18 Amplia decimosexto in prouisione hominis, quia potius promissa in genere, puta 100. in casu contrauentionis, si partes per pactum speciale conueniunt, quod damnum reficiatur prout liquidabitur, tolli potius generalem, Alex. *conf. 94. in fine, & conf. 95. num. 7. lib. 4.* vbi extendit, vt procedat etiam si generalis prouisio sit iurata, quae habet vim specialis, quia intelligitur in eo, in quo consentitur, & non vltra, refert Card. Tufch. *d. concl. 36. num. 72. & 73.*

- 19 Limita primo, quando species & genus se inuicem comparantur, stare possunt, ita Bart. *in l. feru. ff. de pecul. leg. Cognol. in d. l. iustor. num. 15 ff. de regul. iur. Roman. sing. 149.* Decian *conf. 1. num. 16. vers. quando considerato lib. 1. & conf. 122. num. 13. lib. 3.* Cardin. Tufch. *d. concl. 36. n. 95.*

- 20 Limita secundo, quando genus & species apponuntur fauore eiusdem personae, quia genus non tollitur, neque restringitur per speciem subsequenter, Bald. *conf. 329. in fine, vers. in contrarium, lib. 1.* Card. Tufch. *d. concl. 36. n. 79.*

- 21 Limita tertio, quando species accedit generi, quia prorogatur genere, vel mutato, prorogatur, & mutatur species, quae habet substantiam ab illo genere, & non fiat de per se, Lap. *alleg. 88. Comm. num. 6. circa fin.* vbi etiam patet limitari, quando ratio fualet, quod per generalem prouisionem fit recessus a speciali. Idem quando species apponitur ad coadiuandum genus, Surd. *conf. 16. num. 36. & 37.* Card. Tufch. *d. concl. 36. n. 80. & 81.*

- 22 Limita quarto, quando genus est certum, determinatum, & precium, Surd. *conf. 132. num. 11. vbi num. 17.* limitat etiam quando genus exprimitur per verba dispositiua, species autem per verba enunciativa, Castill. *d. c. 95. n. 40.*

- 23 Limita quinto, quando declaratio generis consistit in eadem specie, quia tunc species non derogat generi, Bald. *conf. 177. in Ecclesia, in fin. lib. 3.* Card. Tufch. *d. concl. 36. n. 101.*

- 24 Limita sexto in iurisdictionibus, quia si datur in genere, & in specie, censetur potius per speciem concessa accumulari, quam derogari, vt per Surd. *conf. 16. num. 35.* Guier. *pract. lib. 3. q. 15. num. 6.* Card. Tufch. *d. concl. 36. num. 102.* Castill. *d. cap. 95. num. 22.*

- 25 Limita septimo in litteris gratis generalibus ad beneficia, quibus non derogatur per speciales posteriores, quando ex prius generalibus esset iam quatuor, sicut si effectus penderet ab euentu incerto, Federic. *conf. 69. circa fin. vers. item non oblat,* Card. Tufch. *d. concl. 36. n. 101.*

- 26 Limita octavo in diuersis dispositionibus diuerso tempore factis, quia non habet locum regula, quod generi per speciem derogetur, sed contraria,

quod vitima quantumconque generalia derogant prioribus, Signorol. *conf. 87. num. 7. & 8.* Cardin. Tufch. *d. concl. 36. num. 112.* Idem quando specialis & generalis prouisio ad diuerfum tendunt finem, Surd. *conf. 139. num. 91.* Callanar. *conf. 44. num. 48.* Stephan. Garrian. *disceptat. forens. cap. 304. num. 5. cum segg.* Castill. *d. cap. 95. num. 35. cum segg.* Vel quando genus & species super eodem iure non concurrunt, sed super diuerso, late Roland. *conf. 8. num. 37. lib. 1.* Card. Mantie. *de consuet. vltim. volum. lib. 9. tit. 6. num. 22. & 23.* Card. 426. num. 36. *vers. ad sextum, Castill. d. c. 95. n. 41.*

Limita nono in priuilegiis, quia per speciale priuilegium non derogatur generali, Federic. *conf. 197. vers. non oblat, glo. verb. sed ante, in fin. 25. quast. 2. glo. vlt. verb. super priuilegio in dill. cap. 1. de rescript. in Abb. num. 10.* Felin. num. 2. *vers. limitat,* Rip. num. 74. & Berol. num. 39. Alexand. *conf. 155. num. 1. lib. 6.* Rebuff. tom. 2. *ad leges Galia, tit. de rescript. in prefat. tom. 103. Xuat. allegat. 28. num. 10.* Lotiot. *de regulis iur. Axiom. 116.* Menoch. b. *conf. 36. num. 46.* Cardin. Tufch. *d. concl. 36. num. 99.*

Intellige in totum, nam in illa speciali parte posse priuilegium speciale posterius minuire prius generale, nulla facta illius mentione, per text. in *cap. diuitem. §. non igitur, & in cap. quatuor tibi de prebend. in 6. resoluunt Syluest. in fin. vers. priuilegium, quast. 10.* Ruin. *conf. 98. num. 4. v. 4.* Menoch. *de praesumpt. lib. 6. pref. 40. num. 21.* Mari. Giur. *consilio crim. num. 65. num. 41.* Monet. *de communat. vltim. volum. c. 8. num. 529.* Soar. *de legibus lib. 8. c. 39. num. 7.* Bonac. *in simili tract. d. 1. q. 3. quast. 8. §. 3. num. 17. vers. ex dill.*

GENVS includit omnes species sub genere comprehensas, Lommes, vbi Angel. *C. de praescript. 10. l. semper. ff. de regulis iur.* Mari. Anton. *var. resolut. lib. 2. resolut. 33. num. 2.* Menoch. *conf. 266. num. 69.* Crauet. *conf. 134. num. 5.* etiam si in vna specie maior sit ratio, quam in alia, l. 1. §. quod autem, ff. de aliorum, Rimin. *ian. conf. 12. num. 31. lib. 1.* Decian. *conf. 51. lib. 1. & conf. 122. lib. 3.* Card. Tufch. tom. 4. *lib. 2. concl. 40. num. 17.* Surd. *conf. 155. n. 20. & conf. 159. num. 19.* Mari. Antonini. *d. resolut. 33. num. 3.* Menoch. *conf. 141. num. 39.*

GENVS verè, & propriè representatur in 30 qualibet specie, l. quid eorum, i. in eorum, ff. de legat. 1. Surd. *conf. 121. n. 3.* Bald. *conf. 339.* Tellier. *in princ. lib. 1. Dyn. conf. 11.* Quallio num. 3. *vers. praeter ea,* Card. Tufch. tom. 4. *lib. 2. concl. 40. num. 5.* & ideo quapredicantur de genere, debent predicari de lingulis speciebus, l. versificatum, §. sed si fraudantur, in fin. ff. de pailu, cum aliis citatis ab Euerat. in episcopo legat. loco 61.

GENVS remotio remouentur species, d. §. sed si si fraudantur, l. fundi. §. fin. ff. de fundo mlti. l. sancimus, vbi Bart. *C. de vfor. rei iudic. d. 1. §. quod autem, ff. de aliorum, l. 1. in fin. ff. de fusi. & legat. hered. l. si causa cognita, iun. 33. glo. verb. peremittit, C. de translat. §. vulgo, l. iustit. de success. cognat. cum aliis, de quibus Euerat loco 62. Siglin. Scaccede appell. q. 9. remou. c. concl. 2. n. 11.*

GENVS in suo genere tantum operatur, quantum species in sua specie, l. si eorum in prius, ff. de legat. 1. §. si duo, ff. de administ. iur. d. Lommes. *C. de praescript. originat. Crauet. conf. 161. c. 1.* Card. Tufch. tom. 4. *lib. 2. concl. 40. num. 20.* vbi 221. cum eodem Crauet. *conf. 118. num. 14.* extendit etiam in materia vtiliosa.

GENVS perire non potest, l. in ratione, §. in con-

et. ff. ad legem falcid. l. si se bonu. C. de iure delib. l. in-
cendium. C. si certum pretor. Curt. iun. conf. 139. num.
31. Anton. Gom. var. tom. 1. cap. 2. n. 32. col. 3. Sord.
de aliment. tit. 3. q. 16. num. 16. cum seqq. & conf. 391.
num. 12. Mari. Anton. var. resal. lib. 2. refel. 13. num. 3.
Card. Tulch. d. lib. 6. concl. 40. num. 2. vbi num. 3. post
Paris. conf. 94. num. 8. lib. 2. tit. quod genus non est
res mobilis, nec immobilis, sed consilens in intel-
lectu.

- 24 GENVS quod non potest nisi in vna specie
verificari, pro specie reputatur. l. 1. ff. de liber. & post-
hum. l. si optio ff. de opt. leg. l. fundus locatus ff. de fundo
instr. Becc. conf. 14. num. 14. Menoch. conf. 71. num. 13.
Sord. conf. 135. num. 1. & conf. 179. num. 14. & conf. 169.
num. 19. & conf. 431. num. 3. Vincent. Falat. de subtilit.
q. 351. n. 34.

Axioma CVIII.

Grauari, Grauat.

- 1 Grauari non possum, quem non honore.
- 2 Grauari nemo debet alterius odio.
- 3 In laetum sentire non debet quis pro alieno com-
modo.
- 4 Onere duplici nemo debet grauari.
- 5 Grauari in vno se alio debet releuari.

- 1 GRAVARE non possum, quem non hono-
ro. l. ab eo. C. de fidei iuramentis. l. si abrogata. ff. de ado-
ptionib. l. vnum ex familia 3. l. 1. ff. de legat. 2. l. 1. §. scien-
dum ff. de legat. 1. Titag. de priuil. pia causa. priuil. 37.
Donel. comment. iuris civilis lib. 8. cap. 7. Cardin.
Mantic. de consil. edim. voluer. lib. 8. tit. 1. num. 33.
Molin. de priuilegiis lib. 1. cap. 1. num. 8. & lib. 2. cap. 4.
num. 15. cum seqq. Petegem. de fidei iurament. art. 33.
num. 33. & conf. 63. lib. 4. Menoch. conf. 707. num. 1.
Sord. de aliment. tit. 8. priuil. 14. num. 1. & conf. 236.
num. 16. Card. Petella. quass. forens. conf. 31. num. 3.
Benedict. Pinel. silectar. iuris interpret. lib. 1. c. 1. n. 13.
Stephan. Gratian. discept. forensium 4. cap. 66. num. 18.
& tom. 5. cap. 917. num. 11. Mangil. de impet. quass. 16.
num. 2.

- 2 GRAVARI nemo debet alterius odio, l. si quis
in suo, in fine. C. de iussu. testamenti. l. non debet alteri.
ff. de regulis iuris. cap. non debet 22. cod. tit. lib. 6. Re-
buff. ad l. vbi appellatio 2. vers. in quocumq. prope
sua. ff. de verb. signis pag. noli 19. Sord. decif. 102. num. 1.
Futinae. in praxi part. 4. conf. 40. num. 45. Iniquum
enim est, alium alterius odio persequi, dist. l. si
quis in suo, §. de legu. cap. si compramisarius. §. porro, de
elect. lib. 6. Palat. in repet. cap. per vitruu. de donat. in-
ter virum & uxor. §. 8. num. 6. cum seqq. Titag. de iure
moris. gloss. 8. num. 141. Rebuff. in tract. de except.
num. 138. Facin. part. 4. conf. 65. num. 98. Nam pro
alieno commodo non debet quis laetum sentire,
l. si quando, de testib. Sord. de aliment. tit. 7. quass. 37.
num. 55.

- 4 GRAVARI nemo debet alterius facto. Vide
supra tit. F. Axiom. 93. n. 22.
5 GRAVATUS in vno, in alio debet releuari,
l. cum qui 10. de iur. iur. l. iure succursu. ff. de iure
dotum. §. secundum naturam. ff. de regulis iuris. Thom.
de Th. missit. in floribus legum reg. 134. vbi ait, quod
fallit si vnum veniat in consequentiam alterius,
Ftanc. Leo in thesauro fore. Ecclesiast. part. 2. cap. 15.
num. 57. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4.
August. Barboze Axiom. iur.

cap. 612. num. 18. Ioano. Maria Nouat. quass. forens.
lib. 1. q. 1. n. 9. & 86. n. 4.

Axioma CIX.

Habitus.

- 1 Habitus non facit monachum, sed sola professio Re-
gularis.
- 2 Habitus facit presumptionem.
- 3 Alius qualis apparet in sua figura, talis presumitur
in sua essentia.
- 4 Contrarius talis presumitur, qualis in prima sui fi-
gura apparet.

HABITVS non facit monachum, sed sola
professio Regularis, cap. portetium 13. de Re-
gularib. vbi gloss. verb. nunc facit, cap. consilium, quod
clerici, vel videntes, Cardin. Tulch. praelic. conclus.
tom. 4. lit. H. conclus. 12. num. 1. Caupan. in diuersis,
iuris Canon. rub. 12. cap. 4. num. 5. Bellut. disquisit.
clerical. part. 1. tit. de disciplina clericali §. 15. num. 10.
Fr. Barthol. de Vecchis in praxi monasterii, dist. 11.
dub. 10. sub n. 1.

HABITVS tamen facit presumptionem, ita
vt in dubio iudicetur talis, qualem habitus, quem
desert, demonstrat, l. item apud, §. si quis, ff. de iur. iur.
Federic. de Senis confil. 13. num. 3. vers. si talis nam-
que. Quia qualis alius apparet in sua figura, talis
presumitur in sua essentia, Hieton. Tort. in sua
confil. post consilia Anton. de Burr. num. 20. vers.
& ideo multum ad presumpum, Castren. conf. 261.
Viles & considerari in primo lib. 2. §. c. continetur talis
presumitur, qualis in prima sui figura apparet, De-
cian. conf. 59. in fin. lib. 1. tereft. Card. Tulch. d. lit. H.
concl. 12. n. 2. cum seqq.

Axioma CX.

Homo.

HO MINIS dispositio facit cessare dispo-
sitionem legis, l. si maritus, C. de procurat. l. 2. lib.
C. de pectus cement. Antonius Gabr. tom. 3. com-
munis opinio. lib. 6. tit. de regulis iuris. concl. 8. Anton.
Gom. var. tom. 1. cap. 9. num. 50. Molin. de priuilegiis
lib. 1. cap. 2. num. 27. Vital. de Camban. in tract.
clausul. part. 4. num. 5. Cardin. Seraphin. decif. 829.
num. 3. Ceual. comment. contra communem. quass. 265.
n. 1. Stephan. Gratian. disceptat. forens. cap. 376.
num. 2. Mendez à Castro in praxi Lusitana, lib. 3.
cap. 11. num. 8. Rot. decif. 392. num. 4. apud Farin.
part. 1. recens. vbi quod hominis prouisio non facit
deficere prouisioem legis, quando eam ea concu-
rere potest.

Axioma CXL.

Honor.

- 1 Honor est maximum bonorum.
- 2 Honor laici, iud etiam quia praefertur.

3 Honoris

- 3 *Honoris est causa aquiparatur.*
4 *Honor patris est gloria filij.*

1 **H**ONOR est maximum bonorum, gloss. 1. in Extrav. Ad considerem in versu honorum, de verb. signif. Philo. l. 1. Ethicor. lib. 4. D. Thom. 1.2. quest. 2. art. 2. Natus in tract. de finib. bonorum actuum, num. 45.
2 Et ideo non solum lucto, sed etiam vitæ præfector, illi quidem, ff. quod metum consil. reprehendenda, C. de inlit. & substitut. l. quifque. C. de postulando. cap. nolo 13. quest. 1. Menoch. de arbit. cap. 177. num. 19. Surt. conf. 42.6. num. 57. Fatinae in praxi crimin. part. 1. quest. 11. num. 6. Anell. Amat. conf. 139. num. 19. & 20.
3 & conf. 30. num. 14. Nam honoris & vitæ causâ æquiparatur, l. in d. causâ ff. de manumiss. vind. Greg. Lop. l. 4. verb. lue lry. 21. 13. part. 2. Cordub. de Lata in l. si quis à liberis, in princip. num. 34. ff. de liberis agnos. Callan. in catalogo gloria mundi. part. 1. conf. 2. Menoch. conf. 96. n. 13. & conf. 98. n. 3. & conf. 302. à prime. Menoch. idyl. cap. 18. num. 21. Cald. Petreia in l. si eorum erent, verb. cum non absimilis. num. 10. C. de in integrum restit. minor. l. iunior. à Sole in loci communib. verb. honor num. 4. Sord. decif. 39. n. 21. Mat. Anton. var. res. l. 1. ref. l. 1. n. 2.
4 **H**ONO a patris est gloria filij, Federic. de Senis conf. 185. num. 2. ver. est hoc, quem t. c. t. Catd. Tufch. præf. concl. 204. à lit. G. concl. 32.

AXIOMA CXII.

Iactare.

IACTARE suum nullus præsumitur, l. eum de Indebito 25. vers. qui non soluit, de probat. exorato. Titaz. l. 1. si inquam, verb. donatione largitus. num. 106. cum segg. C. de renouat. donat. Nicol. Mozz. de contrah. s. de donationib. in art. de naturalibus don. n. 2. cum multis segg. Brunor. à Sole in loci communib. verb. iactatio, Menoch. de arbitrar. lib. 2. casu 88. à princip. Malcard. de probationib. concl. 154. n. 2. Surt. conf. 7. n. 44. & conf. 80. D. Barbo. l. in qua detur n. 17. cum segg. ff. soluto maritum. Odaul. Glorit. ref. 10. num. 110. Ambrosin. Petros. decif. 15. num. 20. Rot. decif. 14. num. 3. & decif. 108. num. 2. part. 1. in post. huius. Faria. præf. in iudiciis, in quibus semper faciendi est interpretatio, quæ magis utilis & expediens sit facienti. Rot. decif. 171. num. 3. ead. part. 1. Alexand. Trentacing. conf. 20. num. 13. part. 1.

AXIOMA CXIII.

Ignorantia, Ignorans.

- 1 *Ignorantia facti in iura, & probabilis excusatur.*
2 *Ignorantia facti proprii inquam crassa, & improbabilis non excusatur.*
3 *Facti proprii ignorantia excusatur, quando factum est antiquum, in quo sit verosimilitas obliuio.*
4 *Factum quando est in iura, & obliuio, ignorantia illius etiam proprii excusatur.*
5 *Ignorantia facti proprii excusatur illius, qui multis rebus implicatus est, aut in extremum laborat.*
6 *Ignorantia facti alieni in dubio præsumitur, & ex-*

- cusatur, nisi sit publicum, aut notabile, grave, seu ponderosum.*
7 *Iuris ignorantia non præsumitur, nec excusatur.*
8 *Legi scire omnes debent, & lata culpa est iuris dissipationem ignorare.*
9 *Iuris Divini, naturalis, vel humani, sine communis, sine municipali, vel statuarii ignorantia non præsumitur, nec excusatur.*
10 *Civis nouus præsumitur habere statum ignorantiam.*
11 *Ignorantia Iuris habens admixtam ignorantiam, seu errorem facti, præsumitur.*
12 *Ignorantia semper præsumitur in dubio, nisi scientia probetur.*
13 *Ignorans nihil agere, nec consentire censetur.*
14 *Ignorans non dicitur negligere, nec continere in suum.*
15 *Ignoranti non currit tempus.*

IGNORANTIA facti iusta, & probabilis excusatur, de qua loquitur cap. ignorantia, de regul. iur. lib. 6. affecta verò vincibilis, crassa, improbabilis, seu supina, quia propter rationem præcedentis negligentia volita censetur, minime excusatur. cap. 1. de postul. Præf. cap. cum in iura, qui maritum. acc. conf. passim, l. nec supina, ff. de iuris, & facti ignor. Gabr. commun. sub tit. de regulis iuris, concl. 6. n. 45. Sebail. Medic. de consue. servitut. p. 1. q. 3. num. 10. Sfort. de in integrum restit. part. 1. quest. 8. num. 57. & 58. Vide sit, ut ignorantia facti propterea non excuset tanquam crassa, & improbabilis, l. quamquam ff. ad Velleian. cap. ab excommunicato, in fine, de rescript. Soc. reg. 219. Mantu. Paralip. cap. 34. Marant. in repet. l. in post. n. 127. ff. de acquir. hered. Gail. lib. 2. obsen. 48. num. 19. Sfort. d. quest. 9. n. 61. Malcard. concl. 1637. num. 3. & concl. 879. num. 40. Menoch. de præsump. lib. 6. præf. 3. num. 32. Cardin. Tufch. sum. 4. lit. i, concl. 22. num. 1. & 10. & concl. 23. num. 25. Præterquam in illis casibus in quibus ex circumstantiis negotij, & personarum etiam in factis propterea admittitur probabilis excusatio, veluti quando factum est antiquum, in quo sit verosimilitas obliuio, secundum Marant. in d. l. in post. num. 127. in 3. limit. ff. de legat. 1. Gail. d. obsen. 28. num. 10. Sebail. Medic. de casu servit. p. 1. q. 3. n. 17. Card. Tufch. d. lit. 3. concl. 22. num. 15. Vel quando factum est intricatum, & obfuscum, Marant. in repet. d. l. in post. num. 127. in 4. limit. Gail. d. obsen. 48. num. 107. vers. iuxta fallum, Sfort. d. quest. 8. num. 18. Menoch. d. præf. 3. num. 41. Vel in eo, qui multis negotiis implicatus est, Marant. d. num. 127. in 5. limit. Medic. d. quest. 1. num. 12. & 18. Hooded. conf. 55. num. 57. & 58. lib. 1. Menoch. d. præf. 3. num. 47. & 48. aut in extremum laborat, Marant. d. num. 127. in 2. limit. Setaphin. de priuilegiis iuram. prinil. 4. num. 18. Malcard. de probationib. concl. 879. num. 1. cum segg. Menoch. d. præf. 3. n. 45.

Sic etiam licet tegolater ignorantia facti alieni in dubio præsumatur, excusatur, l. iurum ff. de probationib. l. hoc autem, ff. de administr. iur. l. in iure ff. de præf. cum aliis citatis per Honded. conf. 9. n. 33. & conf. 55. n. 48. & conf. 109. n. 16. lib. 1. Gabr. commun. sub tit. de regulis iuris, concl. 5. n. 21. Gail. d. obsen. 48. n. 1. & 19. vers. factum, Menoch. d. præf. 13. n. 51. Statut. d. q. 8. n. 51. & n. 60. & q. 18. n. 5. non excusat tamen, ubi aliquid proponitur, propter quod & potuit, & debuit sciri per mediocrem diligentiam, ut quia factum vel est publicum, concl. 1. de postul. Præf. cum illorum de sem. excom. Gabr. d. concl. 4. n. 18. Malcard. concl. 879. num. 11. 12. 16. & 17. Menoch. d. præf. 21. num. 68.

num. 68. cum fegq. Sfort. diff. quæst. 3. num. 67. Sebalt. Medic. diff. quæst. 3. num. 4. vers. si erat publicè notum, & num. 10. vers. aliano. Vel notabile, graue, & ponderosum, Malcaud. diff. concl. 879. num. 49. Menoch. de pref. 3. num. 81. & 82. Card. Tufch. d. lit. 1. concl. 12. num. 16.

7. IGNORANTIA iuris non præsumitur, ac proinde non excusat, cap. ignorantia, de regulis iuris lib. 6. Gail. de obseru. 48. num. 12. Gabr. sub tit. de regni iur. iur. concl. 7. num. 1. Paris. quæst. 48. n. 4. num. 301. lib. 4. Valac. de iure emphe. q. 38 num. 15. Sebalt. Medic. d. quæst. 3. num. 1. Menoch. d. pref. 3. n. 10. Sfort. d. q. 3. num. 39. & 40. Cardin. Tufch. d. lit. 1. concl. 11. num. 1. & 2. Leges enim scire omnes debent, & lata culpa est iuris dispositionem ignorare, l. leges sacras summa, C. de legib. Sucin. conf. 108. n. 12. vers. & licet, Aym. conf. 671. n. 11.

9. Amplia procedere non tantum in ignorantia iuris diuini, naturalis, vel gentium, cap. imbutus. §. notandum 1. q. 4. l. 1. vbi glof. C. de in ius vocan. glof. in sum. 38. diff. Ign. in l. 1. §. 6. fecundum, a num. 3. ff. ad Syllanum. Sed etiam in ignorantia iuris humani, siue communis, siue municipalis, vel statutarij, vt per Gabr. d. concl. 3. num. 12. Sebalt. Medic. d. q. 3. num. 42. vers. item statui ignorantia, Gail. d. obseru. 48. num. 19. Malc. d. concl. 879. Card. Tufch. d. lit. 1. concl. 10. num. 11. num. 3. nisi cuius esset nouellus, in quo tunc statuti ignorantiam præsumi, & ipsum excusati voluerunt, Gail. de obseru. 48. n. 18. Steph. d. prim. 4. num. 117. cum fegq. vbi etiam resoluit, quod licet ignorantia non dum iuris, sed etiam statutorum, seu constitutionum non excuset, bene tamen excusatur ignorantia alianas Extraneas non pollic in librorum, statutorum, seu constitutionum corpore.

11. Limita tamen, quando ignorantia iuris habet admixtam ignorantiam, seu errorem facti, Socio. conf. 47. num. 11. lib. 1. Malcaud. concl. 639. num. 10. Card. Tufch. d. lit. 1. concl. 13. num. 18. Vel quando ius est dubium, obsecrum difficile, seu aduam, Sebalt. Medic. d. q. 3. num. 1. vers. nisi esset, Sfort. d. quæst. 3. num. 44. Steph. d. prim. 4. num. 16. & 17. Malcaud. concl. 639. num. 19. Ignorantia iuris nunquid excuset rusticum, militem, vel minorem vide Sfort. d. p. 1. quæst. 9. Card. Tufch. d. lit. 1. concl. 13. late Fatim. fragment. crim. p. 2. verb. Ignorantia n. 173. cum multis fegq.

12. IGNORANTIA semper præsumitur in dubio, nisi scientia probetur, l. verum ff. de prob. e. præsumitur 47. de regulis iuris lib. 6. Socin. reg. 3. vbi limitat tribus modis, Lap. alleg. 90. n. 4. in fine, Caldetin. conf. 84. num. 2. vers. circa secundum, alias conf. 4. de off. legat. & conf. 66. in fine, alius conf. 37. de testam. Roman. conf. 173. Clarum est n. 2. Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de regulis iuris. concl. 5. vbi ponit ampliationes, & limitationes, Menoch. remed. 16. recuper. num. 18. & de arbitrar. quæst. 71. num. 3. & de præsumpt. lib. 6. pref. 3. num. 51. Malcaud. de probationib. concl. 879. Sord. decif. 221. in princ. & num. 14. & decif. 146. num. 8. & conf. 7. num. 13. & conf. 71. num. 41. Olafch. decif. 71. n. 13. Ioseph. Ladou. Pers. decif. 19. num. 21. Magon. Lucen. decif. 49. num. 11. Azeeud. 1. num. 10. cum fegq. tit. 20. lib. 6. nona Recapit. Brunon. d. Sole in locis communib. verb. Ignorantia 1. Flutes de Mensa var. lib. 2. quæst. 1. num. 3. Saye. in clau. Regia, lib. 3. cap. 5. num. 4. cum fegq. Sanchez de Adm. lib. 9. diff. 31. num. 4. Mari. Anton. var. res. lib. 3. res. 19. num. 12. Anton. Monach. Floren. decif. 7. num. 15. Card. Tufch. d. tom. 4. lib. 1. concl. 23. per totam. Glorif. res. 6. num. 76. & res. 10. num. 109. Castili. canon. August. Barboz. Axiom. iur.

lib. 5. part. 2. quæst. 117. num. 47. Stephan. Gazian. decif. 69. num. 10. Intrig. caus. 1. num. 76. lib. 1. Mangil. de impu. quæst. 113. num. 11. & quæst. 135. num. 15. Plures limitationes testat Farinac. fragm. crimin. p. 2. lit. L. n. 104. cum multis fegq.

IGNORANS nihil agere, nec consentire e. cen. 13. setur, Castren. conf. 46. Viso & examinato num. 1. vers. sed breuiter lib. 2. & conf. 377. num. 1. lib. 1. vbi quod pacifici non dicitur qui ignorat, vel etiam, Alex. conf. 2. Ex narrati. n. 9. lib. 4. vbi quod consentire, nec dissentire dicitur ignorans, nec confirmare factum quod ignorat, Abb. conf. 20. num. 2. lib. 2. vbi quod renunciat nemo dicitur lili, quod ignorat, nec exheredat dicitur miles filium quem ignorat habere, Roman. conf. 173. Clarum est, col. 1. in fine, vers. ad hac autem, vbi quod ignorans non renunciat ius ignoratum, & conf. 409. num. 1. cum fegq. vbi quod ignorans dicitur legitimo impedimento impeditus, & donec durat ignorantia, durat impedimentum, testet Cardin. Tufch. tom. 4. lib. 1. concl. 17. per totam. Nam ignorans dubio comparatur. Sord. decif. 165. num. 17. vbi num. 47. & 61. limitat quando dubitans tenetur inquirere, & de facili potuit certificare.

IGNORANS non dicitur negligere, nec contrahere ius suum, l. nec ignorat, C. de donationib. Sord. decif. 15. num. 30. & conf. 7. num. 15. cum fegq. & conf. 454. num. 51. Farinac. in pract. crim. p. 4. conf. 96. num. 33. Menoch. conf. 10. num. 37. vbi quod ignorans non dicitur ratificare.

IGNORANS non curit tempus, l. quando, 15. C. qui admittit, Flamin. Patif. de res. benef. lib. 1. quæst. 4. num. 38. cum fegq. n. 1. Caid. Peten. de renun. emphe. conf. quæst. 7. num. 13. cum fegq. Sord. conf. 371. num. 86. Ioann. Baptif. Coita de scilicet scientia & ignor. in f. 28. num. 5. & in f. 28. num. 4.

Axioma CXIV.

Illatio.

ILLATIO non fit à diuersis, l. vlt. in fine, & ibi Bart. ff. de calumniator. §. Papinianus exili ff. de minorib. l. inter stipulantem §. facram, ibi sed de similitudine ff. de verb. obligat. l. naturalis §. nobilitatem ff. de acquir. poss. l. Lancel. de acquir. part. 1. cap. 12. limit. 2. num. 1. Paris. conf. 18. num. 10. vol. 1. Socin. conf. 18. num. 41. vol. 1. Matl. Anrooin. var. res. lib. 1. res. 106. num. 41. & lib. 1. res. 101. num. 9. Stephan. Gazian. discip. forens. tom. 1. cap. 516. num. 6. cap. 514. num. 16. Antonin. Monach. Benoniens. decif. 6. num. 5. & decif. 19. num. 34. Cancet. varior. part. 2. cap. num. 131. Sord. conf. 150. num. 94. & conf. 460. num. 59. & conf. 451. num. 17. Ioann. Maria Nouaz. quæst. forens. lib. 1. quæst. 15. num. 6. Quod procedit etiam si diuersitas sit in sola ratione. Menoch. conf. 106. num. 104. Stephan. Gazian. discip. forens. tom. 5. cap. 819. num. 10. Rot. apud Paul. de Rubecis decif. 116. num. 46. & decif. 118. num. 18. & decif. 155. num. 20. tom. 2. diuersitatis p. 2. recens.

AXIOMA CXV.

Impedimentum.

IMPEDIMENTUM non ptefiat, quod de Iure non sortitur effectum, cap. non ptefiat § 2. de regulis iuris, lib. 6. Cald. Perezita de ptefiat eligendi. c. 15. num. 5. Thom. de Thomaſſin in ſcribitur legum. reg. 105. Sanchez de Marin. lib. 8. diſp. 12. num. 21. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloſſ. 37. m. 30. Cardin. Tuſch. praeſtic. conc. inf. tom. 1. lib. A. conc. 159. num. 1. & tom. 5. lib. N. Stephan. Graſ. diſpoſ. ſerſen. cap. 58. num. 6. cum ſeqq. Dionyſ. Paul. de vera quarar Patriarch. Sedum eret. c. 6. m. 11. Vide infra Axiom. 164. n. 4.

AXIOMA CXVI.

Impeditus.

IMPEDITO non currit tempus, l. 1. §. fin. C. de annali excepti c. quia diuerſitatem de conceſſ. prebenda §. fin. de elect. Titag. de retrall. lig. §. 5. gloſſ. 4. n. 6. & §. 51. gloſſ. 4. n. 19. ubi intelligit, dummodo impedimentum non ſit affectatum, & de retrall. concen. §. 2. gl. vnic. n. 78. Menoch. conf. 38. n. 55. Sued. dec. 151. n. 4. Flamin. Paſſil. de reſignat. benef. lib. 11. q. 13. n. 1. Gut. praſt. lib. 5. q. 34. 4. n. 11. Card. Scraph. dec. 997. n. 1. & dec. 1066. n. 1. Aloyſ. Ricc. in praxi rerum ſeri ecclieſiaſt. reſol. 550. num. 5. in vlt. inpreſſ. Cardol. in praxi iudicium, & Adue. verb. impedimentum, n. 1. Monet. de opinione canon. c. 6. q. 5. n. 40. ubi etiam intelligit, dummodo impedimentum non ſit affectatum, Mari. Anton. var. reſol. lib. 2. reſol. 84. n. 5. Nic. Garc. de benef. p. 10. c. 1. m. 17. Vbi autem agitur de modico praedictio, tempus, ſive inſtantia currit impeditis, Abb. conf. 5. col. fin. lib. 2. Crauet. conf. 83. n. 15. verſ. rufus, quos teſtet Card. Tuſch. praſt. conc. 1. tom. 5. lib. Ad. conc. 139. n. 9.

AXIOMA CXVII.

Imperare.

IMPERARE ſibi ipſi nemo poteſt, l. praeſer. l. 1. pen. ff. de iurorib. & iuror. datus abbu. l. ille a quo. §. temporaliſſimum ff. ad Trebell. l. pen. ff. de arbit. l. Princeps, de legibus. Sued. conf. 151. n. 46. Card. Tuſch. praſt. conc. inf. tom. 4. lib. I. conc. 47. num. 2. ubi n. 2. ampliat iuramentum, ut nec poſſit praeteriri, quod quis ipſi impeteret, & n. 5. poſt Anchar. conf. 154. in princip. limitat, quia exequutor, qui debet compellere, poteſt officium exercere, etiamſi ipſe ſit vius de compellendis, agnouendo bonam fidem, & obtemperando ſine imperio, quia hoc modo duplicem perſonam poteſt repraeſentare.

AXIOMA CXVIII.

Impoſſibilis.

1 Impoſſibile dicitur id, quod raro vel nunquam evenit licet evenire poſſit.

- 2 Impoſſibile reputatur id, quod eſt contra bonas mores, vel honeſtus moribus non convenit.
- 3 Impoſſibile dicitur, quod ſalva dignitate fieri non poteſt.
- 4 Impoſſibile cenſetur, quod pendet à Principis voluntate.
- 5 Intelligi quando Principi illud regulariter concedere non conſuevit, quatenus ex plenitudine poteſtatis paſſet.
- 6 Impoſſibile dicitur, quod tantum fieri poteſt per remedium extraordinarium.
- 7 Impoſſibilia non obligant, ſeu ad impoſſibile nemo tenetur.
- 8 Impoſſibile, & valde difficile idem eſt indicium.
- 9 Impoſſibilitas facit recedere de omni interpretatione veriſimili.

IMPOSSIBILE dicitur id, quod raro, vel inuicem evenit, licet evenire poſſit, Cotta. conf. 117. num. 5. lib. 5. Id quod eſt contra bonos mores, vel quod honeſtus moribus non convenit, impoſſibile reputatur, Bald. conf. 575. Pramittendum eſt, in princip. lib. 1. Ex impoſſibile dicitur, quod ſalva dignitate fieri non poteſt, Ioan. Jacob. de Leonard. conf. 117. interſ. contri. Bruni. num. 175. & 174. Cardin. Tuſch. praſt. conc. inf. tom. 4. lib. 1. conc. 52.

IMPOSSIBILE cenſetur, quod pendet à Principis voluntate, l. apud Italianum §. conſtat ff. de leg. 1. l. communis §. cum qui, & ibi gloſſ. verb. reſtitu. ff. de verbor. obligat. Abb. in cap. cum eſſet, num. 19. de teſtam. Rebut. ad l. 145. verſ. limitatur etiam ff. de verſ. ſignific. Mandol. ad reg. 52. Cancel. §. 31. num. 11. & 12. Elcobade variat. c. 15. n. 5. Monet. de diſtribut. quid p. 2. q. 3. num. 15. Sanchez de Marimon. lib. 5. n. 4. Franc. Molin. de rim. ſup. lib. 2. diſſ. 2. n. 15. & diſſ. 3. n. 16.

Intelligi quando Princeps regulariter illud concedere non conſuevit, quatenus ex plenitudine poteſtatis poſſuiffet; longe quidem aliter ſi conſueviſſet Princeps illud de facili indulgere, tunc enim illud venit conſiderandum, & poſſibile indicabitur, adeo quod aliqui imputari poteſt, ſi illud non impetravit, per Liquidam relegatum in princip. ff. de rebus dub. l. 1. §. permittitur ff. de aqua quod. d. & alina, tradit Raph. Cuman. in d. l. communis §. cum qui, col. 2. num. 7. Paul. de Caſt. n. 5. & Franc. Atet. in notab. 2. col. 1. num. 10. ac alij, quos reſert, & ſequitur Rendina in promptuario recepti. ſentent. tom. 1. tit. 91. num. 8.

IMPOSSIBILE dicitur, quod tantum fieri poteſt per remedium extraordinarium, Titag. de reſignat. lig. §. 32. gloſſ. vnic. num. 56. Mandol. d. q. 31. n. 12. Sanchez d. lib. 4. diſp. 5. n. 4. verſ. & confirmatur, Card. Tuſch. d. tom. 4. lib. I. conc. 55.

IMPOSSIBILA non obligant, ſeu ad impoſſibile nemo tenetur, l. ſi quis in gravi, in princip. ubi Bart. ff. ad Syllan. l. ſi Ripiter ff. de verbor. obligat. l. Paulus ff. qua ſentent. ſine appelat. reſt. l. Impoſſibilium ff. de regulis iuris. §. impoſſibilia, Inſtit. de heredit. inſtitu. cap. nemo poteſt, de regul. iuris, lib. 6. Thom. de Thomaſſin ſcribitur legum. reg. 194. Oldrad. conf. 232. Quidam teſtatur, verſ. tertia ratio, Ioan. Jacob. de Leun. inter conſilia Bruni conf. 17. num. 21. cum ſeqq. ubi num. 214. ait, quod procedit in contractibus, ſententis, & pceptis, Sued. dec. 189. num. 21. Flamin. de reſignat. benef. lib. 11. q. 31. num. 8. Veller. diſpoſ. clerical. p. 2. tit. de clericis debitor. §. 1. num. 4. Cardin. Tuſch. d. tom. 4. lib. I. conc. 54.

IMPOSSI

8 IMPOSSIBILIVM, & valde difficultum idem est iudicium, *Liquid Iulianus, §. constet, ff. de legat. 1. l. cum heres 4. §. 1. ff. de simulab. Titiaquel. de retrat. ligen. §. 1. gloss. 10. n. 120. Sotd. decis. 4. n. 9. & 10. Pyth. Matus de fideiuss. p. 1. in preiud. fol. 3. cap. 15. aliis 14. num. 8. & 9. Impossibilitati enim equiparatur difficultas magna, l. 1. §. ex quo, & l. conueniunt, §. cum quis, ff. de verbor. obligat. Berol. conf. 88. In causa, num. 15. lib. 1. Sebalt. Medic. de casu fortuito, p. 1. quest. 4. num. 13. Fastius. fragm. crimis p. 1. lit. E, num. 143.*

9 IMPOSSIBILITAS facit recedere ab omni interpretatione vetusimili, vel mentis, etiam si verba hoc importarent. Calderin. conf. 336. aliis conf. 7. in fine, de testament. & conf. 350. aliis conf. 1. de verbor. signific. quem refert Card. Tusch. pract. concl. tom. 4. lit. I, concl. 330. num. 17.

AXIOMA CXIX.

Incertitudo.

- 1 Incertitudo rei vitiat actum, seu dispositionem, etiam in fauorabili, ut num. 4.
- 2 In iustitia heredis vitatur propter incertitudinem.
- 3 Procurator incertum dari non potest.
- 4 Alius valet de aequitate Canonica, non obstante incertitudine, & agi potest, ut declaretur arbitrio boni viri.
- 6 Incertitudo quando potest reduci ad certitudinem, non vitiat actum.
- 7 Incertitudo non vitiat dispositionem, quando prouenit culpa aduersarii, vel causatur a culpa operantis.

1 INCERTITUDO rei vitiat actum, seu dispositionem, l. idem Pomponius, §. si quis ff. de rei vendicam. l. duo sunt Tug. ff. de testament. iur. l. inter incertum, ff. de iur. l. i. §. si quis, §. 1. ff. de legat. 1. l. cum post. §. gener. ff. de iure dotium, §. incertum, Instit. de legat. 1. l. i. Matul. in rubr. C. de probatioib. numer. 554. cum multis seqq. vbi multipliciter hinc itat, Bart. in l. 1. §. si quis in duobus, ff. de bonor. possess. secundum tab. vbi de duobus testamentis eodem tempore factis, Falsg. confil. 183. Circa primum, in princip. vbi declarat quando incertitudo est incerta, sicut si potest reduci ad certitudinem, & conf. 104. col. pen. vers. ad secundum, vbi idem dicit, ad iudicem incertitudinem vitare dispositionem in sententia, contra dicitur, & vltimis voluntatibus, Calderin. conf. 311. aliis conf. 6. de priuileg. vbi quod priuilegium concessum Ecclesie S. Venantij talis loci, si ibi sunt duae Ecclesie S. Venantij, nec apparet de qua senset concedens priuilegium, est nullum maxime ad petitionem patris concessum, Alexand. confil. 46. Capise. lib. 4. vbi quod institutio heredis vitatur propter incertitudinem, sicut de tutoris datio incerta, Calderin. conf. 177. In quaestione, num. 2. lib. 2. vbi quod non potest dari procurator incertus, refert Card. Tusch. pract. concl. tom. 4. lit. I, concl. 65. per iterum. Matelco. var. resol. lib. 1. cap. 11. num. 44. Thom. de Thomaister. reg. 146. vbi intelligit quando actus est omnino incertus, Steph. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 640. n. 29. & c. 682. num. 7. & cap. 713. num. 7. & 8. & cap. 716. num. 61. & cap. 742. num. 15. & tom. 1. cap. 1000. num. 19. Mangil. de impetrat. §. 81. num. 18.

Amplia etiam in fauorabilibus, Dyn. conf. 41. n. 5. 4. vers. praeter incertitudo, Anchar. confil. 2. n. 6. num. 4. & fauore libertatis, Fulgof. conf. 104. Altherius contraxit, in princip. num. 1. Cardin. Tusch. d. concl. 65. num. 15. & 16.

Limita de iure Canonico, quia vbiunque potest mens haberi, etiam non sit expresse, tunc valet dispositio incerta, quae de iure nulli non valeret, Alexand. conf. 158. num. 8. lib. 3. quem refert Cardin. Tusch. d. concl. 65. num. 56. & quod de equitate Canonica non ubique incertitudine actus valet, & agi possit, ut declaretur arbitrio boni viri iuxta qualitatem personae, & patrimonij, dictum fuit elegans Atchid. quod Ductores iuris laudibus prosequuntur, in cap. siue nuntius, num. 2. vers. si in alia 1. quest. 1. refert, & sequitur Bald. in l. qui manent, §. salarium, in test. antiqua, num. 2. vers. item vide ff. mandati. sequitur etiam Anton. de Butt. alius esse notabile, & perpetuo mente tenendum, in cap. ex parte, num. 7. de consil. Panotm. in cap. 1. n. 5. de decimis. Afflicti. decis. 337. n. 10. Anton. Gom. versum 2. c. 11. col. 4. vers. aduertendum, Gutier. de iuramento casu. mator. p. 1. cap. 69. num. 6. Rendina in prompt. except. sentent. tom. 1. tit. 100. num. 7.

Limita etiam quando incertitudo potest reduci ad certitudinem, siue per circumstantias, siue per coniecturas, vel aliquo modo certitudo colligi potest, Cald. d. conf. 321. aliis conf. 6. de priuileg. Romag. conf. 88. In causa, numer. 3. & 4. Bald. conf. 88. per iterum, lib. 5. vbi quod valet legatum factum futurae vxoti, vel futurae nutui, quia licet sit incerta, tamen ex facto potest reduci ad certitudinem, Crauen. conf. 162. num. 1. vers. tertio, vbi idem dicit, quando ex iuris dispositione potest reduci ad certitudinem, & num. 4. extendit, quando vno casu tantum potest verificari, & num. 6. extendit etiam, quando incertum per iudicem venit certificandum, vel quando telatio fit ad vnum certum de incertis, Bart. & alij in l. fin. C. de codicill. vbi quod non vitatur quando prouenit culpa aduersarii, Bald. conf. 190. Allegamus hinc inde, numer. 2. lib. 4. vbi quod incertitudo non vitat dispositionem, vel opponi non potest, quando causatur a culpa opponentis, Zabarel. confil. 105. num. 2. vbi quod incertitudo, quae breui tempore venit declaranda, non nocet, sed imo cessat, & ideo limitatur axioma quando incertitudo ad certitudinem reduci non potest, vel adeo incertitudo in vniuerso, Sotd. confil. 118. num. 19. & 10. & conf. 121. num. 56. & 57. Stephan. Gratian. d. tom. 4. cap. 766. num. 8. qui cap. 742. num. 56. limitat etiam in incertitudine circa accessoria.

AXIOMA CXX.

Inclusio.

- 1 Inclusio vniui est exclusio alterius, & procedit in omni dispositione, ut num. 1. & limitatur multis modis, ut num. 17.
- 2 Inclusio vniui est exclusio alterius in facultate, & priuilegio aliquod faciendo.
- 3 Exclusio ad tempus, inducit inclusionem post tempus.
- 4 Concessio ad tempus, videtur post tempus derogatum.
- 6 Exceptio concessa vni, operatur ut alij non sint excepti.
- 7 Expresse vniui causa, vel speciei in rescriptis non datur non includit aliam, sed imo excludit.

G 4 8 Inclusio

8 *Inclusio vnius vs indicit, est exclusio alterius.*

9 *Statutum disponens de consanguineis naturalibus, excludit spurios.*

10 *Statutum excludens familiam postquam decessit fuerint, censetur illam includere ad successionem antequam decessit.*

11 *Statutum circa successorem includens certas personas, censetur alias excludere.*

12 *Inclusio vnius non est exclusio alterius, quando eadem ratio militat in exclusio & inclusio.*

13 *Vnum quando exprimitur ratione frequentiarum vsus, non est exclusio alterius.*

14 *Inclusio, & enumeratio vnius quando fit per verba amplius, non est exclusio alterius.*

15 *Statutum aliquorum exclusio non includit, vs nisi illicita censentur approbata.*

16 *Inclusio & exclusio quando sunt connexi, inclusio vnius non est exclusio alterius.*

1 **I**NCLUSIO vnius est exclusio alterius, l. cum Prater, ff. de iudic. l. cum maritus, C. de procuratorib. l. quamvis, C. de pignori, l. si Prater, §. sed quod Papinianus ff. de minorib. cap. vnum, de presump. Angel. Artic. conf. 19. Quando primum, n. num. 6. cum segg. Simon de Pratis de interpret. vbi. voluit. lib. 2. dub. 3. num. 32. & 33. fol. 448. vbi. 2. vbi multipliciter limitat, Jacob. Mandel. conf. 164. per totum, vbi latè declarat. de Decan. conf. 64. num. 1. lib. 2. Thom. de Thoma. ff. de iuribus legum. reg. 148. Menoch. conf. 106. num. 314. cum segg. & conf. 141. a. num. 9. & conf. 406. num. 44. & conf. 431. num. 17. & conf. 583. num. 11. & conf. 148. a. num. 13. & de arbit. lib. 2. cap. 37. num. 24. Suid. decis. 195. num. 12. & decis. 191. num. 20. & conf. 153. num. 5. & conf. 56. num. 2. & conf. 152. n. 55. Pichard. ad princip. iuris de exheredat. lib. 1. n. 10. Card. Tusch. prail. concl. num. 4. lit. I, concl. 71. per totum, Vgolin. de officio & potest. Episcopi, cap. 13. §. 11. vers. hoc regula, Celi. Angel. de contradi. legitimo, quesi. 5. n. 12. & q. 10. num. 47. Mari. Antonius, var. resolu. lib. 1. resolu. 1. num. 10. Odoau. Glotius. resolu. 1. p. 3. num. 132. Nicol. Interg. conf. 1. n. 49. & conf. 49. & conf. 16. n. 15. lib. 1. Carol. de Grassis de except. except. 7. Ioann. Maria Nouar. quesi. forens. lib. 1. q. 7. num. 19. Duran. Rota decis. 48. num. 7. Bianchi. de impuati q. 60. num. 3. & quesi. 15. num. 6. Rot. decis. 173. in fin. & decis. 364. num. 4. & decis. 477. n. 3. p. 2. in possib. Ferrone.

2 *Amplia primò in consuetudine, privilegio, scriptura, & prescriptione, & omni dispositione includente certum locum, tempus, rem, vel personam, quia excludit reliqua, plene Ruin. conf. 112. Circa primum, num. 3. lib. 3. Angel. consil. 375. num. 3. Bald. consil. 33. Secundo censetur, num. 3. vers. nam id, lib. 5. vbi quod si est petmissum infra certum tempus probari, lapsò tempore censetur exclusa probatio. Signorol. de Honorat. conf. 19. Quertur in fine, vbi quod in facultate, & privilegio aliquid sciendi, inclusio vnius est exclusio alterius, Castrenf. conf. 468. Super hoc puncto, num. 4. lib. 1. vbi quod exclusio ad tempus inducit inclusionem post tempus, Petr. de Anchar. conf. 70. num. 8. vbi quod concessum ad tempus, videtur post tempus denegatum, quia inclusio vnius, & c. Gemin. conf. 11. num. 18. circa fin. vers. ad scirem, & num. 19. vbi si alicui concessum potestas aliquid faciendi vsque ad certum tempus, post illud tempus censetur negata.*

3 *Amplia secundò in exemptione concessa in vno, quia operatur, vt alij non sint exempti, Castrenf. consil. 456. Vbi in fin. lib. 1. Cadin. Tusch. d. concl. 71. num. 13.*

4 *Amplia tertio in rescripto, quia expressio vnius*

causæ, vel speciei, ne dum non includit aliam, sed imò excludit. Calderin. conf. 341. alia conf. 11. de sentent. executam. circa mod. vers. expressio autem, Abb. consil. 57. Attingam, num. 2. vers. fatis, lib. 1. vbi quod si in rescripto pluribus aliquid mandatur, & in aliquo vnum excluditur, alios includi censetur, refert Card. Tusch. d. lit. I, concl. 71. num. 73.

Amplia quarto in Iudice, quia inclusio vnius vs indicis, est exclusio alterius, l. cum prater, ff. de iudic. Angel. conf. 375. Præsentis, per totum, maxime num. 1. vbi ait procedere quoad habentes patrem, vel minorem iurisdictionem, quia commissio vni facta prius æqualem, vel minorem habentes iurisdictionem, & quod delegatio facta vni de cognitione causæ, aut tunc censetur de negata, quando fiet per modum distribuendi iurisdictionem, nisi aliter constaret de intentione, vel in contrarium esset consuetudo, Bald. conf. 153. num. 1. & n. 2. vers. idem quando, lib. 5. vbi extendit, vt procedat vbiunque alicui specialiter committitur iurisdic. etiam delegata, vel ordinata per modum superioritatis, vel ad excellentiam commissarii, quia tunc censetur prohibita cognitio cuiusque alteri, vbi vbiunque aliquid committitur vni iudici, quod tunc magis tunc non competit alteri, quia tunc is solus cognoscitur, cui facta est commissio.

Amplia quinto in statuto, vt per Dyn. conf. 13. 9 *Diligenter, num. 11. vers. prater, vbi quod statutorum disponens de consanguineis naturalibus, excludit spurios, ex quo inclusio vnius est exclusio alterius, & conf. 127. Quæstio articulus, circa fin. num. 5. vers. prater, vbi quod statutum inducens certum onus Magistratibus, vt debeant, pro vt Florentia, censetur eximere ab alijs, Bald. conf. 68. Quæstio statum, circa fin. vers. prater interim, lib. 1. vbi quod statutum excludens formas postquam dotata fuerint, censetur illas includere ad successionem antequam dotentur, & conf. 1205. Præmissis verba, ante mod. vers. item notandum, lib. 4. & conf. 95. Quæstio est, & conf. 359. Opinio canonum, lib. 4. & conf. 459. Circa quæstionem in princip. num. 2. lib. 3. vbi quod statutum circa successionem includens certas personas, censetur alias excludere, Castrenf. conf. 441. Iste articulus, in princip. vers. quæstionem verò, lib. 1. vbi quod statutum novum corrigens antiquum in vno, censetur eundem corrigere in alijs.*

Limita primò, quando eadem ratio militat in exclusio quæ in inclusio, vt per Thom. de Thoma. ff. d. reg. 148. Menoch. conf. 397. num. 3. vers. non obstat primo, vbi etiam limitat, quando confitas de mense, vel quando inclusio ad vnum effectum, contrarium operaretur, refert Card. Tusch. d. lit. I, concl. 71. nam 86. Alexand. Trentacina. var. resolu. 1. tit. de consuet. resolu. 1. vbi. vers. huiusmodi.

Limita secundò, quando vnum exprimitur ratione frequentioris vsus, quia non est exclusio alterius, Petr. Gerard. sing. 97 in fin. Card. Tusch. d. lit. I, concl. 71. num. 37. Flamin. Paris. de consuet. quesi. 19. num. 52.

Limita tertio, quando inclusio & enumeratio vnius fit per verba ampliativa, vt est dictio, maxime, quia tunc non est exclusio alterius, Gemin. conf. 6. num. 3. & 4. vbi idem si inclusio fit comparatiuè, Alexand. conf. 133. Vbi processa, col. 2. in fine, vers. nec etiam ad hoc, lib. 1. quos refert Card. Tusch. d. lit. I, num. 79.

Limita quarto in illicitis, Alex. consil. 59. num. 9. 15 *vers. ne ad hoc, lib. 1. vbi quod exclusio aliquorum statutorum non includit, vt alia illicita censentur approbata, nisi Princeps simpliciter confirmans*

ca legerit, & discuset, alias non refert, Cardin. Tufch. *d. l. 1. concl. 71. n. 83. vbi n. 83. limitat etiam dispositione odiosa.*

- 16 Limita quintò, quando inclusum & exclusum sunt connexa, quia regulantur eadem ratione, quando ex dispositione iuris exclusum includitur, vel quando inclusio fit causa dubitationis tollendæ, Dec. *confil. 11. num. 17. & confil. 99. col. fin. vers. tertio non obstat*, Alex. *confil. 75. Videntur*, num. 3. 4. & 10. lib. 5. & *confil. 235. Ponderatus*, num. 24. & 23. lib. 6. Sim. de Præcis de interpret. ultim. volum. lib. 4. fol. 448. num. 39. & 40. Cardin. Tufch. *d. conclus. 71. num. 80.*

- 17 Limita sextò multis modis, vt per Mandel. *confil. 164. per totum*. Primò, quia vno permisso alij non sunt prohibiti, sed in dispositione iuris remanent; secundò, quia non censetur derogatum aliis casibus, qui alia via includuntur: tertio procedit, quando eadem est ratio, alias non: quartò, quando constat de mente & potestate: quintò, quando adest verisimilis causa, alias non; quando arguit de modico præiudicio, secus si de magno. Limitat etiam Mangil. *de insup. quest. 69. num. 11. vbi cumque* favor vnius includit eum, & excludit alium, ita demum alius excluditur, si ille, cuius fauore inclusio est inducta, includitur, alias secus. Et limitatur denique axioma in his, quæ sunt de genere permissorum, in quibus vnus exclusio, non est exclusio alterius. Schædæ. *de feudis, pari. 2. quest. 6. princip. sect. 6. num. 68. Mari. Giurba. ad questat. Messenens. pari. 1. cap. 13. gloss. 12. num. 13.*

AXIOMA CXXI.

Incommodum.

INCOMMODO cum sequi oportet, quem incommoda, & vitæ sequuntur, Clem. 1. *de censib. Escob. de variat. cap. 41. numer. 12. & comp. pari. 10. num. 14. Fetter. in consuet. Cakalonia. gloss. 3. num. 89. Vide dicta supra verb. Damnum, Axiom. 63. num. 2.*

AXIOMA CXXII.

Incontinenti.

INCONTINENTI quæ sunt, à iure inesse dicuntur, l. *testa* 40. §. *dicendum*, ff. si certum petas. l. *petens*, C. de pælis, cap. officij 38. de elect. Alexand. *confil. 90. Feri omni*, numer. 5. lib. 1. vbi ait locum habere in iis, in quibus partes possunt de nouo disponere, non autem in iudice, qui functus est officio, propter verbum, *absoluit*, vel *condemno*, Anton. Gabr. *commun. lib. 1. tit. de præsumpt. conclus. 13. Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 43. numer. 64. Mari. Antonia. variat. resolu. lib. 1. resolu. 59. numer. 5. & resolu. fin. capit. 62.*

Cardin. Tufch. *prælic. concl. tom. 4.*

lit. 1. conclus. 81.

per totum.

* * *

AXIOMA CXXIII.

Indefinita.

- 1 Indefinita æquipollet vniuersali quando subest eadem ratio omnium sub indefinita comprehensorum, vel capitur distributiuè, non collectiue, vt numer. 3. & 3.
- 2 Indefinita vim vniuersalis significatiue obtinet, non ex propria vocabuli significatiue, sed ex significatione, & benignitate quadam.
- 3 Indefinita negatiue concepta vim habet vniuersalis.
- 4 Indefinita à lege prolata vim habet vniuersalis.
- 5 Verba indefinita statuerunt municipalium, æquipollet vniuersali, & idem in supplicatione, vt num. 8.
- 6 Indefinita æquipollet vniuersali in generalibus, & renuntiariis, & in alimentis, vt num. 10. & in omni dispositione, vt num. 11.
- 7 Indefinita non æquipollet vniuersali, quando non est eadem ratio.
- 8 Indefinita non æquipollet vniuersali in materia odiosa, vel pœnali.
- 9 Indefinita vim vniuersalis non habet in probationibus.

INDEFINITA æquipollet vniuersali, l. si seruatum 24. ff. de seruic. verbor. præd. l. si ita relictum, l. pluribus 44. ff. de legatis 1. l. si plures 98. ff. de legat. 3. l. Iulianus, ff. de iur. i. si qui filio, §. 1. ff. de testam. intel. l. 1. ff. de liber. & pœlis. l. Casar ff. de publican. l. si quis, §. idem Iulianus, ff. de lib. leg. cap. soluta, de maioris. & obediens cap. quia circa de primis, gloss. verb. alterum, in cap. vt circa, de elect. lib. 6. Menoch. *confil. 97. à num. 154. & confil. 173. num. 16. cum seqq. & confil. 319. num. 24. & de præsumptionib. lib. 4. præsumpt. 21. n. 5. & præsumpt. 62. num. 7. Malcot. de probationib. concl. 1181. num. 38. cum seqq. Pichard. ad §. si eadem res, Institut. de legat. num. 41. Thom. de Thomasset. de floribus legum, reg. 150. Couart. var. lib. 1. cap. 13. num. 6. Card. Mantie. de censuris. ultim. volum. lib. 3. tit. 4. num. 12. & lib. 7. tit. 5. num. 1. & 10. Mericq. quest. 259. ff. lib. 1. cap. 10. à num. 18. Sord. de olimem. tit. 5. quest. 1. num. 13. & 16. & tit. 8. princl. 27. & tit. 9. quest. 12. num. 10. 13. & 17. & decis. 188. num. 4. & confil. 116. n. 25. & confil. 244. num. 11. & confil. 308. num. 48. Brunor. à Sole in locis communib. verb. definita 2. Franc. Leo in thesauris Ecclesiæ p. 1. cap. 9. num. 14. D. Barbos. in rub. ff. solute maritum. p. 4. num. 49. Mari. Antonin. variat. resolu. lib. 3. resolu. 29. num. 9. Farinac. in præxi crimin. p. 4. decis. 69. num. 8. & decis. 438. num. 1. Card. Tufch. *prælic. conclus. tom. 4. lit. 1. conclus. 86. & 87.* Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quest. 40. num. 8. Enman. Figueita de Negreiros in introduct. ultim. volum. lib. 1. cap. 11. num. 37. Oñau. Glotier. resp. 6. num. 89.*

Intellige primò, Axioma procedere, quando subest eadem ratio omnium sub indefinita comprehensorum, Castens. *confil. 233. Super primo*, num. 3. vers. circa secundum, lib. 1. & confil. 176. Videntur num. 2. lib. 2. Alex. *confil. 16. Considerauit verbum*, num. 3. lib. 4. Card. Tufch. *tom. 4. lit. 1. concl. 86. num. 1. & 1. Cou. d. cap. 11. num. 9.*

Intellige secundò, vt indefinita æquipollet vniuersali distributiuè, non collectiue, Card. Setapdin. *decis. 409. num. 7.*

Intellige tertio, vt indefinita vniuersalis significatiue

cationis vim obtineat, non ex propria vocabuli
significatione, sed ex aequitate, & benignitate qua-
dam, propter mentem disponentis, vel matrem
subiectam, ut pet. Batt. in l. 1. num. 1. ff. de reguli iuris.
Cous. d. l. cap. 3. num. 3. Menoch. d. l. de of. 37. num. 135.
Rendin. in prapuntoria recep. sentent. cum. 1. tit. 82.
num. 1. Corri. conf. l. 60. num. 6. in fine, lib. 3. Cast.
Tulch. d. d. c. 26. num. 16. Hippol. Riform. in cap. qua
in Ecclesiis, num. 125. de constitut. Card. Mantie.
d. l. 1. num. 1. Petegrin. de fidei iuram. art. 7. num. 55.
Ex hinc iam facile constat decidenti ratio, & con-
cordia ad text. in l. placet 4. de liber. & posthum. com-
l. 1. ad. tit. quare scilicet institutio indebita posthu-
mi valer, & ad omnes posthumos pertingit
etiam si ex alia, quam postea testator duxit, vixere
nati sint; exhereditatio vero non ita, iuxta d. l. 1.
Nam vixta rationem differentia inerit odiosa, &
verosimiles dispositiones, utrumque illud ex vero-
simili patris mente facile colligitur: nam sicut pie-
tatis paternæ officium postulat, quod filium inhi-
tuens de omnibus intellectibus videatur, cum affec-
tus paternus omnem alium vincat, l. i. de ex. ar.
furiis, & notatur in cap. assero, de prap. tit. 1. eadem
paterna pietas erigit, ut videatur patet exheredare vo-
luisse nullum potius, quam omnes exheredare vo-
luisse; notatur omnes præcitati, & melius ceteris
Cous. d. l. 13. num. 3. v. off. 3. & v. l. 1. Palcoth. &
alii plures. de omnes Alphan. c. vel l. 4. c. 8.

Amplius primò, verbum indefinita negativè conceptum vni habetè vniuersalis, Cuman. conf. 38. *Maritima. ad. 2. v. ex. aduersè*, Decian. conf. 13. num. 1. et 2. *lib. 2. art. 2. Card. Tuisch. de cons. 86. num. 15. et 16. vbi num. 33. post Caltrèns. conf. 441. Ita quæstio. num. 3. subdit, quòd indefinita negativa æquipollèt vniuersali inditindè*, Rimin. iun. conf. 30. num. 13. *con. seqq. Oñan. Glor. ref. t. p. 3. num. 15. 3. et procedit luxuria vulgarem traditionem, quæ docet quod tollis tollis negatio, quoniam ponit affirmatio; negatio enim malignantis naturæ est, et quicquid lequitur negat, glori. conf. 4. §. infirmitas in cap. cum alledit, de consuetud. glori. verb. non potest in cap. 1. de regulis iuris, lib. 6. glori. t. in Lirissigenis, §. falsi fructuandi, §. de patris, quos sequuntur frequentissimè scribentes per text. in l. si vbi ducuntur, §. verum, §. de rebus dub. cum mox aliis, quæ latè prosequitur Titusq. de primogen. quæst. 4. num. 2. et in l. huius, §. hoc sermo, §. de verb. significat. latè comprobans, quòd licet ex illo textu condicio, si nuptier, affirmatiua, de iis nuptiis solum intelligatur, negatiua tamen, si non nuptier, de omnibus intelligatur, ex text. in l. si filius stipulatur in 34. §. de verb. obligat. notat glori. vbi per text. ibi, in l. hoc genus vbi. §. de conditionib. et demonst. et in nostris terminis receptum comprobat Cui. d. ap. l. 7. num. 7. eoque exemplo demonstrat, quia qui dicit, homo nuscquam currit, dicitur videtur, nullus homo currit, et hic de similibus.*

6 Amplia secundò, quòd indefinita à lege probat
viri habet universalis, cum enim de ratione legi-
sit, quòd in omnes, non in singulos dirigitur, *l. in*
147. ff. de legib. nectitò indefinita à lege probat
viri habere dicitur universalis ex materia subiecta,
& legislatoris mente, ut bene notat gl'oss. *verb. ali-*
um, in cap. ut circa, de elec. lib. 6. quam frequenter
alii omnes lapsi à circums. huius Axiomatis citant,
unde quoque, & consequenter deducetes, idem
dicendum esse in statutis municipalibus, quia simi-
liter ad omnes subditos dirigitur, & omnibus de
municipio, non singulis datur, ac subinde veritas
indefinita eorum æquipolet universalis, ita Barba-

in l. emm. populi, num. 57. ff. de iussu. & iure, Corn. conf. 106, num. 5 & 6. lib. 3. Socin. iur. conf. 118, num. 3. lib. 3. & confl. 110, num. 3. eod. lib. Roland. à Valle conf. 61, num. 13. lib. 3. Decian. conf. 17, num. 10 & 21. lib. 3. Coude. cap. 13, num. 8. vers. quarta, Catd. Tulch. d. concl. 86, num. 17.

Amplia terribè, in supplicatione, vt per Roland. à 8
Valle conf. 61. num. 18. lib. 3. Card. Tulch. d. conc. 86.
num. 19.

Amplia quædã, vt indefinita æquipollent vniuer- 9
ſali in contradiſtionibus, & tenent ſiſtemonibus, quando
verba ſunt opæ comprehendere, Roman. *conf.* 255.
Clariffimè dicunt, n. 5. vñ. reſponderet, Card. Tufci.
d. con. 86. num. 20. Cardin. Seraphin. *concl.* 1008.
num. 2.

Ampla quinto, in alimentis, Alex. conf. 17 r. *V36* 10
processu, nam 4. & 5. vers. superest, lib. 1. Card. Tusch.
d. concl. 86. num. 14. Franc. Molin. de rien mpr. lib. 3.
ques. 46. num. 11. Sebati. Medices de reg. iur. reg. 2.
num. 7. vers. alimenterum favore.

Amplia fectō, in omni dīspōitōne, Fulgō
conf. 1. jo. *Gajus notarius, num. 1.* vbi loquitur in cal-
culis, & comparis, quia calculus de gestis & factis
arripit vel vniuersali, vt comprehendat omnia ge-
sta & facta, Alexand. conf. 36. *V. f. v. h. m. m. 8.*
ser. f. d. i. o. h. k. 1. vbi agit in renuntiatione facta
fetus melius indehinc, quia intelligitur quoad
omnes causas, & num. 9. de constitutione procura-
toris indehinc ad causas, qui exit etiam procurator
in causa appellationis. Et in vltimis voluntariis,
l. si pater, f. de leg. 1. l. si plures, f. de leg. 3. Sord.
conf. 316. num. 7. & conf. 332. num. 19. Stephan. Gen.
discip. foren. cap. 683. n. 9. Item & in iuratis, Cout.
lib. 2. var. cap. 13. num. 8. Rendina in *promp. recept.*
sement. num. 1. tit. 8. n. 1. Sord. conf. 393. n. 6. & conf. 402.
num. 1. 4. & conf. 426. n. 14. Steph. Gen. discip. cap. 683.
num. 9. & 16. nisi iuratum sit correctiorum, vel
odiosum. Olafch. *Pedem. decif. 168.* num. 11. Sord.
conf. 410. n. 14. Sebafi. *Medicus de ver. 2.* num. 17.

Limita primò, quando non est eadem ratio par-
ticularium contentorum, sub indefinita, quia tunc
distinguitur ex ratione, etiam si lex indefinitè lo-
quatur, ita Caldetini. *confil.* 494. *circus* finis. alias 3. *de
heres.* Signoroli. *confil.* 69. *num.* 4. *verf.* ubi inquit ma-
rines. Corn. *confil.* 83. *circus* privatus. *num.* 1. *lib.* 4. Fulgosi.
confil. 75. *in fine.* Franc. Niconia. *in cap. primum* con-
tra. p. 1. *num.* 777. *de probationib.* Cossu. *cap.* 13. *num.* 9.
Petrerini. *de fidei comm.* art. 7. *num.* 56. Card. Tufsi.
de com. 186. *num.* 55. Menoch. *lib.* 4. *presumps.* 1. *et 2. *lib.* 5.
et presumps.* 62. *num.* 7. *com.* fecit inferentes,
quod licet decedente similitudine rationis indefinita
vniuersali non acqui polleat, comprehendit tamen
eos tantum casus, quibus ratio conuenit. Cordin.
Mantic. *de comit.* ult. *vol.* *lib.* 1. *rh.* 4. *num.* 12. Surt.
confil. 430. *num.* 22. Sebast. Medicus. *de reg.* 1. *num.* 7.
et 12.

Limita fecundū, in materia odiosa, vel pœnali, 33
in qua definitum non acquiritur vniuersali, re-
solvunt Bar. in d. 1 ff. *plura*, num. 6. in fin. *conf. ff. de
cadu. Card. Tufch. d. cancell. 26. num. 12. Franc. Molin.
d. lib. 3. quaest. 89. num. 19. Sebalt. Medices d. reg. 2. m. 16.
Memoch. conf. 97. num. 155. Suid. conf. 430. num. 21.
Et conf. 431. num. 20. Steph. Gratian. conf. 690. num. 40.
tom. 4. Sed rectè Cou. d. cap. 13. num. 10. *verf. 32.*
docet, quòd si de mente confitetur, fua fauorabilis fit
materia, fua odiosa, femper indefinita vniuersalis
habet fignificationem, fi mens deficit, neque etiam
in fauorabilibus id operabitur, Bar. *verò* hanc com-
munem diftinctionem rectè procedere ait in cafu
dubio, quando fcilicet de mente exprefe non con-
flat.*

flatur, tunc enim ex rationis puritate in favorabilibus possumus mentem coniecturare, in odiosis non ita, ut patet ex iis, quæ circa exheredationem filij, & institutionem posthumi supra notauimus, & ipse Couarr. facit.

- 14 Limita tertiò in probationibus, in quibus indefinita vim vniuersalis non habet, quia scilicet id postulat ratio materia subiecta, in qua regula certissima est, quod probationes debent esse conclusivæ, *l. neque natus, C. de probationib. c. in praesentia, eod. tit.* Vnde cum indefinita ex sui proprietate vniuersalis, significationem non habeat, sed ex benigna interpretatione, atque ita ex coniectura voluntatis, minimò in materia probationum debet sufficere, ut docuit Innoc. in *cap. auditu, de prescrip. quem sequuntur Felin. num. 14. & Paris. num. 16. & alij commentur ibi*, teste Couarr. *d. cap. 11. num. 10.* Idem etiam tenent And. ab Exea in *cap. cum omni. num. 1. & ibi Anton. de Butros. num. 111. de constitut. Alex. cons. 110. num. 2. vers. & expressim, lib. 1. & cons. 88. Et videri, num. 8. & cons. 108. In causa, num. 13. vers. preterea, lib. 2. & cons. 112. In causa dominorum, numer. 4. lib. 2. Menoch. d. cap. 30. num. 27. Robass. de reprobationibus, num. 110. Brunot. à Sole d. verb. indefinita, num. 1. Malfcard. de probationib. concl. 1199. à num. 19. & consil. 1205. num. 20. Surt. decis. 263. n. 10. Rendin. in *procuratorio recept. sine tom. 1. tit. 32. num. 2. Mort. in compendio iuris Civilis, tit. 11. in praesent. num. 55. Card. Tusch. d. concl. 86. num. 31. & 39. Rot. decis. 509. num. 5. apud Farin. p. 1. recen. Card. Scraph. decis. 490. num. 1. vbi decis. 544. num. 1. disputat, an indefinita æquipollat vniuersali in confessione. Sebast. Medices d. reg. 1. num. 13. Stephan. Gratian. d. c. 650. num. 6. cum segg.**

AXIOMA CXXIV.

Inferior.

- 1 Inferior non potest tollere legem superioris.
- 2 Inferior non licet contra factum superioris dissentire.
- 3 Saluum conductum non licet inferiori concedere damnatum per superiorem.
- 4 Inferiori ex causa licet contra factum superioris venire.
- 5 Episcopus ex causa potest statueri contra Canonem.
- 6 Legem superioris non potest corrigere, mutare, modificare, vel addere inferior.
- 7 Inferior potest distinguere, seu qualificare factum superioris.
- 8 Legem non potest facere inferior, quia superiorem liget.

INFERIOR non potest tollere legem superioris, *l. formam, C. de officio prefati prator. cap. cum inferior, de maior. & obed. Clem. ne Romani, de elect. gloss. verb. figura, in cap. fin. de hæretic. lib. 6. gloss. verb. mandatum, in Clem. sap. de verb. signific. Thom. de Thomalet. in floribus legum, reg. 147. vbi intelligit, nisi maior subiacet se iurisdictioni minoris, & ab eo iudicari vellet, Bart. in *l. omnes populi, col. 4. vers. sed hic dubitatur, ff. de iustit. & iure, Brunot. à Sole in locis communib. verb. inferior 4. Azoued. l. 2. n. 56. tit. 14. lib. 4. noua Recopil. Menoch. quest. 114. cap. 15. n. 10. cum segg. Surt. cons. 18. m. 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 45. §. 1. n. 69. Cardos. in praxi iudicum, & Ad-**

nucator. verb. lex, mon. 9. Carol. de Grassis d. except. except. 1. n. 5. Gutier. alleg. 1. n. 16. Ioann. Mari. Nouar. quest. forens. lib. 1. q. 36. n. 11. Mangil. de impetr. q. 51. num. 7. Non licet enim inferiori contra factum superioris dispensando venire, *l. pen. §. pen. ff. de aqua pluia arc. l. ibi à quo, §. tempus, l. i. ff. ad Trebell. l. eam & magistratum, §. de arbit. cap. literas, de rellis. solus. cap. super eade vtrius, cap. vlt. noster, de appellatib. Surt. cons. 148. num. 1. Vnde non licet inferiori concedere saluum conductum damnato per superiorem, resoluunt Gramma. vno 15. num. 11. Herculian. in *tratt. de causis de non offend. cap. 17. rub. de falso conduct. num. 8. Menoch. cons. 109. num. 127. Farinac. in praxi crimin. quest. 19. num. 88.**

Intellige, nisi aliter ex causa factum sui, propter quam licet inferiori contra factum superioris venire, atq. text. in *l. si hominem ff. mandati, Innoc. in cap. 1. de consuet. vbi singulariter voluit, quod inferior ex causa potest transgredi iura, quod tunc profectus idem Felin. sub num. 49. vers. septimo fallit, l. si. in *l. omnes populi, num. 1. in 2. l. si de iustit. & iure, & cons. 1. num. 6. vol. 1. Marfil. sup. 151. Crauet. consil. 21. num. 1. Abb. in cap. studij, de off. legat. vbi ait, quod Episcopus ex causa potest statuere contra Canones, quod etiam voluit idem Abb. in cap. & si clerici, §. de adulteris, col. 5. & ibi Felin. de indic. idem Felin. in cap. quod super his, n. 4. de maior. & obed.**

Amplia Axioma in tantum, ut inferior ne dum non possit tollere legem superioris, sed nec possit corrigere, mutare, modificare, vel addere. Clem. 2. de elect. Federic. de Senis cons. 12. num. 2. vers. non videtur, Oldrad. cons. 149. num. 6. vers. tamen ad iura, quos refert Card. Tusch. tom. 4. lib. 1. concl. 114. n. 10. Nec aliquid potest inferior decidere super in quod superior fecit, Surt. d. consil. 558. num. 3. cum segg. Giurba ad consuet. Massan. cap. 2. gloss. 1. num. 20. & 21. nec interpretari. Causalean. decis. 113. num. 49. part. 1. Aldetan. Malfcard. de statum inter. canonic. n. 85. Giurba d. gloss. 1. num. 20.

Limita quando inferior non tollit factum superioris, sed distinguit, seu qualificat, quia tunc valet, Alexand. cons. 306. num. 15. & 16. lib. 2. vbi etiam idem ait, si limitat, vel distinguit ius superioris tam prohibitiue, quam etiam permissiue, refert Cardin. Tusch. d. concl. 100. à num. 40. Ioann. Anton. Mangil. de impetr. quest. 51. num. 39. Iustis etiam de causis legem superioris deservire inferiori licet, Tiraq. de parui semper in *praxi. n. 19. Menoch. d. arbit. in addit. quest. 54. num. 16. Card. Tusch. d. concl. 119. num. 37. Giurba d. gloss. 5. num. 15. circa fin.*

INFERIOR non potest facere legem, quæ superioriorem liget, *cap. inferior 21. dist. Roman. consil. 1. num. 1. vers. nec pradiu obstat, Federic. de Senis consil. 17. in princip. Oldrad. consil. 128. num. 9. vers. secundum sic arguunt, Surt. consil. 47. num. 19. cum segg. vbi amplius procedere, etiam si talis lex esset confirmata per superiorem, quia non habet effectum contra confirmantem, Cardin. Tusch. tom. 4. lib. 1. consil. 119. num. 1. & 2. Potest tamen in confirmationem, & obsequium legis superioris statuere, gloss. verb. tolli, in Clem. ne Romani, de elect.*

Molin. de primogen. lib. 1. cap. 16. num. 6.
Cardin. Tusch. d. consil. 119.
n. 33. Giurba d. gloss. 5.
num. 21.

AXIOMA CXXV.

Infinitas.

INFINITAS est vitanda, l. qui homo, §. ult. ff. de damn. infecto, l. fideicommissa, §. si qui decem, ff. de legat. 3. l. fin. C. de sacros. Eccles. l. vnic. C. de fement. qua pro eo, Caldetin. conf. 4. l. 3. abas conf. 21. de iure patron. quod patronos, qui potest accumulatio preteritare plures, intelligitur de duobus, & non vltis, vt tollatur infinitas, Bald. in cap. fin. num. 31. de consuet. vbi quoddam rollatur infinitas, prorogatio non debet esse longior prorogato, Marfil. in l. vnu, §. cogniturum, num. 28. cum segg. ff. de quasi iuribus, vbi ponit multa verba importantia infinitatem. Exonant Axioma Vital. de Camban. in trall. clausit. pag. 56. num. 3. Escob. de rationis. cap. 18. num. 4. Valat. consil. 51. num. 49. & de partitionib. cap. 9. num. 50. & 51. Garc. Girona de privilegiarum, sen exempti. explicat. num. 1392. Catdin. Perera de potest. eligendi, cap. 3. numer. 18. Stephan. Gratian. discipe. iur. tom. 1. num. 30. Cardin. Tusch. practice. com. tom. 4. tit. 1. concl. 128. per totum, vbi num. 23. limitat, nisi verba parlantur infinitatem, Fufat. de subtilit. quest. 382. num. 2. Cancet. var. p. 1. cap. 16. num. 122.

AXIOMA CXXVI.

Iniuria.

- 1 Scienti, & volenti non fit iniuria, & redditur ratio, vt num. 1.
- 3 Iniuria inde nasci non debent, vnde iura nascuntur.
- 1 **I**NIVRIA non fit scienti & volenti, l. 1. §. vlt. ultio, ff. de iur. iur. l. 1. ff. de actionib. cap. 1. l. vnu presumitur, ff. de regulis iur. cap. scienti, ead. tit. in 6. Aristot. lib. 5. Ethic. cap. 9. & 11. S. Thom. 2. 2. q. 99. art. 3. Sot. lib. 5. de iustit. quest. 13. art. 5. Padil. per teat. ibi in l. cum ducationis, C. de transactioib. Menoch. conf. 98. num. 39. cum segg. Thom. de Thomass. in floribus legum, sig. 175. Sutr. dec. 194. num. 1. Sebast. Nemi. ad l. 1. n. 15. ff. de iur. iur. l. vlt. Sesse Aragon. dec. 189. num. 15. Cael. Argel. de contradit. leg. quest. 10. num. 66. & num. 97.
- 2 Ratio est, quia iniuria non fit nisi ei, qui ab alio illam patitur, l. 1. in princip. & 1. ff. de iniur. nec enim potest ab aliquo sibi ipsi fieri, secundum S. Thom. 2. 2. quest. 18. art. 2. non obstante teat. in cap. quod vero 15. quest. 2. ibi iniuriam mihi facio, quia intelligitur per indirectum, & retorquitionem, secundum Archid. & alios ibi, plane scienti, & consentienti non patitur ab alio, quia de natura patientis iniuriarum est, quod resistens & iniuriis patitur, sicut de natura agentis, quod sponte agat, ex Aristot. & Sot. vbi supra, & ita qui consentit, potius ex se sponte agat, quam ab alio patiatur, & consequenter eadem non fit iniuria, nec iniuria.
- 3 **I**NIVRIA inde nasci non debent, vnde iura nascuntur, l. memorius, C. vnde vi, cap. qualiter & quando de accusat. Aym. de assignat. tempor. p. 1. cap. 1. ampl. 13. n. 10. cum segg.

AXIOMA CXXVII.

Intellectus.

- 1 Intellectus absurdus est vitandus.
- 2 Intellectus ille recipi debet, per quem iura iuribus concordentur.
- 3 Intellectus est vitandus per quem incidimus in infirmitatem.

INTELLECTVS absurdus est vitandus, l. nemo absurdum, ff. de bonis damnis, l. 1. §. vnde quaritur, ff. de publ. in rem actio, l. obferuare, §. fin. ff. de officio Procons. cap. quemadmodum de iur. iur. cap. ex iur. iur. de exceptis cap. dudum de proband. lib. 6. Prob. ad Monach. in cap. generali, n. 18. cum segg. de elect. in 6. Valat. conf. 174. num. 12. Garc. Girona de privilegiarum, sen exempti. explicat. num. 284.

INTELLECTVS ille recipi debet, per quem iura iuribus concordentur, Alexand. in l. si cum ducem, §. marinus, n. 7. ff. soluto marit. Armenat. in proam. addit. ad recipiat. legum Navarra, num. 60.

INTELLECTVS vitandus est, per quem incidimus in infirmitatem, vt per Roland. conf. 62. num. 3. vol. 1. Octau. Glor. resp. 1. p. 3. num. 123.

AXIOMA CXXVIII.

Intentio.

- 1 Intentionis sue fundamentum quilibet probare tenetur.
- 2 Qualitas vbi est fundamentum intentionis alicuius, debet prius probari.
- 3 Intentionem suam qui non probat, dicitur carere iure.
- 4 Intentio agentium regulat omnes actus ad finem intentionis.
- 5 Actus agentium propter delictum adhibendum extenditur ultra intentionem.
- 6 Intentio non impedit actum quando adest voluntas, licet coacta.
- 7 Intentio, & actus qualis fuerit à principio, ex postea gestus declaratur.
- 8 Intentio concedente vbi desitit, dispositio remanet secundum ius commune.

INTEENTIONIS sue fundamentum quilibet probare tenetur, l. alter, C. de probationib. l. qui accusare, C. de edendo, Ioseph. Ludou. num. 3. commun. opinion. concl. vnic. sub tit. de probation. Bruoc. à Sole in locu communib. verb. alter 3. Marti. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. 70. num. 15. & resol. 106. num. 21. & lib. 3. resol. 1. num. 13. & resol. 9. num. 9. Cael. Argel. de contradit. leg. quest. 13. num. 64. Nam qualitas vbi est fundamentum intentionis alicuius, debet prius probari, gloss. recepta in l. si vero, §. qui pro rei qualitate, ff. qui satisf. cap. Cou. varior lib. 2. cap. 6. num. 2. Menoch. conf. 301. num. 10. & de presumption. lib. 2. quest. 49. Richu. in trall. namini. quest. 12. num. 13. Bruoc. à Sole in locu communib. verb. qualitas 6. Gutier. de iuram. confirmat. p. 1. cap. 1. n. 22. & practice. lib. 1. quest. 49. num. 3. Farinac. in praxi crimin. p. 1. quest. 12. 13. Marti. Antonin. var. resolut. lib. 2. resol. 48. num. 12. Rot. dec. 3747. num. 4. apud Farinac. part. 2. recent.

INTEN

3 INTENTIONEM suam qui non probat, dicitur careere late, *l. argentarius, §. cum autem, ff. de edendo, Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. litt. A. concl. 117. num. 19.*

4 INTENTIO agentium regulat omnes actus ad finem intentionis, seu actus agentium non operantur ultra intentionem eorum, *non animi in prin. ff. si certum petat. cum aliis citatis supra Axiom. 12. num. 12.* Maxime in sacramentis, quia si quis leuat partem de fonte, non est intentione contrahendi compaternitatem, non dicitur contracta, & statim iuramento asserentis, quando non agitur nisi de praeiudicio animae illius, ut per Gemin. *concl. 110. n. 5. vers. quandoque, & concl. 130. vers. sed si interuenerit, qui d. n. 5. exten. lit. ad professionem, & baptismum, asserens quod nisi audit intentio baptizandi, non erit baptizatus, & si assumens habitum religionis non habet intentionem profectore, non dicitur professus, si hoc protestetur, refert Cardin. Tusch. tom. 4. litt. I. concl. 169. n. 9. cum segg.*

5 Limita, quia actus agentium propter dolum adhibendum extendantur ultra intentionem, quia licet is, qui facit, & patitur agi causam super re ad se spectante, & quam possidet, non possit impedire executionem trium conformium, tamen si dolose se gessit, ut quia fuit procreator illius, qui succubuit, & tacuit ius summum non audiret postea volens impedire executionem trium conformium, ne dum in possessorio, sed neque in penultimo, late Anch. *concl. 333. Ad dubia, num. 4. & 5. vers. secunda regula.* Limita etiam ubi verba sunt clara, & non apparet

6 de mente, & intentione, licet fuerit talis, non attenditur, Ioan. de Imola *concl. 102. num. 13. & 14. Aretin. concl. 2. num. 18.* ubi quod si non constat de mente, statim verbis. Limita denique, quod intentio non impedit actum, quando adest voluntas, licet eadem, quia tamen est voluntas, Gemin. *d. concl. 110. n. 6. vers. nec obstat, quem refert Cardin. Tusch. d. concl. 169. n. 16.*

7 INTENTIO, & animus qualis fuerit à principio & postea gestis declaratur, *sed insinuat, §. proinde, ff. ad Alarcum. Bolognet. in addit. ad cons. Ioan. de Anania 31. num. 14. vers. prosequor, Cardin. Tusch. d. tom. 4. litt. I. conclus. 169. num. 30. Vide sup. verb. Animus, Axiom. 17.*

8 INTENTIO concedentis ubi deficit, dispositio remanet secundum ius commune, quia omnis ius habetur pro omisso, *Goen. in reg. de imperat. beves. per obit. famul. quagl. 7. num. 4. Cardin. Tusch. d. tom. 4. litt. I. conclus. 171. num. 9. ubi num. 10. post Paris. concl. 1. num. 76. lib. 1. & concl. 3. num. 59. lib. 4. Gabr. commun. tit. de clausulis, concl. 1. n. 56. & concl. 2. num. 18.* subdit, quod defectus intentionis habet locum etiam in gratia motu proprio facta, quia non statuitur ad ignorantiam.

Axioma CXXIX.

Interesse.

INTERESSE cessante, non auditur agens, *l. si tuum, §. aut omnia, ubi Bart. ff. de pallu, ubi Bart. & alij, ff. de appellat. recip. l. ex conuentione, & ibi Alexand. & Dec. de pallu, Roman. concl. 499. In praesentia, in princip. ubi quod is, qui petit declarari electionem nullam de alio factam, non auditur, nisi doceat de interesse, & concl. 147. num. 4. Dec. concl. 4. in l. 1. Alex. concl. 185. Viso titulo, num. 17. August. Barbosa Axiom. iur.*

in fine, *vers. non emittit, lib. 1.* ubi quod non auditur volens excipere de praescriptione is, cuius non interet, & *concl. 123. Ponderatus, in fin. lib. 6.* ubi quod non habens interesse, nullo modo auditur, ut alius amouetur, & *concl. 166. In causa, n. 4. & 5. eodem lib.* ubi quod petens declarari rem esse Titij, non auditur, quia non constat sui interesse, nisi exptimar causam, *l. itaq. de constit. p. 3. limit. 13. n. 14.* ubi quod non docens de suo interesse, non auditur in causa, siue agat, siue excipiat, & extant *Surd. de aliment. tit. 1. quagl. 33. n. 13. & decis. 120. num. 11. & decis. 160. num. 3. Card. Tusch. pract. concl. tom. 4. litt. I. concl. 115. per totum, Marti. Antosin. var. resol. lib. 1. resol. 110. num. 18. & lib. 2. resol. 1. n. 6. & 3. resol. 41. n. 2. Bernard. Grauz. ad practicum Camera Imper. lib. 1. concl. 69. num. 1. Steph. Grat. disp. forens. cap. 302. num. 30. & cap. 387.*

Limita, nisi agatur de iure publico, vel populari actione, quilibet enim auditur, quia interet cuiuslibet, ut per Abb. *concl. 81. Videtur, in fine, lib. 1.* ubi loquitur in iuratorio manifeste, qui careere debet Ecclesiastica sepultura, ut quilibet Christianus audiri debeat, quia omnium interet ut facta tractentur, quae iuris publici sunt, refert Card. Tusch. *d. litt. I. concl. 115. num. 14.* ubi num. 21. & 31. post Bart. per text. *ibi in l. pauci in princip. ff. de minorib. re. soluit, quod licet conuicta persona non admittatur pro conuicto, eo iuxta, admittitur tamen quando habet interesse pro se.*

Axioma CXXX.

Interpretatio.

- 1 Interpretari actum cum est, cuius est condere.
- 2 Privilegy interpretatio spectat ad concedentem.
- 3 Interpretatio facienda est, ne dispositio fiat elusoria.
- 4 Interpretatio in dubio facienda est ad evitandum correctionem, contrarietatem, perperamiam, & ut iudicetur validum actum.
- 5 Interpretatio facienda est secundum mentem disponentis si de illa constet, alias secundum verisimilitudinem, & denum auctora mera significatione verborum.
- 6 Interpretatio facienda est secundum fabricam materiam.

INTERPRETARI actum eius est, cuius est condere, seu illum facere, *l. non ambigua, ff. de legib. l. si Imperialis maiestas, l. leges sacratissimas, C. eodem tit. cap. cum venisset de iudic. cap. inter alios de sentent. excom. Doc. in cap. 1. notab. 1. de offic. deleg. Rsp. in l. ex facto, num. 6. ff. de vulgari, & pupill. Alex. concl. 216. num. 13. lib. 2.* ubi quod interpretatio statuti spectat ad statuentes, & interpretatio sententiae spectat ad Iudicem, *Anch. concl. 158. Praemissa in fine, Bald. concl. 305. Verba Principis, in prin. lib. 1. Federic. de Senis concl. 133. Casus solus est in princip. vers. & quoniam, Anton. Gom. l. 1. Tauri, n. 6. Decian. concl. 16. num. 8. cum segg. vol. 5. Menoch. concl. 3. num. 12. & concl. 84. num. 13. Surd. decis. 1. num. 1. & concl. 181. num. 3. Gattier. pract. lib. 3. quagl. 18. n. 2. Thom. de Thoma. lict. in floribus legum, reg. 142. ubi assentit procedere in subsidium, & quando non potest ex consuetudine & practica iudiciorum aliter haberi interpretatio legis, Hictionym. Gabr. concl. 132. per*

H rorum,

terum, lib. 2. ubi declarat, quod si agatur de potestate, vel de intentione Principis concedentis, vel de eius interesse, inferior non potest interpretari, secus si agatur de subreptione, vel obreptione, aut de debilitate modica verborum inter priuatos, que non respiciat neque potestatem, neque iurisdictionem, neque interesse superioris concedentis, Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 1. §. 1. num. 1. Malfard. de gener. stat. in corp. concl. 1. num. 146. Motlin. empiria iuris, p. 1. tit. de legibus, num. 10. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi, cap. 36. num. 1. Card. Setaphio. decis. 392. n. 3. Fr. Ludou. Miranda de ordine iudic. quest. 3. art. 1. concl. 1. Cardof. in praxi iudicem, & Advocat. verb. lex, num. 6. Mari. Antonin. var. refutat. lib. 1. refol. 103. num. 19. Christoph. de Pace in schol. ad leges ff. l. 1. §. 1. num. 21. Cardin. Tusch. praxi. concel. tom. 4. lit. 4. concl. 319. per totum, Octau. Glorif. ref. 13. n. 19. verb. cum em.

Amplia, vt etiam interpretatio privilegij spectet ad concedentem, d. l. ex falso, & ibi Doctores, ff. de vulgari, & pupil. l. Veratius, ff. de reg. iur. cap. cum venissent, de iudic. cap. Ordinarius, §. si vero, de officio Ordinis, lib. 6. Felin. in cap. quid sit, & quando l. 1. num. 19. de accusat. Alex. de. conf. 216. num. 13. vol. 1. Gail. lib. 1. obferu. 1. num. 7. Ruin. confil. 38. num. 8. vol. 1. Lata. conf. 18. num. 1. Sucd. conf. 358. num. 6. Cardin. Tusch. d. lit. 4. concl. 319. num. 3. & 10. Card. Mantie. de iuratiis & ambig. conuentionib. lib. 2. tit. 1. num. 55. & 56.

Interpretatio facienda est, ne dispositio fiat elusoria, l. 3. ff. de milit. testam. l. si quando, ff. de legat. 1. Card. Mantie. de iuratiis & ambig. conuentionib. lib. 2. tit. 1. num. 30. Anton. Monach. Florent. decis. 1. num. 86. Ferrer. in constitut. Cartholena. gloss. 1. num. 15. Octau. Glorif. ref. 1. p. 3. num. 129. Cardin. Tusch. tom. 4. lit. 4. concl. 330. num. 12. ubi num. 30. 4. amplia interpretationem in dubio faciendam esse, ne absurdum sequatur, de n. 33. & 54. ad euitandam correctionem, contrarietatem, repugnantiam, vel perplexitatem. Fufar. de subtili. quest. 14. l. 1. num. 43. & 9. §. 10. num. 56. Vincent. Carot. sing. 197. etiam impropriam verba. Taitu. 5. ff. de legat. 1. Peteg. de fideicommiss. art. 3. n. 18. Fufar. de subtili. q. 65. n. 7. nisi recedatur a furtina a contrahentibus data, quia tunc potius militaris indusitio, quam recessus a forma toleratur. Vinc. Carot. d. sing. 197. Item interpretatio illa sumenda est, quæ indicat validitatem actus, vt dixi supra Axiom. 11. n. 17.

Interpretatio facienda est secundum mentem disponentis, si de mente apparere potest, quia mens obinet primum gradum, & attenditur verisimilitudo, ita Calderin. conf. 317. verb. de testamentis, alius conf. 8. de donat. Angel. conf. 161. num. 4. Abb. conf. 78. Circa primum, in princip. lib. 2. Bald. consil. 105. Per verba principis, in princip. lib. 1. & consil. 218. Petus verba, circa princip. lib. 3. Si verò de mente non constat, attenditur verisimilitudo, & iste est secundus gradus succedens menti, Alexand. conf. 179. ff. de iur. 11. verb. ex quibus lib. 3. Crauet. conf. 164. num. 16. & seq. quos refert Card. Tusch. d. tom. 4. lit. 4. concl. 330. num. 10. Cessante verisimilitudine, & cessantibus coniecturis, recurrimus ad iuram significationem verborum, & si apparet, ea est tenenda, Leon. aliter, ff. de legat. 3. l. 3. §. iuris, ff. de damno infecto, Angel. consil. 161. col. pen. in princip. Alexand. d. conf. 179. num. 11. Card. Tusch. d. concl. 330. num. 46. Anton. Monach. Florent. decis. 16. num. 11.

Interpretatio facienda est secundum substantiam materiam, Sucin. conf. 1. num. 120. vol. 1.

Betoi. conf. 66. n. 14. & conf. 105. n. 24. vol. 1. Alexand. conf. 216. num. 6. vol. 5. Nat. conf. 476. num. 1. Roland. conf. 38. n. 9. vol. 4. Bec. conf. 101. n. 40. vol. 1. Sord. de aliment. tit. 5. quest. 1. num. 4. quos refert Octau. Glorif. ref. 9. n. 8.

AXIOMA CXXXI.

Index.

1. Fatus est Index, quia ultra petita iudicat.
2. Index debet iudicare secundum allegata, & probata, non autem secundum propriam collectionem, limitat pluribus modis, vt n. 3.
3. Iura semper pro Iudice presumunt.

Index factus reputatur, qui ultra petita iudicat, l. vlt. C. de fideicom. lib. 1. l. si fundus, §. remoueri diuid. Castren. conf. 291. Fisi. in princ. verb. & circa primam lib. 1. Alex. conf. 163. Vifoprasef. num. 5. & 8. lib. 1. Card. Tusch. tom. 4. lit. 4. concl. 338. n. 14. Azue. d. l. 10. n. 13. cum segg. tit. 17. lib. 4. noua Recop. Valasch. conf. 143. n. 8. D. Barbof. in l. si cum datum, in princip. n. 44. ff. solus marum. Ordin. Regis Lusit. lib. 3. tit. 65. in princ. & tit. 66. §. 1.

Index debet iudicare secundum allegata, & probata, non autem secundum propriam collectionem, l. illicitas, §. veritas, ubi Bart. & Doctores ff. de offic. prefid. cap. pallorale, §. quia verò, de offic. deleg. D. Th. 1. 1. q. 67. art. 1. Ordin. Regis Lusit. lib. 3. tit. 65. in princip. & tit. 66. in princip. Abb. cap. pallorale, §. quia verò, n. 8. de offic. deleg. Federic. de Senis cap. 12. Nonquid, num. 1. in princ. Ioan. de Imola conf. 81. In casu in prin. Rimin. iun. conf. 666. n. 47. Azor. hosti. moral. p. 3. lib. 2. cap. 1. q. 11. in fine, Couart. ver. lib. 1. cap. 1. Nat. conf. 276. num. 3. vol. 1. Pinel. in l. 2. C. de rescript. vend. part. 3. cap. 3. num. 32. Petr. Magdalen. de non testium in testam. part. 3. cap. 1. num. 18. cum segg. Tusch. lit. 4. sing. 60. Hapell. sing. 266. Betr. reg. 377. Ioan. Garc. reg. 154. Matien. in dial. rector. p. 1. c. 42. Martin. del Rio in rep. transgref. C. de transact. p. 3. num. 139. cum segg. quibus. Petr. Martin. in cap. offere, de presump. in verb. date infonem, n. 20. cum segg. Flamin. Charcat. de execuc. sentent. cap. bonito, in cap. vlt. n. 10. §. 65. Clar. lib. 1. §. fin. quest. 66. num. 2. & quest. 8. num. 5. Setaphin. de privileg. iuram. priu. 1. Anton. Corduba in quest. Theolog. lib. 1. c. 37. Olasch. decis. 1. n. 19. Viui. Neapol. decis. 178. Tiber. Decian. intrat. crimin. lib. 2. cap. 14. Menoch. cas. 91. num. 80. cum segg. & conf. 86. num. vlt. Malfard. de probat. concl. 948. Caualean. decis. 16. num. 5. part. 1. & decis. 19. num. 61. & decis. 11. num. 10. p. 3. Cened. de decal. elect. 101. num. 11. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 16. num. 3. Cardof. in praxi iudicem, & Advocat. verb. Index, n. 7. Farinac. in praxi crimin. p. quest. 21. n. 163. cum segg. Card. Tusch. tom. 4. lit. 4. concl. 338. per totum, Ludou. Miranda de ordine iudic. quest. 18. art. 3. Sayr. in Claus. Regie, lib. 12. cap. 8. num. 6. cum segg. Mari. Antonin. varior. refolut. lib. 1. refolut. 73. num. 7. Leon. Leil. de iustit. lib. 2. cap. 19. dub. 10. num. 84. Octau. Glorif. ref. 10. num. 71. Camill. Bortell. in sum. decis. part. 1. tit. 41. de iudic. num. 68. Triolan. decis. 10. num. 18. & decis. 23. num. 9. lib. 2. Sigismund. Secc. de re iudic. gloss. 14. quest. 8. num. 4. & per tot. quest. 10. Ioan. Maria Nouaz. super pragmat. Regis Neapolitan. collect. 110. num. 9. Aloyf. Rucc. in eisdem, decis. 71. & 119. Greg. XV. decis. 224. num. 5. & 6. Sebalt. Guazzin. de decis.

defensorem, defens. 30. cap. 19. & *num.* 1. Mari. Giurba *decif.* 99. n. 11. Ludov. de Torres *in* 1. 2. *D. Thoma. de hosti.* *disq.* 48. *deb.* 1. n. 4. & 5. Vincent. Carol. *sing.* 312. vbi ait quod ille, qui potest, vel debet iudicare secundum conscientiam, tenetur conscientiam publicam, & legibus monitorum non propriam sequi.

3. Limita multis modis. Primò, quando conscientia est informata à notorio. Secundo, in Iudice, qui est supra leges. Tertiò, in criminalibus, vbi de pena corporali agitur. Quarto, in iurisdictione voluntaria. Quintò, in Iudice, qui potest pronuntiare in scriptis, & sine scriptis, refert Coetrad. *in breuiario*, fol. 186. *num.* 18. Sextò, quando nihil est apparetur probatum, Bald. *conf.* 163. *Creditor, circa fin.* n. 3. lib. 1. Septimò, in arbitrariis Iudiciis, Bald. *conf.* 310. *An mulier*, n. 2. lib. 1. Octauò, in arbitrio & arbitratore simul, Lap. *ad leg.* 78. n. 9. *vers.* *quoniam*. Nonò, in causa taxationis interesse, quia si non est probatum in quantitate, potest in conscientia Iudex secundum aequitatem illud taxare, & arbitrari, Bald. *conf.* 270. *Ad emendationem*, *num.* 11. lib. 1. Decimò, quando probatum est hinc inde æqualiter, Card. Tusch. *d. lit. I. conclus.* 194. *post* *num.* 23. Denique in Principe ipso. Menoch. *de arbit. lib.* 1. cap. 8. *num.* 21. Gutier. *canon. lib.* 1. cap. 29. n. 17. Morta *in compendio iuris*, part. 1. tit. 2. de *iurisdict.* *num.* Iudic. 9. n. 29. Valer. Reginald. *in praxi fori parisi lib.* 1. cap. 3. n. 32. Ioan. Maria Nouart. *d. loca* *num.* 9. *vers.* & sic etiam quando est iudex super legem. Aloyf. Ricc. *collect.* 717. *vers.* *num.* 6. *coll.* 1129. *vers.* *lumen tertii*. Sigism. Scacc. *d. quæst.* 8. *num.* 5. *cum* *seqq.* P. Torres *d. d. iust.* 48. *deb.* 4. *num.* 7. & 8.

4. Pro Iudice tota semper presumatur, l. 1. *in fine*, *ff. de officio Procul.* l. 1. *§. Publicanus*. *ff. de vi bonæ rapti.* l. *inimici*, C. de *acquir. posses.* cap. *in presentia*, de *renunci.* Marant. *de ordin. iudic.* 2. p. 6. *in prin.* *lit.* 9. *num.* 21. Cou. *de iurisdic.* p. 2. cap. 8. §. 12. *vers.* *ex quibus primò*, Menoch. *conf.* 100. *num.* 1. *cum* *seqq.* *de* *presumpt.* lib. 2. *præf.* 67. latè Card. Tusch. *præf. conclus.* *num.* 6. *lit.* P. *concl.* 621. *per totam*, Surs. *de aliment. lit.* 1. *quæst.* 120. *num.* 11. vbi intelligit, etiam si à sententia sit appellatum. Seraphin. *de priuileg. iuroni priuileg.* 132. *num.* 10. *cum* *seqq.* Nic. *et de maiorat.* §. 4. *limit.* 1. *num.* 16. Stephan. Gratian. *discept. forens.* *tom.* 4. c. 698. *num.* 21. Giurba *in confus.* *Ad essentiam* p. 1. cap. 14. *gloss.* 1. *num.* 2. Ille enim præsumitur pronuntiale secundum quod ius disponit, & provi de late tenebatur pronuntiare. *Amiles*, §. *decem*, *ff. de re iudic.* Alexand. *conf.* 316. *in* 1. *deb.* vol. 5. Crauet. *conf.* 38. n. 8. vol. 1. Octau. Glorif. *resp.* 9. n. 1. Alciat. *de presump.* *reg.* 3. *præf.* 32. Bald. *in l. fundum*, §. *in vendicatione*, *ff. de pign.* C. *pol.* *conf.* 17. *col.* 1. Card. Tusch. *d. concl.* 621. n. 4.

foro compet. Federic. de Senis *conf.* 97. *Quoniam*, *num.* 3. Amon. Gabr. *commun. lib.* 1. *tit.* de *iudic. concl.* 1. Afflict. *decif.* 314. n. 3. & 4. vbi intelligit, si opponatur de pendentia litis, Surs. *conf.* 379. n. 2. & *conf.* 322. *num.* 12. Cardin. Tusch. *præf. conclus.* *tom.* 4. *lit.* 1. *concl.* 487. *per totam*, Cardell. *in praxi Iudicium*, & *Adnotat. verb. lit.* *num.* 35. Aloyf. Ricc. *in praxi forum fori* & *eccl.* *decif.* 556. n. 3. *in* 1. *edit.* *allis* *resol.* 123. n. 3. *in* 2. *edit.* Hieron. Fernandez de Ottero *in interpret.* *cap. gram.* *de offic.* *decif.* *num.* 18. Giurba *decif.* 23. *num.* 1. *cum* *seqq.* Stephan. Gratian. *discept. forens.* *tom.* 5. cap. 906. *num.* 1. Ioan. Maria Nouart. *in praxi eccl.* & *variat fori*, *quæst.* 6. *num.* 1. *scil.* 2. *pag.* 144. & *quæst.* 20. n. 9. & *scil.* 1. *quæst.* 1. n. 30. *pag.* 10. Et procedit tam in principali negotio, quam in alio, etiam ab eodem origine trahente. Polyd. Ripalys. *140.* n. 3. & 3. Fachin. *conversus* *lib.* 1. cap. 78. & tam ad cognoscendum, quam ad exequendum. Mari. Giurba *d. decif.* 23. n. 2.

Limita multis modis. Primò, in contrumacem. Secundo, vbi prius Iudex esset negligens. Tertiò si non potest consequi implementum litiſiſe coram primo. Quarto, si superueniat virgens necessitas. Quintò, si ex priuilegio possit declinare. Sextò, in delegatis cum clausula, si non omnes, &c. Septimò, in etimine hæreſis Octauò, si actum esset coram arbitro, quia poterit agi coram ordinario soluta pæntio. Quos omnes refert Felin. *in cap. ex tenere* n. 15. *cum* *seqq.* *de rescript.* & aliquos apud Iaf. *in l. nulli*, *num.* 6. *cum* *seqq.* C. de *iudic.* Nonò, in iudicio exequutiuo. Anch. *conf.* 363. Si *aduerſatur*, n. 2. Iaf. *conf.* 9. lib. 1. Calteul. *conf.* 87. *num.* 1. lib. 1. Deriund. si primum iudicium esset nullum, & tale per quod non possit procedi ad diffinitum, Fulgenc. *conf.* 119. *Vf.* *num.* 2. Videcimò, si per appellacionem, recusatorem, vel superiorem reuocatum alius fieri contingeret, Federic. de Senis *d. conf.* 97. *num.* 3. *vers.* *ne iudicium*, refert Card. Tusch. *d. conclus.* 487. *num.* 18. *cum* *multis* *sequentiis*. Duodecimò, quando iudicium non ex voluntate, sed ex necessitate capum est. Bernard. *reg.* 281. Amon. Gabr. *commun.* *opin.* *lit.* de *iudic.* *concl.* 1. n. 23. Stephan. Gratian. *d. tom.* 5. cap. 909. n. 19. Denique limitatur in miserabilibus personis, quæ omisso iudicio, coram quæ capum est iudicium, ad Principis forum conuolare possunt. Bellag. *in specul.* *Principum*, 23. *num.* 2. *vers.* *sed* *pene*. Virillad. *Afflict.* *decif.* 257. *num.* 1. Theſaur. *decif.* 177. n. 6. Vincent. de Franch. *decif.* 100. *in fin.* Cancet. *var. resolu.* *part.* 2. cap. 2. de *iurisdic.* *comm.* *decif.* 16. Cathill. *conversus* *lib.* 3. cap. 25. *num.* 34. *cum* *seqq.* etiam cum persona miserabili non miserabilis connexa sit. Ioan. Maria Nouart. *in praxi eccl.* & *variat fori*, *quæst.* 6. *num.* 3. *vers.* *declin.*

1. Iudicis quasi contrahitur, l. 3. §. *idem* *scriptis*, *ff. de pecul.* l. 2. §. *de prætor.* Ripul. *Ceozall.* *communium* *comm.* *conuener.* *tom.* 4. *quæst.* 89. *num.* 887. Bellet. *disposit.* *clerical.* *part.* 1. *tit.* de *senore clerici.* *reol.* §. 1. *num.* 8. Gonzal. *ad reg.* 8. *Conceſſor.* *gloss.* 6. *num.* 171. Ioan. Maria Nouart. *in praxi eccl.* & *variat fori*, *quæst.* 10. *num.* 8. *scil.* 2. *pag.* 183.

In iudiciis debet seruari æqualitas. Vide *suprà* *verb. æqualitas*, *Axiom.* 16. n. 1.

Iudicium semel extindum amplius reuocari non potest, l. *qui rem*, §. *arceum*, *ff. de ſalut. l. eius qui*, §. *fin.* *ff. de iure ſociet.* Turz. *in l. si vnaquis*, *verb.* *ſuſcepit* *liberos*, *num.* 19. C. de *renoc. donat.* Surs. *decif.* 1. *num.* 5. quos refert Octau. Glorif. *resp.* 8. *num.* 14.

Iudicium idem est de toto quoad totum, & H 2

Axioma CXXXII.

Iudicium.

1. Iudicium vbi caprum est, ibi finiri debet, limitando pluribus modis, ut n. 2.
2. Iudicium quasi contrahitur.
3. In iudicio debet seruari æqualitas.
4. Iudicium semel extindum amplius reuocari non potest.
5. Iudicium idem est de toto quoad totum, & de parte quoad partem.

1. Iudicium vbi caprum est, ibi finiri debet, l. *qui rem*, §. *arceum*, *ff. de ſalut. l. eius qui*, §. *fin.* *ff. de iure ſociet.* Turz. *in l. si vnaquis*, *verb.* *ſuſcepit* *liberos*, *num.* 19. C. de *renoc. donat.* Surs. *decif.* 1. *num.* 5. quos refert Octau. Glorif. *resp.* 8. *num.* 14.

Auguſt. Barboſæ Axiom. Iur.

de de parte quoad partem, l. que de rata, ff. de rei vendit. l. a Titio, ff. de verb. oblig. l. iurifigmentum, §. adeo ff. de pallio, cap. palliatum, §. 1. & ibi gloff. verb. citationis, de offie. deleg. cum aliis, de quibus Euctard. in speculo legalib. l. aro 80. Intellige, nisi detur diversa ratio, Flamin. Patif. de rescriptis, benefic. lib. 6. quaest. 2. num. 111. Monet. de distributis, quidam part. 2. quaest. 14. num. 12. Vincent Fufat. de subfili §. 508. n. 63. Steph. Grat. difcept. forensium 4. c. 6. n. 16. & c. 792. num. 4. & c. 796. n. 14.

AXIOMA CXXXIII.

Iura.

- 1 Iura iuribus expedit concordari.
- 2 Promptiora sunt iura ad liberandum.
- 3 Iura patius se adaptant ad ea, quae frequenter, quam ad ea, quae raro eveniunt.

IURA iuribus expedit concordari, l. sed & posteriores, ff. de legib. l. non est novum ff. eod. tit. l. precipimus, in §. 4. C. de appellat. l. vnic. C. de iurifig. de reb. cap. cum expedit de elect. lib. 6. Mantu. lib. 4. Dial. 59. a princ. & dial. 71. D. Barbof. in l. si filius mariti p. 1. num. 7. & 8. Nam correctio iurum est vitanda, vbi dixi supra verb. Carrellia, Axiom. 60.

IURA promptiora sunt ad liberandum, l. favorabiliores, ff. de reg. iuris l. abfentem, ff. de panis, Octau. Glott. resp. i. p. 1. n. 61.

IURA potius se adaptant ad ea, quae frequenter, quam ad ea, quae raro eveniunt, l. nam ad ea, ff. de legib. l. iura, C. de postul. Thom. de Thomaff. in flauribus legum, reg. 14. Menoch. remedia. ad pifce. poff. n. 111. vbi de intellectu huius Axiomatis.

AXIOMA CXXXIV.

Iuramentum.

- 1 Iuramentum regulatur fecundum naturam actus, cui adicitur.
- 2 Iuramentum non augeat obligationem, sed ei intra suos limites momenti addit religionis vinculum.
- 3 Iuramentum non comprehendit casum necessitatis.
- 4 Iuramentum in genere praestitum non extenditur ultra intentionem iurantis.
- 5 Iuramentum debet impleri in forma specifica.
- 6 Iuramentum vinculum iniquitatis esse non debet.

IURAMENTUM regulatur fecundum naturam actus, cui adicitur, l. vbi C. de non. num. per. l. sed est poff. §. 1. item si iuramentum, vbi l. a. notab. §. ff. de iurior. l. si ff. qui facit rog. cap. quemadmodum, vbi Abb. not. 7. de iurior. extorant Dec. conf. 240. & conf. 331. num. 8. Petr. de Anchar. conf. 76. n. 4. Roland. Valle conf. 8. a num. 42. lib. 1. & in rub. de testam. part. 1. num. 9. & var. lib. 3. cap. 17. num. 1. Costa in l. si ex tunc, folium. 9. pag. subli 108. cum segg. Thom. de Thomaff. in flauribus legum, reg. 164. Tiraq. in prefat. l. si rogant, num. 165. C. de remedi. dunt. & de iure constit. part. 3.

limis. 7. num. 35. Cachetan. decif. 49. n. 5. Burg. de Pace confil. 14. num. 21. Mench. de success. creat. §. 9. a n. 19. Lura in l. si qui a liberis. §. parum, num. 85. ff. de liber. agnosc. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 2. n. 56. Anton. Gom. l. 22. Tauri, num. 20. col. antepen. Bellacon. num. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 1. de rebus creditis, num. 72. pag. 438. Anton. Gabr. num. 3. lib. 2. tit. de iurior. circula. 10. Menoch. confil. 12. num. 7. Richard. in diff. de mora, num. 76. & ad princip. Infiti de adept. legat. num. 8. Bellazol. in repet. l. si qui maior, C. de transf. aliam. n. 181. 63. 1. & 710. Gutier. de iuram. confirmat. part. 1. cap. 17. num. 2. & in repet. aub. Sacramenta puerum, num. 26. C. si aduersus vendit. Flamin. Patif. de rescriptis benefic. lib. 1. §. 8. num. 14. & lib. 13. quaest. 1. num. 11. & §. 5. n. 17. cum segg. Brunon. a Sole in locis communib. verb. Iuramentum 19. Mol. in emporio Iuris, part. 1. tit. 5. §. 1. num. 51. vers. qua de causa, Valafe. conf. 15. 19. Cald. Pereira de poffetate elig. cap. 1. n. 55. & in resp. pro Duce Palatrina, vers. qui sententia, Ceual. communium contra communem, tom. 4. q. 900. n. 70. Sox. de Religi. vbi de iuramentis, cap. 32. num. 1. cum segg. Molan. de iurifig. vbi de iur. diff. 151. vers. ad quoniam dicendum, Card. Mantie. de tacit. & ambig. convent. lib. 4. tit. 32. num. 89. Camill. Borrell. de iuramentis, num. decif. 50. num. 302. Card. Tufch. praef. conclus. tom. 4. tit. 1. concl. 506. per totum Vincent. Carot. §. 113. Stephan. Gratian. difcept. forensium 4. c. 799. n. 5. Ouid. de Amicis de iure empti §. 2. 3. 4. & 9. 77. n. 5. Didac. de Britto ad cap. postui, §. 4. de testam. num. 2. pag. 387.

IURAMENTUM non augeat obligationem, sed ei intra suos limites momenti addit religionis vinculum, Oldrad. conf. 194. in fine, vers. non oblat iuramentum, & conf. 125. Cum mulier, n. 2. vers. unde, & conf. 178. Licet quantum, Roman. conf. 269. Non est dubium, Alexand. conf. 37. Vbi col. 3. lib. 2. quos testat Card. Tufch. d. tom. 4. tit. 1. concl. 507. vbi conclus. 108. subdit, quod iuramentum non comprehendit casum necessitatis, & concl. 522. quod iuramentum in genere praestitum non extenditur ultra intentionem iurantis.

IURAMENTUM debet impleri in forma specifica, cap. ad nostram, il. 1. de iurior. l. a. in l. qui §. 1. ff. de iurior. Alexand. conf. 91. l. si alij, lib. 2. Thom. de Thomaff. in flauribus legum, reg. 165. Betazzol. in repet. l. qui maior, C. de transf. aliam. num. 723. Aloyf. Rice. in praxi rerum fori Ecclesiast. refol. 255. n. 3. in l. adit. Cardin. Tufch. d. tom. 4. tit. 1. conclus. 527. per totum. Vincent. Fufat. de subfili §. 674. n. 8. Ouid. de Amicis de iure empti §. 97. n. 1.

IURAMENTUM vinculum iniquitatis esse non debet, cap. cum contrarius, de iurior. & reitringitur ad licita & honesta, cap. 1. eod. tit. Card. Mantie. de tacit. & ambig. convent. lib. 7. tit. 16. num. 19. Mari. Glurba ad consuet. Maffon. cap. 1. p. 7. m. 1. Non est seruandum quod contra bonos mores praestitum est, cap. non est obligatorium, de reg. iur. in 6. Steph. Grat. difcept. forensium 4. c. 692. num. 16. Nec nartitionum peccati, Grammat. decif. 12. num. 12. cum segg. Caualeau. de iuror. n. 168. Mari. Antonin. lib. 2. var. ref. 24. n. 18. nec illud quod est contra ius publicum. Fufat. de subfili §. 308. n. 26. nec quod redundat in terij praediciendum. Mancin. de iuram. p. 4. eff. 110. Seraphin. de priuile. iuram. priuile. 151. num. 3.

Card. Mantie. de tacit. & ambig. convent. lib. 12. tit. 13. n. 44. & lib. 13. tit. 37. num. 8.

AXIOMA CXXXV.

Ius.

- 1 Ius quæritur fortius est, quàm ius quærendum.
- 2 Ius quærendum facilius impeditur, quàm quod tollatur ius iam quæsitum.
- 3 Iure extenu nec metum, nec iniuriam inferre.
- 4 Frustra precibus impetratur, quod a iure communi conceditur.
- 5 Iuri danti confirmato, confirmatur ius accipienti.
- 6 Iure danti resolutio, resoluitur & ius accipienti.
- 7 Vna, eademque res diuerso iure censeri non debet.
- 8 Iniuriam nemini fieri, qui vult iure suo.
- 9 Iure cui vti debet, qui in ius succedit alterum.
- 10 Iure quod expressis sanctionem non reperitur, non est superfluous inuentionibus presumendum.
- 11 Ius metum ex persona Actoris, non ex persona Rei.
- 12 Ius suum cedens, vel remanens, non habet amplius respectum ad illud.
- 13 Iuri suo quilibet renuntiare potest. Intelligi, ut num. 14.
- 14 Iuri plus rema in alium transferre potest, quàm in se habere.

I V s quæritur fortius est, quàm ius quærendum, si in scriptum, §. 1. si in scriptum, ff. de legat. 2. Brunot. a Sole in loci communis, verb. Ius, n. 11. Ioan. Maria Nouat. quæst. forens. lib. 1. q. 1. n. 2. & ideo difficultus amittitur, Franc. Molli de riu. nup. lib. 6. q. 67. num. 3. & remittitur, §. fin. C. de acquir. poss. l. qui autem in prius, ff. qui in fraudem cred. Surt. consil. 351. n. 38. vel ab inuito auferatur, §. fin. ff. de palli, sed quod nostrum, ff. de reguli iuris, l. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 119. Catol. de Grassis de excep. excep. 12. n. 10. Ioan. Maria Nouat. lib. 1. q. 14. num. 8. & q. 10. n. 1. & q. 100. n. 2. Facilius enim impeditur ius quærendum, quàm quod tollatur ius iam quæsitum Alexand. consil. 196. l. ysi n. 3. lib. 7. quem refert Card. Tusch. prail. consil. 3. lib. 1. Fecund. 12. n. 7. Surt. consil. 175. n. 40. & consil. 519. n. 3. & consil. 552. n. 9. Gratian. discip. forens. tom. 1. cap. 957. n. 12. & 13. Et ius quærendum facilius remittitur quàm quæsitum, §. fin. C. de acquir. poss. gloss. & Doctores in l. seruus ff. de palli. Surt. consil. 351. n. 38.

I V n i s executio nec metum, nec iniuriam infert, nullus videtur, vbi Dec. & Cagnol ff. de reguli iuris, Surt. decif. 21. n. 14. cum seqq. Anton. Gam. Lustin. decif. 35. n. 1.

A I v n i communi concessum frustra pteibus impetratur, l. ff. ad municipi. l. Imperatores, ff. de priuilegiis, l. C. de obsequiis lib. 10. Surt. decif. 173. n. 18. & consil. 16. n. 1. & consil. 198. n. 26. Eleob. de ratiocin. cap. 6. n. 19. in fine. Ioseph. Vela differt. forens. differt. 2. p. 18. & differt. 17. n. 6.

I V n i danti confirmato, confirmatur ius accipienti, l. cum vtr, ff. de vscap. l. rem aliam, ff. de pig. v. n. alium. Anton. Gom. var. num. 2. cap. 2. n. 35. in fine.

I V n i danti resolutio, resoluitur & ius accipienti, lex vestigal. §. ff. de pig. vtr. l. si ex duobus, §. 1. ff. de in drem adic. cap. vuper, de donat. inter virum & vxor. decif. Pedem. 156. n. 12. Anton. Gom. August. Barboz. Axiom. Iur.

var. num. 2. cap. 1. n. 8. in fine. Restazol. de clausul. instrument. claus. 1. gloss. 1. num. 16. D. Barboz. in Equitate, num. 86. ad fin. §. solito matrimonio. Mari. Antonin. var. resol. lib. 2. resol. fin. cap. fin. Cardin. Tusch. prail. concl. tom. 6. lit. R. concl. 272. vbi intelligit in illis, quæ in ipso instanti radicanur, & perfectionem habent in se.

I V r e diuerso vna, eademque res censeri non debet, l. cum qui ades, ff. de vscap. cap. regnauit num. 11. quæst. 1. cap. quia circa 12. de priuilegiis, cap. cum in tua 10. de decim. Titag. de retratu lign. §. 1. gloss. 18. n. 13. & §. 8. gloss. 1. num. 14. vnde fin. & de nobilit. cap. 18. num. 11. cum seqq. Mexi in trall. taxa panis, concl. 52. n. 63. Surt. de alimentis, l. 2. quæst. 15. num. 50. & seq. & consil. 152. n. 19. Vgolini de vscio & pteff. Episcopi, cap. 30. §. 10. num. 2. Cardin. Tusch. tom. 1. lit. E. concl. 54. Ceuall. comment. contra communem. tom. 4. q. 899. num. 16. Gonzal. ad reg. 8. Conchez. q. 6. præs. n. 64. 69. & seq. gloss. 45. n. 160. Ladou. Rodolphin. var. quæst. lib. 2. quæst. 41. num. 48. Narbon. de appella. l. P. cario ad Episcopum, p. 1. num. 81. Anton. Monach. Lustin. decif. 11. num. 21. & decif. 67. num. 9. & Florent. decif. 28. num. 11. vbi secus atq. respectu diuersorum, Rot. decif. 669. num. 3. apud Fatina. p. 1. recem. Sanctael. var. resol. part. 1. quæst. 16. num. 5. Vincenc. Catot. in trall. de pteff. filium simpliciter dante, quæst. 5. vers. cisi dicitur, Stephan. Gaetan. discip. forens. tom. 5. cap. 940. num. 2. & 25. Reinold. obseru. 14. n. 7. vbi dicit quod eadem res diuersimode censeri potest, vbi concurrunt plures intelligendi forme. Ioan. Maria Nouat. quæst. forens. lib. 1. q. 1. n. 6. Castill. contrariet. lib. 5. part. 2. cap. 97. num. 19. & seq. & cap. 10. num. 15. Lunita, vt dicebamus, respectu diuersorum, quia tunc diuerso iure censeri debet, Titag. d. cap. 28. num. 3. Gonzal. d. §. 6. num. 69. & 70. Menoch. remed. 1. recuper. n. 16. Mari. Giurba in consuet. Meffan. cap. 9. gloss. 10. n. 5. & seq. Vincenc. Fular. de subtili. quæst. 197. num. 24. cum seqq. Anton. 18. Ioan. Anton. Mangil de inquisit. quæst. 37. num. 19. Vincenc. Catot. cit. loca, vers. secundo respondetur, qui, in vers. vno primo limitat, etiam rationabilis causa casitene, per, quia vna & eadem res diuerso iure censeri potest ex accidenti contingente ex presumptione legis mente, similive modo; & in vers. tertio, limitat etiam & intelligit vt vna res diuerso iure censeri non debeat cotporali consideratione, secus intellectuali.

I V r suo qui veluit, nemini facit iniuriam, §. l. iniuriam, §. 1. ff. de iniur. l. 1. §. in tamem ff. de libero homin. exhib. l. qui iniuriam, §. in qui ff. de iniur. l. liberrimus exhib. l. qui iniuriam, §. in qui ff. de iniur. l. flamm. num. 3. vit. ff. de damno infesto, l. Proculus ff. ead. tit. l. si domatus, §. si quis indebitum, C. de condit. ob causam, l. si nec ff. de aqua pluuiæ arc. c. cum Ezech. 21. vers. quia, de deff. Cagnol. in l. nemo damnus, num. 21. ff. de reguli iuris, Nani. conf. 32. num. 4. subis de proband. an. actis. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 151. Menoch. de presump. lib. 6. pres. 19. Malecard. de probat. concl. 105. 1. num. 31. Surt. consil. 174. n. 17. Flamin. Patil. de resignat. benef. lib. 1. §. quæst. 1. num. 164. Fatim. in pract. crimin. quæst. 105. n. 150. Franc. Leo in ebersano fori Ecclesiast. p. 2. cap. 3. num. 75. Mari. Antonin. var. resol. lib. 3. resol. 12. num. 2. Cardin. Tusch. prail. concl. tom. 4. lit. J. concl. 162. per totum. Vnde iuris executio iniuriam non continet, l. iniuriam alio §. in qui iur. ff. de iniur. Roman. conf. 187. In terminis, in princip.

I V r eius vti debet, qui in ius succedit alterius, l. si aqueductum, ff. de contrab. emp. cap. si qui in ius;

H

ius, de regul. iuris, lib. 6. Rebuff. in tract. nomen. g. 8. num. 12. cum segg. Aloy. Ricc. in collat. decis. p. 5. col. 17. 84. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 15. §. 1. n. 79. Monet in tract. de decimis. cap. 8. §. 4. n. 50.

- 10 I v s quod ex pressè sancitum non reperitur, non est supposititio inuentionibus præsumendum, *l. qui verus, §. de vires, ff. soluto matrim. cap. consilii 11. l. 1. §. 1. Sord. de aliment. tit. 1. §. 1. §. 4. n. 2. & decis. 27. & decis. 35. num. 2. & consil. 58. num. 13. & consil. 308. num. 3.*

- 11 I v s metimur ex persona Actoris, non ex persona rei, Sord. de aliment. tit. 7. §. 1. §. 4. n. 9. & consil. 30. num. 39. Card. Tusch. tom. 1. lib. 1. c. 17. num. 13. vbi num. 14. subdit, procedere etiam respectu qualitatibus, quæ fundat intentionem agentis, quia si non est probata, reus absolvitur. Vide supra Axiom. 10. num. 3.

- 12 I v s suum cedens, vel renuntians non habet amplius regressum ad illud, *l. pariter, §. si venditor, ff. de adit. edict. ff. si maritus, §. si uxorem, ff. de adit. l. 1. §. qui semel, ff. de success. edict. l. Dec. consil. 389. §. si a long. 4. n. 10. Roman. consil. 169. Circa primam, n. 16. Afflic. decis. 110. num. 19. 121. consil. 133. in princip. lib. 4. Crauer. consil. 7. n. 4. & consil. 66. n. 6. & consil. 91. num. 3. Vbi ait, quod talis agens ex iure, quod cessit, potest excipi, Amice iura tua cessisti alteri, tibi non competit actio, Roland. à Valle consil. 95. num. 13. lib. 2. & consil. 37. n. 12. cum segg. lib. 3. vbi dicit, quod procedit Axioma, siue renunciet expressè, siue tacitè. Ambrosio in Pers. decis. 3. num. 6. Laminæ tamen in eo, qui cessit, vel renunciavit iuri suo ex causa certa, vel sub conditione, quia causa non impleta, vel conditione non punita, reuertitur ad iura sua, vt per Crauer. consil. 127. n. 13.*

- 13 I v s i suo quilibet renuntiare potest, *l. si quis in consensendo, C. de Episc. & cleric. l. pen. C. de postu. cap. 39. vers. nisi de testib. cap. ad Appellatorem de Regularib. c. si de testib. de primis. Tit. 4. de iure priuileg. quæst. 24. n. 4. cum segg. Socin. reg. 8. Vital. de Camban. in tract. clausul. pag. 103. n. 5. Thom. de Thomassin. in floribus legum, reg. 58. D. Barbof. in Lalla. §. eleganter, n. 11. cum segg. ff. soluto matrim. Moles in empiria iuris civilis, tit. 10. de locato, quæst. 1. n. 12. Azoti. Instit. moral. p. 1. lib. 3. cap. 22. quæst. 10. Card. Tusch. tom. 6. lib. 8. concl. 170. cum segg. Ioan. Franc. Leo in obscuris fori Ecclesiæ p. 2. cap. 7. n. 49. Hieron. Fernandez de Ortozo in interpr. cap. 1. de ordine cognit. num. 17. Sord. de legib. lib. 3. cap. 33. per totum. Card. Tusch. tom. 6. lib. 8. concl. 170. Octau. Glorif. resp. 1. p. 3. n. 42.*

- 14 Intellige procedere in iis, quæ singulorum priuatum respiciunt utilitatem, non ita si publicam offendas renuntiatum, iuxta text. in l. ius publicum, ff. de postu. §. in l. 2. §. sed quia verum, C. de iur. iur. præter tot. & in cap. si diligens, de foro comp. Fortun. in l. 1. §. huius studij, n. 5. §. de iustit. & iur. Couat. in cap. quemque postum. p. 2. §. 1. num. 5. & 6. Gutier. de iur. em. consil. p. 1. cap. 1. n. 1. & consil. 38. num. 50. Alexand. Tutam. de legibus p. 2. cap. 6. n. 1. D. Barbof. in l. 1. p. 3. num. 63. ff. soluto matrim. & in d. §. eleganter, n. 14. cum segg. Sord. d. lib. 8. cap. 6. in princip. Nauart. in tract. de suab. bon. act. num. 19. Armentar. in prauam. addit. ad recapit. legum Nauarra, num. 23. Verum vt clarior pateat hæc resolutio, sic distinguendum credo: vel enim lex, seu priuilegium respicit utilitatem alicuius communis, aut Ordinis, quia scilicet in fauorem totius communis, aut Ordinis totius concessum est, vt in priuilegio foci clericis concessio, ne ad forum seculare trahebant, vt declarat Pontifex in d. cap. si diligens, inde merito inferens, singulos clericos tali priuilegio renuntiare

non posse; & ratio est manifesta, quia licet priuatum ius ex singulorum pendet voluntate, non ita illud, quod respicit totam communem, & quia quilibet priuatum dispositio alteri tertio nocere non potest, cap. non debet, de regulis iuris, lib. 6. cap. quomodo pactum, de postu. ced. lib. cum similibus. Huc etiam pertinet exempla, quæ ponit Iurecons. in d. §. huius studij. Aut verò priuilegium conceditur singularibus & priuatis personis, & substitutione; vel enim principaliter respicit earum suauitatem, & secundario bonum publicum, quatenus scilicet lex, vel Princeps recte disponendo res priuatum, intendit etiam commune utilitatem, quæ resultat ex eo, quod ciuitas, seu Regnum opibus abundet, & ciues habeat locupletes, & in hoc casu procedit hoc Axioma, quod ius, quæ pro se intro-

ducta sunt, si aliud non obstat, quilibet renuntiare potest, nec attenditur utilitas Reip. secundaria, & minus principalis iuxta reg. l. 1. lib. primo cuius ratio, ff. de auctor. iur. & in simili de iurisdic. tertij minus principali, notat gloss. vbi in d. cap. quomodo pactum, recepta, ex multis, de quibus Couat. ibi p. 3. §. 5. num. 7. & optimis exemplis explicat Sanchez in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 3. cap. 9. num. 31. & 39. Vel lex, aut priuilegium disponendo de priuatum bonis, non respicit principaliter eorum priuatum suauitatem, sed publicam utilitatem, quia non tam ciuicum utilitatem consulit, quam publico incommodo, vt contingit in iuramento calumnie, iuxta d. §. qui verum, & in aliis, in quibus lex principaliter litibus, aut fraudibus bouare intendit, iuxta reg. text. in l. properandum, C. de iudic. cap. finem litibus, de dolo & contrariis l. 1. ff. de vfu cap. Atque ita hanc esse communem Doctorem sententiam post Abb. Felin. & alios in d. cap. si diligens, testatur D. Barbosa d. p. 1. num. 64. quibus adde Cuiac. ad l. 1. C. de postu. Card. Tusch. tom. 4. lib. 3. concl. 311. num. 28. Sord. de legib. lib. 8. cap. 6. in fine.

I v s plus nemo in alium transferre potest, quam ius habet. Vide infra Axiom. 160. num. 1.

AXIOMA CXXXVI.

Lex.

- 1 Lex generaliter loquens, generaliter est intelligenda.
- 2 Lex generaliter loquens restringitur, ne quæ ad locum indebitè administratur, vel ne quæ de iure indebitè patitur, vel ex ratione particulari.
- 3 Lex generaliter loquens recipit restrictionem de habitudine.
- 4 Lex vbi non distinguit, nec nos distinguere debemus.
- 5 Lex si voluisset expressè fieri.
- 6 Lex id voluisse præsumitur, cum facile id exprimere potuisset, neque expressè.
- 7 Lex quod non dicit, non est ab homine præsumendum.
- 8 Verba legum cui non conueniunt, non conueniunt eius dispositioni.
- 9 Rationes legum cessant, cessat quoque eius dispositio.
- 10 Casus legi vbi est cessat omnia dispositio.
- 11 Lex quod canonicus in practica non habetur.
- 12 Lex permissiue quod sit, dicitur iuste, & bene fieri.

- 13 Legem querere ubi est ratio naturalis, est infirmitas intellectus.
- 14 Lex non habet fractionem.
- 15 Lex non debet habere vnam suam superfluum.
- 16 Superflua omnia reprobantur.
- 17 Mores legi magis est attendenda, quam verba.
- 18 Ratio generalis legi restringitur ex mente legum.
- 19 Lex non est passiva verbi, sed rebus.
- 20 Lex quancunque dura est seruanda.
- 21 A quilibet legi si iustitia innocens, qui committit in legem.
- 22 Lex non extenditur ad praterita, sed trahitur ad futura.
- 23 Lex non trahitur ad praterita tam de iure.
- 24 Lex antiqui iuris declaratoria trahitur non solum ad futura, sed etiam ad praterita.
- 25 Superiori legem non potest tollere inferior.
- 26 Lex non solum duplici onere gravatur.
- 27 Legibus, non exemplis est iudicandum.
- 28 Legum correctio est vitanda.
- 29 Lex minus agit, quam homo minime legum.

Lex generaliter loquens, generaliter est intelligenda, l. de pretia. ff. de publ. in rem alt. l. in fraudem, §. vlt. ff. de testam. mil. l. 1. §. generaliter, ff. de legat. praes. l. 1. §. quod autem, ff. de alien. l. fin. in fine, ubi Ang. C. de quibus praescript. cap. solita §. fin. de maiorat. & obed. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 172. Barthol. Peret. in Extrinsec. ambigua, de rebus Eccles. non alienand. num. 9. pag. 85. Bertazzol. in repet. l. si quis maior, C. de transact. num. 113. Surd. conf. 171. num. 28. Valase. conf. 113. num. 11. Aloyf. Ricc. in praxi verum fore ecclesiast. decis. 419. num. 1. & decis. 605. num. 1. in 1. edit. ad res. l. 519. num. 2. in 2. edit. Mart. Anton. varior. res. lib. 3. res. lib. 18. num. 3. Nabona de appell. à Vicario ad Episcopum part. 1. num. 137. Sebati. Medices de reg. iur. reg. 1. Ioann. Maria Nouar. quae forent lib. 1. quae 7. fol. 1. num. 4. Fufat. de sessit. quae 394. num. 56. & 57. ubi amplius, etiam si in maior ratio in vno, quam in alio, Restrigitur ramen, ne quis ad locum indebit admittatur, vel ne quae damnam indebit patiat, secundum Armentad. in proam. addit. ad recapit. legum Nauarra, num. 76. Item restringitur ex ratione particulari, l. cum pater, §. de iussu, ff. de legat. 3. l. si de certa re, C. de transact. Flamin. Parisi. de resignat. benefic. lib. 9. quae 4. num. 19. Garc. Girona de privilegiorum, seu exempt. explicat. num. 276. & 126. Et recipit restrictionem de habilitate, l. 29 gradatim, §. & si, ff. de iur. & honorib. cum citatis à Bertazzol. in repet. l. si quis maior. numer. 116. C. de transact. debet enim lex esse aequa & sancta, l. non & Demosthen. ff. de legib. cap. erit autem lex 4. dist. Ioann. Anton. Manil. de impu. §. 10. num. 17. & 18. & quae aequa & sancta non est, nulla est. Menoch. de praesumpt. lib. 2. praes. 1. Anton. Sola ad decreta Sabaudia in proam. gloss. 1. num. 27. Turamini de legib. part. 1. cap. 6. num. 14. Moles in imperio iur. tit. de legib. in proad. l. 2. num. 42.

Lex ubi non distinguit, nec nos distinguere debemus, l. non distinguemus, ff. de recept. arbit. l. Praes. ff. de officio Praesid. l. 1. §. conuenire, ff. de iudic. Legum prohibet, ff. de postulante, l. 1. §. generaliter, ubi gloss. verb. in infirmum, ff. de legat. praes. l. quoniam, ff. de ius vocando, l. si seruum, §. non dixit, ff. de acquirit. hered. l. 1. §. quod eum, & ibi gloss. verb. simpliciter, ff. de alear. l. vnic. C. qui pro sua iura. l. item, C. de collatib. cap. Ramorum, §. dist. cap. consilium 1. quae 5. cap. soluta, de maior. & obed. cap. quia circa 11. de privileg. Clem. tit. de rescript. exot-

nant. l. si in l. non dubium, num. 38. C. de legib. Gam. Enst. decis. 105. num. 2. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 300. Bertazzol. in repet. l. si quis maior, num. 354. C. de transact. Surd. conf. 11. n. 7. & conf. 181. num. 15. & conf. 301. num. 50. & conf. 108. numer. 3. & conf. 340. num. 2. & decis. 195. num. 4. Elcob. de ratione, cap. 13. num. 43. Flamin. Parisi. de resignat. benefic. lib. 12. quae 5. num. 1. Card. Tusch. praes. con. clus. tom. 1. lit. D. conclus. 108. Ioseph. Aldrete de Religiosa disciplina recitata, lib. 2. cap. 18. numer. 11. Nabona de appell. à Vicario ad Episcopum part. 1. num. 127. Mooet. de distribut. quae p. 2. quae 1. n. 27. Bellet. discussa. clerical. part. 1. tit. de bonis clericorum, §. 1. num. 10. in fine, Fr. Anton. à Souza in relect. de consensu Bullae Cane, cap. 1. dist. 3. num. 1. Carl. Angel. de contradiet. legum. quae 10. num. 14. vbi num. 14. declarat, si nullo modo dicatur, nec virtualiter, nec scilicet, sed si saltem virtualiter, Armentad. in proam. addit. ad recapit. legum Nauarra, num. 7. ubi limitat, cum alia lex distinguat, vel cum ratio ex illa, vel ex legibus desumpta id facit; nam lex vna indistincte loquens per aliam distinguitur, & limitatur, l. sciendum, ff. qui iussu cog. Legum, ff. de in ius voc. auct. afferatur, C. de ius concess. l. si iussu, ff. de alien. & obligat. l. 1. ad Macedon. l. iura geritum, §. si paciscor, ff. de pactis, l. iussu transigere, & ibi gloss. magna in fine, C. de transact. Bellet. d. tit. de bonis clericorum, §. 1. num. 20. Et vna aliam supplet, l. non est nequam, cum legib. sequentibus, ff. de legib. Menoch. conf. 150. num. 46. Vincenz. de Panch. decis. 435. num. 24. Nicol. Intagli. decis. 15. num. 36. & 17.

Lex si voluisset, expectasset, l. vnic. §. si autem ad deficientem, C. de caduc. tollent. l. si seruum, §. Praes. ait, vers. non dicit, ff. de acquir. hered. cap. audientium 2. de decim. cap. 1. de transact. Praes. exnotant Titag. in l. vnum, verb. libertum, num. 3. C. de reuocand. donat. Menoch. conf. 1. n. 178. & conf. 140. num. 4. Surd. decis. 88. num. 4. & decis. 312. num. 12. & conf. 245. num. 45. Gutier. praes. lib. 3. quae 12. num. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. §. 1. num. 33. & gloss. 1. num. 11. Cardos. in praxi iudicium, & Aduocat. verb. Lex, n. 28. Cardin. Tusch. praes. con. clus. tom. 8. lit. 5. con. 89. num. 5. Mart. Anton. var. res. lib. 1. res. lib. 1. num. 10. Lex eorum id noluisse praesumitur, cum facit id experimere potuisset, neque expessit, Menoch. conf. 50. num. 8. Argendur. in proam. addit. ad recapit. legum Nauarra, n. 150. quia quod lex non dicit, non est ab homine praesumendum, l. diffiniendum, C. de repud. cap. illa, non se de vocand. Surd. conf. 219. num. 11.

Lex si verba eui non conueniunt, non conuenit eius dispositio, l. 4. §. etiam, ubi Paul. ff. de donato infesto, l. quod constitutum, ff. de milit. testam. l. ita autem, in prin. & ibi Barz. ff. de admittit. inuer. l. hoc accusare, §. omnibus, ff. de accusat. l. 1. §. inquiri, ff. de aqua quae l. si ancilia eorum, ff. de legat. 1. l. ad legem, §. quoniam, ff. de iurepares. l. 2. Communis de legat. cap. indemnitas, §. sed cum eui de elect. lib. 6. Exnotant Hippol. conf. 15. n. 30. & conf. 40. num. 12. Titag. in l. si vnum, verb. libertum, num. 2. C. de reuocand. donat. Bruzot. à Sole in locis communib. verb. dispositio. 14. Surd. decis. 112. n. 15. & conf. 152. num. 38. & conf. 174. num. 2. & conf. 179. num. 38. Gutier. praes. lib. 3. quae 17. num. 127. & conf. 1. num. 2. & conf. 31. num. 1. cum seqq. Elcob. de ratione, cap. 18. num. 17. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. §. 1. n. 14. & gloss. 1. n. 12. Aloyf. Ricc. in praxi verum fore ecclesiast. decis. 518. num. 6. in 1. edit. & res. lib. 445. num. 6. in 1. edit. Vgolin. de officio & potest. Episcop. cap. 37. §. 2. num. 6. Antonin. Menoch. Lucen. decis. 13. num. 33. Mart. Anton. var. resolution.

refutation. lib. 3. refut. 9. num. 4. Rot. decif. 697. num. 7. apud Farinac. part. 2. recent. Statil. Pacif. de Saluatore inter. diff. 3. cap. 1. num. 7. Mangil. de impu. quafi. 77. num. 21.

9. **L E G I S** ratione cessante, cessat quoque eius dispositio, *lin. omni. vbi Bart. ff. de adpotionib. l. quid dillim. ff. de pallio. l. fin. ff. ad Syllan. l. si maritus. §. scriptis. ff. ad leg. lib. de adutor. l. adiger. §. quantum. ff. de inuerm. cap. & ff. Chrisium. de inuerm. Eucard. in 10. picu. legalib. loco 85. Tiraq. in trall. Cessante causa. part. 1. num. 11. Betrazol. in repet. l. si quis maior. n. 163. C. de transfalium. Surd. conf. 175. numer. 14. Mari. Antonin. var. refutation. lib. 2. refut. 3. num. 8. Puchard. ad princip. Instit. de milit. testam. num. 14. ad princ. Instit. de lege Falcid. num. 18. & ad princ. Instit. de eo, cui liberata causa bona adducitur. numer. 41. & 42. vbi quod cessante ratione legis negativæ & contrariæ cessat lex. Robles de repræs. lib. 2. cap. 6. num. 12. vbi quod ratione finali legis cessante non cessat lex quando tractatur de loco captando, siue empendo, & lib. 1. cap. 1. num. 52. dicit quod vna ratione legis ex omnibus cessantibus, non cessat legis dispositio, laicè disputat Anguian. de legib. lib. 1. couer. 3. Limita si plures sint rationes legis, quia vna cessante, non cessat lex. §. agnitionis. Instit. de capt. l. liberorum. §. 1. ff. de his qui nos. infam. Tiraq. in trall. Cessante causa. limit. 22. num. 11. Metia in trall. causa pona. concl. 2. num. 74. Camill. Gallin. de verb. signif. lib. 10. cap. 7. num. 16. Valafe. conf. 60. num. 6. Mari. Giurba in consuet. Messan. cap. 1. gloss. 1. num. 13. part. 3. nisi plures causæ collectiue exprimentur in lege, quia vna cessante cessat lex ipsa, cap. ex parte de res. cap. quoniam frequenter, §. pariter. vbi limit. non cessat. Olafsch. decif. 165. num. 5. Tiraq. d. limit. 22. num. 12. Decian. conf. 49. num. 11. vol. 5. Cavaican. de int. numer. 160. Valafe. conf. 149. numer. 12. D. Barbofi. in l. 1. part. 1. numer. 83. ff. solus maritum. Giurba dill. cap. 1. gloss. 1. num. 12.*

10. **L E G I S** casus vbi est, cessat omnis dispositio, gloss. vlt. in Lancilla. C. de foris. Dec. conf. 452. in fine. Ctauet. conf. 173. num. 7. Becc. conf. 14. num. 18. & conf. 112. in fin. vol. 1. Surd. conf. 55. num. 6. & conf. 38. num. 2. Magon. Lucen. decif. 11. num. 18. Flamin. Parif. de rescriptis. benefic. lib. 9. in princ. num. 2. Mari. Anton. var. refutation. lib. 1. refut. 46. num. 1. & lib. 2. refut. 51. n. 5. Mendea à Catho in praxi Legif. lib. 3. cap. 1. num. 9. Ioseph. Sella. Aragonia decif. 111. n. 15. Octau. Gloriet. resp. 1. p. 1. num. 135. vbi nec in casu, Cardin. Tufch. litt. L. concl. 162. num. 4.

11. **L E G I S** quod cauetur, in practica non habetur, Bald. in cap. nihil circa fin. de elect. Ludou. Rodolph. varior. quafi. lib. 2. q. 42. num. 39.

12. **L E G I S** permitteat quod fit, dicitur iuste, & bene fieri, l. qui fit sequitur, §. apud Laborem. vbi, quia id facit, quid publicis facere licere arbitrat, ff. de adilit. edicto, cap. quid dicam 14. q. 4. Pichard. ad rub. Instit. de iurif. testam. n. 9. Marc. Anton. Genuen. in pract. ecclef. gloss. q. 46. num. 4.

13. **L E G I S** quarete vbi est ratio naturalis, est infirmis intellectus, Philosoph. lib. 8. Physic. cap. 3. Surd. de alimen. rit. 1. q. 12. n. 9. & q. 44. num. 12. & quafi. 45. num. 18. Quia naturalis ratio vim & robur legis habet, l. cum ratio. ff. de bonis damnat. l. si re oportet. §. sufficit. ff. de excusat. iur. Cald. Pereiza de emp. & vendit. cap. 1. n. 7. & allegari potest pro lege, Surd. d. q. 12. num. 7.

14. **L E G I S** nihil frustra facit, l. si in l. air Præter, num. 1. ff. de iurif. testam. C. de contradi. legum. q. 2. num. 100. & q. 13. num. 48. & quafi. 18. num. 18. Armetad. in proem. addit. ad recapit. legum Navarra,

num. 50. Matilian. decif. 47. num. 5. Tutamio. de legib. part. 2. cap. 21. à num. 19. Mari. Giurba ad consuet. Adess. cap. 2. gloss. 1. num. 8. & cap. 3. gloss. 12. num. 17. Lex enim non debet habere vnam syllabam superfluum, & vacuum, gloff. verb. tamquam, in cap. solite, de maior. & obed. Mandof. in reg. 9. Cancell. quafi. 4. num. 4. Gonzal. ad regl. 8. Cancell. gloss. 22. num. 5. 16 quia omnia superflua sunt reprobata, l. 1. §. quibus, C. de non cad. fac. l. fin. C. qui admitti, Clem. extil. §. quoniam, vbi Card. num. 210. de verb. signif. Gonzal. vbi supra gloss. 13. num. 72.

15. **L E G I S** mens magis est attendenda, quàm verba, l. si re lego, ff. de legib. l. non aliter. ff. de legat. §. 1. n. minus & rei, §. verbum ex legibus, ff. de verb. signif. Surd. decif. 15. num. 14. Marc. Antonin. Genuen. in practica. ecclesiast. quafi. 144. num. 3. Ferrer. in Cassina. Carbalonia gloss. 4. num. 66. & ratio generalis 18 legis restringitur ex more legis, Surd. decif. 9. n. 13. Armetad. in proem. ad recapit. legum Navarra, num. 131.

16. **L E X** non est posita verbis, sed rebus, l. 1. in fin. 19 C. canonum de legat. l. fin. de foris, cap. secundum requirunt de appellat. Surd. de alimen. rit. 9. q. 21. num. 10. Abb. conf. 93. in questione, col. 2. circa nud. vbi, ad idem facit lib. 2. Roman. conf. 418. In terminis num. 11. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 156. n. 17. Ferrer. in Cassina. Carbalonia gloss. 5. num. 160. Sigism. Scacc. de appellat. 9. 17. limit. 10. num. 14. Card. Tufch. num. 2. litt. L. concl. 271. per totum, Armetad. in proem. addit. ad recapit. legum Navarra, num. 104.

17. **L E X** quantunque dura, est seruanda, l. pro. Brix. ff. qui & à quibus, Roland. à Valle conf. 39. n. 47. lib. 2. Ctauet. conf. 46. num. 2. Armetad. vbi supra num. 152. Agid. Bellam. conf. num. 3. vbi intelligit, quando est certa, & sine dubio, Franc. Becc. conf. 51. num. 18. & segg. vbi ait procedere, quando est in specie super certo casu, subditque illam l. pro. Brix. turbare multos Doctores, vt ad casum iniquum non admittant illam, Cardin. Tufch. d. tom. 5. litt. L. concl. 112. per totum, Sigism. Scacc. de appellat. 9. 17. limit. 48. num. 11. Ambrosin. Perff. diff. 1. num. 10.

18. **L E X** auxiliium frustra inuocat, qui committit 11 in legem, l. auxilium, §. in delictis, ff. de minorib. l. sanctimus, C. de inde. & bona, l. vlt. de elect. c. vlt. de immunit. Eccles. cap. contingit 45. cap. in audieria, de fenit. excomm. cap. quia frustra, de foris, Petr. de Anchi. conf. 37. Contra loannem mon. 4. & 5. Betrazol. in repet. l. si quis maior. n. 176. & 646. C. de transfalium. Surd. conf. 37. num. 3. Card. Tufch. num. 2. litt. C. concl. 954. & tom. 5. litt. L. concl. 170. Accac. Anton. in comment. ad l. Titia centum 71. n. 47. ff. de condit. & dem. Franc. Leo in thesauro forensi ecclesiast. part. 1. cap. 11. num. 3. & part. 2. cap. 3. numer. 8. Sigism. Scacc. de appellat. quafi. 1. num. 74. Aloyf. Rice. in praxi verum fore ecclesiast. decif. 191. num. 2. in 1. rebi. dicit resp. 250. in 2. edit. Bellet. diff. 515. clericat. part. 1. tit. de discip. clericat. §. 16. num. 9.

19. **L E X** non extenditur ad præterita, sed trahitur 22 ad futura, l. lego, C. de legib. an. de nuptu. in princ. §. duo igitur, circa fin. eadem, & in §. fin. in an. de heredi. ab intest. collat. 9. & cognoscitur, c. vlt. de constitut. Exornant Tiraq. de praxi reuelli. lig. à num. 18. & de iure primo, §. 45. num. 17. Coulib. 3. var. cap. 13. num. 4. Nau. in cap. cum conuincat, de rescript. except. 14. Scaball. Medic. interal. de legib. p. 4. quafi. 35. Garc. reg. 195. Menoch. de arbitrar. lib. 2. casu 85. num. 1. & n. 16. Nat. conf. 66. num. 3. Burfat. conf. 214. num. 11. cum segg. vol. 1. Lancel. Contad. in templo omnium indic. lib. 1. c. 1. §. 4. verb. legem generalem solum condit. num. 7. Mandof. in reg. 9. refertur. §. 3. Caballin. miletiq. 607. Burg.

Burg. de Pace l. 1. *Tauri*, n. 37. Brunor. à Sole in locis communib. verb. *Lex* 13. & verb. *Sic utrum* 63. Petez l. 10. gloss. 1. col. 2. *aut finem*, tit. 1. lib. 3. *Ordinam*. Ananil. Gemmon. *animaduers.* lib. 1. cap. 2. Azeued. l. 6. tit. 1. lib. 2. *nona Recopil. pag. moli* 117. Marien. l. 3. gloss. 16. tit. 10. lib. 3. *cinclum nunc Recopil.* Motl. in *emprio iuris part. 1. tit. 1. g. 6. per totum*, Castil. l. 48. *Tauri*, gloss. *de equi adoleto*, Ft. Emmao. *quest. Regul.* tom. 1. g. art. 17. Azor. *Instit. moral.* p. 1. lib. 3. cap. 16. *quest. 13.* Catdof. in *praxi iudicam.* & *Adnocat.* verb. *lex* n. 14. Flamin. *Vasil. de confident.* g. 12. n. 1. Ferret. in *Castile Catholice gloss.* 4. n. 18. *Atmendat. in proam.* addit. ad *recopil. legum Novarra*, num. 26. Bernatd. *Græuz.* ad *præf. Camera Imper.* lib. 1. *concl.* 9. num. 4. D. Christoph. de Pace in *febel*, ad *legu. styli.* l. 100. n. 1. *Fatinac.* in *praxi crim.* p. 4. *decis.* 10. num. 15. *in fine*, & *latè fragment. crim.* p. 2. verb. *Lex* n. 25. cum multis *segg.* vbi multipliciter ampliat & limitat, Soar. *de legis.* lib. 3. cap. 14. Card. Tufch. *præf. concl.* tom. 3. *lit. L.*, *concl.* 164. num. 1. & 4 num. 6.

Lex non trahitur ad præterita iam decisa, puta per sententiam, rem iudicatam, transactionem, iuramentum, solutionem, quietantiam, prescriptionem & similia, etiam quod in eadem lege nominatum, & expressè fiat mentio de præteritis, *l. casus, C. de transact.* Bart. in *Lamius populi.* num. 41. *vers.* *disfringe*, vbi Crot. num. 137. *g.* de *iustit.* & *iure*, Abb. in *cap. fin.* num. 9. & Felin. num. 3. *vers.* *hanc solentiam*, de *constitut.* Capta reg. 6. num. 3. Alexand. *conf.* 199. num. 4. *vers.* *quidam respondet*, lib. 6. Catdin. *Tufch.* d. tom. 3. *lit. L.* *concl.* 104. num. 61. *concl.* 165. num. 11. *concl.* 169. Aldetan. *Mafcard.* de *generali statuerum interpret.* *concl.* 13. num. 16. *concl.* 169. *Fatinac.* *fragm. crim.* p. 2. *lit. L.*, num. 44. *concl.* 169. vbi ampliat duobus modis, & limitat tribus.

Lex antiqui iuris declaratoria ratiatur non solum ad futura, sed etiam ad præterita, *verb.* *de filiis*, *que distalia instrumenta nati.* *g.* *aut de rap.* *mulier.* vbi, *iniquum si lex nostra ab initio cum ali interpretacione promulgata fuisset*, Abb. in d. *cap. fin.* num. 8. & ibi Felin. num. 4. *vers.* *subiit fecunda*, Cald. *Peteira* de *potest.* *eligendi*, cap. 11. num. 10. Rot. *decis.* 142. n. 2. p. 2. *diuers.* Motl. in *emprio iuris part. 1. tit. 1. g. 6.* num. 1. *concl.* 169. Card. Tufch. d. *lit. L.*, *concl.* 164. num. 45. & 51. & *concl.* 265. num. 4. *Atmendat.* vbi *supra* num. 45. Aldetan. *Mafcard.* d. *concl.* 13. num. 41. *Rubadeneita* in *libro pro defensione Societatis Iesu*, cap. 15. *Christoph.* de Pace in *febelius*, ad *legu. styli.* l. 100. num. 1. & 29. *vers.* *crim.*, latè *Fatin.* d. *lit. L.*, n. 51. *concl.* 169. vbi num. 32. limitat, quando videretur aliquo verbo importante promulgationem novi iuris, & num. 33. quando in eadem lege adderetur aliquid iuri antiquo, ut puta si imponantur nova poena, & num. 34. quando in eadem lege adderetur aliquid verbum respiciens futurum, ut puta *de cætera in futurum*, *deinceps*, & similia.

Lex superioris non potest tollere inferior.

Dixi *supra* Axiom. 114. num. 1.

Lex non solent quæm duplici onere grauare. Dicam *infra* Axiom. 169.

Lex non exemplis est indicandum. Dixi *supra* Axiom. 84. num. 3.

Lex non correctio est vitanda. Dixi *supra* Axiom. 60. num. 5.

Lex initius agit, quæm homo minister legis, *l. Celsus, ff. de arbit.* *Edict.* *concl.* 1. in *princ.* *vers.* *quia minus*, vbi quod propterea sententia hominis debet operari idem, quod sententia iuris, quæ mitior esse debet, Anchar. *conf.* 182. *Thoma* *off.* num. 4. vbi quod Iudex lege clementior esse non potest, Roman. *conf.* 419. num. 3. vbi ait, quod regula est, quod sa-

lex non sit clementior lege, Catdin. *Tofch. præf. concl.* tom. 3. *lit. M.*, *concl.* 293. *per totum*. *Pichard.* in *diff. de mora*, num. 92. *Fatinac.* in *praxi crim.* *quest.* 10. num. 60. & 61. Ioann. Maria Nouar. *quæst. ferens.* lib. 1. g. 152. num. 7.

Axioma CXXXVII.

Libera.

LIBERA qualibet res præsumitur à seruitute, *l. finium*, §. vlt. *l. Proculus, ff. de damn. infesto*, *l. alium*, *l. adibus*, *C. de seruis & aqua*, *princ.* *Instit.* de *libert.* *Alciat.* de *presump.* reg. 2. *pres.* 1. *dynding.* *cent.* 1. *obseru.* 25. *Rebais.* in *tratt. congrua portione*, num. 127. *Boniscot.* tom. 1. *commun. opinion.* lib. 3. tit. 21. *communio seruicium*, num. 56. *pag.* 415. *Betzazol.* de *usufructu instrument.* *class.* 11. *gloss.* 1. num. 1. *Menoch.* de *arbitr.* lib. 2. *casu* 156. & *de presump.* lib. 3. *pres.* 89. num. 1. vbi num. 6. ampliat etiam itane quali possessione seruicis, & *pres.* 91. & lib. 6. *pres.* 19. & *concl.* 1. num. 41. & *concl.* 75. num. 4. & *concl.* 117. n. 17. *Mafcard.* de *probationib.* *concl.* 79. & *concl.* 109. & *concl.* 1214. n. 17. & *concl.* 1101. *Thesaur.* *Pedem.* *decis.* 116. *Brunor.* à Sole in locis communib. verb. *rei* 4. *Sutd.* *decis.* 177. num. 1. *Mati.* *Antonin.* *var. resol.* lib. 1. *resol.* 91. num. 8. *Valac.* de *iure emphe.* *quest.* 5. 1. & *concl.* 32. num. 6. *Castil.* *quæst.* lib. 1. de *usufructu*, cap. 7. *num.* 10. *Stephan.* *Gratian.* *discept. ferens.* tom. 4. cap. 657. num. 39.

Axioma CXXXVIII.

Liberalis.

1. Liberalis nemo existit in necessitatibus.
2. Liberalitatem non dicitur exercere, qui debitum soluit.

LIBERALIS nemo existit in necessitatibus, *l. rem legat. auus*, de *adimend.* *legat.* *Tiraq.* in *l. iniquam*, verb. *donacione largitus*, num. 106. *C. de reuocand. donat.* *Gam.* *Lusitan.* *decis.* 71. *dom.* 3. *Valac.* *conf.* 153. num. 14. *Pichard.* ad *rub. Instit.* de *adoptionib.* num. 43. *Stephan.* *Gratian.* *discept. ferens.* tom. 4. cap. 796. num. 17. & tom. 5. cap. 915. num. 9. *Ioann.* *Antonin.* *Mangil.* de *impunit.* *quest.* 15. num. 36. *Hermosil.* l. 56. *gloss.* 4. num. 87. tit. 5. *part.* 3. *Anell.* *Atmaz.* *conf.* 45. num. 14. & *concl.* 97. num. 39.

LIBERALITATEM non dicitur exercere, qui a debitum soluit, *l. proximi, ff. de ritu nupt.* *l. si seruo, ff. de heredit. institut.* *Sutd.* de *aliment.* tit. 1. g. 103. n. 5.

Axioma CXXXIX.

Locupletari, Lucrum.

1. Locupletari nemo debet cum iniuria alterius.
2. Lucrum non acquirere unicuique licet.
3. Lucrum non debet quæ capere ex eo quod nixu extitit impugnare.

LOCUPLETARI nemo debet cum alterius iniuria, *l. nam hoc natura*, *C. de condit. indub.*

3 MALA non sunt faciendi, ut inde veniant bona, Apost. ad Roman. cap. 11. relatus in cap. 2. et in eodem, de foris, Tiraquel, de penis tempor. cap. 11. num. 8. Palas. in repet. cap. per vestras, de denat. inter virum & uxorem. notab. 6. num. 1. & 3. Sord. conf. 574. num. 19.

4 MALORUM consortia saepe bonos contumunt, cap. 1. quæst. 1. Tiraq. l. 5. com. par. 5. gloss. 1. num. 11. Camill. Botel. in addit. ad Bellagum in specula Principum, rub. 11. §. 5. f. 16. l. 1. C. versum hanc rem.

5 MALUM omne nascens faciliè opprimitur, inueteratum fit plerumque robustius, ut ex Cicerone, veteri, nouoque Testamento, comprobatur Campan. in diuersario iurii Canonici, rub. 12. cap. 8. num. 8.

6 MALUM minus eligendum de duobus malis, nam accidentaliter, & secundum quid per plexus inter duo, quorum alterum necessarium est faciendum, & verumque arbitrarium esse peccatum, iuste potest, & veniunt eligere quod sibi videtur minus, ut maius euitetur, cap. duo m. 11. dist. cap. si aliquid 22. quæst. 4. D. Thom. 1. 2. quæst. 19. art. 6. ad 5. vbi Medin. quæst. 1. Cordub. in suo quæstion. lib. 1. q. 4. ad fin. Regid. conf. 9. num. 11. ad finem. Valent. 1. 2. quæst. 14. puncto 5. ad 2. Valsq. ad 4. quæst. 19. dist. 60. cap. 1. num. 6. Menoch. illustr. c. 48. num. 1. Tiraq. de nobilit. c. 3. m. 5. 47. Thom. de Thumaliet. in floribus legum reg. 91. Menoch. de presump. lib. 1. pref. 1. num. 14. Azor. Instit. moral. p. 1. lib. 2. c. 18. quæst. 1. Card. Tubb. tom. 5. lib. 1. M. cenc. 1. 6. Fr. Emmanuel. in sum. tom. 1. c. 11. n. 6. Soar. tom. 4. de Penit. dist. 4. sect. 10. num. 4. Molin. de iustit. tract. 1. dist. 353. sub nom. 10. Sayt. in claus. Regia. lib. 1. c. 13. num. 10. Sanchez de Marim. lib. 2. dist. 39. sub m. 12. vers. ad quartum, & lib. 7. dist. 11. m. 15. Nabona. 120. gloss. 17. tit. 1. lib. 4. Recop. respectu enim maioris mali minus habet rationem boni, secundum Hensig. in sum. lib. 12. c. 6. §. 7. l. 1. Turrec. in d. 2. duo mala sub nom. 1. Cou. de sponsalib. p. 1. cap. 7. §. 1. num. 9. Less. de iustit. lib. 2. cap. 13. num. 1. Nam licet actio illa sic eligendi minus malum ex duobus, sit in se & absolute in illud minus malum eligitarum libera, & ita sit libera naturaliter, ut aiunt, & in genere entis: tamen prædicta eligendi actio, non est moraliter, & ut aiunt, in genere motus libera, in ordine scilicet ad maiorem culpam vitandam, quia supposito, quod eam vitare aliter nequit, nisi per admissionem minoris mali, iam hoc non potest non admitti, nec potest moraliter vitari, ac proinde, nec dicitur liberè amari, ac tandem nec in eo peccari, cum constet ad inducendum peccatum necessarium esse vitamque libertatem; nempe illam, per quam feratur voluntas in obiectum malum, quod secundum se ipsam naturaliter, & absolute loquendo, sit eligibile, & rursus illam, per quam feratur in illud, ut possibile vitatur moraliter, id est, in ea occasione in qua moraliter possibile sit, illud vitari, iuxta ea, quæ de requisitis necessariis, ut peccatum dicatur voluntarium, tradunt D. Thom. 1. 2. q. 1. art. 6. in corpore, & post alios Card. Tolet. in sum. lib. 3. cap. 1. vers. alterum, pag. 2. Sicque in effectu, quando necessitas cogit alteroerum malum eligere, tunc eligens minus malum, nihil aliud formaliter facit, quam adimplere præceptum plaris faciendi præcepti de maiori malo vitando; unde cum hanc electionem minoris mali faciat ex præcepto, non potest in eadem censeri peccator, ut reg. quod quis, de reg. iur. lib. 6. consonat text. in l. iustit. possidet. ff. de acquir. possess. cum similibus.

7 Amplia procedere etiam in lege humana, ita ut

electio minoris mali ad vitandum maius, non solum licita sit prius, iuxta supra resoluta, sed etiam lege humana, sic enim concluditur ex reg. text. in l. vlt. in fin. C. de fideiussor. & in l. legi virum, ff. de legib. & in cap. amur, 1. dist. & in cap. 2. ad fin. 1. dist. & in cap. hac ratione in fin. 1. quæst. 1. iunctis his, quæ circa iustitiam & potestatem legis humane ad permittenda minora mala, ut impediatur maiora, resoluunt D. Thom. 1. 2. quæst. 91. art. 3. ad 1. & 2. 2. q. 10. art. 11. Causo de lege pen. lib. 2. cap. 9. Cou. de sponsalib. p. 1. cap. 4. in princ. sub nom. 9. & variis. lib. 2. cap. 4. 4. num. 1. Tiraq. l. 9. com. num. 2. cum segg. Azor. Instit. moral. p. 1. lib. 3. c. 5. quæst. 5. Sanchez de Abarim. lib. 2. dist. 39. sub nom. 1. Soar. de legib. lib. 3. cap. 15. & 16. hanc legis humane potestatem deducentes ab ipsa lege æterna, & naturali, dum scilicet huiusmodi leges, licet prohibeant omnia peccata, & per consequens ea committentes semper obligentur in foro Conscientiæ, tamen non omnia puniunt, nec puniri iubent lo foro externo, & in hoc seculo: sed potius multa permittunt in hoc sensu, ne maiora bona impediuntur, vel mala maiora sequantur. Id quod explicat cæteris melius Soar. d. cap. 15. vbi numer. 7. respondet ad locum Augustini de libero arbitrio, lib. 1. cap. 5. & 6. dicentis legem æternam nullum peccatum permittere.

Quæstio difficilis est, an possit quis suadere, & consuadere, & inducere alium ad eligendum minus malum, quod à parte rei malum fuerit, ad auerendum maius malum à parte rei tale, quod aliquis ex malitia sua patrate deceuerat, veluti si ad vulnus inferendum, vel ad aliam minorem vindictam iudicium illum, qui grauiorem ad alio finem, nempe illum interficiendo decreuit? Sunt enim aliqui Doctores, qui hanc inductionem, suasionem, & consilium reprobant, intelligentes id sine peccato fieri non posse, cum formaliter inuoluit, ut ipsi credunt, cooperationem in malo, quæ nunquam licita esse potest, iuxta illud, & agens, & consensum, &c. de quo supra Azor. 19. num. 1. nec possint fieri mala, vt eueniant bona, aut maiora mala, iuxta illud Pauli ad Roman. 3. Solumque concedunt eidem Doctores, posse alterum alteri sic peccandum parato offerre materiam minoris mali, eamque simpliciter eidem proponere, intelligentes in hunc solum sensum excusari Loch, nempe, si dicamus eum, dum obtulit filias suas absque impietate, non induxisse illos, nec filias ad stuprum, sed solum simpliciter proposuisse materiam minoris mali, sicque procedere locum Petri Apost. 1. epist. cap. 1. dum eundem Loth iustum vocat, dicens, Loth vnum iustum in nefandorum iniuria liberatum à Deo fuisse. Hanc itaque distinctionem inter inductionem, & suasionem minoris mali, & inter simpliciter propositionem materię minoris mali, facit Caiet. 1. 2. quæst. 78. art. 4. & alij, quos refert, & sequitur Tolet. d. pag. 2. Cou. d. num. 9. prope fin. iuxta eandem distinctionem intelligentes excusandum esse Iudam, de quo Ortes. cap. 37. quasi non induxerit, nec suaserit fratribus venditionem fratris Ioseph, sed solum illam proposuisse eis, vt materiam minoris mali, ad auerendum maius, nempe occasionem ipsius fratris. Vltimus idem Couar. loco proxime citato, intelligit, Ruben Genof. d. cap. 37. vium fuisse sola simpliciter propositione prædicta, dum animo euitandi idem homicidium dixit eidem fratribus: Non occidimus eum, sed præcipientem in cisternam viderem.

Vetum alij multò meliùs concedunt, non solum prædictam

prædictam ſimplicem oblationem & propoſicionem materiæ minoris mali, ſed etiam formalem illam ſuaſionem ipſius ad malus accetendum, ex quo tum numero fuerunt Innoc. in cap. ſuper eo, col. 2. de eſtore, Caiet. meliori conſilio ductus, in ſumma, verb. Tyrannus, & rem. 2. apud. tract. 31. cap. 13. in ſolus. duby 3. Adrian. & alij, quos teſert, & ſequitur Nau. in Alani c. 1. 4. ſub num. 40. & cap. 17. num. 263. tenet & Syll. verb. ſupra. 1. 1. Molin. d. diſp. 331. num. 9. cum ſeqq. Leſſius de iuſtitia, lib. 2. cap. 13. num. 19. & lib. 4. cap. 1. & num. 33. adducens textum, quem ſic intelligunt, in cap. 3. quod verius, verſi 33. quaſt. 2. & in cap. 2. verſ. hoc etiam 13. diſp. indeque reſoluentes, & deliberato hominem occidere ſuaderi poſſe aliam miſerem vindictam, videlicet vulnus non letale; tuſus & volentem committere adulterium, vel ſurtum graue, induci poſſe ab alio, vt committat ſublimi ſimplicem fornicationem, aut ſurtum leuius: præterea & com. qui non vult ſubſtentare extremè indigenti, induci poſſe, vt illi ſubueniat ſaltem dando ei marò ſub ſaris, quod minus malum eſt. Ratio huius reſolutionis ea eſt, quia ſic conſens, ſuadens, aut inducens ad minus malum, non tendit ad hoc, vt minus malum fiat abſolute, pro vt in ſe eſt obiectum malum, & peccaminuſum, nec illud abſolute approbat, & petit in hoc ſenſu; id enim eſſet illicitum part, ac facere, cum inuolueret formalem cooperationem in malo, in quo caſu procedere poterunt fundamenta primæ conuictæ ſententiæ; ſed ſolum petit formaliter conuictationem minoris mali pro maiori, & quod illud huic præſtatut licet id non ſemper exprimitur. Et cum ita rogatus decreuerit omnino alterum malum facere, & ita iam pete ſe ductus ſit ad peccandum, dici non poteſt eo conſilio, & ſuaſione minoris mali deinde duci, vt peccet, ſed vt culpam minuat per deſiſtendum à maiori peccato, quæ abſque vlla cooperatione formaliter intenditur in ſuaſione minoris mali à ſuadente, alioquin hoc etiam diſſuaſuro, & impedituro, ſi poſſet abſque maiori, vel pari commodu. quam rationem præſtant Doctores omnes proximè citati.

- 10 Qua tamen ſententia, non obſtant, quæ pro prima contraſta ſuprà adduximus: ad illud enim de culpa, quæ imponitur Loth in illa ſiliatum proſtitutione minus malum continente, reſpondetur dupliciter. Primò quidem negando peccaſſe Loth, & illum excuſando, quia videlicet non obtulit ſilias Sodomitis, vt earum concubitu tanquam minori malo maius, nempe Sodomitam, tepeſceret, nec animam habuit, vt ſilias proſtitueretur: ſed vt eorundem furentium impetum hyperbolica ſummiſſione frangeret, declarans hoc modo, quàm ſibi moleſta eſſet immunitas ſceleris, & iniuriæ quam attentabant aduerſus hoſpites à ſe receptos, prout alioquin, vt oftendimus, quàm ægrè ſeramus aliquid eſſet, dicere conſueuimus, prius me interſicias, quàm hoc facias. Qua ratione eundem Loth à peccato excuſat Caiet. in comment. ad de. Genſ. 19. ſequitur Molin. d. diſp. 331. num. 12. non improbat poſt Peter. Toler. d. c. 17. pag. 4. ante med. ſignat Leſſ. d. cap. 13. num. 20. Sicque iuxta hanc rationem procedere poterunt dicta per Chryſoſt. Homil. 43. in Genſ. & per Ambroſ. lib. 1. de Abraham, cap. 6. dum Iacobus celebrant facinus Loth. Viri quàm quod iudic Loth iuxta eſſem Doctores contra Peterum in hac ſecunda ratione aliter ſentientes, poteſt excuſari ex quadam animi perturbazione, & ardenti cupiditate defendendi hoſpites ab illa iniuria reſtatuta, vt qui mente ſic turbata, & indeliberata

proceſſit, à culpa illinc extennata liberetur; quod intelligere oportet, vt ſcilicet liberetur in totum, vel in parte, prout hæc animi perturbatio, & paſſio in totum, vel in parte excluſiue voluntaria requiritur ad peccatum, iuxta tradita per D. Thom. 1. 2. q. 77. art. 6. cum ſeqq. Tolet. in ſum. lib. 2. cap. 1. pag. 2. & verſ. alterum, Azot. Joſeph. meritorum tom. 1. lib. 4. c. 19. quaſt. 4. Secundò reſponditur poteſt, & forſan melius, ſtando quidem Loth peccaſſe, ſed contendendo huiusmodi peccatum non proceſſiſſe ex eo, quòd minus malum ſuaderi non poſſit ad vitandum maius, (illud enim ſuadere ſine alia extrinſeca, & notia circumſtantia peccatum non eſt, iuxta communem abſolutionem,) ſed proceſſiſſe ex eo, quòd io hac ſuaſione interuenit alia circumſtantia extrinſeca, nempe detractionem terrij, id eſt, ſiliatum. Quæ quidem circumſtantia interueniente, peccat li ſuadens minus malum, etiam ad vitandum maius, vt bene ad limitandam hanc noſtram ſententiam adduxit Molin. ſub. diſp. 331. num. 12. in ſum. tom. 9. & Leſſius d. num. 20. & poſi inſà latius.

Quæ quidem noſtra ſententia ſic ab impugnationibus deſenſa addè vera eſt, vt procedat non ſolum quando ex ſuaſione minoris mali auocanda ſit mens alterius à malo maiori, ſed etiam quando eo modo intenditur illud impediti, quæuis mens illius non ſit mutanda, quippe quòd formalis rarij, per quam huiusmodi ſuaſio excuſatur, poſita eſt in ea commutatione, & præſelectione minoris mali, vt medio, propter obdurati malitiam neceſſario ad impediendum maius, iuxta ſuprà reſoluta. Ergo ſatis erit, quòd ex parte ſuadentis detur hæc animas commutatio, & præiugendi minoris mali, inòd mali equalis, vel cuiuſdam illecebræ obtenta, vt dum circa illam obduratus occupatur, poſſit maius malum impediti, & quòd ex parte materiæ concurret ſufficiens diſpoſitio, & probabilis ſpes impediendi prædicti mali maioris, aut equalis, quæuis auerſanda non ſit mens alterius ad illud patrandum obſtinati, cum hæc mentis actio habeat ſe vt extrinſeca, & accidentaliter reſpectu prædictæ ſuaſionis, & ideo nihil ponat, nec tollat in eius bonitate, & iuſtitia. Vnde merito huic reſcribit Leſſius d. lib. 4. cap. 1. num. 34. inde bene inferens iuſtum fuiſſe ſuaſionem, quæ Ruben fratres volentes occidere Ioseph, induxit, vt dimitteret in ciſternam veterem, & ibi ſineret ſume moti, Genſ. cap. 37. & ita fuiſſet æquale peccatum, vt hæc via, licet fratres perſiſterent in ea praua inuentione mortis per famem inferenda; tamen ipſe Ruben, hunc effectum impeditit aliunde, videlicet ſubducendo clam à ciſterna eundem Ioseph, vt conſtat eis verbis euſdem cap. 37. Hoc autem dicebat, ſcilicet Ruben, valens eripere eum, ſcilicet Ioseph, de manibus eorum, vt redderet patri ſuo. Qui intellectus apertus eſt illo, quem ad eundem locum tradit Cuius. de ſuſcep. parte 1. cap. 4. in princip. dum ſentit, Ruben ibidem egſiſſe de prædicta proiectione in ciſternam tanquam de minori malo, ad vitandum maius, ſcilicet occiſionem Ioseph; ſalutem enim Conuictuſus ex modò dictis, iuxta quæ conſtat, eandem proiectionem ibi conſiderandam fuiſſe, vt referentem occiſionem euſdem Ioseph, quæuis directo medio, nempe ſime ab occiſionibus fratribus in ciſterna procutandam, arg. text. in cap. par. 86. diſtin. Suar. igitur Ruben non minus, ſed æquale malum, prout iuſta poſuit, vt ita ab alio æquali malo fratrem alioquin non liberandum

dum subduceret interim, & liberaret, iuxta supra dicta.

- 12 Ad eundem modum fuadere possumus volenti occidere proximum, quod prius expoliet eius domum, vel abigat pecora, ut interim illum alioquin non liberandum subducamus, prout etiam possumus volenti prodere verbum, fuadere ut prius expellet eius ararium, ut interim aliunde, videlicet conuocatis defensoribus, proditio impediatur. Qua etiam ratione caprus à latronibus potest eis fuadere, ut infestantur alium quendam, si fuadens certo sciat illum euasurum ratione celestis, vel ob infidias eo loco positas ad capiendos latrones, ut ipsemet captus possit interim fugere, ut bene obliuatur Lessius.

- 13 Limitatur tamen hæc nostra communis resolutio, ut procedat solum quando fusio minoris mali facta fuerit absque præiudicio tertij, non verò ut procedat cum dicto præiudicio in particulari, nisi tertius illud moleste non suscipiat, aut nisi fuerit alioquin obligatus ad illud suscipiendum, ut resoluunt Molin. *dist. diffus. 335. num. 9.* Lessius *dist. cap. 13. num. 20.* Et quidem merito, nam ex dispositione priuatorum non potest inferri tertio damnum, quod ipse nolit, aut non teneatur alioquin sustinere, iuxta regulam l. id quod nostrum 11. in l. arg. l. saluum 198. ff. de regulis iuris & cap. non debet, eod. tit. lib. 6. & tota tit. C. ne uxor pro marito, & C. ne filius pro patre. Quæ sanè obviunt, etiam si per hoc damnum tertij viaretur malus illud peccatum, in quo alter ex malicia sua obdatatus periclitatur, cum possit, si uelit, ab eodem abstinere, nam aliter ex eadem malicia commodum ex damno tertij resultans reportaret, iuxta reg. text. in cap. intelleximus, de iudiciis, & in l. itaque folio 12. in princip. ff. de furtis, cum similibus. Secundum quam resolutionem peccabit ille, qui ad uitandum etiam minus damnum à latrone paratum, uerbi gratia, inferendum alicui, obiecit eidem latroni alium hominem diuitem, de quo is non cogitabat, & suaserit, ut huic tanquam opulentiori inferat illud damnum, ut pote minus comparatione cipiatur, ut bene resoluit Lessius *d. cap. 13. num. 20.* ex cuius tamen dictis id à nobis erit statim limitandum. Præterea secundam eandem resolutionem consequenter patet, in quo peccauerit Loth, dum filias suas impet obiecit, ut malus malum hospitibus imminens viraret, peccauit uidelicet in eo, quia illas obiecit cum damno sine punituræ, cum tamen ipsæ de illis non cogitarent, non peccaturos alioquin, si hoc illarum præiudicium non oblatet, etiam si eos ad illarum usum induceret, si ita intenderet maior illud malum auertere, quod alteri acrius non posset, ut in specie obseruat Molin. *dist. diffus. 335. num. 12.* & Lessius *d. cap. 13. num. 20.*

- 14 Dicitur, cum dicto præiudicio in particulari, quia si præiudicium non fuerit illarum tertio in particulari, & in indiuiduo, sed in genere, tunc non reprobabitur electio illa, & fusio minoris mali, imò fieri poterit, iuxta sententiam quam sequimur, ueluti si dicto latroni simitit quidem latronem inferre damnum altetur ex duobus, Titio, uerbi gratia, aut Mezio: sed adhuc accipitur circa personam quam ex illis duobus in eo damno præferret, ego in genere absque particulari designatione alterius, qui opulentior est, & cuius respectu damnum illud minus est, & absque suasionem, quæ directè inclinet latronem in alterum, suadem, illum non quidem togaudo,

Aug. Barboza Axiom. Iur.

ut huic potius, quam illi in indiuiduo noceat, sed solum proponendo, & consulendo damnum, quod minus fuerit: etenim in his terminis non fit iniuria ei, cui minus damnum inferret à latrone: nam in huius mentem non reuocauit aliquid quod ipse etiam sic anceps non cogitaret, sed solum in genere docui minus malum in eo, & similibus obdurationis euentibus potius esse faciendum, quam malus, iudicando quale sit minus comparatione personarum, quas latro in eum furandi finem desiderat reuoluerat. Ita resoluit in terminis Lessius *dist. cap. 13. num. 21.* sic intelligens dicta per Sot. *de iustit. lib. 4. quest. 7. art. 3. prope fin.* & reprobandus Petrum à Nauarra teneantem oppositum lib. 3. cap. 4. num. 10.

Dicit, nisi tertium damnum moleste non suscipiat, ut ostendatur quod in his terminis poterit dicta fusio minoris mali fieri etiam cum damno tertij, in particulari designando, scilicet eius personam dicitur, & in indiuiduo: nam supposito quod ille, ut quia multum diues est, & conuictus, uerbi gratia, pater, aut mater, aut ascendens, vel descendens, aut alioquin amantissimus alterius, cui damnum alternaui paratur à latrone, non teneat moleste illud sibi potius inferri, iam censetur in eo damno consentire, ac proinde nulla ei sit iniuria in suasionem, & indicationem, iuxta reg. scienti, de regulis iuris lib. 6. cum similib. Et ita in terminis resoluit Lessius *dist. cap. 13. sub num. 20.* Huius tamen sententiam causè limitabis, ut procedat in damno remissibili per alium tertium, & in quo ille possit consentire, secus in damno irremissibili per eundem, ut concluditur cessante illa ratione remissæ iniuriæ, iuncta reg. text. in cap. cum cessante, de appell. cum similibus, & satis cernere poteris in exemplo Loth, de quo supra, in cuius terminis non parum uerisimile est, filias ab eo prostitutas habuisse animi preparationem, ut patris uora submisit, licet inultæ, in seipsis adimplerent, & tamen quia dictum earum præiudicium, nempe proptia pudicitia, non poterat ab illis remitti absque peccato, ideo Loth in hac minoris mali sua sine reprobatur à Doctores melius sentientibus, de quibus supra.

Dicit tandem, nisi fuerit alioquin obligatus ad illud damnum suscipiendum, ut ostendatur, quod in his terminis fusio minoris mali fieri poterit etiam cum damno tertij in particulari, quia supposita eius damni necessaria susceptione, ad quam tertius supponatur obligatus, iam ei non inferretur damnum iniustum, nec for male, sed solum materiale, & iustum, & ita cessat edictaria resolutio fundamentum. Exemplum poni potest in eo quem ut diuitem, & furandam, uerbi gratia, pecunia nullatenus egerent, latroni deliquo nominatum, & in indiuiduo, & ipsi potius damnum inferat, quam alteri, si in hac hypothese supponatur, quod alter, à quo illud auertere intendo, sit illi totum damnum congruo tempore repensurus, ita ut in eo non præiudicet: hoc enim damnum ipse à me designatus permittere teneatur ex lege charitatis, ut in specie resoluunt Lessius *d. cap. 13. num. 20. in fin.* & effecierit deductur ex regula, quod tibi non nocet, & alteri prodest, sustinere tenetis, de qua in l. 1. si deum aium ff. de aqua pluuiæ arceuda.

AXIOMA CXLII.

Malus.

- 1 *Malus semel, semper presumitur esse malus iudicando, ut notat.*
- 2 *Bonus quilibet in dubio regulariter presumitur.*
- 3 *Malus ex quo aliquis semel apparuit, non potest fieri bonus aliter quam per penitentiam.*
- 4 *Malus semel, semper presumitur malus exillere in eodem malo semel commisso, vel in eadem voluntate respectu mali eiusdem speciei.*

- 1 **M**ALUS semel, semper presumitur esse malus, sicut dicitur in l. vbi Bart. ff. de accusa. cap. scribam, de presump. cap. semel malus de regul. iuri. lib. 6. exortant bellam. conf. 36. num. 4. Hippol. sig. 64. & 193. & in rub. de fideiussorib. n. 67. Duen reg. 103. Mam. Dialog. 89. & sig. 401. Alciat. de presump. reg. 2. pref. 7. Corset. sing. verb. presump. l. 1. Lantiane. in elem. diffensio. num. 26. de iudic. Eucard. d. loco 90. de tempore ad tempus. fol. 262. Ioan. de Imola conf. 78. num. 6. & 7. Paul. Grat. abov. 21. Ioan. Rojas sig. 191. num. 9. Jacob. Simanch. de cathol. insit. cap. 30. num. 1. Guillem. Benedic. in cap. Raimund. verb. in eodem testamento, l. 2. num. 44. Glig. conf. 30. num. 9. & conf. 38. num. 77. cum seqq. Hieron. de Monte v. luri. q. 13. num. 17. Cott. in memorabil. verb. malus semel, pag. 101. 119. Malfard. de probat. caus. 1003. num. 17. Menoch. de presump. lib. 1. pref. 32. Cened. ad Sextum c. 119. num. 2. Fr. Emmanuel. quest. Regular. tom. 2. q. 12. art. 1. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 22. num. 21. Card. Tuli. h. praxi. conclus. tom. 3. lit. M. concl. 18. per totum.
- 2 Quamvis in dubio quilibet regulariter presumatur bonus, & non malus, ut Axiom. 37. num. 4. & nemine praesumatur delinquere, ut dictum extat Axiom. 68. num. 14. quia licet per primum peccatum natura humana pona sit ad malum, Genes. 4. cap. omnia, l. 2. quest. 1. unde & fumes peccati ortum habet, Paulus ad Roman. 7. c. si Paulus, 12. quest. 3. latet Coart. in cap. alma mater. part. 1. §. 10. num. 11. tamen quia inclinatio illa ex se peccatum non est, ut resoluat Sot. de iustit. lib. 3. q. 4. art. 3. Felin. in cap. vlt. num. 1. §. de presump. non tollit quo minus homo, qui bonus à Deo creatus est, cap. 1. post princip. vbi gloss. verb. demonet, de summ. Trinit. & qui potentiam & aptitudinem habet ad bonum, D. Thom. 1. 2. q. 63. art. 2. & alij, quos sequitur Felin. d. supra. 13. ius habet à natura, ut apud alios in dubio in bona sit opinio, ex D. Thom. 1. 2. q. 60. art. 3. & Sot. d. ill. quest. 4. art. 3.
- 3 Attamen quia ex quo aliquis semel malus apparuit, nec bonus potest fieri aliter quam per penitentiam, cap. peccatum, de regulis iuri. lib. 6. merito interim dum de illa non consistat, presumitur in eodem malo, quia mutatio non presumitur, cap. maiores, §. vlt. de baptismo, imò accidens malitiae semel commissae in esse productionis quippe quod non tollitur tempore, sed penitentia durare praesumitur, donec probetur sublatum, arg. l. sine possidetis, vbi gloss. & Doctores, C. de probat. docet Abb. in cap. accidentium num. 6. de crimin. & ita hanc rationem intendit Alciat. reg. 1. pref. 1. imit. reg. 2. in princip. Dyn. in cap. semel malus num. 2. & 3. Et ideo semel malus semper presumitur malus exillere in eodem malo semel commissum, vel in eadem voluntate

te respectu mali eiusdem speciei; non verò praesumitur malus respectu mali diversi, quia quoad illud nulla adest coniectura, unde succedit reg. l. Papinianus, ff. de minorib. & ita aduertit Bart. in l. Capi fin. in fine. ff. de Senator. communiter receptus per Alciat. de presump. reg. 1. pref. 7. num. 2. & docent Gregor. Lop. l. 1. verb. procurator. tit. 18. part. 6. Vezin. tom. 2. commun. opinio. lib. 9. tit. 2. num. 213. Grammat. decis. 19. num. 7. Hippol. conf. 15. num. 9. & conf. 44. n. 18. cum seq. Clat. lib. 1. §. fin. q. 21. n. 1. ad finem, Tibon. de Thomasi. in floribus legum. reg. 278. Malfard. de probat. concl. 222. num. 10. & d. concl. 1001. n. 58. Galt. in margarita casuum Conscientiae, verb. praesumitur, Aloyf. Ricc. in decis. lib. Curia Archiepisc. Neapol. decis. 4. p. 2. Farin. d. q. 23. n. 39. Card. Tuli. d. lit. M. concl. 18. num. 2.

AXIOMA CXLIII.

Malitia.

- 1 *Malitia non est via aperienda.*
- 2 *Malitia non est indulgendum.*
- 3 *Commodum nemo debet ex sua malitia reportare.*

MALITIIS non est via aperienda, l. cum l. si cum lu. ff. de translat. l. quoniam, in fin. C. de fideiussoribus l. si legatum, C. de legat. Flamin. Paris. de confidens. quest. 35. num. 70. Czel. Argel. de contradit. legitimo, quest. 13. num. 90. Orlan. Glor. rep. 1. num. 88. sed illis est occurrendum, Laseg. §. si pupillus, ff. de reb. eorum, Flamin. d. ill. vlt. de confidens. quest. 32. num. 61. Narbona l. 60. gloss. vlt. num. 20. tit. 4. lib. 2. Recap.

MALITIIS non est indulgendum, Escob. de 2. ratiocin. cap. 15. num. 3. Ouid. de Amicis de iure employ. §. 74. n. 10.

Ex malitia sua nemo commodum reportare debet, l. de fundo ff. de rei vendic. l. in quo fuso, ff. de furtis, cap. agroscentes de constitut. cap. sedes cap. puerorum, de re scriptis. cap. intelleximus, de iudic. Cardos. in praxi Iudicium, & Aduocat. verb. delictum, num. 7. Intellige directè & principaliter; nam indirectè, per accidens, & in consequentiam potest quis ex malitia sua commodum reportare, arg. text. in l. sed & milites, l. 10. §. scribit, vbi, intellexit excohabantur, quia vobis cui ingredi non licet ff. de excusat. iur. l. decreta, l. 10. ff. de suis hereditatibus, cap. quia diversitas, vbi si tamquam de concess. proband. notat Tirac. de iure marit. gloss. 8. num. 179.

AXIOMA CXLIV.

Mandatum.

- 1 *Mandati fines exalta diligentia sunt seruandi.*
- 2 *Gella per procuratorem ultra fines mandati tenent, si dominus sciet tacuit.*
- 3 *Procurator tenetur seruare fines circa omnes qualitates mandati.*
- 4 *Fines excedere dicitur, qui excedit qualitates mandati etiam in modis.*
- 5 *Procurator excedens fines mandati, non obligat principalem.*

6 *Procurator*

- 6 Procurator suus mandati excedens tenetur ad interesse.
- 7 Mandatum generale non extenditur ad turpia, & illicita.
- 8 Mandatum, quod potest referri ad licita, & illicita, semper ad licita restringitur.
- 9 Mandatum speciale detrahit generale.

datum. n. 4. Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 93. n. 9.* In quibus autem casibus requiritur speciale mandatum, & non sufficit generale, dixi tacite in *tratt. de clausul. v. sup. seq.*

AXIOMA CXLV.

Medium.

- 1 Medium præsumitur probatis extremis.
- 2 Media declarantur ex præcedentibus, & sequentibus.
- 3 Possidisse probatum in præteritum de certo tempore, & de præfati, præsumitur etiam possidisse medio tempore.
- 4 Medium inhabile impedit extrema habilia posse coniungi.
- 5 Media via semper est eligenda.

MEOTVM præsumitur probatis extremis, videlicet principio, & fine, l. *fieri. §. non videtur. ff. quiBUS media pigm. vel hypoth. Bart. in l. Celsus. num. 2. ff. de v. sup. cap. Alciat. de præsumpt. reg. 3. præf. 12. vbi limitat in actibus momentaneis, Bald. conf. 147. circa med. lib. 2. vbi ampliat in omni materia, & in omni actu, qui recipit continuationem, Decian. conf. 11. mon. 124. l. *act. conf. 46. in fin. lib. 3.* vbi ait procedere, quando aliquid de medio est probatum, alias secus, Socin. iun. conf. 5. num. 4. lib. 4. vbi limitat, quando medium esset inhabile, quia iussit inhabilitatem in extremis, Mascard. de probat. cunctus. 730. Sigism. Scacc. de appellat. quest. 18. rem. t. cunct. 5. num. 56. Cardin. Tusch. *pract. cunctus. tem. §. lit. M. cunct. 173. per totam. Rot. in Florentina capella 30. May 1616. coram R. P. D. m. P. Romano, impressa per Vian. post praxim Iurisper. decif. 61.* Media enim declarantur ex præcedentibus, & sequentibus, Roland. à Valle conf. 25. n. 30. & 31. lib. 4. & debent congruere præcedentibus, & sequentibus, Ror. decif. 41. num. 3. apud Farinac. p. 1. recent. Imò media talia præsumuntur, qualia sunt extrema, arg. text. in l. *fieri. §. non videtur. ff. quiBUS mod. pigm. l. existimo. ff. de verbor. signif. Rota decif. 11. num. 41. p. 5. recent. vnde dicitur quòd media referantur ad extrema, arg. l. *totius scriptura. in fin. ff. de legat. 1.* & facit text. in cap. secundo requiritur in princ. de appell. vbi quòd illa que sunt in medio, sapè ad principium & finem referuntur. Et quòd extrema potius quàm media sint atrendenda, hinc Afflicti. in decif. 595. num. 5. Et quòd media ab extremis declarentur, l. *qui filium & l. si servus plurim. §. fin. ff. de legat. 1. & l. 1. C. de liber. præter. Rota d. decif. 11. n. 42. & 43.***

Vnde proceñit, vt si quis probet possidisse in præteritum de certo tempore, & de præfati, præsumitur, etiam possidisse medio tempore, Bart. in l. *si Celsus. vbi Balb. in repet. per tot. num. 5. cum seqq. Anchar. conf. 5. num. 10. vers. ad hoc respondendo, Alex. conf. 39. vbi scriptura. num. 5. lib. 2. Nat. conf. 215. num. 18. Roland. à Valle conf. 25. num. 31. lib. 4. Suid. conf. 17. num. 46. & 47. & idè ad effectum præscriptiois, si probatur possessio in principio, & fine, prebatur etiam medio tempore, cap. volumus 16. quest. 3. Fulgos. conf. 104. Quidam num. 1. col. 3. Socin. conf. 59. vbi dicitur. num. 7. lib. 4. Lostrane. in cap. quoniam contra. num. 166. de probat. l. *act. in l. talis scriptura. col. 1. cum seqq. ff. de legat. 1.* Angel. Arctin. conf. 19. Videtur. num. 19. cum seqq. vbi declarat, quòd*

MANDATI fines exacta diligentia sunt seruandi, l. *diligenter. ff. mandati. cap. cum olim, de officio deleg. Bart. in l. ambiciosa. col. 4. ff. de decretis ab ordine facien. Felin. in cap. cum dilecto, de rescript. l. *act. in l. si procurator, C. de procuratorib. Petr. de Anchar. conf. 75. in princ. Alexand. conf. 6. num. 1. lib. 4. Tiraq. in l. si inquam. verb. liberis. num. 59. C. de renu. cand. dona. Menoch. conf. 145. num. 1. Ioseph. Ludou. Persu. decif. 37. num. 5. & decif. 17. d. num. 12. Azeurd. l. 1. num. 7. tit. 6. lib. 3. & l. 5. num. 1. tit. 4. lib. 5. nota Recopil. Cardof. in praxi Iudicium, verb. mandatum, num. 7. & 8. Camill. Borell. in summa amonim decif. 7. 66. num. 437. Monet. in *tratt. de opione canon. cap. 3. num. 149.* Cardin. Tusch. *pract. cunctus. tem. §. lit. M. cunct. 39. per totam.* Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 5. num. 51. vbi dicit, quòd gesta per procuratorem vitra fines mandati, tenent si domus sciens tacuit.**

Et generaliter non solum tenetur procurator seruare fines circa mandatum, sed etiam circa omnes qualitates, cap. *cum venissem. vbi Bald. de eo qui mittitur in posses. cap. Pisanus. vbi idem Bald. not. 3. de rescript. specul. Dec. conf. 493. num. 9. vers. & non solum, Paris. conf. 47. num. 42. & 43. lib. 1. quia etiam si in medio excedat qualitates mandati, dicitur excedere fines, Paris. d. conf. 47. num. 43. lib. 1. Cardin. Tusch. d. *lit. M. cunctus. 39. n. 4.* vbi n. 3. post Felin. in d. cap. cum dilecto in l. *amp. num. 4. t.* subdit, patia esse quòd aliquid fit contra formam mandati, aut præter, vel vitra.*

Amplia, quia fines mandati in tantum sunt seruandi, vt si excedat procurator, non obliget principem, nec illi præiudicet, l. 3. ff. *mandati. Angel. conf. 388. Crollat. Cardin. Tusch. d. cunct. 39. num. 55.* quia patia sunt, non habere mandatum, vel non seruare formam mandati, Bald. confil. 401. *Colligamus. num. 3. vers. & considerandum. lib. 1. Card. Tusch. d. cunct. 39. num. 19.* Tenetur tamen procurator fines mandati excedens ad interesse, l. *si cui mandauerit, §. si cui. vbi Bart. ff. mandati. l. procuratorem, & l. ad comparandum, C. mandati. Cardin. Tusch. d. *lit. M. cunct. 39. num. 10.* Quibus autem casibus mandati fines excedi possint, tradit idem Card. Tusch. d. *lit. M. cunct. 40. per totam.**

MANDATVM generale non extenditur ad turpia, & illicita, Bald. confil. 379. num. 6. lib. 3. & conf. 373. *Vide tenore. lib. 4. Anton. de Gama Lusitan. decif. 219. num. 1. Card. Tusch. d. lit. M. cunctus. 37. num. 6. & 7. Camill. Borell. in summa omnium decif. 46. num. 418.* sicut non extenditur ad probibita, & non solita fieri per mandantem, Castren. confil. 136. *Laudacio. num. 1. lib. 1.* quæ refert Catdin. Tusch. d. *lit. M. cunct. 30. num. 38. & 39.* Mandatum enim quod potest referri ad licita, & illicita, semper ad licita restringitur, & interpretantur, Bald. conf. 98. *Bertramus. num. 5. vers. non mandatum. lib. 1.* nec extenditur ad ea, per quæ dominus cadat in commissum, & delictum, l. *crediderit. §. Lucina. ff. mandati. Suid. de alimen. lit. 3. 9. 16. n. 12.* Cald. Pereira de empt. 15. num. 12.

MANDATVM speciale detrahit generale, Cardus. in praxi Iudicium, & Advocat. verb. mandatum. August. Barbosæ Axiom. Iur.

in possessione probatis extremis probatur medium præsumptiue, quando lo illo medio non probatur possessio alterius: sed si probatur possessio alterius, quia extrema non possunt coniungi, & præsumptio cedit veritati, ideo quia duo non possunt in solidum eandem rem possidere, non probatur medium, quod intelligitur respectu eiusdem possessionis naturalis: ar vero respectu diuersæ possessionis ad hoc potest is, qui probatur possessionem naturalem de præterito, & præsentem, dicere, quod etiam medio tempore possedit ciuilitur, licet alius naturaliter medio tempore possederit, refert Cardin. Tufch. *dist. lit. M. conclus. 173. num. 36. vbi n. 31. post Felin. in cap. si quis, num. 17. de re iudic. limitat, quando ageretur de solemnitate extrinseca probanda medio tempore, quia uon præsumitur in præiudicium tertij, & num. 14. limitat etiam, vbi vera probatio requiritur, quia tunc non sufficit probatio extremorum.*

4 MEDIUM inhabitat impedit extrema habilia posse coniungi, *l. fin. ff. de fluminib. l. qui sella §. fin. ff. de seruit. rustic. l. tria prædialia ff. de seruit. verb. præd. Socin. l. un. cons. 11. num. 4. lib. 4. Sord. cons. 8. num. 17. & cons. 16. num. 14. Anton. Monach. Florent. decis. 62. num. 18. Card. Tufch. tom. 3. lit. M. concl. 173. num. 31. Vide supra Axioma 91. num. 3.*

5 MIXTA via semper est eligenda. §. pen. *Instit. de causis manum. non licet. §. cum ex aliena, Instit. de rerum iudic. Thom. de Thomaster. in scribibus legum, reg. 128. vbi declarat, quando ius, vel sententia non potest magis adaptari ad vnam partem, quam ad aliam, Card. Tufch. prælic. conclus. tom. 3. lit. M. concl. 170. per totam. Titaeu. de primogen. q. 17. opin. 4. n. 9. Anton. Thesaur. Pedem. decis. 89. Menoch. lib. 1. præf. 97. num. 37.*

AXIOMA CXLVI.

Melius est.

- 1 Melius est occurrere in tempore, quam post illatum vulnus remedium querere.
- 2 Melius est habere rem, quam petere.
- 3 Melius est pauca cautè agere, quam multis interitus periculis.
- 4 Melius est non soluere, quam solum repete.
- 5 Melius est pauca verba idonea effundere, quam multis inutilibus hominibus prægrauare.
- 6 Melius est nocentem dimittere, quam innocentem punire.

1 MELIUS est occurrere in tempore, quam post illatum vulnus remedium querere, huc, Melius est inta-ctā iura seruare, quam post vulneratam causam remedium querere, *l. si in fine, C. in quibus causis in iure, restit. non est necesse. l. 1. C. quando liceat vnicuique fieri iudice fecund. Cardin. Mant. de iaculis & ambig. conuen. lib. 1. tit. 8. n. 10 in fine, Card. Tufch. prælic. conclus. tom. 6. lit. P. concl. 648. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de discipl. cleric. §. 5. num. 105.*

2 MELIUS est habere rem, quam petere, Cardin. Tufch. tom. 3. lit. M. concl. 184. num. 3.

3 MELIUS est pauca cautè agere, quam multis toreretur periculosè, *amb. de tabul. circa med. collat. 4.*

4 MELIUS est, seu magis nostra interest non soluere, quam solum repete, *l. si stipulatus es. ff. de fideiussorib. l. si cui legatur §. fin. vbi Aretio. in §. notat. ff. de legem. 2. l. 3. C. de solutionib. Card. Tufch. dist. lucra M. conclus. 184. num. 3.*

MELIUS est pauca verba idonea effundere, quam multis inutilibus hominibus prægrauare, *l. tanta §. contrarium, C. de veteri iure enuel. quia verba superflua, & inania solent hominibus prudentes, Roland. cons. 39. num. 1. lib. 2. & cons. 61. in princ. lib. 3. quem refert Card. Tufch. tom. 7. lit. E. concl. 391. n. 31.*

6 MELIUS est nocentem dimittere, quam innocentem punire, *l. absentes, ff. de penis, Cardin. Tufch. tom. 1. lit. A. concl. 41. num. 3. & tom. 3. lit. O. concl. 33. num. 2.*

AXIOMA CXLVII.

Membra.

- 1 Membrarum suorum nemo est dominus.
- 2 Occidere se ipsum nemini licet.
- 3 Clericus qui se ipsum incurrit percutit, excommunicationem incurrit.
- 4 Clericum volentem, & consentientem percuti in curia excommunicationem.
- 5 Contrarium ut verum Aulic. inuenit, & num. 6.
- 6 Membra non recedant à capite.

MEMBRORUM suorum nemo est dominus, *l. liber homo, ff. ad legem Aquil. cap. si non licet 23. quæst. cum aliis ibidem, Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de saure clericorum Canon. §. 1. num. 15. cum huiusmodi dominium sit soli Deo testamento, luxia illud Sapient. 16. Tu o Domine, qui visis, & mortui habet potestatem, & Deuteronom. cap. 32. Ego occidem, & ego viuere faciam.*

Vnde nemini licet se ipsum iugulare, aut veneno se occidere, seu vitare suam, aut propria membra dissipare, colliges ex latè congestis aduersus eos sic delinquentes per D. Thom. 1. 2. quæst. 64. art. 5. *Plaz. de delict. cap. 13. Titaz. de nobilit. cap. 31. num. 319. cum sequentibus. Simaneh. de catol. instit. cap. 18. n. 11. Clar. in præf. lib. 5. §. fin. quæst. 68. num. 17. Couatr. lib. 1. cap. 2. à mem. 8. & lib. 2. cap. 1. num. 11. col. ult. Anton. Gom. varior. tom. 3. cap. 3. cum sequentibus. Anton. Scap. de iur. non scriptis, lib. 3. cap. 189. Petr. à Naustria tom. 2. de rellit. lib. 2. cap. 3. à num. 14. Roland. cons. 20. per totum, vol. 3. Petr. Royz. *Licet. decis. 1. numer. 14. cum seqq. Menoch. de arbitrar. casu 184. Molin. de iustis tom. 4. tract. 3. disput. 1. Leon. Less. in simili tract. lib. 2. cap. 9. à num. 92. cum seqq.**

HINC etiam inferitur, clericum qui se ipsum iniuriosè percutit, scilicet irato animo, vel vitæ rædio, vel ex alia irrationabili causa excommunicationem incurrit, vt resoluunt Felin. in cap. coniugit, il. 1. num. 1. vers. & per hoc, de sentent. excomm. Carver. in præf. de homicid. §. illam quere, Nazari in *Mon. cap. 27. num. 88. in fine, Mantu. sing. 1. num. 1. Clar. §. fin. quæst. 77. num. 3. Menoch. de arbitrar. casu 184. num. 37. Gutier. de iuram. confirm. p. 1. cap. 16. num. 14. Cened. ad Decretum collect. 14. num. 13. Soar. tom. 8. de censur. diffin. 22. sect. 1. à num. 37. Sayr. in simili tract. lib. 3. cap. 16. num. 10.*

HNCE hinc colliges, non posse clericum consentire, vt aliquis cum percutiat, quia excommunicationem cum si quis fuerit, 11. q. 4. incurrit, vt Doctores committere debent ex a. c. cum ingit, & explicat, Mantu. *Dialog. §. Jacob. de Grassi in aureis decis. p. 1. lib. 2. cap. 49. num. 6. Gutier. dist. cap. 16. à num. 53. Soar. ad sect. 1. à num. 37. Sayr. dist. cap. 16. num. 18.*

5 VERVM contra hanc resolutionem non leuiter obstat, quod ille *con. si quis sciens*, expressè requirit, vt excommunicatio ipso iure incuratur, quod iniectio manus ipso iure sit violenta, vt patet ex verbis ipsius *con.* & melius ex *cap. 1. de sentent. excommuni. ibi.* non *potest in ipso iniectione manus violenta naturi*, quæ particula non conuenit percutienti clericum volentem, & consentientem, iuxta *reg. sciens, de regul. iur. lib. 6.* cum similibus, & scietur ipse Ponrice *xiii. eodem cap. contingit*, ibi, huiusmodi manus iniectione etiam non violenta, &c. & magis in decisione, quæ habetur in *vers. idem*, quatenus solum prohibet, ne de cætero illud fiat, vt clerici se percutiendos laicis subiciant, minime autem percutiendos volentem clericum excommunicatio præscribitur, sed clericos sic se percosiioni subicientes post tempora illius tex. excommunicandos esse constituit. Atque ita ex his fundamentis non defuerunt, qui deputando contra communem sententiam tenebant, negantes percutientes clericum volentem excommunicationem illam incurere, de qua *in d. con. si quis sciens*, quod alij probabile sentent ante *d. cap. contingit*, non ita post illud, quia putant ibi expressè probari, istos eam excommunicationem incurere, de qua *in d. con. si quis sciens*.

6 Ego igitur, licet raro, & difficulter à receptis sententiis recedere consueverim, nunquam tamen supradictæ communi potui acquiescere, sed semper constanter existimaui, & existimo, neque ante, nec post, *d. cap. contingit*, probati iuri nostro, quod percutiens clericum volentem, excommunicationem illam ipso iure incurrit, vt laicos, & maiori cum commoditate alibi ostendam. Quæ quidem sententia reuera, facili etiam etis defendere resolutionem contra communem, de qua *supra* num. 3. quod clericos seipsum percutiens excommunicationem illam non incurrit, etiam iniuriöse fiat, vel illicitè, vt tenuit Fab. quem refert, & sequatur Mant. *dist. 115. vers. si se ipsum vulneret*. Ex ratione illa confirmatur, quia ad excommunicationem illam incuriendum requirit canon distinctionem personarum inter ipsam percutiorem, & percutientem, quod generaliter in omnibus moralibus actionibus pro regula constitutum est, *in cap. vlt. de institut. & in cap. debitum, de baptismo*, cum similibus.

7 MEMBRA à capite recedere non debent. c. cum nos liceat 12. de præscript. Molin. de primog. lib. 1. c. 1. num. 17. Nicol. Lozéus de iur. vniuers. p. 3. c. 13. num. 7.

AXIOMA CXLVIII.

Mens.

- 1 Mens magis debet attendi, quam verba. Amplius in vltima voluntate, & ceteris alia dispositione, vt n. 4. & 5.
- 2 Verba trahuntur ad mentem & rationem, non à contrariis.
- 3 In contrariis potius attenditur sensus & mens, quam verba.
- 4 Mens debet attendi præsertim in rescriptis.
- 5 Mens ex præmio colligitur.
- 6 Mens Principis talis præsumitur, qualis de iure esse debet.

Aug. Bartholæ Axiom. Iur.

MENS magis debet attendi, quam verba, quia mens potentior est verbis, *l. Labeo, in fin. ff. de suppellect. leg. 1. num. 12. & rei. ff. de verb. signific. Attendat. in præm. addit. ad recapit. legum Nauarra. n. 19. Sigism. Scacc. de appellat. quest. 4. num. 21. & de commere. §. 1. g. 1. n. 18. cum seqq. & num. 358. & 377. & seq. & recapit. 10. n. 6. & §. 6. gloss. 1. num. 11. vers. quia. Mari Giurib. in consuet. Mejanens. in præm. n. 5. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. c. 769. n. 11. & c. 755. n. 23. & tom. 6. c. 874. n. 14. & verba trahuntur ad mentem & rationem, non est contra, Oldrad. consig. vers. item cum iura dicant. n. 3. & 4. Federic. de Senis cons. 4. n. 5. vers. omnium est, *l. ad. cons. 440. col. 3. lib. 1.* vbi quod inferendum est mentis, & illi adhaerendum, si apparet potest Ancharan. cons. 119. Mirum, n. 5. vbi quod verba impropriantur, vt deserviant menti, *l. are Card. Tufsch. pract. conclus. tom. 3. lib. 1. c. 199. per totum.**

Amplia prius in contradiis, in quibus potius attenditur sensus & mens, quam verba, Alex. cons. 28. *Vitis, in princip. lib. 1. & cons. 14. Vitis instrumenti. n. 3. lib. 2. & cons. 103. Quantum. n. 3. & 4. lib. 6. Abb. cons. 43. Videtur. n. 4. lib. 1. C. aut cons. 33. n. 11. Card. Tufsch. d. lib. 1. c. 199. n. 55. & 73. quia à mente pendet substantia contractuum, *Parisi. cons. 78. n. 10. lib. 1. Roland. à Valle cons. 68. num. 41. lib. 3. Rot. decis. 700. n. 7. apud Farin. p. 2. recepti.**

Amplia secundò in omni vltima voluntate, Roland. à Valle cons. 35. n. 3. & cons. 70. n. 38. *red. lib. 1.* vbi quod regina dicitur mens in vltimis voluntatibus, quæ obtinet primum locum, *Rot. decis. 663. num. 1. apud Farin. p. 2. recent.* vbi quod mens testatoris in interpretandis vltimis voluntatibus potius attendenda est, quam nimia iuris subtilitas, Cardin. Mantic. *de coniect. vltim. volunt. lib. 3. tit. 3. n. 9.* vbi quod pro seruanda mente & voluntate testatoris recedunt à verbis, *Calix. cons. 264. Videtur dicendum. lib. 1.* vbi loquitur in substitutionibus, Angel. Atecin. cons. 32. num. 2. *vers. quinto*, vbi quod impropriantur verba in voluntate, vt mens consecratur.

Amplia tertiò in omni dispositione, Roland. à Valle cons. 61. n. 35. *lib. 1.* vbi quod ex coniecturis elicatur, *Abb. cons. 75. num. 7. lib. 1. Card. Tufsch. d. cons. 199. n. 77. & 85.* vbi n. 90. limitat, quando non constet de mente, quia tunc standum est verbo, & n. 91. post Alex. cons. 32. num. 5. & 6. *lib. 7.* etiam limitat, quando mens, vel ratio est dubia, quia attendi debent verba.

MENS debet attendi præsertim in rescriptis, *gloss. verb. intentione, in cap. si propter de rescriptis n. 6. Socin. cons. 59. n. 4. vol. 1. Sord. decis. 168. infine*, quos refert Orlau. Gloriet. *resp. 1. n. 7.*

MENS præsumitur colligitur, *cap. ex multa n. 6. §. secundum quasissimè, de voto, Titag. in tract. Cessione causæ, limit. 1. n. 61. Malcard de probat. concl. 128. n. 6. Gurier. practice. lib. 1. g. 89. à num. 3. Orlau. Gloriet. resp. 1. p. 3. n. 136. Rot. decis. 619. n. 5. apud Farin. p. 2. recent.*

MENS Principis talis præsumitur, qualis de iure esse debet, *l. in l. causis, num. 6. C. de transactio. Grammat. cons. 34. num. 3. & cons. 45. n. 33. in crimin. Dec. cons. 64. num. 7. & cons. 180. num. 1. Gozzadin. cons. 101. n. 10. quos refert Orlau. Gloriet. resp. 6. n. 32. in fine.*

AXIOMA CXLIX.

Mcum.

- 1 *Meum quod est, amplius meum fieri non potest.*
- 2 *Limita, quando res mea non esset perfectè mea.*

MEUM quod est, amplius meum fieri non potest, *l. si rem meam ff. de verb. obligat. l. 4. §. 1. ff. de acquir. posses. §. si cui fundus. §. si ad rem legatary, Instit. de legat. vbi Richard. num. 2. §. sic utique, Instit. de aduocat. cap. inter dilectos de fide instrum. Bertazol. de clausis instrum. claus. 19. gloss. 2. v. 9. Surt. conf. 303. num. 36. Ioseph. Sesse Aragonia decis. 45 num. 13. & decis. 77. num. 3. Catdin. Tusch. praxie conclus. tom. 1. lib. 2. com. 226. per totam, vbi num. 4. post Abb. conf. 1. num. 1. lib. 2. limita, quando res mea non esset perfectè mea, veluti si ex donato non sequatur traditio, quia non sum adhuc dominus, potest mihi ex testamento legari, vel ex institutione, qua dominium transit ex vltima voluntate.*

AXIOMA CL.

Minima.

- 1 *Minima non sunt in consideratione.*
- 2 *Probatio per iuramentum admittitur, vbi agitur de modica summa.*
- 3 *Sollemnitas non vitiat, si in modico sit omisa.*
- 4 *Forma data circa modica, & minima non vitiat, si non seruetur.*
- 5 *Declaratur Axioma, quod minima non sunt in consideratione.*
- 6 *Minimum sequimur in dubio.*

Limita in rem. 7.

MINIMA non sunt in consideratione, siue, de minimis non curat Prætor, *l. scio ff. de integ. restitu. l. 4. in fin. ff. de aduoc. edict. l. 1. in l. sciendum, num. 7. cum seq. §. qui scilicet cog. Bald. in cap. cum alio, num. 3. cum seq. de rescript. late Crasset. conf. 182. num. 14. & 15. cum seq. Leo Valer. decis. 13. num. 19. vbi num. 21. quod minimum differt à patio, & num. 10. quod Prætor non curat de minimis. Vbi quod probatio per iuramentum admittitur, vbi agitur de modica summa, & quod sola indicia & presumptiones admittuntur, vbi agitur de modico præiudicio, & quod tunc sola fama probat, & quod litteræ Ordinarij etiam tunc probant, & quod assertioni partium statuitur, vbi agitur de modico præiudicio, etiam in iis, quæ non possunt liberè à partibus disponi siue causis, & quod circa leuia statuit assertioni Iudicis, Alex. conf. 138. Lancelotus num. 3. lib. 1. vbi quod sulemmitas non vitiat, si in modico sit omisa, Angel. Aretin. conf. 68. num. 6. vbi quoniam, vbi quod forma data circa modica, & minima non vitiat, si non seruetur, Abb. conf. 7. col. 2. lib. 2. vbi quod in modicis statuit Ecclesia siue consensu Episcopi, & conf. 16. col. fin. ead. lib. 2. vbi quod libertationum in modicis probat, Brunot. à Sole in leuiis communib. verb. minima, Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore Ecclesiæ decis. 691. in 1. edit. alijs refut. 185. à num. 3. in 2. edit. Catdin. Tusch. tom. 3. lib. 2. com. 229.*

per totam. Surt. conf. 112. n. 26. clatè S. ball. Medices de reg. iur. reg. 5. per tot. Ouid. de Amicis de iure emphy. q. 7. n. 1.

Intellige Axioma, quando agitur de lute speciali⁵ contra lute communis regulas, potà per viam restitutionis in integrum, quia tunc de minimis nulla solet esse Prætoris cura, nam pro modica læsione à lute communi non recedimus, & ita procedit text. in d. l. scio, & in l. si aliam. §. vlt. ff. de dolo, & in l. res bona ff. de contrah. emphy. cum similibus. Vbi verò agitur de lute communi, de minimis curatur, & procedit text. in l. 1. §. lib. ff. de contrah. cum emancip. liber. & in l. quoniam. §. si in possess. legat. in l. 1. §. cum dicitur. §. si cui plusquam. l. si proprietarius, in fine primi responsi, vbi eadem ff. de donato infello, etiam si timus in penalibus, puta in furto quod committitur in aniere, vel gallina, vel in vno oao, l. 1. naturalis. §. gallinarum. ff. de acquir. rer. domin. §. gallinarum, Instit. de rerum diuis. Sic intelligant Bart. num. 1. vbi nota quod de minimis, Albetici. de Rosar. col. 2. num. 1. in d. l. scio, Imol. in cap. maioribus, col. 1. num. 1. vbi & potest addere, de proband. Curt. iun. in arch. praxia, col. 1. num. 8. vbi in consilia, C. vnde vir & uxor, & alij, quos refert, & sequitur Rendinga in promptuario recepti fement. tom. 1. titul. 100. num. 13. Anst. Gail. lib. 1. obseru. 102. num. 4. And. Fetr. lib. 1. rerum quid. c. 1. cum alijs, quos refert Olivald. in Donell. lib. 11. c. 9. lib. 2. l. vbi sed & vniuersa distictio est. late quod etiam in penalibus axioma procedat, Sebati. Medices d. reg. 1. num. 6. vbi infinitos prope assignat casus, in quibus minimum attenditur, Hieron. Buccaton. de differ. inter indicem civil. & crim. differ. 167. num. 8. vbi pro tegula constituit quod minima in delictis & penalibus sunt in consideratione. latissimè Camell. Gallin. de verb. signific. lib. 10. c. 1. num. 9. & cap. 25. num. 11. vbi quod minimi ratio habetur quando absurdum sequeretur, & num. 8. idem dicit quando per minime considerationem fieret præiudicium rebus maioribus, & num. 22. & 23. quando dispositio loquitur conditionaliter, & num. 24. quando aliquid pro forma requiritur, cum semet nihil addi, aut detrahi possit, & num. 25. quando minimum ad maiorem summam teimendam requiritur, & num. 26. quando eadem proportionabiliter in minimo, quæ in magno militat ratio, de quo vltimo Sebati. Medices d. reg. 5. num. 4. & Marz. Giurba ad consuet. Adess. mens. cap. 6. gloss. 6. num. 11.

MINIMUM sequimur in dubio, *l. semper in stipulationibus, in fin. & l. semper in obscuris. ff. de reg. iur. c. in obscuris, ead. tit. lib. 6. Surt. conf. 150. num. 91. Buccaton. differ. 154. num. 3. cum seq. vbi procedere ait in delictis, & vltimis voluntatibus, secus in contrahibus. Et axioma procedit quando sumus in quantitate, secus in speciebus, in quibus non minimum, sed medioere debemus. l. 3. §. 4. ff. de iuricio, vino & oleo leg. l. dubium. §. fin. ff. de legat. 3. Stephan. Gratian. discipuli. forens. tom. 4. cap. 700. n. 17. & 18.*

Limita in favorabilibus, & ad liberationem inducendam, in quibus non quod minus, sed quod magis est, venit, & sequimur in dubio, *l. Aurelius 10. §. Titius testamentum. ff. de liber. leg. Surt. conf. 112. num. 94.*

Vide alia similia Axiom. seq.

AXIOMA CLI.

Modica.

- 1 *Modica non nocet.*
- 2 *De modico non est curandum.*
- 3 *Simonia non committitur, si quid minimum datur.*
- 4 *Peccatum tantummodo veniale dari potest in vltra ratione parva quantitatis.*
- 5 *Inferendum in promissione rei minima adhibuit, si non seruetur, lethale peccatum minime committitur.*
- 6 *Testis singularis probat, ubi agitur de modico praedictio.*
- 7 *Modica in quibus casibus attendatur, attenditur.*
- 8 *Gabelia in solutione qui deficit in uno nummo, non excusantur.*
- 9 *Emphyteuta solvens nummum pro canone sine expellitur, & cadit à iure si illum nummum solvere cessat per biennium, seu triennium, sicut si maior esset summa.*

- 1 **M**ODICA non nocet, cap. si propinquitus 42. ubi gloss. 1. de rescriptis. Tit. q. in l. si vniquam, verb. donatione largitus, num. 107. C. de renouand. dona.
- 2 & in trall. de iudicio in rebus exig. vers. 19. quia de modico non est curandum, l. si elem. §. fin. cum seg. ff. de dolo. in rebus, §. possunt. ff. commodati, Thom. de Thomalet. in scribis legum, reg. 42. ubi sic procedere, nisi modica essent essentialia, Bertazol. in repen. l. si quis maior, C. de transfectionib. num. 422. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore. Eccl. q. 19. num. 3. in 1. edit. alias resol. 36. in 2. edit. Giurba in consuet. Massens. cap. 16. gloss. 1. num. 14. Ioan. Maria Nouat. quest. forens. lib. 1. q. 37. num. 10. & 11. & q. 36. num. 8. Steph. Gratian. discip. forens. tom. 5. cap. 93. num. 7.
- 3 Vnde modicam rem non efficit simoniam, id est, simoniam non committit, si quid minimum donatur, tenet Crauet. conf. 46. num. 12. vers. confirmatio, Tiraquell. de iudicio in rebus exig. vers. 10. Valer. Regina Id. in praxi fore. parit lib. 1. num. 166. Soar. de Religione lib. 1. de simonia, cap. 3. num. 2. cum seg. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 108. n. 6. cum seg. p. 1. Cardin. Tufch. praet. concus. tom. 5. lib. 1. concus. 239. num. 46.
- 4 Ex in vltra ratione parua quantitatib. peccatum dari posse tantummodo veniale, resoluunt D. Thom. 2. 2. q. 66. art. 6. ad 3. Covarr. lib. 1. var. cap. 3. num. 12.
- 5 Et lethale peccatum non committit, si iustitiam in promissione rei minima adhibuit non seruetur, tradunt S. Antonin. p. 2. tit. 10. cap. 4. §. 1. col. 3. Syluest. in summ. verb. Iuramentum 4. §. 1. ad fin. Sot. de iustis lib. 8. q. 1. art. 7. in 7. col. & lib. 7. q. 1. art. 2. vers. verum ratione lenitatis, Azot. Instit. moral. p. 1. lib. 11. cap. 5. §. 3. Fr. Emman. quest. Regularium, 1. q. 50. art. 1. Sayr. in clau. Regia, lib. 5. cap. 46. n. 18. Quamuis contra dicat Caiet. 1. 2. q. 89. art. 7. ad 1. sub Covarr. Tabieu. Armil. & Philarch. citati ab Azot. ubi supr. & Alex. conf. 205. Magnifice. n. 19. vers. necesse est, lib. 3. putans quod empiror non implens iustitiam empirionem cadit à rota, si minimum remanet, quod non impleat, & Crauet. conf. 182. num. 16. existimans quod ubi est iuramentum, modicus defectus etiam in vno nummo facit incidere in penam, potest eos refert Cardin. Tufch. d. lib. 1. Al. concl. 239. num. 40. & 41.

Et quod testes singulares probant ubi agitur de modico praedictio, dicunt Crauet. d. conf. 182. n. 15. ubi idem dicit de testibus confanguineis, & de illis, qui modicam vtilitatem, vel commoditatem sunt percepturi, Abb. conf. 111. col. 4. vers. vel possunt, lib. 1. Anton. Gabr. commun. tit. de testib. concl. 1. n. 74. Seraphin. de privileg. iuramenti, prout. 17. n. 11. Farin. in praxi crimin. q. 64. n. 238. Card. Tufch. d. concl. 239. num. 12.

MODICA tamen semper attenduntur in istis 7 casibus. Primo, quando dispositio loquitur per verbum, aliquid. Secundo, quando dispositio loquitur conditionaliter. Tercio, quando sumus in formalibus. Quarto, quando minimum requiritur ad integrandum numerum maiorem, & quando agitur permissiue, secus si prohibitiue. Sexto, quando militat eadem ratio in modico, sicut in magno, ita plene Dec. in cap. de appellacionibus, num. 1. cum seg. de appellat. quem refert Cardin. Tufch. d. concl. 239. num. 19. Ideo in solutione gabelle qui deficit in vno nummo, non excusatur, Alex. conf. 105. Magnifice, num. 20. vers. pro hoc bene facit, lib. 4. Et emphyteuta solvens omnium pro canone, ita expellitur, & cadit à iure si illum nummum solvere cessat per biennium, seu triennium, sicut si maior esset summa, Bald. in cap. cum adici. in princip. cum 2. vers. & sic nota, de rescriptis. Tit. q. de iudicio in rebus exig. vers. 11. Crauet. d. conf. 182. n. 16. Sicut de alimen. tit. 8. prout. 18. num. 21. & tit. 7. q. 17. n. 23. & 24. Cardin. Mantie. de tactis & ambig. conuen. lib. 2. tit. 27. n. 13. Cald. Petreia quest. forens. lib. 1. q. 11. num. 12. & conf. 38. num. 9. Molin. de iustis. trall. 1. diff. 45. §. vers. dubium aiam est, Rebullus de oblige. Instit. p. 1. lib. 14. q. 8. num. 8. Card. Tufch. d. concl. 239. num. 41.

AXIOMA CLII.

Mixtum.

- 1 *Brocardica materia est, an mixtum comprehendatur sub simplici.*
- 2 *Mixtum continetur sub simplici, quando ex communi est loquendum illud mixtum reputatur eoque vnum simplex.*
- 3 *Et quando qualitas in mixto concurrentes sunt inter se compaibiles.*
- 4 *Et quando mixti qualitates sunt separabiles.*
- 5 *Et quando concurrat mens, & intentio verisimilitudinis.*
- 6 *Et quando in simplici & mixto adest eadem ratio.*
- 7 *Et in gratis, & beneficio Principis.*
- 8 *Et quando alias sequeretur iurium contrarietas.*
- 9 *Et quando lex hoc exprimeret.*
- 10 *Et quando eadem dispositio exprimit illa simplici, ex quibus mixtum est compositum.*
- 11 *Mixtum non continetur sub simplici in edictis, seu alias in materia simili inuicem, seu materia exorbitante, & correlative.*
- 12 *Et in contrallibus.*
- 13 *Et in flauis.*
- 14 *Et in legatis.*
- 15 *Mixtum ante sequitur naturam sui simplici magis digni.*

MIXTUM an comprehendatur sub simplici, 1
difficilis est materia, quam brocardicam
1 4 appellat

- 15 MIXTUM omnē sequitur naturam sui simplicis magis digni, *l. quatuor ff. de stat. hom. l. nisi non foret, §. fin. ff. de auct. & ex. leg. l. quicquid, §. cum pariter, ff. de acquir. rer. dom. Ludov. Gom. in cap. 11. num. 47. in fine, de reposit. in 6. Couart. prall. cap. 16. num. 5. Mandol. ad reg. 1. Cancell. q. 10. n. 1. Menoch. conf. 661. num. 25. cum segg. Melch. Phob. decif. 124. num. 3. tom. 1.*

AXIOMA CLIII.

Mora.

- 1 Mora vltima attenditur, & nocet.
2 Mora non contrahitur sine interpellatione.
3 Mora non est ubi nulla est petitio.

MORA vltima attenditur, & nocet, *l. illud 17. ff. de pericul. & commodo rei vend. l. si mora, & l. semel mora. ff. soluto matrim. l. si & per emptorem §. ff. de actio. empti. l. si sermum 91. §. sequitur, ff. de verb. obligat. cap. 6. Index laicus 12. vbi gloss. verb. clericali, de sentent. excomm. lib. 6. Sebast. Medic. in tract. de notation p. 2. verb. mora, Alex. conf. 72. Videatur, num. 8. lib. 5. Socin. reg. 15. vbi limitat quinque modis, Callan. in catalog. gloria mundi p. 12. conf. 100. n. 16. Pichard. in dist. de mora, num. 212. Franc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 1. q. 29. num. 86. Card. Tusch. prall. conclus. 1. tom. 5. lit. M. censur. 372. per ratam. Sigism. Scacc. de commo. gloss. 6. num. 63. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 1000. num. 14.*

- 2 MORA non contrahitur sine interpellatione, *l. mora 12. ff. de versio. l. vltima 12. & l. illa 40. q. 1. po. Ham autem, ff. si certum per. l. neco rem suam 82. §. fin. & l. si infirmus 84. ff. de verb. oblig. Anton. Pichard. in sua dist. de mora, num. 43. Carol. de Gratia de except. 1. tom. 101. cum segg.*
3 MORA non est ubi nulla petitio est, *l. nulla 99. ff. de regul. iuris, Surd. conf. 150. num. 98.*

AXIOMA CLIV.

Mors.

- 1 Mors omnia soluit.
2 Mors finit societas.
3 Mandatum expirat morte mandantis.
4 Beneficium expirat morte concedentis.
5 Delicta morte extinguuntur.
6 Moriens nunquam prefatur immensum saluti eter. na. Linnia ut ibid.
7 Morte non fit iniuria.

MORS omnia soluit, *avich. de impio. §. deinceps, collat. 4. Anton. de Butrio conf. 8. in princip. Declan. cap. 1. num. 10. lib. 1. Sebast. Medic. in specipi. tract. Adors. omnia soluit, Pichard. ad §. recte quoque 5. num. 8. Infill. de mandato, Atgel. de contradi. legitimo, q. 7. num. 82. Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 15. n. 3. Card. Tusch. prall. conclus. 1. tom. 5. lit. M. concl. 191. per ratam, vbi n. 7. post Socin. jun. conf. 112. num. 9. & seg. lib. 1. ait, quod per mortem quis dicitur relinquere omnia, & totum mundum, quia morte omnia extinguit, & soluit quoad potentias humanas. Surd. conf. 99. num. 17. Iustin. Anton. Mangil. disceptat. quass. 11. num. 401.*

- 2 MORTE igitur finitur societas, *l. actione, §. morte,*

ff. pro socio, §. soluitur, Infill. cod. tit. 1. 10. tit. 10. part. 5. Ordin. Regis Lusitanor. lib. 4. tit. 44. §. 4. Amos. Gom. var. tom. 2. cap. 5. n. 6. Valac. de iure emptor. q. 30. num. 5. & conf. 3. a num. 3. Martien. l. 2. gloss. 1. num. 15. tit. 9. lib. 5. nova Recopil. Seraph. de privileg. iuram. princ. lib. 5. num. 1. Surd. conf. 10. num. 3. & 4. Molin. de Infill. tract. 2. dist. 414. in princip. Azot. Infill. moral. p. 2. lib. 9. cap. 6. q. 3. Rebel. de obligat. Infill. p. 2. lib. 15. q. 10. Valer. Reginald. in praxi feri parit. lib. 25. num. 175. vers. secundo, Aloyf. Ricc. in celt. dist. p. 2. celt. 198. Cardio. Mant. de tacito & ambig. comment. lib. 6. tit. 14. a princip. Steph. Gratian. disceptat. forens. cap. 276. a num. 1.

MORTE mandantis mandatum expirat, *l. eius, §. vbi Alexand. sub n. 5. ff. si certum petatur, l. mandatum, C. mandati, cap. relatum 19. de off. dele. Brunor. si Sole in locis communib. verb. mandatum 12. Card. in praxi indicam. eodem verb. num. 10. Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 15. num. 14. Cardin. Mant. de tacit. & ambig. comment. lib. 7. tit. 11. num. 5. Rebel. de obligat. Infill. p. 1. lib. 17. q. 10. volca. de mandato, p. 4. vers. quarta. Castill. quotidian. lib. 2. cap. 29. Soat. de legib. lib. 8. cap. 31. n. 15. & 14. Molin. de Infill. tract. 2. dist. 552. num. 7. Cened. prall. lib. 1. q. 8. n. 1. & 7. Rot. in Parisien. pecuniaria 9. Decemb. 1612. coram Reuerendissimo D. meo Coccino Decano inquisit. per Farinas decif. 423. num. 1. p. 1. recent. Alex. Trentacinq. ver. resol. lib. 2. tit. de procurat. resol. 10. n. 1. cum segg. Ioann. Maria Nouat. quass. forens. lib. 1. q. 101. num. 4. & 5. & in praxi celt. & variat. feri, q. 30. lib. 1. num. 3. Et mandatum procuratorum soluitur morte mandatarij, vide procuratoris. §. item si adhuc, Infill. Infill. mandati, Bortel. in summa rerum amicum decif. 16. n. 160. vbi num. 289. subdit, non expirat per mortem domini, quando procuratorum est effectus dominus litis.*

MORTE concedenti expirat beneficium, *cap. si gemit, de rescript. lib. 6. Gutier. prall. lib. 3. quass. 11. num. 19. Valac. de iure emptor. q. 14. num. 7. Gonzal. ad reg. 3. Cancell. §. 1. proem. num. 9. cum segg. & gloss. 12. a princip. Cald. Pereira de manu Regia, cap. 6. num. 19. & fuit dictum in Bannion. Parochia. lib. 18. Martij 1613. coram Card. Versipio in praxi per Farinas decif. 489. num. 4.*

MORTE delicta extinguuntur, *l. de fusille, ff. de publicis indic. l. 1. & vlt. C. si rem vel accusator mortuus fuerit, excoimant Duen. reg. 173. Tiraz. de panis temper. causa 49. a num. 41. Plac. de delictis, lib. 1. cap. 28. Couart. de transact. p. 1. cap. 6. §. 8. num. 6. Clus. lib. 5. fin. q. 51. num. 9. & 12. Sebast. Medic. in tract. Adors. omnia soluit, p. 2. concl. 27. Mench. quass. vsifrequenti. cap. 7. num. 15. Anton. Gom. var. tom. 1. cap. 1. num. 78. Petre. de iure fisci, lib. 4. tit. 5. num. 1. Cardio. in praxi iudicium, verb. delictum, num. 34. Cald. Pereira quass. forens. in comment. ad l. vlt. C. ex delictis defunctor. p. 3. in princip. & p. 5. num. 1. Cardin. Tusch. Infill. M. concl. 191. num. 1. Nam mors extinguit accusationem, ac proinde mortuo accusatore iudicium accusationis aboletur, Clat. §. fin. q. 31. num. 9. vers. pariter, declarando tamen, v. per Card. Tusch. d. lit. M. concl. 196. quia mortuus non potest effici habilis, vel inhabilis ad aliquid. Bald. conf. 17. num. 2. lib. 5. & ideo post mortem nemo potest incipere esse aliquis, idem Bald. conf. 194. Punctus talis est, num. 4. in princip. vers. post mortem autem, lib. 3.*

MORIENS nunquam prefumitur immemor salutis æternæ, *l. fin. C. ad legem vel repetund. cap. sententia 1. q. 7. Couart. lib. 2. var. cap. 23. num. 8. Thom. de Thomall. in floribus legum, reg. 193. Berrazal. conf. 18. num. 11. Menoch. conf. 350. num. 9. Elcob. de ratiocin. cap. 11. num. 30. Flamin. Paril. de resignat. benefic. lib. 12.*

lib. 12. q. 1. a. 7. Anton. Monach. *Florent. decis.* 1. m. 27. Franc. Molin. *de ritu nuptiarum* lib. 1. cap. 18. n. 66. latè Mari. Giurba in *consuet. Medifanens.* c. 2. gloss. 7. num. 2. & 28. & gloss. 14. num. 8. Et ideo non presumitur mortuus, *Surd. decis.* 15. num. 11. imò eius dictum habet vim iuramentum, Socin. iun. *conf.* 161. num. 3. et 14. Menoch. *conf.* 23. num. 9. Anton. Monach. *de decis.* 1. num. 31. Limita ut praeiudicium testis, Alciac. *de praesumpt.* reg. 1. praef. 4. num. 2. *vers. aduertetur*, Ioseph. Ramon. *conf.* 100. num. 539. Noo enim omnis mortuus praesumitur Ioannes Baptista, Menoch. *de praesumpt.* lib. 5. praef. 5. num. 19. & *de arbit. causa* 99. n. 30. & *conf.* 39. num. 7. & *conf.* 139. num. 68. & 70. Polyd. Ripa *de iuribus in mortuis articulo*, cap. 26. num. 8. *Surd. decis.* 135. num. 14. & *conf.* 382. num. 62. Giurba *dist.* gloss. 7. num. 2. gloss. 2. *prope fin.*

7. MORTUO NOO fit iniuria, quia non potest vulnerari, neque suspendi, neque puniri, vt per Boët. *decis.* 316. num. 10. *cum supp.* Card. Tusch. *dist.* lit. *Alciac.* 389. *per totum*. Canonica manifestata est, quia homo mortuus homo non est, neque poenae, aut medicinae capax, sicut & sensus experti noscitur, vt notat gloss. per text. ibi in l. *seruus mortuus* ff. de *cond. dist.* iudeb. homo enim ex coniunctione animae & corporis subsistit, vt explicat Ioan. 111. in *cap. in quadam*, *vers. sed aduersus*, de *celeb. Missor. inella* Clem. 25. *per totum*, de *Summa Trinit.* & ex Aristot. D. Augusti. & D. Thoma, explicat Nauarr. in *Adm. praed.* 1. num. 12. Gom. *var. tem.* 3. cap. 1. num. 32. Vnde multa notabilia refert Decian. in *cap. ad hoc* 5. a. num. 29. de *privileg.* iode merito à num. 34. aduertens defendi non posse eorum sententiam, qui dicunt excommunicatos esse, qui clerici cadentes percutiunt, quos latè refert Duon. *reg.* 99. *ampl.* 6. & Boët. *de decis.* 316. num. 12. in *fin.* non coim dici potest eum, qui clerici cadauer percutit, hominem aut clericum percutere, ac subinde deficient verba, *can. si quis suadente* 17. *quasi* 4. Non obstat quod in excommunicatione decedentes priuantur Ecclesiastica sepultura, & si in Ecclesiis, aut cimiteriis eorum corpora sepeliuntur, exhumanda & extra sunt eicienda, *cap. sacris*, de *sepultur.* d. *cap. ad hoc*, quia dupliciter responderi poterit. Et primò, non esse inconueniens, quod propter culpam viuientis poena maneat post mortem continuariue, ita vt si semel viuens corpore afficere, daret in cadauer, formaliter decidit text. in l. 2. de *cadaver. panis*, & videmus io iis, qui poena mortis puniuntur, & deinde in patres secantur, & comburantur, aut bestis obiciuntur, vt probat text. in l. *capitali*, §. *sanctus*, ff. de *panis*, & persequitur Tiraq. de *panis* *temper.* *cap. 49.* num. 41. quod multò magis conuenit prohibitioni sepulturae, quae corporum mortuorum propria est; ac subinde mirum videti noo debet, si Ecclesia mortuos eius vsu priuet, nam viuens aut talem sepulturam, dum in excommunicatione manent, ius non habuerunt; ergo nec post mortem illud habere dicendum est, vt bene considerat Sot. *tem.* 5. de *confor. diffin.* 12. *secl.* 4. num. 2. *ad fin.* Secundò responderi poterit, prohibitionem hanc & praeceptum Ecclesiasticum non sepeliendi excommunicatum in loco sacro, non proprie dirigi in corpus ipsum, seu cadauer defuncti, sed io fideles viuientes, iuxta generale Apost. praeceptum, quod non solum in excommunicatos dirigitur, ne communicent cum fidelibus, sed etiam in ipsos fideles, ne communicent cum excommunicatis, *cap. siue Apostoli*, *cum supp.* 11. *quasi* 3. Nec de potestate est dubitandum, iuxta plenissimam illam Christi Domini concessionem, *Quodcumque ligaueris*, &c. nec etiani de voluntate, quae manifesta

est ex illatione, quam Summi Pont. expriment in d. *cap. sacris*, & iuxta illud, cui non communicamus vino, nec eorum communio defuncto, celatum in integra d. *cap. ad hoc*, de *privileg.* Ad textum verò in *cap. siue*, il 2. 24. q. 2. & in *cap. si quis Episcopus*, de *hære.* cum similibus, quibus probati videtur, mortuos excommunicari posse, quod tamen est contra verba, & communem dispositionem censuræ, quae est sententia iudicis Ecclesiastici, quia mortuo Christianus bonis spiritualibus priuatur, &c. mortuum autem hominem non esse constare ex dictis, & ideo excommunicati non posse, comprobant Castrò de *illa hære. panis*, lib. 2. cap. 19. Couart. in *cap. alina mater* p. 1. §. 11. num. 8. Nauarr. in *Adm.* cap. 27. num. 171. Sot. d. *tem.* 5. de *confor. diffin.* 1. *secl.* 1. num. 3. Saz. in *simili tract.* lib. 1. cap. 8. a. num. 8. respondemus, in illis luti- tibus excommunicationem potest, & directè non proferri in mortuos, sed viuis Ecclesiam imperare, ne communicent cum illis, quos constat in excommunicatione decedisse, non faciendo pro eis suffragia, vel sepultura tradendo. Quae etiam ratione Ecclesia excommunicatos mortuos absoluit, iuxta text. in *cap. ad nobis* 28. *vers. nec obstat*, de *fin. excomm.* non quòd directè in eos exerceat iurisdictionem, quae ad absolvendum necessaria est, iuxta *reg. cap. verbum*, de *penit. dist.* 1. quae videtur deficere respectu mortuorum, secundum rationem, de qua Pont. in d. *cap. ad nobis*, quia Clitissus Dominus Ecclesiae dedit potestatem super terram, iuxta praedictam auctoritatem, *quodcumque ligaueris super terram*, &c. non autem in seipsum sub terra; quia pet hu- iusmodi absolutionem viuus facultatem facit communicandi cum excommunicatis, qui in excommunicatione decedissent, vt pro eis preces fundere, & suffragia facere possint, vel etiam sepulturæ mandare, vt bene explicat Castrò *dist.* lib. 2. cap. 10. *ad fin.* & reliqui omnes post eum citati.

AXIOMA CLV.

Natura, Naturalis.

1. *Natura*, & *ars frustra nihil faciunt.*
2. *Natura* *rei potius attendi debet, quam simplex nominatio.*
3. *Naturalis* *concurrunt cum accidentalibus, praesentibus.*
4. *Domicilium originis patrum est, quàm domicilium incolatum.*
5. *Naturaliter quod non potest fieri, non potest fieri secundum legem positivam, & eum ordinatio- nem.*
6. *Pars* *fiat, aliquid esse impossibile naturaliter, vel de iure.*

NATURA, & ars frustra nihil faciunt. Dixi supra Axiom. 33. num. 2.

NATURA rei potius attendi debet, quàm simplex nominatio, arg. text. in l. *si ens*, ff. *locati*, cap. *eaque*, de *simon.* Gunzal. *ad reg.* 8. *Camerl. gloss.* 5. num. 18.

NATURALIA si concurrant cum accidentalibus, praesentibus, praefertuntur, Agid. Bellam. *conf.* 43. in *princip.* quoniam refert Cardin. Tusch. *praedic. conclus.* *tem.* 5. *lit. N. com.* 8. num. 1. Et ideo potius est domicilium originis, quàm domicilium incolatus, quia vovum naturale, aliud est accidentale, Ancharam *conf.* 37. *Contra*, *tem.* 6. in *fin.* & 7. Cardin. Tusch. *de conclus.*

d. concil. 8. m. 1. & naturalis coniectura praevalere accidentali, Franc. Molin. de reu. nup. lib. 3. quæst. 95. m. 55.

- 5 NATURALITER quod non potest fieri, non potest fieri secundum legem positivam, & eius ordinationem, *Legi ad corum, ff. locati, l. lex Cornelia, in fine, ff. de voc. & pupil. subit. l. Gallus, §. si eius, ff. de liber. & postum.* Et ideo paria sunt, aliquid esse impossibile naturaliter, vel de iure, l. i. vbi gloss. l. filius, ff. de condit. insti.

Axioma CLVI.

Necessaria.

- 1 *Causa necessaria facit permittum id, quod aliis de iure efficit prohibitum.*
- 2 *Alienatio si est simpliciter prohibita, tamen si fiat ex causa necessaria, redditur permissa.*
- 3 *Concessio facta alicui rei, videtur etiam concessio ea omnia, sine quibus ea illa commodari haberi non potest.*
- 4 *Necessaria causa præsumitur potius, quam voluntaria.*

1 NECESSARIA causa facit permittum id, quod aliis de iure esset prohibitum, multis casibus, ut latè probat Cardin. Tusch. *præf. conclus. 1. tem. §. lit. N. concl. 18. per totum.* Unde alienatio si est simpliciter prohibita, tamen si fiat ex causa necessaria, redditur permissa, *Agid. Bellam. caus. 35. num. 4. vers. sed nonnulli, Angel. Arcelin. consil. 18. Ad decisionem, num. 8. vers. quantum verò, Roman. caus. 219. Ex thomate, num. 8. vers. hoc prima probatur, vbi num. 9. vers. secunda probatur, subdit, quod causa necessaria non comprehenditur sub regula prohibentem actum fieri.*

2 NECESSARIA omnia ad vnum conceduntur illi, cui conceditur illud vnum, l. 2. ff. de iurisd. om. iudic. l. ad rem nobiliem, §. qui procuratorem, ff. de procuratorib. l. 1. §. i. ff. de iur. perarar. l. 5. §. qui habet ff. de seruunt. ruscic. præd. l. 3. ff. pro facto, l. 1. §. fin. ff. de officio eius, cui mand. est iurisd. l. a iudic. & ibi gloss. 2. ff. de legat. 3. vbi quod in legato factio de a iudic. etiam aularia comprehenduntur, sine quibus aues de facili auferre possent, §. minorum, l. iustit. de actionib. cap. præterea, de officio deleg. cum his, quæ ad hoc principium exortandum tradunt Navar. in princip. de Penitent. disp. 5. num. 14. Surt. cons. 347. numer. 20. Gam. Lufitem. decis. 106. num. 9. Thom. de Thomasset. in florib. legum, reg. 29. vbi intelligit procedere in materia favorabili, vel indifferenti, vel in consuetudis, & vbi militat eadem ratio, Galet. in mægarita casum Confessio, verb. concedere, vbi etiam intelligit quando illud concessum non potest stare illis. In vniuersum enim actus concessione omnia ea veniunt, quæ faciliorem, & commodiorem executionem actui præstant, Bald. in d. l. 2. versum die plenius, ante num. 1. ff. de iurisd. om. iud. vbi Cart. iun. num. 2. cum seqq. Aldiaz. cap. 1. Dec. num. 6. Ioann. Bologn. num. 18. & seqq. Menoch. caus. 14. num. 8. idem Bald. per text. ibi in cap. vlt. num. 4. de dolo & conum. vbi quod habens mandatum ad necessarium, idem etiam illud habere ad vtilia, iureo. Remdina in promp. recept. fruent. tom. 1. tit. 100. num. 3. Narbona l. 10. gloss. 2. num. 3. tit. 1. lib. 4. Reripil.

3 NECESSARIA causa præsumitur potius, quàm voluntaria, l. tuorem, §. poter naturalis, ff. de legat. 3.

Castreos. cons. 133. Iste Martinus, col. 2. lib. 2. Crauer. cons. 301. num. 1. & 6. vers. nec obstat, vbi quod si duæ causæ necessariæ subint, præsumitur ex magis necessaria, refert Cardin. Tusch. tom. 3. lit. N. concl. 33. num. 1. & 2.

Axioma CLVII.

Necessitas.

- 1 *Necessitas non habet legem.*
- 2 *Necessitas facit licitum, quod aliis de iure non est licitum.*
- 3 *Ex necessitate quæ sunt, non dicuntur fieri in fraudem.*
- 4 *Liberalis nemo existit in necessitatibus.*

NECESSITAS non habet legem, ideo lex sibi subiacet necessitati, non est contra, *Lenox qui reperitur, ff. de administrat. Loc. grad. rito, §. 1. de munerib. & honorib. l. non solum, §. fin. ff. de excessu raturam, l. aliquando, ff. de officio Proconf. l. si quis filio, ff. de iurisd. ratur. l. 1. C. de operib. liber. l. pro tyrannib. C. de privileg. domus Augustal. lib. 11. cap. licet de feris, c. 5. in fine, de consuetud. cap. exiit, col. 4. in fine, de verbor. signif. lib. 1. Calderin. cons. 93. Quod est vnicum, de iur. & pace, num. 1. vers. item est vnicum, l. in l. si ex toto, in fine princip. ff. de legat. 1. vbi ponit plura exempla de bello, fame, peste, & similibus, Anchar. cons. 191. In auxilium veritatis, n. 4. & 5. & cons. 243. num. 4. vbi ait, quod necessitas non habet legem humanam, neque diuinam, quia multa prohibita de iure diuino, & humano, sunt permittæ ex necessitate, & est contra permittæ sunt prohibita, & ponit exempla furti, homicidij, & simulum, Signorol. de Homod. cons. 41. num. 3. vbi ait procedere etiam in necessitate iuris, quia culpa caret, qui facit aliquid necessitate iuris imminente, Cephal. cons. 451. num. 283. & 283. vbi ponit decem exempla, quibus necessitas facit recedere à iure, à regula, & ab humanitate, & generaliter dicit procedere in necessitate contra dispositionem legis, secus in dispositione hominis, & optimè declarat Castreus. cons. 400. Prinsquam, col. 2. in princip. vers. habet enim necessitas, lib. 1. vbi quod necessitas excusat, ne legibus, & legum præceptis subiacentur. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 189. Gall lib. 1. abseru. 102. num. 8. Plac. de delict. lib. 1. cap. 28. num. 3. Surt. decis. 86. num. 8. Barthol. Perret. ad Extranz. Ambrosia de rebus Ecclesia non alienand. verb. præterquam, numer. 4. pag. 176. Marten. l. 1. gloss. 11. lib. 10. lib. 5. noua Recop. lare & eleganter Matos de Escobar de ratione. administr. cap. 14. num. 10. cum seqq. Card. Tusch. præf. conclus. tem. §. lit. N. concl. 19. per totum, Sanchez de Ad crim. lib. 3. disp. 10. num. 27. Ceual. commun. contra communem sententiam, quæst. fin. num. 50. Aloys. Ricc. in praxi rerum fore Ecclesiæ decis. 71. in 1. edit. aliis resol. 602. num. 19. Monet. de distribut. quæst. p. 2. quæst. 11. num. 18. Bellet. disput. clerical. p. 1. tit. de discipl. clericali, §. 4. num. 53. & §. 10. n. 1. Benedic. Agid. in repet. Lex hoc iure ff. de iurisd. & iur. p. 1. c. 2. num. 26. in fine. Cancet. var. p. 1. cap. 3. n. 14. & 169. Modern. de supplicat. ad Sancti ff. p. 1. cap. 1. num. 58.*

NECESSITAS facit licitum, quod aliis de iure non est licitum, cap. quæto de consuet. Bald. in l. Dico fin. in princ. notat. l. de petis. hered. Felin. in cap. quæto, num. 29. de iurisd. Tiraq. de pacis consuet. notat. 13. num. 3.

num. 3. Anton. Oliban. *de iure fisci*, cap. 4. num. 36. Escobar *de variis*, cap. 14. num. 13. Ceual. *commun. contra communio*, tom. 4. *quæst. fin.* num. 6. Cardof. *in praxi iudicium*, *de Admoe. quæst. necessitas*, n. 1. Monet. *de distribut. quæst. p. 2. quæst. 11.* num. 38. Bellet. *d. §. ro.* num. 13. Card. Tufch. *dist. 11. §. lit. N. conclus.* 19. num. 12. Cornet. Benine. *de pauper. spec. 5. in indic.* num. 43. Stephan. Gratian. *discept. forens.* tom. 4. c. 62. num. 15. *§. cap. 63.* num. 10. Ioann. Maria Nouat. *quæst. forens. lib. 1. §. 28.* num. 10. *§. 3. §. 5.* num. 3.

5 Ex necessitate quæ sunt, non dicuntur fieri in fraudem, vt per Gozard. *conf. 37.* num. 13. quem refert Flamin. Paris. *de resignationib. benef.* tom. 1. lib. 2. *quæst. 3.* num. 40.

6 IN NECESSITATIBUS nemo liberalis existit, *rem legatam*, *§. de adimend. legat.* Titac. *in l. si transpon. verb. donacione largitus*, n. 106. C. de renouat. donat. *Gm. Lufit. decif. 71.* n. 1. Pichard. *ad rub. instit. de adop. n. 43.* Valasce. *conf. 13.* n. 14. Stephan. Gratian. *discept. forens.* tom. 4. cap. 796. num. 27. *§. tom. 5. cap. 925.* num. 9. Ioann. Anton. Mangile. *de impat. q. 13.* num. 36.

AXIOMA CLVIII.

Negans, Negatio, Negatiua.

- 1 *Negatio factum per rerum naturam nulla est probatio.*
- 2 *Negatio facit rem dubiam.*
- 3 *Negatiua plus negat, quam affirmatiua affirmat.*

1 **NEGANTIS** factum per rerum naturam nulla est probatio, cap. bona, *de cler. cap. super hoc*, de renouat. Hieron. Fernandez de Oteto *in repet. cap. fin. de consuet.* num. 30. Negatiua enim meta de simplex probari non potest, cap. cum Ecclesia Sarrina, *verf. ut igitur*, de *cauf. poffeff.* *§. prop.* Oldrad. *conf. 144.* num. 21. *in fine*, *§. conf. 14.* num. 14. *verf. ad formam*, Anton. Gabr. *commun. opinio*, *de probat.* concl. 6. Donat. *ad Finat.* tom. 1. lib. 4. *§. 9.* n. 33. 30. *§. 28.* Rebuff. *de except.* n. 160. *confeq.* Malcard. *de probat.* concl. 1087. Menoch. *de prefumpt.* lib. 2. *pref. 30.* num. 8. *rem negat.* Vincent. Catoc. *de locato*, *§. conducl.* p. 1. *tit. de negatiua probande*, Cardof. *in praxi iudicium*, *verb. probatio* num. 29. latè Card. Tufch. *prælit.* concl. tom. 3. *lit. N. concl. 30. per totam.* Nifi habeat affirmatiuum implicitum, Petr. de Anchaz. *conf. 79.* num. 3. *§. seq.* Flamin. Paris. *de resignat. benef.* lib. 8. *q. 1.* num. 27. Card. Tufch. *d. concl. 30.* num. 19. Vel nisi refoluatur in affirmatiuum, Oldrad. *conf. 154.* num. 13. *verf. praterea*, Menoch. *d. pref. 30.* *§. num. 14.* Cardin. Tufch. *d. concl. 30.* n. 18. Vel nisi fit coactata loco & tempore, Alex. *conf. 105.* *Vifio fupradicta*, num. 4. *in fine*, *verf. ficut dictum*, Clar. *§. fin. quæst. 52.* n. 4. *verf. si tamen caritatem*, Rebuff. *de except.* n. 172. Malcard. *concl. 1087.* num. 8. Brunot. *de Sole in locis communib. verb. testis*, n. 16. Flamin. Paris. *lib. 11. quæst. 14.* n. 68. Mendez *de Calstro in praxi Lufit.* lib. 5. *cap. 1.* num. 62. Card. Tufch. *dist. concl. 10.* num. 49. Vel probetur et inspectione auctorum, Geuin. *conf. 17.* *In causa Archidiaconi*, num. 1. *verf. item probatur*, *§. fecunda*, Alex. *conf. 186.* *Vifio fupradicta*, *rel. fin. n. 15.* *verf. nec obstat*, lib. 2. Malcard. *concl. 908.* *§. 1290.* *§. 1318.* num. 18. Menoch. *conf. 21.* n. 13. Surd. *decif. 100.* n. 11. Cardin. Tufch. *d. concl. 30.* n. 10. *confeq.* Fatim. *in praxi crimin.* p. 2. *quæst. 65.* *§. num. 218.* Caid. Pereira *de emptione*, *§. vendit.* cap. 34. num. 12.

- 2 **NEGATIO** facit rem dubiam, cap. veniens 13.

de fuppl. neglig. Prælator. Felin. in cap. fuper eo, *§. item 2.* *de testib. cog. Surd. conf. 4.* num. 28. Guiter. *prælit. lib. 3. quæst. 9.* num. 10. Cancer. *var. p. 2. cap. 4.* num. 22. Limitatur tamen axiomata multis modis; primò quando præfumptio efferet contra negantem, per *l. si verò*, *§. qui pro rei quædame*, *§. qui fuit*, *§. cog. Surd. conf. 188.* num. 16. Secundò ubi negatur id, in quo nulla cadit probabilis infusio, & in negatione facta extra iudicium, Felin. *in cap. coram*, *§. 4.* num. 8. *de offi. deleg.* Tertiò quando in contrarium adeff eudens probatio, Surd. *conf. 4.* num. 31. *§. conf. 378.* num. 11. Quartò quando probationes sunt in promp- tu, idem Surd. *d. conf. 188.* num. 16. Quintò in no- rofibus, idem Surd. *dist. conf. 14.* num. 29. *§. d. conf. 188.* num. 16. *§. d. conf. 178.* num. 20.

NEGATIVA plus negat, quàm affirmatiua; affirmat, fine, Negatio plus tollit, quàm ponit affir- matio, *l. filiusfam. §. 1. C. de donat. iur. gl. 1. in Liuris gentium*, *§. sed si fraudanti*, *§. de palli*, *§. glof. verb. de fignis*, *in cap. cum dilectum*, *de confect.* cap. *verbo non potest*, *in cap. 1. de regulis iur.* lib. 6. Rayner. de Foceli *conf. 68.* *Quædam mulier*, num. 7. quòd est sub hoc numero inter confilia Signoroli de Homo d. Declan. *conf. 1.* *Et pro tem.* num. 4. *verf. secundum verò*, *C. de iur. §. 309.* *Pura excutienda*, n. 4. Franc. Becc. *conf. 94.* n. 31. Titac. *de iure primogen. quæst. 14.* num. 12. Coar. *var. lib. 1. cap. 13.* num. 7. Card. Tufch. *d. tom. 3. lit. N. concl. 27.* Mari. Antonin. *var. refolut. lib. 1. refolut. 10.* num. 7. Surd. *decif. 143.* num. 6. vbi num. 7. fubdit, quòd negatiua difpofitio nullum cafum excipit.

AXIOMA CLIX.

Negligentia.

- 1 *Negligentia propria femper nocet.*
- 2 *Negligentia vnius alteri nocere non debet.*
- 3 *Negligentia non imputatur vbi diligentia nihil pro- pteret.*
- 4 *Negligentia imputari non debet ignoranti.*

NEGLENTIA propria femper nocet, Card. Tufch. *prælit. conclus.* tom. 3. *lit. M. concl. 36.* *per totam*, nisi quis in re communi adhiberet locum diligentiam, quam adhibet rebus fuis, quia tunc non potest tenet de negligentia, Roman. *conf. 411.* *Quædam primogen. n. 13.* *verf. quod autem*, Card. Tufch. *d. concl. 36.* num. 30. vel nisi diligentia nihil profice- ret, quia tunc negligentia alicui imputari non debet, *l. fin. §. si ea conditio*, *§. ad leg. Rhodiam de iactis*, Bellet. *diffinif. clerici*, d. p. 1. *tit. de difciplina clericali*, *§. 10.* num. 14.

NEGLENTIA vnius alteri nocere non debet, Alex. *conf. 186.* *Vifio fupradicta*, *in fine*, *§. de emiffionib. §. 1.* *de translat. iurib. §. fin. §. ad Syllan.* non debet *§. de regulis iur.*, Thom. de Thomaff. *in floribus legum*, *reg. 190.* Sicut etiam negligentia in vno non nocet in alio feptuato, Caftren. *conf. 34.* *Videri dicendum*, n. 1. lib. 2. Cardin. Tufch. *d. concl. 36.* num. 28.

NEGLENTIA non imputatur vbi diligen- tia nihil proficet. *l. fin. §. si ea conditio*, *§. ad leg. Rhod. de iactis*, Ioann. Maria Bellet. *diffinif. clerici*, d. p. 1. *tit. de difcipl. clerici*, *§. 10.* num. 14.

NEGLENTIA imputari non debet igno- ranti. *l. si quis in praxi*, *§. si quis in praxi*, *§. ad Syllan.* Surd. *conf. 419.* num. 37.

AXIOMA CLX.

Nemo.

- 1 Nemo dat quod non habet.
- 2 Plus iuris nemo in alium transferre potest, quam ipse in se habeat.
- 3 Eligere viam nemo videtur, per quam iudicium suum subvertatur.
- 4 Nemo tenetur ad impossibile.

1 Nemo dat quod non habet, l. traditio, ff. de acquir. rerum doman. l. nemo plus, vbi Dec. & Cagnol. ff. de regni iuri, l. si filius, C. de donat. cap. quomodo de consecrat. dist. 4. cap. quid autem de inreparat. nemo plus de reguli iuri, lib. 6. citati plures Doctores Axiom. 6. n. 1. Cane. p. 1. c. 1. n. 108. Robles de represent. lib. 1. c. 16. n. 72.

2 Nemo plus iuris in alium transferre potest, quam ipse in se habeat. l. 1. C. de panis, l. 1. qui pro sua iuri, cap. nemo potest 79. de regni iuri, lib. 6. Surt. conf. 116. n. 11. Pichard ad princ. Infit. de acquirit per arrogat. n. 49. Ioseph. Sella Aragonia dec. 158. n. 15. & 15. Cef. Argel. de contradi. legit. q. 9. n. 15. R. dec. 186. n. 1. apud Farin. p. 1. recent. Robles lib. 1. c. 7. n. 21.

3 Nemo videtur eligere viam, per quam iudicium suum subvertatur, l. 4. vers. nec credendum, ff. de milie. testam. l. quoniam 1. ff. de reb. dub. l. quoniam. ff. de verb. oblig. cap. Abbate iuxta gloss. verb. potius de verb. significat. Cardin. Mantica de consil. ultim. volum. lib. 1. tit. 1. Menoch. de presump. lib. 6. pres. princ. Reinoso ebf. 4. n. 15.

4 Nemo tenetur ad impossibile. Dixi supra Axiom. 11. n. 7.

AXIOMA CLXI.

Nihil.

- 1 Nihil & innelle equiparantur.
- 2 Nihil fit ex nihilo, vel ex non ente non fit

1 Nihil & innelle equiparantur, l. 4. §. condeimnatum, ff. de re iudic. c. si cum videri, 1. quast. 1. nam ex nihilo nihil fit, l. Scia. ff. de tutor. & curator. l. cum ff. de reb. dub. Aristotel. lib. 1. de generat. & corrupt. Farinac. in praxi crimin. part. 4. conf. 60. n. 90. & ibi addit. Cald. Pereira de emp. & vendit. cap. 3. n. 15.

2 Nihil fit ex nihilo, vel ex non ente non fit ens, l. 1. ff. de viffr. Scia. ff. de tutor. & curator. l. cum ff. de reb. cred. Farinac. conf. 60. n. 90. lib. 1. Mar. Anguiff. conf. 167. n. 7. vol. 1. Pereg. conf. 1. n. 19. vol. 4. Montet. à Cueva dec. 15. n. 14. Giorta in consuet. Ad eff. n. 16. gloss. 1. n. 8. p. 1. Cane. var. 1. c. 5. n. 31.

AXIOMA CLXII.

Non esse.

- 1 Non ens nulla sunt qualitates.
- 2 Non ens, & non app. ens idem est indicium.
- 3 Non esse, & non posse probari, paria sunt.

Aug. Barboza Axiom. iur.

- 4 Non esse, vel reparari non posse, paria sunt.
- 5 Non esse, vel esse nullum paria sunt.
- 6 Non fieri, & non fieri fieri, paria sunt.

Non ens nulla sunt qualitates, l. cum qui in provincia, vers. quoniam, ff. si certum petat. l. 4. §. condeimnatum, ff. de re iudic. l. 2. de viffr. l. Pompeianus, §. fin. de acquir. poss. l. si servum, §. fin. ff. de alim. emp. l. nec villam, §. si quis absenti, §. de penit. hered. l. 1. ff. de hered. vend. cap. bona de elect. cap. ad iur. solennendum, de desponsat. impub. Titag. de iure promogen. quast. 55. n. 10. & in trall. Cessante causa, part. 1. n. 112. Anton. Gom. var. 2. m. 1. cap. 1. n. 1. & cap. 10. n. 41. & l. 17. Taurin. 19. vers. primo, lat. Remig. in trall. de inuicem ampli. 10. n. 5. cum segg. Thom. de Thomasset. servum legum, reg. 202. Gutier. prax. lib. 3. quast. 35. n. 10. Surt. dec. 158. n. 6. & conf. 61. n. 57. & conf. 246. n. 15. Brunor. à Sole in locis communib. verb. qualitas, §. Elcob. de variat. cap. 15. n. 17. & cap. 19. n. 26. Card. Tusch prax. conclus. 1. m. 6. lit. Q. cavet. 6. Hieron. Fernandes de Otero in interpr. cap. gratia, n. 57. de effec. deleg. Anton. Monach. Florent. dec. 156. n. 1. Cezall. comment. contra commun. 1. m. 4. quast. 905. n. 80. Cald. Pereira quast. forens. conf. 15. n. 10. Ioseph. Sella Aragonia dec. 188. n. 14. & 24. Cef. Argel. de contradi. legit. quast. 4. n. 13. Mari. Anton. var. lib. 1. resp. 1. n. 26. & lib. 1. resp. 48. n. 18. Rot. dec. 138. n. 1. apud Farin. p. 1. recent. Camill. Gallin. de verb. sign. lib. 1. cap. 1. n. 7. & lib. 9. cap. 7. n. 11. Stephan. Gratian. disp. forens. tom. 4. c. 767. n. 7. & 14. & cap. 796. n. 18. Robles de repr. lib. 1. c. 1. n. 21. Narbona l. 10. gloss. 1. n. 15. tit. 6. lib. 1. Recep. Didac. de Narbona Frater de atate an. decimo cum dimidia q. 10. n. 39.

Non ens, & non apparetis idem est indicium, & paria sunt rem non esse, & non apparere, l. duo sunt Titij, ff. de testam. tucl. l. in lega. 77. ff. de contrab. emp. l. ciuores, §. si a quo, ff. de lega. 1. Surt. dec. 149. n. 1. & dec. 306. n. 15. & conf. 145. n. 13. & conf. 377. n. 25. Rota dec. 165. n. 35. apud Farinac. p. 1. recent. Camill. Gallin. de verb. sign. lib. 4. cap. 13. n. 1. lo. Ant. Mangil. de impu. q. 81. n. 8.

Non esse, & non posse probari, paria sunt, 3 sunt, Surt. dec. 149. n. 1. Et paria sunt non esse, vel repetit non posse, l. cum vnam, §. fin. ff. de bonis auct. iudic. poss. Bald. per text. ibi in eum ita, §. species ff. de lega. 2.

Non esse, vel esse nullum, paria sunt, al. duo sunt Titij, l. non putatis, §. non quoniam, ff. de bonor. poss. contra 1. ab. Surt. dec. 151. n. 14. & dec. 12. n. 2. Flamin. Patif. de signat. lib. 8. q. 8. n. 34. cum segg. Cald. Pereira de parat. eligendi cap. 5. n. 8. Farinac. in praxi crim. p. 1. q. 15. n. 45. cum segg. & p. 4. conf. 60. n. 90. & p. 5. q. 115. n. 118. Nouat. quast. forens. lib. 1. q. 126. n. 9. Giorta ad consuet. Ad eff. n. 1. cap. 10. gloss. 6. n. 39. cum segg.

Non esse, vel esse, & non admitti, paria sunt, 6 Ioan. Anton. Mangil. de impu. q. 87. n. 5.

Non fieri, vel non fortiri effectum, paria sunt, l. 1. §. nihil ff. de inoff. testam. l. si quis sub condicione, ff. de testam. tucl. l. ex consensu, §. 1. ff. de appell. Surt. conf. 1. n. 29. & conf. 245. n. 14. & conf. 319. n. 10. & conf. 189. n. 45. Mar. Giorta in consuet. Ad eff. n. 1. cap. 10. gloss. 6. n. 31.

Non fieri, vel ita fieri quod factum non durat, paria sunt, l. si pro parte, §. versum, ff. de in rem versu. Anton. Motel. Benenir. dec. 40. quast. 7. n. 18. Surt. conf. 190. n. 9. & conf. 245. n. 14.

AXIOMA CLXIII.

Noſtra.

- 1 *Noſtra omnia facimus, quibus auctoritatem noſtram impartimur.*
- 2 *Noſtrum quod eſt, amplius noſtrum fieri nequit.*

NOſTRA omnia facimus, quibus auctoritatem noſtram impartimur, l. 1. *omnia, C. de veteri iure conſul. gl. verb. conſule in gl. plebiſcitur, ſellin. de iure naturali, Anſo. Com. l. 40. Tauri, num. 89. verſ. tertio, l. 48. num. 1. Rebuff. in praxi benefic. p. 1. tit. de infirmit. gloſſ. 1. num. 3. pag. mibi 204. Alex. conſ. 123. Scripti num. 17. lib. 4. Cardin. Tuſch. praxie. conſil. num. 1. l. 1. N. conſil. 67. Valac. conſil. 105. num. 63. Sot. d. conſil. 101. num. 44. & 47. Melch. Phœb. Luſi. decif. 18. num. 12. item 11.*

3 **N**OſTRVM quod ſemel eſt, amplius noſtrum effici non poteſt, Menoch. conſil. 165. n. 5. Et noſtrum non poteſt a nobis ſine ſacto noſtro auferri, idem Menoch. conſil. 161. n. 19. & conſil. 196. n. 10. & conſil. 177. n. 7. Melch. Phœb. ubi ſupra.

AXIOMA CLXIV.

Nullum.

- 1 *Nullum quod eſt, nullum producit effectum.*
- 2 *Nullum eſſe, vel eſſe ſine effectum paria ſunt.*
- 3 *Nullum quod eſt, iam aliquod tribuere non poteſt.*
- 4 *Impedimentum non præſtat nullum ipſo Iure.*
- 5 *Nullum quod eſt, allegabile non eſt.*
- 6 *Nullum quod eſt, regulariter confirmatum non cenſetur, niſi expreſſe dicatur.*
- 7 *Nullum quod eſt ab initio, ipſo Iure ratiſicari non poteſt.*
- 8 *Nullum quod eſt, reſcindi non poteſt.*
- 9 *Nullum ab initio non conualeſcit ex tempore, & n. 10. declaratur.*
- 11 *Declaratur tex. in cap. auditis 19. de elect.*

NULLVM quod eſt, nullum producit effectum, l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudic. l. non præſtat, §. non quæſit, ff. de honorum poſſeſſ. contra tab. l. 2. ff. de auſor. tutor. l. ſi aut nullum, C. de legiti. hered. l. non dubium, C. de legiti. l. pu. C. de ſentent. ex breui. reſol. cap. illud, de iurpatron. Exonant Barthol. Perent. ad extramag. ambigua, de rebus Eccleſ. non alien. verb. infringere, num. 4. Cont. in memor. ab. verb. alio nullum, Alex. conſil. 33. in princ. vol. 1. Frane. Becc. conſil. 12. num. 54. Sot. d. decif. 40. num. 8. & conſil. 3. num. 11. & conſil. 375. num. 14. Flamin. de reſignat. benefic. lib. 7. num. 16. Aloyſ. Ricc. in colleſt. decif. part. 3. colleſt. 613. Czſ. Argel. de contrah. legiti. quaſt. 7. num. 146. Mendez in Caſtro in praxi Luſitania lib. 3. cap. 21. num. 43. Mari. Antonin. var. reſol. lib. 1. reſol. 78. num. 10. Rot. decif. 770. num. 1. apud Farin. part. 2. recent. Rot. decif. 422. num. 1. & decif. 516. num. 2. in poſſib. Farinac. alijs part. 4. recent. Narbona l. 10. gloſſ. 5. num. 12. l. 6. lib. 1. Recop.

2 **N**ULLVM eſſe, vel eſſe ſine effectum, paria ſunt, Sot. d. decif. 51. num. 21. & 22. & conſil. 3. a num. 8. & conſil. 157. a num. 13. & conſil. 179. a num. 49. & conſil. 181. a num. 13. Anton. Maquech. decif. Bonenim. 40.

pauſe 7. num. 10. Mari. Anſon. var. reſol. lib. 1. reſol. 61. num. 24.

NULLVM quod eſt, ius aliquod tribuere non poteſt, Rot. decif. 572. num. 9. apud Farinac. part. 1. recent. Et nullum quod eſt, petinde eſt ac ſi nullo modo fuiſſet factum, Menoch. conſil. 130. num. 13.

NULLVM ipſo Iure non præſtat impedimentum, l. 4. §. condemnatum, cap. conſiderauimus, de elect. cap. qui contra ius, cap. non præſtat §. 2. de regalis iur. lib. 6. Card. Tuſch. praxie. conſil. num. 5. l. 1. N. conſil. 140. per totum, & ſaciunt quæ dixi ſupra Axium. 11 §. & præſtat ſi contineat præiudicium tertij, Vant. de nullitat. in rubr. quæſit. & intra quod tempus, &c. num. 53. quem teſert Mari. Antonin. var. reſol. lib. 2. reſol. 18. num. 3. Nullum enim, quod eſt, allegabile non eſt, Roman. conſil. 369. Circe primum n. 16. Card. Tuſch. d. conſil. 140. n. 3.

NULLVM quod eſt, regulariter confirma- tum non cenſetur, niſi expreſſe dicatur, Mariſil. ſing. 196. & conſerim. diuerſ. 125. n. 14. lib. 1. vbi quod confirmatio non tñtatur ad ſtatuta nulla, & vſu non tecepta, Cont. in memor. ab. verb. confirmatio Penſifici, ſol. mibi 132. Roland. conſil. 29. num. 35. lib. 1. & conſil. 71. num. 46. cum ſeqq. lib. 2. Cephal. conſil. 13. num. 101. cum ſeqq. lib. 1. vbi quod Principis confirmatio non validat actus nulloſ, & inualidos in præiudicium tertij, nec Princeps id velle præſumitur, Nullum enim quod eſt, confirmari non poteſt, Menoch. conſil. 35. n. 19. Sot. d. aliment. tit. 8. princ. 1. num. 14. & decif. 15. num. 11. & decif. 189. num. 8. Molio de primogen. lib. 2. cap. 7. num. 7. Cald. Perita poſt erat. de poſſeſ. num. in reſponſo pro Duce Paſtrana, verſ. qua ſententia, Bernad. Gize. ad prax. Camera ſcrip. lib. 2. conſil. 1. n. 32. cum ſeqq. nam confirmatio ſemper reſertur ad id quod eſt validum, Sot. d. decif. 189. num. 8. & 9. Auiles ad cap. 17. Prætor. verb. prætor. n. 7. Rot. decif. 11. num. 3. apud Farin. part. 2. recent. Ego ipſe in colleſt. ad cap. cum dilecta 4. num. 19. de confirm. vbi. Reinoſo obſ. 74. n. 5. 6. & 12.

NULLVM quod eſt ab initio, ipſo Iure rati- ficari non poteſt, gloſſ. vlt. in cap. ciuimus, de hic qua ſunt a Prælat. Tiraq. in ſiſi enquam, verb. reuocemus, n. 415. C. de reuoc. ad. donat. Lauter. Calcan. conſil. 16. num. 56. Patil. conſil. 49. num. 12. & num. 61. & conſil. 100. num. 66. lib. 1. & conſil. 49. num. 27. cod. lib. 1. Simoncel. de decreto, in præſat. num. 51. cum ſeqq. Oſaſch. Pedem. decif. 34. n. 12. Virgi. Boccac. in conſil. Picend. gloſſ. 3. num. 77. Rot. decif. 333. num. 11. apud Farin. p. 1. recent.

NULLVM quod eſt, reſcindi non poteſt, l. 8. nam eſſi ſub conditione, ff. de inſt. l. rupto, l. obligare, §. tutor. ff. de auſor. tutor. l. tutor. C. in quibus conſi. in integ. reſtit. non eſt neceſſaria, cap. ad diſſolutionem, de diſſoluſ. impub. Sot. d. conſil. 52. n. 38. & conſil. 73. n. 77. & conſil. 160. n. 61.

NULLVM ab initio non conualeſcit ex tempore, cap. quod ſine, de elect. cap. non firmatur 18. de regulis iur. in 6. l. quod initio 30. & l. pen. ff. cod. tit. Imolin. l. 1. vlt. §. ſi de verb. oblig. Rot. decif. 26. de prætorator in auſp. Caldeſtin. conſil. de electione, Barbat. conſil. 70. col. 1. & 2. lib. 3. Dec. conſil. 661. n. 14. Oldrad. conſil. 306. in princ. & num. 2. vbi quod factum a non Iudice, non conualeſcit, licet incipiat eſſe Iudex, & quod agenti nullius a principio, licet ſuperueniat ius, non conualeſcit libellus, Lap. alleg. 1. a num. 5. vbi ponit mala exempla, quod nullum non conualeſcit etiam eſſante impedimento nullitatis, Zabarel. conſil. 104. num. 3. vbi quod collatio facta non exiſtenti in ætate, non validatur, licet ex tempore

tempore efficiatur habilis etate, *Natt. conf. 430. n. 18. lib. 2. Titaz. in l. ff. vengam, verb. reuertatur, nom. 414. C. de reuocandis donat. vbi quod id, quod ipso iure est nullum, ita tunc temporis etiam amoto impedimento, quod nullum ipsum reddebat, consistari non potest, Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 155. vbi declarat, quando ab initio actus omnino inualidus erat, Aldertan. blasit in tract. de generali statutorum interpret. concl. 9. n. 35. Franc. Molin. de rim nupt. lib. 1. cap. 12. n. 13. vbi ampliat fauore animi, D. Barboza in l. ff. falso maritum p. 4. nom. 96. vbi limitat in actu conditionali, latè Card. Tufch. *prælit. concl. sum. 5. lit. N. concl. 142. & 143. Caocer. var. p. 2. c. 1. n. 18.**

10 Licet autem non conualescat illemet actus, qui à principio nullus fuit, quocumque effectus nullitatis iam productus nunquam cessat etiam sublata causa, *id. vbi. in princip. ff. unde liberi, cum aliis, vt per Titaz. in tract. Constante causa, l. iura. 12. in princip. & simit. 19.* tamen si ex post factum taciè saltem superueniant ea omnia, ex quibus constituitur actus ille, de quo agitur, non habito respectu ad id, quod præcessit occultare, incipit ex nunc actus nouus, & validus, vt innuitur Federic. de Senis *conf. 26. nom. 3. Caldestin. conf. 2. n. 3. de consit. Card. Tufch. d. lit. N. concl. 142. n. 37.* sic procedit text. in l. 1. §. 1. ibi, *quasi nunc datum, ff. de legat. 1. l. 65. ibi. effici. ff. de ritu nupt. cap. 2. de coniugio seru. cum aliis, de quibus per gloss. in d. cap. non formatur.* Ex in hoc sensu accipienda est sententia illorum, qui edunt actum à principio nullum conualescere, si superueniat causa confirmans, ex qua actus ille nunc constituitur, & de nouo conficitur; intellige, esse quod actus prior nullus fuerit ipso iure, cum enim non agatur de ipsius conualescentia, aut confirmatione, sed de creatione alterius noui, nullitas prius quamuncumque efficit, & ipso iure inducta, non obstat, id quod satis probat text. in d. l. 1. §. 1. *de legat. 3.* cum aliis, quamuis gloss. vlt. in fin. in cap. cum nos. 3. *de iur. qua sunt à Prælat. de plures relati per Titaz. in d. l. ff. vengam, verb. reuertatur, nom. 415.* aliud innuere videntur, quorum sententia, vt ille explicat *nom. seq.* procedit tantum ad effectum, vt actus idem à principio nulliter gestus confirmetur, & valeat vt ex tunc.

11 Nunc obstat text. in cap. auditus 29. *de elect.* vbi electio nulla propter defectum consensus electionum, non valet vt ex nunc etiam illidem consentientibus, propter reg. d. cap. non formatur, quicquid aliud intendat gloss. ibi post med. & in d. cap. auditus, verb. ex post facto gloss. verb. itellam, in cap. 1. *de rebus Eccles. non alien. lib. 6. & vtrouque Doctores.* Verius videtur, electionem illam non consensui validam etiam vt ex nunc, quia consensus ille superueniens non sufficiens fuit ad electionem nouam constituendam per se absque auxilio illorum, quæ nulliter præcesserunt, & quæ oportuit de nouo iterari.

Axioma CLXV.

Obscuritas.

- 1 Obscuritas reprobat in omni dispositione.
- 2 Obscurè respondere, & nihil respondere, paria sunt.
- 3 Loquens obscurè æquiparatur tacenti verum.
- 4 In obscuris minimum est sequendum.

August. Barboza Axiom. Iur.

5 In obscuris infici debet quod verosimilius est.

Obscuritas reprobat in omni dispositione, vt in legibus probat text. in cap. *anem lex, 4. diff. Anton. Gabr. commun. lib. 2. c. de sententia concl. 7. n. 19. cum seqq. latè Card. Tufch. prælit. concl. sum. 5. lit. O. concl. 5. p. 1. p. 1. & in positionibus, Card. Ioan. de Anania, Felin. in c. finitum de finitum. Nam obscurè respondere, & nihil respondere, paria sunt, *Id. de acie 12. §. nihil interrogi. ff. de interrog. n. all. cum etaditis per Soaz. sum. 1. commun. opin. lib. 7. tit. 1. 19. nom. 139. pag. 193. vbi Bellacom. n. 185. Anton. del Re Tiburt. in tract. de iuram. celum. cap. 14. nom. 73.* Imò oblate loquens æquiparatur tacenti verum, *Bart. in l. 1. c. ff. de contrah. empt. Felin. in præmissis Decretal. Card. Tufch. d. lit. O. concl. 5. n. 13. & aliquando habetor suo confesio, Speculatio de depof. §. 7. vers. terrie, & vers. vno, Landt in appof. lib. 2. Abb in præmissis Decretal. in verb. discurrere, circa fin.**

In obscuris minimum est sequendum, *4. semper in obscuris, 3. semper in stipulationibus ff. de regul. iur. cap. in obscuris, cod. tit. lib. 6. Titaz. de reuelat. lib. 4. 10 gloss. 1. & 27. & 29. cum seqq. Ruland. conf. 6. n. 12. lib. 3. Alciat. resp. 492. n. 6. Menoch. de præsumpt. lib. 4. p. 106. n. 17. Card. Tufch. sum. 5. lit. O. concl. 55. nom. 3.*

In obscuris inspicit solet quod verosimilius est, *l. in obscuris, ff. de regul. iur. Roman. conf. 33. 5. in casu presentis, n. 5. Card. Tufch. d. lit. O. concl. 55. nom. 4.*

Axioma CLXVI.

Odium.

- 1 Odia sunt restringenda.
- 2 Dispositio odiosa loquens de Monachis, non extenditur ad Canonicos Regulares.
- 3 Constitutio loquens de Abbatibus, quod eorum spolia applicentur Camera Apost. non habet locum in Abbatibus habentibus mensam communem cum Monasterio.
- 4 Odium accipitur hic prout significat radium & molestiam; fauor vero dicitur, quicquid sanctorum & beneuolentiam promoueat.
- 5 Dispositio an & quando constitatur odiosa, aut fauorabilis remittit.
- 6 Fauor in dubio potius est considerandus, quam odium.

Odia sunt restringenda. *l. cum quidem, ff. de liber. & posthum. cap. reuertatur 22. diff. cap. odia, de regul. iur. lib. 6. Agid. conf. 9. nom. 10. & 21.* vbi quod maxime odiosa materia est restringenda, quando lex est super facto negativo, Robles de reposit. lib. 2. cap. 14. nom. 10. & Federic. de Senis *conf. 15. nom. 4. in fine, vers. insuper,* vbi quod dispositio odiosa loquens de Monachis, non extenditur ad Canonicos Regulares, & quod constitutio odiosa loquens de Priore Coenobiali, non habet locum in dignitate Coenobiali diuersi nominis, vt est Propositus, Caldestin. *conf. 328. alius 1. de pecul. clerici.* vbi quod constitutio loquens de Abbatibus, quod eorum spolia applicentur Camera Apost. nun habet locum in Abbatibus habentibus mensam communem cum Monasterio, quia succedit Monasterium, cui in materia odiosa, si non est dictum

dictum, non debet fieri praeiudicium. Exornant ad plura Thom. de Thomaff. in *foribus legum*, reg. 109. Ioseph. Aldr. de *reliq. discipl. exenda* lib. 1. cap. 5. num. 6. Monet de *distrik*, quod *pari. c. quaff.* 10. num. 1. Ioseph. Seile *Aragonia* decif. 18. num. 101. & decif. 43. num. 17. Marc. Anton. Genouen. in *praeiudic. eccl'iaft.* q. 543. Card. Tufch. *praeiudic. concil.* 1. lib. 1. O. concil. 67. per totum. Menoch. *conf.* 900. num. 13. Ioan. Antonin. Mangil de *impur. quaff.* 32. num. 19. Ecclesia tamen favore non restringitur odia, sed ampliatur. Marc. Anton. Genouen. *d. quaff.* 341. & etiam publice utilitatis fauore. J. 1. *q. fin. C. de ead. tollen. l. quomodocumq. C. de agricul. & cens. lib. 12.* Ioan. Maria Nouat. *quaff. forens.* lib. 1. q. 156. m. 6.

4. **OBIVM** in hac materia non accipitur formaliter prout immittit appetitum dissonantem à charitate, de quo S. Thom. r. 2. q. 34. & cap. 1. vbi glossa de *re iudic. lib. 6.* sed accipitur latius prout significat tardum & molestiam, in quo sensu reperitur passim apud bonos Auctores, & ita comprehendit ea, quae praestant materiam odij, id est, falsitatis, cuiusmodi sunt omnia illa, quae per nam, vel dispendium alicuius continent, & primo aspectu videntur acerbis, & iniusta. Per contrarium verò favor in hac materia dicitur, quicquid favore & benevolentiam praecocet, & ita gratiam, ut utrumque bene deducatur ex l. qui *exceptionem*, in princip. ff. de *cens. lib. indeb. c. 1. quod favore, C. de legib. iuncta c. quod ob gratiam, de regulis iur. lib. 6.* An & quando dispositio censetur odiosa, aut favorabilis, colligitur ex principali intentione dispendiorum, Titacq. de *re iudic. lib. 6. q. 10. gloss. 1. num. 1.* Sanchez de *Matrim. lib. 1. d. 17. r. num. 4.* In dubio verò potius est considerandus favor, quàm odium, Gonzal. ad *reg. 8. Cancell. 5. 6. proem. n. 37.*
7. **Amplia Axioma**, ut in odiosis non admittatur extensio etiam ex identitate rationis, Cotsetus *sing. verb. extensio*, §. 1. num. 1. Titacq. de *re iudic. in praefat. num. 62. & 63.* Honded. *conf.* 75. num. 98. & 112. lib. 1. Fatinac. *fraymunt. crimin. p. 1. lit. E. num. 113.* vbi num. 17. subdit, quod extensio non conceditur ex identitate rationis, etiam quod ratio fit expressa in dispositione, quando fumus in materia odiosa, & odium est irrationabile.

AXIOMA CLXVII.

Officium.

1. *Officium suum nemini debet esse damnosum.*
2. *Officia duo quae regulariter gerere & obtinere non possunt.*
3. *Intelligi procedere respectu eiusdem altius, non verò diversum, & quando duo officia principalia habentur, non verò quando unum est principale, aliud accessorium.*
4. *Pena habentis unum officium, & acceptantis aliud, quae sit attenditur.*

1. **OFFICIUM** suum nemini debet esse damnosum, sed & si quis, ff. *quomodocumq. testam. apert. l. inter officia*, ff. de *rei vend. l. qd legatum. §. adnecatum, ff. de bus, quibus in indign. l. videlicet. ff. ex quibus causis maior. l. si servus, §. quod verò, ff. de *servit. l. cum quidam, C. de admin. int. cap. peruenit, de fideiusor. cap. cum non deceat 10. de *elect. lib. 6.* Sord. *conf.* 19. num. 12. Menoch. *conf.* 128. n. 13. & *conf.* 32. n. 61. & *conf.* 370. num. 3. Elcobo. de *ratiocina. 7. n. 37. & comput. 17. num. 5.***

Thom. de Thomaff. in *foribus legum*, reg. 111. Monet de *distrik*, quod *p. 2. q. 11. n. 8.* Card. Tufch. *praeiudic. concil. 1. lib. 1. O. concil. 94.*

OFFICIA duo quae regulariter gerere & obtinere non possunt, l. si plures, vbi glossa. ff. de *passu, facit text. iuncta §. in c. diversi, de cleric. coning. & in c. cum singulari, de *probend. lib. 6.* Titacq. de *continuo. p. 1. limit. 30. num. 18.* Anchar. *conf.* 423. num. 3. vbi declarat procedere respectu eiusdem altius, non verò diversiorum, & quando duo officia principalia habentur, non verò quando unum est principale, aliud accessorium, refert Cardin. Tufsch. *de iur. r. lib. 1. O. concil. 97.* Pena autem habentis unum officium, & acceptantis aliud, est quod cater acceptato, & priuatur salario presentis, *Liquisq. C. de coher. lib. 12.* vbi Barib. Rom. *conf.* 393. Card. Tufsch. *d. concil. 97. n. 3. num. 16. cum sequit. post Alex. conf.* 117. §. 10. num. 2. & seq. limitat in his, quae sunt voluntaria iurisdictionis, quia duplicem personam quis potest representare, & Notarius potest rogari de suo testamento, ut Notarius, & disponere ut priuatur respectu tantum sui ipsius, non quoad alios.*

AXIOMA CLXVIII.

Omne.

1. *Omne qui dicit, nihil excludit.*
2. *Omnia nostra facimus quibus auctoritatem vestram impartimus, promissum.*

OMNE qui dicit, nihil excludit, l. *Julianus*, in 1. *prince* ff. de *legat. 3. l. hoc articulo*, ff. de *hered. inst. l. peditum, §. Labo. ff. de *aur. & arg. legat. l. si quis, ff. de *pecul. leg. l. si cui servus omnes, ff. de *legat. l. 1. p. quales, §. fin. ad leg. f. de iud. l. a procuratore, C. mandati, cap. solita, de *maior. & obed. Titacq. in l. si vngamus, verb. totam, n. 1. C. de *reue. donat. Barthol. Peret ad extra. mag. ambigua, de *rebu. Ecclesiae non alien. pag. 92. num. 17.* Thom. de Thomaff. in *foribus legum*, reg. 352. Burg. de *Pace* *conf.* 35. n. 18. Bertazol. de *clausul. inst. claus. 4. gloss. 3. num. 1. & claus. 21. gloss. 3. n. 1. & in *repa. l. si quis maior, C. de *transf. iur. lib. 10. §. 707.* Elcobo. de *ratiocin. c. 7. n. 47. & cap. 1. 8. n. 3.* Menoch. *conf.* 156. n. 23. & *conf.* 108. num. 23. & *conf.* 193. n. 1. & *conf.* 628. num. 11. & 13. Pichard. ad *princ. Instit. de *adempt. legat. num. 10.* Sord. *decif.* 263. n. 30. Flamin. Patib. de *resignat. benefic. tom. 2. lib. 1. q. 1. & 3. n. 16.* Mart. Antonin. *ver. resolu. lib. 1. resolu. 70. num. 18.* Gonzal. ad *reg. 8. Cancell. gloss. 6. num. 52.* Card. Pereira de *empt. & vendit. cap. 9. num. 5.**********

OMNIA nostra facimus, quibus auctoritatem nostram impartimus. Vide *supra* Axiom. 163. num. 1.

AXIOMA CLXIX.

Onus.

1. *Onere duplici pro eadem re nemo gravari potest.*
2. *Onera plura quae solvere non debet eadem tempore.*
3. *Onus qui sentit, debet sentire etiam commensuratum.*
4. *Onus extrinsecum non diminuit etiam diminuto emolumento.*

§ Onus

5 *Onus adiectum rei facit, ut res transeat cum illo, remissum.*

1 **O**NUS duplici pro eadem re nemo grauari debet, *l. unus onus, §. cum autem ff. ad leg. Rhod. de iactu, l. Stichus, in fin. de usufr. legat. l. Titia cum testam. 35. §. qui in vita, ff. de legat. 2. l. unum ex familia, §. si rem ff. de rit. l. 1. §. interdictum ff. ad leg. Falcid. Federic. de Senis conf. 152. col. fin. vers. praeterea nemo, Roman. conf. 161. vss. num. 2. vbi Apollin. in verb. duplici, Dec. conf. 125. num. 4. Passi. conf. 215. num. 8. lib. 1. Alex. conf. 78. num. 10. lib. 6. Socin. conf. 302. col. vers. secundum corollarium, Cratet. conf. 312. num. 8. & conf. 301. num. 25. Vincenz. de Franch. dec. 87. num. 5. Menoch. conf. 29. num. 4. & conf. 153. num. 1. & conf. 193. num. 9. & conf. 721. num. 7. & conf. 840. num. 6. & conf. 14. n. 1. & conf. 21. num. 13. & conf. 32. num. 40. cum seq. & conf. 73. num. 9. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 4. num. 10. Peteg. de fideicom. art. 1. num. 31. & art. 34. num. 72. Sord. conf. 115. num. 14. cum seq. Cardin. Tusch. praet. conclus. tom. 5. lit. O. concl. 136. per totum, Mart. Anton. var. resol. lib. 1. resol. 97. n. 4. & resol. 111. num. 40. Rot. dec. 672. num. 1. in fin. apud Farinac. p. 1. recent. Alexand. Trenacinq. conf. 3. num. 10. p. 1.*

2 **O**NUS plura quis subire non debet eodem tempore, *§. si citi dntem, §. si pater ff. si tutor mar. Federic. de Senis conf. 151. Thoma tale est n. 4. vers. praeterea, nemo, Card. Tusch. d. item, §. lit. O. concl. 137.*

3 **O**NUS qui sentit, debet sentire etiam commo-
dum, *l. ff. de insti. alim. l. secundum naturam, ff. de regu-
lis iuri. Oldrad. conf. 111. n. 2. vers. vss. Alex. conf. 47. Perissell. col. pen. num. 4. lib. 5. Anchar. conf. 217. Dubium facit, num. 4. vbi quod non est ferendus is, qui vult commodum, & non vult sentire onus, Thom. de Thoma flet. in floribus legum, reg. 15. Card. Tusch. d. item, §. lit. O. concl. 144. Bellel. de iur. cleric. p. 1. tit. de summa clericorum Caenm, §. 2. n. 8. Menoch. conf. 38. n. 9.*

4 **O**NUS extrinsecum non minuit etiam dimi-
nuto emolumento, *l. libero, §. 1. de annui leg. Castren. conf. 465. circa med. lib. 1. Card. Tusch. d. item, §. lit. O. concl. 145.*

5 **O**NUS adiectum rei facit, ut res transeat cum illo. Vide infra Axiom. 199. n. 6.

Axioma CLXX.

Operarius.

OPERARIUS dignus est mercede sua, *Matth. 20. Poca operarius, & reddet illi mercedem, Paulus ad Corinth. 1. cap. 3. cap. quicunque 12. q. 2. cap. cum secundum de prebend. Redu. in reperi. l. Barbarus, n. 8. ff. de offic. Praetor. Mutant. de ordine ind. p. 4. dist. 9. num. 197. Azolin. in praxi §. 3. cap. 31. n. 35. Sord. de alim. tit. 1. §. 59. num. 2. Valas. conf. 125. n. 2. Mexi. in tract. taxa poci, concl. 2. num. 87. Petet. l. 1. Ordinan. pag. 36. & l. 1. tit. 5. lib. 7. Ordin. pag. 427. Bobadil. in sua politica lib. 1. cap. 13. n. 48. Gonzaladreg. 8. Cancell. glo. 4. num. 17.*

Axioma CLXXI.

Oppositum.

1 **Oppositum idem operatur in appposito, quod propo-**
August. Barboza Axiom. iur.

sum in proposito.

2 **Opposita iuxta se posita magis elucescunt.**

OPPOSITUM idem operatur in opposito, quod propositum in proposito, *l. fin. §. fin. ff. de legat. 1. l. qui quaream, ff. de legat. 1. l. si ex toto in princ. ff. de rit. l. 1. §. ut propositum 2. C. de nupt. l. Iulianus, §. si venditor, & §. si procurator ff. de alim. empti, Signot. tol. conf. 68. col. 4. Tit. de retr. alim. lig. 1. §. glo. 12. n. 16. Neuizant. conf. 20. n. 14. Socin. conf. 73. col. fin. in fin. vel. 1. Petr. Andr. Gannat. in di. de rit. leg. ad lib. 2. loc. de proposito ad appositum, Dec. conf. 382. num. 5. Malfard. de prebationib. conf. 853. n. 8. Menoch. conf. 271. n. 10. & conf. 296. & n. 62. Sord. conf. 310. num. 12. vel. 3. Mart. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. 32. num. 12. Orlan. Glor. rep. §. num. 51. Idem Sord. conf. 45. num. 25. & conf. 80. num. 35. & conf. 89. num. 40. & conf. 94. num. 51. & conf. 51. num. 11. Steph. Gratien. discept. forens. tom. 4. cap. 737. num. 6. Vincent. Fular. de substat. g. 137. n. 61.*

OPPOSITA IUXTA SE POSITA magis elucescunt, *l. tunc, §. cum triplici in princip. C. de caduc. tollend. Anstot. lib. 2. de Caelo, Bald. in l. 1. C. quando liceat ab empti. discedi.*

Axioma CLXXII.

Ordo.

- 1 *Verborum ordo designat ordinem intellectus.*
- 2 *Denominatio verbi ordo designat ordinem dilectionis, & charitatis.*
- 3 *Scriptura ordo attenditur in dispositionibus.*
- 4 *Scriptura ordo, seu series, ordinem voluntatis exprimit.*
- 5 *Intentio dignoscitur ex ordine scripturae.*

ORDO verborum designat ordinem intellectus, *Surd. de alimentis tit. 5. quaest. 4. num. 17. Aloy. Ricc. in dec. Curia Archiep. Neapol. dec. 175. num. 4. p. 2. Melch. Phaeos Lusit. dec. 38. num. 10. tom. 1. Ioan. Maria Nouar. quaest. forens. lib. 1. quaest. 153. num. 5.*

2 **O**RDO denominationis designat ordinem dilectionis, & charitatis, *l. qui gloriando, la. 2. ff. de heredi. institum. l. quoniam, ff. de usufructu. Escob. de ration. tract. de computat. cap. 10. num. 2. Anton. Monach. Lucens. dec. 64. num. 18. vbi num. 59. dicit, quod ultimi vocati censentur in subsidium priorum nominati, Ioan. Maria Nouar. d. lib. 1. q. 133. n. 3.*

3 **O**RDO scripturae semper attenditur in dispositionibus, *l. generaliter, §. si quis ff. de fideicom. libri. l. quoniam, ff. de usufructu. cap. pen. de rescriptis lib. 6. c. mandata, de prebend. cod. lib. Lap. allegat. 35. Denimus Papa n. 7. vers. illud etiam quare, Castren. conf. 164. in presenti causa, vers. non est illis lib. 2. Abb. conf. 85. In praesenti, n. 3. cum seq. lib. 1. Pichardus 5 ante barodii 33 num. 5. Instit. de legat. Card. Tusch. tom. 5. lit. O. concl. 196. per totum, Gate. Girona de privileg. seu exempt. explicat. num. 177. Limitat multipliciter Martani. de ordine indic. part. 3. num. 109. vbi dicit, quod quando consistat de mente disponentis, ordo scripturae nihil releuat, & num. 113. quod ordo scripturae non seruatur, quando gratia exempli ordo ponitur in dispositione, & num. 114. quod magis ordo intellectus, quam scripturae attendi debet, & num. 115. quod ordo scripturae non attenditur, quando per totam ordo intellectus, & quod ordo intellectus praeva-*

K 3 leat,

beat ordinis loquutionis, dicit Rimin. iun. *conf.* 144. n. 105. & 106. lib. 3.

- 4 O A D O scripturę ordinem voluntatis ostendit, Bald. per tex. ibi. *in d. l. quoniam, l. heredes mei, §. fin. ff. ad Trebell. l. generaliter, §. quod si legatum, ff. de fideicom. liberr.* Anton. Monach. *Lucens. decif.* 13. num. 11. quia ex ordine scripturę intentio dignoscitur disponen-
vis, *ad. cap. mandatu. in fine, de proband. lib. 6. cap. pen. in princ. de elect. eod. lib.* Anton. Monach. *Florent. decif.* 1. num. 63. nisi aliter constaret de certa ipsius inten-
tione, quia tunc non attenditur ordo, Alex. *conf.* 161. *Vřbi narrati, num. 3. vřř. & per hoc patet, lib. 7. Marant. de ordine iudic. p. 3. num. 109.* Ille enim quon-
doque peruenit, vt seruetur intentio, Oldrad. *conf.* 314. num. 9. *vřř. sed circa hoc, Caldettin. conf.* 460. *circa mod. vřř. si vero fuit intentio, alius conf. 3. de fidei-
fidei. Card. Tufch. d. l. eod. §. liti. O. p. 196. num. 27. & 28.*

AXIOMA CLXXXIII.

Pactum.

- 1 *Pacta conuenta regulariter sunt seruanda.*
 - 2 *Deus ligatur pacto & diabolu.*
 - 3 *Peccata graui subiacet, qui pacta conuenta non ser-
uat.*
 - 4 *Pacta ad vnguem seruari debent etiam in materia
fudali.*
 - 5 *Pacta quicquid potest acquiri, potest & praescri-
pione.*
- 1 **P**ACTA conuenta regulariter sunt seruanda, l. 1. *§. si conuenta ff. de posu. l. 1. ff. de palli, l. iurifigen-
tium, §. Praetor ait ff. eod. tit. l. 1. ff. de constit. precum. l. cum amplius, in fin. ff. de regulis iuris, cap. 1. de pactis, Neuzan. inter confilia Bruni conf. 31. num. 23. vbo quod illa verba, pacta conuenta seruabo. procedit ab ore
2 Dei, ideo etiam Deus ligatus pacto, & diabolus, & Princeps, & quod nulla maior iustitia est, quam pacta seruare, Plot. *conf.* 11. in princ. vbi quod pacta ne dum obligant priuatos, sed etiam Papam, & Imperatorem, Morton. *de tregua, & pace, quæst.* 17. num. 1. vbi quod iuris, & naturę, & secundum dictamen rationis est, vt pacta seruentur, Caballin. *de euillie-
nib.* 6. §. 3. num. 157. vbi quod seruari debent pacta, si sine peccato seruati possunt, Corset. *de inuenient. & eius privileg. §. quæro vnde videmus, num. 76.* vbi quod pec-
cato graui subiacet, qui pacta conuenta non ser-
uat, Curt. iun. *conf.* 40. num. 1. vbi quod pacta ad vnguem seruari debent, Natt. *conf.* 384. num. 11. & 19.
4 vbi quod pacta ad vnguem seruari debent etiam in materia fudali, Roland. à Valle *conf.* 100. num. 10. & seq. lib. 3. vbi quod nulla maior est iustitia, quam illa, quę ex pacto oritur, quia obligat secundum ius commune etiam apud Deum, Exoruant Surd. *conf.* 83. num. 11. vbi quod acquiri nihil magis conuenit, quam pacta seruare, & *conf.* 45. num. 9. & *decif.* 159. num. 5. & *decif.* 160. num. 12. & *de alimen. liti.* 7. p. 18. num. 12. Anton. Gom. *var. som. 1. cap. 3. num. 4. cal. 1. Menoch. conf.* 11. num. 12. *cum seq. & conf.* 91. num. 33. & *conf.* 53. num. 10. & *conf.* 136. num. 46. & num. 54. & *de arbit. lib. 1. quæst.* 57. num. 6. Hieron. Giach. *in conf. moneta Al. archiep. l. 1. m. 33. cum seq.* Cald. *Pericla de nunt. expley. quæst.* 11. num. 3. *ad fin. vñ num. 19.* subdit, quod pacta dant legem contra-
dictui, Mart. Antonin. *var. resolut. lib. 1. resol.* 53. num. 3. vbi num. 6. quod pacta rumpunt leges, Cat-*

din. Tufch. *prælie. consil. som. 6. liti. P. consil.* 3. & 4.

PACTO quicquid potest acquiri, potest & præ-
scriptione, *l. alienationis verbum, ff. de verb. signif. vbi Alciat. & Rebuff. Gam. Lusi. decif.* 379. *Inter fratrem, n. 5. Surd. decif.* 3. num. 23. & *decif.* 36. num. 9. Valsic. *conf.* 132. num. 32. Nam præscriptio habet vim pacti, Gam. *decif.* 176. n. 1. Surd. *decif.* 124. à prime.

AXIOMA CLXXIV.

Par, Paria.

- 1 *Par in parem non habet imperium.*
- 2 *Pares cum paribus veteri prouerbio facillimè con-
gregantur.*
- 3 *Delicta paria natura compensatione tolluntur.*
- 4 *Parium eadem est iuri dispositio.*
- 5 *Soluere, vel citatio & contumace creditore offerre, vel
deponere, paria sunt.*
- 6 *Soluere creditori suo, vel alteri de eum mandato, vt
similiter paria sunt.*
- 7 *Conditio quę inest tacite à lege, & conditio expressa
ab homine paria sunt.*
- 8 *Tantum non habere, vel nihil habere, paria
sunt.*
- 9 *Non esse, vel esse, & non apparere, paria sunt.*
- 10 *Paria sunt, quod aliquid non sit factum, & distum,
& non possit probari.*
- 11 *Non esse, vel reperiri non posse, paria sunt.*
- 12 *Esse talem, vel in omnibus haberi pro tali, paria
sunt.*
- 13 *Non esse, vel esse nihil, paria sunt.*
- 14 *Inutiliter fieri, & non fieri, paria sunt.*
- 15 *Non fieri, vel minus legitime fieri, paria sunt.*
- 16 *Ad actum non habere, & habere, si id non legiti-
mum, paria sunt.*
- 17 *Non facere, vel minus perfectè facere, paria
sunt.*
- 18 *Comparare minus legitime, & non comparare, paria
sunt.*
- 19 *Allegationem non probare, & nihil probare, paria
sunt.*
- 20 *Inutiliter fieri, & non fieri, paria sunt.*
- 21 *Effellum non feriri, & non fieri, paria sunt.*
- 22 *Extare, & non succedere, vel non exire, paria
sunt.*
- 23 *Nullum esse, vel esse sine effectu, paria sunt.*
- 24 *Respondere obijuri, & non respondere, paria
sunt.*
- 25 *Confiteri obijuri, & non confiteri, paria sunt.*
- 26 *Forum feriri, & statum ligari, paria sunt.*
- 27 *Nescire, & dubitare, paria sunt.*
- 28 *Trahere de demmo viando, vel de lucro quæstio
perdendo, paria sunt.*
- 29 *Scire, & scire debere, paria sunt.*
- 30 *Soluere, & compensare, paria sunt.*
- 31 *Tempore prohibito aliquid fieri, vel confiteri in
sempiternum, paria sunt.*

PAR in parem non habet imperium, l. non & 1
magistratus ff. de recept. arbit. l. ille à quo §. tempe-
stivum ff. ad Trebell. cap. inferior, cap. de quo 21. dist.
cap. inuicem 10. §. quoniam, de elect. cap. 1. de locato,
Clat. §. fin. quæst. 38. num. 3. vřř. quæro pene, Barthol.
Peret. ad Extramag. ambrosia, de rebus Eccl. non alien.
vřř. præscriptum, num. 5. pag. 216. Rebuff. som. 1. ad
legem Galia, roll. de emol. num. 46. pag. 165. Cotti in
memorab. verb. par. pag. milii 657. Menoch. de arbit.
lib. 1.

lib. 1. cap. 418. u. g. & conf. 147. num. 35. & conf. 250. num. 41. & conf. 258. num. 13. & conf. 423. num. 11. & conf. 466. num. 1. & conf. 676. num. 11. Sicut. conf. 47. num. 1. & conf. 106. num. 12. & conf. 167. num. 16. Aloy. Ric. in collect. decip. 3. collect. 1094. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 218. ubi intelligit, nisi par sit subsidium iurisdictioni alterius patris, vel etiam minoris, vel nisi tractetur de publica salute, & velitare, Sigismund. Scacc. de appellat. 9.2. num. 10. Ioseph. Aldrete in alleg. inu. per omni modum Regularium exempti p. 1. cap. 4. n. 28. latè Card. Tusch. pract. conclus. tom. 6. lit. P. concl. 89. per totum. Steph. Grat. discept. forens. tom. 1. cap. 923. num. 5. Ioann. Mixia Nouar. in pract. elect. & variat. fori. quæst. 34. sect. 2. num. 14. Ioann. Anton. Mangil. de imperat. quæst. 81. num. 5. & limitat aliquibus modis, Sord. de consil. 47. num. 5. & 9. quando scilicet par iurisdictioni par sit subsidium, vel quando superiorem non recognoscit, vel quando periculum est in mora, vel quando vnus maior est altero in administratione.

2. PARIUM cum patribus veteri proverbio facillime conuegiatur, i. papulo, 4. 1. ff. de tutor. & curator. d. ab hu. l. 1. 5. 1. ff. de excusat. interm.

3. PARI A delicta nostra compensatione tolluntur, i. viro auge vxore 40. ff. soluto matrim. l. 2. ff. ne quis cum, l. cum propterea, l. 2. ubi Doctores, C. de patris. cap. nihil. 1. quæst. 6. cap. sigisf. de diuers. cap. inextinguimus, & cap. fin. de diuers. Hippol. sing. 324. Palat. in repet. rub. de donat. inter virum & vxorem, §. 20. num. 4. Bertazol. in repet. l. si quis maior, C. de translat. num. 4. 10. Sanchez de maritum. lib. 10. disp. 8. num. 29. Card. Tusch. tom. 1. lit. C. concl. 489. num. 15. & 16. Caf. Argel. de contrah. legiti. quæst. 10. num. 101. Cardos. in praxi iudicium, verb. delictum, num. 17. latè Farinac. fragm. crimin. p. 1. lit. D. num. 110. cum segg. ubi num. 114. intelligit procedere in ciuilibus, siue sit circa idem, siue circa diuersa, & num. 127. ampliat in spolio, & num. 128. limitat, quando delicta sunt commissa circa separata, & num. 139. limitat, etiam quando agitur criminaliter, & ad pecnam. Cell. Bargal. de del. lib. 6. reg. 15. Sord. consil. 303. num. 18. Intellige in ciuilibus siue sit circa idem, siue sit circa diuersa, Cardoso d. verb. delictum, num. 37. Farinac. d. lit. D. num. 114. secus quando criminaliter agitur, & ad po nam, Cell. Bargal. d. reg. 15. Cardoso citato loco, Farinac. d. lit. D. num. 139. ubi num. 128. limitat axioma quando delicta circa diuersa & separata sunt commissa.

4. PARIUM est eadem iuris dispositio, cap. inter corporalia, cap. sicut ergo, de translat. Episcopi, & eadem est natura, l. si fieri, in fin. ff. soluto matrim. & potentia, l. 1. §. veteris, ff. de acquir. posses. l. si rem, ff. de duobus reis, & quod regula correlatiuorum sit regula parium, dixi supra Axiom. 61. num. 3.

5. PARI A sunt solute, vel citato & contumace creditore offerre, vel deponere, l. qui mutuo, in princip. in vers. fideiusor. ff. mandati, l. fideiusor. qui minores, ff. de fideiusor. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 7. lit. S. concl. 340. num. 18. in mod. Aliis enim solute qui teneretur, non satisfacit coniungendo, vel deponendo, Bart. in l. iura liberatur, §. 1. ff. quibus modis pign. Neguzant. de pign. p. 1. memb. 1. num. 4. Menoch. remed. 1. §. receper. posses. num. 645. Azuod. l. 18. num. 1. tit. 21. lib. 4. noua Recop.

6. PARI A sunt quod solumam creditores men, vel alteri de eius mandato, vt sim liberatus, l. solutum, ff. de solutio. Cardin. Tusch. d. lit. S. concl. 340. num. 19.

7. PARI A sunt conditio quo inest tacite à lege, & conditio expresse ab homine, Socio. consil. 182.

Licet, vers. & si dicatur, lib. 2. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 8. lit. T. concl. 7. num. 7.

8. PARI A sunt titulum non habere, vel nullum habere, Sord. decif. 45. num. 17.

9. PARI A sunt non esse, vel esse, & non apparere, l. duo sunt Titij, ff. de testam. suel. l. in lege 77. ff. de contrah. empt. l. cum res, §. itaque, ff. de legat. 1. Abb. consil. 18. in princip. lib. 2. Zabarel. consil. 86. in fine, Decian. consil. 1. num. 12. lib. 1. Menoch. consil. 15. num. 11. & conf. 201. num. 16. Sord. decif. 149. num. 2. & decif. 306. num. 23. & conf. 145. num. 14. & conf. 177. num. 23. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 6. lit. P. concl. 84. per totum, & præcipue num. 9. Rot. decif. 167. num. 15. apud Fatinac. p. 1. recent. Ricciul. in tract. de neophitis cap. 7. num. 5.

10. PARI A sunt quod aliquid non sit factum, vel dictum, & non possit probari, Ioann. de Imola consil. 129. Visi & ponderati, circa fin. Sord. decif. 149. num. 2. Cardin. Tusch. d. concl. 84. num. 7.

11. PARI A sunt non esse, vel repeteri non posse, l. cum vno, §. fin. ff. de banis arch. ind. possid. Bald. per text. ibi in l. cum ita, §. species, ff. de legat. 1. PARI A sunt esse talem, vel in omnibus haberi pro tali, Decian. consil. 5. num. 32. lib. 1. Card. Tusch. d. concl. 84. num. 12.

12. PARI A sunt non esse, vel esse nullum, d. l. duo sunt Titij, l. non putatis, §. 6. non quatin, ff. de honor. posses. contra tab. Sord. decif. 51. num. 14. & decif. 222. num. 2. Flamin. Parif. de resignat. benefice. lib. 8. quæst. 8. num. 34. cum segg. Cald. Pereira de postulare eligendis, cap. 5. num. 8. Fatinac. in praxi crimin. p. 1. quæst. 15. num. 45. cum segg. & p. 4. consil. 60. num. 50. & part. 5. q. 114. num. 128.

13. PARI A sunt non fieri, & inutiliter fieri, l. per, in princip. ff. de fin. & legit. l. quatin, ubi gloss. & DD. ff. qui suis leg. §. sciendum, Instit. de suis leg. inter gloss. verb. inutiliter, in cap. 1. de translat. Episcopi, Palat. in repet. rub. de donat. inter virum & vxorem, §. 70. num. 29. Tiraq. ad leg. contrah. gloss. 1. part. 6. num. 12. cum segg. Couart. practice. cap. 7. num. 2. vers. est & in hoc, Franc. Leo in thesauro fori Ecclesiast. p. 3. cap. 9. num. 22. Menoch. consil. 68. num. 9. Sord. consil. 18. num. 89. Vnde maritum non habere, & habere inutilem, paria sunt, Bolognet. ad Ansn. consil. 85. num. 3. & 4. quem refert Card. Tusch. d. lit. P. concl. 85. num. 8. Et inutiliter condemnari, vel non esse condemnationem, paria sunt, Castren. consil. 199. in princ. lib. 1.

14. PARI A sunt non fieri, vel minus legitime fieri, l. quatin, ubi Iaf. ff. qui suis leg. §. si autem nullum, C. de legiti. hered. cap. inter corporalia, de translat. Episcopi, cap. veniens, de prescrip. non lapsis. cap. fin. de restit. spolia. Lag. allegat. 82. in princ. Ioann. de Imola consil. 110. In casu quo versitur, in princ. Roman. consil. 36. Consiuimus, num. 2. versu præmissis, & num. 3. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 117. in fine, & 120. Decian. consil. 21. num. 51. lib. 2. Brunet. à Sole in locum communis, verb. factum, num. 17. Sord. decif. 45. numer. 41. & conf. 38. num. 16. & conf. 3. num. 12. & decif. 22. num. 6. & decif. 169. num. 1. Flamin. Parif. de resignat. benefice. lib. 11. §. 7. num. 8. Valasc. de partitionib. cap. 8. num. 44. Anton. Monach. Florent. decif. 16. num. 2. Monet. de distribut. quæst. p. 2. quæst. 1. num. 19. Mail. Antonin. ver. resolut. lib. 2. resol. 8. num. 8. Card. Tusch. d. tom. 6. lit. P. conclus. 87. num. 1. cum segg. Ex paria sunt non habere mandatum, & habere, sed non legitimam, Bald. consil. 402. Colliganus, num. 3. vers. considerandum est, lib. 1. quem refert Tusch. d. lit. P. concl. 87. num. 6.

15. PARI A sunt non facere, vel minus perfecte facere,

facere, Caffrenf. *confil.* 246. *In cafu, de quo queritur, est. fia. verf. breuiter*, lib. 1. Cardin. Tufch. d. *lit. P.* *concl.* 87. *num.* 1.

- 18 **P**ARTIA sunt non comparate, vel comparate minus legitime, l. 1. in fin. ff. quod cuiusque vniuersis, *nom.* Petr. de Anchast. *conf.* 6. *Vbi obnotat in princip.* Card. Tufch. d. *lit. P.* *concl.* 87. *num.* 4.

- 19 **P**ARTIA sunt nihil allegare, & allegatum non probare, Roland. & Valle *conf.* 15. *num.* 10. & 20. lib. 1. quem refert Cardin. Tufch. d. *lit. P.* *concl.* 87. *num.* 9.

- 20 **P**ARTIA sunt non fieri, vel inualide fieri, *l. non putamus*, §. non quous, vbi Bart. ff. de honor. possess. contra iur. l. 1. §. quod autem, vbi Bald. ff. de officio prefetti vrbis, Sord. *conf.* 157. *num.* 13. Mari. Antonin. *var. refolut.* lib. 1. *refol.* 11. *num.* 10. Rot. *decif.* 145. *num.* 3. p. l. *reuer.*

- 21 **P**ARTIA sunt non fieri, vel non fortiti effectum; l. 1. §. nihil, ff. inoff. testam. l. si quis sub condicione, ff. de testam. int. *Lex confensu*, §. ff. de appella. Sord. *conf.* 145. *num.* 14. quia non fieri, vel ita fieri, quodd factum non releuet, *partia* sunt, Anton. Monach. *Bonomia. decif.* 40. *puncto* 7. *num.* 18.

- 22 **P**ARTIA sunt aliquem non erare, vel extare, & non succedere, *l. pater filium*, ff. de inoff. testam. l. 3. §. sed si sunt filii, vbi Bart. ff. ad Terral. Titag. *de iure primog.* §. 53. *num.* 16. Alex. *conf.* 197. *Perfilius*, in princip. lib. 6. Sord. *conf.* 137. *num.* 3. Card. Tufch. d. *lit. P.* *concl.* 84. n. 18. quia *partia* sunt extare filium incapacem ad fuccellionem, & nullum extare, l. 1. ff. quod cuiusque vniuersis *nom.* Fedet. de Senis *conf.* 26. *num.* 5. in fin. *verf. primo* quia, Cardin. Tufch. d. *lit. P.* *concl.* 83. *num.* 4.

- 23 **P**ARTIA sunt nullum esse, vel esse sine effectu, Sord. *decif.* 51. *num.* 21. & 22. & *conf.* 3. à *num.* 8. & *conf.* 157. à *num.* 13. & *conf.* 179. à 249. & *conf.* 181. à 215. Anton. Monach. *Bonomia. decif.* 40. *puncto* 7. *num.* 10. Mari. Antonin. *var. refolut.* lib. 1. *refol.* 61. *num.* 24.

- 24 **P**ARTIA sunt non respondere, vel obsecrè respondere, l. de etate 12. §. nihil intereff, ff. de interreg. ad Dec. *conf.* 32. *num.* 1. lib. 2. Card. Tufch. d. *lit. P.* *concl.* 84. *num.* 10. & faciant notata per Soat. *rem.* 1. *commun. opinio*, lib. 7. tit. 19. *num.* 139. *pag.* milii 194. vbi Bellacomb. *num.* 285. Anton. del Re Tiburtin.

- 25 **P**ARTIA sunt non confiteri, vel obsecrè confiteri, Roman. *confil.* 321. in fine, Cræuer. *conf.* 157. *Nobis*, *num.* 9. Roman. *conf.* 455. *num.* 1. Et *partia* sunt causam expremere ita obsecrè, quod non iocelligatur, vel omnino non exprimere, Alexand. *conf.* 182. *Letitia & ponderatio*, *num.* 5. *verf. & paria sunt*, lib. 2. quem refert Card. Tufch. d. *lit. P.* *concl.* 83. *num.* 6.

- 26 **P**ARTIA sunt forum fortiti, & statuti ligati, gloss. in l. 2. ff. de eo, quod certo loco, & in cap. quod clericus, de foro compet. Alex. *conf.* 57. *num.* 15. vol. 2. Thesaur. *Pedem decif.* 125. *num.* 11. Brunot. à Sole in locis communib. *verf. forum* 1. Menoch. *conf.* 33. *num.* 14. Sord. *conf.* 343. *num.* 13. Bellet. *disquisit. clerical.* p. 1. tit. de excep. clericorum à statuti facul. §. 1. *num.* 7. Cardin. Tufch. *rem.* 4. *lit. F.* *concl.* 444.

- 27 **P**ARTIA sunt nefecire, & dubitare, l. manifestis, *fin.* C. de foris, Titag. in l. si vniuersum in prime. *num.* 96. C. de renouac. donat. Sarmient. lib. 2. *selellar.* cap. 10. *num.* 5. Menoch. de obituar. *cap.* 75. *num.* 7.

- 28 **P**ARTIA sunt tractare de damno virando, vel de iucto quousque perdendo, Declan. *conf.* 56. *num.* 39. lib. 1. quem refert Card. Tufch. *rem.* 6. *lit. P.* *concl.* 84. *num.* 12.

- 29 **P**ARTIA sunt scire, & scire debere, l. quod te, in fin. vbi gloss. ff. si certum per l. si duo, ff. de acquir. hered.

l. qui fundam, §. seruu, ff. pro empt. Titag. de reuocall. *lign.* ad fin. *lit.* *num.* 43. Sord. *conf.* 150. *num.* 23. Strepb. Gratian. *discept. forens.* cap. 194. *num.* 1. faciunt tradita per Ioseph. Ludouic. *Perf. decif.* 103. Sord. *decif.* 146. Ioann. Bapt. Costa de scilicet scientia & ignor. *lib.* 65. vbi declarat conclusionem procedere in his, quæ luti sunt, non quæ facti, sequitur Fatinnac. *fragm. crim.* p. 2. *lit.* l. n. 163. Et scire, vel de facili scire posset, *partia* sunt, Rot. *decif.* 93. a. 4. apud Fatinnac. p. 2. *reuer.* l. pen. ff. ad Mædri. l. bonerian, in fin. ff. de bon. possess. l. si duo, in fin. ff. de acquir. hered. c. fin. de claudel. deservat. Horded. *conf.* 61. *num.* 16. lib. 1. Via. apud B. 33. *num.* 17. Polyd. Ripa in *tratt.* de temp. mortuorum, cap. 3. *num.* 17. Ioann. Bapt. Costa d. *lib.* 65. *num.* 7. Fatinnac. d. *lit.* l. 2. *num.* 164.

PARTIA sunt soluere, & compensare, l. si debitor, ff. qui potiora in pig. habent. l. si pecul. l. i. §. de illo, & de statu lib. 1. de compensat. Lamplius *non peti.* ff. rem ratam haberi, Titag. de reuocall. *lign.* §. 3. *gloss.* 3. *num.* 6. Coart. in cap. quousque pallium, p. 1. §. 4. *num.* 9. Sord. de alimentis, tit. 6. §. 4. *num.* 4. & tit. 8. *primol.* §. 3. & *decif.* 117. & 191. Patlad. lib. 1. *verum quousque*, p. 5. *cap.* 32. §. 11. *num.* 30. Azuced. l. 1. *num.* 228. tit. 21. lib. 4. *mon.* Recop. Gutier. de iuram. *conform.* p. 3. c. 6. n. 1. Castill. lib. 3. *quousque* *cap.* 23. *num.* 90. Rot. *decif.* 838. *num.* 4. apud Fatinnac. *collecl.* 1. *num.* 1. *num.* 2. *num.* 3. p. 1. *reuer.*

PARTIA sunt aliquid fieri tempore prohibito, 31 vel conserti in tempore prohibitum, l. oratio, ff. de sponsal. l. quod sponsa, C. de donat. ante expul. l. in tempus, ff. de hered. iustit. l. Siobus seruus meus, ff. de temp. testam. Dec. in *Leum* qui, *nam.* 4. ff. de iurisdic. *ind.* Ctauer. *conf.* 175. *num.* 8. Titag. de iure comiti. p. 3. *limit.* 2. *num.* 3. *consequ.* & de iure marit. *gloss.* 1. & de iure primog. §. 40. a. 178. Malicard. de probat. *concl.* 1076. *num.* 11. Conan. *commentar. iur.* Civilis, lib. 8. *cap.* 2. *num.* 7. Valaz. *conf.* 77. *num.* 4. Catd. Tufch. d. *lit. P.* *concl.* 88. *num.* 3. vbi *num.* 4. declarat procedere, quando substantia adus confertur in tempus prohibitum, secus si executio sola. Sic è contratio *partia* sunt fieri tempore habili, & fieri tempore inhabili, dummodo effectus confertur in tempus habile, Sanchez. in *præcepta Decal.* lib. 7. *cap.* 2. *num.* 54.

AXIOMA CLXXV.

Parum.

PARUM, & nihil æquiparantur, l. quousque, ff. de creditis, & demonstrat. *gloss.* in l. si pupillus, §. si ego, in verb. ex contrariis, ff. ad leg. Falcid. *c. eorum dilectio* §. 4. de officio deleg. Hippol. *fin.* 176. Titag. in *tratt.* de iudicia in rebus exig. *verf. olim*, *pag.* milii 33. Sebast. Naxiz. ad l. nemo 31. *num.* 2. ff. de verb. significat. Mari. Anson. *varior. refolut.* lib. 2. *refol.* 18. *num.* 6. Menoch. *confil.* 96. *num.* 8. & *conf.* 184. *num.* 3. Sord. *conf.* 197. *num.* 2. vbi *num.* 21. *limitat.* quando datur diuersa ratio, Corn. *confil.* 63. *col. fin.* lib. 1. Menoch. *conf.* 96. n. 7. & 8. Orlau. Glor. *refol.* 1. p. 3. *num.* 190. Mari. Gutba in *confut.* *Adrian.* *cap.* 6. *gloss.* n. 2. Ioann. Ant. Mangil. de impet. §. 1. n. 7. Nicol. Moron. de *temp.* & *pæce* §. 175. *per tot.*

AXIOMA CLXXVI

Pecunia.

- 1 *Pecuniam restituere facilius est, quam solutam repo-*
scere.
 2 *Pecunia non generat pecuniam.*
 3 *Pecunia est optimus furca necessitatis si diriger.*

² **P**ECUNIAM retinere satius est, quàm solutam re-
perire, l. 1. ff. de compensat. l. si stipularis §. in
princip. ff. de fideiussorib. Tit. de retratū lign. §. 29.
et seq. l. 1. num. 1.

^a PECUNIA non generat pecuniam, l. *de usu pecuniae* 121. ff. *de verb. signif.* Iosno. Maria Nozart. *quest. forens. lib. 1. c. 141. num. 17.*

3) PECUNIA est optimus futuræ necessitatis fide-
jussor, Neuzan, *in syna napt.* lib. 2. num. 96. in princ.
Ioann. Maria Nouaz, *in prati elect.* & *varias. fori.*
q. 16. *sect. 1.* num. 11.

AXIOMA CLXXVII

Periculum.

- 1 Periculum ubi minus intenditur, ibi plenius est con-
sultendum.

2 **P**ERICLYVVM vbi magis intenditur, ubi plenius est consulendum, l. 1. §. fed & §. que, ff. de carben. edictis, l. manes filijm, C. de forte, l. addidit, ff. de appella. cap. vbi periculatione, de elect. lib. 6. Bertazol. in repet. l. §. que maior, C. de transfat. num. 6. Card. Tufch. *prolic. archiep. tom. 6. lit. P. concl. 281.* Stephan. Grarian. *Archidia. diff. 13 §. 19.* Menoch. *conf. 149. num. 4. & conf. 3. num. 9.* Farinac. in *pract. crimin. p. 4. confil. 61. num. 115.* Suted. *confil. 166. m. 10.* idem Stephan. Grarian. *diffic. forens. tom. 1. cap. 66. §. 19.* Farinac. *conf. 65. num. 115.* Sigifm. Scaet. *de commerc. & cano. 6. t. q. 1. num. 1.*

2. **PARICVLVM** qui amat, peribit in illo, *Ecclesiast. 3. vers. 17.* elegant. et Sigilum. *Scacc. de commerc. 3. l. quasi. 7. p. 1. num. 17. & p. 2. num. 63. vers. secundo, & vers. tertio.*

AXIOMA CLXXVIII

Permissum.

- 1 *Permissa esse censetur omnia, quae non sunt prohibita.*
- 2 *Prohibitum quid non reperitur à lege, non debet superflue praeconferri praesumpti prohibitionum.*
- 3 *Permissum censetur in absolute permissorie, quod non reperitur à iure prohibitum.*
- 4 *Permissum ad tempus, post illud censetur prohibitum.*
- 5 *Permissum post tempus, ante illud censetur prohibitum.*
- 6 *Permissum censetur omne id, per quod denegatur ad aliam permissum aliam.*

PERMISSA esse censetur omnia, quæ non sunt prohibita. Oldrad. *confil.* 218. *Quod fratres, in princip.* Petr. de Anchar. *confil.* 241. *C. Christianissime, in princip.* Alexand. *confil.* 57. *non. 2. lib. 1.* Bellon. *confil.* 53. *non. 1.* quos refert Cardin. Tafsch. *præf. censur.* *nom. 6. lib. 1. p. cont.* 298. *non. 1.* Illud enim quod non reperitur à lege prohibitum, non debet iuperflitiofis præfentionibus peccati prohibeum, Sard. *confil.* 179. *non. 72. & confil.* 222. *non. 5.* quia in abfolutè permittitotis quod non reperitur à iure prohibitum, censetur permiffum, cap. 2. de *transf.* Caldetin. *confil.* 52. *An si dati sunt, in princip.* aliaz 6. de *elect.*

PRÆMISSUM ad tempus, post illud censetur
prohibitum. l. si vnu. §. i. vbi Bald. ff. de pœstis,
l. pœstula. §. fin. vbi Castei. ff. de test. Imperator. §. de
pœstulando. l. cum pater. §. si filius. vbi Bart. ff. de
legat. 2. l. si filium vnu. §. Stichum. & l. Tacia cum
testamento. §. vlt. ff. cod. tit. l. pater filium. §. si fundum.
ff. de legat. 1. §. de leg. 2. C. de iure cognosc. cap. vlt. §. in alius
verf. §. vlt. vbi licet non constet. Tiraquell. de retrall.
censum. §. i. gloss. 1. num. 44. Castelen. consil. 142. P.
Videretur descendam. in prior. verf. nam aliquid. lib. 2. decif.
Pedem. 83. num. 13. Menoch. consil. 68. num. 10. &
consil. 121. num. 64. & consil. 364. num. 24. & consil. 443.
num. 5. & consil. 447. num. 2. Surt. de alimnt. tit. 3.
quafi. 1. num. 9. & 10. & decif. 79. num. 10. & consil. 57.
num. 9. & consil. 354. num. 18. Berzozol. de clausulis
instrumēt. claus. 19. gloss. 2. num. 21. Cardui. Tufch.
prælic. clausul. tom. 6. lit. P. consil. 299. per totum.
Gonzal. ad reg. 8. Canebor. §. 5. præm. num. 1. Cald.
Pereira de exilii. tom. 2. quafi. 1. n. 8. & de renouat.
emphy. quafi. 10. num. 1. D. Barbul. in Licium Prætor.
in princip. num. 45. ff. de iudic. Rot. decif. 617. num. 2.
apud Farinac. part. 1. recent. & decif. 475. num. 1.
part. 1. recent. Vincent. Catot. fing. 187. vbi
amplius procedere in istis iuris. etiam per argumen-
tum a contrario sensu ad iuris communis correctio-
nem. Modern. de supplicat. ad Sanctiss. part. 1. cap. 10.
num. 28.

PERMISSUM post tempus, ante illud cense-
tur prohibitum, *l. promissor. ff. de consil. perac.* Tiraq.
de receptis conuen. l. 1. c. 1. §. 1. num. 48.

PERMISSUM censeitur quomo id, per quod 6
devenitur ad actum permissio actu. l. ad rem mobi-
lem 56. ff. de procurat. Sigismund. Seaccia de com-
merc. §. 1. quaj. 7. pars. 2. ampl. 19. numer. 108.
trape fin.

AXIOMA CLXXIX.

Pluralis , Pluralitas.

- 1 *Pluralis numerus saltem dualitatem requirit, nec una*
contentatur.
- 2 *Pluralitas alium non praefigunt.*
- 3 *Error prociis, quoniam pluralitas praefigunt.*
- 4 *Tellus ubi a contrarietate & falsitate excusaretur,*
alium pluralitas praefigunt.
- 5 *Centralium & instrumentorum pluralitas non*
praefigunt, & qui illam allegat, probare
debet.
- 6 *Sententiarum pluralitas non praefigunt.*
- 7 *Tellamentorum pluralitas non praefigunt.*
- 8 *Inocentiarum pluralitas non praefigunt.*
- 9 *Personarum pluralitas non praefigunt, nisi probetur*
ab allegante.
- 10 *Pluralitas eorum alium, & personarum praefigunt.*

finitur, quando agitur criminaliter, & ad penam.

PLURALIS numerus saltem dualitatem requirit, nec vno contentatur. *l. vbi numerus, ff. de testib. lib. 1. c. 3. vlt. ff. de matam. testam. l. inter illa, §. fin. ff. de verb. obligat. l. vlt. ff. ad Trebell. cap. pluralis locatio 40. de verb. iuris lib. 6. Oldrad. consil. 115. Pandia breuia, col. fin. num. 8. vbi deinde opponitur, Signotol. consil. 91. Dominus Alarcus, in princip. Ioann. de Imola consil. 101. num. 1. Caltren. consil. 161. Vbi puella, vers. res illa solum, lib. 1. Eustard. in topicis legib. l. 54. Malcard. de probationib. conclus. 838. n. 13. Menoch. consil. 50. num. 1. & 19. & consil. 686. num. 11. & consil. 848. num. 3. & consil. 993. num. 3. & consil. 404. num. 1. & consil. 198. num. 6. Elcob. de ratiocin. cap. 18. num. 41. Cened. post lib. praefat. & var. quast. sing. 80. num. 3. Mari. Antonin. variarum resolut. lib. 1. resolut. 309. num. 17. Cardin. Tufch. praefat. conclus. tom. 1. lit. D. concl. 133. num. 1. & tom. 6. lit. P. concl. 367. per totum. Sebast. Medices de reg. iur. reg. 4. num. 3. & seq. Surd. consil. 164. n. 37. & consil. 402. n. 15. Ioann. Maria Noursr. quast. forens. lib. 1. q. 51. num. 30. Castill. controu. lib. 5. part. 1. cap. 120. num. 5. Fufat. in tractat. de subfinitio. quast. 358. num. 11. Declara tamen & limita iustae a qua dixi in tractat. de appellacione verbum vtriusque iuris significat. sub verb. Numerus.*

PLURALITAS actuum non praesumitur, *l. omnium, C. de testam. l. fin. C. de reb. cred. cap. in praesentia, vers. verum, in 2. de probat. Eustard. in topicis legib. l. 86. Malcard. de probat. conclus. 1174. Anton. Gom. var. tem. 3. cap. 11. num. 6. in fine, Meocho. de arbit. lib. 1. cap. 93. num. 32. & consil. 175. num. 16. & consil. 501. num. 105. & consil. 148. num. 13. & consil. 199. num. 23. vbi quod praesumitur ad euitandam falsitatem, quod etiam tradit consil. 121. n. 29. Rot. decis. 180. num. 2. apud Farinac. part. 1. recent. Brunot. à Sole in locu communis, verb. actum, n. 31. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 93. num. 12. Farinac. in praxi crimin. part. 1. q. 64. num. 17. & p. 4. decis. 98. Rot. decis. 119. num. 7. apud eundem p. 1. recent. Iazé Farinac. fragm. crimin. p. 1. lit. 1. num. 10. cum seqq. Idem Steph. Grat. tom. 3. cap. 82. lit. 4. num. 17. & consil. 948. num. 18. & consil. 951. num. 15. Surd. consil. 155. num. 16. & consil. 385. num. 10. & consil. 483. num. 6. Sebast. Medices de reg. iur. reg. 4.*

versus secundo praesumitur, cum seqq. Quod adeo verum est, ut potius error, quam pluralitas praesumatur, *Ruin. consil. 341. num. 12. lib. 5. Ctauer. consil. 198. num. 1. ad fin. Malcard. d. conclus. 1174. num. 4. 8. & 23. Menoch. de praesumpt. lib. 6. praesumpt. 15. num. 10. Sebast. Medices d. reg. 4. num. 15. & 16. Intellige Axioma non procedere, ubi praesumendo actum identitatem, testes à contrarietate, & falsitate excusantur, *cap. eum tu, vbi Doct. de testib. Malcard. dist. conclus. 1174. num. 55. & 56. Meocho. de arbit. lib. 2. cap. 213. num. 40. & de praesumpt. lib. 6. praesumpt. 15. num. 15. cum seqq.* Ad exclusionem cuius delicti pluralitas actuum praesumitur. Surd. consil. 75. n. 44. & consil. 307. num. 18. Ioann. Bapt. Costa de falsi scientia & igno.*

insolent. 13. num. 9. Provertiam praesumitur quando de duplici forma actus apparet. Felin. in cap. cum Ioann. 10. num. 8. de fide instrum. Menoch. de praesumpt. lib. 6. praesumpt. 15. num. 11. cum seqq. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 377. num. 11.

5 Ex quibus iam primò inferitur, quod contractuum & instrumentorum pluralitas non praesumitur, & qui illam allegat, probare debet; ita Caltren. consil. 160. num. 2. lib. 2. Sylhan consil. 17. n. 21. in fin. vers. per proleto duo instrumenta, & num. 22. & seq. Ctauer. d. consil. 198. n. 1. & 1. Ioseph. Ludou. Lancesi decis. 15.

num. 32. vbi propterea dicit apocharum pluralitatem non praesumi, Card. Tufch. d. tom. 6. lit. P. concl. 368. num. 8.

Secundò inferitur, quod nec sententiarum pluralitas praesumitur, & quod propterea qui plures latas fuisse sententias dicit, probare debet, ita Bald. & Salicet. in l. 1. C. de error. Aduac. Alexand. consil. 13. lib. 1. quos refert Cardin. Tufch. d. lit. P. conclus. 368. num. 6. Malcard. d. consil. 1147. num. 7. & 81.

Tertio inferitur, quod testamentorum pluralitas non praesumitur, & propterea qui plura testamenta coepta fuisse asserit, probare debet, *l. omnium, C. de testam. Mathesil. sing. 439. Bald. consil. 399. Quod non sit sufficiens in princip. vers. tertio §. cum, lib. 5. Curt. iun. consil. 162. in fin. Afflicti. decis. 31. n. 2. Ioseph. Ludou. d. Lancesi decis. 13. num. 31. Card. Tufch. d. lib. 1. P. concl. 368. num. 5.*

Quarto inferitur, quod in inuentariis pluralitas non praesumitur, & licet dineris temporibus coepta dicantur, praesumitur tamen vnum & idem esse inuentarium, & temporis diuersitatem per errorem additam fuisse, ut post Bart. Alex. & alios testatur Card. Tufch. d. lit. P. concl. 368. num. 9.

PLURALITAS personarum non praesumitur, nisi probeatur ab allegante, *l. 1. C. de probat. Bart. in l. si quis seruum, §. si inter duos, in fin. ff. de legat. 1. Alexand. consil. 171. in consil. & l. 1. n. 1. vers. ex eo quia, lib. 6. & consil. 125. Vifo processu n. 6. versum pluralitas, lib. 7. Nat. consil. 97. n. 15. vers. tertio lib. 1. & consil. 225. Superintend. mensibus, num. 4. versum non enim praesumitur, lib. 2. Ctauer. consil. 169. num. 3. Cephal. consil. 50. num. 18. lib. 1. Malcard. d. conclus. 1174. n. 24. cum seqq. Pacian. de probationib. lib. 1. cap. 48. num. 81. & 85. & lib. 2. cap. 15. num. 49. Menoch. de praesumpt. lib. 6. praef. 15. num. 56. & seq. Card. Tufch. d. lit. P. concl. 368. num. 11. & seq. 14. 16. & 18.*

PLURALITAS rerum, actuum, & personatum non praesumitur, quando agitur criminaliter, & ad poenam, ita Bertaz. consil. 33. n. 8. Oñau. Cacheran. consil. 4. n. 45. post med. Burtat. consil. 116. num. 29. vers. Ctauer, lib. 1. Malcard. d. conclus. 1174. num. 46. & seq. Card. Tufch. lit. P. concl. 368. num. 19. Menoch. d. praef. 15. n. 17. vbi num. 18. testatur constà, quando delictum, & delicti poena euitaretur, praesumendam vnitatem, & identitatem.

AXIOMA CLXXX.

Plus.

- 1 Plus & minus non mutant substantiam rei, nec eam faciunt differre specie.
- 2 Plus si licet, etiam quod est minus, licitum est.
- 3 Plus iuris non transferre potest in alium, quam ipse in se habet.
- 4 Plus valet quod in veritate agitur, quam quod simulatè concipitur.

PLUS & minus non mutant substantiam rei, nec eam faciunt differre specie, *l. fin. ff. de fundo inst. l. legatus generaliter, ff. de legat. 1. Alex. consil. 5. Videtur, in fin. lib. 4. Thom. de Thoma. diff. in floribus legum, reg. 225. vbi ait procedere, quando differunt accidentaliter, locus autem esse id differant essentialiter, Card. Tufch. praefat. conclus. tom. 6. lit. P. conclus. 372. per totum. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 3. resolut. 39. num. 4.*

- num. 4. Fetter. in confit. Calabonia, gloss. 8. num. 155. Narbona. l. 15. x. 1. tit. 2. lib. 4. Recop. Suid. conf. 305. num. 66 & conf. 368. num. 13. Perez de Lata de capellan. lib. 2. cap. 8. n. 4. num. 399. Nicol. Lofe de iure viuiuers. p. 3. c. 11. n. 7. Stephan. Grazian. discept. forens. tom. 4. c. 752. num. 90. Quod Axioma limitatur quando ei, quod est plus lex testitur, ei verò quod est minus assignitur, vel è contra, quia tunc plus & minus specie distinguuntur. l. Grace. §. iudic. ff. de fideiuss. l. scilicet ff. de integ. ressi. l. improbus formu. C. ex quibus causis sum. l. res. C. de vfur. §. fideiussores. Inliis. de fideiuss. Mari. Giurba in consuet. Medice. c. 1. gloss. 7. num. 16. p. 1.
3. P a v s si licet, etiam quod est minus, licitum est, l. non debet, ff. de regulis iuris, a. ubi. multo magis, C. de sacros. Eccles. cap. cui licet §. 1. de regulis iuris, lib. 6. Thom. de Thom. in floribus legum, reg. 85. Menoch. conf. 302. num. 41. Fasinae. in praxi crimin. part. 4. conf. 60. num. 109. Suid. conf. 388. num. 14. Ioann. Maria Nouart. quest. forens. lib. 1. c. 24. n. 6. secus verò è contra, quia cui non licet quod est minus, nec licet debet quod est plus. Fetter. in confit. Calabonia, gloss. 4. num. 43. Limita appellatio in dispensationibus, Suid. decr. 168. num. 20. & 21. Cald. Pereira de nomin. empheg. q. 21. num. 65. Sanchez de marim. lib. 8. disp. 1. num. 32.
3. P l v s iuris nemo transferre potest in alium, quam ipse in se habeat. Vide sup. Axiom. 160. num. 2. & ibi citatis add. Steph. Gex. discept. forens. tom. 4. cap. 777. num. 4.
4. P l v s valet quod in vitare agitur, quam quod simulatè concipitur. rub. & nig. C. plus valere quod agitur, &c. Sigism. Scacc. de commere. §. 1. q. 7. p. 3. limit. 7. num. 4. & 5. Nathana. l. 35. gloss. 4. num. 18. tit. 3. lib. 1. Recop.

AXIOMA CLXXXI.

Pœna.

1. Culpa præsupponit pœna.
2. Pœna propriè non dicitur, nisi quæ imponitur propter culpam.
3. Pœna culpa debet respondere.
4. Pœna debet tenere sui auctorem, & delinquentem.
5. Nullus pro alterius delicto puniendus est.
6. Intellige, quando pœna accipitur pro culpa correlativa, non verò sub ratione medicina.
7. Pœna non irrogatur nisi expressè iure cœueatur.
8. Pœnam non meretur qui facit lege permittente.
9. Pœna ad alios casus non sunt extendenda, sed restringenda.
10. Pœna mixta in delictis est in dubio impendenda.
11. Pœna capitalis in dubio debet intelligi de minori.
12. In pœna si benignior interpretatio.

POE N A præsupponit culpam, D. Thom. 2. 2. q. 108. art. 4. in solut. §. 1. 2. q. 87. art. 7. & 8. Sot. de iustis. lib. 1. q. 6. art. 3. col. 2. vers. præfati, & vers. verumtamen, Sylva in sum. verb. pœna. n. 25. Covarr. var. lib. 2. cap. 8. in princip. & n. 1. vers. tertio, Menoch. conf. 616. num. 16. Suid. decr. 177. num. 19. Gutier. canon. lib. 2. cap. 30. num. 12. cum seqq. Quia pœna propriè non dicitur, ois quæ imponitur propter culpam, D. August. lib. 1. retrat. cap. 9. quem refert Ludon. Carbon. de legib. lib. 2. disp. 1. vers. tertio notandum, & ante illum Alphonsus de Castro de lege pœnali lib. 1. cap. 3.

POE N A ex culpa & delicto debet commensurari, siue culpæ respondeat, l. sancimus 12. C. de panis, cap. non afferamus statum, in fin. 24. 2. 1. cap. quæ sit, de iis, quæ sunt à maiori parte Capit. cap. solitius, §. iudic. autem, de panis, lib. 6. vbi Prob. ad Adenabum num. 12. Crauc. conf. 46. num. 15. vbi ait, quod si delictum est paruum, pœna debet esse modica, & è conuerso, Mench. illius quest. cap. 8. num. 51. & c. 24. num. 17. Meoch. de arbit. lib. 1. q. 90. n. 8. Bettazol. in repet. l. si quis mater, C. de transact. num. 68. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 216. Fasinae. in praxi crimin. p. 1. q. 4. num. 10. & 9. 17. num. 9. Catd. Tufsch. pract. concl. tom. 6. concl. 211. per totam. Suid. conf. 350. num. 10. & conf. 321. num. 53. Sigism. Scacc. de iudic. lib. 1. q. 58. n. 12. Ioann. Maria Nouart. quest. forens. lib. 1. q. 25. n. 7. & q. 151. num. 12. in fine.

POE N A debet tenere suos auctores, & delinquentes, l. sancimus, C. de panis, l. adferimus, ff. eod. tit. Zabarel. conf. 44. in princip. Roman. conf. 47. art. 1. in princip. Bettazol. in l. si quis mater, C. de transact. n. 111. Menoch. confil. 123. num. 7. in sub. scripte. Elcob. de ratiocin. cap. 42. num. 7. Card. Tufsch. num. 6. lit. P. conclus. 212. per totam. Sebati. Guazzin. de defens. rerum, p. 2. defens. 33. cap. 1. per tot. Nox enim caput sequitur, l. criminis. ff. de panis, l. rem mihi, ff. commadati, §. omnis, Inliis. de naturalib. aduocis. cap. 1. de iniur. Sord. de aliment. tit. 1. q. 38. n. 30. Fasinae. in praxi criminis part. 1. q. 23. num. 1.

Vnde nullum pro alterius delicto puniendum f. esse probatur ex illo Ezechiel. cap. 18. Anima quæ peccauerit, ipsa morietur, reuertit in cap. l. cum itaque 1. q. 4. & in cap. si habu 24. q. 1. & in cap. queris, de consecrat. disp. 4. item ex illo Exodus cap. 23. in suum & in suum non occideris, & Daniel. cap. 13. inuicem, & iustum non interficiat, & Job. cap. 4. quæ enim vniquam innocens perit? aut quando recti delicti sunt? latè Castrensi. confil. 424. Quia scio, num. 6. & 7. lib. 1. vbi ad multa infert, Clar. in praxi, §. fin. q. 26. Card. Tufsch. d. tom. 6. lit. P. concl. 212. n. 4. cum multis seqq. Fasinae. in praxi criminis. p. 1. q. 24. num. 1. cum seq.

Intellige hoc vetum esse, accepta pœna prout est 6 culpæ correlatiua, & prout importat rationem pœnæ, per quam iustitiæ æqualitas reparatur, nam si pœna accipiat sub ratione medicina, v. quis minoris bono priuetur, & in maiori augeatur, vel data iusta causa ad maiorem Reipubl. utilitatem, verum vnus totquetur, ceteri cunctis & promptis à criminibus abstineant, non insonent, vt pœna pro alio puniatur pœna temporalis, non tamen æterna, nec ipitituali ad salutem animæ pertinet, vide gloss. verò de quarta in sum. 1. q. 4. D. Thom. 2. 2. q. 87. art. 8. in eius solut. in ressi. ad 1. & 2. 2. q. 108. art. 4. in eius solut. Couarr. var. lib. 2. cap. 8. n. 1. vers. quarta, in solut. quinto, Cast. de iust. a hereticorum punis. cap. 31. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 218. Gutier. canon. lib. 2. cap. 30. num. 25.

POE N A non irrogatur, nisi expressè iure cœueatur, iuxta a. ubi. de non eligend. secund. ubi ubi, §. fin. autem, Mari. Antonio. varior. resolu. lib. 1. resol. 39. num. 12. & numer. 32. Garc. Girona de privileg. seu exempt. explicat. numer. 65. Menoch. conf. 1032. num. 19. & confil. 1128. num. 1. & conf. 1192. num. 3. & conf. 172. num. 83. & conf. 275. num. 21. & conf. 432. num. 2. & conf. 526. num. 11. Catd. Tufsch. lit. P. conclus. 216. & Hech. Felice. alleg. 66. num. 6. vers. & est regula communis, p. 2.

POE N A non meretur qui facit lege permittente, l. Gracchi, C. ad leg. Iulianam de adulter. Dec. confil. 581. Viso puncto in secundo dub. num. 9. & seq. vbi quod prohibitus molestare sub pœna, excusatur

si facit molestiam licitam, Iud. in l. *pelleo quo panem*, in fin. C. de *pactis*, ubi quod si qui promisit de rato pro minore, videlicet quod maior factus ratificabit, si minor non ratificat, quia dicit de lesu, promittens de rato non tenetur, Flamin. Parif. de *confidens*. g. 1. num. 47. Campan. in *diuersaria iuris Canon. rub.* 11. cap. 13. n. 16. *vers. si quis*, Mart. Antonin. *var. resolu.* lib. 4. *resol.* 41. n. 1. Card. Tusch. *com. 6. lib. P. concl.* 108. per totam. Stephan. Gratian. *discept. forens.* tom. 5. cap. 960. num. 15.

9. POENA ad alios casus non sunt extendendae, sed restringendae, l. *saltem enique*, §. in *punalibus*, vbi Dec. ff. de *regulu iuris*, cap. in *panis*, *cod. tit. lib. 6.* Thom. de Thomalet. in *floribus legum*, reg. 457. Sord. de *alimen. tit. 1. g. 51.* num. 12. Burg. de Pace *conf.* 8. n. 1. Fatina. *fragm. crimin. p. 1. lib. 2. n. 145. cum seqq.* Sigism. Scacc. de *commere* 7. ff. *gl.* 1. num. 3. Stephan. Gratian. *discept. forens.* tom. 5. c. 972. n. 1. etiam si extensio fiat ex similitudine rationis, Ioann. Andr. in *reg. edia*, de *reg. iuris*, lib. 6. Duen. *reg.* 187. Garc. Gironf. de *privilegiis*, seu *exempt. explicacione*, num. 540.

10. POENA mitior in delictis est lo dubio imponenda, & eligenda, l. *restituendum*, ff. de *panis*, Fulgus. *conf.* 157. *col. pen. in fin. vers. restituimus*, Menoch. *conf.* 472. num. 16. vbi quod poena mitior vbi imponatur in dubio tetinenda opinio Alexand. *conf.* 5. in fin. lib. 1. Cuman. *conf.* 139. *Hec maxime*, num. 6. vbi quod in dubio poena capitalis debet intelligi de minori, & quae non sit mortis naturalis, & *conf.* 154. Vssu, num. 3. *vers. sed nec illud*. Ratio est, quia maior poena est rigor, minor vero est aequitas, sed aequitas scripta praeterit rigori scripto, ergo mitior poena eligitur, vbi ratiocinatur Bald. *conf.* 50. In *questione*, num. 11. *vers. quidem*, lib. 1. & *conf.* 382. n. 16. lib. 2.

Et poena sunt mollitendae potius quam exasperandae, cap. *pena*, de *penis*, *dist. 1.* Ioann. Maria Nouart. *quasi. forens.* lib. 1. g. 15. num. 7.

11. In panis benignior fit interpretatio, l. *pen. ff. de panis*, cap. in *panis* 49. de *regul. iuris* in 6. cap. ex *litura*, de *emiliis*, Titaz. in l. *si vogueum*, verb. *reuerentia*, num. 146. C. de *reue. dona.* Thom. de Thomalet. in *floribus legum*, reg. 158. Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori Ecclesiast.* *resol.* 105. num. 2. in 2. edit. Vgolinde officia, & potest. Episcoporum, cap. 6. §. 1. num. 3.

AXIOMA CLXXXII.

Possessor.

1. Possessor olim, & hodie possessor praesumitur.
2. Intelligit, si hoc allegat possessor de praeterea, alia non.
3. Possessio initium qui probat praesumitur etiam hodie possessor.
4. Dominus semel, semper praesumitur tenuisse dominium.
5. Possessio melior est conditio.

1. POSSESSOR olim, & hodie possessor praesumitur, & sic ex possessione praeterea inferatur ad possessionem de praeterea in futurum, gloss. Bart. de Doctores per text. ibi, in l. *possidetur*, C. de *probat.* cap. cum *Ecclesia Suerina*, de *censu poss.* & *prop.* c. *alim.* in 3. de *resol.* Alciat. de *presumpt.* reg. 2. *pres.* 21. Corn. *conf.* 130. *Vsio libelle*, col. 2. lib. 1. & *conf.* 87. *Vsi altu*, col. 1. *vers. & sic videtur*, lib. 3. & *conf.* 91. lib. 4. Bald. *conf.* 12. lib. 5. Nart. *conf.* 406. Grat. *reg.* 173. Ant. Gabr. *conuentione*, de *presumpt.* *concl.* 10.

Couarr. in *reg. possessor*, part. 2. §. 1. in *prin.* & in *cap. Rationem*, §. 11. n. 1. Menoch. *quaest. illud.* cap. 58. n. 5. Menoch. *remed.* 15. *recup.* n. 386. & de *presumpt.* lib. 6. *pres.* 62. & *pres.* 64. num. 1. & *conf.* 21. num. 7. Malcard. de *probationib.* *concl.* 140. & *concl.* 1195. num. 45. & *concl.* 1511. num. 5. Flamin. Parif. de *resignat.* *benefic.* lib. 13. g. 1. n. 115. Card. Tusch. *pract. concl.* tom. 6. lib. P. *concl.* 417. per totam. Stephan. Gratian. *discept. forens.* c. 110. n. 17. Nicol. Gasc. de *benefic.* p. 6. c. 1. n. 75. Rot. *decis.* 419. n. 1. & *decis.* 634. n. 6. apud Fatina. p. 1. *recem.* & *decis.* 643. n. 1. apud eund. p. 2. *recem.* Sord. *conf.* 155. num. 5. & *conf.* 151. num. 58. & *conf.* 160. num. 81.

Athlesia primò, seu potius declarata, ut procedat Axioma, si hoc allegat possessor de praeterea, alias non, ut per Alexand. *conf.* 135. n. 1. lib. 1. Alciat. d. *reg.* 2. *pres.* 21. n. 1. Fulgus. *conf.* 140. *col. 1.* Titaz. de *prescript.* §. 1. *gloss.* 5. *vers. imò*, Anton. Gabr. d. *concl.* 10. n. 5. Menoch. d. *pres.* 64. & num. 55. Malcard. *concl.* 1201. & num. 36. Cardin. Tusch. d. *lib. P. concl.* 417. n. 6. & 11. Quae quidem declaratio non solum habet locum in ipso possessore allegante possessionem de praeterea, sed etiam in successore vniuersali, vel singulari, qui potest allegare possessionem defuncti, vel auctoris sui, quem constat semel possidisse, continuatam fuisse usque ad mortem Alciat. d. *pres.* 21. n. 5. Anton. Gabr. d. *concl.* 10. num. 11. Malcard. *concl.* 170. num. 17. & *concl.* 1201. num. 4. Menoch. d. *pres.* 64. num. 17. Nicol. Gasc. d. c. 1. num. 76.

Amplia secundò in eo, qui probat initium possessionis, ut praesumatur etiam hodie possessor. Anton. Gom. l. 50. *Tauri*, n. 37. Rebuff. in *tratt. de pacific. poss.* n. 265. Flamin. Parif. de *resignat.* *benefic.* lib. 13. g. 6. num. 76. Card. Tusch. d. *lib. P. concl.* 417. n. 11. vbi post Bald. *conf.* 196. *col. 1.* in fin. lib. 2. ait, quod sufficit probatio possessionis de certo tempore, ut concludat etiam de tempore posteriori, & usque ad mortem filius, & connotationis dicenti incumbit probatio, & n. 14. post Coudeclatam, quod si qui semel possidet, praesumitur hodie possidere usque ad decennium, quando solum ciuilem habebat, ut videri ciuilem & naturalem, praesumitur possidere ultra decennium, & continuo, donec de contrario probetur, & quod hac possessio praesumptio non sufficit in spolio.

Amplia tertio in domino, quia dominus semel, semper praesumitur tenuisse dominium, etiam post mille annos. 1. *commun. opinio*, lib. 4. tit. 9. num. 40. pag. milib. 110. Card. Tusch. d. *lib. P. concl.* 417. n. 9. & 10. vbi declarat procedere, quando plene, & non per probationem ptilegiariam dominium retentum est probatum, & quando non probatur mutatio dominij in alium facta.

POSSIDENTIS melior est conditio, l. *de debi. ter. ff. de pignori*, l. 1. in qui de destinatione. ff. de rei *vendit.* l. fin. C. de *tit. l. qui accusat*, C. de *edicto*, §. *reuerenda*, *vers. commendam*, Instit. de *interdict.* c. *pro possessore*, de *reg. iuris*, lib. 6. Titaz. de *iure primog.* §. 17. opin. 11. n. 10. *com. seqq.* Sord. *conf.* 73. n. 76. etiam in parti causa, ex text. in l. apud *Celsum*, §. *Marcellus*, ff. de *delicti mali exceptis*. l. *si seruus*, §. *sequitur*, ff. de *verb. oblig.* l. fin. C. de rei *vendit* c. in *pari*, de *reg. iuris*, lib. 6. Neufz. *conf.* 79. n. 17. Alexand. *conf.* 161. n. 6. vbi 6. Osich. *decis.* 107. cap. 18. Vincent. de *Franch.* *decis.* 67. n. 12. Honded. *conf.* 49. in fin. vol. 1. Menoch. de *probationib.* lib. 6. *pres.* 66. num. 7. & in parti delicto postior est pars possidentis, l. cum *per delictum*, ff. de *reg. iuris*, c. in *pari*, *cod. tit.* lib. 6. Thom. de Thomalet. *reg.* 157. & in parti usupuditionis causa, & *laure*, de *re iudic.* Cels. *Bargala* de *delictis*, lib. 6. *reg.* 12. per tot. Laderch. *conf.* 103. n. 7. Card. Tusch. *lib. P. concl.* 424. n. 51. Mart. Giurba ad *conf.* Ad *pos.* cap. 1. *gloss.* 31. n. 5. *vers. & in pari*, p. 1. Vnde qui possidet,

det, dicitur beatus, ut ait gloss. *verb. requiratur in cap. 1. de pace tenend. in sylbo feudorum.*

AXIOMA CLXXXIII.

Posteriora.

POSTERIORA derogant prioribus, l. *sed & posteriores, ff. de legib. l. cum in plures, §. locatur heredi, ff. locati, l. 1. in fin. ff. de stipul. servor. l. si vnu, §. p. l. ut ne peteret, ff. de p. l. ut si quis a novissima, vbi Dec. C. de r. d. l. clari, vbi Bald. C. de fideicom. §. posteriores, Infit. quibus modis testam. infirm. vbi Pichard. num. 11. Bald. conf. 223. *Primo statuta, in princip. lib. 1. latè Alexand. conf. 112. lib. 4. vbi ampliat in statutis, contrariis, pactis, vltimis voluntatibus, re scriptis, & constitutione procuratorum, Anch. conf. 108. num. 15. vbi loquitur in opinionibus, quia statut vltimæ, Barthol. Pet. et. ad Extraneam. Ambrosia, de rebus Eccles. verb. praeferendum, num. 6. Suid. decif. 195. num. 7. & conf. 201. num. 1. & conf. 159. num. 34. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 3. quest. 7. n. 10. Vital. de Cambanis in tract. clausul. pag. mibi 164. n. 7. Thom. de Thomass. in liberibus legum, reg. 250. Aloyf. Ricc. in collect. decif. par. 3. collect. an. 678. Brimot à Sole in locis communib. verb. vltima, Gam. Lufitan. decif. 50. n. 1. Card. Tufch. pract. consuef. tom. 6. lit. P. concl. 451. per totum, & tom. 8. lit. V. concl. 128. Attendant in prologo addit. ad recap. legum Navarra, num. 7. Seraphin. decif. 1271. num. 1. vbi intelligit, maxime quando priorum mentio fit in posterioribus, Rot. decif. 193. num. 2. & §. p. 2. in p. l. hanc. Farin. alijs p. 4. recent.**

AXIOMA CLXXXIV.

Potentia, Possè.

- 1 *Potentia, quæ non reducitur ad actum, vana est.*
- 2 *Actus & potentia simul esse non possunt.*
- 3 *Actus potentiam excludit.*
- 4 *Potentia in habitu idem operatur, quod potentia in actu.*
- 5 *Possè quæ non dicitur, quod contra ius potest.*
- 6 *Possè non dicitur quæ ea, quæ honestè non potest.*
- 7 *Possè aliquid dicimus, quod commodè possimus.*

POTENTIA, quæ non reducitur ad actum, vana est, l. *hæc enim, §. si Prætor, ff. de suspens. iurorib. l. multum interest, C. si quis alteri, vel libi, c. pastoralis, §. quoniam, vbi Dec. morat. 2. de re script. Suid. conf. 175. num. 2. Oltau. Glorif. resp. 1. p. 1. n. 182. Actus enim & potentia simul esse non possunt, §. in quo differre, & vers. quia quod meum est, Iustis, de alienat. quia actus potentiam excludit, l. si ius fuerit, versum enim, ff. de manum. testam.*

POTENTIA in habitu idem operatur, quod potentia in acto, Hippol. consil. 18. num. 10. & ad l. si quis persequerem, numer. 2. C. ad legem Corneli. de fidei.

POSSE quis non dicitur, quod contra ius potest, quia verba sunt intelligenda secundum ius, l. *quæro, §. inter locatorem, ff. locati, l. ne per Prætor, ff. de verb. significat. cap. 1. anam qua de re script. cap. cum dilectum, de consensu. Stephan. Gratian. Adarchia decif. 13. num. 14.*

Aug. Barbofæ Axiom. Iur.

POSSE non dicitur quæ ea, quæ honestè non potest, d. l. *ne per Prætor, ff. de verbis. significat. Suid. conf. 103. num. 44. Stephan. Gratian. d. script. 891. m. 31. Ioseph. Vela differt. forens. differt. 6. num. 18.*

POSSE aliquid dicimus, quod commodè possumus, Seraphin. de prinil. iuram. prinil. 144. num. 1. Et fieri non possè dicitur illud quod commodè fieri non potest, Reinosio obferu. 7. num. 12.

AXIOMA CLXXXV.

Præscriptum.

PRÆSCRIPTUM tantum censetur, quantum possessor, l. *1. §. si quis hoc interdicto, ff. de vineis, actibus priuato, cap. sine possessione, de regulis iuris, lib. 6. vbi plures collegi illationes in collectan. exorant Austri. ad Capellam Tholofan. quest. 123. Paris. conf. 27. num. 150. vol. 1. & conf. 71. num. 13. vol. 4. Pute. decif. 102. num. 2. lib. 1. in correct. Abb. in cap. accedentibus, in fine, priuileg. tal. in l. 3. §. possideri, num. 35. ff. de acquir. posses. boet. decif. 18. n. 4. Capic. decif. 209. num. 12. Maicard de probat. concl. 14. num. 23. & concl. 546. num. 8. Honded. consil. 79. num. 4. lib. 1. Mari. Antonen. ver. resolut. lib. 1. resolut. 70. num. 2. Monach. Anton. Lucrasi decif. 14. num. 56. Aldret. in allegat. licet pro omnimoda Regularum exempti p. 2. c. 4. num. 12.*

Hinc indiuidualiter Bart. in d. §. si quis hoc interdicto, num. 2. inquit, quod si aliquis præterit re præscriptisse ius colligendi pedagium, atque ita esse in quasi possessione exigendi illud, si probat, quia vñus est exigere de certis rebus, vtique in illis tantum dicitur præscriptisse, in quibus appareret vñus, & sic quasi possessio exigendi, quod voluerant Bernachin. de gabellis, p. 1. sub num. 12. vers. vt dicitur quare, Paris. conf. 14. sub num. 58. vol. 1. Aym. Crauet. conf. 111. num. 6. vol. 1. Menoch. remed. §. reser. num. 39. & conf. 612. num. 1. Nam probandum est vñus, seu præscriptio in specie, in calu de quo quantitur, quia de vno ad alium non inferatur, Oldrad. consil. 237. Anchar. consil. 119. num. 8. Neuz. consil. 48. num. 4. Roland. consil. 80. num. 10. vol. 1. Becc. consil. 98. num. 7. vol. 1. Menoch. consil. 54. num. 37. Suid. consil. 371. num. 2. vol. 3.

AXIOMA CLXXXVI.

Præsumptio.

- 1 *Veritas præuolat præsumptioni.*
- 2 *Præsumptio vna tollit aliam.*
- 3 *Præsumptio fortior tollit debiliorem.*
- 4 *Præsumptio vna cedit pluribus.*
- 5 *Præsumptiones cessant in clauis.*

PRÆSUMPTIO cedit veritati, quia veritas præuolat præsumptioni, l. *supra iura filia, ff. de iure dotium, l. fin. in princip. ff. quod metus causa, l. cum de indebito, ff. de probat. l. in rebus, C. de iure dotium, Socin. consil. 164. col. 5. vers. sed ad hanc obliuionem, num. 10. vol. 2. Paris. consil. 29. num. 44. lib. 2. Roland. à Valle consil. 59. num. 11. lib. 1. Suid. consil. 7. num. 61. & consil. 16. num. 22. & consil. 28. num. 110. & consil. 37. num. 17. & consil. 80. num. 19. & consil. 423. num. 12. Card. Tufch. practice. conclus. L tom. 6.*

rem. 6. lit. P. *conclusio* 612. per totam. Menoch. *confil.* 86. num. 106. Steph. Gratian. *discept. forens.* tom. 5. c. 832. num. 15. & cap. 909. num. 25.

1. PRÆSUMPTIO vna tollit aliam. *l. diuina*, ff. de in integr. restit. l. quidam testamenti. ff. de vulgari. & pupill. substit. l. 1. c. qui & aduersus quos. l. fin. C. de instit. & substit. cap. inam. de quibusd. cap. offerte. de presump. H. pol. *confil.* 1. num. 6. Tirac. in l. si inquam. verb. donatione largitus. num. 150. C. de renouand. donat. Menoch. *remed.* 15. *recuper.* num. 333. & n. 387. & de arbit. lib. 1. *quæst.* 76. num. 19. & *confil.* 101. num. 51. & *confil.* 345. num. 38. & de presump. lib. 1. *præf.* 30. *blacard. de probat. conclusio* 405. *num.* 5. & *concl.* 382. num. 15. & *concl.* 1147. num. 27. & *concl.* 1124. & *concl.* 1377. num. 71. cum segg. Sord. *confil.* 161. num. 35. Valasc. de parit. iurib. cap. 18. num. 9. *fatinae. in præc. crimin.* p. 3. *quæst.* 86. num. 102. cum segg. & part. 4. *confil.* 102. num. 49. Benedic. *legid. in repet. Lex hoc iure*, ff. de instit. & iur. part. 1. c. 21. num. 17. idem Sord. *confil.* 166. num. 23. & *confil.* 1149. & *confil.* 9. n. 36. & *confil.* 80. num. 21. & *confil.* 183. n. 15. & *confil.* 480. n. 15. Steph. Gratian. *ditum.* 5. c. 824. n. 6. & 14. & cap. 967. num. 14. Alex. *Trentacinq.* *confil.* 9. num. 10. p. 1. & *confil.* 37. num. 6. & 11. *ead.* p. 1.

2. PRÆSUMPTIO furior tollit debilitatem. *l. diuina*, ff. de in integr. restit. l. non solum. ff. de ritu nupt. latè Menoch. de presump. lib. 1. *præf.* 10. num. 1. cum segg. & lib. 6. *præf.* 104. num. 46. & *confil.* 11. num. 22. Sord. *confil.* 94. n. 61. & *confil.* 112. num. 75. & *confil.* 311. num. 79. & *confil.* 35. num. 1. Stephan. Gratian. *tom.* 4. cap. 611. num. 33. & cap. 650. n. 21. & c. 657. n. 33.

3. PRÆSUMPTIO vna celat plures. *l. 1. §. 1. ff. de testib. l. cum de indebito. in princ.* ff. de probat. auct. itaq. C. de iur. iur. de succ. Sord. *confil.* 1. num. 60. & *confil.* 94. num. 61. & *confil.* 313. num. 51. & *confil.* 381. num. 15. & *confil.* 419. num. 28. Sigism. Scacc. de com. *rem.* 4. §. 1. g. 1. num. 329.

4. PRÆSUMPTIONES cessant in claris. Anton. Montach. *Foren. decif.* 51. num. 49.

AXIOMA CLXXXVII.

Principium.

1. Principium & initium à Deo est.
2. Principium cuiusque rei est spectandum.
3. Vix bono peraguntur exia, que male fuerint inchoata principio.
4. Principium est de esse, & iure principiat.

1. PRINCIPIMUM & initium à Deo est. *auct. de hered. & fidei* in princ. cap. in nomine Domini 23. *diff.* Bald. in *proemio* *Derretal* in princ. Barbat. in rub. de fide instrum. col. 18. cum segg. Nicol. Moya de ventralib. *tit.* quomodo contrahitur desolat. n. 27. cum segg. Stephan. Gratian. *Atacchia* *desol.* 1. Fr. Paulin. Berit. *Lucen.* in *præc. crimin.* *Regular* *tit.* 4. in princ. num. 6. Cald. *Petruia* de emptio. & vendit. c. 1. num. 1. & 14. Card. Tusch. *prædic. conclusio* tom. 6. lit. P. *concl.* 705. per totam.

2. PRINCIPIMUM cuiusque rei est spectandum. *l. Perpetuum*, ff. de negot. gestis. l. si procuratorem. ff. mandat. l. cum origo. ff. quod vi, aut clau. l. si tamen. ff. ad Alacelon. l. si iulius. C. de ed. tit. l. vnic. C. de impu. lueat. *descript.* lib. 10. Tirac. in l. si inquam. verb. donatione largitus. num. 217. C. de renouand. donat. Menoch. *confil.* 843. num. 37. & *confil.* 844. num. 45. ubi quod principium contractus, non finis, spectari

debet. Auendan. *tom.* 44. *Tauri*, *gloss.* 15. num. 5. Sord. de aliment. *tit.* 7. *quæst.* 34. & *decif.* 102. num. 10. & *decif.* 197. num. 11. Flamin. *Paril.* de resignat. *benefic.* lib. 1. *quæst.* 1. num. 7. & 8. D. Barbo. in l. post ducem. num. 75. ff. *solu. matrim.* Cald. *Petruia* de peccatis elig. cap. 10. num. 41. & *quæst.* *forens.* *confil.* 8. num. 19. & *confil.* 43. num. 10. Steph. Gratian. *discept. forens.* c. 202. num. 15. cum segg. Card. Tusch. *tom.* 6. lit. P. *concl.* 701. Vnde recte ait text. in c. principium 1. *quæst.* 1. quod vix bono peraguntur exia, que male sunt inchoata principio, refert Molin. de promogen. lib. 1. cap. 1. num. 8.

PRINCIPIMUM est de esse, & iure principiat, sicut pars de esse totius, & fundamentum de esse superedificati. Oldrad. *confil.* 200. Principium est, quem refert Card. Tusch. d. *tom.* 6. lit. P. *concl.* 701. num. 1.

AXIOMA CLXXXVIII.

Prior.

1. Prior qui est tempore, prior est iure; etiam si prior sit in hora & puncto, ut num. 2. & procedat tam in agendo, quam excipiendo, & replecendo. ut num. 3. & quando pars pars in causa, ut num. 4.
2. Prior nominatus censetur magis dilectus.
3. Dignitatem maiorem arguit prior nominatus.

PRIOR qui est tempore, prior est iure, *l. qui* *batena*, in princ. l. petior. in princ. ff. qui petitor in pignori hab. l. si fundum. C. *ead.* cap. qui prior 14. de regulis iuris, lib. 6. exornant Duen. *reg.* 158. Oldrad. *confil.* 118. Gratia. in princ. Anton. de Bull. *confil.* 12. in princ. Roman. *confil.* 47. in princ. *vers.* *serui* hoc attenditur, Neguzant. de pignori. *part.* 3. *princ.* *membr.* 2. num. 11. & num. 19. Capoli. *can.* 122. & 124. Barthol. Petret. ad *Extrauog.* *ambiciose*, de rebus Eccles. non alien. *verb.* *datum*, num. 16. Cott. in *memorab.* *verb.* *creditor* 7. Casian. in *catalogo* *gloria* *membr.* *part.* 12. *confil.* 99. Rebuff. *tom.* 2. ad legem *Gabin.* *tit.* de *consuet.* *redditionem*, *gloss.* 2. Vital. de Cambanis in *tratt.* *clausul.* *pag.* *milib.* 37. n. 14. Bertoz. de *clausul.* *instrum.* *clausul.* 1. *gloss.* 5. n. 42. *Malcat.* de *probat.* *conclusio* 128. Ioseph Ludou. *Pers.* *confil.* 45. num. 7. Sord. de aliment. *tit.* 1. *quæst.* 94. num. 15. & *decif.* 155. num. 1. Mattien. *l. 7.* *gloss.* 5. num. 3. *tit.* 16. lib. 5. *num.* *Recop.* Felician. de *consol.* *tom.* 1. lib. 3. *cap.* 5. num. 12. Card. Tusch. *prædic. conclusio* *tom.* 6. lit. P. *concl.* 465. Flotes de *Meia* *vor.* *tom.* 1. *quæst.* 6. *art.* 3. num. 24. Gonzal. ad *reg.* 8. *Cancell.* 3. p. *proem.* num. 22. Valasc. *confil.* 119. num. 2. Cardin. *Mantic.* de *tacit.* & *ambig.* *concl.* lib. 11. *tit.* 22. *num.* 1. Cottol. in *præc. iudicium* & *Aduers.* *verb.* *im.* num. 15. & *verb.* *pignus*, num. 16. Marti. Antonin. *vor.* *refut.* lib. 1. *refut.* 81. num. 7. & lib. 2. *refut.* 50. num. 32. Gatz. Girona de *primi.* *gizum.* *sen.* *exempt.* *explicat.* n. 317. Seraphin. *decif.* 187. num. 1. Aloyf. Ricc. in *reclut.* *decif.* p. 5. *collecl.* 473. latè Ouid. de *Amicis* de *iure* *emptis.* 9. 99. num. 1. & 9. Steph. Grat. *discept. forens.* *tom.* 4. c. 730. num. 14. & c. 771. n. 1. *tom.* 5. c. 963. n. 1. Narbona *l. 56.* *gloss.* *emica.* n. 2. *tit.* 24. lib. 2. *Recop.*

Amplia primò, vt procedat tam in agendo, quam

quàm in excipiendo, & replicando, l. *creditor qui prior*, la. 1. in princ. ff. qui potiores in pignore. Rip. in l. privilegia, num. 18. ampl. 13. ff. de privileg. cred. Neguzant. d. memb. 2. ampl. 1. num. 2. Garc. Girona ubi sup. num. 1338.

4 Intellige hoc Axioma, quando sunt pares in causa, alias secus, Federic. de Senis consil. 197. in princ. vers. *reitas respondere*, & consil. 69. circa fin. vers. *non obitas*, Romao. consil. 47. vers. *secundo*, quos refert Cardin. Tufch. d. lit. P. concluf. 465. num. 19. Intellige etiam in coacturâ, non in sepatibilibus & diuersis, Polydot. Ripa *sup.* obseruat. 174. num. 6.

5 PRIOR nominatus censetur magis dilectus, l. si communis seruus 2. ff. de stipulat. seru. cap. si quis, de elect. lib. 6. Thom. de Thomaier. in floribus legum, reg. 235. Cardin. Mantie. de consil. ultim. volunt. lib. 6. tit. 11. num. 13. & lib. 8. tit. 4. num. 22. & tit. 9. num. 7. Menoch. de presump. lib. 4. pref. 16. num. 3. cum seqq.

6 PRIOR nominatio maiorem dignitatem arguit, Tirac. de iure primogen. quaest. 19. num. 2. quia prior descriptus dicitur dignior, & precedere debet, l. 1. ff. de alio serib. Paris. consil. 38. num. 1. vol. 4. Peregr. consil. 3. num. 60. lib. 1. quos refert Math. Antonin. var. resolut. lib. 1. resol. 81. num. 1.

& propr. Alexand. consil. 152. in causa, num. 1. vers. *si cunctis probatur*, lib. 6. Menoch. de reind. recuper. posses. sion. in prealud. num. 1. Sord. consil. 160. num. 39. & consil. 222. num. 17. Card. Tufch. d. lit. P. concluf. 735. num. 1.

AXIOMA CXC.

Privilegiatus, Privilegium.

- 1 Privilegiatus contra pariter privilegium non vultur privilegio suo.
- 2 Privilegiatus dupliciter bene vultur privilegio suo contra privilegium.
- 3 Trallens de damno vitando, bene vultur suo privilegio contra pariter privilegium trallentem de lucro captando.
- 4 Privilegiatus in specie, praefertur privilegio in genere.
- 5 Privilegium personale personam sequitur, & cum persona exstinguitur.
- 6 Privilegium operis ostendere, & inspicere, nec allegari creditur.
- 7 Privilegius tenet attendendus est.
- 8 Privilegium meretur amittere, qui permissa abutitur potestate.

AXIOMA CLXXXIX.

Privatio.

- 1 Privatio praesupponit habitum.
- 2 Spoliatus ut dicitur, qui semel possedit.

1 PRIVATIO praesupponit habitum, quia nemo privatur, nisi prius habuerit id, quo fuit privatus, L. de re indic. l. 1. nec vtilem 20. ff. ex quibus causis mortem, l. Titio usufructus, ff. de condit. & demonstrat. l. remitti, ff. de iuric. l. non potest videri, ff. de regulis iuris, l. servus, in l. tit. de capite dimittit. vbi Pichard. numer. 2. cap. ad dissolvendum, de desponsat. impub. Carf. Consumit in comment. ad Logicam, tit. de opposit. cap. 10. quaest. unica, art. 5. Bald. in l. licet, in 3. opposit. C. locati, Ancharan. consil. 179. Prima facie videtur, Euerard. in topicis legal. loco 6. Vital. de Cambanis in trall. clausul. pag. mibi 224. num. 22. Berrazol. in reper. l. si quis morietur, C. de translatiomb. numer. 371. Menoch. consil. 171. num. 1. & consil. 241. num. 17. & consil. 326. num. 2. & consil. 378. num. 9. & consil. 442. num. 8. & consil. 466. num. 16. & consil. 484. num. 17. & consil. 613. num. 9. Sord. de aliment. tit. 6. quaest. 15. & consil. 52. num. 17. & consil. 73. num. 76. & consil. 160. num. 18. & consil. 105. num. 64. Olufch. decis. 95. num. 12. Anton. Monach. Bononien. decis. 30. num. 4. Monet. de decimis, cap. 9. quaest. 2. num. 18. Card. Tufch. praefat. concluf. tom. 6. lit. P. concl. 713. per totam. Marti. Antonin. var. resolut. lib. 2. resol. 59. cap. 15. Cald. Peretta quaest. forens. consil. 16. num. 3. Ros. decis. 142. num. 4. & decis. 307. n. 1. apud Farinac. p. 2. recens. Mangil. de impu. q. 91. n. 4. Sigism. Scacc. de commore. l. 1. gloss. 6. m. 89. vers. *intelligit*, & num. 390. & seq. in fin. ubi quid a privatione ad habitum non est regressus. Rot. decis. 415. n. 4. & decis. 477. n. 7. p. 2. in possib. Farinac. Duran. decis. 439. num. 6.

2 Vnde spoliatus ut dicitur, qui semel possedit, l. 1. si de iuric. ff. de vi. & vi arm. cap. fin. 1. quaest. 1. Bald. in cap. cum Ecclesia Surina, col. 4. de causa poss. Aug. Barbofa Axiom. lxx.

PRIVILEGIATUS contra pariter privilegium nam non vultur privilegio suo, sed & militis, in princ. ff. de excusat. vers. l. affidui, vers. in duobus, C. qui potiores in pignore hab. l. scito, vbi gloss. verb. *ad heredem*, C. de sacra. Eccles. Exonator, & declarat Matfil. *sup.* 99. Privilegium, & *sup.* 681. Tradidi tibi, Petr. de Anchar. consil. 37. Contra Ioannem, in princ. Riminal. jun. consil. 278. num. 72. Socin. jun. consil. 74. n. 11. lib. 1. Couart. in reg. passifor. p. 1. §. 2. num. 4. & praefat. cap. 7. num. 4. Colla in c. si pater, verb. *si absque liberis*, c. 2. de testament. lib. 6. Mantie. de reslit. in integrum, c. 218. Sfort. Odd. in simili trall. 39. lib. 1. art. 4. num. 31. & art. 5. Cald. Peretta in l. si caratorem, verb. *lasis*, num. 169. C. de in integ. reslit. minor. Sord. de aliment. tit. 8. privit. 18. num. 5. & 7. privileg. 61. num. 11. Petegrin. de fidei comm. art. 3. num. 70. Azeved. l. 10. tit. 3. num. 13. 17. & 18. lib. 5. nota Recopil. Alexand. Tremacing. var. resolut. lib. 1. tit. de rescript. resol. 11. Curia Philip. part. 2. §. 37. num. 32. Ceual. comment. contra communes quaest. 75. num. 45. & quaest. 82. n. 46. Card. Mantie. de consil. ultim. volunt. lib. 6. tit. 2. num. 12. & de sacris & ambig. censur. lib. 1. tit. 2. num. 6. Stephan. Grarian. Ad archie. decis. 196. num. 18. & 19. Card. Tufch. praefat. concluf. tom. 6. lit. P. concluf. 760. per totam, Cardof. in praxi iudicem, & Advocat. verb. *privilegium*, num. 46. Marti. Antonin. varior. resolut. lib. 1. resol. 8. n. 58. Castill. quoniam quaest. lib. 3. cap. 25. num. 27. D. Barbof. in l. 2. §. legatus, num. 252. ff. de indic. Polyd. Ripa obseruat. 7. numer. 3. Ioann. Maria Nouat. in praxi iudic. & viciis fori, p. 2. tit. 3. num. 2. Mangil. de impu. quaest. 118. num. 23. vno ore praefertentes, huiusmodi Axioma procedere, vbi utrumque privilegium aequale est, & aequè favorabile, & insuper concurrat in adu. & exercitio. Non fit alterum privilegium fortius sit, ut in terminis l. sed & militis 8. in princ. ff. de excusat. tutor. Sfort. Odd. de reslit. in integ. p. 1. q. 18. art. 4. num. 32. Stephan. Grarian. discept. forens. tom. 4. cap. 661. num. 13. cum seqq. Ioann. Maria Nouat. diss. 9. 21. num. 20.

Limita primum, quia dupliciter privilegiatus bene

1. vultur

vitur suo privilegio contra privilegium, Cephal. *conf.* 748. num. 18. quem refert Card. Tufch. *d. lit. P.* *concl.* 761. num. 12.

3. Limita secundò, quando tractat vnus de damno viando, aliter de lucro captando, quia tractans de damno vitur suo privilegio, *l. ubi ff. ex quibus causis maior. l. verum. §. vlt. vers. proinde. ff. de minor. Castrenf. conf.* 37. in fin. lib. 1. Alexand. *conf.* 35. in fin. *vers. circa spemum. lib. 5.* Covarr. in *d. reg. possessor. p. 2.* §. 2. n. 4. Riman. *luc. conf.* 85. num. 127. & *conf.* 35. num. 51. Roman. *conf.* 166. *Via diligenter. in fin. n. 14.* Sfort. *d. g. 4. art. 4. & g. 1. art. 5.* Menoch. *conf.* 447. num. 37. Card. Tufch. *d. lit. P. concl.* 761. n. 14. cum segg. Maz. Antonin. *d. refol.* 8. num. 59. Polyd. Ripa *d. obf.* 7. num. 4. & §. vbi quod licet pariter privilegium gaudeat privilegio aduersus privilegium ecclesiasticum de lucro, si tamen viatque de damno viando agat, non gaudebit, & Cephal. *conf.* 7. num. 12. *vers. scdm. lib. 1.* latè Leo Valen. *decis.* 90. num. 3. cum segg. vbi probat quod quando duo privilegia contraria concurrunt, attendendum est illud, in quo agitur de damno vitando, non illud quod in lucro captando versatur, quod num. 21. & 24. intelligit in eadem specie privilegij, scilicet quando privilegium vnus est potentius privilegio alterius, & num. 26. subdit quod privilegium potentius est, in quo maior utilitas versatur.

4. Limita tertio, quando privilegiatus in specie præfertur privilegio in genere, Covarr. *d. p. 1.* §. 2. n. 4. *vers. quod vero diximus. vbi* maxime quando in eadem re est specialiter privilegiatus, Menoch. *conf.* 52. num. 41. quos refert Card. Tufch. *d. lit. P. concl.* 761. num. 13. Sfort. *d. g. 18. art. 4.* Ancon. Mangil. *de impne.* §. 8. num. 25. & §. 110. num. 12.

5. PRIVILEGIUM personale personam sequitur, & cum persona extinguitur, *l. in personam ff. de regul. iuris. cap. privilegium. c. de iur. lib. 6.* vbi in collectis, latè explicatur, Tiraq. *de retrall. lig. §. 16. gloss. 1. n. 60.* & *de iure primog. g. 37. num. 1.* Xuar. in *l. quoniam in priorem. super leg. Regni. simil. 11. dub. 1. n. 1.* Menoch. *conf.* 136. num. 2. & *conf.* 1007. §. 2. num. 91. & *de præsumpt. lib. 3. pref.* 103. num. 45. Card. de in præiudicium, & Adonem. *verb. privilegium. num. 4.* Card. Tufch. *d. tom. 6. lit. P. concl.* 746. *per totum. Azor. Instit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 22. g. 6.* D. Bafbol. in *l. quia tale. ff. solate marum. vbi* latè Mari. Ansonin. *var. refol. lib. 1. refol. 109. num. 6.* Soaz. *de legib. lib. 8. cap. 10. & 11.* Ioann. de Salas in *summi trall. diff.* 17. *setib. 6. & 8.* latè Roland. à Valle *conf.* 61. num. 10. cum segg. lib. 4. Mangil. *de impne. g. 7. num. 94. cum segg.*

6. PRIVILEGIUM oportet ostendere, & inspicere, nec alleganti crediatur, *cap. parv. 7.* vbi Abb. num. 1. *de primleg. cap. cum persona. prod. tit. lib. 6.* Tufch. *de visitat. lib. 2. cap. 18. n. 1.* & *cap. 20. n. 6.* Mafcard. *de probat. concl.* 1200. num. 16. Menoch. *de præsumpt. lib. 6. pref.* 14. num. 11. Card. Tufch. *d. lit. P. concl.* 762. Cabed. *Lusit. decis.* 393. num. 3. p. 2. & notat eleganter Covarr. *prall. conf.* 20. num. 7. quod quando agitur de privilegio exhibendo iudici, tunc oportet quod totum præsentem patre coram iudice legatur, & iudici presentem exhibeatur; ar verò quando agitur de eo parum exhibendo iune illud tantum capitulum, quod ad eum spectat, & subiectum tangit materiam, exhiberi oportet, iuxta text. in *c. coniugit. de fide instrum. & longam distinctionem gloss. verb. die & consule. in l. 1. §. editione. ff. de edendo.*

7. PRIVILEGIUM tenor attendendus est, nec de illo iudicandum, nisi ipfius tenore inspecto, *cap. parv. 7. cap. recipimus. de primleg. cap. vlt. de translat. Prall. cap. consuetudinem 10. de elect. Tiraq. in l. si vngam,*

verb. libertis. num. 8. C. de reuoc. donat. Burg. de Pace g. 1. n. 17. Surt. conf. 1. §. 2. num. 31. Intellige non solum quoad verba, sed etiam multis magis quoad mentem, vt si de ea appareat, à verbis recedamus, vt quid senserit concedens potius sequamur, *cap. quantum 26. vbi gloss. verb. sola. de primleg. Sanchez de matrim. lib. 8. diff. 1. num. 11.*

PRIVILEGIUM meretur amittere, qui permissa sibi abinitur potestate, & vbi 74. *diff. 1. privilegium 11. g. 3. canonum 1. c. vt privilegium. in princ. de primleg. c. coniugit. 1. de fement. excom. Damale. in trall. de brocard. membr. 3. num. 28. Auziet. in Clem. 1. num. 12. de officio Ordinis. Nep. de monte Albano de except. art. 2. num. 13. Card. Tufch. *d. lit. P. concl.* 754. Soaz. *de legib. lib. 8. cap. 36. per totum.**

AXIOMA CXCI.

Probare, Probatio.

1. Probare oportet, nec sufficit dicere.
2. Probatio debet de necessitate concludere.
3. Probatio dubia, & incerta non tenet probatorem.
4. Probatio dubia contra producentem est interpretanda.
5. Probatio probationum non excludit.
6. Probatio specialis semper prævalet generali.
7. Probatio per tellum habet eandem vim quam per instrumentum.

PROBARE oportet, nec sufficit dicere, gloss. 1. *verb. dicatur. in l. 1. in princ. ff. si quadrupla pœnerem scisse dicatur, & dilectus. except. 121. in l. si pœner. n. 97. ff. de nomi operis. nuoc. Felin. inc. cum dilectus. n. 6. de accusat. Part. conf.* 15. num. 5. vol. 1. Menoch. *remed. 1. recuper. n. 178. & remed. 15. num. 403.*

PROBATIO debet de necessitate concludere, quia non probat hoc esse, quod ab eo coniungit abesse, *l. non hoc. C. de legitimis. vbi* latè regulam ponit cum ampliationibus, & limitationibus, *l. neque natural. C. de probat. c. in præsentia. c. d. & iur. corporalia. §. cum quis de translat. Episcopi. c. recipimus. de primleg. Bald. conf.* 62. *Alia vice. circa princ. vers. quanta conclusio. lib. 2.* Mafcard. *de probat. concl.* 671. num. 11. Brunor. à Sole in *loci communis. verb. probatio 10.* Motla in *empres in iur. p. 1. tit. 11. in præiud. num. 53.* Alexand. Trenacing. *var. refol. lib. 1. tit. de fœm. refol. 1. sub num. 19. vers. hac prima declaratio. Aldouin. conf.* 44. num. 6. & *conf.* 51. num. 18. Surt. *conf.* 5. num. 46. Galgancet. *de condit. & demonstrat. part. 2. c. 1. quast. 92.* num. 5. Caf. Argel. *de contradict. legitimo. quast. 15. num. 107.* Cardin. Tufch. *prall. concl.* 760. num. 6. *lit. P. concl.* 765. *per totum.* Mari. Ansonin. *var. refol. lib. 1. refol. 46. num. 6.* Rot. *decis.* 127. num. 7. apud Farinac. *p. 1. recem. Sebasti. Medices de reg. iur. reg. 4. num. 10.* Sieph. Gratian. *discept. forens. tom. 5. cap. 98. §. 2. num. 25.*

PROBATIO dubio, & incerta non releuat probantem, *l. neque natural. d. cap. in præsentia. Argid. conf.* 2. n. 37. Ioan. de Imola *conf.* 56. *per totum.* Hippol. *conf.* 10. num. 8. Mafcard. *de probat. concl.* 1563. num. 6. Surt. *decis.* 75. n. 17. & *decis.* 288. num. 45. & *conf.* 45. cum segg. & *conf.* 2. 4. num. 16. D. Bafbol. in *l. si quis intentione. num. 18. cum seg. ff. de indic. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 144. num. 21. cum seg. Seraphin. decis.* 1103. n. 2. Aloyl. Ricc. in *praxi 10. scilicet Farinac. refol.* 187. num. 6. in *1. adit. Farinac. in præiudicium. p. 2. tit. de opposit. contra dicta tellum. g. 66. n. 1.*

mem. segg. Masl. Antonio. var. refel. lib. 1. refel. 106. n. 9. & refel. 110. n. 6. & lib. 3. refel. 16. n. 5. Rot. decif. 149. num. 1. apud Farinac. p. 1. recent. Imb. contra producentem esse interpretanda. R. ebbi. In tract. de reprob. refel. num. 9. Seraphin. decif. 149. n. 5. Rot. decif. 84. num. 1. apud Farinac. collect. 1. nonisimorum. Surt. conf. 5. num. 48. & conf. 115. n. 86. & conf. 111. n. 14. & conf. 127. num. 48. & conf. 159. n. 21. & conf. 129. n. 74. & conf. 483. num. 5. Steph. Grat. num. 4. cap. 640. n. 25. & c. 703. n. 5. & d. tom. 3. 2. 874. n. 29. etiam in materia favorabili. Surt. d. conf. 5. n. 49.

7 PROBATIO probationem non excludit. Seraphin. decif. 757. num. 5. Fortior vero tollit debilitatem. pen. ff. de restit. in integrum. Mascard. de probat. concl. 125. n. 15.

6 PROBATIO specialis semper praeualt generali. Innoc. in cap. auditu. n. 4. de praescript. Hippol. in pract. 9. diligenter. num. 198. & in de minore. plurium. n. 100. ff. de quaestio. Seraphin. decif. 818. n. 5. Farinac. in pract. c. 109. p. 2. 6. 5. n. 170.

7 PROBATIO per testes habet eandem vim quam per instrumentum. L. de exercendi. C. de fide instrum. cap. cum loqueretur. et tit. Alexand. conf. 64. vers. corroboratur. lib. 1. Grat. conf. 90. num. 40. lib. 2. Paris. conf. 31. num. 10. lib. 1. Sord. de Pace in practica. tom. 1. p. 1. temp. 3. num. 7. Mascard. de probat. in proam. quest. 6. & cunctis. 1091. num. 3. Mutia in empiria. l. 1. p. 1. tit. 11 in pract. num. 4. Cardo. in pract. l. 1. verbi. instrumentum 11. & verbi. probatio 7. Cardin. Tusch. d. rem 6. lib. 2. p. cunctis. 777. vbi duobus conclusionibus segg. refert. quibus casibus probatio per testes non admittatur.

AXIOMA CXCI

Proœmium.

- 1 Proœmium denotat causam finalem, & mentem loquentis ostendit.
- 2 Ad id & intentio disponens, & causa finalis colligitur ex proœmio.
- 3 Decisioem declarat proœmium.
- 4 Corpus sicut ab anima, ita dispositio à proœmio ratione regulatur.
- 5 Animam proœmium declarat proœmium.

PROœMIUM denotat causam finalem, & mentem loquentis ostendit. l. fin. ff. de hered. instit. l. 1. ff. ad Maced. l. cum hi. in princ. & ibi Barr. ff. de transact. Alexand. conf. 7. n. 1. vol. 1. Cratet. conf. 191. n. 21. Roland. conf. 44. n. 9. vol. 4. Castren. conf. 161. Vifin. n. 2. vers. caput. lib. 2. Titag. in tract. Cessante causa. n. 64. Molin. de primog. lib. 1. cap. 5. n. 1. Alexand. conf. 15. Quoniam in princ. lib. 1. vbi loquitur in sententia. & conf. 75. num. 3. lib. 6. vbi de diuisione. & conf. 104. Periphe. verbi. n. 9. vers. praeterca. eod. lib. 6. vbi ampliat in codicillis, & vbi in voluntariis. Curt. Jun. conf. 85. num. 2. vbi extendit in relictis. & conf. 38. num. 11. & segg. vbi loquitur de deceto. Cratet. conf. 301. De anno. num. 2. vbi de duratione. & conf. 151. num. 2. vbi sit. & extendit in transatione. Roman. conf. 80. num. 6. vbi loquitur io privilegio. Grat. conf. 78. num. 13. lib. 1. vbi de locatione. & conf. 17. num. 6. lib. 1. vbi de libero rationum. & conf. 157. num. 14. lib. 1. vbi extendit in gratia. & conf. 44. num. 18. lib. 1. vbi loquitur de statuto habente proœmium, quod interueniens banitum praemietur. & conf. 60. num. 8. eod. lib. 2. vbi de permutatione, & lo. Aug. Barboz. Axiom. Iur.

gato. Anchar. conf. 141. Super praedictis in princ. vbi de concordia. & conf. 180. Vifio diligenter. num. 6. cum segg. vbi de executione iudi. & cura decetia. Gozadin. conf. 1. num. 14. & Berol. conf. 141. num. 8. lib. 1. vbi generaliter io omni dispositione. Menoch. de praesumpt. lib. 6. praef. 2. a. princ. vbi loquitur in fluribus, bullis, relictis, seu enia iudici. Iosdo. inue. stitura. contractibus, dispositione testatoris. Mandos. in reg. 15. Cancell. g. 1. num. 2. vbi de supplicatione. Ludou. Gom. in reg. de versimili. notitia. num. 2. in proam. vbi extendit in regulis Cancellariae. Deciau. conf. 1. num. 116. lib. 1. vbi in armis, & contractibus. Menoch. conf. 184. num. 11. & conf. 131. n. 67. & conf. 351. num. 24. & conf. 599. num. 21. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 8. 7. proam. num. 112. Fetter. in consilium. Catholonia. gloss. 1. num. 111. & gloss. 8. num. 146. Cat. Tusch. practica. concl. 1000. 6. lit. P. concl. 892. Rot. decif. 185. num. 4. in fin. 5. & 6. & decif. 491. num. 5. apud Farinac. p. 1. recent. & decif. 167. num. 5. decif. 115. num. 7. & decif. 18. num. 4. & decif. 569. num. 4. apud eand. p. 2. recent. Surt. conf. 110. num. 18. & conf. 140. num. 5. & conf. 141. num. 17. & conf. 172. num. 8. & conf. 161. num. 4. & conf. 391. num. 11. & conf. 111. num. 7. & conf. 131. num. 5. Sigism. Scaccia de commerce. 7. gloss. 2. num. 89. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. c. 809. n. 2. & 914. n. 12.

Et quod ex proœmio colligatur mens & intentio disponens, & ratio finalis, tradunt per l. item quia. ff. fin. ff. de postu. & l. cum hi. in princ. ff. de transact. Alex. conf. 60. Vifio diligenter. num. 9. lib. 6. & conf. 7. Vifin. & diligenter. num. 5. lib. 2. Socin. conf. 153. n. 27. & conf. 159. num. 10. lib. 2. Barbat. conf. in princ. lib. 3. & conf. 10. in princ. lib. 2. Crauet. conf. 888. num. 2. Roman. conf. 16. num. 4. Mascard. de probat. concl. 184. num. 6. Guicet. practica. lib. 1. quest. 59. a. num. 3. Mari. Antonin. var. refel. lib. 1. refel. 45. n. 1. & lib. 5. refel. 1. num. 59. & refel. 15. num. 8. Robles de reprob. lib. 2. c. 14. n. 2.

PROœMIUM declarat decisionem. d. lib. 1. fin. ff. de hered. instit. l. cum pater. 9. distissim. ff. de leg. 2. l. Molin. de primog. lib. 1. cap. 5. n. 7. Mari. Antonin. d. refel. 15. num. 8. Attendat in proam. addit. ad rec. q. d. legum. Namarra. n. 107. quia intentio legislatoris colligitur ex proœmio, seu ex praefatione. Angel. 67. Municipali lege. num. 2. vers. de secundo. Barbat. conf. 1. num. 1. lib. 3. & quod proœmium dat intellectum toti legi. Curt. Jun. conf. 135. num. 2. Menoch. d. lib. 6. praef. 2. n. 2. Hinc dicimus, quod sicut corpus ab anima, ita dispositio à proœmio ratione regulatur, ex l. fin. in l. qui quadraginta. col. 2. ff. ad Trebell.

PROœMIUM declarat animum profectens. Anchar. conf. 198. Dominus R. num. 5. & disponens. Crauet. conf. 888. n. 2. refert Card. Tusch. d. concl. 891. n. 3. & 13. ita vt dicta in praefationibus, censentur repetita in dispositione sequenti. Roland. à Valle conf. 67. num. 81. lib. 3. Card. Mantica de consil. ultio. volum. lib. 5. tit. 15. num. 7.

AXIOMA CXCI

Prohibitum.

- 1 Prohibitum una via, non censetur alia permissum.
- 2 Prohibitum vni, alium censetur concessum.
- 3 Prohibitum vno, censetur omnia prohibita, per qua peruenitur ad illud vnum.
- 4 Intellige procedere in iis, per qua necessarii perueniuntur ad rem prohibitam.

L. 3

3 Probi

- 5 *Prohibitum dicitur non potest fieri per indire-*
ctum.
- 6 *Prohibitum ad tempus, post tempus videtur esse*
permisum.
- 7 *Prohibitum censetur, quod non invenitur per-*
misum.
- 8 *Interpretatio in dubio facienda est, ut alium cre-*
deatur permisum, quando non reperitur probi-
bitum.
- 9 *Prohibitum melius est condito in pari causa.*
- 10 *Prohibere non potest, quod sibi non nocet, & alteri*
prodest.

PROHIBITUM una via, non censetur alia per-
missum, *quod dicitur, ff. de pacis, l. cum his, §. si cum
im, ff. de transal. l. xlviii, §. si Frater, ff. de infami-
l. si quis, §. minor, ff. qui et a quibus, l. illud, ff. ad leg.
Aquil. cap. cum quid una via §. 4. de regul. iur. lib. 8.
Sut. d. conf. 301. n. 75. D. Barbozini in Leon. Frater §. vii.
n. 135, ff. de iudic. Menoch conf. 85. num. 41. Sigism.
Saecc. de comm. 6. l. a. d. 7. ampl. 11. 22.*

8. PROHIBITUM VNI, aliis censetur concessum,
Liqui accufant, ff. de accusacionib. Licim Prater, vbi D.
Barbof. in princ. num. 36. ff. de indic. cap. nunc, de pra-
sumpt. Vgolin. de officio parric. Episcopi cap. 14. §. 9.
num. 1. in princ. Et prohibitum de vnu, de alio cen-
setur petriūm, Et c. contra. d. Licim Prater, Ioan. Anc.
de impetr. §. 84. n. 1.

3 PROHIBITO vno censetur omnia prohibita, per quæ petuntur ad illud vnum, *Leo, ff. de iur. i. pignoris, §. sed si per interpretum, ff. de auctor. tutor. Leo, in fin. C. de viciis, §. legem in fin. C. de naturalibus lib. i. fin. C. de rebus aliis non alienand. c. præterea, de officio deleg. c. cum quid prohibetur §. 9. de regulis iur. lib. 6. Menoch. quest. 116. num. 1. latè Maffard. de probat. concl. 101. per totum, Vital. de Camban in r. clausul pag. 291. num. 31. Strud. quest. 301. num. 74. Franc. Gallet. in margarita casuum censuræ, verb. prohibere, Franc. Leo in thesauri furi censuræ pars. 1. cap. 1. num. 10. Ioan. Antoon. Mangil d. irat. de impu. §. 1. §. 10. jo.*

Intellegere procedere in illis, per que necessarium
peruenienti ad tem prohibentem, non verò in illis, per
que ad illam perueniri potest contingentet, sunt
possibilibus, iuxta tractat per Bart. in *Lambrisia*, §. 1. et
§. 2. ff. de decris et edictis facies, et in l. 1. ad fin. ff. de
iurifictio annuo ind. exceptum communiter ex multis,
quos refert D. Barbo. in l. 1. p. 3. et §. ff. soluto maximo.
Facient que adducit Titag. de *noe confusio*, part. 3.
limit. 7. nom. 14. Amos. Goni. 4. ff. *Tuoni*, p. 19. et Amos.
Cardof. in *praxi Iudicim*, et *Admoca*, verb. *denatio*,
p. 100. l. 1.

5 PROHIBITUM dictū non potest fieri per
indictū, l. *Seim*, & *Angerium*, vbi Bart. ff. ad leg.
Falcid. l. *scire oportet*, §. si mater ff. de iust. & eor. mor.
dici ab his, cap. cum quibz, vbi Dyn. de reg. iur. lib. 6.
Menoch. conf. 1105, m. 18. & de praesump. lib. 4. praes.
189 num. 81. Sued. decis. 121 m. 4. Bellef. diffin. clerici
p. 1. tit. de attempnionibz clericorum & eorundem bono-
rum & muneribz, l. 7 m. 6.

6 PROHIBITUM ad tempus, post tempus vi-
detur esse permissum *l. Imperator. i. vbi Bald. ff. de
prohibe. ad. l. si vnu. g. i. ff. de p. adu. l. septuaginta. ff. de
i. iud. l. pater filium. g. fundum ff. delegat. 3. Titac. de
reuelat. causa. g. i. g. i. ff. de i. i. m. 4. Sum. de i. i. m. 2. c. 1.
c. 2. c. 194. n. 6. c. 195. n. 18. Menoch. c. 174. n. 1.
c. 14. c. 195. n. 1. g. 6. Brunor. a Sole in locis commun-
nibus rebus prohibita 16. Gonzal. rebus 3. Concedi p. 65.
c. 18. d. Barbo. in Leu. pater in pater. n. 45. ff. de iudic.
Et prohibetur post tempus, quod censetur permissum.*

Sam ad tempus, dixi *supra* Axiom. 17 §. 4. Narbona
L. 18. el. 5. m. 1. tit. 8. lib. 1. Recop.

PROHIBENTIS melior est conditio in pari 9
causa. *l. Sabini, ff. communi divid. Oledad. conf. 122.*
Cicero, in fin. ver. praeterea in re pari, Cardin. Tusch.
praelic. concl. sem. 6. lit. F. concl. 893. Steph. Gratian.
dist. c. 2. 806 n. 1.

PROHIBERE non potes, quod tibi non nocet, et alteri prodest, l. 1. §. idem aius, et §. deringit, et l. si de alterius prode acceda, glo. in l. in formis, §. item Labes §. de iur. l. si cuius de fœrmis. Læprejans, et de precib. Imper. offerit, l. in credendo §. de caus. Coadi. var. lib. 3. c. 14. n. 8. vers. licet & prætic. sup. 37. num. 2. et num. 1. col. 3. Annon. Com. var. lib. 1. cap. 1. num. 17. Menoch. rrmcd. 6. rrmcd. num. 114. c. iun. §. de arbor. cap. 168. m. 3. et cap. 237. m. 9. et conf. 4. n. 2. et conf. 1. m. 45. et conf. 121. n. 8. Thom. de Thom. l. in floribus legum. 168. vbi intelligit procedere, nisi tractetur de prædicio terrij: vel de publico bono, aut animæ salut. Surd. dec. 120. num. 12. et dec. 126. num. 12. D. de bon. l. 1. in prin. p. 1. n. 34. c. iun. §. si saluo matrim.

AXIOMA CXCV.

Protestatio.

- 1 *Protestatio contraria facta non valet.*
- 2 *'Protestatio tollitur, & cessat per alium subsequen-*
tem contrarium.
- 3 *Intelligi quando protestatio fit, ut talis factum con-*
trarium.
- 4 *Intelligi etiam, quando alium verò est contra-*
rium.
- 5 *Protestatio, seu reformatio non tollitur, quando fal-*
sum comparatur cum potestate.
- 6 *Protestatio contraria facta in iudicium ipsum*
protestantis attenditur in ius, in quibus factum
pendet a sola voluntate protestantis.

PROTESTATIO contraria facto non tele-
uatur, s. non in plures, s. locatur ff. locari, cap. gratum,
de

de officio deleg. Oldrad. conf. 107. n. 10. vers. ad sextam, & conf. 302. n. 10. vers. Et quod dicit. Bald. conf. 489. Quia capitul. in princ. lib. 3. Cephal. conf. 112. lib. 2. vbi multipliciter declarat, Surd. conf. 371. num. 67. vol. 3. & decif. 70. num. 8. & decif. 246. num. 4. Card. Tufch. prall. conch. tom. 6. lit. P. concl. 944. per totum, Campao. in diuersis Canon. rub. 11. c. 13. num. 185. Mari. Antonio. var. resolu. lib. 1. res. 53. num. 9. Polyd. Ripa. obs. 194. per tot. Vinc. Carot. in singularib. suis, sing. 278. vbi intelligit quando protestatio verè facta constata est, secus si presumptiue tantum. Ratio est, quia protestatio tollitur, & cessat per actum subsequenteem contrariationi, Signor. de Homod. conf. 75. num. 21. & 12. vers. praterea non obstat, Cephal. conf. 112. num. 14. vers. tertio promissio, lib. 2. Crauet. conf. 463. num. 18. & conf. 103. num. 5. & conf. 691. in fin. Surd. conf. 8. num. 28. & conf. 136. num. 42. Meocho. conf. 375. num. 275. n. 28. Rot. decif. 559. num. 6. apud Farin. p. 1. recent. Et protestatio si non repetitur in omnibus protestationem, censetur ab ea recedisse. Rota apud Paul de Rubens decif. 19. num. 19. & decif. 91. num. 12. tom. 2. diuers. alijs part. 6. recent.

3 Intellige, quando protestatio fit, vt tollat factum contrarium, tunc enim non releuat; si verò fiat ad tollendam mentem & presumptionem, quæ resisteret ab ipso facto contrario, bene operatur, & valet, Alex. conf. 150. in fin. num. 16. vers. quia vt dicit, lib. 4. quem refert Card. Tufch. d. lit. P. concl. 944. num. 38.

4 Intellige etiam, quando actus verè est contrarius, ita vt non possit compari cum protestatione, alias secus, & ideo actus diuinus non facit recedere à protestatione, Bart. in l. non solum, §. morte, num. 19. vers. & tunc, vbi Alex. num. 15. & 16. & lal. num. 14. ff. de noui oper. nunciis. quos refert Card. Tufch. d. lit. P. concl. 944. num. 33. Vnde protestatio, seu reservatio non tollitur, quando factum comparatur cum protestatione. Surd. conf. 143. num. 58. & 59. vel quando ille actus fit cum protestatione de non recedendo, Decian. conf. 13. num. 25. & 26. lib. 2.

6 Limita Axioma non procedente in iis, in quibus factum dependet à sola voluntate protestantis, quia tunc attenditur protestatio contraria facta in iudicio ipsius protestantis, Bart. in l. qui in aliena, §. Colus, ff. de acquir. hered. & in l. non solum, §. morte, num. 12. ff. de noui oper. nunciis. Alex. conf. 7. Videtur, num. 12. vers. nec obstat, Petr. de Anch. conf. 33. Per summum, vbi secus dicit, quando factum non pendet totum à voluntate protestantis, refert Card. Tufch. d. lit. P. concl. 944. num. 41. de quo etiam in Meocho. de presumpt. lib. 1. praf. 97. num. 26. & lib. 3. praf. 45. num. 22. Sigisf. Scacc. de iudic. lib. 2. cap. 11. num. 58. Ioann. Dominic. Gaito de credit. cap. 2. tit. 8. num. 1674. & seq.

Axioma CXCV.

Promissio.

Promissio hominis facit cessare provisionem legis, vbi multipliciter intelligitur, & declaratur.

PROMISSIO hominis facit cessare provisionem legis, quia si præcauerunt contentantes, non indigent cautione legali, l. fin. C. de pactis conuen. Castrenf. conf. 150. Viso statuto, in princ. lib. 2. & conf. 309. Viso, & examinato, col. fin. cod. lib. 3. plenè

Neguzant. de pigriorib. part. 2. memb. 4. num. 87. vbi dicit, quod promissio hominis facit cessare provisionem legis specialis, non legis generalis, & quoad actionem nascituram, secus quoad iam natam, & mouer. 88. dat exempla vsque ad num. 93. vbi dicit, quod bene facit cessare provisionem legis generalis, quando promissio hominis fit ad ouandum, Abb. conf. 30. Videtur primo, col. 2. vers. & arbitrar. lib. 2. vbi distinguit, quia in materia, in qua concurrunt plures provisiones legis, puta ordinaria, & extraordinaria, promissio hominis facit cessare provisionem legis extraordinariam, non autem ordinariam, Anton. Gabr. comm. lib. 6. tit. de regulis iuris, concl. 8. Becc. conf. 82. num. 20. vbi ait, quod procedit in casu promissio, non autem extenditur ad alium casum, Meocho. conf. 151. n. 27. & conf. 603. num. 30. 31. 32. de presumpt. lib. 4. praf. 190. num. 40. & 41. vbi dicit, quod tunc promissio hominis facit cessare provisionem legis, quando est super eodem facto, & ad idem tendunt, secus si tendunt ad diuersa, latè Card. Tufch. prall. conch. tom. 6. lit. P. concl. 951. per totum. Fontaucl. de pact. nupt. claus. 5. gloss. 10. part. 1. n. 51. cum seqq. Nicol. Noai de transmiss. casu 8. num. 98. Vincent. Carot. sing. 691. vbi quod regula legis non facit cessare hominis provisionem, Surd. conf. 14. num. 34. vbi quod quando hominis promissio cum legis provisione potest concurrere, nec illi contrariatur, ea tunc legis provisionem non facit delinere, & conf. 335. num. 25. vbi axioma intelligitur quando legis promissio à iure communi descendit, non ab speciali, vel extraordinario, & conf. 319. num. 17. vbi similiter intelligitur in casu promissio, non in alio, Modestus. Pistor illastrum quasi iuris part. 1. q. 48. num. 40. cum multis seqq. vbi pluribus modis limitat, & intelligitur, Martin. l'istor lib. 3. q. 47. num. 19. vers. est enim regulare, Valeat. Franc. de fiducijs. cap. 5. rub. de effect. fiducijs. num. 345. Ioseph. Vela differt. 11. num. 111. vbi in vers. ex quibus, axioma intelligitur cum promissio legis facta est in subsidium, seu defectum provisionis hominis, secus si ex alia radice.

AXIOMA CXCVI.

Qualitas.

- 1 Qualitas sine subiecto stare non potest.
- 2 Qualitas rei, quæ non est, non potest considerari.
- 3 Qualitas præsupponit existentiam rei.
- 4 Qualitas facilius datur, & præsumitur, quàm substantia.
- 5 Qualitas noua adueniens emi, reponit illud in diuersum naturam & speciem.
- 6 Qualitas adiecta verbo intelligitur secundum tempus verbi.
- 7 Dispositio qualitas vbi deficit, defectus ipsa dispositione.
- 8 Qualitas non emi nulla sum.
- 9 Quem non horreo, gravare non possum.
- 10 Quem de emissione tenet alio, eundem agentem repellit exceptio.
- 11 Qui occasionem damni dat, damnum ipsum delictis videtur.
- 12 Quod differtur non aufertur.
- 13 Quod potest, nolui, quod volui, adimplere nequini.
- 14 Quod non vis tibi fieri, alio ne facias.
- 15 Quod quisque iuris in aliena stuerit, ipse iure tenetur.

- 16 *Quod ſemel placuit, amplius diſplicere non poteſt.*
 17 *Quod alicui grauiſſe conceditur, trahi non debet ab alio in exemplum.*
 18 *Quod omnino cunctis, debet ab omnibus approbari.*
 19 *Quod quis mandato facit iudici, deſo facere non videtur.*
 20 *Quod de uno negatur, de alio conceſſum eſſe videtur.*
 21 *Quod maior pars facit, ab omnibus ſaltem cenſetur.*

1 **Q**UALITAS ſine ſubiecto ſtare non poteſt, l. 4. ff. de actionib. empti, l. fin. ff. de celus. bon. l. nullum, §. ſi abſentis, vbi Angel. ff. de petis. hered. l. Pomponius, §. fin. vbi Aet. ff. de acquirenda poſſeſſ. §. idem autem, Inſtit. de ſeruit. ratiſſe. prad. prius. Inſtit. de uſufr. Anton. Gom. l. 17. num. 19. verſ. primo, Surd. conf. 14. num. 1. & conf. 110. num. 80. & conf. 116. n. 15. & conf. 126. num. 6. & conf. 104. num. 1. & conf. 103. num. 67. Sebaſt. Medicus de regul. iuris reg. 6. per tot. Stephan. Gratian. diſcepi. forenſ. tom. 4. cap. 700. n. 49. & tom. 1. num. 51. Caſtill. controuerſ. lib. 1. part. 2. cap. 168. n. 10. & 51. Qualitas enim roque non eſt, non poteſt conſiderari, Oldrad. conf. 20. l. Fallum eſt, verſ. ad ſecundam quaſi. & vbi deſicit ſubiectum, non poteſt qualitas conſiderari, Fulgoſ. conf. 91. Ex ſicte proponitur, verſ. in propoſitis autem; & propterea qualitas præſupponit exiſtentiam rei, vel facti qualiſcunque, idem non probetur res, vel factum, non probatur qualitas, Bald. conf. 194. In conſu. Ludouici n. 4. verſ. quare præſentis, lib. 2. reſert. Card. Tuſch. præſtit. cunct. tom. 6. lit. Q. concl. 6. per totam.

4 **Q**UALITAS facilius datur, & præſumitur, quam ſubſtantia, Menoch. conf. 93. n. 15. Surd. de aliment. n. 8. priuile. 16. num. 96. & 97. & deſci. 222. num. 71. & conf. 12. num. 71. Stephan. Gratian. diſcepi. forenſ. cap. 106. num. 14. Rota deſci. 348. num. 13. p. 1. in poſſ. Farinac. alia p. 1. recent.

5 **Q**UALITAS noua adueniens enti, reponit illud in diuerſam naturam & ſpeciem, §. propterea, Inſtit. de inuſit. ſignat. c. cum Araba, §. quaſi inſtit. de celebrat. Miſſar. cap. ſtatum nom. deſci. lib. 6. Hippol. ſing. 110. Qualitas, Menoch. remed. 6. recap. poſſeſſ. num. 8. & conf. 11. num. 15. Surd. deſci. 2. & conf. 121. num. 12. cum ſegq. & conf. 162. num. 14. & conf. 166. num. 11. Sigiliſ. Scacc. de conuener. §. 7. gloſ. 3. n. 159. Stephan. Gratian. diſcepi. forenſ. tom. 1. cap. 714. n. 51. & cap. 916. num. 24. Mangil. de imputation. quaſi. 176. num. 4. non tamen mutat ſubſtantiam, l. ſi fundus, §. ſi ro, de pignori. §. minus, Inſtit. de hered. qua. ab inſeſſ. deſer. Brun. de augmen. in 1. quaſi. princ. n. 7. Catdin. Tuſch. tom. 1. lit. A. concl. 82. num. 11. Mutatione enim qualitat. rei ſubſtantiam non mutat, l. ſi fundus §. ſi ro ff. de pignori. §. minus, Inſtit. de hered. qua. ab inſeſſ. deſer. Sebaſt. Medicus de regul. iuris reg. 8. num. 3.

6 **Q**UALITAS adiuncta verbo intelligitur ſecundum tempus verbi, l. in deſci. 1. §. ſi extraneus, ff. de uſuſu. lib. 1. l. 1. Auerſ. ff. quod inſin. l. Titius, vbi Bar. ff. de teſtam. mil. cap. ſi ex tempore, de reſcrip. in 6. Aretin. conf. 15. Attenu. conf. 19. & 10. verſ. nec Signorol. de Homod. conf. 17. Fallum ſic proponitur, col. pen. verſ. item per hoc, Angel. conf. 194. Viſi præſentium, num. 2. Marſil. ſing. 187. Qualitas, Caſtellen. conf. 5. in princ. verſ. præſentia, lib. 1. & conf. 6. circa med. verſ. ſed diſtiam eorum, & conf. 7. num. 1. verſ. & hoc eſt verum, lib. 1. Alexand. conf. 10. Viſi præſentium, num. 1. & 3. & conf. 16. Viſi eleuare, num. 4. verſ. circa ſecundum, lib. 2. & conf. 19. Viſi thomae, n. 11. lib. 3. & conf. 143. Viſi tamen, in princ. lib. 6. & conf. 3. Attenu. num. 3.

verſ. ſed præmiſſi, lib. 7. Roman. conf. 442. Viſi deſci. nem, num. 1. vbi quod qualitas, que regitur ab aliquo verbo, intelligi debet ſecundum tempus illius verbi à quo regitur, Mohedan. deſci. 11. num. 1. de præbend. Vital. de Camban. in tract. clauſular. pag. miſi 164. num. 27. Menoch. remed. 16. recap. poſſeſſ. num. 11. & conf. 107. num. 12. & conf. 121. num. 44. & conf. 169. num. 12. & conf. 311. num. 49. Richard. ad §. proximus, num. 2. Inſtit. de legiti. agnat. ſucceſſ. Auetan. ad l. 44. Tauri, gloſ. 13. num. 2. Surd. de aliment. n. 9. quaſi. 11. num. 5. & conf. 115. num. 10. & conf. 175. num. 37. & conf. 451. num. 3. Benior. à Sole in locu commentib. verb. Qualitas n. 11. Flamin. Parif. de reſcrip. benefi. lib. 1. quaſi. 11. n. 11. Gate. Gironda de priuile. ſeu exempt. explicat. num. 190. Franc. Galet. in margaria caſum conſentientia, verſ. qualis, Aloyſ. Rice. in praxi rerum ſori eccl. aſſ. reſol. 168. num. 2. in 3. edit. Monſt. de diſtribut. quæſti. 9. quaſi. 1. num. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſ. 42. num. 141. Alexand. Trentacinq. var. reſoluit. lib. 1. tit. de legiti. reſol. 1. ſub num. 7. verſ. ſecundum qualis, Card. Tuſch. præſtit. cunctuſ. tom. 6. lit. Q. concl. 9. Rot. deſci. 496. num. 2. apud Farin. p. 1. recent. vbi ſunt diſtina. quod ad hoc, vbi huiusmodi Axioma veriſſimum, debet interuenire qualitas tempore verbi actus, & non habitu ſolum. Idem Menoch. de præſump. lib. 4. præſ. 81. mon. 18. vbi limitat reſpectu per ſonæ cuius ſanore ſæpe qualitas iuncta verbo non intelligitur ſecundum tempus verbi, Reinoſo aſſer. 64. num. 17. Duran. Reus deſci. 186. num. 10. Stephan. Gratian. diſcepi. forenſ. tom. 1. cap. 976. num. 14. Quid. de Anticis de iure emphyſ. §. 91. num. 5. Mangil. de imputat. §. 77. num. 83. & quaſi. 183. num. 1. Melch. Phæboſ. Luſit. deſci. 101. num. 18. cum ſegq. tam. 2.

QUALITAS diſpoſitionis vbi deſicit, deſicit 7 ipſa diſpoſitio, gloſ. verb. amandam, in l. mancipia, ff. de ſeru. fugi. Menoch. de præſump. lib. 6. præſ. 15. num. 47. Folia. Paclan. de probatiomb. lib. 1. cap. 14. num. 8. Camill. Gallin. lib. 4. de verbor. ſignifi. c. 9. n. 9. Mari. Antonin. var. reſoluit. lib. 1. reſol. 81. num. 1. Surd. conf. 400. num. 16. & conf. 114. num. 4. Qualitas à lege recepta vbi ceſſat etiam in caſu particulari, ceſſat quoque legis diſpoſitio, l. 4. §. ratio, ff. de donat. inſtr. l. 1. §. legimus ff. de aqua quæſti. & aſſ. cap. in diuina. tit. 9. pen. de cleſi. lib. 6. Cald. Pereira conf. 30. n. 139. verſ. quæmohrem illa qualitas, Et qualitates ſpures quando in ſimul concurrere debent, non ſufficiunt ſi vna adſit, niſi omnes concurrant l. ſi heredi pluri ff. de codic. Inſtit. §. pen. Inſtit. de hered. Inſtit. cap. fin. de verbor. ſignifi. lib. 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſ. 53. num. 100. Et qualitas reſpiciens plura determinabilia, debet omnia æqualiter determinare, l. nam hoc iure ff. de iur. iuri. l. 1. Stich. Grat. diſcepi. forenſ. cap. 752. num. 17. Et qualitas certo tempore requiſita non ſufficit quod ſuperueniat, l. quid reſ. ff. de iur. iuri. net. inſam. Surd. conf. 148. num. 3.

QUALITATES non entis, nullæ ſunt. Vide 8 ſupra Axiom. 162. num. 1.

QUAM non hominor, grauiſſe non poſſum. Vide 9 ſupra Axiom. 108. num. 1.

QUAM de euſitione tenet actio, eundem agentem repellit exceptio. Vide ſupra Axiom. 83. num. 3. Tem 1. occaſionem damni dati, damnum ipſum deſiſſe videtur. Vide ſupra Axiom. 65. num. 1.

QUOD diſſertur non aſertur, l. quæſti. C. de prec. 12 Imper. off. c. ancillam 32. q. 2. c. nemo deſperandus, de Panis. diſt. 7. c. ſtatum, vbi gl. ver. retardari de hered. lib. 6. Gate. Gironda de priuile. ſeu exempt. explicat. n. 966. Adde Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 7. princ. num. 11. Ioann. Maria Nouar. quaſi forenſ. lib. 1. §. 12. n. 11.

QVOD

- 13 QVOD potui, nolui, quod volui, adimplere nequim, l. 3. in fin. vbi gloss. C. de contrah. & eorum. si. p. l. mulierum interst. vbi gloss. C. si quis alicui, vel sibi, cap. cum super 23. in fine, de off. deleg. Suid. conf. 251. num. 36. Card. Tusch. prae. concis. tom. 1. lit. B. concl. 131. num. 1. Achil. de Graffis decif. 17. in fine, de rescript. Honded. conf. 55. num. 81. lib. 1. Histon. Magon. Floren. decif. 2. num. 14. Quid. de Amieis de iure employe 9. 79. num. 9. Ioann. Baptista Costa de falli sciencia & igno. inq. 51. num. 10. Stephan. Gratian. discip. forens. tom. 5. cap. 809. num. 12. Caneet. var. p. 2. cap. 6. num. 155.
- 14 QVOD non vis tibi fieri alius ne facias, l. iustitia. ff. de iustitia & iure, §. iura precepta, vers. aliter non ladere, iustit. eod. tit. vbi Pichard. num. 30. dicit, quod non laderit alter, si id, quod nobis fieri volumus, alteri quoque non faciamus.
- 15 QVOD quisque iuris in alium statueris, ipso iure vultis, l. 1. §. quid quisque iuris, Abb. conf. 101. in questione, in fine, lib. 1. Titacq. de retractu lig. §. 1. gloss. 15. num. 6. Card. Tusch. prae. concis. tom. 6. lit. Q. concl. 49. Vnde dici solet, qui in alio aliter non iudicat, quam in se ipso iudicari vellet, l. 1. ff. de solut. Roman. conf. 55. Si volumus, in princip.
- 16 QVOD semel placuit, amplius displicere non potest, l. si quis, C. de alienib. cap. quod semel 21. de regulis iuris, lib. 6. Msyn. in Lacro pecti mutare, ff. eod. tit. gloss. verb. paritibus, ad fin. in Clem. sap. de verbor. significat. Mantu. Dial. 94. Thom. de Thomasset. & C. in floribus legum, reg. 166. Suid. decif. 565. num. 251. decif. 188. num. 3. Cald. Pectita de pecti. elis. cap. 16. num. 15. & de resolut. employe c. 15. num. 7. Card. Tusch. prae. concis. tom. 6. lit. Q. concl. 48.
- 17 QVOD alicui gratiose conceditur, etiam non debet ab aliis in exemplum, l. quoniam, C. de Episc. & cleric. cap. quod alicui, de regulis iuris, lib. 6. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 256. vbi ait procedere, quando aliquid gratiose aliquid esse concessum à Principe, secus autem si sit concessum à iure communis.
- 18 QVOD omnes tangit, debet ab omnibus approbati, l. vbi in fin. C. de auctor. prag. l. per fundam. 11. ff. de seru. rustice prag. quod omnes 29. de regulis iuris, lib. 6. Pro solutione autem multorum, quae solent obici in contrarium, communis distinguit inter ea, quae pertinent tanquam ad singulos, vel in speciali, & inter ea, quae pertinent tanquam ad vniuersos, vel in comuni, veluti ad collegium, vt in illis tantum procedat haec regula, in his vero sufficiat maior pars, cap. 1. de iis qui sunt à maiori parte Capit. ita gloss. Dyn. & omnes in d. cap. quid omnes, gloss. 1. in cap. cum omnes, de constit. vbi Dec. num. 5. Felin. à num. 15. & Exea à num. 144. Padil. in l. uquam, n. 3. C. de seru. Anton. Gom. var. tom. 2. cap. 3. num. 14. Duenn. reg. 295. Salzed. ad Bernard. reg. 449. Gate. reg. 95. num. 4. Azueed. ad Coriam Pisanum, lib. 2. c. 14. lit. B.
- 19 QVOD quis mandato facit iudicis, dolo facere non videtur, l. non videtur 128. §. qui iussu. ff. de regul. iuris, cap. quod quis 24. eod. tit. lib. 6. Greg. Lop. l. 1. verb. per mandatum, tit. 16. p. 2. Bonocof. commun. crimin. p. 1. verb. mandatum, pag. milis 109. Titacquell. de pecti temper. causis 34. num. 1. & causis 35. num. 1. Capic. decif. 132. Grammat. decif. 36. num. 81. cum segg. Farinac. in praxi crimin. p. 3. quesi. 89. num. 126. & 97. num. 109.
- 20 QVOD de vno negatur, de alio concessum esse videtur, l. cum Prater, ff. iudic. l. ait Prater, §. sed quod Papinianus, ff. de minorib. cap. quatuor 25. dist. cap. nunc, de praesumpt. Petez per text. ibi, in l. 9. gloss. 1. post princ.

tit. 1. lib. 4. Ordinum. & l. 1. gloss. §. sit. 15. lib. 8. eiusdem Ordin. D. Barbof. in l. cum Prater, in princip. num. 37. & 53. cum segg. ff. de iudic. Et est conuersio quod de vno conceditur, de alio denegatur, l. maritus, C. de procurator. l. cum ius, in fin. C. de condition. & demortu. d. cap. nunc, Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 277. vbi ait procedere, nisi sequatur correctio, vel absurdum.

QVOD maior pars facit, ab omnibus factum est censetur, l. quod maior, vbi gloss. ibat. & alij, sed nuncup. gloss. verb. tractatus, in cap. 1. de rebus Eccles. non alienand. lib. 6. laud. & eleganter Rendina in promissario recepti. sentent. tom. 1. tit. 16. n. 4. in fine. Limita in actibus factis ab vniuersitate, in quibus agitur de praedictio particularium ipsius vniuersitatis, tunc enim actus facti nullatenus valebunt, nisi omnes sint vocati, patetque omnes consentiant, gloss. in cap. quod omnes, de regulis iuris, in 6. gloss. verb. eundem, vers. dicat etiam in cap. cum omnes, de censuris. Rendina à tom. 1. tit. 124. num. 5.

Axioma CXCVII.

Ratio, Ratihabitio, Ratum.

- Ratio est anima legis.
- Legis dispositionem sic ampliat ratio sicut ibidem anima.
- Ratio vbi est eadem, ibi debet esse eadem iuris dispositio.
- Genus sicut continet omnem speciem, ita generalis ratio continet omnem casum.
- Diuersa ratio vbi est, dispositio quoque diuersa esse debet.
- Lex loquens in vno casu, in panibus & correctionibus non extenditur ad similes, etiam si subsistat eadem ratio.
- Ratio vbi est eadem, dicitur adesse eadem lex, non extensui, sed comprehensui.
- Ratio potius quam verba est spectanda.
- Ratio scripta in statuta magis attenditur quam verba.
- Ratio attenditur magis quam dictum.
- Dictum per rationem ampliat, & limitatur.
- Legis ratione cessante cessat quoque eius dispositio.
- Naturalis ratio cunctis recte disponit.
- Rationes duae vincunt vnam.
- Ratio non potest reddi omnium, quae à maioribus constituta sunt.
- Rationem querere vbi habemus sensum, est infirmum institutum.
- Ratihabitio retrahitur, & mandato compuratur.
- Ratum quia habere non potest quod ipsius nomine non est gestum.

RATIO est anima legis, l. cum ratio, ff. de bonis & damnis. Alexand. conf. 12. Clarissimi, num. 5. vers. quarto, & conf. 129. Saper primo, num. 5. vers. praesumptio, lib. 7. Card. Tusch. prae. concis. tom. 6. lit. R. concl. 132. num. 15. in mod. Barthol. Peretz ad Erronanz. Ambrosius, de rebus Eccles. non alien. in initio, num. 41. Franc. Leo in thesauro feri eccles. p. 2. cap. 9. num. 136. Camill. Gallin. de verb. sign. lib. 5. cap. 11. num. 1. Ioann. Maria Nouaz. quesi. forens. lib. 1. q. 244. num. 120. & sic ampliat legis dispositionem tanquam illius anima, Suid. de aliment. sic. t. 9. 44. num. 15.

RATIO

- 3 RATIO ubi est eadem, ibi debet esse eadem iuris dispositio, *libid. ff. ad leg. Aquil. l. si postulerit, §. 2. ff. ad leg. lul. de adulter. l. quidam nomenclatur, ff. de edendo. l. nomen, §. fin. §. fin. §. fin. cap. 1. La Tizio ff. de fortis, libid. C. de sacro. Eccl. §. si igitur, l. si quid cum eo, gloss. verb. Italia. in cap. 1. de tempore ardi. lib. 6. Abb. in cap. nullo. n. 1. de elec. Dec. conf. 11. num. 2. & conf. 101. n. 6. & 8. Calderin. conf. 147. in princ. aliter conf. vnic. ut l. ite pend. & conf. 137. verb. sed postea, aliter conf. 8. de testam. Bald. conf. 114. Onufri. in fin. lib. 9. Alex. conf. 15. Valerius. num. 3. & 4. lib. 5. & conf. 16. Vifo themae, num. 11. in fine, cum seq. lib. 6. ubi quod sicut genus continet omnem speciem, ita generalis ratio continet omnem casum, Cizet. conf. 183. num. 3. Fulgol. conf. 15. num. 1. & conf. 77. num. 1. & 3. ubi quod vbiusque ratio habet locum, debet habere locum lex, Thom. de Thoma. in finibus legum, reg. 159. Potrol. in trail. de consensu & fideicom. leg. lib. cap. 1. n. 14. Menoch. conf. 114. n. 10. & conf. 133. num. 31. & 33. & conf. 31. num. 10. & conf. 143. num. 12. & conf. 132. num. 43. Surd. conf. 101. num. 19. & decif. 32. num. 10. Vigolin. de officio & potest. Episcopi, cap. 1. §. 17. num. 1. verb. quid igitur, & cap. 49. §. 4. num. 1. Cardin. Tufch. praecl. conclus. tam. 6. lit. R. concl. 31. per totum, Alex. Trentacinq. ver. resolut. lib. 1. tit. de statutu. resolut. 1. sub num. 2. verb. primo, Parnac. fragme. crimin. p. 1. lit. E. num. 11. cum seqq. Cael. Argel. de contradit. legiti. 9. 10. num. 115. Mari. Anronin. ver. resolut. lib. 3. resolut. 19. num. 1. Perez de Lata de capellam. lib. 1. cap. 1. n. 14. Rebel. de obligat. in fin. p. 1. lib. 1. quest. 6. sect. 4. num. 10. Narbuna de appella. à Vicario ad Episcopum p. 2. num. 6. Orlau. Glorif. resp. 5. num. 87. Kobles de repres. lib. 2. cap. 14. num. 31. & cap. 18. num. 1. & cap. 23. num. 13. Mudet. de susplic. ad Savili. p. 2. cap. 10. num. 12. Sic est contra, ubi est diuersa ratio, dispositio quoque diuersa esse debet, l. si ita, ff. de manumiss. libell. l. servus, ff. de statu. libell. Dec. conf. 194. num. 3. Surd. conf. 67. num. 19. quia diuersitas rationis diuersitatem quoque iuris inducit, l. inter stipulantes, §. facrum, ff. de verb. obligati. l. fin. ff. de rim nupt.*
- 6 Limita in penalibus, & correctoriis, in quibus lex loquens in vno caso, non extenditur ad similem, etiam si subdit eadem ratio, Calderin. conf. 147. aliter conf. vnic. ut l. ite pendente, ver. per praeclit. Potrol. in trail. de consensu & fideicom. cap. 6. num. 15. Cardin. Tufch. d. lit. R. concl. 31. num. 41.
- 7 RATIO ubi est eadem, dicitur adesse eadem lex non ensensu, sed comprehensione, l. in fin. §. 2. verb. facit etiam casus putamus, C. de remanendo donat. d. libid. C. de sacro. Eccl. litem venimus, §. ut Senatus, ff. de pass. hered. Tiraq. in d. si vnuquam, verb. liberrus, num. 45. & 46. Rebuff. ad l. inter censuras 103. verb. itaque de feru, verb. colligitor, ff. de verb. signific. pag. milio 647. Surd. decif. 176. num. 8. Guicci. praecl. lib. 3. cap. 17. num. 84. cum seqq. Gonzal. ad reg. 8. Canech. §. 7. proem. num. 105. Goubas ad consuet. Afrosen. cap. 6. gloss. 1. m. 13. & c. gloss. 3. num. 3. Stephan. Gratian. disp. forens. tam. 5. cap. 181. num. 66.
- 8 RATIO ponitur quum verba, et spectanda, l. si res, §. alius, ff. de excusat. curat. Tiraq. in d. si vnuquam, verb. liberrus, num. 47. Menoch. conf. 958. num. 11. Fulz. de subtilit. quest. 480. num. 40. Et quod mens & ratio rationem praeponderat verbis, Marian. Soelin. conf. 35. Circa praeclit. consuet. l. ver. & quomodo, lib. 1. quem refert Cardin. Tufch. d. lit. R. conclus. 31. num. 6. Modet. d. part. 2. cap. 10. num. 14. & quod in ita mens ratio scripta magis attendatur quum verba, tradunt Parn. conf. 11. num. 51. lib. 2. & conf. 83. numer. 13. & 14. lib. 3. Baldus conf. 44.
- Si tenemus, in fin. lib. 4. Alexand. conf. 34. num. 9. & seq. lib. 4.
- RATIO attenditur magis quum dictum, l. cum pater, §. dilectissimus, ff. de legat. 2. Bemon. Sole in locis communib. verb. ratio, 2. quia dictum per rationem amplius, & limitatur, l. nomen & familia, §. fin. ff. de legat. 1. l. si uis, qui amicus, ff. de acquir. posses. l. in l. id quod, num. 7. ff. de legat. 1. Surd. conf. 67. num. 20. cum seq. Rot. decif. 10. num. 2. apud Farinas. p. 1. reuert. Orlau. Glorif. resp. 3. num. 35. & resp. 5. num. 58. & resp. 10. num. 57.
- RATIONES legis cessante, cessat quoque eius dispositio. Vide supra Axiom. 136. num. 9.
- RATIO naturalis eunda recte disponit, Bald. conf. 38. D. Thomas, in fine lib. 1. subdit, quod vix aliquid reperitur contra naturalem rationem, quod non remordeat conscientiam, & dicitur polus omnis virtutis, quia omnia nobis innotant, ex quo est muta ratio, quae loquitur in corde, idem Bald. conf. 143. Examinanda sunt, in princ. lib. 1. refert Card. Tufch. d. tam. 6. lit. R. concl. 31.
- RATIONES duae vincunt vnam, cap. causam 14 qua, de re iudic. auct. cessante, C. de legib. heredib. §. si vero, l. iustitiam, de adaptioni. Bald. conf. 188. In substitutione, in princ. lib. 1. ubi limitat, quando ad necessitatem actus vnica ratio requiritur, quia tantum operatur illa ratio requisita de se, quantum mille aliae rationes. Similiter etiam non procedit Axioma, quando vnica ratio est potentior quam duae, vel plures, quia attendunt vnica, Federie. de Senis conf. 174. verb. sed postea aliqui, refert Card. Tufch. d. tam. 6. lit. R. concl. 34.
- RATIO non potest reddi omnium, quae à 15 Maioribus constituta sunt, l. non omnium 102. & l. f. ff. de legib. Anguin. de legib. lib. 1. controu. 4. n. 2. & 3. Ioann. Anon. Mangil. de impetrat. quest. 69. num. 105. Stephan. Gratian. disp. forens. tam. 5. d. 10. num. 115.
- RATIONES querere vbi habemus sensus, est 16 infirmitas intellectus, Bald. conf. 160. Quia questio, num. 3. lib. 3. Sigism. Scacc. de commerc. 7. gloss. 2. num. 35. ubi subdit quod etiam vbi rationem naturalem habemus, legem positiam querere superfluum est, ex c. consuetudo 1. dist.
- RATINATIO terrore ahiur & mandato 17 comparatur, cap. fin. de iureiur. lib. 6. cap. ratiabilitatem 10. de regul. iur. cod. lib. 1. obs. 47. in fine, Rota Genouen. decif. 92. num. 2. Ioann. Bapt. Costa de retracit. casu 4. cap. 8. & casu 28. cap. 3. Card. Tufch. d. lit. R. concl. 21. Alex. Trentacinq. ver. resolut. lib. 3. tit. de procurat. resolut. 9. num. 1. cum seqq. ubi multipliciter intelligit, & limita, Camill. Boet. in sum. decif. part. 1. tit. 66. num. 239. Stephan. Gratian. disp. forens. tam. 5. cap. 706. num. 9. & 10. & tem. 5. cap. 926. num. 19. quod amplius etiam in requiruntur speciales mandatum, l. quod si de specialis ff. de minor. cap. 1. de homicid. in 6. cap. fin. de iureiur. cod. tit. Tiraq. de retracit. lig. 9. 1. gloss. 10. num. 61. Surd. conf. 60. num. 14. & decif. 131. num. 11. Card. Tufch. d. concl. 21. num. 1. Alex. Trentacinq. d. resolut. 9. num. 2. Steph. Gratian. d. cap. 704. num. 25. Et venit intelligendum axioma quando res est integra, alius secus, Trentac. d. resolut. 9. m. 7. Card. Tufch. d. lit. R. concl. 21. num. 23. Polyd. Ripa obs. 124. num. 10. cum seqq. Et in actu valido, secus in nullo, quia ratificatio non potest quod nullum est, Olafch. Præ. decif. 119. num. 1. 6. Surd. decif. 143. num. 5. cum seqq. & conf. 181. num. 14. & 31. Alex. Trentacinq. d. resolut. 9. m. 7. Card. Tufch. d. lit. R. concl. 21. Ioann. Bapt. Costa d. c. 8. casu 4. n. 16. limitatur in praeiudicium tertij quia tunc ratiabilitas non rectio

retrotrahitur, Becc. *conf. 66. n. 25. Ofalch. d. decif. 119. n. 21. Surt. d. decif. 143. n. 8. Ioann. Bapt. Costa d. cap. 8. num. 14. Stephan. Gratian. d. rem. 5. c. 917. num. 18.*

- 18 **R** A T V M quis habere non potest quod ipsius nomine non est gestum, *l. si firmus ff. de precor. cap. cum quis, de fentem. excoim. lib. 6. c. 2. r. 10. 9. de regul. iur. c. end. lib. Decian. conf. 36. num. 22. refol. 1. & conf. 63. num. 16. vol. 1. & conf. 88. num. 10. vol. 3. Menoch. conf. 12. num. 22. Surt. conf. 9. n. 52. Botzel. conf. 64. num. 13. Card. Tufch. lit. R. concl. 10. Alex. Tentac. d. refol. 9. num. 10. Gurba in *confut. Messan. cap. 9. gloss. 1. num. 44. Limita in pæluclium ratum habentis, l. si fundus §. 1. de pignatib. l. m. et C. de rei vindic. Titaeucl. de retrat. lit. §. 1. gloss. 9. num. 255. Causal. decif. 19. n. 4. p. 4. Ofalch. decif. 118. num. 18. Card. Tufch. d. concl. 10. num. 10. Gurba d. p. 1. cap. 9. gloss. 3. num. 44. Surt. conf. 83. num. 14.**

conf. 168. num. 8. Alexand. conf. 89. Omiffio in princip. & conf. 186. Vifio proceffus. num. 6. lib. 7. & conf. 59. Vifio rinde, 4. num. 4. & feg. lib. 4. Romao. conf. 123. Cereu primam, num. 4. verf. tertio, Roland. 2. Vall. conf. 81. num. 4. lib. 1. Gozzadin. conf. 30. num. 9. in fine. c. n. 10. Titaz. de retrat. lit. §. 1. gloss. 9. n. 209. Bernaz. in repet. l. si quis maior. C. de traslat. num. 601. & 604. Rota apud Paul. de Rubec. decif. 111. num. 8. rem. 1. diuerf. aliis part. 3. r. r. r. vbi quod regula contra dicem, id exprefse probare debet, Mafcard. de probat. concl. 1161. Guet. de iuram. confirmat. part. 1. cap. 1. num. 64. & pract. lib. 1. quæst. 4. num. 11. & quæst. 76. n. 8. Card. Tufch. pract. concl. 100. 6. lit. R. concl. 94. per totum. Gonzal. d. gloss. 74. Marti. Antonin. var. refol. lib. 2. refol. 19. cap. 1. Bernard. Grizux. ad practiam Camera Imper. lib. 1. confid. 36. num. 1. Oñau. Glorif. refol. 1. num. 19.

AXIOMA CXCVIII.

Regula.

- 1 Regula in dubio inharerendum est, donec exceptio probetur.
- 2 Regulam qui habet pro fe, habet intentionem suam fundatam, ac proinde transfert onus probandi in eum, qui fe fundat in exceptione.
- 3 Regula contradicendi ad exprefse probare debet.

R EGULA in dubio inharerendum est, donec contradicendi, sine exceptio probetur, *Lab. en port. ff. de probat. lib. 1. lib. 2. C. de facrof. Ecclef. l. vltima. C. de bared. in lib. 1. Lapud auigian. C. de furtu. cap. 2. de coniugio leprof. Cou. var. lib. 2. cap. 12. num. 4. Cat. d. Mantica. de conucl. vltim. volunt. lib. 3. tit. 15. num. 31. Menoch. remord. 14. recuper. num. 32. & conf. 88. n. 31. & conf. 187. num. 29. & conf. 98. num. 11. & conf. 72. numer. 1. & conf. 6. num. 10. & conf. 90. numer. 91. & conf. 331. num. 52. & conf. 218. num. 17. & conf. 172. num. 3. & conf. 364. num. 13. & conf. 784. numer. 5. & conf. 798. num. 34. Bannot. à Sule in locis concennib. vtrū regula, Surt. decif. 155. num. 2. & decif. 322. n. 40. cum feqq. & conf. 316. num. 18. Cald. Pereira de eximcl. empheuf. cap. 1. num. 26. Gonzal. ad reg. 8. Conceff. lib. 5. num. 70. cum feqq. Monet. de distribut. quard. p. 1. quæst. 9. num. 56. & p. 2. quæst. 10. num. 25. Aloyf. Ricc. in decif. 107. num. 2. Franc. Viui. decif. 67. n. 15. Ioann. Maria Nouat. quæst. forenf. lib. 1. quæst. 109. num. 4. Vincent. Fufat. de fubftit. quæst. 401. num. 10. Reinold. obferuat. 6. num. 3. Brito in cap. panis §. 1. num. 12. de locato.*

E T ideo qui habet regulam pro fe, habet intentionem fundatam, ac proinde transfert onus probandi in eum, qui fe fundat in exceptione, c. ad decimas, & ibi gloss. de reflitum. lib. 6. Salices. in l. fundum, in fine. C. qui potius in pignere, vbi quod nunquam recedimus à regula, nisi de contratio doceatur, *l. si in Lezera, num. 4. ff. de legat. 1. vbi quod pronuntiaudum est pio regula, quando casus exceptoatos à regula non probatur, Anchar. conf. 223. Ad euidemiam, in fine, vbi ait quod qui habet regulam pro fe, potest dicere allegari limitatioem, da militetum hoc dicentem, Apost. ad Mathefil. ne tab. 19. Agid. conf. 10. num. 10. cum feq. & conf. 33. num. 24. & 15. Gemin. conf. 103. Prorogatione, num. 4. & 5. verf. nam quando alter, Fulgof. conf. 181. Titum ficut in Lanconum, num. 2. in fine, Czaet. conf. 25. numer. 8. & conf. 77. num. 4. & conf. 129. in fine, &*

AXIOMA CXCVI.

Res.

- 1 Rei fua quilibet est moderator, & arbitet, vt poffit facere quicquid velit.
- 2 Iuquum est, liberum non esse homini ingenuus de rebus fuis poffe difponere.
- 3 Legem quam velli potest quis apponere in conceffione, fua traditione reftitua.
- 4 Intellege in re fua libera, ficu si rei fuis communis, vel in qua alius ius habet.
- 5 Re transf. cum fuis onere ad quemcumque vadat.
- 6 Onus quando est reale, re transf. cum illo ad quemcumque vadat, ficu si onus est perfonale.
- 7 Re transf. cum fuis onere etiam in fingularem fuccelforem.
- 8 Re onus per quascunque caufas nafciunt, per easdem diffinitur.
- 9 Solennitas eadem requiritur in renouatione alium, quæ requiritur in confellione ipsius.
- 10 Rei iuanemini feruire poffit.
- 11 Rei inter alios alia alius nocere non debet.
- 12 Rei vna & eadem non debet diuerfo iure cenferi.
- 13 Rei de facill. reuertitur ad fuam primariam naturam.
- 14 Rei prefumitur effe illius, intra cuius fines effe confumit.
- 15 Rei partes fauorabiliores fime partium alteris.

R E I fua quilibet liber est moderator, & arbitet, vt poffit facere quicquid velit, *l. in traditionibus, ff. de paffu, l. in re mandata, C. mandati, Castenf. conf. 260. Vifio compromiffo, col. 2. in princip. lib. 1. Romao. conf. 177. Non effe dubium, num. 2. verf. confequens effe, Cephal. conf. 121. num. 10. & conf. 259. num. 36. & 57. Decian. conf. 48. in princip. lib. 2. vbi ampliat etiam in rebus de fufuto, Thom. de Thomaffet. in florifum legum, reg. 98. & 247. Menoch. quæst. illuftr. 28. num. 15. Petez. ad l. 1. verf. ex qua inferat, tit. 2. lib. 5. Ordio. p. 2. nudi 76. Elcobat de ratiocin. cap. 90. num. 50. Menoch. conf. 355. num. 10. & conf. 296. num. 41. Molin. de iustit. trall. 3. diff. 1. cancl. 1. Cardin. Tufch. pract. concluf. rem. 2. lib. 3. Ricc. cancl. 486. & rem. 6. lib. 2. R. concl. 121. Aloyf. Dico. in pract. rerum furi ecclief. refol. 149. num. 4. in 2. edit. Marti. Antonin. var. refol. lib. 2. refol. 45. num. 6. Rot. decif. 105. num. 6. apud Farinac. p. 1. recem. & decif. 457. num. 3. apud eundem p. 2. recem. de quo etiam Menoch.*

Mench. de *presump.* lib. 4. *prof.* 83. num. 8. Vincent.
 2. Carac. *frag.* 457. Iniquum est enim, liberum non
 esse homini ingenuo de rebus suis posse disponere,
 l. non vsque adeo ff. si quis a parente fuerit manum.
 Curt. linc. conf. 110. num. 8. Calteut. *conf.* 66. col. 2.
 in princip. lib. 1. quos refert Card. Tusch. *dist. lit. R.*
concl. 112. num. 4. vbi num. 11. per 1. 1. 5. *si impuberi* ff.
 de collat. heret. ampliat in tantum, vt possit quis res
 suas proicere in mare, & citat Calst. *conf.* 123. col. 1.
 lib. 1.

3. Vnde in cunctis, seu traditione rei sue po-
 test quis apponere legem quam velit, l. 1. §. *conue-*
niam. ff. de *posui.* l. si quis possessor, §. sic autem, l. si
 esset lege, §. *conuoluit.* ff. de *petit. heret.* l. legem, C. de
palat. l. legem, C. de *donat.* Cotti. *conf.* 4. per totum,
 lib. 4. vbi loquitur in emphyteusis, & feudo, Cephal.
conf. 100. §. vbi de primogenitura, Crauet. *conf.* 82.
 num. 6. Surt. de *alimen.* tit. 8. *prinil.* 56. num. 91. &
 tit. 9. §. 18. num. 13. & 14. & *dec.* 61. num. 6. Cald. *Peteira*
 de *panel.* eligendi. 2. 16. n. 6. & de *extin.* *emphy.*
 c. 1. n. 11. Cabed. *Lusit. dec.* 51. in *prin.* p. 2. Bobad. l.
 in *sua politica*, lib. 3. c. 4. n. 63. Steph. Gratian. *discept.*
forens. c. 175. §. 3. Cened. *prad.* & *canon. quast.* lib. 1. q. 35.
 Card. Tusch. *dist. lit. R.* *concl.* 112. num. 17.

4. Declara Axioma procedere in re sua libera, se-
 cus si res sit communis, vel in qua alius ius habeat,
 Anchar. *conf.* 155. *Optima ratio*, num. 7. & *seq.*
 Boët. *dec.* 120. n. 12. *vers. ex quo secundum*, vbi sub-
 iungit, quod in re sua quis non potest contra ius, nam
 contra leges, contra bonos mores non potest quis
 de re sua disponere, quia R. Republ. interest, ne quis
 re sua male vratur, Abb. *conf.* 48. *Videtur prima*, circa
 fin. *vers. non obstat si dicatur*, lib. 3. quem refert Card.
 Tusch. *dist. lit. R.* *concl.* 112. num. 18. In perjudicium
 enim tertij re propria abuti nemini licet. Menoch.
conf. 126. num. 10. & §. 1. & de *presump.* lib. 4. *prof.* 83.
 num. 8. Ioann. Maria Nouat. *quast. forens.* lib. 1. q. 63.
 num. 8.

5. Res tranfit cum suo onere ad quemcumque vadat,
 l. in cui opus, vbi late Iaf. *num.* 6. ff. de *mon. operu* *num.*
cia. l. si conuenierit. §. si fundus ff. de *pignori.* *act.* l. 1.
 C. de *dist.* *pignori.* l. *lucium*, l. *Caius*, vbi Bart. ff. de
manu. inf. *rellam.* l. *Pomponius* §. 1. de *acquir. poss.*
 l. si §. si ff. de *contrah. empt.* *l. via consilium*, §. si fundus,
 ff. de *seruit. rust.* *pred.* cap. si quis laicum, & ibi gloss. 16.
quast. 1. cap. ex *litteris*, de *pignori.* cap. *palliaris*,
 de *decim.* Ordin. Regia *Lehit.* lib. 4. tit. 3. in *prin.*
 vbi Parens meus, Bellacomb. n. 1. *commun. opinio*,
 lib. 3. tit. *communio* *seruit.* num. 67. pag. mibi 426. Men-
 och. *conf.* 2. num. 51. & *conf.* 51. num. 11. & *conf.* 10.
 num. 79. D. Batbol. in *l. post doctum*, num. 1. ff. *soluto* *matrim.*
 Cabed. *Lusit. dec.* 51. num. 1. p. 2. Cald. *Peteira*
 de *extin.* *emphy.* cap. 1. num. 14. & de *emph.* cap. 10.
 num. 10. & cap. 27. num. 24. Cardin. Tusch. *prad.*
concl. *sem.* §. *lit. O.* *concl.* 145. Franc. Leo in *the-*
sauro *ser.* *Ecclesiast.* p. 2. cap. 15. num. 41. Aloyf. Rice.
 in *praxi* *ser.* *Ecclesiast.* *resol.* 529. num. 6. in 2. edit.
 Bellet. *discept.* *cleric.* p. 1. tit. de *except.* *cleric.*
 & *coram* *honoris* ad *monachis* *publicis*, §. 3. num. 2.
 & tit. de *cleric.* *de heret.* §. 8. num. 6. Steph. Gratian.
discept. *forens.* *can.* 4. cap. 705. num. 12. Mangil. de *im-*
punit. q. 100. num. 4.

6. Intellige, quando onus est reale, non ita quando
 est personale, d. l. vbi ff. de *contrah. empt.* l. *cogi*, §. *unde*
quaritur, ff. ad *Trebel.* l. *cum fundo*, & ibi Bald. ff. de
seruit. *verb. prad.* *Lexon* *cui.* C. de *allioib.* & *obli.* l. vbi
 C. de *heret.* *act.* Bellacomb. d. num. 67. Cald. *Peteira*
 in *l. si curauerim*, *verb.* *sub* *facilitate*, num. 80. C. de *in*
integ. resit. *mitur.*

7. Amplia reu tranfit cum suo onere etiam in

singulari successorum, d. l. cum fundo, ff. de *seruit.*
rustic. *prad.* l. 1. C. cod. Bellet. d. §. 8. num. 1. & in Ec-
 clesiam, seu alium ptiuilegiatum, Duen. *reg.* 100.
 num. 14. Crauet. *conf.* 117. num. 5. Bellet. *dist.* §. 8.
 num. 8. & ita in filicum, Tiraq. de *reuel.* *lit.* §. 1.
 gloss. 10. num. 13. Menoch. *conf.* 75. num. 63. Bellet.
dist. §. 8. num. 9.

Res omnis per quascunque causas nascitur, per 8
 eandem dissoluitur *per ap. amia* 27. q. 2. cap. *omni res*,
de regul. iuris in *Decretal.* Valasc. *conf.* 150. num. 17.
 Narbona de *appell.* à *Vicario* ad *Episcopum*, part. 1.
 num. 95. Et ideo eandem solemnitate requirit in 9
 reuocatione actus, quæ requiritur in confessione
 ipsius, tradunt Duen. *reg.* 187. *vers.* *decimen* *l. an.*
 Cald. *Peteira* de *posse* *lit.* *cap.* 7. num. 15. facile
 quæ res omnis ad suam naturam reuertitur, l. si
 vnu 27. §. *palus*, & §. *seq.* ff. de *pal.* Gregor. *Lop.*
 l. 1. gloss. 1. *post princip.* tit. 11. part. 4. Menoch. de *pres-*
ump. lib. 2. *prof.* 16. num. 12. Mangil. de *imp.* q. 45.
 num. 12.

Res sua nemini seruire potest, l. si rem aliam, 10
 la 2. ff. de *pignorat.* *act.* l. in re *communi*, §. de *seruit.*
verb. prad. l. vbi *frat.* ff. si *vsufruit.* *petuor*, Surt. de
alimen. *tit.* 8. *prinil.* 49. num. 7. & *dec.* 76. num. 2.
 Menoch. *conf.* 381. num. 7. Sigill. *Secac.* de *commere.*
 §. 2. gloss. 5. num. 89. in *fin.* Stephan. Gratian. *discept.*
forens. *sem.* §. cap. 876. num. 10. Ouid. de *Amicis* de *ius.*
emphy. q. 15. num. 3. *vers.* 1. & *num.* 9.

Res inter alios acta aliis nocere non debet, l. de 11
omniquæ, ff. de *re iudic.* l. si *ipse consilium* *est*, ff. *ead.*
tit. *l. nam* & *postea* *in fin.* ff. de *lucru.* l. quia *non debet*.
 ff. *ead.* l. *Lucius*, ff. de *hui qui non infam.* l. *Adde* *lit.*
resistendi, §. ff. de *exceptioib.* l. *Claudius*, §. ff. qui *poterit*
in pignori *bab.* l. si *petitor*, ff. de *iudic.* l. si *vnu*, §. *pa-*
lla, in *fin.* ff. de *pal.* l. 1. cum *multis* *seq.* ff. de *except.*
rei iudic. *l. rei inter alios acta*, ff. de *regul. iuris*, *toti tit.*
 C. *ra inter alios acta*, l. *optimum*, C. de *contrah. empt.*
 cap. *inter dilecti*, de *fide instrum.* cap. *oriens*, de *transf.*
act. cap. *super eo*, §. de *offic. delict.* Ordin. *Reg.* *Lusitan.*
 lib. 3. tit. 81. in *prin.* Exornant Tiraq. in *specul.*
trall. *Ra inter alios acta*, Fulgos. *conf.* 209. *Duos*
fratribus, in *prin.* num. 2. & *conf.* 89. num. 4. *vers.*
circa tertium, limitat in sententia lata super inge-
 nuitate, quia omnibus prejudicat, Couat. *prad.*
 cap. 13. num. 4. & cap. 14. num. 15. & 16. Thom. de
 Thomasset. in *floribus* *legum*, *reg.* 173. Menoch. *quast.*
vsufreq. cap. 23. num. 13. cum *seq.* Menoch. *can.* 472.
 num. 14. & *conf.* 175. num. 92. & *conf.* 103. num. 7. &
conf. 384. num. 12. & *remed.* 3. *resol.* num. 571 & *con-*
sil. 18. num. 18. Malicard. de *probat.* *concl.* 394. n. 29.
 & *concl.* 1243. & *concl.* 1267. num. 3. Brunot. à *Sile*
in locis *communib.* *verb.* *ra* 12. Hieron. de *Laurent.*
Amenon. *dec.* 82. num. 1. Surt. *conf.* 577. num. 25.
 Cardol. in *praxi* *iudic.* *verb.* *ra*, num. 5. cum *seq.*
 & *verb.* *sistentia*, num. 67. Cal. Argel. de *contradict.*
leg. *quast.* 7. *num.* 80. & *quast.* 10. *num.* 164. &
quast. 2. num. 114. Mari. Antonin. *ver. resit.* lib. 1.
resol. 106. num. 7. & 38. & 45. & lib. 1. *resol.* 1.
 num. 7. Cardin. Tusch. *prad.* *concl.* *sem.* 6. *lit.* *R.*
concl. 165. *per totum*, vbi ampliat, & limitat multis
 modis. Melch. Phœbos *Lusitan.* *dec.* 202. num. 4.
 num. 31.

Res vera & eadem non debet diuerso iure cen- 12
 seti. Vide *supra* *Axiom.* 15. num. 7.

Res de facili reuertitur ad suam primariam na- 13
 turam, l. si *quis* *autem* *pater*, ff. de *liber.* & *postum* *cap* *ab*
extord. 51. *dijl.* Scraphin de *privileg.* *lucrum*, *prinil.* 58.
 num. 8. Stephan. Gratian. *discept.* *forens.* cap. 344.
 num. 31.

Res ptasumitur esse illius intra cuius fines est 14
 constituta

constituta. *l. si fieri, C. de test.* Menoch. *conf.* 2. à nom. 83. Gam. *decif.* 330. num. 1. Valaf. *de iure emphe.* q. 2. num. 32. col. 3. & q. 5. 1. num. 3. Cald. Pereira *de emphe.* 1. ap. 11. num. 3.

- 13 *R* 1 partes favorabiliores sunt partibus actoris, *l. fauorabilior, ff. de reg. iur. l. matrem. C. de probat.* Menoch. *de presump.* lib. 1. *presump.* num. 1. Quod intelligendum est procedere in fine litis, quia in principio magis fauendum est actori, vt per Thom. de Thomalet. *reg.* 110. & 170. Menoch. *d. presump.* num. 18. Gall. lib. 1. *elibera.* 31. num. 9. Buccarro. *de differ. inter iudicia civilia & crimin. differ.* 164. n. 3. cum seqq.

AXIOMA C C.

Res iudicata.

- 1 *Res iudicata pro veritate habetur.*
- 2 *Sententia presumitur recte & recte lata.*
- 3 *Res iudicata facit de albo nigrum, & de nigro album, de non ente ens, & de ente non ens, de indebito debitum, & de debito non debitum.*
- 4 *Ius irrevocabile inter paria facit rem iudicatam.*
- 5 *Quoties iudicatur res iudicata.*
- 6 *Sententia nulla non est sententia, ac proinde non transit in rem iudicatam.*
- 7 *Sententia notorie iniusta non transit in rem iudicatam.*

1 *R* 2 iudicata pro veritate habetur, *l. si non ferrem, §. heredi, ff. de condit. indeb. l. cum putarem, ff. simul. heredi. l. iugendum, ff. de statu homin. l. in iudicio, ff. de regul. iur. l. 1. C. quando promouere, Doctores in cap. suborta, de re iudic. Malcard. *de probat.* concord. 1206. num. 14. cum seqq. Menoch. *conf.* 611. num. 14. & *conf.* 63. num. 3. Surd. *decif.* 170. num. 13. & *decif.* 289. num. 1. & *conf.* 931. num. 1. & *conf.* 1005. num. 13. Brunor. à Sole in locis communib. verb. *sententia* 48. Anton. Monach. *Florum. decif.* 33. num. 1. & n. 24. & 25. Mari. Antonin. *var. resolut.* lib. 1. *resol.* 76. num. 2. & *resol.* 94. num. 1. Card. Tufch. *pract. lenocif.* tom. 6. *lit. R. conclus.* 267. num. 54. cum seqq.*

2 *S* ententia presumitur recte & recte lata, *l. Heremius, §. Caia, ff. de usuris, cap. in presenlia, de renunciat. Angel. *conf.* 300. Neaz. *conf.* 36. n. 1. Alex. *conf.* 93. *Vigi.* num. 9. lib. 2. Paris. *conf.* 108. *Presolutione*, num. 33. cum seqq. lib. 4. Gam. *Lufit. decif.* 110. num. 7. Mari. Antonin. *d. lib.* 1. *resol.* 30. num. 30. & *resol.* 71. num. 4. & lib. 3. *resol.* 13. num. 1. Card. Tufch. *d. lit. R. concl.* 267. num. 53. Cald. Pereira *de emphe.* cap. 34. num. 40. Rot. *decif.* 94. num. 1. apud Farin. p. 1. recent.*

3 *R* 3 iudicata facit de albo nigrum, & de nigro album, falsumque mutat in verum, non essentialiter, sed quoad effectum, Castrenf. *conf.* 6. circa fin. *verf. cum igitur*, lib. 1. Roman. *conf.* 504. *In casu, verf. secundò quia*, Alexand. *conf.* 93. *Reperitur*, num. 1. *verf. & sententia*, lib. 6. Hippol. Rimin. *conf.* 41. num. 7. & *seq.* Curt. len. *conf.* 75. *col.* 7. n. 11. Curt. iun. *conf.* 177. num. 3. lib. 2. Card. Tufch. *d. concl.* 267. num. 54. & 55. Et de non ente ens, & de ente non ens, *l. si in l. iulianum, col. 1. n. 2. ff. de condit. indeb.* Curt. iun. *conf.* 26. num. 6. lib. 1. & de indebito debitum, & de debito non debitum, Angel. Aretin. *conf.* 40. *Capio primam*, num. 19. & *seq.* cum *sententia*.

4 *F*acit ius irrevocabile inter partes, *l. eleganter, Ang. Barboza Axiom. iur.*

5 *S*i quis post ff. de condit. indeb. Socin *reg.* 16. Crauet. *conf.* 10. num. 7. Curt. iun. *d. lit. R. conf.* 26. num. 6. lib. 1. & *conf.* 177. num. 12. lib. 2. Paris. *conf.* 15. num. 23. lib. 1. Card. Tufch. *d. concl.* 267. num. 83. vbi num. 86. post Alciat. *reg.* 3. *pres.* num. 17. extendit etiam si sit lata ex continuata vera, vel fida, Rot. *decif.* 78. num. 1. apud Farin. p. 1. recent.

Inducit notorium, Crauet. *conf.* 819. num. 4. Abb. 5 *conf.* 89. *In quæstione*, num. 2. & 3. lib. 1. vbi intelligit de notorio pte sumpto, testat Card. Tufch. *d. line. R. concl.* 267. num. 63.

Limita primò in sententia, seu te iudicata nulla, nam cum sententia nulla non sit sententia, *l. vlt. C. de sen. ex breuic. reu. Clem. pastoralis, §. ut igitur, de re iudic.* Tiraquell. in *l. bonus §. hoc sermone, simi.* 1. num. 9. ff. de verb. signif. idem non transit in rem iudicatam; iuxta tradita per Vant. *de nullit. tit. Quæst.* & intra quod tempus, num. 8. Magon. *Lumen. decif.* 62. num. 13. & *decif.* 98. num. 7. Surd. *conf.* 61. num. 33. Azucel. *l. 2. num. 13. tit. 17. lib. 4. nota Recepit.* Mari. Antonin. *var. resolut.* lib. 1. *resol.* 77. num. 14. & *resol.* 109. num. 3. & 4. Cald. Pereira *quæst. forens.* lib. 2. *quæst.* 37. à princip. Amat. Roderic. in *practica*, cap. vlt. part. 1. num. 10. & 11. nec parit exceptionem rei iudicatæ, *l. 4. §. condemnatio, ff. de re iudic.* Tiraq. *de retrallu lig.* §. 1. *gloss.* 2. à num. 5. Rebuff. ad *legem Gallia*, tom. 1. *in de sentent. excom. art. vlt. num.* 4. pag. mibi 256.

Limita secundò in sententia notorie iniusta, vt per Surd. *decif.* 160. num. 19. & *conf.* 61. num. 4. quem citat Mari. Antonin. *d. lib. 1. resol.* 77. num. 4. vbi n. 13. subdit, iniustitiam notoriam æquiparari notoriæ nullitati, Card. Tufch. *d. lit. R. concl.* 267. num. 109. & *seq.*

AXIOMA C C I.

Relatum.

- 1 *Relatum est in referente cum omnibus suis qualitatibus.*
- 2 *Relatum dicitur pari referentia.*
- 3 *Terminus referens censetur continere idem quod est in termino relato.*
- 4 *Paria sunt aliquid nominatim exprimi, vel per relationem.*
- 5 *Relatio restringitur, & limitatur ad illud, quod in relato continetur.*
- 6 *Referenti non creditur, nisi constet de relato.*

*R*ELATUM est in referente cum omnibus suis qualitatibus, *l. esse tota, ff. de hered. institut. §. ita scriptum ff. de condit. & demonst. l. ait Prator, §. ff. de re iudic. Dec. *conf.* 47. n. 2. & *conf.* 47. n. 3. Roman. *conf.* 30. *In proposita consulatione*, num. 14. & *conf.* 305. num. 6. Crauet. *conf.* 45. n. 4. Socin. *conf.* 27. n. 12. & *conf.* 62. num. 24. lib. 4. Paris. *conf.* 25. n. 40. & 50. vol. 1. Gozzadin. *conf.* 31. n. 2. Natt. *conf.* 304. n. 11. Neozian. *conf.* 40. n. 3. Tiraq. *de leg. conuict. gloss.* 7. num. 18. & 187. Menoch. *conf.* 1. n. 84. & *conf.* 150. num. 42. & *conf.* 147. n. 32. & *conf.* 19. n. 47. & *conf.* 339. num. 1. Decc. *conf.* 78. num. 37. vol. 1. Batdel *conf.* 2. n. 34. vol. 1. Surd. *conf.* 105. n. 14. & *conf.* 100. n. 5. & *conf.* 162. num. 8. & *decif.* 212. n. 10. & *decif.* 191. num. 17. & 18. Gutier. *conf.* 18. num. 56. cum seq. Brunor. à Sole in locis communib. verb. *relatio* 1. Cald. Pereira *de pteff. elig.* cap. 16. num. 17. & 33. Bobadil. in *sua politica*, lib. 1. cap. 4. num. 22. Mantic. *decif.* 137. num. 6. Stephan. Gratian. *discept. forens.* tom. 3.*

tem. j. cap. 501. num. 16. & 17. Ceuall. camouu. cap-
tura camouu. tota a. quaff. 915. num. 13. & 14. Ioleph.
Selle Aragonia decif. 115. num. 7. Czf. Argel. de
contradiz. legu. q. 1. num. 87. Beuedi. & Egidio. reg. 1. ex
hoc iure. f. de iustit. & iure. p. 1. cap. 8. num. 91. vbi
nihilominus, Campan. in diuers. iuru. Cam. rub. 1. 1.
17. p. 17. p. 17. p. 17. Mari. Anton. var. refutat.
lib. 2. refel. 19. cap. 16. Rot. decif. 155. num. 4. & de-
cif. 187. num. 7. & decif. 457. num. 2. apud Farin. p. 1.
reccu. & decif. 173. num. 8. & decif. 447. num. 3. part. 2.
reccu. Sebati. de Medicis de reg. iur. reg. 10. per tot.
Vincent. Catoc. de exco. luvor. p. 7. quaff. 17. num. 11.
Ovald. in Donch. lib. 17. & 6. lib. 17. & N. Sigism.
Secc. de conuoc. f. 7. glof. j. num. 28. Amplia ve-
re, proprie, & naturaliter, non per fictionem re-
latam fit in referente. Sebati. Medicis. d. reg. 10. u. 7.
Vincent. Catoc. fing. 101. Robles de reprobu. lib. 1.
c. 11. m. 3. & c. 16. m. 4. & c. 19. m. 21. Rota decif. 115.
u. 1. p. 1. in poffum. Farin. alia p. j. reccu. vbi quod
relatum fit in referente cum iuis qualitatibus, &
idem est ac fi in relato fuiffet expreffum oue id
quod in referente expreffum est, & decif. 732. num. 1.
vbi quod relatio intelligenda est fecundum qualita-
tes in relato expreffas, & decif. 238. num. 2. & j. vbi
quod relatio debet fieri ad proximitate, & quod non
fit ad omnia fuperius expreffa, quando refertur ali-
quod incompatible, vel quando per eum fequitur
effe duo contrarios & ex his libi difponitur.

2. Extende in tantum relatum esse in referente, ut dicatur pars referentis, Alex. conf. 33 *Vifo processu*, n. 8. lib. 4. Card. Tusch *practicae concl. rom. & lit. R. concl.* 129.

3. *non. 2.* & in terminis referens censetur concinere idem quod est in termino relato, Socin. *conf. 77. In presenti, n. 6. & conf. 89. In causa, n. 9 lib. 1. & conf. 188.*

4 *Vita Balla*, p. 1. & *seq. vers. ex quibus lib. 4.* & *paria* sint aliquid nominatim exprimi, vel per relationem, *Paris. conf. 11. Clarissimus, col. 2. v. 3.* & *seq. lib. 1.* ubi dicitur hoc verum, maxime quando relatio est certa, quia non potest fieri nisi ad unum certum, & *conf. 1. mem. 1.* & *seq. lib. 2.* *Capitulum conf. 8.* in finibus.

Et ideo relatio restringitur, & limitatur ad illud quod in relatu continetur tantum, Decian. conf. 63. sub num. 6. *versus* obliar. Bimi. conf. 14. num. 6. Carol. Bardel. conf. 61. n. 41. Joseph. Seile Aragon. decis. 125. num. 41. & decis. 187. num. 110.

6. Et referent non creditur, nisi constet de relato, *d. de testat. amf. si quis*, *C. de edicto*, *Sind. conf.*, *num. 1*, *x. 17*. Mari, Antonin, *ven. refut. lib. 1. refel.*, *lib. 8. num. 1*. & *refel. 6. n. 7*. & *lib. 1. refel. 1. amf. 1*. Scaball, Melchior *d. reg. 10. m. 3*. Stephan, Gratian *diff. foref. num. 1. cap. 933*, *num. 1*. & *1*. Robles *d. lib. 2. cap. 14. num. 1. 6*. & *39*. Illud enim si aliter se habet, dispositio referentis rursus erronea corripitur, & non attenditur, *Decret. dist. 1. c. 61*. Menoch. *conf. 1. num. 96*. Odoan. *Glorios. refel. 1. num. 14*.

AXIOMA CCIL

Remedium.

1. *Remedium ordinarium ubi datur, non conceditur extraordinarium.*

2. *Limnaea*, fr. renidulum extraordinarium vultum sit ordinario.

3 Remedio nous indigent, que de nous envenime.

¹ **R**EMEDIUM ordinarium ubi datur, non concedat extraordinarium, *i. quodam, in principio*

ibi, quid id confugi, &c. ff. de edendo, l. in causa 17. ff. de minorib. Exonant 232. ibi. r. resp. cap. 10. Alphar. c. d. 755. Menoch. remed. 15. recap. p. 50. ff. numer. 12. Maurin. de integ. rellit. cap. 11. Sicut in simili tractat part. 1. quæst. 17. Cald. Pereira in l. si curarem, verb. per quod prorsolum, num. 16. & verb. implare, num. 9. C. de integ. rellit. minor. Mort. in imperio iur. part. 2. tit. 3. quæst. 3. Cald. Christoph. de Pace in scholâ ad legem ff. l. 17. num. 1. Card. Tufch. practica. confusio. 5. tit. O. c. c. c. l. 82. D. Barbol. in l. quia tale, num. 61. ff. soluto matri.

Limita tamen, si remedium extraordinarium a
villius sit ordinario, secundum 222. *id. cap. 10.*
num. 10. Piel. in l. 1. C. de refund. vendit. par. 3.
num. 1. num. 19. Mauriti. *id. cap. 11. num. 7.* Sfort. *id.*
quaff. 17. num. 31. Motl. *id. quaff. 31. num. 11.* Et quo
procedit, vt minori non denegeret relinquo, quo-
ties pro hanc pleniùs, seu pinguiùs illi succurrit,
vt notant Doctores in *l. in prauialia, ff. de non opo-
ra. nunciat. Itaqueq. in l. si uoueat, verb. liberis,*
num. 11. 4. C. de reuocand. donat. Mauriti. *id. cap. 11.*
num. 7. Cald. Petreia in d. *l. si curatorem, verb. legat,*
num. 11.

REMEDIO nouo indigent, quæ de nouo emer-
gunt. Vide *Serræ lib. E. Axiom.*

AXIOMA CCIII

Reprobatio.

¹ *Reprobatio unius ex duobus propositis, videtur includere approbationem alterius.*

2. Repetebatur amplius non potest approbatum semel.

REPROBATIO vnus ex duobus propositis, videtur includere approbationem alterius, l. Tribuam, §. fin. ff. de testam. mil. cap. noime, de praesump. Sord. decis. 195. numer. 3. D. Barbof. in l. cum Prater, in princip. mon. 37. & nota. §. cum seq. ff. de iudic.

REPROBARI amplius non potest semel ap-
probatum. Vide *suprà* Axiom. 11. num. 3. cum seqq.

AXIOMA CCIV.

Reus.

1 *Res facienda est prius quam Agere in anti-*
quo.

1. *Penis obscure Alaris dicitur in fauorem infim. et non Eci.*

3) *Sententia, data paritate probationum, potius ferenda est pro Roe.*

4. *Alii tuenti causam aliquam favorabilem, petiit
favorem ab eam Reo.*

Rei officium est se defendere.

Re o facendum est potius quam Aiori in am-
biguis, l. *finem illud*, c. ff. de regulis iuris, §. re-
tinerenda, l. *litis de interdict.* cap. cum sine partium, de
regulis iuris, lib. 6. Exonant Hippol. in l. *sentius*, §. in co-
a. num. 6. ff. de quæst. & conf. §. 1. num. 41. Aclat. de
prescriptio. reg. 3. præf. 44. Menoch. in *finibus* tract. lib. 2.
prescriptio. Sanchez in *precepta Decalogi*, tom. 1. lib. 1.
cap. 9. num. 11.

1. Nou obstat, quod obfcura petitio Actoris declaratur in fauorem ipsius Actoris, & non rei, *l. si quis intentione* 66. ff. de re iudic. quia reiecta folutione gloff. verb. *Alterius in d. cap. cum fuit partium*, & gloff. 2. in cap. cum ad Sedem, de reftitut. fpoliat. aliter tamen hanc regulam procedere in fine iudicij, hoc est, in decisione caufarum, at verò d. *l. si quis*, in principio litis, quo tempore magis fauere Actori; refpondeatur, fenfum huius Axiomatis, & fimilium esse, quod ubi iura partium, id est, Actoris, & Rei, funt obfcura hinc inde, quia fcilicet poft difcuffionem eorum, quæ vtrinq; adducta & allegata funt, res adhuc est obfcura, omniq; funt paria, & neceffariò faciendâ est interpretatio in fauorem alterius ex liti-gantibus, tunc potius Reo fauendum est, tunc propter conditionem ipsius miferabilem, fecundum quam cum præfumat eum non plene inftitutum accediffet, & tamen æqualiter docuit de iure suo, plus aliquid egiffe videtur quàm Actor, & par est credere, quod si plene efferet inftitutus, pleniffimè fuam innocentiam ostenderet; tum etiam propter caufam abfolutionis, quæ in te dubia fecutior, & fauorabilior est, *l. abfolutionem ff. de pami. cap. aliquos*, vers. *nōne* 16. q. 7. Unde fit, vt Axioma huiusmodi non tantum in fine refpectu fententie ferenda, quæ data partibus probationum, potius ferenda est pro Reo, gloff. 1. in cap. clerici. 81. diff. Hippol. conf. 1. num. 12. & a. 18. Duen. reg. 3. 11. limita. 2. fed etiam in principio, & in medio litis procedat, vt quia Reus aliquid petit, quod te hinc inde difcutat, iuxta vt vtraque parte, dubium est an concedi debeat. Quare cum in d. *l. si quis*, non agatur de interpretatione eorum, quæ vtrinq; funt obfcura, fed de declaranda petitione, quæ dubia proponitur per Actorem, meritò tunc in ipsius fauorem fit interpretatio, quia non conuenit ea, quæ Actor producit, retorqueri in eius odium, & in fauorem Rei, cui fit est, (feruata iustitie æqualitate, iuxta *reg. non licet, de regal. iuri. lib. 6.*) idem concedi; vt videlicet exceptio, quam dubiam proposuit, in ipsius fauorem explicetur, iuxta d. *l. si quis*.

4. Limita tamen, noftum Axioma non procedere, si Actor tueatur caufam aliquam iure fauorabilem; ex quo enim tunc omnia ex parte ipsius, & Rei non funt paria, præponderat fauor caufæ, & fententia pro Actore fertur, cap. *ex litteris, de probat. cap. vlt. in princip. de re iudic. l. in partem* 18. ff. illa tit. & docent Aciat. d. pref. 45. num. 11. & Titaz. id extendens ad quæcumque caufam piam, in *tratt. de priuileg. pia caufa, priuill. 146. cum seq.*

5. Re i officium est fe defendere, *l. 1. in princip. vbi Bart. & Doct. ff. de iudendo, lal. in l. si ex pecunia, cal. fin. vers. circa illud, C. de feniis fug. Card. Tulch. prallie. conclus. tom. 7. lit. R. concl. 3. 17. num. 3.* Vide qui dixi fub verb. *Alter, Axiom. 10.*

quando vnum capitulum dependet ab alio, quia tunc fenfentus conuena, & inleparabilia. Narbona *lib. 20. gloff. 12. num. 19. tit. 1. lib. 4. Recop.* Quæ autem dicantur capitalia, seu caufe separata, vide Alexand. conf. 89. *Diligenter, in fine, vers. quæ autem dicantur, lib. 1. Aegid. Bellam. conf. 18. num. 4. cum seq.*

SEPARATORVM separata debet esse ratio, 1. *l. Populorum, ff. de minorib. l. fin. ff. de columnari. Bald. in l. cum necessitate, C. de fideicom. Decian. in l. ad crim. tom. 1. lib. 1. cap. 7. num. 4. Caltrac. conf. 3. 89. num. 2. vol. 1. Paris. conf. 101. num. 18. lib. 1. quos testet Mari. Antonin. *var. refolut. lib. 1. refol. 1. 11. num. 4.* Menoch. conf. 456. num. 7. Quid. de Amicis de iure empiric. q. 41. num. 9.*

AXIOMA CCVI.

Sermo.

1. Sermo simpliciter prolatus intelligitur de prima vice.
2. Sermo generalis non comprehendit personam loquentem.
3. Sciantiam parua non ligat Regem statuentem.
4. Vendens gabellam non censetur vendere contra seipsum, vt teneatur.
5. Sermo generalis, & indefinitus in odiosis verificatur in duobus.

SERMO simpliciter prolatus intelligitur de prima vice, *l. vbi, §. hoc firmum, vbi latet Titaz. ff. de verb. signif. l. cum pater 79. §. pater fil. 1. ff. de legat. 1. Franc. Galet. in margarita casuum Conscientia, verb. sermo, Sanctat. *var. refolut. p. 1. q. 18. num. 10. in fine,* cum aliis adductis *supra Axiom. 73. num. 18.**

SERMO generalis non comprehendit personam loquentis, latet Anton. Gabr. *commun. lib. 6. tit. de verb. signif. concl. 9. per rat. Dec. conf. 104. Mench. conf. 182. num. 1. Rot. decis. 13. num. 3. apud Farin. p. 1. recent. vbi declarat, vt non procedat, quando aliud foader identitas rationis, Alex. conf. 182. *Lellu & ponderari. num. 4. vers. significatur, lib. 1.* vbi quod obligatio impersonaliter tacta, vel scripta, non obligat personam loquentis, & scribentis, & *conf. 112. Pifa capia, num. 4. lib. 7.* vbi quod verba impersonaliter dicta non comprehendunt personam loquentis, nisi agatur de acquirendo ipsi loquenti; & *conf. 149. Pifa processu, num. 3. & 6. lib. 2.* vbi quod cedens iura sibi competentia, non censetur contra se ipsum cedere, Afflic. decis. 119. *Quandem, num. 8. & 9.* vbi quod emens à Communitate gabellam, non intelligitur emisse nisi quoad alios, non quoad Communitatem, quæ non vendit suam exemptionem; item quod promittens defendere, non intelligitur contra seipsum, Curt. iun. conf. 188. *per ratum*, vbi quod dominus concedens penas Communitati, non includit concedentem, vt possit ipse condemnari, & alia similia ponit Surt. conf. 47. num. 10. & *seq.* vbi quod statutum penale non ligat Regem statuentem, & a. 1. quod vendens gabellam non censetur vendere contra seipsum, vt ipse teneatur, si ante venditionem non soluebat gabellam, secus si soluebat.*

SERMO generalis, & indefinitus in odiosis verificatur in duobus, Oldrad. conf. 81. vbi quod propositus afferens obtinere alia beneficia non excusatur à subreptione, si obtinet vltra duo beneficia, refert Card. Tulch. *prall. conclus. tom. 7. lit. S. conf. 118. num. vnice.*

M 2 AXIOMA

AXIOMA CCV.

Separata.

1. Separationem natura est diuersitatem inducere.
2. Separationem separata debet esse ratio.

SEPARATIONVM natura est diuersitatem inducere, vt per Bald. *conf. 1. 16. Cui duo sunt, num. 3. & in fine, lib. 3. Card. Tulch. prallie. conclus. tom. 7. lib. 3. concl. 184. per ratum*, vbi num. 8. post Dyn. *conf. 16. num. 4. vers. contra videtur, & Socin. conf. 33. Consilii, num. 7. & 8. lib. 1. limita, vt non procedat, Aug. Bartholæ Axiom. Iur.*

AXIOMA CCVII.

Signatum.

- 1 Signatum cognoscitur ex signo.¹
- 2 Res presumitur esse illius, cuius est signum, quia signum est.

1 SIGNATUM cognoscitur ex signo, l. 4. § si intelligatur, ff. de adu. edicto, l. signum, vbi Bati. C. de fabricat. lib. 11. Surt. conf. 120. num. 15.

2 Et ideo res presumitur esse illius, cuius est signum quod signata est, ex late adductis per Afflic. decis. 1. num. 4. & Anton. Gem. l. 45. Tauri, n. 3. & 77. Boet. decis. 101. num. 9. Sont. tem. 1. commun. apud. lib. 4. tit. 4. num. 6. pag. 651. Rebuff. ad leges Gallicas de mercator min. vendit. art. 1. gloss. 2. num. 11. Olsh. Pedem. decis. 40. num. 2. Malcard. de probationib. concl. 91. & concl. 137. num. 7. cum seqq. & concl. 160. num. 4. & concl. 351. Menoch. de presump. lib. 3. prefat. 4. Hueton de Laurent. Auenient. decis. 30. num. 2. Brunot. à Sole in locu communib. verb. rei 3. Guizal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 60. num. 62. cum seqq. Coria Philip. tem. 1. lib. 1. cap. 7. num. 13. cum seqq. vbi num. 16. subdit, quod si apud duos sit contentio super rebus, quæ ad eos possident, eo quod eodem sigillo ambo vtuntur, possident ad iudicari debent; si verò non sint apud eos, sed per tertium, diuiduntur inter contententes. Ouid. de Amich. de iure emph. r. 9. 41. num. 9.

AXIOMA CCVIII.

Simile.

- 1 Simile non est idem.
- 2 Et licet simile non possit dici idem, tamen valde simile reputatur idem.

1 SIMILE non est idem, gloss. in l. quod Nerva, & ibi Bati. ff. de positi. l. pecuniam, ff. si certum pretatur, l. ad similitudinem, C. de Episcop. & cleric. § si idem cas, Insti. de rupt. cap. capitulum, de rescriptis. Zabarel. conf. 136. Cassan. in catalogo gloria mundi, p. 1. conf. d. 48. vers. quatuor casus, Mar. Mant. singular. 318. Menoch. de arbitrar. lib. 2. casu 84. Bertazol. de clausula instrum. claus. 17. gloss. 12. num. 1. Surt. de alimen. tit. 9. § 1. num. 4. Guinet. prall. lib. 2. § 176. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. n. 31. Accac. Anton. in comment. ad l. 1. num. 70. ff. de condit. & demonstr. Ferrer. in Constit. Catholonia. gloss. 7. num. 100. Card. Tusch prall. conclus. 7. lit. S. conclus. 147. Menoch. conf. 406. num. 50. & conf. 331. num. 19.

2 Et licet simile non possit dici identitas, quia simile non est idem, tamen valde simile reputatur idem. Bald. conf. 108. Quidam ciuis, num. 8. vers. quod propter necessitate, lib. 1. quem testat Card. Tusch. d. lit. S. concl. 126. num. 6.

AXIOMA CCIX.

Singula.

- 1 Singula quæ non proficiunt, multa collecta iuuant.

- 2 Intellige, quando singula genere suo perfecta sunt, non ita si vitiosa, & imperfecta.
- 3 Declara procedere in civilibus, in quibus agitur de modico preiudicio, secus in criminalibus.

SINGULA quæ non proficiunt, multa collecta iuuant, l. si quidem, § qui iura, ff. de except. inter. l. rariore, & l. in iuramentis, C. de probat. c. causam quæ, cod. tit. l. singulari, in princip. ff. de testib. gloss. work. legimus in l. 1. § si ibi sit, de except. inter. Anton. Gabr. commun. tit. de probationib. cond. 1. num. 1. Alex. conf. 13. Ex his quæ, num. 39. cum seqq. lib. 1. Cald. Petreia in l. si curatorem, vers. sua facilitate, num. 59. vers. tamen hac duo, C. de in integ. restit. minor. Menoch. conf. 284. num. 43. Surt. conf. 145. num. 31. & conf. 319. num. 10. Anton. Monach. Lucen. decis. 33. num. 33. Cald. Tusch. prall. conclus. 7. lit. S. concl. 176. Fatinae in praxi crimin. p. 4. conf. 39. num. 1. Ferrer. in Constit. Catholonia. gloss. 3. num. 147. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 2. resol. 55. num. 16. & lib. 3. resol. 7. num. 13. Rot. decis. 774. num. 7. p. 2. recent.

Intellige; quando singula genere suo perfecta sunt, non ita si vitiosa, & genere suo imperfecta sunt, § ex eo, Insti. quibus modis testem. infirm. Abb. conf. 16. Ad clarum, in fine, lib. 1. Alexand. conf. 150. In causa & lit. num. 26. & seq. lib. 3. Tob. Noni. in arch. Insti. de obligat. num. 25. Menoch. de presump. lib. 3. pref. 39. num. 6. Cardin. Tusch. d. lit. S. concl. 676. num. 8. & 10. Rot. decis. 435. num. 2. ad ined. p. 2. in post. Fatinae.

Declara, vt procedat in civilibus, in quibus agitur de modico preiudicio, secus in criminalibus, ita Hippol. conf. 10. num. 48. & Alex. conf. 21. Reptitio in princip. lib. 4. quos testat Card. Tusch. d. lit. S. cond. 176. num. 14. vbi num. 15. post Alex. conf. 155. num. 9. & seqq. lib. 4. subdit, pariter procedere vbiunque agitur de re difficilis probationis de sui natura, quia tunc singula quæ non proficiunt, iunguntur. Intellige etiam & declara axioma procedere quando ad perficiendum eorum totum plura tendunt, secus si ad diuersa, quia tunc non proficiunt singula, nec multiplicata iuuant. L. emic. C. qui num. nati. Sebastian. Medicus de reg. iur. reg. 3. num. 4. vbi primam partem in naturalibus exemplificat.

AXIOMA CCX.

Solutio, Soluere.

- 1 Obligatio tollitur, & extinguatur solutione eius, quod debetur.
- 2 Soluens de mandato iudicis liberatur, & est securus.
- 3 Hypotheca tollitur solutione eius, quod debetur.
- 4 Creditor recipere non tenetur solutorem dimittam.
- 5 Solutio facta videtur de reliqua summa, quando aliquid petitur de resto.
- 6 Soluens in dubio videtur solvere de pecunia sua.
- 7 Soluens alij, quam vero creditori, non liberatur.
- 8 Solui non potest aliud pro alio invito creditori.
- 9 Soluere minus dicitur qui tardius soluit.

SOLVTIO eius, quod debetur, tollitur, & extinguatur obligatio, l. nulla, C. de solut. l. soluitur, ff. quibus modis pignus, vel hypothec. princip. Insti. quibus

quibus modis tollitur obligatio, Bart. conf. 67. Sicut dicitur in fin. lib. 1. Ioann. de Anan. conf. 10. Dec. conf. 49. num. 16. Abb. conf. 97. Vbi in princ. lib. 1. Alex. conf. 17. Requiritur in causa, num. 1. lib. 1. Bald. conf. 192. & conf. 175. lib. 1. Anchar. conf. 318. In quest. num. 2. Sord. conf. 145. num. 14. & 15. & Card. conf. 50. num. 96. Cardin. Tufch. lit. S. concl. 340. Catol. de Grassis de exceptis. excepta. 15. num. 6. Pyrrh. Mant. de solut. cap. 5. per tot. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. c. 675. n. 16.

1. Amplia primò in solutione facta de mandato iudicis, quia solvens liberatur, & est securus, non videtur, q. qui in sol. ff. de regu. iur. l. libera, §. Lucius, ff. de annu. leg. Bart. in l. creditor, in princ. ff. de solut. Bald. conf. 128. lib. 2. Menoch. conf. 68. num. 12. cum seqq. Farin. in praxi crimin. p. 3. q. 97. num. 111. Gutier. pract. lib. 1. q. 113. num. 4. Rot. dec. 151. & dec. 849. num. 2. apud eundem Farin. in prima collect. nouissima. Declarat, nisi fiat de mandato iudicis inuito, secundum Gutier. pract. lib. 1. q. 81. num. 10. cum seqq. & Farinaz. d. q. 97. num. 111.

3. Amplia secundò, quod solutione eius, quod debetur, ne dum tollitur omnis obligatio, sed etiam hypotheca, gloss. verb. solui, in princ. In sol. quibus modis toll. oblig. Betol. conf. 104. num. 7. lib. 1. Bald. conf. 161. Initium, lib. 5. Alexand. conf. 106. Vbi, in fin. lib. 6.

4. SOLVTIONEM diminuatam creditor recipere non tenetur, l. inter. §. Lucius, ff. de usur. l. parit enim solutio multa afferit incommoda, l. plures ff. familia heredit. gloss. Bart. & Alex. in l. quidam assensuerunt, ff. si certum pet. Sord. dec. 186. num. 2. Solutio verò facta videtur de reliqua summa, quando aliquid petitur de resto, Malfard. de probat. concl. 980. num. 10. & concl. 1111. num. 20. Parlador. rerum quati. lib. 2. cap. fin. p. 1. §. 1. num. 10.

6. SOLVTUS in duplo videtur soluere de pecunia sua, & non de pecunia illius, cuius nomine soluit, l. si defuncti, C. arbitrium rector, Menoch. conf. 12. num. 10. & 21. & de presump. lib. 1. praef. 46. Cailan. in consuetud. Burgund. rub. 4. §. 14. verb. meum, num. 5. Burg. de Pace cap. 3. numer. 73. Malfard. de probat. concl. 611. & concl. 1159. & concl. 1119. n. 12. Sord. de aliment. tit. 6. q. 8. num. 51. Gam. Lusi. dec. 147. num. 1. Cald. Petreus de empt. & vendit. cap. 10. num. 13. Rot. dec. 119. ad fin. apud Farin. in 1. collect. nouissima. Et per assumptum soluere ob causam grauiorem. Menoch. conf. 31. num. 18. & conf. 1185. num. 14. & conf. 1187. num. 16.

7. SOLVTUS alij, quam vero creditori, non liberatur, l. 1. §. ante omnia, ff. de pallu, Sord. dec. 40. n. 1. & dec. 129. num. 1. Gratian. discept. forens. cap. 10. à num. 30. & cap. 194. num. 17. Card. Tufch. pract. concl. 340. 7. lit. S. concl. 340. c. 1. cum Abb. conf. 80. lib. 1. ampliat, solutionem factam alteri, quam ei debet, non liberare soluentem, etiam si accipiens caueat cum fideiussione de teleuando illum indemne.

8. SOLVTI non potest aliud pro alio inuito ereditore, l. 1. §. meum datus, & ibi gloss. fin. ac late l. si ff. certum pet. l. promissor. §. fin. ff. de constit. pecun. l. item liberatur, §. qui paratur. ff. quibus modis pign. vel hypoth. l. eum de quo, cum l. seq. C. de finit. iur. Socin. reg. 28. Cott. in notat. verb. solui, pag. mibi 767. Donat. à Fina tom. 2. commun. opinio lib. 8. tit. 27. de solatiis, n. 16. pag. mibi 83. Vital. de Camban. in tractat. clausul. pag. 376. num. 1. Thom. de Thomasset. in floribus leg. reg. 31. Gutier. de iuram. confirmat. p. 1. cap. 29. Elscob. de ratiocin. cap. 17. num. 1. Pichard. in dig. de merra. num. 97. Sord. dec. 114. num. 18. Ceual. commun. contra commun. q. 809. nou. 97. tom. 4. Garc. Gironda de Aug. Barboz. Axiom. lit.

privileg. seu exempti. explicat. n. 103. Anton. Monach. Bononiensis, dec. 35. n. 8. Card. Tufch. d. lit. S. concl. 334. late Pyrrh. Mant. d. tract. de solut. cap. 3. qui huius regulæ plures ampliationes & 16. limitationes assignat. Leo Valer. dec. 184. num. 19. lib. 2. Duran. Rota dec. 1. num. 1. & 2. Quando verò aliud pro alio de consensu creditoris soluitur, tunc per talem solutionem extinguitur obligatio, Gozzadin. conf. 8. num. 8. Sord. conf. 145. n. 14. & seq. quos refert Card. Tufch. d. lit. S. concl. 340. num. 31.

SOLVTUS minus dicitur qui tardius soluit, & 9. plos soluere dicitur qui statim soluit, l. si in cui, in fine, l. minus, ff. de verborum signif. l. solidam, ff. de solutiis, §. plus, In sol. de fideiuss. §. si qui agens, vers. plus autem, In sol. de adliis. cap. 1. vbi Doct. de plus petit, cum aliis adductis per Turaz. de retrah. leg. gloss. 18. §. 1. num. 35. Sord. conf. 145. num. 9. Menoch. conf. 35. num. 27.

AXIOMA CCXI.

Specialia.

1. Specialia duo non possunt concurrere circa idem, & in eodem subiecto.
2. Intellige, quando duo, vel plura specialia veniunt principaliter, non verò in consequentiam alterius.
3. Specialia non possunt admittenda.
4. Specialia non debent trahi in argumentum, vel in consequentiam, nisi propter identitatem rationis.
5. Specialia dispositio non casu, facit quod in aliis casibus in commune sit in contrarium.
6. Privilegia specialia sibi arguunt in contrarium esse in commune in aliis personis.

SPECIALIA duo non possunt concurrere circa idem, & in eodem subiecto, l. cum poss. §. gener. ff. de iure dotum, l. 1. C. de datis promiss. cap. singula 89. dist. late Socin. reg. 1. vbi limitat lex modis, Bart. in 1. quest. Luciana ciuitatis, in princ. num. 10. vers. decem probatur, Obliat. conf. 79. Dua specialia, in princ. & conf. 315. numer. 4. vers. item promissis. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 102. Menoch. conf. 336. num. 1. Richard. ad §. 1. In sol. de milit. testam. n. 8. & 11. late Card. Tufch. pract. concl. 340. 7. lit. S. concl. 360. per totam. Sord. conf. 34. numer. 47. Decian. conf. 74. num. 51. lib. 3. idem Menoch. de presump. lib. 1. praef. 21. num. 5. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 1. d. c. 518. num. 17. & cap. 510. num. 10. & cap. 573. num. 36.

Intellige, quando duo, vel plura specialia veniunt principaliter, non verò in consequentiam alterius, ut declatant Bart. d. q. 1. Luciana ciuitatis, in fin. vers. ad decimum. Thom. de Thomasset. d. reg. 102. Tob. Non. ad rub. In sol. de testam. num. 10. Card. Tufch. d. lit. S. concl. 360. num. 13.

SPECIALIA non passim admittenda, Alex. in l. 3. quod in bonis, §. cum fideicommissum in fin. ff. ad leg. Falcid. Card. Tufch. d. lit. S. concl. 361. n. 1. Nec traherent in argumentum, vel in consequentiam, quia ab eis non est licitum arguere, Castren. conf. 97. Ne in propriis, n. 3. in fine, lib. 1. Card. Tufch. d. lit. S. concl. 462. n. 12. vbi n. 14. post Abb. conf. 114. Aringenda, n. 5. lib. 2. hoc limitat propter identitatem rationis. Amplia, quòd specialia dispositio in vno casu, nedum non trahitur in argumentum, sed imò facit quod in aliis casibus in commune sit in contrarium, iusta Corn. conf. 81. n. 9. lib. 2. Angel. conf. 183. in fine, Bald. conf. 182. In quaestione, n. 7. vers. cum in iur. lib. 5. quòd dupliciter lib. 1.

lib. 1. conf. 150. Anchor. conf. 203. in fine, Roman. conf. 86. ff. de quaestione iurament. num. 12. vers. tertia. Abb. conf. 79. in fine in iure in princip. lib. 1. Guid. Pape decif. 473. vbi ait, quod generaliter vbi est ius speciale in certo casu, sequitur quod ius contrarium est ius commune extra illum casum, Ioann. de Imola 6 conf. 119. in fine 2. vers. non aliter vltimo, vbi quod specialia privilegia hiet arguunt in contrarium esse ius commune in aliis personis.

AXIOMA CCXII.

Subiecta.

SUBIECTA talia sunt, qualia praedicata demonstrant, i. s. ff. de fundo insti. l. 1. §. cuius dicitur. ff. de viro. rei. de iure leg. Oldrad. conf. 80. Talia sunt, & conf. 126. num. 17. versum in hoc, Petr. de Anchor. conf. 65. n. 5. & conf. 82. num. 10. Signoroli de Homod. conf. 105. in fine, & conf. 199. n. 6. Crauet. conf. 125. n. 30. Brunos. à Sole in locis communib. verb. subiectum, Sord. decif. 149. num. 18. & conf. 14. num. 40. & conf. 157. num. 41. Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 7. lit. S. conclus. 716. à princip.

AXIOMA CCXIII.

Subrogatum.

1. Subrogatum sapit naturam eius, in cuius locum subrogatur.
2. Intelligi procedere in subrogatione legi, non homini.
3. Limiti diuersis modis, & numeris seque.

SUBROGATUM sapit naturam eius, in cuius locum subrogatur, l. si cum, §. qui in iuriam, ff. si quis eam, vbi Bart. Bald. Angel. & alij. l. 1. §. hoc alio, ff. si quis testam. liber. l. 1. §. Titia, ff. de condit. & demonstrat. unica, §. 1. C. de rei uxoria nll. §. fuerat, Instit. de actionib. cap. Ecclesiast. l. 1. vbi gloss. 1. vers. & est hic argum. ut lite pendente, Alexand. conf. 88. Quod concurre, num. 4. vers. corroboro, lib. 1. quod duplicatit conf. 117. rad. lib. 1. Anchor. conf. 421. Pramittendum, in princ. vbi ait, quod haec regula est magistralis, Crauet. conf. 973. num. 1. cum seque. Socin. reg. 34. plenè Declan. conf. 43. num. 14. cum seque. lib. 3. vbi infert ad plura exempla, Euerard. in topicis legalib. loco 93. Petr. And. Gammar. in Dialect. legum, lib. 2. de loco subrogato 4. Tiraq. de iure primogen. q. 49. num. 43. & in tract. le mort. part. 1. declar. 9. num. 28. Thom. de Thomaier. in floribus legum, reg. 189. Tob. Noni. ad §. sed neque hanc, Instit. de testam. numer. 5. Richard. ad §. ex condicionali, p. 13. Instit. de verb. obligat. inib. Brunos. à Sole in locis communib. verb. subrogatum, Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de regulis iuris, concl. 1. Menoch. conf. 52. num. 68. & 158. & conf. 70. num. 10. & conf. 91. num. 50. & conf. 97. num. 157. & conf. 111. num. 70. & conf. 115. num. 151. & conf. 80. num. 12. & conf. 150. num. 9. & conf. 340. n. 40. & conf. 96. num. 3. & conf. 784. num. 12. vbi air procedere, quando is qui subrogatus est, aequalis est conditionibus, moribus & scientia cum eo cui subrogatus est, Molin. de primogen. lib. 4. cap. 4. num. 36. Sord. decif. 155. num. 9. & decif. 306. num. 5. & de aliment. tit. 9. q. 27. num. 9. & conf. 126. num. 5. Eicob. de rariis in comput. 15. num. 2.

Monet. de decimis cap. 9. num. 75. & de spi. canon cap. 5. q. 3. num. 146. Franc. Leo in eius iure forei ecclesiast. p. 2. cap. 4. n. 51. Mart. Antonin. v. resol. lib. 1. resol. 112. num. 18. Goozal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 5. q. 2. num. 29. Card. Tusch. practice. conclus. tom. 7. lit. S. concl. 717. per totam. Materic. v. resol. lib. 1. c. 8. num. 8. Guirba in confat. Medietatis. cap. 12. gloss. 1. num. 9. Castill. controu. lib. 4. c. 36. num. 51. cum seque. & lib. 5. p. 2. c. 89. num. 83. & 84. Ioann. Maria Nouart. in princ. elect. & variat. forei. q. 12. num. 8. & 9. sect. 1. & quesi. forens. lib. 1. q. 48. num. 6. Stephan. Gratiao. discept. forens. cap. 624. num. 1. cum seque. vbi num. 10. ampliat sine expressis, siue tacite subrogatio fiat, & c. 706. num. 67. & cap. 719. numer. 9. vbi num. 10. extendit etiam in materia stricta, & correctoria, & cap. 766. num. 37. & c. 769. num. 69. & c. 791. num. 14. item 4. & cap. 989. num. 13. item 5. Robles de represent. lib. 1. c. 12. n. 18. & lib. 5. cap. 1. num. 7. & c. 18. num. 31. Ancell. Amaz. conf. 60. num. 8. & conf. 31. n. 18. Ioseph. Vela discept. forens. differt. 12. num. 19. in fin.

Intelligi subrogatum sapere naturam primor. & dialem, non accidentalem eius, in cuius locum subrogatur, vt declarat Sord. d. lita. q. 21. num. 22. & ideo, quando dicitur subrogatum sapere naturam eius, in cuius locum subrogatur cum omnibus qualitatibus & causis, intelligitur de naturali causa, non de accidentali, Beroti. conf. 71. num. 42. & seq. lib. 1. Catd. Tusch. d. concl. 717. num. 15. Et intelligi etiam procedere in subrogatione legi, non hominis, ex Rimin. ian. conf. 18. num. 88. & conf. 13. num. 128. & seq. quem refert Card. Tusch. d. lita. S. concl. 717. num. 49. vbi num. 54. post Anchor. conf. 110. num. 3. subdit, subrogatum non sapere naturam eius, cuius loco subrogatur, nisi vel in subsidium, vel quando subrogatio est in plenum bus. Intelligi etiam, vt supra tetigimus num. 1. quando subrogatum habet qualitates eius, in cuius locum subrogatur, quia si qualitas, vel vnum ex requisitis necessitatis subrogatio deficiat, vel diuersa inter vtrumque darat qualitas, eius naturam, in cuius locum subrogatur, non sapit, l. Lucius, ff. de fideicommiss. lib. 2. Sord. conf. 31. num. 41. & conf. 138. num. 21. & conf. 143. num. 48. & conf. 169. num. 30. Polyd. Ripa obferu. 250. Morot. conf. 49. num. 3. Franc. à Soula in l. fumaie, ff. de regul. iur. p. 1. n. 229. Ioann. Maria Nouart. in princ. elect. & variat. forei, d. lita. q. 12. n. 10. cum seque. Didac. de Martino in addit. ad decif. Grauencom. 105. num. 13. plenè Guirba in conf. crimin. 99. num. 13. vbi quod inter subrogatum, & eum, cui fit subrogatio, ulla esse debet differentia, nec diuersa qualitas.

Primò limita, quando subrogatum fit ad rem di. 3. vertice oatur, l. cum in fundo, ff. si fundus, ff. de iure det. Sord. de aliment. tit. 9. q. 1. num. 34. & quando non viger eadem qualitas in subrogato, mō repugnat, Rimin. ian. conf. 13. num. 129. quem refert Cardin. Tusch. d. lita. S. concl. 717. num. 57. Franc. à Soula in repet. l. fumaie, ff. de regul. iur. p. 1. num. 229. Menoch. conf. 417. num. 8. Robles d. lita. cap. 12. num. 68. vbi ait hoc Axioma non procedere quando persona subrogata est diuersi iuris & conditionis limitis, in cuius locum subrogatur, & numer. 69. etiam limitatur quando cessat in persona subrogata illa qualitas, propter quam privilegium conceditur.

Secundò limita, vbi aliquis est specialiter attributum, tunc enim in eu subrogationem non sapit eandem naturam, nec subrogationis regula id extendit, quod fuit specialiter concessum, Sord. de aliment. tit. 9. q. 1. num. 21. D. Barbof. in Leim Prator, §. 1. num. 41. ff. de iudic.

Tertiò limita, quando illud, in cuius locum fit subrogatio,

subrogatio, efflet extinctum, R.imin. iun. conf. 113. numer. 121. Card. Tulch. dist. lit. 5, consil. 757. num. 51.

6 Quattò limita in prenatalibus, secundum Seraphin. decif. 137. num. 4. Ant. Gabr. comment. tit. de reg. iur. concl. 2. num. 19. Mari. Giurba d. conf. 96. num. 16.

7 Quintò limita in priuilegijs, vt scribunt Azeued. l. 1. num. 27. tit. 1. lib. 6. noua Recopil. Garc. Girona de priuileg. seu exemption. explicat. num. 1313.

AXIOMA CCXIV.

Subtilitas.

SUBTILITAS nimia veritatem laedit, Decian. conf. 666. Vifa copia, circa fin. Gimin. conf. 49. Super illo puncto, num. 4. versum subtilitas. Roman. conf. 101. Inpropofita, num. 15. vers. secundum demonstrat. Et voluntates contrahentium subterit, l. 1. C. vt actum ab hered. vel contra heredem. Et errorem inducit Bald. in proem. Decretal. incip. Initium, circa fin. Roman. vbi supra, Roland. à Valle conf. 55. num. 7. lib. 1. vbi ait, quod in rebus claris subtilizatio est errorem querere, & ideo illa non est curanda in foto Ecclesiastico, ex quo de mente consistit, cap. dilecti, de indic. Federic. de Senis conf. 138. Reuerende Pater, in priue. maxime in causis beneficialibus, Anchar. conf. 295. Pro clarijs, in fin.

AXIOMA CCXV.

Summa.

- 1 Summa maiori iussu minor.
- 2 Dispositiones quando sunt diuersae, summa maior non continet minorem.
- 3 Summa maior non continet minorem, quando summa in contractu ex causa onerosa, & in literis ad beneficium vacatura ad summam maiorem, vt num. 4.
- 5 Declaratur text. in l. si decem 54. in princ. ff. locari, & conciliatur cum text. in l. 1. §. si stipulanti. ff. de verb. obligat.

SUMMA maiori inest minor, l. 1. §. si stipulanti, ff. de verb. obligat. c. 1. de arbit. lib. 6. Bald. conf. 307. vers. in contrarium, lib. 1. Pichatd. ad §. praeterea, n. 8. Initio de inutilit. stipulac. Cardin. Seraphin. decif. 167. num. 4. Cardin. Tulch. pract. consil. tom. 7. lit. 5. conclus. 885. per totum, Menoch. conf. 265. numer. 3. Thesaur. decif. 122. num. 10. Peteg. Patan. decif. 62. num. 2. vers. quoniam Index, Aloyf. Ricc. in collect. decif. 1655. Ioann. Maria Nouaz. quafi foren. lib. 1. q. 24. num. 6.

2 Primò limita, quando sunt diuersae dispositiones, quia tunc summa maior non continet minorem, Alex. conf. 179. Vifo praesup. num. 1. 4. vers. nec etiam, lib. 5. quem refert Catd. Tulch. d. concl. 885. num. 19. Item est, quando summa diuersas constituit praetierum diuersitatem, secundum Cardin. Seraphin. citato loco.

3 Secundò limita, quando sumus in contractu ex causa onerosa, Alex. conf. 18 num. 3. lib. 1. Card. Tulch. concl. 885. num. 22.

4 Tertiò limita in literis ad beneficia vacatura ad summam maiorem, puta primum vacatum valoris

centum, non potest capere beneficium de minori summa propter odium literarum similitum, quia in casu maior summa non continet minorem, Lap. alleg. 79. num. 3. vers. sed quare, & conf. 103. num. 6. vers. secundo, Zabatel. conf. 136. num. 4. Card. Tulch. dist. concl. 885. num. 23.

Verum contra nostrum Axioma obstat difficultas 5 text. in l. si decem 54. in princ. ff. locari, vbi dispositio concepta super maiori summa, non verificatur in minori; nec satisfactio communis intellectus Bare, in d. l. 1. §. si stipulanti, quem sequuntur Anton. Gom. tom. 2. var. vbi de contrahib. cap. 9. numer. 4. Conan. comment. iuris, lib. 8. cap. 11. num. 4. Emman. Colla lib. 1. l. 1. cap. 2. num. 1. assensit propterea ibi dispositionem conceptam verificari in minori, quia agitur de causa onerosa, in qua non procedit huiusmodi Axioma, sed tamum in causa literaria, quia conuincitur ex eadem l. si decem, in secundo casu, vbi probatur maiorem summam potius ad conductorem verificari in minori per se.

Quare relecto supradicto intellectu, considero dispositionem conceptam super maiori summa, non verificari in minori, nisi appareat verisimiliter dispositionem intendisse quamcumque summam contentam sub maiori. Cum igitur primo casu d. l. si decem, maior summa proferatur à petente, scilicet à domino rei locatae, ideo non videtur consentire in minori summa, quia est ei praediuiciale: atramen secundo casu maior summa proferatur à promittente, scilicet conductore, & ideo in minori consensisse videtur, nam verisimiliter praesumitur conductorem, qui in maiori summa consensit, à fortiori consentire in minori, si intelligeret locatorem minus velle locare, quia per hoc fit melior conditio ipsius. Senfus verò dist. §. si stipulanti, ex quo probatur huiusmodi Axioma, scilicet illis variis intellectibus, de quibus Menchac. de success. eror. §. 10. num. 1. 42.) potest verificari legendo illum copinariuè ad vers. nisi stipulanti, supra proxime praecedentem; & ita loquitur casu quo diuersitas promittentis maioris, vel minoris summam, incontinenti placuit interroganti, & ita ex eo quod fuit sequenta contenta stipulationis in diuersitate summae promissa, propter quam valet stipulatio in minori summa.

AXIOMA CCXVI.

Superfluitas, Superfluum.

- 1 Superfluitas evitanda est in omni interpretatione, & dispositione.
- 2 Superflua omnia sunt reprobata.
- 3 Axioma superfluum non debetum vti.
- 4 Iuris communis correctio potius admittitur, quam quod verba sint superflua.
- 5 Verba potius interpretanda sunt, quam quod sint superflua.
- 6 Ius aliquod in legibus, & statutis ponitur, ad evitandum malitiosum, & sapientiam interpretationem.
- 7 Superfluitas potius toleratur, quam quod domum indebit parietur.
- 8 Superfluum dici non potest, quando explicite & distincte declaratur, quod implicite erat dispositum.
- 9 Superfluitas admittitur, ne voluntas testatoris, vel disponentis tollatur.
- 10 Iniquitas ut emittit, toleratur superfluitas.

- S**UPERFLUITAS euitanda est in omni interpretatione, & dispositione, vt per Roland. ad Valle *cap. 82. num. 30. & Fey lib. 3.* qua re refert Card. Teuch. *pract. censur. cum. 7. lit. S. et ceteris* 895. *num. 16. Monach. consil. 81. num. 31. Ro. decif. 702. num. 3. apud Farin. p. 2. reuert. & decif. 15. num. 8. end. p. 2.* dicit quod non est recedendum a natura tei vt superfluitas euitetur, & *decif. 15. num. 1. end. p. 2. censur. quod superfluitas non debet admitti etiam in quacunque materia adfio. & in dispensatione.*

2. *SPERFLVA* omnia fuor reprobatā, l. 1. §. quibus, C. de novo Cod. l. fin. C. qui admitti ad bonor. posses. & in praeam Decretal. ibi, refectur superflui, Clem. exil. 4. quatuor, ubi Card. num. 10. de verber. signific. Mandol. ad reg. 8. Cancell. quesi. 5. num. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 13. num. 72. & gloss. 12.

- 3 SUPERFLVVS adibus non debemus vtij, *hac*
figurat. 3. diui. ff. *de legator.* *nomine* *causar.* Caltren. *conf.* 140. *Subiulari.* *prope* *fin.* lib. 1. Catin.
 Tulch. di. l. 5. *concl.* 894. *num.* 6. nec superfluis
 et imptertibus allegauimus, Caltren. *conf.* 307.
Vijti. et *confiderare.* *ex* *pal.* *verf.* *quoniam* *ver.* lib. 1.
 Card. Tulch. di. l. 5. *conf.* 896. *num.* 7. nec cautionibus,
Luna *ex* *gradum.* ff. *de* *procuratorib.* Caltren. *conf.* 307.
Vijti *omnibus.* *num.* 1. *cel.* 3. *verf.* *praterca.* lib. 1. Ro-
 man. *conf.* 62. *Florentina.* *cel.* *in* *fine.* illis enim non
 praefertur quia uelle vt, Abb. *conf.* 393. *Circa* *pro-*
num. 3. *verf.* *praterca.* lib. 1. quia potius admi-
 nitur correctio iuris communis, quam quod uerba
 sunt superflua, Crauet. *conf.* 91. *num.* 5. quem tefert
 Card. Tufch. di. l. 5. *concl.* 895. *num.* 8. et potius
 improprie sunt uerba, quam quod sunt super-
 flua, Roland. *conf.* 61. *num.* 16. et *conf.* 62. *num.* 1.
 et *seq.* lib. 3. Crauet. *conf.* 294. *num.* 3. et *conf.* 714.
lib. *num.* 1.

- 6 Primo linna, quia frequentet in legibus & statutis semel dispositum etiam per verba inopercata idem importantia disponitur, & plus non operatur, nisi maiorem declarationem, gloss. verb. *inculcatie*, in l. *lella*, ff. *si certum per*. Cum in confys. 3. num. 4. *verf. quoniam*. Causen. *confys. 3. Notandum*, num. 2. *verf. frequenter*, lib. 2. & ideo dicunt Felin. in cap. *venereabili*, num. 1. *num. 3.* de officio deleg. & laf. in l. *exen* qui, l. *ante*, & *Tislin*, num. 4. *verf. fed adverte*. ff. de verb. obligat. quod ideo aliquid his ponitur ad evitandum multoties, & superfluum interpretationem, & sic ad maiorem expellendam, referunt Cardin. Tufch. d. l. *lit* 5. c. *confys* ff. 3. num. 49. Gonzal. ad rer. 8. *Cancell* lib. 6. num. 12.

7. Secundò limita, quia potius toleratur superfluitas, quàm quod quis damnum indebitè patiat, Cræter. *conf.* 70. *num.* 29. *vers. in potius*, Cephal. *conf.* 104. *num.* 12, lib. 1. Surd. *decif.* 36. *num.* 19. & 20. Cardin. Tufch. *d. lit. S*, *concl.* 895. *num.* 56. Gonzal. *d. lit. S*. *num.* 11.

- 8 Tertiò limita, quando explicitè & distinctè declaratur, quod implicitè erat dispositum, quia tunc dici non potest superfluum, Raim. *conf.* 39. *num.* 17. *vers.* nec obstat, vol. 4. Tiraq. in l. si unquam, *verb. reuertitur*, *num.* 16. C. de reuocand. donat. quos refert, & sequitur Gonzal. d. *dist.* 6. *num.* 11.

- 9 Quare dicitur, quia superfluitas admittitur, ne voluntas testatoris, vel disponentis tollatur, Craet. *conf. 1. §. num. .o. vers. ex pramissis*, vel ne fiat contra mentem disponentis, idem Craet. *conf. 70. num. 29. vers. tertio*, prout illum refert Latd. Tufch. *aliter*, *S. concil. 89. c. num. 14.*

- 10 Quinto humita, quia toleratur, ut euitetur ini-
quitas. *Crauer. conf. 70 num. 19. vtr. secundo respondet.*

& in vers. quintâ respondet, idem tener, ne absurdum inducat, refert Card. Tufch. *d. concl.* 895. *num.* 55. *cap.* 17.

Statutū, quān quod statuētes voluerint aliquid illi-
cētē, vel non permissū statuēte, Cāstrenf. *conf.* 238.
Ulp. puncto, col. 1. in fine, *vers.* nec erit statutum, lib. 2.
Card. Tufch. *de Her. S. cōm.* 8. c. 1. num. 61.

AXIOMA CCXVII.

Tacens.

- 1 *Tacens confiteri videtur.*
- 2 *Intellegi in favorabilibus.*
- 3 *Litonia in praejudicialibus.*
- 4 *Tacens confiteri videtur in indicialibus, etiam in
sibi praejudicialibus.*
- 5 *Tacens habetur pro confitente, etiam in damno
saure Reip. pupili, & Ecclesia.*
- 6 *Iu quando regitit, tunc tacens confiteri non vi-
detur.*
- 7 *Tacens quando contradicendo altum impedire non
potuisset, tunc confiteri non confetur.*

TACITVS confensite videtur, l. 3. s. voluntatem, ff. solute matri. l. qui sacit, vbi Dec. & Cagnol. ff. de regul. iur. l. 3. C. de acquir. poss. l. si sine, C. ad Velitiam. l. si hypothecae, C. de remiss. pign. cap. miano de prefampt. cap. qui sacit, vbi Dyn. & Ioann. And. de regul. iur. l. lib. 6. Caball. de milites, q. 55. Corlet. in sing. taciturnitas, Anton. Scap. de iure non scripto, lib. 5. cap. 101. Ioseph Ludov. Pers. descript. 9. a num. 11. Sebail. Medices in test. Mori omnia libell. pars. 2. concl. 5. num. 21. Menoch. consil. 146. a num. 16. & cons. 259. num. 14. & cons. 237. num. 1. & cons. 104. num. 10. & cons. 967. num. 15. Mascard. de probat. cap. 1218. Menoch. de prefampt. lib. 3. pref. 9. m. 10. Azor. Injlit. moral. p. 1. lib. 1. cap. 4. in princip. Mar. Antonin. vtr. prefampt. lib. 1. res. 9. a num. 1. Aloyf. Ricc. in collect. descript. 4. collect. 1040. Hieroto. de Amatis descript. 47. num. 13. Sigisf. Scacc. de commerc. l. 1. q. 7. p. 3. ampl. in res. 19. Ioann. Maria Nouatt. quest. forens. lib. 1. q. 82. a p. 19. Alex. Trentacant. quest. 8. num. 3. & 4. tem. 2. vbi num. 6. quod tacite est medium inter consensite, & tacete.

Intellige in fauorabilibus, l. 1. *per ff. nunc, c. 2. per l. qui pariter, ff. de iudi. l. si fideliar, in fin. c. de iur. iur. l. si propositi, c. de uol. c. nupta in l. si et casus, folium 4. n. m. 3. Bald. conf. 99. Dicunt, n. m. 5. versum contra lib. 1. Clar. ff. de iur. i. c. 1. n. m. 5. Couart. in rub. de testam. p. j. n. m. 12. vers. verum si detestari, Molin. de primogen. lib. 1. cap. 3. n. m. 76. Mench. diuys. quæst. lib. 2. cap. 62. a. n. m. 8. Thom. de Thomasi in floribus legum reg. 153. & 150. Malfard. de probat. censur. 1158. numer. 15. Mench. de presump. lib. 3. pref. 22. n. m. 13. & 14. & lib. 6. pref. 39. n. m. 12. D. Barboi. lib. 1. q. 2. de iur. n. m. 153. & 164. ff. solute matrim. Sanchez de Matr. lib. 1. diu. 5. 164. Card. Tusch. prefat. censur. n. m. 8. lit. T. c. n. m. 2. l. vbi n. m. 3. post Caldet. conf. 123. in fine, vers. & per hos respondetur, alias 2. de proband. limitat vbi queque vira consensum requiritur aliquod, quia tunc non sufficit raris consensibus in fauorabilibus. Nouar. diu. quæst. 82. numer. 1. vers. hoc rationem.*

Limita primò in ptjudicialibus, l. invitum, ff. de servit. urb. prae. l. in eo, §. pen. ff. de vii. nupt. Clemen.

AXIOMA CCXVIII.

Tacitum.

- 1 Taciti, & expressi idem est iudicium.
- 2 Intelligi, quando tacitum nihil includitur in natura expressi.
- 3 Tacitum pro expresso habetur in vicinis voluntatibus.
- 4 Expressum plus operatur quam tacitum, quando agitur de annullando actum.
- 5 Tacitum nec operatur quomodo expressum in prohibitis.
- 6 Taciti & cancellati par est virtus cum expresso.
- 7 Tacitum non producit aliud tacitum.
- 8 Tacitum refulsit ex expresso, cessante cessante expresso.

TACITI, & expressi idem est iudicium, l. cum quid, ff. si certum petatur, l. si filium, ff. eod. tit. l. ult. ff. de legat. 2. licet quia, ff. de palli, l. ult. c. qui bonis cedere possunt, l. edere de Senis conf. 100. Faltum, in princip. Cozar, in cap. quousque pallium, de palli lib. 6. p. 2. in iur. num. 6. in med. Menchag. contraversi lib. 8. cap. 3. num. 16. Menoch. conf. 108. num. 54. & conf. 183. num. 2. & 30. & conf. 461. num. 45. & de presump. lib. 4. pref. 40. num. 8. ubi intelligi, quando tacitum intelligitur precise & simpliciter, secus si limitatur, Flamin. de regim. benefic. lib. 1. q. 1. num. 5. cum seq. & q. 13. num. 13. Elicubat de ratione, cap. 7. n. 7. Franc. Molin. de iur. regular. lib. 3. q. 80. num. 30. Mort. in compario iur. p. 1. tit. 8. q. 24. per totum, Vgolin. de officio, & potest. Episcop. cap. 7. §. 2. num. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 14. num. 64. Apon. in Sortis in relet. de censura Bulla in Cava Domini, cap. 24. disp. 101. num. 1. Franc. Leo in thysam feri Ecclesiast. p. 3. cap. 7. n. 67. Campan. in diversis iur. Canon. rub. 12. cap. 4. num. 5. Card. Tusch. prae. conclusum 8. lit. T, concl. 7. cum duabus seq. Hermosil. l. 1. gloss. 1. num. 1. & 6. tit. 1. part. 3. Ioseph. Vela differt. 12. num. 12.

Intelligi, quando tacitum includitur in natura expressi, secus est si non fit de natura expressi, nec inducatur sub expresso, secundum Mari. Antonin. var. resolu. lib. 1. refol. 57. num. 72. Intelligi etiam, quando utramque procedit ex potentia eiusdem causae, vt declaravit Rota decis. 608. lib. 2. apud Farin. p. 2. recent.

Amplia in vicinis voluntatibus, quia in illis tacitum pro expresso habetur, vt per text. in l. inter vestem, ff. de auro & arg. leg. & in l. in conditionibus primum locum, ff. de condit. & demonstrat. resoluunt Barr. in l. cum quid, col. 2. num. 9. vers. & pro huius solutione, ff. si certum petatur, & ibi Bald. col. 3. vers. in gloss. Angel. col. 2. num. 2. Fulgo. l. 1. num. 7. Salicet. col. 1. num. 3. Ludou. Roman. col. 3. in princip. num. 11. Socin. col. 4. num. 23. Corn. col. 2. num. 6. Dec. col. 5. num. 22. Ioann. Bolognet. num. 51. & aliquos refert Rendina in promptuaria recept. sent. 1. tit. 100. num. 16.

Primo limita, quando agitur de annullando actum, quia tunc plus operatur expressum, quam tacitum, Alexand. conf. 39. Attenu. narratio. num. 13. vers. nec obstat, lib. 3. Hippod. Rhin. lun. conf. 164. Dubizant, n. 13. lib. 2. Card. Tusch. d. lit. T, concl. 7. num. 31. & 36. Sicut etiam ubi agitur de effectu exclusionis & privationis, quia tunc par non est virtus taciti & expressi, Curt. Ion. in l. cum quid, n. 15. vers. etiam casus, ff. si cert. pet. Menoch. d. lib. 4. pref. 40. num. 10.

Secundò

Gemin. conf. 51. circa fin. vers. nec illa casu, Bald. d. lit. conf. 199. n. 5. vers. item contrarium, lib. 1. Alex. conf. 84. in causa in fine, lib. 7. Couaz. prae. cap. 15. vers. quinto deinde, Thom. de Thomasser. d. reg. 255. Fachin. contravers. iur. lib. 8. cap. 64. Menoch. conf. 173. num. 12. Sord. decis. 302. n. 3. & conf. 349. n. 4. Cald. Petreia de resolu. emphe. cap. 11. num. 11. & de emp. & vendit. cap. 33. num. 81. & seq. D. Barbof. in l. 1. §. ult. a num. 6. ff. solus marit. & in l. qua de iur. num. 153. & 164. ff. eod. Benedic. d. Egid. in repet. l. ex hoc iure, ff. de iur. & iure, p. 1. cap. 5. num. 81. Steph. Gratian. dispert. forens. cap. 38. num. 20. & cap. 68. num. 16. Card. Tusch. d. lit. T, concl. 3. per totum, Mari. Antonin. d. lit. lib. 1. refol. 59. cap. 1. Sanchez d. disp. 3. num. 5. Siarl. Pacif. de Saliniano interd. inq. 3. cap. 5. num. 59. vbi num. 60. subtilitatem quod distantia & longa taciturnitas, & patientia adesse, idem Gratian. tom. 4. 730. n. 40. & cap. 791. num. 5. Ioann. Maria Nouaz. d. lib. 1. q. 82. num. 1. vers. ad secus, Mari. Ginth. in consuet. Meffan. p. 1. c. 14. gloss. 2. n. 5. Reinsio in obseruat. prae. obseruat. 61. num. 29. etiam ultra taciturnitatem conueatur aliquid actus positum, secundum Mascard. concl. 1118. num. 51. Sord. decis. 32. num. 11. & decis. 264. num. 8. conerit Abb. in cap. non iniuste, col. pen. de praerog. quem refert Card. Tusch. d. lit. T, concl. 3. num. 13.

Sublimitas in iudicialibus, in quibus taceo consentire censetur etiam in sibi prejudicialibus, Tiraq. de iure marit. gloss. 7. num. 37. Sord. decis. 47. num. 9. D. Barbof. in l. de iur. §. ob donationes, num. 14. ff. solus marit. Iac. Cancet. var. resolu. lib. 2. c. 10. n. 11. & c. 7. num. 13. Pacif. d. inq. p. 1. cap. 1. num. 86. Vnde quod taceo, & non contradicens protestationi, quae sibi fit, censetur consentire etiam in damnosis, dicit Romao. conf. 311. in causa, num. 2. & seq. vbi num. 4. id extendi maxime in protestatione, quae fit inter contrahentes ad dirimendum ius alterius. Hinc etiam taceo, & non contradicens negatur positae in iudicio, quod quis non impleuerit aliquid, ad quod obligatur, censetur fieri negatiuum, ex Crauet. conf. 1. in fine, vers. secundo probatur, quam refert Card. Tusch. d. lit. T, concl. 1. num. 17.

Sublimitas etiam fauore Republicae, pupilli, & Ecclesiae, quia taceo habetur pro consentiente etiam in damnosis, Roman. d. conf. 111. n. 3. Item fauore pietatis causae, & adductus per Socin. conf. 291. ff. si litera, n. 1. lib. 2. Mandel. conf. 53. num. 10. Roman. d. conf. 311. n. 4. Tiraq. de priuileg. pia causa, priuileg. 131.

Secundò limita, quando ius resistit, quia tunc taceo consentire non videtur, gloss. in cap. plerumque 2. q. 2. Mascard. de probat. concl. 1153. num. 12.

Tertiò limita, quando taceo contradicendo actum impedire non posuisset, quia tunc consentire non censetur, l. Cuiuslibet pignori, l. si pignori, §. eor. autem §. de re iudic. gloss. in l. si quis, §. non videtur, ff. quibus modis pignori, & l. hypotheca, Menoch. conf. 210. n. 10. Sord. decis. 294. n. 13. & decis. 302. n. 2. Cald. Petreia de emp. & vendit. cap. 33. num. 21. Stephan. Gratian. dispert. forens. cap. 38. num. 21. & cap. 68. num. 16. Rot. decis. 513. num. 5. apud Farin. p. 1. recent. Idem Gratian. c. 730. num. 41. Pacif. d. loco num. 75. Cum aliis in aliis casibus, quos taceo, si vellet, posset impedire, consentire videtur, l. si pignori, §. eor. autem, Barr. in l. qua de iur. num. 12. vbi D. Barbof. num. 160. ff. solus marit. Negatur etiam de pignori, mens. 4. p. 2. n. 112. Cuius etiam cap. 11. num. 1. vers. iuris, Tiraq. de retrah. lit. §. 1. gloss. 9. n. 149. Mendoc. de palli lib. 2. c. 4. num. 17. Menoch. de presump. lib. 6. pref. 99. num. 15. & conf. 18 num. 61. Mascard. concl. 1158 num. 47. Fachio. contravers. lib. 7. cap. 80. Sord. conf. 320. num. 12. Card. Petreia de retrah. emphe. q. 16. num. 47. & 52.

Secundò limita in prohibitis, in quibus tacitum non operatur quantum expreſſum, quia ex tacito non inferitur conſenſus circa prohibita, Caſtrenſ. *conf. 159. Circa primum in princ. lib. 1. C. tunc. conf. 1. no. nolum.* vbi num. 8. ſubdit, quòd tacitus conſenſus non eſt tamè potentie, quantè eſt expreſſus in iſt, què ſunt contra regulas iuris communis, Card. Tuſch. *d. lit. T. concl. 7. num. 19. & 41.*

TACITUM non conſideratur par eſt virtus cum expreſſo, Aleſand. *conf. 109. Super prima. num. 17. verſ. prater in qualiſcunq. prope fin. lib. 7. Cardin. Tuſch. d. lit. T. concl. 7. num. 13.*

TACITUM non producit aliud tacitum, ſecundùm Decian. *conf. 49. num. 10. lib. 1. Card. Tuſch. d. lit. T. concl. 10. per totum;* vnde evenit, vt ſi quis faciat actum, qui tacite importat aditionem, illa adino tacita non poſſit operari, quòd cenſetur remuneratum beneficio inuentarij, provt ſi aditio eſſet expreſſa, vt tenent Cephal. *conf. 159. num. 12. lib. 1. quon. referent Finuc. in tract. de inuentar. in preſat. num. 16. circa finem.* & Card. Tuſch. *d. lit. T. concl. 7. num. 16. & concl. 10. num. 7.*

TACITUM reſultans ex expreſſo, ceſſat ceſſante expreſſo, l. 1. §. ſi ſi de ſeruit. ruiſt. prad. Caſtrenſ. *conf. 106. Incipiendo. n. 3. lib. 1. vbi declarat, vt procedat quando ſubſit eadem ratio, vel quando tacitum per ſe ſtare non poteſt, aliaſ ſecus, provt eum teſter Card. Tuſch. d. lit. T. concl. 12. num. 1. & 1. vbi numeris ſeqq. ſimiliter, quando tacitum reſultans ex expreſſo, eſt aquè principale, & quando diuerſa ratio eſt inter expreſſum & tacitum.*

AXIOMA CCXIX.

Tempus.

- Tempus non eſt modum tollendæ, nec inducendæ obligationis.
- Legi tempus qui non obſeruat, non dicitur formam legi obſervare.
- Tempore eodem vbi aliquid fit, non datur prius, nec poſterior.
- Temporalia ad agendum, ſunt perpetua ad excipiendum.
- Tempore habili aliquid fieri, vel conferri in tempus habile, paria ſunt.

TEMPUS non eſt modus tollendæ, nec inducendæ obligationis, l. obligationum. §. placet. ff. de act. & oblig. 5. a ſi ita ſtipulatus, Inſtit. de verb. obligat. gloſſ. verb. ordinem, in cap. c. ius ex officio 16. de præſcript. Anton. Gom. var. tom. 1. cap. 11. num. 11. Accac. Anton. in comment. ad l. 1. ff. de condit. & demonſtr. verb. cum diu erris. num. 3. Aloyſ. Ricc. in præſcript. reſcript. eccleſiaſt. decif. 312. in 1. edit. aliaſ reſcript. 509. num. in 2. edit. & decif. Curia Archiep. Neapol. 61. num. 4. part. 1. Menoch. *conf. 748. num. 30. Duran. Reſcript. 18. num. 19.*

TEMPUS legis qui non obſeruat, non dicitur formam legis obſervare, Loſervare, 5. poſt. ff. de offi. Proconſ. Rebuſſ. in tract. nominat. q. 14. n. 6. Gam. Luſit. decif. 317. num. 4. Catloſ. in præſcript. indicium, & A. dicit. verb. tempus, num. 1.

TEMPORALE eodem vbi aliquid fit, non datur prius, nec poſterior, l. quidam teſtamentis. ff. de pecul. leg. Sord. de alimen. tit. 9. quaſt. 19. num. 18.

TEMPORALIA ad agendum, ſunt perpetua ad excipiendum. Vide ſupra Axiom. 18.

TEMPORE habili aliquid fieri, vel conferri in tempus habile, paria ſunt. Vide ſupra Axiom. 174. num. 33.

AXIOMA CCXX.

Totum.

- Totum continet ſingulas partes, quia in integrali toto comprehenditur qualibet eius pars.
- Intellige, quando illa ſingula partes ſunt indiſiſa.
- Totum qui dicit, nihil excludit.

TOTUM continet ſingulas partes, quia in integrali toto comprehenditur qualibet eius pars, l. 1. §. ſi ſtipulatus, ff. de verb. oblig. 1. §. ſi alij. ff. de veſti. leg. l. in eo quod pluri. l. in ratio 1. §. ff. de regul. iuris, cap. plus 1. cap. in toto 30. ed. tit. lib. 6. Bald. *conf. 153. Officiali. in princ. lib. 4. Federic. de Senis conf. 159. in fine, verſum non obſt.* vbi quòd petens totum, ſi ſeruat abſolutoria à toto, conſiderat etiam lata quoad ſingulas partes, Comar. var. lib. 1. cap. 2. num. 5. cum ſeqq. & cap. vlt. num. 7. Alphan. collectan. 82. Anton. Gom. var. tom. 1. cap. 9. num. 4. Menoch. de arbit. lib. 1. cap. 47. num. 6. Card. Tuſch. præſcript. concl. tom. 8. lit. T. concl. 336. per totum, Rot. decif. 144. num. 3. apud Farin. p. 1. recent.

Intellige, quando illæ ſingulæ partes ſunt indiſiſa, ſecus verò quando illud totum conſtituitur in partes diſiſa eſt diſtinctum, & diſiſum, vt citato Feder. de Senis d. conf. 159. n. 3. declarat Card. Tuſch. d. concl. 33. num. 6.

TOTUM qui dicit, nihil excludit. Vide ſuprà Axiom. 168. num. 1.

AXIOMA CCXXI.

Turpitudine.

- Turpitudinem, vel dolum ſuum allegare non auditur.
- Filius allegat turpitudinem patris non auditur.
- Flarus non poteſt allegare turpitudinem deſuncti, cuius eſt heres.
- Iudici dicenti ſi præſentiſſe ſententiam pecunia corruptionem non eruditur.
- Turpitudinem ſuam allegare unicuique licet, vbi agit de periculo animæ.
- Turpitudinem ſuam allegare licet, vbi quis tractat de damno vitando cura alterum tractationem de lucro captando.
- Renu poteſt vti exceptionibus contrariis temporibus ſuccedentibus.
- Turpitudinem ſuam poteſt quis allegare contra ſocium participem.
- Turpitudinem ſuam poteſt quis allegare, vbi eſt per partem confeſſa, detecta, vel probata.
- Turpitudinem ſuam poteſt quis allegare in criminalibus ſe deſendendo.
- Turpitudinem ſuam per modum reſeruationis in civilibus poteſt quis allegare.
- Hoſtiæ turpius eiſcitur quam non admititur.

TURPITUDINEM, vel dolum ſuum allegare non auditur, Lamerzanenſ. C. de condit. ob turpem

- 4 Verba ſunt intelligenda, & interpretanda ſecundum propriam ſignificationem.
- 5 Verba debent intelligi quatenus propria earum ſignificatione poſſunt.
- 6 Verba ſunt intelligenda ſecundum materiam de qua loquuntur etiam contra propriam ſignificationem, niſi materia ſubtilia aliud ſuadeat.
- 7 Verba debent intelligi ſecundum communem uſum loquendi.
- 8 Verba debent intelligi ſecundum ſubtilem materiam, & naturam aliam, ſeu contrariam.
- 9 Verba dubia impropriari debent, ut conueniant materia.
- 10 Verba debent intelligi cum effectu.
- 11 Verba debent aliquid operari, & non debent eſſe ſuperflua.
- 12 Verbum quodcumque etiam minimum debet operari.
- 13 Verbum nullum in diſſolutione hominis debet eſſe ſuperabundans, & ſine miniſterio operandi.
- 14 Verbum debet aliquid operari etiam in obliſſis, & paraliſis.
- 15 Verba in privilegio non debent eſſe ſuperflua.
- 16 Reſcriptorum verba non debent eſſe ſuperflua.
- 17 Verba in ſtatuto debent poſſui impropriari, ut operentur aliquid, quam quod ſunt ſuperflua, & ſine effectu.
- 18 Verba in legibus interpretandi non debent eſſe ſuperflua.
- 19 Teſtamentorum verba non debent eſſe ſuperflua.
- 20 Iuramenti verba non debent eſſe ſuperflua.
- 21 Aſſellatorum verba non debent eſſe ſuperflua.
- 22 Verba poſita ad impropriam ſignificationem trahi debent, quam ut ſunt ſuperflua.
- 23 Diſpoſitionum verba non debent eſſe ſuperflua.
- 24 Superfluius in quibus caſibus admittatur, eſtenditur.
- 25 Verba dubia in poſteriori ſignificatione ſunt accipienda, & ſecundum ſenſum grammaticalem.
- 26 Verba dubia, qua habent vnam ſignificationem, debent intelligi in ſignificatione, qui eſt aprior.
- 27 Verba in dubio ſunt interpretanda naturaliter, proprie, & veri, non autem accidentaliter, civiliter, & ſili.
- 28 Verba impropriaria quando natura rei illi repugnat, & ut bonum qui dicatur, ut ſalutem liberum, & ad tollendum contrarietatem, non tertio praeiudicetur, ſeu ad euitandum niſurdum.
- 29 Verba ſunt intelligenda ſimpliciter, & non ſecundum quid.
- 30 Verba dubia debent intelligi ſecundum naturam rei, cui adſcribuntur.
- 31 Verba debent intelligi per primum, & non per poſterius.
- 32 Verba clara non admittunt interpretationem, neque voluntatis conſiderationem.
- 33 Verba ubi non conueniunt, diſpoſito non habet locum.
- 34 Verbo quod quis non expreſſit, mente non videtur cogitaſſe.
- 35 Verba dubia contra proferentem ſunt interpretanda.
- 36 Verba generalia generaliter ſunt intelligenda.
- 37 A poſteriori non in poſterioribus, obliſſis, & correſſuris.
- 38 Verba quantumvis generalia debent reſtringi ad rationem & conſam, propter quod fuerunt prolata.
- 39 Verba generalia reſtringuntur ad vitandum abſurdum.

- 40 Verba generalia reſtringuntur ſecundum ſubtilem materiam.
- 41 Verba generalia reſtringuntur ad habilitatem.
- 42 Ius tertiū ne tollatur, reſtringuntur verba generalia.
- 43 Alitum ne pereat, reſtringuntur verba generalia.
- 44 Verba generalia reſtringuntur, & limitantur ſecundum naturam, & poſſibilitatem loquentis, & non ultra.
- 45 Verba generalia quandoque reſtringuntur ex verſimilitudine.
- 46 Verba ſubtiliter non eſt dialecticandum.
- 47 Verba non ſufficiunt, ubi opus eſt ſubſe.
- 48 Verba precedentia declarant ſequentia, & e conuerſo.
- 49 Verba geminata magis operantur.

VERBA ſunt intelligenda non ſecundum quod ſonant, ſed ſecundum mentem, & intentionem proferentis, non omnia, in princip. ff. ſi certum petat. l. 1. §. ſi qui hac interdiſſa. ff. de iuror. aliaque priuata. l. ſiſce oportet. §. aliud. ff. de excuſat. l. non aliter. §. ff. de legat. 1. l. ſed Ceterum. §. 1. ubi gloſſ. verb. ſequendum. ff. de contrahend. empt. cap. intelligencia, & cap. propterea, de verbor. ſignif. Colm. in Prag. ſanct. tit. de electione, verb. meum. pag. mibi 141. Oldrad. conſ. 9. num. 3. & ſeq. ubi quod quando verba attenduntur, ſecundum contextum, ſummi debent, pro ut ſonant, Nouart. in manual. cap. 23. num. 38. Tiraq. in l. ſi unquam verb. liberum. num. 48. C. de reuocand. donat. Sord. conſ. 411. num. 35. Card. Tufch. pract. concl. tom. 8. lit. V. concl. 93. a principio, Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloſſ. 48. num. 35. Franc. Molin. de rit. nupt. lib. 1. quaſt. 81. num. 10.

VERBA ſunt ſigna, & teſtimonium mentis noſtræ, & demonſtrant voluntatem animi, l. Labes, §. idem Tubero. ff. de ſignificat. leg. l. ſiſce, ff. de iuror. & curat. l. 1. §. Dimmi ff. ad leg. Corneli de ſicat. gloſſ. magnifica, verb. animi, in l. Falcidius, §. quid ſiſce teſtatur, ff. quibus ex conſ. in poſſeſſ. ear. l. reprehendendo, C. de inſtit. & ſubſtit. l. generaliter in 1. notat. C. de non pecun. Exonant Tiraq. in l. ſi unquam, verb. liberum, num. 15. & 18. C. de reuocand. donat. Aluizad. de conuict. menti. deſuncti lib. 1. cap. 1. Mench. controuerſ. ſubſtit. 38. m. 7. Petre ad tit. 9. verſ. aut diſſimul. lib. 3. Ordinem pag. 116. Cardin. Mantie. de conuict. vltim. volum. lib. 1. cap. 4. Maſcard. de probat. concl. 14. §. 1. num. 24. cum ſeqq. Menoch. de arbitratuſ. lib. 1. quaſt. 2. num. 75. & de preſumpt. lib. 3. praſ. 1. num. 39. & conſ. 179. m. 62. Flamin. Patif. de reſignat. beneficij. lib. 1. quaſt. 13. m. 29. Brunot. à Sole in gloſſ. communibus, verb. homo 4. Marti. Anton. var. reſoluit. lib. 1. reſoluit. 4. num. 9. Fatimac. in prax. criminali. p. 5. q. 126. num. 158. & ſegmenter. crimin. p. 1. lit. A, num. 329. Rot. apud eundem, deſiſ. 130. num. 4. p. 1. reuerſe. Nec præſumendum eſt quempiam dicere quod non prius mente cogitaueſſet, Menoch. de preſumpt. lib. 1. praſ. 11. num. 1. & 2. ubi quod verba, & ſermones ſunt ingeniorum, morumque imagoes. Caſtill. conuict. lib. 1. p. 1. cap. 107. num. 2.

VERBA debent ſubſequi intentioni, non intentioni verbis, l. non aliter, ff. de legat. 3. l. 1. §. conditio, ff. de adim. legat. cap. ſubſtitu, v. diſſ. cap. ſecundi requiritur, de appell. cap. intelligencia, de verbor. ſignificat. Tiraq. in l. ſi unquam, verb. liberum, à num. 27. C. de reuocand. donat. & de reuall. lit. §. 32. gloſſ. 2. num. 34. & 35. Simon de Prat. de interpret. vltim. volum. lib. 2. dub. 1. ſolu. 1. à num. 120. inſtit. num. 115. Cardin. Mantie. de conuict. vltim. volum. lib. 3. tit. 1. num. 9. Brunot. à Sole in locis commun. verb. verba. num. 16. Caſtill. conuict. lib. 1. p. 2. cap. 86. num. 40.

Ratio

Ratio est, quia verba pendunt à mente, non autem mens à verbis, vt inquit Menoch. *confil.* 97. *num.* 44. & verba se habent vt corpus, & superficies, at verò ratio, & mens vi spiritus, & anima, secundum Gonzal. *ad regul.* 3. *Cancell. gloss.* 48. *num.* 16.

4 **V**ERBA sunt intelligenda, & interpretanda secundum propriam significationem, quia non est ali illa recedendum, *l. non aliter, ff. de legat.* 3. *Crauet. conf.* 120. *num.* 9. & *conf.* 101. *num.* 1. & *conf.* 149. *num.* 7. & *conf.* 127. *num.* 1. & *seq.* & *conf.* 139. *num.* 3. & 4. *Parif. conf.* 2. *num.* 6. *lib.* 4. vbi ampliat, etiam si agatur de pradiudiciu iuris, *Dec. conf.* 113. *num.* 6. *Surd. conf.* 140. *num.* 63. & *seq.* vbi ampliat procedere etiam in materia odiosa, quando non pradiudicatur reitio, nec iurisdictioni ordinariæ, & *conf.* 188. *num.* 27. *Decian. conf.* 17. *num.* 45. *lib.* 1. & *conf.* 30. *num.* 21. *lib.* 3. *Sot. reg.* 8. *Brunot.* à Sole in loc. *commun. verb.* *verba, num.* 1. *Cardof. in praxi iudic. eodem verb.* *num.* 6. *Melch. Phœb. Lusiñi decif.* 77. *num.* 14. *tom.* 1. *Cardin. Tufch. d. tom.* 8. *lib.* 3. *cap.* 19. *Mendez* à Castro *in praxi Lusitan.* *lib.* 4. *cap.* 19. *num.* 0. *Scitil. Pacif. de Saluano interdict.* *infr.* 3. *cap.* 1. *num.* 6. *Mari. Giutba in confute.* *cap.* 5. *gloss.* 6. *num.* 4. & *cap.* 1. *gloss.* 5. *n.* 2. *Vnde* propterea, quod vulgo dicitur, verba debere intelligi quatenus propria eorum significatio patitur, *l. cum lege, ff. de scellum.* *l. 1. §. quod autem, ff. de aleator. cap. ad audientiam* *l. 12. de decim.* *Card. Mantie. de coniect.* *ole. vuln.* *lib.* 8. *tit.* 18. *num.* 15. *D. Barbof. in l. quæ sitale, num.* 5. *ff. solut. mar.* *Rot. dec.* 333. *num.* 1. *apud Farin. part.* 1. *reuet.*

6 **L**imita, quia verba sunt intelligenda secundum materiam de qua loquuntur etiam contra propriam significationem, *Gemin. conf.* 121. *num.* 1. *vers.* & *facit.* *Alexand. conf.* 86. *culum.* 2. *vers.* *nec obstat, & vers.* *fi dicatur,* *Cardin. Tufch. d. lit.* 3. *cancl.* 91. *num.* 26. *nam* verba non intelliguntur secundum propriam significationem, quando subiecta materia aliud suadet, vt si Papa referret beneficia ad collationem Episcopi pertinentis, licet verbum *permittere* ex propria significatione, importet proprietatem, tamen intelligitur de quibus Episcopus est in possessione, propter subiectam materiam conferendi, quæ attenditur quando habet possessionem, ex *Cald. conf.* 124. *alias conf.* 52. *de proband.*

7 **V**ERBA debent intelligi secundum communem vsum loquendi, *l. librorum, §. quod tamen,* *vbi Bart. ff. de legat.* 3. *l. Labor, ff. de superbiell. legat.* *l. cum de lincioni §. item, vers.* *primum ergo, ff. de fundo instruit.* *l. cum autem, C. de denot. ant. sup.* *Cardin. Mantie. de coniect.* *ole. vuln.* *lib.* 3. *tit.* 8. *num.* 1. *Surd. conf.* 41. *num.* 87. & *conf.* 44. *num.* 19. *Anton.* à Soula *in relectione de confus. Bulla in Causa Domini, cap.* 2. *num.* 4. & *cap.* 6. *diffus.* 59. *num.* 5. & *cap.* 7. *num.* 5. *Gonzal. ad regul.* 3. *Cancell. gloss.* 11. *num.* 68. *gloss.* 13. *num.* 62. *Mangil. de impu. quæst.* 77. *num.* 13. & secundum consuetudinem regionis, vt per *Stephan. Gratianum discipul. forens.* *cap.* 79. *num.* 29. vulgaris enim appellatio pro lege habetur, ex *Gonzal. d. gloss.* 11. *num.* 69. Sed ob communem vsum loquendi à propria verborum significatione receditur, *Ioann. Antonin. Mangil. d. tract. de impu. quæst.* 58. *num.* 15. & 16.

8 **V**ERBA debent intelligi secundum subiectam materiam, & naturam actus, licet contrarius, *l. cum pater §. de actionem, ff. de legat.* 2. *l. si vna, & ibi Bart. ff. de iur. i. §. si pater §. 1. §. item si iurauerit, ff. de iur. iurand. §. fin. C. de non numer. pecun. l. cum manu satis, in fin. ff. de contrah. empt. l. damni infestis, in principio, ff. de denot. infestis, l. si non numer. §. hæc stipulatio, ff. *ead. tit.* *l. Precibus, ff. de vassalutis, l. si stipulatus, ff. de viforu.**

Aug. Barbof. Axiom. iur.

l. vbi ita de natur. ff. de denot. caus. mort. l. infestis, ff. de præscript. verb. l. si alius, C. locati, cap. constituitur, de religiof. dom. cap. solita, de maioris. & vbi dicitur, Coten. conf. 129. *num.* 5. *lib.* 1. & *conf.* 158. *num.* 3. *lib.* 1. *Beroli. conf.* 106. *num.* 14. *lib.* 3. *Alexand. conf.* 129. *Pute. de iure, lib.* 2. & *conf.* 37. *Piffo, num.* 5. *lib.* 1. *Euerat. in respic. legalit. loco* 46. *Malcard. de probat. concl.* 113. *num.* 20. *Menoch. de præsumpt. lib.* 3. *praf.* 104. *num.* 28. *Brunot.* à Sole in loc. *commun. verb. verba, num.* 19. *Cardof. in praxi iudic. & Adnotat. eodem verb.* *num.* 4. *Surd. decif.* 2. *num.* 14. & *decif.* 43. *num.* 16. & *de alimen. tit.* 1. *quæst.* 42. *num.* 24. & *tit.* 5. *quæst.* 1. *num.* 26. *Pichard. in diffus. de mora, num.* 127. *Cald. Pereira de extrin. emphy. cap.* 1. *num.* 15. *Gonzal. ad Regul.* 8. *Cancell. gloss.* 84. *num.* 53. & 57. *Card. Seraphio. decif.* 121. *num.* 11. & *decif.* 198. *num.* 7. & *decif.* 542. *num.* 6. *Card. Tufch. d. tom.* 8. *lib.* 3. *cancl.* 95. *Flotes de Meua variat. quæst.* *lib.* 2. *quæst.* 24. *num.* 33. vbi dixit, quod verba quantumvis præcisa restringuntur secundum subiectam materiam, *Rot. dec.* 198. *num.* 4. *apud Farinac. p. l. reuet.* *Alexand. Trentacinq. conf.* 35. *num.* 6. & 7. *tom.* 1. quia verba intelliguntur secundum qualitates personæ, ad quam referuntur, *l. pletum* 12. *§. et vbi, ff. de test. & habit. l. ex militari, ff. de mil. iuram. Castill. contrari. lib.* 5. *part.* 2. *cap.* 8. *num.* 6. *10. 15. & 16.* *Ioann. Anson. Mangil. de impu. quæst.* 126. *num.* 8. *Vincent. Falx. de subtilit. quæst.* 139. *num.* 32.

Amplia, in tantum verba dubia debere interpretari secundum subiectam materiam, & naturam actus, vt etiam possint improprie, si opus sit, imò debeant, vt conueniant materie, de qua agitur, *§. nunc autem ad munera, vbi gloss. verb. de dicitur, Instit. quibus alienari licet, vel non, Coten. conf.* 138. *num.* 3. *lib.* 1. & *conf.* 96. *num.* 2. *lib.* 4. *Parif. conf.* 129. *num.* 20. *lib.* 1. *Beroli. conf.* 69. *n.* 8. *lib.* 1. quos refert *Cardin. Tufch. d. lit.* 3. *cancl.* 95. *num.* 15.

9 **V**ERBA debent intelligi cum effectu, *l. 1. §. hæc verba, ff. quod quisque iur. l. penult. §. decere, ff. ne quis cum. l. quatuor, ff. qui suis filio. cogant. l. 4. & *condemnatum, ff. de re iudic. l. si Barzorem, C. de fideius. cap. quæst.* *vbi gloss. vlt. de pall. cap. reuocatum de cleric. non resident. cap. si à iudice, de appell. lib.* 6. *Bece. conf.* 6. *num.* 2. & *conf.* 105. *num.* 1. *vol.* 1. *Federic. de Sen. conf.* 10. *Cajus talis, in fin.* *Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg.* 304. *Surd. conf.* 1. *num.* 25. & *conf.* 179. *num.* 49. *Ignat. del Villaz in Sylua responsor. respons.* 1. *num.* 55. *Voglin. de offic. Episcop. cap.* 36. *§. 1. num.* 2. *Franc. Galet. in margar. casuum Consue. verb. verba.* *Anton.* à Sonza *in relect. de confus. Bulla in Causa Domini, cap.* 4. *diff.* 26. *num.* 1. & *cap.* 11. *num.* 6. & *cap.* 12. *diff.* 63. *num.* 2. *Alof. Ricc. in decif. Curia Archiep. Tricap. decif.* 41. *num.* 3. *part.* 1. *Cardin. in prax. iudic. verb. verbum, num.* 1. *Card. Tufch. d. lit.* 3. *cancl.* 90. *Oétou. Gloriat. resp.* 1. *part.* 1. *num.* 181. *Castill. contrari. lib.* 5. *part.* 2. *cap.* 96. *num.* 5. *Ioann. Maria Nouat. quæst. forens. lib.* 1. *quæst.* 1. *num.* 3. & 4. *Quid.* de Amicis *de iur. emphy. q.* 1. *num.* 8. & *q.* 73. *num.* 4. *Fular. de subtilit. quæst.* 650. *num.* 6.*

10 **V**ERBA debent aliquot operari, & non debent esse superflua, *l. 3. in princ. ff. de iur. iurand. l. si quando 109. de legat. 3. l. fin. ff. ne quid in loco publi. cap. si Papa, in fin. de primis lib.* 6. *cap. si à iudice, de appell. eod. lib.* *Felin. in cap. quatuor §. quando, d.* 1. *num.* 21. & *accus. Alex. conf.* 114. *Ponderius, num.* 10. & *seq. lib.* 6. vbi antequod sufficit, quod operentur in aliquo, vel possint operari quoquo modo, *Caltr. conf.* 193. *in fin. lib.* 2. *Ruin. conf.* 79. *n.* 8. *lib.* 2. vbi extendunt tam in verbis specialibus, quam in generalibus, & vniuersalibus, *Crauet. conf.* 23. *n.* 3. *Tiraquell. de retrait. conuen.* *§. 1. gloss.* 2.

N

Valle *conf.* 100. num. 35. & *seq. lib.* 1. Titiaq. de iur. iur. glof. 7. num. 14. de iur. primogen. quaf. 1. num. 10. & 34. num. 17. & 40. num. 134. & in iur. l. mort. p. 3. decl. 1. num. 1. Menoch. de praesumpt. lib. 4. praef. 81. num. 19. & *conf.* 7. num. 86. Surt. decif. 301. num. 1. & *conf.* 30. n. 14. Cald. Pereira de nunciis. employ. p. 13. n. 12. col. 1. in fin. Cardof. in prax. iudic. verb. verbum. n. 6. Franc. Galer. in margari. capam. *Conf.* verb. verba. Card. Manric. de conell. vlt. volent. lib. 3. tit. 4. num. 15. Gallin. de verb. figur. lib. 1. cap. 11. num. 8. & lib. 3. c. 19. num. 2. Roland. à Valle *conf.* 38. num. 8. lib. 1. vbi quod in contractibus debent verè, & non fictè intelligi, & *conf.* 79. num. 15. lib. 1. vbi extendit in fententia. Declan. *conf.* 17. num. 44. lib. 1. Crauet. *conf.* 149. num. 7. vbi quod in omni materia à verbis, & propria fignificatione non receditur, & *conf.* 171. num. 3. vbi extendit in fententia. Marius Anton. var. *refol.* lib. 1. *refol.* 4. num. 9. Nicol. Garg. de benef. p. 7. c. 9. n. 12. Card. Tufch. d. tom. 8. lit. F. *concl.* 101. per totam. Caftill. contras. lib. 5. p. 2. c. 11. num. 7. blangl. de impu. q. 77. num. 38. Nouart. *quaf. foref.* lib. 1. q. 1. num. 6. Fufar. de fubftit. q. 38. num. 3 & q. 38. num. 19. & fi ciuilitè & naturaliter verba intelligi poffunt, naturaliter potius, quoniam ciuilitè verba intelligi poffunt. d. l. fin. C. de iur. qui ven. ar. imper. l. Steuim. Florm. 5. Cornelius Felici. ff. de iure fisci. Titiaq. in lfi vti quumq. verb. fufceperit liberet. num. 15. C. de reue. donat. lozon. Ant. Mangil. de impu. q. 10. num. 25. & *seq.*

- 18 Limita multis modis, vt per Crauet. *conf.* 6. n. 41. vbi loquitur in defenfione Rei in criminalibus. Roland. à Valle *conf.* 68. num. 44. lib. 1. vbi, quando natura rei repugnat verbis, quia tunc improptiantur, & *conf.* 51. num. 17. eod. lib. 2. vbi, quod verba improptiantur, vt fufineatur libellus. Dec. *conf.* 1. num. 19. lib. 1. vbi, quod ad tollendum contrarietatem fit improptio, & *conf.* 24. num. 72. lib. 1. & *conf.* 114. num. 68. lib. 1. vbi, quod improptiantur verba, ne tertio praeiudicetur, vbi tollatur res tertij & *conf.* 101. num. 16. lib. 2. vbi extendit ad euitandum abfurdum.

- 19 VERA in dubio finit intelligenda fimpliciter, & non fecundum quid, l. hoc legatum. in fin. ff. de legat. 3. l. 1. §. qui fimpliciter, ff. de verb. obligat. Ruin. *conf.* 36. in fin. lib. 1. Card. Tufch. d. tom. 8. lit. F. *concl.* 91. per totam. Limita tamen, nifi verba redderentur fuperflua fimpliciter fumpta, quia tunc fecundum quid operari debent. Bald. in libertis, libertateque, num. 28. C. de oper. libert. Sim. de Patis de interpre. vltim. volent. lib. 4. interp. 1. dub. 2. num. 7. Card. Manric. de conell. vltim. volent. lib. 10. tit. 1. a. 2. & tit. 2. num. 25.

- 30 VERA dubia debent intelligi fecundum naturam rei, cui adiciuntur, Oldrad. *conf.* 143. num. 1. *verf. fed in non abilitantur*, Alex. *conf.* 60. in caufa, & lite, in fin. lib. 7. Gemin. *conf.* 19. num. 3. in fine, vbi quod verba generalia debent reftringi fecundum naturam fubiectionis materiae, & in fine lubdij, quod reftringuntur ad modos proportionabiles materiae idoneae, in qua fit expreffio, & *conf.* 73. num. 10. quod debent intelligi, vt conueniant rei & perfonae, Ruin. *conf.* 3. num. 19. & *seq. lib.* 1. vbi quod verba quantuncumque generalia, intelligenda funt fecundum naturam fententiae, & rei, de qua partes loquuntur, Alexand. *conf.* 14. l. fifti. num. 25. & *seq. lib.* 4. vbi quod imò in contractibus verba improptiantur, vt intelligantur fecundum naturam actus, qui celebratur, Crauet. *conf.* 73. num. 13. vbi quod in iuramentis verba vniuerfalia reftringuntur fecundum naturam rei, vt potius toleretur fuperfluitas, & quod nihil operetur, quam quod contra naturam rei intelligantur. Petal. in lfi qui in principio testat.

Ant. Barbofa Axioma. l. i.

num. 76. & 77. ff. de legat. 1. Titiaq. in l. fi vti quumq. verb. reuerteretur. num. 37. Surt. decif. 312. num. 17. Aleu. Rauden. de anal. lib. 1. cap. 13. num. 11. & 12. & c. 14. num. 23. Caftill. contras. lib. 5. p. 2. c. 86. num. 3. cum *feqq.* vbi multipliciter ampliat.

VERA debent intelligi per ptias, & non per pñterius, l. hoc legatum, ff. de legat. 3. Card. Tufch. d. tom. 8. lit. F. *concl.* 91. num. 15. Iofeph. de Seffe Aragonia decif. 64. num. 86. tom. 1.

VERA clara non admittunt interpretationem, 32

neque voluntatis coniecturam, l. licet Imperator, ff. de legat. 1. Socin. *conf.* 13. num. 19. lib. 1. Roland. à Valle *conf.* 79. num. 55. lib. 1. Cardin. Tufch. d. tom. 8. lit. F. *concl.* 108. Card. Seraphin. decif. 762. num. 1.

VERA vbi non conueniant, difpofitio non 33

habet locum, l. 4. §. teius, ff. de damno infecto, l. quod conftitutum, ff. de milit. reftit. Bart. in d. l. 4. §. Prater aut, Gemin. *conf.* 65. in princip. num. 2. Ite Titiaq. in lfi vti quumq. verb. libertis, num. 2. C. de reuocand. donat. vbi num. 5. cum *feqq.* intelligit in legibus, laudis, & omnia alia difpofitione, Card. Tufch. d. tom. 8. lit. F. *concl.* 89. à princ. Mari. Antonin. var. *refol.* lib. 3. *refol.* 9. num. 4.

VERO quod quis non expreffit, mente non 34

videatur cogitaffe, c. cum ordinem, de reftit. c. no. de *ffol.* Oldrad. *conf.* 166. num. 10. *verf. quod verba*. Card. Tufch. d. tom. 8. lit. F. *concl.* 89. num. 3.

VERA dubia contra profectum finit inter- 35

pretanda, l. vniuersis 40. vbi Bart. ff. de palli. l. liquet, quid adftringat, ff. de verb. obligat. l. laboris, ff. de contrab. employ. l. qui cum, §. fin. ff. de tranf. l. in lfi fupplenda, §. 4. in fupplationibus, ff. de verb. obligat. vbi ponit lex limitationes, Abb. *conf.* 75. col. 1. n. 1. & *seq. lib.* 1. Alex. *conf.* 11. l. fifti. in fin. lib. 2. & *conf.* 12. l. fifti. obmarte, num. 7. eod. lib. 2. Menoch. *conf.* 110. num. 16. & *conf.* 179. n. 19. Surt. decif. 312. n. 61. & de diuina. tit. 6. q. 1. num. 16. Cardof. in praxi iudicium, verb. verbum, num. 9. Card. Tufch. d. tom. 8. lit. F. *concl.* 106. Mendez à Caftro in praxi fuffi. lib. 1. c. 3. num. 41. Mari. Antonin. var. *refol.* lib. 2. *refol.* 23. num. 19. D. Babin. in lfi qui intentione ambigua 66. num. 28. ff. de iudic. Card. Manric. de iur. & ambig. conuen. lib. 1. tit. 4. num. 99. cum *feqq.* vbi dicit procedere in contractibus, non verò iudicis, lubdique differentie rationem.

VERA generalia generaliter funt intelligenda, 36

l. 1. §. quod autem, ff. de aleator. l. in fraudem, & vbi Bald. ff. de reftit. mil. l. de pretio, ff. de Publ. in rem act. l. fi feruius, ff. de ferui. verb. prad. l. regula, §. vltim. ff. de iur. & fuffi. igno. l. fin. in fin. ff. de dori preuif. l. fi finit, §. de cateris, de damno infecto, l. 1. n. 4. num. 99. cum *feqq.* de legat. praftan. Afflicti. decif. 319. num. 3. Titiaq. in lfi vti quumq. in prin. num. 118. C. de reuocand. donat. Hojed. de incompatib. benef. p. 1. cap. 14. num. 10. Thom. de Thomafte. in floribus legum, reg. 131. Burg. de Pace *conf.* 17. num. 1. Portoles in iur. de conftitut. & fiduciis. legat. cap. 6. num. 16. Surt. decif. 121. num. 1. & *conf.* 271. num. 18. Valafe. *conf.* 115. num. 11. Franc. Leo in thefauro furi Ecclefiafti. part. 2. cap. 7. num. 70. Alof. Ricc. in praxi rerum furi Ecclef. decif. 419. num. 2. & decif. 605. num. 2. in 1. edit. alibi *refol.* 356. & 329. in 2. edit. & in decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 186. num. 5. p. 1. Franc. Molin. de riu. nupiar. lib. 3. §. 87. num. 16. Cald. Pereira de poff. eligendi. cap. 16. num. 18. Mari. Antonin. var. *refol.* lib. 1. *refol.* 42. num. 1. Farinac. p. 4. *conf.* 65. in addit. litt. G. Card. Tufch. d. tom. 8. lit. F. *concl.* 122. num. 1.

Amplia etiam in pecuniis, odiofis, & correctio- 37

tis, vt per Ruin. *conf.* 73. n. 19. cum *feqq.* lib. 1. Card. Tufch. d. lit. F. *concl.* 112. n. 9. cum *feqq.* Rot. decif. 42. num. 19. & *seq.* apud Farin. p. 1. reuoc.

38 Limita primò, quia verba quantitatis generalia debent restringi ad rationem & causam propter quam fuerint prolata, & intelligenda sunt secundum ea quæ præcedunt, *l. non est unum, ff. de legib. l. heres meus §. i. ff. de legat. l. si ex pluribus, ff. de solutio. Abb. 114. Axiomata* num. 4. lib. 2. Menoch. conf. 496. num. 4. *Sut. de conf. 130. num. 12. Card. Tusch. d. lit. F. concl. 122. num. 44.*

39 Limita secundò, ut verba generalia restringantur ad vitandum absurdum, *l. si re oportet, & aliud, ff. de excusator. l. si ne quid in loco publice, Caus. per text. ibi in l. inter omnes, num. 4. vers. & nota, ff. qui facit cog. Card. Tusch. d. lit. F. concl. 130. Mart. Antonin. var. resolu. lib. 2. resolu. 40. num. 11.*

40 Limita terciò, ut verba generalia restringantur secundum subiectam materiam, *l. si quæ hæredi, ff. de flammiter. Gemin. conf. 19. num. 3. in fine, Ioann. de Imola conf. 41. Card. Tusch. d. lit. F. concl. 132. Rot. decif. 342. num. 4. apud Farin. p. 1. recent.*

41 Limita quartò, quia verba generalia restringuntur ad habilita, *l. ut gradatim, in princip. ff. de nouer. & honor. l. 1. in princ. C. de sacros. Eccles. Crauer. conf. 256. num. 8. Menoch. remedi. 4. adpise. num. 715. & remedi. 1. rein. num. 38. Cold. Petet. de potestate eligendi, cap. 1. num. 7. Sut. decif. 112. num. 2. Cardin. Tusch. d. lit. F. concl. 131. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quaest. 85. numer. 61. Stephan. Gratian. diffe. 7. forens. tom. 4. cap. 724. num. 28. Castill. controu. lib. 5. p. 2. cap. 89. num. 5. Ioann. Maria Noodat. quaest. forens. lib. 1. q. 3. num. 5.*

42 Limita quintò, quia verba generalia restringuntur, ne tollatur ius ierit, *Oldrad. consil. 268. num. 5. vers. nunc ad rationem, & ne quis damnus indebitè patiatur, Anchaz. conf. 61. Fisa plena, in princ. Mart. Antonin. var. resolu. lib. 2. resolu. 40. num. 12. & 19. & ne tollant gratiam habentem priorem datam, secundum Egad. Bellam. conf. 33. num. 15. vers. prima responsio, refert Card. Tusch. d. lit. F. concl. 128.*

43 Limita sextò, quia verba generalia restringuntur, ne actus pereat, *Fulgos. conf. 28. in fine, Card. Tusch. d. lit. F. concl. 134.*

44 Limita septimò, quia verba generalia restringantur, & limitantur secundum naturam, & potestatem loquentis, & non vltia, *Oldrad. consil. 59. vers. circa tertium, Gemin. conf. 67. num. 1. & conf. 77. num. 1. & conf. 95. n. 7. Anton. de But. conf. 19. num. 1. & conf. Card. Tusch. d. lit. F. concl. 135. Et ex mente, & ratione, idem Card. Tusch. d. lit. F. concl. 142. per totum.*

45 Limita octauò, quia verba generalia quandoque restringuntur, ex verisimilitudine, *l. eradicat. & Lancius, ff. mandati, Oldrad. consil. 159. vers. circa tertium, Card. Tusch. d. lit. F. concl. 142. num. 4. Vnde verba generalia non includere casus insolitos, de quibus non est verisimilitudo cogitatum, tenet Florus de Mens var. lib. 1. q. 24. num. 13.*

46 VERBIS subtiliter non est dialecticandum, *Card. Manic. de consil. veluti valum lib. 1. tit. 1. num. 4. Ant. Monach. Florent. decif. 71. n. 27. quia subtilitates teptobatur, l. si fideliter, & quendam ff. mandati, & dilecti, de iudic. Tit. q. de rebus tempor. causa 12. n. 3. Thom. de Thomasser. in floribus legum, reg. 288.*

47 VERA non sufficit, ubi opus est falso, *l. non omnia, §. fin. ff. de re iud. l. pro alium, in fin. princ. ff. de pect. l. saltem, §. offendi, ff. de ill. empti, l. 3. transiit in fin. ff. ad Syllan. c. 1. & de sequenti posses. Bellaconib. tom. 1. conuictus opinio. lib. 8. tit. 17. de solutio. num. 16. pag. mibi 192. Et ibi de ratas. cap. 1. num. 44. Card. Tusch. tom. 5. lib. F. concl. 121. Stuph. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 725. num. 12. & 167. Statil. Pacif. de Sual. inter. l. 3. q. 1. cap. 1. num. 173.*

VERA præcedentia declarant sequentia, & c. 8 conuerso, *Lothar. ff. de petit. heredi. l. qui soluitur, in princ. & l. si feruum, §. fin. ff. de legat. 1. Castrenf. conf. 147. num. 2. vers. ad quartum, lib. 2. Sut. decif. 288. num. 10. cum seqq. Vat. in praxi crimin. p. 4. conf. 10. num. 115. & conf. 5. num. 110. Mart. Antonin. var. resolu. lib. 3. resolu. 1. num. 60. Card. Tusch. d. lit. F. concl. 144. num. 21. Imò quod verba præcedentia magis declarant sequentia, quam è conuerso, dicunt, Cephal. conf. 156. num. 10. & seq. & conf. 151. num. 38. Patif. conf. 23. num. 118. lib. 1. Et quòd verba sequentia declarant præcedentia, tradunt Ioan. de Imola conf. 85. in princip. ubi quòd declarant & limitant, Signoret. conf. 37. Fallam sic propius, num. 7. circa fin. vers. præterea, ubi quòd sequentia verba præcedentia præcedentià, & è contra, Egad. Bellam. conf. 39. num. 4. ubi num. 9. ait, sequentia declarare præcedentia, quando sunt in eadem dispositione, & quando verba declaranda indigent declaratione, alias secus, latè Roman. conf. 128. Praesum. consuetudine, num. 5. vers. tertia, ubi quòd verba sequentia præcedentibus præstant euidentiissimum intellectum, Castrenf. conf. 74. In causa nota, col. 2. vers. tertia regula, lib. 2. ubi quòd est regula, quod ex sequentibus declaratur sensus in præcedentibus.*

VERA geminata magis opetantur, *l. Balilla, ff. ad Trebell. Corn. conf. 87. In consuetudine, num. 12. lib. 4. latè Barbart. qui ponit multa exempla, conf. 17. in princ. lib. 3. Alex. conf. 16. Nec arguendi, num. 25. vers. septimo conformatur, lib. 2. Betta. 201. de clasul. instrum. clasul. 4. gloss. 2. Card. Tusch. tom. 4. lib. G. concl. 23. n. 2. & tom. 8. lib. F. concl. 158. per totum.*

AXIOMA CCXXIII.

Verisimile, Verisimilitudo.

- 1 Verisimile est id, quod proximum, & simile vero est.
- 2 Verisimile vnum additum alteri, inducit legem presumptionem.
- 3 Verisimilitudo dicitur cognata natura, & habetur pro lege, & veritate, ut num. 4.
- 4 Falsitatem imaginem habet non verisimile.
- 5 Verisimile quod non est, præsumitur falsum.
- 6 Verisimile quod non est, nec dicendum, nec credendum.
- 7 Testes deponentes non verisimilia, præsumuntur falsi.

VERISIMILE est id, quod proximum, & simile vero est, *Bald. conf. 61. Littera magnifici, lib. 3. quem refert Card. Tusch. practic. consil. tom. 8. lib. 1. concl. 161. n. 1. & dicitur quòd legibus, & iure communi conuenit, & è non contradiet, Fraze. Bece. conf. 101. num. 47. Menoch. opin. num. 418. & conf. 130. n. 7. & de arbit. cap. 85. n. 5. Garc. Gironda de priuile. seu exempt. explic. n. 155. & debet haberi pro probato, Bald. conf. 180. Marten. lib. 5. Oldrad. conf. 13. Cuius questio in fine, Azeem. conf. 9. col. 2. Imò vnum verisimile additum alteri inducit legem presumptionem, Soc. conf. 149. num. 8. lib. 1. Rimin. iun. conf. 217. num. 14. & seq. lib. 2. Bece. conf. 101. num. 46. & conf. 103. num. 11. Et ideo qui arguit à verisimili, dicitur arguere à ratione naturali, Rimin. iun. conf. 162. n. 18. lib. 4. decif. Præsum. 170. n. 2. & seq.*

Vnde verisimilitudo dicitur cognata natura, *Oldrad. conf. 13. Cuius questio, in fine, Bald. d. conf. 180. lib. 3.*

lib. 1. Crauet. conf. 18. & conf. 61. in fin. num. 9. & conf. 269. num. 4. & conf. 165. num. 2. ubi num. seq. subdit, quod obtinet secundum locum primò mens, secundò verisimilitudo. Franc. Bec. conf. 102. num. 46. Riminal. iun. conf. 362. num. 18. Pedem. decif. 170. num. 8. & seq.

4. Habetur pro lege, & veritate, ita vt habens verisimile pro se dicatur habere eam legem. Riminal. iun. d. conf. 162. num. 18. Crauet. conf. 61. num. 9. Cephal. conf. 187. Cum Demian. n. 13. Franc. Bec. conf. 102. num. 46. Sieph. Grat. discept. forens. tom. 1. cap. 878. num. 16. latè Castill. contrar. lib. 1. p. 2. c. 61. per tot.

5. Et è contrà, non verisimile habet imaginem falsitatis. Bald. in l. 1. c. 1. C. de seru. fugie. Grammat. decif. 18. in prin. Socin. conf. 49. num. 8. lib. 1. Crauet. decif. 61. num. 9. Quia verisimile quod non est, præsumitur falsum. Titag. in l. 1. v. p. in prin. num. 40.

6. C. de reuoc. act. denar. Menoch. conf. 1. num. 258. & conf. 2. num. 300. & conf. 3. num. 25. & conf. 188. num. 11. & conf. 199. n. 12. & de arbit. lib. 1. cap. 83. Malcard. de probat. concl. 740. num. 15. & concl. 1364. num. 4. Sard. de aliment. tit. 8. quest. 12. num. 24. Ioseph. de Rusticis in prax. ad l. 1. cum iun. cap. 2. num. 1. ff. de credit. & de iur. Callanen. conf. 139. n. 60. & conf. 55. num. 43. Et ideo nec credendum, nec dicendum, ex Riminal. iun. conf. 361. num. 15. & 16. imò nec attendi debet, l. fin. in prin. siquid meum conf. 2. quia verisimile, de præsump. Paril. conf. 119. num. 2. vol. 5. & conf. 8. n. 7.

8. vol. 4. Quare testes deponentes non verisimilia, præsumuntur falsi. Dec. conf. 94. col. 2. in fin. seu falsum de falso suspecti. Abb. in d. cap. quia verisimile, in fin. de præsump. Grammat. decif. 103. num. 78. Crauet. conf. 71. num. 6. ac prout illis, ex iusta causa, minime credendum, Paril. conf. 107. num. 70. lib. 1. Curt. iun. conf. 17. n. 6. Crauet. conf. 134. n. 137. & conf. 171. num. 6.

AXIOMA CCXXIV.

Veritas.

1. Veritas sapienti examinata magis elucescit.
2. Veritati semper adhaerendum est, quia amicum Socratem, sed magis amica veritas.
3. Iura ad hoc inuenta sunt, vt verum à falso, æquum ab iniquo discernatur.
4. Veritas prauales exillimationis, seu opinionis.
5. Veritas est basis, fundamentum, seu mater iustitiæ.

1. VERITAS sapienti examinata magis elucescit, cap. grane 16. quest. 9. cap. inter dilectos, de fide instrumenti. Roland. conf. 6. num. 1. vol. 1. & conf. 66. n. 1. vol. 2. & conf. 1. n. 1. vol. 3. & conf. 14. n. 1. & conf. 50. n. 1. eodem vol. 1. Crauet. conf. 115. n. 18. Flamin. Paril. de rescriptis benef. lib. 1. quest. 11. n. 3. Hieton. Girch. conf. Syndicatus, num. 265. cum seqq. Bobadd. in sua puit. lib. 1. cap. 10. num. 1. Fr. Didacus Marillo in la fundacion milagrosa de la Capita Anglica del Pilar, c. 5. in prin. pag. mibi 41. num. veritas disputando inuenitur, l. inuenerunt, ff. de iur. i. & honorib. Card. Tufch. tom. 2. lib. D. concl. 507. num. 1.

2. VERITATI semper adhaerendum est, quia amicum Socratem, sed magis amica veritas, de quo plura tradit Probus in addit. ad Iuuen. Menoch. in cap. vna deinceps, num. 75. cum seqq. de elect. lib. 6. & Menoch. conf. 212. num. 17. Et ideo super omoia amanda, & sequenda, l. si ita legatum, ff. de condit. & demonstr. Flamin. Paril. de confid. quest. 69. num. 13.

Catd. Tufch. prallie. concl. tom. 3. lit. F. concluf. 165. ac etiam attendenda semper est, quia ad hoc inuenta sunt iura, vt verum à falso, æquum ab iniquo discernatur, l. 1. ff. de iur. & iur. Bust. conf. 27. num. 2. Flamin. Paril. de tract. de confid. quest. 46. num. 61. Catd. Tufch. d. lit. F. concluf. 166.

VERITAS prauales exillimationis, seu opinionis, n. 1. & plus valet, quod in veritate, quam quod in opinione consistit, l. regula 9. §. qui ignorans, ff. de iur. & fals. ignorans. l. 4. §. quatin. ff. de monachis. vindict. l. 1. §. 6. papille, ibi, vt huius piam sit in veritate, quam in exillimationis mentis, ff. pro emptor. §. si quis rem suam, Instit. de legat. Menoch. de præsump. lib. 1. quest. 31. num. 4. Bravour. a Sole in loc. communib. verb. veritas, num. 41. Mendez a Castro in prax. Lusitane, lib. 2. cap. 3. num. 19.

VERITAS est basis, fundamentum, seu mater iustitiæ, Gyp. conf. 2. num. 6. cum seqq. Bald. conf. 343. col. penult. lib. 1. Roland. conf. 47. num. 1. vol. 1. & conf. 88. num. 2. eodem volumine, & conf. 11. num. 14. & conf. 46. num. 1. vol. 4. Aloyf. Ricc. in praxi rer. fori Ecclesiast. decif. 114. num. 6. in 1. edit. ac proinde semper illa prauales, cique cedunt omnia, Roland. conf. 11. num. 2. & 3. lib. 1. Menoch. de præsump. lib. 1. quest. 31. num. 4. & omnia vincit, cap. veritate. 8. dist. Roland. conf. 5. num. 19. & conf. 33. num. 41. lib. 4.

AXIOMA CCXXV.

Via.

1. Viam quam quisque sibi elegit, sequi debet.
2. Via vna electa, non potest ad aliam recurri.
3. Via quod vna prohibetur, non debet alia aliquo colore admitti.
4. Viam nemo videtur eligere per quam iudicium suum subvertatur.
5. Via est admittenda, per quam ad ius commune rediatur.
6. Dispositio, qua reuertitur ad ius commune, fauorabilis est.

VIAM quam quisque sibi elegit, sequi debet, l. si mulier, ff. fin. ff. quod mar. cap. cum enna, circa fin. de constit. c. quod semel, de reg. iur. lib. 6. Sured. conf. 377. n. 1. Fatinae. in praxi crimin. p. 6. quest. 179. num. 199. Mart. Antonin. var. resolut. lib. 2. resol. 179. num. 8. Sigism. Scacc. de appellat. q. 17. limit. 9. num. 45. vers. Ratio, Ioann. Maria Nouat. quest. forens. lib. 1. q. 44. num. 5. vers. ad quodlibet. Et ideo via vna electa, non potest ad aliam recurri, vt per Stephan. Granan. Marchiadecif. 4. num. 72. Sigism. Scacc. dist. tract. de appellat. q. 17. limit. 9. n. 45. & de comore. q. 7. gloss. 1. num. 1. cum seqq. Aloyf. Ricc. p. 1. decif. 180. a num. 4. Maria de iur. p. 1. cap. 4. num. 11.

VIA quod vna prohibetur, non debet alia aliquo colore admitti, l. nec per se, C. de hered. instit. Ioseph. de Sella Aragonia decif. 28. num. 11.

VIA nemo videtur eligere, per quam iudicium suum subvertatur, l. 1. vers. nec credendum, ff. de iur. testam. l. quatin. 1. §. de reb. dub. l. quatin. ff. de iur. i. §. cum alius adductus per Card. Mantie. de constit. vol. vlt. lib. 2. tit. 1. & Menoch. de præsump. lib. 6. pref. 4. per totum.

VIA est admittenda, per quam ad ius commune rediatur, l. si vnu, §. patre ne potest, ff. de pat. cap. ab exordio 35. dist. Rebuff. in praxi benef. tit. 1. differentia

inter privilegium, num. 6. Couart. lib. 3. var. cap. 6. n. 4. Guriet. conf. 1. num. 37. Monet. de ops. canon. c. 8. n. 39. vbi quod facilis est telitus ad ius commune. Vnde dispositionem, quia reuertitur ad ius commune, fauorabilem asserunt, gloss. verb. numerandum, in cap. flauinum, de prebend. lib. 6. Alexand. Rauc. de success. Regni Port. ad. respos. 2. num. 42. Anton. à Sousa in reuel. de excois. Bulla in Carta Domini, cap. 16. disp. 83. num. 6.

AXIOMA CCXXVI.

Vincens.

VINCENS vincit te, multo magis vincit te, l. de accessionibus, ff. de divers. & temporal. prescript. l. aquilum, ff. ad Testu. gloss. verb. proximus, in amb. defuncto, C. ad Oris. Socin. conf. 2. 12. in princ. lib. 2. vbi declarat per plures casus, Roman. conf. 183. In prescript. casu, vers. secundum principalem, lib. 2. Casten. conf. 2. col. penult. in princ. vers. eodem ergo modo, lib. 2. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 78. Enestr. d. in topic. legal. loco 67. Alexand. Rauden. de success. Regni Port. ad. respos. 2. n. 117. Surt. conf. 125. num. 14. & conf. 158. num. 18. & 19. & conf. 116. num. 2. & 25. vbi declarat latè Catdin. Tulch. prot. conclusum 3. lit. P. concl. 108. per totum. Cardin. Mantie. de conuict. ultim. volu. lib. 10. tit. 7. num. 6. Sieph. Gratian. disp. cap. forens. cap. 154. num. 56. & cap. 157. num. 1. Nabona. l. 39. gloss. 1. num. 30. & 41. tit. 4. lib. 2. Recap.

Intellige, quando ille, qui te vincit, & tu esletis eiusdem generis, rationis, & ordinis, vt declarat Oldr. conf. 198. Circa primum, col. 2. num. 6. vers. ad braccidicum, vbi pariter intelligit procedere, quando ego, qui vinco te, habeo causam à te, quia si vinco te, multo magis aliquid quom te vincis. Intellige etiam, vbi victus vincitur ex eodem iure, non autem ex diuerso, vt fuit decisum in Rot. apud Farinac. decis. 59. num. 2. in fin. p. 1. recent.

Limita in diuerso casu, quia si vinco te ad capillos, tu vineis alium ad brachia, non vincam ad rasillos, vel brachia illum, quem tu vincis, Batt. in l. Corneliu. col. 2. vers. veniant ultimam, ff. qui potior. in pignore habeamur, quem refert Card. Tulch. d. lit. P. concl. 108. num. 13. vbi num. 15. post Oldr. loca proximè cit. limita etiam in diuerso genere, diuersa ratione, & diuerso ordine; ac n. 16. post Ang. conf. 32. limita quoque, quando non est eadem ratio exclusionis in omnibus.

An autem, & quando procedat huiusmodi Axioma in successuonum, & aliorum actuum materia vide Couart. lib. 1. varior. cap. 7. num. 3. vers. item aduersus, Molin. de primogen. lib. 3. cap. 5. num. 16. Gabr. cernum, lib. 4. tit. de success. ab intest. conclus. 4. Philip. Port. lib. 1. reg. 27. Decian. conf. 15. num. 38. lib. 3. & consil. 58. num. 10. lib. 5. Cardin. Mantie. de conuict. ultim. volu. lib. 10. tit. 7. num. 6. Menoch. consil. 4. num. 51. & consil. 126. num. 25. & consil. 234. num. 16. Castill. lib. 3. quoridion. cap. 30. per totum. Mangil. de inuol. quast. 86. n. 13. vers. praterea dicit regula non procedit.

AXIOMA CCXXVII.

Vigilantes.

VIGILANTES, & solum dormientibus iura subueniunt, l. pupillus, ff. qui in fraud. credit. l. non enim, ff. ex quib. caus. maior. l. veluti, ff. de edend. l. quid forte, l. si finita, ff. si qui mort. ff. de damn. infest. c. max. c. 11. d. 4. diff. Vital. de Camban. in tract. clauicular. pag. mibi 16. num. 12. Surt. conf. 4. num. 12. Bobadil. in sua polit. lib. 3. c. 4. num. 54. & num. 33. Ioseph. de Sesse a. ragon. decis. 206. num. 19. & 44. Catdol. in praxi iudic. verb. ius, num. 12. Cas. Argel. de contradi. legit. quast. 2. num. 109. Vnde pariter deceptis, non verò decipientibus iura subueniunt, colligitur ex text. in l. 2. 3. verba, ff. ad Vellian. l. si u qui inuener. C. si min. si maiorem dixer. cap. cum vniuersurus, de veram per. mar. Thom. de Thomasset. de floribus legum, reg. 88. vbi subdit procedere, quando deceptio magna est, & considerabilis, Menoch. de prescript. lib. 6. pref. 78. à princip. Nabona. l. 56. gloss. vnic. num. 3. tit. 4. lib. 2. Recap. Alexand. Ttenticing. conf. 10. num. 1. lib. 1.

AXIOMA CCXXVIII.

Vis.

VIS vi repellere licet, l. vis vim, ff. de iust. & iure, l. 1. & per tot. ff. de i. & vi armat. l. si ciuiliam, ff. qui cum alier. ff. ad leg. Aquil. l. u qui aggressorem, & l. si quis percussorem, C. ad leg. Corn. de sicar. c. significalli, il. 2. de homicid. C. si verò, de sentent. excois. cap. dilecto, ead. tit. lib. 6. Exornant Lap. allegat. 52. in princ. Bald. consil. 143. Super quastione, num. 2. & 3. lib. 2. vbi declarat, Barthol. Peter ad Extraneæ ambrosia, de reb. Eccles. non alienand. verb. insinere, n. 38. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 106. vbi dicit procedere, quando vis vi repellitur ob necessariam defensionem sui corporis, & cum modetamine inculpatz tutelæ, Bellef. disp. 1. clericor. p. 1. tit. de disciplina clerici. c. 5. num. 105. & tit. de saure clericor. Canonu. §. 2. num. 2. Vgol. de presc. Episc. c. 29. §. 1. vers. secundum non possunt, Catdin. Tulch. prallie. concl. tom 2. lib. 5. concl. 215. per tot. Aloyf. Rice. in decis. Curia Archiepisc. Neapol. decis. 16. n. 10. p. 2. Anton. à Sousa in reuel. de cons. Bulla Carta Domini, cap. 12. disp. 62. num. 2. & cap. 15. disp. 78. num. 5. Aldrete in allegat. iuris pre omnimoda Regularium exempt. p. 2. cap. 1. num. 2.

AXIOMA CCXXIX.

Ultimum.

1. Ultima derogans prioribus.
2. Ultimum rei suum inspiciendum est, & precipui in beneficiis, vt num. 3.

VLTIMA derogans prioribus, de quo dixi supra Axiom. 181.

VLTIMVS rei status inspiciendus est in omni materia, l. illuc, C. de collat. l. si mater, C. ne de statu defunct. cap. cum venissent, in iustitiam cap. consularioribus, de iurepurs. Gramm. decis. 67. num. 6. Malcard. de

de probat. concl. 175. num. 8. Paclador. lib. 2. rerum qua-
ridian. cap. 5. n. 19. Menoch. de presumpt. lib. 3. pref. 6.
num. 39. Mari. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. 10. n. 14.
Rot. decis. 457. num. 2. apud Farinac. p. 1. recent.

- 3 Et precipue in beneficiis, ut per Benintend.
decis. 13. num. 11. Decian. conf. 116. num. 1. Lambertin.
de iurpatron. lib. 3. q. 7. princ. art. 7. num. 7. & lib. 3. p. 1.
q. 3. princ. art. 11. num. 1. Hieron. Gabr. conf. 185. n. 2.
& 23. lib. 1. Malcard. de probat. concl. 173. num. 8. &
concl. 956. num. 6. Mare. Anton. Genuell. in practice.
Archiep. Neapol. cap. 100. vers. quid sit. Mari. Antonin.
d. lib. 1. resol. 55. n. 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5.
q. 2. num. 14. & q. 5. num. 18. & gloss. 45. q. 2. num. 14.
Anton. Monach. Bonanien. decis. 36. num. 13. cum seg.
Rot. decis. 315. num. 1. apud Farinac. part. 1. recent.
vbi quod vltimus status beneficii non prodest ex
provisione, quæ non habuit effectum, eadem Rot.
decis. 374. num. 9. p. 1. recent. nisi constet de contrario
statu legitimo precedente; tunc enim non attendit
vltimus status, nisi probetur legitime præscrip-
tus, ut censuit ad Rot. apud eund. Farin. decis. 188.
num. 1. p. 1. recent.

AXIOMA CCXXX.

Voluntas.

- 1 Voluntas inanis est, nisi adsit potentia.
- 2 Velle quæ non creditur, quod non potest.
- 3 Voluntas in mente retenta nihil operatur.
- 4 Voluntas facta magis quam verbis declaratur.
- 5 Voluntas præferenda est verbis.
- 6 Voluntas ex consensu declaratur.
- 7 Voluntas mutatio non presumitur.
- 8 Voluntas coacta voluntas est.
- 9 Voluntas vltima deambulatoria est usque ad mor-
tem.
- 10 Voluntas morte extinguatur.

- 1 **V**OLUNTAS inanis est, nisi adsit potentia,
Inelle videtur, vbi Alexand. in princ. ff. de acquir.
hered. l. pater Severianum, in princ. ff. de condit. & de-
monstr. Velle enim quis non creditur, quod non po-
test, l. Lucius, §. Imperatoris, ff. ad municip. l. si nubi,
§. vniu. ff. de opt. leg. gloss. in l. pater, in princ. vbi
Bald. in fine princip. ff. de legat. 1. cap. 1. notat, de sent.
excomm. Surt. conf. 431. num. 41. Rot. decis. 364. n. 3.
apud Farinac. p. 1. recent.

- 3 **V**OLUNTAS in mente retenta nihil operatur,
l. si rependi, ff. de condit. ob causam, Brunor. à Sole
in loci communis verb. propositum, Rot. decis. 334. n. 6.
apud Farinac. p. 1. recent. Surt. conf. 321. num. 16. Et
propositum in mente retentum nihil operatur,
l. quidam cum filium, ff. de hered. institut. Menoch.
de presumpt. lib. 2. presump. 26. num. 5. Dorsan. Rota de-
cis. 379. num. 6.

- 4 **V**OLUNTAS facta magis quam verbis decla-
ratur, l. Paulus, ff. rem rei non haberi, l. reprehendenda,
C. de institut. & substit. l. pro hæred. ff. de acquirend.
hered. Aym. conf. 204. n. 1. cum segg. Menoch. conf. 1.
num. 164. & conf. 5. num. 16. & conf. 10. num. 1. cum
segg. & conf. 118. num. 48. Malcard. de probationib.
concl. 1415. num. 34. Surt. decis. 194. n. 21. & conf. 371.
num. 65. Paulus Montan. de ruseis & curis, cap. 35.
num. 335. Valase. conf. 169. num. 11. Cald. Petrita de
resol. emplog. c. 12. n. 20. Gonzal. ad reg. 8. Cancell.
§. 4. proam. num. 71. Mendez à Castro in praxi Lex-
isima, lib. 3. cap. 11. num. 9. Sigisim. Scacc. de appellat.

q. 17. limit. 2. num. 13. cum segg. Rot. decis. 582. num. 7.
apud Farinac. p. 1. recent. Mari. Antonin. var. resol.
lib. 2. resol. 17. num. 65. vbi num. 89. post Malcard.
concl. 45. num. 5. declarat procedere, quando factum
est determinatum ad quid certum præsumendum,
secus si est indeterminatum, & indifferens. Duran.
Rota decis. 233. num. 16. Vnde voluntatem præse-
rendam esse verbis, ait Mendez à Castro d. lib. 3.
cap. 15. num. 11. subdens regulari à mente, & Surt.
decis. 7. num. 12. dicit quod ex coniecturis decla-
tatur.

VOLUNTATIS mutatio non presumitur, Lexm 7
qui ff. de probationib. cap. scribam, de presumpt. Menoch.
conf. 317. num. 19. Brunor. à Sole in loci communib.
verb. voluntas 9. Pichard. ad princip. Instit. de ademp.
legat. m. 4. Surt. decis. 111. n. 9. & decis. 188. num. 16.
Flamin. Parif. de resignat. benefic. lib. 2. q. 3. num. 16.
Cald. Petrita de postulat. eligendi, cap. 3. num. 41. &
cap. 10. num. 54. & de emp. & vendit. cap. 1. num. 65.
Steph. Gratian. Aferchia decis. 19. num. 1. & decis. 45.
num. 23. Aloys. Ricc. in praxi rerum feri Ecclesiast.
decis. 92. num. 3. in 1. edit. & resolu. 77. num. 1. in 2.
edit. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 2. num. 2. Card.
Tulich. pract. conclus. tom. 8. lit. F. concl. 186. per totam.
Vincent. Fular. de substitut. q. 157. num. 44. & q. 132.
num. 14. & 15. vbi ampliat. Potiusque præsumitur
durare nisi contrarium probetur, Menoch. lib. 4.
pres. 195. n. 1. Card. Mantie. de consuet. lib. 12. tit. 1. n. 32.
Ioann. Maria Nouarr. quæst. forens. lib. 1. q. 108. n. 6.
Ioann. Anton. Mangil. de impat. q. 102. num. 6. Duran.
Rota decis. 74. num. 46. Alexand. Tentracing. conf. 32.
num. 4. & conf. 56. num. 2. cum segg. tom. 1. Et quibus
autem coniecturis inducatur prioris voluntatis mu-
tatio, vide Rot. decis. 721. n. 8. p. 1. recent. Rot.
decis. 557. n. 3. p. 2. in postulum. Farin. alius p. 1. recent.
in muliere, quæ semper varia & mutabilis est, præ-
sumitur voluntatis mutatio, ut per Tiraz. de legiti-
sime lib. 9. num. 38. Menoch. lib. 6. pres. 57. num. 43.

VOLUNTAS coacta voluntas est, l. si mulier et. 8
§. si metus coactionis, ff. quod metus causa, qui ita in princ.
ff. ad Trebell. c. introit. §. quæst. 1. Philosoph. lib. 3. Ethic.
cor. c. 1. D. Thom. 1. 2. q. 6. art. 8. Dec. in l. velle non cre-
ditur, sub num. 6. ff. de regulis iur. vbi declarat, quod
hæc voluntas non potest dici spontanea, sed quali-
ficata, Nauarr. in man. pract. d. 6. num. 4. & 6. Couart.
de sponsalib. p. 1. cap. 4. §. 1. à num. 12. Thom. de Tho-
maslet. in floribus legum, reg. 76. Eminent. Figueira de
Negreiros in introd. vltimorum volum. lib. 1. cap. 10.
n. 33. cum segg. Card. Seraph. Rota Romana decis. 350.
num. 9. Mosl. in imperio iuris, part. 1. tit. 1. in princ.
num. 112. Card. Tulich. d. 2. lit. F. concl. 180. cum
seg. Franc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 3. q. 9.8. num. 6.
Duran. Rota decis. 158. num. 15.

VOLUNTAS vltima deambulatoria est usque 9
ad mortem, l. 4. ff. de adimend. legat. Lexm hic statum,
§. si oratio, ff. de donat. inter virum, & vxor. cap. cum
Marthe, vers. ceterum, de celebrat. Atiflar. Pinel.
in rub. C. de resolut. vendit. p. 1. c. 3. num. 14. Menoch.
conf. 329. num. 6. Gutier. de iuram. confirm. p. 2. cap. 1.
à num. 1. Pichard. ad §. posteriore, p. 3. Instit. quibus
modis testam. infirm. & ad princ. Instit. de ademp.
legat. num. 9. & 23. Card. Seraphin. Rota decis. 196.
num. 4. Cardos. in praxi iudicium, verb. testamentum,
num. 67. Ioann. Maria Nouarr. quæst. forens. lib. 1.
quæst. 68. num. 8. vbi num. 9. declarat axioma proce-
dere in aëibus respondendibus vltimæ voluntatis,
& qui non nisi in vltima voluntate fieri possunt,
secus in aliis, ut in remissione delicti in testamento
concessa, quæ testator ad bonam valeudinem re-
diens tuocare non potest.

VOLUNTAS

- 10 VOLUNTAS morte extinguitur, l. 4. ff. locati, *Leum hic statum*, §. fin. ff. de donat. inter virum, & uxor. cap. §. gratia, de re script. in 6. Vital. de Camban. in tract. clausul. pag. mibi §. 6. num. 5. Francisc. Molin. de reu. nuptiar. lib. 3. q. 14. num. 7.

AXIOMA CCXXXI.

Vtile.

- 1 Vtile per inutile non vitatur.
 2 Intellige in separabilibus, & in illis quae sunt diuisibilia.
 3 Limita in connexis, & indiuiduis.
 4 Declara, & num. 5.
- 1 **V**TILE per inutile non vitatur, l. 1. §. item queritur, ff. de aqua quodam & affluu. l. Padus, ff. de recept. arbit. l. qui testamento, ff. de excusat. tutor. l. 1. ubi gloss. verb. de superfluo, C. de v'surio, cap. entree. 37. dist. cap. vtile, & cap. non debet, de regulis iuris, lib. 6. Rot. decis. 199. num. 6. Imposita per l'aceticum post suum tract. de Saluiano interdicto, ubi hoc firmat in speciebus & summis, & decis. 647. num. 7. Imposita per Farinac. p. 1. recent. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 644. num. 12. & cap. 657. num. 9. cum segg. Castill. contran. tom. 4. c. 11. num. 13. & cap. 62. num. 24. cum segg. Rot. apud Paul. de Ruben. decis. 185. num. 8. tom. 2. diuers.
- 2 Intellige in separabilibus, & in illis quae sunt diuisibilia, l. cerni conditio, §. 1. ff. si certum pet. l. 1. §. fin. l. iter, l. 4. §. si qui duplam, ff. de verbor. obligat. d. 1. §. Trebatius, ff. de aqua quodam & affluu. l. 1. §. publicani, ff. de publican. & velligal. l. seruius §. 1. C. de donat. Gemin. conf. 97. in fine, vers. nec obstat, Bald. conf. 475. Quidam locum, num. 10. versum enim sunt casus, lib. 1. Anchar. consil. 115. num. 5. & seq. vers. septimo inducitur, Egid. Bellam. conf. 41. num. 11. Alexand. conf. 18. Consideratio, col. fin. lib. 1. Castren. conf. 89. n. 1. vol. 1. Roman. conf. 66. num. 1. Titacq. de reu. alu. lign. ad fin. tit. num. 74. & de reu. conuent. ad fin. num. 145. Mantua. dial. 96. Couart. lib. 3. var. cap. 15. num. 5. vers. non obstat, Sarmient. lib. 3. secler. cap. 5. Molin. de primog. lib. 1. cap. 21. num. 18. vers. ut sanem, Vital. de Camban. in tract. clausul. pag. mibi §. 8. num. 16. Cabed. diuers. iuru. argum. lib. 1. cap. 16. Suid. conf. 380. num. 32.

& conf. 428. num. 20. cum segg. Petregr. conf. 19. num. 14. lib. 3. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 41. §. 1. n. 1. Card. Setaph. decis. 483. num. 8. Card. Mantie. de sacieus, & ambig. conuent. tom. 2. lib. 36. tit. 36. n. 13. Card. Tulch. praele. concilio, tom. 8. lib. 1. c. 1. §. 1. n. 1. Castill. contran. iur. lib. 1. de v'su fructu, c. 7. num. 17. Christoph. de Pace in secler. ad legem styli, l. 1. c. 10. num. 75. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore. Ecclesiasti. resol. 373. n. 1. in 1. edit. Cald. Petregr. quash. forens. conf. 11. n. 47. & de empt. & vendit. cap. 11. num. 36. Rot. decis. 649. num. 4. apud Farin. p. 1. recent. Rot. decis. 348. num. 8. p. 5. recent. Castill. contran. lib. 3. p. 2. c. 100. num. 6. cum segg. & d. tom. 4. c. 64. n. 26. Duto. decis. 386. n. 12.

Limita in connexis, & indiuiduis, vt per text. in d. §. item queritur, & in d. §. Trebatius, & in l. Grace, §. illud, ff. de fideiusser. tradunt Lap. alleg. 81. num. 5. Clar. in §. amphipneusi, q. 6. num. 1. Suid. de alim. tit. 7. q. 17. num. 27. & decis. 7. num. 35. Card. Argel. de contradi. legitime, q. 10. num. 149. Card. Tulch. d. lib. 3. c. 1. §. 1. n. 41. Rot. decis. 631. n. 7. apud Farinac. p. 1. recent. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 75. num. 61. qui num. 68. ampliat etiam in rebus sua natura diuiduis, partium tamen conuentione indiuiduis, vel quas partes indiuiduas esse cogitauerunt, & cap. 74. n. 19. limitat Axioma ratione incertitudinis, ob quam dicit vtile per inutile vitari.

Declara tamen p'ulchre, vt per Castren. conf. 411. Si queritur, num. 1. lib. 1. ubi quoddam vtile est commune cum vtili, ita quod separari non possint, si vtile est de iure communi, itahat ad se inutile de iure speciali, & vincit sic, & contra; si verò aequalia sunt, praevalet inutile, ex quo non potest valere pro parte.

Declara etiam plenè, vt per Roman. consil. 506. num. 13. ubi si persona inhabilis cum persona habili admittitur scienter ad actum iudicandum perficiendum, pro ut ad iudicandum, & sententiam profertendam, actus est nullus in totum, cap. cum super, de offic. deleg. si verò inhabilis ignoranter fuit admittus, quia agens habilis videtur agere omni meliori modo, actus sustinetur. Si verò actus est diuiduus, vt quia duo possunt separatim facere actum, licet actus per se factus sit indiuiduus, pro ut si duo impetrant gratiam, quorum vnus est excommuniatus; iteori si duo tutores praesint pro pupillo auctoritatem, quorum vnus verus, alter falsus, tunc actus valet, refert Card. Tulch. d. lib. 3. c. 1. §. 1. num. 45, & 46.

TRACTATUS
DE
APPELLATIVA
VERBORVM VTRIVSQUE
IVRIS SIGNIFICATIONE,
CIRCA IVDICIA, CONTRACTVS,
Ultimas voluntates, & Delicta.

APPELLATIVVM PRIMVM.

Abbas.

- 1 Abbas appellacione venit Abbatissa, quia illa in administratione aequiparatur Abbati.
- 2 Abbas nomine venit omnis Ordinarius Religiosorum Collegii praefectus.
- 3 Abbas quorum appellacione venit, remissus.

AB B A T I S appellacione venit Abbatissa, illa enim in administratione aequiparatur Abbati, Bald. in cap. 1. in princ. col. 6. qui feudum dare poss. Card. conf. 17. circa princ. col. 1. Abb. in cap. 1. de iis, qui sunt à Prelatis, & in cap. ult. num. 5. de stat. monach. Paul. Futsch. de visitat. lib. 1. cap. 1. num. 15. vers. in administratione, & lib. 2. cap. 18. num. 61. Flamin. Paril. de resignat. benefic. lib. 2. q. 1. n. 73. & lib. 3. q. 12. n. 9. Flores de Menz. v. ar. secul. lib. 1. q. 10. n. 15.

AB B A T I S nomine venit solet omnis Ordinarius Religiosorum Collegii Praefectus, secundum Azor. Institucionum moralium p. 1. lib. 12. cap. 19. quest. 10.

AB B A S quorum appellacione venit! ex professo dixerit D. Alcan. Tamburin. Vallis vmbrosae Monachus, in suo nouissimo tract. de iure Abbatum, ceterorumque Praelatorum tam saecularium, quam Regularium Episcopis inferiorum, tom. 1. diff. 1. q. 3. cum tribus seqq.

APPELL. II.

Abbatissa.

AB B A T I S S A appellacione venit omnis femina Sanctimonialium domicilio praefecta, Angell. Barboja Appell. l. i.

ut per Azor. Instit. moral. part. 1. lib. 12. cap. 19. questio. Stephan. Gratian. disceptat. forens. tom. 5. cap. 871. num. 9.

APPELL. III.

Abbatia.

- 1 Abbatia, seu monasterij appellacione non venit Prioratus in odiosis, & materia stricta, sicut in favorabilibus, vt n. 2.
- 2 Abbatia aequiparatur Episcopatus.
- 3 Prioratus est principalis dignitas in Ecclesia Collegiata, seu Regulari, & in effectum est eadem dignitas cum Abbatia.

AB B A T I A, seu monasterij appellacione non venit Prioratus, ut fuit tantum in Rot. teste Capuaquensis. decr. 215. part. 2. quem testatur Flamin. Paril. de resignat. lib. 2. quest. 1. num. 67. Ratio est, quia Abbatia est de maioribus dignitatibus, quae sunt in Ecclesia, & ob id speciali nota digna, Lap. alleg. 34. num. 11. Ludouic. Gom. Episcop. Sarnen. de insignis resignat. quest. 16. & de valor. quest. 3. Aequiparatur enim Episcopatus, ex Rebuff. super concord. iur. de mandas. Apostol. 4. fluminis verb. monasteria, Mandosol. de benefic. vacan. per promer. quest. 3. num. 3. Menoch. conf. 52. num. 115. Flamin. Paril. dist. quest. num. 66. Alcan. Tamburin. de iure Abbatum, ceterorumque Praelatorum tam Regularium, quam saecularium Episcopis inferiorum, tom. 1. diff. 13. q. 1. n. 18.

Intellige in odiosis, & materia stricta, nam in favorabilibus Abbatiae appellacione comprehenditur Prioratus, quia in malis aequiparantur; sicut enim Abbatia dicitur beneficium Ecclesiasticum, Sciu. de benefic. p. 1. q. 2. num. 8. Hoied. de incompatib. benefic. p. 1. in praefat. num. 7. ita & Prioratus quoque beneficium dicitur, ut per Clem. 2. de rescript. tradit Sciu. d. q. 2. num. 87. Et demum Prioratus est principalis

capitis dignitas in Ecclesia Collegiata, seu Regu-
lati, & habet quasi iurisdictionem Episcopalem, &
in effectu est eadem dignitas cum Abbatia, Hoi-
ed. d. p. 1. cap. 6. num. 1. Mandol. in reg. 3. Cancel. q. 8. num. 4.
quos refert & sequitur Flamen. Paris. d. lib. 2. quæst. 1.
num. 76. & 77.

APPELL. IV.

Acquisitio.

ACQUISITIONIS appellatio quando ad-
lecta sunt verba aliqua generalia, comprehen-
ditur omnis acquisitionis species, quamvis improp-
ria, puta successio ab intestato, ita Tiraq. de re-
tractu lign. §. 1. gloss. 9. num. 171. Barbat. conf. 36. num. 5.
& conf. 37. num. 3. Cephal. conf. 52. m. 18. Ruio. conf. 89.
n. 16. Bec. conf. 41. Piss. num. 1. Sord. conf. 33. num. 72.
Menoch. conf. 108. m. 13. & 16.

APPELL. V.

Actio.

- 1 *Actio appellatio continetur formata.*
- 2 *Exceptio non continetur appellatio alliois.*
- 3 *Aliud est actio, aliud exceptio.*
- 4 *Alliois appellatio ubi de illius mentis in statu veni directa, non utilis.*

- 1 **A**CTIONIS appellatio continetur forma-
ta, quæ possit iudicio deduci & exerceri, vt
per Signorol. de Homod. conf. 217. m. 6. Natt. conf. 101.
Verissimam. num. 1. vers. nam etiam, Card. Tusch. pract.
concl. num. 1. lit. A. concl. 95. n. 3.
- 2 **A**CTIONIS appellatio non continetur ex-
ceptio, l. verbum oportet, §. alliois, ff. de verbor. signif.
præterit ubi actio est prohibita, Achil. de
Gradis decis. §. de constitut. & decis. 6. declarat quo-
modo prohibita actio nullitatis sit prohibita ex-
ceptio; aliud enim est actio, aliud exceptio, gloss.
verb. non continetur, in d. l. non oportet, & facit per
me dicta.
- 4 **A**CTIONIS appellatio, ubi de illa sit men-
tin in statuto, venit directa, non verò utilis, quæ ex
interpretatione oritur, Bart. in 1. q. Pisona civitatis,
in princ. num. 4. vers. quæritur hoc probatur, quem refert
Card. Tusch. pract. conclus. tom. 8. lit. V. concl. 101.
num. 9. oam quando verba possunt referri ad vnum,
quod est fortius, & ad aliud minus, fortè semper
referuntur ad fortius, Signorol. de Homod. conf. 68.
num. 6. Dispositio verò loquens de quacunque actio-
ne, comprehendit etiam officium iudicis, Graet.
conf. 424. in princip.

APPELL. VI.

Acta.

- 1 *Alterum appellatio continetur ea, quæ sunt ca-
ram iudicis.*
- 2 *Scriptura facta de commissione iudicis per notarium
venit alterum appellatio.*
- 3 *Sententia venit alterum, vel processum appellatio.*

- 4 *Alterum appellatio ad effectum transportationis
non venit ea, quæ fuerunt tantum verbaliter, vel
non citata parte producta.*

ACTORVM appellatio continentur ea, quæ
sunt cotam iudice, gloss. verb. acta in Leum qui,
ff. de in ius vocando, Bald. in l. 2. vlt. pend. & in
Lillud, col. 2. C. de sacros. Eccles. latè Roland. conf. 38.
num. 10. com. segg. vbi num. 12. ampliat sub hoc appel-
latio contineri scripturas factas de commissione
iudicis per notarium.

ACTORVM, vel processum appellatio venit
sententia, cap. 1. de sen. & re iudic. Bart. in l. alterum,
in fine, ff. de iur. Boet. decis. 258. num. 6. Ranchin. concl.
464. p. 5.

ACTORVM appellatio ad effectum trans-
portationis non venit ea, quæ fuerunt tantum
verbaliter producta, vt censuit Rot. in Placentia de-
nolentia 10. May 1602. coram Peña, & in Carpen-
taren. fidei commissus 15. January 1608. coram Card. Len-
cellere, & in Romana de Pinu 27. January 1614. coram
Card. Sacrate, impetita per Farin. decis. 567. num. 10.
p. 1. recentiorum; propterea etiam non venit ad præ-
dictum effectum ea, quæ sunt producta parte non
citata, vel non fuerunt exhibita in termino citatio-
nis, iuxta notata in cap. charta, l. 9. 9. Natt. conf. 194.
num. 15. Caliad. decis. 1. in fine, de excep. Sarnen. super
reg. de avari. §. 4. col. 3. vers. prædictis non obstantibus,
ibi, quoniam, Card. Mantie. decis. 32. num. 9. Rot. d. de-
cis. 567. n. 11 p. 1. recent.

APPELL. VII.

Actus.

ACTVS appellatio venit validus, & non in-
validus, iuxta ea quæ tradit Rebuff. ad l. bones
89. vers. tertio perdit, ff. de verb. signif. pag. 389. &
quæ latè dicitur Anton. 12. num. 17. & 18. nam in du-
bio actum gerens præsumitur magis velle, vt ille
valeat, quam perire, l. 3. ff. de iuris. testament. l. quæritur,
ff. de regulis iuris, Cardin. Tusch. de consuet. vltim. vo-
luntat, lib. 1. tit. 15. à num. 2. Brunor. à Sole in locis
communib. verb. alium 10. Menoch. de presump. lib. 1.
p. 1. §. 1. num. 5.

ACTVS appellatio in contractibus venit
primus, ex vulgari reg. l. bones, hoc ferme, ff. de verb.
signif. tamen ex começuris à regula recedunt, &
non solum venit primus actus, sed etiam secundus,
vnde cum quispiam fructus fundi vendidisset, & is
binos produxerat singulis annis, licet de primis
fructibus venditio intelligatur, vbi tamen pretium
æquivalens est ad duos, ex hac começura, bñ illa
recedit regula, vt per Tiraq. in d. §. hoc ferme,
limit. 13. à num. 1. Decian. resp. 41. num. 60. lib. 1. quos
refert & sequitur Franc. Molin. de risu mpt. lib. 3.
q. 23. num. 34.

APPELL. VIII.

Aduocatus.

ADVOCATI appellatio largè sumpto vo-
cabulo venit enim procurator, & è contraria
Apothil. ad gloss. rub. C. de procuratorib. vbi tal. num. 1.
Bart. Bald. & Salscet. in l. 1. in fin. C. mandati, & zlf.
Imbian.

Inbrian. de primo & secundo beneficio, considerat. 3. n. 111. Jacob. de Laurent. de iudice falsipello, cap. 4. n. 7. vers. aliteris enim parit. & num. 8. Carou. riu. 18. n. 6. Mastrull. Sicilia decisi. 1. 4. num. 4. Strictè verò si accipiarur, non valet argumentum ab Aduocato ad procuratorem, vt dixi in tract. de locu communi. argum. iuris, n. 8.

• APPELL IX.

Æs.

ÆR IS appellatiōe comprehenduntur ne dum pecunia tantum, sed omnes facultates, patrimoniorum, ac bona omnia, vt tradit Alciat. in proem. vbi de verborum significat. pag. 12. & in Lexere dicit. 5. ut alimur, ff. de iur. & p. hoc facit quod notat Bart. in l. licitum, §. quod dicitur, col. 1. de publ. & vltig. quod promittens non ostendere 10. etc., vel in persona, incidit in penam si pari forum fecerit, refert Bart. 201. de classis instrum. claus. 4. gloss. 10. num. 4. vbi claus. 50. gloss. 7. n. 12. subdit appellatiōe ætis venire qualemunque pecuniam, etiam ex aëro, & argento fabricatam, per l. si quis in pignore, §. fin. ff. de pignorat. aliquid etiam tradit Rebuff. ad l. 3. 19. in prin. ff. de verb. signif. pag. 331.

APPELL. X.

Ætas.

ÆTATES legitimæ appellatiōe venit ætas naturalis & vera, id est, viginti quinque annorum, non verò ficta, quæ beneficio Principis est, id est, dispensata, ita per l. fin. C. de iis qui ven. ætatis imper. tradunt Calderin. conf. 366. alias conf. 47. de testam. in prin. quod duplicatur conf. 466. alias conf. 1. qui filii sunt legiti. Alexand. conf. 2. in princip. lib. 1. Rebuff. ad l. 30. vers. legitima ætas, ff. de verb. signif. Menoch. conf. 266. num. 11. Roland. a Valle conf. 100. num. 35. lib. 1. Cardin. Tusch. pract. conclus. 8. lib. 1. conclus. 91. num. 6. & conclus. 101. num. 4. Ratio est, quia verba in dubio sunt interpretanda naturaliter, & verè, non autem accidentaliter, & fictè, vt dixi Antem. 121. num. 17.

APPELL. XI.

Ædes.

- Æ**DIVM appellatiōe vnumquodque ædificium comprehenditur, j. qui ædes, in fine, ff. de incendi. ruin. & naufr. gloss. verb. ædificare, in l. inter fructuarium ff. de damn. infecte, Bart. in l. 1. §. deinde, in ff. de iacru, Bertazol. de classis instrum. claus. 19. gloss. 3. num. 3. Card. Tusch. pract. conclus. 3. lib. 1. conclus. 30. n. 1.
- Æ**DIVM appellatiōe non continetur fundus. Bald. conf. 378. & sequitur aliquid, in fine, lib. 1. vbi subdit quod earum appellatiōe veniunt horri coniuncti ipsis ædibus, non ex propria, significatiōe ædium, sed ex quadam appellatiōe extrinseca, refert Card. Tusch. d. conclus. 30. n. 1. & 4.

Angul. Barbosa Appell. l. v.

APPELL. XII.

Affines, Affinitas.

- M**aritus & vxor veniunt affinium appellatiōe.
- A**ffinium appellatiōe si vocentur à testatore veniunt cognati viri & vxoris.
- A**ffines si vocentur à testatore, qui illos non habet, intelliguntur vocati agnati, ne dispositio redderetur clausa.
- A**ffinitas appellatiōe venit vera & naturalis, non verò civilis.

AFFINIVM appellatiōe veniunt maritus, & vxor, nam licet illi non sint affines, sed caput affinitatis, vt notat gloss. in l. non facile, §. affines, de gradib. & in l. affinitates, C. commun. de success. tamen comprehenduntur in statuto, vt Bald. consuit in d. l. affinitas, licet loquatur in statuto de compromissis, & sequitur Paul. de Castro in l. 1. C. unde vir & vxor, & Alexand. ibi. Campeg. de her. p. vlt. p. 97. refert Bertazol. de classis instrum. claus. 7. gloss. 12. n. 3. vers. idem est.

AFFINIVM appellatiōe, si vocentur à testatore, veniunt cognati viri & vxoris, Franc. in cap. si poterat vlt. de testam. lib. 6. Laurent. de Paluc. in tract. quod statutus masculini, 164. Titag. de rursu lign. §. 1. gloss. 3. n. 20. & 21. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 40. Sim. de Præzis de interpret. vltimar. volum. fol. 188. n. 14. Fufar. de fideiuss. §. 370. num. 1. vbi num. 2. post Titag. Peregr. & Præzis citum locu, observat quod testatores, & notarii intelligunt vocare consanguineos, cum in iure scripto, & apud bonos auctores, hoc modo accipitur, unde si testator non haberet affines intelligerentur vocati agnati, ne dispositio redderetur elusoria, Sim. de Præzis d. tract. fol. 188. n. 20. Fufar. d. §. 370. n. 1.

AFFINITATIS appellatiōe venit vera & naturalis, non verò civilis. Roman. conf. 32. in prin. vbi dicit contrarium esse verum quando de mente constat, refert Card. Tusch. tom. 2. lib. 1. concl. 102. num. 2.

APPELL. XIII.

Agnati.

- A**gnatorum appellatiōe veniunt omnes per virilem sexum cognati.
- A**gnatorum appellatiōe propriè veniunt illi, qui linea velia à testatore descendunt, non verò transuersales.
- T**estator quando vocaverit agnationem filiarum suarum, tunc solum descendentes veniunt, non verò transuersales.
- F**ormina in fideicommissis venit agnatorum appellatiōe.
- L**imita quando fideicommissum esset restitutum pro conservatiōe agnationis.
- F**ili in fideicommissis veniunt agnatorum appellatiōe.
- A**gnati omnes dicuntur de domo testatoris.
- I**legitimi nati non veniunt in statu agnatorum appellatiōe.
- A**gnatorum, vel consanguineorum, aut familiarum

lium appellatione, quando vocatur à testatore ad fideicommissum, proximiores veniunt, & alij successores ordinem dicuntur vocari.

10 Limita quando vocatio esset facta cum ditione vniuersali.

11 Agnatorum, seu familia appellatione, ubi testator esset vocatus, veniunt & degentes in aliena provincia.

12 Agnatorum, seu familia appellatione, in fideicommissis cui relicto veniunt ingressi monasterium, si capax sit successio.

13 Agnati proximiores, vel proximiores de familia appellatione in substitutionibus, quando plures exsint in eodem gradu, veniunt omnes ad successionem.

AGNATORVM appellatione veniunt omnes per vitalem se cum coniunctos, l. vlt. §. 1. in fin. ff. de gradib. l. 2. §. agnati, ff. de suis, & legitimis heredibus. principium instituti de legitima agnatorum successione, Curt. l. iiii. consil. 1. num. 12. Bald. consil. 469. Status canetur, lib. 1. Simon de Prezis de interpret. vlt. volunt. lib. 3. dubit. 1. §. fin. 1. num. 1. Patil. consil. 12. num. 64. cum seqq. lib. 3. Decian. consil. 86. num. 38. & seq. lib. 3. Betraz. de clausul. instrument. lib. 1. claus. 6. gloss. 9. Peregr. consil. 149. num. 22. lib. 5. Fufar. de substitut. quæst. 33. num. 40. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lib. 1. c. consil. 244. num. 2. vbi num. 3. subdit, quod generalius est nomen agnatorum, quàm nomen consanguineorum, quia consanguinei sunt inter se sanguine connexi, agnati sunt per vitales sexus cuncti, etiam si non sint consanguinei, & num. 4. post Fulgolinum consil. 45. num. 2. dicit, quod omnes agnati dicuntur & fuit cognati, sed non è e converso, propterea enim omnes descendentes ex masculis dicuntur agnati, & omnes descendentes ex feminis dicuntur cognati, vt observat Bald. consil. 63. lib. 4. Alexand. consil. 80. n. 7. lib. 1. Card. Tusch. d. consil. 244. num. 31. & 32. & quod agnati si in perpetuum vocentur, extendatur dispositio etiam ultra decimum gradum, ut dicit Bald. consil. 76. §. ff. mod. vers. si verò dico suum agnatus, lib. 4. quem refert Card. Tusch. tom. 1. lib. 5. consil. 93. §. 3. n. 8.

AGNATORVM appellatione proprie veniunt illi, qui linea recta à testatore descendunt, non verò transversales, ita Ruin. consil. 154. num. 10. lib. 1. Menoch. consil. 133. num. 17. quos refert, & sequitur Rota in Benenien. fideicommissi de Lamberrinis 22. Iunij 1609. curam Patriarchæ Manzanda, impressa per Farinac. decis. 193. n. 10. p. 1. recent. verum quod magis proprie transversales dicuntur agnati, quàm descendentes ex communi vltu loquendi, scribunt Anchaz. consil. 152. num. 5. Mantie. de consuet. vlt. volunt. lib. 8. tit. 12. num. 12. vers. sed in propiis, maxime quando vocata esset familia, & agnato agnoscent, Decian. consil. 86. n. 12. & seq. lib. 3. Menoch. consil. 424. Peregr. consil. 149. num. 6. & seq. lib. 3. quos refert Fufar. de substitut. quæst. 362. num. 4. & §. idè dum testator vocat agnationem suam, vel dicit, substituo agnatos meos, censetur & transversales vocasse, imò potius de eis intellexisse, cum proprie transversales non dicantur agnati, sed descendentes, vt resoluunt Menoch. de præsump. lib. 4. præsump. 88. num. 19. & consil. 424. num. 20. & seq. Card. Mantie. d. iur. 12. num. 12. vers. sed ego substituo, Decian. consil. 86. n. 12. vers. 4. lib. 3. Peregr. consil. 149. n. 10. lib. 5. Fufar. d. §. 362. n. 9.

Quando verò testator vocauerit agnationem filiorum suorum, vt quando relicto fideicommissio filijs, vel descendentes testator dixit nolle bona

exire de agnatione ipsorum, tunc solum descendentes veniunt, non transversales, vt tenent Cephal. consil. 510. num. 12. cum seqq. Menoch. d. præsump. 88. num. 19. vers. secundum casum, in tit. l. de substit. cent. 33. §. 3. n. 23. Fufar. d. §. 362. n. 10.

AGNATORVM appellatione venit femina in fideicommissis, vt probat text. in l. promissorie, §. fin. ff. de verb. sign. & in l. voluntas, c. de fideicommiss. resoluunt Patil. consil. 34. n. 43. lib. 1. & consil. 51. num. 11. & consil. 58. n. 14. & n. 20. lib. 2. & consil. 47. n. 41. lib. 3. Socin. iun. consil. 4. num. 10. lib. 1. Cephal. consil. 53. §. 35. Præter. de interpret. vlt. volunt. fol. 253. num. 66. latè Honded. consil. 75. num. 1. cum seqq. lib. 1. Peregr. consil. 23. num. 10. lib. 3. & in tit. l. de fideicommiss. art. 22. num. 25. Fufar. de substitut. §. 362. n. 11.

Quando verò fideicommissum est relictum pro constructione agnationis, quia tunc femina non est apta consuetudine illam, non censetur vocata, vt per Curt. iun. consil. 154. n. 43. consil. 172. col. 2. Ruin. consil. 14. num. 4. & seq. & consil. 110. num. 14. lib. 2. Crævet. consil. 180. num. 6. & consil. 306. num. 7. Præter. d. fol. 293. num. 67. Peregr. d. consil. 23. num. 10. cum seqq. lib. 3. & de fideicommiss. art. 22. n. 25. Ferrer. in consil. Caribensis gloss. 3. num. 418. Fufar. d. quæst. 363. num. 2. vbi num. 3. post Crævet. loco proxime citato, & Peregr. d. consil. 21. n. 13. subdit, quod etiam quando extaret statutum exclusivum facinorum propter masculos, tunc & feminae erant exclusæ à masculis. Amicus autem veniat appellatione agnatorum in statuto deferente matri tertiam partem bonorum filij illiusdem agnatis, vide per citatos à Gratian. d. script. forens. tom. 1. cap. 309. num. 26.

AGNATORVM appellatione in fideicommissis veniunt etiam filij, vt censuit Rota in Romana fideicommissi de Palluzzellis 8. Iunij 1612. eorum Patriarchæ Manzanda impressa per Farinac. decis. 403. n. 1. p. 1. recent. nam agnatio per filios consecratur, & per nepotes augetur, vt ait Ferrer. in consil. Caribensis gloss. 1. n. 59.

AGNATI omnes dicuntur de domo testatoris, idè si testator vocat omnes de domo sua, intelligitur de agnatione familie, ita An. bar. consil. 154. Plures sunt, n. 4. & 5. Card. Tusch. d. lib. 1. c. consil. 244. num. 7. Nam agnatio domus, & familiaris idem sunt, Surt. consil. 7. n. 11.

AGNATORVM appellatione in statutis non veniunt illegitimè nati, vt si in statuto fiat mentio de agnatis, intelligitur de legitimis, & naturalibus, vt per Decian. consil. 471. num. 5. & 6. Peregr. de fideicommiss. art. 22. n. 82. Card. Mantie. decis. 319. num. 7. vbi ait, quod agnatio per filios naturales tantum non potest conservari, Ferrer. in consil. Caribensis gloss. 3. n. 60. vbi dicit, quod agnatio vltra legitimis, & naturalibus non potest trahi, & consequenter ab agnatione sunt exclusi bastardi, latè Fufar. de substitut. quæst. 354. In Hispania verò naturales dicuntur de agnatione patris ex particulari, & notorici illarum partium consuetudine eos admittente ad insignia, nomen, arma, honores, & nobilitatem patris, vt refertur Azar. consil. 24. num. 27. & 29. Nicol. Gat. de benef. p. 7. cap. 13. n. 40. citati à Rota in Puppilonen. Capellaniz 4. Martij 1612. coram bonæ mem. Remboldo, impressa per Viuiam. post suam praxim Iurisperit. decis. 145. n. 5.

AGNATORVM, vel consanguineorum, aut familiarium appellatione, quando vocatur à testatore ad fideicommissum, proximiores veniunt, & alij successores ordine dicuntur vocari, ita gloss. de Bart. per text. ibi in l. cum ita, §. in filiis, c. cum iussu, ff. de leg. 2. Tiraq. de retrat. lign. §. 1. gloss. 4. n. 2. Cephal. consil. 587.

conf. 87. num. 10. & seq. Præf. de interp. ult. volum. fol. 190. num. 18. Catd. Mantie. d. lib. 3. tit. 12. m. 1. & 4. Decian. conf. 141. num. 66. cum seq. lib. 1. & conf. 100. num. 13. lib. 1. Petra de fideicom. quæst. 8. num. 199. Peregr. infimili tract. art. 12. num. 64. & conf. 46. n. 16. 17. & 19. lib. 1. Magon. Florent. decif. 17. num. 20. & decif. 71. Menoch. de præfump. lib. 4. præfump. 94. n. 6. Alex. Rauden. Pifana decif. 12. n. 19. cum seq. Craff. §. legatum. quæst. 41. n. 2. & §. fideicommissum. quæst. 16. n. 1. Surd. conf. 147. n. 7. & 8.

- 10 Limita quando vocatio effet facta cum dictione vniuersali, vt si testator vocasset omnes agnatos, vel omnes de familia, vt tenet Peregr. d. art. 12. m. 68. vbi etiam idem dicit, quando testator reliquisset eulibet ex agnatis, quia tunc omnibus agnatis tam proximioribus quam remotioribus debebitur fideicommissum. Licet etiam non procedere quando testator specialiter aliquos, vt prædictos nominauit, quia illi præferuntur aliis sub nomine collectiuo vocatis, qui etiam collectiuo nomine vocati non admittuntur, nisi extinctis omnibus, specialiter nominatis, dicta l. cunctis, §. in fideicommissis, Craffo d. §. fideicommissum. quæst. 16. num. 4. Limita denique quando testator vocasset aliquos tertij agnatos, cognatos, familiares, descendentes, & similes, quia tunc censetur vocasse simul tam proximiores, quam remotiores, nisi ex coniecturis colligi possit testatorem voluisse eos ordine successiuo vocare, licet essent de aliena familia, ita Socin. sen. conf. 12. cel. §. lib. 3. & conf. 51. num. 30. lib. 4. Præf. de interp. ult. volum. fol. 190. num. 18. Peregr. de fideicom. art. 17. num. 19. & art. 12. num. 61.

- 11 AGNATORVM, seu familie appellatione, vbi testator eos vocauit, veniunt & degentes in aliena provincia, vt per Alciatum conf. 638. in fin. Petra de fideicom. d. m. 521.

- 12 AGNATORVM, seu familie appellatione, in fideicommissis eis relicto veniunt ingressi monasterium si expar sit successio, quod illas ingressi admittantur, ita Paul. conf. 43. num. 61. lib. 3. Anchar. conf. 420. num. 3. Crauet. conf. 152. num. 2. Cephal. conf. 55. num. 98. Card. Mantie. de coniect. ult. volum. lib. 8. tit. 12. num. 25. Fufar. de substit. quæst. 343. num. 1. vbi num. 2. post Consuet. lib. 1. variatum. cap. 19. num. 11. Sfort. Odd. de consuetud. part. 6. art. ult. & Mantie. citato loco limitat si fideicommissum est relictum pro consecratione agnationis, quia monasterium non succederet.

- 13 AGNATE proximioris, vel proximioris de familia appellatione in substitutionibus, quando plures extant in eodem gradu, veniunt ad successiones omnes, ad text. in l. 2. §. hereditas, ff. de fin. & legat. hared. §. si plures, Instit. de legat. agnat. success. Tiraq. de iure primæ quæst. 4. num. 56. & quæst. 17. n. 4. Crauet. conf. 161. num. 4. & conf. 80. num. 1. Roland. à Valle conf. 38. num. 45. cum seq. lib. 1. Card. Mantie. de coniect. ult. volum. lib. 8. tit. 12. num. 24. Præf. de interpretat. ultim. volum. fol. 314. num. 19. & fol. 317. num. 3. & 11. cum seq. Menoch. conf. 58. m. 18. Surd. conf. 147. m. 10. lib. 1. Petra de fideicom. quæst. 12. n. 1. Peregr. infimili tract. art. 12. num. 65. in fin. Fufar. de substit. quæst. 346. num. 1. vbi m. 2. post Decian. conf. 71. lib. 1. & Mantie. d. lib. 8. tit. 10. num. 5. amplius etiam si testator iussit bona indiuisa peruenire ad proximiorum agnatum, quia adhuc si plures extant in eodem gradu, omnes admittantur, & diuisio fit solum de usufructu, non aotem de proprietate, nisi testator dixisset bona indiuisa reddi vni ex proximioribus agnatis, & num. 4. declarat non procedere, quando testator vocasset vnum proximiorum, quia tunc vnas solas

Augst. Barbosa Appell. l. v.

admitti debet, & num. 6. idem dicit quando sumus in aliqua dispositione indiuisa, & num. 8. quando vocatus esset maior masculus, quia solum maior natus succederet.

Pochta autem est dubitatio, testator vocauit 14 proximiorum agnatum, adiunt agnati remotiores, sed quia descendunt à femina eiusdem agnationis, efficiuntur proximiores, quod contingit quando femina est nupta vni de sua agnatione, an isti remotiores agnati, sed per familiam facti proximiores, excludant alios agnatos, qui per videlicet sexum sunt proximiores, & pro agnato descendente à femina proximior, late consultat Veg. conf. 63. prout illum refert Fufar. de substit. quæst. 357. num. 8.

APPELL. XIV.

Alienatio.

- 1 Alius omnis per quem dominium transferretur, continetur alienatione appellatione.
- 2 Alienationis appellatione venit voluntaria, non autem necessaria.
- 3 Successio ab intestato continetur alienationis appellatione in probante testatore in personam certam.
- 4 Cedere iura & aliones non potest prohibitum alienare.
- 5 Donatio comprehenditur alienationis appellatione.
- 6 Diuisio continetur alienationis appellatione, nisi sit facta ex causa necessaria.
- 7 Permutatio loco sumpto vocabulo, comprehenditur alienationis appellatione.
- 8 Transactio venit alienationis appellatione.
- 9 Pignus, & hypotheca venit alienationis appellatione.
- 10 Seruicium constitutio venit appellatione alienationis.
- 11 Locatio ad longum tempus comprehenditur alienationis appellatione.
- 12 Locatio ad longum tempus dicitur quando est facta ad decem annos.
- 13 Locatio ad longum tempus dicitur si facta fuisset ad vitam vel locaturus, vel conditurus.
- 14 Datio in solutum venit appellatione alienationis.
- 15 Datio in solutum necessaria facta iudice antea, rante ob alium prohiberi alienare, erit permissa respicte fructuum durante vita prohibiti.
- 16 Emphyteusis concessio venit alienationis appellatione.
- 17 Compromissum continetur appellatione alienationis, secus in necessario.
- 18 Hereditas intestatus venit appellatione alienationis.

ALienationes appellatione continetur omnis actus per quem dominium transferretur, vt per l. 1. C. de iudic. de al. alienationis verbo, ff. de verb. signifi. l. fin. C. de reb. alien. non alien. Causam in consuetud. Burgund. rub. 6. §. 8. verb. in aliena. num. 2. Oldrad. conf. 170. n. 1. Lapis allegat. 41. in princ. Bald. conf. 108. Quatuor in princ. lib. 1. Avchar. conf. 101. Quallio in princ. & conf. 101. n. 2. Cofferet. conf. 70. Duuicquar. lib. 1. Alexand. conf. 108. Rifo. num. 3. lib. 6.

O 3 &

& *conf. 129. Clarissimi. num. 15. vers. conf. autem. lib. 7. Matien. l. 1. gloss. 14. num. 1. tit. 19. lib. 5. nova recopilat. Sord. decis. 102. num. 21. & decis. 78. num. 1. & decis. 316. num. 17. Brunor. à Sole in loci commun. verb. alienatio. num. 1. Catdol. in praxi iudic. & Advocat. cod. verbis. num. 1. Card. Pereira de exstitione emphyteut. cap. 5. num. 37. Card. Tufch. pract. concl. 2. l. 1. A. concl. 157. per totam. Fetter. in consilium. Catholonia. gloss. 4. num. 169.*

2 ALIENATIONIS appellatio venit voluntaria, non autem necessaria, l. pro. §. predium. ff. de legat. 2. Pinel. in l. 1. p. 3. n. 49. versumini oblat. & in sub. n. 1. num. 25. C. de bonis matern. Gama. Lufitania. decis. 199. n. 3. Mench. lib. 7. c. 31. n. 13. D. Barbof. in l. diuor. §. §. vlt. num. 32. ff. de iur. matrimonia. Cessall. comment. contra canonem. 2. num. 4. quafi. vlt. n. 67. Fetter. in consilium. Catholonia. gloss. 4. n. 131.

3 ALIENATIONIS appellatio in prohibitione testatoris ius personarum certis continetur etiam succellio ad intestato. l. codicillis. §. mure. ff. de legat. 2. Cui. iun. conf. 4. n. 11 & 12. Portol. de consuetudinibus. c. 39. n. 8. Card. Tufch. pract. conclusum. 1. l. A. concl. 157. num. 10.

4 ALIENATIONIS appellatio vbi prohibita est super re aliqua, continetur iurium, & actio- num cellio, ac proinde prohibitus alienare non potest iura, & actiones cedere, l. 1. C. si adversus transf. alienem. Corn. conf. 128. n. 1. lib. 1. Craver. conf. 92. n. 8. Xutez. alleg. 10. num. 7. Rebuff. in l. alienationis verbum. vers. 8. & 10. ff. de verb. signif. & in transf. alienem. num. 3. Portol. de consuetudinibus. c. 39. num. 3. Ioseph. Sella. Aragonia. decis. 121. num. 10. Quanta in sum. Ral- ry. verb. alienatio. n. 22. Cald. Pereira de resolut. emphyt. cap. 5. num. 35. Fufar. de subfist. quafi. 697. Si quis autem cederet rem suo adversario ex feodentia iudicis, non diceretur propriè alienare, nec incidere in penam appositam alienanti, quia hæc est alienatio necessaria, secundum Ruin. conf. 93. n. 2. lib. 1. & conf. 13. num. 13. lib. 3. Paris. conf. 43. num. 19. & conf. penult. num. 18. lib. 3. Alciat. conf. 506. num. 5. Menoch. conf. 312. n. 67. & conf. 777. n. 6 & 7. quos testatur Fufar. de 3. 627.

5 ALIENATIONIS appellatio comprehendit donatio, Petrus Anchar. conf. 102. in princ. Mascard. de probat. conclus. 1216. n. 105. Cald. Pereira d. c. 5. num. 41. Card. Tufch. d. l. A. concl. 157. num. 4. Fufar. de subfist. quafi. 691. num. 5.

6 ALIENATIONIS appellatio comprehendit diuifio, quia in partes diuifas transfertur dominium, vt per Gama. Lufit. decis. 100. num. 4. Cald. Pereira d. c. 5. num. 41. Valaf. consil. 53. num. 4. Card. Tufch. d. concl. 157. num. 7. vbi num. 8. post Angel. Aret. conf. 18. n. 11. & 21. declarat procedere in prouocacione ad diuifionem. Quando verò diuifio fit inter cohabitantes, vel confidei commissarios, prohibita alienatione non prohibetur diuifio, quia tunc ex vtraque parte dicitur facta ex causa necessaria, vt testium Alexand. conf. 139. num. 3. lib. 2. & conf. 7. num. 5. lib. 3. Berro. conf. 86. n. 27. lib. 1. Decian. conf. 55. num. 73. lib. 2. Menoch. conf. 522. num. 48. cum feg. Petta de fideicom. quafi. 3. num. 18. cum feg. & alij, quos testatur & fequitur Fufar. de subfist. quafi. 707. per totam.

7 ALIENATIONIS appellatio comprehendit permutatio latè sumpto vocabulo, l. fin. C. de reb. alienis. Rebuff. ad alienationis verbum 28. vers. 12. ff. de verb. signif. Calteon. conf. 170. Dubitar. non quid, lib. 1. vbi reitringit, quando fauore loci p. alienatio prohibetur, quia tunc si constat de vitritate loci p. potest fieri permutatio, Molina de primog. lib. 4.

cap. 4. num. 1. Porto. de consuetudinibus. c. 12. num. 5. Card. Tufch. d. concl. 157. num. 9. Quando verò permutatio fit cum re maiorem afferente vitritatem, vel commoditatem, non prohibetur prohibita alienatione, imò potius valet, vt refoletur Natta. conf. 470. num. 5. Socin. iun. conf. 28. n. 8. lib. 2. Cephal. conf. 719. num. 10. lib. 5. Decian. conf. 55. dub. 2. & conf. 57. lib. 3. Menoch. conf. 141. n. 26. Alexand. de Neuo conf. 38. n. 7. Honded. conf. 58. num. 12. lib. 1. Mazon. Florentina. decis. 16. num. 6. Petta de fideicom. quafi. 3. num. 35. cum feg. Peteg. in simili. trall. art. 40. num. 33. cum feg. Cardin. Maric de tactis & ambig. comment. lib. 2. §. tit. 4. & in fideicom. refutatorie post mortem grauati per substitutionem indultu. idem Cardin. Mantica de censit. vlt. volunt. lib. 7. tit. 8. num. 23. latè Fufar. de subfist. quafi. 530.

8 ALIENATIONIS appellatio venit trans- actio, non falum, C. de pradij minor. cap. cum tempore, de arbit. Dec. conf. 45. n. 5. Pinel. in l. 1. C. de bonis matern. p. 3. num. 44. Molina d. lib. 4. cap. 9. num. 10. Cald. Pereira d. c. 5. n. 29.

9 ALIENATIONIS appellatio venit pignus, & hypotheca, §. alienationis, in autem. de alienand. gloss. verb. hypotheca. in l. 1. C. de reb. alienis non alienand. Cephal. conf. 196. dub. 3. Titag. de legibus canon. gloss. 3. n. 81. Couart. lib. 2. var. cap. 16. num. 7. Roduan. de reb. Ecclesia non alienand. q. 1. n. 6. & 11. & quafi. 2. cap. 6. num. 9. cum feg. Mascard. de probat. conclus. 136. n. 108. Petta de fideicom. quafi. 8. n. 105. Peteg. in simili. trall. art. 40. num. 118. Ioseph. Sella. Aragonia. decis. 18. num. 1. Rebuff. ad l. 2. vers. ego autem. ff. de verb. signif. pag. 161. Fetter. in consilium. Catholonia. gl. 4. n. 175. latè Fufar. de subfist. q. 703. per totam, vbi n. 5. limitat, vt non fit prohibita hypotheca in eum cuius fauore facta est prohibitio, & n. 7. declarat non procedere in pignore iudiciali, & pratorio, quod est necessarium.

10 ALIENATIONIS appellatio venit etiam feruitus constitutio, ac proinde prohibitus alienare, prohibetur etiam feruitum constituit, l. fin. vers. feruitus. C. de reb. alien. non alienand. ita Anton. Gomez. l. 40. Tauri. n. 85. Molin. de primog. lib. 1. c. 20. num. 1. & 2. Portol. de consuet. cap. 12. num. 3. Quanta d. verb. alienatio. num. 21. Molin. de iust. trall. 2. d. 3. 464. Cephal. conf. 470. num. 2. Franc. Marc. decis. 870. p. 1. Petta d. quafi. 8. n. 103. Peteg. d. art. 49. num. 114. Freclia de feudis, lib. 2. §. ex pluribus autem modis. num. 18. Redoan. d. quafi. 2. cap. 16. latè Fufar. de subfist. quafi. 527. per totam, vbi num. 5. obferuat quod licet prohibitus alienare non possit feruitum imponere, nec vifus fructus, poterit tamen cedere & vendere fructuum commoditatem, & perceptionem.

11 ALIENATIONIS appellatio comprehendit locatio ad longum tempus, quia de natura locationis huiusmodi est, vt vitile dominium transferatur. cap. nulli. cap. ad audientiam. de reb. Ecclesia non alienand. gloss. in l. 1. ff. si ager vel vitigalis. Titag. de reuolu. sign. gloss. 14. §. n. 79. Couart. var. lib. 2. cap. 16. n. 2. Franc. Marc. decis. 455. q. 1. Allic. decis. 365. n. 4. Menoch. de arbit. c. 6. n. 5. m. 1. Anchar. Regien. lib. 1. quafi. 92. num. 1. Hietonrym. Gabr. conf. 168. q. 1. num. 3. lib. 1. Cat. de locato, p. 2. tit. de locat. sine tempore, q. 1. fol. 53. Card. Mantic de tactis & ambig. comment. lib. 1. tit. 4. n. 11. Rebuff. ad l. 2. vers. si ager, ff. de verb. signif. pag. 161. Cald. Pereira d. c. 5. num. 32. & de reuocat. emphyt. quafi. 16. num. 7. Cat. d. in praxi iudic. & Advocat. verb. locatio. num. 9. Fufar. de subfist. q. 525. per totam. Benedic. Agid. in repr. l. 1. vlt. iure ff. de iust. & iure, p. 1. cap. 9. num. 7.

- 11 Locatio autem in proposito ad longum tempus dicitur quando est facta ad decennium, gl. notabilis communiter recepta in d. l. 1. ff. si ager vestigialis, Alex. conf. 17. col. 1. lib. 4. Titag. de retrahit lignis. §. 1. gloss. 6. num. 9. in fin. Ruin. conf. 38. col. 1. lib. 4. Etacoe. Mate. Delphin. decis. 648. Boet. decis. 134. num. 1. cum fign. Caroc. de locato. p. 1. tit. de loca. ad longum tempus. q. 1. Peteg. d. art. 4. num. 109. Idem est si facta fuisset ad vitam, vel locatores, vel conductoris, quia ad longum tempus dicitur facta, Pinel. in l. 1. n. 63. C. de bon. mater. Hieronym. Gabt. conf. 168. num. 1. lib. 1. Carof. loco citato q. 1. Peteg. d. art. 4. num. 109. Cardin. Maotic. d. 11. 45. num. 12. Fufat. d. quafi. 323. num. 5.
- 12 ALIENATIONIS appellacione venit datio in solutum, & ideo prohibitus alienare, non potest nec in solutum dare creditoribus, ita Ceph. conf. 154. num. 34. & conf. 155. num. 3. cum fign. lib. 1. Ioseph. Ludovic. Persf. decis. 60. num. 5. Decian. conf. 129. num. 6. lib. 3. Cald. Petreia d. cap. 5. num. 47. Fufat. de subditio. quafi. 696. Intelligi quando datio in solutum est voluntaria, ut quia prohibitus erat, vel alium coactum faciat, & dar in solutum bona prohibita alienari. Si vero sit necessaria facta iudicis auctoritate, ob zelum alienum prohibiti, erit permiffa respectu fructuum durante vita prohibiti, Gtat. conf. 106. num. 9. lib. 1. Biscard. de probat. conf. 1316. num. 55. Cald. Petreia d. cap. 5. n. 48. Fufat. d. quafi. 696. num. 3. vbi num. 5. subdit pro zte alieno contracto à testatore posse dari in solutum bona prohibita alienari.
- 13 ALIENATIONIS appellacione venit etiam concessio emphyteusis, ut per Card. Tufch. d. concl. 157. num. 15. Flores de blenā ad Gam. Lusitania decis. 16. num. 3. Cald. Petreia. d. 1. 5. num. 33. Rebuff. ad l. 128. vers. septimo, ff. de verb. signif. pag. 161.
- 14 ALIENATIONIS appellacione continetur compromissum, ita ut alienare prohibitus non possit compromittere, ut per Isac. in l. fin. num. 119. C. de iure emphyt. Capic. decis. 91. num. 3. Socin. Junior conf. 77. num. 77. lib. 1. Crauet. conf. 976. num. 15. Roland. à Valle conf. 11. num. 10. lib. 4. Blane. de compromiss. p. 1. num. 128. Titag. de iure mariti. gloss. 5. n. 103. Roman. de rebus Ecclesie non alienan. q. 1. cap. 1. n. 9. & cap. 16. per teum, Molina de inst. tra. 1. diff. 337. num. 1. Magon. Locof. decis. 59. num. 11. Cald. Petreia d. cap. 5. num. 44. Limita in compromissio necessario, ut per Isac. in cap. cum tempore, de arbit. resolutione Pinel. in l. 1. p. 3. num. 4. C. de bon. mater. Cald. Petreia in l. si curatorem, verb. l. 163. num. 3. col. 4. C. de in iure. restit. min. Ioseph. Sello Aragonia decis. 111. num. 12. Stephan. Gstatin. difpepat. cap. 379. num. 10. Fufat. d. q. 709. num. 3.
- 15 ALIENATIONIS appellacione venit hereditas institutio etiam generalibus verbis facta, l. si quis prius, §. certum, C. de secund. nupt. Peteg. de fideicom. art. 40. num. 57. & 58. Menoch. decis. 1130. num. 19. vers. & vers. Fufat. d. tra. de subditio. q. 350. num. 12. Non tamen venit successio ex testamento vel ab ioh. testato, Surd. conf. 394. num. 14.

- 2 Potu venit appellacione alimentorum.
- 3 Habitatio venit appellacione alimentorum.
- 4 Stratum sine lectis, & culcitra veniunt appellacione alimentorum.
- 5 Vestitus venit appellacione alimentorum in materia favorabili.
- 6 Expensa studij & ad disciplinam pertinentes, quando veniunt appellacione alimentorum.
- 7 Caluarium venit appellacione alimentorum.
- 8 Medicina alimentorum appellacione veniunt.
- 9 Vfusfructus venit appellacione alimentorum ex mente testatoris.
- 10 Alimentorum appellacione continentur multa homini necessaria.

ALIMENTORUM appellacione continentur cibaria pro victu, vestitus, habitatio, & ea sine quibus quis vivere non potest, l. legatus, cum l. fin. ff. de aliment. & cibor. leg. Abb. conf. 63. Quodam Demina. col. 3. lib. 1. Roman. conf. 440. Non est dubium, Dec. in l. de alimentis, col. 1. C. de transact. Cocc. conf. 186. num. 9. vol. 3. Alex. conf. 178. num. 7. lib. 6. Roland. à Valle conf. 12. num. 1. & conf. 54. num. 16. vol. 1. Cardin. Tufch. pratic. cancl. num. 1. lit. A. concl. 182. à n. 1. Menoch. de arbit. cap. 170. num. 17. cum fign. & lib. 4. pref. 157. à n. 11. Surt. de aliment. tit. 4. q. 1. num. 1. & 4. per totum Bruto. à Solo in loci communibus, verb. alimenta, num. 9. Setaph. decis. 1091. num. 4. Cardof. in pract. Indicum. col. verb. num. 1. Ludoo. Beja respof. casum confitent. part. 2. casu 12. vers. alimentorum. Fontanel. de pallu nuptial. tom. 1. claus. 7. gloss. 3. p. 5. num. 22. Canct. var. ref. p. 1. cap. 16. num. 41. fol. 341.

Cibaria veniunt appellacione alimentorum, ut patet supracitato tenet Rimio. iun. conf. 132. n. 9. & 10. lib. 3. Cordub. de Lara in l. si quis ex liberis, §. non tantum, num. 1. ff. de liber. agnos. Menoch. de praesumpt. lib. 4. pref. 157. num. 15. venit etiam aqua venalis si in ea regione vendi solet, idem Rimin. d. conf. 132. num. 15. Exemplificans, prout Venetis, Menoch. d. lib. 4. pref. 157. num. 25. Cardin. Tufch. d. concl. 182. num. 10. Roland. conf. 11. num. 7. lib. 2. vbi etiam testatur Venetis esse aquam venalem, Surt. de aliment. tit. 4. q. 1. num. 1. Sanctarel. var. p. 1. q. 57. sub n. 1. Sim. de Prezis de interpret. tom. 1. dubi. 11. num. 9. lib. 4. Fontanel. de claus. 7. gloss. 3. p. 5. n. 13.

Habitatio quoque venit appellacione alimentorum, d. legatus, §. fin. Cald. conf. 332. in fine, alias §. testam. Abb. conf. 63. num. 2. lib. 2. Bologn. in addit. ad consil. Io. no. de Anania conf. 37. n. 7. Beroti conf. 14. vol. 2. Sanctarel. var. refolus. p. 1. refol. 37. sub n. 1. Lambert. de iurapacram. novo, art. 3. quafi. princip. lib. 3. num. 1. Rimin. iun. d. conf. 132. n. 9. lib. 3. Stephan. Gratian. difcept. forens. tom. 4. cap. 610. n. 2. & 3. Card. Tufch. d. concl. 182. n. 4. Surt. d. cit. 4. q. 4. Menoch. de arbit. cap. 170. num. 19. vbi limitat in pretialibus alimentato, & d. lib. 4. pref. 157. n. 10. Caf. Barz. Bononien. decis. 80. num. 14.

Stratum, siue lectus, & culcitra veniunt appellacione alimentorum, l. stratum, & locus nati, vbi gloss. verb. vivere, ff. de verb. signif. Roland. à Valle d. conf. 37. num. 11. Rim. d. conf. 132. num. 14. lib. 3. Card. Tufch. d. concl. 182. n. 5. Cordub. de Lara in d. §. non tantum, num. 25. Menoch. d. pref. 157. num. 17. Surt. de aliment. tit. 4. q. 7. per totum, Sanctarel. vbi sup.

Vestitus venit appellacione alimentorum in materia favorabili, d. legatus ff. de aliment. & cibor. leg. d. l. villus, Crauet. conf. 199. num. 1. Roland. conf. 11. num. 4. vol. 1. Caf. Barz. Bononien. decis. 69. num. 49. gloss. verb.

APPELL. XV.

Alimenta.

- 1 Cibaria pro victu, vestitus, habitatio, & ea sine quibus quis vivere non potest, veniunt appellacione alimentorum.

vella, in cap. Episcopum 10. q. 2. Menoch. de pref. 117. num. 18. 12. in l. cum q. 5. qui transfigere, ff. de transfat. Bolog. in addit. ad leon. de Anania conf. 37. num. 7. Sanctarel. var. resolut. p. 1. q. 47. sub n. 1. Card. Tusch. d. concl. 182. num. 4. vbi num. 8. post Caltern. conf. 437. super dictu quatuor, num. 2. vers. circa secundum lib. 2. declarat, quia legati alimentis, & necessariis pro pauperibus hospitalibus licet veniant necessaria, & vestitus, tamen attendi debet consuetudo aliorum hospitalium si possit constare, si non constet, quia hospitalia sunt communiter pro infirmis, non debent vestitus, pro ut neque debetor quando est pro peregrinis, & percipientibus alimenta diaria, Surt. d. tit. 4. q. 2. num. 1.

6 Expensæ studi & ad disciplinam pertinentes, an, & quando veniant appellatione alimentorum, vide Rolandum conf. 22. num. 8. vol. 1. Cardin. Tusch. d. concl. 182. num. 6.

7 Calciatium siue calciametia veniunt appellatione alimentorum, ita Crauer. conf. 199. n. 2. Roland. conf. 22. num. 5. lib. 1. Cordub. de Lata in d. 5. non tenetur, n. 35. Bertrand. conf. 80. col. 2. vol. 1. Riminal. d. conf. 132. n. 13. lib. 2. Ioan. Baptista Pontan. in tract. de aliment. cap. 17. n. 10. Menoch. d. pref. 157. num. 19. Card. Tusch. d. concl. 182. num. 9.

8 Medicinæ quoque alimentorum appellatione veniunt, l. si cum decem, §. si autem in seniliore, & ibi Bart. num. 0. ff. de iur. matrimonii, l. quæ res, §. verbum vinetæ ff. de verb. signif. Bart. in tract. de aliment. num. 6. Coten. conf. 145. lib. 1. Paul. de Cittadinis de iure patron. p. 1. art. 4. de commoditate pecuniarum, n. 10. Angel. Aycin. de testament. glof. 45. num. 5. Castan. in consuet. Burgun. rubr. 6. §. 4. n. 4. vers. ff. quare, fol. mibi 217. Roland. à Valle conf. 22. num. 3. vol. 1. Lata in l. si quis à liberis, §. non autem, num. 28. cum segg. ff. de liber. agnoscen. Sim. de Præzis de interp. vltim. volunt. lib. 4. dubi. 11. num. 37. & 38. Card. Tusch. d. concl. 182. num. 12. Garcia Gileonda de priuileg. seu exempt. explicatio, num. 71. Menoch. d. lib. 4. pref. 157. num. 30. Surt. de aliment. tit. 4. quest. 5. per totum. Dec. in l. de alimentis, num. 3. C. de transfectione. Titag. in tract. de nobilit. cap. 3. n. 1. num. 395. Sanctarel. var. resolut. p. 1. q. 37. prope fin.

9 ALIMENTORVM appellatione venit ususfructus ex mente testatoris, vel proferentis, Bald. conf. 408. Quidam, num. 10. lib. 1. quem refert Cardin. Tusch. practice. conclusio tom. 8. lit. V. concl. 301. num. 7.

10 ALIMENTORVM appellatione consentitur alia homini necessaria, & propiciæ præstanda sunt ligna non solum pro coquendis cibis, sed etiam calefaciendi causa hiemali tempore, vt tradunt Simon de Præzis de interp. vltim. volunt. lib. 4. dub. 11. num. 41. & Menoch. d. lib. 4. pref. 157. num. 24. Continetur etiam equus si alimentarij dignitas id ferat, sicuti recte explicat, Bertrand. conf. 52. in fine lib. 4. Cordub. de Lata in d. 5. non tenetur, num. 26. & pariter præstari debent feraciores, qui inserviunt alimentario, si talis est eius status, & dignitas, & pro ferulis ipsius præstanda sunt salacia, l. cum plures, §. si tuor, ff. de admissio. inter libitatos, ff. de voveri in possess. nunt. l. voveri, ff. de auro & arg. leg. Gratian. conf. 67. lib. 1. Simon de Præzis dist. dubi. 11. num. 79. Menoch. dist. pref. 157. num. 18. & 19.

APPELL. XVI

Amicitia.

- 1 Amicitia appellatione venit illa, quæ promittitur ex charitate, non propter nostras utilitates.
- 2 Amicitia appellatione venit magna.
- 3 Amicitia vt repellet testem debet esse magna & immoderata.
- 4 Amicitia vera similis est consanguinitati.

AMICITIA appellatione venit illa, quæ promittitur ex charitate secundum quam diligimus proximam, non propter nostras utilitates, sed solum quia est natura nostræ patriceps, & veteri virtutis cultor, non autem venit illa quæ corruptionem inducit, sicut est carnalis Abb. in cap. quatuor §. col. 2. vers. est etiam duplex, num. 1. de testib. Alex. conf. 78. In causa, & l. i. c. 1. col. 2. vers. non obstat etiam si dicatur lib. 1. & conf. 4. Viso processu, col. vlt. post med. num. vlt. lib. 6. quos refert & sequitur Steph. Gratian. discept. forens. cap. 200. num. 24.

AMICITIA appellatione venit magna, cum leues amici non dicantur propterea amici, l. l. i. c. 1. §. amicos, ff. de verb. signif. Alex. conf. 189. Viso processu, in princip. n. 1. lib. 7. Stephan. Gratian. d. cap. 200. n. 18. Amicitia igitur, vt repellet testem, debet esse magna, vt tradunt plures, quos plena manu refert Cened. ad decretal. collect. 35. num. 4. quibus addo Vezin. num. 1. cum non apud lib. 4. tit. 10. n. 134. Seraph. de priuileg. sacra. priuileg. 33. num. 48. Surt. de aliment. tit. 6. q. 11. n. 6. & 7. Ludou. Miranda de ordine iudic. q. 21. art. 6. concl. 5. Amat. Rodetic. in pract. cap. 7. de forma probation. num. 41. Seraphin. decis. 129. n. 3. & decis. 1147. n. 8. & decis. 1208. num. 5. Amicitia enim vera similis est consanguinitati, Menoch. de presumpt. lib. 4. pref. 89. n. 70. Sord. d. q. 21. n. 4. Sanch. de Adm. lib. 6. disp. 26. n. 2. Cardin. Mantle. de iacit. tom. 2. lib. 13. tit. 20. n. 2. cum segg. Stephan. Gratian. d. cap. 200. num. 4.

APPELL. XVII.

Annus.

- 1 Annus quoad interstitia quomodo computetur, ostenditur.
- 2 Annus integer requiritur ex 365. diebus constans ad nuntiatum.
- 3 Annus bissextilis quando computandus in anno probationis ad effectum emittendi professionem, ostenditur.

ANNUS appellatione quoad interstitia non requiritur ille, qui habet 365. dies, quo tempore annus constituitur, sed sufficit aduenisse eandem solemnitatem, & diem subsequens anni, in qua anno transacto suscepit fuit ordo, & ita interstitium annus non est mathematicè computandum, ita vt ordinandus nequeat ad ordines promoueri, nisi inter vnum & alterum ordinem motum traxerit duodecim mensium completurum, sed moraliter, & iuxta ritum Ecclesiæ, videlicet de vna quadragesima ad aliam, à Pentecoste ad Pentecostem, & quantumvis inter primam, & secundam Pentecostis solemnitatem nondum sint elapsi duodecim menses,

menicus, ita Prosper de August. in addit ad Quares. in sim. Bullar. verb. ardo in sim. Carol. in praxi Episcopi p. 1. verb. ardo. vers. ad quartum, circa medium, Moliphet. in summa Theologia moralis, tract. 2. cap. 14. num. 8. Cans. p. 1. in divers. lura canonici, rub. 6. c. 3. num. 12. & alij, quos citat de officio & potestate Episcopi, p. 2. allegat. 18. num. 1. secundum Lugdunens. impressionem.

1. ANNI appellatio in materia probationis in religioso faciendæ à novitio venit integer annus ex 365. diebus constans, computando de momento ad momentum, vi pluribus ad id citatis tradidi de tract. p. 3. alleg. 104. num. 22. in fine. At verò in anno bissexili non sufficit pro anno illi 463. dies, ita ut novitius suscipiens habitum die 24. Februarij, emittere non possit professionem, nisi die 23. Februarij bissexilis, in puncto diei 24. Februarij ptecebens anni, in quo suscepit habitum, arg. 102. in l. 3. §. minorem, ff. de minorib. & in l. clem. bissexilis, ff. de verb. significat. tradidit Fr. Emman. quasi. Regul. tom. 3. q. 15. art. 4. & 5. Ludou. Miranda in Manuali Prelatorum, tom. 1. q. 2. art. 3. Bonacina de sacram. disp. 8. quasi. unica, par. 1. num. 15. & de claus. q. 3. par. 10. disp. 2. §. 3. Molina de consil. tract. 2. disp. 173. vers. Argue à minori etate, Sanchez de matrim. lib. 2. disp. 24. num. 22. vers. similiter crede, Fr. Barthol. de Vecchis in praxi observanda in admitt. ad religionis statum novitius, disp. 11. dub. 4. num. 4. novissime Dominus meus Julius Lator. varior. lucubrat. tom. 1. tit. 2. de commissis cap. 6. num. 1. §. qui mihi etiam rerulit faciem Congregationem Concilij in vna Patuina de mense Junij 1627. censuisse non valere professionem respectu anni bissexilis eiusdem, qui ingressus est religionem 27. Martij, & die 26. eiusdem mensis sequentis anni currente, anno bissexili emisit professionem.

APPELL. XVIII.

Antiquitas.

1. Antiquitatem suam vocat ad fideicommissum, comm. sanguineos vocare censetur.
2. Antiquior de domo substituens in primis admittit, exigitur substitutio.
3. Antiquior de familia quando vocatur, admittitur maior natus, etiam non continens sanguine, exceptis aliis iunioribus sanguine continetur.

1. ANTIQVITATIS sive appellatio quando testator illam vocavit, ad fideicommissum veniunt consanguinei. l. cum scimus, in fine, C. de agricola, & censu, lib. 11. & ibi gloss. verb. antiquior, Franc. in cap. si pater, col. 28. vers. 1. de testam. in 6. Laurent. de Palat. in tract. quod servitium masculis summa non succedat, num. 160. Sim. de Praxi. de interpret. ult. voluit. lib. 3. fol. 11. c. fol. 88. num. 16. Fufat. de subtili. quasi. 373.

2. ANTIQVIORES de domo substituens in primis admittit exigitur substitutio, secundum Fufat. de arat. de subtili. q. 182. num. 36.

3. ANTIQVIORES de familia appellatio, ubi vocatur, admittitur maior natus, etiam non continens sanguine, exclusis aliis iunioribus sanguine continetur, Pereg. cap. 47. num. 15. lib. 1. Fufat. de subtili. q. 158. num. 24. Steph. Grat. discept. forens. tom. 4. cap. 645. num. 15.

APPELL. XIX.

Antiquum.

ANTIQUUM appellatio in materia probationis, venit tempus centum annorum, & communis, de quo vide Duen. reg. 199. num. 7. Silvan. conf. 36. num. 15. Titusq. in l. si vagans, verb. centia, num. 31. C. de reposit. donat. Menoch. contraveni. illust. cap. 84. num. 15. Avenda. de exequendis mandatis, p. 1. cap. 6. num. 6. Gazi. Lustraria de j. 388. num. 2. Branor. à Sole in locis communibus, verb. antiquitas, Menoch. de arbit. lib. 2. cap. 3. Malcard. de probat. consil. 113 princip. Motla in corporis liris p. 1. quasi. 11. tit. 13. mon. 7. Gutier. conf. 71. num. 3. Cardin. Tufch. praxi. consil. tom. 1. lib. A. consil. 347. Fatinae. in praxi criminali p. 1. quasi. 47. num. 112. & p. 2. quasi. 69. num. 41. Nicol. Garcia de benefic. part. 12. cap. 1. num. 262. num. 399.

APPELL. XX.

Aragonia.

ARAGONIA Regni appellatio non comprehendit Principatus Cathalonie, nec alia Regna de Dominio Regni Aragonum existentia, quæ non accessorie, sed æque principaliter sunt voita Regno Aragonum; ita Ioseph. Sesse Aragonia decis. 211. numer. 20. faciunt quæ Salzed. in practica Bernardi cap. 56. numer. 24. in novissima impress.

APPELL. XXI.

Apostolus.

APOSTOLUS appellatio venit Paulus, ut tetigit Læli. Zech. de Romæ Pensif. baref. 1. in responso ad decimum, quem refert Dionys. Paulus de vera quatuor Patriarchatum sedium excellentia, c. 17. num. 12.

APPELL. XXII.

Arbor.

1. Vitis continetur arboris appellatio.
2. Hedera, arundines, & salicibus continentur arboris appellatio.
3. Arboribus legatis ratione fructuum, quid veniat ostenditur.

ARBORIS appellatio continetur vitis, l. 1. §. arboris appellatio, & l. 2. in princip. ff. arbor. furt. cap. Capol. in tract. de servit. verb. gradus. de arboribus, num. 15. Avenda. de exequendis mandatis p. 1. cap. 4. mon. 28. Cæf. Veronen. in suo tract. de arborib. cap. 81. tom. 6. par. 2. fol. 109. Azcoz. l. 6. num. 35. tit. 12. lib. 9. nova recopil. Cardin. Tufch. practie consil. lib. A. par. 479. num. 1. Casdol. in praxi iudicij, & Aluocat. verb. arbor. 1. l. 2. l. 2. Marc. Anton. de Antalis Ad archia

Ad archia deoif. 36. per totam. Petri l. 2. verb. certare arbores. in. 18. lib. 2. Ordin. Bertazol. de claus. in. 1. m. claus. 10. glof. 6. num. 3. Petri Greg. fynagm. iur. lib. 17. cap. 6. num. 4. Narbona l. 1. t. glof. 1. num. 4. tit. 5. lib. 7. Recopil. Fedet. Scot. resp. in. 1. lib. 6. r. 1. 6. n. 33. Patens meus in remiss. ad Ordin. Regis Lusitan. lib. 5. tit. 7. in. 1. in. 1. m. 1.

1 **ARBORIS** appellatione veniunt hedera, arundines, & salicetum, l. 3. *vers. hedera. l. arbor. furt. cas. vbi glof. dicit improprie hedera dici arbotem.* Arboris appellatione venit omnis arbor habens radices, l. 1. *arbor. furt. cas. Bart. in. 1. de alio. 1. vers. frutilla variare. num. 9.* vbi ait, quod arboris appellatione proprie tunc illa venit, cum radices ita in terram emittit, ut tertia alimentum vegetetur, & eius materia dura est, & non tenera. Idem dicit Narbona *ubi supra num. 3.* dum tenet arborum appellatione contineri id omne quod radices in terram emittit, & non tam tenerum esse quod herba sit locus, & num. 7. & 8. quod hederae & arundines arboris nomine continentur, & num. 10. post Federic. Scot. *clausa lezo.* arbotem vocat id omne, quod ad culmen ascendit, & num. 11. post Bertazol. *d. glof. 6. n. 1. & 3.* subdit quod appellatione arboris veniunt illae omnes dictarum specierum, quae radices habent, licet radices mortuae, aut siccae sint, & num. 11. quod arbor sicca, & radicata non dicitur a terra separata arbor dicitur, & num. 13. quod vixit salicis, siue salicis, & quid similiter instituendo cuiusdam arboris causi implantantur, antequam radices egerint, nomen arboris non merentur.

3 **ARBORIS** vbi legatis ratione fructuum venit arbor, & solum, & via ad arbores, l. 1. *in. l. si fundum. ff. de leg. 1.* Secus si arbores legatae sint ad sciendenda ligna, idem l. 1. *ibid. num. 16. & 17.*

APPELL. XXIII

Argentum.

- 1** *Argenti appellatione vbi legatum est, venit argentum risordemig, cuius in ciuitate originis restatarii est vsus.*
- 2** *Argenti omnis appellatione in legato venit omne argentum tam factum quam infusum.*
- 3** *Limita quando qualitas aliqua adicitur, quae vni speciei argenti conuenit.*
- 4** *Pecunia numerata non censetur legata, quamuis legatum sit omne aurum & argentum.*
- 5** *Appellum aurum non continetur legato argento.*
- 6** *Argenti facti appellatione, quae veniant, ostenditur.*
- 7** *Argenti potiorij, escarij, balnearij appellatione, quid veniat ostenditur, & num. 8. & 9.*
- 10** *Argenti legati appellatione quid sui vsus causa testator habebat, continetur argentum quo ipse testator quondam utebatur.*

1 **ARGENTI** appellatione vbi legatum est, venit argentum eiusdem lignae, cuius in ciuitate originis restatarii est vsus, l. 1. *numm. ff. de leg. 1.* Bart. in. l. cum aurum, numer. 3. ff. de auro & argenti. leg.

2 **ARGENTI**, seu auri omnis appellatione in legato venit omne argentum & aurum, tam factum, quam infusum, l. cum aurum in princip. ff. de auro, & arg. leg. Menoch. de praesump. lib. 4. pref. 162. num. 1. vbi num. 3. per text. in l. & si non sunt, §. perennia.

num. ff. de auro & arg. leg. subdit ut procedat etiam quoad gemmas, & huiusmodi, auro, vel argento inclusas.

Primò, limita quando qualitas aliqua adicitur, quae vni speciei auri, vel argenti conuenit, ut si testator dicit, *lego decem pondus argenti*; haec enim ponderis qualitas, quae massae tantum conuenit, coniecturam facit, testatorem legasse tantummodo aurum, vel argentum, quod habebat in massa, non autem vasa, d. l. cum aurum, §. prius, vbi in §. 2. è contrà habetur praefatum legata vasa, quando dixit testator se decem pondus auri, vel argenti facti legare, refert Menoch. d. lib. 4. pref. 162. num. 4.

Secundò, limita in pecunia numerata, illa enim non praesumitur legata, quamuis legatum sit omne aurum & argentum, d. l. cum aurum in princip. l. Quintus Maximus, l. 1. §. 1. ff. de auro & arg. leg. quod potestatem in loco dicitur pecuniam non contineri, etiam si aurum vel argentum factum legauerit testator, & ideo limitationem tenent, Dec. cons. 181. num. 1. Alciat. in l. singularia, num. 15. ff. si certum pet. Titag. de reuoc. sig. 3. 1. glof. 10. num. 1. vbi tamen num. 1. & 3. cum doctus seqq. subdit aliud esse dicendum quando communis visu loquendi nomine auri vel argenti, intelligeretur etiam de pecunia, & nummis, prout eos refert Menoch. d. pref. 162. num. 6.

Tertiò, limita in appellum aurum, quia argenti massae simul coniungatur, quia nec illa sub hoc legato argenti continetur, d. l. cum aurum, §. idem Celsus, Menoch. d. pref. 162. num. 8. vbi num. 9. per l. & si non sunt, §. lectum, ff. de auro & arg. leg. limitat etiam in auro, vel argento, quibus res alterius materiae ornata est, sicut sunt lecti argentei, vel similis suppellex argentea, quae vulgò argentea appellatur, haec enim non continentur auri, vel argenti appellatione.

ARGENTI facti appellatione veniunt vasa omnia, ut patrophide, acetabula, tollae, pelues, & his similia, l. est non sunt, §. argenteo, ff. de auro & arg. leg. Menoch. d. pref. 162. num. 10. Veniunt etiam vasa, quae corpora sunt fabricati, sed nondum perfecta, ut si calabantur, d. l. & si, §. issesti auro, & materia auro argenteo iniecta, l. si quando, ff. de reuoc. sig. 3. 1. §. 1. t. habetur comprehendendi quoque gemmas auro inclusas, emblemata aurea, & similia, Menoch. d. pref. 162. num. 13. cum seqq. Caeterum vasa fracta & collisa non continentur nomine argenti fracti, sed infecti, cum eis tanquam vasis vti non possumus, d. l. Quintus, l. 1. §. cum aurum & in §. argenteo legato, habetur non venire scaphia, quae dicuntur vasa in quibus sordes, & excrementa corporis demittimus, ut declarat Alciat. lib. 6. Parerg. cap. 16. quem refert Menoch. d. pref. 162. num. 8.

ARGENTI potiorij appellatione non solum id continetur in quo bibi possit, sed & id, quod ad praeparationem bibendi comparatum est, ideo venit colum niuarium, l. in argenteo, & ibi Bart. ff. de auro, & argenteo leg. Menoch. d. pref. 162. num. 19. & 10. vbi num. 11. post Alciat. lib. 3. Parerg. cap. 4. & Cott. in memor. verb. Colum niuarium, subdit illud esse vas in quo reponuntur nives ad refrigerandum vinum.

ARGENTI escarij appellatione non veniunt cacabi argentei, miliarium argenteum, vel sartago, cum haec sint potius instrumenta coquinaria, d. l. est, §. si cui escarium, Menoch. d. pref. 162. num. 11. vbi num. 13. post Hotoman. in comment. veterum iurum.

in verb. miliarium, & Culac, lib. 2. *abstru.* cap. 6. subiungit miliarium esse vas ad aqua calidæ opus preparatum.

9 ARGENTI balnearij appellatione in legatis, adiectis verbis *hoc amplius*, continetur etiam argentum, quo testator utebatur in balneis diebus testu-
is, l. *medicus*, §. *uxori*, ff. de auro & arg. leg.

10 ARGENTI legari appellatione quod sit vltis causa testator habebat, continetur argentum, quo ipse testator quotidie utebatur, non autem quod commodare ad ludos, & ceteras apparitiones con-
fueuerat, l. *cum in testamento*, ff. de auro & arg. leg. Menoch. d. pref. 162. num. 14.

11 ARGENTI sui appellatione in legatis, venit illud rationi, cuius dominium habebat testator, abique eo quod ab eo vindicari poterat, non autem continetur illud quod testator debebatur, sicut ad quod actionem habebat, l. *Quintum*, de 1. 4. argen-
to, & l. *scribitur*, in princ. ff. de auro & arg. leg. Menoch. d. pref. 162. num. 17.

APPELL. XXIV.

Armenta.

ARMENTORVM appellatione in legatis, continetur boues, non autem greges ouium, & caprarum, l. *boues*, ff. de verb. signif. vbi Rebuff. pag. 187. l. *ferui*, §. *armenae*, ff. de legat. 1. Bart. in l. 4. C. de militari velle, vbi notat, quod armenum in dubio intelligitur de animalibus magnis, greges verò de inferioribus, & sic pecudibus, & animalibus minus, quod per l. 1. ff. de abiectione, tradit Rebuff. ad l. *Nerarium* §. 5. vers. *quique*, ff. de verb. signif. pag. 181. in princ.

APPELL. XXV.

Arma.

1 ARMORVM appellatione veniunt non tantum scuta, & gladij, & galeæ, sed etiam fustes, & lapides.

2 ARMORVM appellatione regulariter veniunt & ea, quæ ad offensam, & quæ ad defensionem parata sunt.

3 Thorax scutæ non continetur armorum appella-
tione.

4 Culetrius ad frangendum panem non venit armorum
appellatione.

5 Arma ruralia non veniunt armorum appella-
tione.

6 Vagina an & quando veniunt armorum appella-
tione.

1 ARMORVM appellatione veniunt non tantum scuta, & gladij, & galeæ, sed etiam fustes, & lapides, l. *armorum*, §. 2. ff. de verb. signif. l. 1. §. *arma*, ff. de vi, & vi armata, Angel. conf. 397. Quidam
pater, Actin. conf. 80. n. 6. glo. verb. *arma*, in Clem. 1. §. *quia verò de statu*, Menoch. vbi Anchast. num. 10. Felin. in cap. *ita querendum*, num. 2. vbi Nauaz. notat. §. *de Indici*, Rom. singul. 167. vers. *Armorum*, Cotiser. in reperi. Abbaz. verb. *nomine armorum*, Itaq. de iudi-
cio in rebus exiguis, num. 31. Anton. Scap. de iure non
scripto, lib. 5. cap. 161. num. 18. cum seqq. Menoch. de

arbitr. cap. 194. num. 76. Deciao. in tral. criminali, lib. 8. cap. 2. per totum, Azor. in tral. moralium, p. 1. lib. 8. cap. 2. quæst. 10. Latè Giubba confil. crim. 73. num. 2. vbi num. 1. ita ait: Ego verò id accipiendum censui iuxta glof. Clem. ne in agro, verb. *arma*, de statu *Monach.* lapides, saxa & fustes armorum nomine contineri, si petuissio secuta iam sit, ante verò per-
cussionem non dicuntur arma. Marfil. in pref. §. *pro
complemento mon.* 14. Bujat. ad Clarum q. 6. num. 63. Azueid. in rub. lib. 6. num. 4. lib. 6. Recop. Vel si eo lo-
co venimus, quo sit consuetum habere lapides pro
armis. Felin. in præm. Decretal. num. 6. Casd. d. Clem. ne in agro, §. *quid verò*, Azueid. d. rub. lib. 6. num. 6. Cardin. Tufch. tral. cancel. tom. 1. lib. 4. concl. 14. per totum.

ARMORVM appellatione regulariter veniunt & ea, quæ ad offensam, & quæ ad defensionem parata sunt, Ordin. Regiæ Lusit. lib. 3. tit. 80. §. 1. tit. 8. lib. 6. unde recipit. Perez l. 1. glof. 1. in princ. tit. 14. lib. 2. ordinum. Bobadill. in sua pollicia lib. 1. cap. 1. num. 62. Deciao. in tral. crim. lib. 8. cap. 1. num. 14. & cap. 1. moner. 7. In odiosis tameo armorum appellatione
offendibilia tantum comprehenduntur, Clem. ne in agro, §. *quia*, de statu *monach.* quia in pecnali matie-
tia armorum nomine veniunt proprie parata ad
molendum, Giubba d. conf. 73. num. 13. unde quoad
statutum, vel ordinatio ponit arma portantes,
comprehenduntur tantum illi qui offendibilia por-
tant, vt post Bart. Angel. & Alber. resoluat Rebuff. ad l. 41. ff. de verb. signif. vers. *secundum intelligit*,
pag. 126.

ARMORVM appellatione non continetur §
thorax scutæ, secundum Farin. in pravi crim. p. 3. quæst. pag. 108. mili 194. & iudicatum fuisse in
supremo Lusitaniz Senatus assensu Patens meus in
commentar. ad ordin. Regiam Lusitan. lib. 5. tit. 80. §. 1. num. 6.

ARMORVM appellatione non venit culetrius 4
ad frangendum panem, vt per Bobadill. in sua pol-
licia lib. 1. cap. 1. n. 71. Deciao. d. lib. 8. cap. 1. num. 9. &
cap. 3. num. 34. Farinac. d. p. 3. tit. 8. num. 77. cum seqq. Rodolphin. variat. quæst. lib. 2. q. 34. num. 6. quia nec
comprehenditur gladij appellatione, Rebuff. ad d. l. 41. vers. *gladius*, pag. 124.

ARMORVM appellatione non veniunt arma §
ruralia, quæ proprie sunt instrumenta, vt per Farinac. d. q. 108. num. 31. quem refert Patens meus in
commentar. ad ordin. Regiam Lusitan. lib. 5. tit. 80. §. 2. num. 2. Nec quæ fabricata sunt ad laborandum. In-
trig. sing. 3. lib. 1. Giubba d. conf. 73. num. 15.

ARMORVM appellatione non veniunt va- §
gina in statuto potibente armorum asportationem,
quæ non comprehendere asportantem vagi-
nas ad recondendos, resoluat Decian. in tral. criminali, lib. 8. num. 53. Verum autem consensu
armis vaginæ coalescant amissæ, vide Mexiam in
trallat. taxa panis, conclus. 1. nam. 15. ad medium,
cum seqq. Azueid. l. 1. num. 13. tit. 15. lib. 9. nota re-
cipit. Bobadill. d. lib. cap. 13. num. 106. vbi resoluat
quod sic.

APPELL. XXVI.

Artifex.

1 ARTIFEX appellatione venit ille, quem vulgo ita
nominat.

2 Artifex proprie dicitur qui certam artem exerceat
quando.

quando admittit sine delictu volens ab eo emere.

3 *Artifex dicitur, qui rei emittit, & illa mutata forma vendit.*

4 *Artifex & artifex in quo differunt, ostenditur.*

- 1 **A**RTIFICIS appellatione venit ille, quem vulgaris ita nominat, *l. sciendum, §. illud, ff. de adilit. edicti, fusc. in singul. lib. A, num. 88.* Proprie tamen dicitur, qui etiam certam artem exercet, quando admittit sine delictu volens ab eo emere, vel solerare in illo artificio, aliis non esset artifex, ita Abb. *conf. 78. Pisto toto processu, col. 2. circa princip. lib. 1. Card. Tusch. praelic. conclusum. 1. lib. A, concl. 5. 19. num. 1. & tom. 5. lib. A, concl. 211. num. 5.* Sic & artifex ille dicitur, qui rei emittit & illas mutata forma vendit, *cap. eicicun 88. dist. Curia Philip. p. 1. lib. 1. num. 16. Hippol. Riminad. conf. 34. num. 10. vel 1. Rebuff. ad l. mercis appellatione 207. vers. Artifex, ff. de verbor. significat. pag. 663. Card. Tusch. d. conclus. 5. 19. num. 2. vbi subdit ad differentiam mercatoris illum dici artificem, qui mercimoniam emittit, & eam exercet artem, ut vendat cum artificio; mercatorem vero appellari illum qui vendit mercatorem, prout ipse emittit nullo adhibito artificio, de quo etiam Sord. *decis. 313. n. 1.* Artifex vt aliquis esse possit, necesse est propria persona, non autem per interpositam officio vii, *l. son ff. de excusat. tutor. Rom. singulari 566. Curia Philipp. d. cap. 1. num. 19.**

APPELL XXVII.

Ascendentes.

- 1 **A**SCENDENTIVM appellatione pater, mater, avi, & aviae comprehenduntur, *l. quicumque, §. parentes, ff. de in ius vocando. Camp. de dote p. 5. q. 64. n. 2. Roland. & Valle conf. 4. n. 11. & 12. Sord. conf. 402. num. 11. & 12.* vbi ait quod appellatione Ascendentium veniunt tam masculi quam feminæ, Menoch. *conf. 101. num. 40.*
- 2 **A**SCENDENTIVM, sicut & descendendum appellatione omnes continentur, & veniunt in iusticiam, Menoch. *conf. 333. num. 1. & conf. 314. numer. 16.* Feminæ vero non veniunt vbi viget statutum eas excludens, idem Menoch. *conf. 509. num. 37.*

APPELL XXVIII.

Afinus.

ASINE appellatione in statutis adversus quemcumque qui vicerit contra detentum, vt per dat alinum, non venit salma, ita Bald. *in l. 2. num. 7. C. de nautico furore, Ripa in tract. de peste, sic. de remediis ad conservandum tobaccum, num. 131.*

APPELL XXIX.

Attinentes.

- 1 *Commissi omni utriusque sexus veniunt appella-*

tione Attinentium, quando vocatur ad fideicommissum.

- 2 *Agnati, non cognati consensu vocati appellatione Attinentium masculinorum de demo, seu de familia.*
- 3 *Famine non veniunt Attinentium appellatione, quando taciti, vel expresse testator habuit mentem conservandi bona in agnatione.*
- 4 *Proximiorum testatoris in gradu successione ab intestato veniunt appellatione Attinentium.*
- 5 *Attinentium appellatione an & quando veniant affines, ostenditur.*

ATTINENTIVM appellatione quando vocatur ad fideicommissum, veniunt omnes coniuncti utriusque sexus, ita Bald. *in cap. ex literis, de testib. Socin. l. eo. conf. 61. num. 13. lib. 3. Ruin. conf. 161. num. 1. lib. 2. Passif. conf. 24. num. 17. & 18. & conf. 49. per totum lib. 2. Sim. de Præ. de interpret. vbi. valus. fol. 288. num. 15. & fol. 297. num. 67. & fol. 337. num. 10. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 47. & conf. 11. num. 8. lib. 2.*

ATTINENTIVM masculinorum, vel de domo, seu de familia appellatione tatione adiuncti, censentur vocari agnati, non cognati, Rosf. *l. test. 161. num. 4. lib. 2. P. cie. 27. d. art. 22. num. 41. in fine, Fufat. d. q. 171. num. 3.*

ATTINENTIVM appellatione non veniunt, famine quando taciti, vel expresse testator habuit mentem conservandi bona in agnatione, ita Præ. de interpretatione vbi. volus. fol. 293. num. 67. Fufat. d. q. 171. num. 4.

ATTINENTIVM appellatione veniunt proximiores testatoris in gradu successione ab intestato, ita Castrenf. *conf. 383. Neandam est, col. 2. lib. 1. Præ. de interpret. vbi. valus. fol. 288. num. 15. & fol. 376. num. 14. & conf. 203. num. 4. Fufat. d. q. 171. num. 5.*

ATTINENTIVM appellatione, licet non comprehendit matrem, vel aviam existimantur Paul. & Iul. *in l. 1. C. unde vir, & uxor.* tamen contrarium melius resoluunt ibi Angel. Alexand. & Corn. quos refert, & sequitur Bettazul. *de clausul. instrument. claus. 7. glo. 12. num. 5. vers. sed quid, & faciant quæ Bald. in cap. in literis, col. 1. de testib. vbi dicit, quod attinentes dicuntur qui possunt accusare tanquam prosequentes suorum iniuriam. Limita tamen non procedere si in statuto fieret mentio gradus, vt quia statutum diceret, quod duo ex attinentibus vique in quartum gradum debeant consensu, quia tunc non venient affines, nec comprehenduntur, cum propterea loquendo inter affines non sint gradus, *l. non facit, §. gradus, ff. de gradibus, & propterea non est verisimile, quod statutum velit comprehendere affines, quare ita tenent Camp. de dote, p. 5. q. 104. Bettazul. d. gl. 12. in fine.**

APPELL XXX.

Auus.

AVUS & linea aulæ appellatione licet veniat proximus, & linea proximi, Ruin. *conf. 166. num. 8. lib. 1.* dum vult quod *auus, maritus & avia, C. quando mulier ru. offic.* que loquitur de avia, habeat locum etiam in prozia, prout eam refert Fufat. *de substitut. quest. 113. num. 3. Sord. de aliment. tit. 1. q. 13. num. 10.* tamen istud limitatur quando communis usus loquendi

quendi est in contrarium, item quosodo sumus in materia Baruti odiosi, seu correctorij, imò etiam in materia iuris communis, quando incidenter fit mentio de auro, vel linea auri, non autem principaliter, ita Bald. *conf. 56. Quia factum, in fine, num. 3. lib. 2.* quem tenet Cardin. Tufch. *pract. conclus. tom. 3. concl. 63. num. 15.*

APPELL. XXXI.

Bastardus.

- 1 *Ballardi appellatio venit amicus natus ex illicito, non tamen damnato coitu.*
- 2 *Adulterium continetur appellatio ballardi.*
- 3 *Spuri nati ex coniugato & soluto veniunt appellatione ballardi.*
- 4 *Ballardi appellatio veniunt omnes, qui non sunt nati ex matrimonio.*

BASTARDUS appellatio venit omnis natus ex illicito, non tamen damnato coitu, Decian. *conf. 433. num. 10. cum seqq.* Hieron. Gabr. *conf. 140. num. 20. cum seqq. lib. 1.* Menoch. *conf. 612. num. 12.* Cardin. Marrie. *de consuetud. vltim. volum. lib. 8. tit. 7. n. 7.* Sim. de Pizris *de interpres. vltim. volum. fol. 183. num. 12.* Peregrin. *de fideicom. art. 22. num. 28.* Fufat. *de substitut. q. 314. n. 18.*

2 *BASTARDUS appellatio continetur adulterij, non, vt voluit Rip. in l. 1. num. 18. ff. soluto matrim. Bertrand. conf. 31. lib. 3. Roland. à Valle conf. 79. n. 48. lib. 2. Peregrin. d. art. 22. num. 28. quos refert Fufat. d. q. 314. num. 19.*

3 *BASTARDUS appellatio veniunt ipsius nati ex coniugato & soluto, ita Bald. conf. 119. dub. 2. lib. 1. & conf. 306. lib. 1. Alciat. conf. 11. num. 9. lib. 5. Pizris de interpretat. vltim. volum. lib. 3. inter p. 1. folia. 2. n. 12. Palcoth. de nobis & furiis cap. 17. num. 7. Menoch. conf. 631. Peregr. d. art. 22. num. 28. & conf. 36. num. 4. lib. 1. Fufat. d. q. 314. n. 20. quicquid dicit Sured. conf. 419. n. 10. lib. 1.*

4 *BASTARDUS appellatio veniunt omnes, non legitime nati, vel qui non sunt nati ex matrimonio, scribuntur Bastardi in l. ult. C. de verbor. significat. Bastardi l. promeritatio ff. de iur. cit. Com. conf. 216. n. 4. lib. 2. Peregr. d. art. 22. n. 28. ubi dicit ita collegium Padue consuevit, & conf. 36. num. 5. lib. 1. refert Fufat. d. q. 314. num. 12. Sured. conf. 487. num. 1. Leo decisi. 81. num. 16. & 17. ubi ait bastardos in Aragonia & Valencia dici naturales, Menoch. conf. 631. n. 11. & 17.*

APPELL. XXXII.

Beneficium.

- 1 *Beneficij appellatio, largè sumpto vocabulo, omnia comprehenditur beneficia.*
- 2 *Pensio non continetur beneficij ecclesiastici appellatione.*
- 3 *Beneficia exemptionum veniunt generali beneficiorum appellatione.*
- 4 *Mensualitas non veniunt beneficij appellatione.*
- 5 *Pecunia temporalis, seu ad naturam annuam, non venit beneficiorum appellatione.*
- 6 *Præstimenta, quatinus temporalitate consistunt, non veniunt appellatione beneficiorum.*

August. Barboza Appell. tur.

- 7 *Comenda & hospitale, an & quando veniant appellatione beneficiorum remittunt.*
- 8 *Curatam beneficium non venit appellatione beneficij in concessionibus.*
- 9 *Distributio quotidiana non veniunt appellatione beneficij.*
- 10 *Dignitas in materia non ambigua venit appellatione beneficij, sicut in parali.*
- 11 *Præbenda non venit appellatione beneficij in materia stricta.*
- 12 *Dispensatus ad beneficium curatam, non censetur dispensatus ad præbendam & Canonicatus Ecclesie Cathedralis.*
- 13 *Beneficij appellatione non venit destinatum per Episcopum nisi sit actualiter erectum.*

BENEFICIUM appellatio, largè sumpto vocabulo, seu generali significacione, omnia comprehenduntur beneficia maiora, quàm minorata, tam cometa, quàm simplicia dignitates, & præbende, & tam regularia, quàm secularia. nam ex dignitate non notatur natura beneficii, sed additur prerogativa gloss. *verb. beneficium, in reg. beneficium, de regulis iuris, lib. 6. & verb. beneficia, in cap. si grauius de rescriptis. & verb. beneficia, in cap. 1. de reorum personis lib. 6. & in Clem. Audire de rescriptis. Seld. de benef. p. 1. q. 5. Flamin. Paris. de consuetud. quest. 28. num. 18. cum seqq. Rebuff. in practi. q. 1. quid sit beneficium, num. 10. & tit. de vniuers. num. 1. & in tract. nominis q. 9. num. 5. & 6. Ricc. in practi. ar. rescript. 121. Sebast. Medic. de diffinis p. 2. cap. 16. num. 5. Folic. de vltim. lib. 2. n. 7. num. 6. Nicol. Garc. de benef. part. 1. cap. 6. num. 37. Strictè verò, & lo odiosus, propterea dispensationibus, veniunt solum beneficium simplex, & idèò quando Papa dispensat cum illegitimo vt possit obtinere beneficium, non censetur cum illo dispensare nisi ad simplex tantum, vt docent Sayr. de conscrip. lib. 6. cap. 11. num. 15. Campan. in discreto. turis Canon. rubr. 11. cap. 13. num. 97. Ego ipse de officio & potest. Episcoporum. 1. alleg. 45. num. 6. & me citato in illo loco Sanctarel. var. part. 1. quest. 38. num. 17. Quæ autem qualitates requirantur ad hoc vt beneficium ecclesiasticum dicatur, vide Aloyf. Ricc. in practi. aurea. rescript. 158. Nicol. Garc. d. p. 1. cap. 2. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 3. a num. 6. & meripsum de officio & potest. Episcoporum. p. 3. alleg. 57. n. 141.*

BENEFICIUM ecclesiasticum appellatio, nec à ex lura significacione, nec aliquo modo continetur pensio, vt per Crescent. decisi. 4. de sem. & re indic. Lodou. Gom. in reg. de infirmis resignantibus q. 16. n. 2. & manual. q. 21. Rebuff. in tract. de pacif. posses. q. 114. & in tract. de nominis q. 9. n. 16. Azucud. l. 1. num. 5. tit. 4. lib. 1. noua recopil. Flamin. de rescript. benef. lib. 1. q. 10. n. 69. & lib. 2. q. 15. n. 11. & lib. 11. q. 4. num. 11. & seq. & de consuetud. q. 43. a princ. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 3. q. 5. num. 1. Azor. in gloss. moral. 2. lib. 3. q. 5. q. 2. & lib. 8. cap. 5. q. 4. Aloyf. Ricc. collect. decisi. part. 1. collect. 415. & in decisio. Curia Archiep. Neapol. decisi. 75. n. 4. part. 1. Flores de Mena var. lib. 3. q. 2. num. 15. Anton. Ricciol. de iure personarum. lib. 5. cap. 19. num. 6. Nicol. Garc. d. p. 1. cap. 5. a n. 1. metipsum d. alleg. 57. num. 150. Sanctarel. var. q. 4. n. 25.

BENEFICIUM in appellatio generali non veniunt beneficia exempta, cap. si proprius de rescriptis. lib. 6. Cap. de fructu lib. 4. tit. 1. cap. 4. Rot. decisi. de privilegi. in aug. Sicut quoque nec appellatio beneficiorum dux ecclesie, Felin. in cap. graue. n. 2. de offic. ordinis Seld. de benef. part. 1. q. 3. num. 21. faciendo differentiam inter has enunciationes, de beneficiis in tua diocesi, & de non diocesi, vt in petiti comprehendant

P. et tempus

exempla in possessioni, nequequam quippe quod beneficium exempta sint quidem in diocesi, sed non de diocesi Episcopi, Abb. in *cap. grane*, num. 1. de *offic. ordin.* Ant. de Rofel in *tratt. de indulgent.* n. 315. Etiamus à Cochiet de *iurisd. ordin. in exemptis* part. 1. q. 5. num. 25. & p. 4. q. 29.

- 4 BENEFICIUM appellatio non veniunt manualia, Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gl. 5. §. 6. num. 21. Flamin. de confidenc.* q. 18. à num. 16. Monet. de *distric.* but. *quod* part. 1. q. 2. num. 12. nec etiam vicaria temporalis, sed ad nulum amovibilia, Nicol. Garc. d. cap. 1. cap. 3. num. 91. Ego ipse d. *alleg.* 57. num. 147. 6 nec partimoniæ, & partimoniales portiones que in sola temporalitate consistunt, aut que non dantur in titulum perpetuum, neque habent aliquod annexum obsequium spirituale, Flamin. *de resignat.* lib. 1. q. 1. num. 123. Fule. de *Pignat.* lib. 1. c. 20. num. 23. Nicol. Garc. d. p. 1. cap. 2. à num. 117. Gonzal. d. *gl. 5. §. 1.* de commenda, vide Gom. ad reg. 8. de *annali.* *quod* 16. Pute. *decis.* 315. lib. 1. Gonzal. d. *gl. 5. §. 8.* metipsum d. *alleg.* 57. num. 154. De hospitali vide Flamin. de *resignat.* lib. 1. q. 1. num. 159. Gonzal. d. *gl. 5. §. 5. n. 2. 7. & 17.* Matel. *con. var. res. lib. 1. res. lib. 1. n. 12. & seq.* Aloyf. Riet. *collecl.* 1299. in *med.* Cresc. *decis.* 1. num. 4. de *primile.* Camell. *Bortell. sum. decis.* tit. 20. n. 391. Ren. *decis.* 667. in *fine*, apud Farin. in 1. *collecl.*

- 7 noviss. ubi quod hospitalia veniunt appellatione beneficiorum quando dantur in titulum, non verò quando dantur in regimen, seu administrationem, quod etiam tenent Rebuff. in *reg. de devol.* num. 73. & in *tratt. novitat.* *quod* 15. num. 13. Sainen. in *reg. de vicariis* *possess.* q. 7. n. 4. Ioan. Franc. Pavin. in *tratt. de officio & potest. Capicini Sede vacante* in 1. *quod* part. 1. num. 5. eum huius per Re. *decis.* 739. num. 9. part. 1. *re. cent.* & in *Alexandrina benefice* 18. Aprilis 1625. coram R. P. D. Aferlio. de preceptoria Flamin. de *resignat.* lib. 1. q. 3. num. 8. & de *pontificibus*, idem Flamin. lib. 2. q. 1. num. 116. De beneficio partimoniali vide Gom. ad *reg. de inform. resign.* q. 2. in *princ.* Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gl. 5. §. 1. n. 25. 26. 44. & seq.*

- 8 BENEFICIUM appellatio in concessionibus non venit curatum beneficium, *cap. cum in lib.* in *princ.* de *prabend.* lib. 6. Fule. *fragm. lib. B.* num. 21. Gig. de *persimib.* *quod* 18. Franc. Matel. *Delphinal.* *decis.* 315. num. 1. Petr. Greg. de *beneficiis* cap. 6. num. 4. Aloyf. Riet. in *Collecl. decis.* part. 4. *collecl.* 1217. Pute. *decis.* 301. 307. & 308. lib. 1. in *correll.* Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gl. 5. n. 2. 10. & 11.* Menoch. de *arbitr. casu* 201. num. 62. Vnde quando alicui provideri mandatus, provisio non est facienda in beneficiis curatis, ut per glof. *verb. provideri*, in d. *cap. cum in illis*, ubi Anchar. num. 3. & Franc. num. 4. Cardin. in *Clem. 1. in princip.* *de de suppl. negl. Prælat.* Steph. de *litte. v. gratis*, tit. de *modo*, & *forma imperandi*, in *princ.* & *tit. de formis expellationum*. §. *secunda forma*, num. 1. & §. *tercia forma*, num. 51. Rebuff. in *praxi beneficiis* tit. de *class. mandatorum* num. 34. & *tit. de dispensat. ad plura beneficia*, n. 66. & *tit. tertio pars signatura*, *verb. qualificationum*, n. 3.

- 9 BENEFICIUM appellatio non veniunt distributiones quotidianæ, Gemin. *conf.* 85. n. 20. *verb. sed appellatio*, Cardin. Tufch. *pract. cons. sem. 2. lit. D. cons. 51. num. 1.* Monet. *de iurisd. quædita* p. 1. q. 2. num. 12.

- 10 BENEFICIUM appellatio veniunt etiam dignitates, si non sit materia ambitiosa, *cap. dudum*, ubi Ioan. Andr. de *prabend. cap. suo*, de *verbor. signif.* *blan. dos.* ad *Cap. alleg.* 84. Sbroz. de *vicario Episc.* lib. 2. q. 81. num. 2. At verò in materia odiosa, & pernici non venit dignitas, Ludou. Gom. ad *reg. de annali.*

quod 19. in *princ.* & in *fin.* Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gl. 5. num. 26. & seq.* Tamburin. in *tratt. de iure Abbatum* tom. 1. *disp.* 1. q. 19. num. 6. Rot. *decis.* 592. num. 2. part. 1. *divers.* ubi quod appellatio quorumcumque beneficiorum non debent includi dignitates, & canoniceus, lo. à Cochiet in *Sebol. ad preces primarias Imper super verb. dignitates*, pag. 39. Ideo dispensatus ad beneficium etiam curatum, non censetur dispensatus ad obtinendam dignitatem, secundum Petr. Greg. *synag.* *lura* lib. 17. cap. 6. num. 16. Azot. in *lib. moral.* p. 1. lib. 6. cap. 3. q. 7. Bellet. *disquisitionum clerical.* p. 1. *tit. de disciplina clericali* q. 3. n. 18. Sanctarel. *var. res. lib. 1. q. 38. n. 24.* ubi etiam metipsum de *officio & potest. Episcopi* p. 2. *alleg.* 45. n. 11. ubi num. 14. subdo dispensatum ad dignitatem non diei dispensatum ad maiorem dignitatem post Pontificalem, quod refertur me citato Tamburin. d. q. 19. num. 5. & Sanctarel. d. q. 38. n. 31. Imò si consideretur mandatum ad beneficia enata, & quæcumque alia, non includeretur dignitas curata, *Clem. ne in agro* §. *caeterum*, de *statu monach.* Rebuff. in *praxi* *tit. de dispensat. rat. acat.* *verb. aut dignitas*, & in *concord.* in *forma mandati Appell.* in *gl. cum dignitas*.

11 BENEFICIUM appellatio in materia stricta non venit præbenda, *cap. 1. de filiis presby.* lib. 6. Rota *decis.* 3. *tit. in novis.* Felin. in *c. postulanti*, sub num. 4. *verb. secunda conclusio*, *de rescriptis.* Vnde dispensatus ad beneficia etiam curata, non censetur dispensatus ad præbendas, & Canoniceus Ecclesie Cathedralis, Campan. in *divers. laris Canon.* rub. 1. c. 13. num. 59. Ego ipse d. *alleg.* 45. n. 10. & me citato Sanctarel. d. q. 38. n. 34.

12 BENEFICIUM appellatio non venit destinatum per Episcopum & Capitulum, nisi sit actualiter etiam, ut per Felin. in *cap. cum ab eo*, col. 5. *verb. pro quo*, de *rescriptis*. & *conf.* 45. num. 3. *verb. fortitudo*, Anton. Gabr. *commun. tit. de præsumpt. cons. 12. num. 6.* quoad refert & sequitur D. Anon. Ricciol. de *inve. personarum extra gremium Ecclesie existens* lib. 3. cap. 7. num. 15.

APPELL. XXXIII.

Bestia.

BENEFICIUM appellatio regulatiter non venit animal mansuetum, sed inspecta consuetudine voluit bonæ, pecudæ, & similia, secundum Barr. & Angelin. l. 1. §. *bestias*, ff. de *postulando*, Matheol. l. in *suu notabili.* *notab.* 98. in *princ.* *Nova novum mirabile*, *Festus* *cons.* 52. num. 1. Socin. in l. *possidit*, §. *Nerva filium*, num. 9. ff. de *acquiren. possess.* & de *statu loquente* de *bellis*, quod intelligant de bobus, vaccæ, & similibus, tenentur Natta *conf.* 347. n. 1. *Surd. conf.* 197. n. 2.

13 BENEFICIUM appellatio, de proprietate sermonia non venit mortuus, §. *obedienda*, in *princ.* ff. ad l. *Rhodianam*, *Surd. d. conf.* 197. num. 5. ubi ait *secum esse inspecta consuetudine usque loquendi*.

APPELL. XXXIV.

Bladum.

BLADUM appellatio venit omne illud quod in terra scitur, etiam semen lini, Barr. in l. *quod*

ticum, ff. de verbor. obligat. vbi Ias. num. 5. Cardin. Tusch. praelic. conclus. tom. 8. lib. 7. conclus. 392. num. 3. perieritque legemina, vt patet ex cap. 3. ibi, de blado, & vniuersi legemini, de decem. Rebuff. ad l. 77. ff. de verborum signific. in fine, vers. Accersit, pag. 360.

3 Bona appellacione venit illud quod in acta testitur, ita Iacob. de Collanes super pragmat. in sententiam rei frumentarie, lib. 1. cap. 10. m. 4.

APPELL. XXXV.

Bona.

- 1 Bonorum simpliciter, seu bonorum omnium appellacione veniunt mobilia, sc. mouentia, immobilia, nomina debitorum, iura, & actiones.
- 2 Debitorum nomen comprehenditur vbi quis bona sua obligauit.
- 3 Declarator tex. in l. si stipulatus 76. §. cum stipulatur, ff. de verb. oblig. & l. si ita scripseris 47. ff. de legat. 1.
- 4 Bonorum mobilitatem, & immobilitatem appellacione non continentur iura, & actiones.
- 5 Bonorum mobilitatem appellacione veniunt ea quae sui naturae de loco ad locum moueri possunt.
- 6 Hereditas vel successio quando non veniat bonorum appellacione.
- 7 Bonorum appellacione veniunt ea, in quibus quis habet tantum utile dominium.
- 8 Insuperueniens non comprehenditur appellacione bonorum meorum, nisi veniat cum vniuersitate bonorum.
- 9 Pecunia venit bonorum appellacione.
- 10 Fructus non continentur bonorum appellacione, etiam cum signis vniuersali.
- 11 Bonorum aduenturorum appellacione continentur omnia quae non praecedunt a sua essentia patris.
- 12 Fructus non veniunt bonorum appellacione in generali sermone.
- 13 Fructus hereditarij veniunt bonorum patrimonialium nomine.
- 14 Emphyteutica bene veniunt bonorum appellacione.
- 15 Bonorum suorum appellacione solum veniunt praesentia, non potest quae sita.
- 16 Vniuersitas venit bonorum appellacione.
- 17 Bonorum appellacione continentur omnia ultra ad alienum.

1 B O N O R U M simpliciter, seu bonorum omnium appellacione veniunt mobilia, sc. mouentia, immobilia, nomina debitorum, iura, & actiones, l. bonorum 49. in fine, l. rei appellacione 23. ff. de verb. sign. l. si legat. 10. §. 1. ff. ad Trebel. l. nomen. C. quae res pignori, gloss. in l. 1. Princeps 21. de verb. sign. Abb. conf. 43. Videtur primo, num. 3. lib. 1. vbi quod nomen bonorum dicitur generale, & continet actionem, Crauei. conf. 13. num. 6. vbi quod bonorum appellacione simpliciter, & indistincte veniunt iura, & actiones, Coar. in cap. relatum §. 2. num. 1. de testam. Rebuff. in compend. alienat. ad cap. sicut exceptio 12. q. 2. num. 14. Puel. in rubr. C. de bon. matr. p. 1. num. 2. Tiraq. in l. si vniuersum, verb. bona, m. 3. & 9. Colla in cap. si patet, p. 1. verb. bona, m. 1. cum seqq. de testam. lib. 6. Menoch. conf. 300. num. 19. & conf. 1012. m. 26. vbi quod bonorum appellacione continentur nomina Ang. Embaja Appell. l. 1.

debitorum, Aloy. Ricc. in collect. decif. part. 4. collect. 1137. Rot. decif. 195. num. 1. & decif. 760. num. 1. apud Farin. p. 2. recent. vbi quod nomen debitoris venit sub generali bonorum obligatione, Sord. de aliment. tit. 8. primus, 59. num. 2. Azor. in l. i. moral. p. 1. lib. 5. c. 7. 4. 8. Peteg. de iure filij lib. 5. tit. 1. num. 50. Griuel. Delana decif. 109. num. 1. Molina de iust. tit. 1. d. diffus. 112. à princ. Sanchez in praecipua Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 14. à num. 3. Ioseph. Sella Aragonae decif. 32. num. 34. Ferrer. in constitutionibus Catalanae, gloss. 2. num. 1. Rota decif. 681. num. 9. apud Farinac. p. 1. recent. Cardin. Tusch. praelic. conclus. tom. 1. lib. 8. conclus. 101. num. 19. & num. 24. vbi num. 25. restringit quando fieret mentio de omnibus bonis certi loci, puta, lego omnia bona, quae habeo Roma, quia non veniunt iura, & actiones, & citat Imolam conf. 35. num. 16. vers. Item non obstat, & Tiraq. d. verb. bona, num. 13. quod etiam tradit Griuel. Delana decif. 123. num. 7. additque idem Tusch. ibid. num. 26. quod stante diuisione vniuersali, omnia, & quaecumque bona mea, etiam addatur, mobilia & immobilia, veniunt iura, & actiones, ex Tiraq. de retralla legat. §. 1. gloss. 7. m. 20. & 21.

Amplia non solum sub generali bonorum obligatione veniunt nomina debitorum, prout testantur Doctores numero praecedenti citati, sed etiam quando quis bona sua obligauit, etiam adhuc sub hac obligatione debitoris nomen conditionale, & in diem comprehendit, et fuit Rot. d. decif. 760. m. 4. p. 2. recent. nam licet Bald. conf. 134. sub num. 2. vers. in contrarium est veritas, lib. 2. diceret ex hac obligatione in diem non esse namque actionem, eius tamen dictum non est verum, quia secundum magis communem opinionem Doctorem, de qua testatur Alex. in l. si stipulatus 76. §. cum stipulatur, num. 2. ff. de verb. obligat. & ante diem dicuntur competere iura, quia est orta obligatio, & actio ante diem, quod etiam sentit idem Bald. dum subdit, quod etiam nata esset actio, est tamen non intentabilis, & ideo iure non dicitur esse in bonis, sed in diem, quare interim non potest agi, quod est verum, sed adueniente, & puritate conditionis potest agi, Dec. conf. 551. m. 7. & conf. 126. m. 4.

Non obstat tex. in d. l. si stipulatus 76. §. cum stipulatur, ff. de verb. obligat. & in l. si ita scripseris 47. ff. de legat. 1. vbi verba praesentis temporis non referuntur ad debitum in diem, vnde notat Bald. in d. l. si ita scripseris, sub n. 1. quod quod erit omnia iura sua, non videtur cedere nisi ea, quorum dies cessit, & venit, non conditionalia, vel in diem, quem sequitur Alex. conf. 106. m. 8. lib. 5. quia responderet praedictos textus non applicari, quia in casibus illorum fuerat additum verbum, *de re apertis*, quod necessitatem importat, & executionem denotat eum effectu, quare ista verba non possunt referri ad debitum in diem, vel sub conditione, ita explicat Petr. de Bellapert. num. 6. & Alex. num. 2. in d. l. cum stipulatur, Bald. sibi contrarius in repet. l. esse post eum, num. 52. in fine, ff. si quis cautionem. Alex. pariter sibi contrarius in eod. §. cum stipulatur, num. 2. & Ias. ibi num. 3. & Curt. iun. in l. 1. num. 78. ff. si certum patet. Colliges hae ita eleganter disposita ex Rot. in d. decif. 760. num. 4. & §. 2. recent. quae fuit extensa à Reuerendissimo Domino meo Cocciuo Decano.

B O N O R U M mobilitatem & immobilitatem appellacione non comprehenduntur iura, & actiones quae tertiam bonorum speciem faciunt distinctam à bonis mobilibus & immobilibus, iuxta l. à Divo Pio XV. §. in venditione, ibi, permittit etiam ad iura, ff.

P 2

ff. de re iudic. Specul. tit. de finit. lib. 3. fol. 1. vers. sed pene. Negligant de pignori pari. 2. membro 1. num. 9. Bald. conf. 418. And. lib. 3. Alex. conf. 12. Vifo, num. 10. vers. ad tertium lib. 3. Petr. Anchar. conf. 101. num. 8. Titaz. de retrah. lignis. §. 1. glof. 7. num. 9. Couat. lib. 1. var. cap. 1. num. 1. Viui. tom. 1. opin. 82. Pinel. in rubr. C. de bon. mater. p. 1. num. 14. cum segg. Clausi in praxi. §. fin. q. 78. num. 9. D. Barboia in l. §. constans. §. finit. num. 1. & §. §. folio marini. Brunor. à Sole in locis eorum. verb. donatio. 13. Gama Lusitana decif. 199. in princip. & decif. 319. num. 1. Molina de inst. trah. 2. diffus. 101. vers. sui ita confirmat. & diffus. 280. vers. verum autem. Card. Mant. de tactis & ambig. comment. tom. 1. lib. 13. tit. 19. num. 3. Farinac. in praxi crimin. pari. 1. §. 13. num. 109. Peretz de iure fisci lib. 5. tit. 1. num. 49. Cardin. Tusch. d. lib. 8. concl. 101. n. 16. & latè tom. 4. lit. I. conclus. 49. per totam. Seraphin. decif. 584. num. 4. Valac. de parit. cap. 1. num. 94. cum segg. Cald. Pereira de empt. cap. 10. num. 19. cum segg. Sanchez in precepta Dretulgi. tom. 1. lib. 1. cap. 14. num. 1. Cott. in memorab. verb. nomen debitorum. Hueton. Gabr. conf. 58. lib. 1. plures ex antiquioribus refert Ambrosin. Pers. decif. 11. num. 2. vbi tamen num. 5. post Decian. conf. 381. num. 5. & conf. 441. num. 9. & Ioan. Dilect. de iure testandi tit. 6. cau. 9. in fine. & cau. 31. num. 2. declarat nomina debitorum includi sub appellatione mobilitam ex expressa testatoris voluntate.

5 **БОНОВУМ** mobiliam appellatione veniunt ea quæ sui natura de loco ad locum moveri possunt, & loco circumfcribuntur, de quo vide Oldrad. conf. 119. *Fulm. inde est*, in Rebuff. ad l. monumentum, ff. de verb. sign. Cardin. Tusch. d. tom. 1. lib. 8. concl. 103. per totam. Et bonorum mobiliam appellatione veniunt gemmæ. Rot. decif. 156. num. 1. pari. 1. in postulum. Farin. non verò nomina cibitorum. l. 1. C. de prar. pignori. l. quæntuoribus §. pen. ff. de pecul. Alexand. conf. 68. in 2. dub. lib. 6. Ambrosin. Pers. decif. 11. num. 1. Bonorum verò immobilium appellatione quid veniat, dicam infra Appellat. 117.

6 **БОНОВУМ** appellatione non venit hæreditas, vel successio, maxime quando ad præsentia bona restringitur dispositio, vel consuetudo inter vivos, Oldrad. conf. 139. *Ad habendum*, in princip. vers. praterea, quem refert Cardin. Tusch. d. conclus. 101. num. 1. & mon. 19. limitat in vltima voluntate, vt si sit dictum, tali bona mea relinquo, quia importarent institutionem hæreditis, Clauet. consil. 11. n. 7.

7 **БОНОВУМ** appellatione veniunt ea, in quibus quis habet tantum vtile dominium, l. in venditione, vbi Bart. ff. de bonis mulierum iudicij possiden. & idem non comprehendunt iuspatronatus appellatione bonorum meorum, nisi veniat cum vniuersitate bonorum, ex Rebuff. ad l. bonorum appellatione 208. de verbor. significat.

8 **БОНОВУМ** appellatione venit pecunia, l. cum tabernum, §. fin. vbi Bart. ff. de pignori. Roia in Beneuentano censu, l. 8. Martij 1613. coram Reuenerendissimo Domino meo Cocchino Decano, impressa per Farin. decif. 468. num. 1. pari. 1. recent. Ambrosin. Pers. decif. 11. num. 6. vbi dicit quod pecunie appellatione largè venit quælibet res, quæ possideatur, cap. totum, vbi gloss. 1. quæ 3. & comprehenduntur omnia, quæ in pecunia veri possunt, l. pecunia lu. 1. & 2. ff. de verb. sign. & num. 8. resoluit quod mobiliam appellatione non veniunt pecunie mutuo dari solite, secus verò si prædij causa in domo essent repositæ.

10 **БОНОВУМ** appellatione etiam cum signo vniuersali non continentur fructus, idè hære-

gratus restituent omnia bona testatoris quomodocunque & qualitercunque prouenientia, non restituit fructus perceptos, ita Angel. consil. 331. Cardin. Tusch. tom. 4. lit. F. concl. 484. num. 47. Contra Menoch. consil. 134. num. 19. Partic. conf. 94. num. 15. vol. 1. Flamin. Partic. de consuetud. benef. §. 11. n. 1.

БОНОВУМ aduentitiorum appellatione continentur omnia, quæ non procedunt à successione partis, ita Ferrer. in consuetudine Carbalonia, glof. 2. num. 166.

БОНОВУМ appellatione in generali sermone non venit feudum, cap. licet vasallus, §. in generali, vbi Doct. si de fundo desinitis controuersia sit inter dominum, & agnatum, Titaz. in d. l. §. inquam, verb. bona, num. 15. Anchar. conf. 108. n. 4. Hippolyt. Kim. conf. 5. num. 158. Card. Tusch. d. conclus. n. 1. Sord. conf. 138. n. 8. & conf. 417. n. 9. At verò bonorum patrimonialium nomine veniunt feuda hæreditaria, Menoch. conf. 111. n. 10.

БОНОВУМ appellatione veniunt bona emphyteutica, l. bonorum appellatione, in secunda, ff. de verb. sign. Matth. Bran. conf. 100. num. 6. & 7. Titaz. de retrah. lignis. §. 1. glof. 5. & in d. l. §. inquam, verb. bona, num. 14. Sord. decif. 11. num. 2. & decif. 93. num. 3. & conf. 338. num. 7. vbi intelligit quoad vtile dominium. Steph. G. uian. Marchia decif. 16. num. 6. Cald. Pereira de pignori. eligend. cap. 4. num. 1. & de rescrip. emphyt. cap. 1. num. 67. & cap. 16. num. 65. Cardos. in praxi iudicium, verb. bona, num. 2. & verb. emphyteusis, num. 16. Benedikt. Regd. in Lex hoc iure, ff. de inst. & iure p. 1. cap. 9. num. 17. In generali enim obligatione bonorum venit emphyteusis, Sord. decif. 160. n. 1. & conf. 445. num. 6. Cardos. d. verb. bona, num. 6. vniuersis, Benard. Gizon. ad prælit. Com. Imperiali, lib. 2. cau. 25. considerat. 1. in coronide, n. 2.

БОНОВУМ inorum appellatione solum veniunt præsentia, & non posita quæstia, l. tibi illi, cum sit in futurum, & c. C. qua res pignori, l. omnes, §. 17. Lucini. ff. qui in fraudem creditorum, l. sita, §. ff. de auct. & argenti legato, vbi si testator legat velles, vel res suas certi generis, solum debentur illæ, quæ erant propriæ testatoris tempore testamenti, non verò illæ, quæ postea acquiruntur, de ciliis rebus materia, vide Couat. praxi. l. 2. n. 2. & §. 1. Anton. Gom. tom. 2. variat. cap. 12. n. 49. cum segg.

БОНОВУМ appellatione veniunt vsusfructus, quia etiam commodatus dicitur vsusfructus, licet non sit formalis, ita Bald. conf. 163. Statuo cauter, in princip. lib. 1. quem refert Card. Tusch. praxi. concl. tom. 8. lit. F. concl. 101. n. 6.

БОНОВУМ appellatione continetur omne vtile alienum, quia bona non dicuntur nisi deducto ære alieno, l. mulier bona, ff. de iure ditionum, l. sub signatione, §. bona ff. de verb. sign. Rebuff. ad l. bonorum appell. 49. vers. sic inferre, pag. 260. ad l. xxiij. ff. de leg. 1. §. 166. ff. de iur. iur. l. Mexia in tract. cass. penit. concl. 2. n. 94. Sord. conf. 112. n. 12. & num. 81. & conf. 216. n. 12. Gutier. praxi. lib. 1. §. 41. num. 17. cum segg. Cardos. in praxi iudicium, verb. bona, num. 4. Ferrer. in consuetudine Carbalonia, glof. 3. n. 91. Cald. Pereira de empt. & vendit. sup. 10. n. 7.

APPELL. XXXVI

Canon.

КАНОНЫ appellatione venit omnia constitutio ecclesiastica, Felin. in cap. 1. in princip. de consil.

confir. & etiam capituli constitutio ex larga significatione & in materia favorabili, Cald. *conf.* 16. An canonici appellatio ptoxi illum refert Cardin. Tuich. *prætic. conclus.* tom. 1. lib. C, *conclus.* 23. num. 4.

na, & omnia continentia sub eodem edificio, ita Castren. *conf.* 45. 4. De eo in princip. lib. 1. quem refert Card. Tuich. *prætic. conclus.* tom. 2. lib. D, *concl.* 619. n. 43. pag. 823.

APPELL. XXXVII.

Capitulum.

- 1 Capituli appellatio includitur Prælati saltem in favorabilibus. Non comprehenditur communi calculo ibid.
- 2 Capituli appellatio soli Canonici, non autem beneficiarii continetur.

CAPITULI appellatio, licet de quadam largissima verbi significatione, includitur Prælati saltem in favorabilibus, ut videtur tenere Fr. Emman. *quæst. Regular.* tom. 3. q. 51. art. 8. & Alcan. Tamburin. *de iure Abbatis.* tom. 1. disp. 17. quæst. 3. in fine, tamen committitur non comprehenditur, ut cum gloss. quæ optime loquitur, verb. in *eisdem*, in Clem. 2. de *error & qualitate*, resoluunt Natt. *conf.* 686. n. 10. lib. 4. Afflicti *decis.* 365. n. 10.

CAPITULI appellatio, soli Canonici, non autem beneficiarii continetur, Abb. in *cap. scriptum*, num. 4. de *elect.* & in *cap. delicti*, num. 1. de *maioritate & obed.* Rota in *Romana Concordia* 3. Aprilis 1609. coram Cardin. Cancellario impressi. per Farinac. *decis.* 183. num. 1. p. 1. recent. & eadem Rota *decis.* 14. num. 3. part. 2. *divers.* & *decis.* 59. num. 37. apud Paul. de Rubis tom. 3. *divers.* ubi quod appellatio Capituli regulariter veniunt solum Canonici: Potiorarij verb. & alij sunt extra Capitulum, & *decis.* 76. num. 4. *addit.* tom. 3. alius part. 7. recentior.

APPELL. XXXVIII.

Cardinalis.

CARDINALIUM appellatio non veniunt Cardinales Ratuennates, & Compostellani, Pisani, & similes, sed tantum Illustrissimi S. R. E. Cardinales, gloss. verb. *mundi*. in *cap. 1.* 32. q. 2. Abb. in *cap. accedens*, num. 2. & ibi additio in verb. *Cardinalis*, de *prescript.* 10. Valzus in *Chronica Hispania*, cap. 21. *vers.* *Compostellanus*, Steph. de Gaeta in *reper.* cap. ad *limina* 30. quæst. 1. in *proxim.* num. 13. Andr. Gammar. in *extravag.* *Illy* 12. de *summa* Papa *elect.* num. 70. & *seq.* Anstaf. Getmon. de *sacrorum immum*, lib. 3. cap. 16. num. 11. & *seq.* Anton. Scap. in *respons.* de *birro rubro* dante S. R. E. Cardinalibus *Regularibus*, n. 3.

APPELL. XXXIX.

Casamentum.

CASAMENTUM appellatio bene venit apotheca una, vel plures quæ sunt sub casamento sub eadem continentia, quia est nomen universale continens plures quædam domos, & idem sub ista unitate venit apotheca, stabulum, officina, curopo-
Aug. Barbosa Appel. l. i.

APPELL. XL.

Casata.

- 1 Casata, seu casalis appellatio ad fideicommissionem veniunt, quæ sunt de domo & agnatione.
- 2 Naturali non veniunt, nec eorum filij Casate appellatio.
- 3 Naturali non dicuntur de agnatione.
- 4 Naturali & spurij non habent nobilitatem patrum, nec etiam matrum.
- 5 Spurij non veniunt appellatio.
- 6 Femina veniunt Casate appellatio, nisi in contrariam extensio consuetudine.

CASATA, vel Casalis appellatio ad fideicommissionem veniunt, qui sunt de domo, & agnatione, ita Bald. in *cap. immuni*, num. 16. de *elect.* Franc. in *cap. si pater*, cel. *penult.* *vers.* 29. de *testam.* lib. 6. Imol. in l. ex *factis* si *quis rogatus*, num. 10. *vers.* si *autem flammum*, ff. ad *Treb.* Patil. *vers.* 31. *et.* 1. & *conf.* 32. col. 2. lib. 3. Socin. iun. *conf.* 9. num. 7. lib. 1. Laurent. de *Palat.* in *trall.* quod *flammum masculin.* num. 115. 160. & 199. Sim. de *Præf.* de *interpret.* *ult. volunt.* lib. 3. *ad.* 1. *fol.* 11. n. 17. fol. 283. *Fusat.* *subtit.* 4. 360. n. 1.

CASATE appellatio naturalis non veniunt, nec eorum filij, Tiraq. in *trall.* de *nobilitate*, cap. 15. num. 12. Capra *conf.* 50. Roin. *conf.* 161. num. 4. lib. 2. Peteg. de *fideicom.* art. 22. num. 81. ubi num. 84. intelligit maxime quando habitus fuisset ratio nobilitatis, *Fusat.* d. quæst. 360. num. 3. Ratio autem illa est, quia casata accipitur pro agnatione, & huiusmodi naturalis non dicuntur de agnatione, Remin. iun. *conf.* 442. n. 3. & *conf.* 563. num. 31. Tiraq. de *revert.* *signat.* 5. 1. gloss. 8. num. 4. & 6. Cardin. Manic. de *consuetudinibus* *ultim.* *volunt.* lib. 3. tit. 1. num. 20. Menoch. *conf.* 17. num. 52. Petra de *fideicom.* quæst. 11. num. 201. Peteg. d. art. 22. num. 81. *vers.* *sed contra*. plures refert Nicol. Gate. de *benefic.* p. 7. cap. 15. num. 36. Gonzal. ad *reg. 8.* *Cancell.* gloss. 5. num. 110. tum quia naturalis, & spurij non habent nobilitatem patrum, nec etiam matrum, ut post alios scribunt Tiraq. in *trall.* de *nobilitate*, cap. 15. num. 10. Bostaf. *conf.* 52. n. 27. Menoch. *conf.* 117. n. 51. Duzen. *reg.* 69. *Tello* l. 11. *Tauri* mon. 2. Paleothus de *nat. & spurij*, cap. 27. num. 8. Peteg. *dist.* art. 22. num. 84. ubi in fine subdit rationem esse, quia censentur viles & viliis conditionis. Et quod spurij multo minus veniant comprobatur ipse Peteg. d. art. 12. num. 83. in *fine*, ubi dicit, quod si spurij non veniant appellatio filij, quod est nomen naturale, multo minus venire debet appellatio casata. In Hispania verò naturales sunt de casata, domo, & agnatione patris ex particulari, & notoria consuetudine illarum partium eos admittente ad insignia, nomen, & arma, honores, & nobilitatem patris, ut referunt Azuec. *conf.* 14. num. 27. & 29. Nicol. Gate. d. cap. 15. num. 49. citati à Rot. in *Pamplonen.* capellaniz 4. Martij 1612. eorum bonæ mem. Remboldo.

CASATE appellatio veniunt feminae, nisi in contrarium extensio consuetudine, ut tenent Sim. de

P 3 Præf.

Prat. conf. 165. & plures, quos refert, & fequitur Hounded. conf. 56. num. 3. lib. 1. Fufat. d. 4. 360. num. 9. quicquid dicit Sfort. Odd. conf. 46. num. 54. quatenus tenet ex vfu loquendi referri ad agnationem mafculinam.

APPELL. XLII.

Castrum.

- 1 *Caſtri appellatio continet quod ciuitas eſt manibus.*
- 2 *Caſtrum recognoſcens in ſendum, non conſeitur recognoſcere territorium.*
- 3 *Territorium venit caſtri appellatio.*
- 4 *Caſtra communiter habent territorium, & pertinentie de conſuetudine, vel ex privilegio, vel ex ſtatuta.*
- 5 *Caſtri appellatio venit territorium cum iuriſdictione coherente ipſi caſtra tanquam acceſſorium.*
- 6 *Incorporalia omnia, veluti iuriſdictione, inſeparabilia, honor & diſtrictus veniunt appellatioe caſtri.*
- 7 *Iuriſdictione alta & baſſa venit appellatioe caſtri quatenus illam habeat.*
- 8 *Caſtro vendito vel conſeſſo etiam iuriſdictione conſeitur vendita.*
- 9 *Vila vicina caſtro non veniunt appellatioe caſtri.*
- 10 *Regalia in venditione non veniunt appellatioe caſtri, niſi de eis expreſſa ſint mentio.*

- 1 **C**ASTRI appellatio continet quod ciuitas eſt manibus, & ideo recognoſcens caſtrum in ſendum, non conſeitur recognoſcere territorium. Oldrad. conf. 121. *Ad primam*, Menoch. conf. 498. num. 34. & 35. Card. Tufch. praeſc. conſuſ. tom. 1. lib. C. conſuſ. 116. n. 1. vbi n. 7. declarat procedere de iure, quo attento nihil caſtro deputatur, quod ſic acceſſio pteat territorium, vel iuriſdictione, ſed deputatur ab hominibus, & eorum ſtatuta, quod etiam aduertunt Bald. conf. 145. *Vila*, vel *Caſtrum*, lib. 3. Abbas conf. 12. *In controuerſa*, num. 3. lib. 2. Anchar. conf. 41. *Clarior*, n. 2. Menoch. d. conf. 498. n. 34. & ſeqq.
- 3 **C**ASTRI appellatio venit territorium quatenus habeat & inuolunda, etiam ſi non ſit diſtinctum cum pertinentiis, Menoch. conf. 401. num. 58. & conf. 437. num. 15. Crauet. conf. 701. num. 45. & ſeq. Card. Tufch. d. lib. C. conſuſ. 116. num. 3. vide infra ſub
- 4 *verb. Pertinentia appellat.* Hodie autem caſtra communiter habent territorium, & pertinentias conſuetudine, vel ex privilegio, vel ex ſtatuto, Abb. d. conf. 56. n. 14. col. 7. *verſ. Item* lib. 1. Cardin. Tufch. d. lib. C. conſuſ. 116. num. 14. & quod Caſtri appellatioe veniat territorium cum iuriſdictione coherente ipſi Caſtro tanquam acceſſorium, tradunt Xarez. alleg. 7. n. 8. Petrus de Greg. d. conf. ſecundo in 2. p. 2. num. 12. Ioan. Vincent. de Anna alleg. 52. num. 1. Valaf. de iure emphe. 9. ubi num. 3. Capellan. de auſtorit. *Varum*, pragmatica 8. in 1. p. num. 30. *Tapia in ſin. cap. in 1. p. n. 6. §. de conſtit. prime.*
- 6 **C**ASTRI appellatioe veniunt omnia incorporalia, & ſic iuriſdictione, inſeparabilia, honor, & diſtrictus, quia importat vniuerſitatem, Oldrad. conf. 152. *Ad queſtionem* num. 8. *circa finem*, *verſ. & Princeps*, Caſtrum. conf. 417. *Satisfaciendo*, num. 4. lib. 1. vbi quod caſtrum eſt quid vniuerſale, & appellatioe Caſtri venit iuriſdictione alta, & baſſa, quae-

nus Caſtrum habeat, Crauet. d. conf. 701. n. 45. & 46. *Conſuſ. praeſc. cap. 1. tom. 1. conſuſ. 9.* Cardin. Tufch. d. tom. 1. lib. C. conſuſ. 116. n. 1. & 8. vbi n. 27. & 29. poſt Bald. conf. 127. *Pride*, & num. 10. lib. 1. ſubdit, quod venditio, vel conſeſſio Caſtro etiam iuriſdictione conſeitur vendita, & quaecumque infra lapidem territorij continentur, dummodo iuriſdictione competat ratione rei, hoc eſt, territorij, & non cohercat Caſtro ratione perſonae.

CASTRI appellatioe non veniunt villae vicine Caſtro, etiam ſi inſeſſura ſint de Caſtro cum intibus & pertinentiis, Alex. conf. 43. *De cetero*, lib. 1. Cardin. Tufch. d. tom. 1. lib. C. conſuſ. 116. num. 12. vbi num. 13. poſt Anchar. conf. 142. num. 2. *verſ. ex hoc inferitur*, declarat procedere tamquam non habet iuriſdictionem, ſecus vero ſi habeat.

CASTRI appellatioe in venditione non veniunt Regalia, niſi de illis expreſſa ſint mentio, vel aliter ex verbis conſeſſionis colligantur, iuxta Emman. conf. 271. num. 1. Menoch. conf. 905. n. 35. & conf. 107. num. 23. & 54. Nec veniunt nomina debitorum, vt Cardin. Tufch. d. lib. C. conſuſ. 123. n. 1.

APPELL. XLII.

Caſus.

- Caſum fortuitum appellatioe veniunt,*
- 1 *Principio factum non ſeruat,*
 - 2 *Incedendum,*
 - 3 *Peſtus,*
 - 4 *Caroſtia immodica,*
 - 5 *Belium, ſeu incurſus hoſtium.*
 - 6 *Caſus fortuitus dicitur is qui prouidentia humana prouideri non poteſt, licet optatum ſit ſeius contingere.*
 - 7 *Caſus fortuitus appellatioe vbi quis illum ſuſcipit, vel illi renouat, non veniunt inſoliti.*
 - 8 *Caſus inſolitus dicitur, qui venit prater omnem veriſimilitudinem, & prouidentia viri cogitationem, licet forte ad prouidentiam cogitari pteat.*

CASUS fortuitus appellatioe venit factum Principis non ſeparatum, Rot. Janu. decif. 56. quem refert Aloyſ. Ricc. in collect. decif. p. 4. collect. 1085. *verſ. terris*, Cabe d. Luſit. decif. 114. num. 5. p. 2. *Genitor meus in comment. ad Ordin. Reg. Luſit. lib. 4. tit. 53. §. 3. num. 6.* vt in exemplo relato à Menoch. conf. 608. n. 25.

Item venit incendium, Greg. d. 3. *verb. fuego*, tit. 2. p. 5. Menoch. *de arbit. caſu* 390. n. 3. *com. ſeqq.* & *de praſump. lib. 3. praſ. 59. n. 3. & conf. 53. num. 1.* Sord. decif. 198. n. 5. *Malcato*, de probat. concl. 467. num. 5. & concl. 892. n. 8. Valaf. de iure emphe. 4. 27. num. 4. & 41. *Molin. de hoſt. trall. 2. diſp. 495. n. 13.*

Item peſtus venit fortuitus caſum appellatioe, vt per Rip. in *trall. de peſte*, de privileg. *temp. poſſit*, num. 60. & ſeq. *Flamin. Paris. de reſignation. benef. lib. 1. c. 13. n. 63.* Menoch. conf. 335. n. 1.

Item caroſtia immodica, vt decifum Aſſer. d. collect. decif. 29. *provi. cum refert Aloyſ. Ricc. d. collect. 1085. verſ. quare.*

Item venit bellum, ſeu incurſus hoſtium, Com. conf. 12. num. 4. vol. 1. Becor. conf. 10. n. 6. vol. 1. Curt. lun. conf. 85. n. 3. quos refert, & ſequitur Flam. Paris. d. 9. 13. n. 55. quibus addo Rot. Janu. dec. 101. Aloyſ. Ricc. d. collect. 1085. *verſ. quare*, Menoch. conf. 335. n. 1. *Rebell. de obligat. luſit. p. 2. lib. 14. §. 3. n. 16.*

Et

6 Et demum casus ille dicitur fortuitus, qui providentia humana praevideri non potest, Menoch. conf. 353. num. 9. & 15. licet vt plurimum soleat contingere, Molin. de iust. trakt. 2. disp. 191. num. 1. Cardin. Mantie. de iacis & ambig. venet. lib. 5. tit. 8. a. n. 1.

7 CASUS fortuitus appellatone vbi quis illum suscipit, vel et renunciat, non veniunt insoliti, vt per Gatier. de ieram. confirm. part. 1. cap. 24. num. 6. Ceual. communium contra communes, q. 701. Molin. de iust. trakt. 1. disp. 491. num. 10. Castil. quod. lib. 3. cap. 3. num. 180. c. m. f. Cardin. Mantie. d. lib. 5. tit. 8. num. 3. & 18. Rebello de obligat. iustitie, p. art. 1. lib. 1. q. 8. m. 18. Benedic. Aigid. ad lex hoc iure, ff. de iust. & iure, p. 1. c. 9. n. 11. Rot. dec. 1588. n. 11. apud Farinac. collect. 1. n. m. n. m. n. m. n. p. 4. d. m. n. f.

8 Ratio aorem differentie in eo consistit, quia casus fortuitus dicitur ille, qui vix plurimum solet contingere, sed providentia humana praevideri non potest, vt probant Doctores citati, supra n. 6. Insolitus verò dicitur, qui venit prout omnem vtilititudinem, & prudentia viti cognitionem, licet fortè à prudentissimum cogitari poterat, secundum Corn. conf. 12. lib. 4. Barlas. conf. 16. m. 7. 1. vol. 1. Franc. Becc. consil. 82. vol. 1. Gam. Lusit. dec. 349. n. 11. Pinel. in l. 2. C. de rescind. vendit. part. 1. cap. 3. num. 32. Menoch. de arbit. c. 80. rub. 7. Ceual. d. part. 701. num. 1 in m. d. & n. 6. Card. Mantie. d. lib. 5. m. 6. Stephan. Grat. discip. forens. cap. 195. m. 11. Orlau. Glor. resp. p. 3. num. 1. 20. c. m. f. q. 7.

APPELL. XLIII.

Cathedralis.

- 1 Metropolitana in iudiciis non venit appellatone Cathedralis.
- 2 Illegitimus dispensatus, vt possit etiam in Cathedrali habere beneficia, non poterit illa habere in Metropolitana.
- 3 Illegitimus si dispensatus esset à Papa ad Episcopatum, non conferretur dispensatus ad Archiepiscopatum.

1 CATHEDRALIS appellatone in materia odiosa non venit Metropolitana, vt tradit Ioan. à Cochier in scholiis ad prec. primarias Imper. super verb. In singulis Cathedralibus etiam Metropolitana possit appellari, pag. 19.

2 Vnde illegitimus dispensatus, vt possit etiam in Cathedrali habere beneficia, non poterit illa habere in Metropolitana, secundum Ioan. Monach. & alios in cap. quoniam 1. in fine, de prebendis, lib. 6. Rebuff. in trakt. de collat. 3. in prin. quos refert Ioan. à Cochier citato loco.

3 Hinc etiam provenit vt si illegitimus dispensatus esset à Papa ad Episcopatum, non conferretur dispensatus ad Archiepiscopatum, prout resolunt Maiol. de irreg. lib. 1. c. 9. m. 6. Sayr. de rescript. lib. 6. c. 11. m. 19. quos citat, & sequitur Sanctaecl. v. r. resp. p. 1. q. 38. m. 16.

APPELL. XLIV.

Causa.

- 1 Causa appellatone continetur tam ante litem, quam post.

1 Causa criminalis appellatone venit illa in qua agitur de delicto puniendo corporaliter ad vindictam publicam.

3 Causa pecuniaria appellatone venit causa civilis, non autem criminalis, quoniam pecuniaria.

CASUS appellatone continetur tam ante litem, quam post, ita l. 1. in l. causis, in fine, C. de transact. quem refert Cardin. Tufch. pract. concl. 10. m. 3. lib. 1. c. m. f. 379. n. 6. & 12. Cardin. Bald. conf. 130. Casus 2. v. f. & similiter, lib. 2. Castren. conf. 303. in prin. lib. 2. vbi infert ad statum, quod ead. Aduocaturum absentium sunt suspensa, quia non veniunt illa, quibus lis non est contestata.

CASUS criminalis appellatone venit illa in qua agitur de delicto puniendo corporaliter ad vindictam publicam, ita Clar. f. fin. quast. 1. vers. ad. ex quorum omnium, Marant. in pract. part. 4. diffinit. 1. in princip. & n. 17. Cardin. Tufch. pract. conclus. 10. m. 2. lib. 1. c. m. f. 379. n. 6. 1. Vel quando agitur de poena pecuniaria applicanda fisco, quae poenitentia ex delicto, Anchar. conf. 73. Fibi omnium, in prin. Roman. conf. 151. Presens accusatio 2. Clar. d. g. 1. m. 2. a. Boët. dec. 349. num. 1. Bald. conf. 126. Quoniam, num. 3. Mafcard. de probat. concl. 463. Cardin. Tufch. d. lib. 1. c. m. f. 379. n. 6. 1.

CASUS pecuniaria appellatone venit causa civilis, non autem criminalis, quoniam pecuniaria, aut. vt iudica sine quoque suffragio, in princip. 1. si quando, vbi gloss. verb. causis, C. de testib. cum aliis citatis per Lancell. Conrad in pract. de officio Prætor. in causis civilibus, rubr. de testib. n. 6. vers. exegendi quoque sunt testes, Menoch. de arbit. lib. 1. q. 88. num. 1. 5. & 6. Hieron. Baccaron. de differ. inter iudicia civilia & crimin. prem. 3.

APPELL. XLV.

Cautio.

- 1 Premissa sola venit appellatone cautionis.
- 2 Limita vbi contrarium disponeretur, & in cautione prolata à Prætor.
- 3 Cautio idonea appellatone venit tantum pignoratitia, vel fideiussoria.
- 4 Limita nisi subiecta materia repugnet.

CANTIONIS appellatone sola promissa intelligitur, seu obligatio sine fideiussore, l. fin. cum, C. de verb. signif. Felin. in cap. ad nostram, num. 5. de in re. Oldrad. conf. 68. Bald. conf. 401. in princip. lib. 3. Signorol. de Homod. conf. 114. m. 2. Dec. conf. 1. num. 4. Card. Tufch. pract. concl. 10. m. 1. lib. 1. c. m. f. 379. n. 6. 1. & 12. m. 7. lib. 1. c. m. f. 40. n. 7. Franc. Becc. conf. 1. num. 4.

Limita vbi contrarium disponeretur, secundum Signorol. d. conf. 114. num. 2. vers. secundo, Cardin. Tufch. d. concl. 167. num. 4. Et in loco est consuetudo quod cautio intelligeretur cum fideiussione, Roman. conf. 163. Constitutio, col. fin. vers. ele. Cardin. Tufch. d. concl. 167. num. 13. Item in cautione prolata à Prætor, quia intelligitur cum fideiussore, vel pignore, Signorol. d. conf. 114. num. 1. Felin. in d. cap. ad nostram, num. 5. & 7. de iurior. Cardin. Tufch. d. concl. 167. num. 9. & 14. vbi num. 15. idem dicit de cautione Muriana. Plures alios casus in quibus nuda obligatio sine fideiussore non sufficit, enumerat Felin. in d. sup. ad nostram, num. 6. & 7. P. 4. videlicet

videlicet si dictum fuerit, *quod confu cognita cameat*, vel si dicatur, *cameat*, vel *fuit*, aut si dicat, *mediciner cameat*, vel *cameat ut potest*, refert Cardin. Tufch. d. l. n. S. concl. 40. n. 10.

- 3 CAVTIONI idonez appellatione venit tamum pignoratitia, vel fideiufforia, & non fufficit nuda, l. si mandato Tur. v. ff. mandati. l. fandum, C. de verb. signif. gloss. verb. idonea, in cap. quemquam, de censib. gloss. ed. verb. in cap. transmissa, de reffitut. spolia. Oldrad. conf. 68. in princip. Signorol. d. conf. 114. n. 1. Bernad. reg. 75. Doen. reg. 86. Garc. reg. 191. Pinel. in l. p. 1. num. 76. C. de bonis non. Couart. lib. 3. var. cap. 3. num. 6. Menoch. de arbitrat. cap. 142. num. 3. Guier. in repet. l. nemo potest, num. 247. ff. de legat. 1. Franc. Bec. conf. 1. n. 4. Molin. de instit. tract. 2. disp. 334. num. 4. Cusall. commun. contra commun. q. 66. Cardin. Tufch. d. l. n. C. concl. 67. num. 6. & d. l. n. S. concl. 40. num. 9. & 10. Facine. in praxi crimin. part. 1. q. 33. num. 41. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 147. num. 22. Sanch. de matrimo. lib. 10. disp. 18. num. 33. cum seqq. Anton. de Soufa in reffitut. de censur. in Bulla Cama Demini, cap. 13. disp. 98. n. 1.

- 4 Limita nifi subiecta materia repugnat, quia in ea in qua sola obligatio fieri debet, verbum illud, *quod cameat idonez*, vel *fufficiens*, intelligitur fecundum subiectam materiam, & sic eum obligatione sola, ita Alexand. conf. 35. num. 11. lib. 4. quem refert Card. Tufch. item 8. l. n. S. concl. 93. n. 13.

APPELL. XLVI.

Censura.

CENSURA Ecclesiastica appellacione continentur excommunicatio, suspensio, & interdictum, cap. querens 20. de verbor. signif. Nauarr. in man. cap. 17. num. 1. Paul. Tufch. de vobis lib. 1. cap. 31. num. 3. Flamin. Pasif. de refignat. benefice lib. 5. q. 6. n. 69. Henric. in sum. lib. 1. cap. 6. Sanch. de censur. 5. disp. 1. feli. 3. Anila in fomis tract. p. 1. disp. 2. dub. 5. Bonacin. ed. tract. q. 1. p. 1. num. 4. non continetur tamen irregularitas, Fr. Emman. quafi. Regular. tom. 1. q. 62. art. 12. Cened. ad Decretum collect. 3. n. 2. in mod.

APPELL. XLVII.

Cibus.

- 1 Potus continetur appellacione cibi.
- 2 Vestimenta non veniunt appellacione cibi, nisi cum sanguine, vel feruio deberentur.
- 3 Sarrum quando veniat appellacione cibi.
- 4 Cibi rusticorum appellacione quid veniat.

- 1 CIBI appellacione venit id quod edi solet, l. quos nos, §. fin. ff. de verbor. signif. Rebuff. ad l. 43. ff. ad. vers. fecunda, non procedit p. 236. & ideo comprehenduntur panis, carnes, & reliqua edulia pro qualitate & conditione personarum, Menoch. lib. 4. pref. 17. num. 16. Porus quoque continetur, l. Diuigi. ff. de alimentis, & cibariis legat. l. in rem, §. presunt, ff. commun. gloss. verb. cibaria, in l. legat. alimentis, ff. de aliment. & cibariis legat. Aethel. in c. in quibus, de censur. dist. 1. Oldrad. conf. 79. versio. An nomine cibi Corduba de Lata in l. si quis ex liberis, §. non tantum, n. 4. ff. de liberis agnosce. Card. Tufch. praxi. concl. tom. 1.

lit. C. concl. 234. Sord. de aliment. tit. 4. q. 3. num. 1. & 6. Menoch. de presump. lib. 4. pref. 157. n. 17.

CIBI appellacione non veniunt vestimenta, nisi sanguineo, vel feruo deberentur, l. liberis 2. §. 1. & seq. ff. de aliment. & cibariis legat. gloss. verb. velle, in c. Episcopus 10. quafi. 4. Rebuff. ad l. 43. vers. tantum appellacione cibum, ff. de verborum signif. pag. 236. & hoc modo venit etiam stratum, l. & ff. §. si cui ferre, §. ff. de auro & argenti legat. Paul. de Citadinis de interdictis p. 6. art. 4. n. 10. Lambert. ed. tract. q. 9. art. tertio quallimis princip. §. libi n. 3.

CIBI rusticorum appellacione veniunt alia, 4 cepae, fabae, panis grossus, & similia, gloss. verb. Cibarij, in l. feruio verborum, ff. de legat. 1. Paul. de Citadinis 3. p. 6. art. de commed. pecun. num. 14. per contrarium cibi nobilium appellacione veniunt pulli, & huiusmodi delicati cibi, vt ex gloss. in verb. cibarij, notat Paul. de Citadin. vbi proximi.

APPELL. XLVIII.

Cines.

- 1 Ciniem appellacione veniunt illi de comitatu, de districu de territorio, & de pertinentia.
- 2 Comitatus veniunt appellacione ciniem in omni diffinitione fauorabili & legato facto, sicut in materia strilla, & odia, vt n. 3.
- 4 Officialia veniunt appellacione ciniem donec in ciuitate morantur.
- 5 Ciniem appellacione proprie & strilla videntur contineri iurium originarij, non autem ciniem ex priuilegio.
- 6 Capitulum Canonicorum venit ciniem appellacione.
- 7 Clerici in fauorabilibus veniunt ciniem appellacione.

CINIEM appellacione veniunt illi de comitatu, & de districu, de territorio, & de pertinentia, vt per Neuz. in sua Sylva, lib. 4. num. 37. circa fin. Bart. conf. 39. Ciniem Camerini, num. 1. vers. super quinto, lib. 1. vbi etiam, quod legatum factum ciuibus Camerini continentis etiam comitatini, Abb. conf. 32. in quafi. num. 6. vers. quoad secundum, lib. 1. Castenf. conf. 307. Videtur quid non, col. 2. vers. nulli enim, lib. 1. vbi, quod omnia commoda, & priuilegia concessa ciuitati, & ciuibus comprehendunt etiam ciuibus comitatini, Sord. conf. 313. n. 30. & seq. 57. & 60. intellige, vt per Steph. Gratian. discept. forens. c. 217. n. 10. & seq. Cardin. Tufch. d. tom. 1. l. n. C. concl. 174. n. 4. cum seqq. vbi n. 15. post Abb. & Bart. citatis locis subdit in omni iurisdictione fauorabili, & legato facto appellacione ciniem, & ciuitatis venite comitatens, vide Sord. conf. 313. num. 30. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 2. cap. 117. §. 4. num. 3. Peregrin. conf. 102. vol. 1.

CINIEM appellacione in odiosis, seu materia statutorum testanda non veniunt comitatens incolas, seu habitatores illius ciuitatis tantum, Bursat. conf. 31. n. 5. lib. 1. Sord. conf. 174. n. 14. Stephan. Grat. ad archidia. de c. 66. num. 12.

CINIEM appellacione veniunt etiam officiales donec in ciuitate morantur, Sord. conf. 106. n. 6. & qui postea sunt creati, idem Sord. conf. 313. n. 5.

CINIEM appellacione proprie, & stricti contineri videntur tantummodo originarij, non autem cines ex priuilegio, gloss. in l. ciniem, C. de incolis, lib. 10.

Brutoor.

Brunor. *in Sole in locis communib. verb. ciuit. num. 13.*
Castr. conf. 109. col. 2. in fine. vers. & si dicatur ubi
quod in odiosis & oecosis appellatione Veneti. Per-
rolini & similium intelligitur de originariis. non
autem de iure creato. *Alex. conf. 1. 60. Vbi processus*
in princ. lib. 1. vbi ait quod verba statuti loquentia
de ciue intelligi debent de vero. & naturali. non au-
tem de eo qui ex privilegio est ciuis. *Surd. conf. 3. 13.*
in princ. & num. 5. 6. & 17. Roland. & Valle conf. 79.
n. 1. lib. 3. Gate. Girona de privilegiorum. *sen exem-*
prium explicat num. 815. Card. Tufch. d. concl. 174.
num. 18 & 21. & tom. 8. lit. F. concl. 92. num. 1. & 13.
In privilegio vero loquente de ciue includi ciuem
ex privilegio. *conf. Surd. conf. 439. n. 1.*

6 CIVITATIS appellatione venit Capitulum Can-
onicorum. *Batt. in l. 1. vers. quare etiam in Capitulum*
ff. ad municip. Marc. Anton. Cuch. in instit. maior.
lib. 2. tit. de Canon. num. 17. Bellet. ad quibus. clerical. p. 1.
tit. disciplina clericali. §. 1. num. 17. Et collegium Rot.
decis. 380. n. 1. apud Farina. p. 1. recent.

7 CIVITATIS appellatione in inforabilibus ve-
niunt clerici. locus in odiosis. *Abb. inc. 1. n. 1. de vita*
& honest. cleric. & inc. 1. n. 1. de prebend. Felin. in cap.
Rodolp. n. 17. & 18. de rescript. Deci. inc. Ecclesia
S. Maria. num. 36. cum segg. de consil. Oldrad. conf. 12.
Barbat. conf. 1. 65. vol. 3. Bald. conf. 341. vol. 3. Alex.
conf. 41. vol. 7. Not. conf. 157. num. 8. vol. 1. Olafsch. decis.
180. n. 8. Marc. Arif. 61. num. 9. Surd. conf. 301. num. 7.
Mastril. decis. 48. n. 3. & 4. Bellet. ad quibus. clerical. p. 1.
tit. de disciplina clericali. §. 1. n. 12.

APPELL. XLIX.

Ciuitas.

- 1 Ciuitatis appellatione aliquando venit id solum quod
murus est ciuitum.
- 2 Suburbia in materia fauorabili & large interpre-
tanda. & in interdillo veniunt appellatione ciui-
tatis.
- 3 Territorium an & quando veniat appellatione ciui-
tatis. *conf. Surd.*
- 4 Comitatus venit appellatione ciuitatis in fauorabi-
libus.
- 5 Ciuitatis appellatione venit pars adiecta ciuitati ex
ampliatione.
- 6 Ciuitatis appellatione proprie venit etiam illa. cuius
Episcopus ex causa priuatus fuit.
- 7 Ciuitatis appellatione an & quando continentur dia-
cesis.
- 8 Ciuitatis appellatione venit parsu adiacens.
- 9 Ciuitas & vbi in quo differant. & quando dif-
ferant. & quod dicatur castrum & villa.

1 CIVITATIS appellatione licet de rigore la-
tis veniat id solum. quod muris est. ciuitum.
Oldrad. conf. 121. Ad primum questionem. Menoch.
conf. 498. n. 34. & segg. Azucud. ad Cur. Pisani. lib. 2.
c. 5. n. 1. Cardin. Tufch. d. tom. 1. lit. C. concl. 108. n. 7.
quod murorum nouatum ambitu continetur. vt
caus. Rot. cotam Reserendissimo D. Coccone
decis. 129. n. 1. & 3. praeceptum in materia. quae
conuenit vbi. non in suburbis. vt in l. 1. §. si quis natus.
& l. vbi. ff. ne quis in loco publico. vbi si quis nemine
prohibente in publico loco edificauerit. non esse
eum elegendum tollere ne ruinis vrbis deformetur.
intelligitur tamen de eo quod intra muros est. vt
recept. Rebuff. ad l. 1. §. de verb. signif. versum. pag. 18.

quia ciuitas propterea loquendo dicitur. quae muris
cingitur. *l. 2. §. de verb. signif. l. 6. tit. 31. p. 7.* Menoch.
de praesumpt. lib. 4. praef. 126. n. 1. Gate. Girona de privileg.
sen exemptionem explicat. n. 55. tamen in materia fa-
uorabili. & large interpretanda veniunt suburbia.
Crauet. conf. 197. n. 1. Abb. conf. 1. num. lib. 2. vbi ait.
quod natus in continetibus & suburbis dicitur na-
tus in ciuitate. *Card. Tufch. d. concl. 180. n. 6. Stephan.*
Grat. discept. forens. tom. 5. c. 83. n. 3. vbi quod in ma-
teria indifferenti. & non odiosa. appellatione ciuitatis
venit ciuitas cum territorio. idem prius dixerat.
tom. 1. c. 117. n. 6. vbi num. 1. post Alber. de statu. 9. 177.
p. 2. ait quod castra. & villa veniunt appellatione ci-
uitatis. maxime in beneficiis in quibus verba latissi-
me interpretantur. Vincent. de Fiand. verba l. 12. vbi
quod delictum factum in castralibus quoad poenam
intelligendam censetur perpetratum etiam in ciuitate.
Aloy. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 1387. vers. non
tamen. Narbona l. 10. gloss. 1. n. 86. cum segg. tit. 1. lib. 4.
Recap. Rebuff. ad l. 1. vers. quinto. §. de verb. signif.
pag. 18. vbi dicit. per c. si ciuitas. de sent. excom. lib. 6.
quod interdita ciuitate. & suburbia interdita cen-
sentur. & alia similia adducit Menoch. *de praesumpt.*
lib. 4. praef. 126. num. 7. cum segg. vbi quod legatis bona
existentibus in ciuitate perzuntur etiam relicta.
quae sunt in suburbis. quando relicta sunt san-
guine coniunctis. & sic in legatis. quae admittunt
largam interpretationem. & idem quando testator
non habebat bona in ciuitate. sed in suburbis. Vnde
iurisdictione ciuitatis concessam extendi ad sub-
urbia. *per l. 1. §. cum vrbis. ff. de offic. Praefecti vrbis. l. 12.*
ad Gate. Girona loco citato. n. 54. Hinc fit vt inter-
dicta ciuitate intelligantur etiam interdita subur-
bia. & adificia continentia. vt probat text. *in cap. si*
ciuitas. de sent. excom. lib. 6. vbi assignat rationem. quia
vilipendetur iurisdictionem in interdita ciuitate in
suburbis licitum esset audire diuina. cuius argu-
mento ita tradunt Sont. de censur. tom. 5. disp. 3. §. 1. n. 19.
num. segg. Agid. de Coniunct. de Sacrament. &
censur. disp. 17. dub. 1. n. 18. Bonacin. de censuris. disp. 5.
puncto 1. num. 20. & idem iudicis arbitrio relinquitur
quod sine suburbis contigua. & adificia continentia. itat
si in illis permittantur diuina. *Interdictum contem-*
ni videtur. notat gloss. verb. continentium. & Doctus
d. cap. si ciuitas. Caldein. de interdillo part. 1. num. 23.
Conast. in cap. alina mater. part. 2. §. 1. n. 3. vers. septimo.
Hentiquin. sum. 11. §. 4. 2. §. 4. Vgolin. de censur. tab. 5.
cap. 21. §. 1. cum segg. Menoch. de arbit. causa 115. d.
princip & omnia n. 12.

CIVITATIS appellatione licet secundum na-
turam propriam. & significationem non veniat ter-
ritorium. ex adductis per gloss. *in cap. 6. Ludovicum*
63. disp. Gate. Girona d. tract. n. 973. Bald. *conf. 557.*
Nate pro duce in princ. lib. 3. quem citat Card. Tufch.
d. concl. 180. n. 11. tamen in dubio vbi non constat de
mente. quia in vniuersalibus fit larga interpretatio.
appellatione ciuitatis venit territorium. maxime fa-
nore docti. *idem Bald. d. conf. 557. n. 2. vers. si verò est*
diuina. Card. Tufch. d. concl. 180. n. 9 & 10.

CIVITATIS appellatione venit comitatus in 4
fauorabilibus. etiam in materia indifferenti. *Roman.*
conf. 414. In re praesenti. col. 2. n. 6. Neuz. in sua Sylva
nups. lib. 4. num. 8. Abb. conf. 43. num. 3. lib. 2. Stephan.
Grat. Archiep. decis. 154. num. 4. & quando agitur
de regimine ciuitatis. & sic de populo. Comitatus est
de ciuitate. Abb. conf. 53. In quaestione. col. 2. vers. quod
secundum. vni dicit. quod commissio regimio ciui-
tatis venit etiam comitatus. *refert Cardin. Tufch.*
d. lit. C. concl. 180. num. 5.

CIVITATIS appellatione venit pars adiecta
ciuitati

ciuitati ex ampliacione facta, Abb. *dist. conf. 62. col. 8. in princ. n. 3. vers. ad idem.* Card. Tusch. *d. lit. C. concl. 180. n. 14.*

- 6 CIVITATIS appellacione prout venit etiam illa cuius Episcopus ex causa priuatus, vel quæ Episcopatum antiquitus habuit, *Bart. in exarag. qui sine rebus, in verb. Lambardus, num. 5. & 6.* Anton. *Biag. in sua trall. de tuore quæst. 9. n. 5.* Card. Tusch. *d. lit. C. concl. 180. n. 15.*

- 7 CIVITATIS appellacione non continetur diocesis in quibus potissimum ordinis restringendis, de quo an verum sit, & quando vide Oldradum *conf. 121. num. 8.* Bellam. *decis. 141.* Aloys. Ricc. *colled. 1587.* Archid. in *colled. 61. dist. Philip. Francus in c. si ciuitas, num. 4. de sentent. excomm. Sbruz. de Picario Episcopi, lib. 1. quæst. 19. num. 13.* Franc. Marc. *decis. 361. n. 33.* Ciuitas enim & diocesis sunt differentes, *Rnt. coram R. D. Coelestin. decis. 119. num. 2.* inter eius impetras; in beneficialibus verò appellacione ciuitatis tantum, venit ciuitas, & diocesis, & verbum clericus Brachaten. aptum est capere verumque, secundum Ferretum *conf. 112. n. 1. & ex Bart. in l. 2. col. fin. ff. de verb. signif.* notat Nicol. Garc. *de beneficiis p. 7. cap. 9. n. 27.*

- 8 CIVITATIS appellacione venit portus adiacens, ut probat *test. in c. ubi periculum, §. portus, de elect. lib. 6.* ubi le Papa moratur in mari, vel in portu, debet fieri electio in illa ciuitate, cuius est portus, *Felin in c. Rodolphus, col. 4. vers. secunda conclusio, de rescriptis.* Et de huiusmodi commissum in portu debet puniri per eum, qui habet iurisdictionem in illa ciuitate, cui adheret portus, vel est priuatus, ut notat *Bart. & alii in l. i. ff. de iudic.* Sic etiam contractus factus in portu censetur factus in ciuitate, & debet fieri secundum consuetudinem illius ciuitatis, cui adheret portus, ita *Rebuff. ad l. 39. paulo post princ. vers. & illa sunt villæ, cum segg. ff. de verb. signif. pag. 103.* Intelligi in fauorabilibus, secus verò in odiosis, iuxta quod singularem in *d. cap. ubi periculum, §. portus, ubi Dominus.* dicit quod delegatus a ciuitate non est delegatus à portu ciuitatis, quem referunt & sequuntur *Barbat. in d. cap. Rodolphus, n. 17. & Rebuff. ad l. 39. ff. de verb. signif. vers. villæ, pag. 18.*

- 9 CIVITAS & VRBS in qua differant, & quomodo diffiniantur, & quod dicatur castrum, & villa; vide *Beud. & Eid. Lufi. ad l. ex hoc loco, ff. de iustit. & iur. p. 1. c. 6. n. 3. cum segg.*

APPELL. L.

Cippus.

- 1 Agnati veniunt appellacione cippi in legatis & fidelicommissis.
- 2 Cippus est nomen vulgare Testatorum, & importat idem quod stirps.
- 3 Cippi appellacione continentur tantum illi qui sunt fundamentum, & stabilimentum domus.
- 4 Vacui semper dicuntur qui sunt de cippo testatoris non heredis.
- 5 Familia non veniunt appellacione cippi, quia cippum & agnationem conferre non possunt.
- 6 Intelligi quando apparet testatorem voluisse conferre bona in agnatione.

- 1 CIPPUS appellacione in legatis, & fidelicommissis veniunt agnati, qui pro eorum proxi-

mitate iuxta ordinem graduum admitti debent, *Isid. conf. 115. lib. 4. Socin. sen. conf. 49. num. 1. lib. 1. & conf. 51. num. 21. lib. 4. Curt. iun. conf. 72. Sfort. Odd. conf. 67. num. 46.* Card. Mant. *de consuet. ultim. volunt. lib. 8. tit. 12. num. 16.* Sim. *de Præ. de interpret. ultim. volunt. fol. 129. num. 19. & conf. 103. num. 4. & 5.* Tubb. *Non. conf. 79. n. 29. & 31.* Stephan. *Grat. disp. presens. num. 3. cap. 49. n. 1.* Honded. *conf. 75. num. 7. & 8. lib. 1.* Menoch. *de presump. lib. 4. presump. 8. num. 17.* Peregr. *de fideicom. art. 12. n. 29. & 64. in fine.* Intrig. *de substitut. centuria 3. quæst. 83. num. 18.* Fufat. *in simili trall. quæst. 148. num. 2.* Cippus autem est nomen vulgare fuscum, & importat idem quod stirps, ut obsequant *Paril. conf. 47. num. 51. lib. 3.* Cardin. Tusch. *prælit. concl. 200. l. lit. D. conf. 120. n. 8.*

Sed verum est quod non continentur omnes qui sunt ea ea familia, & qui eadem insignia ferunt, sed illi tantum, qui sunt fundamentum & stabilimentum domus, ut notant *Corn. conf. 26. n. 5. & conf. 42. num. 9. lib. 4.* Præter *d. fol. 129. num. 19.* Menoch. *de presump. 38. in fine.* Intrig. *d. quæst. 83. num. 18.* Fufat. *d. quæst. 148. num. 2.* Et semper dicuntur vocati qui sunt de cippo testatoris non heredis, *Peregr. de fideicom. art. 12. n. 83. ad mod. Fufat. d. quæst. 148. num. 3.* ubi n. 4. subdit quod quando sunt plures Culanelli de eadem familia, intelligitur de familia, & colonnensis testatoris.

CIPPUS appellacione non veniunt formæ, quæ cippum, & agnationem conferre non possunt, *d. promissio, in fine. ff. de verb. signif.* *Curt. conf. 53. n. 36. lib. 1. & conf. 16. n. 4. & 5. & conf. 41. num. 8. & conf. 12. n. 5. lib. 4.* Socin. *sen. in l. cum domus, num. 18. ff. de consuet. & demogr.* Socin. *iun. conf. 1. n. 62. lib. 1. & conf. 162. num. 56. lib. 2.* Curt. *iun. conf. 171. num. 3.* *Grat. conf. 67. n. 10. & seg. lib. 2.* *Paril. conf. 53. num. 29. 31. & 36. lib. 3.* *Gozadin. conf. 43. num. 10. & conf. 79. num. 6. cum segg.* *Non. conf. 34. n. 1. & conf. 76. num. 29. & n. 31.* *Duran. de arce iscland. tit. de substitut. art. 2. n. 2.* *Byron. ad stat. quod summius masculis, art. 2. n. 167.* *Polis. Imol. conf. 13. num. 31.* *Buifac. conf. 228. num. 45. lib. 3.* *Marzac. in epitoma de fideicom. quæst. 43.* *Cephal. conf. 111. num. 26.* *Card. Mant. de consuet. ultim. volunt. lib. 3. tit. 12. num. 16.* ubi ait maxime procedere stante statuto exclusivo feminarum, *Menoch. conf. 649. num. 13. & de presump. lib. 4. presump. 8. in fine.* *Præ. de interpret. ultim. volunt. fol. 129. num. 19. & fol. 129. n. 69. & conf. 103. num. 2. & segg. lib. 1.* *Restic. conf. 1. num. 19. postea post trall. de liberis in conditione postu. & Sfort. Odd. conf. 46. num. 54.* *Laurent. de Palat. in trall. quod statibus masculis, num. 101. & 102.* *l. i. Honded. conf. 75. per totum, lib. 1. & conf. 65. in fine.* *lib. 2.* *Peregr. de fideicom. art. 12. n. 29.* *Carue. decis. 41. n. 12.* *Intrig. de substitut. cent. 3. quæst. 79. n. 13. & 9. 3. num. 20.* *Roland. conf. 56. num. 26. lib. 3.* *Fufat. d. 9. 3. 48. n. 6.* *Steph. Grat. d. rem. 1. c. 491. num. 4.* *Peregr. conf. 18. num. 9. col. 5.* *Alexand. Trentacinq. conf. 9. num. 7. p. 1.* Intelligi procedere quando apparet testatorem voluisse conferre bona in agnatione, nam tunc femina non venit, secus, si non ex ter aliqua cuncta conferendi bona in agnatione, ut censuit *Roe. apud Mantie.* inter eius decisiones impetras, *decis. 331.* *Dominici consuetud. num. 3.* cui quidem domo voluit feminas venire cippi appellacione si ratio agnationis habita non fuit, assentendum esse putat *Fufat. ubi supra num. 12.* ex eo quia solum verbum cippi excludit feminam, ut probant præcitati Doctores, & post *Corn. & Duran. senit Honded. d. conf. 75. num. 18. lib. 1.* Sed quod appellacione cippi non veniant formæ quando testator habuit respectum conferendi agnationem, ex multis *S. Rotæ*

S. Rotz decisionibus probat Steph. Grat. d. cap. 149. num. 5.

APPELL. LI.

Clericis.

- 1 Clericorum appellatio ex lata significacione non solum veniunt clerici primae Tonsura, sed generaliter omnes, qui in Ecclesia Dei deservunt.
- 2 Clerici faculari & Regulari in materia indifferenti, & lata significacione comprehenduntur appellacione clericorum.
- 3 Canonici in favorabilibus veniunt appellacione clericorum, sicut in odiosis & materia stricta.
- 4 Episcopi clericorum appellacione continentur in favorabilibus.
- 5 In Episcopo est qualitas supra omnes, qua non reperitur in simplicibus clericis.
- 6 Cardinalis in materia favorabili veniunt clericorum appellacione.
- 7 Monachi, & quicumque Regulari sub regula vivunt, non comprehenduntur clericorum appellacione in materia stricta, & odiosa.
- 8 Clero interdictum non comprehendunt Regulari, sine mero, sine famula.
- 9 Clericorum diocesani appellacione non veniunt clerici exempti.

CLERICORUM appellatio in lata significacione non solum veniunt clerici primae Tonsura, cap. clericus 21. dist. cap. cum contingat, & ibi Hostius. 6. de atene. Coflet. sup. 12. circa fin. Roland. conf. 61 vol. 4. Cizet. conf. 616. n. 14. vol. 4. nonnisi Graña ad cap. cum non ab homine, num. 5. de indic. & in minoribus, & maioribus ordinibus constituti, d. clericus, cap. clericum 72. dist. de persona, in fine 11. quafi. 1. Roland. conf. 10. num. 10. cum segg. Sed generaliter omnes qui in Ecclesia Dei deservunt, quorum gradus & nomina sunt Offitarius, Lectior, Exorcista, Acolytus, Subdiaconus, Diaconus, & Presbyter, d. cap. clericus, d. cap. persona, cap. duo sunt, 11. quafi. 1. Bellet. de exquisit. clericali p. 1. tit. de disciplina clericali, §. 2. num. 1. 2. & 3. In stricta vero interpretatione, appellacione clericorum non comprehenduntur clerici in dignitate Ecclesiastica constituti, ut Abbates, Archidiaconi, & huiusmodi, Decl. in cap. cum non liceat, num. 18. de prabend. Bero. conf. 153. num. 61. vol. 1. Bellet. d. §. 2. n. 35. Sanctarel. var. resol. p. 1. q. 38. m. 10. Aloyf. Ricc. in prati aucta, resol. 291. num. 1.

CLERICORUM appellatio in materia indifferenti, & lata significacione, comprehenduntur clerici faculares & Regulari. Castren. conf. 337. In hac substitutione, lib. 1. Cardin. Tolch. prati. conclus. tom. 1. tit. C. cuncti. 377. m. 1. & 3. Mari. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. fin. cap. 50. vers. secundo, ubi ait appellacione clericorum venit Canonici Regulari.

CLERICORUM appellatio veniunt Canonici in favorabilibus, cum ibi, & ibi Abb. num. 1. & 1. de verb. signif. p. exceptionem, de privileg. lib. 6. Felin. in cap. non dubium, num. 1. de sent. excomm. Bero. conf. 3. num. 29. & 30. vol. 1. Burlat. conf. 187. num. 6. vol. 3. Put. decisi. 92. num. 2. lib. 3. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. c. 11. quafi. 15. Bellet. d. §. 2. num. 4. Aloyf. Ricc. in prati aucta, resol. 291. num. 1. Secus vero in odiosis, & materia stricta, cap. sedes, cum ibi notat, de rescriptis.

Bero. conf. 3. num. 29. §. 3. & 37. vol. 1. Natta. conf. 129. num. 6. circa med. Aloyf. Ricc. ubi supra, Bellet. d. §. 2. num. 18. ubi num. 44. ibi intelligit, demmodo non resultat absurdum.

CLERICORUM appellatio in favorabilibus continetur Episcopus, Abb. in d. cap. cum ibi, num. 4. & in rubr. de vita, & honest. cleric. num. 8. & 9. March. Brun. conf. 97. num. 9. Bero. conf. 3. num. 31. §. 4. & 37. vol. 1. Bellet. d. §. 1. num. 5. & 6. Secus vero stricta interpretatione, & in odiosis, d. cap. sedes, & ibi Bero. num. 5. & 9. & Imola num. 2. de rescriptis, in quibus, ibi gloss. penult. de hereticis, lib. 6. cap. si comprehensurum, §. huiusmodi, de electione, red. lib. 1. cap. 2. de offic. delegati, ad. lib. Abb. in d. rubr. de vita, & honest. cleric. num. 9. Ruin. conf. 141. num. 18. vers. & per illum, vol. 2. Simonet. de rescriptis, quafi. 11. per illum, Mandol. reg. 20. Canon. de idemate, quafi. 20. n. 7. Selus de benef. par. 1. quafi. 3. num. 24. Sanctarel. var. quafi. 38. num. 11. Bellet. d. §. 2. num. 36. Ratio est, quia in Episcopo est qualitas supra alios, que non reperitur in simplicibus clericis, Abb. in d. rubr. de vita, & honest. cleric. num. 11. Sylvest. in sum. verb. clericus, 1. num. 1. Selus de benef. p. 1. quafi. 3. n. 24.

CLERICORUM appellatio in materia favorabili veniunt Cardinales, & de clericis non resident. Calder. in c. in nostra, de rescriptis. Trof. de vero, & perfelle clerico, c. 7. num. 3. Bellet. d. §. 2. num. 8. Secus vero in odiosis, talon conf. 117. vol. 4. Ruin. conf. 6. num. 6. vol. 5. Cephal. conf. 1. num. 40. c. 2. §. 2. §. 2. cum seg. vol. 1. Bellet. d. §. 1. num. 40. Sanctarel. var. resol. p. 1. quafi. 38. num. 11.

CLERICORUM appellatio in materia stricta, & odiosa Monachi, & quicumque Regulari sub regula viventes non comprehenduntur, Abb. cap. 1. num. 7. n. clericis, vol. Monachi, & in cap. 1. num. 3. de instit. & in cap. 1. num. 5. de instrumentis calumnia, Roman. conf. 359. & 418. Bellet. d. §. 2. num. 16. At in materia favorabili veniunt quilibet Religiosi appellacione clericorum, Felin. in cap. 1. non dubium, n. 1. de sent. excomm. Sylvest. in sum. verb. clericus, §. 1. num. 1. Mari. Antonio. var. resol. lib. 1. resolut. 112. cap. 63 sub vers. prime. Duenn. reg. 99. ampl. 6. & reg. roo. ampl. 5. Unde etiam ut interdictum clero non censensur interdicti Religiosi, quia sumus in odiosis, & ita resoluunt Henrici in summa, lib. 13. c. 41. §. 5. in illa lib. 2. Maior. de irreg. lib. 3. c. 10. num. 6. Wollm. de censur. lib. 5. cap. 20. §. 5. num. 3. Sayt. in simili trall. lib. 5. cap. 4. num. 29. Avila. ord. trall. p. 5. dist. 1. dub. 4. cunct. 7. Bonatin. ord. trall. dist. 5. puncto 1. num. 11. Visuald. in candel. aucta, ubi de interdictis, num. 159. contra Calderin. de interdictis p. 2. num. 18. Nau. in man. c. 17. num. 167. Couart. in c. alma mater p. 2. §. 1. num. 8. vers. quinto, Soat. de censur. tom. 5. dist. 2. §. 2. num. 13. Fe. Emman. quafi. Regulari, tom. 2. quafi. 108. art. 3. in princip.

CLERICORUM diocesani appellacione non veniunt clerici exempti, cap. ex parte, de offic. ordinarij, cap. ex parte, de privileg. Cleric. si beneficii, de prabend. Nicom. alleg. 1. p. 1. n. 16. Etiam si Coebler de interdict. ordinarij in exemptis, lib. 1. quafi. 5. num. 6.

APPELL. LII.

Cognati.

- 1 Cognatorum appellatio generaliter veniunt qui coniunguntur per masculos, specialiter vero qui per feminas.

2 Familia

2 *Femina veniunt appellatione cognatorum.*

3 *Naturales veniunt appellatione cognatorum in defectum legitimorum.*

gloss. penult. in fin. in d. Clem. unica, vbi Card. sub n. 16. in appositione 11. Caputa quon. decis. 36. num. 13. & 16. p. 3. Gonzal. d. gloss. 16. num. 12.

1 **C**OGNATORVM appellatione quando vocantur ad fideicommissum, generaliter veniunt qui coniunguntur per masculos, specialiter verò qui per feminas, *l. inter agnatos, ff. unde legitimi, l. 1. ff. unde cognati, l. non facile, ff. de cognitionibus, ff. de gradibus affinitatis, Tiraq. de retralla lignag. §. 1. gloss. 9. num. 11. Laurent. de Palat. in tract. quod sunt. magis. num. 115. Peregr. de fideicom. art. 12. num. 39. Fufar. de subitibus. quest. 368. num. 1. vbi num. 2. declarat non procedere quando vocati sunt illi de familia cognationis, & de domo, quia solum agnati dicuntur vocati.*

2 **C**OGNATORVM appellatione veniunt etiam feminae, Tiraq. d. gloss. 9. num. 10. 1. Rebuff. in l. 1. vers. decimo tertio ff. de verb. signific. pag. 8. Anchar. Regien. lib. 3. quest. 6. num. 1. 1. Peregr. d. art. 12. num. 39. Menoch. de presumpt. lib. 4. presump. 34. num. 31. Fufar. d. quest. 368. num. 1.

3 **C**OGNATORVM appellatione naturales pariter veniunt in effectum legitimorum, Peregr. d. art. 12. n. 85. & num. 89. in fine, Fufar. d. quest. 368. num. 4.

APPELL. LIII.

Cohærentie.

COHÆRENTIARVM appellatione secundùm Angel. in l. qui tabulas, ff. de furtis, veniunt omnia, quæ rebus principaliter venditis adhærent, sive cohærent corpori, sive iuribus incorporalibus, unde adificium solo cohærente dicitur, non æceruus in eo exilient, *l. quia æceruus, ff. quod vi aut clam*. Sic etiam seruitus videtur de cohærentiis rei, vt per Alexand. qui dicit, quod adhærent rebus immobilibus in conf. 211. num. 3. vel. 6. Subdens ita de huiusmodi adhærentiis iudicandum esse sicut de principali, & venire eius appellatione, sequuntur Tiraq. de retralla lignag. §. 1. gloss. 3. n. 2. Beriazol. de claus. instrument. claus. 36. gloss. 3. in princ.

APPELL. LIV.

Collatio.

COLLATIONIS appellatione continetur præsentatio, electio, confirmatio, institutio, & omnis modus, per quem quis prouidet de beneficio, Clem. unica, iuncta gloss. verb. conferatur, in fine, de rerum permutatione, Rebuff. super concordata, §. statimam. §. 2. in ult. glo. ff. sub rubr. de collat. Mandos. in reg. 31. Cancell. quest. 4. num. 1. Vetal. decis. 36. num. 15. part. 3. Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 16. num. 9. Non obstat textus in cap. cum in illis 16. §. cum autem, de proband. lib. 6. dum probat, quod collationis appellatione non venit institutio, nec confirmatio, quia procedit quando hoc verbum collatio profertur in rescriptis, quæ tanquam ambigua sunt restringenda, iuxta cap. quædam, de proband. lib. 6. nostrum verò appellationum habet locum, quando dictum verbum collatio profertur à lege, in qua non datur ambitio, nec restringendi occasio, quare ita respondens,

APPELL. LV.

Collegium.

COLLEGII appellatione veniunt etiam monasteria & Conuentus Religiosorum, cap. cum in terra, de elect. vbi Abb. not. 1. e nobis fuit, de iurapatron. iuncta gloss. verb. conuenial, & Host. num. 2. c. 1. nescitur, de his que sunt à Prælatu, Felin. in cap. Capitulum, n. 1. de rescriptis. Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gl. 8. n. 3. Rebuff. ad l. Neratius §. 3. vers. & sic appellatione collegij de verb. signific. pag. 381. vbi hoc verum esse dicit quando procedit eadem ratio in vtriusque.

COLLEGII, 207 capituli appellatione venit etiam illius caput, sive Prælatu, in fauorebilibus, Audr. Barbar. in tract. de præstancia, Cardinal. lib. 1. c. 7. col. 14. Felin. in præm. Decret. verb. Gregorius, col. 4. sub num. 13. Fr. Emman. quest. Regular. tom. 3. §. 1. art. 8. me citato in hoc loco Alesan. Tambur. de iure Abbatum, tom. 1. decis. 17. quest. 3. in fine.

COLLEGIORVM appellatione in preiudicis non veniunt famuli, ita Angel. in l. Titius, §. fin. de excois. inter. Bonacoi. in tract. de famulis, quest. 110.

APPELL. LVI.

Coniuncti.

- 1 *Masculi & femina sanguine coniuncti veniunt appellatione coniuncti.*
- 2 *Ad finem etiam veniunt conuictorum appellatione.*
- 3 *Naturales veniunt conuictorum appellatione.*

CONIVCTORVM appellatione quando vocantur ad fideicommissum, veniunt masculi, & feminae sanguine coniuncti, Deci. conf. 223. num. 1. cum seqq. conf. 269. num. 4. & conf. 310. num. 9. & 20. Alexand. conf. 115. n. 9. & seq. lib. 2. Socin. sen. conf. 13. n. 17. lib. 1. Gonzal. conf. 10. n. 8. Ruin. conf. 117. num. 14. lib. 1. Rebuff. ad l. 1. ff. de verb. signific. sub vers. decimo tertio, pag. 8. Tiraq. de retralla lignag. §. 1. gloss. 9. num. 100. Præxi. de interpret. olim. voluit fol. 193. n. 67. & fol. 137. num. 14. Menoch. de presumpt. lib. 4. presump. 34. num. 31. Peregr. de fideicom. art. 12. num. 32. Fufar. de subitibus. quest. 369. num. 1.

CONIVCTORVM appellatione affines etiam veniunt, Socin. sen. conf. 57. col. penult. vers. primo enim casu lib. 1. Philip. Franc. in cap. si pater, col. vlt. penult. vers. 22. de testam. lib. 6. Blanc. de comprom. §. 1. n. 10. Beriazol. de claus. instrument. claus. 7. gl. 12. n. 5. vers. secus. Fufar. d. quest. 369. n. 3. Rota decis. 106. n. 14. tom. 5. reuocatur.

CONIVCTORVM appellatione veniunt etiam naturales, Tiraq. de retralla lign. §. 1. gloss. 8. num. 3. & 4. Peregr. d. art. 12. num. 85. & 89. vbi intelligit venire solum in defectu legitimorum, testat Fufar. d. quest. 369. num. 4.

APPELL LVII.

Confanguinei.

- 1 Agnati veniunt confanguineorum appellatione.
- 2 Cognati veniunt etiam confanguineorum appellatione, si communis loquendi usus sit habere quod & cognati comprehenduntur.
- 3 Pater venit confanguineorum appellatione.
- 4 Coniuncti sanguinis spiritus veniunt confanguineorum appellatione.
- 5 Femina veniunt confanguineorum appellatione, si citius in famulo.
- 6 Mater, avia appellatione confanguineorum non veniunt, sed solum masculi in statu requirentes in contractu mulieris consensum confanguineorum.
- 7 Avunculus non venit confanguineorum appellatione.
- 8 Naturali veniunt confanguineorum appellatione.

CONSANGVINEORVM appellatione vbi ut testator vocatur, ad fideicommissum, veniunt agnati, si sit stirps, ff. unde cognati, l. si post stirps, ff. de stirps, & legiti. hered. Alexand. conf. 82. col. 1. & conf. 129. num. 10. lib. 6. & conf. 153. col. 1. lib. 7. Gratius conf. 41. numer. 19. & 20. lib. 1. Bero. conf. 83. num. 7. & conf. 93. n. 10. lib. 2. Curt. iun. conf. 46. num. 4. & conf. 176. col. 1. Simon. de Præxi de interpret. ult. volum. fol. 198. num. 21. Peregrin. de fideicom. art. 11. num. 35. Fufat. de subit. quæst. 346. numer. 1. & nouissimè apud Paul. de Rubris decif. 102. numer. 4. rem. 3. diuers. alijs part. 7. recent. diei quod quando verbum *confanguinei*, non est simpliciter prolatum, sed eum qualitate, veluti ex parte patris, tunc appellatione confanguineorum veniunt agnati, & citat Parif. conf. 39. num. 27. vol. 3. Curt. iun. conf. 3. num. 11. & conf. 176. num. 3. & 6. Hieton. Gabr. conf. 27. num. 1. vol. 2.

1 CONSANGVINEORVM appellatione veniunt etiam cognati, si communis loquendi usus sit habere quod & cognati comprehenduntur, Titag. de retrat. lignag. 3. gl. 9. n. 5. Ludou. Gom. Episc. Sernen. decif. 102. lib. 1. post decisionem imprefiss Reuerendissimi D. mei Cocelini Rotæ Decani, Præxi de interpret. ult. vol. fol. 199. n. 21. Peregr. d. art. 11. n. 35. Fufat. d. quæst. 364. n. 2. vbi n. 3. subdit venire etiam cognatos quando testator seibat non posse dispositionem in agnatis verificari. Quando tamen cognati veniunt appellatione confanguineorum, si exiant agnati, & cognati, erunt præferendi agnati cognatis, Alba. conf. 69. Peregrin. de fideicom. art. 11. n. 35. in fin. vbi mouetur, quia propriè agnati continentur, improprie, & largo modo cognati, testat Fufat. d. quæst. 364. num. 4. Rot. dist. decif. 102. num. 3. vbi dicit quod si statusum vocaret confanguineos, nulla eis addita qualitate, quæ distingueret descendentes ex vno latere à descendentes ex altero, tunc attentè communem vsu loquendi appellatione confanguineorum veniunt agnati, & sic descendentes ex femina.

3 CONSANGVINEORVM appellatione venit pater, Castren. conf. 412. circa med. vers. & statum, lib. 1. Rotæ in Persuina fideiuss. 1. Aprilis 1612. coram Patriarcha Muzandato, impressa per Farin. decif. 385. n. 5. p. recent.

4 CONSANGVINEORVM appellatione veniunt conuicti cognitione spiritali, c. coram. 34. Ang. Barbofa Appel. l. iur.

de offic. delegat. cap. final. de postulatione, Terret. in confil. Catholonia gl. 3. n. 72.

CONSANGVINEORVM appellatione pro-
prie veniunt femina, Titag. de retrat. lignag. 3. t. gl. 9. numer. 102. Coen. conf. 127. lib. 3. Rebuff. in l. 1. vers. 13. ff. de verb. signif. Menoch. de præsump. lib. 4. præsump. 84. num. 10. Peregrin. de fideicom. art. 12. num. 14. Fufat. d. quæst. 364. num. 5. In statuto 6 verò requirente in contractu mulieris consensum confanguineorum, non venit mater, nec avia, sed tantum masculus confanguineus, quia statutum ponderat prudentiam consilij, Bald. in l. fin. C. de verb. signif. & conf. 101. n. 1. vol. 1. Deci. in l. 1. num. 15. C. unde vir, & vxor. Casten. in l. si cum dorem. 5. si patri. col. 1. ff. solus mariti. Campe de dote p. 5. quæst. 94. Bertrazol. de claus. instrument. claus. 6. gl. 3. Peregr. d. art. 12. n. 15.

CONSANGVINEORVM appellatione non 7
venit avunculus, quia non est proprie confanguineus nepotis ex sorore, Bald. conf. 1. g. Si consideramus, lib. 1. Peregr. d. art. 12. num. 35. præp. fin. Fufat. d. quæst. 164. n. 3.

CONSANGVINEORVM appellatione ve- 8
niunt naturales, nam ex eodem sanguine procedunt, Peregrin. dist. art. 11. num. 39. vbi tamen solum admittit eos venire non exstantibus legitimis, & spuriis omnino excludit, testat Fufat. dist. quæst. 364. num. 8. vbi num. 9. subdit ultra septimum gradum non admitti, Rotæ in Papilionen. Capellanæ, 4. Martij 1613. coram bonæ mem. Membrillo impressa per Vinian. post suam præxim lursipatorem. decif. 45. n. 2. secundum non impref.

APPELL LVIII.

Confortes.

- 1 Confortum appellatione veniunt illi, qui sunt de eadem familia.
- 2 Præsumitur testatoris veniunt appellatione confortum.
- 3 Femina veniunt appellatione confortum.
- 4 Fideicommissum quando esset relictum pro conservatione bonorum in agnatione, tunc femina non veniunt appellatione confortum.

CONSORTIUM appellatione veniunt illi, qui sunt de eadem familia, Philip. Franc. in cap. si poter. col. pen. vers. 8. de testam. lib. 6. Alex. conf. 115. n. 1. lib. 7. Ruin. conf. 14. lib. 1. Gorad. conf. 89. num. 4. Card. Mantica de comit. ult. volum. lib. 3. tit. 12. n. 18. Præxi de interpret. ult. volum. fol. 189. n. 20. Menoch. de præsump. lib. 4. præsump. 88. n. 17. Honded. conf. 4. n. 15. lib. 3. Peregr. de fideicom. art. 12. n. 42. Intrigi de subit. comitia 1. quæst. 83. n. 15. Fufat. in simili tract. quæst. 372. n. 1.

CONSORTIUM appellatione veniunt proximiore testatoris, Castren. conf. 159. Super primo, in princ. lib. 1. Præxi de interpret. ult. volum. fol. 189. n. 10. Fufat. d. g. 372. n. 2.

CONSORTIUM appellatione veniunt etiam femina, Sallect. per rest. illi, in l. dadum C. de contrah. emptio. Alexand. conf. 135. Fife processu, in princ. lib. 7. Gorad. conf. 79. n. 4. Menoch. de præsump. 88. num. 15. Cardin. Tusch. præf. com. com. 1. lib. C. cencius. 779. Fufat. d. quæst. 172. num. 3. Limita tamen quando fideicommissum est relictum pro conservatione bonorum in agnatione, quia tunc femina non

non veniet appellatio consortium, vt resoluunt Gozzadin. *conf.* 79. Ruin. *conf.* 24. num. 3. & 7. lib. 2. Menoch. de *presump.* lib. 4. *presump.* 28. n. 17. in fine, Fufar. d. 9. 372. n. 4.

CONSORTIUM appellatio venit qui sunt participes felicitatis, & infelicitatis, sicut maritus & vxor ob id confortes appellantur, quia vnam eandemque famul subeunt sortem, vt tradunt Gozzadin. *conf.* 79. n. 1. Laurent. de Palat. in *trall.* quid flauis masculis femina non succedat, num. 198. quos refert Menoch. *dill.* lib. 4. *presump.* 28. num. 16. & num. 17. *versus* secundo modo, subdit hoc nomen consortis pro iis quandoque accipi, qui communem rem habent.

APPELL. LIX.

Contractus.

- 1 Contractus appellatio venit validus.
- 2 Dispositio omnis faciens nuntiationem de aliquo termino, & actu, semper intelligitur de valido.
- 3 Contractus appellatio venit quasi contractus.
- 4 Distractus venit appellatio contractus.
- 5 Contractus & distractus à pari procedunt, & sunt eiusdem naturæ.

CONTRACTVS appellatio venit validus, vnde si gabella soluenda sit de omni contractu, non solutus de contractu nullo, quia non est contractus, ita Alexand. *conf.* 104. num. 1. *versus* facit in simili, lib. 1. quem refert Card. Tusch. *prætic. comeluf.* tom. 3. 2. *lit. P. coneluf.* 100. num. 14. Ratio est, quia omnis dispositio faciens mentionem de aliquo termino, & actu, semper intelligitur de valido, non autem de inualido, prout de sententia est text. in l. 4. §. condemnationem. ff. de re iudic. & faciunt quæ dixi in *trall.* de Axiomat. verb. *Actus*.

CONTRACTVS appellatio venit quasi contractus, quia dispositio de contractibus ad quasi contractus trahitur, Lapud Julianum ff. quibus ex causis in possessione eatur, ita Rebuff. ad l. 19. *versus* id primum locum non habet, ff. de verb. signif. pag. mibi 126. vbi intelligit quando dispositio loquitur de quolibet, vel quocunque contractu, vel quando eadem ratio & æquitas esset in contractu, & quasi contractu; de vno enim ad alium valet argumentum, vt dixi in locis communibus Argumentorum Iuris, verb. *Contractus*.

CONTRACTVS appellatio venit distractus, quia à pari procedunt, & eiusdem sunt naturæ, l. Pompeianus. §. præterea. ff. de acquir. possess. l. de tutela. C. de in iure resiliuit. Soud. de aliment. tit. 8. primul. 22. num. 6. Cald. Pereira de *posseff. eligendi*, cap. 7. num. 15. Escob. de *ratio in cap.* 14. num. 41. Stephan. Gratian. *discept. forens.* cap. 168. num. 7. & 10. cum *segg.* Ceual. *communium contra communem*, quest. 397. num. 886. tom. 4. Cardin. Mantie. de *tacitu & ambig. conuent.* lib. 1. tit. 2. numer. 15. cum *segg.* D. Barbof. in 3. *libris abfens.* §. *princeps*, num. 1. ff. de iudic. Ex hinc fit vt quando contractus celebratur per scripturam, non possit probari solutio, vel distractio, nisi per aliam æquiualem, *libri tom. narrato* ff. de *regul. iur.* Alexand. *conf.* 209. n. 23. lib. 2. Azucud. l. 1. n. 17. tit. 4. lib. 3. *nonne* Recopil.

APPELL. LX.

Controuersia.

CONTRouERSIA appellatio venit iudicialis, & extraiudicialis, l. sed et si lege. §. si in antea ff. de *petit. hered. l. Lucium*. §. ita parva. ff. ad Trebell. *Corn. conf.* 167. In hac consultatione num. 18. lib. 4. Castren. *conf.* 103. lib. 2. Rebuff. ad l. 10. *prope fin. vers.* *controuersia*, ff. de *verbor. significat.* pag. mibi 335. vbi intelligit, nisi ex materia apparet loqui tantum de controuersia iudiciali, id est de lite, Card. Tusch. *prætic. coneluf.* tom. 3. lib. 2. *conel.* 379. n. 7. vbi numerus *segg.* subdit quod questio, & differentia intelligitur tam de iudiciali, quam extraiudiciali.

APPELL. LXI.

Conuentus.

- 1 Conuentus appellatio venit Congregatio Regularium.
- 2 Conuentualis Ecclesia appellatio venit Ecclesia Collegiata regularis, non secularis.
- 3 Conuentualium appellatio veniens de improprio significat secularis.

CONVENTVS appellatio venit Congregatio Regularium, ita dictus, quia in vnum locum conueniunt plures ex multis locis, Panor. in *cap. educeri*, notab. vi. *descript.* & in *cap. cum Ecclesia notab.* 3. de *causa posses. & prope*. Philipp. Franc. in *cap. si Religiosus*, *versus* nota de *elect.* lib. 6. quos refert & sequitur Rebuff. ad l. 3. *versus* in super ff. de *verbor. significat.* pag. 130.

Vnde eorum templum vocatur Ecclesia Conuentualis, cuius appellatio venit Ecclesia Collegiata Regularis, non autem secularis, secundum propriam significationem, & in materia odiosa, vel exorbitanti, vt per Gemin. *conf.* 131. n. 4. *versus* deinde dicit, vbi etiam in *versus* iter quædam, subdit quod aliquando de improprio significatur appellatio Conuentualium veniens secularis, refert Cardin. Tusch. *prætic. coneluf.* tom. 2. lib. 2. *coneluf.* 1031. & *tom. 6. lib. 2. conel.* 706. n. 2. & 3.

APPELL. LXII.

Conuictus.

- 1 Conuicti appellatio proprie venit, qui testibus, vel probationibus de delicto conuincitur.
- 2 Confessus non est proprie conuictus.
- 3 Conuictus proprie dicitur qui indubitanter iudicio conuincitur.

CONVICTI appellatio proprie venit ille qui testibus, vel probationibus de delicto conuincitur, Zabarel. *conf.* 528. In *questione*, in *princip.* Fulgos. *conf.* 123. *Presuppofitum*, num. 5. vbi quod confessus non dicitur proprie conuictus, vt refert Card. Tusch. *prætic. coneluf.* tom. 2. lib. 2. *coneluf.* 1032. n. 1. & 2.

CONVICTI

3 CONVICTI appellatione non solum contine-
tur ille, qui plenis, & concludentibus probationi-
bus convincitur, vti supra dixi, sed etiam qui conuic-
tus indicis indubitanis, vt resolute Sigism. Seace.
in tract. de appellatione. q. 17. limit. q. 4. s.

APPELL. LXIII.

Creditor.

- 1 Creditore vbi sit mentio intelligitur de puro, & de
eo, qui potest conveniri.
- 2 Credentia appellatione venit omne creditum, siue
constet ex instrumentis publicis, siue non.
- 3 Credit appellatione venit omne creditum, siue con-
sistat in quacunque re, vel specie, siue in pec-
unia.
- 4 Creditor proprius non est qui exceptione repellit po-
tiss.
- 5 Creditore appellatione non venit futurum, neque
conditionalis.
- 6 Donatarius in materia statuti, an & quando veniat
appellatione creditore ex contractu.

1 CREDITORIS appellatione venit potius,
& ille qui potest conveniri, Alexand. consil. c. 6.
Pisus. n. 4. vers. sed promissus. lib. 5. vbi n. 6. subdit quod
verba statuti de creditore non continentur creditore
sibi conditione, & qui non potest agere, & proprie
fin. vers. semio etiam, tenet quod creditore, seu creden-
tem appellatione venit omne creditum, siue
constet ex instrumento publico, siue non, & consil. 1.
3. Aveniu narrat, in fine, lib. 7. dicit quod crediti
appellatione venit omne creditum, siue consistat in
quacunque re, vel specie, siue in pecunia, refert
Card. Tufch. practice. concl. tom. 1. lit. C. concl. 105 j.
n. 1. & 7.

4 Unde proprie creditorem non esse qui excep-
tione repelli potest, tenet Roman. consil. 101. Super eo,
num. 3. & 4. vers. citatque, & plenus consil. 104. Pro
discutienda. num. 13. & segg. vbi in fine, obliuiscit
verba legis, vel statuti in dubio debere intelligi de
creditore efficaci, qui non possit exceptione legiti-
ma repelli, refert idem Card. Tufch. tom. 8. lit. P.
concl. 100 n. 3.

5 CREDITORIS appellatione non venit fu-
turus neque conditionalis, quia creditor in diem,
vel sub conditione non est proprie creditor, ideo
non cadit in dispositione statuti loquente de credi-
tore, I. Fulcinio. §. si in diem. ff. quibus ex causis in pos-
sessetur. Alex. in d. consil. 106. n. 7. Anchar. consil. 37. in 3.
dub. Riminald. consil. 7. n. 13. & segg. lib. 1. Roman.
consil. 164. in fine, num. 5. vbi subdit, quod in legato ge-
nerali de omnibus creditis non veniunt crediti in
diem, vel sub conditione, licet ibi Apostil. & Man-
del consil. in fine, dubitent.

6 CREDITORIS ex contractu appellatione in
materia statuti non venit donatarius, maxime quan-
do donatio incipit à traditione, Cuman. consil. 173.
Galanus, per totum, quem refert Caidin. Tufch. d.
tom. 1. lit. C. concl. 105. num. 9. vbi num. 12. post Ful-
gol. consil. 121. vers. circa secundum, subdit quod hæres
creditoris ante aditam hereditatem non dicitur
creditor, & num. 17. post Roman. consil. 124. n. 9. lega-
tarium proprie non esse creditorem.

Ang. Barbosæ Appell. lxx.

APPELL. LXIV.

Cura.

CURÆ appellatione venit culpa levis, vt per 1
Alexis. in l. culpa lata, num. 2. vers. solent tamen. ff.
de verbor. significat. Dec. per text. ibi, in l. contrarius,
num. 15. vbi Cagnol. num. 12. & 18. ff. de reguli iuris.
Marant. de ordine iudic. p. 4. in princip. n. 59. Menoch.
remed. 12. recuper. num. 3. Decian. in tract. crimin.
quasi. 88. num. 91. Et ideo non venit lata, vt notat
Decian. num. 12. & Fatina. num. 92. citatis locis, nec
leuissima, sicut tradunt Curt. iun. consil. 19. num. 6.
Menoch. de præsumpt. lib. 3. pref. 3. n. 136. Fatin. dist.
quasi. 83. num. 96.

CURÆ appellatione continetur dolus, quan-
do lex, seu dispositio vult aliquem tenet de culpa,
quia tunc multo magis tenetur de dolo, vt per Bart.
in l. quod Nerva, num. 9. & 10. ff. de precept. vbi infert ad
eum qui promittit omne damnum contingens culpa
famuli, qui tenetur etiam de damno contingente
dolo ipsius famuli, potest si factum fecerit, Capa
consil. 78. num. 9. Decian. d. cap. 6. num. 1. & segg. Fatin.
d. quasi. 88. num. 98. vbi num. 99. subdit quod si testes
deponant culpam interuenisse, cum non declaratur,
de culpa intellexit, propter incertitudinem non
probat.

CURÆ appellatione venit dolus, & lata cul-
pa, quando fuisse materia id fuisse, quia culpa
intelligitur secundum subiectam materiam, Dec. in
d. l. contrarius, num. 15. ad fin. Cagnol. num. 12. & 18.
Decian. d. cap. 6. num. 12. vers. quod si prius. Fatin. in d.
quasi. 88. num. 100.

APPELL. LXV.

Cura, Curatus.

- 1 Cura animarum appellatione proprie venit actualis,
non vero habitualis.
- 2 Beneficium omne habens iurisdictionem visitandi,
excommunicandi, absolvendi, & alia facienda ad
marum correctionem pertinentia, dicitur habere
curam animarum.
- 3 Vicarij curati appellatione venit ille, qui habet per-
petuam Vicariam.
- 4 Rector cura animarum dicitur Vicarium curatum.

CURÆ animarum appellatione proprie venit
actualis, non vero habitualis, vt tenent in ter-
minis Capta commun. conclus. 9. num. 8. & fuit dictum
in Vicen. Pthoratus 9. Iunij 1606. cotam bonæ
mem. Patriarchæ Manzanedo. Venit etiam illa cu-
ra, quæ exercetur in foro contentioso respectu iurisdic-
tionis, quia omne beneficium habens iurisdic-
tionem visitandi, excommunicandi, absolvendi, &
alia faciendi ad morum correctionem pertinentia,
dicitur habere curam animarum, cap. dubium 34.
versus licet auctor, de elect. glof. verb. cura animarum, in
Extrauag. excohabilis, de prebend. leam. 22. Jacob. de
Grossi. in aureis decis. 1. lib. 2. cap. 97. n. 4. Rebuff. in
reper. cap. exiripanda, §. qui verò, num. 101. de prebend.
& in tract. nomin. quasi. 9. num. 51. Quint. in reper.
de multa, num. 76. eod. tit. Fule. de visur. lib. 2. cap. 7.
num. 5. Mascard. de probat. concl. 438. n. 10. cum segg.
Rot. decis. 31. p. 2. diners.

Q 2 CYRATI

5 **CVRATI** Vicarij appellatione venit ille, qui habet perpetuam Vicariam, Gemin. *conf.* 36. in princ. num. 2. *versum* fili, Zabare. *conf.* 10. In hac dubia, in princip. Card. Tufch. *d. lit. C. concl.* 1099. talis eodem dicitur Rector cutz animatum, Gonzal. *ad reg.* 8. *Canell. gloss.* 5. §. 1. n. 13. Sayr. *in summis de iur. iur. de consil. de iur.* 12. Aloyl. Ricc. *edict.* 979. in princ.

APPELL. LXVI.

Curiales.

CVRIALIVM appellatione, & curiam sequentium, veniunt etiam familiariter Cardinalem, Oldrad. *conf.* 211. *versum* curiam, & *conf.* 293. n. 1. *versum* per hoc, quem testatur Card. Tufch. *d. lit. C. concl.* 1114. n. 3. Veniunt etiam Cardinales ipsi, nec excluduntur propter excellentiam status, sicut nec Imperator excluditur ab ordine Senatutum, nec à numero commilitonum, Oldrad. *d. conf.* 211. num. 5. *versum* circa secundum, & *d. conf.* 293. *versum* secundum consensum, n. 2. & *seq.* & *conf.* 321. n. 2. vbi quod appellatione populi veniunt Senatotes, & appellatione familiarum venit paterfamilias.

APPELL. LXVII.

Curia.

CVRIA appellatione quid veniat, vide latè Gonzal. *ad reg.* 8. *Canell. gloss.* 13. §. 1. Surt. *conf.* 311. n. 3. 32. & 35. & quod continetur locus vbi Rex est cum suis consiliariis & aliis, qui eius lateri adstant, vt ei consulant in regimine totius Regni, tradunt Coust. *practice.* cap. 4. num. 10. Cabed. *Lusit. de iur.* 3. num. 3. p. 3.

CVRIA Romanæ appellatione propriè venit locus vbi est Papa, non verò vbi est audientia, vel Concilium Papæ, Gonzal. *d. gloss.* 13. §. 1. à num. 2. D. Barbof. in l. 2. §. *Legatus* à n. 37. ff. *de iudic.* Licet lato modo Curia dici possit, non solum vbi est Papa, sed etiam vbi est eius audientia, secundum Mari. Alzet. *de censuris.* sem. 1. *diff.* 9. lib. 5. cap. 3. Nicol. Garc. *de benef.* p. 1. cap. 1. à n. 387.

APPELL. LXVIII.

Damnum.

- 1 *Diminutio patrimonij propriè & strictè loquendo, venit appellatione damni.*
- 2 *Filius dicitur pati damnum si primarum hereditatem paternam, vel maternam.*
- 3 *Lucrum cessans venit appellatione damni.*
- 4 *Spern lucrum amittens non dicitur propriè pati damnum.*
- 5 *Expensa non veniunt in contrahibus appellatione damnum.*
- 6 *Proditum, & expensa litis veniunt appellatione damnum.*

1 **DAMNI** appellatione propriè, & strictè loquendo venit diminutio patrimonij, §. 1. *Proculus, ff. de damno infecto*, Bald. *conf.* 182. *Locata fuit*,

num. 2. *versum* hac qualitate, lib. 1. Socin. iun. *conf.* 78. n. 1. 14. & 22. lib. 2. vbi declarat Card. Tufch. *d. tom. 2. lit. D. concl.* 4. n. 1. vbi n. 4. subdit quod inferens alicui diminutionem patrimonij dicitur dari damnum, & n. 5. post. Castren. *conf.* 129. ante n. 2. lib. 2. ait filium dici pati damnum si priuatur hereditate paternam, vel maternam.

DAMNI appellatione venit luctum cessans, secundum Surt. *conf.* 383. n. 23. & damnum emergens, vbi resoluit Pyrrh. Maust. *de fideiuss. feli.* 3. cap. 3. n. 14. in *pralud.* nam luctum iam radicatum perdere, est damnum pati, gloss. in l. 1. §. *si quis ff. de iur. ad iur. quæ primarum*, Tirag. in l. *si conuincam, verb. donacione largimus*, n. 192. Mari. Antonin. *ver. resol. lib. 1. resol.* 92. num. 21. Strictè verò amissio lucri nondum acquisiti non pertinet ad damnum, l. *Proculus* 26. ff. *de damno infecto*, Alex. *conf.* 114. *Super eo, in princip. lib. 3.* Ioan. Anton. Bellon. *conf.* 89. n. 5. *Inf. conf.* 54. *Circa damnum*, n. 1. lib. 1. quia amittens spern lucri non dicitur propriè pati damnum, Bald. *d. conf.* 182. num. 4. & 7. lib. 1. Cardin. Tufch. *d. lit. C. concl.* 4. n. 17. In contradietio verò appellatione damnum non veniunt expensæ, vt probat text. in *cap. in nostra* 8. *de iur. iur.* & resoluunt Surt. *de iur.* 161. n. 4. & Card. Tufch. *practice.* *concl.* tom. 3. *lit. E. concl.* 637. n. 3.

DAMNI appellatione veniunt fructus, & expensæ litis, vt per text. in *cap. in nostra* 8. *de iur. iur.* & damno dato, colligunt Deci. in *cap. cum* *M. n. 3. versum* *prætoris, de consuetudinib. & in cap. in manu* *Domini*, n. 15. *de rescrip. & in cap. ut debemus*, n. 3. *de appella.* Boët. *de iur.* 3. n. 7. Surt. *de iur.* 161. n. 4. Alex. *conf.* 14. in *fin. lib. 3.* Montaleg. in *praxi*, lib. 1. cap. 11. num. 104. & 105. Cardin. Tufch. *d. tom. 2. lit. D. concl.* 4. n. 3.

APPELL. LXIX.

Debitor, Debitor.

- 1 *Debitoris appellatione venit verus debitor.*
- 2 *Statutum disponens quod bona debitoris possint dari in solutum creditoribus, intelligitur si debitorum est liquidum, aliter non.*
- 3 *Debitoris appellatione veniunt etiam illi, qui habent inter se beneficium diuisiæ.*
- 4 *Fideiusser conuenitur debitoris appellatione in statuto.*
- 5 *Debitoris appellatione propriè, & verò non venit debitor sub conditione.*
- 6 *Debitoris appellatione propriè non venit, qui redi obligatione conuenitur non pateri.*
- 7 *Decimarum appellatione regulariter veniunt spirituales, non temporales, & redditus proprii.*

DEBITORIS appellatione venit verus debitor, & idè delegans, vel promittens date tot debitores, &c. intelligitur de veris debitoribus, Bald. *conf.* 442. *Verba ita dicunt, lib. 1.* ac proinde intelligitur de debitoribus liquido, & clato, vnde statutum disponens, quod bona debitoris possint dari in solutum creditoribus, intelligitur si debitorum est liquidum, aliter non, Bald. *conf.* 131. *Mandatum dicitur*, lib. 2. refert Card. Tufch. *d. tom. 2. lit. D. concl.* 35. num. 1. & 2.

DEBITORIS appellatione veniunt etiam illi, qui habent inter se beneficium diuisiæ, pater sunt tutores, quia nihilominus quoad totum dicuntur debitores, Cuman. *conf.* 124. *circa fin. versum* *unde quoniam*, Card. Tufch. *d. concl.* 35. n. 1.

DEBITORIS appellatione in statuto continetur fideiussor,

fideiussor, *Inf. in l. si crediderim, numer. 1. C. de passu, Mollign. num. 150.* quia fideiussor dicitur debitor, *Bart. in l. 1. ff. de verborum significatione, Barbat. conf. 86. Mod. col. 3. lib. 3. Cardin. Tufch. dist. conclus. 33. num. 5.*

5 **D**EBITORIS appellatione propriè, & verè non venit debitor sub conditione, *Alexand. conf. 1. Ex narratu, num. 1. 4. cum segg. lib. 4. Card. Tufch. dist. conclus. 15. num. 10.* licet saltem large contineatur, *Surd. conf. 13. num. 16.*

6 **D**EBITORIS appellatione propriè non venit qui reali obligatione conuenit non potest, *Bald. conf. 133. circa princip. vers. & hic est considerandum, lib. 1. Rot. Auenion. decis. 134. Cardin. Tufch. dist. conclus. 35. num. 1. vbi num. 12. post Alexand. conf. 101. in princip. lib. 4. idem ait de eo, qui potest conueniri rei vindicatione, quia propriè non est debitor, neque propriè obligatus, sed large bene potest dici debitor & obligatus, & numer. 17. post Cusum. conf. 124. circa fin. subdit, quod non est propriè debitor tutos exceptione fauorabili peremptoria, & numer. 18. nec ille qui exceptione perpetua se defendere potest.*

7 **D**E CREDITARII appellatione regulariter secundum iuris interpretationem, & verbi proprietatem veniunt spirituales, non autem temporales, & redditus prophani, *Alex. conf. 32. num. 3. lib. 1. num. 1. Rot. apud Paul. de Rubicis num. 1. diuers. alias part. 7. recent. decis. 180. num. 17. & 18. & decis. 159. num. 8. vbi num. 7. ait quod decimæ illæ propriè non dicantur, quæ in quota non exigantur.*

APPELL. LXX.

Descendentes.

- 1 **D**escendentium appellatione veniunt omnes in infinitum descendentes.
- 2 **D**escendentes, est nomen collectivum denotans perpetuitatem.
- 3 **V**erbum, descendentes, quando non trahatur ad fideicommissum, ostenditur.
- 4 **D**escendens ex Tuo quando vocatur, intelligitur de filio primi gradus.
- 5 **V**erbum, descendentes, restringi debet ad filios primi gradus, ne sequatur absurdum.
- 6 **D**istinctio testatorum quando est restricta ad aliquod tempus, verbum, descendentes, intelligitur de iis, qui intra illud tempus possunt verisimiliter nasci.
- 7 **N**atiui & concepti post mortem testatorum veniunt descendenti appellatione.
- 8 **N**aturalia veniunt etiam descendenti appellatione.
- 9 **M**asculi, & femina veniunt descendenti appellatione.
- 10 **N**am ex femina dicitur descendens omni materiali.
- 11 **T**estator vbi vocatur descendens masculus non admittitur femina.
- 12 **D**escendens ex linea masculina, vel per virilem sexum quando suus vocatur, tunc femina non venit inter eos descendentes ex masculo.
- 13 **S**tatus exclusio feminarum propter masculos statim, tunc femina non comprehenditur etiam sub verbo aptum eas comprehendere.
- 14 **T**estator quando tacet, vel expressè habuit mentem constituendi bona in agnatione, non veniunt femina.

Aug. Barbosa Appell. Iur.

15 **T**estator vbi vocatur filius masculus, & verum descendentes, censetur repetere qualitatem masculinitatis in descendentiis.

16 **T**estator quando feminis descendentiis prouidet de dotibus, tunc illa non veniunt in substitutione de descendentiis.

17 **D**escendentium appellatione veniunt etiam nati ex feminis.

18 **T**estator vbi vocatur masculus per lineam masculinam, seu virilem sexum descendentes, vel filium descendentes ex linea masculina, masculi ex femina non veniunt, & numer. 19. & 20.

19 **M**asculus ex femina non venit descendenti appellatione in privilegio.

DESCENDENTIUM appellatione continentur nepotes, neptes, pronepotes, proneptesque, & veniunt omnes in infinitum descendentes, *l. fin. C. de suis & legitim. hered. amb. de hered. ab intestato, in princ. Alex. conf. 18. Azeuic narratu, in fin. lib. 1. Socin. conf. 41. Viss. col. 1. lib. 1. & conf. 51. in princ. lib. 4. Mart. conf. 40. Quia in hac causa, in princ. Paris. conf. 38. col. 1. & conf. 92. col. 1. lib. 1. Guzzadin. conf. 10. num. 8. Ruin. conf. 12. num. 1. cum segg. Natt. conf. 64. Credo, num. 5. cum segg. vbi id ampliat etiam in privilegio immunitatis, in casu prohibito alienationis, & in donatione, Decian. conf. 103. num. 24. & 25. lib. 1. vbi quod ex quo infinitas denotatur, necessitati plures gradus importat, Castren. conf. 411. Viso facto, col. pen. in princip. lib. 1. vbi quod descendenti appellatione veniunt omnes in infinitum, quia ascendentes, & descendentes dicuntur in infinitum, Honded. conf. 1. num. 12. num. 1. Menoch. conf. 124. n. 78. & conf. 147. num. 6. & conf. 115. n. 23. & conf. 310. num. 16. & num. 930. num. 6. & 18. & conf. 193. num. 13. & 66. & conf. 127. n. 3. & conf. 1080. num. 4. & conf. 1099. num. 14. & de pref. lib. 4. pref. 91. Præter de interpret. ultim. voluti. fol. 189. num. 24. Adrian. Negulant. in stipula respos. 9. 11. num. 16. & 97. num. 5. & 9. 300. num. 12. Peteg. de fideicommiss. art. 19. num. 11. & art. 22. num. 43. & art. 25. num. 8. & art. 30. num. 1. & 14. Barz. Bononien. decis. 4. num. 17. & decis. 7. num. 1. & 6. Fulat. de subdit. 9. 327. num. 1. Card. Tufch. prælit. concl. in vlt. litt. D. conclus. 19. num. 1. Rot. coram Reuerendissimo D. Coccino, decis. 491. num. 1. & in Bononico. fideicommissi de Lumbettio 12. Iunij 1609. coram Patriarcha Manzanedo, impressa per Farin. decis. 190. n. 3. in princip. p. 1. recent. & apud Paul. de Rubicis decis. 68. num. 18. tom. 2. diuers. salus p. 6. recent. & coram Duxan Episcopo Virgellen. decis. 154. num. 3. vbi quod descendentes appellatione filiorum, & descendenti veniunt etiam nepotes ex filia, & decis. 300. n. 8. dicit quod verbum, descendentes, est aptum comprehendere masculos, & feminas, & num. 9. quod vocatio filiorum & descendenti intelligitur solum de filiis & descendentiis masculis, si postea contrahiunt in eadem oratione fiat mentio de masculis. Amplia ut appellatione descendenti, vel posterorum veniant omnes in infinitum, quauis nati post mortem testatoris, ut per Socin. sen. de l. cogatur n. 30. in fine, ff. de rebus dub. Cephal. conf. 318. num. 124. Menoch. de præsumpt. lib. 4. pref. 9. in fine, & conf. 1. n. 84. Petra de fideicommiss. q. 1. n. 31. & maxime quando dispositio in tempus futurum collata est, ut sentit Cardin. Mantie. de cornet. ultim. voluti. lib. 8. tit. 1. n. 4.*

Est enim oomen collectivum, descendentes, denotans perpetuitatem, & in fideicommissi ordinato ad descendenti fauorem omnes in perpetuum ordine

ordine successivo per fideicommissariam vocati censentur, Ioan. de Ansu. *conf.* 46. num. 3. Berol. *conf.* 101. num. 25. lib. 2. Ruin. *conf.* 64. num. 3. lib. 3. Roland. *conf.* 70. num. 20. *conf.* segg. lib. 3. Nat. *conf.* 531. num. 25. & *conf.* 247. num. 1. Couart. *var. lib.* 3. cap. 5. num. 4. *vers. secundum*, & in *cap. Raimundus*, §. 2. in fine, de testament. Martaz. *conf.* 1. num. 13. & *seg.* & *dist.* *conf.* 40. num. 6. & 9. Cephal. *conf.* 268. num. 15. lib. 2. Hieron. Gabr. *conf.* 101. num. 1. cum segg. lib. 1. Dec. *conf.* 1. a. num. 24. *vers. quartus*, & *ultimus casus*, & *conf.* 41. num. 66. cum segg. lib. 1. Simon de Præis de *interpret. ultim. volunt.* lib. 3. *interpr.* 2. dub. 6. fol. 9. num. 46. Crall. §. fideicommissum, q. 15. in fine, & q. 16. num. 5. cum segg. de plures, quos refert Rot. loco proxime citato, & Io Florentino fideicommissi de Detis 7. Februarij 1607. coram Iusto, impetita per Farinac. *decis.* 125. num. 3. *part. 1. recent.* & quod ubi filij, & eorum descendentes in testatore ad eius hereditatem vocati sunt, non copulatiue, sed ordine successivo vocati censentur, fuit dictum io Romana fideicommissi de Vtinijs 9. Maij 1611. coram Reuerendissimo Domino meo Pitouano, impetita per Farinac. *decis.* 144. num. 2. apud Farin. p. 2. *recent.* Et quod in dispositione vocante descendentes, & quocunque successores etiam extraneos fiat interpretatio, ut extantibus descendentes extranei hæredes quantuncunque vocantur non admittantur, sed tantum illis deficientibus, resoluit Socin. iun. *conf.* 138. num. 19. cum seg. vol. 2. Causan. *decis.* 11. num. 5. p. 3. Petregrin. de fideicommissis art. 32. num. 10. & 40. pro eo refert Mari. Antonin. *ver. resolut.* lib. 1. *resolut.* 7. num. 5. *vers. tam etiam*, quia in dispositione.

3 Non trahitur tamen ad fideicommissum verbum, *descendentes*, primis aduentibus, nisi concutiant verba explicantiæ tempus futurum, vel quia sit facta mentio hæredum, vel addita fuerint dicta, *semper*, in infinitum, quandoque, & similia, prout in præiudis terminis in institutione de filio, & eius descendentes, vel de fratre, & suis, aperte tenentur Cuman. in l. *comitis*, §. in fideicommissis, num. 4. ff. de legat. 2. & in l. *Gallus*, §. quidam testis, num. 7. *vers. ubi autem*, ff. de liberis & post. ubi Aret. num. 7. & Socin. sen. num. 5. *vers. quartus casus*, Dec. *conf.* 205. num. 4. & *conf.* 148. num. 5. & *conf.* 153. num. 2. & *conf.* 287. num. 7. & *conf.* 191. num. 1. & *conf.* 355. num. 18. Ruin. *conf.* 92. num. 5. lib. 1. & *conf.* 99. & 100. eod. lib. Dec. *conf.* 26. num. 37. vol. 1. Petr. Anton. Anguissol *conf.* 72. lib. 2. & 86. lib. 6. Macrobb *conf.* 61. num. 88. Ladetch. *conf.* 92. & in subdit. de filio & eius descendentes, Menoch. de præsumption. lib. 5. præsumptio. 71. num. 10. Petta de fideicommissis q. 5 num. 165. Simon de Præis de *interpret. ultim. volunt.* lib. 3. *interpret.* 2. dub. 1. fol. 5. num. 36. cum segg. Surd. *decis.* 346. num. 18. Verum eorum dicta, & rationes intelligi tantum debent quando testator in concipienda institutione usus fuisset verbis duntaxat directis, videlicet, *instituit, hæredes fecit*, & similibus, quia secundum eorum propriam naturam impossibile est quod trahantur ad fideicommissum, ex quo à principio iure directo valere possunt, iuxta legem, *verbu citalibus*, & l. in substitutionem, ff. de vulgari. Secus vero si testator verbis directis, & communibus est usus, & tunc quia non tenditur directè ad impropiandam naturam verborum, non erit inconueniens, si institutæ obliques, ex quo in ea adiunt verba apta recipere talem formam, quæ fideicommissum respiciat, vel obseruant Decian. *conf.* 248. num. 3. *vers. secundò respondentur*, Præis *dist.* fol. 5. num. 46. Rimin. iun. *conf.* 50. num. 36. & 38. vol. 1. eleganter Rot. in *dist. Romana*

fideicommissi de Pofau, coram Reuerendissimo Domino meo Pitouano.

Declaratur tamen primò supradicta resolutio principalis, quæ habet appellatione descendentium, venire omnes in infinitum descendentes, vel locum non habet quando vocati sunt descendentes ex Titio, quia intelligitur de filiis primi gradus Titij, vel tenent Cephal. *conf.* 330. num. 40. lib. 3. Menoch. *conf.* 482. num. 2. & *conf.* 585. num. 11. & 32. Præis de *interpret. ultim. volunt.* fol. 289. num. 14. in fine, contra quos latè scribit Fufar. d. q. 327. num. 7. cum segg. ubi num. 25. declarat post Menoch. *conf.* 774. num. 7. cum segg. vt si adiunt descendentes mediati, & immediati, quod censentur vocati descendentes immediati, & proximiores, obseruans tamen hoc non esse absolute verum, quia si sunt tales descendentes, quod & remotiores non proximiores forent admittendi ab intestato, vel posset locum habere representatio, vel transmissio, vtique omnes venient.

Declaratur secundò, quia ne sequatur absurdum verum, descendentes restringi debent ad filios primi gradus, vt est casus in l. Lucini, la secunda, ff. de heredit. instit. vt dicit Berol. *conf.* 112. num. 5. lib. 2. prout cum refert, & sequitur Menoch. *conf.* 238. num. 2. Surd. *conf.* 554. num. 16. lib. 4. Fufar. d. q. 327. num. 16.

Declaratur tertio non procedere quando dispositio testatoris est restricta ad aliquod tempus, nam intelligitur vocasse descendentes, qui intra illud tempus possunt nasci, Decian. *conf.* 1. num. 254. lib. 1. Menoch. *conf.* 528. num. 17. Fufar. *dist. quæst.* 327. num. 24.

DESCENDENTIVM appellatione veniunt nascituri, & concepti post mortem testatoris, Rustic. ad l. *com acus*, ff. de condit & demonst. lib. 2. c. 5. num. 15. Martaz. *conf.* 1. num. 19. Ruin. *conf.* 22. num. 18. lib. 2. Card. Mantie. de consuet. ultim. volunt. lib. 3. tit. 11. m. 4. *vers. item descendentes*, Card. Tusch. d. l. m. 1. lit. D, concl. 219. num. 4. Rot. *decis.* 357. num. 5. p. 1. *recent.* & *decis.* 344. num. 11. p. 2. etiam recent. quia, *descendentes*, est nomen habens trahum successuum, Card. Mantie. *decis.* 375. num. 3. Intellige quædo nomen collectiuum infinitatem importans est in dispositione, quia consiliet de mente, Ruin. d. *conf.* 22. m. 9. & 10. *vers. sed istis*, lib. 2. ubi exinde ampliatur procedere tam in puris legatis, quàm in conditionalibus, & maxime quando nulli extabant tempore testamenti, & idem dicit Decian. *conf.* 41. num. 24. & *seg.* lib. 1. ubi quod si nomen est collectiuum, coordinens plures gradus, intelligitur de omnibus in infinitum, prout si vocatur liberi, vel descendentes, secus si filij, vel nepotes, seu vnum gradum continentes, & num. 29. subdit procedere tam in testamentis, quàm in contractibus, quod quidem siue dubio procedit, vel quando fuit mentio de nascituris, vel quando apposta fuit dilectio in perpetuum, vel alia similis, ita Parif. *conf.* 37. num. 23. & 24. lib. 2. Ruin. d. *conf.* 22. num. 14. lib. 2. Decian. *dist.* *conf.* 41. num. 27. & 28. lib. 1. Card. Tusch. d. concl. 219. num. 40.

DESCENDENTIVM appellatione veniunt etiam naturales, Bart. in l. *Lucini*, num. 4. ff. de capitis diminut. Aogel. in l. *ex facto*, §. ff. qui reguntur, num. 4. *vers. salis si filium*, ff. ad Trebell. & in *cap. in præsentia*, num. 22. de probat. Decian. *conf.* 3. num. 30. lib. 1. Rot. in *secum Iurisperitum* 23. Iannarij 1611. coram Patriarcha Pamphilio, & in *Benedicti de Malucis* 24. Februarij 1612. coram Cardin. Sacro, impetita per Patin. *decis.* 388. n. 7. p. 1. *recent.* ubi num. 8. addit hoc habere

habere difficultatem, quando quis natus est ex dam-
nabili & punitibili coitu.

9 Descendunt appellatone veniunt
solum masculi, sed etiam femine, arg. text. in l. ult.
iuncta aurb. seq. C. de suis & legitim. hered. cap. novit. de
iudic. & confirmatur ratio, quia vocabulum hoc est
naturale, ac proinde ita in feminis, sicut in masculis
debet verificari, argum. l. maximo visum. C. de liber.
præteriti; quare ita tenent Alex. conf. 160. num. 1.
lib. 2. Crocus in Lamentis populi, num. 154. ff. de iust.
iur. Declan. conf. 153. num. 4. & conf. 413. num. 11. &
conf. 468. num. 32. & conf. 370. n. 9. Gozad. n. conf. 30.
num. 8. Curt. sen. conf. 14. n. 12. Ruin. conf. 24. num. 9.
lib. 1. Curt. iun. conf. 49. num. 5. in fine. Patil. conf. 16.
num. 14. lib. 2. Nat. conf. 4. num. 8. lib. 1. Crauet.
conf. 984. num. 3. Roland. à Valle conf. 18. num. 24.
lib. 1. Burg. de Pace conf. 21. num. 4. Hieron. Gabr.
conf. 99. num. 7. vers. quartus casus, lib. 1. Riminal. iun.
conf. 44. num. 22. & conf. 56. num. 71. & conf. 835.
num. 13. lib. 2. Cephal. conf. 11. numer. 7. & conf. 46.
num. 47. & conf. 32. num. 1. Boffat. conf. 137. num. 43.
lib. 1. Sfort. Odd. conf. 33. num. 4. & conf. 46. num. 43.
& conf. 63. num. 62. Decian. conf. 7. num. 30. cum seqq.
lib. 4. Alexand. Rauden. conf. 5. num. 6. lib. 2. Menoch.
conf. 180. 5. & conf. 321. num. 9. & conf. 410. num. 18.
& 24. & conf. 519. numer. 25. & conf. 322. numer. 2.
& conf. 385. num. 1. & conf. 752. num. 18. & conf. 937.
num. 6. & conf. 1012. num. 13. & de præsumpt. lib. 4.
præsumpt. 84. n. 26. & præf. 9. n. 2. Adrian. Negusant.
in synagoga reg. 171. num. 41. Sord. conf. 308. num. 7.
& conf. 316. numer. 1. & decis. 1. num. 2. & decis. 4.
num. 6. Card. Mantie. de consuet. ult. volunt. lib. 8.
tit. 1. n. 1. cum seqq. Sim. de Præf. de interpret. ultim.
volunt. fol. 189. num. 14. & fol. 193. num. 66. Peteg.
de fideicom. art. 10. num. 8. cum seqq. Brunot. à Sole in
locu commun. verb. descendente, num. 4. Rust. in l. cum
amou. lib. 1. cap. 5. num. 14. cum seqq. ff. de conditionib.
& demonst. Intrig. de subtilit. centuria 3. q. 85. num. 2.
Fular. in simili art. 135. num. 1. Mari. Antonin. var.
respons. lib. 1. res. 60. num. 1. Cardin. Tusch. de em. 2.
lit. D. conc. 219. num. 7. Cyriac. tom. 1. coveron. 269.
num. 56. Zecoff. conf. 14. sub num. 3. vers. id quod idem
verum est. Rot. in Lendien. fideicom. 19. Nouem-
bris 1610. coram Card. Camerario, impressa per Fatin.
decis. 155. num. 1. part. 1. recent. duplicata p. 1. recent.
decis. 318. & novissime in Rauenaren. emph. res. 21.
May 1628. coram Reverendissimo Domino nro Coccine
Decano, in vers. nec etiam, ubi subdit quod quamvis
Cephal. conf. 11. num. 12. teneat quod emphy-
teus concessa pro se, suis filiis masculis, legitimis,
& naturalibus, transeat ad solos masculos, tamen
negari non potest quin sit aliqua dubietas an verba
sint intelligenda de descendentibus masculis tan-
tum, an vero etiam de feminis.

10 Amplia vel etiam natus ex femina dicatur descen-
dens, & veniat appellatone descendendum, l. ult.
C. de suis & legitim. hered. ab intestato
veritas. §. ult. Fulgof. conf. 86. num. 1. Ruin. conf. 120.
num. 8. lib. 1. Tiraz. de iure primog. q. 13. num. 2. Patil.
conf. 51. num. 30. & conf. 88. num. 51. & conf. 92. num. 62.
lib. 1. Socin. iun. conf. 3. num. 11. lib. 1. Alciat. respon-
so 361. num. 1. Nat. conf. 64. num. 8. lib. 1. & conf. 437.
num. 2. lib. 5. Cephal. conf. 46. num. 46. & 47. Card.
Mantie. d. ult. 11. num. 1. cum seqq. Menoch. d. præ-
sumpt. 84. n. 26. & præf. 9. n. 2. num. 3. & conf. 321.
num. 4. & conf. 373. numer. 11. 14. & 16. & conf. 1117.
num. 7. Adrian. Negusant. d. q. 173. num. 41. Craill. in
§. fideicommissum, q. 31. num. 1. cum seqq. Intrig. d. ult.
q. 85. num. 4. Rust. d. cap. 5. num. 14. Rot. decis. 126. n. 3.
ad fin. apud Farin. p. 2. recent. Fular. d. q. 315. num. 3. vbi

num. 5. ait ampliationem huiusmodi in aliquibus
casibus non esse recipiendam, primò, quando vo-
cati essent descendentes ex parte patris, vel ex linea
paterna; secundò, quando vocati essent descen-
dentes masculi; tertio, quando ageretur de pto-
pote ex filia, vel vltiori, quia licet nepos possit
dicti descendens aui materni, non tamen idem de
ptonopote dicendum esset.

Limita primò, quando esset dictum de descen-
dentibus masculis, vel testator vocasset descen-
dentes masculos, quia tunc non admittuntur femi-
næ, ita lason in l. §. qui id quod num. 21. ff. de iur. d. ult.
omnium iudicium, Anton. de butt. conf. 40. Resti deci-
sam Abb. conf. 16. Videtur primò lib. 1. vbi per sex
fundamenta probat, quod qualitas masculinitatis
non potest convenire feminæ, Dec. conf. 114. Dili-
genter, n. 2. Socin. conf. 14. Vise testamento num. 6. vers.
prætera filij masculi, lib. 5. Grat. conf. 1. num. 15. lib. 1.
Card. Mantie. d. lib. 8. tit. 1. n. 7. vbi ampliat limitatio-
nem etiam si sint masculi ex feminis, & de num. 8. te-
stungit, nisi faciat femina, quæ vocaverit masculos
descendentes, Præf. de interpret. ult. volunt. fol. 193.
num. 67. in fine, Hieron. Gabr. conf. 131. q. 1. lib. 1.
Fular. d. q. 125. num. 3. Menoch. conf. 1036. num. 17.
Rustic. d. cap. 5. a num. 12.

Limita secundò, quando vocati essent descen-
dentes ex linea masculina, vel per virilem seaum,
quia tunc femine non veniunt etiam descendentes
ex masculis, ut resoluunt Crauet. conf. 250. num. 3.
Præf. fol. 187. num. 5. & fol. 191. num. 31. & fol. 193.
num. 67. in fine, latè Menoch. conf. 295. per totum, &
conf. 585. num. 18. & conf. 615. num. 7. & conf. 937.
num. 30. & de præsumpt. præsumpt. 81. num. 6. lib. 4.
Peteg. de fideicom. art. 20. num. 21. & conf. 11. n. 15.
lib. 1. Craill. d. q. 11. num. 3. latissime Præf. de subtilit.
quest. 146. num. 12. cum seqq. Contra Maciel. sing. 33.
Alexand. conf. 24. Ponderatu, num. 10. vers. & non in-
ficiat, lib. 5. & conf. 3. lib. 6. & conf. 25. Vise præf. 9.
num. 4. lib. 7. & conf. 17. Circumscriptu, num. 6. eod. lib. 7.
Socin. conf. 51. num. 5. lib. 4. vbi ait, quod si testator
instituit suos filios masculos cum hoc, quod hære-
ditas sua transeat de vno in alium descendentem
per lineam masculinam, si decedat vnus ex filiis re-
lida vnica filia, ipsa excludit patruos suos, Card.
Mantie. de consuet. ult. volunt. lib. 8. tit. 1. n. 9. Hieron.
Gabr. conf. 90. num. 33. lib. 1. Gall. de except. success.
tit. 4. except. 27. num. 75. p. 1. Cœual. commun. contra
comm. quest. 54. Cephal. conf. 113. num. 18. cum seqq.
Rustic. in d. locum amou. lib. 1. cap. 5. n. 12. Card. Tusch.
d. em. 2. lib. D. conc. 219. num. 17.

Limita tertio, quando extaret statutum, exclu-
dens feminas propter masculos, quia tunc feminæ
non comprehenduntur etiam sub verbis apicis eas
comprehendere, ita Bart. in l. o. iur. iur. d. ult. §. si liberi.
num. 5. vers. nisi in civitate, & in vers. item prædilla vo-
ra, ff. de oper. liberorum, Riminal. iun. conf. 185. n. 35.
lib. 1. & conf. 499. num. 64. Præf. lib. 5. conf. 161. n. 29.
vers. coadiunxit, Dec. conf. 45. n. 12. lib. 5. & conf. 7.
num. 49. in fine, & n. 50. lib. 5. Menoch. conf. 410. n. 29.
& conf. 836. num. 11. cum seqq. & num. 11. & conf. 867.
num. 11. & seqq. & conf. 1011. n. 16. vbi num. 28. & 29.
id limitat ex consuetudine, & conf. 1076. cum seqq.
& conf. 1079. num. 19. & de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 83.
num. 3. & 4. Peteg. in tractat. de fideicom. artic. 21.
num. 15. 21. & 26. & conf. 41. n. 12. in fine, lib. 5. Intrig.
de subtilit. centuria 3. q. 85. in fine. Rustic. in d. locum
amou. lib. 6. cap. 8. num. 16. Rota in d. Lendien. fideicom-
missi coram Cardin. Camerario, decis. 155. num. 3. p. 1.
recent.

Limita quarto, quando testator tacite, vel expresse
habuit

habuit mentem confuetuandi bona in agnatione, vt per Menoch. *conf.* 583. num. 23. & *conf.* 900. num. 40. & *conf.* 1012. num. 27. vbi de tacita confuetudine bonorum in agnatione ob vocationem masculinorum, & *conf.* 1029. num. 31. & *conf.* 1040. num. 1. cum *supp.* *Petz.* de *interp.* vlt. volum. fol. 193. num. 67. & *conf.* 61. num. 1. Fufar. de *substit.* q. 315. num. 10.

- 13 Limita quintò, quando testator vocauit filios in masculos, & eorum descendentes; nam in descendibus censetur repetita qualitas masculinitatis, ita Molin. de *primog.* lib. 3. cap. 5. num. 59. Ruden. *conf.* 5. num. 9. lib. 1. vbi de primogenitura. Menoch. *conf.* 420. num. 30. & *conf.* 515. Fufar. *diff.* quæst. 315. num. 14.

- 16 Limita sextò, quando reftator feminis descendibus prouidit de dotibus, nam non veniunt in substitutione de descendibus, & censentur exclusæ à reliquis bonis, Hieron. Gabr. *conf.* 112. num. 4. lib. 1. Menoch. *conf.* 197. num. 5. & *conf.* 867. num. 15. Rustic. in d. l. cum autem, lib. 6. cap. 8. num. 14. Fufar. d. q. 115. num. 16.

Limita septimò, vbi diuersa ratio adest, subiectique materia aliud suaderet, tunc enim feminæ non veniunt, Socin. iun. *conf.* 1. *Præsentis consuetudinis*, n. 94. lib. 1. Franc. Marzar. *conf.* 39. Et *franc.* num. 12. Rustic. d. lib. 1. cap. 5. num. 18. vbi num. 21. pariter limitat in odiosis.

- 17 DESCENDENTIVM appellatione veniunt etiam nati ex feminis, Ruin. *conf.* 49. num. 1. lib. 1. & *conf.* 120. num. 8. Ruden. lib. Socin. iun. *conf.* 1. num. 11. lib. 3. Tiraq. de *primog.* q. 13. num. 2. Patit. *conf.* 47. num. 40. cum *supp.* lib. 3. vbi ait, quòd femina ex masculo dicitur descendens ex masculis, & agnata, & de cippo, de stirpe, domo & familia, ac proinde continetur in statu, vt testamentum pro confuetudine agnatione, & num. 56. & 57. extendit etiam si sit nupta, & num. 68. cum *supp.* testatur nisi verba repugnarent, puta pro confuetudine perpetua agnationis, quia mallet solum consuetudinem donec viuât, Card. Tufch. *diff.* D. conel. 215. num. 30. cum *supp.* Sorb. *conf.* 308. num. 14. & *conf.* 317. num. 1. & 2. Rot. in *Alexandina hereditaria*, 4. Iung. 1612. coram Reuerendissimo Domino meo Pironeau, impetrata per Fatinac. *decis.* 17. num. 4. p. 1. *reccm.* vbi subdit quòd non dicuntur descendentes ex linea paterna, eadem Rot. in *Pemponen. sepultura* 10. Novembri 1608. coram Gregorio XV. impetrata per Fatinac. *decis.* 226. num. 3. part. 2. *reccm.* vbi intelligit maxime in transitoriis ad hæredes extraneos.

- 18 Limita primò, quando testator vocauit masculos per lineam masculinam descendentes, quia tunc masculi ex femina non veniunt, Ruin. *conf.* 18. n. 9. *verf.* vlt. *secundo*, lib. 3. Molin. de *primog.* lib. 1. cap. 5. num. 69. Menoch. *conf.* 801. num. 81. quos refert, & sequitur Fufar. de *substit.* q. 346. num. 31.

- 19 Limita secundo, quando vocati essent solum descendentes ex linea masculina, quia tunc masculus ex femina non veniunt, Ruin. *conf.* 18. lib. 3. Cephal. *conf.* 39. n. 7. & *conf.* 81. n. 12. Peregr. d. *trall.* de *iudicem.* art. 16. n. 4. & n. 19. in fine, quos refert, & sequitur Fufar. d. q. 346. num. 33.

- 20 Limita tertio, quando vocarentur descendentes per virilem sexum, quia tunc non veniunt descendentes etiam masculi ex femina, ita Bald. per text. in l. in Galus, g. *mane de lege*, & de *liber.* & *postum.* Card. Mantic. *diff.* 8. tit. 1. num. 9. Craf. in g. *fidei commissum*, q. 151. num. 5. Menoch. de *presumpt.* lib. 4. *pres.* 1. num. 6. Peregr. *conf.* 50. num. 1. lib. 3. Intelligit de *substit.* conel. 3. quæst. 85. num. 6. Fufar. d. quæst. 346. num. 34.

DESCENDENTIVM appellatione in primis legi non venit masculus ex femina, Alexand. *conf.* 36. num. 5. in *prim.* lib. 1. præferunt in primis legi odiosis, & rectro præiudicibus, Doc. *conf.* 113. n. 4. ante med. *verf.* item *subit.* Beroi. *conf.* 96. num. 13. lib. 1. Ioann. de Imola *conf.* 61. *Post exhibitum*, sub n. 5. *verf.* item *subit.* & n. 6. Vincent. de Franch. *decis.* 107. n. 6. & fuit dictum in Romana mense nomenclariæ 30. Iulij 1614. coram Reuerendissimo Domino meo Cocino Decano, impetrata per Fatinac. *decis.* 663. num. 11. p. 1. *reccm.* Veluti in præiudicio immunitatis, quia illud dicitur odiosissimum, l. 1. ff. de *iure inuoc.* Ramin. *conf.* 125. num. 40. Natt. *conf.* 64. *Crede*, num. 8. circa fin.

DESCENDENTIVM appellatione, quando vocantur ad fideicommissum si non sint, admittuntur hæredes, nisi aliud cautum sit in testamento, Natt. *conf.* 43. n. 8. Sim. de *interp.* vltim. volum. fol. 189. num. 24. Fufar. de *substit.* q. 318.

APPELL. LXXI.

Dies.

- 1 *Dies appellatione in dubio aliter dicitur naturalis.*
- 2 *Dies appellatione non venit nisi per festiuitatem.*
- 3 *Dies festiuitatis dicitur de præcepto.*
- 4 *Dierum appellatione veniunt continui, non autem viles.*

DIES appellatione in dubio aliter non declaratur per partes venit dies naturalis, & sic notarum 14. l. cum qui *curram.* ff. de *verbor. obligat.* l. 1. in *l. more Romano*, ff. de *seru.* Ludou. Gom. in *reg. de resignatib.* infirmo, quæst. 56. Betazzol. de *clausulis in firmo*, claus. 1. gloss. 5. num. 2. *verf.* *quæritur.*

DIES appellatione non venit nisi per fictiuitatem, Fedic. de *Senis* *conf.* 44. *Fallunt de est*, num. 2. *verf.* nam tunc *dies*, & *conf.* 256. in *fine*, quem refert Card. Tufch. *prælit.* *concl.* 1. tit. D. conel. 407. num. 1. declarando vi per Rebuff. ad l. 2. ff. de *verbor. signif.* *verf.* *videndum*, pag. 21.

DIERVM festiuorum appellatione in Breui Apost. nuncupato extratempore, & alibi vbi de illis fit mentio, veniunt dies festiui sub præcepto, vt resoluunt Vuald. in *cancl. auro*, p. 1. tit. de *Sacram. Ordin.* n. 35. *verf.* *tertia conclusio*, Azor. in *inst. moral.* p. 2. lib. 1. cap. 27. q. 19. Aloyf. Ricc. in *praxi auro*, *resol.* 173. n. 2. & hæc opinio est probabilis. Contra ista verò, quæ docet sub hac appellatione comprehendere dies duplices, & festi in ordinem ad officia diuina, licet non sint à laboribus festiui, probabilitate non caret, eamque amplectuntur Fr. Emman. quæst. *Regular.* tom. 3. q. 23. art. 3. Soar. tom. 1. de *Relig.* lib. 2. de *diebus festis*, cap. 9. n. 22. Stephan. Fagundes in *quinque Ecclesia præceptis*, lib. 1. cap. 2. n. 12. quos refert Ego ipse de *offic.* & *potest.* *Episcop.* p. 2. *alleg.* 17. sub num. 7. secundum Lugdunensem. *imprell.*

DIERVM appellatione veniunt continui, non autem viles, nisi de istis expressum sit, l. 1. ff. de *manumiss.* l. *qua astate*, ff. de *testament.* Rebuff. ad l. 1. ff. de *verbor. signif.* *verf.* *videndum est*, pag. 21.

APPELL. LXXII.

Dignitas.

- 1 *Episcopatus non venit appellatione dignitatis in odioso.*
- 2 *Dignitatem appellatione in dispensationibus non veniunt maiores post Pontificalem.*
- 3 *Archidiaconus, & Archipresbyteratus veniunt tamen appellatione dignitatis in Ecclesia Cathedrali.*
- 4 *Archidiaconus & Archipresbyter ex solo nomine habent dignitatem de iure communi.*
- 5 *Præpositura, Thesauraria, Decanus, & Sacristia de iure communi non sonant in novis dignitatibus, nisi sit consuetudo in contrarium.*
- 6 *Vicarius generalis Episcopi in commissionibus confertur venit appellatione dignitatis.*
- 7 *Collector & Subcollector habent dignitatem cum iurisdictione.*
- 8 *Commendatarius perpetuus habet dignitatem.*
- 9 *Cancellarius Academiae Pontificie auctoritate approbata dicitur in dignitate constitutus.*
- 10 *Canonicatus non venit propriè, sed largè dignitatis appellatione.*
- 11 *Abbatia non venit dignitatis appellatione in odioso.*

DIGNITATIS appellatione non venit Episcopatus in odiosis, licet secus in fauorabilibus, gloss. verb. *dignitatum*, in cap. de prebend. lib. 6. Neri. conf. 686. num. 1. lib. 4. Mandol. reg. o. Cancell. num. 7. & 9. Colin. in pragm. sanct. tit. de elect. cap. licet. §. *statu*, verb. *ab illacis*, Lap. alleg. 84. vbi Macdof. lib. 8. Petrus Greg. de benef. cap. 24. n. 1. Gumbart. de officio Legati à latere, lib. 2. num. 41. cum seqq. & lib. 7. num. 1. cum seqq. Burfar. conf. 187. num. 5. vol. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 1. in princip. num. 36. Vnde si Papa dispenset cum illegitimo ad omnes & quascunque dignitates Ecclesiasticas, non censetur dispensare ad dignitatem Episcopalem, vt scribunt Maiolo de irregul. lib. 1. cap. 9. n. 4. Sayr. de censur. lib. 6. cap. 1. n. 28. Peteg. de fidei comm. art. 1. n. 8. Sanctat. var. 9. §. 6. vbi citat metipsum de officio Episcop. p. 1. alleg. 1. n. 17.

DIGNITATVM appellatione in dispensationibus non veniunt maiores post Pontificales, Bellam. decis. 698. post med. Rebuff. in concord. tit. forma mandati. Apollol. in gloss. verb. *aut dignitate*, nouissimè Tamburin. de iure Abbatum, tom. 1. disp. 5. quest. 19. num. 5. Ioan. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 6. cap. 1. q. 2. pluribus in id citatis tetigit, Ego ipse de officio, & potestate Episcopi p. 2. alleg. 45. num. 16. & me citato in illo loco Sanctat. diss. quest. 38. num. 31. dignitas enim maior post Pontificalem non venit etiam in gratia ad dignitates, vt post Egid. Bellam. decis. 698. scriptum relinquit Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. §. 1. num. 20. nec in facultate quam daret Papa conferendi etiam reuerentia quascunque, Lud. Gomez in tract. de grat. expellat. num. 45. vbi subdit quod si Papa dat litteras expectantias, litteræ ad illas non extenduntur, quæ post Pontificales maiores censentur, quod & probat Anastas. Germun. in tract. de iudicio Cardinali. §. ac irritum. n. 50. Nomine autem dignitatis maioris intelligitur ea, quæ in Ecclesia Cathedrali maior est ceteris post dignitatem Episcopalem, vt aduertit Sanctat. rel. d. quest. 38. num. 32. Aloyf. Ricc. in practi. auct. refel. 168. n. 4.

DIGNITATIS in Ecclesia Cathedrali appellatione veniunt tantum Archidiaconatus, & Archipresbyteratus, Pure. decis. 89. num. 1. lib. 3. nam de iure communi Archidiaconus, & Archipresbyter habent dignitatem ex solo nomine, Aretin. conf. 13. in princ. quem refert Cardin. Tufch. prelat. concil. tom. 2. lib. D. concil. 419. num. 15. & 16. Alij autem personatus, siue officia non sonant in nomine dignitatis de eodem iure communi, nisi consuetudo sit in contrarium, Aretin. ad. suprà. Card. Tufch. d. concil. 419. num. 19. vt de Praepositis dicit idem Aretin. d. conf. 24. num. 5. & de Thesaurario firmare Rot. decis. 171. alijs 8. de prebend. in nouis, Aretin. d. conf. 24. in princip. Abb. conf. 93. in princip. & per totum lib. 2. & de Decanatu, Rot. & Aretin. locis proximè citatis, & de Præcantore idem Aretin. diss. conf. 23. num. 6. & de Sacrista Zabarel. conf. 62. in princip.

DIGNITATIS appellatione in commissionibus causarum venit Vicarius Episcopi generalis, qui in dignitate dicitur constitutus, vt resoluunt plures per me citati in tract. de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 14. num. 132. vbi numerus seqq. agitur de Vicario electo à Capitulo Sede vacante. Venit etiam Collector, & Subcollector, quia habere dicuntur dignitatem cum iurisdictione, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 51. num. 79. Massob. de Synodo diocesana, cap. 4. dub. 11. num. 12. secundum Roman. impetit. Venit etiam Commendatarius perpetuus, Tofch. de visitat. lib. 2. cap. 9. num. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 1. §. 3. n. 10. Tamburin. de iure Abbatum, tom. 1. disp. 1. quest. 1. n. 4. Massob. d. dub. 3. n. 8. vbi n. 19. post Rebuff. de pacis pæf. §. 2. 1. subdit posse delegari causas commendatario Abbatibus, sicut Abbatibus titularibus. Venit etiam Cancellarius Academiae Pontificis auctoritate approbatus, Azor. instit. moral. p. 1. lib. 3. cap. 11. quest. 9.

DIGNITATIS appellatione proprie non venit Canoniciatus, sed largè. Achil. decis. 1. n. 2. & 6. de rescripte Feder. de Senis conf. 80. n. 2. in fine, Sella. de benef. q. 62. num. 2. Mari. Antonin. lib. 3. refel. 11. num. 19. Aloyf. Ricc. in practi. rerum fori ecclesiast. refel. 90.

DIGNITATIS appellatione non venit Abbatia, quia est de maioribus dignitatibus, quæ sint in Ecclesia, & ob id speciali nota digna, Lap. alleg. 84. num. 11. Ludou. Gam. de infirm. refel. quest. 10. & de vol. quest. 4. Flamin. Parif. de rescripte. benef. lib. 2. quest. 1. num. 45. Intellige in odiosis, sicut non venit Episcopatus, Archid. in cap. 2. num. 2. de Prebend. in 6. vbi Fraoc. n. 5. Tamburin. de iure Abbatum, tom. 1. disp. 1. q. 2. n. 7. nam Abbatie æquiparantur Episcopatus, Rebuff. in concord. tit. de mandatis Apollol. §. *statim*, verb. *monasteria*, Mandol. in reg. Cancell. de benef. vacan. per promotionem, p. 3. n. 8. Menoch. conf. 51. num. 131. Alcan. Tamburin. d. tom. 1. disp. 1. q. 1. num. 18. In fauorabilibus igitur dignitatis appellatione veniunt Abbatum consistat ex c. *indemnitas*, de elect. lib. 6. cap. 2. de iudic. vbi Dec. num. 12. Ioan. Cottrof. in perapostasi Sacror. p. 1. cap. 1. num. 3. Marc. Anton. Columnain tract. de ecclesiast.

• reddit. orig. p. 1. cap. 15. n. 7. quos refert
& sequitur Valenzuela
conf. 74. n. 63.

APPELL. LXXIII.

Dioecesanus.

- 1 Dioecesi appellatio Episcopus tantum comprehendit.
Intellige ut num. 1.

1 **DIOECESANUS** appellatio Episcopus tantum comprehenditur, non alius interior, etiam si is habeat iurisdictionem Episcopalem, gloss. in Clem. 1. verb. *diocesani, de foro competenti, & in Clem. 1. de vita, & honest. cleric. & in Clem. 1. de iur. parric. Imol. in cap. de monachis, col. 1. de prebend. Philib. Franc. in cap. Ordinarius, vers. appellatio verò de officio Ordin. lib. 6. Zabarel. in Clem. quia Regularum. num. 12. de supp. neglig. Prælat. Erasim. à Coehet. de iurisd. Ordin. in exemptis. p. 1. q. 1. num. 6. vbi num. 7. subdit procedere in materia stricta, & odiosa, Stephan. Gratian. *discept. forens. tom. 2. cap. 12. num. 4.**

2 Verum appellatum hoc intelligitur in iis, quæ potius exigunt officium, vel dignitatem Episcopi, quam eius iurisdictionem: nam in aliis, quæ iurisdictionem potius requirunt, appellatio dioecesani continetur inferior habens iurisdictionem Episcopalem, ut ex Abb. Barba. & Felino, observat Conar. in cap. laurus, n. 1. de testam. in quo, ait ille, oportet mentem, & rationem dispositionis cuiusque perpendere diligenter, Molin. reg. 16. Cancel. q. 41. n. 1. Flores de Mena var. lib. 4. q. 14. num. 9. Aloyf. Ricc. in praxi auct. res. lib. 1. c. 1. vbi ait, quod veniunt Abbates habentes iurisdictionem Episcopalem, Sanchez. de matrimo. lib. 3. d. p. 19. in fine, Stephan. Gratian. de c. 11. n. 1. Rot. coram Reuerendissime Domine mæ Coccino, dec. 346. n. 6.

APPELL. LXXIV.

Dioecesis.

1 **DIOECESIS** appellatio in materia famo-
tabili ciuitatis continetur, sicut in odiosa, ita in cap. Rodolph. 35. de rescriptis. tenent Catd. Flotent. num. 1. appof. 1. num. 10. Imol. col. 1. num. 5. Butt. col. 1. n. 10. Abb. 4. vers. ad secundum, Felin. col. 5. n. 3. vers. tertia conclusio, tradunt etiam Ferrer. conf. 210. n. 1. vers. caput etiam, Alex. conf. 248. Penderau. num. 10. & 11. vers. pro quo etiam, lib. 6. Petr. Andr. Gammar. ad cap. omne num. 106. cum seqq. super gloss. verb. *diocesis, de veram permitt. lib. 6.* vbi etiam Iuan. Monach. col. 1. n. 1. vers. quid sit in ciuitate, Philip. Franc. col. 1. num. 5. Mandos. ad reg. 16. Cancel. q. 42. n. 7. Rendina in promptu recept. seu. cor. tom. 1. lib. 1. c. 14. num. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 41. n. 19. cum seqq. Nicol. Garc. de benef. p. 1. cap. ult. n. 76. & 77. Erasim. à Coehet. de iurisd. Ordin. in exemptis. p. 1. q. 1. num. 74. Aloyf. Ricc. in praxi auct. res. lib. 1. c. 1. num. 4. Bellet. disquisit. clerical. part. 1. de dispensatione clericali. §. 2. num. 32. Stephan. Gratian. *discept. forens. tom. 5. c. 893.*
n. 55. Sbroz de Picario Episcopi, lib. 1. c. 30.
n. 1. Aloyf. Ricc. in collect. dec. p. 4. collect. 1587.
in princ.

APPELL. LXXV.

Distributiones.

- 1 Anniversaria defunctorum veniunt appellatio-
ne distributionum simpliciter.
2 Mortuaria seu anniversaria non veniunt appella-
tio-
ne distributionum quotidianarum.

1 **DISTRIBUTIONVM** appellatio simplici-
ter veniunt anniversaria defunctorum, cap. vnde de clericis non res. lib. 6. vbi, de distributioni-
bus etiam pro defunctorum anniversariis largien-
dis id. 7. decernimus observandum, et soluit Monet. in tract. de distribut. quotidianarum. part. 1. quæst. 3. num. 12. Rota apud Paul. de Rubis dec. 59. numer. 4. tom. 1. diuers. alias p. 8. recent. vbi quod anniversaria simplici-
ter continentur appellatio-
ne distributionum, & regulantur ad instar illarum.

2 **DISTRIBUTIONVM** quotidianarum ap-
pellatio mortuaria, seu anniversaria defunctorum
venit, tenet Lap. alleg. 41. num. 1. vbi Mandos.
in addit. lib. 8. allegat Mil. in repet. verb. *distributio-
num quotidianarum appellat.* Nicol. de Vbaldis de
succes. ab instituto, dum de succes. clericor. faciles. tra-
ctat. quæst. 6. post num. 19. & Rebuff. post concord. de
collation. §. 1. in verb. *distributionum.* Verum appella-
tio-
ne distributionum quotidianarum huiusmodi
mortuaria non continetur, optimo forsitan iure defen-
dunt Zabarel. in Clem. 1. §. illi vero n. 15. de auct. &
qualit. Cardin. Tusch. prætit. conclus. tom. 2. lib. 2. c. 1.
concl. 51. n. 1. & 3. Azot. instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. 7.
q. 4. Monet. ad tract. de distribut. quotidianarum. p. 2. q. 14. n. 12.
Azot. instit. moral. part. 1. lib. 7. cap. 7. quæst. 4. Ror.
de dec. 59. n. 1. vbi quod proprie non veniunt nomi-
ne distributionum quotidianarum, & num. 7. post
Monet. de c. 14. n. 12. & Cened. coram. q. 1. n. 5. subdit
quod dispensatur à Papa, vti etiam abiens distribu-
tiones quotidianas percipere possit, non tamen isto
percipiet anniversaria propter debita iis tantum,
qui pro redemptione animarum suis precibus gra-
tiam diuinam implorant.

APPELL. LXXVI.

Districtuales, Districtus.

- 1 Districtualium appellatio-
ne veniunt originarij.
2 Districtuales non veniunt appellatio-
ne oppida-
torum.
3 Clerici in materia privilegia-
ta, & fauorabili ve-
niunt appellatio-
ne districtualium.
4 Districtus appellatio-
nem veniunt dioecesis.

1 **DISTRICTVALIUM** appellatio-
ne veniunt
originarij, cum illud verbum sonet in origi-
nem, secundum Bold. conf. 455. Quarar ad propo-
suum, num. 3. vol. 4. quem refert Betanzol. de clau-
sulo instrument. clas. 10. gloss. 21. n. 12. vbi à princip.
illus glossæ agit de districtu, territorio, comitatu,
& dioecesi. Et quod districtuales non veniunt ap-
pellatione oppidanorum, censuit Rot. apud Seraph.
dec. 467. n. 7. refert Aloyf. Ricc. in collect. dec. p. 4.
collect. 1587. in fine.

2 **DISTRICTVALIUM** appellatio-
ne veniunt clerici in materia privilegia-
ta & fauorabili, ut
pet

per Bellet. *disquisit. clerical.* p. 1. tit. de disciplina clericali. §. 1. num. 12. Rot. *decis.* 452. num. 1. p. 1. *diuiss.* Au-
tem & quando clericus & Presbiter dicantur esse de
disticta dominorum temporalium: vide Dominie.
per text. ibi. in cap. vlt. in princip. num. 7. & vlt. de
offic. deleg. vbi etiam Franc. num. 3. & 4. & Anchar.
num. 6. Cardin. Bellarm. tom. 1. controu. §. generalis.
lib. 1. cap. 18. vers. secunda propositio. Suid. *decis.*
129. & conf. 301. num. 7. Matta de iurisdic. part. 4.
cent. 1. cap. 1. num. 18. Soar. de legibus. lib. 3. cap. 10.
num. 7. ad fin.

4. **DISTRICTVS** appellatione venit diocesis,
gloss. verb. *diocesis*, vers. hoc casu in Clem. de Romanis.
§. 1. *sent. de elect.* nouissime Iul. Lanot. var. elucubrat.
tom. 1. lib. 1. cap. 8. num. 11.

APPELL. LXXVII.

Domicilium.

1. *Domicilij appellatione in dubio non venit originis,
sed habitacionis.*
2. *Domicilium incolatus prefertur domicilio originis.*
3. *Domicilium habitacionis omnino, & semper spectatur.
Procuratoria pars multa allegatur, vide-
lice.*
4. *Domicilium originis preualeat domicilio habita-
tionis.*
5. *Domicilium originis potentius quam incolatus, quia
vnum naturale, aliud accidentale.*
6. *Qualitas naturalis maior est accidentali.*
7. *Etiam vtrumque vbi concurret in vna eademque
persona, attendendum est domicilium originis, &
non habitacionis.*
8. *Domicilium originis est immutabile, habitacionis
vero sicut propria saluo constituitur, ita potest
propria voluntate & saluo mutari, & mitri.*

1. **DOMICILII** appellatione in dubio non
venit originis domicilium, sed habitacionis, vt
docent gloss. verb. *vnum dicam*, in fine, in cap. *stancum*, §. cum vero, de *rescriptis*, lib. 6. vbi Franc. num. 11.
& Dominie. ad fin. vers. *ex fine tamen glossa*, Felin. in
cap. fin. num. 13. vers. *bene facit, de foro compet.* Tiraq.
de retrahit. lig. §. 9. gloss. 1. num. 11. Afflic. *decis.* 384.
num. 7. Brunor. ad Sole in locis communib. verb. *domici-
lilium* 1. Cephal. *conf.* 4. num. 18. Ioseph. Sesse Ara-
gonia *decis.* 59. num. 9. Saach. de *Marrimon.* lib. 3. disp. 13.
num. 7.

2. Ratio est, quia domicilium incolatus prefertur
domicilio originis, vt docent Alex. *conf.* 16. vol. 1.
Bertrand. *conf.* 301. num. 4. vol. 1. Nat. *conf.* 139. n. 16.
& domicilium habitacionis omnino, & semper spe-
ctatur, las. in *repet.* §. *arrogatur* num. 46. §. de *adoptione*.
& in l. 1. col. 6. vers. *tenet contrarium, C. de summa Trinit.*
& magis attenditur saltem in muliere, Suid. *conf.*
549. num. 11.

4. Contrarium tamen, imò domicilij appellatione
venire originis domicilium, oon omnino improba-
bilis tenet aliorum sententia, dum tesolunt hoc
preualere domicilio habitacionis, ex quorum nu-
mero sunt Socin. *conf.* 254. n. 8. vol. 2. Decian. *conf.* 71.
n. 11. vol. 1. Suid. *conf.* 343. n. 30. & *conf.* 346. n. 3. & 9.
& *conf.* 171. n. 49.

5. Quod quidem concludenti probatur ratione,
quia domicilium originis potentius est, quàm do-
micilij, quia vnum naturale, aliud accidentale, se-
cundum Anch. *conf.* 37. Contrò, num. 6. in fine, & n. 7.

Petala in l. vnum ex *seuilla*, §. si de *Falcidia*, n. 13. §. de
legat. 1. Card. Tufch. *practic. concilij* tom. 5. lib. N.
canc. 8. num. 3. Menoch. de *presumpt.* lib. 6. pref. 72. à
num. 4. atqui naturalis qualitas maior est accidentali,
& magis attendi debet, quia naturalia preualeant,
l. qui habet, in princip. & ibi Dyn. & Butt. §. de *intelu*,
Tiraq. de *retrahit.* lig. §. 30. gloss. 1. num. 26. Menoch.
conf. 52. n. 14. Saach. d. lib. 3. disp. 13. n. 6. vers. *primo*,
Ergo, &c.

Vnde attendendum esse domicilium originis, &
non habitacionis, quando in vna, & eadem persona
vtrumque forum concurret, colligitur ex l. *libertus*,
§. *prescriptio* ad *municip.* & scribunt Crot. in rub. §.
solus maritimus n. 37. vbi etiam Riconit. n. 80. Cephal.
conf. 451. n. 11. Menoch. *conf.* 319. n. 38. Vnde cuiusq;
originis in concursu tanquam fortior & potentior
ciuitate domicilij preferenda est, vt docet Adrian.
Negulanti in spina res. 9. 60. n. 3.

Nam domicilium habitacionis, quod accidentale
dicitur, sicut proprio facto constituitur, ita ptopria
voluntate & facto mutari, & amitti potest, vt cum
multis tesoluit Menoch. de *presumpt.* lib. 6. pref. 42.
num. 11. & tangit Saach. d. lib. 3. disp. 13. num. 4. natu-
rale vetò originis domicilium voluntate ipsius cuius
mutari, aut tolli non potest, quia naturalia sunt im-
mutabilia, sicut probat text. in l. *assumptio* §. ad *muni-
cip.* & in l. *origine*, C. de *municip.* & *orig.* lib. 6. & scri-
pserunt Menoch. *conf.* 325. n. 17. & *conf.* 171. num. 5.
& d. lib. 6. pref. 42. num. 4. vbi num. 5. intelligit quoad
moneta, & honores, & sicone 12 personalia, Brunor.
ad Sole in locis communib. verb. *domicilium* 1. Cardof.
in *prati indicum*, & *Admuc. red. verb. num.* 1. Saach.
d. disp. 13. num. 4. Bernard. Gruz. ad *prati.* Camera
Imper. lib. 1. *concilij* §. 6. n. 1. Stephan. Gratian. *discept.*
forens. cap. 75. n. 10.

APPELL. LXXVIII.

Domestici.

1. *Domesticorum appellatione proprie veniunt illi qui
subsunt, vel ratione paria, vel domestica po-
testatis.*
2. *Domestici si testator substituit, eorum appella-
tio admittitur illi, qui sunt de familia.*

DOMESTICORVM appellatione proprie
venit illi, qui subsunt vel ratione patrie, vel
dominice potestatis, & qui habitant cum aliquo,
vel aliquo modo sunt iobiecti mercenarij, vel similes.
Bald. in l. 1. C. de *testib.* Felin. in c. in *litteris*, cod. tit.
Aretin. *conf.* 13. §. *si diligenter*, n. 14. & 15. Malcard. de
probat. concil. 533.

DOMESTICORVM appellatione, vbi testator
eos substituit, consentiunt illi, qui sunt de familia,
Butt. in l. 1. in princip. §. ad *Syllan.* Franc. in cap. §. *pariter*,
col. 15. vers. *decimo septimo de testam.* lib. 6. Laureot. de
Pallat. in trail. quod *stansibus* mactat. n. 161. Sim. de
Praxis de interpret. vlt. volut. fol. 189. n. 23. quos re-
fert, & sequitur Fufar. de *substitutione* cap. 375.

APPELL. LXXIX.

Dominium.

1. *Dominij appellatione proprie venit directum.*
2. *Dominium*

- 3 *Dominum dicitur qualibet perpetua utilitas.*
- 3 *Dominus quando fit simplex mentio in libello intelligi debet in directo, non de utilitate de propria, non de quasi dominio, nisi dicatur.*
- 4 *Limita ut si sustineatur alius secundum propriam significacionem.*

DOMINI appellatione proprie venit directum, l. 1. §. qui in perpetuum. ff. si ager vestigialis, Dionys. Paul. de vera quatuor Parlarcolium Sedum erectione, cap. 17. numer. 15. Iato vero modo tam vtilis, quam directum venit, Menoch. conf. 126. num. 276. & conf. 116. num. 10. Suid. decif. 188. n. 18. Barrh. conf. 141. Enit quidam n. 6. lib. 6. Cardin. Tusch. pract. conclusum 8. lib. 1. v. concl. 191. num. 3. Cardin. Mantie. decif. 39. numer. 1. vbi etiam quod quilibet perpetua utilitas dominium dicitur, & n. 2. subdit quod dominum dicitur respectu vniuersalis iurisdictionis.

3 Unde quando simplex mentio fit in libello de dominio, intelligi debet de directo, non de vtili, item de proprio dominio, non de quasi dominio, nisi dicatur, Alex. conf. 83. Vbi ibi notat, num. 2. lib. 1. quem refert Card. Tusch. pract. conclusum 6. lib. 1. P. concl. 918 n. 1.

4 Limita ut sustineatur alius secundum propriam naturam, quia tunc vbi fit mentio de dominio, intelligitur de vtili, & non de directo, ita Alexand. conf. 86. In causa daturum, col. 2. vers. nec vtilitas, lib. 1. quem refert idem Card. Tusch. rem. 8. lib. 1. v. concl. 103. num. 16.

APPELL. LXXX.

Dominus.

- 1 *Domini appellatione venit, & qui tales dicuntur, remissim.*
- 2 *Domini appellatione stricte venit vtilis dominus, regulariter vero intelligitur tam de domino directo, quam de vtili.*
- 3 *Domini appellatione venit etiam dominus pro parte.*
- 4 *Usufructuarius secundum subiectam materiam venit appellatione domini.*

DOMINI appellatione qui veniant, & qui tales dicuntur, vide Alex. conf. 129. Pato de iure, n. 1. vers. pro hoc etiam, lib. 2. vbi quod proprie maiestatem habens, sed seu praeeminentiam, dicitur dominus, Valde de iure emph. q. 13. m. 4. Cardin. Tusch. pract. conclusum 2. lib. 1. D. concl. 614 per totam, late Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 1. n. 18. cum segg. Suid. conf. 177. n. 12. vbi agit an qui grauatus est fidei commissu, vel sub conditione, sit dominus aore tempore restitutionis, vel reeditionis.

3 **D**OMINI appellatione stricte venit vtilis dominus, l. 1. §. si ager vestigialis, Bart. in l. res possessor, §. item si lra. ff. de iur. fur. Fufar. de subit. g. 243. n. 15. Regulariter vero intelligitur tam de domino directe, quam de vtili, Menoch. conf. 126. num. 76. Et quod appellatione domini veniat etiam dominus pro parte, ex l. 1. §. domini 2. ff. de senat. cons. Syllon. resolutio Rebuff. ad l. 96. prop. fin. vers. tertia concinso. ff. de verb. signif. pag. 411.

4 **D**OMINI appellatione secundum subiectam materiam venit usufructuarius, quia licet non sit dominus rei, tamen dicitur domus latus usufructuarius.

Qui; secus vero si dicatur dominus fundi, vel dominus rei, tunc enim non venit usufructuarius, emphyteuta, conductor, & similes, de quo tamen vide tradita per Alex. d. conf. 129. num. 1. & 4. vers. licet, lib. 1. Valde d. q. 13. m. 5. Card. Tusch. d. lib. 1. D. concl. 614. n. 6. & 10. Garc. Mastrill. Sicilia decif. 91. n. 8. Cardin. Mantie. decif. 39. num. 2. & 3. Menoch. conf. 101. n. 11.

APPELL. LXXXI.

Domus.

- 1 *Domus appellatione venit agnatis & parentela testatoris.*
- 2 *Domus, similiter de domo appellatione, veniunt amittere eadem insignia, praeterit in diffinitione, qua respicit nobilitatem.*
- 3 *Forma veniunt appellatione domus, vel illorum de domo.*
- 4 *Naturales, nec eorum filij veniunt appellatione domus, seu illorum de domo.*
- 5 *Filij clericorum, de domo & familia patris non dicuntur.*
- 6 *Illegitimi dicuntur de domo vbi ex consuetudine concederetur naturalibus, & illegitimis natu ferre arma, & insignia familia.*
- 7 *Naturalis in Hispania admittuntur ad insignia, venen, arma, honora, & nobilitatem patri.*
- 8 *Domus totius, & progeniei appellatione venit non solum familia originaria, sed etiam aggregata.*

DOMUS appellatione venit agnatis & parentela testatoris, ita ut domo vocata ad fidei commissum, veniant qui sunt de agnatione, & familia, cap. 1. de substitutione, lib. 6. lib. domus de Columna, Bald. per text. ibi, in l. 1. C. ne licet patet. Rulin. conf. 110. m. 14. & conf. 61. m. 4. lib. 2. Gonzal. conf. 45. num. 9. late Socin. iun. conf. 94. numer. 9. lib. 1. & conf. 101. num. 2. & 19. lib. 2. Rumin. iun. conf. 83. num. 15. & seq. lib. 7. Alex. conf. 112. P. anterius, lib. 6. vbi num. 4. vers. fortificatur, subdit quod in dispositione testatoris odiosi ipsi testatori non continentur, Anchar. conf. 152. Plura sunt, num. 5. & 6. Roch. de interpretat. verb. ipse vel ei, num. 74. Crauet. conf. 300. num. 5. Cardin. Mantie. de correctio. vtilium, vultum lib. 8. tit. 12. m. 11. Sim. de Prax. de interpret. vlt. fol. 189. num. 22. & conf. 161. num. 14. & 18. lib. 1. Menoch. conf. 8. num. 14. & 15. & conf. 73. num. 1. & conf. 613. num. 2. & conf. 171. num. 2. & de praesump. lib. 4. praef. 88. num. 12. Petegrin. de fideicom. art. 12. num. 17. Causalcan. decif. 101. m. 1. p. 3. Suid. conf. 179. num. 17. Stephan. Gratian. discept. forensium. 2. c. 118. num. 10. & seq. Intrig. de subit. cont. 3. quod. 83. num. 12. Fufar. in simili tract. q. 81. num. 1. Cardin. Tusch. pract. conclusum 2. lib. 2. D. concl. 618. num. 4. & 4. & tem. 6. lib. 1. P. concl. 391. num. 1. post Anchar. conf. 152. n. 5. & seq. noiat quod si testator voeet omnes de domo sua, intelligitur de agnatione, non de domo habitationis, vsque ad decimum gradum, Card. Mantie. decif. 41. in fine, Cephal. conf. 137. n. 2. vbi n. 3. subdit quod dicuntur vocati, qui aliis ad succellionem vocarentur, refert Fufar. d. q. 161. m. 2. & 4. Proximiores tamen admittuntur, Sim. de Prax. d. fol. 189. n. 12. in fine, Menoch. d. praef. 88. m. 12. in fine, Peteg. d. art. 12. m. 27. de iur. Fufar. d. quod. 161. m. 5.

DOMVS

1 DOMVS, seu illorum de domo appellatione veniunt omnes scientes eadem insignia, presentia in dispositione, quae respiciunt nobilitatem, Alexand. d. conf. 111. n. 1. lib. 6. & conf. 97. n. 1. lib. 7. Rebuff. ad l. 191. §. hanc propriam, vers. si vero, ff. de verb. sign. pag. 618. Grat. conf. 10. n. 10. & seq. lib. 1. Ruin. conf. 61. n. 1. lib. 1. Socin. iun. conf. 104. n. 1. lib. 1. Gozzadin. conf. 41. n. 9. Tiraq. de retrall. lig. §. 1. gloss. 9. num. 191. in fine, Cardin. Mantie. d. tit. 12. n. 17. Crauet. d. conf. 800. n. 5. Sim. de Practis de interpret. olim. volute. fol. 289. num. 12. Peteg. de fideicom. art. 22. n. 17. & conf. 7. n. 3. lib. 1. Menoch. de presumpt. lib. 4. pref. 39. num. 12. Intsig. d. quest. 81. num. 14. Fufat. d. quest. 361. num. 1. Stephan. Giaz. discip. forens. tom. 4. cap. 645. num. 14. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 32. num. 9.

3 DOMVS, seu illorum de domo appellatione veniunt feminina, vt tenent Paris. conf. 10. n. 1. & seq. lib. 1. & conf. 47. num. 41. cum segg. lib. 3. Nott. conf. 21. n. 48. Sforz. Quid conf. 46. n. 40. Burat. conf. 143. num. 4. cum segg. Cephal. conf. 33. n. 8. cum segg. lib. 1. Bardel. conf. 66. n. 12. Ancher. Regren lib. 1. quest. 6. n. 10. cum segg. Menoch. d. pref. 38. n. 1. in fine, Honded. conf. 16. n. 1. lib. 1. Peteg. conf. 13. n. 10. lib. 3. Roi. decif. 82. n. 1. apud Fatina: p. 1. recent. & nonnullimè in vna Censura de fideicommissis, 14. Ianuarij 1628. coram R. P. D. Duran. in vers. quod aoren. vbi nihil voluit telolnere, quæ repetitur inter eius decisiones impreflas decif. 116. n. 37. Quamuis feminas non admitti solent Gozad. conf. 41. n. 10. & conf. 79. n. 6. Crauet. d. conf. 800. rel. 2. Sutd. conf. 46. num. 16. & seq. Honded. conf. 7. lib. 1. Intsig. d. quest. 81. n. 14. Caroc. decif. 4. num. 1. quorum tamen opinio procedere poterit vbi coniecturæ extiterit quod testator non senserit de feminis, veluti si fideicommissum testatum sit domus pro consecratione bonorum ad agnationem, quia tunc femina non foret de eis, cum non sit apta conseruare agnationem, vt in specie scribunt, Gozad. d. conf. 41. n. 10. Menoch. d. pref. 38. n. 15. Cephal. conf. 33. n. 12. Peteg. conf. 13. n. 10. lib. 3.

4 DOMVS, seu illorum de domo appellatione (domus enim, seu de domo, & de agnatione sunt synonyma, ex Menoch. conf. 117. n. 1.) non veniunt naturales, nec eorum filij, Bart. in Lancelus, in princip. ff. de cap. dimittit. Dec. conf. 67. num. 1. Giaz. conf. 6. num. 4. lib. 1. Ruin. conf. 161. n. 4. lib. 1. Tiraq. de nobilit. cap. 15. n. 1. & de retrall. lig. §. 1. gloss. 8. n. 6. Card. Mantie. d. lib. 8. tit. 12. num. 10. & 21. Rimin. iun. conf. 161. num. 31. Decian. conf. 8. num. 1. lib. 3. Sutd. conf. 279. n. 17. & 18. Petr. de fideicom. quest. 11. n. 101. in fine, Menoch. d. pref. 38. num. 11. Peteg. conf. 41. lib. 1. vbi latè declarat, & de fideicom. art. 22. num. 83. vbi dicit maxime procedere examinationem legitimis. Caff. Barz. decif. 3. num. 16. vbi quod filij electorum de domo, & familia patris non dicuntur.

6 Quamuis contrarium sententia minus bene tenetur Paris. conf. 18. n. 91. lib. 4. Rimin. iun. conf. 442. num. 64. cum segg. & relati à Peteg. conf. 16. num. 6. lib. 1. Nisi illam accipiamus vbi ex consuetudine concederet naturalibus, & illegitimè natis fere arma, & insignia familiae, quia tunc decreuerit de domo, vt bene resoluunt Socin. sen. conf. 102. n. 8. lib. 3. Cardin. Mantie. d. tit. 12. n. 10. in fine, Cephal. conf. 991. num. 1. Memel. d. pref. 38. num. 14. Pro vt in Hispania, vbi ex notoria consuetudine illarum parium admittuntur ad insignia nomen, arma, honores, & nobilitas patris, vt testatur Azued. conf. 14. num. 17. & 19. Nicol. Garc. de benef. part. 7. cap. 15. num. 49. erat à Rota in Paupiliat. Capellenia 4. Martij 1612. coram Remboldo.

Aug. Barbosæ Appell. lut.

DOMVS totius & progeniei appellatione venit non solum familia originaria, sed etiam aggregata, omnes scilicet eadem insignia, & nomen deferentes, Anchar. conf. 152. num. 4. & 5. Alexand. conf. 123. num. 1. ante mod. lib. 6. Hieton. Gahs. conf. 131. quest. 6. num. 18. cum segg. lib. 1. Peteg. de fideicom. art. 22. n. 57. Stephan. Giaz. discip. forens. tom. 4. cap. 645. num. 6. quod ex eo probatur, quia ex additione illius vniuersalis dict. totius, vniuersa familia vocatur, iuxta tradita per Alex. conf. 95. num. 1. & seq. lib. 6. & per Tiraq. in l. si vnam, verb. totum, n. 1. cum segg. C. de renouand. donat. & colligitur ex textu l. siens lana §. de legat. 1. & in l. pediculu §. labeis, ff. de viro & ag. legat. vbi quod licet lana legata non veniat lana intrinseca, quando tamen est adiectum signum vniuersale, venit lana cuiuscunque generis, à quibus possibilia sunt fund. memis, ha fuit resolutum in licentia iustitiarum ornatu 18. Decembris. 1615. coram bono mem. Remboldo, imprefsa per Fatinae. decif. 697. num. 6 p. 1. recent.

APPELL. LXXXII.

Domus materialis.

- 1 Edificium quod solu parietibus & tecto continetur deputatum pro habitatione, venit appellatione domus.
- 2 Apoteca domui unita, & sub eadem tecto, & solo exilietur venit appellatione domus.
- 3 Apoteca non venit appellatione domus quando per se stat, & est separata à domo.
- 4 Apoteca, seu taberna offensi, an & quando veniat appellatione domus in statu impoente panem ostendit, seu insulsum ad domum, remissum.
- 5 Petricus venit appellatione domus.
- 6 Hortus venit appellatione domus in legato, si ad illum è domo pateat aditus.
- 7 Ollium, & alia affixa continentur illum appellatione.
- 8 Molendinum venit appellatione domus.
- 9 Demencia, iugurium seu capona venit appellatione domus, quando est ad usum habitum.
- 10 Stabulum venit appellatione domus quando est connexum & vnitum domui.
- 11 Scala, quæ sunt extra domum, non veniunt appellatione domus.
- 12 Balnea veniunt appellatione domus, si aditus per domum ad ea habeatur, vel unico precio cum domo emptæ fuissent.
- 13 Putecia & putecia veniunt appellatione domus.
- 14 Omnia affixa, & defixa aditus, & pessa in domo perpetui vsus causa, veniunt in venditione appellatione domus.
- 15 Domus cum pertinentiis appellatione, quæ veniunt ostenditur.

DOMVS appellatione venit edificium, quod solis parietibus, & tecto continetur deputatum pro habitatione, l. cum qui adu. ff. de vsucap. Coi. n. conf. 104. n. 11. Caltern. conf. 92. per totum, lib. 1. vbi etiam est. 2. quod venit edificium ad habitandum siue in Vrbe, siue in castro, siue etiam in ruris, quando est propter se, & salubritatem ædis, non propter fundum, Stephan. Giaz. discip. forens. tom. 4. cap. 637. num. 17. quod veniunt omnia ab imo vique ad supelliciem, Card. Tufch. d. tom. 2. tit. D. concl. 619.

R

num. 1.

num. 1. & 3. Bertazol. d. claus. instrum. claus. 19. gloss. 3. num. 4. vbi quod domus appellacione venit etiam edificium iure recto. Et quod appellacione domus venit tota, etiam si non fuerit addita illa dictio, resoluit Stephan. Gratian. *discept. forens. tom. 3. c. 947. a. num. 3.*

2. D o m u s appellacione venit apotheca domui vna, & sub eodem recto, & solo existens, quæ vno pretio fuerat emptæ cum domo, Alex. conf. 104. *Perf. lib. 1. n. 4. vers. expressius decidere videtur. lib. 6. vbi loquitur in donacione, legato, & venditione, & extendit quando domus, & apotheca sunt ne dum contigua, sed sub eadem structura, & sub eisdem confinibus, Castren. conf. 91. Notandum, vers. hui non obliuiscitur. lib. 1. vbi, quod secundum subiectam materiam appellacione domus venit etiam apotheca in iure restituta, Aloyf. Ricc. in *collell. decis. p. 3. collell. 669. Vettall. decis. 341. num. 1. p. 3. Sord. d. conf. 388. num. 1. & 3. Natr. consil. 117. numer. 1. Ioseph. Sella Aragonen. decis. 224. n. 19. Card. Tusch. d. concl. 619. n. 16. cum seque. Bertazol. d. clausulis instrum. claus. 19. gloss. 7. laud. Stephan. Gratian. *discept. forens. tom. 1. cap. 126. per totum.***

3. Quando verò apotheca per se stat non venit appellacione domus, quia secundum communem usum non est domus, quando est separata à domo, Natr. conf. 183. n. 1. dub. Ruin. conf. 179. num. 4. vol. 1. Bertazol. d. gl. 7. n. 3. Mirilian. *fonten. decis. 92. Vettall. decis. 161. p. 3. Corn. conf. 103. Quamuis. lib. 1. Crauer. conf. 214. Ex donacione, col. 1. vers. non illa dubitatio, Cardin. Tusch. d. concl. 619. n. 39. Vnde statum puniat delinquentem in Ecclesia, non procedit, si delictum sui commissum in Ecclesia apotheca, vel ostio, secundum Mistril. *Sicilia decis. 122. Vel si prohibeat aliquem capere in domo, non ideo prohibet capere in apotheca non sita in domo, neque sub eodem recto, Corn. d. conf. 103. num. 6. & 7. Castren. conf. 211. Pise pinto. per totum, Crauer. d. conf. 134. n. 2. vers. secundo, qui duo vltimo loco citati id intelligunt si apotheca habeat suum aditum separatum ex publico, secus si vna, adeo quod aditus ex domo deuit.**

4. An autem, & quando domus appellacione in statuto imponente penam offendit, seu insistant ad domum, veniat apotheca, statio, seu taberna offensus vide Corn. d. conf. 103. n. 4. & seq. lib. 1. Barbar. conf. 48. *Præterit scribitur. col. 1. vers. facit quod voluit. lib. 1. Bart. conf. 107. lib. 1. Albertic. in *trall. de stat. lib. 2. q. 13. sub n. 1. Petr. de Caball. *resolus. crimin. casu 13. n. 2. cum seque. Baidar. ad Clar. f. fin. gloss. 82. n. 116. Card. Tusch. d. concl. 619. n. 34. Fatimac. *fragment. crimin. p. 1. lit. D. num. 132.****

5. D o m u s appellacione venit porticus, quia est pars domus. Negotant. *de pignori. p. 4. membr. 1. p. 139. Ioan. de Amic. conf. 1. n. 8. & 9. Albertic. d. lib. 1. gloss. 33. num. 1. & 1. Czpol. de *seruine. verb. cap. 44. col. 1. Vincent. de Franch. *decis. 402. n. 2. Caball. *resol. 13. n. 9. & 10. Farinac. d. lit. D. n. 337. Bertazol. d. gloss. 9. n. 4. vbi not. procedere si sit coniuncta domui, & ei affixa est domus.****

6. D o m u s appellacione in legato venit hortus ipsius domus, si ad illum domoparet aditus, *pradiu, & balneus, f. de legat. 3. Callan ad *consuet. Burgund. f. 3. vers. An lien & maison, Ioan. de Amic. d. conf. 1. n. 7. vers. f. dicit, & n. 10. vers. vnde, Socin. iun. conf. 61. n. 1. lib. 1. Decian. conf. 115. n. 23. vol. 4. Sord. conf. 193. n. 1. Card. Tusch. d. concl. 619. num. 14. vbi num. 31. post Alexand. conf. 16. *Consideratu per totum, lib. 4. sub lit. quod in distinctione, & laudo appellacione domus venit hortus coniunctus, maxime considerata æqualitate, & commensuratione pretij. Secus verò***

dilectum in orto sepatato à domo, quia non venit appellacione domus cum pertinuerit, etiam si possit ex domo ire ad hortum, quando constat, quod aliter domus erat cobæctus, Dec. conf. 109. *Pro remu, Crauer. conf. 214. num. 1. vers. secundo, Tusch. conf. 619. num. 3. laud. Bertazol. d. claus. 19. gloss. 10. Stephan. *discept. forens. tom. 3. cap. 896. n. 28. & tom. 1. cap. 126. num. 19.**

D o m u s appellacione continetur ostium, & 7 alia, quæ eidem sunt affixa, Czpol. de *seruine. verb. prad. cap. 48. num. 1. vbi intelligit de ostio, quod existit extra clausuram, Mistril. *Sicilia decis. 122. num. 4. & seq.**

D o m u s appellacione venit molendinum, laud. 8 in *plurique. num. 10. f. de in ius vocand. Card. Tusch. d. conf. 19. num. 8.*

D o m u s appellacione venit domuncula, togurium, seu campana, quando est ad usum hominum, quia plus, & minus non facit differre species, ut per Socin. *in d. l. plurique, num. 20. & ibi laud. num. 7. f. de in ius vocand. Card. Tusch. d. concl. 619. num. 12. Bertazol. in d. *trall. claus. 16. gloss. 12. n. 4. contra Corn. d. conf. 106. num. 11. lib. 3. Titraq. de iudicio in rebus exig. vers. hui accedit, Cotta in *mormarib. in verb. domus appellacione, Adrian. Negufaz. in Sylva *respon. quest. 156. num. 10.****

D o m u s appellacione venit stabulum, quando 10 est annexum, & vnius domus, vel habeat ad illud aditus per domum, non fuerat emptum cum domo, aliis seors. *laud. l. plurique, num. 8. & seq. Alexzod. conf. 16. col. 1. lib. 4. Card. Tusch. d. concl. 619. num. 11. Firmian. in sua *reper. verb. stabulum, Ioan. de Amic. d. conf. 1. n. 7. Beltran. conf. 139. n. 4. vol. 3. Bertazol. d. concl. 19. gloss. 9. a. princip.**

D o m u s appellacione non veniunt calæ, 12 quæ sunt extra domum, & extra ostium, Bald. in *l. stabulum, f. fin. f. de seru. verb. prad. Czpol. d. *trall. cap. 54. de *sedali, ad fin. Bertazol. d. concl. 19. gloss. 9. num. 5.***

D o m u s appellacione veniunt balnea, si aditus 21 per domum ad ea habeatur, vel vnicò pretio cum domo emptæ fuissent, *l. pradiu, f. balnea, & ibi Bart. in 4. sequenti. f. de legat. 3. Mellign. d. *trall. 300. Bertazol. d. concl. 50. gloss. 9. n. 6.**

D o m u s appellacione in venditione veniunt 13 ne dum puteus, sed etiam pueria, seu puteus, id est, id quo puteus operitur, & fones, quibus aqua haoritur, labra, scilicet vasa, seu crateres lapidei ad recipiendum aquam apti, & item fistula, seu aqueductus, *l. in iure, f. fin. cum duobus legibus seque. vbi Bud. declarat quæ sint labra, & quæ sint salientes, de quibus ibi, & veniunt etiam rota, & stula ad haoriendum aquam, *l. qui fundum, f. fin. f. de contrab. empt. Czpol. d. *trall. de seru. cap. 47. De puteo, cisterna, & laucle, col. 1. Bertazol. d. claus. 19. gloss. 11.***

D o m u s appellacione in venditione generaliter 14 veniunt omnia affixa, & destricta ædibus, & posita in domo perpetui usus causa, *l. fundi, cum fin. 36. & ibi omnia, f. de ali. empt. laud. Bertaz. d. *trall. de claus. instrum. claus. 16. gl. 13. per totum, & præcipue à n. 19. Stephan. Gratian. d. *tem. 1. cap. 126. n. 2. & 10. Albertic. Ricc. in *collell. decis. p. 1. collell. 212. in princip. Sord. decis. 134. vbi an in venditione domus veniant vitætiæ.****

D o m u s cum penitentiis appellacione venit 15 apotheca, & taberna, conclauis, stabulum, hortus, & alia annexa domui, secundum usum venditoris, vel legantis, Alex. conf. 221. *per totum lib. 1. conf. 104. lib. 6. quæ referit Card. Tusch. *prall. concl. 206. l. 6. p. concl. 323. num. 13. Si testator plures habens domos simpliciter**

simpliciter legat domum, & dicitur de qua sententia, dici solet præsunt legare illam, in qua habere consuevit, Hieron. Gabr. conf. 58. num. 4. lib. 1. Menoch. conf. 119. n. 12. & de presumpt. lib. 4. pref. 129. num. 1. vbi num. 2. declarat procedere quando testator habitabat domum illam ordinatè, secus si ex accidenti.

APPELL. LXXXIII.

Donatio.

1. *Donatio propria & vera quæ sit ex liberalitate venit appellatione donationis, non autem, quæ sit ex causa.*
2. *Pignori remissionem non est donatio.*
3. *Hereditas repudiata non est donatio.*
4. *Donatio causa mortis prohibita donatione non continetur.*
5. *Donatio causa mortis non est propriè donatio.*

DONATIONIS appellatio in materia statuti venit vera & propria donatio, quæ sit ex liberalitate, non autem ea, quæ sit ex causa, Hieron. Gabr. conf. 1. num. 3. lib. 1. Puz. decif. 123. n. 3. lib. 1. in correctis, Sum. de Præcis de interpret. ultimæ volunt. lib. 2. fol. 109. vers. num. 1. Alex. conf. 167. Fiffi. num. 10. & seq. vers. non est illa etiam, lib. 7. vbi ait quod si statutum mandaret infirmum donationem à centum supra, quia est contra ius commune, intelligi debet de propria, & vera donatione ex liberalitate, Oldrad. conf. 139. per totum, refert Card. Tufch. præf. concl. tom. 2. lib. D. concl. 62. i. num. 5. vbi num. 10. post Bald. conf. 341. num. 3. lib. 1. subdit remissionem pignoris non esse donationem, & num. 13. quod non est donatio illud, quod donat pater filio visque ad legitimam, & num. 14. post eundem Bald. conf. 371. in princip. vers. deinde inquirenda, lib. 1. ait repudiationem hereditatis non esse donationem.

DONATIONIS appellatio vbi prohibetur, non continetur donatio causa mortis. l. si iussu militis, §. sed enim ff. de donat. l. Scia, §. si. ff. de donat. causa mortis, Nat. conf. 645. n. 3. lib. 4. Alexand. conf. 111. Perspectus. num. 6. lib. 6. vbi quod donatio causa mortis non est propriè donatio, sed ex causa, Bald. conf. 169. Imilo causa, lib. 4. vbi quod constitutio, vel statutum prohibens minorem posse donare sub quacunque forma, vel alienare, nisi servata certa solemnitate, non comprehendit donationem causa mortis, refert Cardin. Tufch. d. lib. D. concl. 62. l. num. 21.

APPELL. LXXXIV.

Dotis.

1. *Dotis appellatio simpliciter venit propriè tota dotis.*
 2. *Promissam & datum nomine dotis continetur dotis appellatio.*
 3. *Dotis congrua appellatio venit illa, quæ non est minor legitimæ, vel quæ pater filia constituit secundum patrimonij existentis facultatem.*
- D**OTIS appellatio simpliciter nulla facta patris mentione, venit propter tota dotis, l. legatus Aug. Barbosa Appell. lur.

variis, de legat. 1. Roland. conf. 51. num. 15. cum seq. lib. 3. Adrian. Negusant. in Syna respos. quæst. 15. num. 18.

DOTIS appellatio de propria significatione vocabuli conuenitur promissum, & datum nomine dotis, ita ut statum tribuens marito mortua uxore in matrimonio lucrum dotis daret, locum habeat etiam in dote promissa, ut docent Murh. Brunn. conf. 90. num. 4. Achil. decif. 18. num. 1. de consuet. Roland. à Valle de lucro dote quæst. 5. num. 14. Barth. conf. 112. Statum civitatis, num. 3. lib. 1. Guid. Papæ quæst. 161. n. 3. Campeg. de decap. ult. q. 14. Socin. iun. conf. 11. num. 50. lib. 1. Ruin. conf. 123. n. 4. lib. 1. Menoch. de presumpt. lib. 6. pref. 1. n. 11. Contra Olafch. decif. 11. n. 15. Gam. Lufi. decif. 87. D. Barboi in rub. ff. de salute maritum p. 4. n. 4. Cald. Percita conf. 14. n. 9. & plures citatos à Menoch. ubi supra.

DOTIS congrua appellatio venit illa, quæ non est minor legitimæ, Brunor. à Sole in locum communis verb. dei 3. Surt. de aliment. tit. quæst. 1. n. 60. Menoch. conf. 17. num. 16. & conf. 95. n. 12. & conf. 1. n. 496. & conf. 380. n. 9. Fr. Emman. quæst. Regul. iun. 1. q. 48. art. 4. Sanchez de marit. lib. 4. disp. 26. n. 8. Steph. Gratian. Marchia decif. 27. n. 9. Vel quando pater filiz constituit secundum patrimonij existentis facultatem, & contrahentium dignitatem, Menoch. de arbit. casu 149. 2. num. 36. & conf. 1. num. 22. & conf. 8. à num. 2. & conf. 71. num. 30. & conf. 371. à num. 10. Malcard. de probat. conclus. 370. à princ. Rot. decif. 683. num. 6. apud Fatinae.

APPELL. LXXXV.

Ecclesia.

1. *Episcopali, seu Cathedrali non venit Ecclesiæ appellatio.*
2. *Expellens habens gratiam ad personam, vel officium pertinet ad collationem Episcopi & Capituli communiter, vel disjunctim, non capis dignitatem potest vacante, licet collatio spectet ad Episcopum & Capitulum.*
3. *Cathedrali in edicto & materia strilla non venit appellatio Ecclesiarum, civitatis, vel diocesis.*
4. *Mandatum habens de providendo in aliqua Ecclesia civitatis, vel diocesis, non poterit provideri in Ecclesia Cathedrali.*
5. *Cathedrali, & Metropolitanæ, & alijs exemptæ continentur appellatio Ecclesiarum provincie.*
6. *Beneficium Ecclesiæ Cathedralis comprehenditur vbi quis illud expellaverit in aliqua Ecclesia provincie.*
7. *Cathedrali venit Ecclesiæ appellatio quando dispositio est favorabilis.*
8. *Remota Ecclesia nunquam venit appellatio Ecclesiarum, nisi de ea expresse facta sit mentio.*
9. *Cathedrali Ecclesiæ appellatio quandoque solus Episcopus, quandoque solus Capitulum, nunquam utramque significatur.*
10. *Monasteria saltem in favorabilibus veniunt Ecclesiarum appellatio.*
11. *Collegiata & Conventus Monachorum in favorabilibus veniunt Ecclesiarum appellatio.*
12. *Parochialis in strilla significatione non venit Ecclesiæ appellatio.*

- 13 *Parochialis Ecclesiæ nomine non veniunt Parochialis Collegiæ in materia fiscalis.*
 14 *Ecclesiæ appellatio in materia Ecclesiastica immunitatis quæ veniunt præmissis.*
 15 *Capella non venit Ecclesiæ appellatiōe dispositiōe contra regulas iuris.*
 16 *Ecclesiæ appellatiōe in fauorabilibus includitur etiam pius locus.*

ECCLESIA appellatiōe non venit Cathedralis, seu Episcopalis, quando de ea non est facta mentio, *c. dilectus, de concess. prob. c. quamvis, not. tit. in 6. Oldrad. conf. 259. n. 2. & 3. vers. item probat.* Card. Tufch. *præf. conclusio 3. lit. E, concl. 18. n. 1. Menoch conf. 201. n. 10. Mil. in reperi. verb. Ecclesiæ appellatiōe non intelligitur.* Mandol. *reg. 26. q. 3. p. 5. quamvis etiam elemus in dispositiōe generali, idem Mandol. reg. 32. q. 1. f. 1. n. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. in princ. n. 16. quos refert & sequitur Stephan. Gratian. *discept. forens. 8. l. 7. n. 5. & 6.* Vnde expectans habens gratiam ad personatum, vel officium pertinens ad collationem Episcopi, & Capituli communiter, vel diuini, non caput dignitatem in Cathedrali postea vacante, licet collatio spectet ad Episcopum, & Capitulum, seu alias expectans sit Canonici quia eum sit gratia ambitiosa, non potest extendi ad Capitulum diaconum, nisi sit expectans, Oldrad. *conf. 185. Thoma tale ff. in princ. Card. Tufch. d. lit. E, concl. 6. 1. 1. n. 2.**

ECCLESIARYM eluitatis, aut diocesis appellatiōe non includitur Ecclesiæ Cathedralis, & e contra in odiosis, & materia fiscalis, *c. cum clerici, & ibi gloss. 1. de verb. signif. quamvis, f. quamquam, ubi gloss. de prebend. in 6. e. l. in cap. nostra, concl. 39. num. 40. de rescriptis.* Calderin. *conf. 492. circa med. vers. item appellatiōe, alias conf. 1. de bare. Couart. in c. alma mater part. 2. f. 1. num. 4. in fine, Card. Tufch. d. lit. E, concl. 18. n. 2. Bellet. *dispositio. clericat. p. 1. th. de dispositio. clericat. f. 2. num. 19.* Vnde habens mandatum de providendo in aliqua Ecclesiâ eluitatis, vel diocesis, non potest providere in Ecclesiâ Cathedrali, quia cum propter illius honorem, & præminentiam sit qualificata, Ecclesiæ Cathedralis sub generalitate Ecclesiârum non includitur, ita gloss. *verb. includitur, in d. c. quamvis, Dominie. ibi, num. 2. & Franch. num. 5. Abb. in c. vlt. num. 6. de prebend. Cardin. n. 8. in Clem. 1. de supp. legel. Prælat. Scaphul. de literar. gratia, lit. de forma expectatiōis 5. nona forma, n. 12. Simonet. *de rescriptis. qua. 3. 1. num. 7.* Ludua. *Gomez de expectat. n. 94. in fine, & n. 85.* Oldrad. *d. conf. 185. vers. quævis certum est, Card. Tufch. concl. 6. 1. 1. num. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. num. 5. & gloss. 10. n. 3. Bellet. d. f. 2. num. 20.***

ECCLESIARYM provincie appellatiōe continetur Cathedralis, & Metropolitana, & sic alias e contra, *d. cap. quamvis, vers. item, & ibi gloss. verb. provincia, Domin. num. 9. Anchar. num. 4. & Franch. n. 8. Fulgof. conf. 110. col. fin. vers. in secundum, Molliga. in tract. de appell. vers. in fine iura excess. n. 316. Card. Tufch. d. lit. E, concl. 18. num. 3.* Vnde si aliquis expectaverit beneficium in aliqua Ecclesiâ provincie, tunc propter intentionem concedendi venit beneficium in Ecclesiâ Cathedrali, ut per Oldrad. *d. conf. 84. n. 4. vers. quævis certa forma, & conf. 121. in fine, num. 4. vers. non obstat, quæ refert Cardin. Tufch. d. lit. E, concl. 6. 1. 1. num. 7.*

ECCLESIA appellatiōe venit Cathedralis, quando dispositio est fauorabilis, Fulgof. *conf. 110. col. fin. vers. in fine, Card. Tufch. d. lit. E, concl. 18. n. 7. Rot. *decis. 983. n. 1. lib. 4. p. 3. dicitur.**

ECCLESIA appellatiōe nunquam venit Ecclesiâ Romanæ, nisi de ea expressè sit facta mentio, Calderin. *conf. 492. alias conf. 1. de bare. ubi quod Clem. noster, de bare. p. 1. quibuscumque Inquisitoribus possit bona Ecclesiârum applicare, non habet locum in bonis Ecclesiâ Romanæ, refert Card. Tufch. d. lit. E, concl. 18. num. 3.*

ECCLESIA Cathedralis appellatiōe, quandoque solus Episcopus, quandoque solum Capitulum, quandoque vtrumque significatur, importat etiam collegium clericorum, item aliquando importat quid diuersum ab Episcopo, ut per multa exempla præcurrit Feder. de Senis *conf. 296. Quidam in suo testamento in princ. quem refert Card. Tufch. d. lit. E, concl. 19. n. 1.*

ECCLESIARYM appellatiōe saltem in fauorabilibus veniunt monasteria, *c. cum dilectus, in fine de consuetud. Federic. de Senis conf. 207. n. 4. vers. item nomine Ecclesiârum, Calderin. conf. 293. num. 2. vers. item verbo generali, alias conf. 1. de verum permutat. Verall. *decis. 17. n. 6. p. 3. & decis. 89. n. 1. & 2. cad. p. 1. Card. Tufch. d. lit. E, concl. 20. n. 4. & tom. 5. lib. 4. concl. 338. n. 3. Bellet. d. 2. n. 34. ubi, secus si de fiscalis significatiōe, Setaph. *decis. 606. n. 5. & 8. ubi n. 15.* subdit non venire si ex principalis dispositiōis narratiua aliud in dicendum, Camill. Bortell. *in finem omnium decis. 2. num. 13. Valenzuela conf. 87. num. 14.***

ECCLESIARYM appellatiōe venit Collegiata, & conuentus Monachorum in fauorabilibus, Verall. *decis. 189. num. 1. p. 1. Camill. Bortell. in summa omnium decis. 1. tit. 2. num. 13.*

ECCLESIA appellatiōe in fiscalis significatiōe non venit Parochialis, Put. *decis. 192. num. 3. lib. 1.* venit tamen in materia odiosa, & contrectata disponente de Ordinibus sacris suscipiendis, ne inducat Legem, & Canonum correctiōe, Gemin. *conf. 31. num. 2. vers. primo per regulam, quem refert Card. Tufch. d. conf. 18. n. 4.*

ECCLESIARYM pacchialis nomine, non veniunt Parochiales Collegiæ in materia fiscalis, quia habent qualitatem Collegij supra eorum, licet secus sit in fauorabilibus, Ioan. And. in c. summum, de elect. lib. 6. Abb. in rub. de vici, & benef. cleric. n. 12. Syluest. *in summa, verb. clericus, 1. num. 1. Bellet. d. f. 2. num. 35.*

ECCLESIA appellatiōe quoad immunitatem Ecclesiasticam quæ veniunt, vide Lap. *decis. 12. num. 4. Cardin. Tufch. d. lit. E, concl. 20. num. 1. lare Sanch. de matrim. lib. 9. disp. 35. num. 21. cum notis sup. Fagundes in quinq. Ecclesiâ præceptis, præ. 2. lib. 3. cap. 34. a num. 37. vsque ad n. 52.*

ECCLESIA appellatiōe non venit capella in dispositiōe contra regulas iuris, Ioan. de Anon. *conclus. 14. Primo videtur, per seum, Cardin. Tufch. d. lit. E, concl. 18. n. 1.*

ECCLESIA appellatiōe in fauorabilibus includitur omnis pius locus, *c. requisisti, ibi, aut alius pius locus, de testam. Ca. Girona de preb. sup. examp. explicat. num. 571. Magdalen. de natura testium in re. fam. requisiti, p. 2. c. 1. num. 25. & idem nomine Ecclesiæ, de quo in cap. 1. de restitut. in integr. lib. 6. veniunt loca pia, et sic competere remedium restitutionis in integrum potest competere ipsi Ecclesiæ, et sic ut Abb. in c. 1. num. 5. de restitut. in integr. in Decretalib. ubi etiam Berol. num. 141. Roman. *sing. 172. Costa in cap. si pater p. 2. verb. ipsi pauperibus, num. 4. de restitut. lib. 6. Itaq. de privileg. pia causa. p. 1. lib. 1. lib. 6. Petrus in 1. si ematorem, verb. minorum, num. 61. Molli. de iust. tract. 2. disp. 174. n. 2. Sturt. de restitut. in integr. quod. 3. art. 4. num. 26.**

APPELL. LXXXVI.

Educatio.

EDUCATIONIS appellatio vocatur ven-
ditium, lectus, & habitatio in legatis, ac omnia
ad victum necessaria, & medicinar, l. fin. vbi gloff.
ff. de aliment. & cibor. legat. Paul. de Citadin. de inter-
p. per art. 4. num. 2. & 10. Lambert. in finitib. part. 6.
trall. lib. 3. art. 9. qualiter 1. principalu. n. 1.

Vnde victus, alimenta, & educatio exequenda
sunt, & parum admodum inter se differunt, vt con-
stat ex d. l. fin. de aliment. & cibor. leg. & ex l. 1. §. item si
quis ff. de lib. exhibend. & l. semper, f. & si non. ff. de iure
immun. refert hae iura in idem, Rebuff. ad l. verbo
vultu 43. vrs. septimo ff. de verbor. significat. pag. 235.
Menoch de praesump. lib. 4. praes. 157. m. 14. vbi ait quod
idem est alere, quod educare.

APPELL. LXXXVII.

Emolumentum.

1. *Vilitas sicut venit appellatione emolumenti.*
2. *Verbum emolumentum, generaliter pro qualibet
vilitate, & commoditate accipitur.*
3. *Multa, & parva veniunt appellatione emolumentu.*
4. *Distributiones quotidiana veniunt appellatione em-
olumenti beneficiorum seu praebeatarum.*

EMOLEMENTI appellatio venit omnis
vilitas, quia est verbum generalissimum, & ap-
pouitur pro omni vilitate. Ita Cuman. conf. 161. §. si
capia. num. 2. quem refert Card. Tusch. praet. concl.
tem. 1. lib. 2. c. 130. per totum, nam verbum hoc,
emolumentum, generaliter pro qualibet vilitate, &
commoditate accipitur, & si heredes de testam. e. nemo,
de simon. l. ap. & Cardin. in Clem. statum, de electione,
Blox. decr. 124. m. 6. Bertazol. in repet. l. si qui maior,
C. de translat. m. 640. vbi ex n. 63. alias huius dictio-
nis significationes cumulat, Guiet. conf. 8. n. 4.

EMOLEMENTORVM appellatio venit
etiam multz, & paraz, gloff. verb. & iurisdictione, in
Clem. statum, de elect. vbi Cardin. in prima oppositio-
ne, Rot. in Signina penarum 18. Novembri 1608. eorum
R. Atrebarum. impetris per Fatinaz, decr. 130. in fine,
p. 1. recent.

EMOLEMENTI beneficiorum, seu praebe-
datum appellatio venit distributiones, quoti-
dianaz, vt aperte colligitur ex Put. decr. 175. num. 2.
eum sepp. alias 165. in correctu, lib. 2. quem refert
Mooet de distrib. quod p. 1. quest. 7. m. 15.

APPELL. LXXXVIII.

Emptio.

1. *Emptio, & venditio appellatio relatiue omni
alienationis speciei committitur.*
2. *Emptio appellatio maxime in statutu, & contra-
ctibus venit tantum contractus proprius emptioem.*

EMPTIONIS, & venditionis appellatio
relatiue omnis alienationis species continetur,
Aug. Barbosa Appell. l. i.

l. statuliberi, ad fin. ff. de statuliber. l. seu, §. venditionis,
ff. quibus modis pignum, vel hypoth. Tituq. de retractu
l. i. §. gloff. 2. n. 1. Rebuff. ad rub. ff. de verb. significat.
col. 1. vrs. in secunda parte, pag. 1. Fraoc. Molin. de iur.
imperium, lib. 3. q. 72. m. 11.

EMPTIONIS appellatio in statutis & contra-
ctibus venit tantum contractus proprius emptioem,
l. 1. ff. de contrab. empt. l. 1. ff. de rerum permut. cum aliis
adductis, per Fabian. de Monie in tract. de empt. &
vendit. quest. 2. m. 1. Rebuff. ad l. 18. vrs. itaque re-
gula, ff. de verb. significat. pag. 163. vbi lucé explicat,
Francisc. Molin. d. quest. 71. num. 22.

APPELL. LXXXIX.

Episcopus.

1. *Patriarcha, & Archiepiscopi veniunt appellatione
Episcoporum.*
2. *Illegitimus dispensatus à Papa ad Episcopatum, non
conferat dispensatum ad Archiepiscopatum.*
3. *Dispensatio est irrita iure.*
4. *Illegitimi difficile admittuntur ad Episcopalem di-
gnitatem.*
5. *Episcoporum appellatio verè & propriè non
venit nisi in Episcopum consecratu.*
6. *Episcopum interfecisse non dicitur, qui interfecit
electum.*
7. *Electi, & confirmati veniunt appellatione Epi-
scoporum circa exercitum, quæ sunt iurisdic-
tiones.*
8. *Episcopus canonica institutione confirmatus habet
ea omnia, quæ sunt iurisdictionu.*
9. *Iurisdictionum exercitum alia acquiritur per confir-
mationem.*
10. *Electus, & confirmatus in Episcopum, licet nondum
consecratus, potest alium conuocare patellatam
ad abfoluendum suos subditos in foro peniten-
tiali.*
11. *Electus, & confirmatus in Episcopum, quomodo non-
dum consecratus, potest dispensare in irregulati-
bus omnibus ex delicto occiso praenunciatus,
exceptis ea, quæ oriuntur ex homicidio voluntario,
& exceptis aliis delictis ad forum contentiosum.*
12. *Electus & confirmatus in Episcopum, licet nondum
consecratus, potest licentiam concedere, vt renun-
tatio fieri possit per nuntium, iuxta Concilij
Trid. dispositionem.*
13. *Electus, & confirmatus in Episcopum competi-
tella dispensandi in votu, & iuramentu suorum
subditorum.*
14. *Episcopus si velit ea quæ sunt iurisdictionu exerce-
re, opus est vt obtineat litteras Apost. sine quibus
nec admitti, nec recipi solum Episcopum potest.*
15. *Miracula recognoscere potest solum Episcopum, &
non alium Prælatus illo inferior, quoniam iurisdic-
tione quasi Episcopalem habet.*
16. *Præsentat apostoroni, & per examen idoneus re-
peteri, solum Episcopum iustitiam potest, & non
alium inferior.*
17. *Admonitio quæ sunt ad finem reuelationis pro rebus
perditis, solum Episcopum concedere potest, &
non alium inferior, quantumcumque exemptus, &
immediatè sedè Apost. subiectus.*
18. *Abbas quantumcumque exemptus, & iurisdictionem
quasi Episcopalem habens, non potest cogno-
scere de causis matrimonialibus.*
19. *Beneficia vnde in subiectu sibi Ecclesiæ existentia
R. 3 possunt*

passum Prælati Episcopi inferiores, iurisdictionem quasi Episcopalem habentes.

- 10 Prælati inferiores habent potestatem visitandi ea, quæ ad suam diocesim pertinent.
- 11 Prælati inferiores iurisdictionem quasi Episcopalem habentes possunt approbare Confessores.
- 12 Prælati inferioribus iurisdictionem ordinariam, & quasi Episcopalem, licet in irregularitatibus omnibus ex delictis occultis provenientibus, exceptis, &c. dispensare.
- 13 Contrarium verum.
- 14 Prælati inferiores iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, possunt in diocessibus suis licentiam concedere ut obligatio, seu renunciatio à novitio fieri valeat intra duos menses proximas professioni, iuxta formam Concilii Trident.
- 15 Vicarius generalis vniuersi Episcopi appellatione vbi ille non excluditur, & est ra., quæ conuenit Vicario ex eius officio.
- 16 Vicarius Episcopi generalis potest concedere litteras excommunicationis pro rebus oblati.
- 17 Vicarius generalis Episcopi conuincat causa cognitionem etiam ex generali commissione trahere potest.
- 18 Vicarius generalis Episcopi absque eius speciali commissione, potest egressus à monasterio licentiam maritali concedere in vim Concilii Trident. id Episcopo tribuunt.

EPISCOPORVM appellatione veniunt etiam Patriarchæ, & Archiepiscopi, & clerici, & s. omnia autem 21. diff. gloss. singularis verb. de Episcopis, per text. in cap. quia periculum, de fœtore. excom. lib. 6. Flamin. Paris. de rescriptis. benefic. lib. 1. quest. 1. num. 51. Gonzal. ad reg. 8. Concilii gloss. 21. n. 9.

1 Limita in odiosis, & in materia correctoria, ac strictè interpretanda, potest in dispensationibus, quia si illegitimus dispensatus esset à Papa ad Episcopatum, non censetur dispensatus ad Archiepiscopatum; & si fuerit dispensatus ad Archiepiscopatum, non est propterea dispensatus ad Patriarchatum; quia dispensatio est stricti iuris, & strictè interpretanda, vbi latè probatur de officio, & potest. Episcopi, p. 1. alleg. 33. d. n. 7. tum quia ad Episcopalem dignitatem, & alias ea superiores difficile illegitimi admittuntur, & nisi Papa expressè cum illis dispenseret, non censetur per verba generalia admitti debere ad dignitates huiusmodi, & idè hanc limitationem tradit Maior. de irregularitatibus lib. 1. cap. 9. num. 6. Sayt. de censuris, lib. 6. c. 11. n. 29. Sanctatell. var. p. 1. g. 38. n. 16.

2 EPISCOPORVM appellatione verò, & propterea non veniunt, nisi in Episcopum consecrati, licet electi, & confirmati sint, ita probatur text. in c. sam. et, ibi, ante promotionem suam, & ibi, nec esset adhuc in Episcopum consecratus, de rescriptis. c. tua, ibi, Episcopo, vel electo de iis, qui sunt à Prælati gloss. 1. de communis in c. 1. de relig. demib. gloss. verb. Pontificum, in Clem. 1. de celebr. Missar. gloss. 1. in Clem. 1. de panis cum aliis adductis per Ludou. Gomez in reg. de irrendi. quest. 16. Nat. conf. 391. n. 10. Et. Emman. quest. Regular. tom. 1. g. 18. art. 2.

3 Et ideo occidentem electum non dici interfuisse Episcopum, resoluit Mandos in reg. 16. Concilii g. 19. n. 13. Gonzal. ad reg. 8. Concilii g. 1. n. 27. Aloyf. Ricc. in praxi auro. rescript. 156. n. 1. D. Antonin. Ricciol. nunc Episcopo Bellicæ Inter. & Romæ Vicegerens, de ius tract. de iura personarum extra gremium Ecclesiæ existent. lib. 1. c. 7. n. 9. quos testis ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 1. alleg. 57. num. 137. secundum interpretationem Lugdunum.

Circa ea verò exercenda, quæ pertinent ad potestatem iurisdictionis, appellatione Episcoporum veniunt electi, & confirmati, licet nondum consecrati, cap. nulli g. cap. transmissum 13. vbi gloss. de elect. quia Episcopus Canonica institutione confirmatus habet ea omnia, quæ sunt iurisdictionis, Aloyf. Ricc. d. rescript. 156. Azor. in ius. moral. p. 1. lib. 3. cap. 19. quest. 5. tum quia exercitium iurisdictionis actu acquiritur per confirmationem, Colim. in pragmat. simil. si de collationibus verb. nominationes, p. 186. Perez 1.2. vers. probatur vltimum, in 6. lib. 1. Ordin. pag. 155. & alij per me citati de officio, & potest. Episcopi, p. 1. tit. 1. cap. 4. num. 7.

Vnde ex proximè dictis primò inferitur dispositionem Concilii Trident. sess. 23. de reform. cap. 15. statuentis quod sine probatione Episcopi nullus etiam Regularis possit Confessiones secularium etiam Sacerdotum audire, procedere in Episcopo electo, & confirmato, licet nondum consecratus, qui potest alicui committere iurisdictionem ad aboluendum suos subditos in foro poenitentiali, cum huiusmodi commissio pertineat ad potestatem iurisdictionis, quam Episcopus electus iam habet, vt supra dixi: quam illationem amplectuntur in 4. diff. 18. g. 4. art. 1. Chameot. de Sacram. tract. 7. de Confess. dub. 13. Fagundes in quinquæ Ecclesiæ præcepta, præc. 1. lib. 7. cap. 1. num. 47. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 1. alleg. 17. num. 6. secundum Lugdunum. impet. 1.

Secundò inferitur dispositionem eiusdem Concilii Trident. sess. 14. de reform. c. 6. dum habet licere Episcopis in irregularitatibus omnibus ex delicto occulto provenientibus, excepta ea, quæ occurrunt ex homicidio voluntario, & exceptis aliis deductis ad forum contentiosum dispensare, procedere ex adducta ratione in Episcopis electis & confirmatis, quomodo non consecratis, vt docent Soan. tom. 5. diff. 41. sect. 2. num. 7. Sanch. de matrim. lib. 8. diff. 2. num. 11. Gutier. in simili. tract. c. 49. à num. 16. Mari. Alter. de censuris. tom. 1. diff. 8. de iurif. c. 3. vers. tertio notandum. Aloyf. Ricc. d. rescript. 155. Ego ipse d. tract. de officio, & potest. Episcopi, p. 1. alleg. 59. n. 1.

Tertiò inferitur dispositionem eiusdem Concilii Trident. sess. 25. de Regular. cap. 16. statuentis quod renunciatio facta per novitum ante professionem, vim non habeat, nisi cum licentia Episcopi, &c. procedere in Episcopo electo & confirmato, licet nondum consecratus, sicut scripserunt Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 7. c. 5. num. 65. Bartholomæ. S. Familio in thesaur. Religios. lib. 1. quest. 194. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 1. alleg. 59. n. 3.

Quartò inferitur potestatem concessam Episcopis dispensandi in votis & iuramentis suorum subditorum competere Episcopis electis & confirmatis, quomodo nondum consecratis, vt resoluit Leon. Lecl. de iustitia, lib. 2. cap. 40. dubit. 12. num. 100. vers. secundo, Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 4. c. 18. n. 7. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 1. alleg. 56. num. 11.

Illud tamen adnertere oportet quoddam attenua dispositione Extrinsecæ in iustitia, de elect. inter communes, opus est vt Episcopus si velit ea, quæ sunt iurisdictionis, exercere, obtineat litteras Apost. sine quibus nec admitti, & recipi tanquam Episcopus, nec possessionem Ecclesiæ sibi collare consequi potest, vt referunt D. Batbos. in L. de iur. in princip. p. 1. num. 10. ff. solute marim. Flamin. Paris. de rescriptis. benefic. lib. 8. quest. 3. num. 13. Azor. in ius. moral. p. 2. lib. 1. cap. 19. quest. 9. vers. ceterum, quorum memini in collect. cap. nulli g. num. 3. de elect.

15 EPISCOPORVM appellacione veniunt aliquando ipsi Episcopi tantum, non verò alij Prælati inferiores iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, vt in casu recognitionis miraculorum, quam quidem non spectat ad alium præter Episcopum, per Concil. Trident. sess. 25. de immunit. & venerat. sancter, ibi, nisi eodem recognitione & approbante Episcopo, tradant Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Ecclesiast. decis. 161. in 1. edit. alia res. 485. in 2. edit. & in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 397. num. 1. Mari. Antonin. var. res. lib. 1. res. 112. cap. 42. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiast. tract. 12. p. 4. quest. 15. supposit. 2. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 97. n. 9.

16 Sic etiam Episcopum solum posse præsentatos à patronis, & per examen idoneos repertos inire, vt per Concil. Trident. sess. 14. de reformatione. cap. 11. ibi, huiusmodi institutio, & non alteri inferiori referretur, docet Lambertin. de irrepetitis lib. 2. p. 3. q. 1. prior. art. 10. n. 1. Mari. Antonin. d. lib. 1. res. 47. num. 6. & res. 51. n. 11. in fine, Valer. Reginald. in praxi fori pariter lib. 10. tract. 3. n. 124. Vgolin. de officio Episcopi. p. 1. §. 4. n. 1. Ego ipse in simili tract. p. 3. alleg. 71. num. 176.

17 Sic pariter Episcopum tantum, & non alios Prælatos Ordinarios iurisdictionem quasi Episcopalem habentes quantuncunque exemptos, & immediatè Sedi Apost. subiectos, posse mouerit, quæ sunt ad finem reuelationis per rebus deperditis, seu subtractis concedere, referunt à Sacra Congreg. decum Vgol. d. tract. de officio Episcopi, cap. 43. in princ. vers. excipimur, Franc. Leo in thesoro fori Ecclesiast. p. 1. c. 1. n. 18. & 19. Campan. in diuersis iuris Canon. rub. 1. c. 15. num. 107. Fr. Emman. quest. Regular. tom. 1. quest. 52. art. 4. Ego ipse d. p. 3. alleg. 96. n. 12. & 13.

18 Sic denique Abbates quantumvis exemptos, infirmitatem quasi Episcopalem habentes, non posse cognoscere de causis matrimonialibus, probat Concil. Trident. sess. 14. de reformatione. c. 20. vers. ad hæc, id Episcopis solummodo concedens ad exclusionem aliorum, in illis verbis, ibi, sed Episcopi tantum, &c. ita fuit dictum in Rota coram R. D. meo Cocchino decis. 346. num. 4. inter eius impressas, prout et cetero Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 1. alleg. 84. sub n. 2. vers. prout, secundum Lugdunensem, imprefit.

EPISCOPORVM appellacione regulariter veniunt alij Prælati Episcopo inferiores iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, & maxime ubi indefinitè, & sine ulla restrictiua, aut exclusiua dictione fit mentio Episcoporum, & quia plura loca in Concilio Trident. sic intelligenda repetuntur, aliqua ex illis vti principaliora referam, quæ aliorum poterunt esse exempla.

19 Primò igitur Abbates, atque alij Prælati Episcopo inferiores ita plenè subiectas sibi Ecclesias habentes, vt iurisdictionem quasi Episcopali in eis fungantur, seu existente privilegio, aut consuetudine legitima præscripta, possunt ex legitimis causis vniue. beneficia in subiectis sibi Ecclesiis existentia, iuxta formam Concilij Trident. sess. 11. de reformatione. c. 5. vt referunt plures, quos plena manu citat Sanchez. in præcepta Decalogi. tom. 2. lib. 7. c. 19. n. 60. quibus addo Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Ecclesiast. res. 381. n. 1. in 1. edit. & in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 298. n. 4. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 5. c. 18. q. 10. Nicol. Gac. de benefic. p. 1. cap. 3. num. 71. cum seqq. quorum memini Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 66. n. 14. secundum Lugdunensem, imprefit.

Secundò dispositio Concilij Trident. sess. 21. de reformatione. cap. 8. lib. ab Episcopis, &c. dicitur agere de Episcoporum cura in visitatione eorum, quæ ad suam diocesium pertinet, ampliatur etiam ad inferiores Prælatos iurisdictionem habentes, vt scribit Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 8. vers. sexto, quem vitra alios refero in collectaneis ad idem c. 8. Ego enim communi voto respondendi cupidus, quo meorum Remissionum super Tridentinum Concil. correctio non minus auidè nunc flagitat, quam vixit amplèx olim fuerit, vt exemplariorum diuersitati occurrerem, quibus identidem, & diuersimodè impressæ circumuehit latitantes, labore genuo, & nouo vius itylo, adeoque à D. I. V. mente non abhorrente titulo adhuc cum facie immutato, vt quæ sub Remissionis mortificatione fuerant, sub Collectaneis viciocentur, opus sane laboriosum, & omnibus numeris absolutum, Sanchez. D. N. D. Vrbano VIII. iussu obtrahi, vt illud in Vtbe, seu aliis mihi cum voluerit impicimendum dimittat.

Tertiò, dispositio eiusdem Concilij sess. 21. de reformatione. c. 15. ibi, aut ab Episcopis, &c. statuens quod sine probatione Episcopi nullus etiam Regularis possit Confessione iucularum etiam Sacerdotum audire, ampliatur ad Prælatos Episcoporum inferiores iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, vt docet Campan. in diuersis iuris Canon. rub. 12. cap. 13. n. 76. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 12. num. 4. Fagonides in quinque Ecclesiæ præcepta. præc. 1. lib. 2. c. 2. n. 51. & ceteri: Rot. decis. 131. part. 1. recent. quorum memini de officio & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 15. num. 9. secundum Lugdunensem, imprefit.

Quartò, Concil. Trident. sess. 22. de reformatione. c. 6. ibi, sicut Episcopi in irregularitatibus, &c. ampliatur ad Prælatos inferiores iurisdictionem ordinariam, & quasi Episcopalem, ita ut ipsi sicut Episcopi liceat in irregularitatibus omnibus ex delicto oculis proteoientibus, excepta ea, quæ oriatur ex homicidio voluntario, & exceptis aliis deductis ad totam contentiōnem dispensate, sicut tradunt Hentiq. in sum. lib. 6. cap. 16. §. 1. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. quest. 24. art. 15. & 17. & quest. 6. art. 9. Flores de Mena var. lib. 5. quest. 12. num. 18. Sayr. in clauis Regia lib. 6. c. 1. num. 81. in fine. Auil. de censur. p. 7. dist. 10. dub. 6. Sanchez. in præcepta Decalogi. tom. 1. lib. 2. cap. 11. num. 1. Duad. in Bullam Cens. Denini, lib. 2. §. 4. quest. 8. num. 55. Monet. de communar. olim. volant. c. 1. n. 455. Fr. Sigism. à Boonina de elect. dub. 51. num. 8.

Verùm hæc sententia licet non cateat probabilitate, tamen contraria verior & receptior est, quæ omnino concludit huiusmodi Prælatos non comprehendendi in decreto Concilij Trident. d. c. 6. ac proinde eoa minimè gaudere facultate dispensandi Episcopis in eo concessa, quam quidem amplectuntur Aragon. 2. 2. quest. 88. art. 12. col. 7. caus. 4. Cened. ad Sextum, collect. 4. n. 3. Tolet. in instrum. Sacerd. lib. 1. cap. 83. num. 5. ad fin. Soat. tom. 4. de Permis. dist. 30. sect. 2. num. 6. & tom. 5. de censur. dist. 41. sect. 2. num. 7. Petr. de Ledesma in sum. tom. 1. tract. 1. c. 6. post concl. 2. dist. 1. Aloyf. Ricc. in praxi fori Ecclesiast. decis. 512. num. 1. in 1. edit. alia res. 55. in 2. edit. Mari. Alter. de censur. tom. 2. dist. 8. de suspens. cap. 2. vers. sed hic Bonacini de censur. dist. 6. quest. 5. punct. 1. num. 8. Nicol. Gac. de benefic. p. 2. cap. 11. n. 13. & 17. Armend. in addit. ad recap. legum Navarra. lib. 1. tit. 18. l. 7. de irregularitat. num. 9. & 10. Stephan. Gratian. dist. 4. foris. c. 41. n. 20. 21. Ego ipse d. p. 2. alleg. 39. n. 17.

14 Quinto, Concil. Trident. sess. 25. de Regularib. c. 16. supra expenlo extenditur ad Abbatas, ceterosque Prelatos iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, nullisque Episcopo subiecto, itaut ipsi in suis diocessibus valeant licentiam concedere vbi obligatio, siue renunciatio ad nouitio fieri possit intra duos menses proximos ante professionem, ita Sanch. in *praecepta Decalogi*, tom. 2. lib. 1. cap. 1. num. 68. Barthol. a S. Faustino in *Thesauri Religiosi* lib. 5. quæst. 196. Ego ipse de officio, et potest. Episcop. part. 3. alleg. 99. num. 6.

15 Et sic oritur appellatio venit eius Vicarius generalis vbi ille non excluditur, & est res, quæ conuenit Vicario ex eius officio, vi docent gloss. verb. per Episcopos in cap. unic. de appell. Monach. lib. 6. vbi Fian. num. 4. Felin. in c. si quis contra, num. c. vers. sed case, de foro compet. Lancelot. Contad. in templo omnium indic. lib. 2. c. 6. num. 1. & 15. Soaz tom. 5. de censur. disp. 7. sect. 1. num. 10. & disp. 20. sect. 1. num. 3. Sbroz. de officio Vicarij, lib. 2. quæst. 11. num. 28. & 29. & quæst. 101. num. 1. Sanch. de Matrimon. lib. 1. disp. 19. num. 16. vers. ad secundum, & *praecepta Decalogi*, tom. 2. lib. 6. c. 15. num. 10. Mari Antonin. var. resolu. lib. 1. resol. 112. casu 11. vers. & pro dicta, Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 8. n. 12. Nalbona de appellat. à Vicario ad Episcopum p. 1. n. 117. Et constat hoc ex Concil. Trident. sess. 14. de reformat. c. 6. vbi citra voluit Vicarium excludere, expressit, dicens, cum tantum, non eorum Vicarij si permittimus.

16 Vnde tam premò colligitur Vicarium Episcopi generalem posse concedere literas excommunicationis pro rebus ablatiis, iuxta dispositionem Concilij Trident. sess. de reformat. c. 4. statuentis illas à nomine prioris petentium ab Episcopo, deccim posse, quia nomine Episcopi comprehenditur, dummodo non reperitur expresse exclusus, vti in d. cap. 6. quare hanc illationem sustinent Frechil. de exten. p. 1. art. 3. n. 5. Henric. in sum. lib. 1. c. 17. §. 4. Fr. Emmen. in sum. tom. 1. cap. 79. num. 1. Gutier. canon. lib. 1. c. 11. num. 8. Sbroz. de Vicario Episcopi lib. 2. quæst. 171. num. 2. Zeol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Vicarium, §. 17. Soaz tom. 5. disp. 10. sect. 1. num. 1. Sayr. de censur. lib. 1. c. 9. num. 33. vers. primum est, Aulla in simili tract. p. 1. c. 1. disp. 2. dub. 4. Curi. Philij. p. 1. §. 2. num. 19. Stephan. Gazon. Archiep. decis. 97. num. 14. Iscob. de Grassi tom. 1. conf. sub tit. de sentent. exten. conf. 6. Lazar. de monis. sect. 1. quæst. 6. a. num. 1. Bapst. Costa de falsi sententia & ignoran. tem. 2. disp. 55. n. 1. tom. 1. Aluy. Ricc. in praxi feri Eccles. decis. 270. in 1. edit. 213. resolu. 111. num. 4. in 2. edit. Franc. Leo in thesauri feri Eccles. lib. 3. c. 7. num. 17. Sanch. de Matrimon. lib. 3. disp. 29. n. 16. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 8. n. 94.

Contra Vgolin. de officio Episcopi c. 45. in princ. vers. secundo, Campan. in diversis iuribus Canon. rubr. 1. c. 15. num. 105. Nalbon. de appellat. à Vicario ad Episcopum, p. 1. n. 205. quos Ego libenter lequeus fui d. p. 3. alleg. 96. n. 6.

17 Secundò, colligitur Vicarium generalem Episcopi coniugalis causæ cognitionem, etiam ex generali commissione trahere posse, vigore Concilij Trident. sess. 14. de reformat. c. 10. vers. Adhuc, vbi habetur ad solos Episcopos pertinere causarum matrimonialium cognitionem, sicut docent Butt. num. 2. Abb. num. 4. & Alex. de Noco p. 5. per text. ibi in c. vltim. de cognat. stirpe. Cou. de sponsalib. p. 1. c. 8. §. 12. num. 2. vers. potest, Anton. Cuch. instit. maior. lib. 2. tit. 5. n. 101. B. n. in tract. de Episcopi. lib. 4. p. 7. quæst. 10. num. 21. Sbroz. de officio Vicarij, lib. 2. quæst. 44. in fine, Sanch. d. l. citat. 29. n. 18. vers. secundo,

Azor. instit. moral. part. 2. lib. 1. cap. 45. quæst. 2. Nalbon. d. part. 1. num. 201. Ego ipse d. part. 3. alleg. 84. num. 1.

Contra Rebuff. in praxi benef. sit. de forma Vicariatum, n. 155. Pen. Ledesma de Matrimon. q. 45. art. 1. punto 1. dub. 4. Vgolin. de officio Episcopi, c. 4. §. 7. n. 1. vers. non causis matrimonialibus.

Terriò, colligitur Vicarium generalem Episcopi, absque eius specialis commissione, posse egressus monialis à monasterio licentiam concedere in vim Concilij Trident. sess. 15. de Regularib. cap. 5. id Episcopo tribuentis, vi bene resoluunt Llanas in methodo curat. in fine, §. 5. Sanch. in *praecepta Decalogi* lib. 6. cap. 11. num. 10. Bonacin. de clausura quæst. 1. punto 8. numer. 3. Ego ipse d. l. citat. part. 3. alleg. 101. num. 18.

APPELL. XC.

Equis, Equæ.

- 1 Equorum appellatio in legatis veniunt etiam equæ, nisi ex verisimilibus coniecturis aliud sensisse testatorem appareret.
- 2 Equorum suorum appellatione non veniunt equi venales, sed quos habebat testator perpetui usus causa.
- 3 Equo vendito veniunt sella, frenum, & alia ornamenta, quæ habebat tempore venditionis.
- 4 Sella tradere non tenetur venditor emptori quando ostendit equum sine illa.
- 5 Equæ nomine in venditione venit pullos.
- 6 Vaccam prægnantem qui vendit, quando vendit & farum, seu vitulum lactentem, ostendit.

EQUORVM appellatio in legatis veniunt etiam equæ, cum hoc casu max. ultimum concepit firmatum §. legatus, §. inmentis, ff. de legat. 1. §. ferui legatus, §. qui duas, ff. cod. tit. L. 1. ff. de verb. signif. nisi ex verisimilibus coniecturis aliud sensisse testatorem appareret, vt tradit Rebuff. ad l. 1. vers. decimo quinta ff. de verb. signif. pag. 9.

EQUORVM suorum appellatione non veniunt etiam equæ venales, sed quos habebat testator perpetui usus causa, nisi aliter appareat de voluntate testatoris, vel quia non habetur alios quibus venales, Casten. l. 1. num. 1. C. de verb. signif. vbi Bald. num. 4. obseruat quod vbi testator habens plures equos legauit equum suum, venit equus, qui in usu testatoris esse solebat.

EQUO vendito veniunt sella, frenum, & alia ornamenta, quæ equus habebat tempore venditionis, l. additis auiæ, in princip. & ibi Bald. ff. de adit. edit. l. 12. in §. alitum, num. 58. & Ludouic. Gomez num. 12. Instit. de ad. Dec. in cap. præterea, num. 8. de off. deleg. Ricc. de Curt. in cap. final. de consuet. quæst. 7. principali, num. 650. & seq. Turz. lib. 5. commun. opin. verb. equo vendito, Ranchin. concl. 41 §. p. 3. Bettaazol. de clausul. instrument. clausul. 26. gloss. 15. num. 52. Rebuff. ad l. 103. vers. capitulum, ff. de verb. signif. pag. 415. Surd. decis. 154. num. 3. vbi quod venditor non tenetur trahere sellam emptori quando ostendit equum sine illa.

EQUÆ nomine in venditione venit pullos, vt arguitur, tex. in l. vacca emptor, vbi gloss. de cuitum. tradit l. 12. in l. huiusmodi, §. legatum est ita, num. 21. ff.

ff. de legat. l. ubi allegat Baldum in cap. translatio, de 6 censuum. dicentem, quod qui vendit vaccam pregnantem, vendit & factum, scilicet vitulum lactantem nondum pascentem herbam, ea ratione, quod idem iuris censetur esse de accessorio, quod de principali: sed Bertazzol. *d. gloss. 15. num. 51.* post Alberic. Angel. & plures per eam citatos distinguunt an pallus possit esse sine matre absque periculo interitus, & tunc vendita equa, non venit pallus: sed cuncti verò si non possit ab ea absque periculo separari, subditque id hoc esse considerandum quantitatem pretii, ut possit dignosci an censentur cocontractantes utrumque comprehensibile, quod etiam tradit Rebuff. *ad leg. 16. versic. nono, ff. de verb. signif. pag. 155.*

APPELL. XCI.

Excommunicatio.

1. Excommunicationis appellatio si à iure, vel ab homine profertur, venit maior.
2. Excommunicatus appellatio intelligitur de minori ubi agitur de praedictio terti.
3. Excommunicatus ubi profertur in exceptione illius, intelligitur de minori.
4. Exceptio de excommunicatione, tenetur exprimere speciem illius.

EXCOMMUNICATIONIS appellatio si à iure, vel ab homine profertur, venit maior, *si quem 59. de sentent. excommunic. Ioann. And. in cap. 11. num. 16. de except. Decian. in cap. intelleximus, num. 33. & 16. de indic. & consil. 111. num. 6. & 7. Mulcard. de probat. concord. 9. in fine. Coart. in cap. alma mater, p. 1. §. 2. item 1. Natus in man. cap. 11. n. 31. & in tract. de dat. & promiss. art. 4. num. 8. Henric. in summ. lib. 13. cap. 2. §. 1. Sotus tom. 1. de censur. dist. 8. sect. 3. num. 1. Bonac. in familiatratu, dist. 1. q. 1. p. 1. num. 2. Dionys. de vera quatuor Patriarchal Sedum erellum. cap. 17. n. 14. Cardol. in praxi iudic. & advocat. verb. excommunicatio, n. 11. Anton. de Soula in relect. de censur. Bulla Canon. cap. 1. num. 4. Campan. in divers. iur. Canon. rubr. 11. cap. 15. num. 3. Frat. Ludou. Mitin in manual. Prelat. tom. 1. q. 15. art. 4. concl. 1. Valer. Reginald. in praxi fori punit. lib. 1. tract. 2. n. 11. versus verba Anton. Riccial. de iure pers. extra prom. Ecclesiasticum. lib. 4. c. 11. n. 14. Cardin. Tusch. praet. conclus. tom. 7. lib. 1. concl. 101. n. 12. & 14. nouissimè GRAN. ad c. cum non ab homine num. 11. de indic.*

2. Limita tamen, si forte agatur de materia concernente praedictum terti, quia tunc in dubio appellatio excommunicationis intelligitur de minore, Felio. inc. venerabilem, de exception. Pot. decis. 62. n. 5. lib. 1. in correct. Antoo. Riccial. d. cap. 31. num. 15.

3. Limita etiam, quando verbum, *Excommunicatio*, praefertur in exceptione excommunicationis, quia tunc in odium opponentium intelligitur de excommunicatione minori, Franchin d. c. 1. §. si quis iugur, 4. sub num. 4. de except. Ant. Riccial. d. cap. 1. num. 16. & ideo exceptio tenetur exprimere speciem excommunicationis an sit maior, vel minor per ea quae tradunt Sotus. de Pace in tract. tom. 1. p. 1. scilicet p. 1. n. 63. & 64. Mendez de Castro in praxi Lusitano, lib. 2. c. 7. in fine, quos refert Patens meus in comment. ad Ordin. Reg. Legis lib. 3. tit. 49. §. 4. num. 3.

APPELL. XCII.

Expensæ.

1. Expensarum appellatio in diuisione non veniunt voluntaria, sine voluntaria.
2. Expensæ voluntariae quae dicuntur, remittunt.
3. Damna & interesse an veniant expensarum appellatione remittunt.
4. Expensarum omnium & quarumcumque appellatione damna & interesse continentur.
5. Expensæ tantum legitime, iustae, & moderatae veniunt expensarum omnium, & singularium appellatione.
6. Pretium, & res principalis non venit expensarum appellatione.
7. Expensæ ministrorum secundum qualitatem personarum.
8. Officiales itinerantes quales expensas petere possint attenditur.

EXPENSARUM appellatio in diuisione non veniunt voluntariae, sine voluntariae, *l. si firmus, ff. de pignor. act. quae autem dicuntur, vide D. Barb. in l. diuersa, §. final. p. 1. num. 30. cum seqq. ff. solut. maritum. Card. Petita de comp. cap. 17. num. 51. & 19. Cardol. in praxi iudic. & Advocat. verb. expensæ, num. 1. Et ideo non petuntur per modum restitutionis, sed per abractionem, quia si Dominus non vult eas solvere, permittuntur edificanti eas tollere, seu abradere, Ioseph. Ludovic. Pers. decis. 14. num. 11. Gutier. praet. lib. 2. q. 69. num. 4. Ioann. Garc. de expens. cap. 1. num. 32. D. Barbol. d. p. 1. num. 88. & 101. Cald. Petita d. cap. 17. num. 60. Cardol. verbo expensæ, num. 5.*

EXPENSARUM appellatio an veniat dampna, & interesse vide cap. in nostra 8. de iur. Rom. sing. incip. *Nouissimè appellatione*, Boët. decis. 51. num. 7. Perez. ad lib. 4. Ordinam pag. mibi 812. Sotus. decis. 161. num. 1. cum seqq. Cardin. Tusch. praet. conclus. tom. 3. lib. E. concl. 617. per totum.

EXPENSARUM omnium, & quarumcumque appellatio, damna, & interesse continentur, *l. summus, C. de indic. l. non ignorat, C. de fruct. lib. & lit. expens. Barcin. l. ff. de alieno iudic. Archid. in cap. in prima, col. 1. §. 1. Cardin. Tusch. d. lib. E. concl. 617. num. 1.*

EXPENSARUM omnium, & singularium appellatio veniunt solum expensæ legitime, iustae, & moderatae, *Alex. conf. 76. Vifa, n. 17. vers. praterea, lib. 4. Sebar. Medic. in regul. iur. Villan. villori, num. 3. Card. Tusch. d. lib. E. concl. 617. num. 8.*

EXPENSARUM appellatio non venit pretium, nec res principalis, ideo absolutio generalis ab omnibus expensis, damnis, & interesse non liberat à te, quae potest vendicari, *Alex. ad conf. 168. Requissim, in principio, maxime num. 4. vers. non etiam subit, lib. 2. quem refert Cardin. Tusch. dist. lib. E. concl. 617. num. 7.*

EXPENSÆ ministrorum secundum qualitatem personarum, *Afflic. cap. 1. in prime. num. 73. ex quib. conf. frond. amic. lib. 1. Laza in si quis à liberis, §. sed si filius, num. 46. de liber. agnosc. Sotus de alimentis tit. 4. q. 21. n. 9. Et officiales, ac alij, qui itinerant vocati, debent equitare, ac consequantur expensas, & sumptus pro equitatura si id suae conditionis qualitas exigar, Sotus. d. tit. 4. q. 21. num. 7. & 10. Stephan. Granian. discipuli.*

disceps. forens. cap. 37. num. 5. cum seqq. Rur. Ruland. de commissis. part. 1. lib. 3. cap. 13. numer. 10. num. 10. Et petere possunt moderatos, & non delicias sumptus, quales consueverunt facere domi sue. Gregor. Lopez l. 11. verb. *que como*, tit. 1. part. 1. Bellacom. tom. 1. comm. ap. lib. 1. tit. 13. num. 61. pag. 237. Rur. Ruland d.p. 1. lib. 1. c. 13. & princ. & Stephan. Gratian. d. c. 52. num. 4. Sord. n. 1. vbi g. 8. n. 3. 12. 14. 14. Subdit, laudiori mensa, & delicatiori cibo illustres, nobiles, & egregias personas excipendas, & tractandas esse, quam humiliores conditus homines.

APPELL. XCIII.

Facultas.

FACULTATVM appellatione vniuersa continetur, sicut vbi hic mentio de substantia, patrimonio, bonis, & finibus, l. cegi, in princ. ff. ad Trebell. Nati. conf. 48. per totum, vbi per l. si quis a liberis. §. de alimentis, ff. de liber. agnos. inferi ad illud notabile, quo cautum, partem teneti alete filios pro modo facultatum, & per Lindilian. C. de ann. & prout. lib. 10. cum similib. inferi ad aliud notabile de collecta, quæ debet imponi pro modo facultatum.

APPELL. XCIV.

Familia.

- 1 Familia appellatione in dubio venit familia carentis seu patris, comprehendenda etiam agnatus, etiam transuersales.
- 2 Descendentes solum ab ipso testatore, non autem transuersales veniunt familia appellatione, vbi consilium illud sensisse de familia altius seu effluuiis, & maxime si additus sit pronomen aliquod possessionum.
- 3 Familia recta & transuersale vbi vocata esset, intelligitur de transuersali respectu suorum descendens dicitur se se.
- 4 Transuersales de familia veniunt appellatione familia, quando despecta facta ad foveam familia non potest verificari in descendenti- bus.
- 5 Transuersales veniunt appellatione familia quando vocatis esset facta expressio nomine illius.
- 6 Transuersales veniunt appellatione familia quando testator habuit rationem ipsius familia, non personarum, & quando testator prius vocasset descendentes, & in descendens descendentes vocasset proximiores de familia, ut l. iura. 7. & quando esset vocata familia & agnatio, ut num. 3.
- 7 Tiberium Decian. quid consuluerit in casu vocatio- nis familia sibi accurrens, refertur, & Hippol. Ramin. num. 10. Menoch. num. 11. & Peregr. n. 12. & 13.
- 14 Famula comprehenditur familia appellatione, etiam si dicatur quod bona remaneant in familia, ut n. 15 cum contrarium n. 16.
- 17 Famula non veniunt appellatione familia quando testator expressit proprium nomen familia.

- 18 Fideicommissum quando taciti vel expresse est reli- ctum pro conferendis bonis in agnatione, familia sua exclusa.
- 19 Testator quando vocasset masculos de familia, vel de illis taciti sensisset, familia non veniunt.
- 20 Famula non veniunt ad fideicommissum relicto familia quando extat statim exclusio familia- rum.
- 21 Famula non veniunt appellatione familia quando ex communi vti loquendi homines non solent sentire quod ille veniunt.
- 22 Testator vbi constituit fideicommissum successivum, & duraturum in familia, non veniunt familia appellatione familia.
- 23 Testator quando famulas detulit, censetur illas excludere à fideicommissum relicto familia.
- 24 Familia appellatione non veniunt famula quando testator propriam filiam exclusit eas detulit, & heredem fecit.
- 25 Famula nupta venit ad fideicommissum, quod testa- tor voluit remanere in familia.
- 26 Castrarium qui tractant, & componunt num. 31. & 32.
- 27 Filia nupta per nuptias definit esse de familia testa- toris.
- 28 Filia nubens familia patri imponit suam, & di- citur augere familiam viri.
- 29 Filia nubens non dicitur de cognamine pa- tris.
- 30 Vidua dicitur de familia viri, retinet domicilium, & gaudet privilegio dignitatis.
- 31 Gener & nura veniunt familia appellatione.
- 32 Familia appellatione lato sumpto vocabulo ve- niunt omnes, qui ferunt eadem arma & insi- gnia.
- 33 Bastardi non comprehenduntur familia appella- tione.
- 34 Familia appellatione in prohibitions alienationis non comprehenduntur extranei vltra quatuor gradus, nisi facta sit per verba precisa & vni- versalia.
- 35 Familia appellatione in testamento quando plures sunt familia eiusdem cognominis, venit illa, de qua ipse testator natus est.
- 36 Familia aggregata dicitur esse de stirpe & sangui- ne illius familia, cui aggregata est.

FAMILIA appellatione licet in dubio veniat familia continuè, seu passim comprehendendo omnes agnatos, etiam transuersales, ex adductis per Gabr. conf. 132. q. 6. num. 59. lib. 1. cum aliis tra- ctatibus per Sim. de Praxis de interpr. vltim. voluit lib. 3. interpr. 3. dub. 1. solus. 1. n. 26. & per Rot. in Ramano fideicommissi de Micinibus, 17. Iunij 1615. etiam Pa- triarcha Pemptilis, impetita per Fatim. decis. 707. num. 6. p. 1. recent. Cat. d. Setaphin. decis. 1418. num. 4. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 645. num. 3. & 4. rationem quando constat testatorem sensisse tantum de familia altius, seu effectiue, tunc veniunt solum descendentes ab ipso testatore, non autem transver- sales, ut ducuntur Sim. de Praxis citato loco, Ruin. conf. 33. num. 10. lib. 2. Paris. conf. 51. num. 10. & conf. 88. num. 16. lib. 2. & conf. 1. num. 59. lib. 3. Socin. iun. conf. 97. num. 61. lib. 3. Roland. à Valle conf. 70. n. 75. lib. 3. Menoch. h. conf. 30. num. 13. & 14. & conf. 106. num. 126. & conf. 125. num. 15. cum seqq. & conf. 633. & conf. 722. num. 40. cum seqq. & conf. 875. num. 25. in fine, & conf. 1081. num. 12. vbi quod non continetur frater, & conf. 1177. num. 7. & de presump- lib. 4.

lib. 4. *praf. 88. num. 2.* Peteg. *de fideicom. art. 22. n. 16.* & *conf. 31. lib. 8.* & *conf. 37. lib. 5.* Integ. *de subftant. tem. 1. g. 83. num. 3.* Stephan. Gratian. *diffcept. forenf. tem. 3. cap. 645. num. 2.* Surd. *conf. 247. num. 1.* & alij citati à Roa. *d. decif. 707. num. 3. p. 1. recent.* vbi in terminis de quibus in ea agebatur quod testator fenferit tantum de fua familia, vltim fuit colligi ex verbis teftamenti, ibi, fed quantum Deo placeat Cafale in eiuſdem familia remanere debeat, ponderando illud pronomen, *cuſque*, quod denotat perſonalitatem, ſecundum iura ibi citata, & quod videatur teftatorem ſenſiſſe de familia effectiue quando additum fuiſſet aliquod pronomen poſſeſſiuum, veluti, *ipſum*, vel *fua*, tradum Menoch. *conf. 231. num. 20.* & 21. & *conf. 1171. numer. 3.* Seraph. *d. decif. 1438. num. 11.* Gabr. *conf. 33. num. 60. lib. 1.* quos reſert & ſequitur Stephan. Gratian. *d. cap. 645. num. 5.* Roa in *Romana iuriſſariorum 15. Martij 1630. coram R. P. D. Merlino, verſ. quoniam reſpondebam*, & ſubdit quod quoties vocatur familia ipſius teſtatoris, venit ſolùm familia effectiue, & citat Patil. *conf. 51. num. 5. verſ. item propter lib. 2.* Cephal. *conf. 110. num. 11.* Menoch. *de præſumpt. lib. 4. præf. 88. num. 2.* & *conf. 233. num. 2.* & *conf. 1177. num. 5.* Peteg. *conf. 11. num. 3. lib. 4.* & *conf. 149. num. 18. verſ. 1. lib. 5.* Quæ quidem Roa decilio in *d. Romana iuriſſar.* reperitur imprecſſam *recent. decif. 561. vbi num. 1.* citat plures Doctores eueniſſe ſub familiæ nomine intelligi ſolum de ieneſſe.

3 Amplia procedere etiam quòd vocata eſſet familia teſta, & tranſverſalis, non intelligitur de tranſverſali reſpectu ſuorum deſcendentium inter ſeſe, vt reſoluit Menoch. *conf. 1177. num. 9. verſ. non obſtanti verba*, quem reſert, & ſequitur Fuſat. *d. ſubſtit. 9. §. 1. n. 30.*

4 Limita primò, quando diſpoſitio facta ad fauorem familiæ non poterat veriſicari in deſcendentibus, vt quia non exiſtaret, vel quia vocati eſſent illi, qui non poterant habere filios, vt Sacerdotes, nam tunc appellatione familiæ veniunt tranſverſales de familia, ita Ruin. *conf. 549. num. 8. lib. 2.* Cephal. *conf. 66. num. 15. §. ſeq.* Menoch. *conf. 106. num. 219. & conf. 414. num. 12. & conf. 1171. n. 21. & 1177. num. 8.* Peteg. *conf. 41. lib. 2.* quos reſert, & ſequitur Fuſat. *d. g. 35. n. 11.*

5 Limita ſecundò, quando vocatio eſſet facta expreſſo proprio nomine familiæ, quia tunc, & tranſverſales veniunt, vt tenent Crauet. *conf. 300. col. 1.* Hieron. Gabr. *conf. 112. num. 58 lib. 1.* Peteg. *conf. 16. num. 11. lib. 3.* & *conf. 31. num. 9. in fin. lib. 4.* Quamuis eorum tantum, imò tranſverſales non venire, etiam ſi expreſſum fit nomen proprium familiæ, tenent Socin. ſen. *conf. 40. col. 6. inter conf. Curt. ſen. & alij*, quos reſert, & ſequitur Menoch. *conf. 332. num. 42.*

6 Limita tertio, quando teſtator habuit rationem ipſius familiæ, non perſonarum nam tunc & tranſverſales veniunt bene exiſtunt Menoch. *conf. 44. num. 22.* Hieron. Gabr. *conf. 124. num. 19. lib. 1.* vbi poſt alios citatos dicit, quòd qui in familia relinquit, dicitur habere rationem familiæ, non perſonarum, & idco veniunt omnes agnatos, qui de eadem familia ſunt, licet non eſſent ſanguine coniuñcti, reſert, & ſequitur Fuſat. *d. g. 151. n. 8.*

7 Limita quarto, quando teſtator priùs vocaſſet deſcendentes, & in deſcendentium deſcendentium vocaſſet proximiores de familia, quia tunc etiam conſtat teſtatore ſenſiſſe de omnibus agnatis, Peteg. *conf. 47. n. 10. verſ. verum. lib. 2.*

8 Limita quinto, quando vocata eſſet familiæ, &

agnatio, quia tunc veniunt & tranſverſales, & hoc ob vim verbi, *agnatio*, quòd comprehendit omnes per vitilem ſexum coniuñctos, l. ult. §. 1. in fin. ff. de gradib. Patil. *conf. 22. num. 604. cum ſeqq. lib. 1.* Decian. *conf. 86. num. 2. & ſeq. lib. 3.* Menoch. *conf. 424.* Peteg. *conf. 149. num. 22. lib. 5.* Fuſat. *d. quæſt. 351. num. 40.*

Retenta igitur ſupradicta ſententia limitata, & ampliata, exiſtant tamen in contrarium plures grauiffimorum iuriſconſultorum reſolutiones, quæ vel accipiendæ ſunt ſtrictò modo in terminis, de quibus agunt, vel redeuſende ad terminos limitatorum prædictarum, vel omnino tiſcendæ; ſuper quibus manum imponere non cutaui, ſed eorum loca ſtudioſo lectori indiciende operæ pretium duxi. Et in primis in medium profero Tiber. Dec. *conf. 86. num. 18. verſ. tertio, lib. 3.* vbi conſuluit in caſu, in quo teſtator tribus maſculis filiis inſtituit, & ſubſtituit eorum deſcendentibus, adiecit hæc verba; *Quia intentio D. teſtatoris eſt, quòd bona ſua conſeruentur in maſculis legitimis, & naturalibus de familiæ, & agnatione præſati D. Teſtatoris*, & Decian. vbi hoc caſu teſtator fideicommiſſum non exiſtitibus deſcendentibus ad fauorem maſculorum tranſverſalium de illa familia.

Hypoth. Roa. *conf. 482.* vbi teſtator inſtituit filios, & ſubſtituit deſcendentibus maſculis, exclusiſſe feminas prohibuit bona alienari, his verbis addita; *Quia voluit bona ipſa perpetuo manere in familia*, &c. conſuluit Ruin. exiſtens omnibus deſcendentibus maſculis fideicommiſſum durare ad fauorem tranſverſalium de familia.

Menoch. *conf. 414.* vbi teſtator inſtituit filios, & recipit ſubſtituit, & eorum deſcendentibus maſculis prohibuit alienationem bonorum, ad hoc vt bona ipſius teſtatoris conſeruentur in familia in perpetuum, & Menoch. concludit exiſtente deſcendentia maſculina fideicommiſſum extare ad fauorem tranſverſalium de familia.

Petegrin. *conf. 16. dub. 2. lib. 3.* vbi teſtator inſtituat Paulum nepotem ex ſtate, & illi ſubſtituat eius deſcendentes maſculos, & poſtea adieci prohibitionem, his verbis, *Item voluit, quòd bona, in quibus D. Paulus, & eius filius inſtituit, & ſubſtituit, non poſſunt vendi, alienari, nec aliquo modo tranſferri extra familiam maſculinam de Maſculinibus del Vimo per contraltum, nec vltimum voluntatem*, &c. quia vult dicta bona non exire familiam maſculinam, vt ſuprà, ſed perpetuò, & in infinitum remanere in dicta familia maſculina. Mortuo Paulo hæredit cum deſcendentibus maſculis, ſed poſtea exiſtente deſcendentia maſculina Pauli, tenuit Petegrin. agnatos tranſverſales del Vimo cenſeri vocatos; & ſecundum hanc opinionem in eadem cauſa conſuluiſſe, & obtinuſſe reſert Fuſat. *d. quæſt. 351. ſub num. 12.*

Idem Peteg. *conf. 149. lib. 5.* vbi teſtator filiis inſtituit, & ſubſtituit eorum deſcendentibus in infinitum prohibita ſunt alienatio bonorum verbis amplius, adiecit ratione; *Quia ſerua intentio D. teſtatoris eſt quòd bona ſemper exiſtant in domo, & familia*, &c. Et Peteg. concludit tranſverſales de familia exiſtente deſcendentia maſculina cenſeri vocatos, & pluribus comprobatur, vt apud eum.

FAMILIA appellatione comprehenduntur ſi ſerminæ, vt colligitur ex ſin. C. de verb. ſignif. & ex l. voluntas, C. de fideicom. & ex Auth. de reſta. fideicom. & in ſpecie tenent Aloyſ. *conf. 51. numer. 12. & conf. 160. num. 4. lib. 2.* Patil. *conf. 33. num. 44. & ſeqq. lib. 1.* & *conf. 40. num. 33. & conf. 51. numer. 12. & conf. 63. num. 4.*

num. 4. & conf. 88. num. 10. lib. 2. Aleat. conf. 632. in fin. Socin. iun. conf. 9. num. 10. lib. 1. & conf. 2. num. 13. cum segg. lib. 1. Roch. de Curt. de iacpar. verb. ex parte. num. 1. Fab. Tuter. conf. 77. num. 1. lib. 1. Pance. conf. 94. num. 16. Rimin. iun. conf. 383. num. 1. lib. 1. Cephal. conf. 663. num. 13. lib. 3. Matzar. in epit. de fiduciam lib. 2. num. 43. Bm. fat. conf. 1. num. 13. lib. 1. Sfurt Odd. conf. 40. n. 139. cum segg. & conf. 68. num. 17. Card. Mantie. de consil. ult. volut. fol. 1. tit. 11. num. 6. Sim. de Prat. de interpret. ult. volut. fol. 293. num. 66. & seg. & fol. 132. num. 10. Mascard. de probat. concl. 1236. num. 41. Menoch. conf. 9. num. 17. cum segg. & conf. 680. num. 21. cum segg. & conf. 730. num. 12. & de presump. lib. 4. pref. 88. num. 1. Peregr. conf. 11. num. 7. lib. 4. & conf. 43. num. 2. in fin. & conf. 58. lib. 5. & de fideicom. art. 12. n. 16. In vigl. de subtilit. centur. 8. q. 8. num. 2. Sord. conf. 96. num. 6. Rustic. in l. cum amo. lib. 2. cap. 5. num. 4. ff. de condit. & demonstrat. Hieron. Gabr. conf. 132. q. 4. num. 12. cum segg. lib. 1. Cardin. Tusch. practie conclusio. tom. 1. lib. D. concl. 222. num. 4. Fufat. de subtilit. q. 352. a principio. Rot. decis. 281. num. 1. apud Farin. p. 2. recet.

15 Amplia ut procedat appellatiuum huiusmodi, etiam si dictum esset ut bona remaneant in familia; nam tunc femina non erit exclusa, ut tenent Soc. sen. conf. 117. n. 6. lib. 2. Socin. iun. conf. 2. num. 14. & num. 18. lib. 2. Buzat. conf. 157. num. 40. cum segg. lib. 2. Odd. conf. 6. num. 46. cum segg. & conf. 68. num. 8. Amplia etiam, quomodo dictum esset, ut coniecturaretur in familia, nam & femina erit admittenda, cum sit de familia, licet eius filij non comprehendantur, quia de familia testatoris. Card. Mantie. d. lib. 8. tit. 12. n. 7. vers. item si relinquit. Decian. conf. 7. n. 31. lib. 1. Menoch. conf. 197. n. 41.

16 Verum quia non desunt qui contrariam opinionem sectentur, ideo eorum auctoritates intelligendas esse in casibus, in quibus testator tacite, vel expresse sentiat de masculis, & de conferendis bonis in agnatione, bene observat Sfort. Odd. d. conf. 46. num. 49. cum segg. Quando autem sentiat, de masculis, & de conferendis bonis in agnatione, ac proinde feminas noluerit succedere, petendum est ex coniectura in hac re per Doctores affecti solite.

17 Prima igitur coniectura erit, quando testator expressit proprium nomen familie, ut quando dixit remaneat in domo, vel familia de Fontana, quia tunc eum per solos masculos conferuntur agnatio, feminæ erunt exclusæ. Hieron. Gabr. conf. 111. lib. 1. & Sfurt. Odd. d. conf. 46. num. 53. Peregr. de fideicom. art. 25. num. 15. & num. 47. ad mod. ubi dicit per expressionem nominis familie censeri habitam rationem agnationis, pro ut illud refert Fufat. d. q. 686. 552. num. 9.

18 Secunda coniectura est, quando fideicommissum tacite, vel expresse est relatum pro conferendis bonis in agnatione; quia tunc feminae essent exclusæ, ut relatu. Sim. de Prat. de interpret. ult. volut. fol. 193. num. 67. & fol. 117. num. 10. & conf. 161. num. 14. & seg. Cardin. Mantie. de consil. ultim. volut. lib. 8. tit. 11. num. 8. Hieron. Gabr. conf. 132. num. 18. cum segg. lib. 1. Cephal. conf. 351. num. 48. cum segg. Crauet. conf. 280. num. 1. & conf. 200. num. 6. cum segg. Buzat. conf. 228. num. 46. lib. 2. Honded. conf. 75. num. 14. cum segg. lib. 1. Menoch. de presump. lib. 4. presump. 88. num. 5. & conf. 197. num. 48. & 49. & conf. 200. num. 14. Peregr. de fideicom. art. 25. num. 47. & conf. 11. num. 16. lib. 1. & conf. 149. n. 23. cum segg. lib. 5. Sord. conf. 96. num. 18. & 17. lib. 1. Anch. R. gien. lib. 7. q. 72. n. 31. & alij quos refert, & sequitur Fufat.

d. q. 352. n. 10. ubi num. 22. cum segg. declarat quid dicendum sit in casu huius coniectura masculi non extant.

Tertia coniectura est, quando testator vocasset masculos de familia, & idem etiam, si tacite de masculis sensisset; nam tunc feminae non veniunt, ut sentiunt Menoch. conf. 95. num. 127. & conf. 197. num. 64. in fin. & Sfort. Odd. d. conf. 46. num. 41. & 51. Peregr. de fideicom. art. 14. num. 19. & art. 25. num. 47. & conf. 18. num. 6. lib. 5. & plures alij, quos refert, & sequitur Fufat. d. q. 352. n. 15.

Quarta coniectura est, quando extat statutum excluditum feminarum, quia tunc ad fideicommissum reliquam familie non veniunt feminae, ut sentiunt Card. Mantie. d. lib. 8. tit. 12. n. 7. & 10. Cephal. conf. 23. n. 2. lib. 2. Honded. conf. 75. num. 15. lib. 2. Menoch. de presump. 88. n. 4. Peregr. d. art. 25. num. 59. in fin. & conf. 38. lib. 5. Fufat. d. q. 352. num. 16. cum segg. id ipsum intelligentes quando extant masculi; nam tunc verum est feminas esse exclusas, sed masculis non extantibus, illas censeri eo casu vocari.

Quinta coniectura est, quando ex communi usu loquendi hominis non solum sentiat quod feminæ veniant appellatione familie, ut sentiant Grat. conf. 67. num. 14. cum segg. lib. 2. Socin. iun. conf. 108. num. 59. lib. 2. Gozad. conf. 9. num. 7. Hieron. Gabr. conf. 112. num. 45. lib. 2. Menoch. conf. 197. num. 20. Honded. conf. 75. num. 1. lib. 2. qui testatur ex communi usu loquendi feminas emptas non dici de familia patris, sed viti, pro ut eos refert Fufat. d. q. 352. n. 18.

Sexta coniectura est, quando testator constituit fideicommissum succedunt, & duraturum in familia, ut quia adesset verba in substitutione, quæ perpetuam important, puta, in infinitum, vel in perpetuum, Nat. conf. 676. n. 2. Crauet. conf. 180. num. 1. Sim. de Prat. de interpret. ult. volut. fol. 195. num. 56. Alex. Raud. de analog. lib. 1. cap. 13. num. 17. Hieron. Gabr. conf. 132. q. 4. num. 40. lib. 1. ubi admittit, aliis concurrentibus, aliis non, Sord. conf. 96. num. 17. & seg.

Septima coniectura est, quando testator feminas dotavit; nam isto casu feminæ non censentur buntur vocari, secundum Causal. conf. 16. n. 6. p. 3. Menoch. conf. 197. n. 35. vers. decimo. Hieron. Gabr. d. conf. 132. q. 4. num. 41. lib. 1. ubi subdit, quod quando feminas dotavit testator, censetur alius voluisse illas habere præter dotem, & sine dubio quando prohibuit eas plus habere. & notat Rota eam Duran. decis. 123. num. 4. & 4. quod familie appellatione, dum extant masculi, non veniunt feminæ, quando testator illos expresse à masculis distinguit.

Octava coniectura est, quando testator proprias filias exclusas dotando, & masculos heredes prefecit; nam si exclusit proprias filias, fortius præsumendum est voluisse excludere omnes remotiores; & ita in specie scribunt per multos à se relatos. Menoch. conf. 197. n. 61. & Fufat. d. q. 352. n. 23. ubi reprobat Passi. Peregr. & alios.

FAMILIA appellatione venit femina nupta ad fideicommissum, quod testator voluit remanere in familia, ut per text. in l. pater nuberis, & in l. filium emancipatum, ff. de collat. dot. & in l. fin. C. de verbis. signif. tenent Passi. conf. 13. num. 45. lib. 1. & conf. 88. num. 20. lib. 1. & conf. 35. col. 1. & 2. & conf. 51. num. 10. & 24. lib. 4. Socin. iun. conf. 2. n. 16. lib. 2. Gozad. conf. 30. n. 10. Betrach. de Epist. p. 4. n. 143. Dilect. de art. testam. tit. de subtilit. cap. 22. per totum. Decian. conf. 70. num. 30. & seg. lib. 1. Hieron. Gabr. q. 195. n. 1. lib. 2. Mascard.

Maliciu. d. de probat. conel. 1236. num. 42. & Sfurt. Odd. conf. 46. n. 41. & 44. Velatq. de Auctuho l. 4. Tauri gloss. 9. num. 14. Peteg. de fideicom. art. 14. num. 37. & art. 12. n. 12. & 13. d. num. 9. conf. 31. Menoch. conf. 71. num. 31. & conf. 410. num. 18. & 31. Anchar. Reglen. lib. 3. q. 1. n. 15. Card. Tufch. prall. coneluf. tom. 3. lit. F. conel. 75. n. 1.

26 Verum foemina nuptam non esse de familia testatoris. ac proinde non admitti ad fideicommissum, quod testatur vultu remanere in familia, tenent Rimini. iun. conf. 11. n. 1. lib. 3. Crauet. conf. 731. n. 3. Hieron. Gabr. conf. 132. q. 4. lib. 1. Gutier. conf. 3. num. 6. Olausian. Pedemon. decif. 127. Menoch. conf. 197. n. 46. & seqq. n. 58. & conf. 68. num. 15. & conf. 30. n. 12. & conf. 1031. n. 17. & conf. 70. num. 30. Hended. num. 9. & seq. & num. 19. & 28. lib. 1. Alex. Rauden. de analog. cap. 12. n. 27. & seq. & conf. 142. num. 111. & seq. lib. 2. vlt. voluer.

27 Cuius quidem sententia illud potissimum fundamentum est, quod filia nupta non est de familia testatoris, sed per nuptias desinit esse de illa. Olaus. d. Pedemon. decif. 127. n. 1. Menoch. conf. 197. num. 48.

28 Hended. conf. 76. n. 10. lib. 1. Tum quia filia nubendo familiae patris imponitur, & dicitur illam extinguere, & augere familiam viri, Menoch. conf. 184. num. 11. Hended. conf. 75. n. 13. lib. 1. vbi n. 16. subdit,

39 quod foemina nubendo non potest enseruare agnationem patris, imò nec dicitur de cognomine patris, vt notat Olaus. d. decif. 127. num. 1. ad med.

30 Quod in tantum verum est, vt quamuis sit vidua dicatur de familia viri, ut necesse est de iusticiis, & gaudeat privilegio dignitatis, vt testatur Roland. à Valle conf. 36. n. 6. & seq. lib. 1. quem refert Cardin. Tufch. prall. coneluf. tom. 8. lit. F. conel. 124. n. 8.

31 Haec vltima opinio absque dubio procederet, vel quando ad fideicommissum vocati sunt nobiles de familia, quia filia nupta non retinet nobilitatem familiae patris, vt in hac specie considerant Hended. conf. 75. n. 10. lib. 1. & Decian. conf. 7. num. 14. lib. 1. Vel quando fideicommissum esset relictum pro conseruatione bonis in agnatione, & familia, vt patet in specie probatur Menoch. conf. 95. n. 16. & conf. 197. n. 49. Olaus. d. Pedemon. decif. 127. num. 4. Hended. conf. 75. n. 16. & n. 28. vers. vers. dicitur, lib. 1. Peteg. in trall. de fideicom. art. 14. num. 37. vers. quamuis, & conf. 11. n. 7. lib. 4.

32 Prima verò, & principalis maximè retinenda esset quando foemina nupta fuisset alicui de sua familia; nam satis diceretur conseruasse familiam, & agnationem, vt aduertunt Crauet. conf. 616. n. 10. & conf. 331. num. 1. & Sfurt. Odd. conf. 4. n. 6. in fin. Menoch. conf. 730. n. 12. Aluyf. Ricc. in praxi verum sari recte ref. 158. n. 4. Card. Mant. de conell. vlt. voluer. lib. 8. tit. 12. n. 10. vbi dicit ex verisimili mente testatoria hanc foemina in familia nuptam praefert debere ceteris agnatis masculis remotioribus, Rot. in Florentina fideicommissi de Cambis 9. Iunij 1617. coram R. P. D. Donaceto, vbi sub lit. praedictos Doctores procedere, & Inqui quando filii vocati proximiores de familia, vel quando vocati filii secus quando testatur gratiam subditum vnam literam alteri, & eorum descendentes masculos excludit foeminas, nam cum masculus natus ex foemina etiam nupta in familia non dicatur masculus ex masculino, in eo non verificatur ista qualitas, hutta ea quae tradunt Bellon. iun. qui ita distinguunt, & respondunt conf. 12. n. 7. & 8. q. ad fin. Alex. Rauden. conf. 1. n. 15. & 26. lib. 1. vbi conicitur opinioniones Socin. iun. conf. 16 per totum lib. 4. Curt. iun. conf. 17. col pen. Betui, Aug. Barboza Appell. Iur.

conf. 96. num. 12. & 14. lib. 2. Sicuti in feudo excludit foeminarum consanguinei non excluduntur ab vtriusque consanguinitate, nam vinculum cognationis non attenditur, idem Bellon. conf. 1. n. 75. Triaq. de retrall. lib. 4. 14. gloss. 1. num. 10. Crall. conf. 17. num. 3. Provt & in emphyteusi, Abb. conf. 31. num. 18. Card. Mant. de tacitis & ambig. conuent. lib. 22. tit. 18. num. 48. Idem est in statutu excludit foeminarum, nam vinculum materum excluditur, & imperpetuum non attenditur, Abb. d. conf. 31. & fuit dictum in Romana de Lance 24. Ianuarij 1582. coram sanctae mem. Clemente VII.

FAMILIAE appellatiue veniunt gener, & natus, 33 l. ult. C. de verb. signifi Ranch. conel. 197. par. 1. Cardin. Tufch. tom. 3. lib. 2. conel. 75. n. 2. & 3. Folaz. de subtilit. q. 332. n. 2.

FAMILIA appellatiue, latine sumpen vocabulu 34 veniunt nunc, qui ferui eodem animo, & indignia, vt tradit Mem. h. de praesumpti lib. 4. praef. 85. n. 12. ad finem, quem refert Ant. Monach. Florent. dec. 71. n. 16.

FAMILIA appellatiue non comprehenduntur 35 bastardi, vt testatur Bar. in l. eutelus n. 3. ff. de capiti. dimi. Molin. de primog. lib. 1. c. 4. n. 43. quem fity Garc. Giron. de primog. seu exempt. explicat. n. 149. num. 309.

FAMILIA appellatiue, in prohibitione alienationis non comprehenduntur extantes vltia quatuor gradum, nisi facta sit per verba praecisa, & vniuersalia, puta quia testator dicit, quod vult bona sua perpetuo apud suos, seu in familia remanere, quia tunc in infinitum veniunt, Alex. d. conf. 23. num. 4. & Steph. Manchin. conel. 128. p. 4.

FAMILIA appellatiue in testamentis, quando 36 plures sunt familiae eiusdem cognominis, ex praesumpta quadam mente venit illa, de qua ipse testator natus est dumtaxat, Alex. d. conf. 23. num. 1. & seq. lib. 1. Paril. conf. 51. n. 1. & in vlt. Menoch. conf. 233. n. 16. & seq. & conf. 106. num. 218. & 216. Rot. in Illeinen. iurisprudentis 18. Decembris 1615. coram bonae mem. Rabuldo, impressa per Farin. decif. 697. n. 6. p. 2. recent. vbi n. 7. subdit familiam aggregat dici esse 38 de stirpe, & sanguine illius familiae, cui aggregata est, refert Steph. Graz. discipul. forens. tom. 3. cap. 930. n. 14. & ante rem. 4. cap. 641. n. 6.

FAMILIA suae, vel eius appellatiue in testa- 39 mento veniunt descendentes in testatore, vt per Menoch. conf. 177. n. 5. & 6. vbi n. 7. subdit quod testator vocans familiam vt in ea bona conseruetur, censetur solum vocasse suam, & num. 10. ait quod familiae suae testator, suae transuersali relictum, intelligitur de transuersalibus inter se, & testatore tamen descendentes.

FAMILIA appellatiue, vbi condito imponitur, 40 vt haeres, seu legatarius contrahat matrimonium cum aliqua de familia, venit persona in gradu permissio à Iure Canonico, quamuis obtineri possit dispensatio, quia verba testamenti intelligenda sunt secundum lue commune, non secundum speciale, quod per dispensationem obtineri potest. l. fin. ff. de his qui vltima aet. imper. ita docet Cardin. Mant. de conell. vlt. voluer. lib. 1. tit. 18. n. 6. quem refert, & sequitur Sanch. de matrim. lib. 1. disp. 33. n. 9.

APPELL. XCV.

Familia feruiliis.

1 Familia appellatiue comprehenduntur de masculis
S

omnes, & in servitio existentes.

- 1 *Familia appellatio pro qua fornarium, vel molendinarium se obligavit, venit illa, qua in eadem mansione, vel sub eadem clauſa vivit.*
- 3 *Familia appellatio in legato ei relicta comprehendit ille, qui testatori inferuſus in officio custodis videntur.*

FAMILIA appellatio comprehenditur domesticus omnes, & in servitio existentes, l. aditu, ff. de aditu, edict. l. 1. §. familia, ff. de vi, & vi armata, Mart. de Affid. in tract. de iure probam. §. 1. num. 6. Alexand. conf. 178. in princ. lib. 6. Cardin. Tusch. pract. concel. tom. 3. lit. F. concel. 73. num. 5. Intellige verum, si habitant in eadem domo, & non in duetibus, nec diuisim, secundum Boët. decis. 113. num. 13. & 13. Castil. l. 17. *Tam. verb. di. sus hipos, vers. quare filij*, Gait. Giron. de privileg. & exempt. explicat. m. 194. cum segg. Ferrer. in consilium. Carbalon. gloss. m. 336. cum segg.

2 *FAMILIA* eiusdem appellatione, pro qua fornarium, vel molendinarium se obligavit, venit illa, qua in eadem mansione, vel sub eadem clauſa vivit, ita Boët. decis. 133. num. 1. & 4. Cardin. Tusch. d. tom. 3. lit. E, concel. 431. num. 4. de quo tamen latius infra Appell. 96. n. 2.

3 *FAMILIA* appellatione in legato illi relicto comprehenditur ille, qui testatori inferuſus in officio custodis videntur, & ipsius expensis vivebat, ac in eiusdem imperio existeret, quae omnia faciunt, ut quis dicatur de familia, l. pronuntiatis, §. servientium, ff. de verb. signif. d. l. 1. §. familia, latè Mandosreg. 4. q. 19. num. 1. & 2. reg. 12. q. 10. num. 3. lo terminum Steph. Gratian. discip. forens. tom. 3. c. 333. num. 17.

APPELL. XCVI.

Familiares.

- 1 *Familiarum appellatio qui verè & propriè veniunt, ostenditur.*
- 2 *Testator vbi reliquit fideicommissum suis familiaribus, veniunt ij, quos testator circa se, & sui entus grata tenebat, continet commensalem domum suam.*
- 3 *Familiarium appellatio in interdicto qui veniunt, ostenditur.*
- 4 *Familiarum Papa qui dicuntur, ostenditur.*
- 5 *Familiarium Episcopi appellatio ad Ordines accipienda veniunt illi, qui per triennium cum Episcopo fuerint commorati, & praesens inferuierint.*
- 6 *Cardinales veniunt appellatione familiarium Papae.*

FAMILIARIVM appellatio, verè illi comprehenduntur, qui expensis illius, cuius dicuntur familiares, continuè vivunt, & morantur cum eo, indeque continui commensales dicuntur, cap. siue nobis, de verb. signif. lib. 6. vbi Franc. num. 4. vers. fecerit nota, Anchar. conf. 198. D. R. num. 1. Agid. Bellam. conf. 10. num. 9. vers. de familiaribus, Ludou. Gom. in regul. de impetrat. benefic. vacant. per obtin. famul. quest. 13. in princip. vbi, quod duo debent concurrere copulatione, quod scilicet inferuiana actio, & vivunt expensis domini, Mafcard. de probat. concel. 755. Christoph. de Pace ad leg. ff. l. 31. num. 26. cum segg. Card. Tusch. pract. concel. tom. 3. lit. F. concel. 71.

num. 1. & 19. vbi num. 30. idem dicit de consanguineo, filio, aut conuento, & n. 17. subdit, quod familiaris dicitur qui etiam non est actualiter in servitio, nec vivit ex pensis domini, quando recessu reuertitur, & num. 41. quod sufficit commensalitas, licet sit extra domum, & quod sufficit pars in pecunia, licet non in speciebus.

FAMILIARIVM appellatio vbi testator reliquit fideicommissum suis familiaribus, veniunt ij, quos testator circa se, & cui cultus gratia tenebat continuos commensales domui suae, l. alimenta, §. libertus, in fine, ff. de aliment. & cib. legat. Barba. conf. 81. col. 3. lib. 4. Cullen. conf. 140. *Praemissis allegantibus, num. 2. lib. 1. Bero quest. 13. num. 4. & 4. Selus in tract. de benef. p. 3. q. 11. num. 12. Gig. in tract. de pension. q. 13. m. 3. Simon de Piaz. de interpret. vbi voluit, fol. 100. m. 33. quos refert, & sequitur Fusai. in tract. de subfist. q. 3. 76. num. vltimo.*

FAMILIARIVM appellatio etiam in odiosis, dum scilicet interdicitur Petrus cum familia, continentur omnes, qui sunt de domo illius, & sub potestate paterna, ac dominatus, puta serui, & famuli in eadem domo videntes, vel quia expensis domini aluntur, vt Oecumenus, & alij Officiales, quosuis habitent extra domum ita scribit Henric. in sum. lib. 13. cap. 48. §. 5. vers. summe.

FAMILIARIVM Papae appellatio, quoad effectum reservationis, veniunt omnes reseruandarii, & alij Officiales ex palatio Apostolico patrem habentes, Prothonotarij, Subdiaconi, Auditores Rote, Acolyti, Cubicularij, etiam honoris nuncupati, Scutiferi, Sacerdotes, litterarum Apostolicarum scriptores, Milites S. Petri, reliquique officiales Romano Pontifici pro tempore existentes in Palatio deferuientes, aut custodiam facientes, licet in eodem non habitauerint, nec habitent, nec in tinello comederint, nec comedant: ita colligitur ex Constitutionibus Pauli 3. & Iulij etiam 1. necnon ex reg. 1. & 6. Concil. vt tradunt Card. Tusch. d. tom. 3. lit. F. concel. 73. num. 1. Gonzal. ad reg. 8. Concil. gloss. 51. num. 16. cum segg.

FAMILIARIVM Episcopi appellatio, ad Ordines accipiendos veniunt illi, qui per triennium cum Episcopo fuerint commorati, & praesens inferuierint: non tamen illi, qui absunt, licet sumptibus Episcopi vixerint ad forum Concilii Tridentini, sess. 3. de reformatione. cap. 9. & ita tradunt Malol. de irregular. lib. 4. c. 1. num. 3. Salced. ad Bernard. in pract. c. 16. vers. tertium casu, Vgolin. de potest. Episc. cap. 16. §. 4. Prosper de August. in additamentis ad Quarant. in sum. Ral. 3. verb. ordo, vers. limitatur ex Mollet. in sum. Ral. 2. cap. 1. num. 8. cum segg. & alij patres per me de eff. & potest. Episc. p. 3. alleg. 5. m. 6. vbi n. 18. quæro, an magister curiae Episcopalis appellatio familiae familiarum Episcopi veniat ad hunc effectum.

FAMILIARIVM Papae appellatio veniant 6 Cardinales, Oldrad. conf. 48. In commune, Ludou. Gomez Episcop. Sarnen decis. 10. lib. 1. post decisiones impetras Reuerendissimi Domini mei Coccini Rotæ Decani.

APPELL. XCVII.

Famulus.

- 1 *Famulorum appellatio in legato veniunt tantum famuli tempore testamenti.*
- 2 *Pistor, fornarium, molendinarium, seu barbitonsor promittens*

promittens servare pro tota familia, si illa nimium creverit, non tenebitur nisi pro modo familia, qua exstabat tempore conventionis.

- 3 Familiorum appellatio in privilegio venit famuli futuri.
- 4 Famuli personarum habentium privilegium celebrandi, vel divinis interfrendi tempore interditi, ad divina audienda, seu celebranda liciti admittuntur, ut etiam alij eorum loca subrogati si infirmi, vel absentia sint.

FAMULORUM, seu familiarum appellatio ubi-
cumque sit legatorum vel testatorum, continetur tan-
tùm famuli tempore testamenti, l. si ita, de auro &
arg. leg. Capell. Tholo. decif. 190. Bonacof. de famulis
q. 121. Vide Pile. q. 48. arg. cap. quante, de censib. re-
soluebat, quod si pistor, vel fornarius, aut similes
conveniant pro parva pensione coqueere panes pro
tota familia, quæ postea nimium creverit, non te-
nebuntur, nisi pro modo familiarum, quæ exstabat tem-
pore conventionis, idemque in molendinario, vel
barbitione, & similibus, cum quibus similes con-
ventiones fieri frequens est, eadem ratione resoluuntur
omnes, qui piteum sequuntur, latè prosequuntur
lat. in l. quoniam ff. de fluminib. l. n. 136. Albert. Brun.
de augm. canel. 30. Boet. dec. 113. n. 9. Roland. à Valle
conf. 1. n. 173. lib. 2. Thefaur. decif. 126. Card. Tufch.
tom. 3. lit. E. canel. 431. n. 1. Roder. de annu. redditib.
lib. 2. q. 15. n. 91. Valaf. conf. 58. l. n. 4. tom. 1. Petes de
L. 12. de annu. & cap. 3. l. 16. n. 7. cum segg.

- 3 FAMULORUM appellatio in privilegiis veni-
unt famuli futuri, ac prout de privilegio con-
cessum pro se, & familiis, ad ipsos extenditur, ita
Bonacof. d. tract. de famul. q. 16. Vnde quia famuli
singularium personarum, habentium privilegium
ut tempore interditi celebrare, vel divinis interesse
possint, ad divina audienda, seu celebranda eodem
tempore licite admittuntur, iuxta tex. in cap. licet,
verf. cum conceditur, de privileg. lib. 6. cum latè ita-
ditis per Nauar. in man. c. 127. n. 181. Vgol. de censur.
tab. 3. c. 8. q. 4. n. 1. Say. in simili tract. lib. 3. cap. 5. n. 29.
cum segg. Henricq. in sum. lib. 1. cap. 4. §. 5. idè vno,
vel pluribus ex famulis absentibus, aut infirmis, to-
tidem alios assumi posse abique fraude, norant Nauar.
& alij post illum proxime citati, & ex Ioan. Andr.
in regul. Qui sentit, lib. 6. pluribusque aliis comprobatur
Suid. conf. 161. m. 35.

APPELL. XCVIII.

Fideiussor.

FIDEIUSSORIS idonei appellatio venit ille, qui
habet stabiliâ, vel multa mobilia, quæ æquiva-
leant valori luit, de qua agitur, & quod sit facilis
ad conveniendum, ita lat. in l. 1. in princ. ff. qui fidei-
jussor. Card. Tufch. prælit. cancl. tom. 3. lit. E. canel.
331. & tom. 7. lit. S. canel. 41. n. 1. Suid. decif. 295. n. 11.
ubi num. 1. subdit, quod illi bona debet possidere
in loco iudicii, Fatio, in praxi crimin. q. 33. num. 79.
cum segg. Cardosio prælit. indic. & Adueat. verb. fidei-
jussor num. 31. Muscarel. in praxi civil. p. 1. glof. expensis.
n. 48. Maur. in tract. de fideiussorib. p. 1. sect. 2. c. 2. n. 8.
cum segg. Henricq. in simili tract. cap. 3. num. 53. cum
segg. Vnde secus si mobilia possideat, quia tunc
eum de facili aliosorari possunt, pro idoneo non ha-
bentur, Fatio, in praxi crimin. q. 14. n. 80. quos refert
Maur. cit. ante loco.

Aug. B. arbusa Appell. Iur.

APPELL. XCIX.

Filius.

- 1 Posthumum non venit filiorum appellatio, nisi ex
iudicio appareat testatorem de eo sensisse.
- 2 Posthumum venit appellatio filiorum in testis.
- 3 Nati solium tempore testamenti, vel mortis testatoris
veniunt filiorum appellatio ad fideicommissum
parum, vel in diem certum relitum.
- 4 Filiorum appellatio ad fideicommissum parum
veniunt natus nati, ubique ex aliquibus
conclutur post colligi testatorem de nascituris
post eum mortem sensisse.
- 5 Nati & concepti post testatoris mortem veniunt
in fideicommissum parum appellatio filiorum, quan-
do testator vocasset filios aliquos, qui testamenti
tempore filios non habebat, vel in numero plu-
rali vocasset filios illum, qui tunc tantum ha-
bebat.
- 6 Nasciturus veniunt appellatio filiorum in fideicom-
missum parum quando vocati essent filii plurium, quo-
rum unus habebat filios, alius non.
- 7 Filiorum appellatio in fideicommissum parum, vel in
diem certum relitum, veniunt nati post mortem
testatoris quando dispositio esset concepta verbo
universitatis.
- 8 Fideicommissum quando esset relitum filio alienius,
alio tamen tunc veniens conceptione, tunc
debebitur etiam natus post mortem testatoris.
- 9 Nati etiam post mortem testatoris veniunt appella-
tio filiorum ad fideicommissum sub conditione,
dummodo intra tempus purificata conditionis.
- 10 Concepti habentur pro nati ad sui favorem.
- 11 Testator vocans filios per proutem, suos, ad fi-
deicommissum relitum sub conditione, videtur
sentire etiam de natis post eum mortem, dum-
modo nascantur intra tempus purificata condi-
tionis.
- 12 Filiorum & heredum appellatio veniunt filij etiam
non heredes.
- 13 Legitimi filij natus, non verò naturalis nec spurij,
veniunt appellatio filiorum quando ipsi possint
fieri in conditione ad excludendum substitutionem,
sed contrarium verum, n. 19.
- 14 Naturalis vocatus filius non admittitur ad matri-
monij successionem.
- 15 Naturalis non admittitur ad fideicommissum re-
litum filijs, maxime si verus filius esset reli-
ctum.
- 16 Verba verè & naturaliter in conditionibus oportet
intelligi.
- 17 Naturalis non continentur in concessione emphytea-
tis præse & filijs.
- 18 Beneficium hæc editali q. ex imperfecto. C. de
testam. & dispositio l. si vocam, C. de reuoc.
doct. non prædesti illegitimum.
- 20 Naturalis non veniunt appellatio filiorum quando
ipsi positi sunt in conditione ad excludendum
substitutionem, si constituit testatorem velint eos
excludere.
- 21 Legitimi necessarij requiruntur ubi distum fuerit,
si decesserint sine liberis legitimis, & natu-
ralibus, vel ex legitimo matrimonio pro-
creatis.
- 22 Naturalis substitutionem non excludunt, si testator est
in dignitate constitutus, nisi & ipsi testator natu-
ralis sit, ut n. 35.

S 2

24 Filia

- 14 Filia ubi propter masculinitatem excluduntur, non debent excludi si testamentum à familia factum propriam.
- 15 Naturalis substitutum excluduntur quomodo testator sit nobilis, si ipse in alia testamenti parte de naturalibus fecit mentionem.
- 16 Filia testatoris si sit quæ gramatur restituere, si sine liberis decesserit, non admittuntur naturalis etiam legitimati, ut n. 18.
- 17 Impudicitia qualibet mascula in feminis facit, & detrahatur est, quam in viris.
- 18 Vxor si virum gramaverit sub ea conditione, si sine liberis decesserit, minime de filiis naturalibus mariti intellexisse videtur.
- 19 Vxor filios naturales viri sui adio habent.
- 20 Substitutum, si filium legitimum suum, & naturalis ipsius testatoris, non excluditur à naturali filio & anati.
- 21 Spuri adopsi sunt, & legibus incogniti, nec filiorum nomine habentur digni.
- 22 Spuri non excludunt substitutum sub conditione, si sine liberis, &c. etiam generalium verbum prelatum.
- 23 Condicio, si sine liberis, quando adicitur persona, quæ filios legitimos habere non potest, sed solum spuriis, de quibus intelligatur stradius.
- 24 Illegitimi, an, & quando veniant in legem dispositionibus, quæ filiorum facit mentionem remissum.
- 25 Legu ratio quando est certa, & omnibus filiis equaliter convenit, de omnibus etiam illegitimis est intelligenda.
- 26 Illegitimi sive venia parentum suos in ius vocare non possunt.
- 27 Parricidii pena omnes etiam illegitimos, comprehendit.
- 28 Patri non solum filium legitimum, sed etiam naturalem, & spuriis in matrimonium ducere prohibetur.
- 29 Illegitimus comprehenditur pena impoſita filiis rerum, i. maiestatis diuini, & humane.
- 30 I. si vnaquam, C. de reuocand. donat. etiam in naturalibus locum obinet.
- 31 Legu ratio si filio legitimis conveniat, de his tantum intelligi debet.
- 32 Fily quique illius, qui se à iure excusare intendit, debent esse legitimi.
- 33 Fily omnia veniunt in legem dispositionibus, quæ tuncque materia subiecta, vel legu ratio, & mens non repugnat.
- 34 I. hac consultissima, §. ex imperfecto, C. de testam. habet locum etiam in filiis naturalibus.
- 35 I. qui doct. 10. §. cum in bello, ff. de rebas dub. aq. locum habet in legitimis, & in naturalibus.
- 36 Statuorum in dispositione veniunt naturales, nisi ratio statim solum legitimis conveniat.
- 37 Filia conueniuntur appellatione filiorum.
- 38 Masculinum concipit femininum.
- 39 Filiorum appellatione an filia comprehendantur ex impropriate, aut secundum propriam significationem diversa sententia.
- 40 Fily appellatione femininum non continentur ex vi verbi, nec ex communi loquendi usu sed aliquando per interpretationem excluduntur.
- 41 Filiorum appellatione si non ex verbi proprietate, saltem ex communi usu loquendi filia comprehenduntur.
- 42 Filiorum appellatione veniunt filia, etiam si vocati essent filij legitimi, & naturales.
- 43 Parantibus, & adopsi veniunt omnia, quæ subiecta verborum significatione continentur.
- 44 Filiorum appellatione in materia etiam parali, & adopsi, nisi diuersa ratio militet in masculis, & in feminis.
- 45 Verba in contrahitis à communi loquendi usu interpretationem accipiunt.
- 46 Filia veniunt in forma concessionis emphiteutis accepta pro se, & filio.
- 47 Mater ubi vocatur fuerit, eius appellatione comprehenduntur etiam filia mater. ibid.
- 48 Testator ubi vocatur filios masculos, tunc filia non veniunt, nec dicuntur vocata etiam post masculos.
- 49 Testator quando in una parte testamenti vocat masculos, si in alia parte fecit mentionem de filiis, eorum appellatione veniunt filia, quando non sunt coniectura in contrarium.
- 50 Familia non veniunt appellatione filiorum, quando in ciuitate exat statum excluduntur faminarum.
- 51 Familia non veniunt appellatione filiorum, quando testator fecit substitutum pro agnationis confirmatione.
- 52 Familia non veniunt appellatione filiorum, quando testator discretè loquutus fuit de masculis, & feminis.
- 53 Testator quando propinquius feminis exclusi in substituenda masculos, & ibi substituit filios, tunc solum masculi dicuntur vocati.
- 54 Familia non veniunt appellatione filiorum in testamentis, quando exat statum quod verba testamentorum intelliguntur ad litteram.
- 55 Masculinum quando cum aliqua qualitate exprimitur, non concipit femininum.
- 56 Filia non veniunt appellatione filiorum quando testator apposuit qualitem filio vocato, quæ non convenit feminis.
- 57 Familia non veniunt appellatione filiorum, si ex eo absurdum, seu plura improprietas sequeretur, ut n. 68.
- 58 Familia non veniunt filiorum appellatione, quando repugnat communi loquendi usu.
- 59 Familia non veniunt appellatione filiorum quando ex consuetudine bene non solum bona illa relinquere feminis, vel femina esset incapax bonorum, ut n. 71.
- 60 Primogenituram perpetuam pro se, filio, & descendibus, ubi testator comittitur, non censetur intellexisse de feminis.
- 61 Familia non veniunt appellatione filiorum de iure Longobardorum.
- 62 Familia non veniunt appellatione filiorum, quando substituta esset pia causa.
- 63 Adopti filij non veniunt filiorum appellatione, ac proinde in fideicommissis, & conditione, si sine liberis substitutum non excludunt.
- 64 Adopti filij veri non sunt.
- 65 Adopti in contrahitis, studiis, & maiestatem non veniunt appellatione filiorum.
- 66 Adopti filij, an, quando, & quibus casibus veniunt appellatione filiorum, & substitutum excludunt ellenditur.
- 67 Arrogati non veniunt appellatione filiorum.
- 68 Fily spirituales veniunt in fideicommissis, & conditionibus appellatione filiorum, nisi ex verbu, aut mente testatoris id specialiter colligatur.
- 69 Legitimati an veniant appellatione filiorum in fideicommissis, relicto filio remissum.
- 70 Nepotes quod veniunt sub nomine filiorum, qui veniunt

- tenent. *Doctores referuntur, & qui negant, n. 88. concordantur vero n. 94.*
- 85 *Præcepto veniant appellations nepotes.*
- 86 *Nepos in dubio filiorum appellations non continetur in contrahitibus.*
- 87 *Emphyteusis quando est accepta pro se, & filio quæm nominaverit, non potest nominari nepos.*
- 88 *Nepos sub filiorum appellations inclusi non sunt, quando suum in substitutione facta in contrahitibus.*
- 89 *Declaratur text. in c. 1. §. si & clientulus, de alienat. feud.*
- 90 *Filiorum nomine si y deficiant veniunt nepotes in emphyteusis, & in mai. au. ut n. 91.*
- 91 *Nepos an aliquo casu extantibus filiis primi gradus admittatur remissim.*
- 92 *Nepotes in dubio non veniunt appellations filiorum in legu dispositionibus, nisi ex verbis, aut efficaci censellura colligatur mens legu, quid voluerit dispositionem suam ad nepotes extendi, ut n. 94.*
- 93 *Declaratur text. in l. filium habeo. ff. ad Maced.*
- 94 *Nepotes legitimi præstiterant non cadunt sub prohibitione, ne in Ecclesiis, quæ aut obinverunt, valeant ministrare.*
- 97 *Penal. quisquis, §. filij C. ad leg. iul. maiestat. an nepotes comprehendat ostenditur.*
- 98 *Nepotes in dubio appellations filiorum non veniunt in privilegiis, nec in testamentis, aut in testa. datione, ut n. 99.*
- 100 *Nepotes filiorum appellations illis deficientibus admittuntur, quando dispositio sacrorum respicit euentum, aut tempore mortis ipsius grauati non extabant filij, sed tantum supererat nepotes ex au.*
- 101 *Filius quando venit, & ex eo nepos, tunc filius filium admittitur filiorum appellations.*
- 102 *Filius, & nepotes ex alio filio, quando extarent, tunc filium præferri debet, & filium exheredatur vocatus nepos non extantibus filijs.*
- 103 *Nepotes veniunt appellations filiorum, quando dispositio effectus facta à iuris perito, secus ab idiota, & imperito.*
- 104 *Nepos veri appellations filiorum, ubi testator in vita ipsius vocat filium, & tunc ut filium tractabat.*
- 105 *Nepotes veniunt appellations filiorum, quando testator vocat natos, & nascituros.*
- 106 *Nepotes veniunt appellations filiorum, quando sumus in dispositione de sui natura habente rationem successum, & perpetuum.*
- 107 *Nepotes veniunt sub nomine filiorum quando ratione agnationis, & pro conferendo bonis in familia fideicommissum effectus restituit.*
- 108 *Nepotes filiorum appellations continentur, ubi testator vocat filios in stirpe, & non in capita.*
- 109 *Nepotes filiorum appellations veniunt quando aliæ sequeretur absurdum, & irrationale.*
- 110 *Nepotes quando abintestato una cum filiis erant successuri testatoris, tunc debent admitti ad fideicommissum.*
- 111 *Nepotes veniunt quando testator vocat filios in infinitum, vel in perpetuum.*
- 112 *Nepotes conferuntur exclusi, si testator vocasset filios primi gradus.*
- 113 *Nepotes conferuntur exclusi, si vocarentur filij aliqua qualitate, quæ non inest nepotibus, vel quando nominatum filijs restitutum esset.*
- 114 *Filiorum appellations non veniunt nepotes, ubi testator vocat filios cum dilectione, meis.*
- 115 *Verbum, superfluitas, habet vim expressiui præ Aug. Barbosa Appell. iur.*
- præ nemo, & ad filios primi gradus iam nominatos est restitutum, nec extenditur ad nepotes.*
- 116 *Filiorum appellations veniunt nepotes, quando tempore vocationis impossibile erat extare filios primi gradus.*
- 117 *Monasterium habetur loco filij, & facit deficere conditionem, si sine liberis, ac substitutum excludit.*
- 118 *Monasterium capax bonorum in communi admittitur ad maiorem successorem, & ad emphyteusim, ad quam vocatur filius.*
- 119 *Testamentum posthumi agnatione rumpitur.*
- 120 *Testamentum ante testum rumpitur per professionem in religione capaci incommo. emissum.*
- 121 *Ratio deciditur text. in c. in presentia, de probat. cancelatur, & n. 122. & 124.*
- 124 *Monasterium facit deficere conditionem, si sine liberis, & substitutum excludit etiam in foro conscientie.*
- 125 *Bigamus grauatus monasterium ingressus ex dispensatione Papa, facit deficere conditionem si sine liberis, & excludit.*
- 126 *Monasterium facit deficere conditionem si sine liberis, etiam si monachus grauatus apostataverit.*
- 127 *Substitutio an & quando enascatur si grauatus sit clericus Ecclesiæ secularis in sacris censuitus, ostenditur, & n. 128.*
- 129 *Grauatus quando effectus ingressus monasterium incapax bonorum in communi, non deficit condicio substitutionis.*
- 130 *Substitutum an admittatur statim quod grauatus emisit professionem in Religione bonorum incapax in communi, an vero mora naturalis ipsius grauati debeat expectari, ostenditur, & n. 131. & 132.*
- 133 *Monasterium non excludit substitutum quando non successit grauatus, quia repudiavit hereditatem.*
- 134 *Monasterium etiam iure excludendi substitutum, ubi ingressus grauatus in illud non habuit effectum.*
- 135 *Monasterium non excludit substitutum si grauatus facit illi professionem, sed tamen irritum.*
- 136 *Monasterium non excludit substitutum si grauatus illud fuerit ingressus, non ut Religionem præstaret, sed ut ibi paupertatem ageret.*
- 137 *Substitutio enascitur si grauatus efficiatur oblatum se & sua tradens Ecclesiæ seculari, vel si in manibus Episcopi oblatum se monachalem regulam seruauit.*
- 138 *Pia causa ubi substituta est, nullo modo excluditur per professionem grauati, sed succedit post mortem naturalem grauati monasterio interim bonis gaudente.*
- 139 *Præcedit quævis causa pia substituta si minus pia quam monasterium.*
- 140 *Præcedit etiam quævis pia causa non effectus immediate substituta.*
- 141 *Testator ubi partim substituit causam piam, & pro alla parte aliquem primatum, grauatus professus postea in Religione capaci, si causa illa substituta non sit res, aut verbum commissa, monasterium succedit in eam partem causæ profana priuati, & causa pia succedit in suam.*
- 142 *Filius alter testatoris si effectus substitutus, succedit ille in fideicommissum excluso monasterio ubi grauatus professus fuit, quicquid contrarium tenentur relati, nota 148.*
- 144 *Monasterium excluditur à substituto si ille effectus*

aliquis de familia abiectione ratione, & causa, quia vult bona construi in agnatione & familia.

- 145 *Gravatus si priusquam fuisset monasterium ingressus in illius testis heredes extraneos, tunc substitutus erit admittendus excluso monasterio.*
- 146 *Conditiō si sine liberis, si aliquid adiciatur, ex quo appareat testatorem de filiis veris & naturaliter genitis inheerisse, tunc substitutus excluso monasterio admittitur, quicquid contrarium tenentur relati, n. 147.*
- 148 *Gravatus quando fuit ingressus monasterium ut frangeret substitutum, tunc substitutiōnis locus erit exclusio monasterio, si autem veris consuetudine qua sint referuntur, ut n. 150. & 151.*
- 149 *Fraus non presumitur in dubio.*
- 151 *Monasterium quando quis fuit ingressus blanditiis & suasionibus Praelati, tunc monasterium non succedit, sed substitutum erit admittendum.*
- 153 *Conditiō si sine liberis, quando respuerit personam testatorem, licet ipse non relictus liberis ingrediar Religionem, non excluditur substitutum, sed ille exclusio monasterium succedit.*
- 154 *Statutum, vel consuetudo quando extat quod verba testamentariorum ad literam intelligantur, tunc substitutum succedit monasterio excluso.*
- 155 *Statutum si in civitate extat quod monasterium, vel ingressi in illud non succedant, illud servandum erit.*
- 156 *Consuetudo quando extat in civitate quod monasterium ingressi ab intestato non succedant pariter & agnati, monasterium non excludit substitutum.*
- 157 *Monasteria non succedunt monachis professis in Regno Galia.*
- 158 *Monasterium excluditur si conditiō, si sine liberis, &c. apponatur in contrarium oneroso, seu dispositionibus inter vivos.*
- 159 *Monasterium excluditur quando testator illud expressit exclusisse, vocando substitutum si gravatus huius sine liberis decederet, quoniam contrarium tenentur relati, n. 160.*
- 161 *Testator si dixisset, si decederet sine veris filiis, tunc substitutum excluso monasterio admittitur.*
- 162 *Monasterio excluso substitutum succedit si dictum fuit, si decederet sine filiis masculis.*
- 163 *Monasterium excluditur quando dictum esset, si decederet sine filiis legitimis, & naturalibus, & succederet substitutum.*
- 164 *Testator si dixisset, si decederet sine filiis, non secundum litem interpretationem, tunc conditiō substitutiōnis non despicitur, quoniam gravatus monasterium fuit ingressus.*
- 165 *Substitutiō quando esset concepta in hunc modum, si sine liberis decedat, succedat Titius, & non alius, tunc substitutum monasterio excluso admittitur.*
- 166 *Filiis Titii quando dispositiōne essent vocati, & eis defunctis ibi datus substitutus, si Titium ingrediar Religionem, monasterium non excluderet substitutum.*
- 167 *Gravatus habens filias quando proficetur in Religionem, tunc excluditur substitutum, & non succedit monasterium.*
- 168 *Testator quando heredi gravato aliquid reliquisset, si monasterium ingrediar, tunc per substitutum excluderetur monasterium.*
- 169 *Gravatus quando viro testatore ingredieretur Re-*

ligionem post testamentum conditum, tunc non succedit monasterium, sed substitutum.

- 170 *Testator quando instituit filium in sacris iam constitutum, aut professum, & ei decederet absque liberis substitutus erit, tunc voluit clare bene Ecclesia, & monasterio praeseri.*
- 171 *Gravatus qui est pater, vel in diem substitueret si Religionem ingrediar, tunc substitutum non excluderetur.*
- 172 *Gravatus respuerit sine liberis decederet, si ante Religionem habuisset filios, & post ea vixit mortuus ingrediar monasterium, tunc veris filij illud excludunt.*
- 173 *Monasterium quando promississet contentum quod bona remanerent substitutum, & propter hoc facta sit professio, tunc illud erit excludendum.*
- 174 *Sententia lata si quod Titio decedente sine filiis succedat Caius, tunc Caius substitutus admittetur, licet Titium sit monasterium ingressus.*
- 175 *Monasterium non excludit substitutum ubi quod gravatus fuisset sub alia conditiōne quam liberorum, vel nuptiarum.*

FILIORUM appellatiōne non venit posthumus, nisi ex indicis appareat testatorem de eo etiam fecisse, ut probat tex. in l. qui filius, ff. de legat. 1. & scribantur multipliciter declarantes Sim. de Praxi. de interpret. ultim. volum. fol. 176. n. 6. Peteg. de fideicom. art. 12. n. 11. cum segg. Fufat. in tractatu de substit. quest. 118. num. 16. Card. Tusch. praelect. conclusum 6. lit. P. concl. 451. n. 1. ubi n. 2. post Alex. conf. 47. P. isothemate, in fine, num. 19. veris ultimam non obstat, lib. 6. declarat ut procedat in dispositione de praefato, secus si de futuro, vel iusurarius eorum.

Limita in tutelis, in quibus posthumus venit appellatiōne filiorum, ut sententiis Batt. in l. si cognatus, col. 1. de reb. dub. dum opponit de l. places. ff. de liber. & posthum. Socin. len. in d. l. si cognatus, n. 29. & consil. 73. n. 3. Fufat. d. g. 118. n. 16. in fine.

FILIORUM appellatiōne in fideicommissis patet vel in diem certam relicto, veniunt solum nati tempore testamenti, vel mortis testatoris, non autem post, ut per tex. in l. si cognatus, ff. de reb. dub. & in l. qui filius, ff. de leg. 1. & in l. cum ita, §. in fideicommissis, ff. de leg. 1. & in l. inter omnes, ff. de leg. prescript. resoluunt Aleat. conf. 47. & 76. lib. 9. Curt. iun. conf. 57. n. 12. Roland. à Valle conf. 70. num. 9. lib. 3. Tiraquell. de retrat. sig. §. 1. gloss. 9. num. 84. Ceph. conf. 162. num. 14. & seg. & consil. 659. num. 23. Rinin. iun. conf. 564. n. 13. Simon de Praxi. de interpret. ult. volum. fol. 101. n. 5. Card. Mantica de consuet. ultim. volum. lib. 8. tit. 8. num. 9. Menoch. de presump. lib. 4. presump. 3. num. 1. & consil. 106. num. 21. & consil. 404. & consil. 413. num. 8. & consil. 496. num. 14. & consil. 566. num. 3. cum segg. Crall. in §. fideicommissum, §. 17. Suard. conf. 12. n. 13. Magon. Florentin. de iur. §. 91. num. 41. Peteg. de fideicom. art. 12. n. 7. cum segg. Rustie. in l. cum ann. lib. 6. cap. 12. n. 11. ff. de condit. & demort. ult. in l. de substit. centuria 3. §. 86. num. 1. Fufat. in simili tract. quest. 3. §. 18. & princip.

Limita primò, ubicumque ex aliquibus coniecturis potest colligi testatoris sensus, & de nascituris post eius mortem, ut in specie sic scripserunt Ruin. conf. 64. num. 3. lib. 1. Socin. iun. conf. 171. num. 26. & 18. lib. 2. Ceph. conf. 318. num. 41. Petia de fideicom. §. 1. n. 601.

Limita secundò, quando testator vocasset filios alicuius, quod testamenti tempore filios non habebat, vel in numero plurali vocasset filios illius, qui

videtur

- unum tantum filium habebat, nam etiam post testatoris mortem nati, & concepti veniunt. *Qui filius sit, ff. de leg. 1. l. fin. ff. ad Trebell. Part. conf. 71. lib. 4. Aleat. rescript. 495. num. 1. Cephal. conf. 118. num. 24. & conf. 659. num. 10. Bellon. conf. 30. m. 6. Menoch. conf. 1. num. 179. & seq. & conf. 97. m. 75. & 81. & conf. 106. num. 66. conf. seq. & conf. 496. num. 15. verif. secundum, & conf. 128. m. 17. cum seq. & conf. 812. a princ. Piteg. de fideicom. art. 22. m. 10. & 16. Hieton. Gabr. conf. 150. num. 8. lib. 1.*
- 6 Idem est, quando vocat esset filij plurium, quorum unus habebat filios, alius non, nam & de natiuitatis testatoris scilicet dicendum est, quia videtur testatorem habuisse eandem affectionem ad patentes filiorum, ideo & nati post mortem testatoris admitti debent ut inter eos seruetur æqualitas, ita Peregr. d. art. 12. num. 1. ad medium, Sim. de Prixi. de interp. vltim. volunt. fol. 115. m. 104. Menoch. conf. 404. num. 6. & conf. 128. m. 40. & conf. 125. m. 11.
- 7 Limita tertio, quando dispositio esset concepta verbis vniuersalibus, quia tunc nati post mortem veniunt, ut scribitur Sim. de Prixi. d. fol. 115. m. 106. & Peregr. d. art. 12. m. 18. verba enim generalia referuntur ad futura, l. cum pater, §. filia mea, ff. de leg. 2. vbi notat Bart.
- 8 Limita quarto, quando fideicommissum esset relictum filijs alieius, illius tamen tunc existentis contemplatione, & favore, quia tunc debetur etiam natis post mortem testatoris, iuxta ea, quæ resoluunt Ruio. conf. 30. dub. 1. lib. 2. & Peregrin. d. art. 12. num. 19.
- 9 FILIORVM appellatio in fideicommissum relictum in dtem, vel sub conditione, veniunt nati etiam post mortem testatoris, dummodò intra tempus præfixæ conditionis nascentur. Ita dicunt Titacq. de retrat. l. leg. §. 1. gloss. l. m. 99. Aleat. conf. 12. num. 13. & conf. 70. m. 10. Crauet. conf. 112. num. 6. Roland à Valle conf. 70. num. 11. lib. 3. & conf. 18. m. 1. lib. 4. Rimin. conf. 75. num. 18. & conf. 432. m. 64. & conf. 164. num. 13. 14. & 21. Cephal. conf. 118. m. 23. & conf. 649. dub. 1. Molin. de primog. lib. 1. c. 6. num. 49. Sim. de Prixi. de interp. vlt. volunt. fol. 117. m. 47. & fol. 114. num. 91. cum seq. Cardin. Mantie. de consuet. vlt. volunt. lib. 3. tit. 13. num. 14. Hieton. Gabr. conf. 17. num. 37. & conf. 30. m. 8. lib. 1. Decian. conf. 1. num. 194. & num. 115. lib. 1. & conf. 37. num. 11. lib. 4. Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. 78. m. 1. num. 191. & conf. 106. num. 78. cum seq. & conf. 566. m. 6. cum seq. Honded. conf. 70. m. 4. & lib. 1. conf. 49. num. 10. cum seq. lib. 2. Pet. de fideicom. quest. 11. num. 84. cum seq. Peregr. de simili. art. 12. m. 69. cum seq. Fach. controuers. lib. 4. cap. 88. Alexand. Rauden. Pisan. decis. 14. num. 23. cum seq. Intrigl. de subtilit. error. 2. quest. 86. num. 3. cum seq. Fulas. in simili. art. 9. m. 18. num. 13.
- 10 Amplia primo, ut procedat etiam quod essent concepti tempore currentis conditionis, licet postea nascentur, ut voluerunt Molin. de primog. lib. 1. cap. 6. num. 19. Menoch. d. conf. 106. m. 19. & conf. 128. num. 17. & conf. 413. num. 16. & conf. 566. num. 8. & lib. 4. presumpt. 94. m. 4. Intrigl. de error. 3. quest. 86. num. 3. Ratio est, quia concepti habent pro natis ad sui commodum, qui in vtero ff. de statu hom. Menoch. conf. 413. num. 16. Verum autem si nati post euentum conditionis sint patres in gradu cum natis tempore existentis conditionis possint concutere cum eis, vel si sunt proximiores teocentibus tamen iam admittuntur retrosumus, licet pro utraque parte disputat Fulas. d. q. 317. cum multis seq.

Amplia secundò, etiam quando testator vocasset filios per pronomena, *meos*, vel *suos*, ut tenent Part. conf. 16. lib. 2. Pet. de fideicom. quest. 11. m. 85. vbi dicit, ita fuisse iudicatum, & consiluit Roland. à Valle conf. 39. lib. 4. contra quem tamen in eadem causa consiluit etiam Menoch. conf. 106. num. 168. cum multis seq. sed obtinuit Roland. à Valle, ac in Senatu Mediolani secundum eius opinionem fuisse iudicatum, asserit Peregr. d. art. 12. num. 71. quorum opinionem sequutus est Fulas. d. quest. 12. num. 42. verif. seq. cum seq.

FILIORVM & hereditum appellatione volunt filij etiam non hæredes, nam dum testator vocauit filios, vocauit licet non sim hæredes, quando verò adiecit, & heredes, intellexit de hæredibus extraneis, non autem voluit addere qualitate hereditariam filijs maxime cum dictis illa, &, licet ampliatius, & extensius, non autem restrictius, l. ea tamen adiecit, ff. de leg. 1. & ita in specie sententiis Ruin. conf. 1. m. 2. & conf. 16. num. 1. lib. 1. Dec. conf. 41. lib. 4. Crauet. conf. 111. num. 7. in fine. Peregr. de fideicom. art. 12. m. 18. & conf. 39. num. 1. cum seq. lib. 5. quos testat. & sequitur Fulas. de subtilit. quest. 160. num. 17. cum seq. quicquid dicant Aigon. Gabr. commun. lib. 6. tit. de verb. signif. conc. 1. m. 1. Card. Mant. de consuet. vlt. volunt. lib. 3. tit. 14. num. 11.

Filiorum appellatione, an, & quando veniant soli legitimi, & admittantur naturales, seu spurij.

Appellatio filiorum, quando ipsi sunt post in conditione, veniunt soli legitimi, non autem spurij, aut etiam naturales, qui subinde substitutionem non excludunt. *Generaliter, & cum autem, C. de insti. & substit. Titacq. in l. si vnquam, verb. suscepimus liberos, num. 16. C. de retrat. d. vlt. Bald. conf. 108. Proponitur, m. vers. & in substitutione lib. 5. Paleoti. de nobilit. & spur. cap. 17. m. 2. Emman. Costa in cap. si pater, verb. absque liberis, m. 4. cum seq. de testam. lib. 6. Anton. Gabr. commun. sit. de fideicom. concl. 1. num. 67. cum seq. Menoch. de presumpt. lib. 4. presumpt. 78. m. 1. Ceual. commun. contra commun. quest. 104. Fachin. controuers. lurijs. lib. 4. cap. 12. & cap. 60. Card. Tusch. practie. concl. tam. 1. sit. F. consilij. 173. m. 1. Aloyf. Rice. in collect. decis. 1. collect. 493. atque alij. de quibus Alphin. collect. 660. & seq. & ad maiorem successione, quod vocatis filijs naturalibus non admittantur, comprobat Molin. de primog. lib. 1. cap. 5. & m. 4. & post multos, quos refert, tradit Florez de Mens. varior. quest. lib. 1. quest. 16. §. 1. per totum, & ad fideicommissum relictum filijs, quod non admittantur naturales, resoluunt Ang. conf. 366. & Card. Mantie. de consuet. vlt. volunt. lib. 3. tit. 7. m. 4. maxime si veris filijs esset relictum fideicommissum, ut declarant idem Mantie. d. tit. 7. num. 6. & Peregr. de fideicom. art. 12. m. 79. & seq. quos refert, & sequitur Fulas. de subtilit. quest. 114. m. 1. cum seq.*

Quorum opinio multis nititur fundamentis, & primo confirmatur auctoritate text. in l. filium desponsatum, ff. de ijs qui sunt filij, & in c. 1. 25. quest. 7. & ex doctrina gloss. verb. liberis in Clem. 1. de Baptism. receptis per multos, de quibus Duen. reg. 36. limit. 8. & Rojas de successum. cap. 15. num. 2. Secundò, quia in conclusionibus verba vetè, & naturaliter oportet intelligi, l. vlt. C. de ijs qui veniunt ac impetr. solos autem filios legitimos verè esse filios, bene probat text. in l. vlt. ff. de iure delictor. ibi verum filium accipit oportet, in quo licet Trebazius à Labrone dissentiat, libo

Iacobenus tamen auctor illius legis Trebatij sententiam non probat, nisi in eo casu, quo testatorem de naturalis quocumque sensibile apparet, quasi dum contrarium non apparuerit, regula sit, quod naturales non admittuntur, ut post Abb. in cap. in presentia, n. 17, de probat. adducit Costia in l. posthumum. §. & quid sit auctor. p. 26, 74. ff. de liber. & posthum. Tertio facit quia verisimile non videtur vocantem filios ad fideicommissum, de his intellexisse, qui illiciti, & in peccato suscipiantur, cum ex regula text. in l. filius ff. de condit. institut. iuncta glossa in cap. faciat. 25. q. 2. tum, quia videmus patres ad delinquendum inuitari, si huiusmodi filij cum peccato suscepti ad fideicommissum admittantur, contra reg. l. conuenire, ff. de postu. datul. cum similibus, tum denique, quia huiusmodi filij neque Patri, nec Deo, nec hominibus amabiles, sed potius odiosi sunt, cap. si gens 36. dist. 6. vti tales fideicommissum non comprehenduntur, neque de his videtur testator sensisse, iuxta reg. l. Lucius 90. §. Lucius Titius, ff. de legat. 2. quo argumentum vtriusque Censualitatis loci, & Cald. Petreia de nominat. emphys. quass. 19. num. 31. Quod confirmatur, quia in concessione emphysitica pro se, & filia naturales non contineri, notant Angel. in d. l. generaliter, Dec. in d. cap. in presentia, num. 46. Ist. Rip. & alij, quos refert Cald. Petreia d. quass. 19. num. 9. quod in emphysitico Ecclesiastica de Iure communi, ut indubium, testolunt omnes in d. cap. in presentia, ut testantur Paleoth. d. tract. de nobis & sur. cap. 11. & multi, de quibus Burg. de Pace quass. 1. ciuili, num. 41. Garc. Falcon reg. 19. Gam. Luso dec. 47. num. 2. quorum fundamentum sumitur ex reg. d. l. generaliter, iuncto vulgari argumento de contractibus ad vltimas voluntates, de quo ipsoem facit, quia in legis dispositione appellationum filiorum solus legitimus venire ad varios casus notant scribentes in princip. iustit. de paria parit. & in l. 2. §. remittit, ff. de excus. tutor. Sic beneficium, hac consulti ssima, §. ex imperfetto, C. de testam. non prodest illegitimis notant Doctores communiter, ut per citatos §. Tiraq. d. verb. susceperit liberum §. 60. Valae. consulti 94. num. 6. quod etiam de consuet. d. l. vltima, notant Doctores communiter, ut testatur Tiraq. num. 36. Paleoth. cap. 34. & Valae. n. 6. proxime citatus loci. Matia Pisona dec. 117.

- 19 Verum contrariam sententiam & regulam affirmatiuam vident Doctores, communiter testolacoe etiam in hoc casu naturales substitutum exciudere, ita omnes in d. cap. in presentia, ut post gloss. ibi verb. absque liberis, notant Felin. num. 1. Dec. num. 37. Mantu. num. 11. & Berol. num. 16. consensient Bart. Angel. & Alexand. num. 3. in l. ex facto, §. si quis rogatus, ff. ad Trebell. quibus ab omnibus receptioni lateretur Censualit. consulti cap. 7. num. 1. & alij quos testantur & frequenter Duran. reg. 151. Card. Manic. de consuet. vltima, lib. 1. tit. 2. num. 1. Peregr. de fideicom. art. 18. §. 2. num. 19. & 45. Pro quibus adducitur auctoritas text. in d. §. si quis rogatus, ubi refertur Papinianum sententiam, scribentia naturalem filium deherere, ut desit conditio si sine liberis, & in l. vlt. ff. de iure delictor. ubi Iobolen. expresse probat Trebatij sententiam asserenti appellacione filij naturalem contineri, & in l. Lucius 90. vlt. in fine, ff. de legat. 1. ubi expresse Scacuala concludit appellacione filiorum naturales quocumque contineri; & hanc sententiam iam proculdubio recepit etiam de veriorum existimo, ut ex infra dicendis apparebit, ex quibus consistabit responsio ad illa, quae in contrarium supra adduxi.

- 20 Declaratur tamen hac vltima sententia asseren-

tia, quod non procedat, ubi in contrarium apparet de voluntate testatoris, si enim confiteri voluisse naturales excludere, nullatenus admittentur, probatur ex generali reg. in conditionibus, ff. de condit. & demonst. iuncto d. §. si quis rogatus, ibi, voluntatem quis videtur, iuncto ibi, & voluntate, ubi notant gloss. & scribentes omnes, & in d. cap. in presentia, Paleoth. de nobis, & sur. cap. 27. num. 7. Card. Manic. d. tit. 9. §. 2. num. 2. Menoch. d. pref. §. 8. num. 21. Cald. Petreia de nominat. emphys. quass. 19. num. 16. Flores de Menz var. quass. lib. 2. quass. 16. §. 2. num. 19. Rot in Cest. naten. honorum 23. Januarii 1608. curam Attribuerat. Impressa per Fatinae, dec. 145. n. 12. & 13. p. 1. recent. Deducitur verò hac testatoris voluntas, vel ex verbis, vel ex coniecturis. Ex verbis, veluti, si dictum sit, si decesseris sine liberis legitimis, & naturalibus, vel, ex legitimo matrimonio procreant, vel simili forma concipiatur conditio, cum enim in huiusmodi verbis nulla sit ambiguitas, cessat omnis voluntatis questio, iuxta reg. l. ibi, aut ite §. ff. de legat. 3. cum similibus, & in specie obseruatur R. p. in d. §. quis rogatus n. 3. quem sequuntur Card. Manic. d. tit. 9. in prime & Menoch. d. pref. §. 2. num. 67.

Coniectura autem ex quibus huiusmodi voluntas solet colligi, pertinet vel ad qualitatem & conditionem testatoris, vel grauati, vel substituti, ex qualitate testatoris, veluti si est in dignitate constitutus, ut probat expresse text. in §. si quis rogatus, ibi, sed hoc ex dignitate, & c. ubi notant omnes late explicantes quoniam propositio dicantur in dignitate constituti, tradunt Angel. cons. 566. num. 5. & 6. Card. Manic. d. tit. 9. num. 5. & 7. Card. Tusch d. lit. F. cancl. 173. num. 1. Menoch. d. pref. §. 8. n. 21. Peregr. de fideicom. art. 18. num. 47. Cald. Petreia d. quass. 19. num. 32. Istius autem coniectura omnes eam asserunt rationem, quia verisimile non est in dignitate positos voluisse admittere illegitimos, qui infames censentur, ut notant omnes per text. ibi in cap. 1. §. naturalis, si de fidei fuerit contrum, inter domin. & agn. & per text. in d. cap. si gens 36. dist. 6. quia nobiles illicitos concubitus abhorrente tolerant, seu magis debent, l. si quis illicitus, C. ad Oriscian. ibi illicitis, quibus castitatis obsecratio praecipuum debetur est.

Si verò aliunde efficax sumi possit coniectura, quae illam ex dignitate testatoris prouenienciam elidat, veluti si & ipse naturalis sit, tunc non videtur sibi similes odio habuisse, sed magis de eisdem cogitasse, ita arg. text. in d. §. si quis rogatus, comprobant Dec. in d. cap. in presentia, num. 45. ad finem, Paleoth. d. cap. 27. n. 7. Cost. d. verb. absque liberis, n. 42. Cardin. Manic. d. tit. 9. num. 15. Menoch. d. pref. §. 8. num. 14. Peregr. d. art. 18. num. 46. & confirmatur ex recepta sententia quae docet quod in materia in qua filiae propter mafculos excluduntur, non debent excludi si testamentum ab facina factum propinamus, quia sexum suum odisse videri non debet, ex notabili cons. Anchar. 339. quem sequuntur plures, de quibus Peregr. de iure fisci, art. 15. num. 18. & ad maioras notant Molin. de primogen. lib. 3. cap. 5. num. 71. Castill. rerum quatuordecim lib. 2. cap. 4. num. 45. Cessat etiam hac eadem coniectura ex nobilitate testatoris prouenienciam, si ipse in alia testamenti parte de naturalibus fecit mentionem, iam enim tunc in alia parte eos non repellere, sed potius admittere videtur voluisse, ut tradunt Doctores communiter post Bart. ex Dec. & aliis, quos refert Cost. d. verb. si absque liberis, num. 4. adducens text. in rod. cap. cum pater, §. volo, de testam. lib. 6. & post Alexand. comprobant Menoch. d. pref. §. 8. num. 31. Cald. Petreia d. §. 30.

d. 10. num. 17. & ex Alex. conf. 166. n. 1. vers. primo si testator, tradit Card. Tusch. d. lit. F. concl. 373. num. 3.

16 Secunda coniectura ex qualitate grauati colligitur, veluti si sit filius testatoris, quæ grauatur restitueret si sine liberis decesseret, nullatenus enim testator de filiis naturalibus propria filie sensibile videtur, cum enim honorem filie non minus quam proprium diligere videtur, iuxta reg. l. isti quidem.

17 ff. quod ad testum causa, & in scemini quælibet impeditur macula scilicet, & detestabilior est, quam in vitis secundum mores nostros, vt inquit gloss. in l. palam, §. que in adulterio de ritu nupt. gloss. verb. capitali, cap. Episcopus 12. q. 1. cum multis aliis, quæ late exornat Tiracq. ad l. 1. cum ux. p. 1. a num. 34. Pinel. in l. vit. num. 16. C. de honor. mater. merito pater de filiis naturalibus natis ex illicita filie sive coniunctione sensibile non videtur in prædicta conditione, vt notat Alexand. in d. §. si quis rogatus, & Dec. num. 41. ac Manu. num. 16. in d. cap. in præsentia.

18 Menoch. d. præf. 78. num. 37. Quæ quidem coniectura ampliatur vt procedat, etiam si huiusmodi filii sint legitimi, vt ex Alex. & aliis resolut. Menoch. d. lib. 4. præf. 79. num. 1. & ad maiorem notat Molin. d. cap. 1. num. 34.

19 Hoc etiam pertinet casus ille, veluti si vxor virum grauauerit sub ea conditione si sine liberis, minime enim de filiis naturalibus mariti intellexisse videtur, quia vxores filios naturales viui sui odio habent, vt ex Capr. conf. 32. n. 1. & 7. resolut. Menoch. d. præf. 78. n. 71.

20 Tertia tandem coniectura ex qualitate substitui deducitur, veluti si filius legitimus, & naturalis sit ipsius testatoris, minime enim verisimile est vt eum à naturali filio grauati excludi voluerit, arg. sumpto à contrario sensu, ex d. l. generaliter, §. cum autem, nam ibi filii legitimi censentur tacite vocari, & substitui excluduntur, à fortiori si substitui sint, excludunt naturales, erga quos testatoris voluntas tam euident non est, atque ita inde colligit Salicet. ibi, sequitur Ripa num. 24. & late tuetur argumentis in contrarium Salsacius, Berol. num. 184. in d. cap. in præsentia, Menoch. d. præf. 78. num. 72. vbi Salicet sententiam receptam asserit, quamvis contra eam late scripserit Alexand. in d. §. si quis rogatus, n. 7. vers. salte 4. eadem sequantur alij, ex quibus hanc partem magis commouit receptam, dicit Rip. ibi num. 14. & consilanter tenent Stuct. Odd. in vlt. de compendiosa, p. 6. art. 6. n. 7. Peregr. d. art. 18. n. 43. vers. ampliatur 2.

21 Declara secundò supradictam vltimam sententiam affirmatiuam procedere tantum in naturalibus, non ita in spuris. hi enim odiosi sunt, & legibus incogniti, nec filiorum nomine habentur digni, aut in complexu, C. de iur. iur. nupt. arch. quibus modis narr. eff. sui, §. vlt. collat. 7. ex quibus ita notarunt Alex. num. 7. & alij communiter in d. §. si quis rogatus, Abb. num. 19. Dec. num. 19. vers. sentia conclusa, & omnes in d. cap. in præsentia, Card. Mantie. d. cit. 9. num. 13. Menoch. d. præf. 80. num. 68. Peregr. d. vlt. de fideicom. art. 12. num. 81. & art. 12. n. 44. Rojas de success. cap. 10. num. 121. Fufat. de substitut. 9. §. 1. n. 12.

22 Vnde bre eadem declaratio procedet non solum in conditione, si sine liberis, posita simpliciter, sed etiam si verbis generalibus vtiatur testator, veluti si dixit, sine liberis legitimis, & naturalibus, vel quæque modo venientibus, vt contra Alex. conf. 42. à num. 1. & conf. 14. n. 8. lib. 9. quem sequitur Menoch. d. præsentia, 78. n. 69. melius resolut. Cardin. Mantie. d. cit. 9. num. 2. 1. cum seqq.

23 Declara tertio tandem vltimam sententiam non

procedere, quando conditio si sine liberis, adicitur personæ, quæ filios legitimis habere non potest, sed solum spurios, videtur enim interpretari non coniecturalis, sed necessaria quod de his sentiet testator, ne verba maneant otiosa, contra reg. l. si quando 112. ff. de legat. 1. cum vulgari. Cuius ductinæ exemplum adducere solent aliqui Doctores, quando scilicet hæc conditio adiungatur clerico in factis, in quo inferunt quod cum legitimis habere non possit, de spuris testator videtur sentire, quod docuit Bald. conf. 164. num. 7. vol. 1. Angel. in l. si quis postumus, §. de liber. & postum. quem sequitur Corraf. lib. 1. misel. cap. 7. num. 5. à qua tamen opinione reliqui omnes recesserunt, vt testator, & late explicat Paleoth. d. vlt. de nupt. & spur. cap. 18. Menoch. d. præf. 78. num. 47. quia videtur absurdum dicere testatorem sensibile ita ex conditione de huiusmodi filiis nefatis à lege damnatis, & quos habere non potest pater, nisi cum summo dedecore, idcirco seui Ecclesie sunt, cap. cum multa 15. quæst. vlt. & deinde, quia manifesta peccati occasio daretur clerico, qui cum legitimis habere non possit, procreabit spurios ex fornicatione quære, vt excludat fides commissi onus. Quare reiecta hæc sententia, vtriusque Doctorum sententibus, dicendum mihi videtur conditionem hanc appositam clerico in sacris de adoptiis esse intelligendam, dom enim naturales licite habere non possunt, de his legitimis debet intelligi, vt vizio carui dispositor, iuxta reg. l. in ambigua, ff. de legib. quod in terminis ex Cuman. Bald. & Paol. Castren. resolut. Dec. num. 18. in d. cap. in præsentia, & Card. Mantie. d. cit. 9. num. 12. Non obstat argumentum, quo eos improbat Paleoth. d. cap. 18. n. 6. Menoch. d. præf. 78. n. 48. Cald. Pereira d. præf. 10. n. 34. ex reg. l. fideicommissum, ff. de condit. & demonstr. respondetur enim eam regulam nun procedere vbi conditio illis adicitur, qui veros filios licite habere non possunt, vt frande cessante facile admitti, Corraf. vbi supra num. 5. fed generaliter verum esse vltra prædictos, concludit idem Menoch. d. lib. 4. præf. 82. num. 17. Peregr. d. vlt. de nupt. art. 12. à num. 92. Non obstat etiam quod clerici in sacris adoptare non possunt, cum non possint generare, iuxta illud Christi Domini, euacui qui seipsos castrauerunt propter regnum celorum, in vlt. reg. 1. sed & illud, Iustis de adoptione. respondetur enim impedimentum hoc non provenire ex natura, sed ex accidenti, scilicet voto, aut præcepto Ecclesie (quod modo non dispo) & per consequens non impedit adoptandi facultatem, vt in fortioribus terminis, scilicet de senibus, & similibus, qui ex ætate, morbo, vel simili causa accidentali generare non possunt, notant Doctores communiter, aduertere hæc ita impediunt potiori ratione dari solutiam adoptionis, vt in propriis terminis de clerico in sacris agentes resoluunt Abb. in cap. 1. num. 1. de cognat. legat. & alij, quos refert, & sequitur Sanch. de matr. lib. 7. disp. 63. num. 3.

Hætenus vidimus an & quando appellatio sit filiorum in conditione si sine liberis, veniant naturales, & illegitimi, nunc nobis apertur magnus disputandi campus circa vtilem questionem, an & quando in legis dispositionibus quæ filiorum faciunt mentionem, illegitimi continentur, in qua tam multe variazque sunt Doctorum sententia: vt ad eas referendas, & recensendas tempus nobis deficiat ad alia properantes, videique possunt apud scribentes in d. §. si quis rogatus, vbi late Alexand. à num. 25. & nostros in d. cap. in præsentia, vbi Dec. à n. 44. & Berol. à num. 195. & Paleoth. d. vlt. cap. 12.

- et § 1. et alios, de quibus Titaeq. de retrahit. §. 1. gl. §. 8. num. 5.
- 36 Verum ut aliquid breviter dicamus, constituendum est primum quod quando ratio legis certa est, & omnibus filiis equaliter conuenit, de domibus etiam illegitimis est intelligenda, ex vulgari reg. *Lilad. ff. ad leg. Aquil. cap. cum dilectis, de confirmat.*
- 37 *Ubi; cum uoluerimus*, exempla verò in promptu sunt, primum, ex l. *parente. ff. de in ius vocando*; naturalis enim obediunt ratio, qua innuitur, dum filios verat in ius vocare patres suos sine venia, illegitimis etiam communis est, vt resoluunt l. *in §. par. natus, n. 78. Instit. de adl. n. 1.* Duen reg. 151. n. 1. Camill. Bottrell. in sum decis. 45. n. 40. Cal. Pereira
- 38 *de nomin. imp. §. 1. n. 1.* num. 8, quemadmodum & commune est filiorum nomen, communisq. pietatis ratio, qua patres debent tollere, non verò occidere, vnde melius pariter dicitur pœna omnes comprehendit. l. *si uis accipere, §. omnes, ad l. Pomp. de pœnid. & aduertunt Clat. §. pœnid. num. 1. vers. quare nunguid*, Placa in epitome decis. exp. 12. n. 11. in fine, vers. quoniam ad pœnam, Anton. Gyn. var. tom. 3. cap. 5. num. 3. vers. quare tamen, Suid. decis. 129. n. 18.
- 39 *Filius in praedictis. quæst. 110. numer. 110.* Hinc etiam, quia in matrimonii naturalis pœdor attenditur, non solum prohibetur pari legitimam filiam, sed etiam naturalem, & ipsam in matrimonium ducere. l. *adoptionem, §. 1. de ritu nupt.* Hinc verissima redditur communis sententia; quæ docet pœnas impuissat filis reorum læsæ natiuitatis diuine, vel humane, illegitimos comprehendere, vt resoluunt gl. *verb. volumus, in cap. statum 15. de heret. lib. 6.* vbi Ioan. Andr. sub num. 4. An. h. n. 1. & Franc. n. 4. Couar. var. lib. 1. cap. 1. num. 1. Menoch. de præsumpt. lib. 1. præf. 11. n. 11. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 8. cap. 3. §. 8. in 8. *hereticorum pœna, & p. 1. lib. 6. cap. 1. §. 1.* Sanchez in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. cap. 2. n. 1. Anton. Ricciol. de iure personarum, lib. 3. cap. 5. §. 1. princip.
- 41 *cap. 5. §. 1. princip.* Sed etiam eadem ratioque vtiorem exitum habet, ut in totum, qui docent de sententia text. in l. *si nuptum, C. de renouand. dotum.* eam in naturalibus locum obstat, cum enim nitantur in patetne priuatis conclusa, eaque ratio etiam naturalibus filiis communis sit, ex dictis, merito quoque in illis procedere tenetur Ripa in §. 18. & Couar. de sponsal. p. 1. cap. 8. §. 4. num. 1. quicquid inuoluant Titaeq. in illat. verb. *suscipere liberos, num. 1. & n. 1.* num. 5. Gab. lib. 3. commun. tit. de donat. consuef. 2. n. 81. Ceuall. commun. contra contrarium, quæst. 1. num. 29. Valac. conf. 94. num. 3. Rebello de oblig. iustitia, p. 1. lib. 18. quæst. 10. n. 5.
- 42 Secundò, constituere oportet quod si per contrarium ratio legis solis legitimis conueniat, de his solum debet intelligi, quæ ipsius legis mens in illegitimis deficit, iuxta reg. *Liam pater, §. dulcissimè, ff. de legat. 1.* Exempla verò sunt in his omnibus, quæ matrimonij fauorem, eiuſde onera respiciunt, vt in l. 1. ff. *soluto matr.* & huc pertinet ratio ad text. in l. 1. §. *remitti; ff. de excusat. iur.* & ad Ordin. Regim. Lusitan. lib. 4. tit. 104. in princip. dum quinque filios legitimos requirit in parente, qui se à tutela exulare intendat, cuius decisionis rationem post Titaeq. illam præcipuam adducit Consultatus noster Ferdinand. Paz in trakt. de excusat. parentibus et numerum liberos, num. 51. quod scilicet ex huiusmodi priuilegium pœnorum fauorem, non autem filiorum respicit, vnde absurdum videtur quod ex peccato sui parentis hoc commodum percipiunt, contra reg. *cap. intelleximus, de iudic. extra uisuris.*
- Tertiò, scite oportet quando non apparet ratio, seu mens legis, totam versari Doctores controuersiam, hæc constantissimè resoluunt regulam negatiuam esse constituendam quod soli legitimis, non verò naturalibus in legum dispositionibus veniant, verius tamen est omnes venire quos filios esse constituit quocumque materia subiecta, vel legis ratio, & mens non repugnat, arg. text. in l. 1. §. *quid autem ff. de alior. & in l. cum lege ff. de testam.* idque duobus exemplis verissimum esse consobere ostendere. Primum sit in materia d. l. *hac consuef. fimo, §. ex imperfecto, C. de testam.* in cuius terminis remitti à lege solemnitate iuris Civilis solum inter liberos legitimis, non ita inter naturales, notant Doctores communiter, vt per Titaeq. d. verb. *suscipere liberos, num. 60.* & Valac. conf. 94. num. 6. Verum alij magis communiter etiam in naturalibus illud beneficium adinueniunt censens, ex quorum numero sunt Padil. in l. 1. num. 31. C. *fiduciam*, & Couar. de sponsal. p. 1. cap. 8. §. 4. num. 13. Ceuall. commun. contra commune, quæst. 1. in princip. quorum sententia vixitatur; nam cum text. ille loquatur de filiis simpliciter, nec materia subiecta, vel iuris ratio repugnet quominus de naturalibus quoque intelligatur, de omnibus debet intelligi; ratio autem, quam Doctores communiter assignant, ad decisionem text. in d. §. *ex imperfecto, est* quia naturalis parentum cum filiis consuetudo, & nimia affectio postulat, vt inter eosdem sola patris voluntas attendatur, omnia iuris positiui solemnitate, adhibitisque sola probatione lare naturali, vel gentium requisiti, vt ex communi noiat l. *ibi* num. 1. & post Mench. Crass. §. *testamentum, §. 1.1.* quæ sunt ratio in omnibus filiis etiam naturalibus viget, cum etiam natura sint filij, & æque natura ipsa parentibus coniuncti ac legitimis.
- 46 Alterum exemplum sit in materia l. *qui ducit 10 §. cum in bello, ff. de rebus dub.* inquit Doctores communiter præsumptionem D. Aulian. de qua in eo text. quod si pater cum filio in bello simul periret, pater præsumitur prius decessisse, iuxta reg. *l. quod de pariter 17. ff. ead. tit.* in solo filio legitimum locum habere, non in naturalibus, vt laic offendit Costa in d. cap. *sipater, verb. cum filio, num. 1.* mouenturque illa vnica ratione, quia soli legitimis filij sunt, subinde de his solum lex videtur intellexisse, quod falsum est, & in contrarium retortitur; sufficit enim quod materia subiecta, vel ratio non repugnet, vt etiam naturales veniant; idque contraria pars mihi magis placet, & confirmatur, quia rationes quas Doctores solent considerare in ea præsumptione, vigent etiam in naturalibus; Inquit enim Doctores naturæ ordinem cum esse, vt prius moriatur pater, deinde hoc postulare parentum commune votum, l. *nam est parentibus, ff. de inoffic. testam.* notat Paul. Castren. & Socin. quæ testantur & sequuntur Couar. lib. 1. var. cap. 7. n. 8. vers. *hic obstat*, Menoch. de præsumpt. lib. 6. præf. 50. n. 12. adducitur quoque tercia ratio, quia iuuenes sunt validiores senibus, & proinde filius præsumitur diutius vixisse quàm pater, secundum Menoch. d. lib. 6. præf. 48. num. 1. quæ omnes rationes cum naturalibus sint, æque legitimis conueniunt, atque naturalibus, & consequenter in omnibus eam præsumptionem debuit adinuenire communis sententia; quod si vltima consideretur ratio, quem ex Curr. & Aleiaz. probabiliter dicit Menoch. d. præf. 50. num. 21. ne scilicet mater à luctuosia filij hæreditate excludatur, hæc quoque illegitimis conuenit si naturales sint, vel etiam ipsam, omnibus enim mater

niat et succedit, *i. hac parte, i. si futurum, ff. unde cogn.*
quibus etiam convenit quod circa privilegium *amb.*
in qua, C. commun. de legat. post laf. Padil. & alios, ibi
scribit, Petec. de fideicom. art. 43. n. 48.

- 47 Ex quibus omnibus inferitur vera ratio ad
varios casus, in quibus Paleoth d. cap. 32. num. 7. ad-
hærent illi generali rationi, quod foli legitimi sint
veri filij, negat in dispositione statutorum appella-
tionem filiorum vocis naturales, cum contrarium
in dubio fit constituendum, ex supra reſolu-
tis, nisi ratio statui folis legitime conueniat, veluti in li-
bro de quo agit idem Paleoth, quando scilicet dispo-
nit, vt vniufcuique de omnibus filiis relictis certam
partem foli solvere teneatur, exceptis filiis, li-
gitimis animo folium videri exceptis ratione con-
ſequenti, quæ ea est, quia filij non lucrum quaerunt,
ſed quod suum erat videntur conſequi quando pa-
rentibus ſuccedunt, iuxta l. in fin. ff. de liberis
& pſtibus. quæ ratio minime naturalibus conuenit,
quibus ab iſteſſato parentum hæredes non de-
beant. Nec obſtat ratio quam adiungit Paleoth,
quod in dubio verba ſunt accipienda in potiori
ſignificatione, cap. pen. de ſent. excomm. cum ſimilib.
qui reſpondet argumentum procedere, quando ver-
bum ſimpliciter prolatum in vno tantum debet
verificari, d. cap. pen. non ita ſi omnino poſſit com-
prehendere, quia in omnibus debet verificari, iuxta
d. l. cum lege, cum ſimilibus.

*Filiorum appellatione an est quando
veniant feminae?*

- 48** **R**eciprocissima & frequens conclusio est appellationis filiorum filias conuelli, vel probari text. in *l. si quis ita* 16 § *de testam. cuncti*, *l. si ita scripsum*, § *de legat. 1. l. iulij* 101. § *de verb. significat.* cum aliis, ex quibus hanc regulam confirmant Ruhn conf. 140. num. 1. lib. 2. & conf. 165. num. 13. lib. 3. Aoton. Gabr. communis de verb. signific. concl. 6. Hieron. Gabr. conf. 97. m. 1. lib. 1. Borsiat. conf. 12. l. 1. lib. 1. Card. Mantie. de conuict. vbi quis voluit lib. 8. c. 17. à princip. Menoch. conf. 496. dub. 1. & conf. 588. dub. 3. & conf. 1152. n. 45. & de presump. lib. 4. conf. 84. Eimman. Colla incip. § *pater*, de testam. lib. 6. verb. *abique liberis*, num. 24. Sim. de Prezis de interpret. tit. *volunt. lib. 1. inter p. 3. dub. 3. § 12.* num. 4. Gat. *Lufus. decis. 117.* num. 3. *folij*. Peretz de fideicom. ar. 15. à princip. Auch. iur. lib. 2. § 63. Rustie. in *l. cum aum*, § *de condit. & demonst. lib. 6. cap. 10. Clar. 5. fideicommissum*, q. 12. Card. Tuf. b. tom. 3. § *de F. Ceter.* 174. Fulat. de subfistit. q. 121. à princip. Roi. decis. 63. num. 1. apud Farinac. c. 1. *recent.* confirmantes quia generaliter receptum est masculinum concipere femininum, *l. qui dicit* 60. in fine § *de legat. 3. l. inter supram* 101. § *de verb. signific.* cum aliis adductis per Franc. Molin. de iur. nupt. lib. 3. q. 1. 6. à princip. Gare reg. 109.
- 50** Quod quidem est improprie et & per interpretationem, oon autem ex proprietate verborum venisse sentiunt Decian. conf. 74. num. 1. lib. 3. Tiraq. de retrad. lign. 6. § *gliff* 9. num. 178. & 179. Aoton. Gabr. d. concl. 6. num. 11. Odd. conf. 6. num. 7. Hondec. conf. 1. num. 1. & conf. 177. num. 1. lib. 1. Menoch. conf. 204. num. 1. & conf. 787. num. 1. & conf. 1053. num. 1. & 4. Alexand. Trerazant. de subfist. p. 4. cap. 7. m. 12. Peretz d. ar. 15. n. 4. Intrig. de subfistit. cont. 1. § 8. Rustie. in *l. Rustie* in *l. cum aum*, lib. 6. cap. 10. num. 15. cum seqq. Rota coram Reuerendissimo Domino Coccine. decis. 11. m. 7. & 10. inter iura impressa. Alij autem ex propria significatione, vel ex interpretatione com-

- 30 Quod quidem ex improprietas, & per interpretationem, non autem ex proprietate verborum venire sentiunt Decium. *conf. 74. a. num. 5. lib. 3.* Tirag. de retrad. l. i. §. 1. gloss. 9. num. 178. & 179. Azo. l. 1. Gub. d. c. m. l. 6. num. 1. Odd. *conf. 6. num. 7.* Hondo. *conf. 1. num. 1. & conf. 17. num. 1. lib. 1.* Menoch. *conf. 204. num. 1. & conf. 377. num. 1. & conf. 1053. num. 1.* & 4. Alexand. Tricentat. de *substit. p. 4. cap. 7. n. 12.* Peregr. d. ar. 13. n. 4. Intrig. de *substit. cont. p. 4. §. 8. num. 3.* Rustic. in d. l. cum una, lib. 6. cap. 1. num. 1. t. cum segg. Rota coram Reuerendissimo Domino Coccino decr. l. 1. n. 7. & 10. interius impressa. Alij autem ex propria significacione, vel ex interpretatione com-

prehensua venite tenent, ut per glossam in l. ff. de verb. signif. Riminalion. conf. 737. n. 4. lib. 7. Alexand. conf. 155. col. 10. v. p. praeter illa verba, lib. 4. c. conf. 17. col. 3. v. q. quare quia lib. 7. Bero. conf. 153. n. 1. lib. 2. Cephal. conf. 84. n. 1. Anouit. conf. 14. n. 1. lib. 2.

- Mihi verò his recte illis illa magis arduum in hac parte
 146 n. 32. August. conj. q. n. 1. 10. 6.
 tulerunt, quia placuit nostro Cossu in d. cap. si
 pater. verb. terminusque, num. 4. & semel Valde de iure
 emphys. q. 41. num. 1. vers. idem. dum testolunt: ap-
 pellatione filij in numero singulari factum non
 contineri ex vi verbi, nec etiam ex communi
 loquendi vsu, fed aliquando per interpretationem
 extendimus, vt bene probat text. in d. iustia, & me-
 llus in l. hereditum 121. ff. de verb. signif. ff. faciliè
 procedi text. in l. 1. §. fed est incertum, ff. de vnuere
 in pass. mitum. vbi exheredato vno filio, non videtur
 filia exheredata, atque etiam text. in l. liberum, §. si
 filij de ritu nup. vide ad etiam in l. fed est, §. ab se-
 natusconsultum, ff. ad M. acedem. dum probat Macedo-
 nianum loquens de filio continere filiam; res-
 pondetur ea ratione procedere, quia ratio senatus-
 consulti fortius in filiabus vigeat, bene expli-
 cat Conan. comm. lib. 1. cap. 3. n. 5. Per contrarium
 autem filiorum nomen in plurali numero si
 non ex verbis proprietate, vi comendat Cossu d. n. 10.
 saltem ex communi in vsu loquendi filios etiam
 comprehendit, vt satis probatur in d. l. si in feri-
 prium, & in d. l. si quis eum, & confirmatur, quia quod
 substantiuum filio non minus filio quam filie
 competit, vnde filij definitio, siue ea, que vulgo
 traditur, quod sit quia ex viro & vxore nascitur,
 siue illa, que nobis placet, quod sint filii quos ipsi
 genunt, tam filijs quàm filiabus communis est,
 & licet ex instituto bare vxor filij ad masculos, illa
 verò filiz ad feminas referatur; communis tamen
 vsus loquendi recipit, vt si quis indefinitè, & in
 materia indifferenti in plurali numero filios nunc-
 cipat, filias etiam comprehendat, vt experientia
 docet, & sic leges, quæ parentes excusant à tutela
 & muneribus propter numerum liberorum, de faci-
 minis intelligendos esse probat l. 2. §. remitti, vers.
 non solum, illi filij & filie, ff. de excus. tutor. l. vlt.
 ibi, etiamque sexum, C. de iis qui numero liber. lib. 1. ubi
 explicat Fectin. Paetz de excusandis parentibus ob nu-
 merum liberorum, num. 1. r.

- Amplia primò appellatione filiorum venire filias, s; etiam vocari essent filij legitimij, & naturales, quia adhuc formine essent comprehensæ, vt per Rultic. in d. l. cum aum. lib. 6. cap. 10. non. 3. Folat. n. quæst. 311. per aum. aum.

- Amplia secundò vt procedat in materia quæcum-
que etiam penali & odiosa. probatur, quia etiam
in penalibus, & odiosis veniunt ea omnia, quæ
sublata verborum significatione continentur, *i. cum*
lege ff. de testam. l. 1. §. quid autem, ff. de aliteri. cum
finitius; ex dictis autem constat atentione comuni
vsu loquendi, ex quo verba significationem accipi-
unt, filiorum appellatione filias contineri, ergo
merito hæc ampliatur, itadant Gabr. Caffren. l. af.
& alij communicant in *l. §. quid, id quod, ff. de iurifil.*
omn. iud. Bart. id. ibi. §. fed fi certum, & plures, quos
refer Titaz. ad num. 213. & Gabr. ad num. 5. §. 16.
citatur loci. Qui omnes explicant, & limitant id
non procedere quando lex vel dispositio odiam
continet irrationabile, vt per Titaz. num. 188. iuncto
num. 194. Gabr. num. 65. ubi fuprà, exemplum propo-
nentes ad accediffima penna. l. qui quis, §. filij, §. ad
legem Iuliam majest. quoniam in filiabus non procedere
probat idem text. in §. ad filius; quod ex ea ratio
procedere Gabr. & ab eo citati dicunt; quia penna
lila

illa filiorum ob delictum parentis odium continet irrationabile, sed minus recte, tum quia absurdum videtur dicere aliquem esse legem quæ odium continet irrationabile, nec id probat. *l. i. C. de secund. nupt.* quam allegat Titaz. repugnante *reg. cap. erit autem 4. diff.* tum etiam, quia iustissimis rationibus corroboratur poena illa contra filios eorum læsæ maiestatis. Melius ergo resoluti potest regulam hanc affirmari, quod appellatio filiorum, etiam in materia penali & odiosa, veniunt filiz, non procedere quoties diversitas rationis in masculo, & in femina, ut optime tradit Bart. in *d. l. 1. ff. de verb. signif.* & est exceptum ex infinitis, quos adducit Gabr. *d. conclus. 6. num. 51.* quæ sunt diversitas ratio inter filios, & filias eorum læsæ maiestatis clarissime cernitur; inter alias enim rationes, propter quas filij eorum tam acriter puniuntur, præcipua est, quia in illis patris criminis exempla metuantur, ut expresse Imper. in *d. §. filij*, quæ ratio in filiabus deficit, nam propter infirmitatem secus minus aulius esse creduntur, ut bene ait idem Imper. in *§. ad filiam*, notat Gig. *de læsa maiest. lib. 3. tit. 1. quæst. 14. Decian. tract. crimin. lib. 7. cap. 41. à num. 12.* Peteg. *de iure fideicommissi lib. 3. num. 2.* Vnde quia hæc ratio deficit in hæc, cuius periculum maior est in feminis propter imbecillitatem intellectus, non inmetitio notant Doctores gravissimi poenas contra filios, hæreticorum filios etiam continere.

- 56 Amplia tertio procedit etiam in contrahibus, & probatur, quia diximus communi vsu loquendi appellatione filiorum venire filias, communi autem in contrahibus verba à communi loquendi vsu interpretationem accipere, *cap. ex literis, de sponsal. cum similibus.* Igitur saltem quando filij in plurali ponuntur, debent feminæ admitti, ut in forma concessionis emphiteutis accipere pro se, & filiis, filias veniunt resoluit Salicet. in *l. 2. §. 17. C. de iure emphit.* quem sequuntur Bald. & plures, quos refert Titaz. *num. 208 cum seqq. citato loco*, Couart. *lib. 2. var. cap. 18. §. 3. Gabr. d. concl. 6. num. 99.* quod etiam testatur Valac. *d. §. 41. num. 4.* quicquid contrarium teneant Pinel in *l. 3. n. 13. C. de bonis matrem.* & Gam. *Lusit. decis. 33. num. 3.* Peteg. *conf. 23. num. 11. lib. 3.* & alij, quos refert, & sequitur Falar. *d. §. 31. n. 89.* nisi eorum resolutio intelligatur quando emphiteutis accipitur pro se, & filio tu numero singulari, hoc enim casu resolutum appellatione filij, nec ex sermonis proprietate, nec ex communi loquendi vsu filias comprehendit.

Amplia quarto procedit, ubi vocatus fuerit maior, quia eius appellatio comprehenditur etiam filia maior, *ex reg. 3. si quis in ff. de testam. in §. si sita scriptum ff. de legat. 1. & l. Lucius, §. vlt. ff. de legat. 2. cum similibus.* de quibus Peteg. *de fideicommissi. art. 25. num. 45.* Ioseph. de Rust. in *l. cum aui. lib. 6. cap. 10.* Mierex *de maior. p. 3. §. 6. num. 41. & 42.* Falar. *de substit. §. 311. à princ.* Calill. *conversum §. 5. cap. 66. à princ.* Mastr. *de success. legal. p. 1. §. 11. art. 1. n. 13. & 14.* ubi quod in dispositione vocante primogenitum admittitur femina primogenita, Francisc. M. lin. *de iur. nupt. lib. 3. §. 16. n. 10. & §. 24. num. 126. & 327.* ubi lant quod femina admittitur appellatione filij iustitias. Vnde in terminis legis Enriquetz, *ibi, si quis alij filio maior.* probatur Palat. Rub. in rubr. *de donat. inter virum & vxor. §. 69. num. 22.* vers. *imò quod pñt est.* Molin. *de primogen. lib. 3. cap. 4. num. 4.* Martenz. *1. §. 6. §. 3. num. 61. tit. 7. lib. 5.* Recopil. ubi Azzued. *num. 1.* Gutier. *præf. lib. 2. quæst. 32. num. 3.* Idem in *l. 40. Tauri, bodie l. 5. tit. 7.*

lib. 5. nona Recopil. ubi sapius fit mentio filij maioris, & filij secundò nati, & tamen est concors omnium sententia, quod eas appellatio comprehendit etiam filia, siue nepis. Mencha. *de success. creat. part. 1. lib. 1. n. 1. numer. 4. & 5.* Burg. *de Paz in præm. legum Tauri. num. 67. & cum Couart. Molin. Martenz. & aliis Gutier. præf. lib. 3. quæst. 30. num. 4.*

Limita primò, quando testator vocasset filios masculos, ita ut hoc casu non solum filiorum appellatio filiz minime veniant, sed etiam nec dicantur vocatæ post masculos, Ruin. *conf. 168. n. 15. lib. 3.* Hieron. Gabr. *conf. 132. quæst. 5. lib. 1.* Peteg. *de fideicom. art. 17. num. 10. & conf. 179. lib. 4.* Menoch. *de præsumpt. lib. 4. præf. 89. num. 97. & conf. 904. num. 18.* vbi *num. 31.* subdit hoc verum quando masculi sunt vocati pro consecratione bonorum in agnatione, & *conf. 1111. num. 29.* Falar. *de substitut. §. 311. n. 11.* Et ideo quando testator in principio solos filios masculos instituit, eo quæ adinvenit, & eorum filios masculos, & vnum alteri decedenti sine filijs substituit, & demum substituit filias, tunc conditio illa, si sine filijs decesserit, ex coniectura mente testatoris, interpretatur de filijs filijs masculis. & non de feminis, ita Gabr. *commun. tit. de substitut. concl. 2. n. 11. & 17.* Craff. in *§. fideicommissum §. 35. num. 4.* Peteg. *de fideicom. art. 25. num. 22.* Menoch. *d. lib. 4. præf. 85. à num. 18.* Falar. *de substitut. §. 402. num. 4. cum seqq.* & maxime quando filias in re certa instituit, Eugen. *conf. 42. num. 15. lib. 2.* ita Rot. in *Cesenate fideicommissi §. 24. Januarij 1628. coram R. P. D. Durano.*

Limita secundò, quando testator in vna parte testamenti vocavit masculos, quia in alia parte ubi simpliciter fecit mentionem de filijs, intelligitur & solum masculos vocasse, ut tenent Roland. 3. Valle *conf. 32. num. 13. lib. 3.* Decian. *conf. 24. num. 20. lib. 2. & conf. 7. num. 60. lib. 5.* Menoch. *conf. 93. num. 81. & conf. 204. num. 43. & conf. 472. num. 6. & conf. 583. num. 24. & 25. & conf. 588. n. 1. cum seqq. & conf. 904. num. 19. & de præsumpt. lib. 4. præf. 3. n. 5.* Molin. *de primogen. lib. 3. cap. 5. num. 56.* Surd. *conf. 211. num. 7. & conf. 96. num. 32. lib. 1. & conf. 564. num. 6. & decis. 322. num. 70.* Peteg. *d. art. 25. num. 48. & conf. 70. num. 12. lib. 3. & conf. 20. num. 33. cum seqq. & conf. 41. num. 19. cum seqq. lib. 5.* Contrarium vero recte pñt est quando non sunt coniecturæ in contrarium, ut resoluit Anan. *conf. 22.* Socin. iun. *conf. 100. num. 20. lib. 2.* Regin. iun. *conf. 59. num. 59. & conf. 30. num. 21. lib. 1.* Bertazol. *conf. 96. per totum*, Hieron. Gabr. *conf. 97. num. 28. lib. 1.* Hippol. Rimin. *conf. 492. num. 15. lib. 5.* Honded. *conf. 57. num. 31. cum seqq. lib. 1.* Batz. *Benen. decis. 119. num. 5.* Catdin. *Mantic. de coniectur. ultim. volum. lib. 1. tit. 14. num. 10.* Castil. *convers. lib. 2. cap. 4. num. 27. cum seqq.* Iac. Falar. *de substitut. §. 403.* ubi multipliciter declarat, Rot. *decis. 754. n. 1.* apud Farinac. *p. 1. recent.*

Limita tertio quando in ciuitate extat statutum exclusiuum feminarum extraneis masculis, quia tunc feminæ non veniunt appellatio filiorum, ita Mandel. Alba *conf. 19.* Hippol. *sing. 317.* Molin. *d. lib. 3. cap. 5. num. 38. & 39.* Barlat. *conf. 56. num. 31. lib. 1.* Anton. Gabr. *d. concl. 6. n. 84.* Geruad. Mazol. *conf. 5. num. 5.* Cardin. Mantie. *de censu. tit. vltim. lib. 8. tit. 7. num. 1.* vers. *sed adhuc*, Decian. *conf. 7. n. 50. cum seqq. lib. 5.* Honded. *conf. 75. num. 25. lib. 1.* Menoch. *conf. 463. num. 11. & conf. 524. num. 4. vers. tertio.* & *conf. 816. num. 24. cum seqq. & de præsumpt. lib. 4. præf. 84. num. 11.* Craff. in *§. fideicommissum §. 11. n. 3.* Card. Tufch. *tem. 3. lit. F. concl. 374. num. 16.* Anchar. Regien.

Regien. lib. 2. g. 65. num. 2. & 3. Carpan. *super stat.*
Mediolanen. cap. 2. 78. num. 42. Rulic. in d. l. cum auu.
 lib. 6. cap. 10. num. 13. Luc. Fufat. g. 311. a. num. 42.
 vbi num. 47. ait procedere sine dubio quando feci-
 mus excludit a mafculo extraneis in fuccellione in-
 telligitur tam a fuccellione gramati quam grauanti &
 num. 49. fublimitat fi mafculus exiftens non effec-
 capax. & num. 51. quando testator fubftituit omnes,
 vel quoscunque filios, quia tunc & feminae voca-
 rentur conferentur, & num. 53. quando testator in alia
 parte testamenti vocat etiam mafculos, quoniam fe-
 minas, unde iam inferitur quod ftante tali ftatuto
 exclusio formatum, feminae non faciunt deficere
 conditionem, fi sine libetis, ex quo testator
 praefumitur velle fe conformare cum difpofitione
 ftatoris. l. conficiatur. g. si quis cum matrem ff. de iure
 codicill. Bart. in l. heredes mei. §. cum aia, ff. ad Trebell.
 vbi Alex. num. 10. Peteg. de fideicom. art. 35. num. 21.
 Card. Mantie. de conell. lib. 6. tit. 7. a. n. 24. Menoch. d.
 lib. 4. praef. 84. num. 10. Fufat. g. 401. num. 61. Rot. in
 Camerien. fideicom. miffi. 19. Ianuarij 1581. coram Card.
 Blanchetto, & nouiffime in Cefanen. fideicom. miffi. 14.
 Ianuarij 1619. coram R. P. D. Durando, in veris. con-
 cluf. de conellura, vbi fubdit non obftare quod hae
 conellura defumpta ex ftatuto & exclusioe feci-
 minatum non admittitur a Rota, quia hoc est ve-
 rum quando nulla alia extat conellura, fecus
 autem quando concurrunt, vt declarat Setaph.
 decif. 121. n. 6. & Steph. Gratian. difcept. forenf. c. 866.
 num. 31.

63 Limita quartò quando testator fecit fubftitutio-
 nem pro agnationis confervatione, quia tunc fe-
 minae non veniunt appellatioe filiorum, vt per
 Anton Gabr. d. conel. 6. num. 54. Card. Mantie. d. lib. 3.
 tit. 7. num. 1. in fine, Peteg. d. art. 25. num. 47. Molin. d.
 cap. 5. num. 1. Thelaut. decif. 188. num. 3. Menoch. d. lib.
 4. praef. 84. num. 8. & conf. 877. num. 3. & conf. 904. num. 21.
 & conf. 1152. a. num. 12. Fufat. d. g. 311. a. num. 28. vbi
 num. 34. & 35. declarat vt femina non fit omnino
 exclusa, fed iam deum extraneus mafculus, & his
 deficientibus ipfa admittenda erit, nisi ratio agna-
 tionis effecit exprefsa, vel effecit in casibus quod
 fub nomine filiorum non poffunt contineri ob ali-
 quam qualitate inhaerentem vique ab initio. Ex
 quo inferitur quod quando testator refpexit ad con-
 feruationem agnationis, maxime concurrentibus
 aliis conieciuris, tunc conditio, fi fuae filijs, intelligi
 debet de mafculis tantum, Menoch. conf. 95. n. 7. 6. &
 confil. 130. n. 13. Seraphin. decif. 116. num. 6. Fufat. de
 fubftit. g. 401. n. 26. nouiffime Rot. in Cefanen. fi-
 deicom. miffi. 14. Ianuarij 1628. coram R. P. D. Durando,
 in veris. conellura.

64 Limita quintò quando testator difcretè loqui-
 tus fuit de mafculis, & feminis, vt fi mafculos vo-
 cauit filios, feminas verò vocauit filias, vel quia
 feminis aliquid reliquit inftituendo mafculos, i-
 nam tunc feminae non veniunt appellatioe filio-
 rum, vt per Molin. d. cap. 5. num. 53. Gabr. d. conel. 6.
 num. 63. Graff. d. g. 12. num. 2. Peteg. d. art. 25. num. 45.
 Rulic. in d. l. cum auu. lib. 6. cap. 10. num. 12. & 25.
 Menoch. conf. 204. num. 45. & conf. 215. num. 70. &
 conf. 463. num. 1. & conf. 752. num. 15. & conf. 877.
 num. 10. & d. praef. 84. num. 9. Fufat. d. g. 311. num. 17.
 vbi numeris feqq. duplietè declarat, & idè vbi
 testator fecit difcretè inter mafculos & femi-
 nas, & difcretè de eis, mentionem fecit, tunc
 mafculos fubftituitur fub condicione. fi sine libe-
 tis, maxime concurrentibus aliis fimilibus conie-
 ciuris non excluditur per feminas, Bald. in l. multu.
 ff. de ftat. homin. l. 2. in l. si quis id. quod, in princ. n. 13.
 Aug. Barbofa Appell. iur.

ff. de iurifdict. emm. indic. Pufpat. conf. 401. num. 9.
 Menoch. conf. 110. num. 24. & conf. 104. num. 45. Fufat.
 g. 401. num. 115. nouiffime Rot. in Cefanen. fideicom.
 miffi. 14. Ianuarij 1628. coram R. P. D. Durando, in veris.
 conellura.

Limita sextò quando testator propinquiores feci-
 minas exclusit inftituendo mafculos, & illis fubfti-
 tuit filios, quia tunc folum mafculi dicuntur voca-
 ti, fuae testator inftituit filium, fuae fratrem, fuae
 alium agnationem: ita Hieron. Gabr. conf. 97. num. 16.
 veris. conellura casus lib. 1. Decian. conf. 2. a. num. 22. lib. 2.
 Cardin. Mantie. d. lib. 8. tit. 7. lib. 1. veris. addo. Thelaut.
 d. decif. 188. num. 1. Menoch. d. praef. 84. num. 14. Sui.
 decif. 24. & conf. 21. Peteg. in d. art. 25. num. 43. & 44.
 & conf. 23. num. 6. & conf. 32. num. 3. lib. 1. & conf. 20.
 num. 3. lib. 4. & conf. 37. n. 13. & 14. eod. lib. 4. Fufat. d.
 p. 311. n. 38.

Limita feptimò quando extat ftatutum, quòd
 verba testamentorum intelligantur ad litteram, ita
 eo casu appellatioe filiorum non veniunt femi-
 nae, ita Cardin. Manne. d. lib. 8. tit. 7. num. 1. veris. fe-
 cundo, Anton. Gabr. d. conel. 6. num. 122. Menoch. d. lib.
 4. praef. 84. num. 42. & conf. 115. num. 16. & conf. 712. n. 14.
 Rulic. in d. l. cum auu. lib. 6. cap. 10. num. 19. Fufat. d.
 g. 311. n. 57.

Limita octauò quando cum aliqua qualitate ex-
 primitur mafculinum, vt fi testator fubftituitur fi-
 lios mafculos, quia moniales non veniunt, ita
 Anton. Gabr. d. conel. 6. n. 89. Menoch. d. praef. 84. n. 11.
 Fufat. d. 311. n. 70.

Limita nonò quando testator appofuit qualita-
 tem filio vocato, quae non conuenit feminae, ita
 Gam. Lufia decif. 357. num. 2. & 3. Menoch. conf. 918.
 numer. 12. & conf. 1075. num. 7. Fufat. d. quaef. 1. 1. a.
 num. 72.

Limita decimò quando aliquid abfurdum feque-
 retur, fi femina veniet filiorum appellatioe, ita
 Anton. Gabr. d. conel. 6. n. 115. Menoch. d. praef. 84. n. 18.
 Fufat. d. g. 311. n. 78.

Limita vndecimò quando fequebantur plures
 impropreitates, fi feminae venient filiorum ap-
 pellatione. Gabr. d. conel. 6. n. 116. Menoch. conf. 10.
 num. 49. & d. praef. 84. num. 19. Fufat. d. quaef. 311.
 num. 80.

Limita duodecimò quando ex comuni vfu lo-
 quendi appellatioe filiorum non venient femi-
 nae, Gabr. d. conel. 6. n. 214. Menoch. d. praef. 84. n. 17.
 Fufat. d. g. 311. n. 82.

Limita decimotertio quando ex confuetudine
 homines non folent bona illa relinquere feminis 70
 vt fi effent castra, quae folent tranfire in mafculos
 pro dignitate, & confervatione familij, Decian.
 conf. 7. n. 51. lib. 1. Cardin. Mantie. d. lib. 8. tit. 10. n. 2. in
 fine, Fufat. d. g. 311. n. 83.

Limita decimoquarto quando femina effecit in-
 capax bonorum, vt quia effecit feoda, & iurifdictio-
 nes, in quibus femina non poffet fuccedere, Card.
 Mantie. d. lib. 8. tit. 10. n. 8. in fine, Menoch. conf. 104.
 per totum, & conf. 732. num. 6. Peteg. d. art. 25. num. 46.
 Fufat. d. g. 311. n. 84. qui aius procedere limitatio-
 nem etiam cum istis effent mixta bona alodialia
 & patrimonialia.

Limita decimoquinto quando testator confti-
 tuit primogenituram perpetuam pro fe, filiis, & de-
 fcendentibus, quia non conferunt intellexiffe de fe-
 minis, Titag. de iure primog. g. 19. num. 16. Molin. d. lib.
 4. cap. 5. num. 1. & 38. Card. Mantie. d. lib. 8. tit. 10. n. 8.
 Menoch. conf. 104. a. n. 27. Peteg. de fideicom. art. 15.
 num. 46. Gam. Lufia decif. 31. & decif. 137. n. 12. dicit
 contrarium effe verum quando testator vocat
 primo

primogenitum, aut primogenitam, vel vocasset filium, aut filiam, quo casu successit venire formis post masculos tradit Titaz. d. q. 10. m. 9. Molin. d. cap. 5. m. 52. Peregr. d. n. 46. & conf. 58. n. 3. lib. 5. Fufat. d. q. 311. a. n. 36.

73 Limita decimosexta de iure Longobardorum, in Rustic. in d. l. cum annu. lib. 6. cap. 10. n. 10. Fufat. d. q. 311. post. n. 97.

74 Limita decimoseptima quando substituta esset pia causa, ita Rustic. in d. l. cum annu. lib. 6. cap. 8. n. 18. & cap. 10. num. 12. & 23. Fufat. d. l. quod. 311. post. num. 97.

*Filiorum appellatione, an & quando
veniant adoptivi arrogati, &
spirituales filij?*

75 R Eceptissima est Doctorum sententia appellatione filiorum, tam in dispositis, quam in conditionalibus non venire filios adoptivos, ac proinde in fideicommissis, & conditione, si sine liberis, non facere deficere conditionem, ita probant text. in l. fideicommissum ff. de condit. & demonstr. & in l. si ita qui 53. §. fin. ff. de legat. 1. prosequatur latè Cotr. conf. 53. lib. 4. Rot. conf. 173. lib. 1. Castren. conf. 30. in princ. lib. 1. Alexand. conf. 1. in princ. lib. 1. Titaz. in l. si unquam, verb. susceperis liberos, num. 60. cum segg. C. de reuocand. donat. Gall. lib. 2. obsen. 126. num. 15. Sfort. O. Id. de compend. fidei. p. 6. art. ult. num. 4. Petr. Anton. Anguiss. conf. 77. num. 6. lib. 6. Cardin. Mantie. de consuet. velum. volut. lib. 11. tit. 8. Collat. cap. 5. par. p. 1. verb. si absque liberis, n. 46. de testam. lib. 6. Intellig. de substitut. cent. 3. q. 61. n. 9. Alex. Trentacinq. in simili tract. p. 4. cap. 7. num. 13. Afsan. Clement. in tract. de parria, cap. 5. n. 11. idem Collat. in l. Galat. §. & quid si tantum, p. 5. a. num. 13. ff. de liber. & posthum. Peregr. de fideicom. art. 2. a. n. 93. Menoch. de presumpt. lib. 4. pref. 82. n. 18. latè Fufat. de substitut. q. 316. Cardin. Tulch. pract. conclusum. 8. sic. F. concl. 101. m. 7.

76 Ratio autem huius resolutionis duplex assignari solet. Prima est quia verba naturaliter sunt intelligenda in testamentis, non autem sicut, l. ult. C. de iis qui veniunt ad ad. impet. cum similibus, de quibus Card. Mantie. de consuet. lib. 3. tit. 4. num. 15. & alij, de quibus Alphar. collect. 987. constat verò adoptivos filios veros non esse, quales soli soli illi, quos ipsi genuimus, cap. primo gradus §. 5. §. 1. quod si nepes in l. filio quem pater ff. de liberis, & posthum. ibi, ne imaginis natura veritas obumbretur, l. pen. §. sed ne arcamus, ibi, quasi imaginaria, C. de adoptionib. lunctis, quæ de adoptionis fitione latè explicat Philip. de filiis lib. 3. cap. 6. Petr. Greg. synagoga. lib. 10. cap. 6. Secunda ratio est, quia si adoptivus substitutus excluderent, & facerent deficere conditionem, esset in potestate ipsius grauati factio suo substituto deludere adoptando filium, quo iure admitti non debet, ex reg. text. in l. nec ai. §. cursum, ibi, nec esset in potestate, & c. ff. de adoptionib.

77 Amplia ut etiam in contractibus appellatione filiorum minimè veniant adoptivi, ut in feudis probat text. in cap. 1. §. adoptivus, si de feudo fuerit controversia inter domum, eodèq. argum. in emphiteusi sub eadem forma accepta pro se & filiis, etiam iis deficientibus illam consequi non posse adoptivos, resolut. Titaz. d. verb. susceperis liberos, num. 12. disputat latè Cald. Petreita de nominat. employt. q. 13. a. num. 7. & in materia maioratus post

Pelaez Auerdan. l. 40. Tauri, gloss. 11. per totam, & Molin. de primogen. lib. 1. cap. 4. n. 5.

Limita prima non preceche notitiam principalem resolutionem, quoties aliqua apparet specialis voluntatis coniectura, ex qua colligitur testatorem de adoptivis quoque sentire voluisse, veluti si adoptio facta fuisset volente ipso substituto, Titaz. d. verb. susceperis liberos, num. 23. Menoch. d. lib. 4. pref. 82. n. 18. Fufat. d. q. 316. n. 9. Vel quando adoptio est facta voluntate, & iussu testatoris, l. si cognatus ff. de reb. dub. text. & gloss. in f. qui post se ff. de liber. & posthum. Titaz. d. verb. susceperis liberos, num. 73. Cardin. Mantie. d. lib. 11. tit. 8. num. 6. Sfort. de compend. substitut. p. 6. q. 6. art. ult. num. 5. vers. limita. Alex. Trentacinq. de substitut. p. 4. cap. 7. num. 14. Menoch. d. pref. 82. num. 16. & conf. 101.9. num. 14. Peregr. d. d. l. art. 12. num. 91. Rustic. in d. l. cum annu. lib. 1. cap. 12. n. 50. ff. de condit. & demonstrat. Vel si grauatus ipse tempore testamenti liberos adoptivos habebat, idque testator sciebat, ut post Cuman. Socin. Alciat. Titaz. & alios, notat Collat. in l. §. si tantum, p. 5. num. 55. Card. n. Mantie. d. tit. 8. num. 5. Alexand. Rauden. conf. 15. num. 31. lib. 2. Menoch. d. pref. 82. num. 16. & conf. 62. num. 12. Peregr. d. art. 12. num. 94. Intellig. de substitut. cent. 3. q. 61. num. 16. Fufat. d. q. 316. num. 12. & 12. Vel si is grauatus uti quos veros filios habere non poterat, Card. Mantie. d. tit. 8. num. 7. Sfort. in compend. p. 6. art. ult. num. 5. in fine, Alex. Trentacinq. d. cap. 7. num. 15. Afsan. Clem. de parria post. cap. 51. num. 15. Menoch. d. pref. 82. num. 17. Intellig. d. q. 61. num. 18. Peregr. d. art. 12. num. 92. & art. 18. num. 41 in fine, Fufat. d. q. 316. num. 8. Vel quando testator illum sibi in nepotem tanquam ex filio suo adoptat, siue ante, siue post testamentum facta sit adoptio, nam sic adoptatus succederet, Cardin. Mantie. d. tit. 8. n. 6. Sfort. d. p. 6. art. 6. n. 5. Alex. Trentacinq. de substitut. p. 4. cap. 7. num. 14. Menoch. d. pref. 82. num. 16. Intellig. d. q. 61. num. 17. Rustic. in d. l. cum annu. lib. 1. cap. 12. num. 60.

Quæ autem dicta sunt in adoptivis, procedente 79 & in arrogatis, Ruin. in l. Galus §. si eius num. 59. ff. de liber. & posthum. Curt. iun. conf. 145. num. 19. & 20. Cardin. Mantie. d. tit. 8. n. 4. vers. sed considera, & n. 5. Collat. §. & quid si tantum, p. 5. n. 54. Menoch. d. l. pref. 82. num. 4. cum segg. Gall. de exception. success. except. 27. num. 116 p. 1. Rustic. in d. l. cum annu. lib. 1. cap. 13. Fufat. d. q. 316. n. 22.

Si etiam omnia supradicta ex eisdem fundamentis 80 procedunt in filiis spiritualibus, scilicet ex sacro fonte susceptis; non enim veniunt in fideicommissis, & conditionibus appellatione filiorum, oisi ex verbis, aut mente testatoris id specialiter colligatur, ut docuerunt Bald. in aurb. nisi rogati, n. 19. C. ad Trebell. Cardin. Mantie. d. tit. 8. num. 18. & Menoch. d. pref. 82. n. 18.

De legitimatis aotem, an veniant appellatione 81 filiorum in fideicommissis relicta filiis, vide Menoch. conf. 625. n. 29. & segg. & conf. 1012. n. 30. Peregr. de fideicom. art. 23. & conf. 41. num. 4. cum segg. lib. 4. & conf. 61. n. 7. lib. 5. Fufat. de substitut. q. 315.

*Filiorum appellatione, an & quando
veniant nepotes?*

IN duas contrarias sententias diuisi sunt Doctores 82 nostri, qui de hac questione tractant, ob idque varias in materia penè coniecturali excogitant resolutiones. Prima tenet quòd filij nomine filiorum & nepotes comprehenduntur, & hanc pet. text. in l. vterem. §. conuincina. ff. de legat. 3. & in l. liberorum

liberum. §. sed & Pappius ff. de verb. signif. & in l. filium baba ff. ad Macedon. probatori Marc. Mantu. conf. 37. & conf. 198. n. 1. Roland. à Valle conf. 93. num. 19. lib. 2. Decian. conf. 54. n. 1. & conf. 8. n. 54. cum seqq. lib. 1. Crauet. conf. 115. Titaz. in trad. le mort. p. 2. de clau. n. 20. Sebast. Medic. de regul. iur. p. 1. index. finis orationis verb. appellatio. n. 47. Anton. Gabe. lib. 6. communis tit. de verbor. signif. c. 1. lib. 5. cum seqq. Hieron. Gabr. conf. 115. dub. 1. lib. 1. Eugen. conf. 94. num. 4. cum seqq. tom. 1. Cyp. decis. 1. n. 8. Peieg. de fiduciam. art. 1. num. 22. & art. 22. n. 6. 1. & conf. 7. num. 16. vers. quare. lib. 1. & conf. 1. num. 16. lib. 2. & conf. 19. n. 1. lib. 5. Ceuall. communium contra commun. q. 694. Bellon. iun. conf. 1. num. 2. cum seqq. Ruitic. in l. cum uiu. lib. 6. cap. 11. ff. de condition. & demonst. ar. maxime in fauorabilibus. Feac. Molin. de rē imp. lib. 1. q. 55. n. 21.

81 Alietiam verò contrariam opinionem negatiuam, quod appellatio filiorum non veniant nepotes, probant expresse text. in l. quod si nepotes 6. ff. de testam. iur. §. ut. Instit. qui testamento ratum dari possunt. vnde etiam in testamentis prohibitionem alienationis extra familiam factam ad nepotes non extendi probat text. vbi notauit gloss. vltim. in amb. de res. §. noster. vltim. ar. 1. recepta ex multis, quos refert Gabr. d. c. 1. n. 79. quibus addo Couat. lib. 3. ver. cap. 1. num. 4. Sicut etiam in fideicommissis facultatem eligendi de filiis ad nepotes non extendi per text. in l. cum pater 79. §. hereditatem ff. de legat. 1. docuerunt Pinel. in l. 1. C. de bonis matern. p. 1. num. 69. Menoch. d. lib. 4. pref. 59. num. 1. Quare hanc negatiuam sententiam tenent Bardel. conf. 83. n. 14. cum seqq. Pedicoh. conf. 18. col. 2. & 2. Handed. conf. 60. num. 6. lib. 1. Mantie. de emul. vlt. velum. lib. 8. tit. 3. num. 9. & conf. 175. num. 1. Gate. Falcon. reg. 205. Prius de interpret. vlt. voluit. vlt. velum. lib. 3. lib. 4. fol. 1. à num. 37. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 6. num. 27. Boet. dec. 151. num. 1. Sui. de alimen. tit. 9. q. 36. num. 28. Fachin. contrar. lib. 5. cap. 18. Magon. Linterf. decis. 182. Gam. Lofie. dec. 160. num. 7. Valasc. conf. 140. num. 4. & 15. & 14. Thelaut. quæst. forens. lib. 1. q. 91. num. 8. Seraphin. dec. 1486. n. 9. Menoch. conf. 215. num. 95. & conf. 315. num. 14. vbi intelligit quando de præiudicio tertij agitur, & conf. 347. num. 3. & conf. 494. num. 12. & conf. 567. num. 34. & conf. 91. num. 1. & conf. 213. num. 12. vbi intelligit in materia stricta. & conf. 1193. num. 26. vbi in penultim. Peirez de Lara de amission. & capell. lib. 1. cap. 6. num. 5. Ioseph. Solis. Aragonia. dec. 53. num. 17. Rot. dec. 507. num. 7. vbi intelligit quando testator discretus loquutus fuit de filiis & nepotibus, & numer. 14. etiam quod filij sine vocati in futurum euentum. dec. 693. n. 4. & dec. 687. num. 1. cum seqq. apud Farin. p. 1. recet.

84 Ego prolixis concordis breuitatis studio omittis dicendum puto in proposito, vel attendi rigorem, & propriam verborum, vel improprietatem, & latam eorum significationem, si verborum rigor attendatur, pœculubio verior est posterior sententia negatiua, quod appellatio filiorum nepotes non continentur, vt bene probat text. in l. quod si nepotes, cum similibus supra adductis, nam constat, filios esse quos ipsi genuerunt, nepotes autem, qui ex ipsis filiis nascuntur, idcirco hoc secundum gradum, illos a uero primū constituit, l. 1. §. 1. cum seqq. ff. de gradib. Si verò latior & impropria attendatur significatio, nepotes, & vltiores etiam gradus continentur, vt in d. l. filij appellatione 84. & d. l. iusta 101 ff. de verb. signif. cum inquit iusta inter Aug. Barbosa Appell. lar.

pretatione filij appellatione contineri nepotes; dicitur enim iusta interpretatio quando ex legis sententia proprie verborum augentur significationes, vt colligitur ex plenè adductis per Titaz. de primogen. q. 42. num. 58. vel etiam quando ex veterum illi sententia dispoſitionibus colligitur coniectura, quod filiorum nomine etiam de nepotibus fensit, atque ita in effecta hanc distinctionem videntur admittere etiam priores patris Auctores, sicutur enim illis casibus in quibus appellatio filiorum venient nepotes, id provenire ex iusta interpretatione, non ex rigore verborum, vt constat ex adductis per Gabr. d. c. 1. n. 1. Præd. folus. n. 17. optimè Franc. Sontbech de feudis. part. 3. à n. 151. Cardin. Tufch. tom. 2. lit. F. conclus. 179. in princip. & bene Rot. dec. 507. n. 1. & 1. apud Farin. p. 1. recet. eleganter etiam Rota in Romanis. fideicommissi de Desiderio 10 Martii 1626. coram bene merito. Merlino Decano, impressione 5. recetor. dec. 5. vbi num. 2. iuxta hanc nostram distinctionem probat quod absolute ex pro. recet. sermonis & iusta latius interpretatione nepotes non veniunt, quia aliter filij aliter nepotes appellantur; secus autem dicit quando contrarium suadeat voluntatis fideicommentis coniectura; vel æquitas, & verisimilitudo iusta propria verbi filiorum significatione, & iusta latius interpretatione non recedere egeri, iustam nempe præsumptæ mentis testatoris consonantiam & istam amplectendo; & præter Deñotes supra citatos, lit etiam Gasp. Thelaut. quæst. forens. lib. 9. q. 1. num. 8. Ludou. Callanet. conf. 4. n. 8. Seraph. dec. 1. 80. n. 6. 8. & 9. Ruitic. in l. cum uiu. lib. 6. c. 1. n. 3. & cap. 14. n. 19. de condit. & demonst. ead. Rota dec. 1. 4. in princip. d. num. 1. recet.

Amplius vbi supra testator io nepotibus habet 85 locum etiam in pronepotes, vt per Ruin. conf. 166. num. 3. lib. 1. & conf. 62. num. 4. lib. 3. Crauet. conf. 151. col. 1. in fine, Peregrin. d. ar. 22. num. 47. & conf. 52. num. 7. post princip. lib. 3. Anton. Gabr. d. c. 1. c. 1. num. 44. Batia. conf. 113. num. 15. lib. 1. Ruitic. d. lib. 6. cap. 13. num. 19. & 10. Fufus quæst. 320. num. 2. Cardin. Tufch. d. lit. F. c. 1. 375. num. 9. vbi loquens de emphyteusi ecclesiastica, dicit quod nec etiam appellatio filiorum & nepotum veniant pronepotes. Et in appellatione descendendum veniant nepotes, pronepotes, & trinepotes, & alij vltiores i vide Rot. d. dec. 6. n. 10.

Ex quibus iam primò colligitur meritò Docto 86 res communiter resoluitur in contractibus appellatione filiorum, in dubio non contineri nepotes, probatur, quia diximus appellatione filiorum ex sermonis proprietate solos filios primi gradus, non etiam nepotes contineri; sed constat in contractibus à proprietate veritatum recedendum non esse, ex reg. l. veteribus ff. de pallio, & l. quicquid adstringenda. ff. de verbor. obligat. ergo meritò in contractibus hanc regulam negatiuam constituit B. in d. l. liberorum. num. 8. Alexand. consil. 37. Vise themate, num. 7. vers. duodecimo, lib. 6. & consil. 1. num. 4. & 12. lib. 1. & conf. 17. Ponderum, num. 3. & 4. & conf. 125. Arrenus, in princip. lib. 5. Anton. Gabr. d. c. 1. c. 1. num. 64. Garc. d. l. reg. 205. num. 4. & colligitur ex aliis, quos adducit Cald. Peireza de emphyteusi. p. 1. cap. 13. num. 8. resolventes aneno iure in emphyteusi accepta pœ se, & filio, quem nominauit, nepotem nominari non posse, quibus add. Mant. dialogo 19. Gam. Lofie. dec. 260. numer. 10. Cardin. Tufch. d. lit. F. c. 1. 176. n. 10. Vnde nepotes 87 sub filiorum appellatione inclusi non esse, quando sumus in substitutione facta in contractu, resoluitur Roland.

Roland. à Valle *conf. 93* n. 18. & 19. lib. 2. Sfort. Odd. *conf. 39* n. 15. Gabr. *d. concl. 1* n. 64. Peteg. *conf. 61* n. 19. lib. 1. & *conf. 149* n. 13. in *fine* lib. 5. Rustic. in *d. cum* *am. lib. 6* cap. 14 n. 41. in *fine* lib. 9. 121 n. 161.

89 Non obstat test. in e. 1. §. est clientulus. *De clientela*. feud. ubi in contructu feudali pro se & filio masculino venire omnes descendentes, notant gloss. ibi. verb. *revertitur ad dominum*, quam sequuntur Doctores communiter, vt per Mant. *d. dial. 39*. Surd. *conf. 73* n. 40. Bellon. *conf. 2* n. 15. Ant. Gabr. *d. concl. 1* n. 16. Cald. Pécetta *d. c. 14* n. 7. Fachin. *forum iuris* lib. 7. c. 75. quis responderet text. illum solum probare, concessio nem feud. pro hærede intelligi de filio, non contrā, quia §. concipiatur pro filio, intelligi de quolibet descendenti, communis tamen illius resolutionis ex illo deducta rationem ponit Sonthebeck. *d. p. 9* n. 156. & male, de quibus Peteg. *d. art. 22* n. 52. quia cum hæc materia indifferens sit quoad gradum, nulla ratio datur maioris affectionis in filium quam in nepotem, & insuper futurum tempus respicit quare verisimilis apparet concedentis, & accipientis mens quod deficientibus filiis etiam pro nepotibus dare, & accipere voluit secundum latorem nominis significationem, ne scilicet dispositio maneat sine effectu; unde sumptu vulgari argumento de feudo ad emphyteusim, de quo dictum in *locis communib. argum.*

90 n. 1. hoc ipsum in emphyteusi admittunt Alciat. in *d. Liberatorum*, ad fin. Dec. & alij quos referi, & sequitur Pinel. in *l. 1. d. de huius mater p. 1* n. 72. ubi n. 72. bene resoluti Ordinatione Regum Lusitanorum, quæ deficientibus liberis admitti posse nominari nepotem ad emphyteusim acceptam pro se, & filio procedere attento rigore Iuris: quatenus enim stricta significatio nominis *filium*, in suis primi gradus verlicetur ex dictis, non tamen reynat vt his deficientibus admittantur nepotes, iuxta latorem & iustam significationem, quæ hoc casu ex verosimili contrarietate mente deducitur iuxta proximam rationem, quæ in eo etiam concludit; cum enim emphyteusis ad tres generationes concedatur, & materia sit indifferens ad filios, & nepotes, futurumque euentum respiciat, mensio licet de filiis faciat mentionem, nepotes etiam comprehendit ex verosimili contrarietate mente, iuncta vulgari doctum gloss. *vt. per text. ibi, in l. tale pallium §. de pallio*, recepta communi omnium Doctorum consensu, vt constat ex multis, de quibus Alphan. *collecl. 160*. Card. Mann. *de consuet. vlt. volute lib. 1. tit. 19. §. n. 4.* & plenè adducit per Castil. *quod lib. 1. cap. 1. n. 69.*

91 Vnde etiam sumptu argumento de feudo ad maiorem, quod validum est quando id quod in feudo deciditur, iuris communis regulis consonum est; vt dixi in *locis communib. argum. n. 1.* hoc ipsum in maiorem resolutionem videtur, nam in proposito ratio quam in feudis tradidimus, fortius in maioribus concludit, tum quia maioribus materia ad filios, & nepotes indifferens est; §. quia maioratum institutio est, vt perpetui sint, ad perpetuamque familiam tendant conueruatione, in quo casu sine difficultate Doctores omnes resolutionem filiorum nomine, si hi deficient, nepotes necellario comprehendit, vt ex Ioan. Andr. Salic. & pluribus quos refert, testatur Gabr. *d. concl. 1* n. 37 & 81. Menoch. *d. p. 94* n. 25. Peteg. *d. art. 22* n. 10. Pinel. *d. folio 1* n. 54. Cald. Pécetta *d. c. 14* n. 10. ex quibus in maioribus esse verissimam conclusionem Molin. *d. c. 7* n. 18. Auerd. *d. 40*. Tauri gloss. *d. in fine*. Peteg. *d. art. 12* n. 31. Bellon. *d. conf. 1* n. 16.

92 Quæ resolutio facile procedit in prædictis terminis, si licet deficientibus hiis primi gradus, si verò quæret aliquis, an his stantibus aliquo casu admitta-

tur nepos, responderetur certum esse iuxta suprà dicta ex proprietate sermonis nunquam, nec etiam ex mente regulariter nepotes admitti, an verò ex iure transmissiois admittendi sint, vide gloss. *vt in l. vnic. C. de hic qui ante apertam tab. recepta*. & Collat. *d. c. 22* parit. verb. *si aliquis liberis* n. 61. vers. & *veniam*, Valas. *de iure emphyt. q. 50* n. 44. & statim referendis, qui late disputant, an, & quando ex representatione admittantur tam in fideicommissis, quam in maioribus, vt per scribentes in *l. cum sit 3* §. in fideicommissis, ff. de legat. 2. & in *l. 40. Tauri*, ubi Auerd. & prosequuntur Iac. relai ab Alphan. *collecl. 605*. Cou. *pract. c. 18*. Valas. *d. q. 50*. Gam. *Lusit. dec. 307*. Molin. *d. lib. 3* c. 6. c. 1. *supp. Card. Mann. de consuet. vlt. volute lib. 1. tit. 19. §. Peteg. de fideic. art. 21*. Guicet. *pract. lib. 1* §. 66. Molin. *Theol. de iustis tam. 3. tract. 2. disp. 616*. Flores de Mens *var. q. 19* n. 15. & plenè adducit Castil. *quod lib. 1. c. 10.* & passim alij de materia representationis agentes.

Secundò principaliter ex dictis colligitur ratiō 93 non esse communem sententiam eorum, qui docent in legis dispositionibus appellationem filiorum in dubio venire nepotes per textum *d. l. filium habes*, & in *d. l. senatusconsulto*, & in *l. 1. §. si mater*, *verum quod si nepotibus* ff. ad Trib. sequuntur Bart. Card. & alij quos refert Ant. Gabr. *d. concl. 1* n. 13. Mant. *d. dial. 39*. Conan. *comment. lib. 10* c. 1. n. 3. & indubitatum tradit Peteg. *d. art. 22* n. 56. Sed ex dictis conueniunt, diximus enim secundum propriam nominis significationem appellatione filiorum solos filios primi gradus non etiam nepotes contineri, constat etiam in legibus à proprietate verborum recedendum non esse si de mente contrarium non apparet, *l. si seire*, §. illud, ff. de excusat. inter. igitur in dubio regula negatiua est constituenda, quod leges de filiis loquentes non comprehendunt nepotes. Deinde fuerit, quia in variis casibus leges de filiis loquentes ad nepotes non extendi frequenter decidit Iureconsulti, & Imperatores, vt in *d. l. si filius militis*, & in *l. Julia*, hoc capite, ff. de ritu nupt. ubi lex protulit Senatorem ducere filiam eius, qui Induciam error exerceat, non impedit neptem eiusdem ducere, igitur etiam quæ parti permittit filium adulteri occidere, non excusabit eum si occiderit neptem, *l. parti 10*. ff. ad leg. Julii de adulter. & privilegium filiis concessum non prodebet nepotibus probat text. in *l. Libernum*, §. illud, C. ad Trib.

94 Omnia igitur distinctione eorum, qui dicebant appellatione filiorum contineri nepotes si lex filiorum fauorè respiciat principaliter, non si ea eorum odium continet, ego prædictæ sententiæ negariue etiam in legis dispositionibus semper adhaerendum esse probabilis puto, neque aliter admitti appellatione filiorum venire nepotes nisi ex verbis, aut efficiaci coniectura colligatur mens legis quod voluerit dispositionem suam ad nepotes extendi ex rationibus, & auctoritatibus suprà pro secunda negatiua sententia per me adductis. Neque obstant Iura in contrarium sumpta principio huius secundæ cotollarij adducta, nam ad primam ex *d. l. filium habes*, ostensis multis, de quibus D. Barbosa in *§. consuevit*, n. 101. ff. *soluo marum*. responderetur, nepotes ibi contineri ex iusta legis interpretatione, quæ vocis significationem ad nepotes voluit extendere, vt satis idem text. insinuat, ibi, eum verbis Senatorem filij contineretur, &c. quæ si sensus, quod licet proprietate verborum postulat, vt de solis hiis intelligatur Senatorem, hoc enim imposuit verbum in, *consuevit*, quo vultur Iuriconsultus ad, ex legis rationem femineus transiit, & exierat ad nepos, vt per post Gom. bene notauit Pinel. *d. p. 1* n. 72. Similiter ad text. in *d. l. Senatusconsulto*, & in *d. l. si mater*, responderetur in

in terminis illorum lorum venire nepotes ex sententia legis collecta ea ratione, & mente ipsius legis.

- 96 Vnde iam subinfertur defendi non posse doctrinam gloss. *verbi filii*, in cap. ad extirpandos 11. de filiis presbyterum dum prohibitionem text. quæ de filiis presbyterorum loquitur, ad nepotes legitimos extendit, ne in Ecclesiis, quas aut obtinuerunt, valeant ministrare, licet enim cum communiter receptam dicant, & sequantur Rebuff. de pacif. poss. n. 166. & seq. Salzed. ad Bernard. in princ. c. 30. lib. 1. d. J. unumq. edit. Laff. de iustis lib. 2. c. 14. n. 91. ex dictis tamen conuincitur, diximus enim appellatione filiorum nepotes non contineri ex proprietate sermonis, ac subinde leges de filiis loquentes ad nepotes trahendos non esse, nisi ex verbis aut mente contrarium colligatur, constat etiam legem illam potius esse & odiosam, nec proponitur ratio quæ in nepotibus concludat, imò vitium paternum, quod in filiis cernitur, & in patribus lex reformare intendit, ut ait Cone. Trid. sess. 15. de reform. c. 11. in nepotibus cessat, ergo melius contra dicendum gloss. adhuc stante noua Constitutione Concilij in d. c. 15. contrarium sentium Naz. conf. 9. de filiis presbyteri, in mem. Sayt. in floribus decis. sub eod. tit. decis. 9. ubi nota additio, Spin. in speculo reform. gloss. 1. princ. a. n. 23. Azot. in iustis moral. p. 2. lib. 6. cap. 4. §. 15. & 17. Sieph. Grat. discept. forens. cap. 197. num. 6. Nicol. Gaze. de benefic. p. 3. n. 12. ubi in addit. Campan. in diuersorio iuris Canonici, rub. 11. c. 15. num. 76. Bellet. de iusticia clericali. p. 1. tit. de disciplina cleric. §. 3. num. 11. & 12. ubi necque, Attendat. in addit. ad recopil. legum Navarra, lib. 1. tit. 19. l. 1. de filiis presbyteri. num. 1. Scia phin. decis. 1442.

- 97 Similiter etiam subinfertur dubiam videri communem memoriam, quæ docet penam l. quisquis. §. filij. C. ad legem solam maiest. nepotes comprehendere, cuius testes sunt post Salices. Gig. de crimin. l. 1. maiest. lib. 3. p. 8. Couar. lib. 2. var. c. 8. n. 1. Petegri. de iure fisci, lib. 3. tit. 9. n. 1. obstat enim, quia cum huiusmodi lex penam acerbissimam coniungat, ideoque crudeliter plenissima plerisque videatur, & contra filiorum appellatione nepotes non contineri, nisi ex impropiâ significatione, iuxta supra dicta, videantur ad nepotes extendi non posse, iuxta reg. adia. de regul. iuris, lib. 6. c. cum vulgariis, quo argumento hoc ita constantem tenet Decian tract. crim. lib. 7. c. 47. n. 7. Sed utraque sententia ad concordiam traducitur cum Alberic. in d. §. filij, n. 9. facit enim hanc secundam verissimam esse attenuare iuris, primam verò communem rectè defendi ex verbis nouæ Constitutionis Federici Imp. quom tenet idem Alberic. qui loquitur per nomen, liberi, quo nepotes contineri non est dubium, ex d. l. quod si nepotes, cum similibus.

- 98 Tertiò principaliter ex dictis colligitur rectè in privilegijs Doctores committere regulam negatiuam construere, quod appellatione filiorum in dubio nun veniant nepotes, probantur ex omnibus supra refoisuris, iuncta reg. iuxta c. de fund. de privileg. cum vulgaribus, ex quibus hanc sententiam negatiuam ita constituit Bart. per text. ibi in l. sed & militum. ff. de excus. tutor. notant gloss. verbi liberi in Clem. 1. de baptis. mo, Specul. & alij, quos refert & sequitur Gabr. d. conet. l. n. 62. Cabed. Luffi decis. p. 1. Aresio 53. Bald. conf. 303. Ad audientiam, in princ. lib. 1. Signotol. conf. 157. in fine, ubi loquitur de privilegio concessio ab omnibus, Card. Tufch. d. lit. F. conet. 176. n. 17. & 33. Ex quibus Greg. Lopez ibi contrarius bene resoluit, quod si Princeps alicui filiis aduocatum concedat, in istiusmodi maioratum in vno ex filiis, deficientibus illis potest institui in persona nepotis, ut comprobatur Molin. de primogen. lib. 4. c. 11. a. n. 34. quamuis Aug. Basboix Appell. ter.

enim ex proximè dictis nepotes appellatione filiorum non comprehendantur, & ideo stantibus filia predicta licentia ad nepotes trahi non debeat, hia tamen deficientibus ex mente concedenda in nepote debet verificari, ne licentia maneat sine effectu, & quia cum talis concessio indifferens sit ad filios & nepotes, & in futurum euentum dirigente, iuxta supra resoluta.

Quartò principaliter ex dictis colligitur etiam 99 testantium veriorum esse sententiam negatiuam, quod in dubio appellatione filiorum non veniant nepotes, ut in iure de datione probat expresse text. in d. l. quod si nepotes, c. 6. ff. de testam. iure, & facit Bald. conf. 487. circa finem, lib. 2. Card. Tufch. d. lit. F. conet. 376. num. 33. & omnes utriusque partes Audiores in principio huius articuli citati, atque etiam facilius hæc procedit illario quoniam dispositio favorabilis non est, veluti in prohibitione alienationis filia filio. quam ad nepotes non extendi efficaciter probat text. in d. l. cum de res. iuncta gloss. vlt. res. c. p. pluribus, de quibus Gabr. d. conet. 1. n. 79. quod etiam resoluit Alex. conf. 1. num. 13. conf. vnde videamus, lib. 1. Card. Tufch. d. conet. 376. n. 10. Et demum plures alios casus in quibus nepotes appellatione filiorum non comprehenduntur, refert Sieph. Grat. discept. forens. tom. 4. c. 765. a. princ. ubi n. 1. quando dispositio habuit effectum in filiis, & n. 1. in fideicommissis inducendum, & n. 3. in substitutione recepticia filiorum, & aliis casibus.

Quando autem appellatione filiorum veniant nepotes in fideicommissis, tota est controversia, in qua speciales voluntatis coniecturas hæc in se semper esse obseruandas pro regula confituro, quarum aliquas referam, quæ viam ad alias colligendas aperire poterant.

Prima igitur & principalis coniectura est quando 100 dispositio futuri testis erat, scilicet quia discernerat exas, an frater grauat filium, filiamve haberet; & etiam quando tempore mortis ipsius grauari non exstant filii, sed tantum supererant nepotes ex eis, tunc enim ne hereditas deficeret ad extraneos, & propter agnationi, hi præferantur contra reg. l. cum acutissimè, c. de fideicom. mortis hi inter pretatio per deficientibus filiis admittantur nepotes, quamuis de eis in dispositione mentio facta non sit ita Imol. Socin. Bald. & alij in d. l. Galus. §. instituta. ff. de liber. & posthum. Cephal. conf. 394. n. 23. Anton. Gabr. d. conet. 1. num. 16. Declan. conf. 47. num. 12. lib. 3. Menoch. d. lib. 4. pref. §. 4. n. 11. & conf. 235. num. 38. & conf. 147. n. 23. & seq. & conf. 1039. num. 3. Præcis dist. solut. 1. n. 13. & 57. Molin. d. cap. 6. n. 19. Peregr. de fideicom. art. 22. a. num. 57. & conf. 31. n. 14. lib. 2. Rustic. in d. l. noua, lib. 6. cap. 12. n. 70. ff. de condit. & demonst. Fufar. de subst. iura. quæst. 320. num. 1. §. 58. cum seq. §. 9. §. 12. n. 37. & constant omnes nostri Lusitani, ut patet ex Costa de success. Regni. p. 2. n. 9. Pinel. d. p. 1. num. 69. & 71. Gam. decis. 107. n. 13. Valac. conf. 140. num. 1. c. 14. Card. Petreia de employ. conf. 3. cap. 14. num. 28.

Quando autem viuit filius, & ex eo nepos, tunc 101 filius solus admittitur, non autem cum eo concurrat nepos, quia hæc est verisimilis voluntas testatoris, ut ex ordine charitatis poter filio præferatur, Doctores in l. Galus. §. quidem rectè, ff. de liber. & posthum. Mar. 2. in epist. de fideicom. §. 17. Cardiz. Mantie. de conuict. vltim. volunt. lib. 8. tit. 8. num. 5. Bardel. conf. 8. n. 10. Sured. de alienat. n. 9. §. 6. n. 19. Peregr. d. art. 12. n. 18. Craff. d. l. fideicommissum. §. 10. num. 3. Rustic. in d. l. cum acutissimè, lib. 6. cap. 1. n. 25. & 16. Fufar. d. §. 12. num. 39. Sic eodem modo quan-

do extant filij & nepotes ex alio filio, tunc filius præferri debet, & solum conferetur vocatus nepos non extantibus filia, Federic. Scot. conf. 1. m. 18. lib. 2. tom. 1. Anton. Gabr. d. concl. 1. m. 75. Decian. conf. 34. m. 18. versum, lib. 1. & conf. 47. m. 11. lib. 3. Menoch. d. lib. 4. pref. 94. m. 17. & conf. 15. m. 18. cum segg. & conf. 330. m. 25. & conf. 774. m. 7. cum segg. Rustic. in d. elem. annu. lib. 6. cap. 14. m. 16. Fufat. d. 11. m. 42. vbi m. 49. subdit contrarium esse dicendum quando testator vocavit filios in numero plurali, & extabat tunc vnus tantum filius, quia tunc nepotes veniunt.

- 103 Secunda coniectura est, quando dispositio esset facta à iurisperito, quia tunc appellatione filiorum veniunt nepotes, secundum Budei. conf. 83. m. 29. vers. decimo, Fufat. d. 9. m. 8. 3. at verò si testis mentum sit factum ab idiota & imperito, tenendum est illam appellatione filiorum non sensisse de nepotibus, glan. d. l. quod si nepotes de testam. iur. Roland. à Valle conf. 4. m. 30. lib. 4. Bardel. d. conf. 83. m. 30. Menoch. d. lib. 1. m. 18. cum segg. & conf. 328. m. 25. Fufat. q. 32. m. 105.

- 104 Tertia coniectura est, quando testator in vita nepotem vocabat filium, & cum vt filium tractabat, nam ex hoc elicitur vehementer coniectura quod testator vocando filium senserat & de nepote, vt resoluunt Roland. à Valle conf. 45. m. 37. vers. sexto responderet, lib. 4. Decian. conf. 100. m. 77. 40. lib. 2. Bursat. conf. 173. m. 3. Bald. d. conf. 83. m. 47. Anton. Gabr. d. concl. 1. m. 40. Card. Mantie. de consil. vltim. volu. lib. 3. cap. 9. m. 1. & lib. 8. tit. 8. m. 14. vers. secundum casum, Menoch. d. pref. 94. m. 24. & conf. 215. m. 12. cum segg. Sud. de aliment. tit. 9. q. 36. m. 12. & de iur. 2. 41. m. 18. vers. sic testatur, Petegrin. d. art. 22. m. 55. Rustic. d. lib. 6. cap. 12. m. 1. Fufat. d. q. 320. m. 7. cum segg. vbi m. 10. intelligit si nominatio sensu facta sit, & m. 11. subdit coniecturam non procedere quando filius, & nepos concurrerent, quia tunc verus filius veniunt filij appellatione, quia tunc verus filius veniunt filij appellatione, & de eo potius quàm de nepote verba intelligenda essent.

- 105 Quarta coniectura est, quando testator vocauit natos, & nascituros; nam tunc & nepotes esse vocatos scripserunt Decian. conf. 47. m. 14. lib. 3. Gabr. d. concl. 1. m. 51. Card. Mantie. d. lib. 8. tit. 8. m. 16. Cras. d. l. fideicommissum. q. 10. m. 9. Menoch. d. pref. 94. m. 28. & conf. 1035. m. 2. Sud. d. tit. 9. q. 36. m. 36. & 33. Rustic. d. lib. 6. cap. 12. m. 17. Matheac de legat. lib. 2. cap. 15. m. 19. Fufat. q. 320. m. 25. vbi m. 4. subdit maxime procedere quando vocati essent nati, & quicumque nascituri.

- 106 Quinta coniectura est, quando sumus in dispositione sui natura habemus statum successuum, & perpetuum; nam filiorum appellatione tunc veniunt nepotes, exemplumque est quando sumus in primogenitura, ita vt de iure primogen. q. 40. m. 17. vers. de cinguntur a raris, Couart. pract. c. 38. m. 6. & 7. Rim. in l. iun. conf. 21. m. 51. & 52. Molin. de primogen. lib. 1. c. 6. sub m. 18. Petegrin. d. art. 22. m. 51. vers. idem est, & conf. 41. m. 34. lib. 5. Rustic. d. lib. 6. cap. 12. m. 14. Fufat. d. quest. 120. m. 28. vbi declarat vt procedat quando primogenitura fuit erecta per nomen pluralis numeri, Bellon. iun. conf. 5. m. 16. & 33.

- 107 Sexta coniectura est quando ratione agnationis, & pro conferendis bonis in familia fideicommissum esset relictum; tunc enim nepotes veniunt sub nomine filiorum resoluunt Decian. conf. 83. m. 17. & 60. lib. 2. Card. Mantie. d. lib. 8. tit. 8. m. 17. Sud. d. iur. q. 16. m. 27. Rustic. d. lib. 6. cap. 12. m. 44. Menoch. conf. 387.

m. 2. Bardel. conf. 83. m. 45. Alex. Rauden. conf. 74. m. 8. cum segg. lib. 1. Caroc. de iur. 69. Petegrin. conf. 52. m. 45. lib. 3. Cras. d. q. 10. m. 8. Fufat. d. q. 320. m. 31. Rot. de iur. 667. m. 9. cum segg. apud Fern. p. 2. recent. vbi declarat, & de iur. 69. m. 4. ead. p. recent.

Septima coniectura est, vbi testator vocauit filios in stirpes, & non in capita, nam tunc sub nomine filiorum contineri nepotes, scribitur Gallia conf. 17. m. 24. Card. Mantie. d. lib. 8. m. 18. Rimin. iun. conf. 83. m. 29. lib. 4. & conf. 167. m. 14. lib. 7. Decian. conf. 14. m. 28. vers. secundo, lib. 2. Rustic. d. lib. 6. c. 12. m. 10. & 51. Menoch. d. pref. 94. m. 29. & conf. 347. m. 31. Hieron. Gabr. conf. 69. m. 45. lib. 2. Fufat. d. q. 320. m. 39. cum segg.

Octaua coniectura est, quando alius sequeretur absurdum & irritabile, si nepotes non cominerentur sub nomine filiorum, vt quia non admissio nepote descendente testatoris, existens admittitur, vel minus dilectus, vel filius naturalis, Roland. à Valle conf. 93. m. 25. vers. & vbi absurdum, lib. 2. & conf. 28. m. 3. lib. 4. Decian. conf. 88. m. 56. & seg. & m. 63. lib. 2. Card. Mantie. d. lib. 8. m. 16. Anton. Gabr. d. concl. 1. m. 34. Bardel. d. conf. 83. m. 29. Menoch. d. lib. 1. m. 18. & conf. 611. m. 11. Cras. d. l. fideicommissum. q. 10. m. 10. Sud. d. conf. 85. m. 18. Petegrin. d. art. 22. m. 48. Rustic. d. lib. 6. cap. 12. m. 7. & 24. Fufat. d. lib. 3. q. 10. m. 44. Rot. d. de iur. 667. m. 1.

Nona coniectura est, quando nepotes ab intestato vna cum filiis erant successores testatoris, nam tunc similiter ex præsumpta mente testatoris debent admitti ad fideicommissum, Decian. d. conf. 47. m. 4. lib. 3. Anton. Gabr. d. conf. 1. m. 6. Card. Mantie. d. lib. 8. m. 25. Menoch. d. pref. 94. m. 30. Rustic. d. lib. 6. c. 12. m. 43. cum segg. Fufat. d. q. 320. m. 48. cum segg. vbi limitat. Vnde à contrario si eadem in casibus, in quibus ab intestato nepotes non essent successores cum filiis, vel per teperatorem filius non subintrat locum patris, tunc filiorum appellatione non veniunt nepotes, vt per Butl. conf. 37. m. 1. Bardel. d. conf. 83. m. 24. Menoch. d. lib. 1. m. 18. & conf. 391. m. 1. & conf. 186. m. 21. Rustic. d. lib. 6. cap. 14. m. 13. Fufat. q. 121. m. 30. Alex. Trentac. conf. 90. m. 29. tom. 1. vbi m. 28. q. 41. resoluunt nepotes appellatione filiorum veniunt in fideicommissum, & m. 33. quod à nepote veniunt appellatione filiorum in materia fauorabilis, & m. 39. quod opinioni fauente nepotibus in dubio adhaerendum est.

Decima coniectura est, quando testator vocauit filios in infinitum, vel in perpetuum, quia tunc etiam nepotes non veniunt, Alciac. resp. 1. m. lib. 8. vbi declarat, Menoch. conf. 310. m. 12. vers. primo quia, Petegrin. conf. 53. m. 2. & 5. lib. 3. & conf. 41. m. 22. cum segg. lib. 5. Rustic. d. lib. 6. cap. 14. m. 40. Fufat. d. q. 320. m. 74. Rot. in Florentina fideicommissi de Cambiis 16. Febr. 1617. coram R. P. D. Maduzato, m. 74. Vnde si testator vocasset filios primi gradus, tunc nepotes conferuntur exclusi, Rimin. iun. conf. 173. m. 8. vers. secundo confirmator, & m. 10. lib. 2. Cachetan. conf. 71. m. 11. Rustic. d. lib. 6. cap. 13. m. 15. Fufat. q. 321. m. 23. contra Sforti. in tract. de compend. cap. 7. m. 59. Integri. in simili tract. cent. 1. q. 57. p. 6. art. 3. m. 7. & Alex. Trentac. de subdit. p. 4. cap. 7. m. 59. m. 7. Propterea enim conferuntur exclusi si vocarentur filii aliqua qualitate, quæ non inest nepotibus, potè si vocatus esset filius Doctor, mercator, spiritus, vel filia nupta, Capye. de iur. 1. m. 9. Petegrin. conf. 52. m. 10. lib. 5. Bardel. d. lib. 1. m. 31. cum segg. Hieronym. Gabr. conf. 21. m. 24. lib. 1. Gam. Lusitan. de iur. 160. m. 8. vers. non obstat. plures, quos refert & sequitur Fufat. d. q. 321. m. 15. Vel si nominatum filius ei dicitur esset, potè

potè

puta si dicet, *Substituto Petron filium meum*, quia tunc filium appellatione nepotes non continentur. *Gabr. à cenc. l. num. 73. Cardin. Mantie. d. tit. 8. num. 1. Antou. G. br. d. cenc. l. num. 3. Hieron. Gabr. conf. 112. num. 12. lib. 1. Bursat. conf. 13. num. 21. lib. 1. Decian. conf. 14. num. 18. lib. 1. & conf. 47. numer. 13. lib. 3. Eugen. conf. 94. num. 11 & num. 19. am. 1. Crass. d. 10. num. 11. Peteg. d. are. 12. num. 47. & conf. 12. num. 2. lib. 1. & conf. 1. num. 8. lib. 1. Sord. d. tit. 9. q. 16. num. 14. & conf. 13. num. 12. Ruttic. d. lib. 6. cap. 14. n. 52. Fufat. d. 9. 32. num. 61. Vel si testator his verbis substituit, *& si aliqui dilectum filium & heredem decesserit, substitui alios superstitum, vel superuenientum*, quia tunc nomen filium esset testitum ad filios primi gradus iam nominatos, nec extendetur ad nepotes, vi resoluunt Decian. conf. 47. num. 19. lib. 3. Anton. Gabr. d. cenc. l. num. 86. Hieron. Gabr. conf. 11. num. 22. num. 39. lib. 1. Mantie. d. tit. 8. num. 8. Rimin. iun. conf. 690. num. 16. & 17. lib. 6. Menoch. d. pref. 34. num. 5 in fine. & conf. 147. num. 9. Crass. d. lib. 10. num. 14. Peteg. conf. 52. num. 9. lib. 5. Ruttic. d. lib. 6. cap. 14. num. 69. Fufat. d. 9. 32. num. 71. Rot. in *Arimen. fideicommissi* 13. Martij 1613 coram D. Dmozeto, impetita per Fatm. decis. 167. num. 6. & 7. p. 2. recent. Vel denique quando testator vocavit filios filiorum, ex Menoch. consil. 147. num. 17. 50. & 51. Rot. d. decis. 167. num. 5. p. 2. recent. cum adductis per Fufat. d. 9. 32. l. n. 93. ubi ait quod vna nepotes talis dispositio excludenda non est, sed licet ad pronepotes, & alios posteriores descendentes.*

116 Undecima consuetudo est, quando tempore vocationis impossibile erat extare filios primus gradus, & ideo verisimile erat testatorem cogitasse tunc non extituros filios primi gradus, quia tunc appellatione filiorum nepotes comprehendere voluisse dicendum est, iuxta receptissimam sententiam Imolz in l. Gallus, §. in litem, num. 48. vers. vel potest dicere ff. de liberis, & post. quam sequitur liti Rub. Alexand. conf. 12. num. 9. circa med. vers. ex qua substitutio, Cardin. Mantie. de cenc. l. vltim. voluit. lib. 8. tit. 8. num. 21. Peteg. de fideicom. art. 12. num. 50. Ruttic. ad clem. am. lib. 6. cap. 12. num. 4. Ruffat. in *Tusculana fideicommissi* 15. Aprilis 1619. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino Decano, & in *Banien. fideicommissi* de Desiderio 20. Martij, & 16. Junij 1616. coram R. P. D. Merlini, & in *Florentina fideicommissi* de Cambis 16. February 1617. coram R. P. D. Dmozeto, vers. sexta & vltima consuetudo.

Filiorum appellatione an veniat Monasterium ad excludendum substitutum si grauat sub conditione, si sine liberis decesserit, illud ingreditur?

117 Monasterium haberi loco filij, ac proinde facere deestere conditionem si sine liberis, & substitutum excludere, vulgo colligitur ex amb. de sanctis. Episcopus, §. sed & hoc presertim, & in amb. nisi regni, C. ad Trebell. & in cap. in praesentia, de probat. & laic probatur, quoniam in reddenda ratione dixerunt locum loquuntur, Tiraq. in l. si unquam, vers. suscepit liberis. n. 42. C. de renouand. donat. Couat. cap. 2. num. 5. de testam. & lib. 1. var. cap. 19. à num. 6. Boet. decis. 358. Villalob. commun. ap. liti. M. verb. *Monachum*, num. 188. Coft. in cap. si pater, vers. si abique liberis, à num. 70. de testam. lib. 6. Gall. lib. 1. obferu. 136.

num. 7. Alphan. collect. 473. Bursat. conf. 199. lib. 1. & conf. 97. num. 13. Roland. conf. 55. num. 11. cum feg. vol. 3. Mench. de success. cenc. lib. 3. §. 21. num. 166. cum feg. Melch. Pelaez de maioratu, p. 1. q. 31. Franc. Aluazat in ep. de fideicom. q. 31. Seball. Medices in tract. *Mors omnia soluit* p. 1. a num. 35. & p. 1. cenc. 44. num. 119. & p. 3. à num. 48. Aluazat de cenc. l. mence de sanctis, lib. 2. cap. 1. à num. 1. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 15. à num. 71. & lib. 2. cap. 5. à num. 18. & cap. 9. num. 45. Alciat. rep. 101. num. 1. Port. Imol. decis. 25. num. 31. Cardin. Mantie. de cenc. l. vltim. voluit. lib. 1. tit. 7. & de tacito & ambig. cenc. lib. 1. §. tit. 46. num. 7. & 8. Auzend. ad l. 40. Tauri, gloss. 4. mon. 17. Spin. in speculo testam. gloss. 12. princ. à num. 47. Anton. Gabr. commun. in de fideicom. cenc. l. num. 79. Mar. Angust. conf. 63. num. 11. Sforti. Odd. in tract. de cenc. p. 2. art. 6. dub. 2. à num. 6. Maichez de legat. & fideicom. cap. 13. num. 2. & 3. Alex. Tineuz in q. de substit. p. 4. cap. 7. num. 10. cum feg. Intij. end. tract. cenc. l. quasi. 03. à Ponte conf. 19. n. 3. Bouf. fac. Roget. conf. 27. num. 120. lib. 1. Houded. conf. 62. n. 15. & 16. lib. 1. Maluac. conf. 1. num. 11. vol. 1. Camill. Borrell. conf. 17. a num. 10. vol. 1. Peteg. conf. 59. num. 1. lib. 3. & de fideicom. art. 12. num. 58. Menoch. conf. 108. 12. & de presump. lib. 4. pref. 83. num. 18. cum feg. Vincent. de fianch. deriv. 19. Casalcan. decis. 77. p. 1. Otale. decis. 126. num. 10. Gam. Luffit. decis. 118. Crass. §. fideicommissum quasi. 40. Martien. ad l. 7. gloss. 3. tit. 1. lib. 5. num. Recap. ubi Argued. num. 18. Guiter. canon. lib. 1. cap. 32. Aquilin. in §. & quid sit tantum, super diis verbis, quid enim sit aqua & ignis, §. num. num. 17. Catol. Tap. ad amb. ingressi, C. de sacros. Eccles. cap. 13. Mallit. Sicilia decis. 101. à num. 2. Cened. ad Decretal. collect. 111. num. 1. & prae liti. ac cenc. quasi. lib. 2. quasi. 15. num. 10. Mendez à Callo in repet. l. cum aporet p. 2. num. 157. C. de bonis, qua libris, loaginet. de condit. & demonst. p. 1. cap. 12. n. 51. Cenc. l. commun. contra cenc. 193. num. 1. Gall. de except. success. tit. 4. excep. 5. num. 1. & cum feg. part. 2. Ruttic. in clem. am. ff. de condit. & demonst. lib. 5. cap. 1. Molin. de luffit. tract. 1. disp. 190. vers. quando qua, Sord. de aliment. tit. 2. quasi. 15. num. 17. Fr. Emsian. quasi. Regal. tom. 1. quasi. 77. art. 4. Cald. Pereira de nominat. emphi. q. 6. num. 10. & de renouat. q. 19. num. 3. Valafe. consil. 14. num. 5. & 9. Benedict. Egidi. in repet. l. Titia si non superstit p. 1. num. 54. ff. de condit. & demonst. Rebello de obligat. luffit. p. 1. lib. 8. q. 16. num. 3. Castill. lib. 1. de usufructu, cap. 65. num. 4. Franc. Molin. de reu. sup. lib. 1. q. 26. a princip. Paul. Comitot. respons. moral. lib. 7. quasi. 7. Stephan. Gratian. disputat. forens. cap. 303. Bellier. disquisit. clerical. p. 1. tit. de bonis clericor. §. 20. num. 1. Bernatd. Gessuz. ad praeticam Camera Imper. lib. 1. cenc. 131. confid. l. num. 13. Hieron. Fernandez de Otero Remon. lucubr. disp. 2. n. 9. laic & elegantem Sanch. in praeccepta Decalogi. tom. 1. lib. 7. cap. 16. & Fufat. de substit. q. 429. à n. 8.

Vnde Doctores argumentati solent ad maiora- 118 rium succedonem, vi in illis monasteriis, quod capax facit bonorum in communi, succedat, vi tenent Specul. tit. de success. *Monachorum*, §. 1. num. 15. & post Betou. & alios Molin. de primogen. lib. 1. cap. 13. à num. 77. & plures, quos refert Auzend. l. 40. Tauri, gloss. 4. num. 15. & 17. & ita tenere Doctores communiter in d. cap. in praesentia, & contradictonem non habere, post Gam. decis. 6. n. 1. testatur Cabed. Luffit. decis. 135. num. 6. p. 1. atque citat ad emphyteutium ad quam vocatur filius, nam si ingreditur monasterium illud ad emphyteutium admittendum, quasi sit de finis, seu loco filij habebatur, docuit

gloss. verb. *interf. in l. si quis qui 115. §. elege. ff. de verb. obligat. Palat. in resp. r. de donat. inter virum & vxor. §. 47. num. 18. Aenand. d. gloss. num. 451.*

- 119 Hinc denique Doctores communiter resoluunt quod sicut testamentum posthumi agnatione rumplitur, l. i. d. posthumi sum ff. de instit. r. p. p. princip. In his quibus modis testam. inform. ita etiam per professionem in religione capaci in comuni emissam, rumplitur testamentum antea factum, quia monasterium loco filij agnoscitur, notatur gloss. verb. *communis* per eum, si qua mulier, C. de sacros. Eccles. & post monasterium communem Couar. in cap. 1. n. 5. de testament. Coll. in cap. si pater, verb. *testatore mortuo*, n. 8. de testament. lib. 2. cap. 1. n. 4. n. 4. de cuius tamen articulo veteri resolutione alibi commodius diximus.

- 121 De ratione autem illorum lucrum, & supradictæ resolutionis ex illis desumptæ veillis est & necessaria inter scribentes discrepatio; quidam enim censent rationem esse, quia monasterium habetur loco filij, ducti auctoritate test. in d. cap. in presentia, ibi, intelligendum non erat sine herede decidere, qui monasterium sibi heredem instituit, vbi nomen heredis capitur pro liberis, quippe in substitutione fuit hæc conditio, si institutus decederet abique liberis, & ideo hanc partem tenent gloss. in casu positione, in aut. nisi rogati, C. ad Trebell. & verb. *intravit*, in aut. de filiis Episc. §. sed & hoc presentia, & verb. *competere*, in aut. si qua mulier, C. de sacros. Eccles. Molin. lib. 1. de primogen. cap. 9. n. 4. Leonad. Less. de iustit. lib. 2. cap. 41. dub. 16. num. 84. Socin. Alciat. Guillelm. Reuadict. Meuch. Villalob. & alij plures, quos refert, led non sequitur Saach. d. lib. 7. cap. 16. n. 1. Quæ ratio ad alios communiter reprobata solet asserentibus multo verius esse monasterium non haberi loco filij, & verba illa text. d. cap. in presentia, non esse Pontificis decidentis, sed partis allegantis, cui alleganti non deuult Cardinalis, cuius sententiam Pontifex confirmat iuxta hæreticitatem monasti. o ad iudicium ex diuerso fundamento, vt ex littera appareat, atque his succedit doctrina gloss. verb. *vel de sermone* l. 1. C. qui admitti, notant Abb. num. 40. & alij communiter secundum Paris. num. 128. in d. cap. in presentia, Valac. conf. 24. num. 10. Cald. Petreia de nominat. employ. quæ. 6. num. 10. & de renouat. employ. quæ. 19. num. 9. Tap. in d. verb. *ingressi*, verb. *suu*, cap. 13. num. 4. Calill. d. lib. 1. de rescriptis. lib. 1. cap. 65. num. 4.

- 122 Nonnulli igitur existimantes conditionem illam haberi pro non scripta, quia est impeditiua religionis, & ne propriæ illam grauatus retrahatur à perfecti vix statu, quod à Religione Christiana maxime alienum est, quod docuerunt Bari. & alij, de quibus Couar. lib. 1. var. cap. 19. num. 9. & Gutier. lib. 6. canon. cap. 12. num. 7. Petre. d. ar. 18. num. 71. & 76. confirmantes, quia ex eadem ratione ne mulier à religione aueratur, inquit quod si pater filius reliquit decens si nubi, centum si ingreditur monasterium, debet habere ducenta, arg. l. Titia §. si de condit. & demonstret. Vetum nec hæc ratio placet, quia vt conditio dicatur impeditiua religionis, non sufficit quod inditend, & in consequentiam alicuius actus licet illam impediat, iuxta reg. l. 1. ff. de auctor. iur. constat autem conditionem si sine liberis, directè non tendere ad impediendam religionem, sed sequi inditend, quia status Religionis incompatibilis est cum matrimonio ex quo liberi suscipiuntur; nam quia si vt suspis relicteretur conditio illa, non esset necess. l. decio, text. in d. §. sed & hoc presentia, sed posuit ex veteri & generali

regula, l. conditio ff. de condition. insti. haberetur pro non scripta, quod aperte repugnat verbis illius §. ibi, facimus, &c.

Quare alij eam inquit esse illorum lucrum rationem, quia lea ea verosimili & coniecturala mente testatoris interpretatur, quod si testator cogitare grauat monasterium ingrederetur velle, potius ipsum monasterium substitutum preferret, quia scilicet optima est coniectura, quæ ea fauore Religionis sumitur, cum tendat ad bonum salutis spiritualis eiusdem testatoris, iuxta reg. cap. in iustitia, de verum p. r. m. & ideo sic ratiocinantur Castren. in d. aut. nisi rogati, n. 3. Conar. d. lib. 1. var. cap. 19. n. 11. Galganes. d. p. 1. cap. 18. n. 31. Petre. d. ar. 18. n. 71. Mantie. d. lib. 1. tit. 7. n. 7. & tit. 8. num. 11. Spin. d. gloss. 11. princip. n. 19. Cald. Petreia de nominat. employ. quæ. 6. n. 10. Flores ad Gam. decif. 119. & alij, quos refert & sequitur Saach. d. cap. 16. n. 8.

Amplia primò, principalem resolutionem quatenus habet monasterium facere deficere conditionem si sine liberis, & substitutum excludere, vt procedat & locum habeat etiam in foro conscientie, vt resoluunt Cardin. Mantie. de testat. vltim. volum. lib. 1. tit. 7. n. 1. Petre. d. ar. 18. n. 91. Mathie. de legat. & fideicom. lib. 3. cap. 13. n. 3. Menoch. de presumpt. lib. 1. pres. 8. num. 5. & lib. 4. pres. 81. a. num. 49. Gutier. d. cap. 32. a. num. 4. Integ. de substitut. com. 3. quæ. 63. num. 3. Fufat. in simili tract. quæ. 419. num. 9. Ruffic. d. lib. 5. cap. 1. n. 1. cum segg. Benedict. Agid. in l. Titia si non nuptis 100. p. 1. n. 54. ff. de condition. & demonstret. Saach. d. lib. 7. cap. 16. n. 1. Quamvis contrarium minus bene teneatur Alciat. in l. quinq. pedum, num. 20. in fine. C. finem regund. & Vincent. de Franch. d. c. 29. m. 4. p. 1.

Amplia secundò, etiam in grauato bigamo, quia ea dispensatione Papæ ius monasterium ingreditur, quia & tunc substitutum erit exclusus, Card. Mantie. d. lib. 1. tit. 7. n. 17. Integ. de substitut. com. 3. quæ. 63. num. 6. Monach. d. lib. 4. pres. 83. n. 63. Ruffic. d. lib. 5. cap. 1. num. 12. Saach. d. lib. 7. cap. 16. num. 64. vbi bene obiciant ad id nulla dispensatio, quia si ad Ordines promouendus non est, non obstat bigamia; vt autem bona eius per professionem transgiamur in monasterium, & sic extinguatur substitutio, nullibi petitur professum ad Ordines promoueri.

Amplia tertio, et si Monachus apostataret, quia adhuc monasterium excludit substitutum, Bald. n. 15. & Felin. n. 32. in d. cap. in presentia, Sfort. Odd. de compend. p. 6. quæ. 1. ar. 6. dub. 2. n. 9. Integ. de substitut. com. 3. quæ. 63. n. 17. Fufat. d. quæ. 419. n. 14. vbi n. 15. post Ruffic. d. lib. 5. cap. 1. num. 32. & 33. ampliat et si Monachus degradaretur.

Amplia quarto, vt tunc etiam substitutio extingatur si grauatus fiat clericus Ecclesie secularis in sacris constitutis concurrentibus conditionibus mox explicandis, vt probat d. §. sed & hoc presentia, ibi, sine masculis, sine feminis monasteria ingreditur, aut clericis, aut diaconis, &c. vbi gloss. verb. *clericis*, similis gloss. verb. *locum*, in d. aut. nisi rogati, Dilect. de arre testat. tit. 5. cau. 18. num. 5. Sim. de Præ. de interpres. vltim. volum. lib. 2. inter. 2. dub. 1. solut. 1. num. 109. Card. Mantie. d. lib. 1. tit. 7. num. 22. Sfort. Odd. de compend. p. 6. quæ. 1. ar. 6. dub. 2. n. 9. Menoch. d. lib. 4. pres. 83. a. num. 65. Alea. Tremacq. de substitut. p. 4. cap. 7. num. 21. Causalcan. decif. 77. n. 13. p. 1. Puce. decif. 55. n. 1. alijs decif. 53. in correctis, lib. 1. Gutier. canon. lib. 1. cap. 12. num. 10. Benedict. Agid. in rep. d. l. Titia. p. 1. n. 45. Fufat. d. quæ. 419. n. 1. cum segg. Saach. d. lib. 8. cap. 16. n. 32.

Duplex

115 Duplex autem conditio exigitur ut clericis hoc privilegium excludenti substituti fiat, prior est, ut perpetuo in clericatu perseveret, postea ut in fine vite bona illa que substituto relictusque erat, de Ecclesia, vel in aliis operibus expendat, que utraque conditio expressè habetur in d. §. *sed & in hoc præsumi*, de contributo ab Iorrig. *d. quæst. 61. num. 13. & 14. Menoch. d. præf. 81. n. 68. Pat. d. decif. 3. num. 3. Mantie. d. lit. 7. n. 1. Rotae. d. lib. 1. & 2. n. 1. 12. & 23. & ab aliis citatis à Fufar. d. §. 429. n. 1. cum segg.*

119 Limita primò principalem resolutionem, ut non procedat quando grauius esset ingressus monasterium incapax bonorum in communem, ut Minoritarum, qui nihil habere, vel possidere possunt, iuxta cap. *exiuit de verb. signif. lib. 6. & Clem. exiuit, mod. rit.* nam tunc conditio substitutionis non deficeret, probatur, quia ubi monasterium capere non potest, cessant verba d. §. *sed & in hoc præsumi*, in vers. *monasterio*, iuncto ibi, *comptare volumus*, & fiat etiam fauor Religionis, qui in eo consistit, ut eidem bonis acquiritur, & apud illud perpetuo maneat, quam limitationem tenent Bart. in *rad. Minoris p. 1. vers. item illi heredes*, Boet. *decif. 54. num. 8. Ofalc. Pedem decif. 126. in fine*, Ruzio. *in conf. 70. num. 43. lib. 1. Emmanuel. Costa in d. cap. si pater, conf. si alique liberis, n. 61. Horvied. conf. 61. n. 51. Sfort. Odd. de compend. part. 6. quæst. 1. art. 6. num. 100. Cardin. Tuf. in *pract. consil. 100. §. lit. Ad conel. 144. n. 18. 1. & 43. Curd Maurie. d. lib. 1. tit. 1. n. 8. Gotic. d. cap. 12. n. 15. Cald. Perreia d. quæst. 6. num. 14. Peregr. d. art. 18. n. 62. Crall. d. §. de commissum quæst. 40. n. 7. Intergr. d. ver. 3. quæst. 61. n. 62. Menoch. d. lib. 4. præf. 83. n. 71. Alex. Trenchin. de substitutis p. 1. cap. 7. num. 15. Ruffic. d. lib. 3. cap. 3. cum segg. Gall. de exceptis successibus 4. exceptis 17. n. 14. 1. cum segg. p. 1. Surt. decif. 8. num. 18. Fufar. d. quæst. 429. num. 61. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. n. 13. Facinac. *fragment. crimin. p. 1. lit. M. n. 80.***

120 Illud valde controversum est, utrum hoc casu statim postquam grauius emisit professionem admitti debeat substitutus, an mors naturalis grauius debeat expectari? Sunt qui existimant viuente monacho excludi substitutum, ita ut non admittatur nisi post mortem naturalem monachi ingressi religionem incapax, & bona relicta in pios usus esse expendenda, ita Roman. *conf. 96. num. 1. & seg. 419. num. 1. Guillelm. Bened. d. in cap. Raimundus, verb. & uicorem, decif. 1. in fine, de testam. Angel. Tabien. Siluec. & alij, quos refert, sed non sequitur, Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 14.*

121 Alij verò similes tenent substitutum excludi solo tempore vite monachi, sed micrum bona remanere debere, vel apud heredem scriptum, vel legitimam professi, mouetur autem, quia potest substitutus prius mori, quam grauius ingressus monasterium incapax bonorum, quo casu fideicommissum ad heredes ab intestato denouetur, ex reg. l. 1. §. 4. ubi autem, C. de eadus tollend. ideoque ratione præiudicii venientium ab intestato mors naturalis debuit expectari, ut in simili inquit text. in l. *Stratius. §. Cornelius* ff. de iure fisci, adducitur etiam text. in l. *cum pater. §. hereditatem* ff. de legat. 2. & in l. ex fallo §. ex fallo sine fine ff. ad Trebell. quatenus probat in deponato, & in seruo pene, i. quem plerique monacho equiparant) mortem naturalem esse expectandam, nec ante fideicommissi diem eundem, quare ita tenent Mench. d. success. etiam lib. 3. §. 1. num. 171. Xuar. alleg. 20. Spin. d. gloss. 1. princip. n. 14. & 11. & gloss. 14. n. 17 Emmanuel Costa in d. cap. si pater, verb. si alique liberis, n. 61. & in §. quid si tantum, p. 2. num. 2. Fufar. quæst. 430. n. 16. cum segg.

Verum licet hæc proxima sententia satis probabilis sit, contrariarum tamen proculdubio receptio est, quæ ait statim à die professionis admitti substitutum excludi Monachi illius heredibus. Ratio est, nam grauius aliquid ut decedens abique liberis relictus substituto, bene memem habet, ut velit grauius omnibus eius heredibus, & substituto præferre, & deinde filios grauius, tenendo substitutum ipsum; cum ergo grauius factus fuerit minor sit incapax hereditatis retinendæ, nec liberos habeat vivos, nec fideiis, cum non aliter sit succedendi incapax, erunt statim à professione restituenda ea bona substituto, cum illum restator reliquis suis heredibus quoad illa bona præiudicet. Deinde facit, quia mors ciuili per professionem in Monasterio incapax quoad bona, & bonorum capacitatem, non differt à naturali, si quidem statim constituitur nonnullum succedere monasterium, in cuius fauorem, ut et competat fideicommissum, conditio relicta, ex suprà dictis, & per consequens non est cur euentus mortis natos alius expectetur, ratio verò ex præiudicio venientium ab intestato filiis, si quidem eisdem per mortem naturalem grauius semper præferri debet substitutus, & per consequens quod in vita, seu morte ciuili illius etiam eis præferatur; nihil cominet instans, ut bene preloquitur Fortin. in d. §. *quid si tantum*, num. 2, ubi etiam explicat rationem differentie, quare viuentis deponato fideicommissum non statim succedat ad substitutum, quia scilicet fideus est successio pro vita, fideicommissus autem non nisi post mortem, vnde metum dum viuit deponatus, præferat fideus substitutus, ut capiat commoditates, quas de quoque esset habiturus; venientes autem ab intestato, sicut & substitutus successit sunt post mortem, ita tamen semper substitutus præferatur; ergo & in morte ciuili debet præferri ex dictis; quare his & aliis fundamentis hanc professionem lententiam meritis sustinet Schall. Medie. in *trial. Mortis omnia soluta* p. 1. num. 43. & 46. Couat. in cap. 2. num. 6. de testam. Nauar. tom. 2. de Regularib. num. 54. Rimin. *conf. 181. in fine*, lib. 1. Roland à Valle *conf. 97. num. 41. lib. 2. de iure dotis*, quæst. 95. num. 15. & 16. Burtas. *conf. 48. num. 29. lib. 1. Vincent. de Franch. decif. 14. n. 7. 1. Boet. decif. 154. n. 11. Ofalc. Pedem decif. 116. ad fin. Cardin. Mantie. d. lib. 1. tit. 7. n. 8. Honded. *conf. 102. d. num. 17. lib. 1. Ludou. Cassin. conf. 6. n. 1. vol. 1. Surt. conf. 10. n. 8. & 9. & conf. 128. n. 1. Parlat. diff. 147. §. 1. n. 13. & 15. Gutier. d. lib. 1. cap. 12. n. 15. Menoch. d. lib. 4. præf. 85. num. 71. Peregr. d. art. 18. n. 83. Ascen. Clem. de parria pateris, cap. ult. num. 71. Sen. h. d. lib. 7. cap. 16. n. 16. ubi ad 20. disputat quid dicendum si ille grauius ingreditur Societatem l. 1. v.**

Secundò limita quando monasterium non successisset grauius, ut quis repudiavit, quia tunc substitutus admittetur, ut per Panorol. *conf. 114. n. 4. lib. 1. Cardin. Mantie. d. lib. 1. tit. 7. num. 10. Menoch. d. lib. 4. præf. 83. n. 71. Cuius. Topis in d. notis ingressi, verb. supra, cap. 1. n. 48. Peregr. d. art. 18. n. 64. Intergr. de substitutis, cent. 3. quæst. 61. num. 63. Surt. *conf. 118. num. 1. Casale. decif. 1. num. 41. p. 1. Gall. de exceptis, successibus 4. exceptis 17. n. 146. p. 2. Fufar. d. quæst. 429. num. 64. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 14. vbi inquit, cum Peregr. subdit dum grauius ille viuit, successus heredes illius in ea bona, sicut in reliquis succedunt.**

Tertiò limita quando ingressus in monasterium 124 non habuit effectum, ut quis Moratibus ingrediendo exiit, aut obiit intra annum probationis, cum per selem

sulam professionem efficiatur monasterium hæres bonorum monachi, ita ut tunc non sequatur carere iure excludendi substituti; & idem hanc limitationem firmam gloss. ubi in d. cap. in presentia, ubi Ioan. Andr. num. 36. Butr. num. 61. Bald. num. 15. Panor. num. 44. Paul. num. 118. & Felin. num. 12. Manu. num. 56. Cardin. Mantie dicit. 7. n. 11. Sfort. Odd. de compreh. p. 6. q. 2. dub. 1. num. 9. Menoch. d. lib. 4. pref. 83. num. 7. Peregr. d. art. 25. num. 60. Intrig. d. cent. 1. quest. 61. num. 64. Tapia in d. auct. Ingress. verb. sua cap. 11. num. 43. Gall. d. except. 17. num. 145. p. 2. Ruttic. d. lib. 1. cap. 2. n. 34. Falar. d. quest. 419. num. 69. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 16.

- 335 Similiter non excluditur substitutus si ille professio est, ut professio fuit itina, quia tunc non vetè habuit effectum in ingressu, ut ex Abb. Tapia, & Armit. resolut. Sanch. d. num. 26. Subdens ibidem secus est: quando professio tenet: sed professio ille fuit apostata, addens quod quando licite transiit ad aliam Religionem, exclusio adhuc substituto, prior religio retinebat ad fideicommissum in perpetuum, quia non transiit bona legitime acquisita priori monasterio, aut alteri quare si prior est Religio Minorum, & ideo per professionem acquisita iam essent illa bona substituto, iuxta ea quæ diximus sup. limit. 1. quamvis transiit licite ad Religionem capicem, hæc non acquirit bona iam acquisita illi substituto.

- 336 Unde nec minus excludetur substitutus, si ille ut paterfamilias ageret, fuit ingressus monasterium, non ut Religionem professus, sicut. Odd. p. 6. quest. 2. art. 6. dub. 2. num. 11. Menoch. d. lib. 4. pref. 83. n. 27. Intrig. d. cent. 1. quest. 61. num. 84. Ruttic. d. lib. 1. cap. 2. n. 41. Falar. d. quest. 419. num. 71. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. n. 27.

- 337 Ex eadem etiam ratione emanat substitutio, si hæc solum efficiatur obitus, se & sua tradens Ecclesie seculari, cum adhuc non sit vetus Religiosus, sic gloss. fin. in d. cap. in presentia, ubi Butr. num. 61. in fine, Abb. num. 46. Manu. num. 59. & alij plures, quos refert & sequitur Sanch. d. cap. 16. num. 18. Quare non esse excludendum substitutum credo verius, si grauat ille in manibus Episcopi oboleuit se monachalem regulam seruaturum, quia cum dispositio hæc sit à iure exorbitans, & de religiosis loquatur, non est extendenda ad hunc, qui vetè Religiosus non est, vixit, qui in nulla Religione à Sede Apost. approbata se votis adiunxit, & ideo ita resolutur Ruttic. d. lib. 1. cap. 1. n. 15. Sanch. d. cap. 16. num. 18. quamvis contrarium aliquo bono fundamento Baldo & Puteo citatis teneant Menoch. d. pref. 83. num. 69. Intrig. d. cent. 1. quest. 61. n. 16. Falar. d. quest. 419. n. 12. ubi n. 13. resolut. dispositionem d. cap. in presentia, cum similibus super citatis procedat in corrigendis, & mantellatis, cuius resolutionem accipiendam esse censio si in communis vixant.

- 338 Quando limita quando substituta esset pia causa, quia nullo modo excludetur per professionem grauat, sic gloss. fin. in d. cap. in presentia, ubi Innoc. n. 8. H. in 9. Butr. num. 60. Abb. num. 9. Anch. n. 19. Imol. num. 17. Bellam. n. 29. & vlt. Felin. etiam n. 29. Paul. num. 113. Ferez. num. 33. in fine. & num. 99. Berol. d. num. 111. Marto num. 47. & 48. Tiraq. de priuileg. pia causa. prin. 95. n. vltio. Rebuff. in repet. cap. Rationem, n. vlt. de testament. Colla in d. cap. si pater, verbi si absque liberis, num. 2. in fine, Cuias. lib. 1. var. cap. 19. n. in fine, Ceyhal. conf. 7. n. 4. Bursat. conf. 199. num. 17. lib. 2. Spin. gloss. 1. a. priuileg. n. 12. Menoch. d. lib. 4. pref. 83. num. 47. & num. vlt. in fine, Sfort. Odd. d.

p. 6. quest. 2. art. 6. dub. 2. num. 11. Mantie. d. lib. 3. tit. 72. n. 12. Vincent. de Franch. Neapol. dec. 39 in fine. p. 1. Gutier. canon. lib. 1. cap. 12. n. 19. Alex. Tetracinq. de substitut. p. 4. cap. 7. num. 12. Peregr. d. art. 28. num. 84. Honded. conf. 1. n. 33. vlt. 1. Tapia in d. auct. Ingress. verb. sua cap. 11. n. 19. Intrig. d. cent. 1. quest. 61. n. 46. Card. Tufch. d. num. 3. lit. A. concl. 144. num. 33. cum segg. & concl. 193. p. 7. Fatinae fragment. crimin. p. 1. lit. A. num. 126. Molin. de Institut. roll. 2. diff. 190. col. 1. 4. vers. deinde si pia causa, Sot. d. conf. 138. num. vlt. Gall. de excepti success. tit. 4. except. 27. n. 246. cum segg. p. 2. Lell. de Institut. lib. 2. cap. 41. dub. 10. n. 84. Ruttic. d. lib. 1. cap. 1. num. 86. & cap. 2. n. 51. Falar. d. quest. 419. num. 56. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 34. ubi in fine subdit non admitti causam illam piam vique ad naturalem grauat professi in orem, & interm. monasterium habitum bona, quia ex dilatio essi operari nequeat substitutus extinctionem per priuilegium substituti mortem si causa pia substituta sit Ecclesia, monasterium, aut Xenodochium, cum hæc mori nequeat, ut operabitur monasterium, in quo monachus est professus, vtilitatem, quod posuit illis bonis dum ille monachus vixerit.

Procedit hæc limitatio quamvis causa pia substituta sit minus pia quam monasterium, adhuc enim ab illo non excluditur, quia cum constitutio hæc sit exorbitans à iure, far est si locus substitutus sit pius, et si non æque pius, ut per Honded. d. conf. 12. circa fin. Tap. d. cap. 13. n. 33. Peregr. d. art. 28. num. 84. circa fin. Gonet. d. cap. 11. num. 40. Intrig. d. quest. 61. num. 47. Gall. d. except. 17. n. 248. p. 1. Ruttic. d. lib. 1. cap. 1. n. 98. Falar. d. quest. 419. n. 57. Sanch. d. cap. 16. num. 15.

Similiter locum habet etiam pia causa non esset 140 immediata substituta, sed mediate, ut si immediata substitutus sit quidam alius, & huic substitutus pia causa, quippe prius ille substitutus præfetti debet monasterio, ut locus deat substituto non aliter sit pia causa possit loco factæ conditione substitutianis euenire, Peregr. d. art. 28. num. 84. in fine, Intrig. d. cent. 1. quest. 61. n. 48. Falar. d. quest. 419. n. 58. Sanch. d. cap. 16. n. 16.

Si verò testator partem substituit causam piam, 145 & pro alia parte aliquem priuatum, grauat proficiente postea in Religione capaci, si causa illæ substituta non sint re aut verbi coniuncta, quia ad diuersas omnino res substituitur, tunc monasterium succedet in eam partem causa profana petuati, & causa pia succedet in suam, quia monasterium à sola causa pia potest excludi: si autem vtrique causa coniuncta esset & re & verbi, quia nimirum in eadem oratione, in eadem rem in solidum vtrique causa substituitur, aut sola re, quia nempe eadem res in solidum, diuersis tamen rationibus, vtrique legatur, tunc et si in totam rem quilibet substituat, succedit tamen quilibet per partem, iuxta text. in l. re coniunctis 80. ff. de legat. 3. aut solis verbi ut si in eadem oratione vtrique substituitur in eadem rem, non tamen in solidum, sed æquis portionibus, his causis plus locus iure accedendi, vel non decredendi, succedet huic monacho cum naturaliter obitus in totam illam hereditatem excludit penitus monasterium, quia cum per professionem Religionis euancat substitutio illi loci profano, succedet re, ut quando legatum, vlt. de fideicommissum efficitur caducum in personam vnius ex coniunctis, acquiratur alteri coniuncto, iuxta l. vlt. c. fin. auct. C. de caduc. tollenda, quæ regula quoque locum habet quando de iure spectat coniunctus admittitur, & cap. ex defuncti voluntate, iuxta

intra Bart. Bald. Imol. & Socin. in l. mulieris § l. Titio, ff. de condit. & demort. Quare ira docent Peregr. d. art. 28. n. 86. bene Sanch. d. lib. 7. cap. 16. n. 17. & aliquid Intrig. d. cent. 3. quæst. 63. n. 49. & 54. Fulat. d. lib. 7. quæst. 429. n. 41. & 59 cum seqq.

- 142 Quinco limita quando alter filius testatoris esset substitutus, quia tunc si cederet ille exclusio monasterio, ratio est, quia potius pro filio quam pro monasterio, præsumendum est, ad gloss. in cap. ult. 17. quæst. 4. & in l. si quis ad deservendum C. de Episcop. & cleric. tum quia, ut optime ait Bald. in d. cap. in praesentia, num. 10. in fine, favor liberorum substitutorum est naturalis, fauor autem monasterij est civilis, & minor fauor respectu maioris dicitur odium, l. si apud. ff. de minorib. tum quia bona dicuntur debita filiis, non autem Ecclesiæ, quæ tractat de lucro, quare his, & aliis fundamentis hanc limitationem ponunt Titag. in d. l. si vnguentum, verb. libertas, num. 91. Aleciat. res. 63. alias conf. 117. num. 1. lib. 9. Padil. in l. cum accisim. n. 8. C. de fideicom. Bini. conf. 17. d. n. 6. vol. 1. Berazol. conf. 5. n. 3. vol. 1. Anguissol. conf. 64. num. 2. & conf. 376. num. 1. vol. 1. Alphan. cons. 473. Pancirol. conf. 114. n. 6. vol. 1. Card. Mantie. d. lib. 11. tit. 7. num. 13. Mench. de success. progressu, lib. 1. § 26. n. 41. Boët. dec. 33. 4. num. 7. Olafch. Pedem. dec. 126. num. 24. Vincent. de Franch. dec. 139. num. 216. lib. 1. Menoch. d. lib. 4. pref. 83. num. 36. & num. 44. in fine, Alex. Trentacinq. de substit. p. 4. cap. 7. num. 14. Guier. d. cap. 32. n. 35. Camill. Borrell. conf. 43. num. 203. vol. 1. Peregr. d. art. 28. n. 87. & conf. 19. n. 3. cum seqq. lib. 1. Intrig. d. cent. 3. quæst. 63. num. 51. Cald. Pereira de nominat. emph. quæst. 6. n. 1. Catol. Tap. in d. aurb. Ingressi, verb. sua, cap. 1. num. 65. Gall. de except. success. tit. 3. except. 27. num. 249. p. 2. Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 1. quæst. 77. art. 4. Rustic. d. lib. 3. cap. 1. n. 63. cum seqq. Farinac. fragment. crimin. p. 2. lit. Ad n. 129. Fulat. d. quæst. 429. num. 48. cum seqq. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 39.

- 143 Quamvis constatum minus bene teneant Greg. Lopez. 10. verb. de xalle, tit. 4. part. 6. Spin. d. gloss. 14. princ. n. 126. Sfort. Odd. de compr. p. 6. § 2. art. 6. dub. 2. n. 21. conf. contrarium Costa in d. cap. si pater. p. verb. si abque liberis, num. 64. Molin. de instit. vult. 2. disp. 190. col. 14. verb. multi, quorum fundamentis breuiter respondet Sanch. d. cap. 16. n. 39. & n. 40. subdit quod licet prædicti Doctores limitatiorem nostram probantes loquantur de filio substituto, rationes ab eis tradite procedunt quoque in aliis descendentes substitutis, & numeris sequentibus declarat suam sententiam in duplici casu esse absque dubio amplectendam.

- 144 Sexto limita quando substitutus esset aliquis de familia adiecta ratione, & causa, quia vult bona consecrati in ignatione, & familia, nam tunc monasterium excludetur a substituto, cum verba substitutionis non possint monasterio conuenire, & cum firmas in clausa non est admittenda quæstio voluntatis, & ita tradunt Couar. d. lib. 1. var. cap. 19. num. 11. Iosn. Dilect. de arte testand. tit. 5. sent. 18. n. 3. in fine, Menoch. de success. errat. lib. 3. § 2.1. num. 116. in fine, & num. 169. Padil. in l. cum accisim. num. 24. C. de fideicom. Cardin. Mantie. d. lib. 11. tit. 7. num. 11. Butlat. 9. n. 1. 4. lib. 1. Pancirol. conf. 114. num. 5. lib. 1. Fulu. Pacian. conf. 16. n. 118. vol. 1. Mandel. conf. 493. num. 2. vol. 1. Camill. Borrell. conf. 11. num. 108. vol. 1. Menoch. conf. 723. num. 12. & d. lib. 4. pref. 83. num. 45. Peregr. d. art. 28. num. 76. & conf. 21. num. 15. vol. 1. Por. de fideicom. quæst. 8. num. 16. Sfort. Odd. d. compr. p. 6. quæst. 2. art. 4. dub. 2. num. 16. Catol. Tap. in d. aurb. Ingressi, verb. sua, cap. 13. n. 18. Alex. Trentacinq.

de substitut. § 4. cap. 7. num. 26. Intrig. in simili errat. cent. 3. quæst. 63. n. 41. Ceull. common. contra common. quæst. 193. num. 3. Gutier. canon. lib. 1. cap. 32. num. 9. Vincent. de Franch. conf. 129. num. 1. Caualecan. dec. 31. n. 17. p. 3. Vincen. de Franch. Neap. dec. 19. n. 8. p. 1. Cabed. Lufit. dec. 133. n. 9. p. 1. Cald. Pereira de nominat. emph. cap. 6. n. 2. Rustic. d. lib. 3. cap. 3. n. 86. Fulat. d. quæst. 429. num. 154. vol. num. 33. idem resoluendo quoniam quis esset substitutus cum conditione ut nomen, & insignia familie susceperet, Sanch. d. lib. 7. cap. 16. n. 44.

Septimo limita quando grauius prius quam sit 145 monasterium ingressus instituit heredem extraneum, quia tunc substitutus erit admittendus exclusio monasterio, ut per Iosn. Dilect. d. lib. 1. tit. 8. in fine, Card. Mantie. d. tit. 7. num. 14. Peregr. d. lib. 1. tit. 8. n. 61. Intrig. d. cent. 3. quæst. 63. num. 67. Gam. Lufit. dec. 116. Surd. de aliment. tit. 2. quæst. 5. num. 119. & conf. 138. num. 1. Gall. de except. 1. n. 230. p. 1. Rustic. d. lib. 3. cap. 2. num. 48. Fulat. d. quæst. 429. n. 86. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. num. 47. vol. num. 40. subdit quod si solū illorum partem reliquit grauius extraneum, in illam non succedet monasterium, nec excluditur substitutus, ex num. 40. post Surd. d. dec. 138. num. 3. & 6. ait non succedere substitutum in ea bona vique ad naturalem profecti mortem, quoniam grauius ille generaliter heredem extraneum instituit, sed obtineat monasterium alio medio tempore, secus asserens si specialiter ea bona, quæ grauius est post mortem restituit substituto, reliquit alicui extraneo, quia ex nullo tempore obtinebit monasterium, & num. 50. post Tap. d. cap. 11. num. 10. tenet valere donationem si huiusmodi substitutus ante ingressum religionis donauerat ea bona mariti, vel alij.

Octauo limita si conditioni aliquid adiciatur 146 ex quo appareat testatorem de filiis veris, & naturaliter genitis intellexisse, ut in casibus infra limit. 28. cum seqq. expressis, & præcipue quando testator heredem grauauit, si decessit sine liberis ex suo corpore, vel de legitimo matrimonio procreatis, quia tunc substitutus exclusio monasterio admittetur. Ratio est, quia sæpe diximus principalem conclusionem deficere, & monasterium non admitti quando constituitur de contraria voluntate testatoris, quia ubi habemus clarum testatoris sensum ex eius verbis, non admittitur quæstio voluntatis, si ille, aut ille, § cum in verbis ff. de legat. 3. stante autem prædicta verborum conceptione, apparet testatorem fuisse de solis filiis naturalibus, & veris, & per consequens non manet locus coniecturæ, ex reg. Continuum, § cum ita in fine ff. de verb. obligat. Quare hanc limitationem tenent Card. conf. 11. n. 50. lib. 2. Nat. conf. 602. num. 4. lib. 3. Alex. conf. 2. num. 3. & 18. lib. 1. Pancirol. d. conf. 114. num. 5. vol. 1. Socio. iun. conf. 63. n. 21. lib. 3. Boët. dec. 134. num. 12. Mench. de success. progressu, lib. 3. § 26. n. 41. & § 21. num. 167. Metes de maior. p. 2. quæst. 3. num. 22. Sim. de Præcis de interp. vltim. volunt. lib. 2. interp. 2. dub. 2. folio 2. numer. 109. Sfort. Odd. d. p. 6. quæst. 2. art. 6. dub. 2. n. 29. Vincent. de Franch. dec. 19. Bini. conf. 134. num. 12. col. 1. Spin. d. gloss. 12. princip. num. 11. Rimini. iun. conf. 170. d. n. 16. vol. 1. Cardin. Mantie. d. lib. 11. tit. 7. num. 10. Marheosc. lib. 3. de legat. & fideicom. cap. 21. num. 3. Mandell. conf. 493. n. 2. vol. 3. Menoch. d. lib. 4. pref. 83. num. 27. cum seqq. Catol. d. 6. fideicommissum, quæst. 40. num. 3. Peregr. d. art. 28. n. 71. Alex. Trentacinq. de substit. p. 4. cap. 7. num. 21. Intrig. red. vult. cent. 3. quæst. 63. num. 19. Olafch. Pedem. dec. 126. num. 11. & 24. Guier. canon. lib. 1. cap. 32. num. 14. cum seqq. Por. Greg. fin. iun.

Intr. lib. 14. cap. 18. num. 17. Camill. Bortell. conf. 33. n. 107. vol. 1. Fr. Ertman. quest. Regular. tom. 2. quest. 77. art. 4. Ceual. commun. contra commun. quest. 193. num. 3. Gall. de except. success. tit. 4. except. 17. num. 153. p. 2. Gam. Lufin. decis. 316. n. 2. Rustic. d. lib. 5. cap. 1. n. 44. cum segg. Fufat. d. quest. 419. num. 17. cum segg. Cardin. Tufch. prael. concilium. 5. tit. 14. num. 3. 6. 1. 14. 16. 19. & segg. Faricac. fragment. crimin. part. 2. tit. 14. num. 177.

147 Quamvis contrariam sententiam, imò adhuc ex-
clusio substituti monasterium successurum in ea
bona, tenent Canonista in d. cap. in praesentia, &
praeceptum Bald. n. 9. in fine, Abb. n. 48. Azeim. n. 68.
Felin. num. 16. Ferret. num. 104. Pat. l. n. 136. Beroi.
num. 480. Couat. lib. 1. var. cap. 19. num. 1. Cuth. iun.
conf. 61. cel. 7. Sucin. iun. conf. 63. n. 62. lib. 3. Alciat.
conf. 91. m. 2. lib. 9. Crauet. conf. 152. m. 1. vol. 1. Roland.
à Valle conf. 113. à num. 12. lib. 1. Fula. Pacian. conf. 36.
n. 113. vol. 1. vbi dicit adeo probabilem esse vitamque
sententiam, ut possit quilibet ad suum libitum
adhærere vni, vel alteri, Anguiss. conf. 63. à num. 10.
vol. 1. Mandel. conf. 702. num. vnie. vol. 4. Loderch.
conf. 14. num. 18. vol. 1. Perce. h. 1. tit. 2. lib. 3. Ordin.
pag. 154. Bald. Nouell. de decr. p. prin. 77. Alciat.
Clem. de patria post. cap. 16. num. 72. Avendan. l. 40.
Tauri gl. a. n. 10. Molin. d. disp. 190. col. 1. vers. quan-
do quis, l. p. d. cap. 11. m. 1. 2. & lib. 1. Rebelle. de obligat.
Iustit. p. 2. lib. 18. quest. 6. m. 3. & alij, quos refert & in-
quirit Sam. d. lib. 2. cap. 16. n. 33.

148 Nondum limita quando gratias fuit ingressus mo-
nasterium, ut fraudaret substitutum, nam tunc sub-
stitutio locum excludit excludit monasterio, quia frans
sua nemini debet patrocinari, cap. sedm. de re script.
tunc etiam quis hoc colligitur ex text. in cap. 2. de
renu. in 6. & in cap. de his, de spoliat. ac ideo
hanc limitationem tenens gloss. verb. leonem, in d. ant.
hij rogant, vbi Bald. S. l. iter. Corn. Fulgof. Alber. &
alij, Canonista in d. cap. in praesentia, videlicet Abb.
antiqu. num. vlt. Ioan. And. n. 16. Butr. n. 61. Bald. n. 11.
Abb. num. 46. Ferret. num. 91. Parif. num. 119. Filin.
num. 16. Beroi. num. 500. Bellam. m. 32. & 40. Henric.
num. 21. Barbat. num. 41. & 42. Mandu. num. 47. Alciat.
conf. 616. num. 2. Guillelm. Benedic. in cap. Raymu-
nus, verb. in extremis positum, num. 25. de testament.
Sarmien. lib. 1. seilei. cap. 1. n. 7. & cap. 6. n. 10. Anton.
Gom. l. 9. Tauri. num. 18. Cardin. Mantie. de conciliat.
lib. 10. tit. 4. n. 19. & lib. 11. tit. 7. num. 15. Molin. de
primogen. lib. 12. cap. 5. num. 29. Craff. d. lib. 4. fideicommissum,
quest. 40. num. 41. Menoch. d. lib. 4. pref. 81. num. 76. &
lib. 6. pref. 81. num. 4. & conf. 116. n. 98. Peregr. d. art. 18.
num. 94. Iur. gl. d. cent. 1. quest. 63. n. 70. Tap. d. cap. 13.
num. 11. Molin. d. disp. 190. col. 14. versum quomodo,
Fr. Ertman. quest. Regular. tom. 2. quest. 77. art. 5. Gall.
de except. success. tit. 4. except. 17. num. 151. cum segg. p. 2.
Rustic. d. lib. 5. cap. 1. m. 3. Fufat. d. quest. 419. num. 73.
cum segg. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. n. 34. quaequid dicit
Sfort. Odd. d. art. 6. dub. 1. n. 12.

149 Quia verò frans non praesumitur in dubio, arg.
l. meritis s. pro socio, & c. 1. de regul. iur. in Decretalib.
debet illa in his terminis, & p. p. ius etiam iudicis
& coniecturis probari, ut bene resolut. Beroi. in d. d.
cap. in praesentia, num. 204. quod ad duo principaliora
deducuntur, & solent à Doctor. his communiter
in exemplum adduci. Vna ex his igitur fraudis con-
iectura est, si grauius pluries sit nominatus substituto
quod in eius odium, & damnum ingredietur mona-
sterium, quod postea ingressus fuit, vel similia
verba dixisset, per quae apparetur odij & fraudis
causa fuisse ingressum monasterium, quam quidem
coniecturam optimo iure admittunt in d. cap. in pra-

sentia, Abb. antiqu. num. vlt. Ioan. And. num. 18. Butr.
num. 61. Paour. n. 46. Felin. num. 16. Henric. num. 21.
Bellam. num. 32. & 40. Manru. num. 18. Parif. num. 120.
& Ferret. num. 96. Sfort. Odd. d. art. 6. dub. 1. num. 13.
Craff. d. quest. 40. num. 5. Anton. Gom. l. 9. Tauri. n. 18.
Menoch. d. lib. 4. pref. 81. n. 81. Card. Mantie. d. lib. 10.
tit. 4. n. 19. Molin. de primogen. lib. 12. cap. 5. n. 29. Intrig.
d. quest. 63. num. 74. Tap. d. cap. 13. num. 10. in fine, Gall.
de except. success. tit. 4. cap. 17. num. 151. p. 2. Rustic.
lib. 2. cap. 1. n. 45. & lib. 5. cap. 2. n. 17. Fufat. d. q. 419.
n. 73. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. n. 69.

Altera coniectura est quando quis in mortis ar-
ticulo Religionem ingredietur, 218. text. in cap. fa-
milia mea. ff. solut. matrim. cum admittunt Guillelm.
Benedic. in d. cap. Raymu. verb. si abs. ne liberis, d. 1.
num. 10. & verb. in extremis positum, num. 25. Sarmien. d. lib. 1.
cap. 16. n. 10. Sfort. Odd. d. dub. 1. n. 14. Tap. d. cap. 13.
num. 17. Fr. Ertman. d. art. 5. Gall. d. quest. 419. n. 73. Rustic.
d. lib. 2. cap. 16. num. 45. & lib. 5. cap. 2. n. 61. Handed.
conf. 32. num. 42. & 43. lib. 2. Facin. fragm. crimin. p. 2.
lib. 1. n. 84.

Verum hæc coniectura venit omnino reiecta, 151
quia praesumendum non est quemquam adhuc su-
persitisse velle rebus omnibus spoliari, & maxi-
mè Religionis onetibus subici, ut post mortem
sua excludatur substitutus, eo vel maxime quod in
eo articulo nemo fuit solutus immemor praesumit
cap. familia mea. 1. quest. 7. nec obstat d. filie mea,
quia intelligitur quando adus in articulo mortis
glus non esset mortem villis, atque alij necce-
ret, at verò quando mortem & monasterio est vi-
lis, ut contingit in praesentia, longe abest fraudis pre-
sumptio, & ideo hanc opinionem sustinent Gozad.
conf. 50. num. 5. Anton. Gom. l. 9. Tauri. num. 18. Molin.
d. lib. 12. de primogen. cap. 5. n. 28. & 28. Card. Mantie.
d. lib. 10. tit. 4. num. 18. Spin. d. gloss. 1. prime. num. 127.
Matheac. lib. 3. de legat. cap. 1. n. 18. & 19. Intrig. d.
cent. 1. quest. 61. n. 74. Craff. d. q. 40. num. 6. Menoch.
d. lib. 4. pref. 81. n. 84. Fufat. d. quest. 419. n. 78. Sanch. d.
lib. 7. cap. 16. n. 59.

Decimo, limita quando quis fuit ingressus mo-
nasterium blanditus, & suasionibus Praelati, quia
tunc monasterium non succedit, sed substitutus etiam
admittendus. Port. Imol. quest. 124. n. 19. Sfort. Odd. d.
art. 6. dub. 2. num. 11. Gam. Lufin. decis. 316. in fine,
Menoch. d. lib. 4. pref. 81. num. vlt. Peregr. d. art. 18.
num. vlt. Intrig. d. cent. 1. q. 61. num. 84. Tap. d. cap. 13.
n. 40. Rustic. d. lib. 5. cap. 2. n. 65. Fufat. d. q. 419. num. 72.
Sanch. d. lib. 7. cap. 16. n. 62.

Vndecimo, limita quando coeditio, si sine liberis,
rescriberet personam testatoris, ut si dixisset, *hæc sunt*
Titius hæredem, si sine liberis morier; quamvis enim
testator non reclusis liberis ingredietur religionem,
non excludatur substitutus, sed ille excludit mona-
sterio succedet, ut per Menoch. d. lib. 4. pref. 81. n. 86.
Peregr. d. art. 18. n. 67. Tapia d. cap. 13. n. 20. Intrig. d.
q. 61. n. 83. Rustic. d. lib. 5. cap. 2. num. 50. Fufat. d. q. 419.
n. 83. Sanch. d. lib. 7. cap. 16. n. 65. cum segg. vbi num. 87.
disponat si in donatione apponatur donans tam con-
ditionem, si absque liberis decesserit, do tibi hæc rem,
an postea donator potestatem succedat monasterio
in ea bona exclusio donatio, & resoluti ex-
cludi monasterium.

Duodecimo, limita quando extat statutum, vel
consuetudo quod verba testamentorum ad hunc
substitutum; tunc etiam substitutus succedit, mona-
sterio excluso, ut per Sarmien. lib. 1. seilei. cap. 1. n. 7.
vol. 1. vers. præterea, Menoch. d. lib. 4. pref. 81. n. 4. Intrig.
d. cent. 1. q. 61. n. 80. Fufat. d. q. 419. n. 81. Card. Mantie.
d. lib. 10. tit. 4. n. 16. Gall. d. except. 17. n. 153. p. 2. Rustic. d.
lib. 5.

lib. 5. cap. 1. num. 101. *consequenter* quorum res ultimo loco citati distinant an requiratur confirmatio Papae ad huc ut tale statum operetur.

- 155 Decimo tertio, limita si in ciuitate extat statum quoddam monasterium, vel ingressi in illud non succedant, nam statum seruandum erit, & secundum illud interpretabitur voluntas testatoris, Alciac. *conf. 101. num. 3. vers. sed eum. & conf. 133. n. 4.* Peregr. *d. art. 18. n. 92. & 91.* Menoch. *d. lib. 4. pref. 83. n. 53.* Intig. *d. c. 3. q. 63. n. 56.* Rustic. *d. lib. 5. c. 1. n. 106. conseq. Fufat. d. 4. q. 2. n. 82.*
- 156 Decimo quarto, limita quando extet consuetudo in ciuitate quod monasterium iogressi abintestato non succedant parentibus, & agnatis, Boët. *decif. 354. num. 7. & 8.* Card. Mant. *d. lib. 11. tit. 7. n. 9.* Menoch. *d. lib. 4. pref. 83. n. 33. in fine.* Intig. *d. c. 1. q. 63. n. 57.* Gall. *d. except. 17. n. 242. p. 2.* Fufat. *d. q. 429. num. 83.*
- 157 Decimo quinto, limita non procedat in Regno Galliarum quo monasterium non succedunt Monachis professis, vt testatur Guillelm. Beodet. *in d. cap. Raynarius. verb. & uerac. num. 11.* Boët. *decif. 334. n. 8.* Rebuff. *conf. 173. num. 1. & 12.* Peregr. *d. art. 18. n. 91.* Intig. *d. c. 1. q. 63. num. 90.* Fufat. *d. q. 429. num. 84.*
- 158 Decimo sexto, limita si conditio illa, *si absque liberis*, &c. apponatur in contrahitis onerosis, seu dispositionibus inter vivos, excluditur enim monasterium, vt si duo conueniant de re aliqua acquiritenda, si absque liberis decedant, & aliter liberis carens proficiatur, succedet in illam rem alter ex cluso monasterio, secus autem erit si ea conditio opponatur in testamento, aut contracta gratuito, in quibus terminis agit *d. si sed & hoc praesenti*, & cum eius dispositio sit exorbitans, & in solia illis loquatur, non est ad alios extendenda, & ideo hanc limitationem tenent Tiraq. *in d. l. si vnaquam. verb. supererit liberis. num. 46.* Peregr. *d. art. 18. num. 68.* & plures alij citati, per Santh. *d. lib. 7. cap. 16. num. 68.* Cardin. Tusch. *d. l. ut. d. c. 1. q. 44. n. 30. b. utin d. l. ut. d. c. 1. q. 44. n. 30.*
- 159 Decimo septimo, limita quando testator expressit exclusisset monasterium, vocando substitutum si gratum hares sine liberis decederet; nam hoc permittit esse testator probatur ex l. *De nobis. C. de Episcop. & Cleric.* vbi patet permittum est ne filio professo quicquam ultra legitimam relinquat, & ex *cap. verum. de condit. appofit.* vbi testator potest rebus suis adiecte conditionem, vt apud Ecclesiam non maneat, nisi seruat modo, & conditione impositis, & ex *cap. cum dilectum. de consuet.* & ex vulgari regula, quod quilibet in re sua esse moderatur & abuteri, *l. in mandata. C. mandati. cum similibus*; & ideo hanc sententiam sustinent Aym. *conf. 1. num. 1. lib. 2.* Aleat. *conf. 133. num. 1. lib. 9.* Palaz. *in reperi rub. de donat. inter vivos. §. 47. n. 13.* Dilect. *de arte tellandi. tit. 5. c. 18. num. 3.* Aleat. *Clem. de patria potestate. cap. 9. n. 71.* Couart. *lib. 1. var. cap. 1. g. num. 10. M. x. in epis. de fidelitate. quest. 11.* Coll. *in d. cap. si pater. verb. si absque liberis. n. 68.* Vincem. *de Franch. decif. 19. num. 34 & 77. 1.* Olach. *Pedem. decif. 116. num. 26.* Rimin. *con. conf. 170. a. n. 3. vol. 3.* Molin. *de primogen. lib. 1. cap. 12. num. 34.* Cardin. Mant. *d. lib. 1. tit. 7. a. num. 7. & tit. 18. num. 11.* Sebalt. *Medic. in trall. de res emnia solis. p. 1. num. 49.* Aemil. *conf. 109. n. 10.* Mench. *de success. erat. lib. 1. §. 21. num. 167. & seq. C. l. V. illi in decif. ad filios. decif. 84. n. 24.* Bertazol. *conf. 23. n. 29 & 10. vol. 1.* Mandel. *conf. 93. n. 1. vol. 3.* Leli. *Zech. de Republ. Eccles. §. 1. de Regularib. c. 3. num. 4. ampl. 1.* Synd. *d. glof. 12. in princ. n. 29. in fine.* Aug. Barbois. *Appell. l. 1.*

Bimi. *conf. 17. n. 11. vol. 1.* Phillatch. *de officio Sacerdot. tom. 2. p. 1. lib. 6. cap. 21.* Crass. *d. §. fideliter missum. §. 40. num. 1.* Menoch. *d. lib. 4. pref. 83. n. 2.* Sfort. *Odd. d. compend. p. 6. q. 1. art. 2. dub. 2. num. 14.* & *conf. 19. num. 11. vol. 1.* Peregr. *d. art. 18. n. 8.* Alexand. *Trenacing. de subdit. p. 4. cap. 7. n. 15.* Intig. *in simili trall. c. 1. q. 1. §. 62.* Alouat. *de censibus. monac. defuncti. lib. 2. cap. 3. in princip. num. 3.* Camill. *Bortell. conf. 17. n. 39. & 40. vol. 1.* Fulu. *Pactan. conf. 36. n. 130. vol. 1.* Guetier. *canon. lib. 1. cap. 1. n. 19. & 26.* Coall. *canon. contra temerum. quest. 139. num. 1.* Tapia. *d. cap. 13. num. 18.* Molin. *d. disp. 190. vol. 1. vers. hoc verò. & disp. 207. ad fin. in solaz. ad 1. Rustic. d. lib. 1. c. 1.* Flores *de Mena ad Gam. decif. 119. circa 1. canel. Benedict. Agid. in reperi l. Titia. §. si non superest. p. 1. num. 34. §. si de condit. & demantr. Fufat. d. q. 429. num. 18.* Santh. *d. lib. 7. cap. 16. num. 12.*

Quamuis coartatam sententiam tenuerint Ca-
nonistae in d. cap. in praesentia, & praecipue Ioan. And. num. 35. But. num. 63. Bald. num. 18. Hod. num. 61. Henric. n. 13. & 16. Bellam. n. 14. & 42. Berol. n. 487. sum. *sepp.* Eucard. in loco *de matrimonio carnali ad rituale. num. 9.* Coll. in l. cum tale. §. si arbitrar. nota ampl. 1. §. si de condit. & demantr. *Ruin. conf. 169. n. 13. lib. 2.* Roland. & Valle *conf. 35. num. 12. & 21. lib. 3.* Borsut. *conf. 199. num. 20. lib. 1.* Sim. de Praxis *de interpret. olim. vol. 1. lib. 1. interpret. 1. dub. 2. fol. 1. num. 92.* & *seq.* Anguissol. *conf. 61. num. 11 & 13. vol. 1.* Aucenda. *L. 40. Tauri. glof. 4. n. 18. & 19.* Gam. *L. 1. dec. 3. 16. num. 1.* Fr. Emman. *quest. Regul. tom. 2. quest. 117. art. 1. vers. nec dicendum est.* Fachin. *lib. 4. controuers. cap. 16.* Anchar. *Regien. in sua quest. familiar. lib. 2. quest. 10. num. 6. & 8.* Pro quibus non facit quidam humilium conditiones quamuis scriptae sint; vult tamen lex petinde haberi quasi scriptae non essent, relicto illas tanquam rutes, & vitae monachae obstantes, vt videtur deduci ex *dilect. §. sed & hoc praesenti*, ibi tales conditiones inualidas, & pro non scriptis esse, ac proinde videbatur dicendum non attendi voluntatem testatoris illas ponentis, sed defecta potestatis oppositum volendi, excludi substitutum à monasterio suu perpetuum, velis nolit testator, quia responderet non esse mentem illius §. vt illae conditiones sint inualidae, & quasi non scriptae, eo quod turpes sint, sed censeri inualidas, & inefficaces, & quasi non scriptae ex sola praesumpta testatoris voluntate; praesumitur enim fore vt illam conditionem non opponeret si professi memot esset. Nec etiam obstat quoddam admissa priori sententia, quam sequimur, homines disticti poterant à vita contemptiua, quia cum intentio testatoris non sit ad hoc ordinata, non potest haberi in aliqua consideratione, arg. *l. non erant. §. de flammib. & in l. si verberata. §. 1. ff. ad leg. Rhod. de iacta.* Nec denique obstat quod valet arguementum à statuto ad testamentum, atqui non valet statutum quo ingrediens religionem non succedat; ergo pariter non valet testatoris dispositio, quia respondetur diuersam esse rationem in statuto, & testatoris dispositione, statutores enim contra Ecclesiasticam libertatem, non habent potestatem statuendi, *amb. c. 1. c. de sacros. Eccles. cap. Ecclesiam S. Mariae, de constitut.* sed testator potest ad libitum de re sua disponere, vt in proposito probat Rustic. *d. lib. 5. cap. 1. num. 36. vers. sed vt Franciscum.*

Decimo octauo, limita si testator dixisset, si decessisset sine veris filiis, nam substitutus ex cluso monasterio admittetur, cum testator non cogitauerit, nisi de veris & naturalibus filiis, non autem de filiis, ita Menoch. *d. lib. 4. pref. 83. num. 49.* Intig.

- Intigrl. d. cent. 3. q. 63. m. 51. Rulic. d. lib. 5. c. 1. n. 59. Fular. d. 419. m. 33.
- 162 Vigefimofundò, limita quando dictum fuit, *si decesserit sine filio masculo*, nam tunc monasterio exclusio substitutus succedit, Menoch. d. lib. 4. p. 33. m. 5. in fine. Peregr. d. art. 28. m. 78. vers. *tertium casus*. Ceuall. q. 193. m. 2. Fular. d. q. 419. m. 38.
- 163 Vigefimò, limita quando dictum esset, *si decesserit sine filio legitimo & naturalibus*, nam & tunc monasterium excluderetur, cum testator naturalitatem, & non civilis, assem, & fictionem filii ut expresse sit, ut per Sfort. Odd. de *compend* p. 6. q. 1. art. 6. dub. 2. n. 28. Card. Manic. d. lib. 1. tit. 7. m. 20. Meocho. d. lib. 4. p. 33. m. 33. Intigrl. d. cent. 3. q. 63. m. 52. Ceuall. d. q. 193. m. 2. Causalcan. decif. 77. m. 7. cum *segg. part. 3*. Rulic. d. lib. 5. cap. 1. m. 60. cum *segg. Fular. d. q. 419. m. 35*.
- 164 Vigefimoprimò, limita si testator dixerit, *si decesserit sine filio*, non secundum iuris interpretationem, quia conditio substitutionis non deficeret, quamvis grauat monasterium sit ingressus, Peregr. d. art. 28. m. 77. Intigrl. d. cent. 3. q. 63. m. 51. Boet. decif. 334. m. 5. Rulic. d. lib. 5. cap. 1. m. 77. Fular. d. 419. m. 33.
- 165 Vigefimosecundò, limita quando substitutio sic esset concepta, si sine liberis decesserit, succedat Titius, non alius, seu nullus alius, quia substitutio monasterio exclusio admittitur, Menoch. d. lib. 4. p. 33. m. 46. Intigrl. d. cent. 3. q. 63. m. 45. Fular. d. q. 419. m. 39. licet duplicet Saach. d. lib. 6. c. 16. m. 74.
- 166 Vigefimotertiò, limita quando dispositiue essent vocati filij Titij, & eis deficientibus, sit datus substitutus: nam si Titius ingreditur Religionem, monasterium non excluditur substitutum, Peregr. d. art. 28. m. 69. Fular. d. q. 419. m. 40. contra *Affili decif. 81. n. 13. & 14*.
- 167 Vigefimoquartò, limita quando grauat habens liberos proficetur in Religionem, tunc enim excluditur substitutus, & non succedit monasterium, quia ex quo habet filios est verificata conditio, nec monasterium habet loco filij, ita Rebuff. in *reper. cap. Raynium. n. 61. de testam. Paleoth. de nati & spuris, cap. 18. in fine*, Causalcan. decif. 1. n. 42. p. 3. quos refert & sequitur Saach. d. lib. 7. cap. 16. m. 70.
- 168 Vigefimoquintò, limita quando testator heredi grauat aliquid reliquisset si monasterium ingreditur, quia tunc per substitutionem excluderetur monasterium *Amil. conf. 109. m. 15*. Meocho. d. lib. 4. p. 33. m. 50. Intigrl. d. cent. 3. q. 63. m. 53. Fular. d. 419. m. 42. Saach. d. lib. 7. cap. 16. m. 72.
- 169 Vigefimosexto, limita quando viuo testatore grauat ingrederetur Religionem post testamentum conditum, tunc enim non succedit monasterium, sed substitutus, quia cum tuoc testamentum non mutauerit, ac professus fuerit, videtur velle excludere monasterium, Causalcan. decif. r. m. 43. & 44. p. 3. Saach. d. lib. 7. cap. 16. m. 71.
- 170 Vigefimoseptimò, limita quando testator instituit filium in sacris iam constitutum, aut professum, & ei decedenti absque liberis substitutus tertium, quia cum testator memor Ecclesie & monasterij substituerit tertium, voluit etiam hunc Ecclesie & monasterio præferri; & quamvis ea conditio appareat turpis, habet tamen duplicem in se imbricatum: prior est explicita si liberos non habuerit, atque hæc est honesta, nec ad delinquendum innuit, posterior est implicita si liberos habeat, & hæc est turpis, vitiose quæ ad delinquendum allu-
- cit, sed cum in solam expresse honestam consequentiam veniat, & quodammodo à cotrario seorsu, qui sumendus non est quando inde absurdum quidpiam sequitur, l. 1. C. de *condit. institut.*, ea non est consideranda; quare ita docent Menoch. d. lib. 4. p. 33. m. 54. & 55. Boet. q. 334. col. pen. Corial. lib. 1. misell. cap. 7. m. 5. Intigrl. d. cent. 3. q. 63. m. 58. Saach. d. lib. 7. cap. 16. m. 73. Quamvis contrarium teneant Rulic. d. lib. 5. cap. 1. n. 121. cum *segg.* & post Bart. Barbat. Angel. & Inol. Fular. d. 419. m. 45.
- Vigefimooctauò, limita in eo, qui putè grauat 171 est, vel lo diem restituere, quia tunc si Religionem ingreditur substitutus non excluderetur, cum nec à proprio filio grauari possit excludi, Menoch. d. lib. 4. p. 33. m. 56. Intigrl. d. cent. 3. q. 63. m. 59. Rulic. d. lib. 5. cap. 1. m. 124. quos refert & sequitur Fular. d. 419. m. 17.
- Vigefimononò, limita quando grauat ante Religionem habuisset filios, & postea vxore mortua ingreditur monasterium, oam veri filij excludunt monasterium, Paleoth. de nati & spuris, cap. 18. in fine, Causalcan. decif. 77. m. 41. p. 3. quos refert & sequitur Fular. d. q. 419. m. 36.
- Trigefimò, limita quando monasterium promissum fisset consentire quoddam tementem substituto, & propter hoc facta sit professio, quia monasterium erit excludendum, Gam. *Lusit. decif. 316. in fine*, vbi ait fuisse sic apud nostros iudicatum, Fular. d. 419. m. 87.
- Trigefimoprimò, limita in sententia, & laudo, 174 veluti si lata esset sententia quoddam Titio decedente sine filiis succedat Caius, nam tunc Caius substitutus admittitur, licet Titius quoddam monasterium ingressus, ut per Aretin. *conf. 135*. Barbat. *conf. 120. n. 1. & 12. lib. 1*. Causalcan. decif. 77. m. 6. p. 3. quos refert & sequitur Fular. d. 419. m. 88.
- Trigefimosecundò, limita in grauat sub alia 175 conditioe quam liberorum, vel cupularum, quia eo casu monasterium non excluditur substitutus, Peregr. d. art. 18. m. 66. Intigrl. d. cent. 3. q. 63. m. 88. Fular. d. q. 419. m. 89. Vnde quando testator instituit descendente suum, illum grauat, ut post mortem suam restituit hereditatem, aut partem illius cuiusque tertio, nec explicans conditionem, *si absque liberis decedat*, si hic descendens ingreditur Religionem captem, non excluditur substitutus ille post grauat professi mortem successurus est in ea bona excluso monasterio, ut tenent Coss. in *cap. si pater. p. 1. verb. si absque liberis*, m. 70. & 71. de *testam. lib. 6*. Auendan. l. 40. *Tauri, gloss. 4. m. 25*. Molin. d. disp. 190. col. pen. Benedic. *Agid. in reper. l. Titia, p. 1. m. 54. ff. de condit. & demotr.* Saach. d. lib. 7. cap. 16. m. 82. contra Bald. Fortun. Padill. Guillem. Benedic. Greg. Lop. Aotoo. Gom. & alios quos ipse refert *ibid. m. 81*.

APPELL. C.

Flumen.

FLUMINIS appellatione non continetur ripa fluminis, l. 1. §. in *flumine ff. de fluminib. vbi dicitur*, in flumine publico factum, accipere debemus quicquid in aqua factum est, nam si quid extra factum sit, non est in flumine publico factum, & in ripa factum non videtur in flumine publico factum, refert Oldiad. *conf. 121. m. 11*. Vnde flumine concessio, etiam ripam concessam non dicitur, tradit Menoch. *conf. 393*.

conf. 195. num. 38. & conf. 498. num. 46. Ripa enim dicitur illi limites, quibus naturalis cursus fluminis continetur. *d.l. §. ripa, & quomodo aliquando ob ingentes pluitas flumen excrevisse illam inundet pto parte, & foras in totum aquis repleat, non ob id ripa appellari potest, gloss. & Angel. in d. §. ripa, Socin. conf. 79. ante finem, conf. & ibi in contrarium, lib. 1. Rip. in l. quominus sub n. 2. §. de fluminib. tectet & sequitur Rot. in Bononiens. pecuniaria 20. February 1604. coram Greg. XVI. impetita per Fatiuac. decis. 108. num. 4 p. 2. recent.*

forens. cap. 181. n. 23. D. Barbof in l. hanc abfens, §. proinde in art. de foro delicti n. 1. Chirioy. de Pace in schol. ad legu. ff. §. 9. num. 1. Cald. Perena conf. 33. num. 1.

APPELL. CII.

FRATER.

- 1 *Frater appellations propriè venit frater in primo gradu.*
- 2 *Frater etiam uterinus in materia fauorabili venit appellatione fratris.*
- 3 *Præteritis fallit a fratre, in illius corpore persona, non habens locum in fratre uterino.*
- 4 *Serore veniens fratrum appellatione in materia indifferenti, nisi mens dispensatio aliter se habeat ex consuetudine, vel quando militat diversa ratio.*
- 5 *Fiduciarium retitum fratribus non extenditur ad serores.*
- 6 *Stadium adfocum loquens de fratre non comprehendit serorem.*
- 7 *Fili fratrum quandoque veniunt appellatione fratrum.*
- 8 *Frater alicuius Religionis nomine comprehenditur amicus, qui in illa Religione professionem emisit.*

APPELL. CI.

FOCUS.

- 1 *Foci appellations seu vbi de foco fit mentio, intelligitur de foco domicilii.*
- 2 *Ecclesia si aliquid relinquas testatur, non intelligitur de Ecclesia Romana sed de Ecclesia domicilii.*
- 3 *Focu principalis in actionibus personalibus domicilii, in rebus vero est locus ille vbi res, qua vendicatur sita est.*
- 4 *In criminalibus principalis focus est locus delicti.*
- 5 *Focu delicti tanquam principalis debet attendi.*

FOCI appellations, seu vbi de foco fit mentio, in dubio intelligitur de foco domicilii, l. qua conditio, §. cum ita, §. de condit. & demonstr. Roman. conf. 408. n. 1. Hieron. Buccaron. de differenti. inter indicia civilia & criminalia. differ. 1. 10. num. 16. in princip. quia focus domicilii dicitur potenter, ut post Castren. conf. 41. §. §. col. pen. vers. & postea, lib. 1. notat Cardin. Tusch. practice. conf. 104. lit. F. concl. 443. num. 11.

Vnde Bald. in d. l. qua conditio, §. cum ita, dicit per illum text. quod si testator reliquit Ecclesie, non intelligitur de Ecclesia Romana, sed de Ecclesia domicilii ipsius testatoris, quod per text. in ant. de Ecclesiast. sic §. si quis in nomine, videtur tenere Cou. in cap. indicium, num. 2. de testam. Titag. de privilegia causa, princ. 56. Menoch. de success. §. 27. n. 41. Coll. in cap. si pater, verb. pauperes, num. 31. de testam. lib. 6. Padil. in l. cum quidam, §. de legat. 3. Anton. Gom. l. 12. Tourinon. 4. & tam 2. var. cap. 11. num. 8. Grassi. §. legatum, quest. 64. num. 5. Molin. de instit. tral. 3. disp. 197. apud quos laicè videbis veram huius notabilis resolutionem.

Intellige appellatium in civilibus secundum Paul. de Castro in l. 1. num. 1. C. vbi de crimine agi oportet, quo loco dicit quod in actionibus personalibus principalis focus est domicilii, sed in rebus sit principalem focus esse locum illum, vbi res est

Quod vendicatur, in l. fin. C. vbi in rem actio; locum vero originis proprie, vel paternæ esse accessorium, at in criminalibus principalem focus esse locum delicti, vbi in cap. 2. de consue. lib. 6. sequuntur Lancel. Condit. in pract. §. 1. de offic. prator. in conf. crimin. in verb. de insignis n. 10 fol. 248. Hieron. Buccaron. d. n. 16.

Et quod focus delicti tanquam principalior debet attendi, tradunt Bald. in l. fin. col. ult. quest. 6. in princ. C. de delicto D. Adriani, Viul. tom. 1. communis opinio lib. 1. tit. 1. num. 181. pag. 171. Donel. commentar. in re civilis, lib. 17. cap. 16. col. 2. Nicol. in compario iuris p. 1. tit. 2. quest. 10. num. 10. vers. sed vera, Cabed. Lusi decis. 26. p. 1. Stephan. Gratian. discept. Aug. Barbof appell. tur.

FRATRIS appellations propriè venit frater in primo gradu, non frater patruelis, vel frater consobrinus, qui simpliciter non sunt fratres, sed secundum quid. Adrian. Negusani. in synon. responsor. §. 87. n. 6. Alexand. conf. 97. §. §. n. 4. vers. hanc questionem, lib. 2. & conf. 204. Consideratio, num. 16. col. lib. 2. & conf. 39. num. 18. lib. 6. Angel. conf. 185. Stadium, num. 3. vers. memento ergo, Roman. conf. 16. Viso ibemate, in princ. & conf. 41. num. 4. Castren. conf. 116. Stadium, lib. 3. Card. Tusch. practice. concl. 450. lit. F. concl. 450. n. 1. m. 2. §. 31. Stephan. Gratian. discept. conf. 717. n. 5. De lata vero significacione vocabuli veniunt patruelis, vbi per Decian. conf. 41. n. 1. & conf. 60. n. 17. vol. 3. sicut etiam in statu excludente sororem causa patris, Menoch. conf. 1146. n. 11.

FRATRIS appellations in materia fauorabili venit frater etiam uterinus, ut per Castren. conf. 118. Stadium in d. in princip. lib. 2. Ferrer. in consuet. Castalonie, gloss. 1. num. 310. Crot. conf. 263. num. 20. vers. sed ad hoc, lib. 1. Hieron. Gabr. conf. 11 sub n. 40. lib. 1. Honde. conf. 1. num. 18. consueg. lib. 2. Anell. Amat. conf. 97. num. 33. Vnde quod statum excludens filias feminas stante fratre defuncto, ita habet locum si exiat frater uterinus, pro vi extra-ter frater utriusque coniunctus, resoluunt Roman. conf. 411. Quatuor, col. 3. tal. conf. 67. col. 2. lib. 1. Alex. conf. 44. Viso ibemate, n. 2. vers. 2. & etiam ex proprio significatu, lib. 6. laicè Socin. conf. 1. lib. 1. Card. Tusch. d. lit. F. concl. 450. num. 29. & conf. 41. num. 1. Inuelligo focus esse in materia agnacionis conseruatu d. vbi per Bald. conf. 218. Stadium ciuitatis, lib. 1. vbi dicit quod licet statum simpliciter loquatur de fratre, vel patruo, & appellations fratris, vel patru veniunt etiam uterini in materia indifferenti, tamen quando ex præcedentibus, & sequentibus statum agnatis prouideri, non comprehenduntur, Castren. conf. 196. Inpuella, num. 1. lib. 1. vbi quod appellations fratris carnalis in materia statuti excludens feminas, non venit nisi frater ex utroque latere coniunctus,

V A vel

- vel saltem ex latere patris, non autem fratres veterinos, quia ipse veterinos non confertur agnationem, Angel. conf. 19. *Subtiliter, in fine, & conf. 19. Statuta Tudertina*, per totum, refert Card. Tufch. d. lit. F, concl. 450. n. 36. & 37.
3. Handed. d. conf. 3. n. 37. cum seg. & in specie quod fratres veterini non veniant appellatione fratrum ubi prospectur confertur agnationis, firmat Rota in *Camarinen. pecuniaria* 18. *Marit. 1619. eorum R. Selencien.* quia fratres veterinos non est de familia & agnatione. Bald. conf. 10. lib. 1. & conf. 61. lib. 4. Albert. Brun. *de stat. quod flantibus masculis* art. 12. n. 321. Tob. Noni. conf. 12. num. 3.
4. Paul. de Montepico conf. 36. n. 36. & 71. Vtrum autem præteritis facta à fratre instituta torpi persona iuxta terminos *L. si uxor, C. de inoffic. testam.* habeat locum in fratre veterino? vide Molin. de *insti. trall.* 2. disp. 159. vers. *nihilominus*, Cald. *Peretra quasi severus* conf. 3. n. 4. & in *comment. ad §. sever.* num. 46. *Insti. de inoffic. testam.*
5. FRATRUM appellatione in materia indifferente veniunt forores, secundum Bald. in *l. triu. si uxor 36. §. de palli.* Alexand. conf. 81. *Animaduersioni*, num. 7. lib. 4. ubi per Lenius §. *Matia. §. ad Trebell.* dicit quoddam in dispositione legis, appellatione fratris veniunt forores, propterea etiam in dispositione hominis, si loquatur in numero plurali, secus si in singulari, idem Alexand. conf. 3. *Piso*, num. 2. eod. lib. 4. Fulgof. conf. 71. in *princ. num. 1.* ubi quoddam præteritis facta à fratre instituta turpi persona locum habet in forore & conf. 106. in *fine*, vers. *ad verum*, ubi quoddam sicut & acit non accusat fratrem de etimine magno, puta falsi, hia neque foror; & saltem in materia fauorabili admittunt Angel. consil. 185. in *fine*, Curt. sen. conf. 9. Castreus. conf. 119. *Haraditu*, in *princ. lib. 1.* Alciat. conf. 120. item 3. lib. 9. Socin. iun. conf. 10. n. 18. vol. 4. Rimini sen. conf. 37. n. 4. vol. 1. Decian. conf. 63. num. 5. vol. 2. Cephal. conf. 106. num. 41. & conf. 325. num. 18. vol. 3. & conf. 576. num. 25. & conf. 815. n. 31. vol. 4. Menoch. conf. 341. n. 15. Card. Tufch. d. lit. F, concl. 450. num. 41. Surd. conf. 100. num. 10. Ferrer. in *constitut. Carbalena gloss. 1. num. 417.* Mat. Antonin. *ver. resol. lib. 1. resol. 59. cap. 9.* Fallit si mens disponens aliter se habeat ex coniecturis, quia tunc statum appellatione non continentur forores, latè Alexand. conf. 45. *Habitu per uxor*, lib. 7. ubi exemplificat, ut quia de masculis senserit, vel quando statum disponit quod verba statum intelligantur ad litteram, vel quando militat diuersa ratio, vel quando statuentes voluerunt comprehendere feminas, quia expresserunt in aliqua parte, Dec. conf. 1. *col. 1. in fine*, vers. & videbatur, Cor. conf. 71. num. 5. lib. 4. Anon. Gabr. *commun. opin. tit. de uerborum significat. concl. 6. num. 111.* Menoch. conf. 146. num. 6. & 7. & conf. 999. num. 2. & de *presumpt. lib. 4. pres. 84. num. 12.* Fusat. de *substitu. q. 349. num. 1.* Et quod appellatione fratrum non continentur forores ubi discretus loquitur de fratre & discretus de forore, aiunt Adrian. Neguf. ubi *supr. q. 450. n. 18.* Bellon. conf. 16. num. 44.
6. Vnde fideicommissum telictum statutis non extendi ad forores, resoluunt lat. in *d. l. triu. si uxor*, in *quarta limit. §. de palli*, *Præ. de interpret. uetim. vltim. sol. 2. §. n. 14.* Fusat. d. q. 349. n. 2.
7. Hinc etiam statutum odiosum loquens de fratre non comprehendere fororem, quia in odiosis, & exorbitantibus masculinum non concipit femininum, resoluunt Alexand. d. conf. 85. *Animaduersioni*, in *princ.* & n. 1. 7. & 8. ubi amplius etiam statum loquatur in plurali de fratribus, & exte vnus frater solus, & forores, nisi constet de mente statuten-

tium, quia voluerunt genus omnem speciem comprehendere, vel quia quando voluerunt in eadem materia, vel simili, de masculino intelligi dixerunt fratres mares, refert Card. Tufch. d. lit. F, concl. 450. n. 36. & 37.

8. FRATRUM appellatione veniunt quandoque filii fratrum, ut per Colet de *alimen. lib. 1. cap. 9. n. 18. in fine.* Mari. Giuba decif. 1. n. 25. p. 1.

9. FRATRUM alicuius Religionis nomine comprehenduntur omnes, qui in dicta Religione professionem emiserunt, Roa apud Paul. de Rubica decif. 13. n. 6. item 3. diuersi p. 2. recent.

APPELL. CIII.

Fructus.

1. Fructus appellatione venit quod nascitur, & renascitur.
2. Glans venit appellatione fructuum.
3. Palea & fenum venit appellatione fructuum.
4. Arundine, & spina cadua veniunt appellatione fructuum.
5. Pensum domorum veniunt appellatione fructuum, sicut in materia fructuum.
6. Laudemio non veniunt appellatione fructuum.
7. Aru, & fera solia capi in fundo quando veniunt appellatione fructuum.
8. Saccharum venit appellatione fructuum.
9. Appendix extraordinaria veniunt appellatione fructuum.
10. Fructus etiam non maturi veniunt appellatione fructuum.
11. Fructuum appellatione non continentur ea, quae cohaerent personae.
12. Distributiones quotidianae non continentur appellatione fructuum.
13. Distributiones quotidianae regulariter non veniunt in condemnatione fructuum perceptorum.
14. Distributiones quotidianae non veniunt in amissione fructuum ob non saltum fidei professionem.
15. Indultum concessum ad incrementum fructuum in absentia, non comprehendit distributiones quotidianas.
16. Præbenda quando sunt distinctae in Ecclesia, & bene possidentur in communi, sed postea singulariter certo anni tempore distribuuntur, appellatione fructuum non veniunt distributiones quotidianae.
17. Beneficium quando non consistit in aliis fructibus nisi in distributionibus, tunc huiusmodi distributiones veniunt appellatione fructuum.
18. Condemnatum quando quis esset in fructibus perceptis, & qui percipi permiserit, appellatione fructuum veniunt distributiones quotidianae.
19. Condemnationes & confiscationes veniunt appellatione fructuum in iudicialibus.
20. Fructus secundum appellationem continentur facti, lac, caseus, lana, agni, herbi, & vintii.
21. Celarius, celtisio, & præbendarius beneficiorum veniunt appellatione fructuum.
22. Fructus dicuntur de iustis expensis.
23. Fructuum, reddituum, & praecentuum appellatione non veniunt regalia.

14 *Fructus appellatione nec rei ipsa, nec pretium dantur.*

1 **FRUCTIVM** appellatione venit quod nascitur & renascitur. gloss. & Abb. in cap. salubriter, de usuris. Cardin. Tulch. *prælit. conclus. tom. 4. lit. F. concl. 484. m. 3.* Quod enim semel recolligitur, & non renascitur, non dicitur in fructu, l. diuinitas, § si fundum, ff. solute marit. Bart. in l. quadam, § nihil, ff. de adendo, Boët. *decis. 212. m. 44.* Ranchin. *concl. 308. part. 2.*

2 **FRUCTIVM** appellatione venit glans, l. 1. ff. de glorie leg. quia appellatione glandis venit omnis fructus, l. qui venenunt, § glandis, ff. de verbor. signifi. & facti l. sylua, § glori, ff. eod. tit. Cardin. Tulch. d. lit. F. *concl. 484. m. 2.*

3 **FRUCTIVM** appellatione venit palea, & fornax, l. vbi fructus maris, ff. quibus mod. vbi fructus. amitt. l. fin. § cum apertiissimi, C. de feris & aqua, not. in l. cum manu facta, § 1. ff. de contrah. empt. Roman. *sing. 199.* Specular. tit. de decimis, *num. 12.* in fine, vbi inducit ad questionem, an decima sit solvenda antequam granum separatur a palea, & rēter affirmatiōe, vbi est solvenda de fructibus decima, quia palea est in fructu, Bart. *conf. 11. num. 50.* Card. Tulch. d. lit. F. *concl. 184. num. 3.* Rebuff. ad l. 1. vbi. ad fructum ff. de verbor. signifi. pag. 192. Vincent. de Franch. *decis. 101. m. 1.* Jul. de Luduv. *Perr. decis. 14. m. 3.* & *decis. 106. m. 10. & 11.*

4 **FRUCTIVM** appellatione veniunt arundines, & sylva ardua, l. qui fundum, § cum fundum, ff. de contrah. empt. vbi si venditor exceperit omnem fructum, quod arundinem, & sylvam arduam tantum in fructu exceperit vide ut. Abb. in c. salubriter, in fine, de usuris, Card. n. Tulch. d. lit. F. *concl. 484. m. 3.* Bertraz. de clausulis instrum. *claus. 16. gloss. 13. sub num. 11.*

5 **FRUCTIVM** appellatione ne dunt fructus naturales in quorum productione & perceptione regis ipsa natura, quam hominis industria operatur, ut sunt fornax, glandes, castanea, poma, ligna, & similia, verum etiam industriales, qui potius ex hominis industria, quam ex ipsa natura proveniunt, & percipiuntur, ut triticum, hordeum, fabæ, vinum, oleum, & alia huiusmodi, l. fructus, ff. de usuris, l. ex diuerso, & ibi gloss. & Duñ. ff. de rei vendicac. Adrian. Negulanz. in sylva resp. *quest. 427. num. 3. cum seqq.*

6 **FRUCTIVM** appellatione veniunt pensiones domorum, l. si is, qui, § 1. & ibi Bart. ff. de pignori. vbi quod si qui habitatur domum, dicitur fructus percipisse, Papien. in libello rei vendicac. verb. cum fructibus, in fine, Petr. de Anchar. *conf. 3.* Non est dubium, in princ. vbi ex hoc appellat. inferri quod usufructus omnium bonorum debet etiam habere pensiones, Caltren. *conf. 114 in princ. lib. 3.* vbi quod veniunt etiam pensiones, quæ percipiuntur mediante conductore, seu colono, Card. Tulch. d. lit. F. *concl. 484. num. 6.* & *num. 17. cum seqq.* Limita in materia stricta, in qua appellatione fructuum non veniunt pensiones, l. si in diuerso in 1. natus ff. solute marit. *Narr. confil. 141. m. 3.* Card. Tulch. d. *concl. 484. num. 7.*

7 **FRUCTIVM** appellatione non veniunt landemia in locatione, Vincent. de Franch. *decis. 172. num. 11.* Verum fructuum appellatione huiusmodi contineri, sicut alia emolumenta ex iurisdictionis exercitio procedunt, tradunt Peteg. de fideiuc. *art. 10. num. 6.* & 7. Adria. Neguz. in sylva resp. *quest. 427. num. 10. & 11.*

Aug. Barboz. Appell. tur.

8 **FRUCTIVM** appellatione veniunt arces, & 7 fere soluz capiti in fundo, si nullus alius fructus soler ex tali fundo percipi, l. item si fundo, § accipari, ff. de usufructu, Bart. in l. cum plures, ff. locati. Cardin. Tulch. d. lit. F. *concl. 484. m. 10.*

9 **FRUCTIVM** appellatione venit saccharum, Put. *decis. Bo. lib. 1. in cornellio, Rot. in Mediolanum. decimatum, 8. February 1610. coram Cardina. Marquemont.* tempta per Fa. in ac. *decis. 213. p. 2. recent.*

10 **FRUCTIVM** appellatione veniunt appendiciz extratordinariz, prout pas caponium, feruiliu, opetaz, oua, plantulorum lignorum, & similia quæ pro augmentis pædiorum solent præstari, l. si in l. diuinitas, § quod in anno, ad l. 1. vbi. ultimo ponderi, ff. solute marit. Card. Tulch. d. lit. F. *concl. 484. m. 11.*

11 **FRUCTIVM** appellatione veniunt etiam non matuti, l. si continet, § fin ff. de usufructu, l. per ff. de usufructu legat. l. ex sylva, vbi gloss. ff. de usufructu Card. Tulch. d. lit. F. *concl. 484. m. 11.*

12 **FRUCTIVM** appellatione non continentur ea, quæ cohercent personæ, arg. l. si veris, § item quicquid, ff. solute marit. consular. Oldr. *conf. 129.* quod in locanone fructuum Archidiaconi non continentur ea, quæ solent præstari ipsi Archidiacono, quæ eius personam respiciunt, loquens de eo, quod præstati sunt in tocando aduentu Archidiaconi, quod tanquam personale non venit appellatione fructuum. Par. de Puteo in tract. de feud. reuener. rub. an feud. concess. feud. tit. p. Et quia, *num. 1. fol. 31.* Boët. *decis. 9. num. 16.* Conuenit quod tradunt de adiutorio quæ præstatur Baronis in vasalis in casibus contentis in consensu. Quamplurimum, de quibus per Capi. in sua vob. rub. feud. adiutoria, vbi per baronem, fol. 25. & Capib. de auct. baron. *progm. 1. n. 56.* quæ ex quo personæ domini cohercent, vt testatur Vincent. de Franch. *decis. 76. n. 6.* dicuntur extra rem, & fructuum appellatione non continentur, vnde ad eum non pertinent ad quem spectant redditus fundi, & ideo usufructuario, vel creditor, qui iuste pignoris possidet fundum, non debentur, Afflic. in d. *conf. Quamplurimum, Capyc. decis. 184.* Vincent. de Franch. *decis. 172. m. 11.* tenuiss. Capib. in d. *progm. 1. num. 55.*

13 **FRUCTIVM** appellatione non continentur distributiones quotidianæ, quia licet dantur beneficiario propter beneficium, fructus tamen non sunt, d. cap. vnic. de clericis, non resid. lib. 6. vbi Prob. ad Menach. *num. 51.* Cassad. *decis. 6. num. 6. de prabend.* Oldrad. *conf. 118.* Gemin. *conf. 52. m. 2.* Couit. lib. 3. *cap. 13. num. 1.* Gambat. in tract. de pæst. legari lib. 6. tit. de pensionib. n. 18. Flamin. *Par. de resignac. benef. lib. 6. g. 1. num. 30.* Gutier. *conf. 8. num. 2.* Fr. Etmann. *quest. Regular. tom. 2. g. 74. art. 4. in initio.* Card. Tulch. *prælit. conclus. lit. D. concl. 511. num. 28.* & *tom. 4. lit. F. concl. 308.* Aloyf. Ricc. in collect. *decis. collect. 892. & 1451.* Azot. in l. iura p. 2. lib. 7. *cap. 7. g. 2.* lat. Gonzal. ad reg. 8. *Cancl. 5. p. progm. num. 114.* cum seqq. Moner. de distribuc. *quod p. 1. g. 6. per totam.* Rot. *decis. 110. m. 1. p. 1. diuers.*

14 **FRUCTIVM** appellatione fructuum perceptionem non veniunt regulariter distributiones quotidianæ, nec ad illas se extendit condemnatio, quia tales distributiones non sunt de corpore beneficii, sed dantur ratione seruitutis personalis, laboris, & mercedis, Lancellos. de auct. p. 3. *cap. fin. n. 31.* Pute. *decis. 233. lib. 1.* Gonzal. d. 6. *progm. m. 151.* Moner. d. 9. *m. 10.* Aloyf. Ricc. d. collect. 1451. vbi. *hic inferat.*

15 **FRUCTIVM** appellatione fructuum, donec prouisi de beneficiis iuramento fidei pæst. de pæst. iurament. iuxta formam Concilij Trid. *sess. 24. de reform. g. 12.* vbi.

V 3 vers.

vers. *præmissi etiam*, non venire distributiones quotidianas, velolum Azot *instit. moral.* p. 2. lib. 7. cap. 2. q. 1. *Alouf Ricc. in collect. decip. p. 1. coll. 1451. vers. inferius fecit*, Galet. *in margaritis casuum consens.* verb. *præf. 1.* Stephan. Gai. *discip. forens.* c. 1. 066. n. 11. Nicol. Gac. *de benef. p. 1. cap. 1. n. 60.* Gonzal. d. 5. *proem. num. 169. & seq.* Antou. Ricc. *de iure personarum*, lib. 1. cap. 1. n. 100. § 1. vbi num. 55. limitat quando Canonici, vel beneficium non habuerit aliquos fructus, sed emolumenta omnia constituerent in distributionibus quotidianis, quia tunc ut pœna adiecta per Concil. dicto loco possit in aliquo verificari, debet intelligi de distributionibus, plures refero ego ipse *de officio, & past.* Episcopi, p. 3. alleg. 69. n. 30.

15 Sic etiam indulum concessum ad lucrandum fructus in aliena, non compellendis distributiones, gloss. *verb. aduersus*, in d. cap. *unic. de cleric. non res. in 6.* Couart. d. cap. 13. num. 2. *vers. sed quoniam Princeps*, Monet. d. q. 6. num. 10. Gonzal. d. 5. *proem. n. 175.* vbi num. 176. amplius licet indulum esset ad percipiendas etiam distributiones quotidianas, quia tunc privilegiatus illius vigore haberet tantum illas, quæ sunt in pecunia, non autem panem, & vinum, & alia similia.

16 Limita primò quando præbendæ sunt distinctæ in Ecclesia, & bona possidentur in communis, & postea singulariter certo anni tempore distribuuntur, q. ita redditus propriè dicuntur fructus grossi, qui succedunt loco præbendæ, gloss. *fin. vers. pluri d. cap. unic.* vbi Prob. ad *Monach.* num. 60. Joan. de Anan. *conf. 87. num. 5.* in addit. *vers. ex ibi etiam*, quare hanc limitationem firmavit Ro. in *Maulen. congrua 16. Aprilis 1615. coram Reuerendissimo Domino meo Celsino Decano*, impressa per Fatinae, *decis. 449. n. 1. p. 1. recet.*

17 Limita secundò quando beneficium non consistet in aliis fructibus, nisi in distributivis, quia tunc huiusmodi distributiones veniunt appellacione fructuum, Capuaq. *decis. 19. n. 4. & 5. p. 1.* Gonzal. d. 5. *proem. n. 177.* Monet. d. *quæst. 6. num. 16.* Ricc. *de iure personarum*, lib. 1. cap. 1. n. 55.

18 Limita terciò quando quis esset condemnatus in fructibus perceptis, & qui percipi potuissent, quia tunc pariter veniunt distributiones quotidianæ, nulla requiritur prævia protestatione, Pontan. *de spol. lib. 4. sub num. 11. post princip. vers. ad pariter veniunt*, Gonzal. d. 5. *proem. num. 160.* Monet. d. q. 6. num. 17. vbi notandum Romam id facere certis casibus per eos enumeratis.

19 FRUCTUVM interdictiõnis appellacione veniunt condemnationes & confiscationes, quæ dicuntur pendere donec sit facta exactio, Bald. *conf. 307. Paribus questionibus*, lib. 4. quem refert Cardin. Tuf. d. lit. F. *concl. 484. num. 15.* vbi num. 14. post Castren. *conf. 418. col. 1. in princ. vers. tertio*, lib. 1. ait quòd inò quando adiuncta verba fructus curiæ intelliguntur necessariò de interdictiõnalibus, quia Curie verbum hoc necessariò inferit, & idem Card. Tuf. *in ibid. num. 15.* post Coman. *conf. 101. Psa. 139.* subdit, fructuum interdictiõnis appellacione veniunt salinae, pedagia, & alia similia.

20 FRUCTVS pecudum appellacione continetur factus lac, lana, agni, hœdi, & vituli, in *pecudum*, ff. *de usufructu l. bona fidei, § fin. ff. de acquir. rerum domin. l. veteris § factum, ff. de usufructu*, Monet. *de decimis*, c. 4. q. 1. n. 15. & quòd lac inter fructus connumeretur, probat Menoch. *de arbitr. cas. 210. n. 26.* & idè appellacione fructuum venit cinis cum sit lac coactum, sicut tradit Menoch. *conf. 189. n. 30.*

FRUCTUVM appellacione venit collatio, 21 electio, & præsentatio beneficiorum, quia dicuntur ex fructibus Ordinarij collatoris, ita gloss. *verb. Capitula, vers.* sed collatio beneficiorum inter bona Episcopalia, & fructus computatur, in c. cum diem, de maiorat. & obed. Miles. *in repet. verb. beneficium collatio*, n. 14. Sola. *de benef. p. 1. q. 40. num. 4.* Rebuff. *in tract. notulæ* q. 14. num. 76. Rot. *decis. 7. num. 1. de irreparat.* in nouo, & *decis. 14. ante fin. cod. tit. in antiq.* & *decis. 166. num. 5. p. 1. divers.* Decian. *resp. 6. num. 15. vol. 1.* Menoch. *conf. 31. num. 2. & conf. 190. num. 10.* Petes. l. 10. *gloss. 3. pag. 889. col. 1. vers. quibus, sit. vlt. lib. 1.* Ordin. *in tract. Episc. cap. 1. verb. Insuperatam*, § 1. *pag. 186.* Gonzal. ad *reg. 8. Cancell. gloss. 45. § 1. num. 8.* Valer. Reginald. *in praxi fore. par. lib. 30. tract. 3. num. 141. vers. proposita.* Et idè licet possessio bonæ fidei facit fructus suos, & pertinet ad illum, § *quis à non domino. Instit. de rerum distr. cap. graui.* de *restitu. spolia.* ita isti fructus iuris consecrati eligendi, seu prætorandi pertinent ad bonæ fidei possessorem, & non ad dominum, Ludou. Gom. *in reg. de trien. q. 37. n. 19.* quem refert Gonzal. d. 5. n. 9.

FRUCTUVM appellacione intelliguntur fructus deducti expensis fructus dissipati, § *fin. ff. soluto marit. l. 26. tit. 11. par. 4.* Conz. lib. 1. *var. cap. 1. n. 3.* Titag. *de reuoc. l. fin. § 1. gloss. 1. in princ.* Pat. *conf. 96. num. 25. lib. 2.* Mexi. *in tract. cass. ponit. concl. 2. n. 88.* Menoch. *remed. 1. recuper. n. 374. & conf. 94. n. 15.* Surt. *de dimiss. sit. q. 9. n. 15. & q. 41. n. 14. & decis. 182. n. 1.* Ceual. *commun. contra commun. q. 89. n. 516. num. 4.* Ioseph. Sellé *Aragone. decis. 136. n. 1.* Gac. Gironde *de privilegiarum, fin. exempt. explicat. n. 1210. & 1211.* Catd. Tufch. d. tom. 4. lit. F. *concl. 484. num. 25. cum seq.* Cardos. *in praxi Indicum, & Aduocat. verb. fructum*, n. 7. Gonzal. ad *reg. 8. Cancell. § 7. proem. n. 163.* Flamin. Pat. *de consuetud. q. 35. n. 3.* Reinosio *in obseru. praxi abf. § 6. num. 11.* vbi quòd fructuum nomine continentur quod iustis sumptibus deductis superest.

FRUCTUVM, reditus, & proventus appellacione non veniunt Regalia in concessione, illi quando Princeps alia bona non habebat in loco concessio, vel quando concessit fructus, reditus, proventus, iura, obventiones, & emolumenta quocunque nomine nuncientur, ita Cuman. *conf. 162. vers. & ut omnia, & vers. hac autem concessio*, pro cuius eum refert Card. Tufch. *praxi. concl. tom. 6. lit. P. concl. 83. num. 17. & 19.*

FRUCTVS appellacione nec res ipsa, nec pretium continetur, Polyd. *Ripa obseru. 72. n. 3.* Mari. Giurba *decis. 72. num. 8. p. 1.* Venit tamen interesse heredi cessantis, Menoch. *conf. 181. n. 11.*

FRUCTUVM, iurium, & actionum appellacione continetur laudemia, quæ pro rebus censuibus, emphiteuticis, & feudaliibus alioquin præstantur, l. 1. in l. ult. num. 41. C. *de iure emphite.* Guid. Papz. in q. 47. Franc. Sallu. *in tract. Laudemiorum, cellula 2. n. 14.* quos refert, & sequitur Menoch. *de presumpt. lib. 4. praxi. 142. n. 11.*

APPELL. CIV.

Fruges.

FRUCTUVM appellacione continetur omne illud, quod est ad victum humanum, vi colligitur ex frugum

*l. frugem 77. in fine. ff. de verb. signif. vbi quod lupini, & fabæ dicuntur fruges, & ibi plenè Rebuff. agit de multiplici huius appellatui significatione, quod scilicet impotest fructus substantiam, & tem fructificari, testet Card. Tulch. *practice, conclus. tom. 8. lit. T, concl. 392. n. 6.**

APPELL. CV.

Frumentum.

- 1 *Frumenti appellatio est in genere sumatur, continetur far, hordeum, & similia, qui aristas habent.*
- 2 *Frumentum in specie distat ab aliis speciebus, secundum communem loquendi usum.*
- 3 *Frumentum ubi prohibetur extrahi, venit tantummodo triticum.*
- 4 *Farina non continetur appellatio frumenti in legato de eo facto.*
- 5 *Frumenti debitor non potest creditori prestare farinam.*
- 6 *Frumentum ubi prohibetur extrahi, prohibetur quoque farina.*
- 7 *Panis non continetur appellatio frumenti.*
- 8 *Frumenti appellatio ubi quæ illa promittitur, venit quod promittens colligit ex suo fundo si illud habet.*
- 9 *Frumenti appellatio ubi legatur, non venit quod tritice venale habet.*
- 10 *Frumento legato continetur venale quando testator nullum aliud frumentum domi habebat quàm illud venale.*
- 11 *Frumento legato quod est in ciuitate debetur extrahi in suburbio, si testator in ciuitate nullum habebat.*
- 12 *Frumento legato, quod domi quocunque modo quæ habet, venit venale.*

FRUMENTI appellatio, sicut in genere sumatur, continetur far, hordeum, spelta, auepa, siligo, & similia, quæ aristas habent, *l. frugem 77. ff. de verb. significat. Forcaul. in pen. l. i. cap. 6. Menoch. de presump. lib. 4. pref. 151. num. 1. Card. Tulch. *practice, conclus. tom. 4. lit. G, concl. 49. num. 2. & tom. 9. lit. T, concl. 392. num. 1. nisi quando frumentum, & hordeum nominantur, quia cum expresse faciatur cessare tacitum, tunc frumentum nomine non venit hordeum, *l. modies, C. de suscept. prop. & au. lib. 10. Rebuff. ad d. l. frugem, vers. limitatur quando.***

In specie autem frumentum (sicut communis ipse loquendi usus recipit) distat ab aliis, & solum ipsum continetur, non autem hordeum, nec alia, quæ aristas continentur. *Forcaul. d. cap. 6. Menoch. d. pref. 151. num. 4. Et idem ubi prohibetur frumentum extrahi, venit tantummodo triticum, ut scribunt Auzand. de exequand. mand. part. 1. cap. 19. num. 35. in fine, Meai. in trall. tass. par. 1. concl. 31. num. 56. Auiler ad cap. 17. Pratorum, verb. à rationabiles, num. 17. vers. & ideo, quos testet, & sequitur Collantes sup. prag. in fauorem rei frumenti lib. 1. cap. 20. num. 3.*

FRUMENTI appellatio non continetur farinam in legato facto de frumento, ut resoluit Menoch. d. pref. 151. num. 9. Stephan. Gratian. *Marchia d. res. 184. num. 1. Vnde euenit ut frumenti debitor non possit creditori prestare farinam, sicut docent*

Bald. in l. 1. m. 6. C. de fructib. & lit. expens. Sord. d. res. 139. num. 3. Hermodi. l. 2. glos. 4. num. 12. cit. 1. p. 1. Francisc. de Bary de success. testat. & abi. testat. lib. 2. tit. 1. g. num. 3. vbi citat Menoch. de presump. lib. 4. pref. 151. num. 5.

In prohibitione autem extrahendi frumenti cum non sonus verborum, sed effectus, & mens attendatur, ne annonæ carior efficiatur, & subdit scire peccant, continent farina; ita vniuersimodè scriptum reliquit Rip. res. 4. num. 14. de constitut. & in trall. de peste, cit. de remediis ad conferendam vbertatem, num. 41. Clar. §. fin. q. 81. stat. 6. vers. praterea quæro, Matant. de ordine iudic. part. 2. princip. in princ. 129. Ranchin. conf. 224. part. 1. Strac. in trall. de mercat. p. 1. num. 29. Bonacoli. commun. crimin. part. 1. verb. statum, fol. 156. vers. & tem. 1. commun. opin. lib. 1. tit. 17. num. 120. pag. 129. & num. 169. pag. 216. Bobad. in suapolytica lib. 4. cap. 5. num. 23. Menoch. d. lib. 4. pref. 151. num. 1. & conf. 106. num. 19. Azueo. d. 125. n. 1. tit. 18. lib. 6. nona Recopil. Mat. Antoin. var. resolut. lib. 2. resolut. 33. num. 12. Sord. d. res. 136. num. 6.

FRUMENTI appellatio non continetur panis, *7 Petr. Pechin de testamentis coningum, lib. 1. cap. 119. n. 1. in fine, Menoch. d. pref. 151. num. 9. Menoch. & Franc. de Bary loci cit.*

FRUMENTI appellatio ubi quis illud promittit, venit quod promittens colligit ex suo fundo si illum habet, *Sord. conf. 319. num. 13. & conf. 309. num. 8.*

FRUMENTI appellatio ubi legatur, non venit quod testator venale habebat, ita Petr. Pech. d. cap. 13. num. 1. Menoch. d. pref. 151. num. 10. Secus si autem quando testator nullum alium frumentum domi habebat, quàm illud venale, quia hoc casu legato frumento continetur venale, *gl. in l. generali, §. vberi. ff. de usufructu leg. Cou. lib. 2. var. 2. §. num. 3. vers. prima siquidem, Menoch. d. lib. 4. pref. 151. num. 9. Vnde legato frumento, quod est in ciuitate, debetur existens in suburbio, si testator in ciuitate nullum habebat, tenetur Felin in cap. Rodolphus, num. 4. de rescriptis, Menoch. d. lib. 4. pref. 156. n. 8.*

Similiter videtur venire in legato venalia ubi testator his verbis, aut similibus meminem propriam explicauit, *Lego vixi mea frumentum, quod domi quocunque modo habeo, ita Cou. lib. 2. var. cap. 5. n. 3. vers. secundo, subdit quod non sufficit testatorem dixisse, Lego vixi omne frumentum, quod domi habeo, nisi addidisset, quod domi quocunque modo habeo, plures testet Menoch. d. lib. 4. presump. 137. num. 10.*

APPELL. CVI.

Fundus.

- 1 *Pascua & alia terra separata, quæ sunt deputata ad usum fundi, veniunt appellatio fundi.*
- 2 *Fundo vendito, veniunt omnia quæ sunt in illo.*
- 3 *Fonem, scilicet, & agger veniunt vendito fundo.*
- 4 *Riuus, seu canal, vel aqueductus venit fundo vendito.*
- 5 *Sterquilinum, seu fimo quando veniat fundo vendito.*
- 6 *Fructus extantes veniunt fundo vendito.*
- 7 *Columbi, caniculi, & alia animalia perpetui mensura, veniunt fundo vendito.*

8. *Arbor in eis, seu diella quando veniant fundo vendito, attenditur.*
 9. *Vasa vinaria, dolia, & tercularia non veniunt fundo vendito.*
 10. *Fundo vendito cum suis finibus venit etiam domus intra distan. fin. contralla.*
 11. *Fundi instruiti appellatione veniunt omnia parata, & destinata perpetuo ad vsum fundi.*
 12. *Vinea non venit fundi appellatione.*

FUNDI appellatione, cum sit nomen vniuersale, l. cum fundum. ff. de legat. 1. veniunt pascua & aliz terrez sc. parata, quæ sunt deputatæ ad vsum fundi. Scia, q. tyranna. ff. de fundo instruito. Rebuff. ad l. 3. ff. de verb. signif. pag. 192. Betraz. de clausul. instrum. claus. 20. glof. 1. num. 4. Menoch. conf. 140. n. 21. & memorat. Menoch. conf. 13. n. 10. Surt. decif. 24. num. 1. claus. 10. glof. 2. num. 4. & ita totus fundus si quis cum regum, vbi Socin. num. 1. ff. de except. rei iudic. ac proinde omnia, quæ sunt in fundo, l. fundus, l. qualis, vbi Rebuff. ff. de verb. signif. Menoch. conf. 478. num. 76. & de prescriptio. lib. 4. pref. 13. n. 2. Stephan. Gratian. discipe. forens. l. 6. num. 19. vbi quod venit pratum quando esset coniunctum fundo, & vno nomine vocaretur, alid fecit, Cels. Barz. Bonenien. decif. 1. num. 18. vbi quod totus fundus continetur, Iacob. de Collantes super prag. in fauorem rei frumentariae lib. 1. cap. 11. num. 1. vers. & p. quid. Franc. de Bary de success. testat. & adiutellat. lib. 9. tit. 12.

FUNDI vendito veniunt omnia, quæ sunt in vno fundi, l. Iulianum 66. ff. de legat. 3. D. Barbol. in l. diuersis, q. 3. vir. num. 21. ff. de solut. matrim. Betrazol. de clausul. instrum. claus. 10. glof. 1. n. 1. vbi subdit ad tollendas omnes dubitationes optimam esse causam describere omnia superexistentia in te vendita, & omnes eius qualitates. Surt. conf. 107. m. 1.

FUNDI vendito veniunt fouee, & fossata, & aggetes, vt per Bart. in tract. de alienatione, q. flumen, num. 5. vers. sed quid si reperiatur, Capol. in tract. de seruic. rualle. prad. cap. 18. de verbor. col. 1. Betrazol. claus. 10. glof. 17. num. 1. Card. Mant. de iacis. & ambig. conuen. lib. 4. tit. 1. n. 18.

FUNDI vendito venit riuus, seu canale, vel aqueductus, qui appellatur formale, seu incile, Capol. ubi sup. cap. de aqueductu. col. 11. Curt. sen. conf. 11. col. 1. & 1. Ruin. conf. 56. vol. 4. Betrazol. claus. 10. glof. 17. n. 4.

FUNDI vendito venit sterquilinum, seu fimo, siue latamen, si comparatum sit stercoretodi agri causa, secus si vendendi, ita per l. fundi, q. fundo vendito, q. 3. in sterquilino ff. de alienat. empti, resoluunt Capol. de seruic. rualle. urban. prad. cap. 78. de sterquilino in fine, Betrazol. claus. 10. glof. 13. n. 6. vbi quod veniunt etiam stameta.

FUNDI vendito veniunt fructus exstares, siue maruti sunt, siue non, quia sunt pars rei, l. Iulianus, q. si fructibus, ff. de alienat. empti, l. fructus, ff. eod. titul. Tituq. de retratu. lig. q. 1. glof. 7. num. 17. Roland. à Valle conf. 17. num. 15. lib. 1. Ranchin. conel. 309. p. 2. Betrazol. de claus. 16. glof. 13. num. 7. Surt. decif. 251. num. 3. vbi decif. 294. num. 3. ait quod fundo legato, veniunt fructus.

FUNDI vendito veniunt columbi, & alia animalia perpetuo mansura, vt cuniculi, Tituq. d. gl. 7. n. 116. Betrazol. d. gl. 13. n. 14. Card. Mant. de tacit. & ambig. conuen. lib. 4. tit. 16. num. 3. Et veniunt arbores, quæ sunt in fundo, l. quibus ff. de alienat. empti, Steph. Grat. discipe. forens. l. 164. n. 1. Cardol. in praxi Iudic. & Aduocat. verb. fundum, n. 5.

FUNDI vendito non veniunt arbores incile, & vel deiecit, etiam post inspectionem rei factam petere volentem, maxime venditore ignorante, l. si post inspectionem, ff. de vericulis, & commodo rei vend. l. in vendendo, q. 3. ff. de contrah. empt. l. fundi, q. si riuus & casa, ff. de alienat. empti, Betrazol. claus. 10. glof. 6. num. 4. & claus. 26. glof. 13. num. 11. Non veniunt blada, seu segetes incile, vel alia à solo separata, idem Betrazol. d. glof. 13. num. 10. Nec veniunt vasa vinaria, dolia, & tercularia, etiam si edificio cohaereant, cum magis ad instrumentum fundi pertineant, d. fundi, Cald. Petreia de empt. cap. 21. n. 17. Betrazol. d. glof. 13. num. 11. vbi per l. dolia, ff. de contrah. empti, intelligit nisi sine defossa, seu placata, vel sepulta. Nec veniunt boues, asini, pecude, pulli, vel alia animalia existentia in fundo vendito, l. fundi, vers. p. q. 3. num. 1. ff. de alienat. empti, Betrazol. claus. 10. glof. 13. num. 13. vbi distinguit an animalia sint ibi perpetuo mansura, vel ad tempus, & num. 5. an & quando veniant, & comprehensu intelligantur piscines, & num. 16. quod non veniunt vinum, & alij fructus precepti, & num. 17. quod non veniunt ligna, quæ erant ad fundum parata, & num. 16. quod non veniunt instrumenta emptionalia ipsius venditoris, & similia.

FUNDI vendito cum suis finibus, venit etiam domus in ea dictus fines constituta, l. fundi, q. quibus modis videri, amitt. & adheum solo c. 1. l. cum in suo, l. ult. de rerum diuis. Betrazol. d. claus. 10. glof. 2. num. 4. & ibid. & glof. 7. num. 1. agit fundo vendito cum omnibus, & unguis quæ habet in se, super, supra, iura, seu infra se integræ, nunquid veniant adiacentia, mobilia, & alia quæ veniunt ad institutionem pradij, & num. 3. quod fundo vendito, integro ita, comprehenduntur etiam instrumenta tam fundi, quam partis, similia, quibus vtebatur in fundo. Et quod fundo vendito cum omnibus pertinentiis, ingressibus, & egressibus continetur via seruitus, resoluunt Cald. Petreia de empt. & vendit. l. 22. n. 11. Et quod fundo vendito cum omnibus iuribus non intelligitur vendita iurisdic. resoluunt Cardin. Mansic. de tacit. & ambig. conuen. lib. 4. tit. 16. num. 19. & n. 31. subdit quod vendito fundo in quo pedagiū vendit consuevit, illud in venditione non continetur.

FUNDI instruiti appellatione veniunt omnia parata & destinata perpetuo ad vsum fundi, vt per Alex. conf. 68. lib. 6. Abb. conf. 88. Causa in facto, lib. 1. Card. Tusch. d. tom. 4. lib. 1. claus. 134. à princeps. Iac. Menoch. de prescriptio. lib. 4. pref. 133. per tot. Et quod fundus non censetur venditus instructus in dubio, nisi expresse dictum sit vel per verba ibi importantis, resoluunt Betrazol. conf. 26. glof. 7. num. 10.

FUNDI appellatione non venit vinea, Iac. in l. si quis legauerit, n. 3. ff. de legat. 3. Iacob. de Collantes super prag. in fauorem rei frumentariae, lib. 1. c. 4. in fine.

APPELL. CVII.

Funus, Funeralia.

FUNERIS sumptus appellatione, venit omne quod ante humanum corpus expenditur, & ad id necessarium est, l. funus sumptus, ff. de relig. & sumpt. funer. l. 1. c. 1. tit. 3. par. 2. Arzued. l. 1. c. 1. à num. 9. lib. 3. nota Recopil. Garc. Citon. de primis. fin. 2200

*exemptionum explicat. num. 47. Ioan. Gaze. de expen-
sis, cap. 8. num. 1. cum seqq. Gam. Infu. decif. 308. per
totam, Mastril. Sicilia decif. 203. etiam per totam. lae
& eleganter Iulius Laur. in suo nouissimo trakt. var.
cincluat. tom. 1. tit. 2. cap. 16. per totum.*

FUNERALIUM appellatione veniunt omnia, quae cum funere deferuntur, gl'of. verb. funeralium, in Clem. dadum, de sepulch. vbi Zabael. vers. vtrum, omnia. 4. Corn. cap. 196. lit. A, Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 57. num. 17. Tamburin. de iure Abbatum disp. 15. quae. 17. num. 3. Lauror. A. tit. 2. cap. 18. num. 19. vbi num. 20. subdit quod funeralia hodie intelliguntur candelae, quae circa eadmodu accenduntur, maceris omnia, quae supra ealtum doloris & corpus constringitur, panis huius laeueis, huius sericis, huius auro contextus, quo feretrum tegitur, & omnia, quae cum funere computantur, & pro illo in Ecclesia per haeredes preparantur, huius alias efferruntur, subitileque, num. 23. se vidit Romae praestitari quod haeredes, seu qui curam gerunt funeralium, paciscuntur cum curato ne pannum, & reliqua alia pretiosis, quae solent offerri, ille accipere possit, oblata et in compensationem aliquis pecunia quantitate.

3 Amplius ut non solum funeralium appellatione
veniant omnia quae cum funere defunctorum, sed
etiam omnia quae obveniunt Ecclesiae ratione fun-
neris, sine antiquo corpore sit in terra conditum,
sive post, & vsque ad trigesimum diem, & quan-
diu sit memoria de funere, sicuti docent Zabael
in d. Clem. audum. q. verum, tertio quae, optime
Caldieri consf. 4. de sepulch. Lauoz. d. tit. 2. cap. 3.
n. 19. cum fegq. Azot. in lit. moral. p. 2. lib. 9. cap. 14.
q. 13. seq. Iudicia.

Impoſita contra aliquem & eius tertiam, vel quartam generationem, non afficit deinceps gentes et familiae, & idcirco ſie reſoluunt Bald. conf. 40. Quidam, col. 1. lib. 3. Fulgoſi. conf. 1. in fine. Barbat. conf. 17. col. 1. lib. 3. Anabat. conf. 2. in fine. Nis Petrus, in principio. Caſtren. conf. 300. Pſſo quendam, col. 2. lib. 2. Patil. conf. 93. mem. 4. lib. 2. Cape. conf. 18. mem. 10. in fine. Bertradus, col. 1. mem. 3. lib. 4. Hieron. Sig. in traſſe de crimine filie maiſtſibi, §. q. 7. num. 4. & 16. Laurent. Palat. in traſſe. quædam maſt. familia non ſuccedunt, num. 151. Curti. in traſſe ſub fructu, §. ar. prince num. 26. Ioan. Martin. in commentis ſponſor. tit. 11. de ſend. firmis num. 44. Prat. de interpret. volut. fol. 190. num. 14. Menoch. conf. 16. num. 87. cum ſeqq. & conf. 172. d. num. 4. & conf. 774. num. 3. d. & 5. & 100. num. 12. & 11. & conf. 1039. num. 1. & conſil. 1036. num. 44. Surd. de aliment. rit. 1. queſt. 6. num. 3. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. tom. 1. cap. 157. num. 14.

Contantiam vedē fecunditatem, imō generatōis, seu generis nomen aptum esse ad propriū significatōe comprehendere etiam formās, & descendentes ab eis, per cap. *Quicumq; il. 2. in princ. de heret. lib. 6. & conf. 1. de scholast. lib. 6. tenent Corti conf. 1. num. 4. & conf. 190. n. 2. & 3. lib. 3. & conf. 219. n. 6. lib. 2. & conf. 213. num. 1. & 4. lib. 4. Dec. conf. 331. col. 2. v. *verf. sed tamen.* & conf. 495. n. 5. Paris. conf. 47. num. 8. lib. 1. Alex. conf. Super eo in fine, lib. 1. Ioan. de Imola conf. 62. *Post exhibuim* Confessionem, Curt. iur. conf. 321. n. 4. Fulgof. conf. 131. in fine, Titusq; de rerralis iur. g. 1. *glof. 9. m. 141.* Socin. iur. conf. 15. num. 1. lib. 1. Crauei. conf. 180. n. 1. Alciat. iur. lib. 2. *verf. termin.* lib. 8. Gorad. conf. 10. n. 8. Rebuff. ad L. 1. ff. de verb. signif. *sub verb. decemterius* pag. 83. Clat. g. 5. *emphyteusis* g. 16. Corbellin *trall. de conf. ex quibus emphyt. prim. tit. de causis primas* ab lin. fin. n. 39. Craff. in s. *de decemterium* g. 1. num. 1. Boer. decif. 141. n. 6. Burg. de Pace in *proem. ad leges Titum* conf. 117. Card. Matr. de *concl. vltim. volut. lib. 8. tit. 1. c. 1. m. 9.* & *latē de ratiōe & ambig. commun. lib. 2. tit. 1. c. 1. m. 9. cum seq.* Sued. conf. 120. n. 20. Aloy. Ricc. in *praxi fori eccles. ref. 122. m. 7.* Menoch. de *praesump. lib. 4. praef. 18. n. 1. & praef. 34. num. 26. & conf. 127. num. 9. & 10. Peteg. de *fideiur. arc. 22. n. 18.* Intrig. de *substitut. tem. 3. c. 81. num. 7. Finis in similitud. g. 13. n. 2. Cald. *Pericita de potest. eligendi. cap. 15. n. 17. & 18.* Card. Tuleh. *pract. concluf. lib. 4. lit. G. concl. 1. a. m. 1. & concl. 39. a. princ.* Marefco. *ver. ref. lib. 1. c. 1. m. 1.* Duran. *Rea de decif. 100. num. 16. vbi m. 17.* limitat quando verbum *generatōis* est limitatam ad infrafratropos, qui sunt descendentes masculini per lineam masculinam, quo opinio ex eo colligitur quod Christus dicitur de generatione David, & sic capitur generatio in feminis, quae fuerunt de stirpe David, vt in facto Euangelico, tum quia nomen generatōis est nomen neutrum, ergo debet constitui differentia inter masculos, & feminas, atqum. L. *quigne 5. pateris.* ff. de *in ius vet.* Iura vero per prima opinione in contrarium adducta loquentur tantum in suis casibus privilegiorum, & penarum, & quod nuncupatim vbi agitur de poena, seu privilegio immunitatis, appellatio generatōis non veniat feminæ, tradunt Imol. d. *concl. 62. num. 5.* Apollid. ad Alex. d. *conf. 61. in verb. generatōis* lib. 1. Cardin. Tuleh. d. *lit. G. concl. 1. a. num. 8.* vbi num. 9. subdit quod etiam appellatio generatōis, non veniunt feminæ, vbi ageretur de dignitatibus, & honoribus. Et idē optimè respondet Card. Mantie. d. *lib. 12. tit. 1. m. 10. text. in d. cap. obsequium, de parit. loqui,* quando innocentes patiuntur propter non***

APPELL CVIII

Generation

- 1 *Descendentes veniunt generationis appellatione.*
- 2 *Descendentes ex linea masculina tantum, & non*
femina tantum ex proprio significant
generationis appellatione, sed contrarium verum, ut
num. 3.
- 3 *Femina non comprehenditur generationis masculinae*
appellatione.
- 4 *Agnaei veniunt generationis appellatione.*
- 5 *Generis appellatione secundum propriam significa-*
tionem, patrum & matrum coelestium, nisi
materiam subiectam respiciamus.

GENERATIONIS, seu generis appellatio-
ne venit descendentes, *liberorum*, ff. de verbor.
signific. Dec. in l. 2. num. 72. ff. de regulis iur. i. Corn.
conf. 119. num. 9. & 16. lib. 2. & conf. 213. num. 4. lib. 4.
Cephal. conf. 606. num. 17. Rebuff. in l. signi. 62. ff. de
ver. signif. pag. mibi 316. Menoch. conf. 957. num. 4.
Fuf. de substit. c. 119. n. 1.

2. GENERATIONIS appellatione comprehenduntur solum descendentes ex linea masculina, non feminina, & ideo non possunt dici de generatione cui materni nepos ex femina, & ab ea descendem: cui, cum filius dicitur de generatione proprii patris, non autem aui materni: quod videtur probare *ex in l. 1. vlt. ff. de iure immuni*. vbi privilegium immunitatis concessum generatori alicuius non competit ad eam, qui ex femina natus fuit, & ex cap. *ubi omnes*, & *parvi*, *tit. 6. vlt. poena*

emnes, quia tunc generaliter testungitur ad masculos descendentes per masculum, hinc inferens *num. 14.* quod si alicui emphyteus sit concessa. vlt. quo ad terram generationem, nulla dubitatio est quin etiam femine & masculi descendentes ab eis comprehendantur.

4 GENERATIONIS masculinæ appellatione certum est feminam non comprehendi, vt scribunt *Anch. cons. 153.* *Corn. cons. 190. col. 2. lib. 3.* *Bero. cons. 116. num. 9. lib. 1.* *Patif. cons. 22. num. 26. lib. 3.* *Præcis de interpretat. vltim. volute. fol. 193. num. 67. in fine,* quod testat & sequitur *Fulat. d. quæst. 129. num. 1.* quibus addo *Card. Tusch. d. lit. G. cons. 19. num. 9.*

5 GENERATIONIS appellatione veniunt agnati, *l. 1. in fine, ff. de probat.* vbi gloss. *Bart. in fine, de Angel in 1. notab.* *Alciat. in cap. novu. num. 22. de indic.* *Cardin. Mantie. de consil. vltim. voluntat. lib. 8 tit. 12. num. 19.* *Menocho. d. lib. 4. præf. 88. num. 7.* *Fulat. d. quæst. 129. num. 7.* Et solum agnationem comprehendit quando sumus in materia odiosa, tenent *Fulgos. cons. 131. in fine,* *Cardin. Tusch. d. lit. G. cons. 19. num. 3.* quamvis relictum illis de generatione debet etiam cognatis, & sic descenditibus ex feminis, consilietur, *Crauet. consil. 180. num. 1.* provt illum refert *Menocho. d. præf. 88. num. 3.*

6 GENERIS appellatione secundum propriam significationem paternum, & maternum continentur, neque *Dorotheum, C. de decur. lib. 10. §. si quis igitur, in auct. de hered. ad intest. vlt. cap. venerabilis, de prebend.* *Cardin. Mantie. de iacris, & ambig. consens. lib. 2. tit. 17. num. 12.* nisi subiecta materia aliud postulauerit, vt in feudo concessio generi, quod ad paternum extenditur, *Curr. iun. de studiu. 1. p. tercia p. princip. num. 17. cum seqq.* *Roland à Valle cons. 34. num. 17. vers. accedit lib. 4.* *Cardin. Mantie. d. num. 12.*

APPELL. CIX.

Granum.

GRANI appellatione venit frumentum, gloss. *in l. 2. §. grani, & ibi gloss. verb. per iniriariu. ff. de admim. rerum ad ciuit. pertinent. gloss. fin. in l. frugum in fine, de verb. significat.* *Cardin. Tusch. prædict. conclusum tom. 4. tit. G. concl. 49. per totum,* vbi *num. 3.* & 4. post *Simon. de Præcis cons. 85. num. 1. cum seqq.* subdit, quod grani boni de nitidi appellatione venit frumentum cribratum, hoc est tadium à tineis, quia verbum, *netus*, potest intelligi *netus*, etiam cribratus, & potest intelligi de grano non maculato. Vnde granarium dicitur repositorium frumenti, vel alterius grani, de quo *Iurisc. consil. 1. quæstio 5. conferendi, ff. de fidei instrum.* provt tradit *Rebuff. ad l. impensa. 79. in vers. & horum, ff. de verb. significat. pag. mihi 70.*

APPELL. CX.

Glans.

GLANDIS appellatione omnes fructus continentur, *l. qui verum 136. §. glandis appellatione, ff. de verb. significat.* vbi latè *Rebuff. pag. mihi 70.*

744. gloss. verb. *tertio, in fine, in l. Iulianu, ff. ad exhibend. l. vnic. in fine, ff. de glande leg.* vbi *Bart. idem Bart. in l. qui seruandorum, §. si glandis, ff. de præscript. Capol. de seru. rustie prædict. tit. de fem. pluri. num. 5.* *Boët. decis. 451. num. 6.* vbi ait non solum omnes fructus, sed etiam omnes arbores contineri sub hoc appellatio. *Rip. in tit. de sent. & re iudic. resp. 2. alias 197. num. 7.* vbi quod arborum glandiferarum appellatione continentur fructifera, id est, fructum faciens, non autem sterilis. Stricte verò, & secundum communem loquendi usum Hispania & Franc. æ, glandes accipiuntur pro fructu quercuum tantum, vt obseruat *Rebuff. vbi supra, in vers. communis.*

APPELL. CXI.

Grex.

- 1 *Gregis appellatione in legatis continentur, quæ postea accedunt, & ad legatarium pertinent.*
In obligationibus continentur, quæ postea nata sunt diuid.
- 2 *Gregis cuius appellatione in legatis veniunt agni & arietes.*
- 3 *Gregem quinque parci, & decem oues faciunt.*

GREGIS appellatione in legatis continentur, quæ postea accedunt, & ad legatarium pertinent. *l. greges, ff. de legat. 1. §. si gregem, vers. greges, Instit. cod. Et in obligationibus continentur etiam, quæ postea nata sunt, l. greges, ff. de pignor.* Et veniunt quoque aliena capita, quæ sunt ex numero gregis, quia nomen gregis est vniuersale, *d. l. greges autem legatus, ff. de legat. 2.* *Card. Mantie. de iacris & ambig. consens. lib. 1. tit. 23. num. 19.*

GREGIS cuius appellatione in legatis veniunt agni, & arietes *l. ferre legat. in fine,* vbi gloss. *ff. de legat. 2.* & dicuntur agni, qui minores sunt anno *l. etiam quærentur, in princip. ff. cod. l. legatus,* vbi gloss. verb. *secundum,* dicitur hoc iudicandum ex cuiusque loci consuetudine.

Quinque porci & decem oues faciunt gregem, *l. duo, ff. de abigere.* grex namque strictè & propriè est de minutis, armenum de grandioribus animalibus, vt per *l. bones, ff. de verborum signif. l. 1. ff. de abigere,* ibi, *equos de armenis, vel oues, de gregibus, tradit Rebuff. ad l. Noratius, vers. quinque, ff. de verbor. signif. pag. 381.* & vniuersi gloss. *gregibus, in Clement. 1. de decimis,* vbi subdit, quod grex largè sumitur, pro maioribus, & minoribus, quæ gregantur.

APPELL. CXII.

Habitatio, Habitatores.

- 1 *Habitatiois domus appellatione continentur aditus domus.*
- 2 *Habitatiois appellatione, quoties alicui debetur virtute legati alimentorum, continentur scamina, tabula, & vasa ad coquinam, ad mensuram, & alia instrumenta ad usum quotidianum parata.*
- 3 *Habitatiois nomen in legato relicta continet vt liberè*

liber legatarius ibi esse, & habitare possit, atque ita ire, & redire.

- 4 Testator quando dixerit, relinquo uxori meae habitationem cum filiis meis, tunc praesumitur illi relicta alimenta.
- 5 Familiæ etiam statum cum aliquo veniunt appellatione habitatorum.
- 6 Scholares non veniunt appellatione habitatorum.

HABITATIONIS domus appellatione continetur aditus domus, ut per Bart. cons. 109. *Fallum tale est, lib. 2. ubi quod si domus legatur pro habitatione congregationis, seu confraternitatis, & sub conditione si congregatio servit se de domo legata pro aditu ob alias domos, refert Card. Tusch. pract. cons. 20. a. lit. H. concl. 8. num. 1.*

HABITATIONIS appellatione quoties alicui debetur virtute legati alimentorum, provi legitur in l. legatus ff. de aliment. & cib. leg. consuevit scamina, tabulae, & vasa ad coquendum, ad mensum, & alia instrumenta ad vsum quotidianum parata, & necessaria, iuxta l. Labeo ff. de superell. leg. sine quibus non vivere non posse experimemo comprobamus, ita Sim. de Practis de interp. ult. volunt. lib. 4. interp. 3. dub. 1. n. 14. Franc. de Bart. de success. testat. & ab intestat. lib. 9. tit. 11.

HABITATIONIS nomen in legato relicto continetur, ut liber legatarius ibi esse, & habitare possit, atque ita ire, & redire, Berol. cons. 48. num. 2. lib. 2. Menoch. de praesumpt. lib. 4. praef. 157. num. 10. ubi num. 21. per l. caecum, §. mulieri, ff. de usu & habit. subdit quod hoc casu habitatio relicta intelligitur pro se, & eius familia.

Quando vero testator dixerit, Relinquo uxori meae habitationem cum filiis meis, tunc & illi praesumi relicta alimenta, resolvunt Nat. cons. 179. num. 9. Clement. sing. 66. in fine, Berol. cons. 14. num. 1. a. lib. 1. Sim. de Practis de interpret. ult. volunt. lib. 3. dub. 1. num. 4. quos refert, & sequitur Menoch. de praef. 157. num. 3.

HABITATORVM appellatione veniunt etiam famulantes cum aliquo, adeo statutum loquens de habitatoribus, illos comprehendit ita Bart. consil. 41. vol. 1. quem refert Bonacol. de famulis, q. 137. faciat quæ Gac. Gironda de privileg. sen. except. explicat. a. n. 35.

HABITATORVM appellatione non venit scholares, quia habet animum recedendi, ut per Roland. à Valle cons. 79. n. 44. vol. 3.

APPELL. CXIII.

Hæreditas, Hæres.

- 1 Hæreditatis appellatione propriè venit non aditus.
- 2 Hæreditis appellatione venit heres simpliciter, & verum, non secundum quid.
- 3 Hæreditis appellatione venit omni heres, quando non apponitur nomen proprium hæreditis.
- 4 Hæreditis mentio ubi dispositum fit, veniunt soli descendentes non autem extranei.
- 5 Contrarium est verum sex potissimum casibus, ut num. 6.
- 7 Pseudus si relinquitur Cais, & cum hæreditibus, veniunt hæres bonorum.
- 8 Annuatilitas pro se & hæreditibus, intelliguntur de extraneis hæreditibus bonorum.
- 9 Dilectio, si ubi est appositæ verb. hæreditibus, ad demandandum suum, non veniunt hæ-

res extranei, sed solum sanguinis.

- 10 Testator ubi reliquit fiduciam solum Tizio, & cum hæreditibus in vita Tui tantum, tunc verbum, hæreditibus, intelligitur de filio.
- 11 Hæreditis appellatione veniunt hæres sanguinis, quando sumus in re ad extraneos hæres minime transitoria.
- 12 Testator ubi in precedenti dispositione dam loquutus fuit de hærede, vocavit solum descendentes hæredum, & postea mortuus instituit, & eorum filios & hæreditibus substituit Titium, & cum hærede, tunc non veniunt extranei Tui substituti, sed tantum descendentes.
- 13 Limitatur dupliciter.
- 14 Testator quando substituit filio descendenti alios filios superstitum, & eorum hæredum, intelligitur de hæreditibus sanguinis.
- 15 Hæreditis appellatione veniunt hæres sanguinis, ubi nec minus dilectum praeferebat magis dilecto.
- 16 Hæres masculi quando sunt vocati, tunc solum descendentes veniunt.
- 17 Hæreditis appellatione veniunt hæres sanguinis quando filij eius, cum hæredum sunt vocati, honorati sunt in testamento, & sic dilecti.
- 18 Testator ubi substituit aliquem ex suis descendentes, vel consanguineam personam, & cum hæredum, intelligitur de hæreditibus sanguinis.
- 19 Testator quando vocavit hæres ex suo corpore descendentes, censetur solum vocasse hæres sanguinis.
- 20 Testator quando in una parte testamenti fecit mentionem de liberis Tui, & postea in alia parte vocavit hæres Tui, veniunt hæres sanguinis, maxime si adhibuisset dilect. dilect. hæretes, &c.
- 21 Hæreditis appellatione quando ex communi usu loquendi veniunt solum descendentes, tunc verbi testatoris, & de hæreditibus sanguinis intelligenda sunt.
- 22 Testator ubi dixit, quod bona transirent de hærede in hæredem, tunc exponitur de descendente in descendentes.
- 23 Hæres & descendentes quando vocati essent, dicuntur vocati hæres, qui sunt de descendentes.
- 24 Hæres legitimus si testator vocavit, intelligitur vocasse illos, quibus ab intestato ex lege debetur hæreditas.
- 25 Hæres utriusque sexus quando vocati essent, de hæreditibus sanguinis interpretatio facienda est.
- 26 Hæreditis mentio ubi fit conditionaliter, tunc condicio intelligitur de hæreditibus sanguinis.
- 27 Hæreditis appellatione in dubio venit heres universali, non autem heres in re certa.
- 28 Hæres & successor ubi vocati sunt, intelligitur de hæreditibus, & successoribus universaliibus, non singularibus.
- 29 Testator quando vocavit quoscunque hæres, vel quoscunque successores, tunc veniunt hæres in re certa, vel successor singularis.
- 30 Peritum, hæres, quando restringeretur ad descendentes, tunc & descendentes in re certa intelliguntur venire.
- 31 Femina venit hæreditis appellatione.
- 32 Hæres ubi vocati sunt, veniunt hæres hæredum.
- 33 Amplius siue in numero plurali, siue in numero singulari

6 Qua quidem opinione tertia, illam sex potissimum casibus procedere declarat Fufar. d. quæst. 339. n. 12. cum seqq. Primò, quando vocati essent hæredes, & successores, nisi ex consensu colligatur testatorem aliud sensisse; secundò, quando essent vocati omnes, & quicumque hæredes; tertio, si dispositio testatoris non possit verificari in descendenti- bus, quia tunc omnino erit facienda interpretatio, quòd appellatio hæredum veniant extranei hæredes bonorum; quartò, si vocati essent hæredes in perpetuum; quintò, quando testator vocavit suos hæredes, quia intelligitur de hæredibus à se institutis, non autem de descendenti- bus exclusis; sextò, si de filiis facta esset specialis mentio, nam tunc verbum *heredes*, intelligitur de hæredibus bonorum.

7 Amplia primò hanc ultimam opinionem, quòd veniant hæredes bonorum, vt procedat etiam relicta sit res, quæ sui natura fuit morte honorati, vt est in usufructu; nam si usufructus relinqueretur Calo, & eius hæredibus, capitur sensus pro hæredibus bonorum, l. si quis Titio, ff. de usufr. accresc. Menoch. d. lib. 4. præf. 130. num. 4. Fufar. d. quæst. 339. num. 23.

8 Amplia secundò, etiam in relicto annuis pro se & hæredibus, quia intelligitur etiam de extraneis bonorum hæredibus, l. in annuibus, C. de legat. Menoch. d. lib. 4. præf. 130. num. 7. Fufar. d. quæst. 339. num. 24.

9 Amplia tertio, quamvis dictum sit de hærede suo, quia etiam tunc venit extraneus hæres, Anton. Gabr. d. tit. de verb. significat. concl. 1. Fufar. d. q. 339. num. 5. nisi dictio, *suo*, esset apposita ad denotandum suum suum, Ptz. de interp. volum. fol. 197. num. 15. & quòd in dubio addito verbo *heredes*, pronomen *suo*, intelligitur solum de hæredibus sanguinis, tradit Menoch. confil. 938. num. 11. vers. etiam.

10 Limita primò, quando testator reliquit fidelicommissum Titio, & eius hæredibus in via Titij tantum, quia tunc verbum *heredes*, intelligitur de filiis, Patif. conf. 1. col. 1. Anton. Gabr. d. concl. 2. num. 6. Cardin. Manic. de comest. volum. lib. 8. tit. 4. num. 1. vers. primò, Sim. de Ptz. de interp. volum. fol. 195. num. 4. Anton. Gabr. d. concl. 2. num. 6. Menoch. 178. num. 11. vers. secundus casus, & d. lib. 4. præf. 130. n. 9. Ruffic. in l. cum auro, lib. 1. c. 3. num. 41. Peregrin. de fideicom. art. 31. num. 44. Fufar. d. q. 339. n. 18.

11 Limita secundò, quando res relicta non est ad extraneos hæredes transitoria, exemplum in feudo pro se & descendenti- bus acquisito, quia si acquirit illud relinquit filio, & eius hæredibus, non veniunt nisi hæredes sanguinis, non autem extranei, Bart. in d. l. Calus, §. etiam si parentem, num. 4. & ibi Bald. Angel. Imol. Atefin. Alex. las & Socin. sen. n. 6. Calder. conf. 15. de verb. significat. Cephal. conf. 301. per totum, Roland. à Valle conf. 11 n. 16. lib. 4. Ant. Gabr. d. concl. 3. num. 7. Cardin. Mant. d. lib. 8. tit. 4. num. 3. Ptz. de interp. volum. fol. 197. num. 19. Dec. d. lib. 8. num. 12. lib. 2. Ioseph. Ludov. concl. 16. illat. 82. vers. in materia autem differenti, & vers. si autem. Menoch. d. lib. 4. præf. 130. num. 11. & conf. 158. num. 12. vers. septimus casus, Ptegr. d. art. 35. num. 31. Ruffic. d. lib. 1. cap. 1. n. 27. & 28. Manic. de tacito lib. 23. tit. 30. num. 18. Fufar. d. quæst. 339. num. 30. cum seqq. Vnde à contrariis sensu colligitur, appellatione hæredum venire etiam extraneos, quando sumus in re ad hæredes extraneos transitoria, vt resoluunt Hicron. Gabr. conf. 96. n. 1. lib. 2. Menoch. conf. 158. Aug. Barbosa Appell. lat.

num. 12. vers. quintus casus, & consuit Roa. eorum R. D. Cocino de off. 130. num. 2. Cardin. Manic. de tacito & ambiguo comest. lib. 14. tit. 59. num. 13. Leo Valenti. de off. 143. num. 7. lib. 2. vbi ait quòd hæredis appellatio in materia transitoria ad extraneos, comprehendit nedum hæredes, sed etiam hæredes, & successores bonorum titulo vniuersali, & n. 8. quòd in materia indifferente designat successorem bonorum coniuncta, vel extraneum, siue sit hæres de iure ciuili, siue de iure patris.

Limita tertio, quando testator in precedenti dispositione dum loquutus fuit de hærede, vocauit solum descendentes hæredis, vel expressè facta mentione filiorum, liberorum, vel descendenti- bus conditionaliter, vel dispositiue, vel tacite vocando eorum hæredes, & sumus in casibus quòd tunc testator voluit intelligere de descendenti- bus non extraneis; nam si pusta mortis instituit, & eorum filius, & hæredibus, substituit Titium, & eius hæredes, tunc non veniunt hæredes extranei Titij substituti, sed tantum descendentes; ita sustinent Roa. conf. 42. col. 1. & conf. 88. num. 4. lib. 2. Neux conf. 59. num. 3. Crauer. conf. 8. n. 1. & conf. 15. num. 6. Ruffic. sen. conf. 62. num. 1. & 14. Ant. Gabr. d. tit. de verb. significat. concl. 2. n. 10. cum seqq. Card. Mant. d. lib. 8. tit. 4. n. 2. & 7. Ptegr. d. art. 1. num. 31. Menoch. d. lib. 4. præf. 130. n. 13. cum seqq. & conf. 178. n. 2. vers. quintum, Ruffic. d. lib. 5. c. 3. n. 10. cum seqq. & c. 10. n. 14. & 23. in fine, Fufar. d. q. 139. n. 16. cum seqq. vbi n. 29. ait, procedit limitationem, quamvis testator cum dictis vniuersali vocasset hæredes, vt si omnes, vel quocumque hæredes substituit, & citat Menoch. d. præf. 130. n. 19. Intrig. d. cent. 5. q. 54. num. 7. Ruffic. d. lib. 3. c. 3. n. 31. cum seqq. contra Roa. conf. 37. n. 14. lib. 2. Peregr. d. art. 32. num. 31. in fine. Substitu. in duplici- ter primò, quando dispositio non potuisset verificari in hæredibus sanguinis, quia de extraneis hæredibus intelligitur, vt per Socin. sen. conf. 13. in princip. lib. 3. vbi loquitur de Sacerdote substituto, Peregr. d. art. 35. num. 31. ad med. vbi ait quando de necessitate in descendenti- bus dispositio non potuisset verificari. Ruffic. d. lib. 3. c. 3. n. 19. vbi loquitur de valde fene substituto, qui liberos habere non poterat; secundò quando substitutus esset extraneus; nam tunc etiam eius hæredes extranei decernunt vocati, hæredibus vocatis, Hieron. Gabr. conf. 152. q. 4. num. 28. lib. 1. Ruffic. d. lib. 5. c. 3. num. 38. Fufar. d. q. 339. n. 45.

Limita quartò, quando testator substituit filio decedenti alios filios superstities, & eorum hæredes, quæ intelligi debet de hæredibus sanguinis, ne hæres extraneus, exclusus descendenti- bus testatoris, admittatur contra præsumptam illius mentem, qui etiam magis dilectissimos descendentes suos, quam extraneos, Patif. conf. 44. lib. 3. Socin. iun. conf. 158. lib. 2. Alciat. resp. 491. num. 3. alias resp. 43. lib. 2. Anton. Gabr. d. concl. 2. num. 15. Card. Mant. d. lib. 8. tit. 4. n. 8. Menoch. d. lib. 4. præf. 130. n. 10. Peregr. d. art. 32. n. 20. & 40. Fufar. d. 339. n. 48.

Limita quinto, vbi cum minus dilectus præfetur magis dilecto, Anton. Gabr. d. concl. 2. num. 16. Intrig. d. cent. 3. q. 54. n. 15. Ruffic. d. lib. 3. c. 3. n. 5. Fufar. d. q. 339. n. 53.

Limita sexto, quando vocati essent hæredes masculi, quia tunc soli descendentes censentur vocati, Guid. Papæ quæst. 48. num. 3. Crauer. conf. 48. num. 5. Alciat. resp. 183. n. 9. lib. 2. Ioseph. Ludov. d. concl. 16. illat. 82. vers. solus, Anton. Gabr. d. tit. de verbor. significat. concl. 3. Cardin. Manic. d. lib. 8. tit. 4. num. 15. & seq. Sim. de Ptz. de interp. volum. fol. 197. num. 11.

X

Menoch.

num. 18. & 19. *conf. 731. num. 54. & conf. 916. num. 10. & conf. 1053. num. 5.* Sim. de *Præxiis de interpret. vlt. volunt. fol. 199. num. 38. & fol. 294. num. 57. & fol. 137. num. 10.* Sord. *decif. 93. num. 1.* Magon. *Lucen. dec. 7. num. 1. & decif. 14. n. 4.* Marti. Anton. *var. refolut. lib. 1. refolut. 34. num. 1.* Cardin. Mantie. *de tacito & ambig. comen. lib. 2. tit. 14. num. 12.* Roi. in *Reconuen. fucceffionis 18. February 1621. coram bona mem. Buratto. in impreffis. decif. 603.* vbi D. Ioan. Francifcus Florentinus in annot. plures refert concordantes. latè Fufat. d. *tratt. de fubftitut. q. 142. n. 1.* vbi n. 2. poft Peregr. d. *art. 52. n. 43. poft princip.* an quòd & feminæ continentur quando dictum fuit bona tranfite de hæred: in hæredem, & num. 1. & 4. fubdit idem effe fi vocati effent filij: & hæredes, quia feminæ veniunt, maxime fi vocati effent quicunque hæredes, etiam quod effent in materia non tranfitoria ad feminas, & n. 6. declarat non procedere hoc appellatium, quando teftator proprias filias exclusit inftituendo mafculos, quia fi poftea vocat hæredes, vel fucceffores, non intelligitur de feminis, fed tantum de mafculis.

32. Hæredum appellatone, vbi vocati funt, veniunt hæredes hæredum, *hæredum appellatone. l. sciendum. ff. de verb. fig. nif. l. qui per fucceffionem ff. de regul. iur. l. 1. §. fin. de petit. hered.* Cephal. *conf. 499. n. 1.* cum feqq. Titag. de *retrall. comen. 3. §. glof. 6. n. 21.* Card. Mantie. d. lib. 8. tit. 14. num. 11. Petri. *de interpret. vltim. volunt. fol. 198. num. 21. cum feqq.* Menoch. *conf. 89. num. 14. & conf. 167. n. 16. cum feqq. & conf. 1071. num. 1. cum feqq.* Ioseph. Ludou. *concl. 16. lib. 44. verf. ampliat. quare.* Peregr. d. *art. 32. num. 60. cum feqq.* Cardin. Tufch. *com. 4. lit. H. concl. 74.* Fufat. d. *tratt. de fubftitut. q. 143. à princip.* Frane. Molin. *de ritu nups. lib. 3. q. 14. num. 44.* latè Marti. Anton. *var. refolut. lib. 2. refolut. 52. per totum.* & præcipue à num. 8. Griuel. *Doctena decif. 86. num. 26. & 28.* vbi intelligit impropiè.

33. Amplia vt precedat, fine in numero plurali, ficut in numero fingulari facta fit mentio hæredum, vt exprefse tenent Card. Mantie. d. lib. 8. tit. 14. n. 11. Peregr. d. *art. 32. n. 61.* Fufat. d. *q. 143. n. 4.*

34. Limita multis modis, de primò quando hæres est vocatus ad rem, quæ fuit natura non tranfit ad hæredes, vt fi vocatus fit ad vltimatum Titius, & eius hæredes, quia de primo tantum hæredem intelligit, *l. Antiquus. C. de vfufr.* Mantie. d. lib. 8. tit. 14. num. 22. Menoch. d. lib. 4. pref. 130. num. 6. Ioseph. Ludou. d. *concl. 16. lib. 44. verf. tertio limitatur.* Fufat. d. *q. 143. n. 5.*

35. Secundo limita quando teftator vocaffet hæredes aliquos tertij iam defuncti, quia tunc difpofitio reftingitur ad primos hæredes, qui fuerant cogniti teftatori, Peregr. d. *art. 32. num. 66.* Fufat. d. *queft. 341. num. 6.* Tertio limita quando teftator fubftituffet hæredes non alicuius tertij, fed proprios, vt fi factò legato Titio poft Titij mortem fubftituffet hæres; nam mortuo hærede primo ante Titium cauerit difpofitio, nec admittitur hæres hæredis, Cephal. *conf. 158. num. 17. & 28. lib. 2. & conf. 499. num. 1. lib. 4.* Nicton. Gabr. *conf. 112. queft. 4. n. 29. lib. 1.* Peregr. d. *art. 12. num. 74. & feqq.* Fufat. d. *queft. 144. num. 9. cum feqq.* vbi num. 11. intelligit quando res fimplex fuerit legata, & poft mortem Titij fubftitutus hæres, fecus fi legatario effet relicta res ad vitam, quia eo cafu hæres hæredis admittitur, nifi poftquam factum fuit legatum ad vitam, additum effet, & poft mortem, Titij fubstituto hæredem; nam tunc intelligetur de hærede fcripto, itaut eo deficiente ante legatium fubstituto de hærede iit facta eadua. Quando limita Aug. Barthele Appell. tur.

vbi vocati effent hæredes nominatim, vel per di-
ftiones relatiuas, *infra fcriptis, fupra fcriptis, dictis,* & fimiles, tunc foli fi ripi in teftamento admittentur, & filius mortuus ante grauatum fideicommiſſum, vel legatum, tanquam caducum remaneret apud eum, Ioseph. Ludou. d. lib. 44. *verf. limitatur primo.* & *verf. quinto limitatur.* Card. Mantie. d. lib. 8. tit. 14. num. 21. Ruin. *conf. 129. num. 1. lib. 1.* Marti. Anton. d. lib. 2. *refolut. 42. num. 9. & 10.* Peregr. d. *art. 12. num. 79.* Fufat. d. *queft. 14. num. 14.* vbi num. 15. intelligit nifi eadem imitaret ratio tam in primo, quam in fecundo hærede, nam tunc non obſtantibus verbis relatiuis hæredis, hætes comprehenditur, & num. 17. extendit ampliacionem etiam quando teftator vocaffet hæredem fuum, vel dififfet, *fubftituta hæredem meum,* nam tunc non veniet hæres hæredis, quali reſtitutio facta fit ad primum hæredem.

Hæredem grauatim, dicitur grauaſſe & hæredem hæredis, *l. annuum. ff. de annuo leg.* Peregr. *de fideicommiſſis. art. 32. num. 67. cum feqq.* Fufat. d. *tratt. de fubftitut. queft. 144. per totum.* vbi declarat non procedere quando teftator nominatim grauaffet primum hæredem, vel relatiuis verbis, dicendo, quifquis mihi hæres erit, quia intelligetur de hærede fcripto, non autem de hærede hæredis.

Hæredis facta prohibitione alienacionis dicitur facta, & hæredis hæredis, Titag. *de retrall. comen. 3. §. glof. 6. num. 14.* Cephal. *conf. 118. num. 86. & conf. 499. num. 19.* Peregr. d. *art. 32. num. 67. & conf. 18. num. 1. cum feqq. lib. 1.* Ruſticus d. lib. 1. *concl. 6. cap. 11. num. 28. verf. tertio.* Fufat. d. *tratt. de fubftitut. q. 143. num. 3.*

Verùm vocati funt filij hæredes, vel filij & hæredes, requiritur, quod cum effectu sint hæredes, vide latè Fufat. d. *tratt. de fubftitut. q. 140. n. 15. cum feqq. & q. 121. per totum.*

Hæredum fuorum appellatone, ſtrictè veniunt hæredes, habentes ius ſuauitatis, *l. in ſuū. ff. de liber. & poſt. Caſten. conf. 371. Verſ. omnibus. n. 4. lib. 1.* Quandoque largè veniunt hæredes etiam non habentes ius ſuauitatis, *l. 1. §. de ſuū. & legit. hered.* & ſecundùm hanc interpretationem comprehenduntur hæredes proximiores, qui ab interſtatu ſuccedunt, Caſten. *conf. 175. num. 4. lib. 1.* Interdum largiffimè veniunt omnes hæredes, Bald. *conf. 76. De deſcendentibus lib. 4. propt. refert Cardin. Tufch. præſtic. conclufionem. 7. lit. S. & concl. 92. & princip.* & ita veniunt hæredes etiam extranei, iuxta ea quæ Fufat. d. *fubftitut. q. 138. n. 4.*

APPELL. CXIV.

Homicidium.

HOMICIDIUM appellatone non comprehenditur parricidium, vt per Catr. in *proſt. crimin. §. homicidium. il. 4. num. 118.* Sord. *conf. 3. num. 16. ibi num. 23. poſt Bologn. conf. 64.* ait quòd parricidium includitur in ſtatuto loquente de homicidio, quando dicitur omnis homicida, vel nullo homicida, quia generalis loquutio nihil reliquit iuratum, & natura generalis ſermonis eſt concludere omnes cafus & perſonas, etiamſi maior eſſet ratio in vno cafu, vel in vna perſona, quàm in alijs, per ea quæ dixi *Axiom. 106. num. 1.*

APPELL CXV.

Hispania.

- 1 *Lusitania venit Hispaniarum Regnorum appellatione.*
- 2 *Admunicula ad perficiendam probationem solent admitti.*
- 3 *Ordinarius non potest statueri contra Ius commune.*
- 4 *Hispaniarum Regis appellatione, ubi aliquid conceditur illi expresse proprio nomine, venit etiam tanquam Rex Neapolitanus.*
- 5 *Philippus Rex Hispaniarum appellatur ratione maioris dignitatis, & potestatis.*

HISPANIARUM Regnorum appellatione venit Lusitania, ut tradit Nau. *consil. 1. num. 1.* de decimis, in nouis, & post maturam considerationem, semel & iterum causa proposita fuit resolutum per Rotam in Bracharen. *fructum 3. Decembris 1617. coram R. P. D. neo Pirouano.* nam cum ibi acerrime disputaretur an Lusitania, uti vnus ex Hispaniarum Regnis, gauderet generali illa consuetudine Regnorum Hispaniarum, quod heredes beneficiariorum succedant in fructibus à solo separatiss, & nondum exactis, canonizata & firmata per eandem Rotam quoad Regna Castellae, Nauarrae, Valentiae, Aragoniae, & Comitatus Cathalonie, vi in decisionibus ibidem editis, tandem affirmatiue fuit responsum; licet enim generalis illa consuetudo dici uou posset probata ex consuetudine aliorum Regnorum, dum illa minimè extenditur de loco ad locum; tamen, quia argumentum non defumitur ex locali consuetudine, aut ratione illius ad extensionem quoad alia Regna, sed ex multis Regibus ad comprehensionem aliorum eiusdem regionis, ideo fuit illa Regnum Lusitanie comprehendit merito fuit resolutum, eo maxime, quia pro huiusmodi locali consuetudine multa conuehebant admunicula, quae ad perficiendam probationem solent admitti, *cap. fin. ibi*, tanquam vehementer admuniculantes, *de success. ab intestato, l. instrumenta, ibi*, admuniculis adiuvantur, *C. de prob. Guid. Papae decif. 441. Achil. decif. 1. de consess. Rot. decif. 376 p. 1. recent.* nam datur vnus testis ex duobus in Curia examinatis, qui deponit de hac consuetudine in dioecesi Bracharen. & pro nototio allegabat quod in Regno Portugalia, prout in aliis Regnis Hispaniarum, non colliguntur spolia clericorum à Collegiis Ordinariis, ac demum de hac generali consuetudine attestantur Cou. *in cap. cum in officio, n. 9. de testamen. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 1. num. 101.* quorum dicta est de per se non releuent ad perfectam probationem, cum non deponant de Curia in qua praedicatur, Gabr. *de prob. concl. 4. n. 3.* atamen pro admuniculo tanquam de fama affirmantes possunt defuisse. Quibus accedebat Constitutio Synodalis, non quidem de per se dispositio, ut fuit praesuppositum in alia decisione super hac re facta, quia non potest Ordinarius statuere contra Ius commune, *cap. vltimo, de iuric. Felin. in cap. quid super his, num. 4. in 1. solent. de maiorat. & obed. Rot. in Calaguriana de Olinar. 21. Martij 1604. coram bene memo. Penia*, sed tanquam accessoria, & inherens consuetudini, & admuniculans vniuersalem Regnorum comprehensionem praedictam, quae Consuetudine eo magis ad hanc proba-

tionem coadiuuandam videtur deferuisse, quia dabatur duo testes bene concludentes de illius obseruantia ab anno 1518. quo condita fuit à Cardinali Henrico Archiepiscopo Bracharen. abique eo quod successores in beneficiis eouocasti fuerint, nec Colleges manum appoluerint.

HISPANIARUM Regis appellatione, ubi aliquid conceditur pro Regnis Philippi Hispaniarum Regis, ex communi loquendi consuetudine, venit ille etiam tanquam Rex Neapolitanus, & includitur Regnum Neapolis; nam dicitur esse Philippi Regis Hispaniarum, quis in qualibet materia verba magis sunt intelligenda secundum communem usum loquendi, quam secundum propriam verborum significationem, *l. Lakro, §. idem Tabero, ff. de supel. leg. tum quia illa Hispaniarum Regis, intelliguntur esse appollia causa demonstrationis, & ideo non restringuntur à Metela, in princip. ff. de aliment. leg. l. insula, in fine ff. de acquir. rerum dominia, Ruin. *conf. 97. num. 4. lib. 3.* tum denique quia Philippus Rex Hispaniarum appellatur ratione maioris dignitatis, & potestatis, *arg. l. quatuor. ff. de statu homin. l. cum in diuersis, ff. de relig. & sumpt. fuses l. imperium, & ibi post alios notat Alcia n. 9. ff. de iurisd. diu. omnium Ind. Alexand. *conf. 7. num. 4. lib. 7.* quibus fundamentis ita fuit resolutum in Rot. apud Mau. *decif. 59 per totum.***

APPELL CXVI.

Homo.

- 1 *Vniuersitas non venit appellatione hominum certi loci.*
- 2 *Dispositio loquens de conuentione hominibus ex tali Collegio, non intelligitur de Collegio, sed de singulari.*
- 3 *Hermaphroditus quando non venit appellatione hominis.*
- 4 *Hermaphroditus facilius non datur vtendi utroque sexu, sed ex tantum in quem incalcesit magis.*
- 5 *Infans non continetur homini appellatione.*

HOMINVM eeni loci appellatione non venit vniuersitas, sed particulares homines, ut per Felin. *in cap. eam te, num. 15. de rescriptis.* quem refert Cardin. Tusch. *practica. conclus. tem. 6. lit. P. conclus. 318. numer. 10.* Vnde dicit Pute. *decif. 84. num. 2. lib. 1. in correctis*, quod dispositio loquens de conueniendis hominibus ex tali Collegio, non intelligitur de Collegio, sed de singulari, quia aliud sunt singuli, aliud vniuersi.

HOMINIS appellatione non venit hermaphroditus, ut per Nicol. *ad leg. 1. part. 2. num. 51.* Intelligit ubi in eo viget magis Ius foemineus, vcl est paritas in utroque sexu, iuxta ea quae traduntur gloss. *in cap. si testis, §. hermaphroditus, a. 9. Syluest. in sum. verb. hermaphroditus, Beller. disputat. cleric. p. 1. tit. de discipl. cleric. §. 8. à n. 1.* Sanch. *de Matrim. lib. 7. disp. 106.* Ego ipse de officio, & potestate Episcopi, *p. a. alleg. 10. num. 18. secundum Lugdun. impressiones*, non enim utroque sexu vtendi hermaphroditus cuius concedatur; sed eo tantum in quem incalcescit magis, *l. queritur ff. de statu homin. cum aliter hotendum monitum producit duos in vno Matrimonio viros esse, duales vtrores, & li vicibus eorum, pueri etque*

parentque, et utque in pariendo vixit, & gignendo manens forent. Vetus vbi in constitutione effert dict. *si quis*, comprehenditur hermaphrodites, quia dictio illa, *si quis*, comprehenditur tam masculos, quam feminas, *de verborum signific.* vbi Rebuffus in *verborum* in hermaphrodite, pag. 4. hoc ipsum tradit in hoc casu.

HOMINIS appellatione infans non continetur. Iacob. Coisac. lib. 6. *obseru.* 11. nouissime Didacus Na. bona de *actus ad humani alius requisita*, an. 7. q. 1. num. 5.

APPELL. CXVII.

Immobilia.

1. *Redditus annui veniunt appellatione immobilium.*
2. *Census redimibiles non veniunt immobilium appellatione.*
3. *Altitudo ad immobilia veniunt appellatione immobilium.*
4. *Pecunia destinata ad emptionem praediorum, & in branchis camporum posita, venit appellatione immobilium.*
5. *Nova an continentur appellatione immobilium remissive.*

IMMOBILIUM appellatione veniunt annui redditus. Clem. exini. 5. *cumque annui redditus*, de verb. signific. *glos. verb. annui*, in l. *inueni*, nulli. C. de sacros. Eccles. & verb. *ciuita*, per text. ibi in *aut.* de non alienandis, & hoc ergo, Titag. de *retratu*, lib. 4. *glos.* 6. num. 4. Menoch. *remed. 1. recipere*, n. 45. Marten. 17. *glos.* 1. an. 18. tit. 1. lib. 5. *num. Recopil.* Felice. Solis de *cessibus*, tom. 1. lib. 1. cap. 7. num. 1. & lib. 1. cap. 1. an. 32. & tom. 2. lib. 1. cap. 1. n. 3. Aloyf. Ricc. in *collecl. decis.* p. 3. collecl. 668. Gasp. Rodet. de *annui redditib.* lib. 1. q. 1. n. 8. & q. 14. Bernard. Guaze. ad *practica Camera Imper.* lib. 1. concl. 10. in *princip.* Nicol. Gare. de *benef.* p. 1. c. 1. num. 9.

2. Non sic census redimibiles, quia attento futuro euentu, & redemptionis tempore inter mobilia censetur. Anton. Gum. de *cessibus* cap. 1. num. 4. Marten. 12. *glos.* 1. n. 93. tit. 9. lib. 5. *num. Recopil.* Nicol. Gare. d. c. 1. n. 96.

3. **IMMOBILIUM** appellatione veniunt actiones ad mobilia, vide. Veni. *Neapol. decis.* 138. a. num. 46. Math. Colet. de *processibus* & *recup.* p. 1. c. 3. n. 236. cum *segg.* Menoch. de *presumpt.* lib. 3. *pres.* 141. num. 16. cum *segg.* & *conf.* 300. n. 41. Valac. *conf.* in *princip.* Cald. Pereira de *resol.* *emphyt.* a. 12. h. 9. & 10. & de *emphite* & *vendit.* c. 1. n. 31.

4. **IMMOBILIUM** appellatione venit pecunia destinata ad emptionem praediorum, V. m. tom. 2. *commun. opinio* lib. 7. tit. 1. num. 278. *verf.* necnon pecunia destinata, Ioseph. Lubon. tom. 3. tit. de *verborum signific.* concl. *vicaria*, ampl. p. 2. m. 541. Censal. *communio* contra *commun.* q. 112. Bernard. Guaze. ad *pract.* Camera Imper. lib. 1. concl. 10. *confid.* Cald. Pereira de *emph.* & *vendit.* cap. 1. n. 32. qui quid dicant Menoch. d. lib. 4. *pres.* 118. num. 3. & Theaur. *Pedern.* *decis.* 100. num. 6. Vnde pariet pecuniam in branchis camporum posita, ite retum immobilium censeri resoluunt Titag. de *retratu* *signat.* 6. *gl.* 7. n. 112. Ioseph. Lubon. *concl.* 48. n. 41. B. 121. d. ad Clar. §. fin. q. 1. n. 117. Si non el. de *decern.* lib. 1. c. 8. sub n. 118. Rem. Buel. de *more* lib. 1. cap. 37. num. 16. Steph. Aug. Barbosa. *Appell.* lit.

Gratian. *Marchia decis.* 91. num. 90. licet contrarium reneant Paul. Mouan. de *mol.* cap. 13. n. 180. Cardia. Martie. & Pinel. quos refert & sequitur Theaur. d. *decis.* 160.

IMMOBILIUM appellatione an continentur naves? vide Strach. de *more*, tit. de *navibus*, pars. 2. num. 31. Titag. de *retratu* *lib.* 6. *glos.* 7. num. 28. Menoch. *remed. 1. recipere*, n. 41 & 45. Valac. de *iura emphyt.* *quaest.* 12. n. 9. & an & quando molendina vide Titag. d. *glos.* 7. num. 91. Cardia. Tufch. tom. 1. *lib.* 1. *concl.* 103. num. 1. cum *segg.* Iate Gouier. lib. 1. *pract.* q. 91. n. 1. cum *segg.* Cald. Pereira in *l. si curatorem*, *verbo contratu*, num. 4. qui telolunt molendina in terris cum suis ad flus, seu in ripis fluminum, inter mobilia comparati, secus vero si super naves in flumine sicut fabricata, vel fluminis impetu insit narium moeantur.

APPELL. CXVIII.

Infirmas.

INFIRMATAS appellatione venit grana. Franc. in c. 2. in 1. *aut. de renou.* lib. 6. Anch. *conf.* 218. in 1. & vlt. sol. Felin in c. vlt. de *exco.* qui refert & sequitur Flamm. Parif. de *resignat.* *benefic.* lib. 12. q. 6. n. 10. Menoch. de *arbitr.* *casu* 419. n. 9. in *addit.* Gratian. *discept. forens.* c. 18. num. 14. & facit quod Alex. *conf.* 180. *Vifo processu*, in *princip.* lib. 7. quem refert Cardia. Tufch. *pract.* *concl.* tom. 8. lib. 1. *concl.* 101. n. 19. vbi quod verba de amicia, febre, vulnere, & similibus disponenda debent intelligi simpliciter, & non de modica, illum etiam citat Stephan. Grat. *discept. forens.* tom. 1. c. 129. n. 18. licet quoad effectum reg. de viginti circa *relegationis* infirmorum sufficiat levis infirmitas, cum tam ex ea, quam ex magna possit sequi effectus illius regulae. Rot. *decis.* 77. n. 77. part. 2. *discept.* Stephan. Gratian. d. tom. 1. cap. 18. num. 18. Quando autem dicatur quod infirmas, relinquitur arbitrio Medicorum, d'urput. in l. 1. num. 119. ff. de *offe. iur.* Mascard. *concl.* 596. n. 12. quos refert Steph. Grat. d. tom. 1. c. 19. n. 19.

APPELL. LXIX.

Instrumentum.

1. *Scriptura priuata continetur appellatione instrumenti secundum propriam significationem, quae sumitur ex allusione vocabuli, non sic communis vsu loquendi infusio, ut n. 2.*
2. *Scriptura priuata recognita comprehenditur appellatione instrumenti.*
3. *Testamenta veniunt appellatione instrumentorum.*
4. *Alia iudicialia veniunt appellatione instrumentorum.*
5. *Testamentum, & codicillus veniunt appellatione instrumentorum.*
6. *Instrumentum vltimum & firmum, venit quoadque de instrumentis simpliciter fit mentio.*

INSTRUMENTUM appellatione continetur scriptura priuata secundum propriam significationem, quae sumitur ex allusione vocabuli. Bald. in l. 1. n. 6. C.

de iurior. Tiraq. de iuratin lig. 5.2. glof. 1. n. 29. Menoch. de prefump. lib. 4. pref. 4.2. num. 8. Socin. conf. 62. In prefent. confutatione, n. 18. verf. huius tamen non obflavit. lib. 1. Caroc. decif. 49. n. 1. cum feqq. Cardin. Tufch. tom. 4. lit. I. concl. 135. a princip. Genua de priuata fcriptura lib. 1. q. 4. ad 1. n. 1.

2 INSTRUMENTI appellatio, communi loquendi vfu infpecto, priuata fcriptura non continetur, Tiraq. d. glof. 1. num. 10. Roman. conf. 11. num. 2. verf. contrarium, Tiraq. lib. 1. decif. 40. n. 8. Villagut de extenfigum in genere, pralud. 14. n. 27. Caroc. decif. 49. n. 10 & 11. Rebuff. ad l. 99. ff. de verb. fignific. verf. fcriptura nota, pag. 420. Carol. de Graffis in tral. de exceptione in pralud. num. 80. Petr. Caball. conf. 14. n. 13. Genua ubi fupra, n. 18. cum feqq.

3 Limita quando priuata fcriptura efflet recognita, & per fe probans, eo enim cafu eam publico inftrumento omnino accedere videatur, abique dubio illius appellatio comprehendetur, ita Magon. Lucen. decif. 40. n. 17. cum feqq. Bertazzini de claufula in rub. n. 4. Carol. de Graffis d. tral. de except. in pralud. n. 78. Carol. decif. 49. num. 16. cum feqq. Genua d. tral. de fcriptura priuata, lib. 1. quæf. 1. num. 28. cum feqq.

4 INSTRUMENTORVM appellatio veniunt reitumonia l. 1. C. de fide inftrum. lal in repet. l. aduocandi. ff. de iurior. num. 112. & 121. Cuman. conf. 98. Bald. conf. 11. verf. fecundo videndum, lib. 1. Ioan. de Imola conf. 67 in princip. Card. Tufch. d. lit. I. concluf. 235. num. 9. & tom. 6. lit. F. concluf. 771. num. 2. Bertazzini de claufula inftrum. in rub. num. 2. vbi intelligit, præcipue quando in vtriusque eft eadem ratio, fubdit inftrumetorum mentione in ftatutis facta non venire teftes, Sbroz de Picario Epifcopi lib. 1. quæf. 64. num. 3. pro utiam nec veniunt in Concil. Trident. ff. 15. de reform. cap. 9. in princip. dum ait quod titulus ipfo prætonatus, qui fit in fundatione, vel donatione, ostendatur ex authentico inftrumeto: nam per hæc verba teftium probationem remanet excludam, tenent Ricc. in praxi rerum fori Ecclief. 136. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gl. 18. n. 82. Stephan. Gratian. difcept. forenf. cap. 168. num. 21. Molfes in fum. Theol. moralis tral. 6. cap. 5. num. 44. Ego ipfe de officio, & potest. Epifcopi, p. 3. alleg. 72. num. 25.

5 INSTRUMENTORVM appellatio veniunt acta iudicialia, Angel. conf. 49. Reperitur, vbi quoddam ftatutum Florentie de foluenda gabella mutui, de quo fit confectum inftrumetum, habet locum eam in matro, de quo apparet præceptum iudicis, vel alia condemnatio. Calken. conf. 430. In quodam, num. 3. lib. 1. Cardin. Tufch. d. concl. 135. num. 3. cum feqq. vbi num. 6. poft Abb. conf. 64. Vnio, in fine lib. 1. fubdit quoddam generaliter appellatio inftrumeti venit omnis charta continens gefta inter partes, Thefaur. quæf. forenf. lib. 2. q. 17. num. 4. Farin. in praxi crimin. quæf. 155. num. 16. vbi quoddam veniunt acta ad effectum puniendi notarium illa falificantes, Rebuff. ad l. 99. ff. de verb. fignific. verf. fecundo inftrumetorum nomine, pag. 410. vbi in verf. quatuor nota, fubdit quoddam appellatio inftrumeti venit priuilegium, & in verf. quinto, ait inftrumetorum appellatio non venite confeflionem contra Rot. de if. 389.

6 INSTRUMENTORVM appellatio venit inftrumetum, & codicillus, l. fi idem, & ibi lal. n. 1. C. de codicill. Steph. Ranchin. concl. 190. p. 1. item Luda & tenent Ricc. Calken. conf. 423. Pro confirmatione, col. fua verf. non obstat ftatutum, lib. 1. Card. Tufch. d. concl. 235. n. 8. Stadthall. Sicilia decif. 15. n. 9.

INSTRUMENTI appellatio venit validum, & 7 folemne, vnde ftatutum permittens caputram fi couflet de credito per inftrumetum, intelligitur de inftrumeto valido, & folemni, non autem de nullo, ita Roman. conf. 294. num. 3. verf. ftatutum enim, vbi apoftilam verb. validi, dat concordantiam, tenent Cardin. Tufch. tom. 8. lit. T. concl. 100. num. 7. Sicut etiam non venit inftrumetum fimulatum, ex Rebuff. citato loco in verf. fexto.

APPELL CXX.

Interesse.

- 1 Eam non mergens, & lucrum cellans venit appellatio interesse.
- 2 Fructus veniunt appellatio interesse.
- 3 Pretij recuperatio in materia emptiois, & venditionis venit appellatio interesse.

INTERESSE appellatio venit damnum mergens, & lucrum cellans, Bald. conf. 182. Locata fuit, in princip. n. 2. verf. in hac quæftione lib. 1. Ioan. de Anan. conf. 76. per totum, quod refert Card. Tufch. præf. concl. tom. 4. lit. I. concl. 196. num. 4. Montaleg. in praxi lib. 1. cap. 1. num. 109. & feqq.

INTERESSE appellatio veniunt fructus, l. lal. §. 2. ff. de fruct. vend. Nat. confil. 536. num. 7. Card. Tufch. d. lit. I. concl. 296. num. 12. vbi num. 10. poft Barr. in l. fi filium, §. cum fundum, ff. de verb. obligatio. & Bald. conf. 182. in fine, vbi dicit, quod fructus qui percipi poffunt ex agro fi cultus fuiffet, appellatio interesse veniunt, pro ut etiam fructus non facti veniunt fub nomine interesse.

INTERESSE appellatio venit in materia emptiois, & venditionis venit recuperatio pretij, vt per text. in l. Lucius, de actioib. empt. tenet Ruin. confil. 141. num. 6. lib. 1. & cenfuit Rot. de decif. 180. numer. 3. imprefla per Pacificum poft fuma tral. de Saluano interdicto, vbi num. 4. declarat hoc calu pretium non repeti vti pretium, fed vti interefle.

APPELL CXXI.

Introitus.

INTROITVS appellatio continentur redditus, & proventus, & obuentiones, quæ funt fynonyma, glof. notabilis in l. Thais, §. libertatem, ff. de fideicom. libere 1. vfu fructu, §. vfu fructu, ff. de vfu fructu, Auguftin. Betoc. conf. 51. num. 3. vol. 2. Hippol. Riminal. conf. 19. num. 8. & 9. Surd. conf. 119. num. 9. vbi tamen num. 12. obferuat verbum, redditus, plus importare.

APPELL CXXII.

Iudex.

- 1 Iudicis appellatio continetur iudici cuiuscumque fpeciei.
- 2 Iudicis appellatio non filum venit qui tenet iurisdictionem, fed qui habet noticiam.

3 Arbitri

- 3 *Arbitri compromissarii non continentur appellatione Iudicis.*
 4 *Iudex proprius suus, qui publica auctoritate, non autem privatorum consensu fuerit institutus.*
 5 *Statum personale contra eum, qui per sententiam iudicis fuerit, non comprehendit illum, qui per compromissarii sententiam fuerit condemnatus.*
 6 *Lex in partem temerè litigantium ex sententia condemnatoris decimam solui iubens, non potest extendi contra illam, qui etiam temerè litigans sententia compromissarii fuerit superata.*
 7 *Potestas loci venit Iudicis appellatione, etiam in materia statuti.*
 8 *Iudicium omnium summa diuisione ostenditur.*

INDICTIS appellatione, ubi profertur indefinitè, continentur Iudices cuiuscunque speciei, siue sint Ordinarii, vel delegati, siue sint ad causas, siue sint excoecatos ad gratias, siue arbitri Iuris, ut optimè ita dicit gloss. *verb. si a Iudicibus, in Clem. 1. de appellacionibus.* Verbum enim, *Iudex*, in iure generale est, comprehendens omnes illos, qui publica iudicandi, & cognoscendi auctoritate & potestate funguntur, & non tantum Magistratus, qui propriam, & alios Magistratus, qui licet alienam, iurisdictionem tamen habent, de quibus in *l. more maiorum. ff. de iurisdic. omni iudic.* iuncta *l. 1. ff. qui mandantur, & per tot. ff. de officio eius*, cum similibus; sed etiam illi, qui tanquam modo habent notitiam, prout à iurisdictione distinguitur, ut probat text. in *l. a Dine Pio, in princip. ff. de re iudic. ibi, Iudicem a se datorem, i. a iudice, C. de iudic. l. vlt. C. ubi & apud quem, cum a iura adductis à Douen. lib. 1. disputat. cap. 55. in princip. Gouen. de iurisdic. lib. 2. in princip. numer. 30. Menoch. de arbitrar. lib. 1. quæst. 2. numer. 14. omnes enim isti Iudices sunt patres publicæ cognoscendi, iudicandique potestate præditi, & ut tales non tam primi, quam etiam secundi Iudices in iure appellamur, ut constat ex sic. ff. de iurisdic. omni. Iudic. iuncto *l. C. de pcedens iudic.* cum similibus, diffinitioneque inter alia in eo quod qui iurisdictionem habent, possunt non solum iudicare, sed etiam pro imperio, & potestate sententias suas exequi, quod extreme mentis esset iurisdictionis, *l. i. iuncta gloss. verb. extremum. ff. si quis ius dicenti non obtemper.* qui verò tantum notitiam tenent, solum iudicare valent intra formam sibi præscriptam sine exequendi potestate, quam scilicet retinent magistratus, qui eos dedecimus, *d. l. Dine Pio, in princip.* in hoc etenim inter se discriminantur iurisdictione & notio, quatenus diuersas species constituunt notiones in genere sumptæ, *d. l. aie prætor, l. notitiam, in princip. ff. de verbor. signif. explicat latè, & eleganter Donel. comment. Iuris Civilis, lib. 17. cap. 6. §. iudicium, cum segg. Gouen. lib. 2. de iurisdic. in princip. numer. 10. & 18. cum segg. Quintanad. de iurisdic. & imperio, lib. 1. tit. 2. numer. 7.**

3 **I**NDICTIS appellatione non continentur arbitri compromissarii, (qui & recepti appellantur ex eo quod recepto, id est, ex compromisso aduocantur, *Item non nomen, ad modum C. de iudic.*) Ratio est, quia iudicare munus publicum est. *Idemque, ff. de iudic. l. i. §. a quo, & vlt. cum i. segg. ff. ad Trebell.* Duaten. lib. 1. dispensat. cap. 51. ac proinde illi soli propriè Iudices erant, qui publica auctoritate fuerint instituti, non qui priuatorum consensu electi (prout sunt huiusmodi compromissarii) *l. priuatorum, C. de*

*iurisdic. omni. Iudic. Donel. d. cap. 6. §. in primis, Gouen. d. lib. 2. in princip. numer. 15. Quamvis autem ex eo quod Iudicium timitur, Iudiciumque partes assumunt, *l. i. l. idem Pomponius, §. recepit, ff. de recept. arbit.* internum Iudicium annuementur, *l. si minor, 34. §. 1. ff. de minorib. l. per. ff. de iudic. nihilominus tamen propriè & simpliciter Iudices non dicuntur, sed magis Iudices cum adiectione, nempe ex consensu, vel compromisso litigantium, *d. l. per. non quidem*, ex eo quod notionem tantum habemus, ut male ait gloss. *de in d. Lait Prætor, in princip. ff. de re iudic.* sed quia non publica, sed priuata compromittentium auctoritate sunt electi, Donel. d. cap. 6. §. 1. in primis, Gouen. d. lib. 2. in princip. numer. 21. cum segg. Menoch. de arbitrar. lib. 1. quæst. 2. a numer. 10. tradit multa Verus. lib. 9. de verb. signif. verb. *iudex & arbitri*, Cortal. lib. 4. misce. cap. 18.**

Ex quo iam colligitur quod si lege, vel statuto aliquid statueretur exorbitans à iuris regulis, vel penale, aut aliter odiosum aduersus illum, qui per sententiam fuerit condemnatus, locum non habebit si quis per compromissarii sententiam victus fuerit, ratio est, quia in odiosis contra verborum proprietatem non fit extensio, iuxta *l. quod verò 11. ff. de legib.* cum aliis per me adductis *Axiom. 1.66.*

Hinc etiam fit quod cum lex in pecnam temerè litigantium ex sententia condemnatoris decimam solui iusserit, *aut generatim autem Iudex, C. de Episcop. & cleric. §. hac autem, Instit. de pœna temerè litig. minimè extendi potest contra illum qui etiam temerè litigans sententia compromissarii fuerit superatus, sicut docet Ias. in l. 1. numer. 4. ff. de re iudic. de decimam refert Cabed. Lysit. decis. 16. numer. 10. cum segg. p. 1.*

INDICTA appellatione venit potestas loci, etiam in materia statuti, & maxime quando adest dictio, *aliquis Iudex*, quia est implicata, ut comprehendat omnem personam sui dictionis, ita Signorol. *consil. 124. numer. 7. vers. item dico, quod est Leonardi de Ceris, refert Cardin. Tusch. pract. consilium cum alie. l. conclus. 181. numer. 1. & 2. vbi numer. 3. obicitur eundem Signorol. consil. 143. numer. 4. tenuisse contrarium, dum ait quod licet nomen Iudicis sit generale, tamen non comprehendit illam speciem, quam sumptis speciale nomen, prout potestas.*

Illud denique obseruandum est omnium Iudicium illam summam esse diuisionem, ad quam ceteræ reducuntur, ut alij sine qui iurisdictionem habent, alij qui notionem tantum, ut constat ex supra resolutis, sanisque probatur in *d. l. aie prætor, §. in princip. ff. de re iudic.* cum aliis citatis à Donel. *comment. Iuris Civilis, lib. 17. §. 6. §. Iudicium, cum segg.* Et omittis illis, qui notionem tantam habent eorum qui iurisdictionem sibi vendicant, genera item duo reperitur iure Civilis cognita, ut videlicet quidam sine qui iurisdictionem habent suo iure, quidam qui alieno beneficio, seu commissione, *l. more maiorem*, ubi iidem ferè verba hæc subalterna Iudicium diuisione traditur, *ff. de iurisdic. omni. Iudic. Donel. d. loco, cap. 7. priores*, qui iurisdictionem habent suo iure, communi vocabulo Ordinarij Iudices dicuntur, postea notes delegati,

Molin. de iustit. tom. 6. disp. 8.

num. 1. in fine.

patatam, catpanitam, & pedinatam, & licet sit iam filium, & in flamen.

1. L A N X appellacione id continetur quod tinctum non est, si est ff. de legat. 1. vbi gloss. verb. non est, Franc. de Barry d. lib. 9. tit. 15. nam t. vbi dicit, quod lana tincta contrahitur si verbis amplis testator usus sit, secus in specie naturali significatione, Barbat. noy. 19. col. vii. vol. 1. Nat. conf. 686. n. 1. lib. 4. Hippol. Riminald. conf. 15. n. 11.
2. Quando verò adiectum est nomen vniuersale, venit lana cuiuscunque generis, vt colligitur ex l. pediculus, §. Labro. ff. de auro & arg. legato, & tetigit Rot. in licium: inrispauentia 18. Decembrii 1611. coram bona mem. Remboldo, impetita per Fatimac. decis. 697. n. 6. p. 1. recent.

APPELL CXXVI.

Lectum.

1. Lecti appellacione in legato vxori facto veniunt lectum enim solum, culictra de serico, & amnia ornamenta.
2. Lectum vbi testator relinquit vxori sue vidua, non presumitur legasse lectum sericum, sed viduale.
3. Lecti testatoris legato, ornamenta qua sunt legata, ornamenta etiam pretiosa vidua legata censentur.

1. L E C T I appellacione in legato vxori facto venit etiam lectus solum, secundum Bart. in l. medio, §. vxori. ff. de auro & argenti leg. & in l. liberum, §. fin. ff. de legat. 1. vbi per illum text. vltimo loco citatum firmat huiusmodi legato venire cultictram de serico, & omnia ornamenta, Florian. in l. sed & si quid, §. proprietarius, in fine. ff. de testat. Surt. de alimentis, tit. 1. §. 7. n. 1. v. ff. de quicquid, & decis. 150. n. 10. Rebuff. ad l. in stratum 44. v. ff. de verb. signif. pag. 141. Stephan. Grat. discipuli forensium. 1. cap. 138. n. 4.

2. Secus autem erit quando testator legauerit lectum vxori suae viduae, quia tunc non presumitur legasse lectum sericum, cum id repugnet conditioni, & qualitati ipsius mulieris, ob idque lectum viduale reliquisse presumitur, secundum Menoch. conf. 129. n. 14. & conf. 352. n. 11. & Surt. de alimentis, tit. 3. §. 10. n. 14.

3. Quod quidem temperandum est, ne procedat vbi legatum fuerit lectum testatoris, aut ornamenta lecti quae sint, quia tunc huiusmodi pretiosa ornamenta vxori etiam viduae legata censentur, vt scribunt Caid. Manric. de conuictis, vbi volum. lib. 6. tit. 11. n. 17. Surt. de alimentis, tit. 4. §. 7. n. 5. Stephan. Gratian. d. cap. 138. n. 25.

APPELL CXXVII.

Legatum.

1. Legati appellacione continentur fideicommissa, & donatio causa mortis.
2. Legata, & fideicommissa singularia equiparantur.
3. Legatum est donatio a testatore facta, & ab haerede praestanda.

4. Legata ad donacionem plurium accedunt.

5. Donatio inter viuos non venit appellacione legati.

6. Legati vbi fit mentio intelligitur de valido.

L E G A T I appellacione continentur fideicommissa, & donatio causa mortis, l. & fideicommissum ff. de legat. 1. l. 1. ff. de legat. 1. l. 1. C. communis de legat. Bellon. commun. apicium. 16. verb. legati appellacione; legata enim & fideicommissa singularia acqui-
parantur, Menoch. conf. 172. n. 72. Et dicitur legatum donatio a testatore facta, & ab haerede praestanda, l. legatum ff. de legat. 1. §. legatum, Inlitt. de legatis, Menoch. de praesumpt. lib. 4. pref. 105. n. 17. & pref. 111. n. 1. nam ad donacionem plurimum accedant legatum, Gilbert. Costa lib. 1. quod. cap. 14. a princip. Caid. Manric. de conuictis vltim. volum. lib. 1. tit. 4. n. 9. Donel. eodem. loru. Cuius, lib. 8. Amos. Gom. vltim. 1. cap. 12. n. 3.

L E G A T I appellacione non venit donatio inter viuos, quia non accedit omnis similitudo, vt tenet Nau. conf. 645. n. 1. lib. 4.

L E G A T I vbi fit mentio intelligitur de valido, non de invalido, vt respondit Paul. de Castro conf. 10. lib. 2. vbi ait quod iustus solvere omnia legata intelligitur de validis, non de invalidis, idem scribunt Nat. conf. 402. n. 55. Falar. in tract. de sublit. 7. §. 2. n. 10.

APPELL LXXVIII.

Legumina.

L E G U M I N U M appellacione (ita dicta ex eo quod colligendo maioribus legauit, id est, colligato, non autem subleuato, teste Varro de rustica, lib. 1. cap. 21.) veniunt omnia quae maioribus leguntur, & si aliquam habent, prout cicer, lentes, fabae, fagioli, & similia, vt scribunt Rebuff. ad l. frugem 77. in vers. leguminibus, ff. de verb. signif. pag. 158. subdens quod venit etiam canapi, & Caid. Tulch. praet. conuict. tom. 8. tit. 7. canel. 391.

APPELL CXXIX.

Lex.

1. Principii placitum legis habet vigorem.
2. Principii dicitur lex animata interu.
3. Contractus Principii habet vim legis.
4. Constituendo venit appellacione legis.
5. Pactum dicitur lex da negotio.
6. Dogma prudentium virorum dicitur lex.
7. Pacu capitula inter ciuicium libertas sunt leges.
8. Communis opinio venit legis appellacione in statu de lege loquentis.

L E G I S appellacione venit quod Principii placitum, quia Principii placitum legis habet vigorem, l. quod Principii ff. de legib. §. sed & quod Principii, Inlitt. de iure natur. Caid. Tulch. praet. conuict. tom. 5. tit. 7. canel. 392. n. 12. Menoch. conf. 666. n. 21. Et ideo Principii dicitur lex animata in terra, Surt. decis. 2. n. 5. & 23. cuiusque contactus habet vim legis, vt scribunt Menoch. d. iust. cap. 1. a n. 5. Surt. d. decis. 2. n. 4. Peretz. de iure ff. lib. 6. tit. 1. in fine. Caid.

Card. Mantie, *de tacitis & ambig. convent. lib. 3. tit. 10. n. 4. c. conf. 99.*

- 4 Conductio venit appellatione legis, siue iuris, ex Menoch. *d. cap. 5. num. 1.* quia pacem vim habet cum lege, Guid. Papaz *sup. 303.* Bernard. Giruz. *ad prout. Camera Imper lib. 1. canel. 6.*
- 5 Pactum dictus lex dicitur negotiis, Fulgos. *conf. 144. Syndici communis, num. 2.* vbi idem dicit de sententia Petr. de Anchaz. *conf. 44. num. 3. & num. 9. vers. praterea.*
- 6 Dogma prudentum vitiorum dicitur lex, Roland. *à Valle conf. 52. n. 1. lib. 1.*
- 7 Pacis Capitula inter ciuitates liberas sunt leges, & statuta, Fulgos. *conf. 149. num. 3. circa fin. vers. ea autem.*
- 8 COMMUNIS opinio venit legis appellatione in statuto de lege loquente, Beroi *conf. 9. n. 16 & 17. Decian. conf. 39. n. 30. iam. 5.*

APPELL CXXX.

Liberi.

- 1 *Descendentes enim, tam masculi, quam femina, comprehenduntur liberorum appellatione.*
- 2 *Nepos ex filia venit appellatione liberorum.*
- 3 *Nepem ex filia quæ reliquit, non dicitur de iure communi sine filio descendere.*
- 4 *Liberorum appellatione veniunt omnes in infinitum.*
- 5 *Ordo gerituræ consideratur inter plures fratres, non autem inter fratrem, nepotem, & proneptem.*
- 6 *Testator quando in prima substitutione vocat filios viuis, in secunda verò vocat liberos alterius, cum additione verbi, ut supra, tunc in secunda censetur intellexisse de filio, prout fecit in prima.*
- 7 *Liberi de iustitiam vocati, intelligi debent soli liberi primi gradus.*
- 8 *Testator quando vocat liberos cum aliqua qualitate restricta ad filios, intelligitur vocare liberos primi gradus, non autem ulteriorum.*
- 9 *Testator quando verba, liberos, adiecit verba, meis, vel suis, censetur vocare liberos immediatos, & sic primi gradus.*
- 10 *Dispositio testatoris quando est restricta ad aliquod tempus, tunc intelligitur vocasse descendentes, qui intra illud tempus possunt nasci.*
- 11 *Liberus si in numero singulari testator vocatus, tunc de liberis primi gradus vocatus intelligendus est.*
- 12 *Condicio, si sine liberis, desinit una tantum filio relicto.*
- 13 *Liberorum nomen intelligitur de liberis primi gradus quando testator ipse imperiuit.*
- 14 *Testator quando in substitutione fecit mentionem de liberis & descendens, tunc dicitur intellexisse de liberis primi gradus.*
- 15 *Testator quando in una parte testamenti fecit mentionem de liberis, & descendens, & in alia simpliciter vocatis liberos, tunc non comprehenditur nisi liberi primi gradus.*

LIBERORUM appellatione nepotes ex filiis, & omnes descendentes, tam masculi quam feminæ comprehenduntur, *liberorum, ff. de verb. signif. l. alicuius, C. de Episcopis, & clericis. gloss. verb. liberi,*

in Clem. unica, de baptismo, Dec. conf. 148. num. 1. & conf. 153. numer. 4. Curt. iun. conf. 49. numer. 4. Bald. conf. 104. Ad eundem lib. 2. Calt. conf. 57. Ne in propria, num. 4. vers. secunda substitutio, lib. 1. Alexand. conf. 188. lib. 3. & conf. 18. in princip. lib. 6. & conf. 38. Vbi testamento, in princip. lib. 7. Alciat. conf. 63. num. 1. Menoch. de prout. lib. 4. pref. 84. n. 21. & pref. 89. num. 74. & conf. 104. num. 10. & conf. 140. num. 10. & conf. 163. num. 3. vers. & descendens, & conf. 764. num. 1. & conf. 1877. num. 14. & conf. 836. num. 21. & conf. 1040. num. 5. & conf. 1010. num. 1. & conf. 1036. num. 18. Cui in cap. si pater in verb. si absque liberis, num. 12. de testam. lib. 6. Pincel. in l. 3. num. 33. C. de bonis mat. Sued. decis. 66. num. 3. & 10. vbi intelligitur, nisi appareat de tacita mente disponens, Peregr. de fideicom. art. 22. num. 41. & art. 25. num. 8. Sim. de Prat. de interpret. olim voluit fol. 189. num. 24. Cald. Petri de possessione eligendi. cap. 15. n. 27. Rulic. in l. eum. num. lib. 6. cap. 8. num. 3. ff. de condit. & demonstr. vbi ait comprehendere ex propria verborum significatione, & numer. 7. amplius etiam procedere in contractibus, Fetter. in consuet. Catalonia gloss. l. in 141. & gloss. 3. num. 126. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 1. cap. 110. num. 16. Rot. etiam Reuerentissimo Demio Coccino, decis. 1. t. 1. num. 8. & decis. 480. num. 3. Sanch. in precepto A Decalogi tom. 1. lib. 7. cap. 9. num. 13. Cardin. Tufch. prout. conclus. tom. 3. lib. 1. conclus. 137. in princip. Fult. de substit. quæst. 116. num. 1. Franc. Aluio. de ritu nupt. lib. 3. q. 23. n. 17. & 18.

Vnde nepotem ex filia venire appellatione liberorum probat l. 1. & ibi gloss. C. de condit. instest. Razol. *conf. 49. num. 3. Ronlan. conf. 48. col. 1. Alciat. conf. 14. num. 4. lib. 3. Si citius, conf. 14. num. 4. Gerat. Mazzar. conf. 3. num. 8. 1.* quos refert, & sequitur Fult. d. quæst. 116. num. 2. quibus addit Alexand. *conf. 38. in princip. lib. 6.* Cardin. Tufch. d. lib. 1. conclus. 137. num. 10. Non dicitur enim sine liberis decedere qui relinquit nepotem ex filia de iure communi, Bald. *conf. 425. in princip.* plene Alexand. *conf. 18. Persellus in princip. lib. 6.* vbi plena Apollin. in verb. liberis. Etiam agitur de excludenda causa filia substitutione liberis testatoris qui decedunt sine filiis, quia nepotes extantes vocantur, & comprehenduntur, Decian. *conf. 191. In casu propositi, per tot. Bald. conf. 413. Vbi testamento, lib. 4.* Et idem est in dispositione statuti disponens, quod decedenti sine liberis succedant proximiores agnati, vsque ad tertium gradum inclusiue, & in dispositione vltima hominis, & in fideicommissio facto sub tali conditione, Bald. *conf. 433. lib. 4. Cardin. Tufch. d. conclus. 137. n. 13. & 14.*

Imò appellatione liberorum veniunt omnes in infinitum, & probatur in d. l. liberorum, & in l. ois. C. de leg. hered. & in ant. de hered. ab intest. veniens. §. 1. Menoch. *conf. 1. num. 197. cum seqq. & conf. 152. n. 18. & conf. 318. dub. 1. Peregr. de fideicom. art. 12. num. 43. & conf. 44. num. 8. dub. 1. Per. de interpret. vlt. volunt. fol. 189. num. 14. Fult. de substit. quæst. 117. num. 1. Mast. ill. Sicilia decis. 56. num. 19. & in vltima interpretatione, ut voluerunt gloss. Isf. Non. Cooas. Franc. de Gald. & Aldob. quos refert, & sequitur Rulic. in d. l. eum. num. lib. 6. cap. 8. n. 21. quibus addo Menoch. *d. conf. 1. n. 197. cum seqq. & conf. 44. num. 8. & conf. 315. num. 42. & conf. 318. num. 5. & 3. 27. 18. 15. & seq. & conf. 33. num. 14. & conf. 698. num. 1. & conf. 743. n. 5. & conf. 836. n. 3.* quamvis solum contineri vsque ad trinepotem inclusiue existimauerunt Ban. Alex. Isf. Alciat. Amil. Ferrer. Ballon. Bald. Paris. Roland. à Valle, q. 105. conglitit, sed non sequitur Rulic. d. cap. 8. num. 21.*

5 Primò limita quando testator facta mentione liberorum, exponendo dixit se intelligere de maiore natu, & postea de secundo genito in ordine genituræ, quia tunc solum intelligitur fecisse de filiis primi gradus, quia ordo genituræ consideratur inter plures fratres, non autem inter filium, nepotem, & pronepotem, ita Menoch. conf. 328. num. 4. vers. secundo confirmatur, Fufat. d. g. 127. n. 17.

6 Secundò limita quando testator in prima substitutione vocat filios vniuersos, in secunda verò substitutione vocat filios alios, cum additione verbi ut supra, quia tunc etiam in secunda censetur intellexisse de filiis, prout fecit in prima, Menoch. conf. 328. num. 5. vers. tertio, Surt. conf. 354. num. 16. lib. 4. vbi dicit idem esse quando vocantur liberi ciosdem, & in prima substitutione intellexit de liberis primi gradus, quia & in secunda eadem faciendū erit interpretatio ob verba restrictiua, & relatiua posita in secunda, refert Fufat. d. quæst. 127. num. 8.

7 Tertio limita quando liberi Titij essent vocati, & postea dictum esset, si illi sine liberis decesserint, &c. nam liberi dispositiue vocati intelligi debent soli liberi primi gradus, non autem de vltioribus, cum illi reperiuntur positi in conditione ad exclusionem liberorum primi gradus, alias sequeretur quod vna persona esset agens & pasciens, contra l. Fratri. ff. de fideiuss. & scribimus Doct. in l. si de liberis, C. de palli; conditio enim liberorum se habere debet ad esse, & non esse, l. 1. & ibi Doct. ff. de condit. & demonstr. & hoc non posset contingere si liberi dispositiue vocati essent, & sic omnes descendentes, ita declarat Socin. iun. conf. 108. num. 23. lib. 2. quem refert, & sequitur Menoch. d. conf. 328. num. 8. vers. quarto comprobatur.

8 Quarto limita quando testator vocat liberos cum aliqua qualitate restrictiua ad filios, vt si vocauit liberos Titij, admittendo prius maiorem natu, & postea alios successores, quia intelligitur alios filios successiue vocare, non autem vltiores liberos, ita Menoch. d. conf. 328. num. 11. & 12. vbi allegat Corn. conf. 182. num. 1. Ratin. conf. 23. num. 2. lib. 1. Curt. iun. conf. 157. num. 23. Paris. conf. 102. n. 34. lib. 3. Decian. conf. 55. num. 7. lib. 9. prout illos refert Fufat. d. quæst. 127. num. 10. Ratio est, quia dictio, alius, est repetitiua similium, vt dixi in tract. de distantiis, dist. Alius.

9 Quando limita quando testator verbo, liberis, adiecit verba meū, vel suū, quia censetur vocare liberos immediatè, & sic primi gradus, Menoch. d. conf. 328. n. 14. quod tamen dubium esse obliuatur Fufat. d. g. 127. n. 21. vbi in fine hanc limitationem teciendam esse affirmat.

10 Sexto limita quando dispositio testatoris est restricta ad aliquod tempus, nam intelligitur vocasse descendentes, quia intra illud tempus possunt veni filij nati, Decian. conf. 1. m. 254. lib. 1. Menoch. d. conf. 328. n. 17. Fufat. d. g. 127. n. 24.

11 Septimò limita si in numero singulari testator vocauit liberum, quia tunc de liberis primi gradus vocari intelligenda est, Menoch. d. conf. 328. n. 10. Fufat. d. g. 127. num. 23. licet liberorum nomen semper in plurali, nunquam verò in singulari reperiatur, ac proutdè posse in vno verificari, per text. in l. non est sine liberis 148 ff. de verb. significat. non sine iudicio aliterant Titij in l. si quisquis. verb. si seceperit liberos, ad num. 241 C. de reuocand. donat. Coll. in d. cap. si pater, verb. alij sine liberis, ad num. 11. Curd Mantie. de conuict.

12 Vltimò velut lib. 1. tit. 6. num. 8. ita vt conditio, si sine liberis, debeat vno tantum filio relicto, vt latè

probat pluribus citatis Doctores Fufat. d. tract. de substitut. quæst. 401. à princip. tamen in singulari reperiatur, prout in l. ius autem agnationis 25 ff. de palli, & aliis ex Codice notat Titusq. d. verb. si seceperit liberos, n. 242.

Octauò limita quando disponens, seu testator esset impetrus, quia tunc nomen liberorum intelligitur de liberis primi gradus, But. in d. l. liberorum, num. 10. Meno. h. d. conf. 328. num. 25. cum seqq. vbi vult procedere etiam in testamento scripto à Notario, Sord. conf. 54. num. 11. lib. 4. Restic. in d. l. cum annu, lib. 6. cap. 8. num. 19. cap. 17. ff. de condit. & demonstr. Fufat. d. g. 127. n. 31. vbi n. 32. notat contrarium esse tenendum in testamento Latine scripto à Notario.

Nonò limita quando testator in substitutione fecit mentionem de liberis & descendentibus, quia tunc pio liberis dicitur intelligi de liberis primi gradus, Surt. conf. 354. n. 6. vers. super conclusiōibus, lib. 4. Fufat. d. g. 127. n. 33.

Decimò limita quando testator in vna parte testamenti fecit mentionem de liberis & descendentibus, & in alia simpliciter vocauit liberos, nam hoc casu liberorum nomen non comprehendit nisi liberos primi gradus, secundum Surt. d. conf. 354. n. 11. & Fufat. d. g. 127. n. 36.

APPELL. CXXXI.

Libertas.

LIBERTATIS appellatione venit omnimoda, & plena, l. cum venderis ff. de actionibus empti, Roland. à Valle conf. 12. m. 34. item. 1. & conf. 85. num. 3. item. 4.

APPELL. CXXXII.

Libertus.

LIBERORVM appellatione continentur etiam liberti, l. liberi, ff. de verbor. significat. l. cum pater, §. cum inter ff. de legat. 2. & venit communis, ideo non potest vocari in ius alterum ex patronis sine venia, l. communis, ff. de in ius vocando; non verò continentur libertus liberti, l. pater filium, §. duobus, ff. de legat. 3.

APPELL. CXXXIII.

Libet.

LIBERORVM appellatione continentur omnia volumina in quacunque materia scripta, l. liberorum, in princip. ff. de legat. 3. vbi in §. si cui, probatur quod in dubio intelligitur de vno volumine, non de liberis numeratis, per quos volumen diuiditur, & in §. si Homeri, dicitur quod libri appellatione in legato testatoris est continetur prout inuenitur in inspeie ipsius testatoris, & in §. libri, quod non continentur ea in quibus libri reperiuntur, & sic bibliotheca. Legatus erò libris, armaria & capse librorum non continentur, nisi ex verbis colligi possit, vel ex personis præsumi, testatorem fecisse etiam

etiam de armatis, Card. Mantie. de censu. ult. volum. lib. 9. tit. 2. num. 50. Franc. de Barry de success. testat. & abintest. lib. 3. tit. 16. n. 4.

- 2 Legatum librorum, quos habebat tunc testator, non includit libros deinde emptos, vt respondit Bald. conf. 184. Paer, lib. 2. Roman. sing. 503. incip. Textus, Menoch. de presump. lib. 4. presump. 127. num. 15. vbi num. 16. cum eodem Romano, hoc extendit vt locum habere etiam quando testator in primo testamento reliquit, postea libros, quos habebat, deinde emptis aliis multis confectis aliud testamentum, in quo confirmauit primum quoad legata. Ratio est, quia legata debent intelligi secundum tempus testamenti, non vero secundum tempus mortis testatoris, l. si sita, & l. ult. in princip. ff. de auro, & arg. leg. l. uxorem 41. §. testamentum, ff. de legat. 3. cum aliis etiam per Menoch. d. lib. 4. presump. 127. per tot.

- 3 LIBRORUM fuotom appellatione in legato Doctoris, qui habebat libros aliquos, quos conseruauerat commodate scholaribus, non veniunt libri illi vsui scholarium parati, vt soluit Barr. in l. cum in testamento, ff. de auro & arg. legat. quem refert Menoch. de presump. lib. 4. presump. 162. num. 15.

APPELL. CXXXIV.

Ligna.

- 1 LIGNORUM appellatio in legatis continetur Arbor venio deiecta, nisi aliud testator senserit, l. ligni verba, ff. de legat. 1. vbi gloss. verb. deiecta, Bertazol. de clausulis instrum. claus. 20. gloss. 6. num. 3. Pali vero & petrice in legatis, & venditiuibus non continentur, quia in numerum materiz redigendi sunt, l. pali, ff. de legat. 3. l. pali, ff. de verb. significat. facit quoque Barr. in tract. de alio, vers. frilla ratione, num. 9. & in specie resoluti Bertazol. de clausulis instrum. lib. clausul. 26. gloss. 15. num. 6. in fine, Rebuff. ad l. arborum 167. vers. verba, in fine, ff. de legat. 3. §. 2. ubi 373. vbi subdit, quod si pali praeuenerint sententiae non possent oisi ad comburendum, ligni nomine venirent.

- 2 LIGNI appellatione veniunt omnia, quae comburendi causa parata sunt, & quae consuetudo regionis, seu patrisfam. pro ligno habebat, d. l. ligni verbo, latet Rebuff. ad l. arborum, in vers. ex prediis, cum seqq. pag. 572. & 573. Franc. de Barry de success. testat. & abintest. lib. 3. tit. 15. num. 4. vbi quod ligno legato non continetur lignum paratum ad edificandum, vel fusiendum, sed tantum paratum ad comburendum, vel ad calefaciendum, nec continetur paratum ad carbonem conficiendum, nisi testator calefaceret se carbonibus; item nec paratum ad facies faciendas.

APPELL. CXXXV.

Linca.

- 1 Linca appellatione directa, non autem inflexa venit.
2 Descendens soli veniunt linca appellatione.
3 Transuersales non continentur quando testator dixisset, quod bona conseruaret in linca ipsius testatoris.

- 4 Transuersale non veniunt quando vocari essent qui sunt ex linca Tui, vel vocata esset linca heredi, vel linca Tui, seu linca rella.
5 Transuersale veniunt vbi vocata esset linca damus heredi, vel Tui.
6 Collateralis veniunt appellatione linca quando alia verba essent superflua, vel testator sciebat non posse verificari linca vocationem in descendenti.
7 Agnitionis lineam vbi testator vocauit, veniunt omnes descendentes, ascendentes, & transuersales agnati.
8 Transuersale veniunt vbi linca masculina vocata esset.
9 Testator vbi in alio testamento accepit lineam pro transuersalibus, ita, in ultimo testamento dicendum est illum habuisse eandem sensum, & in alio casu, vt n. 10.
10 Linca appellatione venit linca testatoris, & non heredi.
11 Linca appellatione si agitur de transuersalibus, non venit ultra decimum gradum, scilicet si de linca descendenti.
12 Linca appellatione veniunt tam masculi, quam feminae.
13 Descendens ex femina, non veniunt quando vocata esset linca rella.
14 Linca vocata non venit femina, nec descendens ab ea, vbi testator tacito, vel expressis habuit mentem conseruandi bona in agnatis.
15 Linca sub nomine non venit femina quando agitur de bonis feudalibus, vel habentibus annexato inrisditionem, vel dignitatem.
16 Neptis ex filio non dicitur de linca testatoris, quando ipse propriam filiam excluisset.
17 Masculus per lineam masculinam descendens quando testator vocauit, masculi ex femina descendentes non veniunt.
18 Femina coniuncta, & descendens ab eis essent exclusi vbi testator habuit sensum conseruandi bona in familia.
19 Linca paterna appellatione non veniunt descendentes ex femina ab eodem patre procedentes.
20 Idem est dicere de linca paterna, & de paterna parte.
21 Illegitimi non veniunt linca appellatione, & ostenditur.
22 Naturalis ad fideicommissum non veniunt appellatione linca.

1 IN LINCA appellatione directa, non autem inflexa continetur, vt post Socin. & Coten. resoluti Petegri de fideicommissum art. 22. num. 24. Mieres de maiorat. p. 2. quest. 6. num. 18. & post Bald. Castren. & alio tenet Aloyli. Rec. in praxi verum fieri Ecclesiast. resolut. 138. num. 3. Gtuel. Delana decis. 109. num. 10. & fuit dictum 10 Mediolanen. iurispactionis 30. Octobris 1617. coram R. P. D. meo Pitouano, impressa per Viuiam. post suam praxim iurispactionis decis. 74. num. 5. In nouissima impressione. Sic etiam appellatione linca venit regulariter linca effectiva vocatorum, Menoch. conf. 234. num. 8. Petegri de fideicommissum art. 21. num. 24. cum seqq. Volat. de subtilis quest. 345. n. 1. cum seqq. Rota apud Paul. de Rubis decis. 97. n. 7. cum 3 diuersis p. 7. recent.

1 LINCA appellatione continentur soli descendentes omnes, Anch. conf. 59. n. 7. Socin. sen. conf. 33. num. 9. & 10 lib. 1. Socin. iun. conf. 97. num. 66. lib. 2. Dec. conf. 165. col. 3. & conf. 39. num. 2. & 5. Ruin. conf. 58. num. 4. lib. 1. & conf. 49. num. 6. & conf. 153. num. 10.

num. 10. & conf. 109. num. 1. lib. 2. & conf. 13. col. 3. & conf. 14. lib. 3. Paris. conf. 40. num. 1. lib. 2. & conf. 74. num. 32. lib. 3. Crauet. conf. 130. num. 5. Brun. super flane excois fignis art. 12. quæst. 19. col. 1. & 2. Gaiuel. Delano decif. 109. num. 13. ubi quoddam continetur agnationis, de cognatio, Capic. decif. 159. num. 6. Præter interpret. ultim. volum. fol. 191. num. 41. & seg. & conf. 59. num. 14. lib. 1. Cephal. conf. 111. num. 19. & 60. Menoch. conf. 133. num. 5. cum multis segg. & conf. 134. num. 7. cum segg. & conf. 126. num. 6. & 4. & conf. 633. num. 11. & conf. 732. num. 43. & conf. 926. num. 14. ubi etiam quod in primogenituris vocata linea intelligitur de linea effectiva, & conf. 957. num. 9. cum segg. & conf. 982. num. 8. & conf. 177. num. 9. & de præfumpt. lib. 4. præf. 88. num. 11. Peregrin. conf. 11. num. 1. & 6. lib. 1. & conf. 157. num. 8. lib. 5. & de fideicom. artic. 22. num. 14. Fufar. de substitut. quæst. 145. num. 1. Rot. decif. 126. num. 3. apud Farinac. part. 2. recent. Roia diff. conf. 97. num. 8.

3 Quorum opinio eo maxime procederet quando testator dixisset quoddam bona conferuaretur in linea fpiritus testatoris, nam transuerfales non continerentur, Ruin. conf. 153. num. 11. lib. 1. Hieron. Gabr. conf. 112. num. 10. lib. 1. Peregr. conf. 57. num. 9. lib. 5. Menoch. conf. 133. num. 2. & de præf. 88. num. 11. in fine, quos refert & fequitur Fufar. d. quæst. 145. num. 6. ubi num. 9. subdit etiam transuerfales non venire quando vocati essent qui sunt ex linea Titij; vel quando vocata esset linea heredis, vel linea Titij, Capic. decif. 159. num. 6. Præter interpret. ultim. volum. fol. 191. num. 41. Menoch. conf. 924. num. 1. ubi denique quando vocata esset linea recta, Præter interpret. ultim. volum. fol. 291. num. 77. circa med. & conf. 32. num. 2. cum segg. lib. 1. Cephal. conf. 10. Menoch. conf. 126. num. 81. cum segg. refert Fufar. diff. 9345. num. 12.

5 Limita primò quando vocata esset linea domus heredis, vel Titij, quia tunc & transuerfales veniant, Menoch. conf. 134. num. 12. Fufar. d. quæst. 145. num. 11. & 14.

6 Limita secundò quando alius verba essent superflua, vel testator sciebat non posse verificari lineæ vocationem in descendentes, quia tunc & collaterales comprehenduntur, Crauet. conf. 639. num. 6. Menoch. diff. præf. 88. num. 11. in fine, Fufar. d. 9345. num. 13.

7 Limita terciò quando testator vocasset lineam agnationis, quia tunc omnes ascendentes, descendentes, & transuerfales agnatos comprehendit, Menoch. conf. 117. num. 16. & conf. 463. num. 12. in fine, & conf. 924. num. 1. cum segg. Peregr. conf. 11. num. 16. vers. allegata antem, lib. 2. Fufar. d. quæst. 145. num. 17.

8 Limita quartò quando vocata est linea masculina, nam tunc etiam transuerfales venire scribunt, Præter interpret. ultim. volum. fol. 290. numer. 19. & 41. Menoch. conf. 463. numer. 12. Fufar. diff. quæst. 145. num. 18. ubi num. 19. intelligit nisi vocati essent descendentes masculi per lineam masculinam.

9 Limita quintò quando testator in alio testamento accepisset lineam etiam pro transuerfalibus, quia & in ultimo testamento dicendum erit eundem sensum testatorem habuisse, Menoch. conf. 924. num. 16. Fufar. diff. quæst. 145. num. 20. ubi tamen num. 12. obicitur hanc limitationem non esse omnino iuram, quia multi tenent qualitatē appositam in primo testamento non censeri repetitam in secundo.

Ang. Barbosa Appell. lxx.

Limita sexto quando testator plures filios, vel fratres vocauit, cuiusque lineæ vocando, & in persona vnius vocauit & lineam transuerfalem, quia & in linea alterius præsumendum est testatorem & de linea transuerfali fuisse illi, Menoch. conf. 924. num. 18. Fufar. d. 9345. num. 14.

11 Limita appellacione venit linea testatoris, & non heredis, Menoch. conf. 982. num. 1. in fine, Fufar. d. 9345. num. 27.

12 Limita appellacione, si agitur de transuerfaliibus, non venit ultra certum gradum, socus si de lineis descendentiis, Curt. sen. conf. 32. num. 16. Præter interpret. ult. volum. fol. 191. num. 45.

13 Limita appellacione veniunt tam masculi, quàm feminæ, ita Corbul. de iure emphyt. tit. de caduc. ob lineam finem. num. 40. Cephal. conf. 413. num. 18. cum segg. & conf. 664. num. 21. Batdell. conf. 66. num. 17. Menoch. conf. 615. num. 9. cum segg. Peregr. de fideicom. art. 22. num. 24. qui omnes, exceptio Peregr. resoluitur quod de descendentes ex feminis dicuntur, & sunt de linea, idem censuit Rot. decif. 126. num. 3. apud Farin. p. 2. recent. ubi ex Bald. conf. 314. num. 10. lib. 1. ait quod omnes postumus dici de linea Adami. Castili. contrari. tom. 6. c. 138. num. 11. Etiam sub vocatione lineæ recte dicitur vocata femina. Aguirre in apog. p. 2. ex n. 161. Augod. ad l. 40. Tauri. gloss. 9. n. 10. biuers de maior. p. 1. n. 107. num. 45. Castili. de c. 138. n. 1. & n. 19. vers. de nique. Valenzuel. conf. 97. num. 107. cum segg. tom. 2.

Primò limita quando vocata esset linea recta, tunc enim descendentes ex femina non veniunt, Menoch. conf. 126. num. 83. Fufar. de substit. 347. num. 7.

Secundò limita quando testator testatè, vel expressè habuit mentem conferuandi bona in agnatione, nam tunc nec feminæ nec descendentes ab eis veniunt in vocatione de linea, Menoch. conf. 615. num. 2. Fufar. d. 9347. num. 5.

Terriò limita quando agitur de bouis feudaliibus, vel habentibus annexam iurisdictionem, & dignitatem, nam eum de his non sit capax feminæ illa, non veniet sub nomine lineæ, Ruin. conf. 108. num. 7. lib. 1. Menoch. conf. 105. num. 34. Fufar. d. quæst. 147. num. 8.

Quartò limita quando testator proprias filias exclusit, quia tunc nepes ex filio non dicentur de linea testatoris, ita Cephal. conf. 413. num. 1. Menoch. conf. 105. num. 31. & conf. 85. num. 19. Peregr. de fideicom. art. 26. n. 10. in fine, Fufar. d. 9347. num. 19.

Quintò limita quando testator vocauit masculos per lineam masculinam descendentes, quia tunc etiam masculi ex feminis descendentes non veniant, Molin. de primogen. lib. 2. cap. 1. num. 69. Menoch. conf. 302. num. 82. Fufar. d. 9347. num. 32. Rot. decif. 103. num. 5. apud Farin. p. 2. recent. etiam quod vocati essent solum descendentes ex linea masculina, Curt. sen. conf. 339. num. 7. & conf. 181. num. 12. Peregr. d. art. 26. num. 4. & num. 29. in fine, Fufar. diff. 9347. num. 13.

Sextò limita ubi testator habuit sensum ut bona in familia conferuarentur, tunc enim feminæ omnino & descendentes ab eis essent exclusi, Crauet. conf. 636. num. 8. Menoch. conf. 179. num. 30. & conf. 613. num. 1. Peregr. d. art. 26. num. 29. circa fin. & num. 30. Fufar. d. quæst. 147. num. 43. ubi num. seg. dicit quod sicut & contra quando substitutio non est facta pro conferuandis bonis in agnatione, vel est substitutus is, qui agnationem conferuare non potest, ut pia causa, femina veniet.

Limita paternæ appellacione non veniunt descendentes ex femina ab eodem patre procedentes,

Y

denies,

denes, Ruin. *conf.* 141. *num.* 21. lib. 5. Peteg. *d. art.* 26. *in fine*, *fol.* 147. *n.* 49. Ratio est, quia, ut dicit Curt. Jun. *conf.* 5. *n.* 24. & 29. per feminam tum puitur linea paterna, & ab ea incipit agnationis origo, l. *Iurifconsultus*, §. *agnationis*, ff. *de gradibus*; est enim forma finis propter Familiam, l. *procuratoris*, §. *fin.* ff. *de verb. signif.* Aduerte tamen idem esse dicere de linea paterna, & de paterna patre, ut fuit dictum in Mediolanen. iurisparronatus 28. Nouembris 1616. coram R. P. D. Pitouano, impetru per Visian. post praxim Iurisparronatus, *decis.* 71. *num.* 1. & in eadem coram eodem 30. Octobris 1617. *ibid.* *decis.* 73. *n.* 4.

12 LITIS appellatio venit naturalis ad fideicommissum, ita Cephal. *conf.* 191. Peteg. *de fideicom.* *art.* 21. *n.* 20. *in fine*, *fol.* 4. *de substitutione* 9. 147. *n.* 1. *cum seqq.* declinantes id non procedere in illis casibus, in quibus filiorum appellatio non venit naturalis, dum argui in vocatione filiorum ad vocationem lineæ; adduntque ipsos, & odibiliter natos non venire in vocatione lineæ, quod etiam usantur Hieron. Gabr. *conf.* 195. *num.* 5. *vol.* 1. *Fasti in praxi criminis* p. 1. q. 1. *num.* 51. & *seq.* & *n.* 73. quos refert Aloyf. Ricc. *in praxi verum fore ecclesie* *refol.* 183. *n.* 1.

APPELL CXXXVI.

Lis.

1 LITIS appellatio vbi simpliciter profertur in constitutione procuratoris venit lis præsens, & non futura.

2 Instancia, & ius venit liti appellatio.

3 LITIS mota appellatio venit solum contestata.

4 LITIS appellatio venit solum controuersia iudicialis.

1 LITIS appellatio vbi simpliciter profertur in constitutione procuratoris venit lis præsens, & non futura litem, §. *sed si*, ff. *quod cuiusque iurisdictionis nomine*, l. *locus*, l. *ludon.* *Perf.* *decis.* 47. *n.* 1. Gonzal. *ad reg.* 8. *Cancel.* *gloss.* 9. §. 5. *sub* 4. 21. & 33. Stephan. *Gracian.* *discept.* *forens.* *cap.* 143. *num.* 11. *cum seqq.* nisi procurator habent generale mandatum, secundum Flaminio *de resignat. benef.* lib. 9. q. 16. *n.* 17.

2 LITIS appellatio venit instantia & ius, secundum Duch. *in l.* *postquam* *lit.*, C. *de palli*, Pute. *decis.* 407. *num.* 1. lib. 1. *in correctis*. Et veniunt lites, quæ per actionem instantur, Leo *Valent.* *decis.* 10. *num.* 3. lib. 1.

3 LITIS mota appellatio venit solum contestata, *cap. ex parte* 30. *de verb. signif.* Barr. *in l. causus*, C. *de transact.* *in l. l. 2.* *Maximæ de ordine indic.* p. 5. *tit.* & *omnia* *siue* durante instantia *n.* 64. *Surd.* *de aliment.* *tit.* 1. *quest.* 8. *n.* 4. Cabed. *Lusit.* *decis.* 11. *num.* 10. p. 2. Patens mens in comment. ad Ordin. Reg. *Lusitanor.* lib. 1. *tit.* 10. §. 7. *n.* 3.

4 LITIS appellatio venit solum controuersia iudicialis, l. *causus*, vel *lit.*, C. *de transact.* *in l. l.* *Coto.* *conf.* 167. *sub* *consultatione*, *n.* 18. *vers.* & *licet* *appellatio*, lib. 4. quem refert Cardin. *Tulch. præf.* *cancel.* *num.* 5. *lit.* *L. cancel.* 375. *num.* 4. *per* *lit.* *nomen*, ff. *de verb. signif.* & *Abb.* *conf.* 41. *Pedetur*, *num.* 1. lib. 1. subdit quod liti nomen importat omni actionem tam personale, quam realem.

APPELL CXXXVII.

Maior, Maiores.

1 MAIORIS in dubio appellatione intelligitur ætate, nisi verba repugnent.

2 Verb. MAIOR natu, ostendunt dispositionem intellectus de seniore, & ætate maiore.

3 MAIOR masculus vbi vocatus esset, solum maior natus veniret.

4 MAIORIS appellatio propriè sumpta, tantum continetur ultra tritium.

5 MAIORIS appellatio non veniunt transferta quantatuncque sint aucti, sed solum ascendentes a tritium supra.

MAIORIS in dubio appellatione intelligitur ætate, nisi verba repugnent, quia verba potius de naturalis maiestate, quam de accidentali, vel ficta intelligitur, Alex. *conf.* 4. *Ponderrate*, *num.* 2. & 3. lib. 5. Cardin. *Tulch. præf.* *cancel.* *num.* 5. *lit.* *M. cancel.* 9. *num.* 3. Stephan. *Gracian.* *discept.* *forens.* *cap.* 416. *num.* 81. & 83. Rebuff. *ad l.* 2. ff. *de verb. signif.* *verb.* MAIOR, pag. 23. Tiraq. *in trall.* *primogen.* *quest.* 1. *num.* 11. quem refert Ego ipse in collect. *ad cap. quoniam* 5. *num.* 5. *de testib.* Vnde li maior de domo vocatur, intelligitur de maiori ætate, non dialiti, nec dignitate, ut per text. in *l. si pater* *in fine* ff. *de adopt.* & *in l.* *num. qui*, *in princip.* ff. *de interdict.* & *releg.* & *in l.* *semper*, *in princip.* ff. *de iure iurum*, & *in cap. maior.* 14. *quest.* 1. & *in dist.* *cap. quoniam*, *resoluitur* *Paris.* *conf.* 19. *num.* 125. & *conf.* 31. *num.* 12. lib. 1. Ioan. *Leccet.* *in trall.* *de primogen.* lib. 1. *quest.* 2. Tiraq. *dist.* *quest.* 1. *num.* 10. Cardin. *Mantic.* *de consilior.* *ultim.* *volunt.* lib. 8. *tit.* 10. *sub* *num.* 1. Sim. *de Practis de interpret.* *ultim.* *volunt.* fol. 329. *num.* 74. circa fin. & fol. 334. *num.* 18. Menoch. *de presump.* lib. 4. *pref.* 92. *num.* 1. & *conf.* 211. *num.* 16. & *conf.* 120. *num.* 118. Alex. *Rouen.* *de analog.* lib. 5. *cap.* 15. *num.* 267. & 269. Petegri. *conf.* 47. *num.* 16. lib. 2. Honded. *conf.* 70. *num.* 12. lib. 2. *Fulsi.* *de substitut.* *quest.* 183. Anton. *Monach.* *Florent.* *decis.* 71. *num.* 18. Ego ipse in collect. *ad dist.* *cap. quoniam*, *num.* 4. Quæ quidem opinio siue dubio procederet quando vocatus esset maior natus; nam hæc verba, maior natus, ostendunt disponentem intellexisse de seniore, & ætate maiori, *cap. lex est* 2. l. *quæ* *clon.* *maior.* *natu.* ff. *oper. lib.* 5. *minorem*, *l. l.* *de adopt.* Socin. *sec.* *conf.* 121. *num.* 4. lib. 2. *Paris.* *conf.* 19. *num.* 12. *cum seqq.* lib. 1. Tiraq. *d.* *quest.* 1. *in fine*, *Honded.* *dist.* *conf.* 70. *num.* 13. lib. 2. Provi enim procederet si vocatus esset maior masculus, quia solum maior natus veniret, ut resoluit Sim. *de Practis de interpret.* *ultim.* *volunt.* fol. 329. *num.* 74. *in fine*, *fol.* 334. *de substitut.* q. 336. *num.* 8.

MAIORIS appellatio propriè sumpta, tantum continetur ultra tritium, Oldrad. *conf.* 35. *Thoma* *late est*, *ver. maior*, *vbi* *in vers.* *ad secundum*, subdit quod etiam verificatur 10 parte & abo, Ang. *conf.* 168. *Sotum* *de Dignitate*, *in princip.* vbi dicitur hoc verum de propria significatione, quia potius ascendentes supra tritium dicuntur maiores, tritium verò & alij deinceps dicuntur parentes, refert Cardin. *Tulch.* *d.* *tem.* 5. *lit.* *M. cancel.* 21. *num.* 1. & 2. Rebuff. *vbi supra*, *verb.* MAIOR, *vers.* *secunda*.

MAIORIS appellatio non veniunt transferta quantatuncque sint aucti, sed solum ascendentes

ascendentes ad tria. *supra*. *hunc consilium ff. de gradib. Alex. conf. 4. col. 1. lib. 4. Card. Tulch. d. censur. 11. num. 5.*

masculi ad fideicommissum, vel aliam dispositionem.

3 *Limit ubi cessatio agnationis conferenda, vel quando vocati essent masculi quicunque.*

APPELL. CXXXVIII

Malefactores.

MALEFACTORYM appellatione indefinita à statutis veniunt omnes vniuersales Alberic. *in trakt. ff. de p. 1. 2. qu. 1. 11. num. 11. Sebati. Medic. de regul. iur. reg. 1. m. 76.*

APPELL. CXXXIX

Maritus.

MARITI appellatione in materia fauorabili venit sponfus de futuro, secus in materia odiosa. *In fine*, ubi Cyn. *C. de bonis que liber. Sanch. de Matr. lib. 1. disp. 1. num. 2. vers. sed hoc fauē*, ubi num. 4. declarat optimè quando dicatur dispositio fauorabilis, & quando odiosa, & quamvis Couat. de sponsalib. p. 2. cap. 1. in initio. n. 2. Gutier. de inuam. conf. p. 1. cap. 5. n. 2. Marien. *fin. gloss. 6. n. 1. tit. 1. lib. 5. n. 1. Recop.* teneant omnia iura loquentia de matrimonio, & de marito, & vxore, accipienda esse quando matrimonium per verba de presenti, contractum est, quamuis copula sequatur minimè sit tamen ipse Sanch. *ubi supra* num. 5. post Paotm. *in cap. tertio l. 1. in fine*, & ibi Felin. num. 4. de *presumpt.* Alex. Carter. *lib. 5. de sponsalib. cap. 5. Anton. Coch. lib. 5. iustit. maior. tit. 10. num. 3. & 9. Auodan. resp. 10. num. 5.* merito distinguit inter materiam fauorabilem, odiosam, aut indifferenterem, ita vt materia fauorabili veniant sponsalia & sponsa, matrimonii, seu mariti appellatione; in odiosa vetò nomine mariti, vxoris, vel matrimonii, non veniunt sponsalia contracta per verba de presenti, nec sponsi, ipsi de presenti ani & consummationem, in materia denique indifferenti veniunt qui contraxerunt per verba de presenti, siue consummauerint matrimonium, siue non, vbi autem comprehenduntur sponsi de futuro.

APPELL. CXL

Marmor.

MARMORIS appellatione in legatis non continetur marmor sculpsum. *In hunc. 5. ff. de leg. 1. l. 1. de auro & argento leg. Riminald. conf. 15. n. 1. Nuz. conf. 36. n. 1. lib. 4.*

APPELL. CXL

Masculus.

1 *Masculi ubi vocantur ad fideicommissum, vel aliam dispositionem, non veniunt feminae, imò censentur exclusæ.*

2 *Masculi ex feminis excluduntur quando vocantur Aug. Barboz. Appell. Iur.*

MASCULORVM appellatione quando illi vocantur ad fideicommissum, vel aliam dispositionem, non veniunt feminae, imò censentur exclusæ, iuxta reg. l. cum prater. ff. de indic. l. Gallus. §. m. de leg. ff. de liber. & posthum. Rumin. num. conf. 171. n. 6. & 7. Menoch. conf. 1099. num. 20. Card. Tulch. *præf. censur. 1. lib. 1. d. cens. 102. a principio. Folat. de substitut. 9. 311. num. 12.* Ratio est, quia vocatio masculorum non fit alia ratione, nisi pro conferendis bonis in agnatione, Cardin. Mantie. *d. censur. vltim. volum. lib. 9. tit. 15. num. 1.* Ramin. *l. 10. conf. 417. num. 9. lib. 4.* Simon. de Præf. de interpret. vltim. volum. fol. 187. num. 5. Cephal. conf. 6 num. 44. Hieron. Gabr. conf. 97. num. 24. lib. 1. Pe. egi. de fideicom. art. 21. num. 47. Menoch. conf. 101. num. 13. Surt. conf. 96 num. 50. Huod. conf. 70. num. 39. lib. 1. Card. Tulch. *d. cens. 101. num. 1. Rot. decif. 167. num. 1. p. 1. 20 posthum. Farin. alius p. 4. recent. & decif. 70. n. 3. p. 1. etiam in posthum. alius p. 3. recent.*

Amplia vt etiam hoc casu excludantur masculi ex feminis, vt per l. 1. in fine, & l. inuenerunt ff. de iure inuenerunt. ubi privilegia immunitatis concessa descendens masculis non trahunt in masculos ex feminis, testolouit Rom. conf. 167. numer. 6. lib. 1. & conf. 49. num. 2. vers. sed tamen, & conf. 1101. num. 8. & 9. lib. 1. Socin. jun. conf. 69. n. 18. & conf. 16. lib. 3. Alciat. conf. 96. num. 15. cum segg. Nuz. conf. 187. num. 9. Titac. de iure primog. q. 11 num. 1. Marbell. pag. 128. alius 151. Cremen. sing. 20. Crauet. conf. 11. col. vlt. Busia. conf. 128. num. 32. Cardin. Mantie. *d. censur. vltim. volum. lib. 11. tit. 15. num. 1.* & de iac. & ambig. conent. lib. 2. tit. 15. Laderch. *Amola conf. 153. per totum*, Declan. conf. 127. num. 15. lib. 3. Hippol. Rumin. conf. 311. num. 21. & conf. 782. num. 42. Sfort. Odd. de compend. substitut. p. 6. art. 4. num. 4. & conf. 6. num. 41. Molin. de primog. lib. 3. cap. 5. num. 17. & 45. Christophot. Thorniel. conf. 32. per totum. Anton. Gabr. *commun. tit. de substitut. art. 1. in fine*, Menoch. de *presumpt. lib. 4. pref. 91. num. 5. & conf. 172. num. 12. & conf. 121. n. 136. & conf. 111. 51. n. 16. & conf. 1177. n. 11. cum segg. & conf. 1218. num. 50. & conf. 1229. num. 16. cum segg. Hieron. Gabr. conf. 116. num. 1. lib. 2. Surt. conf. 317. n. 7. Crassian. 6. fideicommissum. q. 15. num. 5. Alex. Trentacin. de substitut. p. 4. cap. 7. n. 10. Intigil. in simili tract. *con. 1. 4. 58. num. 6. & 9. 83. n. 5.* Thesaur. Pedem. decif. 188. num. 23. Anton. Monach. Florent. decif. 52. Gall. de except. success. tit. 4. except. 27. num. 80. p. 2. Rostic. in l. cum auro. lib. 6. cap. 26. ff. de condit. & demonstrat. Card. Tulch. *d. cens. 102. num. 8.* Rota decif. 121. num. 2. p. 1. de posthum. Farin. Ludou. Molin. in iuris allegat. pro Rege Catholice Philippo ad successionem Regnorum Persingian. 3. quæ allegatio cum non repetitur, ideo eius verba habentiam Viteriæ in confirmatione, & pro extensione eorum quæ dicta sunt, adnervendum est, quid in quacunque dispositione, quæ agnationem non respicit siue vltima voluntas ea sit, seu inter vivos, ubi masculi ad successionem inuocantur, masculi, sicut ex feminis procedant, censentur vocati, quia tunc verè masculi sunt, & tanquam masculi succedunt, non habita consideratione ascendendi; quod sic tenent Anchoran. conf. 119. col. 1. & 2. Paul. de Castro in l. 1. C. de condit. insert. num. 1. in fine, dicens quid in materia indifferenti, quæ tam masculis, quam feminis conuenit, appellatione masculorum comprehenduntur masculi ex feminis nati. Idem sequitur*

Artetm. m. 52. ad fin. & n. 11. & Socio. num. 59. in d. l. Gallus. §. 1. nunc de lege Felicia. Cohn. conf. 246. lib. 2. n. 9. & 6. laf. conf. 117. col. 2. num. 1. lib. 4. Ruln. conf. 49. lib. 1. m. 2. & 3. cum fogg. Dec. conf. 303. n. 3. Peralta in l. eam pater. §. filia ff. de legat. 2. n. 64. pag. 335. & habetur in tract. de primog. filij. lib. 3. n. 5. num. 48. Auguft. Berol. conf. 10. per tot. maxime n. 21. lib. 2. Et quantum contrariam opinionem probet Specul. tit. de exemplis. §. nunc aliqua. verfi. 146. quoniam 171. quem legui videtur laici in d. 5. nunc de lege Felicia. num. 16. cum aliis quæ congerit Titag. de primog. §. 12. num. 1. & §. 11. num. 6. hi tamen omnes sunt intelligendi, vbi difpositio, de cuius interpretatione agitur, agnationem refpicit, prout ipſi loquuntur, &c.

- 3 Declara ampliationem, vt nno procedat quando cessat ratio agnationis conferuanda, vt quia fidelcommiffum fit coſtitutum ab extraneo, vel à muliere, vel initium habuit à femina inſtituta, quia tunc mafculus ex femina veniret, ita Ruln. conf. 120. n. 2. verfi. quo verò lib. 1. Socin. iun. conf. 1. n. 11. & 26. lib. 4. Romin. iun. conf. 47. m. 27. & 28. Manic de conſell. vlt. volens lib. 8. tit. 8. num. 10. & 71. Molin. d. cap. 5. n. 49. Surd. conf. 104. n. 14. Roi. conf. 150. n. 2. p. 2. diuerſ. Peteg. in tract. de fideicommiſſis. art. 26. num. 27. & conf. 5. m. 15. lib. 1. & conf. 1. n. 13. lib. 5. Menoch. conf. 501. m. 18. cum fogg. Gall. d. except. 27. n. 82. cum fogg. Ruffic. d. cap. 16. n. 21. Card. Tulch. d. conſ. 102. n. 10. Rota in Spoletana hereditate 11. Martij 1613. coram Periercha de auocando, imp. reſſa per Facin. decif. 461. n. 8. p. 1. recent. & nouiffimè in Florentina fideicommiſſi de Cambis 9. Iunij 1627. coram R. P. D. Dmazzette, in fine. Vel quando vocati eſſent mafculi quicunque propter illam dictionem vniuerſalem, Ruffic. d. 4. cap. 6. num. 23. cum fogg.
- 4 Declara etiam, appellatione mafculi venire mafculum ex femina quando ſuccedit ex perſona ſua, & non per repræſentationem, quia vbi ſuccedit ex perſona propria, debem coſiderari ſucceſſores vt tales, non vt filij talis, neque vlla ratio habetur derivationis mafculinitatis, Iacob. Rayner. & Cyn. in auct. poſt fratres. C. de leg. hered. laf. conf. 115. Praſens. n. 4. col. 1. verfi. ſecundo principaliter mouet, & verfi. ratio ergo lib. 4. Titag. de primog. §. 10. num. 22. Ludou. Molina in d. Inſtit. alleg. num. 41.

APPELL. CXLII.

Maſſaritiz.

- 1 Maſſaritiz idem important quod ſupelleſtilia, & ideo Maſſaritarum appellatione veniunt quæcunque continentur appellationes ſupelleſtilis.
- 1 Supelleſtilia appellatione veniunt omnia parata mobilia ad vſum communem parviſimil.
- 3 Maſſaritiz mobilia, ſupelleſtilia, & ſollicitamenta ſunt nomina appellatiua.

- 1 Maſſaritarum appellatione continentur ea, quæcunque continentur appellatione ſupelleſtilis, & e contra; Maſſaritiz eodem idem important quod ſupelleſtilia, Abb. conf. 88. num. 1. lib. 1. incip. Caſus in ſalto, Dec. conf. 493. Card. Tulch. præſ. conſ. iun. §. lit. M. conſ. 105. num. 1. & 6. Angel. Artetm. in tract. de teſtament. gloſſ. 39. num. 1. Durand. de arte reſtandi. in tit. de legat. conſ. 53. in fine.
- 2 Menoch. de præſumption. lib. 4. præſ. 160. num. 1. Appellatione verò ſupelleſtilis veniunt omnia parata mobilia ad vſum communem parviſimil. l. 3. cum

ſeq. ff. de ſupelleſt. leg. Abb. d. conſ. 88. in princip. verſ. ſed hoc non obſtante, lib. 2. vbi quod veniunt lecti, culcitæ, capæ, ſcarina, & ſimilia. Et quod nomen Maſſaritarum, mobiliũ ſupelleſtilium, & ſollicitamentorum ſint omnia appellatiua collectiua, reſoluit Romin. iun. conf. 116. n. 84. vbi n. 81. ſubdit quod ſupelleſtilem ſuam appellant homines bona ſua mobilia. Alia vide in verb. Supelleſtilia, appell. 352.

APPELL. CXLIII.

Mater.

- 1 Auiam continetur matris appellatione, quæties pondusatur naturalis affectio.
- 2 Matris appellatione non continetur auiam in odioſa.

Matris appellatione continetur auiam quæties pondusatur naturalis affectio quia procedunt per eandem rationem, licet affectio, ff. de verbor. ſignif. l. Nefemius ff. de negot. geſtis, Alex. conf. 158. Perſellus. n. 3. lib. 6. vbi n. 4. ait idem iudicium excludens matrem, excludere etiam auiam matrinam, reſert Card. Tulch. præſ. conſ. iun. §. lit. M. conſ. 108. num. 1. & 2. Rebuff. in l. inſta interpretatione 201. col. 2. ad med. ff. de verbor. ſignif. Surd. de aliment. tit. 6. quaſt. 8. num. 14. & 16. Stephan. Graſian. diſſept. ſerem. iun. 3. 6977. n. 5. Decian. conf. 13. m. 2. vol. 3.

Matris appellatione non continetur auiam in odioſa, l. lege Julia, §. 1. ff. de rim. iur. Alexand. d. conf. 198. n. 4. verſ. & ſimiliter, Card. Tulch. d. conſ. 108. n. 3. Angul. ad leg. Ad eliam. l. 1. gloſſ. 1. n. 2.

APPELL. LXLIV.

Matrimonium.

Matrimonii appellatione propriè non veniunt ſponſalia, ſed matrimonium per verba de præſenti contractum, quomodo copula ſequuta minimè fit, Conat. de ſponſalib. p. 1. cap. 1. in init. n. 3. & 4. Cald. Peretta in l. ff. curatorem, verb. laſſa, n. 118. C. de in integ. reſtit. minor. Gutiet. de iuram. confirm. p. 1. c. 51. n. 2. Maſten. l. fin. gloſſ. 6. n. 1. tit. 2. lib. 5. nona Receptil. Verùm Sanchez. de Matrim. lib. 1. diſp. 1. n. 3. licet diſtinguit, aut materia eſt odioſa, aut fauorabilis, aut indiſſerenti eſt odioſa, appellatione Matrimonii oio veniunt ſponſalia contracta de præſenti ante conſummationem; ſi eſt fauorabilia, comprehenduntur etiam ſponſalia de futuro; ſi verò eſt indiſſerens, veniunt ſponſalia contracta per verba de præſenti adhuc ante conſummationem, non autem per verba de futuro, & citat Panot. in cap. tertio loco, in fine, vbi Felin. num. 4. de præſumpt. Alex. Carter. lib. 5. de ſponſalib. cap. 5. Anton. Cuchli. §. inſtit. maior. tit. 10. m. 8. & 9. Auendaoreff. 10. n. 3.

APPELL. CXLV.

Melioramenta.

Melioramentorum, ſeu meliorationum appellatione propriè veniunt ea, per quæ

quæ res efficiunt meliores, dummodo rei ita sint affixa quod efficiantur pars rei, ut per Boët. *de sci.* 44. n. 6. Menoch. *conf.* 64. num. 5. & 6. obsecrantes quod ea quæ non sunt affixa, neque incorporata, prout peritæ, postea, & similia, potius dici debent instrumenta rei, quam melioramenta, refert Card. Tufch. *pract. concl. num. 3. lit. M. concl. 174. n. 3. & 6.* Vnde sit ut melioramentorum, seu meliorationum nomine veniant adificia per dominum & possitorem facta, turgatia, reparationes necessitæ, disboscationes agrorum, & sylvarum, plantationes oliuetorum, vinearum, & omnium eorum, quæ durationem habent: sicut in eligendis, & plantandis silicibus, & exteris arboribus impensum melioratio dicitur, in foliatis aggeribus, propagationibus vitum, & quorumcumque fructuum, quemadmodum in his, & aliis calibus in variis casuum figuris responderunt Negazzan. *de pignori* p. 1. memb. 4. num. 11. Menoch. *revel.* 11. recap. *quæst.* 19. num. 500. Valac. *de iuri. emphe.* *quæst.* 25. n. 1. *com. segg.* Federic. Scot. *conf.* 1. Rinun. *con.* 241. num. 17. lib. 3. Roland. *conf.* 28. n. 1. lib. 1. Casalcian. *de sci.* 44. n. 59. p. 1. & *de sci.* 32. num. 39. p. 1. Ioan. Gac. *de meliorat. & expens.* cap. 1. n. 2. & 9. & cap. 15. n. 1.

APPELL. CXLVI.

Membrum.

- 1 *Membrum propriè dicitur omne id, quod in corpore nostro distinctum habet operationem.*
- 2 *Digitus non continetur membri appellatione.*
- 3 *Dentis non veniunt membri appellatione.*
- 4 *Auricula siue cartilago auri non venit appellatione membri.*
- 5 *Mamilla femina venit appellatione membri.*
- 6 *Barba hominis non venit appellatione membri.*

MEMBRUM appellatione venit propriè illud, in quo corpus mouetur ex proprio membri officio; nam omne id, quod in corpore nostro distinctum habet operationem, illud propriè dicitur membrum, puta oculus, aures, nasus, lingua, manus, atque pes, quorum propriè operatio respectiue est videre, audire, odorare, gustare, rangere, & ambulare, Aristot. *de Meteor.* Bart. *in l. publicorum*, num. 15. ff. *de publican.* Bald. *in l. res*, num. 5. *de accusat.* Clar. 5. fin. *quæst.* 69. num. 3. & 16. Plac. *de delict.* lib. 1. cap. 25. num. 4. Couat. *in Clem. si furiosus*, p. 3. in initio, n. 8. Iacob. de Grass. *in auro decif.* lib. 1. cap. 26. n. 4. Henric. *in sum. lib. 1. cap. 8. n. 1.* Nauat. *in man. cap. 27.* num. 206. *vers. secundo dice.* Caball. *resolus. crimin.* cap. 116. num. 16. Farin. *in praxi crimin.* p. 1. *quæst.* 19. n. 24. *com. segg.* Aloy. Ricc. *in praxi auro.* *resolus.* 67. Bellef. *disquis. clerical.* p. 1. tit. *de disciplina cleric.* §. 5. n. 89. Campan. *in diuers. luris Canonici.* rub. 11. cap. 17. num. 111. Card. Tufch. *pract. conclus.* tom. 1. lit. M. *concl.* 183. num. 1. Ego ipse *de officio*, & *perq.* Episcopi, p. 2. alleg. 31. num. 11.

MEMBRUM appellatione non continetur digitus, ille enim non est propriè membrum nostri corporis, Bart. *in l. 2. num. 13. ff. de public. indic.* & *in l. non sunt liberi* ff. *de statu homin.* & *conf.* 101. *Quæritur nunquid* lib. 1. Felin. *in cap. Ego. post.* num. 2. *de iuriur.* & *in cap. cum illorum*, n. 4. *de sentent. excom.* Cusan. *in consuetud. Burgund.* rub. 1. §. 5. *vers. per hoc quidem.* Nauat. *conf.* 1. n. 1. *de corpore viri in manu.* Sayr. *in scribibus decif.* sub rub. *de sci.* 44. Clar. *d. quæst.* 69. n. 3. Rub. Aug. Barboz. *Appell. lur.*

Alex. *conf.* 83. Henric. *dist. lib. 14. cap. 8. §. 1. in med.* Agid. *de Coniug. de Sacrament.* disp. 18. dub. 2. n. 65. Farin. *d. quæst.* 19. n. 24. Aloy. Ricc. *d. resol.* 67. num. 3. Bellef. *d. §. 5. n. 90.* Campan. *in d. cap. 17. n. 110.* Ego ipse *d. alleg.* 42. n. 19. Card. Tufch. *d. concl.* 183. num. 1. hinc resolutus quod florum parvis absconditur membrum, non habet locum in eo, qui absconditur diglum.

MEMBRUM appellatione non veniunt dentes, Farin. *fragment. crimin.* p. 1. lit. C. num. 175. Ego ipse *d. alleg.* 42. num. 36. Campan. *in diuers. luris Canon.* rub. 11. cap. 17. num. 96. quia non habent proprium & distinctum officium, Marian. Socin. *in cap. ad audientiam*, num. 200. *de homicid.* nouissime Narbona *de etate ad humanas alius requisita.* ann. 1. *quæst.* 13. num. 13.

MEMBRUM appellatione non venit auricula, siue cartilago auri, cum necessaria non sit auditui, sed est potius turella, & ornamentum auri, Boegaf. *de irregul. tom. 1. quæst.* 3. n. 24. *vers. sed videtur.* Couat. *in Clem. si furiosus*, p. 3. in initio, num. 8. *vers. primum.* Nauat. *in man. cap. 27.* num. 221. *vers. septimè inferius.* Henric. *lib. 14. cap. 8. §. 1. in princip.* Aloy. Ricc. *dist. resolus.* 67. n. 1. Bellef. *d. §. 5. num. 60. in fine.* Campan. *in diuers. luris Canonici.* rub. 11. cap. 17. n. 10. Ego ipse *d. alleg.* 42. num. 19. Contra Soc. *de iustit. lib. 5. quæst.* 2. art. 1. Maiol. *de irregular. lib. 1. cap. 25. num. 5.* Farin. *lit. C. num. 475.*

MAMILLA appellatione venit mamilla femina, quælibet enim habet per se officium distinctum, sicut quilibet oculus, secundum Bald. *in l. duo opera*, num. 75. C. *qui accusare non possunt*, in vermis Aloy. Ricc. *d. resolus.* 67. n. 4. Mari. Socin. *in d. cap. ad audientiam*, n. 197. *de homicid.* Farin. *d. lit. C. num. 473.* secus dicentes de mamilla hominis, contra Sayr. *de censur.* lib. 7. cap. 5. num. 18. existimantem mamillam femina non esse membrum, & consequenter non contraxisse irregularitatem dictam mamillam abscondentem.

MEMBRUM appellatione non venit barba hominis, Mari. Socin. *in cap. ad audientiam*, num. 201. *de homicid.* ubi quiddam siue barba accipitur pro pilis, siue pro mento, neutro casu potest dici membrum instrumentale, sed solum formula, refert Farin. *dist. lit. C. num. 374.*

APPELL. CXLVII.

Mendicantes.

- 1 *Mendicantium appellatione de lure communi, & antiquo veniunt Prædicatores, Minores, Eremitæ S. Augustini, & Carmelitani.*
- 2 *Mendicantes, excepto Minoribus de Observantia & Capucini, possunt ex dispositione habere redditum, & possessionem in comuni, licet ex regulis & Constitutionibus in Sede Apost. approbati illi interditi fuissent.*
- 3 *Mendicantium privilegia veniunt Ordines Mendicantes, ac prout non liberantur luribus iniquitibus de Mendicantibus, licet privilegia habiles facti sint ad habenda bona in comuni.*
- Inter Mendicantes annoverantur:
 - 4 Serviti,
 - 5 Minores,
 - 6 Iesuati,
 - 7 Patres Societatis I. S. V.,
 - 8 Carmelina Discedat.

Y 3

9 Mendicant

- 9 Mendicantium appellatione veniunt omnes alij Ordines, qui post quatuor priores a Sede Apostolica instituti sunt.
- 10 Suffraganeatus in Superiorem Ordinem Mendicantium, adveniens ad professionem ante annum veniens, extenditur ad Mendicantes postea creatos.
- 11 Fratres, quibus est concessa facultas transiendi ad non Mendicantes, si non invenimus Mendicantes, qui eos velint admittere, non faciunt si apud Mendicantes alium institutos non admittunt, nisi advenit quoque tenenti apud deinde talis creatus.
- 12 Clem. 1. de Regularibus, dum statuit professores Ordinum Mendicantium ad non Mendicantes, ubi de licentia Sedis Apostolicæ transiendi, non posse habere vocem in Capitula, Prioratus, &c. comprehendit Mendicantes etiam postea approbatos.
- 13 Menia Ordinum Mendicantium, non comprehenduntur sub dispositionibus loquentibus de Mendicantibus.
- Participium de privilegiis Mendicantium:
- 14 Canonici Regularis Lateranensis,
- 15 Canonici Regularis S. Salvatoris.
- 16 Canonici secularis S. Georgii,
- 17 Canonici Regularis S. Crucis Cambricenses,
- 18 Monachi Cassinenses,
- 19 Monachi Vallis Umbrosæ,
- 20 Monachi Camaldulenses,
- 21 Monachi Cistercienses,
- 22 Monachi Cistercienses reformati,
- 23 Monachi Celestini,
- 24 Monachi Silvestrini,
- 25 Monachi Congregationis B. Mariæ Montis Virginis,
- 26 Monachi S. Basilii,
- 27 Premonstratenses,
- 28 Fratres S. Spiritus in Saxia,
- 29 Carthusienses,
- 30 Fratres S. Hieronymi Hispanorum,
- 31 Fratres Eremitæ S. Hieronymi de Pisto,
- 32 Fratres S. Hieronymi de Fofale,
- 33 Fratres Cruciferi,
- 34 Fratres Ordinis Sanctissime Trinitatis,
- 35 Fratres S. Mariæ de Mercede,
- 36 Fratres Militia Iesu Christi,
- 37 Thrinici,
- 38 Clerici Regulares de Sommaschiis,
- 39 Clerici Regulares Minores,
- 40 Clerici Regulares ministrantes infirmis,
- 41 & Clerici Regulares sibilorum piam.

2 **M**ENDICANTIUM appellatione de iure communis & antiquo veniunt Predicatores, Minores, Eremitæ S. Augustini, & Carmeliani, de quibus fit mentio in cap. unic. 5. *sent. de relig. demit. lib. 6.* sicut docent Lap. alleg. 44. gloss. verb. *quælibet* in Clem. 1. de Regularibus. Iisdem Molcon. de maiest. militum Ecclesiæ, lib. 1. p. 4. cap. 1. de Regularibus. *vers. Mendicantes* pag. 114. Zanol. in *pravi Episcop. part. 2.* verb. *Mendicantes* pag. 67. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 13. *quæst. 1.* Ludov. Mitanda in *mon. Prælatum*, tom. 1. *quæst. 11. art. 6.* Galgauer. de *iure publico*, lib. 3. tit. 41. & alij plures, quos refero Ego in *de officio & potest. Episcopi*, p. 3. alleg. 77. *mon. 16.* secundum Lugdunens. impressionem.

1 Quamvis Mendicantium nomine de iure ij tantum comprehenduntur, quibus ex regula, vel Constitutionibus inserendum est habere in communi

redditus & possessiones, iuxta 1001 in cap. unic. 3. *confirmat. de relig. demit. lib. 6.* si hæc constitutiones à Pontifice hoc approbata, ut intelligit Saech. in *præcepta Decalogi*, lib. 6. cap. 7. *mon. 4.* tamen si ea dispensatio habeat redditus & possessiones in communi, (provi iam hodie dispensatum est cum omnibus Mendicantibus, præter Minores de Oblatibus, & Capucinos, in Concil. Trident. sess. 15. de Regularibus cap. 3.) etiam tunc retinent quoad alia omnia privilegia Mendicantium, ac proinde obo liberantur iuxta loquentibus de Mendicantibus, provi traditur Rebuff. in *concord. rub. de Reg. ad Prælat. nemin facien. verb. Mendicantibus, vers. si non illi*, Fr. Erman. *quæst. Regul. tom. 1. quæst. 52. artic. 15. ad fin. Mandol. ad reg. 15. Canon. quæst. 1. mon. 4. cum seqq.* ubi *mon. 1.* declarat nisi privilegium dispensationis, ut ij Religiosi habeant redditus in communi, constituit expresse eos in potestatem non fore Mendicantes.

Præter supradictos quatuor Ordines, qui verè, & iure communi inspecto Mendicantium nomen sortiti sunt, alij ea particularibus privilegiis verè inter Mendicantes annoverantur, quidam verò de privilegiis Mendicantium participant, de quibus diligenter Ascan. Tamburin. Vallis Umbrosæ Monachus, in suo tract. de iure Abbatis, ceterorumque Prælatorum tam secularium, quam Regularium Episcopis inferiorum, *tom. 1. disp. 17. quæst. 1.* ubi multa circa hanc rem oratu dignissima cumulat.

Serviligitur B. Mariæ inter Mendicantes annoverantur in Constit. Pij V. quæ incipit, *Romanus Pontifex*, sub die 1. Octobris 1568. quæ est 44. in ordine Bullarum eiusdem Pont. in Bullario novo, *tom. 1. pag. 140.* referunt Fr. Erman. *quæst. Regul. tom. 1. quæst. 55. art. 4.* & Erasim. à Cochlet de *iurisd. Ordin. in excerptis p. 1. quæst. 17. n. 16.*

Minimi S. Francisci de Paula similiter inter Mendicantes annoverantur à Sixto IV. in *concl. 5. in Ordine*, *tom. 1.* Bullarj novi, & à Pio V. in sua Constit. incip. *Apostolica Sedis benignitate*, sub die 9. Novembris 1577. in Bullario novo *tom. 2. Constit. 49. eiusdem Pont. pag. 144.*

Iesuati Congregationis S. Hieronymi, verè comprehenduntur inter Ordines Mendicantium, eorumque gratia, & indultis pectus, declaravit idem Pius V. in sua Constit. incip. *Romanus*, sub die 19. Novembris eiusdem anni 1567. in Bullario novo, *tom. 1. pag. 145.* referunt Fr. Erman. *tom. 1. quæst. 55. art. 4.* & Azor. d. p. 1. lib. 12. cap. 13. *quæst. 2.*

Societas Iesu Patres inter Mendicantium 7 Ordines comprehendit voluit idem Pius V. sua Constit. incip. *Dum inde se*, sub die 7. Julij 1571. viretunt Hieron. Gabr. *conf. 17. lib. 1.* Fr. Erman. *tom. 1. quæst. 55. art. 5. & tom. 1. quæst. 49. art. 2.* Azor. d. p. 1. lib. 13. cap. 7. *Mari. Mita decis. 1. n. 18.*

Carmelitas Descalceatos inter Ordines Mendicantes annoverandos esse declaravit Clemens VIII. sua Constit. incip. *Romanus Pont. decret.* sub die 20. Augusti 1603. in Bullario novo, *tom. 3. pag. 147.*

Quare iam hodie Mendicantium appellatione non solum veniunt Priores, & principaliores illi quatuor Ordines Mendicantes, de quibus supra n. 1. sed etiam omnes alij prædicti, qui postea à Sede Apostolica instituti sunt, quia omnes hi verè Mendicantes sunt, sicut bene resolvit Sanchez in *præcepta Decalogi*, *tom. 2. lib. 6. cap. 7. n. 17.*

Metiendus igitur Soar. *tom. 1. in p. disp. 11. p. 2. n. 7.* docet suspensionem suam in cap. non solum, & in cap.

cap. *confraternitatem*, de *Regularib.* lib. 6. in Superiores Ordinum Mendicantium admittentes ad professionem ante annum nunciatus, extendi ad Mendicantes postea creatos.

- 11 Hinc etiam Nauar. *commento* 4. de *Regularib.* n. 13. *verf. fecimus*, & Fr. Emman. d. *tom.* 3. *quæst.* 52. art. 13. tradunt Fratres quosdam quibus concessa est facultas transseundi ad non Mendicantes, si non inveniunt Mendicantes, qui eos vellent admittere, non satisfactores si apud Mendicantes olim institutos non admittantur, nisi admitti quoque sentent apud denud tales creatos.

- 12 Hinc denique provenit dispositio *Clem. 1. de Regularib.* itaque oris professus Ordinum Mendicantium, ad non Mendicantes etiam de licentia Sedis Apostol. transseantes, non posse habere vocem in Capitulo, Prioreatus administrationes, officia, &c. comprehendere absolute quolibet Mendicantes Ordines, etiam post dictam Clement. approbatos, & à Sede Apostol. institutos, ut resoluit Azot. *instit. moral.* p. 1. lib. 22. cap. 1. *quæst.* 12. *verf. quæres*.

- 13 Restat omne ut videamus, an Moniales præfectorum Ordinum veniant sub dispositionibus loquentibus de Mendicantibus in quas quæst. licet affirmative videantur gloss. *verb. quolibet*, in d. *Clem. 1.* & ibi Imol. n. 8. ac Bonifac. n. 16. Lap. *alleg.* 4. *An dispositio*, num. 1. 2. & ibi Mandol. in *addit. lib. A.* dum existimant dispositionem illius *Clem. 1.* de Mendicantibus loquentem comprehendere fœmnam Ordinis Mendicantium: tamen negatiua sententia vetior est, & ratione probatur; quia si Moniales comprehenderent appellatione Mendicantium, illæ minime defatigaretur in obtinendis privilegiis communicationum cum Ordinibus Mendicantibus, ut *1. reg. l. 1. ff. ad municip.* & *l. 1. C. de thesaur. lib. 10.* ac evocatis Clementem VII. indulsisse Sororibus Sanctæ Claræ omnia privilegia concessa, & concedenda quibuscumque Ordinibus Mendicantibus, ut nobis idonei testes sunt Fr. Emman. d. *tom. 1. quæst.* 55. art. 1. & 13. & Alcan. Tambutin. *dist.* *tom. 1. disp.* 17. q. 1. *sub* n. 49. patitur attestantes Leonem X. indulsisse Monialibus Prædicatorum omnia privilegia concessa Ordinibus Minorum, Eremitarum S. Augustini, Carmelitarum, & Seruorum B. Marie. Igitur, &c. Quare hanc partem negatiuum melius sustinent in terminis præfate *Clem. 1.* Siluest. *in sum. verb. Religio* 3. *quæst.* 3. *dist.* 3. Angel. *verb. novimus*, num. 6. & alij, quos refert & sequitur Sanch. d. lib. 6. cap. 7. n. 17.

Participantes de privilegiis Mendicantium quæ

- 14 Canonici Regulares Lateranenses participant de privilegiis Mendicantium, & communicant cum aliis per Bullam Pij V. incip. *Superne dispositionis arbitrio*, sub Dat. 17. Kalend. Septembris 1567. Pontificatus sui anno 11. quæ est 41. in ordine Bullarum eiusdem Pont. *tom.* 1. Bullarij noui, pag. 228.

- 15 Canonici Regulares S. Salvatoris Bononien. participant de privilegiis Mendicantium, ut in Bulla Iulij 11. incip. *Inter ceteras*, sub Dat. 4. Nonis Aprilis 1512. Pontificatus sui anno XI quæ est 30. in ordine Bullarum eiusdem Pont. in Bullario nouo, *tom.* 1.

- 16 Canonici regulares S. Georgij in Alga, etiam participant de privilegiis Mendicantium, ut in Bulla Pij V. incip. *Ex incumbens nobis*, sub Dat. 1. Idus Nouembris 1569. Pontificatus sui anno IV. quæ

est 92. in ordine Bullarum eiusdem Pont. in Bullario nouo, *tom.* 1.

Canonici Regulares S. Crucis Conltribricensis 17 participant de privilegiis Mendicantium, ut in d. Bulla Pij V. incip. *Ex superne dispositionis arbitrio*, in Bullario nouo, *tom.* 2. pag. 128.

Monachi Cassinese, alias S. Iustine de Padua, 18 participant de privilegiis Mendicantium, ut in Bulla Iulij 11. quæ est 1. 10. ordine Bullarum eiusdem Pont. in Bullario nouo, *tom.* 1. pag. 402.

Monachi Vallis Umbrosæ, participant de omnibus privilegiis Mendicantium concessis, ut in dicta Bulla Pij V. incipit. *Ex superne dispositionis arbitrio*, Ex hac Religione (quæ in Etruria nimirum exstitit, & plurimum floruit) Romæ familiariter cognoscitur Reuerendissimus P. D. Horatius Morandus, olim huius Vallis Umbrosæ Congregationis Prædictæ generalem, nunc Sanctæ Praxedæ de Vibe Abbatem mentissimum, Prælatum sanctæ iocet omnes, quos viderim, doctrina, & morum integritate celebrem, ingenio promptum, eloquio composum, & omnium litterarum scientia egergie prædium, quæ velut alterum celestis Discolorum sydus micantissimo virtutum, & sapientie splendore sanctissimam hanc Religionem mirifice illustrat.

Monachi Camaldulens. participant quoque de 19 privilegiis Mendicantium, ut in Bulla Gregorij XIV incip. *Ex incumbens nobis*, sub die 14. Septemb. 1591. Pontificatus sui anno I. quæ est 18. in ordine Bullarum eiusdem Pont. in Bullario nouo, *tom.* 1. pag. 710.

Monachi Cisterciensis Congregationis S. Bernardi 21 in Italia Regularis obseruantie, participant etiam de privilegiis Mendicantium, ut in Bulla Gregorij XIV incip. *Romanus Pont.* sub die 10. Iulij 1592. Pontificatus sui anno I. quæ est in ordine 16. Bullarum eiusdem Pont. in Bullario nouo, *tom.* 1. pag. 704.

Monachi Cisterciensis reformati Congregationis 22 B. Marie Fulienfis, ut in Bulla Sixti V. incip. *Super specula*, sub Dat. 1. Idus Nouembris 1587. Pontificatus sui anno 11. quæ est 70. in ordine Bullarum eiusdem Pont. in Bullario nouo, *tom.* 1. pag. 600. & in alta Bulla Pauli V incip. *Divina dispositione clementia*, sub Dat. 1. Idus Iulij 1606. Pontificatus sui anno 11. quæ est 23. aliis 18. in ordine Bullarum eiusdem Pont. *tom.* 1. Bullarij noui, & 10. alia quæ sequitur, incip. *In supereminens*, sub die 21. Nouembris 1607. Pont. sui anno 111 *ead.* *tom.* 1. pag. 206.

Monachi Cisterciensis habent participatioem priuilegiatorum Mendicantium, ut in oculus Bulla S. D. N. Vrbani VII. sub Dat. 14. Augusti 1624. Pontificatus sui anno 11.

Monachi Siluestri participant etiam de privilegiis Mendicantium, ut in Bulla Pauli V. sub die 21. Nouembris 1606. cum clausula, *quatenus sint in usu, & Concilio Trident.* vel ipsius Congregationis Constitutioibus non contrariantur, præter facultatem eligendi conservatores, ut refert Latr. Cherubin. in rub. Bulla 36. Pauli II. quæ extat in Bullario nouo, *tom.* 1. pag. 676.

Monachi Congregationis B. Marie Montis Virginis participant etiam de privilegiis Mendicantium, ut in Bulla Pauli V. incip. sub die 19. Maij 1611. Pontificatus sui anno V. quæ est in appendice Bullarij noui Læntij Chetubai *Cassili.* *tom.* 3. pag. 46.

Monachi S. Basilij participant de privilegiis Mendicantium, ut in Bulla Gregorij XIII. sub Dat. Kalend. Nouembris 1579. Pontificatus sui

dies, vel triginta & vnum, vt in Calendario occur-
retur, sic docent gloss. fin. in l. 2. ff. de diuers. & tempor.
prescript. gloss. verb. mensium, in cap. quantus sit, de elect.
lib. 6. vbi Domin. §. electus n. 1. & Franck. eod. §. n. 4.
gloss. verb. infra mensium, in extraneis. §. septem, de elect.
leu. XXI l. 1. Rebuff. in concord. rub. de collation. §.
prescripti Ordinarij, in gloss. verb. sequentibus mensibus,
Staphil de literis gratia, tit. de vi & potestate clausul.
§. tertio principaliter, n. 1. Roch. de interpretat. verb. bo-
norificum, quest. 31. Lambertin in simili tract. lib. 1. p. 1.
quest. 1. art. 15. Menoch. de casu 50. num. 21. cum seqq.
Alex. de cons. 14. n. 10 & 11. vers. & si diceretur, lib. 3.
Gonzal. d. gloss. 1. n. 7. Card. Tufch. de cons. 157. n. 13.
Nicol. Gaic. de benefic. p. 10. cap. 1. num. 43. cum seqq.
Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 1. tit. 1. cap. 4.
n. 2. & p. 3. alleg. 18. n. 9.

3. **MENSI**s appellatio vbi profertur ab homi-
ne in testamento intelligitur 30. vel 31. dierum
provt magis ampliatur vltima voluntas, ita Signo-
rol. de Hundel. cons. 6. Si queratur, circa med. vers. si
verò prescriptur, vbi in vers. aut in contrahibus, subdit
quòd si mensis profertur ab homine in contractu,
est 30. vel 31. dierum, provt mens contrahentium
denorat, si de ea appareat, & in fine extendit, vt
idem sit si non appareat de mente, quia si adicitur
obligationi principali, & sumitur 30. vel 31. dierum,
vt minor sit obligatio, refert Cardin. Tufch. d. ill.
cons. 157. n. 8. cum seqq.

APPELL CXLIX.

Mercator, Merx.

1. Statutum puniens conducentem vinum ex causa
mercantia extra territorium, non habet locum
in eo, qui semel vnica vice conditio medicum
vinum ad vendendum.
2. Statutum loquens de mercatoribus, intelligitur de
vitijs & publicis.
3. Mercatoris appellatio venit ille, qui locat
equos.
4. Mercatoris appellatio non venit ille, qui rem
emit, vt suo labore, & industria in aliam for-
mam redigat.
5. Pistor non venit appellatio mercatoris.
6. Merx appellatio comprehendatur animal, qui
digitis deferuntur.

1. **MERCATORIS** appellatio non venit
ille, qui vnicum actum mercatoris fecit, Beto.
quest. 115. n. 4. Bocc. super cap. vt min. gloss. 7. num. 37.
Mari. Antonin. var. resolut. lib. 2. resolut. 1. n. 17. & idem
statutum puniens conducentem vinum ex causa
mercantie extra territorium, non habet locum in
eo, qui semel vnica vice conduit modicum vinum
ad vendendum, Bald. cons. 495. Ex nullo capite, in
princip. lib. 1. Florian. de S. Petro cons. 16. per totum,
2. Marant. de ordin. indic. p. 4. dist. 9. n. 62. & statutum
loquens de mercatoribus, intelligitur de vitatis &
publicis, & qui sunt maticulati, & exerceant mercat-
uram. Signorol. de Homod. cons. 246. vers. item est
adnuendum, refert Card. Tufch. practic. consil. tom. 5.
lit. A. consil. 208. n. 1. & 2.

3. **MERCATORIS** appellatio venit ille, qui
locat equos, Cassan. in consensu. Burgund. rub. 4. §. 1.
verb. Si ille nescit marchande, n. 7. Curt. Philip. num. 2.
lib. 1. cap. 1. n. 10.

4. **MERCATORIS** appellatio non venit

ille, qui rem emit vt suo labore & industria in
aliam formam redigat, quia talis dicitur artifex, ita
Surd. decif. 313. n. 1. Card. Tufch. practic. consil. tom. 1.
lit. A. consil. 19. n. 2. Curt. Philip. d. cap. 1. n. 7. Rebuff.
loco infra citando, vers. adnuendum est.

MERCATORIS appellatio non venit
pistor, Surd. decif. 313. n. 5. Rebuff. ad l. mercis appella-
tione 207. vers. mulionem, ff. de verbor. signific. pag. 663.
vbi ait quòd pistores, muliones, fullones, lacinato-
res, textores, & alij nominati in l. 1. in princip. §. de tri-
bus actibus negotiatoris dicuntur, non princip. mercat-
tores, & in vers. non ergo, in fine, ait comuni lo-
quendi vsu appellatione mercatoris non venire
mensuratorem.

MERCIS appellatio comprehenduntur an-
nulli, qui digitis deferuntur l. 1. §. iudicia, §. inde
agrum iuncta gloss. ibid. ff. ad leg. Rhod. de actus,
Rebuff. in l. mortu appellatio 66. vers. postremo men-
dum, ff. de verbor. signific. Narbonne l. 1. q. 1. n. 13.
lib. 7. Recop.

APPELL CL.

Meretrix.

1. Meretrix dicitur illa, qua palam, ac sine delectu
corpus suum prostituit palam, sine qua, sine
fimo.
2. Meretrix non dicitur illa, que alienum amore capta
ei sui copiam facit.
3. Meretrix non dicitur illa, quamvis fuit, si meretri-
cari defuerit.

MERETRICES appellatio venit illa, quæ
palam, ac sine delectu corpus suum prosti-
tuit, siue quæ sit, siue sine eo, siue in lupanari, siue
alio in loco; colliges hæc ex Abb. in cap. inter opera,
in fine, de sponsalib. vbi ait quòd que palam admi-
sit duos, dicitur meretrix, & consil. 1. n. 3. &
consil. 31. Idemur, n. 1. lib. 3. loquitur de illa, que in do-
mos suas omnibus volentibus se prostituit, licet non
in publico, Alberic. in dictionar. verb. meretrix. Alex.
consil. 157. in fine, num. 3. lib. 1. & consil. 9. num. 10. lib. 6.
Covar. de sponsalib. p. 2. cap. 8. §. 11. n. 4. Anton. Gom.
ad l. 62. Tauri, num. 3. Bermond de publicis concubinar.
verb. concubinam dimittat, n. 10. cum seqq. Menoch. de
arbitrio, casu 101. n. 7. & casu 128. num. 4. Mascard. de
probation. consil. 1066. à num. 4. Matien. l. 10. gloss. 4.
n. 2. tit. 5. lib. 5. noua Recopilat. Fasii. in praxi crimin.
quest. 116. num. 6. cum seqq. & consil. 31. num. 10. vbi
addit. lit. R. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 135.
num. 8. Cardin. Tufch. practic. consil. tom. 1. lit. A.
consil. 211. à num. 1. Ioseph. Sella Aragonia decif. 95.
num. 8. & 9.

MERETRICES appellatio non venit illa,
quæ peccatum aliquod occultum cum aliquo com-
mittit, vel alicuius amore capta ei sui copiam facit, ita
Bosli. in tit. de puer. violent. n. 67. & in tit. de rapto mu-
lier. n. 9. Menoch. consil. 18. num. 18. Ioseph. Sella d. ill.
decif. 95. n. 10. Rota in Romana filiationis 10. De-
cembis 1612. coram Reuerendissimo D. meo Pito-
uano, impressa per Fasii. decif. 444. n. 1. p. 1. recent.
MERETRICES appellatio non venit illa,
quæ iam fuit, si meretricari defuerit, Ioseph. Lndou.
consil. 94. col. 4. vers. fuit quando, quem refert Fasii.
fragment. crim. p. 2. lit. A. n. 36.

APPELL. CLI.

Meum.

- 1 *Mei appellacione venit illud, cuius dominium habeo.*
- 2 *Mei appellacione venit id, quod commune est, nisi sit materia statuti, seu odiosa, & stricta.*
- 3 *Descendentes omnes veniunt ex communi usu loquendi appellacione Meorum.*

MEI appellacione venit illud, cuius dominium habeo, *Batt. conf. 50. Gilios lib. 1. & conf. 87. Matthaeus lib. 2. Rebuff. ad l. meorum 91. vers. si veris, ff. de verbor. significat. pag. 359. Roman. conf. 201. Pre. decisum. n. 1. vers. carum, vbi n. 3. Subdit quod meum esse dicitur quod mihi debetur si sumus in materia larga; si vero sumus in materia stricta & odiosa, propter dicitur debium id quod meum non est, refert Cardin. Tusch. *pract. concluf. tom. 5. lib. 1. concl. 225. n. 1. & 3. vbi n. 7. post Socin. conf. 8. num. 4. lib. 1. adducit quod plus importat dicitur meum, quia intelligitur ratione domini, quam dicere rem ad me pertinere, quia potest vtilitatem quod pertinet ratione possessionis, Menuch. *conf. 115 n. 60. & conf. 456. num. 6.***

2 *Mei appellacione venit id quod commune est, ut per text. in l. illud ff. de rion nupt. & in l. si quis seruos. ff. de legat. 3. reulius Lumbetum, de interpretat. 15. art. 7. *quasi. princip. prima part. primi libri, num. 10.* Limita quando sumus in materia statuti, vel in materia odiosa, & stricta, quia licet commune dicatur meum, illud non est propter, sed per fictionem, nisi edemus in materia vltima voluntatis, in qua fit larga interpretatio, *Atb. conf. 83. Fideius primo, lib. 2. vbi quod si statutu disponat quod conducentes per territorium Collis soluant gabeliam, non habet locum in eo qui conduxit per viam communem inter territorium Collis, & S. Geminiani, quae est communis territorij, Batt. *conf. 90. Frater in princip. lib. 1. vbi quod si statutu disponat quod dominus possit accusare damnum dantes, non potest habens rem communem solus accusare, quia non est dominus verus, sed per fictionem, Angel. Aterin. *conf. 65. Clarum, n. 20. & 21. vers. sed dicitur, vbi quod accusans de furto quod abstinis granum accusatoris, non potest ebinere si probat granum esse commune inter cum qui abstulit, & accusatorem, quia commune non est meum in materia odiosa, refert Cardin. Tusch. *d. concluf. 125. n. 9. cum segg.*****

3 *Meorum appellacione omnes descendentes veniunt ex communi loquendi vsu, seu suorum, & tuorum, ita Guld. Papae Delphin. *decis. 10. Petrum, & decis. 306. Generale, quem refert Rebuff. ad l. meorum 91. vers. postrema, ff. de verbor. signif. pag. 400.**

APPELL. CLII.

Misericordes.

- 1 *Miserabilis persona dicitur illa, cuius natura movet nos ad misericordiam propter fortune iniuriam.*
- 2 *Miserabilis dicitur quasi miseria habilis.*
- 3 *Miserabilis quae dicatur, arbitrio Iudicis relinquatur.*

- 4 *Miserabilium personarum appellacione veniunt pupilli, vidua, senex decrepiti, & disturno morbo fatigati, & alij relati, num. 5.*
- 6 *Vidua & orphanus gaudent privilegio l. vnlex. C. quando impet. inter pupill. & vid. etiam si sint diuites.*
- 7 *Vidua luxuriose vivens non continetur in privilegio concessu viduis tanquam personis miserabilibus.*

MISERABILIS personarum appellacione, venit omnis, cuius natura movet nos ad misericordiam propter fortune iniuriam, *Sigism. Scacc. de appellat. *quesi. 7. num. 118. & dicitur miserabilis, quasi miseria habilis, Rebuff. tom. 1. ad legem Galila, etall. de promiss. art. 3. gloss. vlt. n. 15. vers. ultimi miserabilis, Scacc. disto loco. Quis igitur dicatur miserabilis, subditio Iudicis relinquatur, Ordin. Reg. Lodovici. lib. 3. tit. 5. §. 3. apud Hispanos l. 48. tit. 6. part. 1. vbi gloss. magna post mod. Guid. Papae *quasi. 560. Afflic. *decis. 157. a princip. Benedic. Capta reg. 30. n. 11. Couat. *practice cap. 6. n. 1. vers. relinquendum, Palat in repet. cap. per qestras. de donat. inter viros & uxor. notat. 2. n. 12. Titusq. de pia causa, in *prae. pag. 5. cum segg. & in l. si vngnam, verb. amica, num. 11. C. de reuocand. donacion. Mich. Grass. tom. 1. commun. opinion. lib. 3. tit. 11. num. 7. pag. 199. Menoch. d. *casu 66. & conf. 479. n. 5. Petre lib. 1. tit. 1. lib. 3. Ordinam. & l. 13. tit. 1. lib. 2. pag. 112. & pag. 461. cum segg. Malcard. de prohibition. *concl. 106.1. & 1065. Azucod. l. 9. n. 2. tit. 3. lib. 4. noua Recopil. Flamin. *Paril. de resignat. benefice. lib. 3. *quasi. 6. num. 139. Sigism. Scacc. d. *quasi. 7. num. 118. Bobadil. in sua *pollice. lib. 3. cap. 14. num. 75. Alex. Trentacinq. *ver. resolu. lib. 2. tit. de citation. *resol. 1. n. 25. Bernard. *Groz. ad *pract. Camera Imper. *concl. 1. *confid. 1. n. 2. lib. 1. Castil. lib. 9. *quoniam. cap. 15. num. 18. Marra de *Imrij. part. 1. cap. 2.1. num. 5. D. Barbo. l. 1. part. 1. num. 50. ff. solute matrim. Cabed. *Legis *decis. 54. num. 8. part. 1. Thom. Valsic. *allegat. lura, tom. 1. *allegat. 65. num. 35.************************

MISERABILIVM personarum appellacione veniunt pupilli, viduae, senes decrepiti, & disturno morbo fatigati, *Alex. *confil. 121. Vifo *pauilo, num. 16. vers. & indicio *mor, lib. 4. Afflic. *decis. 157. in princip. Roland. Valle *conf. 66. n. 44. lib. 1. Card. Tusch. *pract. *concl. tom. 5. lib. 1. *concl. 173. num. 1. Item orphani, Azucod. d. l. 8. num. 7. tit. 1. lib. 4. noua Recopil. Marra *dist. cap. 21. num. Alex. Trentacinq. *resolu. 2. num. 10. quia illis esse opitulandum, Cald. *Pereira de *empt. & *vendit. cap. 14. n. 4. Item peregrini, & puelle nobiles, quae secundum conditionem viuere nequeunt, publici penitentes, liberti Ecclesiae manus missi, officiales, & seruientes Ecclesiae, infantes expositi, caeci, mutilati membris, leprosi, carcerati, Cruce signati, nouiter conuersi, & alij, quos refert Rebuff. tom. 1. ad legem Galila, tit. de *seruient. *promiss. art. 1. gloss. *finis in princip. vbi quod multi sunt miseria biles, quia miseri peccatores, sed non principia biles, Item viduae, *Alex. d. *conf. 112. num. 15. lib. 4. Roland. 2. Valle d. *conf. 76. num. 45. Card. Tusch. d. *concl. 173. num. 6.*********************

Amplia supradictas misericordes personas dicit etiam quod sint diuites, ut viduis, & orphanis sgentes ad effectum gaudendi privilegio, l. de date, C. quando imper. inter pupil. resoluunt Nouell. de date, p. 9. *privil. 12. Roland. *conf. 76. n. 44. vers. quia *respon. *decis. lib. 1. *Natr. *conf. 390. n. 1. Couat. *practice cap. 6. num. 1. Menoch. d. *casu 66. n. 4. Vincent. de *Franch. *decis. 100. num. 19. Pacian. *conf. 84. num. 25. Thesaur. *decis. 177. n. 3. Alex. Trentacinq. d. *dist. de *cit. *resol. 2. num. 16.***************

num. 16. D. Barbo. *l. i. p. art. 1. num. 50. & 51. ff. soluto mar. Bernar. G. ruz. d. lib. 1. c. c. c. i. confid. 1. num. 4. cum segg. Stephan. G. rian. d. i. sepi. f. r. e. p. 181. n. 3. Mart. de iur. i. d. i. p. art. 2. cap. 21. num. 6. Thom. Valaf. alleg. l. i. r. u. m. 1. alleg. 65. num. 18. Cardin. Tusch. d. lib. 1. c. c. c. i. 271. num. 11. Modern. de supplicat. ad Sentent. p. art. 2. cap. 31. num. 34. vbi me citat in hoc loco.*

- 7 MISERABILIUM personarum appellatione, vbiueque cunctur viduas contineri in privilegis concessis eis tanquam miserabilibus, non venit vidua luxuriose viuens, Tusch. *lib. 2. singul. 18. Azeved. l. 8. m. 11. & 1. d. i. 2. lib. 4. nome Recopil. Curia Philip. p. 1. 5. 9. num. 13.*

APPELL. CLIII.

Molendinum.

- 1 Molendini appellatione continetur perfectum, & in alio molendi.
- 2 Molendinum dicitur edificium constructum, cum mola, & macinis, & aliis necessariis ad molendum.
- 3 Molendinum venditio in aqua, & clausa molendini, ac fistula, & canalio comprehenduntur.
- 4 Molendinum est pradium rusticum.
- 5 Fullonis ad pannos fullandum ex communis usus loquendi potest comprehendere molendini appellatione.

- 1 MOLENDINI appellatione continetur perfectum, & in actu molendi, ita Bald. in cap. 1. 4. q. 1. de m. s. n. 19. de contr. inest. quoniam scilicet Tusch. *lib. 1. sing. 34. in fine.* Molendinum enim dicitur edificium constructum cum mola, & macinis, & aliis necessariis ad molendum, quia ea, quae non sunt affixa dicuntur potius instrumenta, idcirco molendinum sine macinis non est proprie molendinum, sicut nec molendinum destructum, Bald. *conf. 107. Cogitavit ad molendinum, lib. 3. vbi in fine declarat, nisi consuetudo, & obsequantia esset in contrarium, & idcirco molendino vendito in aqua, & clausa molendini, ac fistula comprehenduntur, etiam si propter licentiam molece non possint, Bald. in cap. significavit. num. 2. vers. sic si vende molendinum, de rescriptis. Cardin. Mantie. de tactis & am. big. comment. lib. 4. tit. 9. m. 17. Et quod molendinum sit pradium rusticum, attinet Tirac. de retract. *lib. 4. 1. glof. 7. m. 91. Neguz. de pignus. p. 2. num. 2. n. 144. Guic. prae. lib. 1. quaf. 91. num. 10. & distinguit Menoch. *caus. 1061. n. 7.***

- 2 MOLENDINI appellatione, licet proprie veniat edificium ad macinandum, tamen ex communis usu loquendi potest comprehendere fullonius ad pannos fullandum, Angel. Aretin. *conf. 94. In causa contingente, in fine, quem refert Card. Tusch. prae. i. c. c. c. i. 271. m. 11. Ad. c. c. c. i. 303. n. 3.*

APPELL. CLIV.

Monachus.

- 1 Abbas venit Monachorum appellatione.
- 2 Monachorum appellatione indefinitè veniunt omnes Religiosi.

- 3 Conuersi professi veniunt Monachorum appellatione.
- 4 Monachi veniunt appellatione Monachorum quoad ea, quae sunt proportionabilia.
- 5 Canonici Regulares non veniunt appellatione Monachorum in penalibus, & exorbitantibus.

MONACHORUM appellatione venit Abbas, ut per Philip. Franc. in cap. 1. in 6. notab. in fine de statu Regul. lib. 6. Bar. in l. 4. de signat. fern. vbi dicitur quod quando relinquitur Fratribus cap. 1. & Priori Biblia, ipse Prior habebit etiam cap. 1. Ioan. And. in proem. Decretal. in prin. Panorm. in cap. vlt. num. 1. cum segg. de privileg. vbi Felin. in princip. Roman. *conf. 359. Betrachum reperit verb. Abbas, num. 1. Hippolyt. *conf. 9. n. 2. Tamburin. de iure Abbacum, tom. 1. dist. 1. quaf. 7. per totam, vbi n. 4. post Panorm. & Felin. citatus loci, limitat in materia odiosa. Sanch. in praecepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 8. n. 34. Valenzuela *conf. 74. m. 19.***

MONACHORUM appellatione indefinitè veniunt omnes Religiosi cuiuscunque generis, cap. quod Dei timorem de statu Regul. Felin. in cap. non dubium, n. 1. de sen. excom. Nauaz. in mon. cap. 27. num. 79. Mart. Antonin. var. res. lib. 1. res. lib. 112. cap. 63. vers. prime. Federic. *conf. 15. n. 1. in fine, vers. nec obliare videtur, & n. 4. in res. seu consilio D. Petri de Tuderis, ibi inserto, quod etiam comprobatur idem Federic. in res. sua, num. 9. in fine, vers. respondet, Cardin. Tusch. prae. i. c. c. c. i. 271. m. 4. ad paria enim iudicantur Monachi & Canonici Regulares, Signorol. de Homod. *conf. 148. In exceptione, in princip. Et quod veniat omnis Religiosus, nisi lex aliquoquin distinguat, dicit Azor. instit. moral. part. 1. lib. 12. cap. 19. quaf. 10.**

MONACHORUM appellatione veniunt etiam Conuersi professi, quia Monachus ad sui essentiam non est Ordo, neque Ordinem requirit, Calde. *rin. *conf. 415. aliis 30. de Regularib. quem refert Card. Tusch. d. c. c. c. i. 311. n. 5.**

MONACHORUM appellatione veniunt moniales, quoad ea, quae sunt proportionabilia, Felin. in cap. de monialibus, de sen. excom. Fulgof. *conf. 111. Paul. Fufe. de visur. lib. 2. cap. 18. num. 62. Menoch. de arbit. case 411. num. vlt. Flores de Mena var. lib. 1. quaf. 10. m. 25.*

MONACHORUM appellatione in penalibus & exorbitantibus non veniunt Canonici Regulares, ita Panorm. in d. cap. quod Dei timorem. n. 1. D. Thom. 1. 2. quaf. 189. art. 2. ad 2. Campan. in d. i. r. o. s. r. i. o. l. u. r. i. Canon. rub. 12. cap. 1. m. 3. Nauaz. tom. 3. de Regul. m. 40. l. i. d. o. r. Moscon. de maiestate militum Ecclesiasticis, lib. 1. p. 4. cap. 1. de Regularibus, pag. 515. vbi etiam quod sub nomine Monachorum in materia odiosa non veniunt Mendicantes, nec alij Regulares.

APPELL. CLV.

Monasterium.

- 1 Monasterij appellatione proprie venit etiam monialium.
- 2 Monasterium appellatione in materia larga, & favorabili veniunt alia Ecclesia secularis, sicut in materia odiosa.
- 3 Monasterij appellatione venit illud spatium quod intra Monasterij septa continetur.
- 4 Monasterij appellatione in exemptione veniunt etiam

etiam Monachi, & persona ipsius Monasterij.

- 3 *Monasterij appellatio etiam Ecclesie comprehenditur.*

1 **M**ONASTERII appellatio proprie venit etiam monialium, ut per cap. monasteria puelorum 18 q. 2. & c. monasteria, de vita & honest. cleric. & Clem. 1. iuncta gloss. de elect. resoluunt Mandos in prefat. reg. Cancell. num. 6. Flaminio de resignat. benefice lib. 1. quest. 1. numer. 74. & de consuet. quest. 17. num. 15.

2 **M**ONASTERIORUM appellatio in materia larga & favorabili veniunt alie Ecclesie secularia, sicut in materia odiosa, gloss. verb. monasteria in Clem. 1. de elect. Gemin. conf. 111. num. 1. & 3. Card. Tusch. praelib. conclus. tom. 3. lib. 1. M. conclus. 338. num. 4 & 5.

3 **M**ONASTERII appellatio venit illud spatium, quod intra monasterij septa continetur, secundum Fr. Emman. quest. Regular. tom. 1. quest. 46. art. 1. Sanchez in preceptis Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 17. num. 12. Bonacin. de clausura Religios. q. 5. p. 1. num. 1. quos refero Ego ipse de officio, & potest. Episcop. part. 3. alleg. 102. num. 85. secundum Lugdun. impropi.

4 **M**ONASTERII appellatio veniunt etiam Monachi & persona ipsius monasterij in exemptione, Rot. apud Cardin. Seraphin. decif. 1013. num. 10.

5 **M**ONASTERII appellatio etiam Ecclesia comprehenditur, gloss. verb. exempto, in cap. 1. ubi communiter Doctores, de privi. in 6. Duran. Rota decif. 74. num. 4.

APPELL. CLVI.

Moneta.

- 1 *Moneta appellatio continetur tam moneta aurea, quam argentea.*
- 2 *Moneta appellatio in statuto contra eundem monetam, non venit reiecta.*
- 3 *Moneta appellatio in statuto contra tendentem, vel radentem monetam, non venit falsa moneta.*

1 **M**ONETA appellatio continetur tam moneta aurea, quam argentea, gloss. verb. nummus, & verb. pecunia, in l. 1. c. de falsa moneta. Guid. Papae decif. 492. num. 1. appellatio enim pecunie tam aurum, quam argentum continetur, l. pecunia, l. 2. & 3. ff. de verbor. signif. Si verò quis ex vi contrarius tenetur monetam solvere in certa specie, nempe auri, non satisficit solvendo in specie argenti, Couar. in tract. de veter. nomini. colat. cap. 7. §. vnie. n. 1. Menoch. conf. 49. à num. 11. Gutier. praelib. lib. 2. quest. 179. num. 2. Cald. Pereira de resolut. emptor. cap. 1. num. 17. Suid. conf. 405. n. 12. Stephan. Gratian. discipul. sermo. cap. 11. à num. 16. & cap. 94. à num. 65. Christoph. de Paz in tract. de rectoria, cap. 34. n. 3. cum segg.

2 **M**ONETA appellatio in statutis contra eundem monetam, non venit minima, Alex. conf. 104. col. 2. vel. 1. Bull. in sua praxi crimin. tit. de falsa moneta, num. 4. Titusq. de indicio in rebus ex. vers. 60. fol. mibi 48. Mench. de successio. lib. 1. §. 7. n. 17. & 18. Menoch. de arbit. casu 310. num. 33. Decian. tract.

crimin. lib. 7. cap. 27. num. 2. Farinse. in praxi crimin. q. 115. n. 90.

MONETA appellatio in statutis contra eundem, vel radentem monetam, non venit falsa moneta, Cort. in memorabil. verb. alim nullum, Menoch. d. casu 316. n. 19. cum segg. Decian. d. cap. 27. num. 14. Suid. decif. 282. num. 18. Unde statum loquens de moneta, scilicet deatio, non habet locum in falso, Suid. conf. 104. Statutum loquens, num. 3. lib. 1. ubi subdit, quod si fiat ludus ad deuinandum paria, vel imparia nummorum, & adfint nummi falsi, illi sunt extrahendi, & ille obtinebit qui deducit omnium falsis diuinauerit, refert Card. Tusch. praelib. conclus. tom. 8. lit. F. cont. 100. num. 10 & 11. Christoph. de Paz d. cap. 34. num. 28. Rota decif. 267. num. 14 p. j. recent.

APPELL. CLVII.

Mors.

- 1 *Mors appellatio verè & propriè venit mors naturalis, non civilis.*
- 2 *Mors civilis non equiparatur naturali, nec appellatione mortis venit mors civilis, nisi in casibus à iure expressis.*
- 3 *Mors appellatio venit mors civilis, quando in illa viget eadem ratio, que in naturali.*
- 4 *Mors civilis venit appellatione mortis in dispositione simpliciter loquens de morte, quando ipsa civilis mors quoad id de quo agitur, operatur, eundem effectum, quem mors naturalis.*
- 5 *Mors appellatio venit etiam mors civilis in statuto de luctu deti per mortem coniugis.*
- 6 *Mors appellatio venit etiam mors naturalis, & non civilis, quando sumus in dispositione conditionalis, & in materia fideicommissaria, ut num. 7.*

MORTIS appellatio, pnta quando vigore consuetudinis vocatur quis ad bona mortui, & in dubio venit mors naturalis, non verò civilis, Lex ea. 5. infusam ff. de verbor. signif. sed est mors, §. tam igitur ff. de donat. inter vivos, & xxv. Leim pater. ff. de legat. 2. l. Statius. §. Cornelio. de ibi Buz. ff. de iure fisci, l. fin. C. de iis, qui veniant acat. impetr. Oldrad. conf. 184. n. 4. vers. de Abbate. Alex. conf. 139. num. 4. vers. secunda quia, lib. 1. Federic. de Senis conf. 35. n. 1. in fine. vers. praterea cum de morte, Iust. Calderin. conf. 376. alias 47. de testament. quod dicitur, quia si fiat substitutio filio quandoque deeedenti sine filijs, intelligitur de morte vera, & naturali, licet sit gladio, vel ferro causata; multis appellaturum hoc exornat Agid. Bellam. conf. 6. n. 10. vers. item quia, ubi quod proutio beneficij per mortem Tuij non verificatur in morte civilis, sed debet intelligi de vera, & naturali, Mastril. Sicilia decif. 28. lib. 1. n. 4. cum segg. Petr. Lotior. de iuris aplice tract. 5. de morte. axiom. 1.2. & 3. Cort. in Galil. §. 6. & quid si canonicus, num. 3. cum segg. ff. de liber. & posthum. ubi Ioan. Coraf. num. 7. & 9. Lancelot. Galeaul.

Galeus. l. 7. Ioan. Bolognet. num. 54. cum multis segg.
Fortun. Garc. a num. 40. Lufitan. Colla a num. 1. Sar-
mient. a num. 43. Socin. non a num. 13. Sebast. Medic.
in trall. Mori amia solus. p. 1. a. m. 12. Gate. Falcon.
reg. 416. Squin. in spreco testam. gloss. 11. princ. a. n. 12.
& gloss. 17. a. num. 24. Carol. l. apia in auct. ingressi.
C. de sacris. Eccles. verb. sua. cap. 17. Menuch. conf. 188.
num. 21. & conf. 516. num. 4. & 5. conf. 500. n. 13.
Fachin. controuers. lib. 1. cap. 41. Anon. Fab. lib. 9.
concluf. cap. 3. Petrege de fideicom. art. 18. n. 61. & 63.
& de iure fisci. lib. 1. cap. 1. num. 18. Farisat. de iure
decu. circa princ. in cap. incipien per mortem. num. 13.
Mistien. l. 1. gloss. 2. tit. 4. lib. 1. noua Recop. Gallin. de
verb. signific. lib. 1. cap. 10. a. n. 13. Card. Tufch. praetie.
concluf. num. 1. lit. M. concluf. 194. a princ. Farinac.
fragment. crimin. p. 2. lit. M. num. 362. cum segg. Castill.
quodid. lib. 3. cap. 12. num. 1. cum multis segg. Sured.
conf. 90. num. 23. & 24. Fufar. de substit. q. 410. num. 17.
centiur Rot. decif. 543. num. 1. & 2. apud Farinac. p. 2.
recent.

1. Mors ciuiliis non equiparatur naturali, nec ap-
pellatioe mortis venit mors ciuiliis, nisi in casibus
a iure expressis, gloss. verb. mortem. in cap. placuit 16.
q. 1. & verb. non morte in cap. fufcepim. de re scriptis. in 6.
Oldrad. & Alex. lura sacra citata. Anchar. conf. 438.
Ego autem. num. 8. Caldein. conf. 16. quod est 3. in
fine. de re scriptis. & conf. 264. quod est 2. in fine. de rebu
Eccles. non alien. Pacian. conf. 19. num. 10. lib. 1. Peir à
Plaça in epit. delictur. lib. 1. cap. 21. num. 11. perf. de
morte ciuili. Lodou. Gom. in reg. de imper. benef. per
obitum simul. Cardinal. q. 5. in fine. Felin. in cap. in pre-
fentia. num. 5. cum segg. de probation. Boët. decif. 127.
num. 6. Mores de maiorat. p. 2. q. 31. n. 13. Hunded.
conf. 61. num. 1. 4. & 1. uol. 1. Nait. conf. 182. n. 8. ante
fin. vers. vel secundo potest respondere. Phauue. de iure
dotu. in rubr. num. 11. Menoch. de success. creat. lib. 3.
q. 21. num. 171. Sim. de Præcis de interpret. olim volum.
fol. 95. num. 8. Sured. conf. 90. n. 23. & 24. Aloyf. Ricc.
in collat. decif. 106. 131. lare Castill. controuers. tom. 3.
cap. 12. a princ. & præcipue num. 23. Card. Tufch.
d. tom. 5. lit. M. concl. 193. a num. 1. Farinac. fragment.
crimin. p. 2. lit. M. num. 186. cum segg. Fufar. de substit.
int. q. 430. num. 15. Rot. decif. 543. num. 2. part. 2.
recent.

3. MORTIS appellatioe venit etiam mors ciuili-
lis, quando in illa viget eadem ratio, quæ in natu-
rali, nam tunc mortem ciuilem naturali equiparari,
refoluit Socin. iun. in l. Gallus. q. 1. & quid sit sententia,
num. 16. & 17. ff. de liber. & posth. Lodou. Zunr. in
fuo refponfo pro uxore. n. 901. & 905. Ceuall. commun.
contra commun. q. 63. n. 1. Alexand. Raudenf. de an-
telegu. lib. 1. cap. 14. num. 10. Menoch. conf. 188. num. 12.
Hunded. conf. 65. n. 40. lib. 1. Farinac. d. M. num. 168.
Fufar. d. quæst. 430. num. 18. Castill. d. tom. 3. cap. 12.
num. 23.

4. MORTIS appellatioe, vbi dispositio loquitur
simpliciter de morte, venit etiam mors ciuiliis
quando ipsa ciuiliis mors quod id de quo agitur
operatur eundem effectum quem mors naturalis,
gloss. verb. moriente, & ibi addico margin. in Clem. ne
Raman. q. 1. de elect. Sanch. de matrim. lib. 6.
disp. 17. num. 9. Glouagnon resp. 81. num. 4. & resp. 89.
num. 4. lib. 1. Fr. Bartholom. de Vecchis in præci obser-
uanda in administrand. ad Religioſi status noutiis.
disp. 13. dub. 9. n. 3. Camill. Gallin. de verbor. significat.
lib. 3. cap. 20. num. 14. Castill. d. cap. 12. num. 23. vt in
societate, quæ mors ciuiliſ finitur, ſicut morre natu-
rali. l. 1. q. vlt. ff. de honor. poſſeſſ. contra tab. l. alitane.
q. publicatioms. ff. proſocio. q. ſoluitur. Inſtit. de ſociet.
Atetin. in q. cum autem. num. 3. Inſtit. quibus modis ius
Aug. Barbosæ Appell. iur.

paria poſſet. ſola. vbi declarat tunc demum mor-
tem ciuilem operari eundem effectum ſicut mors
naturalis, quando ſumus in iis que totis ſunt, non
ſicuo iis que ſunt facti, Villalob. commun. verb. more.
num. 130. Nait. conf. 182. num. 8. vbi bene declarat
quando mors ciuiliſ operetur, vel non operetur
eundem effectum, ſicut mors naturalis, & ponit
exemplum in ſtituto de lucrato docto, vlt dona-
tionem propter nuptias coniugis, quod veriſcatue,
& habet locum in morte ciuiliſ per ingueſſum Reli-
gionis propter quem matrimonium eſt diſſolutum;
Parif. conf. 5. num. 150. lib. 4. Alexand. conf. 159. Viſo
themate. num. 8. verſ. quimò probatur. lib. 2. & conf. 14.
in princip. lib. 3. Boſſi. in ſtit. de honor. publicat. num. 35.
verſ. & mors ciuiliſ. Pacian. conf. 19. num. 1. & num. 10.
cum ſeq. lib. 1. vbi quod habet locum etiam in diſpo-
ſitione hominis conditionaliſ. Roland. à Valle. conf.
97. num. 35. lib. 2. Rimini. iun. conf. 416. lib. 4. Molin.
de primog. lib. 1. cap. 13. num. 94. Alex. Clem. de parria
potest. effectum vitæ num. 3. Cephal. conf. 191. n. 25. lib. 2.
Card. Tufch. d. lit. M. concluf. 191. num. 13. Decian.
conf. 86. num. 39. lib. 3. vbi pariter ampliat monem
ciuilem equiparati naturali, quando in viraque
eſt idem effectus quoad id de quo queritur, etiam
in casibus à iure non expreſſis. Hunded. conf. 63.
num. 10. cum ſeq. & num. 33. lib. 1. Menoch. conf. 17.
num. 45. & conf. 188. num. 21. Petrege de iure fisci. lib. 1.
cap. 5. n. 19. Sured. conf. 90. num. 17. Farinac. d. lit. M.
n. 369. Fufar. d. q. 430. n. 14. & 18.

MORTIS appellatioe venit etiam mors ciui-
lis in ſtituto de luctu doris per mortem coniugis,
Nait. conf. 182. n. 8. Sured. conf. 90. num. 10. Farinac.
d. lit. M. 370. Tufch. d. concl. 193. n. 9.

MORTIS appellatioe venit tantum mors na-
turalis, & non ciuiliſ, quando ſumus in diſpoſitione
conditionaliſ, conditio enim purificari debet in caſu
vero, & non in ſicco, l. qui heredi. q. Adianu. ff. de
condit. & demonſtrat. mors autem ciuiliſ eſt mors
ſicco, & non vera, l. 1. q. fin. ff. de honor. poſſeſſ. contra
tabul. cum aliis allegatis per Sured. conf. 90. n. 24. 25.
& 31. Tufch. d. concl. 193. num. 10.

MORTIS appellatioe venit tantum natura-
lis, & non ciuiliſ in materia fideicommiſſaria, &
ideò ſubſtitutus in caſu mortis non admittitur per
mortem ciuilem inſtituti, eſ allegatis per Sured. d.
conf. 90. per nouum, vbi plurius habet probat ſenten-
tiam, proponit coartaria, & illis reſponder. refert
Farin. d. lit. M. p. 372.

MORTIS appellatioe, an, & quando ventus
mors naturalis, & ciuiliſ, late dixi de locu communibus
Argumentorum lris. ſeco 74.

APPELL CLVII

Naturalis.

1. Naturalis qui dicuntur remissis.
2. Naturalis dicitur conceptus ex consanguinitate aut
obtemperat dispensationem, si post eam expedi-
tum etiam natus sit.
3. Naturalium est Regni appellatio, qui verum re-
missis.

NATURALIUM filiorum appellatioe qui
veniant attento utroque iure longum eſſet in-
uestigare, ideò remitto lectionem ad Oldr. conf. 196.
Fallum tale eſt, Alex. conf. 60. Viſa legitimatioms. lib. 2.
Bald. conf. 206. Caſu talis. lib. 3. Berol. conf. 165. in
princ.

prin. lib. 2. Ritrin. iun. conf. 187. n. 82. cum seqq. lib. 2. Duem. reg. 350. ampl. 19. Rojas in epis. success. cap. 2. n. 8. Sarmient. scilicet lib. 1. cap. 7. 4. princ. Paleu. de natus & spur. 2. 12. 16. 17. & 18. Couart. de sponsal. p. 3. cap. 3. §. 4. num. 2. & §. 5. 1. Anton. Gom. 1. 9. Tauri. num. 1. Liza in l. si quis a liberis in princip. num. 80. de liberis agnos. Cardin. Mancic. de consell. vltim. volent. lib. 11. tit. 9. num. 92. Cost. in l. Gallus. §. 5. quid si tantum. p. fin. num. 60. ff. de liber. & posth. Mench. illustr. cap. 102. 1. n. 10. Viui. tom. 1. commun. opinion. lib. 5. tit. 1. 6. pag. mihi 754. Ioan. Gasc. de nobilit. g. l. §. 10. 2. n. 14. Spin. in speculo testamenti. gloss. 1. §. princ. n. 118. Menoch. de presump. lib. 6. pref. §. 4. n. 4. & conf. 60. num. 3. & conf. 183. num. 10. & conf. 1034. n. 11. Mascard. de probationib. concl. 141. & 799. Sord. de aliment. tit. 1. §. 9. 2. n. 9. & conf. 177. num. 6. Martin. g. gloss. 2. tit. 3. lib. 5. noua Recopil. vbi Azened. 2. num. 1. Henriq. in sum. lib. 11. cap. 10. §. 1. ad finem. Peregr. de iure fisci lib. 3. tit. 18. Soaz. tom. 1. de consur. diff. 10. tit. 1. 2. num. 4. Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 5. tit. 14. concl. 10. Mastril. Sicilia de off. 13. 2. n. 7. D. Barbol. in l. 1. p. 4. n. 61. ff. soluto matrim. Cald. Perez. de nominat. employt. §. 11. 2. n. 4. & quast. forens. in comment. ad 3. am autem in princip. Istlie. de inoffic. testam. Valalc. consulti. 114. num. 5. cum seqq. Molin. de iustitia. pract. 2. diff. 161. & 72. in vers. per subsequens. Sanch. de maritum. lib. 8. diff. 7. num. 19. vbi resoluit quod naturalis dicti u conceptus ex consanguineis ante obitum dispenationem i. u. post eam expeditam natus sit.

3. **NATURALIVM E REGNIS** appellatio ne qui veniant. vide Perez l. 1. §. verb. nunguam extrangero. tit. 1. lib. 1. Ordinar. Bueg. de Pacc l. Tauri. num. 45. 1. Azcedad. 19. tit. 1. lib. 1. noua Recopil. Salzed. ad practicam Bernardi. cap. 56. num. 23. cum seqq. in nouis. edit. Curia Philipp. tom. 1. lib. 1. cap. 1. n. 37.

APPELL. CLIX.

Natus.

NATVRVM appellatio ne venit qui in vtero est, vbi tractatur de eius commodis, l. qui in vtero, ff. de statu homin. l. cum pater. ff. de negot. gestu, vel fauore testamenti. l. Titium. §. fin. ff. de liber. & posth. & ita natus pro nascituro aliquando accipitur, l. 1. §. sed si feruus ff. de vtriusque infidelit. Rebuff. ad l. natum appellatio, vers. interdum natus, ff. de verb. signific. pag. 416. vbi in vers. natus tamen, per l. quod dicitur, ff. de liber. & posth. ait quod natus dicitur, qui casu matris vtero viuus nascitur, qui tamen per text. ibi, ex professio probat natorum appellatio ne venire nepotes, quoad remissionem vero tutelae ob multitudinem filiorum & reliqua ciuilia munera non continetur ille, qui in ventre est, l. 1. §. qui autem in ventre, ff. de excusat. tutor. Moutan. de tutel. cap. 55. num. 55. quem refert Patens meus in comment. ad Ordin. Regium Lusitan. lib. 4. tit. 104. in princ. num. 4.

APPELL. CLX.

Natus.

NAVIS appellatio ne, licet secundum rectum sententiam continuatur tritremis, scapha, & quod-

libet aliud instrumentum aptum ad nauis usum, vt per Abb. conf. 61. num. 7. Strach. in tract. de mercat. tit. de nauibus, p. 1. n. 2. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchal. Sedum erectione. cap. 17. n. 87. in conscriptionibus tamen illius appellatio ne non venit scapha, Bald. in l. 1. num. 6. C. de nautico fane, Sebast. Medic. de regulis iuris, reg. 3. num. 55. in limine.

APPELL. CLXI.

Necessarius.

NECESSARIORVM appellatio ne qui veniant, vide Tirag. de retrah. lign. §. 1. gloss. 9. n. 10. quem refert Fufat. de subliis. quast. 374. Bertazol. de clausulis instrumentalis. clausula 7. gloss. 12. sub n. 5. vbi ait quod necessariorum appellatio ne veniat matris & affines.

APPELL. CLXII.

Negotiator.

1. *Negotiatori* appellatio ne non venit ille, qui vendit vinum, bladum, oleum, & similia de rebus suis collecta.
2. *Clericus negotiator* non dicitur qui vendit vinum, gramum, aut oleum ex redditibus sui beneficii.
3. *Clericus vendens fructus ex alieno agro condullis* quamvis suo semine, siquique industria collectos, dicitur negotiator.
4. *Negotiatori* appellatio ne non comprehenditur ille, qui simul tantum emat, vel vendens.
5. *Negotiator* non dicitur ille, qui emit animalia, vel illa pascit in propriis pradiis, & cum pinguis facta fuerint, vel cum partu ediderint, illa, & eorum partu vendat.

NEGOTIATORIS appellatio ne non venit ille, qui vendit vinum, bladum, oleum, & similia de rebus suis collecta, cap. cileius 88. diff. Abb. conf. 6. in fine, vol. 1. Roland. conf. 71. num. 1. & 12. vol. 4. Bertachin. in tract. de gabellis, p. 7. quast. 7. col. 4. Molin. de iustit. tract. 2. diff. 142. num. 11. Cened. ad Decretum, collect. 37. n. 2. in fine, Ioseph. Ludon. concl. 5. vers. salte quando, Valac. cons. 131. n. 6. Bellei. disquisit. clerical. p. 1. tit. de emptio nibus clericorum, & eorumque honorum a muneribus publicis, §. 4. in fine, & tit. de exemption. cleric. a statutu facularum, §. 1. num. 8. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 1. §. 1. num. 11. Unde clericum negotiatorem non dicit, qui vendit a vinum, gramum, aut oleum ex redditibus sui beneficii, merito resoluit Greg. l. 49. verb. las franc. cap. 2. tit. 6. part. 1. Bonacof. commun. crimin. p. 1. verb. gabellat. fol. 12. verso, Ioseph. Ludouic. tom. 3. commun. opinion. tit. de gabellis. concl. unica, vers. inferior decimo, Mexl. in tract. iassa pacis, concl. 1. num. 29. Marta de iurisdic. p. 4. casu 3. num. 9. Cabed. part. 2. Arrelo 45. Guier. de gabellis, §. 93. num. 15. vbi §. 63. n. 68. & 71. scus dicit si vendat fructus ex alieno agro quod 3. eto, quamuis suo semine siquaque industria collectos, Alouy. Rce. in praxi rerum fore Ecclesiast. decif. 375. in 1. edit. aliis resol. 37. num. 10. in 2. edit. vbi notat non dici clericum negotiatorem, vel mercatorem, licet id quod superet, de eo quod villus ad sui, vel suorum

suorum sustentationem emit, iusto pretio tunc currente carius vendat quam emit.

4 **NEGOTIATORIS** appellatione non comprehenditur ille, qui semel tantum emeret, vel venderet, l. 1. §. licet, ubi gloss. verb. amce, ff. de tribus. l. siemper, §. Dium Adrianum, cons. seg. ff. de iure inu. Greg. l. 1. verb. mercator, tit. 7. part. 5. Salx. d. ad Bernard. cap. 18. vers. Et ex huius, Cened. d. col. 1. 37. num. 2. in fine, Cotel. de Grassis de effellib. clerical. effellib. 6. num. 1. 9. Ego ipse d. alleg. 13. num. 11. vers. nec etiam.

5 **NEGOTIATORIS** appellatione non comprehenditur qui emeret animalia, ut illa pascat in propriis pædiis, & cum pinguia facta fuerint, vel cum partus ediderint, illa & eorum partus vendat, ita Molin in trati. 1. d. 1. §. 4. num. 14. Carol. de Grassis d. effellib. 6. num. 18. quos tefero ego ipse d. alleg. 13. num. 11. in princip.

APPELL. CLXIII.

Nepos.

- 1 *Nepos appellatio ex propria significatione venit filium.*
- 2 *Nepos appellatio per improprietatem, & secundum communem usum loquendi veniunt filij fratris.*
- 3 *Testator quando habet filios, vocando nepos censetur vocare nepos ex filio.*
- 4 *Testator non habens nisi nepos ex fratre, de illo intellexisse credendum est.*
- 5 *Nepos ex fratre veniunt quando testator vocasset fratrem, & nepos suos.*
- 6 *Pronepos ex propria vocabuli significatione veniunt appellatione nepotum.*
- 7 *Pronepos non venit ubi vocatur nepos ex tali filio nato.*
- 8 *Nepos ubi extant preteriti debent proneposum.*
- 9 *Nepos ex fratre quando vocati essent, non veniunt pronepos.*
- 10 *Pronepos non venit appellatione nepos, ubi essent consilii in contrarium.*
- 11 *Pronepos appellatio nepos non venit in materia consilii.*

1 **NEPOS** appellatione de propria significatione venit filius filij, ita Dyn. conf. 16. Dilectus considerata, num. 8. Federic. de Senis conf. 59. Vifo puncto, Cardin. Tusch. prael. consil. tom. 1. lib. N. consil. 44. num. 1. Rot. decif. 541. num. 4. apud Farinac. p. 1. vocat. Et in Mediolanen. iurif. parat. 18. Nomenclatur. 1616. coram R. P. D. nro Piramato, impressa per Viulan. post praxim iurif. parat. decif. 71. n. 1. in nouissima impress.

2 **NEPOS** appellatione non veniunt filij fratris ea sermone proprietate, sed per improprietatem, & secundum communem loquendi vsum, ita Bald. in l. si amia, in vlt. notab. & ibi Angel. circa fin. & Dec. num. 1. C. de success. editio, & in l. videri, in fin. C. qui accesor non poss. Arctin. in §. quarto gradu, col. 1. l. l. de gradu, & consil. 17. num. 3. Abb. in cap. per tuas de probat. & consil. 19. col. 2. vers. respondendo improprie Felin. in d. cap. per tuas, num. 5. vers. secunda conclusio, Abb. conf. 8. num. 2. Ioan. Ign. in l. d. d. num. 15. C. de contr. & empt. Thom. Feitaz. cont. 51. num. 1. Inan. Andr. in cap. fundamenta, de Aug. Barbara Appell. iur.

elect. lib. 6. Imol. in cap. 1. et. vlt. de arbit. Federic. de Senis d. conf. 59. col. 2. vers. respondendo improprie, Dyn. d. conf. 16. num. 9. vers. preterea postea, Rustic. in l. cum amia, lib. 6. cap. 15. num. 2. ff. de condit. & demonstrat. Alexand. conf. 5. Circa primam, num. 10. in fine, vers. postremo non obstat lib. 3. Card. Tusch. d. tom. 1. lib. N. conclus. 44. n. 1. & 5. Fusat. de subtilitatib. quæst. 324. num. 1. cum segg. Rot. in Mediolanen. iurif. parat. 19. hanc 1617. coram R. P. D. Piramato, impressa per Viulan. post praxim iurif. parat. decif. 71. num. 1. in nouissima impress.

Coniectura est testatorem vocare nepotes ea § filio, quando haberet filios; tunc enim vocando nepotes non esset vocat nepotes, ea fratre, ne ille videatur proptiam solvalem excludere, & existante consule, l. tale pactum, §. fin. ff. de pactis, l. cum acutissimi, C. de fideicom. quare ita tenet Socin. sen. in l. cum vtr. n. 6. de condit. & demonstr. Rustic. d. lib. 6. cap. 15. n. 6. Fusat. d. q. 124. n. 5.

Et est consuetudo, si testator non haberet nisi nepotes & ea fratre, de illis verisimiliter intellexisse credendum est, ut in specie teneni Roman. in l. 2. C. de success. dist. ubi Salicet. & Dec. num. 11. in fine, Imol. in d. cap. 1. in 4. not. de arbit. ubi Dec. num. 4. in fine, Felin. in d. cap. per tuas, num. 7. vers. secundo limita, de probat. Cardin. Tusch. d. lib. N. conclus. 44. num. 12. Fusat. d. q. 124. n. 6.

Sic eodem modo nepotes ea fratre veniunt § quando testator vocasset fratres, & nepotes suos nam intelligeretur de nepotibus ex fratre, ita Bald. in d. 2. num. 3. Salicet. num. 2. Paul. de Castro num. 4. Alexand. Dec. num. 11. Idem Dec. in d. cap. per tuas, col. 3. num. 6. ubi Felin. n. 6. vers. Et tenendo, de probat. Alexand. conf. 12. Considerata, lib. 4. Fulgof. conf. 8. Marthas de Petrono, Sim. de Præis interpret. vlt. volum. fol. 148. num. 103. Rustic. d. lib. 6. cap. 15. num. 3. vers. nisi ex aliquo, Card. Tusch. d. lib. N. conclus. 44. n. 18. Fusat. d. q. 124. n. 9. cum segg.

3 **NEPOS** appellatione veniunt etiam pronepos, ea propria significatione vocabuli, ita Bart. in l. 1. §. si quis ff. de suis & legitim. hered. & in l. liberorum, col. pen. vers. quare an appellatione, ff. de verbor. signif. & in l. Gallus, §. institutus, num. 1. ubi Alexand. num. 1. vers. ego puto, Socin. sen. num. 40. & Fortun. Garc. in §. item credendum, num. 13. ff. de lib. & posthum. Ruin. conf. 116. num. 8. lib. 1. & conf. 30. num. 2. lib. 2. & conf. 62. num. 4. lib. 3. Paris. conf. 20. num. 13. lib. 1. & conf. 52. col. 4. lib. 2. Cassan. in consuet. Burgundia, rub. 7. §. 10. num. 27. vers. legitimus facit, Coman. conf. 13. Titium instituit, Gozzadin. conf. 19. Clauet. conf. 155. col. 1. in fin. & col. 2. Alciat. conf. 19. n. 1. lib. 9. Card. Mantie. de consuet. vltim. volum. lib. 3. tit. 8. in fine, num. 24. Anton. Gabr. compend. lib. 6. tit. de verbor. significat. concl. 1. num. 44. Sim. de Præis de interpret. vltim. volum. fol. 18. num. 59. Castillion. conf. 16. num. 8. cum segg. Rebuff. ad l. 120. vers. appellatione etiam nepos ff. de verbor. signif. pag. 691. Peregr. conf. 59. num. 3. lib. 5. Rustic. d. lib. 6. cap. 15. in fine, & cap. 15. num. 8. Cardin. Tusch. d. lib. N. conclus. 44. n. 4. cum segg. Fusat. de subtilitatib. q. 313. num. 1. cum segg. Valenzuela conf. 7. n. 11.

Primo limita quando vocatur est nepos, qui ea 7 tali filio nascetur, ex Bart. in l. Gallus, §. institutus, n. 2. Fusat. d. q. 313. n. 8. vel si testator relationem habuisset ad personas ea nepotibus tantum, sic Ruin. conf. 127. n. 1. lib. 2. Fortun. Garc. in d. l. Gallus, §. item credendum, n. 14. vers. unde ego, Rustic. d. lib. 6. cap. 15. num. 12.

Secundo limita quando extant nepos, nam hi 8 præferri debent proneposibus, maxime quando

Z 2 nepos

nepos ab iniectio excluderet pronepotem, Pott. Imol. *conf.* 15. Peregr. *conf.* 15. *de fine lib.* 5.

- 9 Tenuis limita quando vocati essent nepotes ex fratre, quia tunc non venire pronepotes nisi communiter vius loquendi aliter se habeat, resolunt Dec. in d. l. 3. n. 12. Tiraq. *de reuocato lib.* 5. 1. gloss. 19. n. 97. Socin. *lun. conf.* 125. n. 12. lib. 1. Rustic. *d. lib. 6. cap.* 15. n. 7. Fufat. *d. q.* 125. n. 10. & 11.

- 10 Quando limita ubi in contrarium essent coniectura, nam tunc non venit pronepos appellatione nepotis, Coten. *conf.* 143. lib. 3. Fulgof. *conf.* 68. per teorem, Card. Mantica. *de consuet. volum. lib.* 6. tit. 8. n. 24. Card. Tufch. *d. lib. N. consuet.* 44. num. 19. Fufat. *d. q.* 125. n. 12. coniectura autem colligi poterunt ex illis, quibus supra dicimus nepotem non venire appellatione filij, unde Bart. in *liberorum ff. de verbor. signif.* dicebat pronepotem venire sub nomine nepotis in casibus in quibus nepos venit filiotum appellatione, quod etiam voluit Alex. *conf.* 125. n. 11. cum *seqq.* lib. 3. ubi dicit procedere argumentum affirmatiue, & propterea non omnia coniecturas, quas excludit nepotem vocato loco, excludere pronepotem vocato nepote, sed illas tantum, quas concludens, & dicit Castilion. *conf.* 16. n. 10. difficultas appellatione filij venire nepotem, quam appellatione nepotis venire pronepotem, potest illum referre Card. Tufch. *d. lib. N. consuet.* 44. n. 7.

- 11 Quinto limita in materia correctoria, in qua non venit pronepos appellatione nepotis, Fulgof. *conf.* 68. in fine, *vers. quibus ex eorum*, Alexand. *d. conf.* 125. in *prin.* lib. 5. quos refert Card. Tufch. *d. lib. N. consuet.* 44. n. 6.

ex genetis antiquitate, verum etiam qui Regis beneficio in eius seculum cooptati, & inter nobiles in ipsius libris descripti reperiantur, iuxta triplicem, vel quadruplicem nobilitatem distinctionem, de qua Bart. in l. 1. C. de dignitat. lib. 17. Tiraq. *de nobilitate, cap. 4. cum seqq.* Ioan. Garc. in *simili tract. gloss.* 48. §. 1. a. n. 1. Picard. in *tract. de nobilitate, communica.* n. 75. cum *seqq.* Acquirunt enim nobilitate ratione officij dignitatem habentis, vel si à Principe quia nobilitetur, à quo tanquam à fonte procedit ipsa nobilitas, Eilbert 6. sic honorabitur quicumque voluerit Rex honorare, Paul. de Castro. *2. col. 2. lib.* 2. Tiraq. *d. tract. cap. 6. n. 2.* Gam. *Lysian. decis.* 122. num. 5. Gardiol. in *tract. Hispanica nobilitate, cap. 4. & 5.* Guetier. *præfatis lib.* 4. *quæst.* 17. num. 112. cum *seqq.* Cabed. *Lysian. decis.* 78. num. 1. part. 2. Dicitur etiam quis nobilis secundum consuetudinem loci, quando talis reputatur, Socin. *conf.* 146. num. 1. lib. 2. Tiraq. *d. tract. cap. 10. mon. 6.* Menoch. *de arbit. casu* 670. num. 40. & de *præsumpt.* lib. 6. *præf.* 60. Mascard. de *probat. consuet.* 1094. num. 8. Guicci. *d. quæst.* 17. num. 5. Cardin. Tufch. *præfatis consuet.* 3. lib. N. *consuet.* 48. num. 1. & 15.

NOBILITVM appellatione in oneribus imponendis, & in admisso ad Ordines Militares ubi nobilitas requiritur, veniunt nobiles ex privilegio, sicut nobiles à sanguine, dummodo liberi sint à macula ludæorum, & Sarracenorum, ita Mench. de *success. creat.* lib. 3. §. 10. num. 256. & 290. cum *seqq.* Azaved. l. 1. a. n. 59. tit. 6. lib. 6. nota *Recopil.* Ioan. Garc. de *nobilit.* gloss. 1. §. 1. n. 50. Guez. Girona de *privileg. seu explicat.* n. 820.

NOBILITVM appellatione quoad civilem taxamen & politicum statum prestat, veniunt & diuites, item tanquam modo, si vera loquamur, qui diuitias abundanter, nobiles vocantur, l. 3. C. de *commerce.* & *mercator.* Tiraq. *de nobilitate, cap. 1. à prin.* Guid. *fring.* 875. Matieu. l. 7. gloss. 4. in *prin.* tit. 7. lib. 3. nota *Recopil.* Picard. in *tract. de nobilitate, communica.* n. 18. Nobilitas enim sine diuitiis sordescit, Guillelm. in *cap. Razmontis, verb. deus habens filiam*, num. 111. cum *seqq.* de *testam.* Baig. de *Pace conf.* 1. num. 44. & *conf.* 9. num. 6. Menoch. *conf.* 116. num. 1. & *conf.* 116. n. 28. Flamin. *Paril. de resignat. benef.* lib. 3. q. 1. num. 150. & cum *seqq.* subdit familiarium decus & honorem per diuitias conseruat.

NOBILITVM appellatione veniunt Doctores, Alexand. *conf.* 115. *Ponderario*, num. 9. *vers. in etiam concurrat*, lib. 6. Garc. de *nobilitate, gloss.* 48. §. 1. num. 71. Anton. Gem. l. 83. *Tauri*, a. num. 16. Cardin. Tufch. *d. lib. N. consuet.* 48. num. 9. Menoch. de *præsumpt.* lib. 4. *præf.* 1. num. 15. Viut. *decis.* 255. num. 16. lib. 2. Rustic. *ad l. cum exu.* lib. 2. cap. 15. num. 180. & 109. *ff. de condit. & demonstr.* Fufat. de *substitut.* q. 407. n. 11. Etiam medici secundum Tiraq. *d. tract. de nobilitate, c. 14. ferè per totum*, Cassan. in *catalogo gloria mundi, part. 10. consuet.* 25. Card. Mantica. *de consuet.* tit. 2. *etiam lib.* 1. tit. 9. num. 7. *citra fin.* Menoch. *d. præf.* 78. n. 5. Rustic. *d. lib. 2. cap. 15. n. 121.*

NOBILITVM appellatione non continetur illegitimus, seu bastardus, Duen. *reg.* 49. Angel. *conf.* 30. *citra fin.* ubi quod appellatione plebicitum veniunt filij illegitimi nobilium, Gemen. *conf.* 101. in *fin. vers. ad ultimam.* & *conf.* 140. in *fine*, Ancast. *conf.* 389. *Pfist. diligenter in princip.* Cardin. Tufch. *d. lib. N. consuet.* 48. num. 12. cum *seqq.* Fufat. de *substitut.* q. 160. a. num. 4. & *quæst.* 361. num. 18. an quod obitulum de domo appellatione non veniunt naturales, Stephan. Gaetan. *discept. forens.* tom. 3. *cap.* 54. num. 1. Paleoth. *de nobilitate & stirpe*, cap. 17. num. 8. Roja. de *success.*

APPELL. CLXIV.

Nobilis.

- 1 *Nobilis qui dicitur, attenditur.*
- 2 *Nobilitas acquiritur ratione officij dignitatem habentis.*
- 3 *Nobilis qui dicitur secundum consuetudinem loci, quando talis reputatur.*
- 4 *Nobilitatem appellatione in oneribus imponendis, & admisso ad Ordines militares ubi nobilitas requiritur, veniunt etiam nobiles ex privilegio.*
- 5 *Nobilitatem appellatione quoad civilem, & politicum statum, veniunt diuites.*
- 6 *Doctores veniunt nobilitatem appellatione.*
- 7 *Illegitimus, seu bastardus non continetur nobilitatem appellatione.*
- 8 *Bastardus non dicitur de familia & demo.*
- 9 *Agnationem non conferunt bastardi.*
- 10 *Illegitimi nati in Hispania admittuntur ad insignia, nomen, arma, honorem, & nobilitatem pariter.*
- 11 *Vir nobilis plebeius maritus habens non venit nobilitatem appellatione.*
- 12 *Plebeius vir uxori nobili habens non venit nobilitatem appellatione.*
- 13 *Natus ex muliere nobili, pater bastarda, vel plebeius, non est nobilis.*
- 14 *Nobilis a matre non inest, ac proinde non presumitur nisi probetur.*
- 15 *Nobilitas potest probari per consanguineos, propinquos, domesticos, & per famulum.*

NOBILITVM appellatione veniunt non solum illi, quos proprie nobiles appellamus, scilicet

APPELL. CLXV.

Nomen.

- 1 *Nominis appellatio continetur non solum proprium, sed etiam appellatium, & singulare.*
- 2 *Nomina collectiva plurimum graduum, & personarum quæ sunt, remittunt.*
- 3 *Familia, siue agnatio testatoris continetur nomine mei appellacione.*
- 4 *Privilegium concessum Caio, & iis, qui sunt de nomine suo, intelligitur de familia.*

NOMINIS appellatio continetur non solum proprium, sed etiam appellatium, & singulare, ut per Ludov. Gum. in reg. de annali, § 10. num. 6. ubi limitat in dubio, & in personis. Nomina collectiva plurimum graduum & personarum, quæ sunt, quæ tantum plurimum personarum, non graduum, explicat Fular. de subtilitat. quæst. 482. num. 41.

NOMINIS mei appellatio continetur familia, siue agnatio testatoris, ubi ipse in casum contraveniens voluntatis suæ voluit hereditatem pervenire ad proximum et consanguineum de suo nomine, & suis amicis, l. pater filium, & fundum, ff. de legat. 3. ubi gloss. verb. nomine, l. cum in a, §. in fideicommissio, ff. de legat. 2. gloss. verb. nomine suo, in l. 1. §. qui plura, ff. de legat. 3. Nat. conf. 675. num. 3. lib. 4. Vnde privilegium concessum Caio, & iis, qui sunt de nomine suo, intelligitur de familia Caï, Alexand. conf. 125. num. 6. verò bene facit, lib. 7. Cardui. Tufch. prætic. conclusum 1. lit. D. concl. 110. num. 10.

APPELL. CLXVI.

Notorium.

- 1 *Notoriæ appellacione in dubio intelligitur de notorio facti, non iuris.*
- 2 *Notoriæ appellacione venit omne illud quod aliqua tergiversacione celari non potest.*
- 3 *Notorium dicitur omne id, quod ex aliis indicij collat.*
- 4 *Notorium dicitur delictum commissum, vel confessum in indicio.*

NOTORII appellacione in dubio intelligitur de notorio facti, non iuris, Philip. Franc. in cap. Romana, §. siue autem, de appellat. lib. 6. Aldob. commun. verò notari appellacione.

NOTORII appellacione venit omne illud, quod aliqua tergiversacione celari non potest, Clar. §. fin. q. 9. num. 1. Mench. illustr. cap. 2. num. 11. & cap. 10. num. 24. Menoch. de arbitrar. casu 1. 66. num. 4. Card. Tufch. prætic. conclusum 5. lit. N. concl. 104. num. 2. ita et nulli indiget probatione, Bellascomb. rom. 1. commun. opinio lib. 4. tit. 9. num. 165. pag. mili 105. Sued. conf. 159. num. 14. & decis. 316. num. 81. Fatim. in praxi crimin. p. 1. quæst. 21. a. num. 80. Mendez & Caltro in praxi Lusit. lib. 3. cap. 1. n. 11. quoniam debeat allegari, Vvui. d. iur. §. num. 29. consueg. pag. 478. & seq. Mench. illustr. cap. 2. num. 11. Fatim. d. q. 1. num. 110.

Z 3 NOTORIS

success. cap. 15. a princip. Tell. d. 11. Tami, n. 2. Oialor, de nobilit. part. 4. cap. 2. num. 4. Benedict. Agid. de iure & privileg. beneh. art. 15. num. 41. Non enim dicitur de familia, & domo, Card. Mant. de consuet. volun. volun. lib. 8. tit. 12. n. 20. Spin. in speculo testam. gloss. 16. a. num. 26. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 4. n. 46. & 47. Menoch. de præsump. lib. 4. præf. 88. num. 5. & 13. & conf. 117. num. 51. & seq. Decian. resp. 1. n. 6. lib. 3. Gouet. lib. 2. prætic. quæst. 155. num. 1. & 3. Per reg. de fideicommiss. art. 21. num. 81. Petta in simili tract. quæst. 11. num. 102. Honded. conf. 67. num. 16. lib. 1. Fatim. in praxi crimin. part. 1. quæst. 13. a. num. 53. Ceuall. communis contra communis, quæst. 737. num. 47. Nicol. Garc. de benefic. p. 7. cap. 5. a. num. 36. Gonzal. ad reg. 8. Canon. gloss. 5. num. 110. Fular. de subtilitat. quæst. 407. num. 66. nec consecrat agnationem, l. iure nature §. de statu hominum, Titiaq. de nobilit. cap. 15. num. 10. consueg. Molin. d. cap. 4. n. 45. Busla. conf. 51. num. 27. & 18. lib. 1. Manic. d. tit. 12. num. 10. Petreg. d. art. 21. num. 81. Menoch. conf. 117. num. 52. & conf. 181. num. 14. & conf. 266. num. 27. & conf. 345. num. 18. Suid. decis. 149. num. 8. Cald. Pereira in resp. pro Sebastiani Limp. n. 14. 49. & 50. Fular. d. quæst. 407. num. 65. nec patris insignia, & stemmata deferre potest, Olan. in amia. lib. 8. a. n. 9. Ioan. Garc. de expens. cap. 5. num. 11. verò imò nec arma, Marten. in rubric. tit. 1. gloss. 1. a. num. 126. & l. 7. gloss. 2. num. 2. tit. 1. lib. 5. nota Recop. Guier. prætic. lib. 2. q. 155. n. 1. in fine.

10 In Hispania verò ex consuetudine illarum patrum illegitimè nati admittuntur ad insignia, nomen, arma, honores, & nobilitatem patris, Azeved. conf. 142. num. 27. & 29. Nicol. Garc. de benefic. p. 7. c. 15. n. 49. Rot. in Pamplonen. Capellanis 4. Martij 1612. coram Iona m. Remida.

11 **N**OBILITIVM appellacione non venit vzor nobilis plebeio marito nubens, l. fin. C. de nups. l. mulieris, C. de incolis, lib. 10. l. 1. C. de dignitatib. lib. 11. Richard. de nobilit. communica. num. 18. Fular. de subtilitat. quæst. 412. num. 11. nec plebeius vir vzori nobili nubens, secundum Meleh. Pherbos Lusit. decis. 17. num. 10. num. 1. idèd natus ex muliere nobili patre bastardo, vel plebeio, non est nobilis, quia imò nobilitas mulieris effuscat per maritum ignobilem, Straphil. de litteris græcis, fol. mili 121. verò sed quid si aliquis Anchor. conf. 89. num. 1. quos refert Cardin. Tufch. d. lit. N. conclus. 48. num. 10.

12 **N**OBILITIVM appellacione non veniunt nisi qui se tales probauerint, quia nobilitas à natura non inest, ac proinde non presumitur nisi probetur, ita Titiaq. d. tract. de nobilit. cap. 10. num. 13. Perez l. 6. verò ex quo inferitur, tit. 1. lib. 4. Ordinam. pag. 792. l. Mal. ad de proba. conclus. 1090. Gam. Lusit. decis. 86. in fine, & decis. 312. num. 1. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 11. num. 51. & gloss. 12. num. 5. Azeved. l. 4. a. num. 13. tit. 2. lib. 6. nota Recop. Menoch. de præsump. lib. 6. præf. 60. & conf. 121. num. 11. Valsc. conf. 191. num. 21. Guier. prætic. lib. 4. q. 14. num. 4. Cabed. Lusit. decis. 79. num. 10. part. 2. ubi num. 11. quòd nobilitas potest probari per consanguineos, propinquos, & domesticos, & num. 15. etiam per famam, quòd pariter tenent, Couar. prætic. cap. 11.

13 **N**OBILITIVM appellacione non veniunt nisi qui se tales probauerint, quia nobilitas à natura non inest, ac proinde non presumitur nisi probetur, ita Titiaq. d. tract. de nobilit. cap. 10. num. 13. Perez l. 6. verò ex quo inferitur, tit. 1. lib. 4. Ordinam. pag. 792. l. Mal. ad de proba. conclus. 1090. Gam. Lusit. decis. 86. in fine, & decis. 312. num. 1. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 11. num. 51. & gloss. 12. num. 5. Azeved. l. 4. a. num. 13. tit. 2. lib. 6. nota Recop. Menoch. de præsump. lib. 6. præf. 60. & conf. 121. num. 11. Valsc. conf. 191. num. 21. Guier. prætic. lib. 4. q. 14. num. 4. Cabed. Lusit. decis. 79. num. 10. part. 2. ubi num. 11. quòd nobilitas potest probari per consanguineos, propinquos, & domesticos, & num. 15. etiam per famam, quòd pariter tenent, Couar. prætic. cap. 11.

14 **N**OBILITIVM appellacione non veniunt nisi qui se tales probauerint, quia nobilitas à natura non inest, ac proinde non presumitur nisi probetur, ita Titiaq. d. tract. de nobilit. cap. 10. num. 13. Perez l. 6. verò ex quo inferitur, tit. 1. lib. 4. Ordinam. pag. 792. l. Mal. ad de proba. conclus. 1090. Gam. Lusit. decis. 86. in fine, & decis. 312. num. 1. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 11. num. 51. & gloss. 12. num. 5. Azeved. l. 4. a. num. 13. tit. 2. lib. 6. nota Recop. Menoch. de præsump. lib. 6. præf. 60. & conf. 121. num. 11. Valsc. conf. 191. num. 21. Guier. prætic. lib. 4. q. 14. num. 4. Cabed. Lusit. decis. 79. num. 10. part. 2. ubi num. 11. quòd nobilitas potest probari per consanguineos, propinquos, & domesticos, & num. 15. etiam per famam, quòd pariter tenent, Couar. prætic. cap. 11.

15 **N**OBILITIVM appellacione non veniunt nisi qui se tales probauerint, quia nobilitas à natura non inest, ac proinde non presumitur nisi probetur, ita Titiaq. d. tract. de nobilit. cap. 10. num. 13. Perez l. 6. verò ex quo inferitur, tit. 1. lib. 4. Ordinam. pag. 792. l. Mal. ad de proba. conclus. 1090. Gam. Lusit. decis. 86. in fine, & decis. 312. num. 1. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 11. num. 51. & gloss. 12. num. 5. Azeved. l. 4. a. num. 13. tit. 2. lib. 6. nota Recop. Menoch. de præsump. lib. 6. præf. 60. & conf. 121. num. 11. Valsc. conf. 191. num. 21. Guier. prætic. lib. 4. q. 14. num. 4. Cabed. Lusit. decis. 79. num. 10. part. 2. ubi num. 11. quòd nobilitas potest probari per consanguineos, propinquos, & domesticos, & num. 15. etiam per famam, quòd pariter tenent, Couar. prætic. cap. 11.

Aug. Barbosa Appell. Iur.

9 NOTARIUS igitur appellatus venit omne
illud, quod ex actis iudicii collatum, secundum Titag.
de retrah. fig. § 16 gl. 1. n. 44. Menoch. *remed.*
recuper. num. 11. et de *erib. casu* 166. n. 3. *caus. 100.*
n. 6. *Malcard. de probat. con.* 1107. *am. 113* *caus. fig.*
fatinar. d. quib. 11. n. 104. et *quib. 9.* n. 20. *Mendex*
et *Calto d. lib. 3. cap. 5. n. 4.* *Aldrete de re lit. d. 1. c. 1.*
suenda lib. 1. cap. 5. §. 1. n. 10. 26 proinde notorium di-
citur delictum commissum, vel confessum in iudicio,
Malcard. con. 1326 n. 4. *Farinac. d. §. 1. n. 31.*
Stephan. Gratian. d. 1. c. 1. for. c. 142. n. 9. et 10.
Aldrete d. §. 1. n. 12.

APPELL. CLXVII.

Nouale.

NOVALES appellatio venit terra de novo
ad colatam tedella, cuius non exstet memoria
quod culta fuisset, & sic dicitur ager novo primum
peractum. *cap. 1. quod quid per nouale, de verb. significat.*
Butas. cap. 149. num. 9. Rumin. iun. cap. 147. vol.
Monet. de decimis cap. 4. q. 1. num. 50. Canis in famili-
trale de decimis cap. 1. n. 1. & in sum. Iura Canon.
lib. 2. tit. 2. §. nouallens. Rebuff. in l. fine §. 9. noual-
li §. de verb. significat. pag. mibi 18. Malica. de probat.
concl. §. 1166. Acait. 2. ambusio. de iure Alibi.
dist. 1. quæst. 18. num. 6. Rot. in Concl. de decimis
dist. 1. An. 1601. eam. Overbergo. Catdiz. Tulch.
pract. conc. §. tem. 5. l. n. concl. 124. et. 2. vbi n. 1.
post Abb. con. §. 1. §. 1. in fine. conc. seq. vers. ager enim.
lib. 2. de clat. quod si ager vnus pro parte fuit cul-
tivatus, & maxime pro maiori parte, non possit dici
nouale, licet quoddam patrem non exstet memoria ho-
minum quod fuerit cultivatus.

APPELL. CLXVIII.

Nouerca.

NOVA et appellatio venit nouera simplicitate, non autem nouera magna, fecundum quid, *Alexand. conf. 97. Vsa ibidem, num. 7. & 8. lib. 2. quem refert Cardin. Tufch. prati. concl. 108. li. 7. concl. 92. num. 19.* Ratio est, quia verba in dubio sunt intelligenda simpliciter, non secundum quid. *1 hoc legamus, in fine, ff. de legat. 3. l. 1. §. si quis simpliciter, ff. de verb. obligat. Ruto. conf. 56. in fine, lib. 2.*

5 *Conditio, si sine filio decesserit, verificatur in plu-*
rali.

NUmeri pluralis appellatione venit etiam in singulari, quando eadem sit ratio in vno, quæ in pluribus, ita Paul. de Calstru. l. c. *C. de condic. infertur*, Dec. in l. col. 1. *C. de patris*, & *conf. 10. col. ult. Decian. conf. 164. num. 19. lib. 1.* Citatur *conf. 180. num. 1.* Probatur *int. falsa, quid ergo, ff. de condic. & demonst.* vbi legitur Scitico & Phamphilio si mei eruo: cum moriar, vxo alienato, ad legatarius aut peritinebit, & *int. alio prator, in princip. ff. de neges gossis*, vbi verbum *vergetia* exponitur, siue vnum, siue plura sint, & *in l. cum vxi, C. quando dia leg.* vbi a legato usufructu vxoꝝ et proprietate cum liberis habetis verificatur vxo nato. Facit etiam, quia conditio si sine liberis, deficit vno tantum filio relicto, *l. non est sine liberis, ff. de verbor. significat. l. pater Sacerdotum, si in fideicommissis, ff. de condic. & demonst.* l. heredes mei, §. cum ita, ad Trebell. *libermus, & fin. autem, C. ad ill. C. de conf. 110. n. 29. lib. 1.* Decian. *conf. 64. num. 39. lib. 1.* & *conf. 93. num. 6. lib. 1.* Sord. *conf. 157. num. 8.* Hieron. *Conf. conf. 117. num. 39. & 40. lib. 1. & conf. 110. numer. 4. lib. 1.* Menoch. *conf. 714. n. 10.* Hond. *conf. 17. n. 17. lib. 1. & conf. 48. num. 9. lib. 2.* Peteg. *conf. 15. lib. 3. & de fideicom. arc. 38. num. 37.* Thesaur. *Fedem. decis. 148. num. 4.* cum pluribus aliis citatis à Fufes. de *substitutis*, q. 401. a. num. 1. quibus addo Card. Tusch. *lit. P. conclus. 367. num. 44.* Facit denique quod pluralis nonnetus verificatur in singulari, quando funtus in dispositione de futuro condicioali, quia intelligitur quatenus extente, ita Alex. *conf. 109. Super prima, num. 4. & 5. lib. 7.* vbi num. 7. subdit quod grauaria testamento quibus voluerit, vno tantum potest restituere, nisi ex condicioalis repositioꝝ mens dispositio, teneat Cædrio. Tusch. *d. lit. P. conclus. 367. num. 42. & 41.*

NUMERI singularis appellatio venit quan-
do quæritur, i. e. q. hereditas, ff. de suis, & legiti-
hered. l. si quis ius, vers. si quis filio, ff. de testam. re.
§. si plures, Instit. de legiti. agnator. success. glo. verb.
filio in l. ius, de v. ff. de iur. de testam. m. Cardin.
Mansi. de consuet. vbi. voluit lib. 8. tit. 12. num. 33.
Menocho. conf. 38. num. 28. Surd. conf. 147. num. 10.
Vnde similitur hic conditio concepta fit in numero
singulari, putæ, si sine filio decedat, verificatur in
plurali, Cramer. d. conf. 186. num. 1. Rolando à Valle
conf. 38. n. 47. lib. 4. Rustici ad l. cum annu lib. 6. cap. 7.
num. 26. ff. de condit. & demonst. quos refert Fulcr.
d. q. 401. m. 10.

APPELL. CLXX.

Nuptia.

2. *Nuptiarum secundarum appellatione veniunt tam
secunda quam tertia, quarta, &c. deinceps.*

NUPTIARVM appellatioe contioentur
primæ, quia secundæ nuptiæ sine aduocato
non eadum sub voeshulo nupiarum, Zabaiell.
conf. 49 n. 4. *verf. ad fecundum dicitur*, Sebati. Medices
de regulis iur. reg. 4. *Singulari forme*, num 74. Card.
Tulch. *prodi. cancel. tom. 1. in N. conf. 16 a. a.* vbi n. 5.
cum Cailton. *conf. 309. In illo fallo fin. verf. quarto*
facit, lib. 1. declarat quod in eæ ouptæ primæ sint

Lamabab

APPELL. CLXIX.

Numerus.

- 1 *Pluralis numeri appellatio: venit etiam singulari quando ratio eadem est in uno, qua in pluribus.*
- 2 *Conditio, si sine liberis, deficit uno tamquam filia relicta.*
- 3 *Pluralis numerus verificatur in singulari quando sumus in dispositione de futuro conditionali, quia intelligitur quantum extens.*
- 4 *Numeri singularis appellatio venit quandoque plurali.*

favorabiles, tamen secundæ etiam sunt favorabiles, ac prout legatum factum sitibus cum nuptiis, etiam comprehendit viduas.

2. **NUPTIARUM** secundarum appellatione veniunt tam secundæ, quàm tertie, quartæ, & deinceps, quia respectu precedentium aliarum sunt secundæ, & omnes post primas sunt secundæ, Alex. conf. 6. *Attente, n. 3. vers. quia respiciunt lib. 2.* vbi propter ea infert quod statum prohibens parti & matri inæqualitatem inter filios primatum, & secundarum nuptiarum, comprehendit omnes nuptias post primas, & quod competit actio filijs ex statuto, licet verba ad eos non diriguntur, refert Cardin. Tusch. d. consil. 161. n. 4. Menoch. conf. 4. n. 38.

APPELL. CLXXI.

Nurus.

NURUS appellatione propriè continetur pronurus, l. nurus appellatio §. ff. de verb. signif. car. vbi lae Rebuff. pag. 64. & deinceps in materia admittendæ iustidiorum, l. 2. in fine, §. qui suisdare cog. l. nurus §. de verb. signif. & in vltimis voluntariis, l. virilis, §. nurus, §. de legat. pref. d. l. nurus, vbi gloss. Sud. de alimen. rit. l. 9. §. 1. n. 4. & vbiunque quis non admittitur ad postulandum pro nuro, & certis personis, l. 1. in fine §. de postulat. gloss. verb. nurus, in l. si fideiusor §. qui suisdare cog. Et vbiunque nuri permittitur donationem fieri ab alio, l. necnon, §. factus, §. de donat. inter virum & uxor. tenet Fufat. in trall. de subtit. q. 3. §. 1. n. 2.

APPELL. CLXXII.

Oblationes.

1. Oblationum appellatione continentur omnia mobilia, & immobilia quæ dantur Ecclesiæ, sive in Ecclesiæ sive extra.
2. Oblationum sub nomine veniunt quæ offeruntur ad Altare.
3. Oblationum dicuntur elemosynæ quæ offeruntur eorum Ecclesiæ, vel Ecclesiæ pro Missis, orationibus, vel pro mera elemosyna.
4. Decima veniunt oblationum appellatione.
5. Decima, & oblationum in quo differant, ostenditur.

1. **OBLATIONUM** appellatione continentur omnia mobilia & immobilia, quæ dantur Ecclesiæ, sive in Ecclesiæ, sive extra, cap. causa, de verb. signif. Oldrad. conf. 91. in fine, vbi num. 6. vers. tertio, subdit quoddam veniunt sub nomine oblationum, quæ offeruntur ad altare, lisdor. Moscon. de maiest. militum Ecclesiæ, lib. 1. p. 1. c. 1. pag. 466. vbi dicit, quoddam sub nomine oblationum continentur omnia quocunque titulo ad Ecclesiam petentium, Cardin. Tusch. prælit. consil. tem. 5. lit. O. consil. 1. num. 1.
2. Oblationes enim diuinitur elemosynæ, quæ offeruntur Curatis Ecclesiæ, vel Ecclesiæ pro Missis, orationibus, vel pro mera elemosyna, Lap. alleg. 18. Petr. Anchar. conf. 48. Quia talis Roman. consil. 344. in casu propo. n. 1. Cardin. Tusch. d. consil. 1. n. 5. post Anchar. rem. 429. Quæ talis est, num. 1. & 5. aut differentiam esse inter oblationum & elemo-

synam, quia elemosyna fit secretò, oblatio vetò fit publicè.

OBLATIONUM appellatione veniunt decimæ, Lap. alleg. 67. num. 1. vers. argumentum tenent, Deciao. conf. 16. num. 1. §. lib. 2. vbi ait quod ad pari procedunt cum decimis oblationes, Monet. de decim. cap. 3. q. 1. num. 3. vbi quoddam oblationes, quæ sunt ad sacrificium quatuordecim decimarum veteris legis loco subrogatæ sunt, ipse tamen cap. 1. num. 9. & 10. observat differentiam esse inter decimas, & oblationes, quia decimæ sunt quota pars frugum, & aliorum licet acquiritorum debita ex præcepto Ecclesiæ ministris, oblationes autem quicquid Deo, vel Ecclesiæ, eiusque ministris voluntarie exi betur.

Plura de oblationibus dixi in trall. de officio, & potest. Episcopi p. 1. alleg. 30. n. 1. cum segg.

APPELL. CLXXIII.

Obuentiones.

1. Oblationum, & personarum decima veniunt appellatione obuentionum.
2. Verbum, obuentiones, est admodum generale comprehendens omnia redditus, cuiuscunque qualitatis sint.
3. Obuentiones dicuntur fructus ex re venientes, cuiuscunque sint emolumentis.
4. Distributiones quotidianæ non veniunt appellatione obuentionum beneficii, sive præbende.

OBUENTIONUM appellatione veniunt oblationes, & personales decimæ, quæ dantur diebus, quibus accedunt ad Ecclesiam beneficiati, & ex mortuariis, & similibus, ita gloss. verb. obuentionum, vers. licet possit dici, in cap. ad audiendum, l. 1. de Ecclesiæ, adific. vbi Abb. num. 15. vers. nam verbum, aliter quoddam verbum, obuentionum, est admodum generale, comprehendens omnes redditus cuiuscunque qualitatis sint, refert Cardin. Tusch. prælit. consil. tem. 5. lit. O. consil. 61. num. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. proem n. 100. Accedit quoddam obuentiones dicuntur fructus ex re venientes cuiuscunque sint emolumentis, ut per tex. in l. 1. §. exercitorem, iuncta gloss. verb. obuentionum, §. de exercit. action. resoluunt Rebuff. in l. singul. vers. obuentiones etiam §. de verb. signif. Monet. de distrib. quæd. p. 1. q. 7. n. 15.

OBUENTIONUM beneficii, seu præbende appellatione non veniunt distributiones quotidianæ, ita Prob. ad Menoch. in c. vnic. n. 51. de cleric. non res. lib. 6. Rip. resp. 1. n. 2. de consil. Cig. conf. 44. n. 2. Monet. d. trall. de distrib. quæd. p. 1. q. 7. n. 1. cum segg.

APPELL. CLXXIV.

Offensa.

1. Offensa appellatione non continetur levis, sed gravis.
2. Promissum non offendere sub pena, illam non incurrit et medicum offusum.
3. Promissum non offendere qualitercunque, seu quomodocunque, intelligitur de omni offensa non solum gravis, sed etiam levis.

OFFENSA appellatione non continetur minima, id est, levis, sed venit gravis, secundum

- 2 Menoch de arbit. lib. 1. quaest. 90. n. 10. & fogg. Vnde promittens non offendere sub poena, non incurrit illam ob modicam offensam, ita Bald. conf. 58. vol. 1. Meton. de regna & pace. q. 172. per totum. Vulp. licet aliquantulum dubius, conf. 51. in fine, quos refert Card. Tufch. praet. conclus. 1. lit. O, concl. 69. n. 9. & 10. Hippol. Rimin. d. conf. 61. n. 10. cum fogg. vbi n. 12. subdit quod si in promissione essent verba, non offendere, damificare, nec offendi, aut damificari facere, quomodoque, qualitercumque, & ex quacumque causa, tunc per dicta verba sic vniuersalia, intelligitur etiam de omni offensa, siue damno, & non solum graui, sed etiam leui.

APPELL. CLXXV.

Officialis.

- 1 Officialis appellacione proprie venit in qui sub alio ministerialiter exercet iurisdictionem.
- 2 Officialis dicitur quasi alterius officium exercens.
- 3 Iurisdictionem non habentes, qui largo modo dicuntur habere officium, veniunt appellacione Officialium, in materia iurisdictionis, sicut, in adu. 1. n. 4.
- 4 Statutum prohibens Officialis nunciatum exercere, non comprehendit Officialis large & improprie sumpti, & qui nullum habent iurisdictionem.
- 5 Alium, seu Magistrum aliorum non comprehenditur sub statu, quod de officialium delictis non possit cognoscere, nisi magna Curia.
- 6 Officialis large sumpti non continentur sub dispositione loquente de Officialibus, quod debent esse annales.
- 7 Officialis diocesani appellacione venit Vicarius generalis Episcopi illius diocesis.
- 8 Officialis & Vicarius sunt synonyma.
- 9 Officialis verbum simpliciter prolatum, etiam ad foraneum, secundum subtiliam materiam est referendum, & n. 15.

OFFICIALIS appellacione proprie venit in, qui sub alio ministerialiter exercet iurisdictionem, sicut docent Atron. de iur. conf. 74. n. 3. vbi etiam quod Rectores appellantur Officialis, qui ad particularia officia iurisdictionis assumuntur, Caram. 49. Vincent. de Franch. d. conf. 407. n. 5. p. 1. Cardin. Tufch. praet. conclus. 1. lit. O, conclus. 88. n. 3. & 2.

OFFICIALIS enim ita dicitur quasi alterius officium exercens, secundum Petr. Gregor. in cap. conquirente, de officio Ordin. cap. 11. n. 11. Narbona de appellat. a Vicario ad Episcopum, part. 1. n. 15.

Verum lato sumpto vocabulo veniunt etiam non habentes iurisdictionem, qui largo modo dicuntur habere officium, secundum Vincent. de Franch. d. conf. 407. sub n. 5. & Mastril. in tract. de Magistrat. lib. 1. cap. 10. n. 15 & cap. 11. n. 78. & sic continentur coquius, macellarius, seu custos portarum, vt dicit Menoch. conf. 31. n. 7. cum additis circa coquum per me appella. seq. n. 3. vbi id declarat.

Intellige in materia fauorabili, in qua appellacione Officialium continentur Officialis large

sumpti, sicut tradit Mastril. de Indultis cap. 40. n. 5. post Alex. quem citat l. 1. n. 2. ff. de iurisdic. omnium Iudicum, vbi secus dicendum esse ait in materia stricta & odiosa.

Quare sub statuto prohibente Officialis mercaturam exercere, non continentur Officialis large & improprie sumpti, & qui nullam habent iurisdictionem, Bart. in l. auferret, §. quod a Præfide, ff. de iure fisci, Bald. in l. quisquis, C. si certum per. & conf. 194. vol. 2. Paris. de Puteo de Syndicis, in verb. contrahere, sub n. 8. fol. mibi 98. Guillem. Benedic. in cap. Remotum, part. 1. verb. duci habens filios, numer. 47. de restam. quorum auctoritate, ita consuluit pro generalis thesaurario Regni Neapolitani, Lanar. conf. 43. sub n. 15. & a Ponte conf. 49. n. 14. quos refert & sequitur Mastril. d. tract. de Indultis cap. 40. n. 6.

Parietque sub statuto quod de Officialium delectis non possit cognoscere, nisi magna Curia, prout est promissum in Regno Neapol. per Constat. Magister iustitiarum, vtique non continentur Actuarius, seu Magistri Actorum, vt tenent Prop. Catus. in d. rim. 49. Follet. in praet. in verb. audientur excusationes, n. 138. remissus à Ponte in tract. de potestate Præfati iur. 3. de elect. offic. in princip. n. 3. Capiblane, in tract. de auctoritate Baronum, pag. 5. n. 39. nisi proponatur aliquid fauorem respiciens, in quibus terminis credo intelligendus contrarium sententio, ex quorum numero sunt Tapia, cum quo videtur sentire Mastril. Sicilia de elect. 147. n. 15. Anna feng. 48. Camill. Borrell. de praelatione Regis Carolici, cap. 61. n. 62.

Denique sub dispositione, quod Officialis debent esse annales, non continentur hi, qui largo modo, & improprie dicuntur habere officium absque iurisdictione, vt resoluunt Narce. conf. 58. n. 4. Mastril. de magistrat. lib. 1. cap. 15. n. 78. Capiblane, d. prag. 5. n. 84. Steph. Gratian. discip. forens. cap. 184. n. 14. quicquid dicant Anna feng. 369. & Amend. in addit. ad Vincent. de Franch. d. conf. 409. n. 1.

OFFICIALIS diocesani appellacione venit Vicarius generalis Episcopi illius diocesis, sicut docent Buchat. conf. 140. Visi theomate, & conf. 141. per totum, Menoch. conf. 31. n. 18. Card. Tufch. d. iam. 5. lit. O, concl. 82. n. 1. Sanchez de Matrim. lib. 8. disp. 17. n. 17.

OFFICIALIS enim & Vicarius sunt synonyma, & idem significant, prout refertur Ioan. Ande. in addit. ad Speculum, in rub. de officio Vicary. Barbas. in Clem. & si principalis, n. 16. de refcriptis. Hippol. Rimin. in rub. ff. de officio eius, n. 113. Mandosin. in tract. de commissis. in commissis per Brune 18. verb. Vicario, & in reg. 14. Cancell. q. 6. n. 16. & desumuntur ex Concilio. Idem sent. 14. de reformat. cap. 16. ibi, Officialis, seu Vicarius, &c. Quapropter cum verba hæc eandem significationem, & eundem sensum habeant, Romanæ Curie illius obferat, vt in expeditionibus, seu delegationibus ad Italiam, Vngariam, Dalmatiam, Egyptum, siue Albaniam, Sciauoiam, Cyprum, & Cretam, & partes Orientales, Siciliam, Sardiniam, & Corsicam concernentibus Cancellaria, verb. verb. Vicario, semper viatur hæc formula, Dilecto filio Vicario Neapolitanum, venerabili Fratri nostro Archiepiscopi Neapolitanum in Spiritibus generalis. Sed ultra montes Alpinos, vt in Hispania, Gallia, Germania, Polonia, Anglia, & Africa, Officialis nominantur his verbis, Dilecto filio nostro officiali Bracharen. vt testatur Mandosin. verb. Vicario, & d. q. 6. n. 8. & Surtz de Vicario Episcopi, lib. 1. q. 1. n. 10.

Amplia

10 Amplia et non solum verbum, *Officiale*, simpliciter prolatum ad Vicarium generalem sit referendum, sed etiam ad foraneum secundum subiectam materiam, prout colligi videtur ex celebri gl. verb. *obtinendum*, in c. *flautum*, in princip. de rescript. lib. 6. quæ ad dispositionem de Officiali loquentem non solum in principali, sed etiam in foraneo locum habere, per quem glossa ita interpretatur Ludou. Gomez tex. in cap. si avum, si verò de iud. eod. lib. 6. dum in comitatu, ad eundem num. 22. cum seqq. ait verbum *Officiale*, de quo ibidem de generali, quæ de foraneo intelligi debere, itaut sensus sit quod quemadmodum principalis Episcopi Officialis potest in ciuitate curatorem memori dare, id similiter Officiali foraneo in tunc liceat, cum in d. §. si verò, simpliciter illud Officiali facere permittatur, quamvis Ioan. And. quem sequitur Ibi Gemin. num. 2. & alij illum text. intelligant solum in generali, nec in foraneo locum habere existimant; & licet Anastas. German. vir alioquin doctissimus, adnimaduersionem lib. 1. cap. 7. paulò post princip. vers. non idem, existimet Vicarium generalem non dici simpliciter Officialem, nisi adiciatur particula generalis, seu principalis.

11 Necpro opinione Germanij facit cap. cum nullus de temporib. Ordinum, lib. 6. & Clem. 2. de rescript. ex quibus ipse deducit verbum, *Officiale*, simpliciter prolatum solum ad Vicarium foraneum referendum esse, quod neque eorum verbis comprobatur, neque aliqua verisimili ratione defendi potest; nam ibi Summi Pontifices Vicarium foraneum simpliciter, *Officiale*, verbo nominantur, non ut propriam verbi Officialis significationem exprimerent, quasi illo verbo non alius quam Vicarius foraneus regulariter comprehenderetur, & ex diverso generalem Vicarium principalem officialem, seu Vicarium generalem appellant, non ut significetur ad denotandum Vicarium generalem, verbum *Officiale*, sufficiens non esse absque adiectione principalis, aut generalis, sed potius vix palam, & sine ulla dubitatione percipitur ad de generali Vicario, an verò de foraneo, seu de vtroque loquatur. Vnde verbum illud, *Officiale*, appellatum in dictis liris de foraneo tantum Vicario accipitur, non quia hoc verbum genuina & propria significatione ad Vicarium foraneum solum pertineat, sed quia ibi Pontifices generalem potius specialiter nominant, idè ad eum referri nequit, sed ad foraneum tantum, alias enim G simpliciter officialem Episcopi dixissent, tam de Vicario generali, quam de foraneo loquutos fuisse credendum esset.

6 *Officia deputata alicui Ordini interdito prohibentur, quæ sunt à ministro, ab Ecclesia deputata, ex eorum officio, & ipsi Ecclesie nomine.*

OFFICIORUM appellatio continetur tam in beneficiis Ecclesiasticis, quam etiam aliis muneribus, non solum publicis, sed etiam priuatis, licet sint vilia & iustina, quia scilicet omnia eorum sub se continent ministeria, ad quæ illa obtinenda, seu genus adstrictus, vel deputatus est, ut in beneficiis sunt text. in cap. 1. iuncta ratione ibi, cum vnum officium vix dignè dec. de consensu lib. 6. cap. cum singula 12. in princip. iuncto §. probandum, de proband. eod. lib. 6. cum aliis de quibus Gomez ad reg. 8. Canon. gl. 1. §. 1. num. 2. cum seqq. & in muneribus publicis probat text. in l. 1. ibi, ex ea provincia, in qua officium aliquod gerit, ff. de his quibus vix indig. l. si quis officium, §. si de re nupt. & tribuæ omnes pertinetes ad indices, seu magistratus iam seculares, quam Ecclesiasticos, quæ idè per verbum *officium*, concipiuntur, ut patet lib. 1. Digestorum, de iur. officii Consule, cum seqq. & lib. 1. Decretalium, & Senz. 2. tit. de officio Archidiaconi, & demum officiorum nomine quoad hoc propolitur venite Officium Sacristæ, Camerarij, æconomi, syndici, vllarij in terminis Clem. 1. de Regular. secundum Nau commentum 4. de Regular. num. 24. Azot infir. moral. p. 1. lib. 12. c. 14. quæ. 12. vers. quæru. Sanchez. in præcepta Decalogi tem. 2. lib. 6. cap. 7. num. 127. ac tandem in muneribus priuatis, etiam vilibus, sunt text. in l. penultima 6. in princip. ibi, officia seruorum, ff. de legat. 1. l. legum 6. §. si ex officio, in l. 1. gl. 1. ff. de legat. 3. communicat recepta ex Garn. Lupit. de rescript. §. 1. num. 1. prosequatur laudè Dec. in rub. de officio deleg. num. 3. vbi Sabag. num. 1. Mantua & Bolognes. in rub. ff. de officio eius, d. num. 37. cum seqq.

Cum quibus aduertere oportet quòd et si nomen, *Officium*, sic laudè & generaliter sumptum, comprehendat omne ministerium aliis necessariè adimplendum, licet per autem exerceatur, quod vocatur artificetum, ut per d. gl. 1. in l. legum, §. si ex officio, ff. de legat. 3. in specie ramen & magis proprie sumptum ab illo differt, ut probat text. in d. §. si ex officio, l. luminarium 2. ff. de morum rebus. officium namque in specie significat ministerium quod sine ulla arte exerceatur, ut officij, vestiarij, & similia; artificetum verò sumitur pro eo, quod arte, & industria acquiritur, & per eas exerceatur, ut textor, & alij similes. Inter artifices ff. de solut. Bologn. in d. rub. ff. de officio eius, n. 19. In qua propria significatione tractant Inreconsulti de reocatione, diminutione, vel augmento legati, quoties sub nomine officij, vel artificij ferui legantur, & postea tempore mortis testatoris illud, vel artificium morantur, quod habebant testamenti tempore, & ab eisdem Inreconsultis generalis regula traditur, quòd si seruus ex officio ad aliud officium, seu ministerium, vel ex officio ad artificium, aut denique ex artificio ad aliud artificium transferat, legatum extinguatur, non ita è conuersio si ex officio transferatur fuerit ad officium, d. l. legatus 6. §. si ex officio, vbi glossa verb. *officium*, & verb. *salutem off.*, l. exheredibus 6. ff. de legat. 1. d. l. peculium 6. in princip. ff. de legat. 2. l. si cui 12. vers. prouide. ff. quibus modis ususfr. amitt. post alios Bologn. d. num. 19. Cuius l. 9. obseruat. cap. 17. col. 2. Quia tamen regula recte, magnam patitur difficultatem text. in d. l. legatus §. si ex officio, vers. non idem, ibi, equum postea factum est, ex verbis, §. sequenti, ibi, plura artificia, luncto ibi, & alij coqui legati

APPELL CLXXVI.

Officium.

- 1 *Officiorum appellatio qua continentur.*
- 2 *Officium laudè sumptum comprehendit omne ministerium aliis necessariè adimplendum, licet per artem exerceatur, quod vocatur artificetum, in specie tamen, & magis proprie ab illo differt.*
- 3 *Cogni an præstent officium, vel ministerium, seu artificetum, attenditur.*
- 4 *Declaratur l. legatus 6. §. si ex officio, ff. de legat. 1.*
- 5 *Officiorum diuinarum appellatio qua veniant, attenditur.*

legi fuerunt, cui consonat text. in l. si quid vendider 18. in fine, ibi, *apertum in eo artificium, ff. de edict. edict. cap. 10. talis, ibi, ars, & impendit cognatum non indiget, de consuet. diff. 5.* adeo vt Zoanet. in lib. singulari Digellerum cap. 7. coactus fuerit §4. illos legere, ac diuidere, quod iam est contra omnium librorum fidem, & circa eorum explanationem, valde laborant post scribentes ibi, Emen. Sout. lib. 1. *obseru. cap. 19. Forcatul. in pen. loris cap. 27.* Cuius vbi proxime. Verum ex eius dictis resoluere coquos aliquando in solo ministerio aliquando in officio haberi, vt Linius lib. 19. auctor est, in illis verbis, ibi, *tunc coquos vltimum antiqui municipium affirmacione & vbi in presio esse, & quod ministerio fuerit, ars haberi capta est, &c.* iuxta quoniam distinctionem facile conciliantur lora supra citata, nam text. in d. l. legum, §. si ex officio, intelligitur de coquo prout in solo ministerio, & officio habetur, cetera vero lura de eo loquuntur prout artificii annumerantur, cui explanationi consonat in effectu intellectus glori. verb. *coquum, in d. §. si ex officio.*

- 5 OFFICIORUM DIVINORUM appellacione, quoad materiam interditi, venit ea omnia quæ in Missali & Breuiario continentur, tener Angel. in *sum. verb. interditi* m. 1. §. 4. Sed merito improbandi Nau. Henric. Sout. & alij nouiores infra referendi, quia multa in illis continentur, quæ prohibita non sunt tempore interditi, vt benedictio mensæ, itinerarium, & similia. Quare melius dicendum patet eo nomine contineri omnia exercitia sacris Ordinibus maioribus, vel minoribus deputata, vt si Acolytus offerat vicecolos, Subdiaconus Epistolam sollempniter canet cum manipulo, vel Diaconus Euangelium, Sacerdos Missam dicat, Episcopus Ordines confectat, aut Virgines, Abbates, Altaria, & Calices confectet; vel etiam si Presbyter hoc hebdomadarij officium agat in choro, dum Maatinum, aut alie Horæ peraguntur; hæc enim omnia diuina esse officia assensu oorum effiratione non ab aliis non pensam, resoluit Namat. in *man. cap. 17. n. 171.* & post Couar. & alios communiter Henric. in *sum. lib. 13. cap. 44. in princip.* iuncto commento lib. A. Vgolin. de *consuet. lib. 1. cap. 1. §. 1. num. 2.* & alij plenè reuerti à Sayr. in *simili tract. lib. 1. cap. 5. num. 4. cum segg. & cap. 14. a. num. 10.* quorum sententiam partim sequitur, partim improbat Sout. tom. 5. *diff. 14. §. 1. a. num. 5. & 7.* vbi à principio late disputans communem doctrinam sequitur quatenus officia deputata alicui Ordini interditi prohiberi censet ea esse explicans, quæ sunt à Ministeriis ab Ecclesia deputata ex eorum officio, & ipsius Ecclesiæ nomine, ideoque non immerito etiam Ecclesiasticis officia dici posse, ipse notat d. num. 5. in fine, & sequi videtur Bonacin. de *consuet. diff. 5. puncto 3. a. n. 1.*

APPELL CLXXVII

Ordinarius.

- 1 Ordinarij appellacione venit Episcopus, & quicumque superior, siue inferior Prelatus ab illo, qui iurisdictionem ordinariam habet in materia sibi adaptabili.
- 2 Ordinarij vbi aliquid committitur, vel de Ordinarij materia fit ad omnes habentes iurisdictionem ordinariam commissio fit, nisi subiecta materia aliud expresse.

- 3 Prior S. Ioannis Hierosolymitani venit appellacione Ordinarij.
- 4 Ordinarij appellacione in materia collationis non solum venit Episcopus, sed etiam alius inferior, qui conferendi potestatem habet.
- 5 Vicarius Episcopi venit appellacione Ordinarij.
- 6 Concil. Trident. sess. 7. de reformat. cap. 8. agens de locorum Ordinariis, procedit in inferioribus.
- 7 Concil. Trident. sess. 14. de reformat. Matrim. cap. 1. vbi, nisi Ordinarius, &c. habet locum in Abbatis etiam Commendatarius, & alius habentibus quasi Episcopalem.
- 8 Ordinarij collationum appellacione veniunt etiam Capitula in casibus, in quibus habent potestatem conferendi.

RUINARIJ appellacione venit Episcopus, & quicumque superior, siue inferior Prelatus ab illo, qui iurisdictionem ordinariam habet, in materia sibi adaptabili, & proportionabili, ita docent glori. verb. *Ordinariam*, per text. in cap. vt animarum, de consuet. lib. 8. & verb. *locorum*, in cap. Ordinarij, vbi Gemina. §. & Franc. num. 3. de offic. Ordin. eod. lib. Abb. in cap. post confessionem m. 1. vbi Felin. num. 1. Dec. etiam num. 1. & Mynding. num. 2. de probat. Zabarel. in Clem. quia Regularis, num. 11. vers. *etiam quare de suppl. negl. Prel. Couar. cap. pen. num. 1. de testam. Mandol. conf. 37. num. 19. & 21. Flamin. Patil. de confiderat. §. 18. num. 16. Setapbin. decif. 1402. num. 5. Stephan. Gitan. difcept. forens. cap. 111. num. 31. & 38. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. fin. casu 42. Flores de Meno var. lib. 1. quest. 14. num. 6. Alcan. Tamburth. de Iure Abbatum, tom. 1. diff. 1. quest. 4. num. 1. Rot. decif. 798. num. 3. apud Farin in 1. collati nouissimam, alijs p. 4. diuers. & eorum R. D. mea Coccino Decano decif. 346. a. num. 1. inter eius imprecisas.*

Quapropter cum in aliquo iuris decreto aliquid à Ordinariis committitur, vel de Ordinariis mentio fit, nisi subiecta materia aliud expostat, non ad Episcopos tantum, sed etiam ad omnes habentes iurisdictionem ordinariam commissio dirigitur, gl. d. verb. *locorum*, vbi Franc. num. 3. Gueter. eorum. lib. 2. cap. 19. num. 1. vers. *nihilominus*, Flamin. Patil. de resignat. benefice lib. 3. quest. 11. num. 19. & 20. & de confiderat. quest. 28. n. 16. Sanch. de Matrim. lib. 1. diff. 29. num. 5. Escal. à Cochlet de iurisdic. Ordinarij in exemptis p. 1. quest. 1. num. 9. Alcan. Tamburth. d. §. 4. num. 3.

Ex quibus iam primò inferretur Ordinarij appellacione comprehendi Priorem S. Ioannis Hierosolymitani, vt censuit Rota decif. 493. num. 5. part. 2. recent.

Secundò inferretur Ordinarij appellacione in materia collationis non solum venire Episcopum, sed etiam aliam inferioriorem, qui conferendi potestatem habet, vt per Rebuff. in concord. rib. de collation. §. presatius Ordinarij, verb. *Ordinarij collationem*, Flamin. Patil. de resignat. benefice lib. 8. §. 5. n. 27. Nicol. Garc. de benefice p. 5. §. 4. n. 1.

Tertiò inferretur appellacione Ordinarij venite Episcopi Vicarium, cum verè Ordinatus sit, glori. verb. *generaliter* in cap. Romanus, de appellat. lib. 6. Cou. prall. c. 4. n. 7. & var. lib. 1. c. 10. n. 5. Sbroz de Vicario Episcopi lib. 1. §. 41. & §. 51. num. 1. Sanch. d. diff. 29. n. 5. vers. *unde nomine*, Franc. Molin. de rijs nups. lib. 2. diff. 11. n. 64. Bonacin. de Matrim. §. 2. p. 1. §. 8. n. 10. quos refero Ego ipse de officio, & potest. Episcopij, p. 2. allegat. §. 1. n. 12.

Quartò

6 Quartò inferitur dispositionem Conc. Trid. *sess. 7. de reformat. cap. 8.* dum intingit locorum Ordinariis, vt Ecclesiis quocunque quomodolibet exemptas auctoritate Apost. singulis annis visitare sentantur, procedere in infensibus habentibus iura: Episcopalia, vt celsius Rot. *decis. 798. apud Farin. coll. 1. monit. nonis. alias p. 4. diuers. &c.* in Salamantina iurisdictionis 3. Odoberis 1579. coram Cardin. Seraphino, quam refert Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fore Ecclesiast. decis. 614. in 1. edit. alijs resol. 538 n. 3. in 2. edit.*

7 Quintò inferitur dispo sitionem Concil. Trident. *sess. 24. de reformat. Ad arman. cap. 1. ibi, nisi Ordinarius ipso, &c.* statueris posse Ordinarium ex causa sibi bene visa dispensare, vt omittantur denunciations, vel aliqua illarum aote, &c. post Matrimonij consummationem, procedere in habentibus quali Episcopalem iurisdictionem, vt scribunt Nau. *conf. 5. sub tit. de dispensat. in 1. edit. alijs conf. 1. sub tit. de claudis despons. in 1. edit. Hentiq. in sum. lib. 1. c. 5. §. 1. Fr. Emmam. in sum. p. 1. cap. 117. n. 4. Ego ipse de officio, & potest. Episcop. p. 2. alleg. 32. num. 10. Id ipsum in Abbatis habentibus iurisdictionem quali Episcopalem nuncupatum, agnoscunt Sanch. *de Matrim. lib. 5. disp. 7. num. 4. Flores de Menz var. resolut. lib. 1. quaest. 24. num. 26. Sayr. in floribus decisum. sub tit. de dispensat. decis. 9. Franc. Molin. d. differ. 11. n. 60. Steph. Gras. *disper. forens. cap. 83. num. 15. Mofes in sum. moralu Theologia tract. 4. cap. 8. n. 21. Ego ipse d. alleg. 32. n. 51. & ad Commendatarios Abbates ampliat Petr. de Ledesma in sum. p. 1. de Sacramento. vbi de Sacramento Matrimon. cap. 6. concl. 7. dub. 1. vers. fuisse le seconde, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glaf. 5. §. 8. num. 18. Ego ipse d. alleg. 32. num. 32. Conira Franc. Leo. in thesauro fore Ecclesiast. p. 2. c. 9. num. 51. Attendant in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 15. §. 1. de Matrim. num. 22.***

8 ORDINARIO RVM collatorum appellatione veniunt etiam Capitula in talibus, in quibus habent potestatem coofertendi. Rot. *decis. 398. n. 3. p. 2. in positum. Farin. alijs p. 4. recent.*

APPELL. CLXXVIII.

Oleum.

OLIV appellacione in legato cibatum venit, non autem quod volupcratis & deliciarum causa feruatur, l. si cui lona, §. lona, ff. de legat. 3. nec etiam quod valetudinis gratia habetur, l. non omne, ff. de penulieg. non enim oleum hoc ex olea est, & propterea improprie oleum dicitur, sic & quod ex naciuis fit, improprie oleum dicitur, & ideo in legato oles non continetur, nisi aliter se habeat testatoris, vel regionis vus, & consuetudo. ita Stephan. Forcatul. in peni loris cap. 12. Menoch. de presump. lib. 4. praef. 133. numer. 4. & §. Francisc. de Barry de success. testat. & obinestati, lib. 9. tit. 19. num. 7. & 8.

APPELL. CLXXIX.

Ordo.

1 Illigimus dispensatu ad Ordine, intelligitur tantum dispensatu ad minora.

2 Dispensatu ad omnes Ordine, quoad minora tantum, censetur dispensatu, nisi illis tantum habuerit.

ORDINVM appellacione in dispensationibus 2 veniunt solum minores, ita ut illegitimus dispensatus ad Ordine intelligatur esse dispensatus tantum ad minores, quia cum dispensatio sit stricti iuris, & strictè interpretaoda, cap. 1. in fine, & cap. 2. de filio Presby. lib. 6. cap. non potest. de proband. eod. lib. cum alijs per me citatis de officio, & potest. Episcop. p. 2. alleg. 45. num. 1. Satis est in dispensatio facta ad Ordine effectum suum sortiaor in minoribus Ordinibus; quare ita docet glof. *verb. ordinari. in cap. littera, de filio Presby. & verb. omnia, in cap. vlt. eod. tit. lib. 6. vbi Franc. n. 4. Rebuff. in praxi benefic. tit. de dispensat. super desolui natal num. 47. Maioli. de irregular. lib. 1. c. 8. n. 6. Borgal. in sum. tract. p. 2. tit. de interpret. dispensat. num. 12. Hentiq. in sum. lib. 7. c. 10. §. 1. & lib. 14. cap. 8. §. 10. Azot. in sum. moral. p. 2. lib. 6. cap. 3. quaf. 6. Sayr. de censur. lib. 6. cap. 11. num. 19. Avila in simili tract. p. 7. disp. 1. dub. 6. vers. Matheus, Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 1. cap. 1. n. 35. Ego ipse de officio, & potestate Episcop. p. 2. alleg. 45. n. 4. & me citato in illo loco Sanctarel. *variaram resol. p. 1. q. 38. n. 1.**

Ampla etiam dispensetur ad omnes Ordine, 3 quia quoad minores tantum dispensari censetur, vt resoluunt Maior. d. cap. 8. n. 6. Henric. d. lib. 14. cap. 8. §. 10. Sayr. d. cap. 11. num. 19. Sanctarel. d. quaf. 38. num. 4. nisi dispensari petens habuerit Ordine minores, quia tunc Papa de hoc certos dispensata quoad omnes Ordine, videtur dispensare ad sacros, vt privilegium aliquod operetur; ita Sanch. *de Matrim. lib. 8. disp. 1. num. 26. Sanctarel. d. q. 38. num. 5.*

APPELL. CLXXX.

Originarius.

- 1 Originarium appellacione veniunt 3, qui nati sunt in loco.
- 2 Oriundo dicitur à nativitate propria, non paternam.
- 3 Littera Apost. dispensationis, vel beneficii non sunt subreptitia in quibus diceret quis se oriundo ex civitate Bracharen, cum se vera esset oriundo ex civitate Portugalen. si sicut patet in dicta civitate Bracharen natus fuit.

ORIGINARIO RVM appellacione veniunt 1, 2 qui nati sunt in loco. l. 1. & 3. C. de incolis, lib. 50. l. 1. ff. ad municip. Ioseph Ludovic. *Perus decis. 3. n. 51. Aloyf. Ricc. in praxi fore Ecclesiast. decis. 248. in 1. edit. alijs resolut. 157 num. 1. in 1. edit. Gnuel. Delano decis. 123. num. 25. Ego ipse de officio, & potest. Episcop. p. 1. alleg. 4. n. 1.*

Oriundo autem dicitur à nativitate proptia, vel paternam. l. 1. *assumptio, §. 1. ff. ad municip. Maodol. ad reg. 16. Cancell. quaf. 40. Ioseph. Gonzal. Flores var. cap. 16. ad numer. 1. Gasc. Tolet. in lucerna rubricar. triumlibrum Codicis super d. rub. de incolis, lib. 2. num. 2. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 9. cap. 8. num. 8.*

Vnde colligitur subreptitia non esse litteras 3 Apostol. dispensationis, vel beneficii, in quibus diceret quis se ostiundum ex civitate Bracharen. eod.

cum te veta esset oriundus in civitate Portugalen. si eius pater in dicta civitate Brachateo. oarus sit, vt resoluat Mari. Anonlin. var. resolu. lib. 1. resolu. vltim. casu 33. quem testato Ego ipse d. alleg. 4. num. 8. quicquid dicit Nicol. Garc. de benefic. p. 7. pap. 9. num. 25.

gemma, § ornamenta, § de auro & arg. leg. Paul. lib. 3. sentent. cap. 6. Menoch. d. lib. 4. pref. 163. n. 5. vbi n. 7. post Cort. in memorab. verb. vndam; & verb. viriole, agit de significatione predictorum ornamentorum.

APPELL. CLXXXI.

Ornamenta.

- 1 Ornamentorum Ecclesiasticorum appellatio venit liber calix, & similia.
- 2 Vestis muliebri non continentur ornamentorum appellatione.
- 3 Ornamentorum suorum appellatio in legato testatoris non veniunt venalia.
- 4 Ornamentorum nomine non continentur lapilli, margaritae, & gemmae adhuc rudes.
- 5 Carruca dormitoria continentur nomine ornamentorum, si vxor cui maritus illam legauit, ea vtebatur.
- 6 Ornamentorum vxoris appellatio quid comprehendatur in legato illi facto attenditur, & quid sint anadema, croceolantia, & viriole.

1 ORNAMENTORVM Ecclesiasticorum appellatione venit liber, calix, & similia, cap. de gradatio, vers. clericus igitur, de panno lib. 6. Philipp. Franc. in vers. secunda nota, inserti ad questionem de legato facto pro ornamentis Ecclesie, vel alieuius, herici, vt io predicta coouertit possit, Clem. 2. ibi Ecclesiarum Calices, libros, & alia ornamenta, de decim.

2 ORNAMENTORVM appellatio vestem muliebriem non continet, probat text. in l. ornamentorum, § de auro, & arg. leg. At verò ornamentorum muliebrium appellatione generaliter continentur ea, quibus mulier utitur, l. argente, § ornamenta, l. fin. § de auro & arg. leg. Socin. seu. conf. 10. n. 6. vol. 1. Andr. Gail lib. 1. ad arg. 91. n. 4.

3 ORNAMENTORVM suorum appellatio in legato testatoris non veniunt venalia, l. pediculi, § item cum quaereretur, § de auro, & arg. leg. vbi aperte notatur quòd si testator habuit proprium argentum ad vsum suum patrum, & legauit suum, non videtur id legatum quod negotiorum causa venale proponeretur, nisi probaretur etiam testatorem de hoc sensisse, & sic etiam de his venalibus ornamentis, vt optinè declarat Menoch. de presump. lib. 4. pref. 137 à princip.

4 ORNAMENTORVM appellatio non continet lapilli, margaritae, & gemmae adhuc rudes, si aliter appareat de testatoris voluntate, l. argumentis, § per. § de auro & arg. leg. Menoch. d. lib. 4. pref. 163. num. 9.

5 ORNAMENTORVM appellatio continetur carruca dormitoria, si vxor, cui maritus etiam legauit, utebatur illa, l. vxor, § de auro & arg. leg. Menoch. d. lib. 4. pref. 163. num. 10. Carrucae autem erant parui carci, quos veteres illi Romani in deliciis habebant, sicut explicat Contra lib. 3. misel. cap. 20. num. 6.

6 ORNAMENTORVM vxoris appellatio in legato ei facto à marito testatore veniunt insuores, annulæ, viriole anuli non signatorij, gemmae, lapilli, vixæ, mixæ, seminauæ, calandica, acus cum margarita, reticula, croceolantia, vt colligitur ex d. l. aor.

APPELL. CLXXXII.

Oues.

OVIVM appellatione non continentur agni, nisi consuetudo esset in contrarium, l. legatus, § ouis, vbi Bart. § de legat. 3. Betracham tract. de gabellu, p. 8. in rub. de gabellu anima. Sim. Schrad. in suo lexico iuri expurgato, verb. Oves, Mari. Muta decij 75. num. 8. & 9.

APPELL. CLXXXIII.

Panni.

- 1 Pannorum appellatio non continentur ea, quibus quis induitur.
- 2 Vestis non veniunt pannorum appellatione.

PANNORVM appellatione continentur ea, quibus quis induitur, arg. l. vestis, § de auro, & arg. leg. vbi Bart. notabiliter dicit quòd cum quidam legasset alieui omnes pannos suos lanez, & lini, & ille habuisset aliquas petias panni lini non aptas ad vsum hominis, adhuc quoad istas tenuit legatum, si habebat illas causa faciendum pannos lineos ad vsum, locus, venales, pecc. prediculi, § item cum quaereretur, § de auro, & arg. leg. obsequens idem Bart. quòd io dubio debet videre quantum sibi expediebat pro vsu illius anni, & illud cedit legato, quod superest verò videtur esse venale, iuxta l. cum quaereretur, § lana, § de legat. 3. ita eleganter Sim. de Paris de interp. vlt. voluit lib. 4. interp. 1. dub. 10. n. 16.

PANNORVM appellatione non veniunt vestes, & idèd si testator legauit pannos, qui in domo erant, non presumitur legasse vestes, sed ipsos pannos, vt sunt in radi materia panni, ita ex sententia Baldi, & Balberij scriptis Pet. Pech. de testam. lib. 5. c. 14. num. 2. quem testat Menoch. de presump. lib. 4. pref. 161. n. 11.

APPELL. CLXXXIV.

Parentela.

- 1 Parentela appellatione veniunt parentes vtriusque sexus, vique ad tritumum, & ab eo supra dicuntur maiores.
- 2 Parentela idem importat quod agnatio, & consanguinitas.
- 3 Illegitimus non dicitur de parentela.
- 4 Adoptiuus, sine creatu de parentela, an veniat appellatione illorum de parentela in dispositione quid iussuratum non exeat parentela.

PARENTIA appellatione veniunt parentes vtriusque sexus, vique ad tritumum, & ab eo supra

ptā dicuntur maiores, non autem parentes, vel de parentela, ita Angel. *conf.* 268. *Sic utrum Dalmatia, Craver. conf.* 159. n. 1. Petre de Laro de amariis. *Et capellen lib. 2. num. 54.* Cardin. Tusch. *pract. consens.* tom. 6. lib. 1. *concl.* 82. num. 1. vbi num. 5. post Ales. *conf.* 221. *Ponderatus, num. 4. vers. est verum, lib. 6.* subdit quod verbum, *parentes*, licet intelligatur de ascendentibus, tamen potest etiam significare parentelam, & sic ex communi vfu loquendi comprehendere sanguine coniunctiones.

2 Importat igitur *parentela*, idem quod agnatio, & consanguinitas, vt ex Thaq. de *retrahit lignag.* §. 1. *glos.* 8. n. 1. *Et* 2. addit Catpan. ad *consuetud. Mediolanen.* tom. 1. cap. 4. 14. num. 48. *cum seqq.* ac proinde adaptari potest ad agnatos, cognatos, & omnes collaterales. vt docuit Flamin. Paris. de *confidere.* §. 32. n. 41. Et facit Ros. *decis.* §. 13. n. 1. apud Farin. *collecl. 1. nouissimas p. 4. diuers.*

3 **P**ARENTIA appellatio non venit illegitimus, quia non dicitur de parentela, vt per Bart. in *l. tutela, ff. de capiti diminui* & in *l. promoucio, ff. de verb. signif.* vbi intelligit quando verba significant ius, non ita si concepta sunt significantia naturaliter, *Gond. Pap. decis.* 156. *Galp. Thesaur. decis.* 29. *Aloy. Ricc. in praxi rerum fore. Eccles. resolue.* 185. num. 2.

4 Verum autem appellatio illorum de parentela, in dispositione quod iurpatronatus non exeat parentelam siue domum, venit ille qui est creator parentela, vel adoptatus, ita dicitur patronus, propterea alij qui verē, & naturaliter sunt de parentela? Vide Lambertin. de *iurpatron.* lib. 1. art. 5. §. 1. *princip. secunda parsu, Roch. in simili tract. verb. ipse, n. 73. & seq.*

APPELL. CLXXXV.

Parentes.

1 *Parentum appellatio proprie vocabulo, continetur avum, versuque sexu ascendenti usque ad tritavum.*

2 *Avus venit appellatio parentum.*

3 *Parentum appellatio, secundum communem vsum loquendi, venit avos, qui sunt de eadem familia, & agnatione.*

4 *Naturalis quosum de parentela veniunt appellatio parentum.*

5 *Legitimati etiam per rescriptum veniunt appellatio parentum.*

6 *Legitimati per rescriptum agnoscuntur, & cognoscuntur ascendenti, & transversalibus, agnati, & cognati, ac si ab initio fuissent nati de legitimo matrimonio.*

7 *Famula veniunt parentum appellatio.*

1 **P**ARENTUM appellatio proprio vocabulo, continetur omnes utriusque sexus ascendentes usque ad tritavum. *4. quarta, §. parentes, ff. de in ius vocando. l. heredes, ff. de gradib.* Angel. *conf.* 268. *Craver. conf.* 161. n. 1. *Schast. Medic. reg. 2. n. 1.* Anchar. *Regien. lib. 1. §. 6. n. 15.* Campanil. in *diuersis luru. Caven. rub. 1. cap. 27. d. num. 76.* Petre de *fideicom. art. 12. n. 11. & conf.* 52. num. 10. lib. 4. *Maltrill. Sicilia decis.* 256. num. 1. *Patil. de confid. benef. quest.* 32. num. 42. *Fofat. de substitut. quest.* 161. num. 5. Et ita avos, & appellatio parentum, §. 1. *ff. de verb. signif.* *Laurent. de Palat. de stat. famin. exclaf.* Aug. Barboza *Appell. lur.*

num. 210. *Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 977. num. 3.*

PARENTUM appellatio secundum communem vsum loquendi venit omnes, qui sunt de eadem familia & agnatione, vt tenent *Capr. conf.* 104. num. 9. *Gozadin. conf.* 79. num. 4. *Et* 5. *Titaq. de retrahit lig. §. 1. glos.* 8. num. 1. *Remin. iun. conf.* 28. num. 1. *Et* 17. *Pier. de interpret. vltim. volun. fol. 192. n. 57.* *Trigle. de substitut. cent.* 14. §. 1. num. 18. *Menoch. de presump. lib. 4. pref.* 38. num. 18. *Et conf.* 42. n. 1. *Et* 8. *Anchar. Regien. d. §. 6. num. 17. cum seqq.* *Peteg. de fideicom. art. 12. num. 11. & conf.* 52. num. 10. lib. 4. *Fofat. d. quest.* 161. num. 1. *Fulch. tit. A. sing.* 19. *Rit. in Mediolanen. iuripatronatu.* 19. *Inclit.* 161. 7. *coram R. P. D. Prouano, impellia per Viuan. post praxim iuripatron. decis.* 72. num. 4. *Et* in eadem coram eodem 10. *Octobr.* 1617. *ididem decis.* 73. d. num. 2. vbi facti dictum quod appellatio parentum admittunt omnes coniuncti iure cognationis, siue descensus, siue collaterales ab eodem stirpe. Item cognati. *cap. parentela* 1. §. 9. *cap. fin. qui clerici, vel vovenerit. gl. verb. parentela in Clem. unica. de iacris. Capr. Præis, & Peteg. locu proxime citatu. Fofat. d. §. 36. num. 1. vbi num. 4. Limitat q. ando ratio agnationis habita esset, vt quia parentes masculi sunt vocari, quia tunc veniunt nisi agnati.*

PARENTUM appellatio venit natorales, qui sunt de parentela, *Bart. in l. promoucio. ff. de verb. signif.* *Decr. conf.* 161. col. 1. *Cepian. conf.* 91. *Titaq. de retrahit lig. §. 1. glos.* 8. num. 1. *Et* 4. *Peteg. conf.* 55. num. 12. lib. 4. *Et de fideicom. art. 55. num. 35. & 89.* vbi declarat, vtrius demum admittantur naturales, quando non extant legitimi, & si putos vnnino excludit.

PARENTUM appellatio venit legitimati § etiam per rescriptum. *Peteg. conf.* 52. n. 12. *cum seqq.* lib. 4. *Fofat. d. §. 165. num. 7.* ex ratione, quia legitimati per rescriptum agnoscuntur & cognoscuntur ascendenti, & transversalibus, agnati, & cognati, ac si ab initio fuissent nati de legitimo matrimonio quoad successiones mutuas. *amb. quibus modo naturalis efficiuntur sui, §. tribus, & generaliter.* *Peteg. conf.* 96. num. 1. lib. 1. *Et conf.* 8. lib. 1. *Et conf.* 52. num. 13. lib. 4. *Et de fideicom. art. 12. num. 16. cum seqq.* immo nisi statusum testat, habens in successione declaratam à statuto in hæreditatibus fratrum, & aliorum agnatorum de familia ad exclusionem feminarum, *Anton. Gabr. commun. tit. de legitim. concl.* 1. num. 15. *Menoch. de presump. lib. 6. pref.* 39. num. 3. *Et conf.* 227. *Et conf.* 687. num. 57. *Peteg. d. conf.* 52. n. 14.

PARENTUM appellatio venit femine, 7 *Titaq. de retrahit lignag. §. 1. glos.* 8. num. 1. *Et* 4. *Crauer. conf.* 30. num. 12. *Anchar. Regien. lib. 1. practice. quest.* 6. num. 10. *cum seqq.* *Peteg. de fideicom. art. 25. num. 31. infine,* vbi dicit hoc verum, nisi habita esset ratio agnationis, id est *Fofat. d. quest.* 161. num. 10. & optimè *Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 2. cap. 334. num. 20. & 21.* dicit quod licet appellatio parentum veniat tam pater, quam mater, tamen lo mater non congruente mulieribus, appellatio parentis mater non comprehenditur. *Robles de repræs. lib. 1. cap. 14. num. 10.* vbi quod paterfamilias appellatio mater continetur.

APPELL CLXXXVI.

Pars.

- 1 *Partis appellatione dimidia continetur.*
- 2 *Partis appellatione totum continetur, quando pars non applicatur magis vni parti, quam alteri, vel quando qualitas adiecta parti continetur etiam toto.*
- 3 *Partis appellatione vbi adiciuntur dist. aliqua, vel quædam, venit minima.*
- 4 *Partis appellatione quando fit in diuisione, & distributione facienda pauperibus, intelligitur de minutis partibus.*

1 **P**ARTIS appellatione dimidia continetur. *cap. 1. de decimis. lib. 5. l. panē, §. sed & si quis, ff. de legat. 1. vbi probatur quod legatum fundi Titio factum, vñ cum pro parte habeat, intelligitur de dimidia, l. plura, vbi glof. verb. adiectione, ff. de damno infello, glof. verb. aut eorum parte, in Clem. 1. de foro compet. vbi Cardin. q. 8. Titia. in l. si vnuquemque, verb. amica, vel partem. n. 3. C. de reuocand. donat. Brun. conf. 9. num. 3. & conf. 154. num. 18. vbi ait procedere in dubio, Bald. conf. 54. Casus breuis, in fine, vñ unde. lib. 1. vbi dicit, quod testis depoenens simpliciter de parte, intelligitur de dimidia. & conf. 126. Allatum petitione. num. 1. vñ sequitur lib. 2. Card. Tufch. prattic. conclus. tom. 1. lib. 2. conclus. 103. num. 2. & 3. Suid. decis. 102. num. 1. Sim. de Partis de interp. vltim. valent lib. 4. fol. 4. num. 8. fol. 380. Rota decis. 180. num. 17. apud Paul. de Rubic. tom. 2. diuers. alijs p. 6. recent.*

2 **P**ARTIS appellatione totum continetur, quando pars non applicatur magis vni parti, quam alteri. Castren. conf. 466. *Pisio compromissa*, num. 4. vñ. *præterea non dicitur*, lib. 1. quem refert Card. Tufch. d. tom. 6. lib. 8. conclus. 135. num. 1. Rebuff. ad l. Appellationem rei 72. in fine vñ. ad hac nota, ff. de verb. signif. pag. 351. Vel quando qualitas adiecta parti conuenit etiam toti, & quando non possumus dicere quod magis de vna parte quam de alia intellexerit ad tollendam incertitudinem, idem Castren. conf. 411. *Si queritur, in fine vñ. nec abitas*, lib. 1. refert Card. Tufch. d. lib. 2. conclus. 103. n. 5. & 6.

3 **P**ARTIS appellatione, vbi adiciuntur particula, aliqua, vel quædam, veluti si dicatur aliqua, vel quædam pars, venit minima. glof. d. verb. aut eorum parte, & ibi additio marginalis, in Clem. 1. de foro compet. Gemin. conf. 6. num. 6. vñ. *femiliter dicitur*, Anchar. conf. 160. num. 4. vñ. *præterea*, Carr. sen. conf. 49. num. 96. Marth. Brun. d. concl. 154. num. 19. Ranchin. lib. 1. conclus. 137. Ferrer. in consilium. Cæthelonia. glof. 4. num. 187. Bernard. reg. 529. vñ. *secundum limitā*, Suid. decis. 131. num. 8. Martie decis. 191. num. 2. Valisic. de iure emphyt. quest. 127. num. 14. cal. fin. vbi ait quod si alibi fiat mentio partis adiectione, aliqua, verificatur in parte minus dimidia. Cardin. Tufch. d. lib. 2. conclus. 103. num. 7. vbi num. 8. post Gemin. conf. 120. num. 4. & §. vbi quod patris appellatione quando sonus in diuisione, & distributione facienda pauperibus, intelligitur de minutis partibus, cum hoc casu patris per dimidiam tanquam indifferetia non valet. Vide

que dixi de dict. Aliquis,
sup. dist. 22.

APPELL CLXXXVII.

Partes.

PARTIVM appellatione veniunt principales, non autem procuratores sibi commisiss, secus dñm proprium intellectum, licet secus ex interpretat. vñ, in Calderia. conf. 157. alijs conf. 11. de verb. signif. quem refert Card. Tufch. prattic. conclus. tom. 6. lib. 2. conclus. 102.

APPELL CLXXXVIII.

Parrimonium.

PATRIMONIS appellatione strictè continetur res patris, seu hæreditas, quæ à patre obuenit filio. l. cegi. ff. ad Trebell. quant. aut. in quæsit. me. ff. ad leg. Falcid. l. 2. §. item. C. quando, & quibus quæra pars, Dec. conf. 80. num. 3. vñ. *idem est*, Ruin. conf. 120. num. 10. lib. 1. Socin. ian. conf. 28. n. m. 1. & 10. Sim. de Præf. de interp. vltim. voluit. lib. 1. interp. 1. dub. 3. fol. 4. num. 10. & lib. 3. interp. 1. dub. 4. fol. 1. num. 3. Georralter verò veniunt omnes res & bona, quæ obuenerunt alicui vñ. de cunctis, & sic capite pro substantia alicuius, & facultatibus, vt in rub. & l. parrimonium, C. de maneris. parrimon. lib. 10. & in l. cum pupillus ff. rem pupilli saluam fari, cum alijs citatis à Rebuff. ad l. rei appellatione §. verb. parrimonij, ff. de verb. signif. pag. 457. Sim. de Præf. d. lib. 1. interp. 1. dub. 3. fol. 4. n. 9.

APPELL CLXXXIX.

Patriarchæ.

PATRIARCHARVM appellatione non veniunt minores Patriarchæ, seu Primates, sed tantum quatuor illi summi Patriarchæ, videlicet Constantinopolitanus, Alexandrinus, Antiochenus, & Hierosolymitanus, glof. verb. Patriarchi, in addit. in cap. 1. §. & quoniam, de sac. Regn. lib. 6. vbi Archid. num. 4. Callan. in catalogo gloria mundi, p. 4. conf. 9. vñ. *scilicet autem*, quos refert Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchatum Sedium erell. c. 17. num. 17. nam prædicti illi quatuor sunt in vniuerso orbe præcipui, veti, & maximi Patriarchæ; vt obseruant Doctores, quos plena manu citauit in tract. de officio, & potest. Episcop. p. 1. tit. 1. cap. 1. n. 1. secundum Logdunen. impell. Alij autem Patriarchæ sunt minus principales, qui cum Primatibus propriè appellerentur, minus propriè Patriarchæ nominantur, quales in Italia Aquilensis, in Anglia Cantuariensis, & in Gallia Bituricensis, Gradensis, & Logdunensis; in Hispania Toleranensis, & Bracharenensis, quorum memin. d. p. 1. tit. 1. c. 6. n. 8.

APPELL CXC.

Pater.

- 1 *Anni paternum non continetur appellatione patris.*

2 *Limita*

1 Limita ubique de odio agitur.

1 **P**ATRIUS appellacione venit avus paternus, l. iusta interpretacione 101. vbi glol. verb. avus, & Rebuff. col. 2. in princip. pag. 6. Boet. decis. 7. num. 7. Afen. Clem. de patris potest. affectu l. 1. m. 2. l. 1. m. 3. p. 2. Alen. 104. Sord. de aliment. l. 1. m. 3. m. 6. Steph. Grat. discept. foren. tom. 2. c. 159. num. 15. & tom. 5. c. 97. m. 4.

2 Limita ubique de odio agitur, l. lege, §. hoc capite, ff. de ritu nupt. vbi licet prohibeatur Matrimonium cum illa, cuius pater exerceat artem ludicram, si pater non exerceat illam artem, sed avus, minime continentur, l. patri, ff. de adulter. Con. lib. 1. var. cap. 8. num. 2. verif. primus. Angul. de meliorat. 6. l. gl. 1. m. 2. non solum l. 1. Laur. var. elucubr. tom. 1. lib. 2. cap. 1. num. 128. Vnde etiam, quia agitur de odio appellacione patris, non continentur avus in casu d. l. patri, & l. quisque, C. ad leg. Indian. maiest. vt tener consilium sententia, quod tamen an verum sit consule Gog. de crimin. l. 1. m. 1. lib. 3. q. 8. Decian. in tract. crimin. lib. 7. c. 1. m. 7. Peteg. de iure fisci, lib. 3. tit. 8. m. 0. Molin. de iustit. tract. 2. diff. 438. verif. dubium circa superius.

APPELL. CXCI.

Patruus.

- 1 Patru appellacione venit patruus simpliciter, id est frater patris, & non patruus magnus.
- 2 Verbum dubio sunt intelligenda simpliciter, & non secundum quid.
- 3 Patru appellacione venit patruus magnus in senariabilibus dum sit eadem ratio in utroque.
- 4 Patru veteri proprii patru appellatur.

1 **P**ATRU appellacione venit patruus simpliciter, id est, frater patris, non autem patruus magnus, quia non est simpliciter patruus, sed secundum quid, ita Alex. conf. 97. §. 3. in summa, num. 4. & seq. lib. 2. Bald. conf. 158. Appellacione patris, per tot. lib. 3. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 3. lib. 7. P. cancel. 91. m. 18. & 10. Ratio est, quia verba in dubio sunt intelligenda simpliciter, & non secundum quid, vt dixi sup. Aviam. 222. m. 19.

3 Limita in favorabilibus, dum sit eadem ratio in patruo simplici, & in patruo magno, ac materia conveniat, quia tunc appellacione patru venit patruus magnus, prov. per tex. in l. 1. C. de success. edicto, resoluunt Bald. conf. 411. Considerate, vol. 2. & conf. 12. Casus talis, vol. 3. Romani. conf. 411. Quatuor, in fine, quos refert & sequitur Rebuff. ad l. facere l. 46. in fine, verif. alias visitant ff. de verb. signif. pag. 150. quicquid dicit Alex. d. conf. 97. num. 11.

4 **P**ATRU appellacione ex lusi dispositione veniunt patrui veterini, secundum Menoch. conf. 187. num. 12.

APPELL. CXCII.

Pauper.

- 1 Pauperum appellacione veniunt non solum mendicantes, sed etiam habentes congruam sustentationem, qui tamen attentis statu personae & dignitate videntur indigere.

Aug. Barboza Appell. Iur.

- 2 Pauper dicitur qui habet multos filios nobiles.
- 3 Pauper differt ab inope, quia pauper dicitur, qui parum habet, inops qui nihil habet.
- 4 Iudici arbitrio plurimum deferretur in discernendo qui pauper dicatur.
- 5 Monasteria Fratrum, & Monialium, an & quando veniant appellacione pauperum transmissa.
- 6 Carcerati veniunt appellacione pauperum.

PAUPER appellacione veniunt non solum mendicantes, sed etiam habentes congruam sustentationem, qui tamen attentis statu personae & dignitate videntur indigere, Bart. in l. 1. num. 15. C. de sacros. Eccles. Tiraz. de pia causa, in prefat. pag. 10. Lira in l. si quis a liberis, §. sed si filius, num. 44. ff. de liber. agros. Spin. in speculo iustitiae glol. m. 10. Blexia in tract. iussu patris, cancel. 1. num. 46. Malcard. de probatione concl. 1114. num. 14. Sord. de aliment. tit. 1. quafi. 91. num. 10. vbi num. 1. t. subdit pauperem dici, qui habet multas filias obiles, & tit. 1. quafi. 9. m. 1. & decis. 61. num. 3. D. Barboz. in l. morum. m. 1. ff. solutus maritus. Bernard. Geruz. ad practicum Camera Imper. lib. 1. cancel. 41. confid. 1. m. 2. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 6. lib. 7. P. cancel. 160. m. 11. vbi num. 81. Socin. conf. 30. in fine, lib. 4. & Alex. conf. 91. m. 4. lib. 7. subdit quod pauper differt ab inope, quia pauper dicitur, qui parum habet, inops vero, qui nihil habet.

Vnde in discernendo quis pauper dicatur, plurimum Iudicis arbitrio deferendum est, qui attentis personarum & circumstantiarum qualitate discere debet, secundum Petex l. 1. verif. ex qualitate, tit. 1. lib. 3. Ordin. pag. mibi 461. Molin. de primog. lib. 2. c. 16. m. 46. Menoch. de arbit. casu 65. & de praesumpt. lib. 6. praef. 25. Malcard. de probat. concl. 1154. Decian. in tract. crimin. lib. 1. cap. 22. Sord. d. tit. 7. q. 9. num. 10. Seraphin. de privileg. iuramenti. prim. 4. num. 98. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glol. 2. num. 45. Sigisim. Scacc. de appell. quafi. 7. limit. 40. num. 8. Fatio. in praxi crimin. quafi. 38. num. 93. & 91. Cardin. Tusch. d. lib. 7. P. cancel. 160. num. Flores de Mena var. lib. 2. q. 10. m. 150.

PAUPER appellacione, an & quando veniant Monasteria Fratrum & Monialium? vide Federic. de Sena conf. 182. per tot. quem refert Card. Tusch. d. cancel. 160. m. 2.

PAUPER appellacione veniunt carcerati, & exerceat detenti, ideo legatum, siue relictum factum pauperibus, poterit erogari, & dari carceratis: ita Salicet. in l. Inducit. C. de Episcop. aud. quem refert & sequitur Stephan. Ranchio. concl. 451 p. 5.

APPELL. CXCIII.

Pecora.

PECORUM appellacione in legatis veniunt quae drupedes, quae gregatim pascuntur. vt boues, oves, caprae, & similes, l. legatum, §. pecoribus, & l. 1. §. servus legatum, verif. speculum ff. de legat. 1. princip. Instit. de lege Aquil. vbi Aretin. verif. nota quod equi, Rebuff. ad l. bona 89. verif. pecoris appellacione, de verbor. signif. pag. mibi 188. & l. 10. §. integra, verb. pecora, ff. eod. tit. pag. 187. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 6. lib. 7. cancel. 195.

APPELL CXCIV.

Peculium.

- 1 Pecunia legato continetur nomina debitorum, non autem comprehenditur id, quod ipse dominum debet seruo.
- 2 Pecunia legato appellatione continetur etiam id, quod seruo dederat domino custodia, & depositi causa, donec ab ipso manumitteretur.
- 3 Pecunia legato debetur illud, quod reperitur tempore mortis testatoris.

PE C V L I I appellatione in legatis continetur debitorum nomina, quemadmodum egregie respondit Paulus in l. 1. ff. de pecunia legato, quem refert Menoch. de præsumpt. lib. 4. pref. 155. num. 7. ubi idem subdit hoc non intelligi quoad dominus debet seruo, quia tunc legato peculio non comprehenditur debitum à domino, nisi consistat de voluntate domini, ut inquit Vlpianus. Iurecons. in l. peculium, §. siens ff. de peculio leg.

PE C V L I I legati appellatione continetur etiam id, quod seruo dederat domino custodire, & depositi causa donec ab ipso manumitteretur, ut probat textus in l. denique Pegasus, §. his consequenter, ff. de peculio leg. Menoch. d. lib. 4. pref. 155. num. 9.

PE C V L I I legati appellatione venit illud quod reperitur tempore mortis testatoris, d. l. denique, §. item, Menoch. d. lib. 4. pref. 155. num. 14.

APPELL CXCV.

Penus.

- 1 Penoris appellatione continetur id, quod usus, potestque ei destinatum.
- 2 Penoris appellatione continetur oleum, guttum, muria, mel, vinum, acetum, frumentum, heredium, ligna, carbonis, & vasa, non tamen dolia.
- 3 Penoris appellatione continetur piper, ligusticum, carum, & laser.
- 4 Penoris appellatione non venit acetum, quod paratum fuit causa extinguendi ignem, nec etiam frumenti, & leguminum theca, seu argula.
- 5 Penoris appellatione in legatis non continetur aurista, medicamenta, & instrumenta pistrini.
- 6 Penoris legata appellatione non veniunt qua promerco causa habebat testator.

PE M O R I S appellatione continetur id quod eius, potestque est destinatum, ita respondit Vlpianus in l. 1. ff. de penus leg. & subiungit Sabini scriptis contineri omnia patata causa patrisfamilias, uxoris, & libertorum, seu familie, ac etiam causa tumorum, quibus ipse paterfamilias uti consuevit.

Ad id quod in §. 1. penoris appellatione continetur etiam oleum, guttum, muriam, & mel, & in §. ctenolimura, ut lacertas quoque cum ipsa muria continetur penia legata, & in §. pocalente, refertur in legato penoris contineri vinum, acetum, frumenta, heredium, & his similia, & in §. ligna, dicitur contineri etiam ligna, & carbones, & in §. vasa quoque, asterie coniuncti quoque vasa, non tamen dolia, refert

Menoch. de præsumpt. lib. 4. pref. 156. & num. 1. usque ad num. 6. ubi pariter exponit significationem horum nomina.

PE M O R I S appellatione continetur piper, ligusticum, carum, & laser, ut habetur in l. non omne, §. vlt. ff. de penus leg. Gell. lib. 4. notum Attic. cap. 1. in fine, Menoch. d. lib. 4. pref. 156. num. 6. vers. & demum.

PE M O R I S appellatione non venit acetum quod paratum fuit causa extinguendi ignem, d. l. 1. §. 3. penari, ff. de penus leg. & ibi in §. vlt. dicitur, quod nec etiam continetur frumenti, & leguminum theca, seu argula, vel sponte, cum ad penum instruendam paratae sunt, refert Menoch. d. lib. 4. pref. 156. num. 9. cum seqq. ubi cum Alciat. lib. 3. dispensat. c. 17. subdit quod sunt theca, vel argula, vel sponte, in quibus aliqua ad usum penoris consuebantur, atque ita ex penoris veniunt liberos etiam.

PE M O R I S appellatione in legatis non continetur aurista & medicamenta, d. l. non omne ff. de penus leg. & in l. seq. habetur non contineri instrumenta pistrini, & vasa coquinaria, quia pertinent ad fundum instruendum, cum de laniis, §. asinum, ff. de fundo instr. Menoch. d. lib. 4. pref. 156. num. 13.

PE M O R I S legata appellatione non veniunt & que promerco causa habebat testator, l. 4. item si quis, ff. de penus leg. Menoch. d. lib. 4. pref. 156. num. 14. cum seqq. ubi etiam post Budaeum, Alciat. & Cael. Rhodogin. declarat res promercoales dici, quae praeter usum proprium venditioni sunt destinatae, atque ita venales.

APPELL CXCVI.

Pecunia.

- 1 Pecunia appellatione largè sumpto vocabulo, venit omne bursale commodum, & sic omnia, quae ad pecuniam reduci possunt.
- 2 Frumentum, oleum, & omne id, quod pondere, numero, & mensura consistat, venit appellatione pecunia.
- 3 Satisfactio qualibet data creditori venit appellatione pecunia.
- 4 Iura & aliorum ad pecuniam competentia veniunt appellatione pecunia.
- 5 Pecunia appellatione ex vulgato usu loquendi venit tantum pecunia numerata, praeteritum si verbo pecuniae, adiectum sit verbum distribuit.
- 6 Pecunia appellatione tam aurum, quam argentum continetur.
- 7 Pecunia appellatione cum signo vniuersali continetur fructus.

PE C V N I A appellatione largè sumpto vocabulo venit omne bursale commodum quocunque modo consequatur, & sic omnia quae ad pecuniam reduci possunt. Item quod, in fine, ff. ad Trebell. l. 1. §. fin. & ibi gloss. ff. de calumniis. gloss. fin. in l. pecunia 22. ff. de verborum significat. verb. pecunia, in l. 1. C. de censibus. pecun. & verb. conuersi, in l. fin. C. eod. tit. gloss. verb. pecuniam, in Clem. auctoritas de heretico, Glig. in tract. de crimine laici maiest. lib. 1. quast. 34. num. 14. Mozz. de censurabil. vult. de empt. tit. quae veniunt appellatione rei, §. de censo, num. 25. Sanchez. in praecepta Decalogi, sem. 1. lib. 2. cap. 20. num. 9. Titag. de censurabil. lib. 3. §. 2. gloss. 14. num. 42. ubi quod venit frumentum, oleum,

- neum, & omne id, quod pondere, numero & mensura constat, Gregor. *decif.* 118. n. 1. vbi quoddam venit quolibet satisfactio data credidit, Cephal. *conf.* 14.
4. *num.* 17. vbi quoddam venit iura & actiones ad pecunias competens, latet Rebuff. in l. *pecunia appellatiane*, la. 4. ff. de verbis significatis. vbi quoddam venit omnis res, & totum patrimonium, Card. Tusch. *pract. conclusum* 6. lit. P. *concl.* 100. per totum, Seraphin. *decif.* 961. num. 4. & *decif.* 998. num. 1. quibus locis in numero seq. subdit, quoddam pecuniarum appellatione venit tantum pecunia numerata ex vulgato vsu loquendi, praesertim si verbo pecuniae adiectum sit verbum distributivum. Rota apud Paul. de Rubis *decif.* 219. num. 1. cum seqq. item. 3. *diverfer.* vbi ait quoddam licet nomen pecuniae sui naturae aptum sit comprehendere omnem speciem debui, nihilominus secundum communem usum loquendi nomine ipsius intelligitur sola pecunia numerata.
6. *PECUNIA* appellatione tam aurum, quam argentum continetur, Guid. Papaz *decif.* 492. num. 1. & omnis pecunia venit, Dec. *conf.* 1381. *Pfist in*, num. 2. quem refert Card. Tusch. *concl.* 100. n. 3.
7. *PECUNIA* appellatione cum signo vniuersali continentur fructus, Angel. *conf.* 1331. *An in restitutione*, *ref.* 1. *vers.* quarto, Card. Tusch. *num.* 4. lit. F. *concl.* 84. num. 4. 6.

APPELL. CXCVII.

Permutatio.

PERMUTATIONIS appellatione venit propria & specifica, non vero generica, & vniuersalis, quae ad plures species deducitur, ita Castlen. *conf.* 160. num. 2. *vers.* & verba legum, lib. 1. quem refert Card. Tusch. *pract. conclusum* 8. lit. P. *concl.* 101. n. 16. Resignationis appellatione permutatio includitur, vt habetur infra *Appell.* 333.

APPELL. CXCVIII.

Persona.

1. *Vniuersitas, collegium seu communitas non venit appellatione persona infesta propria nominis significatione.*
2. *Promissio facta de defendendo contra omnem personam mundi, non extenditur contra ciuitatem, vel Rem.*
3. *Dispositio de compromittendo controuersiam ariam inter quoscunque personas, non capit controuersiam collegij, vel vniuersitatis.*
4. *Mandatam procura datum contra quoscunque personam, non extenditur ad vniuersitatem, communiatem, vel collegium.*
5. *Statutum disponens per verbum, si quis, vel per verba personalia, nunquam includit collegium, vniuersitatem, communiatem, vel Capitulum.*
6. *Constitutio loquens de personis non comprehendit vniuersitatem, collegium, aut alia huiusmodi.*
7. *Clem. 1. de indic. quatenus de personis quibuscunque loquitur non procedit in collegij, vniuersitatibus, Communibus, vel Capitulis.*
Aug. Barboza Appell. *lur.*

8. *Regula reuocatoria Adriani P. I. non comprehendit gratiam saltem lata, & corpori inanimata.*
9. *Vniuersitas, collegium, & communitas largi, & improprie veniunt persona appellatione.*
10. *Vniuersitas, collegium, & communitas comprehenduntur persona appellatione quando materia subiecta sit apta, & proportionabilis ad comprehendendum illa.*
11. *Vniuersitas, & collegium in materia fauorabilibus veniunt appellatione persona.*
12. *Masculum & femina veniunt appellatione persona.*
13. *Personarum ecclesiasticarum appellatione veniunt etiam qui sole clericali charactere sunt insigniti.*

PERSONA appellatione secundum propriam significationem non venit communis, collegium, seu vniuersitas, vt per Roman. *conf.* 195. *In casu promissio*, num. 3. & *conf.* 400. *Quaritur an statum*, num. 4. & *seq.* vbi quoddam communis non venit in statuto quod inter personas omnes fuit promissum, & *conf.* 416. *Quod indultum*, num. 2. *conf.* 1099. vbi amplius in detogatione, etiam si dictum sit quoddam derogat privilegium concessis personis in genere vel in specie sub quacunque forma, item dicit Alex. *conf.* 216. *Nec arguendi*, num. 11. *vers.* *etiam*, lib. 2. Socio. *conf.* 275. lib. 1. Achil. de Grass. *decif.* 195. *In casu promissio*, num. 3. & *conf.* 400. *Quaritur an statum*, num. 4. & *seq.* vbi de collegio, seu alio loco inanimato, Pute. *decif.* 84. num. 2. lib. 1. vbi quoddam in materia strictè intelligenda, vt in statuto, appellatione personae non comprehenditur vniuersitas, & corpus collegiale. Rauden. *decif.* 100. vbi quoddam regula Cancellariae 19. de idiomatico, dnm loquitur de personis, locum non habet in collegijs, vel in capitulis, Mantica. *decif.* 100. num. 6. vbi post Sarnen. in *reg. de idiomatico*, q. 2. n. 4. ait quoddam mandatum contra quoscunque personas legaliter non intelligitur contra Capitulum, nisi procurator sit constitutus a reo, Tiber. Decian. *resp.* 15. n. 24. vol. 1. latet Gonzal. ad *reg.* 8. *Cancell. gl.* 17. n. 1. *conf.* 1099. Card. Tusch. *pract. conclusum* 6. lit. P. *concl.* 118. a princip. Seraphin. *decif.* 1450. n. 3. Aloy. Ricc. in *collet.* *decif.* part. 4. *collet.* 1067.

Hinc prouenit quoddam promissio facta de defendendo contra omnem personam mundi, non extenditur contra ciuitatem, vel Rempublicam. Felio. in *cap. contra*, n. 1. in fine, de *rescriptis*. quem refert Gonzal. *de gl.* 1. num. 13. Et dispositio de compromittendo controuersiam ariam inter quoscunque personas non capit controuersiam Collegij, vel Vniuersitatis, Roman. *d.* *conf.* 400. num. 4. Socin. *conf.* 275. *In causa*, num. 10. lib. 1. Castlen. *conf.* 1. *Prasupp.* *sub* num. 19. quos refert, & sequitur Gonzal. *d.* *gl.* 37. n. 14. Et mandatum procure datum contra quoscunque personam, non extenditur ad vniuersitatem, communiatem, vel Collegium, Alexand. *d.* *conf.* 116. num. 1. *vers.* *etiam*, lib. 2. Cardo. Tusch. *d.* *lit.* P. *concl.* 118. n. 12. Et dispositiones personis factae, locis concessae non censentur, vt per *gl.* *verb. persona*, in *extraneis*, *exce.* *trabili*, de *probant.* *l. item.* *XXII.*

Hinc etiam statutum disponens per verbum, *si quis*, vel per verba personalia, nunquam includit collegium, vniuersitatem, Communiatem, vel Capitulum, Calcan. *conf.* 1. num. 2. & *seq.* Aules ad *cap.* 1. *Praterum*, in *gl.* *verb.* de *ningona* *personas*.

num. 6. ad fin. Dec. in l. si familia, num. 10. & 11. ff. de iurisdic. om. iudic. l. si quis maior, num. 7. vers. secundo, & fortius, C. de transact. Gonzal. d. gloss. 37. num. 15. Cardin. Tufch. d. lit. P. concl. 318. num. 8.

6 Hinc quoque Rebuff. in concord. rub. de collation. §. statim 1. in verb. personis, ait quod quatenus illa Constitutio loquitur de personis, non comprehendit Vniuersitatem, collegium, & alia huiusmodi, prout illum refert Gonzal. d. gloss. 37. num. 11.

7 Hinc pariter dispositio Clem. 1. de iudic. dum dicitur, personis quibuscunque, non procedit in Collegiis, Vniuersitatibus, Cooperatoribus, vel Capitulis, ut docet ibidem Banific. Vitalin. num. 7. relatus à

8 Gonzal. d. gloss. 37. num. 17. Et regula reuocatoria Adriani VI. de quibuscunque facultatibus, & gratia concessis quibuscunque Prælati, & personis, &c. non comprehendit gratiam factam loco, & compositi inapinatio, & sic fabrice S. Petri, quia personæ appellatione non venit Collegium, nec Vniuersitas, nec locus inanimatus, Capotaq. decis. 412. l. p. 1.

9 ПЕРСОНА appellatione largè, & impropiè sumptio vocabulo, ac minus propria significatione continens Vniuersitatem, Collegium, & Communitatem, Roman. conf. 195. num. 3. & conf. 400. num. 3. & conf. 436. num. 2. & 3. Iesius, Felin. in d. cap. cum te, num. 15. post med. vers. similiter dicunt, Imola de scriptis. Tiber. Decian. resp. 10 num. 45. vol. 1. Gonzal. d. gloss. 37. num. 50. Cardin. Tufch. d. lit. P. concl. 318. num. ultime.

10 ПЕРСОНА appellatione comprehenduntur Vniuersitas, Collegium, & Communitas, quando materia subiecta sit apta & proportionabilis ad comprehendendum illa. l. 1. & l. nihil interest, ff. ad Macedon. Felin. in d. cap. cum te, num. 15. ad med. vers. quarta declaratio, Rebuff. in concord. rub. de collation. §. prælationis Ordinari, in verb. quicunque, & §. statim 1. in verb. personis, vers. licet, Gonzal. d. gloss. 37. num. 41.

11 ПЕРСОНА appellatione venit Collegium, & Vniuersitas in materiis fauorabilibus, Callan. d. conf. 1. num. 19. Felin. in d. cap. cum te, num. 15. ad med. vers. facienti nota, Alexand. conf. 116. num. 11. & seq. lib. 1. Gonzal. d. gloss. 37. num. 36. Card. Tufch. d. lit. P. concl. 318. num. 15.

12 ПЕРСОНА appellationis venit non solum masculus, sed etiam femina, l. qui demon, l. omnia l. mater, §. mater, ff. ad leg. Iulian. de adulter. cap. mulier, vel alia persona de sem. excom. cap. persona, de priuileg. lib. 6. Aulies ad cap. 1. Prætorum, in gloss. de nunguoa persona, num. 3. Rebuff. ad l. 1. ff. de verbor. significat. vers. duodecima pag. 80. Gom. in reg. de idiomate, q. 2. num. 1. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 1. num. 199. Rot. coram reuerendissimo Domino Cassino decis. 277. n. 2. & alij per me citati dist. 155.

13 ПЕРСОНАМ ecclesiasticarum appellatione veniunt etiam qui solo clericali charactere sunt insigniti, cap. cum censura, & ibi Doctor. de atate & qual. cap. clerici, vbi Pizopoli & alij, 10. dist. & fuit dictum in Veranen. pensionis 11. Februarij 1600. coram Cardin. Lancetta, & in Ferrarien. pensionis 14.

Ius 1614. coram Rembaldo, impetrata per Visian. post piazim Iulian. patron. decis. 95. numer. 1. in iuss. impressione.

APPEL CXCI.

Periculum.

PERICULI appellatio non venit casus fortuitus, ac potius suspensio tilius & periculum, non idem tenetur pro fortuito casu, gloss. post Azoo. in l. si quis, nec in verb. periculum, ff. si certum pet. vbi Alex. num. 3. & l. nam. 26. qua allegat text. quem dicit meliorem de iore in l. 5. sapi. eum. ff. de posui, vbi dicitur quod suspiciens periculum tenetur de lata, & l. cui culpa, non autem de casu fortuito, & de hoc est text. in l. apud quod versio, ff. locati, vbi gloss. in verb. condollari dicit manifestè ibi probat quod appellatione periculi non venit casus fortuitus, nisi culpa saltem leuissima præcedat, & tradit Romano, sing. 437. Caster. conf. 472. n. 1. in fine vers. præterea, vol. 1. Socin. conf. 121. n. 1. vol. 4. vbi num. 10. subdit quod condollari molendini, qui suo illico & periculo promissus clusam manentem, non tenetur de riuo, quæ contigit vi flumidis, & aquarum insolito impetu. Ruin. conf. 77. num. 5. vol. 1. Beio. conf. 194. num. 11. vol. 1. Rip. in trall. de priuileg. contra conf. post. num. 72. l. 6. seq. vbi subdit procedere etiam vbi suscepisset omne periculum, Boff. de reniss. merced. num. 73. refert Suid. conf. 61. n. 61. & 62.

APPELL CC.

Pertinentiæ.

- 1 Pertinentiarum appellationis veniunt illa, quæ rei principali sunt accessoria, siue affixa, aut ipsius rei proprii vsui destinata.
- 2 Appendicem pertinentia sunt rei accessoria ad eam, vel aliud corpus.
- 3 Pertinentiarum plura specia.
- 4 Pertinentiarum appellationis veniunt ea, quæ statuta, vel consuetudine, seu lege, aut communis vsu loquendi deprensa sunt, ut accident.
- 5 Fructus veniunt appellatione pertinentiarum.
- 6 Pertinentiarum appellatione veniunt non solum ea, quæ consistunt in possessione, sed etiam quæ consistunt in iure & iurisdictione.
- 7 Molendina, fori, hori, fons, viridaria, & similia, quæ erant domini castri, veniunt appellatione pertinentiarum castri.
- 8 Pertinentiarum, seu iurium castri appellatione sola continentur iurisdictionis, non prædia & terræ.
- 9 Pertinentiarum, seu iurium appellationis non veniunt alia rei pericula.
- 10 Clausula cum iuribus & pertinentiis, quid importet, ostendunt.
- 11 Pertinentiarum appellatione etiam in castro, & re vniuersali non veniunt bona, quando in specie de bonis expressè disponitur.

PERTINENTIARUM appellatione licet contineri ea, quæ pleno iure ad concedentem pertinent, dicitur Cardin. conf. 47. Remerenda, num. 7. & ita appellatione pertinentiarum Ecclesiæ venit curam existimauerit Calderin. conf. 6. de verbor. signif. tamen veniunt illa, quæ rei principalis sunt accessoria, siue affixa, aut ipsius rei proprio vsui destinata,

tenent

tenent Innoc. in cap. cum ad fidem, n. 1. & 2. de restit. spol. ubi Abb. num. 11. Bald. in l. extra, s. item hoc prohibetur in fine ff. de legat. 1. Rub. Alexand. conf. 61. Tena diffinitio, num. 5. Socin. conf. 147. col. 5. & conf. 13. à num. 6. lib. 5. num. 4. & 5. vol. 1. & reg. 195. Alexand. conf. 121. Vbi verba, lib. 2. Dec. in cap. cum venerabilis, not. 2. num. 5. de except. & conf. 516. num. 13. Paris. conf. 3. num. 10. vol. 4. Titag. de retrat. lib. 3. 6. gloss. 1. num. 4. Ranchin. conclus. 23. part. 1. Bettazol. de clausula instrument. claus. 12. gloss. 15. num. 2. late Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de verbor. significat. conclus. 10. Rimin. iun. conf. 19. num. 12. lib. 1. Brunot. à Sole in locis communib. verb. pertinencia, Cald. Petreia de empt. & vendit. cap. 12. num. 14. cum segg. Cardin. Tufch. pract. conclus. item 6. lib. P. concl. 123. per totam. Decian. resp. 123. num. 18. Gratian. discept. forens. cap. 457. n. 19.

2 Et ita dicuntur pertinentiæ appendices, seu accessorie res ad castum, vel aliud corpus, Alexand. conf. 23. num. 6. lib. 5. Titag. d. 5. 6. gloss. 3. num. 4. Et sunt triplicis speciei, quia quædam accedunt per viam necessitatis, quædam per viam æquiritis, quædam verò per viam naturalis inherentiæ, Bald. & Pizopoli. in cap. distellus, de appellat. Brun. de augmento, conclus. 1. prime. numer. 15. quos refert Card. Tufch. d. lib. P. concl. 123. num. 8. & dicuntur quædam proxime, aliæ remote, vt explicant Menoch. de præsumpt. lib. 1. præsumpt. 94. num. 8. cum segg. Bernard. Gruz. ad pract. Camera Imperialis, lib. 1. conclus. 62. Alexand. Tientacq. conf. 8. num. 8. part. 1. Vbi id fallere ait vbiocumque ex statu loci à masculis feminæ excluduntur. Rot. decif. 780. num. 10. part. 1. in pullum Farinac. vbi quod appellatione posterorum non veniunt feminæ in materia different.

4 PARTINENTIARYM appellatione veniunt ea, quæ statum, vel consuetudine, aut communi vfu loquendi, & lege deputata vbi accedant, vt per Rebuff. in forma mandati Apof. in gloss. verb. Pertinentia, Bald. conf. 410. num. 1. lib. 1. & conf. 145. lib. 3. Casteln. conf. 141. in fine lib. 1. Decian. conf. 111. n. 27. lib. 1. Bettazol. d. gloss. 13. num. 1. Card. Tufch. d. lib. P. concl. 123. n. 4. & 5.

5 PARTINENTIARYM appellatione veniunt fructus, iuxta ea quæ tradit Dec. conf. 516. num. 25. quem refert Rot. decif. 1. num. 12. apud Farinac. part. 1. recent. Duran. Rot. decif. 145. num. 2. vbi quod pertinentiarum appellatione veniunt etiam animalia quæ cultoræ causâ in agris detinentur, eadem Rot. decif. 214. num. 14. & 15. part. 2. in pull. Farinac. vbi quod pertinentiarum appellatione veniunt omnia existentia in loco concreto, quamvis penitus separata.

6 PARTINENTIARYM appellatione veniunt non solum ea, quæ consistunt in possessione, sed etiam, quæ consistunt in iure, & iurisdictione, secundum Roman. conf. 444. n. 6. & 7. Bald. conf. 420. Verba Principi, num. 4. vers. tamen etiam præmittendum, lib. 1. & conf. 145. Villa, lib. 3. vbi quod iurisdictionis castri cadit in venditione castri facta cum pertinentiis, Alexand. conf. 13. Vbi præf. n. num. 5. & 6. vers. & constat, lib. 1. quos refert Card. Tufch. d. lib. P. concl. 123. num. 1. Neniz. conf. 7. n. 1. & 2. Duran. Rot. decif. 199. n. 6.

7 PARTINENTIARYM castri appellatione veniunt non solum molendina, Decian. conf. 123. n. 28. & 19. lib. 3. Rimin. iun. conf. 19. in princ. & n. 45. cum seg. lib. 1. Sed etiam furni, & prædia, quæ erant domini castri, Crauet. conf. 391. num. 1. fonce, botri, vitidatias, & similia, idem Crauet. conf. 480. num. 5.

vers. quare considero, & cum castro non accedant de iure, nisi ea, quæ ab homine, vel consuetudine sunt deputata, idem, qui dicit aliquid de pertinentiis castri esse, probare debet, Crauet. d. conf. 480. n. 1. Rimin. iun. conf. 19. n. 6. lib. 1. Card. Tufch. d. lib. P. concl. 123. n. 17.

PARTINENTIARYM, seu iurium castri appellatione sola continetur iurisdictionis, non prædia, & terrena, quæ allodialia præsumuntur, quamvis sint recognita cum castro, quia non censentur feudalia, sed allodialia, ita Rimin. iun. conf. 90. numer. 22. & seg. Menoch. conf. 498. num. 36. & 37. vbi subdit quod si bona expresse terminantur vniuersimier cum castro, censentur feudalia, alias secus.

PARTINENTIARYM, seu iurium appellatione non veniunt alie res particulares, quando venditio est particularis, quia veniunt solum accessoria, & vna res particularis non est accessoria alteri, Socin. conf. 47. In primo præf. n. 1. & seg. vers. sed idem fortum, lib. 1. Bald. conf. 145. lib. 3. vbi distinguit in venditione rei vniuersalis, vt veniant omnia, quæ ad corpus vniuersale spectant, secus si venditio est corporis particularis, plene Roman. d. conf. 444. num. 6. vers. quomodo. Et quod ex clausula generali in concessione castri cum iuribus, & pertinentiis non veniunt bona particularia tanquam quid diuersum, statunt Alexand. conf. 33. num. 19. lib. 4. & conf. 14. Abund. in fine, num. 6. vers. hoc patet, lib. 7. Natr. conf. 405. num. 1. Curt. iun. conf. 140. num. 11. Crauet. conf. 14. n. 9.

10 Illa enim clausula, Cum iuribus & pertinentiis, licet possit continere multa, tamen nihil probat nisi probetur, quia illud participium resoluitur, id est, quatenus pertinent, vel si quæ pertinent, quia importat retinendum, Crauet. conf. 391. col. 4. Rimin. iun. conf. 90. num. 24. & restringitur ad ea, quæ sunt de natura contractus, vt solum veniant iura & pertinentiæ eorum, quæ in contractu deducuntur, Socin. d. conf. 47. n. 6. vers. præterea, lib. 1. Paris. conf. 10. n. 71. & 75. lib. 1.

PARTINENTIARYM appellatione etiam in castro, & re vniuersali non veniunt bona etiam in specie de bonis expresse disponitur, quia tunc expresse facit cessare tacitum, Socin. d. conf. 47. col. 2. vers. sed pro solutione, lib. 1. Crauet. conf. 480. In translatione, num. 4. Alexand. conf. 14. Abund. n. 5. & seg. lib. 7. vbi etiam quod pertinentiarum appellatione, etiam in rebus, & corporibus particularibus, nunquam veniunt ea corpora, de quibus facta est specialis mentio.

APPELL. CCI.

Plebs.

PLEBS appellatio continetur tantummodo vulgus sine nobilibus, & sic ceteri ciues sine patribus, & fauorabilibus, 5. plebiscitum, vers. plebs, Insti. de iure natur. gent. & ciuili. vbi Angel. num. 1. & Nicol. num. 2. Rebuff. ad lib. plebs 218. statim in principio ff. de verb. signif. pag. 747. vbi subdit plebem à populo disticere, licet genus à specie.

APPELL. CCII.

Plus.

PLUS appellatio & totum continetur, ut de appellatio residui, quemadmodum appellatione minus, id quod nihil est continetur, l. i. C. de heredib. institutis. ubi institutus ex residua parte hereditatis, si alter institutus ob conditionem suam non possit adire, venit tota hereditas ad institutum in residua, refert & sequitur Sanch. concl. 4. lib. 3.

APPELL. CCIII.

Podere.

1. Vniuersitas agrorum, licet sint separati, venit Podere appellatio.
2. Bonus ararum veniunt appellatio Podere cum pertinentiis.
3. Podere non est nomen iuris, sed nomen, quod pendet ab usu communis loquendi.

PODERE appellatio venit vniuersitas agrorum, etiam si sint separati, quando destinatione patrisfamilias pro vno poderio reputantur, quia podere dicitur quicquid vno nomine nuncupatur, licet simul non sint, ita Bart. in l. Seia, §. pen. ff. de fundo instituto, Caltenf. conf. 434. in princip. lib. 1. Neuzan. conf. 446. num. 5. Menoch. conf. 409. n. 61. Stephan. Gratian. disputat. forens. cap. 137. num. 15. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 6. lit. P. concl. 374. num. 1. vbi num. 1. post Bart. in l. i. num. 5. ff. de rebus dubiis, & in l. si ea, in fine, ff. de auro & argento legatis, subdit quoddam testatur leges potest suam, & post testamentum emit agros, quos dicto poderio applicauit, & destinant, vtiuntur omnia in legato. Et si quis vendiderit podere cum toto territorio, & districtu, veniunt etiam pradia existens in alieno territorio, Bald. conf. 412. lib. 4. Menoch. conf. 337. num. 19. quos refert, & sequitur Card. Manric. de tacit. & ambig. conuen. lib. 4. tit. 16. n. 16. Nam Podere appellatio veniunt omnia pradia sub eo contenta. Natta conf. 440. num. 4. Duran. Rota decis. 144. num. 2. vbi allegat de cessionem in Romana fideicommissi de Gratiano 27. Martij 1618. eam bona memoria Card. Virili. Et quod Podertium sit nomen generalis tam possessionis, quam agri, dicit Rota apud Paul. de Rubels decis. 164. num. 20. tom. 1. diuers. alius p. 6. recet.

1. PODERE non pertinentiis appellatio veniunt boues statorij, ut probat text. in l. si cui fundum & instrumentum, & in l. instrumenta, ibi, praterea boues domiti, ff. de fundo instituto. Angel. in l. item si fundi, §. fin. ff. de usufructu, Cypol. de seruit. p. 10. prae. cap. 4. incip. Circa quam, vers. item leges usufructus, quos refert Card. Tusch. d. tom. 6. lit. P. concl. 313. n. 14. & d. concl. 374. n. 3.
2. PODERE non est nomen iuris, sed nomen quod pendet ab usu communis loquendi, Alexand. conf. 104. Perfellu, n. 6. vers. illud vocabulum, lib. 6. & tantum importat, quantum fundus, Caltenf. conf. 149. Clarum est, in princ. vers. sed hic usufructus, lib. 1. in Romandola verò, & Lombardia loco poderij dicunt vnam possessionem pro multitudine

agrorum, Alexand. conf. 63. num. 7. lib. 6. Card. Tusch. d. lit. P. concl. 374. n. 7.

APPELL. CCIV.

Pena.

PENA capitalis appellatioe io ponalibus venit mitior pena capitalis, quatenus stare possit sensus, ita Anton. Trigo sing. 16. num. 5. quem refert Card. Tusch. practic. conclus. tom. 3. lit. P. concl. 101. num. 14. vbi num. 35. post Bald. conf. 250. In questione, n. 11. lib. 1. & conf. 381. n. 16. lib. 5. declarat, nisi est minus in atrocioribus.

APPELL. CCV.

Populus.

1. Populi appellatioe continentur omni nobilis, & plebey.
2. Clerici in fauorabilibus veniunt populi appellatioe, sicut in aduersis.
3. Clerici sunt pars Reipubl. & de districtu secularium infamabilibus.
4. Populi appellatioe in interditi veniunt singuli de eo.
5. Clerus non venit appellatioe populi in interditi.

POPULI appellatioe continentur omnes nobiles & plebey, & sic vniuersa ciues, communis etiam Patricijs & Senatoribus, l. plebiscitum, vers. nam, vbi gloss. Angel. num. 1. & Niral. num. 1. Instit. de iure naturali, gentium, & civilis, Rebuff. ad l. plebs 138. ff. de verb. signifi. pag. 747.

POPULI appellatioe veniunt clerici in fauorabilibus, sicut in odiosis, ut per Abb. in prom. Decretal. numer. 19. & in cap. 1. numer. 1. de prebend. Alexand. in l. in provinciali, §. si in publico, ff. de noui operis nunciis, num. 12. Barbat. consil. 1. num. 65. vers. & adducit, lib. 3. Albeit. in tract. statutorum, part. 1. quest. 2. col. 3. vers. quod placet, Grismat. decis. 100. num. 18. Mare. Anton. Cuch. lib. 3. instit. maior. si de privileg. clericorum, num. 65. Bellet. disquisit. clerical. part. 1. tit. de disciplina clericali, §. 1. num. 12. Sunt enim pars Reipubl. & de districtu secularium lo fauorabilibus, cap. dilecti, vbi Abb. not. 2. de foro compet. Felin. in cap. Rodolphus, num. 18. de rescript. & in cap. Ecclesia S. Maria, num. 74. de consuet. Cephal. conf. 34. n. 11. & seq. vol. 1. licet non habeant vocem in conciliis populi, Innoc. in cap. dilecti, propterea de excessib. Prelati. Abb. in cap. non minus, num. 14. de immunit. Ecclesie.

POPULI appellatioe in interditi veniunt singuli de eo, ita ut ipsi, nec ibi, nec alibi diuina interesse possint, alij verò extranei, nec extra, nec ibi prohibiti censentur, cap. si sententia, de sentent. excommunicat. lib. 6. Caldein. de interditi, part. 1. n. 11. num. 12. Coar. in cap. aliam moer, part. 3. §. 1. n. 6. Hentij. in sum. lib. 13. cap. 42. in princip. lit. C. Vgolin. de censur. tab. 3. cap. 20. §. 3. Soar. in tract. disp. 32. sect. 2. a. num. 13. notantes interditi populo interditi censeri non solum eos, qui de eo fuerint repositi, quo interdictione sentit, sed etiam eos, qui de eo postea esse corporent, id enim est

est populus, quamvis omnes persone de eo fuerint mutatz, iuxta doctrinam Iuriconsulti. *in l. propone-
batur. ff. de iudic. & in l. i. grege. ff. de legat. cum aliis*
de quibus in notabili quzitione, Duen. reg. 128.
l. i. m. 3.

- 5 **P** O P U L I appellatio non inditcto non venit
electus, quia in generali populi interdicho electi
non comprehenduntur, quemadmodum interdicho
electo non intelligitur populus interdictus, id est
laici, ut probat text. in d. cap. si fementia, in prin. ubi
norant Doctores communiter, & docent Cov. d. 9. 1.
n. 7. late Vgolin. d. c. 10. 4. 5. Sot. d. fell. 2. n. 14. Auila
de censur. p. 3. disp. 1. dub. 4. Covel. 6. Bonzein. in simili
tratt. disp. 5. p. uol. 1. n. 12. Cuius rei rationem eam
esse inquit, quia diuersa sunt populus & electus,
cap. duo sunt 12. 9. 2. cum multis adductis per Lel.
Zech. de Repub. Ecclesiast. lib. 1. m. 3. Petr. Greg. synagm.
iuris, lib. 1. cap. 5. m. 3. ac subinde per particulam, &
quz oon nisi inter diuersa posuit, iuxta notata
dist. 93. n. 3. ponuntur in iote nostro passim popu-
lus, & electus, cap. ex parte, il. 1. de prinileg. cap. 1.
de proband. cum multis similibus, quz ibi cumulat
Dei. num. 1.

APPELL. CCVI.

Poëta.

P O E T A appellatio apud Græcos Homerus,
& apud Latinos Virgilius venit, 9. sed ius qui-
dem, & ibi gloss. in verb. Virgilius, Inlitt. de iure natu-
rali, Nou. de statutu clericor. 3. num. 1. in fine, Dionys.
Paul. de vera quatuor Patriarchatum Sedium erell.
cap. 17. num. 10.

APPELL. CCVII.

Possessio.

- 1 **P** O S S E S S I O appellatio ubi simpliciter profertur,
venit vera, & propria possessio, prout importat
ius detinendi, seu insistenti rei.
2 **D** eclaratur gloss. verb. stipulatur, in l. stipula-
tio ista, 9. hæc quoque, ff. de verb. signif.
& n. 3.
4 **P** o s s e s s i o ubi adicitur nomen proprium, aut posses-
sionem de corporibus ipsarum rerum, seu pradiu
est intelligenda.
5 **P** o s s e s s i o appellatio non venit demum.

- 1 **P** O S S E S S I O N I S appellatio ubi simplicitate
profertur, venit vera & propria possessio, prout
importat detinendi, seu insistenti rei, si materia
subiecta, vel mens profertentis oon refertatur; pro-
batur, quia verbum dubio semper in principaliori
significatu suu accipienda, l. 1. 9. qui in perpetuum,
ff. si ager vellet cap. per de sent. excom. cum similibus,
de quibus Card. Manlic. de consuet. vltim. volum.
lib. 1. tit. 1. num. 6. Menoch. de presump. lib. 1. praf. 19.
ad num. 8. sed principale possessionis significatum, &
per prius, ut Logici loquuntur, est hoc pro dete-
natione nomis proprie, seu iote insistenti rei opo-
nitione domini, ut colligitur ex l. si quis ante 10. 9. 1.
ff. de acquir. possess. & l. quod seruus 24. ff. cod. & l. sti-
pulatio ista, 9. hæc quoque ff. de verb. obligat. l. 1. 9. qui-
sum 9. quorum legum l. cum legum 12. ff. ex quibus causis

in possess. eam, in quibus iuribus verbum, possi-
dere, ad solam refertur veteram & propriam posses-
sionem, at vero in possessione esse ad detentatio-
nem simplicem, quia ita possit qualitas personæ,
quæ vere possidere non potest, ut sunt ferui, de quib-
us in illis iuribus, vel coloni, quæ ratione causæ
& tituli, quo rem detinent, proficiuntur se alieno
nomine possidere, explicantur differentiam Anton.
Gom. l. 4. Tauri 2. num. 6. Card. Tusch. prael. concil.
tom. 6. lit. P, concil. 404. Valsc. de partitionib. cap. 4.
num. 12.

Non obstat doctrina gloss. verb. stipulatur, in l. sti-
pulatio ista, 9. hæc quoque, ff. de verb. obligat. docentis
quod si reses depotant simpliciter aliquam possi-
dere, intelligitur de possessione facti, & ita de in-
sistentia simplici, sed nota detentatione, eamque
sequuntur Bart. & alij communiter, teste Alex. d.
ibi, num. 2. Abb. in cap. cum ad Sedem. tom. 11. de
testib. foliat. Felin. in cap. cum causam num. 1. vers. se-
cunda tempora, de testib. Anton. Gom. l. 45. Tauri,
num. 191.

Respondetur enim doctrinam gloss. procedere
proprietati materiam subiectam, quia scilicet reses de-
ponere non possunt, nisi de illis, quæ corporeo
sensu percipiunt, iuxta ea quæ traduntur Malca. de
prob. concil. 1275. num. 1. Fulu. Pacini in simili
tratt. lib. 1. cap. 40. a n. Farin. in practicum p. 2.
quasi. 60. ad num. 9. ad num. 91. cum ergo in hac ma-
teria sola illa corporalis detentatio, quæ cum
sensu corporeo percipi possit, meind reses simpli-
citer asserentes Titum possidere, de hac corporeali
detentatione deponere censendi sunt; negand. im-
tamen non est ex hac corporalis detentatione iuris
censura insultere presumptionem quod is, qui in-
cumbit, & insiluit rei, & fructus percipit, verè
& proprie, & cogitatione homini possidet, ut do-
cent Bart. Abb. & Anton. Gom. loco proxime citatu,
Cov. in reg. possessor. part. 1. 9. 1. n. 4. ad finem, Marca. d.
covel. 10. 6. a prin. & puzup. ad n. 15. Card. Tusch.
d. lit. P. concil. 415.

Licet possessio quando simplicitate profertur, de 4
veta & propria debeat intelligi, ut dixi, atque ita
de iure insistenti rei, si tamen adicitur nomen
proprium, veluti possessio Antonij, aut pronomen
possessionis meum, tuum, suum, de corporibus
ipsarum rerum, seu pradiis est intelligenda, ita
enim vsus hanc acceptionem interpretatur, docente
Bart. in l. vaxem 41. 9. legauerat, ff. de legat. 3. & est
communis ex Cardin. Manlic. de iacuis & ambig.
conuent. lib. 1. tit. 1. num. 13. & docentur ex l. 1. C. de
seruic. & aqua, ibi, possessionem, Alariulu, cap.
vi super 9. possessionem, ibi, Ecclesia tua de rebus Eccles.
non alien. Rebuff. in l. interdum 78. ff. de verb. signif.
verb. possessionem, vers. aduertendum est possessionem, &c.
Dec. in l. 1. in princip. num. mibi 13. alias 41. ff. de ac-
quir. possess.

P O S S E S S I O N I S appellatio non venit do 5
mos, ut probare videtur text. in l. fin. C. de iur. ibi, pos-
sionem, vel demum, pondetatur illi in particulam, vel,
quæ denotat diuicietatem, ut dixi in not. de dist. iuris.
dist. Fel. ita Rebuff. ad l. 79. vers. quod verbi, ff. de verb.
signif. pag. 364.

APPELL. CCVIII.

Posteritas.

- 1 **D** ecedendum venium posteritatis appellatio.

2 **P** o s t e r i

- 2 *Posteritatis* nomen significat descendentiā, & procreacionem.
- 3 *Descendentes ex feminis* continentur *posteritatis* appellatione.
- 4 *Feudum posteritati concessum* restringitur ad masculos per virilem sexum descendenti.

POSTERITATIS appellatione veniunt descendentes, Menoch. conf. 40. num. 18. quia posteritatis nomen significat descendentiā & procreacionem, idem Menoch. conf. 150. num. 14. & veniunt etiam descendentes ex feminis, sicuti veniunt posterorum nomine, ut scribitur Dec. in l. 1. num. 62. vers. tertio reperto, ff. de regulis iuris, Ruin. conf. 18. num. 4. lib. 5. Alba. conf. 31. num. 8. Tiraq. de retrahit lign. §. 1. gloss. 9. num. 101. & 159. Rulic. in l. cum auus ff. de condit. & demonstrat. lib. 2. cap. 5. num. 5. & lib. 6. cap. 9. num. 11. & seq. quos refert, & sequitur Fulat. in tract. de substitut. quasi. 510. num. 12.

3 Quamvis contractum, imò vocata posteritate solam masculos venire, licet non ita posteris vocatis, sicuti Alexand. consil. 160. num. 4. lib. 2. Aoehat. conf. 319. num. 1. vbi ponit exemplum in donatione Reginae Petronilla Alphonso eius filio, & omni eius posteritati, Cardin. Tusch. praecl. conclus. tom. 2. lib. D. concl. 120. n. 7. & tom. 6. lib. P. concl. 891. num. 5. cum seqq.

4 Ratione verò subiectae materiae feudum posteritati concessum, restringitur ad masculos per virilem sexum descendentes, licet propria significatio ad verumque sexum referatur, ita Anton. de Butt. conf. 9. vbi pando, num. 1. Cuius de feudis, part. 1. princ. num. 30. in fine, quos refert, & sequitur Card. Mant. de sacris, & ambig. contrar. lib. 23. tit. 17. num. 13.

APPELL. CCIX.

Posteri.

- 1 *Descendentes propriè* veniunt appellatione *Posterorum*, & ita omnes in infinitum, & in perpetuum.
- 2 *Postbui an & quando Posterorum appellatione* veniunt, attenditur.
- 3 *Femina & descendens ab eà* veniunt *Posterorum* appellatione.
- 4 *Si communis usus loquendi esset contrarius, quod soli descendentes masculini comprehenderentur.*
- 5 *Vbi adest statutum feminas excludens ab masculis.*
- 6 *In privilegio.*
- 7 *In immunitate concessa Titio, & Posteris.*
- 8 *In feudis.*

POSTERORVM appellatione propriè veniunt descendentes, l. vocatis, ff. de numeris, & heret. l. quid hic verbi, in fine. ff. de legat. 3. l. 1. & l. 4. ff. de iure immuni. gloss. verb. ignorare, in cap. statum, de heret. lib. 6. Ruin. consil. 117. num. 18. lib. 2. Socin. sen. consil. 51. num. 4. lib. 4. Socin. iun. consil. 20. num. 4. lib. 2. Gonzal. in consil. 20. num. 80. Cephal. consil. 171. num. 12. & consil. 606. num. 18. Sim. de Pizis de interpret. ultim. voluntat. fol. 292. num. 61. Menoch. conf. 40. num. 28. & conf. 431. num. 15. & conf. 941. num. 12. Peregr. de fideicom. art. 12. num. 23.

& 37. Rulic. in l. cum auus ff. de condit. & demonstrat. lib. 6. cap. 9. quos refert Fulat. in tract. de substitut. quasi. 510. num. 1. Et ita omnes in infinitum, vel in perpetuum, l. immunitas, ff. de iure immuni. l. iurif. consilium, §. parentis, ff. de gradib. Nat. conf. 64. num. 8. Cephal. conf. 171. num. 12. cum seqq. Menoch. conf. 891. num. 10. & de praecept. lib. 4. praecept. 89. num. 20. Rulic. d. cap. 9. num. 1. Fulat. d. 9. 310. num. 2. vbi num. 3. subdit quod si testator vocasset omnes posteriores, censuerunt vocasse & transuersales, ob vim dictionis vniversalis, per ea quae scribit Peregr. d. art. 12. num. 23. in fine. Si verò sciebatur hoc nomen non posse verificari in descendentibus, dici tunc vocasse agnatos transuersales, consiluit Cephal. d. conf. 606. num. 16. & seq. Illud aduertere oportet quod appellatione posterorum, vel descendendum veniunt omnes in infinitum, quamvis nati post mortem testatoris, vt per Socin. sen. in l. cognatus, num. 10. in fine. ff. de rebus doct. Cephal. consil. 18. n. 14. Menoch. de praecept. lib. 4. praecept. 91. in fine, & conf. 1. num. 184. Pet. de fideicom. quasi. 11. num. 85. & maxime quando dispositio in tempus futurum collata est, vt intelligit Card. Mant. de consil. vlt. vol. lib. 8. tit. 11. num. 4. & videtur sentire Sim. de Pizis de interpret. ultim. voluntat. fol. 51. num. 108. Et quod ex gemina significatione appellatione posterorum postbui veniant, per l. 1. ff. de iure immuni. resoluit Rebuff. ad l. numer. 161. in princip. vers. notandum, in fine, ff. de verb. significat. pag. 160.

POSTERORVM appellatione veniunt etiam §. formae & descendentes ab eis, d. l. iurif. consilium, §. parentis, d. l. quod hic verbi, l. cognoscere, §. fin. ff. de verb. significat. l. 1. C. de imponen. lucrat. de script. lib. 10. cap. 1. §. contra natus, de substitut. in 6. Butt. conf. 9. in princip. & ibi Caballin. in apud. verb. posteritatem, Tiraq. de retrahit lign. §. gloss. 9. num. 204. 218. & 242. Dec. conf. 169. num. 2. & conf. 517. num. 26. Apostolid. Bart. in l. 1. §. 1. n. 1. C. de iure immuni. Ruin. consil. 177. num. 18. lib. 2. Berol. consil. 120. num. 11. lib. 2. Cephal. conf. 172. num. 12. lib. 3. Sim. de Pizis de interpret. ultim. voluntat. fol. 191. num. 67. & fol. 337. n. 10. Card. Mant. de consil. vltim. voluntat. lib. 8. tit. 12. num. 41. Decian. consil. 7. num. 30. cum seqq. lib. 5. Menoch. d. lib. 4. praecept. 84. num. 29. & conf. 431. num. 15. & conf. 1012. num. 15. Crall. in §. fideicommissum, §. 1. num. 5. Peregr. de fideicom. art. 12. num. 37. Rulic. in d. l. cum auus, lib. 2. cap. 5. num. 2. & 14. & lib. 6. cap. 9. num. 1. cum seqq. Suct. consil. 140. num. 27. Card. Tusch. praecl. conclus. tom. 6. lib. P. conclus. 435. num. 1.

Limita primò vt non procedat si communis usus loquendi esset contrarius, quod solos descendentes masculos comprehenderet, prout si exar statum exclusiui femininarum propter masculos, Ruin. consil. 141. ante num. 5. lib. 2. Cephal. consil. 144. num. 15. lib. 1. Menoch. consil. 1076. num. 6. Rulic. in d. l. cum auus, lib. 6. cap. 9. num. 3. Decian. consil. 1. num. 386. & 191. lib. 1. Vel quando esset in prohibitione alienationis facta, quia vbi bona remanere apud posteros, nam hoc casu linea femina descendentes non dicentur vocari ad fideicommissum in casu alienationis, ita Anton. de Butt. d. conf. 9. in princip. vers. in contrarium, vbi loquitur in fideicommissum in quo instituit testator masculos, & prohibuit alienari, quia vult quod haeredes sui ad posteros, & successores deueniant, & dicit quod si illa verba consuetim accipiuntur, posteros & successores, res est clarissima, refert Card. Tusch. d. lib. P. conclus. 435. num. 2. & tenet Rulic. d. lib. 6. cap. 9. num. 4.

Limita

- 5 Limita secundò ubi adest statutum fœminas excludens ob masculos, quia tunc posttorum appellatione non veniunt fœminæ, Menoch. *conf.* 1076. n. 6. Rustic. *d. lib. 2. cap. 5. num. 15.*
- 6 Limita terciò in privilegiis, quia masculi solum continentur, Butr. *d. consil. 9. in princip.* Card. Tusch. *d. lit. P. consil. 455. num. 1.* Rustic. *c. lib. 2. cap. 5. num. 10.* ubi *num. seq.* sublimitat si à fœmina privilegium concedatur.
- 7 Limita quartò in immunitate concessa Titio, & posteris, quia soli descendentes masculi comprehenduntur, *J. 1. §. 1. ff. de iure immuni. gloss. verb. masculinam. in cap. vbi quisque de pœnis, Butr. d. consil. 9. in prin.* ubi Apost. Caballini dicit quod istud est, quia immunitas est contrapublicam utilitatem, ideo testiguntur, Surd. *consil. 140. num. 8.* Card. Tusch. *d. lit. P. consil. 455. n. 4.* H. ppol. Riminald. *conf.* 15. n. 40. ubi tamen faretur contineri nepotes ex filia in alia materia favorabil.
- 8 Limita quintò in feudis, quia fœminæ in illis non continentur appellatione posttorum, Menoch. *conf.* 443. n. 65. Rustic. *d. lib. 2. cap. 5. n. 7.*

APPELL. CCX.

Posthumus.

- 1 POSTHUMI appellatione non solum venit is, qui est natus post mortem patris, sed etiam qui post testamentum, ante tamen eius mortem, *l. places ff. de liberis, & posthum. vbi las num. 5. l. filium apere, §. 1. ff. de iur. iur. l. 1. ff. de iniuria ruptis, latè Rebuff. ad l. nomen 164. in princip. ff. de verb. signif. pag. 566.* Surd. *conf.* 51. num. 1. & *seq.* & num. 15. & 12. limitat Fular. *de substitut. q. 318. n. 14.*
- 2 POSTHUMI appellatione non venit iam natus, Menoch. *conf.* 106. num. 55. Si verò posthumus quis ita instituitur, ut ille vivo nascetur, non intelligitur institutus posthumus, qui mortuo testatore natus sit, Menoch. *conf.* 171. num. 16. & *consil.* 326. num. 7. 12. & 13.

APPELL. CCXI.

Potus.

- 1 POTUS appellatione continetur vinum, cœculia, & alia potionis genera. Rebuff. *in l. vitæ verb. in princip. ff. de verbor. signif.* Menoch. *de presumpt. lib. 4. pref. 157. num. 17. vers. potus*, ubi etiam per *l. 1. ff. de penult.* cum eodem Rebuffo annotavit sub hoc nomine potus vasa, quibus vitum contineri.
- 2 POTUS appellatione venit aqua in illis locis, in quibus emittit, ut Veneritis, ut testantur Riminald. *conf.* 132. n. 15. Roland. *conf.* 21. n. 7. lib. 2. Menoch. *d. lib. 4. pref. 157. num. 25.* Card. Tusch. *prælit. c. consil. tom. 1. lib. 1. consil. 181. n. 10.*

APPELL. CCXII.

Pratum.

PRATI appellatione non venit terra sterilis & inculta, quia dicitur pratum locus in quo ad

fructum percipiendum, dumtaxat falce opus est, ex eo dictum quod pratum sit ad fructum capiendum, ita *l. pratum ff. de verb. signif.* ubi latè Rebuff. *d. pag. 192.* & quod pratum dicitur locus paratus ad utilitatem redditum in singulos annos domino, post Riminald. *sen. conf.* 100. n. 45. Riminald. *jun. conf.* 142. n. 33. Bertrand. *conf.* 35. n. 1. tradit Butr. *conf.* 330. num. 86. vbi num. 135. Subdit prata dicit etiam terras arabiles, non incolras, seu steriles, additque sylvas non iudicari incolras, cum quandoque fructus maiores offerant quàm terræ arabiles, secundum Ruin. *conf.* 157. num. 13. col. 1.

APPELL. CCXIII.

Prædecessores.

PRÆDECESSORYM appellatione venit etiam prædecessor per multos annos mediatos, ut colligitur ex proœmio Sexti, *vers. sanè*, ubi notat Franc. ex quo inter Gregorium, & Bonifacium VIII. de quo ibi legiatur, multi fuerunt Romani Pontifices.

APPELL. CCXIV.

Prædij.

PRÆDI appellatione etiam pars continetur, *l. decale 13. in princip. ff. de fund. distict. l. plant 14. §. fin. & ibi gloss. in verb. rectè. ff. de legat. 1. l. communi dividendo, §. 1. ff. communi divid. Rebuff. ad l. appellationem rei 72. statim in princip. ff. de verb. signif. pag. 350.* Stephan. Gratian. *discept. forens. tom. 3. c. 460. n. 13.* ubi n. 11. post Rebuff. *in l. questio 115. col. 4. post mod. vers. prædium ff. de verb. signif.* subdit quod prædium est nomen generatice ad agrum & possessionem, quia siue quis per vsum, id est possessionem, siue per proprietatem rem acquisierit, rectè prædium suum dicere poterit; & quod sit nomen generale, & magis continens quàm fundus, notat las. *in l. si pro fundo, num. 3. C. de transact. & Carpan. in stat. Mediolanens. ad cap. 45. num. 9. tom. 1.* Et quod trahat ad se memora, & pœcia sua, dicit Meno. *h. conf.* 6. n. 18. Et an ripam fluminis, vide latè Rot. *decis.* 108. per 10. tam, apud Facin. p. 2. recent.

APPELL. CCXV.

Prælatus.

- 1 Prælatorum appellatione veniunt ne dem Episcopi, & alij superiores, sed etiam alij Prælati inferiores.
- 2 Abbates continentur appellatione Prælatorum.
- 3 Abbates commendatary maximi perpoti, continentur appellatione Prælatorum.
- 4 Prælatus immediatus venit appellatione Prælati, ubi limitatur.
- 5 Translatio monachi prepositi ad strictiorem Religionem qua sit de licentia sui Prælati, intelligitur de Prælato immediato.
- 6 Prælatorum appellatione minus propriè veniunt illi, qui

qui in Ecclesia sine iurisdictione prerogatiua,
& honorificam gradum habent.

- 7 *Relictus in Ecclesia eorum animarum habentis,
latè & ample appellatur Prælati, licet im-
propriè.*

- 8 *Capitulum non venit appellatione Prælati.*

PRÆLATORVM appellatione propriè ve-
niant ne dum Episcopo, & alij superiores, sed
etiam alij Prælati inferiores ordinati iurisdictione
habentes, cap. Romana, §. ab Archidiacono, &
appellat in 6. cap. 1. §. nec etiam suffraganeorum, de foro
compet. eod. lib. cap. 1. §. parit, ibi, Episcopo autem, &
aliis, &c. de statu Regal. Barthol. Petet. in comment. ad
extrane. ambigua, de rebus Ecclesie non alienand. super
verba 2. Inferiora verè Prælati, num. 16. cum seqq. pag.
mibi 253. Frac. in cap. fin. nec. 1. ne clerici vel monachi,
& in c. notat. §. de cleric. agrest. lib. 6. Pute. decis. 238.
n. 3. lib. 1. in correl. Azor. in sit. moral. p. 2. lib. 1. c. 23.
q. unica. Rebuff. in trall. de pacifice posses. n. 64. Ego
ipse in collect. ad cap. decernimus n. 3. de indic. In præ-
iudicialibus autem Papam non veniat sub appella-
tione Prælati, censuit Rota coram Duran. decis. 406.
num. 7.

PRÆLATORVM appellatione Abbates continen-
tur, ita Abb. pet. text. ibi in d. cap. decernimus, n. 2.
vbi Dec. n. 8. & Rip. n. 30 de indic. Butt. in cap. 1. n. 7.
de acie & qualis. Lap. alleg. 84. num. 11. idem Dec. in
cap. edoceri, num. 4. de scriptis. & in cap. quia nos, n. 7.
de appellat. Vinalin. in Clem. 1. num. 3. de suppl. neglig.
Prælat. Ildos. Moscon. de Maiestate militum Eccle-
sia, lib. 1. p. 1. cap. 9. col. 2. l. C. pag. 231. Azor. d. q. unica.
Souat. de Relig. tom. 2. tract. 8. lib. 2. cap. 1. n. 1. Alcan.
Tamburin. de iure Abbatum tom. 1. disp. 1. q. 3. n. 1. cum
seqq. Valenzuela conf. 74. n. 63.

PRÆLATORVM appellatione veniunt Ab-
bates commendatarii maxime pet. petui, v. pet. Bar-
bat. conf. 1. num. 18 & 2. lib. 2. Ludovic. Gom. in reg. de
tristit. quæst. 1. num. 17. cum seq. Beriazol. Petet. vbi
supra, num. 29. Fuli. de visitat. lib. 1. cap. 9. de commend.
num. 5. Rebuff. conf. 77. num. 1. Rot. decis. 146. n. 2. lib. 3.
p. 1. diuers. Gonzal. ad Reg. 8. Cancell. gloss. 3. §. 8. n. 27.
præcipue si veniatur in occasione vniuersali, vt
ponderat Dec. in d. cap. decernimus, num. 8. in 2. notat.
& censuit Rot. in Romana Prælat. 8. Aprilis 1622. cor-
ram bona memo. Buratto. Et deinceps quod appellatione
Prælatorum veniant Prælati claustrales, pet. gloss.
verb. non habentur in Clem. dudum, v. si fuerint etiam
& ordinamus, de sepult. resolut. Farin. in praxi crimin.
p. 2. quæst. 60. num. 546.

PRÆLATORVM appellatione venit Prælati imme-
diatus, vnde si debet dari licentia studendi alicui
monacho à suo Prælato, intelligitur de Abbate, vel
alio immediato Prælato, cap. 1. ne clerici, vel monachi,
lib. 6. Feder. de Senis conf. 143. n. 6. verb. Vnde si etiam;
sic etiam Religiosi, qui volunt habere licentiam pro
libris, vestibus, & aliis sibi ex necessitate permittis-
à suo Prælato, debent illam habere ab immediato
Prælato suo, non à Provinciali, vel Generali, Calde-
rin. conf. 188. alius 3. de Regular. vbi restringit, nisi
constitutio, vel consuetudo aliter dicitur, vel nisi
talis Religiosus licentiam volens, professionem fe-
cisset in maius Generalis, vel Provincialis, quia
tunc liceoiam Prælati intelligitur de generali, seu
Provinciali recipiente professione, refert Cardin.
Tulch. prælat. conclus. tom. 6. l. 2. p. conclus. 494. num. 1.
cum seqq.

Vnde quoque translatio Monachi professi ad
fratrum Religionem quæ sit de licentia sui Præ-
lati, intelligitur de Prælato immediato, videlicet

Abbate monasterij, vel Priore, non autem de Gene-
rali, & immediato, Lap. alleg. 62. num. 4. & alleg. 131.
num. 2. in fine, v. si licentia petita, Fr. Ludov. Mi-
randa in manuali Prælat. tom. 1. quæst. 31. art. 3. concl. 1.
Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 7. num. 39.
cum seqq. Cardin. Tulch. d. l. 2. p. conclus. 494. num. 6.
Ego ipse in collect. ad cap. licet 18. n. 10. de Regularib.
Fr. Barthol. de Vecchis in praxi Nominum, disp. 13.
dub. 2. num. 13.

PRÆLATORVM appellatione minus propriè, &
latè sumpto vocabulo veniunt illi, qui in Ecclesia
sine iurisdictione prerogatiua, & honorificam
gradum habent, vt Plebani, Decani, Archipresby-
teri, & similes, cap. 1. de acie, & qualis. cap. Romana,
§. nec etiam de foro compet. lib. 6. gloss. verb. Prælatum, in
Clem. 1. de elect. Barthol. Petet. vbi supra, n. 10. Abb.
in d. cap. decernimus, num. 6. Item licet latè & ample
Relectores in Ecclesiis cutum animarum habentes
Prælati appellentur, vt colligitur ex cap. 1. de cle-
ricis agrest. vbi Abb. n. 2. cap. cum ab Ecclesiis, de
officio Ordin. tamen non propriè tales dicuntur, quia
in Clem. dudum, §. in Ecclesia, de sepult. Relector &
Prælati separatim ponuntur, vt tangit ibi gloss.
verb. Prælati, & docet Azor. in sit. moral. p. 2. lib. 3.
cap. 23. quæst. unica.

PRÆLATORVM appellatione non venit Capitulum, &
vt ex rub. de his que sunt à Prælati sine consensu Ca-
pituli, colligitur Butt. in cap. graue, noi. 4. de prebend.
Natt. conf. 42. num. 4.

APPELL. CCXVI.

Præiudicium.

PRÆIUDICI appellatione venit lucrum ces-
sans, gloss. verb. præiudicium, vbi Abb. in cap.
cum olim de consensu, Betoi. conf. 144. num. 22. & seq.
vol. 1. Sicut conf. 121. num. 8.

APPELL. CCXVII.

Presbyter.

PRÆBYTER appellatione, licet propriè ve-
niant, qui habent Ordinem sacerdotalem, Bar-
bat. conf. 31. n. 9. lib. 2. Deci. conf. 21. n. 4. Monet. de com-
mun. vlt. vol. cap. 10. n. 55. Nicol. Garc. de benef. part. 7.
cap. 1. num. 18. Rot. decis. 216. num. 2. p. 2. recent. & decis.
14. num. 7. apud Paul. de Rubis tom. 1. diuers. alleg. p. 7.
recent. tamen hoc nomen potest etiam simpliciter cleri-
co coouenire, vt colligitur ex cap. vltra iunctis prin-
cip. cum sine, de solut. cleric. & mul. iunctis traditis
pet. Barbat. conf. 31. num. 2. dub. 1. lib. 2. Roch. de in-
terp. ver. honorificum, quæst. 4. num. 26. Lambertin.
in simili tract. lib. 2. p. 1. quæst. 7. art. 27. n. 8. Paris. conf. 30.
num. 12. & seq. lib. 4. & ita videtur esse vulgaris lo-
quendi consuetudo, vt obseruat Mantie. decis. 129.
num. 2. & 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 3. num. 86.
Rot. in Recanaten. benef. c. 4. Martij 1608. coram Car-
din. Lancellato, impressa pet. Farin. decis. 116. num. 1.
part. 2. recent. latè Rota decis. 14. à princ. & decis. 79.
num. 33. cum seqq. eod. tom. 1. diuers. vbi num. 25. subdile
quod fieri dicit appellatione quilibet Ordo Eccle-
siasticus intelligitur.

APPELL CCXVIII.

Pretium.

PRETIUM appellatone proprie venit quicquid consistit in pecunia numerata, *l. quod seruum, §. fin. & l. si rem, §. de in rem versu, l. 1. §. de extraord. criminib. l. 1. §. de contrah. empt. §. item pretium, l. l. tit. Rebus ad l. pecunia appellatone 4. vers. item appellatone pretij, §. de verb. signif. pag. 137. idem dispositio odiosa loquens de pretio non habet locum, nisi pretium sit in pecunia numerata, Bald. *conf. 98. Bernatus de Cane, num. 1. vers. in contrarium, lib. 1. & conf. 183. num. 1. vers. non flammum dicit, lib. 5. quem refert Card. Tufch. *pract. concluf. tom. 6. lit. P. concluf. 48. §. item.***

PRETIUM appellatone late sumpto vocabulo continetur quicquid pro te datur, licet non consistat in pecunia, Titusque. *de retr. alit. lig. §. 1. gloss. 14. num. 4. 1.*

APPELL CCXXI.

Procurator.

PROCURATORIS appellatone venit quilibet mandatarius, siue nuncius, Bald. *conf. 333. N. procurator, num. 2. vers. parvo nomen, lib. 3.* vbi si omni meliori modo, vt procurator egit, censetur egisse laicissime tanquam minister, & nuncius alterius, refert Card. Tufch. *pract. concluf. tom. 6. lit. P. concluf. 809. nt.*

PROCURATORIS appellatone non venit procurator in rem suam, ita apostil. ad text. sancta gloss. in l. qui stipendia, C. de procurator. & obseruat Cardin. Tufch. *ad lit. P. concl. 809. num. 6.* quod procurator in rem suam late dicitur procurator, sed non proprie, ex quo procurator proprie in rebus aliena datur, & idem in dispositione statuti de procuratore non continetur.

APPELL CCXIX.

Prioratus.

PRIORATUS ennuentualis appellatone venit Ecclesia Collegiata Regularis, non autem secularis ex proptia significatione, vt per Gemin. *conf. 53. 1. num. 4. vers. deinde dixi, vbi declarat in vers. licet quandoque, quod improprie quandoque appellatone Conuentualium veniunt etiam seculares, refert Cardin. Tufch. *pract. concluf. tom. 6. lit. P. concl. 706. n. 1. & 3. vbi n. 4. post Bellam. conf. 38. n. 5. in fine, subdit quod etiam si von sit Conuentualis, nomen Prioratus sonat in dignitatem.**

APPELL CCXX.

Probatio.

PROBATIONIS appellatone, vbi lex facit mentionem, venit plena, nisi subiecta matetia repugnet, ita las. in l. qui ascendit, num. fin. C. de edendo, per Clem. *constitutioem, de ibi gloss. verb. si de, de elect. appellatone vero legitime probationis, non venit probatio per iuramentum, sed per testes, vel instrumenta, vt probat gloss. verb. legitime, in cap. cum de indebito, §. de probation. vbi idem notat apostil. ex Alex. *conf. 119. Titulus talis, col. 1. vel 2.* Probationis cuiuscunque appellatone continetur idonea, ex gloss. verb. probationibus, in l. & si instrumenta, vbi Bart. notat n. 1. ad iurata, & alia multa, C. de fide instrum. & iure huius fide. & quod appellatone probationis cuiuslibet, vbi stat uti ten dicit, quod sufficiat quilibet probatio, veniat probatio sufficiens & legitima, notat apostil. ad Speculat. tit. de instrument. edit. sub rub. de excus. testam. vers. item si iuramentum per gloss. notabilem, in l. 1. vbi quilibet, vbi Bald. ad hoc notat n. 4. C. de fide instrum.*

APPELL CCXXII.

Progenies.

- 1 Descendentes proprie vocasse dicitur testator, qui vocant progeniem ad fideicommissum.
- 2 Transuersales improprie continentur appellatone progeniei.
- 3 Femina etiam & descendens ab eis, censetur vocata, progenie vocata, nisi vocari voluisset consilium agnationi.

PROGENIEM appellatone veniunt proprie descendentes, vt per Frane. in cap. si pater, col. 15. vers. quare qui veniant de testam. lib. 6. Curt. non *conf. 4. n. 40. Laurent. de Pallat. in tract. quod fluitibus masculis, n. 149. Sim. de Praxis de interp. ultim. volunt. fol. 191. num. 60. Peregrin. de fideicom. ar. 11. num. 23.* quos refert, & sequitur Fufat. de substat. g. 335. n. 12 quibus addo Card. Tufch. *pract. concluf. tom. 6. lit. P. concluf. 891. n. 1.* ac proinde quod comprehenduntur nepotes, pronepotes, & deinceps iuradunt Socin. iun. *conf. 79. num. 35. lib. 3. Stephan. Gratian. discipuli forens. tom. 2. cap. 259. num. 13.* Sed vsque ad quem gradum admittantur, poterit ab aliquibus in dubium reuocari, & solum vsque ad decimum gradum admitti volunt, Dec. *conf. 321. & Cephal. conf. 137. n. 2.*

PROGENIEM appellatone improprie transuersales continentur, & maxime quando testator sciebat non posse verificari in descendentes, Roman. in l. 1. C. ad Silen. Curt. *conf. 134. num. 1. lib. 2.* quos refert Fufat. *ad quæst. 335. num. 2.*

PROGENIEM appellatone veniunt feminæ, & descendentes ab eis, Rip. in tit. de substat. *resp. 15. num. 2. Alex. conf. 188. lib. 3. Curtian. conf. 49. num. 5. Crall. in §. fideicommissum, quæst. 15. n. 5. Cephal. conf. 311. num. 26.* vbi ait fallere quando testator voluit consulere agnationi, quia tunc femina non continetur. Verum quod de progenie non dicatur descendens ex feminis, tenent Alex. in addit. ad Bar. l. 1. §. per sonis, lit. A. vers. quid de verbo progenie, §. de iure immov. Cassad. *decis. vnic. num. 2. in fine de interp. tron. Surt. de aliment. tit. 1. præst. 16. num. 3. quos refert, & sequitur Rot. *decis. 35. num. 1. p. 2. recentior.**

APPELL. CCXXIII.

Proles.

- 1 *Descendentes filii continentur prole appellatione.*
- 2 *Proles patris potest etiam sumi passivè, ut intelligatur de genere & agnatione patris.*
- 3 *Proles paterna & materna potest considerari.*
- 4 *Transfusa saltem veniunt prole appellatione, si testator vocasset omnes de prole, quando non extaret descendens, vel quando testator sciebat disposuissent non posse verificari in descendentibus.*
- 5 *Prolem vocari dicitur illos vocare qui conferrentur vocati vocati liberis.*
- 6 *Masculi & femina veniunt prole appellatione.*

PROLES appellatione (quod nomen æquè commune est, ut tradit Menoch. conf. 904. n. 6.) solum descendentes continentur, Bald. conf. 111. Testamento canitur, lib. 1. & conf. 331. In questione, n. 8. vers. & quod sequitur, lib. 3. ubi quod ille est verus sensus, quod si dicatur ex prole patris, intelligitur de generis ex parte, Alex. conf. 188. Perfectus, num. 15. lib. 5. & conf. 80. Super ea, lib. 1. refert Card. Tusch. prole, concl. 106. 6. lib. P. concl. 907. m. 1.

2 Declara tamen, quia prole patris potest etiam sumi passivè, ut intelligatur de genere & agnatione patris, Bald. d. conf. 131. num. 8. vers. item potest intelligi, lib. 3. ubi quod primus sensus magis amicitur proprietati scilicet, Card. Tusch. d. lib. P. concl. 907. num. 3.

3 Imò proles paterna & materna potest considerari secundum Signorol. conf. 215. quem refert Card. Tusch. lib. P. concl. 907. m. 4.

4 PROLES appellatione transfusales veniunt, si testator vocasset omnes de prole quando non extaret descendentes, Peteg. de fideicom. art. 12. n. 15. in fine, quem refert Fufat. in trall. de substitut. quest. 126. m. 1. ubi num. 3. subdit quod etiam transfusales veniunt, quando testator sciebat dispositionem non posse verificari in descendentibus.

5 PROLES appellatione, ubi testator illam substituit, comprehenduntur illi, qui veniunt appellatione bonorum, Dec. conf. 495. num. 6. Ripa resp. 15. num. 3. sub tit. de substitut. Laurent. de Pallar. in trall. quod statim masculis, numer. 139. Boët. decis. 56. Sim. de Petris de interpret. volum. fol. 291. num. 63. Peteg. de fideicom. art. 12. num. 12. cum seqq. quos refert, & sequitur Fufat. d. quest. 136. num. 1.

6 PROLES appellatione veniunt tam masculi, quam femina, Dec. conf. 495. m. 6. addit quod proles dicitur omnia descendens in infinitum, refert Rot. in Leodien. fideicommissi 19. Novemb. 1610. eoram Card. Cavaletto, impetita per Fatim. decis. 318. num. 1. p. 2. recent.

APPELL. CCXXIV.

Propinqui.

- 1 *Agnati, & cognati, qui admitterentur ab intestato ad successum, de iure civili esse ad deci-*

num gradum veniunt propinquorum appellatione.

2 *Femina veniunt propinquorum appellatione.*

3 *Agnati non veniunt propinquorum appellatione.*

PROPINQUORVM appellatione, quod nomen commune est, ut tradit Menoch. conf. 1006. n. 10. continentur agnati, & cognati qui admitterentur ab intestato ad successionem de iure civili vique ad decimum gradum, l. 1. ff. unde vir & ux. l. ult. C. de testam. milit. l. ult. C. de verb. significat. ubi gloss. verb. defensionibus, & lal. n. 21. & 212. l. C. de imponen. lucrat. descripte lib. 10. Bald. conf. 311. In questione qua veniunt, n. 5. vers. circa primum, lib. 5. Dec. conf. 321. m. 2. Titiaq. de restit. lib. 5. gloss. 9. num. 8. & segg. Ranchin. conf. 434. p. 3. Flamin. Paris. de consuet. benefic. quest. 12. num. 4. Campanil. in diversorio Iuris Canonici, rub. 11. cap. 27. num. 77. Peteg. de fideicom. art. 12. n. 16. Fufat. in trall. de substitut. quest. 167. num. 1. Card. Tusch. concl. 914. num. 6. lib. P. m. 1. ubi n. 3. post eundem Bald. d. conf. 331. n. 4. subdit remotiores non includi.

PROPINQUORVM appellatione veniunt femina, ut per text. in l. 1. C. unde vir, & in l. 1. C. de impon. lucrat. descripte. docent Bald. conf. 114. In questione sub n. 5. vol. 1. Gozadin. conf. 10. num. 8. Barlar. conf. 1. m. 15. cum segg. vol. 2. Peteg. de fideicom. art. 12. n. 16. Rebuff. ad l. 1. ff. de verb. signif. sub vers. 13. pag. 8. Menoch. de presump. lib. 4. pref. 24. n. 13. & conf. 307. num. 64. Campan. d. rub. 1. cap. 27. num. 78. Jure Fufat. in trall. de substitut. quest. 166. m. 3. cum segg. ubi multipliciter declarat, & nos latius infra sub appell. 128. d. num. 7.

PROPINQUORVM appellatione affines non veniunt, Batt. per illum text. in l. fin. C. de verb. significat. & ibi lal. m. 12. idem Batt. in l. 1. c. sub num. 1. C. unde vir, Campanil. d. cap. 17. sub num. 77. vers. & propterea. Peteg. de fideicom. art. 12. num. 16. in fine, quamvis venie affines scilicet Alciar. consil. 107. num. 14. lib. 2. Sim. de Petris de interpret. ult. volum. fol. 228. num. 14. in fine. Sed vique ad quem gradum propinqui extendantur testat ut videamus, & videtur vique ad sextum, vel septimum delatationem legem de propinquis loquentem, sicut per text. in §. fin. Instit. de success. cognat. tradit Petr. Gregor. syntagm. lib. 16. cap. 15. sub num. 3. vide infra appellatione 128. num. 6.

APPELL. CCXXV.

Proprietatis, Proprium.

- 1 *Proprietatis appellatione venit dominium directum.*
- 2 *Proprietatis dicitur apud illum, qui habet directum dominium, non autem utile.*
- 3 *Dominium & proprietatis pro eodem aliquando accipiuntur.*
- 4 *Proprietatis si simpliciter proferatur significat plenam proprietatem cum usufructu.*
- 5 *Dominium unde dicatur, & proprietatis ostenditur.*
- 6 *Declarantur multa loca de hac materia loquentia.*
- 7 *Proprietatis dicitur aliquando plena, aliquando nuda.*
- 8 *Dominium interdum plenum, aliquando verò non plenum dicitur, & quando.*

9 *Dominium*

- 9 *Dominium si absolute potatur comprehendit utrumque directum, & utile, & plenum.*
- 10 *Dominium est ius perfecte disponendi de re corporali in quocunque ius lege non prohibetur.*
- 11 *Proprietate si fiat meritis simpliciter seu concretus, de plena intelligitur.*
- 12 *Proprietate nomen simpliciter prolatum plenam proprietatem demonstrat, & dominium eum usufructu continetur.*
- 13 *Proprietate diversivocum secundum substantiam materiam accipitur.*
- 14 *Proprii appellatione in voce paupertatis Religiosorum, quia venit ostenditur.*

PROPRITATIS appellatione venit dominium directum proxi ab utroque distinguitur, & ab eo separatim efficitur nunquam proprietatis nomen in solo utrius possit verificari, nec in eo quod simul coniunctum est, in quem sensum trahenda sunt loca, quod dominium & proprietatem tanquam duo inter se distincta ponunt, ut in l. si procurator 1. ibi dominium, & proprietate ff. de acquir rerum domino, Lincerti, ibi proprietatem, & ibi dominium C. de interdictis, Lacerum, ubi notavit Bart. num. 4. C. de agro deserto, l. 1. text. opt. in l. si ubi 17. Et, dominium proprietatis, ff. quibus modis usufructus amittitur, text. similis in l. proprietate, C. de probat. ex quibus ita tenent Balb. Dec. & alij communiter, teste Pinel in l. p. 2. num. 6. & 8. C. de bonis mater. Valasc. de iure employ. quæst. 11. n. 6. hinc resoluunt quoddam licet certum sit si quis in libello proponat dominium ad se pertinere satis esse quod vult dominium probet, quia verum, & proprium dominium esse potest, non tamen sufficere illud probare si in libello proposuit proprietatem ad se pertinere, quia vult dominium proprietatis nomine nunquam venisse potest, & ideo proprietatem dici apud illum, qui habet directum dominium, non autem apud eum, qui habet utile, tradit expressè l. l. in l. domus, ff. si fundus, n. 8. cum seq. vers. nota quarta, ff. de legat. 1. quem refert Cardus. Tusch. procl. conclus. tem. 6. lit. P. concl. 9. lit. n. 3.

Verum contra hanc resolutionem obstat, quia variis utriusque locis passim ponitur dominium, & proprietates pro eodem, cuius enim rei dominium acquirimus, proprie dicimus acquirere proprietatem eiusdem, l. qua ratione 8. ff. hac quoque, ubi traditioe nostra sumus, l. unde §. item si quis merces, ibi, transire proprietatem ff. de acquir. rerum domini l. cum in corpore 16. ibi, proprietatem ad te transire, ff. ead. tit. l. Sempronius 26. ff. de usufructu legat. ubi quemadmodum proprietates dicuntur deducto usufructu, ita dominium dicitur usufructu deducto, sicut per contrarium, quemadmodum dominium significat plenum ius proprietatis cum usufructu, ut communis foretur, ita proprietates si simpliciter proferatur, significat plenam proprietatem cum usufructu l. 4. ff. si usufructus amittitur, l. si ubi ff. de usufructu accresce. d. l. si ubi, ff. quibus modis usufructus amittitur ex quibus quæ alibi post Fabr. in §. omnium, n. 11. Iustus de alienat. ita concludunt Pinel. d. n. 6. verb. ad hanc, Duzen. l. 1. d. ubi. cap. 17. in fine, constanter Donel. Lacomme. Iuris Cuiuslibet, l. 8. vers. hac idem ius, Alex. Rander. de analogia, l. 1. cap. 7. n. 1. l. 1. C. de usufructu, l. 1. de usufructu cap. 75. n. 4. 7. & 8. atque etiam Cuicæ, qui stultos esse ait qui contrarium ponant, in l. naturaliter, §. nihil commune, in prius ff. de acquir. possess. & Deilond. de verb. Iuris significat. verb. proprietatem, ibi ius domini, adducens text. in l. rei 33. ff. de dotat. in l. interduum 2. ff. de verb. signif. & probat aperte text. in cap. 1. de causis possess. & propr. Confirmant etiam ex Iuribus, quæ proprietatem

Aug. Barbosa Appellatur.

vocant etiam postquam cum usufructu consolidata est, usufructu 17. ff. solus mar. l. si cum argente 21. §. si fundum ff. si excepti. rei iud. Et deinde ex ipsa utriusque nominis etymologia, nam sicut dominium importat ius & proprietatem in tem, quod à domo deducatur, ut voluit Du-Roiere cum moniet. & Donel. comprobant antiqui Ennii carmine à Cicer. sapius repetito:

O domus antiqua quam differi domino dominari,
quasi à domo dominus derivetur ratione potestatis, quam habet in res, quas in domum habet, sine à Græco ductum, quod est subiecto, unde & Latine verbum domo, seu domate, ut contendit Petr. Gregor. synagm. lura lib. 1. c. 11. n. 1. ita etiam ex eodem, proprium, unde proprietate, dicitur quasi proprie nobis sit, & magis potestati nostra accedat, iuxta Nonium Marcellum, qui teste Brullum, verb. proprium, definit: bar proprium esse ius cuiusque, conclus. 1. ubi ff. de usufructu, cum aliis, quæ late adducit Rebuff. in Linderum, verb. proprietate ff. de verb. signif.

Quæ sententia retenta non obstat lura pro prima supra citata, quæ dominium, & proprietate en ponunt tanquam distincta, quia multipliciter respondent Doctores, quæ secundum teneant, in primis enim Pinel. d. num. 6. vers. ex qua re, respondet dominium ibi ponit expolitum, quasi dicat ut proprietate, quæ est dominium. Donel. verò loco citato respondet proprietatem nunquam reperti in significatione distincta à dominio, nisi cum nominatur cum adiecto, dominium proprietatis, dominium Cuiusmodi, vel usufructus, aut similis, quia tunc adiecto declinatur tunc et os ab utroque proprietate. Sed melius responderi poterit cum eodem Pinel. ubi supra. n. 7. lura illa in l. proprietate, & in dist. l. si ubi, dum agitur de proprietate dominii accipere proprietatem in alio sensu, secundum quem accipitur pro re ipsa, de cuius agitur domino, ut lare comprobatur Rip. in rub. de causa possess. & propr. num. 41. Alia verò intra quæ promittuntur nomine dominium, & nomine proprietate, ut in d. l. si procurator, & in d. l. Lincerti, magis confirmant hanc sententiam, quæ en ponant vnum, & alterum tanquam synonyma habentia eandem vim, & significationem, ut bene considerat multis adductis Castil. d. cap. 75. n. 18.

Ex quibus iam primò colligitur quoddam quemadmodum proprietate dicitur aliquando plena, quando scilicet cum usufructu coniuncta est, aliquando modica quando ab eo est separata, ut quoddam vnumque membrum constat ex l. in reconsultorum testimonio, de quibus in l. cum in fundo 78. in prius. ibi, plenam fundi proprietatem non separatim ab usufructu, luncto §. vter, ibi, modica proprietate estimata ff. de in re ditione, & in l. si dominium 72. ibi, unde proprietate, ff. de usufructu, & in l. 1. ff. quibus modis usufructus amittitur, & in l. si fundus, & illud, ubi plena proprietate iure, C. de secundis nupt. ita etiam dominium aliquando plenum dicitur, quia dictum vult condictum, seu consolidatum est, & insuper ipse dominus rei habet eius usufructum, ut deducitur ex §. vlt. l. si de usufructu, non plenum dicitur quando dictum est penes vnum, & utile penes alterum, vel quando proprietatem habet deducto usufructu, ut notatur Petr. Gregor. d. cap. 12. num. 1. & 7. Pinel. in d. l. 1. part. 2. n. 4. Deinde & per contrarium, quemadmodum dominium si absolute ponatur comprehendit, verumque dictum & utile, & plenum ius disponendi de re, iuxta definitionem Bart. in l. si quis vir, §. differentia, num. 4. ff. de acquir. possess. assentient dominium esse ius perfecte disponendi de re corporali in quocunque usus lege non prohibitor, quam sequuntur

B b 2 Anton.

Anton. Gom. l. 45. *Tauri*, num. 5. & in l. 65. in princip. Danel. lib. 9. comment. cap. 8. ad fin. Pinel in d. l. 1. p. 2. a. m. Sebalt. Medic. de definit. p. 1. definit. 66. Molin. de Instit. vlt. l. 1. disp. 1. & tamen si profectus propter oppositum vili domin. iuxta l. 1. ff. si ager vellet solium directum completur, eum alius adductis per Anton. du Fures, nobilem Aragonensem in perisign. Bonuinen. Hispanorum Collegio sodalem, in comment. ad rub. C. de vfu cap. pro emptore, num. 22. ita etiam proprietatem nomen si profectus ad differentiam usufructus, de nota intelligitur, vt concludunt omnia lata de usufructu discretiue agentia, & de proprietate. Si autem simpliciter, seu conetretioe fiat mentio proprietatis, de plena intelligitur, quæ eadem est cum dominio, vt vltra omnes supra citatos, qui tenent dominium & proprietatem idem esse, testatur Heterul. Martese. var. resolut. lib. 1. cap. 19. a. num. 64. Idque apertius voluerunt omnes, qui docent nomen proprietatis simpliciter prolatum plenam proprietatem demonstrare, & dominium cum usufructu coniungere, vt ex Fabr. Bereng. & alia contra Herman. & alios compebat Castil. d. cap. 5. a. num. 4. tum ex multis, tum præcipue ex l. 4. ff. si vfu fr. petatur, cum similibus, quæ probant proprietatem cum usufructu consolidatam adhuc proprietatem appellari, quod etiam optimis rationibus confirmat Danel. d. cap. 8. perrot. & Rebuff. vbi sup. vers. sexto, cum seqq. dum probat proprietatem aliquando pro dominio pleno accepti si profectus simpliciter, vt in l. si qua ratio, §. item si quis mercu. ff. de acquir. rer. domin. & in §. item si quis mercu. ff. de rerum donat. aliquando pro nota proprietate quando usufructuatio opponitur, quod etiam docuit Brisson citatus loco.

13 Secundò colliges iuxta materiam subiectam, & diuersas considerationes, proprietatem aliquando accepti pro re ipsa, vt in d. l. proprietatis, aliquando pro solo dominio directo, vel proprietate separata ab usufructu, quando usufructuatio opponitur, vel pro dominio pleno, quando contra possessionem distinguitur, seu possessioni opponitur, vt in d. l. interdict. & in d. §. nihil commune, & in l. 1. §. huius, ff. de possidetis, & in cap. 1. & per totum de causa posses. & præp. tunc enim iuxta qualitatem personæ, vel solum dominium plenum, vel solum directum completur, vel etiam solum vile; nam & hoc proptè distinguitur à iure possessionis, proprietatem rectè appellatur, sicut dictum dominium usufructus, dominium seu iuris l. 1. ff. si vfu fr. per l. semper, §. hoc interdictum, quod est aut elem. ita etiam dicere possumus proprietatem seu iuris, vel usufructus, vt aduenit vltra alios bene Rebuff. vbi sup. vers. idem si dicatur proprietatem ratione possessionis, inde concludens quod si emphyteuta leguerit proprietates suas, comprehendit etiam ius solum, atque ita vile dominium, licet contrarium voluerint Rip. in d. rub. de causa posses. & prop. n. 48. Coet. in d. §. nihil commune, n. 10. Peteg. var. lib. 3. n. 126. Pinel. & Valas. d. l. l. loci, & alij, qui docent solum directum dominium non ita vile posse proprietatem appellari.

14 PROPRIETAS appellatione in voto paupertatis Religiosorum non solum venit dominium & proprietatem rei, sed etiam vfu solum, & usufructus possessio, & administratio, vt per Nauar. com. 2. de Regul. num. 2. Fr. Emmann. quæ Regul. com. 3. quæst. 19. art. 4. Sanchez. in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 7. cap. 18. num. 15. Barthol. 2. S. Fauslo in thesoro Religio. lib. 3. quæst. 5.

APPELL CCXXVI.

Profapia.

- 1 Profapia appellatione veniunt, qui sunt de generatione & familia.
- 2 Illegitimè nati sunt de profapia.
- 3 Fœmina & descendens ab ea veniunt profapia appellatione.

PROFAPIA appellatione veniunt qui sunt a de generatione, & familia, l. cum satis, l. ne diuini, C. de agric. & cens. lib. 1. gloff. in l. si quis ex corpore, C. de nouis leg. lib. 1. d. l. in l. fin. C. de verb. signif. P. 1. l. conf. 12. n. 1. & conf. 93. n. 13. d. l. 2. Sim. de Præf. de interpret. vbi voluit fol. 19. n. 62. quos refert, & sequitur Fufat. in vlt. de fustitine, quæst. 333. num. 1. quibus addo Caspan. ad consuetud. & fin. Medialanen. cap. 41. d. n. 38.

Et idem illegitimè nati non dicuntur de profapia, sicuti docent Titius de nobilit. cap. 15. num. 12. Menorh. conf. 117. num. 31. quos refert Caspan. d. l. cap. 41. d. n. 39.

PROFAPIA appellatione veniunt fœminæ, §. & descendentes ab eis, iuxta ea, quæ post alios tradidit Sim. de Præf. vbi supra, fol. 193. n. 66. cum seqq. quem refert Fufat. d. quæst. 333. n. 1.

APPELL CCXXVII.

Prouentus.

- 1 Prouentuum appellatione comprehenduntur omnia, quæ ex facto hominis proueniunt, vt oblationes, funerales, & similia.
- 2 Prouentus est nomen generale ad omnes fructus naturales, industriali, & artificiales, vt sunt pensiones.
- 3 Distributiones quotidianæ non veniunt appellatione prouentuum.

PROVENTIVM appellatione comprehenduntur omnia, quæ ex facto hominis proueniunt, vt sunt oblationes, funerales, vel quæ ex sigillo, aut ex alio emolumento beneficii, seu ex redditu magno, aut paruo, & similia, vt per Boër. decis. 22. 4. num. 1. Rebuff. in concord. cit. de colat. §. volumus, l. 1. C. pag. vbi 619. Puz. decis. 478. lib. 2. in correct. Gutier. conf. 8. n. 3. ante fin. Gonz. ad reg. 8. Cancel. §. 7. primum, num. 198. Et sic veniunt illa commoda, quæ extrinsecè casu, & re proueniunt, loan. de Gratia in trakt. de re script. n. 42. Paul. de Castro conf. 3. Quod dicti reddunt, vol. 1. in nouis, quem sequitur Alciat. resp. 488. n. 1. & Menoch. conf. 66. n. 10. dicens quod verba illa generalia concessione reddunt & prouentuum comprehendunt omne emolumentum qualescunque proueniens etiam ratione iurisdictionis, Nauar. conf. 435. vol. 3. Alex. Trentacinq. conf. 3. num. 13. vol. 1. vbi infert quod pænx, multæ & bonorum publicationes veniunt nomine reddituum, & prouentuum, quia extrinsecæ, & casu eueniunt, vt sunt utilitates, quæ veniunt ratione iurisdictionis.

Prouentus autem est nomen generale ad omnes fructus naturales, industriali, & artificiales, vt sunt pensiones,

pensiones, Mandol. *super facili*. §. & *taxam*, verb. *proventum*, Gonzal. ad §. 7. *proventum*. num. 197. vbi n. 104. subdit plus continere proventum, quam fructus, Monet. *de distribut.* p. 1. *quæst.* 7. num. 7. *in fine*. Rot. decif. 195. n. 1. p. 2. *in postibus*, Farin. 2 lib. 2. p. 4. *recent*. vbi quod *proventum* verbum generale est, comprehendens omnes redditus cuiuscunque qualitas.

- 3 *PROVENTUM* appellatione non veniunt distributiones quotidianæ, cap. *li. et*, de *probend.* Rip. in cap. cum *M. Ferrariefis*, n. 16. de *constit.* Monet. d. *quæst.* 7. n. 7. vbi latè probat.

APPELL. CCXXVIII.

Prouifio.

- 1 *Provisionis* appellatione veniunt omnes modi per quas Ecclesie prouidentur.
2 *Commenda* includitur appellatione *provisionis*.
3 *Provisionis* Sedi Apofl. appellatione veniunt *provisiones* factæ a legatis.

1 *PROVISIONIS* appellatione veniunt omnes modi per quos Ecclesie prouidentur, scilicet nominatio, postulatio, electio, presentatio, confirmatio, institutio, & collatio, ita gloss. verb. *electione*, cap. *ut circa*, de *elect.* lib. 6. gloss. verb. *provisionem*, per text. ibi cap. 1. & in cap. *quorundam*, eod. tit. & lib. gloss. verb. *provisionis*, in Clem. fin. eodem tit. Felin. in cap. *in rectoria*, corol. 5. 2. num. 18. de *rescript.* Rebuff. in concord. rub. de *collationib.* §. *presati Ordinarij* in gloss. verb. *provisionem*, & in *praxi* *beneficiali*, titula de *forma Vicariatus*, n. 5. Lambetrin. de *irreptione* lib. 2. p. 1. *quæst.* 1. *principali* art. 12. num. 1. & 2. Mandol. in reg. 5. *Cancel.* *quæst.* 4. n. 1. Rot. decif. 792. n. 3. p. 1. *dinerf.* Gonzal. ad reg. 8. *Cancel.* gloss. 17. num. 1. Rot. decif. 638. n. 4. apud Farin. in 2. collect. *novissimorum* seu p. 4. *dinerf.*

2 *PROVISIONIS* appellatione includitur commenda, Gemina in cap. *nemo*, num. 7. & ibi Frane. num. 5. *prope* fin. de *elect.* lib. 6. Rot. decif. 791. num. 9. p. 1. *dinerf.* Gonzal. d. gloss. 17. n. 1. intelligendo, ut per Ladou Gom. ad reg. *de idemitate*, *quæst.* 5. num. 6. *verf.* *non obstat*.

3 *PROVISIONIS* Sedi Apofl. appellatione veniunt *provisiones* factæ a legatis, gloss. in cap. *fi Abbatis*, de *elect.* lib. 6. vbi Gemina. num. 5. & Frane. n. 2. Cardin. in Clem. *quia coniungit*, in 8. *quæst.* de *relic. de mof.* vbi Imol. col. 3. *verf.* *intra prædicta*, quos refert Rot. decif. 1062. n. 5. p. 1. *dinerf.*

APPELL. CCXXIX.

Proximus, Proximior.

- 1 *Proximus*, & *proximior* idem significant, cum neutrum admittit medium interpositum.
2 *Agna* & *cognati* veniunt *proximiorum* appellatione.
3 *Proximiorum* appellatione omnia eiusdem gradus veniunt, tam ascendentes, quam descendentes.
4 *Proximior* quis *proximior* eo ipso quod certum consanguinitatis gradum probat.
5 *Verba*, in *proximi* referenda sunt ad *proximos* testatores.

Agg. Barboza Appell. Iur.

6 *Agna* & *cognati*, qui *proximi* appellatione *proximiorum*, *effigie* ad quem gradum admittuntur, attenditur.

7 *Femina* veniunt *proximiorum* appellatione, declarando, ut nup. 8.

Femina non veniunt proximiorum appellatione:

- 9 *Quando sumus in materia indifferenti*,
10 *Quando testator discretus de masculo, & feminis legatum fuit*,
11 *Quando testator se restrinxit ad masculos*,
12 *Quando testator vocasset masculos, & in defectum masculorum alios proximiores substituisse*,
13 *Quando vocati essent proximiores de agnatione, vel de familia vel de demo*,
14 *Quando exat suorum excludens feminas propter masculos, & ab illis masculis feminas ab intestato esse exclusas.*

PROXIMIORUM, seu *proximiorum* appellatione, (idem enim significat *proximus*, quod *proximior*, cum neutrum admittat medium interpositum, Bald. *conf.* 146. *in fine*, lib. 2. citatus à Rot. decif. 693. num. 2. *in fine*, apud Farin. p. 2. *recent*.) veniunt *agna* & *cognati*, l. 1. §. *proximus*, ff. *unde cognati*, Angel. *conf.* 189. *Visa* *fallit*, Tiraquel. de *errata* lig. §. 1. gloss. num. 15. & §. 9. & §. 11. gloss. num. 3. & 4. *Peregrin. de fideicom.* art. 22. num. 41. q. 05. refert *Fufat. de subtilitat.* *quæst.* 366. num. 1. *Rebuff. ad l. proximi appellatione* 150. *verf.* *ad hoc*, ff. de *verb. signif.* pag. 542. *Menech. conf.* 117. num. 1. Et omnes eisdem gradus admittuntur, idem *Menech. conf.* 158. num. 28. & tam ascendentes, quam descendentes, *Betrand. conf.* 50. *Pandul. quæstiones* col. 2. vol. 1. quem refert, & sequitur *Rebuff. in d. l. proximi appellatione*, *verf.* *ita propinquiorum*, pag. 74. & in maiorem materiam quod ad successorem legitimum potius referatur, tradit *Christoph. de Paz de temta*, cap. 17. n. 17.

PROXIMIOR autem ptulimur quis eo ipso quod certum consanguinitatis gradum probat, nam qui volu dicere contrarium, tenetur probare, ita *Alcias, de præsumpt.* reg. 1. *præf.* 8. num. 8. *Tiraquel. dist.* §. 1. gloss. 1. num. 5. & *Coar. lib. 2. var. cap. 6. num. 6. Mal. 21. de probat. concl.* 141. *Surd. decif.* 106. num. 8. & *decif.* 141. num. 16. & *conf.* 54. *Gutier. conf.* 4. num. 1. *Galgancet. de condit. & demonst.* p. 2. cap. 2. q. 1. num. 25. *Rot. dist. decif.* 693. num. 2. apud *Farin. part. 2. recent.* vbi numeris *sepp.* declarat non quid verbum, *Proximior*, quando sunt vocati in fideicommissio, intelligatur de *proximioribus* testatoris, anve d. de *proximioribus* *grauati*? & *verba*, *sui proximi*, esse referenda ad *proximos* testatoris, probat text. in *l. debitor*, ibi, *sive sua*, id est testatoris, ff. *ad Trebell. Paris. conf.* 11. num. 33. & §. 9. lib. 2. *Cardin. Mantie. de consuet.* lib. 8. tit. 14. num. 1. *Rip. in l. ex facto*, num. 6. *in princip.* ff. *ad Trebell. Rot. in Romana fideicommissi de leonibus* 4. *Mar. 1614 coram Burato.* Vide *Campan in dinerf. Iuris Canonici*, rub. 11. cap. 27. num. 80. qui et quod vbi *Constitutio* de *proximioribus* verba faceret, intelligitur vocatus *proximior* eius, qui ultimo loco interit si descendens sit primi testatoris, ut resoluat *Cardin. Mantie. de consuet.* volum. *volunt.* lib. 8. tit. 12. num. 10. *in fine*, & hoc est quod voluit dicere *Peregrin. de fideicom.* art. 20. *in fine*. post num. 14. quod *proximior* *grauati* non attenditur quando testator consanguineus est, itaque verque ad eum tendit finem, ut si ultimus moriens, & eius *proximior* sit de sanguine testatoris, intelligitur vocatus *proximior* ipsius ultimi decedentis, exclusis aliis, qui eadem

Bb 3 testatori

testatori essent proximiores, facit Gam. Lufit. *decif.* 158. num. 4. dicitur proximatem vltimi possessoris ex ea parte proximior debere, ex qua successio pertinetur. Quare verum esse concludi, (vt vtr. verbus Campan. citato loco) quod si proximior vltimi defuncti esset extraneus respectu primi testatoris, diceretur sine dubio exclusus: sed si de illius parentela & linea vtriusque censeretur vocatus, exclusio aliis ad testatorem magis coniunctis, quo & si plures essent in eodem gradu proximiores, vnas alterum non excluderet, licet ille ex masculo, iste vero ex femina descenderet, idem Gam. *decif.* 194. n. 3. omnes proximior de familia vocaretur, quia tunc sexus tantum, non gradus attendereus proximitas, secundum Vincen. de Franch. *decif.* 157. sub num. 4. Quoniam succedere tanquam proximior nemo valeat, nisi purificata conditione, nihilominus oportet, vt tempore dispositionis sui proximior, quique tunc putaret succedere si casus proximioritatis, & conditionis coexistisset, non auctore, qui tempore tantum verificatae conditionis esset talis, per notata affertur à Menoch. *conf.* 106. n. 112.

6 Sed vsque ad quem gradum admittantur huiusmodi agnati, & cognati, qui veniunt proximiorum appellatione, solet ab aliquibus in dubium reuocari, nam Bald. *conf.* 80. abas 76. circa fin. lib. 4. dicit admitti solum ad septimum gradum, pro vt eum refert Cardin. Tusch. *pract. concl.* tom. 1. lib. 5. *concl.* 923. num. 9. Peteg. vero de *fideicom.* art. 22. num. 33. tenet admitti vsque ad decimum gradum. Vide *supra* appell. 225. in fine.

7 PROXIMIORUM appellatione veniunt etiam feminæ, l. 1. §. proximus. ff. vnde cognati. §. non tantum, iuncto §. non caris, l. filii. de leg. agnat. success. Dec. *conf.* 131. num. 1. & *conf.* 269. col. 1. & *conf.* 525. num. 3. cum segg. & *conf.* 570. num. 10. Patif. *conf.* 29. num. 10. & *conf.* 39. num. 40. lib. 2. Socin. iun. *conf.* 10. col. vlt. lib. 1. Titag. de retrall. lib. 6. §. gloss. 9. num. 8. & num. 101. Simon. de Præcis de interpret. vlt. volunt. fol. 191. num. 67. & fol. 137. num. 10. Rebuff. ad l. 1. §. de vtr. signif. pag. 8. Cramer. *conf.* 350. col. 1. & *conf.* 356. num. 7. Dec. *conf.* 7. num. 1. cum segg. lib. 5. Menoch. de *præsumpt.* lib. 4. *præf.* 8. num. 11. & *conf.* 473. n. 1. & 8. & *conf.* 807. num. 47. & *conf.* 522. num. 2. vers. tercio, & *conf.* 831. num. 19. Peti. de *fideicom.* g. 11. num. 120. Anch. Regi. *pract.* q. lib. 3. q. 6. n. 21. Peteg. de *fideicom.* art. 22. num. 33. Rot. *decif.* 281. num. 1. p. 2. recent. Comprehensur etiam femina sub vocatione proximiorum familia. l. voluntas patris. C. de *fideicom.* l. pronuntiatio. 195. in fine ff. de verbor. signif. hym. *conf.* 656. n. 7. lib. 4. Decian. *conf.* 7. n. 1. lib. 5. Curt. iun. *conf.* 49. num. 7. vers. accedit, lib. 1. Titag. d. gloss. 9. n. 103. Peteg. d. *trall.* de *fideicom.* art. 22. n. 46. cum segg. Greg. X V. *decif.* 93. & 464. num. 11. Rot. in Florentina de Gradi. *decif.* 11. February 1628. coram R. P. D. Donato; quod procedit etiam quando femina est nupta extra familiam, Quid. *conf.* 46. num. 39. & segg. Sord. *conf.* 140. num. 67. lib. 1. Gib. *conf.* 190. num. 1. lib. 1. Beltramin. ad Greg. X V. *dill.* *decif.* 291. num. 21. ipse Greg. X V. d. *decif.* 464. num. 12. Seraphin. *decif.* 416. num. 1. Rot. *decif.* 87. num. 8. p. 1. & *decif.* 281. p. 2. in recentiorib.

8 Amplia quando testator vocauit masculos, & illis substituitur eorum descendentes masculos, & masculis descendentes vocauit proximiores, quia feminæ proximiores excludunt agnatos remotiores. Cramer. *conf.* 565. num. 7. Decian. *conf.* 98. n. 5. lib. 2. Menoch. *conf.* 841. Petegrin. de *fideicom.* art. 25. n. 48. in fine, quos refert, & sequitur Fufar. *interall.* de *substitut.* *quæst.* 366. num. 8. vbi num. 9. affert ab ampliat

tione non esse recedendum quando contentio esset inter feminas descendentes à testatore, & transuersales ob præsumptam dilectionem testatoris erga illos, & n. 11. post Menoch. d. *conf.* 843. respondet pro feminis, quando illa non esset descendens à testatore, sed iam esset descendens masculorum graduatorum, & n. 12. credit contrarium esse tenendum quando essemus inter masculos & feminas, nec à testatore, nec à graduat.

In aliquibus verbis casibus feminæ non veniunt proximiorum appellatione, & primò, quando sumus in materia indifferenti, quæ non coeuenit feminis, sed tantum masculis, ita Ruin. *conf.* 146. col. 3. lib. 2. Paris. *conf.* 57. col. pen. lib. 2. Socin. iun. *conf.* 168. num. 84. lib. 1. Menoch. *conf.* 463. num. 9. & alij plures quos refert, & sequitur Fufar. de *substitut.* *quæst.* 366. num. 19.

Secundò, quando testator discretiue de masculis & feminis loquutus fuit, vt quia instituit masculis, & feminis solum dotes reliquit, Menoch. *conf.* 46. n. 11. Fufar. d. *quæst.* 366. n. 20.

Tertiò, quando testator se testisuit ad masculos, nam feminæ erant exclusæ, Sim. de Præcis de interpret. vltim. volunt. fol. 291. num. 6. in fine, Peti. de *fideicom.* *quæst.* 21. num. 50. Fufar. *dill.* *quæst.* 366. num. 21.

Quartò, quando testator vocasset masculos, & in defectum masculorum alios proximiores substituit, nam ob dict. aliorum, intelligitur solum vocasse masculos, non feminas, Menoch. *conf.* 565. Sord. *conf.* 22. in fine, lib. 1. Fufar. d. *quæst.* 366. n. 22.

Quintò, quando vocati essent proximiores de 13 agnatione, vel de familia, vel de domo, vel dispositio esset facta fauore agnationis, nam tunc feminæ non censeretur vocatæ, Hieron. Gabr. *conf.* 132. *quæst.* 4. lib. 1. Sim. de Præcis de interpret. vltim. volunt. fol. 291. num. 70. & *conf.* 161. num. 18. & segg. Honderd. *conf.* 75. n. 14. lib. 1. Olafch. *Pedem.* *decif.* 127. vbi dicit hoc maxime verum in femina transuersali, Virol. *decif.* 1. n. 1. cum segg. Menoch. *conf.* 522. n. 4. cum segg. & *conf.* 813. in fine, Petegrin. de *fideicom.* art. 25. n. 45. & *conf.* 813. in fine, Petegrin. de *fideicom.* art. 25. n. 45. in fine, & *conf.* 58. n. 61. & *conf.* 139. n. 13. lib. 5. Sord. *conf.* 96. n. 18. Intrig. de *substitut.* *cent.* 3. *quæst.* 83. n. 4. Fufar. d. *quæst.* 366. n. 24.

Sextò, quando erat statutum excludens feminas propter masculos, & ab illo masculo femina ab intestato esset exclusæ, nam femina non crederetur vocata, Menoch. *conf.* 463. num. 12. Fufar. *dill.* *quæst.* 366. num. 25.

APPELL CCXXX.

Pupillus.

PUPILLI appellatio, licet non veniat is qui est in vtero matris, tamen ad sui fauorem, licet non sit verè pupillus, interpretatur pupillus, Bald. *conf.* 458. *Titius habens, per totum*, maxime in fine, lib. 5. quem refert Cardin. Tusch. *pract. concl.* tom. 6. lib. 1. *concl.* 453. num. 5. Pupillaris atas quæ dicitur, & Populus qui appellatur, opinie tradit Didac. de Nardona de *atate ad humeros alium repetita*, anno 7. q. 3. per tot.

APPELL CCXXXI

Reditus.

- 1 *Fructum tam maiorum, quam immaturorum omnis species veniunt redditum appellatio-
ne.*
- 2 *Proventus omnes continentur redditum appella-
tione.*
- 3 *Reditus est nomen generale, quia plus est in redditu,
quam in fructu.*
- 4 *Presario annua venit redditum appellatio.*
- 5 *Distributiones quotidianae proprie non veniunt ap-
pellatione redditum beneficij.*
- 6 *Veniunt tamen appellatione redditum, obventionum,
emolumentorum, omniumque aliorum ad benefi-
cium spectantium.*
- 7 *Mortuaria & anniversaria non continentur appella-
tione redditum, & valoris beneficij.*
- 8 *Iura, & aliana non veniunt appellatione redi-
tuum.*

1 **R**EDITVM appellatio venit omnes species fructuum. Rebuff. in concord. tit. de collatione, §. volumus, lit. P. pag. 619. Menoch. de arbit. casu 66. num. 10. tam maiorum, quam immaturorum, Mastril. Sicula decif. 8. num. 8. & 9. & continentur omnes proventus, Rebuff. de pacificis posses. num. 99. & regulariter redditus dicitur qui ex rebus immobilibus percipiuntur, Federic. de Senis conf. 1. 2. *Finis Prædictorum*, num. 1. versum communi, quem refert Cardin. Tusch. prælit. conclusum 6. lit. R. concl. 66. num. 1. est enim redditus, nomen generale, quia plus est in redditu, quam in fructu, gloss. verb. redditus, in cap. grandi, de suppl. negligenc. Prælator. alia gloss. verb. redditus, in cap. generali 13. de elect. lib. 6. vbi dicit quod omnis fructus constituitur in redditu, sed non convertitur, quia non omnis redditus constituitur in fructu, Cardin. in Clem. 1. num. 9. sub num. 1. de excessib. Prælat. vbi quod verbum, redditus, includit omnes proventus, plenè Gasp. Boëza de impo. debitor. cap. 13. num. 2. cum segg. refert Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 4. 7. proam. num. 194. cum segg. Sotol. conf. 162. num. 1.

4 **R**EDITVM appellatio venit annua præstatio, Calsten. conf. 374. *Super illis dubiis*, in princip. lib. 1. quem refert Cardin. Tusch. prælit. concl. 106. 6. lit. R. concl. 66. num. 1. vbi n. 3. limitas in relicto annuo facto ad tempus Consecrati, vel fratri, intuitu elemosynæ, vel consanguinitatis, quia non est redditus.

5 **R**EDITVM beneficij appellatio proprie non venit quotidianæ distributiones, eam cum redditu, dicitur eo quod redeat singulis annis, ac proinde cum simpliciter, scribendum esse hoc nomen, lute contendunt Tiraq. de retrah. lig. §. 1. gloss. 6. num. 1. & Nazar. de redditib. Ecclesiæ quæst. 1. num. 1. & ceterum quotidianas distributiones non redire singulis annis, siue quia diuini, aut per singulos menses, aut sepe saltem in anno distribuuntur, siue quia incerte admodum sunt, ita ut in valore beneficij computandæ non sunt, ex adductis per Moines de distrib. quorid. p. 1. q. 8. n. 7. Iuxta appellatum probant Bellencio. in tract. de charitatis subsidio, quæst. 76. num. 1. Paris. conf. 13. num. 4. & 5. vol. 1. Boëza decif. 141. Gambaz de mitor. Legati ad lacerat. lib. 6. p. 1. n. 17. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 1. cap. 183. n. 9. cum segg. Fr. Emmanuel. quæst. Regul. tom. 3. quæst. 74.

art. 4. vers. tertia ratio est, Rot. decif. 1170. p. 1. diuers. Gonzal. d. 4. 7. proam. num. 186. Moeti. de distrib. quæst. p. 1. quæst. 7. a num. 1. vbi tamen num. 5. & 6. facitur distributiones quotidianas non modo saltem laque dici posse redditus beneficiorum, sed etiam proprie dici posse redditus Ecclesiæ, seu Ecclesiasticos, ut satis probatur in cap. dilectum il. 1. in fine, de præbend. ibi, in canonicum recipi facias, & tibi de redditibus Ecclesiæ assignari prouenit, donec sit in beneficio præbendali prouisum. Appellatione verò redditum, obventionum, emolumentorum, omniumque aliorum ad beneficium spectantium venit etiam distributiones quotidianas, censuit Rota eorum Reuerendissimo D. Coccino decif. 144. num. 11.

REDITVM & valoris beneficij appellatio re non continetur mortuaria & amictualia, ut per Bellencio. de charitatis subsidio, quæst. 76. num. 2. Couat. ver. lib. 1. cap. 11. n. 1. ad fin. Moines de distrib. quæst. p. 1. quæst. 7. a num. 12. post princip.

REDITVM appellatio non venit iura & actiones, Alex. in l. diuersis, §. si vir, col. 3. vers. quæ autem veniunt appellatione ff. soluto matrim. apostil. ad Cast. conf. 174. in verbo & appellatione, lib. 3. quos refert Card. Tusch. d. lit. R. concl. 66. n. 4.

APPELL CCXXXII

Regalia.

Regalium appellatio venit:

- 1 *Salina & salinarum redditus,*
- 2 *Gabella, vectigalia, & tributa,*
- 3 *Piscationes, ac venationes, & piscationum redditus,*
- 4 *Metallicorum venæ,*
- 5 *Bona vacantia,*
- 6 *Candeminatorum bona,*
- 7 *Tralla grani & bladorum,*
- 8 *Porticaria in publicis fluminibus,*
- 9 *Capiteces, & duci belli, ac rebellionis creare.*

REGALIVM appellatio continentur salina, & salinarum redditus, cap. 1. vers. & salinarum, quæ sunt regalia, vbi Sebast. Neuil. a. n. 163. Calsten. conf. 63. in fine, lib. 1. Gam. Lufit. decif. 31. D. Barbo. in l. diuersis, §. si vir, num. 19. ff. soluto matrim. Tob Noni. conf. 81. n. 19. Card. Tusch. prælit. conclusum 6. lit. R. conclusum 82. n. 17. Cabed. Lufit. decif. 33. & decif. 81. n. 1. p. 1.

Gabella, vectigalia, & tributa sunt regalia, & veniunt appellatione regalium, cap. 1. vers. vectigalia, quæ sunt Regalia, vbi Sebast. Neuil. a. n. 54. Berrachio. tract. de gabellis, p. 1. in princip. num. 11. Abb. conf. 6. col. 3. in princip. vers. ex iis, lib. 1. Roland. à Valle conf. 1. n. 100. & seg. lib. 2. vbi num. 99. asserti quod Regalia dicuntur datum prebitor, & alia data, quæ soli Principi sunt referenda, Moench. conf. 981. num. 27. Alex. Treotacq. var. resolut. lib. 1. tit. de lere fidei, resolut. 3. a princip. Molin. de lullis tract. 1. disp. 666. in princip. Card. Tusch. tom. 1. lit. C. conclusum num. 7. & tom. 6. lit. R. concl. 82. num. 10. & 12. & tom. 7. lit. P. concl. 12. Cabed. Lufit. decif. 19. n. 4. p. 1.

Piscationes, & venationes, ac piscationum redditus sunt regalia, & veniunt regalium appellatio, d. cap. 1. vers. piscationum redditus, quæ sunt Regalia, vbi Sebast. Neuil. a. n. 152. Xuat. alleg. 17. num. 11. & 12. Moench. conf. 302. num. 31. vers. decimo anno, & Bb 4 conf. 498.

- conf. 98. n. 10. Rut. Roland. de canonis part. 4. lib. 2. cap. 9. Per. de potest. Princip. cap. 7. n. 13. & fidei. quæst. 13. n. 174. Sord. conf. 140. n. 10. Cabed. Lufitan. decif. 34. & decif. 81. num. 2. p. 1. Card. Tufch. d. li. R. concl. 82. n. 13. verf. Pofitionem.*
- 4 Metallosum veniunt sunt de Regalibus, & veniunt appellatione Regalium, Menoch. conf. 103. n. 19. in fine, verf. decimo, 220. Per. de iure fisci, lib. 4. tit. 2. D. Barbol. in l. diuina, §. vir, a. n. 18. ff. soluto matrim. Cabed. Lufitan. decif. 33. p. 1. Card. Pereira de extind. empheo cap. 3. num. 1. vbi ampliat, etiam in fodo pnuatorum reperitur.
- 5 Bona vacantia sunt de Regalibus, & Regalium appellatione veniunt, l. 1. ff. de iure fisci, l. 1. C. de bonis vacant. lib. 10. Menoch. conf. 102. num. 18. verf. etiam, Marten per text. ibi in l. 1. §. 1. tit. 8. lib. 1. n. 16. Recept. Sord. de aliment. tit. 1. quæst. 11. & n. 16. Per. de iure fisci, lib. 4. tit. 1. num. 1. Molin. de iustit. tit. 2. disp. 164. verf. vnde cum conclusio. Cabed. Lufitan. decif. 31. p. 1. & 61. p. 2. Quæ autem dicantur bona vacantia, tradunt Bonacini. de contradi. & rellit. disp. 1. quæst. 3. puncto 3. n. 1.
- 6 Condemnatio bona dicuntur Regalia, & Regalium appellatione veniunt, l. bona damnatorum, C. de bonis præscripte. cap. 1. verf. condemnatio, qua sunt Regalia, vbi Schell. Neui. d. n. 164. Ctauet. conf. 128. num. 4. Viut. tom. 2. commun. opinio. lib. 9. tit. 31. num. 47. Menoch. conf. 102. num. 29. verf. vnde cum, Per. de fidei. lib. 4. tit. 1. a. n. 4. Molin. de iustit. tom. 4. tit. 1. disp. 10. n. 8. & 9. Cabed. Lufitan. decif. 10. num. 8. & 9. p. 1. vbi decif. 38. quod bona indigent dicantur de Regalibus, Card. Tufch. d. li. R. concl. 82. num. 14.
- 7 Tracta grani & bladotum, est de Regalibus, Afflic. decif. 265. n. 109. Bald. in d. cap. 1. quo sint Regalia, lauden. in tract. de Princip. quæst. 362. quos referi Card. Tufch. d. li. R. concl. 82. n. 16.
- 8 Portitatio in publico flumine est de Regalibus, ac proinde venit appellatione Regalium, Bald. conf. 14. per totum, lib. 3. d. cap. 1. verf. portum, qua sint Regalia, vbi Schell. Naui. d. n. 47. Per. Greg. synagm. Iuris, lib. 3. cap. 14. n. 7. Per. de lib. 1. tit. 1. num. 17. Cabed. Lufitan. decif. 46. n. 6. p. 1. Card. Tufch. d. li. R. concl. 82. n. 17.
- 9 De Regularibus est create capitaneos, & duces belli, Per. de lib. 1. tit. 1. num. 14. Cabed. Lufitan. decif. 43. num. 3. p. 1. & Magistratus, seu Officiales ecclesie, & constitute, l. 1. §. cum verbum ff. de offic. Praefecti verbi, amb. de defensorib. eccl. §. nos igitur, collat. 3. amb. vs. Indica sine quoquo suffragio, §. illud videlicet, collat. 2. Auiles ad cap. 1. Prætorum, Capic. in sua innotissio in §. magistratus creatio fol. 118. Cassan. in catalogo gloria mundi, p. 3. confid. 24. cap. 5. Grat. decif. 46. Bobadil. in sua politica, lib. 1. cap. 1. num. 14. & lib. 3. cap. 8. num. 151. Auendan. de exequendis mandatis, p. 1. cap. 1. num. 1. Mcucoch. conf. 101. num. 19. verf. decimo quinto, Oltau. Glorie resp. & n. 2. Cabed. Lufitan. decif. 43. p. 1. Item & tabelliones create, Curia Philip. p. 1. §. 2. num. 4. Auendan. d. p. 1. cap. 10. num. 1. Sord. de Pace in pract. annot. tit. n. 13. Cabed. Lufitan. decif. 33. num. 1. p. 1.
- 1 Clerici saculari in fauorabilibus veniunt appellatione Religiosorum.
- 2 Religiosorum appellatione in edictis minimè comprehenduntur non claustrales, nisi adiecta aliqua ditione vniuersali.
- 3 Militarum Ordinum Equites, propriè & strictè loquendo, non veniunt appellatione Religiosorum, nisi in fauorabilibus, &c.
- 4 Maritimo veritas, nec largo, nec strillo media sunt Religiosi.
- 5 Equites Ordinis S. Ioannis Hierosolymitani ex proprietate seruitutis veniunt appellatione Religiosorum.
- 6 Equites Hierosolymitani sunt verè, absolutè, & simpliciter Religiosi.
- 7 Religiosum ingredi vultus, satisfaciendo ingrediendo Religiosum S. Ioannis Hierosolymitani.
- 8 Matrimonium ratiū dissoluitur per professionem in Religione S. Ioannis Hierosolymitani, non verò in alio Militario.
- 9 Militares S. Ioannis Hierosolymitani comprehenduntur sub decreto Conclij Trid. 13. de Regularibus, cap. 15. & sess. 6. de reformat. cap. 3. v. num. 11. & sess. 25. de Regular. cap. 11. vt num. 12. & ibid. cap. 19. v. num. 13.
- 10 Donati Religiosorum appellatione propriè & simpliciter non continentur.
- 11 Conuersi verè & propriè Religiosorum appellatione veniunt.
- 12 Nominis in fauorabilibus venit appellatione Religiosorum.
- 13 Nominis perueniens est communicatum, sicut perueniens professum.
- 14 Nominis privilegio fori gaudet.
- 15 Nominis immunitas est a gabelarum solutione.
- 16 Nominis gaudet privilegio Religiosi concessus.
- 17 Nominis non dicitur appellatione Religiosorum in edictis.
- 18 Religiosum ingressus quis non dicitur ante professum.
- 19 Habitus non facit Monachum, sed professus, & vicia Regularum.
- 20 Nominis Monachus non appellatur, nec efficitur de corpore Monachery ante professionem.
- 21 Nominis ante professionem remanet laicum.
- 22 Nominis non adstringitur præceptis, & statuta Religionum.
- 23 Nominis non tenetur vt professus persolvere diuinum Officium.
- 24 Nominis non tenetur interesse cum professis in Capitulo.
- 25 Nominis non subiicitur casibus Religionis referentis.

APPELL. CCXXXIII

Religiosus.

- 1 Religiosorum appellatione in fauorabilibus veniunt largo Religiosi.

RELIGIOSORUM appellatione in fauorabilibus veniunt largo Religiosi, secundum Cxl. de Gestis decif. 47. Maltrill. Sicilia decif. 190. n. 160. Item continentur clerici sacculares, vt per gloss. verb. Religiosi, in cap. nullus inique, 1. quæst. 1. & aliam, verb. Religiosus, in cap. presens, 9. q. 1. resolu. Lambertini de inepitaphon lib. 1. p. 1. quæst. 11. per totum, vbi n. 10. obstat huiusmodi appellatum tripliciter capi, largissimè vt de omni Christiano, cap. pro homine de homicid. lib. 6. largè de Christiano honestè viuentè, quia qui impendit Deo debuit Religiosum, potest dici Religiosus, cap. Ecclesia S. Maria. de consue. Strictè tandem & tunc intelligitur de illis solum, qui promiserunt substantiaalia regule, vide l. idcirco. Moscon. de maieff. milit. Eccl. in pract. pag. 13. & p. 4. cap. 1. pag. 503.

RELIGIO

3 RELIGIOSORVM appellatone minime continetur non claustrales in odiosis, nisi adiecta aliqua dictione vniuersali, *Natt. conf. 107. n. 20. lib. 3. Cef. de Grassis decif. 147 per totum.*

4 RELIGIOSORVM appellatone, propriè & strictè loquendo, non veniunt Militarium Ordinum Equites, nisi in fauorabilibus, vel ubi adderetur aliquod verbum vniuersale, puta si dicatur, *quicunque Religiosi*, quia tunc etiam ipsi comprehenderebuntur, vt teloluunt *Natt. conf. 107. num. 1. 4. 14. & 15.* & videtur velle Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gloss. 3. à n. 61.* iunctis traditis per Nicol. Gate. de *benefic. p. 1. cap. 4. n. 16.* Seraphin. *decif. 187.* Rot. in *Romanorum alimentorum* 21. Iunij 1627. coram R. P. D. Duran. ubi fuit dictum Milites S. Iacobi de Spatha non esse verè Religiosos, ac proinde eorum filios natos ex soluta, cum qua de licentia magni Magistri poterant contrahere Matrimonium, non esse sponfos dicendos, sed filios naturales. Et de commendatis Abbacibus quòd non veniant appellatone Religiosorum iuxta Fr. Emmam. *quæst. Regularum. 1. q. 1. art. 9.* quem refert Afsan. Tambur. de iure *Abbatum. disp. 17. q. 4. in fine.*

5 Vnde vicietis sub aliqua regala, veluti tertij Ordinis S. Francisci, non duntur propriè Religiosi nec veniunt Religiosorum appellatone, ptoet etiam qui vtantur matrimonio, non sunt Religiosi, nec largo, nec stricto modo, vt censuit Rot. coram Card. Seraphin. *decif. 111. n. 6.*

6 Quoad Milites verò & Equites Ordinis S. Ioannis Hierosolymitani & Hospitalitij, qui commouent Militenles Equites nuocupant, contrarium est reloluendum, & affirmandum ea proprietate sermonis veniunt appellatone Religiosorum in quacunque materia, etiam penali, vel odiosa, si alias de mente disponentis contrarium non appareat, vt docuit *gloss. 1. in Clem. 1. de decim. recepta & laudata à D. obortibus committit, secundum Nauar. conf. 12. num. 1. de Regularib. Fr. Emmam. quæst. Regularum. tom. 1. quæst. 1. art. 7.* Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 1. cap. 4. quæst. 4.* optimè improbanda distinctionem inest matrem fauorabilem, & odiosam, quod confirmatur ex recepta traditione, quæ docet in materia quacunque etiam penali veniunt omnia, quæ sub propria re, verba etiam lata continentur, vt de verbo, *inestabilis*, probat text. in l. *cum lege. ff. de testam. & post Dec. obferuat Couar. lib. 1. var. cap. 1. ad fin. & multis adductis laud. D. Barthol. in rub. ff. *soluto matrim. p. 1. à num. 47.* & idèd quòd veniant appellatone Religiosorum in terminis, censuit Rot. *decif. 177. num. 1. apud Paris p. 1. recent.* vt pote, quia verè, absolute, & simpliciter Religiosi sunt, & aliorum more tria vota solemniter emittunt, perpetuitatis, castitatis, & obedientie, sub regulis Ecclesiæ approbata, vt reloluunt Menoch. *idist. cap. 105. num. 49. 50. & 51.* Petr. Gregor. *synag. Iur. lib. 1. cap. 14. Azor. lib. 4. à num. 121. lib. 1. nona Recopil. Meno. ch. de arbit. casu 16. n. 11. & casu 22. num. 19. & conf. 14. num. 17.* Nicol. Gate. *cap. 4. n. 1.* Stephan. Gratian. *discept. forens. tom. 1. cap. 880. num. 1. 5. & 5.* Barthol. à S. Fausto in *obseru. Religiosorum*, lib. 1. q. 10. & sepius fuit dictum in Rot. & signanter coram Pinceto *decif. 191. alias 82. n. 1. lib. 1. in correctis, & decif. 111. sub num. 1. apud Paris p. 1. recent.* & *decif. 177. n. 1. & decif. 454. num. 3. apud eundem, p. 2. recent.* coram Greg. XV. *decif. 177. num. 1.* ubi adden. *num. 13. & 14.* nouissimè in Egitanis. Commende 8 Iunij 1616. coram R. P. D. Metlino, quominis Abbi in rub. *Regularum. num. 4.* dicat quòd largo modo fuit Religiosus, & Mandat. ad reg. 8. *Cancel. q. 12.**

num. 3. asserat quòd non dicuntur propriè Religiosi.

Ex quibus iam primò deducitur quod si quis voceat absolute ingredit Religionem, satisfaciens ingrediendo dictam Religionem S. Ioannis Hierosolymitani, non ita alias Militares, quæ matrimonium contrahere permittunt, vt reloluunt Aragon. 2. 2. q. 88. art. 11. pag. 718. ad vlt. *argumentum.* Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 1. cap. 3. q. 3. Sæy. in class. Regis. lib. 6. cap. 7. n. 10.*

Secundò deducitur, matrimonium tatum dissolui posse per professionem in Religione S. Ioannis Hierosolymitani, non ita in aliis Militariibus Christi S. Iacobi, & similibus, vt tenent *Nouar. conf. 1. alijs 2. in nouis de conuers. conu. post Couar. Sot. & alios, Azor. d. cap. 1. quæst. 1. H. utiq. in sum. lib. 1. cap. 8. §. 6. D. Barthol. in rub. ff. *soluto matrim. par. 2. num. 82.* latè Sanch. de *matrim. lib. 2. disp. 18. per totum.**

Tertiò deducitur eisdem Milites S. Ioannis 10 comprehendì decreto Concilij Trident. *sess. 15. de Regular. cap. 15.* Ratiuene circa professionem in Religionem non emittendam ante decimum sextum ætatis, neque ante expellum probationis annum, vt reloluunt Flamin. *Patil. de rescript. benefic. lib. 9. q. 2. num. 120.* Attendat 2 in addit. ad recap. *legum Nauarra. lib. 2. tit. 8. l. 7. de Religione. num. 16.* Fr. Barthol. de *Vecchis in præci obseruanda in admittendo ad Religiosum statum uirilis. disp. 1. dub. 2. num. 4.* Ego ipse de *officijs, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 101. num. 2.* quo quidem decreto alij Equites Militares non comprehenduntur Flamin. *Patil. disp. q. 2. num. 177. cum sepp. Azor. d. p. 1. lib. 1. cap. 1. q. 2. Card. Seraphin. decif. 121. num. 2.* quæ etiam reperiuntur impetissæ *part. 1. diuers. decif. 191.* Ludou. Beja *responf. casuum Conscientia. p. 4. casu 18.* Attendat. *dist. loca. num. 7.* Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gloss. 8. num. 6. 1.* Sanch. de *Matrim. lib. 7. disp. 44. num. 8.* & in *præcepta Decalogi. lib. 5. cap. 44. num. 17.* Barthol. à S. Fausto in *obseru. Relig. lib. 3. quæst. 169.* Fr. Barthol. de *Vecchis d. dub. 2. num. 4.* Ego ipse d. *alleg. 101. num. 5.* Quamvis huiusmodi Equites Militares comprehendunt præfata Concilij Trident. dispositione existimant Fr. Emmam. *in summa. 2. cap. 8. canel. 1. num. 1.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 163. num. 27.* D. Hieron. Vencro & Leyua in *Examine Episcop. lib. 6. cap. 15. num. 7.*

Quartò deducitur sub decreto Concilij Trident. *sess. 6. de reformat. cap. 8.* dum disponit Ordinationes tanquam Sedis Apost. delegatos ponere posse, & corrigere quemcunque clericum secularem, & Regulares extra monasterium degentes, & delinquentes, non obstantibus quibuscunque sui Ordinis priuilegijs, comprehendendi deussit si verborum rigor in inficiamus Religiosos Hierosolymitanos, quia verè Religiosi sunt, vt diximus, nec posse se iuuare priuilegio exemptionis, si licet enim per illud extimantur à potestate ordinaria, non tamen à potestate Papæ sunt exempti, cuius mandato, & auctoritate hoc casu procedunt Ordinarij, iuxta reg. l. 1. §. qui mandatum ff. de officio eius, atque ita quemadmodum isti dicere non possunt offendi suum priuilegium exemptionis si Papa contra eos potest extiterit, ita nec contra eandem exemptionem sui Ordinarij procedunt tanquam Apost. Sedis delegatus, quare ita reloluunt Nauar. *conf. 21. in amig. alijs conf. 12. in nouis, sub tit. de Regularib. Sæy. in summa. decif. sub eodem tit. decif. 16.* Fr. Emmam. *quæst. Regularum. tom. 2. quæst. 1. art. 4. & q. 65. art. 7. vers. quoniam.* Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 1. cap. 4. quæst. 3.* Aloyf. Racc. in *ord. 2. decif.*

decis. p. 3. collat. 105. vers. amplia primo, & in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 131. num. 1. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 11. cap. 13. num. 22. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, part. 3. alleg. 105. num. 115.

- 32 Quotid deducitur sub decreto Concilij Trident. sess. 25. de Regularib. cap. 11. disponente personarum Regulares excentes a iuramentum curam personarum secularium in monasterijs, quibus immolnet, quoad ipsam curam, & administrationem Sacramentorum subesse iurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi, in cuius diocesi sita sunt, comprehendit Ecclesias Milinum S. Iohannis Hierosolymitani, vt tradunt Plalec in praxi Episcop. p. 1. cap. 3. num. 46. Erasim. à Cochier de iurisdic. Ordin. in excoptat. p. 2. quass. 14. num. 11. Aloy. Ricc. in praxi aurea, ref. 176. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi, cap. 20. §. 3. num. 2. Ego ipse in simili tract. part. 3. alleg. 74. num. 16.

- 33 Sexto deducitur sub decreto Concilij Trident. sess. 25. de Regularib. cap. 19. disponentis circa Regulares praeuidentem se per vim, aut merum ingreſſos esse Religionem, comprehendit huiusmodi Hierosolymitanos Milites, vt decisum refert Armenas. in addition ad recopilat. legum Navarra lib. 2. tit. 18. §. 7. de Religion. n. 11.

Septimo deducitur intellectus ad statutum insignis, ac maioris Collegij S. Clementis Hispanorum Bononiz, quo cautum omnem posse esse Collegialem qui in Monachis, aut frater Religioſus, sed nec Canonicus quidam Regularia, aut omnino aliquam Religionem professus, vt comprehendat huiusmodi Hierosolymitanos Milites, iuxta ea, quae supra reſoluimus, & quae late in casu occurrenti consuluir D. Antonius de Foesites nobilis Argonenſis, & eiusdem Collegij sodalis, qui multa pro sua opinione corroboratioe satis eleganter & eruditè adducit in suo consilio nuper Bononiz impresso.

- 74 R E L I G I O S O R U M appellatio propriè & simpliciter non continentur donati, hi enim licet emittant tria Religioſia substantiaſia vota aliquibus Congregatioibus, non tamen proficiunt aliorum Religioſorum regularum, sed aliam longè diuersam, nec emittunt praedicta vota in Religione pro Religione approbata, sed ianummodo pro bono modo viuendi, vt scilicet insistant alia veie & propriè Religioſa, vt per Fr. Emman. quass. Regular. tom. 1. q. 11. art. 1. Fr. Barthol. à S. Fausto in theſaur. Religioſ. lib. 3. quass. 7. vbi tamen q. siq. reſoluit huiusmodi donatos esse personas ecclesiasticas, & gaudere fori, & Canonis privilegio.

- 75 R E L I G I O S O R U M appellatio verè & propriè veniunt conuersi, hi enim licet vulgo dicantur fratres laici, id non prouenit ex eo quod Religioſi & ecclesiasticæ personae non sint, eam continent tria substantiaſia vota, paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiae, sicut alij, sed quia insitanti non sunt, & Ordinibus parent, & clerici non sunt, sicut alij Monachi & Religioſi, quare hic docent Fr. Ludou. Mitandis in max. Plalec. rem. 1. quass. 19. art. 1. emend. 1. & art. 7. Carol. de Grassis de effluib. clerical. effluib. in §. 6. Pet. reſ. lib. 6. n. 70. Florea de Mena var. lib. 2. quass. 11. n. 94. & 185. Nicol. Garc. d. cap. 4. n. 11. & alij citati per me de officio, & potest. Episcopi, part. 3. alleg. 11. num. 38. Barth. à S. Fausto d. lib. 1. q. 6.

- 76 R E L I G I O S O R U M appellatio venit notitia in sanctorum lib. gloss. verb. Religioſus in Clem. 1. de electione, & multis comprobatur Coriolan. de censi.

huereſer. p. 1. lib. 3. art. 18. n. 1. Barthol. de Vecchia in praxi obseruandi in admittendi ad Religioſum statum nouitius, ubi §. d. 26. num. 1. vbi secus quoad odia, & latus disp. 11. dub. 10. per totum, vbi num. 1. ex Rebuff. offitio Cancellaria Apost. vocare nouitium Monachum, Aloy. Ricc. in praxi aurea, ref. 138. n. 3. Henric. in ſum. lib. 12. cap. 5. §. 3. vbi quod nouitius laicè dicitur Religioſus, vnde petentiū nouitium est excommunicatus, sicut per totum professum, vt reſoluunt plures citati à Cened. ad Doctrinam, collat. 14. n. 12. quibus addo Fr. Emman. quass. Regular. tom. 1. q. 21. art. 4. Bobadil. in ſua politica, lib. 2. cap. 18. n. 88. Agid. de Coineck de Sacrament. & conſum. 2. disp. 14. dub. 15. num. 164. Farinac. in praxi crimin. p. 1. quass. 5. num. 16. Caiol. de Grassis de effluib. clerical. effluib. §. n. 82. Azor. in ſum. moral. p. 1. lib. 12. cap. 3. q. 1. Coriolan. de casibus reſeruat. p. 1. cap. 10. de indic. Regular. §. 10. n. 19. pag. mibi 803. vbi amplius quamuis sit nouitius vnius diei, Barthol. de Vecchia d. lib. 12. dub. 10. sub n. 1. Item nouitius privilegio fori gaudet, vt non possit eueniri coram Iudice ſeculari, Bruno à Sule in locis communib. verb. nouitius, Galet. in margaritis casuum Conſcientiae, verb. Nouitius à Matr. de iurisdic. part. 4. cap. 13. num. 24. Curt. Philipp. p. 3. §. 1. n. 12. Saye. in foribus decis. lib. 2. tit. 2. decis. 3. Fr. Emman. quass. Regular. tom. 1. q. 51. art. 12. Azor. d. p. 1. lib. 12. cap. 3. quass. 2. Cessall. commun. contra communem, q. 4. quass. 37. n. 1016. Gotti. de gabell. quass. 95. n. 22. cum ſeqq. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 12. c. 3. n. 27. Fr. Barthol. de Vecchia d. tract. disp. 11. dub. 12. Et immuniſſe est à gabellat. ſolutione, vt ſcribitur Bertrachin. de Gabell. p. 7. princip. n. 56. Matr. de iurisdic. p. 4. cap. 121. n. 56. Florea de Mena d. q. 21. n. 198. & alij citati per Sanch. in practica Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 10. num. 16. & per me in collect. ad cap. aduersus 7. num. 11. de immuni. Eccles. Et demonſtratur privilegia Religioſi conſeſſis, secundum Henric. in ſum. lib. 7. cap. 12. n. 7. Azor. d. p. 1. lib. 12. cap. 2. quass. 10. ad fin. Saye. de conſor. lib. 7. cap. 13. num. 6. Saob. in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 4. cap. 39. n. 17. & tom. 2. lib. 6. cap. 10. in ſum. Saor. tom. 3. de Relig. lib. 3. cap. 16. num. 17. in ſum. Fr. Barthol. de Vecchia d. disp. 11. dub. 0. 4. n. 1. contra Maodof. de privileg. ad instar gloss. 7. n. 34. & Fr. Emman. d. num. 3. q. 51. art. 10.

Quoad odia verò nouitius non venit appellatio, & tione Religioſorum, quia neque verè, neque effluib. Religioſus dici potest, non eodem dieiunt quis verè & ingreſſus Religioſum anie professionem, Dec. in cap. in praesentia mon. 20. de probat. Cened. practice. & canon. quass. lib. 3. quass. 6. num. 17. Petegrin. var. lib. 6. num. 69. Benedic. Agid. in repet. l. 1. C. de sacros. Eccles. §. 4. §. 1. num. 19. in princip. quia verbum, Religioſus, etſi generale ſit, includit tamen omnem professionem, vt dicit gloss. verb. Religioſus, Clem. Religioſus, de procuratorib. tum quia habitus non facit monachum, sed d. professio, & vna Regularis, cap. ex parte, de Regularib. Barba. in d. cap. in praesentia, n. 56. Soelin. iun. var. 48. num. 11. lib. 4. Riman. iun. conſ. 85. n. 4. lib. 1. Magon. Florea. decis. 141. num. 2. Fab. Turres. conſ. 1. per tot. vol. 3. Sord. decis. 303. num. 2. Pascal. de viribus patris patet. cap. 1. num. 82. Item denique, quia non effluib. Religioſus, sed an- re professionem remanet laicus, cap. non ſolum, conſtitutionem de Regularib. in 6. cap. Religioſus, de ſent. excom. eodem lib. Beru. in d. cap. in praesentia, num. 55. 2.

Magon. *Florent. decis.* 1. 1. 1. *num.* 1. *cum seqq.* Honded. *conf.* 9. 4. n. 1. *vol.* 1. Er ideo illi non interdicitur officium Advocati aut Procuratoris, sicuti post multos docet Sanchez in *præcepta Decalogi* tom. 1. lib. 6. cap. 11. *num.* 2.

- 16 Vnde nunciium non adstringit præceptis & statutis Religiosis, & eius superiorum, tenent Azot. *d. quest.* 10. Henric. *d. lib.* 7. *cap.* 12. §. 7. Fr. Emman. *quest.* *Regul.* tom. 1. *quest.* 1. 1. *art.* 16. & alij quos refert, & sequitur Sanchez *lib.* 6. *cap.* 10. *num.* 7. Conrta Sarmient *lib.* 2. *señetur.* *cap.* 1. *num.* 1. *vers.* *ex supradictis.*
17 Ibi, & ideo minime teneri ut professus perfoluere diuinum officium, *cap. fin. vers. deputatus.* 91. *dist.* Barthol. à S. Faulto in *thesaur. Religios.* lib. 6. q. 169. nec interesse cum professus in Capitulo, *cap. ex eo, de elect.* lib. 6. Coriolan. *de casibus reformat.* p. 1. *fol.* 3. *art.* 18. *num.* 4. ideo nullam habet vocem nec actionem nec passivam, *lib.* 6. *Moison. de maiest. milit.* *Eccl.* *de elect.* lib. 1. p. 4. *cap.* 1. *pag.* 12. *vers.* *non conceditur.* Nec subicitur casibus Religiosis reformatis, secundum Azot. *d. quest.* 10. Fr. Emman. *d. tom.* 1. *quest.* 1. 1. *art.* 11. Fr. Lodou. Miranda in *man. Prælat.* tom. 2. *quest.* 14. *art.* 16. Barthol. à S. Faulto *ubi sup.* lib. 5. *quest.* 101. Coriolan. *art.* 68. *per totum,* imò Homobon. *de casibus reformatis.* p. 2. *cap.* 1. *fol.* 1. *mibi* 44. existimat nuntium reformatione ab Episcopo facta includi, ab eoque absolui debere.

APPELL. CCXXXIV.

Reliqua.

RELIQUORVM appellatio non solum proprie venit pass testam, ut l. de qui, §. hoc in testam. ibi, reliquum opus, §. quod vis aut clam, l. si Stichum, ibi, reliquum debetur, §. de verb. obligat. l. de Emilius, ibi, reliqui precij partem & ibi, reliquum pretium §. de minorib. *conf.* *similibus,* sed etiam tutum, l. pater §. 1. §. de verb. signif. *ubi* laud. Rebuffi *pag.* 409. *§. seq.* Imitans tamen in materia odiosa, & quando nihil restaret. Vnde absolutio facta à reliquorum restitutione cens. facta de omnibus, secundum Alex. *conf.* 47. Circa, *num.* 1. *vers.* *denique,* lib. 1. quoniam refert Cardin. Tufch. *prælat. conclus.* tom. 6. *lit. R. conclus.* 253. *num.* 17.

APPELL. CCXXXV.

Res.

- 1 Rei appellatio proprie venit omnis res.
- 2 Rei appellatio continetur:
- 3 Hereditas,
- 4 Falsa,
- 5 Pecunia,
- 6 Serru,
- 7 Farina, vinum, &
- 8 Fruitus,
- 9 Rei appellatio continetur pars.
- 10 Iura & actiones veniunt rerum appellations.
- 11 Rerum monasterij appellatio comprehenduntur etiam homines & persona monasterij.

REI appellatio proprie venit omnis res, l. si quis cum totum, in princ. §. de except. rei indic. l. si defensor, §. qui interrogatus, §. de interrog. alion. l. de

populo, §. qui nunciat, §. de noui oper nunciat. Ruin. *conf.* 20. Pro clara, *num.* 4. lib. 2. Guillem. Redoan. *tratt.* de rebus Ecclesie non alienant. in rub. qui veniunt appellations rei, Mozz. *de contrahib. tratt.* de except. sic. que veniunt appellations rei, §. Denique, Sord. *decis.* 163. *num.* 1. & *conf.* 471. *num.* 12. Cæsar. Barz. Bonenien. *decis.* 5. *num.* 16. Cardin. Tufch. *prælat. conclus.* tom. 8. *lit. P. concl.* 104. *num.* 1. Siue sit fundus, siue domus, siue possessio de tota intelligitur, Alex. *conf.* 193. *Perfessus in princ.* lib. 6. Cardin. Tufch. *dist. lit. P. concl.* 104. *num.* 6.

Hereditas igitur venit rei appellatio, l. nam à quod, §. fin. cum l. §. §. ad Trebell. *licet.* vbi lat. *num.* 13. C. de postu. Rebuffi *ad l. rei appellatio* §. §. de verb. signif. *vers.* *secundo in fine* *pag.* 42.

Falsa quoque continetur, gloss. verb. rei, in §. 1. *Infir.* de obligat. Rebuffi. *ubi supra vers.* *quarum laior.* & Theauris intelligitur, l. perregr. & ibi gloss. §. de acquir. posses. citata loco in *vers.* *thesaurum* *pag.* 42. in fine.

Pecunia etiam includitur rei appellatio, Alex. 4. *conf.* 85. *num.* 16. lib. 2. Cardin. Tufch. *dist. lit. P. concl.* 104. *num.* 1.

Serui quoque comprehenduntur, l. omnia. §. cum §. ita. vbi. Bald. §. de legat. 2. Titus in l. si vngnam. verb. donatione largitus. *num.* 121. & §. §. C. de reuocand. donat. Rebuffi. *ubi supra vers.* *quinto* *pag.* 41. in princ. vbi quoddam etiam homines liberi veniunt, Sord. *conf.* 470. *num.* 1.

Farina, vinum, & similia veniant, secundum 6 Menoch. *conf.* 1061. *num.* 17.

Fruitus etiam continentur. d. l. rei appellations, 7 l. rem. §. de acquirendo rerum domin. Mart. Antonin. *var. resolut.* lib. 1. *refol.* 48. *num.* 9.

REI appellatio continetur pars, siue agatur affirmative, siue negative, ita Bart. per text. ibi in l. aia Prator, *vers.* *seim.* *num.* 1. §. de ierur. Rebuffi *ad l. appellations rei* 71. *prope fin. vers.* *ultimo fallit.* §. de verb. signif. *pag.* 151. Stephan. Gtataio, *discept. forens.* *cap.* 791. n. 6. & 7. Secus verò in odiosis, Magou. *Florent. decis.* 119. n. 4.

REI appellatio veniunt iura & actiones, l. rei appellations 13. l. bonorum 49. §. de verb. signif. Berot. *conf.* 161. *num.* 10. *vol.* 1. Alex. *conf.* 184. *l. 1. §. 26. vers.* *de licet.* lib. 2. Rebuffi *ad l. rei appellatio,* verb. *laier.* *vers.* *tertio* *pag.* 42. Sord. *conf.* 470. *num.* 4. Pinel. *la rub. C. de bono mator.* p. 1. n. 5. Card. Tufch. *d. tom.* 8. *lit. P. concl.* 104. *num.* 1. Mart. Antonin. *var. resolut.* lib. 2. *refol.* 57. *num.* 69. Hieron. Fernandez de Otero Roman. *incubitus disp.* 1. *num.* 17. Cald. Pereira in *l. §. curatorem.* verb. *ro. n. 1.* Marian. *de censib.* 8. *num.* 108. Milan. *decis.* 9. *num.* 17. & *decis.* 10. *num.* 6. lib. 2. Molfes. *ad consuet. Neapol.* p. 2. *de bonis.* §. 11. *num.* 1. Giusba. *decis.* 17. *num.* 7. Et tam mobilia quam immobilia continentur, Menoch. *conf.* 758. *num.* 14.

REI appellatio monasterij appellatio comprehenduntur etiam homines, & persona monasterij, l. 1. §. quidem §. de rerum divis. Calderio. *conf.* 514. *alias* 51. de verbor. significat. Card. Tufch. *d. lit. P. concl.* 104. *num.* 7.

APPELL. CCXXXVI.

Residuum.

REI appellatio proprie venit totum quod superest, l. caterarum, & ibi Aiciat §. de verb. signif. l. quinquem. C. de testam. mil. Alex. *conf.* 126. *num.* 1. lib. 4.

lib. 4. Bero. conf. 119. num. 13. lib. 2. Zabarel. conf. 48. in princ. Bertiano. conf. 298. n. 3. vol. 1. Caltren. conf. 71. num. 2. lib. 1. Celi. Vgo. conf. 1. num. 12. idem Alex. conf. 139. num. 7. lib. 2. vbi quod potest impotatate totum, quando non potest applicari parti, Roman. freg. 15. Peregrin. de fideicom. art. 9. num. 6. Cardin. Tulch. practice. conclus. tom. 6. lit. R. evel. 225. num. 9. cum freg. Affili. decif. 283. num. 1. Fufar. de fubftit. quafi. 652. num. 9. Stephan. Gratian. difcept. forenf. tom. 1. cap. 3. num. 2. & 4. & tom. 4. cap. 716. num. 22. & 23. Vide quod dixi in tract. de diffinitib. vfufructu. diff. 348. Refidui enim verbum in folutione feu quietantia petrum impotat integram folutionem debui, Rota decif. 15. num. 2. & decif. 624. num. 2. part. 2. in paffion. Farin. & totum fignificat, eadem Rota decif. 66. num. 1. in fine p. p. t. Duran. Rota decif. 1. num. 1.

ferendi effent agnati cognatis. Statutum vero Vigleuani quod nullo poffit effe de confilio nifi filius natus de fanguine Vigleuani, & habitaret per decem annos, admittit tam natum ex patre, quam ex fola matre de Vigleuano, quia dicitur de fanguine loci, ficut ex patre, ficut ex matre oriunda de Vigleuano; ita Signoroli. conf. 196. Cum in terra, quem refert Cardin. Tulch. practice. conclus. tom. 2. lit. P. concl. 106. num. vnie.

SANGVINIS appellatiooe veniunt furtive 4 ficut veniunt appellatioe confanguineorum, vt dixi fub appellatioe confanguinei.

APPELL. CCXXXIX.

Semcn.

APPELL. CCXXXVII.

Refignatio.

RESIGNATIONIS appellatioe permutio includit, vt per Aloyf. Ricc. in praxi aurea. refol. 128. num. 1. Flamin. de refignat. benefice. lib. 12. g. 5. num. 19. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 14. num. 42. nam omnia difpofitio loquens de refignatiooe, includit in fe regulariter refignantem ex causa permuationis, ex eo quod permuatio eft vera refignatio, Rot. decif. 16. num. 3. cum freg. de rerum permu. in antiq. Gom. in reg. de publicand. gloss. 3. num. 2. vbi tenet quod regula de publicandis locum habet in refignatione ex causa permuationis, habet enim permuatio io venite refignationem in fauorem permuantium, ita vt permotario nihil aliud fit nifi quaedam reciproca refignatio, quae ad inimicem iuxta permuantes fit, cap. vnie. de rerum permu. lib. 6. Clem. 1. eodem tit. Caffad. decif. 1. num. 2. de rerum permu. Flamin. d. tract. lib. 11. p. 5. num. 19. cum freg. & de efpofit. g. 25. n. 8.

1. *Descendentes in infinitum veniunt appellatioe feminie.*
2. *Naturales veniunt appellatioe feminie quando difpofitio in legitimis, & naturalibus non potest verificari.*
3. *Transverfalis veniunt appellatioe feminie quando difpofitio teftatoris non poterat verificari in descendentiis.*

SANGVINIS appellatioe veniunt descen- 1 dentes in infinitum, l. 1. C. de condition. inferis, Cephal. conf. 664. num. 25. Fufar. de fubftit. g. 331. num. 1.

SEMINIS appellatioe veniunt naturales 2 quando difpofitio in legitimis & naturalibus non potest verificari, Surd. conf. 276. n. 6. vbi num. 16. cum freg. declarat non procedere quando ex coniecturis conftaret de contraria voluntate teftatoris, prout eum refert Fufar. d. g. 332. n. 2.

SEMINIS appellatioe tranfverfales veniunt, 3 quando difpofitio non poterat verificari in descendentiis, vt feribit Surd. d. confil. 129. num. 12. vbi fecundo refpondens, quomodo citat Fufar. d. quafi. 332. n. 3.

APPELL. CCXXXVIII.

Sanguis.

1. *Descendentes veniunt vbi vocati funt illi de fanguine.*
2. *Agnati, non autem cognati fecundum communem vsum loquendi, dicuntur effe de fanguine.*
3. *Natus de fanguine alienius loci, dicitur tam natus ex patre, quom ex fola matre de tali loco.*
4. *Famula veniunt fanguinis appellatioe.*

SANGVINIS appellatioe, vbi vocati funt illi de fanguine, veniunt descendentes, vt feribit Fufar. de fubftit. g. 331. num. 1. referens fe ad dicta in fun. conf. 49. Praterea de fanguine dicuntur effe illi, qui funt de genere, & fe foli agnati, non autem cognati fecundum communem vsum loquendi, Alciat. in l. promittitio in verb. agnatus ad fin. ff. de verb. signif. Simo de Penitis de interpr. vltim. volute. fol. 159. num. 22. in fine, Fufar. d. diff. quafi. 331. num. 2. vbi num. 4. post Peregrin. de fideicom. diff. art. 12. num. 21. in fine, fubdit quod illi effent in cafibus, quod ex coniecturis etiam venirent cognati, prae-

APPELL. CCXL.

Securitas.

SECURITATIS appellatioe quae veniunt, 1 statim tradum luf. in l. 1. ff. qui faciflatore cog. Bald. conf. 462. Super eo quod queritur, per tot. lib. 3. Franc. Becc. conf. 1. num. 5. in fine, & num. 4. 16. & 26. Surd. decif. 329. n. 10. Stephan. Gratian. difcept. forenf. tom. 4. cap. 14. n. 12. Catd. Tulch. practice. conclus. tom. 7. lit. S. concl. 95. per totum, vbi regulam firmit cum declarationibus, & restrictionibus.

APPELL. CCXLI.

Satisfactio.

1. *Solutio venit faciflatiois appellatioe.*
2. *Satisfactio importat vicem folutiois.*
3. *Creditori dicitur faciflatio quomodoque debitorum exigatur.*
4. *Satisfactiois verbum fignificat aliquando faciflatorem in pecunia ratione alimentis.*

5 *Cautio idonea de soluendo venit etiam appellatione satisfactio.*

1 **S**ATISFACTIONIS appellatione venit solutio, licuti docent Angel. Atet. *confil.* 122. num. 5. quem refert Cardin. Tufch. *practice. conclus.*

2 *100. 7. lit. 5. p. encl. 4. num. 4.* Satisfactio enim importat vicem solutionis, *litum liberatur. 4. 1. & ibi* Batt. ff. *quibus modis pignus*, vel *hypoth.* Angel. Atet. d. *confil.* 122. num. 2. Rebuff. ad l. *faciendum appellatione* 61. *vers. satisfactio ff. de verborum significat. pag. mibi* 312.

3 *in fine*, quia quomodocumque debitum exigatur, dicitur creditori satisfactum, secundum Surd. *confil.* 166. n. 16.

4 Aliquando importat satisfactionem in pecunia ratione adoncti, veluti si dicatur quod est satisfactus de paghis decuti, vt per Angel. Atet. d. *confil.* 122. num. 4. & 5. quem refert Cardin. Tufch. d. *conclus.* 45. num. 1.

5 **S**ATISFACTIONIS appellatione venit etiam cautio idonea de soluendo. 4. 4. *condemnatio ff. de re iudic.* licet enim satisfactio proprie importet solutionem quocumque modo per quam sequitur liberatio, vt supra dixi; quandoque tamen idoneam cautionem, videlicet fiduciosariam, denotat, vt ex *Isa. in l. 1. in princ. ff. qui satisfaciunt eop.* colligit Cardin. Tufch. d. *lit. 5. encl. 40. num. 2.*

APPELL. CCXLII.

Sententia.

1 *Sententia appellatione in dubio venit diffinitiva.*

2 *Sententia appellatione non continetur interlocutoria, & referuntur fundamenta pro hac parte* num. 1.

4 *Contrariam verum, vt numerus seqq.*

5 *Declaratur Clem. 1. de sequest. possell.*

6 *Sententia appellatione venit tam interlocutoria vim diffinitivam habens, quam illa, que simpliciter, & merè talis dicitur.*

7 *Præcipue quando eadem, vel maior ratio sit in interlocutoria, quæ est in diffinitiva, vel quando materia est indifferens.*

8 *Arbitri ad iuram, alij compromissarii facti, & qui tales dicuntur attenduntur.*

9 *Arbitri iuræ proprie, & verè indices sunt, non ita compromissarii.*

10 *Arbitri iuræ veram proferunt sententiam, qua sententia appellatione continetur.*

11 *Arbitri compromissarii sententiam non proferunt, sed quodam arbitramentum, quod sententia appellatione non venit.*

12 *Declaratur text. in l. quid ergo t. 3. § eum autem, ff. de his qui oportuinitatem.*

1 **S**ENTENTIA appellatione in dubio venit diffinitiva, sicuti docent Felin. *in rub. de sentent. & re iudic.* Socin. *confil.* 39. *Capio, col. 1. vers. præterea, vol. 4.* Alexand. *confil.* 50. *Vbi alii, n. 1. lib. 1.* vbi extendit manifestè in statuto contra ius commune, *Con. proll. c. 15. n. 4. vers. quinto*, Mich. *Grall. tom. 2. communio opus lib. 7. tit. 2. n. 31. pag. 244.* Putz. *decis.* 166. num. 3. *lib. 1. in correctis.* C. d. Tufch. *practice. conclus.* tom. 7. *lit. 5. encl. 106. n. 10. & encl. 180. n. 4. & 5.* Sigism. *Scacc. de appellatione q. 17. lit. 6. m. 7. & 10.*

Aug. Barboza Appell. Int.

SENTENTIA appellatione non continetur interlocutoriam, quasi non sit proprie sententia, videtur sententia gloss. *verb. diffinitiva, in princip. in Clem. 1. de sequest. possell.* idem in effectu dicit gloss. *verb. sententia, in l. 1. §. biduum, ff. quando appell. gloss. verb. sententia, per text. ibi, in cap. cum olim, de testib. obsecrans plures, vt per Isa. in rub. ff. de re iudic. vbi Ripam. 2. Felin. num. 7. in rub. de sentent. & re iudic. Hippol. d. §. fin num. 12. In quibus alienare licet, refert alios Menoch. *remed. 8. reaper. num. 24.**

Pro qua sententia facit primò text. in d. Clem. 1. vbi agens de sententia post cuius prolationem dicit se querelationem esse faciendam, expectat solam diffinitivam, quasi sententia illam solam sententiam appellari, & proprie talem censeri. Secundo facit text. in l. *post sententiam 9. in fine, ibi, neque causam vltimam, &c. C. de sent. & interlocut.* Tertio facit l. *quod in iura 14. ibi, secus in sententia, ff. de re iudic.* vbi in contrariis in principio agens de interlocutoria, postea in verbo *secus*, quo videtur, diversitatem constituit in sententia, sic plane significans appellatione sententia interlocutoriam non contineri. Quarto facit rubrica *C. de sent. & interlocut.* vbi particula, &, solet diversis ex natura sua colligere, iuxta doctrinam gloss. *recepti in rub. ff. de iura & facti ignor.* cum alius per me adductus *sup. dist. 110. c.* proinde cum in illa rub. interlocutoria, & sententia diversitatem habeant, utique videtur dicendum sententiam, & interlocutoriam non esse idem, neque vnius appellatione alteram contineri. Quinò & vltimò facit, quia de substantia sententia est ita determinate connotuerunt litigantium, vt eisdem per illam finis imponant, silem quoad iudicem, atq. text. in l. 1. §. *de re iudic. ibi, finem accipit, & cap. 2. eod. tit. ibi, iurgantium controuersias terminare, qui qualem finis per interlocutoriam non imponit, adhuc enim apud eodem litigantes consensus datat, & ipse iudex prædictam interlocutoriam reuocare potest, vt probat text. in d. l. *quod in iura, & in cap. eum cessante, de appella.**

Contrariam tamen sententiam tenuit gloss. *verb. 4. sententiam, in Clem. 1. de re iudic. & verb. nisi iuris, in l. 1. §. quod quisque iura, & verb. sententia, in §. pen. In illis quibus alienare, & in l. meminim, C. unde vi, Abb. in cap. causam matrimony, num. 6. de offit. leg. Isa. in d. rub. ff. de re iudic. num. 14. Felin. in d. rub. num. 7. Syluest. in sum. verb. sententia num. 3. Ludou. Gom. in cap. 2. §. placuit, in l. de constit. lib. 6. Valas. *confil.* 47. n. 10. Cabed. *Lusit. decis.* 16. num. 8. p. 1. & est communis.*

Ad cuius probationem vltia text. in d. Clem. 1. *vers. 1. similiter, de re iudic.* facit primò, & tertioque d. Clem. 1. *de sequest. possell.* vbi agitur de sententia prolata super possessione, patet ibi, *causam possessionis, & ibi, possessoria promulgata, &c.* quam quidem sententiam constat proprie esse interlocutoriam, quæuis in illo text. diffinitiva appelletur, propterea quod habet vim diffinitivæ, vt latius ostendam in collectan. ad eandem Clem. *sub gloss. verb. possessoria.* Secundo facit, quia sententia proprie talis dicitur, quæ continet iudicis pronuntiationem determinatam controuersias litigantium, qualem pronuntiationem, dicitur, habet interlocutoria, licet enim per illam iudex non tollat, neque detrimat controuersiam in causa principali, nihilominus tamen aliquam determinat super aliquo articulo eiusdem causæ principalis. Tertio facit, quia sententia, quæ proprie talis est, diuiditur in diffinitivam, & interlocutoriam.

C. locut

locutoriam, tanquam genus in proprias suas species, cuius divisionis meminit gloss. *definitiva*, in cap. *ei qui*, §. *definitiva* 2. q. 6. gloss. *ult.* in l. *qui restitueret*, ff. *de rei vind.* & *verb. definitiva*, in d. Clem. *unic. de sequit. poss.* cum aliis adductis per Marant. *de ordine iudic.* 6. p. cap. *de sententia*, à num. 23. vnde necessarium descendum est, quod sicut definitiva, ita etiam interlocutoria verè & propriè est sententia, siquidem species sub aliquo genere existentes sicut sub illo continentur, ita verè & propriè de illis prædicantur, arg. text. in l. *si quid* 43. §. *inter*, ff. *de legat.* 3.

6 Qua quidem opinio retenta tam absque dubio intelligendam esse existimo, tam in interlocutoria vim definitivæ sententiæ habente, quam in illa, quæ simpliciter & metè talis dicitur, patet si expendatur in quacunque dispositione, etiam odiosa, verb. *propterea*, considerati iuxta reg. text. in l. *cum lege* 26. ff. *de testam.* & in l. 3. §. *quod autem*, ff. *de alia lase*, ac proinde cum vitæque interlocutoria in sua substantia sententia propriè sit, ex aduictis per Lancelot. lib. 3. *Instit. iur. Canon. tit. de sent. in princ.* vitæque dicendum est appellacione sententiæ vitæque interlocutoriam comprehendere, & contineri in dubio, nisi defectus intentionis in disponente colligatur, illo enim interveniente cessat consideratio proprietatis, ne aliis ultra intentionem disponentis actus, sicut dispositio operetur, contra reg. text. in l. *non enim* 29. ff. *si certum pet.* Colligitur autem defectus intentionis ex verbis, quæ præcedunt, aut subsequuntur, ex materia subiecta, aut alia coniectura sufficienti, propter quam aliquando sola distinctiva intelligitur; proxi in d. l. *quod iussit*; aliquando verò etiam interlocutoria comprehenditur, & sic cessant plura fundamenta quæ pro prima tenuimus opinione.

7 Ex quibus colligitur sine dubio appellatione sententiæ venire tam definitivam, quam interlocutoriam quancunque, vbi eadem, vel maior ratio est in interlocutoria, quæ est in definitiva, vel quando materia est indifferens, quæ ita convenit interlocutorie, sicut definitivæ, proxi optimè docent Alexand. conf. 50. *Vbi actus*, num. 12. & *sup. vers. item respondet*, lib. 2. & conf. 171. *Vbi*, num. 6. *vers. quoniam*, lib. 7. vbi extendit etiam in materia subiecta. Pote. *de es* 266. num. 3. lib. 2. in *correlis*, vbi ampliat etiam in materia exorbitanti favorabili, Card. Tusch. d. l. 5. *concl.* 106. n. 7. & *encl.* 10. n. 6.

8 S A N T A N T I A appellacione an veniat laudum arbitri, solet in præsentia materia ab aliquibus in dubium reuocari, pro cuius resolutione sciendam est quod arbitri in duplici sunt differentia, alij enim tales sunt qui data necessitate, & auctoritate iuris à partibus eliguntur, & dicuntur arbitri iuris, quasi à iure constituti, & ordinati. Alij verò sunt in quos non interveniente prædicta necessitate, seu forma iuris, sed sponse, & liberi compromittunt, & arbitri compromissarii appellantur, de prioribus agunt multa iura, proxi est text. in *Lapertissimi*, C. *de indic.* & in cap. *supplicium*, d. *off. delegati*, & in c. *cum fructu* in princ. *de appellat.* & in cap. *ab arbitrio*, d. *off. deleg.* lib. 6. de potterioribus, tractat l. 1. & per totum, §. *ff. de arbit.* & in c. 1. cum multis *ibidem*, *radem*, *pl.* Inter hos autem illa datur differentia quod priores propriè & verè iudices sunt, & vii tales iuris ordinem servare tenentur. Probat ratione, etenim cum iudex dictus quasi iuris dicens, vt probat text. in cap. *forum*, *de verb. signif.* verè & propriè sit ille, qui tanquam Reip. manserit, & tanquam fungens puplica pote-

state ad ius dicendum habet iurisdictionem, quæ nemo ius dicere censetur, probat text. in l. 1. §. *ff. qui ius dicenti*, & in l. 1. ff. *de iurisd. com. ind.* & arbitri iuris ab eodem iure deputati ministri, & fulgentes prædicta potestate, iurisdictionem si non ordinariam, saltem delegatam censentur habere, iuxta text. in l. 2. quia 6. ibi, *ut ipse lex defert*, ff. *de iurisd. com. indic.* rectè fit tales arbitros verè & propriè iudices esse, vt probat text. in d. l. *apertissimi*. Contrarium verò dicendum est in posterioribus, cum enim iudices non possint esse illi, qui ex priuatorum conventionoe celebrata eorumdem ministri existentes aliquam non habent iurisdictionem, iuxta text. vbi gloss. 1. in *Lacionem* 99. ff. *de verb. signif.* & in *Lait prator* 5. in princ. ibi, *notissime nomen*, iuncta gloss. ibi, *verb. & habent*, ff. *de re iudic.* & arbitri, siue ad aliquid dubium iuris decidendum, siue ad aliquod factum æstimandum, & ex mera inter conventionem partium constituti, iuxta text. in l. 1. *de sent.* & *re iudic.* & in cap. 1. *de arbit.* eorumdem partium ministri existentes, nullamque ex eo habeant iurisdictionem, iuxta reg. text. in l. *priuatorum*, C. *de iurisd. com. indic.* rectè fit omnes non dicantur esse iudices, iuxta text. in l. 1. §. *ff. de iurisd. com. ind.* iuncta *da eis*, text. in l. 3. §. *ff. si quis ius dicenti*, & ique manifestè probare videtur late contineri in l. *Dion* Pro 13. in princ. ff. *de re iudic.* dum inter hos arbitros & iudices distinctionem facit.

Qua præhabita distinctione supradictum dubium resoluendum venit vt scilicet arbitri iuris, qui verè iudices sunt, veram profert sententiam, quæ sententiæ appellatione continetur, vt cuiusque iura supra citata dum de illis actum sunt, & in specie comprobant Rip. in l. c. num. 3. & in l. *foris*, num. 7. ff. *de re iudic.* Ioan. de Anan. conf. 50. num. 7. *vers. circa verè secundum*, Cardin. Tusch. d. l. 5. *encl.* 106. num. 3. Alij verò arbitri, qui compromissarii appellantur, & iudices non sunt, vt supra probauimus, sententiam non profertur, sed quoddam arbitramentum, quod sententiæ appellatione non continetur, cum potius accommodetur ad transactionem, vel contractum, quàm ad iudicialia, Ita Abb. in cap. 1. num. 1. & in cap. *cum dilectus*, n. 3. *de arbit.* Innoc. in cap. *Quintus*, d. *de iur.* Felin. in rub. *de sent.* & *re iudic.* num. 7. l. 1. in l. 1. num. 4. ff. *de re iudic.* Rip. in rub. *num.* 10. ff. *ille tit.* & *resp.* 44. num. 1. Ioan. de Anan. conf. 16. in princ. & d. conf. 50. num. 7. *vers. circa verè*, Card. Tusch. d. l. 5. *encl.* 106. num. 12.

Non obstat text. in l. *quid ergo* 13. §. *cum autem*, 12 *vers. ex compromisso*, ibi, *quia non per omnia sententia est*, ff. *de his*, qui *mutantur infam.* ex quo colligunt gloss. *verb. sententia*, Bart. num. 1. & alij ibi, sententiam arbitri non esse propriè sententiam, quia respondetur procedere in arbitris compromissariis, non verò in arbitris iuris, cum eorum lex illa dicat, arbitrorum pronuntiationem non esse propriè sententiam, necessitas ad subitis compromissariis intelligenda est, non verò de arbitris iuris, qui quidem à lege delegati iudices sunt, & ab eadem lege iurisdictionem habent, vt probat text. in d. l. *apertissimi*, ibi, quasi arbitri fuerint ab Imperiali culmine delegati. Nec refragantur illa de priuatorum consensu, quo arbitri iuris similiter eligantur, sicut compromissarii, satisfacti enim si aduersus arbitros iuris quantumcumque à partibus eligantur, non abscedunt, sed potius à lege, cuius præcepto eliguntur, suam indicandi potestatem suscipiunt, quæ potestas iudicandi à lege data, veluti à publica potestate

potestate procedens iurisdictionem impoat, per quam arbitri iuris, & iudices, ac publici ministri constituuntur.

APPELL. CCXLIII.

Serui, Seruientes, Serutores.

1. *Servorum appellatio continentur ne dum proprii, sed etiam y, quos bona fide possidemus, & etiam communis.*
2. *Servorum meorum appellatio in legatis continentur tantum, qui fuerunt tempore testamenti, nisi aliud comprehensum esset.*
3. *Servorum suorum appellatio in legatis testamentis non continentur quae pignori acceptas.*
4. *Servientium appellatio veniunt verè, & actualiter servientes continui.*
5. *Servientium appellatio veniunt etiam illi qui praesens viridarius, & ex colant.*
6. *Servientium appellatio venit etiam servitor nobilis.*

1. **SERVORVM** appellatio continentur ne dum proprii, sed & bi, quos bona fide possidemus, & etiam communis. l. 1. §. *patetatis*, ff. de pnal. & in quibus vassus fuit alicuius, l. si quis servus, ff. de legat. 3.

2. **SERVORVM** meorum appellatio in legatis continentur tantum qui fuerunt tempore testamenti, nisi aliud comprehensum esset, l. si ita, ff. de acq. & reg. leg. Ranchin. encl. §. 6. p. 2. vbi dicit probationem pertinere ad legatarium quod esset tempore testamenti.

3. **SERVORVM** suorum appellatio in legatis testamentis non continentur, quos pignori acceptas, id est si credito habebat testator, l. servus, §. ear. ff. de legat. 3. l. legatus, §. fin. ff. de supell. legat. vbi supell. illi sua omni legata argentum pignori acceptum non continetur; item oec continentur seroi, quos testator habet venales, nisi eadem voluntas testatoris sit de his sensisse, d. l. servus, in fin. ff. de legat. 3. Pauli de Castro in l. 1. n. 1. C. de verb. signif.

4. **SERVIENTIUM** appellatio veniunt verè & actualiter servientes continui, non ex arbitrio, quia isti non sunt simpliciter servientes, Agid. Bellam. conf. 6. num. 10. & seq. quem refert Cardin. Tusch. pract. consil. tom. 8. lib. V. conclus. 91. n. 3.

5. **SERVITORVM** appellatio veniunt etiam illi, qui praesens viridarius, & ex colant, qui serui viridarii vulgò dicuntur, Rebuff. in l. imponit 79. §. v. luparia. col. 1. in princip. vers. unde viridarius, ff. de verb. signif. Stephan. Gratian. discip. forens. tom. 5. cap. 533. n. 28. per text. de l. instrumentum, ff. de funde instr.

6. **SERVITORVM** appellatio venit etiam servitor nobilis ex generali consuetudine Magorum, qui tales soleo penes se habere, Seraph. decis. 1409. num. 1.

APPELL. CCXLIV.

Soboles.

1. *Filius, nepos, & pronepos, ac descendentes omnes continentur appellatio soboles.*
Aug. Barbois Appell. Iur.

2. *Famina & descendentes ab eis veniunt appellatio soboles.*
3. *Soboles appellatio naturales quoque continentur.*

SOBOLIS appellatio continentur non solum filii, sed & nepotes, & pronepos, & descendentes omnes, ut in aut. quibus modis naturales efficiantur sui, §. si quis autem defunctus, Alexand. in l. etiam filius, num. 3. solus mar. Bron. in trall. cessum. huer. §. 26. quarta prin. num. 6. Girona de privilegium, seu exempt. explicatio, num. 3141. late Rottic. in l. cum auu. lib. 2. cap. 6. n. 14. ff. de condit. & demonstr. Fulat. de substit. §. 334. n. 1.

SOBOLIS appellatio feminas & descendentes ab eis veniunt, l. 1. §. solus maritus. lib. 1. prope soboles procreandum. l. 1. §. C. de naturalib. liber. l. cum sari. in prin. & §. fin. C. de agric. & censib. lib. 1. Laurent. de Pallat. super stat. quod statibus masculin. n. 191. vers. nunc autem quare, Rultic. d. lib. 2. cap. 6. num. 15. Fulat. d. §. 314. n. 1.

SOBOLIS appellatio, licet prope veniat solum nati ex iusta copula, ut tangit Rottic. citato loco, tamen & naturales comprehenduntur, ut deuci videtur ex text. in l. 1. C. de infantib. exposit. dum ibi dicitur, sobolem alendam, non exponendam, intelligit ibidem gloss. non solum legitimum & naturalem, sed naturalem natum, per text. in aut. licet, C. de naturalib. liber.

APPELL. CCXLV.

Solutio.

SOLVTIONIS appellatio vocit facta. 1. Solutio quocumque modo facta, per quam tollitur primitiva obligatio, l. proxi quisque, & l. solutio, ff. de solutio. l. si rem, §. amos, ff. de pignorat. act. Alexand. conf. 113. num. 1. lib. 7. Abb. conf. 24. num. 2. vers. propositus, lib. 2. Sord. conf. 22. Card. Tusch. pract. consil. tom. 7. lib. 5. concl. 341. num. 1. vbi num. 5. post Alexand. conf. 95. in fine, num. 2. lib. 3. limitat quando adiciat, pecunia, quia tunc restituitur ad solutionem in pecunia, Coccin. decis. 84. num. 6.

SOLVTIONIS appellatio non venit fideiussio, secundum Socio. sen. consil. 90. num. 22. lib. 4. Titaquell. de reuol. sign. §. 3. gloss. 3. num. 14. cum seqq.

APPELL. CCXLVI.

Sponsa.

SPONSA appellatio quoties de ea in aliquo lege, aut alia quavis parte fit mentio, venit sola de futuro, nisi aliud suadeat conuotio ac frequens loquendi usus, cuiusve intentio, qui legem condidit, aut contractum, vel testamentum fecit, ita docent Paul. conf. 62. col. 1. vol. 4. Bott. in rub. de sponsalib. num. 4. & ibi Pimpol. num. 6. Coust. de sponsalib. p. 1. cap. 1. num. 16. in fine, Petex l. 1. vers. item opud, & vers. quare verum, tit. 5. lib. 5. Ordin. pag. 4. Sanchez. de matrim. lib. 1. disp. 1. num. 3. Seraphin. decis. 519. num. 1.

C c 2 Vnde

Vnde vbi de sponsa in dubio fit mentio, censetur sponsalia, matrimonium verò vbi de vxore loquitur, asserit Franc. Aretin. *conf. 13. Viso diligenter*, n. 5. quem refert Cardin. Tufch. *pract. concl. som. 7. lit. S. concl. 399. n. 2.*

ex *Constit. P. V. incip. Ramoni Pont. providencia*, sub Dat. Roma Kalendis Septembris 1567. in eodem Bullario novo, tom. 2. pag. 238.

APPELL CCXLVIII

Spurius.

APPELL CCXLVII

Spolia.

Spoliorum appellations continentur:

- 1 Bona Ecclesiasticarum personarum sine licentia Sedis Apostolicæ de eis disponen-
tium,
 - 2 Acquisita ob illicitam negotiationem,
 - 3 Illegitimè relicta,
 - 4 Vacantia,
 - 5 Fructus ante litterarum Apostolicarum expeditionem, aut
alias male percepti,
 - 6 Bona Regularium extra claustrum deceden-
tium,
 - 7 Clericorum bona extra residendam morien-
tium,
 - 8 Fructus beneficiorum Italie Sedi Apostolicæ refer-
natorum, vel affectuorum dom vacant.
- Spoliorum appellations non continentur:*
- 9 Ornamenta, & paramenta Ecclesiarum,
 - 10 Suppellectilia domesticæ,
 - 11 Bona clericorum, qui beneficia, aut pensiones
non excedentes summam ducatorum 30. ha-
buerunt.

- 1 **S**POLIORUM ad R. Cameram Apostolicam spectantium nomine continentur bona Ecclesiasticarum personarum, siue licentia Sedis Apostolicæ de eis disponen-
tium, iuxta *Constit. 19. & 46. Pauli III. in Bullario novo Lætrij Cherubini*, tom. 1. pag. 558. & 686. ac *Py IV. constit. 8. in eod. Bullario novo*, tom. 2. pag. 8.
- 2 Acquisita ob illicitam negotiationem veniunt spoliorum appellations, iuxta *Constit. 19. Py IV. in eod. Bullario novo*, tom. 2. pag. 19.
- 3 Illegitimè relicta, & vacantia bona, nec non fructus ante litterarum Apostolicarum expeditionem, aut alias male percepti, vt in *Constit. Sixti V. incip. In conferendis 100. in ordinis in eodem Bullario novo*, tom. 1. pag. 670. & in alia *Constit. 14. Pauli V. incip. Eminenti*, in eodem Bullario novo, tom. 3. pag. 199.
- 6 Regularium bona extra claustrum decedentium, veniunt quoque spoliorum appellations, iuxta *Constit. 45. Gregorij XIII. in Bullario novo*, tom. 2. pag. 411.
- 7 Clericorum bona extra residendam morientium, spoliorum nomine veniunt, iuxta *Constitutionem 91. Py IV. in eodem Bullario novo*, tom. 2. pag. 132.
- 8 Fructus beneficiorum Italie Sedi Apostolicæ refernatorum, vel affectuorum dom vacant, spoliorum appellations continentur, iuxta *Constitutionem 32. Py IV. in eodem Bullario novo*, tom. 2. pag. 46.
- 9 **S**POLIORUM nomine ad R. Cameram Apostolicam spectantium non veniunt ornamenta & paramenta
- 10 Ecclesiarum, nec suppellectilia domesticæ, nec bona clericorum, qui beneficia, aut pensiones non excedentes summam ducatorum triginta habuerunt,

- 1 Spurijs appellations lato sumpto vocabulo venit ille, qui patrem certum non habet, strilem verò qui natus est ex iis parentibus, inter quos continetur lex veras.
- 2 Spurijs in duplici sunt differentia.
- 3 Filij nati ex vxorato, & soluta ex damnato coitu procreati non sunt,
- 4 Filij nati ex consanguinea vxorato, maritali, & clerico, dicuntur ex putribus & damnato coitu procreati.
- 5 Declaratur text. in cap. quia circa, de bigamis.
- 6 Filij simpliciter spurij matrem non illam sunt successibilem, & contra non ita si ex damnato coitu sunt procreati.
- 7 Naturalis vt quis dicatur, sufficit quid inter patrem puterum esse matrimonium tempore natiuitatis, licet non ita tempore conceptionis.
- 8 Spurijs appellations in materia funerabili venit spurius, cuiusvis sit incestus, sicut in odio.
- 9 Spurijs appellations lato sumpto vocabulo, veniunt omnes nati extra matrimonium.

SPURIJS appellations lato sumpto vocabulo venit ille, qui patrem certum non habet, legitime concepti ff. de statu homin. *Alexand. conf. 174. n. 3. lib. 5.* vbi quod non est coitus accusabilis, sed tamen non dicitur naturalis, sed spurius, refert Cardin. Tufch. *pract. concl. 7. lit. S. concl. 409. num. 15.* Ludon. de Sordis de legitimat. per matrem, *quest. 8. n. 11.* strilem verò & proprie venit ille, qui natus est ex iis parentibus, inter quos matrimonium contraheles vetat, veluti ex consanguineis, aut vxoratis, vel solutoi voio adstrictis, vt docent Couart. de *sumptib. p. 1. cap. 8. §. 1. à prime. Mench. quest. illust. cap. 101. num. 7.* Sord. de alimen. tit. 7. *quest. 10. num. 30. conf. 19.* Perreg. de iure fisci, lib. 3. tit. 17. num. 12. Cald. Petena de nominat. *employ. quest. 21. n. 13.* Sebast. de Orosc. en el thesoro de lengua Castellana, verb. Eijurio, fol. mibi 380. verso. Cephal. *conf. 392. n. 7.* Card. Tufch. d. lit. S. *concl. 409. num. 13.*

SPURIJS autem huiusmodi in duplici sunt differentia, vel enim sunt spurij simpliciter, vel ex damnato coitu procreati, illi dicuntur omnes, qui nascuntur ex coniunctione quam leges humane nulla excretiois pena coëctent: hi verò quando lex humana aliquam peccatam præscribit, qui omnes spuriorum appellations veniunt, ex adductis per Sord. *dec. 149. num. 5.* Exemplum spuriorum simpliciter Doctores adducunt de filio vxorato, & soluta, nulla enim peccata hic coitus puniunt, *L. 1. Cod. leg. Italiane de adulter.* ac idem Doctores magis eorum inter sunt filios sic natos ex damnato coitu procreatos non esse, vt ex *Cast. Alex. & alijs* resolu-
sit *Cou. d. 5. n. 16.* & post Anton. Gom. *l. 9. Tauri, num. 14.* restat Valic. *conf. 19. num. 6.* & 13. quicquid dubium Traver. *conf. 66. Molin. de iust. trall. 2. disp. 167. concl. 167.* & hoc notior dicit alicuius Sancti-
clari. *ver. ref. p. 1. quest. 14. n. 14.* exemplum autem spuriorum

spuitorum ex damnato & panibili coito proceatorum ponitur Doctores in natis ex consanguinea, uxoris, vel mortali, de quibus agit text. in *auth. quibus modis naturalis legitur sui*, §. *ultima*. & Bart. in *trall. de fil. non legit.* num. 1. in *fine*. Cardin. Tufch. *d. lit. S. concl. 409. n. 11.* & de natis ex adulterio, quod dicatur spurius ex damnato & panibili coito proceatorum, tradunt Alex. *conf. 50. Pfa legitimatio. num. 8. versum prefuppono.* & num. 16. *vers. sed in off.* Cardin. Tufch. *d. concl. 409. num. 4.* Et idem de natis ex incestu affert Abb. *conf. 50. Videtur prima, in princip. lib. 1.* Et de filiis dicitur in Sacris, quod etiam dicantur ex damnato & panibili coitu proceatorum, agnoscant Gam. Lufi. *decif. 1136.* Bolog. in *conf. Ioan. de Anania 35 in fine*, Cephal. *conf. 409. n. 16.* Molin. *de Infitr. trall. 2. diff. 167. concl. 4.* Gutier. *libi contrahit, trall. lib. 1. §. 191.* Ioan. Baptift. Costa in *trall. de rata port. §. 40. num. 5.* Sancti. *var. refolut. p. 1. quæst. 12. num. 11.* Card. Tufch. *d. concl. 409. num. 5.* quicquid contrarium minus bene exultimaretur Feder. de Senis, Imol. Cardin. & alij, quos refert & sequitur Paleoth. *de natis*, & *spuriis*, cap. 16. n. 14. & Cald. Pereira *d. §. 21. num. 51.* & magis communiter receptam sententiam affert Avendan. *l. 9. Tanti glof. 19. num. 7.* & 10. ducti auctoritate text. in *cap. quia circa*, ibi, *simplici fornicatione notatos*, & bigamis; sed facilis est solutio, nam licet non facis perceptoris Abb. *libi num. 5.* & Host. dicat quod Pontifex potius dicere debuisset, *simplici fornicatione notatos*, & non *simplici*, sciendum est quod simplex fornicatio ibi dicitur ad differentiam bigamie, & irregularitatis ex ea contractæ, de qua principaliter dubitabant, an scilicet eam incurrerit Presbyter plures habens concubinas, & metido negat Pontifex, quia tanquam uxores ducere non sunt, vt requirit text. in *cap. super. cod. tit. de bigamis*, atque ita sentit Bellan. in *cod. cap. quia circa* num. 1. *quæst. 1.*

Huius differentie inest alios notabilis ille effectus est, quod filij simplices spurius nati non illi sunt successibiles, & e contra. *l. si spurius, l. hoc patet, ff. de cognat. l. si quis iustitius, C. ad Officiam.* non ita si ex damnato coitu filij proceatorum, vt notant Doctores per text. *ibi in auth. ex complexu, C. de incestu nupt. & probant Duen reg. 166. limit. 8.* Alex. *conf. 174. lib. 5. Valaf. conf. 19. n. 9.* Card. Tufch. *d. concl. 409 in fine.*

Illud aduertere oportet quod vt quis non dicatur spurius, sed tamen naturalis, sufficit quod inter parentes puerilem esse Matrimonium tempore natiuitatis, licet non ita tempore conceptionis, quia fauor filiorum postulat vt tempus illud attendatur quod ipfis fauorabilis est, §. 1. *vers. sufficit, cum seqq. Infitr. de ingen. l. super. in fine, C. de naturalib. liber.* cum similibus, ex quibus notatur glof. *ver. concepti, in c. 2. qui filij sint legitimi*, recepta ex multis, de quibus Cou. *d. c. 8. §. 2. num. 1.* Duen. *reg. 370. ampl. 19.* Spin. *in speculac. testam. gl. 15. in prin. n. 118.* Molin. *d. trall. 2. diff. 172. vers. filium naturalis*, Sancti. *var. refolut. p. 1. quæst. 23. per totam*, hinc resoluens naturalem esse filium conceptum ex consanguineis ante obitum dispensationem, & post eam expeditam naturalem, & vltra pascitatos, resoluunt Greg. Lopez *l. 1. verbi. l. no el hijo, quæst. 9. tit. 15. part. 1.* & plures quos refert & sequitur Sanch. *de Matrimo. lib. 8. diff. 7. n. 19.* Quamuis contrarium netuose defendat Sarmien. *lib. 1. scilicet. c. 5. num. 10.* pro quo non facit *l. Paulus ff. de statu homin. cui consonat l. vers. de rita nupt.* nam licet fundamentum Sarmienti con-

cludere possit attentis regulis Iuris antiqui Digestorum, oihillominus attenta omnia decisione Iustitiani in *d. l. super*, in fauorem proli generaliter fuit constitutum, vt quoad filiorum statum, & legitimatorem attendatur tempus conceptionis, vel natiuitatis, secundum quod filius vtilius fuerit, patet ex §. *in libi generaliter definitum*, &c. ex quo apparet quod licet tempore conceptionis vicinm reperatur quod impediat filios legitimos esse, si iam cessat tempore natiuitatis, hoc sufficit, vt in fauorem filij iudicetur.

SPURIUS appellatio in materia fauorabili venit spurius, etiam si incestuosus, secus in materia odiosa, vt per Ioan. de Anania *conf. 85. in fine*, quos refert Cardin. Tufch. *d. lit. S. conclus. 409. num. 16.*

SUPERIORVM appellatio lato modo, & lato sumpto vocabulo veniunt omnes nati extra Matrimonium, & sic extra putatam naturæ, & non ex iustis nuptiis, *cap. cum pridem, de renunciat. glof. in Clem. 1. de baptismo*, Bald. *conf. 119. Fallum proponitur, num. 1. vers. vna secundum lib. 1.* Cruser. *conf. 138. num. 5. vers. quarto probatur*, Bart. in *trall. de filie non legit. in princip.* Capr. *l. 1. num. 14.* & *seq.* vbi quod generaliter natus extra Matrimonium hodie dicitur spurius, Cephal. *conf. 190. num. 7.* vbi ait quod vbiunque quis nascitur ex illis inquit quos Matrimonium esse non potest sine dispensatione, dicitur spurius, Rot. *decif. 547. num. 5. p. 1. diuers.* vbi quod natus ex quocunque illicito coitu dicitur spurius, Cardin. Tufch. *d. lit. S. concl. 409. num. 19. 23. §. 3. 2. & 33.*

APPELL. CCXLIX.

Statutum.

STATUTI appellatio venit consuendo, vt per *l. inf. in l. omnes populi in 1. l. ff. de iustit. & iure*, Alex. *conf. 190. col. 1. lib. 1.* Cruser. *conf. 131. num. 3.* Card. Tufch. *præf. concl. tom. 7. S. concl. 426. num. 4.* A pati enim procedunt Statutum, & consuetudo, quia valet argumentum ab vno ad aliam, vt dixi in *trall. de locis communib. Argum. luri. l. l. 105. n. 3. & e contra, vt loco 25. n. 3.*

APPELL. CCL.

Stirps.

- 1 Stirpis appellatio veniunt descendentes, non autem collaterales.
- 2 Transversales veniunt appellatio Stirpis, si testator vocauit omnes de stirpe, & non ex parte descendentes, aut si in descendentiis verificari diffinitioni non potuit.
- 3 Familia veniunt appellatio Stirpis.

STIRPS appellatio veniunt solum descendentes, non nemem Collaterales, *l. si quis in fine, in princip. ff. de iustit. testam.* Imol. in *l. ex fultis*, §. *si quis rogatus, num. 5.* ad Trebell. Franc. in *cap. si pater, num. 227. de testam. lib. 6.* Socin. in *cap. 104. num. 1. lib. 3.* Bald. *conf. 195. Paterfam. in prin. lib. 3.* Passi. *conf. 87. num. 14. & conf. 35. col. 1. & conf. 81. num. 24. lib. 3.*

C c 3 Alciat

- Alciat. *conf.* 146. col. 1. Menoch. *de præsump.* lib. 4. *praf.* 38. num. 9. & *conf.* 117. num. 31. & *conf.* 176. n. 33. Peteg. *de fideicom.* art. 11. n. 13. Intrigl. *de subtit.* cens. 3. *quæst.* 71. num. 8. Fufat. *de subtit.* *quæst.* 137. num. 1. Card. Tufch. *praf. concl.* tom. 7. lit. S. *concl.* 704. n. 1.
- 3 Limita si testator vocavit omnes de stirpe, & non extant descendentes, quia tunc tranſverſales veniunt, ut ſcribit Peteg. *d. art.* 21. num. 23. & Fufat. *d. quæst.* 137. num. 2. ubi num. 3. ſubdit tranſverſales etiam comprehendendi ſi in deſcendentibus verificari diſpoſitio non potuit.
- 5 **STIRPIS** appellatio feminæ dicuntur vocata, Parif. *conf.* 35. num. 5. lib. 3. Sim. *de Præſis de interpra.* volum. fol. 123. num. 63. & fol. 127. n. 10. Menoch. *de præsump.* lib. 4. *praf.* 38. num. 3. Intrigl. *d. cens.* 3. *quæst.* 83. num. 3. Fufat. *d. quæst.* 137. num. 4. Molin. *de primogen.* lib. 3. *cap.* 4. num. 10. Rot. in *Placentina Capellania* 16. Marty 1610. verum R. P. D. mea Piramone, impetita per Violan. *poſt. praxim iuriſp.* tom. decif. 69. num. 8. in ult. *impref.* Intelligendo tamen iuxta ea quæ dixi in quæſtione, filiorum appellatione, an & quando veniant feminæ ſub appellatione.
- 4 **STIRPS** eſt nomen collectivum plurium perſonarum diſcretorum graduum, Sord. *conf.* 362. num. 3. Fufat. *d. praf. de ſubtit.* art. 3. 10. n. 40.

APPELL. CCLI.

Subſtantia.

SVBſTANTIÆ appellatione, ubi teſtator reliquerit, venit hæreditas ipſius teſtatoris, ut per text. in l. *ſilvius ff. qui & à quibus, & in l. in teſtamento, C. de teſtamento.* tradit Sim. *de Præſis de interp.* ult. vol. lib. 3. *interp.* 1. *duob.* 1. col. 1. n. 3.

APPELL. CCLII.

Subſtitutus.

SVBſTITVTI appellatione in dubio venit vulgaris, non fideicommiſſarius: nam ſi quis aliquem inſtituat, & aliquem ſibi ſubſtituat, videtur ſubſtituiſſe vulgariter, non per fideicommiſſum, ita ex text. l. *iam hoc iure*, ibi, *in vulgarem ſonum*, ff. *de vulg. & pupil.* & in l. *Gaius*, §. 1. ff. *de liberis, & poſt.* colligunt Caſtlen. in *auth. hoc amplius*, num. 3. *C. de fideicommiſſ.* & Buſſat. *conf.* 117. numer. 44. & 45. Vnde verba, *ſubſtitutione directa, vel fideicommiſſaria*, in dubio de directa intelliguntur, quia prior directa magis favorabilis eſt, igit quia continet promiſſionem, poſterior vero fideicommiſſaria continet onus, ita Batt. *conſil.* 141. *Fuit quidam*, num. 6. lib. 1. quem reſert Caſdin. Tufch. *praf. concl.* tom. 7. lit. P. *concl.* 101. num. 7.

APPELL. CCLIII.

Supellex.

- 1 **Supellectilis** appellatione continentur menſa, tra-

pezophora, delphica, ſubſellica, ſcamna, lecti, culcitra, & Trulla, &c.

- 2 **Vafa** Murthina & cryſtallina continentur ſupellectilis appellatione.
- 3 Delphica vaſa ſunt, quæ labrefacta ita erunt, ut duplici facie diverſis uſibus inſtruantur.
- 4 Trulla ſunt vaſa gemma, quæ aqua, ac etiam vinum traſieciuntur ex uno vaſe in aliud.
- 5 Rubeæ & ſedularia veniunt appellatione ſupellectilis.
- 6 Tapeta, ſtragula, & ſeralia continentur ſupellectilis appellatione.
- Supellectilis** appellatione non veniunt,
- 7 Animalia,
- 8 Veſtu,
- 9 Linea,
- 10 Pugillariæ, & cortice,
- 11 Argentum ſcariolum & penula.
- 12 Argentum poterium, &
- 13 Vaſa arena ſalientis aquæ.
- 14 Mobilium domus appellatione non continentur baltheum argenteum, nec argentum inſectum.

SVPELLECTILIS appellatione continentur menſæ, trapezophora, delphicæ, ſubſellica, & ſcamna, lecti etiam inatgentari, culcitra, totalia, impelia, vaſa aquaria, peloeæ, candelabra, lucentia, trulla, &c. ff. *de ſupellectil. leg.* ubi in §. 1. habetur capſa & armaria, niſi ſint veſtium, vel librorum, ſupellectilis nomine contineri, & in §. *de murthina*, additur vaſa murthina & cryſtallina, ſupellectilis appellatione veniunt, reſert Menoch. *de præsump.* lib. 4. *praf.* 160. n. 4. *cum ſeqq.* qui prædictorum omnium ſignificationes explicat, & ſu primis ex Alex. Ab Alexand. lib. 1. *dierum genitium*, *cap.* 19. in fine, dicit Delphica vaſa eſſe, quæ ita etiam fabrefacta, ut duplici facie diverſis uſibus inſeruiantur, puta, ut poculorum vitæ præſtarent, & clypeorum loco uſui eſſent. Trullam vero ex Alciat. lib. 7. *Parerg.* 4. 3. & lib. 1. *præter in verb.* Trulla, ſubdit fuiſſe vaſis genus, quo aqua, ac etiam vinum traſieciuntur ex uno vaſe in aliud. Ex deſuper quæ ſupellectilium nomine continentur, ubi Francæ Bary *de ſucceſſ. teſtari* & abineſti lib. 9. tit. 13.

SVPELLECTILIS appellatione veniunt rubeæ & ſedularia l. 4. ff. *de ſupellectil. leg.* Menoch. *d. lib.* 4. *praf.* 160. num. 16. ubi ex Anton. Auguſt. lib. 1. *emendat. iuri.* *cap.* 4. ſubiungit ſedularia eſſe, quæ in rubea ſedens ſubſitebantur. Hortom. vero in *comment. verborum iuri.* in verb. *ſedularia*, intellexit ſedularia eſſe ſedes in quibus geſtator.

SVPELLECTILIS appellatione continentur 6 tapeta, ſtragula, & totalia, l. *de capetis*, ff. *de ſupellectil. leg.* Menoch. *d. praf.* 160. num. 17. Item Aulæ nomine ſupellectilis continentur, cum & hæc ſint domus ſuleimenta, & ornamenta, Alciat. lib. 11. *Parerg.* *cap.* 10. Sicuri ſcamna, earchedæ, capſæ, & ſimilia, immo & ligna illa, quibus appenduntur ipſa ſculæ, vulgo appellata *le cornes*, nomine ſupellectilis continentur, Cephal. *conf.* 91. Menoch. *praf.* 160. num. 19.

SVPELLECTILIS appellatione non continentur animalia, l. 1. *de ſupellectil. leg.* Menoch. *d. praf.* 160. num. 10. Nec patitur veniunt veſtes, l. *qui veſtem*, ff. *ead. tit. l. ſi quis in fundi vocabulo*, ff. *de legat. 1.* ubi Alex. num. 7. *l. al.* num. 17. & Rip. num. 14. Sic patitur non comprehenduntur tapeta, & lineæ, quibus inſternuntur vehicula, ſicut nec pelles, quibus involuuntur ſuleimenta, rùm hæc ſint potius inſtrumentum

meoti viatorij. *d. de capiti*, §. 1. ff. de supell. leg. Menoch. d. *prof.* 160. num. 25. Non etiam pugillares, & codices supellectilis nomine continentur, *l. supellectilis in fine*, ff. de iur. iur. Menoch. d. *prof.* 160. num. 24. vbi num. 25. subdit pugillares esse tabellas quasdam in quibus scribebatur.

11 SUPELLECTILIS appellatio non veniunt argenti cæsium, penulz. & togæ, *l. Labro*, §. *seruus*, ff. de supell. leg. Menoch. d. *prof.* 160. num. 26.

12 Natt. conf. 117. num. 7. nec pariter continetur argentum potiorum, *l. cum quidem*, ff. de supell. leg. Menoch. d. *prof.* 160. num. 27. nec vasa exea talientis aquæ posita, *l. vasa*, ff. de supell. leg. Menoch. d. *prof.* 160. num. 29.

13 Nec habitatio in qua supellex ipse est, *l. pro*, ff. de *pech.* in *tradi.* de testam. conig. lib. 5. cap. 15. num. 1. nonnunquam verò massariæ domus, ut dixi sub verbo, *Massariæ appellatio*.

14 SUPELLECTILIS, seu mobilitas domus appellatio non continet balneum argentum, nec argenti infectum, Natt. d. *conf.* 117. n. 5. in *fine*, Menoch. d. *prof.* 160. num. 28. nam supellectilia ai quando appellantur mobilia domus, Natt. d. *conf.* 117. n. 6. vbi subdit quod appellantur etiam vtenibilia, Pinel. in *l. p. 2.* num. 50. C. de *bonis mater.* Pett. *pech.* in *tradi.* de testam. conig. lib. 5. cap. 15. num. 1. nonnunquam verò massariæ domus, ut dixi sub verbo, *Massariæ appellatio*.

& latè probat Fufat. de *substitu.* quæst. 343. à num. 1. successores in infinitum significant etiam ultra decimum gradum, Menoch. *conf.* 399. num. 8. Et co-tionentur quoque extranei, Socin. *len. conf.* 166. num. 36. lib. 2. Menoch. *conf.* 514. num. 7. Proprie verò successores dicimur qui est successor sanguinis, & ita continentur filij & descendentes, *l. cum accusandi*, de *fideicom.* Socin. *len. conf.* 349. n. 11. lib. 2. & *conf.* 16. n. 4. lib. 4. Menoch. de *presump.* lib. 4. *prof.* 89. num. 57. & *conf.* 978. n. 11.

SVCCSSORVM appellatio in materia transi-toria ad quoscunque heredes, veniunt etiam ha-eredes extranei, Rot. apud Paul. de Rubis *deris.* 72. num. 1. tom. 3. *divers.* alias p. 7. *recent.*

APPELL. CCLV.

Superstes.

- 1 Superstites, aut supervenientes vocant ad fideicom-missionem, dicitur nomen, ut in illis vocare,
- 2 Superstites vocant simpliciter, censetur vocare su-pervenientes ex nominatio,
- 3 Superstites, seu supervenientes filios vocant, non censetur vocare nepotes,
- 4 Testator ubi substituit his verbis, & si aliquis ditorum filiorum, & heredum decesserit, substituo alios supervitentes, solum veniunt filij primi gradus iam nominati.

APPELL. CCLIV.

Successor.

- 1 Successoria appellatio venit solum uniuersalis non autem singularis.
- 2 Successor singularis venit appellatione successor ubi subiecta materia patitur.
- 3 Successor singularis venit ubi testator vocasset quoscunque successores, vel accepit aliquid pro se & successoribus quibuscunque.
- 4 Successorum appellatio veniunt omnes in infinitum, etiam heredes extranei in materia transitoria ad quoscunque heredes, n. 5.

1 SVCCSSORIS appellatio venit solum vn-iversalis, non autem singularis, *l. quadam*, §. *huius autem*, ff. de *re iudic.* ubi *la.* in §. *nihil interest*, n. 22. & 3. Idem *la.* *conf.* 89. num. 2. & 4. lib. 3. Bald. in *l. emptorem*, col. 3. *claus.* Math. *huic.* *conf.* 64. n. 17. Peteg. de *fideicom.* art. 25. n. 84. Fufat. in *tradi.* de *substitu.* p. 343. n. 4.

2 Limita primò, ubi subiecta materia patitur, veniunt etiam singulares, ex text. in *l. summum*, §. *adici-tur*, ff. de *re iudic.* Menoch. *remed.* 1. *adipi-scenda*, num. 16. Pote. *decis.* 331. n. 1. lib. 3. in *correctis*. Vel ex circumstantiis appareat singularem successo-rem contineri, ex *Imol.* in *l. emptor* 12. num. 1. ff. de *plau.* arc.

3 Limita secundò, quando testator vocasset quoscunque successores, vel accepit aliquid pro se & successoribus quibuscunque, quia tunc veniunt suc-cessor etiam singulares, iuxta tradita in *cap. quia* *Gymn.* 11. de *iudic.* Dec. *conf.* 171. num. 5. *verf.* vel *pro* *successore*, Alex. *conf.* 89. num. 1. lib. 2. quos refert & sequitur Mant. *deris.* 18. n. 5. & per plures citatos à Fufat. d. *quæst.* 321. num. 7. Nam hæc verba, & succes-soribus quibuscunque, habent eundem intellectum, quem habent & alia verba, videlicet, & quibus de-derit, Rip. *sepi.* 21. n. 24. & 25. lib. 2.

4 SVCCSSORVM appellatio veniunt omnes in infinitum, ut per Menoch. *conf.* 1098. num. 15.

SVPRSTITVM, aut supervenientium appel-latione superstes enim significat supervenientes, ex Menoch. *conf.* 324. num. 1. J. censetur illi in fidei-commisso nominati vocari, §. 1. *Instit.* de *excep-tor.* §. *hæc autem*, *Instit.* de *legit. agn.* *success.* l. *vir*, ff. ad *Trebel.* Dec. *conf.* 69. in *princip.* Paul. *conf.* 3. n. 24. & *conf.* 37. num. 55. lib. 2. quos refertur & sequuntur Rustic. in *l. eum*, lib. 6. c. 14. num. 81. ff. de *condit.* & *demonstrat.* & Fufat. in *tradi.* de *substitu.* quæst. 321. num. 75. Vbi autem simpliciter ponuntur, impor-tant supervenientes ex nominatio, & idè si sunt in-stituti plures cum substitutione, quod aliquo pre-movente sine filiis deueniat in superstes, intelli-gi debet de supervenientibus, qui fuerant instituti, ut per Coman. *conf.* 15. *Titim institui*, in *prin.* Car-din. Tusch. *prælitic. conclus.* tom. 7. lib. 5. *conclus.* 500. num. 1.

SVPRSTITVM, seu supervenientiam filiorum appellatio, ubi testator illos vocavit, non ve-niunt nepotes, ut scilicet Coto. *conf.* 250. lib. 4. Hieron. Gabr. *conf.* 121. n. 24. lib. 1. Rustic. in *d. l. cum* *num.* lib. 6. c. 14. num. 77. Fufat. d. *quæst.* 321. num. 77. Vbi enim testator his verbis substituit, & al-*quis ditorum filiorum, & heredum decesserit, substituo alios supervitentes, vel supervenientes;* nam tunc solum veniunt filij primi gradus iam nominati, oon verò nepotes, iuxta ea que latè tradunt Natt. *conf.* 551. num. 29. cum *segg.* Paul. *conf.* 33. num. 51. cum *segg.* lib. 2. & *conf.* 61. n. 4. lib. 3. Rimit. *jun.* *conf.* 590. n. 16. & 17. lib. 6. Cardin. Mant. de *comit.* *ultim. volun.* lib. 8. tit. 8. n. 8. Anton. Gabr. *commun.* lib. 6. tit. de *verb. si* *gnif.* *comel.* 1. num. 86. Hieron. Gabr. d. *conf.* 121. n. 25. cum *segg.* lib. 1. Menoch. de *presump.* lib. 4. *prof.* 94. n. 2. in *fine*, Rustic. in *d. l. cum* *num.* lib. 6. cap. 14. num. 69. cum *segg.* Fufat. d. *quæst.* 321. num. 7. cum *segg.* vbi num. 79. ampliat ut procedat etiam quod in omne-ro plurali verbum, *superstites*, sit prolatum, nam verificari

vetificari etiam potest in numero singulari si contingat vnum tantum superesse, & num. 80. declarat ut non procedat si appareat in contrarium mentem testatoris fuisse.

- 1 **SUPERSTITIVUM** appellatione, ubi testator illos vocat, veniunt filij premortuorum, secundum Menoch. conf. 103. m. 8. & 18.

APPELL. CCLVI.

Suspensio.

- 1 **Suspensio** appellatione in dubio continetur suspensio Ordinum.
- 2 **Suspensio** ab officio non dicitur suspensio à beneficio.
- 3 **Suspensionis** appellatione in dubio intelligitur de suspensione Ordinum, ut nunt Philip. Frac. in cap. 1. vers. *sexu nata*, de tempor. ordinat. lib. 6.
- 4 **Suspensionis** ab officio appellatione non comprehenditur suspensio à beneficio, nisi expressè id declaratur, ita glof. verb. *suspensio*, it. 1. in cap. *prebiter* si à plebe 2. quæst. 4. Bonifac. in Clem. fin. num. 48. de penus. Nau. conf. 41. num. 1. de homicid. Pet. l. i. vers. *in appellatione*, tit. 1. lib. 5. Ordinem. pag. 31. Sanch. de Matrim. lib. 3. disp. 51. num. 12. Probatur, quia in Iure omninoque ponitur suspensio ab officio, ut in cap. *quia in omnibus*, in fine, de usuri, cap. fin. 5. fin. de clandest. desponsat. quandoque à beneficio, ut in e. cum consilio, 5. fin. de elect. interdum expellitur ab officio & beneficio, cap. tam literie, in fine, ibi, *ab officio*, & beneficio denunciat esse suspensus, de testib. & in cap. 1. de secund. nupt. ibi, *ab officio*, beneficioque suspensus, & in cap. suorum, de priuileg. ibi, *ab officio*, beneficioque suspensus; ergo suspensio ab officio non inducit suspensionem à beneficio, & dum non exprimitur, ut suspensus sit ab officio, & beneficio, suspensus ab officio non censetur à beneficio suspensus.

APPELL. CCLVII.

Sui.

- 1 **Descendentes** veniunt appellatione suorum.
- 2 **Veniunt** ab intestato secundum gradum prerogativam veniunt suorum appellatione.
- 3 **Femine** veniunt suorum appellatione.
- 4 **Consanguinei** omnes usque ad septimum gradum comprehenduntur suorum appellatione.
- 5 **Heredes extranei** veniunt etiam suorum appellatione.
- 6 **Sorum** appellatione veniunt descendentes, qui etiam omnibus perferuntur, ut scribitur Cardin. Manric. de consell. vltim. volum. lib. 8. tit. 14. num. 19. Sim. de Præcis de interpret. vltim. volum. fol. 238. num. 42. Ctaut. conf. 12. col. 1. Dec. conf. 117. circa fin. & conf. 128. col. 1. & conf. 131. col. 1. quos refert & sequitur Fufat. in tract. de subltim. quæst. 338. num. 1. quibus adde Rebuff. ad l. 110. prop. fin. vers. vltimo dicendum, ff. de verbor. signif. pag. 696. in fine.

Sorum appellatione secundum gradus per totum comprehenduntur venientes ab intestato, itum. conf. 43. col. 2. Rob. Alex. conf. 141. num. 4. Simon. de Præcis, & Cardin. Manric. citatis loci, Pereg. de fideicom. art. 22. num. 38. Fufat. d. quæst. 338. num. 2.

Sorum appellatione veniunt femine, Dec. conf. 133. num. 4. Sim. de Præcis de interpret. vltim. volum. fol. 293. num. 67. Fufat. d. quæst. 338. num. 5.

Sorum appellatione comprehenduntur consanguinei omnes usque ad septimum gradum, ut per Alex. conf. 12. *Visa processu*, num. 3. vers. & verbum *sui*, lib. 6. ubi quod is, qui promittit dotare extraneam, si sui non dotabunt, intelligitur de suis consanguineis usque ad septimum gradum, refertor Fufat. d. q. 338. num. 38. & Cardin. Tufch. prallie. conclusum. 7. lit. S. conclusum. 923. num. 5. ubi num. 6. post Bald. conf. 76. vers. *istud autem vocabulum*, lib. 4. declarat quod, suos, adaptatur ad substantiæ iuræ datum, ut suos heredes, suos filios, suos descendentes, &c. de singulis.

Sorum appellatione veniunt etiam heredes extranei, ut per Alex. conf. 16. num. 1. lib. 5. Dec. conf. 16. num. 6. Sim. de Præcis de interpret. vltim. volum. fol. 238. num. 45. Pereg. de fideicom. art. 22. num. 38. Fufat. d. quæst. 338. num. 4. Rota decif. 19. n. 3. p. 2. in post. Farin. al. p. 4. recent.

Sorum heredes appellatione qui veniunt, vide supra, Heredes suorum appellatione.

Sorum appellatione veniunt etiam omnes, qui in eadem domo habitant, per. in fine, ubi habitator suum, suorumque culpam præstare debet, ff. de his, qui delec. vel off. ad l. inter, 5. non omnia ff. mandati, refert Rebuff. ad l. 119. prop. fin. vers. *suorum veniunt*, ff. de verbor. signif. pag. 765.

APPELL. CCLVIII.

Taberna.

- 1 **Taberna** appellatione propriè venit locus in quo venditur panis, vinum, & caro cocta.
- 2 **Tabernarius** sunt illi, qui recipiunt comedens, non qui hospitantur.
- 3 **Hospes**, & **tabernarius** pro eodem quandoque ponuntur.

Taberna appellatione propriè venit locus, in quo venditur panis, & vinum, & caro cocta, in glof. verb. *tabernarius*, in Clem. 1. de viciis & bonis clerici. Bald. conf. 197. Status conuener, in fine, lib. 1. Rebuff. ad l. taberna appellatione 183. ff. de verb. signif. pag. 196. & seq. Card. Tufch. prallie. concl. num. 8. lit. j. concl. 1.

Tabernarius igitur sunt illi qui recipiunt comedens, non qui hospitantur, secundum Menoch. conf. 798. num. 18. & 33. Stephan. Gratian. discip. serventum. 5. cap. 898. num. 1. ubi num. 4. post Bertachin. in verb. *hospes*, il. 1. & Carpan. super consuetud. Mediolanen. cap. 197. in verb. *hospes*, p. 2. subdit quod hospes, & tabernarius pro eodem quandoque ponuntur.

APPELL. CCLIX.

Tectum.

TECTUS appellacione venit omne id, per quod domus, seu edificium tegitur, & aqua stillat, vt per Cypol. de *fermeu. vrbau. prad. cap. 9. 1. de fil. lucidia, fin. uello, num. 1.* At vetò tegularum appellacione continetur omne id per quod edificium tegitur, puta incrustario, & plumbum, sicut per l. si vitum, §. pen. & l. fin. ff. de *fermeu. tradunt* Cypola dicitur. c. 4. 1. v. sed potest dubitari, & vers. quera secundo, Marti. Antonit. var. resolut. lib. 2. resolut. 20. n. 10.

APPELL. CCLX.

Terra.

- 1 Terra appellacione non venit terra vineata, nec plantata.
- 2 Terrarum appellacione veniunt castra.

TERRA appellacione non venit terra vineata, nec plantata, vt probat l. nulla, & ibi Bald. C. de *acquir. possess. Auendan. de exequend. mand. part. 1. cap. 12. num. 23.* Collantes super pragmat. in *saurem rei frumentaria, lib. 1. c. 2. in fine.*

TERRARUM appellacione veniunt castra, cap. cum in paribus, de verb. signif. Gnid. Pap. conf. 71. num. 4. l. 2. conf. 224. col. 1. lib. 2. Alex. conf. 114. In causa, num. 10. & 11. vers. nec ad hoc ablat, quon refert, & sequitur Card. Tufch. *pract. consuef. tom. 2. lit. T. concl. 46. n. 1.*

APPELL. CCLXI.

Territorium.

- 1 Territorij appellacione venit quicquid est intra fines vniuersitatis.
- 2 Territorij appellacione continentur omnes nationes, & Magnates, qui circumferibuntur sub finibus designatis.
- 3 Civitas continetur territorij appellacione cum dispositio favorabilis est.
- 4 Territorij, & districtus appellacione veniunt proprietates.

TERRITORIUM appellacione venit quicquid est intra fines vniuersitatis, ita quòd oula persona, & nullus locus excipiant, vt per Bald. conf. 326. Rex *Romanorum, num. 8. vers. item certum, lib. 1. & conf. 333.* Ad *inuestigacionem, circa princip. vers. nam si super. ead. lib. 1.* vbi quòd appellacione territorij continentur omnes nationes, & Magnates qui circumferibuntur sub finibus designatis, Ruin. conf. 21. n. 5. & seq. lib. 1. Catdin. Tufch. *pract. concl. tom. 8. lit. T. concl. 48. num. 5.* vbi num. 6. post Bald. conf. 306. *Puelli, & conf. 107. lib. 4.* extendit in tantum appellacione territorij venire omnis iura tamquam ad vniuersitatem applicata, vt si Papa concedat castrum cum territorio, & habitus Cameræ *Aug. Barbosa Appell. lura.*

alicui, veniant etiam iura, & confiscaciones preterite factæ à concedente.

TERRITORIUM appellacione continetur ciuitas cum dispositio favorabilis est, secundum Menoch. conf. 140. num. 12. & 19.

TERRITORIUM & districtus appellacione veniunt proprietates, quia primò verba sonant in superioritatem conditionis, proprietates verò important nadum dominium à formali viuftructu conuentionem, vel separatum, ita Oldrad. conf. 176. *Fallim tale est, vers. ad fecundum, Catdin. Tufch. dicit. lit. T. concluf. 48. num. 1.* Contra Menoch. conf. 437. num. 6.

TERRITORIUM appellacione venit mare eidem contiguum, arg. text. in l. venditor ff. *commun. prad. l. infule Italia, cum ibi notatis, ff. de iudic. Bald. conf. 51. Queritur an Florentini, num. 2. lib. 4.* probina mare diei de territorio illius ciuitatis, vel loci, qui confinat eum mari in quantum se extendit territorium retræ prope mare, Penit. Gregor. de *Republ. lib. 9. cap. 1. num. 17. & syng. Iuric lib. 1. cap. 3. num. 5. & lib. 9. cap. 14. num. 7.* plures citat D. Soluzan. de *Indiarum iure, tom. 1. lib. 3. cap. 4. num. 37. cum seqq.* vbi num. 41. id non solum ad propinquam maria regionem, vel iocra centum militaria extendit cum aliquibus Doctoribus, vetum etiam ad valde remotam, si tamèn nulli alij propinquo sit.

APPELL. CCLXII.

Testamentum.

- 1 Testamenti appellacione venit qualibet vltima voluntas.
- 2 Codicilli largi sumpto vocabulo continentur appellacione testamenti.
- 3 Castrallum non venit appellacione testamenti, nisi improprie, & largo modo.

TESTAMENTI appellacione venit qualibet vltima voluntas, gloss. verb. ita omnia, in l. 2. C. de *confit. pecun. sicut & vltimæ voluntatis appellacione comprehenditur omnis testamentorum species, sine sit militare, vel priuatum, solemne, vel noncupationem, vt docet additio ad gloss. verb. cuiuslibet, in Clement. venit. de *testament. adiciens ex Zenisino quòd venit qualibet vltima voluntas, siue sit testamentum, siue codicillus, siue donatio causa mortis, & quauis plos extendatur vltima voluntas quàm testamentum, tamen testamenti appellacione largi sumpto vocabulo continentur codicilli, l. fideicommissum, ff. de *legat. 3. l. Marcellus, §. 1. de donat. causa mortis, gloss. verb. personalem in l. 2. C. commun. de *legat. tal. in l. si idem num. 3. C. de codicill. Sim. de *Præcis de interpret. vltim. volunt. lib. 3. solut. 4. numer. 64. fol. 86. Magon. Lucens. dicit. 32. num. 39. Sord. consil. 218. num. 6. & 18. Sanch. in *præcepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 50. num. 14.******

TESTAMENTUM verò appellacione non venit contractus, nisi improprie, & largo modo, l. verba conuenerunt, vbi gloss. de verb. signif. Bald. & Doctores in *Testamentum non idem C. de *testament. Stephan. Ranchin. concl. 116. p. 2. Craet. conf. 107. num. 5. & 6.* vbi dicit quòd prohibens alienate testando, vel codicillando,*

codicillando, non prohibetur per contractum, nec per donationem inter vivos. Testamentum enim contractus non est, ut tradunt Rebuff. *ad l. 19. ff. de verb. signif. pag. 410.* D. Barbos. in *l. diuersio, §. si vir. n. 36. ff. soluto matr.*

APPELL. CCLXIII.

Testes.

TESTIM appellatio continetur instrumentis, ut dicit Ias. in *repet. l. admodum, n. 26. ff. de iur. iur.* Sicut & appellatione instrumentorum contineri testes supra probauimus sub verbo Instrumentum, *appell. 118. n. 4.* Pars enim sunt aliquid probari per scripturam, vel per testes, *l. in excedendo 17. C. de fide instrum.* vbi latè Gilcheu. Miscard. *de probat. in pream. q. 6. & concl. 195. n. 3. & concl. 1041. n. 8.* Flaminio. *Parif. de resignat. benefic. lib. 8. quest. 1. n. 6.* Sord. *de off. 177. n. 1.* Catdof. in *praxi iudicium, verb. instrumentum, n. 11. & verb. probatio, n. 7.* Morel. in *emporio iuris p. 1. tit. 11. in prelat. n. 4.* Sord. de Pace in *praxi, tom. 1. p. 1. temp. 8. n. 7.* & alij per me supra citati *Axiom. 161. n. 3.* Intellige in iis, que non cadunt hominum memoriam, scilicet verò si eadem, quia tunc probatio per testes non habet eandem vim quam per instrumentum, ut probat test. sic intelligendus in *l. consue, ff. de probat.*

APPELL. CCLXIV.

Triticum.

- 1 *Triticum in specie sumptum distat ab alijs speciebus, etiamsi arista continentur.*
- 2 *Triticus legatus solum continet ipsum in specie, non autem hordeum, nec alia, quæ aristam continent.*
- 3 *Tritici mentio quando fit in stipulationibus, & contrahibus, debet intelligi secundum communem loquendi usum de tritico in specie.*
- 4 *Tritici appellatio si in genere sumatur, & secundum latiore significacionem venit quicquid in area teritur, & praperea continetur non solum hordeum, far, & siligo, sed etiam milium.*

TRITICI appellatio (si in specie sumatur, sicut communis ipse loquendi usus accipit) non venit alia species, etiamsi arista continentur, ut hordeum, siligo, & similia, proui sumitur in *l. si quis vitem, §. 1. ff. de tritico, & oleo leg. & in l. tritico, ff. de verb. oblig. ita Menoch. de *presump. lib. 4. pref. 171. n. 1. sub verb. sic constit.**

- 1 Vnde legatus tritico non hordeum, non siligo, non alia, quæ arista continentur, sed tritico ipsum in specie, ut communis ipse loquendi usus significat, continetur, & sic solum accipitur pro eo, quod sui notabilitate omnes alius fruges cædit, ita Abb. in *ex notabilibus in 1. notab. de decim.* Poterul. in *pen. laro c. 6.* Mantu. *sig. 676.* Steph. *Gut. Alarchia de off. 184. n. 3.* Menoch. *lib. 4. pref. 151. n. 4.* vbi subdit quod quando in stipulationibus & contrahibus fit mentio de tritico, intelligi debet secundum communem loquendi usum de tritico in specie.

TRITICI appellatio (si in genere sumatur, & secundum latiore significacionem) venit quicquid in area teritur, & praperea continetur non solum hordeum, far, & siligo, sed etiam milium, *l. tritico, vbi gloss. verb. tritico, ff. de verb. oblig. & ibi Barrac. alij, maxime Ias. n. 5. gloss. verb. frumenti, in l. 1. §. de eo opere, ff. de aqua plu. arc. Rebuff. ad l. 77. ff. de verb. signif. pref. fin. verb. tritico, pag. 160. Menoch. *lib. 4. pref. 151. n. 1.* Cardin. *Tulch. praxi, concl. 108. §. 1. p. 1. concl. 192. n. 1.* Steph. *Gut. Alarchia de off. 184. n. 1.**

APPELL. CCLXV.

Turris.

TURRIS appellatio venit ædificium sursum leuatum sua constantia substantia, *l. turris. C. de operib. pub. Bald. conf. 125. Deum constructur, lib. 1. vbi subdit quod circulus, siue grilanda, quæ consistit super ædificio, non dicitur esse turris, neque de turri, quia non est coiuuncta per eandem materiam, nisi forte esset torris lignea, refert Cardin. *Tulch. praxi, conclus. 108. §. 1. p. 1. concl. 406. n. 1. & 2.**

APPELL. CCLXVI.

Vacatio.

- 1 *Vacacionis appellatio venit omni vacacioni seu vacationis casui.*
- 2 *Beneficium dicitur vacare non solum per mortem, sed per renouacionem, aut deposicionem.*
- 3 *Vacacionis appellatio vbi nullus vacationis modus exprimitur in dispositione, comprehendit omni vacationis casum, etiam in materia penali, & odioso.*
- 4 *Beneficium imperitum et vacans, illud obicit quocunque modo vacet.*
- 5 *Expellens de beneficio vacatur comprehensum omnem vacandi modum.*

VACATIONIS appellatio venit omni vacationis, seu vacandi casui, gloss. verb. *vacationis, in cap. si propter de rescript. lib. 6. gloss. verb. vacationis, in cap. capiens, & verb. vacat, in cap. quia si, de prelat. ad lib. 6.* Felin. in *cap. licet undique, p. 2. de officio deleg. & in cap. ad pensionem, sub verb. 1. de accusat.* Doctores per me citati supra *claus. 171. n. 1.* Et ideo vacare dicitur beneficium non solum per mortem, sed etiam per resignationem, ut dixi *d. claus. 171. n. 6.* quia vacatio per mortem, & per resignationem æquiparantur, *Flaminio de resignat. lib. 1. quest. 5. n. 4. & quest. 26. n. 15.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. §. 5. pream. n. 15.* & per priuationem *Flaminio de resignat. lib. 8. quest. 7. n. 36.* quia per priuationem beneficium, seu officium dicitur vacare, *cap. si Papa 46. dist. cap. ex gessu, de clerico, non resig. cap. ex litteris, & cap. grauem, de excess. Prel. cap. 1. de schism. lib. 6. eum similiter, Rebuff. impraxi benefic. iur. requisita ad callas, bonum, n. 11. Lambos. de iur. parum, in prima p. 2. libri in 8. art. 9. 6. princip.*

Amplia

- 5 Ampliatiam in materia penali, sicuti docent Staphil. de literis gratia. de var mod. vacat. num. 6. Selo. de benef. part. 3. quest. 12. num. 11. Menoch. de arbit. casu 101. num. 100. Flamin. de resignat. lib. 12. quest. 14. num. 14. Et in odiosis, qualia sunt referenda ad beneficia propter ambitionem, ut tradunt Dec. in cap. super literis, de resignat. Menoch. d. casu 101. num. 6. Nicol. Garc. de benef. part. 11. cap. 1. num. 24.
- 4 Unde si in supplicatione fiat mentio de vacatione simpliciter, non expressio vacandi modo comprehenditur omnis casus vacandi, & ideo impetratio beneficium ut vacans, illud ubinet quocumque modo vacet, v. notabiliter tradit Bald. in l. si quis sit stipulari, ff. solus marit. a quo non audeat, licet inuitus, recedente, Barbat. conf. 82. col. fin. vers. non obstat, vol. 4. Mandos. ad Lap. alleg. 6. num. 5. l. i. K.
- 5 Sic etiam expectantia de beneficio vacaturo comprehendit omnem vacandi modum, ut censuit Mohedan. decis. 10. de proband. quem refert & sequitur Nicol. Garc. de benef. part. 11. cap. 1. num. 3. cum segg.

APPELL CCLXVII.

Venditio.

- 1 Venditio appellatio venit cesso, datio in solutum, & omnis contractus per quem dominium transfertur.
- 2 Venditio prohibita prohibetur datio in solutum, & permutatio, ac donatio, nisi verbum venditio, profertur in materia strilla.
- 3 Venditio appellatio si fiat mentio de pretio, non venit alius contractus.
- 4 Datio in solutum certo pretio propriè est venditio, & in ea habet locum l. curabit, C. de sduo. empti.
- 5 Venditio in dubio iudicatur ubi de pretio facta est mentio.
- 6 Venditio appellatio non veniunt alia alienationes, quando prohibita est venditio sine licentia superioris.
- 7 Venditio appellatio in materia statuti de illa loquens venit venditio, valida, &c.

1 **V**ENDITIONIS appellatio venit cesso, datio in solutum, & omnis contractus per quem dominium transfertur, l. si cur, §. venditio, ff. qui bus modis pign. vel hypoth. ubi Bart. gloss. in l. 1. C. de vfu ap. Paul. conf. 81. num. 9. lib. 3. & conf. 83. num. 19. & seg. eod. lib. Romao. conf. 86. P. §. quæstione thematæ, in princip. Alex. Nat. conf. 63. in causa, in princ. lib. 7. Nat. conf. 18. n. 4. Titag. de retrallu lignag. 4. l. gl. 1. in princip. Rebuff. ad l. 18. vers. generaliter ff. de verb. significat. pag. 163. ubi intelligit quando est eadem ratio in aliis contractibus, & alienationibus, Surt. conf. 194. n. 16.

2 Unde dicit Felin. in cap. fin. num. 5. de accusat. quod prohibita venditione prohibetur datio in solutum, & permutatio, ac donatio, ubi num. 6. & 7. limitat quod venditionis verbum profertur in materia strilla, seu in materia in qua datur certa forma, ut refert Cardin. Tufch. pract. conclus. tom. 8. lib. 5. concl. 41.

3 Si verò fiat mentio de pretio, appellatio veni-
atq. Barboja Appellat.

ditionis non venit alius contractus, cum tunc prop-
tè, & stricte debeat intelligi, §. ut de permutatio-
ne agentes scribunt, Martil. sing. 105. P. incun-
que sit mentio, Felin. in d. cap. fin. num. 5. vers. fallit primò,
Bald. conf. 413. in fin. lib. 5. Cardin. Tufch. d. lib. 5.
concl. 41. num. 11. Et in datione in solutum cer-
to pretio quod propriè sit venditio, & in ea lo-
cum habet l. curabit, C. de alim. empti, tradit
Ruin. conf. 66. num. 6. lib. 4. quem refert Cardin.
Tufch. d. conclus. 41. num. 8. Venditio enim in dubio
iudicatur ubi de pretio facta est mentio, Romao. §
d. conf. 86. num. 5.

VENDITIONIS appellatio non veniunt 6
alio alienationes quando prohibita est venditio
sine licentia superioris, ut per Surt. conf. 194.
num. 10.

VENDITIONIS appellatio in materia statuti 7
de illa loquens, ut vicius possit rem venditam
tetrahere, venit venditio valida, ex qua dominium
transfertur de venditione in emptorem, non simo-
lata: ita Castren. conf. 24. In causa nota, in princip.
lib. 2. Titag. de retrallu lignag. 4. l. gl. 1. p. num. 5.
vers. appellatio venditio, & num. 6. p. princip.
vers. quia verbum, Catpan. ad statuta Adolorem. cap.
417. num. 51. tom. 1. Vincent. de Franch. decis. 121.
n. 1. cum segg. Seraphin. decis. 81. 4. n. 9. Cardin. Tufch.
pract. concl. tom. 8. lib. 5. concl. 100. num. 1. Siephao.
Gtatan. de script. forens. cap. 130. num. 11. Rot in Re-
nunc. retrallu 21. May 1617. coram R. P. D. Durant.
in vers. verum.

APPELL CCLXVIII.

Vestis.

- 1 Vestium appellatio veniunt tam linea, & bomby-
cina, quam lana, item sericea, & aurea, si in-
modi testator habebat, nisi statuto prohibuit
esset illi, cui vestis relinquatur, cui deferre au-
reum, vi n. 1.
- 2 Vestium appellatio continentur:
- 3 Tapeta, fascia, crurole, & impalia,
- 4 Culcitra,
- 5 Calcimetta, &
- 6 Biverium, seu capellum.
- 7 Vestium appellatio continentur tela, qua in vestiti
adhibet, si modo praxata est.
- 8 Vestis strilla, & nondum confusa venit appellatio
vestium.
- 9 Vestium appellatio venit quicquid disponit pro
veste republiæ.
- 10 Vestium appellatio veniunt etiam festiva, si
dignitas persona, & mos regionis id postu-
let.

VESTIVM appellatio veniunt tam linea, & 1
bombycina, quam lana, l. vestis, §. 1. de auro &
arg. leg. Sim. de Prætoris interpret. volum. lib. 4.
interp. 1. dub. 11. num. 41. Menoch. de presumpt. lib. 4.
pres. 161. num. 13. Surt. de alienat. ri. 4. quest. 1.
num. 8.

Item continentur sericeæ, & aureæ, si eiusmodi 2
testator habebat, l. vestis, §. 1. Menoch. d. pres. 161.
n. 13. nisi statuto prohibuit esset illi, cui vestes re-
linquuntur, illas ferre aureas, & holosericas, sicuti
declaram Soc. sen. conf. 10. col. 2. lib. 1. Creneo. sing.
63. Petr. Pech. de testament. cing. lib. 5. cap. 14. n. 5. in
D d 2 fin

fine, & num. 7. quos refert & sequitur Menoch. d. pref. 161. num. 14. vbi num. 26. ex Bald. & Cremen. subdit tunc huc debet estimationem illarum vestium, quas ferte prohibetur. Ratio autem principalis telosutionis est, quia presumitur testatore voluisse suam voluntatem conformem esse dispositioni legis & statuti, *liberum meum, s. comite, ff. ad Trebell.* vbi latè Rip. n. 74. tam quia omnis delicti presumptio euitanda est, *l. meriti, ff. pro socio*, presumere autem testatorem delinquere voluisse si legando has vestes occasionem daret legatario faciendi aduersus statutum.

9. VESTIVM appellatione continentur tapeta, fasciæ, crotales, impillia, & ceruicalia, *l. argumenta, §. tapeta, ff. de auro, & arg. leg. Sim. de Praxis d. dub. 11. n. 42.* Menoch. d. lib. 4. pref. 161. n. 15. vbi n. 16. post Hotoman. in comment. verb. *lariis*, in verb. *Impillia*, subdit huiusmodi impillia esse fasciolas, quibus mulierum crines alligantur.

4. VESTIVM appellatione veniunt eulcetriæ, d. l. *argumenta, §. culcitra, ff. de auro & arg. leg. Menuech. d. lib. 4. pref. 161. num. 17.* vbi etiam per l. *quoniam*, ff. *illo tit.* subiungit contineri & vestes, quæ magis decorantur ornatus gratia, quam quod corpus tegant.

5. VESTIVM appellatione veniunt calciamenta, cum hæc sint pedum vestes quorundam, d. l. *argumenta, §. 1. Crauet. conf. 199. num. 1.* Cordub. de Lara in l. si quis ex liberis, §. non tantum n. 35. ff. de liberis agnosc. Bapt. Pontan. de aliment. c. 17. n. 20. Roland. conf. 22. num. 5. lib. 1. Sirr. de Praxis d. lib. 4. interp. 1. dub. 11. num. 39. Menoch. de arbitrar. casu 170. num. 3. & d. lib. 4. pref. 157. num. 19. Surt. de aliment. tit. 4. quæst. 2. num. 3.

6. VESTIS appellatione venit quod tegendi capitis causa paratum est, Surt. d. quæst. 2. num. 9. & de birretum, vi respondit Alexand. conf. 5. col. ult. lib. 1. quem refertur & sequitur Rip. in l. si quis in fundi vocabulo, n. 15. ff. de legat. 1. Menoch. d. lib. 4. pref. 161. num. 19.

7. VESTIVM appellatione continentur tela, quæ in pectine adhuc est, si modo prætexta est, nempe si tela formam habet, secus verò si adhuc con est prætexta, cum tunc dicatur stamen, non autem tela, *vestimentum, ff. de auro & arg. leg. Menoch. d. lib. 4. pref. 161. num. 22.* vbi declarat etiam si tela ipsa adhuc tota prætexta non sit, sed cepta tantum. Franc. de Barry de success. testam. & ab intestat. lib. 9. tit. 14. n. 4.

8. VESTIVM appellatione venit vestis scissa, & nondum confusa, existens adhuc apud sartorem, hæc igitur præsumi legatam est testatore, qui vestes legauit, colligitur ex textu in d. l. *vestimentum*, & sentiunt Felin. in cap. cum ad id, num. 5. de re scriptis. Franc. Cremen. in sup. 64. Testam. legauit, Petr. Pechi. in tract. de testam. cons. lib. 5. c. 14. n. 5. Menoch. d. lib. 4. pref. 161. n. 20. vbi cum Bari. in d. l. *vestimentum*, hoc intelligit quando vestis scissa est apud sartorem, eo animo ut confecta domi reponeretur, non autem ut vendatur, quia tunc legatis vestibus non comprehenderentur. Franc. de Barry d. tit. 14. n. 3.

9. Et demum vestium appellatione venit quicquid disponens pro veste reputabat, l. *inter vestem*, vbi Bari. ff. de auro & arg. legat. Bellou. conf. 30. n. 11. Surt. de aliment. tit. 4. §. 2. n. 5.

10. VESTIVM appellatione veniunt etiam festiua, si dignitas personæ & mos regionis id postulet, Bari. in l. *liberorum, §. vlt. de legat. 1. & in l. vlt. §. ex vi, C. de legat. Angel. Aretun. in tract. de testam. gl. 49.*

Pech. d. cap. 14. num. 6. vers. *et si maritum*, quos refert & sequitur Menoch. d. lib. 4. pref. 161. num. 31. Surt. de suc. 150. n. 9.

APPELL. CCLXIX.

Via.

VI A publicæ appellatione venit pons quando per illum vulgo iter sit, ideo statum loquens de maleficiis in via publica commissis, verificatur in commissis super ponte publico, ita Capel. de iuribus, verb. *prædict. de ponte, n. 5.*

APPELL. CCLXX.

Vidualia.

1. Vidualium appellatione in legato testatorem continentur, quæ eius, & potius necessaria sunt.

2. Festum non venit vidualium appellatione.

3. Vidualium appellatione, quæ præstanda sunt visitatoribus, veniunt tantum illa, quæ consistunt in victu.

4. Equorum vestura non veniunt visitatoribus appellatione vidualium.

VICTVALIVM appellatione in legato testatoris continentur, quæ eius, & potius necessaria sunt, ac si legata essent cibaria, ita Sim. de Praxis de interp. vltim. volum. lib. 4. interp. 1. dub. 11. num. 41. Sola in suis comment. decret. Sabasodie, tit. de cens. gl. 3. prima part. num. 5. Vnde vidualium nomine non venit vestis, l. *præsumi*, in fine, princ. C. de his, qui ad Eccl. confug. Rebusi. ad l. verbo vidualium 43. paulo post princip. vers. *ex his sumitur in fine ff. de verb. signif. pag. mibi 255.*

VICTVALIVM igitur appellatione in terminali Concilij Teldens. sess. 24. de reformat. cap. 3. mandantis illa præstari visitatoribus, veniunt tantum illa, quæ consistunt in victu, non tamen ea, quæ concernunt alia necessaria persone, vt per Zanol. in prax. Episcop. p. 2. verb. *visitatione*, §. 6. dub. 1. quem refert Ego ipse de officio, & potestate Episcopi, p. 3. alleg. 73. n. 37.

VICTVALIVM huiusmodi appellatione non veniunt equorum vestura, vt contra visitatores scriptum reliquerunt Marc. Anton. Genuen. in man. Pallor cap. 3. §. 5. num. 9. in fine, Zanol. in praxi Episcop. p. 2. verb. *visitatione*, §. 6. dub. 3. Pascale. in simili p. 2. p. 2. c. 3. num. 63. in fine, Bellet. de iur. clericali. p. 1. tit. de clerico debitor, §. 11. n. 4.

APPELL. CCLXXI.

Victus.

1. Vltum appellatione veniunt, quæ eius, & potius, cuiusque corporis necessaria sunt.

2. Vltum educatio, & alimenta parificatur.

3. Vltum quotidianum ubi exprimitur, intelligitur de cibo tantum.

4. Vltum

- 4 *Vitium appellatio venit lectus.*
5 *Medicina continetur vitium appellatio.*

VICTVS appellatio venit quæ esoi, & porci, cultuque corporis, quæque ad viuendum homini necessaria sunt, nec oon & extera, quibus videndi, curandive corporis nostri gratia vituntur, vt probat text. in l. verbo vitium 43. ff. de verbor. significat. vbi latè Rebuff. à pag. milii 234. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 177. num. 15. & ita venient vestimenta, d. l. verbo vitium, §. vestem, & l. legatus alimentis, ff. de aliment. & cibor. leg. & tradunt Card. Mantie. de rebus, lib. 21. tit. 6. num. 3. Corn. conf. 5. num. 3. lib. 1. Roman. conf. 440. num. 4. Campeg. de decr. p. 2. quæst. 55. num. 2. Paul. de Citadinis de interpretat. p. 6. art. 4. num. 10. Lambertini. in simili tract. art. 5. seria quæst. principal. terrij lib. num. 2. & 3. vbi subdit quod ista tria, vidus, educatio, & alimenta parificantur, idemque iudicatur de vno quod de alio.

3 Quando autem in lege exprimitur vitus quotidianus, tunc pro materie qualitate intelligitur de cibis tantum, & non de vestibus, vt in iudiciis, qui nullum munus recipere possunt, nisi vitus quotidiani causa, solum in fine ff. de offic. Procons. vsempe ipsi vestes, vel panem, aut fectum à litigantibus recipere non possunt, & de quotidiano vidu loquitur Ioseph. in l. fin. §. item Episcopi, ff. de munerib. & honor. & in l. sed & lege, §. quod autem 2. ff. de petit. hered. refert Rebuff. ad d. l. verbo vitium 43. vers. sexto vitium, pag. 236.

4 **VICTVS** appellatio veniunt lectos, id est, stratum, culcita, & calcetium, eo quod sine istis homo viuere non potest, ita Bart. in tract. de aliment. n. 4. Sim. de Praxis de interp. vbi voluit. lib. 4. interp. 1. dab. 11. n. 16. & seq.

5 **VICTVS** appellatio continetur quoque medicine, cum non sit possibile sine eis ducere vitam nostram, & sic debentur cum necessarium corpori debeat, ita per l. si cum dorem, §. fin. ff. soluto maritum. & l. quæ nos, §. verbo viuere, & l. in stratum ff. de verbor. signif. tradunt Paul. de Citadinis in tract. de interpretat. p. 6. art. 4. n. 10. Rebuff. ad d. l. verbo vitium 43. §. cetera, vers. annotare, pag. 239. vbi limitat quando ex consuetudine regionis homines Medicis non videntur.

APPELL CCLXXII

Vidua.

- 1 *Vidua appellatio propriè, & ex communi vsu loquendi venit illa, cuius maritus mortuus est.*
2 *Vidua appellatio in priuilegiis concessis miserabilibus personis, non continetur vidua luxuriosè viuens.*
3 *Vidua appellatio quoad dicta priuilegia venit mulier habens vitum iuuenilem.*

VIDUA appellatio propriè, & secundum commonem loquendi usum, venit illa, cuius maritus mortuus est, cap. vidua 34. dist. cap. significatibus, de offic. deleg. cap. extorere, cap. ex parte, de foro compet. cum aliis citatis per Rebuff. ad l. 1. 24. §. vidua, vers. primo limitatur, ff. de verbor. significat. pag. milii 773.

VIDUA appellatio in priuilegiis illi concessis, & miserabilibus personis, in l. vnic. C. quando Imperator inter pupillas, & viduas, &c. non venit vidua luxuriosè viuens, vt per Paul. Fulse. lit. P. sing. 28. Azuod. l. 8. num. 11. & l. 12. tit. 3. lib. 4. noua Recopil. Couarr. præf. cap. 7. num. 1. Coria Philip. part. 1. §. 9. num. 13.

VIDUA appellatio quoad dicta priuilegia continetur mulier habens vitum iuuenilem, sicuti scripserunt reliquor Alexand. consil. 104. num. 4. lib. 1. Rebuff. citato loco, vers. item licet, Tusch. lit. M. sing. 41. Tirag. l. 6. canob. num. 12. Azuod. l. 1. num. 7. tit. 3. lib. 6. & l. 9. num. 10. tit. 3. lib. 4. noua Recop. Vincent. de Franch. decis. 100. num. 18. Sord. de aliment. tit. 1. quæst. 44. num. 67. Bobadil. in sua politica, lib. 1. cap. 11. num. 7. D. Barbo. in l. 1. part. 1. num. 47. ff. soluto maritum. Perez de Lara de amonit. & capellan. lib. 1. cap. 11. num. 36. Cardos. in praxi iudicium, & Aduocat. verb. priuilegium, num. 12. Bernard. Grazia. ad præf. Camera Imper. lib. 1. concl. 1. confid. 1. num. 8. Bernard. Muscatel. in praxi aures, gloss. competens, num. 71. Thom. Valac. allegat. iuris, tom. 1. alleg. 67. num. 10. & 21. Card. Tusch. præf. conel. tom. 8. lit. P. concl. 100. num. 11. Ioan. Maria Nouart. in praxi electionis & variationis fori, quæst. 2. num. 1. pag. 12. Quod autem vidua gaudeat priuilegio d. l. vnicæ, quamuis sit diuites, dixi supra sub verb. Miserabilibus, appell. 1 §. 1. n. 6.

APPELL CCLXXIII.

Vinea.

- 1 *Vinea appellatio continetur terrenum in quo sunt vitæ plantæ, non autem locus vbi illæ minime sunt.*
2 *Locus non vineatus si redigatur ad vineam, appellatur vinea.*
3 *Arundinetum, siue cannetum destinatione perpetua vinea venit appellatio vinea.*

VINEA appellatio continetur terrenum in quo sunt vitæ, non autem locus vbi illæ minime sunt, etiam si aliàs fuisset terrenum vineatum, ita Bald. conf. 410. Verba dicunt, circa fin. vers. quarto debemus considerare, lib. 1. vbi subdit quod à contrario locus non vineatus si redigatur ad vineam, appellatur vinea, refert Card. Tusch. præf. conel. tom. 8. lit. P. conel. 211. n. 1. & 2.

VINEA appellatio venit arduoietam, siue cannetum destinatione perpetua vineæ, & ad vitum illius, vt per Capotaquen. decis. 223. num. 10. part. 1. Verall. decis. 342. p. 3. Cardin. Tusch. præf. conel. tom. 3. lit. D. conel. 617. n. 3. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 126. num. 17. & 18. & cap. 772. à num. 11. Limita vbi cannetum esset separatum etiam per octauam patrem milliaris si aliquos boves sint intermedii, sicuti decisum refert Pute. decis. 85. lib. 3. in correctis.

APPELL CCLXXIV.

Vinum.

- 1 *Vini appellatio in legato omne continetur quod est vinum*

vinca natum vinum permanet.

- 2 *O Enomeli vini nomine continetur.*
- 3 *O Enomeli est vinum solum ex viti certe modo in expressum, vt ad mellis dulcedinem proximè accedat.*
- 4 *Acinaticium vini nomine comprehenditur.*
- 5 *Acinaticium dicitur vinum, quod longè post vindemiam hyemali tempore ex viti diu suspensum, & rugosis conficitur.*
- 6 *Passum vini appellatio venit.*
- 7 *Vna non includuntur in dispositione loquente de vino, nisi prohibita fuisset exportatio vini.*
- 8 *Vini appellatio non continetur.*
- 9 *Mulsum, hoc est, ex viti, & melle confectum.*
- 10 *Zythum quod ex tritice, & hordeo fit.*
- 11 *Cernisa ex hordeo, & aliis rebus calidis.*
- 12 *Defrutum, quod ex duobus partibus multum ad tertiam deferuaciendo redigitur.*
- 13 *Cydoneum ex pomis cydoneis confectum, &*
- 14 *Actum secundum propriam significationem,*
- 15 *Aquaticum venit appellatio vini.*
- 16 *Vini appellatio vbi prohibetur extractio an passum metreta extrahi gulum causa, remissum.*

- 1 **V**INI appellatio in legato omne continetur, quod ex vinca natum vinum permanet, l. si quis vinum, in princip. ff. de tritice, vino, & oleo leg. Menoch. d. pref. 152. num. 1.
- 2 *O Enomeli, id est, dulcissimum vinum, vini nomine continetur, d. l. si quis vinum, Menoch. d. pref. 152. num. 17. & esse certum vinum mellitum scripserunt Aclat. lib. 2. parerg. cap. 1. & Hosoman. in comment. verborum iuris, verb. O Enomeli, Cuiac. verò lib. 24. obseruat. cap. 1. obtraxit O Enomeli esse vinum solum ex viti certo modo ita expressum, vt ad mellis dulcedinem proximè accedat.*
- 4 *Acinaticium, vel acinaceum vini nomine continetur, d. l. si quis vinum, Menoch. d. pref. 152. num. 12.*
- 5 *vbi cum Cuiac. lib. 24. obseruat. cap. 39. subdit acinaticium dici vinum quod longè post vindemiam hyemali tempore ex viti diu suspensum, & rugosis conficitur.*
- 6 *Passum vini appellatio etiam continetur, d. l. si quis vinum, Menoch. d. pref. 152. num. 19. vbi cum Forcatul. in pen. iuris, cap. 8. & Cuiac. d. cap. 39. subiungit passum esse vinum quod ex viti passis sole siccata ante vindemiam certa quadam ratione exprimitur. Quamuis non defuerint alii existimantes passum non esse vinum, quia ex Varrone, & aliis scribunt Cael. Rodigin. lib. 18. tell. antiq. cap. 18. & Mercatall. lib. 1. tell. var. cap. 17. passum bibibile mulieres Romsnas, quibus vini vici interdictus erat.*
- 7 *Vox non includuntur in dispositione loquente de vino, vt per l. fin. §. cui dulcia, ff. de tritice, vino, & oleo leg. tradit Surd. conf. 550. num. 15. nisi prohibita fuisset exportatio vini, quia prohibita quoque confiteretur exportatio vustum, Bald. in l. quod ratione ff. de legib. Rip. resp. 4. num. 13. de consuet. & in trall. de pelle, tit. de remed. ad consens. ubi. num. 60. Mari. Antonin. varior. resolut. lib. 2. resolut. 35. num. 12.*
- 8 *Mulsum non continetur vini appellatio, non enim vinum permanet, sed speciem efficitur, & appellatur mulsum, hoc est, ex viti, & melle confectum, l. adeo, §. cum ex aliena, ff. de acquir. rerum domini, Menoch. d. pref. 152. num. 3.*
- 9 *Zythum nomine vini non continetur, d. l. si quis*

vinum, Menoch. d. pref. 152. num. 4. vbi post Aclat. lib. 10. parerg. cap. 15. & Forcatul. d. cap. 8. ac Cuiac. d. cap. 39. subiungit esse vinum, quod ex tritice, seu hordeo fit.

Cernisa, quæ conficitur ex hordeo, & aliis rebus calidis, non venit appellatio vini, vt scribit Menoch. d. pref. 152. num. 10.

Defrutum non venit appellatio vini, d. l. si quis vinum, Menoch. d. pref. 152. num. 14. vbi cum Forcatul. & Cuiac. citatis locis, subdit quod est non solum quod ex duobus partibus ad tertiam deferuaciendo redigitur.

Mulsum venit appellatio vini in statuto casu venie soluendam esse gabellam de clementibus, & reuocentibus vinum, vt laet probat Marius Antonin. var. resolut. lib. 2. resolut. 35. per totum.

Cydoneum vini nomine non continetur, d. l. si quis vinum, Menoch. d. pref. 152. num. 15. vbi ex Cuiac. d. cap. 39. subiungit Cydoneum esse quod ex pomis cydoneis conficitur.

Actum secundum propriam significationem non continetur appellatio vini, quia non est vinum, sed alia species, l. 1. ff. de tritice, vino, & oleo leg. d. l. si quis vinum, §. 1. & §. item si quis, vbi subiungit Vipian. nisi quod testamenti tempore vinum erat, coactum, sufficit enim eo tempore fuisse vinum, refert Menoch. d. pref. 152. num. 16. Card. Mant. de iuris & ambig. conuen. lib. 8. lit. 3. num. 10. Cherubin. de feod. 2. ad consil. 42. Py I P. tom. 3. compendii Bullary, pag. 12. vbi intelligit in materis odiosa. Stephan. Gratian. Adarchia de off. 18. §. 25. vbi 24. subdit vini appellatio contineri acetum si habetur numero vini ex sumpta voluntatis coniectura, & ipsius testatoris defuncti consuetudine, per d. l. si quis vinum, §. acetum.

Aquaticum venit appellatio vini, vt tenet Stephan. Gratian. d. Adarchia de off. 18. §. 25.

VINI appellatio vbi prohibetur extractio, an possit metreta extrahi gulum causa? vide Sirach. de merca. p. 4. num. 16. Tirac. de iudicio in rebus exeg. vers. trigesima secunda. Viui. tom. 1. commun. opinio. lib. 1. tit. 17. num. 320. vers. amplia secunda, Merz. in trall. iassa parvi concl. 1. num. 29. Bobadil. in sua politica, lib. 4. cap. 1. num. 1. & 39. Bradil. in summa legum penultim. p. 2. casu 17. n. 8.

APPELL. CCLXXV.

Vniuersitas.

VNIuersitatis appellatio comprehenditur Sacerdotes, & alij clerici, ac proinde in sui fauorem possunt vti priuilegiis, & statutis vniuersitatum. Oldrad. conf. 32. *Qualis est verum, quem refert Cardin. Tulch. practice, conclus. tom. 8. lit. P. concl. 268. num. 1. Alderaz. Mascard. de interpr. statut. conclus. 2. num. 191. Et ideo quod Paschua reputetur de vniuersitate in fauorabilibus, scriptum reliquit Alberic. in l. 1. vers. vbi etiam dubitari, §. quod cuiusque vniuers. nomine, quem citat Bellet. diffusi. clerical. p. 17. in d. diffusi. clerical.*

§. 1. num. 16.

etiam sponsam de presenti comprehendendi, statuunt Boët. *de iur.* 22. num. 38. Pechi. *in tract. de testam. coniug.* lib. 4. cap. 11. à princip. quos refert, & sequitur Franc. Molin. *de quæst.* 6. num. 47. quicquid dicat Cancr. *variis. resolut.* p. 3. cap. 11. de sponsalib. à num. 115.

- ¶ Verùm in hac materia sic distinguendam esse puto; aut materia est odiosa, aut favorabilis, aut indifferens: si est odiosa, nomine vxoris, vel mariti non veniunt sponsalia contracta per verba de presenti, nec sponsi ipsi de presenti ante consummationem: si autem est indifferens, veniunt qui contraxerunt per verba de presenti, siue consummaverint matrimonium, siue non; minimè autem comprehendantur sponsi de futuro: si autem est

favorabilis, comprehenduntur etiam sponsi, siue sponse de futuro. Colliges hæc ex Panor. *in cap. xlvii loco, in fine, & ibi Felin.* num. 4. de *presump.* Anton. *Cuch.* lib. 5. *in fine. mater. tit.* 10. num. 8. & 9. Alex. *Carret.* lib. 5. de *sponsal.* cap. 5. *Avenda. res.* 10. num. 3. quos refert, & sequitur Sanch. *lib.* 1. *de iur.* num. 5.

VXORIS appellatione venit vxor quæ est de presenti, non verò ea, quæ fuit, licet sic adhuc viduas, sicut docet Alexand. *conf.* 107. *Ponderat. verbis,* num. 9. *vers. quinto, lib.* 6. vbi num. 10. hæc colligit quod in statuto de vxoribus rebellibus, non venit vxor vidua eius, qui mortuus est rebellis, refert Card. *Tosch. practice. conclus.* tom. 8. lib. 5. *sehel.* 104. num. 10. & 11.

TRACTATVS LOCORVM COMMVNIVM ARGVMENTORVM IVRIS.

LOCVS I.

ab Absolutione.

- 1 *Ab Absolutione ad excommunicationem quoad omnia valet argumentum.*
- 2 *Etiam est solvere cuius est ligare.*
- 3 *Excommunicare qui potest, potest absolvere, & e contra.*
- 4 *Absolvere qui potest, condemnare etiam valet.*

AB ABSOLUTIONE AD EXCOMMUNICATIONEM quoad omnia valet argumentum, sicuti tradit Federic. de Senis *conf.* 11. n. 4. *vers. prae-terea*, quem referat Card. Tusch. *pract. conclus. tom. 1. lit. A. cap. 107. m. 11.*

- 1 *Pat enim & aequale iura est solvendi, & ligandi, quia eius est solvere, cuius est ligare, l. 1. §. de re iudic. l. nihil tam naturale, & l. eius est nolle §. de regulis iuris, l. vlt. C. de legibus 2. verbum de panis. *disp.* 1. Gate. *Falcon. reg.* 110. Alcan. *Tambur. de iure Abbatum tom. 1. disp.* 17. *quest.* 1. num. 4. Odoz. *Glorit. resp.* 1. *part.* 3. num. 190. & qui potuit excommunicare, potest absol-vere, & e contra, *cap. prudentiam. §. sexto. de officio deleg. cap. ad reprimendam. de officio Ordin. gloss. verb. inferior, in cap. inferior 21. disp.* Mari. Ales. de cen-sur. tom. 1. *disp.* 2. de absol. ab excommunicat. lib. 4. *cap.* 2. Bonacin. in *summi tract. disp.* 1. *quest.* 1. *puncto* 2. num. 1. cum alia citatur per incipium de officio, & *pa-ress. Episcopi. p. 3. alleg.* 12. num. 1. Et qui absolvere po-terit, condemnare etiam valet, iuxta ea quae adduxi *Axiom.* 1. num. 1.*

LOC. II.

ab Absurdo.

- 1 *Ab Absurdo vitando, seu remouendo valet argu-mentum.*
August. Bat bosa *Argom. iur.*

- 1 *Intellige quando verba nihil opuscentur, quousq. inducantur iurium correctis.*
- 2 *Amplius etiam contra piam causam.*

AB ABSURDO vitando, seu remouendo valet argumentum, l. scire oportet, §. aliud, §. de excusat. tutor. l. nam absurdum, §. de bonis libere. l. siue hereditaria, in fine, §. de negot. ge-ralis, l. 1. §. unde queritur, §. de publican. l. in vul-neratus, *vers. quid si quis absurdus*, §. ad leg. Aquil. l. divoris, §. solus maritus. l. aliud, §. fin. §. de regul. iuru, *cap. venerabilem*, circa med. *cap. in Genesi*, de elect. *cap. filius*, de maioris. & obediens. *cap. cum inter*, de except. *cap. cionsatus su absurdum*, de officio Archidiaconi, *cap. quemadmodum*, de iuriru. *cap. et ore*, de privileg. Bald. *conf.* 1. *Verba statui*, num. 5. *vers. item hoc probatur*, lib. 1. Euerard. in *topice legalib.* loco 8. Aym. Crauet. *conf.* 130. Socin. *tun. conf.* 1. *num.* 122. & *conf.* 49. *num.* 21. & *conf.* 66. *num.* 14. & *conf.* 71. *num.* 22. *vol.* 1. Hip-pol. Riminald. *conf.* 126. *num.* 48. *vol.* 1. & *conf.* 492. *num.* 31. & *conf.* 502. *num.* 89. *vol.* 5. vbi dicit nihil e-ss. validum, Ioan. de Monte Sperello *conf.* 1. *num.* 21. & *conf.* 198. *num.* 3. *lib.* 1. & *conf.* 104. *num.* 7. *ed.* lib. vbi quodd. valet in statutis, Decian. *conf.* 100. *num.* 28. *vol.* 1. & *conf.* 74. *num.* 47. *vol.* 3. Georg. Euerard. *conf.* 43. *num.* 14. *vol.* 1. Curt. *tun. conf.* 170. *num.* 16. *vol.* 2. Monald. *conf.* 150. *num.* 14. & 15. *tom.* 1. & *conf.* 46. *num.* 19. *tom.* 2. Pacian. *conf.* 11. *num.* 36. Menoch. *conf.* 12. *num.* 3. & *conf.* 37. *num.* 118. & *conf.* 76. *num.* 12. & *conf.* 84. *num.* 3. & *conf.* 95. *num.* 76. & *conf.* 107. *num.* 59. & *conf.* 727. *num.* 10. Seraphin. de privileg. *turan. prinil.* 10. *num.* 11. Peregr. *conf.* 89. *num.* 18. *vol.* 1. Sord. *conf.* 116. *num.* 45. Oliban. de iure *scici. cap.* 13. *num.* 66. *pag.* mibi 161. Rustic. ad *l. cum auus* lib. 3. *cap.* 10. n. 7. §. de condit. & demonst. Adrian. *Negulant. in soluar. resposor.* 4. *num.* 92. Caogagnol. *decisionsum confus.* tom. 1. *pag.* 182. & *num.* 61. & *tom.* 3. *pag.* 52. *num.* 12. Flamin. de *confidens. quest.* 36. n. 10. Cardin. Tusch. *pract. conclus. tom. 1. lit. A. conclus.* 66. *num.* 8. Mart. Antonin. *variar. resposor. lib. 1. resp.* 12. *num.* 12. & *resol.* 19. *cap.* 19. vbi subdit procedere in statutis, Odoz. *Glorit. resp.* 1. *num.* 27. Rot. *dec.* 156. n. 4. apud Farin. in *1. solut.* *num.* 1. al. in *part.* 4. *diuersor.* E e
provi

provi in Romana Curia solet allegari, Cardin. Mantin. de consuetud. ultim. volunt. lib. 3. tit. 7. & de tacito & ambig. eorum. lib. 2. tit. 3. per totum, plures refert Doct. Franc. Viui. decis. 55. n. 24. lib. 1. & vide quae dixi Axioma 2. Nouillimè Ioseph. Vela differt. forens. differt. 16. n. 8. Melch. Phorb. Legit. decis. 120. n. 15. tom. 2. Iacob. Cancr. var. resol. p. 1. c. 8. num. 57. & cap. 10. n. 88.

2 Intellige quando verba nihil operentur, etiam si inducatur iurium correctio, ut resoluunt Setaphin. de privileg. iuram. prinil. 107. num. 40. & facimus quae tradit Fular. de subtilit. q. 320. num. 45. & quae dixi Axioma 2.

3 Amplia, etiam contra piam causam, ideo si concurrat fado animae ex vna, & abstantis intellectus, puta contrarietas, vel elusoria dispositio, cessat fauor causae piae, & praeterea absurditas, ut ea tollatur omnino, ita Cardin. Zabarel. conf. 49. per tot. maximè n. 3. & seq. provid illum refert Card. Tulech. d. lit. A. concl. 66. n. 35.

sub tit. de testib. definit. 19. Vincent. de Franch. decis. 122. Rebuff. de reprobus testium. num. 3. cum seqq. Heft. Emil. in tract. de testib. verb. Aduocatus, Petz 1. tit. 19. lib. 2. Ordinam. pag. 401. Mascard. de probat. conclus. 66. num. 1. & 2. & conclus. 139. num. 3. Gutier. consil. 24. num. 8. & 9. Mench. quasi. frequen. cap. 3. num. 4. Bobadil. in sua politica, lib. 5. cap. 2. num. 33. Annz. Robert. verum iudic. lib. 1. cap. 19. p. 1. Anton. Scap. de iure non scripto lib. 5. cap. 111. num. 13. Hieron. Treutler. diff. scilicet. p. 1. diff. 3. c. 1. c. 1. Gare. Mastrill. Sicilia decis. 115. n. 1. 2. 3. linc. Rebuff. in praxi crimin. p. 2. de testib. q. 60. num. 155. cum multis seqq. & Catmill. Boirell. in summa omnium diff. tit. 65. de Aduocatu, n. 74. cum seqq. vbi limitat.

Ita similiter & procurator in causa in qua est procurator, testis esse non potest, Grammat. decis. 73. n. 16. Heft. Emil. de testib. p. 1. verb. Aduocatus, n. 4. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 7. num. 5. Mench. frequen. cap. 35. num. 5. Mascard. concl. 1357. n. 35. & concl. 1232. à num. 1. Farinac. d. q. 60. n. 196. cum seqq.

Loc. III.

ab Actore.

ACTORS ad REVM bonum est argumentum etiam in materia correctoria, gloss. verb. solueris, in Clem. sap. de verb. significat. Pert. de Anehat. in repet. cap. 1. q. 4. de constitut. Franc. Viui. decis. 35. n. 41. cum seqq. lib. 1. Ratio est, quia actor & reus non debent ad imparia iudicari, l. fin. C. de fructib. & lit. expens. Et actor & reus sunt correlatiui, Niconit. in repet. cap. quoniam contra, de probat. p. 1. num. 587.

Loc. IV.

ab Adoptione.

AD ADOPTIONE ad LEGITIMATIONEM validum est argumentum, ut post Bart. in §. quid sit adoptio, circa fin. tangit Pute. decis. 110. num. 1. lib. 2. in correctiv. Sicuti valet ab adoptione ad legitimatorem, tradunt Laenc. q. 40. sol. 4. in prin. vol. 3. Roland. à Valle conf. 88. n. 16. vol. 1. & conf. 96. num. 19. vol. 3.

Loc. V.

ab Aduocato.

AD ADVOCATO ad PROCURATOREM, largè sumpto vocabulo, valet argumentum, iuxta ea, quae dixi Axioma 2. licet strictè loquendo non esse validum, iurabant Nat. conf. 376. n. 7. lib. 1. Alexand. conf. 109. n. 2. in fine lib. 6. Franc. Marc. decis. 114. p. 1. quos refert & sequuntur Hombel. conf. 81. num. 49. tom. 1.

2 Unde provenit, ut sicut Aduocatus propter praesumptam affectionem testimonium ferre non potest, l. fin. ff. de testib. cap. si testis omen, §. testis quos accusator q. 3. Nell. de testib. num. 31. Compositum simili tractat reg. 8. à princip. Soar. recept. sem. lit. A. num. 96. & lit. T. num. 193. Anton. Faber in sua Cod.

Loc. VI.

ab Aequiparatis.

- 1 ab Aequiparatis valet argumentum.
- 2 Intellige quando adest similitudo in eo, in quo fit aequiparatio.
- 3 Ratio diversitatis vbi limitat non valet argumentum ab Aequiparatis.
- 4 Argumentum ab Aequiparatis non procedit in correctoria.

AD AEQUIPARATIS valet argumentum, l. 1. Sicula fide manum testem. Cephal. conf. 110. n. 42. & conf. 337. n. 19. Laurent. de Pina conf. 66. n. 6. & conf. 116. n. 6. Socin. jun. conf. 71. num. 1. & conf. 122. n. 1. & vol. 3. Franc. Bec. conf. 8. n. 9. vol. 1. Franc. Viui. decis. 35. n. 19. lib. 1. Menoch. conf. 32. n. 17. Sbroz de Vicaris Episcopis lib. 1. q. 61. num. 11. & 12. lib. 3. q. 6. n. 8. Sord. de aliment. lit. 9. q. 1. n. 9. & conf. 393. num. 6. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 46. n. 24. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 398. num. 70. Narbona 1. c. gloss. 22. num. 4. lit. 2. lib. 4. Recop. Fontanel. de post. nupt. claus. 4. gloss. 7. part. 2. num. 61. vbi ait quod procedit affirmatiue, non negatiue. Valenzuel. conf. 124. num. 16. num. 1. nouissimè Ioseph. Vela differt. forens. differt. 6. n. 45. Rota decis. 6. num. 5. & 5. part. 1. in post. Farinac. aliis part. 3. recent. vbi quod valet etiam in statuti argumentum ab aequiparatis, seu subrogati.

Intellige procedere quando adest similitudo in eo, in quo fit aequiparatio, secundum Palaez de maioratu. p. 1. q. 18. num. 22. Sord. decis. 119. num. 26. & 27. Card. Seraphin. decis. 28. n. 5. Cephal. conf. 37. Dilligent. n. 19. vol. 4. Franc. Viui. decis. 32. num. 1. 9. post prin. a. 1. post Hieron. Grat. conf. 6. n. 64. vol. 1. subdit huiusmodi argumentum locum habere indistinctè ubique, quia aequiparatio potest fieri per omnia, sine in omnibus & per omnia. Unde non habet locum huiusmodi argumentum quando casu aliquo aequiparatio cessare potest, scribit Rustic. ad l. cum amicus lib. 2. cap. 13. n. 50. ff. de condit. & demonst.

Limita igitur ut non habeat locum vbi militat ratio discretiva, Roman. conf. 11. c. ed. pen. conf. vlt. & conf. 179. n. 12. Cardin. Tulch. praxi. verborum. tom. 3. lit. E. concl. 108. n. 11. Sord. conf. 30. n. 25. Franc. Viui. decis. 35. sub n. 2. lib. 2.

Limita

- 4 Limita etiam in correctoriis, seu quando per illud corrigitur ius commune, Anton. Monach. *Lucen. decis. 49. n. 13.* Cald. *Petita de potestate eligendi. cap. 7. num. 5.* Honded. *conf. 81. n. 43. tom. 1. vbi n. 47.* subdit hoc argumentum non procedere vbi per illud non repetitur facta æquiparatio à lege.

Loc. VII.

ab alimentis.

Argumentum valet

- 1 *Ab Alimentis ad dotem,*
2 *Ab Alimentis ad legitimam,*
3 *Ab Alimentis ad annuum legatum, &*
4 *Ab Alimentis ad piam causam.*

- 1 **A**B ALIMENTIS AD DOTE M validum est Argumentum, vt latè probant Euerard. in *topico legalib. loco 29.* Cantione. in 19. *specie loci à simili.* Magdalen. de *numero testium. part. 2. cap. 3. num. 35.* Tiraquell. de *iure primog. quest. 62. num. 4. & num. 12. cum seq.* Lut. in *l. si quis ex liberis, §. idem Index, numer. 24. cum seqq. ff. de liber. agnoscend. Viui. tom. 1. commun. opinion. lib. 5. tit. 7. num. 120. pag. 729.* Menoch. de *presumpt. lib. 4. presump. 189. num. 29.* Sebast. Nizai. ad *l. ob as alienum 12. num. 2. C. de grad. minor. Franc. Vegg. conf. 37. num. 7.* Causgnol. *deservium consulte. tom. 1. pag. 99. num. 11.* Cald. *Petita quest. forens. conf. 1. num. 33.* Saneh. de *matrimon. lib. 4. disp. 16. num. 1.* Rulic. ad *l. cum aum. ff. de condit. & demonst. lib. 2. cap. 2. num. 44.* Monier. à *Cueua Agraria decis. 16. num. 18.* Rot. *decis. 126. num. 7. part. 1. divers. & coram Cardin. Seraphin. decis. 447. num. 7.* vbi intelligit si sit eadem ratio, vbi enim est diuersa, non procedit argumentum de alimentis ad dotem, vt tradit Sord. de *alimenc. tit. 9. quest. 1. num. 8.* vbi numer. 10. subdit quoddam format solum negotiatu, sed pariter valere affirmatiue, melius resoluit Cardinalis Mansic. de *tacite & ambig. comment. lib. 12. tit. 16. num. 17.* Sicut valet è contra à dote ad alimenta, vt dixi loco 39. num. 1.

- 2 **A**B ALIMENTIS AD LEGITIMAM, & è contra valet argumentum, secundum Ceuall. *commun. contra communem, quest. 780. numer. 243.* Sed hoc non esse perpetuo vetum asserit Valasqua de *partition. cap. 18. num. 32. cum seqq.*

- 3 **A**B ALIMENTIS AD ANNUUM LEGATUM, siue vsumfructum, valet argumentum, vt resoluit Peteg. de *fideicommiss. art. 30. numer. 8.* Adrian. Negufant. in *stylis respons. quest. 498. num. 12.*

- 4 **A**B ALIMENTIS AD PIAM CAUSAM valet argumentum, Cantiancal. in *specie legalib. in 4. specie loci à simili.* Causa enim alimentorum dicitur causa pia, secundum Tiraquell. de *privilegiis pia causa. fol. mibi 10. & seq.* Card. Mansic. de *tacite & ambig. comment. lib. 13. tit. 12. num. 1.*

Angust. Barboze Argum. fur.

Loc. VIII.

ab Antecedenti.

AB ANTECEDENTI necessario validum est argumentum, vt per Euerard. in *topico legalib. loco 24. & 96.* Socin. ian. *conf. 110. num. 18. vol. 3.* Sim. de *Prævia conf. 159. num. 14. lib. 1.* Eugen. *conf. 62. num. 33. vol. 1.* Card. Seraphin. *decis. 776. num. 1.* vbi ampliat in sententiis, & in omni materia quantumvis stricta. Rosa *decis. 16. num. 5. in fin. p. 1. in posth. Farinaci, alijs p. 1. recent.* vbi quoddam argumentum ab antecedenti, & subsequenti necessario valet. Vide quæ dixi *Alim. 19. n. 3.*

Loc. IX.

ab Appellatione.

AB APPELLATIONE AD EXCEPTIONEM valet argumentum, quia omnis causa quæ præbet iustam appellationem, præbet etiam iustam & relevantem exceptionem, vt per Oldrad. *conf. 313.* Circa primum, in princ. quem refert Card. Tusch. *præf. conclusit. A. concl. 507. n. 19.*

AB APPELLATIONE AD RECVATIONEM valet argumentum, sicuti tradunt Boetius *decis. 169. n. 3.* Gutier. *præf. lib. 1. quest. 94. num. 4.* Morta in *emporio iur. ciuit. part. 1. tit. 2. quest. 11. num. 4.* Appellatio enim & recusatio à pari procedunt, *aperitissimi, verificacion post. C. de indic. cap. super ea, il 2. de appellat. Brunot. à Sole in locis communib. verb. Appellatio 30.*

AB APPELLATIONE AD SUPPLICATIONEM valet argumentum, quia appellatio, & supplicatio pari passu ambulant. *l. fin. §. pri. C. de temp. appell. vbi Salicet. pro summario deducti. Statuta in causa appellationis habent locum in causa supplicationis interposita à Præfide prætorie. Franc. Marc. Delphin. *decis. 141. p. 1.* Roland. *conf. 94. num. 9. cum seqq. lib. 1.* Rebuff. ad *leg. Galles tom. 1. tract. de supplicat. in præf. n. 89. in med. & n. 95.* Suar. de *Præ in præf. p. 7. sem. 12. vnie. n. 108.* Card. Tusch. *tom. 7. remed. 1. num. 24.* vbi limitat in casibus, in quibus repetitur expressis differencia, quoad dicit esse quinque.*

Loc. X.

ab Arbitrio.

AB ARBITRIO DE LEGATUM valet argumentum, vt per Fulgoc. *conf. 117. Viso exceptio Imbrian. ad res liti pignori probandum. conf. 12. n. 124.*

Loc. XI.

ab Arrogatione.

AB ARROGATIONE AD LEGITIMATIONEM validum est argumentum, sicuti docent

docent gloss. in l. 1. ad form. ff. ad municip. Ruin. consil. 173. *Propositor*. n. 19 lib. 1. & consil. 71. *Quoniam*. n. 3 lib. 3. Roman. consil. 194. *In proposito* in 4. dubio. Roland. à Valle consil. 38. *In causa*. num. 16. lib. 1. & consil. 96. *Decretorum*. n. 19 lib. 3. Restic. in l. cum auu. lib. 1. cap. 13. n. 3. ff. de condit. & demonstr. Peteg. vol. 3. consiliorum in responsis n. 66.

Concil. 9. n. 1. Cabed. *Lupis*. decis. 91. n. 4. p. 1. quicquid dicit Paul. Fusc. in singularib. lib. A. num. 84. *Mastrill. de magis*. lib. 1. c. 15. n. 11. & c. 16. n. 4. Beneficia enim dantur propter officia, vt dixi *Axiom.* 16. Sic etiam valet argumentum è contra ab officiis ad beneficia, vt dixi loco 73. n. 1.

Loc. XII.

ab Auctoritate.

AB AVCTORITATE Doctorum validum est argumentum, *Lamigni*. ff. si pars hered. c. cum habere, de eo qui duxit in matrimon. cap. omnia Principes, de maioribus & obediens. cap. significasti, il 2. de homicid. Euerard. in topicis legalibus 48. Petr. Andr. Gammar. in *Dialectica* legalis lib. 1. loco ab auctoritate, Menochius consil. 9. num. 8. & consil. 18. num. 7. & 13. & consil. 33. num. 17. Sim. de Præstis consil. 111. num. 17. lib. 1. Gregorius Euerard. consil. 27. num. 13. vol. 1. Iacobus Valdes. de dignitate Regum, Regumque Hispania, cap. 1. num. 1. Valenzuel. consil. 102. num. 141. num. 1.

AB AVCTORITATE Aristotelis, seu alterius magni viri valet argumentum, ff. pater, ff. de solut. l. septimo mense, ff. de statu homin. Bart. in sua quest. 7. incip. *Mulier habet*, vers. contra quod, Cardin. Tusch. præf. conclus. 1. m. 1. lit. A. consil. 590. n. 1. & 1. limitantes quando auctoritas magnorum virorum est contra legem, quia tunc non attenditur.

AB AVCTORITATE Maiorum nedum est probabile, sed necessarium argumentum, & illi standum ex vi rationis, quæ necessarium concludit. Bart. in l. 1. sub num. 1. ff. si res per. latè Magdalen. de numero testium in tellam. requis. part. 1. cap. 16. num. 12. cum seqq.

Loc. XIII.

à Bello.

ABELLO ad PESTAM valet argumentum, vt per Rip. in tract. de peste, in princip. num. 11. Hippolyt. Rimin. consil. 182. num. 40. vol. 3. Adde Balb. in tract. de prescript. 2. part. 6. part. 5. latè Magdalen. de numero testium in testamento requis. p. 1. cap. 11. num. 17. cum seqq. vbi post Paris. consil. 32. n. 15. vol. 1. & Boët. decis. 128. n. 8. dicit quoddam tempus belli & pestis æquiparantur, quia eo tempore videtur esse quoddam prædium & hostilitas Dei fortior quam sit hostilitas hominum. Pestis enim dicitur bellum inter Deum & homines, Bartol. in l. naturaliter, num. 21. ff. de vfu cap. Iodoc. in enchiirid. perium, verb. pestis, Rip. d. num. 11. Et belli appellatione venit pestis, Theaur. practis. questio. lib. 1. quest. 13. num. 6.

Loc. XIV.

à Beneficiis.

AB BENEFICIIS ad OFFICIA validum est argumentum, vt per Mandos. ad reg. 32.

Loc. XV.

à Casu.

ACASU VERÒ ad FICTVM in æquiparatis valet argumentum, vt per Crauc. consil. 428. n. 10. quem tescit Card. Tusch. præf. concl. 1. m. 3. lit. F. concl. 11. num. 44. Secus verò vbi non est facta totalis æquiparatio, maxime non concurrenre identitate rationis, vt censuit Rot. coram Card. Seraph. decis. 353. n. 3.

Loc. XVI.

à Causa.

ACAUSA valet argumentum, vt per Cland. Cantuene. in topicis legalibus loco 20. Ioan. Apell. de ratione explicandi *Dialecticam*, cap. 3. de causa, latè Petr. Andr. Gammar. in *Dialectica* leg. lib. 1. loco 51. vbi loco 12. ait de argumento à causa materiali, & loco 13. à causa formali, & loco 14. à causa efficiendi, & loco 15. à causa finali.

ACAUSA CESSANTE valet argumentum, s. vt per Laurent. de Pinn. consil. 42. n. 3. quia cessante causa cessat effectus, vt latè dixi *Axiom.* 40.

ACAUSA TESTATI ad CAUSAM INTESTATI valet argumentum, Decian. consil. 48. n. 14. vol. 4. Rot. decis. 195. n. 14. p. 1. diuers.

Loc. XVII.

à Charitativo subsidio.

ACHARITATIVO ad SUBSIDIO ad DACIONAM PATIALEM validum est argumentum, vt per Bellenein. de charitativo subsidio, p. 17. num. 3. Remig. in simili tract. quest. 37. num. 14. & 23. Ioan. Petr. Moner. in tract. de decimis, cap. 3. quest. 3. num. 125. & in tract. de distribut. part. 3. quest. 9. num. 123.

Loc. XVIII.

à Civilibus.

ACIVILIBUS ad CRIMINALIA validum est argumentum, sicut docent Euerard. in topicis legalibus loco 77. Continuè in 35. specie loci à simili, Dec. in cap. in fi. clerici, num. 129. & seq. de indic. Tindar. de testib. lib. 1. p. 1. cap. 6. num. 10. & seq. Follet. in præf. crimin. in verb. & si confiterentur, p. 2. n. 3. fol. 316. Angel. de malefic. in verb. comparationis, & in termino defensionis produxerunt, numer. 1. ad finem, Mascard. de probation. concl. 332. n. 6. Eugen. consil. 76. n. 101.

n. 101. vol. L. Hieton. Buccaron. de differ. inter indicia civilia, & crimin. pral. 1. à princ. & differ. 110. n. 17. & 18. In criminalibus enim procedunt ad instar civilium. *J. abjunctum ff. de parit. Angel. de malefic. vers. hoc est quodam inquisitio, vers. quare in delictu. Sigism. Scacc. in tral. de indic. conf. 110. & crimin. lib. 2. cap. 9. in rub. de artic. & interrog. in conf. crimin. q. 1. n. 891. Et procedere ubi fuerit par ratio in utroque voluit. Salicet in l. 1. C. ubi de possess. agi oportet, quoniam refert Buccaron. d. differ. 1. n. 10. ubi quod cum militat diversitas ratio, dici foler nihil commune habere iudicium civile cum criminali, sicuti referunt Bonifac. de Vitalina. tit. de homicid. & ceron parit. num. 12. Gand. in tit. de harm pro malefic. n. 10 in fine.*

2. Quod distinguit non displicet cum Doctoribus, quos refert Fatnac. in praxi crimin. p. 1. q. 81. num. 64. qui voluerunt argumentum de civilibus ad criminalia valere negari, non autem affirmari, hoc modo, videlicet, confessio in civilibus non praeiudicat confitenti, ergo nec in criminalibus. Item testes infames infamia laici non admittuntur in civilibus, ergo nec in criminalibus, quia in eis pleniores & conclusiores requiruntur probationes, quam in civilibus. l. fin. C. de probat. refert & sequitur Buccaron. d. pral. 2. n. 5.

Loc. XIX.

à Collatione.

A COLLATIONE ad IMPUTATIONEM IN LEGITIMAM optime procedit argumentum negativum, sicut affirmativum, l. illud, & ibi Dec. n. 5. de testat. ibi. Alex. d. conf. 14. n. 4. vers. & non est verum, lib. 1. Card. Scraph. decis. 568. n. 7. Henric. Rosenthal. de feudis. cap. 7. concl. 13. n. 17. Fontan. de pact. nupt. claus. 4. gl. 2. n. 2. fol. 34.

Loc. XX.

à Communiter contingentibus.

1. Communiter contingentibus validum est argumentum.
2. Hanc Ratio ad probationem multum valet argumentum à Communiter contingentibus.
3. Luxuria vita probatur per locum à communiter contingentibus.
4. Probatoria in materia procedit argumentum à Communiter contingentibus.
5. In criminalibus quando agitur civiliter, valet argumentum à Communiter contingentibus.
6. Argumentum à Communiter contingentibus valet etiam negativum.
7. Pro coniectura voluntatis dissonantis valet hoc argumentum.
8. Argumentum à Communiter contingentibus non procedit ubique contingens foret multum rari.

A COMMUNITER CONTINGENTIBUS, seu accidentibus validum est argumentum, l. certi conditio, si numerus, ibi. cum quicquid ff. si certum per l. idcirco, ubi gloss. ff. de legib. l. quodam, si numerus, ibi. ff. de edicto, gloss. fin. in l. neque talis, C. de probat. August. Barbos. Argum. tut.

cap. de cleric. non resid. Bald. conf. 390. Tam profunde, num. 3. lib. 2. Marfil. sing. 1. Castren. conf. 466. n. 6. lib. 1. Socin. conf. 93 circa princ. vers. primo, lib. 1. Corn. conf. 22. Vise dicta repudiatione, col. pen. vers. & argumentum à communiter contingentibus, lib. 2. & conf. 48. Fideles primo, num. 3. vers. non obstant contraria, lib. 2. Alexand. conf. 30. Vise processu n. 3. lib. 4. & conf. 190. Plura, n. 11. lib. 6. Euerard. in sapient. legalib. loco 56. Petr. And. Gammat. in dial. legal. lib. 1. loco 10. Paris. conf. 87. n. 24. vol. 3. Mascard. d. probat. concl. 144. n. 10. & concl. 415. n. 6. Hippol. Rimin. conf. 161. n. 4. & conf. 68. num. 23. & conf. 109. n. 35. & conf. 117. num. 23. vol. 2. & conf. 141. n. 147. & conf. 144. n. 32. & conf. 161. num. 40. & conf. 192. num. 27. vol. 2. Menoch. de presump. lib. 6. pref. 19. n. 5. & conf. 5. num. 2. & conf. 10. n. 7. & conf. 670. num. 7. Cephal. conf. 278. n. 92. tom. 2. & conf. 46. n. 12. tom. 4. Decian. conf. 1. n. 81. vol. 2. & conf. 49. n. 24. end. vol. 2. & conf. 41. num. 5. & conf. 76. n. 26. vol. 3. & conf. 7. n. 21. vol. 4. & conf. 54. n. 7. vol. 5. Eugen. conf. 38. n. 78. vol. 1. Brunor. à Sole in loca communis, vers. argumentum 1. Surd. decis. 21. num. 12. & de alimen. tit. 7. q. 9. n. 15. & conf. 132. n. 22. & conf. 135. n. 30. & conf. 152. num. 46. & conf. 340. n. 26. Petr. Henric. conf. 27. n. 21. num. 16. Honded. conf. 81. num. 32. tom. 1. Sim. de Pratis conf. 121. num. 57. & conf. 133. n. 9. & conf. 137. num. 11. lib. 1. & conf. 153. num. 5. end. lib. 1. Sfort. Odd. conf. 20. num. 6. lib. 1. Pacian. conf. 31. num. 25. Magon. Lucen. decis. 44. num. 11. ubi loquitur in materia probatoria, Card. Tuleh. pract. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 493. Aldouin. conf. 44. n. 1. Ioseph. Sells. Aragonia decis. 131. num. 23. Mari. Muta decis. 31. n. 6. Card. Angel. de legitimo contradi. quest. 16. n. 36. Gasc. Mastrell. Sicilia decis. 245. num. 18. Marc. Aron. de Anatis Ferraris decis. 53. num. 21. Borgnin. Casalean. Fuziana decis. 44. num. 11. p. 1. Moulda. conf. 1. num. 64. & conf. 64. num. 15. & conf. 24. num. 5. & conf. 31. num. 11. & conf. 43. num. 3. & conf. 50. num. 11. & conf. 55. num. 16. & conf. 63. num. 29. tom. 1. & conf. 1. num. 5. tom. 2. & conf. 36. num. 44. end. tom. 2. A Ponte conf. 138. num. 35. tom. 2. Valenz. conf. 77. num. 32. Ioan. de Monte Sper. conf. 1. num. 16. vol. 1. Laurent. de Pina conf. 168. n. 10. Hieton. Gabr. conf. 167. n. 34. vol. 1. plures quos refert Franc. Vin. decis. 255. n. 15. lib. 2. Valenzuel. decis. 108. n. 11. & conf. 169. n. 108. Rot. apud Paul. de Rubels decis. 142. n. 7. sem. 3. divers. alibi p. 7. recet.

Primo ampla multum valet huiusmodi argumentum ad probationem honestatis ad excludendam copulam carnalem, ut resoluit Fatin. in praxi crimin. p. 5. quest. 116. num. 192.

Secundo ampla frequenter admitti ad probationem meretriciam, seu tuptem iuvenis, quia luxuriosa vita probatur per locum à communiter contingentibus si femina passim admittit iuvenes ad se ingredi, Bald. conf. 155. Fillasani. in princ. lib. 2. Euerard. d. loco 56. Mascard. d. probat. concl. 103. num. 20. Cardin. Tuleh. d. conclus. 493. num. 6. Vin. decis. 245. n. 16. lib. 2.

Tertio ampla in probacionibus, & materia probatoria, ut per Corn. conf. 194. Circa praesentem, col. 3. vers. & argumentum à communiter accidentibus, lib. 2. Castren. conf. 182. col. 2. in princ. vers. item reuelatur, lib. 1. & conf. 283. Super ista negotio, n. 4. end. lib. 1. Aym. conf. 151. & conf. 234. col. 3. vers. tertio valet argumentum, & in tral. de antiqui. temporum, part. 4. num. 129. Hippol. Rimin. conf. 16. n. 41. lib. 1. & conf. 192. num. 27. vol. 3. Decian. conf. 49. num. 24. vol. 2. Franc. Vin. decis. 255. num. 16. post princip. lib. 2. Magon. Lucen. decis. 44. num. 17. Gasc. Mastrell. Sicilia decis. 245. n. 18. Card. Tuleh. d. conclus. 493. num. 11. Rot. decis. 331. n. 3. apud Farinac. p. 2. recet.

Ee 3

Quant

⁵ Quare amplia etiam in criminalibus quando agitur civiliter, Abb. *conf.* 113. col. 3. lib. 2. Aym. *conf.* 40. num. 3. Cardin. Tufch. *d. conclus.* 493. num. 16. Palerh. *conf.* 111. num. 29. cum *segg.* Viul. *d. decis.* 333. num. 17.

⁶ Quare amplia, quia valet argumentum hoc à communiter contingentibus negativè, hoc modo videlicet, si non solet hoc, ergo non est verisimile quod sit factum, quia communiter contrarium contingit, ut per Alexand. *conf.* 80. *§ de processu*, num. 1. & 3. *versus etiam est verisimile*, lib. 4. Aym. *conf.* 40. num. 1. *versus etiam respondet*, Cardin. Tufch. *d. conclus.* 493. num. 22.

⁷ Sexto amplia valet pro coniecturanda voluntate disponentis, ut censuit Roz. *decis.* 73. n. 1. apud Farin. *part.* 1. *recens.*

⁸ Limita ubique communiter contingens fortis mulum istum, ut per Cagnol. in *l. remanenti*, n. 18. *C. de collat.* Prosp. Palerh. *conf.* 51. *Pro resolutione*, num. 1. quos refert Franc. Viul. *decis.* 251. num. 18. lib. 2.

Loc. XXI.

à Connexis.

A CONNEXIS valet argumentum, ut late probant Petr. Andr. Gammar. in *Dialect. legalis* lib. 2. loco 2. Cautione. in *apiculis legalis*. loco 15. vbi loco 14. argumentum desinit ad adiunctis. Connexorum enim idem est iudicium, ut dixi *Axiom.* 51. num. 1.

Loc. XXII.

à Coniunctione.

A CONIUNCTIONE plurium legum, seu statutorum valet argumentum, ut per Angel. *Arim.* *conf.* 76. in *lib. dubitationibus*, num. 5. *versus sed hoc non obstatum*, Euerard. in *apiculis legalis*. loco 15. Dionys. Paul. *de vera quæstione Patriarchal. Seditionis*. cap. 10. num. 16. Orlau. Cachetan. *conf.* 41. num. 17. Card. Tufch. *pract. conclus.* tom. 1. lib. 1. *concl.* 503. num. 1. & 2. Eugen. *conf.* 47. num. 65. vol. 1.

Loc. XXIII.

à Consequenti.

¹ **A** CONSEQUENTIS concessione ad ANTICIPATIONEM validum est argumentum, late tradunt Euerard. in *apiculis legalis*. loco 95. Coniunctis in *similibus* loco 17. Petr. Andr. Gammar. in *Dialectica legalis*, lib. 2. loco 6. Lodon. de Casanate *conf.* 45. num. 178. Magdalen. *de mun. officium in testam. requir.* part. 1. cap. 16. num. 111. Nam consequens qui valet, valet & antecedens, ut dixi *Axiom.* 54. num. 1.

² Limita ubi consequens, & antecedens ad contrarios tendunt effectus, sicuti scribunt Ioseph. de Rusticiis in *tratt. au. & quando liberi in conditione possit*, lib. 4. cap. 1. p. 1. num. 8. Ludou. de Casanate *d. conf.* 45. num. 179.

Loc. XXIV.

à Constitutione.

A CONSTITUTIONE municipali & statuto ad RESCRIPTA valet argumentum, quia patitur interpretantur, ut reducuntur conformia iuri communi, ita Roman. *conf.* 199. *§ de presens consultatione in princip.* *versus secunda probatur*, quem refert Cardin. Tufch. *pract. conclus.* tom. 1. lib. 1. *concl.* 496. num. 1.

Loc. XXV.

à Consuetudine.

Argumentum valet

- 1 *A Consuetudine ad Pactum,*
- 2 *A Consuetudine ad Privilegium,*
- 3 *A Consuetudine ad Statutum, &*
- 4 *A Consuetudine ad Legem.*

A CONSUETUDINE ad PACTUM valet argumentum saltem negativè, secundum Decian. *conf.* 7. num. 73. vol. 3. & *conf.* 19. num. 42. vol. 3. & *conf.* 21. num. 73. vol. 1. Franc. Viul. *decis.* 255. num. 7. lib. 2. & alios citatos infra loco 81. Consuetudo enim habet vim pacti, immò est fortior pacto, sicuti tradunt Farinac. in *praxi crimin.* p. 6. q. 173. Gonzal. *ad reg.* 8. *Cancel. gloss.* 13. num. 4. & facere potest quicquid potest pactum, Alist. Neapol. *decis.* 91. num. 9. & *decis.* 138. n. 1. Card. Tufch. *pract. conclus.* tom. 2. lib. 2. *concl.* 307. vbi declaratur, sit etiam valet argumentum è contrà à Pacto ad consuetudinem, ut dixi *d. loc.* 81. num. 3.

A CONSUETUDINE ad PRIVILEGIUM valet argumentum, cap. cum *coningat, de foro compet.* Flamin. *Paril. de consuetud.* quest. 38. num. 17. Consuetudine enim introduci potest, quicquid per privilegium concedi valet, Cardin. Tufch. *d. tom. 1. lib. 2. concl.* 808. Sic è contrà valet argumentum à privilegio ad consuetudinem, ut dixi loco 88. n. 1.

A CONSUETUDINE ad STATUTUM valet argumentum, quia quod non potest consuetudo, neque potest statutum, & è contrà, ut per Lap. *alleg.* 43. in fine, Federic. de Senis *conf.* 8. num. 3. *versus præterea consuetudinem.* Surtz. *de aliment. n. 8. p. 1. lib.* 56. num. 17. & *conf.* 1. num. 19. Marti. Antonin. *var. resolut.* lib. 1. *resol.* 1. num. 3. Cæd. Mantie. *pract. concl.* tom. 1. lib. 1. *concl.* 507. num. 10. Sic è contrà valet argumentum à Statuto ad consuetudinem, ut dixi loco 105. num. 3.

A CONSUETUDINE ad LEGEM valet argumentum, ut per Cephal. *conf.* 272. num. 139. vol. 2. Sebast. Medices *de regni iuris, verb. legis*, n. 65. Gubr. Pereira *de manu Regis* p. 2. a. 67. n. 6.

Loc. XXVI.

à Contradictibus.

Argumentum valet

- 1 *A Contradictibus ad Iudicia,*
- 2 *A Contradictibus ad Sententiam,*

3 *A Con*

- 3 *A Contractibus ad vicimas voluntates,*
 4 *Nisi diversa esset ratio,*
 5 *Vel nisi loqueretur de simulationibus adhibendis in*
contractibus, vel quasi,
 6 *A Contractibus ad legatum,*
 7 *A Contractibus ad fideicommissa,*
 8 *A Contractibus ad Delicta,*
 9 *A Contractibus ad Contractum censu,*
 10 *A Contractibus ad quasi contractum, &*
 11 *A Contractibus ad distractum.*
 12 *Contractus, & distractus ad pari procedunt.*

A CONTRACTIBVS IVOICIA VALET ARGUMENTUM, *l. si quis servum, & l. si quis cum filio ff. de pecul. l. item ff. de indic. glo. verb. contractus, & amb. Sacramenta puerum, C. si aduersus vendit. Gaciet. de iuram. confirmat. part. 1. cap. 1. num. 13. Meleh. Phrebus. L. ubi. decif. 62. num. 5. tom. 1. Henric. in trall. de fideiussorib. cap. 7. num. 171. Sic e contra valet argumentum a iudiciis ad contractus, vt dixi loco 57. n. 1.*

A CONTRACTIBVS AD SANTENTIAM, & e contra valet argumentum, vt testat decisum Marti. Muta decif. 70. n. 1.

A CONTRACTIBVS AD VLTIMAS VOLUNTATES, & e contra validum est argumentum, *l. passum inter heredes, ff. de pact. l. qua de legato, l. seruus filij 46. §. cum qui charipagator, ff. de lega. 1. Item qui ita in princip. ff. de verb. obligat. l. fin. C. de legat. Fedetie de Senia conf. 5. n. 5. vers. nam licet, Eoetard in topie legalib. loco 17. Camitane in simili trall. in septima specie loci a simili, Dec. conf. 69. n. 8. lal. in l. qua de legato, ff. de lega. 1. Paul. Folc. l. it. A. sing. 85. Socin. iun. conf. 116. n. 18. vol. 1. & conf. 99. n. 7. vol. 3. Cuit. iun. conf. 171. num. 3. lib. 2. & conf. 341. num. 8. lib. 3. Hippol. Rimnald. conf. 112. n. 18. vol. 1. & conf. 269. n. 18. vol. 3. vbi intelligit quando militat eadem ratio, & conf. 509. num. 82. vol. 5. Menoch. conf. 58. n. 23. & conf. 89. num. 16. & conf. 107. num. 27. & conf. 62. n. 8. & conf. 174. num. 7. & de presumpt. lib. 4. pref. 127. n. 9. Fulu. Pacian. conf. 114. num. 80. Cephal. conf. 136. num. 9. tom. 2. Neuzan. conf. 2. num. 34. vbi limitat quando diuersa repetitur ratio, Magdol. de numero testium p. 1. cap. 2. num. 11. Laurent. de Pina conf. 76. num. 11. Hieron. Gabt. conf. 85. n. 9. vol. 2. Franc. Viur. decif. 255. num. 9. & 10. lib. 2. Card. Mantie. de censib. vltim volunt lib. 2. tit. 17. num. 1. Sim. de Præcis conf. 112. num. 4. & conf. 142. num. 11. lib. 1. Mascard. de general. stat. inter. com. 7. n. 18. Ioseph. Ludov. L. conf. decif. 19. num. 1. Sord. de alimentis tit. 2. quest. 10. num. 7. & tit. 5. quest. 1. num. 15. & tit. 9. quest. 18. num. 8. & 9. & conf. 211. num. 2. & conf. 470. num. 14. Honded. conf. 19. num. 86. tom. 1. Butnor. al Sole in locis communib. verb. argumentum 1. Camill. Gallin. in commentar. ad tit. de verb. signific. lib. 3. cap. 16. n. 74. Pichard. ad §. ex contradietib. num. 2. Institut. de verb. obligat. & in trall. de mora. num. 201. Adrian. Neguzan. in solua responsor. quest. 92. num. 1. & quest. 301. num. 5. Marta voto 77. num. 34. Camill. de Lasitha conf. 7. num. 1. & conf. 4. n. 7. A Pontie conf. 46. num. 96. tom. 1. Fulc. de substitut. quest. 179. n. 14. Franc. Molin. de rieu nupr. lib. 1. quest. 18. num. 24. Cardin. Mantie. de tactis, & ambig. conuent. tom. 1. lib. 2. tit. 15. num. 1. vbi num. 16. intelligit subsistentia eadem ratione, Cardin. Tulech. prætic. conclusum. 1. lib. A. conel. 943. num. 1. & 2. vbi post Dyn. conf. 7. Questio talis est, num. 4. vers. præterea, & Alex. conf. 6. Super eo, n. 2. lib. 1. affectu valet argumentum de contractibus ad vltimas voluntates affirmatiue, tanquam de minori ad maius, non verò negatiue, quia in contractibus est stricta inter-*

pretatio, in vltimis verò voluntatibus fit lata. Caneer. ver. p. 1. c. 1. n. 101. Sic e contra valet argumentum ab vltimis voluntatibus ad contractus, vt dixi loco 113. num. 1.

Limita vbi est diuersa ratio, quia tunc non valet argumentum de contractibus ad vltimas voluntates, nec e contra, Alex. d. conf. 6. num. 2. vers. non obstat quod in vltimis lib. 1. Castren. conf. 101. col. 2. vers. quantum verò lib. 1. Caidio. Tulech. d. conel. 495. n. 12. Card. Mantie. d. tom. 1. lib. 2. tit. 2. num. 17. Monet. de distribut. quod p. 1. q. 4. n. 14.

Limita etiam in legibus loquentibus de solemnitatibus adhibendis in contractibus, vel quasi, quia non extenduntur ad vltimas voluntates, nec e contra, Peralta in l. cum pater, §. 2. filio, num. 18. ff. de legat. 2. quem refert Aemendar. in præmissis addis. ad recip. legum Navarra num. 175.

A CONTRACTIBVS AD LEGATA VALIDUM EST ARGUMENTUM, *l. qua de legato, vbi Doct. ff. de legat. 1. Menoch. de presumpt. lib. 4. pref. 144. n. 10. & pref. 199. n. 5.*

A CONTRACTIBVS AD FIDEICOMMISSA VALET ARGUMENTUM, ex Menoch. conf. 97. num. 71. vbi citat Socin. iun. conf. 99. n. 7. lib. 3.

A CONTRACTIBVS AD DELICTA, validum est argumentum, *l. item ff. de iudic. l. absente, ff. de pæni. l. 5. fin. ff. de iust. reor. num. qua in provincia, C. ubi de crimine agi oportet, c. fin. de foro comper. Florian. conf. 11. in fine, n. 9. & 10. Petr. de Anch. conf. 28. n. 1. vers. de delictis, Euetard. in locis legalibus loco 20. Cantiane. in simili trall. in decima specie loci a simili, Hippol. Rimnald. d. conf. 196. n. 14. vol. 2. Card. Tulech. d. tom. 1. lib. A. conel. 495. num. 8. & conel. 106. n. 26. Buccason. de differet. inter iudicia civilia & crim. differ. 80. n. 7. Sic e contra valet argumentum a delictis ad contractus, vt dixi loco 55.*

A CONTRACTIBVS AD CONTRADICTIONEM CENSUS VALET ARGUMENTUM, Menoch. conf. 49. n. 16.

A CONTRACTVS AD QVA SI CONTRACTVM VALIDUM EST ARGUMENTUM, *l. si pupilli, §. si quis ita, ff. de negot. gestis, l. apud Iulianum, §. fin. cum l. seq. ff. ex quibus causis in pæssio contr. l. au præter. in princip. Item l. §. non solum, & seq. ff. de minorib. Euetard. in topie legalib. loco 18. Cantiane. in simili trall. in octaua specie loci a simili. Soc. iun. conf. 147. n. 7. vol. 2. Cxf. Atgel. de contradiet. leg. q. 1. n. 30. Ioseph. Sesse de inuoluntariis, cap. 9. §. 3. n. 13. vbi subdit non valet in pæiudicium tertij, Ioan. Grmel. Delana decif. 14. num. 14.*

A CONTRACTVS AD DISTRACTVM VALET ARGUMENTUM, *l. Pompeium, §. præterea, ff. de acquir. pæssio. Item veniens in princip. iuncto §. 1. ff. de pæi. hered. c. de illo 1. in princip. ff. de despons. impub. cap. vnic. §. idem quoque, sed sit lib. 6. Euetard. in topie legalib. loco 19. Cantiane. in simili trall. in nona specie loci a simili, Schast. Nezuad. l. iustitiam naturalis 36. n. 5. cum seqq. & ad l. ferè 195. ff. de regul. iur. d. Batbosa in l. heres absens, §. primo, n. 1. ff. de iudic.*

Contractus enim, & distractus ad pari procedunt, 12 & sunt eiusdem nature, d. §. præterea, l. ab emptione §. ff. de pæssio, l. de iusticia, C. de in iure, restit. minor. Sord. de aliment. tit. 8. princ. 22. num. 6. Pichard. in diffus. de mora, num. 141. Cald. Peretta de pæssione eligendi cap. 7. n. 15. Eleob. de ratiocin. cap. 14. num. 42. Cardin. Mantie. de tactis & ambig. conuent. lib. 1. tit. 2. à num. 15. Ceual. l. commun. contr. commun. tom. 4. q. 897. n. 86. Stephan. Gratian. d. disp. forens. cap. 168. num. 7. & n. 10. sum seqq.

Loc. XXVII.

à Contrario sensu.

- 1 *A Contrario sensu validum est argumentum.*
- 2 *Argumentum à Contrario sensu ut procedat debet sumi à contrarietate causa finalis.*
- 3 *Accipitur strictè & ad limitem verborum.*
- 4 *Sumitur à tota oratione non solum à qualitatibus.*
- 5 *Procedit quando contrarium non est in iure expressum.*
- 6 *Et habet locum de iure Civitatis favore pie causa, licet casus sit prohibitus de iure Civili.*
- 7 *Amplius.*
- 8 *In contrariis.*
- 9 *In contrariis conditionalibus.*
- 10 *In commensuratis.*
- 11 *In fluxu.*
- 12 *Intellege quando instantur contrarii sensus non est repugnanti iuri communi.*
- 13 *Restringit in casu à iure communi prout.*
- 14 *Amplius.*
- 15 *In arbitramentis.*
- 16 *In pallis.*
- 17 *In pallis conventionalibus.*
- 18 *In Rescriptis.*
- 19 *In fendo.*
- 20 *In sententia.*
- 21 *In ultimis voluntatibus.*
- 22 *Limita.*
- 23 *Ex glossis.*
- 24 *Ex deci finibus.*
- 25 *Ex disti. Dellestern.*
- 26 *In privilegio.*
- 27 *In dispositione concepta negativi.*
- 28 *Vbi esset inducenda Trebellonica detractione.*
- 29 *Quando in casu contrario militat eadem, vel diversitas.*
- 30 *In irregularitate.*
- 31 *Vbi fieret correctio iuris.*
- 32 *Etiam in fluxu.*
- 33 *Et testamentis.*
- 34 *Ac legibus feudalibus.*
- 35 *Nisi dispositio redderetur inutilis.*
- 36 *Quando sequeretur absurdum.*
- 37 *Quando resisteret obsequio intellectus.*
- 38 *Quando sumeretur ex verbis narratiuè legis.*
- 39 *Quando sumeretur contra mentem contrahentium.*
- 40 *In iis que sunt posita ad cancelam.*
- 41 *In penultimis.*
- 42 *Quando induceretur contrarietas.*
- 43 *Vbi adest particula plerumque, &*
- 44 *In obsequio.*
- 45 *A Contrario validum est argumentum.*

A CONTRARIO SENSU validum est argumentum. l. 1. §. huius rei ff. de officio eius qui mandata est iurisdic. l. qui testamentis, §. mulier, vbi gloss. ff. de testam. l. si procuratorem, §. si iuraverant, ff. mandati. l. si que lucuplet 57 ff. de manumiss. testam. l. conventicula, & ibi Cyo. à princip. C. de Episcop. & clericis. l. apud omnes 21. C. de fidei, cap. quatuor 15. dist. cap. cum Apostolica, de iis que sunt à prat. cap. quamquam, vbi Doct. de censib. lib. 6. Roman. conf. 199. in princip. Dec. conf. 181. num. 1. & 2. Castren. conf. 175. n. 3. lib. 1. l. al. in l. 1. num. 16. & seq. ff. de officio eius, vbi ponit ampliationes, & limitationes, Socin. reg. 18. & ubi ad.

in topicis legal. loco 4. Petr. Andr. Gammar. in dial. legal. lib. 2. in loco à contrario sensu, Pichard. in disp. de mora, 131. Mascard. de probat. concl. 1146. n. 3. Post decisi 89. num. 8. lib. 1. in correctis, Cephal. conf. 51. n. 14. & conf. 136. num. 10. lib. 1. & conf. 308. n. 55. & conf. 345. n. 3. vol. 4. Castillon. conf. 19. Infantis num. 2. vbi ait quod est casus legis arguereorum à contrario sensu, Hippol. Riminald. conf. 110. n. 49. & seq. lib. 1. vbi quod dicitur textus expressus, item legis, & statuti, & conf. 481. num. 5. vol. 5. vbi quod est fortissimum, & conf. 487. num. 58. vbi quod renuntiari non potest, sicut nec legi, & conf. 538. n. 15. vol. 5. Paul. Fulc. lit. A, sing. 86. Brunor. à Sole in lectis communib. verb. argumentum 3. Viul. apud 71. Sord. de aliment. tit. 1. quest. 42. num. 40. & tit. 6. quest. 111. num. 2. & 2. Hundel. conf. 48. num. 35. tom. 1. Hieron. Gabr. conf. 55. n. 21. cum seqq. tom. 1. Cald. Perito de numin. emphe. g. 12. num. 16. Farinac. in praxi crimin. part. 4. conf. 50. num. 219. vbi quod est fortissimum, Ioseph. Sesse Aragonia decisi 10. n. 15. Garc. Maltrill. Sicilia decisi 207. n. 19. & decisi 114. num. 18. & 29. Monter. à Coteas Aragonia decisi 39. n. 51. Cardin. Tusch. prolix. conclus. tom. 1. lit. A, concl. 498. per rationem. Cusi. Angel. de contradi. legu. g. 7. num. 3. Mstr. Antonin. var. resolu. lib. 1. resolu. 1. num. 4. Monald. conf. 148. num. 7. & conf. 168. num. 9. vol. 2. Valenzuela conf. 11. num. 68. & conf. 36. num. 19. & conf. 44. num. 18. Steph. Gentian. discept. forens. g. 99. num. 1. Anton. Ricciol. de iure personarum extra premium Ecclesie existens, lib. 2. cap. 13. num. 5. Duran. Rota decisi 445. num. 55. vbi dicit quod hoc argumentum à contrario sensu est fortissimum, & quod per illud probatur, dicitur probati per textum, & casum legis. Valenz. conf. 112. n. 34. & conf. 121. n. 157. Castillon. contraveniens 1. c. 88. per tot. Reinoldi in obsequio prolix. obsequio. 42. n. 13. Rota decisi 497. num. 2. & 3. part. 2. in passum. Farin. Melch. Phœbus Lusit. decisi 145. n. 6. tom. 2. Ioseph. Vela differt. 4. n. 1.

Argumentum hoc à contrario sensu, ut procedat debet sumi à contrarietate causæ finalis, l. tale patrum, §. fin. de pallis. Bald. conf. 477. in fine vers. ego dixi, lib. 4. Cardin. Tusch. d. concl. 498. n. 55. Et io sensu directo, Dec. conf. 186. Licet in contrariis, num. 4. vbi si prohibetur alienario usque ad certum tempus, non prohibetur post illud tempus, sed non sequitur, ergo post tempus permissa est alienario, quia non esset argumentum à sensu directo, Castren. conf. 106. Incipiendo secundum, in princ. lib. 2. vbi quod solemnitas seruanda à statuto in minore 18. annis non debet seruari in maiori 18. annis, sed non sequitur, ergo maior 18. annis efficitur maior 15. quia non est argere à sensu directo, ceteri Cardin. Tusch. d. concl. 498. n. 34. & 36. item accipitur strictè, & ad limites verborum, Sord. conf. 114. n. 2. Gregor. decisi 197. num. 8. Rot. decisi 709. num. 6. apud Farin. p. 2. recem. vbi fuit dictum argumentum à contrario sensu strictè accipi respectu eius quod dicitur in sensu directo. Denique sumi debet à tota oratione cum suis qualitatibus, Seraphin. de princ. iuram. princ. 2. num. 10. Cardin. Tusch. de tactis & ambig. comment. tom. 1. lib. 2. tit. 14. num. 2. Peregr. conf. 51. num. 22. vel. 1.

Primo amplia & intellige validum esse hoc argumentum quando contrarium non est in iure expressum, l. 2. C. de condit. infertis, cap. cum virum, de Regularib. cap. à nobis 2. de sent. excom. Euerard. d. loco 4. Garc. Falcon. reg. 45. Menoch. de presump. lib. 3. pref. 93. n. 5. & lib. 4. pref. 81. n. 55. Fachin. contraveniens lib. 13. c. 3. cum seqq. Gam. Lusit. decisi 167. num. 8. Valasc. conf. 136. n. 7. Cardin. Mantie. de contrariis. vlt.

et aliam,

volunt. lib. 3. tit. 15. num. 13. & tit. 17. num. 1. & 7. & de iaculis. & ambig. conueni. tom. 1. lib. 2. tit. 14. Brunot. à Sole in locis communis. verb. Argumentum 3. Gut. practie lib. 3. quæst. 44. num. 4. Surt. decis. 71. num. 7. & conf. 15. num. 17. Ioseph. Aldrete de relig. discipl. erenda lib. 2. cap. 18. num. 31. Moila in corpore iuris p. 1. tit. 1. q. 3. in fine. & tit. 5. quæst. 1. num. 41. Sanch. de Matrim. lib. 6. disp. 2. num. 9. Seraphin. d. princ. 1. num. 6. Ignat. del Villar in synla responsur. resp. 16. cap. 1. n. 10. Ioseph Sello Aragonia decis. 146. n. 13. Petter. in consuet. Carbalena gl. 1. num. 10. 4. Anr. Monach. Beniamen decis. 67. num. 18. Sayr. de consur. lib. 5. cap. 18. n. 18. Hieron. Fernandez de Ottero in interp. cap. fin. de paltu n. 62.

6 Secundò amplia vt procedat etiam de iure Canonico fauore piz eamz, licet casus sit prohibitus de iure Ciuili. conf. Hic. de spitalur. lib. 6. Feder de Senis conf. 194. Card. Tuleh. d. conel. 498. n. 7.

7 Tertiò amplia in contractibus, secundum Alex. conf. 119. in princip. lib. 2. & conf. 46. n. 5. & conf. 19. num. 8. lib. 2. Surt. decis. 302. n. 11. Roland à Valle in rell. de iure dotu. quæst. 43. num. 1. Viui apin. 1. num. 8. Ioseph. de Rusticia in resp. an & quando filij possint in condicione lib. 1. cap. 4. num. 8. D. Barbol. in l. si cum dotem p. 1. & cum seq. ff. soluto matrim. Franc. Veg. consil. 12. num. 4. Sim. de Petris conf. 77. n. 13. & conf. 92. num. 12. lib. 1. Anton. Moazach. Lucen. decis. 55. n. 2. & 13. Franc. Molin. de rieu nupt. lib. 3. q. 51. num. 9. vbi num. 10. resoluat procedere in contractibus tam bonæ fidei, quam stricti iuris, & à num. 17. totus est in respondendo fundamentis. Hieron. Gabr. conf. 38. n. 22. & 13. num. 1. existimanti in contractibus argumentum à contrario sensu desumi non posse. Castill. d. cap. 88. num. 8. cum seq. vbi quòd in contractibus pluriusmodi valet nedum bonæ fidei, fed etiam stricti iuris, quatenus recedatur à natura contractus.

8 Quartò amplia etiam in contractibus conditionalibus, Bald. conf. 127. Fallum dicitur esse tale, num. 8. vers. aliquando lib. 1. & conf. 111. Quidam lib. 3. Castill. d. cap. 88. n. 9.

9 Quintò amplia in conuentionibus, Roman. conf. 399. vers. tertio. Dec. conf. 116. n. 8. Alexand. conf. 46. Ponderate verbi. num. 5. vers. tertio in conuentionibus, Castill. d. cap. 88. num. 16. vbi quòd generaliter in omnibus hominum conuentionibus, & dispositionibus procedit.

10 Sextò amplia in statutis, sicut docent Bald. conf. 101. In provincia, num. 1. vers. in contrarium, lib. 1. Castren. conf. 98. In causa appellatoni, lib. 1. vbi ait quòd statutum in quo disponitur quod filiusfamil. non possit obligari, nisi gerat publicè negoria domus, intelligitur à contrario quòd si gerat negotia domus, potest obligari, idem Castren. 106. in princip. lib. 2. vbi dicit statutum quòd minor viginti annis adhibeat certam solemnitate statui, Angel. conf. 110. Statutum supradictum, num. 4. vers. contrarium, vbi quòd statutum vacans ad successionem defuncti, certas personas certo casu censetur disponere contrarium à contrario sensu, Alexand. conf. 141. Fide proceffu, num. 1. vers. non statutum, num. 6. vbi ait statutum quòd Arebidiacanus possit absente Presbytero installare, includere argumentum à contrario quòd installatio spectet ad Archiepiscopum presentem, Corn. conf. 146. In hac consuetudine, in princip. lib. 1. vbi quòd in statutum excludat feminas filias statibus masculis, à contrario sensu non stantibus vocat feminas, prout ius commune disponit, Ruin. conf. 17. Pro decisione lib. 3. Socin. conf. 107. n. 11. lib. 2. vbi dicunt statutum quòd non stantibus certis

mafculis succedant feminæ, operari vt à contrario sensu si extant tales mafculi, feminæ excludantur etiam ad correctionem iuris communis, quando aliis statutum nihil operaretur, Patil. conf. 27. col. 2. lib. 3. Riminald. conf. 149. n. 14. & seq. lib. 3. vbi resoluunt quòd stante statuto quòd donec exstant mafculi feminæ non succedant, ille succedat à contrario sensu quandoque mafculi deficiant. Dec. conf. 181. n. 1. & 2. vbi ait hoc argumentum in statutis procedere vt statutorum verba aliquid operentur, Portol. de consur. lib. 5. 6. num. 17. Decian. conf. 17. n. 6. vol. 1. vbi intelligit quando per illud reducitur ad ius commune, & conf. 46. n. 8. & vol. 2. conf. 17. num. 13. vol. 5. vbi decarat si sumatur ad litteras verborum, quæ habentur in directo sensu, Hippol. Riminald. conf. 320. num. 15. lib. 3. & conf. 169. num. 6. & conf. 371. num. 17. & conf. 446. num. 19. & conf. 432. num. 12. & conf. 473. num. 9. & conf. 476. num. 4. lib. 4. & conf. 551. num. 18. vol. 5. Borgn. Causalean. decis. 14. num. 10. 11. & 29. p. 3. Viui. apin. 71. num. 5. vbi num. 6. intelligit nisi sine correctorijs, Honde. conf. 16. num. 60. tom. 1. & conf. 16. num. 12. tom. 2. Hieron. Gabr. conf. 16. num. 3. tom. 1. Jacob. Gall. conf. 34. num. 13. Peteg. conf. 144. n. 5. vol. 5. Cenall. communis contra commune. q. 136. num. 2. cum seq. Cai din. Tuleh. d. conel. 498. num. 19. cum seq. Rot. decis. 185. n. 7. apud Farin. p. 1. recent. vbi fuit dictum argumentum à contrario sensu validissimum esse in statutis, præsertim quando statutum disponit in casu iure non prouiso, & conf. 709. n. 4. part. 2. recent. & coram R. D. meo Cocceio Rotæ Decano, decis. 111. n. 1. & 12. vbi quòd hoc argumentum à contrario sensu valet in statutis quando non plus prouenit ex interpretatione quàm verbis. Lucè Castill. d. cap. 88. num. 14. Canect. var. resp. part. 2. cap. 10. num. 18. Rot. decis. 680. num. 13. p. 1. in posthum. Farin. Pereg. conf. 80. n. 32. vol. 1. & conf. 4. num. 19. & conf. 40. n. 6. vol. 2.

Intellige ampliationem quando in statutis contrarius sensus non est repugnans iuri communi, sicut dicitur Roman. conf. 199. n. 1. & 6. Iaf. in l. 1. n. 4. ff. de officio eius, Bald. conf. 441. Statutum, lib. 2. Cardin. Tuleh. d. conel. 498. n. 39. & 113. Decian. conf. 312. n. 11. vol. 2.

Declara eandem quartam ampliat. vt non procedat in statutis, argumentum à contrario sensu in casu à iure communi prouiso, sicut docent Rom. conf. 111. in princip. Apostil. ad eundem conf. 399. n. 6. in verb. veriorum, nisi quando statutum nihil operaretur, Ruin. conf. 37. in princip. lib. 1. Alex. conf. 93. Et si, vt patet, num. 4. & seq. vers. nec obstat. lib. 4. & conf. 142. num. 1. & lib. 6. Auchat. conf. 13. n. 4. Cramer. conf. 91. num. 5. & conf. 101. n. 13.

Septimò amplia in arbitrariis, quia in eis sumitur argumentum à contrario sensu, veluti si laudum factæ exemptam aliquem, donec duxerit descriptio facta, quia post descriptionem censetur denegata exemptio, ita Bald. conf. 141. & videm dominus n. 1. vers. subsequenter promittendum, lib. 2. Cardin. Tuleh. d. conel. 498. n. 46. vbi n. 47. cum Fulgof. conf. 144. Syndici, num. 2. extendit in correctione laudum, seu arbitramenti facta in vna parte, quia aliam partem non tangit, tunc enim valet argumentum circa hoc.

Octauò amplia in pactis, quia argumentum à contrario sensu habet vim pacti expressi, ita Angel. conf. 110. n. 4. vers. contrarium, Bald. conf. 190. Fallum tale est, in fine lib. 4. Anch. conf. 113. num. 3. Borgnin. Causalean. decis. 37. n. 1. & 113. Cardin. Tuleh. d. conel. 398. num. 49. sicut habet vim legis, Castill. d. cap. 88. n. 2.

- 15 Vnde in pactis conditionabilibus sub conditione datum contraria conditione ademptum censetur, quia & in his validum est argumentum à contrario sensu, *pecunia, ff. de rebus credit. Riminald. in l. 1. ff. de officio eius. n. 473. Suid. decif. 303. n. 11. ad finem*, hinc affirmativa regula descendit, datum sub conditione affirmativa contraria existente relictum non videtur *si legatum pars ff. de adimitt. leg. l. aliquando, ff. de condit. & demonst. l. quod pars, ff. quando dies leg. cedet, Suid. d. decif. 303. n. 7.*
- 16 Nonò amplius respiciet Hippol. Riminald. *conf. 473. num. 16. vol. 4. Pelæz de maiorat. p. 1. q. 4. n. 14. Decian. conf. 16. num. 7. vol. 3. Castill. d. cap. 11. n. 15*, idèò si ex relicto mandator taxati expensæ de iure debent, à contrario sensu mandator non taxari expensæ de iure non debent, Signoril. de Hondel. *conf. 56. In quæstione veretur, num. 7. vers. decimo præmissa, Rom. in conf. 199. in prime vers. secundo*, Cardin. Tufch. d. *conf. 498. n. 51.*
- 17 Decimò amplia in feudo, quia inuestitura vocans certas personas si talis decesserit sine filijs operatur exclusionem à contrario sensu si cum filiis decesserit, sicut docet Fulgof. *conf. 4. ad id de quo queritur in princip.* quem refert Cardin. Tufch. d. *conf. 498. n. 51. Castill. d. c. 88. n. 13.*
- 18 Undecimò amplia in feneclia, ut resolunt Fulgof. *conf. 144. n. 1. Hippol. Riminald. conf. 304. num. 17. & 18. Alexand. Rudent. decif. 3. num. 1. p. 1. Castill. d. cap. 88. num. 18. Cardin. Tufch. d. conf. 498. n. 61. vbi num. 62. post Roman. conf. 199. & Anchar. conf. 362. num. 6. extendi etiam in modislibus & conditionibus, & *conf. 34. num. 4. end. vol. 5. vbi quòd interpretatio testamentorum & substitutionum valet, & conf. 77. n. 10. & conf. 116. n. 12. vol. 4. Peteg. de fideicom. art. 18. n. 18. Causalean. decif. 1. num. 30. part. 3. Card. Tufch. d. conf. 498. num. 58. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 914. num. 15. Nisi verisimilis mens testantis repugnet, secundum Alex. *conf. 93. Alias consilium, num. 11. vers. & pro hoc, lib. 3. quem refert Cardin. Tufch. d. conf. 498. num. 83. Castill. d. cap. 88. num. 19. vbi quòd argumentum valet in vltimis voluntariis, fideicommissis, & substitutionibus, & num. 21. declaratur procedere indubitatè in vltimis voluntariis, quando fomisit ex verbis limitatis, aut restrictis, vel materia limitati temporis.***
- 19 Limita primò ut non valeat argumentum à contrario sensu glossæ, quamvis admittatur à contrario sensu textus, ita Cald. *conf. 89. quòd est 9. circa fin. de officio leg. n. & dupliciter conf. 424. alias 3. de prebend. quem refert Card. Tufch. d. conf. 198. n. 66. Fachin. contron. lib. 1. c. 4. Raudelouer. cap. 65. n. 17. Castill. d. cap. 88. num. 12.*
- 20 Limita secundò, ut nec etiam admittatur ex conditionibus Rotæ ex Card. Seraphin. *decif. 144. n. 1.*
- 21 Limita tertio, ut multo minus admittatur ex dictis Doctorum, secundum Alex. *conf. 25. Pisto testamentum n. 6. in fine, vers. nec debet lib. 3. Card. Seraphin. decif. 822. n. 6. Garc. Mathrill. Sicilia. decif. 193. num. 63. Molfe. *conf. 17. n. 36. item. 2. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 689. n. 41. quicquid dicat Hippol. Riminald. conf. 71. num. 17. & 18. & conf. 86. n. 13. vol. 1. & conf. 389. n. 46. & conf. 415. n. 48. & conf. 450. n. 61. & conf. 466. n. 20. vol. 4. Cardin. Tufch. d. conf. 498. num. 68. & 69. Ludou. Rodolphin. post trad. de supremæ fidei abfoluta Principi. *post. concl. 1. n. 7. Volutap. 71. num. 20. Footanel de pæi. mps. d. 4. gloss. 17. n. 79. Peteg. conf. 3. n. 67. vol. 1.***
- Limita quartò io privilegij, *gloss. in cap. licet, de 23 privileg. in 6. Euerard. d. loco 4. Socio. conf. 246. num. 13. lib. 2. Card. Tufch. d. conf. 498. num. 80. vbi n. 50. post Angel. Aterin. conf. 72. In casu supradicto, n. 14. vers. & perissimè*, ait in privilegijs admitti hoc argumentum, maxime ut reducatur ad sua commune.
- Limita quintò, quando induta ad vnum fiorem contrarium operatur etiam effectum, Ctruet. *conf. 39. n. 8. Porpus. in l. 1. c. 68. l. ff. de officio eius, Cachet. Pedemont. decif. 178. n. 7. & conf. 40. n. 14. Card. Tufch. d. conf. 498. num. 118. Franc. Molin. d. 946. 5. num. 7. Castill. d. c. 88. n. 31.*
- Limita sextò, in dispositione concepta negativè, ex qua non deducitur argumentum affirmatiuè, quia verba negatiua semper negant, & nonquam affirmant, Bald. in l. 2. c. de condit. instest. Euerard. *intest. c. legalis, loco 4. vers. secundo ibid. limitatur, Garc. Falcon. reg. 43. n. 1. Fachin. contron. lib. 1. c. 3. c. 8. Alex. conf. 150. In casu & l. 1. n. 10. vers. verba negatiua lib. 5. Cachetan. Pedemont. decif. 69. n. 18. Fulul. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 15. n. 51. Hippol. Riminald. conf. 312. n. 15. vol. 4. Suid. de aliment. lib. 6. q. 3. num. 7. & decif. 185. n. 14. Card. Tufch. d. conf. 498. num. 121. Franc. Molin. d. 951. num. 5. Roffit. in l. cum annu lib. 4. cap. 7. n. 19. de condit. & demonst.*
- Limita septimò quando per illud effert indocentia Trebellianicæ, vel falcidiz detractio, ut per Fetter. *in consil. Carbalonte gloss. 4. n. 103.*
- Limita octauò quando in casu contrario militat eadem vol. diuersa ratio *gloss. verb. Fideius, in l. cum prator ff. de iudic. Nat. consil. 126. n. 14. Suid. decif. 18. num. 14. Card. Tufch. d. conf. 498. num. 108. Sanch. de matrim. lib. 9. disp. 32. n. 11. Fitzoc. Molin. d. 951. n. 8. Castill. d. c. 88. n. 31.*
- Limita nonò in materia irregularitatis, cum hæc non incuratur, nisi in casibus à iure expressis, ut Say. *de consuet. lib. 7. c. 1. n. 16.*
- Limita decimò quando fiet ex tali argumento correctio iuris communis, & significasti, de foro compet. *gloss. verb. abseruare in Clem. 1. de sem. extem. Ioan. de Imola. conf. 57. in fine, & conf. 100. in fine, Abb. conf. 75. n. 2. vers. nec illat lib. 1. Cast. conf. 175. Casus præfati, n. 3. vers. respondendi poterit, lib. 1. c. & conf. 184. Fideius. vol. 2. vers. non contrarium, eod. lib. 1. Euerard. d. loco 4. Rom. conf. 193. Circa primum, n. 25. Hippol. Riminald. conf. 119. n. 8. vol. 4. & conf. 381. num. 8. vol. 5. Cephal. conf. 199. n. 28. item. 1. & conf. 422. n. 4. item. 3. vbi ait quòd sumuntur vbi limitatur etiam tempus, Decian. *conf. 1. n. 126. vol. 2. & conf. 31. num. 14. vol. 4. Sim. de Partis. conf. 158. n. 33. lib. 1. Botgryn. Causale. decif. 5. n. 21. & decif. 45. num. 64. part. 1. Card. Tufch. d. conf. 498. n. 86. & 87. Peteg. conf. 144. n. 4. vol. 5. Fachin. conf. 32. n. 15. lib. 3. Ioseph. de Rulic. in l. cum annu ff. de condit. & demonst. lib. 2. c. 18. n. 5. & lib. 5. c. 8. n. 6. Mathrill. Sicilia. decif. 161. num. 101. Gregor. decif. 297. num. 5. Hieton. Fernandez de Otterio in inter. c. vlt. de pæi. n. 61. Roia. decif. 491. n. 9. apud Farina. part. 1. recet. Castill. d. cap. 88. n. 35. nouissime Didac. Narbona de arat. ad bencat. altu. requisita, anno 14. quast. 40. num. 2.**

10 Limitationem huiusmodi extendere ad statuta, vel constitutiones, itaut in eis etiam non sumatur argumentum à contrario sensu quando ex tali argumento induceretur correctio iuris ita Abb. *conf. 71. Primi est videndum, col. 1. in fine, & col. 2. in princ. lib. 1. Alexand. conf. 17. Vbi & opportuno, n. 1. vers. sed ita est, & conf. 6. Vbi scilicet, in fine lib. 2. Roman. d. conf. 399. num. 9. vers. quina, Card. Tufch. d. *concl. 498. n. 103.* Vel alterius statuti, secundum Gotadin. *conf. 37. Prima serie, n. 6.* Cardin. Tufch. d. *concl. 498. n. 111.* seu Constitutionis, Dec. *conf. 32. n. 35. vol. 2.* Cardia. Tufch. d. *concl. 498. n. 94.**

31 Extende pariter in testamentis, itaut huiusmodi argumentum non procedat quando induceretur correctio alterius partis testamenti, Alciat. *conf. 78. num. 1. lib. 3.* Magon. *Barren. decif. 149. n. 28.* Fufat. de *substitu. 9. 72. n. 12.*

32 Extende etiam ad leges feudales, quia in feudibus servatur lex commune, nisi in casibus in quibus reperitur expressè statutum contrarium, & argumentum à contrario sensu non dicitur expresse statutum, sed tacitum, Alex. *conf. 5. Arentu, num. 12. & seq. vers. sed tale argumentum lib. 5.* Cardin. Tufch. d. *concl. 498. n. 93.*

33 Sublimita, nisi dispositio redderetur inutilis, quia tunc argumentum à contrario sensu valet etiam ad correctionem iuris, Alex. *conf. 17. Vbi, num. 4. vers. & precedenti prædita, lib. 2. & conf. 1. 6. Animadversus, num. 17. vers. vbi ergo statum, col. lib. 2. Roman. d. conf. 399. num. 6.* Anchar. *conf. 213. num. 4. vers. & ultra ratione, Ruin. conf. 37. in princ. lib. 1.* Puchard. in *disposit. mora, num. 132.* Fester. in *consensu Cathedralis gliff. 3. num. 44.* Cardin. Tufch. d. *concl. 398. num. 89.* vbi n. 90. post Roman. citato loco subdit valere argumentum à contrario sensu ad correctionem iuris antiqui, quando non esset aliquis effectus lex vicina, & num. 112. dicit etiam valere quando constat de mente & coniectura, & num. 113. post Castreus. *conf. 455. num. 5. lib. 2.* vbi agitur de bono publico ne quis deiciatur, Castill. d. *cap. 88. n. 15.*

34 Limita vnde dicitur quando sequeretur absurdum, Ruin. *conf. 71. n. 18. lib. 2. & conf. 34. num. 2. lib. 3.* Puce. *decif. 59. n. 5. lib. 2. in correctis, Joseph. de Rusticis in l. cum non, ff. de condit. & demonst. lib. 4. cap. 13. n. 14. & lib. 5. c. 1. num. 116.* Gaspar. Anton. Thefant. *quest. forens. lib. 2. q. 87. n. 5.* Card. Tufch. d. *concl. 498. n. 119. & n. 34.* vbi num. 85. post Aegid. Bellam. *conf. 34. n. 2. vers. ad verum, idem dicit quando resuleret iniquitas, vt quia tolleret ius renij.* Castill. d. *cap. 88. n. 28.* Gabr. Pereira de *manu Regia p. 1. cap. 22. n. 4. & 12.* Cancr. *ver. resolut. 2. cap. 10. n. 77.* Nalboni d. 10. *glos. 22. n. 10. tit. 1. lib. 4. Resp.*

35 Limita duodecimò quando ex huiusmodi argumento resuleret absurdum intellectus, vt per Hippol. Riminald. *conf. 39. n. 50. vol. 3.* Menoch. *conf. 120. n. 31.* Petr. Enriq. *conf. 13. n. 11.* Porrol. de *confutib. cap. 1. n. 18.* Cachetian. *conf. 40. num. 10.* Peregr. *conf. 38. n. 11. lib. 3.* Hieron. Fernandez de Ottero in *interp. cap. vlt. de patris n. 60.* Joseph. Sella *Argonia decif. 146. n. 13.* à Ponce *conf. 10. n. 15. vol. 2.* Folard. de *substitu. 9. 736. n. 6.* Rot. *decif. 155. n. 14. p. 2. dinesf.*

36 Limita decimotercio quando sumeretur ex verbis narratis legis, *glos. in l. 1. quando non per, partu, Enerrad. de loco 4.* Brunor. à Sole in *locu communib. verb. argumentum 3.* Decian. *conf. 12. n. 12. vol. 2.*

37 Limita decimoquarto quando sumeretur contra mentem contrahendum verbis expressam, etiam si ex proœmio iuridico colligi possit, vt per Hippol. Riminald. *d. conf. 48. n. 60. cum seq.* Alex. *conf. 93. n. 10. & 11. lib. 3.* Card. Tufch. *practice. conclus. tom. 5. lib.*

Ad. conf. 199. num. 50. Cardin. Mantie. *decif. 173. num. 7.*

Limita decimoquintò in iis, quæ sunt posita ad cautelam causâ dubitationis tollendâ, Riminald. *ium. in l. 1. num. 455. ff. de officio eius, & idem in confirmatione Papæ facta pro potiori cautela non valet argumentum à contrario sensu, Grat. conf. 121. num. 21. & 22. lib. 1.* refert Cardin. Tufch. d. *concl. 498. num. 115.*

Limita decimosexto in penalibus, Ioan. Griuel. *Dalme. decif. 143. num. 10. & in materia stricti iuris, Card. Seraphin. 1466. n. 3.*

Limita decimoseptimò quando induceretur contrarietas cum alia parte disponentis, vt resoluunt Roman. *conf. 399. num. 7.* Rinn. Jun. in l. 1. num. 51. 2. ff. de officio eius, Cardin. Mantie. de *tactis & ambig. conuen. lib. 2. tit. 14. in fine, Rot. in Imolen. bonorum 25. Maji 1620. coram bona mem. Baratto, & in Romanens. officij Adiliu. S. Petri 23. Maji 1625. coram eodem.*

Limita decimoctavo vbi adest particula *plurum*, qd. Magdalen. de *num. test. in testam. requisit. p. 2. c. 16. num. 143.*

Limita decimonono in odiosis, Trullench in *præcept. Decalog. lib. 1. c. 1. dub. 3. n. 4.*

A CONTRARIETATE validum est argumentum, vt per Euerard. in *topico legalib. loco 75.* Petr. Andr. Gammat. in *Dialect. leg. lib. 2. loco à contrarietate, Cantuove. in topico loco 13. vbi loco 18. agit de argumento à repugnantiis, Ioan. Appell. de ratione explicandi Dialect. c. 6. Menoch. *conf. 89. n. 54.**

L O C. XXVIII.

à Conuentione.

A CONVENTIONE ad STATUTUM valet argumentum affirmatiuè, vt per Roman. *conf. 399. n. 1.* vbi Apostill. in *verb. affirmatiuè*, quem refert Card. Tufch. *practice. conclus. tom. 1. lib. 1. conel. 456. num. 3.*

L O C. XXIX.

à Correlatiuis.

A CORRELATIVIS validum est argumentum, l. 1. c. ne liceat potest. l. fin. c. de indistincta *vid. tollenda*, Bald. *conf. 14. Super legitimacione. num. 2. lib. 4.* Euerard. in *topico legalib. loco 76.* Cantuove. in *similib. tract. loco 19.* Petr. Andr. Gammat. in *Dialect. legalib. lib. 2. loco à correlatiuis Menoch. conf. 32. n. 18.* Sim. de Præcis *conf. 39. n. 14. lib. 1.* Frane. Viul. *decif. 255. num. 46. lib. 2.* Surd. de *alimen. tit. 1. quest. 19. num. 4.* Peregr. *conf. 99. num. 142. vol. 6.* Cardin. Tufch. *practice. conclus. 10. 41. num. 4.* Magdalen. de *num. test. in testam. req. part. 1. cap. 11. num. 68.* Correlatio eorum enim idem est iudicium, & de vno dispositum trahitur ad alterum, vt dixi *sup. loco.*

Intellige quando militat eadem ratio in utroque correlatio eorum, vt tenet Farinac. in *practi crimin. p. 4. conf. 85. num. 74.* quia si diuersa ratio detur, non valet argumentum, l. *curatorem, C. de interd. matrim.* Euerard. *de loco 76.* Felin. in *præsum. Decretal. in vers. Gregorius. num. 10.* Dec. in l. 1. num. 9. c. de in ius vocando, Anton. Gabr. *commun. lib. 6. tit. de legib. conel. 3. num. 31.*

num. 51. *versus primo limita*, Henric. à Rosench. *de studiis* c. 16. *concl.* 19. in *glos. lit. Ad*, Surt. d. g. 16. num. 3. *et* n. 10. *et* g. 42. num. 4. *et* *lit. 4. quod. 44.* num. 28. *et* *decis.* 47. n. 7. *et* *conf.* 51. num. 61. Menoch. *conf.* 1191. num. 15. *et* n. 33. *et* num. 21. Card. Setafin. *decis.* 1442. n. 12. Anon. Monach. *Benoniensis* *decis.* 51. num. 14. Sanch. *de Matrimonio* lib. 6. *disp.* 21. num. 9. Stephan. Gratian. *disp. cept. ferens.* c. 26. n. 5. Card. Tufsch. d. *lit. C.* *concl.* 1041. num. 12. Oñas. *Glorit. refp.* 3. n. 55. Franc. à Soula *in respons. J. ferens. ff. de regulis iurum* p. 1. n. 143.

3 Amplia etiam in penalibus, secundum Surt. d. g. 19. n. 4. Franc. de Castillo *decis.* 175. n. 14.

Loc. XXX.

à Crimine.

A CRIMINE LAESA MAIESTATES ad crimen *MAIESTATIS* argumentari licet, sicut scribunt Menoch. *conf.* 608. num. 1. Fulv. Pacian. *conf.* 19. num. 70. Roland. à Valle *conf.* 73. n. 16. vol. 3. ubi dicit valere huiusmodi argumentum de crimine laesa maiestatis humanae ad crimen divinae, non est contra, *et* *conf.* 73. n. 17. vol. 4. ait quod non valet, nisi in casibus à iure expressis, quicquid dicat Sanch. *in praepar. Decalogi* tom. 1. lib. 2. cap. 28. n. 5.

Loc. XXXI.

à Debitore.

A DEBITORE ad CREDITOREM arguitur, quia sunt correlatiua, *in fin.* ubi Bart. *ff. de accepti.* Alex. *conf.* 106. *ff. de iur. n. 7. et* 8. *versus iterum*, verba lib. 3. Card. Tufsch. *prael. concl.* tom. 1. lib. 3. *concl.* 1055. n. 10.

Loc. XXXII.

à Decimis.

A DECIMIS ad OBLATIONES factas Ecclesiae valet argumentum, ut per Dec. *conf.* 16. n. 5. vol. 2. In quo autem differant decimae ab oblationibus, tradit breuiter Moner. *in tract. de decimis*, cap. 2. g. 5. n. 10.

Loc. XXXIII.

à Definitione.

A DEFINITIONE validum est argumentum, l. 1. §. *dotum*, ubi Bart. notat, *ff. de delo. in fin.* iuncta *glos. ff. de verbor. signif. cap. dudum* 1. post princip. de *elect.* Euerard. *in topicis legalib. loco* 44. Cantuane. *in simili tract. loco* 1. Ioan. Appell. *de ratione explicandi Dialecticam* c. 1. à definitione vocis, Petr. And. Gammar. *in Dialect. legalib. lib. 1. loco* 1. Tub. Non. *ad prius. Instit. de testamentis* n. 115. Decian. *conf.* 17. n. 4. *et* *conf.* 18. num. 1. *et* *conf.* 9. n. 1. *et* *conf.* 66. n. 68. vol. 3. *et* *conf.* 2. num. 23. vol. 4. *et* *conf.* 2. num. 120. 5. Sim. de Prizio *conf.* 86. num. 1. lib. 1. Surt. *conf.* 304. n. 5. Moner. *de distribut. quicquid* p. 1. g. 4. n. 4.

Loc. XXXIV.

à Delegato.

Argumentum valet

- 1 A Delegato ad arbitrum, *et*
- 2 A Delegato à subdelegato ad Procuratorem, vel substitutum.

A DELEGATO ad ARBITRYM, *et* est contra 1 valet argumentum, Fulgof. *conf.* 217. *Viseo exemplo, in princip. quem refert* Card. Tufsch. *prael. concl.* tom. 1. lib. 1. *concl.* 507. n. 11.

A DELEGATO à subdelegato ad PROCURATOREM, vel substitutum, valet argumentum, quia mortuo substituto procuratore, qui cepit litem, facultas non reuertitur ad substituentem totaliter vices suas, sed ad dominum principalem, pro mortuo subdelegato, qui cepit cognoscere, iustitiam reuertitur ad fontem, non ad delegatum, Oldrad. *conf.* 130. num. 5. *versus si dicatur*, Cardin. d. lib. 1. *concl.* 507. n. 7.

Loc. XXXV.

à Delictis.

A DELICTIS ad CONTRACTVS valet argumentum, l. *commo*, l. *non ex contrahentibus*, *ff. de iudic.* Petr. de Anchar. *conf.* 28. num. 3. *versus de delictis*, Menoch. *conf.* 466. num. 18. Cardin. Tufsch. *prael. concl.* tom. 1. lib. 1. *concl.* 507. num. 16. cum aliis citatis supra loco 26. num. 8. Sed non valet resolutio Benedicti. *Regid. ad l. hoc iure ff. de iust. et iur. part. 2. c. 6. num. 36.*

Loc. XXXVI.

à Dispositione.

Argumentum valet

- 1 Dispositione tacita ad expressam,
- 2 A Dispositione legum ad dispositionem testamenti,
- 3 A Dispositione statuti ad dispositionem testamenti, *et*
- 4 A Dispositione intestamenti ad codicillorum declarationem.

A DISPOSITIONE TACITA ad EXPRESSAM valet argumentum, quando in veraque est eadem ratio, l. *cum quid*, ubi omnes, *ff. si certum pat.* Menoch. *de praesumpt. lib. 4. praef.* 189. num. 97. nam taciti *et* expressi idem est iudicium, ut dixi *Axiom.* 218.

A DISPOSITIONE LEGIS ad dispositionem TESTATORIS validum est argumentum, l. *non impossibile*, *ff. de pactis*, l. *ferui hac lege*, *ff. de munera. si ita fuerit seruus in fine ff. de munera si. testam.* l. *cum quidem*, *versus quemadmodum enim*, *ff. de verb. signif.* Euerard. *in topicis legalib. loco* 51. Cantuane. *in simili tract. in 19. de iur. loci à simili* Decian. *conf.* 61. n. 10. vol. 2. ubi subdit quod valet etiam est contra, Menoch. *conf.* 97. n. 24. *et* *conf.* 104. num. 39. Franc. *decis.* 155. num. 5.

num. 5. lib. 1. Laderch. *Inola conf.* 14. num. 13. Surd. *conf.* 178. n. 9. Voluntas eorum testatoris pro lege observatur. l. 1. C. *communis de legat.* cum aliis citatis à Pichard in rub. *Instit. de lege Falcid.* n. 5. & in *disput. de mora.* n. 102.

A DISPOSITIONE STATUTI ad dispositionem TESTAMENTI valet argumentum, ut per Decian. *conf.* 13. num. 13. & *conf.* 16. n. 40. vol. 1. & *conf.* 1. num. 10. vol. 2. & *conf.* 87. num. 17. eod. vol. 2. ubi subdit ita procedere ubi amborum verba unica modo interpretentur. Menoch. *conf.* 39. num. 21. ubi subdit quod etiam è contra valet argumentum à dispositione testatoris ad dispositionem statuti, & *conf.* 95. num. 84. & *conf.* 160. num. 46. & *conf.* 500. num. 21. & *conf.* 613. num. 4. & 9. & *conf.* 695. num. 14. & *conf.* 1083. n. 17. & de *presumpt.* lib. 4. *pres.* 23. n. 24. ubi num. 25. subdit secus est ubi non est eadem ratio; quamvis eorumque teneat Cened. *practice & Commic.* *quest.* lib. 1. *quest.* 35. n. 18. existimans de statuto ad testamentum non valere argumentum.

A DISPOSITIO in testamento ad codicillum declarationem valet argumentum, secundum Menoch. *conf.* 333. n. 3. ubi citat Alex. *conf.* 104. num. 7. lib. 6.

Locus XXXVII.

à Diversis.

DIVERSIS ad DIVERSA valet argumentum, ubi est eadem ratio, Dec. *conf.* 15. num. 16. *vers.* nec obstat plura, Cardin. Tuseb. *practice.* *conclus.* 270. n. 1. *lit.* A. *concl.* 510. num. 1. alias secus, ut per l. Papinianus *exenti* s. ff. de *minorib.* tradunt Abb. *conf.* 10. in *causa*, & *questione*, in princip. lib. 1. Socin. *100. conf.* 1. num. 46. & *conf.* 4. num. 10. & *conf.* 13. num. 5. & *conf.* 41. num. 4. *conf.* 17. n. 12. & *conf.* 64. num. 17. & *conf.* 116. n. 11. & *conf.* 134. num. 10. vol. 3. Imbrian. de *prima*, & *secundo beneficii* seu *restitu.* ad *proximum probandum*, *conf.* 1. num. 89. Cardin. Tusch. d. *lit.* A. *concl.* 510. num. 2. A Diversis enim non fit illatio, ut dixi *supra*.

Locus XXXVIII.

à Divisibilibus.

DIVISIBILIS ad INDIVISIBILE non valet argumentum, Oldrad. *conf.* 231. in *fine*, *vers.* praeterea, Cardin. Tusch. *practice.* *conclus.* 1. *lit.* A. *concl.* 510. num. 8. Valet tamen à divisione, secundum Ioan. Appell. de *ratione explicandi Dialecticam* cap. 1. Petr. Andr. *Gammus in Dialectic.* *legali* lib. 2. loco 8.

Locus XXXIX.

à Dote.

Argumentum valet
1 A dote ad piam causam,
2 A dote ad alimentum,
3 Dote enim & alimentum aequi arguntur,
4 A dote ad legitimam,
August. Barboza Argum. lat.

5 A dote carnali ad dorem spiritualem, &
6 A dote ad studium.

A DOTE ad PIAM CAUSAM valet arg. cap. *unic.* 2. *de nunci.* qualiter olim poterat fruct. alim. Eustard. *intepicis legalib.* loco à dote ad piam causam, Perez de Lura de *anivers.* & *capellam* lib. 1. cap. 3. n. 3.

A DOTE ad ALIMENTA valet argumentum, saltem affirmativum, sicut docent Molin. de *primogen.* lib. 2. cap. 15. num. 5. Menoch. de *presumpt.* lib. 4. *conf.* 191. num. 1. Caroll. Laruth. *conf.* 8. num. 13. Decian. *conf.* 16. num. 85. vol. 1. & *conf.* 15. n. 7. vol. 2. Surd. de *aliment.* lib. 1. *quest.* 6. n. 16. Carpan. in rub. ad *statut. Mediolanen.* 311. num. 6. & in *cod. statut.* num. 65. Baptist. Costa de *remed. subsidior.* *remed.* 65. n. 1. Fraoc. Molio. *derisus nupt.* lib. 1. *quest.* 46. num. 10. Cerdin. Mantie. de *racius & ambig.* *convention.* lib. 12. tit. 16. num. 16. Coler. de *alimentis* lib. 2. cap. 10. n. 9. Moorer à *Cuena Aragonia* *decis.* 16. num. 16. ubi intelligit cum eadem casus est ratio, Giuch. *decis.* 5. num. 12. & *decis.* 10. num. 12. & 42. Leo *Palent.* *decis.* 17. num. 5. & 21. lib. 1. ubi quod valet affirmativum, non negativum. Sicut è contra valet ab alimentis ad dorem, ut dixi *supra* loco 7. num. 1.

DOTEM & ALIMENTA equiparantur, gloss. in l. ob a. C. de *prad. minor.* Bart. in *loli.* num. 7. ff. *quibus res indign.* Xuat. in l. *quoniam*, *limit.* 2. C. de *insol. testam.* Titag. de *inceptis* *quest.* 6. n. 4. cum *sequ.* Cor daba de Lura in l. si quis à *liberis*, 5. idem *index*, num. 24. cum *sequ.* ff. de *liberis agnos.* Brunot. à Sole in *l. 9. communib.* *verb.* dot 11. Surt. de *aliment.* *tit.* 9. *quest.* 1. num. 14. ubi ait quod dos succedit loco alimentorum.

A DOTE ad LEGITIMAM validum est argumentum, *auth.* *res qua.* C. *communis de legat.* Bart. in l. *Tutio centum*, 3. *Tutio generis*, in *fine*, ff. de *condic. & demonstrat.* Franc. Vegg. *conf.* 7. n. 8. Menoch. *conf.* 206. num. 89. & *conf.* 133. num. 14. Cald. Pereira in l. si *curatorem*, *verb.* *siue curatorem*, num. 96. C. de *in integ. restitu. minor.* Greg. *decis.* 489. num. 17. Sic è contra valet argumentum à legitima ad dorem, ut dixi loco 6. num. 5.

A DOTE CARNALI ad DOTEM SPIRITUALIS beneficii dote valet argumentum, ut per Abb. *conf.* 89. Ex *themat.* num. 2. *vers.* *monac.* lib. 1. Cardin. Tusch. d. *tem.* 1. *lit.* A. *concl.* 506. num. 4. A dote vero carnali ad dorem spirituales matrimonij, ratione quantitatatis non hoc arguitur, ut fuit dictum in Romana dote 21. Inij 1601. coram Gregorio X V. quæ repetitur inter eius decisiones impressas, *decis.* 63. num. 21. & apud Farin. *decis.* 60. num. 4. p. 2. recent.

A DOTE ad STYOCUM valet argumentum, 6 ut per Decian. *conf.* 18. num. 7. vol. 1. quicquid dicat Cardin. Maoric. de *tactis*, & *ambiguis convent.* tom. 2. lib. 13. tit. 14. num. 5. nam casus istodij æquiparatur casus dotis, ex adductis per D. Barboz in l. 1. ff. *soluto matrim.* p. 7. n. 20. 13. 49. 50. & 53. Magdaleo. de *num. test.* *instit.* am. *requis.* p. 3. c. 2. n. 70.

Locus XL.

ab Ecclesia.

Argumentum valet
1 Ab Ecclesia ad hospitalitatem,
2 Ab Ecclesia ad minorem,
3 Ecclesia enim fungitur iure minoris,
Ff

- 4 *Ab Ecclesia ad fideum, &*
5 *Ab Ecclesia ad feudum.*

1 **AB ECCLESIA AD HOSPITALIA** validum est argumentum, Euerard. in *topici legalib.* in loco *ab Ecclesia ad pia loca*, Roman. conf. 407. & conf. 477. Ruin. conf. 7. num. 17. vol. 3. Imbrian. de *testibus ad pinguius probandum*, confid. 4. num. segg. cum aliis adductis per Alexand. Trentacinq. var. *resol.* lib. 1. tit. de *rescriptis*. & de *privilegiis*, res. 4. Et ab Ecclesia ad alia loca pia, & e contra valet argumentum, Magdaleo. de *numero testium in testam.* requir. p. 2. cap. 1. num. 14. & 15.

2 **AB ECCLESIA AD MINOREM** valet argumentum, Menoch. conf. 1199. num. 3. cum segg. licet aliquatenus dubius, Gall. lib. 1. obs. 30. n. 16.

3 Ecclesia enim fungitur iure, seu vice minorum, cap. 1. cap. auditis, de *restitu.* in integ. Bernad. Diaz reg. 119. Gatz. Falcon. reg. 516. Sfort. Odd. de in integ. *restitu.* p. 1. art. 4. Cald. Pereira in l. si *curatorem*, verb. *minoribus*, num. 60. C. de in integ. *restitu.* minor. Cardosin *praxi iudicam.* verb. *Ecclesia*, n. 15. Menoch. conf. 170. vol. 1. Aloyl. Ricc. in *praxi rerum fore eccle.* *suas.* res. 88. n. 3. in 1. edit. Sic e contra valet arg. de minore ad Ecclesiam, ut dixi loco 72. num. 1. vbi declaratur.

4 **AB ECCLESIA AD PISCUM** valet argumentum cum e part. procedant, secundum Menoch. conf. 19. n. 4. Sic e contra valet argumentum a filio ad Ecclesiam, ut dixi loco 49. n. 1.

5 **AB ECCLESIA AD FEVDVM** valet argumentum, imò ex maioritate rationis, ut per Jacob. Gall. conf. 96. num. 1.

- 2 *Locatio longi temporis equiparatur emphyteusi,*
4 *Ab emphyteusi ad feudum,*
4 *Ab emphyteusi ad maioratum, &*
5 *Ab emphyteusi ad vsumfructum.*

AB EMPHYTEUSI AD LOCATIONEM longi temporis, valet argumentum data rationis paritate, ut docet Benedic. Egid. in *reper.* Lex hoc iure ff. de *insti.* & *in re* p. 1. cap. 9. n. 8. Locatio enim longi temporis equiparatur emphyteusi, sicuti scribit Barthol. Petet. ad *extranag. ambrosia*, de *rebu* *Eccle.* non alienam, cap. 2. num. 38. Pinel in l. 2. C. de *bonis matern.* p. 3. num. 64. Sarmient. *selekt.* lib. 3. cap. 1. num. 11. Valsc. de *iure emphy.* *quas.* 19. num. 6. Carden. Mantie. de *iacitur.* & *ambig. commun.* lib. 2. tit. 1. num. 55. Molin. de *insti.* *tratt.* 2. disp. 445. *vers.* *hinc oriur.* Leonard. Lessin *in simili* *tratt.* lib. 2. cap. 24. dub. 1. num. 4. Cald. Pereira *quas.* *forens.* lib. 1. *quas.* 10. num. 8.

AB EMPHYTEUSI AD FEVDVM, Hippol. 3. Rimm. conf. 18. num. 17. lib. 1. Cephal. conf. 19. num. 3. lib. 1. Menoch. conf. 16. num. 1. & conf. 503. num. 1. & conf. 355. num. 1. & conf. 359. num. 1. Jacob. Gall. conf. 139. num. 2. & decis. 96. num. 4. & 25. Bellon. iun. conf. 30. n. 41. Borguin. *Causale.* decis. 36. num. 446. p. 1. vbi subdit non bene procedere ratioc. diuersitate rationis. Henric. à Rosenthal de *seculis*, cap. 6. concl. 66. num. 3. vbi quod non procedit quoad *releu.* Sic e contra valet argum. de feudo ad emphyteusim, ut dixi loco 47. num. 1. Peteg. conf. 6. n. 16. vol. 1.

AB EMPHYTEUSI AD MAIORATVM valet argumentum, nisi deat diuersa ratio, sicuti tradunt Molin. de *primis* lib. 1. cap. 1. num. 7. Molin. Theolog. de *insti.* *tratt.* 2. disp. 631. num. 1. Matienf. l. 5. gloss. 6. num. 3. tit. 7. lib. 5. *nona* *Recopil.* Melch. Phabos *Lusu.* decis. 96. num. 8. num. 1. Valenzuela. conf. 69. n. 167.

AB EMPHYTEUSI AD VIVMFRUCTVM validum est argumentum, ut per Cald. Pereira de *renu.* *emphy.* 9. n. 8. num. 15. D. Barbo. in l. *diuortio*, §. *fin* p. 1. n. 49. §. *soluta* *marrit.*

Loc. XLI.

ab Effectu.

AB EFFECTV AD CAVSAM valet argumentum, non *edictum*, & de *testament.* cap. ut *se clerici*, in *princip.* de *iudic.* cap. *cum* *cessante*, de *appellationib.* Euerard. in *topici legalib.* loco 77. Cantuinc. in *simili* *tratt.* loco 11. Ioan. Appell. de *ratione* *explicandi* *diuoluc.* cap. 4. de *effectib.* *finis* *officio*.

Loc. XLII.

ab Emancipatione.

AB EMANCIPATIONE AD LEGITIMATIONEM valet argumentum, Curt. sen. conf. 19. col. 1. & conf. 65. col. 3. Iaf. conf. 184. col. 2. vol. 1. & conf. 40. col. 4. vol. 4. Ruin. conf. 71. num. 4. vol. 3. Roland. à Valle. conf. 61. num. 5. vol. 1. & conf. 12. n. 12. vol. 4. Kirehov. *com.* 1. concl. 21. nouissimè Didac. Natbana de *etate* *ad* *humatos* *allum* *requir.* anno 8. 9. 4. num. 9.

Loc. XLIII.

ab Emphyteusi.

Argumentum valet

- 1 *Ab emphyteusi ad locationem longi temporis,*

Loc. XLIV.

ab Etymologia.

- 1 *Ab etymologia vocabuli argumentum validum est in iure.*
2 *Etymologiam nominis magni facinus ipsi Pontifices, & pisci hereticonsi.*
3 *Etymologia, & alioq. vocabuli inter se differunt.*
4 *Etymologia origines verborum perquirat, & in quibus ueritatem perquirat.*
5 *Allysis non ad originem verborum respicit, sed ad solius uocis sensum, seu similitudinem.*

AB ETYMOLOGIA vocabuli argumentum validum est in iure, & melius frequens, ut colligitur ex l. 1. §. *appellata*, ff. de *seru.* p. 1. l. 1. ff. de *seru.* l. 1. ff. de *acquir. posses.* l. 1. ff. de *insti.* & *in re*, §. *de* *testament.* l. 1. ff. de *nouationib.* l. 1. ff. de *passu.* *princip.* *Insti.* quibus modis re contrahitur oblig. *princip.* *Insti.* de *testament.* Abb. conf. 81. *Quamquam*, num. 2. *vers.* 2. lib. 1. vbi quod feudum dicitur a fide, & fidelitate propter etymologiam, Alexand. conf. 153. *Piso* *therma*

demare, num. 3. *vers. hoc etiam patet*, lib. 7. ubi ait quod valet argumentum ab allusione, seu etymologia vocabuli, quando non contradicit propriæ significationis, & ideo ibi vult quod consobinæ propriæ sunt filii fororum, quia etiam allusio vocabuli concurret quasi consorsio. *Erect ag. in topicis legalib. loco 6.* Cantiane. *in finitii tract. loco 3.* Petr. And. Gammar. *in dialect. legalib. lib. 1. loco 3.* Gate Falcon. *reg. 46.* Tub. Noni. *ad princip. Instit. de testament. n. 31.* Sfort. Odd. *conf. 78. num. 26. lib. 1.* ubi quod valet negatio, idem dicit Declan. *conf. 43. num. 18. vol. 5.* Flardin. *Parisi. de confidens. quest. 26. num. 8.* Picard. *in diffus. de mora. num. 3.* Cephal. *conf. 608. num. 48. vol. 4.* Monei. *de distrib. quod p. 1. q. 7. n. 7. & 8.* Burgin. *Cavalean. decis. 41. p. 1.* Casagnol. *decisum consular. lib. 1. pag. 411. num. 21. cum seqq.* Gonzal. *ad reg. 3. Causel. gloss. 9. 6. 1. num. 5.* Benedic. *Agid. in repet. l. 1. C. de sacros. Eccl. p. 1. in initio n. 14.* Ancon. *Monach. Luceroi. decis. 11. n. 31.* ubi hinc si repugnat communis usus loquendi, Caudin. *Tuschi. prall. conclus. tom. 1. lib. 1. C. anal. 500.* Valencio. *conf. 4. num. 142.* Benedic. *Agid. ad l. 1. C. de sacros. Eccl. p. 1. in initio num. 14 fol. 11.*

In omnibus ferè iuris articulis non solum Doctores nostri, verum etiam ipsi Pontifices, & pasci illi Iureconsulti, qui veram Iurisprudentialiam coluerunt, nominis etymologiam magni faciunt, & ab illis omnibus & singulis suis tractatibus exordiantur, ut in lurbis suprà citatis, & per integrum tractatum persequitur Iisdoris relatus in *cap. sermo, de verb. significat.* tum quia inter alios argumentorum locos, hunc ab etymologia pontis Aristoteles, Cicero, Quintilianus, & post eos reliqui omnes Philosophi profectores, & veriloquum etymologiam appellavit Cicero in *topicis*, Agricola dialectice in *ventionibus lib. 1. cap. 3.* Fonseca *lib. 4. in fine dialectic. cap. 2.*

Etymologia & allusio vocabuli licet similia, & valde affinia videantur, idcirco illis abutantur passim Doctores nostri utrumque confundentes, & vnum pro altero vsutantes, ut per gloss. in *l. 1. ff. de acquir. posses.* quam sequuntur ibidem, Bart. n. 4. Iaf. a. num. 15. & Alex. num. 1. Ideo ut synonyma esse hæc quatuor, etymologia, allusio, derisio, & descriptio scribunt, Angel. & Ioan. de Imola, & alij, quos sequitur Euerard. *l. loco 6. vers. verum tamen est*, longè tamen inter se hæc quatuor differre post. Zoz. bene explicat Rip. in *proxime citat. l. 1. num. 18.* & omnia designatione & descriptione ostenditur, quia etymologia verborum origines perquirat, eorumque veritates nouit, & ob id secundum Cicer. & alios, de quibus suprà, veriloquum appellatur, ob etymon quodd Græcè verum dicitur, ut optimis exemplis ostendit Fonseca *citato loco*, de consule, qui sic dicitur, quia consultat Reipublicæ, de abstinio, quia abstinet à reneto, idest, vino. Allusio verò non ad originem verborum respicit, sed ad solius vocis sonum, seu similitudinem, ut optimo exemplo sic Iustinianum vendicans à mortuo, seu potius calumnie Laurentij Valle circa appellationem testamenti, quod Iustinianus dixit rellationem mentis, in *princip. Instit. de testament.* aduertit Alciat. *de verb. significat. lib. 4. num. 21.* quem laudat Couar. *p. 1. sub de testament. num. 1.* Aurel. David. *de verb. significat. cap. 6. a. num. 13.* Iurilo num. 36. optimè Cantiane. *l. loco 3. post princip.* Eadem etiam ratione à reprehensione, Alph. de Mendoga. *quasi. 4. ch. 6. lib. 4. 6.* libertauimus aliquando, gloss. *verb. gens sancta in cap. fundam. a. de elect. lib. 6.* dum Roman appellari siebat quasi rotat manus, quæ nunc in

Arg. Barboffa *Argum. l. 1.*

emendationibus codicibus non repetitur. Vnde inter etymologiam & allusionem illud consequitur discrimen quod etymologia, quod originem vocabuli veritatem præ se fert, & ideo in definitionibus ei locus assignatur, & ab ea saltem negatiue valet argumentum, ut nos docet Iureconf. in *l. 2. §. appellat. ff. si certum petatur*; ex allusione autem cum veram originem vocabuli non respiciat, minime necessarium est argumentum, imò allusionem damnant antiqui omnes, ut ostendit Rip. *l. 4. num. 18.* & ex Cicero. *contra Seneam*, Cuiac. *lib. 1. 1. obferu. 37.*

Locus XLV.

ab Experientia.

AB EXPERIENTIA validum est argumentum, ut per Hippol. Riminald. *conf. 617. n. 8.* vol. 6. Franc. Becc. *conf. 4. num. 6.* Sord. *conf. 133. n. 2.* Experientia enim est omnium rerum mater, & magistra, ut dixi suo loco,

Locus XLVI

à Falcidia.

Argumentum valet

1. A Falcidia ad Trebellianicam, & à contra, &
2. A Falcidia, & Trebellianica ad legitimam.

A FALCIDIA AD TREBELLIANICAM, & à contra, in Iure admittitur argumentum, l. Marcellus, *vers. quod autem, ff. ad Trebell. l. inhumus, C. cod. tit. l. 1. ff. de legat. 1.* Euerard. in *topicis legalib. loco 16.* Cantiane. in *sexta specie loci à finitii*, Curt. iun. *conf. 70. n. 17. lib. 1.* Ferret. in *consiliis Catabonia. gloss. 4. num. 51.* Secus verò quoad confirmationem inuentarij, quia inter vnum & alterum remedium militat diuersa ratio, secundum Laurent. de Pinu. *conf. 3. n. 14.*

A FALCINIA, & Trebellianica ad LEGITIMAM valet argumentum, ut per Comen. in *l. coheredi, §. cum filia, num. 2. ff. de vulgari, & pupil. substitut.* Petreus. *de fideicom. art. 36. num. 61. ad med.* Marz. *note 112. num. 8. & nota 113. num. 8.* Fufar. *de substitut. quest. 196. num. 67.* Sic è contra valet argumentum à legitimam ad Trebellianicam, ut dixi loco 61. num. 1.

Locus XLVII.

à Feudo.

Argumentum valet

1. A feudo ad maioratum seu primogenituram,
2. A feudo ad cognationem,
3. A feudo ad regnum,
4. A feudo ad officium,
5. A feudo ad iusticiarium,
6. A feudo ad fideicommissum, &
7. A feudo ad diuina volumina.

A FEYNOB MAIORATVM, seu primo-
genituram confici potest argumentum, quan-
do

FF 2 do

do id, quod in feudis deciditur, iuris communis regulis non repugnat. *Coar. lib. 2. var. cap. 18. n. 1. Gam. Lufit. decis. 5. n. 5. Dec. conf. 16. n. 5. vol. 4. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 7. in princip. & principiū n. 1. Peguera decis. 114. n. 12. Iacob. Gall. conf. 10. n. 46. Ludovic. de Calaneo. conf. 17. n. 61. vbi intelligit non respectu rituli, & qualitaris feudalitatis, sed respectu tantum graduum, & forme succedendi; maioratus enim similis est feodo, & eiusdem ferè regulis comparatur. *Roland. conf. 38. n. 69. & 70. lib. 1. Cephal. conf. 35. n. 41. & conf. 35. n. 18. Surt. conf. 41. n. 4. Leo Valer. decis. 80. n. 10. lib. 1. Reinol. in observat. pract. observ. 12. n. 7. Valenzuel. conf. 115. n. 49. tom. 2. Sic è contrà valet argum. de maiore ad feudum, vt dixi loco 66. n. 2.**

- 1 A FEUDO ad EMPHYTEUSIM valet argumentum quando datur eadem ratio, & iuris regula non repugnat, l. 1. §. fin. l. iudici gloff. ff. siinger veltig cap. 1. §. rei autem de iure iur. de re alien. faciendo, in vltimo feud. Alex. conf. 4. §. si facti in princip. lib. 3. Eorundem in topicis legallibus loco 12. Canticum. in simili tract. in secunda specie loci à simili, Tiracq. in tract. de mort. p. 4. declarat. 6. n. 1. Coar. var. lib. 2. cap. 18. n. 1. Petrus de fideicom. quæst. 10. n. 45. & 47. Laurent. de Pinu conf. 117. n. 66. Camill. Lascab. conf. 33. n. 9. Brunor. à Sole in locis communib. verb. arguere 1. Hippol. Riminald. conf. 257. n. 109. & conf. 244. n. 4. Valale. de iure emphyt. q. 39. n. 19. Sim. de Practis conf. 9. n. 7. lib. 1. vbi intelligit quando eadem ratio, Vni. opin. 7. n. 1. & 2. vbi intelligit si in utroque appareat eadem ratio, & n. 1. limitat in exorbitantibus, Henric. à Rosenth. de feudis, cap. 1. concl. 10. n. 3. vbi n. 6. intelligit vbi prater ius & vna ratio in utroque militet. & in gloff. lib. 6. limitat in pecunialibus, Honded. conf. 16. n. 4. tom. 1. Hieron. Gabr. conf. 70. n. 1. tom. 1. Burgin. Casalcian. decis. 44. n. 12. part. 1. & decis. 18. n. 75. p. 3. Peiegr. conf. 15. n. 5. & 8. vol. 1. vbi id intelligit cum non subest ratio diuersitatis. Decian. conf. 4. n. 28. vol. 1. conf. 123. n. 7. vol. 3. & conf. 2. n. 5. & 51. vol. 4. Menoch. conf. 11. n. 59. & conf. 119. n. 2. & conf. 87. n. 17. Surt. decis. 83. n. 5. & decis. 190. n. 15. & conf. 75. n. 11. & conf. 108. n. 9. & conf. 318. n. 13. & conf. 402. n. 24. & de aliment. tit. 4. quæst. 10. n. 15. Petrus de Lata de annuerfer. & cap. in lib. 1. cap. 19. n. 7. vbi ait procedere quando decisio feudalitatis non repugnat iuri communi, Mai. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 56. sub n. 2. Adrian. Negulian. in gloria resp. p. q. 132. n. 19. Fulv. Pacian. de probationib. lib. 1. cap. 19. n. 16. vbi limitat in pecunialibus, Cald. Petreus de potest. eligendi, cap. 1. n. 45. & de nominat. emphyt. q. 17. n. 28. & de renou. emphyt. q. 9. n. 17. & de extinctione emphyt. cap. 1. n. 1. Anton. Monach. Florent. decis. 61. n. 1. Cæf. Argel. de contradicte leg. q. 16. n. 18. Card. Tusch. pract. consil. tom. 1. lib. 1. A. concl. 507. n. 14. Melch. Pheobos Lufit. decis. 11. n. 7. tom. 1. Ioseph. Lindon. Lucen. decis. 48. n. 17. Rot. in Lamentana, seu Reuocata emphyteusis 17. February 1625. coram bona mem. Boratto. Melch. Pheobos Lufit. decis. 187. n. 7. tom. 1. Sic è contra valet argum. ab emphyteusi ad feudum, vt dixi loco 43. n. 2. Ioseph. Vela differt. for. differt. 13. n. 17.

- 3 A FEUDO ad REGNUM valet argumentum, secundum Anchar. conf. 319. col. 8. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 7. n. 1. Alexand. Radens. de success. Regni Portugallie, resp. 1. n. 96. & Pisana decis. 48. n. 18. part. 1.

- 4 A FEUDO ad OFFICIUM valet argu-

mentum, Boër. decis. 350. n. 4. Frez. lib. 2. g. 5. & 56. à Ponte conf. 16. n. 5. tom. 2. Mastrill. de magistr. lib. 1. c. 24. n. 35. & cap. 18. n. 29. Vincent. de Anna alleg. 103. n. 5. Ioan. Andr. Georg. in repet. feudalis. c. 5. n. 51. & cap. 53. n. 18. & 29. Theodor. alleg. 41. n. 1. & 13. Mart. conf. 53. n. 2. cum segg. Nuggetol. alleg. iuris tom. 1. alleg. 33. n. 5. vbi etiam quod officia magnam cum feudis habent similitudinem.

A FEUDO ad LVPATRONATVS 5 validum est argumentum quoad modum succedendi, vt per Lambertin. de interparon lib. 1. art. 8. q. 3. princip. prima pars. Decian. conf. 31. n. 12. lib. 1. Aloyf. Ricc. in practi rerum fori ecclesiast. decis. 199. n. 23. & decis. 220. n. 319. in 1. edit. alias resolut. 582. n. 4. in 2. edit. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 512. n. 51. Iulian. Viuijan. in practi lursiparcon. lib. 1. q. cap. 1. n. 30. Rot. in Præfent. lursiparconum 10. Juny 1602. coram bona mem. Litta, voss. sed non ad eandem finem, impetrate per Maz. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 6. in fine.

A FEUDO ad FIDECOMMISSUM 6 valet argumentum, Meocho. conf. 89. n. 65. & conf. 116. n. 29. & conf. 124. n. 39. & conf. 161. n. 40. & conf. 115. n. 2. vbi limitat, & conf. 400. n. 42. & conf. 415. n. 38. & conf. 1036. n. 3. Peregrin. de fideicom. art. 27. n. 4. Decian. conf. 11. n. 18. vol. 1. & conf. 41. n. 165. vol. 3. & conf. 14. n. 6. vol. 5. vbi ait quod valet argumentum de soto paterno ad fideicommissum testium sermone, vel agnatis, & è contra quoad successionem, Cephal. conf. 313. n. 31. vol. 3. & conf. 606. n. 18. vol. 4. Ioan. Gall. conf. 20. n. 12. Manent. decis. 19. Garc. Mastrill. Sicilia decis. 122. n. 15. Guirba ad consuetud. Meffanensta, cap. 13. gloff. 2. m. 9. Fufat. de substitution. q. 379. n. 14. Idem Fufat. conf. 8. n. 12. & conf. 124. n. 18.

A FEUDO ad VLTIMAS VOLUNTATES 7 valet argumentum, vt per Decian. consil. 100. n. 7. vol. 3.

LOC. XLVIII

à Fideicommissio.

Argumentum valet

- 1 A fideicommissio ad regnum,
- 2 A fideicommissio ad feudum, &
- 3 A fideicommissio ad maioratum.

A FIDECOMMISSO ad REGNUM 1 vel aliam successionem debitam ex causa necessaria, valet argumentum, vt per Alexand. Radens. de success. Regni Portugallie, resp. 2. n. 36.

A FIDECOMMISSO ad FEUDVM 2 validum est argumentum, sicuti scribitur Afflic. decis. 112. n. 4. Ruin. conf. 8. n. 16. vol. 1. Decian. consil. 2. n. 11. & conf. 33. n. 12. vol. 4. Henric. à Rosenth. de feudis, cap. 9. concl. 41. n. 9. Menoch. conf. 16. n. 1. & conf. 89. n. 65. & conf. 104. n. 60. & conf. 400. n. 41. & conf. 389. n. 9. & conf. 701. n. 107. Surt. conf. 427. n. 37. Manent. conf. 106. n. 8.

A FIDECOMMISSO ad MAIORATVM 3 valet argumentum, Petalita in l. 3. §. qui fideicommissum n. 91. ad fin. ff. de heredit. iur. lib. 1. in de primogen. lib. 1. cap. 1. n. 9. Valale. de iure emphyt. q. 30. n. 19.

Fide

Fideicommissum enim familie relictum in omnibus fecit assimilari maioratui, iuxta ea quæ ita dunt Molin. circa loco, & Ipan. Garc. de expensis, cap. 16. num. 1. in fine.

L O C. XLIX.

à Fisco.

Argumentum valet

- 1 A Fisco ad Ecclesiam,
- 2 A Fisco ad piam causam, &
- 3 A Fisco ad dorem.

- 1 A Fisco ad Ecclesiam valet argumentum, ut tradunt Cephal. conf. 255. num. 49. vol. 2. Petegit de iure fisci lib. 2. tit. 2. num. 1. ubi num. 6. subdit quod valet à fisco ad dorem, Galp. Anton. Theaur. quæst. forens. lib. 3. quæst. 93. num. 3. Ista enim æquiparantur, si. C. de sacros. Eccles. Abb. conf. 108. in fine, intelligendo tamen, ut per Sfort. de restitut. in integram, quæst. 3. art. 1. & 14. & Cald. Petrus in l. si curatorem, verb. ministris, num. 61. C. de in integ. restitut. minor. Sic è contrà valet argum. ab Ecclesia ad fiscum, ut dixi supra loco 40. num. 4. Et à fisco ad piam causam valet argumentum, Magdaleo. de numero testium in testam. requis. p. 2. c. 4. num. 9.
- 1 A Fisco ad dorem valet argumentum, Cancr. p. 1. c. 1. num. 72.

L O C. L.

à Foro.

- 1 A foro exteriori ad forum interius, & è converso, valet argumentum.
- 1 Forum penitentialis non sequitur naturam fori contentiosi.
- 3 Absolutio, concessio, seu privilegium pro foro conscientie, minimè proficiunt in foro exteriori.
- 4 Revertuntur aliqui contrarium tenentes.
- 5 Sed prior sententia recipitur.
- 6 Absolvendi facultas alicui simpliciter concessa, utrum de utroque foro, an verò de solo interiori sit intelligenda, attenditur, & num. 7.
- 8 Argumentum à contrario sensu quando non convincit.
- 9 Absolvendi, vel dispensandi in foro conscientie a vii conceditur facultas in aliquo privilegio, vel Bulla, an necessario sit premitenda Confessio sacramentalis, an verò extra Penitentiam Sacramentum possit expendi attenditur.
- 10 A foro forei validum est argumentum.

- 1 A Foro exteriori ad Forum interius, & è converso, valet argumentum, sicut docent gloss. verb. permissum, in cap. fin. de penitent. & remiss. gloss. verb. vel ligare in cap. omnia utriusque sexus, ord. tit. gloss. verb. pallo, prope fin. cap. si diligendi, de foro compet. Sot. in 4. dist. 10. q. 2. art. 1. & lib. 4. de iussu q. 1. art. 5. verò quibus arguitur, & quæst. 6. art. 3. verò neque verò, Felt. à Nazoz. de restitut. tom. 1. lib. 2. cap. 1. num. 67. Sanchez. de Matrimoniis lib. 8. dist. 21. num. 74. in fine, & dist. 23. num. 2. circa med. blonet. de commun. ultim. volum. cap. 6. num. 296. Duran. Rota dec. 118. num. 12. novissimè me citato in hoc August. Barbosæ Loc. luti.

loco Ioan Esequar à Cotto in tract. de utroque foro, in initio n. 5. cum seqq.

Verum quia de hoc dubitat Flamin. Paris. de confident. quæst. 14. num. 26. & dicit Fraoch. in cap. 2. de penitent. & remiss. lib. 6. quod forum penitentialis non sequitur naturam fori contentiosi, & gloss. verb. replicari, in fine, in cap. de his, de accusat. nonit. docet absolutum quoad Deum per veram penitentiam, quoad Ecclesiam, & in foro iudiciali liberum non esse quominus accusari & poni valeat. Et Philip. Franc. in cap. 2. de penit. & remiss. lib. 6. dicit quod forum penitentialis non sequitur naturam fori contentiosi, & Ludou. Gom. ad reg. de non vindicando, q. 14. sub verb. breviter, ac Guetier. pract. lib. 4. quæst. 10. num. 8. tenent quod forum forei; & forum poli differant sicut oculum à terra. Ideo plures huius argumenti fallentias colligunt, Cardin. Tufch. practice conclus. tom. 4. lib. 7. concl. 443. & concl. 446. num. 1. o. cum seqq. Petr. Gregot. synag. Iuris p. 3. lib. 10. cap. 11. num. 17. & Ioan. Valerius pec integrum tract. de differet. inter utrumque forum. Cardin. Manje. de consuet. ultim. volum. lib. 2. tit. 14. num. 19. & 24. Amicus de posses. in fupsum cap. 16. num. 7. & 8. lib. 1. Laurez Granat. dec. 15. num. 86. novissimè Ioan. Esequar dist. tract. de utroque foro, per las.

Illa autem præcipua est differentia quod concessio, absolutio, seu privilegium pro foro conscientie minimè prodest in foro exteriori, sicut colligitur Fr. Emman. quæst. Regular. tom. 1. quæst. 61. artic. 10. & Sot. de legibus, lib. 2. cap. 6. à num. 11. ubi num. 16. testatur hunc esse communem vltim & verborum sensum, & ante eos explicavit Nauar. in man. cap. 27. num. 278. ad fin. & conf. 5. de privileg. in antiq. alijs consil. 4. à numer. 8. de iudic. in man. & alijs, de quibus plene Saye. de censur. lib. 2. cap. 20. num. 31. & in spolio legitimitate, seu dispensatio pro foro conscientie, disputat latè Sanchez. de Matrimoniis lib. 8. dist. 34. à num. 43. & 49.

Verum non defuerunt Doctores gravissimi qui constant tenent privilegium, seu facultatem factam pro foro conscientie in exteriori foro operari effectus, ut in casu frequentissimo exemplum ponentes de absoluteione censuram, vel dispensationibus irregularitatem facti virtute privilegiorum Mendicantibus compententium, & alijs Religiosis, de quibus Fr. Emman. dist. quæst. 61. artic. 2. cum seqq. aut quæ sunt ab Episcopo, auctoritate Concilij Tridenti. sess. 24. de reformat. cap. 6. vel per Bullas Cuesatz aut similes, quæ facultatem faciunt limitatam ad forum conscientie, notat Hentij. in sum. lib. 7. cap. 13. §. 2. lib. 7. & lib. 14. cap. 20. §. 1. contendens sic absolutos à benigno iudice, admittendos esse ut legitime absolutos etiam pro foro exteriori, & de æquitate ex auctoritate Patris & Decij, quos refert, & verum asserit Fr. Emman. dist. artic. 10. ad fin. verò loquendo tamen, vobis contra Nauar. ubi proxime, contendit idem Hentij. dist. §. 1. lib. 7. dispensatum in facta Penitentia pro foro conscientie ad matrimonium contrahendum, non debet ab Episcopo iniquitari, & verum fatetur Sanchez. de Matrimoniis lib. 3. dist. 15. num. 14. quando nullus denunciat impedimentum, vel Matrimonium accusat. Nec efficacia ratione destruitur hæc pars, nam absolutio censurarum etiam limitata in forum conscientie tollit verè, & te ipsa censuram, sicut dispensatio verè tollit dispensationem, alijs enim non posset in foro conscientie dispensari matrimonium in

eodem contrahere, neque absolutus in eodem haberi posset pro non excommunicato, & consequenter quocumque modo conflictus de appellatione, vel dispensatione, debet haberi ut libet & immunitas tali censura, & impedimento, & sequitur intentum quod effectus fori interioris ab effectu exterioris specialis non est. Cui difficultati vitatur respondere Soar. tom. 5. de censur. disp. 7. s. 1. s. 2. & postquam restitit opinionem eorum, qui dicunt hanc absolutionem pro foro conscientie permanentem non esse, sed fieri ad certum effectum, ut eo facto absolutus in eam coincidat; deinde num. 24. concludit sic absolutum etiam in foro exteriori pro non excommunicato se gerere posse, dummodo in eo foro de absolutione couisset, scilicet fieri videtur cogendum non esse aliam petere absolutionem pro exteriori, licet contingat casum ad illum deducti, & ante eum expressius docuit Vgolin. de irregularit. cap. 33. §. 4. num. 5. ex quibus non adeo plena res est, ut existimat Gutier. Canon. lib. 1. cap. 2. num. 50. cuius verba alij considerat transcribunt.

5 Sed nihilominus recedere non oportet à priori resolutione, quæ proculdubio communis est, ex Couar. in cap. alius mater, p. 1. §. 1. num. 1. & lib. 1. var. cap. 10. num. 3. Nauar. citato loco, Sanch. d. lib. 1. disp. 11. n. 17. vers. ad quartum, resoluens ab absolute quoad forum conscientie, licet de absolutione confiteri, indigere alia absolutione pro exteriori, ut scilicet ab alijs pro absoluto habeatur; & dispensationem indigere alia dispensatione ne in exteriori foro separati cogatur, quod expressius requirit Ioann. Bapt. Anton. relatus ab Vgolin. ubi proxime. Ad difficultatem tunc supra adductam responderi poterit faciendo illam absolutionem verè & realiter tollere censuram, & dispensationem, re ipsa removere impedimentum, & matrimonium validum efficere; sed cum hoc fiat quod in foro exteriori non iudicatur, nec habeatur tamquam validum matrimonium, quod tunc verè, & in conscientia validum est, nec admittatur, ut absolutus in exteriori foro sit, qui tunc verè, & in conscientia ab excommunicatione liber est, ut bene aduenit additio ad Nauar. dist. conf. 2. de iudic. in fine, & Sanch. d. disp. 11 §. num. 17. in princip.

6 Proceat autem hæc resolutio quando expressè facultas limitatur ad forum conscientie, ubi verò simpliciter datur, grauis est inter scribentes controversia, utrum de foro futuro, an de solo interiori sit intelligendum? quæ questionem formant Doctores in potestate absoluedi à censuris data per Iulianum, seu Bullam Cruciatæ, & resoluunt multi quoad utrumque forum datum videri; ita Barthol. de Medina in instruct. Confessor. lib. 2. cap. 18. in fine, quem constanter sequitur Fr. Emman. in summ. verb. de communion. cap. 8 §. num. 9. & quest. Regular. tom. 1. quest. 6. art. 6. vers. secundum colligunt, Henricq. d. lib. 7. cap. 11 §. 2. lib. 9. in fine, Soar. d. s. 1. s. 2. num. 20. quorum fundamentum est, quia verba simpliciter prolata in utroque foro æquè verificantur, unde succedit reg. l. 1. quod actum, ff. de actor. iuncta reg. l. beneficium, ff. de consuet. Princip. cum vulgariis; deinde præcipue mouentur ex verbis Motus ptopij Pij V in Iuliano concessio anno 1568. ubi in perpetuum de laicis concessiones datur, vel dandas in futurum vtriusque libelli ois suffragari in foro exteriori, nisi satisfacta parte, ergo inferuntur prodesse, & suffragari parte satisfacta.

7 Quorum resolutio licet defendi possit, ubi alijs datur potestas simpliciter & absolute ad absoluen-

dum à censuris, ubi tamen datur per Cruciatum, vel Iulianum saluum, manifestissime docent, & melius contrarium probant Couar. d. §. 11. num. 16. & sine dubio verum esse scribit Ledesma 2. 4. quest. 16. art. 1. col. pen. vers. illud tamen, & ex profecto Gutier. de cap. 2. §. 1. num. 10. & per totum Sayr. d. cap. 10. n. 11. & aperte deducit ex Nauar. conf. 48. num. 1. de sentent. excomm. in nouo, & tandem sic concludit Sebast. à Costa de indulgent. quest. 50. Et pro hac parte plura faciunt fundamenta. Primum, quia finis concedendi has Bullas & Iulianæ, præcipuus est bonum spirituale animæ, & remouere impedimenta salutis æternæ, qui suis obtineatur per absolutionem quoad forum conscientie, ex doctrina glossi. in d. cap. de hu. & accusat. & omnibus suprà adductis, idcirco vsum Romanæ Curie esse, ut huiusmodi potestas Confessoris committatur, notat idem Nauar. in man. cap. 26. num. 37. Facit secundo, quia si huiusmodi absolutiones prodescent in foro exteriori, unum detraberetur iurisdictioni fori exterioris, & in graue eodem Ordinatum præiudicium, contra reg. text. in cap. super eo de offic. deleg. & contra reg. text. in cap. seruetur 11. q. 3. & que notantur in cap. cum ab Ecclesiis, & in cap. ad reprimendum, de officio Ordin. Viget tertio, quia in aliquibus Bullis & Iulianis specialiter exprimitur quod possit dari absolutio à censuris quoad utrumque forum; ergo quando non exprimitur, est dicendum contrarium, quia si voluisset, dixisset, iuxta reg. text. in cap. ad audientiam, de decim. cum similibus. Facit tandem, quod me præcipue mouet, quod post Pium V. Gregorius XIII. in Cruciatæ pro Regno Portugallie, expressit quod nullatenus etiam parte satisfacta posset absolutio, virtute illius Bullæ in foro iudiciali, Guicci. d. cap. 12. num. 18. in fine, & hoc ipsum expressit Gregorius XI V. in Bulla Cruciatæ, quam pro eodem Regno Portugallie indulgit anno 1591. quam integram refert Sebastian. à Costa in principio disti. tract. de indulgent. quæ verba reperiuntur in Bulla Cruciatæ, quæ hodie fruuntur Lusitani, ex quibus iam desinunt contra Couar. & Gutier. obmutantur Fr. Emman. & qui eum sequuntur.

Ad declarationem verò Pij V. omiſſa ſolutione 8
Gutier. qui d. cap. 2. à num. 19. offine ad finem, nititur offendere ſolum agere de absolutione ad coincidentiam, quam interpretatur parte ſatisfacta prodesse utroque foro in quo deceptus eſt, & idem meritis in hoc carpitur à Fr. Emman. Facilius igitur reſponderetur argumentum illud deduci à contrario ſenſu, quod in propoſito non concludit, ex multiplici ratione, primò quia communiter receptum eſt verbis negatiuis non deduci argumentum affirmatiuum, ut reſoluant Doctores per me citati ſuprà loco 27. num. 25. Secundo, quia paſſim non valet quando contrarium expreſſum reperitur in ſenſu directo, ut notant omnes, per text. ibi, in l. communis, C. de Epiſcop. & cleric. gloſſ. verb. petere, in cap. capientia, de elec. lib. 6. recepta ex Nauar. in cap. 1. §. liberet, num. 22. de Penit. diſt. 8. & alijs, de quibus Cuaſſ. communionem contra communion. q. 136. à num. 2. Conſtat autem ex Bullis nouiſſimis ſæpius Pontifices declarariſſe abſolutionem virtute Iulianæ, vel Cruciatæ, etiam ſatisfacta parte non prodeſſe in foro exteriori, quod ſi replicetur ſecundum omnes proxime citatos arguendum à contrario ſenſu efficaç, licet contrarium ſit expreſſum, quando alia verba diſpoſitionis manent in oſiſſa, & inuolunt, reſponderetur enim ſatis eſſe quod aliquid operentur, licet minimum, ut optime probat text. in cap. cum

cum virum, in fine, de Regularib. verba autem illa, nisi satisfacta parte, illud maxime operantur, vt aliquo casu, si satisfactio parti permittitur, prodesse possit absolutio in foro exteriori, is etiam quando expressè ad vitomque forum concessa facit absolendi facultatem, non enim proderit parte non satisfacta in foro exteriori, & idem declarauit Pius V. in sensa dicto, ibi, quomodolibet concessas, vel in futurum concedendas.

9 Tandem illud in hoc propositum testat dubium non dissimulandum, vitum quando priuilegium, vel Bullæ faciunt facultatem absolendi, vel dispensandi in foro conscientie, supponant necessitati pramittendam esse Confessionem sacramentalem, an verò extra Pœnitentiæ Sacramentum possit expediri in quo articulo vt breuiter comprehendamus multa, quæ Doctores scripserunt, aduertere oportet forum conscientie, & forum pœnitentiæ inter se differre tanquam genus & speciem; forum enim conscientie latius patet, quia sunt effectus ad forum conscientie pertinentes, qui extra Sacramentum Pœnitentiæ possunt expediri, vt est absolutio à censuris, & dispensatio irregularitatum, quando lute communi, aut speciali simpliciter aliquibus conceditur, vt in Concil. Trident. sess. 24. de reformat. cap. 6. certum est non posse fieri extra à non Sacerdote, & condictur extra pœnitentiæ Sacramentum, vt agens de intellectu, text. in cap. canonica, de sent. excommunicat. explicat Couat. d. 3. 1. 1. num. 10. & post Vgolin. Henric. & alios nouiores, Sayt. de censur. lib. 1. cap. 1. 1. num. 1. Saach. de Matrim. lib. 8 disp. 34. à num. 18. quibus addo Nauat. conf. 1. 1. num. 21. de priuileg. Alij verò sunt effectus necessarii supponentes Sacramentum pœnitentiæ, & sacramentalem absolutionem, vt est remissio peccatorum quoad culpam, huiusmodi etiam sunt facultates, quæ virtute subleui, vel Cruciatæ frangit, Confessoribus, quos quis elegerit, vt eum absoluat, tum quia semper adici solent clausula, *exram Confessione audita*, vt patet ex Bullis nouissimis, & iis, quibus fruimur nos Lusitanij tum, quia hæc facultas absolendi à censuris in Bullis Indulgentiarum conceditur, veluti quoddam præludium ad absolutionem peccatorum, vt bene considerat Nauat. d. cap. 26. num. 11. & post eum, & Couat. num. 16. Fr. Emman. super Bullam Cruciatæ, § 9. num. 54. & sic declarasse Pium V. testatur Sebast. à Costa in tract. de Indulgent. quæst. 50. in fine, licet inconsideratè alij affirmant indistinctè contrarium esse praxi receptam. Es quibus omnibus merito hanc subdiuisionem fori conscientie in Pœnitentiæ, & non Pœnitentiæ notauit, post Nauat. dist. cap. 17. n. 41. Fr. Emman. d. tom. 1. quæst. 61. art. 1. o. vers. scio etiam, & sequitur Soat. de legib. lib. 8. cap. 6. n. 3.

10 A FORO FORI firmum est, & validum argumentum, l. quia parentu, iuncta gloss. ff. soluto mar. l. fin. C. de iustit. & sub. arch. multa magis. C. de sacros. Eccles. Rebuff. de priuileg. Scholast. priuileg. 3. num. 4. Valenzuela conf. 101. n. 87.

Locus L I.

à Fructuario.

A FRUCTUARIO ad EMPHYTEUTAM validum est argumentum, vt per Cald. Petreus de reuocat. emptor. quæst. 18. num. 15. Valase. de pœnitent. cap. 31. num. 8. & 9. D. Balbos. in l. diuersio,

in priuileg. part. 2. num. 19. ff. soluto matrim. Vide infra loco 125. num. 2.

Locus L II.

à Gabella.

A GABELLA ad LAudemum valet argumentum, sicuti docet Doctores in l. ab emptore, ff. de pallu. Ceter. conf. 311. num. 7. & 10. Surt. decif. 31. n. 10. Stephan. Gratian. disp. forens. cap. 180. num. 10.

Locus L III.

à Gênerè.

A GNERA ad SPECIEM validum est argumentum, l. si certum per Euerard. in topicis legalib. loco 6. Cantunc. loco 7. Petr. Andr. Gammat. in dialect. legalib. lib. 1. loco 7. Tob. Noni. ad princip. Instit. de testament. num. 31. Adrian. Negulato. in plus respons. quæst. 100. num. 57. Ludou. Rudolphus. ver. quæst. lib. 2. quæst. 51. num. 12. vbi ait quod valet affirmatiue prædicamentaliiter, non illatiue. Sic è contrà valet argumentum à specie ad genus, vt dixi loco 104.

Locus L IV.

ab Impossibili.

A B IMPOSSIBILI validum est argumentum, l. si decesserit, ff. qui satisfact cog. vbi gloss. Bald. in l. commentaria, col. vltim. C. de Episcopo, & clericis. Euerard. in topicis legalib. loco 78. Petr. Andr. Gammat. in dialectica legalis, lib. 1. loco 16. Menoch. conf. 331. n. 10. & conf. 339. n. 8.

Locus L V.

ab Inclusionè.

A B INCLUSIONE vnus ad exclusionem alterius valet argumentum, Menoch. conf. 14. num. 14. & conf. 98. num. 76. & conf. 82. num. 49. vbi ait argumentum hoc non procedit vt absurdum euitetur, & confil. 149. num. 14. & conf. 150. num. 58. & 59. & conf. 406. num. 44. & 47. & de presumpt. lib. 4. pref. 38. num. 12. vbi post Decian. in l. 1. in 1. lect. num. 84. ff. si certum petatur, & conf. 11. num. 8. limitat quozodo illud quod exclusum videtur, alia dispositione includitur, quod idem repetit confil. 141. num. 12. & conf. 181. num. 82. Pellic. de materia, p. 1. quæst. 1. num. 91. vbi ait quod non procedit quando illud quod videtur exclusum, alia legis dispositione includitur. Declara tamen diuersimodè, iuxta ea quæ latè congesti suo loco.

Loc. LVI.

ab Inuentario.

AB INVENTARIO tutoris ad inuentarium, seu descriptionem faciendam per heredem causa manifestandi res hereditatis, valet argumentum, vt per Phanuc. *de iureiur. in litem, ante num. 25. vers. nec obstat.*, Alexand. Raudens. *Pisana decis. 19 n. 73 p. 1.*

Loc. LVII.

à Iudiciis.

Argumentum valet

- 1 *A Iudiciis ad contractus,*
- 2 *A Iudiciis ad ultimas voluntates, &*
- 3 *A Iudiciis ad arbitria.*

AIUDICIIS AD CONTRACTUS valet argumentum, sicuti docent Roman. *conf. 186. in princip. num. 5. Heising in tract. de fideiussor. cap. 7 num. 171. Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 1. A. conclus. 107. num. 6. Sic et contra valet argumentum à contractibus ad iudicia, vt dixi loco 16. num. 1.*

AIUDICIIS AD VLTIMAS VOLUNTATES validum est argumentum, l. qui testamentis, §. quacunque, vers. in omnibus, ff. de testamento. Caneione, in topicis legalib. in vndecima specie loci à simili, Menoch. *conf. 162. num. 10. Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 9. num. 14. Sic et contra valet argumentum ab vltimis voluntatibus ad iudicia, vt dixi loco 123 n. 1.*

AIUDICIIS AD ARBITRIA valet argumentum, l. 1. ff. de arbit. Euerard. in topicis legalib. in locum à iudiciis ad arbitria, Caneione. in simili tract. in prima specie loci à simili. Intellige tamen de declaratoria, iuxta ea quæ dixi appellatione 121. vers. nec obstat.

Loc. LVIII.

à Iurepatronatus.

AIUREPATRONATUS AD PRIMOGENITURAM valet argumentum, secundum Menoch. *conf. 11. num. 75. Molin. de primogen. lib. 1. c. 9. num. 10. & lib. 3. cap. 7. num. 19. Valazq. l. 40. Tauri gloss. 2. num. 67. Valenz. conf. 35. num. 44. & conf. 172. n. 6.*

AIUREPATRONATUS libertorum ad PRIMUM validum est argumentum, sicuti docent Bart. in l. 1. et iuris iurandi, §. si liberi, n. 1. ff. de operibus liberti. Menoch. *conf. 161. n. 43.*

Loc. LIX.

à Legato.

Argumentum valet

- 1 *A Legato ad donationem,*
- 2 *A legato libertatis ad legatum pia causa, &*
- 3 *A legato ad beneficium.*

ALEGATO AD DONATIONEM validum est argumentum, quia legatum est quædam donatio, l. legatum 119. ff. de legat. 1. §. 1. Iustit. de legat. Pet. de Anebat. *conf. 102. Quæstio est talis, num. 5. Oldrad. conf. 58. num. 2. Gilbert. Collat. lib. 1. quest. cap. 14. & prius. Anton. Gum. var. tom. 1. cap. 12. num. 3. Socin. iur. conf. 110. num. 18. vol. 2. Duncel. comment. iuris Civilis, lib. 8. cap. 1. Mast. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 59. num. 1. Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 1. lib. 1. A. conclus. 495. num. 3. & conclus. 511. num. 4.*

ALEGATO LIBERTATIS AD LEGATUM PIAE CAUSAE validum est argumentum, vt per Roman. *conf. 135. num. 5. vers. secundo.* Turaquel. de privilegiis pia causa, primi. 66. quos refert, & sequitur Mensech. de presumptionibus lib. 4. pref. 16. n. 31.

ALEGATO AD BENEFICIUM valet argumentum, l. legatum, ff. de legat. 1. cap. quia diversitatem, de concess. prebend. Oldrad. *conf. 58. num. 2. vers. & propriè.* vbi in fine subdit, secus in hærede, quia non valet argumentum de hereditate ad beneficium, refert Card. Tusch. d. tom. 1. lib. 1. A. conclus. 506. n. 3. & conclus. 507. n. 1.

Loc. LX.

à Legè.

Argumentum valet

- 1 *A lege ad pactum,*
- 2 *A lege ad testatoris voluntatem,*
- 3 *A lege animata ad inanimatam, &*
- 4 *A legibus communibus Romanorum ad ordinationem successionis regnorum.*

ALEGE AD PACTUM valet argumentum, l. 1. §. si conueniat, ff. de pignori. l. contractus, ff. de regulis iuri, cap. contractus, ead. tit. lib. 6. Causagnol. *decisionum consulariarum, 100. p. 149. num. 18. Quicquid enim potest fieri per legem, potest etiam fieri per pactum, fin. vbi Bart. & Bald. C. de fideiussor. gloss. verb. officiali, in fine, in cap. 2. de consuetud. lib. 6. cum aliis citatis Axiom.*

ALEGE AD TESTATORIS VOLUNTATEM valet argumentum, sicuti docet Hippol. Riminald. *conf. 46. num. 41. vol. 1. & conf. 540. num. 4. vol. 5. Decian. conf. 10. num. 8. vol. 2. & conf. 114. num. 8. vol. 1. Cephal. conf. 541. num. 13. lib. 4. Ciraet. conf. 113. num. 3. lib. 2. Honded. conf. 57. n. 15. Gregui. decis. 119. num. 1.*

ALEGE ANIMATA AD INANIMATAM valet argumentum, vt per Hietun. Gabr. *conf. 11. num. 16 tom. 1.*

ALEGIBUS COMMUNIBUS ROMANORUM 4 ad ordinationem successionis regnorum valet argumentum, sicuti docet Alexand.

Raudens. de success. Regni

Portugaliæ, resp. 2.

n. 63. & 64.

Loc. LXI.

à Legitima.

Argumentum valet.

1. A legitima ad debitum ex statuto, vel quodcumque aliud necessarium.
2. A legitima ad Trebellianicam.
3. A legitima ad decem, &c.
4. A legitima ad alimentum.

1. A LEGITIMA AD DEBITUM ex statuto validum est argumentum, ut per Sured. de off. 19. num. 7. seu ad aliud quodcumque debitum necessarium, secundum Hieronym. Gabr. conf. 59. num. 1. & tom. 2.

2. A LEGITIMA AD TREBELLIANICAM valet argumentum, arguendo de minori ad maius, puta si Trebellianica quantitas, quæ minus debetur, non restringitur ad quantitatem successiois ab intestato; multo ergo minus debet restringi legitima, quæ fortiori iure debetur, sicut docet Decian. conf. 480. num. 18. dum respondet ad de off. Guid. Papæ, dicens hoc argumentum non procedere: non potest filius priuati Trebellianica, quia non potest priuati legitima; esset enim arguere à maiori ad minus, eum magis debeatur legitima quam Trebellianica; sed bene potest argui de contrariis de minori ad maius, ut si non debetur Trebellianica, ergo multo minus legitima, refert Decian. conf. 49. n. 17. vol. 4. Sic è contrariis valet argum. à Trebellianica ad legitimam, ut dixi loco 41. n. 6.

3. A LEGITIMA AD DOTEM valet argumentum, ut tradunt Cald. Pereira in l. si curatore, verb. sine curatore, num. 96. C. de in integ. restitut. minor. Menoch. de arbit. casu 149. num. 9. & conf. 3. num. 11. Decian. conf. 34. num. 1. lib. 1. Eugen. conf. 9. num. 19. & conf. 14. n. 9. vol. 1. Fuffat. de substitutionib. q. 196. num. 68.

4. A LEGITIMA AD ALIMENTA valet argumentum, ut dixi supra loco 7. n. 2.

Loc. LXII.

à Legitimatione.

Argumentum valet.

1. A legitimatione ad adoptionem.
2. De adoptis ad legitimam.
3. A legitimatione ad ingenuitatem, &c.
4. De legitimi nati ad ingenuitatem.

1. A LEGITIMATIONE AD ADOPTIONEM valet argumentum, ut notatur in l. in adoptionem, in 1. C. de adoptionib. & in l. 1. ff. ad municip. traditum Arozo. Gom. 49. Tauri, num. 62. vers. secundo, Sord. conf. 317. num. 13. D. Balbo, in l. que de off. num. 164. ff. soluto matrim. Ioseph. de Rustie. ad l. cum mu. ff. de condit. & demonstrat. lib. 2. cap. 13. num. 19. Camill. Gallin. de verb. signif. lib. 5. cap. 16. num. 25. & 247. Solorzano de iure Indiar. tom. 2. lib. 2. cap. 17. n. 18. ubi quod de adoptis ad legitimam valet argumentum.

2. A LEGITIMATIONE AD INGENUITATEM valet argumentum, Camill. Manent. conf. 138. num. 19. & 63.

Et de legitime natis ad legitimam valet argumentum, Camill. Gallin. de lib. 5. cap. 16. num. 137. Solorzano de iur. lib. 2. c. 17. n. 48.

Loc. LXIII.

à Libertate.

Argumentum valet.

1. A libertate ad legitimam.
2. A libertate ad pias causas, &c. & contra.

A LIBERTATE AD LEGITIMATIONEM validum est argumentum, ut per Tiraquell. in l. si unquam, verb. donatione legitimi, num. 287. C. de renu. donat.

A LIBERTATE AD PIAS CAUSAS, & è contrariis, valet argumentum, in l. 1. §. si autem, C. de comun. seru. men. l. contra, C. de testam. men. l. cum inter, C. de fideicom. liberi l. 2. tit. 12. part. 4. & l. 3. vers. raxon. tit. 12. part. 5. Roman. conf. 215. Quod primum num. 5. ubi Apostil. in verb. argumentum Eocerard. in septu. legalib. loco 25. Canonice. in simili tract. in 1. §. species loci à simili, Magdalen. de num. 198. in testam. requir. p. 2. cap. 2. num. 62. Tiraq. de iure marit. gl. 8. num. 1. 66. & de privileg. pia causa, in prefat. vers. siem legatum libertatem, & prim. 9. ad fin. & in l. si unquam, verb. donatione legitimi, num. 269. & 319. C. de renu. donat. Cardin. Manente. de censu. vit. volun. lib. 8. tit. 1. num. 10. Sord. de aliment. tit. 8. prim. 17. num. 4. Benedic. Egid. de rep. l. 1. C. de sacros. Eccles. p. 3. §. 2. num. 16. & p. 3. §. 3. num. 2. vers. enim testam. Peteg. de fideicom. artic. 16. num. 140. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 603. num. 6. Sanctatell. var. resolu. lib. 1. quaest. 5. num. 7. Ego ipse de officio, & potestate Episcopi, p. 1. ad leg. 3. post num. 21. vers. nunc vero, in fine, pag. 263. secundum Lugdunen. impressi. & censui Rota de off. 647. num. 1. p. 1. dicitur. ubi fuit dictum, quod ut procedat huiusmodi argumentum debem. eadem rationes irreconciliabiles, & inextimabiles, quæ militat in libertate, procedere in causa pia. Benedic. Egid. d. l. 1. C. de sacros. Eccles. p. 3. §. 2. num. 16. & p. 3. §. 3. num. 2. vers. enim test.

Loc. LXIV.

à Liberto.

A LIBERTO AD VASALLUM valet argumentum, ut per Eocerard. in specul. legalib. loco 59. Georg. Eocerard. conf. 19. n. 1. tom. 2. Menoch. conf. 226. n. 141. Heortie. à Rosenth. de feudis, cap. 8. concl. 15. num. 13. & cap. 10. concl. 14. num. 14. & 17. Sic è contra valet argum. de vasallo ad libertum, ut dixi loco 18.

Loc. LXV.

à Loco.

A LOCO, VEL TEMPORE AD PERSONAM, & è contra, valet argumentum, quia ista sunt similia hic locus, tempus, & persona, l. 3. Offitium, ff. ne quis

em qui in iura, cap. peruenit, cap. cum Ecclesia, de immunit. Eccles. Petr. de Anchar. conf. 11. num. 7. vers. Et quoniam arguatur sic, Euerard. in speculo legalibus, loc. 41. Cautum in 1. & specie loci à simili, Card. Tulch. practice conclusum. l. lit. A. concl. 501. num. 3. Sic et contra valet argum. à persona ad locum, vt dixi loco 82. num. 2.

4 A L I O C O ad T A M P U S, & et contra valet argumentum, l. vivum, vbi Bart. num. 2. ff. si certum petat. idem Bart. conf. 13. Et falso, in princ. vers. hoc probat, lib. 1. In l. ad mendum, num. 101. ff. de iur. iur. Euerard. in speculo legalibus, loco 48. Menoch. conf. 132. num. 12. Decian. conf. 11. num. 11. vol. 7. vbi quod valet etiam in mora, Consignol. decisionum consil. tom. 1. pag. 11. num. 12. Petret. in consilium. Catholonia, gloss. 2. num. 148. D. Barbolan l. hanc absentem, in princip. num. 169. ff. de iudic. à Ponte conf. 337. num. 39. tom. 1. Card. Tulch. d. lit. A. concl. 505. num. 1. Mari. Anronin. var. resolat lib. 2. resolat. 40. n. 8. & lib. 3. resolat. fin. num. 6. vbi num. 7. limitat quando subest ratio diuersitatis. Idem eum operatur tempore potestatis, quod operatur loci longinquitas, Bart. d. conf. 13. vers. hoc probat. Sic et contra valet argum. de tempore ad locum, vt dixi loco 110. num. 2.

LOCVS LXVI.

à Maioratu.

Argumentum valet

- 1 A maioratu ad regnum,
- 2 A maioratu ad feudum,
- 3 A maioratu ad vassallum, &
- 4 A maioratu ad iurisdictionem & Annexionaria.

2 A MAIORATV ad REGNVM validum est argumentum, vt per Molin. de primogen. lib. 3. cap. 7. n. 17. Alexand. Rauden. de success. Regni Portugallie resolat. 2. n. 114.

A MAIORATV ad FVODVM valet argumentum, vbi militat eadem ratio, sicuti tradit à Ponte conf. 3. num. 16. vol. 1. Sic etiam contra valet argum. de feudo ad maioratum, vt dixi sup. loco 47. n. 1.

3 A MAIORATV ad VIVM FVCTVM valet argumentum, Molin. de primogen. lib. 1. cap. 17. num. 1. Gam. Lusitan. decis. 350. num. 1. Idem Molin. d. cap. 7. num. 8. & cap. 19. num. 15. vbi inquit potest adaptari ad maioratus successores, quæ in usufructuarius iure statuta sunt, maxime quando viget eadem ratio. Xuar. alleg. 9. ante num. 16. & in quest. maioris. num. 2. vbi maioratus possessorum appellat quadammodo usufructuarius. Gom. Ach. l. 46. in l. 1. n. 6.

4 A MAIORATV ad INVESTPATONATVS & ANNIVERSARIA valet argumentum, persequat similiter eadem ratio. Padil. in repet. rub. C. de fideicom. num. 3. Anton. Gom. l. 49. Tauri, n. 67. in fin. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 9. num. 10. & lib. 3. e. 7. num. 19. Valenzuel. conf. 135. num. 44. & conf. 172. n. 8. tom. 2.

LOCVS LXVII.

à Maiori.

- 1 A maiori ad minus valet argumentum.

- 2 Intellige quando sumitur negativè.
- 3 Sed contrarium tenendi aliqnd.
- 4 Conciliatur huiusmodi contraria opinio.
- 5 A maiori ad minus valet argumentum in statuto, & correlariis.
- 6 A maiori ad minus non valet argumentum in dispensationibus, & privilegiis.
- 7 Declaratur per cap. venerabilem, qui filii sunt leg.
- 8 A maiori ad minus non valet argumentum in mandatu, nec iurisdictionalibus, vt n. 9.

A MAIORI ad MINVS validum est argumentum, l. in suis in fine, ff. de liber. & posthum. l. nec in ea 11. ff. de adulter. Auth. multo magis, C. de sacros. Eccles. cap. si ergo 8. quest. 1. cap. si Paulus, & ibi gloss. 32. quest. 5. cap. per venerabilem, qui filii sunt leg. Euerard. in speculo legalibus, loco 66. Petr. And. Gamenat in dialect. leg. lib. 2. loco à maiori ad minus, Roland. conf. 15. n. 4. vol. 1. Aytm. conf. 290. num. 7. & conf. 326. num. 10. Cephal. conf. 280. num. 17. tom. 2. Gail. lib. 2. vbi nota. 84. n. 6. Decian. conf. 49. n. 55. vol. 2. & conf. 22. n. 48. vol. 4. vbi quod valet affirmatiue, Flamin. Paris. de resolut. heredit. lib. 1. q. 1. n. 19. & de confident. q. 10. num. 4. Ceual. commun. contra communem, quest. 780. num. 205. Farinac. in practica crimin. p. 4. conf. 60. num. 109. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 9. n. 1. num. 14. Sanchez de Matrim. lib. 8. disp. 1. num. 11. Leo decis. 41. num. 12. Leo Palm. decis. 41. num. 11. lib. 1. Melch. Phorb. Lysit. decis. 106. n. 32. tom. 2. Solorzan de iure Indiar. tom. 2. lib. 1. c. 14. n. 93. & lib. 2. c. 11. n. 26.

Intellige quando sumitur negativè, non vero affirmatiue, sicuti docent las. in l. qna de legat. num. 4. ff. de legat. 1. Thom. de Thomassin. in scriptis legum, reg. 53. Curt. iun. conf. 134. n. 4. & conf. 339. n. 59. & 60. lib. 3. vbi declarat naturali ratione hoc modo, sequeretur quod quicquid potest Imperator, potest priuatus, Sord. de aliment. iis 9. quest. 1. num. 17. Igoard de Villar in spha. resolut. resolat. 16. cap. 4. n. 4. Solorzan d. num. 116.

Constatum verò quod inèd valet argumentum affirmatiuum de maiori ad minus, tenent Gozzadin. conf. 6. num. 52. vbi extendit etiam in materia odiosa, sequitur Roland. à Valle conf. 61. num. 49. lib. 1. loquentes in potestate, quia si potest quod maius est, ergo potest etiam quod minus est, Ales. in d. l. in suis, in princip. vbi las. num. 1. & num. 14. vers. querit, vbi sic arguunt, possum occidere bonitatem; ergo & vulnerare. idem Alex. conf. 187. Paderet. num. 9. vers. tertio probatur lib. 5. vbi sic arguit, qui potest quod plus est, potest etiam quod minus est, Menoch. conf. 210. n. 17. vbi sic arguit, qui potest alienare inter viuos, multo magis poterit in vltima voluntate per hæredis institutionem, quæ est magis fauorabilis, Decian. conf. 49. num. 55. lib. 2. vbi ita sumit argumentum, quod magis videtur incile, non est ergo quod est minus, non incile.

Quas contrarias opiniones sedare distinctionis conciliat Cardin. Tulch. practice conclusum. 1. lit. A. conf. 501. n. 8. vt scilicet prima procedat in terminis diuersis, purè Imperator potest multa; ergo priuatus, qui minor est, multo magis poterit, secundo verò contraria opinio loquatur in eodem termino & subiecto, scilicet possum interficere banonum, ergo possum vulnerare, quod minus est, & sic utraque opinio verior est in prædictis terminis. Item idem Tulch. citata concl. 501. num. 10. declarat eandem secundam opinionem, vt scilicet valeat argumentum affirmatiuum de maiori ad minus, quando maius, & minus sunt eiusdem qualitatæ, idè approbat ad maioratum, quia item, censetur approbatus etiam ad minoratum,

minorem, quando minor est eiusdem qualiteris, aliis
focis, & c. in Religione. *decif. 19. de proband.* quod dupli-
catur in *amb. decif. 4. de refcriptis*. aliis 582.

5 Amplia huiusmodi argumentum de maiori ad
minus valet in statutis, & in correctoriis, quando
verba possunt trahi ad casum in quo concludit ma-
ioritas, vel paritas rationis. Anton. Monach. *Lucen.*
decif. 64. num. 26. & 27. Flamin. *Parif. de confident.*
quest. 12. num. 6. vbi num. 5. ait habere etiam locum in
materia odiosa, contra Menoch. *conf. 629. num. 3.* Et
negatur potestatem in delictis, Valenzuel. *conf. 128.*
num. 42.

6 Limita primum in dispensationibus, & privilegiis,
quia in eis non valet huiusmodi argumentum de
maiore ad minus, *cap. cui non de sacerdotis, de pro-
band. lib. 6.* vbi ita cui prebenda maioria valoris pro-
videtur mandatur, prebendam minoris valoris non
potest accipere, tradunt Abb. in *cap. ut clericus, §. de
adulterio, num. 8. de iudic.* Felin. in *cap. postulat, n. 9.*
de refcriptis. Fortun. in *l. Gallus, §. & quid si tantum,*
n. 112. cum multis seqq. ff. de liber. & posthum. Hoied.
de incompatibilib. benefic. cap. 12. à num. 69. Couar. *de
spontali p. 2. cap. 8. §. 8. n. 1.* Nauar. in *reditib. Eccle-
siasticis, §. 3. monit. 10. num. 1.* Molin. *de primogen. lib. 5.*
cap. 4. num. 48. & seq. Brunor. à Sole in *loci communib.*
verb. dispensationem sunt odiosa, Boign. Causalean.
decif. 19. n. 3. 1. Menoch. *conf. 72. num. 11. & conf. 69.*
n. 5. Surd. *decif. 168. n. 20. & 21.* Rendina in *præsump-
tio necesse sitent. tom. 1. tit. 16. num. 1.* Cald. Peresta de
nominat. *employ. quest. 11. num. 6. 3.* Garter. *canon. lib. 2.*
cap. 1. n. 124. Molin. *de iustis, tom. 3. tract. 3. disp. 191.*
n. 1. Sanch. *de Matrim. lib. 8. disp. 1. n. 3. & disp. 24.*
num. 17. Gregor. *3. ff. num. 35.* nouissimè D. meus
Iulius Lanor. *var. elenchyrian. tom. 1. tit. 4. cap. 16.*
num. 44. Sicut etiam argumentum de vno ad aliud
in dispensationibus non procedit, Valenzuel. *conf.*
156. num. 35. tom. 1. Ratio est, quia dispensatio est
odiosa, & strictam recipit interpretationem, ut per
multos quos plena manu citavi in *meo tract. de effi-
cacia & potestate Episcopii, p. 2. alleg. 33. n. 7.*

7 Non obstat textus in *cap. per venerabilem, qui filij sunt
legiti. ibi, quod in maiori conuenerit, licet in se videatur
& in minori, loquens in dispositione, quia reiecta
communi sententia, quæ distinguit inter dispensa-
tiones odiosas, & fauorabiles, vel scilicet in prioribus
procedit nostra limitatio, in posterioribus vero,
scilicet fauorabilibus procedat textus ille in *cap. per
venerabilem, qui de legitimatione agit, quam in-
quirent ratione fauorabilem, quia per eam fit re-
gressus ad ius naturale, secundum quod omnes ho-
mines legitimi nascebantur, aut, quibus modis natu-
ralis efficiantur sui, §. illud.* Reiecta patet aliorum
opinio dissinguentium inter legitimationem,
quam facient odiosam, & inter potestatem legiti-
mandi, siue dispensandi, de qua intelligunt d. *cap.
per venerabilem, quam inquitur esse fauorabilem &
extendendam, 3. facilius respondetur argumentum
illud de spiritualibus ad temporalia, & ita de maiori
ad minus, de quo d. *cap. per venerabilem, non
esse Pontificis, sed patris potestatis ad temporalia le-
gitimationem, quam Pontifex denegauit, ut tam
aduertimus in collectan. ad illum textum.***

Limita secundum in mandatis, ut per Tiraq. in *l. si
vnoquem, verb. liberis, num. 59. C. de reuocand. donat.*
Nauar. de rebus, Ecclesiasticis, quest. 3. monit. 10. num. 2.
Socin. un. conf. 11. n. 32. vel 3.

8 Limita tertium in iurisdictionibus, ut tenet nouis-
simè Iulius Lanor. *var. iuribus, tom. 1. tit. 3. cap. 3.*
num. 12.

Locus LXVIII.

à Maioritate.

- 1 A Maioritate, vel paritate rationis valet argu-
mentum.
- 2 Amplia in statutis.
- 3 Et in correctoriis, & materia odiosa.
- 4 Limita in penalibus.
- 5 In privilegiis.
- 6 In feudis, & substitutionibus.

A MAIORITATE, vel paritate rationis
valet argumentum, sicuti docent Sim. de Prat.
conf. 163 n. 6. lib. 1. Decian. *conf. 6. lib. 1. num. 20. vol. 2.*
& conf. 49. n. 37. & conf. 47. num. 116. vol. 2. Cephal.
conf. 318 n. 45. vol. 3. & conf. 500. num. 59. tom. 4. Surd.
conf. 383 num. 14. Oñaz. Caceran. *conf. 36. num. 12.*
Peretz *conf. 103 num. 17. vol. 1.* vbi dicit quod argu-
mentum semper valet ut constitutum in eo, in quo
est minor ratio, videatur constitutum in eo, in quo
est maior constitutus ratio, Solozan. *de iure iu-
dicum, tom. 2. lib. 2. c. 11. n. 14.*

Amplia primum in statutis, Decian. *conf. 45. num. 23.*
vol. 2. Sim. de Prat. *d. conf. 163 num. 2. lib. 1.* quoniam
communi iure huiusmodi argumentum non proce-
dere in statutis consulerit Farin. in *praxi crimin.*
part. 4. conf. 69. num. 121. & decem testat Anton.
Monach. *Lucen. decif. 66 n. 20.* qui tamen ibi hoc in-
telligi quando ratio non expressa.

Amplia secundum in correctoriis ad declarationem
dubium, non vero ad extendendam dispositionem,
Anton. Monach. *Lucen. decif. 64. num. 35. cum seqq.*
Cesar. Arzel. *de contradi. legiti. quest. 1. num. 104.* Et
materia odiosa Hypot. Riminald. *conf. 677. num. 34.*
vol. 6.

Limita primum in penalibus, quia in illis non fit
extensio ex maiori ratione, sicuti docent Eue-
rard. in *apoc. leg. alibi loco à ratione legis largæ, à num. 65.*
Castr. *de post. legu. par. lib. 1. cap. 7. dec. 3.* Mandol.
ad Roman. conf. 19. Ladetich. *Imula conf. 199. num. 2.*
Nicol. Garc. *de benefic. p. 1. cap. 10. n. 206.* Quamuis
huiusmodi argumentum à maiori tate procedere
etiam in penalibus, nisi quando odium continet
irrationabile, dicit Sfort. Odd. *conf. 38 n. 8. lib. 1.*

Limita secundum in privilegiis, l. quod vero, l. in
*singulari ff. de legib. cap. parit. de primis, cap. que à In-
re, de regulis iuris lib. 6.* Soar. in *tract. de legib. lib. 8.*
cap. 18. num. 1. cum seqq. Ioan. de Salas in *simili tract.*
disp. 17. §. 6. & 8. Sanch. *de matrim. lib. 8. disp. 1. num. 31.*
cum seqq. Iac. Monet. *de distrib. quotidian. part. 2.*
quest. 64. n. 11. vbi num. 12. *per cap. in bu. de primis.*
subdit quod privilegium extenditur quando alias
redderet inutile, & n. 13. *per statum, v. f. nomen-
randum, de proband. de 6.* patet extendi assent quando
detraheret specialia statuta, & ita reduceretur ad
ius commune, & n. 15. idem sumat quoniamque
constaret de mente Principis volentis præiudicare
tertio.

Limita tertium in feudis, ut per Ifern. in *cap. Impe-
rialem, in 1. addit. vbi Capic. & omnes, de prohibita
fendi alienat. per Frederic. Frecc. lib. 2. quest. 9.* Guil-
aell. *decif. 87. num. 2.* Et in substitutionibus, secundum
Decian. *conf. 33. num. 16 vol. 1.* & in dispensationibus,
sicuti docet Alcan. Tambur. *de iure Abbatum tom.*
1. disp. 5. quest. 19. n. 3.

Loc. LXIX.

à Mandato.

A MANDATO procuratorie ad mandatum jurisdictionis valet argumentum, l. iudicium soluitur, ff. de iudic. iustit. l. si quis cum procuratore, s. vlt. ff. de procuratorib. Menoch. de presumpt. lib. 2. pref. 18. num. 31.

A MANDATO ad RATIFICATIONEM valet argumentum, secundum Decian. conf. 5. num. 35. vlt. j.

Loc. LXX.

à Matrimonio.

A MATRIMONIO carnali ad SPIRITUALE validum est argumentum, auct. nisi regati, C. ad Trebell. cap. pen. & vlt. de translat. Prælat. cap. cum inter Canonici, de elect. Oldrad. conf. 62. Euerad. in topici legalis. loc. 22. Cantuinc. in 22. specio loci à simili, Hippol. sing. 115. Validum est, Palat. in repet. cap. per vultus, de donatione inter virum & uxor. §. 11. num. 3. Paris. conf. 37. num. 10. lib. 4. Roland. à Valle conf. 35. num. 18. lib. 3. Sarmient. de redditib. p. 4. cap. 6. num. 11. Anton. Gomz. 29. Tauri. n. 14. Thom. de Thomalet in floribus legum reg. 51. Boët. decis. 1. num. 18. Vincens. de Fianch. decis. 46. num. 2. p. 1. Viji. Neapol. decis. 255. n. 39. lib. 2. vbi n. 40. subdit multas esse differentias inter matrimonium spirituale & carnale, adeo quod qui vult de vno ad alterum arguere, debet probare similitudinem, Mench. illustr. cap. 35. num. 10. Menoch. de presumpt. lib. 4. pref. 13. num. 21. & pref. 189. num. 50. & conf. 45. n. 3. Gutier. in repet. cap. quamvis patrum, verb. dum nupti inradebatur, num. 1. de postu lib. 6. Pett. Enriq. conf. 46. n. 14. Sim. de Pratis conf. 72. n. 6. lib. 1. Othaulan. Cachera. conf. 62. n. 7. Card. Tulich. prælit. conclus. tom. 1. lib. 4. concl. 506. num. 2. & concl. 507. num. 18. Ioseph. Scitè Aragonia decis. 45. num. 14. vbi num. 51. subdit non procedere in odium tertij, & decis. 17. num. 2. Iacob. Gall. conf. 43. n. 10. Ioseph. de Rusticis ad Lion. num. ff. de condition. & demonst. lib. 5. cap. 1. n. 28. Perez de Lara de annu. veris & capellen. lib. 2. cap. 8. n. 9. Cened. prælit. & canoniar. questio. lib. 1. quest. 55. num. 2. Marc. Anton. Genue. in prælit. lib. 1. quest. 498. 138. num. 2. & quest. 161. num. 2. quest. 778. n. 2. Benedikt. Egid. in repet. l. 1. C. de sacros. Ecclesie. p. 1. §. 1. n. 10. Buccason. de different. inter iudicia civilia & criminal. in princip. prælit. n. 4. Fufar. de substitutionib. quest. 429. num. 22. Rot. decis. 107. n. 15. p. 2. diuers. & decis. 115. n. 2. apud Farinae part. 2. recent. Fufar. conf. 141. num. 1. Iacob. Cancetum refut. p. 1. cap. 24. num. 10. Fontanel. de patib. nupt. claus. 4. gloss. 7. num. 33. fol. 45. vbi quod procedit data disparitate rationis, Fufar. conf. 141. num. 4.

Loc. LXXI.

à Milite.

A milite armato milite ad militem calesu milite,

valet argumentum in casibus eadem rationem habentibus.

1. A milite armato ad Advocatum, valet argumentum.
2. Advocati militibus seu equitibus comparantur.
3. A milite ad Doctorem valet argumentum, & vice versa.

A MILITE armato milite ad MILITAM coelestis militia valet argumentum, gloss. & Doct. in l. militi in princip. ff. de re iudic. gloss. in l. militi, C. locati, cap. degradatio, de pœnis lib. 6. Oldrad. conf. 17. num. 10. in fin. col. 3. Euerad. in topici legalis. loc. 22. Cantuinc. in 22. specio loci à simili, Georg. Euerad. conf. 38. num. 53. vlt. 1. Folsi. Pacian. conf. 7. num. 114. Card. Tulich. prælit. conclus. tom. 1. lib. 4. concl. 506. n. 1. Garc. Masfil. Sicilia decis. 159. n. 11. Melch. Phœbus Lufi. decis. 88. n. 3. tom. 1. Benedikt. Egid. num. repet. l. 1. C. de sacros. Ecclesie. p. 1. §. 1. num. 16. vbi num. 21. subdit procedere etiam in exorbitantibus, & n. 23. quod locum habet solum in casibus eadem rationem habentibus, & intrat de iure & privileg. honestati, art. 8. n. 27. vbi dicit non procedere quando dissimilis ratio inter vtrumque reperitur, Benedikt. Egid. in hoc iure, ff. de iustit. & iure, part. 2. cap. 10. num. 15. latè Narbona l. 55. gloss. 1. num. 17. sit. 3. lib. 1. Recopil. l. 120. gloss. 1. num. 104. sit. 1. lib. 4. & gloss. 10. num. 28. eod. sit. & lib. vbi argumentum procedit ut quantum ad privilegia armate militiae indulta ut coelestibus competere videantur, dummodo illis applicabiles sint, non verò de odiosis de vno ad alium rectè argumentatur, & in his quæ clericis damnosa sunt.

A MILITA armato ad ADVOCATUM valet argumentum, ut per Benedikt. Egid. in reat. de iure privileg. honestati, art. 8. n. 28. vbi limitat in pernalibus, & odiosis. Advocati enim militibus seu equitibus comparantur, nam, ut hi armis, ita legibus illi hominum vitas defendere dicuntur, l. Advocati, C. de advocat. diuers. indic. Cassan. in causis gloria mundi p. 7. conf. 18. Titus. de nobilit. cap. 29. a num. 11. Maien. in Dialog. relocator. p. 1. cap. 2. n. 4. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 35. num. 10. Bacc. de inope debet. cap. 16. n. 148. Say. in elam. Regia lib. 1. cap. 12. Bernard. Giroux. ad prælit. Camera Imper. lib. 1. concl. 43. num. 7. Camill. Borrell. in summa canonum decis. sit. 65. num. 20. & 11. Mendez à Castro in prælit. Lusitana lib. 1. cap. 3. num. 27.

A MILITA ad DOCTOREM valet argumentum, & vice versa. Ita Narbona l. 55. gloss. 1. num. 17. sit. 3. lib. 1. Recop. Valet etiam argumentum à re literaria ad Militiam, Rot. decis. 69. num. 94. apud Paul. de Rubia tom. 3. diuers. alias p. 7. recent.

Loc. LXXII.

à Minore.

A MINOR ad ECCLESIAM valet argumentum, sicut docent Innoc. in cap. dudum, de reb. Ecclesie. cum allen. Hippol. Riminald. conf. 12. num. 32. vlt. & conf. 131. num. 114. lib. 4. Mat. Antonin. tuar. apellat. lib. 2. pælit. 222. cap. 44. vers. tertio. Sic è contra valet argumentum de Ecclesia ad minorem, ut dixi loc. 40. num. 2. Fontanel. de patib. nupt. claus. 4. gloss. 13. p. 1. num. 39.

Ad quod facit vulgare illud Axioma, quod habet Ecclesiam circa restitutionem furgi iure mino-

ris, de quo affatim Doctores citati. *ſuprà loco 40. n. 1.* quod intelligendum eſt de minore ſani maiore effectu, vt in ſpecie tradit gl. verb. *lure minoris in pñe. in c. 1. & verb. Eccleſia. in fine. in c. audiu. de reſtit. in integ. gl. in c. 1. vbi dicitur lib. 6. Moſi. in eſporio ſani Curia. p. 1. tit. 5. in pñe. n. 1. Et idem licet in minoribus conſtitutionum ſit quadritonium non cedere à tempore contractus. ſed leſionis, nec proinde in minori ætate. ſed ex eodem eſſe computandum quo maiores ſunt effectus. iuxta it. in l. vlt. C. de temp. in integ. reſtit. Cald. Peit. in l. ſi curatorem, verb. *inſe. la. gignum. m. C. de in integ. reſtit. minor. Sfor. de reſtit. in integ. q. 20. n. 1. & 2. ramen in Eccleſia (ſicet id fuerit iniet antiquiores conſuetudines) vt reſert gl. verb. Eccleſia. in fine, verſ. *quidam ponunt* quadritonium ſtatu curri à tempore leſionis, vt ſentient gl. verb. *à tempore leſionis in Clem. vñ. de reſtit. in integ. Imol. n. 19. Balb. de preſcript. l. p. 6. num. 18. Bernard. reg. 119. Sfor. d. q. 20. n. 27. conf. 799.***

A MINORI ad MAIUS validum, & receptiſſimum, Pet. ge. de iure ſiſci. lib. 6. tit. 1. num. 7. & 8. à Poue. de poteſtate Prærog. tit. 4. §. 3. n. 42.

Loc. LXXIII.

à Minori.

- 1 A MINORI ad MAIUS validum, & receptiſſimum eſt argumentum, *quod multo magis, C. de ſacroſ. Eccl. Euerad. in ſupple. leg. lib. 6. l. 61. Petr. And. Gammas. in Dial. legali. lib. 2. loco à minori ad maius, Thom. de Thom. in ſloribus legum reg. 51. Sord. deciſ. 154. n. 13. & de aliment. d. 9. q. 1. n. 12. & conf. 433. n. 18. Fatin. in pñe. crim. p. 4. conf. 65. n. 84.*
- 2 Intellige à affirmatiue conſiderat, ſecundum Fulg. Pacian. de prob. lib. 2. c. 18. n. 41. Fatin. pñe. crim. p. 1. q. 14. n. 10. quia non valet negatiuum de minori ad maius, ſicari docent Curt. iun. conf. 157. n. 30. & Card. Tuſch. pñe. concl. ſem. 1. tit. A. concl. 301. n. 13.
- 3 Amplia in delictis ex Maſcard. de probat. lib. 2. concl. 123. num. 2.
- 4 Limita primò quando quod minus videtur eſſe io veritate maius aliquo reſpectu, vt ait Hippol. Rimin. conf. 122. n. 178. vbi 2.
- 5 Limita ſecundò in materia priuilegiorum, vt per Con. iun. conf. 134. n. 4. p. 1.
- 6 Limitis tenò in mandatis, vt per Tiraq. in l. ſi unquam, verb. *liberis. n. 15. C. de remouend. domus.*

Loc. CXXIV.

à Morte.

- 1 A Morte ciuili ad naturalem validum eſt argumentum in caſibus à iure expreſſis.
- 2 *Mors ciuili in quibus caſibus naturali non equiparetur attenditur. n. 4. & 4.*
- 3 *Mors ciuili qua ſit, & quando dicatur.*
- 4 *Religionem ingreſſus & profeſſus, dicitur ciuiliſſime mori.*
- 5 *Deportatus dicitur ciuiliſſime mori.*
- 6 *Mors appellatio qua dicitur in dubio, remiſſiua.*

A MORTE CIVILI ad NATURALEM validum eſt argumentum in caſibus à iure expreſſis, in quibus eodem operato effectu, vel quando militat eodem ratio, vel mens diſponens, l. 1. §. vlt. ff. de poſſ. contra tab. l. ad iſtius, §. publicatio. ff. pro ſocio, l. Arg. Barboſa Argum. iur.

Deo nobis, §. vlt. C. de Epif. & cleric. gl. verb. *moriturus, in c. placuit 16. q. 1. & in c. ſuſcepim. verb. non moritur, de reſtit. lib. 6. Alex. in l. Gallus, §. quid ſi tuncum. n. 2. & ibi Coſta. p. 2. n. 13. ff. de liber. & pñ. idem Alex. conf. 139. Viſo themate. n. 8. verſ. quoniam probatur lib. 1. vbi declarat, & conf. 1. n. 14. lib. 5. Call. in c. conſuet. Burgund. rub. 4. §. 4. Ludou. Zam. in ſua reſponſo pro vxore. n. 500. cum ſeq. Palat. in rep. rub. de don. inter vxor. & vxor. §. 71. n. 1. Xuat. alleg. 10. n. 20. Cald. conf. 16. in fine, quod eſt de reſtit. & conf. 164. in fine, quod eſt 2. de reb. Eccl. non alien. Peit. de Anchar. conf. 4. 8. Ego autem, num. 2. Buti. deciſ. 133. n. 6. Boſſan tit. de bonorum public. n. 55. verſ. & mors ciuili, Martaz. conf. 18. n. 8. Giat. conf. 1. n. 8. lib. 2. Rol. à Valle conf. 59. n. 19. lib. 2. & de luere dicitur q. 93. n. 21. Nat. conf. 182. n. 8. Mench. de ſuſcep. creat. §. 21. num. 172. verſ. eſt tamen, Sebaſt. Medices in tract. *Mors omnia ſoluit*, p. 1. n. 47. Robert. lib. 4. verum indic. c. 16. Fulg. Pacian. conf. 19. n. 1. & n. 10. cum ſeq. lib. 1. Rimin. iun. conf. 4. lib. 4. Cep. conf. 192. n. 12. lib. 2. Declan. conf. 6. n. 19. lib. 1. Hondel. conf. 61. n. 20. cum ſeq. & n. 11. ſem. 1. Alf. Clem. de patria poſſeſſ. eſſe lib. vlt. n. 1. Pelat. de maiorat. p. 1. q. 1. n. 36. Auzend. §. 4. Tauri n. 2. & 1. Menoch. conf. 188. num. 11. & conf. 799. Alex. Trentacing. de ſubſtit. p. 4. c. 6. n. 4. Crall. §. ſubſtit. commiſſum q. 41. in fine, Alex. Rand. de auulig. lib. 1. c. 34. num. 129. & n. 120. Spin. in ſpeculo tell. gl. 12. pñe. num. 35. Camill. Gallin. de verb. ſignif. lib. 2. c. 10. n. 54. Flom. Patif. de reſign. benef. lib. 1. q. 4. n. 1. & lib. 9. q. 22. n. 1. Got. can. lib. 2. c. 1. n. 44. & n. 10. cum ſeq. & pñe. lib. 3. q. 71. n. 10. loſeph. Seſſe. de Argemia deciſ. 44. n. 2. cum multis ſeqq. Sord. conf. 309. n. 11. cum ſeqq. Ceſall. commun. contra commun. q. 63. n. 1. D. Ba. b. in l. 1. p. 1. n. 154. ff. ſoluta matr. Fr. Emmann. quaſt. Regui. tom. 1. q. 78. art. 1. verſ. *inter* minor. Gonzal. ad reg. 6. Canell. §. 5. pñe. n. 16. Aloyſ. Rice. in collect. dec. p. 3. collect. 531. Card. Toſch. d. tom. 1. tit. F. concl. 221. n. 44. & latè tom. 1. l. 1. M. concl. 193. per tot. Bernard. Gizeux. ad pñe. Camera Imp. lib. 2. concl. 14. conf. 1. n. 14. & num. 17. verſ. *reſpondent*. & n. 18. Rot. deciſ. 240. n. 7. apud Fatin. p. 1. recent. Iacob. Canc. var. reſol. p. 1. cap. 14. num. 11. fol. 417. Rubl. de reſol. lib. 2. cap. 1. vbi 13.*

In iſtibus autem caſibus non equiparatur mors ciuiliſ naturali. primo In ſpulis Prælatorum per eorum mortem Camere Apoſt. applicatis ſecundo in obligationibus contractis tertio in conditionibus implectis, ita Card. Tuſch. d. concl. 193. n. 18. cum ſeqq. quem reſert Fatin. fragm. crim. p. 1. tit. A. concl. 167.

Et quod mors ciuiliſ non equiparetur naturali, quando ſumus in diſpoſitione conditionalis, reſoluit Sord. d. conf. 90. num. 24. & 25. & 31. Condiu enim poſſitificari debet in caſu vero, non in ſiſto. I. qui habet. §. Menio, ff. de condit. & demonſt. mors autem ciuiliſ eſt mors ſiſta, & non vera, l. 1. §. ſin. de bonor. poſſeſſ. contra tab.

Item in materia fideiſſimariæ mors ciuiliſ non equiparatur naturali, & idem ſubſtitui in caſu mortis non admittitur per mortem ciuilem inſiſto, ex allegatis per Sord. d. conf. 90. per tot. vbi pluribus hanc probat ſententiam, propoſuit conſuetud. & illius reſpondet.

Mors ciuiliſ qua ſit, & quando dicatur, latè oſtendit Card. Tuſch. d. tom. 1. tit. A. concl. 193. per tot.

Religionem ingreſſus, & profeſſus dicitur ciuiliſ mori, & poſſeſſus dicitur 16. quaſt. 1. Ludou. Zam. in conf. Pro vxore. p. 393. cum multis ſeqq. Peteg. de iure

fifci lib. 3. cap. 3. num. 12. Card. Tufch. d. lit. M. concl. 392 per totum. Intellige quoad possessionem propriam voluntatis, & bonorum temporalium, fecus vero quoad petenda naturalia, licet ea contemere debeat, sicut docet Fr. Barthol. de Vecchiis in *praxi notariarum*, lib. 13. *de lib. 9. num. 3.*

7 Depozitatus, seu in metallum condemnatus dicitur mortuus civiliter, Decian. *conf. 86. sub num. 38. lib. 3. Peteg. d. lib. 3. cap. 3. num. 17. cum seqq.* Cardin. Tufch. *d. concl. 391. num. 10. late Surt. conf. 80. per tot.* vbi ad longum disputat non quid depozitatus, seu damnatus in metallum, vel etiam bannitus in penam capitis, cum confiscatione bonorum habeatur pro mortuus civiliter ad effectum, ut habeat locum fideicommissum, & substitutio facta in casu mortis, & videtur concludere quod non nisi fideicommissum, seu substitutio esset facta per verba pregnantia, & valet saltem ineludenda non solum mortem naturalem, sed etiam civilem.

8 Mortis appellatione in dubio, an simplices veniant mortis naturalis, & quando civilis. Vide quoniam dixi in *trall. de appellatione verb. utriusque iuris significat appell. 36.*

Loc. LXXV.

à Multo Magis.

AMYLTOMAGIS quod est fortius aliis valet argumentum, ut per Curt. ius. *conf. 194. n. 14. vol. 3.* vbi dicit frequentissimum in Iure, Laurent. de Pino *conf. 133. n. 15. Cephal. conf. 331. n. 59. vol. 3. Hippol. Riminald. conf. 79. num. 171. vol. 4.* vbi dicit validissimum, Decian. *conf. 31. num. 190. lib. 1.* vbi ait quod hoc modo sumptum, excludit filias, ergo multo magis uerpes in odiosis non procedit, *conf. 123. n. 66. lib. 3.* vbi alioquin spe erat ad habentem utile dominium, quod est plus, refert Cardin. Tufch. *prædict. concl. 101. d. lit. A. concl. 301. n. 6.*

Intellige si minus continetur sub eo quod maius est tanquam species, Decian. *conf. 65. num. 19. lib. 3. Card. Tufch. d. concl. 301. n. 7.*

Loc. LXXVI.

à Non nominato.

ANON NOMINATO valet argumentum, quia lex non comprehendit non nominatum, & potest dici, lex non loquitur isto casu; ergo dispositio non habet locum, vel non potest de hoc argui, si verbi gratia de viro, si fœmine maritum. Anchst. *conf. 180. in prin. qui loquitur in exorbitantibus.* Cramer. *conf. 90. n. 1. Card. Tufch. prædict. concl. 101. d. lit. D. concl. 317. num. 30. & 31.*

Loc. LXXVII.

ab Officio.

- Argumentum valet*
 1 Ab Officio ad beneficium,
 2 Ab Officiali ad Titulum, &
 3 Ab Officiali perpetuo ad officialem ad beneplacitum.

AB OFFICIO ad BENEFICIUM valet argumentum, ut per Oliban. *de iure fisci, c. 13. n. 81.*

Cald. Pereira in *Lauratorem, verb. laici, num. 39. C. de integ. restit. minor.* Sicut è contrà valet à beneficio ad officium, ut dixi supra loco 14.

AB OFFICIO ad TITULUM valet argumentum, ut per Patid. de Pareo de *syndicato, verb. accusatum in officio num. 7.* Ioan. Bologn. *conf. 4. num. 32. Iacob. Cancet. var. res. p. 2. c. 8. n. 128.*

AB OFFICIALI PERPETUO ad officialem ad beneplacitum valet argumentum, ex hisque, ff. de *condict. indeb. c. si delegatus de off. deleg. in 6. gloss. verb. per electionem in Clem. 2. de rescriptis.* Burg. de *Pae. conf. 12. n. 4. Molin. de primog. lib. 1. c. 25. n. 5. Mieres de maior. p. 49. 10. n. 6. Flamin. Past. de *confid. benef. g. 18. n. 22. Amanell. fmg. 119. n. 1. Valenzuel. conf. 130. n. 3. 1. tom. 1.**

Loc. LXXVIII.

ab Operis.

AB OPERIS liberorum ad PATERNA validum est argumentum, Batt. in *l. ut infirmus, §. si liberi, n. 2. ff. de oper. libr. & in l. si non fortem, §. libertus, n. 14. de condit. indeb. Nat. conf. 117. n. 3. tom. 1. Card. Mantica de *causis & ambig. communi. tom. 2. lib. 2. tit. 30. n. 8. & num. 21. Nicol. Eusebius in topic. legalib. loco 39. Robles de *reprehens. lib. 3. c. 14. n. 39. & 41. Frodatarius enim liberto æquiparatur. Bald. in l. liberi liberæque num. 35. & 38. C. de operis libr. Robles loco prædict. cit.***

Loc. LXXIX.

ab Oppositis.

AB OPPOSITIS validum est argumentum, sicuti docent Eusebius d. *intepic. legalib. loco 75. Hippol. Riminald. conf. 677. n. 1. vol. 6. Mascard. de probat. concl. 312. num. 17. Menoch. conf. 97. num. 67. & conf. 147. num. 47. Surt. conf. 450. num. 40. vbi limitat quando datus diversa ratio.*

Loc. LXXX.

ab Ordine.

AB ORDINE litterarum validum est argumentum, I. quoniam ff. de *usufructu, cap. veritas, de dote & contram. ibi, Episcopo, Abbati, & Proposito, in quo Doctores colligunt quod Episcopus primò scriptus Abbate & Proposito dignior est, & Abbas Proposito, cap. cum dilectus, de *fide instrum. cum similibus, gl. verb. Mediolanensis, in cap. bene quidem 26. dist. 6. & in cap. querendum, in verb. Prædicatorem, de elect. in 6. Eusebius in *topic. legalib. loco 1. & loco 57. Cantione. in simili trall. loco 10. Petr. And. Gammat. in Dial. legalib. lib. 2. loco 5. Alciat. in rub. de officio Ordin. n. 1. & 2. Boer. in *trall. de ordine graduum utriusque fori. part. 2. num. 24. Burg. de Pae. conf. 43. num. 31. Mandosol. ad reg. 16. Cancel. 9. 48. num. 2. Prosp. Pasferb. conf. 12. in causa num. 3. Cramer. conf. 723. num. 14. lib. 4. Franc. Viui. dec. 255. num. 11. & 34. lib. 2. Hippol. Riminald. conf. 232. num. 81. & conf. 379. num. 16. & conf. 305. n. 77. vol. 3. & conf. 473. num. 4. & conf. 337. num. 20. vol. 4. Sim. de *Pactis conf. 39. num. 13. lib. 1. Menoch. conf. 31. num. 35.*****

num. 35. Garter in repet. l. unica. num. 44. C. quando non petent. parum. Rendius in promissario receptar. sent. tom. 1. circa fin. in misel. num. 1. Galsp. Anton. Theaur. quæst. forensium lib. 3. q. 106. n. 1. Decian. conf. 19. n. 3. vol. 1. Monald. d. conf. 73. n. 9. vol. 1. Valenzuela conf. 1. num. 68. & conf. 33. n. 27. & conf. 36. num. 18. Benedict. Aq. d. iure & privilegia honest. au. in ius. n. 5. vbi ait hoc argumentum frequens esse in iure. Cardin. Septimian. d. 14. n. 3. vbi intelligit procedere tantum quando qd de litte concutit cum intentione. Valenzuela. conf. 113. num. 81. tom. 1. Mastrill. de Adgest. lib. 4. c. 3. num. 33. & c. 5. num. 7. & cap. 6. n. 7. & n. 17. & c. 14. n. 11. Ioseph. Vela d. iure foren. d. iure. 16. num. 11. & n. 68. conf. 99.

An procedat huc argumentario, aliis 3. de pactis; Euerard. in topicis legalib. loco 89. vbi locus dicit quando bene formatur. Cardin. Tusch. d. tom. 1. lib. 4. conclus. 510. num. 18. Pactum enim non potest quantum lex; vt latè extendit idem Cardin. Tusch. lib. 4. concl. 8.

L o c. LXXXII.

à Parte.

A PARTA ad TOTUM validum est argumentum, vt per Caneleum. in topicis legalib. loco 6. vbi de argumento à paribus, Andr. Gammas. in dialect. legalib. lib. 1. loco 5. Menoch. conf. 855. num. 10. vbi quod in quantitate negauit procedit, Zach. de societate officior. num. 123. Hippol. Riminald. conf. 510. num. 17. vol. 5. & conf. 631. num. 48. vol. 6. Richard. ad princip. Instit. de hered. qua ab intestato deferuntur. cap. de reprobis. num. 42. Adrian. Negotiorum in filia responsor. q. 56. n. 34. Rot. d. conf. 174. n. 5. apud Farin. part. 1. recem. Sic etiam è contrà valet argumentum, à toto ad partem, vt dicit loco 114. num. 1.

Aliquando de parte ad totum non valet argumentum, quia qui potest partem, non potest semper totum, ita Caldesin. conf. 111. alius 1. de arbit. vbi ponit similia, qui potest offondere lumina, non potest in totum tollere. J. Caim. alius bin aff. de firmis. vbi. prad. quia aliud est offendere, aliud occidere, cap. in quibus homicid. lib. 6. refert Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lib. 4. concl. 499. n. 4.

L o c. LXXXIII.

à Persona.

Argumentum valet

- 1 A Persona ad rem,
- 2 A Persona ad locum, &
- 3 A Persona ad tempus.

A PERSONA ad REM validum est argumentum, 1. qui fuerit, ff. de statu homin. l. si quis inquilinus, § si ita legatum ff. de legat. 1. cap. super quibusdam, de verb. significat. Cald. conf. 393. circa fin. alius 1. de rerum permut. Hippol. Riminald. conf. 186. n. 35. & conf. 126. num. 34. vol. 1. & conf. 673. num. 6. vol. 6. Cephal. conf. 475. num. 10. vol. 4. Euerard. in topicis legalib. loco 38. Dionys. Paul. de vera quæstione Patriarch. Sedum erecti. cap. 14. num. 31. in fine, Sotd. conf. 380. num. 20. Laderch. Imola conf. 37. num. 11. Cardin. Tusch. practica tom. 1. lib. 4. conclus. 507. num. 25. & conclus. 508. num. 1. vbi num. 1. amplius vt procedat circa verborum interpretationem, Greg. d. conf. 488. num. 6. Rot. d. conf. 133. num. 14. & d. conf. 34. num. 7. p. 1. diuers. Sic è contrà valet argumentum, à re ad personam, vt dicit loco 95. num. 1. Castill. contrariet. tom. 5. p. 1. c. 100. n. 5.

A PERSONA ad LOCUM valet argumentum, sicut docet Socin. iun. conf. 51. num. 8. vol. 1. Hippol. Riminald. conf. 18. num. 106. vol. 2. Decian. conf. 1. n. 127. vol. 1. Causagnol. d. iure iur. conf. 1. tom. 1. pag. 48. n. 17. Sic è contrà valet argumentum à loco ad personam vt dicit loco 65. n. 1.

A PERSONA ad TEMPUS valet argumentum, secundum Socin. iun. conf. 134. num. 108. vol. 3. Gg 2 Decian.

L o c. LXXXI.

à Pacto.

Argumentum valet

- 1 A Pacto ad statum, & n. 1.
- 2 A Pacto ad consuetudinem, &
- 3 A Pacto ad prescriptionem.
- 4 A Pacto ad legem non valet argumentum.

A PACTO ad STATUM validum est argumentum, sicut in fine, C. de fidei iurib. Euerard. in topicis legalib. loco 89. Cephal. conf. 423. n. 31. vol. 3. Gail. lib. 2. obserr. 19. n. 4. & obserr. 78. num. 3. Mascard. de probat. concl. 1157. n. 46. Menoch. conf. 4. n. 6. Viui. opin. 4. § n. 7. Bologn. Causan. d. conf. 39. num. 51. p. 3. Franc. Milanen. d. conf. 12. n. 31. lib. 1. Sotd. conf. 85. n. 30. & conf. 120. n. 7. & conf. 160. num. 14. & conf. 401. n. 7. & d. conf. 160. n. 7. & de alimen. tit. 1. q. 42. num. 19. Honded. conf. 14. n. 76. tom. 1. vbi limitat, si viget diuersitatis ratio, Franc. Molin. de ricu nup. lib. 1. q. 44. n. 1. Rot. d. conf. 191. n. 2. p. 1. diuers. Sic è contrà valet argumentum à statuto ad pactum, vt dicit loco 105. n. 1. Narbona l. 35. glo. 1. num. 36. cum segg. tit. 1. lib. 3. Recop. vbi declarat si specialia aliqua ratio non obstat, vel aliter in iure h. autem sit.

Intellige quoddam sine dubio valet argumentum affirmatiuum de pacto ad statum, vt per Alex. conf. 19. p. 2. titulus. n. 4. lib. 4. Mas. Socin. iun. conf. 14. n. 24. vol. 1. Cephal. conf. 5. num. 33. lib. 2. Card. Manelc. de tacitis & ambig. conuen. tom. 1. lib. 18. tit. 6. num. 11. Steph. Grat. d. iure foren. c. 100. n. 19. Licet aliquando secundum subiectam materiam valere possit argumentum hoc tam affirmatiue, quàm negatiue conceptum ea Florian. conf. 6. num. 3. in fine, vers. praterea, & num. 4. vbi ait quoddam fides reditio ad arbitrium boni viri, non potest pacto remitti quando est cum dolo, vel per fides infolium, ita neque per statum, refert Cardin. Tusch. practica. conclus. tom. 1. lib. 4. concl. 499. n. 4.

A PACTO ad CONSERVATIONEM, &c. è contrà validum est argumentum, 1. non impossibile, ff. de pallio, Euerard. in topicis legalib. loco 89. Socin. iun. conf. 7. n. 14. vol. 1. Henric. 2. Rosenst. de vendic. c. 9. concl. 58. n. 14. Cald. Petreia in l. si curatorem, verb. sua facilitate, n. 6. vers. & quod minor, Steph. Grat. d. iure foren. c. 38. n. 10. cum segg. dicit supra loco 25. n. 1.

A PACTO ad PRESCRIPTIONEM valet argumentum, vt per Sotd. d. conf. 236. num. 9. Quicquid enim potest pacto acquiri, potest & prescriptione, vt dicit Axiomata 173. n. 5.

A PACTO ad LEGEM non valet argumentum, quia plus potest lex quàm pactum, Caldesin. conf. 98. Arg. Barbosa Argum. iur.

Dec. conf. 81. n. 13. col. 3. Ceph. conf. 31. g. m. 19. vol. 3. vbi sit valere in materia Matrimonij, & conf. 327. n. 5 r. vol. 4. tenet non valere argumentum de persona ad personam in materia fidei. Sic est contra valet argumentum a tempore ad personam, vt dixi loco 110. n. 4.

Ludou. Rodolph. de fuprema, seu abfoluta princ. pteff. c. 2. n. 13. Oñau. Glotit. rep. 1. p. 1. n. 144. & feq.

Loc. LXXXIV.

à Prefcriptione.

A PRÆSCRIPTIONE ad CONSERVATIONEM valet argumentum, quia quicquid potest præferri, potest per conseruationem induci Oldrad. conf. 172. Quia omnia in princip. Catd. Tufch. pratt. concl. tom. 1. lib. A. concl. 307. n. 7.

A PRÆSCRIPTIONE ad PACTVM valet argumentum, ita Bald. in l. 1. circa fin. C. de feniis. & aqua. Sim. de Praxis conf. 170. num. 32. lib. 1.

Loc. LXXXV.

à Præfenti.

A PRÆSENTI ad PRÆTERITVM valet argumentum, quando status præfens conuenire potest cum origine rei, temporeque præterito, fecundum Menoch. conf. 174. n. 8. i. conf. 378. n. 11. Secus verò in his, quorum facies est tempore mutabilis, ex Seraphin. decif. 071. n. 7. & Rot. decif. 324. n. 7. apud Farin. in 1. collect. nouiffimæ. alias p. 4. diuerf.

Loc. LXXXVI.

à Primo.

A PRIMO ad VLTIMUM validum est in iure argumentum, sicuti docent Euerard. in topicis legalib. loco 67. Petr. Andr. Gam. in Dialecticis legalis lib. 2. loco 9. Ioseph Seiff. Aragon. decif. 36. n. 29. Ludouic. Rodolph. in trakt. de brachis feculari & Ecclesiast. n. 55.

Loc. LXXXVII.

à Principali.

A PRINCIPALI ad ACCESSORIUM valet argumentum, sicuti latè docet Petr. Andr. Gammat. in Dial. legalis lib. 2. loco 3. Accessorium enim sequitur naturam sui principalis, vt dixi Axiom. 4.

Loc. LXXXVIII.

à Priuilegio.

A PRIVILEGIO ad CONSERVATIONEM valet argumentum, quia quod potest priuilegium, potest conseruatio, & est contra Oldrad. conf. 146. in fine, & conf. 172. in princ. quem refert Catd. Tufch. pratt. concl. tom. 1. lib. A. concl. 307. num. 13. Hinc est quod omnia quæ possunt acquiri priuilegio, quantuntur etiam in conseruatione, & præfcriptione immemorabili, Peteg. de iure fisci, lib. 1. tit. 1. sub num. 61.

Loc. LXXXIX.

à Procuratore.

A PROCURATORE ad VTTOREM valet argumentum, secundum gl. in l. mandata generalis, ff. de procurat. Menoch. conf. 118. n. 21. & 23. Martin. Monter à Cueva Aragon. decif. 19. n. 3.

A PROCURATORE iudiciali ad DILIGENTVM validum est argumentum, sicuti docet Cald. conf. 78. alias 3. de officio deleg. vbi sic arguitur, potest dari procurator ad lites nondum cæptas, ita Iudex ad conseruandam electionem omnium factam, idem Cald. conf. 69. in fine, alias 1. de officio. Ordin. & conf. 30. alias 7. de officio legati, vbi ait quod valet argumentum à reuocatione procuratorum. Si principalis tractat causam per ipsum ad renouationem delegati eodem modo, refert Cardin. Tufch. pratt. concl. tom. 1. lib. A. concl. 50. n. 8. & 9. optimè declarat D. Barbof. in l. cum preter, §. 1. n. 103. ff. de iudic.

Loc. XC.

à Promissione.

A PROMISSIONE dotis ad TRADITIONEM validum est argumentum, l. fin. ff. ad leg. Falcid. Bald. Nouell. de dote p. 6. prinil. 14. num. 3. Franc. Molin. de ritu nups. lib. 3. g. 46. n. 33 in princip.

Loc. XCI.

à Proemio.

A PROEMII generalitate validum est argumentum, l. cum pater, §. dulcissimus, ff. de legat. 2. l. vlt. C. de hered. inst. Mendof. ad reg. 18. Cancell. q. 1. n. 1. Flamin. Paris. de confidit. q. 27. num. 159. faciunt quæ dixi Axiomate 191.

Loc. XCII.

à Pupillo.

1. A Pupillo ad Ecclesiam valet argumentum.
2. Ecclesia equiparatur pupillo.
3. A Pupillo ad Rempublicam frequens, & uile est argumentum.
4. Respublica equiparatur minori.
5. Pupillus equiparatur conuenerenti loco.
6. A Pupillo, seu furioso ad prodigum, & est contra, validum est argumentum.

A PUPILLO ad ECCLESIAM valet argumentum, 1. vt per Euerard. in topicis legalib. loco 31. Cantuoc. in 21. specie loci à sumis, Mart. Anton. var. resolut. lib. 1. resolut. fin. c. 44. Mart. Anton. Genueni. in prattic. Ecclesiast. q. 126. n. 2.

Ecclesia enim equiparatur pupillo, gl. fin. l. si 2. procurator ff. de iure fisci, glo. in l. ciuitas, vbi Bald. & Bolognet.

Bologuet. f. si certum per. gloss. in l. Imperatoris, verb.
negotio f. de re iud. Barth. Petent. ad extraneas ambrosio,
de rebus Ecclesia non alienant, verb. quicquam, n. 21.

3 A PVPILIO AD REPUBLICAM non solum probabile est, sed forte frequens, & utile argumentum, ut per Euerard. in *topiciis legalib. locis* 28. Cautione in simili tract. in 18 *Specie loci a simili.*

⁴ *Respublica enim aequiparatur minori, l. Respublicum ibi notari, C. de iure Republ. lib. 11. l. Respublica, C. ex quibus causis maiora, Brunor. à Sole in locis communib. verb. respublica 1.*

5 Pupillis equiparatur Communitas locorum, Rot.
6 decif. 218 m. s. apud Farin. p. 1. recit. Et à pupillo, seu
furioso ad prodigum, & c. conari, valet argumentum.
Magdalen. de num. test. in testam. requif. p. 2. c. 4. n. 98.

L o c. XCIII.

3. Ratification.

ARATIFICATIONES ad MANCATVM
valer argumentum, secundum Garg. Mastrill.
Sicilia decr. 150. n. 18.

Loc. XCIV.

à Ratione.

1. *A Ratioe cessante valet argumentum.*
2. *Argumentum non suspensum à naturali ratione, & à rebus suspensum.*

ARATIONES cessante valldum est argumen-
tum I. adire q. s. quoniam, ff. de iur. pson. l. quod
dicitur ff. de pado l. i. militis C. de milit. testat. l. gene-
raliter C. Episcop. et cleric. Euerato in impia legabili
loco B. S. Episcopus conf. 5. com. 20. et conf. 142. num. 1.
tota. Curt. Jan. conf. 14. num. 3. p. 2. Menoch. conf. 90.
n. 71. et conf. 93. n. 2. et conf. 95. n. 84. et conf. 96. n. 10.
conf. 128. n. 76. et de praesumpt. lib. 4. pref. 190. num. 25.
Petr. Eorrig. conf. 10. n. 12. Surd. conf. 183. n. 14. Occam.
Glossae in c. 1.

¹ Et argumentum sumptum à naturali ratione, &c.
à rebus hominis validum est. Perreg. c. 10. n. 8. vol. 3.

de ratione studendi, lib. 1, c. 18. Decian. conf., 1. num. 23.
vol. 1. & conf., 1. p. 177. vol. 1. vbi imitatur quando mi-
litem dicitur ratio, Petreus conf., 1. num. 3. vol. 1. Me-
nochius conf., 1. o6. n. 186. vbi sit procedere etiam in fa-
fide commiffaria lufibus, Fular con., 1. 1. m. 4. Sord.
conf., 2. m. 18. & conf., 460. n. 16. Et cob de ratiocin. com-
put. 1. 5. n. 9. Camill. Larochon conf., 38 num. 16. Petreus
conf., 33 n. 2. vol. 1. Hieronym. Fernand. de Ortero in repet. c.
gramm. de officio deleg. n. 68. Erafin. à Cochier de infir-
mitat. Ord. in exemptis, l. 1. q. 1. num. 24. à Poter conf., 1.
q. 1. vol. 1. Valenzuela conf., 1. n. 83. Solozano de iure
Indiarum 2. lib. 1. c. 4. num. 8. Claud. Tabb. prall concil.
rom. 1. lit. A. concl. 502. a. n. 4. vbi n. 5. post Altabat.
conf., 27. num. 12. verfi. si in hoc est rebus, exen-
di vt procedat argumentum hoc in difpofitione
quascunq; putā difpofitio loquens de rebus de regu-
lator, ergo idem est in difpofitione prefatorum,
&c. e contra. Sic etiam valet argumentum à penfo-
na ad rem, vt dixi loc. 83. n. 1. Iacob. Cancr. conf.
refol. p. 1. c. 17. n. 14.

A n t e p r o p o s i t u m v a l e t a r g u m e n t u m . I n m i l i t a b a d e r e d . q . c o n f i d i x i m u s d e v e l l a m e n t m i l i t a b i l i f u n d a m . q . c o n f a l m e m a r r i u s v b i d u p l i c a t u r l i m i t a r . C a l d . c o n f . 1 . 5 . A n p r o c r a t e m . v e r f . p r o b a t u r . a l i a c o n f . d e p r o c r a t e m . q u o d d u p l i c a t u r . c o n f . 1 . 1 0 . I n f i n e . a l i a c o n f . d e a p p r e h . v b i f i c a r g u i . q u i n o n p o t e s t p r a e i u d i c a r e d o m i n o i n t e . n e c e i a m p o s s e i n t e m p o r e . E t o r a t . i n t o p i c u l l e g a l i b . l i c o 3 9 . C a n t i o n e . i n 1 6 . f i c t e l i c t a f i m i l i t . A n g e l . c o n f . 1 2 3 . P i f e l i b e l l o . c i r c u m . v e r f . f e d a r g u e n d o . B a l d . c o n f . 1 6 1 . Q u a n t u r d e g a b e l l i s . q . d . M a r t i . S o c i n . l u m . c o n f . 8 . 2 . 3 . c o n f . 1 0 . 2 . 5 . v o l . 1 . H i p p o l R i m i n a l d . c o n f . 1 9 4 . 2 . 1 6 . v o l . 1 . c o n f . 1 4 4 . 2 . 1 0 6 . v o l . 3 . c o n f . 5 4 9 . 2 . 1 5 . c o n f . 5 . S i m d e P r a t u s c o n f . 1 0 4 . 1 . 1 9 . l i b . 1 . C e p h a l c o n f . 4 7 2 . n o m 1 7 . v o l . 4 . M a g o n . L u e r o f i d e c i f . 6 9 . 2 . 7 . M a n d o l a d r e g . o . C a n c e l . 3 . 3 . 2 . M e n o c h . c o n f . 1 2 2 . 2 . 6 2 . S u r d e n c o n f . 4 6 0 . n . 1 6 . C a r d i n . T u l c h p r a c t . c o n c l . s u m . 1 . l i b . A . c o n c l . 5 0 4 . n o m . 1 . C a r d . T u l c h d e t a c t i r e a c t u a l i . c u m m e n t . n o m . 1 . l i b . 6 . n i . 2 1 . 2 . 2 3 . S t e p h . G r a t . d i f f e r . f e r v e f . c o n f . 1 1 2 . n o m . 8 . S i c e n o n r a v e l t a r g u m e n t u m a t t e m p o r e a d t e m p u s d i x i t l i c o 1 1 0 . 2 . 1 .

A *ne ad locum* validum est argomentum, 3
lpen. ff. de iustitia, et iure, Fatio. in praxi crim. p. 1. q. 14.
n. 171. Steph. Grat. discipe foren. c. 128. n. 8. D. Barbof.
in l. barus absens, in princip. n. 70 ff. de indic.

A na furtium ad vsvrarium valet argu- 4
mentum, vt per Menoch. c. 100. n. 73.

Loc. XCVI

à Recusatione.

A REVISIONE et APPELLATIONE, & c. est contra valere argumentum, sicuti docent Boer decis. 69. n. 3. Gut. pract. lib. 1. q. 94. num. 4. Morel. in compario juris p. 1. tit. 2. q. 1. nota. 4.

Appellatio enim, & recusatio à pari procedunt, l. à
apertissimi, vers. cum post, C. de ind. c. super eo il. 2. de ap.
pell. Brun. à Sule in locis communib. verb. appellatio 30.

LOC XC VII

à Regno.

ARGUMENT MAIORATVM valet argumentum, ut tradunt Alexand. Raudens. *de fin. c. 1.*

Regni Portugalia, res. 2. num. 114. Menoch. conf. 308. num. 8. Cabed. Luffian. decis. 53. num. 9. part. 2. Pelaez de maiorat. p. 4. q. 3. num. 3. vbi ait quod non semper valet, sed vbi est eadem ratio. Nouissimè Ioseph. Vela differt. forens. differt. 4. n. 17.

Loc. XCVIII.

à Rubrica.

1. *A Rubrica optimum est, & validum in iure argumentum.*
2. *Intellige quando rubrica est per se clara, & ex omni parte perfecta.*
3. *Rubrica allegari non potest ad decisionem causam, nisi rationem perfectam contineat.*
4. *Rubrica generalitas restringenda est à conge-
latis si sequeretur absurdum.*

A RUBRICA optimum est, vt & validum in iure argumentum, Bart. per text. ibi in l. 1. ff. si cer-
tum per. Eustard in topicis legalibus loco 45. Petr. Andt.
Gammar. in Dialect. legali lib. 2. loco 7. Mandol. ad
reg. 13. Cancell. q. 1. n. 1. & reg. 10. q. 4. num. 8. Decian.
conf. 13. n. 26. vol. 3. Menoch. conf. 3. n. 15 & conf. 48.
n. 1. 12. & 12. Houded. conf. 10 num. 46. tom. 1. Marc.
Anton. de Amatis Marcia. decis. 105. num. 65. & 68.
Aldouin. conf. 101. num. 6. Fetter in consil. Catholus.
gloss. 1. n. 118. Cabed. Luffian. decis. 1. num. 15 p. 1. Monet.
in tract. de opinione Canon. c. 2. num. 4. Cened. prall. &
Canon. quall. lib. 21. num. 16. Fontanell. de paitis nupt.
conf. 4. gl. 1. n. 1. fol. 34.

2. *Intellige quando rubrica est per se clara, & ex
omni parte perfecta, nec indiget aliquis supplementatione,
aliis leuatis, secundum Alder. Mascard. de generali-
tate. inter. com. 1. num. 102. cum seqq. Anton. Monach.
Florent. decis. 46. n. 78. Fachin. conf. 51. num. 14. lib. 1.
vbi limitat quando nigrum est generalitas rubrica.*
3. *Nam Rubrica allegari non potest ad decisionem
causam, nisi rationem perfectam contineat, ex
Cotta in memorabil. verb. Rubrica pag. milii 740. Mlich.
Gualt. tom. 1. commun. opin. lib. 1. tit. 17. de legib. num. 245.
pag. 252.*
4. *Si nigrum generalitas illius est restringenda à conge-
latis in nigro si sequeretur absurdum, & iniquitas, vt
per Titulian. Feneria. decis. 50. n. 11. lib. 1. Alder. Mas-
card. deced. 2. n. 206. Anton. Monach. Florent. decis.
47. num. 40.*

Loc. XCIX.

à Sententia.

Argumentum valet

1. *A Sententia ad Statutum,*
2. *A Sententia ad Testamentum,*
3. *A Sententia ad Confessionem, &*
4. *A Sententia ab Probationem.*
5. *Argumentum non valet*
6. *A Sententia ad Renunciationem, &*
7. *Sententia foris ad Sententiam hominis.*
8. *A Sententia ad processum valet,*

A SENTENTIA AD STATUTUM valet argu-
mentum, quia similia sunt, & patet à iure
commun. obtinent interpretationem, Roman. conf.

199. num. 5. vbi Apollin. in verb. similitudinem, Decian.
conf. 45. n. 5. vol. 2. Card. Tusch. prall. concl. tom. 2. lit.
A. com. 496. n. 5. Sic è contra valet argumentum, à
statuto ad sententiam, vt dixi loco 105. n. 5.

A SENTENTIA AD TESTAMENTUM valet ar-
gumentum, quia testamentum sententia dicitur, l.
seru. hac leg. ff. de monum. testam. Oldrad. conf. 119.
Titius condidit, vers. sed contrarium, Eustard. in topicis
legalibus loco 71. Cantione. in simili tract. in 32. specie
loci à simili, Cephal. conf. 187. num. 12. vol. 3. Menoch.
conf. 161. n. 10. Card. Tusch. d. lit. A. concl. 507. num. 2.
Et sic è contra valet argum. à testamento ad senten-
tiam, vt dixi loco 111. n. 2.

A SENTENTIA AD COMPETITIONEM pro
curatoris validum est argumentum, sicut docet
Oldrad. conf. 116. in fine, vers. quicquid, quem refert Cardin.
Tusch. d. lit. A. concl. 507. n. 4.

A SENTENTIA AD PROCURATOREM valet
argumentum, vt per Decian. l. 2. n. 66. C. de edendo. Ful-
si. Pacian. de probat. lib. 1. c. 5. n. 6.

A SENTENTIA AD RENUNCIATIONEM, non valet
argumentum, quia plus operatur renuntiatio, &
actus pendens à consensu spontaneo, quàm à con-
sensu iurico, ita Oldrad. conf. 127. num. 5. vers. sed ad
illud responderetur, quem refert Card. Tusch. d. lit. A.
concl. 510. num. 7.

A SENTENTIA IURIS AD SENTENTIAM HOMINIS
non valet argumentum, quia sententia iuris spectat
probationem sciendam; sententia verò hominis ha-
bet iam factam, ideo in spolia prima non impedit
restitutionem, secunda verò sicita Oldrad. conf. 127.
n. 4. vers. secundo obicit, & conf. 140. num. 2. vers. sed verò
queritur, Card. Tusch. d. lit. A. concl. 510. n. 5. In quo
autem differat sententia iuris à sententia hominis
late ostendit idem Cardin. Tusch. d. lit. A. concl. 107.

A SENTENTIA AD PROCESSUM valet argumen-
tum Rot. decis. 614. n. 7. p. 2. in posthum. Farinos. alia
p. 4. recent.

Loc. C.

à Scruto.

A SERVO AD MONACHUM probabile, frequens, &
vtile est argumentum, ex late adductis per
Eustard. in topicis legalibus loco 58. Cantione. in simili
tract. in 30. specie loci à simili. Monachus enim aequi-
paratur seruo, secundum Nau. de Regal. commento 2. n.
4. 5. 10. & 42. vers. 14. & num. 44. Cald. Petreia de nom.
emphy. q. 6. num. 1. Azor. in lit. moral. p. 1. lib. 1. cap. 10.
Sigism. Scacc. de appell. q. 5. num. 54. Melch. Phorbus
Luffian. decis. 13. n. 19. & decis. 63. n. 6. item. 1.

Loc. CI.

à Simili.

1. *A Simili ad Simile valet argumentum.*
2. *De Similibus idem est iudicium.*
3. *Intellige quando in utroque simili adest eadem ra-
tio.*
4. *Et quando equalis Iuris dispositio est in utroque
simili.*
5. *Similitudo quando non probatur in eo de quo agitur,
non valet argumentum à simili, & num. 6. quia
etiam parum dissimilitudo destruit, vt n. 7.*

8. Argumentum

- 1 *Argumentum à simili fragile est quoniam diversa decidendi ratio assignari potest.*
Argumentum à simili non valet
 2 *Iurium correctio ubi sequitur,*
 3 *Medium ubi non datur quod sit utrique commune,*
 4 *In ponalibus,*
 5 *In materia priuationis.*

1 **A** SIMILI ad SIMILE valet argumentum, sicuti docent Euerard, in *topici legalib.* loco 10. Petr. Andr. Gammar. in *Dialect. legalib.* lib. 3. in loco à simili, Petr. Enric. conf. 14. n. 6. Decian. conf. 31. n. 47. vol. 1. ubi ampliat etiam in contradiis, Fulgi. Paccian. de probat. lib. 2. cap. 13. n. 10. Mascard. in simili tract. concl. 125. n. 4. ubi ait quod procedit etiam in delictis, Masc. Anton. de Amaris *Marchia decis.* 1. n. 43. Alexand. Rauden. *Pignora decis.* 47. n. 11. p. 1. ubi quod habet locum in statutis, Marf. Antonin. var. resolut. lib. 1. refut. fin. cap. 61. Card. Tufch. *pract. concl.* tom. 1. lib. 4. concl. 507. n. 19. Grat. conf. 30. n. 3. vol. 1. Franc. Viui decis. 155. n. 3. lib. 2. & opus 203. n. 19. cum segg. Peregr. conf. 9. n. 19. vol. 2.

2 Ratio est, quia de similibus idem est iudicium, *non possunt*, & *siq. ff. de legib. 5. relle. Instit. mandati*, Albert. in *tract. de bareis. q. 24. n. 9.* Fasiniac. *fragment. criminali.* p. 1. lib. E. n. 188.

3 Intellige ut procedat quando in utroque simili adest eadem ratio, ut per Olafch. *Pedemont. decis.* 68. n. 9. Mascard. de probat. concl. 125. n. 3. Menoch. de arbit. casu 84. n. 8. & 9. Fasiniac. lib. E. n. 189.

4 Et quando equalis iuris dispositio est in utroque, alias non dicitur simile, Bald. conf. 188. in fine, *verf. non obstat argumentum*, lib. 1. quem refert Card. Tufch. lib. 4. concl. 507.

5 Limita primò, ut non procedat hoc argumentum quando non probatur similitudo in eo de quo agitur, ut per Socin. *reg. 47. Feder. de Senis conf.* 67. n. 2. *verf. sed non est dubium*, Surt. de aliment. rit. 9. n. 7. Setaph. de privilegio *invenum. priuil.* 74. n. 103. Ioseph. de Rustic. in *l. cum avou ff. de condit. & demonst. lib. 2. cap. 13. n. 47.* Card. Tufch. lib. 4. concl. 501. n. 17. Gironda de priuil. *explicitat.* n. 555. Fontabell. de *pall. nups. claus.* 4. gl. 11. n. 79. ubi n. 80. quod non procedit data aliqua dissimilitudine, etiam si sit petita inter res finiales.

6 Similitudo enim debet esse in puncto, ut ait Menoch. *conf.* 1014. n. 17. ac proinde similia debent esse convenientis saltem in eo de quo agitur, sicuti docent Aym. Craues. de *amiquis. tempor.* p. 4. in princip. n. 102. Albert. d. q. 14. n. 9. Thom. de Thomasset in *floribus legum. reg.* 43. Menoch. de arbit. casu 14. n. 6. Biron. à Sole in *locis commun. verb. argumentum* 4. Fasiniac. lib. E. n. 196. licet in aliis differre videantur, Dec. conf. 139. n. 4. la. in *l. creditori. n. 8. ff. de mun. oper. nunc.* Alba conf. 71. n. 11. Rip. in *l. naxer aliter. §. nihil commune. n. 12. ff. de acquir. poss.* Decian. conf. 51. n. 143. vol. 2. quos refert, & sequitur Olafch. *Glorit. resp.* 9. n. 49.

7 Aliiter namque non valet huiusmodi argumentum, etiam si parva sit dissimilitudo, secundum Bertazzol. in *repet. §. qui mater. C. de transact. n. 62.* ubi n. 76. ait non procedere nisi in æquiparatis, Mar. Antonio. var. resolut. lib. 3. refut. 39. n. 34.

8 Quare argumentum hoc fragile esse, quoties diversa decidendi ratio assignari potest, tradit Cald. Perreita de *resolus. emphyt. cap. 2. n. 20.* & propterea dicit Menoch. *conf.* 71. n. 82. quod hoc argumentum facile proderetur, & *conf.* 37. n. 177. allest ob id illud esse leve, & infirmum, propterea refert Mari. Antonin. lib. 3. refut. 39. n. 34.

9 Limita secundo, ubi sequitur iurium correctio, sicuti docent Cassian. in *catalogo gloriæ mundi. part. 1.*

confut. 48. verf. quatuor casus. Pinel. in *l. 1. C. de bonis matern.* p. 3. n. 68. Coeduba de Lara in *l. si quis à liberis, §. idem Iudeus. p. 10. ff. de liber. agnos.* Menoch. de arbit. casu 84. n. 6. & conf. 180. n. 11. Sord. de aliment. rit. 9. n. 1. n. 4. cum segg. & conf. 200. n. 15 & conf. 139. n. 17. Cald. Perreita de potestate eligendi, cap. 16. n. 6. & de resolu. emphyt. cap. 2. n. 26. Garc. Gironda de priuil. seu extemp. *explicitat.* n. 553. & seg. Masc. Anton. Gouzel. in *pract. Ecclesiast.* q. 38. n. 3. Farin. d. lib. E. n. 188. Gironda d. loco, n. 554.

Limita tertio, ubi non datur medium quod sit utroque commune in omnibus, secundum Decian. *conf.* 19. n. 116. vol. 1.

Limita quarto in ponalibus, ut per Perez de Lara 18 de *amiquis. & capel. lib. 1. cap. 5. n. 11.*

Limita quinto in materia priuationis, etiam stante identitate rationis, & quoniam materia alia esset extensibilis, ut per Honded. *conf.* 72. n. 30. & 31. tom. 1. Barbat. *conf.* 40. Clementissim. n. 7. vol. 4. quem refert Franc. Viui. decis. 155. n. 3. in med. lib. 2.

L o c. C I I

à Solitis.

A SOLITIS fieri validum est argumentum, si quis donaturus ff. de *usufructu. l. quod finitio §. qui assiduus ff. de adit. edile. l. certi conditio §. si numerus, ff. si certum pet. l. vel unius form. ff. de pignorat. alt. l. Titianus ff. quod cum eo l. certi in fine, ff. de procur. l. vel liberis circa fin. C. de collationib. §. fin. Instit. de *usufructu.* Signozol. de Homod. *conf.* 10. *Factum sic fi habet*, n. 4. Casten. *conf.* 466. n. 5. lib. 1. & conf. 333. *Dubium videretur*, n. 3. *verf. licet non est lib. 2. Enectat d. in topici legalib. loco 63.* Stach. de mercat. p. 2. n. 19. & *ut de natus.* p. 3. n. 18. Decian. *conf.* 46. sub n. 36. vol. 1. & *conf.* 66. n. 18. & *conf.* 123. n. 46. vol. 3. & *conf.* 44. n. 15. vol. 1. ubi intelligit maxime in eadem materia, Cruet. *conf.* 91. n. 4. Cephal. *conf.* 77. n. 59. lib. 1. & *conf.* 118. n. 44. vol. 3. & *conf.* 158. n. 30. vol. 4. Menoch. *conf.* 122. n. 30. & *conf.* 112. n. 73. & de *presumpt. lib. 3. pref.* 7. n. 5. & *praf.* 4. n. 13. Seraphin. de *priuil. invenum. priuil.* 1. n. 33. & *priuil.* 33. n. 56. Brun. à Sole in *locu economik. verb. Argumentum* 3. ubi ait procedere in contractu emphyteutico, Sim. de Paris *conf.* 189. n. 5. lib. 1. Eugen. *conf.* 90. n. 86. & 87. vol. 1. Honded. *conf.* 36. n. 4. tom. 1. Cald. Perreita de potestate eligendi, cap. 6. n. 2. Farin. in *pravi crimina.* p. 3. q. 103. n. 160. Vgolin. de officio & potest. *Episcop. cap. 36. §. 6. m. 2.* Surt. *decis.* 131. n. 18. & *conf.* 175. n. 88. & *conf.* 451. n. 45. & *conf.* 140. n. 16. Valenz. *conf.* 94. n. 62. Adrian. Negusian. in *solna responsor.* q. 190. n. 18. ubi ampliat siue in contradiis, siue in vitiosis voluntatibus, & q. 47. n. 7. Card. Tufch. *pract. concl.* tom. 1. lib. 4. concl. 494. n. 9. & 18. & *concl.* 507. n. 31. Rot. *coram Card. Seraph. decis.* 201. n. 8. & p. 1. *divers. decis.* 115. n. 5. & apud Farin. *decis.* 196. n. 1. p. 1. *revert. & decis.* 134. n. 1. apud eundem p. 2. etiam recent. Cuthill. *coram. tom. 1. c. 80. n. 3.* Solotzan. de *lure Indiar. tom. 1. lib. 2. c. 14. n. 82.**

L o c. C I I I

à Speciali.

A SPECIALI validissimum est argumentum, ut tradunt Euerard. in *topici legalib.* loco 68. G g 4 Cofm.

Colm in pragmat. sanzion. de elec. c. siue, §. deinde verb. Ordinibus. num. 1. pag. mibi 101. Meoach. conf. 9. n. 10. O. Chas. Catheran. conf. 36. num. 11. Joseph. Sella Aragonia. decif. 97. n. 13.

Loc. CIV.

à Specie.

A SPECIE AD GENVS valet argumentum, sicut latè docent Euerard. in *specie legalib. loc. 7. Cansione in simili tract. loco 8. Pet. And. Gammar in Dialect. legalib. lib. 1. loco 8. Henric. à Rosenb. de studi. cap. 4. c. 1. §. 1. n. 6. vbi quod iure procedit negatiuè. Sic è contra valet argumentum à Genere ad speciem, vt dixi *loc. 5.**

Loc. CV.

à Statuto.

Argumentum valet

- 1 *A Statuto ad Pallum,*
- 2 *A Statuto ad Contrarium,*
- 3 *A Statuto ad Consuetudinem,*
- 4 *A Statuto ad vltimum voluntatem, &*
- 5 *A Statuto ad Sententiam.*

A STATUTO AD PACTVM valet argumentum, sicut docent Pet. Anchar. *conf. 103. Quæstio est saluè*, vbi quod sicut societas iniur inter socios intelligitur de lucris, & de iis, quæ acquiruntur, ita statutum quoddam querenda per coniuges intelligitur de quæredis ex industria, non ex legato *falso vni*, vel venditione rerum vnius tantum, Bald. *conf. 189. Amonia de Mâie, præp. fin. vers. sed Statutum, lib. 1. vbi quia sicut statutum non trahitur ad casum fictum, ita neque pactum, Roim. conf. 109. n. 9. vol. 4. Matani. conf. 1. num. 3. Franc. Viul. decif. 135. n. 8. lib. 1. Decian. conf. 13. n. 6. vol. 1. & *conf. 9. n. 19. vol. 4.* vbi quod imò plus potest statutum quàm pactum, Sim. de Præcis. *conf. 87. num. 16. lib. 1. Henric. Gabr. conf. 140. n. 16. num. 1. Meoach. conf. 135. n. 34. Jacob. Gall. conf. 85. n. 7. Stephan. Grac. discip. forens. c. 348. n. 18. Gate. Mistrall Sicillæ decif. 147. in iustitiat. n. 95. Card. Tufch. h. præf. *encl. tom. 1. lit. A. encl. 497. n. 1. & 3. Gregor. decif. 104. n. 13.* Sic è contra valet argum. à pacto ad statutum, vt dixi *loc. 81. n. 1.***

A STATUTO AD CONTRACTVM validum est argumentum, quia pactum strictam habent significationem, vt secundum ius commune intelligantur, secundum Roman. *conf. 199. n. 1. vers. tertio*, quem refert Cardin. Tufch. d. *lit. A. encl. 496. num. 2.* Sicut etiam valet à Statuto ad consuetudinem partium, idem Roman. *conf. 90. Viso themate, n. 3. vers. secundo principaliter*, vbi Apostill. in verb. *Conuenienti*, Card. Tufch. d. *lit. A. encl. 497. n. 1.*

A STATUTO AD CONSUEVTOINEM valet argumentum, *l. quibus, ff. de legib. Remig. in tract. de eharitatis subsidio. §. 61. in fine, n. 64. Socin. iun. conf. 27. n. 17. vol. 1. Curt. iun. conf. 6. Præsupponitur, n. 4. & conf. 171. Materia præsupponit consuetudinem, n. 2. Sim. de Præcis. conf. 144. n. 40. vol. 1. Franc. Viul. decif. 135. n. 6. lib. 1. Decian. *conf. 100. n. 16. vol. 1.* vbi quod si statutum non valet in vno casu, neque valet consuetudo in eodem casu, *conf. 18. n. 97. vol. 1.* obseruas quoddam plus potest consuetudo quàm statutum, cum differant iores vt vti expellim à tacito, Joseph. de*

Rusticis in *Leion anno, ff. de condit. & demonst. lib. 3. cap. 11. n. 31. Sigism. Secce. de appellatib. §. 1. n. 19. vers. tertio.* Sic è contra valet argumentum à consuetudine ad statutum, vt dixi *suprà loco 15. n. 3.*

A STATUTO AD VLTIMAM VOLUNTATEM valet argumentum, sicut docet Socio. iun. *conf. 11. n. 9. vol. 4. Roman. conf. 199. n. 4. vers. quæro probatur*, vbi quod statutum, & vltima voluntas æquiparantur, Cuius iun. *conf. 5. n. 18. Honded. conf. 75. n. 1. tom. 1. Fachin. conf. 35. n. 1. lib. 1. Decian. conf. 81. n. 5. vol. 3. Hippol. Riminiald. conf. 31. n. 9. vol. 1. vbi subdit quod valet argumentum de statuto ad testatorem, Hering. de fidei iurib. c. 1. n. 1. Card. Tufch. d. *encl. 496. n. 4. Fafus de substitutionib. §. 35. c. sub n. 8. & §. 166. n. 3. Card. Mantica. de conuict. vlt. volunt. lib. 6. tit. 7. n. 5. Fafus. conf. 71. num. 4. Iacob. Cancer. iur. resal. p. 1. c. 14. n. 14. vbi quod valet argumentum de statuto ad testatorem.**

A STATUTO AD SENTENTIAM, & è contra, valet argumentum, quia similia sunt, & partem obitoeos à iure communi interpretatio nem, ita Decian. *conf. 3. num. 35. vol. 3. Roman. d. conf. 199. num. 5. vbi Apostill. in verbo similitudinem*, Cardin. Tufch. d. *encl. 496. num. 5.* Sic è contra valet argumentum à sententia ad statutum, vt dixi *loc. 99. n. 1.*

Loc. CVI.

à Substitutione.

A SUBSTITUTIONE POPULARI ad exemplarem validum est argumentum, vt per Pacian. *conf. 63. n. 78. Fettes in confit. Carbalena. gloss. 1. n. 178.*

A SUBSTITUTIONE POPULARI ad fideicommissarium validum est argumentum, sicut docet Bellon. iun. *conf. 36. n. 66. vbi citat Imol. in l. ita tamen 17. §. qui susceperit, num. 7. vers. & pro hoc etiam, & ibi Alexand. n. 6. vers. & pro hoc dicit, ff. ad Trebell.*

Loc. CVII.

à Successione.

A SUCCESSIONE AD ACCUSATIONEM valet argumentum, vt tradunt Imol. & Alex. in *l. si ex falso, §. si quis regem, ff. ad Trebell. Plaça de delictis, lib. 1. cap. 41. n. 19. in fine, Razin in praxi crimin. part. 1. tit. 2. de accusat. quæst. 13. n. 55.*

A SUCCESSIONE AD LEGITIMAM valet argumentum negatiuè, secundum Ioan. Griuel. *De lana decif. 88. n. 13.*

Loc. CVIII.

à Sufficienti.

A SUFFICIENTI partium enumeratione validum est argumentum, *l. perre furiosus, ff. de iis qui sunt sui, vel alieni iuri §. ex maleficio, §. hæræ, l. obligatiommis ferè, ff. de adimib. & obligat. princip. Instib. de obligat. que ex quib. contrah. nascuntur, vbi Pichard. n. 1. cap. cum dilectus de inreparat. cap. venerabilem, de elec. cap. 1. post med. de summa Trinit. cap. per un. de fidei iur. excom. cap. quæro, circa med. de iuriclar. Alexand. *conf. 3. n. 8. vol. 4. Part. conf. 67. num. 18. vol. 4. Socin. iun. conf. 10. n. 14. & conf. 13. n. 2. & conf. 44. n. 7. & conf. 79. 4. 49. vol. 1. & conf. 14. num. 1. vol. 1. Roland. conf. 3.**

- 2 A TESTATORE ad STATUTUM valet argumentum quoad interpretanda verba, & mentem, secundum Bald. in l. 1. C. de liber. prae. Franc. Veg. conf. 63. n. 7. Socin. iun. conf. 23. n. 62. vol. 1. Curt. iun. conf. 170. n. 1. p. 2. Fulv. Pacian. de probat. lib. 2. c. 3. n. 90. Adrian. Negulian. in spha. responsor. q. 309. n. 12.
- 3 A TESTATORE ad CONTRAHENTEM valet argumentum, ut per Hippol. Rimin. conf. 199. n. 6. vol. 5.

Loc. CXIII.

à Teste.

Argumentum valet

- 1 A Testimonio depositione ad instrumentum,
- 2 A Teste ad Notarium, &
- 3 A Teste ad Accusatorem.

- 1 A TASSIVO depositione ad INSTRUMENTUM, seu scripturam, valet argumentum, l. in eadem, C. de fide instr. Menoch. conf. 33. n. 5. Sbroz. de Vicario Episcopali lib. 2. q. 64. n. 3. in fine, ubi tamen n. 12. limitat quando testes non fuissent, nec habent eandem vim quam scriptura, Aloy. Ricc. in praxi aurea, resol. 165. n. 1. Rot. dec. 1161. n. 4. p. 3. divers.

- 2 A TASTA ad NOTARIUM, seu ad instrumentum Notarii valet argumentum, ut per Rimin. sen. conf. 11. n. 13. Decian. conf. 8. n. 3. vol. 1. & conf. 25. n. 2. & conf. 91. n. 10. vol. 3. Mascard. de probat. concl. 711. n. 6. Imò Notarii auctoritas habet vim duorum testimoniorum, c. Mascard. ubi supra, concl. 1093. n. 3.

- 3 A TESTA ad ACCUSATOREM validum est argumentum, secundum Munal. conf. 10. n. 7. vol. 2. Vaut opt. 19. n. 4. ubi intelligi affirmat.

Loc. CXIV.

à Toro.

- 2 A TOTO ad PARTEM validum est argumentum, l. quae de toto, ff. de rei vend. Euetard. in topicis legalib. loco 20. Cautione in simili tract. loco 1. Magd. de num. test. in dist. 229. p. 1. c. 16. n. 249. Petr. And. Gammari. in Dialect. legalib. lib. 1. loco 4. Socin. iun. conf. 16. n. 10. vol. 1. Hippol. Rimin. conf. 277. n. 15. vol. 3. Borgnin. Casalean. dec. 14. n. 11. p. 3. Franc. Veg. conf. 66. n. 11. latè Rebuff. ad l. appellationis rei 71. vers. negati. cum siq. ff. de verb. signif. pag. mibi 150. ubi ampliat in exceptionibus, probationibus, quantitatibus, corporibus, & tam affirmatiue, quam negatiue, Menoch. de praesumpt. lib. 1. praef. 13. n. 17. Sord. conf. 433. n. 11. Flamin. Paris. de confident. q. 13. n. 106. Cardin. Tufch. praef. concl. 1. in A. concl. 499. n. 1. Rot. dec. 74. n. 79. impetita per Pacific. post. suam tract. de Saluano interd. Rot. dec. 223. n. 5. p. 1. in passib. Forin. alia p. 2. recit. & dec. 221. n. 9. ad p. 1. ubi dicit quòd argumentum de toto ad partem est probabile, sed non necessarium, & secundum quid, non autem simpliciter, Ioseph. Vela diff. 4. n. 40. Sic etiam è contra valet argum. à parte ad totum, ut dixi loco 82. n. 1.

- 1 Intellige quando est eadem ratio, secundum Abb. conf. 58. Quidam Nicolaus, in fine, vers. praeterea, lib. 2. Alex. conf. 11. A. f. in fin. lib. 4. Socin. iun. conf. 74. n. 14. vol. 1. Berrazol. de clausul. instrum. claus. 21. gloss. 19. n. 1. Borgn. n. Casalean. dec. 33. n. 112. p. 2. Menoch. conf. 71. n. 3. Sord. conf. 193. n. 6. & conf. 411. n. 21. Jacob. Gall. conf. 48. n. 24. Card. Tufch. d. concl. 499. n. 1. Fufar. conf. 41. n. 28.

Et idè ubi diuersa ratio militat non procedere huiusmodi argumentum, tenuerunt Cephal. conf. 602. n. 40. vol. 4. Sord. d. conf. 333. n. 2. Ioseph. de Rusticia ad l. cum ann. ff. de condit. & demens. lib. 3. c. 4. n. 4.

Loc. CXV.

à Transactione.

A TRANSACTIONE ad ARBITRAMENTUM, seu compromissum, & è contra, valet argumentum, quia arbitramentum est transactionis, ita Petr. de Aoch. conf. 14. n. 11. vers. hinc est, Decian. conf. 56. n. 17. vol. 1. Card. Tufch. praef. concl. 1. in A. concl. 507. n. 17.

Loc. CXVI.

à Tributo.

A TRIBUTO ad DECIMAM validum est argumentum, cap. decima 16. q. 1. cap. me nobis, de decim. Euetard. in topicis legalib. loco 72. Cautione in simili tract. in 31. specie loci & simili. Solozan. de iure Indiar. tom. 2. lib. 3. c. 21. n. 88. Decima enim est tributum, ut ait Sigism. Seaca. de appellat. q. 17. limit. 18. sub n. 1. vers. ratio. Natbana. 1. 26. lib. 5. n. 7. sit. 2. lib. 4. & l. 14. gloss. 1. n. 24. sit. 2. lib. 6. Retop.

Loc. CXVII.

à Tutore.

Valet argumentum

- 1 A Tutore ad Syndicum,
- 2 A Tutore suspecto ad iudicem ordinarium suspectum,
- 3 A Tutore ad Praetorem, & è contra.

A TUTOR à SYNDICUM valet argumentum, ut per Dec. conf. 197. n. 1. Menoch. conf. 218. n. 22. in fine, Monter à Cucua Aragonia dec. 19. n. 3. Laoreot. de Pina conf. 65. n. 19. & ad omnes alios administratores extendi Decian. conf. 11. n. 98. vol. 1.

A TUTOR suspecto ad IUDICEM ordinarium suspectum valet argumentum, secundum Oldrad. conf. 147. Thema tale est, recessum, quem testatur Cardin. Tufch. praef. concl. 1. in A. concl. 507. n. 12.

A TUTOR ad PRAETOREM, & è contra valet argumentum, Cald. Pereira conf. 8. n. 16. Steph. Grat. discept. forensium 4. c. 601. n. 6. Gualter. de iust. p. 1. c. 8. n. 8. Magdalen. de numer. testium in testam. requisit. p. 3. c. 2. sub n. 123.

Loc. CXVIII.

à Vassallo.

A VASALLO ad LISARTUM valet argumentum, gloss. in l. f. 30. C. de liber. causa, Euetard. in topicis legalib. in loco à liberto. ad Vassall. Marcell. Conuersum. ad cit. de legiti. parent. tit. 5. 17. n. 16. pag. 82. & ad tit. de fassall. tit. 5. n. 18. pag. 101. Henric. à Roseoth de feudis, cap. 1. concl. 11. n. 1. ubi intelligi si pater fuit & ubique eadem ratio. Sic è contra valet argumentum de liberto ad vassallum, ut dixi loco 64.

Loc.

Loc. CXIX.

à Vectigalibus.

A VECTIGALIBUS & gabelis ad COLLECTAS VALET argumentum, ut patet ex traditis per Doct. in l. lictoria, §. nam rerum ff. de public. Corn. conf. 199. n. 12. vol. 1. Boli. in tit. de angar. n. 4. quos refert, & sequitur Georg. Enerat. conf. 3. n. 46. vol. 1.

Loc. CXX.

à Venditione.

A VENDITIONE ad LOCATIONEM VALET argumentum, ut in l. in fine, C. de contrah. empt. Fabian. de Monte in tract. de empt. p. 1. princip. n. 30. Aulles ad cap. 33. Fratrum, verb. à meum coll. n. 5. Eftob. de rationis, cap. 16. num. 3. Verbum eorum, venditor, aliquando pro locatore, exponitur, ut notat Cald. Petreia de empt. & vendit. cap. 3. n. 7.

Loc. CXXI.

à Verosimili.

- 1 A Verosimili mentis testatoris, vel statuentis validum est argumentum.
- 2 Argumentum à Verosimili transfert in adversarium non probanti.
- 3 In Contrahentibus,
- 4 In statuto, & statuente,
- 5 In principis,
- 6 In iudicibus feudali,
- 7 In testamento, &
- 8 etiam circa omnia.
- 9 Limita
- 10 In materia exorbitanti à iure,
- 11 Ex diversitate rationis,
- 12 Quando ferret excessum ad casum inordinatum,
- 13 In fideicommissis extendenda de persona ad personam, &
- 14 In conditionibus voluntariis.

A VEROSIMILI mentem statuentis vel testatoris validum est argumentum, l. non est verosimile, ff. de eo quod motus causa, l. cum autem, ff. de condit. & demonst. l. ex factis, & si qui autem, ff. ad Trebell. l. Titius, §. Lucius Titius, ibi Bar. ff. de liber. & post. l. generaliter, §. cum autem, C. de testat. & subdit. l. cum autem, C. de fidelicomm. l. fin. C. de post. hered. instit. c. quia verosimile, de presump. c. requisiti, de testam. Anchaz. conf. 119. Miran prima facie, Alex. conf. 14. Animadversus, n. 34. & conf. 46. Ponderatis verbis, & conf. 30. Animus, n. 4. lib. 1. Vioc. Paleoth. inter consilia eiusdem, Alex. conf. 3. §. Pse panto n. 6. verosimile confirmo, lib. 4. vbi quod proce dit in statuto, leges, conventiones, & rescriptis, Enerat. interpret. legat. l. eo 3. Camerun in simili tract. loco 13. Petr. Andr. Gammat. in Dial. legat. lib. 1. loco 23. Card. Montic. de consuet. vir. vol. 3. tit. 19. n. 4. vbi sumit regulam à verosimili, & quando testator vel disponens ita disposuisset si interrogatus fuisset, vel cogitasset, idem Mantie de tacitis & ambig. comment. tom. 1. lib. 3. tit. 1. n. 1. 6. vbi ait quod in qualibet materia receptum hoc est argumentum, Menoch. conf. 120. n. 3. & conf. 196. n. 11. & conf. 106. num. 16. & conf. 174. n. 1. & conf. 134. n. 23. & conf. 107. num. 10. & conf. 614. n. 6. Factina, conf. 37. n. 1. vol. 1. vbi quod valet in voluntaria testatoris, Sured. de aliment. tit. 9.

9. l. 2. n. 35. Flamin. Paci. l. de confident. q. 19. num. 14. & 9. 32. n. 31. Gasp. Anton. Thesaur. quæst. foren. lib. 3. q. 84. n. 4. vbi quod attenditur in causa consuetudinali, Farin. in pract. crimin. p. 4. decis. 47. num. 2. in fine, vbi ait esse optimam in iure argumentum, Anton. Monach. de nomin. decis. 10. num. 16. Card. Tusch. pract. consil. tom. 1. lit. A, consil. 494. n. 1. vbi n. 2. extendit procedere tam in eo, quam in actore, & tam in masculo, quam in femina, Noui. conf. 15. n. 1. vbi intellige quando verba possunt imponere hanc mentem, aliis situs. Tacob. Cancer. ver. rescript. p. 1. c. 1. num. 66. vbi quod argumentum à verosimili in qualibet materia locum habet, Valenzuel. conf. 102. n. 28. & conf. 111. n. 47. vbi intelligit quando negativè sumitur, Melch. Phæbus Lufian. decis. 141. tom. 2.

Quod quidem argumentum tantum vim habet, ut à in aduersarium transferat onus probandi, lex pergam. l. siue possidetis, C. de probat. Mascard. de probat. consil. 1163. n. 3. Menoch. conf. 13. num. 12. & conf. 122. n. 54. & conf. 174. n. 44. Sured. c. q. 12. n. 16.

Amplia primò argumentum procedere in contrariis, quia valet argumentum ab eo quod verosimiliter partes intellexerunt, & si interrogati fuissent respondissent, Rom. conf. 37. n. 11. lib. 2. Ofasch. Palem. decis. 90. n. 16. & seq. vbi extendit etiam in legibus, statutis, conventionibus, & rescriptis, Roland. à Vallé conf. 37. n. 3. vbi loquitur lo donatione, ut illud censetur dispositum quod donans verosimiliter interrogatus respondisset, nisi essemus in contrariis, qui verbis celebrantur, quia cum deficiat substantia, non valet argumentum ab intentione, vel à tacita voluntate, ex Bald. conf. 396. In libro Thesaurarj, n. 6. vers. interduo simulatur, lib. 4. quod duplicatur lib. 2. conf. 149. vbi etiam idem esse dicendum asserit in contrariis, qui re contrahuntur ex eadem ratione, refert Card. Tusch. de consil. 494. n. 55. & 16.

Intellige ampliationem procedere quando illud à quo arguimus atque, est adeo verosimile, ut omnes ita fateantur, aliis non, secundum Hieron. Gabr. conf. 156. n. 38. lib. 1.

Amplia secundò argumentum procedere in statuto, & statuente, Angel. Aret. conf. 176. In his dubitationibus n. 35. vers. praterea, vbi loquitur de statuto circa tute lam, quia semper valet argumentum quando eadem, vel maior ratio militat, Bald. conf. 419. Circa qualificationem n. 3. in fine, vers. conclusio, lib. 3. vbi loquitur de statuitoribus circa successionem agnatorum exalio matre, an intellexerint de agnatis feminis, vel de folia masculis, quia valet argumentum ab interrogazione, ut mater non excludatur ab amita, quia eadem ratione. In omni enim dispositione habetur pro expresse illud quod disponens expressisset verosimiliter si cogitasset, vel interrogatus fuisset, Alex. conf. 46. Ponderatis verbis, n. 2. vers. pro hoc facit, lib. 1. Quia omnis dispositio interpretatur pro verosimili est disponentem responditur si interrogatus fuisset, Aoton. Gabr. comment. lib. 6. tit. de regulis iuris, consil. 10. Procedit hæc ampliatio, & valet huiusmodi argumentum etiam in statuto penali, iuxta ea que tradit Alex. conf. 14. Animadversus, num. 34. vers. super respondet, lib. 1. vbi Apostolus in verbis statuitur, Roman. conf. 101. Pse ibidem, col. 2. vers. secundo, quia vbi loquitur de statuto penali contra faciem delictum, ut extendatur ad mandatum, & tamen habetur, quia sic statuentes verosimiliter disponentes interrogati, Limita ampliationem in statuto exorbitanti à regula iuris communis, quia immo in casu omisso essent statuentes reliquisse dispositionem iuris communis validum, Socin. conf. 107. In causa determinationis, 4. vers. quærit, comment. lib. 1. vbi dat alias responsiones, quod immò

immò si statuens non expressit, omisit, & contrarium disposuit in statuto correctorio, vel exorbitante. Extendit limitationem molto magis quando statutum est correctorium iuris communis, tunc non fit extensio ex eo quod si statuentes fuissent interrogati, ita dissilient, maxime quidò ratio in statuto non est expressa, etiam quod dicitur eadem ratio militare in calu extendendo. *Alex. conf. 67. Vñt. n. 16. vers. nec etiam obstat, lib. 7. refert Card. Tufch. d. concl. 494. n. 31.*

5 Amplia tertiò in privilegio, vt per *Alex. conf. 110. Ad ei gratia, n. 1. vers. & confirmari potest, lib. 6. quem refert Card. Tufch. d. concl. 494. num. 19.*

6 Amplia quartò in inuestitura feudali, de feudali recepto pro masculis & feminis in defectum masculorum, vt si veniat concensus feminarum inter se, valeat argumentum à verisimili mente feudum recipientis. *Ital. d. conf. 301. Inuestitura domini, in princ. vers. fixa, & ultimo, lib. 5. quem refert Card. Tufch. d. concl. 494. num. 9.*

7 Amplia quintò in testamentis, quia valet argumentum ab eo quod testator interrogatus responderet. *Anchar. conf. 165. De iuribus, n. 3. Alex. conf. 130. Attenuo verbi, lib. 1. vbi ait valere argumentum ab eo quod disposuisset testator si cognovisset de casu omisso, secundum verba, quia suppletur per verisimilem mentem. Rot. decis. 41. n. 4. p. 1. in postib. Farin. vbi quod hoc argumentum est optimum in dispositionibus testamentariis, alias p. 3. recent.*

8 Amplia sextò, vt procedat etiam circa omisita, quia si concedit sciauit, & verisimiliter fecisset, habetur pro factis, *Signorol. de Homod. conf. 1. Cum inter Gabrielum, in princ. n. 2. Roman. conf. 193. Circa primum, in fine, vers. certum est, Ang. Actin. conf. 76. n. 3. 5. vers. praetera. Intelligit ampliatione, nisi casus omisus fuisset ignoratus à disponente, *Surd. conf. 150. n. 90. quia ad ignorata non potuit accommodare responsum, Nat. conf. 15. quem refert Card. Tufch. d. concl. 494. n. 36. Vel nisi obstat eodèntia regula, quia si voluisset de facili expressisset, & cõstat quod providit in aliis casibus, ergo in omisitis non voluit esse prouisum, *Alex. conf. 15. Ponderatio, n. 6. vers. non obstat, lib. 3.***

9 Limita primò, vt argumentum huiusmodi ab eo, quod si interrogatus ista responderet, non valeat in materia exorbitanti à iure communi, quia semper fit restrictio secundum verba prolata, *Alexand. conf. 32. Clarissime, in fine, vers. non obstat, lib. 7. quem refert Card. Tufch. d. concl. 494. n. 25.*

10 Limita secundò, quando ex diuersitate rationis posset rationabiliter negari, quod imò interrogatus contrarium dicit, *Anchar. conf. 36. circa fin. vers. non obstat quarta ratio, Alexand. conf. 36. Ponderatio verbi, circa fin. n. 9. vers. non obstat, lib. 2. quem refert Card. Tufch. d. concl. 494. num. 31.*

11 Limita tertiò, quando ex tali argumento & responsione fieret extensio ad casum inordinarium, veluti si maritus instituit vxoem heredem vniuersalem, si filij nascituri moriantur sine filiis, & fratre in quinquaginta instituit; nam si nulli filij nascantur, vxor non dicitur instituta, etiam quando constaret maritum eam magis dilexisse quam fratrem, quia non valet argumentum ab interrogatione, ex quo statet contra ordinem legis excluderetur ab vxore, *Anchar. d. conf. 35. n. 6. & seq. Card. Tufch. d. concl. 494. n. 34.*

12 Limita quartò, in fideicommissio extendendo de personis ad personam, quia non valet argumentum ex vero simili mente, quod testator ita disposuisset interrogatus, *Heron. Gabr. conf. 111. n. 13. lib. 1. Card. Tufch. d. concl. 494. num. 18.*

13 Limita quintò in conditionibus voluntatis, *Socin. conf. 116. n. 6. vers. ad ultimam, lib. 3. Patit. conf. 86.*

n. 10. & seq. lib. 2. Anson. Gabr. commun. lib. 6. sic de regulis iuris, concl. 10. n. 11.

Loc. CXXII.

ab Vltimis voluntatibus.

Argumentum valet

1 Ab Vltimis voluntatibus ad Contractus, &

2 Ab Vltimis voluntatibus ad iudicia.

AB VLTIMIS VOLUNTATIBUS AD CONTRACTVS valet argumentum, nisi sit diuersa ratio, vt per *Alex. conf. 61. n. 2. vers. non obstat quod in vltimis, lib. 1. Caltren. conf. 107. cel. 2. vers. quoniam verò, lib. 1. Petr. Enric. conf. 12. n. 9. Nicol. Eoerdt. in topicis legal. loco 17. Georg. Euer. conf. 31. n. 3. 2. vol. 2. vbi subdit quod non procedit ad correctionem legis, Hippol. Rimin. conf. 702. n. 13. vol. 1. Dec. conf. 41. n. 102. vol. 1. Iacob. Gall. conf. 68. n. 31. Fachin. conf. 3. num. 21. lib. 3. Card. Tufch. prol. concl. 100. lib. 1. A. concl. 495. n. 1. Rot. dec. 115. n. 15. p. 1. diuers. Sic è contra valet argum. à contradiobus ad vltimas voluntates, vt dixi suprà loco 162. n. 3.*

AB VLTIMIS VOLUNTATIBUS AD IUDICIA validum est argumentum, i. s. i. ff. de iur. diuid. Roman. conf. 186. In casu propositi, n. 3. & Canticone. in 1. specie loci à simili, Card. Tufch. d. 100. lib. 1. A. concl. 507. n. 1. Eoerdt. loco 21. vbi intelligit si fomentum affirmatiuè, & eo quia quod potest testator, potest & iudex. *Non est mirum, & ibi Bart. ff. de pignorat. actum. 1. solus, vbi gloss. ff. de alim. & cibor. leg. 1. seruum hoc lege, ff. de manum. testam.* Sic è contra valet argum. à iudiciis ad vltimas voluntates, vt dixi suprà loco 57. n. 2.

Loc. CXXIII.

à Vocatione.

AVOCATIONE ACTIUA AD PASSIVAM non valet argumentum, vt per *Patit. conf. 31. n. 2. lib. 2. Decian. resp. 26. num. 43. lib. 1. Menoch. conf. 326. num. 57. Surd. conf. 115. num. 3. Ioan. Griuel. Dolens. decis. 115. n. 8. Rot. in Pampilonen. Capellania. 4. 1612. coram bona mem. Rembolda, impressa per Viuiam in fine sua praxi iuripatron. decis. 45. n. 9. secundum nuntiam impress. & in Florentina fideicommissi de Cambis 20. Martij 1628 coram R. P. D. Dimezi.*

Loc. CXXIV.

ab Vsfu fructu.

AB VSFVFRVTU AD ALIMENTA valet argumentum, vt per *Socin. lun. conf. 36. n. 8. vol. 1.*

AB VSFVFRVTU AD EMPHYTEUTAM valet argumentum, l. 1. §. quod autem, ff. de superfic. Rimin. conf. 426. n. 7. vol. 1. Decian. conf. 11. num. 17. vol. 4. vide suprà loco 51. Sic è contra valet argum. ab emphyteuti ad vsum fructum, vt dixi loco 43. n. 4.

Loc. CXXV.

ab Vsfu Patrisfamilias.

AB VSFU PATRISFAM. validum est argumentum, l. heredes palam, §. sed etsi notum, ff. de testam. l. §. seruum, §. fin. ff. de leg. 1. Mando sin praem. Regularum Cancel. 9. n. 4. Patit. decis. 174. num. 2. lib. 1. in correctis, Rot. decis. 384. n. 11. apud Patin. p. 1. recent.

TRACTATVS

TRACTATVS DE CLAUSVLIS VSVFREQUENTIORIBVS.

DE CLAUSVLIS in genere.

- 1 Clausula, quæ de stylo Curie in gratiis solet apponi, illa semper subintelligitur etiam si non apponatur.
- 2 Clausula apponi solita potius ex mente contrahentium, quam ex stylo Notariorum apposita censetur.
- 3 Clausula apponitur ex proprio vniu. Notary stylo, non attenditur.
- 4 Clausula apposita ad vnum finem, ad alium extendi non debet.
- 5 Clausula restricta ad certum verbum vel casum, debet recipere interpretationem, & determinationem ad se.
- 6 Clausula adiecta in lege interpretata, videtur repetita in lege interpretante.
- 7 Clausula omnia ita interpretari debent ut singula singulis referendo vniuersaliter intelligi possint.
- 8 Clausula plura ferius operantur, ubi simul concurrunt.
- 9 Clausula posita in narratione non attenditur, sed in dispositione.
- 10 Clausula apposita in supplicatione operantur suum effectum etiam si in litteris non legantur, si Bolla expedita sint.
- 11 Clausula apposita in primo commissiōis censetur repetita in omnibus.
- 12 Clausula apposita in commissiōibus per ablatum absolutum dant iurisdictionem sub conditione.
- 13 Clausula ex Notariorum stylo adiecta parum attendenda, maxime ubi eam vix à Notario ea testatore ignoratur.
- 14 Notarius simpliciter rogatus de instrumentis constituendo potest absque alia voluntate parum etiam consuetas clausulas apponere.
- 15 Clausula non debent, censeri inutilis, & superflua.
- 16 Clausula regulariter secundum naturam dispositionis, cui sunt adiecta.
- 17 Clausula secundum vsum loquendi ipsius dispositionis interpretanda est.
- 18 Clausula vna declarata aliam.

August. Barbosa de Clausul.

19 Communio de clausulis in particulari remiss. fuit.

CLAUSULA, quæ de stylo Curie in gratiis solet apponi, illa subintelligitur, etiam si non apponatur, Felin. in cap. cum M. n. 6. de consue. Mandos. in reg. 17. Cancell. quasi. 3. num. 6. Rebus. in repet. cap. nulla, col. 30. in fine, vbi scribitur est vbi, de concess. prob. quia notarius in instrumento tenetur opponere clausulas consuetas, & solitas, Boer. decif. 77. num. 1. Bertol. de clausul. infra. claus. 16. gloss. 3. num. 1. Rosa decif. 239. n. 14. tom. 5. recent. Et quamuis de his clausulis apponi solitis dicant aliqui potius appositas censeri ex stylo notariorum quam ea mente contrahentium, & ideo in dubio nihil operari, ea quotum numero sunt Decias conf. 184. col. pri. & conf. 311. num. 15. Nenizan. conf. 18. num. 8. Socin. iun. conf. 118. n. 18. lib. 1. Valenzuel. conf. 19. n. 47. ubi quoddam appositum non consulto, sed ex stylo notariorum non attenduntur, contrarium nihilominus est verius, ex Titac. de consue. p. 3. simi. 31. num. 13. Anton. Gabr. cum vnu. tit. de consue. cunct. 3. n. 1. Hieron. Gabr. conf. 109. n. 9. lib. 1. quæ autem apponuntur ea proprio vniu. notary stylo non attenduntur, idem Hieron. Gabr. d. conf. 18. n. 11. lib. 1.

Clausula apposita ad vnum finem, ad alium extendi non debet, Valenzuel. conf. 83. num. 12. Aym. consil. 12. num. 10. quia quando stat de per se, & est apposita ad aliud qualificandum, tunc illud tantum qualificat, Valenzuel. conf. 85. num. 33. Gabr. de clausul. cunct. 9. num. 11. Rot. decif. 157. num. 4. tom. 5. recent. & vltia eius terminos aliquid non potest operari, Rot. decif. 194. num. 91. eod. tom. 5. & restricta ad certum verbum, vel casum, debet recipere interpretationem, & determinationem ab eo, Rosa decif. 698. num. 15. part. 1. diuers. Et adiecta in lege interpretata, videtur repetita in lege interpretante, Castad. decif. 6. n. 11. super regul. Et plura respiciens determinabilia, debet ea parsotimius determinare, l. nam hoc iure, cum ibi not. ff. de vulgari. l. quoniam, C. de impub. Roim. conf. 150. n. 10. lib. 1. Rosa decif. 443. n. 2. p. 1. diuers. ubi limitat non potest eadem quando non militat eadem ratio.

Clausule omnes ita interpretari debent, ut singula singulis referendo vniuersaliter intelligi possint, Rot. decif. 14. num. 38. part. 1. diuers. plates foras operatur ubi simul concurrunt, Hh Decl.

Deci. *conf.* 17. 1. vol. 3. Et ex clausulis geminatis colligitur mens Principis concedere aliquid, *Ror. dec.* 104. *num.* 1. *con.* 5. *reced.* Non operantur tamen contra mentem, & intentionem apponentis, *Moder.* de *supplicat.* ad *Santiss.* part. 1. cap. 5. *num.* 33. oia sequuntur prouisione, *Mohed. dec.* 11. de *conscr.* 9. *prob.* Non attenduntur potius in narratis, sed in dispositionibus, *Rebuff.* *conf.* 14. 1. 7. *vers.* secundum etiam, & *conf.* 47. 2. in fine, & *seq.*

10 Clausulae appositae in supplicatione operantur suum effectum etiam in literis non legantur, quia ad supplicationem recurritur tanquam ad matricem, *Mohedan. dec.* 165. *Caputaq. dec.* 75. part. 1. *Parti.* *conf.* 51. *num.* 17. lib. 4. Bullis scilicet expeditis, si ening Bullae non sunt expedite, non suffragantur clausulae supplicationis, quia obstat regula de non iudicando iuxta formam supplicationis, vide *Satden. in d. reg.* 9. 1. & 9. 6. 7. & *Mandol.* 9. 4. quando agitur ad canonizationem gratiae, *Castad. dec.* 4. *num.* 4. de *posse* *Mohed. dec.* 11. in fine de *re script.* *Sarmen* de non iudicando 9. 4. 1. *vers.* & *num.* 4. & 9. 5. 4. *vers.* *sed magis*, *Mandol.* 9. 1. 4.

11 Clausulae appositae in prima commissione, censentur in omnibus repeti, *Ror. dec.* 311. *num.* 1. p. 1. *diuers.* & *dec.* 3. *num.* 1. & 3. 2. etiam *diuers.* *Castad.* *dec.* 3. *num.* 5. de *re script.*

12 Clausulae appositae in commissionibus per ablationem absolutam dant iurisdictionem sub conditione, *Staphil* de *literis inlit.* 4. *dicendum*, n. 41. *Pute.* *dec.* 4. 19. lib. 1. & *dec.* 18. & *dec.* 182. *num.* 2. lib. 3. & ideo non adimpleta conditione non competi iurisdictione, & quicquid agitur ante huiusmodi adimplementum, est nullum, *Parti.* *conf.* 94. *num.* 8. lib. 4. *Verall.* *dec.* 125. & *dec.* 150. part. 1. *Uste.* *dec.* 4. 19. lib. 1.

13 Clausulae ex outatorio stylo adiectae parum attenduntur, maxime ubi eas vis à Notario & testatore ignoratur, *Titaz.* in *profrat.* l. si *conuincam*, n. 126. *C. de reus. detor.* *Vincen.* de *Franch.* *dec.* 11. *num.* 10. *Anell.* *Amat.* *conf.* 41. n. 21. & *conf.* 61. *num.* 15. & 16. & *conf.* 91. *num.* 5. *Gitaz.* *reg.* 481. *Solozau.* de *iere* & *inducim.* *num.* 2. lib. 1. cap. 8. *num.* 46.

14 Notarius simpliciter rogatus de Instrumento conficiendo potest absque alia voluntate partium omnes consuetas clausulas apponere, *las. in l. certi conditio*, §. si *nummer*, n. 14. §. de *rebus cred.* *Noguerol* allegat *laur.* *num.* 1. alleg. 2. n. 67.

15 Clausulae non debent censeri inutiles, & superfluae, *Surd.* *conf.* 451. n. 26. *Ror. dec.* 23. n. 3. *num.* 3. *reced.* & regulantur secundum naturam dispositionis, cui sunt adiectae, *Castad.* *dec.* 10. n. 4. ad *reg.* *Comel.* *Caputaq.* *dec.* 121. p. 1. *Matta* de *clausul.* p. 1. *claus.* 276. n. 17. *Ror. dec.* 23. n. 24.

17 Clausula secundum usum loquendi ipsius disponens interpretanda est, *l. cum aliterum*, in *prin.* ubi *Barr.* ff. de *alim. & cibor. leg.* *Surd.* *conf.* 319. n. 7. *Matta* de *clausul.* p. 4. *claus.* 19. n. 4. Et una declarat aliam, l. qui *fratibus*, §. si *seruus* plurim., & 4. *de leg. 1.* c. l. *quaesitum*, §. *Papinianus* quoque, ff. de *fundo inst.* *Cetall.* *comen.* ex *str.* *comen.* 9. 905. *num.* 19. *Valtozel.* *conf.* 53. n. 69. & *conf.* 97. n. 46.

19 Plura communi de clausulis in particulari, habes per discursum huius tractatus, v. g. De clausulis *accessoriae*, *claus.* 1. De clausulis *caeratis*, *claus.* 14. De clausulis *conscriptis*, *claus.* 11. De clausulis *deprecativis*, *claus.* 42. De clausulis *derogatoriis*, *claus.* 43. De clausulis *generalibus*, *claus.* 62. De clausulis in *principio*, in *medio*, & in *fine positis*, *claus.* 68. 69. & 70. De clausulis *insultis*, *claus.* 73. De clausulis *sequenti-*
bus, *claus.* 150.

CLAUSULA I.

Accessoria.

- 1 *Debetur referantur de vi, & effectibus huius clausulae agemus.*
- 2 *Dispositionem principalem non alterat, auget, seu immutat clausula accessoria.*
- 3 *Accessoria clausula regulatur secundum principalem dispositionem, cui adiacet.*
- 4 *Accessoria clausula non operatur defectu erroris.*
- 5 *Gratiam non augens clausula merè accessoria.*
- 6 *Clausula accessoria, quae possunt de per se stare, in fauorabilius disponunt.*
- 7 *Notarij ex usu & stylo an apponantur clausulae accessoriae, ostenditur.*
- 8 *Notarium ex fide probatur quod clausula fuerint appositae prout ex stylo Notarij, quam ex consensu partium.*

DE vi, & effectibus huius clausulae, vide *Menoch.* de *presump.* lib. 3. *presump.* 115. *num.* 43. *cum seq.* *Aoton.* *Gab.* *comen.* lib. 6. de *clausul.* *concl.* 10. *Mastam* de *claus.* part. 4. *claus.* 11. *Monet.* de *commot.* *vie.* *volam.* cap. 7. n. *num.* 48. & alios lo discursu citandos.

Non alterat, auget, seu immutat principalem dispositionem, sed declarat, *gloss.* in *Clement.* 1. de *prob.* *Felin.* in *cap. licet* in *corrigendis*, *num.* 7. de *offic.* *Ord.* *Coarr.* in *rubr.* de *testam.* part. 2. *num.* 15. *vers.* *tertia conclusio*, *Gab.* *d. conel.* 10. *num.* 1. *Part.* *dec.* 155. *num.* 4. lib. 1. & *dec.* 91. in *fin.* lib. 2. *Titaz.* de *Constit.* p. 3. *limic.* 5. *num.* 15. *Molin.* de *primogen.* lib. 4. cap. 2. *num.* 41. *Menoch.* d. *pres.* 118. *num.* 45. & lib. 4. *pres.* 601. *num.* 50. & *conf.* 87. *num.* 4. *Matt.* d. *claus.* 21. n. 4. & 10. *Bronor.* à *Sole* in *lucis communibus*, *verb.* *clausula*, *num.* 53. *Surd.* *conf.* 451. *num.* 18. *Sigisim.* *Seace* de *appellat.* q. 68. 17. *limic.* 6. *membr.* 9. *num.* 68. *Gonzal.* ad *reg.* 8. *Cancel.* *gloss.* 9. in *annot.* *comen.* *multum*, *num.* 143. & *gloss.* 66. *num.* 25. & 30. *cum seq.* *Monet.* d. *cap.* 7. *num.* 48. & 51.

Regulantur secundum principalem dispositionem, cui adiacentur, *gloss.* *verb.* *Faniana*, in *fin.* in *l. si patremus*, ff. si *quid in fraudem patris*, *Pute.* *dec.* 1. *num.* 1. lib. 1. *Matt.* d. *claus.* 21. *num.* 1. *Max.* *Antonin.* *triviar.* *resol.* lib. 1. *resol.* 3. *num.* 10. *Monet.* d. *cap.* 7. n. 10. ubi ait illas non defectu ois illi patet dispositionis, cui adiacentur, assumuntque illius autem, ex *Matta* d. *claus.* 21. *num.* 1. *Menoch.* d. *presump.* 115. n. 45. *Setaphin* de *privileg.* *iarum* *primi*, 64. *num.* 6. *Surd.* *dec.* 7. *num.* 19. *Bronor.* à *Sole* *verb.* *clausula*, *num.* 1. *Gonzal.* d. *gloss.* 66. *num.* 31. *Stephan.* *Gitaz.* *discept.* *forens.* cap. 730. n. 44. *Ror.* *dec.* 339. n. 3. p. 1. in *posse.* *Farinac.* alias p. 3. *reced.* ita ut principali dispositione annullata etiam ipse clausulae corruat, *l. cum principalis*, ff. de *regul. iur.* i. *Parti.* *conf.* 54. *num.* 31. & *seq.* vol. 1. *Matt.* d. *claus.* 21. *num.* 3. *Pute.* *dec.* 91. *num.* 1. lib. 1. in *correl.* *Valenzuel.* *conf.* 148. *num.* 85. *tom.* 2. Et clausula accessoria contractus reuocabilis etiam reuocabilis est. *Castill.* *comen.* *tom.* 6. 4. 119. n. 34.

Vnde clausulas accessorias non operari defectu errore voluerunt *Meooh.* *conf.* 103. *num.* 78. & *conf.* 178. *num.* 17. *Stephan.* *Gitaz.* *discept.* *forens.* cap. 651. *num.* 18.

Licet huiusmodi clausulae accessoriae non augent gratiam, ut supra diximus *num.* 2. tamen hoc restringitur ubi non essent merè accessoriae, sed

sed importante aliquod dixerunt & separatim
quod principaliter, vt per Gabr. d. *concluf.* 10. num. 7.
sequitur Gomez ad reg. de *instrum. resig.* quæst. 24.
num. 3. & seg. Ruin. *conf.* 151. *vers.* non obstat, vol. 3.
quos refert Moner. d. cap. 7. num. 52. vbi num. 35. cum
Gabr. d. *concl.* 10. num. 10. refoluit, clausulas accesso-
rias, quæ possunt de per se stare, in fauorabilibus
disponere.

7 Non me later aliquos dixisse huiusmodi clausulas
accessorias magis ex stylo & vsu Notarij, quàm ex
dispositione partium apponi solitas, & ideo non
considerandas, vt voluerunt Neuiz. *conf.* 128. num. 19.
Menoch. *conf.* 87. §. 2. n. 45. & d. *praf.* 15. n. 44. quos re-
fert, & sequitur Mart. d. *claus.* 1. r. num. 11. quod non
mihi satis probatur, cum vi supra diximus, non aliter
mentis principalem dispositionem, quæ semper fit de
mente & consensu contrahentium, ideo non sunt
preter, sed secundum illam.

8 Quid autem clausula fuerint appositæ ex stylo
Notarij potius, quàm de consensu partium, pro-
batur ex hîde Notariorum, vt censuit Rot. *decif.* 114.
num. 6. apud Farinac. *part.* 1. recent. illæ enim quæ
sunt appositæ de stylo Notariorum non nocent line
precedente certioratione, eadem Rota *decif.* 580.
num. 8. etiam *part.* 1. recent. nec alterate possunt natu-
ram contractus, Rot. *decif.* 614. num. 8. apud Farinac.
p. 2. recent.

CLAUSULA II.

Actum, &c.

- 1 *Actum perfectum, consummatum, & publicatum*
importat clausula, Actum, &c. manu Notarij
calce scriptura appositâ.
- 2 *Instrumentum perfectum importat clausula, Actum,*
&c. quando est posita in fine instrumenti, non
vero in principio.
- 3 *Subscriptionis, signi, & regium effectum operatur*
clausula, Actum, &c.
- 4 *Scriptura quando lenari intenditur in authenticam*
formam, si in calceatur clausula, Actum, &c.
debet index mandare vt in authenticam for-
mam redigatur, etiam si subscriptio, & signum
deficiant.
- 5 *Perfectam rem quoad voluntatem testantis importat*
clausula, Actum, &c.
- 6 *Instrumentum dicitur imperfectum deficiente in eo*
clausula, Actum, &c.

Hæc clausula manu Notarij calce scripturæ
appositâ, importat actum perfectum, con-
summatum, & publicatum, Baldus in *authent. quod*
finis, C. de testam. Alex. 203. *conf.* 14. num. 19. vol. 6. Pacif.
consil. 17. num. 15. vol. 1. plures per Mart. de *clausul.*
part. 1. *claus.* 4. num. 1. Durand. Rota *decif.* 387. num. 3.
vbi quod hæc clausula non addituri alicui actui per-
fecto, & in fine instrumenti, quibus addo Ruin.
conf. 119. num. 13. lib. 4. Menoch. *consil.* 124. num. 3.
Surd. *conf.* 87. num. 4. vbi num. 1. dicit tunc importare
perfectiorem instrumentum, quando est posita in fine
instrumenti, non verò in principio, Fournel. de *pa-*
litiu. nups. tom. 2. *claus.* 15. *gl.* 1. *om.* num. 5. post Zabarell.
conf. 133. num. 1. Cardin. Tusch. tom. 1. lib. 2.
concl. 101. num. 1. vbi quod operatur leuaturam patri-
bus coram testibus Stephan. Gratian. *discept. forens.*
cap. 399. n. 16. Rot. in *Romana fideicommissi de Perciis*
22. Iunij 1616. coram R. P. D. mro Pirraro, impetilla
Augusti. Barboze de Clausula.

per Farinac. *decif.* 714. num. 1. *part.* 1. recent. vbi intel-
ligit concurrente alia condictoria, quando sic No-
tarius scripturam habuerit pro pectore, & stipu-
lata, vt pote quia eam reposuerit inter alias matre-
ces, prothoeolla, aut filias instrumentorum, eadem
Rota in *citata Romana fideicommissi* 16. Ianuarij 1617.
coram eodem, impetilla per Farinac. *decif.* 618. num. 3.
part. 1. recent. vbi etiam dictum fuit hæc clausu-
lam includere effectum subscriptionis, signi, & ro-
gatus, nam, quando agitur de seruanda scriptura in
authenticam formam, si in ea legatur hæc clau-
sula, debet iudex mandare vt in authenticam for-
mam redigatur, etiam si subscriptio, & signum de-
ficient, Paul. de Castro in *l. contractum, n. 1. C. de fidei-*
commissi. inst. Mart. *conf.* 46. num. 4. Neuiz. *conf.* 126.
num. 41. Menoch. *conf.* 47. n. 16. Cui. *han. conf.* 162.
num. 1. *vers.* cum igitur in *proposito*, Becol. *conf.* 1. n. 3. r.
vol. 1. qui omnes loquuntur de scriptura repetita in
prothoeollis, vel interrogationibus Notarij demon-
strat, Gratian. *decif.* 106. num. 15. & 16. loquens
de scriptura in fasciulis, vbi cætera instrumenta
asseruabantur, Ruin. *conf.* 159. num. 11. lib. 4. Seraph.
decif. 902. num. 5. aliter idem esse de fideiis Notarij
secundum Menoch. de *arbitr. ar. cap.* 87. num. 14.
cum segg. refert, & sequitur Rot. d. *decif.* 618. num. 1.
part. 1. recent.

Vnde similiter hæc clausula in fine testamenti de-
notat perfectionem ipsius, quando illud fuit le-
ctum coram testatore, qui non contradixit, Barlat.
conf. 15. n. 11. & seg. vol. 1. Hooded. *conf.* 15. n. 46. vol. 1.
& ita importat rem perfectam, quoad voluntatem
testantis, l. *fin. C. famil. herede*, vbi gloss. Zabarell.
conf. 133. n. 3. *vers.* subicitur, Card. Tusch. tom. 1. lib. 2.
concl. 101. num. 10. late cum Rota Theod. de Rubens
in *single. Rota* tom. 2. p. 1. cl. 3. §. 3.

Deficiente verò hæc clausula in instrumento, vt
supra illud dicitur imperfectum, cum non constat
à patribus fuisse rogatum Notarium. Seraphin. *decif.*
949. n. 1. Stephan. Gratian. d. cap. 399. n. 15. ac proinde
deficit stipulatio, idem Seraphin. d. *decif.* 494. n. 7.

CLAUSULA III.

Ad beneplacitum, &c.

- 1 *Dollera refertur de vi, & effectibus huius clau-*
sula agens.
- 2 *Gratia facta ad beneplacitum concedendi durat*
dones ille non renouetur, vel mutetur.
- 3 *Magistrum ad Beneplacitum creatum expirat*
motu constitutus.
- 4 *Inuicibilis ordinarius non expirat, si re integra*
moritur concedens.
- 5 *Gratia ad beneplacitum Sedis Apostolicæ, aut*
interim dum Sedes Apostolica voluerit, non
expirat morte Papæ concedentis.
- 6 *Gratia si fieri ad beneplacitum persona & dignita-*
tis, quæ perpetua est, an expirat morte conceden-
tis, est diu.
- 7 *Gratia quando dicitur facta ad beneplacitum perso-*
na, seu dignitatis, est diu.
- 8 *Clausula, Ad beneplacitum, &c. voluntatem, im-*
portat liberam voluntatem, scdm. si fuerit di-
litum, ad beneplacitum tantum, quia tunc impor-
tat arbitrium huius viri.
- 9 *Reservatio beneplaciti clausula appositâ in con-*
tractu illam reddit conditionallem.

- 10 *Fructus, qui percipiuntur, ex re deducta in contrarium, restituendi sunt domino, donec conditio evadat.*
- 11 *Præxim solemniter assensum seu beneplaciti Apostolici qui ponit, attenditur.*
- 12 *Beneplacitum Apostolicum supplet omnia alia solemnitate.*
- 13 *Beneplacitum Apostolicum præsumitur huius 30. annorum.*
- 14 *Beneplacitum Apostolicum obento penitentia locum amplius non est.*

DE vi, & effectibus huius clausulæ, vide DD. per textum ibi in cap. si gratia, de rescriptis. in 6. Ceil. vgon. in tract. clausulæ pag. 495. col. 1. Mart. de clausulæ part. 2. clausulæ, in vi. impress. Etiam à Cochiet de iurisdic. ordinaria in excerptis, p. 3. quæst. 9. nominatim Nicol. Gue. de benef. part. 5. cap. 1. num. 339. Masill. de magistrat. lib. 4. c. 17. m. 1. & significat, id est arbitrio nostro, seu donec nobis placeat, Felin in cap. ex litteris n. 10. de Censib. Mando. in gloss. facul. 5. vultum in vers. ad beneplacitum, pag. 169. Cened. post lib. canon. quæst. sing. 49. n. 13.

Gratia facta ad beneplacitum concedentis durat donec ille eam reuocauerit, quia istud beneplacitum nulli legi subiacet, ad nou. in l. fidei commissi, §. quamquam ff. de leg. 1. vbi gloss. verb. voluerit, Nan. conf. 608. n. 5. vol. 1. Etiam à Cochiet d. 9. n. 4. aut donec ipse concedens moriatur, quia morte voluntas soluitur, & extinguitur, d. c. si gratia, ibi, Franc. & DD. l. mandatum, C. mandati, l. v. verum, §. pen. ff. de leg. 1. in specie Nan. conf. 5. in antip. alia 1. in nou. de priuileg. Cato. de locato, p. 3. ut de beneplacite, Ioan. Baptista Costa de clausulæ canon. clausulæ 16. Sayr. in scribis de off. sed. decis. 3. Cened. d. sing. 49. num. 14. Gozzadin. conf. 12. n. 18. Etiam à Cochiet d. 9. n. 4. Sanch. de matrim. lib. 8. disp. 28. n. 10. Vnde magistratum ad beneplacitum eratatum expirare morte constitutis, nisi à Principe ereatus fuerit, tenet Molin. de primog. lib. 1. cap. 25. n. 5. Iurisdic. autem ordinaria non expirat, etsi te integra moriantur concedens, quia hæc potestas fauor publicus, utilitasque publica, quæ iurisdic. ordinaria conseruanda versatur, ita Menoch. de arbit. lib. 1. quæst. 169. num. 9. Gabr. commun. lib. 6. tit. de prob. cancel. n. 32. quos refert, & sequitur Sanch. d. disp. 28. n. 5.

Si verò dicatur, Ad beneplacitum Sedis Apostolicæ, aut, interim dum Apostolica Sedes voluerit, tunc non expirat morte, sed opus est expresse reuocatione, d. c. si gratia, quia Sedes Apostolica nonquam moritur, Cardin. Clem. 1. num. 1. & 4. de prob. latè Mando. in gloss. facul. 5. vultum in vers. ad nobis ad beneplacitum nostrum fol. 41. Molin. de iust. & iure, tract. 2. disp. 298. Etiam à Cochiet d. quæst. 5. num. 5. Cened. d. sing. 49. n. 14.

Sed si gratia fiat ad beneplacitum personæ & dignitatis, quæ perpetua est, quid dicendum non bene constat inter DD. quidam enim censent præponderate dignitatem, & sic illam gratiam minime extingui concedentis morte; ita Ioan. Andr. in d. cap. si gratia, num. 6. in fin. aliis verò placet nomen, quod præcedit, præponderare, & ita non perire si præcedat nomen dignitatis, vt ad beneplacitum Sedis & nostrum, sic tenet Iuol. in d. cap. si gratia, vt eum refertur Domin. ibi n. 16. & Franc. in fin. nonnulli sic distinguunt; aut expiratur vitumque nomen alternatiue, vt, ad beneplacitum nostrum, vel Sedis; & tunc expirat gratia morte concedentis, & quod in alternatiuis sufficit alteram partem impleri, ex reg. in alternatiuis, de reg. iur. in 6.

ant copulatiue, vt, ad beneplacitum nostrum & Sedis, & tunc aut expresse fit in materia, quæ consequitur in successorem transire, vel est indifferens, & tunc si gratia sit Motu proprio concessa, non expirat propter amplius eius interpretationem faciendam; si autem non sit Motu proprio concessa, attendendum est vetum ex eis nominibus præcedat, sicut distinxit secunda opinio nuper recitata; sic Domin. eod. cap. si gratia, num. 16. vers. posui in hac materia. At Franc. in fin. relatis his sententiis nil definit, quæ omnes opiniones probabiles, vltimam verò Dominici præ cæteris sibi magis placere asserit Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 28. num. 60.

Denique testat videre an dicatur gratia facta ad beneplacitum personæ, ac proinde eius morte extincta, quando fit mentio solius nominis dignitatis non in abstracto, videlicet, ad beneplacitum Sedis, vel Pontificis, sed in concreto, vt, ad Romani Pontificis beneplacitum, vel Regis. Sed quia hæc est conuenera inter Doctores disputato, & altiores petiti indagine, ideo semito lectorem ad Hentig in summa, lib. 7. cap. 11. num. 5. Molin. d. disp. 298. Valat. de iure employe. quæst. 34. num. 7. Menoch. de arbit. quæst. 69. per totum, & conf. 1033. num. 35. & 26. Gutier. prall. lib. 5. quæst. 11. num. 19. Mascard. de prob. cancel. 188. Gonzal. ad reg. 38. Cancel. §. 1. prout num. 9. cum segg. & gloss. 12. a princip. Fatias. fragment. crimin. verb. haecum, n. 103. cum segg. Bernard. d. Gi. rex. ad practicum Camera Imperialis lib. 2. conel. 60. conf. 1. num. 21. Aloyf. Ricc. decis. 68. num. 8. Etiam à Cochiet d. 9. n. 6. Sanch. d. disp. 28. num. 6. t. cum segg.

Illud tamen aduertere oportet, quod si dictum fuerit ad beneplacitum & voluntatem, tunc hæc clausula importabit libetam voluntatem, sicut si fuerit dictum, ad beneplacitum tantum, quia tunc importat arbitrium boni viri, vt docent Menoch. de arbit. lib. 1. quæst. 8. n. 10. & Mart. d. clausulæ, n. 12.

Clausulam refectionis beneplaciti appositam in contractu, illum reddere conditionalem, resoluunt Cephal. conf. 118. num. 9. Panetoli. conf. 33. num. 5. Borrell. conf. 47. n. 17. Ioan. Baptista Costa d. clausulæ 16. n. 1. vbi subdit quod prospera fructus, qui percipiuntur ex te deducta in contrarium cum beneplacito alicuius, restituendi sunt domino, donec conditio existat, quia conditio interm nihil ponit in esse, l. necessariis, §. quod si pendente, ff. de peris & comm. res vend. & num. 1. post Gabr. conf. 83. num. 19. 22. & 27. vol. 1. addit, quod si contractus emphiteusis inestur cum clausula, si & quotiens consensus Sedis Apostolicæ interveniat, intelligitur quando consensus esset necessarius; vnde concordiam iniam sub beneplacito Sedis Apostolicæ diei conditionalem post glo. in l. item Labes, in vers. si prece. ff. famul. herede. Paul. conf. 188. ad mod. & col. 2. vers. modo ita est, lib. 3. Vetall. decis. 12. part. 3. censuit Rota in Perduen. d. h. b. n. 5. May 1614. coram Barato. impetita per Patin. decis. 142. n. 7. p. 2. recent. Præxim solemnitate assensus, seu beneplaciti Apostolici ponit Aloyf. Ricc. in præxi rerum fori Encyclopedici. à resol. 24. vixque ad 93. Patin. conf. 24. n. 1. lib. 4. quos refert. Colla in vna Mediolanen. resolutionis permutacionis 10. Iannarij 1597. coram illustrissimo Card. Pauphilio, impetita per Card. Chel. de Commis. part. 1. pag. 113. vbi etiam dictum fuit, huiusmodi beneplacitum præsumi spatio viginti annorum, maxime quando conuenia sua seruata, etiam si non sit enunciatum.

Beneplacitum Apostolicum obento penitentia loci amplius non est, quamuis non sit lata sententia per

per exequutores ferenda, vt fuit refolutum in *Ferrariae bonorum* 12. Iunij 1613. coram bona *memor.* *Barrato.* At vetò antequam illud obtineatur, est locus percontanti, volens tamen recedere teneatur restitueret quod recipit, *ut decif. 1. de translatum.*

CLAUSULA IV.

Ad habendum, &c.

1. *De terra referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agitur.*
2. *Novariensis de stylo non confessor appofita clausula, Ad habendum.*
3. *Clausula, Ad habendum, importat idem quod clausula, Et quibus dederit.*
4. *Emphyteusis quod sit transmissa ad extraneos operatur clausula, Ad habendum.*
5. *Declarat procedere tantum quando est posita in dispositione.*
6. *Clausula, Ad habendum, an & quando exeat in executionem, vel diffinitionem, ostenditur.*
7. *Alienandi liberam facultatem importat clausula, Ad habendum.*
8. *Licentia expressa alienandi continet clausula, Ad habendum.*
9. *Alienandi quicquid ei videbitur, & successoribus, ut dicitur dea licentia, operatur hac clausula, Ad habendum.*
10. *Alienandi licentiam importat tantum clausula, Ad habendum, si in parte dispositionis apponatur.*
11. *Licentia alienandi solum facit facultatem operatur clausula, Ad habendum, in parte dispositionis inaequitate fidei posita.*
12. *Pactum non alienandi sine licentia quando adeft, tunc non operatur clausula, Ad habendum, in eius prauidium.*
13. *Venditio quod censetur in dubio facta ad corpus, etiam si mensura sit specificata, & contractus dubius operatur clausula, Ad habendum.*
14. *Dominij translatiorem importat clausula, Ad habendum.*
15. *Dominium plenum, & plena facultas alienandi idem facit.*
16. *Dominij translatiorem in vita, non autem solius usufructus importat clausula, Ad habendum, tenendum, & usufructuandum ad vitam factam.*
17. *Fideicommissi remissionem in diuisione inducit clausula, Ad habendum, quando est in parte dispositionis.*
18. *Cum potestate alienandi, vendendi, &c. quid importet ostenditur.*
19. *Allodialium bonorum, & emphyteuticarum in instrumentis distinctum appofita clausula, Ad habendum, refertur ad allodialia tantum.*
20. *Donatio soluta pia causa, quando est dubia an sit inter vivos, vel causa mortis, operatur clausula, Ad habendum, ut censetur inter vivos.*
21. *Fideicommissi, seu alterius iuris renunciationem in executione non inducit clausula, Ad habendum.*
22. *Continuum, aut traditionem possionis sille non inducit clausula, Ad habendum.*
23. *Clausula, Ad habendum, quando est sine restrictiōe, non reducit ad terminos stipulatiōis.*
24. *Ceterata clausula, Ad habendum, & non censetur cum licentia alienandi, nihil operatur.*
Augull. Barbosæ de Clausula.

25. *Clausula, Ad habendum, non operatur in bonis quorum est sequuta alienatio.*
26. *Facultatem capiendi propria auctoritate non importat clausula, Ad habendum.*
27. *Clausula, Ad habendum, intelligitur secundum naturam contractus.*
28. *Clausula, Ad habendum, non operatur quando est posita in executione.*
29. *Inneffus non iuuat clausula, Ad habendum, ubi est personalis, & restricta ad praesentium acquirentem.*
30. *Verba clausula, Ad habendum, intelliguntur secundum quod iura disponunt, & iubeant materiam.*

DE vi, & effectibus huius clausulae, vide *Grat. conf. 7. num. 30. lib. 2.* proci eum refert *Puz. de decif. 173. num. 6. cum segg. lib. 3.* Ioan. Baptista Colsum in tract. de clausulae. *conu. claus. 7. Mart. de clausul. p. 1. claus. 5. & p. 2. claus. 1. in vi impref. Card. Tufch. prae. concul. tom. 1. lib. C. concul. 197.* Duran. *Rota decif. 1112. num. 10. & 12. ac ceteros in discursu ceteris*, quibus addo nouissimè post primam huius tract. impref. *litionem* à me visum Theodof. de Rubys in *figuralib. Rota tom. 2. part. 4. claus. 4. pag. 376. & latius claus. 1400. pag. 310.*

Licet aliqui teneant hanc clausulam potius de *Notariis*, quàm à partibus appofitè conferri, vt per *Dec. conf. 1. num. 11. lib. 3. Pedem. decif. 164. num. 1. R. imin. iun. conf. 80. num. 42. vers. me mouet. lib. 1.* contrarium tamen quod immo illa censetur appofita de voluntate contrahentium, vt aliqui operetur, obferuant idem *R. imin. iun. conf. 80. num. 44. & seg. Alexand. conf. 1. num. 1. vers. 1. lib. 5. Menoch. conf. 87. num. 41. & seg. vers. non obstat quoniam, & conf. 87. num. 9. Card. Tufch. tom. 1. lib. C. concul. 104. num. 1. Honder. conf. 33. num. 4. tom. 1.* & ideo non paucos operatur effectus.

Primus igitur effectus est, vt importet idem, quod clausula, Et quibus dederit, vt docent *Franc. Becc. conf. 88. num. 12. cum segg. Card. Tufch. d. lib. C. concul. 197. & fuit dictum in Novariensis bonorum 14. Iunij 1610. coram Cardinale Sacrae, imprefsa per Farinac. decif. 194. num. 1. part. 1. recent. & in Reman. emphyteusis 12. Nouembrii 1612. coram Card. Camerario, imprefsa per Farinac. decif. 435. num. 11. part. 1. recent. & in Arsen. bonorum 19. Decembrii 1614. coram Barato, imprefsa per eundem decif. 443. num. 1. ead. part. 1. & in Imolen. bonorum 2. Decembrii 1605. coram Cardinale Sacrae, imprefsa per eundem decif. 152. num. 1. part. 1. recent. Seraphin. decif. 153. num. 4. Theodof. de Rubis d. claus. 4. & 4.*

Secundus effectus est ex primo proueniens, vt operetur quod emphyteusis sit transmissa ad extraneos, vt per *Decian. conf. 500. Corbol. in tract. de iure emphy. tit. de conf. prima ob alienat. in 3. limit. Pedem. decif. 164. num. 1. Gozzad. conf. 9. num. 1. Polan. conf. 35. num. 37. & 41. lib. 7. Clat. de emphy. quaf. 28. in fin. Curt. iun. conf. 40. num. 1. Vincent. de Franch. d. 8. num. 7. part. 1. Decian. conf. 49. num. 5. col. 5. Maucet. conf. 45. num. 82. Ioan. Baptista Colsum d. claus. 7. num. 1. Rol. ampl. 55. num. 17. & 41. lib. 7. latè Becc. conf. 88. num. 10. vers. 1. cum multis segg. Stephan. Gratian. *discept. fore. cap. 504. a. 1.* Card. Mantie. de iacis & ambig. conu. lib. 12. tit. 10. num. 215. *Rota imprefsa per Pacific. de Saluatore inter. decif. 172. num. 3. & fuit dictum in Bonuic. emphy. 16. Iunij coram Prin. 1597. & in Imolen. bonorum 2. Decembrii 1605. coram Cardinale Sacrae, imprefsa per Farinac. decif. 151. num. 1. part. 1. recent. & in d. Novariensis bonorum decif. 194. num. 1.**

H h 3 part. 21

p. a. *recens. & in Bynon. de Bonis* 19. *Novembris* 1611. *ceram Cardinalis Sacrorum* impressa per *Fatin. decis.* 438. *num. 2. part. 1. recens. & in d. Farfen. bonorum* 19. *Decembris* 1614. *decis.* 461. *num. 4. part. 1. recens. Eadem* *Rota decis.* 74. n. 15. apud *Paul. de Rubens tom. 1. di-*
vers. alios p. 6. *recens.* vbi quod victus buius clausulae
penitus eoscenat & elidit per prohibitionem
alienationis emphyteutis, &c. n. 9. dicit quod posita
in concessione emphyteutis restringitur inter termi-
nos comprehensos, & n. 10. quod debet interpretari
strictè, & sufficit vt quid minimum operetur, & n. 11.
quod posita in emphyteusi ex pacto & providentia
feruit de ventu.

4 Declara procedere tantum, quando est posita in
dispositiuis, *Paris de Put. de feud. cap. 23. Ofic. Prede-*
mort. decis. 64. *num. 1. & 1. & cap. 16 num. 1. Vin-*
cent. de Franc. h. decis. 6. *num. 7. Becc. d. decis.* 88. n. 49.
& fuit iuratum in d. *Bonomini de Bonis decis.* 438. n. 2.
& in d. *Farfen. bonorum decis.* 642. *num. 6. part. 1. recens.*
vbi alie concordantes allegantur. Theodof. de Ru-
bels d. *claus.* 140. *num. 1. & 15. Rota decis.* 186. *num. 7.*
& 8. & *decis.* 410. n. 1. p. 1. in *poff. Farinae.*

6 Ad cognoscendum autem an ista clausula exiet
in executionem, si in dispositiuis, non solum attendi-
tur conceptus verborum, sed etiam, quæ illam
hinc inde concomitantur, an scilicet sit executiue,
vel dispositiue, vt per d. *decis. Pedemont.* 164. *num. 3.*
vers. si furum scriptis, in medio, quam refert *Rota in*
d. Nonnulla bonorum decis. 187. *num. 1. in fin. part. 1.*
recens. & dicit *Ladetch. Imol. cons.* 1. *num. 14.* quod
hæc clausula non potest dici in executionem, si posita
ante perfectam dispositionem, refert *Rota in d. Farfen.*
bonorum decis. 41. *num. 7. part. 1. recens.* item si
edictiur ex intervallo post perfectam dispositionem,
non censetur posita in executionem, secus si
immediatè post, vt declarat *Pedemont. decis.* 164. n. 1.
in princ. & sub num. 1. in fin. refert *Rota in d. Nonnulla*
bonorum decis. 194. n. 7. *part. 1. recens.* vbi etiam
ex eadem *Pedemont. decis.* 164. n. 4. tenet hæc clau-
sulam dici esse in executionem, quando est posita in
clausulis loquentibus de inueltura & de traditione
possessionis.

7 Tercius effectus est, vt hæc clausula impofter li-
beram alienandi facultatem, vt post *Roland. dictum*
fuit in Romanus domus 19. *Novembris* 1610. *ceram*
Card. Marguemonia impressa per *Fatinac. decis.* 161. *num. 4. part. 1. recens. & decis.* 311. *num. 2. & 3.* vbi quod
imposita facultatem alienandi immo comioer ex-
pressam alienandi licentiam, vt ex illa extensa patet,
& idè de eius virtute dubitari non potest, quin tunc
sit alienatio, *Barr. in l. qui Rome, §. das frater, in 8. g.*
num. 21. ff. de verb. oblig. & ibi Angel. n. 12. Alexand.
num. 58. & la. num. 72. Crot. in precept. num. 113. Dec.
cons. 88. *num. 11. & num. 12. 39. & 49.* quos re-
fert *Rota in d. Farfen. bonorum decis.* 642. *num. 5. part. 1.*
recens. & quod operetur, vt dicatur data licentia
alienandi quicquid eis videbitur, & successoribus,
conferit *Rota* impressa per *Pacif. post trall. de Saluian.*
interd. decis. 171. *num. 11.*

10 Intellige si in parte dispositiuis apponatur, tunc
enim tantum importat alienandi licentiam, ita *Rota*
apud *Pacificum d. decis.* 171. *num. 5. & post dictam*
decis. Pedemont. 164. *in princ.* obferunt *Catd. Tufch.*
de claus. 197. *num. 8. & num. 11. post Roland. cons.* 55.
n. 44. lib. 3. tenet hæc clausulam in parte dispositiua
"inuestitute fecit operari, si sit data licentia vassallo
alienandi feudum sine facultate; vnde *Menoeh.*
cons. 64. *num. 46.* tenet quod posita in executiuis in-
strumenti diuisionis fuisse inier fratres, non dicitur
12 ex illa data facultas alienandi. Intellige etiam, quan-

quando adest hæc clausula, & pactum quod sine li-
centia non alienet, quia tunc non operatur clausula
in preiudicium pacti, *Cotbul. in d. 3. limit. fol. 14. E.*
Dec. cons. 171. *num. 5. vers. quarta. Curt. iun. cons.* 16.
n. 6. Card. Tufch. d. claus. 197. n. 15. *Steph. Graz. discept.*
forens. cap. 144. n. 11.

Quartus effectus est, vt operetur quod venditio
censetur in dobio facta ad corpus, etiam si men-
tura sit specifica, & contractus sit dubius, vt post
Pacif. cons. 4. *incip. Locumete, num. 34. vers. ad qua bene*
facit, Dec. cons. 300. *incip. In casu, num. 4. vers. sed ab-*
stare videtur, notat Card. Tufch. d. claus. 197. n. 1. & 2.
ex eodem *Decio num. 6. & seq. citato loco*, declarat
hæc clausulam inducere corpus, ita vt venditio ad
corpus sit facta, si est in parte substantiali contractus,
secus verò si est in parte executiua, quia non ampliat
contractus.

Quintus effectus est, vt importet translationem
dominii, vt per *decis. Pedemont.* 164. *in princ.* *Roland.*
ad Valle cons. 55. *num. 4. lib. 3. Soc. cons.* 9. n. 33. *vers. 9.*
Clarissimi lib. 1. Gratian. cons. 7. n. 10. *lib. 2. Menoch.*
cons. 561. *num. 19. Sued. cons.* 450. *num. 27. Stephan.*
Gratian. discept. forens. cap. 96. num. 1. & cap. 586. n. 3.
& March. decis. 41. *num. 6. & 7. Camill. Borell. in*
summa omnium decis. 116. *num. 19. Cardin. Tufch.*
d. claus. 197. *num. 7. Theodof. de Rubels d. tom. 2.*
p. 4. claus. 4. §. 3. idem enim sunt plenum dominium
& plena facultas alienandi, vt dicit *Sootin. d. cons.*
num. 34. lib. 1.

Vnde si sit dictum, Ab habedum, tenendum, & 16
vsufructuandum ad vitam suam, important hæc
verba translationem dominij in vitam, non autem
verba vsufructus, vt ex *Bald. cons.* 78. *incip. Fallum*
sic proprium, num. 3. vers. videamus ergo, lib. 1. notat
Cardin. Tufch. d. claus. 197. *num. 3. vbi n. 6. post Cast.*
cons. 149. *circæ medium, vers. & illa verba, lib. 2. decla-*
rat, quod idem est in translatione filiorum cum
matre indorata, quia si dant dotem ex bonis mariti,
quæ erit reuerfuta ad filios primi mariti dotantis, vel
legantis, licet dicatur ad habendum iure proprio &
disponendum, tamen operatur dicta verba transla-
tionem dominij loco possessionis & vsufructus ad
vitam uxoris tantum, quando de bareddibus mulieris
non est facta mentio.

Sextus effectus est, vt inducat remissionem fidei-
commissi in diuisione quando est in parte disposi-
tione, *Rol. d. cons.* 55. n. 42. & *seq. lib. 1. Card. Tufch.*
d. claus. 197. *num. 19. Ozafch. cons.* 3. *num. 80. Ladetch.*
cons. 1. *Sued. cons.* 475. *Gallia cons.* 2. *num. 21. cum seq.*
Cotbul. d. limit. 5. n. 7. Ioan. Baptista Costa d. claus. 7.
num. 5.

Septimus effectus est, vt hæc clausula cum po-
testate alienandi, vendendi, & disponendi prout
maritus vsuerit, operetur quod res assignata dicat-
ur data itenocabili & pleno iure, & iure pro-
prio, & in perpetuum, ita post *Berol. cons.* 63. *num. 11.*
lib. 3. docet Steph. Graz. discept. forens. cap. 93. n. 5.

Octauus effectus est, vt opposita in instrumentis
diuisionis bonorum allodialium, & emphyteutico-
rum referatur ad allodialiam tantum, vt docet *Hon-*
ded. cons. 16. *num. 31. tom. 1.*

Nonus effectus est, vt operetur quod donatio
facta pie causa, quæ est dubia an sit inter vivos,
vel causa mortis, censetur inter vivos, vt post *Bald.*
cons. 107. *incip. Armo Domini, col. fin. vers. & quia*
etiam, lib. 2. tenet Card. Tufch. cons. 197. n. 4.

Limita tam primò, vt hæc clausula in executiuis
non inducat renouationem fideicommissi, seu al-
terius iuris, quando ad aliud potest referri, *Menoeh.*
cons. 16. n. 156. bene *Honded. cons.* 36. n. 3. *tom. 1.*

Limita

CLAUSULA V.

Ad instar alterius Ecclesie.

- 12 Limita secundò, non importare constitutum, nec traditionem possessionis hñte, sicut Alexand. conf. 18. in princip. lib. 1. Cardin. Tufch. d. camel. 197. num. 10.
- 13 Limita tertiò, cum est sine restrictione non reduci ad terminos stipulationis, ut dictum fuit in *Inno. bonorum* 8. Martij 1596. coram Cardin. Pampilius, et d. Farfen. bonorum decif. 642. num. 5. part. 1. recent.
- 14 Limita quatrò, nullum operari effectum cum est exarandi, & non extensa cum licentia alienandi, Gout. conf. 17. m. 47. Gout. volum. tit. de fideicom. concl. 1. num. 30. et seq. & dictum fuit in *Amerina bonorum* 12. Jan. 1615 coram Buratto, impetita per Farin. decif. 624. num. 4. in princip. part. 1. recent. ubi pariter habetur quod Bart. & alij in l. qui Roma, §. duo fratres, ff. de verk. oblig. expresse loquuntur, quando in hac clausula legitur extensa prædicta clausula.
- 15 Limita quintò, ut non operetur in bonis, quorum non est secuta alienatio, secundum Bart. communiter receptum in d. §. duo fratres, quasi 8. num. 11. vers. si vero alienatio, Rip. num. 84. in fin. vers. limita primo, et de commun. voto n. 65. et 168. Simon. de Pæris de intercept. olim volum. lib. 3. in fin. vers. si vero alienatio, Gabr. d. camel. 1. num. 33. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 115. num. 48. Peregrin. de fideicom. art. 5. num. 44. quos refert, & sequitur Rois in d. *Amerina bonorum* decif. 624. num. 4. post med.
- 16 Limita sextò, ut non importet facultatem capiendi propria auctoritate, ut per Angel. Aterin. conf. 77. in princip. in casu supra scripto, n. 30 et seq. Cardin. Tufch. d. camel. 197. num. 11. ubi num. 11. post Bald. conf. 452. incip. *Hæred. lib. 3.* declarat, quia talis clausula intelligitur secundum naturam contractus, ex notis per Bart. d. camel. 1. concl. 5. num. 11.
- 17 Ideo si est facta concessio in emphyteusim duobus, cum patto quoddam mortuo vno devoluta in alterum, licet adita hæc clausula, Ad habendum, & quidquid placebit faciendum, tamen intelligitur, si Præmissa salua sint, & sic secundum naturam contractus.
- 18 Limita septimò, ut non appetatur quando est posita in executione, ut in specie positi. dictum fuit in *Camertina domus* 4. Junij 1593. coram Gupio in d. *Nonnulla bonorum* decif. 194. num. 7. in princip. p. 2. recent. de quo & quando dictum esse in executionis dixi super.
- 19 Limita octavò, non iurare inuestitus ubi est personalis, & restricta ad proximam acquirentem, ut dictum fuit in *sepe citata Nonnulla bonorum* decif. 194. n. 8.
- 20 Illud demum advertere oportet, quòd verba huius clausule, Ad habendum, alienandum, &c. intelligi debent legitime secundum quod iura disponunt in illa materia, Bart. conf. 72. incip. *Ex falso, n. 6. vers. quibus apparet, lib. 1.* Card. Tufch. d. camel. 197. num. 19. & ita secundum substantiam materiam, Ctauer. conf. 10. m. 15. Signorol. conf. 10. m. 3. Ofasch. d. p. 1. claus. 1. n. 13. cuius natura est non ampliare, nec alterare principalem dispositionem. Ioseph. Sesse *Arz. decif. 12. n. 8.* Rot. decif. 181. num. 8. apud Farin. in prima collect. noviss. Unde testitur ad ea, quæ solita sunt contineri in contractibus, cui apponitur, & intelligitur secundum naturam contractus, ut inquit Seraph. decif. 94. n. 8. & secundum illum limitatur, ex notis per Marches. de Commis. p. 1. p. 2. 978. n. 5. in ult. in press.

- 1 Indulgentiarum in concessione apponi non debet clausula, Ad instar.
- 2 Privilegio Apostolico potest apponi clausula, Ad instar.
- 3 Privilegiis alienorum, seu exemptionum concessa participatio ad instar, importat ut fortiter eundem et parum effectum cum aliis ad quæ adequatur.
- 4 Per relationem omnia quæ in priori dispositione continebantur, censentur repetita.
- 5 Tantum est in referentia, quantum in relatio.
- 6 Referentia in ipso relatu cum omnibus suis qualitatibus.
- 7 Privilegium de quo non apparet, si alicui communicetur, an in aliquo inmodum communicatio ei proficiat, ostenditur.
- 8 Privilegium concessum ad instar alterius, quod antea, diminutum, vel revocatum postea fuit, an diminutum, vel revocatum censeri debeat in persona illius, cui communicatur, et num. 9.
- 10 Forme communicationis privilegiorum attendenda.

IN concessione Indulgentiarum apponi non debet hæc clausula, nam esset contra regulam Cancellarie 55. sed debent specificari, & specialiter exprimi ea, ad quorum formam fit concessio, ut observant ibi Alphonsus glossator antiquus, & Ioannes à Cochiet pag. 450. Nauarr. de Indul. notat. 16. num. 4.

Secus dicendum esset in privilegio Apostolico, 1 quia in eo talis prohibitio non legitur, nec ad illud extenditur illa de qua in d. reg. 55. Felin. in cap. nonnulli, col. 8. vers. 3. declara. de rescriptis. Unde concessa participatio alienorum privilegiorum, seu exemptionum ad instar, importat ut fortiter eundem et parum effectum cum aliis ad quæ adequatur felin. in d. cap. nonnulli, num. 7. Abb. in cap. inter dilectos, n. 9. de fide instrum. Apostil. ad eundem in cap. cum aliam, num. 5. vers. ad instar, de consuetudine, Paris. conf. 12. num. 5. vel. 4. Roman. conf. 181. num. 25. Erasim. à Cochiet de iurisdic. Ordin. in exemptiones part. 1. quest. 17. num. 17. per hanc enim relationem omnia quæ in priori dispositione continebantur, consensu repetita, ad notata in l. omnia, ad fin. C. de Episcop. & per Cardin. Tufch. tom. 6. lit. F. conclus. 763. Mandol. de privileg. ad instar, quasi 4. Sost. de leg. lib. 3. cap. 15. m. 2. ex quo relationis effectus est, ut tantum sit in referentia, quantum in relatu, iuxta regul. affe. toto. ff. de heredi. institum. cum similibus, de quibus Peregr. de fideicom. art. 16. à num. 1. & Glouit. resp. 1. part. 3. num. 157. quia referentia est in ipso relatu cum omnibus suis qualitatibus, ut post Dec. Soc. Paris. Tiraq. & alios, inquit Menoch. conf. 837. num. 3.

Vitium autem si privilegium Petro concessum communicetur Antonio, & de Petri privilegio non apparet, prodesset possit in aliquo talis communicatio Antonio? In qua questione distinctione opus est; vel enim communicatio hæc privilegij fit per verba generalia non exprimentia illud, quod primum privilegium, ad quod refertur, continebat.

& eorum est tanquam incertum nihil omnino valere; iuxta regul. text. in l. si sic 78. §. 1. de legat. 1. melior text. in arch. si quis in aliquo, C. de edendo; sic p[ro]cedit quot talia sunt per Gabed. *Lusitana decif. 93. n. 9 p. 1.* & per Azueed. *conf. 36. num. 1.* & per Erafmum à Cochiet de *Iurifili. Ordin. in exemplis. p. 4. q. 70. num. 6.* aut in eo n[on] mutatio privilegij exprimitur quod primum continebat; quo casu licet primum privilegium non appareat, eo tamen gaudent secundum, cui communicantur est, ex Felin. & Mandos. d. *trall. de privileg. ad instar. q. 1.* observat bene explicans S. rat. d. cap. 15. n. 6. & 7. advertens ex Bald. hoc posteriori casu n[on]nisi absolutum esse privilegium, & p[ro]p[ri]etate p[ro]videre communicacionem, quam si privilegium apparet, quia si appareat, secundum illud debet communicatio testificari, ex infra dicendis; quando verò non extat p[ro] se absolute, intelligi si fuerit specifica & certa mentio eius ad quod sit relatio ad habentem potestatem de novo concedendi, vt advertit Erafm. à Cochiet d. q. 70. num. 6.

8 Quid autem dicendum quando privilegium conceditur ad instar alterius, vel vni concessum alteri communicatur, si prius illud augeatur, minuat, vel revoceatur; auctum etiam, diminutum, vel revoatum, censeri debeat in persona illius, cui communicatur? Quam questionem post Abb. & alios disputant Mandos. d. *trall. q. 6.* Frac. Emman. *quæst. Regul. tom. 7. q. 5. art. 19.* Azueed. d. *conf. 36. per totum.* Sicut d. cap. 15. & num. 5. & cap. 16. & num. 21. ex quo m[en]te resoluat distinguendo, vel enim communicatio fit non per se, & principaliter, in quo casu placuit est, quod non possit illi, cui communicatur privilegium, eo vii, nisi secundum modum, iuxta quem eo vultur ipse principalis, ex generali regulæ. *translatæ, de cons. 6. c. accessorium, de reg. iur. lib. 6.* t[er]m[in]i similibus; & ideo n[on]nisi, diminuto, vel revocato privilegio principali, sequitur necessit[er] augeri, diminui, & revoari privilegium in persona eorum, quibus communicatum est.

9 Aut verò privilegium communicatur non sic dependenter, sed directe per se & equaliter, ita vt persona, cui communicatur, eo vii possit eodem modo, quo prior poterat, vel ipse possit, si primò & per se ei fuisset concessum; quæ forma frequentissima est communicacioni privilegiorum inter Religiones, vnius scilicet ad alteram, vt laic[us] prosequitur Frac. Emman. d. *quæst. 55. à princ.* & in his terminis regula est constituenda negatiua, quod scilicet aucto, vel diminuto, aut revocato privilegio principali, non augeatur, nec diminuat, nec revoceatur in persona eorum, quibus communicatur; supponamus enim vtamque privilegium stare per se vt respta distinctum, solumque apponi particularem vel relationem ad aliud ad terminandum significationem verborum, cognita autem hac significatione, & modo, & qualitate privilegij sic concessi, nulla inane dependetia visus ab altero, & consequenter cessat distinctio *reg. accessorium*, & locum habet regula l. *Papinianus exili. ff. de minor. ac p[ro]cedit quod ait Frac. Emman. d. art. 19.* quòd in communicacione privilegiorum non communicatur non vsus, quia licet Religio cui primò concessa fuit, illa non vtratur, & p[ro]p[ri]et non vsus ea amittat, adhuc tamen alia Religio vtratur, cui lodependenter communicata fuit.

10 Proceat autem hæc regula, nisi contrarium ex l[et]t[er]a communicacionis colligatur, quia scilicet facta est per modum causæ fidei, id est, in futu-

ram, vt loquitur Azueed. d. *conf. 36. num. 6.* quia scilicet verba referantur ad modum secundum quem prima Religio in futurum vtratur privilegio, veluti quia conceditur sub illa forma, Concedo Societati I. & V. privilegij, quibus seu p[ro]v[er]t medicaciones vtratur; concessio enim seu gratia huiusmodi dependet ab vsu medicacionis, iuxta regulam text. in l. in delictis, *extraneus. ff. de n[on]alib. adlin.* de qua post alios Menoch. *remed. 16. recap. num. 19.* & vide Rot. apud Paul. de Rubis *decif. 319. num. 1. tom. 2. decif. alius pars. 6. recent.* quòd hæc dicit *ad instar*, stat causatiue, non antem relatiue, aut conditionaliter, & quòd denotat similitudinem, Rot. *decif. 301. n. 7. p. 5. recent.*

Cetera autem ad hanc clausulam pertincendum vide apud Mart. de *claus. p. 1. claus. 106.* secundum vtriamque impressionem, & aliqua t[er]t[i]o in *trall. de distinctis.*

CLAUSULA VI.

Ad libitum, vel pro libito suæ voluntatis.

- 1 Arbitrium liberum, & absolutum, non Iuris regulari limitatum importat clausula, Ad libitum, &c.
- 2 Arbitrio boni viri locus est s[er]uante clausula, Ad libitum, &c.
- 3 Libertatem magis operatur clausula, Ad libitum, &c. si iungatur cum distictione liberè.
- 4 Conditionem sub beneficio denotat clausula, Ad libitum, &c.
- 5 Voluntas s[er]uante clausula, Ad libitum, &c. tamdiu quòd non concedatur illam reuocauerit.

Hæc clausula importat liberum, & absolutum arbitrium, non Iuris regulis limitatum, vt docent Bart. & Alex. in l. si sic 78. §. deleg. 1. Abb. in cap. 2. n. 4. in 3. notat de sequenti possit. Cardin. Tufch. tom. 2. lib. 2. *concl. 307. num. 1.* Bupstilla Costa de *claus. conuen. claus. 16. num. 6.* Sard. *decif. 72. num. 15.* vbi ait a quòd s[er]uante hac clausula non est locus arbitrio boni viri, & *decif. 271. n. 14. cum seqq. & conf. 357. num. 10.* Stephan. Gra. *discept. forens. cap. 38. num. 21. & seq.* & dictum fuit in *Romana honorum 14. Martij 1580. coram Conuocato.* Matta de *clausul. pars. 3. clausul. 1. num. 3.* ex Guid. Pap. *dec. 475.* aduertit hanc clausulam aliquando importare liberam voluntatem, aliquando verò arbitrium boni viri si verò iungatur cum verbo liberè, tanquam geminata magis operatur libertatem, vt post Soc. *conf. 170. num. 8. lib. 2.* aduertit Card. Tufch. d. *concl. 307. num. 2.* Vide quæ dixi in clausula, *Ad beneficium.*

Denotat conditionem sub beneficio, & talis voluntas ex facto venit declaranda, ex Seraph. *decif. 821. num. 2.* & tamdiu durat, donec concedens illam reuocauerit, vt per Erafmum à Cochiet de *Iurifili. Ordin. in exemplis. p. 3. q. 3. n. 3.*

CLAUSULA VII.

Amoro quolibet illicito detentore.

- 1 Dilectum referantur de vi, & effectibus huius clausula agemus.

2 Possessio

- 1 *Posseſſionis colorata expreſſionis vim habet clauſula, Amoto, &c.*
- 3 *Vitium ſacramentalis colorata poſſeſſionis aliena tollit clauſula, Amoto, &c. ſi qd poſita in diſpoſitione gratis ſeu ſi in executione.*
- 4 *Executor debet cognoscere de colore tituli ſtante clauſula, Amoto, &c.*
- 5 *Clauſula, Amoto, &c. intelligitur ſecus ordine ſervato, & citatis citandis.*
- 6 *Executor gratis cum clauſula, Amoto, &c. habet ſolum iuriſdictionem contra eos, qui de ſulto, & non de iure contradiſcunt, niſi dicatur, ſine vitio ſpolij & attentatorum, &c.*
- 7 *Executorem mixtum facit clauſula, Amoto, &c. appoſita in litteris beneficiabilibus, quando nulla rei indicata præceſſit, nec ſuit negotium diſcuſum.*
- 8 *Appellari licet à ſententia mixti executoris.*
- 9 *Poſſeſſor quando non addeſſet clauſula, Amoto, &c. non facit executorem mixtum.*
- 10 *Executio litterarum Apoſtolicarum non redardatur per appellationem à ſententia mixti executoris cum clauſula, Amoto, &c. quando in beneficiabilibus gratis legitima eſt inſtituta, & littera non ſunt expreſſa ſub inſerſione.*
- 11 *Executor mixtus conſtituitur ubi ſimul cum clauſula, Amoto, &c. inſerta eſt illa, Circa vitium ſpolij & attentatorum.*
- 12 *Clauſula, Amoto, quibulcunque detentoribus, & inſculis poſteriorum gratiam habentibus, tollit gratiam Ordinarii poſteriorum.*
- 13 *Clauſula, Amoto, quibulcunque, non tamen Apoſtolicæ auctoritatis proſiſſis, non capit proſiſſis ab Ordinario vigore indoli.*

DE vi, & effectibus huius clauſulæ vide Doctores per ſextum libri c. cum nomen, de conſ. proband. Celf. Vgonius trall. clauſul. pag. 483. col. 2. Rebuff. in practi. benef. ſic. form. & declarat. noua præſiſſis, verſ. Amoto exinde quilibet illicito detentore, Aoton. Gabr. communium lib. 5. tit. de acquir. poſſeſſ. concl. 3. num. 16. Lancell. de auct. p. 2. cap. 4. in præſat. num. 477. cum ſeqq. Mart. de clauſ. part. 1. clauſ. 9. in ult. impreſſ. Brunor. à Sole in locis communib. verb. clauſula 3. Aloyſ. Ricc. in collect. dec. p. 4. collect. 816. & in in practi. auct. reſol. 330. Gonzal. ad reg. 3. Conſ. cl. 9. 5. 5. in auct. num. 136. Card. Tuſch. tom. 1. lit. C. concl. 119. Matchel. de Commiſſ. part. 1. pag. 127. & 318. in 2. impreſſ. Campan. in diſerſorio iura communi. rub. 11. cap. 15. num. 180. cum ſeqq. Monet. de comm. vitium. volut. cap. 11. num. 467. & ſeq. Viulan. in practi. ſuſcit. lib. 1. cap. 8. num. 39. cum ſeqq. in ult. impreſſ. nouiſſimè Theodof. de Rubis in ſingularib. Rota tom. 2. p. 4. clauſ. 6. pag. 177. & clauſ. 167. pag. 114. cum ſeq. Rot. dec. 153. num. 1. part. 2. in poſt. Farin. alias p. 4. recent. ubi quod operatur vt cenicatur facta mentio de poſſeſſione facti, Modern. de ſuppl. ad Sandiſſimum part. 2. cap. 34. num. 45. cum ſeqq.

- 2 *Habet hæc clauſula vim expreſſionis coloratæ poſſeſſionis, de qua citat faciendū mērio, iuxta cap. cum nomen, de conſ. prob. ita Caidelin. conſ. 126. alijs 15. de prob. 2. ubi. conſ. 11. in ſin. Rebuff. d. verſ. Amoto exinde quilibet illicito detentore, in princip. Mart. d. p. 1. clauſ. 10 num. 1. Card. Toſch. d. concl. 19. num. 9. Maſſob. in practi. habendi conſueſum, præſat. 7. dub. 10. num. 161. Gonzal. ad reg. 3. Cancellaria. gloſ. 15. 5. in 68. Monet. d. e. 11. n. 468. Matchel. de Commiſſ. part. 1. cap. 1. pag. 38. num. 115. in ult. impreſſ. ubi num. 14. ex Part. conſ. 120. num. 14. vel. 4. Lep. alleg. 15.*

aſſit ſubſeptionis vitium non tollere. Intellige hæc clauſulam tollere vitium taciturnitatis coloratæ poſſeſſionis alienæ, ſi aſt poſita in diſpoſitione gratiæ, ſecus tamen ſi in executione, & io clauſula executionis gratiæ; ita per Clem. primon. in ſine, de proband. Abb. in c. in noſtra, n. 32. de reſcript. Gemin. conſ. 86. num. 6. verſ. nec obſtat, & conſ. 92. num. 5. in ſin. & ſeq. & conſ. 127. num. 12. in ſine, ſoluit Cardin. Tuſch. d. concl. 119. num. 1. & num. 10. & poſt illum Aloyſ. Ricc. d. collect. 816. eff. 1. in limit. & d. reſol. 330. n. 1. Monet. d. cap. 11. num. 468. Et quod executor debeat cognoscere de colore tituli ſtante hæc clauſula, tenet Achil. dec. 5. vt ſu. præ. Greg. dec. 335. num. 12.

Intelligitur hæc clauſula iuris ordiæ ſervato, ſe citatis citandis. Fel. in c. de curro, num. 9. de ſent. & re iud. Rebuff. de verſ. Amoto exinde Achil. dec. 5. num. 1. ſuper reg. de iur. Moned. dec. 7. num. 6. de reſcript. ſp. ſol. & Scaphil. d. lit. gratia in cap. de clauſula, Amoto, n. 3. Nicol. Garc. de benef. p. 6. cap. 1. num. 50. ubi intelligit procedere, quando non addeſſet clauſula, ſine vitio ſpolij, & dictum fuit in Aquilona beneficiarum 16. Jan. 1606. coram Illuſtriſſimo Patriarcha Manzaredo, impetita per Farinac. dec. 147. num. 4. part. 2. recent. Theodof. de Rubis d. clauſ. 167. num. 4. Et operatur vt ſudex procedere debeat cum cauſæ cognitione, Rot. dec. 561. num. 1. part. 2. in poſt. Farinac. alijs part. 4. recent. Modern. diſt. part. 2. 34. n. 146. Executor gratiæ cum hæc clauſula habet ſolum iuriſdictionem contra eos, qui de ſulto, & non de iure contradiſcunt, vt docet Flores variorum quaſt. lib. 1. q. 4. n. 44. Matchel. de Commiſſ. part. 1. pag. 318. num. 131. in 2. impreſſ. Cardin. Tuſch. d. concl. 119. num. 7. quod intelligere oportet, quando Papa vitarius non procedit dicendo, ſine vitio ſpolij & attentatorum, quia tunc videtur voſſe quod dato quod ille eſſet detentor iuris, tamen quod executor poſſit illum ſpoliare, & deſeator oſo poſſet agere, ita Put. dec. 14. in coroll. lib. 1. Mandol. de monit. 9. 60. num. 67. Saluſt. Tiber. in formal. Inſtrum. lib. 3. cap. 6. num. 29. verſ. & inſuper, Nicol. Garc. d. part. 6. cap. 3. num. 51. & 52. Aloyſ. Ricc. diſt. reſcript. 330. num. 4.

Hæc clauſula appoſita io litteris beneficiabilibus, quando nulla res indicata præceſſit, nec fuit oſortium diſcuſſum, facit exequotorem mixtum, & requirit ordiæ iudicarium, ita poſt Abbatem & alios in cap. de cetero, maxime Felin. num. 9. & ſeq. de ſent. & re iud. Moned. dec. 7. num. 5. de reſcript. ſp. ſol. alijs 97. num. 5. Achil. dec. 6. num. 5. ſuper regul. Cancell. de iur. Matchel. de Commiſſ. p. 1. cap. 3. num. 35. in 1. impreſſ. Lancell. de auct. part. 2. cap. 4. in præſat. n. 470. & 114. Nicol. Garc. d. part. 6. cap. 1. n. 48. Gonzal. ad regul. 3. Cancell. gloſ. 9. 5. in auct. conrad. multi. auct. num. 136. Monet. d. cap. 11. num. 467. & ſuit dictum in Rauenanen. ſuſcit. auct. 17. Janu. 1606. coram Illuſtriſſimo Patriarcha Manzaredo, impetita per Farinac. dec. 159. num. 1. part. 2. recent. Duran. Rota dec. 414. num. 2. & dec. 487. num. 1. Modern. d. p. 32. c. 34. num. 147. & in Tirafſonen. elemoſynaria 18. Janu. 1601. coram Cardin. Lancell. impetita per eandem Farinac. dec. 33. num. 2. p. 2. recent. quod quidem in tantum verum eſt, vt à dicti mixti executoris ſententia liceat appellare, ex traditis per Mantica. dec. 314. num. 3. & Sigifm. Seac. de Appellat. q. 11. limit. 11. num. 11. Senaph. dec. 156. ubi ait non ſolum appellatioem eſſe permiſſam in hoc cauſa, verum etiam eſſe locum teoſationi attentotum & innovatorum talis appellatioe pendente. Theodof. de Rubis d. clauſ. 167. n. 1.

Supra diſt.

cap. cum quis de prob. in 6. fallit tamen ubi de contra-
ria Principis voluntate constet, qui pro sua summa
potestate potest posterioriter antequam priori,
Azor. in illius. par. 3. lib. 6. cap. 32. vers. non queritur,
Mameli. conf. 161. n. 1. de prob. & dum antequam ex-
presse id declarando, non censetur priorem gratiam
potius abolere, vel reuocare, quin patitur illam ma-
nere saluam, ut illius vigore qui tempore prior factus
posset acceptare alio beneficium gratia sua com-
petentem, ut si supradicti de litteris gratia, cit. de vi &
efficacia claus. 5. deinde sequitur, quia quidem Pooti-
ficia voluntas vel eternitatem habent exitum, solet
communitur hanc clausula, Anteferris, adici alia
clausula, decretis irritantur, quae in contrarium acta
quocumque annullat, alioquin etiam ignorantia li-
get: ne quoquo modo tali voluntati, vel disposi-
tioni possit contrarietate, & ubi contrarietate nihil
esset censetur, ex traditis per me in scriptis in d.
clausula, Adonproprie, & in specie notat Mart. d.
claus. 112. num. 1. post Zabarell. conf. 136. col. 3. & 4.
vers. & ex hoc inferitur, ac Ferrer. conf. 3. num. 18. vers. 3.
principaliter, vol. 1.

Secundus effectus est, ut per eum tollantur re-
seruationes & expeditioe hanc generales, quam
speciales; nam licet expectantii deberetur benefi-
cium, tamen Papa vult ut impetrans praefatur, ut
docent Mones d. cap. 14. n. 419. Cardin. Tusch. de con-
claus. 3. 14. num. 18. ubi post Oldrad. conf. 136. in princ.
num. 2. & Lap. alleg. 80. num. 1. vers. ad praedicta, ait
hanc clausulam operari quod 14. quod habet eam, praefatur
alitis expectantibus etiam Apostolicis.

Tertius effectus est, ut per illam sublucum cen-
sentur omne ius ad rem quocumque modo questum,
cap. per. de proband. in 6. Rebuff. in praxi benef. can.
form. num. prouisus, vers. aut si aliqui, Aloyf. Ricc. in
praxi rerum fore Ecclesiasticarum, descript. 195. n. 207. in 1. edit.
alias rescriptis. 174. num. 1. in 1. edit. Mones. d. cap. 11.
num. 459. licet ex Felin. in cap. causam qua, num. 16.
de rescriptis, referat Rotam contrarium non semel
sensisse, dum excipit solum casum iuris ad rem ac-
quisitum per accceptionem vacantis beneficii, ex eo,
quia gratia expectantis omnino non perit, cum
non sit casus illi gratia pro illa vice sequente,
propterea iam supra commemorastus. Et quod per
hanc clausulam posterior in data praefatur prior
habenti solum ius ad rem, tenet Verall. descript. 137.
num. 1. post. Rebuff. in repet. cap. nullus col. 1. ad fin. vers.
11. clausula, de concess. prob. Theodol. de Rubens d.
claus. 169. num. 10. ubi num. 12. post Felin. in cap. cau-
sam qua, num. 26. in princ. vers. considerata etiam,
de rescriptis, tenet quod Curia servat quod illa clau-
sula tollit ius ad rem, non autem ius in re.

Quartus effectus est, ut reservationem continet,
ex traditis per Rebuff. in concordatis, cit. de mandatis
Apostolicis, §. 1. pag. 680. & p. 12. reservationem iurium
aliorum personarum operatur, ut per Gonzal. ad
reg. 8. Cancellarius, gloss. 44. num. 16. vnde post Regid.
Bellam. conf. 135. n. 3. in fin. cum seqq. vers. quod deinde
obseruat Cardin. Tusch. d. concl. 3. 14. num. 11. quod
quando sumus in vacatur gratia coadiutorem prio-
riam, vel extendendam hac clausula, Anteferris,
vel aequipollentem, semper praefatur ei, qui habet
gratiam medio tempore ad vacaturum, quando tem-
pore ultime gratiae extendens nondum venit va-
cario.

Limita primò hanc clausulam nihil operari, nisi
si, cui concessa est, voluerit anteferris, Calder. conf.
16. quod est. 1. de translat. prae. num. 2. vers. ad idem
facile, propterea illum refert Mart. d. claus. 112. num. 10.
Card. Tusch. d. concl. 3. 14. num. 19. Ioan. Monach. in

2. 1. de prob. in 6. ubi si Ordinarius conferat benefi-
cium intra mentem, quod fuit specialiter impetra-
tum cum clausula decreti & institutionis, subsistit
collatio si impetrans sua non vacat gratia, & si ha-
bens clausulam, Anteferris, et renunciet, valet colla-
tio prius facta, quia eo repulso sublucum est im-
pedimentum quoad primum.

Limita secundò, ut hanc clausulam, etiam sit odiosa
& iniuri repugnans, non extendit vim suam nisi ad
sibi similes, & in litteris Apostolicis non operetur
in praedictum illorum, quibus ius est quod situm in
re, ut per Gemiti. conf. 138. Brunot. & Sole in locis
communibus, verb. claus. 4. Aloyf. Ricc. in descript. Curia
Archiepiscopalis Neapol. descript. 41. n. 9. part. 2. Catdin.
Tusch. d. concl. 3. 14. num. 3. ubi refert Oldrad. conf.
198. num. 5. vers. secundum praedictum, hanc appellare
interiosam clausulam.

Ex qua secunda limitatione iam inferitur, hanc
clausulam, Anteferris, si opposit quoad prelacionem
gratiam praeteritam, quae etiam potest referri
ad gratias futuras, testigium tantum ad preteritas,
ut docent Oldrad. conf. 198. in princ. num. 3. vers.
tertia clausula Anteferris, Bellam. conf. 33. num. 12. vers.
quod claus. Mart. d. claus. 112. num. 6. Card. Tusch. d.
concl. 3. 14. n. 3.

Deinde inferitur, hanc clausulam, Anteferris, adeo
restringi ut non operetur contra morem & consue-
tudinem concedentis, ideo se non extendit in
preiudicium specialiter prouisi à Papa, quia ha-
bens gratiam priorem cum clausula, Anteferris, non
praefatur habenti gratiam prouisionis specialem,
licet posteriorem, ut per Oldrad. conf. 198. incip.
Circa primum, vers. circa secundum, quem refert, de
sequitur Zabarell. conf. 136. num. 4. Mart. d. claus. 112.
n. 6. Card. Tusch. d. concl. 3. 14. n. 4.

Limita tertio gratiam, Anteferris, non praedica-
re habenti gratiam, Adonproprie, quae gratiosa est,
illa vero odiosa, & quando odioso & fauor sunt in
conflictu, & praefatur fauor, ut post Regid. Bellam.
conf. 33. n. 21. & seq. vers. 3. concl. resoluti Tusch. d.
concl. 3. 14. n. 13.

Limita quarto hanc clausulam, Anteferris, non
tollere effectum gratiae praecedentis, cuius vigore
tam fuit facta liquidatio & processus, nisi de hoc
habet specialia mentio; ita ex Zabarell. d. num. 5. vers.
vnde notat. Card. Tusch. d. concl. 3. 14. n. 17.

Limita quinto, ut per secundum mandatum ad
aliquos fauorem factum etiam cum clausula, Anteferris,
non tollatur primum, nisi Papa derogauerit reg.
Cancell. de non tal. iur. quasit. ut post Card. conf. 136.
obseruat Rebuff. in praxi benef. part. prima, ad reg. de
non tollend. iur. quasit. gl. 4. Mones. d. 2. 11. n. 461.

Limita sexto, ut gratia conditionalis cum clau-
sula, Anteferris, faciat etiam clausulam conditiona-
lem, ita ut non operetur, nisi posticata condi-
tione, Card. conf. 18. in principio, vers. parum intelligo,
Cardin. Tusch. d. concl. 3. 14. num. 9.

CLAUSULA IX.

Appellatione remota.

1. Dilectus reformatur de vi, & effectibus huius clausulae agentis.
2. Principi inferior non potest vel clausula, Appellatione remota.
3. Legatus à Latere non potest vel clausula, Appellatione remota.

- 4 *Causa omnis tam principalis quàm incidentis comprehenditur sub clausula*, Appellatione remota.
- 5 *Litigium inter partes operatur clausula* Appellatione remota, non quoad tertium.
- 6 *Onerosa est clausula*, Appellatione remota, ac prinde restringenda.
- 7 *Delegatus persona concessa clausula*, Appellatione remota, non transit ad subdelegatum.
- 8 *Attentata non reuocatur per suam attentatorem*, operatur clausula, Appellatione remota.
- 9 *Index non tenetur deferre appellationi sive clausula*, Appellatione remota.
- 10 *Attentata cessant*, quando Principi appellationem remouet.
- 11 *Index datus cum clausula*, Appellatione remota, facit ut sententia ab eo lata suspendatur.
- 12 *Index datus cum clausula*, Appellatione remota, si suam exequatur sententiam tali appellatione pendente, non attendit.
- 13 *Excommunicatio lata post appellationem*, ut tenetur operatur clausula, Appellatione remota.
- 14 *Index quando procedit seruata forma commissiſſionis*, et partes non grauat iure habet locum clausula, Appellatione remota.
- 15 *Clausula*, Appellatione remota, non de legitima, sed de finis est intelligenda.
- 16 *Resistentia de fallo*, non de iure comprehendit clausula, Appellatione remota, in contraditum, et litteris excommunicationis appositae.
- 17 *Cardinali facta commissio per Papam*, Appellatione remota, tunc censetur exacta qualiter appellatio riam non finis.
- 18 *Appellationem in eorum tam legitimam, quàm finalem excludit clausula*, Appellatione remota, appositae in privilegio Religionibus à Summo Pontifice concessis.
- 19 *Sententiam definitiuam, non autem interlocutoriā, quando simpliciter prefertur*, comprehendit clausula, Appellatione remota.
- 20 *Gramen notarium ubi apparet*, nihil operatur clausula, Appellatione remota.
- 21 *Index si dala modo, vel lata culpa sententiam*, non tollit appellationem clausula, Appellatione remota.
- 22 *Appellatione remota à sententiā generaliter*, non intelligitur de illa, in qua Index se competentem pronunciat.
- 23 *Appellationem non tollit clausula*, Appellatione remota, quascunque quis incurritur parum est decere de iusta et legitima causa appellandi.
- 24 *Indici a facto quin pronouetur non tollit clausula*, Appellatione remota.
- 25 *Deuolutionem quoad effectum non operatur clausula*, Appellatione remota.
- 26 *Appellatione causa commissiſſa cum clausula*, Appellatione remota, non prohibetur tertium appellare.
- 27 *Supplicationem ad Superiorem non tollit clausula*, Appellatione remota.
- 28 *Appellationem, per quam appellans docet se innocentem*, non tollit clausula, Appellatione remota.
- 29 *Resistentiam in integrum non tollit clausula*, Appellatione remota.
- 30 *Reuocatio non intelligitur subacta*, ex eo quod si delegatus alicui Iudici causa à Principe cum clausula, Appellatione remota.

31 *Appellatione omnis intelligitur subacta per clausulam*, Omni & quacunque appellatione remota.

DE VI, & effectibus huius clausule, vide DD. per textum ibi in c. 1. de rescriptis & in cap. pastoralis de Appell. Couat. prall. cap. 22. num. 6. & 7. & cap. 15. num. 5. Cell. Vgon. in trall. clausul. pag. 421. Vital. de Cantibus in simili trall. pag. 14. Pinel. in rub. de rescriptis. vend. p. 1. cap. 1. num. 12. Mariani. de ord. Iudic. part. 6. tit. 6. & quandoque appellatur, num. 358. Hippol. de Matril. sing. 647. Cortier. sing. 33. Lucer. Inquis. verb. appellatio, a num. 3. Hieronym. Portel. in fibolius ad Molin. 3. diffinici. a num. 24. Petre 1.8. gloss. prima. tit. 4. lib. 2. Ordin. Seraphin. de priuileg. inuen. prinil. 74. num. 46. & alios plures, quos refert Cened. ad decretal. collect. 128. n. 1. Lancellet. de autem part. 2. cap. 12. limit. 8. num. 40. Menoch. de arbit. cap. 197. Flamiu. de rescriptis. breuif. lib. 8. quass. 7. n. 164. Rendi. in promissoria recepte feneret. tom. 1. tit. 16. num. 4. Aloyl. Ricc. in collect. decis. collect. 137. & 1081. Mart. de clausula part. prima, claus. 12. in rub. impress. Ft. Emman. quass. Regal. tom. 1. q. 8. art. 13. Sigism. Scacc. de Appellat. quass. 16. limit. 1. num. 95. cum seqq. Marchef. de Commissiſſ. part. 1. cap. 8. à princip. cap. 19. cum seqq. & pag. 47. part. 2. num. 57. cum seqq. in rub. impress. Card. Tulch. prall. criminis. 1. lit. A. comel. 400. cum seqq. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. §. 1. in arret. num. 144. cum seqq. Berard. Gizeux. ad prall. Camera Imperiali lib. 1. consil. 135. num. 1. Fatinac. si q. m. crim. p. 1. verb. Index, num. 936. cum seqq. Steph. Grat. discip. forens. cap. 41. num. 17. & 18. Ioseph. Sesse de Inhib. lib. 8. §. 2. num. 10. cum seqq. Mendez à Castro in praxi Lusitana lib. 2. cap. 11. §. 1. num. 16. Viutan. in praxi Iuris lib. 13. cap. 18. num. 39. cum seqq. in 1. edit. nouissime Theodol. de Rubicis in singularib. Rota tom. 1. p. 4. claus. 7. pag. 277. & claus. 181. pag. 117. Baptista Fragofo in regimine Christiana Reipul. part. 1. lib. 8. diffin. 24. num. 22. cum seqq.

Nullas inferior à Principe hac clausula vti potest, ex notatis per Matiani. de ordine Iudic. part. 6. tit. 6. & quandoque appellatur, num. 357. Marchef. de Commissiſſ. part. 1. cap. 8. num. 121. pag. 197. in rub. impress. & p. 2. pag. 47. Roland. à Valle consil. 19. n. 13. & 16. Baptista Fragofo d. p. 1. lib. 8. diffin. 24. num. 23. & 210. qui ampliane procedere in inferioribus Principibus, superiorem non recognoscentibus, Menoch. de success. tit. de test. parent. lib. 1. §. 6. num. 7. etiam si esset Legatus de Laete, qui cum illa rescribit non potest, vt tenet Sigismund. Scacc. de Appellat. q. 16. limit. 1. num. 106. & 109. nisi id specialiter in facultatibus clarè habeat, vt declarat Marchef. d. c. 1. pag. 301. num. 77.

Operatur hac clausula in omni causa tam principali, quàm incidenti, ex rationibus per Ceual. commun. contra comm. tom. 4. q. 1. n. 933. vnde habere locum in causa reconuentionis, notant Parlad. rerum quoad part. 5. lib. 2. cap. fin. §. 10. num. 14. & Scacc. de Appell. quass. 17. limit. 17. num. 13. Marchef. de Commissiſſ. part. 1. pag. 307. num. 60. in secunda impress. vbi num. 72. ait quod comprehendit omnes appellationes ab incidentibus & accessoriis, vbi eadem ratio militat.

Item operatur tantum inter partes litigantes, § non quoad tertium, vt per Couat. prall. cap. 15. n. 5. Puz. decis. 147. lib. 2. in collect. Pacif. de Saluian. inuendit. Insest. 4. cap. 2. num. 91. & ob id dicit Bald. in cap. an sit, num. 2. breu. item nota, quem refert Marchef. d. part. 1. pag. 398. num. 25. quod ibi clausula est oucrofa,

merofa, ac proinde reſtrictum; & addit Marchef. d. p. 1. prag. 101. num. 94. quod conceſſa perſoonæ delegati, non tranſit ad ſubdelegatum.

Item operatur ne aſſenſu reuocentur per viam attentatorum, quia licet appellatio pendente nihil poſſit inueniri, in tota ſiſ. ſi. nil moueri appellat. prim. hoc tamen fallit, ſi eſt commiſſa cauſa, Appellatione remota; nam hoc caſu non obſtante appellatione, poterit per iudicem à quo appellatum eſt innoſari, & ſententia executioni mandari, ſecundum Innocent. & Hoſt. quos reſert, & ſequitur Fr. Emm. quaſt. Regul. tom. 1. q. 8. art. 1. in fin. Marchef. de Commiſſ. part. 1. cap. 8. pag. 13. n. 3. in vlt. impreſſ. & faciunt quæ tradunt Flamin. de reſcriptis. lib. 1. quaſt. 7. n. 161. & Scacc. de appell. quaſt. 16. limit. 1. ſub n. 94. & 105. cap. 4. Ratio eſt, quia iudex non tenetur deſerere appellationem, ſi tamen par appellauit, & tali cauſa, quæ ſi eſſet vera, deberet legitima reputari, poteſt adire Principem, qui poterit appellationem admittente, ſi ſibi viſum fuerit, ſi Fr. Emm. d. art. 1. & Stephan. Graſ. Archiep. deſiſ. 1. quem reſert Aloyſ. Ricc. part. 1. collect. 133. poſt mod. Et quod attentatus eſſent quando Principes appellationem remouet, norunt Guid. Pap. deſiſ. 1. n. 1. Vnde de nullis. riu. ex deſiſ. luriſd. n. 141. Paris conf. 108. n. 16. vol. 1. & alij plures, quos reſert Marchef. p. 1. pag. 48. n. 61.

Vnum tamen ſingulare aduertente oportet lo hac materia, quod iudex datus etiam cum hac clauſula deſerendo appellationem ex ignorantia iuris, val ex propria voluntate, facit vt ſententia ab eo laſa ſuſpendatur, pro quo ſunt conſulendi Gemin. in cap. cum appellationibus, ſi veri n. 2. de appell. in 6. Franc. in cap. palliarum. n. 6. verſ. quarto queritur, & ibi Imol. n. 6. & Ioan. Auton. de Sancto Georgio n. 19. ad tit. in auis. Anton. Gomez. var. tom. 1. de deſiſ. cap. 13. n. 43. Marchef. d. p. 1. pag. 103. n. 82. in vlt. impreſſ. vbi addit, quod ſi ſuum ſententiam exequatur, tali pendente appellatione non aſſenſu.

Operatur penique, vt excommunicatio lata poſt appellationem teneat, vt reſoluit Scacc. de Appell. q. 17. limit. 1. n. 56. Bapt. Fragoſo d. diſp. 24. n. 215.

Intelligitur, quando ludo ſeruata forma commiſſionis procedit, & pariem non grauat, vt fuit dictum in Cremon. luriſd. 16. Februarij 1603. coram Gregorio X. V. impetita per Faſin. deſiſ. 79. n. 3. part. 2. reuoc. & per Bertram. inter deciſiones impetitas eiſdem Gregorio X. V. deſiſ. 91. n. 10. & per Marchef. de Commiſſ. part. 1. pag. 1608. num. 5.

Vnde ſollemnmodo de friuola appellatione, non verò de legitima eſt intelligenda, ideoque parum, aut nihil operari quando non eſt appolita, preiuxta cauſe cognitione, tenetur gl. verſ. ante ſententiam in ſiſ. in cap. vt debuit honor. de appell. gl. 2. in cap. 22. part. 13. de offic. dele. Lancell. d. c. 11. limit. 8. n. 4. 2. cum ſeq. Menoch. de arbit. caſu 197. n. 2. cum ſeq. Brunzo à Sole d. verſ. clauſula. n. 5. Seraph. de priuilegiis. n. 94. num. 46. Cardof. in praxi Ind. verſ. clauſula 2. Franc. Leo in theſ. for. Eccl. part. 2. cap. 1. num. 56. Marchef. de Commiſſ. part. 1. cap. 10. num. 18. in prima impreſſ. & Scacc. d. quaſt. 16. limit. 1. num. 93. & 94. Ioſeph. Seſſe de Inhibiti cap. 3. §. 2. n. 10. Seraph. Graſ. d. c. 11. n. 18. Conſed. prot. & conſue. quaſt. lib. 1. quaſt. 45. n. 41. & 43. Theod. de Rob. d. clauſ. 7. §. 2. & 5. Bapt. Fragoſo d. diſp. 24. num. 214. Et ideo in contradiſtis & litens executis appolitam intelligi contra ſuſtinentes de facto, non de iure, conſuit Ror. in Calaguritanis benef. 18. Aprilis 1603. coram Card. Lancell. impetita per Marchef. d. part. 1. pag. 311. in vlt. impreſſ. & 312.

Reſtrictio tamen diſtinctam proximam reſoluit Aug. Barboſa Aragon. l. 10.

tionem, caſu quo per Papam alicui Cardinali ſe commiſſa cauſa, Appellatione remota, tunc enim cenſeretur excluſa quælibet appellatio etiam non friuola, & iuſta, vt dignitas Cardinalitatis aliquid operetur; ita Bald. in l. 1. ante ſiſ. de offic. Prof. Fran. Alſi. in rub. quaſiſ. regalia, num. 4. Gomez. in compendio vtriuſque ſiſ. num. 49. Mandof. ad Rem. conf. 111. in addit. lit. C. quos reſert, & ſequitur Faſin. fragm. erim. part. 2. verſ. Indus in num. 563. Cardin. Tufch. d. conſul. 400. num. 11. vbi dicit ſpecialiter in commiſſione facta Cardinali. Bapt. Fragoſo d. diſp. 24. num. 124. verſ. hui poſſite. Reſtringe pariter in priuilegijs Religionibus à Summis Pontificibus conceſſis, quod ſcilicet ad executionem illorum procedatur, Appellatione remota; quo caſu remoram eſſe omnem appellationem tam legitimam, quam friuolam, obſeruat Fr. Emm. d. p. 1. art. 13.

Intelligitur etiam de definitiis, non autem de interlocutoria, quando ſimpliciter profeſus; ita Gemin. in cap. vt inſiſtentiis, num. 8. & 9. vbi Franc. num. 4. de hact. lib. 6. Fel. in cap. cauſam qua, n. 27. de reſcriptis. Card. Tufch. d. conſul. 400. n. 17. Brunor. à Sole diſt. verſ. clauſula. Cened. d. q. 45. num. 420. Mart. d. clauſ. 11. num. 10. vbi quod ſolum reſertur ad appellationem à definitiis in negotio principali, non autem ad illam quæ interponitur ab incidentibus, & acceſſorijs. Bapt. Fragoſo d. diſp. 24. n. 117.

Nihil etiam operari ſi conſtat de grauamine notorio, reſoluit Lancell. d. cap. 12. limit. 8. num. 18. cum ſeq. Seraph. d. priuilegiis. 64. num. 46. & Scacc. diſt. quaſt. 1. limit. 1. num. 84. Marchef. de commiſſ. part. 1. pag. 103. num. 79. in 2. impreſſ. & Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. tom. 1. cap. 41. num. 17. & tom. 3. cap. 494. num. 1. Card. Tufch. d. lit. A. conſul. 400. à num. 5. Gonzal. d. gloſ. 9. n. 145. Cened. d. quaſt. 45. num. 44. Mart. d. clauſ. 12. num. 8. vbi cum ſeq. hoc ampliatur, vt procedat etiam ſi dictum eſſet, Omnis & quacunque appellatione remota. Rot. deſiſ. 17. num. 1. in ſiſ. p. 1. in poſt. b. Barboſa. alius p. 3. reuoc.

Vnde non tollere appellationem, ſi iudex dolo malo, vel lra culpa ſententiauit, tradit Scacc. d. limit. 1. num. 83. nec quando iniuſtitia ſententia eſt detecta, & notoria, Cardin. Tufch. d. conſul. 400. num. 11. & num. 15. idem reſoluit quando proceditur abſque parte, & extra iudicium, & aduertit Marchef. de commiſſ. part. 1. pag. 103. num. 83. in vlt. impreſſ. poſt Ruin. conſil. 1. num. 4. vol. 1. quod appellatione temora à ſententia generaliter, non intelligitur de illa, in qua iudex ſe competentem pronunſiat.

Non tollit appellationem, quotieſcunque in eo continetur quis eſt patatus docere de iuſta & legitima cauſa appellandi, Rip. cap. 1. ſub num. 2. verſ. ſed ſi remouetur de reſcriptis. Conſed. de moment. poſſ. limit. 12. num. 3. & quaſt. 16. num. 6. Pacif. de Sala in ord. Inſell. 4. c. 2. num. 96. vbi etiam quod ſimiliter non tollit appellationem, ſi appellans vult offendere repugnantiam, vel perplexitate ſententia.

Deinde non tollere quin à facto iudicis prononſiat, dictum fuit in Calaguritanis de Trerentilla 5. Iulij 1604. coram Cardinale Sacraſ, impetita per Marchef. de Commiſſ. part. prima, pag. 304. in vltim. impreſſ.

Nonò operatur quoad effectum deuolutiuum quin negotium principale deuoluitur ad Superiorem, per quem poteſt grauius emendari & reparari; ita Conſed. d. quaſt. 16. num. 6. & Pacif. d. c. 2. num. 97. quidquid dicant Rol. conſ. 17. num. 17. vol. 2. Marchef. part. 1. pag. 303. n. 84. in 2. impreſſ.

Item nec operatur contra tertium, nam commiſſ.

CLAVSULA XXI.

Arbitrio Rotæ.

sa causa appellationis cum hac clausula, noo prohibetur tennus appellare pro eo, quod sus interesse porauerit; Ita Bald. in cap. super eo, notab. 2. de offic. deleg. vbi Paorum. num. 4. Barbat. sel. 1. m. 1. Felin. m. r. & Decian. num. 4. Cotellet in suis singul. verb. clausula, Matam. d. tit. & quandoque appellatur, n. 139. Lancell. d. c. 11. ampl. 1. 4. n. 8. & 9. Butt. in l. 1. §. interdum, n. 3. ff. a quibus appellare non licet; Rebuff. tom. r. ad legem Gallicæ de literis oblig. art. 1. gloss. 10. n. 10. Vant. de nullis tit. qui possit dicere de nullitate, n. 15. & 16. Menoch. remed. 4. adpiscen. n. 845 de arbit. lib. 1. quæst. 19. à n. 21. cum segg. Brunot. à Sole d. verb. clausula sexta, Gurier. in reposit. 1. nemo potest, n. 388 ff. de leg. 1. & prall. quæst. lib. 1. §. 11. 8. m. r. Valdesad Suar. ad legem Regni, limit. r. lit. B. pag. 114. Mich. Grassi. tom. 1. commun. opin. lib. 7. tit. 2. §. 12. pag. 143. Bernard. Gæuz. d. lib. 1. conclus. 128. n. 4. Scacc. d. quæst. 16. limit. 1. n. 78. & q. 17. limit. 6. m. m. 4. n. 41. Card. Tulch. d. conclus. 400. n. 16. Matchef. de commiss. part. 1. pag. 198. num. 15. & pag. 667. n. 90. in 2. impress. & part. 2. pag. 48. num. 67. Rendin. in promptu recepti. senen. tom. 1. tit. 16. num. 4. Matra d. claus. 12. num. 6. vbi n. 11. resolut quod hæc clausula appposita in gratia directæ executiõis literarum Apostolicarum. intelligitur de contradictoribus de facto; & n. 11. quod posita in persona delegati, oon transit ad subdelegatum, & quod hæc clausula est odiosa, & respicit præiudicium tertij.

27 Non tollite supplicationem ad Superiorem aduentum Scacc. d. quæst. 17. limit. 15. n. 3. Matchef. d. part. 1. pag. 19. à n. 18. & Card. Tulch. d. quæst. 400. num. 14. vbi eum. 12. post Lap. alleg. 123. num. 11. in fin. ait hanc clausulam in repositio nihil operari, si literæ sunt nullæ, quandoque datat nullitas super literis; & n. 13. post Alex. conf. 113. m. 7. vers. nunc factum. lib. 3. subit oon tollite appellationem, per quam appellans dicit se innocentem; & n. 15. post Lap. d. alleg. 123. num. 4. extendit clausulam nostram non habere locum, si procedat absque parte, & extra iudicium; & num. 18. notat quod licet hæc hæc clausula non possit appellari, tamen potest de nullitate dici, quod num. 19. extendit, vt procedat etiam si esset dictum, Dico sententiam nullam, si qua est, appello, quia valet talis dictio oulatis, ad notata per Alex. conf. 1. à n. 1. lib. 3.

29 Non tollite restitutionem in integram censuit Rotæ in Bononiensi. conf. 11. Decemb. 1601. coram Iusto, impressa per Murebel. de commiss. part. 1. pag. 109. n. 3. in ult. impress. & apud Cenci. post trallianum de Consilio, decis. 109. m. 5.

30 Delegatus alitru Iudicii causa à Principe cum hæc clausula, Appellatione remota, non intelligitur inhiatæ reuocatio illius; reuocatus est clarus in cap. postremo, in fine, de appellatione. vbi Franc. n. a. dicit illam notabilem, elaram, & apertum, & notant ceteri scribentes, Grat. conf. 134. n. 5. lib. 2. Masod. in addit. ad Lap. alleg. a verb. appellatio. lib. 8. Lancellot de aem. part. 2. cap. 6. n. 3. Jacob. Laut. in trall. de Iud. sess. 1. cap. 2. n. 10. & Scacc. d. quæst. 16. limit. 1. n. 89. & seg. Matchef. de Commiss. part. 1. pag. 101. n. 89. 1. impress. Farinac. fragment. criminal. part. 1. verb. Index. n. 916. vbi n. 937. cum Iacobo Laureot. d. cap. 1. m. r. & Scacc. d. n. 30. ampliat hoc procedere oon solum de Iure canonico, sed etiam de Iure ciuili.

31 De clausula autem, Ooni & quacunque appellatione remota, vide Scacc. d. quæst. 16. limit. 1. num. 96. Matchef. de Commiss. part. 1. pag. 101. & 102. à n. 56. vbi ait et his verbis omnes appellationes esse sublatas, & num. 73. & 74. quod prohibita appellatione in causa principali, statne hæc clausula, censetur etiam prohibita in causa accessoria, & è contra.

- 1 Dilectus referatur de vi, & effectibus huius clausula agere.
- 2 Arbitrium regulatur à Iure.
- 3 Arbitrium lesitum in commissione emittitur à signatura Iustitie, non facit scripta gratiofa.
- 4 Arbitrium dat facultatem aliquid relaxandi de Iure rigore.
- 5 Arbitrium operatur, vt resilio extremo rigorefo seruetur equitas.
- 6 Equitas vbi concurre, est satis ampla clausula, Arbitrio Rotæ.
- 7 Penfionem validitatem examinandi licentia data censetur per clausulam, Arbitrio Rotæ, in illa clausula, Sine retardatione solutionis pensionis.
- 8 Arbitrium intrat ad effectum referendi restitutionem fructuum in fine litu, flante paupertate.
- 9 Attenta flante clausula, Arbitrio Rotæ, nunquam Rota reuocet censuram, nisi clari conflictu de hunc Iure.
- 10 Possessorium reintegranda reuocare non valet clausula, Arbitrio Rotæ, vt solum super penfione cognoscatur.
- 11 Possessorium ante petitorium terminandum est etiam à Iudice habente arbitrium.
- 12 In parte offendendi, vel ledendi non dat facultatem clausula, Arbitrio Rotæ.
- 13 Rem iudicantem non potest impedire clausula, Arbitrio Rotæ.
- 14 Mentionem non impedit clausula, Arbitrio Rotæ.
- 15 Citationem defensionum non supplet clausula, Arbitrio Rotæ.
- 16 Executio iam facta non potest reuocari vigore clausula, Arbitrio Rotæ.
- 17 Recusum ad Iudicem facularem haberi non innouat clausula, Arbitrio Rotæ.
- 18 Rigorem verborum, Parito Breui, semper aliquatenus clausula, Arbitrio Rotæ.
- 19 Arbitrium Rota retardatur ex calumnia manifestata.
- 20 Nullitas ex tribus vbi adest, cessat clausula, Arbitrio Rotæ.
- 21 Decimarum in causa inter Ecclesias vigente appellatione clausula, Arbitrio Rotæ, appellatione interposita suspendit iudicium.

DE vi, & effectibus huius clausula, vide Mart. de claus. part. 1. claus. 13. in ult. impress. Aloyf. Ricc. in collect. decis. part. 4. collect. 1604. & collect. 1197. Gonzal. ad reg. 8. Cemel gloss. 9. in omni num. 285 cum segg. Setaph. decis. 448. n. 1. & 4. & cetero in discursu citatos. Quibus addi nouissimè Theodof. de Rub. sing. Rota tom. 2. p. 4. claus. 8. & cl. 175. pag. 319.

Arbitrium regulatur à Iure, vt pluries cõstitit Rotæ, & signatoret decis. 139. m. 1. & decis. 135. m. 1. & decis. 147. m. 1. apud Farinac. part. 1. recent. & decis. 187. n. 1. part. 1. recent. & apud Pacichum post trall. de Saluano interdict. decis. 11. n. 3. & apud Cenci. post trall. de censib. decis. 116. n. 1. & apud Zanch. post trall. de oblig. Cemel. decis. 119. m. 1. Gregor. decis. 11. n. 3. & nouissimè in Beronino fructuum 16 Iuny 1616. coram Domino Duran. & in Firmiano penfionu 23. Ianuar. 1617. coram

coram eodem. & hoc tantum magis procedit, quando arbitrium legitur in commissione emanata à signatura iustitie, que non facit receptis gratiola seu arbitraria ad ordinem iustis, ut dicitur in *decis. 538. n. 1. part. 1. recent.*

Verum tamen est quod arbitrium dat facultatem aliquid relaxandi de iuris rigore, & vi censuit eodem Rot. *decis. 85. n. 4. & decis. 179. num. 2. apud Farinac. part. 1. recent. & decis. 284. num. 5. & decis. 440. num. 8. & decis. 587. num. 1. apud eundem part. 2. etiam recent.* Scitaph. *decis. 124. num. 1. Marchel. de commiss. part. 1. pag. 131. n. 156. & pag. 401. num. 16. in ult. impress. & part. 3. pag. 7. ubi refertur decisionem in vna *Amerisana Capellania coram Cardinale Sacris. Rot. decis. 431. n. 1. in fine. & decis. 333. n. 7. in fine. & decis. 401. num. 1. p. 1. in posthum. Formac. alias p. 3. recent. & operatur, ut testis extremo iudicio servetur equitas, Rota *decis. 465. n. 3. p. 1. recent. & decis. 506. n. 3. part. 1. etiam recent.***

Est facta ampla hæc clausula, ubi conceditur equitas, ut fuit dictum post Crescent. *decis. 4. n. 3. de testibus. in Casaragustana dispensatione 3. Decembris 1601. coram Cardinale Sacris, impressa per Farinac. *decis. 365. num. 1. part. 1. recent.* Que tamen equitas cessat statim impadimentis & tergiversationis parces, ita ut non solum ex equitate, sed etiam iure ordinario sit adhibenda fides testibus nullius examinatis. Scitaph. *decis. 1654. num. 1. & decis. 196. n. 1. & decis. 109. 4. n. 2. ubi quod per eam censetur remissus rigor iuris civilis, sicut etiam per clausulam, *Conferentiam etiam overamus.* Item quando refertur iudiciis laici iurisdictionem habentis, non si alius reducat ad meros terminos iuris, commisso reddatur inanis, ut post Fel. Dec. & alios fuit dictum in Romana *Contingit 6. Martij 1604. coram Cardinale Sacris, cuius mentio fit in d. *decis. 363. n. 1. in fine.****

Iuncta clausula, *Sine retardatione solutionis pensionis*, operatur ut videatur data facultas examinandi validitatem, ut tenem fuit in Rota apud Farinac. *decis. 567. num. 1. part. 1. recent.* Theodos. de Rubens d. *claus. 8. 4. ubi quod quando hæc clausula posita est in materia pensionis, Rota non solet declarari arbitrium, nisi gustata prius validitate pensionis.* Ducas. Rota *decis. 60. n. 7. ubi etiam quod non tenet ad pensionis solutionem, ead. Rot. *decis. 330. num. 1. p. 1. in posthum. Furlin. alias p. 4. recent.**

Arbitrium licet ad effectum relaxandi restitutionem suam in fine liti, statim pauperetur, ut tenet Maref. *variar. reser. lib. 1. cap. 36. num. 31. & dictum fuit in Casaragustana de Almaine 9. Decembris 1609. coram Reverendissimo Damiano nro Coccino Decano, & in Eborn. preceptis 5. Iuni clausulam anni 1609. coram Illustrissimo Patriarcha Mazarordo.*

Sanus hæc clausula, licet aliquando Rota constituto de bono iure recedat attentas, hoc tamen nunquam facere consuevit, nisi de bono iure constet clare, & concludatur per partis confessionem, vel rem iudicatum, ita Rot. *decis. 2. de restit. italica. in num. linc. Lancellot. de attent. part. 3. cap. 4. quæst. 1. num. 6. cap. 399. & fuit dictum in Casaragustana dispensatione 15. Ianuarij 1610. coram Cardinale Sacris, & in *decis. 465. n. 3. & 9. coram Gregorio X. P. & in Ferraria Aris 11. May 1616. coram Baratto, & in Leodien. danielis de Helonia 5. May 1615. coram Domino Merlino.**

Non habet tamen locum ad testificandum possessorium relaxande, ut solum super petitorio cognoscatur, ut fuit dictum in *Perdura. Abbatia 19. Februarij 1615. coram Baratto, impressa per Farinac. August. Barbole de Clausul.*

decis. 651. num. 1. part. 1. recent. Possessorium enim ante petitorium terminandum est iudice habente arbitrium, ut habetur eodem *decis. 691. n. 2. nam hæc clausula non dat facultatem offendendi, vel lacerandi ius partis, ad l. 2. §. memis. & §. si quis d. Principe, ne quid in loco publico. Barro. in l. ambrosia n. 12. §. de decretis videtur facien. & in Extravag. ad reprimendum, in verb. videtur. n. 13. vers. quarto item, Menoch. de arbitrio lib. 1. quæst. 24. in princip.*

Non potest hæc clausula impedire rem iudicatam, ut dictum fuit in Romana *propt. 4. Martij 1611. coram Phaldo seniori, impressa per Fann. *decis. 434. n. 3. part. 1. recent.**

Non impedit manutentionem, ut fuit dictum in *Aurien. parochiali 17. Aprilis 1600. coram Cardinale Lancelloti, impressa per Marchel. de commiss. part. 1. pag. 436. 7. in 1. impress.*

Nec defectum citationis supplet, est enim insubstituendum stante hac clausula. *Marchel. d. part. 1. pag. 3. n. 3. Gregor. *decis. 416. num. 1. & dictum fuit in Adamiana honorum 1. Decembris 1611. coram Phaldo, impressa per Marchel. d. part. 30. n. 9. & in Zamoren. penuriam 10. Martij 1609. coram Cardinale Galeatris, impressa per eundem Marchel. d. part. 2. pag. 98.**

Huic clausule non est locus ad reuocandam executionem iam factam, propterea multa Rota decisionibus obstat. *Maref. d. claus. 3. num. 11. & 12. alens quod stante hac clausula, appositio sequestro arbitrio Rote, non est locus arbitrio, si possessio sit legitime capta servatis servandis, & num. 15. quod statore hæc nostra clausula, innotat cum illa, *Sine retardatione solutionis pensionis, ad finem translati non suspenditur solutio, si ad finem licet, & num. 16. ex vna Tuden. parochiali 3. Decembris 1601. coram Cardinale Sacris, colligit hanc nostram clausulam, ut non iurare illum, qui habuit recursum ad iudicem secularem, & num. 18. post Casar. de Grass. *decis. 12. n. 4. de prob. aliter quod si hæc nostra clausula adhibita fuerit alteri, Sine prauidicio legitime executionis litterarum Apostolicarum, est locus arbitrio ad super sedendum ubi licet non sint iustificata.***

De clausula, *Parvo Breui arbitrio Rota, vide in causa Almeria. Prioratus 9. Novembris 1596. coram Litta, impressa per Marchel. de commiss. part. 2. pag. 448. ubi habetur quod hæc clausula temperat aliquo modo rigorem verborum, Parisi *Breui, & in Barchinensi. beneficij 24. Ianuarij 1610. coram Cardinale Pamphilio, & in Aurien. parochiali 27. Aprilis 1598. coram Lancelloti, & in Tuderina parochiali 4. Iunij & 3. Decembris 1605. coram Cardinale Sacris, & in Leodien. parochiali 18. Novembris 1594. coram Litta, & in Gerunden. beneficij 10. Aprilis 1603. coram eodem, & in Gerunden. Comacina. seu officij Parmentaria 1. Februarij 1588. coram Orato.**

Arbitrium Rote tetradat ex eulumbia mani, fella, ut fuit dictum in *Barchinensi. censu 10. Decembris 1601. coram Litta, impressa per Marchel. de commiss. part. 2. pag. 448. 4. in ult. impress.*

Cessat ubi adest nullitas ex tribus, Rota in *Faentina 23. Iunij 1607. coram Perla, impressa per Marchel. d. part. 1. pag. 1. 46. n. 8.*

In causa decimarum inter Ecclesias posita hæc clausula, *Appellatione interposita, suspendit iudicatum, ut fuit dictum in Carduben. decimarum 2. Decembris 1605. coram Cardinale Pamphilio, impressa per Marchel. part. 1. pag. 685.*

CLAUSULA XI.

Arbitrio suo.

- 1 Arbitrium boni viri importat clausula, Arbitrio suo.
- 2 Arbitrium boni viri intelligitur, quod faceret ita ac vellet fieri in rebus suis.
- 3 Testator quando suam voluntatem non bene explicauit, vel declarationem suam voluntatis alteri commisit, recurrit ad arbitrium boni viri.
- 4 Voluntas libera, & non regulata aliquando importat clausula, Arbitrio suo, & quando, ostenditur.
- 5 Arbitrium expirat morte illius, qui illud habebat.

1 Importat hæc clausula arbitrium boni viri, ut docent Bart. in l. alio. num. 8. ff. de alim. & ribor. leg. Corn. conf. 173. col. 3. vers. sed dum facis, vol. 3. Menoch. de arbitrio lib. 1. quest. 8. num. 19. cum duobus seq. Mart. de clausul. part. 3. claus. 2. in ult. Ramona impress. Gozzol. ad reg. 8. Cancellaria. gloss. 9. in ar. d. n. 185. & prescript. num. 191. & gloss. 15. §. 1. num. 91. Monet. de commut. ult. volunt. cap. 7. n. 143. notissimè Theodof. de Rubels in sung. Rota sen. 2. part. 4. claus. 17. n. 6. Iur. Noggerol. alleg. 10. alleg. 10. num. 81. cum seqq. Vide infra dist. 124. & huiusmodi arbitrium intelligitur, quod faceret ita ac vellet fieri in rebus suis, Dec. in l. in personam §. generaliter. vbi Cagnol. ff. de reg. iur. Bart. in l. col. 2. ff. de solus. Roman. in rub. de arbit. col. 2. vers. item quibus, quos refert Mart. de claus. 3. n. 4. in fine.

2 In vltimis etiam voluntas recurrit ad argumentum boni viri, quando testator vel suam voluntatem non bene explicauit, vel declarationem suam voluntatis alteri commisit, ff. de legat. 1. l. fin. §. sed & si quis. C. de iur. de leg. Socin. conf. 91. n. 1. & seq. vel. l. Alibi dist. 171. n. 10. quos refert, & sequitur Matt. de claus. 2. n. 7. vbi n. 8. idem esse dicendum affirmat, si legaverit Titio centum eroganda pro ut sibi in sacro dist.

3 Aliquando tamen hanc ostendam clausulam libetam voluntatem importare, & non regulatam, licet illud verbum, pro libito, tenent Sord. decis. 10. n. 50. Mat. Anton. variat. resolut. lib. 1. resolut. 74. num. 8. Maref. etiam variat. resolut. lib. 1. cap. 21. n. 30. præcipue quando esset dictum, libera suo arbitrio committimus, ex Dec. in d. l. in personam §. generaliter. n. 1. ff. de reg. iur. & Menoch. d. lib. 1. quest. 7. n. 33. & Monet. d. cap. 1. n. 145. in fin. vel quando arbitrium ei committitur, qui alias illud habebat, tunc enim libera & absoluta facultas tributa dicitur, ut verba aliquod operentur, ex Menoch. d. lib. 1. quest. 8. num. 33. & Monet. d. cap. 7. n. 144. in princip.

4 Arbitrium expirat morte illius, qui illud habebat, Bart. in l. committimus §. fin. num. 9. & seq. ff. de verb. oblig. Gozzol. conf. 12. n. 10. & fuit dictum in Mediolanen. pensionis 30. Februarij 1615. coram Valdo seniori, impressa per Farin. decis. 63. l. 2. part. 1. recent.

CLAUSULA XII.

Auctoritate, seu vice nostra.

- 1 Iurisdictionem Ordinariam non importat clausula, Auctoritate nostra, sed delegatam.

- 2 Iurisdictionem Ordinariam ecclesiasticam videtur, cum iurisdictionem Ordinariam a lege, vel à Principe iurisdictionem committitur, circa illam tamen quæ feruata committitur ad illum spectabant potestatem.
- 3 Iurisdictionem Ordinariam inferioris vocat superior in delegatam, quæ tamen in commissione adiecta fuerit clausula, auctoritate nostra, vel, Tanquam delegatus à nobis.
- 4 Quando adiectum clausula particula, Etiam, verumque, Ordinarium scilicet, & delegatam Index habere dicitur.

Hanc clausulam non importare iurisdictionem Ordinariam, sed delegatam, resoluit Menoch. de presump. lib. 1. pres. 16. num. 28. Maref. de Commis. part. 1. pag. 64. n. 236. & pag. 301. num. 115. & pag. 416. n. 304. in ult. impress. D. Barbol. in l. cum Prætor 12. in princip. n. 33. ff. de iudic. Monet. de commut. ult. volunt. cap. 7. n. 141.

Licet quando iudici aliis Ordinatio à lege, seu Principe iurisdictionem committitur, circa illam tamen quæ feruata committitur ad illum spectabant potestatem, non delegata iurisdictionem de nouo tribuit, sed Ordinariam, quam iam habebat, ecclesiasticam videatur, ut in specie probat text. in cap. licet, de off. Ordin. lib. 3. sue iurisdictionem subleuat, & c. l. in l. in fine. num. 2. ff. de iustit. & iur. Cene. ad Decretal. coll. 157. n. 1. Menoch. de presump. lib. 1. pres. 16. n. 24.

Tamen quæ tamen in commissione adiecta fuerit hæc clausula, Auctoritate nostra, vel, Tanquam delegatus à nobis, aut similes, tunc iuxta text. in l. 1. §. si quis simpliciter, vers. cum adiectum, ff. de verb. oblig. videtur superior iurisdictionem Ordinariam inferioris mutare in delegatam, dum vult ut ipse non iam suo nomine, sed delegantis cognoscit, quod proprium est delegatorum, succedente leg. l. 1. vers. emula enim C. de veteri iure emulo. nulla l. 1. qui mandauit. l. 1. §. de officio eius, probat in specie text. in c. cum aliquibus, vers. nisi, de rescript. lib. 6. ex quo in terminis post Bart. & alios, quos citant, tradunt Menoch. de arbit. quest. 12. n. 4. Azuod. in rub. in §. num. 17. & 18. lib. 3. nota Recopil. Molle. de iust. tom. 6. tract. 5. disp. 14. n. 1. vers. quando verò.

Si verò in tali commissione adiectum particula, Etiam, veluti, dum dicitur, Etiam auctoritate nostra, vel, Tanquam Apostolica Sede delegatus, cum utrumque potestatem, Ordinarium scilicet, & delegatam Index Ordinarius habere dicitur, pro ut in specie resoluti de offic. & potest. Episcop. part. 3. alleg. 91. num. 1. iuxta particulam, etiam, quæ vnum ealium exprimit, & alium includit, gloss. verb. Ecclesia, sonando text. in Clem. 1. de heret. cum citatis per me dub. 63. n. 4. unde si ab eodem iudice aliis Ordinario appelleretur, non ad summum Pontificem, sed ad Metropolitani Ordinarium erit appellandum, per ea que dixi d. allegazione 93. n. 14.

CLAUSULA XIII.

Augendi, &c.

- 1 Quædam nisi fuerit expressa, non suffragatur clausula, Augendi, &c.
- 2 Valer res per passu exprimi vsque ad tertiam partem, operatur clausula, Augendi, &c. vbi est simpliciter posita.
- 3 Clausula, Augendi, &c. operatur ut gratia ob non expressum vtrum valorem sustineatur, donec impetrari desideret.

4 Augere

- 4 Agere amplius non poterit, si habens clausulam, Augendi, &c. semel expresserit.
- 5 Clausula, Augendi & minuendi usque ad verum valorem etiam in secunda expeditione, non operatur si post factam primam expeditionem beneficium per aliam et malam expressionem fuerit impetratum.

Cum hæc clausula sit facultativa, non suffragatur nisi quantitas fuerit expressa, ut fuit verbum in Rota in Tuden. decis. 11. Aprilis 1578. coram Cardinale Blanchetto, & in Spoletana beneficiorum 22. Junij 1594. coram Cardinale Mantua, inter eius decisionem impressam, decis. 190. num. 5. novissime Theod. de Rubels in sing. Rota tom. 2. p. 4. claus. 9. num. 1. p. claus. 185. qui d. num. 1. ait quod ista clausula est facultativa, & regula de valore ei obstat, ut non possit augeri ultra veritatem partem, & insertum ita: confessio in valore expresso, sicut Seraphin. decis. 422. m. 1. & decis. 1391. a. 2.

Vbi est simpliciter posita, operatur ut valor rei possit exprimi usque ad veritatem partem, quod si dicatur, Augendi quantum opus fuerit, tunc potest usque ad quancunque summam alius exprimi; & in feruore Rotam assumat Mart. de claus. part. 1. claus. 16. num. 1. vbi num. 4. post Fabi. decis. 14. lib. 1. in omni. Subdit hæc clausulam operari, ut gratia ob non expressum verum valorem sustineatur, donec impetrans deliberet quid in expeditione litterarum velit exprimere, ampliatque ut procedat etiam si apud expeditionem litterarum resignaverit, quia poterit in lictis exprimi verus valor per resignationem.

4 Limita tamen quod hæc clausula non procedat, si habens clausulam, Augendi, semel expresserit, nam amplius augere non poterit, ut per Fel. in cap. ad aurum. col. 3. de scriptis. Verall. decis. 331. part. 1. Mart. de claus. 16. num. 6. qui limitatio hoc sibi vindicat quomodo addit clausulam, Augendi & minuendi usque ad verum valorem, etiam in secunda expeditione, si post factam primam expeditionem beneficium per alium ob malam expressionem fuerit impetratum, quia primus impetrans tenebatur inquirere verum valorem ante primam expeditionem, & ex quo male expresserit, quod præsumatur dolosus, nisi ipse doceat, quod ex aliqua causa esset motus ad exprimendum minorem valorem; ita Put. decis. 94. lib. 3. in utroque editione, vbi subdit non obstat illam clausulam, Etiam in secunda expeditione, quia intelligitur quando ex alia causa ad minorem valorem expeditus fuit, cum tunc in dolo diceretur esse, ne privilegium conferretur esse concessum doloso, & in præiudicium officialium, qui ex prima expeditione fraudati erant, secundo expedire non poterat, & tanto magis flante impetrante in medio, per ea quæ Fel. in cap. in nostris. col. 3. circa princip. vers. & hæc limitatio, de scriptis.

CLAUSULA XIV.

Caterata.

- 1 Dilectum referuntur de vi, & effectibus huius clausule agitur.
- 2 Extensio indiget clausula caterata.
- 3 Extensio antequam sit iudice autoritate, clausula caterata non debet haberi per extensionem.
- 4 Caterata clausula continet omnia, quæ de stylo Notarii August. Barbosa de Clausul.

tarij in instrumento consuetudinem extendi.

- 5 Omnia, quæ solent sequi postea, & subintelligi quæquo modo possunt, ad perficiendam orationem completitur clausula caterata.
- 6 Caterata clausula continet ea, quæ sunt de natura actus, vel rei, super qua interponitur.
- 7 Omnia, quæ sunt de natura, subiecta materia, stylo, aut consuetudini, virtualiter includit clausula caterata.
- 8 Notarius quando dicit in instrumento, presentibus talibus, &c. ante clausulam, &c. cetera, est extendenda, quod scilicet restat superius rogatus.
- 9 Post verbum acceptantibus apposita clausula, &c. cetera, extenditur per se, hereditatem & successores.
- 10 Clausula, &c. cetera, postea post relationem partium dictum dispossitum, comprehendit sequentia in illa alia.
- 11 Caterata clausula non comprehendit ea, quæ sunt de substantia, & forma.
- 12 Extendit non perest clausula caterata in contrariis, ubi de necessitate requiruntur scripturam.
- 13 Procura in mandatis posita clausula caterata, non potest extendi nisi ad ea, quæ sunt de natura actus, vel quæ sunt cupia exprimi.
- 14 Iuramentum non continetur sub clausula caterata, nisi expressit sit dictum.
- 15 Caterata clausula non extenditur ad clausulas substantiales non solitas apponi.
- 16 Caterata clausula extenditur ad ea, quæ sunt solitas apponi.
- 17 Instrumenti solemnitas non suppletur per clausulam cateratam.
- 18 Notarius si scripsit obligationem mulieris pro alio cum clausula, tunc clausula, &c. non comprehenditur renunciationsi solitis.
- 19 Clausula, continetur, &c. non comprehendit clausulam separatum accipiendi, &c.

DE vi, & effectibus huius clausule vide formulatum Instrumentorum, seu Notariorum noster impressum, in quo descriptæ sunt omnes eorum clausule, & quomodo extendende, Mart. de claus. part. 1. claus. 176. in vlt. impress. Catdio. Tusch. pract. vocat. tom. 1. lit. C. cens. 103.

Hæc clausula indiget extensione, ut firmavit Rot. a. apud Zach. post. tract. de oblig. Cameralib. decis. 83. m. 13. quæ debet fieri per Notarium, qui de Instrumento rogatus fuit, ut post Bald. & Gratian. firmavit Rot. in Romana hereditatis & Parag. decis. 12. Junij 1615. coram Burato, impressa per Farin. decis. 71. m. 5. part. 1. & ideo antequam extensio fiat si licet authoritate, non debet haberi pro extensa, Grat. conf. 9. m. 113. vol. 1. Surd. conf. 310. a. 29. vol. 1. Rot. apud Pacific. post. tract. de Saluano interdicto, decis. 141. m. 5. & inter tentientes impressas per Farin. de conf. 71. m. 5. part. 1.

Continet omnia, quæ de stylo Notarii in Instrumento consueverunt extendi, Bald. in conf. 584. incip. Duo instrumenta, in princ. lib. 3. Zabarella. conf. 139. in princ. col. 2. vers. aliter respondendum; Cardin. Tusch. pract. vocat. tom. 1. lit. C. cens. 102. lib. 1. Cardin. Mant. de tacit. & ambig. comment. lib. 2. tit. 10. m. 191. vbi ait quod si de morte Notarii defuncti non appareat, recurrendum est ad generalem consuetudinem, & stylum Tabellionis eiusdem regionis. Et quod extendatur iuxta stylum Notarii probandum per inspectionem aliorum Instrumentorum, tradit Rota decis. 542. m. 1. p. 1. in post. Farin. Et ad videndum ad quæ extendatur, cognitio spectat ad Iurisperitum, non autem ad testes, Rot. decis. 542. m. 1. alibi p. 3. recent.

- Item completur omnia, quæ solent sequi postea, & subintelligi quoquo modo possunt, ad perficiendam orationem, Scraph. de privileg. inam primi leg. 74. num. 174. Rot. Bonon. d. iust. decif. 140. num. 13. & 14. Card. Tufch. rem. 1. lit. D. conclus. 127. Rot. apud Cen. de censib. decif. 84. n. 8. eadem Rot. apud Pacificum post tractatum de Saluian interdicta, decif. 137. n. 1.
- Includit ea, quæ sunt de natura actus, vel te super qua Interponitur, si duo parenti, si qui iura iuratur, si de iuriorum, si si itaque, cum l. seq. ff. de null. Com. conf. 31. num. 6. lib. 1. & conf. 197. num. 8. lib. 3. Ruzin. conf. 114. num. 8. & 11. vol. 3. Patif. conf. 76. n. 7. lib. 3. Betrazol. in repet. l. si qui mater. C. de translat. num. 33. Suid. conf. 330. num. 18. Mari. Antonin. lib. 2. var. resolut. 39. num. 1. Card. Mantie de tact. & ambig. conuen. lib. 1. tit. 10. num. 11. Gonzal. ad reg. 8. Cancellaria gloss. vlt. num. 3. Cuid. Tufch. d. conclus. 307. n. 17. Rot. apud Cen. de censib. decif. 84. num. 7. & fuit dictum in Iansen. pecuniaria 17. Martij 1612. coram Pualde, impressa per Fatinae, decif. 393. num. 13. part. retent.
- Item includit virtualiter omnia, quæ sunt de natura subiectæ matæ, stylo, aut consuetudine, Crauc. conf. 112. Buisar. conf. 110. num. 85. & seq. Cardin. Tufch. d. conclus. 312. num. 2. Rot. apud Pacificum post tract. de Saluian interdicta, decif. 137. n. 1. vbi quod habet in se omnia, quæ solent sequi secundum consuetudinem, Petrus Henicq. rep. opuscul. 1. tit. E. num. 17. vbi post Grammat. decif. 106. n. 12. & 13. ut quod si fuerit appositum in principio instrumenti, operatur ut videantur omnia, quæ tam de iure, quam consuetudine requiruntur, appositæ.
- Gonzal. d. gloss. vlt. num. 4. vbi num. 7. notat quod quando in instrumentum dicitur Notarius, præfinitibus talibus, &c. tunc clausula illa, &c. est extendenda, quod scilicet testes fuerunt cognati, Cardin. Mantie. d. tit. 10. num. 19. vbi quod completur omnia quæcumque solent sequi secundum consuetudinem, & stylo, Notarij togati, si illa probari possint.
- Hæc clausula appositæ post verbum, acceptantibus, &c. extenditur pro hereditibus, & successoribus, Rot. decif. 193. in princ. part. 1. diuers. & fuit dictum in Paterbia. huerum 2. Maij 1614. coram Illustrissimo Patriarcha Marenedo, impressa per Fatinae, decif. 319. n. 3. part. 1. recent.
- Possit post relationem partis alicuius dispositionis comprehendit sequentia in illo actu, Rot. apud Pacificum post suum tract. de Saluian interdicta, decif. 137. n. 4. vbi n. 1. quod habet in se solum ea, quæ deserviunt in sermone, & in ea parte vbi apponitur, eadem Rot. apud Zach. post tract. de oblig. Camer. decif. 16. a principio.
- Nun comprehendit tamen ea, quæ sunt de substantia & forma, ut per Rot. decif. 151. a lib. 1. de verb. significat in enig. Giaz. conf. 140. num. 7. vol. 1. Card. Mant. d. tit. 10. num. 2. & lib. 14. tit. 10. num. 44. in fin. & num. 45. & fuit dictum in Romana hereditate 12. Junij 1613. coram Buarato, impressa per Fatinae, decif. 323. n. 4. part. 1. recent.
- Item non potest extendi hæc clausula in contradicibus de necessitate requiruntibus scripturam, ex Ins. Gallus. 3. idem credendum, num. 13. vbi Aret. & Ruy. n. 27. ff. de liber. postb. concludit Card. Tufch. d. conclus. 302. n. 18. vbi num. 31. restitui, nisi esset consuetudo extendendi.
- In mandato procutæ posita non potest extendi nisi ad ea, quæ sunt de natura actus, vel ad ea, quæ sunt corpus exprimit, non autem ad ea, quorum substantiam principium non est expressum, Casti. conf. 18. n. 5. lib. 1. & fuit dictum in Anconiana consensum 14. Maij 1613. coram Pualde, impressa per Fatinae, decif. 492. n. 4. part. 1. recent.
- Item, nec sub tali clausula continetur iuramentum, nisi expresse sit dictum de iuramento, ut ex Bald. conf. 436. incip. Queritur in fin. lib. 1. Hippolyt. sing. 11. in fine, tradit Tufch. conclus. 302. num. 12. vbi num. 33. cum Imola conf. 36. in princip. aduenit quod si dicatur, iuravit, &c. bene præsumitur iurasse verbum, & tactis scripturis.
- Item non extenditur ad clausulas substantiales non solitas apponi, ut ex Rot. decif. 1. de verb. signif. in enig. tenet Gonzal. d. gloss. vlt. num. 10. non enim potest Notarius sub clausula ceterata extendere substantia omnia, proinde dies, indictio, Ruzin. in d. l. Gallus 3. item credendum, num. 21. & 22. Tufch. d. conclus. 302. n. 43.
- Item non extenditur ad ultra dicta, & disdicta, sed ad ea, quæ solita sunt apponi, Titag. de constitution. part. 3. limit. 31. num. 10. Roman. conf. 146. num. 6. Gonzal. d. gloss. vlt. n. 3.
- Item non est potens ut per illam suppleatur solutio lemnitatis instrumenti; ita Cald. Petreia de empt. & vend. cap. 4. n. 7.
- Item si Notarius scripsit obligationem mulieris pro alio cum clausula, renuntiavit, &c. non comprehenditur renuntiatio Velleiani, quia brevis locutio non potest ista beneficia & certificationes continere, ex Bald. conf. 309. incip. Passus difficultat. lib. 3. notat Cardin. Tufch. d. conclus. 302. num. 36. vbi n. 37. extendit, vbi procedat etiam exte siturum in loco, quod omnia, quæ sunt de natura contractus, præsumuntur interuenisse, quia adhuc ex clausula, renuntiavit, &c. non potest extendi certioratio mulieris renuntians.
- Item hæc clausula cum continet extensionem clausulæ inceptæ, non autem aliter separata, ideo licet post clausulam certioratus soleat sequi clausula, accipiendi propria mulieris; si tamen reperitur sola clausula, constitutus, &c. non venit alia clausula separata, quam accipiendi, &c. ita Casti. conf. 10. sub n. 5. lib. 1. Crau. conf. 34. n. 1. Card. Tufch. d. conclus. 301. n. 39.

CLAUSULA XV.

Casu quo, &c.

Hæc clausula facti actum conditionalem, ut per Suid. conf. 268. num. 8. & conf. 493. num. 15. & conf. 432. num. 39. Theodof. de Rub. in singular. Rota tem. 2. p. 4. claus. 1. 94.

Expressam conditionem importat in fideicommissio facto casu quo talis morietur sine filijs, & idem est in legatis factis casu quo hæreditas deueniat ad talem, ita Bald. conf. 244. incip. Casus talis lib. 1. Cardin. Tufch. præf. conclus. com. 2. litter. C. concl. 318. n. 10. vbi n. 13. post Bald. conf. 105. n. 7. lib. 3. subdit pariter conditionem importare si dicatur, si & casus quo, &c.

Vnde hanc clausulam facere conditionalem situationem tradunt Bald. conf. 244. n. 1. & Crau. conf. 16. in princ. Bec. conf. 39. n. 20. Suid. conf. 348. num. 10.

CLAVSULA XVI.

Cautionem banchariam prestare
teneatur, &c.

1. *Cautionem banchariam quomodo solent in Romana Curia præstari ad favorem pensionarij, attenditur.*
2. *Debitum non tenetur dare novum fideiformem, si primum ex conventionione datus & acceptatus facultatibus lapsus sit.*
3. *Verba, ad sexennium duraturam, inducunt obligationem annuam ipso sexennio duraturam.*
4. *Obligatio annua non sufficit semel causisse, quia in principio cuiuslibet anni conditio purificatur, & nova nascitur obligatio.*
5. *Verba impotentia tractum successuum ubi ad hoc, non sufficit semel adimplere, sed requiritur adimpleretur usque ad finem.*
6. *Verbum, duraturam, inducit perseverantiam aliam.*
7. *Promittens simpliciter fideiobere, satisfaciæ sue obligationi semel fideiobendo.*
8. *Debitum nomen in solutam dare sufficit si nomen sit exigibile de tempore existens, sed si promissum illud esse bonum, & exigibile.*

Hæc cautio solet in hac Curia præstari ad favorem pensionarij, cui se obligat aliquis idoneus mercator de solvendo pensionem; & dotabitur olim per retentionem cum obligatione illam tenendam de tempore ad triennium, quod tunc exigit consensum Papæ, aliis pactum foret firmiorem, in hac tradita per Lell. de iust. lib. 2. cap. 15. num. 95. quæst. 39. num. 58. nisi tamen teignaret titularis, quia tunc cum ille non tenetur ad solutionem pensionis, nec ad solutionem & renovationem bancharie pensionis tenebatur, ad nota per Mandol. Mohed. & aliosq. tenent. Flamin. de reg. lib. 6. quæst. 2. n. 149. & 150. Ioan. Baptista Costa in tract. de censuramentis, claus. 96. Hodie verò præstatur eundem ad sexennium, & obligatur citularis his verbis, *Ac cautionem banchariam ad hexennium totum sufficiens & idoneam ad sexennium duraturam, & sexro quoque annis, & per sex menses ante finem cuiuslibet sexennij renovandum præstare teneatur, & ad id consensu Ecclesiæ, sufficiens, & exequimini procedendo cogi possit*, ut habeo in litteris Apostolicis cuiusdam annuæ pensionis ducentorum ducatorum auri de Camera ad mei favorem Apostolica auctoritate referuatur super fratribus certis, & incertis, ac distributionibus quotannis Theologiae insignia Ecclesiæ S. Marie Dolivetræ Vimaraniensis.

Verum mihi accidit, quod cum transacto biennio mercator, qui dedit cautionem banchariam, defecit per decoctionem, agitata contra citularem, vel aliam loco deficientis præstaret, ille licet se defenderet vulgari doctrina, quod non tenetur debitor novam dare fideiorem, si primus ex conventionione datus & acceptatus facultatibus lapsus sit, ex adductis à Guidobon. decis. 64. & latè Sord. cons. 1. lib. 4. num. 7. tamen condemnatus fuit ad aliam loco deficientis præstendam, ex seqq.

Primo, quia verba illa, *ad sexennium duraturam*, de quibus in Apostolicis litteris referuntur pensionis, inducunt obligationem annuam ipso sexennio duraturam, *et cum in singulari, & cum in universi, ff. de*

annis legat. l. nec semel ff. quando dies legat. cedat, cum aliis infra allegandis.

Vbi autem verisimur in obligatione annua, uno sufficit semel causisse, quia in principio cuiuslibet anni conditio purificatur, & nova nascitur obligatio, *et l. nec semel, l. poter. Senenium 6. fin. ff. de condit. & demonstrat. l. Senenium 5. fin. ff. de donat. causa mortis. Cast. in l. si Stichum. §. stipulatus, sub num. 1. vers. & sic de singulari ff. de verb. oblig. Socin. cons. 31. n. 2. lib. 3. Nat. cons. 543. num. 5. Par. cons. 95. n. 44. lib. 2. Sord. cons. 223. num. 5. & in tract. de aliment. tit. 9. quæst. 6. num. 5. & decis. 273. n. 10. Anton. Gomez var. tom. 1. cap. 1. num. 44. Rota in lamen. legati 20. luvy 1622. coram Barato.*

Secundò, quia quatenus oon importet obligacionem annuam, sufficit quod verba illa, *ad sexennium duraturam*, importent tractum successuum, ad hoc ne sufficiat fuisse semel præstitum, Cyn. in l. si quis heredes, num. 2. C. de insti. & subtit. & ibi Dec. mon. 1. Angel cons. 34. num. 9. Isti in l. si ab arbitrio, sub num. 13. vers. secundo, & fortius, ff. qui satisfaci. cog. Felan. 2. sub num. 5. de ienga & poce, Rota. decis. 577. part. 1. divers.

Quod autem verba, *duraturam ad sexennium*, impotent tractum successuum est indubitatum, quia inducunt novam obligationem quolibet anno, ex doctrinis allegatis, tum etiam, quia propria significatio huius verbi, est ut inducat perpetuam actus, Castren. l. fin. num. 3. C. de insti. & dicit 108.

Non obstat quod qui tenetur ex pacto dare si defuissent, satisfaci. suis obligationi semel fideiobendo, nec iterum tenetur fideiobere si primus sit decoctus, vel factus sit non solvendo. Bart. in l. præstaria, secunda. ff. de præst. stipulat. cum aliis per Sord. cons. 18. per totum, quia hoc procedit in eo, qui promissit simpliciter fideiobere, ut io specie declarat Guarlan. discept. forens. tom. 3. cap. 527. num. 16. & 17. & sic non applicatur casui nostro, in quo eum verba promissionis importent tractum successuum, lege accipiunt ex conventionione partium, *l. 1. §. & si committat. ff. de posui, Nat. cons. 384. num. 1.*

Hinc licet is, qui datus in solutum nomen debitoris, sufficit si nomen sit exigibile de tempore essentis, *l. si mandata meo. §. vitem. ff. mandati, Sord. decis. 326. n. 42.* nihilominus quando vterius processerit, & promissit illud esse bonum & exigibile, tenetur illud manutenece exigibile, etiam in futurum, *l. si venditor 19. in princip. ff. de vendit. empt. Fulgen. in l. si nomen. ff. de vend. vel ali. vend. Eugen. cons. 74. n. 1. & 2. Sord. cons. 441. n. 7. per medium, & n. 3. cum seqq.*

Pari ergo ratiooe, licet promittens simpliciter dare censulam, liberetur semel dacti, nec tenetur in casu decoctionis eam reouare, tamen ubi, prout in casu nostro, promissit dare cautionem banchariam duraturam ad sexennium, tenetur prima deficientis aliam inobtare, alia esset dare cautionem simpliciter, & oon banchariam, nec manuteneet qualiterem duracionis, quam manutenece tenetur, *et l. si venditor 30. de ali. empt. Gratian. loco citato, num. 1. cum aliis allegantibus.*

Citea hanc eedulam (colpis vñs frequentissimos est in Vrbe) aduertendum duxi cum D. Lotret. in suo distissimo tract. de re beneficiaria lib. 1. quæst. 38. num. 155. campione per eam se obligare statim temporibus per tot annos, vel ad pensionarij & titolatis vitam se soluturum, sub inamento & obligatione Camerali obique villa procul exceptione,

CLAVSULA XVIII.

Citra vitium spolij, & attentatorum.

- 1 *Clayula*, Citta vitium spoli, & artemiacotum, quando in Curia venatur ostenditur.
- 2 *Littera in forma Brevis cum clayula*, Citta vitium spoli, &c. possunt imperari etiam postquam commissio farris contra super possessione & pertinenentia beneficij.
- 3 *Clayula*, Citta vitium spoli, &c. apposta in Brevis, tanquam actorebus recipit condempnem Brevis, intelligitur quatenus Brevis sit inflicta.
- 4 *Sententia Auditoris Camere super executione Brevis lata sine indicacione, et nulla.*

IN CURIA videtur hac clausula, illum potissimum inferendo in Breuibz de capiendi possessione nomine Camere beneficij lingioſi, ac alijs quomodocumque collationi Apoſtolice Sedis reſervatur vacantes per mortem aliterz ex colligantibus, vel in Curia, aut per ubiqum Curialium, vel familiarium Cardinalium, ColleQorum, vel SubcolleQorum, aut Protonotariorum, & ſimilium, & opetur, quod licet addit iſi, tamen non attentez poſſeſſionem capiens illius vigore, vt per Staſſih. de liberis gratia, in ultim. col. de reſerv. in form. Breuij, & per Sacren. in traſſ. Breuium, num. 14. verſ. Breue aſſum frequenter, vbi num. 15. ſubdit ſe id ſapius vidiffe.

Possumt huiusmodi literæ in forma Brevis cum hac Clausula impetrari etiam postquam commissæ fuerit causa super possessione, & pertinentia illius beneficii, non obstante inhibitione de super emanata, iuxta allegata per Lancell. *de acens. in præf. part. 2. c. 4. d. n. 4. §. fin.*

Recipe tamen in Breui appofita tanquam ac-
cessoria conditiones Breui, & intelligit quae-
tus Breui fit iustificatum, Put. *desf.* 1. lib. 1. imprefsa
per Macheſ. *part.* 1. pag. 428. Rota in *Vicen beneficij*
Santi Martini, 20. February 1600. coram Cardinale
Pamphilio, & in *Celfonen preceptoria* 4. February 1603.
coram Renerendissimo Domino meo Celsio, imprefsa
per Macheſ. de *Communi* *part.* 1. cap. 6. num. 6. etc.

Deinde sententiam Auditoris Camere super executione Brevis lacum non preecedente illius iustificatione, esse nullam & spoliariam, censuit Rota in *Materiam Sacrificii* 16. Decembris 1602. *serm. Cardinale Pamphilio.*

CLAVSVLA XIX.

Citra aliquam liberationem
fideiussorum.

Questionem respectu etiam fidelissimum excludit hanc clausola, iuxta tradita per lsf. in l. non solum. §. morte. item. §. de non aper. nunciat. Grat. conf. 114. n. 7. et dicit. 1. Rot. in Romana configurationis depositi §. Item. 1600. *carum Reuerendissime D. meo Coccino Decano.*

Claufula, *Cinca praedictum doris mei*, quid impot-
tet, vide Sorin. iun. cony. 89. num. 8. fol. 3. quem refert
Cenc. post lib. proli. & canonie. quae 3. sing. 43. n. 1.

CLAVSYLA

CLAVSULA XVII.

Citra aliquam innouationem.

- 1 *Clauf.* Citta aliquam innovationem, *praefertur hypobecum antiquum.*
- 2 *Praefertur iura, & prius contravallum.*
- 3 *Clauf.* Citta pizididicem operationum iurium, imò iura iustibus addendo, &c. *operatur ut non dicatur facta renatio, nec recessum à primo instrumentum.*
- 4 *Clauf.* Citta renovationem, &c. *operatur ut per secundum mandatum primum non dicatur renovationem.*

¹ Per hanc clausulam praefecti antiquam hypothecam, observat Gozad *conf.* 18. num. 2. Gab. *communis de notatione conclus.* 1. num. 6 in 1. sublimitatione, et fuit dictum in Romana anterioritatis hypotheca 18. Novembrii 1597. coram Cardinale Pamphilio.

3 Item praefatus iura, & priores contractus, vt nouation non fiat, i. a la in l. la. s. i. in fine, ff. de iur. per. gratian. conf. 126 n. 3. n. 1. Nat. conf. 127. mm. 3. Gozad. conf. 18. n. 1. Theop. Pedem. conf. 126. mm. 3. naturalis de nouationis natura erat extinguere praecedente obligationem, eaque in sequentem transfundere, l. 1. de nouat. Surd. conf. 128. mm. 24. & fuit dictum in Romana praesentia 18. Ianuarij 1608. coram Oremberg. impetita per Fatinc. dict. 140. n. 3. p. 1. recent.

3 Clauf. *Cura praeiudicium prius inuicem, inuicem intra inuicem addenda, &c.* operatur, vt non dicatur facta nouatio, nec recessio a primo Instrumento, vt per Gratian. conf. i. 27. *non. 17. alfin. & seq. lib. 1. Theodof. de Rubens in singularib. Rotasum. 2. part. 4. clauf. 102. Rota decif. 718. n. 1. & seq. p. 1. diuersif.*

4 Claus. *Circa reuocacionem, &c.* operatur ut per secundum mandatum primum non dicatur tenocatur. Pute. gloss. 1. §. 1. h. t. The last gloss. 107. in fine, &c. quod prius Vicarius per secundi depurationem non censetur tenocatur. Rebuff. in forma Vicar. n. 19. Ep. posita in mandato procurat intelligitur de constitutione priores valida, non solum de nulla. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 17. n. 1. & ver. & chesula circa reuocacionem.

CLAUSULA XX.

Circa consensum in iurisdictionem, &c.

Comparatio eorum iudice si sit simpliciter, & sine clausula, Circa consensum in iurisdictionem, &c. tunc per quemcumque actum consentitur in iurisdictionem illius iudicis.

Quicquid contra veniet hac clausula diverſimodum, in eo, Cumen, n. 4. de elec. Alex. in l. non ſolum §. morte, in fin. n. 3. ff. de iur. oper. nunciat. & Felin. in cap. cum M. Ferrar. n. 6. de Conſtit. tamen valde ſuſfragari experientia docet, cum contingit doctus an fuerit conſenſum in iurisdictionem illius iudicis; nam ſi comparatio fiat ſimpliciter, & ſine hac proteſtatione, non eſt dubium fuiſſe in iurisdictionem conſenſum iudicis illius per quemcumque actum; ita Felin. in cap. inter nuntiales, ſub n. 10. ibi, ſed faciendo aliud actum, &c. de re iud. & ibi gloſſ. verb. ſubvendo iudic. verſ. ſuper hac diſtinctionem, ubi Abb. n. 8. & 9. Rot. decy. 161. num. 4. part. 1. diuerſ. & ſic dictum in Eltheri, iuris conſult. 18. Martij 1613. coram Illuſtriſſimo Patriarcha Monacensi.

CLAUSULA XXI.

Codicillaris.

1. Dolorum referuntur de vi, & effectibus huius clausula agitur.
2. Clausula Codicillaris eſt inuenta ad conſervandam ultimam voluntatem.
3. Teſtator ex voluntate preſumitur potius, quam ex capite Notarii apponatur clausula Codicillaris.
4. Intelligi ſi teſtamentum publicè coram teſtatore legatur, vel conſuetudo, ſeu ſtylus illam apponit Notarii.
5. Teſtamentum inter liberos conditum tacite preſumitur inſiſſe clausula Codicillaris, licet non expreſſatur eumina.
6. Codicillaris clausula quando eſt tacite intellecta, non eſt parva potestas cum expreſſa.
7. Teſtamentum ſi non poteſt valere tanquam teſtamentum, ut valere tanquam Codicillus, & omnia legata & fideicommiſſa ſubſiſcant, operatur clausula Codicillaris.
8. Legatus in particulis ſibi operatur clausula Codicillaris, ut licet teſtamentum reddatur nullum præteritis filiis, vel poſtumi, nihilominus debeantur legata.
9. Legatus qui conſentit per amicum ex causa C. de liberis præteritis qui aliter preceſſerunt remiſſum.
10. Teſtamenti caducatio ut impediatur, operatur clausula Codicillaris.
11. Teſtamentum quando eſt nullum exheredatione, aut mala filij præteritione, potest operari clausula Codicillaris repetitionem fideicommiſſi venientibus ab inteſtato.
12. Teſtamentum ruptum ex causa præteritionis filij item nati, non operatur clausula Codicillaris, ut bene per fideicommiſſum heredi ſcripſi ſunt reſtitutum, de reſtitut.

13. Teſtamentum ruptum per querelam, operatur clausula Codicillaris.
14. Teſtamentum appoſita clausula Codicillaris, operatur ut heredes ab inteſtato conſentiant gravior diſpoſitioni in teſtamento ad implere.
15. Teſtamentum ſi eſt nullum, ut pure intelligatur reſtitutum eſſe fideicommiſſum, operatur clausula Codicillaris.
16. Legati repetitionem venientibus ab inteſtato operatur clausula Codicillaris.
17. Voluntas teſtatoris ubi deſicit, operatur clausula Codicillaris.
18. Subſtitutionem directam fideicommiſſi facit valere clausula Codicillaris, ad reſta teſtamentum mariti.
19. Reſtituere in gratuito operatur clausula Codicillaris, quid non debetur Trebellianica.
20. Verba directæ vel oblique, operatur clausula Codicillaris.
21. Deſuncti voluntatem ſalvare, ſeu confirmare clausula Codicillaris, quando deſicit ſimpliciter ab inteſtato ſollemniter, non autem cum altera.
22. Inſtrumenti ad renovationem teſtamenti inferri operatur clausula Codicillaris, ut debeant fieri in alio teſtamento ſpeciali mentione.
23. Teſtamentum valere facit clausula Codicillaris, eo casu, quo heres moritur in vi a teſtatore.
24. Teſtamenti appoſita clausula Codicillaris, ſcilicet directam ſubſtitutionem ſubſiſti in fideicommiſſariis.
25. Venientibus ab inteſtato quod conſentiant tacite vocari, operatur clausula Codicillaris.
26. Caſa eumque diſpoſito a teſtatore, operatur clausula Codicillaris.
27. Teſta tor ac ſi rogatus venientibus ab inteſtato reſtitui hereditatem heredi ſcripſi, operatur clausula Codicillaris.
28. Codicillaris clausula non habet vim contra voluntatem teſtatoris, nec aliquid operatur in teſtamento, quod non valet propter defectum voluntatis.
29. Hereditas licet non poſſit in Codicillo dari, nec adiri, tamen ſubſiſtit etiam per verba directæ, operatur clausula Codicillaris, ut debeant hereditas per fideicommiſſum reſtitui.
30. Hereditas ut debeatur ex clausula Codicillaris ab inteſtato, ipſa clausula operatur, excepta legitima etiam quando partem præteritis non petunt.
31. Heres inſtitutus ſi præmoriatur teſtatori, operatur clausula Codicillaris, ut heredes ab inteſtato teneantur ex fideicommiſſo reſtituere ſubſtituto.
32. Subſtitutio pupillaris ut teſtamentum ruptum maritate poſſit huius, vel præteritione filij ſubſiſtare, operatur clausula Codicillaris.
33. Subſtitutionem pupillarem conſervationem ad ſuorum non impugnans teſtamentum operatur clausula Codicillaris.
34. Heres datus in ſolidum licet ſi repudiet hereditatem, præteritis etiam æquandis legatibus, tamen ſi in teſtamento adeſſet clausula Codicillaris, poſſet repudiare hereditatem, & conſequi legata ab inteſtato.
35. Teſtamentum quando eſt nullum, quia ſpurus incapax eſt ſubſtitutus, ſubſiſtitur ex clausula Codicillaris etiam ſalsa concubina.
36. Teſtatoris voluntas ut cum moliori modo valeat, operatur clausula Codicillaris.
37. Erata S. Francis incapax ſi in teſtamento in ſpici ſit cum clausula Codicillari, poſſet heres

habere et vendere, pretium pro necessitatibus consequantur.

38 Legatum suum heredi conuictum cum tertio, vbi si in testamento est clausula Codicillaris.

39 Testator quando suus instituit, & ultimo moriens suus aliqui substituit, quomodo operetur clausula Codicillaris, attenditur.

40 Solemnitatem deservit ut supplet, non voluntatem, operatur clausula Codicillaris.

41 Quoad legatum debetum filio, vel alio gratum restitueret ex clausula Codicillari, nihil illa operatur.

42 Inimicitiam heredi scripto non dari, nec retardari immixtionem heredi ad intestato, operatur clausula Codicillaris.

43 Instituta in re certa, ut trahi possit ad universum ex fideicommissis, licet non ad si alius heres universus ex testamento, operatur clausula Codicillaris.

44 Testamentum quando est nullum prateritis filij, nihil operatur clausula Codicillaris.

45 In testamento in quo corpus persona instituitur a fratre, vel sorore, & ceteris fratre, vel sorore suo prateritis, nihil operatur clausula Codicillaris.

46 Substitutio reciproca quod continet fideicommissum, non operatur clausula Codicillaris.

47 Cui in testamento non facta secundum solemnitatem requisita, nihil operatur clausula Codicillaris.

48 Testamentum secundum ad impedendum quin reuocetur primum, nihil operatur clausula Codicillaris.

49 Testamentum ubi potest valere ut testamentum, nihil operatur clausula Codicillaris.

50 Testamentum de iusticia ubi agitur, nihil operatur clausula Codicillaris.

51 Testamentum in invalido reuocatori optimi validi nihil operatur clausula Codicillaris.

52 Testamentum in fine quando ponitur clausula Codicillaris, nihil operatur.

53 Remedium si conuenit. C. de reme. dynat. nortallie clausula Codicillaris.

54 Testamentum valere facere quoad partem appositam heredi si contrarium, non operatur clausula Codicillaris.

55 Matrem si quis instituit in re certa prateritis filij cum clausula Codicillari, non operatur nisi quoad rem particularem.

56 Codicillaris clausula nullum modum ponitur.

57 Testamentum nullum ubi prateritis non possunt ad sustinere clausula Codicillaris, remissio.

claus. 21. Honded. conf. 74. som. 1. Bernad. Grzuz. ad pract. Camera Imperialis lib. 1. conel. 114. Aloyf. Rice. in collect. decis. par. 1. collect. 19. & par. 4. collect. 1186. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 48. n. 4. cum segg. late Fusat. de substit. quast. 145. n. 18. cum segg. Caeoet. var. resol. p. 1. c. 4. a. num. 19. & n. 108. & cap. 1. num. 124. Magdalen. de morte testium in testamento requisita p. 1. c. 6. num. 17. & 28. & cap. 16. n. 71. cum segg. Theod. de Rubetis in singularib. Rationum. p. 4. claus. 11. pag. 129. & claus. 105. pag. 125.

Hae clausula est inuenta ad conseruandas vltimas voluntates, Bald. l. in vltima. col. 4. vers. nunc aliquid de Codicill. Decian. conf. 187. n. 3. & 4. Fusat. dist. quast. 145. n. 40.

Presumunt ex voluntate testatoris potius, quam ex capite Notarij appositae, Aloyf. Rice. d. collect. 19. post med. Honded. conf. 31. num. 44. tem. 1. Menoch. conf. 87. n. 50. & conf. 7. num. 143. quod intellige si testamentum publice coram testator legauit, ex adductis per Honded. conf. 31. num. 46. & conf. 74. n. 41. som. 1. & Gab. apud eum tit. de consuetud. clausul. 4. num. 7. nam bonum est de ex testatore certiorari, Angel. conf. 364. n. 6. col. pen. vers. quapropter, quem refert Cardin. Tufch. d. clausul. 292. n. 158. vel consueudo seu stylus sit illam appoi a Notario, vt per Mascard. d. clausul. 300. n. 1. quia coeetor appoi a ex tacita voluntate testatoris, cum consuetum sit quod apponatur, secundum Farin. in pract. crimin. par. 6. de falsitate & simul. quast. 157. num. 48. aliter cum illa omnia non debet intelligi, ex Brunor. & Sole in locu communibus, vers. clausula 7. Card. Tufch. d. conel. 292. num. 185.

In testamentis inter liberos conditis tacite praesumitur inesse, licet non repetatur continua glossa, verb. non valuit, in fin. l. i. l. caberell. §. cum filia. ff. de vulg. Coar. in cap. Reguarion. §. 1. num. 4. de testam. Aroo. Gomez leg. 1. Tauri, num. 62. & 74. Costa in cap. si pater, verb. interduum. 8. eodem tit. lib. 6. Cephal. conf. 420. num. 17. Mench. de success. progressi lib. 2. §. 18. num. 82. vers. item multum, Prax. de interpret. vlt. volunt. fol. 100. num. 18. Card. Mont. de conuictur. vlt. volunt. lib. 1. tit. 9. num. 5. & lib. 6. tit. 2. num. 21. & 27. Clar. in §. testamentum, quast. 3. n. 7. Ferret. in consue. Catalonie gloss. n. 38. Marten. ad l. 1. gloss. 10. num. 19. tit. 4. lib. 3. nota Recopil. & d. l. 2. gloss. 2. num. 9. Gouier. in repetit. l. memo pater, num. 141. ff. de leg. 1. & pract. lib. 3. quast. 50. num. 3. Surt. conf. 132. num. 14. Couall. commun. contra communes quast. 186. cum seg. & Stephan. Gratian. d. cap. 48. n. 18. & cap. 69. num. 1. Fusat. de substit. quast. 145. num. 48. vbi num. 49. & 52. declarat procedere quoad solemnitatem, non quoad substantiam.

Quando vero est tacite intellecta, non est paris potentiae cum expressa, ex notatis per Surt. conf. 132. num. 18.

Primo operatur hae clausula in testamento, vt si testamentum non possit valere tanquam testamentum, valet tanquam codicilles, & omnia legata & fideicommissa sustineantur. l. vbi Bart. n. 3. ff. de iure Codicill. Clar. in §. testamentum, quast. 46. n. 1. Marten. ad l. 2. gloss. n. 9. & gloss. ro. num. 4. tit. 4. lib. 3. nota Recop. Surt. d. conf. 132. n. 17. Gama Ensin. decis. 116. n. 3. Cardin. Tufch. d. clausul. 192. a. princip. Carol. d. verb. clausula 21. Aloyf. Rice. d. collect. 1186. vers. quimo, & tunc sustinetur testamentum iure codicillorum, in quibus subsistunt quinguo testat. etiam non rogati, Mench. de success. errat. lib. 2. §. 15. n. 43. Paris. conf. 42. n. 19. lib. 2. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 63. n. 6. Operatur etiam in legatis particularibus, vt licet testamentum reddatur nullum prateritis

DE vi, & effectibus huius clausulae vide laze Turret. in speciali tractat. de hac clausula edito, Hippol. conf. 118. num. 7. vol. 1. Ancon. Gomez l. 3. Tauri, num. 71. cum segg. Menoch. conf. 328. num. 39. cum segg. & conf. 381. num. 14. & conf. 579. n. 3. Mascard. de probat. conuict. 100. Petex ad l. 1. vers. sexta solemnitas. tit. 2. lib. 1. Ordinum pag. 108. Cardin. Mantie de conuictur. vltim. volunt. lib. 1. tit. 9. Ioseph. Ludoo. decis. 12. n. 31. Surt. conf. 119. num. 28. cum seg. & conf. 121. Molin. de inst. dispen. 132. Cardin. Tufch. practie. conuict. rem. 1. lib. C. clausul. 191. & clausul. 304. num. 16. cum segg. Mart. d. clausul. par. 3. clausul. 11. Crenaltheu. mun. contra communes, quast. 180. & quast. 183. cum segg. Cardol. in pract. iudic. & Advocatorum, verb.

præteritione filiorum, vel posthumi, nihilominus debeantur legata, *Calit. conf. 200. incip. Claram est. lib. 1. Card. Tulch. d. consilij 292. num. 72. vbi num. 73. cum Oldrado conf. 149. vers. super certis. & Bald. conf. 159. in principio, lib. 2. & alius, subdit hanc clausulam respectu licetis legatorum, etiam quod testamentum licetis solenne sit, rumpatur per natiuitatem posthumi, quando non habet verba, & si non valet, vel, in futurum non valet, quia tunc non potest testis hanc clausula ad solennitatem, que non respectu futura; & qua actione perantur legata, que conferuntur per arch. ex causa C. de liberis præteritis. vide Rendin. in prompt. recept. sent. tom. 1. in de legat. n. 36.*

10 Secundò operatur, vt testamenti caducitas impediatur, Manoch. conf. 106. num. 395. & quod subfistatur succedat non obstante quod institutio fuerit eadema, tradit Vincent. de Franch. decis. 156. num. 1.

11 Tertio, quando testamentum est nullum præteritione, aut mala filij exheredatione, tunc operatur repetitionem fideicommissi venientibus ab intestato, ita Cuius in 6. Codicillum, quæst. 22. n. 1. Mart. d. claus. 1. n. 19. Put. decis. 7. de testam. Gutier. prefat. lib. 3. quæst. 50. n. 7. Gabr. conf. 109. num. 5. & conf. 113. n. 12. lib. 1. & fuit dictum in Arimonia. legat. 10. Decembris 1594. coram Litvitz in Summa successione 15. Martij 1604. coram Cardinale Sacrate, & in Piterbina. seu Romana pecuniaria 28. Februarij 1612. coram Phalido, impressa per Faxin. decis. 58. n. 3. part. 1. recent.

12 An autem rupto testamento ex causa præteritionis filij iam nati, operetur hæc clausula, vt bona per fideicommissum hæredi scripto sint testanda; vide latè Fusar. quæst. 169. An vero rupto testamento ex causa præteritionis posthumi, operetur bona debere in vim fideicommissi hæredi scripto; vide latè Fusar. d. quæst. 169. n. 8. cum seqq.

13 Quarto operatur rupto testamento per querelam; ita ex Bart. in arch. ex causa, n. 33. C. de liber. præteritis, tradit Ceual. d. quæst. 187. Mart. d. claus. 1. n. 40. & Stephan. Grazian. d. cap. 48. n. 8.

14 Quintò, posita in testamento operatur, vt hæredes ab intestato censeantur gratati quasi per fideicommissum disposita in testamento adimplere, l. fin. vers. aliud. C. de codicillis, Bellacomb. tem. 1. commun. opinien. lib. 6. tit. 13. num. 25. 6. vers. nec enim, pag. 60. Valac. conf. 68. n. 2.

15 Sextò operatur, si testamentum est nullum, vt pure intelligatur testatum esse fideicommissum, quo casu legitima tantum; non tamen Trebellianica deduci potest, Gutier. d. quæst. 50. num. 9. Perezg. conf. 81. n. 4. vol. 1.

16 Septimò operatur repetitionem legati venientibus ab intestato, vt per Vincent. de Franch. decis. 1. n. 15. & 15. Gregor. decis. 131. num. 8. & num. 12. subdit quod non operatur vbi defuit voluntas testatoris; & men. 10. querit an sustineat testamentum, in quo frater est præteritus instituta ruii personis.

17 Octidm, in testamento matris adiecta facit valere suam substitutionem directam iure fideicommissi, vt per Ferrer. in consilij. Cuiusdam gloss. 1. n. 165.

18 Nonò operatur in graato testatore, quod non detrahatur Trebellianica, ex Cuiuscan. de vsofruct. in l. i. §. de legat. n. 80.

19 Decimò, quod verba directa obliquenter, Martinez. gloss. 2. num. 5. in 4. lib. 1. nona Recopilat. Sord. decis. 232. num. 19. & 23. Scaphi. de privileg. in rem prim. 97. num. 4. Recte, in consilij. Cuiusdam gloss. 7. n. 135. Grazian. cap. 77. n. 32.

Vndecimò sustinet, seu confirmat voluntatem defuncti, quando deficit simpliciter ab defectu solennitatis, non autem eam alterat, vel extendit, iuxta tesoluta per Valac. conf. 183. num. 12. Stephan. Grazian. discept. forens. cap. 365. n. 20. & fuit dictum in Auximana fideicommissi 26. Novembris 1611. coram Phalido, impressa per Faxinac. decis. 57. num. 9. part. 1. recent. vbi habetur quod hanc clausula confirmat tantum & corroborat voluntatem testatoris, non autem eam alterat, & extendit.

Duodecimò, ex præsumpta testatoris mente operatur, vt ad reuocationem iuramenti testamenti inserti, debeat fieri specialia mentio in alio testamento; ita Gabr. commun. lib. 2. sit de testam. clausul. 5. num. 10. Menoch. de præsumpt. lib. 1. præfump. 11. n. 13. Ceual. commun. contra communem, quæst. 211. n. 21. Stephan. Grazian. d. cap. 48. n. 19. Bernard. Graue. ad prædictum Cæsar. Imperialis, lib. 2. consilij. 114. considerat. 1.

Decimotertiò facit valere testamentum eo casu, 23 quo hæres moritur in vita testatoris; ita Vincenz. de Franch. decis. 156. n. 1. Martij. singulari. 54. Rol. conf. 51. num. 57. vol. 2. Parif. conf. 60. n. 10. & conf. 61. n. 22. & conf. 64. n. 13. vol. 2. Bellacomb. tem. 2. commun. opinien. lib. 6. tit. 13. n. 259. pag. 62. Menoch. conf. 106. n. 395. & conf. 500. n. 4.

Decimoquartò, apposita in testamentis facit directam substitutionem hædi in fideicommissum; ita Ferrer. in consilij. Cuiusdam, gloss. 1. n. 17. 6. quia statim secum substitutionem fideicommissum, quando de insertu testatoris apparet sic voluisse, vt dictum fuit in Romana fideicommissi de Vrijno 9. May 1611. coram Reuerendissimo Danio meo Pirono, impressa per Faxinac. decis. 344. n. 10. part. 2. recent.

Decimoquintò operatur quod censentur venientes ab intestato tacite vocati, Gregor. decis. 446. n. 5. vbi n. 6. & 7. subdit operari, vt reuocato testamento teocet, absque eo quod sequatur declaratio voluntatis decedendi ab intestato, præsertim quando est adiecta clausula, Omni meliori modo, &c.

Decimosexto operatur eueniente casu dispositio 26 à testatore, Socin. fen. conf. 76. in fin. lib. 3. Aleais. resp. 492. n. 27. Menoch. conf. 226. n. 40. quicquid dicant Alex. conf. 17. n. 19. lib. 2. Parif. conf. 52. num. 15. & conf. 64. num. 14. lib. 2. Decian. resp. 1. num. 132. lib. 1. Menoch. sibi contrarius conf. 43. n. 15. Fusar. de substitution. quæst. 456. n. 41. & quæst. 469. n. 83. lequirit primam opinionem.

Decimoseptimò operatur ac si testator togasset 27 venientes ab intestato testij hæreditatem hæredi scripto, Fusar. de substitution. quæst. 69. n. 2.

Clausula hæc codicillaris non habet vim, & effectum contra voluntatem testatoris, nec aliquid operatur in testamento, quod non valet propter defectum voluntatis, Titian. in l. si unquam, verb. donatione largitus n. 266. C. de renouand. donat. Scraph. de privileg. iuram. privileg. 84. num. 3. Curt. iun. conf. 114. n. 10. Card. Mant. de comest. lib. 1. tit. 4. n. 15. Turret. de officia clausula codicillaria quæst. 22. in 1. num. 2. Sord. decis. 37. num. 7. & conf. 21. n. 20. & conf. 232. n. 6. & conf. 358. n. 25. Cald. Pereira quæst. forens. lib. 2. g. 26. Stephan. Grazian. discept. forens. cap. 77. 4.

Decimoctidò operatur, vt licet hæreditas non potest in codicillis dari, nec adim, tamen si datur etiam per verba directa, debeat hereditas per fideicommissum testui, l. Semola. ff. ad Trebellian. Caldes. conf. 364. alias 355. de testamentum, Calito conf. 97. incip. Super prime, n. 2. in fin. lib. 1. & conf. 100. in princ. prim. lib. 1. Tulch. d. consilij 292. n. 45. vbi n. 46. extendit

extendit ut procedat etiam in testamento in scriptis, licet non sit scripta, dummodo probetur à testatore dicta, quia si non valet ut testamentum in scriptis, valet ut codicillus ex dicta clausula.

- 30 Declamonond operatur, ut hereditas debeatur ex clausula codicillari ab intestato, excepta legitima, etiam quoad partem præteriti rospendit, ita ex *Bart. conf. 10. num. 6. vers. 2. incip. Est videndum, lib. 2. concludit Card. Tufch. d. conf. 192. n. 47.*

- 31 Vigefimò, quod hæres instituitur si præmortuatur testator, hæres ab intestato teneatur ex fideicommissio substituitur substituto, ut per Bald. *conf. 129. in fin. vers. dixerimus lib. 1. & conf. 170. lib. 5. Card. Tufch. d. conf. 191. n. 49. vbi n. 50.* extendit, ut imò si hæres ab intestato sunt prohibiti aliquid petere, testator sine retentione Trebellianica.

- 32 Vigefimoquintò operatur, ut substitutio pupillaris in testamento rupto natiuitate posthumi, vel præteritione filij, sustineatur; ita *Bart. conf. 44. in fin. lib. 5. Oldrad. conf. 171. in fin. vers. alij de iur. Angel. conf. 99. num. 5. vers. restat igitur, Bald. conf. 186. incip. Falsum lib. 1. & conf. 167. incip. Thoma. num. 4. lib. 2. Card. Tufch. d. conf. 192. n. 53. vbi n. 54. cum Alex. conf. 16. n. 5. lib. 1. extendit, etiam si ignorauerit testator natos filios, vel nepotes, & num. 16. extendit, ut procedat etiam si eadem substituitio vocatur frater ex latere patris coniunctus, & excluderet posthumus utique coniuñctus, qui erat præteritus, quando pater se iuratum posthumum, & non mutauit testamentum, & num. 57. patet extendi habere locum in substitutione pupillari non expressa.*

- 33 Vigefimosecundò operatur conseruationem substitutionis pupillaris ad fauorem oon ingnugnantis testamentum; ita ex *Rom. conf. 516. incip. In casu propofita conseruatione, in fin. tradit Card. Tufch. d. conf. 192. n. 69. vbi n. 70. cum eod. Rom. conf. 181. incip. Pro deficiente, n. 1. testrigit conseruati pupillarem substitutionem in portione eius, cui facta est substitutio, prout legas conseruantur ab eo, qui est grauatus, non tamen in portione præteriti, & n. 71. similiter testrigit, quia non sustinetur substitutio pupillaris facta ad fauorem præteriti, quando impugnatur testamentum.*

- 34 Vigefimotertiò operatur, quod licet hæres datus ius iusolidum si repudiet hereditatem, priuatur etiam commodo legatorum, ratio si in testamento adest hæc clausula, potest repudiare hereditatem, & consequi legata ab intestato vigore huius clausule; ita *Bald. conf. 128. incip. Falsum tale, vers. sed postea lib. 1. Card. Tufch. d. conf. 192. n. 80.*

- 35 Vigefimoquartò operatur quando testamentum est nullum, quia spurius incapax est institutus, sed ut possit habere & viuere honeste, Anton. de Butrio *conf. 14. Card. Tufch. d. conf. 192. num. 86. vbi n. 87.* affecti operatur etiam defectus sit ex parte disponentis, prout si filiusfamilias, qui non potest testari, sed potest donare causa mortis, ut quia pater conseruissit, testaretur, quia testamentum per hæc clausulam valetur ut donatio causa mortis, & num. 38. subdit operatur quoque etiam si ex defectu capere debentur testamentum esset nullum, prout in Mendicantibus, qui oon possent habere hereditatem titulo institutionis, sed iure testati, vel donationis.

- 36 Vigefimoquintò operatur quoad voluntas testatoris omni meliori modo valuit, ideo si in testamento instituti sunt Fratres Sancti Francisci incapaces, illi possunt habere ut vendant, & pretium pro necessitatibus consequantur; ita *Bart. in tral.*

Minorum lib. 1. dist. 1. c. 2. p. 1. Ex prædilecti, num. 15. Card. Tufch. d. conf. 192. n. 89. eodem Bald. in aut. Ingressi, num. 16. C. de sacros. Eccles. Nota clausulam codicillarem non obseruari vbi adest voluntas, A. oell. Amat. conf. 61. n. 13 & 14.

Vigefimoextò operatur quod licet non valeat 18 legatum factum hæredi coniunctum cum tertio, quia tertius totum legatum habebit, tamen secus est, si in testamento est clausula Codicillaris, quia hæredi fiet restitutio, Angel. *conf. 197. num. 29. vbi num. 100. subdit operari quod fideicommissum vniuersale sustineatur, & num. 101. imò quod faciat valere in vim fideicommissi vniuersalis, non autem particularis.*

Vigefimoseptimò operatur etiam quando sunt 39 instituti posthumi, & ultimo morienti iure aliqui substituti, quod non omni posthumi nascantur, testamento est oculus, & substitutio oalla, & vocantur venientes ab intestato, qui teneatur restituere ex clausula codicillari substitutis retenta Trebellianica, *Cast. conf. 199. incip. Videndum, num. 4. vers. sed quare lib. 7. Card. Tufch. d. conf. 192. num. 122. vbi n. 115. affecti etiam operari, quod licet oculus posthumus, nihilominus teneatur ex fideicommissio restituere alia hæredibus scriptis, quando clausula est per verba etiam de futuro, videlicet, si non valet, vel non valuerit, & num. 114. subdit pariter operari quando posthumus natus fuit agnitus, & testator de eo habuit scientiam, & tempus mutandi voluntatem, sed non mutauit, & refert *Cast. conf. 100. num. 3. lib. 1. & conf. 15. lib. 2. Alex. conf. 142. num. 6. lib. 2. & conf. 10. lib. 3. declarando tamen quod testator ignorasset habere filios, vel posthumos, foret clausula hæc non operatur ex defectu voluntatis, vel etiam si seiuisset posthumum, sed oon habuit tempus mutandi voluntatem, quia tunc non operaretur in præiudicium præteritorum, & restituere extraneis, ut per Card. Tufch. d. conf. 192. num. 115. vbi num. 121. declarat, seu testigat, ut non procedat, quando pater etiam ignorauerit, vel non cogitauerit de posthumo, si tamen constat de mente, quod si seiuisset, nihilominus disposuisset, & substituit, veluti si substituit causam piam filio suo mafculo, quando moreretur in ætate pupillari, quia si mortuus est viuo testatore, & alius mafculus præteritus posthumus natus fuit, & mortuus io pupillari ætate, tunc Clausula codicillaris saluat substitutionem, quia constat de mente, & citat Angelum *conf. 51. incip. Simon Natus, num. 4. vers. salum igitur.***

Vigefimo octauò operatur de sui natura, ut quod 40 ex testamento inualido non dehetur, ab intestato debeatur, & solemniter defectum suppleat, non voluntatis, Peregr. de fideicom. art. 18. num. 8. *Gabr. conf. 129. n. 12. & 16 lib. 3. Menoch. conf. 316. num. 40. & fuit dictum in Norren. fideicommissi 2. Nouemb. 1613. coram Card. Versupia, impellat per Fatia. decif. 519. num. 6. part. 1. recent.*

Limita tamen primò, quod nihil operatur quoad 41 legitimam, filijs, vel alijs grauatis restituere ex tali clausula, *Bald. conf. 387. in fin. lib. 5. Cardin. Tufch. d. conf. 192. n. 151.*

Limita secundò, per hæc clausulam non dari 42 immiffionem hæredi scripto, ne retardari immiffionem hæredis ab iustitiat. *Bero conf. 117. num. 38. lib. 2. Roland. conf. 78. num. 14. & 15. lib. 3. Gabr. conf. 45. num. 15. lib. 2. & fuit dictum in Romana de M. a. reftit. 20. Nouemb. 1613. coram Cardinale Sacra. tate, impellat per Fatinac. decif. 526. num. 3. part. 1. recent.*

Limita

CLAUSULA XI.

Arbitrio suo.

1. Arbitrium boni viri importat clausula, Arbitrio suo.
2. Arbitrium boni viri intelligitur, quod faceret ita ac vellet fieri in rebus suis.
3. Testator quando suam voluntatem non bene explicavit, vel declarationem suam voluntatis alteri commisit, recurritur ad arbitrium boni viri.
4. Voluntatem liberam, & non regulatam aliquando importat clausula, Arbitrio suo, & quando, ostenditur.
5. Arbitrium expirat morte illius, qui illud habebat.

Importat hęc clausula arbitrium boni viri, ut docent Bar. in l. alio, num. 8. ff. de alim. & cibor. leg. Com. conf. 373. col. 1. vers. sed dubium facit, vel. 3. Menoch. de arbitrio lib. 1. quæst. 3. num. 29. cum duobus segg. Mart. de clausul. part. 3. claus. 2. de vit. Remota impressio Gonzal. ad reg. 8. Cancellaria. gloss. 9. in arto a. n. 183. & præsens num. 291. & gloss. 17. §. 1. num. 93. Moet. de commut. vit. volut. cap. 7. n. 143. notissim. Theod. de Robertis sing. Rota tom. 2. part. 4. claus. 178. n. 1. latè Nogueti alioq. iur. tom. 1. alleg. 10. num. 81. cum segg. Vide infra dist. 424. & huiusmodi arbitrium intelligendum, quod faceret ita ac vellet fieri in rebus suis, Dec. in l. in personam §. generali. rer. vbi Cagnol. ff. de reg. iur. Bar. in l. 1. col. 2. ff. de solut. Roman. in rub. de arbit. col. 2. vers. item quærit, quos refert Mart. de claus. 2. n. 4. in fine.

In vicinis etiam voluntatibus recurritur ad augmentum boni viri, quando testator vel suam voluntatem non bene explicavit, vel declarationem suam voluntatis alteri commisit, l. 1. ff. de legat. 2. l. fin. §. sed & si quis. C. de iur. de leg. Socin. conf. 92. n. 11. & seg. col. 1. Afflic. decis. 371. n. 10. quos refert, & sequitur Mart. de claus. 2. n. 7. vbi n. 8. idem esse dicendum existimatur, si legaverit Titio centum etroganda pro ut ubi in sectore dixit.

Aliquando tamen hanc nostram clausulam liberam voluntatem importare, & non regulatam, sicut illud verbum, *pro libito*, tenens Sord. decis. 10. n. 50. Mar. Anton. varior. resolut. lib. 1. resolut. 74. num. 3. Maref. etiam varior. resolut. lib. 1. cap. 11. n. 30. præcipue quando esset dictum, *libera sua arbitrio committimus*, ex Dec. in d. l. in personam §. generaliter. n. 2. ff. de reg. iur. & Menoch. d. lib. 1. quæst. 7. a. n. 33. & Monet. de cap. 1. n. 143. in fin. vel quando arbitrium ei committitur, qui alius illud habebat, tunc enim libera & absoluta facultas tributa dicitur, ut verba aliquid operentur, ex Menoch. d. lib. 1. quæst. 8. num. 33. & Monet. d. cap. 7. n. 144. in princip.

Arbitrium expirat morte illius, qui illud habebat, Bar. in l. commisso §. in iuram. 9. & seg. ff. de verb. oblig. Gosald. conf. 11. n. 10. & fuit dictum in Mediolanen. pensio 30. Februarij 1615. coram Vbaldo seniori, inspecta per Farin. decis. 69. n. 2. part. 1. recent.

CLAUSULA XII.

Auctoritate, seu vice nostra.

1. Iurisdictionem Ordinarium non importat clausula, Auctoritate nostra, sed delegatum.

Iurisdictionis Ordinaria exquiri videtur, cum huiusmodi alia Ordinaria à lege, vel à Principe Iurisdictionis committitur, circa illa tamen qua semina committuntur ad illum Iurisdictionis potestatem.

Iurisdictionem Ordinarium inferioris non importat delegatum, quæ in commissione adiecta fuerit clausula, auctoritate nostra, vel, Tanquam delegatus à nobis.

Quando adiecta clausula, *particulæ*, Etiam, utramque, Ordinarium scilicet, & delegatum Index habere dicitur.

Hanc clausulam non importare Iurisdictionem Ordinarium, sed delegatum, testatur Menoch. de præsumpt. lib. 2. præf. 16. num. 28. Matchef. de Commis. part. 1. pag. 64. n. 2. 26. & pag. 801. num. 311. & pag. 416. n. 104. in vit. impress. D. Barhof in l. cum Præter c. 1. in princip. n. 33. ff. de iudic. Monet. de commutat. vit. volut. cap. 7. n. 141.

Licet quando Iudici aliis Ordinatio à lege, seu Principe Iurisdictionis committitur, circa illa tamen que semota commissione ad illas spectabant potestatem, non delegata Iurisdictionis de novo tribuit, sed Ordinaria, quam iam habebat, excitari videatur, ut in specie probat text. in cap. licet, de offic. Ordin. ibi, sua Iurisdictionis subiectos, & c. latè in l. 1. cum iuris, num. 2. ff. de Instit. & iur. Censad. Decretal. col. 1. 157. n. 2. Menoch. de præsumpt. lib. 2. præf. 16. n. 24.

Tamen quoties in commissione adiecta fuerit hęc clausula, *Auctoritate nostra*, vel, *Tanquam delegatus à nobis*, aut similis, tunc iuxta text. in l. 1. §. si simpliciter, vers. si cum adiectis, ff. de verb. oblig. videtur superius Iurisdictionem Ordinarium inferioris mutare in delegatum, dum vult ut ipse non iam suo nomine, sed delegatus cognoscat, quod proprium est delegatorum, succedatque leg. l. 1. vers. emula omni C. de veteri iure quib. in l. 1. qui mandant. l. 3. ff. de officio iur. probat in specie text. in c. cum aliquibus, vers. nisi, de rescript. lib. 6. ex quo in terminis post Bar. & alios, quos citant, tradunt Menoch. de arbit. quæst. 12. a. n. 4. Azor. de iur. rub. c. 2. num. 17. & l. 1. lib. 3. nova Recopil. Molina de diff. tom. 4. tract. 5. disp. 94. n. 1. vers. quando verò.

Si verò in tali commissione adiecta fuerit particula, *Etiam*, veluti, dum dicitur, *Etiam auctoritate nostra*, vel, *Tanquam Apostolica Sede delegatus*, cum utrumque potestatem, Ordinarium scilicet, & delegatum Index Ordinatio habere dicitur, pro ut in specie testatur de offic. & part. Egisip. part. 3. alleg. 91. num. 1. iuxta particulam, etiam, quæ vnam calum exprimit, & aliam includit, gloss. verb. *Eccelesia*, in d. l. 1. in Clem. 1. de heret. cum citatis per me dub. 6. n. 4. unde si ab eodem Iudice alia Ordinatio applicetur, non ad summum Pontificem, sed ad Metropolitani Ordinarium erit appellandum, per ea quæ dixi d. allegatio 91. n. 4.

CLAUSULA XIII.

Augendi, &c.

1. Quævis nisi fuerit expressa, non suffragatur clausula, Augendi, &c.
2. Valer rei et possi exprimi vsque ad tertiam partem, operatur clausula, Augendi, &c. ubi est simpliciter posita.
3. Clausula, Augendi, &c. operatur et gratia de non expressum totum valorem sustineatur, donec impetrari deliberet.

4. Augeri

- 4 Agere amplius non poterit, si habens clausulam, Augendi, &c. simul expresserit.
- 5 Clausula, Augendi & minuendi vique ad verum valorem etiam in secunda expeditione, non operatur, si per solam primam expeditionem beneficium per alium ob malam expressi- nem fuerit impetratum.

CUO hæc clausula fit facultativa, non suffragatur nisi quovis fuerit expressa, vt fuit centum in *Rota in Tuden. beneficii* 11. Aprilis 1578. coram Cardinale Blanchetto, & in *Spalterana beneficii* non 12. Iunij 1594. coram Cardinale Mattia, inter alios *decisions impressas, decis.* 190. num. 5. notissime Theod. de Robels in *sup. Rota rem. 2. p. 4. claus. 9. num. 1. & claus. 18.* qui d. num. 1. ait quod ista clausula est facultativa, & regula de valore ei obstat, vt non possit augeri ultra tertiam partem, & interim fiat confessio in valore expresso, citat Seraphin. *decis.* 422. n. 1. & *decis.* 1399. n. 2.

Vbi est simpliciter posita, operatur vt valor rei possit exprimi vique ad tertiam partem, quod si dicatur, *Augendi quantum opus fuerit*, tunc potest vique ad quamcumque summam alius exprimi; & ita seruare Rotam assentit *Matt. de claus. part. 1. claus. 6. num. 1.* vbi num. 4. post Fabi. *decis.* 14. lib. 2. in nouis, subdit hæc clausulam operari, vt gratia ob non expressum verum valorem solutur, donec impetrans deliberet quid in expeditione literarum velit exprimere, ampliusque vt procedat etiam si ante expeditionem literarum resignauit, quia poterit in licetis exprimi verus valor per resignationem.

- 4 Limita tamen quod hæc clausula non procedat, si habens clausulam, *Augendi*, semel expresserit, nam amplius augere non poterit, vt per Fel. in *cap. ad an. claus. 6. de rescriptis. Verall. decis.* 331. part. 3. *Matt. d. claus. 16. num. 6.* que limitatio locum sibi vindicat quomuis addit clausula, *Augendi & minuendi usque ad verum valorem*, etiam in secunda expeditione, si post factam primam expeditionem beneficium per alium ob malam expressionem fuerit impetratum, quia prius impetrans tenebatur inquirere verum valorem ante primam expeditionem, & ex quo male expresserit, quod presumatur dolosus, nisi ipse doceret, quod ex aliqua causa esset motus ad exprimendum minorem valorem; ita *Put. decis.* 94. lib. 3. in *præuaga editione*, vbi suble non obstat illam clausulam, Etiam in secunda expeditione, quia intelligitur quando ex alia causa ad minorem valorem expeditur, cum tunc in dolo diceretur esse, non priuilegium conferretur esse concessum doloso, & in præiudicium officialium, qui ex prima expeditione fraudatid erant, secundo expedire non poterat, & tanto magis stante impetratore in medio, per ea que Fel. in *cap. in nostræ col. 3. circa princip. nouis*, & hæc limitatio, de rescriptis.

CLAUSULA XIV.

Caterata.

- 1 De hoc referuntur de vi, & effectibus huius clausula agimus.
- 2 Extensio indiget clausula caterata.
- 3 Extensio antequam fiat Indice authenticæ, clausula caterata non debet haberi pro extensa.
- 4 Caterata clausula continet omnia, que de stylo Notarij Augusti Barboze de Clausul.

tarij in instrumentis consueuerunt extendi.

- 3 Omnia, que solent siqui potest, & subintelligi quoquo modo possunt, ad perficiendum orationem completantur clausula caterata.
- 6 Caterata clausula continet ea, que sunt de natura alius, vel rei, super qua interpretatur.
- 7 Omnia, que sunt de natura subiecta materia, stylo, aut consuetudinis, virtualiter includit clausula caterata.
- 8 Notarij quando dicunt in instrumentis, presentibus talibus, &c. caterata clausula illa, &c. caterata, est extendenda, quod scilicet ista fuerunt regni.
- 9 Post verbum acceptantibus apposita clausula, &c. caterata, extenditur pro se, hereditibus & successoribus.
- 10 Clausula, & cetera, posita post relationem partiæ alicuius dispositionis, comprehendit frequentia in illo alia.
- 11 Caterata clausula non comprehendit ea, que sunt de substantia, & forma.
- 12 Extendi non potest clausula caterata in contrallibus de necessitate requiruntur scripturam.
- 13 Preterea in mandata posita clausula caterata, non potest extendi nisi ad ea, que sunt de natura alius, vel qua sunt supra exprimi.
- 14 Inuenerunt non continentur sub clausula caterata, nisi expressis sit distum.
- 15 Caterata clausula non extenditur ad clausulas substantiales non solitas apponi.
- 16 Caterata clausula extenditur ad ea, que sunt solite apponi.
- 17 Instrumentis solemnitate non suppletur per clausulam cateratam.
- 18 Notarij si scripsi obligationem mulieris pro alio cum clausula, renouantur, &c. non comprehendit renouatio Felici.
- 19 Clausula, constitutions, &c. non comprehendit clausulam sponsum, accipiendo, &c.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide formulazium Instrumentorum, seu Notariotum notat impresse, in quo descripte sunt omnes eorum clausulæ, & quomodo extendendæ, *Matt. de claus. part. 1. claus. 17. in ult. impress.* Cardin. Tusch. *pract. conclus.* tom. 1. lib. 2. *concl.* 301.

Hæc clausula indiget extensione, vt firmant Rot. a apud Zach. post *trall. de arbit. Cameralis decis.* 5. n. 13. quæ debet fieri per Notarium, qui de instrumentis rogatus fuit, vt post Bald. & Gratian. firmant Rot. in *Romana hereditaria & Poragj datus* 12. Iunij 1615. coram Burasso, impressa per Farin. *decis.* 731. n. 6. p. 2. recent. & ideo antequam extensio fiat iudice authenticante, non debet haberi pro extensa, *Grat. conf.* 9. n. 113. vol. 1. *Surd. conf.* 310. n. 19. vol. 1. Rot. apud Pacific. post *trall. de Saluano interdictis decis.* 141. n. 5. & inter recentiores impressas per Farin. *d. decis.* 731. n. 5. part. 1.

Continet omnia, que de stylo Notarij in instrumentis consueuerunt extendi, Bald. in *conf.* 184. incip. *Duo instrumenta*, in *prin. lib. 3. Zabattell. conf.* 133. in *prin. col. 2. vers. aliter respondemus*, Cardin. Tusch. *pract. conclus.* tom. 1. lib. 2. *concl.* 302. lib. 1. Cardin. Matt. de *taci & ambig. comment. lib. 1. tit. 10. n. 19.* vbi ait quod si de morte Notarij defuncti non appetat, recurrendum est ad generales consuetudinem, & stylum Tabellionis eiusdem regionis. Et quod extendatur iuxta stylum Notarij probandum per inspectionem aliorum instrumentorum, tradit Rota *decis.* 542. n. 1. p. 1. in *peñis. Farin.* Et ad videndum ad que extendatur, cognitio spectat ad Iurisperitum, non autem ad testes, Rot. *decis.* 542. m. 1. alibi p. 3. recent.

- Item completur omnia, quæ solent sequi postea, & subintelligi quocumque modo possunt, ad perficiendum orationem, Setaph. de privileg. iuram. privileg. 74. num. 174. Rot. Bonon. decis. 140. num. 13. & 14. Card. Tusch. tom. 1. lib. D. conclus. 127. Rot. apud Cene. de consil. decis. 84. n. 8. eadem Rot. apud Pacificum post tractatum de Salmiano interdicto, decis. 137. n. 1.
- Includit ea, quæ sunt de natura actus, vel rei super qua interpretor, si si duo parvini, si si quis iuraverit, ff. de iurari. l. si ita qui, cum l. si q. ff. de iur. Cotu. conf. 81. num. 6. lib. 3. & conf. 197. num. 8. lib. 3. Ruin. conf. 134. num. 8. & 13. vol. 3. Patil. conf. 76. n. 7. lib. 3. Betanzol. in repet. l. si quis maior. C. de transact. num. 333. Sord. conf. 150. num. 18. Marti. Anonin. lib. 1. var. resolut. 39. num. 1. Card. Mant. de tacti. & ambig. comm. lib. 1. lib. 10. num. 11. Gonzal. ad reg. 8. Camerlarie gloss. vlt. num. 3. Card. Tusch. d. conclus. 307. n. 27. Rot. apud Cene. de consil. decis. 84. num. 7. & fuit dictum in Iacuta. precatoria 17. Martij 1612. coram Pvaldo, impetita per Fatinae, decis. 393. num. 13. part. rector.
- Item includit virtualiter omnia, quæ sunt de natura subiectæ materie, stylo, aut consuetudine, Camer. conf. 112. Bursat. conf. 150. num. 85. & seq. Cardin. Tusch. d. conclus. 112. num. 1. Rot. apud Pacificum post tract. de Salmiano interdicto, decis. 137. n. 1. vbi quod habet in se omnia, quæ solent sequi secundum consuetudinem, Petrus Henric. resp. apud sed. 1. li. E. num. 17. vbi post Grammat. decis. 106. n. 12. & 13. ait quod si fuerit apposita in principio instrumenti, operatur ut videantur omnia, quæ tam de iure, quam consuetudine requiruntur, apposita.
- Gonzal. dist. gloss. vlt. num. 4. vbi num. 7. notat quod quando in instrumentum dicitur Notarius, præsentibus talibus, &c. tunc clausula illa, &c. est extendenda, quod scilicet testes fuerint cognati, Cardin. Mant. dist. lib. 10. num. 19. vbi quod complectitur omnia quæcumque solent sequi secundum consuetudinem, & stylum, Notarii rogati, si illa probari possint.
- Hæc clausula appositæ post verbum, acceptationibus, &c. extenditur pro se hereditibus, & successoribus, Rot. decis. 193 in princ. part. 1. diuers. & fuit dictum in Patribus. honorum 2. Maij 1614. coram Illustrissimo Patriarcha Marcedo, impetita per Fatinae, decis. 119. n. 3. part. 1. rector.
- Posita post relationem partis alicuius dispositionis comprehendit sequentia in illo actu, Rot. apud Pacificum post suum tract. de Salmiano interdicto, decis. 137. n. 4. vbi n. 1. quod habet in se solum ea, quæ desinunt in sermone, & in eaparte vbi apponitur, eadem Rot. apud Zich. post tract. de oblig. Camer. decis. 16. a principio.
- Non comprehendit tamen ea, quæ sunt de substantia & forma, ut per Rot. decis. 151. alibi 1. de verb. significat. in auig. Grat. conf. 140. num. 7. vol. 1. Card. Mant. dist. 10. num. 2. & lib. 14. dist. 10. num. 44. in fin. & num. 45. & fuit dictum in Romana hereditas 11. Iunij 1611. coram Burato, impetita per Fatinae, decis. 723. n. 4. part. 1. rector.
- Item non potest extendi hæc clausula in contrariis de necessitate requiruntur scripturam, ex Insul. Gallus. §. idem credendum, num. 13. vbi Aret. & Ruin. n. 27. ff. de lib. p. p. b. conclusit Card. Tusch. d. conclus. 301. n. 28 vbi num. 31. restituit, nisi effect consuetudo extendendi.
- In mandato procure posita non potest extendi nisi ad ea, quæ sunt de natura actus, vel ad ea, quæ sunt cetera exprimi, non autem ad ea, quorum sal-

tem principium non est expressum, Cast. conf. 18. n. 5. lib. 1. & fuit dictum in Anconiana consensum 14. Maij 1613. coram Pvaldo, impetita per Fatinae, decis. 493. n. 4. part. 1. rector.

Item, nec sobtali clausula continetur iuramentum, nisi expresse sit dictum de iuramento, ut ex Bald. conf. 436. incip. Quamvis in fin. lib. 1. Hippolyt. lib. 123. in fine, tradit Tusch. conclus. 302. num. 12. vbi num. 35. cum Imola conf. 36 in princip. aduertit quod si dicatur, iuravit, &c. bene præsumitur iurasse verbo, & tactis scripturis.

Item non extenditur ad clausulas substantiales, non solitas apponi, ut ex Rot. decis. 1. de verb. signif. in antiquitate Gonzal. d. gloss. vlt. num. 10. non enim potest Notarius sub clausula ceterata extendere substantialis omnia, propterea dicit, Indictio, Ruin. in d. l. Gallus. §. item credendum, num. 11. & 12. Tusch. d. conclus. 302. n. 45.

Item non extenditur ad vltra dicta, & disdicta, sed ad ea, quæ solita sunt apponi, Tiraq. de constit. 10. part. 3. limit. 31. num. 10. Roman. conf. 346. num. 6. Gonzal. d. gloss. vlt. n. 3.

Item non est potens ut per illam suppleatur sollemnitas instrumenti, ita Cald. Petreus de emp. & vend. cap. 4. n. 7.

Item si Notarius scripsit obligationem mulieris, pro alio cum clausula, renunciamis, &c. non comprehendit renunciamis Velleiani, quia brevis lectio non potest ista beneficia & certificationes continere, ex Bald. conf. 105. incip. Passus difficultis, lib. 3. notat Cardin. Tusch. d. conclus. 302. num. 36. vbi n. 37. extendit, ut procedat etiam ex statuto in loco, quod omnia, quæ sunt de natura contractus, præsumantur interuenisse, quia ad hoc ex clausula, renuncians, &c. non potest extendi certioratio mulieris renuncians.

Item hæc clausula cum continet extensionem clausulæ inceptæ, non autem alterius separatæ, ideo licet post clausulam consilium solet sequi clausula, accipiendi propria auctoritate; si tamen reperitur sola clausula, consilium, &c. non veniat alia clausula separatæ, quam accipiendi, &c. ita Cast. conf. 105. sub n. 3. lib. 1. Crau. conf. 34. n. 1. Card. Tusch. d. conclus. 302. n. 39.

CLAUSULA XV.

Casu quo, &c.

Hæc clausula facit actum conditionalem, ut per Surd. conf. 168. num. 8. & conf. 493. num. 15. & conf. 452. num. 39. Theodof. de Rub. in singular. Rot. tom. 2. p. 4. claus. 194.

Expressam conditionem importat in fideicommissio facto casu quo talis mortuus sine filia, & idem est in legatis factis casu quo hereditas deveniat ad talem, ita Bald. conf. 244. incip. Casum talis est, lib. 1. Cardin. Tusch. post. conclus. tom. 2. litter. C. concl. 83. n. 10. vbi n. 15. post Bald. conf. 105. n. 7. lib. 5. subdit pariter conditionem importare si dicatur, si & casu quo, &c.

Vnde hæc clausula facit conditionalem in situationem tradit Bald. consil. 241. vol. 1. & Crau. conf. 26. in princ. Becc. conf. 39. n. 20. Surd. conf. 548. num. 10.

CLAUSULA XVI.

Cautionem banchariam prestare
teneatur, &c.

1. *Cautio bancharia quomodo soleat in Romana Curia prelaris ad fauorem pensionary, ostenditur.*
2. *Debitur non tenetur dare nouam fideiusiuram, si primum ex conventionis datus & acceptus facultatibus lapsus sit.*
3. *Verba, ad lexenonum duratutem, inducunt obligationem annuam ipsi sexennio durant.*
4. *Obligatio annua non sufficit semel causisse, quia in principio cuiuslibet anni conditio purificatur, & noua reficitur obligatio.*
5. *Verba importantia tractum successuum tibi adiuta, non sufficit semel adimplere, sed requiritur adimplerentiam usque ad finem.*
6. *Verbum, duratutem, inducit perseverantiam aliam.*
7. *Promittens simpliciter fideiubere, satisfactio sua obligatio semel fideiubendo.*
8. *Debitum nomen in solutum datur sufficit si nomen sit exigibile de tempore cessionis scilicet si promittat illud esse bonum, & exigibile.*

Hæc cautio solet in hac Curia prelaris ad fauorem pensionarij, cui se obligat aliquis idoneus mercator de soluendo pensionem; & daturæ olim per pensionem cum obligatione illam tenovandi de triennio ad triennium, quod certè exigit consentium Pape, alias pactum foret simoniacum, iuxta tradita per Less. de iustit. lib. 1. cap. 15. num. 93. quem refert D. Lotier. in suo tract. de benef. lib. 1. quest. 19. num. 58. nisi tamen relignetur titularis, quia tunc cum ille non tenetur ad solutionem pensionis, nec ad solvendum de renouationem bancharie cautionis reobatur, ad optata per Mandolf. Mohied. & alios; sicut Flamin. de regim. lib. 6. quest. 1. n. 149. & 150. Ioan. Baptista Costa in tract. de censu. claus. 96. Hodie vero prestatur cautio ad sexennium, & obligatur titularis his verbis, *Ac cautionem banchariam ad beneficium tuum sufficientem & idoneam ad sexennium duraturam, & sexto quoque anno, & per sex menses ante finem cuiuslibet sexennij renouandum prelaris teneatur. & ad id censura Ecclesiastica, & excommunicatione procedenda cogi possit*, ut habeo in litteris Apostolica curialium annue pensionis ducentotum ducatorum auri de Camera ad mei fauorem Apostolica auctoritate referentur super fructibus certis, & incertis, ac distributioibus quotannis Thesaurarie insignis Ecclesiæ S. Marie Dolivæ Vimaraneos.

Verum mihi accessit, quod cum transacto biennio mercator, qui dedit cautionem banchariam, defecerit per decoctionem, agitali contra titularem, ut aliam loco deficientis prestatet, ille licet se defendetet vulgari doctrina, quod non tenetur debito novum dare fideiussorem, si primus ex conventionis datus & acceptus facultatibus lapsus sit, ex adductis Guidobon. decif. 64. & latè Suid. conf. 18. à num. 7. tamen condemnatus fuit ad aliam loco deficientis prestandam, ex seq.

Primo, quia verba illa, *ad sexennium duraturam*, de quibus lo Apostolica litteris relevationis pensionis, inducunt obligationem annuam ipsi sexennio durantem, l. cum in singulis, & l. cum in annis. ff. de

verborum legat. l. nec semel. ff. quando dñi legat. cedat, cum aliis infra allegandis.

Vbi autem versamur in obligatione annua, non sufficit semel causisse, quia in principio cuiuslibet anni conditio purificatur, & de noua nascitur obligatio, d. l. nec semel. l. pater Severinum. 6. ff. de condit. & demonstrat. l. Severus. §. fin. ff. de donat. causa mortis. Call. in l. si Stichum. §. stipularis, sub num. 1. vers. & sic de singulis ff. de verb. oblig. Socio. conf. 31. n. 1. lib. 3. Nat. conf. 543. num. 5. Part. conf. 99. n. 24. hic. 2. Suid. conf. 123. num. 5. & in tract. de aliment. tit. 9. quest. 6. num. 1. & decif. 173. n. 10. Anton. Gomez ver. tom. 2. cap. 11. num. 44. Rotæ in litem. legat. 20. Iunij 1622. coram Barro.

Secundò, quia quatenus non importaret obligationem annuam, sufficit quod verba illa, *ad sexennium duraturam*, importent tractum successuum, ad hoc ne sufficiat fuisse semel prestatum, Cyo. in l. si quis heredem, num. 2. C. de insti. & substit. & ibi Dec. num. 1. Angel. conf. 54. num. 9. Ias. in l. si ab arbitrio, sub num. 13. vers. secundo, & ferrius, ff. qui satisfactio cog. Felis. c. 1. sub num. 5. de trega & pace, Rot. decif. 677. part. 1. diuers.

Quod autem verba, *duraturam ad sexennium*, impotent tractum successuum est indubium, quia inducunt novam obligationem quolibet anno, ex doctrinis allegatis, iam etiam, quia propria significatio boni verbi, est ut inducat perfectionem actus, Castens. l. fin. num. 3. C. de indultis dñis 168.

Nec obstat quod qui tenetur ex pacto dare fideiusiorem, satisfactio sua obligationem semel fideiubendo, nec iterum tenetur fideiubere si primas sit decoctus, vel factus sit nudo soluendo. Bart. in l. pratoria, secunda. ff. de præt. stipulat. cum aliis per Sord. conf. 18. per totum, quia hoc procedit in eo, qui promittit simpliciter fideiubere, ut in specie declarat Gratian. dispert. forens. tom. 3. cap. 127. num. 16. & 17. & sic non applicatur casui nostro, in quo cum verba promissionis importent tractum successuum, lege accipiuntur ex conventionis pactum, l. 1. §. & si conveniet. ff. de positi. Nat. conf. 184. num. 11.

Hinc licet la, qui dat in solum novum debitoris, sufficit si nomen sit exigibile de tempore cessionis, l. si mandata meo. §. ultim. ff. mandata, Sord. decif. 316. n. 42. nihilominus quando ulterius processerit, & promiserit illud esse bonum & exigibile, tenetur illud manuteneve exigibile, etiam in futurum, l. si venditor 39. in princip. ff. de alienat. empt. Fulgos. in l. si nomen. ff. de hered. vel al. vend. Eugen. conf. 71. n. 1. & 2. Suid. conf. 441. n. 7. post medium, & n. 15. cum seqq.

Pari ergo ratione, licet promittens simpliciter dare cedulam, liberetur semel dando, nec tenetur de casu decoctionis eam renouare, tamen ubi, pro ut casu nostro, promittat dare cautionem banchariam duratutem ad sexennium, tenetur prima deficiente aliam subrogare, aliis esset dare cautionem simpliciter, & obo banchariam, nec maouieretur qualiterum durationis, quam maouettere tenetur, d. l. si venditor 30. de al. empt. Gratian. loco citato, num. 1. cum aliis allegatis.

Citra hanc cedulam (cuius usus frequentissimus est in Vrbè) aduertendum duxi cum D. Lotier. in suo doctissimo tract. de re beneficiaria lib. 1. quest. 18. num. 155. emptorem per eam se obligare statim temporebus per tot annos, vel ad pensionarij & titularis vitam se soluturum, sub iuramento & obligatione Camerali absque ulla potius exceptione,

CLAVSULA XX.

Citra consensum in iurisdictionem,
&c.

*Comparatio eorum iudici si fiat simpliciter, & sine
clausula, Citra consensum in iurisdictionem,
&c. tunc per quemcumque actum conficitur in
iurisdictionem illius iudicis.*

Quicquid contra videntes hac clausula dixerint
Innocent. in cap. Camera, n. 4. de elect. Alex. in
l. non solum §. mortis, in §. n. 3. ff. de noui oper. noviciis,
& Felin. in cap. cum M. Ferrar. n. 66. de Constit. ta-
men valde suffragari experientia docet, cum con-
tingit dubitari an fuerit consensus in iurisdictionem
illius iudicis, cum si comparatio fiat simplici-
ter, & sine hac protectione, non est dubium fuisse
in iurisdictionem consensus iudicis illius per
quemcumque actum; ita Felin. in cap. inter equaliter-
rium, sub n. 10. ibi, sed faciendo aliud actum, &c. de re
ind. & ibi gloss. verb. sub iudice iudic. verbi super hac di-
cunt quidam, ubi Abb. n. 8. & 9. Rot. decis. 361. num. 4.
part. 1. divers. de iur. dictum in Eiboren. iur. conse-
crandi 18. Martij 1613. coram Illustrissimo Patriarcha
Mantovano.

CLAVSULA XXI.

Codicillaris.

1. *Dollum referuntur de vi, & effectibus huius clau-
sula agitur.*
2. *Clausula Codicillaris est inventa ad conferendam
vltima voluntati.*
3. *Testator ex voluntate praeiungit patitur, quoniam
ex capite Notarij apponit clausula Codicil-
laris.*
4. *Intellege si testamentum publicè coram testatore
legatur, vel confectum, seu stylus sit illius appo-
nere Notarij.*
5. *Testamentum inter liberos conditio tacite praeiungitur
in ista clausula Codicillaris, licet non superius
committatur.*
6. *Codicillaris clausula quando est tacite intellecta,
non est parva potentia cum expressa.*
7. *Testamentum si non potest valere tanquam testa-
mentum, ut valere tanquam Codicillus, & omnia
legata & fideicommissa subsistunt, opera-
tur clausula Codicillaris.*
8. *Legatus in particularibus operatur clausula Codicil-
laris, ut licet testamentum reddatur nullum
preteritione filiorum, vel posthumorum, nihilominus
debeantur legata.*
9. *Legata quae conferuntur per ambig. causa C. de li-
beris praeiur. qua alioquin praeiur. remittuntur.*
10. *Testamenti caducatio non impeditur, operatur clau-
sula Codicillaris.*
11. *Testamentum quando est nullum ex heredatione, aut
mala filij praeiur. tunc operatur clausula Codicil-
laris repetitionem fideicommissi venientibus
ab intestato.*
12. *Testamentum ruptum ex causa praeiur. filij iam
maiorum operatur clausula Codicillaris, ut bona
per fideicommissum heredi scripto sint restitue-
nda, remittuntur.*

13. *Testamentum ruptum per quendam, operatur clausula
Codicillaris.*
14. *Testamentum appositum clausula Codicillaris, opera-
tur ut heredes ab intestato consentiant gratia di-
sposti in testamentum ad implere.*
15. *Testamentum si nullum, ut pure intelligatur reli-
ctum esse fideicommissum, operatur clausula Codicil-
laris.*
16. *Legati repetitionem venientibus ab intestato opera-
tur clausula Codicillaris.*
17. *Voluntati testatoris ubi deficit, operatur clausula
Codicillaris.*
18. *Substitutionem directam fideicommissi facit valere
clausula Codicillaris, ad ista testamentum mariti.*
19. *Restituere in primario operatur clausula Codicil-
laris, quod non detrahatur Trebellianica.*
20. *Verba directa vel oblique, operatur clausula Codicil-
laris.*
21. *Defuncti voluntatem facit, seu confirmat clau-
sula Codicillaris, quando deficit simpliciter ap-
positum fideicommissum, non autem cum altera.*
22. *Instrumenti ad revocationem testamenti inserti, opera-
tur clausula Codicillaris, ut debent fieri in alio
testamento specialiter munita.*
23. *Testamentum valere facit clausula Codicillaris, eo
casu, quo heres maritus in vita testatoris.*
24. *Testamentum appositum clausula Codicillaris, facit
directam substitutionem fidei in fideicommissum.*
25. *Venientibus ab intestato quod consentant tacite vocati,
operatur clausula Codicillaris.*
26. *Casa euentum dispositio à testatore, operatur clau-
sula Codicillaris.*
27. *Testator ac si rogasset venientibus ab intestato restituere
hereditatem heredi scripto, operatur clausula
Codicillaris.*
28. *Codicillaris clausula non habet vim contra volun-
tatem testatoris, nec aliquid operatur in testa-
mento, quod non valeat propter defectum volun-
tatis.*
29. *Hereditas licet non possit in Codicillo dari, nec ad-
misi, tamen si daretur etiam per verba directa,
operatur clausula Codicillaris, ut debent heredi-
tatem per fideicommissum restituere.*
30. *Hereditas ut debeatur ex clausula Codicillaris ab
intestato, ipsa clausula operatur, excepta legiti-
ma etiam quoad partem praeteritis mun-
deris.*
31. *Heres institutus si praemoriatur testatori, opera-
tur clausula Codicillaris ut heredes ab intestato
teneantur ex fideicommissum restituere substitu-
tione.*
32. *Substitutio pupillaris ut testamentum rupto nominatim
posthumum, vel praeteritis filij subsistat, opera-
tur clausula Codicillaris.*
33. *Substitutio pupillaris confirmationem ad favorem
non impugnatum testamentum operatur clausula
Codicillaris.*
34. *Heres datus in fidei iudicium licet si repudiet hereditatem,
priusquam etiam commodum legatum, tamen si in
testamento ad ista clausula Codicillaris, potest
repudiet hereditatem, & consequi legata ab in-
testato.*
35. *Testamentum quando est nullum, quia furiosus inca-
pax est substitutus, subsistunt ex clausula Codicil-
laris etiam facta concubina.*
36. *Testatoris voluntas ut cum meliori modo valeat,
operatur clausula Codicillaris.*
37. *Errata S. Francisci incapax si in testamento in-
scripti sunt cum clausula Codicillaris, praeiur.
habere*

habere ut vendant, pretium pro necessitatibus consequantur.

38 *Legatum ſuſtinet heredi conſentium cum tercio, velut ſi in teſtamento eſt clauſula Codicillaris.*

39 *Teſtamentum quando ſuſtinet inſtituti, & ultimo morienti ſine aliquo ſubſtituti, quandoque operatur clauſula Codicillaris, attenditur.*

40 *Solemnitatis deſectum vel ſupplet, non voluntatis, operatur clauſula Codicillaris.*

41 *Quoad legitimam debitam filiis, vel aliis gravatis reſtituere ex clauſula Codicillari, nihil illa operatur.*

42 *Inmiſſionem heredi ſcripta non dari, nec reſtandam inmiſſionem heredi ab inſtituto, operatur clauſula Codicillaris.*

43 *Teſtamentum in re certa, ut trahi poſſit ad uniuerſum ex fideicommiſſo, licet non adſit alius heres uniuerſalis ex teſtamento, operatur clauſula Codicillaris.*

44 *Teſtamentum quando eſt nullum præteritiſſi filii, nihil operatur clauſula Codicillaris.*

45 *In teſtamento in quo corpus perſona inſtituitur à facere, vel ſerare, & ceteri ſerari, vel ſerare ſine præteritis, nihil operatur clauſula Codicillaris.*

46 *Subſtitutio reciproca quod continet fideicommiſſum, non operatur clauſula Codicillaris.*

47 *Cui in teſtamento non ſolito ſecundum ſolemnitatem reſquiſitum, nihil operatur clauſula Codicillaris.*

48 *Teſtamentum ſecundum ad impediendum quoniam reuocatur primum, nihil operatur clauſula Codicillaris.*

49 *Teſtamentum ubi poteſt valere ut teſtamentum, nihil operatur clauſula Codicillaris.*

50 *Teſtamentum de inſtituto ubi agitur, nihil operatur clauſula Codicillaris.*

51 *Teſtamentum in invalido reuocatur primi validi nulli operatur clauſula Codicillaris.*

52 *Teſtamenti in fine quando ponitur clauſula Codicillaris, nihil operatur.*

53 *Remedium ſi tempus, C. de reuoc. donat. non tollit clauſula Codicillaris.*

54 *Teſtamentum valere facere quoad penam appoſitam heredi ſi contrarium, non operatur clauſula Codicillaris.*

55 *Macrem ſiquis inſtituat in re certa præteritis filii cum clauſula Codicillari, non operatur niſi quoad rem præteritam.*

56 *Codicillaris clauſula non ita medi ponitur.*

57 *Teſtamentum nullum ob præteritiſſimam poſſibunt an ſuſtinet clauſula Codicillaris, remiſſiſſi.*

DE vi, & effectibus huius clauſulæ vide latè Tuzet. in ſpeciali tractatu de hac clauſula edito, Hippol. conſ. 118. num. 7. vel. 1. Anton. Gomez leg. 3. Tauri, num. 71. cum ſeqq. Menoch. conſ. 316. num. 39. cum ſeqq. & conſ. 382. num. 14 & conſ. 999. n. 1. Maluc. de probat. conſ. 120. Perez ad l. 1. verſ. ſexta ſolemnitas. tit. 2. lib. 3. Ordinam pag. 108. Cardin. Mantica de codicill. ultim. volum. lib. 1. tit. 9. Ioseph. Ludov. deſ. 12. n. 31. Sued. conſ. 119. num. 18. cum ſeq. & conſ. 111. Molin. de leg. diſput. 132. Cardin. Tufch. præſtic. conſ. 100. n. 11. C. conſ. 191. & clauſ. 104. num. 16. cum ſeqq. Mart. d. clauſ. part. 3. clauſ. 1. Cevallo commun. contra commun. quaſt. 180. & quaſt. 185. cum ſeqq. Cardol. in præxi Indic. & Adnotatorum, verò

clauſ. 11. Honded. conſ. 74. n. 1. Bernard. Græuz. ad præſt. Contra Imperialis lib. 1. conſ. 114. Aloyſ. Rice. in collect. deſ. part. 1. collect. 19. & part. 4. collect. 1186. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 46. n. 4. cum ſeqq. latè Fuſus de ſubſtit. quaſt. 145. n. 38. cum ſeqq. Caneor. var. reſol. p. 1. c. 4. a. num. 19. & n. 10. & cap. 1. num. 14. Magdalen. de numero teſtium in teſtamento reſquiſiti p. 1. d. 6. num. 17. & 18. & cap. 16. n. 7. cum ſeqq. Theodoſ. de Rubens in ſingularib. Rotom. 1. p. 4. clauſ. 11. pag. 119. & clauſ. 105. pag. 125.

Hæc clauſula eſt innotata ad conferendas voluptates, Bald. in ultima. col. 4. verſ. nunc ali- quæ de Codicill. Decian. conſ. 187. n. 3. & 4. Fuſus diſt. quaſt. 145. n. 40.

Præſumitur ex voluntate reſtatoris potius, quam ex capite Notarii appoſita, Aloyſ. Rice. d. collect. 19. poſt med. Honded. conſ. 33. num. 44. tom. 1. Menoch. conſ. 37. n. 30. & conſ. 7. num. 143. quod intellige ſi teſtamentum publicè coram reſtatoris legatur, ex adductis per Honded. conſ. 11. num. 46. & conſ. 74. n. 41. tom. 1. & Gabr. commun. tit. de conſervand. conſul. 4. num. 7. nam bonum eſt de ex teſtatore certiorari Angel. conſ. 56. q. 4. n. 6. col. pen. verſ. ſuperius, quem reſert Cardo. Tufch. d. clauſ. 192. n. 18. vel conſue- tudo ſeu ſtylus ſi illam apponi à Notario, ut per Malcuid. d. conſul. 100. n. 2. quia tenetur appoſita ex racia voluntate reſtatoris, eum conſuetum ſi quod apponatur, ſecundum Farin. in præxi crimin. part. 6. de ſubſtit. & ſimil. quaſt. 157. num. 48. aliter eodem illa omiſſa non debet intelligi, ex Btunor. & Sole in loci communibus, verſ. clauſula 7. Card. Tufch. d. conſ. 192. num. 187.

In teſtamentis inter liberos conſtitis tacite præſumitur inſelle, licet non reſtator continet, gloſſ. verò non valuit, in fin. in l. coheredi. §. cum ſiſ. ff. de vulg. Couar. in cap. Reynierus §. 1. num. 4. de teſt. Anton. Gomez leg. 3. Tauri, num. 82. & 74. Coſta in cap. ſi pater, verò interdum, n. 8. eodem tit. lib. 4. Cephal. conſ. 410. num. 17. Mench. de ſuccceſſ. progreſſi lib. 2. §. 18. num. 82. verſ. item nullum, Præſt. de interpret. tit. volum. ſol. 100. num. 38. Catd. Mont. de conſtit. tit. volum. lib. 1. tit. 9. num. 1. & lib. 6. tit. 2. num. 11. & 17. Cla. in 3. teſtamentum, quaſt. 8. n. 7. Feiret. in conſuet. Catalonia gloſſ. 7. n. 38. Matien. ad l. 1. gloſſ. 10. num. 19. tit. 4. lib. 3. nota Recopil. & d. l. 2. gloſſ. 1. num. 9. Guicet. in repetit. l. uno preſert, num. 141. ff. de leg. 1. & præſt. lib. 3. quaſt. 10. num. 4. Suid. conſ. 131. num. 14. Cevallo commun. contra communem quaſt. 186. cum ſeq. & Stephan. Gratian. d. cap. 48. n. 18. & cap. 69. num. 1. Fuſus, de ſubſtit. quaſt. 145. num. 48. ubi num. 49. & 51. declarat procedere quoad ſolemnitatem, non quoad ſubſtantiam.

Quando verò eſt tacite inſelle, non eſt. paris potentie cum expreſſa, ex notatis per Suid. conſ. 131. n. 18.

Primo operatur hæc clauſula in teſtamento, vt ſi teſtamentum non poſſit valere tanquam teſtamentum, valet tanquam codicillus, & omnia legata & fideicommiſſa ſuſtineantur, l. 1. ubi Bart. n. 3. ff. de iure Codicill. Clar. in 5. teſtamentum, quaſt. 46. n. 1. Matien. ad l. 1. gloſſ. 10. num. 9. & gloſſ. 10. num. 4. tit. 4. lib. 3. nota Recop. Suid. d. conſ. 131. n. 17. Gama Luſa. deſ. 116. n. 4. Cardin. Tufch. d. conſ. 192. à principio. Cardol. d. verò clauſula 11. Aloyſ. Rice. d. collect. 1186. verſ. quinto, & tunc ſuſtinetur teſtamentum tunc codicillorum, in quibus ſuſtineantur quinque teſtes, etiam non rogati, Mench. de ſuccceſſ. eret. lib. 2. §. 15. n. 43. Parif. conſ. 32. n. 19. lib. 2. Steph. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 633. n. 6. Operatur etiam in legatis particulatibus, vt licet teſtamentum reddat anulum præteritione

- præteritione filiorum, vel posthumorum, nihilominus debeantur legata, *Castr. conf. 100. incip. Clarum est. lib. 1. Card. Tusch. d. consilij 192. num. 72. ubi num. 73. cum Olshaus. conf. 149. vers. super tercia. & Bald. conf. 159. in principio, lib. 2. & alia, subdit hanc clausulam testatorem validitatem legatorum, etiam quod testamentum licet solenne sit, rompatur per natiuitatem posthumi, quando non habet verba, & si non valet, vel in futurum non valet, quia tunc non potest restitui hæc clausula ad solennitatem, quæ non respicit futura; & quæ actione perantur legata, quæ conferuntur per auct. ex causa. C. de liberis præteritis. vide Rending. in prompt. recept. sent. tom. 1. tit. de legat. n. 36.*
- 10 Secundo operatur, ut testamenti caducatio impediatur, Menoch. conf. 106. num. 395. & quod substatuatur succedat non obstante quod institutio fuerit caduca, tradit Vincent. de Franch. decij. 156. num. 1.
- 11 Tertiò, quando testamentum est nullum præteritione, aut mala filij exheredatione, tunc operatur repetitionem fideicommissi venientibus ab intestato; ita Crau. in §. Codicillum, quæst. 22. n. 21. Matt. d. claus. 1. n. 19. Put. decij. 7. de testam. Gutier. proff. lib. 3. quæst. 50. n. 7. Gabr. conf. 109. num. 5. & conf. 113. n. 12. lib. 1. & fuit dictum in Arimonia. legari 10. Decembris 1594. coram Litta, & in Sarrina successum 13. Martij 1604. coram Cardinale Sarrina. & in Piterbien. seu Romana promissa 12. Februarij 1614. coram Phalade, impressa per Fatim. decij. 68. n. 3. part. 1. recent.
- 12 Autem rupto testamento ex causa præteritionis filijum nati, operetur hæc clausula, ut bona per fideicommissum hæredi scripto sint restituentia vide latè Falat. quæst. 669. An rupto testamento ex causa præteritionis posthumi, operetur bona deberi in vim fideicommissi hæredi scripto vide hæc Fusat. d. quæst. 563. n. 8. cum seqq.
- 13 Quæritur operatur rupto testamento per querelam; ita ex Bort. in auct. ex causa. n. 33. C. de liber. præteritis, tradit Cessal. d. quæst. 181. Matt. d. claus. 1. n. 40. & Stephan. Gratian. d. cap. 48. n. 8.
- 14 Quintò, posita in testamento operatur, ut hæredes ab intestato censentur grauati quasi per fideicommissum disposita in testamento adimplere, l. fin. vers. si ad. C. de codicillis, Bellacomb. tom. 1. commun. opinio. lib. 6. tit. 13. num. 356. vers. nec enim, pag. 60. Valasc. conf. 68. n. 2.
- 15 Sextò operatur, ut testamentum est nullum, ut purè intelligatur restitutum esse fideicommissum, quo casu legitima tantum; non tamen Trebellianica deduci potest, Gutier. d. quæst. 50. num. 9. Peregr. conf. 81. n. 4. vol. 1.
- 16 Septimò operatur repetitionem legari venientibus ab intestato, ut per Vincent. de Franch. decij. 1. num. 13. & 15. Gregor. decij. 271. num. 8. & num. 12. subdit quod non operatur ubi defuncti voluntas testatoris; & num. 10. quartè ut sustineat testamentum, in quo fracti est præteritis instituta turpi persona.
- 17 Octauò in testamento matris adiecta facit valere suam substitutionem directam iure fideicommissi, ut per Ferrer. in consilij. Cathalon. gloss. 1. n. 163.
- 18 Nonò operatur in gratuito testatante, quod non detrahatur Trebellianica, ex Casulan. de usufructu. subliu. v. lib. 1. n. 20.
- 19 Decimò, quod verba directæ obliquentur, Martien. 2. gloss. 1. num. 9. tit. lib. 1. mane Revapilat. Sord. conf. 212. num. 19. & 23. Scraph. de priuileg. iuram. prim. 97. num. 4. Ferrer. in consilij. Cathalon. gloss. 7. n. 135. Gratian. d. cap. 77. n. 1.

- Vndecimò sustinet, seu confirmat voluntatem defuncti, quando deficit simpliciter ab defectum sollemnitatis, non autem eam alterat, vel extendit, iusta resoluta per Valasc. conf. 183. num. 11. Stephan. Gratian. d. discip. forens. cap. 169. n. 20. & fuit dictum in Auximana fideicommissi 16. Novembris 1611. coram Phalade, impressa per Fatinac. decij. 57. num. 9. part. 1. recent. ubi habetur quod hæc clausula confirmat tantum & corroborat voluntatem testatoris, non autem eam alterat, & extendit.
- Duodecimò, ex præsumpta testatoris mente operatur, ut ad reuocationem iuramenti testamento inserti, debeat fieri specialis mentio in alio testamento; ita Gabr. commun. lib. 4. tit. de testam. consilij. 5. num. 10. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 31. n. 13. Cessal. commun. contra communem, quæst. 211. n. 12. Stephan. Gratian. d. cap. 48. n. 19. Bernard. Græue. ad præfationem Camer. Imperialis, lib. 2. consilij. 114. confiderat. 1.
- Decimotertiò facit valere testamentum eo casu, 13 quo hæres mortuus in vita testatoris; ita Vincent. de Franch. decij. 156. n. 1. Mattil. singular. 544. Rol. conf. 31. num. 57. vol. 2. Paris. conf. 60. n. 10. & conf. 61. n. 12. & conf. 64. n. 13. vol. 2. Bellacomb. tom. 1. commun. opinio. lib. 6. tit. 13. n. 359. pag. 62. Menoch. conf. 106. n. 395. & conf. 500. n. 4.
- Decimoquartiò, apposita in testamento facit directum substitutionem hæredi in fideicommissarium; ita Ferrer. in Consilio. Cathalon. gloss. 1. n. 17. 6. quia statuit secum substitutionem hæreicommissarium, quando de interitu testatoris apparet sic voluisse, ut dictum fuit in Romana fideicommissi de Frinjo 9. May 1611. coram Reuerendissima Domina mro Piranano, impressa per Fatinac. decij. 344. n. 10. part. 2. recent.
- Decimoinquinti operatur quod censentur venientes ab intestato tacite vocati, Gregor. decij. 446. n. 5. vbi n. 6. & 7. subdit operatur, ut reuocatio testamenti teneat, absque eo quod sequatur declaratio voluntatis decedendi ab intestato, præsertim quando est adiecta clausula, Omni meliori modo, &c.
- Decimosextò operatur eneniente casu disposito 16 à testatore, Socin. sen. conf. 76. in fin. lib. 1. Aleiaz. resp. 492. n. 12. Menoch. conf. 226. n. 40. quicquid dicant Alex. conf. 17. n. 19. lib. 2. Paris. conf. 53. num. 15. & conf. 64. num. 14. lib. 2. Decian. resp. 1. num. 132. lib. 1. Menoch. sibi contrarius conf. 43. n. 15. Fusat. de substit. quæst. 456. n. 141. & quæst. 469. n. 83. sequitur primam opinionem.
- Decimoseptimò operatur ac si testator rogasset 17 venientes ab intestato restitui hæreditatem hæredi scripto, Fusat. de substit. quæst. 69. n. 2.
- Clausula hæc codicillaris non habet vim, & effectum contra voluntatem testatoris, nec aliquid operatur in testamento, quod non valet propter defectum voluntatis, Tiraq. in l. si unquam. verb. donatione largitum. n. 266. C. de reuocac. donat. Scraphida priuileg. iuram. priuileg. 24. num. 5. Curtian. conf. 14. n. 10. Card. Mann. de comest. lib. 1. tit. 4. n. 15. Turret. de offitio clausula codicillaria quæst. 22. in 1. num. 2. Sard. decij. 57. num. 7. & conf. 211. n. 20. & conf. 232. n. 26. & conf. 258. n. 15. Cald. Pereira quæst. forens. lib. 2. q. 26. Stephan. Gratian. d. discip. forens. cap. 77. n. 4.
- Decimooctauò operatur, ut licet hæreditas non potest in codicillis dari, nec adimi, tamen si daretur etiam per verba directæ, debet hereditas per fideicommissum restitui, l. Scamola. ff. ad Trebellian. Caldert. conf. 364. aliis 35 de testamento, Castro conf. 97. incip. Super primo. n. 1. in fin. lib. 1. & conf. 100. in principio. lib. 1. Tusch. d. consilij 292. n. 45. vbi n. 46. extendit

extendit vt procedat etiam in testamento in scriptis, licet non sit scriptus, dummodo probetur à testatore dicta, quia si non valet vt testamento in scriptis, valet vt codicillis ex dicta clausula.

- 30 Decimononò operatur, vt hereditas debeat ex clausula codicillari ab intestato, excepta legitima, etiam quoad partem præteritis ratiopentis, ita ex Batt. conf. 10. num. 6. vñ. 3. incip. *Est videndum. lib. 1.* concludit Card. Tufch. d. clausul. 192. num. 47.

- 31 Vigefimò, quod hæres instituitur si præmoriatur testatori, hæres ab intestato tenetur ex fideicommissio restituere substituto, vt per Bald. conf. 129. in fin. vñ. *discretem lib. 1. & conf. 170 lib. 5.* Card. Tufch. d. clausul. 192. num. 50. extendit, vt imò si hæres ab intestato fuit prohibitus aliquid petere, restitui sine retentione Trebellianicæ.

- 32 Vigefimo primò operatur, vt substitutio pupillaris in testamento rubeo natiuitate posthumi, vel præteritione filij, sustineatur; ita Batt. conf. 44. in fin. lib. 5. Oldrad. conf. 171 in fin. vñ. *solu ducem, Angel. conf. 99 num. 5. vñ. restituti ignem, Bald. conf. 186. incip. Fictum lib. 1. & conf. 167. incip. Thoma num. 4. lib. 2.* Card. Tufch. d. clausul. 192. num. 53. vbi n. 54. cum Alex. conf. 16. num. 5. lib. 1. extendit, etiam si ignorauerit testator natos filios, vel nepotes, & num. 56. extendit, vt procedat etiam si ex eadem substitutione vocaretur frater ex latere patris conuictus, & excluderetur posthumus utriusque conuictus, qui erat præteritus, quando pater scilicet natus posthumum, & non mutauit testamentum, & num. 57. pariter extendit habere locum in substitutione pupillari, non expressa.

- 33 Vigefimo secundò operatur conseruationem substitutionis pupillaris ad fauorem non impugnantis testamentum; ita ex Rom. conf. 516. incip. *In casu propofita consuetudine, in fin. itadic Card. Tufch. d. clausul. 192. num. 69. vbi n. 70.* cum eod. Rom. conf. 181. incip. *Pro decisione, n. 1.* restringit consuetudinem pupillarem substitutionem in portione eius, cui facta est substitutio, prout legata conseruantur ab eo, qui est grauatus, non ismen in portione præteritis, & n. 71. similiter restringit, quia non sustinetur substitutio pupillaris facta ad fauorem præteriti, quando impugnatur testamentum.

- 34 Vigefimo terciò operatur, quod licet hæres datus ius solidum si repudiet hereditatem, priuatur etiam comunio legatorum, tamen si in testamento adeit hæc clausula, potest repudiare hereditatem, & consequi legata ab intestato vigore huius clausula; ita Bald. conf. 328. incip. *Fictum tale, vñ. sed pofito lib. 1.* Card. Tufch. d. clausul. 192. num. 80.

- 35 Vigefimo quartò operatur quando testamentum est nullum, quia spurious incapax est institutus, sed vt possit nubere & viuere honestè, Anton. de Butrio conf. 114. Card. Tufch. d. clausul. 192. num. 86. vbi n. 87. adest operari etiam si defectus sit ex parte disponentis, prout si filiusfamilias, qui non potest testari, sed potest donare causa mortis, vt quia pater confensisset, testaretur, quia testamentum per hanc clausulam valebit vt donatio causa mortis, & num. 88. subdit operari quoque etiam si ex defectu in Mendicantibus, qui non possunt habere hereditatem tunc institutionis, sed iure relicti, vel donationis.

- 36 Vigefimo quintò operatur quod volupras testatoris omni meliori modo valeat, idem si in testamento instituti sunt Fratres Sancti Francisci incapaces, illi possunt habere vt vendant, & pretium pro necessitatibus consequantur; ita Batt. in tra2.

Admorum lib. 1. distict. 1. cap. 1. Ex preadit, num. 15. Card. Tufch. d. clausul. 192. num. 89. contra Bald. in ant. Ingressi, num. 16. C. de sacros. Eccles. Nota clausulam codicillarem non obferuari vbi adeit voluntas, Anell. Amat. conf. 61. num. 11. & 54.

Vigefimo sexto operatur quod licet non valeat legatum factum hæredi coniunctum cum tertio, quia tertius totum legatum habebit, tamen secus est, si in testamento est clausula Codicillaris, quia hæredi fiet restitutio, Angel. conf. 195. num. 29. vbi num. 100. subdit operari quod fideicommissum vniuersale sustineatur, & num. 101. imò quod facit valere in vim fideicommissi vniuersalis, non autem particularis.

Vigefimo septimò operatur etiam quando sunt instituti posthumi, & vltimo morienti sunt aliqui substituti, quod nonnulli posthumi nascantur, testamentum est nullum, & substitutio nulla, & vocantur venientes ab intestato, qui tenentur restituere ex clausula codicillari substitutis retenta Trebellianica, Castr. conf. 195. incip. *Videndum, num. 4. vñ. sed quæritur lib. 7.* Card. Tufch. d. clausul. 192. num. 122. vbi n. 113. asserit etiam operari, quod licet nascatur posthumus, nihilominus tenetur ex fideicommissio restituere aliis hæredibus scriptis, quando clausula est per verba etiam de futuro, videlicet, *si non valet, vel non valebit, & num. 114.* subdit pariter operari quando posthumus natus fuit agnitus, & testator de eo habuit scientiam, & tempus mutandi voluntatem, sed non mutauit, & refert Castr. conf. 100. num. 3. lib. 1. & conf. 15. lib. 1. Alex. conf. 142. num. 6. lib. 2. & conf. 30. lib. 5. declarando tamen quod testator ignorauit habere filios, vel posthumos, forte clausula hæc non operatur ex defectu voluntatis, vel etiam si scilicet posthumum, sed non habuit tempus mutandi voluntatem, quia tunc non operatur in præiudicium præteritorum, & restitueretur extraneis, vt per Card. Tufch. d. clausul. 192. num. 115. vbi num. 121. declarat, scilicet testatorem, vt non procedat, quando pater etiam ignorauerit, vel non cogitauerit de posthumo, si tamen constat de mente, quod si scilicet, nihilominus dispensat filius, & substituitur, veluti si substituit causam piam filio suo mafculo, quando moreretur in ætate pupillari, quia si mortuus est viuo testatore, & alius mafculus præteritus posthumus natus fuit, & mortuus in pupillari ætate, tunc Clausula codicillaris facit substitutionem, quia constat de mente, & citat Angelum conf. 52. incip. *Simen Naterius, num. 4. vñ. solum igitur.*

Vigefimo octauò operatur de sui natura, vt quod ex testamento inualido non debetur, ab intestato debeatur, & solemnitas defectum supplet, non voluntatis, Peregr. de fideicom. art. 18. num. 8. Gobe. conf. 129. num. 12. & 16. lib. 1. Menoch. conf. 326. num. 40. & fuit dictum in Normen. fideicommissi 8. Nouembr. 1613. coram Card. Perusino, impellens per Fatin. decif. 519. num. 6. part. 1. recent.

Limita tamen primò, quod nihil operatur quoad legitimam, filius, vel alius grauatus restituere ex tali clausula, Bald. conf. 87. in fin. lib. 5. Cardin. Tufch. d. clausul. 192. num. 131.

Limita secundò, per hanc clausulam non dari ad immersionem hæredi scripto, nec retardari immersionem hæredis ab intestato. Bero conf. 117. num. 38. lib. 1. Roland. conf. 78. num. 14. & 15. lib. 3. Gobe. conf. 45. num. 15. lib. 2. & fuit dictum in Romana de Ma. regreus 20. Nouembr. 1613. coram Cardinale Sacra. to, impellens per Fatinac. decif. 526. num. 3. part. 1. recent.

Limita

- 43 Limita tertio, non operari vt infirmitas in te certa trahit poffit ad vniuerfalem ex fideicommiſſo, licet non ad aliu hæres vniuerſalis ex teſtamento; ira ex Bald. conf. 179. incip. *Quadam Domina in fine*, lib. 1. tradit Card. Tuſch. d. concl. 192. n. 10.
- 44 Limita quarto, nihil operari quando teſtamentum eſt nullum præteritione filij, & in teſtamento ſunt legatæ, quæ debentur ex teſtamento nullo, quæ non poſſunt conualeſcere teſtamentum ex clauſula, ea quæ nihil operatur quouam legatæ, vnde non poſſunt operari tantum nullæ & conſolidatum, Signor. conf. 111. incip. *Qualitæ talis eſt*, num. 3. in fine, & n. 4. verſ. *circa quædam*, Card. Tuſch. d. concl. 192. n. 11. & quod clauſula codicillaris non operetur, vbi filius iam natus ignoraret ſuæ præteritiæ, per Bart. in l. 1. num. 10. ff. de iure codicill. cenſuit Rot. in *Remota de Marſupio* 12. Ianuarij, & 21. May 1612. coram Cardinale Sacro, & in *Remota hereditatæ de Marſupio* 21. May 1627. coram Domino Pardi.
- 45 Limita quinto, nihil operari in teſtamento in quo torpæ perſona infirmiora pater, vel ſorore, & ceteri fratres, vel ſorores ſunt præteriti, quia in hoc in antiquum non eſt mutatum, tum quia à torpæ aſſertor omne relictum, ideo relictum ſub non debet. Fulgoſ. conf. 71. incip. *Altiler maritum*, num. 4. verſ. *ad ſecundum*, Cuſtrem. conf. 269. incip. *Ad primum*, n. 2. verſ. *in diuerſum*, lib. 1. Card. Tuſch. concl. 192. n. 13. Sued. de alimentis 2. priuileg. 95 num. 3. Fuſat de ſubſtit. 9. 70. n. 2. cum ſeqq.
- 46 Limita ſexto, non operari quod reciproca ſubſtitutione non continet fideicommiſſariam, Surt. conf. 132. n. 13. & 16. Mart. d. clauſ. 11. n. 15. cum ſeqq.
- 47 Limita ſeptimo, hanc clauſulam nihil operari in teſtamento caeli, non ſecundo ſecundum ſolemnitatem requiritur; Fulgoſ. conf. 90. col. fin. verſ. *ut me mouet*, Card. Tuſch. d. concl. 192. n. 161.
- 48 Limita octavo, nihil operari quoad impediendum ſecundum teſtamentum, quin teuoceatur primum. Angel. conf. 258. incip. *Teſtator ſuæ*, col. fin. Card. Tuſch. d. concl. 192. n. 162.
- 49 Limita nono, non operari vbi teſtamentum poſſet valere vt teſtamentum, l. vlt. §. *idæ*, C. de iure codicill. Cephalin. l. *remur*, num. 600. & 611. ff. de vulgari. Simon. de Præſis de interpretat. vlt. volum. fol. 103. ſeñ. 11. n. 3. Fuſat de ſubſtit. 9. 145. num. 38. Surt. conf. 132. n. 38.
- 50 Limita decimo, nihil operari quando agitur de inofficioſo teſtamento, Fulgoſ. conf. 71. n. 6. Card. Tuſch. d. concl. 192. n. 163.
- 51 Limita vndecimo, nihil operari in teſtamento inuolito renouatorio primi validi, quia ex quo procedit teſtamentum validum, ſecundum inuoluto non operatur, quia non conſentit rogati venientes ab interſu, cum ſuccellio deferatur ex teſtamento, Fulgoſ. conf. 90. incip. *Super ea, in fine*, Card. Tuſch. d. concl. 192. n. 168.
- 52 Limita duodecimo, non operari quando punitur in fine teſtamenti, ſed tantum quando ponitur in diſpoſitione, quia dicit teſtator quod omni meliori modo valeat; ita Couart. in cap. *relatum* 2. n. 4. in fine de teſt. Cardin. Tuſch. d. concl. 192. n. 169. vbi num. 170. ſubdit quod plus operatur clauſula, *Omni meliori modo*, in diſpoſitiua, quam codicillaris.
- 53 Limita decimo tertio, non tollit remedium l. ſi vniuerſalis de reſus donat. vt per Tiraq. in præſ. clauſ. de l. 1. n. 3. vbi ſubſtit. num. 105. qui videtur ſibi contrarius.
- 54 Limita decimo quarto, non facit valere teſta-

mentum quoad pœnam appoſitum hæredi ſi contrapeniat, quia cum non poſſit valere directò, ſed per obliquum vigore huius clauſule codicillaris, vel confirmationis, in codicillis pœna non habebit locum, vt per Oldrad. conf. 138. incip. *Thematæ eſt*, n. 5. Cardin. Tuſch. d. concl. 192. n. 147.

Limita decimo quinto, non operari ſi quis inſtituat matrem in re certa præteritis filiis, cum hac clauſula, niſi quoad rem particularem, quæ non habet locum in tota hereditate per ſos accreſcendi, Bald. conf. 187. incip. *Quadam Domina in fine*, quid ſi filia mater, lib. 5. duplicatur lib. 5. conf. 179. Cardin. Tuſch. d. concl. 192. n. 149.

Multis modis ponitur hæc clauſula, quando conſidionaliter, aliquando copulatiue, interdu diſiunctiue, aliquoties alternatiue, nonnunquam de præſenti, & de futuro, & denum planiſſimè, de quibus omnibus modis agit Cardin. Tuſch. d. concl. 192. n. 175. cum multis ſeqq.

Pugna ingens eſt, an hæc clauſula ſuſtineat teſtamentum nullum ob præteritionem poſtumiſi quia verò excuſiſſimi opimeque de luſi præſentia meriti, quæſtionis huius reſolutionem ſomma induſtria inueſtigant, ſuoque cum inſtrudiſſimo apparatu propoſuerunt, eò omnino temeritudo erit ſtudioſa, adeat proinde Ant. Gabr. conſum. lib. 6. tit. de clauſ. concl. 7. & 7. Clar. §. *teſtamentum*, n. 47. num. 1. Hippolyt. conf. 118. num. 7. vol. 1. Frac. Vin. Neapol. decif. 29. n. 7. & 22. lib. 4. Surt. *Admora decif.* 14. 10. & conf. 15. n. 15. & conf. 132. num. 39. Vinc. Honded. 74. vol. 1. Mart. Anton. de Amathis *Marchia decif.* 10. Gilch. in *auth. ex conſue.* n. 10. cum ſeqq. C. de liberis præteritis. Accord. 1. n. 70. tit. 8. lib. 1. num. Receptat. Menoch. de præſump. lib. 4. præſ. 32. Brunet. à Sole in *locis communibus*, verb. *clauſula*, l. Mart. d. clauſ. 11. n. 14. & 15. Fachin. contrarijſ. lib. 4. cap. 12. cum diuerſis ſeqq. Paol. Monnan. de reſus. cap. 12. num. 25. Cuius *communio contra communem*, n. 180. & 181. & Steph. Grat. d. r. 48. num. 9. cum ſeqq.

CLAVSULA XXII.

Coniunctim & diuiſim.

Hæc clauſula poſita circa plures modos inſtituit, vt vniſqueque modus conſtituitur de poſſe propoſitis, & ideo rem negans poſitiones conſtituit, debet ſeparatim interrogari per hanc clauſulam. Lap. alleg. 1. n. 2. verſ. *ad ſecundum*, circa ſententiam Card. Tuſch. præſtit. concl. 1. n. 1. l. 1. C. concl. 12. n. 1. Mart. de clauſ. p. 1. clauſ. 23. n. 1. de vlt. impref. vbi num. 2. poſt Zabarel. conf. 34. n. 1. verſ. *ad quartum*, ſubdit, quod ſi poſt diſtinctionem executorum appoſita fuerit hæc clauſula, tunc ſi vnus inceptit procedere, aliet proſequi non impeditur, præſertim ſi ille fuiſſet impeditus, & dicitur impedimentum ſi abſens, vel infirmus fuerit, de quo etiam Card. Tuſch. d. l. 1. C. concl. 34. n. 1. vbi n. 1. ampliatur quod ſi vnus proceſſit nulliter, puta quia dedit poſſeſſionem non citato poſſeſſore, poterit alius iuriſdicte procedere faciendo renanciare poſſeſſionem nullæ, & de non dando poſſeſſionem legitimam. Theodoſ. de Robeis in ſingul. *Rea*, tom. 1. part. 4. clauſ. 12. vbi quod hæc clauſula poſita in commiſſione, operatur quod in vim illius poſſit index pronunciare inſtantiam vnus, etiam omiſſis alijs.

CLAUSULA XXIII.

Compareas, si tua putaueris interesse.

- 1 *Clausula*, Compareas, &c. operatur ut persona non dicatur solus ad comparandum, nec audiri debeat, nisi confes de suo interesse.
- 2 *Citatio faciens aduersarium suum ad iudicium*, videtur eius personam approbare.
- 3 *Facultatem comparandi in absolutam citati voluntatem conferre clausula*, Compareas, &c. facitque rem voluntariam, non necessariam.

Hæc clausula operatur, ut persona non dicatur habilis ad comparandum, nec audiri debeat, nisi confes de suo interesse, hoc est, se ius aliquod in causa habere, ut probat textus in *l. si vnu, §. ante omnia, ff. de pass. resoluunt Menoch. remed. 4. adp. 1. §. 6. cum seqq. Sued. de aliment. tit. 1. §. 33. num. 13. decif. 120. num. 11. & decif. 160. num. 1. Bernard. Giruzus ad practicam Camera Imperialis lib. 1. concl. 69 n. 1. Steph. Gratian. *discept. forens.* 302 num. 30. & cap. 187. & qui fecit citare aduersarium suum ad iudicium, videtur eius personam approbare, Hippol. in *l. si quis ne quæram, §. ff. de quæstion.**

3 *Facultatem comprehendendi in absolutam citati voluntatem confert hæc clausula*, facitque rem voluntariam non necessarium, Sued. decif. 11. num. 3. Seraph. §. 1. n. 3. Cæsar. Angel. de *Contradictore legiti-* mo, §. 3. n. 78.

CLAUSULA XXIV.

Conscientiam tuam oneramus.

- 1 *Clausula*, Conscientiam tuam oneramus, operatur, ut arbitrio boni viri negotium remissum censetur.
- 2 *Monitionem petiti denotat, quam conditionem clausula*, Conscientiam tuam oneramus.
- 3 *Iuris Civitis rigor videtur remissus per clausulam*, Conscientiam tuam oneramus, in *rescripto Papa apostolico*.
- 4 *Clausula*, Conscientiam tuam oneramus, non operatur nisi respectu contravenientium de facto.
- 5 *Conscientia est iudicium menti consensum*, in quodam naturali iure consistens.
- 6 *Index secundum allegata & probata*, non secundum conscientiam indicare debet.
- 7 *Appellatio non datur à sententia iudicis, cum causa est commissa cum clausula*, Conscientiam tuam oneramus.
- 8 *Delegatus cum clausula*, Conscientiam tuam oneramus, non potest subdelegare.
- 9 *Arbitrium boni viri denotat clausula*, Conscientie, seu prudentie tue committimus.
- 10 *Commisarius cum clausula*, Conscientiam tuam oneramus, sequi debet non privatam conscientiam, sed communem & publicam.

Rescribere aliquando Papa solet Episcopis, & talis cum hac clausula, quæ operatur, ut arbitrio boni viri negotium remissum censetur, cap. non solum, de reg. iur. in 6. ibi, ut conscientia privati,

Matchef. de commiss. part. 1. cap. 6. de commiss. ap. pel. extra Roman. Curiam, num. 85. pag. 156. in ult. impress. Petregr. conf. 73. num. 9 vol. 1. vbi quod non inserta in principali commissione, sed post accessit ad commissionem ipsam, non tollit vim principalis commissionis.

Non mutat hæc clausula naturam negotij, & potius denotat monitionem, quam conditionem, ut per Stephan. Gratian. *Marchia decif.* 157. num. 9. Et sic ostendit monitionem & excitationem quandam, ut attentis procedat delegatus, & Deum ac legum præcepta præ oculis habeat, ut per Nauarr. *conf. 6. de offic. deleg.* Flores de Menz. v. 9. §. 4. n. 67. Nicol. Garcia de benef. p. 6. c. 1. n. 109. & alios, quos refert & sequitur Solorzan. tom. 2. de iure *Iudicium lib. 1. c. 7. n. 11.*

Per hæc clausulam in *rescripto* Papæ videtur remissus rigor Iuris Civitis, sicut per clausulam, *Arbitrio Ræ*, ita Seraph. *decif.* 147. num. 1. tunc citato in hoc loco Ioan. Escobas in *trall. de utroque foro*, in initio num. 73.

Non operatur nisi respectu contravenientium de facto, & vbi non adeat possessor, idem Seraph. *decif.* 1176 num. 5.

Quia conscientia est iudicium menti consensum, 5 in quodam naturali iure consistens, ideo non ob hanc clausulam sequi conscientiam Iudex simpliciter debet, sed iustitiam communem & publicam legem manentem, debet enim secundum allegata & probata, non verò secundum illam iudicare, *l. iudicari, §. 6. veritas, ff. de offic. Præsid. Ordin. Regis Lusit. lib. 3. tit. 6. §. in princ. & tit. 66. etiam in princ. Vicia in Neapol. decif. 178. Clat. §. fin. q. 66. num. 2. Decian. *trall. crim. lib. 1. cap. 14.* Menoch. de arbit. lib. 1. *quæst. 8. num. 40. & seq. & conf. 92. n. 80. cum seqq. & conf. 986. in ult. Casulan. decif. 25. n. 1. part. 1. & decif. 19. n. 61. & decif. 23. n. 10. part. 3. Mascard. de probat. *concl. 94. 8. Farin. in practi. crim. p. 1. quæst. 11. num. 163. cum seqq.* Seraph. de *Privilegiis Iuratum primis. 1. in princip.* Matchef. *de c. 6. n. 87. & 88.* Ceneb. ad *Decret. collect.* 101. num. 11. Lindou. *Mirand. de ord. iudic. q. 18. art. 3.* Sayt. in *claus. Regis lib. 1. cap. 3. n. 6. cum seqq.* Less. de *Iustit. lib. 2. c. 12. num. 10 & n. 84.***

A sententia Iudicis, cum causa est commissa cum hac clausula, non datur appellatio, ut per Sigism. Scacc. de *Appellat. q. 16. concl. 15. n. 1.* vbi n. 5. aliter tunc posse secuti ad superiorem per viam supplicationis.

Delegatus cum hac clausula, non potest subdelegare, quia videtur electa industria, *l. nulli, ibi, pro sua conscientia*, ubi Bald. n. 4. & Inf. n. 12. *vers. 5. limita. C. de Episcop. & Clerico.* Menoch. n. 12. Franc. Leo in *thesoro feri Ecclesiasticæ p. 1. c. 15. n. 49. & p. 2. cap. 2. num. 16.* Sanch. de *Matrim. lib. 8. diffus. 27. num. 43.* Sigism. Bonon. de *elect. dub. 14. num. 14.* Verum quod subdelegare possit, tenet Angel. in *verb. ad hoc, n. 2. C. de Iudic. Rot. decif. 18. de concess. preb. in nov. Nazarr. *conf. 3. in antiq. alius 6. in novis de offic. deleg. Franc. Erman. quæst. Regal. tom. 2. quæst. 119. art. fin. vers. ult.* quas contrarias opiniones nititur concordare Matchef. *diff. cap. 6. num. 9.* ut apud illum videri potest.*

Verba (*Conscientia, seu prudentia tue committimus*) 9 denotare quoque arbitrium boni viri, obstat Menoch. de arbit. lib. 1. *quæst. 8. n. 49.* Mascard. de probat. *concl. 414.* Mones. de *commut. ult. volum. cap. 7. n. 146.* vbi quod Menoch. *præmissis citato loco, num. 44.* declarat, ut is Iudex, seu Commissarius cum tali clausula sequi debeat non privatam conscientiam, sed communem & publicam; nam, ut inquit Matchef.

chief. de Commiss. p. 1. pag. 101. num. 77. in eli. impress. non debet ludez. cui commissi fuit epusa cum hac clausula, secundum suam conscientiam iudicare, sed bene secundum illam prudentiam, quæ à factis Canonibus, & à lute Caxateo regulatur, atque prudentia non erit attendenda, si luti contradicat.

CLAUSULA XXV.

Constituto.

1. *Conditionalis est clausula, Constituto, & formam inducit.*
2. *Conditione non probata ab clausulam, Constituto, concessio locum non habet.*
3. *Iurisdictionem non dat clausula, Constituto, nisi prius verificetur conditio.*
4. *Iurisdic. ubi datur sub conditione, quicquid sit aut cum verificetur est nullum.*
5. *Iudiciale in investigationem, & causa cognitionem requirit clausula, Constituto, &c.*
6. *Probatum veras, & concludens, non presumptum requirit clausula, Constituto.*
7. *Referitur cum clausula, Constituto, iurisdictionem non tribuit, nisi liquidum casus, excepto quando iustificatur ex presumptione lute.*
8. *Iustificatio narratorem, Constituto, absque iustificatione aliorum narratorem sufficit, ne dicatur Index de facto procedere.*
9. *Executor ut debeat assumere partem iudicii, rite requiritur procedere facit clausula, Constituto.*
10. *Executor metus ut non sumat informationem extrajudicalem, non abstat clausula, Constituto.*
11. *Clasf. Constituto de interese, facit iustificatur ex eo quod iam commensum sit ut super negotio controverso.*

Hæc clausula est condicionalis, & formam inducit, ut per Aloyf. Rice. in collect. det. p. 1. collect. 1675. in princ. Marchef. de commiss. p. 1. pag. 310. n. 57. & pag. 1113. n. 81. in eli. impress. Campan. in di. nortorio lutei Cam. tit. 11. c. 11. n. 115. Mart. de clasf. p. 1. clasf. 19. à princ. Rot. in lueramen. pecuniaria 13. luty 1603. coram Reuerendissimo D. mo Coccino Decano, impressa per Marchef. de Commiss. p. 2. pag. 144. num. 3. & in una nullum Cam. casu 4. Decemb. 1600. coram Greg. XV. impressa per Fatim. decif. 40. n. 1. p. 1. recent. ubi etiam dictum fuit, quod conditione non probata concessio locum non habet, Rot. etiam apud Cenci post trail. de consil. decif. 117. n. 1. Nicol. Gate. de benef. p. 6. c. 3. n. 16. Rota decif. 134. num. 4. posthuc. Forie. ubi quod facit conditionem.

Non dat iurisdictionem, nisi petis verificetur conditio, ut resoluat Steph. Grat. discept. forens. c. 869. n. 15. & c. 991. n. 11. & fuit dictum in Firmiana Alar. 11. Januarij 1616. coram Androa, impressa per Fatim. decif. 70. n. 4. part. 1. recent. nihil enim potest executor nisi iustificari narrat. Paris. cons. 115. n. 14. lib. 4. Rol. cons. 61. n. 10. cum seq. lib. 1. Pot. decif. 175. n. 1. lib. 2. & fuit dictum in Mileniana honorum 7. Maij 1617. coram D. Daran. Rota decif. 181. num. 7. p. 3. recent. ubi quod debet plenè iustificari, etiam si non adit constitutor generale enim est, quod ubi iustificatio datur sub conditione, quicquid sit ante eam satisfactum est nullum, gl. fin. in c. cum pluribus de off. deleg. in 6. Soc. cons. 9. n. 10. lib. 3. Paris. cons. 11. n. 74. & cons. 94. n. 5. & lib. 4. V. ante de nullis ex defectu iurisd. delegata. n. 91. Verall. decif. 150. n. 3. p. 1.

Requirat hæc clausula iudiciale in investigationem, Aug. Barbosa de Clasf.

& causa cognitionem, ut resoluat Grat. discept. forens. c. 961. n. 9. Rot. apud Cenci post summ. ar. de Conf. de. elif. 8. n. 8. & decif. 16. n. 3. 4. & 10. & dictum fuit in Celsin. præceptoria 14. May 1604. coram Reuerendissimo Domino mo Coccino Decano, impressa per Marchef. de p. 1. pag. 43. n. 4. in eli. impress. Theod. de Rubens in fng. Rota sum. 2. p. 4. cl. 16. num. 7. ubi n. 11. quod requirit patris citationem, & n. 8. limitat quando agitur de re modica, & de parvo præiudicio, nec tunc requirit patris citationem, nec causæ cognitionem.

Deinde requirit hæc clausula veras & concludentes probationes, nec presumptivas admittit, Theodol. de Rubens d. clasf. 216. num. 10. Aloyf. Rice. collect. 1675. Nicol. Gate. de benef. p. 6. cap. 1. num. 38. & cap. 1. n. 64. & fuit dictum in Paces portatus 11. Decembri 1609. coram Illustissimo Patriarcha Manzanedo, & in Romana Grani 11. Aprilis 1614. coram Barroa, impressa per Fatim. decif. 131. n. 1. p. 1. recent. & in Ostem. portatus 17. Decemb. 1617. coram Danderto, Greg. decif. 51. n. 1. & fuit resolutum in d. Mileniana honorum coram Domino Daran. ubi etiam quod hæc probatio debet fieri cum patris citatione, quæ repetitur impressa inter decisiones eiusdem Datan. dec. 78. num. 1. & 6. liquidè enim consistit debet, ubi fuerit hæc clausula in octo, aliis tescipum cum ea iurisdictionem non tribuit à Latim 81. ff. de condit. & demonstr. & fuit dictum in Pampilonen. benef. 17. May 1577. coram Blachetto, & in Romana Grani 11. Aprilis 1614. coram Barroa, excepto quando iustificatur ex præiumpcione luti, ut fuit dictum in Eluen. benef. 1. Iulij 1615. coram Danderto, impressa per Fatim. decif. 74. n. 4. p. 1. recent. & iustificati hæc clausulam ex sola luti præiumpcione, eam dicatur liquidissima probatio, ait Belatim in amari ad decif. 53. Greg. XV. sufficere tamen iustificationem huius clausulæ absque iustificatione aliorum narratorem, ne dicatur ludez de facto procedere, & ne exinde spolijs alio competat, dicit Anch. cons. 197. num. 8. & dictum fuit in Celsin. præceptoria 4. February 1607. coram Reuerendissimo Domino mo Coccino Decano, & in Tudeniana monasterij 17. May 1611. coram Illustissimo Patriarcha Manzanedo, deinde Rot. in Virgellen. Abbatia 23. Novembri 1613. coram eodem D. Decano, impressa per Fatim. decif. 484. n. 1. p. 1. recent. consuit Breue esse exequendum, eum pto illius verificatione sufficeret iustificare hæc clausulam; sic etiam in alia Papien. præpositura 30. May 1611. coram Reuerendissimo Archiepiscopo, impressa per Marchef. p. 2. pag. 530. dictum fuit verificata clausula, Constitis, non requirit aliam iustificationem narratorem, nec esse cognoscendum de exceptionibus alibi petitis, ibique multe alie concordantes decisiones citantur.

Facit deinde, ut executor debeat assumere partes iudicii, rite requiritur procedere, ut dictum fuit in Virgellen. Cameracensis 30. Octobris 1581. coram Cardinale Blanchetto, impressa per Marchef. de commiss. p. 2. pag. 177. n. 4. non enim est metus, sed missus executor, ut fuit resolutum in Cermanen. Iurif. par. 26. Januar. 1603. coram Greg. XV. impressa per Fatim. dec. 79. n. 1. p. 1. rec. & in Celsin. præceptoria coram Decano, impressa per Marchef. part. 2. pag. 61. & in Syracusana parochialis 13. Aprilis 1619. coram Cardinale Canaleto, & deum in d. Mileniana honorum coram Domino Daran. Rot. decif. 65. n. 6. p. 3. recent. Non obstat tamen hæc clausula, ut executor metus non sumat informationem extrajudicalem, ut resoluat Gratian. discept. forens. c. 766. n. 18. Et contenta est solo fudicio omnia ioris allegationem an bene vel malè factum fuerit. Rota decif. 17. n. 3. p. 1. in post. Faria.

R h a Claus

- 11 *Claus. Constitutio de interesse*, facia iustificator ex eo quod interesse alleganti assistit ius commune super negotio controverso. Rota apud Paul. de Rub. *decis.* 357. n. 1. *sem. 2. diuersi* & n. 2. *sem. segg.* quod continet conditionem, cui satisfactum dicitur, non requiritur probatio omnino certa, sed necessitate concludens, sed sufficit praeambula quaedam probatio conduens ad preparationem, & quod summarie & apparet docetur de inestelle, & etiam quod de eo constat sola iuris praesumptio.

CLAVSULA XXVI.

Constituto de irrationabilitate, &c.

- 1 *Appellatio ad effectum deuolutionum admittitur ab electione Episcopi in concursu ad Parochialem.*
- 2 *Electio per Episcopum facta in concursu, non renouatur nisi quando constituerit dolose, & euidenter irrationabiliter iudicetur.*
- 3 *Electio facta per Episcopum in concursu, est interpretatio ad eius fauorem facienda, quod omnia considerantur, & magis idoneum arbitrio suo elegerit.*
- 4 *Approbatum ab Examinatoribus Synodalibus, non poterit ab irrationabili iudicio Episcopi appellari, si alius similiter approbatum eligatur.*
- 5 *Clausula, Constitutio de irrationabilitate, &c. non verificatur nisi per sententiam, & rem indicatam, ex eiusdem sententia resultantem.*
- 6 *Irrationabilitas electionis in concursu, si non sit euidenter & manifesta, contra illam oppositam est indicandum.*

- 1 **L**icet admittenda non videretur appellatio ab Episcopi electione in concursu ad parochiales, tamen facta in executionem decretorum Sacri Concilij Tridentini, quod est manitum decreto tridentino, & clausula, *Sublata*, &c. tamen ad effectum deuolutionum conceditur, sed cum hac clausula, *Constituto de irrationabilitate*; ita ex cod. Concil. *sess.* 24. *de reformat.* cap. 18. & *Constitutio* *sess.* *memor.* Pij V. obseruant Vgolin. de potestate Episcopi cap. 10. §. 1. §. 1. Campaoli. in *diuersis* *luris Canonici.* rub. 7. c. 6. n. 75. Gonzal. ad reg. 8. Concil. *sess.* 6. n. 138. Maslob. in *praxi* *habendi* *concursum*, *requisito* 5. dub. 2. num. 42. Rota *decis.* 333. num. 11. & *decis.* 616. num. 1. apud Fatim. p. 1. *recom.* & fuit dictum in *vna* *Pensilonen.* *Abbatia* *de* *Aressa* 12. Aprilis 1621. coram *Reuerendissimo* *Domo* *meo* *Nauarro*, nec renouatur electio per Episcopum facta, nisi quando constituerit dolose, & euidenter irrationabiliter iudicasse, vt colligitur ex verbis de Constitutione Pij V. super collatione parochialium, *sub* *dat.* 15. *Kal.* *Aprilis* 1566. coram *Cardinale* *Aragone*, & ex deducitis in *Raumenen.* *parochialis* 1. *Octobr.* 1594. & apud Gregor. X V. *decis.* 518. n. 1 & *inter* *recom.* *decis.* 40. *sub* *num.* 1. p. 1. & *decis.* 614. num. 4. in *novis* *Mateicensis* *variar.* *resolus.* lib. 1. c. 52. num. 23. & 24. Nam facta electione per Episcopum, est interpretatio ad eius fauorem facienda, quod omnia considerantur, & magis idoneum arbitrio suo elegerit, ex notis per Gonzal. d. *sess.* 6. n. 138. & per Maslob. d. *respos.* 5. dub. 2. num. 5. c. 1. *segg.* ac proinde approbatum ab examinatorebus Synodalibus non poterit ab irrationabili iudicio Episcopi appellari, si alius similiter approbatum eligatur, quia in hoc casu locus est gratificationi, Lam-

bertin. *de* *inrepar.* p. 3. lib. 2. n. 1. Seraph. *decis.* 132. in *fin.* & fuit dictum in *Calaguritana* *beneficij* 15. *Novembri* 1620. coram *Valde* *feriori*, & in *dilla* *Pensilonen.* *Abbatia* *coram* *Reuerendissimo* *Domo* *meo* *Nauarro*.

Non verificatur hæc clausula nisi per sententias 5 & rem indicatam, ex eisdem sententiis resultantem, latas super irrationabilitate, ad text. & gloss. in *l. furii*, §. *qui* *notatur* *insanabile*, in *verb.* *inter* *famulos*, *Egid.* *decis.* 103. ideo donec per sententias cognoscatur de tali irrationabilitate Examinatorum, vel electoris, immittit de possessio erit concedenda, vt fuit dictum in *Berlinen.* *parochialis* 29. *Novemb.* 1615. coram *Buratto*, impressa per Fatim. *decis.* 537. p. 1. *recom.* nam donec de tali irrationabilitate ita non constituerit, semper praesumptio erit in contrarietate, & pro iudicio ipsius Ordinarii, arg. *cap.* in *praesentia*, *de* *renunci.* & illorum, quia supra diximus, in 6 tantum, vt si talis irrationabilitas non sit euidenter & manifesta, contra illam oppositam est indicandum, vt factum fuit in *casu* *Raumenen.* *parochialis* 29. *Novembri* 1609. coram *Orientberg*, & in *Berlinen.* *parochialis* 29. *Novembri* 1609. coram *Buratto* & in *Tad.* *parochialis* 28. *Aprilis* 1603. coram *Cerdinola* *Sacro*.

Quia scilicet dicitur dignior id concursum patet alium, & quia minus dignus & irrationabilitate electus per Episcopum, dixi lucē de *offic.* *potest.* *Episcopi* p. 3. *alig.* 60. n. 101. *sem. segg.*

CLAVSULA XXVII.

Constituto de assertis.

- 1 *Conditionem denotat clausula, Constitutio de assertis, posita in rescripto.*
- 2 *Iurisdictionem conditionalem facit clausula, Constitutio de assertis.*
- 3 *Vnum verificari non sufficit ex pluribus narratis si addit clausula, Constitutio de assertis.*
- 4 *Clausula, Constitutio de assertis, posita a Rege in commissione, quid operetur, attenditur.*

Hæc clausula in rescripto conditionem denotat, & inducit, vt per Verall. *decis.* 228. n. 5. p. 2. Marchef. *de* *Commis.* p. 2. §. 5. *de* *commis.* *restit.* in *integrum*, n. 167. pag. 186. & fuit dictum in *Oriolen.* *decimatum* 26. *Februarii* 1590. impressa per eundem Marchef. *part.* 1. cap. 5. pag. 175. num. 4. in *olz.* *impress.*

Facit iurisdictionem conditionalem, ita vt Iudex nihil possit nisi iustificata narrata, secundum Socin. *conf.* 93. num. 10. lib. 3. *Parti.* *conf.* 41. num. 24. & *conf.* 45. num. 5. *sem. seg.* lib. 4. *Rol.* *conf.* 65. num. 20. *sem. segg.* lib. 5. *Put.* *decis.* 275. num. 2. lib. 2. in *correll.* & quidem per veras probationes, *l. Luitius* 82. ff. *de* *condic.* & *demonstrat.* *bellam* *decis.* 471. *Fel.* in *rub.* *de* *prob.* *sub* *num.* 2. & iis relictis dictum fuit in *Romanen.* *denotum* *de* *Raumenen* 14. *Iunij* 1625. coram *Buratto*, impressa per Fatim. *decis.* 725. num. 10. *part.* 1. *recom.* operatur tamen hæc clausula quod licet plura narrentur in commissione, ex eia sufficit si vnum verificatur, etiam si alia falsa sunt. Seraph. *decis.* 330. maxime verificetur illud, quod mouit Papam ad concedendum i electiptum, idem Seraphin. *decis.* 455. & *decis.* 615. num. 4. quem refert Theodol. de Rubia in *frig.* *Rota* *sem.* 2. p. 4. *claus.* 15. §. 1. vbi etiam adducit quod Rota coram eodem Seraph. *dec.* 637. n. 3. in *fin.*

REUOCAT

reocavit in dubium id, ad quod in alia huius cause positione inclinauerat propter elaus. express. appositum, *Constito de assensu*, quod requiratur iustificatio omnium narratorum, ad not. per *Paril. conf. 41. n. 33. lib. 4.*

Item facit quod ex pluribus narratis non sufficiat vnum verificari, *Seraph. decis. 637. n. 4.*

Postea tamen a Regeore in commissione, non refertur ad narrata, sed ad ea, quæ habentur in clausula, *Constito*, posita in dispositione commissionis, & sic non reddit respectum conditionale, quando signatura Papæ, vel Cardinalis est pura & simplex, quia Regens non potest alterare signaturam Papæ, vel Cardinalis, quæ est illa, quæ disponit, & attenditur, *Caiss. decis. 17. n. 14. de responsi. & fuit censum in Triliv. decimarum 16. February 1590. coram Orano*, vt refert *Matr. d. claus. p. 1. claus. 19. n. 10. in vlt. impress.*

CLAUSULA XXVIII.

Constito de tribus conformibus.

1. *Clausula*, *Constito* de tribus conformibus, intelligitur de tribus sententiis validis.
2. *Clausula*, *Constito* de tribus conformibus, modicum inhibitionem facit, vt illa moderata causa ad partem remittatur.
3. *Execrationem mixtam facit clausula*, *Constito* de re iudicata exequatur.
4. *Conditionem cognitionis importat clausula*, *Constito* de re iudicata, &c.
5. *Conditionem importat clausula*, *Constito* de re iudicata, &c. ita vt nisi constet de re iudicata, non censetur data iustificatio.
6. *Negotium quando redditur dubium, sic rescribere solet signatura*, *Constito* de re iudicata, seu quod alias exequutioni locus sit exequatur.

Intelligentia de tribus sententiis validis, ad l. 4. §. 1. *condemnationem, cum ibi not. de re iud. Rot. in London. pecuniaria 1. July 1189. coram Orano*, impressa per *Marchef. de Commiss. p. 2. pag. 144. n. 1.* & resoluunt idem *Marchef. p. 1. pag. 142. n. 19.* vbi alias refert decisiones, & *Matr. d. claus. p. 1. claus. 19. n. 11.* vbi plures refert decisiones *Theodof. de Rub. d. rom. 1. p. 4. claus. 216. n. 18.* laic. *Rota* apud *Paul. de Rub. decis. 8. a princ. rom. 1. diuers. aliis p. 7. recent.* Huic conditioni dicitur satisfactum si ostendatur tres sententiarum adiudicatorum, v. g. decimarum *Reftori* *Parochialis* *Ecclesiæ*, *Castren. conf. 163. sub n. 2. Curt. in n. conf. 90. n. 1. Anton. Gabr. commun. tit. de execrat. rei iudic. concl. n. 32. & seq.* Quotum iustificatio non est necessaria cum sufficit conditionis implementum probari de facto, *Com. conf. 80. n. 5. vlt. tamen huius lib. 4. Bar. in l. filiusfam. §. cum qui n. 2. vbi Bald. in fine, & Cast. sub n. 1. ff. de legat. 1.*

Quodam ita rescribitur, *Constito* de tribus conformibus, moderata inhibitionem, illa moderata ad partes causa remittitur, ita *Marchef. d. p. 2. pag. 146. n. 184. in vlt. impress.*

Clausula, *Constito* de re iudicata exequatur, facit execrationem mixtam, adde quod partes vocare debet, ac diffinitio, vel tamen precedendo ad viceriora, vel expresse pronuntiare tenetur, *Felin. in cap. de cetero, n. 10. de sent. & re iud. gloss. & Doctores*

In *Clem. prefatus in verb. confiteri, de censib.* Imponat enim cognitionem conditionis, *Rot. decis. 21. de responsi. in antiq. Staphil. de literis gratia. part. 2. versic. 1.*

August. Barboza de Clausula.

in *pers. fundis. num. 4. Lancell. de artem. part. 2. cap. 2. ampl. et. num. 22.* & ideo illa dictio, de substantiam ita denotat, vt commissioni locus esse nequeat, nisi de re iudicata constet, *Corn. conf. 167. n. 14. vol. 2. refert. Marchef. part. 1. §. 3. de commiss. rescripti. in integr. n. 165. pag. 136. in vlt. impress.* Et sic denotat exequutionem, vt nisi constet de re iudicata, non censetur data iustificatio; ita ex *Paril. conf. 41. n. 14. lib. 4. Rol. d. Valle conf. 65. n. 25. lib. 5. Narr. conf. 430. n. 16. lib. 2. concludit Cardin. Tufch. rom. 1. lib. C. concl. 567. n. 4. in causum vt debeat verificatio precedere, aliis nihil ponit in esse, *Paril. conf. 45. n. 4. lib. 4. Rol. d. conf. 65. n. 21. lib. 5. Cardin. Tufch. d. concl. 567. n. 5.**

Quando negotium redditur dubium, rescribere solet signatura, *Constito* de re iudicata, seu quod alias exequutioni locus sit, exequatur, *sin minus causum appellacionis cognoscatur*, vt aliter *March. p. 1. pag. 143. n. 75.* vbi obiter, quod procuratores vltra clausulam, *Constito*, satagant aliam addere, videlicet, *vel quod alias exequutioni locus sit, exequatur.*

CLAUSULA XXIX.

Constito de bono iure.

Constito de litteris, &c.

1. *Clausula*, *Constito* de bono iure, quid importet, ostenditur.
2. *Clausula*, *Constito* de litteris, non intelligitur de litteris iustificatis.
3. *Clausula*, *Constito* ubi de tali facto, requiritur causa cognitionem, & parit citationem.
4. *Clausula*, *Constito* de puzimilis, redditur rationem conditionalem.
5. *Clausula*, *Constito* quod obicit de mense referuat, requirit conclusionem probationem.

Hæc clausula, *Constito* de bono iure, dat formam, adeo quod parte ciuica cause cognitio venit adhibenda, *Lancell. de artem. post inhibiti. limit. 11. n. 11.* Vana de nullis, tit. *quis & intra quod tempus, nam. 4. versic. circa. Marchef. de Commiss. part. 1. §. 1. de commiss. nullis. fam. n. 114. pag. 17. in vlt. impress.* de quo bono iure commissionem obinentia sufficit in aliqua parte, licet non plene, gustare de negotio principali, *Vest. in sua pract. lib. 8. cap. 3. n. 9. in fine.* Posita hæc clausula in commissione operatur quod in bonum discutiatur, *cap. preterea*, cum ibi orator, *de offi. deleg. ad rem mobilem, de procurat.* ad quem effectum transpottari debent omnia acta in causa facta, etiam quod pars offerat de eo docere per testes, vel etiam aliter: nam huiusmodi probatio non est excludens, quia in aliis potest esse aliquid quod eius excludat intentionem: ita cum *Rota* tenet *Theodof. de Rubis. singul. Rota rom. 2. p. 4. claus. 13. §. 4.* In materia spoli non suffragatur hæc clausula nisi de bono iure constet per confessionem partis, aut rem iudicatum, *Rot. decis. 751. n. 5. p. 1. in fine.*

Clausula, *Constito* de litteris, non intelligitur de litteris iustificatis, sed simpliciter de litteris, quodque earum existentia, vt per *Paril. decis. 225. n. 1. lib. 1. in coroll. quousque D. Lotter. in distigimovrat. de rebus lib. 1. §. 38. n. 36. Theodof. de Rubis. d. claus. 1. §. 3. vbi ait materiam interpretationis huius clausule esse difficilem, & subdit *Rotam* eam interpretatam*

Kk 9 tasse

casu de litteris legitimam exceptionem non patientibus.

3 Claus. *Constito tibi de tali fallo*, in testamento Papae requiritur causa cognitionem, & parit exactionem, & facit testamentum conditionatum, & imponit conditionem de praesenti, & suspendit actum in futurum, & non tribuit iurisdictionem nisi purificata conditione, Theodof. de Rubels d. claus. 13. §. 5. & 6.

4 Claus. *Constito de praesentibus*, &c. reddit rationem conditionalem, & plenit est probanda. Theodof. de Rubels d. claus. 13. §. 10.

5 Claus. *Constito quod obierit de mense refermato*, requirit concludentem probationem vti fundamentum impetantis, nec sufficit femiplena. Rota decif. 34. num. 1. part. 1. in postum. Farinat. aliis part. 3. recent.

CLAUSULA XXX.

Constito de paupertate.

1 *Signatura quando videtur vtrius Clausula*, Constito de paupertate, &c. ostenditur.

2 *Clausula*, Constito de paupertate, quomodo iustificanda ostenditur.

3 *Clausula*, Constito de paupertate, excusat ab expressis, & fructibus, sed non à dimissione possessionis.

4 *Conditionale dicitur commissio data ad cap. Odoardus de solut. cum clausula*, Constito de paupertate.

5 *Pauperis probanda est in specie habito respectu ad id, quod petitur sive clausula*, Constito de paupertate, &c.

6 *Pauperis ubi ad certum aliquem effectum desideratur, illam in genere dicere, vel probare non sufficit.*

7 *Pauper quis dicatur discretionem Iudicis committitur, attenda personarum, & circumstantiarum qualitates.*

8 *Pauperis dicitur non solum Mendicans, sed etiam habens congruam sustentationem, qui tamen attente statu persona, & dignitate videtur in digere.*

9 *Pauper dicitur qui habet multas filias nuptas.*

10 *Pauper an dicatur qui potest vivere ex laboribus?*

1 *Signatura interdum solet non solum alimenta, sed etiam sumptus litis illa durante praestari in bete simplicitate, vel cum hac clausula, quando pro sententia viget praesumptio, ac pauper adeo litibus defuitur, ut per arduum perducere minimè valeat, iuxta tradita per Marchet. de Commiss. part. 1. tit. 1. de commiss. appell. in causa alimentorum, n. 188. pag. 1167.*

2 ubi num. 90. tradit quod cum hac clausula conditionalis sit, licet summarie purificanda venit etiam ex adunatis testibus viciis, vel aliis, qui verisimiliter statum petentis notum habere possint, & iudiciali ordine omisso, tam ex officio, quam ad partium instantiam, aliis servatis de iure seruandis interrogate Iudex poterit, & citat Felin. in cap. cum Ioannu, num. 1. vers. ita intelligitur de fide instrum. Marant. de ordine iudic. part. 4. dist. 101. §. num. 3. Ratio est, quia cum ista probatio non sit finalis, nec magni praedijudicii, eodem modo facta fuisse, Bart. in l. si constante, num. 8. & §. si sinito matrim. Alex. conf. 45. num. 5. vol. 1.

Hae clausula excusat ab expensis, & studiis, sed non à dimissione possessionis, vt per Veste. in praxi lib. 3. cap. 3. n. 1. Sfort. de restit. in iur. quesi. 40. n. 27. de Pacif. de Saluiani interdict. Inst. lib. 4. cap. 4. n. 48. Matchet. d. part. 1. tit. de commiss. appellat. in possess. Saluiani n. 185. pag. 904.

Commissio data ad r. Odoardus, de solut. cum ista clausula dicitur conditionalis, ita Soc. conf. 99. n. 10. lib. 3. Part. Conf. 4. t. num. 14. lib. 4. & ideo citationem patris, & hanc causae cognitionem, & dictam paupertatis probationem requirit, alias nullam tribuit iurisdictionem, secundum Guid. Pap. decif. 70. in princip. Afflic. decif. 355. n. 3. & seq. Egid. decif. 68. §. 667. & fuit dictum in Placencia Parochialis de Malparitia 10. Octobris 1585. eorum Litta; & operatur vt illa sit probanda in specie habito respectu ad id, quod petitur, vt per Stephan. Gratian. discipul. forens. cap. 660. num. 17. nam quando ad certum effectum de alicuius paupertate queritur, illam in genere dicere, vel probare non sufficit, Bald. in authent. praeterea, num. 4. C. unde vir & uxor. Afflic. decif. 157. num. 3. Mandel. conf. 69. num. 6. vers. & ait: & saltem in genere ad effectum de quo agitur, venit probanda ex communi repetitione, Veral. decif. 93. part. 3. Rot. decif. 373. num. 3. part. 1. recent.

Quomodo autem paupertas probetur, vide Ceter. ad Decret. solut. 27. num. 1. 2. 3. & Scacc. de Appellat. quesi. 17. lit. 2. sub num. 9. Gonzal. ad reg. 8. Cancellaria, gloss. 1. num. 44. Matchet. d. part. 1. pag. 1168 num. 191. & deinde discretionem Iudicis committi quis pauper dicitur, attenda personarum, & circumstantiarum qualitate, resoluunt Menoch. de arbitrar. causa 63. & de praesumpt. lib. 6. praesumpt. 25. Petet. l. 1. vers. ex qualitate, tit. 1. lib. 3. Ordinem. pag. 461. Molin. de praesumpt. lib. 3. cap. 16. num. 46. Malecard. de probat. concl. 1154. Sord. de aliment. tit. 7. §. 9. num. 10. Scraph. de privileg. iuram. privileg. 4. num. 98. D. Bartholin in l. maritum, num. 6. §. si soluto matrim. Farin. in praxi crimin. quesi. 58. num. 93. & seq. Gonzal. d. gloss. 1. n. 45. Flores var. lib. 2. §. 21. num. 130. & Scacc. d. q. 17. lit. 40. n. 11.

Paupetes dicuntur non solum Mendicantes, sed & etiam habentes congruam sustentationem, qui tamen attento statu personae, & dignitate videntur indigere; ita Bart. in l. 1. num. 35. C. de sacrosanct. Eccles. l. si quis à liberis, §. sed si filium, num. 44. §. de liber. agnosce. Tiraquell. de pia causa, in praxi. num. 10. Spin. in specula testam. gloss. 6. num. 10. Malecard. d. conclus. 1184. num. 14. D. Bartholin in l. maritum, num. 6. Bernard. Græux. ad praesent. Camera Imperiali lib. 1. concl. 41. confid. 1. num. 2. Sued. decif. 61. num. 3. & de aliment. tit. 7. §. 9. n. 27. cum seqq. & tit. 1. §. 93. n. 50. vbi num. 35. resoluunt pauperem dici illum, qui habet 9 multas filias nuptas, Mexia in tract. deca panis conclus. 1. n. 46.

Pauper an dicatur, qui potest vivere ex laboribus? Affirmat Azuod. l. 2. num. 46. tit. 18. lib. 4. nona Recopil. Negant tamen Steph. Gratian. discipul. forens. c. 7. n. 9. Rot. decif. 149. num. 1. & decif. 350. apud Farin. in l. collect. novissima rurs.

CLAUSULA XXXI.

Constitutum.

1 *Dollariu referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agitur.*

2 *Possessio*

- 3 *Possessio vera ut transferatur in emptorem, licet non sit facta actualis traditio, operatur clausula Constituti.*
- 3 *Possessio transferitur per clausulam, Constituti, quia si, in cuius fauorem sit constitutum, est praesens, vel eius validitas sequitur.*
- 4 *Possessio tam civilis, quam naturalis censetur transmissa constitutivum per clausulam, Constituti.*
- 5 *Divinus translationem operatur clausula, Constituti.*
- 6 *Possessionis traditionis vim habet clausula, Constituti, non solum in stabilibus, verum etiam in rebus corporaliis.*
- 7 *Censuarium vigore censuum potest in corporaliis experiri interdicti uti possidetis, probata possessione concedenda.*
- 8 *Probatum concludens possessionis contra constitutum, & causam ab ipsa habentem, operatur clausula, Constituti.*
- 9 *Possessionem venditoris contra emptorem probat clausula, Constituti, apposta in instrumento venditionis.*
- 10 *Possessionem constitutivam contra tertium non probat Constitutum.*
- 11 *Fructuum acquisitionem operatur clausula, Constituti.*
- 12 *Possessionem capiendi absque auctoritate iudicis, vel citatione partis, iuris facultatem clausula, Constituti.*
- 13 *Possessionem translationem in donatione denotat clausula, Constituti.*
- 14 *Clausula, Constituti, dicitur vniu. ex modis filii, in quibus transferatur possessio, & dominium sine traditione.*
- 15 *Venditor licet per clausulam, Constituti, liberetur a traditione iuris, non tamen liberatur a traditione facti.*
- 16 *Possessionem etiam in herede constitutivam transferri clausula, Constituti.*
- 17 *Possidens prior per Constitutum praefertur secundo habenti alienam possessionem.*
- 18 *Attentatorem absque viro, et passu quia possessionem habentem vigore clausula, Constituti, continere ipsa clausula operatur.*
- 19 *Interdictum unde vi, ut competat habenti possessionem vigore huius clausula, Constituti, ipsa eadem operatur.*
- 20 *Spolii remedium competit pro recuperatione possessionis vigore Constituti acquisita.*
- 21 *Creditor ex l. fin. C. de acquir. poss. ut competat contra tertium possessorem, operatur clausula, Constituti.*
- 22 *Constitutum post mortem operatur etiam clausula, Constituti.*
- 23 *Creditor quod possit agere ad bona obligata nulla facta prius exceptione, operatur clausula, Constituti.*
- 24 *Possessori ut debeat mandatum de officendo etiam mortuo constitutivum, operatur clausula, Constituti in instrumentis apposta.*
- 25 *Mandatum de monetando ut non deat contra illam, cuius nomine quod se constituit possidere, operatur clausula, Constituti.*
- 26 *Clausula, Constituti, habet suam vim in emphyteusi.*
- 27 *Incursum pena effectum non operatur clausula, Constituti, nisi aliter facta sit traditio.*
- 28 *Emphyteuta si datus, vel alienus rem emphyteuticam per clausulam, Constituti, deinde can-*

dem rem vendat alteri cum consensu directi domini, illamque tradat realiter, & corporaliter, praefertur debet ille intelligi a domino directo.

- 19 *Possessio quando tempore Constituti non erat penus constitutivum, nihil operatur clausula, Constituti.*
- 30 *Possessionis translationem non operatur clausula, Constituti, quando apposta fuit in contractu nullo, & reprobato.*
- 31 *Exceptiones omnes, quae competunt contra principalem contractum, comprehendunt etiam contra Constitutum.*
- 32 *In contractu de cuius validitate disputatur, si apponatur clausula, Constituti, nihil operatur.*
- 33 *Conditionalis in casu non operatur clausula, Constituti, conditione non purificata.*
- 34 *In contractu alienationis bonorum fideicommissi subalternam, nihil operatur clausula, Constituti, nisi data validitate ipsius alienationis.*
- 35 *Possessionis translationis effectum non operatur clausula, Constituti, apposta in alienatione rei incerta per verbum numerale.*
- 36 *Statuta flante verum ac corporalem requirentes traditionem, non operatur clausula, Constituti.*
- 37 *Statutum si loquatur simpliciter de possessione, habet locum in possessione transita per Constitutum.*
- 38 *Possessionem in absentem non transferri clausula Constituti.*
- 39 *Ad futura non extenditur clausula, Constituti.*
- 40 *Census in contractu nihil operatur clausula, Constituti.*
- 41 *Spatio 30. annorum durat virtus clausula, Constituti, etiam in tertia praedictum.*

DE vi, & effectibus huius clausulae, vide Doctorem per text. ibi in l. quod mox, & in l. interdum, ff. de acquir. poss. lat. Titia in trad. de iure Constituti possessori, Gregor. Lopez l. 3. tit. 10. par. 3. Mart. de clausul. p. 1. claus. 30. in vi impress. Menoch. conf. 129. Aloyf. Rice. in collect. decif. par. 1. collect. 55. & par. 2. collect. 449. Catpau. ad statuta Mediolanen. tom. 1. cap. 462. & ceteros in discursu citatos. Nouissimè Theodof. de Ruben in sing. Rotat. 1. p. 4. claus. 14. & latius claus. 2. 17. latè Benedic. Aegid. ad l. ex hoc iure ff. de inst. & iur. p. 2. cap. 13. claus. 10. per tot. Hic clausula dicitur continere suum modum traditionis. Menoch. remed. 3. ad ipse. num. 16. Rot. decif. 242. num. 2. apud Paul. de Rub. tom. 3. diuers. & debet intelligi secundum subiectam materiam, eadem Rot. decif. 162. num. 20. apud eundem tom. 3. diuers. alia p. 7. recent.

Primus effectus est, ut vigore huius clausulae vera transferatur in emptorem possessio, licet non sit facta actualis traditio, quidem 78 ff. de rei vendic. Paul. conf. 128. num. 1. lib. 1. num. 30. lib. 3. Titia. de iure Constituti, p. 1. num. 1. & p. 2. ampliat. 1. num. 1. Menoch. conf. 104. num. 72. & conf. 139. p. 2. & conf. 344. num. 18. Ioseph. Ludon. Persyna decif. 30. cap. 6. num. 15. & 29. & de empt. cap. 25. num. 10. Benedic. Aegid. d. claus. 1. om. 1. ubi quod per hanc transferitur in constitutivum possessio, quam habet constitutus, & si nullam habeat, nulla transferatur, & num. 2. quod per hanc clausulam possessio ficto modo transferatur, sed possessio ipsa vera est, Kk 4 &

& eiusdem effectus, cuius est possessio, quæ per actum vetam, & corporeum acquiritur, & num. 3. quod per eam titulo inualido adiecta noui transferatur possessio, & num. 6. quod constituto collatio in tempore post mortem constituitur, possessio non transferatur, quamuis adiecta clausula. Ex hoc patet extime, & num. 7. quod clausula constituti effectus translatæ per am possessionis, non extinguitur constituti morte, sed possessio virtute clausulæ translatæ in hæreses illius non transit, & num. 9. quod eius virtute possessio absenti non quæritur ante regularisationem illius, & quod operetur translationem possessionis naturalis & civilis, eadem Rota d. decis. 161. num. 15. Anon. Gomez. l. 41. Tauri, num. 78. vbi num. 82. tenet quod per hanc clausulam transferatur possessio, quoties is, in cuius favorem fit Constitutum, est præsens, vel eius satisfactio sequitur, & Stephan. Gratian. d. decis. forens. cap. 175. num. 1. Amic. de iure emphit. quæst. 2. num. 1. Pacific. de Saluina interdict. in spec. l. 2. cap. 2. num. 214. Falsus de subdit. quæst. 7. 18. num. 32. & sepe læpius in Rota dictum fuit, & signatur in Romana Saluina. interdict. 5. Decembris 1601. coram Iella, in Bononiens. immisionem 26. Olibrii 1593. coram Cardinale Lanceloto, & apud Zuch. post tract. de oblig. Canon. decis. 131. num. 3. & decis. 64. num. 4. & inter recentior. decis. 83. num. 1. & decis. 127. num. 1. apud Fatinae. part. 1. recentior. Datan. Rota decis. 158. num. 3. vbi quod hæc clausula translatet possessionem, & decis. 401. num. 6. vbi quod probat possessionem constituentis etiam ad effectum Saluina, quando agitur contra habentem causam ab eo, & decis. 164. num. 71. quod possidens vigore clausulæ constituti etiam debet, & summariè audiri, anequeum possessio ab eo auferatur, Rota decis. 587. num. 4. p. 1. in postib. Fatinae. vbi quod operatur ut possessori deus mandatum de associando, & decis. 118. num. 1. eod. p. 1. quod transfert possessionem constitutarij, & decis. 158. num. 2. cum segg. p. 1. in postib. Fatinae. Melch. Phorbus decis. 105. num. 5. tam, 2. & plenè probat hæc claus. possessionem constituentis aduersus constitutarium, Seraph. decis. 1415. n. 2. Greg. X. V. decis. 161. n. 1. & decis. 491. n. 10. Cavalier. decis. 524. n. 16.

Secundus effectus est, ut operetur quod possessio iam civilis, quam naturalis censetur translata in constitutarium, ex adductis per Viuium tam. 1. comen. opin. lib. 7. tit. 1. num. 67. vers. & tanto, Menoch. conf. 219. num. 11. & conf. 254. num. 1. Caputaq. decis. 14. num. 8. Tiraq. de iure Constit. part. 1. num. 2. Cardin. Mantica de tacti. & ambig. comen. lib. 3. tit. 23. num. 14. Rot. apud Pacific. post d. tract. de Saluina. interdict. decis. 184. num. 8. & fuit dictum in Terracinen. Saluina 21. Maij 1614. coram illustrissimo Martineade, impressa per Fatinae. decis. 551. num. 4. part. 1. recent. Rota decis. 408. num. 8. part. 2. in postib. Fatinae. alias p. 4. recent. vbi num. 6. cum segg. quod apposta in donatione non operatur, nec transfert possessionem in donatarium quando domus relictæ sibi ipso vivente possessionem, & vsufructum, & num. 11. quod nihil operatur nisi fuerit probatum constituentem tempore contractus possedisse, & quod probat possessionem non solum inter constituentem, & constitutarium, sed etiam inter habentem causam à constituentem.

Tertius effectus est, ut non solum translationem veteris possessionis operetur, sed etiam dominij, ut per Abb. in cap. 2. num. 12. vers. quoniam exemplum, de consuetud. Guid. Pap. quæst. 147. Afflic. decis. 299. num. 16. Berro. conf. 41. num. 11. & 13. vol. 1. Menoch. conf. 791. num. 11. & conf. 1089. n. 13. & fuit dictum

in Sacrina bonorum 23. Olibrii 1595. coram Cardinale Pamphilijs; quam quidem possessionis & dominij translationem operatur ad quoscunque effectus, Rot. in d. Sacrina bonorum, & in Afflic. censu 22. Iunij 1603. coram Reverendissimo Domino meo Cuccino Decano.

Quartus effectus est, ut non solum habeat vim traditionis possessionis in stabilibus, sed etiam in rebus incorporalibus, prout in iuribus, actionibus, quasi possessione exigendi, vel decimandi, vel presentandi, ac similibus, dummodo concurret iurium cessio. In princip. vbi Bart. num. 1. ff. de donat. & ibi Roman. num. 3. & fuit dictum in Tulerina officij Curatoria 10. Ianuarij 1598. coram Cardinale Lovellano, & in Veneta donationis 16. Novembris 1615. coram Curato impressa per Fatinae decis. 764. num. 2. part. 1. recent. vbi allegatur Tiraq. de Constit. ampliat. 54. & part. 3. declaratur. Rota decis. 184. n. 1. p. 1. recent. Cessio enim in incorporalibus habet vim traditionis, Bart. in Lod. cum num. 3. & ibi Iosif. ff. de dona. Tiraq. de retrah. lit. 1. 3. 1. gloss. 7. num. 1. 2. vers. & cessio. Et 7 cessionarius vigore cessionis potest in incorporalibus expetiri interdictio vi possessionis, probata possessione cedentis. gloss. in l. 2. §. idem Nerus ff. de quid in loco publico. Nat. conf. 398. num. 47. Gratian. d. decis. forens. tom. 3. cap. 10. n. 2. & fuit dictum in Romana censu 4. Martij, & 1. Iunij 1612. coram Penia, ut referatur in d. Veneta donationis.

Quintus effectus est, ut operetur probationem concordantis possessionis contra constituentem, & causam ab ipso habentem, ut per Raim. conf. 46. num. 13. lib. 4. Tiraq. de iure Constit. part. 3. simi. 1. num. 10. & in princip. num. 2. Rot. decis. 549. part. 1. diuers. & fuit dictum in Bononiens. allaram 26. Olibrii 1588. coram Cardinale Mart. inter duo decimam impress. decis. 33. num. 16. & in Mediolanen. bonorum de Perru 4. Iunij 1600. coram Cardinale Pamphilijs, & in Romana pecuniarum 10. Iunij 1614. coram R. P. D. meo Pirano, impressa per Fatinae. decis. 634. numer. 3. part. 1. recent. Unde apposta in instrumentum venditionis probat possessionem venditoris contra emptorem, Greg. decis. 661. num. 1. probat etiam possessionem constituentis, ad præiudicium ipsiusmeti constitutarij, Rot. apud Cenci. post tract. de cens. decis. 150. num. 5. part. 1. diuers. decis. 746. num. 12. ne fuit dictum in Romana segg. 10. Decembris 1612. coram Cardin. Cavalerio, non tamen probat per se solum possessionem constituentis contra tertium, gloss. verba redita, in l. 2. C. de seg. poss. Tiraq. de Constit. lib. 1. n. 10. & seg. Seraph. decis. 32. n. 6. Rot. apud Fatinae. decis. 768. n. 4. part. 1. recent.

Sextus effectus est, ut operetur acquisitionem fructuum, ita ut constitutario debeantur, nisi aliter expresse sit conuentum, ut fuit dictum in Romana prætore 21. Martij 1601. coram R. P. D. Pirano, contra Suta. conf. 13. n. 11. lib. 1.

Septimus effectus est, ut tribuat facultatem capiendi possessionem absque auctoritate iudicis, vel citatione partis, etiam sine vitio spoliij, ut per Goraz. d. cens. 42. num. 16. & seg. Ioseph. Ludov. decis. 19. sub num. 6. vers. quod quidem constitutum, Fatinae, in practi crimin. 1. 75. n. 27. 5. cum segg. Rota decis. 319. num. 19. part. 5. recent. vbi quod tribuit facultatem possessionem propria auctoritate capiendi, & signatur quod denotet translationem possessionis in donationem, refulat Alex. and. conf. 606. n. 5.

Nam hæc clausula dicitur vnus ex modis silijs, in quibus transferretur possessio, & dominium sine traditione, gloss. verba omnia, in l. 3. ff. de acq. possig. gloss. verba, signum, in cap. 2. de consuetudine. Bald. conf. 48. n. 11.

- num. 11. lib. 2. Cardin. Tufch. tom. 2. lib. 2. C. conel. 785.
à princip. Grat. difcept. foref. cap. 3. 4. num. 10. & 31.
- 15 Amic. de iure emphyteut. in prin. num. 12. & licet per
illam liberent venditor à traditione iuris, non ta-
men liberant à traditione facti, ſcilicet ab actuali,
ſine reali poſſeſſione, quam tradere tenentur, vt per
Tiraq. de iure Conſtituti, in prin. n. 10. Alex. conſ. 28.
num. 7. lib. 2. Roſin. conſ. 94. num. 1. lib. 1. Card. Tufch.
d. conel. 785. n. 17. Amic. l. de proximi citate.
- 16 Octauus effectus eſt vt, transferat poſſeſſionem
etiam in heredes conſtitutarij, ex reſoluſis per
Corn. ad l. 40. Tauri, num. 10. Menoch. d. conſul. 39.
num. 10.
- 17 Nonus effectus eſt, vt poſſidena prior per Con-
ſtitutum præſtetur ſecundo habenti actualem poſ-
ſeſſionem, quia poſſeſſio eſt vera, licet modis ſir-
ſicta, vt per laſ. & Doctores in l. quoniam, C. de rri-
vend. Mozius de contrah. ſit. de natura empt. num. 33.
& 34. Viſiun. commun. apin. tom. 2. lib. 7. tit. 2. n. 67.
Gouet. de iur. conſum. part. 1. cap. 30. num. 3. Cald.
Petrus de poſſeſ. eligendi, cap. 8. num. 4. & de reſolu-
emphy. cap. 10. n. 13. Cardoſ. in praxi iud. & Aduc.
verb. emphy. n. 18.
- 18 Decimus effectus eſt, vt operetur quod abſque
vicio attenuatorum poſſit quia poſſeſſionem habi-
tam vigore huius clauſulæ continuare, vt per Patif.
conſ. 172. ſub num. 1. lib. 4. Lancell. de acten. p. 3. cap. 4.
limit. 1. num. 13. & 14. & cap. 20. limit. 9. num. 4. vbi
hunc effectum declarat non procedere, quando hu-
iſeſt ſuper validitate, ſeu inſalutitate contractus, in
quo erat appoſitum Conſtitutum, tunc enim
poſt factam inhibitionem quib. ſub pretextu d. Con-
ſtituti non poſſet ſine vicio attenuatorum poſſeſſio-
nem continuare, provt reſert Farinac. fragment. crim.
p. 1. lit. l. num. 129.
- 19 Vndecimus effectus eſt, vt operetur quod inec-
ditum vnde vi competat habenti poſſeſſionem vi-
gore huius clauſulæ, vt tenent Tiraq. d. tract. de iure
Conſtit. p. 1. num. 69. & p. 2. ampl. 11. & tract. de iuri-
p. 6. deſer. 4. n. 5. Valaſc. conſul. 106. n. 11.
- 20 Vnde poſſij remedium competere pro recupera-
tione poſſeſſionis vigore d. Conſtituti acquiſiſte,
reſert Grat. reſp. 63. num. 13. & ſig. part. 2. Cachéran.
Pedem. deſi. 113. num. 7. & ſuit dictum in Auriſanen-
ſe ſeparationis thori 1. Iulij 1606. coram Cardin. Marqua-
morio 1. ac proinde conſtitutum ſua poſſeſſione
ſpoliatum, poſſit intrare remedium recuperandæ
poſſeſſionis, obſeruat Menoch. conſ. 139. num. 12. &
Valaſc. d. conſul. 106. n. 3.
- 21 Duodecimus effectus eſt, vt illius vigore com-
petat contrarietatem poſſeſſionem conditio, ex l. ſin. C.
de acquir. poſſeſ. vt per Alſiſt. deſi. 139. num. 3. Ozalc.
deſi. 35. num. 5. Pacif. de Saluian. interdict. ſpeli. 3. c. 2.
num. 118. Rot. apud eundem deſi. 300. n. 10.
- 22 Decimatercius effectus eſt, vt operetur etiam
poſt mortem conſtituentis, ita vt conſtitutatus
non priuatur ſua poſſeſſione, vt conſuit Rot. apud
Paciſc. poſt tract. de Saluian. interdict. deſi. 170. n. 11.
vbi num. 12. limitat non procedere, quando poſt
mortem conſtituentis ipſa res fuit ab eius herede
apprehenſa, & poſtmodum conſtitutatus neglexit
apprehendere poſſeſſionem naturalem, tunc enim
amittit poſſeſſionem, quam prius habebat.
- 23 Decimaterquus effectus eſt, vt operetur quod
creditor poſſit agere ad bonæ obligata nulla facta
prius excuſione, vt per Stephan. Grat. diſcept. foref.
tom. 1. cap. 72. n. 8. vbi n. 9. ſubdit hoc procedere etiam
vbi res agitur inter duos creditores.
- 24 Decimaterquus effectus eſt, vt appoſita hæc
clauſula in ſtrumento, operetur quod poſſeſſori

detur mandatum de aſſociando etiam mortuo con-
ſtituente, vt poſt Tiraq. dictum fuit in Eſina bono-
rum 21. Iulij 1614. coram Cardinale Perſilio, impetilla
per Farinac. deſi. 194. n. 8. part. 1. recent. vbi hoc ta-
men limitatur non procedere, quando poſt mor-
tem conſtituentis ipſa res fuit ab eius herede ap-
prehenſa, & poſtmodum conſtitutatus neglexit
apprehendere poſſeſſionem naturalem, tunc enim
amittit poſſeſſionem, quam prius habebat, vt ſuſſe
dicitur.

Decimaterſus effectus eſt, vt non detur man-
datum de manuteneſſendo contra illum, cuius nomine
ſe quic conſtituit poſſidete, vt per Sieph. Grat. diſcept.
foref. cap. 113. n. 71.

Decimaterſimus effectus eſt, vt operetur & ha-
beat ſuum vim in emphyteuſi, co quod idem ope-
ratur ſic in calaficchio, quod veritas in caluſa veris
ita reſoluit Tiraq. d. tract. de iure Conſtit. part. 3.
limit. 16. n. 5. & 6. Corbal. de iure emphy. tit. de conſ.
prin. ab alien. irrequiſitis demum, ampliat. 39. num. 1. in
fin. Rot. conſ. 51. num. 17. lib. 2. Sout. in ſolenn. recept.
ſent. verb. emphyteuſi, num. 76. Valaſc. de iure emphy.
q. 18. num. 18. conſ. ſeqq. Card. Tufch. tom. 2. lib. 2. E. con-
cluf. 107. num. 82. Molin. de iuſt. et iur. d. diſt. 459. n. 9.
non tamen operari effectum incuſionis pœne, niſi
aliter facti ſit traditio ex benigniori & æquiori poſt
multos, quos plena manu reſert Cened. ad Decret.
colleſt. 144. num. 10. reſoluit Corbal. d. tract. de iure
emphy. tit. de conſ. aduſit ab alien. ampliat. 30. num. 3.
verſ. quoniam per multa, Anſon. Gom. l. 45. Tauri,
num. 48. Gum. Luſi. deſi. 116. num. 1. Clat. 4. emphy-
teuſi, q. 13. num. 4. Aloyſ. Ricc. colleſt. 55. in fin. Per-
teſca de extinſt. emphy. cap. 5. num. 81. conſ. ſeqq. & c. 6.
n. 24. conſ. ſeqq. Card. Mantic. de poſſeſ. & ambig. conueni.
lib. 2. tit. 28. num. 31. Rebell. de oblig. inſtr. p. 2. lib. 13.
q. 4. num. 7. Amic. de iure emphy. q. 2. num. 3. conſ. ſeqq.
Falar. de ſubſtit. quaſi. 718. n. 31.

Vnde ſi emphyteuta donec, vel alienen rem em-
phyteuticam per hanc clauſulam, deinde eandem
rem vendat alteri cum conſenſu directi domini, il-
lumque tradat realiter & corporaliter, præſertim de-
beret ille inueſtitus à domino directo, vt tenent Va-
laſc. d. q. 14. num. 16. & Amic. de iure emphy. quaſi. 49.
num. 14.

Limita ſum primò, hanc noſtram clauſulam non
operari, nec ſuſſragari quando poſſeſſio tempore
Conſtituti erat penes conſtituentem, vt per Tiraq.
d. tract. de iure Conſtit. p. 3. lim. 1. prin. Hippoſ. ſig. 181.
Menoch. conſ. 612. num. 3. & conſ. 701. num. 76. Gom.
l. 43. Tauri, num. 84. Joſeph. Ludon. Fern. deſi. 68. n. 1.
p. 2. Malcard. de prob. conel. 422. & conel. 1189. n. 3. &
conſul. 1211. num. 2. conſ. ſeqq. Valaſc. de conſul. 106.
num. 11. & ſuit dictum in Romana partiæ domus 13.
Iulij 1603. coram Card. Surore, impetilla per Farinac.
deſi. 63. n. 3. p. 2. recent.

Limita ſecundò, non operari tranſlationem poſ-
ſeſſionis, quando hæc clauſula appoſita fuit in
contractu nullo, & iure teptobato, vt per Tiraq. d.
tract. de iure Conſtit. p. 3. limit. 7. n. 4. Menoch. conſ. 466.
n. 1. Valaſc. d. conſul. 106. n. 7. & dictum fuit in Me-
diolanen. bonorum 4. Iulij 1600. coram Cardinale Pam-
philio, & in Romana decum 4. Decembris 1615. coram
Phalido, impetilla per Farinac. deſi. 644. n. 9. p. 1. recent.
tunc enim eſt neceſſaria ſc. talis traditio, ſic Tiraq.
citato loco, lim. 7. n. 1. Aym. conſ. 199. n. 1. Rot. deſi. 124.
n. 1. part. 2. diuerſ. & ſuit dictum in Mediolanen. dona-
tionis 12. Febr. 1599. coram Orano, vbi quod omnes
exceptiones, quæ competunt contra principalem
contractum, competunt etiam contra conſtitutum
& quod nullius ſit momentum, & nihil operetur ſi
apponetur

apponatur in contractu nullo, tradunt Joseph. Sciffe *Aragonia decif. 29. num. 15.* Cald. Pereira *quafi forenf. conf. 19. n. 43.* & conſult. Rota apud Pacific. *poſt. trall. de Salu. interd. decif. 170. num. 13.* & apud Cencl. *poſt. trall. de conf. decif. 503. num. 14.* & apud Marchef. *de Comm. p. 3. pag. 227. in ſol. impo.*

31. Limita tertio, vt nihil operetur ſi apponatur in contractu, de cuius validitate diſputatur, quia interim, nec hoc caſu ſuum effectum operari poteſt, imò ſuſpenſa remanet, vt ſuit reſoluium in *Flacencia Caſtri 4. Iulij 1601. coram Illuſtriſſimo D. meo Card. Aſilino.* me citato in hoc loco, Noguerol. *alleg. iur. tom. 1. alleg. 14. n. 54.*

32. Limita quarto, vt non operetur in caſu conditionali conditione non purificata, vt fuit dictum in *Romana retractus Palatii ad mentem Iordanum 19. Nouembrii 1604. coram Cardinale Pamphilio*, impreſſa per Marchef. *de conuiſſ. part. 1. pag. 109. num. 6.* Poſt. de *ment. abſera. 10. num. 41.* D. Cureli de *denot. trall. 1. diſcur. 5. p. 6. num. 19. cum ſeqq.* me citato in hoc loco Noguerol. *d. alleg. 14. n. 51.* & applicata in contractu conditionali, ipſa etiam teporatur conditionalis, pendenteque conditione poſſeſſionem non tranſfert. Ita Rota *decif. 471. num. 4. p. 2. in paſſi Eria. aliis p. 4. recent. vbi num. 6. ſubdit purificata conditione retractuſi, niſi illo medio tempore fuerit alteri ius quaſitum.* Et quod retractus ſolum habeat locum in hypotheca conditionalis ſub conditione caſuali, vel mixta, non verò in tranſſatione domini, aut poſſeſſionis, quia in præiudicio tertij nihil operatur, Graſſin. *diſcept. forenſ. tom. 5. cap. 357. n. 18.* Noguerol. *d. alleg. 14. num. 56.*

34. Limita quinto, nihil operari in contractu alienationis bonorum fideicommiſſo ſubiectorum, niſi data validitate ipſius alienationis, quæ non poteſt eſſe, niſi ſada fuerit pro exſolendo debito, aut legatis, factis à teſtatore, vt in *l. fin. §. ſin autem, au. le. au. au. rui qua. C. commun. de legat.* & ſuit dictum in *Suprema boverum 23. Oſtobris 1593. coram Card. Pamphilio.*

35. Limita ſexto, non operari ſuum effectum tranſſationis poſſeſſionis appoſita in alienatione rei incerta per verbum numerale, vt per Tiraq. *de iure Conſtituti. p. 1. limit. 19.* Gam. *Laſti. decif. 55. per tot.* Brunor. à Sole in *locu commun. verbi clauſula, num. 10.* Menoch. *conf. 122. n. 50.*

36. Limita ſeptimo, vt non operetur ſtante ſtatuto veram ac corporalem requirente traditionem, vt per Stephan. Graſſian. *March. decif. 238. dub. 2.* quem reſert Aloyſ. Ricc. *d. colleſt. 55. poſt. princ.* Si verò ſtatutum ſimpliciter loquatur de poſſeſſione, habere locum in poſſeſſione tranſſata per Conſtitutum, tenent Petr. de *ſedeſicam. q. 8. num. 28.* Fulaz. *de ſubſtit. q. 71. §. num. 32.*

38. Limita octauo, vt non tranſferat poſſeſſionem in abſentem, ex notatis per Tiraq. *d. trall. de iure Conſtituti. part. 3. limit. 10. num. 12. cum ſeqq.* Gam. *Laſti. decif. 383. num. 2.* Valaſc. *conſult. 55. n. 1.*

39. Limita nono, non extendi ad futura, vt per Viſl. ad *Aſſiſt. decif. 139. num. 5. & 6.* Tiraq. *d. trall. de iure Conſtituti. part. 2. compilar. 31.* Menoch. *conf. 122. n. 36. & num. 55.*

40. Limita decimo, nihil operari in contractu cenſus, in quo eſt inepta, vt per Nauarr. *de vſur. num. 131.* & Stephan. Graſſian. *Arch. decif. 20. num. 8.* Cencl. *de conf. part. 2. cap. 1. q. 5. art. 9. n. 15.*

41. Datur autem virtus huius clauſulae ſpatio triginta annorum etiam in tertij præiudicio, Aſſiſt. *decif. 139. in fin.* Cremon. *ſing. 61.* Hippol. *fin. 17. 8.* Menoch. *li. remed. 14. recap. n. 70.* Theſaur. *Præſum. decif. 215.*

num. 61. quòd tamen intellige verum quoad effectum agendi hypothecaria, quæ ſpatio decem annorum perſcribitur, *l. paſſ. 2. C. ſi alius ſeruet. ſed remedio l. fin. C. de acquirenda poſſeſſ. Rot. in Romana Saluiani 21. Iunij 1616. coram Valde, de cuius tantum articulo veritate vide Tiraq. *de iure Conſtituti, part. 3. limit. 21.* Anſon. Fabr. *in ſuo Codice, ſub tit. de acquir. poſſeſſ. deſinit. 10.* Aloyſ. Ricc. *d. colleſt. 449. limit. 1.* Menoch. *d. conf. 139. num. 7. & 28.* Rot. in *Romana pecuniaria 20. Iunij 1613. coram Reuerendiſſimo Domino meo Pirmano*, impreſſa per Farinac. *decif. 634. num. 5. cum ſeqq. part. 1. recent.**

CLAVSULA XXXII.

Conſuetura.

1. Conſuetura apponi ſtylo Curia, conſentur appoſita, ac ſubintelliguntur, quomodo non apponuntur.
2. Conſuetudo apponi aliquam clauſulam, ſi generalis ſit probante non indiget.
3. Conſuetudini nunquam derogatum conſentur, niſi id ſpecialiter dicatur.
4. Notarius præſentem rogatus apponere in inſtrumento omnes clauſulas conſuetas, niſi partem hanc conſuetudinem ignorauerint.
5. Conſuetura quomodo amittitur, nunquam conſentur omiſſa, imò habetur pro expreſſis.
6. Conſuetura clauſula conſentur partem appoſita in inſtrumento, quam inſolita.
7. Subſtituta, & ea quæ ſunt ſoliti ſic et conſuetura ſunt expreſſa, non ſubintelliguntur, ſi non expriuntur.
8. Conſuetura clauſula conſentur de ſtylo appoſita, quando conſuetudo communiter, & vniuerſaliter, non autem raro apponi.
9. Limita falſa vbi in reſcripto ſequeretur, clauſula conſuetura non conſentur de ſtylo appoſita.

CLauſulam conſuetam apponi de ſtylo Curia, & cenſeri appoſitam, ac ſubintelligi, quomodo non apponatur, obſeruat Abb. in *cap. cum Ad. Ferrariens. num. 10. de cauſis.* vbi Felin. in *6. Rip. num. 29. & ſeq. de Dec. num. 6. & 7.* Molin. *de primog. lib. 4. c. 7. num. 3.* Marten. *l. 8. gloſſ. 14. num. 1. lib. 5. nota Recepiſ. Seraphio de primog. inu. prim. 11. num. 91.* Betazzol. *de clauſ. inſtrum. clauſ. 4. gloſſ. 34.* Sorb. *conf. 123. num. 9.* Valaſc. *de parit. cap. 6. num. 45. & conſult. 146. num. 6. in fin. & n. 15.* Cald. Pereira *de poſſeſſ. eligendi, cap. 6. num. 3.* Card. Mantica *de tacito & ambig. conuen. lib. 1. tit. 9. n. 10. & lib. 1. tit. 8. num. 33.* Sanch. *de natiuitat. lib. 8. diſp. 25. num. 19.* Cardol. in *praxi Iudicum, verb. clauſula n. 31.* Farin. in *praxi crimin. p. 6. tit. de falſitate & ſimulat. q. 157. num. 39.* Fr. Anſon. à Soula *in reſol. de cenſuris Italiae, cap. 2. §. diſp. 59. num. 7.* Moner. *de cenſuris, vltimam. volent. cap. 7. num. 62.* vbi num. 63. ait talem conſuetudinem apponendi aliquam clauſulam, ſi generalis ſit, probatione non eget; & num. 66. cum Decio *d. num. 7.* reſoluit hanc conſuetudinem nunquam derogatum videri, niſi id ſpecialiter dicatur.

Vnde Notarius præſentem rogatus apponere in inſtrumento omnes clauſulas conſuetas, vt per Golt. *in lib. 6. tit. de conſuetud. conſult. 5.* Marten. *d. gloſſ. 14. num. 11.* Betazzol. *d. gloſſ. 34.* Card. Mantica. *lib. 1. tit. 9. num. 10.* Flor. *de Mena vtr. lib. 1. q. 1. num. 6.* Moner. *d. cap. 7. n. 63.* etiam de expreſſa voluntate patiamur,

et Molin. d. lib. 4. cap. 2. num. 31. Gutier. in repet. au-
riens. Secretaria puerorum, num. 102. C. si aduersus
syndic. Brunot. de Sole in locis communib. verb. clausula,
n. 5. nisi putes bene consuetudinem ignorauerint,
Menoch. conf. 37. n. 77.

Consistit enim quantum omittatur, nunquam
censetur omissa, Valaic. d. cap. 6. num. 43. C. d. con-
silio. 193. num. 3. Imò habetur pro expressa, Auzel.
decif. 163. num. 84. Grammat. decif. 63. n. 10. Rot. decif.
107. part. 2. d. iuris. Maria p. 4. claus. 1. & presumitur
potius apposta in instrumentis, quam insolita, ea
Malcad. de probat. concl. 199. n. 3.

Limita tunc primò, ut substantialia, & ea que
sunt facti, licet consensu sint expediti, non tamen
subintelligantur si non exprimentur, ut per Gabr.
d. concl. 3. num. 27. & segg. Malcard. d. concl. 199. n. 12.
& Monet. d. cap. 7. num. 67.

Limita secundò, ut procedat quoad eam clau-
sulam, que consequit communiter, & vltimumque,
non autem ratio apponi, ut per Gabr. d. conclus. 3.
n. 19. Malcard. d. concl. 199. num. 14. Monet. d. cap. 7.
num. 68.

Limita tertio, vbi falsa Latinitas in recepto se-
quatur, ut per Roman. conf. 377. in cap. omnipotens,
alias, quæstio est nouum, in fin. Dec. in cap. cum M.
n. 7. per Monet. d. n. 68. in mod. quicquid dicatur
Rip. in d. cum M. & Gabr. d. concl. 3. n. 31.

CLAVSULA XXXIII.

Contradictores appellatione postpo- sita comprehendendo

1. *Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clau-
sule agens.*

2. *Contradictores de iure non comprehendit clausula,
Contradictores, &c. sed solum referunt ad con-
tradictorem de facto.*

3. *Contradictor de iure, non autem de facto dicitur, qui
agit coram iudice.*

4. *Executores virtute clausule, Contradictores, &c.
possunt accomunicari contradicentem sine causa
de facto.*

5. *Iudicialiter procedendi concessa facultas dicitur per
clausulam, Contradictores, &c.*

6. *Appellatione postea interposita, ut non faciat quid
essent, autem autem, operatur clausula, Contra-
dictores, &c.*

7. *Iudex non obstante appellatione potest deuenire
ad executionem absque vitio nullitatis atten-
tatorum, sive clausula, Contradictores,
&c.*

8. *Clausula, Contradictores, &c. operatur ut contra-
dictor etiam procedi possit.*

9. *Delegata iurisdicção extenditur ad extremum illam
impedimento.*

10. *Delegatus virtute clausule, Contradictores, &c. non
potest alia paria punire, quam per vltimam accom-
municationem, vel interdici.*

DE vi, & effectibus huius clausule, vide Mar-
cardo de clausula. p. 1. claus. 22. in vlt. impress. Monet.
de accomm. vltim. volunt. cap. 7. num. 391. cum segg.
Marchef. de Commis. p. 1. cap. 3. & num. 192. pag. 114.
in vlt. impress. Card. Tusch. pract. conclus. 200. l. 1. tit. C.
conclus. 316. nouissime Theod. de Ruben singul.
Rota tom. 2. p. 4. claus. 5. de iuris claus. 118.

Hæc clausula semper solet apponi in parte exe-

cutione litterarum, & non comprehendit contradi-
centes de iure, sed solum referatur ad contradicentes
de facto; ita gloss. verb. contradicentibus, & ibi Abb.
n. 9. in cap. pro illorum, de probat. & ibidem Anchar.
num. 11. & Ioan. And. num. 10. Zab. in Clem. quia con-
tingit, 3. Contradictores de vltimis. dem. Rom. conf. 482.
& Staphil. de li. gratia. tit. de vi. & effectibus clausularum,
Rebuff. in forma & declarat. vnde promissionis verb.
contradictores, & in concordia in forma lit. exco. eodem
verbo, Nauar. in cap. cum conuincat, causa 7. mult. n. 3.
de rescript. Flamin. de rescript. lib. 1. q. 4. num. 44. Bar-
tholom. Peret. in comment. ad extraneg. Ambrosia. de
reb. Ecclesie non alien. verb. infringere, num. 10. pag. 268.
Lancell. de autem. tit. de autem. appell. pendens. p. 2. c. 12.
limit. 9. num. 41. Reudina in promptuario recipimus
seueritatem, tom. 1. tit. 16. n. 5. Zerola in pract. Episcopi
pati. p. 1. verb. contradicentibus. pag. 33. & verb. littera Appo-
stolica, pag. 64. Salut. Tiber. in pract. d. C. lib. 3. c. 6.
n. 3. & 70. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. 3. in
autem. num. 141. Mart. d. claus. 21. num. 1. Cardin. Tusch.
pract. conclus. 200. l. 1. tit. C. conclus. 320. Campani in di-
uersis iuris Canonici, rub. 1. 1. cap. 13. num. 234. cum segg.
Nicol. Garc. de benef. p. 6. cap. 2. num. 111. cum segg. vbi
plures refert sacre Rote decisiones, Monet. d. c. 7.
num. 391. Vltima in pract. iurisdictionum, lib. 1. cap. 8.
num. 38. in 1. edit. quod sepe sepius Rota firmavit,
& signanter in vna Parnensis Archidiaconatus 15.
Iunij 1590. coram Penia, impressa per Marchef.
de Commis. p. 1. pag. 96. l. 1. duplicata. part. 3. pag. 441.
in vltima impressione, & ibidem in vna Calagurina
quætor chartarum 22. Iunij 1613. impressa per Farin.
decif. 615. num. 1. p. 2. recent. vbi num. 4. habent con-
tradictorem de iure, non autem de facto dici qui
agit coram iudice; & notè in Parnensis parochialis 23.
Iunij 1610. coram Card. Sacra. Vnde executorum
virtute huius clausule contradicentes sine causa &
de facto, eo ipso cadant à iure, quod in beneficio
haberi, ea adductis per Flamin. d. c. 7. num. 158. &
per Monet. d. cap. 7. n. 392.

Per hanc clausulam dicitur concessa facultas iu-
dicialiter procedendi, ut post Ioan. And. in cap. 1.
num. 3. vers. si ergo, & ibidem Holtien. num. 14. ac Do-
min. num. 11. de off. deleg. lib. 6. censur. Rota in Offem.
iurisdictionis 12. Decembris 1614. impressa per Farin.
decif. 616. num. 4. part. 2. recent. Campani. d. cap. 79.
num. 233. Mart. Anton. var. resolut. lib. 1. resolut. 112.
cap. 106. Theod. de Ruben d. claus. 35. l. 2.

Operatur ut applicatio postea interposita non
faciat quid cesset attentatum, nec effectum sus-
pensionis operatur, ut notant Doctores in cap. Pas-
sionis, 3. praterea de off. delegati, Philipp. Franc. in
cap. bona, num. 36 de appellat. Reudina d. tit. 16. num. 5.
Flam. lib. 8. quæst. 7. num. 61. Monet. d. cap. 7. num. 393.
Sufficit enim, ut possit iudex non obstante appella-
tione illam spernere, & deuenire ad executionem
absque vitio nullitatis, & attentatorum, Abb. in d.
cap. Passionis, num. 11. Lancellosus de autem. cap. 12.
limit. 8. in princip. Rot. decif. 71. lib. 1. p. 1. d. iuris. & fuit
dictum in Romana vltimatenentium 29. Novembris
1617. coram Phaloe seniori, & in Leodien. Abbatis 14.
Ianuarij 1612. coram eodem.

Operatur quod contra tenitos etiam procedi pos-
sit, Abbas in cap. per illas, num. 9. de probat. Ioan. Mo-
nach. in cap. 1. n. 7. & 8. & Gemin. num. 10. ut Franch.
num. 6. de concess. probat. quos refert & sequitur
Marchef. d. c. 1. cap. 3. n. 191. pag. 214. & p. 2. pag. 160.
num. 49. in vlt. impress.

Extenditur vis huius clausule contra iurisdictionem
excoquatoris ipsius iurisdictionem, quia delegata
iurisdicção extenditur ad extantes illam impeden-

ter, cap. 1. *cap. significati*, vbi Imo, num. 1. de offe. deleg. Martel. cap. 1. cap. 5. num. 195. cum segg. pag. 114. vbi querit quid dicendum si aliquis iurbaerit extra faciendo, exempli gratia, si caput lo iunere venientem, & se remittit ad distinctionem Baldi in cap. qui acquiritur, colum. 1. vers. nota quod Iurisdiclio, de offe. deleg.

- 10 Delegatus virtute huius clausulae non potest alia pena punire, quam per viam excommunicationis, & interdicti, et adducit per Azoued. ad l. 1. num. 12. sit. 5. lib. 8. *note Recopil.* cuius tamen contrarium non immerito tucetur Mouet. *dist.* cap. 7. num. 392. in fine.

Cuius litis statum, &c. Vide *Litū statum*, &c.

CLAUSULA XXXIV.

Cum iuribus & pertinentiis.

- 1 *Venditori apposta clausula*, Cum iuribus & pertinentiis, intelligitur de iuribus, quae sunt de natura rei vendita, non autem alterius naturae.
- 2 *Actiones directae transmissi in emptorem sine cassione* quando distulsi sunt, item vendit omne ius, quod habet.
- 3 *Servientes competentes venditori tempore venditionis*, veniunt sub clausula, Cum iuribus & pertinentiis.
- 4 *Concessio facta de aliquare vel corpore*, Cum iuribus & pertinentiis suis, intelligitur de pertinentiis accessoriis rei, de qua est sermo secundum naturam suam.
- 5 *Clausula*, Cum iuribus, &c. intelligitur de omnibus iuribus tam veteribus, quam novis, de quibus constabat secundum statum rei tempore contractus.
- 6 *Clausula*, Cuius ad hoc expressus accedit assensu, stat casualiter, non autem conditionaliter.
- 7 *Clausula*, Cuiuscumque status, gradus & conditionis, &c. de sui natura includit personas, quae alias non comprehenderentur.

1 **H**ae clausulae in venditione appositae intelliguntur de iuribus, quae sunt de natura rei vendita, non solum alterius naturae, ut per Fabian. de Monte in *trall. de vend. in princ.* vers. circa tallium, n. 9. & 10. Cardo. Tusch. *prall. clausul.* tom. 1. lib. 6. *conclus.* 308. num. 7. vbi num. 8. cum Cephal. *conf.* 188. incip. *D. Angelinus*, in fin. lib. 1. extendit in donatione facta de aliquo cum omnibus iuribus & pertinentiis, quia intelligitur de iuribus rerum donatarum, non autem de iuribus extra res donatas.

2 Operatur, ut etiam in emptorem transmittantur actiones directae sine cassione, quando dixit, item vendit omne ius, quod habet. Celf. Vgo in *trall. clausul.* num. 164. Card. Tusch. *ad conclus.* 308. num. 13. vbi num. 13. citat in contrarium Signorol. *conf.* 217. incip. *Fallum*, num. 6. & 7.

3 Item operatur quoad servientes competentes venditori tempore venditionis, non vero quod novae struere videatur imposita, Sord. *conf.* 17. n. 1. Bertazol. *de clausul. instrumenti clausul.* 16. gloss. 1. §. num. 1. & 1. Ioan. Baptista Colla in *trall. de clausul. contrave.* *clausul.* 49.

Concessio facta de aliqua re, vel corpore cum iuribus & pertinentiis suis, intelligitur de pertinentiis accessoriis rei, de qua est sermo, secundum naturam suam, ita ex Fabiano de Monte in *trall. de emp. & vend. in princ.* n. 12. & Alexand. *conf.* 75. incip. *Vsufertor*, num. 6. vers. item non obstat, lib. 6. tradit Card. Tusch. *ad conclus.* 308. num. 1. vbi num. 2. extendit, ut importeret coniunctionem accessorium, & sic de iuribus accessoriis rebus, de quibus agitur; & num. 10. subdit hanc clausulam intelligi de omnibus iuribus tam veteribus, quam novis, de quibus constabat secundum statum rei tempore contractus; & num. 11. post Celf. Vgo. *ad trall. de clausul. verb. contrahit*, num. 137. ait hanc clausulam operari, ut etiam veniant actiones futuri.

Clausula, Cuius ad hoc expressus accedit assensu, cum sit concepta per verba praesentis temporis, stat casualiter, non autem conditione alteri, in *insinuat.* talis, §. 1. *ff. de condic. inst.* l. cum ad praesent. Licetque §. si certum per Bart. in l. demonstratio falsa, §. quod autem, n. 2. vers. quare dicit, & ibi Paul. de Castro n. 10. de condic. & demonstrat. maxime quando est posita in litteris, quia tunc sine dubio stat casualiter, cum litterae non fuissent sine consensu expedite, Versal. *decis.* 110. & 213. n. 1. p. 1. Pote. *decis.* 419. lib. 1. & *decis.* 8. lib. 2. Quando vero est posita in materiis, in qua Papa requirit consensum, ut in materiis pensionis ab initio ex iurisdictione Papae stat conditionaliter, etiam si sit concepta per verba praesentis temporis, & intelligitur de consensu in tergo, etiam quod non sit sollicitus, vide Ro. in *Elberon. pensionis* 9. Iunij, & 27. Oltobris 1595. & 19. Ianuarij 1596. & 21. Iunij 1602. coram Curia.

Clausula, Cuiuscumque status, gradus, & conditionis, &c. de sui natura includit personas, quae alias non comprehenderentur, quomodo essent Reges, feres, Monachi, & Iudei, Sainen, in *proem. regularum*, q. 4. col. 2. ad fin. vers. nam dista regula, Gonzal. *ad reg.* 8. *Cancel. gloss.* 3. n. 1. cum segg.

CLAUSULA XXXV.

Cum plena, & libera administratione.

- 1 *Procura in mandato ponitur patius clausula*, Cum plena, &c. ex consuetudine, & stylo Notariorum, quatenus ex partium voluntate.
- 2 *Clausula*, Cum plena, restringitur per verba, in praemissis & circa praemissa, ita ut eorum finis egredi non possit.
- 3 *Clausula* quaecumque in mandato non extenditur ad non expressa.
- 4 In mandato cum libera felle duobus, nunquam subintelligitur clausula, in solidum.
- 5 *Procurator* cum plena, &c. potest facere omnia, quae principali.
- 6 *Clausula*, Cum libera, operatur posse fieri in executionem voluntatis mandati, non autem contra, vel prae illam.
- 7 *Generalitas mandati* cum libera restringitur, ut intelligatur civiliter.
- 8 *Mandatum* cum libera, non inducit clausulam, quod promittit habere ratum & firmum quicquid, &c.
- 9 *Mandatum* cum libera regulari debet arbitrio boni viri.
- 10 *Mandatum* cum libera aequiparatur mandato speciali.

- 11 Procurator cum libera ad omnia negotia, an sibi possit ostendit.
- 12 Beneficiis Ecclesiasticis imperare potest procurator cum libera, absque alio speciali mandato.
- 13 Dispositionem obtinere potest procurator cum libera, &c.
- 14 Exemplum remanere potest procurator cum libera, &c.
- 15 Rescriptum cum clausula, Appellatione remota, manet in re dubia & incerta, imperare potest procurator cum libera, &c.
- 16 Solutionem non potest recipere procurator ad litteram clausula, Cum plena, &c.
- 17 Debitum remittere non potest procurator cum libera, &c.
- 18 Aliam non potest procurator cum libera, &c.
- 19 Jurare non potest procurator cum libera sine speciali mandato.
- 20 Accusare non potest procurator cum libera, &c.
- 21 Rescriptum in litteris imperare non potest procurator cum libera, &c.
- 22 Exemplationem instrumenti facere non potest procurator cum libera, &c.
- 23 Matrimonium contrahere non potest procurator cum libera, &c.
- 24 Recusare non potest procurator cum libera, &c.
- 25 Substituere non potest procurator sine speciali mandato.
- 26 Transigere, vel pacisci non potest procurator cum libera, &c.
- 27 Comprimitere non potest procurator cum libera, &c.
- 28 Possessionem capere non potest procurator cum libera, &c.
- 29 Jurare de calumnia non potest procurator cum libera, &c.
- 30 Positionibus respondere non potest procurator cum libera, &c.
- 31 Restitutionem integram petere non potest procurator cum libera, &c.
- 32 Pacem facere non potest procurator cum libera, &c.
- 33 Donare non potest procurator cum libera, &c.
- 34 In litteris litteris remanere non potest procurator cum libera, &c.
- 35 Exemplum peremptoria remanere non potest procurator cum libera, &c. quandoque possit diluere.
- 36 Appellationi per se interposita remanere non potest procurator cum libera, &c.
- 37 Procurator cum libera, &c. non potest praedictare, nec pacisci quod suum principalis à sententia non appellet, nec in de muliere dicendi remittere.
- 38 Procurator cum libera, &c. non potest facere ea, quae sunt magis praedicti.
- 39 Beneficiis non potest resignare procurator cum libera, &c.
- 40 Praefatus Clericum ad beneficium non potest procurator cum libera, &c.
- 41 Beneficiis Ecclesiasticis acceptare non potest procurator cum libera, &c.
- 42 Procurator cum libera, &c. non potest facere ea ex quibus constitutus cadit in penam.
- 43 Mandatum quomodoque generale non extenditur Augusti Barbose de Clausula.

ad ea, per qua dominus cadit in censuram, & delictum.

- 44 Caducitatem remittere non potest sine speciali mandato procurator cum libera, &c.
- 45 Caducitatem declarare non potest procurator cum libera, &c.
- 46 Beneficiis cap. Odoardus, de solut. & cap. peruenit, de fidelit. non potest imperare procurator cum libera, &c.
- 47 Mandatum cum libera, &c. valent quibuscumque facultatibus, regulariter non censetur dare facultatem procuratori, ut extra negotia domini in aliorum fauorem faciat.
- 48 Clausula generalis restringitur circa expressa.
- 49 Mandatum cum libera, &c. non dat facultatem procuratori obligandi dominum.
- 50 Libellum obcursum datum à mandante, non potest declarare procurator cum libera, &c.
- 51 Litem non potest ad litteram ad litteram, qui ad illud exigendum speciale non habet mandatum.
- 52 Retrahitur seu congrui non potest incrementum procurator cum libera, &c.

Hæc clausula in mandatis procurrere ponitur potius ex consuetudine, & stylo Notariorum, quam ex parium voluntate, & consensu iuxta tradita per Matien. ad l. gloss. 14. num. 6. tit. 11. lib. 5. nova Recopil.

Restringitur igitur per verba, in premissis, & circa premissa, ita ut eorum fines egredi non possit, cap. qui ad agendum de procur. in 6. Ruin. conf. 59. num. 1. lib. 5. Mart. de clas. p. 1. clas. 16. in ult. impress. Rotapod Farinac. dec. 191. num. 3. castell. t. non. Et sic non extenditur ad ardua, & specialiter prohibita. L. quam Tabernus, iuncta gloss. verb. alia, de prec. l. si hominem, ff. mandati. Schud. de fidei. p. 7. sect. 18. n. 13. Solorzan. de iure Indiar. tom. 1. lib. 2. e. 11. n. 16. Unde clausula quocumque in mandato non extenditur non expressa, ut per Thom. Titul. Font. dec. 13. p. 1. Cenci. de conf. p. 1. cap. 1. q. 1. art. 1. num. 11. & propterea in mandato cum libera, facto duobus, nonquam subintelligitur clausula, in solidum; quam obrem vna sine alio agere non potest, ut resoluit Flam. de rescript. lib. 9. quæst. 1. num. 14. Cardin. Manue. de sacri & ambly. congru. lib. 7. tit. 17. num. 88. addit. ad Gregor. dec. 180. num. 9. Rot. dec. 360. lib. 3. p. 3. diuers.

Item huic clausula, Cum libera, æquipollet altera, videlicet, dare potestatem excedendi ea, quae posset ipse constitutus, & ita operator, ut quis possit omnia facere, quae principalis; ita Gemin. conf. 119. num. 6. & seq. vers. item est. Cræuet. conf. 914. num. 9. Ruin. conf. 93. num. 5. & seq. vol. 5. Titacq. de iure consil. p. 1. limit. 11. n. 11. Guttier. de iuram. confirm. part. 1. cap. 50. num. 7. & 11. Azuend. l. 3. n. 1. tit. 1. lib. 5. nova Recopil. Martad. clas. 16. num. 1. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 8. num. 74. Monter. à Cæsar. Aragon. dec. 38. num. 15. Aloy. Ricc. in quest. dec. p. 1. c. 11. 1730. Stephan. Gratian. Marches. dec. 75. n. 2. & discip. forens. 196. num. 11. Rota in Terracina. Archidiaconum 14. Novebr. 1603. rerum l. 18. impetita per Marches. de commiss. p. 1. pag. 301. n. 3. in ult. impress.

Operator hæc clausula posse fieri in executionem voluntatis mandatis, non autem contra, vel præter illam, Fabian. de Monte in m. 1. de consuet. q. 1. num. 32. in fine, Ricc. in conf. 84. num. 12. & 13. lib. 3. Et fuit dictum in Terracina. administratio. archidiacon. 19. Febr. 1604. coram Cap. Casert. Et ideo illius

generalitas restringitur, vt intelligatur eluclletur, nam nullum est tam latum, & vniuersale verbum, quod talem restrictionem non patitur, *l. si cuius, de serm. l. oblatione generali ff. de pign. Oldrad. conf. 1. 48. n. 7. Calcan. conf. 17. n. 7. Crauet. conf. 462. n. 1. & seq. vol. 1.* Regulari etiam debet abstinere boni viri, *Callad. decis. 6. n. 1. de emptione, & fuit dictum in Testamento parochiale de Mazarolis 19. Aprilis 1591. coram Penia.* Et ideo mandatum cum libera, &c. non induci clausulam, quod promissum habere rationem & firmum quoddam per procuratorem factum fuit, glossa in *l. si procuratorem ff. de procurat. Couart. lib. 3. ver. cap. 16. n. 4. quoniam testis Nicol. Gate. de benef. p. 5. cap. 8. n. 75.*

10 Mandatum cum libera, &c. requiratur mandatum speciale, *l. procurator cum libera, & l. mandato, vbi glossa & Bart. ff. de procur. Couart. ver. lib. 1. cap. 6. n. 3. ver. quinto, Gregor. l. 19. ver. quando, tit. 5. part. 3. Titusq. de retrall. tit. 1. §. 1. glossa 11. n. 11. Cotta in summa ver. procurator generalis pag. 707 Bellaeomba tom. 1. com. opin. lib. 2. tit. de procur. n. 4. pag. 119. Montetola in praxi tract. 7. de claus. pomen. in mandato, M. i. ed. decis. 1. de off. Vicar. alibi 31 3. Sbroz de off. Vicar. lib. 1. quast. 61. n. 6. & 8. Matt. d. claus. 16. n. 3. ver. habens, & claus. 15. n. 2. Flam. de resig. tom. 1. lib. 9. q. 24. n. 12. & tom. 2. lib. 9. q. 7. n. 26. & q. 17. n. 31. Nicol. Gate. de benef. p. 5. cap. 8. n. 72. Bernard. Griux ad prax. Cam. Imp. lib. 2. tit. 71. in causid. 4. n. 4. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 196. n. 12. cum seqq. & Matchef. decis. 9. n. 1. Cald. Pereira de empt. cap. 15. n. 2. cum seqq. & cap. 23. n. 6. cum seqq. Monet. de opt. Canon. q. 4. n. 56. Farin. p. 4. decis. 12. n. 2. vbi addit littera B. Camill. Borrell. in summa omnium decis. tit. 66. n. 121. Mendez à Casti in praxi Lusitana, lib. 1. c. 3. n. 38. Matchef. de commis. p. 12. pag. 452. n. 12. in vlt. impress. Intelligitur dummodo procurator contrahat bona fide, & pro facto domini constitutus, ex resolutis per Cened. de censibus p. 1. cap. 9. q. 1. art. 1. n. 10.*

11 Vnde procuratori cum libera ad omnia negotia, possit solui per text. in l. iura procuratori in prin. & in l. qui hominem, §. si Titium, ff. de solut. resolutum Matchef. in singul. 30. May. de pignus, claus. 16. n. 2. Cald. Pereira de empt. 2. 4. 6. & terminum solutionis protogit, ex additijs per eundem Cald. Pereira d. tract. de empt. cap. 15. n. 5. quomodo quod et solui possit, tenet Camill. Borrell. d. lib. 66. n. 118.

12 Item procurator cum libera, &c. sine alio speciali mandato potest impetrare beneficium Ecclesiasticum, Nauar. in cap. si quando, in prin. de rescriptis. &

13 conf. 1. de pignus, n. 1. in anig. Et dispensationem obtinere, idem Nauar. loco proximi citato, à n. 1.

14 Sanchez de marron lib. 8. disp. 26. n. 4. de emphyteosim renouare, Cald. Pereira de emptione cap. 15. n. 4.

15 Idem potest virtute huius clausule rescriptum impetrare cum clausula, *Appellatione remota*, maxime in ea dubia, & incerta, cum incertum sit, vt à fine causae pendens, in hac clausula sit favorabilis, vel noxia futura, ita Matchef. de commis. p. 1. pag. 199. n. 31. de vlt. impress. quicquid dicat Callad. decis. 3. n. 1. de rescriptis.

Casus in quibus speciale requiritur mandatum, & non sufficit constitutum esse procuratorem cum hac clausula.

16 Primo, procurator ad lites cum hac clausula non potest recipere solutionem, eum ad hoc requi-

ratur speciale mandatum, *l. hoc iure, vbi Dodones, ff. de solut. Titusq. de retrall. tit. 1. §. 9. glossa 3. n. 10. Cased. in praxi indicum, & Aduca. ver. procurator, n. 31. Cald. Pereira de empt. cap. 15. n. 6.*

Secundo, nec potest remittere debitum, Cardof. 17 d. ver. procurator, n. 23. Camill. Borrell. in summa omnium decis. tit. 66. n. 136. Et quod procurator cum libera non possit iura constitutis remittere, tenet Alexand. conf. 12. col. 3. ver. assensu ergo, n. 8. vol. 1. & conf. 15. n. 1. & 3. lib. 3. Stephan. Gate. de Meritis decis. 79. n. 7. & seq.

Tertio, non potest alienare, D. Matta de clausul. p. 1. n. 1. claus. 3. 6. ver. hac clausula, Cald. Pereira de empt. cap. 15. n. 2. vbi contrarium tenere videtur.

Quarto, non potest iurare sine speciali mandato, 19 Sord. Matta decis. 159. n. 1. Cardof. d. ver. procurator, n. 24. & in iuramento fidelitatis, resoluat Camill. Borrell. in summa omnium decis. tit. 17. n. 35. & tit. 66. n. 197.

Quinto, non potest accusare, *fin. C. de pallio con. 10 aentis, Sord. decis. 39. n. 1. vbi n. 10. idem resoluat in declaratione animi.*

Sexto, non potest impetrare rescriptum, Cardof. 11 d. ver. procurator, n. 1. Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gl. 6. n. 17. Perez h. ver. quare 28. tit. 1. lib. 3. Ordin. pag. 700. vbi secus aliter in rescriptis gratia.

Septimo, non potest facere exemplationem in strumenni, Cardof. d. ver. procurator, n. 35.

Octauo, non potest maximum contrahere, 23 eo quod mandatum ad contrahendum matrimonium debet esse speciale cum expressione personarum, cum quo matrimonium contrahi debet, & non sufficit mandatum generale ad contrahendum cum quacunque; resoluunt citati à Cened. in celsis, super sexum librum Decretalium, celsis. 3. n. 1. quibus addit Ioseph. Ludou. tom. 3. com. opin. tit. de mandato, comel. 1. ver. duodecimo pag. 51. Titusq. de iure mariti, lib. 1. n. 31. Fr. Emman. Rodet. quast. Regal. tom. 1. q. 17. art. 13. Cald. Pereira in l. si caratorem, ver. inoplamandum, n. 6. ver. facit, C. de in integrum restitut. minor. Flam. de resig. lib. 10. §. 7. n. 55. Catd. d. ver. procurator, n. 34. Sanchez de marron. lib. 2. disp. 12. n. 3. & 4. Rebelle. de oblig. iustis p. 2. lib. 2. quast. 5. n. 1. Francise Molin. de rim cap. lib. 1. comparat. 15. n. 5. cum seqq.

Nono, non potest recusare, Roland. conf. 79. n. 1. 24 vol. 1. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 100. n. 44. Bernard. Griux ad praxiam Camera Imperialis, lib. 1. consil. 103. consil. 4. n. 4.

Decimo, non potest substituere sine speciali mandato, Callan. in consuetud. Burgundia, rub. 4. §. 5. ver. sane procurator, n. 4. Sord. decis. 191. n. 9.

Vndecimo, non potest transigere, vel pacisci, 26 curat. cui generaliter, vbi glossa ver. procurator, ff. de procur. Cardof. d. ver. procurator, n. 5.

Duodecimo, non potest compromittere, Camill. 17 Borrell. in summa decis. tit. 66. n. 176. Cardof. d. ver. procurator, n. 26. quomodo contrarium tenent Viui. tom. 1. com. opin. lib. 4. tit. d. mandati, n. 50. Mench. quast. vsufrey cap. 68. n. 9.

Decimotertio, non potest capere possessionem, 18 Aloy. Ricc. in praxi Archiepiscop. Neapol. decis. 189. n. 194.

Decimoquarto, non potest iurare de calumnia, 19 vt bene probat text. in cap. nullum 3. de iuram. calumnia, lib. 2. tenet Couin. cap. quantum pactum, p. 1. §. 1. à n. 8. & ver. lib. 1. cap. 6. n. 1. Cotta in memorab. ver. procurator pag. 709. Franc. Marc. Delphin. decis. 687. n. 1. p. 1. Matth. Coler. Marc. decis. 113. n. 1. & 1.

Anton.

Anton. Gabr. tom. 3. *commun. opin. cit. de mandatis, concl. unica, verb. quare requiruntur*, Mench. *quasi. usufreq. cap. 25. n. 16. Peregr. Innoc. de citatione reali lib. 3. cap. 25. num. 161. Fulvi. Pacian. de probat. lib. 2. cap. 48. num. 12. Anton. Del Re Tiburtin. de iuram. calumnia. cap. 6. per seum. Scetapian. de privileg. iuram. privi. 111. n. 4. Gutier. *pract. lib. 2. g. 62. Cald. Pereira in l. si curatorem, verb. implorandum, num. 6. Fariac. in pract. crimin. p. 4. decis. 117. num. 2. Camill. Bottrell. in summa annuum decis. tit. 5. l. de iuram. calumnia, n. 26. & tit. 66. de procerat. num. 81. Cardof. d. verb. procurator num. 36. Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 105. n. 11. Aloyf. Riccio in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 129. part. 2. Sufficit tamen speciale mandatum, licet non sit expresse in ea causa, in qualitanandum sit, vi docent Anton. del Re Tiburti. d. cap. 16. n. 18. Stephan. Gratian. d. e. 105. n. 23. quamvis conetatum defendat Mench. d. cap. 15. n. 7.***

30 Decimoquinquies, non potest respondere positionibus, Rebuff. tom. 3. ad legem Gallia. tit. de respons. per credit. art. 1. gloss. *in fine*. Menoch. *conf. 30. n. 64. vol. 1. Camill. Bottrell. d. tit. 66. n. 110.*

31 Decimosextus, non potest petere restitutionem in integrum, libid. 6. si tali. ff. de minor. cap. coram, vbi gloss. *verb. mandatum, de restit. in integrum. Cou. d. cap. 6. in princ.* Menoch. *conf. 100. num. 198. Mauri. de in integrum restit. cap. 23. cum sepp. Sfortis redem. tract. p. 1. quest. 3. art. 12. cum sepp. Marc. Anton. de Amathis *Marchia decis. 97. num. 6. Peregr. Innoc. de reali creat. lib. 2. cap. 11. num. 159. Cald. Pereira in l. si curatorem, verb. implorandum, n. 4. Gutier. *pract. lib. 2. g. 88. num. 1. Modis in comprio iuris, p. 1. tit. 5. in princ. num. 11. Ceual. commun. contra communem, q. 135. Fustin. in pract. crim. p. 4. decis. 52. Bernard. Geron. ad *pract. Cam. Imper. lib. 1. concl. 143. confid. 3. num. 8. Cardof. d. verb. procurator num. 17. Stephan. Gratian. Marchia decis. 196. num. 4. & discept. forens. cap. 105. num. 15. vbi etiam resoluti, ad perendam restitutionem in integrum requiri speciale mandatum, quamvis non exprimat personam, vel causam, in qua peti debeat restitutio. Intellige procedere solum quatenus principaliter petitur restitutio, secus vbi incidet, tunc enim speciale mandatum non requiritur, Bar. in l. cum procurator, & ibi lason in princ. num. 1. Myling. *cent. 3. observat. 26. vers. vtrum praelatum debeat, Kirchou. & Bald. tom. 1. commun. opin. lib. 2. tit. 13. n. 1. cum sepp. pag. 341. Ioseph. Ludou. *concl. 30. num. 10. Hieron. Magon. Florentina decis. 70. num. 50. Cald. Pereira d. verb. implorandum, num. 11. Camill. Bottrell. d. tit. 66. n. 170.******

32 Decimoseptimus, non potest facere pacem, Clat. lib. 1. §. fin. g. 18. num. 18. Titag in l. si unquam, verb. donatione largium, n. 175. C. de rene. donat.

33 Decimooctavus, non potest donare, Paris. *conf. 3. num. 1. lib. 4. Honde. conf. 66. n. 81. & 82. lib. 1. Rot. decis. 697. num. 4. p. 2. recent. Gregor. decis. 351. num. 4. & fuit dictum in Froben. statuti 26. Junij. Mascard. de probat. *concl. 151. 308. num. 10. Flam. d. lib. 9. quest. 17. num. 38. Cald. Pereira d. verb. implorandum, num. 7. versat. quibus, & de emptio, cap. 15. n. 10. Gratian. March. decis. 79. num. 6. Cam. Bottrell. d. tit. 66. n. 146. Cardof. d. verb. procurator num. 41. Si tamen in mandato legere facilius non solum ad transigendum, sed etiam ad remittendum, tunc per hoc concesserit data facultas donandi, quia remittere est donare, Rotia *Fulgensia. redditus varonis 16. Decembris 1616. coram Patriarcha Pampiliis.***

34 Decimononus, non potest renunciare instantie litis, Titag d. verb. donatione largium, n. 175. Mascard. *de concl. 1508. n. 15. Camill. Bottrell. d. tit. 66. n. 130.*

August. Barboze de Clausul.

Vigesimo, non potest renunciare exceptionibus peremptoriis, quamvis possit dilatorias, Titag. d. verb. donatione largium, num. 175. C. de reneand. donat.

Vigesimo primus, non potest renunciare appellationi per se interpositae, Titag d. verb. donatione largium, num. 174. & in tract. de iure maritali, gloss. 7. num. 77. Mascard. *concl. 1508. n. 14. Stephan. Grat. d. decis. 129. n. 6. Cardof. d. verb. procurator n. 43. nec potest piazui dicare, neque pacisci quod sua principalis sit sententia non appelles, nec ius de nullius decendi temeritate, quia non maiora, sed minora est prebui exequi valet, vt per Marchel. de commiss. p. 1. cap. 8. num. 32. pag. 199. in ult. impress.*

Vigesimo secundus, non potest facere ea que sunt magni preiudicii sed tequilium speciale mandatum, Menoch. *conf. 331. n. 90. & conf. 400. n. 4.*

Vigesimo tertius, non potest resignare beneficium, Rebuff. in *tract. nominat. q. 14. n. 12. Flamin. d. lib. 9. g. 7. num. 9. Cardof. d. verb. procurator, num. 4. vbi num. 19. idem dicit in collatione, sed inofficiaria beneficij.*

Vigesimo quartus, non potest Clericum ad beneficium presentare, Cardin. Manic. de iuris. & ambig. *convent. tom. 1. lib. 7. tit. 16. n. 39. Aloyf. Rice. in pract. rerum feri Eccles. decis. 189. num. 193. Cald. Pereira de empt. cap. 15. n. 11.*

Vigesimo quintus, non potest acceptare beneficium Ecclesiasticum, Coust. lib. 1. *var. cap. 16. num. 4. & 5. Villalob. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 24. num. 15. pag. 611. Brun. à Sole in locum commun. verb. mandatum, n. 14. Flam. d. rescript. lib. 10. g. 6. num. 15. & q. 8. num. 34. Camill. Bottrell. d. tit. 66. n. 165. Masib. in sua pract. habendi *concursum, pract. 25. dub. 8. secundum Roman. impress.**

Vigesimo sextus, non potest facere ea ex quibus contraveniatur cadat in pernam, nisi ad illa facienda habeat speciale mandatum, vt probat text. in l. si procurator ff. de cancell. indub. l. 3. §. si procurator, ff. quod quisque iuru, vbi Bar. Sost. de Pace in *pract. tom. 1. p. 7. cap. unic. à num. 3. Actuado ad lib. 10. num. 1. tit. 1. lib. 4. noma Recopil. Brunet. à Sole verb. mandatum, n. 13. Cald. Pereira de empt. cap. 15. n. 13. Mandatum enim quantumcumque generale non extenditur ad ea, per que domus cadat in commissum & delictum, l. reditor, §. Lucius ff. mandati. Sured. de alim. tit. 9. g. 16. n. 112. Cald. Pereira d. cap. 15. n. 12. & expresse quod caducitas ob canonem non solum, vel aliam causam declarari non possit à procuratore generali, resolumit Verill. *decis. 107. p. 1. Cornazan. decis. 1. n. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 36. num. 48. & num. 54. vers. adeo, vt nec etiam à filijs & heredibus, qui idem est cum defuncto, Sured. *conf. 386. num. 11. & sepp. vbi probatur comprobatur, & rationem affert, & consil. 349. n. 55. Beroi. *conf. 49. n. 13. & sepp. lib. 3. Cuslad. decis. 3. de locato.****

Vigesimo septimus, non potest temeritate cadoci tatem sine speciali mandato, Menoch. *conf. 460. n. 14. Sured. *Manc. decis. 181. n. 15. Stephan. Gratian. Marchia decis. 4. num. 28. Camill. Bottrell. in summa omnium decis. tit. 33. num. 151. & tit. 66. num. 114. Nec etiam potest declarare caducitatem, Sured. d. decis. 181. num. 14.**

Vigesimo octavus, non potest impetrare beneficium, cap. Odoardus, de fidei. & cap. permissa, de subdit. cum ad hoc requiratur speciale mandatum, vt per Marchel. de commiss. *part. 3. cap. 1. §. 1. num. 1. pag. 311. in ult. impress.*

Vigesimo nonus, non potest quodcumque vltra dogma domini ei commissum, mandatum enim cum

L I a libera

libera wallasum quibusconque facultatibus regula-
rizer mo-o censetur dare facultatem procuratori, ut
extra negotia domini in aliteris faciem fiducie-
beat. *A. ferrus in fin.* ubi notant Bar. & alij Doctores,
Ede fiducie Dec. con. 28. n. 1. in fin. Anchar. con. 2. a.

- 48 Alexander, *hinc* 19. *lib. 3*. quia clausula generaliter re-
tinguntur circa expressa, id est circa negotium, et
vilitatem domini, ad quem retinguntur officia
procuratoris, Bald. et alij in *si procurator, C. de pro-
cur.* ita fuit reformatum in *una Romano Societatis officij*
31. *January 1600. cum illis*, impressa per Marches.
49 *part. 2. pag. 583* ubi pariter dictum fuit quod hæc
clausula non dat facultatem procuratori obligandi
dominum; et quamvis in illa decisi Domini de Roza
reformati sunt fidei iuramentum de qua agebatur, *faciam*
49 *et procuratoris cum libera nomine principalia* fuisse
validam, hoc tamen non confutavit victorie d. clau-
sule, *Cum libera*, hic propter verba clara mandati,
proxi et ipsius decisionis non tenet consist.

- 50 Turgetimo, non potest declarare libellum obsecrationis datum à mandante, vi per Angl. num. 3. circa mod. et Alstrand num. 9. in l. inter Significantes §1. i. ff. de verborum obligat. unde Bald in l. idem Penaminiensis l. 3. num. 1. ff. de rei vendicat. tradit putatorum non posse declarare verba prolati obicere à mandante, et est constans non posse mandantem declarare verba obsecrationis iudicij, quia quod fuit animi ad alios non ita faciens sine speciali mandato, l. servamus committimus, q. fin. de iust. diff. Turq. de retradit lign. l. 1. §1. p. 10 p. 2. Ausp. p. 80. p. 10.

- §1. Tunc non primario potest laudemium exigere, illud cum non potest valde exigi a procuratore, qui ad illud exigendum non habet speciale mandatum, vi voluit Arnold. Petrar. ad conferend. Burdogalet. de feudis 4.9. in fin. *verf.* we samen, quamvis Burg. de laudemio 1.1. in fin. 9. num. 5. dicit laudemium potest et exigi a generali procuratore confinio ad exigendum, et clarius eodem 1.1. in fin. 4. num. 48. aliter ex Xui. ad leg. post rem. in declar. leg. Regui. §. quia supra visum est fol. 67u. num. 11. quod procurator generaliter constitutus ad exigendum, et solutionem recipiendum, quibuslibet delatoribus potest exigere laudemia à nomine sequentibus.

- 52 Tigelimofcundē, non potēti us tetradis, seu
congrui intēnate, cūm tē pōsum in pura volū-
tate volens eo iure vti, in hoc enim casu requi-
ritur speciale mandatum ad tetradem, addē
vt nec lūccret dāum ā lege, vt per Titqz. de
retin. in l. i. g. 1. gl. 9. num. 264. & gl. 10. num. 97.
& seq. cum alius conuulsus per Marien. l. 6. gl. 19. n.
13. rē. 1. l. 6. g. 1. num. Recupit, vbi in fine limitat
coniūctiūm ageret eo iure pro coniūctio, armente,
prodio, & similibus.

f *Clayula*, Cum potestate claudi, &c. non datur extra Curiam in commissione cassionis bonorum.

In violatōnem hęc clausula dat contra quoscumque in executione citatorios nominandos, etiam si non sint in commissione nominatiois, de decisionem Putei 196. lib. 1. in correctis, & fuit dictum in causa Tolana per archidiaconum de Guercia 3. May 1595. coram Card. Pamphilio, Theodor. de Rubens in singulis. Rota tem. 1. p. 4. claus. 146. quod amplius etiam in facultate citandi extra Curiam, nisi expressum non sit, vel hinc tradit Gomez in primum regulam Cancellaria, in 2. qum. 7. verum dubitatur enim, ubi referri in Rota ita fuisse decessum.

Dicitur hae clausula protestatoria, & sicut im-
petrans commissionem eius vigore potest alios ci-
tare facere aq̃uē, ita etiam p̃sūmē citari valet,
iuxta decisionem Putei 186. lib. 1. *incurrellus*, refert
Marchef. de *commissionibus*, p. 2. §. *unic. de commiss.*
quando terr. ad causam admitt. num. 18. pag. 255. in ult.
invenit.

Nondatus hæc clausula extra Crisiam in Com-
missione cessionis bonorum, ut testatur Matthei.
p. 3. cap. 2. §. 2. de commiss. aduoc. ad bonorum cessionem,
mem. 78. p. 4r. 100.

Clasula, *Com planitudine Iuris Canonici*, impetatur 6
vi profusus habeat illatum in choro, & vocem in
Capitulo, atque distributiones quotidianas, & alias,
quæ spectant ad alios Canonicoa, *cap. propoſui, de
conceſſ. præbend.* Gemin. & alij in *cap. ſine ſed. tit. lib. 6.*
Monet. *de diſtrib. ſummi p. 2. q. 1. num. 13.* Staphil.
de *excep. ſub num. 18. verſ. Q. quod diſtium eſt de diſtri-*
butionibus, noſtillimè D. Loetec. in tral. de re benef.
lib. 1. q. 1. g. n. 48. & 49.

CLAYSVLA XXXVII.

Cum omnibus incidentibus, &
dependentibus, &c.

- 1 *Causa etiam super peticitorio & negus principali,
ut confatur commissio, & operatur classula, Cum
omnibus incidentibus, & dependentibus, &c.
posita in commissio appellatio in sententia
lata in peticitorio.*
- 2 *Incidentem iudicari ad quem, ita amplius classula,
Cum omnibus incidentibus, &c. ut ambigend
um non videatur, quia totum negotium princi
pale sub se comprehenditur.*
- 3 *Incident, dependens, seu emergens causa quando dis
cussio attenditur.*

- H**æc clausula posita in commissione appellatio-
nis & appellacionum à categoria lata in posses-

- ¶ In his & appellationibus a remota causa in posteriori operatur ut commissa censeatur causa etiam super petitorio. & negotio principali quamvis de illo

CLAYSVLA XXXVI

Cum potestate citandi, & inhi-
bendi, &c.

- 3 *Iurisdictionem contra quoscunque in executione citationis nominandis dat clausula*, Cum potestate citandi, &c.
- 4 *Amplia etiam in facultate citandi extra Curiam*.
- 5 *Procellatua dicitur clausula*, Cum potestate citandi, &c.
- 6 *Communionem impetrandi sicut vigore clausula*, Cum potestate citandi, &c. potest alios citare facere adhibere etiam potest citari vult.

- _____

Hic clausula posita in commisso appellatio-
nis et appellationum a sententia lata in posses-
sorio operatur ut commissio censeatur causatium su-
perpetuio, et negotio principalis, quoniam de illo
aliis non sit facta mentio infra Bellam de i. c. 18.
Causa de i. c. 9. n. 1. de causa posita. Mandat. super reg.
de subrege. subrege. causa 9. 1. 4. n. 1. Aloy. Rite in coll.
de i. c. 1. subrege. 1707. in fin. et fuit dictum in Barce-
nonensi parochiali de Maturo 20. Iunij 1611. ceram Ro-
meridissimam Dominus non Cecino. impetita per Mar-
chel. de comm. p. 5. l. 1. de comm. appellat. ab arece.
Bren. et li. Ap. p. 1. cap. 479. et per Farin. de i. 142.
n. 1. p. 1. reser. et in una Persina hereditaria 26. Obis.
1604. ceram Card. Pamphili. et in Neccrina Iurisper.
14. May 1611. ceram Card. Cavalerio. et in Casuar.

Abbas 15. Maj 1620. curam Duxerit, adden. ad decif. Greg. 115. num. 17. Theodofide Rubens in fmgul. Rota tom. 2. p. 4. clauf. 258.

Ado amplius hæc claufula iurisdictionem iudicis ad quem, ut ambigendum non videatur, quin totum negotium principale fub ea comprehendatur. Franc. in cap. de debito, n. 45. de appellat. Mohed. decif. 6. lib. 2. de appellat. Capucius decif. 152. part. 1. Surd. decif. 175. num. 9. dicens idem procedere fua fignificans, vel multo appellatum, propter ftylum Curie, cui iſthabendum eſt, refert Rota in *Teletana. ſeu Almerium decimarum 15. Decembris 1614. curam Remendifiſſimo Domino meo Piravano*, impreſſa per Farloac. decif. 618. n. 6. p. 2. recent.

Quando autem dicitur incidens, dependens, ſeu emergens, vide Imol. in cap. 1. num. 6. de ordin. cognit. Marchef. de commiſſ. p. 1. cap. 5. pag. 101. & ſeq. n. 81. 82. 83. & 84. ubi hæc verba: *Incidentem & emergentem cauſa iſta conſervat, qua ſingulis qualitates ſunt cum cauſa agnita*, bellam. decif. 128. Caſſid. decif. 101. num. 3. de cauſa poſſeſſ. ac omnia demodo data cenſentur, ſive quibus nequit expediſſe commiſſio, Felin. in cap. præterea, num. 4. de off. deleg. dummodo perſona ſit capax; vbi Dec. num. 7. Emergentes pariter illa erit, quæ proceſſum & iuris ordinem reſpicit, ac in naturam dilatorie exceptionis cadit, quando agitur ad dilatio ſu danda, an reſtes admittendi, vel iuras aut ſi oppoſito ſcripturas non eſſe in forma probanti, aliquem non præſentatorem; libellum ineptum, & ſimilia. Bald. Caſt. Saliet. & DD. in l. 1. C. de ordin. indic. Socin. conf. 136. num. 11. vol. 2. Lap. alleg. 82. Et an ſuper incidenti ludez debeat pronunſſare, ponit Bald. in *Ladite Præſident*, num. 3. & 7. C. de ordin. ind. Præterea dependens illa dicitur, quæ trahendo à negotio principali originem, caſam principalem tangit, & quando iudicium principale tranſit in neceſſarium conſequens, ut de illo cognolcatur opus eſt, latè Ruin. conf. 164. num. 9. & 10. vol. 1. Incidentis dicitur, quando tangit negotium principale, & emetgens quando tangit exceptionem dilatoriam tranſigendo proceſſum, & ut dicatur cauſa dependens, quod de illa tractatur pendente negotio principali, incidente tamen ad illud, neceſſe eſt; ut ſi ſeparatim & de perſe agatur, tunc nullo modo incidentis dici poterit, ut per Ruin. d. num. 10. Angel. de maſſ. in verb. *emergentibus, & dependentibus*, Boſſ. in *practic. crimin. ſic de ſere compet.* num. 17. Hactenus Marchef.

CLAVSULA XXXVIII.

Cum annexis, & connexis, &c.

- 1 *Dollus referuntur de vi, & effectibus huius claufula agens.*
- 2 *Annexa propriè ſunt, qua dependent ab eodem negotio.*
- 3 *Connexa illa dicuntur, qua diſtincte ſollemur ſeparationem non recipiunt.*
- 4 *Connexum idem eſt iudicium.*
- 5 *Annexum & connexum dupliciter dicitur.*
- 6 *Inſuperatum cum ſit annexum iuri inſtituendi, quod eſt ſpirituale, dicitur ſpirituali annexum.*
- 7 *Iudex Eccleſiaſticus in ſpiritualibus annexis iudex competens eſt.*
- 8 *Annexum proximum, & annexum remotum dicitur.*
Auguſt. Barboſe de Clauſul.

9 *Repetitur principale comprehendit includit clauſula, Cum annexis, & connexis, &c. in commiſſione appellatiſſime à gravamine inferre.*

10 *Cauſa etiam quoad partem executuram conſervat commiſſa vigore clauſula, Cum annexis, & connexis, &c. in commiſſione perſumum.*

DE vi, & effectibus huius clauſula multa tradunt Mart. de clauſula, p. 1. clauſ. 18. in tit. imprefſ. Card. Tufch. *pract. conſult. tom. 1. lib. C. conſul. 325. Marchef. de commiſſionibus part. 1. cap. 5. pag. 101. cum ſeqq. num. 89. cum ſeqq. in vit. imprefſ. Mandol. ſuper reg. Conſul. 3. 1. 1. n. 3. Theodof. de Rubens in fmgul. Rota tom. 2. p. 4. clauſ. 137. Rota decif. 308. n. 1. part. 1. in poſſib. Farin. alijs part. 3. recent. ubi quod clauſ. Cum annexis, incidentibus, emergentibus, & dependentibus, in commiſſione operatur ut commiſſa cenſetur executio, etiam ſi datis fuiſſet particulatim executor.*

Omiſſis tribus modis, quibus cauſa annexa dicitur, provi conſtat ex adductis per Imol. conf. 19. n. 2. vol. 6. & per Marchef. de commiſſ. p. 1. cap. 5. num. 85. pag. 101. Annexa enim ſue connexa ſunt ea, quorum unum ab altero dependet, Abb. in cap. quando, n. 5. & 6. de indic. Bereng. in l. vnic. C. de ſent. qua pro re, n. 6. Ruin. conf. 108. n. 6. lib. 3. Curt. ſen. conf. 101. n. 2. 1. Fulvi. Pacian. de probat. lib. 1. c. 16. n. 46. & c. 18. n. 4. & 25. Card. Tufch. *pract. conſult. tom. 1. lib. C. conſul. 613. n. 2.* Vel quando ex ad eundem ſuam diſtinguuntur, gloſſ. in l. cum ſitum, §. 1. ff. de verb. oblig. Rimol. conf. 40. n. 4. Meocho. de arbit. caſu 95. n. 6. Pacian. d. cap. 18. n. 4. ſeu in illis eadem militat ratio, gloſſ. in fine in cap. præterea, de off. deleg. Bald. in l. cum alium, not. 1. ff. de negat. geſtis, Beſeng. in d. l. vnic. a. n. 6. Vel quando vna reſeſt ab altera inſeparabilis; Pacian. d. c. 16. n. 1. 9. & d. c. 18. n. 6. cum ſeq. Stephan. Gratian. *diſcept. forenſ. tom. 4. c. 64. n. 15.* Vel quando vna res conſueſcenda depocata eſt, ut accedat alteri, Dec. conf. 516. n. 2. 3. Zephal. conf. 378. n. 66. vol. 2. Eorrad. in *topie. legal. loco 12. num. 1.* Annexa propriè ſunt, quæ dependent ab eodem negotio, Bart. in l. Aurel. §. idem ff. de liber. legat. Curt. l. eo. conſul. 10. num. 13. verſ. ſi ergo, Mart. d. clauſ. 18. in fin. Connexa verò illa dicuntur, quæ diſtincte ſactorum ſeparationem non recipiunt, ut ex Dec. in cap. ſi duobus, num. 19. de appell. & conf. 33. num. 2. Boët. decif. 73. n. 4. & ſeq. Partif. conf. 66. num. 13. cum ſeqq. vol. 1. concludit Marchef. ubi proximi, n. 90. ita ut vnius & alterius idem ſit iudicium, gloſſ. verb. *annexi in cap. ſingulis de proband. lib. 6. gloſſ. verb. connexa, in cap. quando, de indic. Hippol. fmgul. 251.* Guillelm. Bened. in cap. Raymirus, de ſentent. verb. & huiusmodi, à num. 3. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 41. & lib. 2. caſ. 93. Gittond. de priuileg. ſeu exemption. explicat. num. 75. 1.

Annexum & connexum dupliciter dicitur, vel quia alterum dependet ab altero, cui annexum eſt, vel quia ordinatur ad alterum, Crauer. conf. 81. n. 3. Abb. in cap. quando, de indic. num. 7. & 6. & ideo inſeparatus cum ſit annexum iuri ſuſtituendi, quod eſt ſpirituale, dicitur ſpirituali annexum, Tirac. in *tratt. ru inter alios pag. mihi 8.* Azor. inſtit. moral. p. 1. lib. 6. cap. 19. q. 2. Surt. de Relig. lib. 4. de ſimul. cap. 1. num. 11. Vruian. in *praxi inſuperationis* p. 1. lib. 1. c. 1. & n. 4. in prima imprefſ. & ideo iudex Eccleſiaſticus in ſpiritualibus annexis iudex competens eſt, Marant. de ordin. p. 2. diſt. 1. num. 8. Rando. conf. 17. num. 15. lib. 2. Carol. de Graſſi. de effectibus clericat. effect. 1. num. 400.

Dicitur annexum proximum, & remotum annexum, L. 1. 3. xum,

zum, vt ex Imol. *conf.* 116. *num. 6. vers. praterea*, colligitur *Mat. de claus.* 18. *num. 1. in fin.* vnde Card. Tufch. *diut. C. de consue.* 115. *num. 1.* declarat hanc noſtram clauſulam eſſe intelligendum de annexis & connexis non remotis, ſed proximis.

- 9 Compt. hndit & includit hęc clauſula io commiſſione appellationis d' grauamine inſeſta, negotium principale, ex Bellam. *decif.* 619. dato etiam quod de illo mentio non fiat, Caſſad. *decif.* 9. *num. 11. de cauſa poſſ.* & quod principale negotium non continet, veluti diſputando de viribus inhibitionis, aut eius validitate, & comprehensione, ac de ſimilibus, ſtatuit A. bill. *decif.* 7. *de attem.* Rot. *decif.* 187. *num. 6. & 7. p. 1. diuerſ.* teſt. Mattheſ. d. p. 1. *cap. 5. n. 94. pag. 104. in vlt. impreſſ.* & *part. 2. num. 72. num. 552.* Theodoſ. de Rubens *d. claus.* 127. *num. 1.*

- 10 Huius clauſulae vigore in Commiſſione penſio-
um, etiam quod partes et ceteris cauſa cenſetur
commiſſa, vt tenent ſui in *Abſolue penſionis* 15. *De-*
cembri 1610. coram R. P. dno Piruano, impreſſa per
Mattheſ. de *commiſſ.* p. 1. *pag. 135. n. 5. in vlt. impreſſ.*

CLAUSULA XXXIX.

Cum toto negotio principali.

- 1 *Clauiſula*. Cum toto negotio principali, in com-
miſſionibus cauſarum in Romana Curia ab anti-
quo apponi ſolita fuit.
- 2 *Index ad quem ouiam habet iuriſdictionem*, poſſi-
quem ſuper aliquo articulo, a quo fuit appella-
tum, bene vel male appellatum fuiſſe pronuncia-
uerit.
- 3 *Cauſa principalis non deuoluitur amplius ad Iudi-*
cem a quo, ſi ab eo ſuper aliquo articulo prouoca-
tum fuerit, & cauſa commiſſa reperitur extra
clauſula, Cum toto negotio principali.
- 4 *Cauſa eſt in Rota ſimpliciter commiſſa reperitur*
ſuper aliquo articulo, licet ille articulus expediat
ur, amplius de Rota non exhibet.
- 5 *Attentatorem cauſa durante non poteſt in negotio*
principali procedi.
- 6 *Cauſam petitorij & poſſeſſorij deuoluit verba clau-*
ſula, Cum toto negotio principali.
- 7 *Clauiſula*, Cum toto negotio principali, ſtrictè in-
telligitur de, & circa cauſam, & alionem in-
tentatorem.
- 8 *Iudicium executionis an cenſetur intentatum*
per clauſulam, Cum toto negotio princi-
pali.
- 9 *Appellatione deſerta ab articulo grauamine per*
clauſulam, Cum toto negotio principali, an
& quando reuertatur negotium ad primum indi-
cem, attenditur.

Iſta clauſula in commiſſionibus cauſarum in Ro-
mana Curia ab antiquo apponi ſolita fuit, vt teſta-
tur Corn. *conf.* 101. *num. 16. vol. 3.* & eſt tantum
efficacis, quod licet in appellationis cauſa ſimpli-
citer ſuper aliquo articulo, vel decreto, à quo
fuit prouocatum, commiſſa, iudex ad quem ouiam
habet iuriſdictionem, poſtquam ſuper illo articu-
lo bene vel male appellatum fuiſſe pronunciauerit;
ex Bellam. *decif.* 18. & 18. *de Velle. in ſua praxi*,
lib. 1. *cap. 9. num. 11.* tamen cum adeſt illa clauſula,
non deuoluitur amplius cognitio principalis ad iu-
dicem a quo, ſi pronunciari contingat, Bilig. *decif.* 11.
de appella. Felin. in *cap. cauſam* qua *num. 6. vers. adde*

quod de ſtylo, de reſcript. Mattheſ. de *commiſſ.* *part. 1.*
cap. 5. de commiſſ. *appell.* in *Romana Curia*, *num. 99.*
pag. 104. vbi *num. 100.* ait quid faciat hanc clauſula
expreſſionem aliter quàm incl. & *num. 102.* aſſerit
capere ea ſolum, quæ ſunt eiſdem nature; &
num. 105. pag. 108. teſt. hoc falſe, quando cauſa
in Rota ſimpliciter commiſſa reperitur ſuper vno
articulo, quia cum ſemel ſit cauſa Rotalis ob tanti
Tribunalis tenentiam, licet ille articulus expediat
ur, amplius de Rota non exhibi, etiam ſi in Com-
miſſione deſert hanc clauſula, & citat Put. *decif.* 144.
n. 1. & ſeq. p. 3. Bellam. *decif.* 619.

Intelligitur tamen hęc clauſula, tenentis atten-
tatis, Rota *decif.* 11. *de reſcript.* in *num.* cum regula ſit,
quod durante cauſa attentatorum, non poſſit in
negotio principali procedi, Aſſid. *decif.* 98. *n. 3. 4.*
& 5. Guid. Pap. *decif.* 213. *num. 6.* Vnde illa non
remota, non ſit progreſſus in negotio principali,
Rot. *decif.* 3. *p. 1. diuerſ.* ita Mattheſ. d. p. 1. *cap. 5. n. 96.*
pag. 104. in vlt. impreſſ.

Verba huius clauſulae deuolunt cauſam petitorij, 6
& poſſeſſorij, Caſſad. *decif.* 6. *de reſcript.* & *decif.* 9. *num. 11.*
de cauſa poſſ. Mattheſ. de *commiſſ.* p. 1. *num. 1. de commiſſ.*
admiſſ. ad bona *num. 19. pag. 127. in vlt. impreſſ.* & p. 1.
4. *de commiſſ.* *appell.* in *poſſ.* *Sala. num. 71.* vbi teſt. hanc
clauſulam poſtare ſecum etiam petitorij, & dare facultatem, vt io petitorio etiam procedatur,
& citat Verall. *decif.* 131. *per totum. p. 1.*

Intelligitur quoque ſtrictè, de, & circa cauſam, 7
& adionem intentatam, Gregor. *decif.* 345. *num. 4.*
An autem per eam cenſetur aduocatum iudicem
8 executiuum de Rota apud Zacharia poſt *trall. de*
obliga. *Camer. decif.* 122. *num. 1. & 6.*

Illud demum aduertere oportet, in Commiſſione 9
appellationis ab articulo grauamine cum toto ne-
gotio principali, acceſſione venire negotium, ita vt
deſerta appellatione reuertatur negotium ad pri-
mum iudicem, ſecus ſi æque principaliter commit-
titur appellatio à grauamine, & negotio principali,
quia vtrumque principaliter cenſetur commiſſum;
ita Ruin. *conf.* 114. *incip. Pro reſponſ.* lib. 4. quem teſ-
tat Card. Tufch. *pract. conſue.* *tom. 1. lit. D. conſue.* 158.
num. 6.

CLAUSULA XL.

Decretum irritans.

- 1 *Deſerta reſcriptum de vi, & eſſentialibus huius clau-*
ſulae agentis.
- 2 *Decretum irritans annullat omnia, qua in contrarium*
ſunt.
- 3 *Alitum contra decretum irritans ſaltem eſt nullum iſſe*
iure, etiam parte non opponente.
- 4 *Nullum etiam alitum ab initio operatur decretum irri-*
tans.
- 5 *Obſtante iſſe decretum irritans, quandoqueque*
de eo opponatur.
- 6 *Alitum ante decretum irritantis interpoſitionem plene*
perſectum, non irritat ipſumque decretum.
- 7 *Ignorantia ligat decretum irritans.*
- 8 *Scientia præſumpta non ſolum non ſufficit, ver-*
um etiam nec probabit, ac iſta ignorantia
excusat, quia decretum irritans ligat igno-
rantes.
- 9 *Decretum irritans operatur eſſectum ſuum à die da-*
ta, etiam ante ſcientiam priuilegij, vel poſuiſſe
ſeu Conſtitutionis publicationem.

- 10 Decretum irritans ligat etiam Papam, nisi faciat contra illud suam propriam, vel cum ipsum derogatoria.
- 11 Excommunicationem Apostolicam ligat etiam decretum irritans.
- 12 Ignorantia ligat decretum irritans, si sit in illis, siue in illis, aut etiam causa non cognita emaneant.
- 13 Ignorantia non ligat decretum irritans, si res illa aliam parvam, vel a maiorem aliam.
- 14 Decretum irritans ab inferiori, etiam legatus Papa positum non ligat ignorantem etiam quod nullatenus aliam.
- 15 Possessio capta ab ignorante contra decretum irritans, non est facienda mentis ab imperante.
- 16 Ignorantia non ligat decretum irritans, quando est superius in corpore beneficii, & non est ad illam tempus.
- 17 Decretum irritans tunc ligat ignorantem, quando de possessione, cui additur, est certa, & determinata, sicut si dubia.
- 18 Reservationem beneficii, etiam etiam affectum ad possessionem decretum irritans non solum in se, sed etiam possessionem.
- 19 Intelligit quando iuratur Constitutio, cui adhuc tanquam accessorium.
- 20 Privilegium decretum irritans appositum tanquam accessorium non operatur effectum, nisi postquam cognovimus sui privilegia irritare.
- 21 Decretum irritans appositum in Concilio Gregorio XIII. de modo publicandi reservationem non in interdictum non facit datum de publicatione.
- 22 Amplius si reservationem sit generalis, siue specialis.
- 23 Possessionem inficit decretum irritans, de quo in capitulo, ut sit pendente, lib. 6.
- 24 Possessionem, aut titulum an inficit decretum irritans in aliis casibus, prout in beneficiis reservationis, & in his.
- 25 Decretum irritans etiam ante factum inscriptionem non narratur, non tollit determinationem, seu inscriptionem factam.
- 26 Dominium inficit decretum irritans.
- 27 Possessionem factam simpliciter & nudi, non inficit decretum irritans.
- 28 Possessionem non inficit decretum irritans, quando non est appositum super certo corpore beneficii.
- 29 Decretum irritans inficit possessionem, & titulum, licet tamen in quibus illud inficitur est, in his, si sit & non aliter.
- 30 Possessor anterior quando continuatur in unaqueque possessione, etiam non inficit decretum irritans.
- 31 Decretum irritans non inficit possessionem & titulum, quando Papa concedit nudi concedere nisi verificatio verba.
- 32 Formam iudicis decretum irritans, quae non servatur aliam in re coram.
- 33 Dispositorum, cui additur est decretum irritans, an possit per renunciare, est enditur.
- 34 Reservationem tollit decretum irritans.
- 35 Clausulam non in praesentem, sed etiam in futurum tollit decretum irritans.
- 36 Sententia non tollit, cuius executionem impedit de causa irritans.
- 37 Decretum irritans appositum in gratia, operatur etiam ante professionem licet arum.

- 38 Passio de iure, potest pronunciari in praesentem sicut decretum irritans.
- 39 Decretum irritans impertit, & Decretum irritans, &c.
- 40 Aliter non valet, &c.
- 41 Nullius sit momenti, &c.
- 42 Nullius roboris sit, &c.
- 43 Nullatenus, &c.
- 44 Alioquin, &c.
- 45 Nullo modo, &c.
- 46 Lex ubi aliquid prohibet simpliciter, intelligitur apponere clausulam mandatorum, si contra sit.
- 47 Decretum irritans non amplius dispositionem principalem, sed tanquam accessorium illius naturam sequitur.
- 48 Decretum irritans appositum in gratia Papa concurrente cum celebratione Ordinaris sub eodem die, nihil operatur quando promissus ab Ordinario habet possessionem, in terminis cap. 6. de Sede, de preben. in 6.
- 49 Decretum irritans non operatur, quando est interpositum ex falsa causa.
- 50 Decretum irritans appositum in favorem unius, non operatur in favorem alterius.
- 51 Decretum irritans appositum in gratia de aliquo beneficio obtento, ubi de reservatione, non officio manus Ordinarii, si non sit reservatum.
- 52 Decretum irritans nihil operatur ab hoc, ut expressio uno modo vacandi veniat alius non expressum.
- 53 Subreptitum decretum irritans dicitur appositum in gratia subreptitia.
- 54 Gratia principaliter falsis, si tollitur decretum irritans, & ipsum decretum deficit.
- 55 Conditionalis dispositio ad illud decretum irritans, etiam ipsum conditionale reddidit, & suspenditur eius effectus in eorum conditione.
- 56 Claus. De facto, operatur ut manu Regis procedat & iudicari possit.
- 57 Claus. De iure & facto, operatur quid Index possit admittere probationem perjurum, & verisimile, &c.

De vi, & effectibus huius clausulae vide Mandos ad reg. 7. Cancell. 9.4. Aloy. Ric. in collat. decis. 4. collat. 1. 101. Alen. Gab. communium lib. 6. tit. de clausula, concl. 5. VV. m. 1. conf. 136. a. num. 14. vol. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. ult. num. 19. cum seq. Nicol. Gaucium de benef. p. 1. c. 1. §. 9. Cald. Pereira quest. forens. lib. 1. §. 6. p. 19. cum seq. Ioan. Cochiet ad precu primarius Imperatorum, in §. 1. folium 5 super verb. irritans ac innot. pag. 107. Sigismund. à Bononia de elect. dub. 1. m. 6. Monet. de commens. ult. vol. 2. c. 7. m. 30. cum seq. Mart. de clausula p. 1. claus. 19. alia 155. Rot. decis. 141. num. 5. part. 3. recent. & decis. 116. n. 4. & decis. 170. num. 6. & 7. & decis. 613. num. 1. & decis. 613. num. 1. & decis. 751. num. 6. part. 2. etiam recent. Theodof. de Rubis. gloss. Rota tom. 1. p. 4. claus. 10. & 13. Valenzuel. cap. 128. n. 97. ubi quod iudicari formam.

Primus effectus huius clausulae decreti irritantis est, ut irritet, seu annullat omnia, quae in contrarium sunt, cap. 6. de tempore de elect. lib. 6. cap. 1. v. adiebat, de concess. prebend. eodem lib. Collid. decis. 1. num. 7. de restit. solut. & decis. 11. num. 6. super reg. 1. Gom. super reg. de trivialis. §. 49. v. non decretum, & in reg. de annali, quest. 4. v. non decretum, Coo. prall. cap. 9. num. 7. Anton. Gab. commun. lib. 6.

str. de clausulis, concl. 1. n. 16. & 57. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 67. n. 12. Solus de legib. q. 96. et alii. 14. dub. 16. feli. 8. sub n. 27. post princip. vers. addito autem. Flamin. de res. d. lib. 4. q. 9. n. 29. Mart. de claus. 191. n. 6. Menoch. conf. 8. n. 7. & conf. 121. n. 40. Aloyf. Rice. in decis. Curia Archiepiscop. Neapol. p. 2. decis. 75. n. 1. Ferrer. in Consil. Catholice gloss. 1. n. 131. Matelc. varior. resolut. lib. 2. cap. 38. Siephani. Gratian. discipul. forens. cap. 2. res. d. lib. 4. q. 9. n. 17. Mart. de claus. 191. n. 1. Nicol. Garcin de benef. p. 5. cap. 1. n. 1. Fatim. de commun. vlt. volunt. cap. 7. n. 230. Fatim. fregm. crim. p. 2. lit. L. n. 97. Theodof. de Rubels d. cl. 158. n. 4. Melch. Phabos Lefu decis. 157. n. 5. tom. 2. vbi quod operatur nullitatem contracto ipso iure. Solorzan. de Iure Indiar. tom. 2. lib. 2. cap. 4. n. 23. Rota lat. in Meliten. Amicorum. 15. January 1629. coram Reu. Coccino Decano.

3 Amplia hunc primam effectum, vi actus contra decretum irritans factus sit nullus ipso iure, etiam parte non opponente. Gabr. d. concl. 3. n. 67. Mart. d. claus. 191. n. 6. alius claus. 255. in solim. impress. Monet. d. n. 130. prope finem. Gomez in tral. de gratia expul. n. 18. & 19. Barlat. conf. 82. n. 1. vol. 1. Destruit enim & inficit ipso iure omnia contra aliquem attentata, ad nos. per Cald. Pereira d. quass. 6. n. 29. ita vt omnia facta contra decretum habeantur profectis. Gabr. d. concl. 3. n. 6. Cardin. Tulech pres. concl. tom. 2. lit. D. concl. 115. Theodof. de Rubels d. claus. 258. n. 59. Intellige, vi operetur nullitatem actus ab initio illius, cum dicatur habere oculos retrò, Sarnen. super reg. de avoal. quass. 5. in fin. Cassad. super reg. decis. 11. n. 4. & 5. Rot. in Ipperegen. Canonizatu 17. Iuly 1601. coram Illustrissimo Patriarcha Atheniensi, impetressa per Fatinac. decis. 142. n. 4. p. 2. recent. & tertio gesta inficit, quod occurrit de eo opponatur. Gemin. in cap. statum. sub n. 12. prope finem. de priuileg. 6. C. ibi d. concl. 3. n. 5. in 9. efflu. Rot. in Meten. Alouery. 5. Iuly 1621. coram Reverendissimo D. n. Coccino Decano Etiam si partes milites consentiant. Menoch. conf. 198. n. 48. de quo infra latius.

6 Limita tamen huic effectum, vt scilicet decretum irritans non infimet actum ante illius inuentionem plenè perfectum, vt per Franch. in d. cap. si tempore. n. 2. Gabr. d. concl. 3. n. 8. Pet. Henric. conf. 75. n. 22. Monet. d. cap. 7. n. 230. vers. limitatur.

7 Secundus effectus est, quia decretum irritans ligat etiam ignorantes, non solum si adsum ea verba, vel ignorantur conuicti attentari, sed in casu d. cap. si eo tempore, verum etiam si non adsum, vt probat text. in cap. si postquam, & in cap. dadam, & in cap. si beneficia de pralen lib. 6. observant Felin. in cap. ceterum, n. 17. de rescript. Cassad. decis. 12. n. 5. super reg. Gabr. d. concl. 3. n. 2. Couar. in cap. alma mater. p. 1. §. 10. n. 8. & seg. Simon de rescript. benef. q. 96. Bonacoli. comm. opinionum lib. 1. tit. 18. n. 5. Flamin. d. lib. 5. q. 6. n. 20. cum seg. & lib. 11. q. 4. n. 44. & q. 13. n. 86. Francisc. Gallen. in margarita cap. cum Confessio. verb. clausula. Fr. Emman. quass. Regul. tom. 2. q. 7. art. 2. Etia Cohier de Iurisd. Ordin. in exemplis. lib. 1. q. 1. n. 16. & q. 15. n. 3. Fatinac. fregm. crim. part. 1. lit. C. n. 672. Ceterum commun. contra commun. q. 903. n. 13. Mart. d. clausula 191. n. 12. & de Iurisd. p. 1. cent. 1. cap. 94. n. 12. Manric. decis. 6. n. 4. & 5. Sigismund. de Bononia de elect. dub. 3. n. 6. Cald. Pereira quass. forens. lib. 1. q. 6. 30. Monet. d. 7. n. 231. Rot. in Derresen. parochialis de Serita 12. February 1593. coram Pena, & decis. 378. n. 3. p. 1. diuers. Theod.

de Rubels d. cl. 158. n. 17. vbi ait procedere siue adsum verba illa, siue, vel ignorantur, siue non adsum. Eadem Rot. in d. Meliten. Amicorum, quæ repetitur impetressa p. 5. recent. decis. 31.

Amplia primò, vt non solum sufficit presumptoria scientia, verum etiam probabilis ac iusta ignorantia non excolet, cap. si beneficia, de pralen. in 6. Bilig. decis. 1. n. 6. vers. & ille, derelictus. Felin. Put. decis. 187. lib. 3. Rot. in Verdunen. parochialis 23. January 1587. coram Giffis; ita enim operatur effectum suum decretum huiusmodi à die data, etiam ante scientiam ipsius privilegii seu prouisi, & etiam ante constitutionis publicationem, quæ non requiritur ad huiusmodi effectum, per ea quæ post Innoc. & Hostien. tradunt Iohannes Andr. in cap. 1. n. 3. vers. dicit Innoc. vbi Anan. n. 6. vers. quoad primam, de concess. pralen. Gabr. d. concl. 3. n. 45. & tit. de legibus. concl. 4. n. 9. Monet. d. 7. n. 246. Rot. in Papien. deuolutionis honorum 16. January 1598. coram Card. Pamphilo.

Amplia secundò etiam quoad Papam, nisi faciat contra decretum More proprio, vel ad instantiam partis ex certa scientia, cum clausula derogatoria ipsius decreti, prout aliis relatis tradit Gabr. d. concl. 3. n. 4. & 5. quæ refert, & sequitur Monet. d. cap. 7. n. 212. Put. decis. 138. lib. 2. in correlu. Anast. Germon de indult. Card. 3. allegu. n. 15. Solorzan. de iure Indiarum tom. 2. lib. 3. cap. 1. n. 22. licet non adsum verba ea, etiam per nos, &c. vt post Cassad. decis. 5. de concess. pralen. & Paris. conf. 17. vol. 4. obseruant Gabr. d. concl. 3. n. 74. quicquid dicant Marra d. claus. 191. alius 255. n. 1. cum segg. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 67. n. 24. Nicol. Garc. de benef. p. 5. cap. 1. n. 19. vsque ad 30. Menoch. conf. 83. n. 23. Aloyf. Rice. in cabell. decis. part. 4. solut. 1596.

Amplia tertio, vt hic secundus effectus locum habet etiam quoad executionem Apostolicum, vt ex Gemin. per idem text. in e quodam, notab. 4. & ibi Anchar. not. 3. Franc. not. 2. de pralen. lib. 6. resoluat Gabr. d. concl. 3. n. 3. Monet. d. cap. 7. ante n. 112.

Amplia quarto, vt procedat, siue decretum emanauerit Motu proprio, siue ad instantiam partis, siue iussu, siue iniussu, atque etiam siue causa non cognita, vt post alios tradunt Gabr. d. concl. 3. n. 7. Monet. d. cap. 7. n. 231.

Limita nunc primò hunc secundum effectum, vt respectu allorum penarum decretum irritans non liget ignorantes, vt per gloss. verb. ex more, in cap. nolens, de heret. lib. 6. Felin. in cap. ceterum 1. col. 14. vers. secundum a restitutio, n. 19. de rescript. Matelc. var. resolut. lib. 2. cap. 39. n. 1. & 15. Sanch. de matr. lib. 3. dispul. 17. n. 10. Gratian. discipul. forens. cap. 63. n. 14. Gonzal. d. gloss. 67. n. 19. Gabr. d. concl. 3. n. 8. Monet. d. cap. 7. n. 214. Sigismund. de Bononia d. dub. 3. cap. 7. Put. decis. 274. n. 2. in fin. lib. 1. in correlu. vbi etiam dicitur, quod licet decretum irritans officiat ignorantes, non tamen afficit ante publicationem, vel ante conditionis euentum. Rota diti. decis. 231. n. 7. part. 3. recent.

Limita secundò, quod hoc decretum ab inferiori tamen, etiam Legato Papæ possum non ligat ignorantes etiam quoad nullitatem actus, prout obseruant Mandolesin et alii de inhib. q. 36. n. 4. & 5. Leonel. de subrept. rescript. q. 1. art. 4. in fin. fol. 13. col. 4. Gabr. d. concl. 3. n. 9. & 11. licet n. 12. multo quæ recentior contrarium in hoc sentientes, Gonzal. d. gloss. 67. n. 21. ex Cassad. Mart. ubi sup.

num. 12. Caputaq. decif. i. in fin. p. 2. Erafm. à Cochiet de *Iurid. Oran. in exemptis*, lib. 2. g. 5. n. 16. Monet. d. 6. n. 137.

- 15 Limita tectid, vt poffeffionis capite ab ignorantie contra decretum irritans, faciendus non fit mentio ab impetrate, licet fecus fit in fcientie, vt poff. alios limitat Gabr. d. cauf. 3. n. 13. quem refert Monet. d. cap. 7. n. 236.

- 16 Limita quaterò, vt decretum irritans non liget ignorantes, quando ell fuper inexto corpore beneficij, & non ell adfectum tempus, vt per Gabr. d. cauf. 3. num. 14. Monet. d. 6. n. 137. Rot. decif. 36. lib. 2. p. 3. diuerf. & decif. 423. num. 5. in princ. apud Fatm. p. 2. recent. Idem in reformatione tradit Gabr. d. loco. num. 15. & in manus appofitione facta à Papa, num. 16. & in decreto appofito in alienatus Epifcopi, num. 17. licet quoad hanc duo vltima coartantur contendant Hicton. Gonzal. d. gloff. 67. à n. 29.

- 17 Theodof. de Rubels d. clauf. 298. num. 12. Nam decretum irritans tunc demum ligat ignorantes, quando difpofitio, euf adiectio, ell certa, & determinata, fecus fi dubia, Rot. decif. 608. num. 13. p. 2. recent.

- 18 Tertius effectus ell decreti irritantis, vt appofitum reformationis beneficiorum tam vigore regulæ 8. de menfibus Apoftolicis, quam aliis, non folum inficiat titulum, fed etiam poffeffionem, vt per Caffad. decif. 1. de caufa poffeff. & poff. in reuoc. d. decif. 3. sub n. 7. de rellit. ffolius. Simon. de reformatione, q. 40. in princ. Sarmen in rege de triennali, q. 49. num. 3. Gabr. d. tie de clauf. cauf. 3. n. 36. Flamin. d. q. 9. num. 30. Mart. d. clauf. 91. alia 155. n. 8. Put. decif. 48. num. 3. & decif. 94. num. 1. & 4. & decif. 186. p. 1. in correllis, Aloyf. Rice in decif. Curia Archiepi. Neapol. p. 1. decif. 75. n. 4. Argid. decif. 331. Sarmen. fuper reg. de annali, q. 12. n. 4. & de triennali, q. 49. num. 1. Anon. Fab. in Codic. lib. 1. art. 2. definit. 21. Ioan. à Cochiet reg. 1. Caufel. num. 20. Vtali decif. 15. num. 1. p. 1. Monet. d. cap. 7. num. 128. Rot. decif. 3. de rellit. ffolius. in nouis, & in Merden. Canonica 7. May 1593. coram Card. Pamphilio, & in Breuenen. beneficiarum 14. Decembris 1601. coram Reuerendiffimo Domino meo Coccius Decano, & in Ipporiz. Canonica & prelenda 17. Iunij 1605. coram Illuftriffimo Patriarcha Marenfide, impetrefa per Fatm. decif. 142. n. 4. p. 1. recent. & in Caffalen. Canonica, 14. Aprilis 1613. coram Ortenbergo, & Baren. fen nullius Archiepifcopi pratorum 18. Martij 1613. coram Card. Sacrate, & in alia ciuitatis Caffellæ parochialis 2. Iunij 1614. coram D. Diuicento, impetrefa per Fatm. decif. 613. n. 7. p. 1. recent. & in Caffarugentana preeminentiarum 10. Novembris 1623. coram Reuerendiffimo Domino meo Coccius Decano, & in Meten. Monafterij 5. Iulij 1621. coram eodem, & in Dertingen. Vicaria 22. Aprilis 1614. coram R. P. D. meo Merlino, & in Barcinonen. Vicaria 9. Decembris 1626. coram bon. mem. Barreto, Theodof. de Rubels diti. clauf. 258. num. 6. vbi num. 7. addit talem poffefforem dici noo haberi poffeffionem, nec ciuilem, nec naturalem, itaut titulus remaneat fufe aliquo colore. Rot. apud Paul. de Rubels decif. 109. à num. 22. tom. 3. diuerf. alia 3. p. 7. recent. vbi quòd inhefit poffeffionem irrita, oon autem facti.

- 19 Amplia primò, & intellige huiusmodi decretum irritans inficere titulum, & poffeffionem, quando irritat Conftitutio, cui adhiæret, tanquam accefforium vt per Gemm. & Franc. in cap. prefenti, in princ. de offic. deleg. lib. 6. Rot. in Vmblicen. parochialis 1. Iulij 1613. coram Card. Sacrate, & in Caffren. beneficij 27. Iunij 1614. coram Illuftriffimo Cardin. Perufio,

impetrefa per Fatm. dec. 632. n. 3. p. 1. recent. vbi etiam fuit dictum decretum irritans non operari nifi elatè pateat beneficium fub reg. 8. comprehendi. Vnde etiam in vna Tirafonen. decimarum 17. Iunij 1611. coram R. P. D. meo Piranen. impetrefa per Fatm. decif. 341. num. 1. p. 1. recent. fuit dictum, hanc claufulam in priuilegijs tanquam accefforium non operari effectum, nifi poftquam cognita fuerint priuilegia irritate: & in alia Acerana Canonica 1. Iulij 1613. coram Illuftriffimo Domino Patriarcha Marenfide, impetrefa etiam apud Fatm. decif. 146. n. 4. p. 1. recent. fuit paffet dictum, decretum irritans appofitum in 21 Conftit. Gregor. XIII. de modo & forma publicandi reftitutiones, non irritate interim dam non fuit dodum de publicatione; & fic quod iocet diffinda Conftitutio, nihil operati, & non impedire manutentionem, & ciar. decif. 122. lib. 2. p. 3. diuerf. & demum Gonzal. d. gloff. 67. num. 39. cum alijs à fe relatis declarat, hunc tectum effectum procedere, quando conftat de tali reformatione, affectione, vel lite, vt obferuat Monet. d. cap. 7. num. 240. Et quòd decretum irritans tunc inficiat poffeffionem, quando certum ell illud irritate, & quòd, donec dubium ellan intet, vel non intetum poffeffor fit manutendendus ratione faltem fux deteminationis, tenem. Lancelot. de aitem. p. 3. cap. 14. quæft. 1. num. 80. Setaphin decif. 1471. num. 5. & 7. & fuit refolutum in Salernitanaprehen. 10. Nouembris 1617. coram D. Pbalde feniori, & in Anagnini beneficij 15. Martij 1627. coram D. Pbalde iuniori.

Amplia fecundò, fiue tectum fit generalis, fiue 22 fpecialis, ita ex Caffad. decif. 1. num. 1. de caufa poffeff. & poff. ac Mandofe ad Lapum alleg. 127. fub lit. B. in fin. & in prout. reg. Cancell. q. 3. n. 2. tradunt Gonzal. d. gl. 67. num. 36. & Monet. d. cap. 7. num. 239. in fine.

Amplia tertid, vt etiam decretum irritans, de 23 quo in cap. fin. vt lite pendente, lib. 6. contra prouidones de beneficijs largioia, ioficiat poffeffionem, vt ex Rota decif. 17. num. 1. & 2. de rellit. ffolius. in amig. ac Lancelot. de aitem. p. 1. cap. 3. num. 111. ootant Gonzal. d. gloff. 67. num. 37. & 38. & Monet. d. cap. 7. num. 240. in princ. An autem decretum irritans inficiat poffeffionem, tot titulum to alijs cafibus, pareturquam in beneficia reftitutis ac largiois: vide Achil. de Gaffis decif. 3. num. 4. de rellit. ffolius. Put. decif. 27. lib. 2. & decif. 20. num. 2. lib. 3. Gonzal. d. gloff. 67. à num. 4. vifque ad 437. Monet. d. c. 7. num. 240. propofit.

Amplia quard, & declarata, vt fupradidum de 24 cretum etiam ante factam iufificationem nactatorum, ooo tollat detentionem, feu infultentiam facti, vt per Lancelot. de aitem. p. 1. cap. 24. tit. de res. q. 1. num. 77. & fuit refolutum in Parnen. Priuilegijs 16. Ianuarij, & 16. Februarij 1598. coram bona memoria Orano, & Cafertina Capitulis 26. Olobris 1602. coram Illuftriffimo Domino meo D. Cardin. Milino, & in Meliten. parochialis 27. Iunij 1603. coram Reuerendiffimo Domino meo Coccius Decano, & in Tuderfina Affigna 18. Iunij 1607. coram eodem, & in Romanenfen. notariatu 11. Iulij 1615. coram Barreto, impetrefa per Fatm. decif. 752. n. 6. p. 2. recent.

Amplia quindò, vt non folum titulum, & poffeffionem inficiat, fed etiam dominium, & omnes affectus ex illis reftitantes, vt per Sarmen. fuper reg. de triennali, q. 49. prop. princip. vifque nam decretum irritans, Gabr. d. caufel. 3. num. 50. Put. decif. 50. in fin. lib. 1. & decif. 197. num. 1. lib. 3. Rot. decif. 89. num. 4. p. 1. diuerf. & in vna Incarnen. Caffri Padifci 12. February

Februarij 1601. coram R. P. D. Cyprianio A. C. Clerico, impetita per Farinac. *decif. 41. n. 9. p. 1. recent.* ubi fuit dictum, decretum irritans adhuc & destruere nonnia, & operari nullatenus ab initio, ita vt nec effectum, nec loris fomentum, nec executionem habeat.

- 27 Limita primò, procedere tantum in possessione iuris, non autem facti simpliciter, & iudi, vt per Alex. in l. 1. *num. 11. de acquir. possess.* & fuit dictum in *Licium. beneficiorum 4. Iunij 1607. coram Causario.*

- 28 Limita secundò, non inficere possessionem, quando non est super certo corpore beneficii, *Cassid. decif. 1. num. 1. de rebus solutis. Pus. decif. 48. num. 1. & decif. 94. num. 1. lib. 1. & decif. 16. num. 1. lib. 5. in correctis,* & fuit dictum in *Medulana. beneficij 10. Martij 1614. coram Martino Andrea* impetita per Farinac. *decif. 113. num. 6.* quoque dicant Anastas. German. *de iudicio Cardin. 5. violentie, numer. 50. & 31. Gonzal. d. gloss. 67. num. 52. & Monet. d. cap. 7. num. 159.*

- 29 Limita terciò, id solum locum habere, literis in quibus ista clausula infesta est, iustificati, & non antea; nam reus possessor potest illi se opponere, dicens contra prosum quoad se, *libera ad habere,* iuxta text. in l. fin. C. de rei vendic. *Rut. decif. 6. de re iud. in antiq. & decif. 4. eodem tit. in nouis, & in illa Litem. supra elegata, & in d. Tuderrina, & in Leonida. Canonizati 22. Aprilis 1611. coram R. P. vno Pirone.*

- 30 Limita quartò, id locum non habere quando anterior possessor conueniatur in vnaqueque possessione, vt fuit dictum in *Anconitana 5. Primiani 6. Iunij 1561. coram Rubro.*

- 31 Limita quintò, non habere locum nec effectum, quando Papa concedens noluit concedere nisi verificatis materiis, ac illis vere existentibus, vt per Gemin. in cap. *profecti. in prin. vers. scia, & ibi Franc. an. 3. vers. nota, de officio leg. in 6. Gabr. d. conel. 4. n. 82. Rot. in Romana pecuniaria 25. Iunij 1570. coram Catta.*

- 32 Quartus effectus est, quod clausula decreti irritantis inducit formam, vt per Felin. in cap. cum accessisset, sub num. 8. *vers. & ubi apponitur clausula, & ibi Dec. vers. & ad hoc etiam facit, de constit. Albert. Bran. in tral. de form. rub. quando aliq. cens. trad. pro forma Socin. inn. conf. 71. num. 23. lib. 1. Gabr. d. conel. 31. n. 70. Paris. conf. 19. num. 183. lib. 1. Glat. resp. 16. in prin. lib. 1. Matien. l. gloss. 4. n. 19. lib. 5. nota Recopil. Gueter. praedict. lib. 3. q. 15. d. num. 40. Flam. de re signat. benef. lib. 5. q. 6. num. 126. Mart. de iurisd. p. 4. cens. 1. cap. 40. num. 19. Ioan. Gate de nobilit. gloss. 15. num. 9. Ceual. *conuen. contra communis, tom. 4. q. 900. num. 13. Gonzal. d. gloss. 67. num. 50. Sigismond. de Bononia d. dub. 3. n. 3. Monet. d. cap. 7. n. 121. Rot. decif. 115. n. 7. p. 1. diuers.* & fuit dictum in *Verdenen. parochialis 23. Ianuarij 1586. coram Giffio, & in Valentina Baronia 10. Martij 1601. coram Atreben. & in Persiana fidelitatis de Alpinis 10. Novembrij 1608. coram Greg. X^o impetita per Farinac. 121. num. 1. p. 1. recent. Theodof. de Rubeta d. claus. 158. n. 27. Adò vt illa non firmata adus ipso. lre contrat. Bald. conf. 351. num. 9. lib. 1. Decian. conf. 112. num. 4. & fuit dictum in *Romana Societatis officij 14. Ianuarij 1613. coram Domino Pamphilio.***

- 33 Quintus effectus est secundum aliquos, vt dispositioni, cui adiectum est hoc decretum, licet facta sit ad commodum partis, non possit pars renuntiare, siue expressè, vt voluit gloss. *verb. proffissum, in cap. di. predia, de rescript. in 6. & ibi Archid. Ioan.*

Andr. ac Gemin. Iafon. in l. non dubium C. de legib. Aldetan. Mascard. *conel. 9. num. 15. cum seqq. & praecipui num. 19. Vigili. Boecac. in consilij. gloss. 6. num. 139. cum seqq. & plerique, quos refert Gabr. d. conel. 3. 17. 19. & 21. siue tacite non vieniend. vt alij censuerunt, quos ibidem refert num. 10. & 21. Verùm contrarium, quod nimirum pars possit renuntiare dispositioni habenti decretum irritans in fauorem partium, tenet Gabr. d. conel. 3. n. 25. Matia d. loco num. 5. Gonzal. d. gloss. 61. n. 31. Cald. Pereira d. q. 6. num. 12. & censuit Rota apud Cenci. de iurisd. *decif. 59. num. 15. & p. 1. recent. decif. 123. num. 8. Reticis pluribus conciliatimibus, quas ad has enotarias opiniones adducunt Hieron. Gabr. conf. 162. num. 10. vel. 1. Gabr. d. conel. 3. num. 52. cum seqq. Gonzal. d. gloss. 67. num. 53. illa mihi videtur vera, vt scilicet prima procedat, quando quis incipit vi dispositioni, cui adiectum est decretum irritans, possessione verò antequam huiusmodi dispositione vi incipiat, refert Monet. d. cap. 7. num. 141. in mod. actus enim nullus, quia iam conata decretum irritans factus, consensu partium sustinetur oequit; vt post Mennech. conf. 348. num. 48. tradit Matia loco cit. num. 10. & faciunt multi, quae congeffit Farin. *fragment. crim. p. 2. lit. L. n. 182.***

Sextus effectus est, quia decretum irritans tollit 34 praescriptionem, vt per Rebuff. *ad leges Gallica. tit. de fir. & irren. concord. statib. vers. pmo dicit. Gabr. d. conel. 3. n. 44. Gonzal. d. gloss. 67. num. 50. Monet. d. cap. 7. num. 244. ubi num. 248. id intelligit de praescriptione facta, non autem praeterita, per quam acquisitum est ius tercio, cui non censetur Princeps velle perinde dicare, nisi exprimat.*

Septimus effectus bulae decreti est, vt tollat 35 etiam consuetudinem necdum in praeteritum, fed etiam in futurum, vt per Gabr. d. conel. 3. num. 40. Gonzal. d. gloss. 67. num. 50. Farinac. in tral. de immunitate, num. 15. Mart. d. loco, *note 9.* ubi ait contra decretum irritans allegari non posse vsum, contrarium vsum, & quoad consuetudinem vsum admittit, negans quoad non vsum, Hieron. Gabr. d. conf. 162. n. num. 19. lib. 4. Anton. verò Gabr. eandem priorem opinionem tanquam emmenuntem limitat, ex Ruin. conf. 13. num. 10. vel. 1. vt non habeat locum in consuetudine immemoriali, refert Monet. d. cap. 7. num. 243. Theodof. de Rubeta *dist. clausul. 158. num. 70.*

Oktavus effectus decreti irritantis est, vt tollat 36 vires sententiarum, eiusque executionem impediatur; ita post Cassid. *decif. 12. num. 5. 6. & 7. de reg. Cancell. & Sarnen. in reg. de amali. q. 5. tradit Gabr. d. conel. 3. num. 51. quem sequitur Gonzal. d. gloss. 67. num. 50. in id etiam allegans Rot. decif. 124. num. 5. & decif. 149. num. 1. part. 1. diuers. & refert Monet. d. cap. 7. num. 248.*

Nonus effectus est, quod decretum irritans appo- 37 situm in gratia, operatur etiam ante praesentationem litterarum, vt per Gonzal. d. num. 50. post Gabr. d. conel. num. 52. qui num. 53. huc refert, per istud decretum reuocari iudicis processum, etiam ante praesentatas litteras reuocantarias, refert, & sequitur Monet. d. cap. 7. n. 249.

Decimus effectus est, quod licet suspendatur 38 pericoriorum, vt agatur de possessione, tamen flame hac decreto irritante potest promoueri in petitorio dimissio possessionis, vt tradit Gonzal. d. gl. 67. n. 64. ubi addit ita fuisse resolutum in vna *Syracensia quæstia 14. Maij 1585. coram Blanchetto, & in eadem 10. Iunij 1586. coram Rubertis, refert Monet. d. cap. 7. n. 250.*

39 Hi sunt huius clausule principales effectus, quos operatur non modo si est integra, & extensa, nimirum, *Decretum irritum, & inane, si factum a quoquam quousque auctoritate sciverit, vel ignoranter commiserit attentari;* sed etiam si dicitur, *Irritum, & inane, &c. provi in fine reg. 8. Cancell.* hodie 9. iuxta ea quae traduntur Gonzal. d. gloss. 67. n. 1. & Monet. d. cap. 7. num. 1. & 2.

40 Idem est, si fuerit adiecta clausula, *Aliiter non valens, & obfirmatus*, quae equiparatur de reo irritanti, ut post Castren. conf. 82. num. 21. vol. 1. etatis Mart. d. loco n. 7.

41 Idem quoque si dicitur, *Nullum sit momenti*, ex concessis à Gonaal. d. gloss. 57. & à Monet. d. cap. 7. numer. 153. in princip. & à principio de distinctionibus, dist. 153.

42 Idem est de dict. *Nullum robur sit*, vel *Roboris non obtineat firmitatem*, ut per Gonzal. ubi supra, n. 8.

43 & Monet. d. n. 153. & de dictione, *Nullatenus*, ex gloss. verb. *nullatenus*, & ibi Imol. n. 10. de sequenti gloss. Sanch. lib. 6. de Matrimon. diff. 12. n. 7. Gonzal. d. gloss. 67. n. 65. & alius per me citatis dist. 191. n. 4. & 5.

44 & de dict. *Omnino*, dist. 106. & de dict. *Alioquin*. Gonaal. d. gloss. 67. n. 66.

45 Idem denique de dictione, *Nullo modo*, semit Steph. Gratian. *Marchia*, dist. 1. n. 18.

46 Et denique ubi lex aliquid prohibet simpliciter, intelligitur tacite apponere clausulam annullantem, si contra fiat, de quo vide Doctores per text. ibi, in l. non dubium, C. de legib. & in cap. dilecta, de rescriptis, C. in fin. in prag. sacell. tit. de elect. cap. si quis, si similiter, verb. *ut*, pag. 114. Tiraq. in l. si vivamus, verb. *revertatur*, n. 100. 18. C. de reuocand. donat. Castan. in consuetud. Burgund. rub. 4. §. 7. in princip. num. 1. Suar. de legib. 5. cap. 17. num. 4. cum seqq. latissime cum multis ampliationibus, & declarationibus exornat Fatrin. *form. crimin. p. 2. lit. L. num. 169. cum multis seqq.*

47 Tria citra hanc clausulam à nobis restant adnotanda. Primum, quod decretum irritans non ampliat dispositionem principalem, sed tanquam accessorium illius naturam sequitur, ita Gabr. d. conel. 3. n. 54. *verf. contrarium*, à Gonaal. d. gloss. 67. num. 55. Put. dec. 1. num. 1. & dec. 50. 1. num. 1. lib. 1. in correctis, & fuit dictum de Baren. seu nullius Prioratus 10. Junij 1614. coram Card. Sacrae, impetita per Farin. dec. 569. n. 8. in fin. Unde infert Gonaal. d. gloss. 67. num. 56. & seqq. quod decretum irritans in gratia Papae concurrente cum collatione Ordinarii sub eadem die, nihil operatur quando proutus ab Ordinario habet possessionem, in terminis cap. si à Sede, de preben. in 6. quoniam decretum irritans tantum accessorium non causat antecessionem. Infertur secundum, quod decretum irritans non operatur, quando est ex falsa causa interpositum, ut per Roman. conf. 313. num. 11. & 60. Gabr. d. conel. 3. num. 79. Gonzal. d. gloss. 67. num. 59. Infertur tertio, quod decretum irritans appositum in fauorem vnius non operatur in fauorem alterius, ut post Rulin. conf. 70. num. 17. vol. 1. tradunt Gabr. d. conel. 3. n. 81.

48 & Gonzal. d. gloss. 67. num. 61. Infertur quarto, ut decretum irritans appositum in gratia de aliquo beneficio obtenta, vi de reservato, non afficiat manus Ordinarii, si non sit reservatum, ut per Gonzal. d. gloss. 62. num. 62. Infertur quinto, ut de eodem irritans nihil operetur ad hoc, ut expresse visio modo vramini veniat alius non expresse, ut per Gabr. d. conel. 3. num. 80. & Gonaal. d. gloss. 67. num. 63. Infertur sexto, quod decretum irritans appositum in gratia subrepticia, & nulla, pugnet sub-

reptitum sit, & nullum, tanquam dependens ab illa, ita Gonzal. d. gloss. 67. n. 64. post Collad. dec. 10. num. 4. reg. Cancell. Mohed. dec. 11. num. 1. de concess. preben.

Secundum est, ut non subsistat gratia principali, cui cohaeret decretum irritans, & ipsum decretum deficiat, ut per Gemin. in cap. praesentis, in princip. *verf. nota quod*, ubi Franc. in §. nec. de offic. leg. lib. 6. Put. dec. 108. lib. 5. in correctis. Gabr. d. conel. 3. num. 82. Rot. in Oxanen. Archidiaconatus 10. May 1614. coram ben. mem. Barone, impetita per Farinac. dec. 570. n. 77. 1. recent.

Tertium est, quod decretum irritans adiectionem conditionali dispositioni, etiam ipsum conditionale redditur, & suspenditur eius effectibus in euentu conditionis, ut notant Doctores per text. ibi in Clem. ubi gloss. verb. *per Ordinarium, de concess. preben. & ibi Card. opposit. 1. verf. ex hoc inferat, & quod 1. 5. verf. item, imol. nec. 3. & Anchar. num. 5. Mart. d. loco, num. 11. Gabr. d. conel. 3. num. 46. Gonzal. d. gloss. 67. num. 57. Monet. d. cap. 7. num. 154. Non operatur enim in concessione conditionali conditione non verificata, Rot. apud Farin. dec. 516. num. 4. p. 1. recent.*

Claus. *De falso*, operatur ut manu Regia procedi & indicari possit, Decian. conf. 54. num. 4. Blanc. de compromiss. §. 1. num. 124. & seq. Et sine libelli productione, Blanc. d. §. 1. num. 15. Item sine causa cognitione & probatione, Felin. in cap. t. num. 51. *verf. eff. dicitur de falso, de censib.* Blanc. d. §. 1. sub n. 124. qui etiam tenent operari ut procedi possit omissis solemnitatibus, & iuris ordine non seruato, Theodof. de Rubens in singul. Rot. 10. 2. p. 2. claus. 64. n. 10. 1. ubi num. 12. tenet hanc claus. non operari quod Index tollat, vel contra naturalem aequitatem ludat iura patrium, vel eius defensionem constet.

Claus. *De iure & falso*, posita in compromisso operatur quod Index possit admittere probationes persuasivas, & verisimiles, licet non plenas, & concordantes, & quod possint recipi testes de senata, & iuris ordine praetermissis, Blanc. d. §. 1. n. 127. Theodof. de Rubens d. claus. 68. num. 3. & 4. ubi n. 7. cum seqq. post Dec. conf. 39. col. 3. dicit quod ista clausula non potest apponi à tutore compromittente iure pupilli, nec à Praeao compromittente iure Ecclesiae.

CLAUSULA XLI.

De plenitudine potestatis.

- 1 *Dollera referatur de vi, & effluuium huius clausulae agatur.*
- 2 *Plenitudo potestatis est illa, cuius causa non est ratio exquirenda in Principe, ut ita faciat.*
- 3 *Plenitudo potestatis in Principe est cum eiusdem absoluta potestate.*
- 4 *Principi in rescriptis, & concessibus, in dubio praesumitur non vi plenitudinis potestatis, sed referri, & concedi secundum Ius commune.*
- 5 *Odiosa censetur clausula, De plenitudine potestatis.*
- 6 *Princeps, quando apponit clausulam, Non obstantem, &c. praesumitur vsu plenitudinis potestatis, vel quando apponit clausulam, Ea certa scientia.*
- 7 *Princeps praesumitur vi plenitudinis potestatis, quando alium non vult.*

8 *Clausula,*

- 8 Clausula, De plenitudine potestatis, idem impartit quod clausula, Ex certa scientia.
- 9 Derogatur ad omnem legem contrariam vim habet clausula, De plenitudine potestatis.
- 10 Contrarietas consensum sublati absque alia derogatione operatur clausula, De plenitudine potestatis, maxime quando adest clausula, Ex certa scientia.
- 11 Princeps in legibus humanis etiam ex leui causa dispensare censetur sicut clausula, De plenitudine potestatis.
- 12 Princeps per clausulam, De plenitudine potestatis, censetur dispensare in iure diuino & naturali cum iusta causa, in casibus, quibus hoc ei licet.
- 13 Princeps ex iusta causa potest privilegium, seu contrarium a se cum subdito celebratum limitare.
- 14 Intelligi, modo causa publicam respiciat utilitatem.
- 15 Privilegium derogari potest ratione publica necessitatis, quando constat, quod talis viget necessitas, qua non potest evitari.
- 16 Princeps per clausulam, De plenitudine potestatis, derogat iuri saltem humano, etiam sine causa.
- 17 Defectus omnis solemnitatis non promouens a natura, tollit clausula, De plenitudine potestatis.
- 18 Citationem relicti clausula, De plenitudine potestatis.
- 19 Obreptionem, & subreptionem tollit clausula, De plenitudine potestatis.
- 20 Princeps ex scribis de plenitudine potestatis, nihil opponi potest quod gratis amittat.
- 21 Clausula, De plenitudine potestatis, operatur ut non possit aliquid opponi contra privilegium.
- 22 Exceptio nulla obicit potest falli mentione plenitudinis potestatis.
- 23 Papa praesentat motum ex causa rationabili.
- 24 Princeps absque iusta causa non potest de plenitudine potestatis quicquam dominie rei suae priuare.
- 25 Falla de plenitudine potestatis, dicuntur per aliusmodum fieri de plenitudine potestatis.
- 26 Contradictio iuris cum subdito, non potest Princeps contravenire etiam de plenitudine potestatis.
- 27 In contradictibus nihil operatur clausula, De plenitudine potestatis.
- 28 Quasi per contradictum non tollit clausula, De plenitudine potestatis.
- 29 Princeps non potest privilegia, seu concessionem illas renouare, qua in naturam, & vim contrarii transiunt, vel pro quibus pecunia interuenit, vel conceduntur in recompensationem meritorum.
- 30 Privilegia praecipue causa meritorum sunt irrevocabilia, etiam de plenitudine potestatis.
- 31 Papa sine causa non potest beneficium suo beneficio priuare, & non. 32. referuntur contrarium tenent.
- 32 Clausula, De plenitudine potestatis, nihil operatur quando apponitur superfluo.
- 33 Princeps quando aliqui facit, non concedit de plenitudine potestatis, praesentat aliam fuisse cum causa cognitione.
- 34 Clausula, De plenitudine potestatis, non nisi causa cognita a Principe opus potest.
- 35 Clausula, De plenitudine potestatis, nihil opera-

tur, obiectum plene de negatio infermat non est.

- 37 Legitimus facta de spuris sub asserione, quod spurium suum clausula, Non obstat, & clausula, De plenitudine potestatis, non valet, si est spurium duplici spuritate non expresse.
- 38 Delamptus imperatoris non supplet clausula, De plenitudine potestatis.
- 39 Clausula, De plenitudine potestatis, non operatur contra non subditum a natura, & in alterum praedictum, ut non. 40.
- 41 Status causa si non fuerit Papa narratus, nihil operatur clausula, De plenitudine potestatis.
- 42 Regula de iure quasit non tollenda, non derogat clausula, De plenitudine potestatis.

DE VI, & effectibus huius clausulae vide Cels. Vgon. in trall. claus. pag. 490. Menoch. consil. num. 384. & 423. cum seqq. & consil. 103. num. 32. & consil. 181. num. 15. Menoch. de success. lib. 1. §. 6. num. 1. Hentig. in sum. part. 1. lib. 7. cap. 27. §. 4. lit. C. Sord. consil. 101. num. 17. Azucud. l. 1. num. 25. & l. 2. num. 55. tit. 4. lib. 4. nota recepti. Marches. de Commis. part. 2. §. unico, num. 39. cum seqq. pag. 421. Mart. de claus. p. 1. claus. 259. in ultima impress. Ludov. Rodolphin. in trall. de suprema, seu absolute Principis potestate, cap. 5. & 6. Cardin. Tusch. praet. consil. tom. 1. lib. C. conclus. 341. Monet. de comm. ult. volum. cap. 7. num. 115. cum seqq. Bernard. Ciacu. ad praet. Cam. Inper. lib. 1. conclus. 6. consil. 3. in fin. Theodol. de Rubis in singular. tom. 1. part. 4. claus. 274. Melch. Phaeobus Lusit. decis. 128. num. 4. tom. 2. ubi quod appositum in iustamento non liquido nihil operatur, & decis. 129. n. 9. Benedic. Argid. ad lex hoc iure ff. de iudic. & iure p. l. 18. claus. 1. per tot.

Plenitudo potestatis est illa, cuius cause non est ratio exquenda in Principe, cum ita faciat. Bald. in l. 2. de fern. & ag. & in l. imperatorum, C. qua sententia rescindit non possit, & in cap. si quis autem, de pace Constantia, resoluti Mart. d. claus. 259. num. 1. Quae quidem plenitudo potestatis in Principe, idem est cum eiusdem absoluta potestate, ex traditis per Nat. consil. 512. num. 19. dum ait, si aliquod etiam leue Principem moueat, cum posse de plenitudine potestatis facere quicquid libet, quod intelligit de legibus humanis. Tam etiam ex Menoch. de praesumpt. lib. 1. praesumpt. 11. num. 2. in nota num. 3. dum eam, quam ibi vocat absolutam potestatem, hic plenitudinem potestatis, refert, & sequitur Monet. dist. cap. 7. num. 115. & ante illum Sanchez de Matrimen. lib. 2. disp. 15. num. 3. in princip.

In dubio praesumitur Princeps in rescriptis, & 4. concessionibus non nisi plenitudinem potestatis, sed rescribere & concedere secundum ius commune, vi ex cap. innotui, de elect. & in cap. propositi, §. licet autem, de concess. praebend. tradunt post multos a se relatos Mandul. ad reg. 16. Cancell. quos. 6. num. 16. Menoch. de praesumpt. l. 2. num. 1. Mench. dist. cap. 16. num. 8. Sord. decis. 1. num. 10. Bernard. Gruz. d. lib. 2. concl. 16. consil. 1. num. 6. & 7. Ludov. Rodolphin. de suprema, seu absolute Principis potestate, cap. 3. n. 1. Monet. d. cap. 7. num. 116. Sigismund. Scaccia de appellatione. q. 19. rem. 1. concl. 3. num. 10. & 11. Theodol. de Rubis. d. claus. 274. n. 24. Ratio est, quia odioso censetur haec clausula, vi docet Rodolphin. d. cap. 5. n. 10. ubi num. 19. resoluit, quod si sola haec clausula apponatur in concessione, concessio ipsa strictè integritati debet, quia absoluta Principis potestas dicitur.

dicatur odiosa, & proinde ea vel non præsumitur Princeps, præcipue quando ea ex resoluatur iniquitas, Menoch. *confil.* 1. *num.* 146. Limitant tamen dicti Doctores, quando euidenter de voluntate eius constet, vel quando defectus esset expresse, quamvis actus alias esset nullus, vel quando actus peccaret in totum quoad formam luti. Limitant etiam, hanc præsumptionem locum non habere, quando

6 Princeps apponit clausulam, *Non obstat*, cum tunc præsumatur usus plenitudinis potestatis ita Menoch. *d. præsumpt.* 1. *num.* 3. ex Galliano *l. c. l. c. n. 140. ff. de vulg. & pupillari*, ac multis aliis, Rodolphin. *dist.* 1. *cap. 3. n. 3.* aut quando apponit clausulam, *Ex certa scientia*, ut post Gallian. *ubi supra* n. 141. docet Menoch. *d. præsumpt.* 1. *num.* 4. & tradunt Mandol. *d. g.* 7. *num.* 3. Monet. *d. cap. 7. n. 117.* Rodolphin. *id.* *cap. 3. num.* 4. & id. declarat *num.* 6. & 7. ut in facto non proprio, aut notorio debeat exprimi & *num.* 8. idem usus qui quos docet de clausula *Mentis propriæ*, & *num.* 11. quando intervenit secunda iussio Principis.

7 Ac denique locum non habet, quando alias actus non valet, tunc enim Princeps præsumitur vel voluntarie plenitudinem potestatis, 3 ita per Gallianum *d. l. Censuram*, 143 Mandol. *d. quæst.* 7. *num.* 6. & Menoch. *d. præsumpt.* 1. *num.* 3. resoluunt Monet. *d. cap. 7. n. 117. in med.* Rodolphin. *d. cap. 3. num.* 3. inferens post alios *num.* 14. ad Principem transmittendum damna subditorum illata pro obtrahenda pace, & *num.* 15. de subreptione civitatis destructione tempore belli, & *num.* 16. de concessione tertie appellationis, autem 17. cum multis seqq. ipsum limitat multis modis declarat, quibus sic præhabitis, aliquos effectus, & non paucos huius clausula breviter recensere oportet.

8 Primus igitur effectus est, ut impotest idem quod clausula, *Ex certa scientia*, ut patet ibi citatos voluerunt multi, quos refert, & sequitur Gabe. *comm. lib. 6. de clausul. conclus.* 1. *numero* 6. Menoch. *conf.* 1. *num.* 427. Rodolphin. *d. cap. 3. numero* 14. (Theodol. de Rub. *d. clausul.* 124. *num.* 19. cum seqq.) Imò plus operari hanc clausulam, quam illam, & ex certa scientia, post Felin *in ca. nonnullis in proc. vers. tertio contra illum* quæstiones factas *de rescriptis*, Gemmat. *conf. civil.* 100. *num.* 14. conclusit Gabe. *ad clausul.* 1. *num.* 7. imò hanc nostram clausulam tantum vim habere, quantum habens dicit ille simul, *Ex certa scientia*, & *Alieu proprio*, notant Mandol. *d. reg.* 6. *q. 7. num.* 5. Menoch. *d. conf.* 1. *num.* 335 Ioan. à Cochet *ad reg.* 16. *Caerul.* 1. *num.* 23. & *ad reg.* 10. *num.* 26. Monet. *d. reg.* 1. *num.* 12.

9 Secundus effectus est, quod habet vim derogationis ad omnem legem contrariam, etiam habentem clausulam derogatoriam, ut per Marien. *lib. 3. gloss.* 1. *num.* 4. & 3. *num.* 4. Recopil. & Rodolphin. *d. cap. 3. num.* 4.

10 Tertius effectus est, ut operetur quod contraria censentur subdita absque alia derogatione, & clausula, *Non obstat*, maxime quando adest clausula, *Ex certa scientia*, ita post Bald. *conf.* 125. *Illustrat.* *d. num.* 4. *vers. præterea in donatione*, & 1. tradit Card. Tusch. *d. l. i. c. concl.* 1. *num.* 1.

11 Quartus effectus est, ut per eam dispoferet Princeps in legibus humanis, etiam ex levi causa, ad tradita per Aochian. *in cap. 1. numero* 30. *de consuet.* ubi ait, Principem de potestate ordinaria non posse dispoferi in lege humana sine magna causa, quasi vellet de absolutio posse ex levi causa, & apertius Natta *conf.* 31. *num.* 19. dum de humanis legibus loquens scripsit, quod si aliquid etiam leue Princeps movet, potestis de plenitudine potestatis facere quicquid libet, prout eos refert Monet. *d. cap. 7. num.* 119. *vers. tradit.*

August. Barbosa de Claus.

Quintus effectus est, ut per eam dispensare censetur in iure divino & naturali cum iusta causa, in casibus, quibus hoc ei licet, ut docent plures, quos refert, & sequitur Gabe. *comm. lib. 3. tit. de iure quasit. non solvendo, conclus.* 1. *numero* 1. *tit. de iure quasit. dum aliterunt*, tuncipem posse de plenitudine potestatis auferre alicui cum causa ius et quæstum, etiam de iure geonium, & refert Monet. *d. cap. 7. n. 10.*

Vnde data iusta causa, non solum posse Principem privilegium, seu contrarium a se cum subdito celebratum limitare, eique modum, & conditionem præscribere, docent Molin. *de primogen. lib. 4. cap. 3. n. 17.* Pelaez *de minor. an. q. 44. num.* 11. Marien. *l. 1. §. gloss.* 3. *num.* 4. *tit. 7. lib. 3. v. n. Recopil.* Peteg. *de iure fidei.* 1. *tit. 3. numero* 67. Cabed. *decis.* 19. *num.* 68. *part. 1.* sed etiam revocare, teneant Jaf. *conf.* 317. *vers.* 3. & 14. & 41. & 49. *vol. 2.* Abb. *conf.* 304. *col. 1. vers. quæd.* 3. *vol. 2.* Rumin. *un. conf.* 601. *num.* 114. *vol. 3.* Afflic. *decis.* 61. *num.* 6. Rol. *conf.* 66. *num.* 24. *Tit. q. de paco tempore in paco.* *num.* 41. Piod. *ad l. i. C. de hui. inter. p. 3. num.* 6. *tit. 16. vers. cap. Afflic.* *decis.* 63. *num.* 6. Gabe. *d. tit. de iure quasit. conclus.* 3. *num.* 42. Nauat. *in cap. si quando, de rescriptis*, exceptis 3. *vers. ad 4.* Menoch. *de præsumpt. lib. 2. præsumpt.* 10. *num.* 49. Burg. *de Pace* *conf.* 15. *num.* 48. Peteg. *d. tit. 3. num.* 67. & *lib. 6. tit. 1. num.* 1. Cabed. *decis.* 19. *num.* 8. & *decis.* 75. *p. 2.* Rodolpho. *de absoluta Principis potestate*, *num.* 6. *num.* 199.

Intellige, dummodo huiusmodi casus publicam respiciat utilitatem, ex traditis per Menoch. *conf.* 315. *num.* 11. Castar. *Barz. dec.* 8. *num.* 10. Sord. *conf.* 105. *num.* 16. Peteg. *de iure fidei*, *lib. 3. tit. 3. sub. n. 49.* Dec. *conf.* 3. *sub. num.* 30. Cramer. *conf.* 176. *sub. n. 7.* Roland. *conf.* 80. *num.* 29. *vol. 3.* Decian. *conf.* 3. *num.* 11. *vol. 3.* qui voluit tunc ratione publicæ necessitatis posse derogari privilegii, quando constat, quod talis viget necessitas, quæ non potest evitari, nisi privilegium solvant, Butsar. *conf.* 16. *numero* 71. *vol. 3.* qui hoc intelligit in casu valde insolito, & omnino raro: Quod autem sine causa non possit Principem de plenitudine potestatis quemquam dominio rei sue privare, aut contrarium cum eo celebratum iustificare, hoc i. a. beneficiatum sui iure privare, dicemus infra *l. i. num.* 1.

Sextus effectus est, ut per hanc clausulam Princeps deroget luti saltem humano, etiam sine causa, ut satis constat ex Rodolpho *d. tit. de i. supra*, *fin. absoluta Principis potestate*, *cap. 1. numero* 1. dum post alios tradit plenitudinem potestatis omni aliud esse, nisi derogationem luti communis, seu ordinarij, & numero 2. ut si plenitudinem arbitrij nulli necessitati subiectam, nullisque iuris publici regulis limitatam, atque absolutam, potestatem non subiacere legibus, nimirum humanis, sequitur Monet. *d. cap. 7. num.* 121.

Septimus effectus est, ut tollat omnes defectus solemnitaris non provenientes à natura, ut post Alex. *conf.* 193. *d. præsumpt.* 1. & 17. *lib. 2. & conf.* 111. *Persilv.* *num.* 3. *vers. amen istu*, *lib. 6.* resoluunt Card. Tusch. *d. l. i. c. concl.* 1. *num.* 42. *numero* 4. Vnde licet non valeat donatio patris in filium existentem in patria potestate, tamen si Princeps donat filio existenti in patria potestate, & dicat facere Regis potestate, valebit, quia clausula nostra, *De plenitudine potestatis*, tollit omnes defectus, & supplet omnes solemnitates, Alex. *d. conf.* 111. *numero* 4. *lib. 6.* Card. Tusch. *dist. conclus.* 342. *num.* 8.

Octavus effectus est, ut hæc clausula exigat à citatione, ita Alex. *conf.* 91. *vol. 6. & conf.* 11. *vol. 7.* Mm Felin.

vbi patens meus. Calod. p. 7. de iur. 37. Card. in praxi
lucanone. & Admirationum, verb. clausula. n. 26. cum
seq. Mendez & Caste. in praxi Lusitana. lib. 3. c. 10. 21.
n. 39. cum seq. Iur. Benedi. Sigud. ad l. ex hoc iure ff. de
inst. l. 1. m. p. 2. c. 1. clausula. Reuocatio in obsequio. praxi. ob-
sequio. p. 1. 1.

1. Hæc clausula, quæ importat, vt non audiat de-
bitor penitusquæ deponit in iudicio certam pecu-
niam quantitatem, plenius in Senatu Regni Lusit-
anie, & aliis iudiciis obseruatur, vt testantur Gam.
de iur. 369. Valac. consula. 85. m. 6. & consula. 173. m. 4.
D. Barbosa in l. alia §. de iur. m. 47. ff. soluto matrim.
Thom. Valac. in l. 1. m. 1. de iur. alleg. 100. m. 1. vbi
limitat quando contractus principalis esset nullus,
quæ tunc si ageatur de illius nullitate, clausula,
Deposita, non est licita, [Bened. & p. d. p. 2. c. 1. 3.
claus. l. 2. vbi quod est valida hæc claus. & paxi re-
cipitur, vt videtur tamen strictè accipi debet, & n. 2.
quod non debet à Nozio interponi nisi speciali
partium consensu ad id rogato, & c. 3. quod contri-
eum non audiat pars lesione enormissimam alie-
gans, aut aliam contractus nullitatem, & n. 4. quod
nemo coneta eam restitutionis auxilio auditur, &
n. 5. quod tranfit in hæredes, sed limitat in filio, qui
se in legitima contractu paterno la sum esse propo-
nit, & n. 5. quod non obligat in executione senten-
tiæ, nisi aliter conuenitum sit, & n. 7. cum seq. quod
paxi deponit non valentem non adstringit
& n. 9. quod non obligat quando is, in cuius fau-
orem adiecta fuit, conditionem post contractum mu-
tauit in deterius, nisi idonea ab eo paxi cautio-
nem. Reuocatio in obsequio. p. 1. vbi quod clausula de-
posita inuenta fuit ad præcedenda lites, & ad-
uerfus illas multoties dispensatur à lege, & cum. 3.
quod vt videtur & exorbitans multipliciter restringi-
tur, & n. 49. quod ea non obstat auditur reus cum
exceptione solutionis in continenti probare, & cum.
41. quod ea non obstat emptor cuiusdam à ven-
ditore auditur, obviando item venditam sibi non
fuisse reuocam, & cum. 6. quod ea non obstat de-
bitor conuentus auditur obiciens impedimenta, &
illa probans incontinenti, & n. 17. quod et locus
non est quando venditio facta est sine xvotis con-
secrata, & cum. 10. quod eius rigor cessat, quando
debetur, cuius depositum est, non est liqui-
dam]

Quia vero ex oppositione huius clausulæ plures
lites & dilationes cum fraudibus creabantur, per
specialem pragmatikam à Rege Catholico Philippo
III. constitutam est, ne in posterum à rebelli-
nibus sub pena amissionis officiorum, humilio-
disclausula in contradietibus apponeretur, nisi iura
quantitatem receptæ pecunie, impet qua audientia
postularet.

CLAUSULA XLIII.

Derogatoria.

1. *Doctores referunt de vi & effectibus huius clausu-
la agentis.*
2. *Derogatoria clausula tollit ea de quibus debet fieri
mentio specialis.*
3. *Derogatoria clausula reuocat, & derogat exten-
tione quatenus reposita repugnantiam suam dispositioni.*
4. *Gratum principalem amplius non possunt clau-
sule derogatoria, licet tamen valent illam de-
clatere*

5. *Testamentum prout derogatorium, etiam habens
clausulam, quod ei non censetur detoga-
tum, nisi in secundum apponeretur quid-
dam verba, &c. operatur clausula, non ob-
stantibus quibuscunque aliis testamentis,
&c.*
6. *Testamentum primum vt reuocatur, non sufficit ge-
neralis derogatio, nec in diuina, sed requiritur
specificatio ad clausulam derogatorem prout testa-
mentum.*
7. *Instrumentum habet in se clausulam derogato-
riam.*
8. *Testamentum primum habens clausulam derogato-
riam, censetur per secundum reuocatum, si
transcursu sint decem anni.*
9. *Testator vbi apposuit clausulam, quod promittebat
testamentum non reuocare, & si illud reuoca-
ret, talis reuocatio non valet, nisi in illo ecce-
ta verba apponerentur, tunc non censetur per
secundum reuocatum, nisi verba illa sint in eo
inserta, cum sit expressio nullo iusta de illa clau-
sula.*
10. *Subscissus, & intonsus tenet aliud testamentum,
non de quo prout habens clausulam, quod nō
possit derogare, nisi sub certa forma, nisi ad-
datur, etiam continet clausulam derogato-
riam.*
11. *Derogatoria clausula regularitur ab ipsa dispositio-
ne principalis.*
12. *Derogatoria clausula continens in res. B. Cancellan
re, autor ad omnes alias regulas precedentes, reu-
ocant.*
13. *Derogatoria clausula generalis an comprehendat
privilegium Lenic. C. quando Imper. inter pupi-
ll & vid. reuocant.*
14. *Derogatoria clausula an requiratur in concessione
exceptionis, reuocant.*
15. *Derogatoria clausula appositæ in concessione subsidij
quid operentur.*
16. *Derogatoria clausula amplissima nihil operatur
contra personas privilegiatas, ob id Papa non dat
formam prout dicitur.*
17. *Derogatoria derogatoriaque suis censetur subleu-
ata per clausulam, etiam si de illis, illorumque votis
tenentibus, &c.*
18. *Privilegium secundum habens clausulam derogato-
riam cum illis verbis, etiam si talia forent
&c. reuocat primum habens clausulam derogato-
riam.*
19. *Derogatoria clausula, etiam si amplissima verbis
concepta, non extenditur vt comprehendat in-
operatum à Papa.*
20. *Clausula, quod pensiones non possint in fine
conferri parum, quod o. etiam ostendatur.*
21. *Claus. Donec alius duxerimus ordinandum, &c.
non ex parte morte mandantur.*
22. *Claus. Donec castè, & honestè vixerit, non exclu-
dit quod legataria iubet.*
23. *Claus. Donec vices suas d. erit reuocandas, ope-
ratur vt à subdelegato ad subdelegatum sit appel-
landum.*
24. *Claus. Donec vitam vidualem seruaueris, &c. cen-
setur in fauorem maritis appositæ.*

De vi, & effectibus huius clausule vide Doctores
per text. ibi, in l. si quis ff. de legat. 3. Cels.
Vgo in erast. claus. pag. 476. Clat. testamentum, q. 99.
Anton. Gom. 3. Taurin. 93. cum seq. Titus. de iura
mariti. gl. 7. m. 66. Menoch. de presump. lib. 4. cap. 166.
Card. Marini. ac comiti vtr. voluit. lib. 2. cap. 6. n. 8.
Mat.

Matt. d. l. 4. claus. 14. Gonzal. ad regul. Caecil. g. 16. num. 3. Renditione propriaria recepit sentent. Rom. d. 10. n. 10. Marek. tot. ver. res. lib. 1. cap. 5. 1. n. 22. & lib. 2. cap. 35. n. 10. Cens. canon. contra communes. q. 11. & Stephan. Gratian. de excep. for. r. 48. num. 2. cum sup. & cap. 673. n. 24. Card. Tusch. prall. cens. num. 1. dicit. Caecil. 346. [nonnulli] Theodol. de Rubels in sup. Rota tom. 2. p. 4. claus. 11. & 277. Rot. apud Paul. de Rubels dec. 33. numer. 3. am. 2. dicit. vbi quod clausula derogatorie debent intelligi quod derogent, nisi contrarium in dispositione apparatur de aliquo re.]

Haec clausula tollit ea, de quibus specialis fieri debet mentio, vt per Menoch. conf. 1096. num. 15. [Etiam] in ampla forma non videtur sufficere, vbi etiam formalis derogatio ex lege requiritur. Peregr. con. 2. num. 2. vol. 1. & p. 1. de p. 1. de reuoc. & derogat. ceteros, quatenus repetit repugnantiam sine dispositione, Alex. conf. 7. num. 17. lib. 7. Pet. Henric. conf. 75. num. 14.

Licet derogatorie clausulae ampliae non possint principalem gratiam, bene tamen vident illam declarare, vt per Castan. l. 1. in 14. sub num. 1. & in fin. de legib. Mand. conf. 583. n. 20. & sup. vol. 3. Scraphin. dec. 570. n. 4. & dec. 716. n. 3. & dec. 321. n. 5. Rot. dec. 532. n. 7. 1. dicit. & in C. de reuoc. p. 1. in fin. 17. Decem. 1611. coram Card. Marguennio, impressa per Fatim. dec. 363. sub num. 1. p. 1. recent. & in Pape. Honorius 9. Jani 1606. coram Illustissimo Patriarcha Medice, impetita per eundem Fatim. dec. 177. num. 1. p. 1. quia ad limites illius appositae confirmatur, ad pot. per Abb. in cap. cum in an. r. col. fin. in fin. de conce. p. 1. Felin. in c. nouissima, de reuoc. Calderin. conf. 15. conce. p. 1. & fuit dictum in Orislen. decembris 9. Jani 1606. coram Orato. & in Roman. domus 22. Iunij 1611. coram Card. Marguennio, & non debet esse inuoluta, & superflua, sed aliqua operari debent; Duran. Rota dec. 48. qu. 1. 4.

Clausula derogatoria generalis, Non obstantibus quibuscunque alius testamentum appositum in secundo testamento, operatur derogationem primi, etiam si haberet clausulam, quod si non conferret derogationem, nisi in secundo appareretur quodam verba praesentia, quia licet verba non apponuntur, tamen sufficit si dicatur, Non obstantibus quacunque verborum forma, quibus derogatur, & ita Fedet. de Senis conf. 47. incip. Habita num. 1. in fin. Ioan. de Anan. conf. 16. Cardin.

Tusch. d. claus. 346. n. 1. Verum ad tollendum primum testamentum, derogatio generalis non sufficit, nec indistincta est necessaria, sed requiritur specialis ad clausulam derogationem prioris testamenti; Ita Corn. conf. 386. a. 3. vol. 1. Alex. conf. 134. numero 2. lib. 1. Comit. in rub. de testam. p. 1. n. 19. vers. tertia conclusio, Clar. j. testam. cum 9. 99. vers. & hac quidem conclusio, quos sequitur et Rota in Romana reuocata 12. Iunij 1615. coram Reuerendissimo Domino Pisanino, impressa per Fatim. dec. 11. n. 1. p. 1. recent. vbi num. 2. subdit, quod tunc dicitur fieri specialis mentio primi testamenti, quando testator facit mentionem de clausula derogatoria in ipso testamento in scripta, puta quia dictum sit, Non obstante alio testamento habente clausulam derogatorem. [Latet Rota apud Paul. de Rubels dec. 347. per tot. 1. dicit. alius p. 6. recent.]

Amplia iuramentum habere in se clausulam derogatorem, ita vt secundum testamentum iuratum reuocet primum, in quo adest clausula reuocatoria secundi, licet in secundo non fiat mentio dicti primi testamenti, ita Clar. d. quass. 99. vna. 10. Tiraq. d. glo. 7. n. 11. Gonzal. d. 1. Tauri, nam 96. Menoch. d. Angul. Barbosi de Claus.

presumpt. 166. num. 33. Casal. d. 4. 211. n. 1. Guier. de iuramento conf. p. 1. cap. 1. n. 7.

Amplia deinde, si post primum conditum testamentum habens clausulam derogatorem, transacta sint decem anni, quia cum per illud tempus clausula inducatur obliuio, generetur tacite primum per secundum reuocatum; ita Comit. in rub. de testam. p. 1. n. 20. vers. 9. Clar. j. testam. cum 9. 99. n. 3. & quass. 99. a. 9. Vinc. de Franch. dec. 187. n. 1. Meocho. de arbit. cap. 276. num. 27. & de presump. lib. 4. presump. 1. 6. num. 44. & conf. 45. num. 41. & conf. 176. n. 7. Malcard. de prob. cens. lib. 1. n. 4. & conf. 1236. num. 20.

Relinquere tamen, vbi testator apposuit clausulam, quod promissum testamentum non reuocare, & si illud reuocaret, iura reuocato non valeret in secundo testamentum, si illa verba certa apparet, veluti oisio eo contentantur Anticulis Fidei, aut oratio Dominici, quia tunc non tamper per secundum, seu aliud ultimum, nisi verba illa io eo vltimo sint iocosa, aut sit expressa mentio facta de illa clausula derogatoria, quia mentio generalis non sufficit; vide Burtia. conf. 47. n. 1. vol. 1. Comit. d. p. 1. a. 82. vers. secundum. Crall. verb. testamentum, q. 89. Menoch. prall. 166. num. 21. Mohio. de last. trad. d. d. p. 1. 15. vers. p. 1. Cerdon. prall. Iudum. verb. testam. 1. 1. 69.

Relinquere etiam, si in secundo testamento adest solum verbum, aut aliud aliud testamentum, quia per hac verba non est primo testamentum derogatum si in primo adest verba, quod non possit derogari nisi sub certa forma, quia saltem debent apponi verba generalia derogatoria quibuscunque formis, aliis, secundum non valet; ita Fed. de Senis conf. 47. in prin. Card. Tusch. d. claus. 346. n. 11. si tamen post illa verba, cessant, & vtriusque aliud testamentum, addatur, etiam si continet clausulam derogatorem, tunc dicitur fieri specialis mentio dicti testamenti, vt censuit Rota d. dec. 721. n. 2. p. 1. recent.

Clausula derogatoria reuocatur ab ipsa dispositione principali, & non egreduntur limites illius, vt post Rot. de Burt. cap. 12. p. 1. prin. Dec. conf. 135. vol. 3. vers. secundo diligenter, Rota. conf. 137. num. 10. lib. 3. Achill. dec. 3. n. 4. huius filii sunt legitimi, fuit reuocatum in Masterlen. capella 10. Martij 1604. coram Gregorio X. impetita per Fatim. dec. 767. n. 3. cum segg. p. 1. recent.

Verum autem clausulae derogatorie contenta in leg. 3. Cancellariae, referantur ad omnes alias regulas praecedentes; vide Rotam in Engubina Canonizatum 30. Decembris 1615. coram Illustissimo Patriarcha Medice, impressa per Fatim. dec. 767. num. 3. cum segg. p. 1. recent. vbi a. 3. disputat, an clausulae derogatorie generales derogent reservationibus in corpore luns clausulis.

Clausulae derogatorie generales an comprehendunt praeuilegium l. vna. C. quando Imperator inter pag. & vltima 2. vide Rot. apud Zachiam post trait. de oblig. Comm. dec. 93. n. 4. & 13.

An etiam clausula derogatoria requiritur in concessione exemptionum; vide Erasim. ad Cochiet de Inuid. Ord. in exemptis, lib. 1. quass. 11.

Clausulae derogatoriae apponit in concessione subsidij, respiciunt eandem fauorem Regis, nec per eas censetur sublati contra ius, ex quibus Regi nullum praedictum inferret, vt dictum fuit in Valentina subsidij 2. Maii 1615. coram Pauphili, impressa per Fatim. dec. 70. n. 6. p. 1. recent.

Clausulae derogatorie amplissime oisio operantur contra personas praeuilegiatas, vbi in Papa non datur scientia praedicti, vt fuit dictum in Romana Mm 3. subreuerentiss.

sollemniffi de *Wecle* 18. *Iuni* 1614. coram *Litta*,
impofita p'ce *Farinæ*. *decif.* 138. numero 4. *apart.* 2. re-
centi.

- 17 Clausula derogatoria derogatoriarum satis sub-
late censentur per clausulas subsequenzes constitu-
tiones, videlicet, etiam si de aliis, illisque tam revo-
catis, specialis, specifica, expressa, & individua mentis,
ac de verbo ad verbum facta fuerint, ita *Federic.* de *Sonis*
conf. 47. sub n. 1. *vers.* ac hoc intelligi *verum.* *Alex.*
conf. 7. num. 7. *lib.* 4. *tit.* 3. *vers.* ita profusa
formis *lib.* 2. & fuit dictum in *Interim.* honorum 5.
Atq. 1603. coram *Gregor.* XI. inter eius *decifiones* im-
pressa *decif.* 109. quæ repetitur etiam in *prella* per
Farinæ. *decif.* 37. num. 4. p. 3. recent. ubi etiam post *Anton-*
ton. de *Bart.* *conf.* 3. *Miner.* *decif.* 1. de *recepti.* hoc to-
telligit verum, p'ntem accedente etiam clausula,
Pro expressis. Clausula derogatoria quando sunt
satis prægnantes, ad sequentes derogationes, per
has sequentes non tollitur præcedens concessio, &
maxime si requiratur in derogatione consensus
eius, cui sit concessio. *Seraph.* *decif.* 510. nu-
mero 2. Et in clausulis derogatoriis si ponitur par-
ticula illa *in solis*, dato quod factus derogationem
esse amplissimam, tamen non excedit terminos de-
rogationis specificæ, nec habet vim individui, ac
si de verbo, ad verbum rotas tenor insertus foret;
idem *Seraph.* *dec.* 297. n. 7.]
- 18 Quotiescumque igitur privilegium secundum
habet clausulam derogatoriam cum illis verbis,
etiam si salta foris de quibus mentionem fieri oportet
de verbo ad verbum, semper per hoc censetur pri-
vilegium revocatum, ita *Gab.* cum *lib.* 6. *de clausulis*. *con-*
cluf. 5. num. 12. *Cranet.* *conf.* 126. numero 1. *Meocho.* de
presumpt. *lib.* 6. *presumpt.* 41. numero 12. *Ceval.* *commen-*
contra *com.* q. 611. *Gonzal.* *ad reg.* 3. *Carvell.* *gl.* 16. nu-
mero 23. *Etiam* à *Cochier* de *Iuris.* *Ordin.* in *exem-*
plis p. 3. q. 9. n. 6. *Monet.* de *comm.* *lib.* 1. *volunt.* c. 8. nu-
mero 519.
- 19 Clausula derogatoria, etiam si amplissimis verbis
concepta, non extenditur ut comprehendat ins par-
ticulare à Papa ignoratum, cuius ad effectum de-
rogationis facienda erat specialis & expressa men-
tio, ut per *Curt.* *luc.* *conf.* 170. numero 31. *lib.* 2. *Petr.*
Henric. *conf.* 71. num. 26. non extenditur enim ad ea
quibus à Principe verisimiliter non fuisset de-
rogatum, *Mar.* *Anton.* *cur.* *respon.* *lib.* 1. *resol.* 46. num. 10.
[Derogationes iuris patronatus laicorum sunt ad-
modum odiosæ, & Papa non solet illis derogare,
nisi ex urgentissimis causis. *Flamin.* *Paul.* de *respon-*
benef. *lib.* 1. q. 4. num. 45. & in Gallia non admittun-
tur, ut per *Rab.* *lib.* 1. q. 3. *signat.* in *verb.* ac non *insuf-*
patronatus numero 12. & 36. & de *apostat.* q. 15. n. 1.
Flamin. d. q. 4. numero 43. Idem in *Hispania* *Ioan.* *Lup.*
de *benef.* in *Curia* *vocat.* §. 11. *Cout.* *prati.* cap. 36.
Flamin. d. q. 4. n. 44.]
- 20 Clausula, quod derogationis litem debeat
presentari patronis per eos diversas literas, &
item quod preiudicantes non possint fieri, nisi de con-
sensu patroni sine quo non possit derogari, & si de-
rogentur, derogatio non sufficit, sed io pristinum
statum reponatur, non impediunt quominus intree
regis de mensibus, si beneficium vacet in mense re-
servato: nam illæ clausule habent locum duntaxat,
ubi vacatio contingit in mense ordinario, vel certe
vbi cooccurrit cum ipso Ordinario, ut fuit dictum
in *Compen.* *luc.* *patronatus* 3. *Decemb.* 1604. coram
Litta, impoſita apud *Farinæ*. *decif.* 58. p. 1. recent. &
apud *Mallob.* in *proxi.* habendi *conferen.* *prati.* 7. *lib.*
3. n. 27. cum *seqq.*
- 21 [Claus. *Donec* aliud duxeris ordinatum, &c. ubi

expirat morte mandantis, sicut expirat beneplaci-
tum, sed requirit novam dispositionem. *Menoch.*
conf. 360. n. 8. *Theodos.* de *Rubis* in *fin.* *Res.* *tom.* 2.
p. 4. *claus.* 290.

Claus. *Donec* casus, & huiusmodi vixeris, legato ad-
iecto non excludit quod legatarius nubar, quod di-
citur casus, & honeste vivere, etiam si nubar. *Bart.*
& *Alex.* num. 5. cum *seqq.* in *Lauder.* §. cum *propre-*
ter. ff. ad *Tr.* *bell.* Quod tandem procedit in relicto
à patre, vel ab exteone, secus in relicto à marito, vel
filio, quia per secundas nuptias. contestatur anima
mariti, & huiusmodi sit iniuria. *Alex.* numero 5. & *seqq.* in d.
§. cum *propreter.* *Conar.* de *spual.* p. 2. cap. 3. . 9. n.
11. *Cephal.* *conf.* 300. numero 4. *Spin.* in *spec.* *restit.*
gl. 14. num. 9. q. cum *seqq.* ubi numero 11. tenet quod
mulier non debeat casu vivere, si per vim fuerit in
prostituta prostituta.

Claus. *Donec* vires suas duxeris renouandas, apposi-
ta in subdelegatione, operatur ut à subdelegato ad
subdelegatum sit appellandum. *Bisignet.* *decif.* 21. n.
3. de *appellat.*

Claus. *Donec* vires vidualem servaveris, &c. legato
adiecto cõfecit in favorem mariti appositus. *Decian.*
conf. 415. numero 7. Et operatur ut mulier transiens ad
secunda vota legatum amittat. *Alex.* in d. §. cum *pro-*
preter. num. 6. ubi n. 1. subdit quod ad hoc ut mul-
lier consequatur legatum suum cum hac claus. reli-
ctum, debet portare nigrum.]

Loc. XLIV.

Quomodo tempore date presentium
alteri non sit ius quæritum.

1. *Doctores* referunt de vi, & effectibus huius clausu-
lae agentes.
2. Clausula, Quomodo tempore date, &c. semper
habetur pro appositione Papa conferat, sine aliis
ipsis auctoritate.
3. Ius quæritum in re, non solum præferunt clausula,
Quomodo tempore date, &c. sed quæritum ad
rem.
4. Ius ad rem resultans ex electione, vel presentatione,
considerabile est ad effectum regula de iure quæsi-
to, & clausula Quomodo tempore date
&c.
5. Ius ad rem, quod acquiritur collatorio absentis, ante
acceptationem est considerabile.
6. Ius ad rem, quod acquiritur post receptionem in Ca-
nonicum, cum expellatur præbenda, est conside-
rabile.
7. Ius ad rem quæritum per reformationem factam pro
aliquo de certo beneficio, vel per apertum est con-
siderabile.
8. Oppositio sola non tribuit ius in re, neque ad
rem.
9. Ius ad rem considerabile acquiritur ex solo opposi-
tione, quousque ex fundatione, & ordinatione
collatorum constat, vel iussu proximorum de suo
genere præferunt.
10. Clausula, Quomodo tempore date, &c. intelligi-
tur de iure quædito, & considerabili.
11. Gratiam condonatoriam sufficiens non facit electio-
nem, Quomodo tempore date, &c. sed solum
præferunt ius.
12. Extentio mixtum facit clausula, Quomodo
tempore date, &c.

- 13 Excedit fulta pendente appellatione, vel contra terminum ad appellationem, per exaratum, statum clausula, Dummodo tempore date, &c. est nulla, & inane.
- 14 Gravia à viro subreptionis expulsi per clausulam, Dummodo tempore date, &c.
- 15 Clausula, Dummodo tempore date, &c. optatur quod non possit dari de subreptione gratia.
- 16 In condicionali, non autem parum alteri, quoniam, fulta clausula, Dummodo tempore date, &c.
- 17 Clausula, Dummodo tempore date, &c. apponitur etiam in beneficiis vacantibus in Curia.
- 18 In ad rem quoniam modo quoniam censetur sublatum per clausulam Antequam.

DE vi, & effectibus huius clausulae, vide Mart. de clausula par. 4. claus. 15. in 4. impress. Aloyf. Ricc. in collect. de off. par. 4. collect. 1. 4. & in praxi rectorum f. 191. a. 1. n. 2. p. 4. in 1. edit. alijs ref. 177. in 2. edit. Card. Toich. praxi. conclus. 1. 1. l. 1. claus. 15. 19. Ioan. à Cochiet in reg. de non solvendo iure quasto, a. 1. n. 46. 1. cum segg. Moore. de cens. et off. in solut. cap. 1. n. 46. 1. cum segg. [Theodol. de i. ubi in singul. Rota 2. p. 4. claus. 16. & 301. Duran. de 306. n. 7. de off. 310. n. 7. ubi quod apponi solet quando Papa providet de non rectoribus.]

Hec clausula (quae semper habetur pro appollata, siue Papa constet, siue alius ipsius auctoritate, cap. 3. p. 1. q. 1. de prae. in 6. Zabaret. conf. 2. n. 3. Ioan. à Cochiet v. proxime, n. 15. & 16. Cardin. Tulch. d. concl. 329. n. 17.) [Rot. decis. 379. n. 1. p. 1. in p. 1. in f. 1. in f. 1. in f. 1. recent. v. 1. quod semper in gratia habetur pro appollata, & solet apponi in literis expeditiois, & quod praestatur ius eius, cui per gratiam fit praetextum, licet contra eam gratia non possit sortiri effectum, & decis. 351. n. 1. ad p. 1. n. 1. quod non praestatur ipsi accidentale, & extititsecum exceptionis dilaoie, sed tantum ius intrinsecum, & quoniam in ipse, & decis. 110. n. 1. p. 1. recent. n. 1. quod praestatur ius quoniam in re, ut voluerunt Sarnia in d. reg. de iure quasto. quest. 1. Cal. Acc. conf. 3. in fin. de reser. Caput. decis. 337. n. 6. p. 1. & Steph. de iure gratia, in forma mandati de promittendo, n. 41. Mar. Anon. lib. 1. ref. 9. n. 1. 3. Rot. in Curia. hospitatu 19. Martij 1610. coram Reuerendissimo Domino meo Pirmano; verum etiam ius quoniam ad rem, quod est ad huoc effectum considerabile; Cassid. decis. 3. n. 1. & dec. 12. n. 1. de prae. Aloyf. Ricc. in praxi rectorum f. 191. Eccles. ref. 177. Marchet. de cens. p. 1. pag. 404. n. 61. & 62. in 2. impress. Mart. d. claus. 15. n. 1. Card. Tulch. d. conclus. 329. n. 1. N. col. Garc. de benef. p. 4. cap. 3. n. 19. cum segg. Stephan. Grat. discip. forens. cap. 780. n. 17. & 19. Marcet. var. ref. lib. 3. cap. 1. n. 171. & 173. Monet. d. cap. 1. n. 1. 46. 1. Mallob. in praxi habenda censetur, p. 1. 1. 1. dub. 1. n. 149. Vnde ad effectum huius clausulae, sicut & regule de iure quasto non tollendo, considerabile est ius ad rem resiliens ex electione, vel praesentatione, ut docent Felin. in causam qua, n. 26. v. 1. sed Rota de reser. Aloyf. Ricc. d. decis. 195. n. 204. & fuit dictum in Tyria font. Eleemosynaria 28. Iannarij 1602. coram Illustissimo Cardinali Lancellotto, impressa per Felin. decis. 32. n. 3. p. 2. recent. [Theodol. de Rubica d. claus. 301. n. 9. Rota decis. 43. n. 7. p. 1. in p. 1. in f. 1. in f. 1. recent. Duran. Rota decis. 100. n. 1. 3.] Sic etiam est considerabile ius ad

rem; quod acquiritur collatione absentis ante acceptationem, ut post alios tenet Garc. d. claus. 3. n. 1. 25. & 39. cum segg. Necon illud, quod acquiritur per receptionem in Canonicum cum expectatione praebende, Bellaur. conf. 331. n. 5. v. 1. 5. conclus. quem refert Cardin. Tulch. d. conclus. 329. n. 8. Garc. d. cap. 3. n. 26. v. 1. n. 43. in illa nam seg. hoc ipsum post alios docet de iure ad rem, quod est quoniam per reservationem factam pro aliquo de certo beneficio, & nam 45. cum seg. de iure ad rem, quod acquiritur per optionem, leo ius optandi, & a. 1. n. 47. v. 1. n. 1. idem probat de regressu, vel accessu, quem habet pensionarius ad beneficii pensionem grauium, post magnam proterolam beneficiarii in soluenda pensione, & declarationem pensionarii, quod vellet esse locum regressu, vel accessu, & n. 1. 5. cum tribus segg. de regressu, vel accessu ob aliam causam, idque ius ante, siue post vacationem nam. v. 1. 39. cum segg. idem tendit de iure ad rem, quod acquiritur ex mandato de providendo in formis Dignum.

Quid autem dicendum sit de iure ad beneficiarium, quod acquiritur per oppositionem (de quo agit late Garc. d. cap. 3. n. 63. v. 1. n. 80.) non immo dubitatur à Doctoribus: nam quomodo regulariter (ola oppositio non tribuit ius in re, nec ad rem, ex traditis per Sarnia. in reg. de iure quasto. g. 1. n. 10. Cassid. decis. 18. n. 1. de preben. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. 1. n. 89. & fuit dictum in Barcinon. benef. 15. Iannarij 1615. coram Reuerendissimo Domino meo Pirmano; tamen hoc fuit, quatenus quoque ex fundatione, & ordinatione testatoris constat, voluisse proximiorum de suo genere praefecti; tali enim calo ex sola oppositione acquiritur ius ad rem considerabile, adeo quod per hanc clausulam censetur praefectum, Sarnia. d. gloss. 1. n. 1. Rot. in Barcinon. iurij benef. 5. Iulij 17. Iannarij 1615. coram Illustissimo Patriarcha Manzana. [Nam extra hunc calum ius in oppositione, vel acceptatione expectationis ante factam collationem non censetur per hanc clausulam praefectum, Rot. decis. 17. de prae. in p. 1. & decis. 27. de cens. prae. in artig. Rebuff. in forma nova prae. in verb. dudum, n. 1. Sarnia. d. 4. 1. 30. Selu. de benef. 3. g. 1. n. 21. Theodol. de Rohis d. claus. 301. n. 1. 1.]

Intelligitur haec clausula de iure valido, & considerabili, ut per Mart. d. claus. 15. n. 1. Sarnia. super res de publicandis qual. 17. Monet. d. cap. 1. n. 46. 1. in p. 1. & fuit dictum in Salamantina dimissa portione 27. Martij 1609. coram Card. Martij. n. 1. impressa per Fatinae decis. 154. n. 1. part. 2. recent. & in Salamantina benef. 10. Martij 1614. coram Rembold. patre impressa per Fatin. decis. 372. p. 1. recent. & in Pistorien. benef. 23. Iannarij 1615. coram Card. Canaleris, similiter impressa per eundem Fatinae. decis. 634. n. 1. p. 1. recent.

Hec clausula cum non faciat gratiam conditionalem (suspensionem, sed solum praetextum, ita ut consilio de iure alterius, gratia reddatur nulla, ut per Mart. d. claus. 3. n. 9. Muscot. var. ref. 18. 1. c. 1. n. 171. Achil. decis. 18. n. 2. in fin. de prae. [Scraph. decis. 1494. n. 12. Theodol. de Rub. d. claus. 16. g. 1.] ideo non est iustificanda per impetrantem, Martel. d. cap. 1. n. 273. Rot. in Colonien. Canoniarum 20. Iulij 1601. coram Card. Pamphili. impressa per Nicol. Garc. de benef. p. 10. cap. 1. n. 74. Greg. decis. 330.

Executores maxime facit haec clausula, Gregor. decis. 91. & ab eo tunc debetur appellatio, Steph. de literis gratia, in: de nova forma mandati, n. 3. Mantica.

12. *de res. 324. num. 3. Scacc. de appellat. quall. 12. simit. 11. num. 11. [Duran. Reta decr. 414. num. 2. & decr. 437. num. 3.] & propterea executionem ab eo factam pendente appellatione, vel intra terminum ad appellandum, esse nullam, & attentatam, censuit Rota, teste Seraphim. decr. 1045. n. 4.*
14. Per hanc clausulam excoitur gratia à vizio subreptionis, Selu de benef. p. 3. quall. 11. n. 103. Card. consil. 92. n. 4. versum in concessione. Mart. de claus. 35. num. 12. Mallob. in sua praxi habeatid. consensum, pralud. 7. dub. 1. num. 154. secundum Roman. impress. de dictum fuit in d. Calanen. Canonizatus, apud Nicol. Gaic. d. num. 74. [Theod. de Rub. de claus. 191. n. 15.]
15. Et operatur quod non potest dari de subreptione gratia, ex eo, quia non sit facta mentio possessionis alienæ, ita ex Zabai. consil. 92. n. 3. notat Card. Tusch. d. consil. 39. n. 11. & ex Felin. in cap. super literis, n. 11. de rescriptis, ad verba Monet. d. 11. n. 465.
16. Tollit sua conditionalis, non autem ius purum alteri quesitum, Roman. consil. 156. Approbo, in fin. vbi Apostalla magnus, Card. Tusch. d. consil. 319. a. 10. & 11. observantes tollere ius perperu non duraturum, videlicet ad incertum tempus, veluti si illi committatur Ecclesia ad beneficium, vel simpliciter, aut ad commodatum Ecclesiar. & in illa conferatur alicui cum hac clausula, valet collatio, & ius commendatarij ad incertum tempus non est considerabile, secus si commenda esset ad certum tempus, veluti per biennium, vel ad vitam; quia tunc est ius confidabile.
17. Hanc clausulam apponendam esse, habereque locum etiam in beneficiis vacantibus in Curia, observat Rebuff. in d. forma de declarat. nova promissio, num. 7. cum seq. quem refert Monet. d. cap. 11. n. 466. quocirca Ordinarius potest conferre huiusmodi beneficia post mensum à die vacationis, nisi Papa de eis providat [cap. statim, de preben. 6. sicut & parochiales Ecclesiar. in Curia vacantes Apostolica Sede vacante, & de quibus Papa ante obitum non providit cap. si Apostolica, eod. tit. & libro].
18. Prædicta aurem de præfinitione luti quæstio non est, intelligenda sunt, dummodò in literis Apostolicis non esset adiecta clausula, Anteforti, quia per illam sublatum censetur omne ius ad rem quovis modo quesitum [cap. penult. de preben. in 6. Mandol. de sign. gratia, in rubr. de expellendis, vers. nulli dabantur, Lap. alleg. 79. n. 1. Verall. decr. 117. n. 5. part. 1.]
19. Latam interpretationem in preiudicium concedendi importat hac clausula, Rot. decr. 31. de preben. in avig. Mallob. d. dub. 1. n. 150. vbi subdit, habere vim supplendi def. eius taciturnitatis detentionis beneficii, per Rot. decr. 38. de rescriptis in antiq. & Gonzal. gloss. 15. §. 1. n. 68. Felin. num. 3. in cap. in nostra, de recepti.

1. Iustificanda non est per impetrantem clausula, Dummodò collatio ad nos hac vice pertinet, cum non continet conditionem suspensionis.
4. Reservationes narratae sunt clausula, Dummodò collatio ad nos, &c. necessaria & concludenter sunt iustificanda.
5. Clausula, Dummodò collatio ad nos, &c. non refertur ad vacationem expressam, sed ad alias vacationes comprehensam in clausula generalibus.
6. Papa providens cum clausula, Dummodò collatio ad nos, &c. declarat velle providere, nisi quatenus beneficium reservatum existat.
7. Papa intencione transmittens, & concurrens cum Ordinario excludit clausula, Dummodò collatio ad nos, &c.
8. Papa quando vult prevenire, loco clausula, Dummodò collatio ad nos, &c. apponere solet clausulam, Dummodò à data presentium, &c.
- Claus. Dummodò eius dispositio ad nos, &c. operatur quod Papa non intendit concurrere cum Ordinariis, ibid.
9. Clausula, Dummodò pro alio non scripsimus, intelligitur de eodem Papa, non si prædictus scripsisset.
10. Clausula, Dummodò resignari habet aliunde, vel possit viram commode sustentare, quod importet ostenditur.

S'olet apponi, quando Papa providet de reservatione, Synones de reservat. quall. 61. num. 5. Rot. coram R. eadem domino meo Caccini Decano apud Marches. de commiss. p. 2. pag. 608. num. 4. [Duran. decr. 306. n. 10. & decr. 350. n. 6. Rota apud Paul. de Rubis decr. 350. num. 44. item 3. dicitur] aliam p. 3. reser. vbi quod ponitur quando Papa providet simpliciter de reservato vel ratione mensis, vel ex alia reservatione particulari [secus autem quando providet principaliter de affectu, & 2. 10. quod non toler apponi in gratia concessionis beneficii facta Mora proprio, & p. 45. quod etiam non apponitur quando Papa providet simpliciter de reservato absque clausulae promissio, &c.].

Apponitur verò in collatione beneficii, quod Papa alterius reservatum, si reservatum non reperitur, ita vs collatio ad Episcopum spectet, Papa non intellexit conferre, quia licet contraxit cum omnibus Ordinariis, cap. dudum, versibus igitur, cap. si à Sede, cum similibus, de preben. lib. 6. tamen intelligitur virtute huius clausule gratia facta, si tantum vigore iuris specialis, & reservationis spectet ad Papam, non autem ex legis communis constitutione, ita Gemin. conf. 91. in princip. vers. ad primum, Pavin de poss. Capituli Sede vacante, in 7. pral. sub n. 19. Monet. de reservat. beneficiarum quall. 61. n. 3. Card. Tusch. num. 1. l. i. clausula, §. 2. & huc referuntur in nova Tourneij. Canteria 14. Olib. 15. §. 6. coram Ordinariis, & in Romana Clementis 5. Petri. 37. Novembri 1601. coram Card. Pamphilo, & in Comen. Proposita 26. Iunii 1601. coram D. Pirasano.

Et licet non sit iustificanda per impetrantem, cum non continet conditionem suspensionis, vt fuit dictum in Feseller. beneficij 16. Novembri 1601. coram Zuzo, prout sunt idonei testes, Mart. claus. 37. num. 4. part. 1. adden. ad decr. Gregorij 336. tamen reservationes narratae hanc hac clausula necessitas & concludenter sunt iustificande, vt fuit dictum in Iansen. Capiliatus 14. Octobr. 1596. coram Ordinario.

CLAUSULA XLV.

Dummodò collatio ad nos hac vice pertinet.

1. Clausula, Dummodò collatio ad nos hac vice pertinet, solet apponi, quando Papa providet de reservato.
2. Gratia de beneficiis facta cum clausula, Dummodò collatio ad nos hac vice pertinet, intelligitur, si tantum vigore iuris specialis, & reservationis spectet ad Papam.

& in *Abulen. beneficiorum* 16. *Novembrio* 1399. *coram* *Papae*; nam hac clausula non refertur ad vocationem episcopalem, quia cum vacatio sit specificè narrata, Papa bene fecit, in dispensatio ad ipsam pertinere necesse, sed refertur ad alias vacationes comprehensas in clausula generalibus, & alio quovis modo, ut dictum fuit in *Carpendoraten. presbiteri* 15. *Maritij* 1601. *coram* *Card. Lancellotti*, & in *Arreva Commenda* 7. *Novembrio* 1586. *coram* *Card. Seraph.* quam refert Nicol. Garc. de *benefic. part. 3. cap. 1. num. 183.* ubi ante *num. 182. ca. Hieron. Paulo in pract. Canon. §. notabile super vacantibus reſervatis*, idem tradidit, & n. 178. ex *Pauino d. prebendo* 7. *col. ultim.* & *Simonet. de reſervat. §. 61. num. 3.* colligit quod in provisionibus additæ, hac clausula, per quam restringuntur clausule generales, quæ apponuntur to gratis de beneficiis reſervatis in euctum quod non essent reſervata, & citato *Simonet.* dictum fuit in *Lacen. Vicaria* 20. *Januarij* 1616. *coram* *Bernardo*, impressa per *Faciac.* *decif. 777. num. 6. part. 2. recet.*

6. Papa providens cum hac clausula, declarat nolle providere, ois quatenus beneficium reſervatum exiſtat, ut fuit dictum in *d. Romana Clericatus S. Petri*, & *coram* *Gregorio* *decif. 33. a. 1.* excludit enim intentionem Papæ præſentis, & concurrenti cum Ordinario, *Mart. d. part. 1. claus. 17. num. 2.* & quando Papa vult prævenire, loco huius clausule apponit solet clausulam, *Quamvis à hoc data provisionem*, &c. ita fuit dictum in *Elacen. beneficij* 21. *Januarij* 1604. *coram* *Papae*, & in *Paterbona. Canonici* 29. *Maritij* 1610. *coram* *Reſervatissimo. D. mro Ciccino Decano*, & in *Hispalen. Canonici* 25. *Iulij* 1616. *coram* *Baratto.*

[Claus. *Quamvis à hoc data provisionem*, &c. potius in beneficia reſervata operetur quod Papa non intendit concurrere cum ordinatis, & sic non potest capi beneficium per clausulas generales, *Fener. conf. 283. n. 19. l. 2.* *Theod. d. de Rubens in singularibus Rotam.* 2. p. 4. *claus. 310. n. 3.* Non ponitur ratione reſervationis expresse in literis, sed ratione clausule generalis, *sive promissa sive alio quovis modo*, &c. *Seraph. decif. 74. a. 2.* & *decif. 755. a. 4.* *Theod. d. de Rubens d. claus. 310. n. 1.* Non ponitur in provisione beneficii noviter creati, si tamen ponatur, non vincit, *Reboſſ. in forma simplicis provisionis*, in verb. *sive promissa* n. 10 & 14. *Restringit gratiam ad reſervationem & vacationem narrationem Simon. de reſervat. §. 61.* *Callad. decif. §. 3. d. de prebend. Greg. XV. decif. 314. n. 3.* *Rot. decif. 142. n. 5. p. 5. recet.* ubi n. 6. subdit, quod ideo 2000 omnia esse verificanda.]

9. Claus. *Quamvis à hoc data provisionem*, intelligitur de eodem Papa, non si prædecessor scripſisset ut per *Gemin. cap. 30. in fin. Card. Tusch. præſent. clausulam* 1. *hist. Canon. §. 27. a. 2.* vide in clausula, si prædictus non scripſerunt. De expellente veto cum hac clausula, vide eundem *l. c. canon. §. 61.*

10. Clausula *Quamvis à hoc data provisionem*, ut possit vitam commode ſubſistere, si inſit literis in forma commissioſia, verificari debet de tempore executionis, si veto sit in forma gratulæ, debet verificari de tempore datæ, ubi tamen reſignans sit vivus, alioſ non venit verificanda.] colligitur ex *Rot. in qua Laten. Vicaria* 1590. *coram* *bona mem. Card. Plat.*, impressa per Nicol. Garc. de *benefic. part. 6. c. 1. n. 279.* prout refert *Mallobius sua præſent. habenda capſuram*, *requif. 7. d. 38.*

Clausula, *Quamvis à hoc data provisionem*, imitatur non ſit, solita apponi per ſignaturam, cum à Papa conceduntur dispensationes illegittimas ad Ordines,

& Ecclesiastica beneficia obtinenda, non operatur conditionem, præſertim extrinsecam, sed potius sonat in quendam modum inſtrumentum excurrorem, super quibus inquirere debeat, ita quod sine expressione ſubintelligeretur, ut per *Rot. decif. 842. fine 4. de ſile. preſentis in antiquis*. *Bilignet. de ſcriptura*, qui filij ſua leg. in *duo* *Complexus* canon dispensationes huiusmodi irritarentur, si iam hac clausula operaretur conditionem annullantem reſcriptum, ut ait *Mandof. in tract. Signa gratia*, ubi dispensationes super defunctis natalium, reſcriptis adhibentur, quem refert *Campanillus diverſario Iuris Canon. rub. 1. c. 15. n. 88.*

Loc. XLVI.

Dummodo causa non sit instructa.

1. Commissioſia advocatoria ſepe conceditur in Romana Curia, non clausula, Dummodo causa non sit instructa.
2. Causa instructa quando dicatur attenditur.
3. Sententiam nullam reddit clausula, Dummodo causa non sit instructa, si ſentatur vigore commissioſis habentis dictam clausulam, postquam causa ſit instructa.
4. Conditionalis est clausula, Dummodo causa, &c. & reſpectu citationum, & inſtrumentum.
5. Dummodo causa in partibus instructa non ſit, &c. à qua die sit intelligenda, attenditur.

Conſiderandum ſepe commissioſis advocatorum erant in partibus, quam in Romana Curia cum hac clausula, & tunc ad hunc effectum causam instructam fore cenſeo, quando tempore auctoritatis iura producta erant, & termini (ſicut male, & nulliter) ſervati: eo autem in ſtatu, inhibitione vigore vltimæ commissioſis obſtante emanata minime obſtante, poterit Iudex pronuntiare, ac ad vltiora procedere, quoniam obſtat commissioſis præſata conditionalis, ut per multa iura & rationes dixit *Rot. apud Crefcent. decif. 5. de ſubſ.* Inſubens quod bene id faceret abſque attentatorum metu videri, & ideo ita reſcribit *ſignatura*, quoniam instructum Iudex poſt conſultum in causa poſſet ſententiam poſcere, quamvis non antea, *Felin. in cap. ſignificaverunt* n. 1. *de reſcrib. reſcribit*, & ſequitur *Marchet. de Commif. p. 21. cap. 7. §. 1. n. 103. aut ſeqq. pag. 287. in ſecunda impreſſ.* [*Theod. de Rub. in ſing. Rotam* n. 2. p. 4. l. 30. n. 8. cum ſeqq.] Vnde hanc clausulam reddere ſententiam nullam, si illa ſentatur vigore commissioſis habentis istam clausulam, poſtquam causa ut ſuprà fuit instructa coram primo Iudice, conſultat *Rota in Venet. legitimatarij* 19. *Januarij* 1587. *coram* *Card. Seraph.* inter eos *decif. 101. impreſſa*, *decif. 102.* cuius meminit *Mart. de clausula* *part. 1. claus. 36. num. 1. ubi n. 3.* ait quod si hanc clausulam addatur, & in inſtrumentis et conſenſum, non requiritur utrunque, ſed alterum ſufficit, & *num. 1.* ſubdit hanc clausulam eſſe conditionalem, & reſpectu citationum, & inhibitionum, & quod poſtea in reſcripto advocatorio, ſeu commissioſio, abſque Iudici tribuit inſtrumentum conditionalem, ita & taliter, ut hac conditione non purificata, non habeat aliquam inſtrumentum, tunc datur *gloſ. verb. reſcriptum in Clem. 1. de off. deleg. Socin. ſen. conf. 99. a. 10. vol. 3.* quod poſſet accipi *Crefcent. decif. 40. de re iudic.* etiam reſcriptum videri, & nulliter ſuſſent ſervari, diſtinguendo tamen, ut per eundem *Crefcent. decif. 5. de reſcript.*

Clausula

Clausula, Dummodo casus in presentia ingruat non sit, &c. solet apponi in commissionibus inuocationis causae quae litigatur extra Curiam; unde dubitari potest, à qua de re intelligenda, an scilicet à die inhiibitionis, vigore talis commissionis, an vero à die illius persecutionis in partibus, & attendendum esse tempus praesentationis inhiibitionis, non autem impetrate commissionis; & exinde non exculcat attentantia, censuit Rot. in Pirrellen. *bonorum agud. Adhuc decif. i. ut lite pendente.*

CLAVSVLA XLVII

Dummodo remaneant centum pro Rectore.

1. *Dilecti referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentis.*
2. *Probationem plenam & concludentem requirit clausula, Dummodo remaneant centum pro Rectore.*
3. *Valor lucis regulariter sufficiens probetur per publicam vocem, & famam, hoc tamen non procedit quando agitur ad effectum iustificationis clausulae, Dummodo remaneant centum pro Rectore.*
4. *Clausula, Dummodo remaneant centum, &c. debet intelligi de tempore gratiae, & reservationis.*
5. *Iustificatio clausulae, Dummodo remaneant centum, &c. necesse est quod continuè duret, ad hoc ut pensio sustentetur.*
6. *Pensio non propter eam dimittenda, si aliquibus annis contingeret quod Rectori non remaneret centum.*
7. *Reductio pensiois loci erit, si post illius reservationem ita essent diminuti fructus, quod soluta pensio non posset Rectori se, & onera Ecclesiae incumbentia sustentare.*
8. *Onera arbitraria, & voluntaria non sunt detrahenda ex illis centum Rectoribus praestandis.*
9. *Onera necessaria sunt detrahenda ex illis centum Rectoribus praestandis.*
10. *Gratia reservationis pensiois, si saltem remaneant pro Rectore sexaginta non vitatur, in totum sed solummodo in parte excessus.*
11. *Valor beneficij quando Papa fuit narratus, & ex reservatione pensiois apparet illa centum pro Rectori non remanere, non operatur clausula, Dummodo remaneant centum, &c.*
12. *Possessor si per multos annos pensioem exigit in eo praesumitur non solum titulum, sed etiam iustificationem clausulae, Dummodo remaneant centum pro Rectore.*
13. *Petitionem respectu iustificationis clausulae, Dummodo remaneant centum, &c.*
14. *Probandum non remanere, vel non remanere centum pro Rectore, cui incumbit haec clausula, Dummodo remaneant centum, &c. ostenditur.*
15. *Probatum concludere debet etiam quod centum Rectori remaneant ex fructibus beneficij ibidem, hoc est deducit in pensioem, si fuerit dictum et remaneant centum ibidem pro Rectore.*
16. *Intellige de oneribus ordinariis, non autem de extraneis duntaxat.*

De vi, & effectibus huius clausulae, vide Mart. de claus. p. 1. l. 1. l. 2. in ult. impress. Nicol. Garc.

de benef. p. 1. cap. 1. num. 373. cum segg. Rot. in Cremo. non. pensiois 10. Decembr. 1612. coram Gard. Canale. rio, impressa per Facin. decif. 417. part. 2. recent. Flan. de rescriptis 6. qu. 1. 1. num. 26. cum segg. Campom. in divers. lura Canon. rub. 11. cap. 13. num. 89. & alios in discussis citatis. [Theod. de Rub. in fign. Rota ann. 2. p. 4. claus. 1. 6. 3. 4. cum segg. & claus. 330. Duran. Rota decif. 324. n. 24. & 35.]

Requirat haec clausula plenam, & concludentem probationem, vt resoluunt Flan. de rescriptis lib. 6. c. 2. num. 19. Mart. de claus. 2. num. 1. Seraph. decif. 322. 1. num. 1. nouissimè D. Lotter. de re benef. lib. 1. qu. 1. 38. num. 40. & qu. 41. num. 4. & fuit dictum in Cusentia parochialis, impetita per Marches. de Canom. tom. 1. qu. 6. 19. in ultim. impress. Theod. de Rub. d. claus. 330. n. 1. adeo vt non possit iustificari, ex semple. na probandae, Seraph. d. decif. 112. num. 1. vers. & hoc caso non sufficit, adden. ad Greg. decif. 143. num. 11. D. Lotter. d. qu. 1. 38. num. 4. nec ex solo consensu titularis, adden. ad Greg. decif. 37. num. 11. D. Lotter. d. qu. 1. 38. n. 47.

Et hoc regulariter valet probum sufficiens per publicam vocem, & famam, tamen non procedit ex do agitur ad effectum iustificationis huius clausulae. censuit Rot. decif. 444. f. 1. num. 1. & 4. p. 1. r. hood. de Rub. d. claus. 331. num. 3. ubi dicitur iustam intelligi, prout ducit valent in lo. n. n. 47.]

Et quomodo huiusmodi clausula debet intelligi de tempore gratiae, & reservationis, vt ex multis concludit Nicol. Garc. d. p. 1. cap. 5. num. 198. tamen est necesse quod continuè duret illius iustificatio, ad hoc vt pensio sustentetur, Seraph. decif. 65. n. 4. Verùm si aliquibus annis contingeret quod Rectori non remaneret centum, non propterea erit diminuenda pensio, iuxta opinionem Garc. d. cap. 5. num. 199. [Theod. de Rub. d. claus. 330. n. 2. qui tamen sub n. 440. admittit, quod si post reservationem pensiois ita essent diminuti fructus, quod soluta pensio non posset Rectori se, & onera Ecclesiae incumbentia sustentare, tunc sit locus reductioni.]

Onus quod posuit per ipsummet titulare subdit, nec est detrahendum, Rot. decif. 138. n. 19. p. 1. recent. & in Rota. pensiois 6. Novembri 1619. coram Bultrio, confirmata coram eodem 6. Aprilis 1610. Onera vero arbitraria, & voluntaria non sunt deducenda, vt fuit dictum in Cymenon. pensiois 28. Maij 1613. coram Card. Canale.

Onera necessaria detrahenda sunt, vt saltem variis clericis in minoribus constituit, qui inseruunt Missas, & cetera necessarias, vt fuit dictum in d. Rem. pensiois, & in d. Cremo. pensiois, in qua etiam habetur, deducenda esse onera expensarum pro cultu diuino, pro ceteris, hostiis, vino, oleo, pro luminariis sanctissimi sacramenti, & similibus.

Gratiam huiusmodi reservationis pensiois si solummodo remaneant pro Rectore sexaginta, non vitatur in totum, sed solum in parte excessus, respondit Rot. in Teletate pensiois 18. Aprilis 1591. coram Cyprio.

Non operatur haec clausula suum effectum, quando Papa non fuit narratus, vel: beneficij, & ex reservatione pensiois apparet illa centum pro Rectore non remanere, in quo etiam generalis derogatio sufficit, vt quoque Concilij dispositioni derogatum censetur, vt tenet Rot. in Segelien. serie partis fructuum, 29. Maij 1613. coram D. Patriarche Mantuano, ubi etiam dictum fuit quod si possessor per multos annos pensioem exigit, in eo praesumitur

non solum titulus, sed etiam præfate clausule iustificatio, ita ut ad illam verificandam cogendus non sit, cum ex tali possessione hoc ius, possessionemque pro se acquisivisse videatur.

13. Discutio, ac verificatio huius clausule petitionis respicit, & propterea ad illud iudicium remittendus est; Interimque maiore otio possessori illius prætextu non retardatur, ut fuit dictum in *Banauer pensio* 8. Junij 1612. coram Illustrissimo Patriarcha Abusconedo.

14. Cui autem incumbat onus probandi remanere, vel non remanere huiusmodi eorum pro Rectore, nempe an titulari assentiri remanere, vel potius pensionario assentiri non remanere, quæstio est dubia Pro parte titulari deduci potest, præfatum clausulam conditionem vel modum importare, ita ut ipse ad pensionem solvendam cogendus non sit, nisi dicta conditione, vel modo adimpleto, & sic probato per actorem centum remanere pro Rectore, quod pluries Rota censuit, & signanter eam Mantu. decis. 196 & in *Bruxen pensio* 29. Decembris 1597. coram Illustrissimo D. mo Card. Manno & in *Melitana pensio* 17. Junij & 8. Novembris 1597. coram Latio & in *Paduana pensio* 28. Junij 1581. coram Rubro, & in *Cremenen. pensio* 15. April. 1611. coram Card. Cavalerio, impressa per Marches. de Commis. p. 1. pag. 559. in vlt. impressi & in eadem eorum eodem 10. Decembris 1612. impressa per Farosio. decis. 417. p. 2. recent. ubi fuit dictum quod hoc procedit, quando huiusmodi clausula apposita est simpliciter ipsi reservationi profusio, de qua agitur, non vero quando non ita sed consecratur ad modificandum & limitandum aliam clausulam proximam antecedentem, videlicet, *Etiam si alia pensioe aucta ultra præfatas alias pensioes assignatas existant, &c.* dummodò omnibus pensionibus deductis centum remaneant pro Rectore; unde pensio erat purè & libere reservata, nec poterat dici conditionalis. nisi in eorum quod probaretur, de tempore reservationis adfuisse alias pensiones, ut in his terminis fuit decernit in *Carpentariensi. pensio* 15. Martij 1602. coram Card. Lauerotto; & idem ibi apparat huiusmodi clausulam in his terminis non esse positam simpliciter ad totam orationem, sed consequenter ad clausulam, *Etiam si alia, &c.* ut dictum est, non potest ad alia referri, ad notata in l. vlt. §. Tota, ubi Bart. ff. de liberat. leg. Capu. decis. 08. n. 11. quod etiam resolutum fuit in *S. Marci pensio* 10. Janu. 1612. impressa per Marches. p. 1. pag. 488. n. 8. f. fuerit dictum, ut remaneant libera hoc est, deductis oneribus, ut per Felin. in cap. ad aures, sub n. 13. vers. duodecima conclusio de rescript. Sacroco. in reg. de valore, §. vlt. & fuit dictum in *Paraspreman. pensio* 9. Februarij 1615. & in *Cremenen. pensio* 28. Maij 1618. coram Card. Cavalerio, ex eo, quia dictio illa, *libere*, idem importat quod absque alia diminutione, ut dixi in tract. de dissimis. dec. 190. in vlt. impressi. [Theod. de Rub. d. claus. §. 331. num. 1. ubi tenet quod verbum, *Libere*, importat quod deductis oneribus ordinariis centum ducati absque diminutione remaneant.]

16. Intellige de oneribus ordinariis, non autem de extraordinariis, & raro cooriginibus, ut per Gig. de pensioib. §. 96. n. 1. Rot. decis. 298. n. 2. puri. d. inter. & in *Cusentian. pensio* coram Latio, impressa per Marches. de Commis. tom. 1. pag. 629. & in d. *Romana pensio* 6. Novembris 1619. coram Extrac. deo. firmata eorum eodem 6. April. 1620.

CLAUSULA XLVIII.

Dummodò mille renaneant pro Episcopo.

1. *Pensio quod iusto esse debeat, & talis vnde remaneat, ut pensionem vivere possit, habet fundamentum iustitiam intentionem.*
2. *Pensionum in reservatione super mensis Episcopaliibus remanentibus clausula, dummodò mille renaneant pro Episcopo, signum est quod Papa sciens grannatus talem Episcopum, licet eum simili renuocet.*
3. *Consilium Trid. non indiget speciali derogatione.*
4. *Pensio reservata cum clausula conditionis, dummodò mille renaneant pro Episcopo, ante purificationem conditionis non potest dici debita, & ante omnia verificari debet.*
5. *In iustificatio quod mille renaneant pro Episcopo, sive clausula, dummodò mille, &c. est necessaria etiam contra consuetudinem.*
6. *Consensus pensio reservata cum clausula, dummodò remaneant mille, &c. habet in ventre eandem conditionem, quam habet gratia.*
7. *Pensionarius quando est in casu possessionis exigendi pensionem, non retardatur solutio sub prætextu quod minime sit probatum mille remanere pro Episcopo.*
8. *In iustificanda venit clausula, dummodò mille renaneant pro Episcopo, etiam in reservatione pensionis ad tota proprio.*
9. *Eum probato cum adinvenit sufficit pro iustificandæ clausula, dummodò mille renaneant pro Episcopo.*

Omnis proxime dicta clausula præcedenti de Rectore, pro explicatio clausule, dummodò remaneant centum pro Rectore, possunt ad Episcopum applicari, quotiens utque habet suadentem intentionem, & in ius communis dispositione, quod pensio iusta esse debeat, & talis vnde remaneat, ut vivere possit, ad tradita per Gig. de pensioib. §. 4. num. 1.

Nunc verò sciendum est, quod omisso huius clausule apponi solent in reservatione pensionum super mensis Episcopaliibus, est signum evidens, quod Papa sciens, & volens grannavit talem Episcopum, licet eius fructus totius essent, ut censuit Rota in *Ferminien. pensio* 23. Janu. 1601. coram Ottenbergo, impressa per Marches. p. 1. pag. 513. ubi etiam fuit dictum quod in his terminis caute videtur ipse Papa Concilij Trid. decreto sess. 22. de reformatione. 13. derogare, & quod ad hoc speciali derogatione opus est, cum eius auctoritate idem Concil. sess. 25. de reformatione. 1. 1. saltem esse voluerit.

Cum sit conditionalis hæc clausula, pensio enim ea reservata, iore merito ante verificationem conditionis quod mille renaneant pro Episcopo, non potest dici debita, l. *Thui ancilla* §. *Strabus*. ff. de fideicommiss. lib. 1. Cephal. conf. 17. numero 21. Callad. decis. 10. num. 8. de rescript. & ideo ante omnia verificari debet, Greg. decis. 57. numero 2. & etiam contra consuetudinem est necessaria iustificatio, Seraphin. decis. 1017. & decis. 211. 1. Rot. decis. 547. num. 3. & 4. p. 1. recent. ubi redditur ratio, quia consensus habet in ventre eandem conditionem, quam habet gratia, cui accedit, nempe dummodò remaneant mille pro Episcopo, & num. 4. post Mohed. decis. 9. num. 1. & 2.

de causa possit. *Casus. dec. 3. num. 3. vers. nisi agens de rescriptis*. limitat non habere locum, quando pensionarius est in casu possessionis exigendi pensionem; quia tunc non retardatur solutio sub pretestu quod minime sit probatum, mille remanere pro Episcopo, & procedere etiam affirmat contra lucellorem illius, qui soluit per decem Guidop. 629. n. 2. Put. 151. lib. 1. Gigan. in *tratt. de pensib. q. 47. num. 10. Rot. in Campanien. pensib. 20. Junij 1611. coram Phaldo seniori*, docet Nicol. Gasc. d. p. 1. cap. 3. n. 464. ubi addit, id locum habere huius agatur in petitorio, sive in possessione executiv.

- 8 Unde hanc clausulam ensiam Motu proprio resecutam esse iustificandam censuit Rota in *Meriten. pensib. 15. Novemb. 1601. coram Litta*, impressa per Marchef. de Commis. p. 1. pag. 151.
- 9 Pro iustificatione autem huius clausule sufficere probationem famae cum adminiculis, fuit resolutum in *Clusina pensib. 28. Janu. 1575. coram Card. Blanesio*, & in *Neritana pensib. 24. Novemb. 1606. coram Greg. XV. inter n. decissionis impressas dec. 377.*

CLAUSULA XLIX.

Dummodò omnes simul non extendant medietatem, &c.

- 1 *Conditionalem gratiam reddit clausula*, Dummodò omnes simul, &c. & est verificanda per agentem ad pensionem.
- 2 *Supplicatio gravis non est attendenda ad effectum iustificationis, sed formula literarum.*
- 3 *Pensio quando est imposita absque conditione, non est verificanda per pensionarium clausula*, Dummodò omnes simul, &c.
- 4 *Pensio si sit excessiva, non in totum vitatur, sed reducitur.*
- 5 *Pensionis reservatio quando facta fuit libera, & exempta ab omni subiectione, &c. tunc clausula*, Dummodò omnes simul, &c. non intelligitur deductis subiectionibus.
- 6 *Clasul. Dummodò plura simul non sint, &c. intelligitur quid plura simul obtineri non possint, sed succedere.*

1 **H**æ clausula in literis reservationis pensionis apponitur, reddit gratiam conditionalem, & est verificanda per agentem ad pensionem, ut per *Casus. dec. 10. num. 8. vers. si a principio de rescriptis*. Gigan. de *pensib. q. 85. Campan. in divers. furis Canon. rub. 1. t. cap. 13. n. 88. in fine*. [Theod. de Robe in *fin. Rota. rem. 2. p. 4. clasul. 516. n. 1.*] & fuit dictum in *Mileniana pensib. 28. Octobris 1597. coram Litta*, impressa per Marchef. p. 1. pag. 520. ubi etiam fuit dictum hoc locum habere etiam si hæc clausula in supplicatione non addit, quia ad effectum iustificationis non est attendenda supplicatio, sed formula literarum, cum literæ ipsæ sint canonicandæ, ut perficiatur gratia per expeditionem literarum, & in *Carpenitana pensib. 15. Martij 1602. coram Card. Lucellore*, impressa pariter per eundem Marchef. d. p. 1. pag. 529. ubi etiam dicitur quod hæc clausula non est iustificanda per pensionarium, quando pensio est imposita absque conditione, & ibi latius declaratur. [Et debet verificari de tempore reservationis, non autem de tempore translationis, si translati sit, ita ex Rote dec. Theod. de Rub. d. p. 4. el. 3. 14. n. 1. ubi n. 2. addit quod quando est adiecta reserva-

tioni pensionis, facit illam conditionalem, vel modalem, ut sit verificanda, sicut si adicitur post reservationem puram ad modificandam aliam clausulam. Et nunquam intelligitur nisi expresse apponatur. *Mohed. dec. 1. t. sub n. 1. de locat. Theod. de Rub. d. p. 4. clasul. 516. n. 3. & 4.*

Operatur hæc clausula, quod si pensio sit ex eius sua, non in totum vitatur, sed reducitur, ut emaneat pro regulari ipso ante omnia fructuum medietate, *Casus. dec. 4. n. 4. & 6. vers. & si sint præsens, de pensib. Pore. dec. 3. n. 2. lib. 1. in correct. Mantie. dec. 153. num. 2. Rota in Salamantina pensib. 26. Martij 1591. coram Cipino*, impellit per Marchef. de Commis. p. 1. pag. 525. in *vis. impressis*. [eodem Rota d. cas. 1160. lib. 3. p. 3. divers. Crescent. dec. 17. de rescriptis. n. 5. circa mod. vers. nihilominus.] Verum non parum vegat, quod hæc clausula videtur connoere probationem Papæ, quod nisi ita se res habet, nolite gratiam aliquam facere, & propter pensio sit nulla, ob defectum volus oboli non est locus reductioni, sed in totum contrit, ut per Gig. de *pensib. q. 35. n. 2. D. Loret. de rebus lib. 2. q. 38. n. 54. consideratur eorum tanquam vnum integrale, quod oon potest pro parte valere, & pro parte non, ut ait Rota. dec. 616. n. 5. p. 1. divers.*

Quando vero talis reservatio pensionis facta fuit libera, & exempta ab omni subiectione, &c. tunc clausula ista loquens de fructibus, non intelligitur deductis oneribus, nam obstant contraria verba dispositionis Papæ, ibi *libera, &c.* ut fuit dictum in *Menesopolitana pensib. 16. Janu. 1598. coram Orano*, & quia addi solent & illa verba, *omni subiectione*, & c. tunc clausula ista refertur etiam ad pensiones alias antea, vel etiam eodem tempore reservatas, & similes ultimo loco concessas, *Crescent. dec. 5. num. 2. de primis*. Rot. in d. *Menesopolitana pensib. 23. Junij 1597. coram Orano*, ubi etiam fuit dictum, verba illa refert ad omnem, quæ Religioni ioluantur.

Clasul. *Dummodò plura simul non sint, &c.* posita in dispensatione ad obtinendam beneficium, intelligitur, quod plura simul obtineri non possint, sed succedere, ut ex Rota tenet Theod. de Rub. d. p. 4. el. 527. addens post Nauar. *cons. 26. de probat.* hanc clausulam refert ad retentionem, non ad collationem.]

CLAUSULA L.

Dummodò intrusus non sit.

- 1 *Executores non merum, sed mixtum facit clausula*, Dummodò intrusus oon sit.
- 2 *Clasula*, Dummodò intrusus oon sit. intelligitur de alia intrusione præter narratam.
- 3 *Intrusus dicitur, qui ante præsentationem, & collationem beneficij possessionem ingreditur.*
- 4 *Possessionem capiens literis non consensu dicitur intrusus.*
- 5 *Titulum non habens, seu habens ab eo qui non ferendi non competit, dicitur intrusus.*
- 6 *Resignans post resignationem reputatur intrusus.*
- 7 *Præsumitur de beneficio reservato ab alio quam a Papâ dicitur intrusus.*

DE ista hæc clausula apponitur in literis Apostol. provisionum beneficiorum non reservationum, & maxime si sint legitima, ut per Sacen. de iure quæstio non tollendo, q. 1. in princip. Rota in *Astorian. Capellania 17. Novemb. 1600. coram Ingh. Quo*
calu

casu facie executorem non merum, sed mixtum, qui propterea toties assumere partes iudicis, & citate facere possitorem, ut in termino sibi prefixo compareat, & de sua possessione, vel interesse doceat, si veniat, & suum ius deducat, audiri debet, & contra eum procedi lotis ordine servato, ut tradunt Bort. n. 8. Fel. n. 24. & 33. vers. quadraginta adverte, in c. fin. de presump. Rot. in Nepes. S. Andrea 14. Febr. 1569. coram Finetto, & in Pifien. Capellanis 21. Febr. 1578. coram Clemente VII. & in Bononien. parochiali 12. Junij 1590. coram Penia, & in Probeniana beneficii 18. Junij 1592. coram Gippio.

Intelligitur de alia intrusione præter narratam, vi per Saroen. de iure questio. 1. in fine, Cae. cent. dec. 7. in fin. de Inreparat. Mart. de claus. p. 1. claus. 38. n. 1. in ult. impress. Mantica. dec. 71. n. 5. [Theodol. de Rubens in singul. Rota rom. 1. p. 4. cl. 313. ubi est quod facie gratiam conditionalem.]

Quis autem dicatur intrusus, non erit abs te in presentia investigare. Dicitur igitur intrusus, qui ante presentationem, & collationem beneficii possessionem ingredere, Mart. de claus. p. 3. Maotic. dec. 107. num. 3. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. ult. 9. 10. Vel qui litera non confectus possessionem caput, Flamin. de resign. lib. 10. q. 1. n. 12. Vel qui titulum non habet, aut habet ab eo, cui ius conferendi non competit, Mantica. dec. 118. n. 1. Mart. de claus. p. 38. n. 3. post princip. Item refrigens post resignationem reputatur intrusus, Flamin. de resign. lib. 1. q. 6. n. 6.

Item prout de beneficio reservato ab alio quam à Papa, ut fuit dictum in Verulan. Abbatis 12. Junij 1615. coram Buratto, impellit per Farinac. dec. 1741. n. 2. p. 1. recent.

CLAUSULA LI

Dummodò, seu quatenus licita, &c. honesta sint.

1. Conditionalem, seu modalem gratiam, facit, reditque confirmationem conditionalem clausula, Dummodò licita, & honesta sint.
1. Confirmatio generalis etiam ex certa scientia, non refertur ad statuta illicita.
3. Expressa non comprehendit clausula, Dummodò licita, & honesta sint, posita in confirmatione.

Hæc clausula facit gratiam conditionalem, seu modalem, reddiditque confirmationem conditionalem, & ideo non suffragatur, nisi doceatur pacta, seu conconditiones, aut statuta sub confirmatione contenta esse licita, & honesta, per ea quæ tradunt Dec. cons. 149. n. 6. Bortolin. dec. 46. sub n. 40. p. 1. & fuit dictum in causa Officii. affirm. 23. Maj. 1614. coram D. Patriarcha Pamphilio, & in Segurina admiffionis ad Capitulum 5. Junij 1587. coram Gippio, confirmata coram eodem die 26. eiusdem mensis.

Vnde fit, ut confirmatio generalis omnium statutorum, etiam si facta esset ex certa scientia, non sit resecanda ad statuta illicita, & iniusta, per ea quæ tradunt Alex. cons. 59. n. 14. & lib. 1. Roland. cons. num. 32. lib. 1. quos citat Rot. in Hispanen. Cantoria de Offina 3. Decembris 1599. coram Litta, impellit per Farinac. dec. 11. n. 3. p. 1. recent.

Posita hæc clausula in confirmatione, non comprehendit expressa, ut censuit Rot. apud Cencium post tract. de Censib. dec. 114. n. 1. & apud Fario. de August. Barbosa de Clausul.

339. n. 5. p. 2. recent. ubi fuit dictum, hæc clausula refertur ad illa statuta, quorum tenor non fuit expressus, non verò ad statuta expressum.

CLAUSULA LII

Dummodò, seu quatenus sint in usu.

1. Clausula, Dummodò, seu quatenus sint in usu, in fine posita debet ad omnia refertur.
2. Clausula, Dummodò sint in usu, refertur ad extensionem.
3. Usus statuti regulariter presumitur, & afferens contrarium incumbit onus probandi, non obstat clausula, Dummodò sint in usu, in consuetudine Principis posita.
4. Clausula, Dummodò sacris Canonibus, & decretis Concilij Trid. non aduersetur, quod importet, ostenditur.

IN confirmatione facta per superiorem, statutus inferiorum, vniuersitatum, vel locorum, & privilegiatorum toties apponi hæc clausula, & ideo in hoc posita debet ad omnia refertur, iuxta reg. fin. de rebus dub. & licet videatur testificare confirmationem ad usum, cum est eadem ratio extensionis quæ est in confirmatione, debet etiam refertur ad extensionem, ut post Ruin. & alios firmavit Rot. in Palentina decimarum 9. Decembris 1588. coram Card. Platæ. De ista claus. læt Theodol. de Rubens in singul. Rota rom. 1. p. 4. cl. 332. & 611. dicens appositum in confirmatione statutorum & privilegiatorum refertur ad privilegia, & non ad statuta, & quod cum solet apponi ex stylo, non mutat substantiam, nec naturam statutorum.]

Vius statuti regulariter presumitur, & sic etiam aliarum Confirmationem in tantum, & afferens contrarium, onus probandi incumbit, prout censuit Rot. in Amerina successu 14. Maj. 1593. coram Panis ubi tenor fuit, hoc ipsum procedere non obstat hæc clausula, Dummodò, seu quatenus sint in usu, in confirmatione Principis posita, Gozzad. cons. 16. n. 16. Dec. cons. 649. n. 9. Cretic. de 4. n. 2. de priuileg. & fuisse pluries reuoluitum afferentem eadem Rot. in Montis Regalis infractionis 12. Feb. 1600. coram Card. Lencicla.

Solent huic clausula addi alia verba, videlicet, Et sacris Canonibus, & decretis Concilij Trid. non aduersetur, quæ explicat Hieron. à Soet. in annot. ad Alphonsum à Castanibus de priuileg. Minorum, ad Bullam Clementis VII. editam sub die 30. Maj. 1516. & ad verb. Privilegia Fratrum, cuius verba hic referre non pœbit. Aduertendum est, inquit ille, quod dum in hac clausula dicitur, sacris Canonibus, & decretis, non est intelligendum, ut aliqui malè sentierunt, de sacris Canonibus Summorum Pontificum in decretis, & Decretalibus contentis, sed de sacris Canonibus, & decretis Concilij Trident. cum clarè patet, ipsum Concilium & Canonibus, & decretis consistere, & illud operetur illa clausula, coniungendo Canonem cum decretis Concilij Trident. Ideo malè sentire mihi videtur, qui aiunt, sub illa particula, Canonibus, comprehendit Decreta, & Decretalia Summorum Pontificum, & sub alia, decretis Concilij Trid. ea quæ sunt in Concilio Trident. & quod proinde nulla, sive paucissima remaneant privilegia, & ita esset equidem si hæc illorum valeret opinio: sed quàm sit absurdum, & à mente, verbi quæ Pontificum aliorum, nemo sanæ mentis non videt, dixi-

Na scas

ferre enim, si intelligi voluissent de Decretis, & Decretalibus quatenus sunt in vfu, & factis Canonibus Summorum Pont. & decretis Conc. Trid. Hactenus Hic. à Sorbo, prout eum refert Erafm. à Cochier de *Iurif. Ordinarij in exemplis* p. 4. q. 21.

Quid autem operetur in confirmationibus penitentialium Regularium clausula, *Quatenus decreta Concilij Tridentini non aduerfentur*, vide infra sub clausula 114.

CLAVSVLA LIII.

Dummodò non ultra tres dietas, &c.

- 1 *Dietas ultra duas de iure quis trahi non potest.*
- 2 *Clausula, Dummodò non ultra tres, adeò est restrictiva, ut si reperiatur omiffa, per Dominum Referendarium fit addenda.*
- 3 *Cap. nonnulli, de refcript. fufficiens derogari cenfetur, per illa verba, Et cum derogatione regul. Bonifacij VIII.*
- 4 *Dietas non feruntur quoad Auditorem Camera.*
- 5 *Causa committuntur sine clausula, Dummodò non ultra tres, quando adeò partium confenfus, & certa fcientia.*
- 6 *Dietas est itineratio vnius diei, in qua affignantur viginti milliaria, sine lex leuca.*
- 7 *Dietas committuntur debet per viam vfitatam, & frequentiore.*
- 8 *Dietas per mare est quinquaginta milliariorum.*

Cum ultra duas dietas quis trahi non valeat, vt probat text. in cap. nonnulli, de refcript. in quo Papa mandat, quod si illius textus difpofitioni non derogatur eius expreffa mencione facta, nullus ultra duas dietas ad litigandum trahitur, vt ego ibi notavi num. 2. & num. 14. rationem præfto, quare exigatur fpecialis illius derogatio: fed quia Signatura iuffitrix non potest derogare fupradictis ultra tres dietas caufas committere, ideo additur 10 commiffione hæc noftra clausula, *Dummodò non ultra tres*, quæ ita reftrictiva, fi reperiatur omiffa, per Dominum Referendarium erit addenda, ex Staphil. de lit. iuffis. cap. quomodo petitur, n. 4. & feq. ita refert Marchel. de Commiffariis vltim. impreff. part. 1. c. 6. de commiff. appellat. extra Rom. Curiam, n. 97. & 98. & p. 6. 4. de commiff. auctor. caufarum, num. 21. cum feq. vbi num. 13. fubdit fufficiens derogati d. cap. nonnulli, per illa verba, feu claufulam, & cum derogatione regulæ Bonifacij VIII. de duabus dietis, dummodò non ultra tres.

Non intelligitur hæc clausula refpectu Auditoris Cameræ, quia quoad illum non feruntur dietas, cum aliis fit Index ordinarius Romanæ Curie, & ita habet ftylum notiffimus, vt tenet Fel. in d. c. nonnulli, n. 34.

Quando autem adeò partium confenfus, & certa fcientia, ille maxime in Romana Curia facit, vt non habito refpectu dietarum, caufas committantur fine hac clausula, ficut quotidie fit, & feruari affirmat Marchel. d. p. 2. f. 4. de commiff. advocat. caufarum, n. 24. in vlt. impreff.

Dietas verò est itineratio vnius diei, in quo affignantur viginti milliaria, feu lex leuca: itineratio fingulo die, cap. ex parte B. ibi, *ultra duodecim leuca, de fer. comp. Paladot. lib. 2. rerum quæd. cap. 19. n. 9. Marchel. d. f. 4. n. 6. vel ad summum feptem, Mandol. ad regul. 30. Cancel. quæft. 2. n. 2. Henric. in fimo-*

maslib. 9. c. 27. f. 6. in Cemen. list. C. & lib. 13. cap. 51. f. 5. Ludou. Mirand. in Afen. Pralat. tom. 2. quali. 39. art. 8. conclus. 3. & debet computari à fine diocæfis, Menoch. de arbitrar. cafu 206. num. 5. Elcobat. de rationibus comp. 12. n. 2. Cened. ad Decretal. collect. 123. num. 2. Commenfuratio per viam vfitatam, & frequentiore, iuxta refoluta per Paladot. citat. loco, & per Malcard. de prob. concl. 156. Cabed. Luffe. decif. 13. n. 4. p. 1.

Pec mare verò dietas erit quinquaginta milliariorum, quia plus est facere per terram viginti, quam per mare quinquaginta millaria, Felin. in cap. etiam, n. 7. de excep. Marchel. de Commiff. d. f. 4. n. 20.

CLAVSVLA LIV.

Dummodò collatio fit deuoluta.

- 1 *Deuolutionem probare debet impetrans beneficium cum clausula, Dummodò collatio fit deuoluta, &c.*
- 2 *Probatio deuolutionis debet fieri concludenter cum omnibus fuis qualitatibus, ficut clausula, Dummodò collatio fit deuoluta, &c.*
- 3 *Deuolutio debet plene, & concludenter probari fante clausula, Etiam fi deuoluta, &c.*
- 4 *Deuolutio quomodo fieri debeat, ac probanda veniat, remiffini.*
- 5 *Causa ad Romanam Curiam quomodo deuoluatur, remiffini.*
- 6 *Clauf. Dummodò accedat affenfus, &c. inducit formam.*
- 7 *Clauf. Dummodo resignans aliunde habeat, &c. refiftit fubftantiam gratis.*
- 8 *Clauf. Dummodo cura animarum non negligatur, &c. appofita nihil operatur.*
- 9 *Clauf. Dummodo mediatus patronorum confenfus accedat, &c. non facit gratiam conditionalem, fed modalem.*
- 10 *Clauf. Dummodo paterne incontinentie imitator non fit, &c. foles appofit. refiftit ftatutum prædictorum.*

Cum condicionali hæc clausula prouifionem impetrans debet deuolutionem probare, quia in hoc cafu non intelligitur Papam voluiffe prouidere, nifi collatio ad Sedem Apoftolicam fit deuoluta, Caffad. decif. 5. n. 3. de præbend. Capit. decif. 63. lib. 1. Mant. decif. 160. n. 1. Quæ quidem probatio debet fieri concludenter cum omnibus qualitatibus, Caffad. d. decif. 5. Rot. in Calciaten. dimidia portione 7. Decembris 1581. coram Orano, & in terminis claufule, Etiam fi deuoluta, &c. quod debeat deuolutio plene, & concludenter probari, tradunt Mohed. dec. 17. de præbend. Put. decif. 163. lib. 2. in correctis, Ray. decif. 186. n. 5. p. 2. recent. & fuit dictum in Aretina Capella 2. Junij 1611. coram Cardinale Lanellote, & in Iannet. Abbatia 22. Junij 1616. coram Borrome.

De deuolutione quomodo fieri debeat, ac probanda veniat, multa dixi de officio & potestate Epifcopi, p. 3. alleg. 58. n. 10. cum feq. & late Nicol. Garc. de benef. p. 10. c. 3. n. 41. cum feq.

Caufe autem quomodo deuoluantur ad Romanam Curiam, vide Marchel. de Commiff. p. 3. c. 1. f. 1. de commiff. deuolut. caufarum, n. 6. cum feq. & n. 74.

[Claufula: Dummodo accedat affenfus, &c. inducit formam, ideoque appofita in prouifione de beneficio iuris patronatus operatur vt confenfus patroni per eam referuatur debeat esse

esse expressus, ita ut non sufficiat tacitis ex non contradictione illius. Theodol. de Rubens in *regula-rib. Rota rom. 2. p. 2. claus. 300. num. 1. & 2. & num. 4. addit quod hac clausula præferatur illius, cuius consensus exigitur, ita ut eo nolente nihil dicatur tributum, & citat Rot. decis. 422. lib. 3. p. 3. divers.*

7 Claus. *Dimissio regnans aliunde habeat, & respicit substantiam gratæ, nam attentio stylo aliis concedi non solet.* Paritius de *regn. lib. 2. quest. 6. num. 41. lib. 10. quest. 14. num. 6.* Theodol. de Rubens d. rom. 2. part. 4. claus. 301. num. 2. vbi num. 3. addit gratiam facere conditionalem, nempe quatenus huiusmodi assertio sit vera. Iustificatur autem ista claus. secundum Rotam ex rebus deponentibus, quod resignans de tempore resignationis, & ante, possidebat prædictum, & alia bona, ex quibus percipere poterit antea quinquaginta annos, qui nisi fuerint sufficientes pro illius sustentatione in illis partibus, cum in aliis propter annuæ caritatem non sufficiat hæc quantitas, prout eadem Rota non sufficere censuit ducentos ducatos in civitate Hispanen. vbi propter populi frequentiam est annuæ caritatis Theodol. de Rub. d. claus. 301. n. 4.

8 Claus. *Dimissio cura avocatur non negligatur, &c.* apponitur nihil operatur, nam videtur inducere quandam monitionem, cum à iure tacite intelligatur, quod si beneficium sit curatum, in illo debet deteriorari. Rebuss in *repetitione cap. nulla col. 35. vers. 1. claus. par. 2. n. 440. concessione prædictæ, quem refert Theodol. de Rubens d. p. 4. claus. 308.*

9 Claus. *Dimissio medietatis paternarum consensu accedat, &c.* non facit gratiam conditionalem, sed modalem. Pute. decis. 430. lib. 1. quod citat Theod. de Rubens d. p. 4. claus. 315.

10 Claus. *Dimissio paternæ incontinentia imitatur non fit &c.* solet apponi respectu filiorum presbyterorum, licet tacite insit de iure vt libidinosos non conferantur beneficia, propter tamen præsumptionem paternæ incontinentiæ debet verificari. Rebuss in *repet. acc. nulla col. 39. in 3. clausula. pag. mibi 441. de cens. præben. quem citat Theodol. de Rubens d. p. 4. claus. 325.*

CLAUSULA LV.

Etiamsi generaliter, vel specialiter sit reservatum.

1 Vacatio in Curia debet exprimi, & non tollitur per clausulam, Etiam si generaliter, vel specialiter sit reservatum.

2 Reservatio specialis de certo beneficio, & pro certa persona, non tollitur per clausulam, Etiam si generaliter, vel specialiter sit reservatum, nec per clausulam, Etiam si devolutum, &c. in num. 4.

3 Papa si in collatione dixerit, Etiam si devolutum vel reservatum existat, tunc censetur conferre ex iure devoluto, vel reservato. Nec tollitur reservatio specialis de certo beneficio facta ad favorem certæ personæ. n. 4.

5 Claus. Etiam si dispositioni suæ, vt præfertur, reservatur, non inducit novam reservationem respectu quatuor mensium quos Papa sibi retinet in concessione alternativa.

6 Claus. Etiam si pro alio scripserimus, &c. ostendit mentem Papæ.

August. Barbosa de Clausul.

7 Claus. Etiam si talia forent, &c. operatur vt per eam censetur derogatum dispositioni.

Hæc clausula in provisionibus beneficiorum apponitur, non est apta tollere omnes reservationes, cum non tollat reservationem, quia vacante in Curia, de qua expressa mentio fieri debet: ita Gemin. cons. 12. num. 4. vers. unde licet, & num. 3. vers. nec obstat, [I hoc] de Rubens in *regula rom. 2. p. 4. claus. 365. num. 1. com. 1. jegg. vbi num. 5.* addit hanc clausulam non esse potentem ad comprehendendum reservationes, de quibus est facienda mentio specialis, [I] ardin. Tusch. prædict. conclus. rom. 1. l. 2. c. conclus. 316. num. 1. vbi num. 2. amplius, quia nec ex illis tollitur reservatio specialis de certo beneficio, & pro certa persona, quia Papa non præsumitur tollere ius illi particulari, ideo non sufficit.

Si verò Papa in collatione dixerit, Etiam si devolutum, vel reservatum existat, tunc censetur conferre ex iure devoluto, vel reservato, Gemin. cons. 12. vbi in fin. versum si sit reservatum, Card. Tusch. d. conclus. 336. num. 4. Mart. de clausul. p. 2. claus. 279. num. 5. intelligentes, quando non agitur de prædicatione recti, sed solum de consensu.

Item per istam clausulam non tollitur reservatio specialis de certo beneficio facta ad favorem certæ personæ, quia Papa non præsumitur tollere ius illius personæ Gemin. d. cons. 12. num. 4. in fin. vers. simuliter non tollitur, Mart. d. clausul. 279. n. 4.

Clausula, Etiam si dispositioni suæ, vt præfertur, reservatur, quæ est reg. 9. Cancellaria, non inducit novam reservationem respectu quatuor mensium, quos Papa sibi retinet in concessione alternativæ, & tunc reservati in prima parte regulæ, vt ostendunt illa verba, Etiam, vt præfertur, secundum vnum intellectum, & referuntur ad primam partem, sed bene eam inducunt respectu duorum mensium, quos capit ex quatuor ordinatis, & non erant in prima parte comprehensæ, & idem secundum alium intellectum, quem tenet Gonzal. ad regul. 8. Cancell. lib. 54. num. 2. & 5. vers. hic sunt apponita, nempe quod illa verba, vt præfertur, reservatur, præsupponant anteriorem reservationem sex mensium, quæ expressa non fuerat, sed duntaxat tacita, eo ipso quod alij sex menses fuerant ordinatis expressi, qui tamen secundum intellectum potest procedere quoad Martium & Septembrem, qui non fuerat expressi in prima parte regulæ, sed non quoad alios quatuor in dicta prima parte expressi reservatos, & quorum respectu non fuit sublatum impedimentum, vt sunt expressæ declarationes Putei, & aliorum quæ se fundant in ista expressa reservatione prioris. Denique sententia tenet Rota in *Salomon. alternativæ* 14. May 1610. coram Cardinale Lancellotto, dum dicit quod Papa in secunda parte concessionis alternativæ reservat sibi alios sex menses, vt præfertur scilicet modo, quod supra in regula sibi patet reservatur referatur sibi alios sex menses, vt præfertur, scilicet modo, quod supra in regula sibi patet reservatur, refert Mallob. in *sua præben. habendi concursum*, prælat. 23. dub. 2. num. 24. ex qua Papæ. beneficij 10. Aprilis 1617. coram bona memoria Martino Andrea.

[Claus. Etiam si pro alio scripserimus, &c. posita in mandato de vacaturo, ostendit mentem Papæ volentis gravare collationem ordinandis plurius mactatis, Rebuss de claus. mand. n. 25. in fine, & cons. 47. n. 7. Theodol. de Rob. al. 169. Si duo mactata impetrata fuerant cum hac clausula cū clausul. pro alio non scripserimus, &c. neutrum valet. Rebuss. in *forma mand. Apost. in verb. pro alio scripserimus, vers. tertium est, & seq.*

Na 2 Claus.

7 Claus. Etiam si talis foret, &c. operatur vt per eum censatur derogatio dispositioi specialem, & indiuiduum derogationem requiriti, & habent clausulas derogatorias ad totas dispositiones, Alex. conf. 155. n. 1. lib. 6. Paris. conf. 1. n. 92. lib. 2. Theodo. de Rubricis claus. 374. Peregr. conf. 20. n. 14. vol. 1. vbi quod operatur vt ea, quorum nominatim meminisse oportuisset, habeantur pro specialiter expressis.]

CLAVSVLA LVI.

Et in euentu in quem, &c.

1 Non restringit casum preedentem, sed illum de nono ponit, & consistit, nec est verum quod limitet, & coarctet fideicommissum, prout clausula, tunc & etiam, denotat etiam porius conditionem, quam restrictionem, cum idem sit dicere in euentu in quem ambo decedant, ac si ambo decedant, vt fuit resolutum in Romano fideicommissi datam 19. Februarii 1607. coram Gregorio X. inter eius decisionis impressus decis. 296. n. 5.

[Claus. Et ex alio casu, nimum suum mouentibus, operatur vt quia vna dumtaxat causa non censatur motus ad aliquid faciendum, Sord. conf. 361. n. 1. 4. conf. 551. n. 7. Rota decis. 251. n. 15. p. 5. recent.

& conf. 987. n. 3. [Peregr. conf. 2. n. 32. & conf. 7. n. 10. cum seq. q. vel. 1.] & tunc debet intelligi, vt quanto minus fieri possit, lus commune heritor in alio coactione facienda secundum naturam feudi, seu emphyteusis, scilicet inter masculos descendentes ab ipsis inuentis, & vocatos in inuestitura, vt in specie respondit Alex. conf. 106. n. 34. & p. vol. 4. quod est repetitum in conf. 128. vol. 5. Dec. conf. 123. n. 6. Gozad. conf. 4. vol. 5. conf. ad decimum pater, & conf. 84. n. 12. & sequi hanc. Idem decis. 164. n. 15. prope finem.

Posita in contractu non transitorio ad extraneos operatur quod etiam extranei dicantur comprehensum, ita Curt. iun. conf. 4. in princ. 150. n. 2. Clus. g. emphyteusis, q. 28. n. 10. Rol. à Valle conf. 55. n. 31. cum seq. lib. 3. Card. Tusch. prout claus. rem. 1. l. i. C. de ius. 295. n. 1. & 5.

Operatur etiam, quod emphyteusis Ecclesiastica sit transitoria ad hæredes extraneos, Rol. à Valle d. conf. 55. n. 33. vers. & operatur Curt. iun. d. conf. 4. sub n. 1. vers. sed quantum, Conar. lib. 2. var. c. 17. sub n. 4. vers. quatuor conclusio, Clus. d. q. 28. n. 4. & 9. Sord. conf. 551. n. 2. & 3. Card. Tusch. d. concl. 295. n. 6. & hanc opinionem sæpe sequuta est Rota, & signanter in Mediol. benorum 16. Februarii 1601. coram Cardinale Lancellotto, & in Parisien. benorum, 10. Maii 1602. coram Cardinale Pamphilo, & in Creman. benorum 5. Iunij 1614. coram Pheldo seniori.

Io concessione feudi operatur, quod in alienatione onus omnino consensus non requiratur, sedus si habeat adiectum verbum, in feudum, vel simile, fendo ita Seraph. decis. 99. n. 1. vnde Menoch. conf. 865. n. 7. ait quod clausula operatur, vt vassallus feudum alienare possit etiam inconsulto domino, quod etiam ea Alexand. conf. 128. in 6. lib. 6. tradit Card. Tusch. d. concl. 295. n. 12.

Equipollet hæc clausula alteri, Pro se, suisque hæredibus, & descendens quibuscunque, cum à pari procedat quod emphyteusis, vel feudum sit concessum pro se, & hæredibus quibuscunque, vel quibus dederit, vt per Galli. conf. 84. n. 44. Roland. à Valle de iure dori, q. 54. Magon. Lucen. decis. 12. Ioan. Bapt. Colst. de clausul. comment. claus. 106. n. 1. Menoch. conf. 178. & clausule, Ad dandum, & alienandum, Rol. d. conf. 55. n. 37. lib. 5. Gozad. conf. 9. n. 2. Card. Tusch. d. concl. 295. n. 9.

Restringitur tamen ad personas habiles ad succedendum, Menoch. conf. 987. n. 4. Gabr. conf. 83. per totum, & conf. 84. n. 24. lib. 2. Card. Tusch. d. concl. 296. n. 11. & 20.

Deinde non reponit vassallum in libera facultate alienandi simplicitate, & absolute, sed tunc demum, quando alienatio sit in personam gratam, vt in specie Motoc. conf. 46. n. 78. quem refert Io. Bapt. Colst. d. claus. 106. n. 2. vbi etiam cum Menoch. conf. 84. n. 57. declarat non procedere, si est posita in cæcutione.

CLAVSVLA LVII.

Et quibus dederit.

- 1 Alienandi facultas quod competat facti clausula, Et quibus dederit.
- 2 Fendum omnino alienabile significat clausula, Et quibus dederit, dummodo tamen sui commune minus ladeat.
- 3 Extranei vt dicantur comprehensi operatur clausula, Et quibus dederit, posita in contractu non transitorio ad extraneos.
- 4 Emphyteusis Ecclesiastica vt sit transitoria ad hæredes extraneos operatur clausula, Et quibus dederit.
- 5 Fendi in concessione operatur clausula, Et quibus dederit, quod in alienatione non omnis consensus non requiratur.
- 6 Vassallus vt feudum alienare possit etiam inconsulto domino, operatur clausula, Et quibus dederit.
- 7 Clausula, Et quibus dederit, equiparatur alteri, Pro se, suisque hæredibus, & descendens quibuscunque, & similiter clausula, Ad dandum, & alienandum, &c.
- 8 Emphyteusis, vel feudum quod sit concessum pro se & hæredibus quibuscunque, vel quibus dederit, à pari procedit.
- 9 Clausula, Et quibus dederit, restringitur ad personas habiles ad succedendum.
- 10 Vassallum in libera facultate alienandi simplicitate & absolute, non ponit clausula, Et quibus dederit, sed tunc demum quando alienatio sit in personam gratam.

1 Hæc clausula facit quod competat facultas alienandi, Seraph. decis. 25. n. 5. significat a feudum omnino alienabile, Menoch. conf. 178. n. 32.

CLAVSVLA LVIII.

Et si plus valet, donat.

- 1 Dolorum referuntur de vi, & effectibus huius clausule agere.
- 2 Natariorum positæ ex more, & hyle, quam ex contrahentium mentis consensu appositæ clausule, Et si plus valet donat.
- 3 Verba clausule, Et si plus valet donat, in vitiatioe pæna captiosa sunt.

4 Clausula

- 4 Clausula, Et si plus valet, donat. posita in venditione, vel cessione facta per maiorem, nihil operatur.
- 5 Remedium l. 2. C. de rescind. vend. quando excludit clausula, Et si plus valet, donat, apposta in instrumento venditionis.
- 6 Clausula, Et si plus valet, donat, apposta in instrumento venditionis, apud Lusitanos nihil operatur, etiam si ab ignorante rei valorem apponatur.
- 7 Latio innumerabilis semper censetur excepta.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide Cels. Vgon in tract. claus. pag. 512. col. 1. Salust. Tibert. in formular. instrum. c. 2. n. 18. Mart. de claus. part. 1. claus. 246. alius claus. 363. in ult. impress. Card. Tusch. pract. cens. l. 1. l. 1. C. cens. 398. Ioan. Bapt. Cost. de claus. cens. claus. 147. [Theodof. de Rubens in fmg. Rota tom. 2. p. 4. c. 389.]

Hæc clausula persundit, & veluti ex more & stylo potius Notariarum, quam ex mente cocontractentium apponitur, ut tradunt Alex. conf. 125. n. 10. vers. non obstat quod Notarii, lib. 1. Mart. d. claus. 363. nam 5. Marten. 7. gloss. 3. num. 5. ius. 11. lib. 5. nona Rescripti. Card. Tusch. d. tom. 1. l. 1. C. cens. 304. num. 12. Tirac. de retrah. re. §. 1. §. 1. art. 18. nam. 16. vbi post Fabian. de Monte, subdit arbitrio Indicis esse relinquendum an & quando hæc clausula potius dicatur apposta de scribarum stylo, quàm de partium mandato.

Verba huius clausulæ in venditione posita capiosiora sunt, & referri debent ad modicum importantiam, & non tam prodigam, ex qua dolus & malitia argui possit. Bald. conf. 376. incip. Casus talis in fine vers. alla autem verba, & alid de off. vice. numer. 2. circa mod. de emp. March. de Commis. p. 2. pag. 168. nam. 6. in ult. impress. Mart. d. claus. 363. num. 6. Caed.

Tusch. d. l. 1. C. cens. 398. n. 1. vbi n. 2. extendit hæc clausulam appositam in venditione, vel cessione facta per maiorem, non operari aliquid propter dolorem & fidem contractum pro minore, per quod quando in russum causam faceret minor, & si in initio, Scraph. de Præiur. iuram. prin. 83. l. 16. §. 18 [Theodof. de Rubens d. c. 383. nam 7. vbi dicit quod intelligitur de modico, non autem de pluri in magna quantitate, & nam. 9. quod inducit presumptionem suspitionis]

Quando hæc clausula apponitur in testamento venditionis, non excludit venditorem à beneficio l. 2. C. de rescind. vend. si ignorans rei valorem illam apposuit, secus si eum sciebat; ita Parf. conf. 118. num. 3. vol. 1. Gabr. conf. lib. 2. de emp. cens. 1. n. 56. cum segg. Count. lib. 2. var. cap. 4. numer. 2. Menoch. de arbitrat. ca. 144. nam 13. Becch. conf. 221. numer. 22. vol. 1. Scraph. de Præiur. iuram. prin. 83. a. 108. Fachin. contravers. iuris lib. 2. cap. 19. Ioan. Bapt. Cost. de claus. cens. claus. 147. num. 1. §. 2. in ult. de scilicet scientia, & ignor. cent. 1. dist. 41. Gaspard. Rodet. de non reddid. lib. 1. q. 8. num. 10. & quæst. 11. numero 6. Morla in Emporio l. 1. Caus. part. 1. art. 9. qu. 10. & 24. Caus. contravers. cens. cum q. 511. Ioan. de Salas de contrah. ar. l. de emp. dub. 17. n. 8. Franc. Molin. de rit. non lib. 3. q. 7. §. 8. v. 17 [Quia hæc clausula non operatur nisi data scientia veri valoris, nec sufficit generalis scientia, sed requiritur particularis, cetera & indubita. Mart. n. 14. cum segg. Crem. n. 17. Cagnol. n. 14. Pinel. p. 2. cap. 20. num. 20. in d. 1. Ant. Gabr. d. ar. l. 1. n. 52. Theodof. de Rubens d. cens. l. 1. §. 2. numer. 7.] Verum apud nostros Lusitanos hæc clausula apposta in instrumento venditionis, nihil

Angust. Barbosa de Clausul.

operatur, etiam si ab ignorante rei valorem apponatur, prout ad tollendas fraudes, & obtinendas hominum malitias sancitule Ordinatio Regis, lib. 4. tit. 16. §. 9. vbi Parens meus.

Intellige supradictam Doctorum sententiam de enormi latione, non de enormissima, hæc enim excepta semper censetur, et auctoritate Alciati, Com. Greg. Pinel. Soc. Dec. Curt. iun. R. ol Burg. de Pace, & aliorum scriptis Gutier. in auct. Sacramenta puerorum, n. 95. & 98. in fin. & eo citato firmant Franc. Molin. de rit. auct. lib. 3. q. 96. a. n. 38.

CLAUSULA LIX.

Ex certa scientia.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausulæ agent.
- 2 Clausula, Ex certa scientia, habet vim clausulæ rum.
- 3 De plenitudine potestatis,
- 4 Non obstante, &c.
- 5 Motu proprio, &c.
- 6 Pro expressis.
- 7 Alia nullum, & invalidum confirmat clausula, Et certa scientia.
- 8 Ius alteri quæsitum in tollendo operatur clausula, Et certa scientia.
- 9 Citatio parva non requiritur in dispositione, cui apponitur clausula, Ex certa scientia.
- 10 Causa vi in principe præsumitur facta clausula, Ex certa scientia.
- 11 Dubitare non licet de eo quod Principe assertum ex certa scientia.
- 12 Delegatus Papa facta non existens in dignitate, ut valeat, operatur clausula, Ex certa scientia.
- 13 Contraria vi censetur sublata absque alia derogatione, operatur clausula, Ex certa scientia.
- 14 Rebus clausula, Ex certa scientia, quoad solemnizationem, & quoad validitatem.
- 15 Concessio vi a Principe facta non extinguatur morte concedentis, operatur clausula, Ex certa scientia.
- 16 Validitatem & sanctionem circa defectum intrinsicum operatur clausula, Ex certa scientia, & De plenitudine potestatis.
- 17 Causa saltem non verò conditionatè adhibita cessatur clausula, Quatenus iussu possidetis, fuisse clausula, Ex certa scientia.
- 18 Clausula, Ex certa scientia, tollit onere Iuris oblationem.
- 19 Præsumptionem informationis in Principe operatur clausula, Ex certa scientia.
- 20 Concessio non habet clausula, Ex certa scientia, in confirmatione postea, tamen modo concessa quod Papa habet plenam potestatem.
- 21 Confirmatio ex certa scientia aut dicitur simplex confirmatio, sed amplius, & non concessio.
- 22 Principe ex validitate & certa scientia censetur dispensare cum imperante super inhabilitate.
- 23 Nullum audiam contra factum Principis ex certa scientia.
- 24 Principe dicto statim maxime circa causa commissam, & alia de quibus est informatum.
- 25 Remedium l. 2. C. de rescind. vendit. facit cessare clausula, Ex certa scientia, in alienatione contrahit adhibita.

Nn 3 23 Erroris

- 25 Erroris omnem presumptionem tollit clausula, Ex certa scientia.
- 26 Donationem operatur clausula, Ex certa scientia, in se obligantis sine causa.
- 27 Condemnationem indebitis tollit clausula, Ex certa scientia.
- 28 Cognitionem ulteriorem etiam pracludit clausula, Ex certa scientia, & facit presumere quod Papa voluerit res plenius cognoscere.
- 29 Tertij in iudicium prauidetur non ubi operatur clausula, De plenitudine potestatis.
- 30 Tertij prauidetur operatur clausula, Ex certa scientia, in privilegio in illa derogatione generali.
- 31 Tertio ut prauidetur clausula, Ex certa scientia, necesse est quod sit adhibita causa cognita.
- 32 Causa cognita tantum apponi potest clausula, Ex certa scientia.
- 33 Causa cognita quando nulla praecessit, nihil operatur clausula, Ex certa scientia.
- 34 In ea qua in facto consistit, & de quibus Princeps non praesumitur habuisse notitiam, non operatur clausula, Ex certa scientia.
- 35 Potestas ubi in Principe deficit, non operatur clausula, Ex certa scientia.
- 36 Papa confirmatur ex certa scientia, non censetur alium nullum ex inhabilitate scientie censurabilem dare.
- 37 Defectus duplex ubi adest, non operatur clausula, Ex certa scientia.
- 38 Clausula, Ex certa scientia, nihil operatur quando apponitur super negotio, de quo Princeps non habet notitiam, vel in eo, qua Princeps non potest sternere contra aequitatem naturalem, ut num. 59.
- 40 Erroris ubi est notitia, nihil operatur clausula, Ex certa scientia.
- 41 Rem aliter se habere quando constat, non operatur clausula, Ex certa scientia.
- 42 Errorum & falsam informationem non supplet clausula, Ex certa scientia.
- 43 Falsitatem narrationum non supplet clausula, Ex certa scientia.
- 44 Defectus substantiales non supplet clausula, Ex certa scientia.
- 45 Substantia & solemnitates supplentur & sanantur per clausulam, Ex certa scientia, quando processum fuit parte citata, & cum causa cognitione.
- 46 Appellationem non impedit clausula, Ex certa scientia.
- 47 Princeps quando aliquid concedit ad instantiam partis, nihil operatur clausula, Ex certa scientia.
- 48 Pars absente, qua non conuendit, non operatur clausula, Ex certa scientia, maxime quando adhibita fuit sine causa cognitione.
- 49 Concedenti in prauidendum non operatur clausula, Ex certa scientia, quando non expressa.
- 50 Subreptionis visum non tollit clausula, Ex certa scientia, nisi Princeps informatum procedat.
- 51 In dispensationibus sine causa factis non operatur clausula, Ex certa scientia.
- 52 Confirmatio statutorum, qua potest referri ad valida, & inuolida, semper refertur ad valida, & nihil operatur quando inuolida.
- 53 Confirmatio generalis statutorum, vel privilegiorum, seu alterum dispensationem, non confirmat aliquid illorum.
- 54 Confirmatio ex certa scientia privilegiorum Fra-

tribus Minoribus concessorum, an comprehendat ea privilegia, quae sem in usu non erant, ostenditur.

- 55 Dispensatio posterior, ut non facta prioris mentione minime sit subrepticia, non operatur clausula, Ex certa scientia.
- 56 Dolum partis impetrantis non supplet clausula, Ex certa scientia.
- 57 Accessoria ad gratiam quando est clausula, Ex certa scientia, nihil operatur.
- 58 Princeps censetur facere ex certa scientia, si id in litteris exprimat.
- 59 Princeps censetur facere ex certa scientia, si fuerit certificatus solum de natura negotij.
- 60 Princeps si aliquid facit cum iuramento, censetur facere ex certa scientia.
- 61 Princeps si in confirmatione inferas confirmatum integrum, censetur ex certa scientia confirmare.
- 62 Confirmatio non potest dici verè ex certa scientia, non obstante appositione huius clausulae, nisi totus tenor super inuenerit, & fuerit inferatur.
- 63 Princeps dicitur ex certa scientia, quando aliquid facit cum causa cognitione.
- 64 Clausula, Ex certa scientia, si non sit expressa, sufficit de illa tacite transire.
- 65 Collatio ex certa Pontifici scientia fieri quando dicitur remissum.

DE vi, & effectibus huius clausulae vide Cels. & Vgon. in tract. clausul. pag. 167. Anton. Gabr. commun. lib. 6. de clausul. concl. 1. Molin. de Primogen. lib. 2. cap. 7. num. 15. cum seq. Petrus leg. 3. vers. quare 15. tit. 1. lib. 3. Ordin. pag. 694. Menoch. de success. lib. 1. §. 6. n. 10. Menoch. conf. 1. num. 412. cum seqq. & conf. 36. num. 17. & n. 59. cum seqq. & conf. 156. n. 45. & conf. 181. num. 38. Malcard. de probat. concl. 1720. num. 7. Azeved. ad l. 1. num. 5. tit. 1. lib. 4. n. 4. nota Recopil. & l. 1. numero 5. cum seqq. ad tit. & lib. Marched. de Commis. part. 1. cap. 2. a numero 23. Henric. in summa, lib. 7. cap. 17. §. 4. lib. 2. pag. 361. Sued. consil. 303. num. 17. & conf. 313. num. 18. Valsic. consil. 130. n. 62. & num. 43. Cabed. Lusi decis. 1. num. 1. part. 2. Card. Tusch pratic. concl. in sum. 1. lib. 2. concl. 340. & seq. Suet. de legib. lib. 8. cap. 18. n. 4. Guald. ad regul. 8. Cancell. gloss. 45. §. 1. numero 75. & seq. Nicol. Carr. de benefic. part. 3. cap. 1. num. 125. Bernard. Griec. ad pratic. Camera Imperialis, lib. 2. concl. 1. n. 46. Ludou. Rodolph. de supremacia absoluta Principis potest. ex §. n. 13. & cap. 6. num. 5. cum seqq. laud. Glor. resp. 1. part. 1. num. 19. cum seqq. Mart. de clausul. part. 1. claus. 106. in 1. edit. alius clausul. Monet. de commun. vltim. volun. cap. 7. numer. 94. cum multis seqq. [Theodof. de Rubertis in fign. Rem. rem. 1. p. 4. cl. 13. & 391.]

Primos effectus est, ut idem operetur huiusmodi clausulae secundum clausulae. De plenitudine potestatis, ut observant Felin. in cap. cum inter, num. 5. de excep. Patil. conf. 1. num. 41. lib. 1. Alexand. conf. 92. incip. Perfellu. n. 31. & seq. lib. 6. Roman. conf. 369. n. 18. in fin. Cort. sen. conf. 48. incip. Memoria recedenda, num. 26. & conf. 65. numero 10. Cort. in memorab. verb. clausula, pag. 115. Branot. à Sole in loc. communib. verb. clausula 17. Gabr. d. n. de clausul. concl. 1. num. 1. Menoch. conf. 103. num. 50. Marten. 1. 7. §. 1. Thuri. gl. 11. num. 28. Marched. de Commis. part. 1. pag. 65. num. 14. Ludou. Rodolph. de supremacia, seu absoluta Principis potestate, cap. 5. n. 24. Monet. d. cap. 7. numer. 96. Card. Tusch d. l. 2. concl. 340. num. 11. & 21. vbi n. 23.

post

post Abb. *conf. 109. col. fin. lib. 1.* extendit idem esse, quando hæc clausula habet etiam in eadem gratia clausulam, *Non obstant*, & n. 4. post Dec. *conf. 65. §. 1. ff. de iur. iud. lib. 1.* subdit quod non potest quæri à Principe, cur ita faciat, quando facit ex certa scientia. [Theod. de Rub. d. *concl. 39. n. 26. Magdalen. de numero test. in respon. requir. p. 1. c. 3. n. 5.*]

3 Secundus effectus est, quia hæc clausula habet vim clausulæ, *Non obstant*, gloss. mag. in *fin. in l. rati. C. de resind. vendit. gloss. in l. 1. Quæstio. C. de preb. Imper. aff. & n. cap. 1. verb. noscitur, de consuet. in 6. Paul. de Cæst. in l. 3. §. si pro quo, num. 3. ff. quod quisque iuris. & *conf. 101. Videndum num. 3. vers. ubi videndum lib. 1. Ruit. conf. 60. n. 5. vol. 1. Socin. conf. 3. num. 11. vol. 3. Glor. resp. 1. part. 2. num. 46. Menoch. d. *conf. 1007. num. 52. & conf. 16. numer. 39. Monet. d. cap. 7. n. 101. Ma. *concl. 1080. num. 40. Card. Tusch. d. *concl. 340. num. 2. cum seq. vbi n. 5. post Alexand. *conf. 111. Persellu. num. 9. vers. præterea, lib. 6. declarat hanc clausulam operari declarationem, & habere vim clausulæ, Non obstant*, per se solum, quando non agitur de præiudicio tertii, & num. 12. post Fulgos. *conf. 155. iocip. Proponitur*, extendit hoc ipsum procedere etiam in respectu, vel privilegio ad fauorem ludæorum concessio, & 2. num. 15. quærit an procedat, si agatur de derogando Canoni Concilii. [Theod. de Rub. d. *claus. 391. num. 14.*]*****

4 Tertius effectus est, quia habet vim clausulæ, *Meum proprium*, vt per Gabr. d. *concl. 1. num. 27. gloss. verb. litterarum, in fin. in cap. finem. n. 4. de rescript. in 6. Paul. *conf. 3. num. 37. vol. 4. Monet. d. cap. 5. n. 104. Glor. resp. p. 1. num. 31. Card. Tusch. d. *concl. 340. num. 22.***

5 Quartus effectus est, quod hæc clausula habet vim clausulæ, *Pro expresse habentes*, vt per Alexand. *conf. 11. vol. 6. Gabr. d. *concl. 1. n. 26. Monet. d. cap. 7. num. 103.**

6 Quintus effectus est, quod hæc clausula confirmat actum nullum, & inualidum, ita post Bar. in *l. si quis. 1. n. 1. ff. de appellat. Alexand. *conf. 60. §. si in finem, vers. non obstat, vol. 1. & conf. 1. vol. 5. Gabr. d. *concl. 1. num. 1. concludit Monet. d. cap. 7. num. 93.* quibus addit Cabed. *Lusitana decr. 1. num. 3. par. 1.* [Nam appollita à Principe in confirmatione statutorum operatur vt censentur confirmata statuta iniurata, & iuri communi contraria. Ant. Gabr. d. *concl. 1. n. 1. Theod. de Rub. d. *concl. 39. n. 61. vbi n. 62. addit quod quando potest referri ad iusta, & iniuria, ad iusta tantum est referenda. Nam quod factum fuit ex certa scientia Principis, non potest io dubium reuocari, Bar. in *l. si confirmatur, n. Codicill. ff. de iure codicill. Dec. *conf. 161. num. 8. [Ant. Gabr. d. *concl. 1. num. 29. cum seq. Theod. de Rub. d. *claus. 391. n. 44.]* nec ab eo Principe quæri, cur ita faciat, Dec. d. *conf. 161. num. 8. & conf. 655. num. 19. Decian. *conf. 18. n. 169. lib. 1.*********

7 Sextus effectus est, vt operetur etiam io tollendo ius alteri quæsitum, vt plerumque tenent ex relatis à Gabr. d. *concl. 1. n. 8. & à Menoch. de præscript. lib. 1. præ. g. n. 15. Sed de hoc plenius infra limit. c.*

8 Septimus effectus est, quod in dispositione, cui apponitur, non requiritur paria citatio, vt voluerunt Abb. in *cap. cum olim, de re iudic. Roman. *conf. 169. in §. sub. & alij, quos refert Gabr. lib. 3. commun. tit. de election. *concl. 1. n. 16. & d. n. de clausul. *concl. 1. n. 11. vbi alios recenset contrarium sentientes: sed n. 3. & 14. habet diffidentes opiniones conciliat, vt priore procedit in actu, qui ex liberalitate mota Principis præstatur, vt collatio beneficii, in qua citatio****

non requiritur, cap. licet, de prebend. in 6. possetur in actu decisio iuris contradictorii, in quo regulariter citatio requiritur, l. de vniuersis, ff. de re iudic. vel prius in modico præiudicio, postior in magno de grani, refert, & sequitur Monet. d. cap. 7. *num. 98. Et ex Roman. *conf. 369. Circa primam, num. 28. vers. non est dubium, collige Card. Tusch. d. *concl. 1. n. 15. modificationem penionis factam etiam non citata patet valere, si est ex certa scientia.***

9 Octauus effectus est, quia facit, vt causa in Principe præsumatur, vt post Coen. *conf. 189. vol. 4. tradit Gabr. d. n. de clausula, *concl. 1. num. 15. id ampliana num. 16. vt procedat, citato Principi rem concedat patet non citata, quæ rumen ampliatio dubia est ex adductis per eundem Gabr. lib. 1. commun. tit. de iura quasque non tollendo, *concl. 3. n. 9. & ex Mascard. de prob. *concl. 175. num. 10. prove eos refert Monet. d. cap. 7. n. 99. & post Alexand. *conf. 16. n. 21. & 3. lib. 1. tanq. Card. Tusch. d. *concl. 340. n. 16.******

10 Nonus effectus est, quod non licet dubitare de eo, quod Principes asserunt, sicut neque quod concessionem fecit ex certa scientia, vt pleribus relatis tradit Gabr. d. *concl. 1. n. 28. & 29. & post Dec. de Decian. concludit Card. Tusch. d. *concl. 340. n. 24. nec dissentit Monet. d. cap. 7. n. 105.**

11 Decimus effectus est, vt valeat delegatio Papæ facta non existens in dignitate ita post Lantanc. in *cap. quoniam curiam, vers. hic tractabatur inuicem, de probat. ubi, concludit Gabr. d. *concl. 1. num. 17. & Monet. d. cap. 7. n. 100. amplianes quoad qualitates requisitas in delegato Papæ, iuxta text. in cap. florum, in prin. de rescript. lib. 6.**

12 Undecimus effectus est, vt operetur quod contraria censentur sublara absque alia derogatione, vel clausula, *Non obstant*, vt post Bald. *conf. 25. n. 4. vers. præterea in domibus, lib. 1. & Alex. *conf. 101. Pysr. in fin. n. 9. vers. & præterea, lib. 1. & conf. 10. Pender. sit, num. 10. lib. 5. ad alios plures concludit Card. Tusch. d. *concl. 340. n. 11.***

13 Duodecimus effectus est, vt operetur, vt id quod confirmatur, si non est solemne, reddatur solemne, ita vt det robur quodam solemnitate, sicut & quoad validitatem, vt post Guidop. *conf. 34. n. 4. vers. præterea vales d. vnos, resoluat Card. Tusch. d. *concl. 341. n. 9. vbi n. 10. post Alex. *conf. 91. Persellu. 30 & seq. lib. 6. hoc extendit, idem esse in solemnitate alienationis rei Ecclesiæ non solemniter factæ, quia efficitur solemnitas si Papa illam confirmat cum hac clausula, vel de plenitudine potestatis cum clausula, Su. pleneas, &c.***

14 Decimus tertius effectus est, quod operatur, vt concessio à Principe facta non extinguatur morte concedentis, vt per Gabr. d. *concl. 1. n. 35. & Monet. d. cap. 7. n. 106.*

15 Decimus quartus effectus est, vt hæc clausula cum aliis, *De plenitudine potestatis, operetur validitatem, & sanationem etiam circa defectum iurisdictionis, vt post Alexand. d. *conf. 92. prope finem, num. 41. vers. & per hoc etiam docet Card. Tusch. d. *concl. 340. num. 11.***

16 Decimus quintus effectus est, quod licet in rescriptis adiecta sit clausula illa, *quatenus infirmissime, aut similis, non stat conditionalliter, sed causahæc, vt post Alex. *conf. 6. vers. quoniam etiam, vol. 3. tradunt Gabr. d. *concl. 1. num. 34. & Monet. d. cap. 7. num. 108.***

17 Decimus sextus effectus est, vt tollat omne iuris obstatulum, vt per Franciscum Leo. in *th. fin. fori Ecclesiasticis, p. 4. cap. 1. n. 5. Monet. d. cap. 7. n. 109. & sequi videtur Gabr. d. *concl. 1. n. 37.**

- 18 Decimus septimus effectus est, vt operetur presumptionem informationis in Principe, vt latet per Alex. *conf. 5. n. 1. lib. 3.* & dictum fuit in *Bracharen. de Cobaren. 9. linc. 1606 coram Card. Sacro. XV. impellat per Farinac. decif. 180. n. 1. p. 1. recent.*
- 19 Decimus octauus effectus est, vt in confirmatione posita habet vim noue concessionis, dummodò constet quod Papa habuerit plenam noticiam, *cap. si Apostolica*, vbi gloss. *verb. confirmatio, de proband. 1. 6. Rot. in Baren. sen. nullum Archiepiscopatum 23. Jun. 1615. coram Card. Sacro.* impellat per Farinac. *decif. 166. n. 7. p. 1. recent.* tunc enim non dicitur simplex confirmatio, vel innuatio, sed ampliatio & noua concessio, *Ruin. conf. 33. n. 5. lib. 1. Gozzadin. conf. 62. n. 5. Rot. decif. 193. n. 2. apud Farinac. part. 1. recent.* quos refero ego ipse in *collecl. ad cap. cum dilecti 4. n. 1. o. de confirm. noli.*
- 21 Decimus nonus effectus est, vt operetur quod Princeps etiam censetur dispensare cum impetrante super inhabilitate, vt post Ang. Ares. *conf. 72. n. 4. vers. & si quis defessus*, & *conf. 113. Quia in casu, n. 3. & seg. vers. secunda illud concessi*, maximè *n. 5. & 6. tenet Card. Tusch. d. concl. 140. n. 17.* & non dissentit Mart. de *iurisdic. p. 4. cent. 2. casu 176. n. 4.*
- 22 Vigentesimus effectus est, vt operetur quod nullus audiat contra factum Princeps ex certa scientia, vt post Ioan. de Anagn. *conf. 44. n. 3. vers. quid autem operetur*, concludit idem Card. Tusch. *sape citata concl. 340. n. 18.* & reddit rationem, quia statim dicto Princeps, maximè circa causæ commissionem, & alia de quibus est informatus.
- 24 Vigentesimus effectus est, vt in alienationis contractu adhibita cessare remedium *l. 1. C. de rescind. vend. in Menoch. conf. 1. n. 152. & Bald. in eod. l. 2. quæst. 7. n. 10. ad finem*, Alexand. *conf. 42. n. 7. lib. 1. Curt. sen. conf. 49. n. 75. Rot. decif. 142. n. 7. & 10* quos refero, licet non lequatur Vinelad. *d. l. 2. p. 1. cap. 2. n. 23.*
- 25 Vigentesimus secundus effectus est, vt tollat omnem erroris præsumptionem, ex traditis per Ang. Alex. & alios in *lib. 6. si quis, item quatuor & si quis causam*, Socin. in *conf. 72. in princ. vol. 3. & conf. 79. n. 46. vol. 4. Menoch. conf. 7. n. 145. Glouet. res. conf. 1. part. 1. n. 19.*
- 26 Vigentesimus tertius effectus est, vbi hæc clausula, *Ex certa scientia*, operetur domum orem obligantis se abique causa, aliis uouet effectum, quod soluens scienter indebitum non recipit, quia censetur donare; ita post Alex. *conf. 4. n. 9. vers. nec in isto casu*, lib. 1. docet Card. Tusch. *d. concl. 340. n. 31. vnde*
- 27 tollere conditionem indebiti, assertu Gabr. *d. concl. 1. n. 19.*
- 28 Vigentesimus quartus effectus est, vt viam præcludat vltimæ cognitioni, & faciat presumere quod Papa voluerit vbi plenitudine potestatis, tradunt Monet. in *tract. de decimis*, *cap. 9. quæst. 3. n. 134. Card. Tusch. d. concl. 340. n. 15.* vbi subdit, quod hæc clausula in privilegio, vel moderatione, per quod ius alteri auferretur, impotest quod Princeps censetur facere de plenitudine potestatis.
- 29 Limita primò, vt in tertio præiudicium nihil operetur, ita Socin. iun. *conf. 77. n. 11. & vol. 1. Alexand. conf. 122. Pifo paritio, in fin. n. 25. vers. secunda confirmatio*, lib. 3. Berol. *conf. 146. in fine, lib. 3. Menoch. conf. 103. n. 83. Card. Tusch. d. concl. 340. n. 39. Rol. conf. 7. n. 103. vol. 3. Paris. conf. 1. n. 84. & conf. 11. n. 11. vol. 2. & alij plures, quos refertur Gabr. d. concl. 1. n. 26. & Mart. de *claus. part. 2. claus. 71. n. 10.* quorum opinio procedere potest in modico præiudicium, contraria verò in magno, quod signanter tradunt *Ruin. conf. 1. vol. 3. & Afflic. ac Marian. iun. citati à Gabr. d. concl. 1. n. 9. & Menoch. de præsumpt. lib. 2. p. 4. q. 9. n. 25. & conf. 36. n. 59. dum ait hæc clausulam habere vim specialis derogationis, cum de leui præiudicio alterius agitur, scilicet si de grau; & ad hæc reducendæ sunt, iuxta postea intelligendi Gozzad. *conf. 5. n. 15. Roland. conf. 2. n. 164. vol. 1. holiin. d. lib. 2. cap. 7. n. 13. Menoch. conf. 1. n. 431. Borg. de Pace conf. 15. n. 13. Brunor à Sole d. verb. clausula 15. & 25. Rendina in *præceptis receptarum sententiarum*, 1. m. 1. tit. 16. m. 11. Rodolphin. de *suprema, seu ab alia Principe potestate*, *cap. 7. n. 14. Mart. de iurisdic. part. 4. cent. 1. casu 176. n. 5. Monet. d. cap. 7. n. 97. Rot. apud Ceoc. post *tract. de censib. decif. 72. n. 4.* Theod. de Rub. d. *claus. 391. n. 19. cum segg.*****
- Vnde post Corn. *conf. 83. circa primam*, n. 16. *10* & *seg. lib. 4. telouit Cardin. Tusch. d. concl. 340. n. 7.* quod hæc clausula in privilegio iuncta derogatione generali operetur præiudicium tertio, quando non est magnam præiudicium, & *n. 13. & 34.* post Menoch. *conf. 36. n. 58. & seg. & n. 61.* subdit, hæc clausulam non præiudicare tertio, quando agitur de magno præiudicio, etiam adit hæc clausula multipliciter, *Non obstantibus*.
- Intellige tamen, neq. vbi hæc clausula præiudicat tertio, iuxta distinctionem super positam, quod fuerit adhibita causæ cognitioni, & quod is, cui præiudicatur, fuerit citatus; ita post Socin. *conf. 164. n. 6. vers. ex quibus remanet*, lib. 2. Curt. iun. *conf. 142. Habitu diligens*, n. 8. *vers. nec obstat*, Berol. *conf. 146. præp. finem*, n. 58. & *seg. lib. 3. Cuius conf. 1297. col. 5. vers. nec obstat*, telouit Cardin. Tusch. *d. concl. 340. n. 38.* & quod hæc clausula non nisi causâ cognita apponi potest, tradunt Molin. de *primis lib. 3. cap. 3. n. 12. & Menoch. conf. 1. n. 43.*
- Limita secundò, vt quando nulla præcessit causæ cognitio, nihil operetur, ita Mol. in *reperit. verb. certa scientia*, Gabr. *d. concl. 1. n. 11. Mart. d. claus. 73. n. 11. Monet. d. cap. 7. n. 12.* [Theod. de Rubris d. claus. 391. n. 9. Dussan. *Rota decif. 85. n. 129.*]
- Limita tertio, non operari in iis, qui in fido constitunt, & de quibus Princeps non presumit habuisse noticiam, vt per Alexand. *conf. 25. Pifo pro esse*, n. 12. *vers. debet intelligi*, lib. 1. & *conf. 122. Pifo paritio, in fin. n. 16. vers. 3. hæc confirmatio*, lib. 4. Curt. *dilect. verb. clausula*, *pag. 115.* Vinc. de Franchis *decif. 192. n. 18. Menoch. conf. 1. n. 431. & conf. 103. in fin. Aloys. Rice in collecl. decif. par. 5. collecl. 1592. in fin. Brunor à Sole d. verb. clausula 18. Scraphin. *decif. 268. n. 5. Sanchez de Maximam lib. 8. d. l. fur. 4. n. 6. Rodolphin. d. i. vult. de suprema, seu ab alia Principe potestate*, *cap. 6. n. 5. Blanchet. de Commiss. part. 2. pag. 357. n. 10. Nicol. Garc. de benef. part. 3. cap. 2. n. 32. & Card. Tusch. d. concl. 340. n. 44. Alder. pro *summa Regularum exemptionum*, *part. 2. cap. 1. n. 11.* [Theod. de Rub. d. claus. 391. n. 1. vbi n. 84. id linat quociescunque Princeps saltem in genere, licet non in specie, de illo facto potuit habere noticiam, latet Rot. *decif. 166. n. 9. cum segg. p. 5. recent.* vbi quod hæc clausula operatur circa ea que sunt facti, quando supra scilicet præiudicium tertio, si quis signorauit.]**
- Limita quarto, hæc clausulam non operari, vbi in Principe debet potestas, vt per Couat. *lib. 3. var. cap. 6. n. 9. vnde post Ruin. conf. 188. n. 16. & 17. lib. 1. telouit Cardin. Tusch. d. concl. 340. n. 35.* quod si Princeps aliquid conduxit ex certa scientia oullum,

nullum, quia is, qui facit actum illum, qui co-
firmatur, non potest ex capite inhabilitatis facere,
prout si laici super re Ecclesiastica disponunt, non
conferunt Papa confirmatio ex certa scientia, talem
actum oolium ex inhabilitate scientis consualidare:
sic etiam idem Tusch. *eodem consilij*. 340. *numer.* 36.
post Alexand. *consilij* 123. *Primo puncto*, *numer.* 14. *vers.* quia
respondendo, *lib.* 4. *exteodit*, ut idem sit quando Prin-
ceps secularis confirmat statutum laicorum, puta
Collegij, quod uno potest statueri extra colle-
giales, certe non operatur confirmatio, quod
statutum illud consualidetur contra non suppo-
nitur, & contra quos statuentes non habeant faculta-
tem.

37 Limita quocid, non operari, ubi adest duplex de-
fectus, ut post Ioan. Perr. in *cap. 1. de consuetudinibus*,
lib. 6. & Card. de *concl.* 1. *Primo puncto*, *concludit* Monet. d. c. 7.
n. 1. *vers.* 4. ubi hoc temperat, nisi simul adit clau-
sula, *Supplentes omnes defectus*, &c.

38 Limita sextid, nihil operari, quando apponitur
super negotio, de quo Princeps non habet notitiam,
ut per Decian. *consilij* 143. *Et pro terminis*, 7. Gozad. *consilij* 5.
n. 14. & 5. Alex. *consilij* 13. n. 1. *lib.* 5. Paris. *consilij* 3. *sub*
n. 81. *vol.* 1. Glor. *respon.* 1. p. n. 3. Card. Tusch. d. *con-*
cl. 340. n. 41.

39 Limita septimid, in iis, quæ Princeps non potest
statueri contra requirunt naturalem, quæ tunc
hæc clausula, & alie similes nihil operantur, ut per
Menoch. *consilij* 104. n. 76. & *sequ.* *lib.* 1. & Alex. *consilij* 3.
In casu, *numero* 10. *vers.* non de stat. dum dicitur, *lib.* 7.
quos refert, & sequitur Card. Tusch. d. *concl.* 340.
numer. 46.

40 Limita octavid, nihil operari, ubi constat de erro-
re ut per Seraphin de *Prælegis iuramentis*, *præul.* 90.
n. 5. Socin. *consilij* 59. *In prælegis consuetudine*, n. 14. *lib.*
2. & Stephan. Gratian. *discept. forens.* *cap.* 793. *numer.* 2.
quicquid dicant relati à Card. Tusch. citato loco, n. 17.
& quicquid pariter asserunt, hanc clausulam impedi-
dere posse allegare erroris, Seraph. d. *præul.* 90. n. 1. &
Dodon. d. *Fioz* n. 1. *commun. opin.* *lib.* 1. *tit.* 30. *numer.* 12.
pag. 163.

41 Limita onid, non operari, quando constat tem-
perat se habere, ut per Socin. *consilij* 3. *numero* 4. *vol.* 3.
Paris. *consilij* 1. *numer.* 8. *vol.* 1. Menoch. *consilij* 2. *numer.* 311.
Glor. *respon.* 1. p. n. 3. *numer.* 37. Cardan. Tusch. d. *con-*
cl. 340. *numero* 18. quo casu contra hanc clausulam
admitti prohibitionem in contrarium, voluit Socin.
consilij 79. *numer.* 46. *vol.* 4. quem refert Glor. *respon.* 10.
numer. 106.

42 Limita decimid, non supplere errorem, & falsam
informationem, ex traditis per Valasc. *consilij* 130. *nu-*
mer. 33.

43 Limita vicedimid, non porgere falsitatem narra-
torum, ut per Decian. in *cap. venerabili*, *col.* 1. de *con-*
fir. *vol.* 1. & Iosephum Sesse *Aragensis decis.* 123. *nu-*
mer. 165.

44 Limita duodecid, ut non suppleat defectus sub-
stantiales, ut resoluitur Gabr. d. *consilij* 1. *numer.* 49.
Monet. d. *cap.* 7. *numer.* 110. declarantes si sunt defectus
etiam substantiales iuris tantum positioni, satis sup-
pleri per hanc octavam clausulam, quando conste-
rit Principem de iis notitiam habuisse; hinc inferre
tenetur secus dicendum in defectibus naturalibus,
hoc est, iuris naturalis, quomodo simul adit clausula,
Supplentes omnes & singulos defectus. Et quod sub-
stantialia & solemnitates supplentur, & sanantur,
quando processum fuit parte citata, & cum causæ
cognitione, alias non, ex vancio notat Brunot. à Sole
d. *verba clausula* n. 5.

46 Limita decimoctid, ut hæc clausula non im-

pediat appellationem, ut post gloss. *verba dignus*, in
cap. si quis fundens 6. *quæst.* 4. docent Gabr. d. *con-*
cl. 3. *numer.* 60. Monet. d. *cap.* 7. *numer.* 112. *vers.* *limi-*
ta 5.

Limita decimoquartid, quando Princeps aliquid 47
concedat ad instantiam patris, ut per Seraphin. de
privilegiis iuramentis, *præul.* 107. n. 18.

Limita decimoquintid, non operari parte absente, 48
quæ ooo contradiçit, maxime quando fuit adhibita
sine causæ cognitione, ut per Brunot. à Sole d. *ver-*
ba clausula 13.

Limita decimosexid, non operari in præiudicium 49
concedentis quod non expellit, ut post Surd. *consilij*
47. *numer.* 19. & *sequ.* et soluit Card. Tusch. d. *concl.* 340.
numer. 40.

Limita decimoseptimid, non tollere vitium sub- 50
reptionis, ut per Nicolaum Garc. de *benef. parit.* *cap.*
2. *numero* 133. Rodolphin. d. *cap.* 3. *numero* 13. hoc autem
sublimita quando Princeps informatus pro-
cessit, quia tunc omne vitium subreptionis cessat, ut
docent Alexand. *consilij* 116. in *fin.* *vol.* 6. Coten. *consilij*
313. *numer.* 10. *vol.* 4. Cephal. *consilij* 617. *numer.* 17. *vol.* 5.
Gabr. d. *concl.* 1. *numer.* 16. Rodolpho. d. *cap.* 3. *numer.* 13.
Glor. *respon.* 1. p. n. 3. *numer.* 30. [Theodof. de Kubens d. *cl.*
391. n. 5.]

Limita decimooctid, non operari in dispensatio- 51
nibus sine causâ factis, ut per Mart. de *clausulis*,
part. 1. *clausul.* 75. *numero* 12. Monet. d. *cap.* 7. *nu-*
mero 114.

Limita decimonond, quia hæc clausula in con- 52
firmatione statutorum, si potest referri ad statuta
valida & inuolida, semper refertur ad valida, &
nihil operatur quoad inuolida, ut tenent Surd.
consilij 47. *numer.* 19. Card. Tusch. d. *concl.* 340. *numer.* 42.
nam confirmatio generalis statutorum, vel privile-
giorum, seu altius dispositionis, non confirmat
aliquid illicitum, ex traditis per Felio. in *cap. Ecclesie*
5. *Adria.* *numer.* 4. in *fin.* de *constit.* Bald. in l. *omnes po-*
puli, *numer.* 17. ff. de *instum.* Socin. *jun.* *consilij* 31. n. 43.
lib. 3. Rol. *consilij* 29. *numer.* 32. & *sequ.* *lib.* 1. Alexand.
consilij 56. *numer.* 8. *lib.* 1. Paris. *consilij* 33. *numer.* 53. *lib.* 3.
Coten. *consilij* 5. *numer.* 13. Gutier. de *iur. confirm.* *part.*
1. *cap.* 8. *numer.* 6. Rot. *decis.* 780. *numer.* 6. *part.* 1. *duerf.*
quos citant in *Collectaneis ad cap. ad nostram* 5. n. 4. de
confirm. *verba*.

Ex quibus, & aliis non immerito procedit re- 54
sponsum Pontificis Iulij 11. incip. *In militantis Ec-*
clesie agro, quod refert Fr. Emman. *nom.* 1. *Enu-*
erum, *pag.* 50. confirmaverat eodem Sixtus IV. ex
certa scientia per illa verba, *Et de non concedimus*
privilegia Adversus Fratres concessa; quæ situm
deinde fuit à Iulio 11. vtrum huiusmodi confirmatio
comprehendat ea privilegia, quæ iam in usu non
erant; responder Iulius negative, quod scilicet pri-
vilegia, quæ in usu non sunt, minime confirman-
tur. Nam licet Collectio privilegiorum Medici-
cantium, pro tunc esset Fr. Emman. *quæst. Regul.*
ten. 1. *quæst.* 8. *art.* 2. ad *proem.*, asserat hoc Iulij 11.
responsum datum fuisse absolute, & generaliter
propter defectum relationis, hoc est, quod Iulius 11.
ita respondit, quia pænt non fuit informatus de
forma confirmationis, & quod in ea repeteretur
clausula, *Ex certa scientia, & mera voluntate, Adm-*
propr., & *pro propria causa*, & quod si de his clau-
sulis pænt informatus fuisset, contrarium respon-
deret, & post Cordub. sequitur Sot. d. *cap.* 20. n. 9.
asserens non videre quid aliud possit responderi.
Ego tamen aduerto, confirmationem illam Sixti
quarti fuisse generalem privilegiorum Fratibus
Minoribus concessorum, neque de singulis, & de
iporum

ipſorum iusticia, & validitate causa cognitionem præcussisse; unde cum possit iſceteri ad privilegia valida, quæ in vñ sunt, & ad invalida, vel quæ alias non sunt in vñ; ad ea tantum debet referri, quæ valida, & in vñ sunt, iuxta celeberrimam doctrinam s. n. de Butrio, per text. ibi in d. c. dudum, n. 13; de decimis, multum commendantis quod bene notetur, quod alibi non reperitur, sequuntur Alexod. c. 1. s. 1. n. 10. vel. 4. Aviles ad d. c. 17. Prætorum, verb. Prætor, n. 7 & post alios l. abed. Lusitan. decif. 3. n. 1. s. 1. art. 2. Rou. decif. 11. n. 1. s. 1. art. 2. recent. & confirmari possit ex text. de quæ ibi notant Abb. & alij comminuntur in cap. 1. vers. nec constanter, de his quæ sunt a majori arte Cap. tñli, & in cap. 1. de inveniend. lib. 6. Nec obstat quod Pontifex ex certa scientia se confirmare adicit; non enim ideo sequitur ex certa scientia fecisse, & plenè d. singulis informatum fuisse, imò defectum intentionis potest præsumi respectu eorum, quæ vel iniusta sunt vel per non vñm sublata, quem defectum intentionis clausula illa, Ex certa scientia, non tollit, per ea, quæ Doctores resoluunt, quos refero d. claus. 15. n. 1. & ita respectu eorum, de quibus Pontifex non habuit notitiam, magis reducit ad confirmationem in forma communi. Iuxta hanc igitur receptam traditionem respondebo lulum 11. asserere facilius & præstabilis est, quàm ab ipsius Pontificis interpretatione recedere cum Collectore privilegiorum, & aliis, qui eum sequuntur; & ita colligendo facit, quod si apparet Pontificem ex certa scientia certiusse, quod aliqua privilegia non erant in vñ, ea confirmavit per illam clausulam, Ex certa scientia innovamus, & de novo concedimus, aut verba similia, & nonum robor, novamque validitatem illis tribuit: facit etiam hæc verba, & clausulas huiusmodi satis esse, etiam si de certa scientia aliunde non apparet, quando apponuntur io aliquo, ceteroque privilegio; & sic procedit communis sententia, quam de virtute illius clausulæ adduci d. claus. 15. negamus tamen ea verba sufficere respectu eorum, quæ invalida, aut in vñ non sūt, quod confirmatio generalis est, & refertur ad plura, quæ valida, & invalida esse possunt, iuxta doctrinam Butrij, quæ omnia ex parte responſo Inij 11. quadrat.

33 Limita vigesimo, non operari, ut posterior dispensatio non facta prioris mentione minime sit subrepticia, ex traditis per Sanchez. de matrim. lib. 8. disp. 1. n. 8.

36 Limita vigesimo primo, nunquam supplere dolum partis impetrantis, ut per Fr. Emman. quæſt. Regul. n. 1. q. 8. art. 15.

37 Limita vigesimo secundo, non operari, quando est accessoria ad Gratiam, ut post Alexand. tradit Card. Tusch. d. c. cuncti, 340. n. 49.

38 His ita breviter constitutis circa vim huius clausulæ, & non effectum illius, restat nunc inquirere, quando hæc nostra clausula inesse videatur, & qualiter probetur. In primis Princeps censetur facere ex certa scientia, si id in literis exprimat, ut docent glossæ, verb. litterarum in fin. in cap. statuti in princ. de rescriptis. lib. 6. Abb. in cap. excommunicatus, in fin. de confirm. vñli. Deci in cap. portella, n. 13. vers. 5. quando expresse, eodem in Rom. conf. 317. n. 7. Ruin. conf. 31. n. 5. lib. 6. & fuit dictum in Teletana admiffionis 17. Junij 1609. eorum D. Pamphili. apud Farin. decif. 193. n. 3. p. recent. & apud me in consultatione ad cap. cum dilecta 4. n. 5. in fin. de confirm. vñli.

39 Deinde censetur facere ex certa scientia, si fuit certificatus solum de natura negotij, cap. postulat,

3. præterea de off. deleg. Oldrad. conf. 330. n. 6. vers. facit etiam, Card. Tusch. d. c. cuncti, 341. n. 2. vñli. n. 10. post Decian. conf. 18. n. 169. & seq. lib. 1. de Cephal. conf. 439. n. 45. lib. 1. extendit etiam quando Princeps ad informationem Magistratus aliquid concedit, quia censetur ex certa scientia concedere, & n. 4. post Bald. conf. 161. 1. Preponitur n. 4. lib. 3. vers. non est etiam valde notandum, & Alex. conf. 333. Super quæſitu, n. 14. vers. ad hoc etiam accedit, lib. 3. ampliat, ut si Princeps aliquid facit cum iuramento, censetur facere ex certa scientia, cùm iuramentum habeat vñ clausula derogatoria, Ex certa scientia.

Sic etiam huiusmodi clausula præsumitur inesse, si Princeps in confirmatione interæ confirmationum integritatem non tenet censetur ex certa scientia confirmare, ita Abb. conf. 101. in quæſt. qua vertitur, n. 9. lib. 2. & in cap. 1. n. 6. & in cap. excommunicatus, & in cap. venerabilis, n. 2. de confirm. vñli. Gabr. conf. 11. n. 7. lib. 1. & conf. 18. n. 1. s. 1. & seq. lib. 1. Gutier. conf. 1. n. 7. & Card. Tusch. d. c. cuncti, 341. n. 7. Aloy. Ricc. collect. decif. par. 5. collecti 1592. Decian. r. o. l. cum rem 1 lib. 2. cap. 3. lib. 4. Mancin. in tract. de iuram. par. 4. c. efflu. 1. quæſt. 4. n. 10. Oñan. Glor. resp. 1. par. 1. n. 23. Carol. de Grailis de efflu. clerical. efflu. 1. n. 23. & Rota apud Farin. decif. 340. n. 1. collect. n. 1. vers. n. 1. & decif. 139. n. 1. par. 2. recent. Hinc est, quod aut Seraph. decif. 112. confirmationem non posse dici verè ex certa scientia, non obstante appositione huius clausulæ, oñi tota tenor Papæ innouent, & fuerit insertus, sequitur Nicola. Garc. de benef. p. 1. cap. 1. n. 23. & Aloy. Ricc. d. collect. 1592. in med.

Extende, quòd Princeps dicitur facere ex certa scientia, quando aliquid facit cum causæ cognitione, ut post Alexand. conf. 121. P. p. p. n. 1. lib. 4. ostendit Card. Tusch. d. c. cuncti, 341. n. 3. vñli. n. 10. hoc intelligit maxime, quando ex intervallo facit, quia magis operatur validitatem, & certam scientiam; & n. 11. ait sufficere, quod faciat mentionem in rescripto de processu, appellatione, & meritis, & n. 12. idem esse dicendum asserit, quando Princeps fuit certificatus de omnibus, vel quando ioter partes contradicentes rescriptis ex certa scientia: nam si non sit expressa hæc clausula, sufficere de illa tacite constare probat D. Barbo. in l. si quis possessionem n. 126. ff. de iudicis.

Quando dicuntur collatio & confirmatio ex certa Pontificia scientia fieri, vide Sanchez in præceptis Dilectorum, tom. 2. lib. 7. c. 19. n. 144.

CLAUSULA LX.

Executiva.

- 1 Executiva clausula non ampliat, nec alterat, aut mutat principalem dispositionem.
- 2 Clausula plures accessoria executiva non disponunt, & n. 4.
- 3 Executiva clausula non alterat principalem dispositionem, etiam si remaneret superflua si illam non ampliaret.
- 4 Executiva clausula prolata à partibus disponunt.
- 5 Iuramentum si ad hæc clausula accessoria & executiva, ampliat dispositionem.
- 7 Executiva clausula non alterat dispositionem, quando sunt accessoria secum si principales.

1 Executio clausule declarat dispositionem.

2 Executio clausule qua dicitur, attenditur.

1 **C**lausula executiue non ampliat, nec alterat, aut mutare principalem dispositionem; *Clem. 4. de probend. Dec. cons. 1. o. 4. numer. 6. & seq. & cons. 41. n. 8. & cons. 47. o. numer. 4. & cons. 500. numer. 9.* Anton. de Butt. *cons. 19.* Cachetan. *Pedem. dec. 1. 64. numer. 62.* Coquer. *in rub. de testam. p. 2. numer. 11. in fin.* Vercall. *dec. 83. numer. 3. p. 1.* Molin. *de primog. lib. 4. c. 2. numer. 42. & 49. cum seq.* Vincent. de Franchis *dec. 213. numer. 53.* Meocho. *cons. 84. numer. 45.* Suid. *dec. 45. v. 18. & cons. 145. numer. 24.* Peteg. *var. lib. 5. tit. de patib. & comen. n. 18.* Mart. de clausul. *par. 4. claus. 20. numer. 21.* Aloyf. Rocc. *in coll. dec. p. 4. coll. 17. 86.* Alex. od. Teutacius. *var. solut. lib. 1. tit. de rescript. resol. 8. n. 2.* Sanch. *dec. 1374. n. 1. & dec. 126. n. 3. & dec. 123. n. 1.* Sanch. *de matrim. lib. 6. disp. 19. numer. 9.* Card. Tusch. *pract. canel. tom. 1. tit. C. canel. 11. 2. numer. 7.* Garci. Gironda. *de privilegiorum 3. sen. exempti. exp. locat. 1. 43.* Iosephus Sella. *Argana dec. 24. numero 3.* Gregori. *dec. 312. numer. 5.* Moctet. *de comen. et. n. 1. volum. c. 7. numer. 48. cum seqq.* Iac. Castil. *contraven. tom. 4. c. 48. n. 4. cum seqq.* Theod. de Rubis. *in singularib. nota tom. 2. p. 4. claus. 393. numer. 1.* Rota. *dec. 15. numer. 1. p. 1. in post. lib. Fern. alias p. 3. recet. vbi dicit quod licet clausule executiue fortius ligent, non tamen ampliant principalem obligationem.* & *dec. 216. n. 2. ad idem p. 1. vbi quod non ampliant dispositionem, declarant tamen quibus fuerit mens disponentis, ideo utitur Moderna supplicat ad Sancti. in m. p. 1. cap. 26. n. 14.]*

2 Primo ampla, etiam si sit plures clausule accessorie executiue, quia non disponent, vt post Dec. *cons. 373. numer. 14.* tradit Card. Tusch. *de conel. 312. numer. 14.*

3 Secundo ampla, etiam si clausule executiue remaneant superflue, si dispositionem non ampliant, vt est casus in *d. Clem. 1. de probend. Curt. iun. cons. 274. numer. 49. vel 3.* Ruin. *cons. 173. numer. 2.* Decian. *cons. 12. numer. 20. & 28.* Mart. *de claus. 20. numer. 3.* vbi n. 4. declarat hoc esse intelligendum, quando verba clausule executiue sunt conditione inter prolata, que non disponent, sed non sunt conditionaliter prolata, sed dispositiue.

4 Tercio ampla, vt non solum non ampliat, sed etiam nihil disponent, Meocho. *cons. 2. numer. 58. & cons. 85. numero 31.* Mart. *de claus. 20. numer. 1.* Prolata tamen à patribus disponent, et deductis per Meocho. *cons. 37. numer. 6. & 41.* & per Peteg. *d. tit. d. patib. & comen. v. 18.* vbi subdit, quod prolata in medio inter dispositiua attendendæ sunt, & quod prolata à Notario non solent habere multam vim.

5 Limita, vt clausula accessoria & executiua ampliet dispositionem, si adest iuramentum, Roland. *cons. 2. numer. 14. & seq. d. 1.* Card. Tusch. *d. tit. C. conel. 312. numer. 44.*

6 Limita deinde, seu potius declarat, quod dicitur clausula executiua non alterare dispositionem, procedat quando clausula est accessoria, scilicet si principia, Cratet. *cons. 21. n. 1.* Dec. *cons. 304. incip. Iuridicam. col. fin. v. 6. & seq. & cons. 194. col. antepen. & cons. 373. n. 14. & cons. 413. n. 7.* Card. Tusch. *d. cons. 312. n. 50.*

7 Limita deoque, seu potius declarat, quod licet clausula executiua non ampliet, tamen declarat, Dec. *cons. 413. incip. Notarii non possunt si non.* Curt. *sen. c. 49.* Alex. *od. 12. lib. 1. & cons. 195. numer. 8. lib. 2.* Card. Tusch. *de claus. 20. n. 31. 32.* Iosephus Sella. *d. dec. 24. n. 6.*

Discurat clausula executiua, quæ incipit 1, clausula, de quibus, dec. vel à clausula, que omnia, &c. quæ solent à Notariis apponi post perfectum contractum, Mart. *d. claus. 20. numero 1.* Iosephus Sella. *dec. 24. n. 1.* Stephan. Gratian. *de sep. ferri. c. 609. à num. 10.* Card. Tusch. *d. conel. 312. n. 18.* Theod. de Rubis. *d. claus. 20. n. 31.*

CLAVSULA LXI.

Ex nunc prove ex tunc.

- 1 Debetur referentia de vi, & effectu huius clausule agentis.
- 2 Clausula, Ex nunc prove ex tunc, in rescriptis Ap. possit esse et retroactum ad tempus datae.
- 3 Relata ad futurum clausula, Ex tunc prove ex tunc, infert aliam in tempus ad quod referuntur.
- 4 Conditionalis in dispositione appositæ clausula, Ex tunc prove ex tunc, non operatur retroactum, nisi in rescriptis conditionis.
- 5 Gratia non in pectus clausula, Ex tunc prove ex tunc, quando est appositæ in collatione de vacante, nisi in si de vacante.
- 6 Clausula, Ex nunc prove ex tunc, operatur quod vnum tempus videatur alteri infert.
- 7 Gratia expectatiua concessa cum clausula, Ex tunc prove ex tunc, retrotrahitur ad tempus datae ipsius gratie.
- 8 Retroactum ad diem data in praedictum iuris alteri quousque tempore non est clausula, Ex tunc prove ex tunc.
- 9 Gratia non dicitur perfectæ si Papa concedat expectatiua de beneficio vacante, cum clausula, Ex tunc prove ex tunc, non expret morte concedentis.
- 10 Episcopus mandati clerico, ex debito si si concessa non soluit intra per dies, alius ex nunc prove ex tunc excommunicatus excommunicatus vellet excommunicatus.
- 11 Clausula, Ex tunc, &c. appositæ in consensu collati in tempus mortis, vel post operatur effectum suum post mortem consensuentis.
- 12 Donatio per hanc clausula facta per patrem filijs in illa clausula, constituit, sequens morte patris donatis, dominium transferri facit in filios à die huius contractus prædicti donationis.
- 13 Excommunicatio si feratur sub verbis, Ex tunc prove ex tunc, non fit eorum lata sententia, vel ferenda, remissio.
- 14 Constitutio in qua dicitur clausula, Ex tunc prove ex tunc, statim ligat à tempore, præsentationis illius.
- 15 Clausula, Ex tunc eodem fuerit clericali characteris inigoitis, quod impetret ostenditur.

DE vi, & effectu huius clausule, vide Mart. *d. clausul. p. 3. claus. 54. in ultim. impress.* Aloyf. Rocc. *in coll. dec. p. 1. coll. 72. & par. 4. coll. 75. 31.* Mart. *de var. resol. lib. 2. cap. 39. n. 18. & 29.* Masib. *in praxi habentis concess. prelat. 25. dub. 13. numer. 18.* secundum Rom. *impress.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancell. 4. 5. p. 1. numer. 86.* Viuiam. *in praxi in paragonem, lib. 3. cap. 8. numer. 57. cum seqq.* Ioan. Bapt. Coll. *de retroact. c. 10. effectum 1. & de clausula comen. claus. 12.* Cened. *post lib. præd. quest. sing. 14.* [Fontanet. *de patib. super. claus. 4. glo. 3. numer. 2. cum seqq. & glo. 4. à princip. Theodol.*

Theodolide Rubens in *ingular. Rota tom. 1. part. 4. claus. 398. n. 1. cum seqq. Duran. Rota decif. 48. n. 12. & seq. & decif. 16. n. 18. Rot. decif. 770. n. 3. p. 1. in posth. Farin. alibi p. 3. reuert.*

2. Apposita in reſcriptis Apoſtolicis eſt retrotraſſiua ad tempus datæ, & operatur vt reſcriptum retrotraheatur, veluti ſi actus à principio putè factus eſſet, ita Brunot à Sole in locis *examin. verb. clausula 20.* Canell. Borell. in *ſumma omnium decif. ſu. 20. n. 383.* habet enim hunc effectum, vt actus poſtea factus cenſeatur tam à principio factus, gloſſ. *verb. ex nunc in Clem. volentes de heret. & ſch. Zabattell. in prima oppoſit. Alex. conf. 83. poſt numero 8. verſ. confirmatur, vol. 2. & conf. 1. x. 2. n. 1. 26. verſ. ex prædictis, vol. 6. Caſſan. conf. 3. vol. 1. verſ. 1. 4. & verſ. 3. & cenſ. 66. vel 3. verſ. ad hoc, Soc. iun. conf. 106. n. 28. vol. 1. Titag. de retrat. comment. 5. 2. gloſſ. *non. n. 86. & de iure conſenti. p. 1. limit. 2. n. 6. Rimini iun. conf. 678. n. 1. 2. vol. 6. Silua. conf. 97. n. 3. Colman præſ. ſanctiſſ. de collat. hoc verò, in ambiguitate iuris, Cened. d. ſing. 1. 4. n. 1. R. boſſ. in *comment. ad ſumma 23. verſ. præterea, ff. de verb. ſignif. poſt. 91.***

3. Ad futurum reiſa inſert actus in tempus ad quod reſertur, Honded. *conf. 44. n. 59. n. 1. vbi n. 10. obliet. ur, quod quando dicitur e conſuetio. Ex tunc prout ex nunc. retrotrahitur ad tempus actus, de quo tamen an verum ſit, vide que infra dicam.*

4. Apposita in diſpoſitione conditionali non operatur retrotraſſionem, niſi iuſtificata conditione Put. decif. 83. lib. 1. in correct. Parif. conf. 82. n. 2. n. 17. vol. 4. Gigas. reſp. 23. n. 1. 3. Caſſad. decif. 1. n. 1. 3. de præſent. Cened. d. ſing. 1. 4. n. 3. Gobi. conf. 189. in fin. vol. 1. Greg. decif. 428. n. 4. Aloyſ. Ricc. d. collect. 733. in medio, Mart. decif. 54. n. 5. Honded. *tom. 1. conf. 18. n. 4. & n. 6. 4. vbi n. 6. 5. ut, quid adiecta conſtitutio in diſpoſitione collata in tempus mortis, interim non tranſfert poſſeſſionem, & ita non operatur à die date inſtrumenti, ſed ſolum à die purificatione conditionis, Parif. conf. 82. numero 17. vol. 4. & ſuit dictum in Signina Caſtrofrum 3. Novemb. 1621. corā R. d. me Coccus Dicano in verſ. quod verò. [Notat quod facit diſpoſitionem putam. Fontanel. d. gloſſ. 3. n. 17.]*

5. Quando eſt appoſita à Papa in collatione de vacanti, non ſuſpendit gratiam, ſecus ſi de vacante, Caſſad. decif. 3. n. 1. 5. de præſent. Creſcen. decif. 7. n. 5. 3. & 19. de conſ. præbend. Achilli. decif. 7. numero 4. de re nunc. & ſuit dictum in Merden. Canonatus 25. Octobris 1597. coram Card. Pamphilio, quos reſerunt Mart. d. claus. 54. n. 2. & Aloyſ. Ricc. d. collect. 733. in prime. [Theodolide Rubens d. claus. 598. n. 6. vbi n. 7. idem operari dici quando eſt poſita in collatione de vacante, dummodo gratia ſit pora, licet executio collata in ſuturum eueniam.]

Operatur quod vnum tempus videatur alteri inſeſſe, Doctores n. 1. *huiusmodi, la ſecond. ff. de verb. oblig. Neguſ. de pignor. part. 2. membr. 2. n. 1. 3. & 6. Titag. de retrat. tit. 2. §. 1. gloſſ. t. n. 86. Staſhil. de licent. grat. in preſu. n. 17. & ſeq. Octoſian. Vulpel. de præſcript. ſignif. ſub dict. ex nunc, pag. 36. Canalic. decif. 45. n. 8. part. 1. Saluti. Tibet. in formal. inſtr. lib. 1. cap. 5. n. 1. 1. Sut. decif. 113. n. 10. Mart. d. de retrat. claus. part. 2. claus. 37. n. 1. Malcand. cunctif. 1539. numero 3. Mar. Acon. var. reſol. lib. 2. reſol. 76. numero 3. & Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 539. numero 18. Maſchel. de commiſſ. p. 3. pag. 551. n. 89. in ultima impreſſ. [Theodolide Rubens d. claus. 598. n. 9. & 15. Duran. Rota dec. 238. n. 10. Rot. apud Paul. de Rubens decif. 7. n. 6. vbi quod tranſfundit tempus præſentis in futurum.]*

Gratia igitur expectatio conceditur cum hac clausula, retrotrahitur ad tempus datæ ipſius gratiæ, Felſman cap. *lucet conſam. 6. de probat. Alex. conf. 1. c. 1. n. 23. lib. 6. vnde petinde eſt, ac ſi Papa tempore datæ primam gratiam contuliſſet, Creſc. decif. 14. lib. 5. alibi decif. 7. n. 1. 3. de conſ. præb. Fereet. conf. 314. n. 7. lib. 5. Rot. in Anticam. Canonatus 9. Octobris 1592. coram Pena.*

Non eſt retrotraſſia ad diem datæ in præiudicium iuris alteri quaſiti medio tempore, ita Put. decif. 186. lib. 2. in correct. Mart. d. p. 1. claus. 54. n. 3. Camill. Borell. *l. 1. n. 383.*

Hincque fit, vt ſi Papa concedat expectatioem de beneficio vacante cum hac clausula, gratia vsque adeo dicatur perfectæ, vt non expiret morte donantis, vt ſuit dictum in vna Calaguritan. Canonatus 5. Iulij 1592. coram Pena, quos meminerunt Gonzal. ad reg. 8. Canell. gloſſ. 13. n. 4. 2. verſ. ſicutum, D. Locter. de re benef. lib. 2. q. 9. n. 34.

Episcopus ſi mandauerit clerico, vt debitum à ſe eſſet ſolatum ſoluit intra tot dies, alius ex nunc prore ex tunc excommunicatus exiſtat, an talis valeat excommunicatio? Affirmatiue reſpondet Bald. in c. 1. de miſſis vaſis qui citumax eſt, in vbi ſenderum, verſ. ſed pone, clericum, ſub n. 15. quem reſert, & ſequitur Guidop. d. decif. 338. n. 1. vbi ſubdit, quod dictio, nunc, ſignificat perfectionem actus verbi prelati, & tunc effectum verbi conſummati, & quod ſic non adeſt aliqua perplexitas in iſſis ſermonibus, Aloyſ. Ricc. d. collect. 731. in fine.

An autem hac clausula appoſita in conſtituto collato in tempus mortis, vel poſt, operetur effectum ſuum poſt mortem conſtituto? Pro vtraque parte multa adducit Theſaur. decif. 138. per ſum. & tandem reſert pro negatiua fuiſſe factam reſolutionem poſſeſſio tranſiit per clauſulam, conſuſi, quando adiciatur hac clausula, vt tradunt Neguſ. d. pign. p. 2. mem. 2. n. 4. Titag. de iure conſenti. n. 15. limit. 2. Octav. Vulpell. *l. 1. n. 2.*

Vtrum autem hæc clausula appoſita in donatioe facta per patrem filio cum clausula, conſuſi, ſequitur morte patris donantis, dominium tranſferri efficiat in filium à die inſert contractus prædictæ donationis? Affirmatiue reſpondent Titag. de iure conſenti. p. 3. limit. 2. n. 15. Vinc. de Franch. decif. 215. n. 1. Quod ſi quis donauit omnia bona ſua, caſu quo ſiſſet liberis moteretur, conſtituens ſe ex nunc prore ex tunc, & e contra, nomine donatarii dicta bona poſſidere, an ſequuto caſu dominium eorum tranſeat in donatoris heredem, vel in donatarium, & tranſiſſio donatarium teneat reſati per Guidop. decif. 268. n. 1.

Vtrum autem ſi proferatur excommunicatio ſub verbis huius clausule, ſit eo caſu canon ſententiæ laxæ, vel ſerendæ? Vide laſ. in l. ad diem, numero 5. de verb. oblig. Salzed. ad Berard. reg. 26. 3. verſ. 3. Summa, Gutier. Canon. lib. 1. cap. 4. n. 1. o. cum ſeqq. & plures alios quos citat Cened. ad Derreſſell. collect. 36. n. 3.

Conſtitutio, in qua adſert hæc clausula, Ex nunc, vel, Ex tunc, ſtatim ligat à tempore promulgationis illius, gloſſ. *h. i. in Clem. 2. verſ. ex tunc, de heret. Titag. de retrat. comment. 5. 2. gl. 1. n. 26. R. boſſ. in comment. ad d. l. mulieris appellatione vſuradem vbi ex verſ. ide, aſſerit quod lex trahitur ad præterita, quando adiecta fuerit illa dictio, & in verſ. 9. tenet diſſonem, Ex nunc, ſuſpendit actum, & ſententiam interlocutoriam iudicis vsque ad extremum tempus iudicis, quemadmodum dictio, Ex tunc, vt in cap. *lucet conſam. 6. de probat.* dicat Felſman, in d. cap. *lucet conſam. n. 6. de præſent. nulla eſt vis an dicatur, Ex nunc prore**

provis ex tunc, vel è contra, *Ex tunc prout ex nunc,* quia semper videtur actus ad diem existentis conditionis, prout summa cum ratione, tradunt Cosm. in pragm. fons. tit. de collat. §. ut verò, in verb. prout ex tunc, Abb. in cap. prout, distendo, numer. 1. 1. de appellat. Bald. in cap. 1. de milite vasallo, qui constat esse, numer. 16. & 17. Guizet. Canon. lib. 1. cap. 4. numer. 20. Cened. d. sing. 14. numer. 3. cum seqq. [Theod. de Rub. d. claus. 398. n. 1. t. vbi n. 2. intelligit quoad nullitatem actus, non quoad personam.]

15 Clausula, *Ex tunc cum fuerit clericali charactere insignum,* apponitur in translatione facta in laicum, operatur ut transiens licet exeat pensionem vique in diem initiationis, ut per Hieron. Gabr. conf. 185. n. 3. & conf. 186. per reman. lib. 1. Flamin. de resignat. benef. lib. 6. §. 4. n. 55. & 60. D. Lotter. in trakt. de re benef. lib. 1. §. 40. n. 11. Nam hodie nulli permittitur facultas transferendi pensiones in laicum, praeterquam cum clausula, *Ex tunc prout ex tunc cum fuerit clericali charactere insignum,* quae intelligitur de characteris exequibili, ut plene deducit Gabr. conf. 189. n. 7. & sub n. 12. lib. 1. D. Lotter. d. §. 40. n. 131.

16 [Fuisse per interrogatorem, an pensio à Papa reservata cum hac clausula, *Tunc ex nunc prout ex tunc, & e contra, postquam autem legimus ibi significavit clericali charactere nisi insignum fuerit, &c.* debetur à die date Bullarum reservationis, vel à die suscepti Ordinis clericali? Difficilis in eo consistit, ut quòd videbatur conditionem illam inscribendi Ordinem retrotrahi ad diem gratiae concessae, ac perinde habendam ac si fuisset pensio reservata clerico iam electo. Sed his non obstantibus contrarium verius est, per ea quae resolvit Hieron. Gabr. d. conf. 186. n. 14. dum tenet quòd in re scriptis, & gratis, quae imitantur naturam vltimarum voluntatum, conditio etiam casualis non retrotrahitur, sed tempus conditionis inspicitur, & perinde est sicut si tempore conditionis fuisset gratia facta, cap. si pro re, de rescript. in 6. & idem Hieron. Gabr. cit. loco, a. 16. subdit retrotrahendum non concedi hoc casu defectu extremi ad quod, quia tempore expeditionis Bullarum is, cui pensio cum hac clausula reservata fuit, erat inhabilis, & n. 19. respondet ad hanc clausulam, *Ex tunc prout ex tunc,* in hac vetula. Quia in gratia conditionali huc verba referuntur ad diem conditionis, glossa, & Doctores in d. Clem. 1. de concess. prob. vbi Card. n. 9. Imol. n. 10. Odrad. conf. 129. numer. 4. & 2. Paris. conf. 8. 2. numer. 1. 2. vol. 4. initio contra ex verbis Papam fecisse gratiam post characterem susceptum, & non ante; ea enim adverbia, *ex nunc, & de cætero,* prolata sunt solum respectu gratiae putae, &c.]

CLAUSULA LXII.

Generalis.

- 1 Generalis clausula restringitur ad ea omnia, quae specialiter in contralia sunt expressa.
- 2 Generalis clausula refertur ad enunciata.
- 3 Generalis clausula si praecedit, & subsequatur specialia, tunc illa clausula refertur ad omnia specificata, etiam in quibus fuit specialiter pronum.
- 4 Generalis clausula subsequens post specificationem, debet restringi ad specificatam causam, quando id potest fieri saluta ratione recti sermonis.

August. Barbosa de Clausula.

- 5 Clausula generalis post specificationem specterem in renovatione comprehendit solum casus similes, non verò maiores.
- 6 Clausula generalis in principio posita, ad omnia sequentia refertur, in fine vero posita, ad omnia praecedentia.
- 7 Generalis clausula in dubio non restringit, quando post expressionem generis subsequitur enumeratio specterem.
- 8 Generalis clausula, quando restrictio est ad maiora expressis referri debet, ad ea referenda est.
- 9 Generalis clausula exclusiva non refertur ad privilegiata.
- 10 Generalis clausula inclusiva sanemabili non refertur ad edictos, & prohibitos.
- 11 Praelegorum clausula generalis non porrigitur ad ea, quae praesumuntur ignorata.
- 12 Generales clausula posita in mandato, restringuntur tantum circa contentum in mandato.
- 13 Defectum plures non habent vim suppleendi clausula generales.
- 14 Generales clausula non extenduntur ad non verificata.
- 15 Cautelari dispositioni non derogant clausula generales.
- 16 Generales clausula geminatae important, ut nulla restrictio, nec nulla limitatio fieri possit.
- 17 Generalis clausula an & quando referatur ad ea, quae habent specialem determinationem, remittitur.

Restringitur clausula generalis ad ea omnia, quae specialiter in contralia sunt expressa, ut per Aloys. Ricc. in collect. decr. p. 4. collect. 1. 100. Card. Blantic. de iacit. & ambig. concess. lib. 3. tit. 2. numer. 36. & Stephan. Gratian. disp. forens. cap. 795. n. 18. Rot. apud Zach. post trakt. de oblig. Camer. decr. 1. 1. numer. 1. vbi dicitur quod refertur ad enunciata, & fuit dictum in Romana secretaria officij 1. 3. Jan. 1600. coram Iusto, impressa per Marchet. de commiss. p. 2. pag. 58. n. 1. in ver. impress. [Valenzuel. conf. 133. n. 43. & 44. vol. 2.]

Intelligit primò, seu potius declarat, quod si generalis praecedit, & subsequatur specialis, tunc illa clausula refertur ad omnia specificata, & in quibus fuit specialiter pronum, ita Melch. Phorbus Lufit. decr. 37. n. 4. rom. 1. nam alias non extenditur ad specificata, Menoch. conf. 1. 1. n. 6.

Secundò declarat, quod quando est generalis subsequens post specificationem, debet restringi ad specificatam causam, quando id potest fieri saluta ratione recti sermonis, s. si de terris C. de iur. lib. 1. Cell. Vgon. in trakt. alon. pag. 474. vol. 2. Mart. de claus. p. 4. claus. 1. n. 5. Card. Tutch. pract. conv. tom. 1. tit. 1. Camer. 309. numer. 6. vbi n. 1. subdit, quod clausula generalis post specificationem specterem in renovatione comprehendit solum casus similes, non verò maiores, de quo etiam Mart. d. claus. 1. n. 5. vbi n. 7. ampliat etiam in dispositione, vbi clausula generalis non trahitur ad maiora, vide Aloys. Ricc. part. 4. collect. 1. 165.

Clausula generalis in principio posita, ad omnia sequentia refertur, ut per Acced. l. 6. n. 2. tit. 1. §. lib. 4. novae Recop. In fine vero posita, ad omnia praecedentia refertur, gloss. in n. l. si negotium, C. de negot. gestis, Menoch. conf. 3. 4. n. 8. Mart. de claus. 1. n. 9. vbi subdit, hoc procedere quando clausula generalis alias saluta non potest secundum rectitudinem sermonis, O v vel

vel fequeretur correctio, aut repugnantia in eadem dispositione, aut ex alia simili causa, & citat Rotam decif. 1. n. 15. *7. feq. p. 1. dicitur* [Theod. de Rub. in *fin. Rota tom. 1. p. 4. concl. 405. n. 1.*]

7 Deinde clausula generalis in dubio non restringit, quando post expressionem generis subiungitur enumeratio specierum; quia species dicuntur expressis causa demonstrationis, & maioris declarationis, non autem restrictionis, l. *quisquam. §. fin. ff. de fundo instrum. l. 1. legata supellectili, ff. de supellectili legata, Soc. iun. conf. 98. n. 10. lib. 1. Crauet. conf. 127. n. 7. Rot. decif. 338. p. 3. dicitur* [Mitt. de claus. 1. n. 13. vbi n. 14. intelligitur praeteritum, quando speciem enumerationis respicit actum legandi, & n. 15. idem ait, quando genus, & species eandem personam respiciunt. [Theod. de Rub. d. claus. 405. n. 5. cum feq.]]

8 Praeterea clausula generalis, quando ineft ratio cur ad maiora expressis referri debeat, ad ea referenda est, Paris. conf. 50. n. 17. & conf. 55. n. 31. & 32. & conf. 86. n. 41. & 43. vol. 2. Gibr. conf. 3. vol. 1. Mitt. de claus. 1. n. 6. vbi subdit, quod si cum omnibus remotionis conueniat, saltem ad ea, quibus conuenit, referenda est, & n. 7. ait huiusmodi clausulas generales non capere vacationes futuras.

9 Clausula generalis exclusiua non refertur ad priuilegiatos, vt per Cels. Vgo. vbi *supra. pag. 475. col. 5.* vbi subdit, quod clausula generalis inclusiua fauorabilis non refertur ad vtilitatos, & prohibitos.

11 Clausulae generales priuilegiatorum, quae aliis solent habere clausulam, *contra speciales derogant*, &c. non pertinentur ad ea, quae praesumptum ignorant, Curt. iun. conf. 170. n. 3. i. vol. 1. Socin. iun. conf. 77. n. 106 & conf. 126. vol. 1. Natt. conf. 109. n. 6. [Theod. de Rub. d. claus. 405. n. 34.] Mitt. de claus. 1. n. 8. vbi n. 9. subdit, quod clausulae generales poſite in mandato, restringuntur: circa contenta in mandato, & vltima ea non extenduntur [Theod. de Rub. d. claus. 405. n. 21.]

13 Non habent vim clausulae generales sopplendi plura defectus, vt per Stephan. Gratian. *discept. foren. cap. 89. n. 17.* cum facit eis quod aliquem effectum tribuant, nec opus est, illas extendere in praeiudicium contrahentium, idem Stephan. Gratian. *discept. foren. cap. 127. n. 44.*

14 Non extenduntur ad non verisimilia, vt per Brunor. de Sole in *loc. comm. verb. claus. 1.* Flam. de reſcript. tom. 2. lib. 12. q. 14. n. 11 [Theod. de Rub. d. claus. 405. n. 24.]

15 Non suffiunt ad derogandum Conciliari dispositioni, vt per Sanch. de *matrim. lib. 3. disp. 26. n. 7.* & citatis in clausula, *Non obstantibus*. [Nec sunt sufficientes pro derogatione inrispartitionis ex fundatione, & dotatione. Venal. decif. 122. n. 3. p. 1. Nec tollunt exceptiones non specificatas. Card. conf. 85. n. 2. Nec tollunt defectum personae. Pot. decif. 70. n. 3. ad *fin. lib. 3.* Nec censetur derogare *patris* ad Sede Apst. confirmatis, idem Potus decif. 121. n. 2. lib. 3. Nec concessis in vim contr. adu. & pacti. Crescent. decif. 121. de *privileg.* Nec tollunt ius in re quatuor, idem Crescent. decif. 7. n. 15. & *seq. de concess. praebend.* Nec extenduntur ad maiora expressis. Lap. alleg. 70. n. 10. & 11. citati a Theod. de Rub. d. claus. 405. n. 51.]

16 Generales clausulae geminatae important, vt nulla distinctio, nulla restrictio, aut nulla limitatio fieri possit, vt per Cels. conf. 135. n. 5. & conf. 124. & conf. 108. Mitt. de claus. 1. n. 1. vbi n. 2. subdit, quod quando sumus in geminatione actuum, verborum geminatio nihil operatur; tunc vero quando veriamur in geminatione, & consulatione verborum, ne alterum ipsorum fiat sine virtute operandi, & n. 7.

declarat, vt enixa voluntas importat propter virtutem verborum geminatorum, nonquam intelligatur facere tertio praeiudicium.

An, & quando clausula generalis refertur ad ea, 17 quae habent specialem determinationem? videt Stephan. Gratian. *discept. foren. cap. 795. n. 18.* Rot. apud Ceoc. *post. tract. de cens. decif. 14. n. 6.* [Et quod clausula generalis non corrigat illud quod est in actu specialem dispositionem, Alexand. T. rematinq. conf. 56. num. 3. part. 1.]

CLAVSULA LXIII.

Habita, vel non habita possessione.

- 1 Beneficij validam praesumptionem praesupponere debet clausula, Habita, vel non habita possessione.
- 2 Clausula, Habita, vel non habita possessione, adinuenta fuit ad obviandum malitis illorum, qui differunt possessionem beneficij accipere, animo pensionarium eludendi.
- 3 Clausula, Habita &c. nihil operatur, vbi fraudes factae, & casus per titulum non exstiterit.
- 4 Clausulam, Habita, vel non habita possessione, ultra triennium non extendi Rota censuit, & aliquando usque ad tres annos amplius, tunc denique additur, vt solvatur pensio, vique quod lis terminetur per res conformes, vt n. 5.

Solent vt plurimum in Hispaniis pensioni per Papam impositae consentientibus super beneficiis illis a Sede Apst. collatis apponi haec clausula, qui desiderio, & nimis audita voluntate illa consequendi incaute eam promittunt solvere, habita, vel non habita possessione beneficij illius super quod imponitur, & omni meliori modo, &c. cum vero plures possessionem beneficiorum adipisci nequeat ob aliorum obstrukiones, vel quia ad Papam praescripto tunc non spectabat, non semel dubitatum fuit, an ad illam solvendam adstricti manerent. Ego in hoc dubio meum interponere sententiam non audeo; illud tamen credo a nemine ignorari, quod haec clausula validam beneficij collationem praesupponere debet, & si nulla, seu inuvalida sit, in dicta clausula solem fundare intentionem pensionarius neque, quia solutio ista praesupponit grauatam ad solvendum de beneficio litigio super quo est imposita praescriptio, & qui vnum dicit, omnia ad illud habilia praesupponit, qui testamentum *ff. de testam. l. furiosum. ff. qui testamentum facere possunt, Paris. consil. 30. in princip. vol. 4.* Quare cum pensio debeatur, quae fructuum beneficij pars est, si illos non percipit, absurdum videtur, vt eam soluat, quia huiusmodi clausula adinuenta fuit ad obviandum malitis illorum, qui differunt possessionem beneficiorum accipere, animo pensionarios eludendi: at vbi fructus cessat, & coasit per titulum non existit, vel quia agitur contra aduersarium, nec illum excludere potuit, vel quia incontinenti offendit de nullitate gratiae talis beneficij a Papa sibi collati, non debet adstringi ad illam solutionem, praecipue quando ipse gratia reconstituit, quia si beneficium est vile impetranti, nullatenus debet presumi quod ipse omiserit quidquid potuit exequi ad pensionem consequendam, tum quia haec clausula non debet operari ultra intentionem constituentis illum, Rot. decif. 158. part. 1. dicitur, & decif. 699. n. 2. nec quicquam iuramentum facit, quia regulatur secundum naturam principalia

principalis obligationis, cap. quomodo modum, cap. peruenit de iurisdictione, que & nulla est, debet & illud in ualidum reputari.

4 Rota igitur nihil amplius hanc clausulam ultra biennium extendi posse censuit, ex decis. Anton. August. 305 lib. 3. Aliquando uero usque ad tres annos amplius, ut censuit ex decis. 699. num. 2. part. 1. diuersis & decis. 128. num. 2. p. 1. etiam diuersis, quorum meminimus hac de re agentes Aloys. Ricc. in praxi fore Ecclesiasticis, decis. 429. in 1. edit. aliis rescriptis 366. m. 1. in 2. edit. latè Marchel. de commissis, part. 1. pag. 492. num. 5. 4. cum sup. in vlt. impress. & consuluit Buriat. conf. 362. m. 3. & post Cal. de Gallis decis. 12. m. 3. de prebend. & Seraphin. decis. 66. num. 2. & 3. obseruauit 1). Lottet. de beneficiis lib. 1. quæst. 39. numer. 5. 2. vbi. num. 153. subdit, non sufficere huiusmodi lapsum temporis, & deductionem impedimenti, nisi etiam prebendatur intra illud factè annos diligentèr possibiles, tum in producendâ literas, & instandâ pro eorum executione, tum in remouendo impedimentum obiecto.

5 Verùm quia aliqui, vt è tali noete se eximerent, cedebant liti, & beneficii, excogitatum fuit decretum quoddam nouum, vt soluerit penam usque quod lis terminetur per tres confines in Rota, quod cum vigeat contra conscientiam, non est iam in potestate iudicis præterito cuiuscumque acquiescentis ab eo recedere, vt fuit dictum in Moraden. penitus 23. Martij 1620. coram Illustrissima Card. Peripso, cuius meminit D. Lottet. d. quæst. 19. vbi. vnde agente pensionario contra camplorem, frustra hic excipit titularem cessasse liti, sua aliis tenuerit iuri in beneficium sibi competenti, vt intra triennium non potuisset nancisci possessionem: eam cum tunc contra eum agatur in vim Cameralis obligationis, non potest alia exceptione iuari quàm solutionis, aut satisfactionis, iuxta Calid. decis. vnc. num. 2. de matriis perit. vel. alia, que ouit ex ventris ipsius cedula, scilicet obligationis: Gallies. de form. Curie in 1. quæst. 4. p. 2. art. 1. & ita fuit dictum in d. Moraden. penitus: refert D. Lottet. d. quæst. 19. m. 1. vbi. m. 63. subdit, quod vt firmus sit, in decreto additur, ne titularis ualide possit resignare, nisi resignatorij eandem obligationem de saluando, & dando cedulam faciat.

CLAVSVLA LXIV.

Hac tamen lege, & conditione.

- 1 Clausula, Hac tamen lege, & conditione, non importat conditionem, sed modum.
- 2 Clausula, Indignationem omnipotentis Dei, &c. non perit quatenus verbum ipsum sonat.

1 C Conditionem non importat hæc clausula, sed modum, i. *Memor. de manu. 17. l. 1. in. Baccan. Equit. de iur. 5. Termis. n. 5. fide condit. & de iur. l. 1. Beto. conf. 66. num. 5. vbi. 1. Neuzan. conf. 55. num. 1. Ruin. conf. 127. num. 2. vol. 1. Nat. conf. 373. num. 26. Crau. conf. 59. m. 1. Surd. conf. 268. m. 6.*

2 [Clausula, Indignationem omnipotentis Dei, &c. importat quatenus verbum ipsum sonat, & quod in contrarium peccat moraliter, Stephil. de iur. gratia in de vi & effect. clausular. rubi in clausula nullo amine. m. 3. & 4. Theodof. de Rubi in singularibus Rotarum. 2. p. 4. claus. 424. m. 1. Et non importat certam penam à iure traditam, sed contrarietates veniunt puniendi extraordinarie, Rebuff. in repet. August. Barbo. de Clausula.

cap. nulla, col. 18. in vers. 16. que solè apponi, pag. inter 441. de concess. prebend. & in tract. nominar. quæst. 1. in num. 8. Et sic importat penam arbitratum, Marfil. sing. 559. Menoch. de arbit. lib. 2. casu 365. m. 4.

CLAVSVLA LXV.

Inducaris in possessionem, & manuteneatis.

- 1 Iurisdictionem executori dat clausula, Inducatis in possessionem, &c.
- 2 Clausula, Inducatis in possessionem, &c. non habet amplius effectum post annum, vel postquam paterit possideri, quia si molestetur, via ordinaria est agendum.
- 3 Indices ordinarij post inductionem cognoscunt in Francia, & adeo ibi nihil operatur clausula, Inducatis in possessionem, & manuteneatis.
- 4 Necessarium non importat clausula, Inducatis in possessionem, &c. ut qui est in possessione, & nouam obtinet possessionem cum illa clausula de nouo apprehendat possessionem de manu executoris.
- 5 Clausula, Inducatis in possessionem, &c. apposta in noua transiunt illius, qui est in possessione, intelligi debet, vt sit apposta ad cumulantem possessionem possessioni.

Hæc clausula dat iurisdictionem executori, quia poterit manutene inductum, donec sit pacificus, non tamen semper, ne demergit Ordinatio, idem post annum, vel postquam pacifice possedit, si molestetur, via ordinaria est agendum, quia hæc clausula non habet amplius effectum, vt per Stephil. de iur. gratia, fol. 97. pag. 1. vers. sequitur possumus. Marchel. de commissis, part. 1. pag. 539. num. 177. Cuius in diuersis Canonibus, rub. 11. cap. 13. m. 283. Card. Tulch. proch. consilij, com. 1. l. 1. c. 1. m. 1. & c. vbi. num. 2. subdit, Rebuff. in forma noua possessioni, in verb. de senat. inductum, retulit quod in Francia nihil operatur, quia indices ordinarij post inductionem cognoscunt, & c. [Theodof. de Rubi in singularibus. Rota item 2. p. 4. claus. 426. m. 1. vbi dicit quod hæc clausula non tribuit perpetuam iurisdictionem, sed solum donec gratia fuerit plenè exata, & vsque ad anarui secundum finem cap. querens, de offic. deleg. & num. 3. subdit quod respectu molestie, quod sit ex causa antiqua, quando contradicis is, cui impositum fuerat silentium ex equitate iurisdictionis datur etiam post annum.]

Non importat necessitatem, vt qui est in possessione, & nouam obtinet possessionem cum hac clausula, de nouo apprehendat possessionem de manu executoris, acquisitio enim nouæ possessionis de manu executoris non contradicis retentioni prius possessionis naturalis, vt dictum fuit in Alexandrina Archiepiscoporum 18. Iouis. 1617. coram R. P. D. Merlino, impressa sub clausula, Si & post quantum, &c. intelligi etiam potest, vt sit apposta ad cumulantem possessionem possessioni, quia utraque possessio de per se est considerabilis, ad tradita per Calid. decis. 4. m. 2. & sup. de resist. Iudicis. Menoch. de adips. remed. 4. quæst. 43. num. 337. & sup. de Gabr. consil. 7. m. 6. de acquir. posses. quod sequuta est Rota in d. Alexand. Archiepiscoporum coram D. Merlino.

CLAUSULA LXVI:

In forma Dignum.

- 1 Gratia in forma Dignum non est conditionalis.
- 2 Gratia in forma dignum in esse nihil ponit, donec executioni sit demandata.
- 3 Religiarum acquisitionem dicitur in ad rem, & non in re per gratiam in forma dignum, ante tunc executionem.
- 4 Religiarum quidam facti promissum in forma dignum, resignans non cadit in vire super beneficio, nisi donec littera Apostolica fuerint executae.
- 5 In regulariter non abdicatur a resignare, nisi donec quassum fuerit resignatorum per collationem.
- 6 Beneficium collatum abfenti ante acceptationem, non potest alteri conferri.
- 7 Beneficium signatum morte promissum in forma dignum, antequam ille repeteret, seu declaratum sacrum dignum, non vacat per mortem illius sed per mortem ultimi possessoris.
- 8 Exonerat si mixtum quidam adest clausula, in forma dignum.
- 9 Appellare licet ab executori cum clausula, in forma dignum, & possessio iterum capta est acceptata.
- 10 Intelligi quando alium est in possessione, vel adest legumini contradicitor.

Gratia in forma Dignum non est conditionalis, quia illa verba, *quatenus idoneus repeteretur*, respiciunt qualiter idoneitatis, quae de iure intelligitur, & potius sonant in monitionem, & instrumentum executionem, ut intelligat qualis esse debeat ille cui promittitur, & sic non redditur gratiam conditionalem quoad eius substantiam, sed tantum respectu executionis, & promissionis faciendae, quae est dilata in tempus postquam idoneus repeteretur fuerit: licet enim illa conditio impediat executionem gratiae, donec constet de idoneitate impetrantis, tamen non impedit acquisitionem, si in rei veritate resignatarius sit habilis, & sic illa suspensio est circa executionem, non circa acquisitionem iuris, cum qualitas idoneitatis sit pura, & certa in rerum natura, licet à nobis ignota, antequam examinaretur, & conditio de praeterito, vel praesenti non suspendit, sed ad praesens, si certum petatur, l. in iuratore talis, ff. de condit. insti. ita dictum fuit in *Burgens. Canonizatus* 28. Aprilis 1597. coram Card. Pamphilo, impellens per Marches. de commiss. par. 1 p. 142. in vlt. impressi. duplicata, pag. 158 eadem p. 142. in *Papen. Privatus S. Michaelis* 6. Iunii 1607. coram Card. Lancelotto.

Item gratia in forma dignum in esse nihil ponit, donec executioni sit demandata, clem. vnic. & ibi Card. ann. 7. & 8. & Vitalin. ann. 18. & seq. de concess. prebend. Callidus decr. 1. n. 6. ut lute pendens, Mandol. super reg. de avoc. quass. 55. n. 1. Seraphin. decr. 1446. n. 1. & fuit dictum in *Calogratiana beneficii* 30. Iun. 1606. coram Card. Marquessiano, & in *Elberon fructuum* 20. Martii 1613. coram Martino Andrea, impellens per Fastinac. decr. 665. n. 4. p. 1. recitat.

Per gratiam in forma dignum ante eius executionem dicitur resignatio acquisitionem ius ad rem, & non in re, Sarnen. ad reg. de iure quassu. quass. 1. vers. & ista omnia procedunt, Regid. decr. 563. Gonzal. ad reg. & Cancell. gloss. 154. n. 56. cum aliis allegatis per Rot. in *Farcella. Canonizatus* 11. Decembris. 1613. coram R. D. meo Coccone Decano; ubi etiam fuit dictum, idem operari mandatum de providendo, &

quem libet alium titulum de futuro, quod facit, ut illud beneficium alteri confecti non possit, cap. si possit, quoniam 13. de prebend. in 6.

Quando enim resignatarius fuit promissus in forma dignum, resignans non cadit in vire super beneficio, nisi & donec littera Apostolica fuerint executae, Rot. in *Abulen. & Zamorens. beneficii* 17. Iunii 1594. coram Prae. ubi eleganter fit distinctio inter resignationem puram, & ad favorem ecclesiae personam in forma dignum admissam, & in d. *Burgens. coram Card. Pamphilo*, & in *Bracharen. Causa* 26. Martii 1601. coram Iulio, & in *Ampuren. beneficii* 18. Feb. 1613. coram D. Merlino, & regulariter non abdicatur ius à resignante, nisi & donec quatuor fuerint resignatio per collationem, Puz. decr. 138. n. 3. lib. 3. Achil. dec. 10. n. 4. de resist. scilicet, Mohod. decr. 36. per totum de rebus, Capotaq. decr. 88. & 86. p. 3. & facit simile de beneficio collato abfenti, quod ante acceptationem non potest alteri confecti, cap. si abfenti 17. vbi Anchar. n. 1 & Gemin. n. 18. de preb. in 6. non allegatis in causa *Hispalen. beneficii* de Tur. 13. Decembris. 1589. coram Bualo. Unde sequitur morte promissi hoc modo antequam dignus repeteretur, seu declaratus fuerit, beneficium non vacat per mortem illius, sed per mortem ultimi possessoris, Felin. in vlt. p. 13. vers. quod si pendente, de praesumpt. Seraph. decr. 1446. n. 3. & fuit resolutum in d. *Ampuren. beneficii*, coram D. Merlino.

Executor hic mixtus, quando adest haec clausula, Seraph. decr. 817. Rot. in *Parrumiano archidiaconatus* 25. Iunii 1590. coram Pena impellens per Marches. de commiss. p. 1 p. 960. in vlt. impr. & in *Taragonen. electionis* 18. Iun. 1602. coram Card. Lancelotto, impellens per Fastin. decr. 52. n. 2. p. 1. recitat & in *Bruzaca. Canonizatus* 21. Martii 1615. coram Card. Puzosino, impellens per eundem Fastin. decr. 701. sub. n. 2. p. 1. recitat & in *Reatina beneficii* 21. Martii 1616. coram Buratto & in *Raucanaten. iurisdictionis* 27. Iun. 1606. coram Illustrissimo Patriarcha Montano, cum aliis citatis per Nicol. Garc. de benef. p. 6. cap. an. 126. & 127.

Vnde ab executori cum illa clausula appellare licet, & possessionem interim capiam tunc acceptatam, scpe fuit dictum in *Rota*, & significat in vna *S. Agatha Gubernator. & Zamorens. beneficii*, & in nullius Sacrificii 160. Off. 1601. coram Pena, & in *Berzocaten. parochialis* 10. Decembris 1601. coram Card. Sacrat. & de decr. 701. sub. n. 2. p. 1. recitat.

Intellige tamen, quando alius est in possessione, vel adest legitimus contradicitor, & tunc datur appellatio propter pecciduum possessionis, Felin. & alij communiter in c. si de praesumpt. Rot. de i. 10. n. 1. p. 1. dicitur & fuit dictum in *Conchen. Archiepiscopatus* 28. Iunii 1606. & in *Pistorien. parochialis* 15. Iunii 1611. coram D. Pirrenano, & in *Leodien. Abbatu* 14. Iannuarii 1613. coram Pualdo sacro.

CLAUSULA LXVII.

In omnibus, & per omnia.

- 1 Dilectum referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agere.
- 2 Relativa est, relationemque inducit clausula, In omnibus, & per omnia, &c.
- 3 Clausula, In omnibus, & per omnia, &c. ob eius universitatem facit ut comprehendatur ea, quae aliis comprehenduntur.
- 4 Effectus clausulae, In omnibus, & per omnia, &c. est, ut nisi omnino excludat.
- 5 Clausula, In omnibus, & per omnia, &c. res restringit.

num. 6. par. 1. Burg. de Pace conf. 44. ex n. 13. Soed. conf. 28. n. 4. & conf. 67. n. 4. Guriel. praelib. 3. quest. 19. num. 11. & 2. Honded. conf. 4. n. 34. & conf. 5. n. 28. vol. 1. Machellan. de Commission. p. 1. pag. 626. num. 4. in 2. impress. Card. Tufch. praelib. conf. 1. lib. 1. C. concl. 291. Valasco. conf. 133. n. 3. Decian. conf. 70. ex n. 19. lib. 3. Ceual. comm. contra communi. 818. num. 13. & 905. num. 3. Brunot. à Sole in locum communi. verb. clausula 58. Cardof. in praxi ludeum. end. verb. 2. 2. Iosephus Sello dragana decif. 203. n. 29. Gonzalad. reg. 8. Cancell. glof. 3. n. 30. & glof. 35. n. 26. Aldred. de amandado. Regalatum exempt. par. 1. cap. 8. num. 1. f. 1. in princip. In fuan Francif. à Soula in repet. l. femina. ff. de regu. u. lura par. 1. num. 15. 2. Man. Alter. de censura. tom. 1. disp. 13. lib. 5. l. 1. & disp. 15. cap. 1. l. 1. E. & disp. 16. cap. 1. l. 1. A. Sanchez de Marimum. lib. 3. d. par. 7. n. 17. & lib. 6. disp. 22. n. 19. & lib. 8. disp. 16. in fine. & lib. 10. disp. 17. in fine. Mantie. decif. 5. n. 1. & 3. Sigism. à Bohonia de electione dub. 3. mon. 4. Steph. Gazian. Marchia decif. 135. n. 14. Monet. de communi. vitium volunt. cap. 7. num. 54. cum seq. Glor. resp. 1. p. 1. n. 128. Rota decif. 41. par. 2. diuers. & decif. 73. n. 1. & decif. 105. num. 9. 1. reuert. & apud Zach. de ob. 12. General. decif. 160. num. 3. & nouissime in Auconiana p. 1. n. 14. Aterni 1615. eorum Illustrissimo Patriarcha Manzanaedo, & in Trueren. Abbatia 10. N. 1614. eorum Reverendissimo Domino meo Coccino Decano [Theodof. de Rubels in singul. Rota. tom. 2. p. 48. lib. 1. 15. Valenzuel. conf. 109. n. 48. & conf. 131. n. 1. Rot. decif. 58. n. 4. p. 1. in plurimu. Fa racia. alibi p. 1. reuert. ubi dicit, & intelligit n. 4. ad procedere quando qualitas omnibus capitibus conuenit, secus quando conuenit solum deductis in principio.]

Amplia primò ooo solum si io fine, sed etiam in principio, vel medio pootur, vt per Menoch. d. lib. 4. pref. 181. numero 2. Mart. d. claus. 13. num. 2. Petregr. d. fideicom. art. 16. num. 109. & 805. Sanchez de Marimum. lib. 6. disp. 22. num. 19. & lib. 8. disp. 16. circa med. Monet. d. 7. num. 55. [Theodof. de Rubels d. cl. 115. n. 1.]

Amplia secundò etiam in materia odiosa, & exorbitanti, vt per Menoch. d. pref. 181. num. 4. & conf. 792. num. 11. Gabr. d. com. 9. num. 2. Gozal. ad reg. 8. Cancell. q. 36. n. 27. & 28. Sotd. conf. 479. n. 1. & conf. 563. n. 2. vers. imò etiam, Cardin. Tufch. d. concl. 19. n. 30. Sanchez de Marimum. lib. 3. disp. 22. n. 19. Monet. d. cap. 7. num. 16. Card. Tufch. d. l. 1. C. concl. 291. n. 40. ubi num. 2. ait clausulam generalem in fine positam referri ad omnia etiam remota, de quibus non est specialiter prouisum, ois si sint contraria, licet Capic. decif. 108. numero 14. & Mart. d. claus. 23. num. 6. coartatur sentiant. Et hanc secundam ampliationem intelliges, nisi diuertitatis, ratio duri possit, ex Sord. decif. 83. num. 11. Cald. Pereira de post. & leg. cap. 11. num. 37. Card. Tufch. d. concl. 291. num. 7. Rot. decif. 332. num. 1. par. 1. diuers. & decif. 767. n. 5. apud Farin. p. 1. reuert. [Theodof. de Rubels d. cl. 11. n. 7.]

Amplia tertio, io tantum clausulam in fine positam referri ad omnia precedentia capitula, vt idem fiat, ac si singulis capitulis clausula esset appofita, vt post Decian. conf. 70. n. 19. & seq. ubi. 1. credit Cardin. Tufch. d. concl. 291. num. 11. ubi num. 11. post Alex. conf. 211. num. 6. lib. 6. ampliat, vt clausula in fine posita etiam annullata referatur ad omnia precedentia, quando fiat de per se, & n. 16. pariter ampliat, vt clausula restrictiua in fine posita, quae potest referri ad omnia precedentia, ad omnia referat

ent, & num. 20. post Nae. conf. 614. num. 2. etiam ampliat, clausulam positam in eadem oratione plura complectente, referri ad omnia, quando oratio regular ab eodem verbo, nisi quando qualitas non conuenit primò, sed secundo.

Limita omne primò, vt non procedat ubi omnium capitulorum dispositionibus non fit eadem ratio, vt per Mart. & ab eo citatos d. claus. 21. numero 7. quibus Adde Gabr. d. com. 9. num. 1. Honded. conf. 4. n. 34. num. 1. Gonzal. d. glof. 36. n. 27. Cardin. Mantie. de amod. vlt. volunt. lib. 3. sit. 14. numero 3. Menoch. d. pref. 18. num. 2. 6. 17. & 18. Sanchez de Marimum. lib. 6. disp. 14. num. 30. Monet. d. cap. 7. n. 17. Cardin. Tufch. d. concl. 29. n. 5. 2. Rot. decif. 767. num. 5. p. 2. reuert. [Verbal. decif. 92. n. 5. ver. quia hic p. 1. Mandof. in reg. 8. Cancell. q. 2. n. 5. Huron. Gabr. conf. 12. n. 10. lib. 4. Nota decif. 666. n. 2. & decif. 667. n. 3. p. 1. diuers. & decif. 5. n. 18. p. 2. diuers. Theodof. de Rubels d. cl. 113. n. 8. ubi n. 9. quod semper referatur ad omnia quando non potest reddi ratio diuersitatis.]

Limita secundò, quando per hoc restringeretur materia largi interpretanda, vt per Gabr. d. com. 9. num. 14. & 10. Menoch. d. pref. 181. num. 4. Monet. d. cap. 7. num. 57. vers. Genode Veluri quando sumus in beneficio Piiocipis, Card. Tufch. d. concl. 19. n. 1. n. 44.

Limita tertio, quando sequeretur Inris correctio, 7 seu aliud inconueniens, cap. Ecclesia vestra 2. ubi notat Abb. de elect. Menoch. d. pref. 181. n. 10. Socin. conf. 105. n. 37. Alex. conf. 98. num. 5. lib. 1. Mart. d. claus. 13. n. 18. Card. Tufch. d. concl. 19. num. 38. cum seq. Franc. à Soula in repet. d. l. femina. ff. de regu. iura p. 1. num. 13. Monet. d. cap. 7. n. 57. vers. tertio, in fine.

Limita quarto, quando ex tali relatione resultet intellectus Iuri contrarius, ad optum. ff. de adopt. l. si idem ff. de iurisd. am. l. iud. Mart. d. claus. 13. numero 20. Brunot. à Sole d. verb. clausula 28. in fin. Roman. conf. 132. num. 3. vers. non obstat, Signorol. conf. 181. n. 12. Card. Tufch. d. concl. 19. n. 40. Monet. d. num. 17. vers. tertio, in princip. ubi cum Gabr. d. concl. 9. n. 1. 6. & 7. tradit, clausulam hanc non referri ad ea, quae sunt Iuri communi contraria, licet ea clausula expressit in genere se referret ad praedecedentia, nisi omnia praecedentia essent contra Ius commune.

Limita quinto, quando sequeretur absurditas, vt per Gabr. d. com. 9. num. 28. Menoch. d. pref. 181. num. 13. Mart. clausula 23. num. 12. Monet. d. num. 17. vers. quarto, Cardin. Tufch. d. concl. 19. num. 84. [Anton. Gabr. n. 1. de c. c. concl. 29. n. 28. plures per Theodof. de Rub. d. cl. 11. n. 19.]

Limita sexto, quando sequeretur contrarietas, & repugnantia in ipsa dispositione, vt per Gabr. d. com. 9. num. 9. Menoch. d. pref. 181. num. 9. Roman. d. cl. 11. num. 3. ubi Mandof. Patif. conf. 34. num. 19. vol. 1. Nat. conf. 2. n. 5. vol. 2. Brunot. à Sole d. verb. clausula. n. 28. in fin. Mart. d. claus. 13. n. 10. Monet. d. num. 17. vers. quarto. [plures per Theod. d. cl. 11. n. 15.]

Limita septimo, quando ratio reddi sermonis aliud possulat, vt per Rot. Bononico. decif. 15. n. 79. Honded. conf. 4. n. 40. num. 1.

Limita octauo, quando repugnet per se iura testatoria voluntas, vt per Socin. iun. conf. 81. n. 19. & 20. lib. 3. Menoch. d. pref. 181. n. 10. Monet. d. n. 57. vers. quarto prope finem.

Limita nono, quando non potest fieri non potest, & scriptura, vel scilicet non pootit, vt per Sord. conf. 315. num. 9. Gabr. d. concl. 9. num. 16. Monet. d. vers.

quero, in fine, Mart. d. clausula 23. num. 5. vbi plures ex antiquioribus refert Cardin. Tufch. d. concl. 291. num. 59. [Theodof. de Rubens diff. clausi 115. numero 32.]

14 Limita decimo, quando actus redderetur nullus, vt per Suid. conf. 450. num. 48. [Theodof. de Rubens d. l. 115. num. 29. Rot. decif. 227. n. 5. verf. obstat. p. 1. diuif.]

15 Limita vndecimo, quando inutilis redderetur difpofitio, vt per Suid. conf. 511. n. 8. Cranc. conf. 70. n. 4. Mart. d. clausula 23. n. 1. Gabr. d. concl. 9. num. 10. Menoch. d. prefumpt. 181. n. 11. Monet. d. n. 37. in fin. Rom. conf. 112. ad 2. Card. Tufch. d. concl. 291. n. 41. & 77.

16 Limita duodecimo, quando non congrueret verbi, & difpofitioni antecedenti, vt dictum fuit in Rota Bononiens. decif. 150. n. 78.

17 Limita decimotertio, non refertur ad ea, quae habent claram, & determinatam difpofitionem, vt per Honded. conf. 36. num. 34. item 1. Gabr. d. concl. 9. num. 8. Peregr. d. art. 16. numero 107. Menoch. d. prefumpt. 181. d. num. 6. Mart. d. clausula 23. num. 9. Monet. d. num. 57. verf. quare. Vel fpecialem promiffionem à contrahentibus, Roland. à Valle conf. 59. n. 48. lib. 3. Roman. conf. 503. num. 4. Card. Tufch. d. concl. 291. num. 47.

18 Limita decimoquarto, ftante diuerfa perfona- rum qualitate, vt cenfuit Rot. Bononiens. decif. 150. num. 80.

19 Limita decimoquinto, quando non fiat de per fe, fed accessorie ad aliquod capitulum, quo cafu eius pars, coaditio, modus, vel qualitas ad alia non refertur, vt per Beto. conf. 16. num. 5. vol. 1. Gabr. d. concl. 9. num. 11. & 20. Menoch. d. pref. 181. & 22. Mart. d. claus. 23. numero 8. Monet. d. cap. 7. num. 58. verf. se- ptime.

20 Limita decimofexto, non procedere in iis quae incidenter, vel caufa demonstrationis pofita funt, vt per Gabr. d. concl. 9. num. 15. Menoch. d. pref. 181. num. 15. Mart. d. clausula 23. num. 14. Monet. d. n. 38. in princip. vbi ait, multo magis hoc verum effe, fi clausula haec in medio vtrius capitali ponatur, & citat Gabr. d. concl. 9. n. 27. Mart. d. claus. 23. num. 21. & Peregr. d. art. 16. n. 104. fublimitatem, nifi aliàs fe- quens capitulum effe inutile.

21 Limita decimofeptimo, non refertur ad ea, quae longe diftant, fi medietate extranea, ad quae clausula haec refertur non poffit, vt per Gabr. d. concl. 9. n. 12. & 14. Menoch. d. pref. 181. n. 21. Monet. d. n. 38. verf. effatue, imò etiam fi refertur poffit, vbi ea fuit omnino feparata, vt fatis probat Sanchez de Matrim. lib. 7. diff. 108. n. 3.

22 Limita decimooctauo, in clausula penalis appo- fita in vno capitulo difpofitionis, quia io aliis non cenfetur repetita, vt per glof. verb. fuxitum in Clem. 2. de vita & honeft. Cleric. Rufo. conf. 38. & 86. vol. 5. Gabr. d. concl. 9. n. 22. Menoch. d. pref. 181. n. 5. Mart. d. clausula 23. num. 15. vbi dicit, ita tentum fuisse in Romana vinea de Alexin. 10. Olib. 1589. totam Pe- tra, Monet. d. cap. 7. num. 59. vbi fublimitat, nifi in clausula penalis ponatur in fine difpofitionis cum iis verbis, circa promiffa, aut aliquid promiffum, vel fimili, & citat Sanchez de Matrim. lib. 7. diff. 108. n. 3. circa huius.

23 Limita decimonono, io cafibus ptiuilegijs, vt per Menoch. d. pref. 181. num. 19. Monet. d. c. 7. num. 60. & huic limitationi affinis eff alia quam Gabr. d. concl. 9. n. 25. affert poft Gozad. conf. 2. vt clausula in fine pofita non refertur ad praecedentia, quando ex ea relatione ius tertij laedetur.

Limita vigeſimo in clausula illa, quae tacite ſub- intelligitur in aliquo capitulo, nunquam enim ad alia refertur tradunt Mart. d. clausula 23. n. 17. Gabr. d. concl. 9. n. 17. Menoch. d. pref. 181. n. 21. Monet. d. c. 7. num. 61.

Limita vigeſimoptimo, quando clausula prima habet propriam, & ſpecificam determinationem, quia tunc clausula in hoc poſita non refertur ad il- lam primam, Alex. conf. 48. lib. 4. Signorol. conf. 181. num. 13. & 14. Rom. conf. 152. el. 1. n. 3. Card. Tufch. d. concl. 291. n. 45.

Limita vigeſimofecundo, quando praecedit ge- nus, & clausula ſequens continet ſpeciem, quia non poſeſt refertur, ex quo ſpecies extrahitur ex genere, Signorol. conf. 181. n. 15. verf. nec huic obſtat, Card. Tufch. d. concl. 291. n. 50.

Limita vigeſimotertio, quia generalis clausula, & generalis approbatio non refertur ad ea, quae ſpe- cialiter fuerunt caſſata, & in quibus ſpecialis, & diuerſa prouiſio militat, Anch. conf. 2. n. 11. Alex. conf. 216. n. 25. verf. quare quia lib. 6. Card. Tufch. d. concl. 291. n. 71. vbi n. 72. poſt Socin. conf. 120. n. 17. lib. 1. & Alex. conf. 110. Sciasio ſtatim, n. 4. lib. 4. ſubdit, quod nec refertur ad ea, in quibus eſt facta prouiſio ſpecialis.

Limita vigeſimoquarto, quia clauſula non refertur ad ea, quae habent orationem perfectam de ſe, etiamſi adſint diſtinctiones repetitiae, proor dictio, Item, etiam, & ſimiles, ita Decin. conf. 17. n. 14. lib. 1. Romo. conf. 152. num. 1. verf. primo, Card. Tufch. d. concl. 291. n. 79. vbi n. 80. poſt Parif. conf. 181. n. 26. lib. 2. & Alex. conf. 66. n. 6. lib. 3. extendit in legem, quia ſi ſunt in eadem oratione, ſic receptio, ſecus vero ſi in diuerſa oratione.

CLAUSULA LXXI

In rem ſuam, &c.

1 Procurator in rem ſuam ſuſtineat iudicium, qui eſt mandatus procuratorem commodum ſibi applicare de- bet.

2 Procurator in rem ſuam altera de tribus modis cen- ſetur conſtitutus.

3 Procurator in rem ſuam conſtitutus videtur per illa verba, Poteſtus eum in locum ſuum, &c.

4 Procurator in rem ſuam conſtitutus dicitur, cum aliud, quod exigit, nulli reſiſtendum eſt.

5 Denique tranſactionem, & reciprocam ſolacii commiſſi remiſſionem importat clauſula, In rem ſuam, &c.

6 Procurator in rem ſuam habet loco domini, & po- teſt paſſiſſe.

7 Procurator in rem ſuam poteſt inſtrumentum de- ferre.

8 Procurator in rem ſuam poſt litem conſeſſatam re- uocari non poſſe.

9 Procurator in rem ſuam poteſt ante litem anteſta- tam alium procuratorem ſubſtituere.

10 Procurator in rem ſuam conſtitutus ad iudicia, ne- quit ante litem conſeſſationem alium ſubſtituere, niſi mandatum habeat cum ſpeciali clauſula ſubſtituendi.

11 Statutum diſponens circa procuratorem, non habet locum in procuratore in rem ſuam.

12 Procurator in rem propriam, non intelligitur reuocatus per mortem conſeſſentis.

13 Procurator in rem ſuam quare ſci ab homine, quandoque à lege.

14. Mandatum in rem suam non presumitur in dubio, nisi procedat causa cedendarum actionum.
15. Testibus potest probare aliquem fuisse constitutum procuratorem in rem suam.

Procurator in rem suam factus ille dicitur, qui ex mandato procuratoris commodum sibi applicare debet, gloss. an procurator i. off. de procurator. gloss. in b. suam rem in l. qui stipendia, et in l. Mart. de clausulis. part. 3. claus. 1. § 5. num. 1. Bertazz. de claus. instrum. claus. 29. gloss. in l. ubi num. 5. et Bald. in l. qui omnia, §. fin. de procur. et in l. in d. l. qui stipendia, aliter censeri constitutum procuratorem in rem suam aliter de tribus modis, quando scilicet sunt mandata actiones directæ, & cessæ vitales, vel quando tantum sunt cessæ vitales, quo casu censetur etiam factus procurator cessarius in rem suam, & tunc quando solutio sunt mandata actiones directæ, quod minus importat concessionem.

Item in rem suam constitutus videtur per illa verba, *Potens cum in locum suum*, &c. ut per Bart. in l. 3. §. famul. heredes. §. in l. qui quadragesima, §. ad Trebell. nam idem quod hæc clausula, *Et rem suam*, importat veritatem de clausula, *Potens*, &c. solita apponi in instrumentis venditionum, quæ etiam importat concessionem iurium, & ubi adest huiusmodi clausula, *Potens*, &c. vel cessio iurium, tunc dicitur iobubitanter procurator constitutus in rem suam, Bertazz. d. tract. clausul. 27. gloss. 4. & claus. 28. gloss. 2.

Dicitur etiam tunc constitutus procurator in rem suam, cum illud, quod exigit, nulli restituendus est, ita Aret. conf. 124. num. 3. & conf. 125. in princ. Bero. conf. 87. num. 43. vol. 1. & fuit dictum in *Affidulatione*. Capellania §. Morry 1607. eorum Cardus. *Marquemusius*. Sic etiam dicitur ex clausula, *quod faciat quicquid domini velletur expedire*, vel, *quod habeat locum prestantem*, vel, *quod re utatur tanquam suo*, ex adductis per Cald. Pereira de emp. ca. 15. num. 8.

Translationem dominij, & reciprocam fidei commissi remissionem importare hanc clausulam, tenent Alex. conf. 8. num. 6. vers. denique, lib. 1. Ruin. conf. 14. num. 19. vers. alius, & conf. 1. 2. num. 3. vel. penult. lib. 1. Grat. conf. 60. num. 19. lib. 1. Socin. lib. 1. con. 116. num. 60. vers. prout, lib. 1. Menoch. conf. 361. numer. 38. & Stephan. Gratian. discipuli forens. c. 342. num. 11.

Procurator cum hac clausula habent loco domini, & potest pacisci, l. sed & firmitur, l. sed & si fides offerat si cum empore, §. de paitu, l. fuer, §. si procurator, §. quando proxius, vel hypob. gloss. & Doctores in *transfatione*, C. de translat. Sic etiam potest iuramentum deferre, licet simplex procurator nequeat, *insinuationem quæ ex coactione*, §. final. ff. de iurioribus, gloss. vtrum, in cap. qui ad agendum, de procur. in 6. Bertazzoli de clausulis instrumental. claus. 29. gloss. 10. n. 1.

Licet re integra renouari possit procurator in rem propriam, antequam sit processum ad tria contenta in l. 3. C. de iur. ut tradit Cald. Pereira de exp. c. 22. §. 2. non ita tamen post litem contestatam, ex l. 1. l. tam C. de iur.

Sic etiam licet procurator ante litem contestatam non possit alium procuratorem substituere, nisi id habuit in mandatis, tamen aliud est in hoc procuratore in et fœm in 2. §. 1. de procur. in 6. Bertazz. d. claus. 29. gloss. 10. n. 1. sic etiam procurator domino comparatur tunc ante, quam post litem contestatam, ut tradit Ioan. de Grass. in tract. de substans. procu-

rat. in claus. & qua per quolibet procuratorem gerant, num. 1.

Si verò constituitur ad iudicium, nequit ante litem contestationem alium substituere, omni mandatum habet cum speciali clausula substituendi; ita Mandatum de arbitrio iudicis part. addit. lib. 1. num. 1. §. 18. Mand. de nullitate. ex. de fœm mandam. num. 109. Sicut, de Pace in pract. rem. 1. in iure aquet. 2. num. 5. post litem tamen contestatam potest, ut per Boet. de off. 18 §. 1. D. Barbo. in l. claus. prater. §. 1. n. 104. cum segg. ff. de iudicio.

Statutum disponens circa procuratores, non habet locum in illo procuratore in rem suam, qui propriè non est procurator, Bald. in l. non solum, in 1. l. l. num. 6. ff. de procur. et in l. 1. qui stip. num. 14. C. de action. & ubi, Felin. in cap. licet tuncque, num. 8. de offic. deleg. Aret. in l. 1. num. 21. §. si certum petatur, Bertazzoli d. claus. 29. gloss. 1. n. 1.

Procurator in rem propriam non intelligitur reuocatus per mortem constituentis, l. 2. in propria causa, §. quando appellandum sit, Bart. in l. si procurator, ff. de condit. causa data, Aret. conf. 124. & seg. Caball. lib. 1. Milletog. 247. n. 2. Card. Mant. de iur. & arbit. conuen. lib. 7. tit. 2. n. 51. Bertazzoli d. claus. 29. gl. 2. num. 4. & Stephan. Gratian. discipuli forens. cap. 342. num. 1.

Illud pro coronide huius breuiss. discursus sciendum est cum Bertazzoli d. claus. 29. n. 6. quod procurator in rem suam quandoque fit ab homine, quandoque à lege: ab homine, ut in casu, quo vel sit cessio, vel mandatur directæ actiones per cedentes, aut ita in mandato procurator expresse constitutus reperitur à lege, quoniam sine cessione, vel expresse mandato transeant actiones, ut in l. penult. C. de Trebea, & in casibus de quibus in l. 1. & 2. C. de action. & obligat. Sic etiam procurator in rem suam quandoque censetur factus ex voluntate, ut in casibus, in quibus voluntas veritatis concubentibus conuenit, sicut in ceteris contractibus, l. si quis t. de action. & obligat. ex necessitate, quando aliqui sunt adiudicata nomina debitorum, l. placeat §. famul. heredes, & in aliis casibus, de quibus per gloss. & Bart. in l. sermo nuptiarum, §. final. ubi text. loquitur de illo procuratore in rem suam ex necessitate, §. de procurator.

In dubio non presumitur mandatum in rem suam, nisi procedat causa cedendarum actionum, ut tradunt Bald. in l. 3. §. 1. C. mandati, Bertazzoli d. 15. gloss. 2. n. 9. ubi subdit, quod licet non presumatur mandatum factum in rem suam, tamen si id sit omnium, ut quia fuit scriptum, aliquem fuisse simpliciter procuratorem constitutum, potest testibus id probari.

CLAUSULA LXXII.

In solidum.

1. Obligatio regulariter non in solidum, sed pro virili parte inter plures correos soluta censetur.
2. Clausula, In solidum, ubi est appositum, excipit inter facies, vel plures coheredes, aut plures reos debendi beneficium diuisionis.
3. Debitorum principia ut omnes consentiant, operatur clausula, In solidum, erga principalem debitorem.
4. Emphyteusica rei concessio, quando est facta duobus cum clausula, In solidum, vel si stipulatur pro se, & filius, & descendens, & pro quolibet

quolibet ipsorum in solidum, operatur ut ad superfluum portio deficient accrescat per ius non decrefcentis.

- 5 *Clausula*, In solidum, imperat in emphyteusi, quod nullus alteri succedat, quando dictio distributiva, quolibet, est appposita stipulandis.
- 6 *Fideiussum* quando plures sint dati in solidum, quilibet eorum tenetur ad solutionem totius debiti.
- 7 *Creditor* potest fideiussum in solidum obligare infirmum conuenire, cum praesentatione quod unica fiat solutio.
- 8 *Fideiussum* vniu soluendo totum, an habeat recursum contra alium confideiussum remissum.
- 9 *Integritatem* reiecta omni diminutione significat clausula, In solidum.
- 10 *Contrahentes* articuli ligat clausula, In solidum, non vero augeat obligationem.
- 11 *Clausula*, In solidum, non conuenitur sub obligatione Camerali, nisi expresse pronatur.
- 12 *Clausula*, In solidum, in obligatione Camerali au. notata operatur, ut renuntiatio censatur omni, & cuiusque lura auxilio.
- 13 *Clausula*, In solidum, facit ut quilibet ad totum tenatur.
- 14 *Totum* vnicuique attribuit clausula, In solidum.

Quia obligatio regulariter non in solidum, sed pro vituli parte inter plures cotractus facta censetur, *res*, 11. § cum in tabulis ff. de her. rei, Rota in Romana pecunia 26. Iunij 1592. coram Penia, operatur igitur haec clausula, vbi est appposita, ut excludat inter socios, vel plures coheredes, ut plures reos debitor, beneficium diuisionis, ita ut quilibet pro toto debito, vel integra summa, aut omni interesse conueniri possit, ut late declarat Roochegalanus tract. de duobus rebus in reperi. l. penult. ff. de rei. n. 8. & 9. & erga principalem debitorem operatur, ut omnes cum hac clausula censentur principales debitores, & nullus alterius fideiussum, Aym. cons. 77. n. 3. vers. hoc uagat, l. ult. cons. 38. num. 4. lib. 3. Rota. dec. 112. n. 6. p. 1. dicitur & in Romana restitutionis in integrum 18. May 1611 coram Card. Lancellotto.

Quando duobus est facta concessio rei emphyteutice, cum hac clausula, In solidum, vel si stipulatur, pro se, & suis, descendens, & pro quolibet ipsorum in solidum, operatur ut ad superfluum portio deficient accrescat per ius oon decrefcenti, ita Bald. in l. iura, C. quando non petentium p. artes, n. 36. vers. ex quibus concluditur, Corbol. de iure emptis sit. de cons. priuat. ab lineam suam, c. p. 1. cons. a. n. 86. Alex. cons. 30. num. 9 lib. 1. Curt. sen. cons. 49. num. 54. Paul. cons. 6. num. 13. lib. 1. Cocta in memorabilibus verb. emphyteusi concessa Perro, Mandocad. cons. 115. Ramozi, verbum fendo, vers. iura si dictum esset, Catdin. Toloch. num. 3. Iust. E. cons. 176. num. 42. & tom. 4. Iust. E. cons. 167. n. 23. vbi cons. 201. num. 12. dicit quod haec clausula, In solidum, importat quod nullus alteri succedat, quod intelligendum venit, quando dictio distributiva, quolibet est appposita stipulandis, hoc modo, *Talis, & Sempronius* concedimus pro ipsius, & quolibet iurum in solidum, tunc habet locum ius accrescendi, ut dicit Socin. sen. cons. 50. num. 1. & 2. lib. 1. secus vero si illa dictio distributiva esset appposita in personam filiorum, ut puta si dictum esset, *cunctis de Talis, & Sempronio* pro cunctis iuribus eorum suis, & descendens, nam tunc voo decedente emphyteutici redit ad Ecclesiam, & non ad superfluum, Cephal. cons. 141. n. 19. lib. 3. Corbol. citato loco n. 88. Gabr. cons. 87. n. 22. lib. 1. Card. Tusch. d. Iust. E. cons. 176. n. 43. & 51.

Sic etiam quando plures fideiussores sunt dati in solidum, quilibet eorum cotractus ad solutionem totius debiti, ut per Guiciz. de iuram. confirm. p. 1. cap. 25. num. 8. Ranchio. p. 4. cons. 416. diolin. de iust. tract. 2. dist. 5. 42. D. Barbosa l. si constante, in 6. princ. n. 115. ad fin. ff. solus mar. Cald. Pereira de emp. cap. 53. n. 49. Valac. cons. 127. n. 7. Reboll. de oblig. dist. p. 1. lib. 16. q. vii. de fideiussum. n. 18. & statum est apud Lusitanos in Ordin. Regis, lib. 4. tit. 5. §. 1. de apud Castellanos l. 8. tit. 12. par. 5. vbi Gregor. verb. cada voo §. 1. tit. 16. lib. 5. nota Re- 7. cons. vbi Marten. gloss. 1. cum segg. Potest tamen creditor eos iussum conuenire in solidum, cum proteltatione quod unica solutio fiat, ex traditis per Viu. rem. 1. com. apud pag. 188. n. 151. Vinc. de Franchis dec. 305. Parlatore. lib. 1. verum quidem tamen, cap. fin. par. 3. §. 11. n. 19. Et an vnus fideiussum soluen- 8. do totum habeat recursum contra alium confideiussum, vide Sord. dec. 308. n. 20. & Stephan. Grat. discip. forens. cap. 181. a. princ. Robell. d. quast. vni. num. 19.

Significat haec clausula integritatem, reiecta omni diminutione, l. am. itaque. C. de duob. res, Menoch. cons. 172. n. 79. Mart. d. p. 1. c. 188. n. 1. Mar. Anton. ver. res. lib. 2. res. lib. 8. n. 30.

Ligat articuli contrahentes, non autem augeat obligationem, ut per Gallie. de oblig. Camerali. p. 3. §. 1. num. 2. Gabr. cons. 175. n. 1. lib. 2. & fuit dictum in Romana nullitatis obligationis 27. Febr. 1612 coram Reuerendissimo D. mo Pirraro, impressa per Farin. dec. 392. n. 6. p. 1. reuer.

Sub obligatione Camerali non contrahitur, nisi expresse ponatur, ut per Stephan. Gratian. discip. forens. §. 53. n. 20. & cap. 68. n. 1. & 1. Rot. d. dec. 392. num. 6. In obligatione vero Camerali annotata operatur, ut ceterat renuntiatio omni, & cuiusque lura auxilio, Alex. cons. 133. in princ. vol. 5. Cora. cons. 128. n. 6. vol. 3. cum aliis allegatis in Romana nullitatis obligationis 24. Nouembri 1617 coram Buratto, vbi etiam fuit responsum, id intelligi procedere, & restricti soli ad ius competens de praesenti, oon autem de futuro.

Facit ut quilibet ad totum teneatur, Rota apud Zach. pol. tract. de oblig. Cam. dec. 13. n. 1. & dec. 13. n. 3. vbi fuit dictum, hanc clausulam importare, ac si dictum esset, quilibet eorum, de quo Mur. d. claus. 188. n. 2.

Attribuit totum vnicuique l. 3. de fideiussum. l. si non singula. C. si eorum per. l. si diuisa. C. locat. Bertazol. de claus. instrum. claus. 39. gloss. 7. num. 1. vbi subdit, quod proprie conuenit promittentibus, non autem vendentibus rem suam.

CLAUSULA LXXIII.

Insolita.

- 1 *Insolita clausula* rescriptorum, & instrumentorum illa suspensa de fraude, & dolo reddunt.
- 2 *Simulationis* conuentionem facimus clausula insolita, quando omnia est cautela.
- 3 *Insolita clausula* si sint plures simulationis conuentionem facimus secus si una.
- 4 *Perfectorum* contractuum arguunt clausula insolita.
- 5 *Suspensum* alium reddunt clausula insolita.
- 6 *Insolita clausula* illa dicitur, qua contra naturam contractus est, vel contra system, aut consuetudinem.

- 7 Infinita clausula non presumitur, & alleganti eam esse infinitam, in omnibus eam probanda.
- 8 Infinita clausula non presumitur de voluntate partium scripta, sed potius à Notario apposta.
- 9 Testator de morte clausula infinita non videtur servata in testamento.
- 10 Clausula in statu & terminis, facit ut quis censetur admissus ad actum in posterum faciendum.

Clausulas omnino infinitas retractorum, & instrumentorum, reddere illa suspecta de fraude, & dolo, reiciunt. Socin. l. ult. §. 77. num. 47. Neut. conf. 8. n. 65. Alciat. resp. 46. 2. num. 10. Cretet. conf. 86. num. 6. & conf. 969. n. 14. Decian. conf. 32. n. 64. & conf. 67. num. 15. lib. 3. Titiaq. de retractu comment. in praef. numero 32. & seqq. Coulib. 3. var. cap. 8. v. 6. in p. Menoch. de praesumpt. lib. 5. praef. 3. numer. 103. & conf. 338. & 341. & conf. 685. n. 29. Malfard. de probat. concl. 299. num. 18. Czpol. de summis. contrahit. tracl. 9. cap. 31. Azeved. l. 4. n. 39. tit. 6. lib. 8. nova Recop. Card. Tusch. praet. clausul. l. 1. C. concl. 30. n. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. lib. 6. n. 86. Mart. de clausul. p. 42. ult. §. 8. num. 3. Farinac. de delictis. p. 4. decis. 42. in addit. Moor. de exempt. ultim. volunt. c. 7. n. 69. [Theodol. de Rubetis in sing. Rotat. 2. p. 4. cl. 440. n. 1.]

Simulationis coniecturam faciunt quando omnia est cautela, si quis si fuissim, apud Labentem, ff. de adul. editio Doctores in capitulo 10. de pignori. Vin. d. 132. Malfard. de probat. concl. 299. in p. e. Rota Bononiensis. d. 145. n. 48. Mart. de clausul. 28. n. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. lib. 3. n. 86. Card. Mantica de test. & ambig. questio. lib. 3. tit. 35. n. 13. Seephan. Garrian. discip. fore. §. cap. 25. §. n. 21. & 23. Farinac. in praxi crimin. p. 6. de facultate, & sum. n. 9. 162. n. 155. & 163. [Noguecol allegat. in re. 1. ult. leg. 10. n. 41.]

Intellige si clausulae sint plures, fecus verò si sit una, gl. of. & DD. in l. si quis sub conditione ff. de condit. insti. Cardin. Mantica d. 12. §. 5. n. 14. Cardin. Tusch. praet. concl. n. 1. l. 1. §. 1. n. 25. Farinac. d. 9. 162. num. 162.

Visurarum contractum arguunt, ut per Menoch. de praesumpt. lib. 3. praef. 12. num. 6. Mart. d. clausul. 28. n. 4. Monet. d. 7. n. 70.

Suspectum actum reddunt, ut per Cott. in memorabilib. verbor. clausula. pag. 109.

Clausula infinita illa dicitur, quae contra naturam contractus est, vel contra stylum, & consuetudinem, ita Menoch. conf. 422. n. 114. & decis. 1. n. 341. & tenuit Monet. d. 7. n. 71.

Non praesumitur, & alleganti eam esse infinitam, incumbit onus probandi, laze Farin. d. 9. 162. num. 160. & Malfard. d. concl. 299. num. 1. vbi numero 2. resoluit illam probari debere ex inspectione multorum instrumentorum.

Scripta non praesumitur de voluntate partium, sed potius à Notario apposta, ex Paris. conf. 100. n. 107. lib. 1. Malfard. de probat. concl. 1099. num. 13. Mart. d. clausul. 18. numero 1. Vide in testamentis non videri scriptam de morte testatoris, voluit Valsac. conf. 174. n. 8.

Clausula in statu & terminis, facit ut quis censetur admissus ad actum in posterum faciendum, non autem ut dum eo repeti debeatur actum iam factum, Rot. apud Paul. de Rubetis decis. 337. n. 9. num. 2. d. inter alia p. 6. recent.]

CLAUSULA LXXIV.

Interpretanda.

- 1 Interpretanda est clausula secundum usum loquendi ipsius disponentis.
- 2 Denotans usum loquendi est attendendus, ad eam tempore dispositionis, non autem post.
- 3 Intellectus plures habens clausula, ita est interpretanda, ut minus quam sit possibile latus alium, si quo apponitur.
- 4 Clausula una declarat aliam.
- 5 Clausularum vis, & efficacia non tantum est consideranda, quantum mens Papae concedentis.
- 6 Expressio clausulae, quae subintelligitur à Iure, non dat novam formam mandato, nec facit aliam conditionalem.
- 7 Clausula nulla debet esse superflua.

Interpretanda est clausula secundum usum loquendi ipsius disponentis, cum alimenter in p. vbi Bart. ff. de adm. & exhib. legat. 1. Cora conf. 69. num. 52. in fin. l. 1. Surd. conf. 319. num. 7. Mart. de clausul. p. 1. clausul. 29. num. 4. vbi. num. 2. subdit, quod eius verba pariter intelligi debet secundum communem usum loquendi, & quod communis usus loquendi attendendus est, qui erat tempore dispositionis, non autem post, & citat Ruio. conf. 88. num. 52. vol. 2. Cardin. Tusch. de test. ultim. volunt. lib. 3. tit. 8. n. 6. Menoch. conf. 166. num. 66.

Plures habens intellectus, ita est interpretanda, ut minus quam sit possibile natura rei alteretur, & latus alium quo apponitur, ita Menoch. conf. 62. n. 27. Mart. d. clausul. 29. n. 1.

Clausula una declarat aliam, l. qui filiaque, §. si 4. §. n. plurimum, & vlt. ff. de leg. 1. quodam, §. Paupianus quoque, ff. de fundo insti. tracl. l. quoniam, C. de fideicom. l. 1. §. 1. n. 25. Farinac. d. 9. 162. num. 162.

Clausularum vis, & efficacia ooo tantum est consideranda, quantum meos Papae concedentis, & intentio illius, ac contrahentium, quae praesumitur talis, qualis de iure esse debet, ut fuit dictum in Legend. Canonici 22. Maij 1607. coram Cardin. Marguementis.

Expressio clausulae quae subintelligitur à Iure, non dat novam formam mandato, nec facit actum conditionalem, l. conditionalis quae extrinsecus, ff. de condit. & demonstrat. l. 3. ff. de leg. 1. cap. significasti, de elect. Alex. Trantacinq. var. resol. lib. 1. in de rescripti. resol. 7. n. 1. vers. 1.

Clausula nulla debet esse superflua, Surd. conf. 453. n. 26. imò debet aliquid operari, Cels. Vgon. in trati. clausul. pag. 473. col. 1. maxime in contractibus, Salust. Tibert. in form. instrum. lib. 1. cap. 3. num. 6.

CLAUSULA LXXV.

Ita quod &c.

- 1 Expressiva est praecedentium ad mentem praferentis clausula, ita quod &c. & regulae praecedentes dispositiones.
- 2 Praecedentia declarat, augens ampliam, & extendit clausula, ita quod &c.
- 3 Clausula

- 3 *Clausula*, ita quod, &c. & *similes*, quando prædicta certa determinatus, vel veri a præcedentia, sunt augmentandi, & extensivi.
- 4 *Clausula*, ita quod, &c. secundum prædicta, ut intelligenda.
- 5 *Clausula*, ita quod, &c. aliquando fit illative.
- 1 *Hæc* clausula est declaratoria mentis proferentis in præcedentibus, & sic præcedentium expectantia ad nuncius proferentis, & regulat præcedentes dispositiones, docet. *len. conf. 49 n. 2. v. d. de omni, autem, & n. v. conf. ad præpositum, Decian. conf. 33 n. 44 lib. 7 [Theodof. de Rubens in si. g. l. an. tem. 1. p. 4. d. 40. n. v. quod de clausula & limitat præcedentia retentis et dem. terminatis, & cum clausula quodlibetibus] Mare de claus. p. 1 claus. 64. numer. vbi n. 1. post docet de Decian. l. c. in. Paris. cor. 50. numer. 16. & 7. ibi 2. ampliat, vt non solum de clausula præcedentia, sed illa clausula augeat, ampliet, & extendat.*
- 2 Quando præcedit certa determinatio, vel verba præcedentia, hæc clausula, & *similes*, ita vt & sic quæ habent certam propinquitatem significationem, sicut augmentandi & extensivi, aliaquæ declaratiue, & aliquando restrictiue, seu taxatiue, prout distinguunt Bero. *conf. 77. n. 16. vol. 1. Dec. conf. 137. n. 6. Alciat. conf. 127. num. 10. ibi 9. Ruin. conf. 15. numero 11. vol. 1. Betti. zol. de claus. iustitiam. conf. 19. g. off. 1. Menoch. conf. 59. numero 33. qui loquuntur de clausula, ita vt, Ruin. l. c. conf. 16. numer. 40. vbi subdit, hanc clausulam esse referendam ad loquentem, & secundum prædicta esse intelligendam.*
- 4 Aliquando fit illative, Gabe. *conf. 111. n. 71. cum seq. vol. 1. Suid. conf. 115. numer. 15. cum seq. Honded. conf. 69 n. 43. vol. 1. Petegede. fideicom. ar. 14. n. 17. & conf. 18. n. 15. vol. 1.*
- 5 Et latius de hac clausula, sicut & de aliis scilicet, sit ratio. & sit vt, dicitur in tract. de distinctionibus 7. dist. 183. & 184.
- 5 *Index* vt possit super non petitiu officium suum imperari, operatur hæc clausula, ius, & iustitiam ministrari, &c.
- 10 *Possessorio agens, & concludens*, quando possit virtute clausula, ius, & iustitiam ministrari, &c. obtinere in petitorio ostenditur.
- 11 *Libellum* vt sustinetur ex causa opia, licet super inopia sit conclusum, operatur hæc clausula, ius, & iustitiam ministrari, &c.
- 12 *Verba* illa libelli vt improprie ad deferendum exemptionis libellanti, operatur clausula, ius, & iustitiam ministrari, &c.
- 13 *Libellus* conclusus licet regulariter attendatur, vt alio intente cogitatur, non autem narrationem, ita est quando adest hæc clausula, ius, & iustitiam ministrari, &c.
- 14 *Index* vt debet deferre inuentionem, quamvis expressi petitiu non sit, operatur hæc clausula, ius, & iustitiam ministrari, &c.
- 15 *Adus* non derectus non comprehendit clausula, ius, & iustitiam ministrari, &c.
- 16 *Remedium* traxit quando intentus fuisse, non procedit hæc clausula.
- 17 *Libellum* non officit clausula, ius, & iustitiam ministrari, &c. quando a rei petatur, & aia probatur.
- 18 *Circa* libellum generalem non operatur aliquid clausula ius, & iustitiam ministrari, &c. quando de generali non fuit expressum.
- 19 *Clau. latus* ordine seruat, &c. facit quæ arbitratur.
- 20 *Clau. latus* solemnitate omittit, &c. operatur vt caturatur sublati omni ordo cogitandi.
- 21 *Clau. iustitiam* facit, &c. restrictio commissio.

DE vi, & effectibus huius clausule, vide Capie. 1. de iur. 96. Anton. Cabot. com. lib. 6. tit. de claus. conclus. 4. Menoch. conf. 314. numero 5. Ioseph. Ludovic. Pers. dec. 117. Perez. ad l. 11. v. conf. oppo. 2. tit. 1. libro 3. Ordinum pag. 484. Pincl. in l. 2. C. de rescind. vend. part. 3. cap. 3. num. 19. Gam. Lusitan. de iur. 300. num. 3. Suid. conf. 127. num. 5. & num. 13. cum seqq. Valalc. de iure emphy. quæ. 6. num. 15. & conf. 119. num. 15. Mart. d. claus. p. 1. claus. 65. Rot. lanu. de eis. 65. & dec. 91. num. 12. Ludou. Rodolphin. post tractat. de absoluta Principis potestate, vno voce, num. 11. cum seqq. Cardolan. proxi. Index & aduocat. verb. claus. 1. Mend. à Castro in praxi Lusitane, lib. 3. cap. 1. num. 4. Cardin. Tusch. pro l. conclus. 101. litt. C. concl. 359.] heodof. de Rubens in singul. Ro. a. tom. 1. p. 4. cl. 42. & 437.]

Operatur hæc clausula, vt censetur intentum a remedio magis utile ipsi petenti, vt per Crau. conf. 101. n. 45. Kol. co. f. 79. n. 3. vol. 1. Pincl. d. cap. 1. num. 19. Perez. d. lib. 3. v. conf. oppo. secunda. p. pag. 484. Gam. Lusitan. de iur. 100. num. 3. Valalc. de iure emphy. quæ. 6. num. 15. Menoch. conf. 314. num. 5. Suid. conf. 127. num. 5. Mart. Antonin. var. ar. d. lib. 2. ref. 15. numero 17.

Item operatur, quod omnis actio dicatur intentata, quæ colligi potest ex narratione, ita Cotta. conf. 46. n. 4. & conf. 301. num. 1. lib. 3. Arce. conf. 17. Alex. conf. 41. & conf. 6. Incip. v. s. n. 10. & conf. 117. & conf. 191. num. 9. & conf. 100. n. 7. lib. 2. & conf. 6. num. 8. & conf. 14. n. 4. lib. 3. Butt. conf. 65. C. tau. conf. 151. num. 4. Mart. d. p. 1. claus. 65. n. 2. Card. Tusch. d. concl. 359. num. 1. vbi num. 1. extendit, etiam si concluderetur in actione inopia, quia adhuc si ex narratis apta colligi potest, admitteretur.

Item

CLAVSULA LXXVI.

Ius, & iustitiam ministrari, &c.

- 3 *Dilectus* referuntur de vi, & effectibus huius clausule a agens.
- 4 *Remedium* magis utile ipsi petenti, vt censetur intentatum, operatur clausula, ius, & iustitiam ministrari, &c.
- 5 *Alto* omni quod dicatur intentata, operatur clausula, ius, & iustitiam ministrari, &c.
- 6 *Index* vt possit condemnare secundum modum probandi, & ex quem declaratur intentio libellanti, operatur clausula, ius, & iustitiam ministrari, &c.
- 7 *Remedium* quod sufficit ad victoriam, vt intentatum vel ignotum, operatur clausula, ius, & iustitiam ministrari, &c.
- 8 *Remedium*, in quod libellanti competere possit, vt qui vadatur non tate, imperat hæc clausula, ius, & iustitiam ministrari, &c.
- 9 *Libellus* licet sit inopem, non viget clausula, ius, & iustitiam ministrari, &c. post index indicare secundum quæ erat petendum.
- 10 *Index* aliter non petente postest condemnare rem committam in fructibus, vt, & c. & expressi aliter petenti, ius, & iustitiam ministrari, &c.

4 Item operatur, ut secundum modum probandi per quam declarant iocertio libellantis, iudex possit condemnare, *Corn. conf. 30. incip. Ubi per-*
sione, lib. 1. Gemm. conf. 118. incip. De super dedallis
n. 5. Card. Tusch. d. concluf. 359 n. 4.

5 Item operatur, ut intentarum remedium intelli-
gatur, quod sufficit ad victoriam, ita Rodolphin. d.
vide videri, n. 11.

6 Item importat, ut quis videatur inrentare illud
competere, et illam viam, quae libellanti compe-
tenter possit, & aequè actori magis sit proficua, ut per Pa-
cif. de Salu. interd. *In feli. 1. d. 2. n. 7.*

7 Item operatur, quod licet libellus sit ineptus, Iu-
dex possit iudicare secundum totius dispositionem,
& quod erat petendum, *Cual. communis contra com.*
q. 763. n. 64.

8 Item operatur, ut iudex auctore non petente pos-
sit condemnare eum conuentum in fructibus, in-
teresse, & vfus, ac vicem in expensis, si actor pe-
titorius ius, & iustitiam monstrat; ita Viu. *rem. 1. com.*
op. lib. 3. tit. 1. num. 9. v. conf. p. 363. Betnard.
Gezue. ad praet. Cam. Imperial. lib. 1. concluf. 61. con-
fid. 3. n. 4. [Giurba dec. 65. n. 25.]

9 Item operatur, ut possit iudex super non petitis
officium iuris imperiti, secundum Abb. *in cap. fin.*
in fin. de iur. iur. Alex. conf. 41. lib. 2. v. conf. & quan-
do, v. 3. Cotta in memorabil. verb. iuramentum in sup-
plementum in fine, Capic. decif. 10. n. 1 & dicit Alciat.
conf. 11. 6. in fin. quod potest actor obtinere in actione
personalis licet interuenerit realem si fuerit vfus hac
clausula, de quo etiam Cephal. conf. 400. n. 1. vol. 3.
Afflick. decif. 95. n. 7. & 9. & ait Ioseph. Ludou. Lan-
cen. decif. 46. n. 5. & seq. quod si petita fuerint solum
quinque, & probatum in decem, condemnatio in de-
cem probatis fieri potest virtute huius clausulae.

10 Item operatur, quod agens, & concludens in pos-
sessorio, petat obtinere in petitorio, dummodo ex
narratis possit elicere actio ad petitorium, aliis lécus,
Corn. conf. 91. incip. In causa vertente, in princ. lib. 4.
Card. Tusch. d. concluf. 359 n. 5. Gram. decif. 19. n. 16.
Crau. conf. 199. n. 2. & ita interpretat, ut iorelligatur
propositum petitorium, & possessionem, proce-
rit voluit auctori, ut per Hond. conf. 14. n. 28. rem. 2. vbi
n. 19. declarat, nisi narratio, & conclusio respiceret
metum petitorium [Peteg. conf. 14. n. 11. vol. 1.]

11 Item operatur, ut libellus sustineatur ex causa
apta, licet super inepta sit conclusum, & ita saluatur li-
bellum ab omni ineptitudine, ita Capic. *decif. 10. n. 21.*
Marant. de ordin. indicis p. 6. tit. de libel. oblat. n.
15. Rota lansen. decif. 1. num. 7. Brunot. à Sole in locis
comm. verb. clausula 35. Ludou. Rodol. d. v. v. v.
n. 11. Hippol. p. 36 incip. Clausula, Card. Tusch. d.
concl. 359 n. 18 [Ex operatur ut libellus obscurus &
generalis admittatur, Gabr. d. r. de claus. concluf. 4.
num. 1. Theod. de Rub. d. claus. 457. num. 11. vbi
num. 12. intelligit, parte non opponente, & num. 13.
addit quod operatur ut procedat libellus sine con-
clusione, & etiam conclusio sit inepta, vel nulla.
& num. 16. & 17. quod operatur super possessorio,
licet conclusum sit in petitorio, quando narrata
possunt verumque respicere, & num. 14. quod ope-
ratur ut indicari possit super omnibus narratis,
etiam quod super aliquo narratores sit specialiter
conclusum & n. 15 quod per eam censetur intentum
illud quod est fauorabilis auctori.]

12 Item operatur, ut improprietate verba libelli ad
deserendum intentioni libellantis, ita Socin. *in*
cap. 3. num. 24. & 85. de libelli oblat. Alex. ad. conf. 121.
lib. 1. & alij citati à Card. Tusch. d. concluf. 359.
num. 9.

Item operatur, quod licet regulariter attendatur in
conclusio libelli, ut actio intentata cognoscatur, non
autem narratio, tamen secus est, quando adfert huc
clausula; ita Alex. *conf. 111. lib. 1. & conf. 117. &*
conf. 19. 2. lib. 2. & conf. 113. lib. 3. & conf. 124. lib. 3.
col. 1. Butt. conf. 63. Socin. conf. 160. ad p. lib. 1. Card.
Tusch. d. concluf. 359 n. 14.

Item operatur, ut iudex debeat desistere iuramen-
tum, quauis expresse petitorum non sit, quia virtu-
liter sub hac clausula petitor conuenitur, Cotta in me-
mor. verb. *iuramentum in supplementum, Gabr. d. concl.*
n. 25. Mascard. de probat. c. 6. 954. n. 48.

Limita primò, non comprehendere modos non in
narratos, Gabr. *con. lib. 6. sub tit. de claus. concluf. 4.*
num. 11. & 16. Attet. conf. 17. incip. Confidantia, col. 3.
vol. 5. vers. unde sunt ista clausula, Corn. conf. 301.
incip. In presentia, 3. lib. 5. Hippol. conf. 75. n. 22. vol. 1.
Brunot. à Sole d. d. verb. clausula 49. Sord. conf. 173.
n. 14. Honded. conf. 14. n. 30. num. 2. Card. Tusch. d. d.
fin. C. concl. 359. n. 5 & 10.

Limita secundò, ut non procedat quando reme-
dia contentante omissa fuissent, ut per Alex. *conf. 96.*
n. 7. & conf. 10. vol. 1. Part. conf. 61. n. 12. vol. 1.
Fetter. conf. 104. n. 10. vol. 1. Card. Tusch. d. concl. 359.
num. 30. Mart. d. claus. 63. num. 16. Sord. conf. 273.
num. 3. Betnard. Gezue. ad praet. Cam. Imper. lib. 1.
con. l. 61. conf. 3. n. 6. Honded. conf. 13. n. 60. rem. 1.
& Stephan. Gratian. discipuli formi cap. 14. n. 4. Card.
Tusch. d. concluf. 359. num. 30. Pacif. de Salu. interd.
In feli. 1. cap. 3. num. 12. vbi n. 13. subdit, quod con-
saluatur libellum à viro contrariatus, & n. 14. quod
non sustinet libellum in iudicio recuperande, si
fuit intentarum retineoda. Sublimata tamen quan-
do fuit facta probatio in voo plus quàm in alio ex
coortatis, quia tunc sustinetur libellus contentans
contraria; ita Grat. conf. 70. incip. Ex multis modis,
n. 3. & seq. Mart. d. claus. 63. num. 18. Card. Tusch. d.
concluf. 359. n. 32. vbi num. 3. post Grat. d. conf. 70.
n. 18. & Alex. conf. 121. incip. In fin. 12. lib. 1. subli-
matur pariter, si adfert clausula, Omni meliori modo,
quia illa tollit defectum contrariatus, & addit
Pacif. d. cap. 3. num. 42. quod non obstat contra-
teritate, operatur hac clausula, ut actor obtinere
debeat in eo, in quo iustitiam habet. Et quod hinc
clausula trahatur etiam ad remedium directum, vbi
nulla certa actio fuit proposita, ex Sord. conf. 173.
num. 14. tradit Stephan. Gratian. Marcho. decif. 193.
num. 9.

Limita terciò, non sustinere libellum, quando 12
vna res petitur, & alia probatur, Sord. *conf. 14.*
num. 19.

Limita quardò, clausulam nostram non operari 18
aliquid circa libellum generalem, quando de geo-
ralitate fuit oppositum, ut ex Ruin. *conf. 19. incip.*
Ubi petitio, num. 9. lib. 4. tradit Card. Tusch. d. d.
concl. 359 n. 16. Theod. de Rub. d. claus. 457. n. 12.

Claus. *Inru. vnde seruat, &c.* facit quem censeri 19
arbitrariorem, etiam si partes compromittant in eum
quantum in arbitrium, Card. *conf. 65. n. 1. Theod.*
de Rub. claus. 455. n. 2.

Claus. *Inru. solemnitate omisa, &c.* operatur ut 20
censetur sublimis omisi ordo cognoscendi intro-
ductus à iure gentium, Lancel. *d. d. p. 1. in pref.*
num. 46. Theod. de Rub. claus. 456. num. 4. Et per
istam clausulam videtur sublimis omnis ordo in
cognoscendo, Lancel. d. d. pref. num. 47. Theod. de
Rub. d. claus. 456. n. 5. vbi num. 3. quod ooo excludit
collationem.

Claus. *Institum facias, &c.* restitgit cõmissionem 21
ut intelligatur quatenus de iure. Crescent. *decif. 1.*
P p

de refcript. Theod. de Rub. d. claus. 45 g. n. 1. operatur
 ut feratur oīdo iudiciali. Felin. in c. 1. n. 5. t. v. v. &
 si dicatur, de confit. Theod. de Rub. d. claus. 45 g. n. 3.
 & ut fit data potestas cognoscendi & decidendi.
 Felin. ubi fupra. Theod. de Rub. d. claus. 45 g. n. 3.]

CLAVSULA LXXVII.

Litis statum, &c.

- 1 Litis mentio fufficienter facta dicitur per clausulam, Cuius lites statum, &c. inferam in commissione ad lites, seu supplicatione ad beneficia.
- 2 Auctoritatem absque vicio quod capi possit possessionem, non operatur clausula, Cuius lites statum, &c.
- 3 Res indicata requirit specificam, & individuum mentionem, ita ut non operetur effectum clausula, Lites statum, &c. quando adest res indicata.
- 4 Res indicata quando est deducta in controversiam, fufficit facere mentionem de lite per clausulam, Lites statum, &c.
- 5 Litis mentio an fufficiat in commissione ad lites, seu supplicatione ad beneficia, ubi plures sunt, ostenditur.

IN commissione ad lites, seu supplicatione ad beneficia, hac clausula inserta inter alias clausulas generales, operatur ut dicatur fufficienter mentio facta lites; ita tradunt Felin. in cap. ex literis 29. de off. delegat. Gemin. conf. 120. n. 8. Achil. decif. 9. de refcript. ubi dicit, quod propterea non remanet subreptum telicriptum, Rebuff. in praxi p. 3. Signatura, in v. v. quoniam litigium lites statum, nam. 4. Mant. decif. 2. 3. num. 8. Marchef. de Commiff. part. 1. pag. 481. num. 1. in vltima impressio, Mooet. de comm. vlt. vol. cap. 7. n. 39. & fuit dictum in Tamarina, fructum 12. Novemb. 1584. coram Card. Scraph. inter vni decifiones impress. decif. & in Militen. pensio 13. Octobr. 1595. coram Illustissimo Domino meo Card. Milino, & in Tamarina parochialis 16. Janij 1600. coram Gregorio XV. inter eius decifiones impressas decif. 2. n. 6. quæ etiam est impressa per Facin. decif. 29. n. 2. p. 1. recent. & in Pamplonen. de lense 19. Decembri 1605. coram Reverendissimo Domino meo Cocino Decano, & in Cremanen. pensio 5. Decembri 1614. coram Andrea, impressa per Fatin. decif. 605. n. 11 p. 2. recent. [Operatur enim ac si lites causæ in individuo, & nominatim esset expressa, Gemin. d. conf. 120. Sarnen. in reg. de triennali q. 14. num. 17. Theod. de Rob. in singularib. Rot. tom. 2. p. 4. cl. 101. §. 1. ubi in §. 1. dixerat quod hac clausula posita in commissione non extenditur ad alias lites, propter illud adverbium, litem finendi, quod solet apponi in extensione dicte clausule.]

Licet autem hac clausula præferat gratiam à subreptione ob non factam mentionem de lite, non operatur tamen quod capi possit possessio absque vicio detentationis, ut fuit dictum in Cardanen. Iussu sparratum 11. May 1610. coram D. Patriarcha Pamplulio, & in Conchen. beneficij de Thiesi 20. Decembri 1609. coram Reverendissimo D. meo Cocino Decano.

Non operatur etiam effectum hac clausula, quando adest res iudicata, quia res indicata requirit specificam, & individuum mentionem, ut fuit dictum in Abulen. Capellaniam 21. Aprilij coram Card.

Lancellote iuviori, & in Tolera. beneficij 14. Novembri 1605. coram Iusto, impressa per Marchef. de Commiff. p. 1. pag. 385. ubi subditur, quod idem est in quocumque calo, ubi adsum executoriales, quæ perimunt licem, eam dentur vigore sententiarum, & rei iudicata; hoc tamen non procedit si res iudicata esset iam deducta in controversiam, quia tunc fufficit facere mentionem de lite per hanc clausulam, ut fuit dictum in Burgen. preeminentiarius 3. Martij 1608. coram Reverendissimo D. meo Cocino Decano.

Vtrum autem lites mentio fufficiat, ubi plures sunt lites? Resp. quoad hanc effectum fufficere, maxime quando facta fuit mentio lites ipso finit sine aliqua restrictio, ut fuit dictum in d. Tamarina parochialis coram Greg. XV. impressa per Fatin. d. decif. 29. n. 4. p. 2. recent. ubi responsum fuit ad decemionem Calaris de Grass. non facere io contrarium, quia nihil firmat, sed relinquunt particulariter dubitandum; tum etiam, quia ibi erat expressa lites super beneficio, unde nil mirum, si non comprehendatur licem super fructibus.

CLAVSULA LXXVIII.

Manu Regia.

- 1 Conventiones omnes antiquissimæ à Regis manu procedebant.
- 2 Manu Regia etiam hodie in Principibus durat.
- 3 Clausula, Manu Regia, operatur, ut quis procedat quasi Princeps.
- 4 Index ut possit procedere de facto, & sine vilo Iuris ordinis, operatur clausula, Manu Regia.
- 5 Appellationis remedia tollit clausula, Manu Regia, posita in refcriptis.
- 6 Solemnitates hinc Civilis, non tamen substantivæ iudicii, tollit clausula, Manu Regia.
- 7 Mantiencionem non impedit clausula, Manu Regia, & alia, sola fatis veritate inspecta.

ANtiquitas omnes conventiones, etiam pacto nudo à Regis manu procedebant, si quidem antequam Magistratus creati fuissent, & populus à Romulo in triginta Corias diuisus esset, ipse cootrouerfiis præerat, illa que manu sua decidebat, prout Reges heroicis temporibus faciebant, ut ait Aristoteles lib. 5. Politic. Verum cum Romulus populum auctum io Cutius triginta diuifere, Magistratus creati ins diere ceperunt, & ita successiuus temporibus factum est; sed non ideo manns Regia extincta fuit, quoniam etiam hodie in Principibus durat, ut ex Ant. de Butt. in cap. que in Ecclesiis, num. 26. & seq. de consuet. refert Mastra de claus. p. 1. claus. 70. aliàs 71. n. 2. in vlt. impress.

Operatur igitur hac clausula, ut quis procedat quasi Princeps, ex notatis per Stephan. Gratian. Marchia decif. 68. n. 5.

Operatur etiam, ut Iodes possit procedere de facto & sine vilo Iuris ordine, ut per Natt. in Clement. sepe. §. non sic tamen, vers. si fupra scriptis, num. 95. Marant. de ord. iudicior. p. 4. distict. 9. num. 8. & fuit dictum in Miranden. pensio 27. Martij 1611. coram Reverendissimo D. meo Cocino Decano, impressa per Fatin. decif. 446. n. 1. p. 1. recent.

Positum in refcriptis tollere remedia appellacionis, tradunt Dec. in cap. pallorialis, num. 17. & 18. de appell. Marchef. de Commiff. p. 1. pag. 421. n. 102. in vlt. impress.

Tollere

- 6 Tollen solemnitates iuris Civilis, non tamen substantialis iudicii, resoluit Steph. Gratian. *discept. forensium*, 3. cap. 56 §. 2. num. 30. & 31. vbi num. 32. subdit, non tollere ineptitudinem libelli parte opponente, nec beneficium excussionis. [Rota decif. 500. n. 4. p. 2. in pagh. Forin alit p. 3. reuoc.]
- 7 Hec clausula, & illa alia, Sola facti veritate inspecta, non impedit manutationem, vt fuit dictum in *Resonant. de Carnalibus* 21. Januarii 1602 coram Card. Pamphilio, impetrata per Marches. de Commiss. p. 2. pag. 546. num. 11. in ult. impressi. [Theod. de Rub. in *sigul. rub. Rota sem. 2. p. 4. claus. 47. q. 2. vbi a. 2. subdit quod non operatur vt actus via Regia, & emissio iuris ordine factus non sit parti notificandus.]*

CLAUSULA LXXIX.

Motu proprio.

- 1 Dilecti referuntur de vi, & effectibus huius clausule agentes.
- 2 Motu proprio illud dicitur concessum, quod sponte, & nemine petente conceditur.
- 3 Gratia motu proprio concessa dicitur, quando Pontifex expressio in literis se *Ad motu proprio concedere*.
- 4 Clausula, Motu proprio, debet esse scripta manu propria Principis concedentis.
- 5 Inferior non potest vti clausula Motu proprio.
- 6 Princeps quando explicat se Motu proprio concedere, dicitur Motu proprio concessisse, quoniam casibus huiusmodi gratiam fuisse ab impetrante petitam.
- 7 Motu proprio concessum ad instantiam partis, idem operatur quod Motu proprio ex mera liberalitate Principis.
- 8 Probari volens ad partis petitionem concessam fuisse gratiam Motu proprio, non admittitur.
- 9 Clausula, Motu proprio, nunquam presumitur.
- 10 Motu proprio testibus non potest probari.
- 11 Scriptura si amittitur, potest per testis probari, in ea fuisse clausulam Motus proprii.
- 12 Facultas per clausulam Motus proprii concessa, quando expirat per obitum Papa concedentis, ostenditur.
- 13 Clausula Motus proprii, habet vim clausule.
- 14 Non obstantibus, &c.
- 15 Ex certa scientia, &c.
- 16 Specialis expressio.
- 17 Subreptionis vitium tollit clausula Motus proprii.
- 18 Legatus a latere si apponet claus. Motus proprii, illa tollit vitium subreptionis.
- 19 Subreptionem in tacta inhabilitate personae, non tollit clausula Motus proprii.
- 20 Tercio in praedictum non operatur clausula Motus proprii.
- 21 Gratia Motus proprii non valet, si qualitas intrinseca beneficii taceatur.
- 22 Subreptio, quae procedit ex re ipsa non tollitur per clausulam Motus proprii.
- 23 Motu proprio quando est ad suggestionem partis, non potest dari de subreptione, quae procedit ex parte impetrantis.
- 24 Obreptio non suppletur a clausula Motus proprii.
- 25 Concessio facta Motu proprio est intelligenda, prout iacet, & sonat.
- 26 Clausula Motus proprii reddit dispositionem satisfactoriam.

August. Barbosa de claus.

- 26 Privilegium concessum Motu proprio, latet est interpretandum.
- 27 Imperanti cum clausula Motus proprii, in terminis Clem. 1. de conceff. prebende, non currit tempus a die nota vacationis in loco, sed tantum a die sua a scientia.
- 28 Titul. quod quisque iuris in alterum statuerit ipse eodem iure utatur, non habet locum statim clausula Motus proprii.
- 29 Probata ea omnia valentur, quae Principi asserit in suis literis, sicut clausula Motus proprii.
- 30 Diligentia processum ad aduersarium adhibitam tollit, clausula Motus proprii.
- 31 Possessionem parvi in data non tollit clausula Motus proprii.
- 32 Causa praesumitur in Principe referente Motu proprio.
- 33 Concessio ut non presumatur propter importunitatem facta, operatur clausula Motus proprii.
- 34 Papa si Motu proprio mandet conferri, vel causari prebendam, si vacat, sine facta est, quod vacet tempore collationis, vel receptionis, licet non vacet tempore data.
- 35 Impetratio non tollit clausula Motus proprii, & amoveat eius effectus, quae ex impetratione erri possunt.
- 36 Gratia transfigurationem cum operetur gratia Motus proprii, non potest ad illius destructionem allegari.
- 37 Clausula Motus proprii operatur circa omnes qualitates extrinsecas.
- 38 Clausula Motus proprii ad causam pendentes referuntur.
- 39 Gratiam non amplius clausula Motus proprii circa expressa, & ea, quae non sunt contra mentem disponentis, aut contra sui consuetudinem.
- 40 Alium iuratum comprehendit clausula Motus proprii.
- 41 Clausula Motus proprii apposta posterioribus litteris, reuocat processum factum in vim primarum litterarum ante earum praesentationem.
- 42 Tercio in praedictum non operatur clausula Motus proprii.
- 43 Principi praesumitur privilegium suum, quod est inserta clausula Motus proprii, vel non statuta clausula.
- 44 Clausula Motus proprii non operatur in iis, quae non iuris, sed facti sunt.
- 45 Privilegium licet pendente oblatum cum clausula Motus proprii, nulla huius pendencia ex eo facta mentione, non fit validum vigore clausula Motus proprii.
- 46 Privilegium contra ius alterius non firmat clausula Motus proprii.
- 47 Intentionis defectum non tollit clausula Motus proprii.
- 48 Ius in re, vel ad rem quassum alteri non admittit clausula Motus proprii.
- 49 Defensiones, & exceptiones competentes de iure, non auferunt clausula Motus proprii.
- 50 Gratiam contra mentem concedentis non firmat clausula Motus proprii.
- 51 Dispensationem aliquam non inducit clausula Motus proprii, nec tollit impedimentum personae.
- 52 Dispensatio posterior non facta prioris mentione, et minima si subreptionis non operatur clausula Motus proprii.

52. *Classula* Motus proprii non generatur ultra ex-
pressis, sed ad speciemque significatam, & similitu-
dinem deinde referuntur.
53. Beneficium utrum fortissimum non auferat clas-
sula Motus proprii.
54. Defectum iudicantem non supplet, nec in habili-
tatem remanet classula Motus proprii.
55. Negationem, autem, ordinem, & similitudinem
defectum non supplet classula Motus pro-
prii.
56. Bigamia defectum non auferat classula Motus
proprii.
57. Calliditatem scilicet excommuniat non taliter
classula Motus proprii, sicut ad nos.

De vi, & effectibus huius classulae vide De Decretis per totum ubi in cap. si Meum proprio, de promissis, in 6. Vital de Camban, in ultim. classem. pag. 11. col. 1. Celf. Vgon, in familie erudi. verb. Meum proprio, non colligit cap. 48. 2. coll. 2. cum seqq. Verus tamen in repetit. verb. classula Meum proprio, Mil. etiam in repetit. verb. Meum proprio. Greg. de person. quili. 9. a. num. 4. Hoved ad incogniti prius. cap. 20. 7. Selu de basia. pag. 1. 3. quod 12. n. 2. Gualter. de eff. ubi & c. conf. 2. 4. m. de latere, lib. 5. d. 4. Anton. Gabellib. & c. pignori, cu. de consensu, cont. 2. Manoch de arbit. cu. f. 201. n. 78. & conf. 1. 2. si 7. & conf. 103. v. 79. cum seqq. & conf. 1. 8. n. 2. de prescriptis, lib. 1. pref. 9. n. 16. & 27. Rebuti. in concord. in forma mand. Apoll. in glof. Meum proprio. Mascard de probatio. tit. cont. 107. 5. Marten ad l. 7. glof. 1. n. 4. iur. 7. lib. 5. nota Kerpeilbour. off. 303. n. 7. Henric. in fam. lib. 7. cap. 7. n. 1. L. d. Flaminio de regimine lib. 1. lib. 6. quest. 1. n. 92. & cont. 2. lib. 8. quest. 9. n. 74. D. Barbois ad l. 2. delegat. in nom. 90 ff. de indicis, Card. Tufch ad practice. censuris, v. licti Causelis 340. cum seqq. Scarpach quest. 3. 65. d. num 3. Berardus. Guzman ad practica Camera Imperialis lib. 2. e. nel. 58. confid. 1. Lindocm Rodolphin. in tract. de supremacia nobilitati Principis potestate cap. 1. n. 5. Aloyf Ricca in collef. ad decr. part. 2. collecti. 405. & part. 4. collecti. 99. D. Natta de classula, p. 3. class. 3. Nicol Gauc de benef. part. r. cap. 5. mom. 1. 10. Viuzon in process. Iustitiar lib. 1. cap. 3. n. 10. cum seqq. in 2. edit. Rixiciol de iure personar. extra regulas Eccles. existentium lib. 4. cap. 6. n. 6. cum seqq. Monet de decem. cap. 9. quest. 5. n. 13 & latius de communicationis. vltim. volum. c. 1. n. 79. cum seqq. Rotapud Farindecif. § 66. ad princip. p. 1. recom. [Theor. de Rnb. in singul. Rota num. 2. 4. class. 47. & Abi. De mod. dec. 6. n. 3.]

a. *Mota proprio illud dicitur concessum, quod sponte, & nemine petente conceditur, d. c. si Mota proprio, Gram. de off. 609. num. 3. Menoch. conf. 25 §. n. 40. Glor. de off. 3. par. 1. n. 16.*

5 Tunc autem solum dicitur gratia Motu proprio concessa, quando Pontifex expressit in litteris, se proprio Motu concedere, ut expressè habetur in d. c. *fi Motu proprio*, et resoluunt Sanchez de Matr. lib. 8. disp. 1. num. 6. in princip. Monet. de commun. ultim. volunt. cap. 6. num. 1. 68 ubi not. Gabr. disp. consuec. 1.

4. *an. 102.* obstat, huiusmodi clausulam debere esse scriptam manu propriae Principis, seu concedentis, qui non potest esse inferior, ut multis probat Meuch. de success. tit. de usitat. potent. lib. 2. §. 6. *not. 22.*

Et adeo verum est, Principem, quando explicat se proprio Motu concedere, dici Motu proprio concessisse, ut procedat, quamvis constet huiusmodi Motu proprio fuisse ab impetrante petitam, quia hæc non repugnat, sed significat. Pontificem illis verbis non illa petitione, sed proprio

[illegible][illegible]

Vnde bene inferre Rituū illū clausū mon-
daturum p. 20. 21. &c. in illius receptis verbis
proxi in decp. dicitur preceptum non admit-
tentem proleat ad partem petiti onem concessim
esse gratiam Mōo proprio, quia etiam Pontificis
mendacis utroque velle: tūc enim, quia id nihil
emolūm entū autē. & v. bene dicitur illū Rituū
esse proximo cōtato, & eodem proxiū tūc operabitur
officiū clausū. *Autō proprio*, p. 21. &c. ac si pars
non petisset.

Circa probationem huius clausule (cum illa nunquam præsumitur, vt ex d. sup. f. *Adm. proprio*, de Bar. tradit Mascard. de *pres. claus.* l. 1 c. 75.) illud est aduertendum: Motum proprium testis non posse reprobati, vt docent Vrial. de *Cembar. citato loco*, p. 2. Cels. Vgon. *pag.* 483 col. 1. Gabr. de *transf. s. nam.* l. 103. Sanchez *de lib. s. disp.* l. 16. Monet. de *communi. test.* *volunt. cap. 6. n.* 168.

Cum hoc tamen fiat, good si scriptura amittatur, 12
possit per testes probari in ea fuisse hanc clausulam,
vt declarat Gabr. d. conc. Inf. 2. n. 103, Sanch. d. lib. 1.
diffus. 1. n. 6. ad form. MORIT. d. cap. 6. n. 168.

Illud observandum est, facultatem per hanc clausulam concessam per obitum Papae concedentis expirare, si ille, cui fuit concessa ante ruius obitum non vtiatur; fecus est, si fuit concessa per viam contractus, quia tunc durat etiam post obitum concedentis: vel si fuit facta per viam legis, quia tunc pariter perpetuo durat, vt per Seraphin. *decif. 731. n. 1.* Quamplures tamen operatur effectus ex loco.

Primus effectus est quod clausula *Ad usum proprium* 13
habet vim clausulae *Non est in contrarium*, & sic per Bald.
l. 1. *omnis*. C. de *quadragesimo scriptis*. 606 v. p. 127.
l. fin. *versum*. cum *etiam*. vol. 5. C. ut *litem*. conf. 66. *non*. 65.
Ruin. *conf.* 21. vol. 5. d. *conf.* 5. p. 18. Glor. *resp.* 1. p. 2.
n. 44. Monet. *de commat. tit. solius cap. 7. n. 78.* quic-
quid de hoc dubitante Alex. Trentacing. *versus*. *resol.*
l. 1. *tit. de scriptis*. *resol.* 6. n. 8.

Secundus effectus est, vt habeat vim clausulae, 14
Ex ceris scilicet, ut post Crauet. *conf.* 241. n. 20. tradit
Matta de *claus.* p. 1. *claus.* 72 alia. 73. n. 7 & alia citatis
Monet. *ad. cap.* 7. n. 78 *in fin.* & hoc geminarum sunt effi-
caciores, vt refert Matchef. de *canonib.* *part.* 1. *pag.*
6. n. 71. n. 1. *impress.*

15 Tertius effectus est, ut habeat vim specialis exceptionis, ita post *an l. sui & si quis. 5. quatuor* *ff. si quis causam. & Dec. in l. eorum. ff. de iur. pri. docent Gabr. d. conclus. 2. num. 93. Monet. dicit. cap. 7. num. 93. Et hinc gratia, quæ per viam Motus proprii emanavit, non indiget aliqua iustificatione cum solum innotuit voluntate, & verbo Papæ. Achil. dicit. 148. a. n. 10. Rot. dicit. 63. num. 3. & dicit. 64. 5. num. 2. p. 1. & dicit. 56. a. 1. p. 2. recent. & propterea licet Apost. ob illarum reverentiam tante dicto Motu proprio absque alia iustificatione debeat excusationi demandari, Rot. in *Casalen. beneficiorum* 101. Decembris. 1637. coram R. P. D. Merlino, ubi etiam dicit quod licet ex huiusmodi Motu proprio eleve- tur quidem impetrans ad onere probandi caratam in- rali gratia, non tamen impedit quin ex aduerso possit dari de defectu intentionis Papæ, & to pro- batur Motus proprius nihil operatur, quia solum efficit Motus proprius quod onus probandi non in- cumbit veteri gratia, cum ille fundet suam inten- tionem in ipso Motu proprio, sed hoc onus incumbit impugnant.*

16 Quartus effectus est, ut tollat vitium subreptio- nis, ex d. cap. si *Motu proprio*, & ex Clem. si *Romanus*, de *probato* d. et solvantur *Mil in report. verb. Crisostomus*, Paris. conf. 3. num. 716. & seq. lib. 4. Gabr. d. iur. de *class. conclus. 1* num. 13. & *conclus. 2* num. 14. Curt. sen. conf. 66. c. 6. v. *versus confirmatur*. Latas. conf. 21. num. 8. Gulp. de *Petiti de rebus*. benef. 3. quæ sit *essentia*, num. 5. Jacob. Simonet in *simili iuris*. q. 5. num. 26. d. ut. dicit. 167. num. 1. lib. 1. in *correllis*. Menoch. conf. 1. n. 429. & conf. 378. num. 22. & de *arbitr. casu* 201. n. 8. & de *presumpt. lib. 2. presump. 1* n. 11. Rodolph. d. cap. 5. n. 15. Aloyf. Ricc. d. coll. 11. 400. v. *ff. 4*. Flam. d. lib. 8. q. 9. num. 74. *Marche de Commis*. p. 2. pag. 336. num. 85. in 2. *impressi*. Soat de *legis*. lib. 8. cap. 1. n. 12. Sanchez de *Matrim* lib. 8. d. 21. num. 47. cum segg. Moode de *communi vitium volunt*. cap. 6. num. 157. Alex. Trentacine. *ver. resol. nem.* 1. lib. 1. de *rescriptis* *resol. 1* n. 30. cum segg. Franc Leo in *claus. fori Eccl. part. 1*. cap. 17. num. 178. Aloyf. Ricc. in *praxi iuris* *resol. 3* 904. num. 1 & fuit dictum in *Anallium* *variis* 25. Decem- bres 1595. coram Cipræ.

17 Amplia hunc quantum effectum proce- det, etiam si hæc clausula sponatur a Legato, ut docet *gloss.* communiter recepta, *verb. mensis*, in cap. *vit. de offic. Leg. in 6* Rebuffi in *consensu in forma mandati Apostol.* super clausula, *Motu proprio*, dicitur 29. Sanchez dicit. *dispos. 11* num. 48. in *principio* Monet. d. cap. 6. n. 158. Amplia deinde hunc effectum habere huiusmodi clausulam omnimodo in beneficiis, sed etiam in omnibus concessionibus gratiis, ut declarant Gabr. dicit. *conclus. 2*. numer. 7. & Monet. dicit. n. 158.

18 Limita primò eandem quantum effectum, ut hæc clausula non tollat subreptionem in randa inhabilitate personæ, ut tradit Menoch. d. *casu* 201. num. 81. & seg. Gabr. d. *conclus. 1*. num. 40. & 44. cum segg. Sanchez d. d. 21. num. 49. Monet. dicit. cap. 6. n. 159.

19 Limita secundò, ut hæc clausula non operetur in præiudicium iuris tertij, ex traditis per Gabr. dicit. *conclus. 2*. num. 8. Menoch. d. *concl. 1*. num. 41. Sanchez d. d. 21. num. 10. Monet. d. cap. 6. num. 160. non solum habentis ius in re, sed etiam ad eam, ut de- clarant Rota Bononien. *disensur. dicit. 30*. num. 118. Sanchez d. num. 10. Monet. d. num. 160. Item & procedit hæc limitatio, etiam si hoc præiudicium tertij verifcetur in sola possessione, cuius notitiam o o o

Angell. Barbosa de Clausula.

habetet Princeps, ut pluribus relatis tradit Gabr. d. *concl. 2*. & n. 10. & 11. ubi hoc extendit ad impetra- tiones Motu proprio factas à Legatis, vel Ordina- riis, & n. 12. ex *Saturno*, ad *regul. de auali*, q. 9. Hanc eandem secundam limitationem post alios sublimi- tat, penitò ubi cum clausula, *Motu proprio*, concurrer- et etiam clausula, *Non obstant*, omnium specialis de- cundò ubi verba ex parte impetrantis tertij præiud- icium tertij in modico præiudicium.

Limita tertio, nãd qualitas intrinseca beneficio taceatur, rone enim non valet gratianob ob vitium subreptionis, sed quia non apparet de concedentis voluntate, ut per Rebuffi ubi *supra*, in 5. *essentia*, quem non operatur clausula, *Motu proprio*, Menoch. de *ar- bitr. casu* 201. n. 80. Sanchez d. d. 21. n. 51.

Limita quarto in subreptione, quæ procedit et tã ipsa quia Motus proprius non tollit quomvis possit dari de illa, ut per *Agid. dicit. 392*. & 475. & *Se- paph. dicit. 198*. n. 5. Rot. dicit. 56. n. 4. in *prin. part. 1*. recent.

Limita quinto, quando Motus proprius est ad suggestionem partis, eam tunc potest dari de subre- ptione, quæ procedit ex parte impetrantis, ut docet Socinian. *conf. 77*. num. 98. lib. 1. Rot. d. dicit. 656. num. 4.

Limita sexto, quoties subreptio contingit in fal- sa causa expressione, quæ obrepto dicitur; eam enim non supplet à clausula, *Motu proprio*, post Abb. in cap. *quæ circa*, num. 7. de *consensu*. & *affine*, & ibi Alex. de *Nazuo* num. 8. Præposit. num. 4. Felin. in cap. *ante*, num. 9. & ibi Dec. n. 1. ubi *num.* Bero n. 39. de *rescriptis* & alios, tradunt *Sordani* *legib. lib. 8. cap. 12*. num. 11. cum segg. Sanchez d. d. 21. n. 51. Monet. d. cap. 6. num. 166. ubi rationem diversitatis afferunt quod hoc inter taceretur veli, & expressio- nem falsi; quia quando taceret veritas, ignoraret ab Princeps bene, vel male informatis gratiam Mo- tu proprio conceleat, & ideo non potest dici con- cellia contra eius intentionem; & mentem. At cum falsa causa exprimitur, cognoscitur animus concedentis, & vera eius intentionem in gratia obtinetur, cum tamen Motus proprius non tamen gratiam contra concedentis intentionem, & ipsam dicitur.

Quintus effectus est, ut concessio facta Motu proprio, intelligenda sit prout tacet, & sonat; & si- non debet restringi ad differentiam illius, quod conceditur ad petitionem partis, ex resolu- tione per Sord. *conf. 140*. num. 59. cum segg. *Grammat. dicit. 560* n. 55. Felin. in cap. *causam* *qua*, n. 14. in *fin. de rescriptis*. Glor. *resol. 1* p. 1. n. 71. in *prin.* & dictum fuit in *una Romana* *de consensu* *moderate* 3. Junii 1614. coram *Reverendissime* *Patris* *meo* *Caccaro* *Decano*, impetita per *Fatin. dicit. 6* in 24. *part. recent.*

Sextus effectus est, ut hæc clausula reddat dispo- sitionem favorabilem, ut probat text. in *6. in pluribus*, de *probato* lib. 6. ubi Romanus Pontifex loquens de collatione beneficii, quæ aliquis stitit erat inter- pretanda iuxta d. cap. *si pluribus*. *Excep. non possit*, *cod. tit. & lib. 216*, gratiam huiusmodi *Motu proprio* eam *fecerunt*, ut tunc fuit interpretata *plebiscitis* in eadem *reversis* *volumen* *ad dignitatem*, *vel probandum*, *que* *inter illas* *est* *major* *valoris*, ut adnotant *Marta d. loc. num. 7*. Gabr. d. *conclus. 2*. n. 66. 603. 607. & 77. Monet. d. cap. 7. num. 79. ampliat ad dispensationem, quæ patet stitit *reos* *interpretandis*, cap. 1. 6. *vit. de plus presbyter. lib. 6* de quo etiam meminit Sanchez d. lib. 8. d. 21. num. 5. Vnde privilegium coactionis Motu proprio, late edisserpretandum *resol. 1* *not. Nata. conf. 340*, *num.* 3. *Suid. conf. 140*. num. 19.

- num. 59. *Ami seg* Camil. Borel. de *presantia Regis* Catholici, cap. 33. num. 19. quos refert, & sequitur Gloss. resp. l. p. 2. num. 71. Intellige in praeiudicium concedentis, non autem in praeiudicium tertij, Si monet. in *tratt. de reseruat.* g. 5. n. 20. & 21. Bellam. de *permut. beneficij* p. 3. g. 1. in fine.
17. Septimus effectus est, quia impetranti cum clausula, *Motu proprio*, in terminis Clem. 5. de *concess. preben.* non currit tempus à die notæ vacationis in loco, deo tantum à die iux sciencie, cum aliis iusticiis coartatis vacationis in loco, vt ibi dicitur; ita sentit Gabr. d. *concl.* 5. n. 92. quem refert Monet. d. 4. n. 92.
18. Octauus effectus est, quod stante hac clausula, non habet locum ritulus, quod *quisque iure in alteram faciem, vt ipse eadem iure utatur*, vt per text. in l. 3. in *prin. sibi intulit* docet Gabr. d. *concl.* 5. n. 66. vbi nam. seg. iustit. quando privilegium impetratum Motu proprio, respiciet ordinaria iudicij, & illius processum, & num. 68. vbi tale privilegium Motu proprio concessum, sit in ea materia, quæ alteri pertinet per viam correlatiui, vel necessarii consequentie; refert, & sequitur Moneta d. cap. 7. num. 10.
19. Nonus effectus est, vt stante hac clausula videantur probata ea omnia, quæ Princeps asserit in suis litteris, vt docet Gabr. d. *concl.* 5. n. 89. quem sequitur Moneta d. cap. 7. num. 90. vbi cum eodem Gabr. ampliat, etiam si attestat de facto alieno. Et ideo non indigent iustificacione, Seraph. de *dec.* l. 498. n. 1. Rot. dec. 636. n. 1. & 2. p. 2. recent. & fuit dictum in *Iansen. Abbazia* 12. Iunij 1616. coram *Buratto*.
20. Decimus effectus est, quia tollit diligentiam processus ab aduocato adhibitam, vt pluribus relatis docet Gabr. d. *concl.* 5. n. 69. declarans n. 70. non ideo tollit possessionem pams in data, refert Moneta d. cap. 7. n. 81. vbi addit, minus tollit ius ad eam ab alio potius questum.
21. Vndecimus effectus est, vt causa presumatur in Principe referentem Motu proprio, ita Gabriel d. *concl.* 5. n. 88. & *et. de iure questio non tollendo, conel.* 3. num. 11. Mascard. de *probation. conel.* 171. n. 11. 12. & 25 Menochi d. *presumpti.* lib. 2. *pres.* 10. num. 32. Sanchez de *Matrim.* lib. 8. d. 17. num. 14. Monet. de *conuict.* s. 11. n. volunt. cap. 6. num. 34. cum tamen regulariter causa etiam in Principe concedente non presumatur, vt probat Sanchez d. n. 14. & Monet. d. cap. 6. num. 42. cum segg & plures alij, quos ipsi referunt.
22. Duodecimus effectus est, vt non presumatur concessio facta propter importunitatem; ita post Goim. ad *regul. Cancell.* de *annul.* g. 30. num. 3. & alios docent Gabr. d. *tratt. de claus.* *concl.* 5. n. 81. & Monet. d. cap. 7. n. 86.
23. Decimotertius effectus est, quod si Papa Motu proprio mandet conferri, vel conferat praeiudicium, si vacat, suis est quod vacet tempore collationis, vel receptionis, licet non vacaret tempore datae, vt post Ioan. Aud. & Seraph. tradunt Gabr. d. *concl.* 3. num. 91. & Monet. d. n. 91.
24. Decimusquartus effectus est, vt impetrationem tollat, & omnes eius effectus, qui ex impetratione orti possunt, vt per de *regul. de off. n. 4.* vbi n. 3. subdit, quod cum operetur viusubactioem gratia, non potest allegari ad illius destructionem.
25. Decimusquintus effectus est, vt operetur circa omnes qualitates entitolicas, ita ex *decis. Rotae* docent Gabr. d. *concl.* 5. n. 71. & Monet. d. cap. 7. num. 82.
- Decimussextus effectus est, vt ad causas pendentes tractatur, vt obstat dominus meus Doctor Pet. Barbosa in l. 2. §. *legatum* numer. 97. cum segg. ff. de *iudicij.*
- Decimusseptimus effectus est, vt ampliet gratiam eica expellat, & quæ non sunt contra mentem disponentis, aut contra ius commune, vt constat ex adductis à Gabr. d. *concl.* 5. n. 72. cum segg. vbi sic conuincit diuersas, vel aduersas eica hunc effectum Doctorum opinionem, refert, & sequitur Monet. d. cap. 7. n. 83.
- Decimusoctauus effectus est, vt actum iuratum comprehendat, prout docet Seraphin. de *privilegiis inramen. priuileg.* 12. n. 25.
- Decimusnonus effectus est, vt ea clausula appositæ postulationibus litteris, treuocet processum factum in viam primarium etiam ante eorum presentationem, vt pluribus citatis docet Gabr. d. *concl.* 5. n. 78. cum segg. sic concordans contrarias hac in re Doctorum sententias, prout refert Monet. d. cap. 7. n. 84. ij sunt principales huius clausulae effectus, nunc vero restat, vt casus aliquos enuncietis, in quibus illa nihil operaretur.
- I. In praeiudicium tertij non operatur, vt per 44 Vital. de Cambian. vbi supra num. 1. Pote. dec. 377. lib. 1. in *correctis*, Grog. de pe. §. 25. num. 4. & 9. 79. n. 3. Bunoet à Sole in *lucis cum verb.* *verbi.* clausula 25. Menoch. *conf.* 36. num. 65. & *conf.* 103. num. 80. cum segg. Aloy. Riccardi. *colle.* 939. & in *praxi auct.* resp. num. 2. Mart. d. p. 1. alij 73. num. 3. & 8. Rot. apud Cencium *post summ. trati.* in *re* *Cersib.* dec. 72. num. 4. vbi cum 5. intelligit maxime quando non preceffit causa cognicio, quod antea ostendunt Alex. *conf.* 215. num. 5. & 59. lib. 7. Gozzadini. *conf.* 3. num. 16. Theodol. de Rubens d. l. 481. n. 11.
- II. Non operatur, vt Princeps presumatur privilegio suo, in quo inserta est hac clausula, tollere statuta ciuitatis, vt resoluunt Menochi de *presumpti.* lib. 3. *presumpti.* 39. n. 5. & 7.
- III. Non operatur in iis, quæ non iniris, sed facti sunt, vt per Cizuet *conf.* 241. col. g. in *prin.* Rolan. *conf.* 7. num. 105. col. 3. Pans. *conf.* 1. num. 81. vol. 2. & *conf.* 4. n. 28. & *conf.* 74. n. 19. vol. 4. & alios citatos à Maxia *dist. claus.* 3. num. 11. quibus addit Seraph. *dec.* 361. num. 6.
- IV. Non operatur, vt privilegium hie pendente obtineat cum hac clausula, nulla de hie pendente in eo facta mentione, validum sit, vt per Gabr. d. *tratt. de claus.* *concl.* 5. n. 3. & plures citatos à Cened. ad *Decret.* *colle.* *claus.* 3. n. 2.
- V. Privilegium non firmat contra ins à tertius, vt tenuit Rot. apud Seraph. *dec.* 398. n. 6. [Theod. de Rub. d. *claus.* 481. n. 15.]
- VI. Intentionis defectum non tollit, vt per 47 Abb. in cap. *quia circa*, *vers. sed quare, de consanguinit.* & *affin.* Lap. *alleg.* 7. in *fin.* Cardo. *conf.* 96. sub num. 1. *vers. & si dicatur*, Gabr. d. *concl.* 5. sub num. 8. & 34. Vincent. de Franchis *Neapol. d.* 19. n. 8. Flam. de *resign.* lib. 3. g. 1. n. 127. Ioan. à Cochiet in *regul.* 20. *Cancel. de non impetrat. beneficij.* *variantur.* num. 18. Gonzal. ad *regul.* 8. *Cancell.* *gloss.* 12. num. 3. Monet. de *commut.* *vol. volunt.* cap. 3. num. 562. Seraph. *dec.* 398. num. 1. & fuit dictum in *Pacen. pension.* 15. *Marija* & 25. *Obobru* 193. coram Card. Paphilio, & in *Allen. pension.* 11. *Marij* 1615. coram *Reuerendissimo* Domino meo *Cecilio Decano*, impetrante *Fatin.* *dec.* 656. num. 7. p. 2. recent. [Theodol. de Rubens d. *claus.* 481. num. 4. *Modern.* de *supplie.* ad *Sancit.* §. p. 1. c. 3. n. 35.]
- VII. Ius in re, vel ad rem questum alteri non 48 admittit

admit, vt docent Mconch. d. caus. 1. n. 418. Sanchez dist. lib. 8. diff. 2. n. 50. Vnde dicit Ane. de Falconb. in tract. de reformat. benef. q. 4. effect. 4. n. 1. quod collatio fidei Motu proprio à Papa de beneficio referatur certe persone, non facta mentione reformationis, nulla est, quia non presumitur Papam velle per clausulam, *Motu proprio*, tollere ius quicquid.

eique nulla declarata, resoluitur quoque Motus proprius, vt per Seraphin. decis. 969. n. 12. quent re-
f. nouissime Bactol. Cipt. in Consuet. S. D. N. P. bari V 111. super prohibitione inuestiturarum rerum iurisdictionum ad Ecclesiam inferiorem spectantem, p. 2. gloss. n. 16.

49 VIII. Defensores, & exceptiones competentes de iure non auct, vt ait Seraph. decis. 180. n. 1.

50 IX. Gratiam contra mentem concedentis non firmat, ex traditis per Gig. de pensio. q. 22. n. 15. & q. 29. n. 4. Sui alleg. 1. 2. n. 40. Menoch. de arbit. dec. 101. n. 80. Malcard. de prob. censur. 887. n. 93. Nec illam amplius plus quam sic de sua auctoritate, vt per Ane. de Falconb. d. tract. de reformat. benef. q. 4. effect. 5. n. 2. [Alex. Trentacino. conf. 1. n. 24. p. 1. Theodol. de Rubis d. censur. lib. 4. cap. 25. quod non amplius gratiam, sed illam fortificat tantum, & n. 26. quod non amplius gratiam ultra expressa]

51 X. Dispensationem aliquam non inducit, nec tollit impedimentum persone; ista gloss. communiter recepta, in d. cap. si *Motu proprio*, Lap. allegat. 7. n. 8. Anchar. conf. 20. post prius Gabr. d. in d. clausul. censur. 1. n. 12. Paris. conf. 1. n. 79. lib. 1. & conf. 7. 4. n. 37. lib. 4. Contr. in cap. alma mater. p. 1. 5. 7. n. 2. Nauarr. conf. 6. 6. n. 10. n. 10. sub tit. de sent. exco. am. ut au. 20. Mart. dist. clausul. 73. n. 15. Ricciol. de iure personarum. lib. 4. cap. 6. n. 7. Ioan. d. Cochier loci proxime citate, n. 19. [plures refert Theod. de rub. d. clausul. 431. n. 16.]

52 XI. Non operatur, vt postea hoc dispensatio non facta prius mentione, minime sit subrepta, vt resoluat Sanchez. d. lib. 3. diff. 12. n. 8. [Rebuff. in forma mandati Apost. in verb. *Motu proprio*, col. 3. vers. tertio non fact.]

53 XII. Non operatur ultra expressa, sed ad specialiter specificata, & nominatim dicta restringitur, vt dictum fuit in Oximen. pensio. 20. May 1598. coram Litta.

54 XIII. Incompatibilis beneficiorum non auct, [qui dispensationem non operatur super pluralitate plurium incompatibilium. Rot. decis. 71. n. 10. fidei de re scriptis. in marg. Cardin. conf. 1. 17. sub n. 2. Ant. Gabr. d. iur. de clausul. censur. 2. n. 48. Flamin. de resign. lib. 3. q. 1. n. 26. Theodol. de Rubis dist. censur. 431. n. 18.]

55 XIV. Defectus substantiales non supplet, nec inhabilitatem remouet, Mart. d. clausul. 73. n. 15. Rot. decis. 71. de re scriptis. in aut. alius decis. 6. de probell. in nouis, Roderic. Suarez d. alleg. 1. 2. n. 42. Ricciol. d. lib. 4. cap. 6. n. 8. Vnde vltimo illegitimitatis non supplere, resolut Gabr. d. censur. 2. n. 45. vbi n. 46. dicit, defectum etatis pariter non supplere, & n. 52. idem ait de defectu ordinis, & n. 44. de defectu irregularitatis.

56 XV. Defectus bigamie non adimit, vt per Ioan. And. in d. cap. si *Motu proprio*, ubi d. 6. in col. 1. Gabr. d. censur. 2. n. 49. Ricciol. d. cap. 6. n. 8. in fine.

57 XVI. Non valida collationem factam exco. municato si in ea adit, vt tenet Contr. in cap. alma mater, p. 1. 5. 7. n. 2. Rebuff. ad cap. postulat. p. 1. 2. de Clerico exco. munit. Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 2. vers. similiter eadem ratio est, Gabr. d. censur. 2. n. 43. Ricciol. d. 6. n. 6.

58 XVII. Non operatur ubi fuerit apposta in contractu, seu sententia nulli; nam ex resoluta,

CLAVSVLA LXXX.

Nemine discrepante.

Hec clausula indicat libertiorem consensum Anton Monach. Bonen. decis. 38. n. 46. Et in omni dispositione, in qua aliquid per plures concorditer fieri debet, intelligitur nemine discrepante, maxime in materia contrahens, & fidei iuris, ita Odeau. Vulpel. de prop. & uerbis. signific. sub dict. commodi, pag. 17. Card. Toich. pract. censur. tom. 2. l. 1. Decret. 153.

CLAVSVLA LXXXI.

Non aliis, aliter, neque alio modo.

1. De iure referantur de vi, & effectibus huius clausule agentes.
2. Verba clausule, Non aliis &c. regulantur tanquam geminata, & sunt multum precise, & non recipiunt aliquam modificationem.
3. Contrahentium precissam mentem arguit clausula, Non aliis, &c.
4. Veritatem precissam inducit clausula, Non aliis, &c.
5. Consensum ubi alii adimit clausul. Non aliis, &c.
6. Necessitatem facit clausula, Non aliis, &c.
7. Voluntatem omnino obesse denotat clausula, Non aliis, &c.
8. Naturam precissam habet, ac formam inducit clausula, Non aliis, &c.
9. Alios contra clausulam, Non aliis, &c. facti, ipso iure sunt nulli.
10. Aliter gestum, si se comparatur cum forma indulta in clausula, Non aliis, &c. in talibus non operatur illam resolutionem.
11. Conditionem importat clausula, Non aliis, &c. quia deficiente perinde est, ac si nihil aliud esset.
12. Prædictum principium respicit tantum clausula; Non aliis, &c. posita in venditione facta cum pacto de retrovendendo.
13. Pensionem in reformatione cum regressu, facit clausula, Non aliis, &c. etiam gratiam currere, si regressus non veniat.
14. Resolutionis contrarium habet vni clausula, Non aliis, &c. & excludit purgationem more.
15. Voluntatis est limitativa clausula, Non aliis, &c. & præferentia sui iuris in casu contrarii.
16. Beneplicitatem Apostolicam est necessariam, quando fuit reformationem contra clausula, Non aliis, &c. etiam si alius de iure non esset necessarius. Si vero reformationem sit simpliciter sine hac clausula, & non sit de iure necessaria, tunc potest omitti.
17. Clausula, Non aliis, &c. operatur, ut per eam processus defendatur à primis iuribus sui, quam alius intereretur.

18 *Euphye* eunt vendendi, seu alienandi iniquis dominum, adhibita tamque preestantione, salvo consensu dominum, non alias aliter, nec alio modo, emant potant caducant.

19 *Amma*, nisi res euphyreica, que cum iis clausulis a tenentur, et traditur, esset difficultas recuperationis.

DE vi, & effectibus huius clausule, vide Titag. de reuol. iur. l. 1. §. 8. gloss. 6. n. 3. Menoch. conf. 38. num. 21. & 12. §. conf. 369. n. 2. cum segg. Bettazol. de claus. infirmam claus. l. 4. §. 6. Flamin. de reuol. lib. 7. quod. 1. num. 64. & 65. Fulv. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 23. num. 3. cum segg. Sured. conf. 246. numer. 20. & conf. 312. num. 2. Octau. Volp. de p. p. & aduers. sigm. sub dicit. Non aliter, pag. 65. Card. Tusch. pract. clausul. num. 1. ius. C. consil. 311. Cald. Pereira de reuol. euphyre. cap. 6. num. 35. Aloy. Ricc. in collect. dec. collect. §. 16. n. 868. Cened. post lib. pract. & caus. q. 6. §. 1. Theod. de Rub. in iug. Rota. 2. part. 4. claus. 48. & 49. 2. Brito ad cap. penult. §. 2. num. 26. de iur. iur.

2 Verba huius clausule reguntur tanquam geminata, vt ex Titag. de reuol. iur. l. 1. gloss. 9. num. 171. & aliis notis, Sured. conf. 124. num. 2. & sunt multum precipia, & non recipiunt aliquam modificationem, vel intellectum, Alex. conf. 3. incip. P. s. in infirmam, num. 4. lib. 1. l. 1. in l. stipulam sum. §. de verb. oblig. Bettazol. d. gloss. 6. num. 1. Card. Tusch. d. l. ius. C. clausul. §. 1. num. 2. Nat. conf. 379. num. 5. Cened. d. iug. 65. num. 2. & fuit dictum in Placentia d. 6. Junij 1614. coram Patrearcha Pamphili, impetita per Farin. d. iug. 61. §. 9. num. 1. p. 1. recent. quicquid dicant Dec. conf. 18. l. ius. C. & Roland. conf. 61. n. 57. vol. 2.

3 Arguit hanc clausula precipiam contrahentium mentem, ex Farin. in praxi crim. p. 4. dec. 10. num. 5. & tanquam resolutio operatur perinde, ac si nihil fuisset actum, Alex. conf. 3. num. 4. lib. 1. Clag. 9. euphyreico, quod. 1. num. 1. Caputaq. dec. 8. a. num. 4. p. 3. & fuit dictum in Theodora vsufrequentia 10. Maij 1611. coram Reuerendissimo Damiano meo Coccino Decano.

4 Indicat precipiam necessitatem, vt censuit Rota apud Cenc. post tract. de Consil. dec. 117. a. num. 4. Nat. conf. 372. a. num. 5. vol. 2. [& habet maiorem precipiam, Sured. conf. 140. n. 43. Paris. de reuol. lib. 7. q. 1. n. 64. Theodol. de Rub. d. claus. 492. n. 5. vbi n. 6. dicit hanc clausulam ad eum esse precipiam, vt non recipiat aliam interpretationem, vel aliam modificationem à verbis separatam, & n. 7. quod recipit declarationem à principali dispositione.]

5 Consensum ab actu admittit, quo non sequitur operatur perinde, ac si nihil actum fuisset, gloss. Bald. & alij in l. si quidem, de excep. Neul. conf. 87. num. 13. Grat. conf. 128. num. 13. Alex. conf. 3. num. 4. vers. in iur. iur. vol. vbi ait, quod hanc clausula importat, quod si non valet, vt agitur, non intelligatur contractus celebratus, neque etiam ex parte, qua valere possit, beneuolent de iur. iur. gloss. 35. num. 2. fol. 136. Caputaq. dec. 8. a. num. 4. p. 3. Inimigriolo Scitila dec. 21. n. 12. Cened. d. iug. 65. n. 4. & 5. & Steph. Gratian. discip. forens. cap. 48. n. 12. & 13. & fuit dictum in Romana de Caputaq. cor. 10. Aprilis 1603. coram Illustrissimo Card. Lancelotto, impetita per Farin. dec. n. 6. p. 1. recent.

6 Necessitatem facit, vt dictum fuit in Bononia, bon. de d. d. 10. Febr. 1598. coram Illustrissimo D. meo Card. Adilino, impetita per March. de Commiss. p. 1. pag. 117. n. 4.

7 Denotat omnino abesse voluntatem, Alex. conf. 3.

num. 5. vers. & lacer. lib. 1. & fuit dictum in Auximano Societate 3. Martij 1595. coram Iust. impetita per March. d. p. 1. pag. 743. [Et quod magis sustinet voluntatem quidem artem, Rota dec. 509. num. 3. p. 1. in post. p. 3. recent. quia est limitatio voluntatis, & persequatur sui iuris in casu contrario, Caputaq. dec. 8. a. num. 3. & dec. 8. a. num. 10. p. 3. Paris. de reuol. lib. 1. q. 2. num. 19. Theodol. de Rub. d. claus. 492. n. 13. & 14.]

Naturam precipiam habet, & formam inducit, Boët. dec. 343. num. 11. post mod. Cened. d. iug. 65. num. 1. D. Lotter de reuol. lib. 1. q. 41. n. 35. Verall. dec. 8. a. num. 4. Blatt de claus. p. 1. claus. 74. alius 76. num. 8. Cephal. conf. 119. num. 13. lib. 1. Flamin. d. q. 1. num. 64. Sured. conf. 246. num. 20. conf. 213. num. 27. & conf. 143. num. 4. Aloy. Ricc. d. claus. lib. 1. 868. Card. Tusch. d. ius. C. consil. 311. num. 4. Mat. Anton. var. resolut. lib. 8. resol. 33. num. 8. Farin. in praxi crim. p. 4. dec. 21. in addit. l. ius. C. & dec. 364. num. 6. Decian. conf. 528. ante fin. Grat. conf. 160. n. 48. lib. 1. & Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 105. num. 12. Franc. Leon. Theodoro sen. E. clef. §. 1. cap. 2. num. 42. & cap. 4. num. 4. Rct apud Zach. post tract. de oblig. Camerac. dec. 64. num. 6. & dec. 72. num. 5. & fuit dictum in Illerden, visitationis 15. Novembris 1603. coram Iust. impetita per Farin. dec. 73. num. 9. p. 1. recent. vbi habetur, hanc clausulam respiciere expressam formam quodam essentiam, non quodam assensu quibus nihil dicitur, [plures refert Theodol. de Rub. d. claus. 492. num. 10.] Vnde actus contra eum factus, 9 ipso iure esse nullus, notat Roland. conf. 43. n. 2. lib. 1. & conf. 63. num. 29. cum segg. lib. 1. & conf. 59. num. 1. lib. 3. Menoch. de arbit. conf. 237. num. 24. Olaf. Pedom. dec. 163. num. 13. Cephal. conf. 80. num. 2. vol. 1. Fulv. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 25. num. 53. Farin. fragmentor. et. min. p. 2. l. ius. C. num. 105. Vetus si actus gestus se comparat cum illa forma inducta ab ipsa clausula in tali casu non optetio illius resolutionem, vt per Scraph. dec. 1190. vol. 2.

Conditionem importat, qua deficiente periode 11 etiam si nihil actum fuisset, ius. C. de iur. iur. euphyre. num. 142. & conf. 162. num. 5. lib. 2. & conf. 86. num. 1. lib. 1. Cort. in dec. 8. a. num. 6. Paris. conf. 12. num. 104. lib. 1. Caputaq. dec. 8. a. num. 3. p. 3. C. l. ad. dec. 12. num. 7. de Simonia, Natta conf. 372. num. 4. & 5. Rol. conf. 6. num. 24. vol. 4. Verall. dec. 72. n. 3. & 4. p. 3. Menoch. de arbit. cap. 137. num. 34. conf. 38. num. 21. & 22. & conf. 312. num. 40. & conf. 369. num. 25. Sured. conf. 268. num. 9. Flamin. de reuol. lib. 1. c. 2. num. 12. lib. 9. q. 17. n. 28. Aloy. Ricc. d. claus. lib. 1. 868. & in praxi rerum fore. Eclef. post. resol. 33. num. 1. in 2. impref. Ant. Monich. Flar. dec. 23. n. 3. Ruin. conf. 181. num. 1. lib. 1. & conf. 152. lib. 4. in princip. Card. Tusch. d. ius. C. consil. 311. num. 2. vbi num. 1. cum tod. Ruin. conf. 46. in fin. lib. 5. subdit, quod tacite, & expresse huic conditioni renunciant potest, Cened. d. iug. 65. num. 1. 5. Cald. Pereira de p. p. iur. eligendi, cap. 17. num. 16. Mart. d. ius. C. 76. num. 7. Scraph. dec. 838. num. 7. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 80. num. 38. & cap. 949. num. 7. & cap. 971. num. 2. March. de Commiss. p. 1. pag. 383. num. 24. in vltima impref. Rota apud Farin. in praxi crim. p. 4. dec. 23. a. num. 4. & apud Zach. post tract. de oblig. Camerac. dec. 160. num. 6. & apud iur. iur. post. tract. de Saluian. inter. dec. 244. num. 5. & fuit dictum in Vicentina postum 21. Maij 1610 coram Reuerendissimo D. meo Firmiano, impetita per Farin. dec. 286. n. 2. p. 1. recent. & in Hispania, & Carin. perma tatione 15. Martij 1597. coram Giptiano impetita per March.

d. p. 1. par. 114. num. 1. & *Lenaxa parichialis* 22. *Permy* 1612. *corum Illustissime Patriarcha Morvan* & in *Nardum* *Comenarius* 2. Decembris 1544. *corum* *Burrus* & *pianus* *rethor* *Tissod* de *Rubrica* *conf.* 492. n. 9. *Roland. conf.* 19. p. 14. vol. 3. *Beroli. conf.* 31. num. 6. vol. 3. & *tunc* *cellas* *conferentis* *agensis* & *Cephal* *conf.* 196. n. 11. vol. 2. & *fuit* *dictum* *in* *Tiberina* *ped-*
fianus 28. *January* 1593. *corum* *Gaspis*.

Postea in venditionibus facta cum pacto de retro-
vendendo, respicit tantum principium venditionis,
et scilicet non censetur res vendita pure, et simpli-
ter, sed cum illa reservatione, Seraph. de iur. in 63.
n. 1. facit enim gratum contrariumque, §. indi-
viduam, idem Seraph. de iur. §. 83 n. 9 [In donacione ap-
posita a pater, ut dominium rei donatæ retro
transierit in donantem, Rot. de iur. 33 d. n. 1 p. 2. a. 10
p. 10. For. in aliis p. q. recet.].

13 In refectione pensionis cum regessu, facit totam gratiam contruere, si regessus non teneat, P^{ue}. decif. 6. de pens. de suis dictum in *Hyspaleu. pensionis* 24. *Majj* 1586. coram Cardin. Seraphino, videri decif. impress. decif. 114. n. 1. quæ etiam repetitur impetita per Marchi. d. p. 1. p. 1. 6.

rt Habet vim resolutionis contrarius, & excludit
purgationem moris, vt per Stephan. Gratian. *discepta-
torem* tom. 3. cap. 5. 17. p. 1. & cap. 3. 2. m. 1. vbi ait,
quod confensum excludit, & quid videatur habere
vim decreti licentiam, adeo vt omnia reuoluantur vsque
ab initio, post Socin. *len. conf.* 1. §. 1. n. 4. vel. 1. *re. resoluit.*
D. Lortet. *de benefic. lib.* 1. §. 37. n. 60. & q. 40. n. 37. 1.
[quia est resolutio, & actus perinde ac si nihil
actum fuit, Hieron. Gab. *conf.* 183. m. 1. lib. 1. Clarus §.
emphyteusis q. 13. num. 5. *verf. item quare* & §. *fundum*
q. 31. n. 6. *verf. bene* *verf. non est*, Rebuffus *conf.* 1. 4. 2.
conf. 3. num. 3. & *conf.* 87. n. 47. Theod. de Rubric. *dil.*
de elem. c. 2. n. 11.]

1) Et luminaria voluntatis, & perseverantia sui in
in casu contrario, Part. conf. 10. n. 285. lib. 4. Verall
decif. 3. n. 3. & decif. 34. num. 10. p. 3. Matt. d. conf. 7
n. 10. & Stephan. Gratian. d. em. 5. cap. 57. num. 1. &
cap. 74. n. 11.

36. Beneficium Apostolicum est necessarium quando fuit reformatum cum hac clausula, etiam alius de iure non esset necessarium, vt fuit dictum in *Pisana bonorum* 23. Octobris 1545. *etiam Braxo*, & in *Ardenna Capellani* 16. Ianuarij 1546. *etiam Durat* 10. & 14. Februarij. *decernimus* 23. Iunij 1611. *etiam D. Patriarcha Paphlagoniæ*, & *etiam Gregorio decisi* 191. m. quicquid dicat *Gaba conf. 91. n. 4. & seq. lib. 1. 5.* vnde beneficium reformatum fit simpliciter sine hac clausula, & non illi de iure necessarium, non potest omitti, *Gaba d. conf. 91. n. 7. Rota decisi* 5. 13. 3. p. 1. d. 1. *et seq. Scraph decisi* 101. 7. n. 6.

17 Operatur, ut per eam protestans defendatur
peruersione iuris sui, quam alias incerneret, ut per
M. de electione canonica, cap. 1. q. 1. r. 6.

18 Vnde emphyteutam vendentem, seu alienantem
inrequisito domino, adhibita tamen potestati orationis
salvo confesso domini, non alienatur, nec alio modo
evitare penam cadentis, solum in Hippolyt. *ver-*
fundatur, pag. 433. Clar. *emphyteusu*, q. 11. num. 1.
Corbul. de *emphyteutico*, tit. de *claus. quibus emphy-*
teuta sine fine proutur, cap. de *claus. proutur*, ubi alienan-
tem, *emph. l. 3. de iur. j. 6. & 7. Barf. conf. 1. 2.*
num. 1. & 2. cum seqq. Gram. decif. 49. num. 3. & 4. Falc-
het. A. sigul. 50. Roland. conf. 7. num. 7. cum seqq. al-
et conf. 63. num. 24. vol. 4. Gam. Lufitana decif. 14.
14. Vincent. de Franch. Neapol. decif. 163. Bertaz-
*dill. glof. 6. num. 2. Cened. de *Verital. collitit.* 14.*
*num. 27. Faccia de *Subditi. lib. 3. c. 1. de iur. i. 1.**

Mequich. class. 18. num. 10. et milit. 49. capit. fig. 42.
cap. 5. num. 11. et 12. et fig. 369. num. 15. Mich.
Grazi. com. et capit. 44. tit. 44. p. 179. vbi Vezin-
num. 84. p. 9. num. 686. Bellacomb. com. 2. capit.
de fundat. et quib. ex causis fundat. amittitur. p. 616.
Flam. de regim. lib. 7. q. 1. num. 67. Redoan. de reb. Ec-
clesiasticis alienatis. q. 1. et num. 18. vbi ad 24. et 359.
cap. 9. et num. 41. Thelart. de test. 169. Mart. d. class. 76.
num. 1. et vbi notat. de test. vbi 60. Card. Tufsch.
num. 3. de Eccl. consens. 17. num. 76. et 86. Card. Manic.
de ranc. et ambig. comment. lib. 1. tit. 18. num. 18. cum
figg. Galcanet. in rebus de condition. et demonst. p. 1.
cap. 5. n. 1. Aloy. Racc. de collat. de cap. 3. collat. 1. p. 6.
Malin. de insti. trac. 1. disp. 459. num. 10. Reboll.
de obit. insti. p. 1. lib. 1. q. 4. num. 10. Cardof. in prae-
inductio. verb. classa 1. et verb. emphyteusi 6. post
princip. Cald. Petreia de test. employ. cap. 5. num. 34. et
cap. 6. et num. 16. Acut. de iure employ. q. 7. num. 23.
num. 60.

Limita tamen, supra proximam resolutionem
procedere, nisi res epistheutica quæ cum his cla-
uissis alienaret, & tradidit, esset difficilis recupera-
tionis, præsi sit effectus Caltrum, vel locus mansueti-
dina, vel si effectus fides tradidit in personam poten-
tem, tunc epistheutica caderet à iure suo, nonob-
stante hac clausula, cum conditio domini sit fides
detentor, & te ipsa adit dolus, vi per Rippm in cap.
cum At. num. 30. de confis. Cind. q. 13. num. 3. in fin.
Roland. conf. 36. lib. 1. Mantuc. d. 12. n. 207. num. 79.
& Bn. Mart. d. claus. 76. num. 1. & 3. Aduic. d. 41. q. 1.
a. m. 30.

CLAVSVLA LXXXII

Non obstantibus, &c.

- 1 *Debetur refcriptum de vi, & effectibus huius clau-*
fula agentes.
- 2 *Inferior a Principi claufula, Non obftantibus, &c.*
vi non potest.
- 3 *Testator in fuis teftamento non potest apponere clau-*
fulam, Non obftantibus, &c.
- 4 *Claufula, Non obftantibus, &c. non valet omnia, qua*
disponuntur a quo qua est appofita, obftare po-
teft.
- 5 *Delegatus non praefumitur cogitaffe de fpeciali prae-*
fatione.
- 6 *Claufula, Non obftantibus, &c. habet locum in*
no, quomodo verifimiliter Papa notitiam ha-
bit.
- 7 *Obftacula perfonalia non tollit claufula, Non ob-*
ftantibus, &c.
- 8 *Subfcriptum vicium non tollit claufula, Non ob-*
ftantibus, &c.
- 9 *Diffinitio placet ubi contrahitur, non operatur claufu-*
la, Non obftantibus, &c.
- 10 *Nulla fi exifteret difpofitio fuper qua claufula,*
Non obftantibus, &c. appofita fit, illa nihil
operatur.
- 11 *Claufula generalis non obftantiarum vi effe poffit in*
ultima parte refcripti, non refertur ad prae-
cedentia, qua ficut contraria funt communis
- 12 *Inter contraria non tollit claufula, Non obftan-*
tibus, &c. poffit in refcripto, feu Bulla ali-
qua.
- 13 *Claufula generalis, Non obftantibus, &c. non*
fufficit, ubi lex Canonica, vel Civilis habe-
at claufulam derogatorem ad futura refcripta, facit

- faciat mentionem de illa lege specialiter, vel
saltem per verba aquipollentia.
- 14 *Censura* Censetur *Interdictioni* derogat clau-
sula, Non obstantibus, &c.
- 15 *Legi*, seu *constituti* habenti clausulam derogato-
riam ad futuram, censetur derogatum per
clausulam, Non obstantibus, &c. si ad ista
sint verba illa, etiam de ipsa, &c.
- 16 *Statuta* particularia non faciunt clausula, Non ob-
stantibus, &c. non censetur derogatum.
- 17 *Princeps* non presumitur concessisse privilegia suo
clausula, Non obstantibus, &c. monito, tollere
statuta civitatis.
- 18 *Regula* Cancellaria an censetur derogatum per
clausulam, Non obstantibus constitutioni-
bus, & ordinamentis Apostolicis.
- 19 *Disposiciones* iuramento jurata non tollit clau-
sula, Non obstantibus, &c.
- 20 *Immunitas* in concessione solita a Principe requi-
ritur clausula, Non obstantibus, &c.
- 21 *Verisimile* non est quod velis Principi tollere legem
de expirata.

DE vi, & effectibus huius clausule vide Docto-
res per text. ubi in exp. cum aliquibus de rescriptis,
lib. 6. & in cap. ult. de sentent. excom. eod. lib. Rebutum
præterit de forma. nono premiss. verba non obstantibus,
Stephani. de literis gratia. lib. 2. de vi. & effectibus clausule,
de clausula non obstantibus, Cotta. in memorab. verb. claus.
non obstantibus, pag. 111. Flamin. de rescriptis, benef. tom. 2.
lib. 3. §. 1. in. 4. t. Menoch. conf. 1. num. 4. 14. Azaved.
lib. 2. §. 5. cum seqq. tit. 4. lib. 4. nono Ricop. Marelicor.
var. rescript. lib. 1. cap. 19. num. 8. & cap. 19. num. 2.
& cap. 51. num. 4. Mart. de blas. §. 1. claus. 79. Rendin.
in promptuario rescript. sent. tom. 1. lib. 2. §. 11. Gonzal.
ad reg. 3. Cancell. gloss. 9. §. 1. num. 5. 7. Stephan. Gratian.
discept. forens. cap. 4. §. 1. num. 15. & 16. & cap. 418.
num. 6. & cap. 743. num. 22. Cardin. Tusch. prædict.
clausula tom. 1. lib. 2. C. concl. 549. cum seq. Erasim. de Co-
chie. de iurisd. Ordinar. in exemplor. part. 3. quaest. 9.
Ioan. de Cochie. ad precepta primatus Imper. lib. 5. §. 5.
lib. 2. Q. Glotit. rescript. 1. p. 1. a. num. 18. Monet. d. commu-
ter. vol. 1. cap. 7. num. 160. cum seqq. [Theodol. de
Rubeis in singulari Rota tom. 2. p. 4. claus. 496. & 496. Rot.
apud Paul. de Rub. decis. 533. n. 4. tom. 1. d. divers.]

Inferior a Principe hac clausula vi non potest,
ut docent Alex. conf. 501. num. 5. vol. 1. Nat. conf. 185.
num. 9. & conf. 304. n. 2. Cæf. Barz. decis. 117. num. 53.
Matias Anton. var. rescript. lib. 3. rescript. 18. num. 11. Glotit.
d. rescript. 1. p. 2. num. 4. ad proinde testator illum in suo
testamento apponere non valet, ita scribentes in li-
nemo potest. ff. de leg. 1. ubi Ang. num. 1. Alex. num. 2.
Rip. num. 8. & alij plures, quos refert, & sequitur
Reotin. in prompt. receptor. seuventur. tom. 1. tit. 16.
num. 8.

Hæc clausula tollit omnia, quæ dispositioni, lo-
qua est apposta, obstat possunt, las. conf. 110. col. 4.
in fin. vers. §. lib. 4. Bero. conf. 147. n. 38. vers. & licet.
lib. 3. Rol. conf. 57. num. 6. lib. 3. Mart. de claus. 1.
claus. 79. num. 1. secundum Rot. in prompt. & fuit dictum
in Hispan. præmunitiarum 17. Iulii 1615. coram D.
Patriarcha Phosphilio, impetrata per Fatin. decis. 506.
num. 5. part. 1. recent. Conc. de Confib. part. 3. cap. 3.
quæf. 3. art. 8. num. 14. Mar. Anton. d. lib. 1. rescript. 48.
num. 7. & 11. [Theodol. de Rubeis d. claus. 496.
num. 2. ubi num. 103. subdit quod remouet obstan-
tias perpetuas, non autem temporales, & num. 105.
quod respicit præterita, & non futura.] Vnde so-
lemnitatibus requisitis à Iure, vel statuto, factis cen-
setur derogatum per hanc clausulam, tenent las.

conf. 100. col. 4. in fin. vers. tercia monere, lib. 4. Bero.
conf. 147. num. 18. vers. & licet, lib. 5. quos refert. Rot.
in Subman. Calftri Meptis Rotandi 8. Feb. 1627. coram
D. meo Corcio Decano Non tamen tollit ista quando
est aliter specialiter proutsum, quia non presumitur
cogualle derogat de speciali proutsum, Cald.
conf. 116. dicit. 1. de proutsum. 2. vers. ad tertium, Cald.
Tusch. lib. 2. C. concl. 318. num. 6. ubi n. 7. post Gamio.
conf. 115. n. 3. vers. & pro hac facit docet hanc clau-
sulam, Non obstantibus, &c. in genere factam in se-
cunda dispositione, non solum operari consualia-
tionem secundæ dispositionis, sed etiam non annu-
llare primam dispositionem contrariam, nisi addne
verba annullatio.

Locum habent in iis, quorum verisimiliter Papa
potentem habuit, & in quibus non requiritur spe-
cialis derogatio, Nat. conf. 109. n. 6. & fuit dictum in
Tarasione plebs 18. Iunij 1593. coram Illust. Principi.
Cardinali Mellino [Valenz. conf. 15. 2. num. 11.
ubi quod inducit novam concessionem, & num. 3. §.
quod tollit statum, & impedimento in supplica-
tione contenta, & non 37. disputat quid operetur
in gratia circa pluralitatem beneficiorum, & n. 40.
quod hæc clausula apposta cum decreto irritanti
ostendit Papam voluisse vi potestate sua.]

Obstacula personalia non tollit, Calder. conf. 124.
aliis de rescriptis & conf. 126. ubi vers. gradibus non
obstantibus, aliis de proutsum, ubi quod non anget,
nec censetur plusquam gratia conferat, A. Anchor.
conf. 364. num. 1. & 3. Mart. d. claus. 9. num. 12. Card.
Tusch. lib. 2. C. concl. 149. num. 3. ubi num. 5. r. limitat,
quando ultra derogationem in genore ad effect. clau-
sula Actorum proprii, quia tunc habuit personam
impetrantis [Theodol. de Rubeis d. claus. 496.
num. 120.]

Subreptionis vitium non tollit, Cora. conf. 145.
num. 1. lib. 6. Alex. Treotacing. var. rescript. lib. 1. tit. de
rescriptis, rescript. 5. num. 18. Cardin. Tusch. d. lib. 2. C. con-
clus. 149. n. 18. Mart. de claus. 9. num. 10. Gonzal.
ad reg. 3. Cancell. gloss. 15. num. 3. ubi etiam ait quod
non inducit dispensationem, limitat Card. Tusch.
lib. 2. C. concl. 345. n. 18. [Theod. de Rub. d. claus. 496.
n. 114.]

Non operatur, ubi plures defectus concurrunt,
quia tunc requiritur specialis expressio, Alexand.
conf. 195. incip. Assumam. n. 6. vers. ad idem spiritum lib. 2.
Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 8. v. n. 20. Cardin.
Tusch. lib. 2. C. concl. 143. n. 13. ubi conf. 349. num. 11.
quod non tollit defectum, seu nullitatem prout-
sum in forma seruanda post actum.

Nihil operatur si dispositio, super qua hæc clau-
sula apposta est, nulla existeret, Paris. conf. 79. n. 15.
Ang. conf. 50. n. 31. vers. nec et alio obstat, Dec. conf. 141.
incip. Pro teni, in fin. quos refert Tusch. lib. 2.
C. concl. 149. num. 9. Mart. d. claus. 79. n. 16. ubi num. 25.
post Com. conf. 110. num. 16. vol. 1. [Theod. de Rub.
d. claus. 496. n. 1. 2. Crauer. conf. 70. n. 1. & conf. 196.
vol. 1. vers. 4. nihil est soluit quod si hæc clausula gene-
ralis non obstantibus, nisi posita in vltima parte
rescripti, sine Bulla, non refertur ad præcedentia,
quæ sunt contraria iuricomuni.]

Clausula hæc generalis posita in testamento, seu
Bulla aliqua, irregulariter non tollit contraria lura,
sed requiritur in ea edisse saltem clausulam illam,
Non obstantibus quæcumque leges contrarias facientes, ut
per Ioan. And. Anchaz. & Gemin. in car. vnic. de ex-
cessu n. Prælat. lib. 6. & alios, quos refert, & sequitur
Monet. de commun. olim vol. 1. cap. 7. n. 161. & seq.
ubi num. 163. ampliat clausulam nostram generalem
con derogare privilegiis, insertis in corpore laris,
de

de quo infra suo loco dicemus; additque per illam patet non intelligi derogatum priuslegis contri-
centibus liberalitatem Principis, & n. 164. ampliat
quoque etiam, ubi rescripto Pape sola lex Civilis
coartata esset, & n. 165. ampliat deoque non suffi-
cere dicere, *Non obstantibus quacumque lege*, sed adden-
da esse illa verba, *qua in contrarium loqueretur*, vel
illa *in contrarium facere*; & idem Matt. d. loc. a n. 166.
multipliciter iuniat superadditam regulam, & pex-
cipit quododo addatur clausula *Mortui proprii*, vel,
Ex certa scientia, aut *De plenitudine potestatis*, seu
quododo rescriptum esset geminatum per secundam
iurisdictionem, seu quododo emanaret in honorem Rei-
publice, seu ad publicam utilitatem, siue quando
aliquid conceditur contra Ius non in totum deroga-
ndo, sed in aliquo detrahendo, vel differendo.

13 Nec sufficit hac clausula generalis, *Non obstantibus*
quacumque lege, aut, *Non obstantibus quacumque con-*
stitutionibus, vel *ordinacionibus Apostolicis in contra-*
rium facientibus, ubi lex Canonica vel Civilis habet
clausulam derogatorem ad futura rescripta, nisi fa-
ciat mentionem de ille lege speculiter, vel licetam
per verba xquipollentia, ita Ioan. And. & Gemin. in
d. cap. vnic. Calisto conf. 33. per pen. Anchar. conf. 105.
et 13. Matt. d. claus. 79. n. 11. Moner. d. cap. 7. n. 176.
Vnde provenit, quod cum Concilium generale
continet tacitam derogationem ad futura contra-
ria rescripta, ideo de dispositione contraria Conci-
lii generalis facienda est mentio, ac derogatio spe-
culis seu variis individuis, vel per xquipolentia, ita
ut non sufficiat hac nostra clausula, generalis, *Contra*
in memoratis verbis clausula, *Non obstantibus*, Rebuff. in
auth. *Habeas*, verb. *examinatione* cap. mltis 580. cum seq.
Cue filius pro patre, & in praxi beneficiis, tit. de dis-
pos. super decessu natalium, n. 14. Hentiq. in summa,
lib. 13. cap. 57. §. 1. Zerolin in praxi Episcop. part. 3. verb.
absolutio, vers. dico 5. Aloy Riccio collecti. d. claus. part. 4.
collecti. 1367. prope fin. Flores. var. lib. 1. quest. 10. n. 50.
Vercell. d. claus. 263. num. 3. part. 1. Mat. Anton. var. resol.
lib. 1. resol. 88. n. 6. Bonacini de censur. disp. 1. q. 3.
punct. 1. num. 4. in fin. Campani in diversis Iuris Canonici
punct. 1. cap. 1. num. 54. vers. cum causis & rubr. 11.
cap. vlt. num. 17. Fr. Emmanuel. quest. Regul. in tom 1. q. 3.
art. 10. & tom 3. quest. 36. art. 2. & quest. 39. art. 4. Ma-
reisco. lib. 1. var. resol. cap. 38. n. 41. Sanchez de Al-
crimen. lib. 5. d. disp. 26. num. 7. Soaz. de legibus, lib. 8.
cap. 19. num. 5. Sigisim. à Bononia de elat. d. lib. 4. num. 3.
Azor. in spec. moral. part. 2. lib. 5. cap. 14. quest. 6. Stephan.
Gratian. d. script. forens. cap. 397. n. 35. cum seqq. Valet
Regalis in praxi foren. panitetur. lib. 5. n. 1. Nicol. Gaze.
de benef. part. 4. n. 5. num. 30. Moner. d. cap. 7. num. 178.
Ricciol. de iure personar. lib. 5. cap. 14. num. 16 & lib. 8.
cap. 4. n. 6. & dixi de officio & potestate Episcop. p. 2.
alleg. 33. n. 24. & tentum fuit in Valentina decernam.
8. February 1588. coram Oratio, & in Conchen xtem-
pionis decernam 13 Martij 1599. coram eodem, & in
eodem 9. December 1602. coram Penia, & decif. 279.
n. 6. inter inopressu Reverendissimi Domini Decani.

14 Pro derogatione tamen decretorum sacri Con-
cilij Tridentini, sufficit hac nostra clausula genera-
lis, ut clarè disponit idem Concilium, sess. 25. de re-
form. cap. 21. dum omnia, & singula sub quibuscum-
que clausulis, & verbis, quæ de mortum reformatione,
atque Ecclesiastica disciplina tam sub s. l. rec.
Paulo III. & sub s. l. quibus sub Beatissimo
Pro M. Pontificibus maximis in eo Concilio statuta
sunt, declarant ita decreta fuisse, ut in illis salua semper
auctoritas Sedis Apostolicæ, & sit, & esse intelligat-
ur; ideo ita docens Gonzalvad. reg. 8. Cavell. gloss. 6.
n. 110. Mareisco. var. resol. lib. 1. cap. 19. ad finem, &

lib. 1. cap. 38. n. 41. Bonac. de censur. disp. 2. quest. 3.
punct. 2. num. 1. vers. ratio deservit, Matt. de claus.
part. 4. claus. 14. n. 3. Stephan. Gratian. d. script. forens.
tom. 3. cap. 940. & 963. Fillius. tract. 16. numer. 320.
Ricciol. de iure personar. lib. 5. cap. 14. num. 16 & lib. 8.
cap. 4. num. 6. ubi refert decisiones Rotæ, Monet. d.
cap. 7. num. 177 & cap. 11. num. 250. Nicol. Gaze. de
benef. part. 5. c. 8. num. 87. ubi asserit sic respondisse
Sacram Congregationem, Sigisimund. à Bononia de
election. d. lib. 5. num. 1. Ioan. Anton. Massibon. in praxi
habendi concursus, prequis. 17. dub. 4. num. 8. nouissimè
Fr. Barthol. de Vecchis in praxi observanda in admi-
nistrandis ad Religiosis statum novitum, disp. 6. dub. 13. in
fin. Rotapod. Facto. d. claus. 179. n. 6. & decif. 687. n. 24.
p. 2. recens. & Fierrostrina persona 13. Ianuar. 1601.
coram Ortemberg, impetita per Marchef. p. 1. pag. 535.
in ultim. impreg.

Quamvis, ut super dictum extat, per nostram
clausulam generalem, seu aliam similem, non videat-
ur derogatum legi, seu constitutioni habenti clausu-
lam derogatorem ad futura, tamen sufficeret si
addita fuissent verba illa, *etiam si de ipsa, seu ipsa*
operaretur facere speciale mentionem, licet non sit no-
minata in individua, Felix in c. nonnulli, in princ.
n. 6. de rescript. Monet. d. cap. 7. n. 85. & nos latius di-
cemus clausula sequenti.

Hac clausula non facit, ut censetur derogatum
statuto particulari, ita Rotæ decif. 1. sub. n. 2. de preben.
in nov. Felix. in d. c. nonnulli, n. 2. 3. Matt. d. claus. 79.
n. 4. non cum prefatum Principi vultuile privi-
legio suo hac clausula munito tollere statuta ciui-
tatis, ex resolutis per Menocli. d. præsumps. lib. 6. p. 1.
sumpt. 39. n. 4.

An autem per illam clausulam, *Non obstantibus*
constitutionibus, & ordinacionibus Apostolicis, censetur
derogatum regulis Cancellarum? vide Ioann. à
Cochiet in praxium regular. Cancellarum, n. 3. r. Matt.
d. claus. 79. num. 1. 4. Selo. de benef. 3. 4. quest. 46. col. 4.
Santen. in praxium regular. Cancellarum, quest. 5. &
quest. vlt. Flamin. de resign. benef. lib. 3. quest. 7. n. 176.
ubi negativè resolvit.

Hac clausula, *Non obstantibus*, non tollit dispo-
sitionem iuramento firmatam, Roman. conf. 395. n. 12.
vers. secunda respondetur, Card. Tusch. lib. C. cons. 348.
num. 11. ubi num. 14. aut, nec tollere dispositiones
aliter confirmatas, neque ea, in quibus partes per
stipulationem ipsarumque prouiderunt, & num. 5.
post Clauet. d. claus. 196. num. 1. vers. non obstat, etiam
tradit non tollere viuzum subreptionis, sed relin-
gere se ad expulsa, & t. post Roman. d. cons. 193.
num. 21. & sequens, & huc reficatur, tenet hanc
clausulam quantumcumque pregrauatissimam non
tollere ea, quæ disponens in specie tollere non
posset. [Theod. de Rubens d. claus. 496. n. 123. cum
seqq. ubi quod non tollit nisi alteri quæsitum, nec
viquam preiudicium alteri in specie super iure suo,
nisi illud expiatur, & quod non habet locum in
preiudicium tertij, nisi hoc preiudicium esset mo-
dicum, & num. 143. quod ubi sunt plura obstantia,
nihil operatur, & n. 159. quod non operatur quoad
ea quæ 10 facto consistunt, & mto. quod in legi-
matone nihil operatur, quia alit multum odiosa, &
n. 165. in nullo verbo operatur potestatis plenitudi-
nem, & n. 166. quod non operatur nisi quando est
processum cum causæ cognitione.]

Requiritur hac clausula in concessione immuni-
tatis facta à Principe, vt voluerunt Bart. Bald. Angell.
& Alex. in l. vacante. C. de decurion. lib. 10. Alex.
conf. 30. num. 9. cum seq. vol. 5. l. l. conf. 83. col. fin. vol. 30.
Purpurat. conf. 15. 6. n. 5. Franc. Marc. d. claus. 120. num. 32.
p. 1.

p. 1. Tapia iurab fide confis. Princip. cap. 4. num. 107. Festal. de collect. 4. part. cap. 5. n. 37. Sund. conf. 419. n. 17. Glantz resp. 1. p. 2. n. 38. vbi multis probare conatur, hoc limitari in concessione immunitatis facta ob beneficium. Ratio est, quia verisimile non est, quod vellet Princeps tollere legem diu exco-
gitatam, ad textum l. si quando, in fine princ. C. de iussu. testam. Vital. in tract. clausul. verb. an clausula generalis, Erasim. Cochiet de Iuris. Ord. in exempt. p. 3. q. 9. num. 1.

CLAVSVLA LXXXIII.

Non obstantibus privilegiis, &c.

- 1 Privilegia derogantur censetur, qua in Iure corpore clausa non sunt, per clausulam, Non obstantibus privilegiis, &c. nisi additum sit, etiam clausulis, &c.
- 2 Rescripta, mandata, seu privilegia Principis contra Iura non valent absque clausula, Non obstantibus privilegiis, &c.
- 3 Rescriptum in dubio contra Ius à Principe emanatum presumitur subreptitium, & per importunitatem concessum.
- 4 Mandatum Principis valet, licet sit contra Iura, quando constat de eum voluntate.
- 5 Privilegia clausula in corpore Iuris, non sunt privilegia, sed Ius commune.
- 6 Facilius tolluntur ea, qua Iure speciali, quàm qua Iure communi valent.
- 7 Privilegium primum continens clausulam derogatariam, non censetur derogatum per clausulam, Non obstantibus privilegiis, &c. nisi addatur verba, etiam si talia forteant, &c.
- 8 Privilegia Principis, quæ sunt in vim contrarii, non tollit clausula, Non obstantibus privilegiis, &c.
- 9 Privilegia, qua oneroso rēto comparata sunt, non tolluntur per clausulam, Non obstantibus privilegiis, &c.
- 10 Merita dedunt acquiescere concessioni.
- 11 Privilegium quod datur pro re concessa debet acquiescere ipsi rei.
- 12 Compositiones gratia remanent, si illi aliud pro illis solvitur non æquivalentes ei, quod conceditur.
- 13 Insuperioratus si sit ex causa onerosa, spectari debet quod expensum fuit, an scilicet æquivalentes concessum.
- 14 Insuperioratus non definit esse privilegium, quando augmentum non est commensuratum ad illius concessum.
- 15 Privilegia futura non comprehendit clausula, Non obstantibus &c.
- 16 Derogantur beneficiis Insuperioratus fundati à patris loco non operatur clausula, Non obstantibus privilegiis, &c. appropinquat in eum pensionem.
- 17 Dispensationes non inducunt clausul. Non obstantibus privilegiis, &c. licet tollat subreptionem.
- 18 Privilegio ad pias causas non derogat clausula, Non obstantibus privilegiis, &c.
- 19 Privilegia, seu indulta concessa commiserationis causa non tollit clausula, Non obstantibus privilegiis, &c. nisi de illis expressa sit mentio.
- 20 Privilegia concessa gratia publica visentur non derogat clausula, Non obstantibus privilegiis, &c.

- 21 Tertij in preiudicium, si de magno agatur, non operatur clausula, Non obstantibus privilegiis, &c.
- 22 Privilegio vidui, & pupilli concessio non videtur derogatum per clausulam, Non obstantibus privilegiis, &c.
- 23 Oracula vana vocantur non censentur subacta per clausulam, Non obstantibus privilegiis, &c.
- 24 Pontifici de mente quando clausula derogare volentis prout privilegia, sufficit ut privilegium illud censetur revocatum, quibusvisque verbis Pontifex utatur.
- 25 Privilegium à pluribus Pontificibus, seu Principibus confirmatum difficultus censetur tolli.
- 26 Generatio manifestis monstrat Principis voluntatem.
- 27 Actum geminari censetur gestum cum maiori animi deliberatione.
- 28 Generatio loco specialis nominationis habetur.
- 29 Privilegium secundum speciale non facit mentionem de primo generis, non derogat.
- 30 Privilegium secundum speciale potest primum generale in illa speciali parte minuire, nulla scilicet illius mentione.
- 31 Claus. Non obstantibus constitutionibus Apostolicis, &c. non derogat constitutionibus cancellaribus, & num. 32 & 33. Lianus, v. num. 14.
- 32 Non obstantibus constitutionibus, &c. non sufficit ad tollendam regulam habentem clausulam derogatariam, & num. 36 & 37.
- 33 Claus. Non obstantibus quibusvisque in contrarium facientibus, &c. operatur effectum omnimode derogationis omnium legum, statutorum, privilegiorum.

Per hanc clausulam illis censetur privilegiis derogatum, quæ in Iuris corpore clausa non sunt, non verò alius, quæ in eo clausa reperiuntur, nisi additum sit, etiam clausulis, &c. notatur glossa per textum in l. 3. C. de silentiis lib. 2. quæ recipiunt Doctores nomen post glossam verba excusant, & in l. heri absum ff. de Iudeis ut post Felin. in cap. 1. n. 12. de rescriptis. testantur Burg. de Pace l. 1. Tauri, num. 1. 7. & plenè relati à Cened. 3. part. collect. 1. 4. n. 4. quibus addit Gmizal. ed. reg. 8. Causæ gloss. 36 à num. 34. Marchef. de Commis. par. 1. cap. 8. n. 67. & per 1. cap. 1. n. 11. Menoch. de presump. lib. 6. presump. 40. n. 25. Sund. decis. 164. num. 1. & conf. 461. h. 7. Bapt. Cast. de falsi scientia, & ignorantia in preli. 5. à n. 5. Et Emman. tom. 1. quæst. Regular. q. 9. art. 3. vers. secundo dico, Fint. de Meno var. lib. 2. q. 11. n. 25. Sost. de legib. lib. 8. cap. 1. 4. n. 8. D. Bacbol. in Legibus tales, num. 16. ff. solut. mat. & in l. 1. p. 1. à num. 9. eodem tit. & in l. 2. §. legati, num. 217. ff. de Indul. Caus. commun. contra communem q. 611. Mart. de clausul. part. 1. clausul. 79. n. 1. Cabed. Lusitan. decis. 9. n. 1. cum seqq. per. 1. Catdof. in prior. Indic. & Admenc. verb. clausul. Franc. Molin. de rit. nupt. lib. 1. quæst. 18. n. 5. & Erasim. Cochiet de Iuris. Ordinar. in exempt. p. 3. quæst. 9. n. 1. & 2. Minet. de communi. vltim. volum. cap. 7. n. 284. (Thend. de Rub. in singul. Rata tom. 2. p. 4. clausul. 466. n. 4. cum seqq.)

Ratione, quia rescripta, mandata, seu privilegia Principis contra Iura, non valent absque predicta clausula potius non defectum voluntatis, quàm potentiam. Salicet in l. fin. in fine sua distinctione. sub n. 4. C. si contra Ius, vel testat. publ. Menoch. conf. 158. num. 21. & conf. 411. num. 19. non enim verisimile est, quod vellet Princeps tollere legem diu exco-
gitatam, ad textum in lege si quando, in fine princip. C. de iussu. testam.

juſſe. iſſe. Fel. in trall. clauſula. verb. clauſula. penultima. Fel. in cap. i. m. 1. de reſcript. Eraſm. Coch. d. 9. g. mm. 1. Cuius voluntas talis preſumitur, qualem de Iure eſſe oportet, gloſſ. in l. reſcript. §. de panis. gloſſ. in cap. parat. 1. gloſſ. i. DD. et. digna vox. per text. ibi. C. de legib. Fel. in cap. i. mm. 16. de conſtit. l. ſal. cap. 2. §. vel. 2. vol. 2. Hinc et quod in dubio reſcriptum contra Ius à Principe emanatum preſumatur ſubſcriptum, & per importanterem conſeſſum. gloſſ. verb. conſeſſum in cap. paſſus. de ſile

4 *infr.* & *verbo nescitur*, in cap. t. de consil. lib. 6. Verum
quando constat de Principis voluntate, mandatum
eius valet, licet sit contra iura, per tex. in Salicet. *in*
d. l. fin. in 1. capere distinctionem, per tex. in l. 1. ff. de con-
siliis. Principum. I apia *in rubr. eiusdem tit. c. 4. n. 107.*

5 Supraprologiz autem differentie rationem eam esse alient Menoch. d. lib. 6. de p^{re}sump^{ti}oⁿib^{us}. no^m. 3. q^{uo}d. 1. quia privilegia clausa in corpore latis, non sunt privilegia, sed ius commune, & consequenter non verificantur in illis verba clausule derogatorie privilegiorum; consonant, quae reholuit Gig. Lopez l. 2. gloss. 3. tit. 18. part. 3. contra quos tamen obstat, quia privilegia clausa in corpore latis, non definiunt esse verè, & propriè privilegia, imò in illis reperiuntur omnia de ratione intrinseca privilegii necessaria, quod scilicet sint ius singulari contra commune indulta.

6 Metibus ergo assignatur ratio ex tegula , quam
Doctores deducere solent ex text. in *L. cum miles* §. *si*
metibus ff. de *militari testamento* , quod facilius tollitur
ea , quæ lute specialem , quam quæ lute communis
valent ; exnotant lute Mant. *singulari* §. *Tirac.* in
tracit. Cessante confidendi . i. i. num. 4. *Pincel.* in l. de
rebus *vend. part. 3. cap. 2. num. 1. §. & alij.* de quibus
Alphan. *collecl.* §. 36. quibus adde plenè Gabr. *lib. 6.*
communiam ff. de *regul. iur. concul.* §. *Licet* ergo pri-
uilegia omnia specialem continent concessionem,
quia tamen , quæ in corpore lute clauduntur , hoc
amplius habent , vt in ipso lute communi commista,
& inserta sint ; & ab eo approbata , non immutata
etiam ad eorum derogationem (specialis mentio re-
quirent ; & facit generalis tegula , quod ea , quæ
speciali nota digna lute , non veniant in generali
dispositione *assent apud §. ait prætor.* *verf.* ea enim
de iuriis , cum aliis , de quibus Mant. *Peraleipom.*
cap. 16.

7 Si verò privilegium primum continet clas-
silam derogatioriam, non faciemus propriam, &
specialem mentionem, v. g. si ita concillium sit
quod et derogari non possit, nisi de illo fiat men-
tio de verbo et verbum, censurabit illi derogatum
per hanc clasulam, *Nisi obsecraveris privilegio, cum
illis verbum, etiam talis foret, de quibus mentio fieri
oportet de verbo ad verbum*; ita Federic. de Se-
nis conf. 4.3. n. 3. optime Crazet. conf. 126. n. 2. Gabr.
dicit de clasul. et. c. 21. Menoch. d. lib. 6. prap. p. 1.
45. nom. 11. Cat. Tolucios. P. concil. 7. 751. (quali

vt possit exigere procuracionem a quibuscunque
personis etiam exemptis, quamvis talia obtine-
rent privilegia, quod de eis de verbo ad verbum
memoria facienda est; que volunt in literis Legati
haberi pro expressis. Vnde monetur dubium, utrum
per litteras Legati cuiusque privilegia derogantur
sit, vt probat idem Collect. ex iunctura Felini cap.
nonnullis de referis. idem censur. Pothorin de cau.
instantia, qui eandem questionem fuisse tractat, &
reoluit pro parte affirmativa, idem tenent. Fr. Em-
man. quæst. Regularium 1. q. 9. art. 6. & Item 1. quæst. 77.
art. 8. Felini. Videtur, Miranda in man. Prælati tom. 2. quæst. 4.
art. 6. concl. ultima. Ratio est, quia (amenu) Pont.
hoc loquendi modo satis indicat, velle privilegia
Pontificia revocare, quod vim habet ab ipsius (amenu)
Pontificia voluntate. Vnde fecus dicendum est de
revocatione facta solummodo pro clausula generali
revocationis; etenim non extenditur, quia
Papa per clausulam generalem non sufficienter indi-
cat, velle hominibus privilegia revocare, vt per
Azor. instit. moralium p. 1. lib. 9. cap. 23. q. 12. Bonac.
de legat. disp. 1. q. 3. quæst. 8. §. 3. non. 11. vers. adda pri-
vilegium.

¶ *Hic clausula non tollit privilegia Principis, quæ
transfertur in vim capituli, ut per Vital. de Gamb.
in tract. claus. p. 1. c. 1. et 2. num. 1. Guider. in repetit. J.
nemo presb. s. 1. §. 2. cum seqq. ff. de legat. 1. C. de cent.
decis. 3. §. 1. de privileg. p. 1. c. 1. de legat. 1. §. 1. ibi.
Mohedam dec. 23. in fin. de prob. Theodof. de Ru-
bertis dec. 49. §. 6. num. 61. ubi limitat. num. 66. nisi pravi-
dionem effect. modicum. ¶ vel que oneroso alio ti-
tulo comparata fuerit, etiam per Menoch. conf. 466.
n. 12. et per Sanchez de Matr. lib. 8. disp. 33. n. 3. &
per me in collect. ad cap. 1. num. 9. de probat. l. ardeat,
quando illud privilegium sic pretio mediante in
contractum translatum, vel onerosum titulum ha-
bentem æquipollens rei concessit, & sic habet, se-
cundum Bald. in l. quæ sit patris. C. unde liberi, cum r.
et perpetua commutationem: nam sicut metua
debet æquipollens concessionis, Nati. conf. 188. n. 2. 1.
et 2. conf. 511. c. 8. et conf. 680. n. 37. Kemin. in. conf.
289. n. 10. vol. 1. sic pariter debet æquipollens pre-
tium, quod datur pro re concessa, Peregr. de iure fi-
f. lib. 1. tit. 3. num. 29. Roland. conf. 189. n. 12. vol. 3.
Menoch. conf. 981. n. 1. Ofalc. de s. f. 1. 89. num. 10. tenen-
tes nec quæ pium privilegii: non enim amittit, quia adus
iudicatur secundum illud, de quo magis participat,
argum. l. quæritur. ff. de statu homin. l. fundi partem ff.
de contrah. empt.*

Hinc fit, ut in matris componendis, pro quibus soluitur magna compositio, illud quod soluitur, non exequat ei, quod conceditur, remaneant huiusmodi compositiones gestioe, & illas obtinens, non dicitur eas habere ex causa ostensa, Ratioc. 457. n. 17. p. 1. *dimersj*. Nicol. Garc. *de beneficij*. p. 6. c. 1. n. 194.

Pari modo, ad hoc vt Iuſtopatorus ſit ex cauſa
oneroſa, ſpecialiter debet, quod ex penſum fuerit, an ſci-
licet aſſequatur conſeſſioni, quia vbi non aſſequi-
tur, conſeſſio ipſa iudicari potius debet grauiora,
quam oneroſa, Rot. deſ. 8. n. 8. et deſ. 88. n. 4. p. 1.
recent. Et dictum fuit in *Cafarum*, de *Milia* 31. *Ja-*
nuary 1618. coram *Remerſchidius Domino meo* *Cas-*
ſe *Decano*, vbi expreſſe habetur, quod quando
argumentum non eſt commenſuratum ad con-
feſſionem Iuſtopatorum, non definit eſſe ex priuile-
gio, nec pijaſſique nomen amittit.

Ad futura privilegia non extenditur hæc clausula, ut voluit Gonzal. *ad reg. 3. Cancell. gl. 9. §. 1. m. 19.*

99

Deroga

16 Derogacionem beneficii litiſtronnatus, fundati a patrono laico, non operatur hæc clausula io eius pœuſioſe appoſita, vt per Cſputagone. *deſciſ. t. 2. p. 1. quem reſert, & ſequitur Flam. de reſignat. lib. 8. q. 7. n. 177.*

17 Diſpenſationem non indocet, licet tollat ſubſcriptionem, Goozal. *ad reg. 8. Cancell. gloſſ. 15. n. 32.*

18 Non derogat priuilegium ad pias cauſas, iuxta tradita in *cap. ſi preter ſua debita, de reſcript. lib. 6. vbi per reſcriptum non intelligitur derogatum ei, quod ad pias cauſas eſt conceſſum, & in lib. 1. & in lib. 1. q. poſthumus. ff. de aliment. & eſher. legat. reſoluit Vital. de Gumb. d. pag. 1. col. 2. num. 11. [Dec. conſ. 165. n. 15 Theodoſ. de Rub. d. clauſ. 496. n. 61.] om̄ eo ipſo quod prius priuilegium eſt ad piam cauſam, cenſetur clauſulam derogatoriam eius, cuius mem̄io ſpecialis faciendi eſt, ita Felin. in *cap. nouelli, in prin. n. 3. in ſu. de reſcript. Aret. Laudem. in traſſ. de priuilegiis, q. 39. Monet. de commut. vltim. volum. cap. 7. n. 183.**

19 Vnde oon tollere priuilegia, ſiue indulget cooſſiderationis cauſa, niſi de eis expreſſa fiat mencio, videtur Felin. in *cap. nouelli, num. 19. Roman. conſ. 436. num. 14. verſ. 7. principalis ratio eſt. Rolan. conſ. 13. num. 32. lib. 3. [Theodoſ. de Rub. d. cl. 496. n. 59. vbi quoddam non derogat priuilegiis conceſſis petionis priuilegiariis, & miſerabilibus pauperibus.]*

20 Quod pariter non deroget priuilegiis conceſſis gratia publicæ vtilitatis, voluit idem Felin. in *cap. nouelli, num. 26. poſt Roman. conſ. 439. col. 5. qui allegat text. in L. deſeruiſſ. C. de ſilenti. lib. 12. promittens citat Monet. d. c. 7. n. 184. [quibus addo Theod. de Rub. d. cl. 496. num. 63. vbi num. 60. quoddam conceſſus derogatum priuilegio conceſſo ob cauſam alimentorum, vbi num. 74. dicit quoddam conceſſus derogatum priuilegiis conceſſis vniuerſitatibus, ſen collegio, & num. 75. quoddam conceſſus derogatum priuilegiis poſtea ſucceſſit ad pluribus Principibus ac cet̄a ſententia confirmatis, & num. 76. poſt Roman. conſ. 436. quoddam priuilegiis, conceſſis Auditoribus Rotæ, & num. 77. poſt eundem Roman. conſ. 438. n. 15. cum ſeqq. quoddam nec priuilegiis conceſſis collegio Cardinalium.]*

21 Non operatur in præiudicium tertij, ſi de magno agatur, vt per Crauer. *conſ. 141. col. 8. verſ. quartus reſpondeo, Menoch. conſil. 36. num. 19. & 61. Gabr. d. tit. de clauſulis. conſ. 7. n. 12. & 14. quos reſert, & ſequitur Marta d. clauſ. p. 1. col. 79. n. 6. vbi n. 7. patet ſubdit, nihil operari, quando Princeps ignorauit iura eius, aduersus quem facta eſt conceſſio, & num. 20. ait, quod ſimiliter nihil operatur, quando oon ſuit adhibita cauſe cognitio, additque num. 19. hanc clauſulam, Non obſtantibus conſtitutionibus, intelligendam eſſe de ſubditis, & inuſitatis.*

22 Per hanc clauſulam oon videtur derogatum priuilegio viduis, & pupillis cooſeſſo, docet D. Barboſa in l. 1. ar. 4. num. 7. ff. de Induc. & ſentiat, niſi verba derogatoria fuerint ita ampla, vt neceſſaria etiam tali priuilegio videantur derogare, vnde additis illis verbis, In corpore iuræ clauſis, adhuc oon illis tollere tenet Machet. de Commiſſ. p. 2. pag. 460. n. 30. in 2. imprefſ.

23 Denique per hanc clauſulam oon cenſetur ſubſcripta, ſeu reuocata vltim. vocis oracula, niſi ſit expreſſe ſpecificetur, vt reſertatur Henric. in ſum. lib. 7. cap. 24. q. 8. Eſman. S. v. verb. gratia, num. 13. Flam. 2. p. meſtodi, cap. 7. §. 6. Laurent. de Petit. rom. 1. priuilegiis ſan. Ordinis Almoſuar. in com. ad §. conſil. 17. l. d. l. 1. in 2. imprefſ.

Duo tamen pro coronide huius clauſulæ ſunt a nobis notanda. Primum eſt, quod quandoque oonſtat de mente Pontificis derogare volentis priuilegio, ſufficit vt priuilegium illud cenſetur reuocatum, quibuiſcumque verbis Pontifex utatur, vt per Felin. in d. c. non nulla, n. 7. & 8. & Federic. de Senis conſ. 33. col. vlt. quos reſert, & ſequitur Eraſ. à Cochier d. q. 9. n. 9.

Alterum eſt, quod priuilegium a pluribus Pontificibus, Principibus confirmatum, difficilius cenſetur tolli, Dec. conſ. 165. num. 3. præſertim cum ſecedit fauor p̄m cauſæ, vel Religionis, ex adductis per Dec. d. conſ. 165. num. 1. & Alex. conſ. 113. num. 16. lib. 4. & Ant. de Amatis deſciſ. 17. num. 9. Geminatio cum manifeſte monſtrat Principis voluntatem, l. Balliſta, cuſo ibi oratoris, ff. de Trebellian. Priuilegiis, 94. num. 4. val. 2. Cſputagone. 101. num. 42. Menoch. conſ. 10. num. 1. & conſ. 255. num. 41. 2. actus gen. inſtituti cenſentor geſſu cum maiori animi deliberatione, cap. 7. §. Cõruiſ, de iur. iur. Dec. conſ. 115. ſub n. 1. Oſiſ. deſciſ. 38. n. 16. Rolan. conſ. 61. num. 39. & ſeq. vlt. 1. & ideo geminatio loco ſpecialis monitionis habetur, Gonzal. conſ. 4. num. 25. & conſ. 50. n. 3. vbi ait geminatiorem aduocet omnem dubitationem, reſert, & ſequitur Menoch. conſ. 40. num. 4. & conſ. 211. num. 54. præcipue quando geminatio fit ex interno, ex traditis ab eodem Menoch. conſ. 395. n. 17. vol. 4.

Circa regulam illam, quod priuilegium ſecundum ſpeciale non faciens de primo geerali mentionem, illi non deroget, de qua aliqua diſi in collect. ad cap. 2. num. 4. cum dñs ſeqq. de reſcript. nunc obſeruare oportet, hoc eſſe intelligendum, quando in totum derogatur, non verò ſi io parte: nam tunc poſſe ſecundum in illa ſpeciali parte primum minuire oulla facta illius mentione, per text. in *cap. dudum. §. n. igitur, & in cap. quoniam, de probat. in 6. vlt. ſolooor Sylueſt. in ſumma. verb. priuilegiis. quaſi. 10. poſt Salas de legib. Boac. in ſimili traſſ. diſp. 3. q. 3. poſt 84.3. num. 17. verſ. ex diſta, Sout. eod. traſſ. lib. 8. cap. 39. num. 7. Monet. de commut. vltim. vol. num. 8. num. 529. Roman. conſ. 58. num. 4. val. 4. dicens quod quæuis priuilegia oneroſa io totum per Principem auferri oon poſſint, poſſunt tamen quoad aliquam parte m reſtringi, & moderari, Menoch. de præſumpt. lib. 6. præſ. 40. num. 21. Mat. Guerb. conſ. 65. n. 40.*

[Clauſ. Non obſtantibus conſtitutionibus Apoſtolicis, &c. oon derogat conſtitutionibus conciliab. cap. ex parte, & ibi Abb. num. 2. de capell. Menoch. Calderio. conſ. 21. de priuilegiis. Oldrad. conſ. 26. Cou. de ſpenſat. part. 2. §. 9. num. 6. ad fin. Sarcen. in proem. regul. Cancell. quaſi. 5. col. 2. verſ. & iſta ratione. Caputa. deſciſ. 176. & 268. num. 2. & 3. part. 1. Rota deſciſ. 122. numer. 1. & deſciſ. 123. part. 1. diuerſ. Roman. conſ. 436. num. 11. in ſu. verſ. prime ex ſu. Flam. de reſcript. deſciſ. lib. 6. quaſi. 2. numer. 38. qua diſpoſitiones conciliab. habent tacitam derogationem ad ſummas conſeſſiones illis contentas, & propterea requirunt ſpecialem derogationem, cap. nulli, in ſu. prin. de reſcript. Sarcen. d. q. 5. verſ. & iſta ratione. Mohed. deſciſ. 7. n. 2. de locat. Caputa. deſciſ. 268. n. 2. in ſu. & ſeq. p. 1.

Non requiritur tamen ſpecifica, & indiuidua derogatio, ſed ſufficit ea, quæ ſit per æquipolleoſia. Bart. in Extrane. ad reprimendum. in verb. non obſtantibus, num. 2. Ripa in cap. 2. num. 55. de reſcript. Felin. in cap. nouelli n. 2. eod. n. 1. Ideoque his conſtitutionibus conciliab. dicitur ſatis derogatum ſi dicatur, Non obſtantibus conſtitutionibus etiam in Concilio generali,

generalis, &c. ad ius Dec. conf. 341. num. 12. Coru. d. cap. 8. §. 9. num. 6. in fin.

33 Pro derogatione tamen Concilij Titid. sufficit generalis clausula, Non obstantibus, &c. ex quo in co-
fuit praeterita auctoritas summi Pont. & sic non
habet clausulam derogatoriam ad futuras disposi-
tiones. Ita citati per me in collect. ad Concil. Trid. sta-
tim in prin.

34 Limita tamen principalem conclusionem supra
n. 31. traditum procedere nisi apparet de scientia
Papae ex aliis, Paris. d. lib. 6. q. 2. num. 88. circa med. &
nisi cum clausula non obstantibus, &c. iuncta sit claus.
Ad ius proprio, quia tunc habet vim specialis deroga-
toriam, & Concilij, Cassid. decif. 4. n. 3. de concess.
priv.

35 Claus. Non obstantibus constitutionibus, & ordina-
tionibus Apost. non sufficit ad tollendam regulam
habentem clausulam derogatoriam, vnde. decif. 513.
num. 2. lib. 2. nec ad tollendam regulam habentem
decretum irritans, idem Pute. d. decif. 315. Pute. decif.
527. lib. 3. p. 1. d. iurif.

36 Nec sufficit pro derogatione regularum Can-
cellarie, nisi de illis fiat specialis mentio, Sarnen. in
proem. regul. 9. 5. Rebuff. in forma non. provis. in verb.
non obstantibus, vers. & de hac clausula, & super con-
cord. in forma mandati Apost. in verb. constitutionibus,
vers. de operatur, Paris. d. de regu. lib. 8. q. 7. num. 166. &
q. 8. n. 122. & seqq.

37 Sufficeret tamen si diceretur non obstantibus regulis
Cancellarie, ex Rebuff. ubi proxime, nisi essent notabi-
les, & notorie maxime iudiciales; nam talis clausula
non sufficit pro illarum derogatione, nisi tenor regu-
larum apponatur, vel nisi fiat haec specialis illarum
mentio ex stylo & observantia Cancellarie, Sarnen.
in d. proem. Regu. q. 6. quod limitatur, si adesset claus.
quorum tenores, &c. Sarnen. d. quest. 6. in fine, Rebuff.
super concord. in forma mand. Apost. in verb. mentio
specialis, in fine; sed nec haec sufficeret pro regulis
requerentibus individuum derogationem, nam tunc
non sufficit generalis mentio regularum cum claus.
quorum tenores, &c. Sarnen. d. quest. 6. in fine; vnde
per talem derogationem non censeretur deroga-
tio regulae de iure quæsitio, Sarnen. d. lib. 8. quest.
6. in fine, Pute. decif. 165. lib. 2. Caputaq. decif. 30.
part. 1.

38 Claus. Non obstantibus quibuscumque in contra-
rium facientibus, &c. posita ab eo, qui derogare po-
test, operatur effectum omnimodæ derogationis
omnium legum, & statutorum, & privilegiorum,
etiam si privilegia non nominarentur, Gamb. de
officio legati lib. 8. tit. de potest. legati in legibus, & statu-
tis cond. n. 128.]

4 Obstatula dilatoria ut tollantur per clausulam,
Non obstantibus statutis Ecclesie, &c. dici
debet, per quæ effectus nostræ gratiæ impe-
diti quomodolibet possent, vel differri.

5 Statuta singularia si per certo benefice non derogat
clausula, Non obstantibus statutis Eccle-
siae, iuramento, confirmatione Apostolica,
&c.

6 Statuta qualiter Prælatum, & Ecclesiarum circa
fundationem condita, censentur sublata per clau-
sulam, Non obstantibus statutis Ecclesiae, iu-
ramento, confirmatione Apostolica, &c.

7 Statuta Ecclesiarum alia Sacerdotum requirunt,
an, & quando per clausulam generales derogato-
rias in litteris Papalibus positas sublata censan-
tur, obstat. vnde.

8 Statutum seu consuetudo requiritur certam formam
formari debere non tollitur per clausulam, Non
obstantibus statutis Ecclesiae, &c. nisi in spe-
cie de illa forma sit dictum.

9 Derogatio, Non obstante statuto, & quibusvis
alijs, non se extendit ad derogandum statuto spe-
ciali non esse maior ratio.

10 Per clausulam, Non obstantibus statutis, &c. derogant
statuta generalibus etiam beneficia ecclesiastica
respuerunt. Et per eam censeatur derogatum
statutis Ecclesiarum requiruntibus alia Sacri-
dotum, n. 11.

11 Claus. Non obstantibus sententiis, &c. non com-
pendit illas quæ transsum fuerunt in indica-
tum.

12 Claus. Non obstante quod per alio scripserimus,
non facit gratiam pignorem.

Non tollit hæc clausula statuta per Papam edi-
ta, seu confirmata, ut per Felin. in cap. nonnulli,
in prin. num. 10 de rescriptis, in cap. constitutus, n. 12.
vers. considera tercio. dist. tit. Roman. singul. 8. & ens.
394 ad fin. & conf. 336 col. 4. & conf. 404. in fin. Cels.
vnde in tract. clausul. pag. 480. col. 1. Biondo 3 Sole in
lexum ammut. verb. clausula 31. me citato Monet. de
commun. iur. volunt. cap. 7. n. 190. tam seqq. [Theod.
de Rub. d. l. 496. n. 9.]

Item nec tolluntur constitutiones, seu statutum
iurarum; & sanè quod iuramenti adiecti in statuto
Ecclesie iurato derogatur per hanc clausulam genera-
lem argum. text. in cap. cum non decess. ubi glus. verb.
effiliis, de electi. lib. 6. resoluunt [Duran. decif. 3. n. 7.
Gamb. de legat. lib. 8. tit. de potest. legat. in legibus, &
statutis, n. 31. Theodof. de Rubis in singul.
Rota tom. 2. p. 4. clausul. 496. n. 34.] Felin. d. n. 10. vers.
nota quartus, & in d. cap. constitutus, num. 3. Roman. d.
singul. 8. Matt. de clausul. part. 1. clausul. 79. num. 21. in
ultima impress. Vital. de Camb. in tract. clausul. pag. 10.
col. 1. num. 1. Mat. Anton. var. resolut. lib. 1. resol. 38.
num. 6. Monet. d. cap. 7. num. 192 ubi idem dicen-
dum esse asserit, licet in specie, seu in individuo di-
catur, Non obstantibus statutis; neque enim tunc va-
lent huiusmodi littere gratiæ, nisi fiat mentio iura-
menti, ut decidit Rot. decif. 18. num. 1. de rescriptis. in
antiq. hoc ipsum testringens idem Monet. Multi-
pliciter: primò, ubi adesset in rescriptis clausula, Mo-
ra proprio, secundò, nisi ex causa rationabili super-
veniente impediret, quæ in quolibet intramento
intelligitur conditio, si tunc in eodem statu perman-
serit, ap. quomodomodum, de iuramentis. Quæ quidem
restringentes, aliaque in hac materia utiles adducit
Felin. in d. cap. constitutus, num. 5. 7. & 8 ubi id præ-
terea restringit, ubi actus iuratus concerneret solam
Qq 2 reuerentiam

CLAUSULA LXXXIV.

Non obstantibus statutis Eccle- siae, &c.

1 Statuta per Papam edita, seu confirmata non tollit
clausula, Non obstantibus statutis Ecclesie,
&c.

2 Constitutiones, seu statuta iurata non tolluntur per
clausulam, Non obstantibus statutis Eccle-
siae, &c.

3 Verba, per quæ nostra concessio impediti possit,
addita clausula, Non obstantibus statutis Eccle-
siae, &c. non tollunt obstatula dilatoria, sed
tantum impeditiva.

August. Barbosa de Claus.

reuerentiam superioris, vel ubi Papa prouideat de beneficio vacante apud Sedem Apostolicam, vel aliis reſervato. Exdemum quod ſtatuta iura non tollantur per generalem canonum, vel ſtatutorum derogationem, tradunt Ben. Grum. reg. 89 & 693. Saye. in clauſi Regia. lib. 5. cap. 8. num. 11. Fr. Emmam. quaſt. Regal. tom. 1. q. 8. art. 11. Ratio eſt, quia nulla diſpoſitio ſimpliciter loquens, trahitur ad aliam iuratum, ſed vi iuramenti, illuſque auctoritas ſemper excepta videtur, ſecundum Surd. de aliment. ar. 8. prout. 56. n. 49.

3. Amplia ſupradicta adeo vera eſſe, etiam ſi huic noſtra clauſula adiecta fuiſſent verba illa, quæ aliquando apponuntur in reſcriptis gratiæ, nimirum, per qua noſtra conceſſio impediri poſſet, quæ verba in ſimili gratia habentur in cap. ſi propter, de reſcript. lib. 6. & in d. cap. cum non deſcet, de elec. end. lib. nam etiam tunc hæc clauſula non tolleret obſtacula dilatoria, ſed tantum impedimenta; ita ſentit gloſſ. de omnibus recepta, verb. impediri, in d. cap. ſi propter, Gemin. i. col. 6. Felin. in d. cap. nonnullis, in princip. num. 10. verſ. nota ſeruo. & num. 15. in fin. Monet. d. cap. 7. num. 193. ubi merito ex Felin. ſubdit, quod ad hoc vt tollantur etiam dilatoria obſtacula dici debet, per qua eſſet noſtra gratia impediri, quomodo libet poſſet, vel diſferri, prout ſæpius obſervari videmus.

5. Declarabis tamen, & ampliabis, quod licet huic noſtra clauſula adſciantur illa verba, quæ communiter in reſcriptis gratiæ poni ſolent, ſumpta ex cap. non aliquibus, in princ. de reſcript. in 6. & ex cap. quia ſæpe, de elec. end. lib. nimirum, iuramento, confirmatione Apoſtolica, & quauis firmitate alia roboratus, per ea tamen, quomodo derogetur etiam ſtatutis generalibus omnia beneficia eccleſiaſtica reſpicientibus, non derogatur ſtatuto ſingulari ſuper certo beneficio; ita poſt Guilielm. de Montelauduno tenuit Felin. in d. cap. nonnullis in princ. numero 23. de reſcript. Rot. de iſt. t. numero 2. de probat. in non. ubi id verum eſſe dicit in ſtatuto appoſito in prima fundatione certi beneficii per fundatorem, ſive Clericum, ſive laicum, vel in teſtamento eorum, quibus Papa non intendit præiudicare, nec derogare per huiusmodi clauſulas generales, ne retrahatur à fundacione, & ordinatione beneſiciorum, argum. cap. cum dilectus, de lupararum, ſequuntur Nichl. Garc. part. 7. cap. 1. numero 119. Monet. d. cap. 7. num. 194.

6. Vtendum declarabis, vt per prædictam clauſulam generaliter conſuetam nunc apponi in reſcriptis gratiæ videlicet, Non obſtantibus actum iuramento, confirmatione Apoſtolica, aut quauis alia firmitate roboratus, per qua noſtra conceſſio impediri poſſet, vel diſferri, ſublata, ſeu dilata cenſeantur quælibet ſtatuta Prelatorum, & Eccleſiarum, ſi citra fundacionem conſtituta ſint, vt tenent Rot. d. deciſ. 1. de probat. num. 1. & deciſ. 41. num. 4. de conceſſ. probat. in notis Felin. d. n. 23. Ex hoc inferentes, ſtatuta Eccleſiarum acta Sacroſanctorum requirunt, per clauſulas generales derogatorias in litteris Papalibus poſitas ſublata, vel ſaltem dilata cenſeri, ita vt impetantes Apoſtolici poſſint huiusmodi beneficia acceptare, licet non ſint in Sacerdono conſtituti, dummodo ſint in tali ætate, vt in proximis quatuor temporibus, vel intra annum poſſint ad Sacroſanctorum promoueri; reſeruat, & ſequuntur Nicot. Garc. d. part. 7. c. 1. n. 117. & Monet. d. c. 7. n. 191.

8. Per hanc clauſulam, Non obſtantibus ſtatutis, minime tolli ſtatutum, vel conſtitutionem requirentem certam formam ſervari debere, niſi in ſpecie ſit

dictum de illa forma, tenent Crauet. conf. 572. n. 29. quem reſert, & ſequitur Card. Tulch. tom 1. lit. C. conſ. 349. num. 10. [Non derogat hæc clauſula conſtitutionibus conciliabim, ſed requiritur ſpecialis derogatio. Duran. deciſ. 238. n. 11.]

Derogatio illa, Non obſtantibus ſtatutis, & quibus ſi alius ſtatutus, non ſe extendit ad derogandum ſtatuto ſpeciali, in quo eſt maior ratio, quàm in ſtatuto habente derogationem, quia intelligitur de ſimilibus, ita Felin. conf. 135. incip. De cauſa criminalis col. 3. in princ. verſ. nec mouent, ubi quod clauſula illa generalis, & incerta, ideo non capit maiora, reſert Cardin. Tulch. conſ. 349. n. 1. lit. D. conſ. 245. numero 10.

[Per iſtam clauſulam, Non obſtantibus ſtatutis, &c. conſuetam apponi in gratiis Apoſt. derogatur ſtatutis generalibus omnia beneficia eccleſiaſtica reſpicientibus. Rot. deciſ. 1. n. 2. de probat. in non. & deciſ. 18. num. 1. de reſcript. in notis. Gemin. conf. 16. n. 3. Felin. in cap. nonnullis, 23 in 8. conſ. de reſcript. Federic. de Senis conf. 233. n. 7. Put. deciſ. 219. n. 12. in fin. & ſeq. lib. 1. & cenſetur ſublato omne impedimentum, quod ex illis poſſet obſtare gratiis huiusmodi. Verat. de iſt. 196. n. 2 p. 2.]

Et per eam cenſetur derogatum ſtatutis Eccleſiarum requiruntibus actum ſacerdotium, ſi impetans ſit in tali ætate quod in proximis quatuor temporibus, poſſit ad ſacerdotium promoueri, aliis ſecus. Staſphul. de litter. gratia. tit. de clauſulis in non. & ſecus. Franc. Marc. dec. 1269. num. 1. part. 1. Ferrer. conf. 109. num. 5. ubi. Rebuff. in forma noſ. promiſ. in verb. & quilibet verſatium hæc clauſula, & ſuper concord. in forma mand. Apoſt. in verb. conſuetudinibus, verſ. ſed operatur. Et ſufficit quod ſit in ætate quod infra annum poſſit ad ſacerdotium promoueri, Rot. dec. 1. & ibi adden. de probat. in non. Non tamen cenſetur derogatum ſtatuto requiruntibus actum ſacerdotium factum in fundacione beneficii. Anchar. conf. 20 num. 364 Staſphul. Franc. Marc. & Rebuff. citatis locis.

Clauf. Non obſtantibus ſententiis, &c. non comprehendit illas quæ tranſiunt ſecutus in iudicatum Dec. conf. 198. num. 4. & conf. 293. numero 3. & conf. 108 in princip. Ratin. conf. 104. n. 12. lib 5. Felin. in c. ſuper litteris, numer. 14. de reſcript. quos reſert & ſequitur Theodof. de Reubeis d. cl. 496. numero 134. ubi 135. cum Rota hoc intelligi verum, ubi eſt appoſita in reſcripto Principis, ſecus ubi eſt appoſita in lege, ſeu in diſpoſitione, in qua aliquid ſtatuitur per viam legis, & numero 136. limitat ubi eſſet dictum, Non obſtante ſententia, quæ tranſiunt fecit in iudicatum, &c. & numer. 137. ait hanc clauſ. non comprehendere, nec tollere ſententiam laicam de expreſſo conſenſu Papæ.

Clauf. Non obſtante quod pro alie ſcripſimus, non 13 facit gratiam pinguiorum, vt per Rot. deciſ. 13. & ibi adden. præſertim Papæ, numer. 2. de reſcript. in non. quam citat Theodof. de Reubeis d. cl. 496. numer. 150.]

CLAUSULA LXXXV.

Non obſtantibus quibuscumque pactis.

1. Pactum iuratum non comprehendit clauſula, Non obſtantibus quibuscumque pactis, &c.

2. Diſpoſitioni firmata conſenſu partium non derogat clauſula,

clausula, Non obstantibus quibuscumque pat-
etis, &c.

- 1 Statute particularibus ciuitatum non derogat
clausula, Non obstantibus quibuscumque
statutis, &c.
- 4 Princeps quando non fuit optimè informatus de
partium contentioneibus sapienti iurati, non opor-
tet *clausula*, Non obstantibus quibuscumque
que pñtis, &c.

- 1 Hæc clausula non comprehendit pactum iura-
tum, vt docent Cels. Vgon. in *verbalis*, claus. pag.
477. col. 1. Vital. de Camban in simili tract. pag. 10.
col. 2. p. 2. Franc. Gallier. in *Margaria casum con-*
fessionis, verbo *clausula*, pag. 40.
- 2 Et non dicitur de eorum dispositioni firmare con-
sensu partium, ex resolutis per Menoch. conf. 39. in 6.
- 3 Nec statuti particularibus ciuitatum derogat, et
eodem Menoch. conf. 37. in 3.
- 4 Non operatur quando Princeps, odo fuit optimè
informatus de partium contentioneibus legimus con-
firmari, vt ex Crauet. notat Menoch. conf. 1. in 4. § 4.
[Nota de conf. 39. in 3. p. 2. in possib. Farinac. alibi p. 4.
recent.]

CLAVSVLA LXXXVI.

Non obstante collatione alteri facta.

- 1 *Clavsula*, Non obstante collatione alteri facta,
intelligitur de collatione invalida, non autem
valida.
- 2 Collationibus, aut reſcriptis invalidis non tenetur
qui commemorare.
- 3 *Clavsula*, Non obstante quacumque generali re-
ſervatione, auſq. quando reſcitur a mentibus faci-
enda de vocante in Curia.

- 1 Hæc clausula appoſita in litteris ad beneficia,
intelligitur de collatione invalida, non autem
valida § ita concorditer remittitur in cap. *canonem*
quodam reſcripto, Compſit. a. 1. § 1. Ioan. Andr. in o. Anſi.
col. 2. in o. 1. But. in ſu. & Felin. in 1. § 1. Sarnen.
ſuper reſcripto, de iure quæſtis, q. 2. Rebuſ. in forma *mona-*
ſtrialis, verbo *non obſtante*, verſum ſi Papa decrevit, & de
reſcriptis, perinde valere n. 3. § vbi amplius, etiamſi di-
cat, non obſtante quacumque collatione, & in te-
pet. cap. nulla col. 37. verſ. 1. claus. de cenſue. præben.
Mohed. deſci. 7. in 6. de reſcriptis. ſpſ. deſci. 4. n. 3. de ſi-
de inſtrum. Aſon. conſig. 3. n. 2. Gonzal. ad reg. 8. C. in
cell. gl. 18. num. 8. Brunor. ad Sole in *litteris comm. verbo*
clausula 27. Cardol. in praxi *iudiciali*, & *Advocat-*
um, verbo *clausula* 4. Cels. Vgon. in *verbalis clausularum*,
pag. 477. num. 2. Ioan. de Seta in tract. de benef. part.
3. queſt. 11. fol. 241. in par. & p. 3. queſt. 13. verſ. 9.
ſent. Rendin in *preſumptis receptis*, ſentent. tom. 8.
tit. 16. num. 6. vbi ſubdit, quod quamvis videatur
hanc clausulam nihil, aut parum operari, cum collatione
in illis nulla mentione alterius colorata poſ-
ſitionis facta ſit licet enim poſſeſſores nullum in
beneficio ſuo competere, eſſent tamen litteræ vino
ſubreptionis affictæ, niſi in ea alterius colorata poſ-
ſeſſio expreſſa fuerit, ex text. in cap. cum reſcripto, de
cenſue. præben.

Auguſt Barboſa de Clavſula.

Clavſula, Non obſtante quacumque generali reſer-
vatione, non reſcitur a mentione facienda de vaca-
tione in Curia, oſi additum eſſet, etiam in corpore
Iuris clavſula, vel aliis facta fuſſet motu proprio, vt
per Aze. de Falconib. in tract. deſci. q. 4. eſſet in 6.
quem reſert Maſſob. in praxi habendi *conceſſum*, re-
queſt. 7. dub. 49. in ſi. ſecundum Romanum impriſſi.

Clavſula, Non obſtante quacumque exceptione, de-
claratur ſub clauſula, Reſervatone remota, in ſi. claus.
131. a. n. 13.

CLAVSVLA LXXXVII.

Non obstante quacumque consue-
tudine, &c.

- 1 Principem habuisse notitiam contraria consuetudini
nra, demonstrat clausula, Non obstante qua-
cumque consuetudine, &c.
- 2 Subreptionem ad evitandum ſufficit ſcientia cenſue-
tutis in genere ſiſta vt agitare poterit.
- 3 Consuetudo immemoralis: an cenſueſcit ſublata per
clavſulam, Non obſtante quacumque con-
ſuetudine, &c. eſtenditur, & n. 4.
- 4 Concilium Tridentinum ſeſſ. 13. de reform. cap.
16. tollit omnem conſuetudinem antiquiſſi-
mam Sacerdotum, qua alij aliis manſu conſue-
batur ante Concil. abſque ulla alia approba-
tione.
- 6 Concilium Trid. ſeſſ. 14. de reform. c. 20. non com-
prehendit conſuetudines immemorabiles.
- 7 Concilium Trid. ſeſſ. 15. de reformat. cap. 6. ſon-
quatur de conſuetudinibus etiam immemorabi-
libus.
- 8 Conſuetudo immemoralis nunquam cenſetur ſub-
lata etiam cum diſtinctio contrariis, niſi ex-
preſſa mente de ea in lege, vel conſtitutione ha-
beat.
- 9 Conſuetudo quando tollitur tanquam irrationabilis,
et iniqua, tunc ſimiliter immemorabilis etiam
ſublata, & reuocata cenſetur.
- 10 Conſuetudo immemorabilis cenſetur ſublata per
clavſulam, Non obſtante conſuetudine, &c.
quando in ea nullas eadem ratio.
- 11 Conſuetudines prohibita in quacumque materia, an
cenſeantur prohibita non ſolum de præſente, &
de præſenti, ſed etiam de futuro eſtenditur, &
num. 11.

Hæc clauſula demonſtrat Principem habuiſſe
notitiam contrariæ conſuetudinis, vt fuit re-
ſolutum in Teſtana adiunctione 17. Iunij 1609 coram
D. Patriarcha Paſophio, impriſſi per Farinac. deſci.
192. n. 6. p. 2. recent. vbi patet dictum fuit, ad evitan-
dam ſubreptionem ſufficere ſcientiam concedentis
in genere, ita vt cogitare poterit, ad notata per
Colliſ. deſci. 18. n. 6. de præben. & deſci. 1. de priuileg.
& per Verall. deſci. 156. n. 1. & deſci. 797. n. 1 p. 1.

Vt ſum autem per hanc clauſulam cenſeatur ſublata
conſuetudo etiam immemorabilis, ad aliquibus
ſolet in dubium reuocari. In primis partem affirmati-
vam tuerent quod lex quæcumque in Clement. con-
tra §. v. de ſi. de ſi. de ſi. de ſi. in Clem. vti de reb.
Eccleſ. non alienant. Auod de exegendiſ mandatis
p. 1. c. 6. n. 8. & p. 2. cap. 14. num. 5. plures, vt per Aze-
ued. ad l. 3. num. 2. 1. in 1. lib. 2. mon. Recop. Horol. in l.
eſt reſcriptum, num. 11. ſi de Iuſticiam Indic. Duen. reg.
144. ampl. 3. Guſſer. prall. deſci. q. 31. num. 4. C. cell.

Q. 9. commun.

communi contra communitatem. 704. num. 14. Valasc. conf. 141. num. 3. plures ex citatis à Sanchez de Matrim. lib. 7. disp. 4. num. 13. Facin. in praxi crimin. p. 1. q. 8. n. 3. Pro quibus expenditur, quia dispositio vniuersalis, per eam quæ sonantis non est, comprehendit omnes species, de quibus propriè prædicatur, quammò maxime qualificatas, an fraudens 16. §. ult. in fin. ff. de mil. instam. l. 1. §. quod autem secundum veritatem litterarum ff. de elec. lib. 1. ubi, bonis textus in ratione, quam reddit, in cap. si statum 22. de elect. lib. 6. quem post alios sic intelligit Valasc. conf. 5. t. n. 3. t. vers. contrarium, in illis quæ immediatè prædicatur cum Abb. Calder & Tinquel quos refert.

4. Contrarium tamen sententiam, imò sublatam generaliter omni consuetudine cum hac nostra clausula, non censet sublatam immemorialem, probatur à simili, ex sequenti argumentatione. Prohibita generaliter consuetudine, non debet censeri prohibita immemorialis; antecedens constat, quia seruitutes discontinuas generaliter præcipi prohibentur, l. seruitus ex prædiorum 14. in prin. ff. de seruit. & tamen præscriptio immemorialis non prohibetur, l. 3. dicitur aqua, ff. de aqua quælibet. Deinde ubi ius commune resistit, vel præscriptio datur contra præscriptum, prohibetur præscriptio sine titulo, & tamen immemorialis admittitur cap. 1. de præscript. lib. 6. cap. super quibusdam 23. præterea de verb. signifi. Denique publica vsuque prohibentur, d. ult. in prin. ff. de vsu ap. l. item publicum 2. de via publica, l. præf. C. de operibus publ. & tamen tempore immemoriali acquiritur, d. §. dicitur aqua, l. item aqua 4. ubi glossit. C. de aqua ductu lib. 11.

5. Viterius hæc eadem sententia colligitur ex pluribus Sacri Concilij Trid. locis, præcipit sess. 13. de reform. cap. 6. in fin. ibi, vel consuetudine etiam immemoriali, & cap. 16. ibi, non obstante quacunque consuetudine etiam immemoriali; ex quo tolli omnem consuetudinem antiquissimam Sacerdotum, quæ alijs alijs mutuo confuscebatur ante Concilium Tridentinum, abique vlla alia approbatione, ex Toledo refert Fagundes in quinque Ecclesie præceptis, recepti. 2. lib. 1. n. 94. ubi simuliter asserit, abrogatam esse antiquam consuetudinem, quæ olim solabant Parochi committere suas omnes cuiusque Sacerdoti volebant.

6. Item id ipsum colligitur ex eodem Concilio Tridentino, sess. 24. de reform. cap. 10. ibi, & alius quibuscunque consuetudinibus, in quo loco licet Concilium vitar particulam vniuersalem, quibuscunque, cum tamen de immemorabilibus mentionem non faciat, eas sub illo textu non comprehendendi dicendum referunt Gonzal. ad reg. 8. Canell. gloss. 33. num. 3. & Stephan. Genian. disp. forens. cap. 492. n. 6. & Nuborn de appell. à Vicario ad Episcopum, p. 1. fundam. 3. n. 10. in fin. ego ipse de officio, & potestate Episcopi, p. 3. alleg. 84. num. 5. in fine, & censuit Rota in Thesauri Iurisdictio. 5. Decembris 1614. coram Reuerendissimo Domino meo Cœcilio Decano, impressa per Facin. decis. 610. q. 1. p. 1. recent. & in Marfieri. Iurisditionis 16. Aprilis 1609. coram Illustrissimo Patrearcha Mediceo, etiam impressa per eundem Facin. dec. 148. n. 1. p. 1. recent. ubi asserit, Sacram Congregationem Illustrissimorum Cardinalium Concilij Tridentini interpretum censuisse, dictum Concilij in d. r. 10. non excludere immemorialem.

7. Item id ipsum ex eodem Concilio colligitur sess. 21. de reform. cap. 6. ibi, nec consuetudines etiam immemorabiles, de quo Steph. Grat. disp. forens. cap. 492. n. 6.

8. Et demum quod consuetudo immemorialis nonquam censetur sublata, nisi expressa mentio de ea

in lege, vel constitutione habeatur, nec comprehenditur in reuocatione consuetudinis etiam cum dictione vniuersali, ob eius maximam perrogatiuum, & excellentiam, docent Cino. de orig. tempor. 4. part. sect. materia ista, num. 47. Boet. decis. 39. n. 11. Rota. conf. 13. num. 30. lib. 1. Couat. lib. 3. var. c. 13. num. 5. Afflict. decis. 154. num. 5. Bertini. conf. 98. num. 12. Aucodon. resp. 16. n. 1. Mixter de materia, p. 4. q. 20. num. 5. 1. Laurent. de Peritis in consil. sui Ordinis Admonum. 1. consil. 19. Leonis X. n. 3. Roland. à Valle conf. 39. n. 17. lib. 4. Ortol. de nobilit. p. 1. c. 7. num. 1. Callanus consuet. Burgund. rub. 9. in, de maiori morte, §. 2. in verb. Per quæque lapsi de cõp. num. 1. Fachin. lib. 1. conf. 87. num. 22. cum seqq. Ant. Gabr. commun. lib. 1. tit. de præscript. concl. 1. num. 27. præscriptum, Tiber. Declan. tom. 1. resp. 44. n. 19. Gouet. pract. lib. 3. q. 77. num. fin. Malcard de probation. concl. 1. 37. 2. num. 45. cum seqq. Censal. commun. contra censum. q. 897. num. 248. Natio. de appellat. à Vicario ad Episcopum, p. 1. fundam. 1. n. 9. Fe. item. quæst. Regal. tom. 1. q. 9. art. 5. ad fin. Flos. var. lib. 2. q. 10. num. 44. Villat. del patronato de Catalunya, p. 5. §. 2. n. 10. circa fin. dicens quod consuetudo vniuersalis non intelligitur sublata per legem simpliciter tollentem consuetudinem, nec per Sacram Concilij, Tied Nicol. Garc. de iure p. 3. cap. 1. num. 190. Sahagun in cap. fin. de consuetudine. num. 37. Salas de legib. disp. 19. sect. 7. num. 70. Suerap. familiarat. lib. 7. c. 20. num. 18. Mober. de diffinit. quæst. p. 1. q. 12. num. 21. Prosper. de August. in addit. ad Quarant. in summa Bullar. verb. alienatio rer. Ecclesie, in fin. d. K. & sunt resolutum in Palencia Iurisdictum 15. Maii 1615. coram Orano, immemorialis scilicet non comprehenditur in reuocatione consuetudinis etiam cum dictione vniuersali, limitari tamen duobus modis, Primum, quando tollitur consuetudo tanquam irrationabilis, & iniqua, quia tunc similiter, & immemorabiles sublata, & reuocata censetur, quod tenent præter Couat. d. lib. 3. cap. 13. sub n. 5. Quarant. d. verb. alienatio rerum Ecclesie, in fin. vers. limita 1. Monet. d. num. 21. Unde quod ubi consuetudo est reprobata, vel irrationabilis, censetur etiam reprobata immemorabilis, tenet eadem Rota in Burgund. emendationem sigilli 28. Ianuarij 1597. Pema. reprobans Rota. conf. 156. lib. 4. §. talis irrationabilis non est contrarius iuri naturali, vel diuino, & nouissime eadem Rota in Cracorum. iuris legendi 21. Maij 1627. coram Reuerendissimo D. meo Cœcilio Decano, censuit, quod licet aliqui Doctores teneant ex dictionibus vniuersalibus adiunctis verbo consuetudini, non censeri derogatam consuetudini immemorabili, tamen quando consuetudo est iniqua, & irrationabilis, censetur damnata, & reprobata, & quod sublata immemorabili tanquam improba, non potest deinde introduci, Secundo limitatur, quando eadem ratio militat in immemoriali, vt ex Couat. tradit Gonzal. ad reg. 8. Canell. gloss. 33. n. 21. & eo citato Nicol. Garc. d. n. 190. in fin.

Dubium & controversum apud Doctores est, an prohibita consuetudine in quacunque materia, prohibita & ex consequenti censetur non solum de præsentibus, & de præteritis, sed etiam de futuris, in quo glo. præf. consuetudine, in Clem. siam non, de elect. singulari, vt per Abb. in cap. vii. col. 2. de consuetudine, exultant sublata consuetudine solum prohibita, ceteri, quæ est de præteritis, non vero de futuro, & ex noua causa emergentem, & hanc partem tenent Dominus in cap. 1. col. fin. consuetudine, in 6. Abb. num. 3. Dec. qui communem dicit, n. 2. in cap. 2. de probationibus. Contrarium verò in specie obicitur gloss.

per tempus immemoriale, satis erit, arg. d. 6. dultus
 a. m. l. 1. §. v. l. vlt. ff. de aqua pluua arcend. Rip. in
 l. quoniam, non. 4. c. 102 ff. de for. in p. Greg. d. 7.
 tit. 29. p. 1. Auctand. de exceptio. mod. lib. 2. c. 1.
 a. num. 6. Couart. lib. 1. par. cap. 17. n. 15. v. r. sed si du-
 bitetur, Socin iun. conf. 3. §. a. 38. vol. 1. Balb. de pra-
 script. p. 5. princ. q. 1. a. num. 19. Vallef. conf. 163. n. 9.
 Intellige tamen, si materia, de qua agitur, talis sit,
 vt legitimis superioris privilegio concedi possit, tunc
 enim quamvis prohibita generaliter omni, & quan-
 quamque prescriptione, censetur prohibita etiam
 immemorialis in vim prescriptionis, non tamen
 in vim privilegij; locus vero dicendum est, quando
 materia privilegij superioris non admittit. Ratio
 est, quia, cum prohibito, vt supponimus, di-
 recte non feratur nisi in prescriptionem, voo di-
 citur privilegium reducere, quando illud legitime
 expediti potest, si materia, de qua agitur, non sit illaria, i.
 Populaceus tract. 1. ad fin. princ. ff. de minor. & limita-
 ta prohibito non potest amplius producere
 effectum, argum. l. 1. ad agru. 6. ff. de acquir. rer. domin.
 At vero privilegium illud prescriptum ex tanti tem-
 poris diminutione, non potest esse potentius quam
 tale privilegium; & ideo si materia non patitur
 superioris tale privilegium, a fortiori tempus im-
 memoriale in vim privilegij praesumpti minime pa-
 tietur.

Neque obstat, quod si lege prohibente omnem,
 & quamcumque prescriptionem in his terminis,
 admissis immemorialem per vim privilegij,
 iam quod una via prohibetur, alia admittitur, contra
 reg. cum quod una via 8. lib. 6. & illud non manebunt
 iura improbanda immemoriali prescriptionem;
 respondebimus enim, d. reg. cum quod, recte pro-
 cedente, quando aliquid absolute prohibetur in se
 attento effectu, & hinc, tunc enim tale prohibitum
 via via, alia admitti non debet: habetur enim res-
 pectus principalis ad prohibitum totum se ad effectum,
 vt nulla via admittatur, bonus text. in cap. vnic.
 v. r. per vnam, de c. r. c. v. r. l. 6. obicitur gl.
 v. r. v. r. s. u. d. r. e. q. u. m. quid, vbi Dynus, & DD.
 Abb. in cap. 1. de alij Ducibus de procurator. Couar.
 in cap. cum in officio, l. 1. §. de testam. Non sic di-
 cendum, si principaliter prohibetur via, vel mo-
 dus, vt in proposito, quia solum intenditur, ne via
 prescriptionis illud prohibitum obtineatur, non
 autem alia via directa, veluti privilegio, aut simili
 titulo donationis, vt patet in proposito, eo maxime,
 quia leges prohibentes prescriptionem immemo-
 ralem, sunt exorbitantes, cum omnia praedicto tem-
 pore acquirantur, d. 5. praeterea d. 5. dultus, de cap. 1. in
 fin. de praescript. lib. 6. & ideo ita sunt interpretandae,
 vt verbi proprietatem non excedant; unde cum
 de prescriptione loquantur ad privilegium etiam
 praescriptum extendi voo debet, iuxta reg. qui a iure
 10. de reg. iur. in 6.

CLAUSULA LXXXIX.

Non se adstringens, &c.

1. Deltuer referuntur de vi, & effectibus huius clau-
 sulae agentes.
2. Iuris communis ad regulis non videtur qui recedere
 per clausulam, Non se adstringens, &c.
3. Clausula Non se adstringens, &c. equipollens illa,
 Ius, & iustitiam ministrari, &c.
4. Ex hoc, etiam non habet clausula, Non se adstringens.

- gens, &c. ne scilicet alior plus debet petens re-
 neatur probare id quod petimus est.
5. Alter vi non reneatur probare qualiter deducam
 in libello, operatur clausula, Non se adstringens, &c.
6. Imperpetua superflua, & inepta ac occulta, operatur
 clausula, Non se adstringens, &c.
7. Qualitatem expressam, cuius probatio necessaria est,
 non videtur remouere clausula, Non se adstringens, &c.

De vi, & effectibus huius clausulae, vide Isid. in
 3. annuam, num. 165. Insuper alt. Booscof p. 1.
 comm. crim. verb. qualitas, reg. 1. 43. Cels. Vgo, in trasti.
 claus. pag. 50. c. 1. Pinellus l. 2. c. de re, c. d. v. d. p. 1.
 cap. 3. num. 19. Menoch conf. 127. num. 2. Malcard.
 de probat. concl. 11. 48. num. 57. cum seqq. Ioan. Martius
 à Costa in addit. ad formam libellorum, num. 1. l. 1. d.
 pag. 5. Mart. de claus. p. 1. claus. 78. alibi 80. in volum.
 impref. notandae à Castro in praes. Lufitana, lib. 2. c. 2.
 num. 3. Rot. in sen. decif. 16. n. 6. & 33. [Theodol.
 de Rubia sing. Rota rem. 1. p. 4. claus. 4. §. per it. vbi n. 1.
 air quod haec clausula operatur quod potius quam
 proba, quam petita sint attendenda Beierg. conf. 92. n. 6.
 vol. 1. vbi quod to libellando & accollendo est mul-
 ti effectus.]

Per haec clausulam non videtur quis recedere à
 regulis iuris communis, vt per Olaf. dicit. 1. 44. m. 17.
 ideo ea debet semper apponi, & erit utilis, vt docent
 lasus 5. annuam, Insuper de actum. 161.

Hinc clausulae equipollens altera, videlicet, Ius,
 & iustitiam ministrari, Albert. Bruu. conf. 83. num. 4.
 vol. 1. Mart. d. c. an. 80. num. 8. vbi num. 9. post Franc.
 de Ponte conf. 6. num. 5. cum multis seqq. aliter, & val-
 det respectu singularitatis cultum, quia nullo modo
 iurat.

Clausula haec vim habet excusationis, ne scilicet
 actor plus debito petens teneatur probare id, quod
 petimus fuit, nec eo id actor in causa succumbet,
 etsi omnia deducita in libello non probet ad vin-
 guem, ita Menoch. conf. 117. n. 4. [Theod. de Rub. d.
 claus. 498. n. 1. vbi n. 2. post Rebuff. & Rot. resolut.
 quod tunc nunciis, vel legatos non excluditur,
 quando prouidetur expressa commissione Papae.]

Operatur etiam, vt actor non reneatur probare
 qualitatem deducitam in libello, alius sine hac clau-
 sula succumbet oon probando qualitatem, d. 10.
 quod probat factum principale, ita Marten.
 de ordm. iudic. part. 6. tit. de libelli obligatione, num. 172.
 Cardof. in praes. Inducam, verb. clausula, n. 6. Menoch.
 à Castro d. c. 1. n. 4.

Detode operatur, ne impertinentia, superflua, &
 inepta occurrat, Hippol. in l. 1. n. 1. §. final. num. 36. ff. de
 quaest. iuribus.

Non videtur tamen remouere qualitatem ex-
 pressam, cuius probatio necessaria est, sed solum
 remouet probationem necessariam, Malcard.
 de probat. 1. 12. n. 10. §. 7. vbi num. 5. aliter hoc pro-
 cedente, quando talis clausula posuit in fine li-
 bellis.

CLAUSULA XC.

Non tamen à nobis prouisiones
 habentes.

1. Prouisionem à praedictis scribitur habentes non excludit
 clausula

claufula, Non tamen à nobis proouifiones habetores

- 2 Verbum à nobis. eff. personale.
- 3 Claufula, Non tamen à nobis, &c. eff. tantum appofita ad excoifionem prouiforum à Legatis, & Nuntijs, qui antea à Papholica conferant.
- 4 Claufula, Non tamen à nobis, &c. procedit, fine fuerint bene fine malè prouifi.
- 5 Claufula, Non tamen à nobis, &c. intelligitur de prouifis tempore data ipfius Breuium, non de prouidendis, prout post declarationem cenfurarum, & excoifiones conceffas contra intrufum.
- 6 Breue cum claufula, Non tamen à nobis, &c. non poffit excoif contra refignatorem tanquam prouifum à Papa, & non à refignante, effenditur.
- 7 Prouifiones habentes à prædecefforibus non excludit claufula, Non tamen à nobis, &c. fi in Breui dicatur, Non tamen à nobismetipfis, fem à nobis ipsis prouifis.
- 8 Verba, à nobismetipfis, funt perfonaliffima.

Hæc claufula oia excludit eos, qui à prædecefforibus prouifiones habuerunt, vt fuit dictum in Aquilana Canonizatu 6 Octobris 1586. coram Cardin. Banchetto, impetita per Nicol. Garc. de benef. part. 5. cap. 1. num. 652. vbi etiam fuit animaduertum, quod licet verbum, à nobis, fit perfonale, tamen attendenda est fubiecta materia, & venifimilis mens coocedentis, quam non eff. præfumendum fuiſſe talem, vt voluerit deſtruire prouifiones à fuis prædecefforibus factas, ſtante validitate eiufdem prouifionis in reliquis; additque io eadem decifione, huiufmodi claufulam effe appofitam tantum ad exclusionem prouiforum à Legatis, & Nuntijs, qui auctoritate Apofiolica conferunt. Hæc eadem decifio impetita reperitur apud Marchef. de commiff. part. 1. pag. 429. in vlt. imprefſi & idem dictum fuit in Palentina Canonizatu, & Sacrificia 15 Iunij 165. coram Buratto, impetita per Farinac. decif. 728. n. 1. part. 2. recent. Rot. decif. 711. num. 1. part. 3. lib. 3. diuerſ. quod etiam tenet Argel. de contradi. legimus. q. 15. num. 10. & procedere, ficut fuerit bene, ficut malè prouifi, cenſuit Rot. decif. 723. num. 1. verſum: uſum fuit, lib. 3. part. 3. diuerſ. quæ refertur in d. decif. 728. num. 1. in fin. part. 2. recent. & tradit Nicol. Garc. de benef. p. 6. cap. 2. n. 79.

Intelligitur hæc claufula de prouifis tempore datæ Breuium, non de prouidendis, præſertim poſt declarationem cenſurarum, & excoifiones conceſſas contra intrufum, & fuit dictum in Teleſiana beneficij 24. Nouembrii 1605. coram Iſſle, impetita per Marchef. de commiff. part. 1. pag. 384. vbi etiam notum fuit, quod licet videretur non poſſe excoif Breue ſtante hæc claufula contra refignatorem tanquam prouifum à Papa, & non à refignante, per Innoc. in cap. quæſt. 2. ibi Abb. de iudic. tamen ex quo refignans refignauit bene in manibus Papæ, referuata ſibi penſioe, oio videratur ab illo pote prouifus, ita vt dicatur à Papa prouifus, ſicor requiritur, tum quia qualitas adiuncta verbo intelligitur ſecundum tempus verbi, tum quia refignatio fuit facta in fauorem, quo caſu licet refignatarius habeat ius à Papa, non tamen plus iuris habere poteſt quam haberit refignans, Rebuff. conf. 83. num. 11. & demum, quia Papa non poteſt intelligere ſe velle priuare hoc poſto Breui conceſſo à commiſſario Came- re cum hoc non expreſſerit, cap. ſuper eo. de officio de-

legari, aliàs eff. aperire viam ſæpius eladendi excoif- tores Breuium, qui facile admittuntur, & iura refignantium igoomitur, quæ in omnem eternum ſola tranſferantur in refignatarium, nec melioris condi- tionis effe debet, quam fuerit refignans.

Reſtringitur autem ſupradicta reſolutio, in qua habetur hæc claufulam non excludere eos, qui à prædeceſſoribus prouifiones habuerunt, vt non procedat, quando in Breui dicatur, Non tamen à nobismetipfis, ſeo, à nobis ipſis prouifis aut prouifionem habentibus, vt reſoluit Nicol. Garc. d. p. 5. cap. 1. num. 653. Aloyſ. Riccan. praxianæ, reſol. 330. num. 2. & fuit dictum in Salmantina beneficij de Ducijs 31. Ianuarij 1586. coram Reuerendiſſimo D. Corduba Epi. ſiſpo Pæcen. impetita per Marchef. d. part. 1. pag. 343. & in Pice. beneficij 22. Iunij 1598. coram Litta, cuius meminit Nicol. Garc. d. num. 603. & in Melitana: beneficij 6. Iunij 1607. coram Card. Marquemſio, im- petita per Farloac. decif. 101. num. 6. part. 2. recent. vbi num. 7. ſubditur, verba illa, à nobismetipfis, effe: ſi perſonaliffima, ex Bald. conſil. 304. lib. 5. & Nat. conſil. 63. n. 8.

CLAUSULA XCI.

Nulli ergo hominum liceat, &c.

- 1 Poſſit qui reſiſit, ordinationi Dei reſiſtit.
- 2 Claufula, Nulli ergo hominum, &c. cenſuit ap- poni in priuilegijs publicis.
- 3 Beneficiorum priuatione comminationem impone- re claufulam, Nulli ergo, &c. puerant nonnulli.
- 4 Cenſurationi Pontificia qui ſi opponeret de iure, & non ſacto, non comprehenditur ſub claufula, Nulli ergo hominum, &c.
- 5 Cenſuratioe Pontificia infractores ſubiiciuntur pena arbitraria, quando adſit claufula, Nulli ergo hominum, &c.
- 6 Claufula, Nulli ergo hominum, &c. poſita in litteris Imperialibus, quod imponeret, effenditur.
- 7 Infringere impoſitæ raratiore, vel per malicioſum interpretationem infringere.
- 8 Temerario auſu facere, impoſitæ etiam ſine deſu ſed ex ſubſtitute.

EVM, qui ſine iuſta, & rationabili caufa diſpoſi- tioni Apoftolice non pauereit, indignationem Dei omnipotentis, ac Beatorum Petri & Pauli Apo- ſtolorum eius iocaturum, habetur in fine Bullarum Apofolicarum: nam, vt dicitur in cap. qui re- ſiſtit 11. quæſt. 3. qui reſiſtit poſteritati, ordinationi Dei reſiſtit: vnde S. Ioh. Chryſoſtomus telatus in ep. ſi nemo 11. quæſt. 3. ſic ait, vno contentus E. c. teſtaſſica vincula, non enim homo eſt, qui ligat, ſed Chriſtus, qui hæc poteſtatem dedit hominibus, teſque, & Dominus fecit tanti honoris & ideo peccare mortaliter reſoluit Laurent. de Peſioris in caſt. ſui Ordinis Minim. conſtit. 3. ſixti IV. n. 7. tom. 1. Staphil. de litteris gratia, tit. de vſ. & eff. in clauſ. vbi de clauſ. nulli omnis hominum, n. 4. Rebuff. in forma vna preuiſum verb. nulli ergo, verſ. ego autem putarem, Theodol. de Rubricis in ſingul. Roſa tom. 1. p. 4. clauſ. 504. n. 2. vbi n. 3. limitat in eo, qui de iure, & ſic ex cauſa illis con- tradicit.]

De vſ. autem hois clauſulæ, quæ reſt. Laoden. in traſſ. de priuileg. quæſt. 18. cooſuevit apponi etiam in priuilegijs Apofolicis, plerique canonæ, & qui- dam

dem Bald in cap. 1. §. porro, non. 6. que sit prima causa feud. amittendi, putatur importare comminationem priuationis beneficiorum, quem refert Marchef. de commiss. part. 1. pag. 411. nam 104 in ult. impress. Ioani Bapt. in l. cunctis populi, C. de summa. Trinitate. Soc. conf. 87 incip. *Vbi inuoluitur*. col. 2. vel. 3. Card. Tusch. verbandig natusum par. 1. cent. 91. Laureot. de Peirinis in consil. sui Ordinis Minum. consil. 3. Sixti II. num. 8. tom. 1.

4 Alij verò multo melius existimant infrauctores constitutionis Pontificie, in qua adest huiusmodi clausula, subicij pene arbitrarie vita Bellocin. in tract. de charitativis subsidio, quafi. 44. Martin. Laudon. d. quafi. 18. Restaur. de Im. etator. quafi. 110. Menoch. de arbitrar. casu 365. n. 5. cent. 4. Erasim. à Cochier de inuisid. Ordinar. in exemptis. part. 4. quafi. 62. num. 1. Ioan à Cochier. in subel. ad preces primarias Imperatoris in fine

5 Intellige, dummodo ipso facto infringant, eique non contradicant de iure, nam certum est eum, qui se constitutioni Pontificie opponeret de iure, & non de facto, non comprehendi sub hac clausula, iuxta notata per Doctores in cap. in presentia, de probat. & per Flamin. de rescriptis. lib. 8. quafi. 7. num. 169. Marchef. de commiss. part. 2. pag. 421. in ult. impress. Mart. de clausul. part. 1. clausul. 314. num. 1. in ult. impress.

6 Posita verò in litteris Imperialibus, operatur quod oculos, siue priuatus, siue in quacunque dignitate constitutus, etiam Vicarius imperialis, possit contravenire, vt ex Bart. in extranag. qui sunt re-belles, in fin. vers. nulli ergo, notat Card. Tusch. pract. consil. tom. 1. lit. C. consil. 35. 2. num. 1. vbi numerus segg subdit, quod infringere, importat retrahere, vel per malitiosam interpretationem infringere. Trimerio an su, importat etiam sine dolo, sed ex subtilitate contrarie, videlicet dissimulando, audiendo allegationes, vel disceptationes, attentare importat etiam ad effectum non perducant, & demum indignationem, &c. importat, quod Princeps indignatus gratiosum se non exhibebat, & erat Bart. in d. extranag. vers. infringere, & verb. temerario, & verb. contrariis, & verb. indignationem, Alexand. consil. 103. incip. *Videretur*. 14 vers. primo quia lib. 1. quod etiam tradit Mart. de clausul. 314. num. 3. cum segg. & Laureot. de Peirinis in consil. sui Ordinis Minum. consil. 1. Iulij II. num. 98.

Inducendo nullitatem actus, & operando idem quod clausula discreti irritatorum, Gommat. consil. 3. num. 21. Gog. de pensio. q. 10. num. 10. Olisch. Pedem. decisi. 165. num. 14. Et est negatus omnis potentie, idem opere, quod quod dictio, penitus, Menoch. remedi. 14. recipere, num. 6. Vide in tract. de delictis. delict. nulla modo. [nam vniuersalem negationem inducit, Mandol. in rip. 24. Canell. q. 88. n. 2. Bero. consil. 117. n. 5. lib. 2. Et habet effectum vt nulla dispositio in contrarium valeat, gloss. in Clem. 1. §. ver. eadem. de arat. & qualis. Theod. de Rubis in singul. Rota tom. 1. p. 4. clausul. 307. n. 3. & n. 1. post Aym. consil. 201. num. 43. quod habet præcium naratum, & n. 1. post Lambert. de interpretat. lib. 2. p. 1. §. 7. art. 3. §. 3. sub n. 19. quod tollit dispensationem]

Huic similis est clausula, Nullo pacto, quæ idem importat, quod, nulla ratione, vt per Albertic. in diff. verb. nullo pacto, per text. in l. populum 24. vbi gloss. ff. qua in fraudem, & trahitur ad non specificata, Roland. consil. 1. num. 4. 2. lib. 4. Titus in l. si vequam, verb. omnia, num. 14.

CLAVSULA XCIII.

Nunc, & pro tempore.

- 1 Futura comprehendi clausula. Nunc, & Pro tempore.
- 2 Clausula, Nunc, & pro tempore referandas, adiecta in facultate transferendi pensiones, an referatur ad tempus transactum.

Hæc clausula futura comprehendit, Bald. per text. ibi, in cap. cum inter, n. 7. de re iudic. Rebuff. in concord. de regia ad prælatum. §. 1. vers. pro tempore, & fuit dictum in Romana pensum extra Rot. 19. Junij 1615. coram Barasso, impressa per Marchef. de commissio. p. 2. pag. 558. n. 3. & per Fatin. decisi. 733. num. 4. p. 2. recent. [Rebuff. super concord. tit. de Regul. ad Prælatur. nomen. facien. 3. in verb. pro tempore, Theodof. de Rubis, in singul. Rota tom. 1. p. 4. clausul. 310.]

Clausula, Nunc, & pro tempore referandas, adiecta in facultate transferendi pensiones, referatur ad tempus translationis, vt in puncto resoluit D. Lottei. in tract. de re benef. lib. 1. c. 9. 6. num. 83. tom. ex natura subiectæ matetie, quam ex vi verborum, præcipio ponderando dictionem, pro tempore, quæ futura comprehendit, vt supra dixi, & ultra citatos eam adductis per Rot. in vna. Lunden. pensum 29. Ianuarij 1591. coram Penta, quam amplè confirmat eadem Rot. d. decisi. 733. num. 3. & 4. p. 2. recent. & meminit D. Lottei. d. q. 36. m. 85.

CAVSULA XCII.

Nullo modo, &c.

- 1 Modum munem, qui aliis erat permisso, excludit clausula, Nullo modo, &c.
- 2 Perseverant omnem aduic clausula, Nullo modo, &c. inducendo nullitatem alium, & operando idem quod clausula, decreti irritantis.
- 3 Negativa omnis potentie est clausula, Nullo modo, &c.
- 4 Clausula, Nullo pacto, idem importat, quod nulla ratione.

Hæc clausula excludit omnem modum, qui alias esset permittus, vt per Scraphin. de Primat. inuen. priuati 98. num. 95. & habet vim præcis prohibitionis, pro vt dict. nullatenus, Cephal. consil. 407. n. 35. lib. 4. de idem est, ac si diceretur, nullo tempore, nulla ratione, Albert. in diction. verb. nulla modo, Strach. de decisi. p. 6. num. 18. Ideo adimur omnem potestatem

CLAVSULA XCIV.

Omnèsque alios sua interesse putantes.

- 1 Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausule agentis.
- 2 Iurisdictionem contra quoscunque interesse prætendentes, hac clausula, Omnèsque alios, &c. & fuerit opposita in commissione causæ.
- 3 Tertio si veniat ad causam vigore commissionis pro interesse

interesse cum clausula, Omneque alios, &c. dicitur res, non aliter.

- 4 Citatio generalis cum clausula, Omneque alios, &c. fallit, non aliter nominibus personarum expressis, non est arbitraria.
- 5 Excommunicatus non speciet nominatus in admittente ad absolutionem in censura, vigore clausula, Omneque alios, &c. pater absolutionem, si habeat interesse in causa.
- 6 Infamia reprobatur.
- 7 Rescripti fraudibus non occurrat, impetrator nominis in eo expressi specificare debet.
- 8 Interdictionem non tribuit clausula, Omneque alios, &c. contra speculatores privilegiorum.
- 9 Pauperes, qui propter pauperiam se defendere non possunt, non comprehenduntur sub clausula, Omneque alios, &c.
- 10 Fumus non comprehendit clausula, Omneque alios, &c.
- 11 Mores personarum non comprehendit clausula, Omneque alios, &c.
- 12 Infames personarum, & qualificatas, ac particulari nota dignas non comprehendit clausula, Omneque alios, &c.
- 13 Pauperes personarum, Capitalium, aut Collegium non comprehendit clausula, Omneque alios, &c.
- 14 Clausula, Omnes & singula &c. habet vim expressam in individua.
- 15 Clausula, Omnia, & singula, &c. refertur ad communitatem.

DE vi, & effectibus huius clausulae, vide Matt. d. clausula p. 1. clausula 86. in vi imp. j. Marchel de comm. p. 1. p. 205. num. 104. cum seq. Monet. de comm. ult. volens. cap. 6. §. 1. num. 164. [novissime Theodof. de Robis post hanc impetita visum in fin. gal. Rota tom. 2. p. 4. clausula 511.]

Hac clausula dicitur iurisdictionem contra quicumque interesse preterentes, si fuerit apposta in commissione causa, ita ut per eam possint citari alij, qui non sunt in commissione nominati, Abb. in cap. v. in 2. num. 8. de rebus. Mubedan. dec. 5. de iud. Put. dec. 24. de iud. & in corpore dec. 196. aliis 190. in correctis, lib. 1. Matt. de i. in ul. p. 1. clausula 86. in vi imp. j. Ioan. Cochiet in reg. Cancell. ad reg. de annali possessorum. n. 8. & fuit dictum in Tervana p. archidia de Guesu 5. Maij 1595. coram Card. Pamphilio, & in Bracharen. beneficij 3. Martij 1603. coram Greg. XVI. inter eius decisiones impressas dec. 94. & apud Farinac. dec. 81. num. 2. p. 1. recent. [Theod. de Rob. d. clausula 511. n. 1.]

Operator, ut i. tertio venit ad causam vigore commissionis pro interesse cum hac clausula, dicatur rem non actus, ut per Put. dec. 146. aliis 136. in correctis, lib. 1. & licet reus, voluntarius tamen, operatur quod debet contra omnes instructus venire, quia illis vocando ad iudicia excitat, Achil. dec. 1. num. 1. de dilacione. Marchel de comm. p. 1. p. 205. n. 106. in ult. imp. j.

De sui vero iurisdictione citatio generalis cum hac clausula, Omneque alios, &c. facta, non aliter nominibus expressis personarum, non est arbitraria, sed monitoria, vnde omnes, qui sui interesse putaverint, & sic illis comparentibus ad vltiora procedi valebit, in minus secus, Hoff. & Vooc. in cas. dilecti, de excepti Rota dec. 8. de delo, & conu. [Theodof. de Rub. d. clausula 511. num. dum ait quod ad hoc ve huiusmodi clausula operatur, requiritur specificatio personarum in citatione.]

Vigore huius clausulae inuentione admittit ad

absolutionem a censuris, & excommunicatione, illam p. tere poterit, non solum specificis nominatus in ea, verum etiam ille, qui habet interesse in causa, ut post dec. Achil. 15. aliis 1. ut lite pendente, & dec. 390. lib. 3. dictum fuit in Placentina fidei commissum 21. Maij 1592. coram Penin.

Huius clausulae vigore tres, vel quatuor alios v. l. etia expectis nominatus citari, & nominari posse, cauetur in cap. cum m. de re scripti. in 6. ex illa ratione, quam text. ponderat, ut scilicet infinitas reprobetur, quam rationem multis exornat Vital. de Camban. in trad. elem. in p. 5. numero 3. Escob. de ratione. cap. 1. §. 4. num. 4. Stephan. Gratian. de script. fer. tom. 1. cap. 600. cum 30. Cald. Pereira de post. elig. c. 3. num. 18. Valac. conf. 5. n. 19. & de part. cap. 9. n. 50. & 51.

Vtautem fraudibus occurrat, debet rescripti impetrator illorum quatuor nomina expectis specificare, ita Vestr. in sua praxi. lib. 4. cap. 2. num. 1. Rot. dec. 178. num. 2. de delo, & conu. in n. v. Abb. in cap. pateris. §. 1. quoniam n. v. n. v. 4. de re scripti. vbi etiam Felio. asserit, ante citandum per patrem declarationem, iudicem eorum nominationem in aere, & incertam habere. Hinc Rota dec. 1. de re scripti. in antiq. dubitavit, an vigore huius clausulae ultra quatuor conveniri valeant, & soluit tamen praedicta non habere locum in Romana Curia, quia commissiones, & sic iurisdictionem, quae illis medianibus exercetur in Rota, non est arbitraria ratione ordinaria, & superioris iurisdictionis, quam Papa praefens super causis deuolutis, ut aliis in Curia tractandis habet, quae oon vultu restringere ad aliarum causarum instar, quae extra Curiam coram iudicibus delegatis aguntur, quia ad iurisdictionis ordinariae diminutionem tendunt, sed ibi Rota, quod verbalia illa, quatuor citandi, quoad actus in principio citationis intelligi possunt, quia ratio inuentionis, & vexationis citanda venit, sed non quoad alios non citandos ad eius instantiam, qui dando de eorum proprio interesse ad causam venire vellent: nam, ut in praedicta decisione, ibi ad multos extenditur, quod omnia testat Marchel. d. p. 1. p. 207. n. 111.

Sed non tribuit contra specialiter petitorum ista clausula iurisdictionem, quando specialis merito de illis facienda veniebat, cap. Sedes, vbi Doctores de re scripti Roman. conf. 400. num. 4. Franc. in cap. 2. num. 1. etiam de re scripti. in 6. Marchel. d. p. 1. p. 207. num. 105.

Vnde illam oon comprehendere pauperes, qui propter pauperiam se defendere non possunt, dicunt Bald. in cap. Sedes, num. 3. de re scripti. fido. in cap. significantes 38. num. 6. in 4. privilegio pauperum, de officio de eg.

Nec etiam capere formosos asserit Lodou. Gomez ad cap. 2. de re scripti. in 6. n. 60. cum seq. contra quem scribit Mandol super comm. conf. beneficij, v. v. comm. que v. v.

Nec nec maiores personas, quas aliter procedit contra maiores, aliter contra minores, notat Imol. in cap. Sedes, Ap. num. 1. vbi Felio. num. 1. de re scripti. Marchel. d. p. 1. p. 207. num. 120. Mandol. loco proximo cit. in v. v. secunda quae, vbi ait, hanc clausulam non comprehendere Principes, neque personas illustres, & qualificatas, ac paterialis nota dignas. [Theodof. de Rubis d. clausula 511. num. 9.]

Item nec Vniuersitatem, seu Capitalium, aut Collegium comprehendere, obicitur Gomez in d. c. 2. n. 68. Mandol cit. loco, Marchel. d. p. 1. p. 207. n. 118.

- et 119. vbi subdit, in hac clausula expressa cum nomine Clerici laicum non comprehendit. [Rota decis. 25. num. 2. lib. 3. p. 3. divers. Theodos. de Rubenis d. claus. § 11. num. 6. vbi n. 8. declarat non procedere quando in commissione, aut inhibitione, & simili adest mentio Syndicorum Capituli, quia tunc hac clausula, omnesque alios, comprehendit residuum Capituli.
14. Clausula, *Omnes, & singulos, &c.* habet vim exceptionis in iudicio, vt ex Rota tradit Theodos. de Rubenis in *singul. Rota* tom. 1. n. 4. claus. § 12.
15. Clausula, *Omnia, & singula, &c.* refertur ad enumerationem, Alexand. conf. 17. num. 1. lib. 3. Paris. conf. 97. n. 9. cum segg. lib. 1. Theodos. de Rubenis d. tom. 2. part. 4. claus. § 13. n. 1. & ad accessoria eius, quod principaliter est dispositum, Rot. decis. 146. n. 2. p. 1. divers. habet vim indiniduz exceptionis, Paris. consil. 1. num. 104. lib. 3. & tollit subreptionem, Rebuff. in *forma mand. Apellat.* in verb. *omnia & singula, in princip.*

CLAVSULA XCV.

Omni meliori modo, &c.

1. *Deiorem referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentes.*
2. *Plevo iure, & sine diminutione operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
3. *Clausula, Si non valet quod ago, &c. equiparatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
4. *Iuramento et sustinendum alium equiparatur clausula Omni meliori modo, &c.*
5. *In testamento inter liberos subintelligitur clausula, Omni meliori modo, &c.*
6. *Clausula, O, mi meliori modo, &c. operatur, vt melior via consensur electa.*
7. *Dispositio vigore clausula, Omni meliori modo, &c. non restringitur ad expressa, sed extenditur ad omnes casus, in quibus alium melius sustinetur.*
8. *Alium, trans alio modo, quam expressum sit, valere possit, facit sustineri clausula, omni meliori modo, &c.*
9. *Dispositio si secundum verba expressa sustineri non possit, vigore clausula, Omni meliori modo, &c. sustinetur secundum ea, qua congruentium exprimi potuerunt.*
10. *Alium si non possit valere eo modo, quo suis gestus, valet eo modo quo iure fieri potuit, vigore clausula, Omni meliori modo, &c.*
11. *Remedium vitium vt dicatur deductum, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
12. *Remedium omne magis fauorabile vt consensur intentionem, & deducta omni alio necesse sit, & profusa alio, operatur clausula, omni meliori modo, &c.*
13. *Solemnitatem superplet clausula, Omni meliori modo, &c. & consolidat alium invalidum ex omni capite, quo fieri potuit.*
14. *Contrarium inchoatum facit valere clausula Omni meliori modo, &c. & validum in vim validioris.*
15. *Pirra expressa comprehendit clausula, Omni meliori modo, &c. quando est dictio, Et, vel alia copulativa, sive sit simpliciter.*
16. *Possessionem capientis propria auctoritate licentiam operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
17. *Legatarius vt possit capere legatum propria auctoritate, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
18. *Disponentem voluisse restringere suam dispositionem ad specificata, sed voluisse aliam gerere eo modo, que de iure melius fieri potuit, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
19. *Casus emens, & modus vt comprehendat, quibus dispositio sit fortior, & planius valet, extendit dispositionem clausula, Omni meliori modo, &c.*
20. *Casus omnes etiam maiores, ac impropius comprehendit clausula, Omni meliori modo, &c. adiecta distinctio vniuersali, Quocumque.*
21. *Pactum potentiam plus debui facit cessare clausula, Omni meliori modo, &c.*
22. *Iudicis officium vt consensur impleratum in libello, & quod omnia arbitrio iudicis consensur remissa, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
23. *Aliso omnia, & omne officium Iudicis vt consensur intentionem in libello, absque aliqua expressione alioquin, vel officij iudicis, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
24. *Verba impropria quod potius alio competens apta sit intentione, quam clausula incepta, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
25. *Libelli inopitandem tollit clausula, Omni meliori modo, &c.*
26. *Libellus vt in casu dubio interpretatur eo modo, qui fauorabilior est alteri libellanti, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
27. *Contraria remedia quod possint cumulari, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
28. *Contrarietatem, & incertitudinem in libello tollit clausula, Omni meliori modo, &c.*
29. *Libellans quod consensur deduxisse omnia narrata, & non se restringisse ad conclusionem, si non compertis, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
30. *Excipiens alterem esse repellendum, Omni meliori modo, &c. habet inuentum, si alter audiri non debet, licet non repellat.*
31. *Electorem solum per vota conditionalia, & interuota, facit valere clausula, Omni meliori modo, &c.*
32. *Iudex, qui potest procedere tanquam ordinarius, & delegatus, si in indicando dicit, Omni meliori modo, &c. consensur ex potestate vera processisse.*
33. *Perbium Relinquo, quod in testamentis importet institutionem, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
34. *Testamentum in scriptis solum, si non valet vt in scriptis quod valet vt nuncupatum, operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*
35. *Institutus in duobus testamentis, si dubius, quod valeat, & adiut cum clausula, Omni meliori modo, &c. consensur adinisse ex eo testamento, quod valet.*
36. *Codicillaris clausula equiparet clausula, Omni meliori modo, &c.*
37. *Derogatorius primi testamenti habet vim clausula, Omni meliori modo, &c. appositus in ultimo testamento.*
38. *Expressi vim habet clausula, Omni meliori modo, &c.*
39. *Donatio causa mortis, vt transeat in donationem inter vivos, vel et contra operatur clausula, Omni meliori modo, &c.*

40. *Clauſula*. Omni meliori modo, &c. efficitur quia tenetur ex cauſa vera, & potiora.
41. *Vocatum* ſubſeruat perſonam in conditione inducit clauſula, Omni meliori modo &c.
42. *Derogantia* clauſula contentum in prime teſtamento habet omni clauſula, Omni meliori modo, &c. per ita in conditum.
43. *Proprietas* ut in dubio conſecratur reſecta, operatur etiam, Omni meliori modo, &c.
44. *Donatio* facta de bonis preſentibus, & futuris, ut ſuſtinetur quoad preſentia, operatur clauſula, Omni meliori modo, &c.
45. *Interuentum* ſuppleturum ut index deferat partem non poteſt operatur clauſula, Omni meliori modo &c.
46. *Subſtitutionem* directam pupillarem, que aliam ſubſtitutionem non erit, efficit clauſula, Omni meliori modo, &c.
47. *Subſtitutionem* directam reſolui in ſubſtitutionem ſariti clauſula, Omni meliori modo, &c.
48. *Validitatem* in prelegato nullo operatur clauſula, Omni meliori modo, &c.
49. *Transſuſſum* abſque detractionibus Trebelianica inducit clauſula, Omni meliori modo, &c. poſtea in teſtamento.
50. *Eligendi* ſub condicione, ut dicatur diſpoſitum vocari, operatur clauſula, Omni meliori modo, &c.
51. *Penſionem* annuam, & ſpontaneam diſponendi denotat clauſula, Omni meliori modo, &c.
52. *Validitas*, vel modus, per quem alium valere poteſt, ſi non eſt expreſſum cum alio modo, ſecum non operatur clauſula, Omni meliori modo, &c.
53. *Clauſula*, Omni meliori modo, &c. reſertur ut poſſit mandari expreſſi.
54. *Clauſula*, Omni meliori modo, &c. operatur etiam quoad ea quae expreſſi apte reſerri poſſunt.
55. *Actum* ut faciat valere quoad incognita, & in cogitata, non operatur clauſula, Omni meliori modo, &c.
56. *Diſpoſitionem* ultra cogita operari ſemper alium non poteſt excludere clauſula, Omni meliori modo, &c.
57. *Quod* a contraria nihil operatur clauſula, Omni meliori modo, &c.
58. *Indicium* ad cauſam expreſſam non reſtringit clauſula, Omni meliori modo, &c. nec ſuſtinet libellum controuerſionem remedia contraria.
59. *Clauſula*, Omni meliori modo, &c. non operatur niſi quoad narrata, ſeu ſummam, alio rem pericula, non autem quoad aliud, quod plus probaretur.
60. *Expreſſio* certa ubi pro forma requiritur, non operatur clauſula, Omni meliori modo, &c.
61. *Modi* incipi quando ſunt expreſſi, nihil operatur clauſula, Omni meliori modo, &c. ſi apte modo ex expreſſis deſcendere non poteſt.
62. *Alimuntationem* ſtante nihil operatur clauſula, Omni meliori modo, &c.
63. *Diſpoſitionem* non alterat, nec ampliat clauſula, Omni meliori modo, &c.
64. *Actum* imperfectum non attenditur clauſula, Omni meliori modo, &c.
65. *Actum* validitatem non operatur clauſula, Omni meliori modo, &c. quando deſinit non eſt in ſollicitudine, ſed in ſollicitudine, & forma.
66. *Actum* ut valeat modo, que non poteſt fortiori efficitur ſum, non poteſt inducere clauſula, Omni meliori modo, &c.

Auguſt. de arbit. de Clauſula.

67. *Actum* revera nullo non tribuit omni effectum clauſula, Omni meliori modo, &c.
68. *Clauſula*, Omni meliori modo, &c. nihil operatur contra mentem, & intentum partium.
69. *Actum* omni alio modo non ſubſtituit clauſula, Omni meliori modo, &c. ſed ſecundum propoſitum agentis.

DE vi, & effectibus huius clauſule, vide Capic. deſ. 96. n. 8. Hippoc. conſil. 113. n. 8. vol. 1. Sicut. conſ. 97. n. 13. Celi. Vgn. in trall. pag. 1031. Pinel. in l. 1. c. de bonis matern. cap. 2. n. 8. ad p. Simon de Pict. de interp. ult. volun. fol. 127. ſolut. 4. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 47. n. 3. cum ſeqq. & q. 72. num. 15. & conſ. 127. n. 5. & conſ. 114. n. 4. Vini. com. 2. com. opin. lib. 4. tit. 13. n. 25. & conſ. quoniam clauſula, Joſeph. Ludon. Perſ. deſ. 17. n. 2. 22. & 23. Scraph. de priuileg. iuram. priuileg. 12. n. 6. cum ſeqq. Valde de iure empti. q. 6. n. 16. & conſil. 719. n. 15. Hond. cen. 44. n. 3. cum ſeq. gem. 2. Suid. dec. 7. n. 25. & conſ. 103. n. 13. & conſ. 90. n. 49. & conſ. 428. n. 19. Aloyſ. Ricc. in collect. deſ. 4. collect. 879. Card. Tuſch. pract. deſ. 1. tit. C. com. 338. Mart. de clauſ. p. 1. clauſ. 34. alibi 88. cum ſeq. & p. 1. clauſ. 56. Gonzal. ad reg. 8. Canell. gloſſ. 3. n. 8. Rendin. in promp. reſ. reſ. 1. cum ſeq. ſententiar. com. 1. n. 16. n. 13. Hieron. Gabr. conſ. 137. n. 23. lib. 1. Stepha. Gratian. diſ. ep. ſ. p. 2. n. 4. Bernard. Græuz. ad pract. Camera ſuper. lib. 1. com. 1. 61. conſider. 1. n. 6. Mendez à Caſtro in pract. iur. ad lib. 3. cap. 1. n. 6. Fuſat. de ſubſtit. q. 1. 41. n. 6. cum ſeqq. D. Lotter. in ſuo nouiſſimo trall. in re bon. lib. 1. q. 40. n. 328. cum ſeqq. [docet. ver. p. 2. 2. 1. n. 145. Fontanell. de poſt. clauſ. 4. gloſſ. 12. p. 1. n. 42. cum ſeqq. ubi cum 44. quod operatur ut vtile non videtur per inu. le Perege. conſ. 1. 1. 2. 1. vol. 5. Gurbis de 1. n. 48. Bened. Agid. ad lex hoc iur. ſ. de iur. & iur. p. 2. cap. 13. clauſ. 6. Ducan. de. 60. n. 38. & dec. 13. n. 3.]

Hec clauſula æquipollet clauſule, *Pleui iure*, & ideo importat idem quod pleno iure, & ſine diminutione, Ruin. conſ. 47. n. 10. lib. 2. Ramin. iur. conſ. 63. num. 6. lib. 6. Mart. de clauſ. 88. num. 7. [Canalic. de uſuſuſu mulieri reſolui, m. 127. Rot. dec. 30. n. 6. p. 1. in poſſ. ubi quod importat idem quod pleno iure, Thcod. de Rud. in ſing. Rotam. 2. p. 4. c. 1. 517. n. 25.] Et æquipollet clauſule, *Si non valet quod agitur, valet ut nullo, quo valere poteſt*, Cephal. deſ. 42. n. 9. 1. & conſ. 4. 7. n. 81. cum ſeqq. Hond. auſ. 44. n. 28. num. 2. Fuſat. de ſubſtit. queſt. 1. 45. n. 64. Et operatur idem quod clauſula, *Super quibus*, & inſtituit miniſtrari poſſit Boët. dec. 94. p. 1. n. 3. Card. Tuſch. d. canell. 358. num. 17. & æquipollet clauſule codicillari, ut iſta videbatur in verſ. 25. & æquipollet iuramento ad ſuſtinendum actum, Rot. Bononien. dec. 14. num. 99. Cephal. conſ. 77. n. 2. 1. & ſeq. & num. 99. Card. Tuſch. d. canell. 358. n. 41. ſubintelligitur in teſtamento inter liberos, Hipp. conſ. 11. 8. num. 10. Mart. de clauſ. 16. n. 10. Fuſat. d. q. 1. 45. n. 50. [Perege. conſ. 46. n. 20. & conſ. 60. n. 3. vol. 1.]

Primo operatur hec clauſula, ut melior via conſecratur electa, Joſeph. Ludon. Perſ. deſ. 17. n. 4. & 5. Scraph. de priuileg. iuram. priuileg. 12. n. 3. [in tranſlatione penſionis operatur ut teſtamento ſuſtineatur, pro ut eſt poſſibile ſuſtineri poſſe, Rot. de iſ. 30. numero 35. cum 5. recent. & ideo diſpoſitio rigore iuris clauſule non reſtringitur ad expreſſa, ſed extenditur ad omnes caſus, in quibus actus melius ſuſtinetur, Ruin. conſ. 9. num. 5. vol. 5. Ramin. iur. conſ. 23. n. 143. vol. 1. Mart. d. p. 1. clauſ. 56. n. 4. Facit enim ſuſtineri actum, etiam alio modo, quum expreſſum ſit, valere poſſit, ex notatis per Achil. deſ. vic. de verb. Re. ſign.

- 9 *secundum Verall. decif. 124. p. 1. & fuit dictum in Romana ludi 13. ludi 164. coram Barro, inspecta per Fatimae decif. 553. numer. 10. p. 1. recens. Card. Tusch. d. 1. 358. n. 43. Vnde etiam fit, vt si dispositio secundum verba expressa fustinet non potest, fustinetur secundum ea, quae congruentius exprimi potuissent. Card. Mantice de causis. vltim. volunt. lib. 5. tit. 14. 11. Couat in cap. 8. vltima de testam. §. 1. sub nom. 2. vlt. praetera. Menoch. conf. 114. num. 4. Folat. d. 9. 243. num. 63. & fuit dictum in Reatina hereditaria 3. Alati: 1600. oram. Iusto [& licet facit fustinetur etiam alio modo quam expresso, non tamen operatur, vt quis se pro alio obliget, Rot. decif. 137. n. 1. 2. in post. Fatimae lib. 4. recens.]*
- 10 Hinc etiam fit, vt si usus non possit valere eo modo, quo fuit gestus, valeat eo modo, quo iure fieri potuit, Menoch. conf. 114. numero 4. vel vt si non valeat usus vno modo, valeat omni alio meliori, Menoch. conf. 683. numer. 73. Hond. conf. 44. num. 26. rem. 2. Mar. Anton. var. resol. lib. 2. res. 49. num. 8. [& operatur vt usus valeat eo modo, quo valere potest. Ayns conf. 41. n. 3. Decian. conf. 34. num. 81. lib. 1. Rot. de of. 42. n. 8. p. 1. in post. Form. alias 13. recens. Hieron. Gabr. conf. 117. lib. 1. 23. lib. 2. Titod. de Rob. d. l. 1. 57. n. 1.] Et usapia est etiam tollere, & reuocare modum expressum, per quem usus contrahitur, Ciesic. decif. 110. 9. de d. de 3. & 1. 1. 1. D. Lotter. d. 4. 10. num. 328. neque stat reuocatur, nisi quando ponitur simpliciter, & sine copula, Et, & stat de Grass. dec. 1. alias 1. num. 4. de el. Rot. dec. 467. n. 7. p. 3. lib. 3. diuers.
- 11 Secundo operatur etiam, vt vtilius remedium dicatur deducendum, & si quod fuit expressum, non valet eo modo, quo fuit expressum, valeat eo modo, quo valere potest. Ita Gomez l. 3. Tarr. numero 78. Menoch. conf. 314. numer. 4. Surd. conf. 48. numero 19. & conf. 430. num. 23. Ioseph Ludovic. Pernf. decif. 117. num. 4. & 5. Mart. d. l. 1. 58. num. 1. Alay. Ricc. d. l. 1. 869. eff. 1. Martel. var. lib. 1. cap. 19. num. 72. & lib. 2. cap. 18. numero 46. & 47. Gregot. decif. 204. num. 19.
- 12 Tercio operatur etiam, vt censetur intentatum omne remedium magis fauorabile, & deducit omnis actio necessaria, & proficua actori. Rot. Bonon. diuers. decif. 119. num. 21. & de of. 116. num. 54. Subdit quod in petitione operatur, vt semper causa necessaria, & semper aptum, & necessarium remedium censetur intentatum.
- 13 Quarto supplet solemnitatem, & conuincit actum inualidum ex omni capite, quo fieri potuit, Cephal. conf. 77. n. 10. & seg. Alexand. conf. 80. incip. Fign. num. 4. & seg. lib. 3. Hond. conf. 44. num. 29. rem. 2. Card. Tusch. d. conf. 318. num. 35. vbi num. 37. cum
- 14 Grato conf. 7. num. 31. & seg. ampliat in contractu, quia fuit valere in vim contractus validioris, de quo etiam Grat. conf. 7. numero 24. & seg. Mart. d. conf. 88. num. 3.
- 15 Quinto comprehendit vltra expressa, quando adest copula, Et, vel alia dictio copulatiua, sicut si simpliciter, & sine copula ponatur, nam tunc non operatur nisi circa expressa, Kun. conf. 9. n. 9. vol. 5. Mart. d. p. t. claus. 88. num. 3. vbi refert plures Rotae decisiones, Mantice dec. 117. n. 2. & Stephan. Gratian. diuers. forens. cap. 764. numer. 14. cum segg. Honded. conf. 44. n. 34. rem. 1.
- 16 Sexto operatur licentiam capiendi possessionem propria auctoritate, Mart. d. claus. 88. numero 10. & d. claus. 56. num. 6. Vincent. Honded. conf. 28. n. 26. rem. 2. vbi num. 17. subdit, si plene titulum instruat
- 17 tamen etiam in legato si particularis. Et ideo

operari, vt legatarius possit capere legatum propria auctoritate, notant Mart. d. claus. 56. numero 23. In trig. Sicula dec. 48. numero 20. & tribuere tunc si detur a iurisdictione facultatem capiendi propria auctoritate, obferuat Angelus de contradi. legatum, q. 10. n. 27.

Septimo ostendit, disponentem non posse testificare suam dispositionem ad specificationem, sed vultu illam gerere eo modo, quo de iure melius fieri potuit, Ita Hond. conf. 44. numero 25. rem. 1. vbi num. 32. subdit, & plene valet, vt omnes calis, & modos comprehendat, quibus dispositio sit fortior, & plenius valet, & num. 41. quod operatur, vt dispositio veniat eo casu, in quo eum impotenter plenius verificari potest, & numero 46. quod adiecta dictum vniuersali, Quicquamque comprehendit omnes calis etiam maiores, ac impotentes [Et sic operatur vt veniant omnes alij modi etiam non expressi, Caputaq. dec. 124. p. 1. Denoph. dec. 1184. numero 3. Rot. apud Paul. in Ruben dec. 104. numero 10. rem. 3. diuers. lib. 3. p. 7. c. 1. vbi n. 1. quod posita in testamento impurat omnes alios modos similes expressis.]

Octauo facit cessare penam penitentium plus debito, vt per Ioh. Ludou. Pernf. dec. 11. n. 4. & 5.

Nono in libello operatur, vt officium iudicis censetur impotenter, & quod omnia arbitrio iudicis censetur remissa, ita vt cesset incertitudo, vel contrarietas, Lap. vlt. 4. n. 2. Ruin. conf. 209. numero 24. lib. 1. Card. Tusch. d. conf. 358. num. 1. vbi num. 1. post Corn. conf. 18. incip. In praesentia, num. 8. lib. 1. subdit idem operari, siue sit in principio, siue in fine.

Decimo in libello operatur, vt omnis actio, & omne officium iudicis censetur intentatum absque aliqua expressione actionis, vel officij iudicis, ita Petrus de Anazar. conf. 71. incip. Fign. omnia, num. 3. & segg. Card. Tusch. d. conf. 358. num. 4. vbi num. 5. post Corn. d. conf. 8. numero 8. & Butt. conf. 63. [Benedict. Egid. d. cap. 1. d. claus. 16. num. 1.] extendit etiam improbandum verba, quod potius actio competens apta sit intentata, quam conclusio inepta.

Vndecimo tollit ineptitudinem libelli, Bald. conf. 478. incip. In causa, numero 3. lib. 1. Card. Tusch. d. conf. 358. n. 6.

Duodecimo operatur, vt in casu dubio libellus interpretetur eo modo, qui fauorabilior est actori libellanti, Marant. de ordin. iudic. p. 6. tit. de libelli oblat. n. 16.

Decimo tertio operatur, quod remedia contraria possint cumulari, & quicquid ex narantis refertur, censetur conclusum, prout idem est in clausula, Petrus, & C. Cran. in respo. pro c. 1. numero 215. & 217. & tunc sententia potest fieri in conformis libello, Marant. de ordin. iudic. p. 4. dist. 9. n. 3. Card. Tusch. d. conf. 358. num. 7. vbi num. 8. post Angel. conf. 1. 7. col. 2. vlt. ex quibus extendit, vt etiam in libello spolijs vnum remedium non competens effect expressum, si adest haec clausula, censetur etiam deducendum omne aliud remedium.

Decimo quarto tollit contrarietatem, & incertitudinem libelli, quia operatur, vt officium iudicis dicatur impotenter, & omnia in arbitrio iudicis conclusa. Lap. alie. 11. numero 9. vlt. num. hoc proponitur, Card. Tusch. d. conf. 358. numero 9. Pacific. de Salman. inter. in off. 1. 1. 5. n. 43.

Decimo quinto operatur, quod libellans censetur deduxisse omnia naturae, & non se testari de ad conclusionem, si non compet, ita Anton. de Butt. conf. 63.

cap. 63. incip. *Pro libello*. Alex. conf. 173. lib. 3. Soc. conf. 142. col. ante penult. lib. 1. Crauet. conf. 326. n. 25. Card. Tusch. canel. 358. n. 11.

30 Decimo octavo operatur tam in agente, quam in excipiente, ideo excipiens repellendum ad eodem omni meliori modo, &c. habet iuramentum, si actor audiri non debet, licet non repelli, Rum. conf. 209. n. 24. lib. 1. quem refert Card. Tusch. b. d. canel. 368. num. 16.

31 Decimo septimo facit valere electionem factam per vota conditionalia, & incerta, quæ aliis non valeret, quia censetur remissa in voluntatem superioris, cap. alleg. 51. n. 10. vers. ita etiam, Card. Tusch. d. canel. 358. n. 18.

32 Decimo octavo operatur, quod iudex, qui potest procedere tanquam ordinarius, & delegatus, si in iudicando dicit, *Omni meliori modo*, censetur esse potestate vera processisse, Felin. in cap. *rimis super*, col. penult. vers. *super addit*, num. 1. de officio deleg. vbi Decan. p. Card. Tusch. d. canel. 358. num. 21. vbi n. 12. cum Dec. conf. 14. n. 3. & conf. 73. n. 4. extendit, vt modo iudex creditur se delegatum, cum non esset, & erat etiam ordinarius; procedendo vt delegatus cum clausula, *Omni meliori modo*, sustinetur processus.

33 Decimo nono posita in testamentis operatur, quod verbum *Relinquo*, impoat institutionem, vt post Paul. Castren. Bald. Felin. & alios, tenet Viuius tom. 1. vbi n. 1. apud lib. 6. tit. 1. n. 25. vers. *quoniam clausula*, Cell. V. gna. in rebus claus. pag. 583. col. 1. Hippol. conf. 118. num. 9. Aloyf. Ricc. d. collect. 8-9. effectus 4. [In testamento ut Aloysius operatur vt testator non le testatque ad validandum suam intentionem ad vnum speciale in testamento expressum, sed comprehendit omnem modum & facultatem testatori competentem Rot. decif. 311. n. 7. p. 2. in post. b. Farin. alias p. 4. recent.]

34 Vigesimo operatur, quod testamentum in scriptis factum, si non valet vt in scriptis, valet vt non-nupatium, Alex. conf. 176. col. 2. lib. 3. Socin. conf. 171. incip. *Rum fin. n. 1.* Afflict. decif. 164. n. 2. Saluti. Tribet. in form. instr. lib. 1. cap. 58. n. 14. Mart. d. claus. 88. num. 4. & d. claus. 36. num. 8. Menoch. conf. 106. n. 1. Aloyf. Ricc. d. collect. 879. offit. 3. Card. Tusch. canel. 358. n. 17. [Theodol. de Rubis d. claus. 517. n. 8. Et operatur vt quæ relictæ sunt iure institutionis, censentur relictæ si alio modo inutilia manerent, Bened. Agid. d. claus. 166. n. 1. vers. & operatur, vbi in principio dicit quod hæc clausula in testamento supplet titulum institutionis in legitimis liberorum, & clausula codicillari equipollet, & n. 2. subdit quod coarctat adiecta facit cum valere in vim validioris contractus, vt cum donationis addicitur, de donatione inter viuos intelligatur.]

35 Vigesimo secundo operatur, vt quæsi institutus in duobus testamentis, & dubitet quod valeat, & adiuu cum clausula, *Omni meliori modo*, &c. censetur adiuu ex eo testamento quod valet, Felin. in d. cap. *rimis super* de officio deleg. num. 11. vers. 3. effect. Ang. de Perano conf. 183. incip. *Berta*, n. 3. vers. 1. Dec. conf. 14. incip. *Et pro tenus*, n. 4. vers. & in simili, Card. Tusch. d. claus. 358. num. 18. vbi n. 19. declarat, si fecit mentionem de vtroque testamento, secus si de altero tantum.

36 Vigesimo tertio æquipollet clausula codicillari, Felin. in d. cap. *rimis super*, num. 21. in fin. vers. *quæram effectum*, Corn. conf. 6. incip. *Alia*, conf. 15. lib. 2. Sim. de Prat. de inter. vbi vbi sol. 128. n. 20. Dec. conf. 14. num. 3. & canel. 77. n. 4. Anton. Corn. ad l. 3. Tauri, num. 74. Card. Mauc. de consuet. vltimar. volent. Augul. Barbosa de Clausul.

lib. 3. tit. 14. num. 11. Card. Tusch. d. claus. 358. n. 30. D. Barbosa, in primatu scholæ ad l. *nemo potest*, n. 42. 2. ff. de legatis, 1. Marca d. claus. 88. num. 6. Aloyf. Ricc. d. collect. 879. offit. n. 6. Stephan. Gratian. *discept. forens.* cap. 369. num. 6. Cardos in *proxi iudic. verb. clausula* 8. Falsitate de *substitut.* n. 9. 245. a. num. 68. [Magdalen. de numero *testium*, n. 1. c. 6. n. 17. & 18. Theod. de Rub. d. claus. 517. n. 24. Item plus operatur quam clausulam codicillarem, asserit Seraph. de Primleg. *in armeny. princ.* 98. n. 8. & princ. 74. n. 195.]

Vigesimo quarto, in testamento vltimo habet vim derogationis primi, Socin. conf. 173. in fin. lib. 3. Rum. conf. 11. incip. *Ex n. n. 13.* & 14. lib. 2. Card. Tusch. d. canel. 358. n. 32. Seraph. decif. 139. n. 1.

Vigesimo quinto habet vim exprellis, ideo omnia, quæ pro actus validitate debebantur exprellis, habentur pro exprellis, propterea est iuramentum, quia quælibet pollet iuramento, Cephal. conf. 773. n. 3. & 39. Curt. iun. conf. 7. n. 11. Grat. conf. 34. n. 6. & conf. 8. num. 9. lib. 1. Crauet. conf. 14. n. 3. Paul. conf. 40. n. 14. 1. Card. Tusch. d. 358. n. 34.

Vigesimo sexto facit, quod donatio causa mortis transeat in donationem inter viuos, & e contra, Cras. conf. 124. num. 1. Roland à Valle conf. 8. n. 24. lib. 1. Paul. conf. 90. num. 10. lib. 3. Hond. conf. 44. n. 5. 4. tom. 2. Seraph. decif. 369. num. 5. & 6. Cald. Pereira de *potest eligendi*, c. 3. n. 3. vbi ait, quod quidam in instrumentis, seu nominationum chartis hæc clausula apponitur, eius natura est excludere mortis causa donationem, & inducere quod inter viuos donatio facta dicatur, impedire reuocationem, Card. Tusch. d. canel. 358. num. 44. vbi n. 45. cum Cumano conf. 190. incip. *Filiusfam. circa fin.* subdit, donatione filiisfam. causa mortis operatur pactum reuolutorium, & alia necessaria, ex quibus impeditur alienatio, vel operari, vt si filiisfam. est miles, vel eque, aut Doctus, valeat dispositio in vim codicillorum, ex quo potest codicillari.

Vigesimo septimo efficit, vt quæ teneatur ex causa vera & putata, vt per Steph. Grat. *discept. forens.* cap. 793. n. 4.

Vigesimo octavo inducit vocationem liberorum potestur in conditione, vt per Honded. conf. 54. num. 49. tom. 2.

Vigesimo nono, posita in codicillis habet vim clausulæ derogationis contentorum in primo testamento, etiam si eo testator dixisset nolle posse mutare testamentum, & si contingeret mutatio, non valeret ex defectu intentionis, quia mutatio sola facta cum verbis, *quod valeat omni meliori modo*, quod potest, operatur etiam, & præstat voluntatem, & derogationem contrariorum, Bald. conf. 126. incip. *Reperitur*, lib. 1. quod duplicatur conf. 389. lib. 3. Card. Tusch. d. canel. 358. num. 46. vbi num. 47. cum Alex. conf. 50. in fin. & conf. 51. incip. *In causa*, num. 20. vers. *accidit*, lib. 3. subdit, quod posita in testamento: in quo patet reliquit, vt leguit omni meliori modo, operatur quod iure institutionis censetur legatum.

Trigesimo operatur, vt in dubio censetur exprellis proprietates, ita Stephan. Gratian. *discept. forens.* cap. 216. num. 34.

Trigesimo primo operatur, vt donatio facta de bonis præsentibus, & futuris, virtute huius clausulæ sustineatur quoad præsentia, vt ex Grat. *reph.* 79. n. 12. lib. 1. resoluist Ioseph. Ludou. d. decif. 117. n. 6.

Trigesimo secundo operatur, vt iuramentum suppletorium index deferat, non petente parte, vt per Camill. Bottell. in *sum. quoniam decif.* 54. num. 6. cum seqq.

riter censuratur comprehensa, operatur clausula,
Omnia & singula &c.

- 3 Omnia alijque iura concessa includit praefixa clausula, Omnia, & singula, &c.
- 4 De materia clausula, Omnia, & singula, &c. effertur nihil praetermissum censetur.
- 5 Paucis committitur, etiam in minimo deficit clausula, Omnia, & singula, &c.
- 6 Incrementum super omnibus, & singulis interpositum refertur speciei ad omnia etiam minima, ac si specialiter super singulo esset innotatum.
- 7 Minor, qui se dixit esse maiorem, si iurans omnia, & singula esse vera, non auditur, si vult docere se mentem.
- 8 Omnia, & singula, quae sunt praemissa, sine principaliter sine incidenter, sine accessorie, continet clausula, Omnia, & singula, &c.
- 9 Disjunctivum virumque habet clausula, Omnia, & singula, &c. aliquando vero copulativum.
- 10 Procura in mandato apposita clausula, Omnia, & singula, &c. cum aliis verbis, nempe, quae ipsemet constitutus facere possit, &c. operatur, ut constitutus possit valde possessionem capere, etsi hoc fuerit specificatum.
- 11 In privilegio posita clausula, Omnia, & singula, &c. attendit aliud fuisse concessum etiam singulariter.
- 12 In constitutoria apposita clausula, Omnia, & singula, &c. operatur, ut conditor possit facere ea omnia, quae expleto poterat conditum.
- 13 Clausula, Omnia, & singula, &c. refertur ad enumerationem in inferius contentam, in quo illa legerit apposita.

De vi, & effectibus huius clausulae, vide Archid.
in cap. vii. circ. verb. *amala*, & *figula* *amala*, ad. for.
de electib. 6. Rebuff. in concord. u. de formaliter. exco.
munic. mand. Apoll. in verb. *monia*, & *figula*, Mart.
de claus. p. 3. alius 8. in verb. *impref.* Card. Tufch.
privat. contum. 1. dist. 2. canel. 296. Cened. p. 1. *prae*.
& canon. quod. fig. 7. Haber. hab. clausula vim
specialis, & individuae expressionis, gloss. in cap. v. extra,
de irreg. p. lib. 6. Hieron. Gabr. cont. 1. 4. c. 68. & *fig*.
lib. 1. Socin. conf. 3. a. 17. vol. 3. vbi dicit, quod si signifi-
cat, ac si remota essent specifica, Petroc. in *prae*. de
interp. & *figula* contr. ad. numer. 470. Sitt. dec. 330.
num. 7. & conf. 4. t. 1. num. 87. & conf. 3. 67. n. 3. Mart.
de claus. *part.* claus. 8. alius 87. in vltim. *impref.* gloss. 3.
Fulz. de subit. quod. 296. num. 32. & fuit etiam
in Remota *affiliu* *Cafale* 5. Novemb. 1605. etiam Card.
dudum Sacrae No. *impref.* p. per Faxnac. dec. 1. 30. n. 3. p. 2.
recitat.

Vnde operari, quod omnia simul veniant in dispositione, ac prout singularem contentum comprehendit, ex *bold.* 46.1 incip. *Inter Ioannem.* c. 1. *lib. 1. Dec.* conf. 1.2. *num. 6.* *Oldrad.* conf. 1. *oo. incip. Eadem ratio.* *Curt. ius conf.* 2.4. *num. 6.* *Decian.* conf. 64. *u. 32.* *lib. 1. concludit* Card. Tanch. *prout. concl.* *num. 1.* *luc.* *Concl.* 196. *num. 1.* *vbi. u. 2.* *col. Rolando.* conf. 1. *num. 7.* *lib. 1.* 3. *extendit* , importare specificationem speciem, etiam pro relationem hac, & *num. 8.* post *Az.* conf. 1.2. *u. 4.* *pro* pariter extendit, item clausulam in iustificatione appositam censeri approbare singulariter omnia in contractu iuristico contenta. Et hanc clausulam idem operari, ac si dictum esset, *Omnia simul, & quodlibet de se, &* attribuitur actum vnicuique de per se & non in solido, testatur Bald.

d. cons. 461. n. 6 quem refert Cened. *d. sing. 72. n. m. 4.*
& veritatem in qualibet re singulas docet Curt. rum.
sing. 4. n. 4.

[illegible]

Amplia habet clausulam in tantum esse vniuersa-
lem, & habere vni speciales expositiones omnino,
vt etiam in minimo deficiat, commutatur pœna,
vt ex *Corn. conf. 99. q. 1. lib. 4.* & *Crim. conf. 781. n. 8.*
tradit *210. Tula. d. i. conf. 1. §. 6. xxi. 13. vbi m. 14.*
ex *Gabr. conf. 144. n. 4. & §. 126. l. 2.* extendit etiam
in iuramento super omnibus, & singulis interposito,
quæ se tenet specificè ad omnia et cetera nomina, ac si
speciatè super singulis esset iuratum.

Vnde minor, qui dixit le masoree , & iuravit
omnia, & singula esse verita non addidit, si vult do-
cere le minorem, quia vera illa, omnia, & si q̃dā
expresim omnia eum dum dixit le masoree,
Alexand.conf.7.incap.Falsitate,v.140.; *Pari-*
conf.97.num.90.c.fugit. *Ruin.conf.to.3.in.10.am*
fines.v.11.in.14.c. *Crit.Tulch.aencl.397.v.16.c.2.*
& c. 11. subdit, hanc clausulam continet omnia
& singula,q̃az sunt premissa,iue p̃teritales,iue
incidentes,iue acceleratē, & num.23.q̃uo consinet
omnia silbera, & dīda, omnes qualitates, & circum-
stantias neq̃ui vel delicti.

Denotat hæc clausula, vt habet virtutem defini-
tiuam, quæ quod potest dicit omnia simul, vel etiam
patrem de per *hæc clausula, quæ potest dicit omnia simul, vel etiam*
Surd. de off. 168. n. 4. Aliquando vim habet cogni-
tiuam, Surd. de off. 168. n. 4. & repetit præcedentia
consequentiæ, & diuisionis, Surd. de prole. iur. iur. iur.
prole. 47. n. 18. & ad quæcunque pila, & ca-
pitula referunt, Vest. de claus. infir. claus. 4.
gloss. 1. n. 1. ubi subdit, quod comprehendit om-
nia, & exigit consequentium omnium, quæ apta sunt
consequentiæ.

Hec clausula posita in mandato procuratorum cum illis aliis verbis, nempe: *quod episcopus coram se fore possit, et operetur*, ut constitutum possit valde possessionem capere, etsi in ipso mandato procuratorum non fuerit specificatum ad capiendam possessionem, ut censuit Rota in *Cumatus Castelli* 15. Octobris 1593. *contra Prencipem*.

In priuilegio verò posita ostendit illud fuisse concessum, etiam singulariter, & nihilominus non est magis latum, nec vicius extenditur in personam vniuersalem, quia in personam alterius, vt late fuit deducit in *Inter amicos*. *hancur* 5. *Mayi* 1603. *coram* *Greg. XV.* inter eius decisiones superius ad dec. 109.

In coadiutoria appoſita operatur, ut coadiutor

possit facere ea omnia, quae expleat poterat conditurus, glossa verba sunt, *capitulum de Clerici. agrotant. lib. 6. & dictum fuit in Saluatore conditio. 1. In lib. 1594. coram Penia.*

- 13 Refertur ad conuentionem in instrumento contentam, lo quo illa legitur appolla, imò ad omnia, quae tam p. incipit, quam in incidenter, loco accessorie in eo narrata fuerunt, vt per Gabr. conf. 144. n. 68. & seq. vel. 2. lib. 3. Crecien. decif. 16. n. 2. & 3. alias 5. de fide instrum. Rot. decif. 741. nu. 2. p. 1. decif. & decif. 797. n. 1. ead. p. 1. decif. & apud Cencium post sum. tract. de censib. decif. 185. num. 4. & fuit dictum in Medietatem praesentis simulacionis contractum 10 Decembris 1603. coram R. D. Atrebaten.
- 14 Hanc clausulam, *Omnia, & singula, idem operati, quod claus. in omnibus, & per omnia* ait Causan. de vsufructu mulieri relicto, c. 1. n. 5. quoniam refert Crecid. d. sing. 72. n. 3.

sub hac clausula, Parito iudicato.

- 19 *Expensum non comprehendit clausula, Parito iudicato, quando circa eius vnica tantum sententia lata est.*
- 20 *Clausula, Parito iudicato, verificatur in amou. terminis repandis ex instrumentis publicis repandis, & p. de expensarum scilicet in ipso repandis.*
- 21 *Attentata quin reuocentur non tollit clausula, Parito iudicato.*
- 22 *Clausula, Parito Breui, habet eandem vim, & eisdem effectum, quos operatur haec clausula, Parito iudicato, & n. 13.*
- 24 *Et hac clausula facit vt exentio rei iudicata decernatur à iudice à quo, & non à iudice ad quem.*

CLAUSULA XCVII.

Parito iudicato.

- 1 *Clausula, Parito iudicato, de stylo signatura non solet dari, nisi vbi adfunt tres conformes, vel duae flantur.*
- 2 *Sententia vna lata, quae in iudicatum legitime transiit, non datur clausula, Parito iudicato.*
- 3 *Sententia tribus latis per contradietas non datur clausula, Parito iudicato.*
- 4 *Iurisdictioem condonatorum tribuit clausula, Parito iudicato, ita vt aliquem su paritum, deficiat iurisdictio, & gesta sint nulla.*
- 5 *Clausula, Parito iudicato, nihil operatur, quando ille, ad cuius fauorem est obiecta, ea non vult, & sic expressè, vel tacite illa renunciat.*
- 6 *Conditiuonem non est clausula, Parito iudicato, siue clausula, Appellatione remota.*
- 7 *Clausula Parito iudicato, modificatur per clausulam, Arbitrio Rote.*
- 8 *Lim intradula non censetur, si siue commissione non. Insuper, Parito iudicato, priusquam paratur, sit curatio ad decidendum contra commissionem.*
- 9 *Clausula, Parito iudicato, importat vt orator possessionem dimittit fructibus restituat, ac expensas reficiat, antequam in causa ad alterutrum procedatur.*
- 10 *Index ad quem siue clausula, Parito iudicato, de causa cognoscere non potest, nisi prius integraliter solta executione.*
- 11 *Parito verbulum siue clausula, Parito iudicato, sufficit quoad reintegrationem in spolio.*
- 12 *Paritum, & verbulum paritio sufficit ad satisfaciendum clausula, Parito iudicato, quando non est aliq. ad illius praestandum.*
- 13 *Possessio dimissa verbulum sufficit ad hoc, vt censetur paritum quod possessionem siue clausula, Parito iudicato.*
- 14 *Clausula, Parito iudicato, censetur satisfactum ex receptione per residuo.*
- 15 *Compensatio an faciat, vt censetur satisfactum clausula, Parito iudicato, ostenditur.*
- 16 *Peritioem realem requirit clausula, Parito iudicato.*
- 17 *Compensatio non admittitur vbi requiritur vera solutio.*
- 18 *Damna, & interesse non liquidata non veniunt*

DE stylo signaturae dati non solet haec clausula, nisi vbi adfunt tres conformes, vel duae vigore statuti, vt per Mart. d. claus. p. 1. claus. 92. n. 2. Velt. in sua praxi lib. 4. cap. 4. n. 9. an sine, Pacific. de Saluatore interdicto, Inpell. 4. cap. 4. n. 48. Rot. apud eund. Pacific. post d. tract. decif. 166. Greg. decif. 361. & fuit dictum in Romana Molendani 6. Nouemb. 1609. coram Ren. erendissimo Domino meo Cocino Decano, impressa per Marchef. de commiss. tem. 2. pag. 147. vbi etiam habetur, quod haec clausula non datur lata vna seorentia, quae in iudicatum legitime transiit, & in Placentina benefice 1. Ian. 1615. coram Card. Versup. & in Vallislerana exemptionum 14. Decem. 1616. coram Andrea. Dummodo non fiat lata per contradietas, vt reprobat Scaphil. tract. Marchef. de commiss. p. 1. pag. 114. n. 175. in vlt. impress.

Triquit iurisdictionem conditionalem, ita vt antequam sit paritum, deficiat iurisdictione, & gesta sint nulla, Put. decif. 429. lib. 1. Rot. decif. 93. part. 4. in nouissim. Gonzal. 21. reg. 3. Cancell. in annota. contra nul. l. 1. n. 149. & numer. 21. Mart. d. p. claus. 92. numer. 10. [Theodof. de Rub. in sing. Rot. tem. 2. part. 4. d. 123. n. 15. & cl. 56. §. 2.] & fuit dictum in Auentana bonorum 12. Ianuarij 1607. coram Illustissimo Patriarcha Mantuano, impressa per Marchef. p. 2. pag. 159. & Pampul. ven. de Oranzo 18. Iuni 1610. coram Causario, impressa per eundem Marchef. d. p. 2. pag. 161. vbi etiam habetur, quod haec clausula conditionalis plene prohibita venit, & in Burgensia iurisdictionis 6. Februarij 1604. coram Ren. erendissimo Domino meo Cocino Decano, impressa per Fatin. decif. 68. num. 1. p. 1. recent. & in Firmiana Altaris 11. Ianuarij 1616. coram Andrea, impressa per eundem Fatin. decif. 701. num. 4. ead. p. 1. & in Farfen. pecuniaria 16. Ianuarij 1615. coram Patriarcha Pampulio, etiam impressa per Fatin. decif. 636. n. 1. p. 2. recent. [& decif. 705. n. 4. & 8. in fin. p. 1. in poss. Fatin. vbi quod operatur vt quis non audiat absque quod pateat, quod tamen non procedit quando ille, ad cuius fauorem est obiecta dicta clausula, ea non vult, & sic expressè, vel tacite illi reuocatur, quia tunc dicta clausula nihil operatur, Verall. dec. 125. num. 1. p. 1. & fuit dictum in Tulerana Parochialis de Chiron 28. Nouemb. 1601. coram Ren. erendissimo Domino meo Cocino Decano, impressa per Marchef. d. p. 1. pag. 262. Limitatur etiam, quod scilicet haec clausula conditionalis non fit siue clausula appellatione remota. Marchef. d. p. 2. numer. 191. pag. 117. item quando restituitur, Parito arbitrio Rote, vt fuit resolutum in d. Augustiana bonorum coram Illustissimo Patriarcha Mantuano, impressa per Marchef. d. p. 2. pag. 159. hanc enim clausulam modificari per clausulam, *Arbitrio Rote*, obicit Scaphil. decif. 1305. n. 1.

Vnde

- 8 Unde si hanc commissione cum hac clausula fiat citatio ad dicendum contra commissionem, cum respectum fore conditionale, nisi prius iudicatio patenter, non erit censenda nisi introducta, Socin. *cons. 99. ad l. 3. vers. tertio autem, vol. 4. Put. de off. 419. dicit 419. in corollis, lib. 1. Blanchet. dicit part. 2. pag. 111. num. 156. in ultim. impress. ubi intelligit, etiam incidenter petatur, & peti possit coram Iudice, & obstat procedere tam in causa Ecclesiastica, quam profana, vel etiam spirituali, criminali, & mixta.*
- 9 Importat hac clausula, ut orator possessionem dimittat, fructus restituat, ac expensis reficiat, antequam in causa ad vltiora procedatur, Rot. *decis. 3. de except. in nouis, & dec. 1. ut lue non censet. in ant. Sepulch. de luer gratis, cap. quando petitor, p. 8. & 9. Veltian. praxi, lib. 8. c. 3. n. 1. Borgn. Causalcan. Fontana de off. 14. num. 4. p. 2. Sfort. Odd. de resist. in integ. p. 2. 7. 7. art. 5. num. 63. Campan. in d. i. c. foris Lori Canon. lib. 1. cap. 13. num. 258. Lancell. de art. tendens appellat. in integ. cap. 18. num. 14. 2. & numer. 127. & 128. subdens a. 126. per commissionem cum hac clausula non censeri licem introducam, nisi prius iudicatio patenter.*
- 10 Ex quibus constat, Iudicem ad quem de causa cognoscere non posse, nisi prius integraliter facta executione, Mart. d. claus. 9. 2. num. 7. Rot. in d. *Amantius boni nom. & in Tolitana decimarum 19. Febr. 1593. coram Card. Pamphilis*, impressa per Marchet. d. p. 2. pag. 153. [Rot. *decis. 17. num. 1. p. 1. in passione. Farin. ubi quod importat quod prius & ante omnia*
- 11 fiat integralis solutio, aliis p. 3. *recens.* tamen quod reintegrationem in spolio non ita dicendum est, in quo casu sufficit verbalis paritio, iuxta *decis. Putci 150. lib. 1. & fuit dictum in Bonanen. attentatorum 6. Martij 1595. coram Iustis.*
- 12 Quando autem non est aliquid actualiter prestandum, tunc ad sat faciendum huic clausulae sufficit patientia, & verbalis paritio, Mohed. *decis. 273. alias 904. fin. de sent. & re iudic. Rota in Bergen. Iurisdic. 29. Octobris 1596. coram Card. Seraphi. inter sim. decisio. 5. impressa *decis. & in Tolitana Capellana 11. Aprilis 1595. coram Illustrissimo Domino meo Card. Malino, & apud Paschic. post Iam. reali. de Saluano iurid. decis. 1. 6. num. 1. Et ad hoc ut paritum censetur quoad possessionem, sufficere verbalem possessionis dimissionem, fuit dictum in Bergen. sicut Capella 21. Iunij 1587. & in Tolitana decimarum 14. Novembris 1589. coram Peria, & in Tollen. & nullius Senensis Monasterij 5. Iulij 1608. etiam Card. Sacrate.**
- 13 Huic clausulae satisfactum censetur ex receptione pro residuo, ut fuit dictum in Valentina pecuniarum 10. Novembris 1598. coram Gypso, impressa per Marchet. de Commission. p. 2. pag. 147. ubi patet dictum fuisse, Signaturam non solum dare hanc clausulam, quoad expensas, nisi quando sunt tres conformes.
- 14 Item huic clausulae censetur satisfactum ex compositione, quae vicem solutionis habet, Gregor. *decis. 342. num. 1. Sed contrarium, ex eo quod humilimo clausula requirit realem partitionem, postea tenuit eadem Rota in Romana de Restitutio 7. Iunij 1619. coram Remboldo; nam ubi requiritur vera solutio, non admittitur compensatio, Sued. *caus. 146. num. 19.**
- 15 Damna, & interesse non liquidata non veniunt sub hac clausula, ut fuit dictum in Bergen. S. Thoma 10. Decembris 1576. coram Ortolan. & in d. Valentia pecuniarum coram Gypso: Et hanc clausulam non

comprehendere expensas, quando circa eas venia sententia lata est, & soluit Rota in Mediolanen. Capellana 13. May 1591. coram Seraph. inter sim. *decis. impressa decis. & apud Marchet. d. par. 2. pag. 144.*

Verificatur hac clausula in amoris terminis rependis ex instrumentis publico repositionis, & hae expensarum factarum in ipsis rependis, ut fuit dictum in Reatina terrarum 14. May 1614. coram Burzio, impressa per Farin. *decis. 50. n. 1. p. 1.*

Non tollit quin attentata reuocentur, ut dictum fuit in Bonanen. attentatorum 11. Martij 1595. coram Iustis impressa per Marchet. d. p. 2. pag. 908.

Circa partitionem quoad fructuum restitutionem dictum est in clausula, *Paritio breui*, quae, ut inquit Marchet. de Commission. p. 1. pag. 197. n. 10. eandem vim habet, & eodem effectus operatur, quos hac clausula *Paritio inducto.*

Aduertete oportere, quod clausula, *Paritio indicata*, non datur si pretendatur iudicatum ex vna tantum sententia vnius singularis Iudicis victorie clausulae, *Appellatione remota*, & late fuit decisum in Valtellitana exceptio. 14. Martij 1616. coram Reuerendissimo Domino meo Porzano, prout nouissime refert D. meus Loetter. de re. beneficia in apparatu, num. 111.

[Et hac clausula facit ut executio rei iudicatae decernatur a Iudice a quo, non a Iudice ad quem, Rot. *decis. 400. num. 1. p. 1. in passione. Farin. alias p. 3. recens.*]

CLAUSULA XCVIII.

Paritio Breui.

- 1 *Dolores referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentes.*
- 2 *Commissio appellationis quando datur cum clausula Paritio Breui, ostendatur.*
- 3 *Conditionem importat clausula, Paritio breui.*
- 4 *Iudici ut non censetur data Iurisdic. nisi prius de partitione conuenerit, operatur clausula, Paritio Breui, appropinqua in commissione.*
- 5 *Secutiva nulla veniens si non paritio feratur siane clausula, Paritio Breui.*
- 6 *Clausula, Paritio Breui, obstat cuiusque venienti ad causam, etiam quod ad ipsam non spectet paritio.*
- 7 *Iurisdic. nulli competis siane clausula; Paritio Breui, donec illi sit paritum possessionem dimittendo, & fructum restituendo;*
- 8 *Tertium venientem ad causam pro suo interesse obstat clausula, Paritio Breui.*
- 9 *Commissio quando conceditur non habenti Iurisdic. cum clausula, Paritio Breui, tunc nullatenus potest appellari audiri in negotio principali, donec doceat de integra paritione.*
- 10 *Fructuum restitutionem importat clausula, Paritio Breui.*
- 11 *Fructus omnes, & distributiones debent restitui a dia obitu, seu vacatione decursi siane clausula; Paritio Breui.*
- 12 *Beneficij possessor restituit etiam cum bona fide, & titulo ab alio habito quam a Papa, non facit fructus suos.*
- 13 *Fructus, & distributiones minime perceptas ab non residentem tenetur etiam restituere possessor siane clausula, Paritio Breui, si illi solus suis legimini protestatio.*

- 14 *Fructus non oblatio non sufficit ad parendum Breui, sed illi sunt cum effectu restituendo, ut tollatur suspensio iurisdictionis.*
- 15 *Fructus quando non sunt liquidandi stance clausula, Parito Breui, recedunt ad Signaturam, & quomodo, ostenditur.*
- 16 *Tertius non afficit clausula, Parito Breui, quoad fructuum restitutionem, qui illos non perciperunt.*
- 17 *Fructus petens vigore clausula, Parito Breui, illorum perceptionem probare tenetur.*
- 18 *Fructuum de perceptione ad hunc effectum satis constare dicatur ex possessione, nisi doceatur se illos non percipisse, nec ab alio percipiosuisse.*
- 19 *Pauupertas stance non est necessaria restitutio fructuum.*
- 20 *Clausula, Parito Breui, debet intelligi quoad possessionem.*
- 21 *Expensa non continetur sub clausula, Parito Breui.*
- 22 *Manutentionem impedit clausula, Parito Breui.*
- 23 *Clausula, Parito Breui, non habet locum, quando post illam committitur causa super excessu.*
- 24 *Clausula, Parito Breui, in una commissione apposta, censetur in omnibus aliis subsequentibus repetita.*
- 25 *Clausula Parito Breui arbitrio Rotæ, non tenetur executionem iam factam.*

DE VI, & effectu huius clausula, vide Mart. de claus. par. 1, claus. 91. Marches. de Commissi. p. 1. pag. 377. cum multis seqq. Nicol. Garc. de beneficiis, p. 6. cap. 3. num. 103. cum seqq. Campanil. in diuersis huius Canonici, rubr. 1. cap. 13. à num. 158. & ceteros in de iur. citatos, nouissime Theod. de Rubricis in fine. Rota tom. 1. p. 4. claus. 35 & 52.

Quando vigore litterarum Apostoli ad declarationem proceditur, non solum commissio appellacionis, maxime si censetur in Romana Curia lata fuerint fulminanda, datur nisi cum hac clausula, ad effectum suspensionis à declaratione lata vigore processus executioni, non nisi cum dicta clausula retribuitur, tum quia ab executione non datur appellatio, ita Marches. de Commissi. p. 1. pag. 396. n. 1.

Importat hæc clausula conditionem, vt per Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 1. §. 1. in annot. num. 149. & 251. Campanil. num. 158. & ideo apposta in commissione, operatur vt iudici non censetur data iurisdictione, nisi prius de dicta partitione constiterit, vt fuit dictum in Regem. beneficij 13. Ianuarij 1597. coram Litta, & in Virgellen. iuris optan. 10. Decembri 1601. coram Gregorio XV. inter eius decisiones impressas dec. 36. n. 1. & in Hipporegen. Canonici, & prebenda 17. Iuri 1603. coram Illustrissimo Patriarcha Mauisano, impressa per Farin. dec. 142. n. 1. p. 2. re. de. & in Compellana parochialis 16. Decembri 1596. coram Orano, impressa per Marches. de Commissi. p. 1. pag. 427. ita vt remaneat nulla sententia, si non parito fuerit, & non trahatur in rem iudicatum, vt dictum fuit in Compellana parochialis 16. Decembri 1596. coram Card. Seraph. impressa per Marches. d. p. 1. pag. 379.

Amplia, vt hæc clausula obstat euicunque veniatur ad causam, etiam quoad ad ipsam non spectet parito, Greg. dec. 36. n. 1. Rot. dec. 68. n. 2. p. 1. recent.

Vnde iurisdictionem nulli competere, donec sit paritum dicto Breui, possessionem dimittendo, & fructus restituendo, tenent Caslad. dec. 10. n. 8. de recent.

De iurisdictionem nulli competere, donec sit paritum dicto Breui, possessionem dimittendo, & fructus restituendo, tenent Caslad. dec. 10. n. 8. de recent.

rescript. Gig. de pens. p. 35 in fin. Rômin. iun. cons. 634. num. 18. vol. 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 1. §. 1. in annot. n. 247. cum duobus seqq. Nicol. Garc. d. p. 6. cap. 3. à n. 110. Rota apud Farin. dec. 93. n. 1. in 1. Cellit. nouissim.

Afficit etiam tertium venientem ad causam pro suo interesse, qui debet admitti in statu, & terminis præfixis, Rota in Compellana parochialis 16. Decembri 1596. coram Orano, & dec. 93. num. 3. apud Farin. Marches. d. p. 1. pag. 398. n. 15.

Quando conceditur commissio non habenti iurisdictionem cum hac clausula, tunc eum nulla adsit iurisdictione, donec sit paritum Breui, nullatenus potest appellans audiri in negotio principalis, donec doceatur de integra partitione, vt ex Capucaq. tradit Gonzal. d. §. 1. in annot. n. 251. & n. 253. colligit omnes casus, in quibus admittitur appellatio ab executione Breui.

Importat hæc clausula non solum dimissionem, sed etiam fructuum restitutionem, vt fuit dictum in Pampilonen. de Sot 28. Ianuarij 1577. coram Card. Blanchetto, & in Virgellen. iuris optan. 10. Decembri 1607. coram Greg. XV. inter eius decisiones impressas dec. 36. n. 1. & in Tirassien. Canonici 15. Martij 1610. coram Reuerendissimo D. meo Prouano, & in Pampilonen. Præbati 16. Aprilis 1601. coram eodem Greg. XV. dec. 50. à n. 1. & ita omnes fructus, & distributiones debent restitui à die obitus, seu vacationis decedens, vt in Breui dicitur: nam possessor beneficij reuerari etiam cum bona fide, & titulo ab alio habito, quam à Papa, non sicut fructus suos, Sarnen. in reg. de arre. cap. 23. Rot. dec. 30. de probat. in anag. Simonet. de rescript. 4. 44. vbi Granut. num. 5. Garc. de benef. p. 5. cap. 5. sub n. 14. & seq. etiam si non sit facta procellatio, Caslad. dec. 6. n. 3. de prebend. Rot. dec. 61. §. 1. diuers. & fuit dictum in Maioricens. Canonici 15. Maij 1594. coram Illustrissimo D. meo Cardinali Miliano.

Quando vero ipsmet fuit facta legitime procellatio, nempe vt rederet, aut dimitteret possessionem, tunc tenetur etiam ad fructus, & distributiones non perceptas ab non residentium, secundum Rotæ stylum, Put. dec. 383. n. 7. lib. 1. Rot. dec. 1170. lib. 3. p. 3. diuers. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 7. p. 94. n. 156. intelligendo cum Nicol. Garc. de benef. p. 9. 4. 2. n. 133.

Oblatio fructuum non sufficit ad parendum Breui, sed illi sunt cum effectu restituendo, ut tollatur suspensio iurisdictionis, Mart. de claus. 91. num. 2. Seraph. dec. 155. num. 1. & 3. & fuit dictum in Rota apud Marches. p. 1. pag. 433. col. 1. vbi etiam quod hæc clausula intelligitur de fructibus ultra possessionis dimissionem.

Quando stance hæc clausula fructus non sunt liquidandi, recurritur ad Signaturam, petiturque vt data cautione Bancaria, vel in forma depositi de illis liquidandi soluendis, in peritorio ad vltiora procedatur, vt per Marches. d. p. 1. pag. 349. à num. 20. vbi refert ita resolutum in d. Pampilonen. beneficij de Sot coram Card. Blanchetto. Limitaturque hoc non procedere, quando fructus sunt liquidandi, quia tunc haberet obiectio ad diffidendum obediens mandatis Apostolicis, vt in casibus facta liquidatione solum solueret superflue.

Non afficit tamen tertius quoad fructuum restitutionem, qui illos non perciperunt, neque ab illo, qui percipit, causam habentes, nam sunt merè tertij, & pro eorum interesse, & iure ad causam veniente. Rota est, quia hæc clausula solum in occupantis odium est apposta, & ideo extendi ad alios nequit, argumento

Oblatio fructuum non sufficit ad parendum Breui, sed illi sunt cum effectu restituendo, ut tollatur suspensio iurisdictionis, Mart. de claus. 91. num. 2. Seraph. dec. 155. num. 1. & 3. & fuit dictum in Rota apud Marches. p. 1. pag. 433. col. 1. vbi etiam quod hæc clausula intelligitur de fructibus ultra possessionis dimissionem.

Quando stance hæc clausula fructus non sunt liquidandi, recurritur ad Signaturam, petiturque vt data cautione Bancaria, vel in forma depositi de illis liquidandi soluendis, in peritorio ad vltiora procedatur, vt per Marches. d. p. 1. pag. 349. à num. 20. vbi refert ita resolutum in d. Pampilonen. beneficij de Sot coram Card. Blanchetto. Limitaturque hoc non procedere, quando fructus sunt liquidandi, quia tunc haberet obiectio ad diffidendum obediens mandatis Apostolicis, vt in casibus facta liquidatione solum solueret superflue.

Non afficit tamen tertius quoad fructuum restitutionem, qui illos non perciperunt, neque ab illo, qui percipit, causam habentes, nam sunt merè tertij, & pro eorum interesse, & iure ad causam veniente. Rota est, quia hæc clausula solum in occupantis odium est apposta, & ideo extendi ad alios nequit, argumento

Non afficit tamen tertius quoad fructuum restitutionem, qui illos non perciperunt, neque ab illo, qui percipit, causam habentes, nam sunt merè tertij, & pro eorum interesse, & iure ad causam veniente. Rota est, quia hæc clausula solum in occupantis odium est apposta, & ideo extendi ad alios nequit, argumento

negotio cap. non debet, de reg. iur. in 6. Ita Marchef.
d. p. 1. pag. 197. n. 2.

17. Sed fructus petens, illorum perceptionem probarenetur, Achil. decif. 16 in fin. & decif. 1. n. 1. de refit. fpoliat. vbi declarat quomodo intelligantur illa verba, & quod per ipf. pferatur. Vnde qui illos non percipit, reftituere oon tenetur, Rot. decif. 1. de renouat. in nouis, Marchef. d. p. 1. pag. 197. num. 2. & 5. Et de perceptione fructuum ad hunc effectum fati conftat de iur. ex poffeffione, nifi doceatur fe illos non percipiffe, nec ab alio perceptis fuisse, Rot. in Compellitana fructuum 6. Martij 1590. Cardinale Piaz. & in Paucitatis Archidiaconi 12. Adij 1592. etiam Petiti, & in Cufumina poftea in 10. Decembris 1595. etiam Card. P. napolit.
18. Stante paupertate non eft neceffaria reftitutio fructuum, ad oortu in cap. alom. l. 1. de refit. fpol. Caffad. decif. 3. n. 5. verf. quia affirmatiua, de refcript. Velt. in praxi lib. 4. cap. 4. n. 10. adde. ad decif. Greg. 361. n. 3. & fuit dictum in Tullen, fen nullius Senen.
19. Monafterij 5. Iulij 1608. etiam Card. Sacrus, vbi etiam habetur, quod hac claufula debet intelligi quoad poffibilia.

20. Sub hac claufula expenfe non continentur, vt Marchef. d. cap. 1. num. 185. num. 5. Mart. d. clauf. 91. num. 3. Gode. d. p. 6. cap. 3. num. 130. & fuit f. p. uis refo- lutum in Rot. & fignatet in Virgellen, iuris optan- di 10. Decembris 16. etiam Greg. XV. imprefla per Marchef. d. p. 1. pag. 608. & inter decifiones eufdem Gregorij imprefla de if. 36. num. 8. & in Maucien, beneficij 24. Novembris 1610. etiam Blaffifone Pa- triarcha Maccedone, imprefla per Farin. decif. 3. 9. num. 2. p. 2. recent. & in Forlunen. beneficij 10. Martij 1623. etiam P'baldo, & in Neapolitana beneficij 13. Ianuarij 167. etiam eodem [Theodof. de Rubens d. cl. 52. n. 3.]
21. Impedit hac claufula manutentionem, vt per Nicol. Gode. d. p. 6. cap. 3. & num. 110. Mart. d. clauf. 91. num. 15. Marefco. vtr. refcript. ibi. l. cap. 86. num. 87. Vtiam in praxi lurifperitorum lib. 3. cap. 8. num. 332. cum feqq. in 1. edit. Rot. apud Farin. decif. 17. 9. num. 6. in prima collect. nouiff. & decif. 142. num. 1. p. 2. recent.

22. Non habet locum, quando poft illam commit- titur caufa fuper excello, vt fuit dictum in Carpenfien. beneficium 29. Aprilis 1612. etiam Card. Fer- rufio, imprefla per Marchef. p. 1. pag. 1071. in ult. impref.

23. In vna commiffione fpoliata, cenfetur, in omni- bus alijs fubfequentibus repetita, Caffad. decif. 8. num. 4. & 5. de refcript. Mart. d. clauf. 91. num. 8. Mar- chef. d. p. 1. pag. 197. num. 12. [Theodof. de Rubens d. cl. 52. n. 8.]

24. Clauf. Parit. Breui arbitrio Rota, non reuocat executionem iam factam, vt per Rot. relaxat à Theodof. de Rubens d. cl. 52. num. 11. & num. 17. dicit quodd impedit executionem vbi reftitutio preterit ex alternatiua, & beneficium eft fimul- taneum collationis Epifcopi cum Capitulo, & n. 18. quodd operatur vt fit fupendendum fumo oon plene probationis reftitutoriois.]

CLAVSVLA XCIX.

Per cellum, vel decessum, &c.

1. Claufula, Per cellum vel decessum, &c. intelligitur per renouationem, vel mortem.
Refignationem ad fauorem non capie claufula

Per cellum vel decessum, &c.

3. Claufula, Per cellum, vel decessum &c. in vnioc. appofita, non purificatur ex refignatione facta ad fauorem.
4. Claufula, Cedente, vel decedente, quod importet, alioquin.

Intelligitur per renouationem, vel per mortem iuxta text. in cap. quomodo, l. 2. de ibi glo. 1. vtr. t. dentium, de iur. iur. lib. 6. gloff. verb. mortem, c. 1. de p. r. de refcript. eod. lib. Put. decif. 377. l. 3. Glo. 12. refp. 6. n. 1.

De fimplici cessione intelligitur, non de ea, quæ fit ad fauorem certæ perfonæ, & non capie re gna- tionem ad fauorem, vt per Putum decif. 363. lib. 21. Greg. decif. 159. n. 3. C. xist. Argel. de contraditura legatum, q. 15. num. 150. Floren. de refignat. beneficij lib. 1. quæft. 4. num. 39. & feq. & num. 15. & 37. & lib. 6. q. 5. num. 18. & feq. [Caffad. decif. 3. de renouat. Mohed. decif. 341. alijs 36. in f. de renouat. Rota decif. 402. lib. 3. part. 3. d. uerf. Theodof. de Rubens in f. g. R. ra tom. 3. p. 6. clauf. 126. num. 1.] & in fpecie quod hmo claufula appofita in vnioc. non purificetur ex refignatione facta ad fauorem, fuit late deductum, in Gerundam. Prioratus 11. Martij 1615. etiam Card. P. napolit. & in agnitiua beneficij 11. Martij 1599. etiam Card. P. napolit. imprefla per Nic. Gode. de benef. p. 1. de 4. n. 40. [Nao conij. t. hendi vacationem per priuationem. Simon. de refcript. q. 65. num. 1. cum epp. nifi ad effectum claufula, vel quamvis aliam diuifio- nem. Simonet. d. q. 6. n. 4. & 5. Theod. de Rub. d. cl. 52. n. 2. & 3.]

Claufula, cedente, vel decedente, adiecta in vnioc. non fufpendit illam, vel illius perfiditatem, fed tantum executionem, neque importat conditio- nem, vt um den. on. t. r. d. iuxta tempus commo- exiturum, quo executioni mitti debet vt poft Oli- da. decif. 22. num. 9. & conf. 327. sub num. 5. verf. & vnioc. tamen prædictam, & num. 19. hinc obfer- uat D. meus Lotte. in f. de refcript. tract. ac re beneficij lib. 1. q. 30. n. 36.

CLAVSVLA C.

Perinde valere.

- x. Doctores referuntur de vi, & effectibus huius claufu- lae agente.
2. Refcriptum cum claufula, Perinde valere, datur, quando Pa. a facultatem a fe co. ceflam, fed alia qua ex parte vtrioc. valere decernit.
3. Refcriptum, Perinde valere, reuocatur, & effectus concessum valere, qua fubfcriptum erat.
4. Difpenfationis defellum tollit claufula, Perinde valere.
5. Gratia, Perinde valere, falfum late pendente, non ha- bita manutentione, itur, f. n. l. a.
6. Tertij contra ius media tempore quafiam non ope- ratur claufula, Perinde valere.
7. Difpenfatio principis, vel caufa fi ceflet, perda- quia eft nulla, non operatur claufula, Perinde valere.
8. Prelatio ceterati tituli dicitur ex gratia, Perinde valere.
9. Gratia, si neceff. immorata pendente r. m. ad pu- blicandum acceptationem, non eft bona.

De vi, & effectibus huius claufule vide Parif. decif. 44. n. 7. & conf. 45. num. 23. vel. 4. blocch. conf. 316.

vers. 126 Aloy. Ricc. in collect. decis. 4. collecti 1471. Azor. in praxi. moralium p. 2. lib. 7. cap. 12. g. 1. Marth. de causulis p. 2. claus. 125. alius 123. in ultim. impress. Mendez à Castro in praxi Lusitanica lib. 2. cap. 3. num. 13. cum seqq. Mat. Antonin. var. resolut. lib. 1. resol. 105. num. 4. 5. & 6. Viuium. in praxi Lusitanica lib. 13. cap. 8. num. 63. cum seqq. in a. impress. Rebuff. in praxi bene fiscalis. rubr. de rescripto. Perinde valere, Mandol. in Signatura gratia, in verb. Perinde valere.

1 Rescriptum cum hac clausula datur, quando Papa facultatem a se concessit, sed aliqua ex parte incerta, valere decernit, prout notant Rel. ubi. citato loco, & Azor d. q. 1. vers. porro rescriptum, ubi subdit, in quibus diffinita te scripto pontificio, quod dicitur novum proavio.

3 Retorahitur huiusmodi rescriptum, & efficit concessionem valere, que inbreptita erat, ita Menoch. conf. 316. num. 3. & 15 Azor. d. q. 1. vers. porro.

4 Tollit defectum dispensationis, Rota decis. 4. 6. num. 1. part. 1. dinesy. Mart. diss. clausul. 321. num. 4.

5 Gratia tamen, Perinde valere, facta lite pendente, non habita mentione litae, est nulla, Lancell. de arbit. cap. 4. in praxi. a. num. 631. Nicol. Gatt. de benef. p. 4. c. 3. n. 34. & fuit reuocatum in causa Testina beneficii 23. Ianuarii. 1595. eorum Card. Seraphini inter eius decisum, in praxi decis. 10. & in London. Canonica. 7. Iunii. 1596. eorum Peria.

6 Non operatur hac clausula contra iur tertio medio tempore quozitum, quia, quoniam de rescripto. 6. Rot. decis. 12. de prob. in aurig. & decis. 633. num. 6. p. 3. lib. 1. dinesy. Mohed. decis. 11. de proband. & decis. 10. de concess. proband. Caput. decis. 126. num. 5. p. 1. & decis. 198. num. 7. p. 2. Put. decis. 186. lib. 2. in cor. rest. Mandol. de Signatura gratia, in rubr. Perinde valere, vers. Perinde igitur, in aliam. conf. 8. num. 39. p. 1. Mat. Antonin. de resol. 105. num. 5. Mart. de clausul. 321. num. 1.

7 Item non operatur, si dispositio principalis, vel causa cesset, puta, quia est nulla, Gabr. conom. lib. 6. tit. de clausul. concl. 7. num. 87. Lancell. de arbit. p. 1. c. 3. num. 265. Flom. de rescripto. lib. 8. q. 1. n. 40. Mat. Ant. d. resol. 05. 7.

8 Probatio colorari utri elicitur ex gratia, Perinde valere, Put. decis. 8. de prob. d. Aloy. Ricc. d. collecti. 1471. vers. sequendus, Malcard. de probat. concl. 1387. num. 7.

9 Gratia, si nequit, impetrata pendente termino ad publicandum, acceptionem, non est bona, non obstante conf. Gemin. 19. & Rom. 489. quia requiritur quod beneficium vacet tempore datæ, ita Put. decis. 7. de proband.

10 Habens expectationem sub data concessionis gratia, si concurret cum habente gratiam adiecta clausula, quod perinde valeat, ac si sub prima data, & sub primis proscriptis concessa fuisset, ille verus preferatur, ex quo concurret circa idem cum habente hanc datam, ita Castid. decis. 6. de concess. proband. quem refert Aloy. Ricc. d. collecti. 1471. vers. sequitur.

CLAUSULA CL.

Pleno iure.

1 Delibera referunt de vi, & effectibus huius clausulae agent.

1 Proprietas simul, ut cum usufructu transferatur, operatur clausula, Pleno iure.

3 Donationem liberam, non feudum esse concessum, Imperat clausula, Pleno iure, in concessione adhibita.

4 Liberam rem significat clausula, Pleno iure.

5 Totalitatem imperat etiam in proprietate, possessione, vel usufructu clausula, Pleno iure.

6 Clausula, Pleno iure, intelligitur sine diminutione, & cum omni integritate.

7 Clausula, Pleno iure, posita in donationibus propter nuptias, nullis existentibus liberis primogenitis, quomodo intelligatur, ostenditur.

8 Hæres pleno iure institutus, dicitur etiam institutus in usufructu.

9 Substitutio in dubie censetur directa infra pupillarem propriam clausula, Pleno iure.

10 Trebellianica a decretalium prohibet clausula, Pleno iure, posita in restitutione fideicommissi.

11 Clausula, Pleno iure, interpretatur secundum substantiam materiam variis, & diversis modis.

12 Omnia comprehendit clausula, pleno iure, non indiget additione.

13 Donatus rei dicitur pleno iure, licet ea ab ipso possit emere, necesse est, vel repari.

14 Possidere dicitur ille pleno iure, qui fructus colit, & de illis disponit pro libito voluntatis sua.

15 Fundus vii legatus est pleno iure, legatarius de illo disponere potest in vita, & in morte.

16 Ecclesia dicuntur pleno iure ad aliquem pertinere, quando vtrique iure eidem subiecta sunt.

17 Clausula, in locum summi & imperat concessionem iurum, & translationem utilium, adionum.

18 Clausula, Præterquam si nobis prouideret, &c. præferas omnes prouisiones Apostoli.

DE vi, & effectibus huius clausulae, vide Petr. Gregor. ymagines. foris lib. 1. cap. 11. num. 59. Mart. de clausul. p. 1. claus. 89. alius 93. in ultim. impress. Card. Tusch. praxi. concilii. litt. P. concl. 364. Stephan. Gratian. dispens. forens. cap. 46. [Theodof. de Rubis in syn. Rota tem. 1 p. 4. cl. 114. tribuit plenum ius faciendi, disponendi, &c. etiam priuandi quoad alios, Rot. decis. 358. n. 8. p. 5. recent.]

Operatur hac clausula, quod proprietas simul cum usufructu transferatur, iuxta, & ibi Angel. & Fulgos. C. ad Terrull. Alex. conf. 56. num. 1. lib. 3. Albert. de distinction. verb. pleno iure, & Stephan. Gratian. Amaxia decis. 139. num. 6. Card. Tusch. tem. 1. litt. 89. concl. 351. num. 1. & ten. 8. litt. P. concl. 315. num. 94. Mart. de clausul. 91. num. 1. vbi num. 3. post. Alex. conf. 208. num. 6. vers. nec prædictis obstat, lib. 2. id intelligitur, quando ponitur absolute, non verò respectu ratione subiectæ materie, secundum quam testatur. [Theodof. de Rubis d. cl. 54. n. 1.]

In concessione adhibita arguit donationem liberam, non feudum esse concessum, Menoch. conf. 87. n. 29. & conf. 191. n. 14. significat enim tem liberam, idem Menoch. conf. 6. n. 5.

Imperat totalitatem, Menoch. conf. 1. num. 83. & 4. conf. 87. num. 427. & conf. 191. num. 14. etiam in proprietate, & possessione, vel usufructu, ut per Stephan. Gratian. d. decis. 239. n. 6. & Cardin. Tusch. praxi. concl. num. 1. litt. C. concl. 331. a principio.

Imperat sine diminutione, & intelligitur cum omni integritate, Dec. conf. 493. num. 8. & 9. Mart. de clausul. 91. num. 3. Card. Tusch. d. litt. P. concl. 331. num. 1.

num. 3. & fuit dictum in *Sorano Testamento* 18. Aprilis 1603. *verum Card. Pamphili*, *Mecoch. conf. 1046. num. 5.* *Cardio. Tusch. l. tit. D. conf. 197. n. 14.* & *conf. 329. num. 1.* [Rota apud Paul. de Rub. *decif. 129. n. 5. num. 1. dicitur* alibi 6. *recesit*]

Posita in donatione propter nuptias, nollis existantibus filiis primi maximonij, intelligitur quoad proprietatem, & usufructum, illi vero existentibus, intelligitur quoad usufructum tantum, & sic ut donatio quoad proprietatem sit referenda filiis, quia ex praeiumpcia mente contrahentium stipulatio intelligitur concepta iuxta dispositionem *1. femina. §. 1. generaliter. §. illud C. de secundis nuptiis* fuit resolutum in *Beneventana* *honoraria* 20. Junij 1594. & 17. Aprilis 1595. *etiam Luria*. Et quod resolutio tibi facta de certis bonis in donatione pleno iure, importat idem quod sine diminutione tam in dominio, quam in hypotheca, usufructu, & omnibus obligationibus, & quibus possunt minui, ita Alex. *conf. 1208. incip. Visu. d. princ. vbi ad num. 8. sub. 2.* *Cardin. Tusch. d. l. tit. D. conf. 331. numer. 7.* & statum quod donatio valeat pleno iure, intelligitur quoad proprietatem, & usufructum, non autem quod non possit revocari, Alex. *conf. 162. incip. Visu. d. 1. §. 5. sub. 6.* *Card. Tusch. d. conf. 321. n. 2.*

Operatur quod haeres pleno iure institutus, etiam in usufructu institutus intelligatur, ita Alex. *conf. 56. num. 2. sub. 2.* *Ruin. conf. 40. num. 7. in fin. sub. 2.* *Card. Mantica d. consuet. volum. vbi. l. 2. lib. 9. n. 6. num. 17.* & 10. *Mecoch. de praeiump. lib. 4. praef. 140. num. 26.* *Mart. d. claus. 93. num. 4.* vbi refert in contrarium *Ripin. l. 2. de consuet. num. 40. vbi refert iuss. de leg. 3. & Gabr. conf. 102. num. 3. lib. 1.*

Substituto in dubio censetur directus infra pupillarem, & excludit maiorem propter hanc clausulam, *Pleno iure*, ut per Anton. de Butz. *conf. 53. num. 2.* *Bart. conf. 15. in fin. Corn. conf. 124. col. 5. vers. correbentur praemissa*, vol. 4. Alex. *conf. 176. incip. Visu narratio num. 7. vbi refert plene iure*, lib. 7. *Aret. conf. 156. col. 7. vers. unde dicitur*, *Grat. conf. 134. vol. 2.* *Mart. d. claus. 93. claus. 5. n. 2.* *Card. Tusch. l. tit. D. conf. 331. num. 1.*

Posita in restitutione fideicommissi, prohibet detractionem Trebellanicam, *Capra conf. 36. num. 9. & conf. 86. num. 9. in fin. Menoch. conf. 1112. num. 14.* [Theodof. de Rubens d. claus. 53. num. 7.] *Cardin. Mantica. de consuet. volum. vbi. l. 2. lib. 9. n. 2. num. 18.* *Mart. d. part. 3. claus. 58. num. 1.* *Puz. decif. 438. num. 7. lib. 2. in correll.* Sed *Apostolus Rom. conf. 75. in vers. quid non*, tenet quod ista clausula, *Pleno iure*, non impedit detractionem Falcidia, aut legitimae, aut portionis de iure debita, prout cum refert *Cardin. Tusch. d. l. tit. D. conf. 331. num. 6.* *Rota* vero apud eundem *Mantica. decif. 348. num. 3.* in hoc puncto se censuit. In proposito autem Domio censuerunt Trebellanicam esse prohibitam, cum testator expressit voluit in euentum conditionis totam hereditatem pleno iure deuolu ad cippum domus: nam licet magna sit dispositio, cum testator voluit pleno iure hereditatem restituere substituto, an sit prohibita Trebellanica, & sequenti calculo receptum sit, cum non esse prohibita, quia commodissime potest intelligi, ut hereditas restitutor quoad directum, & pleonum dominium, i quo vile non sit de iudicium, vel quoad proprietatem, & usufructum, *Romin. conf. 139. n. 3.* *Capra conf. 84. num. 9. & seq.* cum alius a iure deductus d. lib. 7. (videlicet in *tratt. de consuet. volum. 1.*) *lit. 12. n. 18.* tamen quoad testator voluit pleno iure totam re-

stitui hereditatem, verius est, ut intelligatur expressim prohibita, quia ex his verbis emixta voluntas testatoris ostenditur; sicut etiam quoad testator voluit restituere totam, & integram hereditatem, *Gallula in l. Cernus. §. de val. n. 28. & Rip. n. 130. & 131.* *Puz. decif. 444. in fin. lib. 3. vbi decif. 448. in correll.*, quod etiam a me traditum est d. lib. 7. *lit. 12. num. 1. 135. & 18. in fin.* *Halconius decif. Illustissimi Card. Mant. eadem loco.*

Interpretatur haec clausula secundum subiectam materiam variè, & diuersimodè, ut per *Pute. d. decif. 438. n. 5.* & ita secundum subiectam materiam importat totum directum dominium, sed tamen regulariter importat sine diminutione, Alex. *conf. 208. n. 6. & 7. sub. 2.* *Card. Tusch. d. l. tit. D. conf. 331. num. 9.* vbi n. 10. cum eod. Alex. *conf. 162. num. 5. in fin. lib. 6.* subdit, quod intelligitur rebus sit stantibus. Omnia 12 comprehendit oon indigens adiectione, *Franc. Marc. Delphin. decif. 87. n. 3. p. 1.* *Card. conf. 18. n. 4. lib. 3.* *Rom. conf. 79. n. 1. & conf. 139. n. 1.*

Pleno iure rei Domio dicitur, licet ea ab ipso possit euinci, reuocari, redimi, vel recepti, ut late probat *Tiraquel. de retrat. conuent. gloss. vni. §. 2. num. 38.*

Pleno iure illum possidere dicimus, qui fructus colligit, & de illis disponit pro libito voluntatis suae, prout ait *Bald. in l. 1. C. de reuocand. donat. num. 3.* vbi subdit, pleno iure illum quoque possidet, cui ex imperueniente casu potest possessio reuocari.

Pleno iure vbi fundus legatus est, legatarius de illo disponere potest in vita, & in morte, *famulus 3. §. illud C. de secundis nuptiis*, & late potest Felio, in *cap. conquisitus 16. in princ. de foro compes.*

Pleno iure dicuntur Ecclesiae ad aliquem pertinere, quando vtroque iure, id est, in spiritibus, & temporalibus eidem subiectae sunt, *cap. quoniam 21. de prinsep. Butz. num. 26.* *Card. numer. 1.* & *Dec. n. 17. §. 11. in eadem & planare, §. an Ecclesiae. d. lit. Reduss. in concordat. in forma mandati. verb. plenam.* *Cardio. Tusch. d. conf. 164. num. 3.* *Mart. d. claus. 93. num. 6.* *Sayr. d. decif. lib. 1. cap. 12.* *Erasm. d. Cochier de Insidit. Ord. in exemplis. part. 4. quist. 67. n. 5.* [Theodof. de Rubens d. cl. 53. n. 11. vbi dicit quod haec clausula sonat in spiritibus & temporalibus, & num. 15.] quod haec clausula importat ut censatur intentatum oadum possessionum, sed etiam pectitorium, & n. 6. quod videtur importare rem oon esse subiectam fideicommissi, & num. 10. quod importat directum substitutionem, vbi potest directio substitui aliis locis, & n. 3. quod excludit obligationem, & hypothecam, & n. 14. quod importat reum & mixtum imperium, & num. 28. & 27. quod operatur ut verbum commune interpretetur directum, vbi sumus in persona, cui directio substitui oon potest.

Claus. *Potenti in locum suum*, & c. importat cessionem iurium, & translationem verum actionum, & constitutionem praedicationis in rem suam, *Bart. in l. qui quadragesima n. 7. §. ad Trebell. vbi laf. num. 7. Paris. conf. 107. num. 34. lib. 3.* *Riminald. conf. 529. num. 43. lib. 5.* *Theodof. de Rubens in §. gal. Rote tom. 3. claus. 36. num. 1.* vbi n. 1. subdit quod illius vigore competit actio executiva prout competit cedenti, & num. 6. post *Rimmo. d. conf. 529. num. 43. lib. 5.* & *Menoch. conf. 361. num. 38.* reuoluit hanc clausulam importare translationem domini.

Claus. *Præterquam a nobis praestis*, & c. posita in Breui praesertim omnes provisiones Apost. factas etiam ab antecessoribus, & excludit tantum provisiones inferiorum, nisi apponatur hoc modo, *præterquam*

quam à nobis infis, &c. quia tunc est personalissima, & ideo eo casu non praeterantur provisiones factae ab antecessoribus, sed solum factae ab ipso Papa immediatè, ita Theodol. de Rubens dist. part. 4. claus. 543.

- 19 Claus. Præterquam per obitum apud sedem, &c. limitat totam gratiam, & sic etiam subrogationem gratiosam, quae est accessoria ad gratiam principalem, quod locum non habet quando beneficium non est relictum, & in litteris nulla est egressa referentia. Ita Theodol. de Rubens dist. part. 4. claus. 544.]

CLAVSVLA CII.

Pro expressis, &c.

- 1 Doliore referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agere.
- 2 Expressio specialis, & individua cum omnibus suis qualitatibus habet vim clausulae, Pro expressis.
- 3 Expressionem specificam liti operatur clausula, Pro expressis, quando dicitur, Cuius liti statum, &c.
- 4 Expressionem ita operatur clausula, Pro expressis, ut non admittatur aliquis ad allegandum, vel probandum contrarium.
- 5 Legitimationis seu confirmatio legitimacionis non valet, nisi fiat mentio de filiis legitimis.
- 6 Papa ubi fingit aliquid expressum, quod non est expressum, habetur ac si in individuo expressio facta fuisset ad valitatem gratiae.
- 7 Inferiorem tenoris operatur clausula, Pro expressis.
- 8 Derogationis specialis vim habet clausula, Pro expressis.
- 9 Derogatoria derogationem tollit clausula, Pro expressis.
- 10 Clausula, Pro expressis, habet clausulam derogatorem ad sequentes contrarium dissolvit.
- 11 Subsequenter omnem ex eo quod aliter sit narrata gratia procedens, quàm consilares, cessare facit clausula, Pro expressis.
- 12 Clausula, Pro expressis, restringitur ad expressam, & totum principalem tantum disposicionem.
- 13 Tertio in praedictum, de quo princeps non intellexit, non operatur clausula, Pro expressis.
- 14 Intentionis defectum non tollit clausula, Pro expressis, neque operatur in iis, quae consilium in facto ignorat.
- 15 Legem, aut statutum, ubi mandatur fieri expressionem specialem, & tacite, vel expresse prohibet generalem, non tollit clausula, Pro expressis.
- 16 Defectum per quos gratia est subreptitia, non tollit clausula, Pro expressis, maxime quando est apposta limitari.
- 17 Subreptionem gratia facta ad instanciam partis sine causa cognita, non tollit clausula, Pro expressis, scilicet nec tollit subreptionem, quando agitur de fraudando tercio.
- 18 Obreptionem non tollit clausula, Pro expressis.
- 19 Dispensationem non inducit clausula, Pro expressis.

DE VI, & effectibus huius clausulae, vide Patii, c. 1. n. 96. vol. 1. & c. 42. vol. 5. Dec. c. 34.

& c. 441. num. 7. vol. 1. Anton. Gabr. com. lib. 8. tit. de claus. concl. 3. Petz 1.6. vers. 6. claus. 21. lib. 3. Ordinum pag. 695. Menoch. conf. 190. num. 24 & conf. 817. num. 6. Mart. de claus. part. 1. claus. 101. ut vltimum impress. Flamin. de regim. tom. 2. lib. 12. q. 14. num. 15. & 16. Matchef. de Commis. part. 1. pag. 125. cum segg. Alovis. Rie. in collect. dec. 7. q. 4. collect. 949. Catdin. Tusch. prat. concl. 101. tit. C. concl. 339. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 36. num. 83. Vio. in prax. iuris. lib. 1. cap. 8. num. 147. cum segg. in 2. impress. Moner. de comm. vlt. vlt. cap. 7. a. 101. cum multis segg. q. 1 in princip. num. 281. sit hanc clausulam, & illam, Quorum tenore, &c. eadem vim habere. [notissime Theodol. de Rubens in singul. Acta tom. 2. p. 4. claus. 533. Gambir. de legat. lib. 8. tit. de poss. legat. in legim. & statuis condem. n. 37. cum segg.]

Primus effectus est, ut habeat vim specialem, & in diuidua expressionis cum omnibus suis qualitatibus, ut per Mart. d. claus. 101. num. 2. Flamin. d. g. 14. num. 16. Gemio. in 6. num. 21. vers. ad rescriptum, & c. 1. 20. n. 7. vers. ex iterationibus, Cardin. Tusch. d. concl. 339. n. 6. Alovis. Rie. d. collect. 949. effect. 5. Menoch. conf. 1003. n. 47. & 48. Moner. d. num. 201. paulo post princip. [Rebuff. super concord. in forma mand. Apostol. in ver. pro expressis, vers. & hac clausula, Theodol. de Rubens d. claus. 533. num. 1. & n. 1. dicit quod operatur ut omnia possint exprimi, & num. 4 quod etiam operatur ut omnia exprimenda censentur expressa, & si nominatim expressio facta fuisset.]

Amplia hunc effectum, ut hanc clausula operetur expressionem specificam liti, quando dicitur, Cuius liti statum haberi volumus pro expresso, quia habet omnem expressionem de stylo Curiae, ut post Gemio. d. claus. 101. num. 6. & seg. vers. praeerea, & dicit aduenerit dum docent Mart. d. claus. 101. n. 7. Cardin. Tusch. d. concl. 339. n. 7.

Amplia deinde, ut ita tantum operetur expressionem, quod non admittitur aliquis ad allegandum, vel probandum contrarium, ut post Ant. de Butr. consil. 2. & 49. in fin. ac Gemio. d. consil. 120. numer. 7. vers. item, ex quo Papa tenet Card. Tusch. d. concl. 339. num. 8. ubi num. 9. ampliat in legitimacione, seu confirmacione legitimacionis, quia licet non valeat, nisi fiat mentio de filiis legitimis expressa, tamen sufficit, si fiat per relationem ad aliam legitimacionem, in qua mentio fit de filiis legitimis, & Papa habuit pro expressa in prima legitimacione, & num. 11. similiter ampliat, quod si de stylo Curiae Papa fingit aliquid expressum, quod non est expressum, habetur ac si in individuo expressio facta fuisset ad validitatem gratiae, & non admittitur probatio in contrarium, & citat Ant. de Butr. dicto loco.

Secundus effectus est, ut operetur inferiorem tenoris, ex traditis per Gabr. d. tit. de claus. concl. 5. n. 1. Anton. de Butr. conf. 2. num. 4. vers. nam gratia, & c. 49. n. 7. Mart. de claus. 101. n. 6. Ioseph de Sesse Aragon. dec. 93. n. 1. Gemio. conf. 13. incip. Super, in princ. qui loquitur in provisione beneficii facta per Papam ob priuilegium alterius, in qua voluit procellum, & sententiam haberi pro expressis, Gemio. consil. 61. n. 22. Card. Tusch. d. concl. 339. n. 1. Couar. p. 2. rubr. de testam. num. 20. vers. rursus erant, Franc. Leo in Theof. feri Ecclesiae p. 1. cap. 13. num. 21. & p. 4. c. 1. num. 129. Soar. de test. lib. 8. cap. 38. num. 2. Gabr. d. concl. 5. num. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 36. d. num. 13. Menoch. de presump. lib. 6. presump. 40. n. 22. licet Tirac. ad leges cannab. gloss. 7. n. 33. & seg. quem refert Card. Tusch. d. concl. 339. num. 2. ac alij relati per

per Menoch. d. n. 21. contrarium sentiant, videlicet quod requiratur expressio, cum hæc clausula sit periculosa, & de illo apponi solita.

- 3 Tertius effectus est, vt habeat vim specialis derogationis, vt ex Crau. Selu. & aliis resolut. Menoch. consil. 190. n. 11. 4. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 19. n. 11. 8. ac prout tollit derogatorias derogatorias, Greg. de res. 109. n. 21. habetque clausulam derogatoriam ad sequentes contrarias dispositiones, Flam. d. quæst. 14. n. 16. Aloyf. Ricc. d. collect. 949. effell. 4. Mart. d. claus. 101. n. 1. Monet d. l. cap. 2. n. 101. in med. Quod adeo verum est, vt si Papa in genere deroget omnibus contrariis, quorum tenores habere vult pro expellis, perinde sit derogatum, ac si omnia contraria essent specificata; vt post Boer. Dec. & Gemin. concludit Cardin. Tusch. d. concl. 339. n. 3. [Hæc clausula posita in mandatis de providendo, operatur vt tacite tenore beneficiorum obtinentur per imperpetuum non reddat gratiam subreptitiam, Rebuff. in forma n. 1. præf. in verb. necnon omnia n. 4. & in repet. a. nulla col. 12. in 8. claus. pag. mibi 438. de censu. præb. Theodof. de Rub. dist. claus. 339. n. 3. vbi n. 14. quod etiam operatur vt pro expellis habeantur dispensationes, quia habet imperpetuum pro dictis beneficiis retinendis, & sic quod gratia valeat, etiam quod non fiat mentio dispensationis]

- 4 Quartus effectus est, vt faciat cessare omnem subreptionem ex eo quod aliter sit ornata gratia præcedenti, quam consistat, vt per Angl. consil. 274. incip. Beneficiis Episcopum, n. 1. vers. pro hoc qua. Mart. d. claus. 101. n. 9. Alex. Timentino. var. res. lib. 1. de re resp. res. lib. 3. n. 37. Card. Tusch. d. concl. 339. n. 10. [quia non operatur in his, quæ sunt contraria mutatis, vt per Theodof. de Rubens dist. claus. 339. n. 10.]

- 5 Primum limitat, hæc nostram clausulam restringit ad expressa, & eorum principalem dispositionem tantum, vt ex Dec. consil. 142. vers. non obstat cum Papa, & Pat. consil. 142. vers. illa enim verba, vol. 4. docet Gabr. d. claus. 339. n. 11. & 18 quos testat, & sequitur Moet d. cap. 7. n. 109. [quia non operatur ex sui natura circa non expressa, Dec. consil. 142. n. 7. versum obstat. Theod. de Rub. d. claus. 339. n. 7.]

- 6 Limita secundum, vt non operetur in præiudicium tertii, de quo Principis non intellexit, ita Goxad. consil. 14. vers. diuersimodis considerari, vol. 1. vers. non obstat, Gabr. d. claus. 339. n. 19. Iosep. Sesse Aragon. decis. 93. n. 4. Monet d. cap. 7. n. 10

- 7 Limita tertio, non tollere defectum intentionis, necque operari in his, quæ consistunt in facto ignorato, vt per Petre. consil. 38. n. 1. & seq. vbi dicit hoc esse verum, quando est ad instantiam partis; reseruat, & sequuntur Mart. d. claus. 101. n. 10. & Card. Tusch. d. concl. 339. n. 7. [Theodof. de Rubens d. claus. 339. n. 8.]

- 8 Limita quarto, vt non tollat legem, aut statutum, vbi mandatur fieri expressionem specialem, & tacite, vel expresse prohibet generalem, vt per Gabr. d. concl. 339. n. 1. Iosep. Sesse d. decis. 93. n. 17. Monet d. cap. 7. n. 217.

- 9 Limita quinto, vt non tollat defectus, per quos gratia est subreptitia, maxime quando est opposita iustitiae, prout citato Dec. consil. 142. incip. Et pro tenore, n. 7. assentit Cardin. Tusch. d. concl. 339. n. 11. vbi n. 13. post Crau. consil. 896. incip. Quamvis, col. 5. vers. nec obstat promissio, extendit, non tollere subreptionem gratia facta ad instantiam partis sine cause cognitione, sicut nec tollit subreptionem, quando agitur de præiudicio tertii.

Angl. Barba de Clausul.

Limita sexto, non tollere obreptionem, vt post 13 Crauer. d. consil. 156. col. 5. vers. tertio respondens, docet Card. Tusch. d. concl. 339. n. 16.

[Limita septimo, non inducere dispensationem, 19 Rebuff. in 3. p. figurata n. 15. Theod. de Rub. dist. claus. 339. n. 9. vbi etiam quid nec inducit inhabilitatem impetrantis, vt explicat ibi n. 19. at n. 20. dicit quod solus Papa virtute hac clausula in beneficiis, non auzem Legatus; vel alius; nisi id expresse eis concedatur à Papa.]

CLAVSVLA CIII.

Pro maiori, seu potiori cautela.

- 1 Abundantem provisionem inducit clausula, Pro maiori, seu potiori cautela, quæ sufficiens præcedenti, & iam dissoluta.
- 2 Abundans cautela non nocet.
- 3 Clausula, Et pro maiori cautela, &c. nihil plus tribuit, quam ipsa confirmat.
- 4 Clausula, Pro maiori leuitate, & ex abundantia, æquales clausula, Pro maiori, seu potiori cautela.

Inducit hæc clausula abundantem provisionem, 1 quæ sufficiens præcedenti, & iam disposita, Pat. consil. 117. n. 1. 4. lib. 1. Card. Tusch. præf. concl. 100. n. 1. lit. C. concl. 301. quomodo autem non videtur necessaria hæc clausula, in multis tamen casibus potest esse valde utilis, quia abundans cautela non nocet. Roman. consil. 343. n. 7. Sued. decis. 13. n. 14. Sebalt. Nizui. in l. non solent 93. ff. de reg. iur. Farin. in praxi crim. p. 3. q. 89. n. 1. 23. Card. Tusch. d. rom. 1. lit. A. concl. 67. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 6. a. n. 26. Stephan. Gize. disp. ep. forens. cap. 141. n. 12. Laurent. de Petinis in consil. sui Ordinis Minorum. consil. 1. July 1. Lu 39. rom. 1.

Pro maiori validitate confirmationis aliquando 3 apponi solet hæc clausula, Et pro maiori cautela de non concedemus, quæ nihil plus tribuit, quam ipsa confirmatio, vt fuit dictum in Tolerana admissione 17. Iunij 1609. coram Amphibio. impetrata per Facio. decis. 192. n. 2. p. 1. recent.

Clausula Pro maiori securitate, & ex abundantia, huic 4 nostre æquipollet, ex adductis per Ioan. Bape. Cost. in tract. de claus. comment. claus. 32. n. 4. & tendunt re-cto etiam ad excludendum nouationem, Rot. decis. 738. n. 1. p. 2. diuers. & decis. 50. in princ. p. 2. etiam diuers. Alciat. consil. 13. n. 7. lib. 5. Sued. consil. 495. n. 11.

CLAVSVLA CIV.

Promittens habere ratum, &c.

- 1 Dilectus referuntur de vi, & effectum huius clausula agentis.
- 2 Perpetuam, vi non faciat, vel veniat contrà per se, nec per alium, importat clausula, Promittens habere ratum, &c.
- 3 Reuocantorem lesionis l. 2. C. de rescind. vend. importat clausula, Promittens habere ratum, &c.
- 4 Prescriptionem tollit clausula, Promittens habere ratum, &c.
- 5 Promissio de defendendo perpetuo, referunt solum ad iura competentia aut dismissionem, non verò pign.

Si 6 Promittens

6 *Promissionis perpetuo attendere, & non venire contra, posita in contractu conditionali, intelligitur, & restringitur, ut postquam existeris conditio, vel quousque existeret possit, obligetur, non si defecerit.*

7 *Procura in mandato posita clausula, Promittens, &c. restringitur ad specificata in mandato, & non ad alia.*

8 *Clausula, Promittens, &c. in executionis posita non ampliat.*

9 *Procurator ante receptum mandatum virtute clausula, Promittens, &c. potest sui mandata exercere.*

10 *Mandatum in solidum importat clausula, Promittens, &c.*

11 *Mandatum cum libera importat clausula, Promittens, &c. cuius tamen contrarium receptum est.*

12 *Clausula, Promittens, &c. posita in obligatione, semper intelligitur inesse pactum, quatenus stipulatio interfit inissa.*

13 *Instrumentum exhibens, illud ratum habere dicitur, & omnia in eo contenta approbare videtur.*

14 *Venditionis instrumentum confirmare dicitur, qui illius virtute accipit rei vendita possessionem, & exinde fructum percipit.*

15 *Venditionem ratam habere dicitur ille, qui petit pretium in ea promissionem.*

16 *Ratum habere censetur ille, qui scivit eum sui qualitibus, & longo tempore tacuit.*

17 *Clausula, Promittens, &c. in promissione posita, non se extendit ad ignorata per promissorem.*

18 *Rati rationem non tenetur ad ea, quae nomine eius gesta non sunt.*

19 *Promissio non comprehendit ea, de quibus scientiam minime habuit ratificare debens.*

20 *Clausula, Promittens, &c. extendit vires ad heredes de iure loci non sufficit de illi facta mentio in contractu.*

21 *Clausula Promittens non contrahente, &c. restringitur ad specificata, & finitè expressit.*

Comprehendit omnem modum, etiam per quem indistincte contractus non statuitur. n. 22.

1 **D**E vi, & effectibus huius clausulae vide Bertaz. in repet. l. si quis maior, C. de transact. nam. 4104 cum seqq. Mart. de clausula. clausula. 98. alibi 103. in ult. impressi. Ioann. Bapt. Costa de clausula. conventionis. clausula. 17. Card. Tusch. practice. conclus. rem. t. lit. C. concl. 199. & concl. 364 n. 24. Aloy. Ricc. in collect. decis. collect. 929. [nouissime Theod. de Rub. in sing. Rota rom. 2. p. 4. clausula. 60.]

2 *Hec clausula importat perpetuitatem, ut non faciat, vel vendas contra, per se, nec per alium, ut per Oldrad. conf. 243. incip. Factum tale est, in fin. vers. terra ratum, Card. Tusch. d. lit. C. concl. 299. n. 1. vbi n. 2. subdit, quod haec clausula apposita in contractu habente promissionem, donec placuerit promittenti, si talis contractus confirmetur cum clausula, Promittens non contrahente, &c. importat ne villo modo, neque villo tempore possit venire contra, & alicuius primam actionem ad plerumque, & efficitur ea necessitate obligatorius, de quo etiam Mart. d. clausula. 103. num. 5.*

3 *Importat renunciationem laesonis, l. 2. C. de rescind. vend. Calt. conf. 387. incip. Per supradictum, in fin. lib. 3. Card. Tusch. d. concl. 299. num. 3. Mart. d. clausula. 103. n. 5. in fine.*

Item tollit prescriptionem, Socin. conf. 86. col. fin. 4. vers. secundo probatur, vol. 1. Stephan. Auffer. in addit. ad Capell. Theod. in g. 220. Mart. d. clausula. 103. n. 7. vbi n. 8. declarat, ut non procedat, quando in contractu est error, quia tunc non confirmat contractum, Card. Tusch. d. clausula. 299. n. 4. vbi n. 3. subdit, ut non tollere effectum prescriptionis, si ab habente iura Principis promittatur.

Hinc dicitur, quod promissio de defendendo perpetuo, refertur solum ad iura competentia ante diuisionem, non etiam post, quia haec clausula potest restringi ad iura de praesenti specificata, salua recte sermonis ratione, ita Bardell. conf. 11. n. 3. & 4. & excipit casum adiectionis verborum vniuersalium respicientium futurum, ita Casalcian. decis. 36. num. 17. p. 1.

Hinc etiam promittens perpetuo attendere, & non venire contra, posita in contractu conditionali intelligitur, & restringitur, ut postquam existit conditio, vel quousque existeret potest, obligetur, non si defecerit, ita Calt. conf. 225. incip. Pro evidentiis, in princip. vers. nam omnia verba, lib. 2. Card. Tusch. conclus. 299. num. 6. vbi num. 7. ex eod. Calt. d. conf. 225. num. 1. subdit, haec clausula non saluare contractum, in quo error induxit contrahentem.

Haec clausula posita in mandato procuratoris, restringitur ad specificata in mandato, & non ad alia, ita glossa & DD. in cap. coniungit, de transact. & in cap. ex parte, de re scriptis. Gemin. in cap. qui ad agendum, de procur. in 6 Mart. d. clausula. 103. n. 2. & p. 4. clausula. 21. n. 5. [Theod. de Rub. d. clausula. 560. n. 15.] Card. Tusch. d. lit. C. conclus. 364. n. 24. vbi n. 25. post Dec. conf. 500. incipit. In causa, n. 1. subdit, quod quando haec clausula posita est in executis, non ampliat, ideo non videtur dara libera potestas; & n. 16. declarat, quod imò quando principulu promittit cum iuramento habere ratum, & gratum quicquid per dictum procuratorem factum, vel gestum, aut procuratum fuerit, tunc Dominus obligatur, licet mandatum sic datum ad recipiendum si cum alio in solidum se obligauit procurator, & fuit tenuerit beneficiu fideiussorum, quia Dominus tenetur etiam pro summa confessata.

Operatur ista clausula, quod licet procurator ante receptum mandatum non possit sibi mandata exercere, tamen secus est quando adeit ista clausula; ita Alea. conf. 146. incip. In causa, num. 33. vers. praeterea, lib. 5. quem refert Card. Tusch. d. clausula. 364. num. 28.

Importat maodatum in solidum, Put. decis. 98. lib. 3. in correct. Flam. de re scriptis. lib. 9. q. 3. n. 2. & 3. Gregor. decis. 280. n. 4. & lue dictum in Leoden. C. nunciatus 4. Decemb. 1624. etiam D. Merlinio.

Item importat mandatum cum libera, & sic operatur, ut sit sufficiens in casibus, in quibus requiritur speciale maodatum, ut per Bart. in l. procurator, cui generalis, num. 4. ff. mandati, & in l. si procurator, num. 5. vbi Ang. num. 2. C. eod. tit. Verum contrarium, imò hanc clausulam omo inducere mandatum cum libera, tradit glossa in l. si procurator, ff. de procur. Alex. Bald. Salicet. & alij in d. l. si procurator, Gregor. l. 19. tit. 5. part. 6. Couar. var. lib. 1. cap. 6. n. 4. Mart. d. clausula. 103. num. 2. vers. contrarium, Nicol. Garce. de benef. p. 1. cap. 8. num. 75. [Pro utraque parte plures referunt Doctores Theod. de Rub. d. clausula. 560. num. 1. & 2.]

Posita in obligatione, semper intelligitur inesse pactum, quatenus stipulatio interfit iusta, Cretic. decis. 129. alibi 17. sub n. 1. vers. quia stipulatio, de probat. &c.

CLAUSULA CIX.

Pro tempore.

- 1 *Tempus iam futurum, quàm praesens denotat clausula, Pro tempore.*
- 2 *Disponenti per clausulam, Pro tempore, quando respectus vult observari tempore, tunc nominatus obligat, nisi illud, qui in illo tempore reperitur.*

1 Denotat haec clausula tam futurum tempus, quàm praesens, iuxta tradita per Bald. in c. cum inter, numero 3. de re ind. Rot. in Carthago. de iuramentis 10. Decembris 1378. coram Bualo, & in Lunden. per finem 29. Ianuarii 1391. coram Penia, quomodo ample confirmat eadem Rot. decis. 713. numero 3. & 4. p. 2. recent. quorum meminit D. Loetter. in suo distict. 37. alibi de re beneficii. lib. 1. q. 1. 6. n. 85. (Theod. de Rub. in sug. Rota rom. 2. p. 4. claus. 37. 2.)

2 Quando disponenti per clausulam, Pro tempore, respectus vult observari tempore, tunc neminem obligat, nisi illud, qui in illo tempore reperitur; unde si testator instituitur planibus heredum gradibus, quando aliquid annuum solui per heredes pro tempore, respectus non obligant nisi illi heredes, qui pro tempore fuerint vide Causalean decis. 31. n. 7. p. 5. Mart. de claus. p. 3. claus. 337 in vltima impressi.

CLAUSULA CX.

Pro se, & filiis.

- 1 *Emphyteus concessa pro se, & filiis, comprehendit etiam filios nascituros, & potest vni filiorum assignari, ceteris exclusis.*
- 2 *Emphyteus concessa pro se, & filiis, potest ad nepotes descendere.*
- 3 *Emphyteus concessa pro se, & filiis masculis, & feminis, succedunt ordine necessarii, si cum concessio sit facta per dict. Cum.*
- 4 *Emphyteus acceptata pro se, & uxore, & filiis, potest de uxore ad filios secundum maritum.*
- 5 *Emphyteus quando conceditur cum clausula, Pro se, & filiis, non potest pater praedicare filio etiam transigendo.*
- 6 *Pater vendens emphyteus concessam cum clausula, Pro se, & filiis, in dubio videtur tantum vendere sui suum, non filiorum.*
- 7 *Primus emphyteus acquirere potest alienare in praedictum comprehendit.*
- 8 *Emphyteus ex re, vel pecunia patris acquiram potest ipse pater filio alienando nocere.*

Emphyteus concessa pro se, & filiis, comprehendit etiam filios nascituros ordinem natos, Gama Lusit. decis. 123. n. 7. quomodo refert Camill. Borell. in suum amonim decis. tit. 33. n. 35. & potest vni filiorum assignari, ceteris exclusis, Gama ubi praeterea, Causalean Borell. d. tit. 33. n. 36. Sord. decis. 209. n. 16. Cald. Pereira in responsio pro Societate Ies. n. 15. Cardosin praxi I. de. & Aliacat. verb. emphyteus n. 18. Emphyteus concessa pro se, & filiis, potest ad nepotes descendere, quia in emphyteus filiorum appellatione veniunt nepotes, Card. Mant. de iur. & ambig. consent. tom. 3. lib. 12. tit. 12. Cald. Pereira de ne. Augusti. Barbosa de Claus.

min. emphy. q. 12. n. 14. & q. 17. n. 48. Sed prius debet venire ad filium, vel filium existentem, ex Cald. Pereira d. q. 1. n. 1. Et quando emphyteus accepta est pro se, & filiis, ac nepotibus masculis, aut pro se, & descendentibus masculis, in ea succedere potest nepos masculus filius sitis. Clar. in praxi. 5. emphyteus q. 36. n. 1. Valasc. de iure emphy. q. 4. t. n. 5. quomodo cōmatur sequantur Molina de primog. h. i. in lib. 3. cap. 1. n. 41. Mendez a Castro in praxi Lusitana lib. 3. cap. 1. n. 4. & de praesumpt. lib. 4. p. 1. numero 8. Gama Lusitana decis. 135. Cardosin verb. emphyteus n. 18. Camill. Borell. d. tit. 33. n. 17. secus est quando conceditur pro filiis virisque, Gama Lusitana decis. 133. numero 2. Cald. Pereira de nominat. emphy. q. 15. n. 15. & de potestate eligendi, cap. 13. n. 22.

In emphyteus concessa pro se, & filiis masculis, & feminis, succedunt ordine successivo, secus si concessio sit facta per dict. Cum, ita Steph. Gratian. de sepi. foren. cap. 70. n. 24. & seq. quia tunc masculi, & feminae in simul admittuntur, Valasc. de iure emphy. q. 4. n. 4.

Emphyteus accepta pro se, & uxore, & filiis, potest devenire ad filios secundum matrimonij, Bald. in ant. qui rem. n. 1. C. de sacros. Eccles. quem sequantur Menoch. conf. 40. n. 1. & de praesumpt. lib. 4. p. 1. numero 8. Gama Lusitana decis. 135. Cardosin verb. emphyteus n. 18. Camill. Borell. d. tit. 33. n. 17. secus est quando conceditur pro filiis virisque, Gama Lusitana decis. 133. numero 2. Cald. Pereira de nominat. emphy. q. 15. n. 15. & de potestate eligendi, cap. 13. n. 22.

Quando cum haec clausula emphyteus conceditur, non potest pater praedicare filio, ut per Conat. lib. 2. var. cap. 18. numero 2. Clar. in emphyteus quass. 16. numero 1. verb. huius praesumptio, Valasc. de iure emphyteus q. 49. n. 6. Gama Roderic. de annu. redd. tit. 1. lib. 2. q. 2. n. 17. Gama Lusitana decis. 8. n. 1. & decis. 11. n. 1. Cald. Pereira de nominat. emphy. q. 17. n. 52. Molin. de instit. tract. 2. disp. 478. n. 2. Rebelle de obligat. Iustitia. p. 2. lib. 3. q. 15. n. 6. Cabed. Lusitana decis. 154. n. 5. p. 1. Stephan. Gratian. Marchia decis. 65. Camill. Borell. d. tit. 33. n. 195. n. 300. Nec etiam transigendo illis praedictum inferre poterit, ex Gama Lusit. decis. 151. & si alium tertio eam vendiderit, & filio talis venditio rescindi poterit, dummodo restituitur emptori pretium pro sua parte, si patris haeres sit, Gama decis. 8. n. 4. quos refert, & sequitur Rebelle. d. n. 6. prepe finem.

Vnde in dubio pater si vendat, videretur tantum 6 vendere ius suum, non filiorum, Cald. Pereira de revocata emphy. quass. 16. numero 38. & de potestate eligendi, cap. 13. n. 38. Sord. decis. 172. numero 7. 2. abed. Lusitana decis. 134. p. 1. & alienatio durabit solum in vita alienantis, iuxta tradita per Flamin. de resignat. lib. 6. q. 1. n. 91. & 92.

Limita tamen, quando pater fuit primus emphyteus acquiritor, quia tunc potest alienare in praedictum comprehendit, praesertim accedente domini consensu, Sord. decis. 11. in fin. Peteg. de fiduciis. art. 6. n. 14. Valasc. de iure emphy. q. 49. n. 9. Cald. Pereira de resignat. emphy. cap. 20. n. 4. & in responsio pro Societate Ies. n. 15. Alcy. Ricca. in rescript. decis. 3. collect. 690. ver. limita secunda, Rebelle. d. n. 6. Molin. d. disp. 478. n. 8. Steph. Gratian. d. decis. 65. n. 2. n. 8. Camill. Borell. d. tit. 33. n. 198. Molin. de primog. lib. 3. n. 10. n. 7.

Limita etiam, quando emphyteus ex re, vel pecunia patris acquirat sit, quia tunc potest pater filio alienando nocere. Pinel l. 1. C. de bonis materis. p. 3. n. 98. Valasc. d. q. 49. n. 70. Cald. Pereira d. cap. 10. n. 1. & de potestate elig. cap. 13. n. 14. in fin. & d. responsio, 16. & in comment. ad 6. sed hoc, in fin. de instit. testam. cap. 2. n. 27. Allegat. Iuris pro materia de Bellis. p. 1. art. 5. n. 146. Flores in addit. ad Gama decis. 5. ad fin. Molin. d. disp. 478. n. 5. Rebelle. d. q. 15. n. 1.

denes, qui etiam heredes non sunt, neque heredes, qui etiam descendentes non sunt. Valde. de iure emphyt. q. 44. n. 18. & q. 88. num. 4. Cald. Perira de nomin. emphyt. q. 22. n. 33. Cardofan praxi Induc. & Admocat. verb. emphyteus. n. 48.

6 Item emphyteus concessa descendentes, illis deficientibus potest venire ad extraneos, quia non solum videtur stipulari sibi, sed etiam heredibus suis. 2. de iur. q. 9. de prob. Gram. Lausan. decif. 36. n. 1. & 2. de decif. 34. n. 12.

7 Emphyteus concessa pro se, & filiis, & descendentes, nulli facta mentione heredom, transit ad filios descendentes, etiam non sunt heredes, ve per Clar. 5. emphyteus q. 16. n. 1. verb. emphyteus non hereditaria, & q. 37. n. 1. Valde. de iure emphyt. q. 43. Card. Tusch. l. 1. E. consel. 147. n. 1. Cald. Perira de nomin. emphyt. q. 17. n. 15. & 16. Amic. de iure

8 emphyt. in prelat. n. 21. ubi intelligit procedere tam in emphyteu priuata, quam Ecclesiastica. Hæc verba in concessione fundi inducunt feudum ex prieto, & providentia, Meocho. conf. 304. num. 8. & conf. 309. n. 1.

9 Emphyteus Ecclesiastica concessa pro se, & hereditibus suis, non transit ad heredes extraneos, sed tantum ad filios, ve per Cenat. commun. coura comm. q. 44. Mart. in votis nouissim. decif. voto 107. num. 3.

10 Emphyteus concessa pro se, & quibus dederit, transit ad heredes etiam extraneos ab intestato, Curtium. conf. 4. n. 11. Fusat. de iustis. q. 33. n. 4. Vide supra in clausula, Et quibus dedit 37.

genda sunt de successoribus personis legitimis, & non prohibitis.

Item de feudi propria natura sit, vt ad heredes extraneos, seu feminas non transeat, tamen ubi in illius concessione appositæ fuerit hæc clausula, ob generalitatem horum verborum sic per ea feudi natura immutatur, vt ad heredes extraneos transeat, quoniam Baldus l. 1. q. 34. ff. de ver. dms. ad 2. notauit idem esse dicere, Pro te, & hereditibus quibuscumque, ac si dictum foret, & quibus dederis, ve utroque casu heredes extranei ad feudum possint vocari etiam interposito domino, cum sit feudum hereditarium, & allodialæ. Baldi traditionem sequuntur lal. conf. 70. num. 6. lib. 7. & in l. 2. num. 158. C. de iure emphyt. & in prelat. feudorum, num. 49. Cotn. conf. 16. num. 1. Beto. conf. 65. & 66. num. 12. lib. 1. Gorad. conf. 6. num. 6. Paris. conf. 5. num. 8. lib. 1. Natt. conf. 116. num. 1. lib. 1. Ruin. conf. 16. num. 5. lib. 2. & conf. 103. num. 8. lib. 3. Curtium. conf. 1. num. 2. & conf. 4. num. 1. & conf. 48. num. 1. Roland. à Vallé conf. 3. num. 65. & conf. 69. n. 37. lib. 1. Butlar. conf. 76. num. 7. Deciao. conf. 5. num. 50. num. segg. lib. 2. Olaf. decif. 169. num. 1. & decif. 161. n. 2. Menoch. conf. 42. num. 16. lib. 1. & conf. 51. num. 11. & conf. 378. n. 3. Galt. conf. 76. num. 15. vol. 2. Seraph. decif. 188. n. 3. Cenat. post lib. prout. & eadem. q. 59. n. 1. num. 1. Alexand. Raudenl. conf. 16. num. 15. & num. 80. lib. 1. & in casu nominationis faciende, quos voluerit idem Raudenl. in tractat. de analoy. cap. 35. numer. 7.

Vnde patet si hæc clausula appositæ fuerit inter diuites bona fideicommissio subiecta, & scientes fideicommissum, ac illius qualiterem, & teorem, ac eius usum, illa bona videntur facta alienabilia, etiam extra descendentes ipsorum diuidentium, prout in feudo eo modo concessio, tradunt Ruin. conf. 16. num. 5. lib. 1. Socin. imm. conf. 72. num. 2. vol. 1. Peregr. de fideicom. art. 52. num. 42. ubi affirmat idem esse, ac si fuisset dictum, Pro quibuscumque hereditibus, vel, Pro omnibus hereditibus, Amic. de iure emphyt. q. 93. num. 1.

Quod etiam procedit quando fuisset dictum, 4 Pro omnibus hereditibus, Curt. iur. conf. 1. n. 4. Roland. conf. 19. num. 17. vol. 3. ubi subdunt, quod facilius illa transmissa etiam in fiscum, & conf. 4. in princip. vol. 4. Decian. resp. 58. n. 8. vol. 2. Gail. lib. 2. obser. 154. num. 9. & 22. Menoch. conf. 16. n. 24. & conf. 378. num. 16.

Amplius id procedere etiam ad finem singulis successoris, & siue dicti diuites fideicommissum sciuerint, siue illud ignorauerint, dummodo dicta clausula vti fuerint, ita Alex. conf. 189. conf. 4. num. 10. vol. 1. Ruin. conf. 172. num. 6. lib. 1. Crauer. conf. 14. num. 8. Socin. iur. conf. 160. num. 37. lib. 2. Paris. conf. 164. num. 6. lib. 4. Peregr. de fideicommiss. art. 32. num. 34. Honded. conf. 92. num. 2. lib. 1. Surt. conf. 105. num. 28. & conf. 153. num. 4. Seraph. decif. 188. num. 3.

Impetratus reservatum cum hac clausula, 6 transit ad heredes etiam extraneos, ve notat Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Ecclesiastici 5. decif. 206. n. 15. in 1. edit. alijs resel. 187. n. 7. in 2. edit. ubi ait ita per Rotam fuisse resolutum coram Card. Seraph. ve patet in eum decif. 335.

Emphyteus concessa cum hac clausula, est 2 transitoria etiam ad heredes extraneos, ita Clar. 5. emphyteus. q. 28. num. 8. Odeau. Vulpell. de prap. & adverb. signif. sub diti. Quibuscumque. pag. 92. Seraph. decif. 183. n. 3. & decif. 188. num. 7. & decif. 323. num. 8.

CLAUSULA CXIII.

Pro se, suisque hereditibus, & successoribus quibuscumque.

1 Fundi propria natura est, vt ad heredes extraneos, seu feminas non transeat.

2 Heredes extranei ad feudum vocari possunt etiam interposito Domino, quando concessio est facta cum clausula, Pro se, suisque hereditibus, & successoribus quibuscumque, vel, Quibus dederis.

3 Alienabilia sunt bona etiam extra descendentes fideicommissio subiecta cum clausula, Pro se, suisque hereditibus, & successoribus quibuscumque.

4 Clausula, Pro omnibus hereditibus in bonis fideicommissio subiectis, facit illa alienabilia, & transmissa etiam in fiscum.

5 Ampliatur etiam ad finem singularis successoris.

6 Impetratus reservatum cum clausula, Pro se, suisque hereditibus, & successoribus quibuscumque, transit ad heredes etiam extraneos.

7 Emphyteus concessa cum clausula, Pro se, suisque hereditibus, & successoribus quibuscumque, est transitoria etiam ad heredes extraneos.

8 Emphyteus concessa pro se, & hereditibus quibuscumque, est subiecta fideicommissio.

9 Verba, Successoribus quibuscumque, apta sunt recipere interpretationem absque præiudicio vocatorum descendentes, in antiquis successione.

10 Verba, Successoribus quibuscumque, intelli-

- de decif. 703. num. 1. Card. Tufch. *prati conclus. rem. 2. lit. D. conclus. 351. num. 3.* Betzabl. *de claus. iur. m. claus. 4. gloss. 30. num. 1.* Alayf. Ricc. *in collect. decif. collect. 964.* & Scipian. Gratian. *discept. forens. 351. n. 14.* Mart. *in v'tu n'v'si decif. v're 207. n. 3.* Cardin. Mant. *de iacis. & ambig. conve. 3. lib. 12. tit. 19. num. 23.* Gild. Petreia *de non. empti. 9. 13. num. 35.* Amic. *de iure empti. in prelat. 21.* Rot. an. Popen. *lavorum 10. May 1602.* coram Cardin. Paulinus. *& in Casaranga. fana prefusio 18.* July 1610. coram Card. Lancoll. *impell. per Picum decif. 2. n. 3. & in Barfu. bonorum 19.* Decembris 1614. coram Buarato. *impell. per Fatin. decif. 642. à num. 2. p. 2. recent. & in bualen. bonorum 2.* Decembris 1605. coram Card. Sacrato. *impell. per eundem Fatin. decif. 155. num. 1. p. 2. recent. & in Roman. de Maluetu 27.* Martij 1613. coram Phaldo *senior. & in Cremonen. bonorum 5.* Iulij 1614. coram eodem. *[Theodof. de Rubelis in f'ig. Rota rom. 2. p. 4. claus. 56. n. 2. Rota decif. 251. n. 6. p. 5. recent.]*
- 8 Emphyteufis concessa pro se, & heredibus quibuscumque, est subiecta fideicommissio, vt per Mantie. *de comit. vlt. volunt. lib. 7. tit. 9. num. 6.* Crall. *in f. fideicommissum. q. 51. num. 1.* Menoch. *conf. 704. n. 8.* de *presump. lib. 4. presump. 197. n. 13.* vers. *care. rior. Amic. de iure empti. q. 93. n. 1.* Fulst. *de subfist. q. 63. n. 4.*
- 9 Verba illa, Successoribus quibuscumque, apta esse recipere interpretationem aliquam præiudicium vneatrum descendendum, in antiquis inuestituris, notant Bald. *in l. i. tit. 1. num. 3.* C. *quando non prent. partes.* Dec. *conf. 390. num. 3.* Decian. *conf. 73. num. 49.* lib. 2. Mantie. *decif. 373. n. 2.* Rot. in d. *Bonon. de Maluetu coram l'balde.*
- 10 In intelligenda sunt etiam prefata verba de successoribus personis legitimis, & non prohibitis, vt per Afflic. *decif. 386. n. 3.* Bald. *conf. 207. n. 3.* lib. 2. Bernan. *cap. in prefentia. num. 336.* cum segg. *de probat. Minlin. de iust. trac. 2. dist. 446. num. 1.* quos reuert. & loquitur Amic. *de iure empti. q. 93. n. 14.*
- Alia ad hanc clausulam conducentia tradidi in tractat. de dict. sub dict. Quicunque 316.

CLAUSULA CXIV.

Protestatur pro expensis.

- 1 Per hanc clausulam censetur interpellatus Index, vt condemnent victum victori in expensis, ad quas non tenetur Index condemnare si non petantur, vt tradunt Marcan. de ord. iudic. p. 6. tit. de libell. oblat. num. 18. Cardin. *in prati Ind. & Aduocat. verb. clausula 1.* Index enim non potest parte non petente victum in expensis condemnare, ex gloss. *vlr. in cap. fin. de rescript. Vin. rem. 3. comm. opin. lib. 4. tit. 1. n. 95. vers. Hicque intelligitur.* Seraph. *de priuilegiis. in am. priuilegiis 13. num. 37.* Perez. *l. i. tit. 5. lib. 3. Ordinamenti. pag. 735.* Amat. Roder. *de mode & forma videndi. seu examinandi processum. cap. 5. num. 14.* D. Barbosa. *in l. eum qui temerè. n. 174. cum segg. de Indic.*

CLAUSULA CXV.

Prout de iure.

- 2 Restitutio in integrum in rescripto semper apponitur clausula, Prout de iure.

- 1 Commissio semper tacite in ventre habet clausulam, Prout de iure, licet omittatur.
- 2 Signatura Iustis semper rescribitur cum clausula, Prout de iure.
- 3 Clausula, Prout de iure, dat Iudici normam, vt ea, quæ Iuris sunt factas, suo iurim, processum nullus reddatur.
- 4 Clausula, Prout de iure, in rescripto restringit tantum verba præcedentia, non autem refertur ad omnia contenta in commissionibus, in quibus adest specialis determinatio.
- 5 Rescriptum totum limitat clausula, Prout de iure, in Motu proprio.
- 6 Clausula, Prout de iure, in commissione de exequendo sententiam, vel laudam, operatur vt non crucietur data facultas, nisi quotiens sit locus executioni.
- 7 Clausula, Prout de iure, quando ponitur contra res sententias conformes, operatur quod præcedit possit in causa non retardari executione.
- 8 Commissio in fine apponitur clausula, Prout de iure, limitat, & restringit totam commissionem.
- 9 Principis intentio in iussu præsumatur signum dæ clausula, Prout de iure.
- 10 Clausula, Prout de iure, operatur idem quod alia apponi solita in rescriptis gratis, videlicet, Attributione Rote.
- 11 Dispositionem conditionalem inducit clausula, Prout de iure.
- 12 Inrescriptum conditionalem non tribuit clausula, Prout de iure, sed puram.
- 13 Clausula, Prout de iure, intelligitur tam de iure communi, quam de iure municipali.
- 14 Index, cui committitur causa, vt cognoscat secundum Ius, poterit cognoscere secundum consuetudinem, vel statuta.
- 15 Iuris communis appellatione venit Ius commune Romanorum, non commune municipale.
- 16 Clausula, Quatenus de iure, in deferente appellatione, operatur vt ceteris sit admissa appellatio, quatenus de iure erat admittenda.
- 17 Clausula, Prout iuris, in commissione præfata solum refertur Iudicem, non autem narrata personam.
- 18 Clausula, Prout iuris, quando posita est copulatiue, stat augmentatiue propter copulam.

In rescripto restitutionis in integrum semper apponitur hæc clausula, vt restat Campanil. *in diuersis iuris Canonici. rubr. 11. cap. 13. n. 297.* que licet amittatur, nihilominus semper tacite commissio illam in ventre habet, adeo quod semper intelligitur prout de iure, secundum Crescen. *decif. 1.* de rescriptis. Marches. *de Commiss. p. 2. pag. 118. n. 2. in vlt. impress.*

Vnde per Sigoratam Initie semper additur, ex qua pars non damnificata, quia ad alioquin damnum Iuris obseruanda non est, *cap. nonnulli. de rescriptis.* ac proinde de rescripto cum tali clausula nullus conueniri potest, Caldet. *conf. 7. n. 1.* de inuentione. Imò hæc clausula dat Iudici normam, vt ea, quæ Iners sunt faciat, sin minus, processum nullus reddatur, vt per Aym. *conf. 182. n. 9.* quomodo non omnes commissiones cum hac clausula passim sunt concedendæ, quia iniuste lites susciuntur; sed addenda venit, vbi considerari potest tertij præiudicium in parte rescibendo, vt sentit Marches. *de Commiss. p. 3. pag. 123. n. 201. in vltim. impress.*

In rescriptis restringit tantum verba præcedentia, non autem refertur ad omnia contenta in commissione, in quibus adest specialis determinatio, Seraph. *decif. 921. n. 5.*

- 13 Index appellacionis ut possit procedere prout Index prioris instantie operatur in clausula, Quam, & quas, &c.
- 14 Associacione cause facta clausula, Quam, & quas, &c. opposita in commissione appellacionis.
- 15 Commissio respectu appellacionis si est nullafuerit rursus quoad negotium principale vigore clausula, Quam, & quas, &c.
- 16 Index vigore clausula, Quam, & quas, &c. potest nonum huius causae citare.
- 17 Causa super duntaxat capitulo quando commissio repetitur cum clausula, Quam, & quas, &c. tunc eius vigore agi potest, & intentio iudicium, quod committitur videbitur.
- 18 Restitutio in integrum in causa commissio cum clausula, Quam, & quas, &c. procedi potest contra sententiam favore reus, tanquam in prima.
- 19 Clausula, Quam, & quas, &c. operatur, ut qui possit omnia una via aliam aggredi, sique res solutio expensarum.
- 20 Index ut procedat in negotio principali appellacione omnia, operatur clausula, Quam, & quas, &c.
- 21 Iurisdictio data censetur iam super principali, quam super accessoriis vigore clausula, Quam, & quas, &c. posita in commissione restitutionis in integrum.
- 22 Possessorium in commissione opposita clausula, Quam, & quas, &c. facit, ut etiam petitorium deduci possit.
- 23 Index ut appellacione deferat videre possit in negotio principali, operatur clausula, Quam, & quas, &c.
- 24 Lita super titulo beneficii introducta probatur ex commissione continens clausula, Quam, & quas, &c.
- 25 In omne locum in petitorio, quam in possessorio, an possit deduci virtute clausula, Quam, & quas, &c. acceditur.
- 26 Index capis naturam non mutat clausula, Quam, & quas, &c.
- 27 Appellatio quod non fuerit bene introducta non possit dubitari sicut in commissione clausula, Quam, & quas, &c.
- 28 Intaberi quid possit quando adest clausula, Committit negotio principali etiam quod non consistit de appellacione interposita.
- 29 Commissionem non extendit clausula, Quam, & quas, &c. nisi ad personam, res expressas, & specificatas.
- 30 Alterum à transpositione non excuset clausula, Quam, & quas, &c.
- 31 Actio quando non sunt transposita, clausula, Quam, & quas, &c. non operatur, ut procedi possit in prima.
- 32 Causam commissio quando se restringit ad aliquod sui particularem, non operatur clausula, Quam, & quas, &c.
- 33 Clausula, Quam, & quas, &c. non operatur circa rem diversam.
- 34 Causa quando non facit parti adversa ad dicendum contra commissionem, & ad libellandum, non potest quia iurari clausula, Quam, & quas, &c.

DE vi, & effectibus huius clausulae vide Abb. in cap. significavit ad num. 15. ubi non contenti Paquet ad dec. 31. de rescript. in nouis, Mandat. in commiss. 9. admissum pro interesse, vers. quam, & quas,

Mart. de claus. p. 1. claus. 120. in ult. impress. Microch. conf. 66. ad num. 8. March. Lide Commis. p. 1. pag. 200. num. 38. cum seqq. in ult. impress. Campana. in diversis Iuris Commis. rub. 11. cap. 13. numero 206. cum seqq. & ceteros in discursu citatos. [Theod. de Rubens in singul. Rota tom. 1. p. 4. claus. 596. late Rot. apud Paul. de Rubens decisi. 84. n. 4. cum seqqum. 3. divers. aliis p. 1. recent. Moderni de Supplicat. ad Sanctissim. p. 2. cap. 31. Theod. de Rubens in sing. Rota tom. 1. p. 4. claus. 73.]

Licet hæc clausula in commissioibus relinquatur sub verbo, &c. eo modo, quo supra habetur, extensa intelligi debet, ut advertit March. d. p. 1. pag. 200. n. 38. Iubens sic cantare dum extenditur, Necum quam, & quasi idem orator habet, & magis, habereque & monere vult, & intendit contra adversarios, omnesque alios promissorum occasione sua committentes, vel divisim interesse putantes in executione presentium nominandos, & connumerandos.

Præmissis effectus est, quod totum negotium principale commissio censetur, ita Sarnen. de infirm. rescript. 34. n. 4. videt. ad dec. Rota 13. de rescript. in nouis, Mart. de claus. p. 1. claus. 120. n. 15. in ult. impress. & fuit dictum in Romana Salvani interdicti 14. Decembris 1598. coram Card. Pamphilo, impressa per March. de Commis. p. 1. pag. 35. [Et deducit omne ius partium in iudicium, & potest sententia super causa probata, licet omo deducta. Rot. dec. 10. numero 30. p. 3. recent.]

Secundus effectus est, quod præteritis non solum causas comprehendat commissio cum hac clausula, Rot. dec. 34. de rescript. in nouis, sed etiam futuris, ut per Card. Grassi dec. 2. etiam de rescript. n. 5. & 6. cum hæc adducta in Clausula potest 13. Febr. 1617. coram Rota.

Tertius effectus est, quod propter hæc clausulam potest super omnibus probatis obineri, Sarnen. d. g. 14. num. 1. Achil. dec. 4. de rescript. & dec. 21. numero 2. de app. ad Rot. dec. 25. 4. numero 1. p. 1. divers. intelligendo, ut per Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. §. 34.

Quartus effectus est, quod censetur deductum omne ius, Arden. d. dec. 34. n. 4. [Theod. de Rubens d. claus. 596. num. 8.] Achil. dec. 14. de rescript. & dec. 21. numero 2. de app. veli Mart. de claus. 120. num. 7. ubi plures refert Rota decisiones; Rota etiam apud Patricium post suum tract. de Salvani interdicti, dec. 68. n. 12 ubi fuit resolutum operari, ut quis possit omne ius suum deducere, & quod tunc in specie actionem, quam velit, debet in actis deducere. Amplia etiam licet operari per viam querelæ, ut post Rot. in Salvantina Canonica 11. Februarii 1177. coram Card. Blanchetto. notat Mart. de claus. 120. n. 8. & resolutum fuit in Teletana contraventionum de Pastura 2. Decembris 1613. coram P'baldo Sumari. impressa per Fatinal. dec. 1360. numero 3. p. 1. recent. ubi etiam dicitur, quod potest specificari quilibet causa, & citat Achil. d. dec. 21. num. 2. & dec. 1684. num. 1. lib. 1. p. 3. divers. quæ loquens in spolio [Duran. Rota dec. 60. n. 31. & 46. ubi quod operari ut omne ius partium censetur ab initio deductum.]

Quintos effectus est, ut efficiat ne ad expressam commissio sit restricta, sed quod causas quas impetrans vult, specificare possit, ut per Sarnen. in reg. de infirm. rescript. quest. 34. n. 4. March. d. p. 1. pag. 200. n. 63. & fuit resolutum in nullius de Correlli 13. Novembris 1587. coram Commissa, impressa per March. ead. part. 1. pag. 231. [Et ideo Rot. dec. 10. n. 6. p. 1. in p'f. Farin. alius p. 3. recent. dicit quod comprehendit quodlibet ius competens ex quacunque causa.]

Secus

- 8 Sextus effectus est, ut comprehendat omnia, quæ per translationem vniuersalem veniunt, ita ut tunc deat per totum translationem particularem, quam vniuersalis, ita Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 781. numero 13.*
- 9 Septimus effectus est, ut possit pronuntiare prout in prima, ex adductis per *Mait. d. claus. 120. numero 1. & fuit dictum in Romana sententia interdicti 14. Decembris 1596. coram Card. Lancellotto*, impressa per *Marchef. de Commiss. p. 1. pag. 61 & apud Seraph. dec. 1141. numero 2 & 3. [Achil. dec. 14. n. 1. & dec. 17. in fine. de reperi. Mohed. dec. 6. de appellat. Modern. d. p. 2. s. 3. n. 2. Theod. de Rub. d. dec. 196. n. 1. & 1. post Rot. dec. 154. n. 1. p. 1. divers. ampliatur ut is, contra quem est imposita commissio, possit procedere in prima vigore huius clausule postquam commissio est peracta, & effecta communis. & 4. limitatur quando acta non sunt transportata, quatenus hæc clausula non operatur ut procedi possit sicut in prima Duran. *in dec. 61. n. 4.*]*
- 10 Octavus effectus est, quod Index si de appellatione illi non confiteretur, nihilominus in causa procedere poterit, Achil. de *14. n. 1. de reperi. Marchef. d. p. 1. pag. 202. n. 59.*
- 11 Nonus effectus est ex eius potentia, ac verbis subsequentibus, *Rebusque aliis, &c.* quod iudicium iactationis, & iactationem eius remedium, *d. diffamari. C. de ingen. & maxime* intertari possit. *Cxl. de Grass. dec. 12. n. 1. vbi ad n. 4. de iudiciis, Marchef. d. p. 1. pag. 200. n. 60.*
- 12 Decimus effectus est, quod sententia lata in gradu appellationis sustineatur tanquam in prima, Achil. d. dec. 14. de reperi. *Cxl. de Grass. dec. 5. n. 5. eodem tit. Sarnen. d. quæst. 14. n. 5. vers. & hoc videretur* Seraph. dec. 1141. n. 2. & dec. 1157. n. 3. & fuit dictum in *Pacen. Caracitatu 17. Junij 1615 coram V. b. de senioris*, impressa per *Farin. dec. 73. i. numero 5. p. 2. recent.* [me citato in hoc loco *Modern. d. p. 2. cap. 32. n. 3.*]
- 13 Decimus primus effectus est, quod Iudex appellationis potest procedere prout Iudex prioris instantie, Sarnen. d. quæst. 14. n. 4. Lancell. d. *attentat. appell. pendente* p. 1. cap. 4. *lib. 2. n. 17. Rot. dec. 154. in princ. p. 1. divers. & dec. 74. p. 3. lib. 2. divers. Honded. conf. 28. n. 45. & 63. n. 2. & fuit dictum in Aleran. beneficii 12. Maij 1614. coram Zucato*, impressa per *Farin. dec. 546. n. 1. p. 2. recent.*
- 14 Decimus secundus effectus est, quod in commissione appellationis appositæ apit auocationem causæ, ut per Honded. *nom. 1. conf. 27. n. 44. vbi n. 45. subdit*, quod eius vigore non solum causa appellationis, sed etiam negotium principale sustinetur, & quod procedi possit etiam non confitro de appellatione, vel in existente nulla, & quamvis commissio appellationis esset subreptitia, vbi tamen *nom. 61. id intelligit* procedere secundum stylum Curie, [me citato in hoc loco *Modern. d. p. 2. c. 32. n. 6.* & dicit Menoch. *conf. 785. n. 1. f. quod si commissio respectu appellationis esset nulla, tamen sustinetur quoad negotium principale.*
- 15 Decimus tertius effectus est, quod potest Iudex virtute huius clausule nouum Ius canonizare, ut per *Agidium dec. 661.* & fuit dictum in *Toletana parochialis de Chidre 28. Novembri 1601. coram Dracano.*
- 16 Decimus quartus effectus est, quod quando causa super diuersis capitulis causam reperiatur cum hac clausula, tunc eius vigore agi potest, & intententur iudicium quod commissio videbitur, ut per Achil. dec. 148. alia dec. 11. n. 1. de appell. vbi dicit,
- id procedere concurrentibus quibusdam, ex quibus confiteretur committentem causam esse reum concurrentium, & molestiam, Rota in *Romana hereditaria 31. Maij 1600. coram Card. Sacrate.*
- Decimus quintus effectus est, quod in causa retributionis in integrum commissæ cum hac clausula, procedi potest contra sententias fauore recte tanquam in prima, ut fuit dictum in *Toletana decimarum 9. Febr. 1583. coram Card. Pamphilo.*
- Decimus sextus effectus est, ut quis possit omnia vna via aliam aggredi, absque refectione expensarum, Seraphin. *dec. 630. n. 5. Gregor. de s. 170. nom. 51 & fuit dictum in Corduben. præsultorum 27. Febr. & 7. Aprilis 1606. coram Lira. [Eadem Rota dec. 30. n. 40. p. 5. recentior.]*
- Decimus septimus effectus est, quod faciat ut Index procedat in negotio principali appellatione ommissa, ut tradit Stephan. Gratian. *discept. forens. c. 968. n. 4. & fuit dictum in Orselen. decimarum 16. Februarij 1596. coram Orsino*, impressa per *Marchef. d. p. 1. pag. 174.*
- Decimus octavus effectus est, quod posita in commissione retributionis in integrum, censetur data iurisdictione tam super principali, quam super accessoriis, ut per Seraph. *dec. 1327. n. 3.*
- Decimus nonus effectus est, quod appositæ in commissione possessionis, facit ut etiam peritiorum deduci possit, ut fuit dictum in *Gerunden. Hede-madar & 3. Junij 1613. coram D. Patriarcha Pamphilo*, impressa per *Farinac. dec. 45. s. numero 2. p. 2. recent.* [Sarnen. d. *infirmi resig. q. 34. n. 4. Pnce. dec. 51. de iudic. Theod. de Rubens. d. claus. 196. n. 25. & n. 28. quod operatur ut censetur commissum negotium principale. Nam appositæ in commissione comprehendit tam peritiorum, quam possessorum. Rota dec. 710. nom. 1. p. 1. in postum. Farinac. alia p. 2. recent.]*
- Velimus effectus est, quod facit ut appellatione deserta Iudex videre possit in negotio principali, ut fuit dictum in *E. borean. iur. conf. 8. Febr. 1600. coram Corduben*, impressa per *Marchef. de Commiss. p. 3. pag. 194. n. 1.*
- Velimus primus effectus est, quod lis super titulo beneficii introducta probatur ex commissione continente hanc clausulam, Gregor. dec. 123. n. 15. & fuit dictum in *Nocerina Iurisdictionis 14. Maij 1614. coram Card. Canaliere, & in Elven. præsultorum 28. Novembri 1608. coram Card. Marquensino, & in Canchen. beneficii 20. Decembri 1619. coram Remerendissimo Domino mon. Coccino Decano*, in quibus decisionibus habetur, censeri beneficium litigiosum, eo ipso quod in commissione adeit clausula hæc, cuius vigore potest deduci omne ius tam in peritorio, quam in possessione. Contestum verò, imò hæc clausulam per se solum non sufficere, nisi in processu reperitur possessorem deducum, in specie tantum fuit in eadem Rota in *vna Pam-pilenc. parochialis 2. Decembri 1605. coram Cardinale Lancellotto*, & in aliis apud Pacific. *post trall. de Salu. interdict. dec. 68. nom. & apud Seraphin. dec. 113. numero 1.* Verum prima opinio potest procedere, quando simpliciter lis est super beneficio, quia tunc censetur hanc clausulam comprehendere tam possessionem, quam ritium: secunda verò, quando est principaliter super possessione, quia tunc non censetur comprehendere peritiorum, nec titulum.
- Velimus secundus effectus est, quod non mutat naturam iudicii cepti, Mohed. dec. 5. nom. 1. & 2. de iudic. *Tab. dec. 15. Incip. Quidam effugerunt*, Marchef.

Marchef. d. n. 1. pag. 201. n. 69. & fuit dictum in *Paro-*
nes. Privilegiis 16. Januarij 1598. coram Orano. [Theodof. de Rubcis d. cl. 596. n. 31.]

27 Vigefimus tertius effectus est, quod in commissio-
ne facit, quod non possit dubitari, quod appellatio
non facit bene introduci, ut per *Szaplaui. decif.*
644. n. 5.

28 Vigefimus quartus effectus est, quod possit inhibe-
ri, quando ad alia clausula, *Cum rero negetis principa-*
lis, etiam quod non consistit de appellatione interposita
a sententia, vel sententia nondum lata, ut post *Sanen*
Peregr. & Rotam concludit *Marchef. d. p. 1. pag.*
201. v. 68. an vltim. impress.

29 Limita primò, hanc clausulam non extendere com-
missionem, nisi ad personas & res expressas, ac speci-
ficatas, ut post *limet. Felin. Sraphil.* & Rotam tradit
Marchef. d. p. 1. pag. 201. n. 67.

30 Limita secundò, hanc clausulam non extendere
vbi aliorum transportatione, ut fuit dictum in causa
Fuavetua fideicommissi 5. Junij 1595. coram *Litta.* & in
Rimaria Saluani interdicti 14. Decembris 1598. coram
Cerdinale Lancellato, i. impetilla per *Pacinc. post*
vult. de Sala. interdicti. decif. 62. R. de decif. 354. n. 1. p. 1.
diuers. Vnde quando acta non sunt transportata, hanc

clausulam non operari, ut procedi possit prout in pri-
ma, fuit in Rota resolutum, testat *Mart. d. clausul. 120.*
n. 4. Rot. decif. 130. v. 5. p. 1. p. 1. p. 1. p. 1. p. 1. p. 1.
reuer. vbi quod non operatur antea transportationem
actuum.]

31 Limita tertiò, non operari quando committitur
causam se restringit ad aliquod ius particulare, ut
fuit dictum in *Legione. Prallimorum* 16. Januarij
1595. coram *Cardin. Pamphilio*, & in *Averna* com-
menda 27. Februarij eiusdem anni coram eodem, prout

testat *Mart. d. clausul. 120. n. 19. vbi n. 20. subdit,*
non operari circa rem diuersam, & affectu ita fuisse
resolutum in causa *Florentis. damorum.* & interesse 9.
Decembris 1585. coram *Gipini.* [Theodof. Rubcis d. cl.
596. v. 11.]

32 Limita quartò, ut illa quæ iuari non possit,
quando pars aduersa non fuerit citata ad dicen-
dum contra commissionem, & ad libellandum, prout
etiam quando non fuit terminis substantia-
lis soluti in dicto iudicio, ut per *Verall. decif. 135. n. 1.*
p. 3. quem testat Marchef. d. p. 1. pag. 201. n. 69. an vlt.
impress.

CLAUSULA CXXII.

Quam duxeris acceptandam.

Hæc clausula in expectativa facit gratiam con-
ditionalem, ac proinde attenditur tempus
conditionis, & acceptationis, an beneficium ca-
dat sub gratia; ita *Oldrad. conf. 119. n. 4. v. 1. ad*
quartum. Callad. decif. 3. n. 14. v. 1. item succursu
inueni, quos refert, & sequitur *Card. Tufch. prail.*
enclitica. l. 1. l. 1. l. 1. l. 1. l. 1. l. 1. l. 1. l. 1. l. 1. l. 1. l. 1.
ampliat secundum Fedet. de Senis conf. 197. v. 1. non
fie esse, quod hæc clausula etiam cum mensis ap-
pofitione, operatur quod gratia sit generalis, & non
preteratur specialis posteriori, & *n. 3. citat Old-*
rad. conf. 175. n. 1. v. 1. p. 1. p. 1. p. 1. p. 1. p. 1. p. 1.
quid indicatur mensis, vel aliud tempus, tunc non est
conditionalis, sed pura. Et hæc clausula non imponi-
tur vbi præbende non sunt distinctæ. *Rot. decif. 16.*
n. 2. de præbend. an. interdicti. Theodof. de Rubcis in singul.
Rota n. 1. p. 1. v. 1. clausul. 594. n. 1. vbi n. 4.
dicat quod hæc clausula est conditionalis, & facit
Angell. Barbosa de Clausul.

gratiam, decretum, & omnia ex conditione pendere,
& n. 5. quod operatur quod si impetrans male acce-
ptat primum, potest illo dimisso aliud acceptare,
quod aliis non possit.]

CLAUSULA CXXIII.

Quantum sibi videbitur.

Imporat hæc clausula non meram, & liberam vo-
luntatem, sed arbitrium boni viri, fides commissa-
ria, si sibi in arbitrio, peto manus missas, & fides arbitrii.
fidei non sufficit, quomodo, & de leg. 3. *Roman. conf. 15.*
sub n. 1. & conf. 128. ante n. 1. Alex. conf. 82. lib. 3. Go-
rad. conf. 91. sub n. 1. Patil. conf. 92. n. 1. lib. 1. Menoch.
de arbit. lib. 1. g. 8. v. 1. & 1. Monet. de distribut. quo-
rid p. 1. g. 9. n. 27.

CLAUSULA CXXIV.

Quatenus sint in vfu, & sacris Cano-
nibus, ac decretis Concil. Trid.
non aduersentur.

1 *Claus.* Quatenus sint in vfu, intelligitur de illis pri-
uilegiis, & iuribus, quæ sunt in observantia, non de
iuralibus, & amissis.

2 *Claus.* Et sacris Canonibus, &c. intelligitur de in-
sertis in Concilio Trid. non verò in corpore sacris
communis.

3 *Clausula.* Quatenus decretis Concilij Tridenti,
non aduersentur, de *Styl. Curia d. p. 1. p. 1. p. 1. p. 1.*
scilicet in confirmationibus privilegiorum Regalium.

4 *Privilegia omnia aliis Conciliis generalibus contra-*
ria, Trident. exceptis, confirmata censentur hæc
clausula, Quatenus decretis Concilij Tridenti,
&c.

5 *Claus.* Quatenus decretis, &c. derogare censetur
privilegia non solum, quæ a Concilio Tridenti per
claus. Non obstantibus expressè derogantur, sed
etiam ea, quæ sunt eadem Concilio expressè con-
traria.

6 *Caus.* Non obstantibus, &c. derogat decretis Con-
cilij Trid.

7 *Claus.* Quatenus decretis sacris Concilij Trid.
& Regularibus institutis ipsius ordinis con-
traria non existant, &c. non apponitur in gratia
quæ ex certa scientia conceditur.

8 *Claus.* Quatenus de Interpationibus, &c. posita
in supplicatione, quomodo intelligatur, respo-
detur.

9 *Claus.* Quatenus sit de novo, &c. operatur ut sit no-
va concessio.

10 *Claus.* Quatenus opus sit, & salutaris.

Prima huius clausule verba, *Quatenus sint in*
vfu, intelligitur de illis privilegiis, & iuribus
quæ sunt in observantia, & in quantum valorem reti-
nent, non autem de illis, quæ in alia, & amissis.
Sunt per oon vsum, vel per contrarium vsum,
aut quomodoque aliam causam, quia tunc non per
confirmationem ex certa scientia revalidantur, ita
testant *Fr. Emman. q. 9. Regal. l. 1. c. 9. v. 1. p. 1. p. 1.*
ad Cruce de San Relig. lib. 2. cap. 3. d. 1. l. 1. clausul. 6.
Soar. de legib. lib. 3. cap. 18. n. 16. Laut. de Perlinis
in declar. princ. suo Ordinis Minorum concessum
l. 1. n. 2.

nom. 2. *super confit.* 1. *Grag. XIII.* numero t. Vide fuprà
claus. 5. *p. r.* 2. & 3. [Fonatus de poll. imp. claus.] 4.
10. p. r. 2. num. 45. Hæc clausula hæc condition-
aliter, & limitatè ut, Dec. conf. 83 num. 2. Capetaz
decif. 4. 43 num. 2. p. 3. Theodof. de Rubens in fu-
gill. Res sen. 2. 4 p. claus. 62 a. num. 1. Et pofta in prae-
fugill. intelligitur refpectu vñus generalis, non autem
refpectu illius individui, ad tradita per Federic.
conf. 7. orator fuo. Conf. 147 num. 3. in fin. Abb. conf. 54.
num. 3. ad fin. 1. Theodof. de Rubens d. claus. 62 a.
num. 2. vñ etiam quòd ftante hac claufula ad hoc
ut intret confirmatio penfitiorum, vel flarutorum,
debet probari vñus, nec fufficit quòd vñus prelu-
minatur recepta, & num. 7. addit quòd in confirma-
tione flarutorum cenfetur appofita ex ftyle Kufe-
ndariorum.]

Alia verò, & sacris Canonibus, non intelliguntur de illis, qui in corpore Iuris communis infecti sunt, acque illud constituunt, sed de infectis in Concilio Trident. vt offendit illa decisio, & quæ est consuetudina, & coniungit Canones Concilij cum ipsius decretis. Ratio autem est, quia hæc clausula apponi solet in confirmationibus, indultis, & innovationibus privilegiorum Regularium. Cum ergo omnia fere privilegia sint contra Ius commune, tales confirmationes, & innovationes parum, aut nihil operarentur, si hæc verba intelligerentur de Canonibus in corpore Iuris communis infectis: quare ita tenent Hieron. à Sorbo in *anot. ad compendium primæ. verb. synagoge fratrum*, *verbi. ad etiam aduertendum*, Et Emman. dicens, §. art. 8. *Laur. de Petris citato loco*, num. 2. & tunc d. *class.* §. 2. *num. 4.*

Vitima denique huius clausulae verba, & decreta Concilii Tridentini non adferuntur, quae de Hylō Cutis solent apponi in confirmationibus praesul-
giorum Regularum, vt testantur Quares. in sum-
mae Salariae, verbo Concilium Trid. in conf. de Ioan.
à Cruce d. cap. 3. dub. 3. in fine nullum aliud ef-
fectum apponenda videntur, nisi ad firmandam regu-
lam in contrarium, id est, vt intelligantur confir-
matio omnia privilegia aliis Conciliis generalibus
concessa, Tridentino excepto, vt docet Fr. Emmanuel.
d. quest. 8. art. 2. in fine. vultus qui tradit Sout. de
legib. d. 8. cap. 2. g. n. 6. & Laurent. de Petriis citato
lib. num. 3. vbi etiam loquitur, in eo commune
aliis clausulae modo obditer. vt per eam censetur
derogata privilegia non solum quae à Concilio
Trident. per clausulam, *Non obstantibus*, &c. expre-
se derogantur, sed etiam quae sunt eidem Conci-
lio implicitè contraria.

Cum enim sub clausula, *Nam obstantibus*, 'Et, quæ vultum apponi solet in fine eorumdem privilegiorum, derogarum fide decretis Concilij Tridentini vt insinuat idem Concil. *eff. 25. de reform. 6. et* et tradunt citati suprà *claus. 82. num. 4.* ideo in confirmacionibus, et innovationibus præfatis necessaria fuit expressa mentio eiusdem Concilij, vt bene obseruat Sigis à Bononia de *cl. lib. 2. n. 2. vers. et vsq. verba.*

[Claus Quintus decreti Sacri Concilii Trident. de regularibus institutis: si quis Ordinem contraria non exi-
scentia. Et non apponitur in gratiis, quæ ex certa
Scientia conceduntur, quin quando Papa habet cer-
tam Scientiam, & adhuc canx cognitionem, sic
etiam cognoscit an privilegia sint contra decreta
Concilij & Regumia instituta. Ita Rota detet. 40. n.
A. P. in polli. Ferr. alias p. 4. recent.

Clavi. *Quarunda de impetrat. ann.*, &c. posita in supplicatione, in qua est narratum beneficium esse

de Iurepatronatus, quando intelligatur, vide Rebuffus 3 p pgnat in verb. necnon in iurypatronatus Pus. de iur. 323 m. 4. lib. 2 & de iur. 63 lib. 3. ubi an & quando ipolarius debeat restituere antequam insinuetur beneficium esse de iurepatronatus. Cambus de officio legari lib. 3. m. 320. vers. itaq. si Papa cum seqq.

Clauſ. *Quatenus fit de uſu*, &c. polita in confirmatione Papæ operatur, vt non ſit ſimplex confirmatio, ſed noua conceſſio. Hier Gabt. conſ. 151. n. 9. *Ih. 1* item exca pater quod pater, voluerunt nouiſſimo ſuſcicte, &c. recedete à primo, ſi opus ſit, vt quia primus eſt nullus. Rota decif. 738 numero 2. p. 2. *diuerſim.*

Clauſ. Quærens nſu ſi, eſt ſalutaris. Rot. dec. 12 10
mem. 42. apud Paul. de Kubeis tom. 1. diſcuſſ. & conſi-
derationem importat, & nihil ponat in eſſe, ead. Rot.
apud eundem de ciſ. 185. v. 8. d. tom. 2. diſcuſſ. 7.

Quatenus idoneus reperiatur. Vide,
Si idoneus, &c. Clauf. 151.

Quatenus licita, & honesta sint. Vide,
Dummodo licita, &c. Claus. § 1.

Quibus dederit. Vide, *Et quibus dede-*
rit, Claus. §7.

CLAVSVLA CXXV.

Quod si non omnes, &c.

- 1 *Claufula ſub quibus multoties commiſſiones, ſeu delegations pluribus, vel diverſis ſunt Inducibus, in duplici repæſentant differentia, & numero 1.*
- 2 *Primo, ut p^{ri}mo ex duobus, ſeu pluribus Inducibus, ubi ad cauſam de potius impetrat propoſitionem, cæteri ſub proceſſu non va^lent.*
- 3 *Claufula, Quod ſi non omnes, &c. conditionaliter concedit totuſ uſum, & exercitium melius ſurſeditionis, nempe caſu quo cæteri intereſſe non poſſunt.*
- 4 *Sententiam in nullitate ſalvæ clauſula, Quod ſi omnes, &c. quando ex pluribus Inducibus datur cum illa clauſula, quomodo aliqui erant exceſſummicis, ſolummodo inducit non exceſſummicati.*
- 5 *Claufula, Vt omnes, aut duo, &c. apertius, ut ſtatim à principio ſingulis, & cunctis ex Inducibus patet, & in ſolidum concedatur non tantum ſurſeditioni ipſa, ſed ſurſeditionis exercitium.*
- 6 *Inducere quilibet ſeuſum ex duobus Inducibus Ordinariis, quibus cauſarum cognitio compert.*
- 7 *Delegatus cum clauſula, Vt omnes, aut duo, &c. qui præſentibus, poſſet ſeuſum procedere, & ſine alio comendicibus inducere, nec teneat uſum requirere.*
- 8 *Clauf. Quod vni^us ex contrahentibus iuramento ſictus, &c. talis eſt.*

- 3 *Unus, vel plures ex duobus, seu pluribus Individuis,*
ubi ad causam disputati impendunt propinquius,
cogendi soli proce lere non videntur.

- 4 *Clansula, Quod si non omnes, &c. conditionaliter conceditur usus, & exercitium utriusque iurisdictionis, nempe casu quo ceteri interire non possint.*

- 5 *Sententiam à nullitate saluè clausula, Quod si omnes, &c. quando ex pluribus indicibus datur cum illa clausula, quomodo aliqua erant excommunicati, solummodo inducunt non excommunicari.*

- 6 *Clanfilis*, Vt omnes, aut duo, &c. *aperiantur*, ut statim à principio singulis, & cunctis ex Indictis purè, & in solidum concedatur non tantum Iurisdiclio ipsa, sed Iurisdictionis exercitio.

- 7 Indicare potest quilibet seorsum ex duobus Indici-
bus Ordinariis, quibus causarum cognitio com-
petat.

- 8 *Delegatus cum clausula, Vt omnes, aut duo, &c. qui præsens, potest seorsum procedere, & sine alio commodis indicare, nec tenetur eundem requirere.*

- 9 *Clanf.* Quod unius ex contrahentibus iuramento factus, &c. *valide est.*

Consule sub quibus multis commissiones, seu delegationes pluribus, vel duobus sunt iudicibus, in duplici reperuntur differentia, ut post

post. *gl. 1. in c. cum plures 8 de off. delegat. lib. 6.* vbi Domin. n. 1 & 2. tradunt Imol. in. e. *prudentem.* in *princ. n. 1* & ibidem Abb. n. 1. *eodem tit. de off. deleg.* in. *ing.* cum alia iura referend. Vel enim causa delegatur pluribus, seu duobus Iudicibus, cum hac clausula, *Quod si non omnes, &c. vel, Quod si ambo interesse non possunt, &c.* vel alter eorum in causa procedat, de qua in *c. ap. prudentem, & in cap. quoniam 6. eodem tit. c. si quis n. 3. de rescript. & cap. si contra unum 4. de off. deleg. lib. 6.* Sub qua clausula conuenitur & illa, que communis non est utrique Iudici delegato, sed a Doctoribus practelectis persone nuncupatur, vt cum dicitur, *Si ambo interesse non possunt, in frater Episcopo, & procedo,* cuius nuncupat glo. *vers. probatur in d. cap. si conuenitur, & de ea xgit text. in c. eorum 34. de tit. de off. deleg. in decretal. tradit Abb. d. n. 3.*

1 Vel rursus fit commissio pluribus cum clausula hodie frequentissima, alteramque scilicet, seu disticta, *Si omnes, aut duo, vel unus eorum, de qua agit text. in d. cap. cum plures, vel, Vbi, & vestrum singula, & in cap. commissi, in princ. de heret. lib. 2. aut consilium, vt cum dicitur, Eorum vni, aut cuiuslibet, vel, Si quilibet eorum in solidum per se iudicat, & exequi possit, vel si dicitur, Quod alter alterum non expectet, vel non requiratur, vt text. glo. 1. in d. cap. cum plures, quoniam Rebuff. in *praxi heret. tit. declaratio noua promissio, vers. quatenus n. duo, & in concord. tit. forma literarum excommunicatum. verb. vel vni vestrum,* vtamque clausulam confusidat, & pro vna eadem accipiat.*

2 Verius tamen est, vnam, & alteram clausulam valde inter se distare, effectus enim vnius clausule, *Quod si non omnes, &c. vel, Quod si ambo, &c.* ille est, quod licet vbi vnus, vel plures ex duobus, seu pluribus Iudicibus ad causam deputari impediti proponuntur, ceteri soli procedere non valeant, ex *reg. text. in d. duo 39. ff. de re iud. cum causa 2. c. cono 42. de off. deleg. id tamen non obstat, vbi hac clausula,*

4 *Quod si non omnes, &c.* in commissione apponitur, per illam enim in eum euentum conceditur vsus, seu exercitum totius Iurisdictionis vni tantum, vel duobus ex dictis Iudicibus, non quidem potest, sed conditionaliter, nempe caso quo ceteri interesse non possint, vt bene deducitur ex *d. cap. si quis n. 1. vers. dummodo, & ex d. prudentem, in princ. vers. in hoc casu, vbi Doctores tradunt gl. in d. cap. si contra unum, gl. vbi omnes in d. cum plures, laf. in l. si vni, n. 1. in ff. de re iud. Vnde de nullis. ut. ex *descript. l. iuris. Ordin. n. 180. & tit. ex descript. l. iuris. delegata. n. 6. Marant. de ordine iud. n. 4. dist. 6. n. 3. cum seq. Cou. pract. c. 16. n. 5. Rebuff. in *praxi, tit. firmi noue promissio, vers. quatenus ipsi, Michiel. de Commissi. n. 1. c. de commissi. appell. extra Roman Curiam, num. 100. pag. 258 in v. in prescript. Molin. de iust. 2. dist. 24. n. 3 & 4. D. Barbosa in l. si languis in princ. n. 27 ff. de iudic.***

5 Vnde huiusmodi clausulam, *Quod si non omnes, &c.* saluare sententiam a nullitate, quando ex pluribus Iudicibus datus cum hac eadem clausula, quod aliqui eorum excommunicati, solummodo iudicant non excommunicati, notat Socio. in *cap. sacro. num. 169. cum seq. de sent. excom. Anton. Riccioli. de iure personarum extra premium Ecclesie existent lib. 4. c. 18. n. 8* vbi etiam obseruatur, quod tales non excommunicati procedendo simul cum excommunicatis, insinuant propriam Iurisdictionem, & citat Host. in *c. ad probandum, vers. sed e de quid yle textu, vbi Ioan. And. n. 3 & Abb. sub n. 4. vers. quod procedat, de sent. & re iudicat.*

6 Effectus vero alterius clausule, *Si omnes, aut duo, August. Barbosa de Clausul.*

vel vni Iudicium mandatum exequantur, vel heram vni aut cuiuslibet, &c. est, vt itam a principio singulis, & cuiuslibet ex Iudicibus pure, & in solidum concedatur non tantum Iurisdictione ipsa: hoc enim & in aliis delegatis datus sine huiusmodi clausula, contingit propter naturam Iurisdictionis, quz, vt pote res incorporealis, & indiuisua, pro parte haberi non potest, ex doctrina *gl. 5. in d. ap. prudentem, vbi Imol. n. 10. Steph. Gratian. discip. forense 396. n. 9. sed etiam vsus, & exercitum ipsius Iurisdictionis, ex Menoch. de *prescript. lib. 2. praxim. 18. num. 33. ita vt sufficiat, & possint vel omnes, vel duo, vel vnus iuxta diuersam formam clausule, negotium adimplere secundum marcani dispositionis alternatiue, in qua electio datur, & sufficit alteram adimpleri, regan. alter. *atque de reg. iuris, lib. 6. & sic quilibet eorum solus, alio non expectato, in causa procedere valet, coque Iurisdictionem praesentem, reliqui non nisi in ipsius defectum admitterunt, vt est textus expressus in d. c. cum plures, vbi gl. 1. gl. 2. in d. cap. si contra unum, Ancharan. c. de commissi, in princ. cap. de heret. lib. 6. Bart. in d. si vni, num. 9. & ibi laf. d. n. 10. ff. de re iud. Con. d. cap. 16. num. 3. Molin. d. dist. 24. num. 4. Alex. cons. 93. num. 2. lib. 7. Ratio est, quia si ex vbi dicitur clausula, *Si omnes, &c.* competit in solidum cuiuslibet ex delegatis vsus, & exercitum Iurisdictionis, vt supra diximus, inde fit, cum qui potius cognoscere incipit, posse peti se solum sine aliis procedere, iuxta *reg. l. 1. ibi, & seorsum singulis mutuantur, vbi DD. de off. Clausul. & quia communiter traditur, ex duobus Iudicibus ordinatis, quibus causam cognito competit, posse quemlibet seorsum iudicare, quia quilibet in solidum habet exercitum Iurisdictionis, glo. *verb. separatum, in cap. vi. officium, in princ. de heret. lib. 6. Bart. in d. l. si vni, n. 1. Vant. d. iust. ex descript. l. iuris. ordin. num. 177. D. Barhof. in d. si languis 18. in princ. n. 19. & 2. ff. de iudic. & in specie huius clausule Menoch. dist. a. praxim. 18. n. 37.*****

Intellige, & amplia hanc proximam resolutionem, vique adeo posse solum delegatum, qui puenit, seorsum procedere, & sine aliis conuictibus iudicare, vt nec teneatur eosdem requirere ad effectum, vt omnes simul cognoscant, nec minus illos expectare, vt manifeste probat verbum, *libere,* quo vritur text. in *d. c. cum plures,* quod non solum omnem obligationem excludit, sed etiam exponit, sine alicuius requisitione, vel assensu, vt dixi in *tr. de arbitribus, dist. non obstat, d. cap. si quis n. 1. de rescript. & d. ap. prudentem, in princ. quia respondetur procedere in clausula, *Quod si non omnes, &c. vel, Quod si ambo, &c.* quibus tantibus, non solum expectare; & requirere Collegas teneat alteri condelegari: sed etiam oportet de eorum impedimento, vel voluntate constare, vt supra diximus.*

7 Claus. Quod vnus ex contrahentibus inuicem 9 *stetur, &c.* valida est, & si pias inique inter, recurrit ad arbitrium boni viri, & aduersus declarationem iuratum audiendus est alter contrarius probare intendens Ita Bened. Agid. ad l. ex hoc iure *gl. de iustit. & iure p. 2. cap. 13. cl. inf. 3. n. 1. cum seq. vbi n. 4. quod non valet conuentio in contrarium, & num. 3. quod non obligat supeniente noua suspensionis causa in personis illius, & num. 6. dicit quod si is mortuus antequam iuret ad heredes illius non transiit, quoniam hereditum mentio in contractu facta fit.]*

CLAUSULA CXXVI.

Quoad vixerit.

- 1 *Clausula*, Quoad vixerit, posita in obligatione solvendi medietatem fructuum Rectori Ecclesie, quid importet ostenditur.
- 2 *Clausula*, Quoad vixerit, alterat naturam beneficii alias manualis.
- 3 *Clausula*, Quod sola Sanctissimi Signatura sufficiat, remittit necessitatem expediendi litteras.
- 4 *Clausula*, Quod maior, & verior expressio fieri possit, quid operetur, ostenditur.
- 5 *Clausula*, Quod de subreptione, &c. est odiosa, & contra ius commune.
- 6 *Clausula*, Quod in primis, & ante omnia, importat formam.
- 7 *Clausula*, Quod obstantis beneficiales, &c. operatur quod quis non tenetur exprimere obstantia.

Hæ clausula posita in obligatione solvendi medietatem fructuum Rectori Ecclesie, ex concordia auctoritate Apost. confirmata intelligitur rebus sic stantibus, videlicet donec Rector desinet Ecclesiam, & supportaret illius onera, non autem post resignationem, ut per Paris. conf. 3. n. 14. tit. 4. & fuit dictum in Officio. & Valterna pensiois 13. Martij 1592. coram Illustrissimo D. meo Cardine. Mediceo, & in Lucana pensiois 18. Decembris 1611. coram Pseudo senesio impetrata per Marchef. de Contemf. p. 1. pag. 647 in ult. impref.

- 1 *Clausula*, Quoad vixerit, alterat naturam beneficii alias manualis, etiam si aliis fiat collatio iure devoluto, ut post Felin. in cap. per eam, de maiori. obli. h. n. 3. vers. in quantum concluditur, & Dec. in sap. ad nostram. n. 16 de confirmat. vers. vel iurati, novissime obicitur D. Lotter. de benef. lib. 1. q. 33. n. 33.
- 2 *Clausula*, Quod sola Sanctissimi Signatura sufficiat, remittit necessitatem expediendi litteras, ut post Mandos. in Signatura gratia § derogatione Regularium, vers. Rota de non inducenda, Sig. de pensiois. q. 34. n. 3. obicitur novissime Lotter. d. lib. 1. q. 37. n. 1.
- 3 *Clausula*, Quod maior, & verior expressio fieri possit, licet non operetur respectu diverſi corporis, Put. decif. 300. n. 3. lib. 1. id tamen intelligitur de diversitate insurgente ex qualitate constitutus diversæ speciei, ne frustratio fiat, ex reg. 1. si nominatio 34. ff. de condit. & demonstrat. resoluti D. Lotter. d. lib. 1. q. 40. n. 85. [Et facit hæc clausula quod attendatur narratio litterarum, non autem supplicationis, ut cum Rota tenet Theodof. de Rubis p. 4. d. claus. 636. n. 1. Excludit subreptionem, & facit quod in litteris omnia possunt extendi, & dispositivæ poni. Mohed. decif. 1. n. 2. Sarven. in prom. Regul. q. ult. n. 7. & in reg. de valore q. 11. n. 5. Rebuff. in 3. p. fig. in verb. & quod promissionum omnium n. 2. & 3. & in vers. maior, versus amplior, verum ad hæc expressio. Multum operatur, & per eam dicitur facta sufficienti mentio primæ pensionis ad effectum ut secunda non sit subrepticia, Sarven. d. q. 11. m. 5. Verall. decif. 196. n. 7. in fine & n. 8. p. 2. Theodof. de Rubis. d. claus. 634. n. 6. & 7. ubi n. 10. cum Rebuffo tenet quod vigore huius claus. potest fieri expressio in nomine sancti, nisi dolo fuerit apposta.
- 5 *Clausula*, Quod de subreptione, &c. est odiosa & contra ius commune, ideoque finitè debet intelligi, Verall.

dec. 128. n. 3. p. 1. ubi subdit quod intelligitur apposta à Papa ad patris instantiam, & n. 5. quod h. Papa illum apponit non dicatur tollere ius questionem, Theodof. de Rubis in singul. Reatim. 2. p. 4. claus. 616. d. n. 6. ubi n. 3. dicit quod iuncta cum claus. Quod littera non possint impugnari ex eo quod non sint iustificata. operatur ut quis non teneatur ad verificationem narratorum, cum paria sint narrata esse vera, vel de eorum futilitate dici non posse.

Clausula, Quod in primis & ante omnia, importat formam, Capotaq. decif. 111. n. 3. p. 1. Theodof. de Rub. d. p. 4. claus. 631.

Clausula, Quod obstantia beneficiales, &c. operatur quod quis non vocatur exprimere obstantia, Castlad. decif. 6. n. 8. de probat. Achil. decif. 7. & 14. n. 3. cod. tit. Rebuff. in 1. p. Signatura in verb. Quod obstantia, Theodof. de Rubis d. p. 4. claus. 639. n. 1. ubi n. 2. cum eod. Rebuffo citato loc. dicit quod vigore illius possunt expiari omnia, & singula beneficia, monasteria, &c. Non includit defectum natalium, Put. decif. 278. lib. 1. Rebuff. d. loc. n. 14. Nec tollit inhabilitatem personæ, idem Rebuff. n. 15. & 18. nec defectum intentionis, idem Rebuff. n. 18 inducit dispensationem, Theodof. de Rubis d. claus. 639. n. 1. & 12.]

CLAUSULA CXXVII.

Quorum tenores, &c.

- 1 *Dilectum* referuntur de vi & effectibus huius clausule agentem.
- 2 *Clausula*, Quorum tenores, &c. non debet nocere, nec multum attenditur, quando est posita, & ex causa per Capitulum.
- 3 *Constitutionibus* quibuscumque habentibus clausulas derogatorias derogatoriarum, derogat clausula, Quorum tenores, &c.
- 4 *Expressio* specialis, & individua vim habet clausule, Quorum tenores, &c. eorum omnium, ad que relata.
- 5 *Clausula*, Quorum tenores, &c. habet tantam vim, ac si tenor esset insertus, quando agitur de præiudicio committenti.
- 6 *Regula* Cancellaria censetur derogare per clausulam, Quorum tenores, &c.
- 7 *Præbatio* in contrarium non admittitur, quod clausula, Quorum tenores, &c. non importet veram expressum, & derogationem.
- 8 *Expressio* specialis, ac individua vim habet clausule, Quorum tenores, &c. non solum eam gratia, sed privilegium conceditur Adversus proprium, verum etiam si fiat ad inflammationem parvi.
- 8 *Mentionem* expressam, & individua non operatur clausula, Quorum tenores, &c. quando non fuit facta aliqua mentio de illa, de qua tractatur.
- 10 *Clausula*, Quorum tenores, &c. non operatur circa non expressa, nec circa ea, de quibus Papa non habuit notitiam.
- 11 *Clausula*, Quorum tenores, &c. non operatur in his que sunt facti.
- 11 *Privilegium* posterius, quod est in notabile præiudicium tertij, etiam Adversus proprium concessum non est hoc præcedens illius servari sine speciali derogatione regula de iure quæsitum non tollendo, etiam si tenor

finis

ante clausula, Quorum tenores, &c.

- 13 Derogationem expressam non operatur clausula, Quorum tenores, &c. quoniam in posteriori dispositione expressi requiritur certa scientia.
- 14 Derogationem specificam, & expressiorem omnium contrarium non importat clausula, Quorum tenores, &c. quando Papa signaverit Supplicationem non simpliciter, sed cum qualitate, puta, Fiat & cunctis.
- 15 Clausula, Quorum tenores, &c. non extenditur, sed restringitur iuxta narrata.
- 16 Clausula, Quorum tenores, &c. tanquam accessoria debet restringi ad id, de quo principalis dispositio loquitur.
- 17 Clausula, Quorum tenores, &c. non operatur quouscumque concedenti habendo notitiam, non censensque.
- 18 Intentionis de defectu Papa concedentis ubi constat, nulla est efficacia clausula, Quorum tenores, &c.
- 19 Intentionis defectus Papa concedentis opponi non potest concessionibus cum hac clausula, Quorum tenores, &c. precipuo si concurrant alie clausule, qua semper inimici sunt.
- 20 Subreptionem nullis clausula, Quorum tenores, &c. non autem ampliat principalem dispositionem.
- 21 Subreptionem cum derogatione regula de iure quæsitæ, non tollit clausula, Quorum tenores, &c.

DE vi, & effectibus huius clausulæ, vide Mære. de clausula. p. 1. claus. 139. in ultim. edit. Aloyf. Ricc. in collect. decis. collecti. 949. Card. Tusch. tom. 1. lit. C. cenc. 350. Monet. de censur. ultim. vol. c. 7. num. 201. cum segg. & cæteros in disceptis citatos. Theodof. de Rubis in singul. Rot. tom. 1. part. 4. claus. 77.

Licet soleatur Copiæ in extensione minutarum Supplicationum, passim hæc clausulam in iis inserere, quæ est conspicua, & particulari nota digna, quæ casu tuos non debet nocere, vt advertunt Dec. conf. 161. sub n. 2. vers. hoc idem. Gonzal. conf. 9. n. 17. Paris. conf. 42. n. 21. lib. 4. Coust. in rubr. de testam. p. 2. n. 20. in princ. &c. multum attenditur, ex adductis per Iosephum Sella Aragon. decis. 97. n. 19. & Gonzal. ad reg. 8. Causel. gloss. 36. n. 13. tamen multos habet effectus ex infra dicendis.

In primis ex obediencia Curie derogat quibuscumque constitutionibus habentibus clausulas derogatorias derogatariorum, Paris. conf. 42. num. 15. & 16. lib. 4. Gonal. conf. 9. num. 14. Put. decis. 104. lib. 1. in correctis. But. conf. 1. num. 2. Mohed. decis. 1. de rescriptis. Gabr. in de clausulis. lib. 6. cenc. 5. n. 1. Anastas. German. de indulgi. Cardinal. part. 2. §. ac irritum. n. 1. vers. neque Mag. Aoton. var. resal. lib. 1. resal. 46. n. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cencel. gloss. 36. num. 102. cum segg. & preteritum num. 29. quod fuit inuentis, vt esset certa via, qua Papa posset derogare gratis præcedentibus, nam alias impossibile esset, quia non potest remanere omnium, vel scire omnia in eontitutum ubstantia, Gregor. decis. 109. n. 3. & decis. 240. n. 2. vbi ait hæc clausulam, quando per viam legis præcedit, tollere omnia privilegia quascumque derogatorias habentia fuit dictum in Tolentana indultis 12. May 1613. coram Remboldo, & nimis coarctaretur, si perpetuo ignorantiam eas revocare non posset, Put. cec. 104. lib. 1. in correctis Rot. decis. 113. in princ. p. 1. & decis. 161. n. 1. p. 2. & decis. 68. n. 3. lib. 3. p. 3. d. conf.

Augusto Barbosa de Clausul.

Vim habet hæc clausula specialis, ac indiudiva expressiōis omnium eorum, ad quæ relata est; ita Felin. in cap. nonnullis. sub n. 6. de rescriptis. But. conf. 1. num. 5. Gemin. conf. 65. n. 21. Callad. super reg. Cencel. decis. 1. n. num. 3. & decis. 18. num. 5. Sament. in prænoto regularum Cencel. quest. 6. num. 6. & in regula de iur. talis. quest. 17. num. 5. Causel. conf. 17. num. 7. places quos referre, & sequitur Mart. d. claus. 139. num. 1. quibus addæ Gunt. conf. 1. sup. 5. Flamin. de rescriptis. lib. 12. p. 4. num. 10. Ioseph. Sella d. decis. 93. num. 21. & 22. Marchel. de Causis. p. 2. pag. 316. numer. 105. Cardin. Tusch. tom. 1. lit. C. cenc. 350. n. 1. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 4. collecti. 949. effectus 1. Ioan. d. Cochier ad preces primarias Imperatoris pag. 98. Ricciul. de iure personarum lib. 8. c. 9. n. 4. D. Lotter. de re benefice lib. 1. quest. 40. num. 69. Theodof. de Rubis in singul. Rot. tom. 1. p. 4. claus. 65. n. 2. vbi num. 1. dixit, quod inducit scientiam per modum fictum, & operatur quoad validitatem alius. Valent. conf. 15. n. num. 38. & 39. & fuit dictum in Cameracens. & Ferrariens. Proposura 15. Decembris 1625. coram Remboldo. & in Officel. prænotamentorum 15. Martij 1613. coram D. Pampilio, impetita per Fatimac. decis. 466. num. 5. part. 1. recent. & in eadem coram eodem 17. Iunij 1614. impetita patet per Farin. decis. 516. num. 5. vbi fuit tentum, hæc clausulam habere vim expectiōis cuiuscumque liris, iuris, & præsentis in iudicium deductæ, & similiter fuit dictum in Ferrariens. de Tanusio 14. Iunij 1621. coram Fualdo seniori, & in Cremone. b. coram 5. Iunij 1624. coram eodem Rot. etiam apud Zachariam de obli. Camer. decis. 93. num. 19. & ideo omnia comprehendere dicit Setaph. decis. 510. num. 6. & operari expressiōem eorum, quæ posset oblatte, vt But. conf. 4. n. 4. Gemin. conf. 65. n. 21. censuit Rota in Sabinen. Casiri Montis Reivinde 8. Februarij 1627. coram Reuerendissimo Domino meo Cecilio Deiano. Theodof. de Rubis d. claus. 77. 66. Duran. decis. 48. n. 5. & operatur perinde ac si omnia fuissent de verbo ad verbum expressa. Rota decis. 607. num. 2. p. 1. in post. & decis. 407. num. 7. d. part. 2. alias part. 3. recent.

Habet denique tantum vim, ac si teore esset insertus, vt per 1. assid. super reg. Cencel. decis. 38. n. 1. But. conf. 2. n. 6. Ioseph. Sella d. decis. 93. num. 15. Ioan. Frane. Leo in Thesoro iuri Eccllesiastici. part. 1. exp. 13. n. 12. & p. 4. c. 1. n. 189. Mart. Anton. var. resal. lib. 1. resal. 18. Card. Mantie. decis. 76. n. 3. Laurent. de Peitinis in concist. sui Ordinis Minum. tom. 1. constitut. 4. Saxi IV. num. 3. Aldret. pro modum Regularium exemptione. part. 2. cap. 2. num. 3. Card. Tusch. de cencel. 350. num. 3. vbi post Oldrad. conf. 316. num. 2. & 3. intellige, quando agitur solum de præiudicio cuncteentis, & fuit dictum in Baren. seu nullius Archiepiscopis hyteratur 25. Ianuarij 1615. coram Card. Sacratij impetita per Fatimac. decis. 666. num. 2. part. 1. recent. vbi etiam habent, quod latissime est extendenda, nam hæc clausula operatur quoad suam præiudiciam, non verò alium, Sella decis. 93. n. 24. potest etiam operatur, quando derogatori fuerit facta ex certa scientia, vt post Ruin. conf. 30. num. 7. in fin. & n. 6. vol. 1. censuit Rota in d. Cameracens. & Ferrariens. Proposura coram Remboldo. Theodof. de Rubis d. claus. 618. num. 3. vbi dicit quod hæc clausula non operatur, vbi requiritur certa scientia, quia illam non inducit, & num. 7. quod tollit defectum intentionis, & n. 9. quod hæc clausula cum mentione præiudiciorum operatur individuum expressiōem, ac si in specie esset insertum totum privilegium, & n. 11. post Calasad. dec. 10. n. 2. & decis. 38. n. 1. super reg. ait quod

T e 3

in gratiis beneficiorum tollit & suspendit beneficiatibus, & individua gratiarum preceduntur, & n. 12. post *Pute. de off. 89. n. 1. lib. 1.* dicit quod hæc clausula operatur, ut dicatur derogatum privilegii aliorum, quibus cautum est, quod ipsis non possit derogari, nisi accedente illorum consensu.

- 6 Amplia primò, per hæc clausulam etiam censori derogatum regulis Cancellarie, ac si de verbo ad verbum fuissent expressæ, ut per *Sanen. proam. reg. Cancell. q. 6 circa fin. vers. quoniam tenet, Marches. res. lib. 1. c. 19. num. 9. & 10. & lib. 1. c. 48. & Stephan. Gratian. de cept. servent. c. 182. n. 18. & c. 421. n. 9. & c. 348. num. 14.*

- 7 Amplia secundò, vi in tantum hæc clausula importet veram expresseionem, & derogationem, ex quo Papa ad assensum, vi non admittatur probatio in contrarium, post *Bart. conf. 1. in fin. vers. item ex quo Papa, & Gemin. conf. 120. num. 7. tradit Cardin. Tufch. d. cancell. 350. n. 7.*

- 8 Amplia tertio, non modo procedere cum gratia seu privilegio posterius conceditur Mora proprio, vi tenent *Gabi. d. de de claus. cancell. 5. n. 3. & seq. & Cenz. 1. p. var. rubr. de testam. 10. vers. secundum, & Gonzal. d. gl. 36. n. 41. verum etiam si ad instantiam partis, ut sentiunt *Felin. in c. nonnulli. in princip. n. 6. de rescript. Callid. d. de rescript. 10. n. 2. Crauet. consil. 126. in p. Mart. de claus. 1. 9. n. 10. Card. Mant. de cens. lib. 1. fol. 12. tit. 3. n. 11. Gabi. d. cancell. 5. num. 1. Menoch. de preump. lib. 6. res. 40. num. 12. licet alij in hac specie contrarium teneant, quos sequitur *Gabi. d. cancell. 5. n. 4. & 5. & Gonzal. d. gl. 36. n. 603. quorum omnium opiniones conciliat Monet. d. c. 7. num. 101.***

- 9 Limita primò, non operari expresseionem, & individuum mentionem, quando non fuit facta aliqua mentio de illo, de quo tractatur, vi per *Vetall. de rescript. 111. p. 1. Aloyf. Ricc. in praxi aurea, res. 363. n. 1. & fuit dictum in Teletina decernam 26. Nov. 1603. coram Fulle, & in Romana fidei commissi de Peccis 28. Junij 1604 coram Lira, impressa per Farin. de rescript. 128. n. 5. p. 2. recent. ubi etiam habetur, hæc clausulam non operari circa non expresseionem, nec circa ea, de quibus Papa non habuit notitiam, [Seraph. de rescript. 1235. n. 2. Theod. de Rub. d. c. 7. fol. 5. 2. Rot. de rescript. 398. n. 6. p. 2. in possib. Farin. alius p. 4. recent.]*

- 11 Limita secundò in his, quæ sunt facti, quia nihil operatur ex quo Papa præsumitur ea ignorare, sed tantum in his, quæ sunt iuris, habet effectum, ut ex Rotæ decisionibus concludit *Caid. Tufch. d. cancell. 350. num. 9. ubi num. 10. post Maluaf. off. 1. num. 42. extendit etiam si simul sint omnes hæc clausulæ, Ex certa scientia, Mæu proprio, De plenitudine potestatis, Non obstantibus, &c.*

- 12 Limita tertio, vi privilegium posterius, quod est in notabile præiudicium tertij, etiam Mora proprio concessum, non tollit præcedens illius tertij sine specialis derogatione regulæ 17. nunc 18. Cancell. de non tollendo iure quæsitio, ex adductis per *Mart. d. claus. 139. n. 20. & Gonzal. d. gl. 36. d. n. 54. ac per Monet. d. cap. 7. n. 214.*

- 13 Limita quarto, non operari expresseionem derogationem, quoties in posterius dispositione expresse requiritur certa scientia, ut resoluit *Nicol. Garc. de benef. p. 3. c. 1. num. 134. & eo citato fuit dictum in Camalen. & Ferrarier. Præpositura 15. Decembrii 1625. coram Remboldo in vers. sine attendam, [Theodol. de Rubis d. claus. p. 8. n. 3.] & post *Ferret. conf. 38. n. 1. & segg. lib. 1. ac Rotam coram Card. Seraph. tradit Mart. d. claus. 139. n. 3. inde inferens n. 4. quod hæc clausula non sufficit in confirmatione ea certa sci-**

tia, nisi totus tenor inferatur, subdens n. 5. non sufficere tenorem inferi in expeditione literarum tempore alterius Pontificis: quum quidem illationem temperet n. 18. post alios, nisi Princeps confirmaret priorem concessionem à prima linea vsque ad ultimam, asserens se eius tenorem vidisse, & legisse, neque confirmationem illam pro sufficienter haberi volens, & sufficere narratam substantiam contentorum in privilegio derogatis, ad hoc ut præsumatur certa scientia in derogatione, censuit *Rot. in Abbat. Invisibilem 15. Januarij 1588 coram Orano, & in Teletina administratores 17. Junij 1609. coram Pamphilo, & in d. Camalen. & Ferrarier. Præpositura coram Remboldo.*

Limita quinto, non importare specifiçam derogationem, & expresseionem omnium contrarium, quando Papa signatur Supplicationem nõ simpliciter, sed cum qualitate, puta, *fiat, & committatur*, ut cum *Gemin. conf. 65. in fin. num. 17. vers. non obstat, obstat* Casu Tufch. d. cancell. 350. n. 11. subdens post n. 11. quod tunc procedit si Papa signaret, *Fiat*, ut patitur aliis non.

Non extenditur hæc clausula, vi fuit dictum in 15 *Tornasura plebis de Midulo 1. Iunij 1593. coram Illustissimo Domine meo Cardin. Alivine*, impressa per *Marches. de Commissioni. p. 1. pag. 685. n. 3.* imò restringitur iuxta narrata, ex *Seraph. de rescript. 16. n. 1.* quia tanquam accessoria debet restringi ad id, de quo principalis dispositio loquitur, & sic non comprehendit ea, de quibus dictum non fuit in dispositione, ut per *Dec. conf. 373. n. 1. 4. Patif. conf. 12. n. 18. vers. illa enim verba, sub 4. Caputq. dec. 121. p. 1. cum aliis allegatis in Romana legitima 10. Martij 1617. coram Card. Sacrate, & in Bergomen. penitus de Testamento 13. Nov. 1626. coram D. Durano. & non operatur circa non expresseionem, ut censuit *Rot. in Valentina decernam 28. Nov. 1603. coram Card. Lancelotto inu. impressa per Marches. d. p. 1. pag. 640. n. 6.**

Non operatur quoties cum concedens habet 17 do notitiam, non concessit *Rot. in d. Valentina decernam coram Cardin. Lancelotto*. Nec habet efficaciam quoties Papa si scivisset defectus, non ita rescipisset, ex *Seraph. de rescript. 381. num. 8.* [Theodol. de Rubis d. claus. 658. n. 6.] quia nulla est efficacia 18 huius clausulæ, ubi constat de defectu intentionis Papæ concedentis, *Patif. conf. 74. n. 55. lib. 4. & fuit dictum in Ostien. assilum 23. Maij 1614. coram Patriarcha Pamphilo*. Qui quidem intentionis defectus opponi non potest concessionem cum hac clausula, præcipue si concurrant alie clausulæ, quæ semper iniungi solent, nempe, *Mæu proprio*, *Ex certa scientia*, & *De plenitudine potestatis*, vi fuit dictum in *Aulina vitione 15. Decembrii 1595. coram Cipio*, non enim induci certam scientiam concedentis, ex traditis per *Marches. d. p. 1. pag. 640. n. ult. impress.*

Derivatur hæc clausula ad tollendam subreptionem, non autem ampliat principalem dispositionem, secundum *Calderin. conf. 1. de rescripti. Rom. conf. 330. n. 13. in fin. Pute. de rescript. 1. n. 2. lib. 1. & dec. 356. n. 7. lib. 2. Crecent. de rescript. 7. num. 1. de concess. præbendi. Gabi. d. de de clausul. cancell. 50. n. 1. Marches. de Commissioni. p. 1. pag. 124. n. 3. in 2. impress. Nicol. Garc. de benef. p. 3. c. 1. n. 134. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 635. n. 9. & fuit dictum in *Baron. seu nullius Priuatus 20. Junij 1614. coram Card. Sacrate*, impressa per *Farin. de rescript. 569. n. 8. p. 2. recent.* Non tollentem subreptionem cum derogatione reg. de iure quæsitio, resoluit *Marches. d. par. 1. pag. 227. numer. 311.**

CLAVSVLA CXXVIII.

Rato manente pacto.

- 1 *Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausule agentis.*
- 2 *Clausula, Rato manente pacto, tacite subintelligitur in omnibus contractibus bonæ fidei.*
- 3 *Iuramentum habet vim clausule, Rato manente pacto.*
- 4 *Clausula, Rato manente pacto, operatur solum ad favorem observantis contractum, non autem ad favorem contrahentis.*
- 5 *Clausula, Rato manente pacto, operatur ut debitum principale, simul & pena exigi possint, & verumque debeat.*
- 6 *Emphyteusis in contractu si vltra penam caducitatis ob non solutionem canonis, apponatur alia pena cum clausula, Rato manente pacto, emphyteuta cadit à iure suo, & debet solvere dictam penam.*
- 7 *Emphyteusis ut possit expelli ob non solutionem canonis, etiamsi Dominus directus illum receperit de preterito, operatur clausula, Rato manente pacto.*
- 8 *Novationem in præiudicium contrahentis inducit clausula, Rato manente pacto.*
- 9 *Petitionis cumulativa in fauorem eius, qui servat contractum, habet effectum clausula, Rato manente pacto.*
- 10 *Clausula, Rato manente pacto, operatur quod quis possit vii remedium contrariis.*

DE vi, & effectibus huius clausule, vide Mart. de clausul. p. 1. clausul. 141. in ult. edit. aliis clausul. 123. in t. Aloyf. Ricc. in collect. dist. p. 4. collect. 973. Card. Tulch. præl. conc. sem. 1. l. 1. c. conc. 300. & cæteros in discussu citatos. [Theod. de Rub. in singul. Rata sem. 2. p. 4. clausul. 78. & 670. per rer. vbi n. 9. ait quod hæc clausula non stat conditionaliter, sed p. 4. & dispositio, Bened. Agid. d. l. x. hoc iure, p. 2. cap. 13. clausul. 11.]

Hæc clausula tacite subintelligitur in omnibus contractibus bonæ fidei, vt tradunt Cott. in memorabilib. verb. clausula, pag. 110. Cald. Pereira de emp. & vendit. cap. 10. num. 53. præterquam in fidei iuramentis, vt observant Vital. de Cambanis in trall. clausul. pag. 4. num. 8. & Celf. Vgoni. in simili trall. pag. 510. col. 1.

Iuramentum habet vim huius clausule, vt per Scraphin. de primat. in iuram. primat. 85. C. d. Vgon. citato loco, Mart. d. clausul. 141. num. 4. vers. add. Card. Tulch. d. concil. 300. n. 4. [Mazot. de ordine iudic. p. 6. tit. de appell. n. 23. J. Theodof. de Rubis d. clausul. 670. num. 3.]

Operatur solum ad favorem observantis contractum, non autem ad favorem contrahentis, vt tradunt Vital. de Camban. citato loco, num. 4. Handed. clausul. 89. num. 80. num. 2. Scraphin. d. primat. 85. num. 8. Card. Tulch. d. concil. 300. n. 15. Mart. d. clausul. 141. n. 6. Cald. Pereira d. cap. 10. num. 53. Amic. de iure emphyteutico, p. 16. num. 8. in fin. [Bened. Agid. d. clausul. 121. num. 4.] minime enim prodest non observanti, secundum Celf. Vgoni. citato loco, Ioseph. Scile. de iurisdictionib. cap. 5. §. 3. num. 11. Contractus verò firmus manet, ex Malcard. de probationib. concil. 1157. n. 27. & Card. Tulch. d. concil. 300. num. 9. [Cancr. ver. p. 2. c. 114. 23.]

Operatur etiam quod debitum principale, simul & pena exigi possint, & vitrumque debeat, l. qui fidem, ff. de translat. d. cum proponat, C. eod. tit. Vital. de Camban. in d. trall. clausul. pag. 3. num. 1. cum segg. Salust. Tiberi. in formulariis in finem. lib. 1. cap. 14. n. 10. & cap. 19. num. 14. Cuiet in repet. l. eodem passim, n. 423. ff. de legat. 1. Cald. Pereira d. cap. 30. num. 3. [Theod. de Rub. d. clausul. 670. n. 7. vbi n. 8. post Afflict. d. 174. n. 4. ait quod operatur vt mora purgari non possit. Benedikt. Agid. d. clausul. 121. num. 1.] Vnde inferitur, quod si in contractu emphyteutico vltra penam caducitatis ob non solutionem canonis, apponatur alia pena cum hac clausula, emphyteuta cadit à iure suo, & debet solvere dictam penam, vt per Card. Tulch. d. concil. 300. num. 9. & t. 2. Amic. d. q. 16. à num. 6.

Operatur etiam in emphyteusi, vt emphyteuta possit expelli ob non solutionem canonis, etiamsi Dominus directus illum receperit de preterito, quoniam vitrumque consequi poterit, videlicet, canonem præteritum, & expulsiorem, quem sunt compatibilia, secus si recipitur pro futuro; ita Alexand. conf. 196. n. 2. & seg. vers. nec ad hoc obsist. & conf. 206. n. 2. vers. ad prædictionem confirmationem, vol. 7. Vital. de Camban. citato loco, num. 4. Mart. d. clausul. 131. num. 7. Card. Tulch. d. concil. 300. n. 11.

Inducit novationem in præiudicium contrahentis, vt per Bald. consil. 431. in fin. vol. 2. Mart. d. clausul. 131. numer. 9. Cardin. Tulch. d. concil. 300. num. 3.

Habet effectum petitionis cumulativæ in fauorem eius, qui servat contractum, non autem illius, qui contrahentis, ex adductis per Stephan. Granian. discip. forens. d. 770. n. 14. & 15.

Operatur quod quis possit vii remediis contrariis, 10 Lqui fidem, ff. de translat. d. cum proponat, vbi Bald. num. 1. Fulgof. num. 2. Roman. etiam num. 1. & Iaf. n. 4. in 3. notat. Aloyf. Ricc. in collect. dist. collect. 973. in princip. Cardin. Tulch. d. concil. 300. num. 5. Mart. d. clausul. 131. num. 1. vbi num. 2. verum dicit, respectu observantis contractum, secus verò respectu contrahentis, quod patet ex Rot. dist. 15. num. 2. p. 1. dicens, observat Aloyf. Ricc. citato loco. [Theod. de Rub. d. clausul. 670. n. 1. & 1. qui tunc dicit, videlicet vt vigore huius clausule quis vii possit remediis contrariis respectu observantis contractum, secus verò respectu contrahentis, quia in eius fauorem hæc clausula non operatur, cum in eius odium sit posita, & ideo ea iurari non potest.] Quærit etiam idem Mart. vbi proxime, n. 10. quid hæc clausula operetur in rumpente pacem, & num. 11. quid in fructu, stante pacto inter Dominum & vasallum, vt vasallo feloniam committente, teneatur Domino ad damna & interese, cum clausula, Rato manente pacto.

CLAVSVLA CXXIX.

Rebus sic stantibus.

- 1 *Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clausule agentis.*
- 2 *Clausula, Rebus sic stantibus, intelligitur in quacunque dispositione obligationis, & promissione vel pacto, etiam inremento formati.*
- 3 *Clausula, Rebus sic stantibus, importat idem, ac si dictum fuisset, Dummodo res in eodem statu permaneat.*
- 4 *Promissio debet intelligi secundum terminum, & statum qui tempore promissionis vigebat.*

disponitur in d. cap. cum in causis, non possunt vltra
tunc contineri, vel quatuordecim vero si relata sit ad res,
videlicet si de summa tantum Clausula commissa sit,
una cum prefata Clausula, Rebusque alio, tunc illa
Clausula non restringitur, nec ad amicum totum,
nec ad ipsam qualitatem, & sic super maioribus
summis agere impetrans commissionem poterit
quatenus ipsemet But: num. 2. subdat, reum petere
posse, quod habens talem Clausulam, super quibus
rebus agere intendat, de claret, & ideo restringitur,
nec in infirmum vagetur, cum iudicis manus sit ex-
tinguere lites, licet quandoque non restringatur,
puta quando constituitur procurator contra N. am-
nesque alios, vt ibi But: n. 2. vbi etiam ponit questione-
nem, an possint vigore illius verbi (alio) tamen
conueniriata referre Marchet de Commis. p. 1. p. 101. n.
70. & 71. in vlt. impress.

3 Operatur hac Clausula, vt possit deduci omne ius,
imò quod per illam coalescat deducum. Sed tamen
id limitatur non procedere, quando constat de ali-
qua restrictione, sicut in prosecutione cause adcom-
tem se restrictionis ad aliquid ius particulare, vt
euenit in causa Legationis. presumitur, allegata in
causa Mediolanen. Capellani de Paldano 3. Julii 1593
cum Card. Panphilo [Theod. de Rub. d. claus. 671.
n. 1. vbi n. 2. quod operatur vt possint specificari in-
dicationes, & molestaciones.]

4 Maiora autem expressis non comprehendit, nec
gravia, gloss. verb. rebus alio, in cap. presensibus 2. de
restitu. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 3. sub num. 40. vbi
aliter, hanc Clausulam non comprehendere personas
illustres, & qualitates, de quo etiam Mandos. in
commis. super causis beneficiis, verb. tunc que alio,
&c. vers. quere secundo [Theod. de Rub. d. claus. 671.
num. 4.]

CLAUSULA CXXXI.

* Recusatione remota.

- 1 Dilecti referuntur de vi, & effectibus huius clau-
sule agere.
- 2 Princeps potest remouere suspicionem, & committere
causam remota, qua intelligi debet de recusa-
tione prepter friuolam suspicionem, non autem
grauem, & iustam.
- 3 Suspicio quacunque quando per Principem remota
est, tunc censetur remouisse etiam non friu-
olam.
- 4 Causa si esset commissa alicui Cardinali cum clausu-
la, Recusatione remota, an aliquo casu possit re-
cusari, ostenditur.
- 5 Inferior a Principe non potest alicui iudici causam
committere cum clausula, Recusatione re-
motata.
- 6 Iudici suspello nunquam Princeps presumitur ex
certa iocundia causam committere.
- 7 Princeps committendo causam cum clausula, Recusa-
tione remota usualiter agit, quando inimicitia
causam debet recusationi.
- 8 Princeps superior non potest etiam de plenitudine
potestatis alicui iudici suspello committere cau-
sam cum clausula, Recusatione remota.
- 9 Princeps quando ex aliqua iusta causa mouetur ad
committendum causam cum clausula, Recusa-
tione remota, iudici suspello tunc poterit com-
mittere.
- 10 Causa, qua mouet Princeps potest causam com-
mittere suspello iudici cum clausula, Recu-

latione remota que sit ostenditur.

- 11 Papa semper presumitur iuxta ex rationabili
causa.
- 12 Clausula, Recusatione remota, si fuerit appo-
sita in una parte respectu delictorum ad pluri-
mos causas, an extendatur ad omnes res causa
sua.
- 13 Exceptio omnes iudicis si remouetur statu-
tus, vel partem conuentionis, an remota cen-
seatur declinatoria fidei competenti, attenden-
dum.
- 14 Inducitur a principio non subsistit data fori incom-
petentia.

De vi, & effectibus huius clausule, vide Cels.
Vgon. in vlt. claus. pag. 488 col. 1. Rebuff.
num. 3. ad leges Gallice, ut de recusis prefat. n. 2. cum segg.
Petra. d. 2. vers. si dubium, verum causa, ut 1. lib. 3. Or-
dinamentis. Sigismund. Scacc. de appell. quæst. 16. limit. 1.
num. 1. 8. cum segg. Jacob Laurent. d. de susp. eff. cap. 2.
latè Fatinas fragment. crim. part. 1. verb. index, n. 934.
cum multis segg. Laurent. de Peitinis de Relig. subdito,
& Prelate, tom. 1. quæst. 1. de obediunt. cap. 19. in fine.
[Theod. de Rub. in segg. Rota claus. 731.]

Princeps potest remouere suspicionem, & com-
mittere causam remota, seu prohibita recusa-
tione in ipsa delegatione, vt tradunt gloss. verb. re-
cusare in princip. in l. apertissimam C. de iudic. recepta com-
muniter ibi, & aliis, vt per Dec. in cap. ad hoc, num. 70.
de rescriptis. & in cap. cum inter, num. 1. in fine de excep-
t. Franch. in rubr. num. 17. de appellat. Intellige de recusa-
tione propter friuolam suspicionem, non autem
grauem, & iustam, vt sentiunt Domin. in cap. index 3.
num. 3. de offic. deleg. Speculat. in tit. de recusat. §. 1.
num. 5. vers. vel dic. Prob. ad monach. num. 2. ad num. 3.
in cap. postremo, de appellat. Rebuff. d. tit. de recusis.
in prefat. quæst. 3. n. 9. Myning. centur. 3. obseruat. 63.
ad finem Gail. lib. 1. obseruat. 33 num. 5. Petra. ad l. 1. ad
fin. vers. si dubium, verum causas, §. lib. 3. Ordinamentis.
Cancell. de attentat. in prefat. num. 67. & part. 3. cap. 6.
num. 33. Rebuff. num. 3. ad leges Gallice, ut de recusis in
prefat. num. 9. Acced. ad l. 1. num. 1. tit. 16. lib. 4.
vnde Recopil. Petra. Anton. de Petra. in tract. de absolutione
Principis potest cap. 6. num. 35. Moth. in tempor. iur.
part. 1. tit. 2. in pralud. num. 180. cum segg. Castal. in
explicat. ad aliquas leges Recopil. cap. 9. n. 340. Mel-
chior Phorbos Lusitan. decis. 77. n. 7. cum segg. Scacc.
d. quæst. 16. limit. 1. num. 180. vbi tamen limitat, nisi
a Principe fuisset remota quacunque suspicio, quia
tunc censetur remouisse etiam non friuolam; ita
Isob. Laur. d. cap. 2. n. 19. vers. in genere. Sed n. 22.
sic perdidit conclusionem ampliat, etiam quod
Papa vltus fuisset verbis geotalibus, & vniuersali-
bus, puta dicendo, nunc & quacunque appellatone
remota, nam & tunc non censetur voluisse remouere
nisi friuolam reculationem, non autem grauem,
& iustam, & n. 23. in fin. ampliat, licet causa com-
missa esset alicui Cardinali cum hac clausula, qua
etiam tunc posset vt suspello recusati, si talis re-
peteretur tunc posset vt suspello in inimicitiam, aliamve similem
causam.

Inferior a Principe non potest alicui iudici cau-
sam committere cum hac clausula, Recusatione re-
motata, vt per Franc. in cap. postremo, de appellat. num. 5.
ante fin. vers. hac. procedunt, vbi omnes scribentes
Scraph. in tract. de priuilegiis iuram. priuileg. 7. n. 2. vers. illud
autem certum est, & Scacc. d. quæst. 16. limit. 1. num. 25.
cum segg. Anchast. Regiæ. quæst. 43. num. 15. & 23. p. 1.
Jacob Laur. d. quæst. n. 25.

Iudici suspello nunquam Princeps presumitur

- ex certa sciencia causam committere, *cap. cum inter, de exceptioni. Prob. ad Monsch. in cap. iudex. num. 2. ad fin. de offi. deleg. lib. 6. Scacc. d. litem. 1. n. 19. & 122.*
- 7 Jacob. Laur. d. cap. 1. num. 19. ac proinde si committat causam hac clausula, inmodi agit, quando inimicitia causam dederit reconciliationi; ita fane, in d. cap. postremo, lit. B. per text. in Clem. postulari ubi, reorum quoque de re iudicata, Decan. d. cap. cum inter. num. 12. & 13. de excepti. & cons. 174. num. 3. post princ. nec dist. sentire videtur Jacob. Laur. d. cap. 1. n. 16. ubi multis rationibus contendit, quod Principes superiorem non habens, propt. est Papa, & Imperator, non potest etiam de plenitudine potestatis alicui iudici susp. committere causam com clausula, *Reconsa- ne remota.*
- 9 Quando vero Princeps moueretur ad sic committendum ex aliqua iusta causa, credo tunc posse committere iudici susp. causam cum hac nostra clausula, secus sine causa, secundum Alexand. de Nizoo in cap. cum inter. num. 21. & seq. de excepti. ubi relatis contrariis Doctorum sententiis, cum hac residerit dilinitione. Causam autem tunc exemplificat,
- 10 quando committit personam, de cuius sciencia, & legitime adeo conhit, vt recte iudicaturus sit, non obstante quacumque suspicione 1. & subdit amplius, quod in dubio in Principe committente causam susp. iudici, praesumatur praedicta causa, Sigismund. Scacc. d. quesi. 16. limit. 1. num. 12. 1. ubi amplius dicit, quod quando Princeps remouet ex iusta causa suspicionem exceptionem, tunc censetur remouisse etiam suspicionem non firmitatem, subdit postea: Sed quis dicit Principi quod facit sine causa? Papa enim semper praesumitur motus ex causa rationabili, Abb. in cap. cum venisset, sub n. 8. de iudic. Rot. in Assisen. Conuictum 15. Iulij 1593. coram Iusto, impressa per Marchet. p. 1. pag. 121. in vlt. impress.
- 11 Verum autem si clausula hac, *Reconsa ne remota.* fuerit apposta in vna parte re scripti delegationis ad plures causas, extendatur ad omnes? vide Petr. de Bellapertin. in l. apertissim. C. de iudic. col. 2. post mod. vers. p. ante, Index offi. delegati ad plures causas, ubi distinguit, an causa praedicta fuerit apposta in principio, vel in medio, vel in fine commissionis, & alia ad hanc materiam pertinentia bene declarat.
- 13 Verum sorem si lege, statuto, vel partium conuentione, remouantur omnes exceptiones nullitatis, temora censetur declinatoria. Foti incompetentis, quae sit dubia, tu qua licet gloss. verb. *proder. in Clem. 1. de re iudic. Cardin. Imol. Booi. Corf. & Barbat.* quos refert Coua. p. 1. p. 25. n. 4. existimauimus temora quoque censeri declarationem foti incompetentis, saltem in terminis d. Clem. 1. vt non obstante exceptione nullitatis, quae uritur ex defectu iurisdictionis, et res sententiae conformes mandentur executioni; nihilominus contrarium, imo potius tuos temora coeferi declinatoriam foti incompetentis, defendunt gloss. vltim. in hoc celebris, in Clem. tunc. de sequib. post. recepta per omnes ibi, Felin. in rubr. de foro comper. num. 2. & in cap. ex parte 2. num. 16. de officio deleg. 12. num. 2. Rip. num. 25. in l. 4. §. condemnatum ff. de re iudic. Abb. in cap. item cum quo, numer. 6. de rescript. postulat. Dec. consil. 8. num. 7. & consil. 38. num. 7. Pet. l. 4. gloss. 1. vers. excepte, lit. 4. lib. 3. Ordinam. & l. 1. vers. secundum limitat. tit. 15. lib. 3. etiam Ordin. Vnde de nullitate, et quia possit dicere de nullitate, num. 17. & sic de nullitate, ex defectu iurisdictionis, num. 4. referunt plures, quos sequuntur Conar. d. cap. 15. num. 4. Aulies ad cap. 10.

Praterum in gloss. verb. *execution. num. 63. Padil. in l. 1. num. 32. C. de iur. & facti igner. Gabr. lib. commun. tit. de statutu. cancl. 3. Menoch. ramed. 5. recuper. n. 13. Valae. consil. 65. in princip. & in praxi partium. cap. 19. num. 2. Cabed. Lusi. decis. 48. par. 1. quita- men in praxi testatur contrarium fuisse iudicatum io exceptione incompetentis contra res sententiae conformes, 1) refert oonollos Sord. consil. 99. num. vir. multa plures vt per Gintter. practi. lib. 3. quesi. 96. a. num. 8.*

Pto quibus expenditur, quod data foti incom- petentia iudicium à principio non subsistit, l. 1. & per totum, C. si à non comper. cap. at si 3. in princip. de iudic. cum aliis, & coequequatur non propouitur à principio aliquid quod exequendum sit, vt patet, in uota reg. l. 1. an dubium 5. C. de legib. reg. non praest. lib. 6. magis in specie l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudic. l. si re oportet 15. §. vlt. ff. de excus. tutor. Cum ergo exceptio foti incompetentis concludat iudicium à principio nullum, defecisseque statim in initio illius fundamentum propter defectum persone iudicia incompetentis, hic consequntur, quod quauis aliqua dispositio exceptiones nullitatis prioris reficiat, non tamen censetur rescisse declarationem foti incompetentis. Declaratur hac ratio, quia talia exceptio coconcludit nullitatem valde magnam, vt Doctores loquuntur, Valae. d. cap. 19. num. 2. ubi ex aliis affirmat, propter illius magnitudinem impediri executionem istum feceratur conformem d. gloss. vlt. in uota Clem. 1. de re iudic. vnde in generali prohibitione exceptionum non debet censeri comprehensa, arg. *lobigationem generalis §. de pignori. cap. 1. de officio Picarij in 6.* Facit etiam, quod si statuto caueatur, vt ab initio mittatur executioni, non obstante quacumque exceptione, nihilominus admitteretur exceptio, quae concernit inhabilitatem personae ipsius arbitri, veluti quia hantius, excom- municatus, mulier, & alia id genus, Paul. in l. vlt. C. de recepti. arbitri, refert plures casus in specie Aulies citato loco, n. 62.

CLAVSULA CXXXII.

Refectis expensis.

- 1 Satisfactioem integram requirit clausula, Relectis expensis.
- 2 Oblationem non admittit clausula, Relectis expensis, sed requirit veram, & actuale saluati- nem.
- 3 Forma clausula, Relectis expensis, non satis per fiduciarum praestum de illis res. seu du facta earum liquidatione.
- 4 Compensatio non admittitur in rescindendis expensis sante clausula, Relectis expensis.
- 5 Expenfarum in rescissione vniuersi facta in alibus & processibus, ac in illis de partibus, dno- modo fuerint facta in eadem causa.
- 6 Expensi facta in iudicio acientiarum, vniuersi sante clausula, Relectis expensis.
- 7 Expensa facta per reman extralioce instrumentonem vniuersi sante clausula, Relectis expensis.
- 8 Expensa non solum facta in Rota, sed etiam in Tri- bunalibus aliarum santisarum, vniuersi ex clausula, Relectis expensis.
- 9 Expenfarum in taxatione non erit habenda ratio illarum, quae facta fuerint in alibus nullis.
- 10 Clausula, Relectis expensis, non apponitur in com- missione,

missione, si ex utraque parte nullitas adesset, & sanatio peteretur.

- 1 c *Classula, In reſectis expenſis, non conſetur adim-
pſa, ex quo datur edula Bancharia pro reſe-
ctione expenſarum.*
- i *Conditionale eſt classula, Reſectis expenſis, pro-
pter non uiam abſolutam abſoluta.*
- j *Totus nulliter examinatur ex defectu iurisdictionis in
aut reſeſſione expenſarum itante classula,
Reſectis expenſis.*
- k *Paupertas quando adeſt tunc S. D. N. gratia
datur commiſſio cum classula, Reſervatis
expenſis in hoc lris, conſtitio de pauper-
tate.*
- l *Paupertatis furor quando non datur, non ſolus
commiſſio datur ſine classula, Reſectis ex-
penſis.*
- m *Classula, Reſectis expenſis, in ſua commiſ-
ſione appoſita, conſetur in omnibus aliis re-
petita.*

Hæc clausula requirit integram satisfactionem,
1 ut videbitur in *Pamphilon. brevisser de Sexz 8.*
January 1577. coram Card. Blanchetto, ut patet per
Marchet. de commiss. p. 1. pag. 433. num. 5. & ideo non
2 admittit obligationem, sed requirit eam, & actualem
solutionem in modis colligitur, nec suffi-
fieri verum, & actuale depositum, Pot. decif. 155.
in finalit. 124. in correct. lib. 1. Matt. de clausul. p. 1.
claus. 144. num. 1. in vit. impress. & coram Roberto in Ro-
mana legitima 16. Martij 1568. coram Roberto, &
in alia Remana demeritis (sive spoli) de Passi 19. January
1612. coram Gregorio X. Vaster cum decif. impress. &
decif. 491. num. 9. quæ etiam repetitur impetita per
Marchet. de commiss. part. 2. pag. 125. in vit. impress.
[Theod. de Rind. decif. 674. n. 1. ubi quod solutio
in commisso requirit veram & realem solutio-
nem, non sufficit oblatio, vel depositum.] Nec
3 forme huius clausulæ satisfit per fideiussorem præ-
stitum de illis reficiendis facta eorum liquidatione
Negus de pignor. in 4. membro 5. parum principaliter n. 1.
vers. *terra conclusa*, Alexand. Rauden. Pifa-a decif. 126.
[Nec per oblationem verbum.] Rota decif. 369. n. 3.
in 6. v. 1. in post. Forin.]

- Amplia, vt nec pot. etiam admittatur compensatio,
cap. *super finem* finis, de reprob. Put. decr. 123. lib. 1. & finit
dictum in *Christiano Carilei fructuum*, & *expenfationem*
2. Iunij 1591. coram Cypio.
- In refectione harum expensarum veniunt scilicet
in actibus, & processibus, ac instantis de partibus,
dummodo fuerint scilicet in eadem causa, Rot. decr.
42. de *scot.* 7. re. ind. in *arg.* & fuit dictum in *Bergen*,
in *affidationem* 6. Februarij 1604. coram R. D. Decano,
impensis pot. factum decr. 68. p. 1. recent.
- Veniunt etiam expensæ scilicet in iudicio attentato-
rum, & circa, cum illæ in primis, & ante omnia
refecti debent, vna cuius damnis, & interfecti, Pott.
Imol. *confit.* 66. num. 14. Lancellos. *de assent.* part. 3.
cap. 1. sub tit. de *pen. attent.* num. 264. & fuit
dictum in *Ancusiano computorum* 19. Iunij 1591.
coram Penia.
- Item veniunt expensæ scilicet per teum in exte-
riorum instrumentorum per teum productorum ad se
defendendum 2. licet finis illis obtinere possent,
dummodo ad hæc aliquo modo faciant, vt fuit
tenutum in *Valentina emolumentorum*, seu *expensarum*
15. Decembris 1595. coram Card. Pamphilio.
- Item veniunt non solum expensæ scilicet in Rota,
sed etiam in aliis Tribunalibus auctorum Rationum,
Fellu. cap. *testimonia* num. 6. de *except.* Colicet.

in reper. Felini, verb. Index, & fuit dictum in Remora
vaga. 9. Junii 1594. eam Litta

In taxatione huius expensatum non erit habenda ratio illarum, quae fidelis fuerunt in aditus nullis, et cap form litem, et ubi ibidem notatis per gloss de dolo, et contra Athet decy. 70. n. Liquidatio autem harum expensatum sit illis probantibus, quae haberi possunt. Idcirco de Summa, §. 9. n. & Rute de liti in Summa et ceteris locis, seu leges datans fridricus 14. Januarij 1611 coram Card. Medanensis.

Si ex utraque parte uultus adfuerit, & Iamto pe- 10
tenter, tunc fit constringit dñi & c. n. fionem, oon
apponitur hæc clausula, Bellum deif. 33 & 319. Rota
deif. 31. non. 1 p. 1. diuersi. Martelli. & c. de iurif. p. 3.
pag. 4. 4. 21. ubi n. 13. Inhibet quare hæc clausula
appo natur in commissioe Iamto uultum, et
vna tantum parte preuenientum.

Verum autem hæc clausula adimpleta dicatur, ex quo datur ecclēa Bancharia pro refectione expensarum respondere et negare Martell. *de commess. p. 3. pag. 408. n. 16. in s. s. inf. p. 1.* ex ratione, quia hæc clausula requirit totidem, & effectum expensarum refectionem, & non chirographum, quia promittitur non est solvere, ut in specie de preest. Auditoris. Ceterum legimus iul. conf. 106. num. 2. val. 4. quod determinatur, quando exposte non sunt liquidæ, nem tunc sufficit depositum, vel talis obligatio liquidanda, si ea fuerint liquidatione, ut dicit Alexand. in l. 4. *q. ut prater*, num. 2. & ibi Doctores *fieri re* quod. Capol. ceterum et alias sequuntur, quod preter alias non liquidæ etiam teporum in partibus arbitrio, & altera pars, quod expensas debere mittunt, standum præmissis agere non valeret, Alex. conf. 49. n. 5. l. 4. *q. in conf. 62. n. 7. ubi* l. *ut de dec. q. 1.* alias dec. 461. in cor. l. 2. n. 7. ubi l. *secus* utem si essent liquidæ, vel de facili liquidandæ, ut est decisio Valt. 118. p. 1.

Hæc clausula propter naturam ablati abfoluet
est conditionalis, vt refoluit *Marx d. claus. 14. q. m. 2.*
& dictum fuit in *Remota refolutione* conuincit 30.
Oliobrio 1601. coram Cardinale Pamphilio, impreffa
per *Maichel de crummo p. 3. pag. 10. & in eadem coram*
rodio 30. Decembris 1612. impreffa per eundem Ma-
ichel d. p. 3. pag. 10. Vnde illis non teclis, nulliter
teclis examinari ex defectu iurisdictionis, afferunt
Capotaq. d. r. 150 p. 1. l. ut. d. r. 419. alius 419. in
cerelli d. r. & fori dictum in dicta Remota ref. p. r. i.
conclufio. [Theodot. de Rub. d. claus. 67. q. n. 2. vbi
quod hæc clausula iurisdictionem iud conditione,
in vt expendis non teclis non poffit procedi in
caufa ex defectu iurisdictionis, quæ non conpetit
ante illarum folutionem. Limita quinq. dicto
beneficium vacat in vniue. ref. n. 60, nec de dicto
menfe fuit f. c. ta mentio, et f. ante regula, cuius de-
cretum iuribus habet locum, vti quis vide capere
vocationem per obtinui in menfe abfque eo quod
fuerit capellus maris, etiam fi velit capere benefi-
cium ex vacatione per clausulas generales. Ita Rota
dec. 379. n. 2. p. v. *polihum f. ar. vbi n. 5* fublimitas
non procedere vbi non datur concurrens ordinarij,
vel eius promiffi, & d. d. intelligi quod dato benefi-
cium eft reftitutum alia reftitutions quàm ratione
menfis.]

¶ Quando paupertas adest, tunc ex S. D. N. gratia r.
dantur commissio cum clausula, *Referatur expensis*
sive liti, confite de paupertate, et de qua prius debet
precedere verificatio, quia fuit conditionaliter ap-
posita dict. (confite) et dicitur in clausula, *Confite de*
paupertate; & quando de paupertate sumus saltem
non datur, non ideo commissio datur sine huiusmodi
clausula.

clausula, vt aduerbie Vestr. in *praxi*, lib. 8. cap. 1. n. 8. & ex illo refert Marchef. d. p. 3. pag. 164. num. 10. in *ult. impref.*

- 64 In vna commissione appofita, cenfetur in omnibus alijs reperia, iuxta decif. Agidij 41. Caffad. decif. 8. num. 5. de *refcript.* Mart. d. clauf. 144. num. 5. vbi num. 3. ex Caputano decif. 123. num. 2. p. 3. limitat fupradicta procedere, quando pars in cuius fauorem est appofita, illa vti velit, fecus fi illi renuntiet exprefse, vel tacite, non vendendo, quia tunc non obstat. Theod. de Rub. d. clauf. 674. n. 5. vbi n. 8. dicit quoddam clauf. non habet locum vbi petitur committi causam appellatione remota.

CLAVSULA CXXXIII.

Renuntians omni legum auxilio.

- 1 *Dollares referuntur de vi, & effectibus huius clausula ageretur.*
- 2 *Exceptionibus omnibus faciendis in fauorem renuntiantis, per renuntiantem cenfetur operatur clausula, Renuntians, &c.*
- 3 *Beneficio cuiuslibet speciali fauore introducto cenfetur renuntiatum per clausulam, Renuntians omni legum auxilio.*
- 4 *Velliani beneficium competentis mulieri tollitur per clausulam, Renuntians, &c. maxime quando obligat se pro tutela.*
- 5 *Velliani privilegio mulier gaudere potest, etiam si ei renuntiet in iudicio.*
- 6 *Altera purgationis in causa ob non solutionem canonis, cenfetur renuntiatum per clausulam, Renuntians, &c.*
- 7 *Executio beneficij renuntiantem cenfetur per clausulam, Renuntians, &c.*
- 8 *Beneficio ne quis commutatur ultra quam facere potest, cenfetur renuntiatum per clausulam, Renuntians, &c.*
- 9 *Renuntiatum cenfetur per clausulam, Renuntians, &c. beneficio l. pletique, ff. de in ius vocando, & l. vnica, §. vacat; C. de rei vxor. 22.*
- 10 *Emphyteuta, vel condueitor, vt non possit petere remissionem pensionis propter bellum, vel aliam similem causam, operatur clausula, Renuntians, &c.*
- 11 *Mercedis remissio non fit propter casum supernuenientem, quando condueitor renuntiansi casum fortis.*
- 12 *Renuntians casum non comprehendit nimis infolentem.*
- 13 *Inventarij beneficio cenfetur renuntiatum per clausulam, Renuntians, &c.*
- 14 *Dimissio beneficij cenfetur renuntiatum per clausulam, Renuntians, &c.*
- 15 *Solutionis exceptioni cenfetur renuntiatum per clausulam, Renuntians, &c.*
- 16 *Beneficio non incurrendis cenfetur renuntiatum per clausulam, Renuntians, &c.*
- 17 *Diffusio l. si vnquam. C. de reuocand. donat. non cenfetur renuntiatum per clausulam, Renuntians, &c.*
- 18 *Beneficio d. l. si vnquam, potest expresse renuntiare.*
- 19 *Beneficio l. 2. C. de rescind. vend. non cenfetur renuntiatum per clausulam, Renuntians, &c.*

- 20 *Renuntians etiam expresse non potest rescind. l. 2. C. de rescind. vend.*
- 21 *Condicio iudicis non cenfetur sublatam per clausulam, Re nuntians, &c.*

De vi, & effectibus huius clausulae, vide l. 2. Vital. de Cambion. in *tratt. claus. pag. 216.* cum multis *segg.* Mart. de *claus. p. 1. claus. 130.* alia 136. in *ult. impref.* B. et ex. de *claus. in fine claus. 40.* §. 6. Aloy. Ricc. in *collec. decif. 1. collect. 80.* [no misse] Theod. de Rub. in *fin. Rota tom. 2. p. 4. claus. 68.* latet Gamba decif. 42. n. 15. cum *segg.*

Operatur haec clausula, vt cenfetur renuntiatum omnibus exceptionibus faciendis in fauorem renuntiantis. Art. conf. 104. num. 9. Hippolan. rubr. de *fideiuss.* n. 33. Romen. conf. 151. vers. 1. cum *renuntians*, & alij claus. à Macta d. claus. 136. n. 1. [Theod. de Rub. d. claus. 680. n. 1.] & sic eniliter beneficio speciali fauore introducto, Art. conf. 104. num. 9. vers. 2. hoc *probat*, Curt. iun. conf. 18. num. 4. vers. *confirmatur*, Macta vbi *supra* n. 7, non solum si beneficium competat de iure communi, sed etiam de iure municipalitatis, Hippolan. rubr. de *fideiuss.* num. 23. Ratin. conf. 57. num. 21. lib. 1. Rol. conf. 13. num. 9. Rumin. iun. conf. 387. num. 18. & *segg.* Mart. d. eod. n. 18. Berrazol. d. gloss. 6. n. 7.

Per hanc igitur clausulam tollitur beneficium Velliani competentis mulicis, maxime quando obligat se pro tutela, ita Batt. num. 12. & Bald. num. 3. in *authent. matri*, & *auis*, C. quando mulier tutela officio *fungi potest*, Socin. in l. *pierique*, 7. *quasi* num. 40. & in conf. 130. col. 3. num. 1. vel. 2. Titaz. in l. *si vnquam*, in *praxi*, num. 121. plures per Mact. d. claus. 136. num. 3. Berrazol. d. gloss. 6. num. 3. [plures refert Theod. de Rub. d. claus. 680. n. 3.] alijs enim Velliani privilegio mulierem gaudere posse, etiam si ei renuntiet in iudicio, tenet Coustanz cap. *quoniam*, part. 2. §. 3. num. 5. vers. 7. Gregor. l. 3. verb. *renuntiando*, tit. 12. per. 5. Anton. Gom. var. tom. 2. cap. 13. num. 17. Card. Tulch. tom. 1. lit. C. *concl.* 302. num. 16. Gutier. de *iuram. confirmat.* p. 1. cap. 10. num. 7. Gama *Lusitan.* decif. 127. Fachin. lib. 8. *conseru. cap.* 19. Sirod. conf. 367. numer. 2. Valentin. Franc. in *tratt. de fideiuss.* cap. 2. num. 188. Anton. Hering *eodem* *tratt.* cap. 7. num. 512. Ceval. *com. contra comm.* p. 115. n. 1. Bernard. Græue, ad *praxi. Camera Imperial.* lib. 2. *concl.* 77. Molin. de *inst. tratt.* 2. disp. 54. *verf. dubitare*, Rebell. de *oblig. infirmit.* & p. 2. lib. 16. q. *unic. de fideiussoribus*, n. 10. Vallet. Reginald. in *praxi fori pontentialis*, lib. 2. n. 2. 10. vers. *tertium*.

Item cenfetur renuntiatum per hanc clausulam purgationi moris incuris ob non solutionem canonis, vt per Cephal. conf. 23. num. 33. & 38. lib. 1. Gozad. conf. 37. num. 19. Rotund. de *lucro dicit*, q. 42. num. 12. & conf. 13. num. 9. Pot. decif. 465. num. 2. lib. 2. Corbul. de *iure emphyteut.* tit. de *causis purgationis ob non sol. num. canonum*, simit. 41. & n. 2. Mart. d. claus. 136. num. 4. Amic. de *iure emphyt.* q. 28. num. 9. quicquid dicant Afflicti decif. 174. num. 4. & Card. T. u. ob. tom. 3. *concl.* 193. num. 13. [Theod. de Rub. d. claus. 680. numer. 4. quoddam cenfetur renuntiatum purgationi moris]

Item per hanc clausulam cenfetur renuntiatum beneficio executionis, quia generali renuntiatione amittitur, ita gloss. verb. *fideiussorem*, & verb. *accedat*, in *auth. de fideiuss.* in *prin. collect.* 1. Vital. de Cambion. vbi *super* pag. 384. Duen. *reg.* 335. Hippollan. rubr. de *fideiuss.* num. 8. Anton. Gom. d. cap. 13. numer. 22. vers. *quod primum*. Berrazol. d. gloss. 6. num. 1. & claus. 4. gloss. 7. n. 1. Thoming. *Rota Lusitan.* decif. 1. Guttier. d. p. 2.

- 2 *Qualitas vnius clausula non censetur repetita in altera, quando clausula sunt separata.*
- 3 *Diuerfite fluit, clausula in vna substitutione, non censetur repetita in altera, quarum singula habent orationem separatam.*
- 4 *Clausula vnius capituli non censetur repetita in altero, quando capitula habent suas speciales determinationes.*

Clausula quando censentur repetita in secunda commissione, vide Mart. de claus. p. 4. claus. 11. *Canon. commun. contra canon. 905.*

Qualitas vnius clausula non censetur repetita in altera, quando clausulae sunt separatae, Menoch. conf. 111. num. 25. & conf. 171. n. 21. & conf. 415. n. 3. Mart. d. p. 4. claus. 15. n. 5.

Stante diuersitate, clausula posita in vna substitutione, non censetur repetita in altera, quarum singula habent orationem separatam, Menoch. conf. 124. n. 73. Mart. d. claus. 15. n. 5.

Clausula vnius capituli non censetur repetita in altero, quando capitula habent suas speciales determinationes, & clausulas, tunc enim quae posita est in vno capitulo, non refertur ad aliud, Boet. decis. 146. num. 3. Gozad. conf. 3. num. 30. Socium. conf. 88. n. 32. Menoch. conf. 130. num. 10. & seq. & conf. 151. n. 43. Mart. d. claus. 15. n. 6.

CLAUSULA CXXXV.

Referuato beneplacito.

- 1 *Clausula, Referuato beneplacito, posita in contractu alienationis rei prohibita alienari, operatur quod non incuratur pena, nec perficitur contractus sine tali beneplacito.*
- 2 *Traditionis rei alienata facta, censetur recessum ad prescriptionem factam cum clausula, Referuato beneplacito, nisi addatur, non alia, aliter, nec alio modo.*
- 3 *Clausula Referuato vsufructu, &c. ubi tractatur, attenditur.*
- 4 *Clausula, Referuato iure partibus, non dispauit, nec censetur in aliquod, sed praesertim, quod habent.*

Clausula haec posita in contractu alienationis rei prohibita alienari, operatur quod non incuratur pena, nec perficitur contractus sine tali beneplacito, ita Guidop. decis. 163. & conf. 58. Aloyf. Ricc. in praxi auct. res. 17. n. 1. [Ceph. conf. 118. n. 1. & 2. sum. seq. lib. 1. Rot. decis. 56. n. 3. p. 1. diuers. Theod. de Rub. in sing. Rosa tom. 2. p. 4. claus. 68. n. 1. vbi n. 2. intelligit quateo opus sit] Card. Tusch. pratt. censul. tom. 1. tit. C. censul. 310 vbi num. 2. post. la. in l. 1. de col. 1. de iure emphy. & Dec. conf. 60. Rol. à Valle conf. 1. lib. 2. Clar. 8. fundum, quast. 31. n. 5. subdit, magis operari quando dicitur salus beneplacito, & non alia, aliter, nec alio modo.

Limita, nisi esset facta traditio rei alienatae, quia tunc censetur recessum ab ipsa prescriptione, quando solum fuit dictum, saluo & referuato beneplacito domini, vel, saluo iure domini, ita post Clarum 8. emphy. censul. quast. 3. num. 5. versum quare, concludit Cas. Tusch. d. censul. 3. n. 3. vbi num. 4. id ipsum sublimatur, quando dictum esset, saluo & referuato beneplacito, vel iure domini, & non alia, aliter, nec alio modo nam tunc etiam esset sequens traditio actualis, alienans,

& non tradens minimè caderet in poenam, nisi effectus alienatio, & traditio personae potentiori, à qua difficilis esset recuperatio, quia isto casu quàm adit illa verba, & non alia, &c. nihilominus caderet.

De clausula, *Referuato vsufructu dum vivit, & facultate disponendi pro libito suo*, vide Ioan. Baptista Coshm in 17. tit. de claus. omni. claus. 46 quae etiam repetitur impellit inter clausulas Mart. qu. 2. claus. 349. in ult. impressi.

Clausula, *Referuato iure partibus*, sine alia specificatione, cum sit generalis, non disponit, neque confert ius aliquod, sed si partes habent ius, de quo docere tenentur, illud est praeservatum, ita post Alexand. conf. 193. incip. *Peripellum n. 9. vers. nec obstat praedicta* Job. 6. tradit Card. Tusch. pratt. censul. tom. 1. lit. C. censul. 334. n. 3.

CLAUSULA CXXXVI.

Referuans dominium.

- 1 *Concessum à Principe cum clausula referuatiuū domini, non refertur ad contenta, siue expressa in gratiis, ad extrinsecum prauiduum.*
- 2 *Referuatio vniuersali domini, & superioritatis, semper censetur iuxta in quacunque concessione.*

Quando aliquid conceditur à Principe cum clausula reueruatiuū domini, haec clausula non refertur ad contenta, siue expressa in gratia, sed ad extrinsecum prauiduum, ita nota decis. 188. n. 4. part. 1. diuers. Goshm super reg. Concil. d. non tollend. iure quastio. 12. vers. postremo, Mart. de claus. p. 2. claus. 65. num. 1.

Referuatio vniuersalis Domini, & superioritatis, semper censetur inesse in quacunque concessione, vt tradunt Oldrad. conf. 159. num. 6. & num. 39. Roland. censul. 3. num. 51. in fin. vol. 4. & conf. 50. n. 19. vers. similiter, & n. 63. etiam vers. similiter, vol. 3. Mart. d. claus. 65. n. 2.

CLAUSULA CXXXVII.

Referuans omne ius, &c.

- 1 *Relationem habet clausula, Referuans omne ius, &c. ad alia quae competere possunt.*
- 2 *Clausula, Referuans omne ius, &c. non ampliat sed censetur.*
- 3 *In solita, & inaudita non comprehendit clausula, Referuans omne ius, &c.*
- 4 *Donatio, seu cessione non innuit, nisi censetur de iure alteri.*
- 5 *Referuans aucte omnia, debet docere de iure suo.*

Sub hac clausula non continetur id, quod in scriptura expressum est; sed alia igitur quae competere possunt, relationem habet, vt per Barth. conf. 1. n. 6. vol. 2. Signorol. conf. 79. col. 8. versum ad decimam principalem, Mart. d. claus. p. 1. claus. 339. alia 332. in ult. impressi.

Non ampliat, sed censetur, vt per Stephan. Gratian. *Atarchia* decis. 60. n. 10. vbi n. 60. subdit, quod habet conditionem, si de iure competat, & n. 61. ait oñi nocere, si fuit erronea, & n. 55. resoluat operari, quod sine salua omnia iura.

In solita,

- Infolita, & inaudita non comprehendit, Boët. *deciſ. 34. l. n. 1. verſ. quod faci.* Schrad. de ſeod. *pari. 6. c. 3. n. 18.* Mart. d. *clauſ. 13. n. 2.*
- Cum ooo ſit inconueniens, vt oibilib facienda ſit reſeruat, vbi ius reſeruatum non competit, poſtquam habet ſubſtantiam conditionem, ſi competit ius reſeruat, Craet. *conf. 127. ad fin. & conf. 144. n. 11.* Natt. *conf. 472. n. 11.* Quomodum nec inuſit donatio, nec ceſſio, niſi conſuet de iure actoris, Alexand. *conf. 56. col. 7.* Natt. *con. 38. vol. 1.* Honded. *conf. 18. n. 56. vol. 1.* Idcirco ante omnia reſeruat debet docere de iure ſuo, aliis perpetim diffugit ad reſeruationem, cuius præcipuum eſt nihil de nouo dare, nec ampliare, ſed potius conſeruare, ſi quod eſt, tamenſi actus eſſet iuratus, Craet. d. *conf. 144. n. 16.* Aldob. *conf. 110. n. 13. & 44.*

CLAVSULA CXXXVIII.

Salua gradus prærogatiua, &c.

- Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clauſulae agentes.
- Nepo vi excludatur à patre, operatur clauſula, Salua gradus prærogatiua, &c. inter plures ad inuicem inſtitutos & vocatos.
- Clauſula, Salua gradus prærogatiua, &c. æquiparatur ſi inſtitutor proximiores vocauerit.
- Filius ne patrem repreſentet, vel in eum locum ſuccedat, operatur clauſula, Salua gradus prærogatiua, &c.
- Clauſula, Salua gradus prærogatiua, &c. in teſtamento appoſita, intelligitur de eodem linea ac Rapi, & inter deſcendentes ab ea, non autem de alia.
- Clauſula, Salua gradus prærogatiua, &c. operatur quod non omnes vocati collectiue admittantur, ſed proximiores in gradu.
- Clauſula, Salua gradus prærogatiua, &c. reſerri debet ad eos vocatos, quibus proximè reperitur appoſita.
- Clauſula, Salua gradus prærogatiua, &c. & alia, lo ſtipite, ſe inuicem non compariantur, ac ſimil ſtare non poſſunt.

- De vi, & effectibus huius clauſulae, vide Mart. de *clauſ. p. 1. clauſ. 33. aliis 147. in vlt. impreſſ. & p. 3 clauſ. 74. late Tibet. Decian. *conf. 10. n. 65. & ſeqq. lib. 3.* Aloyſ. Ricc. in *colleſt. deciſ. colleſt. 1. 96.* Hood. *conf. 60. n. 78. cum ſeqq. tom. 1.* Card. Card. *prail. concluſ. tom. 1. lit. C. concl. n. 335.* [Theod. de Rub. in *ſing. Rom. tom. 2. p. 4. clauſ. 688. late Robles de Salzedo de repreſent. lib. 3. c. 10. n. 1. cum ſeqq.]**
- Hæc clauſula inter plures ad inuicem inſtitutos & vocatos, operatur quod nepos excludatur à patre, quia licet ſint pares in ſucceſſione de iore communi, tamen frater habet prærogatiuum gradus, vt ſit proximior fratri, quàm oepos, & ideo ſtante hæc clauſula, non interat in gradum patris, vt per Dec. *conf. 1. c. 1. reuol. & conf. 408. col. fin. verſ. reſerua conclusio.* Paris *conf. 40. n. 5. & ſeq. lib. 2. & conf. 10. n. 55. & conf. 37. n. 69. lib. 2.* Cott. *ion. conf. 154. col. 3. in fin. verſ. ſeruo manet.* Craet. *conf. 67. col. 2. verſ. tamen loquuntur.* Gozad. *conf. 4. col. penult. verſ. præterea.* Gram. *deciſ. 1. n. 1. & 5.* Hooded. *conf. 60. n. 79. tom. 1.* Card. Tuſch. *int. C. concl. 335.* Menoch. *conf. 1. n. 64. & conf. 357. n. 10.* Gabr. *comm. iur. de fideicom. concl. 3. n. 3.* Clar. in *6. fideicom. q. 1. c. 1. n. 8.* Card. Hanc. de *conſuet. tom. 1. vol. 1. lib. 3. tit. 9. Auguſt. Barboſa de Clauſul.*

n. 9. Molin. de *primog. lib. 1. cap. 8. n. 16.* Mart. d. *clauſ. 74. n. 1. vbi n. 2.* ſubdit, hoc procedere, licet in ſeudis permittatur ſubingreſſio filij in locū patris, & n. 3. poſt Menoch. d. *conf. 357. n. 3.* & *conf. 668. n. 7. ac Decian. reſp. 5. n. 191. vol. 1.* & alios, addit, quod hæc clauſula æquiparatur ſi reſtator proximiores vocauerit, quoniam patris tanquam magis proximus excludit nepotem per ſubingreſſionem.

Vnde operatur, ne filius patrem repreſentet, vel io eius locum ſuccedat. Sured. *conf. 4. 7. n. 56.* ac proinde tollit repreſentationem, Sreph. Gratian. *diſceper. forenſ. cap. 8. 6. n. 19.* & excludit repreſentationem in maioratibus, ex adductis per Valab. de *iure emphy. q. 8. n. 37.*

In teſtamento appoſita, intelligitur de eadem linea, ac ſtipite, & inter deſcendentes ab ea, ooo autem de alia, vt in eadem ſtipite ac linea admittatur ſucceſſio ſecundo iuris ordine, & gradus prærogatiua non autem omnes ſimul eodem tempore ſuccedant, ſed de linea in linea, ita Cephal. *conf. 489. n. 80. vol. 4.* ac proinde operatur, quod non omnes vocati collectiue admittantur, ſed proximiores in gradum, Brunor. à Sole in *locu citam. verb. Clauſula 45. in fin.*

Hæc clauſula debet reſerri ad eos vocatos, quibus proximè reperitur appoſita, iuxta notata in *cap. cum aſul. de donat. & per Boët. deciſ. 146. n. 4. & per Roe. in Bavin. de Capſuccia 16. Januarj 1615. impreſſa per Fatina, dec. 627. n. 9. p. 2. c. 1. c. 1.*

Illud demum aduerte oportere, quod hæc clauſula & alia, in ſtipite, ſe inuicem non compariantur, ac ſimil ſtare non poſſunt, Mart. d. *3. c. 1. conf. 43. n. 16.* Brunor. à Sole d. *verb. clauſ. 45.*

CLAVSULA CXXXIX.

Saluo, &c.

- Doctores referuntur de vi, & effectibus huius clauſulae agentes.
- Modificatiua, & limitatiua eſt clauſula, Saluo, &c.
- Clauſula, Saluo, &c. nihil tribuit, ſed ſolum præſeruat.
- Præſeruat iura alieni eſt clauſula, Saluo, &c. non autem conſeruatiua.
- Im quod quis habet in iura illaſum clauſula, Saluo, &c. non vno de nouo preſeruat.
- Modificatiua & reſtrictiua contractus eſt clauſula, Saluo, &c. in ſtantum, vt non conſeruetur aliter contractum.
- Agnetum iura tunc clauſula, Saluo, &c.
- Le inſtitutiui ſubintelligitur clauſula, Saluo, &c. etiamſi non exprimitur.
- Clauſula, Saluo, &c. non intelligitur reſerri ſuperius conſeruat.
- Dominus vt tenetur de cõſtitutione, operatur clauſula, Saluo, &c.
- Indicium idem contineri facit clauſula, Saluo, &c.
- Conſeruat aliquid videtur in dubio cum clauſula, Saluo, &c.
- Præiudicatum non conſeruat illi quibus im ſuit reſeruat per clauſulam, Saluo, &c.
- Præcedentia quod modificatur ad veritatem, prout eſt veritas, impariat clauſula, Salua veritate.
- Ius non præſeruat clauſula, Saluo iure meo, Vt a doming

denique directe proteſtanti & penſionem cum ea recipienti.

- 16 *Alienationis conſentens cum clauſula, Saluo iure meo, non auditur in iudicio reali petitorio, ſed poſſe damnari agere ad pretij conſequationem.*
- 17 *Exceptionem eorum, quæ ſunt conceſſæ, inducit clauſula Saluo & reſervato, &c.*
- 18 *Clauſula, Saluo iure domini, in alienatione ſendi idem operatur, quod clauſula, Non aliàs, aliter, &c.*
- 19 *Saluatorum in legitimacionibus eſt clauſula, Saluo iure agnatorum, vel tertij.*

DE vi, & effectibus huius clauſulæ, vide Felin.² in *cap. inter Monasterium* n. 1. num. 3. & ſeq. de ſent. & re iudicat. Socin. in *cap. 2. de libelli oblat.* n. 94. & 95. Corſet ſing. 332. Mart. clauſ. p. 1. clauſ. 180. in *viſ. impriſſ.* Card. Tuſch. *pract. conſul.* tom. 2. lit. C. conſul. 333. [Theod. de Rub. in ſing. *Rota* tom. 2. p. 4. clauſul. 693.]

2 Hæc clauſula ſemper modificat, & limitat, vt per Angel. conſul. 27. incip. *Quidam in ſin. verſ. nec abſque*, & conſul. 290. incip. *Thema tale eſt* n. 4. verſ. in *curatorum*, Card. Tuſch. *pract. conſul.* tom. 2. lit. D. conſul. 308. n. 1. vbi n. 2. poſt Angel. d. conſul. 290. n. 4. extendit, naturam huius clauſulæ in totum modificat, vt ſi non inuenit quid modificet, extinguationem precedentem. [Perreg. conſul. 3. num. 1. vol. 1. vbi quod limitat, modificat, & reſtringit.]

3 Nihil tribuit, ſed ſolum præſervat, Cran. conſul. 31. num. 17. & conſul. 70. num. 6. Caſſid. deſic. 2. num. 2. de reſura. Mart. clauſul. 190. n. 1. Amic. de iure *emphy.* q. 34. n. 1. & fuit dictum in *Gerunden.* vini 3. Martij 1602. *curiam* Peria, impreſſa per Farinac. deſic. 25. n. 8.

4 p. 2. *reſura.* [Theod. de Rub. d. clauſul. 693. num. 1.] ac proinde non eſt conditionalis, ſed præſervatus iuris alieni, vt cenſuit Rota apud eundem deſic. 610. in *ſin. in prima collect.* numſ. operatur, vt omne ius tertij ſaluum remaneat in quocumque iudicio, Joſeph. Seſſe *Aragon.* deſic. 206. n. 7.

5 Totius illiſam ius, quod quis habet, non autem de nouo præſtat, Cald. *Peruta* de *empt. & vend.* c. 26. n. 28. vbi n. 30. ſubdit, quod ſecus ius de præſenti. Inducit enim reſtorationem iuris, quod præxiſtente ſupponitur, non autem nouum confert, vt ex Cracet. conſul. 70. num. 5. in *ſine*, & num. 6. verſ. 4. tradit Card. Tuſch. d. lit. C. conſul. 333. num. 4. & conſul. 334. num. 8. poſt Alexand. conſul. 195. incip. *Perſpectus*, num. 9. verſ. *nec obſtat*, lib. 6. addit, quod clauſula, *Reſervato iure partibus*, ſine alia ſpecificatione, cum ſit generalis, non diſponit, neque confert ius aliquod, ſed ſi partes habent ius, de quo docere tenentur, illud eſt præſervatum.

6 In tantum eſt modificatio, & reſtrictio contractus, vt non cenſeatur aliter contractum, & ideo alia clauſula, *Ad habendum, &c.* conciliatur cum hæc clauſula; ita plene Oſalc. *Podem.* deſic. 164. n. 7. cum ſeqq. Card. Tuſch. d. conſul. 333. num. 5. cum ſeqq. vbi extendunt procedere, etiamſi alienatio ſit ſequens, niſi eſſentus in materia prohibita alienari, pro vt in feudo, vel *emphyteuſi*.

7 Agnatorum iura tuetur, vt ex Oldrad. Dec. Parif. & Bero obſervat Menoch. conſul. 305. num. 20. vbi n. 24. ſubdit, quod non dicitur decuria aliqua præſcriptio ſtante hæc clauſula.

8 Subintelligitur in inſtitutis, etiamſi non expreſſimatur, Bar. in l. *dotalem*, ff. de *reſſum. milite.* Bald. in l. 1. num. 5. ff. de *conſueſ.* Princip. Corbul. de iure *emphyteuſi* de cau. *privat.* ob ſol. cau. ampl. 45. n. 16.

Parif. conſul. tot. num. 67. vol. 1. niſi evidenter appareat facta inueſtitura ad derogationem iuris tertij, Decian. conſul. 38. n. 126. vol. 1.

Non intelligitur teſpectu ſuperius conceſſorum, 9 Capic. deſic. 66. n. 6. & 7. Socin. conſul. 43. n. 4. & ſeq. vol. 3. Socin. iun. conſul. 89. n. 8. vol. 5. Menoch. conſul. 2. n. 57. ad ſin. Cened. ſing. 100. n. 2.

Item operatur, vt dominus non teneatur de cuiſiōne, Surd. deſic. 190. n. 7. vbi n. 25. ſubdit, quod eſt modificatio ac reſtrictio præcedentium, de quo etiam Dec. conſul. 65. n. 6. quam teſtet Ioan. Baptiſta Coſta de clauſul. conſul. el. 140. n. 3. Corſet in ſing. verſ. *ſalvo* vide Alciat. de *preſumpt.* reg. 2. preſul. 28. n. 4. Cened. ſing. 100. n. 1.

Facit continuari idem iudicium, Mart. de iuriſſ. p. 4. cent. 2. caſu 9. n. 5. vbi n. 1. ſubdit, quod ſemper obſervat inſeſſe, & n. 33. quod ſolet apponi à iudiſibus ad obſervandum ora loquentium.

In dubio videtur aliquid conceſſum cum hæc clauſula, Azeudo l. 14. n. 39. tit. 1. lib. 1. *nova Recop.* Cald. *Peretia* de nominat. *emphy.* q. 21. n. 6. cum ſeqq. Et per eam non cenſeri præiudicatum illis, quibus ius ſuit reſervatum, poſt Oſalc. deſic. 164. n. 6. & 7. & ſeqq. cenſuit Rota in *Vrbemana ſidei* numſi 15. *Decembris* 1606. *curiam* R. D. mo. *Cecilia* Decano impuſa per Farin. deſic. 69. n. 4. p. 2. *reſura.* [Facit vt evitetur pœna l. 1. c. de *plur. peſit.* ſi in ſine libelli apponatur. Oſiban. de *altivitiis*, lib. 3. p. 2. ad. ff. *ſac. quidem* n. 12. pag. 259. in *ſin.*]

Clauſula, *Salvo veritate*, importat quod modificat præcedentia ad veritatem, pro vt eſt veritas gloſſ. verſ. *purè* in *litena* *Labeſſi*, ff. *famul. herediſ.* Alexand. conſul. 193. incip. *Perſpectus*, n. 6. lib. 6. Card. Tuſch. d. lit. C. conſul. 337. n. 4.

Clauſula, *Salvo iure meo*, non præſervat ius domino 15 directo proteſtanti, & penſionem cum ea recipienti vt per Gnidop. deſic. 71. & ſeq. Gig. de *perſ.* q. 73. in *ſin.* Rodon. de *rebus Eccleſiæ alienand.* q. 75. n. 25. verſi *verè*, Mohl. de *inſtit. ſtrati.* 2. diſp. 413. verſ. *ad hoc*, Card. Tuſch. lit. E. conſul. 193. num. 52. Mantio. deſic. 100. n. 2. & de *reſcit* & *ambig.* conſul. lib. 12. lit. 33. n. 5. Amic. de iure *emphy.* q. 34.

Conſentens alienationi cum clauſula, *Salvo iure meo*, non auditur in iudicio reali petitorio, ſed. poſſe dumtaxat agere ad pretij conſequationem, Alciat. conſul. 160. n. 3. lib. 5. Ioan. Bapt. Coſta de clauſul. conſul. 39. num. 1. Menoch. conſul. 2. n. 57. ad *ſinem*, nam iſta proteſtatio intelligitur teſpectu pretij, nō autem iſtius rei, Socin. conſul. 93. n. 4. vol. 3. Cened. ſing. 100. num. 2.

Clauſula, *Salvo, & reſervato, &c.* inducit exceptionem eorum, quæ ſunt conceſſa, & de regulari poſt Signorol. conſul. 75. verſ. *ſed Aduocatus*, tradit Card. Tuſch. d. lit. C. conſul. 334. n. 3.

Clauſula, *Salvo iure domini*, in alienatione ſendi idem operatur quod clauſula, *Non aliàs, aliter, nec alio modo*, Menoch. conſul. 18. n. 25.

Clauſula, *Salvo iure agnatorum, vel tertij*, eſt ſaluta. 19 ris in legitimacionibus, & debet in eis haberi pro expreſſa, Menoch. conſul. 102. n. 162. & 179.

Clauſula, *Salvo*, vt inſit, eſt modificatio, & reſtrictio 20 igit ipſam generalitatem, Mandel. de Alba conſul. 287. num. 10. Menoch. conſul. 102. n. 18. Mart. de clauſul. ſp. 3. clauſul. 75. à *prin.* Roman. conſul. 89. in 3. col. Ioan. Bapt. Coſta de clauſul. conſul. clauſul. 53. n. 2. vbi n. 1. poſt Parif. conſul. 49. n. 2. vol. 3. & Cracet. conſul. 98. num. 8. & alios, ſubdit, repetere præcedentia cum omnibus ſuis qualitatibus, & non aliter.

CLAVSVLA CXL.

Saluo conſenſu domini.

- 1 *Conditio in actum reddit clauſula*, Saluo conſenſu domini.
- 2 *Conſenſus inter contrahentes perfectus eſt etiam ſi ante clauſula*, Saluo conſenſu Domini.
- 3 *Clauſula*, Saluo conſenſu domini, operatur, vt *precedens diſpoſitio reſtringatur ad eum ſolum caſum de quo actum eſt.*
- 4 *Emphyteuſis a renouem non excuſat à caducitate clauſula*, Saluo conſenſu domini.

- 1 **H**æc clauſula licet reddat actum conditionalem, ex adductis per Meoſch. *conſil.* 38. num. 22. & 16. de per. *ſuit. conſil.* 48. num. 9. & Amic. de *inter. emphyt.* q. 1. num. 8. an. ſin. Aloyſ. Ricc. in *praxi auct.* ref. 37. 2. num. 1. non eſt eſſic timen, quin contractus interitum fit perfectus inter contrahentes, ita vt quoad eos non ſit locus penitentia, l. *neceſſario* 8. §. *ſi ita res eſt de periculo*, & commodum rei vendita cum allegatis per Tiraq. de *reſtrict.* tit. 1. §. 1. *gloſſ.* 2. n. 37. Rol. *conſil.* 37. n. 3. & *ſeq. lib.* 3. Gallet. in *mar. aſum conſentientia*, verba *clauſula* pag. 39. Rol. apud Pacific. *poſt. tract. de Salu. inter. dec.* 67. num. 11. & ſuit dictum in *Romana conſil.* 17. Marj. 1600. *coram* Inſp.
- 2 Eius verba ſunt limitatiua, & reſtrictiua, ac proinde operantur, vt precedens diſpoſitio reſtringatur ad eum ſolum caſum, de quo actum eſt, Albert. in *ſuo diſionario. verb. Saluo*, Menoch. *conſil.* 38. num. 29. Amic. d. q. 1. num. 15. [Theodoſ. de Rub. d. *clauſ.* 694. num. 8.]
- 4 Non excuſat à caducitate emphyteuſis alienationem, vt per Tiraq. de *reſtrict.* tit. 1. §. 1. *gloſſ.* 2. num. 32. Rol. *conſil.* 3. num. 38. lib. 2. Clat. §. *emphyteuſis*, q. 1. num. 5. *verſum* quæro, & *ſeuſum*, quaſi. 31. num. 5. *verſum* quæro, Aloyſ. Ricc. in *colleſt. dec.* part. 1. *colleſt.* 60. Marc. d. p. 1. *clauſ.* 150. num. 3. Catd. Tuſch. *tom. 1. ſit. C. conſil.* 310. num. 3. Quid autem ſi adiungatur clauſula, *Non aliter, aliter, nec alio modo* vide *clauſ.* 83. [Theod. de Rub. d. *clauſ.* 694. n. 1. vbi quod iſta clauſula ſecuta traditione non excuſat alienationem à caducitate.]

CLAVSVLA CXLI.

Saluo quod, &c.

- 1 *Limitationem, & exceptionem denotat, & importat clauſula*, Saluo quod, &c.
 - 2 *Aduerſum non importat clauſula*, Saluo quod, &c.
 - 3 *Clauſula*, Saluo iure quoruncumque perſonarum, &c. ſubintelligitur, licet inſeſtatur alicuius fundi emphyteuſis non ſit exceptio.
- Clauſula*, Saluo iure fideicommiſſi, quid importet reſponſum.

- 1 **D**enotat, & importat hæc clauſula limitationem, & exceptionem, vt per Signorol. *conſil.* 75. num. 8. *verſed. Aduerſum*, Anchar. *conſil.* 27. n. 5. & 6. *verſ.* *accedit ad hoc*, & ſuit dictum in *Vrbenetaſi fideicommiſſi* 3. Aprilis 1609. *coram* Reuerendiſſimo Domino meo Cæſari Decano, & importat aduerſum, quia non vult quod diſpoſitio loquens in vno caſu, habeat locum in alio; ita Alexand. *conſil.* 99. incip. *Super Auguſt. Buboſa de Clauſul.*

primus. num. 5 in fin. lib. 7. vbi num. 9 ſubdit, quod propterea importat repetitionem præcedentium, quia de natura aduerſariæ eſt, vt retineat eandem qualitatem ſibi præcedentis, reſert. Card. Tuſch. *pract. conſil.* tom. 2. *ſit. C. conſil.* 368. n. 1.

Clauſula, Saluo iure quoruncumque perſonarum, &c. ſubintelligitur, licet in inſeſtatur alicuius fundi emphyteuſis non ſit exceptio, Bart. in l. *donalem*, ff. *de reſum. milis* Decian. *conſil.* 33. num. 116. *vol. 1. vbi num. 217.* limitat hoc non procedere, quando apparet, inſeſtaturum ſaltem eſſe ad derogationem iuris tertij, reſert. Ioan. Bupo. *Coſta de clauſul. conſent.* *clauſ.* 120.

Clauſula, *Saluo iure fideicommiſſi*, quid importet? vide Matzeu. in *epiſtola fideicom.* q. 39. ad fin. quem reſert. Cened. *poſt. pract. & canonice*, *poſt. ſing.* 100. n. 2. *in fine.*

CLAVSVLA CXLII.

Saluo iure addendi, &c.

- 1 *Superflua videtur clauſula*, Saluo iure addendi, &c. *infera in libellum.*
- 2 *Facultas corrigendi extinguitur per litis conſtellationem, & libellum viſque ad litis conſtellationem emendari poſſeſt.*
- 3 *Libellum vi non ſe adſtringat ad ſuperflua probanda, operatur clauſula*, Saluo iure addendi, &c.

Hæc clauſula oibz operatur, & ideo inſerta in libello videtur ſuperflua, iuxta tradita per laſ. in *ſummiſſum*, num. 157. *Inſtit. de act.* & per Bart. in l. 3. n. 30. *C. de edenſ.* in l. *Nefarius*, n. 2. ff. *de negotij geſtu*, quia à lege taxatum eſt tæpus viſque ad quod, videlicet, litis conſtellationem, licet addere, vel mutare, ſcit Celf. V. *good. in tract. clauſ.* pag. 504. col. 1. poſt litem verò conſtellationem non licet, vt notant DD. per text. ibi in *Ladita*, *C. de edenſ.*, Malcard. *de probat.* *concl.* 3. 17. n. 18. Stephan. Gratian. *diſſert. forenſ.* c. 118. n. 5. 2. & 8. Bernard. Muſcatell. in *praxi auct. Civilis Regni Neapolitan.* p. 1. *gloſſ.* peritior, n. 50. Camilli. Borell. in *ſumma conuſum dec.* tit. 49. de libello, n. 95. cum ſeqq. D. Barbola in *Lut. poteſt.* videtur, n. 28. ff. *de indicio.* Et ita extinguitur facultas corrigendi per litis conſtellationem, ſed ſolùm viſque ad litis conſtellationem poſſeſt corrigi, & emendari libellum, Folg. *conſil.* 38. incip. *ſu quaſtione in princip. verſ. ſicnt dicitur*, Catd. Tuſch. *pract. conſil.* tom. 2. *ſit. C. conſil.* 357. n. 6. vbi n. 74. poſt. Curt. *luc. conſil.* 163. num. 4. ſubdit, quod vbi vigore huius clauſulæ fieret mutatio, debent tæſi expenſe, aliàs nonus proceſſus eſſet ipſo iure nullus, quia exceptio reſciendarum expoſitorum impedit litis ingreſſum.

Operatur quod libellum non ſe adſtringit ad ſuperflua probanda, vt poſt Bald. *conſil.* 301. incip. *Præmitti*, lib. 1. attendit Catd. Tuſch. *tom. 1. ſit. C. conſil.* 257. n. 5. [Theod. de Rub. *ſing. Roma*, num. 2. p. 4. cl. 699. vbi de vi & effectibus huius clauſulæ. Appoſita in inuentario quid operetur, vide Dorian. *Rota dec.* 337. n. 63. & *dec.* 387. n. 3. & 7.]

CLAVSVLA CXLIII.

Saluo iure impertinentium, &c.

- 1 *Articuli impertinentes non conſentant admiſſi*, vt operatur

operatur clausula, Saluo iure impertinentium, &c.

- 2 Quid si dubium esset, pertinentes an ne sint, & qui dicantur articuli impertinentes, ostenditur.
- 3 Reversari cum clausula, Saluo iure impertinentium, &c. si per iudicem facta fuerit, & postea exceptiones veras, & iuridicas esse apparuerit, quidquid postea factum fuit, pro non facto habetur.
- 4 Admissi si sint qui non debebant admitti stante clausula, Saluo iure impertinentium, &c. sit amicus impertinens.
- 5 Clausula, Saluo iure impertinentium, &c. quid operetur, & traditur.
- 6 Clausula, Saluo iure superflui, addita libello, excusat petentem pium debito a pium, & expensis.
- 7 Clausula, Saluo iure terti, praeferat non solum proprietatem, sed etiam pium, & iurisdictionem.

Operatur haec clausula, ut articuli etiam notorie impertinentes non censentur admissi, nec probationes factae super eisdem articulis; ita Martia de ordinandis p. 6. de de possessione, seu articulis produktione, n. 19. Myndinger, cent. 2. observa. 90 Franc. Monald. conf. 38. a. n. 1. Menoch. conf. 6. 10. n. 12. Vio. decif. 391. n. 1. Azucud. l. 1. n. 41. tit. 7. lib. 4. noua Receptis. Camill. Borell. in summa omnium de ist. tit. 49 de libell. n. 6. Mendez. c. 1. alio in praei Lusitana lib. 1. c. 9. n. 4. plures refert Bernard. Gexar. ad practicam Comite Imper. lib. 1. concil. 41. n. 5. Patens meus Emma Barbosa in comment. ad Ord. Regum Lusitan. lib. 3. tit. 5. § 4. 2. n. 1.

2 Verum si dubium esset, pertinentes an ne sint, tunc sub hac clausula, ne modus procedat probandi, veniant admittendi, ex Menoch. conf. a. sub n. 361. vers. actamen Franc. Marc. Delphin. decif. 564. n. 2. tom. 1. Hooded. conf. 18. n. 1. 2. Vard. conf. 164. n. 5. Tiber. Decian. resp. 75. n. 4. vol. 2. Fulcr. action de probat. lib. 1. cap. 38. n. 15. Impertinentes autem articuli illi dicuntur, qui casu nullo modo admioculantur, ex resolutis per las in i. si duo patres, §. idem Julianus, n. 1. 2. 3. & 4. §. de iurati Vincent de Feich. Nepul. decif. 220. n. 10 Vincent de Hooded. conf. 18. n. 1. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

3 Quando per iudicem reteruatio enim ista clausula facta fuerit, & postea exceptiones veras & iuridicas esse apparuerit, quidquid postea factum fuit, pro non facto habetur, DD. per text. ibi, in l. prator, in princ. & in qua vtriusq. de ditione infest. Martil. sing. 365. Menoch. conf. 369. n. 8. Matt. d. claus. p. 1. el. 241. aliis 194 in vlt. impress.

4 Operatur etiam, quod si forte admissi, qui non debebant admitti, ut testes, qui non debebant admitti, vel depositarii, cum non debent examinari, sit aliis omnino impertinens, nec consentens ad causam; ita Vital de Camb. in tract. claus. p. 9. 4. vol. 2.

5 Unde colligitur, istam clausulam aliquid operari, quidquid nihil importare, sed potius poni ad inducendum ad obtinendum os loquentium, quam ad alium finem, dicant Afflic. dec. 35. n. 7. & Myosiger. lib. 2. observa. 56 & 90. quos refert Matt. d. p. 1. el. 241. aliis 150. n. 13 in vlt. impress.

6 Clausula, Saluo iure superflui, addita libello, excusat petentem pium debito a pium, & expensis, Neulian. conf. 94. n. 1. 4. & seg. Hond. conf. 109. n. 36. co. 1. Matt. d. n. 1. claus. 35. 4. n. vlt. impress. [Theod. de Rub. in sing. Rotum. 1. p. 4. claus. 697.]

Clausula, Saluo iure terti, praefertur non solum proprietatem, sed etiam possessionem. Theod. de Rub. in sing. Rotum. 2. p. 6. el. 98. n. 1. vbi n. 4. quod in cessionibus Principi semper subintelligitur.]

CLAVSULA CXLIV.

Saluis, &c.

- 1 Reversariem quoad expressa in praei Principum non operatur clausula, Saluis iuribus.
- 2 Clausula, Saluis testamentis Apoll. quid operetur, ostenditur.
- 3 Clausula, Saluis capitulis & dispositionibus, quid operetur, ostenditur.
- 4 Clausula, Saluis legatis & conditionibus infra dicendis, impertat limitationem, & exceptionem.
- 5 Clausula, Saluis tamen consensibus specificatis, modificat praecedentia ad consensibus specificatis.
- 6 Clausula Saluis tamen infra scriptis, limitat & restringit tamen dispositionem.

Clausula, Saluis iuribus, non operatur reteruacionem quoad expressa in gratis Principum, sed tantum quoad omnia, ut tradit Natr. conf. 403. n. 7. circa fin. vol. 2. & fuit dictum in Lucerna Paratorum 28 Inuij 1606 coram Illustrissimo Patriarcha Mantuano.

Clausula, Saluis reteruacionibus Apoll. quando apostolica fuit in confirmatione concordarum, cum in nullo casu intrabat alternatiua, cum consiliet de voluntate Papae volentis includi, Mohe. decif. 23. n. 2. & 3. praebent cum adductis per Gonzal. ad reg. 8. Camell. glof. 45. §. 2. n. 67. & seq. [Theod. de Rub. in sing. Rotum. 2. p. 4. claus. 692.]

Clausula, Saluis apertis & dispositionibus, in signatura, vel gratia Papae, aut in confirmatione, importat quod talia expressa fuit hac clausula sint salua, & illis nullo modo sit derogatum, sed imò indocatur confirmari iuxta poss. Comm. conf. 65. n. 17. vers. quoad secundum, tradit Card. Tusch. pract. concil. tom. 1. litt. C. com. 334. n. 1.

Clausula, Saluis legatis & conditionibus infra dicendis, posita in testamento, in quo inducitur fideicommissum vniuersale, importat limitationem, & exceptionem, ut legata & infra dicenda, quae sunt salua, non veniant in fideicommissum, ut per Pet. de Aoch. conf. 27. incip. Noueruntur n. 5. & 6. vers. accedat, Card. Tusch. d. claus. 334. n. 2.

Clausula, Saluis tamen consensibus specificatis, modificat praecedentia ad omnes specificatos, ut per Alex. cisi 93. incip. Per pelli, in fin. n. 6. lib. 6. Card. Tusch. d. claus. 334. n. 5. vbi n. 7. extendit, quia semel specificata & confirmata praeterveniunt, quando dicuntur, saluis praefatis consensibus, etiam si sequatur alia assertio confirmationis, quia à primis non receditur.

[Clausula, Saluis tamen infra scriptis, limitat & restringit totam dispositionem. Paris. conf. 70. n. 1. lib. 3. Pedem dec. 164. n. 7. cum segg. Theod. de Rub. in sing. Rotum. 1. p. 4. claus. 697.]

CLAVSULA CXLV.

Sequens.

- 1 Claus Sequens, refertur, & traditur ad omnia praecedentia, quando non est directiva ratio, ut n. 3.

2 Astenem

3. *Mentem testatoris declarat clausula, Sequens, et
regulas procedentem dispositionem.*
5. *Clausula, Sequens, non refertur ad iam speci-
ficam.*

Regulariter chusula, *Sequent*, refertur, & trahitur ad omnia precedencia, *l. tot. & du Bart. ff. de rebus in emp. secundo requiritur 41. de appellat. Ant. Gabr. lab. c. comat. de class. causis 9. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 3. in m. 30. Aloyl. Ricc. in pract. l. ut resol. 9. in 2. Rot. apud Cenc. post tmt. de Conf. denf. 5. in 4.*

1. Declarar mentem testatoris, & regular precedentem dispositionem, Socin. len. conf. 49, num. 2. *verf. aut dicimus*, & num. 5, *verf. ad prop. cum*, lib. 1. Dec. conf. 127, num. 6. Tiber. Decian. conf. 13, num. 49. lib. 1. & fuit dictum in *Præbendana fiduciam* missi 27. Januarij 1606. coram Reverendissimo Domino meo Ciccato Deano, impetita per Patin. *decif.* 105, num. 4. p. l. recent.

3 Refertur etiam ad precedentia, quando non est
diversa ratio, vel legum correctio non inducitur, ita
Auerdan. in l. 6. *Taur. gl. 1. n. 7.*

4 Non refertur tamen ad iam specificata, ex Menoch. *conf.* 115. num. 4. nec refertur ad illa, ex quorum relatione sequeretur correctio, ex eodem Menoch. *d. conf.* 115. n. 19.

CLAVSVLA CXLVL

Si constiterit,

1. *Conditionalem commissionem facit clausula, Si confiteatur, & imperat necessario causa cognitionem.*
2. *Tempus futurum praeteritum, & praesens, imperat clausula, Si confiteatur.*
3. *Confutere quando dicitur remissive.*

Hæc clausula ordinatim poni solet in testiperis
promissionalibus, & facit commissionem con-
ditionalem, & importat necessarium causæ cogi-
tationem; nam prius debet precedere indagatio, &
cognitio iudicialis cum citationibus partium, &
promissio alteri facta redderetur nulla ex defectu lu-
cidificationis, ad notata in Clem.1. de concessi. proben.
& ad Clem. Index de off. deleg. unde dicitur à clausu-
lis, Si qui est, si ita est, si est idoneus, nos legimus natu-
ra; in quibus sufficit in facto ita eam esse, quævis
non præceterit cognitio, & promissio fiat super eo;
ita Patit. conf. 3. num. 7 lib. 4. Ad alleg. 5. incip. Fisis
litteris, n. 2. conf. secus fuisse, et lib. 5. go. an. vrali. et al.
pag. 489. Bald. conf. 40. incip. Collegamus, n. 6. verba
quæ clausulam lib. 1. Causalcan. decif. 1. 2. n. 6 p. 1. Rota
decif. 1. de rescrip. in anag. & decif. 5. de del. & con-
no. Mart. de claus. 1. claus. 1. 41. num. 4. & seq. n. 125
127. in vi. impreg. Card. Tulch. prelit. conf. 1. tom. 1.
litt. C. conf. 781. n. 1. Vital. de Camb. in finis vriti.
pag. 21. Mar. Ancon. ver. fol. lib. 1. conf. 58. num. 2. p.
4. Sanchez de Matr. lib. 8. disp. 34. num. 26. Nicol.
Gaz. de hinc p. b. cap. 3. num. 36. Scraph. decif. 601.
n. 1. Monet de commo. vltim. vol. 2. n. 139. opti-
mè Perez ver. lib. 1. tit. de lursis. Orden. & delegat.
n. 26. Cardin. Tulch. prelit. conf. 1. tom. 1. lurt. C. con-
368. num. 1. vbi n. 2. post Anchaz. conf. 197. incip. Effi-
caciis, n. 10. subdit hoc non habere locum, quando
datur executio principaliter, quia in iis, quæ po-
tente alius exequi de iure sine citatione, vbi potest
iudicari de executione (sunt vacari) clausula in

non operatur, vt teneatur citare, nisi in receptis
executoris non esset hxc clausula, quia tunc partes
iudicis adiuuaret, & importaret causæ cognitio-
nem, quia verba secundum subiectam materiam
fieri intelligenda.

Hæc clausula importat tempus futurum, & etiam præteritum, & præsens, & id eo consiliorum consilium aliquod faciendum cum clausula, *si tale confiteris*, si illud consilium tempore confisi, verificatur. Bold. *deus*, 165, incipit *Verba laudi*, 1. non. 3. vers. deinde *Index*, sub 2. Cardin. Tufsch. d. *concl.* 78. 2. num. 4. Rota tamen tenet illam non esse de futuro, sed de præterito, apud Seraphin. *deest* 10. 44. num. 3. Hæc clausula requirit verum, & periculosam probationem. Card. de Grassis *deest*, 1. num. 3. de *restituere* Theod. de Rubicis *in sing. Reti* num. 2. p. 4. ad hunc 734. n. 1. vbi dicit verum quoniam est positum sub certa conditione, secus si per viam modum. Idem Theod. de Rubicis d. 4. *claus.* 89. § 1. vbi dicit hæc clausula posita in gratia *Si ueneris*, non importat conditionem de futuro, sed de præterito. Et in *claus.* 90. § 1. & 2. post Seraphin. *deest* 60. 1. num. 1. habet quod clausula *Si uerba legimus confiteri*, importat paratam conditionem, & denotat requiri plenas & veras probationes. 1.

Coniure autem quando dicatur, vide Lap. d. *nl.*
leg. 61. num. 3. *Maicard. de prob. concl.* 75. n. 21. *Gonzal.*
ad reg. 8. *Cancell.* 5. 7. *pram. num.* 233. & dicta per
 me de *dotan. dist.* 66.

CLAVSVLA CLXVII.

Si assensus quorum interest, accesserit.

- 1 *Conferentiam in ipso actu non requiritur clausula* et Si
alientis quoque interest, a. ceteris. sed suffi-
ciat illam supereminere ex interna.
- 2 *Capitulum Ecclesie Cathedralis conferentiam in omni-
bus per Episcopum faciendam, satis est si posita ac-
cedat.*
- 3 *Reclama conferentiam in dismembratione fructuum
Ecclesie. per illius validitatem sufficit quando-
cumque supereminere; sed contrarium in Rota
fuit relatum. 22. n. a.*

NOn requiritur hæc clausula consensus in ipso
facto, sed sufficit illum supervenire ex interval-
lo, & etiam tacito, ita Reuff. in *temperdis alien.*
num. 1. circa med. cum aliis allegatis in *Concord. fru-*
strum 10. Febr. 1786. c. am. Gupra.

Vnde continetur Capitulum Ecclesie Cathedralis
in unione per f. piscopum facienda, satis est h. possi-
bile accedere, argum. *cap. ci. m. 1. & cap. m. de iur-
patron. tradit Boët. de f. 345. num. 3. & 4. Rebuff.
de reg. 21. Cancel. gloss. 1. num. 20. & 21. Hoied. de in-
comp. ab illis beneficiis p. 2. c. 1. num. 9. quos t. fere, &
sequitur Sanchez in *præcept. Decalog. tom. 2. lib. 7.
cap. 20. n. 161.**

Sic etiam in discomembratione fructuum Eccle-
siaz, sufficere pro illius validitate contentum Redo-
nis quandoque valuerunt, tenent Rectiones
decif. 60. alias 3. sub num. 1. de re iur. Verill. decif. 116.
num. 1. p. 1. Pot. decif. 368. alias 358. in correctis lib. 2.
& fuit resolutum in d. Camben. fructuum coram
Gibeno.

Verum cum consensus Reſcripti in hoc caſu non tantum prius intereſſe, quantum pro forma inducitur, ad ſigorem iuris obſervandum in fa-
vorem publicum, ne Eccleſiæ depauperetur, ideo

illum requiri in ipso acta, fuit resolutum in *Telesma parochialis de Madrid*. 1. Febr. 1601. coram Corduba, impressis per Nicolaum Garc. de beneficiis. 12. 1. 3. num. 8.

CLAUSULA CXLVIII.

Sicut accepimus.

Hæc clausula posita in gratia *Mortis proprii* non eget iustificatione, secus vero in gratia ad partis instantiam, vi per Guidop. decif. 161. Achil. decif. 10. num. 1. 2. & 3. de probat. & fuit resolutum in causa *Mosen. Menasterij* 21. Febr. 1600. coram *Litra*, impressis per Marchel de commissis. part. 2. pag. 317. in ult. impress. & in *Bracheron. parochialis de Morcira* 12. Januarij 1604. coram *Iusto*, impressa per eundem Marchel. de commissis. p. 1. pag. 451. num. 3. & in *Astien. pensantij* 21. Martij 1621. coram *Reverendissimo Domino mæ Coccino Decano*, impressa per *Farinac. decif.* 656. num. 3. p. 2. recent. Pot. decif. 100. lib. 3. in correctis. Scraph. decif. 365 & dec. 1371. num. 4. Rot. decif. 447. num. 1. 2. p. 1. divers. Mart. d. claus. p. 1. claus. 134. in ult. impress. [Theodof. de Rubcis in singul. Rotam. 2. p. 4. claus. 73. num. 1. ubi num. 2. quod ostendit nuntio à Papa esse ad partis supplicationem, & num. 3. post Pot. decif. 100. lib. 1. dicit quod admittit probationem in contrarium.]

CLAUSULA CXLIX.

Si, & in quantum, & c.

1. *Dollares referuntur de vi, & effectibus huius clausule agens.*
2. *Admissio iurum, protestationis, seu appellationis cum clausula, Si, & in quantum, & c. operatur, ut admissa cum illa, revocata censetur, si de lure non erat admittenda.*
3. *Admissionem impetrat clausula, Si, & in quantum, & c. quatenus de lure sit locus admissioni, & revocationem, quatenus de lure non sit admittenda.*
4. *Admissum nullatenus intelligitur, quod in effectu non debuit admitti.*
5. *Protestatio admissa cum clausula, Si, & in quantum, & c. censetur admissa, si de lure admitti debuit, & censetur in quasi possessione presentandi.*
6. *Clausula, Si, & in quantum, & c. nihil ponit in esse, sed pendet à futuro eventu.*
7. *Conditionalem dispositionem reddit clausula, Si, & in quantum, & c.*
8. *Appellatio in causa operatur clausula, Si, & in quantum, & c. quod si illa est rationalis, censetur admissa, secus si irrationalis.*
9. *Appellatio quando interponitur à sententia diffinitiva, Index admittendo, Si, & in quantum, & c. dicitur ei desuisse, & admissa.*
10. *Appellatio si fuerit, & appellatio, Si, & in quantum, & c. admissa, tunc non dicitur Index de appellat. respondere.*

De vi, & effectibus huius clausule vide Felin. in cap. cum conserget, num. 11. de offic. deleg. Malcard. de probat. concl. 119. Beninard. de decif. 1. Mart. d. clausul. part. 1. claus. 136. in ult. impress. Menoch. conf. 2. num. 360. cum seqq. Vital. de Camb. in tract. clausul.

pag. 4. col. 2. Cels. Vgon. in simili tract. pag. 566. Card. Tusch. in 1. l. i. C. concl. 361. à num. 5. Campan. in divers. Iuris. Can. rub. 11. & 13. à num. 403. Theod. de Rubcis in singul. Rotam. 2. p. 4. col. 91. & 741.

Admissio iurum, protestationis, seu appellationis cum hac clausula, operatur, ut admissa cum illa, revocata censetur, si de lure non erat admittenda, Honded. conf. 21. num. 19. com. 2. Rota dec. 687. num. 2. p. 1. divers. & fuit dictum in *Florentina Iurisp. paronatus* 21. Febr. 1611. 1604. coram Cardinale Lancelotto.

Importat igitur admissionem, quatenus de lure sit locus admissioni, & revocationem, quatenus de lure non sit admittenda, Roman. conf. 501. num. 4. & seqq. Socin. iun. conf. 18. num. 14. & 15. lib. 1. Mart. de claus. p. 1. claus. 131. in ult. impress. Marquet. de ord. ind. part. 5. §. appellatio. num. 100. Menoch. conf. 174. num. 31. Honded. conf. 223. num. 12. tom. 2. Scraph. decif. 687. num. 2. Ex ideo Barz. in Lambetia, circa fin. ff. de decret. ab ordine facien. quem refert, & sequitur Ioan. de Imola in l. Iudez. postquam, in fin. de re iud. tenet quod per hanc clausulam nullatenus intelligatur admittum, quod in effectu non debuit admitti, sequuntur Socin. conf. 48. num. 61. vol. 4. Rub. conf. 45. d. m. 7. & seq. Catald. in tract. Syndacatu. numer. 72. & seq. [Theodof. de Rubcis d. cl. 741. n. 1.]

Præsumptio admissa cum hac clausula, censetur admissa, si de lure admitti debuit, & censetur in quasi possessione presentandi, Rot. decif. 687. n. 2. p. 1. divers. Scraph. decif. 499. n. 1. Greg. decif. 417. n. 3. & fuit dictum in *Florentina parochialis, sin. Iurisp. paronatus* 28. Maij 1589. coram *Iusto*.

Item hæc clausula nihil ponit in esse, sed pendet à futuro eventu, Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore. Eccles. decif. 317. num. 1. alius resol. 413. num. 1. Canalic. decif. 11. num. 41. & decif. 28. num. 16. & num. 10. p. 3. & decif. 32. num. 9. p. 5. Vinian. in praxi Iurisp. part. 2. lib. 9. cap. 1. num. 3. in 1. impress. Mart. de claus. p. 1. claus. part. 1. claus. 362. num. 1. in ult. impress. vbi num. 3. subdit, quæ sit differentia, si dicitur, Si, & in quantum de lure debet, vel si dicitur, Si, & in quantum de lure potest. [Theodof. de Rubcis d. cl. 741. num. 8.]

Vnde inferitur, hanc clausulam conditionalem dispositionem reddere, ex adductis per Alexand. confil. 127. num. 1. vol. 7. conf. 501. num. 2. Cachetan. decif. 5. num. 9. & sequen. Vital. de Camb. citato loco, num. 1. Aloyf. Ricc. in consil. decif. p. 2. cell. 399. in fine.

In causa appellationis operatur, quod si illa est rationalis, censetur admissa, secus si irrationalis, Felin. in cap. cum conserget, num. 13. de off. delegat. Ruin. conf. 61. num. 27. vol. 5. Socin. iun. conf. 18. n. 26. vol. 1. Marant. de ord. ind. p. 6. in a. l. in principali, n. 200. Mart. d. claus. 362. n. 4.

Vnde quando appellatio interponitur à sententia diffinitiva, Index admittendo, Si, & in quantum de lure, & c. dicitur ei desuisse, & illam admississe, quia tunc talis conditio non facit infirmitatem, sed habet veritatem: nam licet dicat Index, & Si, & in quantum, & c. tenetur tamen rationabilem admittere, secundum decif. Beninard. 1. quem refert, & sequitur Aloyf. Ricc. d. resol. 413. in fine.

Quid si fuerit appellatum, & appellatio, Si, & in quantum, & c. admissa, an tunc de apostolis respondere Index dicitur, & negativè respondet Zabarel. in Clem. quamvis, §. Index, n. 4. de appellat. quem refert, & sequitur Marchel. de Commissis. part. 2. pag. 30. n. 8. in ult. impress.

CLAVSVLA C.L.

Si, & postquam renuntiaverit, &c.

- 1 Clausula Si, & postquam renuntiaverit, &c. quando scilicet sit apponi, & quando extendatur, ostenditur.
- 2 Refertur decisio Sacrae Rota Alexandrinae Archipresbyterorum.
- 3 Forma renuntiationis in vim huius clausulae trahitur.
- 4 Aliquis ex pluribus factis in Canonico presentibus alius Canonici, probatur possessio capitulariter capta.
- 5 Possidendi casus est quid diversum ab ipso possessione.
- 6 Titulus novus supereminens, potest quis continuare suam possessionem de facto, mutans solum primum, & titulum possessionis.
- 7 Mutatio iuris, & tituli possessionis, ipse laicus statim scire intelligitur, data certitia secunda tituli, etiam absque alio declaratione.
- 8 Mutatio tituli, & possessionis ex nova causa supereminens, utriusque fuit, non est opus ut mutetur ex causa de possessione, & postea iterum ingreditur.
- 9 Canonici falsus si diu fuerit in possessione, & deinde a Papa obtinuit praesentem, non est necessaria nova approbatio, & installatio, quia ipse laicus se quodammodo commisit ex nunc tituli supereminens.
- 10 Falsum nudum, & sola detentio consideratur in manutentione.
- 11 Annuus requiritur ad dimittendum possessionem.
- 12 Renuntiatio stricti est interpretanda, ut minus leda renuntiationem, quam fieri possit.
- 13 Renuntiatio stricti ad praesentationem, & possessionem inde sequentem, non est trahenda ad omnem possessionem.
- 14 Cedens, & renuntians licet dicatur perdere dominium, & possessionem saltem de iure, attamen si postea incumbat de facto, & realiter utraqueque possessioni, adhuc ad statum est manutendendum, una & reintegrandum si spoliatur.
- 15 Decretum cum clausula, Si, & postquam renuntiaverit, si scilicet scilicet ostenditur, si intelligatur ad emulandum possessionem possessionis.
- 16 Scientia quod aliquis sit Canonici, praesumitur ex pluribus actibus factis in Capitulo, & extra tanquam talis.
- 17 Canonici si nulla urgente ratione designaverint Canonici capitularem receptionem, hoc casu habetur pro capitulariter capta.

Hae clausulae de stylo Datarum consuevit apponi in ovis provisionibus, & quando beneficium de obo imperatur a Simoniaco, quod sic extenditur, ut in exemplo novae provisionis Domini mei Ioannis Antonii Massobrii, qui fuerat de Archipresbytero Alexandrino ordinaria auctoritate ad praefatorum patroni laici institutus, & animadversus Iuspatronatus non subsistere, novam provisionem a Sede Apostolica obtinuit cum huiusmodi clausula, Si, & postquam dictum Ioannes Antonium praesentationi, & institutioni de eius persona facta, & possessioni exinde sequuta renuntiaverit, & declaraverit se velle nullum Archipresbyteratum in futurum vii reservatum, & non aliter possidere, auctoritate nostra confirmari, & confirmari, &c.

Postea occasione huius clausulae dubitatum fuit, an dictas Dominos Massobrii ei satisfecisset, de cetero in ea contento praesens renuntiatio praesentationi, & institutioni, & possessioni exinde sequuta, &c. continuando in reali possessione, quam antea apprehenderat absque alterius novae apprehensione in quo dubio Rota respondit prout in inferiorem decisione.

R.P.D. Merlino

Alexandrina Archipresbyteratus.

Luna 28. Iunij 1617.

Massobrius fuit praefectorus ab Annatio, & ab Episcopo obtenta institutione, apprehendit capitulariter possessionem Archipresbyteratus, pluresque actus concernentes officium huiusmodi dignitatis, necnon etiam curam animarum illi annexam exercuit. Verum monitus ab eodem Iuspatronatus non subsistere; imò eum vacatio congerie de mente Augusti, illius collationem spectare ad Sanctissimum, ab eo impetravit provisionem, cum solito tamen decreto, quod renuntiaret d. praesentationi, prout his verbis decreto praecit: *Renuntiet praesentationi, & institutioni, & possessioni exinde sequuta, & d. Archipresbyteratum vii reservatum, & non aliter, in futurum possidere se velle declarationem*. Et continuando in reali possessione, post huiusmodi renuntiationem, interfuit Choro, processionalibus, & aliis functionibus capitularibus: unde fuit dubitatum, an eidem Massobrio dandum esset mandatum de manutentione. Et DD. ter, ac maturè discussis articulo, affirmatiue responderunt.

De possessione eorum illius non potest dubitari. Et 4 coexistit prima apprehensio tenentis, & capitulariter facta; & post renuntiationem datur tenet, qui deponunt de visu, quod Massobrius tanquam Archipresbyter intererat publicis functionibus cum aliis Canonici. Et constat quod congregato Capitulo pro tradenda possessione alteri Canonico, idem Massobrius recepit iuramentum ab eo, ex quibus actibus factis praesentibus aliis Canonici, probatur possessio capitulariter capta, Rot. decis. 17. de prob. in nov. Cassad. decis. 8. de cons. poss. & decis. 5. n. 3. de iur. par. Verall. decis. 17. lib. 1. in manus. & curam Reverendissimo Domino meo Decano dec. 215. n. 11. in eum impressis.

Nec obstat visum fuit, quod pro Scipione adducebatur; scilicet primam possessionem Massobrii capitulariter captem non esse attendendam, nec manutentionem, cum illi renuntiasset; nec etiam secundam postquam renuntiavit, quia non fuit apprehensa capitulariter, & actus illi, quamvis gestis praesentibus Canonici, non tamen sunt gestis cum scientia eorumdem, quod scilicet Massobrius possideret in vii provisionis Apostolicae, cum potuerint credere ipsum continuasse tanquam praesentatum a patre suo: quorum & utraque possessionem Rota credidit validam esse, ac manutentionem.

Et quoad primam, aduertendum est Massobrium non renuntiasse possessioni reali, & illi, quae de facto est, ut apparet ex illis verbis, *Renuntiet praesentationi, & institutioni, & possessioni inde sequuta, & declarat se velle possidere d. Archipresbyteratum tanquam reservatum*: unde non possessioni in totum, & absolute renuntiavit, sed possessioni tanquam ex antecedente

antecedente presentatione provenienti, & huiusmodi tenentur titulo, & causa possidendi, quia causa possidendi est quid diversum ab ipsa possessione, 2. 3. 6. ex pluribus ff. de acquir. poss. ff.

6 Et iure merito Mallobrius, supereminente sibi novo titulo, scilicet provisione Apostolica, potuit continuare possessionem ipsam de facto, mutato iolum primo iure, & titulo possessionis, l. non solum ff. quod vultis, ff. de viciis, l. 3. s. illud qui bene, cum ibi ait ff. de acquir. poss. ff. Rot. apud Achil. decis. 4. de caus. poss. ff. pro. put. decis. 165. num. 3. lib. 1. & decis. 441. vol. 6. in recent. decis. 200. num. 8. p. 1. Gabr.

7 decis. 1. num. 1. & 28. lib. 2. Quae mutatio ipso iure statim facta intelligitur, data notitia secundi tituli, etiam alique alia declaratione, iuxta cons. Decy 400. quod sequitur Rot. ut per Achil. d. decis. 441. lib. 2. Ceterum decis. 168. alias 5. de rest. ff. Rot. decis. 224. num. 2. pars. 1. decis. ff. decis. 601. num. 3. p. 3. decis. Card. Mant. decis. 71. num. 1. neque opus erat, ut exiret de possessione, & postea iterum ingrederetur, ad l. cum nemo, & ibi g. off. in verb. extrinsecum, C. de acquir. poss. ff. put. decis. 441. lib. 1. & Achil. d.

8 decis. 4. ubi quod hanc opinio est magis aequa, & consona iustitiae, & temper servatur à Rot. ut in decis. 345. n. 4. & decis. 613. num. 5. pars. 1. & decis. 431. num. 3. pars. 2. decis. ff. in Tuden. parochialis 4. Non membris 1592. coram bon. mem. Card. Pamph. 4. in quibus fuit reprobatur cons. 3. lib. 1. Socin. sen. contrarium sententiam.

9 Et in puncto dixit Baldus in l. 2. num. 6. cons. sed pro. C. de jera. & aqua. Quod si filius Canonicus dicitur sit in possessione, & deinde à Papa obtinuit provisionem, non est necessaria nova apprehensio, & installatio, quia ipso iure fit quidam connexio ex ovo titulo supereminente, & Baldus sequitur Cranetta cons. 171. num. 1. cons. secundo pro hac, & licet ibi num. 39. declarat Baldus sententiam non procedere, quando ante provisionem Papae ius tertio fuisse quaeritur, & Cranettam sequitur in simi iun. cons. 100. num. 15. attamen non applicat calvi nostro h. c. limitatim, quia ante provisionem Apostolicam Mallobrius nullum ius erat quaeritur Scipioni; & propter ea si Mallobrius retinuit possessionem de facto, mutauitque tibi solummodo ius, & titulum possidendi, adhuc est manutentio danda est ad statum suae possessionis, & querelam, cum ibi not. de elect. Aquilino, ubi Cast. n. 5. ff. de dona. Callad. decis. 14. num. 8. super reg. & Rot. coram sancti. num.

10 Gregor. XV. dec. 560. num. 1. In manutentione enim nudum factum, de sola detentio consideratur, Cast. in d. l. Aquilino, sub num. 3. de dona. Cephal. consil. 6. sub num. 3. lib. 1. Cardin. Sepaphin. decis. 582. num. 5. Rot. decis. 50. num. 29. & decis. 64. num. 2. pars. 2.

11 Hae ut videntur cetera emadere, quia Mallobrius sibi prouidit, & conseruauit suam primam possessionem de facto per declarationem, quod volebat possidere ex titulo provisionis Apostolicae Archiepiscopatuum, quem prius possidebat ex titulo presentationis, & in eodem insilente tenentur, & declarat; & sic renuntiatio est contemptiva ad declarationem: ceterum enim renuntiavit, quatenus creditur esse consilium suae possessioni, & continuationi. Sique haec declaratio non suffragaretur, renuntiatio quoque ex defectu consensu non operaretur, & consequenter primam possessionem à se obo abdicaret Mallobrius. Ad dimittendam enim possessionem requiritur animus, d. l. 1. ff. in amittenda, vi 1. Alexand. ff. de acquir. poss. l. Callad. decis. 4. n. 3. de rest. ff. put. l. Callad. decis. 14. num. 7. lib. 4. Rot. apud

Achil. decis. 1. de prof. & renuntiatio strictè est interpretanda, ut minus ledat renuntiantem quam fieri possit, l. si domus ff. de serv. ff. pro. pred. Becc. cons. 111. sub n. 31. Sord. cons. 445. num. 2. & propterea renuntiatio tunc dicitur ad presentationem, & possessionem inde sequutam, non est statenda ad omnem possessionem, ad Clement. quod cura, de electione, Bald. in l. 2. num. 1. C. de leg. Rod. cons. 16. num. 33. lib. 2. Et hae duo, scilicet quod quis renuntiat presentationi, & possessioni inde sequuta, & quod velit possidere ex provisione Apostolica, non inuicem repugnant, quia vult insistere in possessione de facto, & tunc primum titulum possessionis.

Secunda quoque possessio (scilicet postquam renuntiat) est manutentio illi, quia enim libet cessare, & tenentur, haec dicunt perdere dominium, & possessionem, tamen de iure, attamen si postea inueniatur de facto, & tunc tunc inhaerere possessioni, adhuc ad statum est manutentendus, imò & t. integrandus, si poluerint, Innoc. op. c. super hoc, de renuntiat. l. idet cons. 4. vol. 2. & sequitur Rot. decis. 1. num. 2. in nouit. Callad. d. decis. 4. de rest. ff. put. num. 1. & 4. vers. credit tamen, ubi sumit dictum Innocentii pro edicere etiam in beneficiis, si incumbens possessioni de facto habet titulum praesumptum, unde multo magis quando habet verum, & canonicum est provisione Apostolica, & sequitur Gomez super reg. de ann. q. 57. in princ. Put. de resig. lib. 1. q. 5. n. 28.

Neque obstat quod renuntiatio Mallobrii fuerit in executionem decreti licitarum Apostolicarum, in quibus commissit executionem, ut Mallobrius introducat in possessionem, quia acquisitio nouae possessionis de manu executoris non contradicit retentioni primae possessionis naturalis. Et menti Papae aliquibus ex Dominis satisfactum videbatur, si intelligatur dictum decretum ad cumulandum possessionem possessioni, ad trad. per Callad. d. decis. 4. n. 12. & seg. de rest. ff. put. Menoch. de adp. rem. 4. q. 43. n. 337. & seg. Gabr. cons. 7. n. 6. de acquir. poss. ubi quod utraque possessio de per se est considerabilis. Et demum in hoc summatissimo iudicio retinenda, attendi debet quod Mallobrius fecit, non quod facere debebat.

Nec obstat quod Canonici ignorauerint, vel ignorare potuerint huiusmodi mutationem tituli io Mallobrio, quoniam, quicquid sit an requiratur talis scientia, &c. ex tot actibus, & ex ipsa facti serie, scientia haec bene iusserit, & praesumi potest, Abb. in cap. cum Ecclesia, num. 15. de caus. poss. Rot. decis. 179. num. 2. p. 1. decis. ff. decis. 683. num. 4. p. 1. recent. Praeterea, quia non agitur de apprehensione de novo facienda, sed de continuanda possessione, mutato solum titulo, Inu. in cap. bene 2. n. 6. vers. pro prima, de poss. praelat. Ripa in cap. cum Ecclesia Sacra n. 6. vers. tunc declarata de caus. poss. ff. pro. & agitur ad effectum manutentionis, quae datur ad statum, ut dixi, quo casu nec scientia videtur necessaria, iuxta Rot. decis. 17. n. 7. p. 2. decis. ff. qua oec recessit in recent. d. dec. 183. n. 4. p. 1. Et in plenaria possessione poterit Mallobrius docere de scientia Capituli.

Hic etiam intelligimus non obstat, quod capitulariter non fuerit apprehensa possessio per Mallobrium, iuxta decis. 6. Callad. de cens. ff. put. Quoniam hic attendimus primam possessionem, illa sunt capitulariter apprehensa, & in mutatione tituli non est opus noua apprehensione, & installatione, ut inspi à ex Baldo, & Cranetta dictum est. Si verò alia possessoria

posteriores consideremus tanquam iuduciores fecundam, & novam apprehensionem possessionis, non autem continuatione ad primam possessionem capitulariter obrentam, tunc fit est quod Maslobius perierit manutentio, & quareo opus sit admissi capitulariter, ipsique Canonici nulla vigenze ratione denegaverint huiusmodi capitulariter receptionem; hoc enim casu habetur pro capitulariter capta, Rota coram sanctissim. Gregor. X^p. decis. 364. n. 2. & in *Posterius. Canonizatum* 16. Jan. 1625. coram Illustiss. D. Cardin. Cavalerio, & in *Lindsen. Canonizatum* 1. Julij 1617. coram ead. quas secuta etiam fuit in *Casparangustana euerum* 3. Julij 1623 coram R.P.D. mee Pirramo. Et ex alijs supra pooderatis, quae coram Canonici capitulariter congregatis gesta sunt, resultat etiam apprehensio capitulariter facta, ut supra io principio dictum fuit. & ita conclusum, &c. Hactenus decisio.

CLAVSVLA CLI.

Si idoneus reperitur.

1. Medium potius, quàm conditionem importet clausula. Si idoneus reperitur.
2. Conditionem & formam importat clausula, Duxmodo idoneum reperitur.
3. Cunctis aliam in examine faciendo non est necessaria, ubi ad Ordinationem est directa clausula, si idoneus reperitur.
4. Dilectus in collatione beneficii, vel receptione ordinum examinandum non est.
5. Praesentatus ad parochialem necessariò examinandum est, quia examen est de forma, quamvis notoriè sit dignus, vel semelvis Dilectus, seu Vicarius Episcopi.
6. Dilectus, aut Licentiatum in Theologia, vel Iure Canonico, & in publica Universitate graduatum, non excusatur ab examine, quando petri prouideri de aliqua Ecclesia parochiali.
7. Examinatus, & approbatus semel ad unum beneficium, non amplius examinatur ad aliud simile.
8. Reprobatus semel, & reiectus potest iterum admitti.
9. Reiectus non solet admitti ad novum examen, quando habilitas praesentatur acquisita medio tempore.
10. Tempus quindecim mensium esse breue ad effectum, ut probetur alio examine approbationem meruerit.

1. Importat hæc clausula potius modum, quàm conditionem, ita quod cogitatioem ante non oportet, ut per Celi Vgou. in *trall. clausul. de claus. reprobationum*, pag. 484. col. 1. & 2. Causalam. *Finizana* decis. 12. sub nom. 6. p. 1. Mari. Anton. var. *resol. lib. 1. resol. 39. n. 3.* Campanil in *diuersis. Iuris Canonici* v. rubr. 1. c. 13. n. 88. & 156. Mart. de *claus. p. 1. claus. 121. in ultim. impress.* [Non importat conditionem, sed notationem glo. *verb. reprobatus*, in *Clem. 1. de offic. deleg. Lap. alleg. 15. n. 7. vers. non obstat*, & *alleg. 60. num. 1.* Aycin. de *praxibus* reg. 3. *pres. 4.* Pute. *decis. 156. lib. 1.* Theodof. de *Rubeis* in *sig. gal. Rota rom. 2. part. 4. claus. 604.*

2. Vt cum si dicitur, *Duxmodo idoneus reperitur*, tunc hæc importabit conditionem, & formam, quæ propterea omitti non potest, ut tenent *anch. de Alzir. lib. 8. dist. 34. n. 26.* Aloyf. Rice, in *praxibus* Eccles.

sanctis. decis. 700. in 1. edit. alijs. resol. 593. num. 1. in 1. edit. Moort. de commat. vltim. volum. c. 7. n. 138.

Vbi est directæ hæc clausula ad Ordinationem, non est necessaria citatio alicuius in examine faciendæ, ut poss. Cast. & Rota *decis. 543. lib. 1. quæstio. 1. de rebus. etatid. Mart. de claus. p. 1. claus. 121. in ultim. impress.* Et de hac materia vide dicta in clausula, *Si inueniatur promissa*, & *canonicus claus. 153.*

Illud pro coactione huius clausule aduerrere oportet quod Doctor in collatione beneficii, vel in receptione ordinum examinandus non est, ex quo notus promoueri potest absque examine, ita gloss. *verb. beneficium*, n. 16. *vers. ego crede Sauro ex. men. Pet. Leland. in tract. de collationib. p. 1. quæst. 8. Hoc. inq. in sum. lib. 10. c. 18. in prin. Concord. ad Decret. collect. 15. n. 3.* quos testio ego ipse de *eff. & processu* 2. *pricipi p. 3. alleg. 60. num. 73.*

Lamta tamen hoc ipsum non procedere in praesentato ad parochialem, in hac eom exmice praxi necessarium est, nec omitti potest, ex eo quod prouisus notoriè sit dignus, ut resolunt Lambert. de *Sarepatron. p. 1. lib. 2. quæst. 11. n. 1. num. 5.* Rebuffi. de *privile. Scholar. privile. 80. n. 4.* Flam. de *resign. lib. 8. q. 9. n. 3.* *exam. segg. Cened. d. col. ult. 15. n. 5.* Aloyf. Rice. in *decis. vna Archiepiscopi. Neapolitana*, *decis. 159. p. 1.* Vgol. de *re. Episcopi* 1. cap. 50. c. 6. n. 6. & 10. n. 6. Lellius de *Intitutio lib. 2. cap. 34. n. 82.* etiam si esset famosissimus Doctor, qui cum maximo applausu per plures annos legere, & exorare, per Fulch. de *visitas. lib. 3. cap. 5. num. 10.* & etiam si ellet Vacarius ipsius Episcopi, ut erudit Flaminio. d. q. 9. num. 87. Vnde Sacra Congregatio Concilij ita censuit Doctor, aut Licentiatum in Theologia, vel Iure Canonico, & in publica Universitate graduatum, non excusatur ab examine, quando petri prouideri aliqua Ecclesia parochiali; quam declarationem referunt Zecola in *praxi Episcopali. p. 2. verb. Dilectus*, *lib. 1. Plafec. in simili praxi. p. 2. cap. 5. num. 17. vers. Dilectus* Gonzal. ad *reg. 3. Concilij glossa. num. 90.* Prospect de Augustino in *addit. ad legatum*, in *summa Bullary*, *verb. beneficiarum parochialis*, in *collectio. 1. 1. Nic. Gare. de benef. p. 9. c. 1. n. 103.*

Semel examinatus, & approbatus ad unum beneficium simplex, non amplius examinatur ad aliud simile. Idem est si semel sit approbatus ad Canonizatum, vel dignitatem in Collegiata, non amplius examinatur ad similem Canonizatum, vel dignitatem in alia Collegiata; si semel approbatus ad Canonizatum, vel Canonizatum, aut dignitatem in Cathedrali, non vltro examinatur ad simile, vel similem; ita ferunt in Curia referunt Gonzal. d. *glossa. n. 84.* & Aloyf. Rice. in *praxi* *visi Ecclesiastica*, *decis. 419. in prima impress. alijs. resol. 756. in 1. imp. resol.* quod intellige iuxta telosum per Campanil. in *diuersis Iuris Canonici*, *rubrica. cap. 1. num. 8. prepe. faciem*, & per m. ipsum d. n. *leg. 60. num. 89. & 90.*

Vtrum autem semel reprobatus, & reiectus possit iterum admitti? Respondeo quod sic, nouum enim examen est optimus modus probandi scientiam examinari aliam reiecti, & grauamen ab examinationibus illatum; ita Rota *decis. 8. de probat. in sen. & decis. 18. n. 14. de concess. prebenda*, etiam in noui, Greg. *decis. 527. n. 2. & decis. 58. num. 2.* & fuit dictum in *Calagor. de Al. etate 15. Iouis 16. 12. coram R. n. rendissim. mo. Domino nro Cetero Decano.*

Nec subsistit obiectum, quod huiusmodi reiectus post reprobationem poterit doctus euadere, ita ut habilitas praesentatur acquisita medio tempore, quo casu iudicis non solet admitti ad nouum

EXAMEN.

examen, vt in decis. 103. n. 4. p. 2. recent. & in Calagur. beneficij de Cernaia 8. Febr. 1591. coram Penia, & in Paduana condiciorum 9. Novembrij 1623. coram D. Merino, quia respondetur, allegatam presumptionem exclusi ex breuitate temporis quatuor meosum, vel circa, Greg. decis. 517. n. 3. & decis. 518. n. 4. Ex quibus decisionibus Rota censuit, tempus quindecim mensium esse breue ad effectum, vt reprobatum in examine, possit medio tempore ita elodiri fieri, vt postea in alio examine approbationem mereatur, vt fuit dictum in Nepefina Canonici 25. Februarij 1623. coram D. Merino.

CLAVSULA CLII.

Si in euidenter Ecclesie vilitatem fiat, &c.

1. Clausula, Si in euidenter, &c. dicitur de stylo apponi solita in literis, Si in euidenter, &c.
2. Clausula, Si in euidenter, &c. nihil aliud innuere videtur, nisi quatenus in Ecclesia vilitatem gestatendani auctoritate Apostoli Iudices, quibus littere Apostoli. diriguntur, consentiant sin. fecerit, inferunt.
3. Gratiam totam restringit, & modificat rescriptum, Si in euidenter, &c.
4. Alienationes quae in euidenter vilitatem, non suspendit gratiam.
5. Vilitas Ecclesie, & quod sit euidens, ad gratiam insufficitur, dum probanda est.
6. Alienationes quando dicantur fieri in vilitatem Ecclesiae, tenentur.
7. Vilitas Ecclesiae ad iudicium alienationis, si quae cognoscere valeat, non est considerandum tempus breue, sed aucterius, & posterius.
8. Contrarius an sit vilitas, & damnum Ecclesiae, vt videatur, sufficit debet tempus celebrationis ipsius contrarius.
9. Euidens vilitas, quae debet attenditur.
10. Subreptio in gratia, Si in euidenter, &c. quando attendatur.
11. Vilitas Ecclesiae non probatur ex delegatorum assertionibus, nisi adiunctis, & probata documentis.

Hac clausula dicitur de stylo apponi solita in litteris, & in euidenter, vt censuit Rota in Ferraren. h. coram 15. Iunij 1615. coram Pualdo, impressa per Farionem. decis. 730. n. 1. in fin. p. 2. recent. Et nihil aliud innuere videtur, nisi quatenus in Ecclesia vilitatem gesta tendant, auctoritate Apostoli Iudices, quibus littere Apostoli. diriguntur, consentiant, si secus, iustitiae, ad text. in. a. sine except. & cap. territorialis 12. q. 1. Marchel. de Commis. p. 1. pag. 57. n. 34. in vlt. impres. vbi n. 55. c. Rodon. de reb. Eccl. non alien. rub. de causa cognita, n. 56. & aliis subdit, haec clausulam conditionem facere. [Fontanel. de pac. nupt. clausul. 4. gloss. 8. par. 1. n. 92.]

Restringit haec clausula, & modificat totam gratiam, vt fuit dictum in Romana domus in Burgo 30. Octobris 1389. coram Card. Adriano, inter eius decisionem impressam decis. 103. & in Lucana nullitatis alienationis bonorum 27. Iunij 1601. coram Card. Blanchetto, impressa per Marchel. de Commis. par. 1. pag. 110. n. 3. At verò cum respiciat tempus inhi contrarius, si alienatio cedat in euidenter vilitatem, non suspendit gratiam, l. cum ad praesent. ff. si certum

petatur, & fuit resolutum in Romana refissionis contrarius 4. Iunij 1570. coram Card. Blanchetto, impressa per Marchel. de Commis. p. 1. pag. 99. n. 7.

Duo igitur ad gratiam iustificandum probanda sunt, vilitas scilicet Ecclesiae, & quod sit euidens, quae arbitrio Iudicis resequendo sunt, ex latè traditis per Rodon. an tollit de reb. Eccl. non alien. q. 10. de caus. vilitatis n. 54.

In vilitatem Ecclesiae an dicantur fieri alienationes, vide Fe. Emman. quest. Regal. eum. 1. q. 17. art. 8. & memetipsum de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 95.

Ad dignoscendum, an adit Ecclesiae vilitas in tali alienatione, non est considerandum tempus breue, sed anterius, & posterius per aliquos annos, Afflict. decis. 116. n. 17. Rota de off. 65. n. 1. & 10. p. 2. diuers. sequendo theoricam Bart. in l. praesent. rerum, n. 3. ff. ad leg. falcid. Imò, vt quidam aliterunt, sufficit, quod vilitas adit ab initio, nec attenditur quod postea accidit, Calder. conf. 5. de rerum permut. Alciat. conf. 37. n. 5. Maldon. conf. 117. n. 3. & fuit dictum in l. hereditas bonorum 7. Maij 1591. coram Card. Pamphilio, quomodo esset consilium Aleij. Ricc. in praxi rerum fore Ecclesijs. res. 14. n. 3. Quia, vt videatur, an contrarius sit vilitas, vel damnum Ecclesiae, inspicere debet tempus celebrationis ipsius contrarius. Rebuff. in compendio alienat. n. 73. in pu. Sord. de alimentis 8. prim. 56. n. 8. & 11. q. 11. n. 10. Marc. Antio. Genuei, in praxi. Archiep. Neapol. cap. 89. n. 3. Quatenus an sum. l. iulij, verb. alio autem rerum Ecclesiae, n. 12.

Vnde hinc clausulae non tenent satisfactum propter solam Ecclesiae vilitatem, nisi sit euidens, quae talis dicitur, quando ita clare, & manifeste apparet, vt de ea dubitari non possit, quia sit magis profutura Ecclesiae, cap. sine exceptione 12. quasil. t. Rebuff. n. 97. & 92. idem Rebuff. conf. 111. n. 8. & con. 111. n. 13. Rodon. 4. quasil. 20. sub n. 8. t. Mandolus in praxi Signatura gratia, Si in euidenter, in princip. verj. hac verba, Mendic. 10. addit. ad 2. d. arbit. cap. 17. l. 2. n. 2. Borgh. Causalem decis. 45. n. 32. & seq. Quatenus ad n. 12. in princip. Aleij. Ricc. in d. praxi rerum fore Ecclesijs. in praxi. d. princip.

Hinc etiam in gratia, Si in euidenter, non attenditur subreptio quando non est circa vilitatem, sed quando respicit vilitatem, quia tunc gratia vitatur, Menoch. conf. 122. vlt. 3. Aleij. Ricc. d. praxi, res. ut. 14. numero 5. vbi refertur resolutum in vna Romana domus 2. Decembrij 1588. coram Eubelo.

Requiritur autem quod in actis coram Iudicibus delegatis consistat de vilitate Ecclesiae, quae non aliis ex delegatorum assertionibus probatur, nisi oulue assertio praesentis consilii, ad adiuncta separata documenta, ac de praecedenti apparet probatione, cap. 1. vbi domus, & Franc. de reb. Ecclesiae non alien. Socin. conf. 5. n. 5. & 11. vlt. 4. Dec. conf. 142. n. 80. Marchel. de Commis. p. 1. pag. 55. n. 49. vbi n. 51. ex Iodoc. Damhoud. in vlt. l. vlt. l. vlt. cap. 1. n. 2. subdit quod nec Papae assertionem quod vilitas sit alienario, credendum est.

CLAVSULA CLIII.

Si inueneris praemissa, &c.

1. Citationem parit rescripti clausula, Si inueneris praemissa, &c.

CLAUSULA CLIV.

Si ita est.

- 1 *Nisi addatur verba illa, per summariam informationem.*
- 3 *Commisarius vigore clausula, Si inueniens premissa, &c. in re iudicata non tenetur partem citare secus in graui.*
- 4 *Gratiam conditionalem facit clausula, Si premissa tepereris esse vera, &c.*
- 5 *Commisarius in vna clausula, Si premissa tepereris, &c. si non censibus sibi citatis partibus de veritate dispenderit, exequatur, talis dispensatio, seu executio est nulla.*

Hanc clausulam requiritur partis citationem, nulla ferè dobitatio est, id enim tenet Rota decif. 14. de dolo, & contum. in antiq. post Ioannem Andri. in Clem. Iudic. de Offic. deleg. l. abditque, ita seruatur Cancellarium, & Rotam DD. Auditorum; ita etiam tenet eadem Rot. decif. 12. n. 10. circa mod. de officio deleg. in meo, & ibi Papaz. in addit. & Felin. in cap. 1. n. 6. de rescripto. Monet. de communi. vltim. volum. cap. 7. n. 138. quauis Lap. alleg. 60. num. 1. & 3. dicat hanc clausulam, Si inuenieris, &c. in rescriptis appositam non importare conditionem, sed modum iurisdictionem quamdam, ac præceptum examinae de veritate, prout cum refert Sanchez de Matr. lib. 8. disp. 34. num. 15. Theodos. de Rubella in singul. Rota tom. 2. p. 4. claus. 744. n. 1.

1 Primò supradictam principalem resolutionem limita, nisi addatur ea verba, per summariam informationem, tunc enim potest Commisarius citare, vt sumat informationem, non tamen tenetur, nec potest dare parti nomina testium, Rota decif. 13. de dolo, & contum. in antiq. Monet. d. n. 138. vers. id autem limitandum.

2 Secundò limita, vt si agatur de re modica, non tenetur talis Commisarius partes citare, secus in re graui, Rota decif. 16. de dolo, & contum. in antiq. Mart. d. claus. p. 1. claus. 156. n. 1. in vlt. impress. Monet. d. num. 138. vers. 1. vbi pariter limita, quando ceteris etiam modis informationis sumende à committente præfribitur, vt quod inspectis litteris commissum negotium exequatur, prout est casus in cap. 1. vers. vtrum quauis, de rescripto.

4 Aliquando hac clausula concipitur sub aliis verbis, videlicet, Si premissa reppereris esse vera, &c. quæ condicioalis est, facitque gratiam conditionalem, Felio. in cap. si constitueris, n. 3. de consue. idèque gratia cum illius infectione concessa requirit veram & exactam narratorem probationem, vt dictum fuit in Casalen. seu nullius præpositura 22. Aprilis 1597. eorum Gispio, vbi etiam habetur decisioem Agidij 113. cum concordantibus, assententem pro verificatione narratorum sufficienter leuiores probationes, ac miona plenas, procedere in illis, in quibus intentio Papæ coocedentes principaliter non defraudatur.

5 Amplia ita hanc clausulam, Si premissa reppereris, &c. facere gratiam conditionalem, vt si Commisarius non confitro sibi citatis partis de veritate, dispenset, aut exequatur, talis dispensatio, seu executio sit nulla, quauis præces sint in se veræ, vt per Sanchez de Matr. lib. 3. disp. 33. n. 1. & 4. lib. 8. disp. 34. n. 16. Monet. de communi. vltim. volum. cap. 7. num. 138. post mod. obseruantes, hoc esse intelligendum, nisi subiciatur clausula, Confirmandum eas non eramus, nam tunc sufficeret quod se extrajudicialiter informet, certiorque fiat de veritate precom.

6 Supradicta clausula, Si inuenieris, &c. & alia sublequentes, Si reppereris, &c. an differant i vide Mart. de claus. p. 1. claus. 156. in vlt. impress.

August. Barbosa de Clausul.

- 1 *Dolorem referentur de vi, & effectibus huius clausulae agens.*
- 2 *Clausula, Si ita est, de iure tacite subintelligitur in quocumque rescripto.*
- 3 *Iurisdictionem, vel executionem conditionalem tribuit clausula, Si ita est.*
- 4 *Verba, Si ita est, dispensatis, inducunt formam, & solemnitatem.*
- 5 *Clausula, Si ita est, non procedit in iis, quæ præsumuntur à iure.*
- 6 *Gratiam conditionalem facit clausula, Si ita est, & effendit Papam de narrati notitiam habuisse.*
- 7 *Rescriptum conditionale non reddit clausula, Si ita est, quando gratia est de præfenti.*
- 8 *Causa cognitionis, & partis citationem non importat hac clausula, Si ita est, cuius contrarium verum.*
- 9 *Conditionem non ita facit clausula, Si ita est, in rescriptis postea, vt suspendat iurisdictionem Commisarii, vtque ad eius verificationem, sed solum ipsam Commisariam, seu exequatorem mixtum reddit.*
- 10 *Iurisdictionem contententem in dispensatione requirit clausula, Si ita est, in dispensatione postea.*
- 11 *Claus. Si ita est competens, &c. dicitur conditionalis, appositus in gratia debet in primo iustificari.*

De vi, & effectibus huius clausulae vide Mart. de claus. part. 1. claus. 141. aliàs 157. in vlt. impress. Mart. Antonio. var. rescript. lib. 1. rescript. 8. n. 1. & 4. Monet. de communi. vlt. volum. cap. 7. n. 126. cum seqq. vbi n. 128. subdit quòd idem importat quod clausula illa, Peris existentibus narrati, & clausula, Si preces veritate minuat, Theod. de Rub. in singul. Rota tom. 2. p. 4. claus. 745. & 746.

Hæc clausula tacite de iure subintelligitur in quocumque rescripto, si in princip. C. de diuers. rescript. cap. 2. de rescripto. vbi Rip. n. 19. Socio. cap. 164. n. 6. lib. 2. & ideo semper apponitur ab expeditotibus, quando gratia est in forma commissaria, vt fuit dictum in Perugalen. dismembrationis 15. Junij 1601. eorum Iulio, quam refert Mart. d. claus. 157. n. 3. Theod. de Rub. claus. 745. n. 3. vbi n. 10. quòd solet apponi io litteris gratiæ, & si non apponatur, tacite inest.

Iurisdictionem, vel executionem eoditionalem tribuit, vt per Abb. caus. 36. incip. Cum in auri. col. 4. versum si bene consideris, lib. 1. Marchel. de commiss. p. 1. pag. 121. n. 78. in vlt. impress. Garc. Giron. de primile. seu exemption. explicatione, n. 115. vbi n. 1158. dicit, quòd verba, Si ita est, dispensatio, inducunt formam & solemnitatem non leuem, Seraph. decif. 989. n. 1. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. C. concl. 367. n. 12. vbi n. 13. subdit, vt hæc clausula non procedat in iis, quæ præsumuntur à iure, quia alio requiritur, quod veritatem, prout si mandatur, aliquem vel virum probum admitti, & in rescripto dicitur, Si ita est, admittas, quia fuisse præsumptio iuris.

Vnde gratiam facere conditionalem, & ostendere Papam de narrati notitiam non habuisse, coocuit Rota apud Seraphin. d. decif. 989. num. 1. quem refert Monet. d. cap. 7. num. 129. tradit Mart. disp. claus. 157. n. 1. & post Vettal. decif. 123. num. 1. part. 1.

X x
alictis

asserit Marchet. de Commiss. d. part. 1. pag. 311. num. 78. non reddere tamen rescriptum conditioale, quando gratis est de prelati, idem firmat Staph. decif. 775. num. 5.

8 Non importare hanc clausulam cause cognitionem, nec partis citationem, seu vocationem, tenent Lap. alleg. 60. num. 1. Card. in Clem. 1. num. 17. de offic. deleg. Marchet. var. lib. 2. cap. 1. num. 158. cum duobus seqq. Verum eorumque iniqua probabiliter sequuntur Felin. in cap. ult. num. 32. de presump. Rot. decif. 12. de offic. deleg. in noui, Sanchez de Matrim. lib. 8. disp. 34. n. 16. Monet. de commu. vltim. volunt. cap. 7. num. 151. vbi subdit, hanc clausulam in rescriptis positam non ita conditionem facere, vt suspendat iurisdictionem Commissarii vsque ad eius verificationem, sed totum ipsum Commissarium, seu exequutorem mixtum reddere. Sub distinctione tamen tem composuit Marchet. de Commiss. d. p. 1. pag. 311. num. 81. dicens, aut adest partis, vel testis interesse, aut cessat, primo casu requirit citationem credit, in secundo vero minime. Rota decif. 17. num. 6. p. 1. in posthum. Farin. vbi quod requirit causae cognitionem, sed quod sufficit extrajudicialis informatio.

10 Et hanc clausulam in dispensatione appositam requirit iurisdictionem contentuam in dispensatione, fuit dictum in Barcinon. matrimony 15. Martij 1604. coram Penia, impressa per Farin. decif. 71. n. 4. p. 1. recent.

11 Claus. Si ita esse, competeret, &c. dicitur conditionalis, & apponit in gratia debet in prima iusticiari. Rot. decif. 155. n. 1. part. 1. in posthum. Farin.

5 Exceptionis, quae rescriptum ex eadem scriptura, vbi clausula, Sine aliqua exceptione, &c. est scripta, non censetur sub illa comprehensa, etiam si alioquin indaginem requireret.

6 Exceptionis erroris in ipso instrumento, & ex eodem fonte, opponere potest debitor, etiam si promississet solvere, omni molestia, & exceptione remota.

7 Exceptionis promouentis ex natura rei, non censetur comprehensa sub clausula, Sive aliqua exceptione, &c.

8 Subreptionis exceptionibus nunquam renunciarum censetur, licet Principi id manderet.

9 Exceptionis non apponenda si pars apponeret, & dicensur pariter super quacumque, & reuelantia iuratum, tunc faciem prauidendum etiam sive clausula, Sine aliqua exceptione, &c. ac si nihil fuisset promissum.

10 Appellatio per clausulam, Sine aliqua exceptione, &c. quomodocumque, & per quacumque clausulas generalis, quod videtur exclusiua, extenditur.

Oportet exceptionem, & defensionem excludi hac clausula, l. Thais. §. Stichum seruum, ff. de fideicom. lib. 1. Betazol. de claus. instrum. claus. 22. gloss. 1.

Non tollit legitimas exceptiones, vt ex text. in cap. ex parte 2. de offic. deleg. oiaat Rebuffin in compend. alien. num. 46. vnde si factum, io quo cadere potest exceptio rationalis in dubio per rescriptum, vbi est posita haec clausula, vel illa, Nulla exceptione obstante, fruolae exceptiones videntur repositae, non autem rationabiles, gloss. in d. cap. ex parte, Vital. de Camban. in trall. claus. pag. 16. col. 1. num. 2. Celf. Vgo in similis trall. pag. 490. col. 1. Betazol. vbi supra, & fuit dictum in Asten. fruallum 17. Martij 1611. coram Illustissimo Patriarcha Monacensi. In statu vero, aut constitutoibus, quando tolluntur omnes exceptiones, ione oon solum fruolae, sed etiam legitimae sublatas dicuntur, & praecipue si conditis fuerint ab habentibus merum & mixtum imperium, ita Myning tom. 1. abferu. tom. 1. Catol. de Gualis de except. except. 1. cum seqq.

Sub hac clausula oon censetur comprehensa illae exceptiones, quae resultant ex eadem scriptura, vbi clausula haec est scripta, Alex. conf. 119. num. 2. vol. 1. Borsat. conf. 234. num. 1. vol. 3. Suet. conf. 146. num. 2. 4. vol. 3. Ioan. Bapt. Costa in trall. de clausulis communi. claus. 102. num. 6. & de obligatione Generalis tradit Gallef. ad 4. partem formae quafi. 1. num. 8. & fuit dictum in Mediolanen. pecuniaria 16. Martij 1591. coram Gipro, etiam si alioquin indaginem requireret talis exceptio, ex instrumento resultans, vt per Cassad. decif. 10. de rescript. n. 1. & 2. Saturn. in compend. variis que Signatura n. 3. & seg. Rot. decif. 649. num. 3. lib. 3. part. 3. diuersi & fuit tentum in vna Recanatum. transfectionis 17. Novembri 1591. coram Gipro, impressa per Zach. post trall. de oblig. Generalis decif. 8. & in Astenala. seu Ripana pecuniaria 15. Martij 1606. coram Reuerendissimo D. meo Cecilio Decano, impressa per eundem Zachariam decif. 14. num. 1. & in Romana resfectionis 11. Ianuarij 1597. coram Cordoba, pariter impressa apud eundem Zach. decif. 41. num. 7. quam quidem exceptionem, quae ortum habet ex ipso instrumento, & ex eodem fonte, opponere potest debitor, etiam si promississet solvere, omni molestia, & exceptione remota, cuius naturae exceptiones sunt, vel non tradita, pretij non soluti, &c. adimplementis non soluti. Exemplum est io locatore, vel venditore

CLAUSULA CLV.

Si videbatur.

Importat hac clausula arbitrium boni viri, l. fidei commissaria libertas, l. 2. ff. de fideicom. lib. 1. l. fidei commissaria 1. §. quomodoque ff. de legat. 3. cum aliis allegatis in Cemen. habitus 14. May 1607. coram Iustis, latet Monet. de commu. vltim. volunt. cap. 7. num. 142. cum seqq. Et de verbis, seu simili clausula. P. tibi videbatur, quod importet boni viri arbitrium, latet probant Menoch. de arbit. lib. 1. quafi. 8. n. 2. Goozal. ad reg. 8. Cancel. §. 7. prout. n. 112. & seq. & id ipsum de verbis, Facias quod tibi videbatur expedire, tradit idem Menoch. d. quafi. 8. num. 5. & de illis, Si bonum, aut iustum tibi videbatur, num. 6. de iis vero, Si tibi placeat, n. 7. & 9. & de illis, Si tibi probetur, n. 8. refert Monet. d. num. 143.

CLAUSULA CLVI.

Sine aliqua exceptione, &c.

- 1 Exceptionem omnem, & defensionem excludit clausula, Sine aliqua exceptione, &c.
- 2 Exceptionis legitimae non tollit clausula, Sive aliqua exceptione, &c.
- 3 Exceptionis fruolae, non autem rationalis per clausulam, Sine aliqua exceptione, &c. videtur repulsa.
- 4 Exceptionis omnis quando tollitur in statu, aut constitutionibus, tunc non solum fruolae sed etiam legitimae sublatas dicuntur.

agente ad pretium rei locatæ, vel venditæ vigore instrumenti locationis, vel venditionis, cui ea forma statuti non possit apponi aliqua exceptio, potius eo non obstante emittitur, vel conductus opponere, non habui rem venditam, non potui rei locata, Alex. conf. 119. num. 1. vol. 1. Turret. conf. 49. num. 14. col. 2. latè Catol. de Graffis in trall. de except. except. 13. n. 1. 3. & 7.

7 Sic etiam sub hac clausula non censentur comprehendere exceptiones provenientes ex natura rei, Bald. in aut. profane. C. de fideiuss. Felin. in cap. ex parte, il. 2. in 10. limitat. & ibi Dec. num. 37. de offic. deleg. Rota in Lauretana prady, fin pecuniaria 15. Aprilis 1593. coram Giepio; nec exceptiones subreptitias, quibus nunquam tenentur censetur, licet Principi esse possent, vt per Capol. in specie, conf. 4. col. 7. vers. plus eiam dica, Grauet. de antiquis. tempor. p. 4. §. transiit, num. 125.

9 Vtium si apponantur exceptiones non apponende, & pars taceat, ac non contradicat, sed solum discutiat pariter super qualitatibus, & releuancia illarum, tunc facit praiudicium, ac si nihil fuisset promissum, ac esset de iure admittende; in Innocentio cap. cum Beroldus q. 4. in fin. de sent. & re iudicat. Alex. conf. 77. n. 1. vol. 2. Cap. alleg. 25. incip. An minor certificatus, vers. ad quoniam, Gallef. de oblig. Curat. ad 4. partem formæ, quest. 4. in princ. Tiber. Salust. lib. 1. cap. 14. sub n. 3. versum in executione, Anton. Coin. de absint. inam par. quest. 21. n. 3. vers. & ita nominatim, Rota in Auerit. parochialis 11. Decembris 1609. coram Card. Marquemonte.

10 Et quod per hanc clausulam, quemadmodum & per quancumque clausulas generales videatur exclusio appellatio, sentit Rugin. de appellat. §. 9. gloss. 2. cap. vnic. num. 18. cum seg. Turret. conf. 86. n. 10. vol. 2. quas refert Ioan. Bapt. Costa d. claus. 10. n. 8.

- 13 Possessionem alterius plenam præferens solum in clausula, Sine praiudicio, &c.
- 14 Clausula, Sine praiudicio, &c. posita in concessione, quæ est incompatibilis cum dispositione, vel dispositionem variat, vel vincitur à dispositione.
- 15 Civilitatis & immunitatis in Breui Apost. infera clausula, Sine praiudicio, &c. ad solam civilitatem refertur.
- 16 Iurisdictionem Iudicis ad quem non tollit in commissione clausula, Sine praiudicio, &c.
- 17 Exequutorum maxime facit clausula, Sine praiudicio iurium alterius.
- 18 Claus. Sine praiudicio quotuamcumque suorum iurium, habet vim præferentis, etiam in minimis.
- 19 Claus. Sine praiudicio alicuius, &c. requirit causam cognitionem.

Svbi intelligitur hæc clausula in omnibus concessionibus, quando potest stare cum principali dispositione, Setaphio. decif. 198. num. 18. Menoch. conf. 103. §. num. 11.

Et sic in qualibet gratia Pape, Saneio, in reg. de iure quæstio non tollendo, quæst. 1. in princ. & fuit dictum in Pampileus. sepultura 10. Novembris 1608. coram Greger. X. V. inter eius decisionis impressas, decif. 189. n. 1. quæ etiam reperitur inquestis per Fatimac. decif. 126. n. 1. p. 2. recent. Principis enim gratia semper intelligitur sine alterius iniuria, l. 2. §. quæ à Principe. sine quid in locis publ. cap. super eo, de officio deleg. Dec. conf. 15. n. 4.

Et in quolibet rescripto, prout signanter de clausula, Sine praiudicio iuri alicui, agenes concludunt, Rot. decif. 21. n. 5. de proband. & in Bergen. de Arrejo, vlt. Januarij 1594. coram Litta.

Semper tamen intelligi debet de alio praiudicio quam expressio, vt per Olad. ad conf. 330. in fine, Paris. conf. 70. num. 12. lib. 1. Gabr. conf. 51. num. 29. & seg. lib. 1. Theodof. de Rub. d. claus. 754. num. 9. Vercelli. decif. 15. in fine, de interpretat. Honed. conf. 86. num. 47. tom. 2. Stephan. Gratian. dispert. forens. cap. 867. n. 19. Cæsar. Angel. de contradiç. legum. q. 12. n. 9. Rebuff. in praxi benef. in forma n. prout in verb. demandat, num. 6. Cenc. post lib. prallie. quest. sing. 100. num. 3. & dictum fuit in Teletana admissio 17. Iulij 1609. 6. coram Pampilio, impressa per Fatimac. decif. 192. n. 6. p. 1. ac proinde operatur tantum super non expressis 7 in eodem contractu, vt per Rebuff. in praxi iur. de eret. in Collet. ad fin. Mandof. conf. 10. n. 14. Matr. de clausul. p. 1. claus. 157. num. 1. & 9. vlt. impress. Rota decif. 720. n. 8. p. 1. in postib. Farin. alijs p. 3. recent. vbi quod non cateodirot ad expressa.

Præferuat ius illius, ad cuius fauorem clausula hæc apposita est, Put. decif. 191. num. 17. lib. 1. in correctu, vbi ait, quod ista clausula vtili non concedit, sed ius, siue bonum, siue malum, prout antea erat, dimittit, & decif. 113. lib. 2. Matr. de clausul. 157. num. 1. Aloyf. Rice. in collet. decif. p. 4. collet. 833. in princip. & collet. 1243. Vercelli. decif. 119. part. 1. Setaph. decif. 144. num. 6. & fuit dictum in Regine. feud. de Tabili 24. Novembris 1586. coram Cardin. Pampilio, & in Mediolanen. 8. Iulij 1612. coram Reverendissimo D. Pampilio inn. impressis per Fatimac. decif. 419. num. 1. part. 1. recent. Theodof. de Rubicis in singul. Rota tem. 2. part. 4. claus. 754. num. 2. cum seg.

Reddit actum conditionalem, si, & quotiens præ iudicium ex acta alicui inferatur, Peteg. de fideicom. 47. q. 7.

CLAUSULA CLVII.

Sine praiudicio, &c.

- 1 Clausula, Sine praiudicio, &c. subintelligitur in omnibus concessionibus, quando potest stare cum principali dispositione.
- 2 Gratia in qualibet Papa semper intelligitur clausula, Sine praiudicio.
- 3 Principi gratia semper intelligitur sine alterius iniuria.
- 4 Rescripto in qualibet semper intelligitur clausula, Sine praiudicio alicui iuris.
- 5 Clausula, Sine praiudicio, &c. semper intelligi debet de alio praiudicio quam expressio.
- 6 Clausula, Sine praiudicio, &c. operatur tantum super non expressis in eodem contractu.
- 7 Ius illius præferuat clausula, Sine praiudicio, &c. ad cuius fauorem apposita est.
- 8 Actum conditionalem reddit clausula, Sine praiudicio, &c. si, & quotiens praiudicium ex actu alicui inferatur, & intelligitur de conditione resolutionis, & non suspensionis.
- 9 Possessio data sub conditione resolutionis censetur parè data.
- 10 Depositi conditionale non dicitur ex eo, quod factum fuerit cum clausula, Sine praiudicio, &c.
- 11 Clausula, Sine praiudicio, &c. an præferat ius tam in pretorio, quam in possessione, referuntur duæ sententia, & n. 1. August. Barbosa de Clausul.

num. 47. *sub num. 29. vers. idem*, Marta d. *claus.* 157. num. 1. Marefcor. *var. resol. lib. 2. cap. 157. n. 2.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 980. num. 8.* quod tamen est intelligendum de conditione non suspensiva, sed resolutive, hoc est, quod confilio de alterius praeiudicio, & tunc, actus resoluitur, interim autem actus gestus cum dicta conditione habetur pro puro, *Pet. leg. d. art. 47. sub num. 29. vers. intellige*, Honded. *conf. 86. num. 44. tom. 1.* Seraphin. *dec. 877. n. 2. & 3.* ubi dicit, quod possessio data cum dicta conditione, censetur pure data, quando non apparet alium habere portoria iura, ex additis in Ferrarier. *beno- rum 16. febr. 1613. coram Reverendissimo D. meo Pamphilio*, impensis per *Fatid. dec. 513. sub num. 3. part. 1. recent.* Theodof. de Rubicis d. *claus.* 754. num. 6. & *claus.* 965. 2.

10 Unde conditionale depositum non dicit ex eo, quod factum fuerit cum hac clausula, censuit Rot. *coram Gregor. XV. dec. 12. n. 1.*

11 Vitum autem hae clausula praeferuius tam in petitorio, quam in possessorio, quæstio est dubia, in qua una sententia tenet in utroque ius praeferuere, quam tueri Peregrin. d. *art. 47. num. 29. & art. 48. sub num. 16. & conf. 2. sub num. 63. vers. & in summa, lib. 2.* Marefcor. *var. resol. lib. 1. cap. 55. n. 31.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 867. num. 35.* & sæpe in Rota ita fuit resolutum, & signanter *dec. 1013. part. 3. lib. 3. dicitur & coram Seraph. dec. 401. num. 1. & 2. & in Romana domus de Cardeli 17. May 1609. coram Card. Canaleio, & in S. Senerini benorum 1611. coram Card. Sacrota*, ubi dicitur, quod stante tali clausula, vel censetur retenta possessio alterius, vel quatenus id verificari non possit; vitabitur possessio alteri data cum dicta clausula, & fuit etiam dictum in *una civitate Castellæ 13. Iuly 1612. coram Pbalde*, ubi dicitur non censeri praeiudicium iuri alterius quoad possessionem, nec etiam ad effectum maintenance, & quod praeferuat iura tam in petitorio, quam in possessio.

12 Altera sententia tenet, non praeferuere nisi iura in petitorio, & fuit non semel tenum in Rota coram Mante. *dec. 311.* & coram Seraphino *dec. 756. num. 2. & in Romana census 13. May 1608. coram Reverendissimo Domino meo Coccino Decano, & in alia Romana census 14. Nouemb. eiusdem anni 1608. coram Cardinale Marguamonte*. Quæ quidem contrariæ opiniones facile concordari possunt, si iuriam intelligamus, quando versatur in actu facto à Iudice, veluti quando Iudex dat immisionem cum hac clausula: secundum verò, quando versatur in actu possessorio voluntariè facto ab eademmet parte.

13 Hanc clausulam praeferuere solum possessionem alterius plenam, tenent Cæf. de Grassis *dec. 3. n. 3. & 4. & de verb. signif. Honded. conf. 86. num. 51. tom. 1.* Rota d. *dec. 11. num. 3. part. 1. recent.* & fuit dictum in *Romana domus de Cardeli 1. Decemb. 1617. coram Card. Canaleio, & in Saliner. Castellæ Alampet 7. Februario 1618. coram Card. Persifio*.

14 Posita in concessione, quæ est incompatibilis cum dispositione, vel dispositionem vitiat, vel à dispositione vitaturus actus redditur negatorius, Seraph. *dec. 398. n. 17.* Unde in transpositione posita in directis contrariis, & incompatibilibus, cum priori instrumentum venit reicienda, vt per Aym. *conf. 19. n. 1.* Put. *dec. 370. lib. 1. in corollis*, cum per secundum censetur inducitur nouatio, Atrelin. *conf. 21. num. 1.* Cæc. *conf. 463. n. 5.* Cachet. *Pedem. dec. 142. num. 11.* quæquid dicam Natr. *conf. 127. n. 2.* Gozad. *conf. 38. n. 2.* Theodof. *dec. 126. n. 5.*

Inserta in Breui Apost. ciuitatis, & immunitatis 15 ad solam ciuitatem refertur, ne aliàs videret, & nihil operatur, Menoch. *conf. 117. n. 4.* Marta d. *claus.* 157. num. 10.

In commissione non tollit Iurisdictionem Iudicis ad quem, & licet non operetur effectum suspensiuum, operatur tamen desolutiuum, vt de eo cognosci possit & procedi ad vltiora etiam reuocando, Seraphin. *dec. 845. num. 1.*

Facit exequutorem mixtam clausula illa sine 17 praeiudicio iurium alterius, Gregor. *dec. 413. n. 1.*

Clausula, Sine praeiudicio quarumcumque suorum 18 iurium, habet vim praeferentis etiam in minimis, vt per Put. *dec. 6. n. 2. lib. 2.* Louet. *de re censue. lib. 1. q. 40. num. 178.*

Claus. Sine praeiudicio alicuius, &c. requirit causæ 19 cognitionem, Verall. *dec. 184. n. 4. p. 2.* Theodof. de Rubicis *in singul. Rota tom. 1. p. 4. claus. 756. num. 5.* ubi num. 6. ait quod in omni gratia tenetur tacite inellecta, seu apposta, cum semper censetur aliquid concedi sine praeiudicio iurium alterius, & num. 7. quod si exprimitur, intelligitur etiam de modico praeiudicio.

CLAUSULA CLVIII.

Sine praeiudicio venientium ab intestato, &c.

1 *Dilectus referunt de vi, & effectibus huius clausulae agemus.*

2 *Legitimatus non potest fieri absque clausula, Sine praeiudicio venientium ab intestato, &c.*

3 *Clausula, Sine praeiudicio venientium ab intestato, &c. idem importat quod clausula, Sine praeiudicio legitimorum.*

4 *Clausula, Sine praeiudicio venientium, &c. intelligitur sine praeiudicio alicuius.*

5 *Im in spe succedendi ex fideicommissio, ex pollo, & prouisione in fundo, & emphyteusi, praeferuntur clausula, Sine praeiudicio venientium, &c.*

6 *Clausula, Sine praeiudicio venientium, &c. intelligitur de ascendentibus, & descendentibus, non vero de transuersalibus.*

7 *Im omne successione proueniens ex quacumque maiorem dispositione, & antecessorum omnium, praeferuntur legitimis veris per clausulam, Sine praeiudicio venientium, &c.*

8 *Legitimatus cum clausula, Sine praeiudicio venientium, &c. legitimatus tantum suffragatur in ius, in quibus nullum paratur praeiudicium legitimo vero, & naturali.*

9 *Legitimatus cum clausula, Sine praeiudicio venientium, &c. non potest minime legitimorum legitimorum, & naturalium, etiam concordando cum illis, & faciendo partem.*

10 *Legitima intergrè debita de iure filijs legitimis, & naturalibus, si non diminuitur, tunc non obstat clausula, Sine praeiudicio legitimorum, &c. legitimatus petere poterit, quod sibi à parte in testamento restitutum fuerit.*

11 *Legitimatus excluditur à successione intestati, & praeiudicium effectus clausulae, Sine praeiudicio legitimorum, &c.*

12 *Clausula, Sine praeiudicio venientium, &c. posita in legitimatum, attendit Principem, qui concessit privilegium legitimandi cum hac*

hac claufula, voluisse quod certo praeiudicium non inferatur.

- 13 *Voluntatem liberam difpofitionis patris praefertur claufula*, Sine praeiudicio venientium, &c.
- 14 *Claufula*, Sine praeiudicio venientium, &c. *comprehendit tam legitimis filijs, qui exant tempore legitimati, quam poftera nati- tura.*
- 15 *Legitimatio quando est fatta ad inflationem patris testatoris, non operatur claufula*, Sine praeiudicio venientium, &c. *quando agitur de illius fucceffione.*
- 16 *Testamentum factum non operatur claufula*, Sine praeiudicio venientium, &c.

DE vi, & effectibus huius claufulae vide Matiam de clauf. part. 1. clauf. 162. Cardio. Tufch. praetice. concl. tom. 1. li. 2. concl. 156. num. 17. cum feqq. Aloyf. Rree, in collect. decif. part. 1. collect. 178. nouiffimè Theod. de Rub. in fequl. Rotatum 1. part. 4. clauf. 760. Bapt. Fragolo de regimine Chrift. Resp. 1. lib. 3. di. 6. §. 6. an. 3. Gambart. de officio legati lib. 3. §. 39. n. 3. in cum multis feqq. Rot. decif. 87. num. 2. cum feqq. p. 2. in poffum. Farin. alij p. 4. recent. vbi quod in legitimatione non operatur factum testamentum.

1 *Hac claufula folet apponi in difpenfationibus, & legitimatiombus, imò ne clarius legitimatio non poffit fine ea fieri, et fi legitimatus habeat quicumque ampliffimam facultatem legitimandi, oee extenditur, vt legitimatus poffit succedere bonis patris contra illius voluntatem. Dec. conf. 138. num. 9. Card. Mant. de conuict. vltim. volum. lib. 11. tit. 3. num. 9. Theod. de Rub. d. clauf. 760. n. 1. vbi quod hac clauf. pofita in legitimatiene non inuita fante testamento, & n. 19. quod hac claufula operatur vt legitimatio non fit proprie legitimatio, fed dicatur difpenfatio, & fuit dictum in Bononien. hereditatis de Gargantibus 14. Martij 1601. coram Illustriffimo Domino meo Cardin. Milano. Et idem importare quod clauf. Sine praeiudicio legitimatiui, ex Coen. conf. 93. n. 29. lib. 2. tradit Card. Tufch. d. concluf. 356. num. 18.*

4 *Intelligitur fine alicuius praeiudicio, Honded. conf. 64. num. 10. tom. 1. vbi num. 12. quod praefertur ius in fpe succedendo ex fideicommiſſo ex pacto & prouifione in feudo, & emphyteuſi, & conf. 83. num. 14. tom. 2. vbi num. 16. fubdit, quod generaliter pofita, generaliter intelligitur quoad omnes.*

6 *Item intelligitur de afcendentibus, & defcendentibus, non verò de tranſverſalibus, vt per Cald. Perez. receptorum ſententiarum, ſive quaſtionum forenf. cap. 4. num. 16. Cibed. Luſit. decif. 89. num. 4. part. 2. Cardiol. in praxi iudicium, & Aduocatum, verb. claufula 32. Valde. de parit. cap. 11. num. 43. Licet ſub ea tranſverſales comprehendì aſſerant, Socin. ſen. in l. Galus. §. & quid ſi tantum, num. 21. verſ. & licet de liber. & poſthum. & conf. 112. concl. 1. lib. 2. & concl. 57. col. prout lib. 3. Aloyf. Rree, de collect. 1782. verſ. ſecundum officium, Gam. Luſit. decif. 278. Rota decif. 101. part. 1. diuerſ. Cardiol. Tufch. diſt. lita. C. concluf. 356. num. 27. Honded. d. concluf. 83. num. 25. tem. 2. quatenus aſſerit, conſtare etiam ius tranſverſalium, quando reſpectu ſucceſſionem tam paternam, quàm aliam, oee reddatur illuſoria, cum pluribus allegatis in caufa Romana de Guadalu 17. Nouembrii 1566. coram Rabinieria. Theodol. de Rub. diſt. clauf. 760. num. 11. Bapt. Fragolo cit. ſec. vbi hanc patrem deſcendit.*

Arg. Barboſa de Clauſ.

Por hanc claufulam praefertur legitima veris omne ius ſucceſſionis perueniens ex fideicommiſſo, aut ex pacto, & prouidentia, vel ex quacumque maiorum diſpoſitione, & antecellente omnium, Alex. conf. 187. num. 1. 1. verſ. Item poſſet intelligi, lib. 5. Socin. conf. 91. n. 33. lib. 4. Gabr. conf. 10. num. 10. lib. 1. & conf. 12. n. 7. lib. 1. Rota conf. 1. num. 21. verſ. nec illi obſtat. lib. 1. & conf. 106. num. 3. lib. 3. Honded. conf. 64. num. 1. lib. 1. & conf. 59. num. 15. & 16. lib. 4. Rot. decif. 667. n. 3. apud Farin. part. 2. recent. Peregr. de fideicom. art. 13. n. 65. & 87. & fuit dictum in Iouen. Iurifpatrenatus 10. Iannij 1606. coram Liſta. Ideo huiusmodi legitimatio legitimatio tantum ſuffragatur in iis, in quibus nullum paratur praeiudicium legitimo verò & naturali, Gabr. in d. conf. 14. num. 29. lib. 1. qui allegat ibi Socin. R. min. & plures alios, & fuit dictum in Bonon. apothecarum 14. Nouemb. 1603. coram Gregorio X. P. inter decifionem eius impreſſa decif. 201. quae etiam teperit impreſſa per Farin. decif. 65. part. 1. recent. duplicata decif. 64. part. 2. recent.

Vnde talis legitimatus non poteſt minuire legitimam legitimorum, & naturalium etiam concurrendo cum illis, & faciendo partem, prout expreſſe tenuerunt Caſtill. d. Glibus, & quid ſi tantum, n. 16. in fin. ff. de lib. & poſthum. & conf. 18. col. 2. lib. 1. & conf. 419 in fin. lib. 1. Cuet. ſen. conf. 5. num. 8. verſ. eſt etiam verum. Capia conf. 157. in fin. Peregr. de fideicom. art. 23. num. 80. Gabr. conf. 1. n. 11. lib. 2. Decian. conf. 19. num. 4. lib. 1. Rot. in d. Bononien. apothecarum coram Gregor. X. P. verſ. ſal. ob eſſeſſu. Si autem non 10 diminuat legitimam integrè debita de iure filijs legitimis, & naturalibus, tunc non obſtat hac claufula legitimatus petere poſſit quod ſibi à patre in teſtamento relictum fuerit, Dec. conf. 193. num. 1. & conf. 176. n. 6. verſ. ſine enim verba, Gozzad. conf. 6. n. 33. & 78. Gabr. conf. 29. n. 7. lib. 4.

Præcipuus huius clauſulae effectus eſt, excludere legitimatum à ſucceſſione inteſtati, Parif. conf. 146. ſub n. 44. lib. 1. Capyc. decif. 12. num. 5. Mandel. conf. 7. n. 1. Rot. in d. Bononien. apothecarum coram Greg. X. P. verſ. accedat quod.

Poſita in legitimatiombus, oſtendit Principem, qui conceſſit poteſtatem legitimandi cum hac clauſula, voluiſſe quod teſtato praeiudicium non inferatur, vt per Honded. conf. 64. n. 4. & conf. 59. n. 14. & conf. 71. n. 18. tom. 2. & ita intelligitur, ne per legitimatiombus fiat praeiudicium venientibus ab inteſtato in iure quaſito ante legitimatiombus, idem Honded. d. conf. 91. num. 7.

Non tantum præfertur praeiudicium venientium ab inteſtato, ſed etiam liberam voluntatem diſpoſitionis patris, ita vt ſi legitimatus non poſſit paternum iudicium impugnare, tanquam habitatum ad ſuccedendum in eo tantum, quod patri videbitur, Rimpio. ſen. conf. 40. n. 9. & 13. Gregor. decif. 101. num. 4. vbi fuit dictum, legitimatum cum hac clauſula non poſſe dicere teſtamentum nullum eſſe cauſa pteentionis, & erat Angel. conf. 614. poſt num. 1. Socin. conf. 41. ſub n. 4. lib. 3. Capyc. decif. 12. num. 4. quia legitimatus cum hac clauſula habitatur tantum ad ſuccedendum ſecundum voluntatem patris diſpoſitiuam, vel petitiuam: contra verò, vel præter voluntatem patris nihil conſequi poteſt, vt firmat Caſtill. de conuict. vltim. voluit. cap. 1. num. 15. & in ſpeſe, quod ſi legitimatus ſuccedit iuratum in eo, quod ſibi à patre reliquitur, ita vt non teneatur pater ei alios relinquere, notant Card. Iou. conf. 74. num. 2. circa med. Gabr. conf. 10. num. 29. lib. 1. Decian. conf. 40. num. 33. circa med. verſ. hanc quoque.

X 2 3 lib. 3.

lib. 3. Rot. in d. Bononien. apotecarum coram Greg. XV. vers. comprehenditur.

- 14 Comprehendit hanc clausulam tam legitimis filios qui extant tempore legitimatiois, quam postea nascituros, observat Cabod. d. decis. 9. num. 10. & ex Alex. conf. 187. incip. *Videretur, in princip. & conf. 188. in princip. lib. 5. tradit Card. Tusch. dist. concil. 356. num. 11.*
- 15 Non operatur hæc clausula, quando legitimatio est facta ad instantiam patris testatoris, quando agitur de illius successione, secus quando de successione fideicommissitensis, ut fuit dictum in *Pierbicus, fideicom. 9. Februarij 1615. coram Reverendissimo D. meo Ciccino Decano*, impetita per Faxin. decis. 667. p. 1. *revers.*
- 16 Nec etiam operatur fidei testamentum, Gabr. conf. 19. num. 10. lib. 1. Cephal. conf. 442. num. 5. lib. 3. Ruin. conf. 87. num. 10. lib. 3. Gozad. conf. 6. num. 31. & 78. & ex Cotin. conf. 93. num. 19. Card. Tusch. dist. lib. C. concil. 356. num. 19. Mari. de claus. p. 1. claus. 162. num. 1. *in ult. impress. Rot. d. decis. 667. num. 4. Theod. de Rub. d. claus. 760. num. 5. vbi n. 6. plures in contrarium testent. Intellige procedere ad effectum, ut relictum in testamento, teneat etiam nolentibus filiis legitimis, sed non propterea quod legitimatus fiat capax impugnationis voluntatis patris: solum enim habilitatur, ut possit pater illi in testamento relinquere, Dec. conf. 776. sub num. 6. Patil. conf. 14. sub num. 44. lib. 2. Socin. conf. 59. sub num. 49. lib. 4. Bero. conf. 177. num. 4. lib. 2. Ramincio. conf. 41. num. 9. & fuit resolutum in d. Bononien. apotecarum coram Greg. XV.*
- 17 Clausula, *Sine praeiudicio agnatorum*, quominus proximis agnatus succedat vni cum legitimo, intelligitur, dummodo concutatur in pari gradu cum legitimo, non autem si est agnatus remotioris gradus, ita ex Bald. conf. 129. num. 6. vers. *circa quinquies*, lib. 2. tradit Card. Tusch. d. concil. 356. num. 44.

CLAUSULA CLIX.

Sine praeiudicio legitimæ executionis.

- 1 *Iurisdictionem præferat Iudici à quo clausula, Sine praeiudicio legitimæ executionis, ita ut ipse sine visio attentatorum exequi possit decretum per se factum.*
- 2 *Executio potest fieri etiam contra tertium, qui acquisivit lite pendente vigore clausula, Sine praeiudicio legitimæ executionis.*
- 3 *Tertium, qui nulla est obligatio adstrictus, non comprehendit clausula, Sine praeiudicio legitimæ executionis.*
- 4 *Inhibito emanata vigore commissionis continentis clausulam, Sine praeiudicio legitimæ executionis, non causat attentata.*
- 5 *Executionem validam, non verò invalidam, præferat clausula, Sine praeiudicio legitimæ executionis.*
- 6 *Clausula, Sine praeiudicio legitimæ executionis, solum tollit id, quod legitimus solutus est, non quod mulier, aut iuuvenis geritur.*
- 7 *Commissionem etiam causa appellationis restringit, & limitat clausula, Sine praeiudicio legitimæ executionis.*

Hæc clausula iurisdictionem præferat Iudici à quo, ita ut ipse abique visio attentatorum

exequi possit decretum per se factum, seu mandatum iussit & recte relaxatum, & ad ulteriorem executionem procedere valeat, Lancell. de *attem. poss. inhibitionem*, cap. 10. limit. 13. num. 17. Casar. de Grass. decis. 3. num. 2. de *fonten. & re iudic.* Salust. Tiber. lib. 2. cap. 17. num. 4. Nicol. Garc. de *benefic. part. 1. cap. 5. num. 573.* Maria de clausul. part. 1. claus. 138. num. 9. Gonzal. ad reg. 3. *Cancel. gloss. 9. in annot. num. 224.* Valenzuel. conf. 157. num. 71. tom. 1. Gregor. decis. 132. num. 1. & fuit dictum in *Spelunca arventorum 5. Iulij 1599. coram Corubia, & in Romana legitima, seu melioramentorum 5. Decembris 1614. coram Paldo*, impetita per Farinaz. decis. 609. part. 1. *revers.* vbi etiam habetur, quod vigore huius clausula potest fieri executio etiam contra tertium, quia acquiritur lite pendente, maxime si alienatio facta in fraudem executionis inceptæ, vel paratæ, & iterum in *Romana vinea 1. Iulij 1611. coram Illustrissimo Patriarcha Manzardo*. Vbi etiam fuit resolutum, hoc esse intelligendum, ut non possit tertium comprehendere, qui nulla est obligatio adstrictus, sed solum tanquam possessor rei litigiosæ commisit causam factionis, & molestationis, & propterea inhibito emanata vigore commissionis continentis hanc clausulam, non causat attentata, Lancell. dist. limit. 13. num. 2. Cas. de Grass. vbi supra, cum ceteris citatis, & fuit dictum in *Ancianena decij 3. Aprilis 1609. coram Illustrissimo Domino meo Cardinale Milino*, impressa per Marchel. de commiss. part. 2. pag. 17. in ult. impress. quia hæc clausula præferat ut attentatis. Lancell. de *attem. poss. inhibito*, limit. 13. num. 1. Theod. de Rub. in *sup. Rot. concil. 757. num. 6.* Et posita in commissione operatur quod non impeditur processus ex officio, licet propterea non destinatur operari quod in reliquis remanet commissio cum suo effectu. Idem Theod. de Rub. d. tom. 2. p. 4. claus. 96. §. 4. vbi §. 5. subdit quod executio remanet penes iudicem à quo, & non transfertur ad iudicem ad quem.

Hæc clausula præferat executionem validam, non verò invalidam, vbi fuit resolutum in *Romana Casali 14. Novembris 1581. coram Clemente VIII.* impressa per Marchel. de commiss. part. 2. pag. 61. & ideo solum tollit id, quod legitimæ factum est, non id, quod nulliter, aut iniuste geritur, ut similiter resolutum fuit in *Placentina fideiussione 22. Ianuarij 1592. coram Penia*, impetita per Marchel. de commiss. part. 2. pag. 177. & notat Nicol. Garc. de *benefic. p. 1. cap. 5. num. 573.* Operatur autem hæc clausula, quod iudex à quo possit exequi, non tamen impedit quod executio si non sit legitima, non possit revocari, ut per Theod. de Rub. d. claus. 757. num. 5. vbi n. 7. quod impedit executionem iussit sententia, & n. 8. quod ideo non impedit quominus iudex ad quem non possit absolute oulitter excommunicari, & n. 13. tenet quod hæc clausula in commissione appellationis posita præferat iurisdictionem Iudici à quo, ut possit procedere ad executionem, non obstante quod pendat appellatio, & n. 19. dicit quod hæc clausula solum præferat facultatem executoribus litterarum Apost. procedendi ad executionem, non obstante iudicio ordinario.

Restringit, & limitat etiam commissionem cause appellationis, in qua cum ea fuit scriptum, ut censuit *Rota in Segoben. violati testamenti 5. Maij 1595. coram Iulio*.

CLAVSULA CLX.

Sine praeiudicio executionis litterarum Apostolicarum.

- 1 *Clausula*, Sine praeiudicio executionis litterarum Apostolicarum, de *Stylo Signaturae* iussu apponi solet in commissiōibus appellacionum ab executione litterarum Apostolicarum.
- 2 *Litterarum Apostolicarum* via est executiva.
- 3 *Littera Apostolica habens* paratam executionem ad iussu instrumenti publici.
- 4 *Commissio appellacionis* sive *clausula*, Sine praeiudicio executionis litterarum Apostolicarum, non suspendit, nec impedit, quin iudex a quo procedat ad ulteriorem executionem.
- 5 *Subreptione* etiam praetextu retardari non potest executio litterarum Apostolicarum.
- 6 *Littera Apostolica habens* paratam executionem, & non obstat appellacionis passum exequi, si esset iustificata & non entia.
- 7 *Clausula*, Sine praeiudicio litterarum Apostolicarum, intelligitur de litteris Apostolicis tunc expeditis, & non postea emanatis.
- 8 *Index ad quem non* potest ex *clausula*, Sine praeiudicio litterarum Apostolicarum, quominus possit procedere in iudicio ordinario, & cognoscere de iustitia, & nullitate sententiae, qua opponitur.
- 9 *Possessorio* in iudicio promissum ab Ordinario, cum non habeat se pro iustitia, de nullitate, & iustitia sententiae dare poterit, etiam sive *clausula*, Sine praeiudicio executionis litterarum Apostolicarum.
- 10 *Clausula*, Sine praeiudicio executionis litterarum Apostolicarum, venit intelligenda, quatenus de hoc loco sit.
- 11 *Clausula*, Sine praeiudicio executionis litterarum Apostolicarum, praefertur quod legitime factum fuit, non illud, quod nulliter, aut iniuste geritur.
- 12 *Index ad quem non* obstat *clausula*, Sine praeiudicio executionis litterarum Apostolicarum, potest per viam attentatam, & mentionem renovare executionem factam a iudice a quo, si non sit iusta, & recte facta.
- 13 *Epistola clausula*, Sive praeiudicio executionis litterarum Apostolicarum, consumpta dicitur per executionem factam sententiae, & per unicum immixtionem etiam nulliter.
- 14 *Clausula*, Sine praeiudicio executionis litterarum Apostolicarum, apposta per Nuntium in commissiōe directa alicui iudici, non afficit ipsum Nuntium.

DE *Stylo Signaturae* iustitiae apponi solet hae *clausula* in commissiōibus appellacionum ab executione litterarum Apostolicarum, prout apponi solet in commissiōe appellacionis ab obligatione Camerali contenta in instrumento, cuius virtute actum fuit, iuxta eod. Gemin. 99. in *ep. Super primo*, num. 1. & 1. in *Gallei. in reat. obliq. Camer. in 6. p. in cap. de quib. vitiis post processum incidit*, num. 10. cum *segg.* Et quod hae *clausula* semper solet apponi in commissiōe appellacionis a decreto, seu sententia prolata vigore litterarum Apostolicarum Gonzal. ad reg. 3. *Cam. et in anno. contra nullit. & attent.* n. 111.

cum *segg.* Theod. de Rub. in *segg. Rota tom. 1. part. 4. claus. 718. num. 10.* Non tamen apponitur ubi appellatur a sententia lata contra executionem litterarum Apostolicarum. Gonzal. *gloss. 6. n. 103. cum segg.* Theod. de Rub. d. *claus. 718. num. 12.* Nam litterarum Apostolicarum via est executiva, *cap. si capitula 5. de concess. prob. lib. 6.* & fuit dictum in *Quint. Canonica. ius 10. Martij 1607. coram Card. Marquemonte, & in Civitatem confirmacionis concordia 15. Aprilis 1611. coram Illustrissimo Patriarcha Manzamedo, & in Eugubina Canonica 14. Februarij 1613. coram eodem, paratamque habet executionem, cap. super litteris, de rescript. Mohed. dec. 9. de causa poss. & dec. 11. de lite pen. Gig. de poss. quast. 5. num. 2. Berol. conf. 14. n. 1. lib. 1. Sacerdoti in reat. Brenium, n. 4. vbi dicit, illi habere paratam executionem ad iussu instrumenti publici, & fuit dictum in *Piscen. Canonica. sine iudicio 13. Novemb. 1601. coram Penia.**

Operatur igitur quod commissiō appellacionis illam non suspendat, nec impediatur, quia iudex a quo procedat ad ulteriorem executionem, ex adductis per Mart. d. *claus. part. 1. claus. 160. num. 10. in ult. impress. Nicol. Gate. de benef. part. 1. cap. 1. num. 179. addend. Greg. dec. 1. 2. m. 1. Revers. diff. Dominum meum Coctin. dec. 144. h. 7. Lotter. de re benef. lib. 1. 9. 1. h. 3. ac proinde, ne iudex ad quem ante executionem sententiae latae a iudice a quo possit se introducere, Bald. conf. 427. vol. 1. Aloyf. Rice. in *praxi aerea. resol. 411. num. 130.* tantum, ut earum litterarum Apostolicarum executio etiam praetextu subreptionis retardari non possit: ideo si ex hoc capite appellacioni fuerit, non erit admittenda appellatio, nisi cum hac *clausula*, & talis subreptionis exceptio est ad petitionum remissionem, Gig. de poss. quast. 33. n. 9. *vers. secundum*, Sacerdoti in *compendio vers. quae Signaturae* n. 85. Staphil in reat. de commiss. lit. iust. 5. in *primo* igitur n. 34. *vers. alia.**

Quae quidem veniunt intelligenda tantum procedere litteris Apostolicis iustificatis, & non antea, ut per Caf. de Gaslis dec. 12. num. 4. de probat. Patif. conf. 138. num. 1. lib. 4. Rot. in *Portugale. dismembrationis 16. Iunij 1593. coram Cardinale Blancetto, & in Novarien. Canonica 14. Decembri 1611. coram Illustrissimo Patriarcha Manzamedo, & in Altorien. Archidiaconatu 9. Novembri 1601. coram Cardin. Lancelotto*, vbi habetur, non obstante sententia quod litterae non essent iustificatae, non impediri quin litterae praefactae iterum possint iustificari, nec exinde illas dici vulneratas, quod etiam patet dictum fuisse in *Norichen. pensum 26. Novemb. 1607. coram Card. Cavalero.*

Intelligitur patet hae *clausula* de litteris Apostolicis tunc expeditis, & tunc in esse existentibus, non de postea emanatis, & fuit dictum in *Adiudic. sana Scholastica 5. Iunij 1599. coram Cardinale Lancelotto*, impressa per Marchef. de *Canonif. part. 1. pag. 194. in ult. impress. Mart. p. 1. claus. 190. num. 6. in ult. impress.*

Virtute enim huius *clausulae* non impeditur iudex ad quem, quominus possit procedere in iudicio ordinario, & cognoscere de iustitia, & nullitate sententiae, quae opponitur, sed solum per illam praeservatur facultas exequi litteras litterarum procedendi ad executionem, non obstante iudicio ordinario. Put. dec. 97. 2. lib. 92. in *correlis*, lib. 1. Aloyf. Rice. in *praxi aerea. resol. 341. num. 1. Martescot. ver. resolu. lib. 1. cap. 55. num. 31. & cap. 85. num. 4. & lib. 12. cap. 117. num. 1.* & fuit dictum in *Hispalensi, & Cameriac. permutacionis 11. Martij 1556. coram Gispelo*, impressa per Nicol. Gate. d. *part. 1. cap. 1. num. 574. & per*

Marchef. in commiss. par. 1. pag. 166. & in Oxenem. beneficij 18. Nouemb. 1597. coram Card. Lancelotto, imprecilla per Marchef. de commiss. d.p. 1. pag. 433.

- 9 Quare prouisus ab Ordinario in iudicio possessio-
rio, cum non habet se pro spoliato, de nullitate, &
iniustitia dictæ teocentis date potest, Put. decis. 419.
lib. 1. Marchef. de Commiss. d.p. 1. pag. 499. num. 105.
- 10 quia hæc clausula venit intelligenda quatenus illi
de iure locus sit, lat. in l. causis, nom. 7. C. de translat.
Crescent. decis. 47. alijs 1. de rescript. Rot. in dicit.
Hispalen. & Caurien. permutatijs, ubi etiam fuit
resolutum, hæc clausulam non importare præcisam
necessitatem dimittendi vitamque possessionem,
naturalem scilicet, & civilem; sed tantum concedi
facilitatem immittendi in eam & corporalem
possessionem, nec ideo ille, qui possidebat, qui non
habuit se pro spoliato, prohibetur vel remedium pos-
sessoris.
- 11 Non operatur tamen quæ Index ad quem, qui
cognoscit de causa appellationis, non possit reoccur-
re omnia gesta per Iudicem à quo, si inuult pro-
cessit, hæc enim clausula solum præseruat quod
legitimè factum fuit, non illud, quod nulliter, aut
inuult geritur, vt per Marchef. de Commiss. par. 1.
n. 107. Nicol. Garc. d.p. 1. cap. 5. n. 174. Aloyf. Ricc. in
d. præxi aurea, resol. 433. n. 1. Et quod Index ad quem
non obstante hæc clausula possit per viam attentati,
& per viam mantentionis reoccurrere executionem
factam à Iudice à quo, si non sit titi & testis facta,
tradant Martz de clausul. par. 1. claus. 160. num. 4.
Gregor. decis. 91. in fin. Sed de veritate huius resolu-
tionis dubitauit Rota in Terdonem. beneficij 14. No-
uemb. 1614. coram Pseudo, vt fuit dictum quod
multi ex dominis valde dubitabant, imò quod in-
clauabant in contrarium sententiam, quod hæc
hæc clausula non posset, nisi vis ordinaria executio
à Iudice à quo facta reuocari. Sed nihilominus Rota
postea sequuta fuit primam opinionem, & per viam
attentati, & etiam mantentionis reuocauit execu-
tionem nulliter factam à Iudice à quo, in Verdunem.
Pecarij 1. Iulij 1619. coram Buratto, & in Senegalien.
bonorum 14. Aprilis 1617. coram Rembulo. Dutan.
Rota decis. 14. n. 3. ubi quod non impedit hæc clau-
sula reuocationem attentatorum.
- 13 Consumptus dicitur effectus huius clausulæ per
executionem litterarum Apostolicarum, ad quarum
favorem concessa fuit, factam semel, & per viam
immissionem etiam nulliter, & exequatur dicitur
functus officio suo, Rota decis. 16. de re iudicata, in
namu, Titag. in l. bono. 6. hoc sermo, limit. 1. n. 4. ff. de
verbor. sign. Aloyf. Ricc. in d. præxi aurea, resol. 412.
num. 2. & fuit dictum in d. Hispalen. & Caurien.
Giprie. Quia hæc clausula non impedit quo minus
facta executione possit dari de nullitate exclusio-
nis, & possessor mantentio; si non habuerit se pro
spoliato, quia facta executione est consumptus effe-
ctus huius clausulæ; secus tamen ante factam exe-
cutionem. Nam donec sit executio, propter hæc
clausulam non potest dari mandatum de manue-
nendo, ne oriantur contrarietas, si executor eiecerit
& Index, cui est commissio causa, manueret, ira
ex pluribus Rotæ decisionibus, Theod. de Rub. in
sicg. Renatom. l. p. 4. cl. 738. n. 1. & 3. ubi n. 4. verum
dictum quando mandatum de manueudo daretur
simpliciter; secus si cum hæc clausula, & n. 6. resolu-
tum quod hæc clausula posita in commissione intelli-
gitur de literis antea emanatis, non autem de gratia
postea concessa, non facta mentione litæ.
- 14 Hæc clausula per Nuntium apposta in commis-
sione dictæ alij Iudici, etiam censetur repe-

tita, si idem Nuntius commiserit causam alteri Iu-
dici, non tamen illa adicit ipsum Nuntium, qui
postea causam ad se aduocauit abique aliqua refer-
uatione, & non obstante parit oppositione, quod
non procederet, nisi prius solitis terminis decursis,
vt fuit dictum in Oxenem. per hunc 18. Iulij 1593. co-
ram Card. Pamphilio.

CLAVSULA CLXI.

Sine præiudicio obligationis
Cameralis.

- 1 Appellationem non admittit obligatio Cameralis, nisi
ad effectum deuolutionis.
- 2 Obligatio Cameralis habet executionem paratam.
- 3 Executionem paratam habet obligatio Cameralis
probata per scripturam, non autem per testis.
- 4 Clausula, Sive præiudicio obligationis Camer-
alis, si in commissionibus appellationis causa-
rum, in quibus vigore obligationis Cameralis
actum fuit, omnia reperiuntur, per calumniam
extorta censetur.
- 5 Iurisdictionem Iudicis à quo præsertur clausula,
Sine præiudicio obligationis Cameralis.

Hæc clausula vnde signatur iustitia in com-
missionibus appellationum, ubi adicit obliga-
tio Cameralis, ne Iurisdictione Iudicis à quo suspen-
datur per commissionem causæ ad effectum deuol-
utionis factam Iudici ad quem, ne fiat præiudi-
cium habentibus obligationem Cameralem ad sul
favorem, cuius virtus est non admittere appella-
tionem, nisi ad supradictum effectum, & interim illius
executionem non posse retardari, consummandam
per Iudicem à quo, vt per Gallef. de oblig. Camer.
par. 6. in quæst. in ordine post processum, num. 8. & 15.
Thesaur. Pedem. decis. 16. n. 11. Roginel. de appell. §. 1.
cap. 1. vers. Cameralis obligatio, n. 127. & Scacc. in simi-
li tract. lib. 3. cap. 1. quæst. 17. limit. 5. num. 7. & seg. Rot.
decis. 126. n. 1. par. 1. diuers. cum innumeris adductis
per Zachiam post tract. de oblig. Camerali. verb. non ad-
mittitur appellatio. Marchef. de Commiss. par. 1. de com-
miss. appell. in causis Cameral. obligationis; obligatio
enim Cameralis habet executionem paratam, vt per
Molied. decis. 1. & 3. de except. Vt ill. ad Afflic. de
decis. 10. n. 6. in fin. Max. Antonin. var. resol. 4. resol. 12.
Zach. d. tract. de oblig. Camer. quæst. 1. num. 4. & fuit dic-
tum in Romana Denou. 4. Iulij 1600. coram Card Sa-
crato, & in Aconitona pecuniaria 21. Ianuar. 1612.
coram D. mea Pirouana. Intellige, si actum sit vigore
obligationis Cameralis, probate per scripturam,
non autem probate per testes, vt obseruant Scacc.
d. limit. 9. num. 63. Caltrac. de societ. offic. cap. 1. num.
10. vers. contrarium tamen.

Et ad ordinariæ est hæc clausula in commissio-
nibus appellationis causarum, in quibus vigore obli-
gationis Cameralis actum fuit, vt si sine ea causa
aliqua commissio reperiatur, per calumniam extorta
censetur, ita vt Index à quo foam sententiam sine
distinctione, siue interlocutoriam, exequi possit sine
aliquo vicio attentatorum; ita Lancell. de atter. ap-
pell. pendente, cap. 12. limit. 15. n. 1. par. 2. Seraph. de-
cis. 183. n. 2. & fuit dictum in Romana attentatorum 4.
Iulij 1601. coram Peria.

Hæc clausula præseruat Iurisdictionem Iudicis à
quo, vt fuit dictum in Romana vices 14. Iulij 1615.
coram D. Patriarcha Pamphilio, & in eadem 1. Iulij
singulæ

cin/dm anni coram D. Patriarcha Mantuensi, im-
pensis per Marches. de Commiss. p. 1. pag. 554. & per
Zach. post tract. de oblig. Camer. decis. 41. num. 6. vbi de-
cis. 13. x. 6. habetur, quod praesentat ius partium.

CLAUSULA CLXII.

Sine retardatione solutionis
pensionis.

1. *Dollari referuntur de vi, & effectibus huius clau-
sulae agencia.*
2. *Clausula, Sine retardatione pensionis solet appari
in commissionibus super nullitate, vel reductione
pensionis a Papa reservata.*
3. *Non referitur contra titularem cum clausula, Sine
retardatione, &c. sicut translatio ad fauorem
translati.*
4. *Clausula, Sine retardatione, &c. non ponitur in
pensionibus per inferiores a Papa impensis.*
5. *Index non potest valide procedere in negotio princi-
palis sine clausula, Sine retardatione, &c. nisi
prius soluta pensio.*
6. *Iurisdictionem exequendi reservat clausula, Sine
retardatione, &c. Iudici exequutori a quo, non
tamen ligas manus Iudici appellationem ad
quoniam.*
7. *Clausula, Sine retardatione, &c. procedit, quando
sententia fuerit lata in fauorem, & pro validitate
pensionis.*
8. *Terminus non solum iam maturatus, & decursus non
soluitur, sed etiam in futurum decurrendis respicit
clausula, Sine retardatione, &c.*
9. *Literis non iustificatis proceditur ad executionem
contra consensum reservationis pensionis.*
10. *Clausula, Sine retardatione, &c. si de solutione
non coellat, non soluit quin litera sine iustifi-
canda.*
11. *Pensionarius solvere debet pensionem translatario,
etiam non iustificata gratia transference, quan-
do transference erat in quasi possessione exigendi,
& beneficiarius conferens reservationem pensionis.*
12. *Translatarius releuatur ab onere iustificandi gratiam
transference, quando ipse transference fuit in len-
guissima quasi possessione exigendi pensionem.*
13. *Clausula, Sine retardatione, &c. datur in omnibus
iusticiis.*
14. *Tertium veniens ad causam pro suo interesse,
afficit clausula, Sine retardatione, &c. donec
per titularem integre pensionario fuerit satis-
factum.*
15. *Clausula, Sine retardatione, &c. impedit ne pen-
sionem solvere nolumus absoluitur.*
16. *Iurisdictionem conditionaliter dat clausula, Sine
retardatione, &c. ut pensio soluitur interimque su-
stinetur.*
17. *Sententia lata, & amica gesta non prius soluita pen-
sione, sicut clausula, Sine retardatione, &c.
fuit nulla.*
18. *Clausula, Sine retardatione, &c. non operatur,
quando constituit de vitio in vtero.*
19. *Exceptio nullitatis, vel vitiis in vtero, & extrinsecum,
quam ex vtroque proniciens, non retardat solu-
tionem pensionis sicut clausula, Sine retardatione
solutionis pensionis.*
20. *Pensionarius quando dicit per longum tempus non
pretendere pensionem, nihil operatur clausula, Sine
retardatione solutionis pensionis.*

21. *Signatura in aliquibus casibus consensum referens
sine clausula, Sine retardatione solutionis
pensionis.*
22. *Pensionarius vbi agit contra suam ex oblationibus
aliquod beneficium de pluribus, super quibus est
soluta reservatio, non datur clausula, Sine retar-
datione solutionis pensionis.*
23. *Pensionarius quando simpliciter non denegat solu-
tionem pensionis, sed praetendit dedecus opera, non
datur clausula, Sine retardatione solutionis
pensionis.*
24. *Non datur vbi ex productione litterarum reservati-
onis resultat exceptio.*
25. *Claufula, Sine retardatione solutionis pensionis
arbitrio Rotae, quousque susserunt processum
executionis super solutione pensionis.*
26. *Claufula, Sine itreptu & figura iudicij, operatur ut
index possit incipere ab articulo, & illud probatis
statim procedat ad arbitrium.*
27. *Claufula, Si patet, non continetur non sit imitatio,
potius sonat in modum iurisdictionis commissarii,
quam quid inducat conditionem.*

DE vi, & effectibus huius clausulae vide Maref. 1
vbi resal lib. 1. cap. 12. Put. decis. 34. alias 31. in
correll. lib. 1. Muti de claus. par. 1. claus. 149. alias 165.
in vlt. impress. Nicol. Garc. de benef. p. 1. cap. 1. num. 16.
cum multis seqq. Marches. de commiss. par. 1. pag. 195.
num. 13. cum seqq. Aloyf. Ricc. in coll. decis. par. 4.
coll. 1163. Campanil. in diuersis litar. Cameraci,
rub. 11. cap. 13. num. 284. cum seqq. Vuisio. in practi. lu-
rich. lib. 1. cap. 8. num. 172. cum seqq. in 2. edit. laet. &
elegantibus D. Melch. Lotter. de benef. lib. 1. quae. 38.
a princip. Theodof. de Rub. in sing. Retatam. par. 4.
correl. 762. Rot. decis. 195. num. 1. p. 1. in postlim. Fern.
vbi quod suspendit iurisdictionem vique dum con-
dicio impleatur, & decis. 308. n. 3. in fin. & n. 4. ead. p. 1.
alias p. 1. recent.

In commissionibus super nullitate, vel reducio-
ne pensionis a Papa reservatae, solet poni haec clau-
sula ob reuerentiam litterarum Apostolicarum, &
fraudes regulamini solvere pensiones; ita Sinalph.
de litar. iusticiis, exceptio solaplu operatur, & n. 13.
& 14. pag. 284. & seq. Gern. in compend. vtriusque Si-
gnatura, vbi est aduersus adum. Gig. de pens. quae. 33.
num. 9. & quae. 62. num. 12. & quae. 81. Gambat.
de officio Legati, lib. 6. quae. 17. & 16. Rebouf. de pacif.
possession. num. 156. alias 137. Velt. in practi. lib. 1. cap.
vlt. num. 2. Flamin. de resisa. lib. 6. quae. 2. num. 13.
Maref. d. claus. 165. num. 15. Aloyf. Ricc. d. coll. 1163.
ampliat. 1. Nicol. Garc. d. cap. 1. num. 16. vbi num. 17.
ex Rota decis. 301. par. 1. diuers. ampliat. etiam si
non addit quasi possessionem exigendi. Theodof.
de Rubis d. claus. 762. num. 18. vbi num. 39. dicit quod
semper apponitur vbi constat de reservatione pen-
sionis, ad obviandum, (vbi ipse aduertit numer. 40.)
scandibus & malis solvere recusantem, ne scilicet
interim durante lite solutio pensionis omittatur,
& num. 41. quod etiam apponitur in commissione
iualiditatis pensionis, ne interim pensionarius
pensione spoliatur, Valenzuel. conf. 186. num. 10. vbi
quod apponitur in commissione super reductione
pensionis.

Verum cum haec clausula non relictibus contra
titularem stante translatione ad fauorem translatari-
ij in vim litterarum translationis, quae secum affert
exceptionem primae pensionis extinctae, Callad.
decis. 10. num. 8. de rescriptis. Velt. in practi. lib. 3. cap. vlt.
numer. 2. & fuit dictum in Brizian. pensio 23.
May 1594. coram illustrissimo D. meo Card. Miline,
&

et in Nerisense. pensio 9. Nouembrii 1601. coram Lira, et in Papiensi. pensio 11. Decembrii 1606. coram Ortemberg, impressa per Farinac. decis. 112. n. 3. part. 1. reuer. Theod. de Rub. d. claus. 76a. num. 18. vbi intelligit si transiens fuit in quasi possessione exigendi, & n. 31. intelligit iustificata translatione, ac etiam reservatione amica, etiam quod adit claus. Arbitrio Rote. Littere autem translationis habent de lure patam executionem, ita vt detur translata via executio pro executione sue translationis, sicut dabatur pensionario transfertenti, vt fuit dictum in Romanensi. pensio coram Illustrissimo Card. Milino, et in Crenesensi. pensio coram Illustrissimo Card. Cancl. impressa apud Marchef. de commiss. part. 1. pag. 158. et seq. et in Firmiana pensio 16. Febr. 1613. coram Rembold, adeo vt contra translationem iam non solet scribi, nisi cum hac clausula, vt per Garc. de benef. part. 1. cap. 5. num. 470. et fuit resolutum in Firmiana pensio 13. Ianuarii 1617. coram D. Duran. Generaliter enim via executio, quae competenti cedenti, datur etiam cessionario cum eisdem privilegiis, Ioan. And. in addit. ad Sprent. in rub. de cession. Paul. de Castro. conf. 9. n. 3. vol. 1. Roman. conf. 38. et conf. 142.

4 Sic etiam hae clausula non ponitur in pensionibus per inferiores à Papa impoſitis, prout solet imponi in eis, quae referantur à summo Pont. nam in istis non requiritur causa, non enim potest esse ali-quod dubium super illarum validitate, quare statim habent executionem, cum in aliis requiratur causa iusta, & legitima, cum non possint imponi nisi in casibus permixtis: unde non est bonestum, vt fiat executio sine discussione, & cognitione cause; ita ex Gom. & Gregor. resoluuit Stephan. Gratian. discipul. forens. cap. 617. n. 10.

5 Operatur, vt iudex non possit validè procedere in negotio principali, nisi prius solita pensione, quia interim cessat iurisdic-tio, Sarnen. in compendio Signatura, num. 84. Patif. conf. 94. num. 1. lib. 4. Marr. d. claus. 161. num. 14. Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 518. cum seqq. Aloyf. Ricc. d. collat. 1163. effell. 1. Pacific. de Sala interdict. 4. cap. 4. n. 10. Seta-ph. decis. 664. num. 1. Rota decis. 101. et decis. 349. num. 1. part. 1. et decis. 181. num. 3. lib. 2. part. 3. diuers. & fuit dictum in Elnen. pensio 13. Nouembrii 1609. coram Card. Canclerio, impressa per Marchef. de Commiss. part. 1. pag. 144. et in Alnetensi pensio 10. Nouemb. 1606. coram Card. Sacra. impressa per March. d. p. 1. pag. 609. et in Romana pensio 13. Iunij 1597. coram Pamphilia, impressa per eundem pag. 611. et in Parmen. dat. 27. Iunij 1612. coram Reuerendissimo Domino meo Coccino, impressa per Farin. decis. 318. num. 8. part. 1. reuer. Theod. de Grassis decis. 8. num. 1. de re iudic. Theod. de Rub. d. claus. 762. n. 1. vbi num. 4. aduertit quod de solutione constare debet in actis, antequam iudex procedat, aliis non dicitur certus de sua iurisdictione, & num. 12. quod non sufficit quod pensio sit vere soluta, nisi id ex actis constiterit, & num. 20. quod stante hac clausula sententia lata non prius soluta pensione est nulla, & num. 11. quod generaliter omnia gesta ante solutam pensionem, stante hac claus. sunt nulla. Vide Theodof. de Rubels p. 4. d. claus. 99. num. 1. vbi quod hac procedit non obstat claus. quod pensio mercedem fructuum non excedat, quae est exceptio resolutans ex ventre reservationis, quia vt inret clausula, non est opus verificatione gratiae, sed ea postea iustificatur in petitorio.

6 Hae clausula licet referat iurisdictionem exequendi iudici exequutori à quo, & per Gigant. de

pens. quesi. 69. in final. verbis, non tamen ligat manus iudici appellationis ad quem, quin quoque idem facere possit, vt declarauit Gom. in compendio verisus. que Signatura num. 84. et 85. vbi confirmatur illa opinio, respondit Rota in Casuarusiana pensio 4. Iunij 1608. coram Illustrissimo Patriarcha Manzardo, et in Abulen. pensio 15. Decemb. 1610. coram Reuerendissimo Domino meo Piruano. Vbi etiam habetur, 7 hanc clausulam procedere, quando sententia fuerit lata ad fauorem, & pro validitate pensionis, ac proinde Signaturam ea vi non solet in contrario casu, scilicet in commissione appellationis, quando sententia fuit lata ad fauorem titularis.

Respicit hae clausula non solum terminos iam masaratos, & decurſos non solutos, sed etiam in futuro decurſendos, vt notat Marchef. d. p. 1. pag. 494. num. 1. & stante scilicet quasi possessione exigendi, maxime si concurrat littere Apostolicæ expeditæ, vt per Staphil. de liter. iustitia. §. in primis, num. 84. Gig. de pensio quesi. 33. num. 3. et quesi. 61. num. 42. At contra consensientem reservationi pensionis, proceditur ad executionem etiam litteris non iustificatis, & fuit dictum in Aragina pensio 13. Iunij 1610. coram Illustrissimo Domino meo Card. Milino. Et quando controuertitur pensio, Rota vult, vt contra successorem constet aliquo modo de quasi possessione; idemque patet ex gulari Signatura imendit, & postea vno, vel alio modo secundum facti contingentiam reſoluitur, & fuit dictum in Burgen. pensio 24. Iunij 1593. coram Marchese, quam reſert Marchef. d. part. 1. pag. 159. num. 74. nam hae clausula, si de solutione non constat, non tollit quin littere sint iustificandæ, vt fuit tenum in Paduana pensio 16. Decembrii 1579. coram Rubeo, impressa per Marchef. de Commiss. part. 1. pag. 13. & ideo pensionarius soluere debet pensionem translatario, etiam non iustificata gratia transfertenti, quando transiens erat in quasi possessione exigendi, & beneficium consenserat reservationi pensionis, vt fuit resolutum in Mediolanensi. pensio 17. Iunij 1613. coram Pamphilio, impressa per Farin. decis. 103. num. 2. part. 1. reuer. vbi n. 3. subdit, quod translatarius releuatur ab onere iustificandi gratiam transferentis, quando ipse transferens fuit in longissima quasi possessione exigendi pensiones. Vide Theodof. de Rubels d. p. 4. claus. 99. §. 3. vbi dicit quod stante hac clausula in commissione in iudicio retineandæ, non requiritur quod censet de reservatione pensionis per litteras Apostolicas, in dicto enim iudicio non requiritur aliquis titulus etiam coloratus, per Cassad. decis. 4. n. 8. de reſtit. spolia. cum sola quasi possessio sufficiat ad effectum manutentionis, idque procedit etiam contra successorem in beneficio iuxta decisiones Guid. 619. & Purei 151. lib. 5. quos Rota passim obseruat, siue agatur remediò cau. reitegranda, siue remediò retinendæ, cum vtrumque compensat ei, cui existendi in quasi possessione percipiendi solutio pensionis denegatur, Pur. dec. 4. 19. lib. 2. vt in iudicio petitorio, vbi validitas pensionis est discutienda, debet constare de reservatione per litteras Apostolicas, iuxta regulam de non iudicando iuxta formam publicationum.

Durat in omnibus instantis hae clausula, Cassad. 13. decis. 4. de reſcriptis. Rota decis. 33. num. 1. part. 3. diuers. & fuit dictum in d. Aliden. pensio coram Domino meo Piruano, impressa per Marchef. d. part. 1. pag. 356. num. 4. Theodof. de Rubels d. claus. 761. num. 12. & num. 13. dicit quod hae clausula censetur in quolibet commissione repetita, nouissime D. Lotter. de reſcriptis. lib. 1. §. 37. num. 13. vbi quod durat vsque ad

- ad finem litis per res conformes, vel per vnam, quæ transierit in rem iudicatam, etiam si in aliis commissiõibus non fuerit repetita, vt fuit dictum in *Neueren. pensiois* 16. *Novembri* 1607. *coram Card. Canalerio*, impressa per Marchef. p. 1. pag. 620. n. 2. in vlt. impress.
- 14 Afficit tertium venientem ad causam pro suo interesse, donec per titularatem integrè pensionatio fuerit satisfacta, vt fuit dictum in *Freglen iura opandi* 10. *Decembri* 1601. *coram Gregor. XV. inter eius decisiois impressis decis.* 36. n. 3. *Matth. d. claus.* 163. num. 14.
- 15 Impedit ne pensionem soluere nolens absoluator, vt fuit dictum in *Einen. pensiois* 13. *Novemb.* 1609. *coram Card. Canalerio*, impressa per Marchef. d. p. 1. pag. 544.
- 16 Hæc clausula dat conditionaliter Iurisdictionem, vt prius pensio soluator, interimque suspenditur, vt scpe sæpius resoluatur fuit in *Rota*, & signanter in *d. Abulen pensiois coram Domino meo Firmiano*, impressa per Marchef. d. p. 1. pag. 516. num. 6. & in *Camen. pensiois* 10. *Iuni* 1609. *coram Reverendissimo Domino meo Coccone Decano*, impressa per Marchef. d. p. 1. pag. 541. & in aliis allegatis per *Matth. d. claus.* 163. num. 1. vbi num. 2. amplius procedere etiam licet pendente, & num. 3. etiam si sententia lata sit super spolio, vel per appellationem suspendatur, ita vt sententia lata, & omnia gesta non prius soluta pensionis sint nulla, vt per eundem *Matth. d. claus.* 163. num. 3. *Aloyf. Rice. d. causell.* 1161. eff. 2. *Theodof. de Rubels d. claus.* 762. n. 3. *com. segg.*
- 18 Non operatur tamen hæc clausula, quando constat de vizio in ventre, veluti si constaret de non iure, vel ageretur vigore instrumenti nulli, vel invalidi, quia tunc non obstat clausula, *Sine praiudicio executionis*, &c. superaddendum est in executione, *Callad. decis.* 10. *de rescript.* *Put. decis.* 34. *sub num. 1. in fin. lib. 1. Matth. d. claus.* 163. num. 9. *Marchef. d. p. 1. pag.* 609. num. 38. *Rot. decis.* 310. num. 3. & *decis.* 149. num. 7. *part. 1. diuers.* & apud *Pacific. post crall. de Saluiano interdict.* *decis.* 163. num. 1. & 2. & *decis.* 164. *ante finem.* *Achill. decis.* 4. *in fin. de rescript.* *Callad. de Grassis decis.* 8. num. 13. *de re iud.* *Theodof. de Rubels d. claus.* 762. num. 14. vbi num. 18. aduertit quoddã tempore *Gregorij XIII.* eo ita mandante in signatura retulit *D. Robustellus* quoddã exceptio ostens ex ventre, non impedit dictum clausulam, ex quo propterea iurisdiclio est data sub conditione, & num. 19. subdit quod tunc exceptio dicitur oriri ex ventre quando gratia est conditionalis, aliis secus. Tunc *Rota* intelligit exceptionem oriri ex ventre, quando gratia esset conditionalia, puta, *Postquam clericali fuerat characteris insignitus*, conditione enim non verificata, non constat de relaxatione, & hoc casu procedit *decis.* 3. *de commiss.* *Achill. Scraphin. decis.* 664. n. 2. *Theodof. de Rubels d. claus.* 99. 4. n. 4.
- 19 Vel etiam incontinenti de nullitate, vel vizio docetur, *Caputaq. decis.* 164. p. a. *Pacific. d. cap.* 4. num. 47. Secus tamen si aliunde, & extrinsecus, quom ex ventre, hæc exceptio oritur. *Rota* apud eundem *Pacific. post crall. de Salu. interdict.* *decis.* 163. num. 3. *part. 1.* quia tunc non retardatur executio, vt aduertit idem *Pacific. d. cap.* 4. num. 46. Hinc etiam hanc clausulam non dari in pensione imposta ex falsa causa, censuit *Rota* in *Comptellana pensiois* 13. *Maris* 1583. *coram Card. Scraphino*, impressa per *Marchef. d. p. 1. pag.* 531.
- 20 Nec operatur, quando pensionarius stetit per longum tempus non petendo pensionem; ita ex

Gigan. de pens. quæst. 85. num. 3. *Sarnen. vbi supra, vers. prateria*, & ex *una Bixien. pensiois* 21. *May* 1529. colligit *Matth. d. claus.* 163. num. 5. vbi subdit, hoc esse verum, quando pensionarius potest agere, & negligit, secus verò si non potest agere, quia non data negligentia, minimè censetur amisisse animum exigendi, & num. 26. obferat, hanc clausulam non dari quando pensio est imposta super pluribus beneficiis, quæ postea deueniunt ad manus diversarum personarum. Hæc omnia resoluunt *Theod. de Rubels d. claus.* 763. n. 44. 45. & 47.

Sunt etiam aliqui casus in quibus Signatura sine hæc clausula rescribere consuevit, quos nouum effo refert, & profequitur *Gig. de pensiois quæst.* 85. per totam, quem etiam *D. Lotter. d. lib. 1. quæst.* 18. num. 14. vbi subdit, eos omnes casus ad vnam causam posse reduci, videlicet, quando obligatio citralis non est liquida.

Non datur igitur hæc clausula, vbi pensionarius agit contra vnum ex obiectibus aliquod beneficium de pluribus, super quibus est facta referuatio, vt per *Gigan. d. quæst.* 85. num. 1. *Anton. Augustin. in epist. cap. 5. de solut. pens. num. 2.* *D. Lotter. d. lib. 1. quæst.* 18. num. 19. vbi n. 21. post *Scraphin. decis.* 1429. num. 7. subdit, hoc non procedere si referuatio facta esset in solidum, cum tunc foret in electione pensionarij, retinere solidam pensionem super vno corpore beneficij, dum modo esset illius capax.

Nec etiam datur, quando pensionarius simpliciter non denegat solutionem, sed prætendit deducere onera, vt per *Gig. d. quæst.* 85. num. 7. *D. Lotter. d. lib. 1. quæst.* 18. num. 23.

Nec etiam datur vbi ex productione literarum referuatiois resultat exceptio, *Callad. decis.* 10. *de rescript.* *Callad. de Grassis decis.* 8. num. 13. *de re iud.* *Theodof. de Rubels d. claus.* 762. n. 48.

Clas. Sine retardatione solutionis pensiois arbitrio 25 *Rota*, suspendit processum executionis super solutione pensionis, donec iudex faciat verbum in *Rota* super merita causæ, absque eo tamen quod super hoc antea sit arbitrium, dei dubium particulare: ita *Theod. de Rub. in singul. Rota tom. 1. p. 4. claus.* 663. num. 19. cum hæc clausula intelligatur proxi de iure, quando nulla adeest causa, non igitur dat nec impedit effectum clausulæ, *Sine retardatione solutionis Pensiois*, & quando pensio est iustificata, non est locus arbitrio ad retardandum solutionem; operatur tamen vt censatur data facultas cognoscendi de validitate, vel invaliditate pensionis ad effectum procedendi cum retardatione, vel sine; & idem *Rota* antequam deelararet arbitrium solet de iustitate validitatem pensionis, & si prius est valida, non dat arbitrium; ita ex pluribus *Rote* decisionibus *Theod. de Rub. d. claus.* 763. n. 1. *com. segg.*

Clas. Sine strepit & figura iudicij operatur vt 26 iudex possit incipere ab articulis, & illis probatis statim procedere ad sententiam, *Roman. cons.* 519. n. 5. *Theod. de Rub. claus.* 763. n. 4. vbi num. 2. tenet quod per hanc clausulam censetur remissa, quæ constructio iudicij, & solemnitate tantum respiciunt, non negotij veritatem.

Clas. Si paterna incontinentia non sit iniuncta, potius sonat in modum instructionis commissarij, quam quod inducat possessionem, *Rot. decis.* 4. *de filij presby. in antiq. Felin. in c. 2. n. 6. vers. adde tamen, de rescript.*

CLAUSULA CLXIII.

Si non valet vt testamentum,
valeat, &c.

- 1 Relictum factum filio cum clausula, Si non valet, &c. intelligitur factum iure institutionis; si verò dicatur, valeat iure cuiuslibet vltimæ voluntatis, iure valebit iure codicillorum, vt num. 1.
- 2 Quid si dicatur, si valeat etiam iure donationis iure vltimæ.

1 Q Vando adiectum fuerit, valeat propter melius valere potest, tunc hæc clausula æquipatur clausulæ, Omni meliori modo, & relictum factum filio, intelligitur factum iure institutionis, Bald. in l. quæritur, cal fin. C. de hered. institut. Mart. de claus. part. 3. claus. 3. in fine.

2 Si verò composita sit simpliciter, hoc est est, valeat iure cuiuslibet vltimæ voluntatis, tunc valebit iure codicillorum, Bald. cons. 504. num. 3. vol. 5. Paris. cons. 3. num. 6. vol. 3. Cardin. Mantie. de consuet. vltimæ volunt. lib. 1. tit. 9. num. 16. quos refert & sequitur Mart. de claus. 3. num. 1.

3 Si tamen fuerit additum sit, valeat etiam iure donationis inter vivos, tunc hæc clausula nihil operatur in testamento, sed tantum in codicillis; ita Surd. cons. 348. num. 14. Cardin. Mantie. de tacit. & ambig. conuent. lib. 1. tit. 19. num. 19. vbi num. 31. subdit, operari aliquando, vt donatio possit sustineri.

CLAUSULA CLXIV.

Si neutri.

- 1 Dollariu referuntur de vñ, & effectibus huius clausule agentis.
- 2 Beneficium acquiritur per gratiam, Si neutri, quando neuter litigantium super illud ius habet.
- 3 Scriptum, Si nulli, &c. quando dicatur, ostenditur.
- 4 Gratia, Si neutri, vt suffragetur, debet verificari duplex conditio vltra litteram, videlicet quod beneficium vacet, & quod neutri ius competat.
- 5 Gratia, Si neutri, pendet à futuro litis euentu, & antequam operetur effectum suum, debet expectari dicti cursus.
- 6 Gratia, Si neutri, non habet locum, nisi quando beneficium est litigiosum, lite nondum extincta.
- 7 Litem requirit de tempore data gratia, Si neutri.
- 8 Gratia, Si neutri, non conceditur pro lite mouenda.
- 9 Citationis reproductio est necessaria ad inducendum litem relictam rei.
- 10 Litem non est necessaria in gratia, Si neutri, sed sufficit litem de facto.
- 11 In iustitiam defectus si adesset in Indice, tunc non diceretur adesse litem de facto, ad effectum gratiæ, Si neutri.
- 12 Provisio adversarii debet fieri mentio, vt sit valida gratia, Si neutri.
- 13 Mensuræ est exprimeretur in gratia, Si neutri.
- 14 Beneficium vacatio nisi præsupponatur, non sustinetur gratia, Si neutri.

- 15 Conditionalis est gratia, Si neutri.
- 16 Subreptitia non est gratia, Si neutri, ex eo quod non sit facta mentio, quod colligitur per præmissas Apostolicas.
- 19 Gratia, Si neutri, conceditur præmissis Apostolicis etiam contra alium præmissum Apostolicum.
- 18 Gratia, Si neutri, quod non ius alterius partis facit iudicatur ex resolutione, & inspectione alterius.

DE VI, & effectibus huius clausulæ, vide Martine. de probat. concl. 1. 583. num. 16. Azor. instit. moral. part. 2. lib. 7. cap. 71. col. 939. Flam. de resignat. lib. 1. quæst. 3. num. 64. & 104. & lib. 10. quæst. 5. num. 11. cum segg. & num. 43. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 32. num. 40. Camill. Bottell. in summa omnium decis. 12. num. 1. cum segg. & num. 58. cum tribus segg. Aloyf. Ricc. in collect. decis. part. 5. collect. 1687. Hæc clausula & gratia cum conditione, si beneficium vacet, & neutri ex colligantibus ius comparatur, statim conceditur prout Apostolico, Rot. decis. 184. num. 1. p. 1. in postum. Farin. alias p. 4. recent.

Per gratiam, Si neutri, acquiritur beneficium, quando neuter litigantium super illud ius habet, quod vno ex duobus modis fieri potest. Primum, distinguendo gratiam, seu scriptum Episcopo, vel alteri, cui Papa mandat, vt si per eumdem litis cuiusmodi constituit, neutrum dicentem litigantium in dicto beneficio ius habere, & idem beneficium, vt præmittitur, vacare, & tempore datæ præsentium non sit in eo ius alicui specialiter acquisitum, cum omnibus iuribus & pertinentiis suis eidem N. auctoritate nostra confectas, & signare proceat, inducens, &c. Secundò, quando Papa ipsemet confectus, si neutri litigantium sit ius quæsitum, & hoc est tutius, & postea perit in iudicio recipi in partem, & recipitur. Rescriptum verò, Si nulli, dicitur quando sunt tres, vel plures nullum ius habentes, & super eodem beneficio litigantes, & prout dicitur à Papa tertio de tali beneficio: quod denum habet locum, quando illud est litigiosum, vel quando partes essent parces in data, & se impedirent per concursum, nisi tamen in gratia alterius esset clausula reservationis. Post tres sententias victo non datur gratia, Si neutri, sed potest dari rescriptum, Si alteri, videlicet, si victori ius non competat, eidem victo conferatur; quo casu is non potest ius antiquum deducere, sed novam tantum, vt pote hæresim, vel simoniam, quam victus nesciebat, & si illam probet, obinebit, alias opponetur exceptio rei iudicatæ. Colliges hæc ex Rebuff. in pract. beneficiis, prima parte Signatura, & ex Azor. de cap. 32.

Vt gratia, Si neutri, suffragetur debet iustificari vltra litteram duplex conditio, videlicet quod beneficium vacet, & quod neutri ius competat; ita Rot. decis. 24. & ibi addit. num. 3. de rescriptis, & decis. 1. de sequenti poss. in noua. Verall. decis. 42. num. 3. part. 2. Put. decis. 48. alias decis. 46. num. 1. in correct. lib. 1. & fuit dictum in Auriem. parochialis pde Breno 15. Iulij 1615. coram Pbaldo, impetrata per Farin. decis. 721. num. 1. p. 1. recent. vbi pariter habetur, quod huiusmodi conditiones debent verificari per agentem, & gratiam producentem.

Pendet gratia, Si neutri, à futuro litis euentu, & si antequam operetur effectum suum, debet expectari dicti euentus, vt patet dictum fuit in citata Auriem. parochialis impetrata d. decis. 721. num. 3. p. 1. recent. nam hæc gratia est conditionalis, dummodo scilicet per aduentum litis comparuerit neutri ius competere, Rot. decis. 220. num. 6. part. 1. in postum. Farin.

Et

CLAUSULA CLXV.

Si per diligentem examinationem, &c.

- 1 Clausula, Si per diligentem examinationem, &c. apponi solet in provisionibus parochialibus.
- 2 Examen cum synodali examinatione quod pro forma requiritur, operatur clausula, Si per diligentem examinationem, &c.
- 3 Examinatum coram Ordinario, synodali examinatione adhibitis, & idoneis repertis ad certam parochialem, ad eandem examinari non debet etiam, hanc clausula, Si per diligentem examinationem, &c.
- 4 Examinatus simul, iterum examen subire non tenetur.
- 5 Approbatus ad eandem parochiam exhibitis a Cancellaria, passim notari consuevit supplicatio ex forma dignum, ut formam gratias.
- 6 Declaratur Gonzal. ad Gave.
- 7 Ex antea vita variis obsequiis, quid de sequenti vita sit presumendum.
- 8 Auditor Rota tamquam subrogatus loco Ordinarii potest conferre immittendo in possessionem.

Hæc clausula apponi solet in provisionibus parochialibus per Sedem Apostolicam faciendis, quæ sic extendit: Si per diligentem examinationem per te adhibitis examinatis in Synodo diocesana deprecatur, ad hoc idem esse repertum super quo consensum eam errantem. Quæ clausula cum frequens sit, ideo super illius intellectu transcribendum duxi S. Rote declarationem in una Plurimum parochialis 6. Februarii 1633, coram R.P.D. Merino, quæ eleganter sic decidit.

Quantum enim clausula prædictæ conditionem imponet, & oportet quod examen cum synodali bus examinationibus requiratur pro forma, ita ut illud prætermitti nequeat, quantumcumque imperantur sit re vera idoneus, ex latè deductis patet Gave. de benef. p. 6. cap. 1. num. 153. & pluribus seqq. & præsertim 166. ubi refert declarationem in Collegiata beneficii de Ornillas 12. Octob. 1587. coram bon. mem. Cardin. Panchilio, in qua fuit dictum id procedere, etiam alias fuisse examinatus, & approbas etiam ad parochiales: visum tamen fuit conditionem, ac formam huiusmodi facta superque fuisse adimpletam, ex eo quia Riccardus fuerat iam antea coram eodem Ordinario synodali bus examinationibus adhibitis examinatus, & idoneis repertus, & approbus ad hunc eandem parochialem. Et consequenter non fuit necessarium novum examen; semel enim examinatus, iterum examen subire non tenetur, cap. accepimus, & ibi gloss. in 1. met. de ac. & qualis & ordin. præfatum. Et clausula prædicta debet intelligi de examine factio, vel faciendo, quatenus illud iam antea factum non fuisset: siue enim condicio prædicta dixerat casualis, ex quo etiam idoneus casus, puta, memoria labente, vel Præfatus, & examinatorum aspectu perterritus desicere potest in examine; siue mixta renquam pendens ante ab arbitrio, & iudicio Ordinario, vel examinationum, non est necessarium adimplenda potest recipi præfationem, sed sufficit quod fuerit antea in rei veritate modo prædicto adimpleta, quoties tempore referri præfationem ignorat adimplementum; ad 1. hoc condicio. §. fin. & ibi Bart. & Socin. ff. de cond. & demonstr. l. si ita scriptum. §. fin. ff. de legat. 1. Rota, cons. 89. num. 2. lib. 4. polichre Sord. in consue. num. 19. & 101.

Y y

Præfationem

August. Barbois de Clausula.

- 6 Et ideo locum non habet, nisi quando beneficium est litigiosum lite nondum extincta, Gonzal. d. gl. 32.
- 7 Item 4. Azos. d. cor. 31. Imò requiritur litem de tempore date, Verall. decis. 14. num. 1. & seq. p. 2. Mantic. decis. 10. m. 1. Nicol. Gate. de benef. p. 6. cap. 1. n. 112. & seq. & fuit resolutum in Gerardo. Hebdomadaria 12. Iunij 1613. coram D. Patriarcha Panchilio, impetita per Farinac. decis. 451. num. 1. p. 2. recet. Et sicut pilic non potest esse sine aqua, ita nec gratia, Si neneri, sine lite, ut fuit dictum in Salamantina Archiepiscopi coram 16. Iunij 1583. coram Rubes. Et quod non concedatur pro lite mouenda, asserit Verall. dec. 34. n. 4. p. 2. & fuit dictum in Verbo. Canonibus, impetita per Nicol. Gate. de beneficiis p. 5. n. 44. Er est adeo verum requiritur litem de tempore date dicte gratie, ut si iussu esset citatio exspecta, sed non reproduca, & post datam gratie reproduca sit, non sufficeret, cum reproduca sit necessaria ad inducendum litem tempore rei, Rota in Legione. Parochialis 16. Maij 1603. coram Ortenbergo. Bene verum est, quod non est necessaria veritas, sed sufficit lis de facto, 11. Mantic. decis. 99. n. 4. Si tamen adesset defectus infirmitatis in iudice, tunc non diceretur adesse lis, nec de facto, ad effectum huius gratie, Si neneri, ut fuit dictum in Placemina Decretum 12. Nouembrii 1591. coram Penia.
- 12 Hæc gratia, Si neneri, ut sit valida, debet fieri mentio provisionis aduersarii, ut ex Rebuff. in prati. tit. de responsis gratia, Si neneri, n. 16. censuram Rota in una Bracharen. beneficii 19. Ianuarij 1604. coram Greg. XV. quæ refertur impetita per Farin. decis. 105. num. 1. p. 2. recet.
- 13 In hac gratia, Si neneri, mentis est exprimendum, ut per Gozal. d. gloss. 32. num. 1. t. & non sustinetur, nisi præsupponat beneficii vacationem, ex Flamin. d. lib. 1. q. 1. n. 6. & 104. ubi n. 4. subdit, nequaquam prodeesse non facta mentione infrascriptis, & fructuum malæ perceptionis.
- 15 Est conditionalis, & nihil ponit in esse, ac proinde extenditur tempus, quo beneficium conferri potest, non autem tempus date; ita Mascard. d. cons. 1383. num. 16. Camill. Boell. d. tit. 22. num. 1. & mon. 59.
- 16 Hæc gratia, Si neneri, non est subreptitia, ex eo quod non sit facta mentio, quod colligans sit provisionis Apostolicæ, Greg. decis. 150. per totum, ubi n. 3.
- 17 dicitur, quod hæc gratia ex stylo Datarie conceditur pro uolito Apostolico etiam contra alium provisionis Apostolicæ; & mon. 6. quod non est præiudicialis, quia non habet locum nisi data invaliditate gratie partis aduersæ.
- 18 Satis iustificatur quoad non ius ex resolutione, & inspectione actorum, Gregor. decis. 84. num. 3. Intelligit quoad non ius alterius partis, nam quoad non ius imperantis satis iustificatur ex sola illius confessione, Gregor. decis. 98. num. 2. Et quod ex sola confessione imperantis iustificatur quoad non ius illius, id remanens huius gratie scriptis firmatum fuit in Rota, & signanter in Melien. Priorum 12. Maij 1615. coram Illustrissimo Patriarcha Marzanedo, impetita per Farinac. decis. 699. sub num. 1. part. 2. recet. & in Civitate Castellæ Parochialis 22. Iunij 1615. coram Card. Vassio, impetita per eundem Farinac. decis. 715. in fin. ad part. 2. recet. Imò etiam si haberet ius prima gratia, censetur huius iuri renouari, Rota decis. 98. mon. 1. apud Farinac. post lib. 2. consil.

Præsumitur enim, quod si Papa tale adimplementum fecisset, non quidem in forma Dignum, sed in forma gratiosa, & absque tali conditione promississet, ut in similibus terminis considerat Socin. in d. hac conditio, non. 4. in fin. Roim. d. conf. 89. non. 2. quos sequitur Sardin prælegere consilio 69. non. 20.

Com quo etiam consonat stylus Cancellarie, cuius attestatio fuit, secundum quem exhibita approbatio ad eandem parochialem, passim cuius confusio supplicatio ex forma dignum, in formam gratiosam. Ex quo apparet, forum huiusmodi per clausulam prædictam importatam, non esse neminem, & consequenter illius omissionem. processum non vitiat, ut tradit Buz. in cap. super literis, n. 16. de rescriptis. & Bronot. in tract. de forma, tit. de postis, & effecti forme, vers. termin prædicta conclusio, fol. mihi 36.

Ex quibus patet responsio ad ea, quæ tradit Garc. de benef. d. part. 6. cap. 1. n. 23. cum seqq. & Gontal. super reg. 8. gloss. 4. n. 89. & 96. cum seqq. Procedunt enim, & ipsi loquuntur, quando non præcessit examen cum tribus examinatorebus synodalibus, iuxta formam præscriptam, vel quando fuit factum ab alio Ordinario, & approbatio fuit tantummodo generalis ad parochiales, in quibus terminis versabatur casus in d. Calaguriana beneficii de Orisolis coram ben. motu. Card. Pamphili, ubi deprehenditur, non a seim quando præcessit specialis approbatio ad totalem parochialem parvo examine, & ideo non applicatur, cum Ricciardus fuerit ab examinatorebus synodalibus rigorose examinatus, & approbatus ad hanc eandem parochialem, & ab eodem Ordinario, in cuius locum fuit subrogatus D. meus Piro-oacus, iuxta Clem. Auditor, de rescriptis. Et evidens est ratio differentie inter utrumque casum, quia per examen generaliter factum ad parochiales, non est plene consultum disciplinæ Christianæ, & coram animarum alicuius certe parochialis fieri enim potest, quod talis parochialis exigit in suo Rectore præcipuas qualitates, quæ ab extraneo Ordinario examine per alia parochiali non poterint examinari, quod secus est, ubi ad eandem parochialem, & ab eodem Ordinario quis prius fuerit examinatus, & approbatus.

Nec obstat quod à die, quo Ricciardus fuit ab examinatorebus approbatus, vsque ad diem exhibitionis literarum Apostolicarum, efflueret fere duo menses, & vsque ad diem obtenti supradicti mandati de immutecodo, inter ceteris quinquennium, intra quod temporis spatium potuit ipse Ricciardus mutare mores, ita ut de tempore immisionis non esset idoneus. Quoniam vltima quod in examen sequutum fuit per dies sex post datam promissionis Apostolicæ, in quo tempore potuit Ricciardus seite sibi gratiam fuisse signatam, huiusmodi morum mutatio nullo modo probatur, & lotis presumptio est in contrarium, ex antea enim vix ratione assequitur, quid de frequenti vita sit præsumendum, ut traditur Marfil in Lauerium non. 34. & freg. ff. de quest. Alciat. de presumpt. reg. 1. præf. in princip. & Sued. conf. 245. non. 49. Quæ omnia tanto magis placebunt, quia videbantur magis æquis, præsertim cum agatur de sustinendo mandatum iam relaxatum, & immisionem illius vigore sequutari.

Minas etiam dicta immisionis impugnari poterat, ea eo quod non præcessit collatio, quia cum Rota Auditor tanquam subrogatus locus Ordinarii, iuxta dictam Clem. Auditor, possit conferre immittendo in possessionem, videtur etiam prius saltem virtualiter collatus, adde Rom. conf. 337. n. 3. Ro.

decis. 16. n. 1. in fin. de concess. præbend. in mini. & in his propriis terminis idem fuit resolutum in Calaguriana beneficii de Arnedo 22. Iunij 1622. coram me, ubi plures afferuntur decisiones concordantes. Hactenus decisio coram R. P. D. Merlino, ex qua optime declaratur vis, & effectus huius clausulæ.

CLAUSULA CLXVI

Si preces veritate nitantur.

1. *De illorum referentur de vi, & effectibus huius clausulæ agentis.*
2. *Clausula, Si preces veritate nitantur, in quibus gratia ex tacita conditione inest.*
3. *Clausula, Si preces veritate nitantur, intelligitur in vnaquoque rescriptis, seu mandatis, & in rescriptis etiam Regali, non. 4.*
4. *In obligatione Canonica ad illa literæ referentis personarum subintelligitur clausula, Si preces veritate nitantur.*
5. *Clausula, Si preces, & appella semper constent, licet omnia fuerit ex consuetudine.*
6. *Si quis paratur clausula, Si preces veritate nitantur, si tibi continerit, & Vocales vocandus.*
7. *Conditionem non facit clausula, Si preces veritate nitantur, nec iurisdictionem suam sine incursione, sed tribuit institutionem ad procedendum.*
8. *Iurisdictionem non impedit clausula, Si preces veritate nitantur, licet impediatur eius exercitium.*
9. *Subscriptio omnis quatuordecimque modica per clausulam, Si preces veritate nitantur, vitia gratiam.*

De vi, & effectibus huius clausulæ vide Doctores per textum in l. fin. C. de diversis rescriptis, & in c. 1. de rescriptis. Greg. l. 6. tit. 19. par. 3. Vinal. de Camb. in tract. claus. pag. 10. col. 1. Lancet. de attest. p. 4. & 10. simil. 11. n. 4. Verall. decis. 128. n. 2. Petz ad l. 5. vers. quare 14. tit. 11. lib. 3. Ordin. Mascard. de prob. consil. 110. non. 3. Sgar. de legib. lib. 8. cap. 18. n. 10. Matt. de clausul. p. 1. claus. 152. aliis 168. & p. 2. claus. 71. Cald. Pereir. quest. forens. conf. 26. n. 7. in fin. Camill. Borrell. in summa amicus decis. tit. 44. non. 101. Card. Tusch. prall. consil. tom. 1. tit. C. concil. 105. in princip. Rota decis. 155. non. 1. par. 1. in post. For. aliis recent. ubi quod Seraph. subintelligitur in gratiosis, & decis. 116. n. 2. ad p. 3. Theod. de Rubels in freg. Rota tom. 1. par. 4. claus. 99. ubi p. 2. subdit quod subintellecta in gratia suspendit effectum gratia quoad eius canonizationem, non autem quoad effectum gratia in subintillatione.

Hæc clausula in rescripto Apostolico, ac qualibet gratia ex tacita conditione inest, semperque subintelligitur, ut per Oldrad. conf. 112. n. 3. vers. 2. Zabaz. conf. 93. non. 3. Ancho. conf. 140. incip. Per prædicta, in princ. Soc. conf. 164. non. 12. vers. confirmatur præmissa, vol. 1. Dec. conf. 33. n. 1. & conf. 142. non. 6. Rot. decis. 111. p. 2. divers. Marchel. de Commis. p. 3. pag. 164. n. 15. & p. 3. pag. 174. non. 13. in vlt. impress. & fuit didam in Burgen. Canonibus 19. Januar. 1590. erram Card. Pamph. impressa per March. de Commis. p. 2. pag. 143. & in Cesaragustana pensio 11. Dec. 1593. coram eodem, impressa per eundem Marchel. p. 1. pag. 173. n. 1. in vlt. impress. & in Tuderina pensio 11. Iunij 1617. coram Card. Perusino, Card. Tusch. d. lit. C. consil. 305. n. 1. Campan. in diversis Canonibus, tab. 1. cap. 13. non. 193. Monet. de canon. ultim. volum. cap. 7. n. 127. Theodol.

Theodof. de Rubels in *fuqul. Rota tom. 2. part. 4. clauf. 772. num. 1. vbi num. 4. cum feqq.* ampliat etiam in omnibus partibus graue, etiam accelloria, etiam graua fit Motu proprio, maxime in beneficalibus, ne detur vitiofus logreflus.

3 In vnoquoque reſcripto, & mandato etiam intelligitur *ſ. fin. C. de diuerſiſcriptis. cap. in parte, tit. de reſcriptis. Mart. d. part. 2. clauf. 71. Menoch. conf. 103. num. 22. Maſcard. d. clauf. 110. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſſ. 9 in auct. n. 119. Alex. Trentaeinq. var. reſol. lib. 1. tit. de reſcriptis. reſol. 7. num. 1. & 2. Melchior Phoebo Luſit. decif. tom. 1. decif. 41. num. 1. & 2.*

4 In reſcripto etiam Regis patet ſubintelligitur, vt tradit Azcued. l. 4. num. 1. & 3. tit. 16. lib. 8. noue Re-
cepil.

5 Subintelligitur quoque in obligatione Came-
rali adieſta licet reſeruariis penſionis, vt conſuit
Rota apud Zach. poſt. traſl. de oblig. Camer. decif. 46.
num. 2.

6 Denique appoſita ſemper cenſetur, licet omiſſa
fuerit ex conſuetudine, Vital. de Camban. vbi ſupra,
n. 2. & vltima Petz d. l. 3. verſ. quare 14. ibi, tamen ex
conſuetudine, &c.

7 Hæc clauſula, & illa, *Si tibi conſtituerit, & Vocati*
vocandus, & qui potleſſet, vt tradit Vital. de Camb. vbi
ſupra, num. 1.

8 Conditionem non facit hæc clauſula, nec Iuriſ-
dictionem fundat, ſine iuehoas, ſed reſtricit Inſtitu-
tionem ad procedendum; ita Felin. in cap. ex parte,
tit. 1. num. 1. & 6. vbi Bald. de reſcriptis. Mart. d. part. 1.
clauſ. 132. alius 168. num. 1. Mancel. de conſil. part. 1.
pag. 165. num. 156. Vual. de Camb. citato loco, num. 4.
& 5. Henric. in ſumma, lib. 12. de Martin. cap. 1. in
fin. Alex. Trentaeinq. var. reſol. lib. 1. tit. de reſcriptis. re-
ſol. 7. num. 11. Sanchez de Matrim. lib. 8. diſput. 34.
num. 23. præcipue quando hæc clauſula eſt tacite
ſubintelleſta, quæ tunc non reddit gratiam nec
reſcriptum conditionale, Theodof. de Rubels d.
clauſ. 772. n. 1.

9 Vnde non impedit Iuriſdictionem, licet impedi-
at eius exercitium, obſeruat Mart. d. part. 2. clauſ. 71.
n. 4. vbi n. 5. ſubdit eum Conſ. ſen. conf. 16. num. 27. &
Rebuff. in praxi beneficali, tit. de diſſ. inter reſcripta
gratia, & Inſtituta, n. 9. & Gram. decif. 66. num. 13. quod
per hanc clauſulam omnis ſubreptio quantumcum-
que modica vitia gratiam, & n. 7. poſt Titag. traſl.
Ceſſante cauſa, limi. 1. n. 11. & ſeq. & Nat. conf. 368.
n. 4. ac Menoch. de arbit. cauſa 161. num. 22. vbi addit
vitari etiam ex falſa cauſa impulſiua.

CLAUSULA CLXVII.

Si pro aliis non ſcripſerimus.

1 Hæc clauſula licet loquatur in numero plurali,
reſoluitur tamen in ſingularitatem, & ſic gra-
tia poſterior cum iſta clauſula erit nulla, licet tan-
tum pro vno fuerit ſcriptum, Bald. in cap. mandatum,
n. 4. in fin. & num. 5. de reſcriptis. cum aliis congeſtis
per Titag. in l. ſi vnoque, verſ. ſuſcepit liberus, num.
235 & 236. cum pluribus adductis à Gonzal. in reg.
8. Cancell. gloſſ. 21. à num. 6. Theodof. de Rubels in
ſingul. Rota tom. 2. p. 4. clauſ. 773. num. 10. dum tenet
hanc clauſulam verificari etiam ſi pro vno tantum
ſcripſerit. Caſtil. Lectorum tom. 6. c. 110. n. 34.

2 Intelligitur de eodem Papa, non verò ſi præde-
ceſſor ſcripſiſſet, vt per Gemin. conf. 19. in fin. Card.
Tulch. poſt. conſul. tom. 1. lit. C. conſul. 317. num. 1.
Auguſt. Barboſæ de Clauſul.

Rot. decif. 141. num. 2. p. 2. in poſſib. Foris. aliis part. 4.
recet. Hæc clauſula tacite ineſt, & ideo intelligitur
etiam ſi non apponatur, Rebuff. in rep. cap. nulla in 10.
clauſ. verſ. aduertat, de conceſſ. præb. & ostendit quod
Papa non intendit grauari ordinatum collatorem
duobus mandatis, idem Rebuff. in ſuma mand.
Apollat. in verb. pro alio non ſcripſerimus, Theodof. de
Rubels in ſing. Rota tom. 2. p. 4. clauſ. 773.

CLAUSULA CLXVIII.

Si qua mihi iuſta cauſa, &c.

DE vi, & effectibus huius clauſulæ, vide Docto-
res per text. ibi in l. 1. ff. ex quibus cauſis maio-
res, & ſoni. Odd. de reſtit. in integrum 9. 2. num. 1. cum
ſeqq. Mart. de clauſ. p. 1. clauſ. 146. alius 366. in vltima
impreſſ.

Quando maiores non poſſunt reſtitui ex illa
cauſa, ex quibus minores reſtituuntur, tunc ſtante
iſtione reſtituuntur ex hac clauſula generali, vide
Aleat. de præſump. reg. 1. præſump. 41. num. 2. cum
ſeqq. Menoch. conſil. 932. num. 1. Mart. d. clauſ. 366.
num. 2.

Ignorans reſtituitur ex hac clauſula, ad tradita 3
per Hippol. in l. qui ignorat, num. 1. ff. ad l. Cornel.
de falſis, & in l. 1. §. ſi quis ſciro, num. 38 ff. de quaſt.
Anton. Gom. var. tom. 1. cap. 2. n. 17.

CLAUSULA CLXIX.

Si quid exequendum exequatur, &c.

- 1 Deſerunt reſeruntur de vi, & effectibus huius clauſulæ agentem.
- 2 Executionem vt ſuſpendat ſolum donec de Inſtituta ſententia exequenda cognoscatur, operatur clauſula, Si quid exequendum.
- 3 Sententia eſſentiali ſuſpenſam pro interim impedit clauſula, Si quid exequendum, ſi de iure erat locus executioni.
- 4 Appellationis in commiſſione intelligitur clauſula, Si quid exequendum, de & circa cauſam ſuper qua ſuit pronuntiatum.
- 5 Clauſula, Si quid exequendum, habet implicitam clauſulam, Quateus de iure aliquid veniret exequendum.
- 6 Clauſula, Si quid exequendum, dat cognitionem cauſa, vt prius cognoscatur ſuper exceptionibus appoſitis antequam exequatur.
- 7 Clauſula, Si quid exequendum, intelligitur proſt de iure.
- 8 Sententia niſi inſtituerit ex iſtalem alii, non habet locum clauſula, Si quid exequendum.
- 9 Exceptionem in locum ſit, ſufficit quid deterat man-
datum iniuſtum eſſe ex nouis deducit.
- 10 Sententia debet inſtitui ex alii prius inſtituta,
non autem ex nouis de deducit, vt locus ſit clauſula, Si quid exequendum.
- 11 Executione præcedit ex iſtalem alii ſtante commiſ-
ſione, Conſtituto de inſtituta mandati.
- 12 Clauſula, Si quid exequendum, in initio cauſa
data, conſerit repetita in omnibus aliis commiſ-
ſionibus.
- 13 Clauſula ſtante, Si quid exequendum ſit, in
primis, ante omnia exequatur, & attentata
teuocet,

recurret, ante omnia super executione pronuntiandum est.

- D**E vi, & effectibus huius clausule vide Laocellor. de acten. part. 1. cap. 10. limit. 11. num. 4. & 5. Mart. de claus. 169. Catdin. Tufch. prallie. conelustem. 1. lit. C. conelust. 167. num. 14. Aloyf. Ricc. in eueft. decif. collat. 954. num. 14. de Commif. part. 1. vbi de commif. appellat. in caufis Camer. obligat. pag. 699. a. num. 78. & pag. 705. a. num. 132. & pag. 706. a. num. 146. Rot. decif. 110. part. 1. & decif. 413. part. 3. diuerf. Theodof. de Rubels in fingular. Rota tom. 2. part. 4. conelust. 95. & 775. qui d. clausul. 95. §. 1. cum Seraphin. decif. 1196. num. 1. dicit quod hanc clausul. pofita in commissione operatur, ne poffit executio procedi contra fimpliciter obligatos de reftitutu prioribus, & pofterioribus, cum quod non fe obligauerint cum claus. Ad omne mandatum Domini, & §. 2. cum eod. Seraphin. decif. 1412. num. 1. tenet quod illa claus. operatur quod licet aliis efflet ordinari procedendum, per hanc claus. datur facultas procedendi executioe ad fauorem illius, quid decreuerit obituri.
- E**ffectus huius clausule est, vt executionem fufpendat folum donec de iuftitia fententiz exequenda cognofceatur, vt per Stephan. Gratian. difcept. forenf. cap. 968. num. 2. Rot. apud Cenc. poff. fuum trall. de cenf. decif. 87. num. 1. & decif. 79. num. 2. & fuit fape fapius refulum, & fignat in Romana vinea de Fabio 10. Decembris 1604. coram Reuerendiffimo Domino meo Coccino Decano, impellat per Marchef. dill. part. 1. pag. 243. duplicata eadem part. 1. pag. 734.
- I**ta pio interini impedit effectum fufpenfuum fententiz, fi de iure erat locus executioni, Rota in Romana vinea de Paulino 26. February 1603. coram Illustiffimo Domino meo Cardin. Afifino, impellat per Zach. poff. trall. de obligat. General. decif. 156. & decif. 34. num. 3. Theodof. de Rubels d. clausul. 95. §. 1. vbi quod per hanc claus. Rota iuxta eius antiquum ftatum non exequitur aliorum fententias, nifi guftata eorum iuftitia, & §. 5. quod iuftificari debet ex actis prioris iustitiz, que fola fane attendenda ad effectum huius clausule.
- I**n commissione appellationis intelligitur de & circa caufam, fuper qua fuit pronuntiatum, vt cenfuit Rota, impellat per Cencium poff. trall. de Cenf. decif. 143. num. 4. & nihil facere videtur, quia commissio loquitur conditionaliter, & quia appellacionem fufpendit, aliquid exequendum non venit, nifi an executioni locus fit, guftator, Rot. decif. 128. p. 3. diuerf.
- H**abet implicitam clausulam, Quatenus de iure aliquid venires exequendum, vt per Pacificum de Saluiano interd. impellat. 4. cap. 5. num. 7. Rot. apud eundem decif. 171. num. 1. 2. & 9. & propterea prius videandum est, an executio fit facienda, & in quota parte, & interim illa fieri non poffet, Lancel. de autem p. 3. cap. 3. num. 33. Hooded. conf. 19. num. 24. lib. 2. vbi dicit, quod hanc clausulam dat cognitionem caufae, vt prius cognofceatur fuper exceptionibus appofitis, a quoque creator, Rot. decif. 497. n. 7. & dec. 413. n. 1. lib. 3. p. 3. diuerf.
- I**ntelligitur prout de iure, vt ex Rot. in una Firmara alet 9. Aprilis 1596. coram Cardin. Blanchetto, refultat Marchef. d. part. 1. pag. 707. num. 150. Rota etiam apud Cenc. poff. dillum trall. de Cenf. decif. 355. num. 7. & apud Zach. poff. trall. de oblig. Camer. decif. 136. num. 9. Nam intelligitur hanc clausulam prout de iure quatenus executio locus fit, & ex eisdem actis, que fola attenduntur, vt illi locus fit, vt per

Theodof. de Rubels d. clausul. 775. num. 3. vbi quod hoc procedit etiam in nouae probationes tendant ad corroborandas antiquas, & num. 11. per hanc clausulam dicitur fufpenfa executio, donec per iudicem appellacionis cognofceatur de iuftitia fententiz, & n. 11. quod effectus huius clausule est vt executio quatenus locus fit, pertineat ad iudicem ad quem, non autem ad iudicem a quo.

Non habet locum, nifi fententia iustificetur ex eisdem actis, vt fuit dictum in Apulegen poffum 21. Aug. 1610. coram Illustiffimo Patriarcha Mauzanede, impellat per Fatinae. decif. 187. num. 6. p. 2. recent. & in Tudertina offit. Cancellaria coram Cardinale Lancelotto, impellat per Pacific. de Salu. interd. dill. decif. 64. num. 1. vbi num. 3. fubdit, quod ad effectum, vt non fit locus executioni, fufficit quod detegatur mandatum iniustum esse ex nouiter deductis, Rota etiam apud Zach. poff. trall. de oblig. Camer. decif. 136. n. 1. & decif. 141. n. 11.

Iurellige, vt debeat iustificari ex actis prioris iustitiz, vt fuit dictum in Rota, impellat per Pacific. poff. trall. de Saluiano interd. decif. 168. num. 8. & in Romana grani 19. Nouemb. 1607. coram Ortenbergo, impellat per Fatinae. decif. 142. n. 1. part. 1. recent. & in Romana cenfus 4. Decembris 1595. coram Cardin. Pamphilio, impellat per Marchef. d. p. 2. pag. 717. Vnde non potest iustificari ex nouiter deductis, vt pluries cenfuit Rota inter impellat per Pacific. poff. dillum trall. de Salu. interd. decif. 64. num. 1. & §. 5. dec. 162. n. 1. & decif. 360. n. 1.

Stance commissione, Causa de iustitia mandati, ex eisdem actis proceditur executioe, Rota apud Zach. poff. trall. de oblig. Camer. decif. 12. num. 4. & decif. 136. n. 2.

Hanc clausulam in initio caufae data, cenfetur reposita in omnibus aliis commissiombus, Aegid. decif. 22. Caffad. decif. 8. de refcript. & fuit dictum in Romana societatis 3. Iunij 1577. coram Cardin. Blanchetto, impellat per Marchef. p. 1. pag. 718.

Cum aliquando habeat clausulam detur sub illis verbis, puta, Si quid exequendum fit, in primis, & ante omnia exequatur, & attenda reuocet, quapropter super quo primum pronuntiandum fit, ad fuper executione, an verò super attentatis? & Rota cenfuit fuper executione, ex vi illius verbi, in primis, & ante omnia, vt in decif. 613. m. 1. p. 1. lib. 5. diuerf. quomodo, fi de attentatis confaret poftea, ibi fore fupersedendum Rota dixerit.

CLAUSULA CLXX.

Si feneris te grauatam.

1. Dilectum referuntur de vi, & effectibus huius clausule agentis.
2. Clausula, Si feneris te grauatam, impellat ab homine, vt intelligatur a iure, facit, vt que non dicatur grauari.
3. Clausula, Si feneris te grauatam, inhibitione noui operis refoluitur in alternatum.
4. Iudicis preceptum cum clausula iustificatiua, Si feneris te grauatam, refoluitur in vim fimplicitatis citationis.
5. Clausula, Si feneris te grauatam, adeo est neceffaria, vt fi omittatur, preceptum fit nullum.

DE vi, & effectibus huius clausule vide Celf. Vigoo. in trall. clausul. pag. 505. col. 1. infim. Mart. de

de clausul. part. 1. claus. 247. alibi 364. in ultim. impress. Mant. de ordi iudic. part. 6. num. 2. cum seqq. Rimio. iun. consil. 111. col. 1. Hippol. singul. 641. Cardin. Tufch. practi. clausul. tom. 1. lib. C. clausul. 360. num. 1. Theod. de Rubcis in singul. tom. 2. part. 4. claus. 778.

3. Imposita ab homine, vel intellecta à lute, facit, ut quis non dicatur gravari, ex adductis per Steph. Gazien. Marcbia de consil. tom. 1. lib. C. clausul. 360. num. 1. Theod. de Rubcis in singul. tom. 2. part. 4. claus. 778.

4. In nuntiatione noui operis resoluitur in alternatiuam, vel quod iohibitus testatur, vel quod veniat respoufus; ita post Bald. consil. 245. incip. *Preponitur*, in fine lib. 1. itatut Cardin. Tufch. de consil. 360. n. 1. vbi num. 2. dicit constanter tenere Batt. consil. 20. incip. *Quoniam*.

5. Preceptum iudicis cum hac clausula iustificata, resolu in vim simplici citationis, tenent gloss. fin. in cap. ex parte 25. de verb. sign. Cell. Vgon. vbi praxim, Bonacol. eorum. crimia. part. 1. verb. *praxim*, fol. 135. verso, & part. 2. eodem verb. fol. 61. verso, Bald. consil. 177. incip. *Ad euidenciam*, in princip. lib. 3. & d. consil. 463. num. 7. lib. 4. Nauat. consil. 3. de consil. num. 1. in antiq. Spin. in speculo te-
stificatorum, gl. 11. rubrica, num. 42. cum seq. Vizin. tom. 2. com. opinio. lib. 7. titul. 15. num. 91. pag. 279. vbi Vizi num. 96. pag. 281. Bernard. Gizeuz. ad practi. Cam. Imper lib. 1. clausul. 19. consil. t. Cardin. Tufch. de consil. 360. num. 1. vbi numerus seqq. multipliciter declarat. Theod. de Rubcis d. claus. 778. n. 1. & 6.

6. Amplia in tantum esse verum, quod hæc clausula est necessaria, vi hominatus, preceptum sit notum, & possit sperni, lat. in l. nequequam, §. vbi decretum, §. de offi. Praesulatus, Mist. dist. claus. 364. in fin. Cardin. Tufch. de consil. 360. num. 9. vbi num. 10. post Angel. Azeiz. consil. 77. incip. *In casu supradicto*, num. 16. ampliat, quia licet preceptum iudicis non valeat, cõs à preceptis non sit incipiendum, valet tamen quoad adest hæc clausula.

CLAUSULA CLXXI.

Si sine filiis decesserit.

1. Clausula, Si sine filiis decesserit, intelligitur, de suo corpore natis, licet non exprimat.

2. Condicio contenta sub clausula, Si sine filiis decesserit, verificatur, siue filij non nascuntur, siue nati premoriuntur.

3. Clausula, Si sine filiis decesserit, deficit tam per superuenientiam filiorum masculinorum, quam feminorum.

4. Substitutionem compendiosam inducere opta est clausula, Si sine filiis decesserit.

5. Intelligi de suo corpore natis, licet non exprimat, consiluit Menoch. consil. 166. n. 1.

6. Condicio contenta sub hac clausula verificatur, siue filij non nascuntur, siue nati premoriuntur, ita ut tempore putationis conditionis non existat; ita Dec. consil. 127. col. 2. Alex. consil. 101. in tertio dubio.

7. Num. 11. in fine, lib. 7. Bellon. consil. 19. num. 4. Deficit tamen tam per superuenientiam filiorum masculinorum, quam feminorum, ex testibus per Menoch. consil. 1070. n. 4. & per Card. Mantie. de consil. vbi. vobis. lib. 1. tit. 14. num. 1. & fuit dictum in Camerinen. August. Barboze de Clausul.

honorum 19. May 189. coram Cardin. Seraphino inter eius decif. impress. decif. ...

Est apia hæc clausula inducere compendiosam substitutionem, veluti si fuerit dictum, Si sine filiis decesserit filius meus, succedet Sempronia, etiam si non sit adiecta dicitur quandoque, gloss. magna verb. *disque* in cap. si pater de testam. lib. 6. Alexand. in l. Centurio 27. & ibi lat. num. 31. & Rip. num. 109. §. de vulg. Odd. consil. 95. num. 5. Gabr. consil. 110. num. 3. & consil. 104. num. 1. vol. 1. Menoch. consil. 115. num. 1. Crall. de success. §. substitutionis, quæst. 6. n. 10. Tufch. decif. 17. num. 2. Rotari in Romana fideicommissi de Sacris 11. May 1618. coram Pbaldo sen.

CLAUSULA CLXXII.

Siue præmissio, siue alio quouis modo, &c.

1. Vacanti vno modo expresso non venit alius.

2. Clausula, Siue præmissio, &c. comprehendit omnem modum vacandi.

3. Vacationem apud Sedem includit clausula, Siue præmissio, &c.

4. Beneficiam vacanti per abitum in Curia capis clausula, Siue præmissio, &c.

5. Vacationem etiam per priuationem capis clausula, Siue præmissio, &c.

6. Vacationem etiam per resignationem capis clausula, Siue præmissio, &c.

7. Vacatio per mortem, & per resignationem equiparatur.

8. Clausula, Siue præmissio, &c. intrat deca solem de facto vacatione.

9. Clausula, Siue præmissio, &c. intrat verificata vno modo vacandi ex duobus narrati.

Intrat in impetratione certo modo, ibid.

Intrat ut procedat etiam si modus narratus non esset verum, ibid.

Intrat clausula in impetratione ex iure deuoluta ibid.

10. Vacationem indultam per regulam de infirmis, non capis clausula, Siue præmissio, &c. obtenta à resignatario.

11. Clausula, Siue præmissio, &c. non se extendit ad personam non expressam.

12. Clausula, Siue præmissio, &c. comprehendit etiam vacationem ex persona alterius, si adductis verba illa, seu ex alterius cuiuscumque persona, &c.

13. Vacandi modus omnino falsus quando expressus sit, non operatur clausula, Siue præmissio, &c.

14. Beneficiam quod vacaturus de futuro non capis clausula, Siue præmissio, &c. n. 13.

15. Nec quando modus vacandi est datus diffinitus.

16. Vel quando est narratus alius modus alternatus.

17. Vel quando malitiosi narratur modus expressus, qui verò non adest, ut capis impetranti ex clausula generalium.

18. Vel ut non capiat vacationem ex persona impetrantis.

19. Clausula, Siue præmissio, &c. non operatur quando in Bulla esset expressus vni tantum modus vacandi, in lictorio executoris omnis modus, siue illa clausula.

Q Via regulariter expresso vno modo vacandi, non vocat alius, cap. si pater, de testam. in 6. idco

- 2 Ideo solet apponi hæc clausula, per quam includitur omnis modus vacandi, sine directus, siue indirectus, etiam accessorius ex intentione concedentis, vt per Callad. *decis. 5. de preben.* Paris. *conf. 55. n. 20. lib. 3. in l. i. de resign. lib. 8. q. 7. num. 64.* Ioan. Cochiet *ad regulam 61. de claus. in beneficiu vacantibus potest. n. 10.* & fuit dictum in *Oueren. benef. 5. i. July 1610. coram Reuerendissimo Domino meo Coccone Decano*, impetita per Fatim. *decis. 309. num. 2. p. 2. recent.* Valenzuel. *conf. 128. n. 107.* Theodof. de Rubéis in *fung. Rota tom. 2. p. 2. claus. 100. §. 3. cum segg. & claus. 787. n. 1. vbi n. 2. quod non comprehendit qualitates modorum, & num. 17. quod capit omnem modum etiam indirectum, & accessorium.*
- 3 Primò amplia, vt includat vacationem apud Sedem, vt per Flamin. *d. lib. 8. q. 7. num. 141.* Aloyf. Ricc. in *collet. decis. part. 2. collet. 555. vers. amplia primò.*
- 4 Secundò amplia, vt capiat beneficium vacans per obitum in Curia, vt per Flamin. *d. lib. 8. q. 7. n. 141.* etiam ex confidentia, iuxta tradita per eundem Flamin. *de confident. benef. q. 7. n. 82.* Theodof. de Rubéis *d. cl. 787. n. 15.*
- 5 Tertiò amplia, vt capiat vacationem etiam per priuationem, Rota *decis. 1. de resign. in nou. Lap. alleg. 78. num. 18.* Mohed. *decis. 2. de singul. possessionis, Flamin. d. lib. 8. q. 7. n. 156.* Theodof. de Rubéis *claus. 100. §. 4. & d. claus. 787. num. 16.* vbi de priuatione ob violationem sequestri, ob simoniam, & ob homicidium.
- 6 Quartò amplia, vt capiat etiam vacationem per resignationem. Pui. *decis. 5. in fin. de regul. de mensis, Mohed. decis. 2. de offic. deleg. n. Rota in d. Oueren. benef. coram D. Decano decis. 309. num. 2. & p. 2. recent.* Flamin. *de resign. lib. 8. q. 7. num. 141. cum segg.* Rota *decis. 309. lib. 3. p. 3. diuersi.* Theodof. de Rubéis *d. claus. 787. n. 8. vbi num. 9. & 10.* etiam si resignatio sit nulla, maxime si resignans esset possessor. Nam vacatio per morem, & per resignationem æquiparantur, vt ita lunt Flamin. *de resign. lib. 2. q. 5. num. 4. & quest. 6. num. 15.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancell. §. 1. prout. num. 25.* Intelligi probata resignatione, secus verò illa minime probata, quia tunc nihil operatur, Pui. *decis. 168. lib. 3. Aloyf. Ricc. d. collet. 555. versum. 2. amplia.*
- 8 Quintò amplia, hæc clausulam intrare data saltem de facto vacatione, vt fuit dictum in *Piccen. Capellanis 27. Iulij 1597. coram Penia, & in Teruifina parochialis S. Therenis 11. Ianuarij 1605. coram Gregorio X. P. inter eius decisum impressis decis. 17. n. 10.* quæ repetitur etiam impressa per Fatimac. *decis. 49. n. 5. p. 2. recent.*
- 9 Sextò amplia, hæc clausulam intrare verificato non modo vacandi ex duobus narratis, neque est necessaria verificatio vtriusque, vt fuit dictum in *Bononiens. Canonici 19. Febr. 1590. coram Cardine Pamph. impressa per Matchef. de commiss. part. 1. pag. 357. duplicata eadem p. 1. pag. 478. in vltim. impress.*
- Septimò amplia in impetratione certo modo, Callad. *decis. 1. n. 1. & 2. de preben.* Cæd. de Grassis *decis. 1. n. 7. & d. i. Theod. de Rub. d. claus. 787. n. 9.*
- Octauò amplia vt procedat etiam si modus narratus non esset verus, quis nihilominus gratia propter hæc clausulam non dicitur subcepta, Cæd. de Grassis *decis. 1. n. 6. de preben.* Theodof. de Rubéis *d. claus. 787. n. 4.*
- Nonò amplia etiam in impetratione ex iure deuoluto, Callad. *dec. 5. de preb. Rebuff. in forma mand. Apos. in verb. etiam quousque dispositionem, vers. felle d. 1. in fine.*

Limita primò, vt hæc clausula obtenta à resignatio, non capiat vacationem inducendam per regulam de infirmis, vt per Flamin. *de resign. lib. 2. q. 14. num. 25.* Theodof. de Rubéis *d. claus. 787. num. 15.* Item non eadit sub clausulis generalibus vacatione Greg. 111. *de paktuendo in §. de beneficiis*, quia talis vacatio debet dispositiue narrari. Theodof. de Rubéis *d. claus. 100. §. 5.*

Limita secundò, vt non se extendat ad personam non expressam, & ideo si impetretur beneficium tanquam vacans per mortem Titij, vel quous alio modo, non habebit illud, si vacauit per mortem Sempronij, & idem si dixit per mortem Titij, qui decessit in tali loco, & tali die, nam si alio in loco, & alio die obiit, beneficium illud similiter non obtinebit propter specificationem, quam fecit : nam, vt dicit Lap. *laco citate*, mors Titij non est mors Sempronij, nec mors in vno loco, & tempore, est mors alio in loco, & tempore, sed mors est modus vacationis, vide Mohed. *decis. 1. de offic. deleg. Nauat. in cap. si quando, except. 2. num. 2. de resign. Flamin. d. lib. 8. q. 7. num. 144. cum segg.* Franc. Leo in *Thessaro fori Ecclesiastici p. 2. c. 1. num. 81.* Theodof. de Rubéis *d. claus. 786. num. 26.* Verum hæc clausulam comprehendere etiam vacationem ex persona alienius, si addatur verba illa, *siu ex alterius cuiuscumque*, &c. tradit Rota *decis. 1. vbi addit. in verb. quous alio modo, & ibi Papaz n. 7. de resign. in nou. & decis. 6. lib. 1. part. 1. Aloyf. Anton. Faber decis. 1. de sacrosanctum Ecclesie, quem refert Aloyf. Ricc. d. collet. 115. vers. lumen 2. & fuit dictum in *Cremunens. pensionis 5. Decembris 1614. coram Andica*, impetita per Fatimac. *decis. 60. n. 9. p. 2. recent.**

Limita tertiò, vt non operetur quando expressus sit omnino falsus vacandi modus, vt per Aut. Fab. *sub eadem tit. de sacrosanctum Ecclesie, diffinit. 4.* quem refert Aloyf. Ricc. *d. collet. 555. in fin.*

Limita quartò, vt non capiat beneficium, quod vacauit de futuro, iuxta resoluta per Sarnen. in *regul. de publican. §. 16.* Flamin. *d. lib. 8. q. 7. n. 143.* nam solùm capiat vacationem de illo tempore, Flamin. *lib. 11. num. 1. q. 16. & lib. 1. n. 14. n. 15.* Theodof. de Rubéis *d. cl. 787. n. 21.*

Illud deum adaoertere oportet, quod si in fine supplicationis habentis hæc clausulam, in qua narrabatur deuolutio ad Sedem Apostolicam, addantur hæc verba, *& de deuolutione deus disposui*, censetur esse testis, & limitata, ita vt si non doceatur de deuolutione, promissus non capiat beneficium vigore huius clausule, vt per Gressent. *decis. 12. de preben.* Callad. *decis. 3. eadem tit. & decis. 14. de resign.* quos refert Mallob. in *sua praxi habendi consensum, prand. 26. dub. 55. n. 8. & 9. secundum Romanam impress.*

Limita quintò, quando modus vacandi est datus dispositiue, quia tunc non sufficit hæc clausula, Callad. *decis. 1. n. 3. de preben.* Cæd. de Grassis *decis. 14. num. 8. ead. tit.* Theodof. de Rubéis *d. claus. 787. num. 10.*

Limita sextò, quando est etiam narratus alius modus alternatiue, nam tunc sufficit quod vnus tamen verificatur, nec requiritur verificatio vtriusque, Rota apud Theodof. de Rubéis *d. claus. 787. num. 22.*

Limita septimò quando malitiosè narratur modus expressus, qui verò non adit, vt capiat impetrans ex clausulis generalibus, quia tunc non intrant, Pui. *decis. 400. lib. 1. & decis. 168. lib. 3.* Theod. de Rubéis *d. claus. 787. n. 34.*

Limita octauò, vt non capiat vacationem ex persona

persona impetrantis, Verall. decif. 43. ad fin. part. 1. Theod. de Rub. d. claus. 787. n. 37.

10. Limita non d. hanc clausulam non operari quando in Bulla effert expressus vnus tantum modus vacandi, & in litteris excomunicatis omnis modus, siue illa clausula, Rebus in forma simpli. prout in verb. sine premissis. n. 7. & in forma mandati. Appellat. in verb. aliam quamcumque dispositionem, ver. nota tamen, ad fin. & super concord. in form. exco. mandat. Appell. in verb. plerum continetur. Theod. de Rub. d. claus. 787. n. 43. vbi n. 43. idem dicit si nullus modus vacandi caperetur, sed dicitur per modum in Cancellaria exprimendum.

CLAUSULA CLXXIII.

Solq facti veritate inspecta.

1. De iura referuntur de vi, & effectibus huius clausula agentis.
2. Clausula, Sola facti, &c. plus operatur, quam clausula, Summatie, &c. & clausula, siue strepitus, &c.
3. Clausula, Sola facti, &c. similis est alteri, De bono, & xquo.
4. Principes non recognoscentes superiorem, iudicant causas secundum eorum conscientias sola facti veritate inspecta, non se adstringentes ad allegata, & probata.
5. Principes non tenentur seruare iuris ordinem.
6. Iudicare ut possit index sicut ipse Princeps, ut Deus, operatur clausula, Sola facti, &c.
7. Causa quando est commissa cum clausula, Sola facti, &c. procedi potest nam Regia.
8. Clausula, Sola facti, &c. intelligitur de ea veritate, cuius patrocinatur, & procedi sola iure naturali, & gentium inspecta.
9. Ordinem iudiciorum aufert clausula, Sola facti, &c. & omnem solemnitatem iuris relaxat.
10. Clausula, Sola facti, &c. operatur quod possit in causa procedi absque libello, & contradiotione.
11. Clausula, Sola facti, &c. operatur quod possit index iudicare super causa probata, licet non deducta in libello.
12. Libelli ineptitudo parte non opponente tollitur virtute clausula, Sola facti, &c.
13. Causa proprietatis ut simul cum causa possessionis diffiniri possit, operatur clausula, Sola facti, &c.
14. Attentionem publicarij ut possit alij testis produci, & examinari, operatur clausula, Sola facti, &c.
15. Probatio non concludens, & persuasum potest index admittere virtute clausula, Sola facti, &c.
16. Conuentionem admittit clausula, Sola facti, &c. quoad alium ad remedia, que non iniuriam conuentionis.
17. Prescriptionis exceptionem in talibus clausula, Sola facti, &c. attenditur.
18. Appellationem tollit clausula, Sola facti, &c.
19. Ferrius radice consensu derogatum per clausulam, Sola facti, &c.
20. Ius partis quousq non aufert clausula, Sola facti, &c.
21. Exceptionem de iure terrij non admittit clausula, Sola facti, &c.
22. Actio non renouatur flame clausula, Sola facti, &c.
23. Beneficium excessum non potest index virtute clausula, Sola facti, &c. tollere.
24. Defensio legitima parit, nec eiu citationem

tollit clausula, Sola facti, &c.

25. Clausula, Sola facti, &c. non excludit ea, que sunt alio statuta in specie premissa.
26. Clausula, Solemnitate iuris omnia, &c. aufert solemnitates iuris ciuiliis & positius, non autem diuini & naturalis.

De vi, & effectibus huius clausula, vide Azueed. l. 10. num. 12. 7. tit. 17. lib. 4. noue Recopil. Celf. Vgou. in tract. claus. pag. 487. & pag. 488. Aloy. Ricc. in collect. decif. collect. 699. Mat. de claus. p. 1. claus. 168. in vlt. impref. & Stephan. Gratian. Archia decif. 68. a princ. nouissime Theod. de Rub. in sup. Rota tem. 2. p. 4. claus. 791. Gambat. de legat. lib. 8. ad de potest. legat. in indic. p. 163. cum seqq. & n. 169. Pei. conf. 24. n. 10. vol. 1. vbi quoddam idem importat quod clausula, secundum Deum, & iustitiam.

Hec clausula plus operatur, quam clausula, Summatie, &c. & clausula, Siue strepitus, &c. vt per Honded. conf. 93. n. 3. num. 1. Mutant de ord. indic. p. 4. tit. 6. an index sit competens, n. 12. Cachegan decif. 1. num. 10. Mut. d. claus. 168. n. 4. vbi hinc inferit, iudicem deputatum hanc clausula plenius procedere posse.

Similis est hanc clausula illi, De bono, & xquo, quae importat etiam, vt reiectis pectus, & exculis solemnitatibus, & spicius iuris, causa summatie expediat. Salust. Tibes. cap. 3. n. 6.

Principes non recognoscentes superiorem, iudicant causas secundum eorum conscientias sola facti veritate inspecta, non se adstringentes ad allegata, & probata, vt post multos ab eis citatos concludit Mut. d. claus. 168. num. 1. quibus adde Palat. ibi repetit. Cap. per vultus, de donat. inter viros, & uxorem, §. 34. n. 10. & 11. & incipit in collect. ad cap. petitionem 12. n. 3. de accusat. & Steph. Grat. d. Archia decif. 68. n. 13. cum seqq. vbi contrarium tenere videtur, Principes enim non tenentur seruare iuris ordinem vt docet Peren per teat. ibi in l. 10. gloss. 1. tit. 4. lib. 2. Ordinem.

Operatur quod Iudea possit iudicare sicut ipse Princeps, Betiaz in repet. l. si quis maior, C. de transact. n. 60. Valade de iure emphite. §. 6. n. 12. imo quod possit iudicare vt Deus, Honded. conf. 2. n. 1. num. 1. Steph. Grat. Archia decif. 36. num. 13. & decif. 68. num. 1. Nam si causa est commissa eum hac clausula, procedi potest manu Regia, ea notatis per Stephan. Grat. d. decif. 68. n. 4. & discip. forens. cap. 3. 12. num. 1. Ludou. Rodolphin. post tract. de absolutione Principis potest. vno trice, n. 42. Peteg. conf. 2. n. 12. vol. 1.

Intelligitur de ea veritate, cuius patrocinatur, Mutant de ord. iudiciorum, part. 4. tit. 6. an index sit competens, num. 19. & procedit solo iure naturali, & gentium inspecto, non vero iuris solemnitate, & ordine considerato, vt aduertit Aldes. de relig. disciplina munda lib. 1. cap. 7. n. 14.

Aufert ordinem iudiciorum, & omnem solemnitatem iuris telazat, & reducit ad formam iudicij inductam de iure gentium, vel naturali; Ita Menoch. conf. 180. n. 7. in fin. Brunot. de Sole in locis commun. verb. clausula 46. Valade de iure emphite. §. 6. n. 12. & consil. 145. n. 10. Aloy. Ricc. in collect. decif. p. 1. collect. 699. eff. 1. Rota Bonon. diuers. decif. 30. n. 28. & decif. 61. n. 140. vbi subdit, quod remittit rigorosas iuris solemnitates, sed non eas, que tendunt ad repudiandam veritatem. Theod. de Rub. d. claus. 791. n. 1. vbi dicit quod per hanc clausulam censetur sublati omnia ordo cogitandi de iure ciuili introductus, & index eo casu tenetur seruare formam iudicij inductam de iure gentium, & n. 4. quod operatur vt Iudea non cogatur super incidentibus pronuntiare, sed possit illi vna cum negotio principali decidere, & n. 8. quod operatur

operatur ut dilationes à iure requifitæ poffunt abbreviari, non autem in totum tolli, &c. 9. quod iudex poffit inepere ab articulis, quibus probatis statim poterit procedere ad fententiam.

10 Operatur deinde, quod poffit in caufa procedi abique libello, & litis conteftatione, ex Aloyf. Ricc. d. c. 699. effect. 4.

11 Idem quod poffit iudex iudicare fuper caufa probata, licet non deducta in libello, Marant. d. ordine indic. p. 4. diff. 50. n. 17. & n. 12. & in repetit. l. i. n. 133. ff. de acquir. heredit. Gualter. pract. lib. 1. p. 100. n. 1. Aloyf. Ricc. d. collect. 6. 49. effect. 3. Rota Bonon. diuert. decif. 93. n. 1. Honded. conf. 12. n. 1. n. 1. Cachet. decif. 5. n. 1. Sord. conf. 273. n. 1. & 3. Mart. d. clauf. 163. n. 3. vbi n. 6. ex Marant. in repetit. d. l. i. n. 109. 11 Subdit, quod virtute huius clausulae tollitur inepitudo libelli parte non opponente.

12 Item operatur, ut caufa proprietatis fimul cum caufa poffeffionis definiti poffit, Dec. conf. 449. n. 11. Rub. conf. 4. n. 11. Cachet. decif. 1. n. 18. Ioseph. Ludov. Perfina decif. 17. num. 11. Menoch. conf. 2. n. 184. & conf. 80. n. 7. Rota Bononien. diuert. decif. 30. num. 36. Mart. d. clauf. 163. n. 7.

13 Item operatur, ut publicatis atteftationibus poffint alij teftes produci, & examinari, Cachet. Pedemont. decif. n. 16. quem refert, & fequitur Bernard. Græue. ad pract. Cam. Imper. lib. 1. concl. 10. num. 17. in fin. Dac enim iudici facultatem tam ex fe, quam ex officio interrogandi teftes, et illos rependi; eodem modo quo fit inftante parte, etiam in caufa fit conelufum, Mascant. d. part. 4. decif. n. 30. Marchef. de commiff. p. 2. pag. 41. n. 81.

14 Virtute huius clausulae poffit iudex admittere probationes non concludentes, & pectusivas, v. per Steph. Grat. d. decif. 68. n. 3. Et licet poffit admittere probationes leuiiores, ut tenent Roland. conf. 7. n. 36. & Menoch. d. arbit. lib. 1. q. 24. quos refert Mart. d. clauf. 163. num. 8. tamen hoc intelligitur, quando aliunde fcit veritatem aliter fe habere, ut probat Clauet. in pract. de antiquis temporum, in 9. p. 1. caufa 5. parva principalis, n. 6. qua incipit, d. datur, &c.

15 Item cumulationem admittit quoad actiones ad remedia, quæ non iniectione contrariantur, Sord. d. conf. 173. n. 11. quem refert Stephan. Grat. d. decif. 193. n. 6. & 7.

16 Exceptionem præfcriptionis tollit, Aloyf. Ricc. d. collect. 699. effect. 6. Verum huiusmodi exceptionem non poffe iudicem virtute huius clausulae tollere, poffit Menoch. d. arbit. lib. 1. quaft. 19. probat Mart. d. clauf. 163. n. 9.

17 Tollit appellationem, & adductis per Sigifmund. Secæ de appell. q. 16. limit. 1. n. 76.

18 Per hanc clausulam cenferi derogatum rufficis fecitis, ex Azinio in practi. Florentina, 5. 3. cap. 7. notat Bernard. Græue. ad pract. Cam. Imper. lib. 1. concl. 53. confid. 2. n. 19.

19 Ius pacis que fitum non aufert, Bruuor. à Sole in loci commun. verba clauf. 46.

20 Exceptiones de iure tertij non admittit, nec teprobationem perfonam, vel teftium: at fi ponatur in commiffione fine partis citatione impetrata, tacto quod fuerit abfens, non annollit refcriptum, & in fecunda inftantia datur, Bellam. decif. 16. Matehef. de commiff. p. 2. pag. 49. in 2. impref.

21 Armentaria ftante hac clausula non reuocantur, Steph. Grat. Mart. decif. 68. n. 19.

22 Denegium executionis non poffit iudex virtute huius clausulae tollere, Menoch. d. arbit. lib. 1. q. 51. n. 4. & conf. 15. n. 12. & conf. 163. n. 3. Mart. conf. 521. n. 13. Cephal. conf. 86. n. 6. vbi 1. Mart. d. clauf. 163.

n. 10. Coen. Lucen. decif. 37. n. 4. Ioseph. Ludov. Perfina decif. 45. n. 9. fub diffinitione Bernard. Græue. ad pract. Camera fuper. lib. 1. concl. 17. confid. 3. quæquid dicat Cald. Petreia de emp. cap. 33. n. 10.

Defenfiones legitimas pariti non tollit, Steph. 24 Gratian. d. decif. 68. n. 11. nec etiam citationem aufert, idem Gratian. decif. 131. n. 3. Operari tamen, ut actus fit validus, etiam fi pars non fuiffet citata, dicit Rota Bononien. diuert. decif. 63. n. 18.

Ex quæ ftant alio ftatuto in fpecie prouifa, non excludit, Anton. Monach. Bommien. decif. 2. n. 9.

Clausula, Solemmnitatem emiffa, &c. aufert folemnitatem iuris ciuilibus & pofitiui, non autem diuini, & naturalis. Gamb. d. iur. de poffeff. legati in indic. n. 170. Theod. de Rob. d. p. 4. clauf. 79. n. 1. vbi dicunt quoddidico requiritur citatio, quia eft de iure naturæ,

CLAUSULA CLXXIV.

Statum, & merita caufæ, &c.

- 1 Clausula, Statum, & merita caufæ, &c. operatur petinde, ac fi integrè processit, ac omnia acta, & partium comparationem fuiffent in individuo narrata.
- 2 Litis pendentia male ex fupplicatione narrata fuppleatur ex clausula, Statum, & merita caufæ, &c.
- 3 Litis mentis fufficiens facta dicitur per clausulam, Statum, & merita caufæ, &c. ac fi in individuo, & nominatim effct facta.
- 4 Refcriptum non diffcultatem tollit clausula, Statum, & merita caufæ, &c.
- 5 Clausula, Statum, & merita caufæ, &c. non fe extendit ad tollendum id, quod fi expreffum effct, impeditur refcripti executionem, in quo poftea effct.
- 6 Commiffionem à fubfcriptione ex taciteornitate quod caufa effct inftituta, falua clausula, Statum, & merita caufæ, &c.
- 7 Clausula, Statum, & merita caufæ, &c. nullum operatur effectum, quando res indicata ad effct.
- 8 Clausula, Statum, & merita caufæ, &c. non intrat vbi fpecialis mentio requiritur.

Operatur petinde, ac fi integrè processit, ac omnia acta, & partium comparationem fuiffent in individuo narrata, Felin. in cap. ceterum, cal. 3. lib. 7. verf. intellige primi, de refcript. Gemin. confil. 110. n. 1. & seq. Rot. decif. 10. de refcript. in nouis. Achil. decif. 9. ed. 3. vbi dicit quod ftante hac clausula non poterit impugnari conuiffio aduocatoria, etiam tacto quod lis effct inftituta, Mart. h. de commiff. part. 1. pag. 127. num. 333. in vlt. impref. nam litis pendentia male in fupplicatione narrata fuppletur ex ifta clausula, Gram. decif. 66. n. 50. & seq. Rot. decif. 897. n. 3. p. 1. & decif. 173. n. 13. p. 1. diuerf.

Quia per hanc clausulam dicitur facta fufficiens mentio litis, ac fi in individuo, & nominatim effct facta, Gemin. d. conf. 110. n. 6. Rebuff. in 3. p. Signatura, verba quædam litigiosum, n. 4. Achil. decif. 9. de refcript. Pute. decif. 1. eod. tit. Vestr. in practi. lib. 3. cap. 9. num. 3. Sarnen de trien. q. 14. n. 7. Mart. d. clauf. p. 1. clauf. 174. n. 1. in vlt. impref. Caid. Tufch. num. 1. lit. C. canel. 128. n. 1. Læti pluribus citatis nouiffimè Theod. de Rob. in fing. Rota tem. 2. p. 4. clauf. 797. num. 1. vbi n. 2. quod ideo operatur vt Papa intellexerit lifem eo modo, quo pendebat, & n. 3. quod facit etiam vt Papa censeatur prouidiffe etiam vti de litigioso, & n. 4. quod operatur

operatur expressiorem liti ad validitatem gratia, quae non potest impetrari lite pendente, nisi facta mentione liti, & c. cum Achil. d. decif. 9. declarat predicta procedere quando in gratia est facta mentio liti, nam tunc perinde est ac si fuisset expressa in eo statu, & terminis, quo reperitur; secus si nulla facta est mentio liti, nam tunc haec clausula nihil operatur, & n. p. post Rebuff. in forma sumpt. praesumit, in verb. aut litigium, & ita i. p. signatur. in verb. quatenus litigium, ait quid per hanc clausulam eorum detegatur cap. si in contra quos. in liti pend. in 6.

4. Omnem tollit rescipit difficultatem, Achil. decif. 8. de rescipit. Rot. dec. 307. n. 3. p. i. divers. Sed non tollit concessa in alio rescipit, quia non se extendit ad tollendam id, quod si expressum esset, impedivisset rescipit expeditionem, in quo posita est, Felin. in d. cap. carraon. fall. 1. Rot. decif. 134. p. 3. divers. Marchef. d. p. i. pag. 126. n. 335.

6. Saluat illa clausula commissionem in subreptione ex taciturnitate quod causa esset instructa, Achil. decif. 9. n. 1. de rescipit. Mart. d. claus. 164. n. 4. Sed non sufficit ad salvandam commissionem non facta liti mentione, Achil. decif. 6. ibi in d. de rescipit. Lancel. de attent. liti pendente, in praesentia n. 648. Marchef. d. p. i. pag. 127. n. 127. Mart. d. claus. 164. n. 4. vers. praedicta.

7. Nullum rimen operatur effectum, quando res indicata ad illi, Mart. d. claus. 164. in fine. & fuit dictum in Oxanen melendini 18. Novemb. 1587. coram Card. Pamphilio, & in Tolentino beneficio de Montanara 4. Novemb. 1605. coram Iulio, quod omnes referet Marchef. d. p. i. pag. 127. n. 127. Theodol. de Rubis d. claus. 197. n. 8.

8. Non licet ubi requiritur specialis mentio, secundum Vell. in sua praxi, lib. 1. cap. 9. num. 7. nam potius censetur appositus, ut ad patet causas facilius remittatur, ubi sunt acta, et quibus statas & merita sunt iustificanda, Marchef. de Commiss. p. 1. pag. 348. n. 41. Sed in Rota hanc clausulam operati, ut ab vno Auditore auocetur alteri, & committatur, pater ex decif. 10. de rescipit. in noui, & decif. 11. eod. tit. in anig. Cassad. decif. 10. in reg. de trien. quia tunc ex valido Signaturae rescipit primo auocata censetur, & alteri committitur, & licet Papa per relationem pro expressis, illa quae non sunt expressa, habere possit, & expressum fingere per relationem, Butt. consil. 1. n. 5. tamen ex tunc necessarii narratis intelligitur ad rescipit substantiam, alias oonquam daretur nullitas, nec de subreptione, vel obteptione dici posset, ac omnium causarum tacita veritate daretur auocatio, contra reg. quod quilibet dispositio venit intelligenda, & absurdum sequatur, immo restringenda, ut cunctis, l. quoniam, ff. de in ius vocando, Roman. consil. 32. in fine, licet si non plenè narratur status, & merita causae, sufficeret hanc clausulam ponere, Achil. decif. 9. de rescipit. Rot. decif. 87. n. 3. p. i. divers. Fallit tamen regula, quando causa Motu proprio auocatur, quia tunc ipsius mentio non est opus, Lancelot. de attent. liti pendente, limit. 13.

tollit facultatem aliter indicandi.

4. Principi sine causa potest precipere, quod quis non audiat.

5. Papa cum inhabili per personam indicis per clausulam, Sublata, & c. tunc ipso iure, absque eo quod opponatur exceptio processus est nullus.

6. Oris aperiens tollit rigorem clausula, Sublata, & c. & de facultatem impugnandi Breve.

7. Indici contra quam dignitate fulgent, etiam S. R. E. Cardinales, comprehendit clausula, Sublata, & c.

8. Indici absque oris aperiens sicut clausula, Sublata, & c. aliter indicantur gravi pena afficiendi sunt, tamquam iurisdictionem sibi derogatam usurpant.

9. Legationem, & omnes futuros quoscunque indicis ligat clausula, Sublata, & c.

10. Regalia Cancellaria opponi non possunt, quoniam sine favorabilibus sicut clausula, Sublata, & c.

11. Indici possessoris etiam summarij sine munitio-nis oblii clausula, Sublata, & c.

12. Replicationum per viam non potest etiam aliquod opponi contra dispositionem continentem clausulam, Sublata, & c.

13. Opponi quodcumque potest, & in quolibet instantia de clausula, Sublata, & c.

14. Alia gesta ante, & post appellationem clausula, Sublata, & c. sunt nulla ipso iure.

15. Index inferior indicare non potest contra formam gratia continentis clausulam, Sublata, & c.

16. Oris aperiens itaque concedatur per Signaturam gratia, praedictum indicis in causa non procedat sicut clausula, Sublata, & c.

17. Dispositio, cui adiecta est clausula, Sublata, & c. censetur facilius derogare contraria illam clausulam non habenti.

18. Signaturae iustitia non potest aperiens ut ad impugnandum concessorem, cui adiecta est clausula, Sublata, & c.

19. Opponit clausulam, Sublata, & c. aperiens nequit sine derogatione leg. de iure quibus non tollendo.

20. Articuli ad probandum contrarium, admitti non possunt sicut clausula, Sublata, & c.

21. Declarandi facultas etiam super solo facto per clausulam, Sublata, & c.

22. Gratiam nunquam clausula, Sublata, & c. non tenetur impetrans inspicere, nisi versetur in gratia ad postulationem partis concessa, praecipue si ad illa clausula, Quod de subreptione, & c.

23. Constatum enim contrarium tollit clausula, Sublata, & c.

24. Tamen, & possessionem inspicit clausula, Sublata, & c.

25. Decretum prohibitionem aequipollit clausula, Sublata, & c.

26. Si in dispositione habente clausulam, Sublata, & c. ad illa clausula, Cuius ad id expressus accedit assensus, hic consensum non censetur positum sub conditione, sed ad opponendum eius defectum requiritur aperiens oris.

27. Clausula, Sublata, & c. habet vim claudendi si cuiusque indicis, & parti. si si adiuncta sit alia clausula, Quod non possit dici de subreptione, & c.

28. Clausula, Quod de subreptione, & c. unde tractatur, ostenditur.

29. Clausula, Quod de subreptione, & c. absque clausula, Sublata, & c. & decreto irritanti, non operatur, nisi verum existentibus narratur.

30. Clausula, Sublata, & c. non amplius dispositionem principis

CLAUSULA CLXXV.

Sublata, & c.

1. Dilectum referatur de vi, & effectibus huius clausulae etiam.

2. Rescripti conditioni, ubi posita est, accipit semper clausula; Sublata, & c.

3. Indici et claudis clausula, Sublata, & c. & illi

principalem, nec se extendit ultra eius limitam.

- 31 Clausula, Sublata, &c. appofita in gratia conditionali, nihil operatur ante conditionis eventum.
- 32 Clausula, Sublata, &c. non obstat dicenti gratiam non comprehendere cafum, de quo agitur.
- 33 Indec quoniam poffit videre de comprehensione, minime impeditur per claufulam, Sublata, &c.
- 34 Clausula, Sublata, &c. non habet effectum, cum diffufioni, cui adiecta eft, derogatur per contrariam legem.
- 35 Commiffio caufa simplex non fufficit ad tollendam claufulam, Sublata, &c. nifi facta fit mentio de ea, vel ad ea claufula, Quorum tenores, &c.
- 36 Clausula, Sublata, &c. non obstat, fi pars ei renuntiet.
- 37 Clausula, Sublata, &c. non operatur, ubi pars ad causam favorem appofita eft, curfus commiffi causam super utilitate gratia.
- 38 Audiencia non derogatur, quando pars non opponit de claufula, Sublata, &c.
- 39 Clausula, Sublata, &c. non obstat quando, & in cafum, in quibus privilegium ea maxime non intrat.
- 40 Clausula narrativum quando eft detecta, non operatur claufula, Sublata, &c.
- 41 Privilegium de iure fpeciali competens non tollit claufula, Sublata, &c.
- 42 Ceffante diffufione, cessat claufula, Sublata, &c.
- 43 Clausula, Sublata, &c. non obstat, cum quis agit de retrahenda executione gratie, cui adiecta eft.
- 44 Confirmatio ante quam fit fequitur actum causa cognitiva, non operatur claufulam, Sublata, &c. pofita in commifforia diffufione habente claufulam, Vocatis vocandis.
- 45 Clausula, Sublata, &c. non operatur quoniam Ordinarii auctoritate Censurę ex officio revolvitur poffit vifum fufficit ad quadraginta annis circa, cum claufula, Sublata, &c.
- 46 Sententia non obstat claufula, Sublata, &c. qua de ea mentionem non faciat.
- 47 Clausula, Sublata, &c. ubi eft fola non operatur poffit verum contentum narrare.
- 48 Oris apertio tollit oblatum claufula, Sublata, &c.
- 49 Fideiuffori obstat claufula, Sublata, &c. quando obstat principali.

DE VI, & effectibus huius claufule, vide Mart. de clauful. part. 1. clauf. 176. & ibi per eum citatis adde Surd. conf. 1. m. 107. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gl. 9. §. 1. in annot. n. 146. & gloss. 36. num. 108. cum feqq. & gloss. 66. per tot. Nicol. Garc. de benef. p. 6. cap. 63. n. 81. cum multis feqq. & Siephan. Gratian. difcept. forens. cap. 11. n. 72. & cap. 33. n. 60. & c. 79. n. 12. Cardin. Tufch. tom. 1. lib. 2. c. 344. & feq. Viulan. in prout iurif. par. lib. 13. c. 2. n. 30. in 2. ed. Ioan. à Cochiet iur. 8. Cancell. gloss. 22. Monet. de canon. vlt. volum. cap. 7. n. 116. cum feqq. Giuba confercim. 20. num. 5. & conf. 60. num. 12. Rotapud Farin. decif. 461. p. 1. recent. alios in difcuffio elatros. Valenzuel. conf. 1. §. 1. n. 12. Theod. de Rub. in fmg. Rota tom. 2. clauf. 103.

Hæc claufula (quæ accipit femper conditiones fcripti, ubi poffit eſt vt cenſuit Rota in vna Pregel. Canonica coram Cur. Blanchetto, imprefſa per Matchel. p. 1. pag. 118. niſi adſit claufula, quod de ſubſcriptione dici non poſſit, vt limitatur in Novarien. Canonizatus 12. Febr. 1501. coram Cur. Pamphilio, imprefſa per Matchel. ref. p. 1. pag. 431. plures alias Rotæ deſiſiones referunt nouiffime Theodof. de Rubel. d. p. 4.

concl. 798. claudis os iudici, & illi tollit facultatem aliter iudicandi, & non valet pars, quæ venit contra litteralem intellectum, audiri, niſi obtineat abſolpmentum. Pont. in ſignatura graſie, oris apertione, vt docent Rojn. conf. 1. n. 16. lib. 1. Paſſ. conf. 1. n. 38. & feq. & conf. 38. n. 7. lib. 4. Mandol. in trall. de monitiis, q. 60. n. 44. ſuper verb. ſicque per quoscuq; indices, Rebuff. ſuper concordia, Francia. ſit de ſerm. & irreuoc. concord. ſtabil. verſ. 8. vult. iudices quoscuq; Caputa. decif. 194. n. 4. & decif. 18. p. 3. Puic. decif. 30. n. 5. lib. 1. & decif. 177. lib. 3. Vetrall. decif. 144. p. 3. & decif. 28. ead. p. 1. Marmic. decif. 309. n. 3. Setaph. decif. 351. n. 1. Matchel. de Commiff. p. 1. pag. 441. n. 5. & pag. 547. n. 2. Gonzal. d. gloſ. 66. n. 3. Garc. d. cap. 3. n. 98. & Stepb. Grat. difcept. forens. cap. 79. n. 12. Monet. d. c. 7. n. 213. Rot. Bononiens. diuerſ. decif. 33. n. 47. & fuit dictum in Calaguriana prateſia conſultatio. 1. July 1592. coram Penia, imprefſa per Matchel. p. 2. pag. 426. n. 1. & in Bracharen. de Cabanas. 9. Iuny 1606. coram Greg. X. P. imprefſa per Farin. decif. 18. n. 1. p. 2. recent. & in Caſaragullana præminemiarum 19. Novembris 1623. coram R. D. meo Cocino Decano. Rot. decif. 418. n. 7. p. 1. in peſſib. Farin. & decif. 62. n. 8. apud Paul. de Rubel. tom. 1. diuerſ. Theod. de Rub. d. p. 4. concl. 103. §. 3. ubi quod hæc claufula obſtat non ſolum parti, ſed etiam iudici, ita vt contra gratiam iudicare non poſſit, maxime quando eſt iuncta cum clauſ. Quod non poſſit dari de ſubſcriptione, & obſtatione, iuxta deſiſionem Putei 377. lib. 3.

Intellige etiam ſine causa, quia licet Princeps ſine causa ſus reſcriſſe tollere non poſſit, tamen poteſt præcipere quod non audiat, vt poſſ. Paſſ. conf. 1. n. 38. verſ. dicentes lib. 4. & Socin. in l. Gallo. §. & quid ſi ſententiam. n. 17. ff. de libris & poſſeſſion. tradit Carden. Tufch. tom. 1. lib. 2. c. 344. n. 5. Et cum per hæc claufulam Papa inhabilitet perſonam iudicis, tunc ipſo iure, abique eo quod opponatur exceptio alia ptoceſſus eſt nullus, vt fuit dictum in Calaguriana prateſia conſultatio. 1. July 1592. coram Penia, imprefſa per Matchel. de commiff. p. 2. pag. 426. n. 5. in vlt. imprefſi.

Oris apertio tollit ſigorem huius claufule, & dat facultatem impugnandi Breue, ſed non elidit alios effectus, Rot. in Pacen perſonam 20. Novembris 1609. coram Card. Marquemonio, imprefſa per Matchel. d. p. 2. pag. 418. n. 5. Stante hæc claufula Rota iuſtus apertio ſolet ſemper remittere partes ad Sanctiſſimum, vt per plures Rotæ deſiſiones aduerſus Theod. de Rub. d. clauſ. 798. n. 93. quia nec etiam Præſeſus ſignaturæ tuſſituz poteſt os aperire. Gonzal. d. gloſ. 66. num. 19. Theod. de Rub. d. clauſ. 798. n. 83. De facili concedi ſolet hæc oris apertio ne ita claufula, & aliz ſimiles ſint vinculum iniquitatis, & ne per eius iura patium remaneant indefenſa, & inbadiu. Cæd. conf. 69. in fin. Theod. de Rub. d. clauſ. 798. n. 78. Et oris apertio non dicitur nona grana, ſed tantum remouet obſtaculum, & commiſſio apertionis oris ſapit iuſtitiam, & ideo non poteſt impugnari de ſubſcriptione Theodof. de Rub. d. clauſ. 797. n. 77. & 79.

Prindò amplia, hæc claufulam tantum eſſe effeſia, vt comprehendat omnes iudices quauis auctoritate fulgentes, etiam S. R. E. Cardinales, & Rotæ Auditores, vt per Mandol. de monitiis q. 6. num. 44. in verb. ſicque per quoscuq; indices, Rebuff. d. verſ. 8. vult. Ioan. à Cochiet d. gloſ. 22. in prin. Theodof. de Rubel. d. clauſ. 797. n. 8.

Amplia ſecundò, vt graui poena audiendi ſint iudices ſine huiusmodi apertione oris aliter iudicantes, tanquam iuriſdictionem ſibi denegatam uſurpantes, vt colligitur ex l. ſin. C. de can. ſrument. Friſus Roma, lib. 1. c. & poſſ. Mandol. & Rebuff. citatis locis, ac Rojn. conf. 76.

26 Amplia decimo septimo, vt si in dispositione habente huiusmodi clausulam, addit clausula, *Cuius ad id expressum accedit assensus*, huc consensus non censetur positus sub conditione, sed ad opponendum eius defectum requiritur apertio oris, vt ex vna *Placencia coram Pena*, docet Mart. d. claus. 176. n. 14. subdicens n. 15. quoniam hanc clausula posita in supplicatione, operetur, etiam si in Bullis non sit posita, sicut antea ea nonnullis Rote decisionibus dicebatur n. 7. illam claudere os, etiam quoad victim subreptionis, & defectus intentionis, & n. 8. ac si quid appositum Breui renunciationis, aut de capienda possessione, non possit dici de huius nullitate, & n. 11. quod obstat etiam iudici confidentiarum: ac demum n. 12. quod absolute posita, maxime cum decreto irritanti, operetur etiam respectu terti, prout illum refert Monet. d. c. 7. n. 11. s. Plures alios effectus, quos operatur, adducit Theodorus de Rub. d. claus. 798. per totam, vbi n. 14. quod obstat etiam vt non possit dari remissoria, & n. 15. & vt non possit opponi de defectu intentionis, vel subreptionis, & n. 18. quod appositae hanc clausula in Breui de capienda possessione operatur vt non possit dari de nullitate Breui, dummodo Breui sit iustificata, ex quo est posita ad postulationem partis.

27 Limita nunc primo, vt huiusmodi nostra clausula habeat vim claudendi os cuiusque iudici, & parti, si ei adiuncta sit alia clausula, *Quod non possit contra gratiam dei de subreptione, vel obreptione vitio, aut intentionis defectu*, alias de hoc opponi poterit, vt ex multis Rote decisionibus late comprobant Mart. d. claus. 175. n. 10. Gonzal. d. gloss. 6. n. 22. cum segg. Nicol. G. ut d. p. 6. c. 1. n. 58. satis comprobans n. 95. cum duobus segg. idem etiam operari dictam clausulam. *Quod non possit dari de obreptione, vel subreptione, & intentionis defectu*, sicut & idem Mart. sap. circa claus. 176. n. 7. hanc eundem effectum tribuit huiusmodi clausulae, *Sublata*, & c. iungatur cum clausulis, *Ad non proprie*, *Ex certa scientia*, & c. *De plenitudine potestatis*. Et ideo in vna *Offen. indultu* 1. Iunij 1598. coram Litta, impressa per Marchet. de Camisij par. 2. pag. 17. dictum fuit, quod hanc clausula vnita aliis, tollit objectionem subreptionis. Ex quibus inferet Gonzales *leues leues* n. 16. quod si dispositio sit generalis, aut specialis ex Motu proprio, non potest opponi de subreptione, & quod hanc nostra clausula, *Sublata*, & c. etiam sola operatur, suum effectum, quod etiam post Rotam sentit Garc. d. cap. 3. n. 99. Monet autem Gonzal. vbi supra n. 17. quod hodie ad obuiandum huic limitationi, raro reperitur gratia, in qua addit clausula huiusmodi, *Sublata*, & c. quae similiter

28 non contineat clausulam, *Quod non possit dari de subreptione, aut obreptione vitio, seu intentionis defectu*, de qua aliqua tractant Caputia decij. 138. n. 3. p. 1. decij. 218. p. 1. Patil. conf. 1. n. 75. vol. 4. & Nicol. Garc. d. c. 1. n. 95. inter cetera docuit n. 98. quod dicta clausula, *Quod de subreptione, & obreptione dari non possit*, etiam cum hac nostra clausula, *Sublata*, & c. non facit gratiam validam in foro conscientie, quae alias est subreptoria. Et quod clausula, *Quod non possit dari de subreptione, vel obreptione*, obstat hac nostra clausula, & decreto irritanti, non operatur nisi veris existentibus nactis, censuit Rota in *Hispalen. beneficij* 6. Novemb. 1602. coram Litta, impressa per Marchet. de Camisij p. 2. pag. 43. n. 100. 4.

30 Limita secundo, vt non ampliet dispositionem principalem, nec se extendat ultra eius limites, ita vt comprehendat maiora expectis, vt per Mart. d. claus. 176. n. 10. cum segg. Gonzal. d. gloss. 6. n. 30. & c. 1. Garc. d. cap. 3. n. 84. cum segg. & fuit resolutum in Ca-

logritana de *Villaria* 15. Iunij 1593. coram Card. Pamphilio, & in *Valentia decimarum* 9. Iunij 1597. coram eodem. Theod. de Rub. d. claus. 798. num. 16. cum segg. Accessoria enim iudicantur hac clausula ad principalem dispositionem, & conuequenter ab ea regulatur, ac eadem conditiones respicit, quas illa, vt per Put. decij. 1. lib. 1. & Marchet. de Camisij p. 1. pag. 177. n. 3. de fuit dictum in *Eluen. mineriarum* 28. Aprilis 1581. coram Orano, & in *Pygellen. Canonice* 30. Octobris 1592. coram Card. Blanchetto, & in *Tirofien. Canonice*, seu officij *Pontificaria* 5. Iunij 1596. coram Card. de. & nouissime in *Bergomen. pensum de Tresuario* 13. Novemb. 1626. coram D. Duran. Vnde appositae in vna commissione, non trahitur ad aliam diuersam, vt ex traditis per Gabr. d. sit. de clausul. concl. 3. n. 84. in 4. limit. dictum fuit in *Romana de Censu* 15. Iunij 1614. coram Remboldi, impressa per Farinac. dec. 522. num. 1. p. 1. recent.

Limita tertio, vt hac clausula appositae in gratia conditionalis, nihil operetur ante conditionis euentum, vt satis ostendit Gonzal. d. gloss. 6. n. 18. cum segg. quem refert, & sequitur Monet. d. cap. 7. n. 126. vers. *limita secundo*, Theod. de Rub. d. claus. 798. n. 43. cum segg. vbi quod appositae in Breui conditionalis recipie omnes conditiones, quas recipit Breue, & non operatur nisi conditione verificata, vt omnes aliae clausulae, & secundum aias naturae.

Limita quarto, vt hac clausula non obstat dicenti, gratiam non comprehendere causam, de qua agitur, vt per Put. decij. 48. n. 6. lib. 1. in correct. & post nonnullas Rote decisiones Mart. d. claus. 176. num. 17. vers. *Idem*, & n. 50. Monet. d. cap. 7. n. 139. Nam per huiusmodi clausulam minime impeditur, quomodo iudex possit videre de comprehensione, censuit Rota in *D. Baro seu nullum Priuatum*, impressa per Farinac. decij. 569. in fin. p. 2. recent.

Limita quinto, hanc nostram clausulam non habere effectum, cum dispositioni, cui adiecta est, derogant per legem contrariam, vel per aliam dispositionem habentem clausulam, *Pro expressis*, in casibus, in quibus hac clausula sufficit ad derogandum cuius praecedenti dispositioni, vt per Gonz. gloss. 66. num. 32. & c. 13. Monet. d. cap. 7. num. 127.

Limita sexto, non sufficere simplicem causam commissionem ad tollendum huiusmodi clausulam, nisi facta sit mentio huius clausulae, vel addit clausula, *Quoniam renouet*, & c. vt post multos Doctores, & aliquas Sacras Rote decisiones resoluit Mart. d. claus. 176. n. 40. quem refert Monet. d. n. 127. & post Rota. conf. 1. num. 16. in princip. lib. 1. obstat Rota. Tusch. iur. C. concl. 144. num. 5.

Limita septimo, non obstat si pars ei renouetur, vel toti gratiae, non parti ipsius, quauis munera sit decreto irritanti, vt per Gabr. d. sit. de clausulis, concl. 3. n. 36. Mart. d. claus. 176. n. 23. id temperant n. 41. in beneficiis, Monet. d. cap. 7. n. 129. vers. 13. & fuit dictum in *Romana Sacrae officij* 9. May 1598. coram Ciprio, & in *Aretina Commenda* 1. Iunij 1587. coram Orano. Impressa per Zachiam *post irati de obli. Camerali*, decij. 28. n. 4. quae renuntiatio sufficienter facta non videtur per commissionem causae in Rota, vt fuit tentum in *Pamplien. Archidiaconum* 19. Martij 1593. coram Card. Pamphilio, & in alia impressa apud Cenc. *post irati de censu* decij. 59. n. 15. non obstantibus deductis in *Eluen. mappiarum*.

Limita octavo, vt non operetur vbi pars, ad cuius fauorem appositae est, curasset committere causam super validitate gratiae, vt late probat Gonz. d. gloss. 66. n. 18. id temperans n. 41. & seg. nisi compulsa fuisset ad commissionem ad fugiendam molestias aduersarii.

Hanc

Hanc eandem principalem limitationem ex multis S.Rotæ decisionibus comprobatur *Marta d. claus. 176. n. 31. eam extendens n. 32. in compromittente dictam gratiam, & n. 33. temperat, vbi commissio solum fieret super executione gratis, vel super molestationibus, & n. 34. cum sup. vbi solum obtineretur super infultibus, vel ex nullitate sententiarum contra dictam clausulam; vel si quis vigore Signaturæ infultus processit in causa respectu officii, cui non obstat clausula, licet commissio esset generalis contra dispositionem habentem dictam clausulam.*

38 Limita nono, quod quando para non opponit de dicta clausula, non denegatur audientia, ex adductis per *Mart. d. claus. 176. num. 3. Ioan. à Cochlet d. gloss. 11. in fin. Gonzal. d. claus. 166. n. 45. vbi hanc tanquam veritatem tractat, Moore. d. cap. 7. num. 218. qui supradictam ampliationem septimam declarat procedere, & postquam gratia est producta, hanc verò limitationem aue eius productionem: intelligitur enim hac nostra clausula, quatenus ille, in cuius fauorem est opposita, ea vti velit, Rot. decis. 1. de concess. *præbend. in antiq. Sarnen de consili. q. 4. n. 4. Gonzal. gloss. 30 n. 107.**

39 Limita decimo, quando, & in casibus, in quibus privilegium aue manum non initiat, vt per *Gemin. in c. præsent. in princ. vers. nota quod eo ipso, & ibi Franc. vers. testis nota, de offic. deleg. lib. 6. & post Gabr. d. lit. de clausul. conel. 3. n. 8. & fuit dictum in Oriolen. decimarum 19. Iunij 1592. coram Gipsia, & in Tirafonen. decimarum 17. Iunij 1611. coram R. P. D. meo Piramum. Nam tunc demum operatur suum effectum hac clausula postquam fuerit cognitum intrate dispositionem, vt censuit Rota in una Romana S. Thome 14. Ianuarij 1612. coram D. Patriarcha Pamphilio, impressa per Fatini. *decis. 423. n. 5. p. 1. recem.**

40 Limita undecimo, quando est detecta falsitas narrationum; vt probat *Marta d. claus. 176. n. 1. quem refert Monet. d. cap. 7. n. 229. vers. undecimo.*

41 Limita duodecimo, non tollere privilegium de iure speciali competentis, vt per *Setaphin. conel. 1293. num. 9.*

42 Limita decimotercio, vt non obstat, si postea factio Papæ recedat à parte transactionis confirmatae cum ista clausula, quia cessante dispositione, cessat dicta clausula, vt post *Gemin. in d. cap. præsent. vers. nota quod eo ipso, & ibi Franc. notat. 3. de offic. leg. in 6. & Gabr. d. conel. 3. n. 8. ac Rota decisiones concludit *Marta d. claus. 176. n. 19. quem refert Menoch. d. cap. 7. n. 229. vers. decimo.**

43 Limita decimoquarto, non obstat, cum quis agit de retractanda & recusione gratiarum, cui adiecta est iam executæ, vt post decisionem Rotæ resolutæ *Marta d. claus. 176. num. 1. quem refert Monet. d. num. 229. vers. duodecimo.*

44 Limita decimoquinto, positam in commissoria dispositione, habente clausulam, vocari vocandis, non operari, antequam sequatur sui confirmatio cum causæ cognitione, vt post decisiones Rotæ probat idem *Marta d. claus. 176. n. 24. subdicens n. 15. positam in licetis in forma commissoria, non suffragari nisi post eorum executionem.*

45 Limita decimosexto, habent clausulam non operari quominus ordinariæ auctoritatis Concilij officio recidere possit uniones factas à 40. annis citra cum hac clausula, secus ad instantiam partis in contradictorio iudicio, vt post *Par. quem non inueni, & Rotæ decisiones, obstat *Marta d. claus. 176. num. 25. quem refert Monet. d. cap. 7. num. 229. vers. limitatur decimoquinto.**

46 Limita decimoseptimo, non obstat sententia, *Ang. Barboja de claus.*

que de ea mentionem non faciat, vt post *Rot. in Auellina, seu nullius omnino 15. Decembr. 1595. coram Gipsia, resoluunt *Marta d. claus. 176. n. 26. & Monet. d. cap. 7. n. 229. vers. limita decimo sexto.**

Limita decimo octavo, non operari nisi veris existentiis narratis, vbi est sola, vt fuit dictum in nullius seu Aquinensem. 12. Maij 1600. coram Litra, intercepta per *Marches. de commiss. p. 2. pag. 433. n. 1. in vlt. edit. Vbi etiam habetur, operari sine aliqua iustificacione expresse, sive narratur in ea, quando additor clausula illa, *Quod de subreptione, & obreptione, &c. Idem etiam resoluunt fuit in Aquinensem, seu nullius beneficiarum 16. Decembr. 1605. coram Card. Marquensis, impressa per eundem Marches. p. 2. pag. 436. n. 1. & in Pacen. penultim. 20. Nouembr. 1609. coram eodem Card. Marquensio, impressa per Marches. p. 2. pag. 438. num. 4. Rot. decis. 521. n. 3. p. 1. insupelsum. Faria. alias p. 3. recem. vbi quod non tollit defectum subreptionis, & decis. 508. n. 2. ad p. 3. recem. vbi quod cum decreto irritanti peruidetur scilicet iudici, Theodof. de Rub. in dictis singul. Rota tom. 1. part. 4. claus. 103. §. 16.**

Limita duodecimo non tollere defensionibus & exceptionibus de iure competentes, *Setaph. decis. 470. n. 1. Theod. de Rub. d. claus. 103. §. 5.*

Limita vigesimo nihil operari in transactione, quæ ex falsa causa est nulla, Rot. decis. 1. de præbend. in antiq. Theodof. de Rub. d. claus. 103. §. 18. n. 3.

Limita vigesimo primo, in privilegiis adiectam non extendere comprehensionem privilegiorum, Theodof. de Ruq. d. claus. 103. §. 19.

Limita vigesimo secundo nihil operari quando non constat de scientia Papæ, & graui est obstita ad supplicationem. *Setaph. decis. 1495. n. 5. Theod. de Rub. d. claus. 103. §. 7.*

Oris apertio tollit obstatulum huius clausule, vt dictum fuit in Romana de merum 29. May 1595. coram Litra, impressa per *Marches. de commiss. p. 2. pag. 431. n. 1. vbi n. 1. habetur, quod Papa procedit oris apertionem non detogando reg. de iure præfatis.*

Clausula hæc quando obstat principali, obstat etiam fidei iudici, *Amillan. conf. 100. num. 8. Rot. in Placemina penultim. 8. Martij 1596. coram Penia, impressa per Marches. d. part. 2. pag. 432. num. 1. vbi n. 4. habetur, quod hæc clausula in fine orationis posita, ad totam orationem se refert.*

Clausula, *Sublata quacunque difficultate, &c.* 50 intelligitur de difficultate facti, non autem iuris, & quæ probabilem causam habet, vt per *Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 57. num. 11. vers. necnon; Theodof. de Rubella d. part. 4. claus. 799. num. 1. vbi num. 1. dicit quod hæc clausula apposta in gratia reuocata per regulam Cancellariæ nihil operatur.*

Clausula, *Sublata appellationis obstatulo, &c.* non operatur quando sententia est nonnulla iniusta, Theodof. de Rubella d. claus. 799. n. 1.

Clausula, *Sublata iuris ordinis, &c.* non solet committere causam Legatis, Felini in c. 1. n. 2. de refeript. Theo. d. de Rubella d. claus. 799. n. 4.

CLAUSULA CLXXVI.

Summariè, & simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura iudicij.

1. *De illius referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agentis.*

2. a

3. Inferior

- 2 Inferior vii non potest clausula, Summarie, &c.
- 3 Equiparatur clausula, Summarie, &c. Manu Regia, Procedat prout voluerit.
- 4 Index datus cum clausula, Summarie, &c. sicut Deum indicare potest.
- 5 Index clausula, Summarie, &c. potest procedere cum secundum quod Deum indicatum esset.
- 6 Index cum clausula, Summarie, &c. deputatus potest indicare secundum propriam conscientiam.
- 7 Ordo iudicarius ut sit sublatum operatur clausula, Summarie, &c.
- 8 Index quod non admittit probationem post lapsum terminum, nec conualationem, operatur clausula, Summarie, &c. propter verbum, simpliciter.
- 9 Index ut sine termino pretemporario procedere possit ad sententiam, operatur clausula, Summarie, &c. propter verba, simplicitate, & de plano.
- 10 Die feriatum, non tamen in honorem Dei, ut index procedere possit, operatur clausula, Summarie, &c. propter verbum de plano.
- 11 Solemnitas omnis iuris positiui ut tollatur, operatur clausula, Summarie, &c. propter verba, sine strepitu, & figura iudicii.
- 12 Index ut nulla data sententia possit inherere rem capti, & distrahi, operatur clausula, Summarie, &c.
- 13 Testes interrogandi, ac repetendi tam ex se, quam ex officio, ut consensu iudicii data facultas, operatur clausula, Summarie, &c.
- 14 Sententiam ut index solum proferat non est necessaria, clausula, Summarie, &c.
- 15 Termini breues ut dari possint operatur clausula, Summarie, &c.
- 16 Appellationes finales, exceptiones, & alia, qua processum retardare confueverunt, consensu sublata per clausulam, Summarie, &c.
- 17 Causam summariam in alio instantio facit clausula, Summarie, &c. in prima commissione posita.
- 18 Index in causa sibi commissa cum clausula, Summarie, &c. ut remaneat ordinarius, attenditur.
- 19 Citationem non tollit clausula, Summarie, &c.
- 20 Defensio sublata non est per clausulam, Summarie, &c.
- 21 Probationes necessariae non auferunt clausula, Summarie, &c.

DE vi, & effectibus huius clausulæ, vide Doctores per text. ibi in *Clem. sap. de verb. sign. Cell. Vgon in tract. claus. pag. 481. cum seq. Benachin in reper. iur. p. 1. vbi Summarie pag. 11 l. col. 4. Mutant. de ordi. iudic. part. 4. dist. 9. num. 3. Cachet. Pedem. decisi. 1. & 2. Rendu. in primum receptum sem. tom. 1. tit. 16. n. 9. Mart. de claus. part. 1. claus. 148. alibi 164. & claus. 160. alibi 180. in vi. impress. Marchel. de Commiss. part. 2. pag. 4. 9. num. 81. & 81. Ludou. Rodolph. post. tract. de absolut. Principi potest. lib. 2. v. quæst. 50. num. 7. cum seqq. Cardin. Tuli. h. prædict. conclus. l. liti. C. concl. 366. Gambas de officio Legati lib. 8. tit. de potest. Legati in iudicialibus, num. 157. cum seqq. Theod. de Rub. in sing. Rota tom. 1. p. 4. claus. 305.*

- 1 Inferior vi non potest clausula, ut tradunt Cell. Vgon. vbi supra. c. 1. Memoch. de success. rit. de testat. potestate, lib. 1. c. 3. num. 12. & de Legato a latere

vide Gabr. comm. lib. 6. tit. de claus. concl. 6. Theodof. de Rubel. d. claus. 305. num. 15.

Hic clausula equiparatur clausulam, *Manu Regia*, & clausulam, *Procedat prout voluerit*, refert Mart. d. claus. 189. num. 6.

Primo operatur hæc clausula, ut index datus cum ea, sicut Princeps indicare possit, *Alexand. conf. 6. n. 2. vol. 3. Cachet. d. decisi. 1. num. 20. Mart. d. claus. 180. num. 1.*

Secundo operatur, quod index possit procedere secundum quod Deus indicatus esset, ita Bald. singulariter dicit, quem sequitur Natt. in *reper. dist. Clem. sap. de verb. signifi. Hondel. conf. 94. n. 1. tom. 1.* Et quod index cum ista clausula deputatus possit indicare secundum propriam conscientiam, tradit Gram. *decisi. 6. n. 1. post Guid. Pap. decisi. 1. & ideo potius debere attendere veritatem, quam iuris subtilitatem*, ait Gram. d. *Inca.*

Tertio operatur, ut ordo iudicarius sit sublatum, 7 Brunot a Sole in *locis commun. verb. clausula* 48. Mart. d. claus. 180. num. 5. Ludou. Rodolph. b. d. lib. 3. quæst. 19. n. 1. Gambas. d. tit. de potest. Legati in iudicial. n. 157. cum seqq. Theodof. de Rub. d. claus. 305. n. 1. vbi n. 3. quod tollit ordinem inductum à iure positivo, non autem inductum à iure diuino, vel naturali.

Quarto operatur, ut præcipue propter verbum, 8 simpliciter, quod reus de iudicio sibi casere, sit immobilis possidere, nihilominus teneatur, & quod index non admittat probationes post lapsum terminum, nec conualationem, ita *Las. in l. Julian. num. 7. ff. quæ faciunt cogentur*, Felin. in *cap. licet consensu*, num. 18. *versus litem quærit*, de prob. Coit. inn. in l. edita, n. 153. C. de edict. Marchel. de commiss. p. 2. pag. 419. num. 79. in vi. impress.

Quinto operatur, præcipue propter verba simpli- 9 citer, & de plano, ut index sine termino pretemporario procedere possit ad sententiam, ita post Oldrad. *conf. 11* s. incip. *In iudicio in princ.* tradit Card. Tuleh. d. liti. C. concl. 366. num. 1.

Sexto operatur, præcipue propter verbum, de 10 plano, quod rittute ipsius in die feriatum, dummodo non in Dei honorem, index procedere possit, Felin. in *cap. olim*, n. 5. de accusat. Marchel. d. p. 2. pag. 419. num. 30.

Septimo operatur, præcipue propter verba, sine 11 strepitu, & figura iudicii, ut omnes solemnitates iuris positiui tollatur, ita ut nec libellus sit necessarius, sed solum quædam simplex petitio, facti narrationem continens, ita *Blanc. de ord. iudic. part. 4. tit. & an index sit competens*, num. 8. *Gtaur. ad Vestr. lib. 1. cap. 1. num. 7. Mart. d. claus. 180. num. 1. Theod. de Rubel. d. claus. 305. n. 1. Cabed. Lufian. decisi. 72. num. 2. part. 3. Hondel. conf. 94. num. 51. tom. 1. Marchel. d. p. 2. pag. 419. num. 31.* vbi ait, quod libellus iudicem ab omni forma, & figuræ per ius Civile introductis, adeo quod iuris georum tantum solemnitates, vel naturali ratione introductas seruare teneatur, Card. Tuleh. d. *concl. 366. num. 4.* vbi dicit, quod si iudicium ipsum ætatem, & iudicem respicit, & per illam censentur sublata ea, quæ sunt de ordine iudicii, & de essentia, veluti quod libellus, & litiis contestatio non sint necessarij, nec etiam personarum presentia, quoad ea, quæ respiciunt solemnitatem, sed requiritur figura iudicii quoad ea, quæ respiciunt veritatem.

Octauo operatur, quod index oolla data sententia 12 potest iubere remeipi, & distrahi, ut fuit dictum in *Adrian. presunt. 27. Martij 1611. coram R. D. meo Coctius Decano*, impetrata per Fatin. *decisi. 446. num. 1. part. 2. recent.*

Nono

- 13 Nonò operatur, præcipue propter verba, *sola facti veritate infirma*, vt data censetur iudici facultas tam esse, quam ex officio ininterrogandi testes, ac illos repetendi eodem modo, quo fit in ista parte, etiam si in causa sit conculsum, vt per Matant. *de ordin. iudicior. part. 4. dist. 9. num. 50.* Marchet. d. p. 1. pag. 4. 9. n. 31.
- 14 Decimò operatur, vt non sit necesse quod iudex sedes proferat sententiam, dummodo ferat in scriptis, vt per Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 322. num. 4.*
- 15 Vndecimò operatur, præcipue propter verba, *sola facti veritate infirma*, quod termini benivolentes dari possint, item quod possit incipi ab articulis, quibus probauit ferri possit sententia; ita post Roman. *conf. 159. num. 4. & seq. concludit Card. Tusch. d. lib. C. concl. 366. n. 7.*
- 16 Duodecimò operatur, præcipue propter verbum, *sine strepitu*, quod respicit partes, vt censetur sublatæ friuolæ appellationes, exceptiones, & alia, quæ processum retardare consueverunt, vt per Oldrad. *d. conf. 115. vers. finalis transiit verò*, Cardin. Tusch. *d. concl. 366. n. 3.*
- 17 Decimotercio operatur, vt hæc clausula in prima commissioe posita faciat causam summariam etiam in aliis instantiis, & vsque ad finem litis, Cassad. *de cis. 3. n. 5. de respons. & fit dictum in Ferrarior. honorum 16. Iunij 1613. coram D. Patriarcha Pamphilio.*
- 18 Decimoquarto operatur, vt causa commissæ cum clausula, *Summaria*, non obstantibus statutis iudex non remaneat ordinarius, sed efficiatur delegatus, ita vt deat appellatio ab illius sententia, à qua secundum statutum non datur, si pronouisset vt ordinarius; quoniam per dictam clausulam non solum excludit iurisdictionem, sed etiam immutatur, quo facit cessare iurisdictionem ordinariam; ita laf. in l. 1. §. & post operi, num. 3. vbi de comuni testatur, ff. de noui operis nunciis. dicens hæc decisione in praxi esse multum vtilem, Bald. ad Specular. in tit. de legato, col. fin. vers. ego dico, Angel. consil. 159. incip. 138. ad finem, vers. si enim, Alex. in l. mare maiorum, num. 16. ff. de iurisdic. omnium iudicum; quicquid dicat Rom. in *Lusitani*, num. 44. ff. solut. matrim. quia contra eam est verior opinio, & magis communis, prout fuit dictum in *Bononiens. fideicommissi de anno 1549. coram Fabio*, vt testatur Mandol. in quarta parte commissionis, vers. quicumque, num. 32. in fine.
- 19 Limita primò, quod non tollat citationem, Cald. *conf. 130. circa med. vers. nec illa verba*, alias final. *de iudic. quod duplicatur conf. 136. alias 4. de dilationib. Marant. de ordin. iudicior. part. 4. tit. & an iudex sit competens, n. 9.* Card. Tusch. *concl. 366. n. 2.*
- 20 Limita secundo, quod non sit sublatæ defensio, ideo oppositiones fieri possunt, & dari debet copia, & fieri citatio, sicut ea, quæ sunt solemnitates iudicij, sunt remissa, vt supra dixi; ita Rom. *conf. 314. n. 3.* Card. Tusch. *d. conclus. 366. num. 5.* Vnde non operari nisi quoad ordinem iudiciorum subsocialium, tradit Celf. Vgon. vbi supra, col. 1. & Ludou. Rodolphin. *d. lib. 1. q. 19. n. 7.*
- 21 Limita tertio, probationes necessarias non auferre, ex traditis per Matant. *d. lib. C. & an iudex, n. 10.* & per Mart. *d. lib. 1. 80. n. 10.*
Limita quarto, quod iuramentum calumnie non tollit, vt per Seraphin. *de priuileg. immu. priuileg. 33. num. 67.*
Limita quinto, quod excessiue non aufert, vt per Cald. *Pereir. de empt. & vend. cap. 1. n. 10.*
Limita sexto, quod itane hæc clausula non tenet. *Ang. Barbosa de Claus.*

nocantur attentata, vt per Stephan. Grat. *Marchet. de cis. 176. n. 16.*

CLAUSULA CLXXVII.

Suppletentes omnes defectus, &c.

- 1 *Declaratur reformatur de vi, & effectibus huius clausulae agens.*
- 2 *Defectus iuris positi tollit clausula, Suppletentes, &c.*
- 3 *Solemnitatem non adhibitam in alienatione rei Ecclesiasticae tollit clausula, Suppletentes, &c.*
- 4 *Defectus aliqui opponi non possunt, si Papa confirmando alienationem rei Ecclesiasticam non seruius solemnitatem, addat clausulam, Suppletentes omnes defectus de plenitudine potestatis.*
- 5 *Defectum solemnitatis substantialis tollit clausula, Suppletentes ex certa scientia, &c.*
- 6 *Papa si confirmet statum laicorum etiam circa Ecclesiasticam cum clausula, Suppletentes, &c. comprehendit etiam Ecclesiasticam.*
- 7 *Papa committendo causam laicam sibi nec dicitur facere ex certa scientia.*
- 8 *Defectus iuris naturalis non supplet clausula, Suppletentes, &c.*
- 9 *Citationis defectum supplet clausula, Suppletentes, &c.*
- 10 *Defectum non narratus, vel ignoratus non supplet clausula, Suppletentes, &c.*
- 11 *Defectum substantialium non tollit clausula, Suppletentes, &c.*
- 12 *Clausula, Suppletentes, &c. non tollit ea, quæ expressè sunt posita in conditione.*
- 13 *Defectus, qui concernunt personam supplicantis, vel contrahentis non supplet clausula, Suppletentes, &c.*
- 14 *Defectus, quibus alium reddunt nullus, & super quibus requiritur dispensatio, non supplet clausula, Suppletentes, &c.*
- 15 *Tiny ius quando leditur, nihil operatur clausula, Suppletentes, &c.*
- 16 *Clausula, Suppletentes, &c. non refertur ad ea, quæ specialiter commissæ fuerunt.*
- 17 *Obreptione, & falsitate expressa non operatur clausula, Suppletentes, &c.*
- 18 *Subreptionis vitium licet tollat clausula, Suppletentes, &c. iuxta eam illa alia, Quorum tenores, &c. non tamen certam scientiam in concedentis inducit.*
- 19 *Defectum causæ pnia non supplet clausula, Suppletentes, &c.*
- 20 *Defectum potestatis scientis alium confirmatum non tollit hæc clausula posita in confirmatione.*
- 21 *Non supplet defectum concernentis delicti condemnationem.*
- 22 *Non operatur expressa falsitate.*
- 23 *Non operatur vbi processum fuit sine causâ cognitione.*

DE vi, & effectibus huius clausulae, vide Celf. Vgon. in *trall. clausul. pag. 491. col. 1.* Mart. de *clausul. part. 1. clausul. 181.* Marchet. de *Commiss. part. 1. pag. 159. n. num. 89. & pag. 150. num. 79. & part. 2. pag. 419. num. 31. & pag. 424. num. 123.* Card. Tusch. *prædict. conclus. tom. 1. lib. C. conclus. 343.* Monet. de *commiss.*

conuoc. vii. vol. 7. n. 157. cum segg. Theod. de Rub. in sing. Rota tom. 2 p. 1. claus. 807. perier. vbi n. 16. & 17. subdit quod hac clausula vii non potest nisi Papa vel Princeps non cognoscens perfectiorem, ita vt nec legatus de latere ea vi possit.

2. Hec clausula tollit omnes defectus iuris positui, vt resoluuntur *Marta d. claus. 419. num. 2.* Roder. Soar. alleg. 1. n. 11. Menoch. conf. 747. Vital. de Cambao in trail. claus. pag. 11. Marchef. d. p. 1. pag. 126. n. 3. 18. Ioan. Franc. Leo in Thefauro feri Ecclesiast. p. 4. cap. 1. n. 64. Aloy. Ric. in praxi athen. resol. 168. n. 3. Monet. d. cap. 7. n. 158. Abb. conf. 99. Item n. 2. vbi. tertio quod etiam lib. 1. vbi ait quod Papa supplendo omnes defectus intelligitur sanare defectum solemnitaris iuris positui, quia potest habere leges indicentes solemnitatem pro infirmitate. *l. i. iuncta gloss. verb. pro infirmitate de immuni. Eccles. Theod. de Rub. d. claus. 807. num. 4.* vbi n. 6. intelligitur quod non supplet defectus iuris positui, nisi specificentur in litteris.

3. Amplia primò, tollere etiam solemnitatem non adhibitam in alienatione rei Ecclesiasticæ, quia illa solemnitas est de iure positui, vt post Alex. conf. 79. num. 8. vbi. *sed non dubium, lib. 1.* docet Card. Tusch. d. tom. 1. lib. 2. concl. 143. n. 3.

4. Amplia secundò, quod multo magis non potest opponi aliquis defectus, si Papa confirmando alienationem rei Ecclesiæ factam non seruatis solemnitatibus, addit clausulam, *Suppletur omnis defectus de plenitudine potestatis*, vt per Alexand. conf. 91. Peristellus num. 30. & segg. lib. 6. Card. Tusch. d. concl. 143. num. 10. cum segg. extendentes, vt idem sit quando adiungitur huic nostræ clausulæ claus. *Ex certa scientia*, subdantque, *ille nam. 32. & seg. vbi. suis adit*, hic verò num. 11. importare plenitudinem potestatis etiam cum præiudicio tertij, quando adest clausula nostræ, *Suppletur omnis defectus*, & clausula, *Ex certa scientia*, cum clausula, *Non obstante*, in plena forma.

5. Amplia tertio, ad eò verum esse, clausulam, *Suppletur ex certa scientia*, &c. tollere defectum solemnitaris substantialis, vt si Papa confirmet statum latorum etiam circa Ecclesiasticam cum d. clausula, comprehendat etiam Ecclesiasticam, licet non possint (sicut statueret) sic post Alexand. d. conf. 79. num. 8. vbi. *nam vt dicte, & conf. 91. Peristellus, num. 2. in fin. cum segg. vbi. modis videndum, lib. 6. tradit Card. Tusch. d. concl. 143. num. 5.* vbi n. 4. citato Alexand. conf. 111. num. 3. & segg. lib. 6. ait, quod in creatione Cardinalium cum seruata forma, vt proponatur, Papa ex certa scientia, & de plenitudine potestatis faciat, cum clausula, *Suppletur omnis defectus*, sufficit, licet defectus non exprimentur, de quo meminit *Marta d. claus. 181. n. 5.*

7. Amplia quarto, vt cum Papa committendo causam laico sibi noto, dicatur facere ex certa scientia, tamen licet obstat cap. *statutum*, de rescript. in 6. per hanc clausulam, *Suppletur, &c.* omnes defectus sanantur, vt post Abb. d. conf. 1. col. fin. vbi. *dico quod delegatio, lib. 1. tradit Card. Tusch. d. concl. 143. n. 7.*

8. Limita primò, vt hac clausula, *Suppletur, &c.* non suppleat defectus iuris naturalis, vt per Clem. 1. §. *caeterum de re in iudic. Alexand. conf. 5. n. 10. vbi. non obstante, lib. 7. Felin. in cap. postulati, num. 12. de rescript. Ruin. conf. 79. num. 19. apud 3. Card. Mantie. de consuet. vltim. volum. lib. 1. tit. 11. num. 18. Card. Tusch. d. concl. 143. num. 15. Mart. d. p. 1. concl. 181. n. 7. Hippol. in l. vltima, §. *cogniturum, n. 42. de quæstion. Roder. Soar. alleg. 1. n. 11.* Rebuff. in forma mandati. Apoll. in verb. *inuenimus, vbi. iuratur etiam circa mod. & in cap. nulla, col. 3. §. vbi. 13. clausula. p. 1. n. 441. de concess. prabend.**

Theod. de Rub. d. claus. 807. num. 5. Monet. d. cap. 7. n. 158. vbi amplius procedere, licet adit simul clausula, *Ex plenitudine potestatis*, & citat Dec. in cap. 2. num. 7. de confirmat. vltim. & Alexand. in l. si filius a patre, §. fin. ff. de liberis, & postum. & conf. 194. col. 6. lib. 2. & idem Monet. loco præiuncto citato extendit, idem esse, si huic clausula, *Suppletur*, adiuncta sit clausula, *Ex certa scientia*, quod post Alex. d. §. fin. & Rebuff. in praxi benefic. tit. de dispensat. n. 13. tradiderat Gabr. commun. lib. 6. tit. de clausula, concl. 1. n. 42.

Limita secundò, seu potius dictam primam limitationem amplia, vt hac clausula non suppleat defectum citationis, vt per Ruin. conf. 129. n. 11. vol. 1. & conf. 79. num. 11. vol. 3. Menoch. conf. 1. num. 412. Mart. d. claus. 181. num. 7. vbi ex Sacram. in compendio Signatura, fol. 90. col. 1. ait, defectum citationis esse inalienabilem per hanc clausulam, secus esse astrictis, quando citatio non fuit debito modo exequuta, quia non fuit seruata forma; tunc enim per Signaturam Papæ sanatur cum clausula, *Suppletur*, addita tamen alia clausula, *Dimodo ad necesse citati peruenit*. Vnde inferitur, quod licet Papa possit cum causâ aliquem priuare beneficio sine citatione de plenitudine potestatis, tamen supplendo defectum non supplet citationem omisissam, vt post Card. Zabarel. conf. 84. vbi. *si ferri diceretur, quod ex Collegi. Patumol.* docet Card. Tusch. d. concl. 143. n. 9.

Limita tertio, vt non suppleat defectum non naturalis, vel ignoratus etiam iuris positui, sed iam ius specificatum, vt per Ferrer. conf. 31. num. 5. 4. Alexand. conf. 32. in causa & tit. in fin. lib. 7. Cardin. Tusch. d. concl. 143. n. 13 & 14. Mart. d. claus. 631. n. 3. & 4. Monet. d. cap. 7. n. 158. in fin. Theod. de Rub. d. concl. 807. num. 6.

Limita quarto, non tollere defectus substantiales, 11 vt per Mart. Antonin. var. resolut. lib. 1. resol. 5. num. 29. & 38. Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 1. q. 8. art. 15. Patif. conf. 11. num. 88. & segg. vol. 1. & conf. 43. n. 42. vol. 3. Mart. d. claus. 181. num. 9. vbi addit, non intelligi remissam fidelitatem, quæ est de substantialibus fendis; & n. 11. subdit pariter non tollere ea, quæ expressè sunt posita in conditione, præta si in euidentem utilitatem Ecclesiæ, nec substantiam huius alienationis conditionalis.

Limita quinto, non supplere defectus, qui continentur personam, supplicantes, vel contrahentes, 13 vt per Vital. de Cambao in trail. claus. pag. 12. col. 1. Salust. Tibet. in formis instr. lib. 1. cap. 4. num. 9. Perez. l. 6. vbi. *septimo idem dicitur, tit. 12. lib. 3. Ordinament. p. 693.* Menoch. conf. 1. num. 42. Seraph. de Primileg. iuramenti, primileg. 83. num. 17. Fr. Emman. d. art. 15. Mart. d. claus. 181. num. 1. Monet. d. cap. 7. num. 159. præp. floren. & Stephann. Grat. discipul. ferens. cap. 599. num. 9. Rebuff. d. verb. iuramento, in vbi. *inuenit etiam, circa mod. Theod. de Rub. d. claus. 807. n. 13.*

Limita sexto, non supplere defectus, quibus actus 14 redditur nullus, & super quibus requiritur dispensatio, vt post Hostien. in cap. 1. de translat. & Specul. tit. de Legat. §. *nonne attendendum*, & Felin. in cap. 1. n. 42. de rescript. docet Monet. d. n. 159.

Limita septimo, non operari expressa subreptio- 15 ne, & falsitate, vt post Abb. in cap. inter dilectos, col. 4. de iudic. instr. docet Mart. d. claus. 181. num. 18. Et licet hac clausula unita cum illa alia, *Quarum tenorem, &c.* tollat vitiū subreptionis, non tamen

veram scientiam in concedendo iudicio, ex traditis per Mant. decif. 222. sub n. 3.

- 19 Limita nono, non fupplere defectum caufe, vt per Redoan. de robu. Ecclief. non alienand. verb. cfi. fit facta. 4. r. 3. Magon. Lucen. decif. 1. 2. 2. 1.
- 20 Limita decimo hanc claufulam pofitam in confirmatione non tollere defectum pofitatis facientis adum confirmatum. Abbas in c. inter dilectos, fab n. 8. vbi adden. in verb. privilegium, de fide. inflram. Theod. de Rub. d. clauf. 307. n. 1. vbi n. 2. dicit verum quando Papa ignoratur, fecus fi fciuit, faltem in genere.
- 21 Limita vndecimo non fupplere defectus competentes delicti condemnationem. Fertet. conf. 32. n. 33. lib. 1. Theod. de Rub. d. clauf. 307. n. 7.
- 22 Limita duodecimo non operari exprefla falſitate, Decif. conf. 47. n. 24. Theod. de Rub. d. cl. 307. n. 14.
- 23 Limita decimoſexto non operari vbi proceſſum fuit fine caufe cognitione, Decif. d. conf. 54. n. 24. verf. & confiderandum eſt, Theod. de Rub. d. clauf. 307. n. 15. ideo n. 11. addit ideo non operari niſi in his, in quibus Papa eſt informatus.

CLAVSULA CLXXVIII.

Tali caſu.

- 1 Clauſula, Tali caſu, rurs eſt natura vt reſtringat fideicommiſſa ad perſonas, tempus & caſus intentionem expreſſos.
- 2 Clauſula, Taliter quod, &c. eſt reſtrictiua, ſicut clauſula, ita quod.

Hec clauſula eius eſt natura, vt reſtringat fideicommiſſa ad perſonas, tempus, & caſus tamum expreſſos, vt per Alex. conf. 19. t. n. 13. circa fin. lib. 7. Perreget de fideicom. art. 29. n. 15. & 28. & fuit dictum in Milenſium fideicommiſſi 14. Martij 1613. coram Card. Cavalerio, & in Romanenſi preſenti fideicommiſſi 31. Martij 1623. coram Vhaldo ſen. Et ſic denotat hanc clauſulam in conſideratione fuiſſe caſum certum particularem. Menoch. conf. 326. n. 60. Cuaſalcan. dec. 454. num. 7. Ita vt omnes alij caſus prater litteraliter exceptatos ſub contraria remaneant diſpoſitione, licet in illis eadem, aut maior militet ratio, Decif. in l. fin. n. 2. C. de inflit. & ſubſtitut. Bald. conf. 37. n. 2. lib. 2. Alex. conſil. 1. lib. 2. Parif. conſil. 66. n. 44. Card. Mantice de conſil. vlt. vol. lib. 2. tit. 14. n. 14. & tit. 19. num. 10. verſ. tertio verò, Menoch. conſil. 216. n. 22. & conſil. 316. n. 16. Surd. conf. 416. n. 14.

- 2 Clauſula, Taliter quod, &c. eſt reſtrictiua ſicut clauſula, ita quod, I. Lucius, §. qua habebat. ff. ad Trebell. Decif. conf. 52. n. 16. Theod. de Rub. in ſing. Rota rom. 2. p. 4. clauf. 37. c.

CLAVSULA CLXXIX.

Teque abſoluentes, &c.

- 1 *Doletur referre de vi, & effectibus huius clauſulae agemus.*
- 2 Clauſula, Teque abſoluentes, &c. in cuiuscumque ſcriptis impetrationibus ſemper apponitur.
- 3 Abſolutio vigore clauſulae, Teque abſoluentes, &c. reddit gratias efficaci, & validas, non obſtante exceptione excommunicationis.
- 4 Clauſula, Teque abſoluentes, & c. in gratia, & re-Auguſt. Barboſa de Clauſul.

- ſcriptis Apoſtolicis conſenſu adiecta, ſi omittatur.
- 5 Abſolutio vigore clauſulae, Teque abſoluentes, &c. operatur validitatem ſolammodo impetrationis.
- 6 Abſolutio vigore clauſulae, Teque abſoluentes, &c. non poteſt celebrare, nec diuina interceſſe, & alia ſimilia facere.
- 7 Abſolutio vigore clauſulae, Teque abſoluentes, &c. non poteſt obtinere alias beneficium de ordinario, niſi de nouo abſoluitur ad illam effectum.
- 8 Excommunicationis abſolutio vigore clauſulae, Teque abſoluentes, &c. non facit fructus ſancti beneficii ſic collari.
- 9 Beneficium impetratum excommunicationis in forma dignum, cum clauſula, Teque abſoluentes, &c. debet abſolui, antequam fiat et collatus a commiſſario.
- 10 Abſolutio impetrans etiam ab excommunicationibus, & cenſuris Papa, etiam contenta in Bulla Cene Domini per clauſulam, Teque abſoluentes, &c. poſuit in litteris Papa.
- 11 Abſolutionem non operatur clauſula, Teque abſoluentes, &c. poſita per Legatum, ſeu Nuncios, niſi ab excommunicationibus, à quibus ipſi poterat abſolvere.
- 12 Epifcopus poteſt apponere in eius collatione clauſulam, Teque abſoluentes, &c. qua non operatur niſi in coſibus, in quibus ille vbi ordinarius poterat abſolvere.
- 13 Inſordescens in excommunicatione per annum, vel irregularis, non gaudet abſolutione contenta ſub clauſula, Teque abſoluentes, &c.

DE vi, & effectibus huius clauſulae, vide Felin. de l. cap. Apoſtolica, in princ. de except. Siaphul de lit. gratia, tit. de vi, & effect. clauſularum, §. 1. & num. 7. Rebuffi. in praxi benef. p. 1. tit. de forma nana prout ſunt, verb. Teque abſoluentes, & in concordat. in forma mandati Apoſtolicæ, verb. quævis occasione, & in repet. & poſtulaſtu de Clerico excommunicato min. notab. n. 67. Mandat. de ſignat. gratia tit. de prout. verſ. clauſ. Et cum abſolutione, & tit. de abſolut. ab excom. Glig. de penſ. q. 14. in ſua. Boët. decif. 190. Nauarr. in cap. ſua querendum, de Indul. notab. 1. n. 14. Coſin. Philatich. de off. Sacerdotum p. 1. lib. 3. c. 16. Vol. de conſ. tab. 1. cap. 4. §. 1. Mart. Flamin. de reſign. lib. 4. q. 3. n. 53. & lib. 8. quaſt. 7. a. n. 10. Sayr. de conſul. lib. 2. cap. 1. n. 6. cum ſeqq. Mart. de clauſ. part. 1. clauſ. 47. in vlt. impreſſ. Eraſm. à Cochier de inſuſſardis in exemptis p. 4. quaſt. 69. Nicol. Garc. de benef. part. 7. cap. 13. n. 59. cum multis ſeqq. Antou. Riccial. de iure preſul. lib. 4. cap. 9. per totum. Theod. de Rub. in ſingul. Rota rom. 2. p. 5. clauſ. 314.

Ad vitanda pericula, & nullitates, quæ frequenter in impetrationibus orti poſſunt, & inhabilitarem ex capite excommunicationis, Curia Romana introduxit, vt in cuiuscumque reſcriptis impetratione, ſua procedatur per viam gratiæ, ſine per viam iuſtititiæ, ſemper detur impetranti abſolutio à quacumque excommunicatione ad effectum, &c. ita Mart. d. cl. 47. n. 1. & Riccial. d. cap. 9. n. 1.

Quæ quidem abſolutio reddit gratias efficaces, & validas, non obſtante exceptione excommunicationis, Couart. in cap. Alma mater. part. 1. §. 7. n. 7. ad fin. Nicol. Garc. d. cap. 13. n. 59. Mart. d. clauſ. 47. num. 2. Eraſm. à Cochier d. quaſt. 69. num. 1. Riccial. d. cap. 9. num. 1. Et in prædictis gratiis, & reſcriptis Apoſtolicis ita eſt ordinari, vt ſi omittatur, poſſit vel conſeri debeat adiecta tanquam ſolita apponi, vel ſaltem reformari litteræ, & in illis inſeripta Nauarr. conſ. 28. ſub n. 5. de ſen. & rem. Eraſm. à Cochier d. quaſt. 69. n. 2. Riccial. d. cap. 9. n. 2.

10 *Clausula*, Tunc, & eo casu, si adiciatur morti pluri, debet verificari morti omnium.

1 **H**æc clausula plus operatur, quam dictio, *Tunc*, sola, quæ licet importet idem, quod, *eo casu*, tamen quando vitomque ponitur, dicitur geminata dispositio, ita Rol. conf. 56. n. 20. & seq. vol. 1. Mart. d. claus. p. 1. claus. 88. n. 2. Aliquando dicitur, *Tunc*, & *eo casu*, aliquando verò, *Tunc eo casu*, absque conuocato, & Rom. conf. 111. & 161. Mandat in addit. quan. to verò dicitur, *Tunc*, & *eo casu*, magis præcisè definit, nec ad alium casum extenditur, Roland. conf. 6. n. 16. & seq. vol. 1. Decian. conf. 1. num. 21. vol. 1. Mart. d. claus. 88. n. 10. Card. Tufch. prall. concl. tom. 2. lit. D. concl. 190. n. 21. vbi n. 21. post Roland. conf. 70. num. 21. & conf. 56. num. 10. lib. 1. subdit quòd operatur, ut dispositio non habeat locum in alio casu.

2 Et testidua, & limitata dispositio ad casum expresse, ita ut omnes alij casus prorsus non expressi excludantur, ita Parif. conf. 92. n. 13. vol. 2. & conf. 108. n. 26. vol. 1. Menoch. conf. 181. n. 41. & conf. 243. n. 16. & conf. 126. num. 16. & conf. 108. num. 17. & conf. 118. n. 15. Honded. conf. 49. num. 48. lib. 2. Mart. d. claus. p. 1. claus. 87. n. 1. in ultim. impress. Rota in Bononiensi de Caparulo 17. Novembri 1617. coram Andrea, & in Ferrarienti. fideicommissi 1. Martij 1621. coram Card. Persilia. Considerata tamen hæc clausula sic simpliciter non est taxativa, sed potius demonstrativa, ostendit admodum dispositiones, tantum, dum modo, & similes. Decian. resp. 1. num. 148. & seq. vol. 1. Mantica de correct. ultim. volun. lib. 3. tit. 14. num. 10. in fin. Magon Florent. decis. 31. n. 41. Surt. conf. 136. num. 40. vol. 1. conf. 144. num. 19. vol. 1. & decis. 37. num. 31. Menoch. conf. 432. num. 12. vers. respondens. Ioseph. de Rustic. conf. 1. n. 47. & seq. post suum tract. de liberis in conditione passu. Steph. Grat. discip. forens. cap. 487. n. 17. Plures alias Rote decisiones referet Theodol. de Rubels in fine Rota tom. 1. part. 4. concl. 820. num. 1. Peteg. conf. 45. n. 1. vol. 1. & conf. 1. num. 13. & conf. 151. n. 23. vol. 1. & conf. 47. num. 4. vol. 1. vbi quòd testifringit, & impedit extinctionem. Vetum tamen non expedit extensionem, quæ fit ex coniectura mente testatoris, ad casum qui fit simili expresse, Parif. conf. 56. n. 4. lib. 3. Surt. conf. 36. num. 46. Rot. in Ariminensi. bonorum 30. Aprilis 1610. coram D. Patriarcha Pamphilio, Gozzadin. conf. 64. in fin. Theod. de Rubels d. claus. 88. n. 2. Mart. d. claus. 187. n. 2. vbi intelligit maxime favore pæ causæ, & citat Titaz. de privileg. pæ causæ, prin. 62. Curt. ion. conf. 31. num. 6. & 7. Mart. de concil. lib. 6. tit. 3. n. 3. & Rot. in Romana de Aquilani 18. Iulij 1600. coram Cardaba.

4 Iniuncta per testatorem substitutioni, siue substitutionibus, est apta comprehendere varios casus, & ideo contra illam non iocatur fuodamentum, quod substitutio facta cum ea non admittat extinctionem, ut censuit Rota in illa Romana de Aquilani, cotas tamen contrarium defecit Peteg. de fidelic. art. 12. n. 65. & Surt. conf. 448. n. 3. vbi subdit, hæc clausulam fideicommissio iniunctam operari, ut restringat dispositio ad casum expresse, & vterius ad aliam personam non extendatur, etiam ex verisimili, & coniectura mente testatoris, vi foij dictam in Romana fideicommissi de Surtis 10. Idij 1618. coram P. Valde feriare.

6 Ad dicta dispositioni conditionali, denotat extremitatem temporis, ut prius conditio debeat existere, quam dispositio aliquid efficiat, Rol. conf. 56. n. 13. & seq. vol. 1. Rota conf. 100. num. 9. vol. 2. Anchaz. conf. 356. n. 3. Rota in conf. 147. num. 16. & 27. vol. 4.

Mart. d. p. 3. claus. 88. n. 3. vbi n. 4. declarat, non importat extremitatem temporis ad effectum facti, sed ad effectum iuris, latè Card. Tufch. d. lit. D. concl. 390. n. 1. & 3. vbi n. 4. & 5. cum Agid. Bellam. conf. 19. n. 3. & 10. subdit, hæc clausulam ita denotat extremitatem temporis, ut comprehendat omnes condiciones, si pluribus apponatur, & quod denotat extremitatem temporis tam primi, quam ultimi, si pluribus adiciatur. Peteg. conf. 11. num. 13. vol. 1. vbi quòd denotat extremitatem illius temporis ad quod se refert.

Non excludit casus similes, si mens testatoris non repogne, ad id in l. i. Galus. 9. & quid si tantum. f. de lib. & posthum. Alciat. lib. 3. de verbor. signif. fol. 68. Gozzad. conf. 64. in fin. Mart. d. claus. 47. num. 7. Cardin. Tufch. d. concl. 390. n. 14.

Declarat tunc oallatenus fieri extensionem, quando fuit dictum, *Tunc*, & *eo casu*, non aliter, nec alio modo, vel fuerit dictum, *Tunc*, & in casu prædicti tantum, ut per Ioann. Dilect. de arte testandi. tit. de substit. can. 1. n. 5. Cassad. decis. 1. de testam. Clat. 5. emphysic. 9. n. 3. vers. item quæ. Mart. d. claus. 48. n. 2. Cardin. Tufch. d. concl. 390. n. 15.

Declarat etiam hæc clausulam, *Tunc*, & *eo casu*, in substitutione vulgari ceteri excludere omnia alios casus non expresse, qui alijs venirent in dispositione, Anchaz. conf. 356. incip. Ex serie testamenti. n. 3. vers. item, Dec. conf. 63. Tufch. decis. 1. de testam. in fine, quos refert Cardin. d. claus. 48. num. 16. Rota decis. 146. num. 26. p. 1. recens. vbi quòd stat inclusit ad substitutos, qui tuos temporis extabuit, non tamen semper stat inclusit ad alios, qui postea super nascentur, vbi num. 14. post Marchet. conf. 127. n. 29. & Surt. conf. 344. num. 13. subdit quòd quoadque stat declaratur, si id suadeat voluntas testatoris.

Amplia, in quantum esse vetum, hæc clausulam denotare extremitatem, ut si adiciatur conditioni mortis vnius, sic fiat etiam si adiciatur morti pluri, locus debeat verificari morti omnium, ad hoc, ut fit locus dispositioni cum ista clausula, plenè Roman. conf. 131. incip. Prima dubitatio, in princ. vbi Apostil. in verb. *Tunc*, & *eo casu*, Ioann. de Anan. conf. 66. n. 3. col. 1. vers. sed ius non obliuiscitur, Cardin. Tufch. d. concl. 390. n. 7.

CLAUSULA CLXXXIII.

Vitzæ, ac morum honestas, &c.

- 1 *Clausula*, Vitzæ, ac morum honestas, &c. est impulsiva ad concedendum, sed efficit non esse gratia.
- 2 Ad eam huiusmodi necessarij in beneficiis.
- 3 Ad eam huiusmodi dicuntur, qui autem pravi, remissi sunt.
- 4 *Clausula*, Gratia seruicij officia, &c. non excludit gratiam propter seruiciu.
- 5 *Clausula*, Vnà cum toto eogorio principali, &c. facit ut censetur deductum & commissum totum negotium principale.

Hæc clausula est impulsiva ad concedendum, sed cessante non cessat gratia, gloss. ling. in l. 1. in fin. ff. de donat. cap. cum cessante, de appella. Rebuff. in pract. benef. tit. de claus. n. 3. Quia hæc clausula de stylo apponitur in provisionibus, nec probat, nec probari debet. Rebuff. super concord. in forma mand. Apost.

Apoſt. in verb. morum beneſſim. Theodof. de Rubec in ſing. Rota tom. 2. p. 4. cauſ. 88.

- 1 Nam boni mores ſunt neceſſarii in beneficiis, vt per Seld. de benef. p. 3. q. 1. n. 31. Coſm. in pragm. Seld. ſit. de elect. cap. ſicm. §. deinde, verb. moribus, pag. 99. verſ. Nemo in eſt quando, except. 1. n. 2. & except. 13. propoſitione, de reſcript. Gortier. Canon lib. 1. c. 16. d. n. 34. Flamin. Pacif. de reſcript. benef. lib. 4. q. 11. n. 13. cum ſeqq. Villiac tom. 1. ſtraſſ. 41. cap. 5. n. 40.
- 2 Qui autem dicantur boni mores, & qui preſu- tradant Plat. de legib. lib. 2. c. 3. Ariſt. in problemat. ſit. 14. n. 1. & Ethic. lib. 4. cap. 8. & Moral. lib. 10. c. 1. Ioan. Pie. Mirand. d. lib. 1. cap. 12.
- 3 Clauſula, *Gratia ſeruitutis officia, &c.* non excludit gratiam propter ſeruitutem, neque donationem ex cauſa, Oldrad. cenſ. 7. Staſiph. de literis gratia, ſit. de vi, & effectibus clauſularum, n. 6.
- 4 Clauſ. *Via cum tota negotio principali, &c.* poſita in commiſſione appellationis, facit vt cenſetur denotum & commiſſum totum negotium principale. p. 1. Theod. de Rob. d. p. 4. clauſ. 83. n. 1. vbi n. 2. dicit verumſi partes ſuper eo ſiſtent, & nam 8. poſt Lanell. dicit quod poſita in commiſſione appellationis ab interlocutoria non operatur quando negotium principale eſt alteri commiſſum.

CLAVSULA CLXXXIV.

Vniuerſales.

- 1 Vniuerſalis clauſula omnia complectuntur.
- 2 Vniuerſalis clauſula nihil excludit, ac ſi de omnibus mentio ſpecialis facta eſſet.
- 3 Verba vniuerſalia geminata habent vim diuiſiuam.
- 4 Vniuerſalis clauſula ſine maiori efficacia, quam generalis.
- 5 Clauſula vniuerſalis omnia complectuntur, & non debet reſtringi, nulla exiſtente ratione reſtringendi, Ludou. Morot. cenſ. 39. col. 1. Mart. de clauſula, p. 4. clauſ. 4. n. 1. vbi intelligit hoc procedere, etiam ſi vniuerſaliter intelligendo lequeretur amſiſſio loci.
- 6 Nihil excludit, idem operando, ac ſi mentio ſpecialis de omnibus facta fuiſſet, Stephan. Gratian. diſſeſſi. forenſ. cap. 990. n. 13.
- 7 Præterea verba vniuerſalia geminata habent vim diuiſiuam, & idem efficiunt, ac ſi expreſſum, & diuiſum de ſingulari caſibus mentio ſit, Ludou. Morot. cenſ. 43. n. 1. q. 7. ſeq. Mart. de clauſ. 4. n. 3. vbi n. 4. poſt Sehtader. in ſtraſſ. de ſeud. p. 10. ſol. 5. n. 7. ſubdit clauſula vniuerſalis eſſe maioris efficacie, quam generales, ac protinde omnia comprehendere, nullo penitus excepto.

CLAVSULA CLXXXV.

Vocatis vocandis.

- 1 Deſiderat referentur de vi, & effectibus huius clauſula agimus.
- 2 Clauſula, Vocatis vocandis, æquipollet alia, *Seruat ſeruantis*.
- 3 Clauſula, Vocatis vocandis, ſolum æſtat ad eos vocandos, qui intereſſe debent.
- 4 Clauſula, Vocatis quorum intereſſe, neceſſitatem

imponit vocandi omnes, qui quodammodo in ea caſu intereſſe debent.

- 5 Exequutorum de mera mixtum facit clauſula, Vocatis vocandis.
- 6 Appellatio datur à ſententia mixti exequutoris vigore clauſula, Vocatis vocandis.
- 7 Appellatio, qua datur à ſententia mixti exequutoris, operatur non ſolum effectum deuolutiuum, ſed etiam ſuſpenſiuum.
- 8 Clauſula, Vocatis vocandis, facit, vt proceſſus exequutoris, qui alias eſſet extraiudicialis ſit, effectus debet iudicialis.
- 9 Clauſula, Vocatis vocandis, in reſcripte conditionali datur ſuſpenſiuum conditionalem.
- 10 Exequutor mixtus vigore clauſula, Vocatis vocandis, debet adhibere cauſa cognitionis iudicialis, ſeu aſſumere partem iudicis, modo adſit legitimis contradiculis.
- 11 Citatio requiritur ſemper ſtante clauſula, Vocatis vocandis.
- 12 Cauſa cognitio iudicialis adhiberi non poteſt ſine citatione eorum, quorum intereſſe.
- 13 Adhuc vt ſine citatione ſit illud iudicium ſit, operatur clauſula, Vocatis vocandis.
- 14 Clauſula, Vocatis vocandis, importat, vt quis ſua poſſeſſionem priuari non poſſit citari.
- 15 Iura ſingulorum vt exaudiſi debeant, operatur clauſula, Vocatis vocandis.
- 16 Ordo iudicialium vt ſeruetur, requiritur clauſula, Vocatis vocandis.
- 17 Exequutor quod non poſſit ſubdelegare alteri, operatur clauſula, Vocatis vocandis.
- 18 Subreptionis vicium tollit clauſula, Vocatis vocandis.

DE vi, & effectibus huius clauſula vide Celf. Vgon. in ſtraſſ. clauſ. pag. 483. col. 2. in ſin. Mart. de clauſula, p. 1. clauſ. 196. in vltim. impreſſ. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſſ. 9. §. 1. in accuſ. n. 116. Aloyſ. Ricc. in collect. decif. p. 4. collect. 203. Mari. Anon. ver. reſol. lib. 1. reſol. 18. n. 1. Campan. in diſſeſſ. Iuri. Canon. rubr. 17. c. 13. n. 108. Card. Tufch. præſ. conſ. tom. 1. lib. C. conſ. 117. Monet. de commu. vlt. volent. c. 7. n. 163. cum ſeqq. Amſan. in praxi iuriſſur. lib. 17. c. 8. n. 16. cum ſeqq. in ſecunda impreſſ. Theod. de Rubecis in ſing. Rota tom. 2. p. 4. cl. 151.

Hinc clauſula æquipollet alia, *Seruat ſeruantis*, & vt poſt Redoan. in ſtraſſ. de rob. Eccl. non alien. ſub rubr. de cauſa cognit. n. 64. docet Mart. d. clauſ. 196. n. 5. vbi ſubdit, quod licet hæc noſtra latius pateat, tamen non aliud ſignificat, vt patet ad ſenſum. Hæc clauſula ſolet apponi in teſcripto, cap. exhibita, de indic. Rebuff. in praxi ſit. de diſſeſſ. inter reſcriptum gratia & iniſſia n. 15. & in Liquid inſiſt. n. 85. n. 2. notat ſi de re indic. Theod. de Rub. d. p. 4. clauſ. 83. n. 8. vbi n. 9. addit quod ſubintelligitur ſi non apponatur, & n. 11. quod non debet poni poſt rem iudicatam, & n. 7. quod requirit cauſa cognitionem. Plures verò effectus habet, quorum aliquos principaliores impreſentiarum inferere oportet præſentiarum duxi.

Primum igitur effectus eſt, vt hæc clauſula ſolam arctet ad eos vocandos, qui debent intereſſe, vel de lure hic, & nunc, attemis omnibus circumſtantiis, neceſſarii ſunt vocandi: alios verò non arctat, vt poſt Abb. in cap. exhibita, n. 6. verſ. quæro qui ſint vocandi, de indic. & Verall. decif. 1. lib. 3. tradit Mart. d. clauſ. 196. n. 4. Seraph. decif. 338. n. 5. Nicol. Garc. de benef. p. 12. cap. 1. n. 139. Monet. d. cap. 7. n. 163. vbi ſubdit, clauſulam illam, *Vocatis, quorum intereſſe*, neceſſitatem imponere vocandi omnia, qui quodammodo

principalem, nec si extendit ultra eius li-
mita.

- 31 Clausula, Sublata, &c. appofita in gratia con-
ditionali, nihil operatur ante conditionis even-
tione.
- 32 Clausula, Sublata, &c. non obstat dicenti gratiam
non comprehendere cafum, de quo agitur.
- 33 Iudex quomodo poffit videtur de comprehenfione, mi-
nime impeditur per claufulam, Sublata, &c.
- 34 Clausula, Sublata, &c. non habet effectum, cum di-
ffinitioni, cui adiecta est, derogatur per contra-
riam legem.
- 35 Commiffio caufa fimplex non fufficit ad tollendam
claufulam, Sublata, &c. nifi fuffia fit mentio de
ea, vel ad ea claufula, Quorum reorites, &c.
- 36 Clausula, Sublata, &c. non obstat, fi pars ei re-
nuunciet.
- 37 Clausula, Sublata, &c. non operatur, ubi pars, ad cui-
us fauorem appofita est, curaffet committi cau-
fam fuper validitate gratia.
- 38 Audiencia non denegatur, quando pars non apponit
de claufula, Sublata, &c.
- 39 Clausula, Sublata, &c. non obstat quando, & in ca-
fibus in quibus privilegium ea munitum non
interat.
- 40 Clausula narraturum quando est detella, non operatur
claufula, Sublata, &c.
- 41 Privilegium de iure fpeciali competens non tollit
claufula, Sublata, &c.
- 42 Ceffante diffinitione, celfa claufula, Sublata, &c.
- 43 Clausula, Sublata, &c. non obstat, cum quis agit de
negotiorum executione gratia, cui adiecta est.
- 44 Confirmatio antequam fit fignata cum caufa cogno-
itione, non operatur claufulam, Sublata, &c. pofita
in commiffione diffinitionis habens claufulam,
Vocatis vocandis.
- 45 Clausula, Sublata, &c. non operatur quominus Ordi-
narium auctoritate Concilij ex officio revidere
poffit vtriusque falfam a quadraginta annis circa,
cum claufula, Sublata, &c.
- 46 Sententia non obstat claufula, Sublata, &c. quia de
ea meaficem non facit.
- 47 Clausula, Sublata, &c. ubi est fola non operatur, nifi
veris exiftentiam narratur.
- 48 Oru aperta tollit effectum claufula, Sublata, &c.
- 49 Fidei iuri obstat claufula, Sublata, &c. quando
obstat principali.

DE vi, & effectibus huius claufulae, vide Mart. de
clauful. part. 1. clauf. 176. & ibi per eam citata
adde Surd. conf. 1. n. 107. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gl. 9.
§. 1. in annex. n. 146. & gl. 16. num. 106. cum fegg. &
gl. 66. per tot. Nicol. Garc. de brevis. p. 6. cap. 61. n. 81.
cum multis fegg. & Stephan. Gratian. difcept. forens.
cap. 113. n. 72. & cap. 159. n. 60. & 179. n. 12. Cardin.
Tufch. tom. 1. lit. C. cancel. 144. & fegg. Viuium. in praeti-
impar. lib. 1. §. 2. n. 10. §. 2. n. 10. §. 2. n. 10. §. 2. n. 10. §. 2. n. 10.
in reg. 8. Cancell. gl. 11. Monet. de commut. vlt. voluer.
cap. 7. n. 116. cum fegg. Giurba confarim. 10. num. 3. &
cap. 60. num. 1. Rot. apud Farit. decif. 461. p. 1. p. 1. p. 1. p. 1.
alios in difcuffu citatos. Valezuel. conf. 151. n. 12.
Theod. de Rub. in fign. Rota tom. 1. clauf. 103.

2 Hae claufula (quae accipit fempit conditiones
refcripti, ubi pofita est vt confuit Rota in vna Pygell-
len. Communicatum coram Card. Blanchetta, impreffa per
Marchef. p. 1. pag. 118. nifi adit claufula, Quod de fub-
reptione dici non poffit, vt limitatur in Nouerian. Canoni-
cium 11. Febr. 1501. coram Card. Pamphilio, impreffa
per Marchef. red. p. 1. pag. 451. plures alias Rota
decisiones refert nouiffime Theodof. de Rubis d. p. 4.

cancel. 798. claudis or iudici, & illi tollit facultatem
aliter iudicandi, & non valet pars, quae vult contra
literalem intellectum iudicis, nifi obtineat ab ipfomet
furn. Pont. in fignatura gratia, oris apertione, vt do-
cent Rufo. conf. 1. n. 16. lib. 1. Paris. conf. 1. n. 3. & fegg.
& conf. 18. n. 7. lib. 4. Mandol. in trall. de monitrio,
q. 60. n. 44. fuper verb. fignae per quoscumque iudices, Re-
buff. fuper concordat. Francie. tit. de form. & irraoc. con-
cord. flabil. verf. 8. vlt. indicis quoscumque, Caputaq.
de cif. 194. n. 4. & decif. 118. p. 1. Pute. decif. 10. n. 3. lib. 1.
& decif. 377. lib. 3. Verall. decif. 134. p. 1. & decif. 128.
ad p. 1. Mantie. decif. 109. n. 3. Setaph. decif. 311. n. 1.
Marchef. de Commiff. p. 1. pag. 441. n. 1. & pag. 347. n. 2.
Gonzal. d. gl. 66. n. 3. Gite. d. cap. 3. n. 98. & Steph.
Grai. difcept. forens. cap. 791. n. 12. Monet. d. e. 7. n. 113.
Rot. Bononiens. diuerf. decif. 131. n. 47. & fuit dictum
in Calaguriana praefata confidencia 1. Iulij 1591. coram
Penia, impreffa per Marchef. p. 1. pag. 416. n. 1. & in
Bracharen. de Cahanas 9. Iunij 1606. coram Greg. X. V.
Imprefsa per Fatim. decif. 18. n. 1. p. 1. recent. & in Ca-
farangullana praefata confidencia 19. Nouembri 1613.
coram R. D. meo Cassino Decano. Rot. decif. 428. n. 7.
p. 1. in pelfib. Farin. & decif. 61. n. 8. apud Paul. de Ru-
bris tom. 2. diuerf. Theod. de Rub. d. p. 1. cancel. 103. §. 1.
ubi quod haec claufula obstat non folum parti, fed
etiam iudici, ut e contra gratiam iudicare non poffit,
maxime quando est iuncta cum clauf. Quod non
poffit dari de fubreptione, & obreptione, iuxta decisio-
nem Potei 377. lib. 3.

Intellige etiam hinc caufa, quia licet Princeps sine
caufa ius verum tollere non poffit, tamen poteft praeci-
pere quod non mediatur, vt poffit Paris. conf. 1. n. 38.
verf. dicimus. lib. 4. & Socinian. Gallus, §. & quid fit ten-
tam. n. 17. ff. de libru. & poffum. tradit Cardin. Tufch.
tom. 1. lit. C. cancel. 144. n. 3. Et cum per hanc claufulam
Papa inhabilitet perfonam iudicis, tunc ipfo iure,
abique eo quod opponatur exceptio alii processu
est nullus, vt fuit dictum in Calaguriana praefata
confidencia 1. Iulij 1591. coram Penia, impreffa per Mar-
che. f. de commiff. p. 1. pag. 416. n. 1. in vlt. imprefsa.

Oris apertio tollit rigorem huius claufulae, & dat
facultatem impugnandi Breue, fed non elidit alia
effectus, Rot. in Pacer. penfionis 10. Nouembri 1609. cor-
am Card. Marquemonio, impreffa per Marchef. d. p. 1.
pag. 418. n. 1. Sicut haec claufula Rota iuris apertio
folet fempit remittere partes ad Sanctiffimum, vt
per plures Rota decisiones adducit Theod. de Rub.
d. clauf. 798. n. 91. quia nec etiam Praefatus fignaturae
iustitiae poffit os aperire. Gonzal. d. gl. 66. num. 19.
Theod. de Rub. d. clauf. 798. n. 83. De facili concedi
folet haec oris apertio ne ifta claufula, & aliae fimiles
fint vinculum iniquitatis, & ne per eius iura partium
remaneant indefensa, & inobdita. Card. conf. 69. in fin.
Theod. de Rub. d. clauf. 798. n. 78. Et oris apertio
non deliur noua gratia, fed tamum remouet obla-
eulam, & commiffio apertione oris fapit iustitiam,
& ideo non poteft impugnari de fubreptione Theod.
de Rub. d. clauf. 797. n. 77. & 79.

Primo amplius, hanc claufulam tanquam effica-
eiz, vt comprehendat omnes iudices quauis aucto-
ritate fulgentes, etiam S. R. E. Cardinales, & Rota
Auditores, vt per Mandol. de monitrio 9. 6. num. 44. in
verb. fignae per quoscumque iudices, Rebuff. d. verf. 8.
vlt. Ioan. à Coehier d. gl. 1. in princ. Theodof. de
Rubis d. clauf. 797. n. 8.

Amplia fecundum, vt graui poena afficiendi ius iu-
dices fuae huiusmodi apertione oris aliter iudicantes,
tanquam iustitiam sibi denegatam vsu peractam,
vt colligitur ex l. fin. C. de can. fignetur. Frius Roma,
lib. 11. & poff. Mandol. & Rebuff. sicut loci, ac Ruin.
conf. 76.

conf. 76. n. 9. cum seq. vol. 2. tradunt Gonzal. d. gloss. 66.
de Monet. d. cap. 7. num. 116. in fin.

9 Amplia tercio, vt hæc clausula liget etiam ignorantes, & omnes furatos quoscunque iudices, vt post multos resoluunt Marchel. de Commis. p. 1. tit. de commiss. appell. cap. 6. num. 2. Gonzal. d. gloss. 6. num. 9. Item, à Cochiet. d. gloss. 11. Monet. d. cap. 7. num. 117. Theod. de Rub. d. claus. 798. num. 4.

10 Amplia quarto, vt hæc hæc clausula non possit opponi de regni. Cancellaria, quomodo sint fauorabiles, vt per Mart. d. gloss. 176. n. 11. & Gonz. d. gloss. 66. n. 9. & Monet. d. cap. 7. n. 118. Et in specie non posse opponi *reg. de iure quæsto non tollendo*, censuit Rota in *Papier. benorum* 5. Iunij 1606. coram Illustissimo Patre reuerendo Marzenade, impressa per Paris. decif. 177. n. 5. p. 2. recent. Theod. de Rub. d. claus. 798. n. 25.

11 Amplia quinto, veterum hyllet hæc clausula in iudicio possessorio fumarii summo manutentionis, vt docent Ioan. à Cochiet. d. gloss. 11. Gonzal. d. gloss. 66. n. 11. obstantes ita fuisse resolutum bis in *una causa* aliata *diffiniri* reuocato 15. Martij 1596. coram Iulio. Et licet de hoc dubitauerit Put. decif. 150. num. 1. lib. 1. tamen ex aliis multis idem probat Mart. d. claus. 176. n. 5. & 6. subdens n. 13. quod non obstante petitionis suspensione, sententia lata super eo valet. Theod. de Rub. d. claus. 798. n. 12. & 11. vbi dicit ob stare hanc clausulam vt quis non possit manuteneri ante apertioem oris, quia postquam apertum est os, interim potest dari mandatum de maonitendo possidendi aduersus istam clausulam.

12 Amplia sexto, vt nec per viam replicationis. aliquid opponi possit contra dispositionem continentem hanc clausulam, vt post Put. decif. 377. sub n. v. lib. 1. concludit Gonzal. d. gloss. 66. n. 10. quem sequitur Monet. d. cap. 7. n. 118. vers. 4. Theod. de Rubet. d. claus. 798. num. 3.

13 Amplia septimo, vt de hæc clausula possit quandoque opponi, & in quolibet instantia, cum sit impedimentum reale, adimens inferiori iustitidionem, & reddens ipsum ad iudicandum, & procedendum inhabilem, vt fuit decifum in *una* *causa* *curatoria* *Canonicum* 6. Iunij, & 1. Iulij 1592. coram Penia, impressa per Marchel. p. 1. pag. 416. n. 3. in qua etiam dictum fuit, non solum acta gesta post oppositionem dictæ clausule, nulla esse ipso iure, sed etiam illa, quæ gesta fuerunt ante oppositionem illius, propter referum Ioan. à Cochiet. d. gloss. 12. Mart. d. claus. 176. n. 43. Gonzal. d. gloss. 66. n. 11. Nam, vt supra dixi, non valet iudex inferior iudicare contra formam gratiæ cum hac clausula, Paris. conf. 1. n. 38. lib. 4. Put. dec. 377. lib. 3. & fuit dictum in *Barcinone. Prioratus* 16. Iunij 1605. coram Card. Marquemonte, adeo vt propterea dicatur habere manus ligatas, Vellal. d. dec. 194. & procedendo ita nulliter agere dicatur, vt talis nullitas non possit sanari per Signaturam institui, per rescriptum, nec alin quouis modo, vt sæpe fuit resolutum in *Resolutionibus* *de Officio* de anno 1586. coram Card. Seraphino, impressa per Marchel. Nec locus est arbitrio iudicis, vbi hæc clausula asperitur, ideo ea operatur, quod ipse teneatur præcise iudicare in fauorem Constitutionis suæ gratiæ cum hac clausula, *expi. de tempore de elect.* lib. 6. Put. decif. 48. n. 6. & decif. 86. lib. 1. in *correll.* Card. Tufch. tom. 1. lib. 6.

14 ptesia per Marchel. p. 1. pag. 416. n. 3. in qua etiam dictum fuit, non solum acta gesta post oppositionem dictæ clausule, nulla esse ipso iure, sed etiam illa, quæ gesta fuerunt ante oppositionem illius, propter referum Ioan. à Cochiet. d. gloss. 12. Mart. d. claus. 176. n. 43. Gonzal. d. gloss. 66. n. 11. Nam, vt supra dixi, non valet iudex inferior iudicare contra formam gratiæ cum hac clausula, Paris. conf. 1. n. 38. lib. 4. Put. dec. 377. lib. 3. & fuit dictum in *Barcinone. Prioratus* 16. Iunij 1605. coram Card. Marquemonte, adeo vt propterea dicatur habere manus ligatas, Vellal. d. dec. 194. & procedendo ita nulliter agere dicatur, vt talis nullitas non possit sanari per Signaturam institui, per rescriptum, nec alin quouis modo, vt sæpe fuit resolutum in *Resolutionibus* *de Officio* de anno 1586. coram Card. Seraphino, impressa per Marchel. Nec locus est arbitrio iudicis, vbi hæc clausula asperitur, ideo ea operatur, quod ipse teneatur præcise iudicare in fauorem Constitutionis suæ gratiæ cum hac clausula, *expi. de tempore de elect.* lib. 6. Put. decif. 48. n. 6. & decif. 86. lib. 1. in *correll.* Card. Tufch. tom. 1. lib. 6.

15 Amplia octavo, vt dispositio, cui adiecta est huiusmodi clausula, facilius censetur derogare contrariæ illam clausulam non habenti, & eam habenti difficultius derogari à non habenti, vt docent Gonz. d. gloss. 66. num. 17. & Monet. d. cap. 7. num. 121. Amplia nono, vt nec Signatura institui possit aperte os ad impugnandam concessiorem, cui adiecta est hæc clausula, ita Mart. d. claus. 176. n. 39. & post Marchel. d. cap. 6. num. 1. & seq. tradit Gonzal. d. gloss. 66. num. 19. & illis citatus non dissentit Monet. d. cap. 7. num. 122. Amplia decimo, vt os contra hanc clausulam aperte titi nequeat sine derogatione *reg. Cancellaria de iure quæsto non tollendo*, saltem tacita, vt fuit tradit Gonzal. d. gloss. 66. n. 10. quem refert, & sequitur Monet. d. cap. 7. n. 123. Licet contrarium, quod simpliciter derogatio non requiritur, fusiù contendat Nicol. Gort. d. cap. 6. num. 98. cum seqq. Amplia undecimo, hanc clausulam esse tantæ efficacitæ, vt nec etiam admitti possint aliqui articuli ad probandum contrarium, vt per Seraphin. d. 125. n. 39. & me citato Monet. d. cap. 7. n. 124. Theod. de Rubet. d. p. 4. claus. 798. 3. 1. Amplia duodecimo, vt per hanc clausulam sit sublatâ facultas declarandi etiam super solo facto, vt docent Gonzal. d. gloss. 66. n. 11. & Monet. d. cap. 7. num. 124. nam tot id audientiam, nisi os aperitur, ex adiectis per Marchel. de Commis. p. 1. pag. 417. n. 21. in 2. impress.

Amplia octavo, vt dispositio, cui adiecta est huiusmodi clausula, facilius censetur derogare contrariæ illam clausulam non habenti, & eam habenti difficultius derogari à non habenti, vt docent Gonz. d. gloss. 66. num. 17. & Monet. d. cap. 7. num. 121.

Amplia nono, vt nec Signatura institui possit aperte os ad impugnandam concessiorem, cui adiecta est hæc clausula, ita Mart. d. claus. 176. n. 39. & post Marchel. d. cap. 6. num. 1. & seq. tradit Gonzal. d. gloss. 66. num. 19. & illis citatus non dissentit Monet. d. cap. 7. num. 122.

Amplia decimo, vt os contra hanc clausulam aperte titi nequeat sine derogatione *reg. Cancellaria de iure quæsto non tollendo*, saltem tacita, vt fuit tradit Gonzal. d. gloss. 66. n. 10. quem refert, & sequitur Monet. d. cap. 7. n. 123. Licet contrarium, quod simpliciter derogatio non requiritur, fusiù contendat Nicol. Gort. d. cap. 6. num. 98. cum seqq.

Amplia undecimo, hanc clausulam esse tantæ efficacitæ, vt nec etiam admitti possint aliqui articuli ad probandum contrarium, vt per Seraphin. d. 125. n. 39. & me citato Monet. d. cap. 7. n. 124. Theod. de Rubet. d. p. 4. claus. 798. 3. 1.

Amplia duodecimo, vt per hanc clausulam sit sublatâ facultas declarandi etiam super solo facto, vt docent Gonzal. d. gloss. 66. n. 11. & Monet. d. cap. 7. num. 124. nam tot id audientiam, nisi os aperitur, ex adiectis per Marchel. de Commis. p. 1. pag. 417. n. 21. in 2. impress.

Amplia decimotercio, hanc clausulam esse tantæ efficacitæ, vt impetrans non teneatur aliquo modo iustificare gratiam illa muniam, etsi versemur in gratia ad postulationem partis concessa, vt per Put. decif. 377. lib. 3. & fuit resolutum in *Officio* *indultu* 15. Iunij 1598. coram Litta. Quod intelligendum venit, quando hæc clausula habet sciam aliam, cum qua semper solet concedi, scilicet, *Quod de subscriptione obreptione dici non possit*, vt per Put. decif. 159. lib. 1. & fuit dictum in *Calaguriana iurisdictionis* 30. Maj 1580. coram Rubet. & in *Pamplona. Archidiaconatus* 19. Martij 1593. coram Card. Pamplonia. Theod. de Rubet. d. claus. 798. n. 28. nam si sola sit intelligitur veris exiitibus nariis, ea traditis per Put. decif. 377. lib. 3. & per Marchel. de commiss. p. 1. pag. 413. n. 21. in 2. impress. & fuit dictum in *Placencia pensionis* 22. Iunij 1593. coram Penia.

Amplia decimoquarto, vt hæc clausula tollat omnem contrariam consuetudinem, vt resoluuit Paris. de immunitate Ecclesiastica, n. 15. Rota dec. 373. n. 7. & 8. p. 5. recent. vbi quod illam impedit in futurum.

Amplia decimoquinto, vt hæc clausula inficiat titulum, & possessionem, non per se, sed in vim decreti irritantis, cui de stylo solet annexi, vt per Egidium decif. 35. Cuiusd. super *reg. decif.* 7. num. 1. & Gabr. cum n. lib. 6. de claus. conel. 3. n. 10. cum illis allegatis in *causa Tirofimen. decimarum* 17. Iunij 1617. coram R. d. mo. Pinone. Duran. Rota decif. 302. n. 1. vbi quod claus. *Sublata, & decretum irritans*, teddit turbidum adu possessorios factos in contrarium, prout turbidum reddant iniuriam assentiam. Quod intellige, licet concessa sit gratia ad postulationem partis, & non Motu proprio, vt fuit dictum in *Merierici parochialis* 2. Iunij 1572. & in *Paruen. Caltra* 17. Iunij 1577. coram Clemente 7. 111.

Amplia decimo sexto, vt etiam procedant supra dicta, quando adiunt alia verba, quæ æquipollent huiusmodi clausulæ, quæ est decretum prohibitorium, ne iudex in contrarium pronunciet, aut declaret, vt per Gonzal. d. gloss. 66. n. 18. & Monet. d. cap. 7. num. 124. vers. *amplius duodecimo*.

Amplia

- 16 Amplia decimo septimo, vt si in dispositione habente huiusmodi clausulam, adit clausula, *Cum ad id expressum accedat assensu*, hic conatus non censetur positus sub conditione, sed ad opponendum eius defectum requiritur appetitio otis, vt ex vna *Placentina coram Penia*, docet Mart. d. claus. 176. n. 14. Subdens n. 15. quondam hac clausula posita in supplicatione, operetur, etiam si in Bullis non sit posita, sicut antea ea nonnullis Rotæ decisionibus docetur n. 7. illam claudere oportet, quod vitium subreptionis, & defectus intentionis, & n. 3. & 3. quod appositio Breui reuocationis, aut de capienda possessione, non possit dici de iuri nullitate, & n. 11. quod obicit etiam iudici confidentiarum: ac demum n. 11. quod absolute potius, maxime cum de reo irritantur, operetur etiam respectu tertii, prout illum refert Monet. d. 67. n. 11. Plures alios effectus, quos operatur, adducit Theod. de Rub. claus. 798. per totam, vbi n. 14. quod obicit etiam vt non possit dari remissoria, & n. 15. & vt non possit opponi de defectu intentionis, vel subreptionis, & n. 18. quod appositio hac clausula in Breui de capienda possessione operatur vt non possit dari de nullitate Breui, dnmmodo Breue sit iustificatum, ex quo est posita ad postulationem partis.
- 17 Limita nunc primo, vt huiusmodi nostra clausula habeat vim claudendi os cuiusque iudici, & parti, si ei adiancti sit alia clausula. *Quod non possit contra gratiam dici de subreptione, vel obreptione vitio, aut intentionis defectu*, alias de hoc opponi poterit, vt ex multis Rotæ decisionibus hæc comprobant Mart. d. claus. 173. n. 10. Gonzal. d. gloss. 61. n. 11. cum segg. N. col. Garc. d. 6. n. 1. & n. 88. satis comprobans n. 95. cum d. vbi segg. id n. etiam operatur dictam clausulam. *Quod non possit dici de obreptione, vel subreptione, & intentionis defectu*, sicut & idem Mart. s. p. c. c. claus. 176. n. 7. hunc eundem effectum tribuit huiusmodi clausula. *Soluta, &c.* si iungamur cum clausulis, *Motu proprio, Ex certa scientia, &c.* De plenitudine potestatis. Et ideo in vna Offen. indult. 1. Iunij 1598. coram Lito, impressa per March. de Commiss. part. 2. pag. 117. dictum fuit, quod hac clausula vnita aliis, tollit obiectionem subreptionis. Ex quibus infert Gonzal. citatus loc. n. 16. quod si dispositio sit generalis, aut specialis ex Motu proprio, non potest opponi de subreptione, & quod hac nostra clausula, *Soluta, &c.* etiam sola operabitur suum effectum, quod etiam post Rotam sentit Garc. d. cap. 3. n. 99. Monet autem Gonzal. vbi supra, n. 17. quod hodie ad obviandum huic limitationi, ratio repetitur gratia, in qua adit clausula huiusmodi, *Soluta, &c.* quæ similiter non continet clausulam, *Quod non possit dari de subreptione, aut obreptione vitio, seu intentionis defectu*, de qua aliqua tractant Capataz vol. 1. 18. n. 1. p. 1. d. 12. 18. p. 3. Paric. conf. 1. n. 75. d. 1. & Nicol. Garc. d. 6. n. 91. inter cetera docens n. 98. quod dicta clausula, *Quod de subreptione, & obreptione dari non possit*, etiam tunc hac nostra clausula, *Soluta, &c.* non facit gratiam validam in foro conscientie, quæ aliis est subrepticia. Et quod clausula, *Quod non possit dari de subreptione, vel obreptione*, absque hac nostra clausula, & de reo irritant, non operatur nisi veris existentibus narratis, censuit Rota in *Hispalen. beneficii* 5. Novembr. 1602. coram Lito, impressa per March. de Commiss. p. 1. pag. 431. n. 4.
- 18 Limita secundò, vt non ampliet dispositionem principalem, nec fe extendat ultra eius limites, ita vt comprehendat maiora expressis, vt per Mart. d. claus. 176. n. 10. cum segg. Gonzal. d. gloss. 66. n. 30. & 11. Garc. d. cap. 3. n. 84. cum segg. & fuit resolutum in *Cu-*
- lauritana de Villoria* 11. Iunij 1592. coram Card. Pamphilio, & in *Valentina decimarum* 9. Iunij 1597. coram eodem. Theod. de Rub. d. claus. 798. n. 36. cum segg. Accessoria enim iudicantur hæc clausula ad principalem dispositionem, & conseqenter ab ea regulatur, ac eadem conditiones recipit, quas illa vt per Put. d. 1. lib. 1. & March. de Commiss. p. 1. pag. 177. n. 3. & fuit dictum in *Eltan. minoratum* 18. Aprilis 1582. coram Orano, & in *Pignola. Commencatus* 30. Oclibris 1592. coram Card. Blanchetto, & in *Tiriffen. Commencatus*, seu officij *Pavimentaria* 5. Iunij 1596. coram Cardaba. & nouissime in *Bergomen. pensionis de Tresario* 11. Novembr. 1626. coram D. Duran. Vnde appositio in vna commissione, non trahit ad aliam diuersam, vt ex traditis per Gabr. d. tit. de clausul. c. 1. n. 84. in 4. limit. dictum fuit in *Romana de Civico* 18. Iunij 1614. coram Remboldo, impressa per Fatinae. d. 622. n. 1. p. 1. recit.
- Limita tertio, vt hæc clausula appositio in gratia condicionali, nihil operetur ante conditionis euentum, vt satis ostendit Gonzal. d. gloss. 66. n. 18. cum segg. quem refert, & sequitur Monet. d. cap. 7. n. 116. v. s. *limita secundò*. Theod. de Rub. d. claus. 798. n. 43. cum segg. vbi quod appositio in Breui condicionali recipit omnes conditiones, quas recipit Breue, & non operatur nisi conditione verificata, vt omnes alie clausulae, & secundum sui naturam.
- Limita quarto, vt hæc clausula non obicit dicenti, gratiam non comprehendere casum, de quo agitur, vt per Put. d. 1. lib. 1. in coroll. & post nonnullas Rotæ decisiones Mart. d. claus. 176. n. 17. v. s. *id est*, & n. 50. Monet. d. cap. 7. n. 119. Nam per huiusmodi clausulam minime impeditur, quomodo iudex possit videre de comprehensione, censuit Rot. in d. *Baren seu nullius Prioratus*, impressa per Fatinae. d. 169. in p. 1. recit.
- Limita quinto, hanc nostram clausulam non habere effectum, cum dispositio, cuius dicta est, derogatur per legem contrariam, vel per aliam dispositionem habentem clausulam, *Pro expressis in casibus*, in quibus hæc clausula sufficit ad derogandum cuius præcedenti dispositioni, vt per Gonz. gloss. 66. n. 32. & 33. Monet. d. cap. 7. n. 127.
- Limita sexto, non sufficere simplicem causæ commissionem ad tollendum huiusmodi clausulam, nisi facta sit mentio huius clausulae, vel adit clausula, *Quorum tenore*, &c. vt post multos Doctores, & aliquos Sacras Rotæ decisiones resoluit Mart. d. claus. 176. n. 40. quem refert Monet. d. n. 127. & post Ruin. conf. 1. n. 16. in princip. lib. 1. obstat Card. Tusch. lit. C. c. 1. n. 144. n. 5.
- Limita septimo, non obstat si pars ei renoniet, vel toti gratia, non parti ipsius, quomodo munica fit decreto irritantis, vt per Gabr. d. tit. de clausulis, c. 1. n. 16. Mart. d. claus. 176. n. 11. id temperantem n. 44. in beneficio, Monet. d. cap. 7. n. 129. v. s. & fuit dictum in *Romana Secretarij officij* 9. May 1598. coram Cipilio, & in *Aretina Commenda* 1. Iunij 1587. coram Orano, impressa per Zachariam post trad. de oblig. Communi, d. 128. n. 4. quæ renunciatio sufficiens facta non videtur per commissionem causæ in Rota, vt fuit tentum in *Pamphilon. Archidiaconum* 19. Martij 1593. coram Card. Pamphilio, & in alia impressa apud Ceue. post suum trad. de cens. d. 59. n. 15. non obstantibus deductis in d. *Eltan. minoratum*.
- Limita octavo, vt non operetur vbi pars, ad cuius fauorem appositæ est, coramlet committi causam super validitate gratiæ, vt latè probat Gonzal. d. gloss. 66. n. 18. id temperant n. 41. & seg. nisi compulsa fuisse ad commissionem ad fugiendas molestias aduersarij.

- 1 Inferior vi non potest clausula, Summarie, &c.
- 2 Equiparatur clausula, Summarie, &c. *Mano Regis*, procedat prout voluerit.
- 3 Index datus cum clausula, Summarie, &c. *sunt Deu indicare potest*.
- 4 Index clausula, Summarie, &c. *potest procedere cum secundum quod Deus indicaturus esset*.
- 5 Index cum clausula, Summarie, &c. *deputatus potest indicare secundum propriam conscientiam*.
- 6 Ordo iudicarius ut sit sublimis operatur clausula, Summarie, &c.
- 7 Index quod non admittat probationem post lapsum terminum, nec cumulationem, operatur clausula, Summarie, &c. *propter verbum*, simpliciter.
- 8 Index ut sine termino petitorio procedere possit ad sententiam, operatur clausula, Summarie, &c. *propter verbum*, simpliciter, & de plano.
- 9 Die feriat, non tamen in honorem Dei, ut index procedere possit, operatur clausula, Summarie, &c. *propter verbum* de plano.
- 10 Solemnitas omnis iuris positus ut tollantur, operatur clausula, Summarie, &c. *propter verbum*, sine strepitu & figura iudicii.
- 11 Index ut nulla data sententia possit habere rem capi, & distrabi, operatur clausula, Summarie, &c.
- 12 Teller interrogandi, ac repetendi tam ex se, quam ex officio, ut censetur iudici data facultas, operatur clausula, Summarie, &c.
- 13 Sententiam ut index sedens proferat non est necesse, *item* clausula, Summarie, &c.
- 14 Termini breuiore ut dari possint operatur clausula, Summarie, &c.
- 15 Appellationes finiales, exceptiones, & alia, qua processum retardare consueverunt, consensum sublati per clausulam, Summarie, &c.
- 16 Causam summariam in alio instantis facit clausula, Summarie, &c. in primo commissionis posita.
- 17 Index in causa sibi commissa cum clausula, Summarie, &c. ut remaneat ordinarius, ostenditur.
- 18 Citationem non tollit clausula, Summarie, &c.
- 19 Defensio subtilis non est per clausulam, Summarie, &c.
- 20 Probationes necessarias non auferit clausula, Summarie, &c.

DE vi, & effectibus huius clausule, vide Doctores per text. ibi in *Clement. diffinendum* de iudic. & in *Clem. sap. de verb. sign.* Cels. Vgon in *trall. claus. pag. 483. cum seq.* Bertrachin. in *reperit. iur. p. 1. verb. Summarie pag. 111. col. 4.* Maxant. de *ordin. iudic. part. 4. dist. 9. num. 8.* Cachetio. *Pedem. decif. 1. & 2.* Rendin. in *promptuar. receptarum sem. tom. 1. tit. 16. n. 9.* Mart. de *claus. part. 1. claus. 1. 48. alius 164. & claus. 160. alius 180. in vit. impress.* Marchef. de *Commiff. part. 1. pag. 4. 9. num. 81. & 83.* Ludou. Rodolphin. *post. r. ad. de absolute Princeps potest. lib. 2. v. quast. 30. num. 7. cum seq.* Cardin. Tull. h. *practice. conclus. 1. l. i. tit. C. concl. 166.* Gambai de *officio Legati. lib. 2. tit. de potest. Legati in iudicialibus. num. 157. cum seq.* Theod. de Rub. in *sing. Rota tom. 1. p. 4. claus. 303.*

- 1 Inferior vi non potest hac clausula, ut itatund Cels. Vgon. *ubi supra. col. 1.* Menoch. de *success. tit. de tellis potest. lib. 1. 3. 4. num. 12. & de Legato 1. latere*

vide Gabr. *comm. lib. 6. tit. de claus. concl. 6.* Theodos. de Rubis *d. claus. 303. num. 15.*

Huic clausule equiparari clausulam, *Manu Regis*, & clausulam, *Procedat prout voluerit*, refert Mart. *d. claus. 189. num. 6.*

Primo operatur hac clausula, ut index datus cum ea, sicut Princeps iudicare possit, *Alexand. comf. 6. n. 2. vol. 3.* Cachetian. *decif. 1. num. 10.* Mart. *d. claus. 180. num. 1.*

Secundo operatur, quod index possit procedere secundum quod Deus indicaturus esset; ita Bald. singulariter dicit, quem sequitur Natt. in *reper. dist. Clem. sap. de verb. signif.* Honded. *conf. 94. n. 1. tom. 1.* Et quod index cum ista clausula deputatus possit iudicare secundum propriam conscientiam, tradit Gram. *decif. 6. n. 12.* post Guid. *Pap. decif. 123.* & ideo potius debet attendere veritatem, quam iuris subtilitatem, ait Gram. *d. loca.*

Tertio operatur, ut ordo iudicarius sit sublimis, 7 Brunor. ad Sole in *locum. verb. clausula 48.* Mart. *d. claus. 180. num. 1.* Ludou. Rodolph. *d. lib. 2. quast. 19. n. 1.* Gambai, *d. tit. de potest. Legati in iudicial. n. 173. cum seq.* Theodos. de Rub. *d. claus. 303. n. 2.* vbi n. 3. quod tollit ordinem inducunt a iure positum, non autem inducunt a iure diuino, vel naturali.

Quarto operatur, præcipue propter verbum, *simpliciter*, quod reus de iudicio sibi cauere, si immobilis possidet, nihilominus teneatur, & quod index non admittat probationes post lapsum terminum, nec cumulationem; ita Isai. in *l. Julian. num. 7. ff. qui facillime cogantur*, Felin. in *cap. licet casum. num. 18. vers. similia quare*, de prob. Curt. iun. in *l. edicta. n. 213. C. de edend. Martchel. de commiff. p. 2. pag. 419. num. 79. in vit. impress.*

Quinto operatur, præcipue propter verba, *simpliciter, & de plano*, ut index sine termino petitorio procedere possit ad sententiam; ita post Oldrad. *conf. 115. incip. In iudicio in prius*, tradit Card. Tusch. *d. lit. C. concl. 166. num. 1.*

Sexto operatur, præcipue propter verbum, *de plano*, quod virtute ipsius in die feriat, dummodo non in Dei bonorem, index procedere possit, Felin. in *cap. olim. n. 5. de accusat.* Marchef. *d. p. 2. pag. 419. num. 80.*

Septimo operatur, præcipue propter verba, *sine strepitu, & figura iudicii*, ut omnes solemnitates iuris positui tollantur, ita vi nec follemis sit necessarius, sed solum quoddam simplex petitio, facti narrationem continens; ita Mirant. de *ord. iudic. part. 4. tit. & an index sit competens*, num. 8. Grauat. ad Vellr. *lib. 1. cap. 1. num. 7.* Mart. *d. claus. 180. num. 1.* Theod. de Rubis *d. claus. 303. n. 1.* Cabed. *Lusitan. decif. 72. num. 2. part. 5.* Honded. *conf. 94. num. 52. tom. 1.* Marchef. *d. part. 2. pag. 419. num. 81.* vbi ubi, quod liberat iudicem ab omni forma, & figuris per ius Civile introductis, adeo quod iuris gentium ratiōem solemnitates, vel naturalis ratione introductas seruare teneatur, Card. Tusch. *d. concl. 166. num. 4.* vbi dicit, quod sic iudicium ipsum actorem, & iudicem respicit, & per illam censentur sublati ea, quæ sunt de ordine iudicii, & de essentia, veluti quod libellus, & litis contestatio non sint necessarij, nec trium personarum præsentia, quoad ea, quæ respiciunt solemnitatem; sed requiritur figura iudicii quoad ea, quæ respiciunt veritatem.

Octauo operatur, quod index nulla data sententia potest habere rem capi, & distrabi, vi fuit dictum in *Ad mandu. presens 27. Martij 1613. coram R. D. meo Coccino Decano*, impetita per Fatio. *decif. 446. num. 1. part. 2. recent.*

Noud

- 13 Nonò operatur, præcipuè propter verba, *sola falli veritate inspecta*, vt data coeleatur iudici facultas tam est se, quàm ex officio interrogandi testes, ac illos repetendi eodem modo, quo fit instante parte, etiam in causa si conclusum, vt per Marant. de ord. iudicior. part. 4. dist. 9. num. 10. Matchef. d. p. 3. pag. 419. n. 81.
- 14 Decimò operatur, vt non sit necesse quod iudex sedes profectus (sententiam, dummodo ferat in scriptis, vt per Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 521. num. 4.*)
- 15 Vndecimò operatur, præcipuè propter verba, *sola falli veritate inspecta*, quod termini beneuolentes dari possint, item quod possit incipi ab articulis, quibus probatis fieri possit sententia; ita post Roman. *conf. 119. num. 4. & seq.* concludit Card. Tusch. d. lit. C. *cancl. 166. n. 7.*
- 16 Duodecimò operatur, præcipuè propter verbum, *sine strepitu*, quod testifici partes, vt censentur sublate filioz appellationes, exceptiones, & alia, quæ processum retardare consueuerunt, vt per Oldrad. d. *conf. 119. vers. frustratoria verò*, Catdin. Tusch. d. *cancl. 166. n. 1.*
- 17 Decimoctimò operatur, vt hæc clausula in prima commissione posita faciat causam summariam etiam in aliis instantiis, & vsque ad finem litis, Cassad. *decis. 8. n. 1. de rescript. & fuit dictum in Ferraric. bonorum 16. Iunij 1613. coram D. Patriarcha Pampiliis.*
- 18 Decimoquartò operatur, vt causa commissâ cum clausula, *Summariis*, non obstantibus statutus iudex non remaneat ordinarius, sed efficiatur delegatus, ita vt deur appellatio ab illius sententia, à qua secundum statutum non datur, si pronunciaffet vti ordinarius; quoniam per dictam clausulam non solum excitatur iurisdicção, sed etiam immutatur, quo facit cessare iurisdicçãoem ordinariam; ita Inclin. l. 1. §. 4. *et post operi*, num. 3. vbi de comuni testatur, ff. de noui operis nouiciis, dicens hanc decisionem in paxi esse multum vtilem, Bald. ad Specular. in tit. de legato, col. fin. *vers. ego dico*, Angel. *consil. 139. in ep. Pfr. ad finem, vers. si enim*, Alex. in l. more materem, num. 16. ff. de iurisdic. omnium iudicum; quicquid dicit Rom. in l. mulier, num. 44. ff. solus matrim. quia contra eum est verior opinio, & magis communis, prout fuit dictum in *Bonemic. fideicommissi de anno 1549. coram Fabio*, vt testatur Mandol. in quarta parte commissionis, *vers. quodcumque*, num. 32. in fine.
- 19 Limita primò, quod non tollat citationem, Cald. *conf. 130. circa med. vers. nec illa verba*, alias final. de iudic. quod duplicatur *conf. 136. alias 4. de dilacionib. Marant. de ord. iudicior. part. 4. tit. et an iudex se compertent*, n. 9. Card. Tusch. *cancl. 166. n. 2.*
- 20 Limita secundò, quod non fit sub lata defensio, ideo oppositiones fieri possunt, & dari debet copia, & fieri citatio, licet ea, quæ sunt solemnitates iudicij, sint remissa, vt supra dixi, ita Rom. *conf. 114. n. 3. Card. Tusch. d. cancl. 166. num. 5.* Vnde non operari nisi quoad ordinem iudiciorum substantialem, tradunt Celf. Vgon. vbi supra, col. 2. & Ludou. Rodolphin. d. lit. 3. §. 9. n. 7.
- 21 Limita tertio, probationes necessarias non auferre, ex traditis per Marant. d. tit. et an iudex, n. 10. & per Matt. d. *cancl. 180. n. 10.*
- Limita quarto, quod iuramentum calomnie non tollit, vt per Seraphin. de privileg. iuram. prinil. 33. num. 67.
- Limita quinto, quod excussionem non aufert, vt per Cald. Peiret. de comp. & vend. cap. 33. n. 30.
- Limita sexto, quod statim hæc clausula non tenet.

Aug. Barbosa de Claus.

uocantur attentata, vt per Stephan. Gen. *Marchia decis. 176. n. 16.*

CLAUSULA CLXXVII.

Supplentes omnes defectus, &c.

- 1 *Declarat referentur de vi, & effectibus huius clausule agens.*
- 2 *Defectum iuris pæsumi tollit clausula, Supplentes, &c.*
- 3 *Solemnitatem non adhibitam in alienatione rei Ecclesiasticæ, tollit clausula, Supplentes, &c.*
- 4 *Defectum aliqui opponi non possunt, si Papa confirmando alienationem rei Ecclesiæ nullam non seruauit solemnitatem, addat clausulam, Supplentes omnes defectus de plenitudine potestatis.*
- 5 *Defectum solemnitatis substantialis tollit clausula, Supplentes ex certa scientia, &c.*
- 6 *Papa si confirmet statum laicorum etiam circa Ecclesiasticam eam clausula, Supplentes, &c. comprehendit etiam Ecclesiasticam.*
- 7 *Papa committendo causam laicam sibi nota, dicitur facere ex certa scientia.*
- 8 *Defectum iuris naturalis non supplet clausula, Supplentes, &c.*
- 9 *Citationis defectum supplet clausula, Supplentes, &c.*
- 10 *Defectum non narrare, vel ignorare non supplet clausula, Supplentes, &c.*
- 11 *Defectum substantialium non tollit clausula, Supplentes, &c.*
- 12 *Clausula, Supplentes, &c. non tollit ea, quæ expressè sunt posita in conditione.*
- 13 *Defectum, qui concernit personam supplicantiis, vel contrahentis, non supplet clausula, Supplentes, &c.*
- 14 *Defectum, quibus alius redditur nullus, & super quibus requiritur dispensatio, non supplet clausula, Supplentes, &c.*
- 15 *Tali in quando leditur, nihil operatur clausula, Supplentes, &c.*
- 16 *Clausula, Supplentes, &c. non referunt ad ea, quæ specialiter commissâ fuerunt.*
- 17 *Obreptione, & falsitate expressa non operatur clausula, Supplentes, &c.*
- 18 *Subreptionis viciis licet tollat clausula, Supplentes, &c. in tantum cum aliis, Quorum tenores, &c. non tamen certam scientiam in concedent inducunt.*
- 19 *Defectum causa pia non supplet clausula, Supplentes, &c.*
- 20 *Defectum potestatis facientis alium confirmatum non tollit hæc clausula posita in confirmatione.*
- 21 *Non operatur defectus concernens delicti condemnationem.*
- 22 *Non operatur expressa falsitas.*
- 23 *Non operatur vbi processum fuit sine causa cognitione.*

De vi, & effectibus huius clausule, vide Celf. Vgon. in tract. *clausul. pag. 491. col. 1. Matt. de clausul. part. 1. claus. 181. Matchef. de Commiss. part. 1. pag. 159. & num. 89. & pag. 190. num. 79. & part. 2. pag. 419. num. 85. & pag. 424. num. 123. Card. Tusch. *prælit. cancl. tom. 1. litt. C. thes. 145. Monet. de communi.**

Z z

commut. ult. vol. 7. n. 157. cum seqq. Theod. de Rub. in sing. Rationem 2 p. 5. claus. 807. per tot. ubi n. 16. & 17. subdit quod hac clausula vti non potest nisi Papa vel Princeps non cognoscens superiorem, ita vt nec legatus de latere ea vti possit.

2. Hæc clausula tollit omnes defectus iuris positivi, vt resoluunt *Marta d. claus. 119. num. 1. Roder. Sont. alleg. 12. m. 11. Menoch. conf. 47. Vital. de Camban. in trall. claus. pag. 12. Marchel. d. p. 1. pag. 126. n. 31. 8. Iou. Franc. Leo in Theorem. fori Ecclesiast. p. 4. cap. 1. n. 64. Aloy. Ricc. in praxi aures. refut. 168. n. 3. Monet. d. cap. 7. n. 158. Abb. conf. 59. Rud. n. 2. vers. tertio quod etiam lib. 1. ubi ait quod Papa suppledo omnes defectus intelligitur sanare defectum solemnitatis iuris positivi, quia potest habere leges indolentes solemnitatem pro infectis, cap. 1. Juncta gloss. verb. *pro infectis de immunit. Eccles.* Theod. de Rub. d. claus. 807. num. 4. ubi n. 6. intelligit quod non supplet defectus iuris positivi, nisi specificetur in litteris.*

3. Amplia primò, tollere etiam solemnitatem non adhibitam in alienatione rei Ecclesiasticæ, quia illa solemnitas est de iure positivo, vt post Alex. conf. 79. num. 8. vers. *sed non dubium, lib. 1.* docet Card. Tufch. d. rem. 1. lit. C. concl. 34. n. 3.

4. Amplia secundò, quod multo magis non potest opponi aliquis defectus, si Papa confirmando alienationem rei Ecclesiasticæ factam non seruatis solemnitatibus, addat clausulam, *Suppletur omnis defectus de plenitudine potestatis*, vt per Alexand. conf. 92. *Perfessus, num. 30. & seqq. lib. 6.* Card. Tufch. d. concl. 34. n. 10. cum seqq. extendentes, vt idem sit quando adiungitur huic nostræ clausulæ: claus. *Ex certa scientia*, subduntque, *ille num. 3. & seq. vers. fuit ad illa*, hic verò num. 1. s. importare plenitudinem potestatis etiam cum præiudicio tertij, quando adest clausula nostra, *Suppletur omnis defectus*, & clausula, *Ex certa scientia*, cum clausula, *Non obstante*, in plena forma.

5. Amplia tertio, aded verum esse, clausulam, *Suppletur ex certa scientia, &c.* tollere defectum solemnitatis substantialis, vt si Papa confirmet statum locorum etiam circa Ecclesiastica eum d. clausula, comprehendat etiam Ecclesiasticam, licet non possint iuri statore; sic post Alexand. d. conf. 79. num. 8. vers. *non ut dicis, & conf. 91. Perfessus, num. 1. in fin. cum seqq. vers. modis videndum, lib. 6.* statuit Card. Tufch. d. concl. 34. num. 3. ubi n. 4. citato Alexand. conf. 121. num. 3. & seq. lib. 6. ait, quod in creatione Cardinalium non seruata forma, vt proponatur, Papa ex certa scientia, & de plenitudine potestatis faciat, cum clausula, *Suppletur omnis defectus*, sufficit, licet defectus non exprimatur, de quo meminit *Marta d. claus. 181. n. 5.*

7. Amplia quarto, vt cum Papa committendo causam laico sibi noto, dicatur facere ex certa scientia, tamen licet obstat cap. *statum, de rescript. in 6.* per hanc clausulam, *Suppletur, &c.* omnes defectus sanentur, vt post Abb. d. conf. 62. col. fin. vers. *dico quod delegatio, lib. 1.* statuit Cardin. Tufch. d. concl. 34. n. 7.

8. Limita primò, vt hæc clausula, *Suppletur, &c.* non suppleat defectus iuris naturalis, vt per Clem. 1. & ceterum de re iudic. Alexand. conf. 12. m. 10. vers. *non obstat, lib. 7.* Felin. in cap. postulat. num. 1. de rescript. Roin. conf. 79. num. 19. col. 1. Card. Mantica. de consell. olim. volum. lib. 1. tit. 1. num. 12. Card. Tufch. d. concl. 34. n. 15. Mart. d. p. 1. concl. 181. n. 7. Hippol. in l. vltima, §. *cogitatum, n. 42. ff. de question. Roder. Sont. alleg. 12. n. 11. Rebuss. in forma mandati Apost. in verb. iuramento, vers. iuratur etiam circa med. & in cap. nulla. col. 3. 8. vers. 13. clausula. pag. 161. ubi 44. de concess. prebend.*

Theod. de Rub. d. claus. 807. num. 5. Monet. d. cap. 7. n. 158. ubi amplius procedere, licet addit simul clausula, *Ex plenitudine potestatis*, & citat Dec. in cap. 2. num. 7. de confirmat. vlt. & Alexand. in l. si filius a patre, §. fin. ff. de liberis, & posthum. & conf. 194. col. 6. lib. 1. & idem Monet. loco proxime citato extendit, idem esse huic clausulam, *Suppletur, & ad omnia sit clausula, Ex certa scientia*, quod post Alex. d. §. fin. & Rebuss. in praxi benefic. tit. de desponsat. n. 11. tradiderat Gabr. commun. lib. 6. tit. de clausulis, concl. 1. n. 41.

Limita secundò, seu potius dictam primam limitationem amplia, vt hæc clausula non suppleat defectum citationis, vt per Roin. conf. 129. n. 11. vol. 1. & conf. 79. num. 1. vol. 3. Menoch. conf. 1. num. 412. Mart. d. claus. 181. num. 7. ubi ex Sallen. in compendio Signatura, fol. 90. col. 1. ait, defectum citationis esse insanabilem per hanc clausulam, seuus esse assertum, quando citatio non fuit debito modo exequuta, quia non fuit seruata forma; tunc enim per Signaturam Papæ sanatur etiam clausula, *Suppletur*, addita tamen alia clausula, *Dummodo ad notationem citati perueniret*. Vnde inferretur, quod licet Papa possit cum causis aliquem priuato beneficio sine citatione de plenitudine potestatis, tamen suppledo defectus non supplet citationem omniam, vt post Card. Zabarel. conf. 84. vers. *si ferri diceretur, quod est Collegi Patavin.* docet Card. Tufch. d. concl. 34. n. 9.

Limita tertio, vt non suppleat defectus non natos, vel ignoratos etiam iuris positivi, sed tantum specificatos, vt per Ferret. conf. 32. num. 54. Alexand. conf. 52. in causa & iure fin. lib. 7. Cardin. Tufch. d. concl. 34. n. 13. & 14. Mart. d. claus. 632. n. 3. & 4. Monet. d. cap. 7. n. 158. in fin. Theod. de Rub. d. concl. 807. num. 6.

Limita quarto, non tollere defectus substantialis, vt per Mart. Antonin. in vers. *refut. lib. 1. refut. 5. num. 19. & 18. Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 1. q. 3. art. 1. §. Patif. conf. 11. num. 88. & seqq. vol. 1. & conf. 41. n. 42. vol. 3. Mart. d. claus. 181. num. 9. ubi addit, non intelligi remissam fidei tatem, quæ est de substantia feudis, & n. 11. subdit pariter non tollere ea, quæ expresse sunt posita in conditione, puta si in euidenter utilitatem Ecclesiæ, nec substantiam huius alienationis conditionalis.*

Limita quinto, non suppleat defectus, qui continent personam supplicantem vel contrahentes, vt per Vital. de Camban. in trall. claus. pag. 12. col. 2. Salust. Tiber. in form. instr. lib. 1. cap. 4. num. 9. Perez i. 6. vers. *septimo idem dicunt, lib. 2. lib. 3. Ordinamenti, pag. 695. Menoch. conf. 1. num. 4. 12. Setaph. de Priuilegiis, tit. 1. priuileg. 81. num. 17. Fr. Emman. d. art. 15. Mart. d. claus. 181. num. 1. Monet. d. cap. 7. num. 159. præp. finem, & Stephan. Grat. distict. forens. cap. 599. num. 9. Rebuss. d. verb. *iuramentum, in vers. iuratur etiam, circa med.* Theod. de Rub. d. claus. 807. n. 11.*

Limita sexto, non suppleat defectus, quibus actus redditus nullus, & super quibus requiritur dispensatio, vt post Hostien. in cap. 1. de translat. & Specul. de Legat. §. *nunc etiam, & Felin. in cap. 1. n. 41. de rescript.* docet Monet. d. n. 159.

Limita septimò, non operari cum ladicur ius tertij, vt per Roin. conf. 35. n. 35. vol. 1. Mart. d. claus. 181. n. 9. ubi n. 3. asserit, hanc clausulam non referri ad ea, quæ specialiter commissæ fuerunt. Theod. de Rub. d. claus. 807. n. 8.

Limita octauò, non operari expresse subreptionis, ne, & falsitate, vt post Abb. in cap. inter dilectas, col. 4. de fide instr. docet Mart. d. claus. 181. num. 18. Et licet hæc clausula vti cum illa alia, *Quoniam reuerentia, &c.* tollat vitiom subreptionis, non tamen certam

veram scietiam lo concedente iocudic, ex traditis per Mauric. *decif. 122. sub n. 3.*

- 19 Limita oñd, non fopplete defectum caufe, vt per Reddon. *de rebu. Ecclief. ven alienand. verb. et fi fe folu. n. 13.* Magon. *Lucen. decif. 122. n. 1.*
- 20 Limita decimò hanc claufulam pofitam io confirmatõe non tollere defectum pofitatis facientis actum confirmatõem. Abbas in *c. inter dilectos, sub n. 8.* vbi addit, in verb. *privilegium, de fide inflrum.* Theod. de Rub. *claus. 307. n. 1.* vbi n. 2. dicit verum quando Papa ignoratur, ficut fi fcioir, faltem in geotere.
- 21 Limita vñdecimò noo fupplete defectus conceñtentes delicti coodemnationem. Feit. *conf. 31. n. 33. lib. 1.* Theod. de Rub. *d. claus. 307. n. 7.*
- 22 Limita duodecimò oño operari expreffa falutate, *Deci. conf. 141. n. 14.* Theod. de Rub. *d. claus. 307. n. 14.*
- 23 Limita decimotertio noo operari vbi procellum fuit fine caufe cogitatioñe, *Deci. conf. 141. n. 14. verb. et confiderandum efl.* Theod. de Rub. *d. claus. 307. n. 15.* ideo n. 11. addit ideo noo operari nifi io his, io quibus Papa efl informatus.

CLAUSULA CLXXVIII.

Tali casu.

- 1 Clausula, Tali casu, *rim efl natura vt reftingat fidicomiffum ad perfonas, tempus & cafas tantum expreffos.*
- 2 Clausula, Taliter quod, &c. efl reftriñtina, ficut claufula, Ita quod.

- 1 Hæc claufula eius efl nature, vt reftingat fidicomiffa ad perfonas, tempus, & cafas tantum expreffos, vt per Alex. *conf. 191. n. 13. circa fin. lib. 7.* Petre. *de fideicom. art. 29. n. 15. & 18.* & fuit dictum in *Mileuitana fideicomiffi 14. Martij 1618. coram Card. Camerario, & in Romana præfati fidicomiffi 31. Martij 1623. coram Vñdæ.* Et fic denotat hæc claufula in confideratione fuiſſe cafum certum particularem. Menoch. *conf. 126. n. 60.* Causam. *dec. 454. num. 7.* Ita vt omnes alij cafus præter litteraliter exceptuatos fub contraria remanent difpofitione, licet in illis eadem, aut maior militet ratio, *Deci. in l. fin. n. 2. C. de inflit. & fubflitut. Bald. conf. 37. n. 2. lib. 2. Alex. confil. 17. lib. 2. Patil. confil. 66. n. 44. Card. Mantice de iuriſd. vñ. vol. lib. 3. tit. 1. q. 14. & tit. 19. mem. 10. verſ. tertio verò.* Menoch. *confil. 216. n. 22. & confil. 126. n. 16.* Suid. *conf. 116. n. 14.*
- 2 Clausula, Taliter quod, &c. efl reftriñtina ficut claufula, Ita quod, *J. Lucius, q. 3. quæ habet. ff. ad Trebell. Dec. conf. 111. n. 16.* Theod. de Rub. *in fing. Rota tom. 1. p. 4. claus. 311.*

CLAUSULA CLXXIX.

Teque abfolueares, &c.

- 1 Deltora referuntur de vi, & effectibus huius claufula agitur.
- 2 Clausula, Teque abfoluente, &c. in cuiuscumque ſcriptis impetratioe ſemper apponitur.
- 3 Abſolutio vigore claufula, Teque abfoluente, &c. reddit gratias efficaci, & valida, non obſtante exceptioe excommunicationis.
- 4 Clausula, Teque abfoluente, &c. in gratia, & re Auguſt. Barboſæ de Clauſul.

ſcriptis Apollolicis conferat adiectioni omittatur.

- 5 Abſolutio vigore claufula, Teque abfoluente, &c. operatur validè acen ſolummodo impetratioe.
- 6 Abſolutio vigore claufula, Teque abfoluente, &c. non poteſt celebrari, nec diſiniſſe intereſſe, & alia ſimilia facere.
- 7 Abſolutio vigore claufula, Teque abfoluente, &c. non poteſt obtinere aliud beneficium ab ordinario, niſi de nouo abſoluitur ad illud eſſetum.
- 8 Excommunicationis abſolutio vigore claufula, Teque abfoluente, &c. non facit fructum ſuæ ſempiternitatis.
- 9 Beneficium impetrat excommunicationis in forma dignam, cum claufula, Teque abfoluente, &c. debet abſolui, antequam fiat ei conſueſio à commiſſario.
- 10 Abſolutio impetrans etiam ab excommunicationibus, & cenſuris Papa, etiam contentis in Bulla Cæna Domini per claufulam, Teque abfoluente, &c. poſitam in litteris Papa.
- 11 Abſolutionem non operatur claufula, Teque abfoluente, &c. poſita per Legatum, ſeu Nunciuſ, niſi ab excommunicationis, à quibus ipſe poterat abſolui.
- 12 Epifcopo poteſt apponere in eius collatione claufulam, Teque abfoluente, &c. qua non operatur niſi in caſibus, in quibus ille vñ ordinarius poterat abſolvere.
- 13 Inſordescunt in excommunicatione per annum, vel irregulares, non gaudens abſolutione conceſſa ſub claufula, Teque abfoluente, &c.

De vi, & effectibus huius claufula, vide Felin. in 1. cap. Apollolica, in priore de except. Si apoll. de lit. gratia, tit. de vi, & effectibus clauſularum, q. 1. à num. 7. Rebuff. in præf. benef. p. 1. tit. de forma nunc. præſumtionis, verb. Teque abſoluitur, & in concordat. in forma mandati Apollolici, verb. quauis occasione, & in reſp. e poſſibilitate de Clerico excommunicato min. notab. 2. n. 67. Mandat. de ſignat. gratia, tit. de præſ. verſ. claus. Et cum abſolutione, & tit. de abſolut. ab excom. Sig. de præſ. q. 14. in ſing. Doct. *decif. 190.* Nauar. in cap. 2. quædam de Indul. notab. 1. à n. 14. Coſin. Philatich. de off. Sacerdotum, p. 1. lib. 3. c. 16. Vigol. de conſ. tab. 1. cap. 4. §. 1. n. 17. Flamin. de reſign. lib. 4. q. 3. n. 53. lib. 8. quaſi. 7. à n. 120. Sayr. de cenſur. lib. 2. cap. 1. n. 6. cum ſeqq. Matt. de claus. part. 1. claus. 47. in vñ impref. Eraſm. à Cochiet. de in iuriſd. ord. in exemptis, p. 4. quaſi. 69. Nicol. Gare. de benef. part. 7. cap. 13. n. 59. cum multis ſeqq. Antoa. Rieciul. de iure perſonar. lib. 4. cap. 9. per eam. Theod. de Rub. in ſingul. Rota tom. 1. p. 5. claus. 314.

Ad vitanda pericula, & ouliantes, que frequenter in impetratioe obiri poſſunt, & inhabilitarem ex capite excommunicationis, Curia Romana introduxit, vi io cuiuscumque reſcripti impetratioe, ſiue procedatur per viam gratia, ſiue per viam iuſtitie, ſemper detor impetranti abſolutio à quacumque excommunicatione ad effectum, &c. Ita Mart. d. cl. 47. n. 1. & Rieciul. d. cap. 9. n. 1.

Que quidem abſolutio reddit gratias efficaci, & validas, non obſtante exceptioe excommunicationis, Couart. in cap. Alma mater part. 1. §. 7. n. 7. in ſin. Nicol. Gare. d. cap. 13. n. 59. Mart. d. claus. 47. num. 2. Eraſm. à Cochiet. d. quaſi. 69. mem. 1. Rieciul. d. cap. 9. mem. 1. Et in prædictis gratia, & reſcriptis Apollolicis ita eſt ordinatis, vt ſi omittatur, poſſit vel committi debeat adiecta tanquam ſolita apponi, vel ſaltem reſormari litteræ, & in illis inferſcriba Nauar. *conf. 128. ſub n. 5. de ſent. excom.* Eraſm. à Cochiet. d. quaſi. 69. n. 2. Rieciul. d. cap. 9. n. 2.

Z a 3

Operari

5 Operatur tamen ista absolutio validitatem solummodo impetrationis, & solum prodest ad effectum, ut littere sint validae, ut tradit Nicol. Garc. d. cap. 1. §. 61. Ricciul. d. cap. 9. n. 4. ubi ex aliis subdit, quod huiusmodi absolutio non est realiter & in effectu vera absolutio, sed solummodo suspendit impedimentum proveniens ab excommunicatione quousque gratia fortis aut effectum quo sequitur impetrans statim incidit in excommunicationem.

6 Ex quibus primò colligitur, taliter absolutum non posse celebrare, nec diuinis interesse, nec ordines sumere, & alia similia facere, ut per Rebuff. d. verb. *Reque absolutum*, n. 15. & 19. Nicol. Garc. d. e. 1. §. n. 65. Ricciul. d. cap. 9. n. 5.

7 Secundò colligitur, taliter absolutum non posse obtinere aliud beneficium ab Ordinario, vel alio Collatore, nisi de nouo absolutus ad illum effectum, quia effectus clausularum est in prima absoluteione consumptus; ita post Rebuff. citato loco, n. 16. tradit Ricciul. d. cap. 9. n. 6.

8 Tertio colligitur, taliter absolutum non facere suos fructus beneficij licet collati, Rebuff. citato loco, n. 18. Vgol. de consuet. l. cap. 11. in princ. n. 1. vers. 6. Garc. d. cap. 1. n. 66. Monct. de diffrib. quod. pars. 2. §. 1. n. 14. Ricciul. d. cap. 9. n. 7.

9 Adcertere oportet, quod cum absolute illa sit ad effectum praesentium dumtaxat consequendam, excommunicatus impetrans beneficium in forma Dignum, seu aliis in forma commissaria, debet absolui, antequam fiat ei collatio à commissario, aliis illa crit nulla, ut tradit Henric. in sum. lib. 1. cap. 5. §. 3. in fine, quem refert, & sequitur Garc. d. cap. 1. §. n. 62. quod tamen non approbat Ricciul. d. cap. 9. n. 8. ex ea ratione, quia hanc absolute non tam operatur effectus veiz absoluteionis, quam suspensionis imminuenti, quò sit, ut proutis non egeret alia absoluteione: quia pro consequenti gratia statim atque littere sunt expedire cum hac clausula, habetor petinde ac si impedimentum excommunicationis non adesset, unde absolute efficit otiosa.

10 Deinde adcertere oportet, quod per hanc clausulam positam in litteris Papae absoluitur etiam impetrans ab excommunicationis, & censuris reclusus Papae, etiam contentis in Bulla Coenae Domini, ut per Nauar. in d. cap. 1. §. 1. quorundam, notab. 1. n. 21. Aulam de consuet. p. 1. cap. 6. dist. 5. dub. 1. limitantem tamen non procedere in excommunicatione incurta propter haereticum, refert Garc. d. cap. 1. §. n. 67.

11 In aliis vero, Legatis, scilicet, & Nunciis, quibus Sedes Apostolica concedit facultatem conferendi, non operatur hac clausula, nisi absoluteionem ab illis excommunicationibus, à quibus Legatus, aut Nuncius poterat absolueret, non autem à Papae reclusis, ut per Nau. in d. cap. 1. §. 1. quorundam, notab. 1. n. 8. Garc. d. cap. 1. §. 68. Sic etiam Episcopum posse sponere in eius collatione hanc clausulam, illamque sic ab eo appositam non operari nisi in casibus, in quibus poterat absolueret Ordinarium, tradunt Nauar. d. notab. 1. n. 8. & 21. Vgol. d. loc. l. cap. 1. §. 5. n. 189. Garc. d. cap. 1. §. 71. Ricciul. d. cap. 9. n. 11.

12 Non tamen habet effectum hac clausula in eo, qui per annum infoduit in excommunicatione, vel est irregularis, ut per Mart. d. claus. 47. num. 1. Etasim. à Coehier d. q. 3. n. 57. Vgol. d. loc. l. cap. 1. §. 5. n. 189. Garc. d. cap. 1. §. 71. Ricciul. d. cap. 9. n. 11. Non tamen habet effectum hac clausula in eo, qui per annum infoduit in excommunicatione, vel est irregularis, ut per Mart. d. claus. 47. num. 1. Etasim. à Coehier d. q. 3. n. 57. Vgol. d. loc. l. cap. 1. §. 5. n. 189. Garc. d. cap. 1. §. 71. Ricciul. d. cap. 9. n. 11.

suffragatur sustinenti scienter excommunicationem ultra quatuor menses.

CLAVSULA CLXXX.

Toties quoties, &c.

- 1 Clausula, Toties quoties, intelligitur quoties opus fuerit, & donec opus fuerit.
- 2 Infinitatem regulariter denotat clausula, Toties quoties.
- 3 Clausula, Toties quoties, in compromissis appposita restringitur ad duas vices capiam, & non plus.
- 4 Clausula, Toties quoties, in recommendatione non operatur ultra triginta annos.
- 5 Representare aliquem si quis obligasset toties quoties, per binam praesentationem liberatur.
- 6 In obligatione sciendi penam operatur, ut pena pluries potest poni.

Intellige quoties opus fuerit, & donec opus fuerit, ut per Nell in tract. de homin. p. 1. secundi temporis §. 15. Hieron. Gabr. conf. 181. in princ. lib. 1. Honded. conf. 111. n. 3. tom. 1.

Verum licet hac clausula regulariter infinitatem denotet, ut cum Bart in l. qui bona, §. fin. ff. de damno infesto, Alex. & alii notant Tiraq. in l. bonis, §. hoc seruimus, lib. 1. §. ff. de verb. sign. Bart. de claus. par. 1. claus. 124. n. 1. in vlt. impress. censuit Rota in Romanen. fideicommissi de Pannocini 10. Dec. 1610. coram Card. Marquemio impressa per Farin. decif. 66. n. 11. in fin. p. 1. recent. tamen quando de tempore nihil fuisse dictum constat, ut in finibus videretur, in binis alibus verificari potest, prout in sequentibus casibus.

In commissis appposita restringitur ad duas vices tantum, & non plus; ita Port. limol. conf. 76. num. 9. Fab. de Anna conf. 75. n. 1. cum segg. Bironi. à Sole in loci commun. verb. dist. 31. Galgancet de cond. & demerit. p. 2. cap. 1. §. 2. n. 1. Baptista Costa in tract. de claus. cap. 1. claus. 131. n. 1.

In recommendatione vero, sedemendi facultate toties quoties placuerit venditori, hac clausula non operatur ultra triginta annos etiam cum iuramento, ac cum illis verbis, *semper, quandoque, & perpetuo temporibus*, ita Sord. decif. 1. & Stephan. Grat. discipul. fere conf. cap. 3. n. 1. cum segg. Ioan. Baptista Costa d. claus. 132. n. 2.

In obligatione de representando aliquem toties quoties, per binam praesentationem liberati tradunt Mantus sing. 554. Nell. d. tempus. 2. num. 4. Decian. d. conf. 87. num. 2. lib. 2. Ang. in l. si finis, num. 1. ff. de damno infesto §. 2. in l. 2. §. qui ad exhibendum, n. 6. ff. de custodiariis, quousque non liberati per vnicuique binam praesentationem dicant Hippol. in rubr. de fideiuss. §. 9. & 15. Afflict. dec. 130. Rol. à Valle conf. 1. n. 11 lib. 2. & conf. 182. n. 1. lib. 2. Honded. d. conf. 111. n. 11. Farin. in praxi crim. p. 1. cap. 14. n. 161. Card. Tusc. praxi. conf. com. 1. lib. 2. c. 1. c. 1. tom. 1. lib. 2. c. 1. c. 1. §. 89. n. 1. Et nihil operatur si reus à fideiussore per sicum monito vltius representati non potest, ut per Giub. conf. 111. n. 19.

In obligatione soluendi penam, ut pena pluries potest poni, Lancell. de mitem. p. 1. cap. 1. n. 191. Theod. de Rub. singul. Rota tom. 1. part. 4. claus. 18. n. 3. vbi n. 1. subdit quod hac clausula non impedit, quoniam obligationis, in qua posita est, praescribi possit.

CLAUSULA CLXXXI.

Transferentes, &c.

1. *Alienem utilem, & directam importat clausula, Transferentes, &c.*
2. *Venditionis in instrumento posita clausula, Transferentes, &c. ad suum emptoris operatur, ut omnes actiones, quae erant penes venditorem, efficiantur inefficaci quoad ipsum.*
3. *Clausula, Transferentes omnia iura, &c. apposita in contractu, facit illum censualem, quando sunt transmissa omnia iura, licet partes eum emphyteuticum appellent.*
4. *Declaratio de facultate transferendi pensionem agere referatur.*
5. *Papa solus non autem Legatus, vel Ordinarius concedere potest facultatem transferendi pensionem.*
6. *Facultas transferendi pensionem, intelligitur de prima decemtaxat.*
7. *Facultas transferendi pensionem, non facit consumpta per translationem inuicidiam.*
8. *Facultas transferendi pensionem tunc, & pro tempore referatur quandoque, non est restricta ad pensionem tempore indulgi referatur.*
9. *Transfatio pensionis fieri debet coram persona in dignitate constituta, ac probe coram Canonico Cathedralis Ecclesiae, non autem Collegiata.*
10. *Transfatio pensionis potest fieri per procuratorem.*

Hæc clausula omnem actionem utilem, & directam importat, quod feudum sit dictum in alodium, nisi fuerit dictum, in feudum, & addita clausula, nihil nobis referatur, quia tunc erit feudum non habens propriam naturam feudii ita Alex. conf. 2.4. n. 1. vol. 5. Capic. in verb. feudum clausula, in verb. transferentes, Mart. de clausula part. 2. claus. 76. n. 2. & 3. In mandatis Procuratorum, & substitutionibus eorumdem apposita intelligitur quoad expressa Theod. de Rub. in fong. Rotam. 1. p. 4. claus. 106. §. 1.

1. *Posita in instrumento venditionis ad fuorem emptoris operatur, ut omnes actiones, quæ erant penes venditorem, efficiantur inefficaces quoad ipsum, ut per Cencium de censibus p. 1. c. 1. §. 1. art. 7. num. 10.*
2. *Dubia est clausula illa, Transferentes iura, &c. nam aliquando apposita in contractu, facit illum censualem, quando sunt transmissa omnia iura, licet partes eum emphyteuticum appellent ita Doctores in cap. censibus de relig. domib. Socin. conf. 2. 26. num. 6. lib. 2. Mart. de claus. p. 1. claus. 186. n. 1. vbi n. 4. ex Rota decisi. 16. lib. 2. questionamur libelli conuenit etiam contractui emphyteutico, & locationi perpetua, cum recipiat interpretationem ab obseruantia, & num. 1. addit, quod hæc clausula de necessitate non importat translationem domini directi, quamvis sit apposita super alienatione villis domini. Theodol. de Rub. d. p. 4. claus. 19. n. 1. vbi n. 2. intelligit principalem conclusionem in principio huius numeri suprapositam procedere quando sunt transmissa omnia iura, & n. 5. tenet quod illa claus. est dubia, & conuenit etiam contractui emphyteutico, & locationi perpetua.*

4. *De clausula facultatis transferendi pensionem, agit Gisp. post finem tract. de pens. vers. sciendum est etiam, vbi ponit formam, Mandol. designat. grima. sic de translat. pens. Garc. de benef. p. 1. cap. 1. n. 240. cum seqq. quæ quidem non censetur concessa per quascumque clausulas geotales, nisi specialiter mentio-*

facta, Capotaq. decisi. 303. & 319. p. 2. & decisi. 100. p. 1. Put. decisi. 342. aliis 332. in correct. lib. 2. Mandol. d. sic. de translat. pensionis, in princ. Flamin. de regis. lib. 9. g. 4. n. 28. cum seqq. Nicol. Garc. d. cap. 5.

Huiusmodi facultas transferendi pensionem, à solo Papa, non autem à Legato, vel Ordinario concessi potest, ut per Gambas. de offic. Legati de latere, lib. 6. num. 2. 5. & Flam. d. g. 4. num. 13. cum duobus seqq. Garc. d. c. 5. n. 242.

Intelligitur autem de prima dumtaxat, ad reg. l. 6. lona. §. bene sermone ff. de verb. signific. Mandol. d. sic. de translat. pensionis, vers. rursus si in vim clausula, Garc. d. c. 5. n. 147. vbi refert, ita fuisse resolutum in vna Oxoniensi pensionis 20. May 1598. coram Litta, vbi num. 149. subdit, per translationem inuicidiam non fuisse consumptam facultatem transferendi, ad decisi. 47. p. 1. dimer. & ita resolutum est in Placentina pensionis 17. Iuny 1604. coram Carduba.

Facultas vtriusque transferendi pensiones noce, & 8 pro tempore referatur quandoque, non est restricta ad pensiones tempore indulgi referatur, ex illa dictione, quandoque, Ruin. conf. 77. n. 13. lib. 1. & illis verbis, pro tempore, denotantibus etiam tempus futurum, Bald. in c. cum inter, num. 7. de re iud. p. 9. ferim cum in materia etiam odiosa, & alteri preiudiciali, non excludatur in privilegiis laici interpretatio ex proprietate verborum proueniens, Caldec. conf. 1. in princ. de consanguin. & affinitate, & fuit dictum in Carthaginensi. decimarum 20. Decembris 1578. coram Bubala.

Vnde aduertere oportet, huiusmodi translationem iuxta clausulam facultatis fieri debere coram persona in dignitate constituta, ac proinde coram Canonico Cathedralis Ecclesie, ad exp. statum, de scriptis. vbi Gomez n. 215. Nicol. Garc. d. c. 5. n. 244. vbi num. 245. subdit, non posse fieri coram Canonico Ecclesie Collegiate, & n. 246. addit, posse fieri per procuratorem, etiam si facultate dicatur, Tibi, et quicumque loci Ordinarius seu Canonicus, &c. & insertus per te eligendus &c.

CLAUSULA CLXXXII.

Tunc, & eo casu, &c.

1. *Clausula, Tunc, & eo casu, magis operatur, quàm dictio, Tunc sola.*
2. *Restrictiva, & limitativa dispositionis ad casum expressum est clausula, Tunc, & eo casu.*
3. *Extensivæ, quæ sit ex coniectura mente testatoris, ad casum qui sit similis expresso, non impedit clausula, Tunc, & eo casu.*
4. *Substitutioni per testamentum in illa clausula, Tuoc, & eo casu, est apta comprehendere varios casus.*
5. *Fideicommissi iuncta clausula, Tunc, & eo casu, operatur, ut restringatur dispositio ad casum expressum.*
6. *Temporis extremitatem denotat clausula, Tunc, & eo casu, adiecta dispositioni conditionali.*
7. *Casus similis non excludit clausula, Tunc, & eo casu, si menti testatoris non repugnet.*
8. *Extensio nullius fit, quando dictum fuerit, Tunc, & eo casu, & non aliter, nec alio modo.*
9. *Substitutioni vulgari apposita clausula, Tunc, & eo casu, censetur extendere omnes alios casus non expressos, qui aliis veniunt in dispositione.*

10 *Clausula*, Tunc, & eo casu si adiciatur morti plurimum, debet verificari morti omnium.

Hæc clausula plus operatur, quam dictio, *Tunc*, sola, quia licet importet idem, quod, *eo casu*, tamen quando vitumque ponitur, dicitur geminata dispositio; ita *Rol. conf. 16. n. 10. & seq. vol. 3. Mart. d. claus. 3. claus. 88. n. 1.* Aliquando dicitur, *Tunc, & eo casu*, aliquando verò, *Tunc eo casu*, absque coniunctione, & *Rom. conf. 141. & 161. Mandol. in addit.* quam lo verò dicitur, *Tunc, & eo casu*, magis præcisè diffinit, nec ad alium casum extenditur, *Roland. conf. 6. n. 16. & seq. vol. 1. Decian. conf. 2. num. 15. vol. 2. Mart. d. claus. 88. & 10. Card. Tufch. præf. conciliorum 1. lin. D. concl. 190. n. 21. vbi n. 21. post Roland. conf. 70. num. 1. & conf. 16. num. 10. lib. 1. subdit quod operatur, ut dispositio non habeat locum in alio casu.*

Et restrictiva, & limitativa dispositiois ad casum expressum, ita ut omnes alij casus prius non expressi excludantur; ita *Parif. conf. 92. n. 13. vol. 2. & conf. 108. n. 26. vol. 1. Menoch. conf. 82. n. 41. & conf. 243. n. 16. & conf. 126. num. 16. & conf. 108. num. 17. & conf. 118. n. 11. Honded. conf. 49. num. 48. lib. 1. Mart. d. claus. 3. claus. 87. n. 1. in volum. impressi. Rota in *Bennoim. de Caparibus 17. Novembris 1617. coram Andrea, & in Ferrar. fideicommissi 5. Martij 1621. coram Card. Perrellio*. Considerata tamen hæc clausula esse simpliciter non est taxativa, sed potius demonstrativa, nisi addatur dictio, *tantum, dummodo, & similes*. *Decian. resp. 1. num. 148. & seq. vol. 1. Maric. de correct. vol. 1. vol. 1. lib. 1. n. 14. num. 10. in fin. Magon. Florent. decis. 3. n. 41. Surt. conf. 136. num. 40. vol. 1. conf. 144. num. 19. vol. 1. & decis. 37. num. 32. Menoch. conf. 45. n. 1. vol. 1. & conf. 108. n. 13. & conf. 151. n. 23. vol. 3. & conf. 47. num. 4. vol. 1. vbi quod**

3 restringit, & impedit extensionem. Verum tamen non expedit extensionem, quæ sit ex coniectura mente testatoris, ad casum qui sit simili expresso, *Parif. conf. 66. n. 4. lib. 3. Surt. conf. 136. num. 46. Rot. in Arimin. honorum 30. Aprilis 1610. coram D. Patriarcha Panphilio, Gozzadin. conf. 64. in fin. Theod. de Rubcis d. claus. 810. num. 1. Mart. d. claus. 187. n. 2. vbi intelligit maxime favore piæ causæ, & citat Titac. de privileg. piæ causæ, priv. 62. Curt. iun. conf. 35. num. 6. & 7. Mart. de concil. lib. 6. tit. 3. n. 3. & Rot. in *Romana de Aquilani 18. Iunij 1600. coram Card. duba*.*

4 Iniuncta per testatorem substitutioni, siue substitutionibus, est apta comprehendere varios casus, de ideo contra illam non iocatur fundamentum, quod substitutio facta cum ea non admitat extensionem, ut censuit *Rota in dicta Romana de Aquilani*, cuius tamen contrarium defendunt *Peregr. de fideicom. ori. 12. n. 65. & Surt. conf. 148. n. 3. vbi subdit*, hanc clausulam fideicommissi iniunctam operari, ut restringatur dispositio ad casum expressum, & vltimis ad aliam personam non extendatur, etiam ex verisimili, & coniectura mente testatoris, ut fuit dictum in *Romana fideicommissi de Surti 10. Julij 1618. coram Phelo de senior*.

6 Adiecta dispositioni conditionali, denotat extremitatem temporis, ut prius conditio debeat existere, quam dispositio aliquid efficiat, *Rol. conf. 16. n. 18. & seq. vol. 1. Ruin. conf. 100. num. 9. vol. 1. Anchar. conf. 156. n. 5. Rim. iun. conf. 147. num. 26. & 27. vol. 4.*

Mart. d. p. 3. claus. 88. n. 3. vbi n. 4. declarat, non importare extremitatem temporis ad effectum facti, sed ad effectum iuris, latè *Card. Tufch. d. lin. D. concl. 190. n. 1. & 3. vbi n. 4. & 5. cum Aegid. Bellam. conf. 19. n. 3. & 10. subdit*, hæc clausulam ita deoatate extremitatem temporis, ut comprehendat omnes condiciones, si pluribus apponatur, & quod denotat extremitatem temporis tam primi, quam vltimi, si pluribus adiciatur. *Peregr. conf. 51. num. 13. vol. 3. vbi quod denotat extremitatem illius temporis ad quod se refert.*

Non excludit casus similes, si mens testatoris non 7 repogner, ad se in *l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posthum. Alciat. lib. 1. de verbor. signif. fol. 68. Gozzad. conf. 64. in fin. Mart. d. claus. 47. num. 7. Cardin. Tufch. d. concl. 190. n. 14.*

Declarata tunc nullatenus fieri extensionem, quando fuit dictum, *Tunc, & eo casu*, non aliter, nec alio modo, vel fuit dictum, *Tunc, & in casu prædicti tantum*, ut per *Ioann. Dilect. de erro. restandis. tit. de substit. concl. 5. n. 5. Cassad. decis. 1. de restam. Clar. §. employ. conf. 9. n. 3. versum quæ. Mart. d. claus. 48. n. 3. Cardin. Tufch. d. concl. 190. n. 15.*

Declarata etiam hanc clausulam, *Tunc, & eo casu*, 9 in substitutione vulgari ceteri excludere omnes alios casus non expressos, qui aliter venient in dispositione, *Anchar. conf. 136. incip. Ex serie inflammationi. n. versum stria, Dec. conf. 61. Cassad. decis. 1. de restam. in fine*, quor refert *Cardin. Tufch. d. concl. 190. num. 16. Rota decis. 146. num. 26. p. 1. recens. vbi quod stat inclusit ad substitutos, qui tunc temporis extant, non tamen semper stat inclusit ad alios, qui postea super nascentur. vbi num. 14. post *Marchef. conf. 117. n. 19. & Surt. conf. 144. num. 13. subdit quod quandoque stat declarativè, si id fudeat voluntas testatoris.**

Amplia, in tantum esse verum, hanc clausulam 10 denotare extremitatem, ut si adiciatur conditioni mortis vnius, licet etiam si adiciatur morti plurium, debeat verificari mors omnium, ad hoc, ut sit locus dispositioni cum ista clausula, plenè *Roman. conf. 111. incip. Prima dubitatio, in princ. vbi Apostol. in verb. Tunc, & eo casu, Ioann. de Anan. conf. 66. n. 3. col. 1. vers. sed in non obstantibus*, *Cardin. Tufch. d. concl. 190. n. 7.*

CLAUSULA CLXXXIII.

Vitzæ, ac morum honestas, &c.

- 1 *Clausula*, Vitzæ, ac morum honestas, &c. est impulsiva ad concedendum, sed cessante non cessat gratia.
- 2 *Mores boni sunt necessarij in beneficium.*
- 3 *Mores boni qui dicuntur, qui antem præst. remiss. fin.*
- 4 *Clausula*, Graza servitutis officia, &c. non excludit gratiam propter servitium.
- 5 *Claus. Vnà cum toto negotio principali, &c. facit ut cessatur deductum & commissum totum negotium principali.*

Hæc clausula est impulsiva ad concedendum, 8 sed cessante non cessat gratia, *glos. sing. in l. 1. in fin. ff. de donat. cap. cum cessante, de appellat. Rebuff. in præst. benefic. in. de claus. n. 5. Quia hæc clausula de istilo apponitur in pensionibus, nec probatur, nec probari debet. Rebuff. super concord. in forma mand. Apost.*

Apofl. in verb. morum beneficit. Theodof. de Rubetis in fup. Rota tem. 2. p. 4. concl. 8. 18.

- 1 Nam boni mores fune neceffarii in beneficiis, vt per Selo. de benefic. p. 1. §. 1. n. 15. Cofin. in prag. Suel. tit. de elect. cap. ficut. §. deinde. verb. moribus. pag. 99. verfa. Nau. in e. f. q. r. except. 12. n. 2. & except. 13. prepe. finem. de refcript. Gouet. Canon lib. 1. c. 26. d. n. 14. Flamin. Pafil. de refcript. benefic. lib. 4. q. 11. n. 15. cum fup. Filliuc. tem. 1. trall. 41. cap. 5. n. 40.
- 3 Qui autem dicantur boni mores, & qui ptaila tradunt Plac. de legib. lib. 2. c. 3. Arift. in problemat. fcll. 14. n. 1. & Ethic. lib. 4. cap. 8. & Moral. lib. 10. c. 1. Ioan. Pic. Mirand. d. lib. 1. cap. 12.
- 4 Claufula, *Grata feruitur officia, &c.* non excludit gratiam propter feruitur, neque donationem ex caufa, Oldrad. conf. 5. Staphil. de lueria gratia, tit. de vi & effecta claufularum, n. 6.
- 5 Clauf. *Via cum toto negotio principali, &c.* pofita in commiffione appellationis, facit vt confectus deductus & commiffum totum negotium principale. p. 1. Theod. de Rob. d. p. 4. clauf. 83. 2. num. 1. vbi num. 2. dicit verum, qd patres fuper eo inueniunt. & nam 8. pofl. Laocell. dicit quod pofita in commiffione appellationis ab interloco non operatur quando negotium principale eft aliet commiffum.

CLAVSYLA CLXXXIV.

Vniuerfales.

- 1 Vniuerfal in claufula omnia complectuntur.
- 2 Vniuerfala claufula nihil excludunt, ac fi de omnibus mentis fpecialis facta effer.
- 3 Verba vniuerfalia geminata habent vim diuifam.
- 4 Vniuerfala claufula funt maioris efficacia, quam generalia.

- 1 Claufule vniuerfales omnia complectuntur, & non debent restringi, nulla exiftente ratione reftingendi, Ludou. Morot. conf. 59. col. 1. Mart. de claufula. p. 4. clauf. 4. n. 1. vbi intelligit hoc procedere, etiam fi vniuerfalter intelligendo fequeretur amiffio lucri.
- 2 Nihil excludunt, idem operando, ac fi mentio fpecialis de omnibus facta fuiffet, Stephan. Gratian. difcept. ferent. cap. 990. n. 15.
- 3 Præterea verba vniuerfalia geminata habent vim diuifam, & idem efficiunt, ac fi expreffum, & diuifum de fignolis cafibus mentio fit, Ludou. Morot. conf. 43. num. 19. & fup. Mart. de clauf. 4. n. 3. vbi n. 4. pofl. Schrader. in trall. de feud. p. 10. fcll. 5. n. 71. fubdit claufula vniuerfales effer maioris efficacia, quam generales, ac proinde omnia comprehendere, nullo penitus excepto.

CLAVSYLA CLXXXV.

Vocatis vocandis.

- 1 Diftorta referuntur de vi, & effectibus huius claufule agentis.
- 2 Claufula, Vocatis vocandis, æquipollens alia, Seruatis feruandis.
- 3 Claufula, Vocatis vocandis, falum ardet ad eos vocandos, qui intereffe debent.
- 4 Claufula, Vocatis quorum intereffe, neceffitates

imponit vocandi etiam, qui quodammodo in ea cafa intereffe habent.

- 5 Exequutorum de mero mixtum facit claufula, Vocatis vocandis.
- 6 Appellatio datur à fententia mixti exequutoris vigore claufula, Vocatis vocandis.
- 7 Appellatio, qui datur à fententia mixti exequutoris, operatur non falum effellum denotatium, fed etiam falutem.
- 8 Claufula, Vocatis vocandis, facit, vt proceffus exequutoris, qui alius effer extraiudicialis fit, fiquis debet iudicialis.
- 9 Claufula, Vocatis vocandis, in refcripte conditionali dat Iurifdictionem conditionalem.
- 10 Exequutor mixtum vigore claufula, Vocatis vocandis, debet adhibere caufa cognitionem iudicalem, feu afumere partem Iudicis, modo adfit legitimitas contradiitorum.
- 11 Clauis requiritur femper ftante claufula, Vocatis vocandis.
- 12 Caufa cognitio iudicialis adhiberi non poffet fine citatione eorum, quorum intereffe.
- 13 Alibi vt fine citatione factum inualidum fit, operatur claufula, Vocatis vocandis.
- 14 Claufula, Vocatis vocandis, impartit, vt quis fua poffeffionem priuari non poffit citatiene.
- 15 Iura litigantium vt exaudiri debeant, operatur claufula, Vocatis vocandis.
- 16 Ordo iudiciorum vt feruetur, requiritur claufula, Vocatis vocandis.
- 17 Exequutor quod non poffit fubdelegare alteri, operatur claufula, Vocatis vocandis.
- 18 Subreptionis vitium tollit claufula, Vocatis vocandis.

DE vi, & effectibus huius claufule vide Celf. Vigon. in trall. clauf. pag. 483. col. 2. in fua. Mart. de clauf. p. 1. clauf. 196. in volum. impreff. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloff. 9. §. 1. in arces. num. 126. Aloyf. Ricc. in collect. dref. p. 4. collect. 803. Mari. Afton. var. refolut. lib. 1. refol. 58. n. 1. Campan. in dref. Iuris Canon. rubr. 17. c. 13. d. num. 108. Card. Toftch. prall. concl. tem. 1. lit. C. concl. 317. Monet. de comm. vit. volent. c. 7. n. 263. cum fup. Viulian. in praxi iurif. lib. 17. c. 8. u. 26. cum fup. in fecunda impreff. Theod. de Rubetis in fup. Rota tem. 2. p. 4. cl. 111.

Hinc claufule æquipollens alia, *Seruatis feruandis*, & vt pofl. Redouan. in trall. de rob. Ecclef. non alien. fub rubr. de caufa cognit. n. 64. docet Mart. d. clauf. 196. n. 5. vbi fubdit, quod licet hæc noftis latius pateat, tamen non aliud fignificat, vt patet ad fenfum. Hæc claufula folet apponi in refcripto, cap. exhibita, de iudic. Rebuff. in praxi tit. de diff. inter refcriptum gratia & iufficia n. 19. & in Liquid iuffia n. 89. num. 2. notat. ff. de re iudic. Theod. de Rub. d. p. 4. clauf. 83. 4. n. 8. vbi n. 9. addit quod fubintelligitur fit non apponatur, & n. 11. quod non debet poni pofl. rem iudica tam, & n. 7. quod requirit caufe cognitionem. Plures verò effectus habet, quorum aliquos principaliter impreffentiarum inferere oportet præfentium dixi.

Primus igitur effectus effer, vt hæc claufula folam ardet ad eos vocandos, qui debent intereffe, vel de Iure hic, & nunc, attentis omnibus circumftantiis, neceffarii funt vocandi: alios verò non ardet, vt pofl. Abb. in cap. exhibita, num. 6. conf. quæro qui funt vocandi, de iudic. & Verall. dref. 58. lib. 5. tradit Mart. de clauf. 196. n. 4. Seraph. dref. 338. num. 3. Nicol. Garce. de benef. p. 12. cap. 2. n. 159. Monet. d. cap. 7. num. 263. vbi fubdit, claufulam illam, *Vocatis, quorum intereffe*, neceffitatem imponere vocandi amicos, qui quodammodo

modo in eodē interesse habent, licet alias de Iure non esset necessitas ad illud vocandi, & n. 117. resoluti, quod vbi in rescripto adest clausula, *Vocatus vocandus, vel, Vocatus, quoniam interst*, necessitas vocandi sunt ij, qui ex commissionis executione ladi possunt, aliis exequutio erit ipso iure nulla. Posita in rescripto, *Si eundem*, est intelligenda de habentibus interesse, non autem de his, qui pro solemnitate adhibentur, quia ad hoc Papae adhibetur ut suppleat omnes solemnitates, Abb. conf. 41. num. 3. Nec curat Papa in his alienationibus de solemnitatibus, sed tantum de utilitate Ecclesie, Socin. conf. 15. n. 15. vers. in super, lib. 1. Theodof. de Rubens d. claus. c. 11. vbi §. 4. dicit quod operatur ut commissarius debeat seruare telam iudicialiam.

Secundis effectus est, ut hanc clausula faciat exequutores de iure mixtum, qui propterea tenentur partes iudicis assumere, & seruare formam rescripti, aliis nulliter agit, vt per Felin. in cap. de cetero, n. 10. de re iudicata, & in cap. exhibit. n. 4. de iudicio, & in cap. fin. n. 33. de praes. Zabattell. conf. 92. num. 2. Mart. d. claus. 196. num. 1. Matchef. de Commiss. p. 1. pag. 402. n. 4. & p. 2. pag. 99. num. 3. in secunda impress. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 1. in anno num. 126. Honded. conf. 19. n. 13. num. 1. Martel. var. rescripti lib. 2. cap. 1. num. 8. Franc. Leo in Theodoro furi Ecclesiastici, part. 1. c. 15. n. 48. & p. 2. c. 16. n. 11. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 1. §. 1. n. 140. Aloy. Rice. d. c. 108. §. 1. in princ. & Stephan. Gut. dispers. forens. §. 56. a. 30. Monet. d. cap. 7. n. 268. & dictum fuit in Panormitana Archidiaconatus 15. Iunij 1590. coram Pena, impressa per Marchef. de Commiss. p. 2. pag. 491. & in Hispan. praeminentia- rum 24. Iunij 1614. coram Card. Sacro, impressa per Fatin. decis. 158. a. 3. p. 1. recent. vbi n. 4. declarat, quod si materia secundum ordinem Iuris est exequutio, non debet per hanc clausulam fieri ordinaria, quia cum verba per necesse hoc non importent, ordo procedendi tamen in dispositione loris, & etiam fuit dictum in Perellen. dismembrationis a. Aprilis 1615. coram illustrissimo Patriarcha Medauro, impressa per Fatinac. decis. 186. n. 1. p. 2. recent. & in Regio. beneficij 15. Novembris 1613. coram Dumezeto, & in Parmen. parochialis 11. Iunij 1610. coram Card. Sacro, Plures Rotae decisiones testet Theodof. de Rubens d. claus. 83. a. 1. vbi num. 4. dicit quod si sententia talis executionis potest appellari, illique est deferendum, & num. 3. quod hoc casu non tenetur assumere partes Iudicis, Duran. Rotae decis. 154. num. 1. & 2. vbi quod facit exequutores mixtum, & decis. 197. num. 7. vbi quod importat ut iudicialiter sit procedendum, quae etiam repetitur decis. 167. n. 10. p. 5. recent.

Et abhuiusmodi mixto exequutore dati appellationem, tradunt Staphil. de liter. gratia, in tit. de nova forma mandati, n. 3. Mantie. decis. 134. num. 3. Scarde. de appell. g. 12. limic. 1. n. 1. Et propterea executionem ab eo factam pendente appellatione, vel intra terminum ad appellandum, esse uisum, & strenuatum, tenet Seraph. decis. 1045. n. 4. nam huiusmodi appellationem operari non solum effectum deuolutum, sed etiam suspensum, resoluunt Caputaquen. decis. 184. n. 4. p. 1. Gonzal. num. 26. vbi testet, fuisse ita resoluunt in vna Barcinon. parochialis de anno 1601. coram Card. Sacro, & in vna Abulen. & Zemer. beneficij, coram de anno 1594. coram Pena, Decuerat enim prius n. 9. post alios, clausulam huiusmodi, *Vocatus vocandus*, facere ut processus exequutoris, qui alius est extra iudicialis, sit, et sequi debeat iudicialis, idque in hac eadem clausula posita in gratia, *Si la cindem*, ex nouis Rotae de-

cisionibus tradit etiam Mart. d. claus. 196. n. 1. qui n. 6. 9. cum segg. addit, factique probat, quod hanc clausula appolita in rescripto conditionalis, vt, *Vocatus vocandus si inueniri talem fuisse Summum Sacerdotem, &c.* dat iurisdictionem conditionalem, & proinde processus & sententia inde sequenti sine causa cognitione, sunt nulli ipso iure, subdens n. 8. id locum habere, si procedatur contra absentem, secus si contra presentem, quia illi est imputandum, cur non opposuit ad istud defectu preparatoria cognitionis.

Illud demum, quod supra diximus, nimirum 10 talem mixtum exequutorem vigore huius clausula debere adhibere causae cognitionem iudicalem, seu assumere partes Iudicis, intelligi debet, modò ad sit, qui ad illam actum vocari debeat, seu legitime contradicitor: nam si nullus huiusmodi sit, licet ad sit in rescripto hae nostra clausula, *Vocatus vocandus*, adhuc tunc proceditur extra iudicialiter, vt post alios docet Nicol. Garc. d. p. 12. cap. 2. n. 139. cum duobus segg. praecipue ad nonnullis Rotae decisionibus, licet olim contrarium scutebat eadem Rota apud Bellam. decis. 617. Atque in hoc differt clausula hae, *Vocatus vocandus*, lea, qui fuerint vocandi, seu etiam clausula, *Seruati seruandus*, quoniam huic non polleat supra dictum ab illa, *Vocatus, quoniam interst*, quoniam per hanc semper aliqui vocandi erunt, cum semper sit, qui interesse habeat.

Tertius effectus est, ut stante hac clausula, requiratur semper citatio, vt resoluunt Aloy. Ric. in praesenti Ecclesiastici, decis. 108. n. 6. in prima impress. alius rescripti 95. in secunda impress. Monet. d. cap. 7. n. 269. cum segg. Rota decis. 10. n. 1. de rescripto, & decis. 12. de offic. deleg. in noua. Betoi. conf. 1. num. 13. vol. 1. Rota decis. 707. n. 1. p. 1. in posth. Farin. alias p. 3. recent. vbi quod operatur ut nisi censeatur interesse habentes, sententia sit nulla. Quod ex eo patet, quia causae cognitionis iudicialis adhiberi non potest sine citatione eorum, quorum interest, ad notat per Ruin. conf. 76. n. 18. vol. 3. Guzaud. conf. 2. n. 5. & conf. 9. num. 33. Cardin. Mantie. de conuictis. vltim. volut. lib. 11. tit. 1. n. 12. vers. nec aliter, & n. 13. Menoch. de arbit. g. 19. num. 3. Plures autem casus, in quibus citatio desideratur, alios malos plures, in quibus illa non requiritur, & proinde quod stante hac clausula intenteur non potest, nec debet, enumerat lausissime Monet. d. c. 7. n. 173. cum multis segg.

Vnde hae clausula operatur, ut actus sine citatione factus inualidus sit, ut dictum fuit in Ferrariae. bonorum 16. Iunij 1614. coram Dumezeto, impressa per Farin. decis. 124. n. 4. p. 1. recent. vbi patet tantum fuit, hanc clausulam debere intelligi de aliis, qui forsitan possent praetendere interesse ratione possessionis, vel proprietatis. Importat etiam, ut quis 14 sua possessione priuari non possit sine citatione, ut dictum fuit in Mediolanen. beneficij 10. Martij 1614. coram Andrea, impressa per Fatin. decis. 153. n. 4. p. 2. recent.

Quartus effectus est, ut stante hac clausula debeat quoque exaudiri iura iugantis, eum id ad cognitionem causae exigatur, vt ex Socin. sen. conf. 32. c. penult. lib. 1. Signorol. conf. 303. n. 5. & Martil. sing. 118. tradit Menoch. d. g. 19. n. 4. Monet. de commun. vltim. volut. cap. 10. n. 69. vers.

Et a quibus inferitur, ut eandem requirit, ut seruatur ordo iudiciarius, vt docent Peregr. var. lib. 4. tit. de iud. n. 26. in fin. Mart. d. claus. 196. n. 9. Cuacon. dec. 46. n. 41. p. 1. Cardos. in praesenti iudicium, verb. claus. n. 44. Mart. Anton. d. lib. 1. rescripti 39. n. 2. Campan. d. 13. num. 108. Rot. decis. 105. sub num. 1. p. 1. diuers. Monet. d. cap. 10. n. 269. subdens exigi, ut termino statuatur,
 intra

inter quos possint partes suas afferre probationes, & hinc inde adducantur exceptioes, & replicationes, si quas adducere volent partes; & in summa, quod debeat talis Index, seu iudex executor, ea omnia facere, ad quæ Index tenetur: nam hæc clausula illum suis adtingit ad procedendum ordinariæ, & causa cognita, ut voluit Verall. *decis.* 286. n. 4. *part. 1. March. de Commis. part. 1. pag. 491. n. 3. in 1. impress.*

- 17 Quintus effectus est, ut in literis Papa operetur, quod executor o-mo possit subdelegare alteri, ex adductis per Celf. *Vign. in tract. claus. pag. 484. col. 2.*
 18 Sextus effectus est, ut tollat vinum subreptionis, ut docet Card. *ausp.* 4. n. 1. in fin. & n. 1. *Mart. d. claus. 196. num. 10.* Menoch. *de arbit. cas.* 10. l. 140. Aloyf. Riccius in *collecl. decis. p. 4. collecl. 805. vers. item hæc.* Card. Tufch. *d. concl.* 317. n. 1. *Gozzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 9. in annot. num. 116.* Nicol. Garci. *d. p. 1. cap. 2. §. 1. num. 140.* Theodos. de Rubens *d. claus.* 814. n. 10.
 19 Septimus effectus est ut possit hæc clausula in gratia, si in eadem, &c. operetur quod non possit procedi extra iudicium alteri, sed debet procedi iudicialiter, Theod. de Rubens *d. concl.* 814. n. 4.

CLAUSULA CLXXXVI.

Volumus autem, &c.

Hæc clausula sic extenditur; Volumus autem, quod infra annum a die presentium computat, reddito sexaginta duorum lunis, dicta Præpositura realiter, & cum effectibus assignare omnino teneatur, quæ quidem importat formam in hoc fuisse mandatum respectu modi, & ideo ab illa non potest recedi, si qui nobis, §. si eorum §. de acquir. hered. si enim non fuerit adimpletum, censetur mortis sobritantia facti, Bart. post Oldrid. in l. 1. §. si plures, num. 15. §. de exercit. alien. & fuit dictum in Compulsione Canonum 10. Junij 1601. coram Cardaba, & in terminis huius clausula in Valentina Baronia 10. Martij 1605. coram Atrethacen. & in Comanen & Ferrarien. Præpositura 15. Decembris 1625. coram Remboldo, in vers. quomodo accitur; ita ut si non fuerit servata forma, contraria concessio, ad o-mnia in hoc in præstitum, C. de sacrosanctis Ecclesiis. & in l. cum in. §. de translat. & in l. hoc consultiissima. C. de testam. & in puncto fuit resolutum in dictis Valentina Baronia, & Comanen, ac Ferrarien. Præpositura.

2 Clausula Volumus autem quod infra sex menses nam provisionem expirare, &c. intelligitur a die habita possessionis pacifice, vel quod per eum steterit quominus illam adipsificat, Pute. *decis.* 11. num. 1. lib. 1. & *decis.* 138. lib. 1. Achil. *decis.* 12. de priuil. Caputo. *decis.* 16. p. 1. & *decis.* 148. p. 1. Theodos. de Rub. *d. p. 4. concl.* 817. num. 2. ubi n. 3. addit quod si ante introitu non tenetur facere diligencias pro illo removendo.

CLAUSULA CLXXXVII.

Vsq. ad tertiam generationem.

- 1 Concessio quando facta est vsque ad tertiam generationem ipsius acquirentis, à qua incipere debet, remissio.
 2 Generationibus finitis, ad quas emphyteusis conce-

sa fuit, potest directus eandem heredibus, aut descendens accipiens renouare.

- 3 Ampliatur, etiam si dominus directus veli emphyteusim ad se reuocari sibi, & suis vrbis renouare.
 4 Ampliatur deinde, etiam si in iustitiam sit apposta clausula, Quod scilicet generationibus emphyteusis liberè ad ipsum dominum, seu Ecclesiam cum melioramentis reuertatur.

Quando concessio facta est vsque ad tertiam generationem ipsius acquirentis, à qua incipere debet, & quas personas includat vide Menoch. *conf.* 283. Mart. *d. claus. p. 1. claus. 77. à princ.* Stephao. *Grat. discip. forens.* 288. n. 17. cum seqq. Rot. *decis.* 818. & 819. apud Farin. *collecl. 1. iustitiam.*

Finis generationibus, ad quas emphyteusis concessa fuit, tenetur dominus directus eandem heredibus, aut descendens accipiens renouare, ut docuit Bart. in l. 1. §. permittitur, ad fin. §. de aqua quot. quæ constantissime sequuntur Villalob. in *error. commun. opin. verb. emphyteusis.* n. 49. Aloyf. Rice. in *collecl. dec. p. 4. collecl. 1159.* & alij, quos refert Gabz. lib. 3. *commun. tit. de iure emphy. concl. 1. in princ.* & in Sacro Rotæ Auditorio sæpe fuisse resolutum, reocut Card. Mant. *de tacitis, & ambig. comment. tom. 1. lib. 2. tit. 3. c. 1. n. 1.* & in Regno Lusitanæ comprobatiſſimum dicitur Gam. *decis.* 41. à princ. Valsc. *conf.* 01. & 157. Cabed. *p. 1. decis.* 101. Molin. *de iustit. arad. 2. disp.* 484. Rebell. *de obsequ. iustitia p. 1. lib. 15. §. 19.* Cald. *Pereira de renouat. emphyteusis.* q. 8. n. 1.

Amplia procedere, etiam si dominus directus velit emphyteusim ad se reuocari sibi, & suis vrbis reuocare, ut tradit Cald. *Pereira d. q. 8. cum seqq.* & nouissime *quæstiones forens.* *conf.* 46. n. 1. & *conf.* 43. per totum, multis probare conatur hoc lus renouandi esse hereditarium, & transire in quoscunque hæredes.

Amplia deinde procedere, etiam si in inofficiaria sit apposta clausula, Quod finis generationibus emphyteusis liberè ad ipsum dominum, seu Ecclesiam cum melioramentis reuertatur, ut tradit Cald. *Pereira d. q. 8. n. 18.* & obstatæ præxim nostri Regni Lusitanie iustissima cum ratione, probat Valsc. *conf.* 123. in fine.

CLAUSULA CLXXXVIII.

Vt asseritur.

- 1 Narratio ut non dicatur parva, nec imperpetua quicquam videatur affirmare, operatur clausula, Vt asseritur.
 2 Locutio affirmatio ut non possit dici, operatur, Vt asseritur.
 3 Narrationem liberat à narrationum verificatione clausula, Vt asseritur.
 4 Confessio narrationum ne dicatur falsa, operatur clausula, Vt asseritur.
 5 Assertio facta per verba impersonalia, & enunciatiua, probat in præiudicium renouationis, & ad fauorem tertij.
 6 Clausula, Vt asseritur, non refertur ad narrationem, sed ad provisionem.
 7 Narratio parva præsumitur, quando dicitur, Vt asseritis, vel Vt asserit.
 8 Clausula, Vt asseris, relata ad provisionem, si necesse sit consensu titularum, remanet iustiticiæ.
 9 Clausula, Vt acceptus, quid importet, remissio.
 10 Clauf.

TRACTATVS

DE

DICTIONIBVS,

PARTICVLIS, ADVERBIIIS,

ET PRÆPOSITIONIBVS IN

VTRIQUE IURE VSFREQUENTIORIBVS.

DICTIO I.

A, Ab.

- 1 Exclusionē ponitur dict. A.
- 2 Inclusionē illare dictionem A. quā teneant, referentur.
- 3 Exclusionē ponitur dictio A, quando statim dispositio est octo; A: Inclusionē vero quando est favorabilis.
- 4 Statim habens, quod à pulsu campanæ de sermone incedat cum armis sub certa pena, intelligitur post finem pulsus campanæ.
- 5 Arma tunc non deferantur post pulsam campanam quieti, statim apud Iustitiam, & Consistorium.
- 6 Dies termini non computatur in termino, quando dispositio, quæ tempus statuit, præponitur per dict. A, vel Ab, ex quo terminus incipiat.
- 7 Exclusionē sonatur dict. A, quando apparet ex litteris, legem velle eam stare exclusivē.
- 8 Inclusionē statit dict. A, quando natura contractus, aut rei diffinitio, seu favor, aut admodum perscrutatus, vel ut emittitur abscondit, seu correctio.
- 9 Inclusionē statit dict. A, vel Ab, quando ponitur in dispositive, ubi iungitur alius cum tempore, quod est de initio ipsius.
- 10 Tempus, aut locum immediatum significat dict. A, quando tempus, aut locum dicitur.
- 11 Post, aliquando importat dict. A, vel Ab.
- 12 Pro, interdum designat dict. A.
- 13 Locum aut personam, unde aliquid facitur, designat dict. A.
- 14 Per, nemquam importat dict. A.
- 15 Tempus præteritum multis modis designat dict. A.
- 16 De, non statim importat dict. A.

August. Bartholæ de Dictionib.

- 17 Abhinc, & abhinc, & accursus inuicem refertur ad tempus præteritum.
- 18 Ab eo, id est, præter rem, sine causa.

PRÆPOSITIO multis modis

capitur, sed regulariter ponitur exclusivē, ut docent glossi verb. ab initio, in L. o. h. fin. ff. de actio. empti, & verb. à d e in rem. sicut appell. itemum, de appellat. & verb. n. mer. andam, & ante fin. in cap. fin. cum, de proband. lib. 5. ubi Anch. col. 2, in 5. notat. & Archid. num. 2. vers. a die, & Gemin. num. 1. Ioan. And. ad Spr. ult. de citat. 5. v. in vers. & in r. de delicti n. 5. dictionem, vers. sed pone, Bald. in l. v. in prin. ip. col. 2. vers. sed illud, non est C de tempore, appell. & i. l. se. & porci. §. alind. ff. de excusat. tutor. & in l. v. §. fin. aut. col. 2. vers. quare autem in dict. C. de appellat. & cons. 457. col. 3. vol. 1. & cons. 461. vol. 5. & cons. 457. col. 2. vers. sequitur, vol. 5. Calt. cons. 42. num. 1. p. 1. Angel. cons. 404. in fin. Anch. cons. 413. in fin. Alex. cons. 4. col. 2. vers. & in vol. 1. & cons. 77. col. vltim. vol. 7. Corn. cons. 59. col. vlt. lib. 1. & cons. 54. num. 2. d. 1. Oldrad. cons. 49. num. 1. Beltran. cons. 111. num. 19. Roncheg. in l. i. ex duobus, num. 6. cum segg. de duobus veri, Titus de retractat. lib. 5. §. gloss. 11. num. 5. cum segg. Rebuss. ad l. 1. 25. §. de verbor. signifi. vers. ab eo, pag. rubi 481. Colmis. pragmat. sentent. de cella. §. videlicet verb. A pag. 151. Mandol. in reg. 39. Cancel. quest. 18. num. 1. Azimio praxip. 1. §. 17. cap. 6. vers. secundo loco, num. 1. Rot. decis. 710. num. 4. p. 1. divers. & decis. 705. n. 2. p. 2. divers. Carthar. Arnen. decis. 71. num. 8. Magon. Florer. decis. 8. num. 7. vers. & maxime si termini, Polyd. Ripa in trall. singul. observat. observ. 176. & in trall. de ultimo tempore, cap. 61. Octavian. Vulpel. de præposit. & adverb. significat. sub hac dict. num. 6. pag. 2. Stephan. Gratian. Marchia decis. 214. num. 4. & disp. forens. cap. 161. num. 4. Aloyl. Ricc. in collect. decis. p. 2. col. 1. §. 58. Sigism. Scacc. de appellat. lib. 4. num. 37. Cardin. Tulch. practic. conclus. A. concl. 1. n. 8. Cened. post lib. pract. & canon. quest. sing. 1. num. 1. nouissimè

A A A. Grat.

commut. vii. vol. 6. 7. n. 177. cum seqq. Theod. de Rob. in *ing. Ratam. 3 p. 5. claus. 807. per tot. vbi n. 16. & 17. subdit quod hac clausula vti oon potest nisi Papa vel Princeps non cognoscens superiorem, ita vt nec legatus de latere ea vti possit.*

1 Hæc clausula tollit omnes defectus iuris positui, vt resoluunt *Marta d. claus. 419. num. 3. Roder. Soar. alleg. 12. n. 1. Menoch. conf. 747. Vital. de Cambao in tract. clausul. pag. 11. Marchel. d. p. 1. pag. 126. n. 118. Ioan. Franc. Leo in Thefauo furi Eccles. pag. 4. cap. 1. n. 64. Aloy. Ric. in praxi auct. resol. 368. n. 3. Monet. d. cap. 7. n. 158. Abb. conf. 99. Iud. n. 2. vers. tertio quod etiam lib. 1. vbi ait quod Papa suppleendo omnes defectus intelligitur sanare defectum solemnitaris iura positui, quia potest habere leges indicentes solemnitarum pro infectis, cap. i. iuncta gloss. verb. *pro infectis de immut. Eccles. Theod. de Rob. d. claus. 807. num. 4. vbi n. 6. intelligit quod non supplet defectus iuris positui, nisi specificetur in litteris.**

3 Amplia primò, tollere etiam solemnitarum oon adhibent in alienatione rei Ecclesiasticæ, quia illa solemnitas est de iure positui, vt post Alex. conf. 79. num. 8. vers. *sed non dubium, lib. 1. docet Card. Tufch. d. rem. 1. lit. C. concil. 34. n. 1.*

4 Amplia secundò, quod multo magis oon potest opponi aliquis defectus, si Papa confirmando alienationem rei Ecclesiasticæ solum non seruatis solemnitatibus, addat clausulam, *Suppletur omnis defectus de plenitudine potestatis*, vt per Alexand. conf. 91. *Perfilius, num. 10 & seqq. lib. 6. Card. Tufch. d. clausul. 143. num. 10. cum seqq.* extendentes, vt idem fit quando adiungitur hinc nostræ clausulæ claus. *Ex certa scientia*, subduntque, *illæ n. 12. & seq. vers. fuit addita*, hic vt cap. 11. importare plenitudinem potestatis etiam cum præiudicio tertij, quando adest clausula nostræ, *Suppletur omnis defectus*, & clausula, *Ex certa scientia*, cum clausula, *Non obstante*, in plena forma.

5 Amplia tertio, addè verum esse, clausulam, *Suppletur ex certa scientia*, &c. tollere defectum solemnitaris substantialis, vt si Papa confirmet statutum laicorum etiam circa Ecclesiastica cum d. clausula, comprehendat etiam Ecclesiastica, licet non possint laici statuite; sic post Alexand. d. conf. 79. num. 8. vers. *non vt dicit, & conf. 91. Perfilius, num. 1. in fin. cum seqq. vers. modo videndum, lib. 6. statuit Card. Tufch. d. concil. 143. num. 5. vbi n. 4. citat Alexand. conf. 11. num. 3. & seq. lib. 6. ait, quod in creatione Cardinalium oon statuata forma, vt proponatur, Papa ex certa scientia, &c. de plenitudine potestatis faciat, cum clausula, *Suppletur omnis defectus*, sufficit, licet defectus non exprimitur, de quo meminit *Marta d. clausul. 181. n. 5.**

6 Amplia quarto, vt eum Papa committendo cao-
sam laico sibi noto, dicatur facere ex certa scientia, tamen licet obliet cap. *statutum, de rescript. in 6. per hanc clausulam, Suppletur, &c.* omnes defectus faciat, vt post Abb. d. conf. 62. a. cal. fin. vers. *dico quod delegatio, lib. 1. tradit Card. Tufch. d. concil. 143. n. 7.*

8 Limita primò, vt hæc clausula, *Suppletur, &c.* non suppleat defectus iuris naturalis, vt per Clem. 1. 5. *cautione de re iudic. Alexand. conf. 12. n. 10. vers. non obliet, lib. 7. Felin. in cap. postulat. num. 21. de rescript. Ruin. conf. 79. dum. 19. n. 4. Card. Mant. de consuet. ultim. volum. lib. 1. tit. 11. num. 12. Card. Tufch. d. concil. 143. num. 11. Mart. d. p. c. concil. 181. n. 7. Hippol. in l. vniu. §. cognouimus, n. 42. ff. de quæstion. Roder. Soar. alleg. 12. n. 21. Rebuff. in forma mandati Apost. in verb. *inuenimus, vers. iuræ etiam circa mod. & in cap. nulla, col. 1. & 2. vers. 13. clausula, p. 2. n. 44. de concess. prebend.**

Theod. de Rob. d. clausul. 807. num. 5. Monet. d. cap. 7. n. 158. vbi ampliat procedere, licet addit simul clausula, *Ex plenitudine potestatis*, & citat Dec. in cap. n. num. 7. de confirmat. vbi, & Alexand. in l. filium a patre, §. fin. ff. de liberis, & postulat. & conf. 194. col. 6. lib. 2. & idem Monet. loco proximo citato extendit, idem esse, si huic clausula, *Suppletur*, adiuncta sit clausula, *Ex certa scientia*, quod post Alex. d. 5. & Rebuff. in praxi benefic. tit. de desyn. par. 1. 3. tradiderat Gabr. commun. lib. 6. tit. de clausulis, concil. 1. n. 4.

Limita secundò, seu potius dictam primam limitatorem amplia, vt hæc clausula non suppleat defectum citationis, vt per Ruin. conf. 129. n. 1. vol. 1. & conf. 79. num. 1. vol. 1. Menoch. conf. 1. num. 4. 12. Mart. d. clausul. 181. num. 7. vbi ex Sarmen. in compendio *Signatura*, fol. 90. col. 1. ait, defectum citationis esse insanabilem per hanc clausulam, secus esse afferens, quando citatio non fuit debito modo exequuta, quia non fuit ferocia forma; tunc enim per Signaturam Pape sanatur cum clausula, *Suppletur*, addita tamen alia clausula, *Dummodo ad notationem cuncti peruenieris*. Vnde inferret, quod licet Papa possit cum causa aliquem priore beneficio sine citatione de plenitudine potestatis, tamen suppleendo defectum oon supplet citationem omniam, vt post Card. Zabareli. conf. 84. vers. *si forte diceretur, quod est Collegi. Patavinæ, docet Card. Tufch. d. concil. 143. n. 9.*

Limita tertio, vt non suppleat defectus oon mar-
ratos, vel ignoratos etiam iuris positui, sed tantum specificatos, vt per Petter. conf. 12. num. 54. Alexand. conf. 12. in causa & iur. in fin. lib. 7. Cardin. Tufch. d. concil. 143. n. 13. 14. Mart. d. clausul. 631. n. 3. & 4. Monet. d. cap. 7. n. 158. in fin. Theod. de Rob. d. clausul. 807. num. 6.

Limita quarto, non tollere defectus substantiales, 11
vt per Mari. Antonin. *vor. rescript. lib. 1. resol. 3. num. 19. & 18. Fr. Emman. quest. Regul. sum. 1. §. 8. art. 15. Paril. conf. 1. n. num. 88. & seqq. vol. 1. & conf. 45. n. 42. vol. 3. Mart. d. clausul. 181. num. 9. vbi addit, non intelligi remissam fidelitatem, quæ est de substantia feudij & n. 12. subdit patet non tollere ea, quæ expressè sunt posita in conditione, puta si ius euidens villitatem Ecclesiæ, oec substantiam huius alienationis conditionalis.*

Limita quinto, non suppleat defectus, qui con-
cernunt personam supplicantis, vel contabitoris, vt per Vital. de Camban. in tract. clausul. cap. 12. col. 1. Salust. Tiber. in formul. instr. lib. 1. cap. 4. num. 9. Petrez 1. 6. vers. *septimo idem dicitur, p. 12. lib. 3. Ordinamentis, pag. 695. Menoch. conf. 1. num. 4. 12. Seraph. de Primilleg. iuramentis, primilleg. 83. num. 17. Fr. Emman. d. art. 15. Mart. d. clausul. 181. num. 1. Monet. d. cap. 7. num. 159. prap. finem, & Srephan. Grai. discip. forens. cap. 159. num. 9. Rebuff. d. verb. *iuramentis, in vers. iuramentis etiam, circa mod. Theod. de Rob. d. clausul. 807. n. 11.**

Limita sexto, non suppleat defectus, quibus actus
redditor nullus, & super quibus requiritur dispensatio, vt post Hostiens. in cap. 1. de translat. & Specular. de Legat. §. *nonc ostendendum, & Tiber. in cap. 1. n. 42. de rescript. docet Monet. d. n. 159.*

Limita septimo, non operari cùm ladirus ius res-
ti, vt per Ruin. conf. 139. n. 33. vol. 1. Mart. d. clausul. 181. n. 9. vbi n. 13. asserit, hanc clausulam oon referri ad ea, quæ specialiter commissi fuerunt. Theodof. de Rub. d. clausul. 807. n. 8.

Limita octauò, non operari expressa subreptione,
ne, & falsitate, vt post Abb. in cap. inter dilectos, col. 4. de fide instr. docet Mart. d. clausul. 181. num. 18. Et licet hæc clausula vnita cum illa alia, *Ex certa scientia*, &c. tollat vitiū subreptionis, non tamen certam

certam scientiam in concedente inducit, ex traditis per Manic. *decif. 122. sub n. 3.*

- 19 Limita nono, non supplet defectum causae, vt per Redou. *de rebu. Eccles. non alienand. verb. missi sit falia. m. 1.* Magon. *Lucen. decif. 1. n. 11.*
- 20 Limita decimo hanc clausulam positam in confirmatione non tollere defectum potestatis facientis actum confirmatum. Abbas in *inter dilectos, sub n. 8.* vbi adden. in *verb. privilegium de fide instrum.* Theod. de Rub. *d. claus. 807. m. 1. vbi n. 2.* dicit verum quando Papa ignorauit, scilicet si fidei, saltem in genere.
- 21 Limita vndecimo non supplet defectus concernentes delictum eodemnationem. Perret. *conf. 31. n. 33.* lib. 1. Theod. de Rub. *d. claus. 807. m. 7.*
- 22 Limita duodecimo non operari expresse falsitate. Dec. *conf. 5. 41. n. 24.* Theod. de Rub. *d. claus. 807. m. 14.*
- 23 Limita decimo non operari vbi processum fuit sine causae cognitione. Dec. *d. conf. 5. 41. n. 24. vers. & considerandum est.* Theod. de Rub. *d. claus. 807. m. 15.* Ideo n. 11. addit ideo non operari nisi in his, in quibus Papa est informatus.

CLAUSULA CLXXVIII.

Tali casu.

- 1 Clausula, Tali casu, eius est natura vt restringat fideicommissum ad personas, tempus & casum tantum expresse.
- 2 Clausula, Taliter quod, &c. est restrictiua, sicut clausula, Ita quod.

Hae clausulae eius est natura, vt restringat fideicommissum ad personas, tempus, & casum tantum expresse, vt per Alex. *conf. 197. m. 13.* circa fin. lib. 7. Peregr. *de fideicom. art. 29. n. 15. & 28.* & fuit dictum in *Mileniana fideicommissi 14. Martij 1618. coram Card. Cavalerio, & in Romana praesens fideicommissi 31. Martij 1623. coram V. balde fen.* Et sic denotat haec clausula in consideratione fuisse casum certum particularem. Menoch. *conf. 316. m. 40.* Causale. *des. 454. num. 7.* Ita vt omnes alij casus prater litteraliter exceptuatos sub contraria remaneant dispositione, licet in illis eadem, aut maior entinet ratio, Dec. *in l. fin. m. 2. C. de insti. & subinsti. Bald. conf. 57. m. 2. lib. 2. Alex. conf. 11. lib. 2. Paris. conf. 66. m. 44.* Card. Maric. *de consil. vlt. vol. lib. 2. tit. 1. q. m. 14. & tit. 19. num. 10. vers. seruo verò.* Menoch. *conf. 316. m. 12. & conf. 326. m. 16.* Suid. *conf. 416. m. 14.*

- 3 Clausula, Taliter quod, &c. est restrictiua sicut clausula, Ita quod. J. Lucius, *q. quae habebat. ff. ad Trebell. Deci. conf. 321. m. 16.* Theod. de Rub. *in sing. Rosa tom. 3. p. 4. claus. 811.*

CLAUSULA CLXXIX.

Teque absoluentes, &c.

- 1 *Dilectis referuntur de vi, & effectibus huius clausulae agitur.*
- 2 Clausula, Teque absoluentes, &c. in cuiusvisque rescripti imperatoris semper apponitur.
- 3 Absolutio vigore clausulae, Teque absoluentes, &c. reddit gratias efficaces, & validas, non obstante exceptione excommunicationis.
- 4 Clausula, Teque absoluentes, &c. in gratia, & re. August. Barboza de Clausul.

- 5 *scriptis Apostolicis censuris adiecta, si omittantur.*
- 6 Absolutio vigore clausulae, Teque absoluentes, &c. operatur validitatem saltem ad imperatorem.
- 7 Absolutio vigore clausulae, Teque absoluentes, &c. non potest celebrare, nec diuini intercessit, & alia similia facere.
- 8 Excommunicatus absolutus vigore clausulae, Teque absoluentes, &c. non facit fructus suos beneficij sic collati.
- 9 Beneficium impetratum excommunicationis in forma dignum, cum clausula, Teque absoluentes, &c. debet obijci, antequam fiat ei collatio a commissario.
- 10 Absolutio impetratur etiam ab excommunicationibus, & censuris Papa, etiam contentis in Bulla Cane Damiani, per clausulam, Teque absoluentes, &c. positam in litteris Papa.
- 11 Absolutionem non operatur clausula, Teque absoluentes, &c. posita per Legatum, seu Nuncios, nisi ab excommunicationibus, a quibus ipse poterat absolui.
- 12 Episcopus potest apponere in eius collatione clausulam, Teque absoluentes, &c. quae non operatur nisi in casibus, in quibus ille vt ordinarius poterat absolui.
- 13 Infirmitatem in excommunicatione per annum, vel irregulares, non quidem absolutione contenta sub clausula, Teque absoluentes, &c.

De vi, & effectibus huius clausulae, vide Felin. in 1. cap. Apostolica, in princ. de except. Suspens. de lit. gratia, tit. de vi, & effect. clausularum, §. 1. & num. 7. Rebuff. in praxi benef. p. 1. 212. de forma nunciis prouisionum, verb. Teque absoluentes, & in concord. in forma mandati Apostolici, verb. quous occasione, & in repet. e. postulatione de Clerico excommunicato min. notab. 2. m. 67. Mandat. de signat. gratia, tit. de praxi, vers. claus. Et cum ab absolutione, & tit. de absol. ab excom. Gig. de pers. q. 14. in fine. Boet. *decif. 190.* Nauar. in cap. ita querendum de Indul. m. ab. 1. n. 1. 4. Cosm. Philarch. de off. Sacrorum p. 1. lib. 3. c. 26. Vol. de consil. lib. 1. cap. 4. §. 1. m. 17. Flamin. de resign. lib. 4. q. 3. m. 33. & lib. 8. q. 2. §. 2. m. 120. Sayr. de censur. lib. 2. cap. 5. m. 6. cum segg. Mart. de claus. part. 1. claus. 47. in vlt. impress. Erasmi de Cochlet de iurisd. lordin in exemptis p. 4. quast. 69. Nicol. Garc. de benef. part. 7. cap. 13. m. 59. cum multis segg. Antoon. Ricciul. de iure personar. lib. 4. cap. 9. per totum. Theod. de Rub. *in singul. Rosa tom. 2. p. 5. claus. 814.*

Ad vitanda pericula, & nullitates, quae frequenter a in imperatoribus otiri possunt, & inhabilitatem ex capite excommunicationis, Curia Romana introduxit, vt in cuiusvisque rescripti imperatore, suae procedatur per viam gratiae, sine per viam iustitiae, semper detur imperatori absolutio a quacumque excommunicatione ad effectum, &c. ita Mart. d. cl. 47. m. 1. & Ricciul. d. cap. 9. m. 1.

Quae quidem absolutio reddit gratias efficaces, & validas, non obstante exceptione excommunicationis, Couart in cap. Alma mater part. 1. §. 7. m. 7. ad fin. Nicol. Garc. d. cap. 13. m. 59. Mart. d. claus. 47. num. 2. Erasmi de Cochlet d. quast. 69. num. 1. Ricciul. d. cap. 9. num. 1. Et in praedictis gratiis, & rescriptis Apostolicis ita est ordinata, vt si omittatur, possit vel censeri debeat adiecta tanquam solita apponi, vel saltem reformari litterae, & in illis insertis la Nauar. *conf. 18. sub n. 1. de sent. excom. Erasmi de Cochlet d. quast. 69. m. 2.* Ricciul. d. cap. 9. m. 2.

5 Operatur tamen ista absolutio validitatem solummodo impetrationis, & solum prodest ad effectum, ut licet sint validæ, ut tradit Nicol. Garc. d. cap. 13. n. 62. Ricciol. d. cap. 9. n. 4. vbi ex aliis subdit, quod huiusmodi absolutio non est realiter & io effectum vera absolutio, sed solummodo suspendit impedimentum provenientem ab excommunicatione quousque gratis cessatus effectum, quo sequitur impetrans statim incidit in excommunicationem.

6 Ex quibus primò colliges, realiter absolutum non posse celebrare, nec divinis interesse, nec ordines sumere, & alia similia facere, ut per Rebuff. citato loco, n. 16. tradit Ricciol. d. cap. 9. n. 5.

7 Secundo colliges, taliter absolutum non posse obtinere alia beneficia ab Ordinario, vel alio Collatore, nisi de novo absolutus ad illum effectum, quia effectus clausulæ est in prima absolutione consumptus, ita post Rebuff. citato loco, n. 16. tradit Ricciol. d. cap. 9. n. 6.

8 Tertio colliges, taliter absolutum non facere suos fructus beneficii sic collati, Rebuff. citato loco, n. 18. Vgñl. de cens. 2ab. 1. cap. 11. in princ. n. 1. vñf. 6. Garc. d. cap. 1. n. 66. Monet de distib. quonid. part. 2. q. 15. n. 24. Ricciol. d. cap. 9. n. 7.

9 Adverte oportet, quod cum absolutio illa sit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, excommunicatus impetrans beneficium in forma dignum, seu alius in forma communiaria, debet absolutus, antequam fiat ei collatio a commoissario, alius illa erit nulla, ut tradit Henric. in sum. lib. 2. cap. 5. in fine, quem refert, & sequitur Garc. d. cap. 13. num. 61. quod tamen non approbat Ricciol. d. cap. 9. num. 8. ex ea ratione, quia hæc absolutio non tam operatur effectus veræ absolutionis, quam suspensionis imminenti, quod sit, ut procul non egeat alia absolutione: quia post consequentem gratiam statim atque licet expeditur cum hac clausula, habetur perinde ac si impedimentum excommunicationis non adesset, unde absolutio esset otiosa.

10 Deinde adverte oportet, quod per hanc clausulam positam in literis Papæ absolutus etiam impetrans ab excommunicationibus, & censuris referatis Papæ, etiam contentis in Bulla Cœne Domini, ut per Nauar. in d. cap. in quorundam, notab. 11. n. 21. Aulian. de censur. p. 1. cap. 6. dist. 5. dub. 2. limitantem tamen non procedere in excommunicatione iocursâ propter hæresim, refert Garc. d. cap. 13. num. 67. In aliis verò, Legatis, scilicet, & Nuotiis, quibus Sedes Apostolica concedit facultatem conferendi, non operatur hæc clausula, nisi absolutioem ab his excommunicationibus, à quibus Legatus, aut Nunciatus poterat absolute, non autem à Papæ referatis, ut per Nau. in d. cap. in quorundam, notab. 11. n. 8. Garc. d. cap. 13. n. 68.

11 Sic etiam Episcopum posse apponere in eius collatione hanc clausulam, illamque hic ab eo apponam non operari nisi io casibus, in quibus poterat absolute Ordinarius, tradunt Nauar. d. notab. 11. n. 12. & 22. Vgñl. de iur. 1. cap. 4. §. 3. num. 189. Garc. d. cap. 13. num. 71. Ricciol. d. cap. 9. n. 11.

12 Non tamen habet effectum hæc clausula in eo, qui per animum insordit in excommunicatione, vel est irregularis, ut per Matt. d. claus. 47. num. 3. Etalim. à Coehier d. quæst. 9. n. 3. & 4. Campan. in d. iur. iur. Cimen. rub. 1. cap. 1. num. 22. cum segg. & per me citatos in collect. ad d. cap. postulat. mem. 25. quibus addo Masob. in sua præxi habendi concursus, requis. 3. dub. 2. n. 12. secundum Roman. impress. Flamin. Parisiæ repress. lib. 4. q. 1. n. 57. Theodol. de Rub. d. conf. 414. n. 6. vbi n. 7. subdit quod ex regula Cancellarie non

suffragatur sufficiens seletor excommunicationem ultra quatuor menses.

CLAVSULA CLXXX.

Toties quoties, &c.

- 1 *Clausula*, Toties quoties, intelligitur quævis opus fuerit, & donec opus fuerit.
- 2 *Infinatam regulariter denotat clausula*, Toties quoties.
- 3 *Clausula*, Toties quoties, in compromissi appositione restringitur ad duas vices tantum, & non plus.
- 4 *Clausula*, Toties quoties, in retronenditione non operatur ultra triginta annos.
- 5 *Representare aliquem si quis obisset toties quoties, per binam præsentationem liberatur.*
- 6 *In obligatione solvendi pignori operatur, ut pignus pluries peti possit.*

Intellige quoties opus fuerit, & donec opus fuerit, ut per Nell. in trall. de homin. p. 1. secundum tempore q. 15. Hieron. Gabr. conf. 181. in princ. lib. 1. Honded. conf. 111. n. 2em. 1.

Verum licet hæc clausula regulariter infinatam denotet, ut cum Bart. in d. qui bonis, §. fin. ff. de damn. infelle, Alex. & alii notant Tiraq. in l. hunc, §. hoc sermone, simit. 26. n. 2. ff. de verb. sign. Matt. de claus. part. 2. claus. 184. n. 2. in ult. impress. censuit Rota in Romanen. fideicommissi de Pannino 10. Dec. 1610. eorum Card. d. Argumensio impress. per Farin. d. 166. n. 13. in fin. p. 1. rucem. tamen quando de tempore nihil fuisse dictum constat, ut inchoitas vitetur, io binis tribus verificari potest, provi io sequebatur casibus.

In commissis appolita restringitur ad duas vices tantum, & non plus, ita Per. l. mol. conf. 76. num. 9. Fab. de Anna conf. 71. n. 23. cum segg. Brunot. à Sole in locis commun. verb. d. d. 32. Galgauer. de cond. & dem. p. 1. cap. 2. q. 1. num. 3. Baptista Costa in trall. de claus. commun. claus. 1. §. 2. n. 1.

In retronenditione, seu redimendi facultate toties quoties placuerit venditori, hæc clausula non operatur ultra triginta annos etiam iuramento, ac cum illis verbis, *semper, quandoque, & perpetuo temporibus*, ita Surd. d. claus. 1. & Stephan. Grat. d. iur. p. 1. cap. 9. n. 3. cum segg. Ioan. Baptista Costa d. claus. 1. §. 2. n. 2.

In obligatione de repræsentando aliquem toties quoties, per binam præsentationem liberari tradunt Mantua. f. 34. Nell. d. tempore. 3. num. 14. Decian. d. conf. 87. num. 3. lib. 3. Ang. in l. si finis, num. 1. ff. de damn. infelle, & in l. 2. q. 2. ad exhibendum, n. 6. ff. de collat. in ream, quamvis non liberari per vnicam, seu binam præsentationem dicant Hippol. in rub. de fideiuss. p. 9. & 15. Afflic. d. 130. Rol. à Valle conf. 3. n. 11. lib. 2. & conf. 58. n. 4. lib. 1. Honded. d. conf. 111. n. 11. Fatim. in præxi crim. p. 1. q. 34. n. 165. Card. Tusch. præxi. conf. 1. tom. 1. lib. C. c. 1. c. 1. §. 3. & tom. 1. lib. D. c. 1. c. 1. §. 3. Et nihil operatur si reus à fideiussore per solum monito vicerius repræsentari non potest, ut per Giuth. conf. 15. n. 19.

In obligatione solvendi pignori, ut pignus pluries peti possit, Lancell. de iure p. 2. cap. 17. n. 192. Theod. de Rub. in præxi. Rota tom. 1. part. 4. claus. 1. §. 2. n. 5. vbi n. 1. subdit quod hæc clausula non impedit, quominus obligatio, io quia pota est, satisfacti possit.

CLAVSULA CLXXXI.

Transferentes, &c.

- 1 *Alienem utilem, & directam importat clauſula, Transferentes, &c.*
- 2 *Proſtitutio in instrumentis poſita clauſula, Transferentes, &c. ad ſuorem emptoris operatur, ut omni aliena, qua erant prius vendiderem, efficiantur inſcripta quoad ipſum.*
- 3 *Clauſula, Transferentes omnia iura, &c. appoſita in contractu, facit illum cauſalem, quando ſunt tranſlata omnia iura, licet partes eum emphyteuticum appellent.*
- 4 *Doctores de facultate transferendi penſionem agentis reſeruant.*
- 5 *Papa ſolum non autem Legatus, vel Ordinarius concedere poteſt facultatem transferendi penſionem.*
- 6 *Facultas transferendi penſionem, intelligitur de prima dumtaxat.*
- 7 *Facultas transferendi penſionem, non ſuit conſumpta per tranſlationem inſolitam.*
- 8 *Facultas transferendi penſionem nunc, & pro tempore reſervata quoadcumque, non eſt reſtricta ad penſiones temporis indoliti reſervatas.*
- 9 *Tranſlatio penſionis fieri debet coram perſona in dignitate conſtituta, ac proinde coram Canonico Cathedrali Eccleſie, non autem Collegiata.*
- 10 *Tranſlatio penſionis poteſt fieri per procuratorem.*

Hæc clauſula omnem actionem utilem, & directam importat, quod feudum ſit datum in allodium, niſi fuerit dictum, in feudum, & addita clauſula, nihil nobis reſervatur, quia tunc erit feudum non habens propriam naturam feudii ita Alex. conf. 24. n. 1. v. ſ. Capic. in verb. feudorum clauſula, in verſ. transferentes, Mart. de clauſulis. part. 2. clauſ. 76. n. 2. & 3. In mandatis Procuratorum, & ſubſtitutionibus eorumdem appoſita intelligitur quoad expreſſa. Theod. de Rub. in ſing. Rotem. 2. p. 4. clauſ. 306. §. r.

2 Poſita in instrumentis venditionis ad ſuorem emptoris operatur, ut omnes actiones, quæ erant penes venditorem, efficiantur inefficaces quoad ipſum, vi per Cencium de Cenſibus. p. 1. c. 1. §. 3. art. 7. num. 10.

3 Dubia eſt clauſula illa, Transferentes iura, &c. nam aliquando appoſita in contractu, facit illum cauſalem, quando ſunt tranſlata omnia iura, licet partes eum emphyteuticum appellent ita Doctores in cap. conſtitutio de relig. domib. Socin. conf. 226. num. 6. lib. 2. Mart. de clauſ. p. 1. clauſ. 186. n. 1. vbi n. 4. ex Rota decif. 16. lib. 2. quæſtionarum, ſubdit conuenire etiam contractui emphyteutico, & locationi perpetua, cum recipiatur interpretationem ab obſervantia; & num. 2. addit, quod hæc clauſula de neceſſitate non importat tranſlationem domini directi, quamvis ſit appoſita ſuper alienatione utilit domini, Theod. de Rub. d. p. 4. clauſ. 819. n. 1. vbi n. 2. intelligit principalem conſolationem in principio huius numeri ſuprapoſitam procedere quando ſunt tranſlata omnia iura, & n. 5. tenet quod illa clauſ. eſt dubia, & conuenit etiam contractui emphyteutico, & locationi perpetua.

4 De clauſula facultatis transferendi penſionem, agit Gig. poſt ſinem tract. de proſ. verſ. ſciendum eſt etiam, vbi ponit formam, Mandol. de reſcript. tit. de tranſlat. penſ. Garc. de benef. p. 1. cap. 1. n. 240. cum ſeqq. quæ quidem non conſecutus conceſſa per quacumque clauſulas generales, niſi ſpeciali mentione

facta, Caputaq. decif. 503. & 319. p. 2. & decif. 100. p. 3. Put. decif. 142. alias 332. in correct. lib. 2. Mandol. d. tit. de tranſlatione penſionis, in princ. Flamin. de reſcript. lib. 9. q. 4. n. 18. cum ſeqq. Nicol. Gare. d. cap. 5.

Huiusmodi facultas transferendi penſionem, à ſola Papa, non autem à Legato, vel Ordinario conceſſi poteſt, vi per Gambat. de offi. Legati de latere, lib. 6. num. 225. & Flamin. d. q. 4. num. 13. cum doctores ſeqq. Garc. d. c. 5. n. 242.

Intelligitur autem de prima dumtaxat, ad reg. l. 6. bonæ. §. hoc ſermone ff. de verb. ſignifi. Mandol. d. tit. de tranſlat. penſionis, verſ. rursus ſi in vim clauſula, Garc. d. c. 5. n. 247. vbi reſert, ita fuiſſe reſolutum in vna Oxmen. penſionis 20. Maij 1598. coram Liſſa, vbi num. 149. ſubdit, per tranſlationem inuſitadam non fuiſſe conſumptam facultatem transferendi, ad decif. 47. p. 1. diuerſ. & ita reſolutum eſt in Placentina penſionis 17. Iulij 1602. coram Corduba.

Facultas verò transferendi penſiones nunc, & pro tempore reſervatas quoadcumque, non eſt reſtricta ad penſiones tempore indoliti reſervata, ex illa diſtinctione, quoadcumque, Rota. conf. 77. n. 1. lib. 2. & illis verbis, pro tempore, de conſtantibus etiam tempus futurum, Bald. in c. cum inter, num. 7. de re. ind. preſertim cum in materia etiam odioſa, & alteri præiudiciali, non excludatur in præiudicium lata interpretatio ex propiæ verborum pronuntiatione, Caldet. conf. 1. in princ. de conſanguin. & affin. & fuit dictum in Carthagine. decimarum 10. Decembris 1578. coram Buhala.

Vnde aduertere oportet, huiusmodi tranſlationem iuxta clauſulam facultatis fieri debere coram perſona in dignitate conſtituta, ac proinde coram Canonico Cathedrali Eccleſie, ad cap. ſtatutum, de reſcript. vbi Gomez. n. 215. Nicol. Gare. d. c. 5. n. 244. vbi num. 245. ſubdit, non poſſe fieri eorum Canonice Eccleſie Collegiaræ; & n. 246. addit, poſſe fieri per procuratorem, nemini in facultate dicatur, Tibi, et quicumque loci Ordinarius ſeu Canonicus, &c. & inſeritur per te eligendus &c.

CLAVSULA CLXXXII.

Tunc, & eo caſu, &c.

- 1 *Clauſula, Tunc, & eo caſu, magis operatur, quam diſtictio, Tunc ſola.*
- 2 *Reſtrictiva, & limitativa diſpoſitionis ad caſum expreſſum eſt clauſula, Tunc, & eo caſu.*
- 3 *Extensionem, qua ſit ex conſuetudine merito teſtatoris, ad caſum qui ſit ſimilis expreſſo, non impedit clauſula, Tunc, & eo caſu.*
- 4 *Subſtitutioni per teſtamentum inſerta clauſula, Tunc, & eo caſu, eſt apta comprehendere varios caſus.*
- 5 *Fideicommiſſo inſerta clauſula, Tunc, & eo caſu, operatur, vt reſtringatur diſpoſitio ad caſum expreſſum.*
- 6 *Temporis extremitatem denotat clauſula, Tunc, & eo caſu, adſerta diſpoſitioni conditionali.*
- 7 *Cafus ſimilis non excludit clauſula, Tunc, & eo caſu, ſi merito teſtatoris non repugnet.*
- 8 *Extenſio nullatenus fit, quando diſtictum fuerit, Tunc, & eo caſu, & non aliter, nec alio modo.*
- 9 *Subſtitutioni vulgari appoſita clauſula, Tunc, & eo caſu, cenſetur excludere omnes alios caſus non expreſſos, qui aliis videntur in diſpoſitione.*

10 *Clausula*, Tunc, & eo casu si adiciatur morti plurimum, debet verificari morti omnium.

1 **H**æc clausula plus operatur, quam dictio, *Tunc*, sola, quia licet importet idem, quod, *et casu*, tamen quoad virtutem ponitur, dicitur geminata dispositio, ita *Rol. conf. 16. n. 10. & seq. vol. 1. Mart. d. claus. 3. claus. 88. n. 1.* Aliquando dicitur, *Tunc, & eo casu*, aliquando verò, *Tunc eo casu*, absque coniunctiva, & *Rom. conf. 111. & 161. Mandol. in addit.* quan lo verò dicitur, *Tunc, & eo casu*, magis præcisè definit, ut ad alium casum extenditur, *Roland. conf. 6. n. 16 & seq. vol. 1. Decian conf. 1. num. 25. vol. 1. Mart. d. claus. 88. & 10. Card. Tusch. præf. concl. tom. 1. lit. D. concl. 100. n. 11. vbi n. 11. post Roland. conf. 70. num. 11. & conf. 16. num. 10 lib. 1.* subdit quòd operatur, vt dispositio non habeat locum in alio casu.

2 Et restrictiva, & limitatoria dispositionis ad casum expressum, ita vt omnes alij casus proculs non expressi excludantur, ita *Parif. conf. 91. n. 13. vol. 1. & conf. 108. n. 16. vol. 1. Menoch. conf. 181. n. 41. & conf. 243. n. 16. & conf. 116. num. 16 & conf. 108. num. 17. & conf. 118. n. 15. Hondel. conf. 49. num. 48. lib. 1. Mart. d. claus. 1. claus. 87. n. 1. in ultim. impress. Rota in Bononiæ de Coparelli 17. Novemb. 1617. coram Andree, & in Ferraria. fideicommissi 5. Martij 1617. coram Card. Persilio. Considerata tamen hæc clausula ut simpliciter non est taxativa, sed potius demonstrativa, nisi addantur dictiones, tantum, dum modo, & similes. *Decian. resp. 1. num. 48. & seq. vol. 1. Mantie. de correct. olim. volans lib. 3. tit. 14. num. 10. in fin. Magon. Florent. decis. 1. n. 41. Sord. conf. 136. num. 4. vol. 1. conf. 144. num. 19. vol. 1. & decis. 17. num. 31. Menoch. conf. 111. num. 11. vers. respondendo. Ioseph. de Rustic. conf. 1. n. 47. & seq. post suum tract. de liberis in conditione pusu. Steph. Gras. discip. forens. cap. 487. n. 17. Plures alias Rotæ decisiones refert Theodol. de Rubens in sup. Rota tom. 1. part. 4. concl. 810. num. 1. Peregr. conf. 45. n. 1. vol. 1. & conf. 10. num. 13. & conf. 131. n. 13. vol. 1. & conf. 47. num. 4. vol. 1. vbi quòd restrictiva, & impedit extensionem. Verum tamen non expedit extensionem, quæ fit ex coniectura mente testatoris, ad casum qui sit simili expresso, *Parif. conf. 66. n. 4. lib. 1. Sord. conf. 136. num. 46. Rot. in Ariminæ. haurum 10. Aprilis 1610. coram D. Patriarchæ Pampoliæ, Guzzadin. conf. 64. in fin. Theod. de Rubens d. claus. 810. num. 1. Mart. d. claus. 187. n. 1. vbi intelligit maxime favore pæ causæ, & citat Titac. de privileg. pæ causæ, prin. 61. Curtion. conf. 31. num. 6. & 7. Mart. de consil. lib. 6. tit. 3. n. 3. & Rot. in Romana de Aquilano 18. Iunij 1600. coram Cardua.***

4 Iniuncta per testatorem substitutioni, siue substitutionibus, est apta comprehendere varios casus, & ideo contrariam non intrat suadamentum, quod substitutio facta cum ea non admittat extensionem, vt censuit Rota in dicta Romana de Aquilano, cuius tamen contrarium defendunt Peregr. de fideicom. art. 12. n. 65. & Sord. conf. 448. n. 3. vbi subdit, hæc clausulam fideicommissi iniunctam operari, vt restringatur dispositio ad casum expressum, & victrius ad aliam personam non extendatur, etiam ex vetisimili, & coniectura mente testatoris, vt fuit dictum in Romana fideicommissi de Sardo 10. Maij 1618. coram Phaldis seniore.

6 Adiecta dispositioni conditionali, denotat extremitatem temporis, vt prius conditio debeat existere, quam dispositio aliquid efficit, *Rol. conf. 16. n. 18 & seq. vol. 1. Ruff. conf. 100. num. 9. vol. 1. Anchar. conf. 136. n. 1. Rim. iur. conf. 147. num. 16. & 17. vol. 4.*

Mart. d. p. 3. claus. 88. n. 3. vbi n. 4. declarat, non importare extremitatem temporis ad effectum facti, sed ad effectum iuris, late Card. Tusch. d. lit. D. concl. 190. n. 1. & 3. vbi n. 4. & 5. cum Agid. Bellam. conf. 139. n. 3. & 10. subdit, hæc clausulam ita denotare extremitatem temporis, vt comprehendat omnes conditiones, si pluribus apponatur, & quod denotat extremitatem temporis tam primi, quam ultimi, si pluribus adiciatur. *Peregr. conf. 150. num. 13. vol. 1. vbi quòd denotat extremitatem illius temporis ad quod se refert.*

Noo excludit casus similes, si mens testatoris non repugnet, ad textum l. Galus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posthum. Alciat. lib. 1. de verbor. signif. fol. 68. Gozzad. conf. 64. in fin. Mart. d. claus. 47. num. 7. Cardin. Tusch. d. concl. 190. n. 14.

Declara tunc nullatenus fieri extensionem, quando fuit dictum, *Tunc, & eo casu, non aliter, nec alio modo, vel fuerit dictum, Tunc, & in casu prædicti tantum, vt per Ioann. Dilecti. de erro. testandi. tit. de substit. can. 1. n. 5. Cassad. decis. 1. de testam. Clat. §. emphiteusi, 9. 11. n. 5. vers. item quædam. Mart. d. claus. 48. n. 2. Cardin. Tusch. d. concl. 190. n. 15.*

Declara etiam hæc clausulam, *Tunc, & eo casu*, in substitutione vulgari censeri excludere omnes alios casus non expressos, qui aliàs venirent in dispositione, *Anchar. conf. 136. incip. Ex serie testamenti, n. 5. vers. serie, Dec. conf. 61. Cassad. decis. 1. de testam. in fin. quos refert Cardin. Tusch. d. concl. 190. num. 16. Rota decis. 146. num. 16. p. 5. recens. vbi quòd stat inclusivè ad substitutos, qui tunc temporis exarant, non tamen semper stat inclusivè ad alios, qui postea super oascensur, vbi num. 14. post Marchef. conf. 117. n. 19. & Sord. conf. 144. num. 13. subdit quòd quandoque stat declarativè, si id suadeat voluntas testatoris.*

Amplia, in tantum esse verum, hæc clausulam denotare extremitatem, vt si adiciatur conditio mortis vnus, licet etiam si adiciatur morti plurimum, debeat verificari morti omnium, ad hoc, vt sit locus dispositioni cum ista clausula, plenè Roman. conf. 131 incip. *Prima dubium, in princ. vbi Apostil. in verb. Tunc, & eo casu, Ioann. de Anan. conf. 66. n. 3. col. 3. vers. sed iu non obstantibus*, Cardin. Tusch. d. concl. 190. n. 7.

CLAUSULA CLXXXIII

Vitz, ac morum honestas, &c.

- 1 *Clausula*, Vitz, ac morum honestas, &c. est impulsiva ad concedendum, sed cessante non cessat gratia.
- 2 *Mores boni sunt necessarij in beneficiis.*
- 3 *Mores boni qui dicuntur, qui autem pravi, remissi sunt.*
- 4 *Clausula*, Grata servitutis officia, &c. non excludit gratiam propter servitium.
- 5 *Clausula*, Vnà cum toto negotio principali, &c. facit vt censetur de totum & commissum totum negotium principali.

Hæc clausula est impulsiva ad concedendum, sed cessante non cessat gratia, gloss. sing. in l. 1. in fin. ff. de denat. cap. cum cessante, de appellat. Rebuff. in prati. benefic. rit. de claus. §. 5. Quia hæc clausula de stylo apponitur in pensionibus, nec probatur, nec probari debet. *Rebuff. super concord. in forma mand. Apost.*

Apod. in verb. morum bonitas. Theodof. de Robels in fing. Rota tam 1. p. 4. concl. 8. 38.

1 Nam boni mores sunt necessarii in beneficiis, ut per Selo de benef. p. 3. q. 5. n. 35. Cofin. in pragm. Sancl. rii. de elect. cap. ficut. 5. deinde. verb. moribus. pag. 99. verfo. Nua in c. 5. quando. except. 11. n. 2. & except. 15. prope finem. de refcriptis. Guet. Canon. lib. 1. c. 16. à n. 34. Flaminio. Pacil. de refcriptis benef. lib. 4. q. 11. n. 15. cum fegq. Filliuc. tom. 1. ar. 4. c. 4. cap. 5. n. 40.

3 Qui autem dicantur boni mores, & qui ptales tradunt Plat. de legib. lib. 2. c. 3. Attil. in problemat. fcl. 1. 4. n. 1. & Ethic. lib. 4. cap. 8. & Moral. lib. 10. c. 1. Ioan. Pic. Mitand. d. lib. 1. 3. cap. 11.

4 Clausula, *Gratia feruanti officio, &c.* non excludit gratiam propter fecuritas, neque donationem ex causa. Oldrad. conf. 5. Staphil. de iur. gratia. tit. de vi. & effect. clausularum. n. 6.

5 Claus. *Vna cum iura negotio principali, &c.* posita in commissione appellationis, facit vt censetur deductum & commissum totum negotium principale. p. 1. Theod. de Rub. d. 4. claus. 33. num. 1. vbi num. 2. dicit verum, si partes super eo influent, & nam 8. post Laorell. dicit quod posita in commissione appellationis ab interlocutoria non operatur quando negotium principale est alteri commissum.

imponit vocandi omnes, quibusquodammodo in eo casu interesse habent.

5 *Exequuntur de mero mixtum facit clausula, Vocatis vocandis.*

6 *Appellatio datur à sententia mixti exequuntur vigore clausula, Vocatis vocandis.*

7 *Appellatio, qua datur à sententia mixti exequuntur, operatur non solum effectum denotatum, sed etiam satisfactum.*

8 *Clausula, Vocatis vocandis, facit, vt processum exequuntur, qui alias esset extrajudicialis, sit, et sequi debeat iudicialis.*

9 *Clausula, Vocatis vocandis, in refcripto conditionali dat iurisdictionem conditionalem.*

10 *Exequuntur mixtum vigore clausula, Vocatis vocandis, debet adhibere causa cognitiorem iudicalem, seu assumere partem iudicis, modo ad sit legitimus contradictor.*

11 *Citatio requiritur semper sicut clausula, Vocatis vocandis.*

12 *Causa cognitiore iudiciali adhiberi non potest sine citatione eorum, quorum interest.*

13 *Actio vt sine citatione factum in iudicio sit, operatur clausula, Vocatis vocandis.*

14 *Clausula, Vocatis vocandis, importat, vt quis sub possessionem primari non possit citatione.*

15 *Iura litigantium vt exaudiri debeant, operatur clausula, Vocatis vocandis.*

16 *Ordo iudicialium vt feruetur, requiritur clausula, Vocatis vocandis.*

17 *Exequuntur quod non possit subdelegare alteri, operatur clausula, Vocatis vocandis.*

18 *Subscriptio vitium tollit clausula, Vocatis vocandis.*

CLAUSULA CLXXXIV.

Vniuersales.

1 *Vniuersalis clausula omnia complectitur.*

2 *Vniuersalis clausula nihil excludit, ac si de omnibus mentio specialis facta esset.*

3 *Verba vniuersalia geminata habent vim diuinaam.*

4 *Vniuersalis clausula sunt maioris efficacia, quam generalis.*

1 Clausulae vniuersales omnia complectuntur, & non debent restringi, nulla existente ratione restringendi, Ludou. Morot. conf. 3. col. 1. Mart. de clausula. q. 4. claus. 4. n. 1. vbi intelligit hoc procedere, etiam si vniuersaliter intelligendo sequeretur amissio lucri.

2 Nihil excludunt, idem operando, ac si mentio specialis de omnibus facta fuisset, Stephao. Gasian. discept. forens. cap. 990. n. 15.

3 Præterea verba vniuersalia geminata habent vim diuinaam, & idem efficiunt, ac si expressim, & diuinaam de singulis casibus mentio sit, Ludou. Morot. conf. 43. num. 19. & feg. Mart. de clausula. n. 3. vbi n. 4. post

4 Schradet. in tract. de fud. p. 10. fcl. 1. n. 71. subdit clausulae vniuersales esse maioris efficaciae, quam generales, ac proinde omnia comprehendere, nullo penitus excepto.

CLAUSULA CLXXXV.

Vocatis vocandis.

1 *Dolorum refertur de vi, & effectibus huius clausulae agens.*

2 *Clausula, Vocatis vocandis, aequipollent alia, Seruati feruandis.*

3 *Clausula, Vocatis vocandis, solum etiam ad vos vocandos qui interesse debent.*

4 *Clausula, Vocatis quorum iuterest, necessarium*

DE vi, & effectibus huius clausulae vide Celf. 1. Vgon. in tract. claus. pag. 48. col. 2. in fine. Mart. de clausula. p. 1. claus. 196. in volum. impress. Gozal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. 9. 1. in annu. num. 116. Aloyf. Ricc. in collect. decif. p. 4. collect. 805. Mati. Amion. ver. refclat. lib. 1. refcl. 18. n. 1. Campan. in diuers. iur. Canon. rubr. 17. c. 13. num. 108. Card. Tufch. pract. concl. tom. 1. lit. C. concl. 317. Monet. de commut. vlt. volunt. c. 7. n. 163. cum fegq. Violan. in practi. iurif. lib. 17. c. 8. n. 16. cum fegq. in secunda impress. Theod. de Robels in fing. Rota tom. 1. p. 4. cl. 111.

Hinc clausula aequipollent alia, *Seruati feruandis, & vt post Redoan. in tract. de reb. Ecclef. non alien. sub rubr. de causis cogniti. n. 64. docet Mart. d. claus. 196. n. 5. vbi subdit, quod licet hae molita latius pateat, tamen non aliud significat, vt patet ad sensum. Hæc clausula solet apponi in refcripto, cap. exhibita, de indic. Rebuff. in practi. rii. de differ. inter refcriptum gratia & iustitia n. 59. & in Liquid iustis n. 89. num. 1. not. sub ff. de re indic. Theod. de Rub. d. p. 4. claus. 834. n. 8. vbi n. 9. addit quod subintelligitur si non apponatur, & n. 11. quod non debet poni post rem iudicam tam, & n. 7. quod requirit causae cognitionem. Plures verò effectus habet, quorum aliquos principaliores impotentiam in ferere operationem duxi.*

Primus igitur effectus est, vt hæc clausula solem ardet ad eos vocandos, qui debent interesse, & de lute hic, & nunc, assentis omnibus citacoantantiss, necessarij sunt vocandi: alios verò non ætat, vt post Abb. in cap. exhibita, num. 6. conf. quæro qui sint vocandi de indic. & Verall. decif. 18. lib. 1. tradit Mart. d. claus. 196. n. 4. Seraph. decif. 338. num. 3. Nicol. Garc. de benef. p. 12. cap. 1. n. 139. Monet. d. cap. 7. num. 163. vbi subdit, clausulam illam, *Vocatis, quorum interest*, necessitatem imponere vocandi omnes, qui quodammodo

modo in eodém interesse habent, licet alias de iure non essent necessarii ad illum vocandi; & n. 127. resoluunt, quod ubi in scripto adest clausula, *Vocatus vocandus, vel, Vocatus, quorum interest*, uocatio vocandi fuerit, qui ex commissionis executione ladi possunt, alias exequutio etiam ipso iure nulla. Posita in scripto, *Si euidentem*, et intelligenda de habentibus interesse, non autem de his, qui pro solemnitate adhibentur, quia ad hoc Papa adhibetur ut suppleat omnes solemnitates, Abb. conf. 41. num. 3. Nec curat Papa in his alienationibus de solemnitatibus, sed tantum de villis Ecclesiarum, Socin. conf. 115. n. 15. *versus super*, lib. 1. Theod. de Rubens d. claus. 111. ubi §. 4. dicit quod operatur ut commissarius debeat servare telam iudicialiam.

§ Scindus effectus est, ut hæc clausula faciat exequutionem de iure mixtum, qui propterea tenetur partes iudicis affluere, & servare formam scripti, alias nulliter agit, ut per Felin in cap. de cetero, n. 10. de re iudicata, & in cap. exhibitio, n. 4. de iudicio, & in cap. §. 13. de praes. Zabarell. conf. 31. num. 2. Mart. d. claus. 196. num. 1. March. de Commiss. p. 1. pag. 401. n. 4. & p. 2. pag. 99. num. 3. in secunda impress. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. §. in anno num. 126. Hooded. conf. 19. n. 11. num. 1. Matthe. de rescript. lib. 2. cap. 1. num. 8. Franc. Leo in Thesauro fidei Ecclesiasticæ part. 1. c. 13. n. 48. & p. 1. c. 16. n. 11. Nicol. Gare. de benef. p. 1. cap. 2. §. 1. n. 140. Aloy. Riee. de cens. lib. 1. in princ. & Stephan. Grat. de rescript. c. 356. n. 10. Monet. d. cap. 7. n. 268. & dictum fuit in *Passerina* Archidiaconatus 15. Junij 1590. coram Papa, impressa per March. de Commiss. p. 1. pag. 491. & in *Hispalen* praesentationem 24. Januarij 1614. coram Card. Sacrae, impressa per Farin. d. c. 118. n. 1. p. 1. recent. ubi n. 4. declarat, quod si materia secundum ordinem Iuris est executiva, non debet per hanc clausulam fieri ordinata, quia cum verba per se necesse hoc non importent, ordo procedendi tenetur in dispositione Iuris, & etiam fuit dictum in *Verellen* dismembrationis 1. Aprilis 1611. coram illisstrissimo Patriarcha *Alencande*, impressa per Farin. d. c. 118. n. 1. p. 1. recent. & in *Regim* beneficij 13. Novembris 1613. coram Danzeto, & in *Paranen* parochialis 21. Junij 1610. coram Card. Sacrae. Plures Rotæ decisiones referunt Theod. de Rubens d. claus. 83. n. 1. ubi num. 1. dicit quod si semel talis executio potest appellari, illique est deferendum, & num. 3. quod hoc casu non tenetur affluere partes Iudicis, Duran. Rotæ d. c. 154. n. 1. & 2. ubi quod facit exequutionem mixtum, & d. c. 197. num. 7. ubi quod importat ut iudicialiter sit procedendum, quod etiam reperitur d. c. 167. n. 10. p. 5. recent.

6 Et ab huiusmodi mixto exequutione dati appellatio, tradunt Stephan. de licet. gratia, in sit de vna forma mandati, n. 3. Mant. d. c. 124. num. 3. Scace. de appell. §. 12. limit. 1. r. n. 11. Et propterea executionem ab eo factam pendente appellatione, vel intra terminum ad appellandum, esse nullam, & amentatam, tenet Seraph. d. c. 1045. n. 4. nam huiusmodi appellationem operari non solum effectum devolutionis, sed etiam suspensivum, resoluunt Caputaquen. d. c. 184. n. 4. p. 1. Gonzal. num. 16. ubi refert, fuisse ito resolutum in vna *Barcinonen* parochialis de anno 1601. coram Card. Sacrae, & in vna *Abulen* & *Zamoran* brevij, iurum de anno 1594. coram Pena, Decretum enim prius n. 19. post alios, clausulam huiusmodi, *Vocatus vocandus*, facere ut processus exequutoris, qui aliis est extrajudicialis, sit, & esseque debeat iudicialis, idque ita hac eadem clausula posita in gratia, *Si euidentem*, ex nonnullis Rotæ de-

cisionibus tradit etiam Mart. d. claus. 196. n. 1. qui n. 6. 9. eum segg. addit, falsique probat, quod hæc clausula apponita in scripto conditionali, *Vocatus vocandus, si inuenieris talem & si situm Sacerdotum*, &c. de iurisdictionem conditionalem, ac proinde processus & sententia inde sequuti siue cause cognitione, sunt nulli ipso iure; subdens n. 8. id locum habere, si procedatur contra absentem, secus si e contra presentem, quia illi est impendendum, cur non opposuit ad istud defectu preparatorie cognitionis.

Illud demum, quod supra dicimus, nimirum talem mixtum exequutionem vigore huius clausule debere adhibere causæ cognitionem iudicalem, seu assumere partes Iudicis, intelligi debet, modò ad sit, qui ad illum actum vocari debeat, seu legitime contradicitor: nam si nullus huiusmodi sit, licet ad sit in scripto hæc omissa clausula, *Vocatus vocandus*, adhuc nunc proceditur extrajudicialiter, ut post alios docet Nicol. Gare. d. p. 1. cap. 2. n. 139. eum duobus segg. præcipue ex nonnullis Rotæ decisionibus, licet olim contrarium senserit eadem Rota apud Bellam. d. c. 617. Atque in hoc differt clausula hæc, *Vocatus vocandus*, seu, *qui sursum vocandi*, seu etiam clausula, *Servatus servandus*, (quam huc equipollere super diximus) ab illa, *Vocatus, quorum interest*, quoniam per hanc semper aliqui vocandi erunt, cum semper sit, qui interesse habent.

Tertius effectus est, ut stante hac clausula, requiratur semper citatio, ut resoluunt Aloy. Riee in *Præfati* Ecclesiasticis, d. c. 108. n. 6. in prima impress. alias rescript. 95. in secunda impress. Monet. d. cap. 7. n. 269. eum segg. Rota d. c. 10. n. 1. de rescript. & d. c. 12. de offic. deleg. in nunciis, Beloi. conf. 1. num. 1. vol. 1. Rota d. c. 707. n. 2. p. 1. in post. Farin. alias p. 1. recent. ubi quod operatur ut nisi in eorum interesse habentes, sententia sit nulla. Quod ex eo patet, quia causæ cognitio iudicialis adhiberi non potest sine citatione eorum, quorum interest, ad notat per Ruin. conf. 76. n. 18. vel. 3. Guzz. d. conf. 1. n. 1. & conf. 92. num. 31. Cardin. Mantie. de censuris, ultim. volum. lib. 11. tit. 1. n. 12. *versus* nec ubi n. 11. bleocor de arbit. §. 19. num. 3. Plures autem casus, in quibus citatio desideratur, alios multos plures, in quibus illa non requiritur, ac proinde quod stante hac clausula interuenire non possit, nec debet, enumerat lastissimè Monet. d. c. 7. n. 273. eum multis segg.

Vnde hæc clausula operatur, ut actus sine citatione factus inualidus sit, ut dictum fuit in *Ferrariem* honorum 16. Junij 1614. coram Danzeto, impressa per Farin. d. c. 124. n. 4. p. 1. recent. ubi pariter tenum fuit, hanc clausulam debere iustelligi de aliis, qui forsitan possent pretendere interesse ratione possessionis, vel proprietatis. Importat etiam, ut quis sua possessione privari non possit sine citatione, ut dictum fuit in *Medialanen* beneficij 10. Martij 1614. coram Andrea, impressa per Farin. d. c. 15. n. 4. p. 2. recent.

Quartus effectus est, ut stante hac clausula debeant quoque exaudiiri iura iurisdictionis, cdm id ad cognitionem causæ exigatur, ut ex Socin. seu. conf. 31. col. penult. lib. 1. Signorol. conf. 103. n. 3. & Martil. segg. 1. 8. tradit Menoch. d. p. 19. n. 4. Monet. de censuris, ultim. volum. cap. 10. n. 169. *versus*.

Ex quibus inferitur, ob eandem requiri, ut servetur ordo iudicialis, ut docent Peregr. *ver. lib. 4. tit. de iud. n. 96. in fin.* Mart. d. claus. 196. n. 9. Causalco. d. c. 46. n. 41. p. 1. Cardos. in *Præfati* Iudicium, *verb. claus.* n. 44. Mari. Amion d. lib. 1. rescript. 19. h. 3. Campan. d. c. 13. num. 108. Rot. d. c. 102. sub num. 3. p. 1. d. c. 11. Monet. d. cap. 10. n. 269. subdens exigi, ut terminus statonitur,

intra

iurta quos possint partes suas asserere probationes, & hinc inde adducantur exceptiones, & replicationes, si quas adducere volunt partes; & in summa, quod debeat talis Index, seu mixtus executor, ea omnia facere, ad quae Index tenetur: nam hæc clausula illum satis adstringit ad procedendum ordinariæ, & causis cognita, vt voluit Vercell. decis. 86. n. 4. part. 1. Maschel. de Commis. part. 1. pag. 491. n. 1. in 1. impres.

- 17 Quomodo effectus est, vt in literis Papa operetur, quod executor non possit subdelegare alteri, ex adductis per Cels. Vgon in tract. claus. pag. 48. col. 1.
- 18 Sextus effectus est, vt tollat vinum sobrietatis, vt docent Card. conf. 42. n. 1. in fin. & n. 1. Mart. d. claus. 196. num. 10. Menoch. de arbit. conf. 101. n. 140. Aloyf. Rector. in collect. decis. p. 4. collect. 801. vers. item hoc, Card. Tufch. d. concl. 317. n. 1. Gonzal. ad reg. 3. Cancell. gloss. 9. in arbor. num. 126. Nicol. Gar. d. p. 1. sup. 2. §. 1. num. 140. Theod. de Rubens d. claus. 814. n. 10.
- 19 Septimus effectus est vt posita hæc clausula in gratia, si in euidentem, &c. operetur quod non possit procehi extraiudicialiter, sed debet procedi iudicialiter, Theod. de Rubens d. concl. 814. n. 4.

CLAVSULA CLXXXVI.

Volumus autem, &c.

Hæc clausula sic extenditur; Volumus autem, quod infra annum à die præsentium computari, redditum sexaginta ducatorum bini finodi della Prapissima realiter, & cum effectu assignare omnino teneamus, quæ quidem importat formam in hoc fuisse mandatum respectu modi, & ideo ab illa non potest recedi, si quis miles, si eorum ff. de acquir. hered. si enim non fuerit adimpletum, censetur mortua substantia facti, Bart. post Oldrad. in l. 1. §. si plures, num. 11. ff. de exercit. milit. & fuit dictum in Compellerana Conuentione 10. Iunij 1601. coram Carduba, & in terminis huius clausulæ in Palentina Baronia. 20. Marij 1603. coram Atrebaen. & in Comarlen & Ferrarien. Præpositura 15. Decembrij 1615. coram Rembolde, in vers. quantum attinet; ita vt si non fuerit serua forma, contrarius concessio, ad notata in l. hoc in portellum, C. de sacrosanctis Ecclesijs, & in l. cum tu. ff. de translat. & in l. hoc consultiissima, C. de testam. & in puncto fuit resolutum in dictis Palentina Baronia, & Comarlen, ac Ferrarien. Præpositura.

Clausula Volumus autem quod infra sex menses novam provisionem expedire, &c. intelligitur à die habita possessionis pacifice, vel quod per eam steterit quominus illam adificamus, p. ut decis. 51. num. 1. lib. 1. & decis. 328. lib. 1. Aehil. decis. 112. de priuile. Caputaq. decis. 16 p. 1. & decis. 148 p. 1. Theodol. de Rnb. d. p. 4. concl. 817. num. 2. vbi n. 3. addit quod si tante intruso non renetur facere diligenter pro illo remouendo.

CLAVSULA CLXXXVII.

Vsq; ad tertiam generationem.

- 1 Concessio quando facta est vsque ad tertiam generationem ipsam acquirenti, à qua incipere debet, remissa.
- 2 Generatio finitæ, ad quam emphyteusis conce-

sa fuit, tenetur directus eandem hereditatem, aut descendentiis accipiens renouare.

- 3 Ampliatur, etiam si dominus directus velit emphyteusim ad se reuocare sibi, & sui visum retinere.
- 4 Ampliatur deinde, etiam si in iustitiam suæ appositæ clausula, Quod finitæ generationibus emphyteusis libere ad ipsam dominum, seu Ecclesiam cum melioramentis reuertatur.

Quando concessio facta est vsque ad tertiam generationem ipsam acquirenti, à qua incipere debet, & quas personas includat vide Menoch. conf. 83. Mart. de claus. p. 1. claus. 77. à princ. Stephan. Grat. discept. forens. 88. n. 27. cum seqq. Rot. decis. 818. & 819. apud Farin. in collect. 1. nouissimam.

Finitis generationibus, ad quas emphyteusis concessa fuit, tenetur dominus directus eandem hereditatem, aut descendentiis accipiens renouare, vt docuit Bart. in l. 1. §. permittitur ad fin. ff. de aqua quot. quæ constantissime sequuntur Villalob. in arbor. commun. spin. verb. emphyteusis, 2. n. 49. Aloyf. Ricc. in collect. dec. p. 4. collect. 1359. & alij, quos refert Gabell. 3. commun. tit. de iure emphy. concl. 1. in princ. & in Sacro Rotæ Auditorio sæpe fuisse testatum, tenetur Card. Mant. de tacitis, & ambig. commun. num. 1. lib. 1. lib. 1. §. 1. n. 1. & in Regno Lusitanie comprobabilissimum dicunt Gar. decis. 41. à princ. Valac. conf. 101. & 117. Cabed p. 1. decis. 105. Molin. de iustit. tract. 2. disp. 484. Rebell. de obligat. iustitiae par. 1. lib. 19. §. 19. Cald. Pereira de renouat. emphyteusis, §. 8. n. 2.

Amplia procedere, etiam si dominus directus vellet emphyteusim ad se reuocare sibi, & sui visum retinere, vt tradit Cald. Pereira d. §. 8. cum seqq. & nouissime quæstionum forens. conf. 48. n. 1. & conf. 43. per eorum, malis probare conatur hoc in renouand. esse hereditarium, & transire in quoscunque heredes.

Amplia deinde procedere, etiam si in inofficium sit appositæ clausula, Quod finitæ generationibus emphyteusis libere ad ipsam dominum, seu Ecclesiam cum melioramentis reuertatur, vt tradit Cald. Pereira d. §. 8. n. 18. & obiteræ proximè notat Regni Lusitanie iustitissimus cum ratione, probat Valac. consil. 123. in fine.

CLAVSULA CLXXXVIII.

Vt asseritur.

- 1 Narratio non tenet dicere partem, nec impetrans quicquam videatur affirmare, operatur clausula, Vt asseritur.
- 2 Locutio affirmatiua vt non possit dici, operatur, Vt asseritur.
- 3 Narratio libera à narratione verificatione clausula, Vt asseritur.
- 4 Confessio narrationis ne dicatur facta, operatur clausula, Vt asseritur.
- 5 Assertio facta per verba impersonalia, & enunciatiua, probat in prauidium renouantem, & ad fauorem tertij.
- 6 Clausula, Vt asseritur, non refertur ad narrationem, sed ad provisionem.
- 7 Narratio partem præsentem, quando dicitur, Vt asseritur, vel Vt asserit.
- 8 Clausula, Vt asserit, relata ad personarum, si accesserit consensu rituali, remanet iustificatiua.
- 9 Clausula, Vt acceptatus, quid importet, remissum.

10 Claus.

de retrahere in. 1. §. gloss. 11 n. 79. Vulpi de praescriptio-
num, & auctor. significat. sub hac dist. pag. 3. Cened.
pag. lib. 2. canonicorum & practica. quod. frag. 2. Grat. de
dist. iust. dist. 1. Torrellen. de particulis. cap. 2.

3 Ilia dicitur et negraria, & exclusiva, ac lepararia,
est, qui generat iter, ubi Archid. ann. 3. vers. Affine, de
procuratione lib. 6. et ibi lozan. And. n. 1. & Dominie.
et versuare que sit natura litoris dicit Affine, Colm.
in pragmat. Seditio in de collationib. §. item in super,
vers. Affine, Bald. in lida operari per n. 96. Vulpel.
lib. bar. dist. pen. 1. Cened. d. sup. 2. m. 1.

3 Aliquam enim dicitur inclusionem, ut in ca.
de decimis ubi, *cap. cum sit illorum* 2, 3, quod si vbi glo.
verbi. *Alibi*, *cap. cum sit illorum* 2, 3, quod si vbi glo.
verbi 4. Iusdem videtur ex predictis, huiusmodi dicitur
Alibi, secundum inveniuntur materiam accipiendam
esse 2, 3, 4, 5, addit, quod quando dicitur *Alibi*
procedat negatiua, tunc fiat inclusiua; si vero ista
dictio ponatur simpliciter, & non procedat negatiua,
tunc fiat exclusiua.

⁴ Bald. *de iur. i. G. e condition. inf.* dicens quod si uirum de dote lucanda, si uxor abique filiis decesserit, prodest etiam quod cum vno tantum decedat, refert Volpel. *sub hac diff. n. 1.*

Pro *Sine*, aliquando apud Comicos, videtur hęc 6 dictio, apud Oratores verò non ita. Plant. Si absque me flores. Itaque satius est dicere, sine iniuria, quàm absque iniuria, sine vlla dubitatione, quàm absque dubio.

Aliquando hæc deſ. accipitur illarum, cap. 1. 3. 1. 5
diſt. Colm. in verb. Ac, fol. 214 Cened. in ſeq. 6.
num. 1.

Interdum accipitur familiaritatis, & comparationis, & denotat familiaritatem, seu comparationem, *Clem. 1. 5. 1. de indic. l. 1. C. de error. Adversus Manducos. verb. Ac. fol. 14. Dec. conf. 362. aver. rurs. l. Cened. l. sing. 16. v. m. 4.*

LiQ. *Aeternum*, de sui natura est ampliatius, vt per 7
Seraphim. *decif.* 63. n. 1.

Dictio IV.

Ac fit.

1. *Fiduciam impertat dict.* Ac fi.
2. *Similitudinem, sed non per omnia de notat dict.*
Ac fi.

Fictionem impostat hæc diſtio, vt *ex l.ſi alterius*,
ff. de herediſ. inſtit. tradit Paul. Montan. de iur. &
curat. cap. 17. num. 14.

Denotat etiam similitudinem, sed non per omnia
lfi. deferrent. ff. quibus modis pignus. & fingit factum,
 quod verè factum non est, gloss. in l. quoniam. ff. de
 bonis amittitis, l. sed pignus, & fact. d. c. ut in *Compens.*
lura parantur 25. Januarij 1603. coram Litta,
 impetrat per *Farin. decij. 8. m. l. p. 1. verna.*

Dictio III

Ac.

- 3 *Coniunctio copulativa est regulariter diff. Ac.*
- 3 *Argumentum verum diff. Ac.*
- 3 *Accipit^{ur} propter inter duas orationes perfectas, non re-
trahit in sequenti quodlibet expressum in pre-
cedenti.*
- 4 *Diffinitiva pra. id est, aliquando accipitur diff.
Ac.*
- 4 *Illud^{us} aliquando similiter diff. Ac.*
- 4 *Sive utrobisq^{ue} accipitur in dictione denotat diff. Ac.*
- 4 *Ampliativa ut sui natura est diff. Ac. etiam.*

¶ Regulariter hac diffinitio est connectio copulati-
 1 uae, & ponitur per *Et*, *1. 2. 4. 6. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834.*

4 Al quando accipitur dispositiue pro, *Id est, l. de terminis, & ibi gloss. verb. Ac. C. de sacros. Eccles. l. fa-
citur. C. de fidei offer. l. ubi. Luc. de Penna, Colm.
Mandof & Crned cunctis is.*

Auguſt. Ea beſede Diſpoſit.

DICTIO V.

Accipere.

1. *Domini translationem impertat verbum Accipere.*
2. *Accipere, & Capere differunt.*

Importat hoc vestum dominij translationem, ex
notatis per Cal Pe. exa. de emp. & vendit. cap. 18.

Accipere, & *Capere* differunt, quia *capere* cum effectu dicitur, *accipere* verò etiam si quis non sic accipiat ut habet, ita ex l. in aliud 71. ff. de verbor. signif. vbi Alciat. colligit Galganet. de differens. in dand. lit. l. i. §. 8.

DICTIO VL

Ad.

- 1 *Debetur referentur de vi, & effectibus locuti di-*
ctionis agere.
- 2 *Foris sonant dictio Ad.*
- 3 *Includit aliquando accipitur dictio Ad.*
- 4 *Tempus, numerus, cuiusdam, cui adicitur, inclu-*
dit dictio Ad.
- 5 *Vicinitatem, non intransigentem nonnunquam im-*
portat dictio Ad.
- 6 *Causam finalem interdum denotat dictio Ad.*
- 7 *Comitantes quandoque importat dictio Ad.*
- 8 *Attonitificatio dictio Ad., quando adicitur ad ali-*
quodque plurimum per bonum autem per alium.
- 9 *Perfectionem alius designat dictio Ad in compo-*
sitione.
- 10 *Luxa, seu Supra, importat nonnunquam dictio Ad.*
- 11 *Infinitum factum ad demum dicitur, siue sit*

A A A x

prope

- 3 *Ad summum, vel ad tempus, vel ad numerum* refertur, Cic. *pro Milon.* Quatuor, ad summum quinque, suorum iocenti *Ad summum* idem quod in summa. *Ad extremum, ad posteriorem, ad ultimum,* pro denique usurpatur.

DICTION VII

Adco.

- 1 Valde. *fer.* Multum, aliquando importat dictio Adco.
2 *Declarativa, & continuativa eiusdem qualitatis est* dictio Adco.

Hic dictio pro Valde usurpatur. Virgil. *Georgic.* Multa adeo melius gelida se nocte dedecit. Et Terent. pro *Adulterium* accipit. Adolescentem adeo nobilem, refert Vulpell. de *prepos. sign. sub dict. Ad.* post num. 14.

1 *Declarativa & continuativa est eiusdem qualitatis.* *Livius geminus, & adeo fide passus.* *Gabin. conf. 1. 1. n. 19. 22. & 24. lib. 1. Marc. var. res. lib. 1. cap. 103. num. 16.* vbi hoc intelligit, quando est iuncta cum dict. *Quod.*

DICTION VIII

Ad hoc.

- 1 *Restrictiva est dictio Ad hoc, & modum restricti.*
2 *Ad hoc, denotat idem quod ad effectum eorum,* quae sequuntur.
3 *Iuxta hoc, in Secundum hoc, importat dictio* Ad hoc.

Fic dictio restrictio, & modum respicit, *l. quihus. de iur. & Terentius, vbi* Burt. *de cond. & demonst. Alciat. conf. 5. in princip. lib. 9. in 2. impress. Vulpell. de prepos. sign. sub dict. Ad.* post n. 14.

2 *Denotat idem quod ad effectum eorum, quae sequuntur, ut in 1. 1. in princip. de quest. poss. & in cap. ad hoc. 89. dist. Mandolus gloss. facili. & valetur in verb. ad hoc. fol. 175. Cened. pati lib. praet. & canon. quod singul. 49. num. 1.*

3 *Item accipitur, si est, iuxta hoc, seu secundum hoc, in iur. & ad hoc, & ibi Luc. de penna exponit ad hoc, id est iuxta hoc, & de sentent. lib. 12. Burt. in Ex-
trimag. ad repraesent. in verb. ad hoc. Cened. d. sing. 49. num. 12.*

DICTION IX.

Adhuc.

- 1 *Tempus respicit tum praesens, tum etiam futurum* dictio Adhuc.
2 *Præterea aliquando importat dict. Adhuc.*
3 *Adhuc, in quo differt ab Haecenus.*

Ad tempus refertur tum praesens, tum etiam futurum, Cic. *1. de Ver.* it adhuc non Veneti; sed P. N. utius. Idem lib. 2. de *si non in princip.* Adhuc hac etiam. Idem lib. 6. epist. Tamen adhuc non feci. Idem lib. 7. epist. hic adhuc non legisse turpe est.

Angust. Barbosa de Dilectis.

Interdum pro *Præterea* usurpatur, Cic. *de amicis* Nisi si quid adhuc forte vultis.

Ita hoc autem differt *Adhuc* ab *Haecenus*, quia *adhuc* de tempore usurpatur, *haecenus* de re accipitur, & ideo minus recte dicitur: *Haecenus* ita sensu, quam, *Adhuc* ita sensu, ut per Vulpell. de *prepos. & adverb. sign. sub dict. Ad.* post num. 14.

DICTION X.

Adiudicare.

Hoc verbum propriè pertinet ad iudicia ditionis, *licet Labeo, in princip. ff. famil. heredit. gloss. in l. si est res rei de publi. rem act.* quam dicit notabilem *Isid. in 5. quodam. l. si res de allion. in 1. col. refert Pet. Henricq. epist. 2. lib. A. in fine.*
Adiudicare, & abdicare, differunt, ex adductis per Galganet. de *diff. individuum.* lib. A. n. 17.

DICTION XI.

Admodum.

Dicitur quasi admodum, ac proinde significat *idem, ac Valde*, quia ad modum quod est, *facit est Cic. 6. err. Erat admodum a. plium, & excellens* signum cum stola. Idem *de Amic. & Parv.* admodum familiares. Idem *in Brer.* Nam planè quidem perfectum & cui nihil admodum desit. Refert Tursellin. de *particul. cap. 7.*

DICTION XII.

Admonco.

Verbum hoc non inducit mandatum, *l. idemque, & si quis ea quae mandati.* Nicol. Mozz. de *contrah. & mandati. de substantiis mandati, n. 9.*

DICTION XIII.

Aduersus.

Componitur haec dictio ex *Ad, & versus*, quod idem sonat quod *Erge*, Cic. *lib. 1. de natur. Deor. Pietas, & iustitia aduersus Deos.* Idem lib. 1. Offic. Adhibenda est reuerentia quædam aduersus homines. Interdum pro *Contra* usurpatur. Cic. 1. in *Ferr. Pecuniae conciliata aduersus leges, aduersus* Rempubl. Idem *Attic. lib. 14.* Noo contendam aduersus te, si duritorem te præbes.

DICTION XIV.

Aequaliter.

- 1 *Aequalitatem vocantur aliquando non significat* dict. *Aequaliter*, sed distinctioni inter vocatur.
2 *Aequaliter id est eodem tempore, quando interpretatur.*
3 *Dictio Aequaliter modum importat in successione hereditaria.*

Dictio haec idem sonat, quod *Aequè*, de qua infra; aliquando tamen ooo significat aequalitatem.

A A a

teratrem vocationis, sed distributionem inter vocatos, ut veniant in capita, non in stipendia, arg. *libertatis*, §. *præterea* §. *si sine*, §. *de bonis liberi*. Albert. Bruni, *conf. 72*, post med. Tiraquel. de retrall. §. *sign. 5*, §. *11*, gloss. 6. *num. 1*. Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 7*, §. *4*, §. *1*. [Roma decisi. 100, num. 19 apud Paul. de Rub. *num. 8*.] *divers. aliis* p. 6. *verum*, ubi quod tuus imponat vocationem in capite, quando plures eodum verborum contextu sunt instituti æqualiter, & *num. 10*. qualiter sit intelligenda claus. *Pro æqualibus portionibus*.]

Interdum non denotat, quod pariter vocentur instituti, sed interpretatur *Æqualiter*, id est, eodem tempore, Bart. in *l. si finis*, §. *si autem*, num. 1. per illum text. *de damno infecto*, ubi infert ad concordiam testium, Rom. *conf. 301* vers. 5. Oldrad. *conf. 178*, *la. in l. aquæ in princip. & ibi* Gomez num. 8. *Institu. de alio. Tiodat. in tract. de testib. p. 2, cap. 7*, num. 5.

Et ita dictio *Æqualiter* multum importat in successione hæreditaria, Paris. *conf. 18*, num. 8. *vol. 2*. refert Cened. post lib. *prati. & canon. quest. sing. 77*, num. 4.

DICTIO XV.

Æquæ.

1. *Æquæ ab æquo dictum, interdum absolute ponitur.*
2. *Distributiva est dictio Æquæ, adæd vt si institui sint filij fratris, & Titius æquæ, quilibet eorum in virilem admittatur.*
3. *Causa aliquando non æqualiter coniungit distributionem Æquæ, sed cum disparitate.*
4. *Participare in totum non solum in qualitate, sed etiam in substantia est de natura distributionis Æquæ.*

Aduerbiū hoc ab æquo dictum, interdum absolute ponitur, Cic. *lib. 1. epist. 15*. Tamen nemo erat, qui cum eodem liberatus, quam tecum; & pauci, quibus cum æquæ liberatus. Saepem cum *ac*, vel *æque* coniungitur, Cic. *de amicis*. Quis esset tantos fructus in prosperis rebus, nisi haberes, qui illis æquæ, ac tu ipse gauderes: Idem *lib. 1. epist. 43*. Sed me colit, & obicit *æquæ*, æque illum ipsum patronum suum. Nonnunquam cum *et*, vt *Pi. annecturus*, Cic. *Philippic. 1*. Possimne igitur in Antonij iatrocinio æquæ esse, vt hi &c. Idem pro domo sua. Itaque libentissime predicabo Cn Pompeium studio, & auctoritate æquæ vt vnumquemque veterum pro salute mea laborasse.

Distributiva est hæc dictio, adæd vt si institui sint filij fratris, & Titius æquæ, quilibet eorum in virilem admittatur, ac si omnes nominati essent, *liberum*, *quod de herede instituit*. Panorm. in *cap. Ray. num. 5*, & ibi Bero. num. 50. *de testam. Dec. conf. 81*, num. 2. *tom. 2*. Alex. *conf. 55*, num. 5. *vol. 4*. Cened. post lib. *prati. & canon. quest. singul. 77*. Vulpell. sub hac dict. pag. 30. Grat. *de dist. 10. dist. 8*, num. 11.

Aliquando tamen non æqualiter coniungit casus, sed cum disparitate, vt per Bart. in *l. si finis*, §. *si autem*, num. 1. *de damno infecto*, Roman. *conf. 301*, vers. 4. Gomez in §. *æquæ*, num. 8. *Institu. de alio. Alexad. conf. 55*, num. 3. *vol. 4*. Cened. *dist. sing. 77*, num. 1.

Natura huius dictionis est in totum participare

non solum in qualitate, sed etiam in substantia, &c. est. Cuius unum ad fin. *de si dicam liberi*, interdum, *de herede instituto*, *de legata inuoluitur in fine*, *de leg. 1. si dicam nulli*, §. *si si dicam nulli*, in fine. *Juncta gloss. verb. acqui. de leg. 1*. Coten. *conf. 75*, num. 14. *et conf. 142*, post num. 4. *vol. 1*. Gomez in d. §. *æquæ*, num. 8. Mandos. in gloss. *fatu. 4*, & in ipsa, in verb. *acqui. fol. 191*. Alex. *conf. 170*, col. 1, *vol. 5*. quos refert Cened. *dist. sing. 77*, num. 11.

DICTIO XVI.

Alias.

1. *Dilectus referuntur de vi, & essetibus huius dist. agentis.*
2. *Formam, & solemnitatem inducit dictio Alias.*
3. *Conditionem aliquando importat dictio Alias.*
4. *Interpretatur interdum dictio Alias, id est, alio casu.*
5. *Exclusiue quandoque ponitur dictio Alias.*
6. *Locū aduerbiū est dictio Alias, & sign. ficut idem, quod alio loco.*
7. *Temporis aduerbiū est dictio Alias, & sumitur pre aliquando, vel alio tempore.*
8. *Qualitatis aduerbiū est dictio Alias, & ponitur pro aliter, vel alio modo.*
9. *Diminutivum aliquam requiritur videtur operari dictio Alias.*
10. *Dictio Alias non semel iteratur.*
11. *Excludere vñum, vel quādam, cui adiungitur, & alia includere, est in natura dict. Alias.*

De vi, & essetibus huius dictionis vide Bart. in *l. 1. §. de cond. & demonst. non 12*. Mandos. ad reg. 27. *Cancellor. de no. indicando l. iuxta formam suppl. minor. p. 19*, num. 4. *Rel. officio Cancellor. rub. de reg. minor. §. monasterium*, in verb. *Alias*, Vulpell. de *propos. & adverb. significat. sub hac dict. pag. 7*. Gonzal. ad reg. 8. *Cancellor. gloss. 14*, n. 2. & §. *se. Tui. ch. 2. lib. 1. D. caut. 241*. *C. ened. post lib. prati. & canon. quest. singul. 61*, num. 8. *1*. Turlestin. de *paricid. cap. 12*. *de n. 7*. Grat. *de dist. 10. dist. 9*.

Formam, & solemnitatem indicat hæc dictio, *1* *de hu. ubi Bart. de translat. Tiraq. de retrall. conu. §. 4*, gloss. 7, num. 14. Chailan in *consuetud. Burgund. rub. 7*, §. *3*, verb. *Auremum*, num. 1. Et interpretatur aliter, vel alio modo, quoniam expresse, Gonzal. ad reg. 8. *Cancellor. gloss. 49*, n. 1. & §. 3.

Aliquando importat conditionem, sicut dictio 5 *Aliquis*, vt in *l. iudicia*, circa princip. & ibi gloss. *verb. alius*, §. *de negot. gestis*, *lib. 1. dist. 1*, & de *in iur. Bart. l. 1. vers. 5*. *de cond. & demonst. Tiraquel. de retrall. tit. 1*, §. *3*, gloss. 6, num. 1. Capes. *conf. 71*, num. 19. Grat. *conf. 14*, num. 1. & 4. *vol. 1*. Socia. *conf. 51*, num. 9. *vol. 1*. Petr. Henric. *resp. post lib. 2. dist. sub n. 1*. Vulpell. sub hac dict. num. 1. *pag. 7*. Cened. *dist. sing. 62*, num. 4.

Interdum interpretatur, id est, *Alio casu*, vt in *l. 4* *quæst. antea*, §. *molier testimonium*, §. *de testam. Mant. decisi. 316*, num. 1. in fine. [Nouissimè Distec. Narbona de *ate ad omnes bonorum alius requisit. ante. 15*, §. *10*, n. 1.]

Quandoque ponitur exclusiue, Cened. *dist. sing. 62*, num. 5. in princip.

Nonnunquam est aduerbiū loci, & significat idem quod *Alio loco*, vt in *l. ad reg. §. quid si res, §. de acquir. rerum dominicis*.

ponit totum de genere. Vnde si dicatur, Aliquis
 icolaris legit, intelligitur, quod non omnis schola-
 ris legit. Sin autem ponatur negatiue, veluti, Non
 aliquis scholaris legit, tunc totum dicitur, & æquipol-
 let vniuersali negatiue, & pende est, ac si dicatur,
 Nullus scholaris legit, gloss. *verba subijcitur, in cap.*
cum dilectus, de consuet. Nat. c. 15. n. 7. 200. 4.
Ruin. conf. 60. num. 11. tom. 3. Cened. d. sing. n. 8.
& 9.

Comprehendit hæc dictio omnes personas ab-
 que vlla distinctione, gloss. *ver. aut eorum parte, in*
d. Clem. 1. de foro comp. cum citatis à Cald. Pereira de
peroff. dilig. cap. 1. n. 1. Card. Tusch. d. cenc. 141 n. 8. &c.
cum eius natura sit, quod apponatur ad singulares
personas. Ideo non continet vniuersitatem docet
Gemin. conf. 5. n. 7. versum sub istis verbis, quem
refert Card. Tusch. d. lit. d. conclus. 169. n. 4. vbi n. 5.
post Signorol. conf. 188. num. 7. subdit, non compre-
hendere etiam personas singulares, quibus obuiat
ius commune in illa dispositione, vel ubi sequere-
tur facultas, vel absordum, & num. 6. cum eodem
Signorol. d. conf. 188 n. 11. patet restringit ubi re-
putatur natura eius de quo agitur, quia tunc dictio
aliquis non comprehendit omnes.

Et licet sit concepta in numero singulari, apta est
 tamen comprehendere plures, & idco æquipollet
 numero plurali, vt per Peteg. *de fidelem. artic. 19.*
n. 17. & artic. 32. n. 61. Fulgoc. cenc. 47. num. 1. quos
refert Rosin. London. d. 13. Ad art. 1615. coram
Card. Causario, inopella per Farin. d. c. 68. num. 5.
p. 1. recet.

Vnde licet profertur in masculino genere, com-
 prehendit etiam femineum tradunt Dec. *in l. si*
quis id quod, & in l. 2. n. 45. ff. de reg. iur. & conf. 107.
num. 1. tom. 1. A. erin. conf. 19. Alexand. conf. 4. lib. 2.
Roland. conf. 82. vol. 1. Aul. ad cap. 1. Prætorum, in
gloss. de nuptia personis num. 8. Sord. de alim. lit. 1.
quæst. 11. n. 1. Stephan. Gratian. distep. foref. ap. 58.
n. 1. cum seg. Cened. d. sing. n. 0.

Terminus cui adicitur, intelligitur latè, & con-
 tra propriam significationem, *Idem. l. 2. n. 0.*
vol. 1. & conf. 19. n. 1. vol. 1. Sord. conf. 43 n. 8.
in l. si inquam, verb. omnia, 4. 4. Sord. de alim. lit. 9.
quæst. 16. num. 15.

Restringitur tamen hæc dictio secundum subie-
 ctam materiam, vt post Gemin. *conf. 19.* tradit Card.
Tusch. d. om. l. 1. n. 45. num. 6.

Et aliquando diminutius est, ex adductis per,
 Cassin. *in consuet. burund. prob. 4. verb. Nam una*
chele, pag. 361. [Nam ad ista parti verificatur in
maxima parte. Hemmo l. 8. gloss. 5. & 6. num. 1. tit. 4.
p. 1. & dictio, Aliquo, etiam in minimo verificatur.
Anell. Amat. conf. 1. n. 35.]

ff. de rec. arbit. Socin. conf. 142. num. 3. & 4. vol. 1. Petz.
Hentiq. resp. ap. 5. 2. post n. 1.

Idem importat quod, quomodoque, & sunt ge-
 neralis, & prægnans, ac optentur vt veniant ea,
 quæ aliis in conditione non comprehenderent,
Curt. iun. conf. 177. n. 6. & 7. Berzabol. de clau. ad in-
firmum, claus. 16. gloss. vi. num. 1.

Diminuit aliquando de proprio significato, ex
 adductis per Tirac. *in l. si tanquam, verb. omnia, n. 14.*
ante mod. C. de reuel. datat.

Dictio XXIV.

Aliquid.

- 1 Formam, & solemnitate inducit dictio Aliiter.
- 2 conditionem denotat d. Aliiter.
- 3 Dicit. Aliiter significat in contrarium.
- 4 Iteratur aliquando dict. Aliiter.
- 5 Cum Et & Vt coniungitur interdum dictio Aliiter.

Formam & solemnitate inducit hæc dictio *Id.*
hu. & ibi Bart. ff. de translat. l. de. vers. quare an ci-
uilem, C. de vend. reb. ciuilib. lib. 11 Roman. conf. 66. vers.
hu. tamen non abstantibus, & conf. 400 Alex. conf. 29.
vol. 1. vol. 6. Iul. conf. 167. vol. 1. alim. post princip. vol. 1.
Tirac. de retract. conu. 8. 4. gloss. 7. num. 14. Nat.
conf. 371. n. 1. vol. 1. Ruin. conf. 92. n. 1. vol. 2. Cassin.
in consuet. burgundia, tit. 7. 5. 3. verb. auerement, n. 1.
Cened. sing. 61. n. 1.

Denotat conditionem, seu scit conditionalem
 dispositionem, & tunc accipitur p. o. alia, Tirac. *de*
retract. tit. 1. 5. 8. gloss. 6. n. 1. Cened. n. 62. n. 1.

Ista dictio significat in contrarium Cite lib. 3.
epist. 7. Tu si aliter existimas, non errabis. Idem. l. reie.
lib. 6. epist. 9. Non fuit sciendum aliter.

Aliquando iteratur, C. 1. *ep. 9.* Sed aliter leges.
 aliter philosophi collant stitias. *Idem. d. Artic. lib. 1. 3.*
 Aliiter enim cum tyranno aliter cum amico viuunt.
 Plerumque copulatur cum ac, atque, et quàm, C. 1.
lib. 6. epist. 12. Nec sim saluus si aliter scribo, ac sen-
tio. Id. lib. 2. epist. 3. Sed aliter atque ostendat,
facio. Id. lib. 14. ad Artic. epist. 11. De Antonij inter-
ibus nescio quid aliter audio, atque vt ad te scribam
Id. 3. Ferr. Nec aliter quam ego velim meum lau-
det ingenium.

Interdum cum Et & Vt coniungitur Cite *ad An.*
lib. 0. epist. 9. Quod de puero aliter ad te scripsit, &
 ad matrem de filio, Idem *ad Artic. lib. 1. ep. 1.* Illud
 quidem mutari si aliter est, vt oportet non video
 posse.

Dictio XIV

Aliiter atque.

Importat idem quod Aliiter quàm, vt in *l. qui re fbi*
commoda, ff. de iur. iur. Item iuris, & facti diuersita-
tem notat à præcedenti casu, l. 1. si res, ibi, aliter
atque si ab alio sit impeditum, ff. de eo per quem solutio
fuerit, l. qui seruam, ff. de interreg. adien. Rebuff. ad l.
promocionem. 46. vers. aliter atque ff. de verb. signif. pag.
mibi 145. Anchar. quæst. 17. n. 37. p. 1.

Dictio XXI.

Aliquo modo.

- 1 Modis similes, & maiores expressus comprehendunt
 verba, Aliquo modo.
- 2 Generaliter verba sunt, Aliquo modo, & operantur
 vt veniant ea, quæ aliis non comprehendere-
 rentur.
- 3 Diminuit aliquando de proprio significato verba
 Aliquo modo.

Verba ista sunt generalia, & comprehendunt
 modos similes, & maiores expressis, si sunt ge-
 minata gloss. in *Clem. 1. de re iudic. & in l. cum pane,*

nos, cenſetur, quod teſtator mandauit celebrari tot Miſſas in hei-domada per Petrum, vel alium Sa- cerdorem, necelle eſt, quid Petrus uel alius Sa- cerdos, non uero iuſſit eſſe ha- ſu Sacerdorem eſſe quam doctriam reſeruet, & ſequitur Mandol.
in d.3. program. in uerb. ad ſel. 126 Cened. ſup. q.4. uer. 3. Extenſe enim, quia in tantum importat eandem qualiteratem, & ſimilitudinem eius, de qua facti ſunt mentio, uel ſi ha inſinuata tribus fac- tibus, de feudo poſſe, & filius, & dicitur, quod decedente uo ſtat ſine filiis, ad alios deuſentis ſua poſſent, intelligitur de ſtatibus, uidelicet ad alios ſtatibus, non ad filios, quia non ſunt eiuſdem qualiteris Ita poſt Alex. uer. 404 incipit *conſuetudines. n. 4. ubi. a. rader Card. Tuſch. d. cenſetur 145. n. 7. ubi a. S. pariter extendit, etiam ſi in eadem oratione, qua reſertur ſolent ad illam orationem, in qua poſita eſt, & ad p. oxima.*

Terrò ampla, quod alio ista dictio est relatiua, & præteritua filium, & qualiteram præcedentem, vt procedat etiam apponatur verbum *quisque* enim: nam quidam hoc verbum *quisqueque* alio, adhibetur, adhibet iurelligeri, id est, similibus; nec vniuersale sitat *quisqueque* alterabit naturam dictiois *alio*, quod vt dictum est, relatiua est filium: Ita Ca. det. conf. 111. in fine, *alio 1. de arbit. vbi*, quod in, qui iuravit non petere reductionem laici ex causa enormis dei, neque ex quacumque alia causa, non prohibetur ex causa enormis, vel enormissimi damni petere; quia dictio *alio* certumque ad filia, prout refert Ca. Tolch. ad 241. n.9. In fin. *ibi tunc ex argueris*, nm. 10. ff. de pail. & in *lagnuicquid*, n. 1. qui admi. Alex. conf. 6. incip. ff. n. 26. v. ff. de iur. n. 1. lib. 4. conf. 70. incip. *Magrino*, nm. 10. v. nec alibi, lib. 6. Felin. in cap. *felix* n. 5. v. ff. de testat. de reip. v. l. ponit pila exempta, Roman. conf. 80. n. 9. in fine. v. l. hal. etiam, quod promittens solvere Bononius. Fezzaris, & in quocumque alio loco, non intelligitur de remotis, sed similis distat.

Ve. cum corarium, in o quod quando adicior
 velum *clique*; generale videlicet *Quis sumque*
 alius, vel *Quisq[ue]* nisi, quod tunc veniant maiora
 expensis, & fic ceteras, & dissimilis, tenent *Guar.*
conf. 16., num. 1. *lib. 2*. *Couat p[ro]d[ic]t cap. 15*. *Guar.*
in princip. *Barbat. conf. 14.*, num. 1. *vol. 2.* & *conf. 38.*
in p[ar]te alius, *vol. 2.* & *conf. 44.* *col. 6.* *verbo*, *vol. 3.*
Roland. *Valle conf. 5.*, num. 44. & *conf. 61.* *num. 41.*
vol. 1. & *conf. 27.*, num. 8. *vol. 4.* *Mandoli.* *in reg. 1.*
Canebat. *conf. 12.* & *in p[ar]te* *conf. 12.* *forma.* *in*
verb. *ve. alia* *quodam*, *Sud.* *conf. 9.* *num. 19.* *Rot.*
conf. 612. *in anag.* *Gom.* *in reg. de siensu* *cap. 2.* *verbo*
idem, *pag. milii 33.* *Bernmond.* *de publ. concub.* *in*
verbo *p[ar]te* *alius*, *vol. 1.* *C. ned.* *lib. 2.* *cap. 1.* *et* *lib. 2.*
1. 2. *2. 2.* *1. 2.* *lib. 2.* *num. 1.* *Sach.* *de m[er]ito*,
lib. 3. *cap. 37.* *sub* *num. 1.* *Gonzalez.* *lib. 2.* *Cancllar.*
lib. 3. *cap. 4.* *conf. 9.* *Stephan.* *Gerard.* *div. ep[ist.]* *for.*
cap. 162. *num. 21.* *Anon.* *Monach.* *2.* *conf. 61.* *1.*
num. 19. *Berthol.* *ad 27.* *griff.* *1.* *num. 1.* *1.* *1.* *1.*
Stella. *decif.* *num. 4.* *8.* *Menoch.* *conf. 48.* *num. 18.*
 & *conf. 1.* *6.* *num. 24.* *unde* *alio*, *quod dicitur* *alio* *qua*
ntum *conf.* *vel* *alio* *quod* *modo* *et* *in* *vinclis* & *in*
telligit *non* *solum* *de* *modis*; *sed* *etiam* *de* *mai*
oribus *finibus*.

Quia quidem contrarias sententias multipliciter componere possumus: i. ut scilicet prima procedat maxime in odiosis, quia dumtaxat tunc dictio *similia* finalia complectitur, non solum maiora expressis, Buttr. *conf.* o. *manu. l. Romanus. conf.* ga. *manu. l. 2. per. nec bene exemplum.* ubi bene ostendit finalia. Cardio.

Tulch. d. *conclaf.* 145. *num.* 30. Vel quando se iuratur
abstinere, verū *Qualiter* *et* *quomodo*, denotat
et comprehendere maiora et minora, vt per Cene-
d. *freq.* 4. *num.* 6. Secunda vero opinio procedit in
materia fuorabilia, et non refingibili, vt offen-
ditur Rura. *conf.* 103. *num.* 5. *vel* 3. Roland. *conf.* 5.
num. 45. *vel* 1. ubi iuratur, in his casibus maiora ex-
pressis comprehendit, et ideo quod si Princeps con-
cedit feudum abici, et quibuscumque aliis suis
heredibus, quod includitur etiam extranei, qui
aliis non includeretur, Roland. *vel* Valle *conf.* 61.
et 6. *et* *freq.* ubi loquitur in facultate legittimandi,
et quocumque alios, *et* *conf.* 5. *num.* 14. *lib.* 1. *Cas.* 7. *ulch.*
d. conclaf. 145. *num.* 35. vbi *num.* 14. post Alex. *conf.* 7.
num. 7. *lib.* 7. *ulch.* idem, quod ideo in concessione,
in qua dicitur *Aliis* intelligitur de simili, si adiecit
dictio vniuersalis *Quocumque* *aliis*, extenditur ad
maiore expressis. Vel quando verbum vniuersale,
quod adiecitur ditioni *Aliis*, debet capi vniuersali-
ter, et sine aliqua restrictione, quando profertur
ab homine, Rura. *conf.* 3. *et* 4. *vel* 1. Roland. *conf.* 1.
num. 17. *conf.* secundum seipsum *lib.* 1. *Cene.* *d.*
lib. 1. *num.* 7. *in fine.*

Quarto amplius, ut verificari possit hanc dictio in 7
similitudine, in specie, & in genere, ut per Verall
deris. 2. §. mem. 1. 2. 4. part. 2.

Quia d' amplia, vt repetat cōditionem, & quali-
tatem precedentis dispositionis in sequentem, vt
per Vinnium *decy.* 19., quem citat Aloy. Ricc. in
collect. decy. p. ant. U., § 9. C. d' *decy.* 8., num. 8. Sa-
och. *dil. d' iur.*, l. o. num. 2. Gulganet. d. *cond. & de-*
m. p. l. 2., p. l. 1. C. s. v. l. 1. C. s. v. l. 2.

Sexto amplius, ut etiam repetat qualitates & li-
quiditatem in substantia, ut per *Falsum cap. de*
nom. *verf. dicitio A. deinde refertur.* *Alex. conf. i. m. 10.*
lib. 4. nchar. conf. 361. num. 3. *Rota decif. 39. num. 2.*
de refcriptis in amig. h. ad idem in glossa fup. vbi etiam,
in verb. Aliis pag. 30. ad l. 1. Et in §. dolentes, in verb.
Aliis quoniam Cardinalis conf. 316. Socini. loc. conf. 300.
cet. verf. 3. principiter ubi a Cened. d. fingit. a. n. b.
Honded. conf. 7. num. 3. Et conf. 8. num. 3. poff. med.
verf. d. alibi lib. 1. Sind. conf. 21. num. 1. 3. 14. lib. 1.
quotum plures fequitur est nota in Romana miffa
nominata 30. Ius 1614. quod honorandiffimo
Damine mo Cardec. Decano, in p. illa per Fatunc.
dice. 663. num. 8. p. 1. etiam. Et item fup. dictum in
Cajetanenfe. per Justum 19. Artic. 106. a. coram Card.
Lancel. impellit per eundem Fatun dice. 317. m. 7.
a. d. 7. r. recit. vi. fir. refoforum, quodd licet dicitio
Aux proprie fumpta dicatur. Significet in
fuppofito, denotat tamen identitatem in Sub-
ftantia

Septimò amplius, in tantum hanc dictionem im-
portare similitudinem, et si statum pœchil est op-
poni exceptionem doli, vel merus, aut aliam, inre-
ligi debet de finali, Felio in *cap. fedeli* n. 3. et *clau-
sula general. Roman. conf. 42. circa finem*, Card.
Tuchet *com. de stat. p. 14.*

Quædam tamen, ut si fiat concessio, vel mandatum alicui abeundum, vel locandum certis subditis vel alius personis non poterit fieri alienatio Officialis habentis iurisdictionem, quia dictio illa non intelligitur de similibus, qui possint conveniri. Ita post Alex. anfr. r. de h. c. 4. tradit Card. Tusch. d. ranc. r. 2. c. 1. m. 18.

Nunc amplius, ut si promitteret quis dare loco
proximi cautionis aliam, intelligatur de alia simili,
etiam in quaerere ut post Alex. *res. 7. in prin. ip.*
nec ad hoc, lib. 1. tradit Card. Toulch. diff. 245.
num. 11. ubi num. 12. post Dec. conf. 415. num. 16.

13 & fgg. ampliat, hanc dictionem importare similitudinem ex eodem patrimonio, veluti si legeretur per partem filiz aliquid pro omnibus aliis portionibus debitis, intelligatur de debitis à legante, non ab alio extraneo.

14 Limita primò, ut ratione subiecte materie, vel quando fequeretur absurdum, hac dictio dissimilia denotet, vt colligitur ex illo. *luc. 21.* Ducebantur autem & alij duo nequam cum eo, scilicet Christo, vt interficerentur. *Gloss. verb. credideres, in l. non solum, 6. queritur, ff. de procu. Bertozol. de iust. instrum. claus. 17. gloss. 12. n. 1. Suid. conf. 449. num. 21. Goozal. d. gloss. 3. num. 49. cum fgg. Aoton. Monach. Lucens. d. gloss. 3. num. 18.*

15 Limita secundò, hanc dictionem ita se habere quandam generalitatem, vt etiam comprehendat alios non expressos, vt si quis impetraret testis- prum contra talem Sacerdotem, & quoscunque alios, comprehendat non solum Sacerdotes, sed etiam laicos. Ita *Cum. d. conf. 18. Caputaz. decif. 196. num. 6. p. 6.* Cum enim adest dictio Quoscunque alios, non patitur restrictionem, & coartatur per Gozadin. *conf. 1. num. 39. quem refert Card. Tulch. d. item 2. lit. D. concl. 1. §. 1. n. 6. vbi numerat fgg. plura exem- pla ponit, & declarat.* Non enim semper implicat oimmodum qualitatem, & gloss. verb. *causam in c. p. deinde, 16. distill. Felin. in cap. fides, n. 6. de refcriptis. Suid. conf. 1. num. 2.* Et fuit dictum in *Lumen. Sar- zanen. 10. Iulij 1611. coram Illustrissimis Patriarcha Medanen. in res. per Facin. decif. 129. num. 4. in fine, p. 1. recent.* Imò aliquando includit diuersa ab expressis. *Socin. conf. 300. sub n. 2. vers. in p. princi- paliter Nat. conf. 146. n. 2. & fgg. Menoch. conf. 335. num. 18. & fgg. Et fuit dictum in Puerben. bonorum 1. Iulij 1615. coram Remboldo, impetita per Farinac. decif. 714. num. 5. p. 2. recent.*

16 pl. ponit, & declarat. Non enim semper implicat oimmodum qualitatem, & gloss. verb. *causam in c. p. deinde, 16. distill. Felin. in cap. fides, n. 6. de refcriptis. Suid. conf. 1. num. 2.* Et fuit dictum in *Lumen. Sar- zanen. 10. Iulij 1611. coram Illustrissimis Patriarcha Medanen. in res. per Facin. decif. 129. num. 4. in fine, p. 1. recent.* Imò aliquando includit diuersa ab expressis. *Socin. conf. 300. sub n. 2. vers. in p. princi- paliter Nat. conf. 146. n. 2. & fgg. Menoch. conf. 335. num. 18. & fgg. Et fuit dictum in Puerben. bonorum 1. Iulij 1615. coram Remboldo, impetita per Farinac. decif. 714. num. 5. p. 2. recent.*

17 Denotat hac dictio Alium diuersitatem à suprà expressis, & diuersa ab expressis includit, si sit fundus sub conditione à libertate ff. de leg. 1. *Pat. conf. 78. n. 11. vol. 1. & conf. 92. num. 5. vol. 1. Socin. ian. conf. 300. col. 3. vers. tertio prius ipaliter, vol. 1. & conf. 103. num. 45. & 47. vol. 3. Corn. conf. 1. num. 3. cum fgg. lib. 1. Sylon. conf. 40. num. 31. Duran. de ar. res. andi, tit. de hered. institum. cas. 4. num. 2. Canalcen. de usufructu mulieri relicto cap. 1. n. 6. Decian. conf. 14. num. 59. lib. 1. & conf. 55. num. 83. lib. 3. Menoch. conf. 335. num. 10. & fgg. Honded. conf. 69. num. 1. vol. 1. Cened. d. fignat. 4. n. 13. Giustia. conf. 100. num. 7. vbi quod diuersos modos ab expressis designat.*

18 Hec dictio Alium intelligitur de tribus, vel plu- ribus; Alter vterq. in duobus verificatur, vt notant Felin. in cap. fides. n. 6. Alex. in litem ex pte, §. quidam. n. 1. & §. de vulgaris, Rebuff. in conu. de. de collat. §. si qui verò, vers. prout pag. 358. Cened. d. fignat. 4. num. 12.

19 Indefinita est dictio Alium, additis per Escobar. de ratiocin. p. 18. num. 2.

20 Dictio, Alterum, est, apta comprehendere omnia in infinitum. *Domine. conf. 1. n. 2.* maxime quando non linguit termino testiduo precedenti. *Staphil. de liter. gram. pag. 21. num. 10.*

21 Dictio hac Alium, exponitur, id est, coartatur, iuxta text. in e. rem. beatissimus, ad fin. *hond. gloss. 4. g. 1. & tradunt Mandoli. in gloss. facit. in 6. volentes in verb. Alius. fol. 10. Cened. d. fignat. 4. n. 10. vbi num. 11. subdit, quod exponitur etiam, id est, diuersus, vt in §. fin. *in l. de verum dicitur in l. in negotiis, §. de reg. iuris in cap. alia. cas. 4. est Menoch. 16. quail. 1.**

DICTIO XXVII.

Alter.

- 1 Distributiva duorum est dictio Alter.
- 2 Alter de tribus etiam & pluribus dicitur, precipue ubi resisteret absurdum, vel obuius non ellectus, aut voluntas contraria appareret.
- 3 In enumeratione plurium, Alter vsuatur prefe- rente.
- 4 Similia denotat dictio Alter.
- 5 Qualitatem eandem repetit dictio Alter.
- 6 Alter & Alteruter differunt.

DE hoc natura, & proprio significatio distribuit ioret duos tantum, & sic est distributiva duo- rum. *in l. nonnumquam, ff. de iudicij, in l. qui dicit, in fine principij, §. de rebus dubijs, si interpretatur, §. ex alia, ff. de arbit. & in l. si ex totis, fin. ff. de leg. 1. & 2. leg. 1. de condit. ob causam, §. quod si causa, Instit. de ver. dicit. Felin. in cap. fides, num. 6. de refcriptis. Caltr. conf. 164. num. 1. p. 2. Ronchegai. in l. 3. §. vbi duo, num. 14. ff. de duobus rei, Leon. Lecer. in trall. de primog. lib. 2. quail. 4. artic. 2. num. 16. Rebuff. in con. ord. vir de collat. §. si qui verò, in vers. ad alium. Valpel. de prepositis, sub huius dict. pag. 8. Bertozol. de iust. instrum. claus. 10. gloss. 11. Cered. fignat. post lib. prall. & causam, quail. 68. num. 11. Card. Tulch. prall. & causam, §. 1. lit. D. conf. 1. §. 1. num. 1. *Rota de iust. 611. num. 3. part. 1. in postum. Farin. alia. part. 3. recent.**

Aliquando tamen de tribus etiam & ploribus dicitur, & verificatur, precipue ubi resisteret ab- surdum, vel obuius intelligitur aut voluntas dispo- nentis contraria appareret. *Caltr. d. r. 1. §. 6. num. 2. lib. 2. Bertozol. d. iust. gloss. 31. num. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cened. gloss. 1. num. 37. Card. Tulch. prall. & causam, §. 1. lit. D. conf. 1. §. 1. n. 3.*

In enumeratione plurium, Alter, vsuatur pro secundo. *Cac. 1. & huius proximo, altero, tertio, de- nique reliquis coniectis dictis. Idem 4. err. Alterum, tertium, quartum, permuta erant eiusmodi nomina.*

Implicat, & denotat similia, *H. pol. Ramin. in rubr. inst. de duor. num. 2. fol. 16. [Robles de Sal- zedo de represen. lib. 3. cap. 17. num. 26. & lib. 2. c. 14. n. 45.] Colman. prag. sent. in tit. de collat. §. & quo- tieras vers. alio. pag. 1. col. 2. vbi dicit, quod dictio Alter, repetit eandem qualitatem, allegat text. & gloss. in Circa si una de reb. Ecclesie non alienat. Gregor. decif. 144. n. 9. Cened. d. fignat. 68. n. 1. & si. often- dit personam similem. *Menoch. d. fignat. 712. n. 44. [Et non admittit nisi personas eiusdem qualitates. Fo- list. conf. 39. n. 16 & conf. 41. n. 10.]**

Vnde infertur alterum, & alterutrum differre, quia 6 alterutrum importat quem v. o. alterum non tri- que. *Bart. in l. si ex totis, §. si in scriptum, vers. non ta- men ex hac quæstione differre. ad ff. de leg. 1.* Item alter est distributivum duorum, vel etiam, allegatur duo- rum tantum *Boldi. in d. l. si ex totis, §. si in scriptum, n. 3. ff. de legat. 1. & in l. ex illa. C. de fent. Caltr. conf. 18. refert Galgauer. de iudicij. lib. 1. num. 58.*

DICTIO XXVIII.

Ambo.

- 1 Diffinitionem in ambo verificari existit dictio Ambo, sicut est in vobis verificari, nisi aliter colligatur.

colligatur ex mente testamini, vel nisi milites eadem ratio in utroque casu.

- 2 Collectio de duobus testimoniis, & non de pluribus sunt dicti. Ambrosius, & Aliter.

1 Exigit hæc dictio, dispositionem in omnibus verificari, nec fasces ut in vno verificetur, Paris. conf. 14. n. 9. lib. 4. Honded. conf. 60. n. 10. vel. 1. [Castell. comment. 6. c. 121. n. 16.] Nisi aliter colligatur ex mente testamini, quæ præponderat proprie significacioni. Honded. conf. 60. n. 11. vel nisi milites eadem ratio in utroque casu de per se, Tiraq. in l. si unquam, verb. suspensio liberar. n. 260. Cast. Mant. de comell. ult. volent. lib. 1. tit. 5. num. 29. Honded. d. conf. 60. n. 12.

- 2 Hæc dictio, & alia similis, Aliter, sunt collectio de duobus testimoniis, & non de pluribus, Cast. conf. 264. incip. Videtur in print. lib. 2. quem refert Card. Tulch. pract. comell. tom. 2. lib. D. comell. 2. 6. 2. n. 2.

Dictio XXIX.

Amen.

- 1 DE hac dict. vide Fr. Antonium de Guevara in 2. parte mortis Calvary, pag. mibi. 99.
- 2 Tantum importat quantum sine defectu, est enim dictio composita ab A, quod idem importat quod sine, & mense, defectu, ut tradit Ioan. Ambr. post Vgon. in c. & si Christus, ubi Abb. n. 6. de inuentione de illis citatis, Beza de claus. instrum. claus. 1. g. 1. n. ubi subdit, quod hæc dictio posita post inuocationem diuini nominis in instrumentis, non est de substantia, nec necessaria, sed ad bene esse.
- 3 Aliquando significat, in veritate, seu verum esse, cap. re vera, ubi gloss. de consecrat. dist. 2. B. 1. ex. d. n. 3. ubi addit, quod in officio diuini interpretati, hæc, & est responsio populi.
- 4 Interdum in sacra Scriptura est nomen significans in recto Iesum Christum vel ventus est, & veritas ipsa, ex adductis per Emman. de Valle de Motta de incarnatione c. 2. f. 1. c. 1. 7. 9.

Dictio XXX.

Amittat.

- 1 Verbum hoc importat læsam sententiam, & idē quod ipso iure, secundum gloss. in l. amissione, §. qui deficientes in fine, ff. de capite dimisso, Cuius in c. si heredes n. 8. de testam. Sayr. in claus. Regie lib. 3. c. 8. n. 2. & gloss. Jo. de Salas in roll. de legib. g. 9. v. roll. 1. 4. dist. 1. §. f. 1. §. f. 1. n. 78. Sicut in simili irali. lib. 5. c. 6. n. 15. Farinac. segm. crim. p. 1. verb. lex, n. 126. quoniam contrarium, imo verbum hoc prolatum à lege, vel statuta in tempore futuro non importat canonem laxe sententiae, tenet gloss. amittat in l. si quis in iur. am. C. unde vi, & alia gloss. etiam verb. amittat, in l. si quis ex famulo. C. de secund. imp. cum aliis citatis per Tiraq. in l. si unquam, verb. reuocatur, p. 1. §. 1. cum segg.

Dictio XXXI.

Amodo.

- 1 Importat hæc dictio idē quod posthac, secundum Giamarticus, & eo sensu etiam accipitur apud Angell. Barbosa de diffinitione

Legistas, ut in c. vnica, quod iure deb. vasa, dom. fidei. Alber. in suo dictionar. sub hoc verbo: & de hac dictione habetur Ioan. 14. Si cognouisset me, & patrem meum cognouisset, & amodo cognoscitur; vel ut aliter stat textus, cognoscitur eum; & Apocalyp. cap. 14. Amodo enim iam dicit Spiritus, in quibus locis magis pro præfenti, quam pro futuro tempore accipitur, secundum Bertazol. de claus. instrum. claus. 15. gloss. 3. n. 1.

Dictio XXXII.

Amplius.

- 1 Dictione referuntur de vi & effectibus huius dictionis agens.
- 2 Includere est de natura dictionis Amplius.
- 3 Repetitiva precedentium est dictio Amplius, si adiciatur dictioni Ea, vel Hoc.
- 4 Continuativa legat, non repetitiva rei legat est dictio Amplius, si ponatur sine pronominis, Hoc.
- 5 Augmentatiua in modica tamen ponitur dictioni Amplius.
- 6 Dictione Amplius, ad idem quoque pertinet, cui nihil debetur.
- 7 Dicit. Amplius quandoque importat,
- 8 Plus.
- 9 Insuper, seu Præterea.
- 10 Deinceps.
- 11 Etiam.
- 12 Melius.
- 13 Dictione Amplius accommodatur interdum ad tempus, & numerum.

DE vi, & effectibus huius dict. vide Prat. in suo Lexicon, verb. amplius, Biliand. lib. 1. de verbis. significat. verb. Redact. ad l. verbum amplius, B. f. de verbis signific. pag. 377. Vulpell. de præfati. & adverb. signific. sub hac dict. pag. 9. Card. Tulch. pract. comell. tom. 2. lib. D. comell. 2. 4. 0. Cened. post lib. pract. & com. quod singul. 8. n. 4.

Natura huius dictionis est includere, Loc. de 2. Penas in l. 1. col. 1. C. de iure fisci, lib. 10. Pet. Enriq. reisp. apud. 2. n. 2. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsum. 14. n. 3.

Est repetitiva precedentium. Leges ab iuribus, in §. princip. f. de leg. 1. Bart. in l. si tibi par. §. 2. f. de leg. 3. & in l. repetitio, §. 1. in prim. ff. eodem, Card. Mant. de comell. ultim. volent. lib. 7. tit. 5. n. 8. Ioan. Gu. 2. de nobil. in diuis. num. 31. Stephan. Gratian. Marchia de c. 137. num. 10. & dist. f. de corp. cap. 116. n. 3. Socin. innot. cons. 61. n. 2. & cons. 128. num. 9. v. 0. 4. Card. Tulch. d. comell. 2. 4. 6. n. 1. ubi refert Signor. conf. 108. n. 1. & f. præterea, Intelligi, si adiciatur dictioni Ea vel Hoc, quia sine illis non reperit, Acced. ad l. 2. num. 8. tit. 4. lib. 8. noua. Recopil. & inf. in dict. Hoc amplius.

Vnde in legatis si hæc dictio Amplius ponitur sine pronominis Hoc, est dumtaxat continna sua legat, non repetitiva rei legatæ, secus autem, si apponatur pronomen Hoc, quia tunc est repetitiva legatæ, & si a pluribus, 110. §. si a scriptura, & ibi Paul. de Castro num. 2. & f. f. de leg. 1. Guilielm. cap. Requirunt, verb. Alterutrum, n. 3. de testam. Cened. d. singul. 68. num. 4. Vulpell. ubi supra, Sord. conf. 274. num. 16.

Nonnumquam ponitur augmentatiue, in modica

§ B b

taq. 40

apud quoslibet, 14. Cened. d. singul. 19. num. 5. Nonnunquam sumitur pro iusta gloss. verb. in *Curia cap. piamam. de probat. in 6. Calm. in prag. sent. rlu. de concil. Eccl. Gall. 5. 1. in verb. apud. Mandol. d. verb. apud quos pag. 14. Rebuff. in d. pene te. vers. apud Italianum. Cened. d. singul. 19. num. 6. Qui omnes tradunt hanc dictionem *Asud*, & 1. lam dicit. n. differt quia *apud* personam personatur. In verb. p. opit. sumpra loco personatur. Cened. 8. Cuncta amantia quae sunt apud te & cap. 12. Et laudauerunt eam apud illum & cap. 13. in princ. Advena ego sum & peregrinus apud vos & probatur in l. vers. domo. & ut scilicet. C. de iur. iur. in l. 1. de desert. lib. 12.*

DICTIO XLI.

Assidue.

1. Tempore pro omni aliquando sumitur dicitur Assidue.
2. Tempus frequentem non verò continuatorem dicitur dicitur Assidue.
3. Frequenter quandoque interuenit dicitur Assidue.
4. Sape, vel Crebro, interdum importat dicitur Assidue.

1. Pro omni tempore aliquando sumitur ista dicitio, l. filium, & ibi Bald. ff. de iur. qui sunt fili. l. final. in princ. ff. de adult. edict. cap. Vianon. prope finem 99. diffinit. cap. 3. de test. fol. lib. 6. & tradunt Mandol. in gloss. sent. 5. v. lentes vers. assidue. pag. 171. Cened. post lib. prall. & canon. quast. sing. 12. num. 1.

2. Interdum frequentiam, non verò temporis continuationem denotat, & sic quod *Assid.* eadem sonet quod horis competentibus, & non omne momentum exigitur, ut in l. si quis legat. ff. de cond. & demonst. l. 1. & 10. ff. de mun. ff. solum. cap. fin. 16. diffinit. cap. frequens, & ibi Dominicus 4. diff. 1. fin. per text. ibi in c. 1. & quibusdam. 1. 1. de o. r. Arab. p. r. vbi Hostiens. exponit *Assidue*, id est, horis competentibus, Fel. in *Præmio Decretal. verb. Rex parisi.* num. post num. 3. vers. si de aut assidue. Pet. Hecor. resp. apud. 2. m. 1. 2. Vulpell. de prag. 5. adverb. signi. sub ha. dicit. pag. 11. Cened. d. singul. 12. num. 1. Mandol. verb. assidue. pag. 73. in fine.

3. Nonnunquam accipitur pro *Frequenter*, & ponantur pro eodem ut in *Liquid si nolit*, 5. qui assidue, ff. de adu. edict. l. assidue, ff. qui potiores in pignore habentur. Cened. d. singul. 12. num. 1.

4. Quandoque exponitur, id est, *Sape*, vel *Crebro*, ut in l. *Assidue*, de re. ff. de auct. legat. vbi etiam iuncta gloss. verb. *Assidue*, subditur, quod *Assidue*, & *Raro* opponuntur, Mandol. in d. verb. *Assidue*, pag. 171. & 1. Cened. d. singul. 12. num. 4.

Dicitur *Assidue*, *Assidue*, *Assidue*, ut ex Cicerone, & aliis bonis autoribus late tradidi in meo *Dictionario* l. si arch. o. Latino. col. 148.

DICTIO XLII.

Assignauit.

1. Verbum hoc in dubio dominij translationem denotat, ex traditis per Brunon. à Sole in *Lect. communiu. dit. 1. num. 36.*

DICTIO XLIII.

A que.

1. Coniungit hanc dicitio, ut in l. *Lin lege censoria*, in hoc, & de verb. sig. ff. in l. *Interque*, 5. 1. ff. de *act. empti. et* in l. *for. in 5. periti*, ff. de *enit. com.* aliis adductis per Rebuff. & comment. ad l. *proxi. solatium*, 4. vers. *aut*, ff. de verb. sig. pag. 245.

DICTIO XLIV.

Atqui.

1. Oratorem non fecit quàm Atque, vel Atque etiam, & minor *ape dicitio* Atqui.
2. Sed, al quando importat dicitio Atqui.
3. Et tamen interdum declarat dicitio Atqui.
4. Certe quatuorque denotat dicitio Atqui.

1. Continet saepe orationem non secus, quàm *Atque*, vel *atque etiam*, sed vi quadam maiori, Cic. pro *Antono*: Atqui si tempus est vilius iure hominis necandi, quæ multa sunt, certe illud est. Idem ibid. Atqui erat id temporis clarissimus, & fortissimus Consul in iudicio Clodio.

Aliquando ponitur pro *Sed*, ut in l. *curio*, 5. de *off. de delictis* gloss. ibi exponat pro *Certe*, & in l. 1. ff. *si seruus vendi*, vbi gloss. exponit pro *Sed*; ita Rebuff. in *comment. ad l. proxi. solatium*, 4. vers. *atque*, ff. de verb. sig. 2. ap. mibi 245.

Interdum declarat *Et tamen* Cic. 1. *Verr. Atqui* in his elus multa videmus irascita esse legibus, ut, &c. Idem pro *Sexto*. Atqui ne ex eo quidem tempore ad eger *Sextus*.

Quandoque interpretatur pro *Certe*, ut in l. *filium*, ff. de *usu. ff. de rem. vers. 2. in l. atque*, vbi gloss. ff. de *negot. gest. Rebuff. citat loco.*

DICTIO XLV.

Auferte.

1. Auferte, importat aliquando Accipere.
2. Auferte nonnunquam dicitur quod manibus per ipsum accipitur.
3. Auferte & mouetur, in quo differat, ostenditur.

1. Et un hoc importat aliquando *Accipere*, ut in l. *adibus*, ff. de leg. 1. 7. in l. *Manius*, 5. cum qui, vbi gloss. verb. *assidue*, ff. de leg. 1. *Brunon.* à Sole in *1. non communibus verb. auferte*, vbi subdit, quod auferte dicitur, quod manibus per rapem accipitur, Et posse intelligi cum violencia, & sine illa, dicit Seraphin de *præiud. iuramentis*, prall. 32. n. 73.

Auferte, & *Mouere* differant: nam aufertur, quod deualuatur, ut transferatur ex alio edificio in aliud, mouetur, quæ eruantur ex officinis, Cuius lib. 8. *Assidue*, 1. Item *Auferte*, & *emouere* differunt, 1. 5. non solum, ff. de *incend. rina*, & *nafrag*, Galgancet. de *diff. rent. indidit*, in *An. 99.*

DICTIO XLVI.

Aut.

1. Diffinitus propter est dicitio Aut.
2. Accusatio

- 1 *Alternativa dictio Aut, attribuit aliam collatam in
solidum*
- 2 *Alternativa cum sit dictio Aut, sufficit ad rem ver-
ficationem alteram partem esse veram, sine di-
stinctione sit affirmativa, sive negativa.*
- 3 *Alternativa ordinis, non vero electionis est dictio
Aut.*
- 4 *Capitulatio, seu contriunctio accipitur aliquando
dictio Aut, & requirit consensum utriusque.*
- 5 *Adversaria nomenque est dictio Aut, & ponitur
inter diversae.*
- 6 *Similis & inter equalia quandoque ponitur dictio
Aut.*
- 7 *Explicatio pro se est, accipitur etiam dictio Aut.*
- 8 *Dictio Aut, quando ponitur inter personas inter
quas subest ordinata agnitio, consensui vocati or-
dine succedunt, & non simul, sicut vero quando
ponitur inter personas hominum, quia tunc resolu-
tiones in communem.*
- 9 *Adiunctum si dicatur quod succedat filius, aut filia
maior ex ordine scriptor a preferendum est filius,
licet inferior, quia filia est maior.*
- 10 *Alternativa, sine disjunctiva propria vim habet
dictio Aut, quandoque ponitur inter personas gra-
tuae, seu ad amum vocatae.*
- 11 *Coniunctio non accipitur dictio Aut, quando po-
nitur inter personas, & in casu simpliciori edo-
so.*
- 12 *Alternativa in propria natura sua est dictio Aut, quan-
do ponitur non inter personas, sed inter res.*
- 13 *Disjunctiva, seu alternativa in propria natura sua
est dictio Aut, quando ponitur inter res, quae simul
esse non possunt.*

Difunctio proprie est, ac difunctio regulariter sumitur hoc dictio, *de usu, q. 1. ff. de leg. 1. lib. 1. ubi in prin. ff. de leg. 1. l. Turis ff. de leg. 2. Rolland. à valde. affig. 99. num. 36. item 4. me die, de acquir. res. ff. in prin. ubi. an. 1. difunctio femine et verba, Paris. en. ff. num. 19. lib. 1. Narr. conf. 676. num. 25. l. 1. Hooded. cor. post. 3. num. 7. vol. 2. Et est alienatio, que importat idem quod *Sen. ut iure*, Bald. consil. 45. et 415. lib. 3. Roman. consil. 116. num. 7. in fine, Caudin. l. olem. nom. 2. tit. D. concl. 14. n. 7. Flamin. l. aur. de confid. rem. ff. 3. 32. num. 40. Et ad verificationem sufficit altera pars potius esse veram, l. si basedi plures, ff. de cond. inster. l. plerumque 9. ff. ff. de iure dotium, si qua via sit: ubi non fuerit fin. ff. de verbor. obli. tradunt Bar. Peretz. ad extram ambiguitatem verbi, sibi n. 20. pag. 152. Rebut in comen. ad l. effectum, 18. vers. am. ff. de verbor. signifi. 10. 3. in fine, Pontol. de confensu, c. 1. num. 7. vers. dicimus autem, Mandol. in glossa. ff. de ac. iur. in ver. ubi. cap. 10. Euerard. in fine Cent. 40. 49. à natura alternationis, Pichard. ad 6. quod si. que. 51. num. 6. l. ite. de iur. stipul. A 20. l. iur. mor. ad. l. lib. 3. cap. 27. n. 2. Cened. post comen. que. 5. num. 2. a. et 3. Galignet. de differe. in d. ubi. dixerim. ff. de iur. 103. Vnde gloss. 1. in cap. cum plures, de offic. de leg. num. 6. dicit, quod ista alternatio attribuitur cuiuslibet in solidum, quem sequuntur isti Archid. Ioan. And. Domin. & Franch. prout eos refert Cened. d. 6. in 1. dom. & Franch.*

Ampla quod lupra dictum est, videlicet, ad verificationem eius sufficere alteram partem esse veram et procedat, sine dispositio hic affirmativa, sine negativa, et post Din. in reg. in alternantia, de reg. Juris in 6 tenet Felin. in cap. inter ceteras, num. 10. de refcript. et ibi Dec. num. 9. col. 3. quos refert, & sequitur Cened. d. final. 6. num. 3. ubi num. 4. post August. Barboza de Dictionib.

Rebutit in concordis, de collat. 8. *flavimus*, in verb. an subdit, quod licet illa dictio sit alterнатia, & sufficiat, vt dictum est, ad eius verificationem aliam partem esse veram, tamen ratio huius dictationis est, vt sit alterнатia ordinis, non vero electionis, additque ex gloss. 1. in fine, in cap. cum plures, vbi Dominicus in primis, a verbis de de leg. in q. uod aliquando illa alterнатia est electiouis, & non ordinis, & significat electionem ordinatam tradit Menoch. c. 1. t. 6. n. o.

Intendunt tamen hac dictio *Aur*, accipitoe copulante, seu conneunte, & requirit conuentionem in aliquo, maxime quando ponitur inter personas, & tunc exponitur pro *Esia* *Isaque*, & *tertio* *significat*, & in *l'uam* quidam, *tertio* *namque* *per* *ist*, *cap*, in *omnibus* *vobis*, in *fine*, & ibi *glor* *verbo* *aut*, *1.4.4. c.1.*, *vbi* *glor* *verbo* *aut*, & *confessio* *16*, & *tradunt* *Rimini*, *sen*, *conf*, *18*, *num*, *1. i. i. i. i.* *Tiber*, *dradunt* *conf*, *3. num*, *1. i. i. i. i.* *Honded* *aut*, *conf*, *3. num*, *1.8.* & *conf*, *36*, *num*, *1.3.* *vol*, *a* *Gallet* *in* *marg*, *a* *causum* *confessio*, *verbo*, *dictio*, *Vulpel*, *de* *propet*, & *aduers*, *finis*, *sub* *de* *transf* *de* *fore*, *per* *a* *2* *Richard*, *ad* *5. pla*, *re*, *4. num*, *a.6.* *in* *de* *inveni* *signat*.

Aliquando, & principaliter eff aduerfina, & po-
nitur inter ducenta, *Liber fiftusceppus, ff. de precor. l.*
quo facit, ff. de pign. l. cum duabus feg. ff. de dona-
tijs mortis, Roland. confil. 99. m. 56. cum feg. vel. 4.
Mandolus glafs de l. 5. & prope amia. i. erit, amia. i. in
reg. l. Caneel. g. i. o. n. i. Menoch. confil. 102. m. 46.
Cened. d. fms. 6. n. i. & tunc inde fignificat, quod
P. Barro Perret: *de fignif. p. 2. n. 1.*

Nonnunquam verò ponitur inter similia, & 7
æqualia ut tradit B. uol. à Sole in locis communibus,
verò alternati à prime

Accipitur etiam illa dictio expositiue pro *Id est*, 8
Parti. in fine, 10. com. 18. fol. 3. Mandol. d. 1. verb. *aut*,
i. fine, lacobar. d. 1. aut lib. 3. art. 1. n. o. Hondoed,
gloss. 6. 9. n. 18. fol. 2. Ceped. d. fine. 6. n. 3. ubi n. e. post
gloss. verb. *aut* in Lebituribus, ff. de re iudic. & Mandol.
d. 1. q. 1. proterium, la verb. *Aut*, in fine, pag. 123.
tubdit. hanc dictionem accipi pro *Sicut*.

Quia vero ex supradictis non bene liquet, an, & quando ista dictio furni debeat alternativè, & disjunctivè, quando verò accipi debeat copulativè & conjunctivè, idè per aliquas assertiones hoc patefacere opere preterito duxi.

Prima ignitur affectio sic. Suppositio, quod hæc dictio *Aut* propria, & vera, & naturalis sit alterbaria, seu disfunctionis, & ad eius verificationem sufficiat alteram partem esse veram, cum *clausula supra in principio*, quando illa ponitur inter personas, inter quas subest ordinaria affectio, siue interea concurrat necessitas inferendi, siue non, censetur vocari ordine successivo. & non simul. Quando vero ponitur inter personas homotas, inter quas non adest ordo chaitatis, & affectionis, tunc resoluitur in consuetudinem, & ponitur pro *Ei*: colligitur hæc ex Caxer. lib. 2. *verus* cap. 1. num. 11. Pelaez de *maner* sup. 2. *verum* inquit, 14. & *freq.* in *solina* de *pro* *neg* lib. 10. cap. 6. num. 6. Gutierrez. lib. 3. §. 6. l. 1. num. 3. Cened. d. *supra* §. 6. num. 10. d. 11. vbi num. 12. l. *imitat* quando huiusmodi dictio ponitur inter personas, inter duas valere non potest, prout geritur nam tunc valere eo meliori modo, quo valere potest, & non 16. l. *imitat* pariter, nisi aliud constet de mente d. ponentis ex *argu* §.

Vnde inferunt l. octores ad maiorem, in quo
si dicatur (succedat filius, aut filia mariti) ex oc- 19
dine scripturae preferendum esse filium, licet tu-
morem existens filia etiam maior de qua questione
B.B. 2. vido

vide laet Couar. lib. 1. var. cap. 5. n. 5. Anton. Gom. l. 40. Tau. 2. n. 61. Gam. Lufian. decif. 137. n. 1. cum
 10 *sepp.* vbi Flores in addit. & de emphyteufi concessa
 pro filio, aut filia nominanda, vide eundem Gaiu.
 Lufian. decif. 163. num. 2. Cald. Pereira de nominat.
 emphy. q. 10. n. 12.

Secunda assertio est, quod quando huiusmodi
 11 ponitur inter personas grauatæ, seu ad onus
 vocatur, tunc fiat in natura propria alternatiua, seu
 disunctionis; puta si dicatur: Lucius hæres meus,
 aut, Titius hæres meus, Quæ cunctum dato: nam
 sunt duo rei debendi, & sequitur teneatur in solidum,
 & vno soluitur alter liberatur, l. si ex reo, §. 1.
 ff. de leg. 1. Cened. d. sing. 6. n. 8.

Tertia assertio est, quod quando ponitur ista di-
 12 ctio inter personas, & in casu simpliciter odioso, ut
 Condemno ad mortem Titium, aut Sempiternum:
 tunc non ponitur coniunctiue, cum forte nullus vani
 damandus. Ita Cened. d. sing. 6. n. 8.

Quarta assertio est, quod quando ponitur obo-
 13 inter personas, sed inter res, itæ in propria natura
 alternatiua, vt si dicatur: Lego filio meo domum
 meam, aut hortum: vel dicatur: I lam, aut illam
 rem tali telioquo quia hoc casu, ex quo ista dictio
 posita est inter res, statim in propria natura alternati-
 uæ, cum quidam, ad finem, vers. ad hoc, C. de verb.
 signifi. & ibi gloss. verb. incorporeis. Et hoc casu hære-
 ditatis, vel de iure est electio, l. si in emptio, §. pro
 & l. si in, §. de contrah. em. p. l. per quem in fine, §. de
 iure dotium, l. al. per text. ibi in §. huius autem, d. num.
 10. in tit. de alit. l. Reboffi: concord. in rubr. de alit.
 §. 3. in verb. quique her. Caflan. in consuetud. Burgun-
 die, rubr. §. 11. in verb. an ibi, num. 1. & 2. Mandol.
 in gloss. facit, §. ac etiam, in vers. Aut fol. 160. col. 2.
 ad princip. Negulante de pign. §. parte principali, n.
 7. Cened. d. sing. 6. num. 11. vbi num. 12. subdit, quod
 quando ponitur in conditionibus p. otestatiuis, vel
 casualibus, tunc alternatiua fiat in propria natura
 disunctionis, & alternatiua, & num. 24. subdit,
 quod in hereditariis, id est, in iis, quæ arbitrio alie-
 nius id adhiuerit committuntur, itæ in propria
 natura disunctionis, seu alternatiua, per l. si de cus-
 tod. verum.

Quinta assertio est, quod vbi hæc dictio ponitur
 14 inter res, quæ simul esse non possunt, semper fiat in
 propria natura disunctionis, seu alternatiua: vt,
 Dico est aut non, l. hoc verba, l. 2. §. de verb. signifi.
 Cened. sing. 1. n. 2. vers. 1.

DICTIO XLVII.

AUTEM.

1 Adversaria in iure, & in facto est dictio Autem.

2 Adversaria est dictio Autem ad proximi præcedentia.

3 Soluunt anticipata non trisilla ex parte, sed vbi
 4 spontanea adversaria dictio Autem.

4 Qualitates casus præcedentis in sequentem repetit
 dictio Autem, ex pte in in quibus expressit ad-
 versaria.

5 Repetitur præcedentium cum suis qualitatibus est
 dictio Autem.

6 Repetitiones qualitarum, & conditionum præceden-
 tu legati, & dispositiui in sequentem inducit
 dictio Autem.

7 Diuersi, autem & adversaria est dictio Autem.

8 Pro Q. n. & pro. Cuius aliquando accipitur di-
 ctio Autem.

F Si aduersatio in iure, & in facto, & secundum
 suam naturam, dum aliud ex disponentis mente
 non colligitur implicare disiectam calum, l.
 hoc amplius, §. d. hoc ff. de m. no. inter, ibi gloss. verb.
 Autem l. sed & si lege §. quod autem, §. de p. rit hered.
 l. si, §. in autem, l. 2. C. de m. vers. sique iudic. cap.
 statum, §. cum autem, & ibi gloss. verbo Autem, de
 rescriptis lib. 6. tradunt Bar. conf. 411. num. 4. part. 3.
 Corn. ar. 44. col. penult. vol. 3. Dec. conf. 62. num. 3.
 Natt. conf. 159. num. 3. tom. 2. Paril. conf. 44. num. 10.
 & conf. 53. num. 12. vol. 1. Beltran. conf. 125. num. 2.
 vol. 7. Aym. conf. 208. num. 1. Gratian. conf. 2. num.
 34. vol. 1. Olear. decif. 108. num. 13. Menoch. de præ-
 sumpt. lib. 4. præsumpt. 78. num. 10. & conf. 629. num.
 35. Vlpellæ de præsup. signific. sub hoc dict. n. 2. pag. 12.
 Medoc. de acquir. poss. in princ. verbo Autem. Cadin.
 Tulch. præf. censur. rem. 1. d. de censur. l. 40. tom. 11.
 & conclus. 248. a. princ. Cened. post lib. præf. & canon.
 quasi singul. 7. num. 1. vbi num. 1. sol. de hoc fallere
 quando hæc dictionem non præcedit aliquid, cui
 aduersetur, quia tunc ponitur inceptiue, seu decla-
 ratiue, & num. 3. post Bar. per text. ibi in l. ar. fignere,
 n. 6. de transact. & Beltran. conf. 124. num. 1. vol. 7.
 addit, quod quando ista dictio ponitur in disposi-
 tione, in qua ipsa dictionem præcedit genus, tunc
 ista dictio aduersatur, & genus itæ intelligitur,
 & n. 4. ait, quod quando ista dictio ponitur in dispo-
 sitione, in qua ipsam dictionem non præcedit
 genus, sed sunt enumerati aliqui casus, & postea
 subditur huiusmodi dictio Autem, l. illud, quod
 sequitur, habet diuersam rationem, tunc dictio Au-
 tem, ponitur aduersatiue ad res, & ad effectum.

Amplia primò vbi ista dictio aduersatur ad proxi-
 1 me præcedentia; Ita Dec. conf. 51. n. 3. vers. 1. n.
 17. vol. 1. & conf. 4. n. 10. & conf. 53. n. 12. vol. 2.
 Cened. d. sing. 7. n. 1.

Amplia secundò aduersari anticipata solutioni,
 2 non facit ex facto, sed vbi spontanea in iure, in
 l. 2. hoc etiam, C. de iur. iur. propter eam. Paril. d.
 conf. 111. num. 17. Grat. conf. 2. n. 33. vol. 1. Corn. conf.
 44. n. 7. & conf. 36. n. 12 lib. 1.

Amplia terriò, quod licet hæc dictio sit aduersa-
 3 tiua, tamen repetit qualitates casus præcedentis in
 sequentem, exceptis illis in quibus expressit aduer-
 satum, l. mariti, §. fin. & ibi gloss. & Bar. num. 1. ff. ad l.
 In ius de adulter. Aym. conf. 28. num. 1. quia aduer-
 satum tenentis eisdem terminis, Corn. conf. 286. num.
 10. vers. si vbi. vol. 1. Gratian. conf. 1. num. 13. vol. 1.
 Cened. d. sing. 7. num. 6. Et ita est repetitiua præce-
 4 dentium cum suis qualitatibus, Bald. in l. omnes po-
 puli, col. 10. vers. quando quare, vbi vbi ff. de iustitia,
 & in c. Natt. conf. 5. n. 8. num. 3. non tamen re-
 5 petit omnes qualitates præcedentis, vt post l. ad l.
 nam & postea, sed & si quis, num. 5. ff. de iur. iur.,
 tradit Cened. d. sing. 7. num. 8. vers. ista tamen, vbi
 subdit, non semper hæc dictionem repetere qua-
 6 litates præcedentis. Verum quod inducit repeti-
 tionem qualitarum, & conditionum præcedentis le-
 gati, & dispositiui in sequentem, tradunt Me-
 noch. conf. 76. num. 6. Peteg. de fideiçom. ar. 16. num.
 91. Galgancet. de cond. & demoffr. part. 1. cap. 1. §. 18.
 num. 3.

Amplia quorò hæc dictionem esse diuersifica-
 7 riam, & aduersitiam, ac denotare diuersum a ca-
 su præcedenti. Bar. in l. pater filius, §. si de leg. 3. gl.
 & Bar. in l. mariti, §. cum autem ad l. In ius, de adul-
 gl. & Bar. in l. hoc amplius, §. de iur. i. ff. de m. no.
 inter, l. Albet. in diction. verbo Autem, l. ad l. 1. n. 1. ff.
 de acq. poss. Cened. d. sing. n. 9. [Et aliquando limita-
 tionem inducit. A. Oell. Anstet. conf. 74. n. 11.]

Aliquando

Aliquando hæc dictio accipitur pro *Quia*, item pro *Certe*, vt in l. *Offitium*, vbi gloss. verb. *Ex diuersis*, ff. de leg. 3. *Patet*, conf. 3. n. 30. vol. 2. *Mandol.* in gloss. facit in l. *Patet* in verb. *Sed in fine* pag. 225. *Cicod.* d. *fig.* 7. num. 11.

Dictio XLVIII.

Bene.

Idem significat quod *Riri*; & *Religi*, sicut male, non ritè, nec rectè, *Bald.* in l. *Cor*, col. 2. *verf.* & nota quod aduerbium *bene*, C. de apell. l. *in l.* in l. *illa*, num. 16. ff. de cert. pet. Petr. *Heorij* resp. apud e. i. sub n. 3. *Menoch* de arbit. lib. 1. quæst. 67. num. 24. *Valpell* de *propos.* d. a. verb. signific. pag. 14.

Sæpe præter vulgarem vsum hæc dictio *Bene*, auget, & pro *valde*, ponitur, *Cic.* *Attic.* lib. 4. *Bene* mane dedi litteras. Id. 1. de *Orat.* *Bene* ante lucem. Id. 1. *Agg.* *Adolefcens* oon minus *bene* numeratus, quàm *bene* capillatus, *Terent.* in *Andr.* *Santè bene* conuociauit.

Dictio XLIX.

Breuitè.

Quædo in commissioe dicitur, *Breuitè* & *formali*, tunc hæc non tollit penam, & concludentem probationem, sed solum respicit modum & breuitatem probandi, & quod causa agitari possit breuitè & sine multis solemnitatibus, *Bart.* in *Extr.* *traug.* ad *eximendum*, *verf.* *summariè*. *Cathet.* *Pedem* *deisy.* 1. *num.* 2. *Rota* in *Gironen.* *Canonicatus* 4. & 11. *May* 1587. *coram* *Robustio*, & in *Cardaben.* *beneficij* de *Casfr.* 21. *Aprilis* 1559. *coram* *Quirga*, & in *Burg.* de *Pancorru* 28. *Aprilis* 1591. *coram* *Gyprio*, & in *Placentia* *Canonicatus* 1. *Maris* 1559. *coram* *Orano*, & in *Pamplien.* *beneficij* de *Alto* 8. *Maris* 1577. *coram* *Conuicio*, & in *Cardaben.* *dimidia* *portionis* 11. *Febr.* 1602. *coram* *Sacrae*.

Dictio L.

Cadat.

- 1 Oblitum est verbum *Cadat*.
- 2 Significatiuam duplicem, vnam acquisitionem, aliteram priuationem habet dictio *Cadat*.
- 3 Verba composita, veluti *recedat*, *recedat* *reuestratur*, an sint obliqua.
- 4 Sententiam latam importat verbum *Cadat*.

Verbum hoc licet sit obliquum ex doctrina *Ruin.* *conf.* 47. num. 4. lib. 2. *Cephal.* *conf.* 174. n. 19. & 30. *Honded.* *conf.* 19. n. 7. 4. lib. 1. & *conf.* 67. num. 3. lib. 3. nihilominus habet duplicem significationem: vnam acquisitionem, aliteram priuationem, vt cum testator vult, vt si hæres ooo adimpleat suam voluntatem, ab hereditate *cadat*; & eo modo accipitur in contractibus feodalibus, & emphyteuticis, in illo sensu priuatio loquuntur omnes supradicti Doctores, sed non ideo inferitur idem esse dicendum, cum prolatum est a testatore acquisitione: tunc enim verior est opinio, illud aut semper esse directum, aut saltem commune, *Caldet.* *conf.* 6. de iudicio, cum allegatis per *Simoo.* de *Præ.* de in-

terpret. *clm.* *volunt.* lib. 3. *Interpret.* 2. *dob.* 1. *flor.* 4. *Turaq.* in l. *si vnquam*, verb. *reueratur*, n. 186. Et fuit dictum in vna *Firma* *hereditatis* n. 6. *Nouit* in 10. o. *ceram* *Dunozero*. Vbi etiam resolutum fuit: minime sequi verba composita, qualia sunt, *Recedat*, *Redeat*, 3. *Reueratur*, & similia, non posse esse aut directæ, aut communis, sed semper esse obliquæ: quia repugnat communi Doctorem opinioni, vt post *Azer.* in l. *Cenurio*, num. 20. & *Rip.* n. 18. *ff.* de *vulg.* & *Shortia* *Odd* de *temporibus*, p. 4. q. 2. *art.* 1. *Tentacione* de *substit.* p. 4. cap. 4. num. 19. 25. & 28. *Rot.* *deisy.* 1. n. 3. p. 2. *reuer.*

Importat latam sententiam, ex adductis per *Turaq.* 4. in l. *si vnquam*, verb. *reueratur*, n. 186 C. de *renou.* *donat.* *Cald.* *Petrus* de *extrin.* *emphyt.* cap. 17. n. 12. *Monet* de *disfr.* *quid* p. 3. q. 7. n. 19. cum *figg.*

Dictio LI.

Cæterum.

VT Aduerbium propriè est *De cætera*, *De reliquo*, 1. *Cic.* lib. 2. *epist.* 15. Ego meo *Camano*, & in *Pompeiano* pueritiam quod sine re, cæterum satis commodè me oblectabam. Aliquando significat idem, quod dictio *Sed*, 1. C. *si adu.* *si rem* *iudic.* 1. in *causam*, *ff.* de *procurat.* *Rip.* in l. in *fideli* *commissio* *lem.* 8. *figg.* *num.* n. 1. *ff.* ad *struat.* *conf.* *Trebell.* Vt oorum significat reliquum, *quæst.* m. 5. *Idem* *responder.* ibi, *Cæterum* *supellestem*, *ff.* de *verb.* *signific.*

Dictio LII.

Cætera.

Educitur à verbo *Græco* *αἴτερον*, id est, 1. & alia: & ideo cum abbreviationis causa apponitur, eius virtute alia repetita censetur, quæ ex natura, & consuetudine contrarius requireretur. Et ita est repetitiua similium, vt in l. *non solum*, 9. vbi gloss. verb. *re diuersis*, *ff.* de *procurat.* cap. *de iudic.*, vbi gloss. 1. 26. *diff.* *Ruin.* *conf.* 79. n. 2. *vol.* 1. *Volpell.* de *propos.* & adverb. *signific.* sub hoc dict. pag. 15. *D.* *Barbof.* l. *qua* *dotu.* n. 1. *ff.* *solus* *matrim.*

Regulariter tamen secundum naturam rei, cui ad iungitur, *Doct.* in *aut.* ex *causa*, C. de *liber. præt.* *Marf.* *cat.* *variar.* *resoluit.* lib. 2. cap. 7. 6. num. 10. Et fuit dictum in *Carthaginen.* *figg.* *figg.* 10. *Decembris* 1599. *coram* *Card. Lor.* *clero.*

Vide in clausula, *Et cætera*.

Dictio LIII.

Careat.

Verbum hoc importare latam sententiam, & ipso iure, non autem ferendam, tradunt gloss. verb. *fero*, in l. *preuidendum*, C. de *posul.* & alia verb. *careat*, in l. 1. *ff.* ad l. *litem*, de *vi publica*, & alia verb. *procurat.* in cap. *lib.* de *elect.* *Confer.* in *figg.* verb. *careo*, *Turaq.* in l. *si vnquam*, verb. *reueratur*, num. 161. C. de *renouand.* *donat.* Vazio *rem.* 2. *commun.* *apud* lib. 9. tit. 34. num. 154. *Cam.* in *restr.* de *sacrament.* *prestand.* ultimo *supplicio* *damu.* q. 5. n. 7. *Sayz.* in *Clari* *Regia*, lib. 3. cap. 8. n. 26. *Card.* *Tuich.* verb. *primat.* *concl.* 719. num. 19. *Fatinac.* *fragment.* *crimi.* *part.* a. verb. *lex.* *max.* 1. 2.

DICTIO LIV.

Cassare.

Propriè dicitur cassare id, quod validum est, cap. accedens, et tunc non concessi. Dec. in autem, cassus, num. 6. C. de iura sancti Ecclesie. Bezzol. de clausulis instrumenti, claus. 26 gloss. 1. m. 2. vbi etiam dicit, quod quandoque licet improprie, dicimus cassare quod nullum est, & de facto procedit, ex gloss. in cap. propositus, de concessi, prebenda.

DICTIO LV.

Celeriter.

Quid celeriter fieri dicitur, quod velociter fit, vt apud Cui. de bello Gallico, Impetrata celeriter fecerunt. Hoc autem secundum sobrietatem materiam iudicis arbitrio relinquitur, ita tamen vt nec precipiri festinatione, nec moratoria cunctatione intelligatur, l. cum qui reppererim, §. si tutor, ff. de administrat. tutor. refert Vulp. de prepos. & auctor. signis, sub dicitur beneplacitum pag. 14.

Non facit causam esse summam decidendam, vt per Felin. in cap. 2. n. 6. de sentent. & re iudic.

DICTIO LVI.

Certe.

Propriè certe idem importat, quod sine dubio, Plant. Trinum. Certe ita est. Cic. lib. 1. epist. Si me tanti facis, quanti certe facis. Aliquando concessioni deferunt, Cic. in Urr. At dignitatem docere non habet, certe, si quasi in ludo Idem 1. de Finis. Naturales diuitias dixit parabiles esse, quod paruo esset natura contenta, certe nisi volapertatem tanti estimaretis. Quoties verò antequam dictio Fortasse vel alia quælibet, quæ dubitationem contineat, hæc dictio Certe eleganter ponitur pro Idem, quia id quod subiicitur, tanquam dubio certum opponitur, Cic. 4. de Finis. Res enim fortasse vera, certe græce. Idem 4. Philippic. Hoc imperium omnibus consilium incognitum certe cepi. Idem 1. Tusculan. Homines mortem operæ incipiunt, vel certe timere desinant.

DICTIO LVII.

Circa.

Circa nunquam importat,

Circum.

In.

Erga, seu quoad.

Iuxta.

Apud.

Ad.

Litibus Circa ad tempus, aut numerum terminum quoniam refertur.

Modicum circa, vel modicum ante impositionem dicitur Circa.

Circa non extenditur ultra sex menses.

Iudicis arbitrio remittendum est quid circa subiectionis materiam operetur dictio Circa.

Tellus debet deponere de certo tempore, si addat Ad Vel circa, non probat.

Actum probatum non admittitur per testes deponentes per dict. Circa.

Diminutionem importat dictio Circa.

Delictum maius ad excludendum dicitur Circa in maiorem partem est interpretanda.

Accusationem non veropræiudicium denotat dict. Circa rebus conuenit.

Circiter idem potest significare quod Circa.

Hæc præpositio idem significat, quod Circa, & ad locum, aut personam ferre refertur, Cic. 2. Agr. Dum Rullus Capuam, & vides circa Capuam occupare Idem 1. Terr. Multa sibi opus esse multas canibus suis, quos circa se habet.

In iure nostro pluribus modis accipi, variisque habere potest significatus: aliquando enim accipitur pro In, vt in l. circa de ingratissimum. Et in l. si cum dorem, §. si §. si sicut maxime. Tiraq. de retrahit, tit. 1. §. 1. gloss. 1. m. 7. Mendol. in gloss. fau. 2. volentes, in vers. circa, pag. 175. Cened. post canoniam quæst. sing. 18. num. 1. Rebuff. ad l. ceterorum, 160. vers. circa eum §. de verborum significis.

In eodem pro Erga, seu Quoad accipitur. Sic in l. nec quidquam, §. circa Advocatus, §. de offic. Procurator. Et in l. circa eum §. de probat. Et in cap. circa de elect. lib. 6. Mandol. in d. §. volentes, in vers. circa, pag. 175. Cened. d. sing. 18. n. 1.

Nonnunquam accipitur pro Iuxta, seu Prope. Sic in l. §. de offic. 1. reus si viginti vers. erat antea familia publica circa portam, & muros disposita, Et in l. 1. in princ. §. de rip. mon. Colen. in pragmat. sanctis de his qui temp. dinon, og. in verb. circa, pag. 168. col. 3. ibi, Circa Ecclesiam, id est, vique ad modicum distantiam ab Ecclesia, Cened. d. sing. 8. num. 2. Rebuff. d. l. ceterorum, vers. in primum, & vers. circa pro iuxta.

Interdum pro, Apud vel Quamvis sumitur, vt in l. post, rem, §. de transact. Et l. 2. §. de noxa lib. Et in l. extra §. de iure fisci cum aliis citatis per Rebuff. ad d. l. ceterorum, vers. circa non.

Quandoque pro Ad exponitur, in l. si firmus, §. idque eundem §. de fortis, Rebuff. in d. l. ceterorum, vers. circa pro ad.

Denique ad tempus, aut numerum nonnunquam refertur, (hæc ab elegantibus scriptoribus Circiter, & non Circa dici solet) & tunc inter Doctores maxime controuertitur ad quantum tempus, vel numerum extensionem operetur, aliqui namque tenent, quod si defectum ætatis patiens in recipere dicat: In duodecimo, vel circa, iuxta ætatissimum constitutus; quod erit suboptimum scriptum, si in vicedecimo anno, & duobus mensibus sit constitutus, quia per istam dictionem non fiat extensio ultra sex menses, sed tantum ad modicum tempus, vt per Alberic. in suo Dilettorio, verb. Circa finem anni. Boli. in præsent. de defensorum, num. 8. pag. 22. et dicens, quod ista dictio denotat modicum post, vel modicum ante. Et hoc ipsum tenet Paris. in l. 104. num. 3. col. 1. vbi dicit, hanc dictionem in modico versari. Quod & tradunt Alex. in l. 310. num. 8. lib. 2. Corn. in l. 75. num. 3. col. 1. Colen. in pragmat. sanctis, in tit. de his qui tempore dinon og. in vers. circa, Rodon. de reb. Ecclesie non aliena, d. q. 10. num. 15. Gemin. conf. 2. num. 2. vers. non dillio, vbi modicum tempus exemplificat esse decem dierum Pen. i. teniq. respons. opus. 2. sub num. 3. Rebuff. in præsent. beneficiis, tit. de dispensat. ne amari in verb. seu circa, §. 4. vbi ait, quod hæc dictio non extenditur ultra sex menses,

menfes, Francisque Marc Delphin, *derf.* 290 Menoch,
de arbit. *cap.* 37, n. 30. Olausian. Vulpell, de propul.
& uenerb. *figr.* sub hac uic. pag. 16. Card. Tofch
praef. *concluf.* tom. 1. lit. D. *concl.* 2. ac n. 1.

10 Ve um cum circa declarationem illius tempore,
quod importet lites dictas. non hente conuentione
tur a curia Lectoris; ideo quod circa subiecta
mat etiam illa opera videbat remittendum ad hunc
iudicem tradunt glori. *verb. si. incip. cap. 1. in fine de
offi. Ordin. lib. 6. Colm. d. verb. circa. in fine. Ruin.
confil. 130 num. 5. vbi A. Menoch. de arbit. causa 36. a.
num. 4. etiam seqq. Mandol. in d. 5. valente in verb. offi.
circa. cap. 1. 76. Rebuffi 4. tit. de diffinitione uari.
verb. circa. causa 3. Cencod. d. fing. 8. n. 7. Alex. and.
confil. 8. incip. in causa. vbi d. fing. lib. 7. vbi d. et
quod in licentia vendendi certos campos in circa.
importet arbitrium iudicis. port illam sequit. Caud.
Tuschet d. lib. 2. de om. 134. et 134.*

Hæc dictio posita in ætu probatiois, siue à testi e, siue à confiteute, operatur, quod ralis probatio & confessio non dicatur certa, & limitata, quia testis debens deponere de certo tempore, licet deponat de ipso tempore, si addat dictionem *Pfê etrus*, non probat. Vide Alex. conf. 86, incip. *In conf. q. 1. ubi 7. & conf. 84 incip. Pfsê processum. 1. vers. q. ubi quando testis, & conf. 17. incip. Pfsê quæstio. n. 10. & conf. preterea, & conf. 84. num. 1. ubi 7. Montucelli in Repet. de testib. cap. impugnatur testis ratiue loca, & temporis, conf. testib. deponere de tempore. 1. Nat. con. 5. incip. Pfsê. num. 3. vers. per totam Voelp. citans loca. Menoch. conf. 10. & num. 1. & Stephan. Girard. *dis. epist. forens. cap. 17. n. 11.* Max. Aston. *vers. ref. lib. 1. ref. q. 4. card. Alosi. Ricc. in collect. de iur. 5. & dist. 1810. Card. Tully. de iur. de iur. 2. n. 16.**

12 Vnde etatis probationem non admitti per reſtes deponentes per hanc diſpoſitionem, tradit Facinae, *ſ. de iur. iur. ſ. de verb. ſig. c. 1. §. 1. de deponent.* Tertium poſſediffe circa decem annos proxime preterito, ante hanc mortem non probat præſcriptionem, ut per Malcā, *de probat. ſig. c. 1. §. 1. de deponent.*

1) Diminutionem impoſitae ceuſuit Rota coram
Mante, *decif.* 15. n. 1.

14 Ad excludendum maius delictum, dictionem istam in minorem partem esse interpretandam, iudicat Burlet, *conf.* 143 n. 18. *inf.* Polydoc. Rip. de nocturno tempore, cap. 1 n. 44. & cap. 56 n. 11.

15 Rebus verò coniuncta non principalitatem, sed
accessionem denotat Rebuffin *in univ. in gl. in verb.
propt. num. 133. C. de fontem. qui pro eo, Vulpel. ubi
sup. in vers. super. num. 17. Cened. 4. sing. 2. v. 8.*

16 Ciciter idem penē significat, quod Cīra, sed apud Cīra ad locum. Ciciter verō ad tempus, aut numerum accommodatur: Plant. *Majell* Redito huc ciciter mensiem, Cic *Arulic* 1. Nos ciciter Kalendas aut in Formiano crimus, aut in Pompeiano. C. *pl. ib.* 1. *de hōis Gallos*. Ita duo ciciter viginti-quinque iter fecerunt. Liu. *ib.* 2. Cum decem ciciter milia passum ab hoste absceſſent.

4. *Citta quid importet quando ponitur cum copula*
Et, \pm quid sine ea afferatur.

6. *Exercising all day. Cere-*

6 *inclusivè alienando pecunia di⁹. Città.*

Hæ præpositio contrarium habet *contra*, & illi
opposita est. *Cæli lib. 6. de bello Gallico.* Qui
sunt citra Rhenum. *Cicero lib. 3. de offi. 1.* Is loca est
citra Lencadem fladia exx. *Id. tit. 1. lib. 1.* Vt exitum
citra flumen Raliconem. Et ex posthuc hoc
ipsum tradiderunt Bal. *Caup. 1. lib. 5.* Reluiss in
comment. de *Leacronio* *cit. citra* *de verb. signif.*
cap. 33. 4. *Thaq. de verbiis lib. 1. c. 1. gloss. 12. num. 69.*
Vulp. de pref. seu natur. sign. sub dict. 6.
cap. 17. Cencel. post præp. q. 1. gloss. 4. in fine. Nam
dictio hæ Citra importat ante, dictio vero Ultra
importat post. Ita Bal. *Caup. 4. c. 1. princip. quidam emen-*
tion. lib. 5. quem refert Cæd. *Thaq. prælia. Cencel.*
num. 1. lib. 1. de mod. 3. 1. num. 2. vbi n. l. subdit. quod
 hæ dictio importat propinquum comparatiue
liquo tempore medio existente.

Quando hæc diu ponitur inter duo extrema, videlicet à quo & ad quod, non includit aliquid, quod sit extra illa duo extrema, veluti si statuerim, vel alia diu posita annulet, vel consuetudine certos actus celebratos à tali die citra, & in pacificum diem, non includit ante terminum à quo, nec post terminum ad quem. Si vero ponatur ad terminum solius vnius extremum, quia non exprimitur nisi vnum, & tunc si exprimitur extremum de futuro, denotat excludendum actum de futuro & solium includit actum de preterito. Contra quando ponitur ad determinandum solius æd extremum p. cedens, tunc excludit actus anteriores, & actus futuros includit. Ita possi: *emitt.conf.1. incip. Ecce fit nuntius inuocans num. 4.* tradit Card. Tufch. *prædic. cons.conf. 1. item. 1. de f. p. c. 1. q. 10. num. 1. cum alijs seq. vbi num. 4.* subdit quod nuntio de natura dicti à tali tempore & p. iterum limitare tempus ex parte ante, sed non ex post.

[illegible]

Et ideo si testis dicat, quod talis possedit a decem annis et citra, denotat communionem possessionis per decem annos, licet v. c. si non ponatur enpula Et .cap. licet carsum, versus pramissi iurur, et ibi Hostiens. et Ioan. And. de probat. et Anclat, illud enim .14 Felmo .cap. quæst. 2 consensum, et re indic. num. 1. versus cum sint ff. de decem diebus, et citra. Alciad. inst. ff. ed. 5. et vers. 138. col. penult. et 1. Bart. in l. celsus de vlt. col. num. 23. et 24 ff. de rejud. Ballo. de pignus in vlt. par. num. 14. Rota. cons. 69 num. 1. versus cum sint iust. ff. 1. Capoteq. de res. 1. num. 2. Pandol. in glossa ff. 5. vendentes in vers. Abiude. p. glos. 101. Caid. l. usque, num. 8. lit. 7. consuet. 27. ubi dicit, quod testis deponeret a decem annis citra, non concluditur de tempore loqui, Bartol. in l. Boni in vlt. de flumi. et riv. vlt. ff. de iur. i.

3488 J. Neurosci., October 1, 2003 • 23(26):3483–3490

DICTION LVIIL

Citta.

3. *Citra contrarius* *habet* Vltz.

2. Citta imperat Ante, dicitur deus Vltra Post.

3. *Extrema inter duo quatuor patitur esse. Citra, non includit aliquid quod sit extra illa duo extrema.*

liceras de pluribus rebus, eum ad me bene mande Dionysius fuit.

Dictio LXIII.

Concedere.

- 1 *Generale est verbum Concedo, vimsumens à natura rei, cui additur.*
- 2 *Cafus omnes comprehendere aptum est verbum Concedo, secundum fubiectionem materiam.*
- 3 *Donationem, & domini translationem importat verbum Concedo.*
- 4 *Concedere & Cedere, in quo differant, ostenditur.*

Verbum hoc generale est, vimsumens à natura rei, cui additur, Bald. in Leon. ambiguitur, in fine, fide legib. Socin. sen. conf. 93. num. 1. lib. 4. Alexand. in 1. si qui ante, num. 18. ff. de acquir. posses. l. 1. in 1. quod principalis, num. 4. post gloss. ff. de constit. pecu. quos refert, & sequitur Flamin. Paril. de consens. benef. q. 34. n. 10. vbi n. 1. post alios subdit, quod est aptum comprehendere omnes causas secundum fubiectionem materiam. Vt plurimum autem importat donationem, & domini translationem, ut per Sebalt. Medic. de comprehens. q. 12. num. 1. Buochoem à Sole in locis commun. lib. 1. d. 1. Menoch. conf. 191. n. 8. & de presump. lib. 3. praesump. 34. num. 31. Farinac. in praxi erim. p. 4. conf. 95. n. 6. & Steph. Gratian. discept. forens. cap. 82. n. 15. & conf. 93. n. 2. cum seqq. Flamin. Paril. d. q. 34. num. 51.

Concedere, & Cedere differunt quia concedere est temporarium, cedere vero perpetuum gloss. verb. portionibus in 1. ad num. ff. de donat. Galgaret. de differunt, in d. lib. 1. c. num. 42.

Dictio LXV.

Concorditer.

In omni dispositione, in qua aliquid per phares concorditer fieri debet, intelligitur oemne discrepantem, maxime in materia contractus, & stricti iuris, ita gloss. in cap. cupientes, §. ad hoc de elect. lib. 6. gloss. verb. concorditer in Clem. de Roman. de elect. l. 1. in 1. de fidei ommiss. C. de transact. Alexand. conf. 124. incip. in cap. 2. & 3. lib. 1. Petri. Enrici res. ap. lib. 1. n. 4. Cat. Tulch. prael. consil. sum. lib. 1. consil. 233. Vulpell. de praes. & aduers. signif. sub hac dict. pag. 17. vbi ex Abb. subdit, non posse dici concorditer factum, etiam si collegio, quod sit aliquo discrepante, nisi esset factum absente minori parte.

Dictio LIV.

Confestim.

- 1 *Confestim significat, ut quid cum primum possit, vel iudicii copia haberi valeat, fiat secundum fubiectionem materiam.*
- 2 *Confestim, cum aliquo temporis temperamento accipiendum est ratione fubiectionis materiae.*
- 3 *Confestim quando a lege profertur, intelligitur statim, & immediatè ad fufcitandum actum, cum interuallo vero quando profertur ad aliquid factum affirmatiue.*

- 4 *Confestim fieri dicitur aliquando, si fiat intra annum.*
- 5 *Confestim idem significat quod ipso iure.*

Significat hæc dictio ut quid cum primum possit, vel iudicii copia haberi valeat, fiat secundum fubiectionem materiam, l. 2. confestim ff. ad fensum, conf. Trebell. vbi Bar. Aret. in §. ad finem, num. 44. post l. de al. 3. in §. quædam modum, num. 4. in l. 1. ad fensum, conf. Trebell. qui ex interpretatione, & benignitate potius, quam ex vi huius dictionis, secundum fubiectionem materiam, illam accipiunt, id est, iuxta annum, mitigato rigore de §. 2. confestim, refert Vulpell. de praes. & aduers. signif. sub dict. Cominolo, conf. 20. f. 1. in l. 1. n. 18. Vnde cum aliquo temperamento temporis accipiendum esse, per l. procuratorem, ff. de praecur. obliuiscat Rebuff. in comment. ad l. anniculus, 134. vers. idem, in dict. confestim, ff. de verb. signif. pag. 507. & hanc dictionem Confestim, itell. non statim, continet incontinenti, & similes intelligi cum temperamento ratione fubiectionis materiae, tradit Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 6. §. 1. in auer. contra milit. num. 217.

Et ut in hac materia certa aliqua regula dari possit, obseruandum duxi, quando illa dictio profertur à lege, intelligitur statim, & immediatè, & sine vilo medio; & hoc, quando ponitur ad fufcitandum actum, Si vero ponatur ad aliquod factum affirmatiue, tunc potest intelligi cum interuallo, Raphaël Cuman. in l. de pupillo, per eum text. & ibi lib. 1. n. 1. ff. de noui operu. noue. Bermond. in ric. de public. concubinar. in verb. statim, num. 2. pag. 27. Aloyf. Rice. in decis. curia Archiepiscopatus Neapolit. part. 2. decis. 88. num. 12. Cened. post lib. praelic. & canonic. quæst. sing. 74. num. 4. vbi subdit aliquando dici confestim huius, si fiat intra annum.

Democæ idem quod ipso iure, Bar. in auhent. §. incertus, C. de inc. sis. nupt. Tiraq. in l. si conuenit, verb. reuertatur, num. 94. C. de reuoc. dem. Cened. d. sing. 74. num. 1. Aloyf. Rice. d. decis. 288. num. 13. Sayo in Clau. Regia. lib. 3. cap. 3. n. 27. Moort de distrib. quæst. d. 3. q. 7. n. 35.

Dictio LXVI.

Constare.

- 1 *Constare dicitur id quod palam est, & palam esse dicitur.*
- 2 *Indici de iure alterius tunc dicitur constare, quando omni dubitatione caret, quod illis habet.*
- 3 *Constare non dicitur id quod in scriptura literatim non continetur.*
- 4 *Constare aliquid, aut apparere non dicitur si nondum testes sunt examinati, licet iuramentum.*
- 5 *Indici constare nunquam dicitur de iure partium si sententia sit lata in contumaciam.*
- 6 *Constare potest aliquid siue per iuramentum, aut testes, etiam per secretum, aut aliam claram probationem.*

Constare dicitur quod palam est, & palam esse dicitur id, quod apud omnes est, vel maiorem partem hominum loci. Ita post Zabarell. conf. 69. in fine tradit Card. Tulch. praelic. ex conf. sen. 2. lib. 1. consil. 78. num. 1. vbi num. 2. post Rom. consil. 129. incip. Praesent. consilium, num. 10. subdit, quod tunc dicitur de iure alterius indici constare, quando omni dubitatione caret, quod ille iuris habet; vel

è con

2 concesso quod ius non habet. & num. 3. quod iura patium ducuntur constare, quando amborum patium mutua discrepatione pandantur.

3 *Constat* verò non dicitur id, quod in scriptura literaliter non continetur, licet virtualiter eliciatur: & ideo dispositio relativa ad id, quod constat in libris, non queratur, nisi constet per scripturam appareantem. Ita Gemin. *consil.* 23. num. 4. *vers. de mensuris*, Card. Tulch. *de decim. l. 2. de consensu* 215. num. 1. vbi num. 3. extendit, non dici constare aliquid, nec apparere si nondum testes sunt examinati, licet iurauerint; secus, si sunt examinati, licet non publicati.

5 Nonquam dicitur constare iudici de iure patium, si sententia sit lata in contumaciam, etiam si illa pars, que non fuit contumax, produxerit iura sua; arguitur *ap. error. 8. dist.* vbi dicitur, quod tunc opponitur veritas, atque certitudo, cum altero contentendone alter minime se defendit Roman. *de cons.* 329. n. 10. & 11. Card. Tulch. *de lit. c. consil.* 781. n. 4.

6 Verbum *Constat* verificari potest siue per instrumenta aut testes siue etiam per sententiam, aut aliam claram probationem constat. Ita Feder. de Senen *consil.* 57. incip. *De Inquisitori*, Pet. Henric. *resp. v. p. 2. sub n. 4.* Maior. *de probat. consil.* 75. n. 21. Card. Tulch. *pract. consil.* tom. 3. lib. 2. c. 1. vbi n. 1. post Bald. *consil.* 265. incip. *Proba. n. 3. vers. deinde*, lib. 2. subdit, quod importat tempus futurum, & etiam praeteritum, & praesens.

Vnde intelligi posse tam de notitia iudiciali, quam extra iudiciali tradit Gonzalad reg. 8. *Cancellar.* §. 7. *procurat.* num. 133.

DICTIO LXVII.

Constituimus,

V Erbum hoc non importat preceptum, ut post *Soyr. in claus. Regis*, lib. 3. cap. 7. num. 28. tradit Sanch. in *preceptis Decalogi*, tom. 2. lib. 6. cap. 4. num. 40. in med.

DICTIO LXVIII.

Continuò.

1 *Moram omnem tollit dict.* Continuò, & idem sign. fiet quod Statim.

2 *Dict.* Continuò debet intelligi cuiuslibet id est, horis & temporibus competentibus.

3 *Privilegium concessum illis de comitate qui per decem annos continuò habitauerint in ciuitate*, intelligitur etiam si habitantes ciuitatem tempore morae, & vindemiae inuenerint in comitatu cum scem sua ad faciendum recollat.

4 *Cuius qui continuò tenetur habitare*, implet si habitet etiam per tres menses in tunc singulis annis.

5 *Obiitque ad continuam residendum*, intelligitur horis congruis, & salua necessitate, vel infirmitate.

6 *Iudicis arbitrio relinquatur, quando dicatur aliquis continuò esse saluum.*

7 *Verbo*, & continuò amittit, denotat ipso iure.

8 *Omnem moram tollit*, & idem significat, quod Statim Cic. *Pro Scauro*, lib. 2. *epist.* 18. Vtrumque contra socij.

hic adero Idem Enaul. Hic pius introdocamus postea continuò exco. *Lapud Infidum*, §. de *ope leg.* *l. qui vixit*, de *in iudic. n. p. p.* cap. *ceterum*, vbi Abb. num. 4. de *resp. r. p.* Gerland. de *heret. lib. 2. g. 1. v. m. 12.* *vers. p. r.* Vulpell. de *prop. c. aduoc. signis*, sub *dist. commo.* *vers. continuo*, pag. 18. Pet. Enriq. *resp. opus*, sub n. 5. *Cened. post lib. prail.* *q. canonice*, quod *singul.* 74. num. 1.

Voum licet ista dictio exigit, vt non fiat temporis interuallum, & de soli natura denotet, id est, sine interuallum, tamen debet intelligi cuiuslibet, id est, horis & temporibus competentibus. Apostill. ad Abb. *proem. Decretal. verb. Rex pacificus*, num. 3. *et sine interuallum*. Colm. in *pragmat. sencl. r. de causis princip.* in *verb. iugiter*, pag. 107. *et seq.* Cald. *consil.* 88. *vers. item illud verbum*, quod est, *8. de offe. leg.* Card. Tulch. *pract. consil.* tom. 2. lib. 2. *c. consil.* 977. num. 1. Dominie. in *proem. p. 6. sacrosanctis*, Pet. Enriq. *sub d. num. 5.* *Such. consil.* 313. num. 24. *Cened. dist. 74.* num. 1.

Vnde privilegium concessum illis de comitate, qui per decem annos continuò habitauerint in ciuitate, intelligitur, etiam si habitantes ciuitatem tempore messium, & vindemiae inuenerint in comitatu cum familia, ad faciendum recollat: quia ex quo reuerti sunt ad ciuitatem, ducuntur continuò habitasse. Ita Iuan. de Imol. *in lib. 6. in fine* quem refert Card. Tulch. de *con. l. 99. num. 5.* nam cuius, qui continuò tenetur habitare, implet, si habitet etiam per tres menses in tunc singulis annis, Apostill. ad Rom. *co. si*, 126. *in vers. item iterandum*, Card. Tulch. *in supra*, am. 5. vbi num. 7. post Bald. *consil.* 261. & 262. num. 3. *vers. 2. subdit*, continuò dicitur quem habitasse, licet ex iura causa fuerit absena, puta pestis, vel infirmitas.

Hinc etiam coenit, vt obligatus ad continuam residendum intelligatur obligatus horis congruis, & salua necessitate, vel infirmitate, Calder. *de consil.* 8. *vers. item illud verbum*, alibi 8. de *offe. legati*, Card. Tulch. *de co. dist.* 977. n. 1.

Demum arbitrio iudicis remittitur, quando dicatur aliquis continuò esse saluum, Alciat. in *lib. 2. de test. r. si*, & *verb. signif.* Anac. *Regien. p. 1. g. 48. n. 5.* & 60. *Cened. dist. 74. n. 2. in fine.*

Verba illa, *continuò amittit*, denotant ipso iure vt: et Titus. in *lib. 1. inquam*, *vers. reuertatur*, num. 101. *C. de reuocand. donat.* *Cened. dist. 74. n. 1.* Aloyf. Ricc. in *deci. Curia Archiepiscopi*, *Neapolitana*, p. 2. *deci.* 188. num. 1. *Monet. de distib. quodid.* p. 3. g. 7. num. 56. & 37.

DICTIO LXIX.

Conuenit.

V Erbum hoc redactum in scripturam, significat pactum modum, vt notat Ceval *commun. contra*, comm. g. 114. Et licet in scripturam redactum non sit, importare stipulationem, tradit Suar. *rom. 2. commun. op. in lib. 9. tit. 34. n. 363.*

DICTIO LXX.

Contra.

Contra aduerbium saepe est, quia sine causa ponitur, Cic. *lib. 14. epist.* 18. Vtrumque contra socij.

Pro dictione *Præter aliquando*, ponitur gloss. in
archiep. *quæres. C. de sacro sanct. Eccles. Giat. dist. 33.*

Sepe vultusque pro *Ecoera*. Cic. 5. *Thyſul*. Vt hi
miferi, ſic contra illi beati. Idem 2. *Acad.* Vt alie
probabiles videantur, alie contra. Turſellus, de par-
ticulis *Latina orationis*, cap. 18.

Roderic in pract. de modo, & forma examinandi pre-
cessum, cap. 7. num. 63. & 64.

DICTIO LXXIII.

Cuique.

- 1 *Distributio* vim habet *dñi*. Cuique.
- 2 *Collatio* est *diſtio* Cuique, requirens concuſum omnium, & tribuens rem cuiſlibet in ſoludum.
- 3 *Reſtitutionem* non recipit *dñi*. Cuiuſque.
- 4 *Verba*, Cuiuſvis ex neminis, *important* in ſubſtitutione rectorem.

DActius hic casus ex telatio Quisq; vim di-
 stributioe habet, ex notitia per Sund. conf. 36 a.
 num. 18. Cald. Pereira de potest. eligendi cap. 13. n. 47.
 ubi subdit, quod per hanc distributionem non videtur
 concessum ius accrescendi.

Ex illi collectionibus, requiruntur concursum omnium 1
& tribuens tamen cullibet in solidum 1. *boc ardebo*,
vbi Bars *gl'de* barem intellimunt 1. *Batig*, *gl'de* ad Trebell.
Tirqueuill de roratu lig. 6 1. *gl'of* 1. *num.* 1. *noiar*
Vulpell. de propo^s & adverb *figuif* fab *ill.* *conuerti*,
verf. *cuicque*, pag. 8 vbi fubdit quod dicitur diftribua
tio fupra iufuratiois.

Vnde in generico casu *Cuiusque*, tanquam vni-
uersalis non recipit restrictionem, *Alex. 10. fol. 118.*
incipit, in *ca. 9. v. vers. 3. sacro magis*, ubi 3. quæ-
ritur *Card. Tanch. probat. concilium 2. l. 10. de concil. 3. super*
sum. 2. vbi. 2. l. post. Alex. consil. 100 incip. 3. per
prime. sum. 1. vers. sed prædictis non obstantibus, lib. 7.
subdit, quod dictio *magis* *ex terminis* importat
in substitutione reciproca, quæ solum volumus
continere, vñ necessitas contrarietur compendiosa
anaxxa: & in *generis* fit facta substitutio.

Dictio LXXII.

Credere.

- 1 *Filiorem deo et verbum Creditor,*
2 *fratrem sapientem aliquando cognovisti verbum Credi-*
3 *dum.*
4 *Testis disponens per verbum Cedit, non affirmat,*
5 *nisi ad ea, ad ea, ad ea, ad ea, ad ea.*
6 *Conspicis, vel sententiam proferens per verbum*
7 *Cedit, affirmat.*
8 *Credere, et deponere, in teste differunt.*
9 *Credo, verbum, in pignificatione facit veram con-*
10 *sentientiam.*

³ **F**idionem denotat hoc verbum, ex adductis per
Tiracq. *de retract. censur.* 6. 1. gloss. 6. num. 17. &c.
Necoch *de presumpt. lib. 6. presumpt. 17. n. 25.*

[a] Presumptionem aliquando significat, ut inl. conficiuntur in p. inc. ff. de iure codicil. & in cap. quosdam, ubi glossa de praesumpt. notat Menoch. d. praesumpt. l. 1. man. l. 7.

9 In teste non affirmat, quomodo dicit, 'Scio, quia credo: vel, Credo pro certo: etiam illicite concluduntur, ut per Malcard, *de probat.* c. 4 § 8 in princip. quem refert Card. Tufch. *prol.* *confess.* com 2. l. 1. c. 1. c. 1. § 70. limitantes, nisi addat causam sufficientem; item in confiteente, & in iudice sententiam proferente, quia affirmant.

4 Vnde in telle *Crédence de Depense* diffèrent ve per
Galgner, *de différent iudiciali*. C. *mon.*, c. 6. & tunc
sempet quis potest probare contrarium, absque co
quid sibi constans dicatur, ex adductis per Vital.
de Camb. in mod. clausur. l. 61. col. 2.

In politione us uero facit ueram confessionem, cum in hac materia sit ueritatis expressiuum, de quo tamen uide Rot. Genueu. decis. 48. n. 1. Sord. decis. 17. num. 9. et decis. 8. num. 11. et 14. Scraphin. de princ. iur. cam. priu. l. 1. in princ. Steph. Gratian. de iustis. forens. cap. 109. num. 6. cap. seq. de cap. 105. num. 3. Aluac.

August. Babofo de Dictionib.

Dictio LXXIV.

Cuiuslibet.

- 1 *Universals est dict. Cuiuslibet, omnia comprehen-*
- 2 *ditur.*
- 3 *Distributiva est dict. Cuiuslibet & attributis cui-*
- 4 *libet in solidum.*
- 5 *Relativa si fiat cuiuslibet ex conjugatione, nomen ad-*
- 6 *ministratur.*
- 7 *Legatum factum familie, & cuiuslibet de familie,*
- 8 *centur factum omnibus in solidum, & ordine*
- 9 *successione.*

Generis hic casus ex relativo *Quilibet*, est universalis, omnia comprehendens, gloss. verb. *quolibet alius Jo. Lamm. C. de quadring. Joan. Frisic. & in Clem. 1. verb. quilibet alius, idere indicatur, Ioan. Frisic. de Ponte dicit. §. 1. 4. Glorif. verb. 1. part. 1. 1. 85 ubi idem dicit de verbo *Quilibet*que, & citat Cephal. conf. 4. 1. n. §. 18. & §. 2. & Decan. conf. 44. num. 5. vol. 4.*

Distribuitur est, & attribuit cuilibet in solidum, ex adductis per *Paril. conf. 49. n. 3. & seq. vol. 2. & per Berraz. de claus. instrum. claus. 1. 2. eloss. 2. n. 1.*

Vnde si quilibet ex consanguineis fiat relictuus, omnes admittuntur. Quia dictio hæc est vniuersalis, & distributiva. Ita Causa cum 384. incip. *Notandum est, nam 1. in fine, & nam, 2. versed nos sumus in casu, ibi. 1. ubi quoddam est vniuersalis distributiva.*

CCe

E

* Et legatum fidei familiae, & cuiuslibet de familia
centum factum omnibus in solidum, & ordine suc-
cessivo, sequitur Card. Mare de contr. lib. 1. volum.
lib. 8. tit. 12. num. 1. per. & si relictum, quem refert
Card. Tusch. pract. conclus. 1. lib. D. conclus. 397.
num. 11.

DICTION LXXV.

Cited

- 1 *Delictis reformatione de vi, & effectibus huius diff.*
agentes.
- 2 *Temporis fape diff. Cum adhibetur.*
- 3 *Conditionem denotat diff. Cum quando ea utitur*
locus diff. Si.
- 4 *Conditionem imperii ad diff. Cum si adhibetur verbo*
futuri temporis.
- 5 *Consona, vel demonstrationem inducit diffio Cum,*
quando adducitur verbo futuri temporis.
- 6 *Capitulina est, & coniminationem inducit diff. Cum*
quando ea ut praepositione utitur, & loco co-
posita. Et.
- 7 *Di lo Cum, magis coniungit, quam conimittit*
Et.
- 8 *Diff. Cum, quando ponitur inter res, quarum una*
alteri ac dare non potest, tunc c coniungit aqut
principaliter, non autem accessorie.
- 9 *Accessorie coniungit diffio Cum, quando ponitur*
inter res, quarum una erat accessoria ad
aliam.
- 10 *Accessorie non coniungit, sed principaliter, quando*
diff. Cum ponitur inter personas.
- 11 *Diff. Cum, quando coniungit per medium accessorie,*
tunc si principale dispositio est nulla, nullum est
quoque accessorium.
- 12 *Restitutio qui promittit deum cum meliore-*
mentis, nullo amena veniens accessorie.
- 13 *Securum disponit qui de mulier cum hereditate non*
nubat forensi, non habet locum si nubat sine he-
reditate.
- 14 *Accessorie ita coniungit diff. Cum, ut aliquando*
duas personas ponat pro una, quando cum diffio
diffusio inuenerit.
- 15 *Testator si legasset fundum cum pecunie, si lega-*
tum in fundo erit nullum, erit etiam nullum in
pecunie.
- 16 *Hereditatis in venditione, cui adiectum est insu-*
peramentum, operatur diff. Cuiusvis item insu-
peramentum simul cum hereditate in venditionem tran-
seat.
- 17 *Diff. Cum, ponitur inter familiam, vel parvam distan-*
tiam.
- 18 *Demonstratio patris quam saxatim fiat diffio*
Cum posita inter duos vel rariates.
- 19 *Repressionem de sui naturae inducit diff. Cum.*
- 20 *Fiduciam, & fraudes tollit diffio Cum ef-*
fecta.

DE vi, & effectibus huius dictionis, vide Alber.
in *fuæ Dictionariæ*, 1. verb. *Cum*, & *Firmum*, in *fuæ*
Reprehenſoribus 10. And. in *cap. mull.*, mem. 10.
cum ſequit. de *reg. iur.*, Loc. de *Pen.* in 1. *emari*, 1.
col. 1. *verſ.* de *proſcriptis* *Cum*. C. de *Curatoriis*,
lib. 10. *Mundum* *glorificat.* 5. *habitu*, in verb. *Cum*,
preſ. de *clauſ. ſignific.* 4. *glor.* 12. *Vulpes*,
de *reg. 4.* *verſ.* *ſignific.* hoc dicit *glor.* 18. *Tuſtil.* de
particulis *latine*, *emari*, cap. 19. *Cum* *Tuſch* *glor.*
conſol. 20. 1. *de*, *Cum*, 1. 8. *ſum* *Tuſch* *glor.* 11. *D.*

terref. 157. 7 158. Galganet in trait de cordis & de-
monstr. p. 1. cap. 3. 1. 2. & 3. & p. 1. cap. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827.

Saepe dictio *cum* tempori solihetur, Cicil. i. 1. 1. *epit. 1.* Scis profecto fuisse quoddam tempus, cum homines constituerant, &c. Idem ibi. 1. *epit. 1.* Mulus enim anni sunt, cum ille in seipso meo illi. Idem ibi. 1. *epit. 1.* Vitium item illius videmus, cum tibi gratias agam. Idem pro Plone Nonquam obliuiscar nocui illius, cum tibi vigiliis pollicetur, &c. Sic etiam in luce, quando har dictione ut aduocato vitium, illi tempus significat, ad nota in *quo* promittit, fidei cert. indub. & in *quo* queritur & finaliter de arbor. lat. in illi amica. *id. in* *scop. fidei leg. 1.* Grae. conf. 103. n. 7. vol. a. Mandat in *plaf. facit* 3. halia in *verbi*. *Cam. pag. 133. col. 2.* Vulpelli. ciute luce. Cened. *id. f. n. 1.*

Quando dicitur *Loco vitimur, loco ditionis Si*,
tunc denotat, & inducit conditionem, & tantum
valet, quantum dictio *Si*, vt est text. in *q. pro-*
mota *de condic. indeb. et in legumibus, de non solum,*
et in huiusmodi stipulatione, de verbor. obligat. Dec.
conf. 401. Cephal. conf. 23. et 4. vol. 1. Paris. conf. 19.
et 1. vol. 1. Grat. conf. 1. m. 4. vol. 1. Cald. Petreia
de peccatis et de condic. cap. 2. num. 16. Decian. conf. 14.
m. 4. lib. 3. Vulpell. citato loco, Cened. d. sing. p.

Et deum importare conditionem, si adicitur
verbo futuris temporis, videtur Cuman. *confil.* c. 1.
incip. *Petrus baptizauit, uim, 3. uerac. ad secundum Roman.*
conf. 4. *Rom.* 4. ubi ait, quod dictio (non adiecta fu-
rura), licet sit causa, tamen habet effectum condi-
tionis, Alex. *ver.* 5. incip. *Ubi habet in princip. lib. 2.*
ubi dicit, quod in testamento hanc dictio adiecta
in certo termino semper importat conditionem pro ut
si pater legat filiam, cum nupserit, refert Cui. *Tulch.*
d. iur. C. emel. 18. *nom.* 17. et 2. *d. iur. D. pend.* 157.
nom. 10. et 11. *[Galgan. de arduis p. l. c. 1. 3. Franc. de*
Barry de success. testat. et amittent. lib. 7. tit. 2.
rimo. 3.]

Limites, quando adicietur verbo praeteriti temporis, agitur tunc inductus causam, vel demonstrationem Cuiusdam *de conf. 61 §. i. i. m. 2. Roman. de conf. 4; 8. i. m. 3. v. q. v. q. secundum*, ubi dicit, quod hoc dictio addita verbo praeteriti, vel praesentis temporis, importat causam, de *p. 4. f. u. d. i. q. d. si hoc sit de praeterito, siue de praesenti, importat causam, quae non vincit, licet deficit Si vero inungatur tempore de futuro, licet sit causa, de non condicio, tamen habet effectu conditionis, & deficitus virtutis sicut si esset condictio. Refert Card. Tusch. *de sent. 15 §. i. m. 3. q. 21. & de sent. 157 §. i. v. b. i. m. 2. f. u. d. i. q. d. in dubio potius demonstrationem, quam conditionem debet importare.**

¶ Sed quando hac dictione utimur ut propositione
& loco copulæ *E*, tunc est copularius, & continen-
tionem inducit, *l. Titius crederet, 5. ubi differt, ff. de
leg. 1. § si ita fuerit, ff. de manumissio. l. si quis lega-
toris, ff. de verb. signific. 32. in *l. i. amica, non. 1. & 2.
ff. de leg. 1. Dec. consil. 401. non. 1. Paris. consil. 19.
non. 12. cal. 2. Ruin. consil. 150. non. 10. Rip. lib. 1.
responso. non. 26. Mandol. in *gl. facit, § ab-
bita, in vers. Cum, pag. 212. ff. § 6. & in *l. si ipsa,
in vers. Cum, pag. 190. Cailan. in consensu. Burgundia
rubr. 2. § 1. in vers. consilij, non. 1. Arundan.
de expens. mandati. § 1. cap. 9. non. 6. Vulpe 1. c. in
loca. Cened. d. § 19. non. 4. & vn. fortiter copulat.
*l. si leg. non. cum in *ff. de legat. 3. Sicut d. de *si. §
non. 8.*******

Immo hæc dictio magis coniungit quàm dictio, Et, quia aliud est dicere, Titius & Marcius veniunt Romam, & Titius cum Mevio venit Romam: primum enim casu non est necessarium pro veritate propositionis quod simul venierint: secundo casu, in quo enim videtur demonstrata qualitas temporis, sicut & aliud est dicere, institui filium cum nepote, pro quibus vide Doctores in l. Gallus, §. 1. *fi de liber & posthumis*. Lancell. Polit. in *tratt. sull'ist.* *vedi de vulgar p. 1. num. 21. Menoch. de presump. lib. 4. p. 1. de presum. 1. c. 32. Mandol. in d. gloss. facili.* §. 4. *et ibi ipse, vers. Cum.* pag. 291. Sord. de alim. riv. 2. *quasi 7. num. 5. cum seqq. & de iur. 3. num. 9. Cened. d. sing. 9. num. 8. bene Cast. conf. 455. num. 3. lib. 2. quem refert Card. Tusch. d. lit. D. cunct. 2. §. 8. num. 17. vbi ait, quod dictiones Cum, Pro, Simil, & similes, semper magis copulant, quàm dictio, Et, quia dictio, Et, perdit virtutem copulandi in his in quibus datur ordo successuum; aliter verò semper copulant etiam in his in quibus datur ordo charitatis, vel ordo iuris successuum.*

Verò, ut melius & clarius percipi possit quæ sit vera & realis differentia inter hæc dictiones, & conjunctionem, Et, ac proinde quando hæc dictio coniungat, & copulet accessio, quando verò æque principaliter distinguendum duas cum tal. in d. l. si ancilla, num. 1. quod quando ista dictio, Cum, ponitur inter res, quæcum vna alteri accedere non potest, privilegium domum cum vinea, tunc coniungit æque principaliter, non autem accessio, & nulla est differentia inter dictionem hæc, & conjunctionem, Et, propter textum in d. l. Titia testatrix, §. nihil, tradunt Cailan, citato loco, & Dec. in aut. ingressi, num. 23. *et fusi gloss. de fa. res. Eccles. Cened. d. singul. 9. num. 1.*

At quando ista dictio ponitur inter res, quarum vna erat accessoria ad aliam, tunc coniungit accessio, si quis ancilla, vbi tal. causa, §. de leg. 3. l. 1. §. 3. *et de peculio legato Dec. in d. auctori. ingressi, n. 23. vbi declarat quid differat dedicare se cum suis bonis Ecclesie, vel se, & sua bona Beataxol de class. infirm. class. 16. gloss. 4. num. 1. Cast. co. 177. ante num. 2. part. 1. Alcazand. conf. 193. incip. Ex thomate, num. 5. lib. 2. & conf. 75. incip. Viso rheumate, num. 6. lib. 7. conf. 114. num. 4. & §. lib. 4. Vulpell. citato loco, num. 1. Ioseph de Sella Aragon. decis. 124. num. 30. Card. Tusch. d. lit. D. cunct. 2. §. 7. num. 4. vbi num. 6. post Gemina, conf. 121. c. 1. *fin. vers. quod autem ad concessione*; extendit hoc, in tantum esse verum, ut si principalis dispositio sit nulla, si etiam nulla dispositio copulata cum dictione Cum, tanquam accessoria.*

Demum quando hæc dictio ponitur inter personas, non coniungit accessio, sed coniungit principaliter. Ita Bald. conf. 209. incip. *Cervissus fusi lib. 1. qua dupliciter conf. 108. ab §. vbi dicit, quod habet, saluum condonam eundi & redendi cum decem equis, & homin, potest etiam mittere uxorem, quia dictio Cum, completitur uxorem, licet sit principalis, & non accessoria. Socin. conf. 10. num. 1. vbi dicit, quod si ista dictio Cum, posita inter personas oportet per modum copulæ, & idem quod copulæ Et, ac proinde tantum potestatem attribuit vni sic coniuncto quantum habent omnes alii. Franc. Aret. conf. 1. n. 15. vbi ait, quod dictio Cum, coniungit principaliter personas ad effectum repetitionis, qualitas, & conditionem inter diuersas personas positas in eadem oratione Strach. ad adicel. 4. part. 1. §. 4. num. 2. p. 1. §. 49. vbi ait, quod dictio Cum posita inter personas, habet eandem vim quam dictio Et, Aoch. August. Barboza de Dictionib.*

conf. 165. incip. *In thomate propolium*, n. 4. ait quod inter personas honorarias prolatæ coniungit sicut copulæ, & propter refert Card. Tusch. d. lit. D. cunct. 2. §. 8. n. 14. In quo autem differant hæc dictio, & dictio De, vide ibi sub dict. De.

Hæc dictio quando est illius virtutis ut coniungat per modum accessio, tunc si principalis dispositio sit nulla nullum est quoque accessio in necessarium consequentiam. Ita Gemina, conf. 121. c. 1. *fin. vers. quod autem ad concessione*, Ruin. conf. 14. n. 4. & §. lib. 4. Card. Tusch. d. lit. D. cunct. 2. §. 8. n. 1.

Amplia primum in tantum huiusmodi dictionem iungere accessio, ut si in tractatione quæ promittit restituere domum cum melioramentis, melioramenta accessoria dicantur, ita ut si restituit domum, & non melioramenta, non incidat in penam, si quis maior, quæ non habet locum in accessio; ita Cast. conf. 378. incip. *Quoniam col. 1. in fin. vers. præter ipse seruauit lib. 1. Card. Tusch. d. lit. D. cunct. 2. §. 8. n. 3.* [notat Hermosil. l. 1. §. 1. n. 176. lib. 2. §. 1. quod hæc dictio in contrarium apponitur iungi accessio.]

Amplia secundò etiam ita coniungere ut requiratur verificatio utriusque copulati, ideo statim disponens quod mulier cum hereditate non nubat forensi, non habet locum si nubat sine hereditate, quia requiritur concursus omnium copulatorum. Bald. conf. 317 in fin. lib. 1. Card. Tusch. d. lit. D. cunct. 2. §. 8. n. 13.

Amplia tertio ita accessio coniungere, ut aliquando duas personas ponat pro vna, quando coniunguntur per hæreditatem, cum in C. *et impub. rum, & alius*, vbi si quis dicat, curus vnus cum fili a suis, & Sempronius in hæredes Titius, Titius, & filij habebunt medietatem, Sempronius vero aliam medietatem. Sed obstat ex diametro text. in l. si quis Titio, §. de usufructu accesse, vbi si testator dicat, Titio cum hæreditas meis, Marcio eandem rem lego, Titius habebit tertiam, hæredes tertiam, & Marcus tertiam. Pro concordia tamen Abb. conf. 57. incip. *Astringam, in principio*, lib. 1. distinguat quid quando dictio Cum, coniungit nomina collectiua, vel nomina dignitatum, semper sit coniunctio principaliter, tunc si nomina singularia; idcirco Papa mandans Archiepiscopum Florentinæ, et vnâ cum Capitulo, & Consuevis sacre doctæ, & ordinis præbendas Canon cales, non ponit Episcopum & Caputulum tanquam vnum, & Consuevis pro secunda voce, sed erunt tres voces principales, Episcopus habebit vnam vocem, Caputulum aliam, & Consuevis tertiam, refert Card. Tusch. d. lit. D. cunct. 2. §. 8. n. 18. 19. & 20.

Amplia quarto ut si testator legauit fundum cum peculio, si legatus in fundo exit ouillum, erit etiam nullum in peculio, ita Rota ext. 109. d. 3. p. 1. d. uers. Honec. conf. 91. n. 1. vbi 5.

Amplia quinto ut adiecta in venditione hereditatis cas annexum est ius patronatus, oportet, ut idem ius patronatus transeat simul cum hereditate in venditorem, iura resoluta per Sanchez præcepta, Decalogi rem. 1. lib. 2. ap. 19. n. 13.

Ponitur hæc dictio inter similia, vel parum distantia, ut per Ioseph Sella Aragon. decis. 121. n. 21. & posita inter diuersas orationes sit potius demonstratiuè, quàm laxatiuè. Monet. in *tratt. de aprior Canonica*, cap. 1. §. 1. n. 64.

Deinde hæc dictio de sui natura repetitionem inducit, ut tradunt Galgancet, in *tratt. de caus. & orationib. p. 1. ap. 1. quasi. 6. n. 1. Menoch. de presump. lib. 4. presump. 180. num. 45. vbi num. 40. limitat non procedere fauore libertatis, & num. 47. asserit non*

C C C 2 habere.

hac nostra pro illa ponitur, sepe ad personam accommodatur, Cic. pro Carul. Audiri hoc de parente meo Idem Attic. lib. 1. Messila Consul de Pompeio quatuorque quid de religione forent.

14 Differunt autem hac dictio De, & Cum, quia hec nostra denotat substantiam, & dictio Cum denotat processum; & ideo si statum dicat, quod Prætor faciat de consilio, teneatur sequi consilium; si verbò dicat cum consilio, non ita præcèssit archæ ad consilium sequendum. Ita Corn. conf. 1. incip. pro decessione, col. 2. ver. præpositus, num. 6. lib. 1. Bonlat conf. 1. a. num. 42. vol. 1. Cened. d. sing. 10. n. 7. Card. Tulch. d. em. 1. lib. 1. D. e. ant. 1. 9. 1. num. 11. vbi num. 12. citat in contrarium Feder de Senis conf. 1. num. 1. ver. & si appere.

15 Multiplices significatus habet hæc dictio, aliquando enim ponitur pro A, vt in l. si u, quid rem, §. si ff. de sum. in illis verbis, §. si singularis de re sum. id est a re, l. 1. C. de fund. rei priu. lib. 1. vbi, de fisco, id est a fisco, §. si eo ceto, §. si commo. dat. Cic. de Ora, Audiri de loco meo, id est a loco meo.

16 Super importat, cum de legatis agitur, ad significandam materiam, aut causam legationis, Cic. lib. 1. Officiis. Regulus de captiuis commutandis Romam missus. Idem in Bruto: Legatus ad Senarum de Rhodiensium præmis venerat. l. in princip. ff. si a non comp. l. 1. Put. de off. 1. 3. p. 1. lib. 2. in corref.

17 Propter importat ad causam declarandam. Plaut. ne nihil itale Tenet, in Eumch. Quid non amas de fiducias lthæ, id est, propter fiduciam hanc, l. p. quando ciuili actio in princip. ibi, de re familiari, quæ verba ibidem gloss. & Doctores exponunt, propter rem familiarem.

18 Pro etiam importat, autem, vt nulli indicum, §. necessarium, lib. 1. vbi nulla mater de qualibet re includatur, id est, pro qualibet re, vt declarat ibi gloss. l. i. ff. de iudic. in priu. §. de aqua pluvia arces. l. 1. pro. nator, §. si quis, ver. si quis, §. si rem, & verum abori.

De si quis, & de si quis, quo differant, vide sub dict. in.

19 De industria, est dedita opera, Cic. lib. 1. Officiis. Si de industria facias. Idem lib. 4. de Finib. Nec tamen ab illis ita dicuntur de industria.

20 De integro idem quod denud. Cic. Attic. lib. 1. 3. Gratulari de integro. Idem lib. 1. epist. 19. De integro incidere in morbum. Idem Attic. lib. 1. 3. De integro scribere.

21 Deserui, id est, non memoriter. Cic. lib. 1. or. p. 1. Vt à me de scipio dicta sententia est. Idem 10. Philippis. Ita enim dixisti, & quidem de scipio.

Dictio LXXVII.

Debet.

1 Necessitatem, & coactionem plerumque inducit verbum Debet.

2 Assum. & parenti necessitatem significat verbum Ebet.

3 Necessitatem importat verbum Debet, etiam prolatum à testatore, & quando refertur ad indicem, vt n. 4.

4 Necessitatem non importat verbum Debet, quando dirigatur ad personam, cuius, vel ubi subiecta materia repugnat, vt n. 6.

5 Pro potest, aliquando apponitur verbum Debet.

6 Novam verborum precationum quodque assumit verbum Debet.

7 Detentionem, & retentionem, non verò necessitatem August. Barbosa de Dictionib.

importat verbum Debet, quid in lege ponitur.

10 Lex aliquid præcipit per verbum Debet, non debet, inducit regulariter præceptum, per quod contra facient, incurrat peccatum mortale.

11 Verbum Debet, non importat præceptum quando a iungitur particula importans consilium.

12 Alium de iure impossibile videtur verbum Debet, quando illi a iusticiis dicitur negatiua.

Verbum hoc plerumque inducit necessitatem, & præceptum vt in cap. præpositus, §. super quo, ff. in cap. olim, de appellat. & in l. prater, in prin. ff. de edend. l. 1. §. qui magistratum ff. quod quisque iuri, gloss. verb. non debet, in cap. præpositus, de appellat. gloss. etiam verb. debet, in Clem. antecedentes de statu monach. traditur ibi Caus. in prin. notab. 9. & Imol. n. 7. Tirag. de retrah. lib. 1. §. 1. gloss. 1. §. m. 1. Bourg. in l. 1. Taurip. 2. concl. 4. n. 11 §. Sylvest. in sum. verb. præceptum, §. 1. Accedunt respo. 1. 4. n. 2. Calt. de lege pundi, lib. 1. cap. 3. docum. 4. Marten. l. 1. gloss. 4. n. 6. cit. 4. lib. 3. nova Recopil. Sanch. de matrim. lib. 4. d. 1. §. 1. 2. & in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 6. c. 4. n. 16. Hippol. conf. 60. n. 4. Valq. 1. 2. §. 6. art. 4. d. 1. §. 1. 3. cap. 3. n. 11. Azor. insti. moral. p. 1. lib. 5. cap. 6. §. 3. Perez. l. 1. tit. 1. lib. 5. Ordinum pag. 15. Menoch. de præsump. lib. 3. p. 47. num. 9. Scaphin. de privileg. iuram. p. 1. §. 1. num. 70. Rota dec. 79. num. 1. & dec. 171. num. 2. apud Fatinnac. p. 1. reuoc. Ioseph. de Sesse Aragon. dec. 130. num. 1. Cald. Perez. 1. n. monach. comp. §. 1. num. 2. Fr. monach. quest. repal. tom. 1. §. 4. art. 4. Thom. de Thoma. in floribus legum. reg. 104. [nouissime Ioseph. Vela disse. 1. n. 1. 1. Rota Bonon. diuers. dec. 18. num. 2. vbi quod regulariter iustum & parenti necessitate significat. E. corbar de raic. in cap. n. 2. vbi n. 4. quod non semper importat necessitatem præciam, Card. Tulch. prælat. consil. tom. 1. lib. 1. D. com. l. 1. §. 2. num. 1. 2. 7. consil. 2. §. 1. num. 1. vbi num. 2. post Al. xand. conf. 2. 1. incip. §. si in fine lib. 3. extendit etiam si inogatur cum verbo voluntario, pura Pess. & Debe. 1. quia etiam tam verbo Debet importat necessitatem.

Amplius primò, quod verbum hoc necessitatem importat etiam prolatum à testatore, vt per Hippol. in rep. l. 1. v. c. de rapto virginum, n. 1. 9.

Amplius secundò, patet necessitatem importare, quando refertur ad iudicem, vt per Bobadil. in sua Palatice lib. 1. cap. 11. n. 4.

Limite primò, nisi hoc verbum dirigatur ad personam cuius favore profertur, Apostillat Alex. conf. 2. 1. in fine lib. 1. in verb. debet, Card. Tulch. d. 1. 1. 1. conclus. 2. 6. 2. num. 1. Felin. n. cap. non consensit etiam, num. 8. l. i. n. 2. de consensu. Sanch. d. lib. 6. cap. 4. n. 1. 6. ver. seruandus. Ratio est, quia cum possit in favore suo cedere, non potest debere præcepti, & necessitatis importare, vt colligitur ex l. cum pater, §. 7. §. mardo. ff. de legat. 2. vbi gloss. verb. tunc.

Limite secundò, vbi subiecta materia repugnat, quia tunc necessitatem non importat, sed debetum solius honestatis, quamuis addatur dictio Omnino, vt ex Abb. & Felin. tradit Stephan. Gratian. d. i. p. forens. cap. 1. §. 1. 6. n. 9. Sanch. de matrim. lib. 4. d. 1. §. 1. num. 2. ver. tunc autem. Quod accidit quando si importat præceptum, relictur obsequio intellectus, vel alicuius iuris contritio, l. prater in princip. ff. de edendo, ita Bart. in l. rediret, 2. num. 3. C. de pign. lib. 1. Imol. in Clem. antecedentes, n. 7. de statu monach. Sanch. d. lib. 6. cap. 4. n. 1. 6. ver. prima. Nam aliquando exponitur pro Potes, gloss. verb. debet in l. i. §. 1. ff. de off. Procensul. Hippol. in rep. l. i. v. c. de rapto virginum, n. 278.

C C c 3

Quando

- 8 Quandoque enim assumit naturam verborum precationum, ex adductis per Ferrer, in consiliis, *Caualon gloss. 7. n. 11.*
- 9 Limita tertiò quando in lege ponitur, nam tunc non importat necessitatem, sed decentiam, & vti-
mitatem, vt in *l. res solius. §. 1. de non oves nunciis. gloss. verb. debent. §. 1. C. de pignori Burg. de Pace. cons. 46. num. 1. Caual. Tusch. d. l. de pignori. 2. num. 3. vbi num. 1. post Calder. consil. 210. circa princio. vers. quante probatur. alius consil. de vna. & benef. Clericor. subdit, quòd lex aliquid præcipiens per verbum *Debet*, vel *Non debet*, inducit regulariter præceptum, per quod contra faciens incurrit peccatum mortale.*
- 10 Limita quartò quando adiungitur particula importans consilium, vt si dicat: Humiliter debet, ita gloss. verb. humiliter. in cap. 1. de l. 6. Sanch. d. l. 6. cap. 4. num. 1. 6. vers. videmus, vbi post Gabr. Angel. & Sylvest. subdit, quòd cum hæ accceptiones impro-
prie sint, & ex peculiari ratione concurrenti dilata-
natur verbum *Debet* à propria significatione, quæ
& vt debitorum præceptum importet, non sunt ad
consequentiã trahendæ.
- 11 Quando negatiua dictio adicitur huic verbo
reddidit actum de iure impossibilem, vt per Stephan.
Gentian. *Marchia decis. 3. n. 7.*

DICTIO LXXVIII.

De cætero.

- 1 Importat omne futurum tempus, & idèd is, qui
in causa pendente iurat de cætero nihil impe-
trare, se excludit omni tempore. Ita post Roman.
consil. 379 incip. *Circa primò*, num. 3. vers. secundo
propter verbum tradit Card. Tusch. præd. concl. tem. 2.
lit. D. concl. 159. n. 1. [Alexand. Tientacio. cons. 23.
n. 3. tem. 2.]

DICTIO LXXIX.

Decernimus.

- 1 Aliquid de nouo inducit verbum Decernimus.
- 2 Ius nouum inducit, & antiquum declarat verbum
Decernimus.
- 3 Animi deliberationem ab omni alia separamus
significat verbum Decernimus.
- 1 Verbum hoc suscipit naturam aliquid de nouo in-
ducit, iuxta gloss. in ap. cor. deservit. ex. commun.
lib. 6. Clem. 1. de causa possit. & propter et. Clem. 2. vbi
gloss. verb. decernimus, de rebus Eccles. non alienand.
2 Flamin. de regnat. l. 1. §. 2. num. 1. Et quòd inducit
nouum ius & declarat antiquum, post Abb. & Dec.
in fine in cap. de error. iur. de iudi. & gloss. verb. de
crimino. in Clem. per literas, de proband. tradit idem Fla-
min. Paris. de consensu benef. §. 1. n. 4.
- 3 Significat animi dell. erationem ab omni actu
separatam iuxta tradita per Menoch. de presump.
lib. 4. de cõp. 99. n. 1.
- An autem imperat necessitatem, specialis est
difficultas illam importare, tenent Archid. in cap. 11.
n. 2. dicit. 6. vbi Dumoule & iuxta. in fine, Buttr. in
cap. 1. de consensu. de consil. iur. vbi Felin. n. 8.
tem. 2. in l. 1. de iur. Dec. in 1. l. 1. de iur. 2. §. in causa
edit. At verum est, esse verbum commune, ac proinde
nec præcepti, nec præcepto aequipollens, vt docent

Abb. in d. cap. non omnes piseniam, num. 4. Armill.
verb. p. 2. etiam. 7. 7. Cast. d. l. 1. de lege p. 2. dicit cap. 9.
dicunt. Gutier. canon. lib. 1. cap. 7. num. 1. §. & alij,
quos refert, & sequitur Sanch. in præceptis Decalogi,
lib. 6. cap. 4. num. 41.

DICTIO LXXX.

Declaramus.

- 1 Neq. nihil inducit verbum Declaramus;
- 2 Ius nouum non sequitur ex declaratione.
- 3 Declarans nihil ponit, neque facit de nouo.
- 4 Demonstrare aliquando, diffinire interdum, impor-
tat verbum Declarare.

Verbum hoc nihil ngui inducit, vt notant Be-
tazol. de clausul. instrum. claus. 30. gloss. 4.
num. 1. Marta de iurisdic. p. 4. cent. 2. casu 152. num. 4.
nam declarare est aperire, seu manifestare e sensum
dubium legis, vel dispositionis obscure, Cast. cons.
341. incip. *Veni vices in princip. vers. non obliuiscimur*
proditus, lib. 1. vbi quòd ex declaratione non se-
quitur ius nouum, quis qui declarat, nihil dat,
Oldrad. consil. 214. n. 10. vers. præterea non obstat, &
consil. 118 in fine, vers. ad articulos, Card. Tusch. præd.
conclusionum, l. 1. lit. D. concl. 86. num. 1. & vbi cum. 16.
post Sylv. in l. 1. num. 1. de manumiss. testam. subdit,
quòd in tantum qui declarat, nihil dat de nouo, vt
neque ex declaratione inducatur confirmatio actus
declarat.

Denum quòd declarans nihil ponit, nec facit de
nouo, probant *liberatus palam*, §. si quid poss. §. de
resem. adei. §. 1. dicitur. §. de acquir. rerum domus gloss.
verb. de nouo in cap. 7. et iur. de donationib. Brunor. à
Sole in locum comm. n. 1. verb. declaratio. 1. Roland. cons.
15. num. 27. vel. 3. Gabr. lib. 5. c. mon. de de regulis
iuris, c. 1. §. 1. num. 1. §. 48. Mar. Antonin. var. resp. lib. 1.
resol. 3. num. 12. Fiant. Gall. in margarita ca-
suum consuetudine verb. declarari, Roer. decis. 454. n. 2.
apud Fumac. p. 1. recent.

Aliquando hoc verbum per demonstrare accipi,
interdum verò diffinire, & declarare, esse synonyma
adducit Betazol. d. gloss. 4. n. 1.

DICTIO LXXXI.

Defendere.

- 1 Verbum Defendere, denotat alterius causam tueri.
- 2 Defendere, si id facere quod dominus in litem fa-
ceret.
- 3 Defendere qui tenetur, debet in defensione perse-
quere usque ad finem.
- 4 Defensorem iuri iuris, quam falli importat ver-
bum Defendere.

Verbum hoc est notæ significationis, ab ipsa
tenetur natura offensumam qui in discessionem
aliquod penitus vocabantur, defendendi suam rationem
excogitant, & est verbum civile, deo-
tateque alterius causam tueri, siue hæ per manda-
tum, siue sit remandatum, Vlpianus autem in l. sed
et ea, §. defend. §. de procurat. dicit, quòd defen-
dere est id facere, quod dominus in litem faceret,
hoc est, nihil omittere, quod ad tuitionem litis
pertinere potest, ita Betazol. de clausul. instrum.
claus. 26. gloss. 9. num. 1. vbi etiam dicit, quòd qui
tenetur

teneretur defendere, non sufficit, quod se iogenat, sed quod non sit defensor defensionis, & in ea pte-
tetur vique ad finem, per teat. in l.ia de Prætor, §.
penult. ff. ex quibus causis maiores, & in l. 2. in fine, ff. ex
quibus causis in possessione, & tenetur etiam iudica-
rum loquere, aliis non videtur dicitur defendere, l. re-
de defendi, & ibi Cast. ff. de iudiciis.

- 4 Verbum etiam ihud defendere generale est, &
tam de defensione iuris, quàm facti importat, l. de-
fensio famularum, & ibi gloss. & Bart. C. de iure fidei, lib.
1. c. Betrazol. d. gloss. 9. num. 2. vbi num. 4. dicit, quod
verbum hoc propriè, & secundum eius propriam
significationem accipitur pro defensione, quæ fit
ad impugnationem tam de iure, quàm de facto, &
num. 6. tenet, Tenet, verbum idem esse cum verbo
Defendere.

DICTIONE LXXXII.

Deinde.

- 1 Ordinis gradum significat est dictio Deinde.
- 2 Continuacione præcedentis est dictio Deinde
- 3 Dictio Deinde, idem significat quod dictio Postea,
Demum, & similes.
- 4 Successivè importat dictio Deinde.
- 5 Ordinem, & continuacionem ad præcedentia deno-
tat dictio Successivè.
- 6 Dictio Deinde, & similes, intelliguntur interme-
dium, & finiternale.

- 1 Hæc dictio est significatua ordinis gradum,
& idè in materia successonis importat suc-
cessivum ordinem, vt proximo præteritur re-
memoriori; Ita Bald. consil. 293. incip. Primo dicam,
num. 2. vbi illa enim dictio, lib. 2. Sotd. consil. 429.
num. 10. Sanch. de marimon. lib. 1. disp. 7. num. 17.
- 2 vbi subdit, quod est continuatus præcedentium,
Cardin. Tufch. præf. consil. 2. d. 2. d. 2. consil. 263.
num. 1. Rota apud Zach. de Societate decif. 47.
num. 12.

- 3 Idem significat, quod dictiones Postea, Demum,
& similes, vt in l. pto, in princip. ff. qui priores in pi-
gnore habeantur, & in l. si ubi ff. de adimendis legatariis, &
in l. si filius familias ff. de religiosis, & sumptibus fuerit,
& in l. vlt. C. ad legem Corneliæ de falsis, & vlt. l. iustit. ad
leg. Falcid. ootant Tiraq. in l. si in quomodo, verb. & postea,
n. 9. C. de reuocandis donation. Rebuff. ad l. pto, §. 9.
vbi deinde ff. de verbor. signif. pag. mibi 35. Sord. consil.
419. num. 10.

- 4 Item eandem significationem habet, quod dictio
Successivè, vt in l. ana, in princip. vbi gloss. de cond.
& demonst. Sotd. consil. 365. num. 9. Honded. consil. 10.
num. 19. lib. 2. Rot. decif. 453. num. 1. in fine, apud Fa-
tinac. p. 2. recent. vbi fuit dictum, dictionem Successi-
uè denotare ordinem, & continuacionem ad præ-
cedentia, præcedentiumque qualitarum repetitio-
nem inducere.

- 6 Interdum hæc dictio, & similes intelliguntur in
consequenti, & sine intervallo; nonnunquam verò
cum illo, vt in l. 2. §. primo, vbi gloss. verb. deinde, ff. de
voluntariis illud, §. si idem, vbi gloss. ff. ad legem Aquiliam.

DICTIONE LXXXIII.

Deficere.

- 1 Deficere non solum importat mori, sed deficere.

- 2 Verbe Deficiente linea feminina, comprehen-
diunt tam casum mortis filiarum præmoran-
tium, quàm non existentium.

Verbum hoc non solum importat mori, sed
etiam deficere, sive non esse, vt in l. 1. c. de indi-
cta viduarum tollent. & in l. pto, in princip. C. de aduoca. di-
uor. iudic. Ex quibus ita tenet Bo. o. conf. 6. n. 16. &
conf. 102. num. 1. lib. 2. Alciz. conf. 41. num. 1. & Reg.
lib. 9. Dec. conf. 227. Socin. iun. conf. 181. num. 23. &
25. lib. 2. Simon de Pizus de interpret. vltim. volunt.
lib. 3. fol. 11. num. 48. & Reg. pag. mibi 291. Sord.
decif. 37. num. 26. Quibus citatis ita fuit resolutum
in Maceraten. hereditatis 24. May 1621. coram illu-
strisssimo Patriarcha Mantuano, impetrata per Fa-
tinac. decif. 453. num. 6. part. 2. recent. vbi etiam ha-
betur, quod verba Deficiente linea feminina, com-
prehendunt tam casum mortis filiarum præmoran-
tium, quàm non existentium, aut quia præmoran-
tium, aut quia nunquam nate, ad textum l. vlt. c. §.
vbi autem, cum gloss. & in §. fin. autem ad deficientes,
C. de caducis tollendis, [An verificetur in his, quæ
nunquam fuerunt, vide Fufat. conf. 195. n. 30. & 50.
Et quod ex sui propria natura successivum deficienti-
am per mortem importet, Rot. apud Paul. de Ru-
bens decif. 341. n. 6. num. 2. diuers.]

DICTIONE LXXXIX.

Deinceps.

- 1 Temporis futuri indicatua est dictio Deinceps.
- 2 In infinitum accipitur dictio Deinceps.
- 3 Importat idem quod dictio Deinde sine Postea.
- 4 Pro De cætero, aliquando accipitur dictio Deinceps.
- 5 Interdum pro Gradatim, accipitur dictio Deinceps.

Hæc dictio est indicatua futuri temporis, iux-
ta gloss. verb. deinceps, in l. vlt. c. de test. lib. 6. Al-
et. in l. 2. in fine, ff. de test. Oldrad. consil. 110. Menoch.
conf. 472. num. 12. Honded. conf. 76. §. 3. & Reg. lib. 2.
Petr. Henric. conf. 5. num. 2. Et fuit resolutum in La-
macra Canonica 23. Nouembri 1621. coram Card.
Canderio, & 27. Martij 1624. coram Illustrissimo Pa-
triarcha Mantuano.

Accipitur in infinitum, §. licet, Instit. de adopt. §.
sol. Instit. de hæredum quali. & diff. Octau. Vulpell.
de prop. & aduoc. signif. sub dict. De, vbi deinceps,
pag. 21.

Est eadem cum dict. Deinde, sive Postea, vt notat
Rebuff. in comment. ad l. appellacione parentis, vbi
deinceps, ff. de verbor. signif. pag. 67. Honded. consil.
76. n. 11. vol. 2.

Aliquando accipitur pro De cætero, in l. cum his
fextas, ff. de verbor. signif. & in l. cum deinceps, C. de
piscis audient. Clem. vlt. §. pto, de summa Trinit.
Rebuff. in l. appellacione parentis ff. de verbor. signif.
Barbat. conf. 40. n. 43. lib. 4. Valenzuel. consil. 33. n. 23.
tam. 1.]

Nonnunquam sumitur pro Gradatim, id est, per
ordinem, quæ vlt. post alium, sic in l. pro-
prietate, §. 1. vbi notat, de verbor. signif. cum aliis citatis
ad Rebuff. in comment. ad l. appellacione parentis, vbi
Deinceps.

DICTIO LXXXV.

Demum.

- R**estitutio, taxativa, & inclusiva est hanc dictio, ut in *Lex de iur. 14. in princip. ff. de vulgar. & pupill. substitut.* & in *idea demum. C. de procurat. novent. Betsachin. in report. iur. verb. demum. Bald. conf. 208 incip. Questio est verum. 1.2 lib. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 5. n. 6. Caid. Tulch. prael. concl. tom. 2. lit. D. apud. 1. 6. n. 1.*

DICTIO LXXXVI.

Deponatur.

- V**erbum hoc importat scotentiam ferendam, secundum Tiraq. in *l. si conpam. verb. reuertatur. n. 13. C. de reuocand. donat.* quod late explicabis cum Ludouico Carbo de legibus. tit. 8. *diffin. 6. conf. certia regula. Ioan. de Salas in similistrall. 9. 56. trall. 1. 4. diffin. 5. gloss. 1. sub num. 4. Monet. de diffinib. quod. p. 1. 9. 7. n. 1. 9. Facinas frag. crim. p. 2. verb. Lex. num. 133.*

DICTIO LXXXVII.

Dictus.

1. *Repetitina, & relatio precedentium est dict. Dictus.*
2. *Relatiom non solum substantia sed etiam amicum quatuor facit dict. Dictus.*
3. *Relatiom substantia re, non autem qualitate, vel valore importat dict. Dictus.*
4. *Diffin. Dictus, importat perib. ac si asserisset eum, de quibus agitur cum omnibus illorum qualitatibus.*
5. *Personas, qui legi possunt in instrumentis, respicit dict. Dictus.*
6. *Factum factum cum aliquo, adhibita diffinitione Dictus, ad heredes non transit.*
7. *Omnia etiam futura, de quibus facta sunt mentio, respicit dict. Dictus.*
8. *Restrictio est aliquando dict. Dictus.*

- E**st repetitina, & relatio precedentium, & ad illa refertur, quae superius dicta fuerunt, cum omnibus suis qualitatibus. Ita Paris. *conf. 31. num. 26. & conf. 86. num. 36. vol. 1. & conf. 1. num. 121. & conf. 21. num. 37. vol. 3. Bellam. conf. 2. in princip. Alex. conf. 40. 4. 10. sub num. 3. vol. 6. Ruio. conf. 103. n. 1. vol. 2. & conf. 148. num. 3. in fine. cum 199. lib. 5. Cito. conf. 98. n. 8. Hooded. conf. 60. num. 53. & 56. & conf. 72. n. 14. & 11. & conf. 69. num. 4. vol. 2. Menoch. conf. 4. num. 27. & conf. 86. num. 43. & conf. 91. num. 218. & conf. 117. num. 5. & conf. 41. num. 4. & conf. 73. num. 21. & conf. 323. num. 23. & conf. 326. num. 45. & conf. 390. num. 15. & conf. 556. num. 2. & conf. 633. num. 25. & de praesumpt. lib. 4. praesumpt. 178. n. 20. Tiraq. de retrall. lib. 1. 8. gloss. 7. num. 24. Suid. conf. 163. num. 24. & conf. 35. n. 1. num. 40. & conf. 325. num. 20. & conf. 417. num. 4. Bunes. 2. sole in locu communib. verb. dictio. Mai. caud. de praesumpt. concl. 1265. n. 34. Ioan. Guc. de nobil. ind. n. 49. Galganet. de cond. p. 2. 2. 9. 12. n. 30. & 9. 18. n. 1. Joseph. de Sesse. de reg. decif. 183. num. 109. Scaphio. decif. 384. n. 8.*

Georg. decif. 495. n. 7. Card. Tulch. prael. concl. tom. 2. in. C. concl. 266. n. 1. [Rota decif. 96. n. 1. p. 5. recent. Folar. conf. 125. n. 20. Anell. Amat. conf. 74. n. 12.]

Amplius primo, vt faciat relationem ooo solidum substantiae, sed etiam omnium qualitatium, vt per Rotam. à Valle. conf. 34. num. 31. & 32. eum. 4. Gabr. conf. 66. num. 7. 8. 12. & 12. lib. 2. & fuit dictum in Romana Casale. 18. May 1609. coram Card. Saccaro. impressa per Fajnac. decif. 157. num. 7. part. 1. recent. Importat tamen relationem substantiae rei, non autem qualitatium, vel valoris. tradit Bald. conf. 390. incip. casus, in fine, lib. 2. vbi quod interrogatur, an habeat bona specificata penerit in tantis valoris, si dicat habere dicta bona, non censetur facere valorem, quia dictio *Dicta*, refert substantiam. Idem dicit Bald. in *l. si casus. 2. 5. a filio. ff. de leg. 1.* vbi quis inquitur, quod cogouerit Bertam uxorem Titij, si dicat cogouisse dictam Bertam, non censetur facere qualitatem, quod sit vxor Titij, quia dictio *Dictam* refert substantiam tantum. Idem pariter tradit Angel. Aret. conf. 102. incip. in casu, num. 29. prout eor refert Caid. Tulch. *diffin. C. censuf. 266. num. 4. & 5.*

Amplius secundo, quod est relatio, & importat perinde ac si expressisset eor, de quibus agitur, cum omnibus illorum qualitatibus, vt per Rotam Bononiens. *diffin. decif. 34. num. 41. & decif. 153. n. 11.*

Amplius tertio, vt testatur tantum ad personas, quae legi possunt in instrumento, vt per Suid. de *alimen. tit. 8. prael. 11. num. 4.* Et ita non nisi ad eos, qui corporeis oculis legi possunt, licet ratione possint comprehendendi, ex adductis per eundem Suid. *de strall. de alimen. tit. 9. prael. 1. num. 32.* [Rot. decif. 153. num. 8. apud Paul. de Rubens. rem. 1. *diffin. vbi* quod hanc dictio est restricta, & relatio personis, de quibus 10. procedenti de positione. *alibi p. 7. recent.*] Vnde pactum factum cum aliquo, ista dictione adhibita, ad heredes non transit, quia est personalissimum ita Menoch. *conf. 153. n. 30.* Cald. Pereira de *exin. l. emp. cap. 3. num. 14.* Et fuit dictum in *Bonno. de Augustis 20. February 1615. coram Card. Causalerio. & in Romana domo 13. February 1614. 14. Nouembrii 1513. coram Reuerendissimo Domino meo Pironano.*

Amplius quarto, vt reperat omnia etiam futura, de quibus habitus fuit mentio, quia relatio est precedentium omnium. Cephal. *conf. 44. num. 13. & seq. Caid. Tulch. *diffin. D. concl. 6. num. 20.**

Aliquando restringit hanc dictio, vt per Menoch. *conf. 32. num. 27. Crauer. conf. 98. num. 8.* vbi quod licet appellacione heredum veolant heredes heredum tamen fallit, quando de heredibus facta est mentio, & sit repetitio, *Diffin. heredes. Dec. conf. 465. incid. Perferuaro. n. 3. & 9.* vbi quod appellacione filiorum heredum, qui reputantur per relationem verbi *filii filio*, non veniunt nepotes, quia repetit qualitates omnes. Refert Caid. Tulch. *diffin. l. 6. n. 14.* [Aell. Amat. conf. 74. n. 13.]

DICTIO LXXXVIII.

Dimittere.

Importat dimissionem respectu accessus, vt ille dicatur rem dimittere, qui tenet in domino suo, non tamen ad illam accedendo corporaliter, vt per Gemin. *conf. 106. incip. Super dicta dubio in prior.* Caid. Tulch. *prael. concl. tom. 2. lit. D. concl. 267. n. 1.* & 2. idem limitates, quando adhibetur certa qualitas, vt

vt si dicatur realiter dimittere, quia importat totalem, & omnimodam abdicacionem.

Dictio LXXXIX.

Disponere.

- D**isposicionem inter viuos & in vicinis voluntariis de sui natura continere potest, vt per *Surd. dec. 137. q. 2. de iur. iur. num. 6.* quem refert, & sequitur *Franc. Molin. de iur. iur. lib. 3. quaest. 18. n. 46.* Propter tamen viciniam voluntarii adaptatur, vt colligitur ex text. in *5. de iur. iur. med. l. illis. quibus ex causis transmittitur non licet, anbert. de sup. 5. de iur. iur. l. illis. 4. Notant *Vincent. 2. commun. apud lib. 9. tit. 14. num. 151.* *Manc. d. claus. p. 3. claus. 34. num. 1.* *Rota dec. 1379. num. 1. apud Farinac. in prima collect. monitionum. [Fulcr. conf. 22. m. 2. vbi quod conuenit viciniam voluntarii, & caus. 112. n. 5. vbi quod conuenit etiam alienationi inter viuos, laud. de hoc verbo.]* *Roe. apud Paul. de Rubert. dec. 150. n. 2. item. 3. diuers.]**

Dictio XC.

Diu.

- 1 *Tempus longum importat dictio Diu.*
- 2 *Tempus decennale interdum importat dictio Diu.*
- 3 *Anno quatuor quinquaginta designat dictio Diu.*
- 4 *Biennium nonnunquam denotat dictio Diu.*
- 5 *Pro a. n. aliquando ponitur dictio Diu.*
- 6 *Tempus quadraginta dierum non semel importat dictio Diu.*
- 7 *Arbitrio boni viri accipitur dictio Diu.*
- 8 *Iudicio arbitrio relinquatur, quando quis dicatur diu in fiduciaria obligatione persistere, ad hoc vt possit ab illa eximi.*

Importat hanc dictio longum tempus *Cic. 1. Ferr. Quae singularim, ac diu collecta sunt, vno tempore vniuersa perdamus.* Et idem saepe iungitur cum *Annus*, vt significetur & diuersitas temporis, & assiduitas vel attentio actionis. *Cic. 1. Uras. Dio.* multumque dubitauit. Idem *pro Syl.* Hec diu multum, multoque latius quaelibet vox enpuit hora.

- 1 *Intensum significat tempus decennale, vt in l. possideri. 5. si seruus. ff. de acquir. poss. l. si seruus. 5. aristo. ff. de iur. & a quo. Alex. l. 3. si seruus. n. 2. ff. de acquir. poss. Gaill. lib. 2. obseru. 19. n. 6. Rebuff. in trall. de decim. q. 1. n. 53. [Peteg. conf. 177. n. 82. vol. 4.]*
- 2 *Quandoque ponitur pro quatuor annis, vt in l. quatuor. 1. de obseru.*
- 3 *Nonnunquam pro biennio accipitur, vt in l. Leum dominus locat. & in l. quae in agro. C. de anni agro deserv. lib. 12. Vulpell. de prop. & adu. sign. sub hoc dict. n. 2. pag. 22.*
- 4 *Aliquando ponitur pro anno, vt in l. 5. quibus, ff. de success. dictio.*
- 5 *Noo semel importat tempus quadraginta dierum. Iouan. Andr. in cap. ex parte de priuileg. Gemin. conf. 8. num. 5. in fine, vers. non obstat. Stapul. de literis gratis num. 1. Henric. res. apud. 1. lib. 2. sub num. 17. Cuius Tulch. prall. conu. 1. num. 2. 1. D. 2. claus. 270. num. 1.*
- 7 *Etenim accipitur arbitrio boni viri, vt per gl. in cap. fin. de fiduciis. Menoch. de arbit. lib. 2. c. 1. vers. 1. c. 2. n. 1. Oclau. Vulpell. dictio loc. Alex. Trec-*

tacing. var. resolut. lib. 3. tit. de fiduciis. resolut. 5. n. 1. & intelligitur habito respectu ad tempus prius, Bernard. Muscatel. de modis fiduciis p. 2. q. 1. n. 7.

Sic etiam arbitrio Iudicis relinquatur, quando quia dicatur dari in fiduciaria obligatione persistere, ad hoc vt possit ab illa eximi. Ita *Vincent. 2. commun. apud lib. 8. tit. 13. num. 72. Menoch. d. c. 2. n. 41. n. 3. Valentini. Franc. de fiduciis. c. 1. n. 161. Henric. in simili trall. cap. 2. n. 33. Cuius Mantica. de iur. & ambig. conu. lib. 16. tit. 20. n. 2.*

Dictio XCI.

Diutius.

Modicum tempus denotat vt in l. cum impube-
re. ff. de rebus dubis. Verum extendi ad bien-
nium, vel quinquennium, per text. in l. quod dicitur.
ff. de post. & in cap. 1. de consue. leprosis. tenet ibi
Abb. n. 8. Speculat. in 5. post hoc autem. n. 9. de diff.
Menoch. de arbit. casu 459. n. 2. Vulpell. de prop.
& adu. sign. sub hoc dict. pag. 23. obseruans, re-
linquendum esse arbitrio Iudicis, quod importet
hanc dictio, quia secundum substantiam materiam
Iudex debet illam extendere.

Dictio XCII.

Do, Dono.

- 1 *Donacionem, & domini translationem de sui pro-
prietate importat verbum Do.*
- 2 *Traditionem in materia verbum Do, accipitur pro
tradere.*
- 3 *Vendi tamen proprii aliquando importat verbum
Do.*
- 4 *Verbum Do, improprie accipitur. si apponatur in
ca. 2. alio, de cuius natura non est translatio
dominii.*
- 5 *Permutationem, & compensationem non semel im-
portat verbum Do.*
- 6 *Fiduciamsum quando importat verbum Do re-
missionem.*
- 7 *Donare quando refertur in fiduciamsum.*
- 8 *Dare & Donare, in q. differant.*

Verbum hoc de sui proprietate importat dona-
tionem, & domini translationem, vt in l. fin. ff.
de condit. & a causa, & in l. ubi autem. ff. de verb.
obi. q. 2. in 5. sic inque discretis, l. illis de all. Notant
Menoch. de prop. apud lib. 3. pref. 34. n. 31. *Surd. dec. 166. n. 16.* & de aliment. tit. 2. q. 2. n. 1. *Bertaz. de claus. instrum. claus. 16. glossa n. 1. Pichard. ad 5. 2. l. testis. quibus modis re contrahitur obligat. n. 40. & 41. Steph. Gesman. disp. forens. cap. 81. num. 14. Cald Pe circa de nomen. empty. cap. 18. n. 4. & de empt. & vendit. 18. n. 24. & cap. 20. n. 1. Gregor. dec. 1394. n. 15. [Gloria dec. 1. n. 19. Noguerol. rem. 1. alleg. 26. n. 191.]*

In materia tamen venditionis accipitur pro tra-
dere; ac proinde non importat domini translationem, ex-
emplo. 11. ff. de actio. Bertazol. d. gl. n. 3. Franc. de Soula in comment. ad tit. ff. de pallis. art. 3. q. 2. n. 7. in media.

Aliquando hoc verbum Do, exponitur pro ressi-
tutione, & importat perditionem propriam *Rome. conf. 309. incip. Circa propositum. n. 2. vers. & per intelligan-
tur. ubi Apollitia in verb. Do, refert Cardin. Tolch. prall. conu. 2. lib. 2. c. 1. c. 2. n. 1.*

Sic

- 4 Sic etiam si apponatur in contractu de cuius natura non est transire dominium, tam improprie accipitur prout in contractibus locationis, feodi, & similibus. Ita Bentzold. d. gl. 1. num. 3, qui tamen claus. 17. gloss. 4. n. 1. subdit proprie importare idem quod Ceterum, sicut sit verbum translativum.
- 5 Comprenderit non semel hoc verbum permutationem, & compensationem iuxta tradita per Calo. Pereira de emptione. c. 2. n. 1.
- 6 Verbum De, quando obliquitur, & importet fideicommissum, vide Monet. de communi. vltim. vol. c. 9. n. 63.
- 7 Verbum Donec, resoluitur in fideicommissum, quando ob abentiam donatarii valeat non potest donationi, vt per Menoch. de presump. lib. 4. pref. 105. num. 19.
- 8 Dote, & donata in quo differant, vide Galganea. de differ. iudicial. lib. 2. n. 6.

DICTIO XCIII.

Donec.

- 1 *Distinet referentur de vi, & effectibus huius distinctionis agerent.*
- 2 *Dist. Donec. Quamdiu, Quoniam, Viquequo, & Quod sunt eiusdem effectus.*
- 3 *Temporis limitatio & restrictio sunt dist. Donec, & similes, habentque naturam suspensionis.*
- 4 *Dist. Donec, & similes, requirunt perseverantiam ad effectum consequendi legatum, pro futuris annis.*
- 5 *Dispositionem restrictivam dist. Donec, cum perseverantia usque ad tempus cui adiecta est.*
- 6 *Dispositione ut non possit extendi ultra tempus a testatore prefinitum, operatur dictio Donec.*
- 7 *Infinite accipitur dictio Donec.*
- 8 *Repetitiva precedendum est dictio Donec, & habet temporem resolutionem.*
- 9 *Negativum quandoque precitur dictio Donec.*
- 10 *Limitationem dispositionis importat dist. Donec, & similes.*
- 11 *Fama si excutatur donec extente masculi exclusio non est perpetua, ad tempus.*
- 12 *Conditionem regulariter facit dictio Donec, & quando illam importet, quoniam vero non, num. 13.*
- 13 *Legatum annum facient dist. Donec, & similes.*

DE vi, & effectibus huius distinctionis, vi. c. Bar. in l. 1. num. 15. cum seqq. ff. de con. & demort. Alduin. conf. 73. n. 4. Vulpell. de prepos. & adu. b. sign. sic. sub hac d. pag. 13. Galganea. de condi. & demort. p. 2. c. 1. q. 1. Cened. post lib. praet. c. canon. quod. sig. 46. Caid. Tutch. par. 1. c. 1. c. 2. n. 2. li. D. concil. 171. Tuscillo. de par. illis. Latine orationis cap. 45. Gastian. de distinction. lib. 1. c. 1.

Hac dictio, & aliz similes, videlicet Quamdiu, quoniam, viquequo, & quod, sunt eiusdem effectus, & idem sonant. Boet. de vi. 4. n. 10. & 38. Cosin. in pragmat. sanct. n. de colla. 5. quod si quis, verb. donec, pag. mlii 111. Vulpell. de p. c. ff. de adu. b. sign. sub hac d. pag. 23. Natt. conf. 459. num. 16 v. o. 1. Sord. conf. 186. n. 16. & conf. 476. n. 2. Card. Tutch. d. concil. 171. n. 1. Cened. d. sig. 46. n. 2.

Iste dictiones sunt limitatioe, & restrictioe temporis, habentque naturam suspensionis, & dispositionem, seu acquisitionem suspendant, vt col-

ligitur ex l. legatum, ff. de annui leg. ar. Notant. gloss. verb. donec in Clem. 1. de consil. Dec. conf. 21. num. 7. Alex. conf. 166. num. 3 lib. 3. Callian. in consensu. Burgund. rubr. 6 §. 6. verb. des. ensant, n. 8 pag. 319. verba. Buslat. conf. 113. num. 1. lib. 2. Tob. Non. conf. 12. num. 14. Cephal. conf. 128. n. 3. Menoch. conf. 151. num. 40. & conf. 166. num. 1. Sord. conf. 186. num. 13. & conf. 159. num. 16. & conf. 459. num. 5. Honded. conf. 6. num. 30 v. o. 1. Pacif. de Saluic. d. insipit. 4. cap. 2. num. 85. Ceual. canonum. contra. canon. q. 806. num. 35. [Theodol. de Rubens in sing. Reg. tom. 2. p. 4. concl. 289. num. 3.

Item iste dictiones de sui natura requirunt perseverantiam, ad effectum consequendi legatum pro futuris annis, verbis grata, si dicatur: Relinquo centum vxori meae quolibet anno, donec casta viveat, & vidua fuerit, quia requirunt perseverantiam ad hoc, vt pro anno futuro consequi possit legatum Dec. in l. 3. qui heredes, n. 7. C. de insti. Natt. conf. 459. num. 16. & 17. Ruin. conf. 14. num. 4. & seqq. 2. Capic. de sig. 103. num. 1. Causale. in tract. de testat. in modis. rebus. d. cap. 3. num. 110. Nam statim istis dictionibus, legatum pro primo anno esse putum, & prosequentibus esse conditionale, ex traditis per Boet. de vi. 4. n. 39. Vnde mulier per transitum ad secundas nuptias, amittere illud legatum in futurum; pro tempore tamen praeterito legatum valeat, nec molietur teneat fructus perceptos restitueret, quomus testatoris conditio viduitatis, & castitatis, quia in praeteritum licet fructus percipit. Ita tradunt Causale. d. cap. 9. num. 115. Aym. conf. 300. num. 5. Paril. conf. 95. num. 41. vol. 2. Socin. conf. 11. num. 7. vol. 3. Ruin. conf. 52. num. 17. vol. 2. Nam per hanc dictionem, & similes testator non prohibet, vt non nubat, sed vult quod habeat, donec non nupuerit, postquam vero nupuerit, quod non habeat etiam quod motuo marito reuocetur ad viduitatem, vt late in proposito consilii Dec. conf. 611. Ruin. conf. 52. n. 1. & 6. vol. 1. Causale. d. c. 9. num. 17. post princip. Et in hoc differunt ista dictio Donec, & similes, i dictione Dummodo, quae denotat perseverantiam, & perpetuitatem. Vnde si vxor in casu praedicto steterit vidua per triennium, & percipiet fructus triennales, & postea nupuerit, teneat restitueret fructus, quos percipiet pro illo triennio, quod steterit in viduitate. Ita Paril. conf. 95. num. 44. vol. 2. sentit Berro. q. 19. num. 3. & tradit clare Causale. d. cap. 9. n. 17 cum seqq.

Ex quod dictio Donec testatatur dispositionem cum perseverantia usque ad tempus, cui adiecta est, tenent Bar. in l. 1. ad l. si quis condidit, & demort. Grat. conf. 91. num. 26. lib. 2. cum habent naturam suspensionis, Socin. iun. conf. 76. num. 123. lib. 3. Albert. B. uo. in tract. de statu, & quod stante mafculo, ar. 10. q. 5. num. 72. Tob. Non. conf. 8. num. 2. Rip. singul. obsequat. obsequat. 371. n. 3. & 4. Sord. conf. 186. num. 15. Honded. conf. 29. num. 3. vol. 1. & sit adverbium limitationis, vt per Dec. conf. 611. num. 7. & conf. 637. num. 12. & conf. 585. num. 11. Causale. d. cap. 1. n. 9.

Operatur, vt ultra tempus a testatore prefinitum dispositionem non possit extendi, vt post Paril. conf. 20. n. 7. lib. 3. fuit resolutum in Remota hereditate de Vltimis 17. Feltra. in 106. c. 2. c. 2. d. Marquand. n. 1. impellit per Faun. de vi. 162. n. 3. p. 2. recet.

Item infinite accipitur dictio Donec, Ius de Pen. na in l. si ad magistrat. c. 3. ad fin. C. de decur. lib. 10. Cened. d. singul. 46. n. 7.

Item est repetitiva precedendum, & habet in se temporum

temporum resolutionem iuxta tradit per Azched.
ad l. 1. num. 74. sit. 4. lib. 5. *nona Recopil.*

9 Quandoque hæc dictio potior per negatiam, ut
in cap. *Ioseph de verbor. significati.* Ioseph non cognovit
Adrian. donec peperit *fi non primo genitum* ac si nun-
quam diceret, etiam postquam peperit. Ita Card.
Tulch. *d. lib. 12. concl. 27. n. 8.*

10 Item quod supra dixi hanc dict. *Donec* & similes
importare limitationem dispositionis, quod per l.
femina, si de testat. tradunt etiam Dec. *conf. 5. 84.*
num. 1. & Cast. *conf. 184. num. 2. lib. 1. Card. Tulch.*

11 *d. concl. 27. 1. num. 21.* Extende in dispositione sta-
tuti, quia si femina excluditur, donec extat
maſculi, exclusio non est perpetua, sed temporalis.
Id. d. conf. 43. lib. 2. Dec. d. conf. 5. 84. num. 1. Socin.
ivo. conf. 2. in fine. lib. 1. & conf. 10. lib. 1. 2. Alex. conf.
138. num. 2. lib. 6. R. im. i. vo. conf. 249. num. 21. & seq.
Menocho. conf. 105. num. 7. & seq. Cardin. Tulch. d.
concl. 27. 1. num. 3. vbi num. 9. post Dec. d. conf. 4. 84.
num. 21. ampliat, huiusmodi dictiones limitantes
dispositionem, idem operari, si adiciantur dispo-
sitioni negativæ, quia erit limitata dispositio ne-
gativa prout supponitur dispositioni affirmati-
va: & ideo quod pater prohibens alienationem fi-
lio, donec fuerit certæ ætatis, censetur ipso iure
concedere adveniente ætate suspensâ, & num. 10.
pariter ampliat, ut multo magis operetur huius-
modi dictiones, quando sunt geminatæ, veluti si
dicitur, Donec, & quousque & num. 11. etiam ampliat
in tantum dictiones istas limitare, ut si apponantur
dispositioni prohibitive, lapſo termino prohibitio-
nis, ad tempus inducitur permiffus declaratur tamen
num. 12. post Barc. conf. 9. in princip. lib. 1. ut non
procedat, quando effluat in dispositione causata,
scilicet requirere factum Superiores, quia excommu-
nicator, donec solvat, sequuta excommunicatione debet
absolvi.

12 Regulariter dictio *Donec* facit conditionem, l.
pater Severinus, §. fin. & ibi Bart. in vers. secundo
princip. dicitur de condi. & demonſtr. ff. de annu-
is legat. l. generaliter, §. deus filius ff. de usufructu
legat. l. dec. in l. si quis heredes num. 7. ad finem, C. de
usufr. §. conf. 85. num. 2. Socin. iun. conf. 18. n. 8.
vol. 3. & conf. 485. num. 6. Cephal. conf. 71. num. 17.
Ruin. conf. 44. num. 4. vol. 2. Honded. conf. 82. num. 1. 1.
vol. 1. Boet. decis. 4. num. 39. Cened. d. singul. 46. n. 1.
Perr. Henric. resp. apud. 1. iul. D. Theodot. de Rubia
in singul. Rota rom. 2. p. 4. l. iul. §. 89. num. 1. Rot. decis.
190. num. 6. p. 1. in posthum. Farin. aliis p. 5. recent. vbi
quod non importet conditionem principaliter,
sed secundariâ, quia principaliter importat tem-
pus.

13 Declara, huiusmodi dictiones *Donec*, quoad
quousque, ac similes, si respiciunt inchoationem be-
neficij, vel dispositionis, importare conditionem, si
apponantur ad suspensivum beneficij, quando
suspensio est incerta, secus si limitata certo tempore.
Si verb apponantur a lege ad limitationem, impor-
tant conditionem extinctionis ipſo iure, si verb ad
hominem, secus, ut distinguit Bart. plenè in l. 1. n. 15.
vers. & quero. ff. de condi. & demonſtr. cuius opinio-
nem communem dicit Sord. *conf. 86. num. 16. Dec.*
clan. conf. 108. n. 19. lib. 3. quem refert Card. Tulch.
d. concl. 27. 1. num. 6. vbi num. 7. cum eodem De-
ciano, extendit huiusmodi dictiones in ultima vo-
luntate appositæ ad limitandam dispositionem im-
portare conditionem extinctionis, pout si a lege
induceretur. (Galgan. de condi. p. 2. cap. 1. p. 1. 5.
Franc. de Barry de success. testat. & ab intestat. lib. 17.
tit. 2. n. 8.)

Denique supradictæ dictiones faciunt legatum
annuum, l. *legatum ff. de annu. legat. Sord. de alimen-*
ta. l. 2. §. 1. §. 1. num. 19. 2. Octau. Vulpell. citato loco, n. 5.
vbi subdit, quod per priore anno est purum, pro
aliis conditionale; & num. 6. aliter, specialiter alimen-
torum favore inductum esse, ut legatum Unoc,
vel quamdum quia cum hæredibus habitauerit,
etiam is mortuus debeatur, & fit perpetuum, dum-
modò per legatarium non fletierit, ad notata per
glos. & scilicet in l. 1. *C. de insti. & subſtit.*

Dictio XCIV.

Dum.

- 1 *Distores referuntur de vi, & effectibus huius di-*
dictio agentis.
- 2 *Dictio Dum, & Donec, sunt eiusdem nature.*
- 3 *Tempora tria, præteritum, præſens & futurum res-*
pectu dictio Dum.
- 4 *Annum relitum facient dict. Dum, & similes in*
ultima voluntate.
- 5 *Alium dum est in fieri denotat dict. Dum.*
- 6 *Conditionem importat dictio Dum, declarando re-*
ali.
- 7 *Conditionem aliu perseverantem an inducat dict.*
Dum.
- 8 *Exceptiva ad regulam est dictio Dum tamen.*
- 9 *Tempus præteritum, præſens & futurum designat*
dictio Dum.

De vi, multiplicique significatione huius di-
ctionis vide Alber. in *Distin. verb. dum, Cufin,*
in p. 1. m. 2. finit in tit. de causis & insolentia in vers.
dedum. pag. 109. Mandol. in gloss. acule, §. finit in vers.
dum, pag. 7. Tuscullin. de particulis Latine tractat.
n. 45. Vulpell. de præſ. & adverb. signific. sub hac dict.
pag. 6. Cened. post lib. præſ. & c. c. c. quæſt. sing. 47.
Græ. dicit 46.

Hæc dictio, & *Donec*, sunt eiusdem nature. Cit.
pro Flau. Qui valuit candia, dum hic prodiret Col-
lum. lib. 2. cap. 11. Paulum aqua maceratur, dum
insentescat. Vnde dicta suprà in dictione *Donec* ad-
aptari possunt huic dictioni.

Tria tempora, præteritum scilicet, præſens, & fu-
turum, respicit hæc dictio, sicut *Donec* & *Quam-*
diu Mandol. in gloss. facularum, §. finit, in vers. dum,
pag. 78. Cened. d. sing. 47. n. 2.

Facient in ultima voluntatibus relitum an-
nuum, Roman. *conf. 5. num. 9. Mandol. d. §. finit, in*
vers. dum, in fine Boet. decis. 4. n. 39. ad finem, Casac.
de usufructu mulieri relicto, cap. 9. n. 115. Cened. d.
singul. 47. n. 6.

Denotat hæc dictio ætatem, dum est in fieri, ut
in l. si quis id quod, vers. quid si dum proponitur, ff. de
iur. iur. iur. iud. l. de verbiis, §. inditum, vbi text. &
glos. ff. de usufructu. Iul. in l. etiam possid. res, qui ad
num. finit, n. 3. & ibi Aretin. ff. de acquir. poss. Cened.
d. sing. 47. n. 3.

Conditionem importat sicut dict. *Donec, Dummo-*
do, & similes præcipue quando iungitur rei peti-
tioni, ut in l. qui conciliant, §. v. vers. ff. de legat. 3. cap.
præſens de elect. Dec. conf. 5. 16. num. 1. tom. 1. Paul.
conf. 91. num. 47. lib. 2. Ruin. conf. 4. num. 5. vol. 2.
Flur. de S. Petro conf. 9. num. 4. Cardin. Tulch. præſ.
conclus. tom. 2. lib. C. concl. 583. num. 16. Vulpell.
de præſ. signific. sub hac dict. pag. 21. vbi subdit, quod
legatum factum voci dum videtur fletierit, donec
non nupteris debetur, & addit, hæc dictio nem ha-
bere

*meosq; mod. dixerit. Paul. de Casta. in l. 1. si testis-
mentum. c. 2. ff. de testib. Quomodo enim etiam non
excludit ea que veniunt de consuetudine contra-
ctas. Vnde si dura fuit potestas alicui, vt accipiet
mundo duodecim decanos duntaxat, & iste accipiet
7 sed sub viciis, qm. d. non videtur excessisse fines
mandati quia videtur facere ea que sunt de natura
contractus, cum sit consuetudo, quod maiorores
istio modo maruerit laici. ff. de consuetudine. c. 9. ff. de
iure iur. c. 1. l. 1. n. 11. vers. tertia principaliter. ff.
si quis ius dicenti. Rom. l. 3. §. iurari. ff. de iur. iur. aud.
Cened. l. sing. 18. n. 4.*

8 Tercio limita quod oio excludit casum haben-
tem eandem rationem, iuxta nota per Fiat. Em-
man. quod. Regul. rem. 3. q. 1. art. 2.

9 Hec dictio, & alie similes taxatiue apposite dis-
positioni de aliquo faciendo, solennitatem & for-
mam inducunt & ipsarum transgressio vitium adu-
Patil. c. n. 1. q. 9. vol. 2. Mandol. in reg. 8. Cened.
q. 6. n. 6. Cened. d. sing. 18. n. 4. vers. finitior; habent
enim vim non solum taxie prohibitionis, sed
etiam expressae, vt per Roman. con. 11. n. 5.
Maic. Anton. de Amatis. Marchia d. c. 14. n. 1.

DICTIO XCVIII.

Ea.

- 1 Repetitiva est dictio. Ea refertur precedentia sequen-
tibus.
- 2 Restrictiva est dictio. Ea secundum disposita in pre-
cedentibus ad qua fit relatio.
- 3 Relativa cum suis qualitatibus fit dictio Ea.
- 4 Medium aliquando significat verba Ea condi-
tione.
- 5 Conditionem non faciens verba Ea conditione,
sed sumuntur pro pacto, vel lege in contractu
apposita.

- 1 **H**ec dictio est restrictiva, & repetitiva, refertur
precedentibus sequentibus. Hym. conf. 120. n. 10.
2 Ea est repetitiva & restrictiva secundum dispo-
sita in precedentibus, ad qua fit relatio. Patil. conf.
18. n. 3. vol. 1. & conf. 1. n. 1. vol. 2. Et stat declar-
tatione, & relatio cum suis qualitatibus. Mandol. in
gloss. facule. §. nos qui in vtriusque. pag. 175. post Secu. conf.
2. n. 6. Alciat. conf. 6. o. n. 5. quos refert Cened.
post lib. pract. & cum sic. quod. sing. 18. n. 1.
- 3 Verba Ea conditione significant aliquando mo-
dum, vt in terminis l. Maic. ff. de manum. c. 1. §. 1.
& l. 2. in princ. de dona. obliu. Galgan. de condit.
& demonst. p. 1. c. 3. q. 6. Et non faciunt condi-
tione sed sumuntur pro pacto vel lege in contractu
apposita, & post Tiraq. de vtriusque. c. 1. §. 2. gloss.
vtriusque. n. 2. notat Cened. sing. 18. §. de princip.

DICTIO XCIX.

Eadem.

- 1 Relativa precedentium cum omnibus suis qualita-
tibus est dictio. Eadem significat, identitatem in
omnibus, & per omnia.
- 2 Relativa substantia est dictio. Eadem.

Et relatio precedentium, cum omnibus suis
qualitatibus, significans identitatem in omni-

bus & per omnia, glan. l. cum hi. §. qui in perpetuum.
ff. si ager veli. gaur. c. 1. §. 9. n. 88. vol. 1. Menoch.
de presump. lib. 4. pres. 1. 3. n. 10. Rota. decif. 455.
n. 2. apud Farinac. in c. 1. de iur. iur. Scud. decif. 45
125. n. 1. vbi loquitur de dictioe Eadem, in ome-
to plurali, quae est demonstratiua, & relatiua ad su-
pra nominatos.

Et quod haec dictio sit relatiua substantiae, tra-
dunt Barz. in l. si quis, §. finitiorum, n. 2. in 2. c. 1. ff. de
edu. Anthon. Rhegen. q. 62. n. 4. p. 1. Mandol.
in gl. facule. §. nos qui in vtriusque. c. 1. §. 2. quos
refert Cened. post lib. pract. & cum sic. quod. sing. 45.
n. 3. Fusat. conf. 70. n. 14.]

DICTIO C

Eaproppter.

Inducit dispositionem haec dictio, vt per Cardin.
Seraphin. decif. 1025. n. 13.

DICTIO CI.

Eatenus.

Refertur ad precedentia, & de (sua natura limi-
tat, & non odicitur, nisi de re iudicata, cap. si-
gnificatio. de probat. cap. super litteris de recept. cum
similibus, Dec. conf. 38. n. 3. item 2.

DICTIO CII.

Eiicere.

Verbum hoc intelligi debet de electione vio-
lenta, non vero de iusta, vt per Ioseph. Sello
de iobus. c. 47. §. 3. n. 102.

DICTIO CIII.

Eius, Eorum.

- 1 Dominum denotat dictio Eius.
- 2 Relatiua est dictio Eius ad proxime nominatum.
- 3 Repetitiva precedentium cum suis qualitatibus est
dictio Eorum, & restrictiva ad personam nomi-
natum.
- 4 Neperit non comprehendit dictio Eorum, cum re-
fertur ad personam filiorum superfluum.
- 5 Restrictiva est secundum precedentia dictio Eorum
& non habet tractum ad futurum.
- 6 Dictio Eorum, non potest verificari in vno tan-
tum, sed omnibus expressis, aliquando restrictiua
in singularitate.

Dictio Eius denotat dominium, vt in l. Quintus,
§. Atinius, ff. de iura, & agere legat. Cild. Pe-
tita de rescriptis. cap. 3. n. 1.

Relatiua est ad proxime nominatum, Cardin.
Seraphin. decif. 689. numero 1. [Et est persona-
lissima. Rot. decif. 269. numero 11. part. 1. re-
cent.]

In numero plurali est repetitiva precedentium
cum suis qualitatibus, & restrictiua ad personas no-
minatas, vt in l. de heredi. instit. notat Rois.
conf. 39. n. 1. 6. vol. 1. Rolan. conf. 74. n. 5. item 3.
&

Et conf. 97. num. 23. Item. 4. Cor. conf. 9. sub num. 6. in fine. vol. 1. Paris. conf. 103. num. 14. lib. 1. Et conf. 118. num. 12. Et conf. 86. num. 58. lib. 2. Arce. conf. 135. num. 1. Cephal. conf. 140. num. 17. vol. 1. Mandolin gl'facult. 5. Et propriam in verba. cap. 32. 1. Et in 5. non quib. vers. eiusdem. pag. 106. Menoch. conf. 190. num. 4. ubi quod refertur ad iura nominatos. Et conf. 212. num. 150. Et conf. 390. num. 13. Flamm. de resignat. tom. 1. lib. 3. 1. 4. q. 5. num. 6. Et cum refertur ad personas filiorum superfluum, non comprehendit corpotes. Menoch. conf. 1005. num. 7. Et quod ista dictio restringatur secundum precedentia, & quod non habeat trahendum ad futurum, tradunt Tirac. de retracto. lib. 1. 4. §. glof. 9. n. 4. Socin. conf. 23. o. 1. penult. vers. secundo. vol. 2. quos refert Cened. post lib. canon. Et prae. quaff. singul. 45. n. 1. vers. Et qualiter.

¶ Non potest dictio *Eum* verificari in vno tantum, sed in omnibus expressis. Card. Seraphin. decis. 266. num. 2. Aliquando vero resoluitur in singularitates, ac si dictum esset post vniuersalique mortem, Tomiel in *Liberet mori*, cum ita. n. 5. vers. *aliquando*, ff. de Testib. Et ibi Rip. n. 129. Alex. conf. 117. c. 1. vol. 1. Et conf. 204. vol. 2. Paris. conf. 118. n. 99. Et seq. vol. 2. Martaz in epitom. fideicommissi. q. 11. pag. 13. quos refert Cened. d. sing. 45. n. 2.

Dictio CIV.

Eo amplius.

¶ *H*æc dictio est relaxatio, & repetitio precedentium cum omnibus suis qualitatibus, Menoch. de præsumpt. lib. 4. pag. 30. n. 48. Galgancet. de condit. Et demogr. p. 2. c. 1. §. 18. n. 4.

Dictio CV.

Eo casu.

1. Restrictio est dictio *Eo casu*.
2. Substitutionis appositæ dictio *Eo casu*, operatur ut restringatur solum ad casum expressum.
3. Dispositionem ad tempus, & casum expressum non restringit dictio *Eo casu*, quando id colligitur ex versimili mente testatoris.

¶ *R*estrictio est hæc dictio, vt per Menoch. conf. 117. n. 6. Et conf. 135. n. 3. Et conf. 177. num. 20. Et conf. 198. n. 9. Suid. conf. 344. n. 5. Et conf. 347. n. 31.

¶ Appositæ in substitutionis operatur, vt restringatur solum ad casum expressum, nec ad alium extendi possit. Crasset conf. 98. num. 3. Natt. conf. 678. num. 6. vol. 4. Paris. conf. 1. num. 15. Et conf. 14. num. 9. lib. 3. Martecott. varior. resolut. lib. 1. cap. 99. num. 3. vbi num. 1. dicit esse relaxatum cum suis qualitatibus, ad text. in l. 2. filio. §. testator. ff. de aliment. Et cibariis legat. [Sul conf. 124. n. 73. Et conf. 69. n. 32. Et 53.]

¶ Si autem contrarium constet ex versimili mente testatoris, tunc non restringit dispositionem ad tempus, & casum expressum. Menoch. d. conf. 117. n. 29. Suid. d. conf. 344. n. 31.

Dictio CVI.

Eo ipso.

1. Nullitatem alius ipse iure ipso dictio *Eo ipso*. August. Barboia de Dictionib.

2. Sententiam latam importat dictio *Eo ipso*.
3. Dictio *Eo ipso*, idem importat, ac *pro dicto fuisse* sine aliquo hominis, vel iudicis ministerio, vel potius ipso iure.

¶ *D*ictio hæc statim prolatæ annullat ipso iure, ex traditis per Tirac. in l. 1. vbi inquam. verb. reuertatur. n. 8. Rota in *Uerone*, pensionis 1. July 1592. coram Card. Milino. [Theod. de Rubie singul. Rota tom. 1. p. 4. class. 354.]

¶ Importat latam sententiam, secundum glof. verb. *Et ipse*, & verb. *enunciatie*, in cap. *quoniam*, de elect. lib. 6. vbi Dominio. & Franch. Et verb. *suspendas*, in princip. in cap. *caput*, n. 5. ceterum. eod. tit. Et lib. Et verb. *et ipse*, in Clem. 1. vbi Immolet. & Zabacel. de vitiis. huius. clericis. Bald. conf. 402. vol. 3. Tirac. in l. 1. si inquam. verb. *revertatur*, n. 122. Rolan. conf. 62. num. 2. lib. 2. Salas de leg. q. 96. tract. 14. diff. 16. §. 8. post n. 29. vers. *propria verba sunt*. Suar. in simili tract. lib. 5. cap. 7. sub n. 4. Et cap. 8. n. 1. Facinas. fragmen. crimin. p. 1. lib. 1. verb. *et ipse*, n. 35.

¶ Et idem importat, ac si dictum fuisset sine aliquo hominis, ac iudicis ministerio, vel potius ipso iure, ipso facto, ex Abb. in cap. si diligere. 1. num. 8. de foro competens. Felin. in c. Rodolphus. vers. *soluimus non habet*, de rescriptis. Cor. conf. 165. n. 22. vol. 1. 1. c. conf. 138. in princip. Et conf. 188. c. 1. penult. o. 1. Roman. conf. 427. n. 9. Rolan. conf. 62. n. 3. vol. 2.

Dictio CVII.

Eo modo.

¶ *H*æc verba significant identitatem in omnibus, & per omnia, vt notant gl. verb. *obligatus*, in l. cum hi. §. 1. vbi. Et de transact. Grat. conf. 47. n. 22. lib. 1. Cened. post lib. 3. prae. Et canon. 5. quaff. sing. 45. num. 3.

Dictio CVIII.

Esse.

1. Proprietatem, & essentiam denotat verbum *Esse*.
2. Nullitatem alius ipse iure importat verbum *Esse*.
3. *Esse*, & haberi in quo differant, ostenditur.

¶ *V*erbum hoc proprietatem, & essentiam denotat, iuxta resoluta per Ioseph. Sesse de inobib. c. 6. f. 1. n. 41.

¶ Importat nullitatem actus ipso iure, vt per glof. a verb. *primus* in cap. *dictum* cum in fine de elect. lib. 1. Tirac. in l. 1. si inquam. verb. *revertatur*, num. 18. cum seqq. C. de renouat. denotat. Gonzal. ad reg. 8. C. de cell. glof. 2. num. 57.

¶ *Esse*, & *haberi* differunt, quia *esse* significat veritatem haberi verò fictionem denotat, vt per Afflic. in cap. *mulier*, §. *naturales filij*, in 5. met. h. num. 13. cum seqq. si de fructu fuerit conuersus, Galgancet. de differet. in similit. lib. 2. n. 18.

Vide infra sub verbo *Sum*.

Dictio CIX.

Ergo.

1. Ergo, in principio posita, operatur pro Itaque.

D D a a a Ergo

- 3 Ergo in medio posita sumitur pro causa.
 4 Igitur intermedium denotat dist. Ergo, cum inter-
 gatione.
 4 Maritus, seu contriarius ponitur distinctione, Ergo,
 igitur.

2 **I**N principiis sæpe hæc dictio vsoratur pro la-
 que. Cic. de orat. i. Ergo hoc est animi bene
 constituti, &c. Linius lib. 4. Ergo dum nullum falsitatis
 genus, in quo coniteret virtus, citat imperium Ro-
 manum.

3 In medio posita sumitur pro causa. Cic. Ar-
 tib. 3. Si quid contra alias leges, eius legis ergo fa-
 ctum sit. Idem de optima ge. ora. Orat. Vicinis ergo
 donaretur. Et iis ius: Eum donari virtutis ergo, be-
 nevolentiaque.

Interdum pro igitur cum interrogatione vsoratur.
 Cic. pro Quinct. Quid ergo est i. primum magni-
 tudo periculi, &c. Idem Arat. 1. Num ergo is
 exerceat nos, aut odas sensibus?

Dictio ergo, & dictio igitur ponantur illatiue,
 seu continuatiue. J. Galus fide liber. & postum. J. fru-
 strum. J. fol. 2. maritum. Corn. inf. 136. nom. 2. vers. &
 etiam est adiectiuum, vol. 2. Quandoque tamen in-
 ceperunt. J. in ciuit. 8. hoc igitur, fide iusticia, & inter,
 Norant Vulpell. de prop. & adverb. signif. sub dict.
 equi, vers. ergo, pag. 30.

DICTIO CX.

Et.

- 3 Dilectus refertur de vi & effectibus huius dict.
 agentis.
 4 Dill. Et, duobus modis recipitur, primo in sensu
 compositi, secundo in sensu singulari.
 5 Continuatiue, & copulatiue regulariter est dictio
 Et.
 4 Qualitatem precedentis ex hoc signum attribuit
 dict. Et, & ex-formatur in g.
 5 Copulare debet aqua-liter dici. Et.
 6 Copulatiue ad veritatem subiecti alteram partem
 esse veram.
 7 Copulare precedentia cum sequentibus est de na-
 tura dict. Et.
 8 Aequalitatem terminorum in casibus copulatiue de-
 notat dict. Et.
 9 Aqualiter copula dict. Et, ut idem sit de vobis,
 quod de altero ex copulatis.
 10 Copulatiue concorsum ad requirit dict. Et,
 quando cadit inter duas orationes reposita ali-
 cuius accidentis.
 11 Copulatiue coniunctio concorsum non semper requirit
 dictio Et.
 12 Pari vniu copulatiue de. Leras aliam.
 13 Et, si ponitur inter duas idem sententia, tunc car-
 minatio de reposita in v. com.
 14 Et, posita inter homines, & possessores, significat
 vniu. sententia. reposita.
 15 Et, quando ponitur inter duo, quorum vnum ali-
 cuius, vobis in vniu. reposita.
 16 P. si inter personas, diuidit effectum distinctionis
 inter eos aqualiter.
 17 Copulatiue non copulatiue dict. Et, sed potius designat
 ordinem quoque ponitur in materia necessaria
 reposita inter personas conuictas.
 18 P. si inter personas bonorum, vel grauius sem-
 per diuidit inter eos debium pro rata.
 19 Posita inter personas inter quas est ordo charitatis,

- non coniungit, sed indicat ordinem.
 10 Pater si iustitia filium, & nepotem ex eadem filio,
 non erant sicut copulatiue heredes.
 11 Filius si iustitia pater, & descendentes ex eo, tunc ve-
 nient de vno vel ordine successione.
 12 Ordo successione non cadit ubi sunt distinctiones co-
 pulatiue. C. in. v. n. Simul, & sum. les.
 13 In illi iustitia facta de parte, & eius filio, in filio
 concorsum cum parte simul, & eodem tempore,
 in v. o. ordine successione post obitum ibi,
 & collatur.
 14 Copulatiue a. p. & pariter aduerti facti dictio
 Et.
 15 Et, quando 10. inter inter diuersa.
 16 P. si inter duas idem significatiua, non dicitur in-
 ter diuersa pari, sed stat declaratiue pro id est.
 17 Declaratiue ponitur dictio Et, si ponitur inter ge-
 nus & sortem, causam & causam.
 18 Distinctiue stat dictio Et, pro Vel, quando ponitur
 inter eaque sunt eiusdem reposita, seu a. collatur,
 vel quando ponitur inter incompatibilia, & re-
 pugantia.
 19 Repetitiue precedentium qualitatem, & conditio-
 nem est dictio Et.
 20 Distinctiue quando est sub eadem oratione concepta,
 tunc dictio Et, repetitiue est omnium conditio-
 nem precede. Nam si si sub diuersa.
 21 Repetitiue precedentium conditionem non est di-
 ctio Et, quando ponitur inter diuersas personas,
 etiam in eadem oratione.
 22 Continuatiue interdum est d. Et, & non copulatiue
 sequentia, sed potius continuat orationem se-
 quentem.
 23 Auger, & amplius dictio Et, seu aduerti ad prece-
 dentia in materia larga, & in materia legato-
 rum, non vbi in mat. i. f. lib. 2. v. n. 4.
 24 Ampliatiue, & augmentatiue non semel ponitur
 dict. Et.
 25 Distinctiue quantumque restringit dict. Et.
 26 Vel nonnunquam imperat dict. Et, sed impro-
 prie.
 27 Continuatiue talem in vniu. voluntas operatur
 dictio Et, per quam oritur vni alterius inter
 conuictis sicut vbi in contradiu.
 28 Implicatiue nonnunquam est dict. Et.

DE vi, & effectibus huius distinctionis vide Vul-
 pell. de prop. & adverb. sig. f. sub hoc dict. pag. 30.
 cum duobus seq. Mandol. in reg. 1. Cancell. 1. m. 19.
 Burtat. conf. 1. 1. m. 43. cum seq. vol. 3. Rodol. Cu-
 perus in cap. operibus, 79. dist. 1. 8. textum sequuntur,
 non 1. cum seq. pag. 17. Tuzq. de reposita, lib. 1. f. 1.
 glof. 10. uen. 3. ad finem. Couar. in cap. Raynolus 5. 2.
 a. uen. 1. de reposita. Flamin. Paris. de co. fidei. be-
 nefic. 9. 32. a. m. 64. cum seq. Cened. ad Decretal. col-
 lect. 7. a. m. 1. 2. & post librum practic. & canon. ques-
 ting. 10. Gutier. pro lib. 1. 4. 19. n. 14. Aloy. Ricc. in
 eod. lib. de col. lib. 143. Gonzal. ad reg. 2. Cancell.
 glof. 1. Card. Tolch. pract. a. m. 1. 2. dist. 174. &
 ceteros in dicatu citandos.

Hæc dictio accipitur duobus modis: primo in
 sensu composito, ut cum dicimus: Cæsar, & Brutus
 Consules fuerunt; intelligitur enim simul. Item,
 in sensu singulari, ut cum dicimus: Gregorius &
 Bonifacius Pontifices multas constitutiones fece-
 runt; intelligitur enim non simul, sed sepe. Ita
 declarat Alciat. conf. 3. 9. a. m. 19. lib. 5. quon. refert
 Vulpell. citato loco, n. 2. v. n. 114.

Regulariter hæc dictio est continuatiue, & copu-
 latiue, ut in l. f. quis ius stipulatus fide verbor. alij. l. f.
 heredi.

Tulchid. *concl.* 274. n. 34. de quo tamen infallibilis
 21 Hoc tamen limitatur, ut non procedat, quando
 effendi dictiones copulatioz, videlicet *Com. 2. n. 3. s. m.*
concl. 274. n. 34. tunc non cadere ordo successus, *Cal.*
concl. 415. n. 3. lib. 2. Card. Tunch. *concl.* 274. n. 34. n. 7.
 vbi n. 38. post Angel. *concl.* 38. n. 1. *vers.* alia si
 signatur, tulchid. hoc poterit limitari, nisi copula in-
 stituat filium, & perconem ea co, amboz, denon-
 stando ut simul succedant.

23 Ve dñm autem institutio facta de patre, & eius
 filijs, concepra per copulam Et, ita intelligatur, ut
 filij concurrant cum patre simul, & eodem tem-
 pore; an ve dñm ordine successus post obitum illius,
 disputant Doctores in d. *Gal.* 5. q. 1. quidam vult *ff. de*
liber & posthum. inter quos veteri, & recepti sen-
 tentia obviat, quod simul censentur vocati, ut
 colligitur ex relosuti per Michael. *Gal.* 2. n. 2.
com. un. opia lib. 6. d. de hered. institut. d. n. 13.
pag. 7. Menoch. de *presumptio. lib. 4. presump. 70.*
 n. 16. vbi n. 169. ex professo per plures causa
 veritatem examinat, Stephan. Gratian. *discept. forens.*
cap. 70. n. 1. c. de test. d. gl. 5. n. 19. vbi n. 20. resolu-
 ti in materia n. 108. v. c. *emphyteus.* ceteri vo-
 catos ordine successus.

24 Ineodem loci hac dictio facit copulatos æquē
 & Patrem admitti, ut supra dicebamus, & post plura
 Iura concludit Cened. *sing.* 50. n. 20. tamen di-
 vidit per dimissit, ut in d. *l. rei s. cum in tabulis. ff. de*
donat. vel. 2. in l. cum pater. s. hereditatem. ff. de leg. 1.
et i. q. 6. ff. plures. In l. de hered. institut. de quo plura
 adducit Gonzal. d. *gl. 5. n. 14. cum seqq.*

25 Aliquando ponitur hac dictio inter duos, ut
 in rubr. *C. de sentent. & interloc. & in rubr. In l. de*
test. cap. & longi tempor. prescript. & in cap. cum olim.
34. de test. d. gl. & rubr. de lora, & facti ignorantia.
Alex. conf. 138. num. 10. val. Paris. conf. 39. n. 21. &
conf. 9. num. 2. & 8. vol. 1. Gozad. et. 3. n. 7.
Salon. in prom. legum Tauri. num. 151. & Andol. in
gl. 5. d. 1. n. 1. in vers. 1. pag. 5. & in regul. 2.
in princ. quod. 10. num. 1. Vulpell. itaco loco, in princ.
Menoch. remed. 8. recuper. num. 8. Sud. conf. 3. n.
*num. 27. Gozad. d. *gl. 5. n. 11.* Cened. *sing.* 50.
 n. 4. Nat. on d. *appell. a Vicario ad Episcopum. p. 1.*
num. 107. Valenz. conf. 133. n. 60. num. 2. Robles de
*repres. lib. 3. c. 7. n. 2. & 47.**

26 Hoc tamen intellige nisi ponatur inter duo idem
 significantia, quia tunc non dicitur inter diversas
 ponit, sed lo dñm ponitur declaravit, pro, id est, Bar.
 la. & alij in l. *ff. de test. & inter Callan. in consuetud.*
Burgund. rubr. 3. §. 10. in verb. de sig. c. fol. 1037. Bel-
lon. conf. 13. num. 6. Felin. in cap. ex parte 1. num. 94.
vers. copula, & de resp. Mendol. d. q. 10. num. 10.
Salon. in d. prom. legum Tauri. num. 152. Sud. d.
conf. 21. §. num. 19. Patin. de sig. & post. Capituli.
lib. 1. Sede vacante in §. preb. de virtutib. cognat.
*Cened. d. *singul.* 10. num. 3. Calced. d. *decis.* 117. num. 2.*
Monet. de c. & canon. cap. 7. num. 1. Guond. de pri. lib.
explic. num. 1031. [Valenz. conf. 133. num. 61.
tom. 1.]

27 Idem est si ponatur inter genus & speciem, cau-
 sam & causatum, quia etiam tunc ponitur declara-
 tiu. pro, id est, ut per Cosm. in *prom. sentent. de p. a.*
*et post. p. 1. in verb. Et, Cened. d. *sing.* 50. n. 6. vbi*
allegat l. de qui n. ff. de leg. 2. h. vbi gl. 1. & 2.
in sensu ff. de post. & in specie quando est post. inter
 genus, & speciem, non inducere diversitatem
 docet Calced. *ludian. decis.* 117. num. 9. p. 2. allegans
 eundem in l. *citer, C. de appell. & intelligens autho-*
 ritatem illam Christi Domini Masc. 16. Dicite disci-
 pulis, & Petro.

Item quando ponitur inter ea quæ sunt eisdem
 potestatis, cu est dñm, tunc ponitur pro, & re-
 soluitur in distinctionem, ut in exemplo, concedo
 tibi omnia quæ talis exerce potest de iure, & con-
 suetudine, quia tunc declarat, id est, vel consue-
 tudine, ut licet p. o distinctione Udiad. *concl.* 196. n. 8.
 & in ad. de postol. & ceteris c. 1. n. 20. Bortas
concl. 81. num. 20. & 1. l. heretici. d. 189. n. 2. Nam
 quando ponitur inter incompatibilia, seu repugna-
 tia, vel inter in distinctionem, & accipitur pro, *Vel*
Mandol. in gl. 5. d. 1. & promissum. c. 1. vbi. & pag.
*112. Cened. d. *sing.* 50. num. 8. Rn. *decis.* 58. num. 1.*
 p. 2. in *postulatum Paris.* vbi n. quod quando hac di-
 ctio non potest copulare, quia materia repugnat, &
 quia in similitudine non possunt per obitu in distin-
 ctionem *Vel*, An & quando resoluatur in distin-
 ctionem, quando ites expositur pro, id est, vide eundem
*Rotari. d. 446. n. 4. p. 2. & *decis.* 45. n. 4. dicit quod*
 hac particula secundum proutum coniungentiam
 habet et diuersas proprietates, & ita aliquando non
 copulatur, sed expositur, & declarat nec alterat
 proprietatem veritatis immediatæ sequentis, sed ab
 illo recipi declarationem.]

Hæc copula est repetitiva præcedentium quali-
 tatum, & conditionum, ut in l. *la p. 1. §. 1. d. de iur. & ibi*
Bar. §. de alienat. & lib. leg. 1. c. 1. §. 1. c. 1. §. de fundo
*negl. l. 1. ad. in princip. in d. *gl. 5. de con. in d. de**
monest. Noane Vulpell. itaco loco. n. 1. Guet. lib. 3.
procl. 9. n. 2. §. 1. §. 1. §. 1. §. 1. §. 1. §. 1. §. 1. §. 1. §. 1.
*Cened. d. *sing.* 57. num. 14. Anton. Monach. *Lucey.**
*decis. 54. num. 1. & Florent. *decis.* 40. num. 1. & 2.*
*Cardin. Tu ch. d. *concl.* 274. num. 27. Stephan. *Græ.**
decis. forens. cap. 147. num. 16. last. Galignet. in
verb. de con. & de monest. p. 2. cap. 1. quod. 18. n. 2
 vbi n. 10. per plures causa declarat quando iodo-
 cat repetitionem præcedentis conditionis, & quali-
 tatis. Rol. lib. 2. *re present. lib. 1. c. 1. n. 43. [*

Intellige hanc conditionem recipere omnes con-
 ditiones præcedentes lemnos, copulando com-
 omibus qualitatibus, quando dispositio est sub ead-
 em oratione concepta, seu si sub diuina: Zaba-
 nel. *conf.* 58. in p. incip. Alexand. *concl.* 110. incip. *Suer*
et. rel. in p. vers. con. d. lib. 1. Cardin. Tunch. d.
*concl. 274. n. 24. & 25. Stephan. Gratian. *cap.* 147.*
num. 7.

Intellige etiam non esse repetitivam condicio-
 nem p. accedentium, quando ponitur inter diversas
 personas, etiam in eadem oratione, ut post Bar.
conf. incip. Titus conditio in fin. lib. 1. tradit Card.
*Tunch. d. *concl.* 270. num. 29. vbi n. 39. subdit hanc*
 restrictionem magis procedere, ut scilicet
 repetitio conditionis non cenciat facta per copu-
 lam &, vel dictionem *Item*, quando ponitur ne-
 dum inter duos personas, sed etiam inter diuersas
 res.

Interdum est continuativa, & non copulat-
 32 quentia, sed postea continua orationem sequen-
 tem *Paul. conf. 2. num. 26. lib. 2. Coin. conf. 1. n. 1. in*
*fin. lib. 2. Darian. *conf.* 137. num. 34. lib. 1. Cardin.*
*Tunch. d. *concl.* 17. num. 20. Declat. vbi copula inter*
 orationes continetur, & non coniungit, quando
 sunt orationes perfectæ, seu si sunt imperfectæ
 ratione verbi, vel ratione suppositi, aut apposi-
 ti, quia tunc fit repetitio aut coniectio. Bar. *conf.* 27.
 incip. *In falli narratur de p. incip. lib. 1. Angel. conf.*
*164. num. 4. Zaba. d. *conf.* 58. d. c. 1. vbi quæritur*
*Card. Tunch. d. *concl.* 274. num. 17. vbi n. 18. post*
Alex. conf. 10. num. 14. vers. & de predictis. lib. 1. h. d.
 item, idem est quando diuersæ orationes copulantur
 propter sequas tunc conueniuntur stat, secus si di-
 cat. omnes

orationes sunt respectu ad aliud, quia coniungit. Anger & ampliat effectum precedentium hac dictio, seu adiecti ad precedentem, ut in l. ca. tamen, iuncta glossa. *Idem leg. 1. Anchat. conf. 1. 14. n. 1. Signor. rel. conf. 181. n. 10. vers. prater ea cum de natura. Alex. conf. 37. incip. Accurati. num. 1. lib. 6. vbi A. post. in verb. anger. Card. Tusch. d. com. 174. n. 16. Cened. d. sing. 50. num. 12. vbi citat Fe in in cap. 2. de re script. dicentem, quod si legatum relinquatur, multatibus, & doctoribus, includitur simplex miles, & simplex Doctor. Et ampliat siue ponatur inter res diuersas, tenet Bald. conf. 237. incip. Titius in testam. circa princip. lib. 1. siue inter duo genera, aut duas species, dicit idem Bald. conf. 239. incip. Testator, vers. testandus & tertius casus lib. 1. pro vt cum testat Card. Tusch. d. com. 174. n. 18. & num. 71. post Bald. conf. 30. num. 1. lib. 1. & Alexand. conf. 120. in princip. lib. 1. subdit hanc dictionem stare quandoque non copulatiue, sed ampliatiue per etiam, & sic augmentatiue, maxime quando iungitur copula relatiua.*

Et ideo si in materia indifferenti Titius inueltur de emphyteu si propheta pro filiis, & filiusque filiis, & hereditibus, illa dictio & hereditibus ampliat, vt quoscumque heredes comprehendat extraneos; secus si esset in materia differentis, pro vt in emphyteusi Ecclesiastica, vel fundo, quia tunc dictio & hereditibus, restringit ad descendentes, qui sunt descendentes, & heredes. Ita Alex. conf. 44. & conf. 129. vers. sed premisso, lib. 1. vbi Apposit. in verb. extranei, Card. Tusch. d. com. 174. n. 19. & 20. Vnde aduenit Cened. d. sing. 50. num. 13. quod hac dictio anger, & ampliat in materia larga, vt in materia legatorum, non vero in materia stricta, quia tunc hac copula restringit.

Ampliatue igitur, & augmentatiue non semel ponitur hac dictio, vt per Cassio. in consuetud. Burgund. rubr. 7. §. 10. in verb. de sign. Bernon. de publicis concubis in princip. in verb. §. fel. 133. Paris. conf. 17. num. 124. vbi vbi ait, quod anger, & non restringit quando ponitur geminatur, & conf. 90. num. 16. ead. vol. 1. vbi dicit, quod ponitur pro Etiam, & sic augmentatiue, & conf. 95. num. 8. & 7. d. 2. al. 1. & conf. 65. num. 14. vol. 3. Grat. conf. 9. num. 34. vol. 2. Sord. conf. 100. num. 16. & conf. 11. num. 17. Menoch. conf. 67. num. 4. & conf. 625. num. 17. & conf. 971. num. 12. & conf. 713. num. 29. & conf. 878. num. 33. vbi num. 36. ait, quod nihil plus augeat, quam dictio Fuit, & conf. 140. num. 17. vbi refert, quod ita augmentatiue, cum ponitur loco dictionis Etiam, & conf. 49. num. 2. Gonzal. d. gloss. 1. num. 5. Stephano Gratian. d. decr. 171. n. 8. Marten. v. v. res. lib. 2. ref. 66. num. 1. Bernard. Muscatell. de cond. delict. sic. de vult. in bal. num. 55. Gregor. decr. 21. num. 3. Cened. d. sing. 10. num. 10. Rota decr. 80. num. 5. p. 1. recet. (Rota apud Paul. de Rub. decr. 57. num. 11. tam. 3. diuers.)

Aliquando tamen restringit dispositionem, vt per Pechium de testament. com. num. 116. cap. 9. num. 1. Cened. d. sing. 50. num. 11. Et quando ponitur inter genus, & speciem, tunc speciem minuit genus in copulato. Bald. conf. 239. in princip. Card. Tusch. d. com. 174. n. 61. Rota d. decr. 17. n. 11. vbi quod ita limitatiue dum est postea inter genus precedentis, & speciem subsequenter.

Nonnunquam ponitur pro Vel, sed improperie Alex. conf. 48. incip. Super extrat. num. 1. lib. 1. Card. Tusch. d. com. 174. num. 18. vbi num. 19. post Ioan. de Imol. d. conf. 101. num. 4. vers. quia primum, subdit, hoc procedere maxime ad euersionem filiationem, vel vt

tollant contriuitas, & n. 30. post Roman. conf. 480. num. 1. & seq. prater hoc procedere affirmat, quando ponitur inter impossibilia, vt si testatur in ultimo filio substituit sibi, & filio quia resoluitur in alternatiuam pro Vel, vt sic vulgaris, & fidei commissaria, nam hac dictio per distinctionem Vel ratione substantie materiz iungitur, iuxta resoluta per Vulpell. citato loco num. 2. & per Gonzal. d. gloss. 1. num. 14. Portol. de consuet. cap. 1. num. 20.

Denique hac copula Et, operatur diuersos effectus, secundum naturam materiz, in qua ponitur: nam in vltima voluntate operatur coniunctio nem talem, per quam oritur ius accretendi inter coniunctos, in enotatibus verbis secus, quia operatur partitionem sine iure accretendi. Ita Bald. conf. 151 in princip. lib. 2.

Implicatio nonnunquam est dictio hac, vt orat Menoch. de presumptis lib. 4. presump. 18. num. 30 & conf. 4. num. 22. Cened. d. sing. 80. num. 21. & n. 22 ex pluribus facit Scripura loca colligit, quod hac copulatio solet esse causalis, & accipitur pro Quia.

Dictio CXI

Et cetera.

Vide que dixi in tractatu de clausulis, sub clausula Cerata, 14 (lat. Theod. de Rub. in pug. Rota num. 2. p. 4. claus. 347.

Dictio CXII.

Etiam.

- 1 Implicatio est dictio Etiam, & exprimit eam magis dubilem, & implicat minus dubilem.
- 2 Implicatio est ad maiora expressis dictio Etiam, in materia stricta & exorbitante.
- 3 dictio Etiam, implicat, & includit sub eadem definitione.
- 4 Implicatio est dictio Etiam, tunc includit species ab expressis.
- 5 Casum precedentem cum eisdem qualitatibus implicat dictio Etiam.
- 6 Species diuersa maiores expressis implicat dictio Etiam, quando alia diuersa non includitur, quia esset maior.
- 7 Dispositionem ad qualitatem, cui adiungitur includit, & augeat dictio Etiam.
- 8 Extensio & implicatio est dictio Etiam, illius quod prius non erat dictum.
- 9 Augmentatiue & ampliatiue sit dictio Etiam.
- 10 Dispositionem legem ad alium casum extendit dictio Etiam.
- 11 Augmentatiue est dictio Etiam, illius quod prius non includebatur.
- 12 Restrictionem vt non possit importare dispositio illam ampliat dictio Etiam.
- 13 Restrictionem vt non possit importare dispositio Etiam, ostenditur.
- 14 Cumulatiue non sit dictio Etiam.
- 15 Species diuersas ab expressis includit dictio Etiam.
- 16 Repetitiua conditionum, & qualitatem precedentis dispositionis in sequentem est dictio Etiam.

Fideliter, quādo ex materis, & necessitate ita debet interpretari, ut non plus fit concessum, quā pethum, *Gozad confil. 7. num. 31.* Card. Tulch. *d. con. claus. 275. num. 14. & 21.* post Bald. *confil. 209. num. 2. lib. 3.* obseruat, quod quando hac dictio importat dictiōnem *Maximē*, tunc si proferatur per modum causae finalis, vel per modum conditionis, restringit; secus si proferatur per modum demonstrationis, aut per modum modi, sanee legatarij, quia tunc non restringit.

14 Declara, quod licet hac dictio sit extensiva, non tamen ita cumulatiue Seraphin. *decis. 138. 4. n. 5.*

15 Includit hac dictio diuersas species ab expressis, Rim. *in princ. l. i. i. per quas personas, num. 8. fol. 6. 27. Cened. d. sing. 5. n. 3.*

16 Est repetitiua conditionum, & qualitatum precedentis dispositionis in sequentibus Natt. *conf. 4. 6. n. 8.* Staphil. *de lit. graui. tit. de facta forma, n. 3.* Ruin. *conf. 8. 6. n. 4. vol. 1. & conf. 53. n. 9. & conf. 61. num. 9. vol. 2.* Cened. *d. sing. 5. num. 4.* Peregr. *de fidelit. committit. art. 16. n. 20.* Galgauer. *de condit. & demans. p. 1. cap. 14. 18. num. 6.* Et repetere, si ponatur inter diuersas orationes non perfectas, tradunt Decian. *co. fol. 17. num. 14. lib. 1.* Card. Tulch. *d. con. claus. 75. n. 16. & 17.* Id restringitur, quia continet orationes perfectas, non autem copulas, neque repetit. [Fusar. *conf. 124. n. 26.*]

17 Significare posse causam remotam, graia euitandibonum intellectum, ait Natt. *conf. 64. n. 9.*

18 Intendit importare copulam *Et*, & habet illius vim, ex traditis per Surd. *decis. 210. num. 14.* quae idē si ponatur inter diuersas, operatur concutium utriusque Alex. *conf. 116. num. 25. vers. unde lib. 1.* vbi hoc maxime, quando absonus intellectus resistat, si suam teneret naturam ampliandi, refert Card. Tulch. *d. con. claus. 125. n. 18.*

19 Quandoque idem operatur, quod dictio, *Hoc amplius* & dictio *Plura* Natt. *conf. 4. num. 8. lib. 1.* Rim. *in. conf. 450. num. 58. lib. 4.* Roland. *co. fol. 27. num. 18. tom. 1.* Marefcot. *de ar. resolu. lib. 2. cap. 83. num. 5.* Honded. *o. fol. 40. n. 27. lib. 2.*

20 Nonnunquam dicitur alteinatiua, ut per Fetter. *in. con. l. i. Carchadania g. 1. §. 1. n. 109.*

21 Aliquando interpretatur pro *Scilicet*, Gozadin. *conf. 75. n. 5.* Cened. *d. sing. 5. n. 6. in fine.*

22 Item praesupponit dictiōnem *Non solum*, iuxta notata per Marionum in l. 4. *num. 1. gloss. l. i. §. 7. lib. 5. mena Recop.*

23 [Dictio *Eriam* est casuum implicatiua coniungens casus, inter quos apponitur, & aogens dispositionem precedentem, Robles *de repraesent. lib. 3. c. 5. num. 8.*]

Dictio CXIII.

Et si.

1 **H**ac dictio eadem est, ac *Eriam*, vel *Quamuis*, hac proinde ampliatia, ut in §. quarene, *In. l. de pupillar. substitut. cap. dandum de proband. lib. 6.* Gemin. *conf. 132. in princip.* Menoch. *de arbit. lib. 1. cap. 325. num. 24. & 25. & conf. 73. num. 28. 30. & 31.* Crauet. *conf. 194. num. 7. vers. septimo pondero.* Vulpell. *de praes. & aduoc. signific. sub dict. Et plu. vers. Et si*, pag. 35. vbi subdit, quod aduertatur precedentibus in facto, terentis eisdem qualitatibus.

2 Aequipollet dictio *Secum*, iuxta notata per Surd. *conf. 427. n. 29. lib. 3.*

Dictio CXIV.

Et sic.

- 1 Illius est dictio *Et sic*.
- 2 Continuatiua, ac repetitiua sensus verborum praecedentium est dictio *Et sic*.
- 3 Vocatiōnem positorum in eodem capitulo, non in praecedenti, indicat dictio *Et sic*.
- 4 Restrictiua est dictio *Et sic*, & explicat verba antecedentia generaliora, atque restringit.

Est illatus hac dictio, ut per Socin. *sen. conf. 49. n. 2. vol. 1.* Rota *decis. 168. n. 4. & 6. p. 1. diuers.* Magon. *Florum. decis. 50. num. 4.* Peregr. *conf. 47. n. 6. vol. 1.* Ioan. Bapt. Costa *de clausul. conuentionalib. claus. 35. in fine.*

Continuatiua est, ac repetitiua sensus verborum praecedentium, Rin. *conf. 102. num. 12. & conf. 184. num. 6. lib. 1.* Menoch. *conf. 128. n. o.* Rota *decis. 128. num. 4. part. 2. iur.* Galgauer. *de condit. & demans. p. 1. cap. 1. §. 18. n. 9.* Honded. *conf. 45. num. 40. vol. 2.* quia aduertit. *num. 41.* huiusmodi dictiōnem inducitur vocatiōnem positorum in eodem capitulo, non in praecedenti.

Restrictiua est hac dictio, & explicat verba antecedentia generaliora, eaque restringit, ut notat Rin. *conf. 102. num. 11. lib. 1.* quon citat Anton. Mousch. Bononien. *decis. 5. n. 5.*

Dictio CXV.

Ex.

- 1 *Causam immediatam* & proximam de sui propria natura denotat dictio *Ex*.
- 2 Insuperius non immediatus verificatur etiam dictio *Ex*, designans causam proximam, & immediatam.
- 3 *Causam immediatam* non autem occasiōnem remotam importat dictio *Ex*.
- 4 *Statutum habens*, quod maritus laetetur decem mortui uxore, si non exiit filij ex eis, non impedit quia maritus laetetur etiam quod extempore nepos.
- 5 *Causam substantiālem*, & immediatam, ac materiam importat dictio *Ex*.
- 6 *Coniunctiōnem significat* dictio *Ex*.
- 7 *Separatiōnem* importat dictio *Ex*.
- 8 *Causam mediātam*, vel remotam aliquando denotat dictio *Ex*, variis materiis, & ad eundem contrarietatem, seu absonum intellectum.
- 9 *Naturalitatem* exprimit dictio *Ex*.
- 10 *Originem* denotat dictio *Ex*, si iungatur cum genitiuis.
- 11 *Extrinsicitatem* denotat dictio *Ex*.
- 12 *Exclusiua* est dictio *Ex*, proposita dicti. *Ex*, importat aliquando.
- 13 Post, cum tempore apponitur.
- 14 A, vel Ab.
- 15 Propter.
- 16 De.
- 17 In.
- 18 Secundum.
- 19 *Causam saepe* declarat efficiētiā dictio *Ex*.
- 20 *Modum* alias declarat dictio *Ex*.
- 21 *Ex animo* facere, id est, *Ex voluntate*.

- 7 12 Ex sua voluntate, id est, Sponte.
 13 Ex die diuortij est, post diem diuortij.
 14 Ex sententia, id est, quod ex voluntate.
 15 Ex eo, id est, Expropter, Ex causa, Propter hoc.
 16 Ex hoc, id est, Hinc, seu Unde.
 17 Ex corporis vizio, id est, Propter corporis vici-
 cium.
 18 Ex continenti, id est, In continenti.
 19 Ex latere, id est, ex transverso.
 20 Ex lege capere, id est, secundum legem.
 21 Ex post facto, id est, postea, et post factum.

DE sui propin- q, veta, & regulati significatione denotat hac dictio causam immediatam, & proximam, vt in l. 1. §. ex incendio, ff. de incendio, rui-
 na, & naufragio, in l. 1. C. si seruus exterius, & in l. non
 dubium, C. de legibus, & in c. inter dilectum, de fide instr.
 notant Cast. conf. 321. incip. Pifis, in princ. lib. 3. Ang.
 Auct. conf. 30. incip. Videtur dicendum, n. 23. Alexand.
 conf. 49. incip. C. si pater, p. lib. 1. & conf. 24. n. 2. lib. 4. & conf. 6. n. 3. & conf. 6. n. 6. lib. 5. & conf. 98. n. 11. & conf. 144. n. 12. lib. 6. & in l. diuortij, §. ficut, n. 6. §. filius mariti, Barbat. conf. 63. n. 3. ad med. vol. 3. Dec. conf. 69. post n. 3. Grat. conf. 2. n. 3. Roland. conf. 54. n. 1. vol. 1. Pacif. conf. 9. n. 44. lib. 2. Grat. conf. 100. n. 18. lib. 1. Cephal. conf. 130. n. 40. lib. 1. Socin. sen. conf. 51. n. 7. & 8. vol. 4. Corn. conf. 190. n. 1. vol. 4. & conf. 25. n. 1. & conf. 122. n. 14. vol. 1. Euerard. conf. 142. in fin. Riminald. in princ. n. 6. 7. & in §. 1. n. 32. Ingit. de donation. Nart. conf. 64. n. 3. Tiriquell. in trall. Cessante causa, limit. o. n. 19. Mandol. in gloss. facili in p. n. 1. verb. F. 3. fol. 1. col. 1. Gu-
 lielm. Bened. in cap. Regnarij, in verb. cetera bona, n. 2. de testam. Hippol. in l. 1. n. 11. C. ad leg. Cornel. de ficiario, & in l. ubi intereff, n. 16. ff. de iur. Rebuff. in l. vicia, in verb. p. n. 130. C. de sententia pro ex. Menoch. conf. 40. n. 3. & n. 19. & conf. 152. n. 48. & de presump. lib. 4. presump. 81. & 13. Martell. var. resp. lib. 1. cap. 66. n. 14. & 15. Quintil. Mandol. in repet. rubr. de consue. n. 30. Boisside Codecha in repet. cap. 1. de iudic. vbi Rip. n. 4. Brunot. de Sole in locis communib. vbi de dictio 9. Card. Mantiv. de consuet. vltim. volum. lib. 1. tit. 12. n. 17. Polydor. Rip. in trall. singul. obseru. obseru. 7. 2. n. 20. Sebastian. Medac. in trall. de legib. part. 2. quest. 17. n. 13. Olaf. de off. 30. n. 5. Stuch. conf. 57. n. 41. Cald. Petreus de potestate eligendi, cap. 13. n. 14. & cap. 14. n. 4. & n. 39. Dionys. Paul. de vera Patriarchal. sed. trall. cap. 4. n. 49. Betraz. de clausul. instrum. claus. 16. gloss. 10. n. 1. Cened. post lib. prall. & canon. quest. 12. 30. n. 1. Bened. Aegid. in repet. ex hoc iure, ff. de iustit. & iure, p. 1. cap. 4. n. 2. Petreus. in consue. Carthol. gloss. 1. n. 15. & 16. & gloss. n. 24. Cald. Tolch. prall. coneluf. 100. 1. d. coneluf. 166. n. 4. cam. segg. Hieronym. Fernand. de Oteto in interpretat. cap. 1. de iudic. n. 1. Rota decif. 507. n. 10. apud Farinac. p. 1. recen. [Narbona, l. 14. gloss. 1. n. 37. tit. 2. lib. 6. Recop. vbi quod regulariter significat causam proximam & propinquam, licet aliquando remotam comprehendat, Benedic. Aegid. l. ex hoc iure, ff. de iustit. & iure, p. 1. c. 4. n. 2. & p. 2. n. 5. vers. pro qua ponderanda, apud Rote decif. 11. n. 7. & dec. 140. n. 3. vbi n. 17. & 18. Iohannes quando denotat causam remotam, praefertim quando causa proxima habet connexitatem cum remota, & repetitur de-
 cif. 107. n. 6. cam. segg. p. 1. recen.]

Primo amplius, hanc dictionem designantem cau-

sam proximam, & immediatam verificari etiam in successione non immediata, quando aliquis de substantia per me ueniet, velut nepotes, pronepos dicitur descendens ex ayo, & ex proprio corpore sui, quia sicut filius participat in generatione de substantia patris, & nepos de substantia filij, & pater, & pronepos de substantia nepotis, filij, & patris. dicitur verificari dictio. Ita Alex. d. conf. 64. incip. In praesenti causam, 4. vers. Causa autem, lib. 3. Cald. Tolch. d. l. d. de consuet. 7. n. 5.

Secundo amplius, seu potius declarari huiusmodi dictionem importare causam immediatam, non autem occasionem remotam, sed tamen acquisitionem ex actione hereditaria verificari esse ex hereditate, quia iussit quod ex actione acquiratur pecunia, ex pecunia bona & erupit ex hereditate Ita Alex. d. conf. 49. n. 3. lib. 3. Secus si aliquid acquisitum esset sub conditione, si heres erit, quia non est ex hereditate, sed occasione hereditatis Ita Alex. d. conf. 49. in fin. n. 9. & conf. 124. n. 1. lib. 4. quem tenet Cald. Tolch. d. consuet. 7. n. 6. vbi n. 6. vbi n. 7. post Bart. d. conf. 109. in fin. lib. 1. hinc infero, quod si dicitur quod percussit cum gladio, ex quo sanguis effluxit, denotat locum percussus immediatum, non alium de: nam 8. post eundem Bart. conf. 132. lib. 1. subdit, quod si autem quod maritus luctetur dorem mortua uxore, si non extant filij ex eis, non impedit quin maritus luctetur etiam quod extant nepotes, quia licet nepotes in suauoluntate veniant appellatione filiorum, tamen secus est, proinde qualis filius non non conuenit nepotibus, proinde dictio Ex his, quae denotat causam immediatam quae non conuenit nepotibus, proinde filijs, & n. 10. post Alex. d. conf. 144. n. 1. lib. 6. obseruatur, quod quod statum de p. n. 1, quod pax non profuit, si ex percussione factus est sanguis; quia si ex percussione quis ceciderit in terram, & colliso lapide fecit sibi vulnus, certe non dicitur ex percussione, quia dictio Ex, denotat causam immediatam secus, si esset dictio Propter.

Tertio amplius, hanc dictio importare substantialem, & immediatam causam. Ita Bald. conf. 159. incip. Elegerant, n. 3. vers. in illa d. lib. 3. hanc etiam materiam, & immediatam causam. Signorol. conf. 170. n. 1. tenet Cald. Tolch. d. consuet. 7. n. 6. n. 11. & 12. [Falar. conf. 93. n. 30.]

Quarto amplius, hanc dictionem causam immediatam, & sic coniunctionem significare ita vt si dicatur, ex linea Titij aliquem vocari, intelligatur de descendens ex Titio, quia coniunctionem inducit. Ita Bald. conf. 32. r. incip. Testamento conuener, in fine, lib. 1. Alexand. conf. 114. incip. Super primo, p. 12. lib. 4. quos tenet Cald. Tolch. d. consuet. 7. n. 3. vbi n. 15. post Bald. conf. 1. 7. lib. 4. subdit, hanc dictio importare separationem ita vt statum dicens quod descendenti line filijs succedat in bonis patris proximiores ex linea paterna, & in materis proximiores ex materna, non habeat locum matre existente quia ipsa succedit in totum, & ex eo quod non potest fieri separatio ab ea quae est principium lineae propter dictionem Ex.

Aliquando tamen ita dictio Ex, ratione materiae, & ad euitandam contrarietatem, vel absolutionem intellectum, non denotat causam immediatam, sed potius mediatam, vel remotam, vt in d. 4. ex incendio, & in l. si quis, §. deinde vbi Bart. ff. de dona. interfect. & in l. ceteri conditio, & ibi l. 1. n. 15. de reb. creditis, Titiaq. d. l. si quis, n. 10. n. 30. in fin. Straphyl. de luer. gratia, in prefat. n. 18. Fulgof. conf. 17. n. 1. Sig. ootol. conf. 170. n. 12. cum segg. Vulpell. d. l. ceteri, n. 1. Riminald. conf. 199. n. 2. lib. 1. Menoch. conf. 40. n. 9.

no. 19. Nare. conf. 64. mm. 3. & 6. idem Menoch.
de preceptis. 4. p. 15. Nare. 81. mm. 16. Cald. Petrus
d. 147. 14. mm. 38. Cened. d. fragm. 30. mm. 1.
re. 4.

9 Naturalitatem exigit hæc dictio, nec est civili
contempta, ut ex Thaq. in *l. si quisquam, verb. liberorum*, n. 1.
C. de rebus, cond. donat. & aliter, tradit Cald. Perseus de
to potest. dignitat. cap. 1. n. 1. Et quod si sanguine cum
genitivo, originem denotasse solet, ait Ferrer. in
causis. Causa omnia, gloss. v. §. a.

Separatus est huc dictio, & extrinsecitatem de-
notat, ut per Bald. *consil.* 196. *pauis ante forum*, vol. 4.
Tarq. *de retrac. in su.* 1. 1. §. *gloss.* 11. n. 34. Rebuff.
1. *l.onica*, in *gloss. pro v.* 130. *C. de sent. quae pro con.*
d. sing. 40. n. 7. Scraphin *de off. C. 6* §. 1. n. 6.

21 Haec dictio *Ex multis*, & varias habet significaciones. In primis, tamposita apponit exponitur pro *Post* Cic. pro *Sexis* : Si quis antea mirabatur, nec ex hoc tempore miceret potius, id est, post hoc tempus. Idem in *Brut.* Corax ex Consulatu profectus est in Galliam, id est, post Consulatum. Ita accipitur in *l. 1. si item si quem de legat cedat, l. 1. §. 2. in fine* & *si mulier de de liber agnoscat* cum alii citatis per Turq. de *re litrat* *l. 1. §. 1. gloss. 1. n. 5. 4. quem retere Cenc. de *hij. 20. n. 1.**

13 *A*, vel *Ab*, aliquando designat, vt in l. 2. *verf.*
initium & *verf. veteri iure*, *C. de veteri iure eme-*
ndato, & in l. *ambigua*, ff. de *legib.* notar Titusq.
in l. 1. §. 4. Men. doli, ff. *glor.* *facile in praesum.* in
l. 6. b. Ex. gl. 18. *C. coned. d. sig.* 10. *mem. 5.* Nam huius-
 modi dictiones denotantur terminum a quo, fuisse
 natura sunt exclusivae, & separativae. Ita ex Titusq.
 Magon & alior. tradit Gonzal. *ad reg. 8. C. exco.*
glor. 2. §. 1. *mem. 3.* vbi *mem. 2.* limitat, nisi aliud
 materia subiecta, vel natura contrahat, seu mens
 dispensentium, vel faciat, ut odium persuadeat,
 vel videretur aliudnam, seu concessio: nam tunc
 statim inclusit.

14 Dicitur ista proposita diei, eam diem excludit. Bald. u. l. *solus in princip.* l. de *tempor. appellat.* in l. ult. col. 1. C. de *usu dom. imper.* Itaq. d. l. 1. non est *etiam* *feg.* Cened. d. l. *fin.* 30. non est excludere diem quo, ut non computatur, resoluit Sigismund. Caccia de *appellat.* 12. n. 57.

¹⁵ *Propter insectum designat, ut in l. de ale pradium, iuncti gloss fin. ff. de fundo an. tit. l. 1. §. non l. collidit, ff. de spon. Part. conf. §. n. 44. v. m. 2. Mando. v. b. supra Cited. d. sing. 30 n. 4.*

16 De nonnunquam denotat, ut per Oldrad. *conf.* 3 2.
n. 11. *Pasin. de offi. & potestate Capituli Sede vacante,*
in primo praelud. in fine, Mandosius d. 2. verb. Ez, Cened.
d. sing. 30 n. 5 per media.

17 In quandoque denotat, ut in *Lex hic, fide leg.* & in
l. 2. ibi, *Ut ex vinculo confan dicat, g. de confon. reor.*
Mandof. tibi fura. Cened. d. n. i. in fine.

Secundum oon semel denotat, Cic. 1. Philippie.
Nihil nisi ex optimo more, & sanctissima disciplina
Idem 5. Tusculan. Ex præceptis Philosophiæ acta
vita.

29 Hæc dictio causam sæpe declarat efficientem.
Cic. *lib 6. epist. 11.* Quando igitur tum ex uoe do-
luisse, nunc ve dupliciter tamen ex me gaudium,
peritissio. Idem *in Bruto.* Ex te duplex nos afficit
sollicitudo, quod & tu Republica careat, & illa te.
Idem *de Amicitia.* Domus meâ edificatur ex aucto-
ritate Senatoris, pecunia publica. Ex hinc dicimus,
Ex decreto, ex testamento, ex formula.

20 Modum aliàs declarat. Cic. 1. Offic. Simples, & aperti, qui nihil ex occulto, nihil ex insidiis agendum putant. Idem. pro Clam. Multi boni viri ex oc-

culto interuenissent. Idem 3. in *Ferr.* Voluisti ex improbitate, si quæ res nanz essent, &c. decernere *Liu. lib. 18.* Ex imperato repente misistis nobis hanc Scipionem.

Ex animo facere, id est, ex voluntate, non fide, vel a t
 coactis. 3. ibi. *num ex animo accusare ff. de adulter.*
Cic. in Pisce. Equidem dicam ex animo quod sentio
 Idem ad *La. friv. lib. 1. epist. 1.* Tc autem alienum
 hominem accuset ex animo.

Ex sua voluntate, id est, sponte, & sine mandato, 22
Lex, qui ex sua voluntate, &c. de minorib.

*Ex die diuortij, id est, post diuortij, l. licet, 23
in §. 2. ff. de iure dotum, l. haredum ex die ff. de hared.
insti. l. 1. §. 1. in §. 2. ff. de iur. §. si mulier, ff. de iure
dotum.*

Exsententia, idem est, quod ex voluntate, id est, 24
volumus. Cic. lib. 1. 2. epist. 10. Ex sententia confecta
sunt. Plaut. *Menachem.* Bene obsonavit, & ex mea
sententia. Terent. *Heaut.* Spero hanc rem eueniuram
nobis ex sententia.

Ex re, id est, ex propter, ea causa, propter hoc, ut in 25
l. 1. in princ. ff. de postuland. & in l. qui testamentum, in
fine, ff. de probat. Vel inde l. 4. §. si ff. de statu homin.
Cened. d. sign. 10. m. 1. de fine.

Ex hoc id est, hinc scilicet unde, ut in l. *de feruorum*, 26
§ *ex hoc quod*, de *flor. hominum*.

Ex corporis vitio, id est, propter corporis vitium. 17
Ab qua vitio, in principio. Ita et in edic.

*Ex contrariis id est, incontinentia, licet max, ut in 18
sed si ex parte 6. veniat, f. quod non eo.*

Existere, id est, ex transuersione, in *ff. de rei mpt.* 19
l. 1. *ff. de granib.*

Ex lege capere, id est, secundum legem, ut in i. quoniam. 30
admodum q. magistratus, et ad legem equitatem.

Ex post facto, id est postea, vel post factum, ff. de Tr- 31
re, ff. de pign. l. annuo barodius ff. de reg. iur.

D I C T I O CXVI.

Excommunicetur.

Verbum hoc est canon late sententiae, perea, que traduntur in thesauris, s. incip. *Nisi quis, Cremen fugat*, incip. *Thoma, Bernard*, c. 79. Tiraq. in *lfi conqum, verbis illustrato*, a. n. 139. C. de reuencan, dicitur Lancell Conrad in *temp, amonim indicem*, lib. 1. cap. 1. §. 4. num. 3. quos refert Cened. ad *Decretal. collat. 7. item*, 14.

DICTIO CXVII.

Ex nunc.

Iste hoc aduertiūm sic pascitū temporis, vt
in l. 1. c. 4. nunc tractamus, ff. de reuel. & tradunt
Titug. de reuel. c. 2. §. gloss. c. nunc. §. 6. in fine.
Cened. sing. 14. nunc. 4. in princip. & resecutor ad
tempus actus iuxta, Castald. de off. §. 1. nunc. 1. de probat.
Paul. c. 6. §. 1. nunc. 17. vol. 2. Gabr. c. 6. §. 1. nunc. 4.
lib. 1. ac prouideat temporis inchoationem designat.
Maieac. vnde refulsit lib. 1. cap. 19. nunc. 2. Fritimus
tamen denotas effectum, vt obtineat Rebass.
l. mueris appellatus, §. 1. de off. et iur. off.
praterea, pag. 126. ff. de verb.
signif. Cened. d. singular.
14. nunc. 4.

Dictio

Foris denotat, sed tamen imposito intervallo
ita Joan. An. in d. ap. statum, num. 9. & ibi Gemio.
in §. in nullo, n. 13. Card. Tuich. d. cōcl. 120. n. 1. & princ.

Præter non raro importat hæc dictio. Cic. 1. de
legib. Extra Collegium Sacerdotum ne quilibet
facia, quæ publicè essent constituta, noiscet. Idem
lib. 7. epist. 1. Extra ducenti, paucisque præterea Card.
Tuich. d. cōcl. 1. 80. num. 1.

Nonnunquam importat idem quod dictio *Absque*
Causa, de Invenit. Sed extra omnem culpam, & cau-
sam posuit. Idem 1. Offic. Ne extra modum sumptu,
& magnificentia prodas. Idem lib. 7. epist. 16. Sed
merchule extra iocum homo bellus est. Idem 1. Ferr.
Extra hanc contentioem, cerpamque ooltrum fa-
miliariter tecum loquar.

Dictio CXXII.

Extrinfecus.

A Ducibium hoc contrarium habet, *Intrinfecus*
Cic. 1. de nat. Deor. Ducunt extrinfecus (pi-
rum pulmones, & cor. Id. 1. de Div. Animus homi-
num extrinfecus esse tractos & haustus. Id. 1. *Academ.*
Irumpunt extrinfecus in animos ooltros per
corpus imagines nobis dormientibus. Idem 4. *Test.*
Corporum adimenta adhibentur extrinfecus, ani-
morum salus inclusa in ipsis est.

Dictio CXXIII.

Facile.

P Ræter vulgarem huius dicti. significationem in-
terdum viupatur pro, *sine controversia*. Cic. *pro*
Rosc. Amer. Non solum sui municipij, sed etiam illius
vicinitatis facile primus. Id. 1. de Div. Eudemus
Platonis auditor in Astrologia, iudicio doctissimo-
rum facile Princeps.

Aliquando iungitur cum superlativo. Cic. *pro*
Rab. vitum vnum totius Græciæ facile doctissimum
Platonem. Idem *Test.* Africanæ fratris nepos
omnium peritiorum ita similis, ut esset facile de-
scrimus.

Dictio CXXIV.

Ferè.

- 1 Imminunt nonnihil rem, aut numerum dictio Ferè
& Ferè.
- 2 Comparativè quandoque ponitur dictio Ferè
- 3 Diminutiva est dictio Ferè, & non ferat in omnibus.
- 4 Imperfectionem denotat dictio Ferè.

F Erè, & Ferè imminuunt nonnihil rem, aut no-
merum. Cic. 1. Offic. Quemadmodò dicatur ho-
mellum, satis ferè dixi. Id. in *Bru.* Ut ei nihil ferme
quisquam possit addere. Id. *Antic.* lib. 7. Hora ferè
nota. Intendit hæc dictio Ferè, videtur aliquid ad-
dere. Cic. lib. 3. de nat. Deor. Hæc ferè habet dicere de
natura Deorum. Nonnunquam viupatur pro *Plerumque*.
Cic. *pro leg. Man.* Hoc tam ferè sit fieri accepti-
mos. Id. lib. 1. epist. Nunc etiam ab orationibus disun-
go me ferè referendo ad manifestiores Musas.

Ponitur quandoque dictio Ferè, comparativè, l.
magis est de reb. credit. Non semel electiue l. & si ferè
§ hoc alio § de ferè l. 1. § final. C. com. divid. Vulpel.
de prop. & adverb. signi. sub hac dict. pag. 38.

Et etiam diminutiva, & non ferat in omnibus,
Augusi. Barbosa de Distiguit.

Lin omni § de adope. vile §. vendemib. ff. de minorib.
Roc. apud Maschel. de commiss. p. 1. pag. 556. num. 9. Et
fuit dictum in vna Interamnia. pecuniaria 23. Iunij
1601. coram Reverendissimo D. meo Decano. impellat
per pic ad statum vtrius quæst. 10. n. 29. Pet. Enrig. res.
epist. 1. sub hac dict. num. 19. Et quod de sui natura
sit diminutiva, ac imperfectionem denotet, iuxta
text in l. quærela, C. ad leg. Coruel. l. 1. §. vlt. ff. de origin.
Iuris. cap. vlt. de Cleric. agere. cap. qui finit. 4. quæst. 8.
notat Olaiad. cons. 49. n. 18. quem referit, & sequitur
Betrachin. in suo repert. verb. Ferè, & illis citatis fuit
resolutorum in Segontina. admissio ad capitulum 7.
Iunij 1610. coram Illustrissimo Patriarcha. Anac.
da. impellat per Fatinc. decij. 190. n. 1. p. 1. recent.

Dictio CXXV.

Fiat.

- 1 Tempus futurum respicit verbum Fiat.
- 2 Tempus præsentis aliquando denotat verbum Fiat.
- 3 Pæna ipso iure non imponitur per verbum Fiat,
cum sit futuræ temporis.
- 4 Rem ipso iure fieri non denotat verbum Fiat.

V Erbum hoc futurum tempus respicit ut in l. 1.
§. deinde, ff. ne quid in loco publico l. 1. in princ. ff.
de flumin. & gloss. verb. Fiat, in cap. quiquis, de electi.
tradit Titag. in l. si tempus, verb. reventur, num. 108.
C. de reus. ad. denat.

Aliquando denotat tempus præsentis, ut Genes. 1.
Fiat lux, & facta est lux. & Luc. 1. Fiat mihi secundum
verbum tuum, tradunt Felin. incip. *Adolphus* n. 26. d.
rescript. Ludou. Gom. in reg. Cancell. de non indicat.
iuxta formam supplicationis, quæst. 16. in vers. est in pri-
mo. R. de off. in praxi beneficiis p. 1. verb. creatus, ut
petitor, n. 15. & 16. Mandos. in reg. Cancell. 33. de sign.
& fin. quæst. 2. n. 4. Malcard. de prob. censu. l. 8. §. n. 17.
Diony. Paul. de vera quatuor Patriarchatum Seditionem
erectis ut cap. 5. n. 57.

Pæna ipso iure non imponitur per hoc verbum
cùm sit futuri temporis, iuxta tradita per Doctores
in cap. in panis, de regul. iur. in 6. & Panor. in cap. 1.
& in cap. si diligenti, de foro compet. Titag. d. verb. re-
ventur, n. 29. Sayr. in clari Regia. lib. 3. cap. 8. num. 11.
vers. falli Ludou. Garbo in erall. de legit. lib. 7. disp. 4.
in princ. vers. secunda regula. Monet de distribut. quæst.
q. 3. quæst. 8. n. 41.

Non denotat hæc dictio rem ipso iure fieri, gloss. 4.
in d. c. quiquis, & in c. si quis, de vita, & honest. Cleric.
Titag. d. verb. reventur, n. 110. & seq. Suzz. de leg. lib.
c. 5. sub n. 13. Fatinc. fragm. crim. p. 2. verb. lex, n. 148.

Dictio CXXVI.

Forlan, For sitan, Fortassis.

- 1 Verificatio eius quæ per dict. Forlan, For sitan, &
Fortassis asseritur, non est accessio 11, cum per
illas nihil asseritur.
- 2 Assertioni nonne aliquando sunt dict. Forlan, For sitan,
& Fortassis.
- 3 Dubitatio in falli in fallo importat dubitationem For-
lan, For sitan, & Fortassis, non dubitationem
Iuris.
- 4 Veritatem interdum importat dictio Forlan.
- 5 Assertioni quandoque stat dict. Forlan, secundum
subiecti materiam.
- 6 Argumentum in præsumptis nonnunquam dict. For-
lan.

9 Narrativa concepta sub dict. Fortē, non eget iustificacione.

¶ Quando huiusmodi dictiones apponuntur, nihil affirmatur, & ideo non est necessaria verificatio eius, quod per tales dictiones asseritur, ut in *l. in subdit. ff. de iur. iur.* notat Vulpell. de *praxi* & adverb. *fig. ff. sub dict. Fortē, vers. Fortē, pag. 33.* Gonzal. ad reg. 8. Cancell. *gl. ff. 32. n. 10. & 11.*

¶ Aliquando sunt noīe assertionis, iuxta tradita per Rebouff. n. comment. ad l. *asserfium* 38. *vers. forte, ff. de verb. signif. pag. mibi. 208.* & in concord. de forma mandati. *cap. pag. 715.*

¶ Regula est, quod huiusmodi dictiones in *l. lito* importunt dubietatem facti, non dubietatem iuris ut per *l. in l. si ex falsis, c. de transact. Menoch. conf. 759. num. 4.* Card. Tusch. *prall. conclus. tom. 1. lit. 2. concl. 181. num. 1.* Et designantes quo dictio *Fortē*, sit nota dubitationis, comprehenditur ex *l. Gallus, §. fortis, ff. de liber. & postum.* Et de dictione *Fortis*, in *l. 1. si quis nesciat, ff. de iur. & facti ignorans, l. salus, ff. de iur. iur.* [Rot. *decis. 533.* n. 3. in fin. p. 2. in post. *Fortis* aliis p. 4. recit. ubi quod hoc verbum est dubitacionis, & *decis. 456. n. 5. ead. p. 1.* ubi quod hæc dictio non habet vim approbationis.

¶ Intendunt dictio *Fortē* importat veritatem, ut per *gl. verb. Fortē* in cap. 2. de *testam. l. in l. si ex falsis, num. 5.* & in *l. subditio, ff. de vulgari. etiam n. 5.* Card. Tusch. *d. concl. 181. n. 6.* ubi n. 7. restringit quando apponitur rationi, non autem decissioni iuris, quia tunc ratio non est finalis.

¶ Nonnunquam ista dictio *Fortē*, fiat assertio secundum iustam materiam, ex additis per Rotam *decis. 35. num. 3.* apud *Farinac. in c. test. not. in materia* Unde vulgò dicitur *Sed dubio fortē respondens sapiens.*

¶ Quandoque *Fortē* in gratia fiat augmentatio, prout si imperator beneficium dicat, quod fortē sit iustipatronatus, non tamen se restringit, sed auget gratiam. Rota *decis. 64. lib. 1. p. 3. d. 6.* Card. Tusch. *d. lit. D. conclus. 181. num. 8.* Vide Menoch. *conf. 759. num. 5.* Unde narrata concepta sub ista dictione *Fortē*, non eget iustificacione secundum Felin. in cap. *accedi. 1. num. 10. vers. inter respo. si ex falsis lito non contestata.* Natt. *conf. 145. incip. in causa, n. 3. lib. 1. Cranes. incip. 157. incip. Nobilitas, n. 9.* Quibus citatis fuit resolutum in *Ferrari. Priores 18. luny 1610. coram Pense,* impress. per *Farinac. decis. 148. num. 9. p. 2. recit.*

Dictio CXXVII.

Fortē.

1 Dubia iura nota est dict. Fortē, quando factum respicit.

2 Narrata per dict. Fortē, non sunt necessariò verificanda.

3 Confessio non respicit ex dictis per dictionem Fortē.

4 Deponere per dictionem Fortē, nihil concludit, quia videtur dubietati deponere.

5 Dubia eorum non inducit dict. Fortē, quando ponitur super iure.

6 Assertiva quandoque nota est dict. Fortē.

7 Consultor in suo consilio apponens dict. Fortē, non inducit dubietatem iuris, sed potius cunctator asserere.

8 Sententia valet si index dicat, Condemno Titium in decem Sempiterno, quoniam forte ei debuit esse.

9 Lex quando causam vel ratio em adducit per dict. Fortē, illa causa non est finalis, sed impulsiva.

10 Ratio assignata per dictionem Fortē, quoniam cesset non tamen cessabit de iustitia esse illa.

¶ Regulariter hæc dictio est nota dubitationis, quando factum respicit, ut in *l. in lito* prædicta, & in *l. habentem, c. de verb. signif. & in l. in lito, & l. filius fam. ff. de precar. 2. 1. si dicit ibi gloss. ff. de receptis arbitris, & in l. si sit, in princ. & in 4. 1. si sit firmum venditur, & in l. 1. §. 1. iudicia gloss. verb. ad illa causa, & de rei vendit. & in cap. 2. de *hosp. salub. recedunt* Rebouff. in comment. ad l. *asserfium* 38. *vers. forte, ff. de verb. signif. pag. mibi. 208.* & in compendio alienationis pag. 6. *Pauli. conf. 19. num. 18. vol. 3. l. in l. si ex falsis, num. 1. C. de transact. & in l. in subdit. num. 5. ff. de vulgari. Ladou. Gom. in repet. cap. 1. n. 4. de iudiciis, n. 6. Incob. de Benito in repet. cap. Rem. num. 54. c. i. fero coram p. 6. Menoch. *conf. 759. num. 4.* Ruin. *conf. 17. num. 5. vol. 2. Alex. conf. 19. num. 7. vol. 1. Vulpell. de prop. & adverb. signif. sub hac dict. vol. 18. Dionys. Paulus de vera quæst. Patriarchæ sedem erit. cap. 3. num. 51. Card. Tusch. *prall. conclus. tom. 1. l. 1. D. concl. 181. num. 1.* Cened. *post. lib. prall. & causam, quæ sit 36. num. 1. Clor. resp. 1. p. 3. num. 137.****

¶ Et ideo narrata per dictionem *Fortē*, non sunt necessariò verificanda, ad tradita per Ruin. *conf. 1. o. sub n. 1. vol. 2.* & per *Calisd. decis. num. 1. cum seqq. de probat. Pauli. conf. 19. num. 19. lib. 2. Corn. conf. 184. num. 11. vol. 1.*

¶ Unde qui loquitur per dictionem *Fortē*, nihil concludit quia dubietati loquitur & ex tali modo loquendi non retulatur confessio, ad text. in *l. de aet. & nobilit. ff. de iur. iur. alibi Alex. in d. l. in subditio, n. 5. Menoch. *conf. 128. p. 3. & conf. 71. 6. n. 1.**

¶ Hinc etiam testis deponens per hæc dict. *Fortē*, nihil concludit, quia videtur dubietati deponere, ita Anton. de Burt. *conf. 45. vers. & non obstat, Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 181. num. 2.*

¶ Verum quando hæc dictio *Fortē* ponitur super iure, non inducit dubitationem, ut in cap. 2. *vers. necessarium, & ibi gloss. in verb. forte, de testam. & in cap. quoniam dicitur & ibi gloss. verb. si forte, in fine, de penult. diffinit. 1. & in cap. admonet, vers. si forte, 33. q. 2. & in cap. accedens, 6. cum igitur, & ibi gloss. in verb. propter consummationem, ac Panoim. *num. 9.* & Felin. *num. 10.* ut lito non contestata, Socin. *conf. 18. num. 5. vol. 1. Roim. conf. 170. n. 9. vol. 1. Cened. d. sing. 36. n. 2.**

¶ Quandoque eum est nota assertionis, ut in cap. ex parte, de celebrat. *Missor. & in cap. ma ad nos, de hosp. salub. ioncho intellectu gloss. ibidem, verb. forte, cap. 1. de suppl. neglig. Prælat. lib. 6. vbi Monach. n. 9. & Prob. ad eum n. 8. & in cap. si forte, de elec. lib. 6. inata tradita per Rebouff. *d. vers. forte, & Menoch. conf. 15. n. 14.* & Vulpell. *citato ibi, Hostien. in cap. tua, n. 5. de precar. ubi quid nonnunquam importat veritatem, Petr. Enriq. resp. ap. 1. sub hac dict. n. 19. in fine Bernad. d. Gouze, ad *prall. Camer. Imper. lib. 3. conclus. 10. num. 10.***

¶ Ex quo inferunt Doctores, quod si consultor in suo consilio apponit dictionem *Fortē*, quod non potest induci dubitationem iuris, nec minus quæstionem indecimus pendere, sed ponit cunctare asserere quod dixit, quia per verbum *Fortē*, respondent sepe petiti, ut ait gloss. in *l. si dicitur, de receptis arbitris, & testat Felin. in d. cap. accedens, 1. n. 10.*

conf. 8. n. 49. lib. 3. Rimin. iun. conf. 491. num. 23. lib. 5. Quibus ceteris ita facit refolutorum in *Spolium bonorum* 2. l. l. 168. *etiam Cardus. Marquandus*, impressi per Fann. decif. 1123. n. 8. p. 2. recem.

DICTIO CXXXII.

Haud.

- 7 **I**nducit negationem hac dictio, & ponitur pro *Non*, *Cum pro Claret*. Haud habet est Cluentias, *Lira filipatus*, & de verbor. oblig. 1.3. vbi gloss. *etb. contron ff. sol. marum* gloss. per text. ibi in §. si verò, *versisilem patus*, & ibidem Bart. num. 3. in *ambus. de non alienand. reb. Eccles. Zahared*. per text. ibi in *Clem. 1. num. 1. de testib. Albet in suo Dittio-aria, verb. haud*, Cened. post *lib. prallic. & canonice quest. sing. 59. num. 3.*
- 2 **H**aud si adificat *quapum*, aut *Sani*, vehementer negat *Cic. 1. de Orat.* Haudquaquam id est difficile *Criso.* Idem *t. de Orat.* Quotum pater homo prodens, & gravis haudquaquam eloquens, *saluti Republice* sunt. Idem *de Amicit.* Haudquaquam mediocre condimentum amicitiae. Idem *de Amicit.* Rem haud sanè difficilem admittit videmini.

DICTIO CXXXIII.

Hic, Hæc, Hoc.

- 1 **D**emonstrativum rei ad oculum est pronomen *Hoc*.
- 2 **D**emonstrativum eam ad oculum, quàm ad intellectum est pronomen *Hoc*.
- 3 **R**elativa est dictio. *Hic*, & refertur ad proximam.
- 4 **P**ronomen *Hic, hæc, hoc*, non semper demonstrat, nec refertur ad proximam.
- 5 **R**epectio qualitatum, & conditionum præcedentis legitur, & dispositio in sequentem, inducitur per pronomen *Hic, hæc, hoc*.

Pronomen *Hoc* est demonstrativum rei ad oculum, *num. 4. de hæred. insti. l. 1. in fin. Paris. conf. 19. num. 7. & conf. 55. num. 20. lib. 1. Dec. in l. unic. in 1. test. num. 1. §. & in 1. test. num. 45. C. de sentent. qua pro eo, Cofm in pragmat. fœd. 216. de collat. post princip. in vers. conf. 13. col. 4. Oialc. decif. 52. num. 13. Roman. conf. 101. incip. In proposita, num. 6. vers. secundo probatur. Rimin. in §. 1. num. 139. *insti. de donat. Suid. decif. 125. num. 1. & conf. 3. 8. num. 16. Martel. varior. resolue. lib. 2. cap. 77. num. 11. Cened. post lib. prallic. & canonice quest. sing. 59. num. 4. Vulpel. de prepos. & notand. signis sub dict. *insti. de testib. ne fœs*, vbi etiam dicitur, quod est demonstrativum ad oculos intellectus, per l. 2. vbi *Castel. n. 1. §. de patris. Card. Tulch. prallic. conclus. num. 1. lib. 1. conclus. 260. num. 1. & intelligit Oialc. decif. 112. n. 4. quando res demonstrata corporalis est.***

- 2 **E**t quodd pronomen istud sit demonstrativum tam ad oculum, quàm ad intellectum, tradunt *Bart. in l. 1. num. 1. & §. 1. de novi operis nunciat. Rebuff. in d. l. unic. in 4. notab. num. 20. & gloss. l. n. 1. C. de sent. qua pro eo, Oialc. decif. 112. n. 4. Cened. d. sing. 49. num. 8.*
- 3 **R**elativa est hæc dictio, & refertur ad proximam, *Paris. conf. 10. n. 49. & conf. 55. n. 10. vol. 1. Rebuff. in d. l. unic. gloss. l. n. 171.*
- 4 **V**erum non semper demonstrat, nec refertur ad proximam, ut per *lex l. 1. de test. §. de insti. 1. & insti.*

& l. quæstus, §. 1. ff. de prerat. tradunt Bart. d. l. 1. ff. de novi operis nunciat. & Cofm. in pragmat. fœd. 216. de collat. §. si autem nunciem in vers. hoc fol. 8. Cened. d. sing. 59. n. 6. vers. sed non semper.

Item per hoc pronomen inducitur repetitio qualitatium, & conditionum præcedentis legati, & dispositionis in sequentem, ut per *Galganc. de cond. & demoftr. p. 2. cap. 1. §. 1. 18. n. 13. & est repetitio personarum, & qualitatum, Bermod. ne publicu canonicum in vers. in emellum, n. 2. fol. 220. Cened. d. sing. 59. num. 6. in fine.*

DICTIO CXXXIV.

Hinc.

- 1 **E**xtrimitatem, & coloremque subiecti, importat dictio. *Hinc*, ut tempus currat de momento enunciatum ad momentum.
- 2 **H**inc importat idem quod, *Ex hac die*, *In antea*, vel *Ab hoc tempore*.
- 3 **I**dem importat dictio. *Hinc*, quod *Ex hac causa*, vel *Ex hoc*.
- 4 **C**onsum finale importat dictio. *Hinc*.

Hinc ad decem dies, vel hinc, & infra decem dies, est adiectivum importans extrimitatem, & coherentiam subiecti, ut tempus currat de momento enunciatum ad momentum. Ita *Bart. Bald. & Angel. in l. 1. §. si qui causio. Ang. conf. 404. incip. Patus, col. 2. vers. in contrarium*, *Bald. conf. 2. §. lib. 5. Alex. conf. 7. incip. P. nunciat*, num. 5. vers. *quia in l. 1. 2. quod repetit* conf. 14. col. 6. *Guid. Pap. decif. 270. Tuzq. de retractu. l. 1. §. 1. 11. num. 2. Vulpel. de prepos. & adnot. signis sub hac d. l. 1. §. 40. Cened. post lib. prallic. & canonice quest. sing. 59. n. 1. Card. Tulch. prallic. conclus. num. 2. in. Dec. conclus. 235. num. 1. & conclus. 291. num. 5.*

Et importat idem quod *Ex hac die*, in antea, vel *ab hoc tempore* *Bart. conf. 13. num. 1. vol. 1. Mandos. in gloss. finali. §. volentes*, in vers. *bine*, pag. 150. *Alex. conf. 34. num. 4. lib. 2. vbi num. 3. subdit*, quod importat non solum initium temporis, sed etiam voluisse connumerare illud initium in tempore quem refert *Card. Tulch. d. conclus. 285. num. 2. Menoch. conf. 762. num. 2. & §. vbi ait*, quod intelligitur à die factæ protogationis.

Intreidum importat idem quod *Ex hoc casu*, vel *ex hoc re* in *l. Fulcio. 1. §. sed in §. quibus ex causis in possessionem*, vbi gloss. in verb. *ne binc*, exponit, *ne ex hoc causa*: quod si cessat negatoria, exponitur *binc*, videlicet, *ex hoc causa*, refert *Card. Tulch. d. conclus. 285. num. 8.*

Aliquando verò causam finalem importat ut per *cap. inferior. 21. dist. 11. tradunt Goraz. conf. 5. §. 6. & Cened. d. sing. 59. num. 3. & nemine citato*, *Card. Tulch. d. conclus. 285. num. 4.*

DICTIO CXXXV.

Hoc amplius.

- 1 **S**equentia eiusdem conditionis, quibus erunt inclusæ præcedentis, includit dictio. *Hoc amplius*.
- 2 **R**epectio præcedentium est dictio *Hoc amplius*.
- 3 **S**ubstantiam præcedentis legati, & qualitates repetit dictio. *Hoc amplius*.

4. Reiterationem alius inducit legendi dictio Hoc amplius.
5. An mentionem importat dict. Hoc amplius.

Hæc dictio includit frequentiam eiusdem conditionis, quibus erat inclusa præcedentia, & quæ in præfationibus dicuntur, in frequentibus repetita intelliguntur Ita Calder. *conf. 550. alius 5. de verbor. signif. Card. Tusch. præf. conclusum. 2. lit. D. conclus. 186. n. 1. & 2. declarantes, ut non procedat, quando per repetitionem violaretur dispositio in frequentibus, quia tunc non repetit.*

2. Estreptus præcedentium ad quod ponit in secundo casu omne quod dictum est in primo, & illud reducit ad qualiter secus, ut in *l. si tibi p. 1. de leg. 3. l. qui dicitur, ibi, hoc amplius denarius decem, de d. re prælegat Paul. de Cast. conf. 6. sub n. 6. p. 2. & conf. 88. n. 1. vol. 1. Paul. conf. 95. num. 19. vol. 2. 12. in l. exaratione princip. num. 2. 3. ff. de leg. 1. Gulielm. Bened. in cap. Regimini, verb. Alterache, num. 4. de ressam. Ang. de Gambell. in trall. de testam. gloss. 14. num. 1. Menoch. de præsump. lib. 4. præsump. 179. n. 12. Ang. conf. 136. incip. Finitus est, vbi hoc dicit esse verum, nisi constet de contraria intentione, vbi loquitur in privilegio immunitatis, Azebed. lib. 2. m. n. 1. 1. 4. lib. 8. n. 1. Recopil. Card. Mantie de tacit. & ambig. canonum lib. 7. tit. 3. num. 8. Anchar. Rhegien. p. 1. q. 5. num. 6. Stephan. Gratian. distep. forensi. cap. 1. n. 30. Card. Tusch. d. l. D. conclus. 186. n. 4. Creed. in lib. præf. & canonie. quæst. sing. 59. num. 7. vbi subdit, quod inducit aliquid de nouo, Vulpell. de præf. 3. adverb. signif. sub hoc d. pag. 40. vbi etiam notat, non solum repetere substantiam præcedentia legari sed etiam qualitates. Secus autem est si non sit appposita dictio Hoc, sed nudè dicatur Amplius, quia tunc reiterationem alius inducit legendi, verumtamen antiquum legatum non repetit. Dec. in l. de illa, num. 14. ff. de veri. penat. Gulielm. Bened. vbi supra, num. 3. Cened. d. sing. 19. num. 7. Azebed. d. l. 2. vbi subicit text. in l. si finem leg. 5. si ita scriptam, ff. de leg. 1.
3. Item importat hæc dictio augmentum, idè si species apponitur post genus, per hanc dictionem, quæ est ampliativa, tunc genus non restringitur, ita post Bald. *conf. 129. incip. Casus talis est in fine 2. vers. in contrarium, lib. 1. tractat Card. Tusch. d. conclus. 186. num. 3.**

Standus sit diei finis, l. qui hoc anno, ff. de verbor. obig. ramen dictio hæc nullam tribuit dilationem, neque conditionem inducit, sed est significatio præsentia temporis, ut in *l. liber homo, 5. decem, vbi Laz. filio ru. de verbor. obig. Alber. in suo Dictionariæ, verb. hodie, Vulpell. de præf. 3. adverb. signif. sub hoc d. pag. 41.*

Dictio CXXXVIII.

Huiusmodi.

1. Relativus præcedentium est dictio Huiusmodi, cum omnibus suis qualitatibus.
2. Proximè præcedentia ostendit ad oculum dict. Huiusmodi.
3. Dispositionem restringit ad id ad quod adducitur dict. Huiusmodi, posita post certum ordinem expressum.
4. Dict. Huiusmodi, importat idem ac si diceretur, Talis, vel Tales.
5. Similitudinem importat dictio Huiusmodi.

Relativus est hæc dictio præcedentium cum omnibus suis qualitatibus, ut tradunt gloss. in cap. Abbat. & in cap. nemo, verb. huiusmodi, de elect. lib. 6. Cota *conf. 135. num. 1. ad mod. lib. 1. & conf. 97. num. 8. lib. 4. Paul. conf. 52. num. 12. lib. 3. & conf. 40. num. 8. lib. 4. Felin. in cap. Appellata, num. 3. in fine, vers. quia dictio, de except. Navarr. in cap. si quando rem. 6. num. 5. de rescriptis, Rebuff. in comment. ad l. 1. vers. huiusmodi singularibus, ff. de verbor. signif. pag. mibi 6. Card. Tusch. præf. conclusum. 2. lit. D. conclus. 187. num. 1. in fine. Moret. variar. resolut. lib. 2. cap. 77. num. 17. Vulpell. de præf. 3. adverb. signif. sub dict. hodie, vers. huiusmodi, pag. 41. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 4. n. 4. Scraphan. decif. 388. n. 6. & decif. 606. n. 3. & 14. & decif. 614. n. 2. Stephan. Gratian. distep. forensi. cap. 1. n. 10. num. 10. n. 1. Et fuit dictum in Romana legistima 8. Februarij 1612. coram Reverendissimo D. meo Corcino Decano, impressa per Facin. decif. 373. num. 6. p. 2. recem. [Foliat. conf. 4. n. 5. Rot. decif. 19. n. 3. 4. & 35. p. 1. recem. vbi quod est repetitio præcedentium, & sequentem dispositionem restringit ad præcedentem.]*

Ostendit ad oculum proximè præcedentia, Menoch *conf. 586. n. 1. & reputat ut demonstrativa, & rei relativus prædicatur ad omnibus, iuxta resoluta per Ferrer. in consue. Carbalencia, gloss. 1. n. 110.*

Posita post certum ordinem expressum, restringit dispositionem ad id, ad quod adducitur, ut si dicatur ordinis huiusmodi, ita Feder. de Senis *conf. 15. n. 4. in fine, vers. respondens illa constitutio, quem refert Card. Tusch. d. l. D. conclus. 187. n. 1. de princip.*

Importat idem, ac si diceretur: Talis, vel tales, 4. Huiusmodi, ff. de leg. 1. Card. Tusch. d. conclus. 187. num. 2. vbi num. 3. per l. de vique, ff. de pignor. & cap. fin. de fore. compen. lib. 6. subdit, quod similitudinem importat.

Dictio CXXXVI.

Hocipso.

Hæc dictio denotat ipse iure, ut per gloss. verb. ipse iure, in Clem. xli. de præbend. Titag. in l. si equum, verb. reuocatur, n. 118. C. de reuocam. deus. Monet de distictio. quæst. p. 3. q. 7. n. 35. Cened. post lib. præf. & canonie. quæst. singul. 59. num. 3. Et infra laus dicemus sub dictione ipso iure.

Dictio CXXXVII.

Hodie.

Non differt solutionem, sed representat actionem, ad eam, si culariam agendi. Idemque est, hodie debet, quod in præf. d. huius, argum. l. talis scrip. tura, in verb. quæstio, ff. de leg. 1. Et quævis regulæ legi dicit adiecta iurisdictionem differt, ita ut expet. d. agul. Barbosi de Distictio.

Dictio CXXXIX.

Iam.

1. Temporis perfectio ut denotetur, sapè ratio concipiatur sub dict. Iam.
2. Tempori præteritio in dict. Iam, sapè præpositioni Avel Ad, copulatur.

3. Iam nunc, pro Iam ex tempore, dicitur.
4. Complectina est dictio Iam, & non reddit rem dubiam.

1. **A**D denotandam temporis perfectionem sepe oratio concipitur sub dict. Iam, puta, Iam factum est, ut patet in hoc vt notant Socini, sen. conf. 59. n. 4. & 6. vol. 4. Com. conf. 278. n. 2. vol. 3.
2. Præterito temporis iuncta hæc dictio, sepe præpositioni A, vel Ab copulatur, licet lib. 5. epist. 1. Iam à prima adolescentia delectatur. Idem pro Quib Iam à principio Romani omnino. Item quoties tempus declarat, cum libenter adsciscit. Cui. lib. 6. de cælo Gallicæ, Iamque ab eo non longius bidui via abest, cum duas venisse legiones missæ Cæsaris cognovisset.
3. Iam nunc, pro Iam ex hoc tempore, elegantissimè dicitur. Cic. t. Ferr. Quæ cum cogito, iam nunc timeo. Idem lib. 1. epist. 5. Iam nunc admodum me delectatur. Idem 1. Ferr. Iam nunc mente, & cogitatione perspicio, quæ toto studia hominum, qui concursus futuri sint. Iam nunc pro ex tunc elegantius dicimus. Cic. pro Cluent. Qui omnes in iudiciis publicis iuga tam florente Republica floruerunt. Idem lib. 13. epist. 16. rias libertum Apollonium iam tam equidem cum ille viveret, & magnificiebam, & probabam Idem lib. 1. epist. 9. Iactas ea, quæ iam tum cùm aderat, offendere eius animum intelligebam.
4. Denique completina est hæc dictio, & non reddit rem dubiam, iuxta resoluta per Gutier. conf. 18. iun. 48. & 49.

DICTIO CXL.

Iam diu.

1. Tempori præterito plerumque adiungitur dictio Iam diu.
2. Præterito temporis aptè etiam adiungitur dict. Iam diu, quoties alio adducitur durat.
3. Dictio Iam diu, non potest adaptari ad duas res præcedentes, sed includit longum temporis spatium.

1. **P**lenumque hæc dictio præterito temporis adiungitur. Cic. lib. 2. epist. 13. Nam iam diu propter hyemis magnitudinem nihil novi ad nos affectuatur. Idem Attic. lib. 1. Conventus, qui initio celebratur iam diu desierunt.
2. Quoties verò actio adhuc durat, hæc dictio præterito temporis aptè iungitur. Cic. 7. Ferr. Per eos ipsos deos, de quorum religioe iam diu dicimus. Idem lib. 1. 5. Vt te, quem iam diu plerum facio, tanto intervallo videtur. Idem t. Academiæ. Iam diu hæc tractantur à Grecis.
3. Non possit hæc dictionem adaptari ad duas res præcedentes, sed includere longum temporis spatium, notat Card. Semphin. de iur. 47. num. 1.

DICTIO CXLI.

Iam dudum, Iam pridem.

1. Iam dudum longius spatium designat quàm Dudum, & ad præteritum tempus, atque ad præteritum accommodatur.
2. Iam pridem longius tempus designat, quàm dict. Iam.

Hæc dictio longius spatium designat, quàm Iam dudum; prout Iam videmus, quàm Pridem; & Iam diu, quàm Pridem ad præterita tempora, atque ad præteritum accommodatur. Cic. lib. 2. de Orat. Quem iam dudum Cotta, & Sulpitius expectant. Idem de 1. mor. Ea, quam iam dudum tractat amos, stabilitas. De dictione Iam pridem, quod longius tempus designat quàm dictio Pridem, colligitur ex Cic. Attic. Cupio equidem, & si pridem cupio Alexandrum vivere. Idem iudicium: Iam pridem intellexisti voluntatem meam. Idem in Orat. Nam in me quidem iam pridem effectum est quod futurum fuit.

DICTIO CXLII.

Idcirco.

1. Causam ostendit dict. Idcirco.
2. Idcirco, idem est quod Ideo; sepe iungitur cum Quod, interdum cum Quia, ac tum præteritum, tum subsequenter.

Ostendit hæc dictio causam, cuiusque natura est, vt causaliter ponatur, ita Bar. in l. demonstratio §. 1. §. 2. quod auctor, conf. item per §. de condit. & demonstr. quem refert Vulpell. de præf. & aduert. præf. sub hac dict. §. 4. 1.
Idcirco idem est quod Ideo, sepe iungitur cum Quod, interdum cum Quia; ac tum præcedit, tum subsequitur. Cic. lib. 9. epist. 1. Præter me idcirco discedere, quod quodam homines oculi mei ferre non possent. Idem Attic. lib. 8. Ego quod putabam dispersos nos, idcirco ad Domitium literas misi. Idem lib. 6. epist. 1. Qui me idcirco putat bene audire velle, vt ille male audiat. Idem lib. 1. 3. epist. 7. Quos idcirco non commemoro, ne de miseris mecum necessarios conqueceos, homines, quos nolo, videat offendere.

DICTIO CXLIII.

Idem.

1. Relativa est dict. Idem, & repetit qualitates in præcedenti dispositione expressas.
2. Tractum ad futurum non habet dict. Idem, sed refertur tantum ad præcedentia.
3. Relativa est dict. Idem, non solum ad id quod est idem in specie, sed etiam ad illud quod est idem in genere.
4. Idem dicitur illud, cuius est substantia.
5. Decisionem eandem, & eandem in diversis casibus sententiam importat dict. Idem.
6. Dictio Idem, cum Ac, Atque, Et, Vt, copulatur.
7. Dictio Idem assumit Qui, Quæ, Quod.

Relativa est hæc dictio, & repetit qualitates in præcedenti dispositione expressas, seu qualitatem di positionis, ad quam se refert, vt in l. a filio, §. testator, & ibi Bart. de alim. n. ubi legatus, t. in fine, §. de iur. qui sunt sui, notant Azet. conf. t. 1. num. 1. Crasset. conf. 4. 1. num. 4. 2. conf. 2. 2. 8. Patil. conf. 16. num. 4. 4. sub. 3. Ruin. conf. 3. num. 4. vol. 3. Rebuff. in l. totius a. 1. 4. notat. num. 26. C. de sentent. qua pro eo. Mandol. in gloss. facit. in §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

dentes in sequentes. & ponit eandem determinationem, & idem significat, eandem esse in pluribus casibus censuram. Menoch. *conf. 30. num. 7. vbi ait*, quod solet acquiritur casum sequentem procedenti. Vulpes. *de propos. adverb. signific. sub hac aut. pag. 4. col. 1.* Cened. *post lib. praelib. & canonic. quest. sing. 97. num. 1.* Menet. *re canonic. ultim. volum. cap. 11. num. 3.* Rota. *decis. 115. num. 13. p. 1. dieris. [Narbona l. 39. gloss. 1. num. 16. l. 1. lib. 2. Recap. vbi quod est repetitio precedentium, & omnium qualitatium.]*

1 Refertur hanc dictio tantum ad precedentia, nec habet tractum ad futura, vt per *Tusq. de retrac. tit. 1. §. 1. gloss. 9. num. 14. vbi subdit num. 15.* quod non potest omnia referre ad precedentia, nec cum omnibus suis qualitatibus, quem refert Cened. *d. sing. 97. num. 2.*

3 Relativa est, & non solum refertur ad id, quod est idem in specie, sed etiam ad illud, quod est idem in genere gloss. in *final. §. de magis. conuenit. Dec. l. l. bonorum damus in 1. d. lib. 6. §. in 1. d. lib. 5. §. si certum petatur Mandol. in reg. 8. Cancellar. 4. q. post num. 10. Cened. *d. sing. 97. n. 1.**

4 Idem dicitur illud, cuius est substantia, iuxta tradita per Bettaol. *de clausulis instrument. claus. 21. gloss. 1. num. 8.*

5 Importat hanc dictio omnino eandem in diuersis casibus censuram, scilicet definitionem 1 & adeo si statum dicat, & idem feruerit in alio casu, censuram disponere, & decidere eodem modo quoad omnia, Ita Bald. *conf. 94. incip. Casus praeminuit. num. 2. lib. 3. Card. Tusch. praelib. conel. 1. tem. 2. lib. 2. conel. 188. num. 1. & 2. limitantes*, quando ex sequentibus per talem dispositionem inducere alteratio; exemplum ponentes in statuto excludente filias feminas, stantibus masculis, & subiungente, & idem feruerit in matre, quae nullo modo succedat: oam non intelligitur stantibus masculis, propter adiecta verba, quae nullo modo succedat, quia excluditur, siue extent masculi, non.

6 Hanc dictio sepe cum *Ac. Atque. Et. Ut* copolatur. Cio pro *Syl.* Idemque valere debet, ac si pater iudicaret. Idem pro *Dom.* Vnum & idem videtur esse, atque id, quod de mriso nominatum tulisti. Idem 1. *Uffe.* In eadem fuit iniunctio, vt si in suam rem aliena conuertant.

7 Persape hanc dictio assumit *Qui. quae. quod.* Cio. 3. *Ferr.* Idem est, qui fuit semper Veritas. Idem lib. 6. *epist. 14.* Non offendens eundem bonorum sensum, quem reliquisti. Idem lib. 2. *epist. 14.* Apud bonos idem sumus, quos reliquisti.

Vide Supra dict. Eadem. 99.

Dictio CXLIV.

Idco.

- 1 Ideo, eandem vim habet, quam distio Idico.
- 2 Causalis est dictio Ideo, & idem significat quod Ob causam.
- 3 Causam finalem denotat dictio Ideo.
- 4 Illativa est dictio Ideo, quia infert ex praedictis.
- 5 Ideo in rationali dispositione, respicit omnium precedentium posita censuram.
- 6 Ideo, capitur pro Itaque.

1 Eandem vim habet hanc dictio, quam Idicere, & Ideo. dem vltus habet. Cio. 1. *Apr.* Neque verò nunc idco disputabo, quod hunc statum Reipubli-

ex non magnopere defendendum praeem. Idem lib. 1. *epist. 14.* Ad reidco antea ratio scripti, quod non habebam idoneum, cui darem. Idem 1. *Uffe.* Idco quia nihil deest iniuria Minerua, vt aiunt.

Causalis est hanc dictio, & idem significat, quod Ob causam, id est. *Batt. in l. demonstratio. §. quod. l. l. sub num. 9. ff. de condit. & demonst. Rota. decis. 129. n. 1. p. 1. recens. Greg. decis. 1. n. 3.*

Denotat igitur causam finalem, Socin. *conf. 159. §. n. 20. in fine. §. 1. lib. 2.* Crauet. *conf. 3. §. 2. n. 1. vers. versio arguitur.* Bec. *conf. 120. n. 15. Marec. o. vlt. res. lib. 2. cap. 100. n. 19.* Card. Tusch. *praelib. conel. 1. tem. 2. lib. 2. conel. 189. num. 1.*

Illativa est hanc dictio, quia infert ex praedictis, *l. l. Idco. §. de legat. praelib. vt per Batt. conf. 3. incip. Circa n. 9. ad finem.* Card. Tusch. *praelib. conel. 1. tem. 2. lib. 2. conel. 189. num. 2.*

Hanc dictio in rationali dispositione, veluti cum dicitur, *Et hoc idco fitch.* respectu omnium precedentium posita censuram quasi ex causa precedentium fiat dispositio, vt per *Casti. conf. 89. incip. Videtur dicendum circa finem.* versum non distat lib. 2. *Abb. conf. 9. incip. Videtur in princip. lib. 1.* quos refert Card. Tusch. *d. conel. 189. num. 1. vbi num. 1.* post *Abb. d. conf. 81.* subdit, quod aliquando restringit liberationem generalem ad causam expressam, idco si filia quietans patrem generaliter, & dicat: *Hoc idco feci.* quia habens e parte dorem materiam censetur restringere liberationem ad dorem materiam, (quia de sui natura est restrictio) & limitatio. *Scraph. decis. 447. n. 3. Rota. decis. 140. sub n. 4. p. 3. recent. & decis. 190. num. 6. apud Paul. de Rub. tom. 3. diuers. alias p. 7. recent.]*

Interdum hanc dictio capitur pro Itaque, vt in *l. 6. ager. §. de verbor. signific.* Aliquando verò sumitur pro Idcirco, vt in *Lallad. Gradul. & in §. apum. Initio. de ver. dicit.*

Dictio CXLV.

Id est.

- 1 Id est, idem importat quod Scilicet, & Vide licet.
- 2 Restrictiuus notorem habet dict. Id est.
- 3 Generalitatem prae dicitur: restringit dictio Id est, praeipue si ponatur inter genus & speciem.
- 4 Declaratiue, & non restrictiuus aliquando ponitur dict. Id est.

Idem importat hanc dictio, quod Scilicet, & *P. 1. delicti.* Socin. *jun. conf. 10. n. 21. vol. 2. & conf. 124. num. 7. vol. 3.* Socin. *sen. conf. 3. incip. Visto testamento. col. 1. ad finem.* vol. 5. *Patit. conf. 91. num. 35. vol. 1.* Bettaol. *de claus. instrum. claus. 3. gloss. 3.*

Habet huiusmodi dictio vim ac notorem restrictiuam, vt per *Batt. per text. ibi in l. 1. §. Ad l. Aquilam. l. 1. in l. 3. §. fitem num. 1. ff. de acquir. hered. Gratian. conf. 14. abis 59. num. 12. lib. 2.* Vulpes. *de propos. adverb. significat. sub dict. Item. vers. Id est. pag. 43.* Bettaol. *de claus. instrum. claus. 3. gloss. 13. num. 3.* Cened. *post lib. praelib. & canonic. quest. sing. 97. num. 5. in prin. & restringit generalitatem precedentem*, per doctrinam *Batt. in l. quatuor. §. 1. quia fundam. col. 4. §. de fueda instr. & in d. l. 1. in prin. Socin. iun. conf. 114. num. 6. vol. 3.* Flamin. *de confidens. quest. 28. n. 168.* praecipue si ponatur inter genus & speciem, ex adductis per *Pichard. in §. Item in col. 2. num. 39. Iustiz. quibus modis re contrahitur oblig.*

Et c. 4 Aliquando

- Aliquando verò ponitur declaratiò, & non restrictiò, vt in *Lexi* priore, vbi Dec. num. 2. C. unde legimus, & in l. 2. ff. de adop. ibi, rogatus id est interrogatus, & in l. si familia, ff. fam. heres. & in l. maxillam, in princ. ff. de minorib. Aet. in l. qui liberu, in princip. notab. ff. de vulgar. C. om. in prag. fard. tit. de accu. in vers. item quod si, & in vers. videlicet, ad finem. Cened. d. sing. 97. num. 4. Et in dubio quando precedit dispositiò generalis, & ponitur exemplum per dictionem *Id est*, non ponitur restrictiò, vt per Aet. in d. l. qui liberu in princip. in 3. notab. Dec. in d. l. cum propriam, n. 2. Paul. cons. 110. num. 18. vol. 3. Cened. d. sing. 97. num. 5. de fin.

DICTIO CXLVI.

Igitur.

1. *Matrioni regulariter fiat dissol.* Igitur.
2. *Incipit aliquando ponitur dissol.* Igitur.

- Illicite* regulariter fiat dictio ista, vt in l. *Diuus* ff. de custodia rerum, & in l. si procurator, ff. si ignoraueris, cum similibus, ff. mandati. Rip. in l. re conuicti, n. 15. ff. de leg. 2. & Bolog. ibi num. 60. Oclauian. Vulpell. de propof. signific. sub dissol. item, vers. legimus, pag. 43. Monet de conuict. c. de m. voluunt. cap. 11. num. 70. [Ror. decis. 148. n. 4. p. 1. in postum. Forer. alijs p. 4. reuert. vbi infert quod ideo oon mutat substantiam principalis dispositionis.]
3. *Incipit aliquando ponitur, vt in l. ius civile, & ibi gloss. ff. de insti. & iur. & in l. 1. §. ff. de condit. ob temp. causam, & in l. quidam reseruat, ff. de iur. codicillarum, prout refert Rip. citat. loc. & Vulpell. d. pag. 43.*

DICTIO CXLVII.

Ille.

1. *Demonstrationem ocularem & expressam significat dissol.* Ille.
2. *Famini non refert dissol.* Ille, eo caso, quo masculinum non concipit femininum.
3. *Masculinum quibus casibus concipit femininum remanet.*

- Significat* hæc dictio ocularem, & expressam demonstrationem, vt notant Sued. decis. 1. num. 1. Anton. Monach. Bonon. decis. 61. num. 4. Et refertur solum ad nominator in proximo superiori vel siculo. Gloss. in cap. de circ. 4. §. 1. vers. curam. vbi Gemin. de etel. lib. 6. Alex. cons. 20. 4. num. 4. & §. lib. 2. Quod etiam prodeit etiam si oratio ab unico verbo principalis negatur. Afflic. decis. 145. n. 14. Gabr. con. 127. num. 5. & §. lib. 2. vbi §. 9. aduertit, hæc dictionem salua ratione recti sermonis non refertur femininum eo casu, quo masculinum non concipit femininum. Quibus autem casibus, & qua dispositione masculinum concipiat femininum, vide Tiraz. de retractu lib. 4. §. 1. §. 9. n. 20. Card. Mantica. de coact. vbi notat. lib. 6. §. 10. 7. num. 18. & lib. 1. c. tit. 14. n. 2. Perreg. de sollicitudine. 2. §. 2. Gam. l. inf. decis. 37. num. 3. C. in cap. si pater de testam. lib. 3. p. 1. verb. Si obsequeretur nunc 21. lib. Franc. Molin. de rem. nupt. lib. 3. §. 1. §. 16. de princip.

DICTIO CXLVIII.

Illicite.

Illicite fieri dicitur quod à iure prohibitum est, vt per text. in l. si-tem. §. illicite, iuncta gloss. ff. de leg. 1. & in l. licitatio, §. quod illicite, ff. de pignori, & in l. si filia, C. de donat. ante nepos, notant Berrazol. de claus. infra. claus. 27. gloss. 1. §. n. 1. vbi subdit, quod licet nobis dicitur quod conceditur.

DICTIO CXLIX.

Illico.

1. *Illico, operatur.* Sine intervallo.
2. *Idem importat dissol.* Illico.
3. *Illico, intelligitur.* Ipso iure.
4. *Executionem paratam habet dissol.* Illico, & non requirit aliam condemnationem.

Operatur hæc dictio, *Sine intervallo*, vt in l. idem, quæ §. si mandauerit, ff. mandati, & in l. si quis in rem, C. unde vi. Et idem ostendit quod dictio *Præiudicium*, & *Sine contestatione*, vt in l. litigator, C. de app. notat Menoch. remed. 1. recuper. num. 251.

Biduum importat, vt per Rip. l. 4. §. si condemnatum, n. 32. ff. de re iudicata. Interdum illud dicitur *Illico* fieri, quod infra triiduum fit, vt per text. in l. infra decem dies, C. quomodo, & quando Index, & in l. fin. C. de iudi. viduit. tollend. tradunt Masciad. de prob. conclus. 108. 2. num. 10. Gonzalad. reg. 3. Conclus. gloss. 43. n. 3. Intelligitur ipso iure, vt in l. vi. C. de iudiciu, notant Socio reg. 260. in 2. fallencia. Cremen. sing. 7. Tiraz. in l. si uigam, verb. Reuertatur, n. 115. C. d. reme. donat. vbi subdit, habere executionem paratam, veluti rem iudicariam, nec requirere aliam condemnationem. Sayr. in claus. Regia, lib. 3. cap. 8. num. 1. Monet. de distrib. quod p. 3. quod 7. num. 36. & 7. Card. Tulch. verb. Priuatio, conclus. 719. n. 20. Ioan. de Salas in trakt. de legib. quod 96. trakt. 14. dist. 15. sect. 6. sub n. 78. Farinac. fragmen. p. 2. verb. Lex. num. 113.

DICTIO CL.

Immediatè.

1. *Immediatè dicitur quicquid per rerum naturam continuatè vnum & idem est.*
2. *Annus immediatè præcedentem aliquid denotat dissol.* Immediatè.
3. *Intermedium vnde ex verbi & propria significatione restitit dissol.* Immediatè.
4. *Immediatum id dicitur, quod est sine mediis, & denotat aliquid fieri ipso iure.*

Immediatè dicitur quicquid per rerum naturam continetur vnum & idem est, vt tradunt Bald. in l. i. l. i. §. si mandauerit, C. de fideicom. & in l. 1. col. penult. C. de cond. insteri. Capra cons. 18. num. 12. Petri. Ensiq. res. epist. 2. sub hac dissol. [Rora decis. 66. n. 2. apud Paul. de Rub. tom. 2. diuers. alijs p. 7. recent. vbi quod immediatè, importat idem quod nullo modo interposito.] Caput sequen. decis. 21. num. 1. p. 3. vbi ait, denotare annum immediatè præcedentem aliquod, Decian. res. §. 9. num. 10. lib. 2. Ror. in Remana fideicom.

*Adiecomen de Berto, 15. Maij 1588, coram Cardinali
Pamphilio.*

Ex vera & propria significatione teiicir omne in-
teruallum, nam id immediatum est, quod est sine
medio, & denotat aliquid fieri ipso iure, ex addu-
ctis per *Tuac in l. si inquam, verb. Reuertatur, n. 12 f.*
C. de reus, dicitur & per Rebell. de oblig. l. iustitiae, p. 1.
lib. 1. quod. 6. num. 17.

DICTIO CLL

Imò.

- 1 *Correllina praecedens est dict. Imò.*
- 2 *Tegis si dixerit suum, & postea dixerit imò tunc
tunc ultimum dictum valebit, & non dixerit
vultus si vel flatur correllis.*
- 3 *Sententia si dixerit, Absolutum Tutum. imò
condemnamus, censeat eodemmodo, & non
absolutum.*
- 4 *Cognitivus, & amplius, non erò correllis po-
nitur dictio Imò quando ponitur cum dict.
Etiam, vel cum copula Et.*
- 5 *Alternatio aliquando ponitur dictio Imò quando
in precedenti est cadem ratio, vel maius.*

De sui naturae regulariter est correctio praedictum et eius effectus est, ut vicinior valeat, ut in *l. si in scrip. non fuerit ff. de heredi. institut.* Caffr. per text. ibi, in *l. si quis, 21. ff. si servitus vendiderit c. in l. Stichum cum Pamphili, de ibi Bart. ff. de manum. § si item l. 1. in prim. ff. ad legem Rhod. de iactu.*

Pamphil. per text. ibi, in *con. accedens, 9. de lic. non concessita.* Artic. cap. pro iur. tit. 6. § 1. Rot. cap. 18. c. 1. *conf. in contrarium.* Alciac. *lib. 7. num. 4. Pet. Enriq. resp. apud s. fol. hinc dicit.* Panol. *conf. 37. n. 2.* Cuman. in *l. 1. secum. 13. c. de nouo Cod. sacrodot.* Socin. *lib. 7. cap. 77. n. 13. vol. 4. Honded. *conf. 69. n. 18. c. 29. vol. 1. Beterand. *conf. 372. vol. 3. Falar. *conf. 1. n. 6. vbi quod habet vim correctionis si profectus ab homine.****

¶ Unde fit, vt si testis diceret vnum, & postea diceret, *Insuper*: tunc vitium dictum valebit, & non diceretur vacillasse, sed se statim correxisse Bare. in d.l. si ita scriptum, n. 2. Casti. in d.l. si qua, n. 1. quos refert Cened. post lib. x. *omnino* & *grati* quod *ling.* 2. n. 4.

3 Hinc etiam in sententiis dicitur: *Absolimus*
Thimo, in eo condempnamus, quod censuram
denaras, et non ab eo moderato gloit. verum in d.
cap. predicat. 16. q. 1. Cast. post Bald. in l. 1. n. 6. C.
de nouo Cod. faciendo. Verum pro huius decisionis
veritate videt Roman. conf. 48. & Dec. conf. 445. n. 12.
Alex. conf. 9. col. penult. vol. 1. & conf. 1. 9. col. penult.
verf. 2. quamus, vol. 3. Curt. in addition. ad Castrem,
in d. l. 1. n. 6. in veritate diluere imo.

Interdum tamen ita dicitur non ponere cor-
dine, sed copulatiue, & ampliatue; quando scilicet
ponitur cum dictione *Etiam*, vel cum copula *Et*. v.
declarat Bart. in d. l. 1. §. quibus, ubi l. 7. C. de non Cod. fa-
ciendo, Alciac. conf. 177. n. 4. Cencid. sing. 12. num. 5.
Vulpell. de propol. §. adhibere, significat hoc dict. per 43.

¶ Aliquando ponitur alie nature, quando scilicet
in precedens est eadem ratio, vel maior, ut in *l. in
bonis: §. a consensu, C. de sacris Eccles.* Si vero non est
eadem ratio tunc ponitur correctiue, ut in *l. si
debeas prius: §. 2. ff. ad legem Rhod. de iactu, Bartolus
in d. si sit scriptum, §. 1. et in d. l. m. 17. Callet. in d. si
quis, §. 1. et §. 2. quos refert Cened. de *supra* §. 2. m. 6.*

DECTIO CLII.

In.

- 1 *Diuerſitas, multiplicitate accipitur diſt. In.*
- 2 *Declares reſponſum de vi, & ſubtilius huius diſtinctionis agentes.*
- 3 *In nouoquam imperio,*
- 4 *Inter,*
- 5 *Inter,*
- 6 *De,*
- 7 *Ex,*
- 8 *Iuxta,*
- 9 *Apud,*
- 10 *Sub,*
- 11 *Supra,*
- 12 *Propter,*
- 13 *Valde,*
- 14 *Pec,*
- 15 *Ante,*
- 16 *Vique,*
- 17 *Intrigecitatem in loco denotat diſt. In.*
- 18 *Intrigecitatem in loco denotat diſt. In. ratione emittenda conuerſati,*
- 19 *Diſtributio diſt. In.*
- 20 *Argumentum quandoque ponitur diſt. In.*
- 21 *Argumentum non ſignificat, ſed minuit, ſin prius diſt. In, quando reperitur compoſita.*
- 22 *Incluſio eſt diſt. In, intelligenda ut ibi.*
- 23 *Diſt. In. & De, in quibus differant, attenditur.*
- 24 *Procedit ſi mandatur de dignitate in Eccleſia, ſatis gratia non habet vocem dignitatem.*
- 25 *Diſt. In. poſit in gratia expellatur, imperio & caput omnem Eccleſiam, prater Cathedralis, quando mandatur procedi in aliqua Eccleſiam civitatis, vel diocęſi.*
- 26 *Securum diſponit, quod qui capi non poſſit in domo, poſſet capi in iure domus.*
- 27 *Alibi exemplum ſi ac de diocęſi, vel in diocęſi, attenditur.*
- 28 *Conſuetudinem quando facias diſt. In, attenditur.*
- 29 *In dies, & in ſingulis dies, an idem ſit.*
- 30 *In diem vivit,*
- 31 *In poſterum,*
- 32 *In modum,*
- 33 *In ſpeciem,*
- 34 *In manibus.*

Ductummodè, multipliciterque accipitur hæc dictio, vt per Archidiaconum in cap. 3. Papa, 40. diffinit. Bart. in l. Gallus, §. ite caput diff. lib. 8. et poth. Roman. cons. 376. n. 1. cum seqq. vbi Apollin. Alber. in sua Dictionario verb. in Mandos. in gloss. facit it. 5. habita, in verb. in, Menoch. de arbit. cap. 4. §. 5. De eius tamen vi, et effe ita vnde Tirac. de reuolucio. tit. 1. §. 1. gloss. 1. 1. 2. 3. Medus. de acquir. poss. in princ. vers. in, O. Bastian. Vulpell. de p. ap. et a verb. gloss. sub hæc dict. pag. 44. Cardin. Tiliac. pract. consuet. tit. 2. de cons. in l. 292. Cened. p. filiar. practic. et canonic. quæst. singul. 17. Tuetelin in dictione de particu. Lexica vniu. tit. 1. cap. 77. Grat. de iudic. dist. 91. Vnde propter multiplex eius significacionem arbitrio Iudicis relinquiquod sit eius significatio, itade Menoch. de arbit. 2. §. 1. n. 1. et 2.

Insuper importat hęc dictio ut in l. Gallus, in prin.
ff. de liber. & posthum. Roman d. conf. 176. um. 1. conf.
expofitum enim, Betzard de clausis i. si. um. 1.
claus. 16. gloss. 4. n. 4. Card. Tusch d. corolus 191. n. 12.
Est enim omnino aut propē eiusdem significationis,

h. 1. 4. quod diximus. fide successu dicitur. Tunc dicitur glossa. 1. 1. num. 74. Memori. de arbitrio. lib. 1. 2. 99. num. 7. & de praesumptionibus. lib. 4. praesumptio. 126. num. 1. Odoanum. Vulpellatorem loci. 1. 1. 5. dicitur. de iur. 178. num. 3. Vnde Ror. de iur. 81. 1. 1. p. 1. rem. post Bald. in l. Galias. & de iur. iur. p. 1. 1. 1. rem. b. dicit. in Alex. m. 1. 1. & l. 1. num. 1. 1. de lib. & postea cum iur. hanc dictionem adiectam nomen loci significat. & in casu nedium ablatum, sed etiam accusatum dictione confinis intrus.

4 Inter importat. a. capsaef. 12. diffinit. glossim l'fin.
ff. de reb. dubis. et in l. qui Roma. 6. Callimachus. ff. de
verbor. obliq. Roman. d. conf. 376. n. 5. perferria rano.
Card. Tufch. d. genc. inf. 192. num. 11. Card. Seraphin.
d. de 374. num. 1.

De non leucl imponat, ut in cap. accedent, verſu aliquo beneficio, de conceſſ. preben. quod exponitur de aliquo beneficio. Rouan. A. anſ. 376. in princ. Card. Tuck. d. conceſſ. r. n. 8.

6 Ex lapide importat, ut per gloss in *l. si patroni*, §. 1. f. ad Trebell. Roman, citato loco, Card. Tusch. d. com.

7 *luxa* quandoque importat, maxime polita in ac-
calatioo casu gloss, in *l. si flatu*, C. de iure dotum,
Alex. in *l. si cui legatur*, 3. ff. de leg. 1. Sord. decis. 178
num. 1.

8 *Apud importat, ut in l. fundi, §. item quod, ff. de
actione empti Roman. l. conf. 376. n. 3. vers. aliquando
non. Cuiusmodi. l. de iur. l. 2. n. 1.*

9 Subimportat huc dictio, in auctor. de depasio, collat. 6. circa princip. in versio cond. Roman. dist.

Supra impoſtat etiam, vt in l. fi duo, § item videa-
mus ff. de rei poſſeſſione, & in l. fi vicem, § fi quis proſtitu-
erit ff. quod vi aut clam, Roman. d. conf. 376 n. 1. verſ. di-
ſtinde. Card. Tufch. d. conf. 1. n. 11.

¶ *Propter importat, quando non ponitur determinatè ad certum locum, & tempus, & significat effectum immediatum ut per Boet. 2. c. 8.*

72. *Valde importat, ut per Bartol. in l. Gallus, §. ille
n. 1. ff. de iher. & possib.*

13 Per importat, in cap. v^o § 1° a, de cohabit^o (lexicov. §
moder. vlt g. off. Roman. d. conf. 176. n. 4. vers. secunda
quie. C. ad Tufch. d. conf. 102. n. 10.

14 *Ante aliquando importat, ut per Com. conf. 83, num. 1. vol. 1. Callian. in consuetud. Burgund. rubr. 1. §. 8 in verb. iour. num. 19. fol. 318. Genet. ad §. 1. 2. num. 3 in fine.*

13 *Vsq. e importat, quando iungitur accusatio casul, vel si fieri promittatur aliquid in diem, interpretatur, id est usque ad diem. Vulorell. d. loca. num.*

16 Interficietatem in loco denotat huc dictio, v. per Bai. in *Gallos, 5. dicitur cap. 1. dicitur labor, et postquam* in l. 1. §. in *pomerio, dicitur* f. *pomerio* Bald. *cap. 47. in* in *principio* p. 4. apten in *forma* per text. ad *perpensionem* in *memoria*, 6. §. *signe* ad *Kalendar.* col. 2. n. 1. in *for* *cap. 1. de* *testibus* *Immo* in *l. rem* *ca. 1. d. 6. ad* *sec. verj* *ad* *different* *num.* 4. *quod* *dict.* Alex. *cap. 1. de* *sum* *3. l. ita.* *Ca. 4. §. 9. num.* *1. ad* *l. 1. d. 1. c. 1. 178 num.* *3. col. 3. Rinn* *num.* *1. §. 88. num.* *30. c. conf.* *5. l. 8. c. 1. cap. 470. num.* *5. 4. d. 4. Turq* *ad* *gl.* *1. 1. num.* *6. Parit.* *cap. 12. num.* *1. §. 1. l. 1. d. 2. Put.* *dict.* *210. num.* *1. l. ita.* *in* *con* *rel.* *Vulp.* *dict.* *circa* *l. argum.* *in* *principio* *Bertazol* *ad* *gl.* *4. n. 1. 1. Joseph.* *Selle* *Argum.* *dict.* *1. 4. n. 1.* Stephan. *Gratian.* *dict.* *cap. 1. forens.* *cap. 4. 6. num.* *60. c. 61. Cand.* *Tulch.* *dict.* *cap. 5. 91. num.* *1. vbi* *id* *intelligi* *fi* *iungitur* *argumento* *causi* *§. 8. num.* *1. sibi* *denotare* *interficietatem* *in* *negotio* *si* *ap* *ponatur* *loco* *vel* *tempori.* *Cemid.* *gl.* *17. num.* *3.*

ubi ait, quod quando hæc dictio addicitur nomini significanti locum, siue adiciatur in accusativo, siue ablativo, significat quandam interioritatem, & cetera lafon. *in d. l. Gallus, hille casus, n. 21. tenentem contra Bar. idem non. 2.*

Limita tamen, hoc non procedere ratione cui-
tando conseruatis quia tunc non denotat intrin-
secitatem, *si flauis, & ibi* glossi. *verb. monens*, ubi
Bart. d. 1. *de incir* glossi. *verb. monens*, in Clem. ca-
sum, de electi qui exponit in d. nu., ante domum, ne
fit contra l. pueri, ff. de in iur. uocando. Tredant
Alex. & Iac. in d. l. Galus, si le capus. Cassian. in confus-
ion. Burgund. rubr. l. 5. *verb. iocor* p. 19. pag. 38. Co-
ced. d. fine 12. nota.

Dulcoraria est hanc dictionem, & large distributionem
ferois. Cic. 4. *Ver.* Describeret Censores binos in
singulas ciuitates. Idem *pro Balb.* Ut in singulas co-
lonias ciues Romanos facere possent, cum aliis ad-
ductis per Octavianum. Vulp. *d. loco, nam. 3. vers. offi-
cium* & de Menoch. *off. 1. 4. 5. 6.*

Augmentatiue quādoque ponitur, ut per Bald. in d.l. *Callus*, § *de capso*, mon. 2. Sed Cent. d. lig. 17. num. 1. ait, quādoque repetitur hoc dictio composita, hoc est, alij dictio adiuncta, regulariter significat augmentum, & ponitur pro *Abbie* & citat glof. verb. *insuillare*, in Clem. *pastor d. de re iudic.* quae exponit *insuillare* id est, valde ingulare. Cofim. in pragmat. *fauit d. in tit. de consil. ad princip.* in verb. *insuillare*, in Glof. *facit*, § *habita*, in verb. *ut effecimus*, in l. 1. c. l. 2. ad finem.

Quindecio tamen reperitur composita, & oon
significat augmentum, sed minus, seu penitus, ut in
dictionibus *1. restans iniquis*, & *plus semel* ap-
paret, tradunt Mandol. ubi *supra* pag. 238. col. 1.
Menoch. de *presumptis*, lib. 4. *presumpt.* 1. num. 3.
Cened. d. si. g. 17. n. 1. in fine. Ferrer. in *confut.* Ca-
tholica. elof. 1. num. 27.

Inclusiva est hanc dicitio, ut per Roman. conf. 376.
s. Inq. d. gloss. 11 n. 74 et in lfi. inq. uerb.
fulperis ultio. n. 210. conf. ann. Oldid. conf. 49 n. 9.
Feder. de Senis conf. 3. n. m. 1. versum item. Caud. Tuich.
d. rom. 1. conluf. 1. Rom. s. lit. D. Sub distinctione
ramen refoius. Rened. d. sing. 172. n. 4. dicens, quod
 quando coniungitur nomini significant tempus,
 tunc fi adiciatur ablatiuo, intelligitur intra tempus
 nam idem eff. dicere, *In anno, quod iura annua d. fi*
in pueri. d. rertat. ff. de manumiff. vltim. Baxt. in l. cni
 legator, ff. de legat. 1. Ruin. conf. 14. num. 6. et 7.
 conf. 8. num. 1. vol. 1. Si verò ponatur cum accusati-
 uo, significat poli tempus, sicutet annos proximos,
 l. fi in auct. et l. non putabam ff. de cordit. et de maniff.
 ubi Socin. declarat.

Dicitur *In Eccl. De different.* quia si mandatus pro-
videtur de Ecclesia, imponitur omnem Ecclesiam; si
vero in Ecclesia, videtur excipere Ecclesiam continen-
ta. Ita Caldeum cap. 1.9. aliis 28. de *prebend.* Oldrad.
cap. 170. *in fine.* sum. 5. *conf.* 304. num. 1.6. *vers.* non
aliter Gemin cap. 36. *de princip.* ubi quod si manda-
tus providetur de dignitate in Ecclesia, talis gloria
non capit unicuique dignitatem: quia si unica est di-
gnitas tunc dicitur esse Ecclesiastica dignitas, non
in Ecclesia Zabarel in *Clem. 1. 1. n. 1. in 6. quall.*
de *prebend.* ubi quod dicitur in quando adicitur in Ec-
clesia, non comprehendit ipsam Ecclesiam, etiam si
aliud beneficium in ea non esset.

Declarat quòd dicti in, positi in gratia expecta-
tius importat, & capit omnem ecclesiam, præter
cathedralem, quando mandatur promoveri in aliqua
Ecclesiâ curatis, vel diocesis; quia ea, quæ ex-
punguntur per nomina plurimum copulativa, an-
ticipem

plorem significationem assumunt, vt per Oldrad. *conf. 105 d. 1. f. de p. r. f. d. d. Card. Tolich. d. l. d. D. concluf. 191. num. 17. vbi dicit, fecus è conerà quando non dicitur, In aliquo Ecclesiarum, ed dicitur, In Ecclesijs.*

25 Sic etiam statum disponenaprone Papie, quod si quis capi non possit in domo, potest capi in limine domus, licet limen sit de pertinentiis; quia dictio *In domo*, importat, vt intra membra domus. Ita per text. in *l. cum occidit in f. de i. d. incertis nuptiis*, et adit Signorol. *conf. 16. incip. Statum ciuitatis*, vbi adducit simile, quia in ciuitate dicitur, qui est intra membra ciuitatis, refert Card. Tolich. *de concluf. 191. n. 19. vbi n. 10. post Ioan. de Immo. conf. 115. in princip. subdit*, quod vendens omnia bona, vel quidquid habet in castro Lusijs, non censetur vendere ipsum castum, quia dictio *in hoc ipso* importat.

26 Vtrum autem locus exemptus sit, ne in diocesi, vel de diocesi, vide latè Felin. in *cap. grane*, vbi Doctores, de *Offic. Ordin. Feder. de Senis conf. 2. gloss. verbum eorum parum Clem. 1. de foro competens Ab. in cap. Apostolica, non ab. 1. de dona. Caltr. conf. 187. vol. 1. Milin. Repert. verb. diocesis, Bald. conf. 416. p. 1. Ang. conf. 133. Colim. in pragmat. sent. in de conuictis, §. item quod ratiom. conf. in diocesi, Ioan. à Cochies de iurisd. Ordin. in exemptis, p. 4. q. 31. vbi ait, quod adiecta particula In, generali sermone diocesis comprehendit quicquid est inter illius fines, ita quod nullus locus excipitur; si verò dicatur de diocesi, locus exemptus non comprehenditur. Quando Pontifex, v. g. mandat Episcopo, vt alicui prouideat in aliqua Ecclesia sua diocesi, an prouideat possit in exempta, Dupliciter sub distinctione questio hæc dirimitur, videlicet, vt si dicatur, *In diocesi*, comprehendantur exempti, ex eo quod sit in diocesi; si verò dicatur, *De diocesi*, minime; non enim dicuntur exempti esse de diocesi, à quibus per exemptionem sunt excisi. Ita Felin. in *dist. 4. q. grane*, de *offic. Ordin.* Bixentio Repertorio, verb. exemptio versum per mentum, Guttin in *cap. si propter de rescript. lib. 6. Ioan. corpus de fructib. lib. 1. cap. 3. num. 1. et d. 15. Anton de Rosell. in *tratt. de Indulgentijs*, vbi *cap. 1. §. 1. Abb. 1. ca. 2. vbi dicitur num. 6. in fine*, de *prob. d. pater resoluens*, quod si concessum fuerit Episcopo priuilegium vt habeat fructus beneficiorum vacantium in sua diocesi, habebit etiam fructus beneficiorum exemptorum suæ diocesis, prout eos refert Erasim. à Cochies de *tratt. de iurisd. Ordin. in exemptis*, p. 1. q. 5. num. 1. Secundò distinctio hæc potest, an sit dispositio fauorabilis, vel odiosa, vt sub priori comprehendantur exempti, sub posteriori verò minime, vt per Felin. in *d. cap. grane*, de *Petr. Audit. Gamac. in cap. 1. n. 179. de perma. benef. in 6. Erasim. à Cochies in d. tratt. p. 4. q. 29.***

27 Conditionem facit, quando scilicet dispositio suspenditur in aliquem incertum euentum futurum vt in *l. si silemum f. de condic. et demonstr. et in d. l. si cui legatur*, vbi Bart. f. de leg. 1. Narr. conf. 661. n. 17. et *conf. 19. n. 4. rem 4. Paris. conf. 118. n. 6. lib. 3. Ruin. conf. 115. num. 6. vol. 4. Bec. conf. 41. incip. Vbi n. 6. Gabor. conf. 17. n. 1. num. 4. lib. 4. Cened. dist. sing. 17. num. 6. et 8.*

28 Quando hæc dictio iungitur verbo importare tempus, oportet illud esse completum, vt per Alex. in *d. l. si cui. 1. §. f. de leg. 1.*

In dies, et in singulis diebus, significationem eandem habent; differunt tamen in hoc, quod alterum immutatum est, alterum plentem Cic. *Topice*. In dies vicium accipit. Idem 3. *de off. Crecit* in singulis diebus

hostium numerus. Idem lib. 6. *epist. 15. Illa* in dies singulos magis, magisque opinio confirmatur.

In diem venire Cic. 1. *Officior*. Barbarorum est in diem venire. Idem 1. *Phil.* Iam minime moror, te cum perditissimis lætibus non solum de die, sed etiam in diem venire.

In postero dicimus, et in perpetuum. Cic. 1. *Agg.* 19 Videte, ne Censoribus in postero potestatem Regium permitтары, Idem 2. *de diuinit.* Defectionis solis, & Lunæ cognita, prædictaque in omne posterum tempus. Idem 3. in *Ferr.* Idcirco tibi amicum in perpetuum fore potasti.

In modum elegantes, ac varios usus habet Plaut. Trin. Exortetur in peregrinum modum. Cic. 1. *Ferr.* Scruilem in modum cruciani. Idem de *pro. Conf.* Miserandum in modum necari. Idem *Attic. lib. 1.* Miserandum in modum iratus est. Idem lib. 13. *epist. 9.* Miserandum in modum gaudens. Liu. lib. 1. Variamantis in modum cecinit.

In speciem non semel eleganter dicimus. Cic. 7. *1. Verr.* Præclara classis in speciem, sed inopas, & infirma Liu. lib. 1. Dilatataque in speciem actione, ne ipsa subleata. Idem lib. 3. Ducentos, paucos in speciem captiuos.

In manibus esse per translationem multa significat. Cic. *Attic. lib. 6.* Res est in manibus, id est, iam agitur. Idem *Attic. lib. 4.* de libris Orator loquens in Factum est à me, diligentes, dia, mole, inque in manibus fuerunt id est, expoliti sunt. Idem de *Ann. 11.* Sed & auduistis, & est in manibus oratio, id est, vulg. habetur. Idem 1. *Verr.* Libelli nominum vestrorum in manibus erant omnium, id est, per manus omnium verfabantur. Liu. lib. 35. Victoria est in manibus, id est, habetur pro secuta.

DICTIO CLIII.

In antea.

Hæc dictio importat *Ab inde*, seu *in posterum* vt in *l. cum stipulatus sum tibi à recto. §. d. verbor. oblig. Capra conf. 44. Flamin. Parit. de confident. beneficiis lib. 9. 18. num. 34.*

DICTIO CLIV.

In circa.

1. *Dist.* In circa operatur in modico.
2. *Indicis arbitrio* relinquatur quanta sit modica quantitas quam operatur *dist.* In circa.
3. *Medicinis defensus* ordinatur in decima parte.
4. *Excessus medicus* dicitur in decima parte.
5. *Tempus incertum* scilicet per sex menses importat *dist.* In circa.
6. *Quæritatem eorum* & determinatam excludit *dist.* In circa.
7. *Totes dependentes per distictionem* In circa, an & quando probent, ostenditur.
8. *Totes duo contrarij dependentes per dist.* In circa, quomodo possint redigi ad concordiam, ostenditur.

Operatur hæc dictio in modico *argum. l. 4. ex altis. §. d. origin. iuris. gloss. verbor. l. 1. n. 1. cap. 1. §. penult. de offe. Ordin. lib. 6. Ruin. conf. 110. num. 3. vol. 1. Paris. conf. 104. num. 13. et conf. 33. lib. 1. Menoch. de arbit. cap. 46. num. 3. cum sig. Sotd. dist. sing. 17. num. 15.*

² *um. 15. Mart. de clas. p. 1. clas. 190. 1. Et fuit dictum*
² *de accerac. fol. 11. long. 1611. coram Illustrissimo*
² *Patriarcha Mantuano, impellens per Farinac. de*
² *dis. 133. num. 2. in fine. p. 1. recent. [Hermosil. l. 1. 4.*
² *dis. 1. n. 3. 1. cit. 1. part. 1. Rot. apud Paul. de Rubeis*
² *dis. 141. n. 1. alius p. 7. recent.]*

² *Qualis, & quanta sit ista modica quantitas, remi-*
² *nuitur arbitrio Iudicis, inspecta qualitate negotij, &*
² *personarum ac rerum quantitate. Ita Alex. conf. 82.*
² *in fin. lib. 7. Gregor. dis. 144. num. 1. & 10. Et faciunt*
² *matéria per Menoc. de arbit. cas. 144. sub num. 13.*
² *Modicus igitur defectus ordinatur in decima parte,*
² *ut per Coen. conf. 19. sub num. 6. lib. 4. Et excessus mo-*
² *dicus dicitur etiam in decima parte, secundum*
² *Bero. conf. 83. num. 4. lib. 1. Et quod modica portio*
² *verificatur in quarta parte, voluit Corn. de loc. & fuit*
² *dictum in Romana locutione vltra 10. Decemb. 1603.*
² *coram Gregorio XV. inter eius decisiones impellens,*
² *dis. 118. quæ tepeitur etiam impellens apud Farin.*
² *dis. 13. num. 1. p. 1. recent. Quoad ætatem verò im-*
² *portat hæc dictio tempus incertum, saltem per sex*
² *menfes. Guido Pap. dis. 190. & singul. 436. Rebuff.*
² *in præf. de dispens. ratione etiam, in verb. Sex circæ,*
² *& in tract. de nunti. quæst. 12. in fine, num. 31. vbi dicit*
² *hanc dictionem esse ambiguum. Ruin. conf. 10.*
² *num. 3. lib. 1. Marchet. de causis. p. 1. pag. 112. n. 31.*
² *vbi dicit, reddere tempus incertum. Rot. dis. 783.*
² *n. 3. apud Farin. in l. callet. mensuram. [Hermosil.*
² *et. loc.]*

² *Excludere certam & determinatam quantitatem,*
² *tenent Ruin. conf. 10. n. 1. lib. 1. Gregor. dis. 150. n. 1.*
² *Rot. dis. 73. n. 3. de princip. apud Farin. p. 1. recent.*
² *[Rota dis. 427. n. 1. p. 1. in postum. Farin. alius p. 3.*
² *recent.]*

² *Testes deponentes per dict. In circa, an & quan-*
² *do probetur, vide Cast. conf. 133. incip. Contra super-*
² *num. 4. lib. 1. Curt. ian. conf. 144. num. 4. Ruin.*
² *conf. 10. num. 1. lib. 3. Guid. Pap. singul. 436. Rebuff.*
² *in præf. beneficiis, 1. cit. de dispens. ratione etiam, in*
² *verb. Vel circa, n. 6. vbi sub num. 3. refert exemplum*
² *cuiusdam Clerici, qui debuit studuisse quinque an-*
² *nis in circa, talis attestatio non valet, quia incerta*
² *Corn. conf. 179. incip. Ex parte, n. 4. lib. 3. vbi ait*
² *quod hæc dictio potest importare quatuor partes;*
² *& quod in teste importat ambiguitatem, quæ non*
² *concludit: & plenius conf. 197. incip. Vbi, num. 14.*
² *circæ medium, lib. 2. vbi, quod testis deponens vel*
² *circa, deponit incertè, & non probat, & conf. 120.*
² *incip. Omnia, num. 8. lib. 2. vbi ait, quod si testis de-*
² *ponit, quod fuit propè decem annis, vel decem anni*
² *in circa, quod talis dictio refertur ad modicam*
² *quantitatem, & conf. 149. n. 17. lib. 5. ait, quod si pro-*
² *batio debet esse de certo tempore, & testis dicat de*
² *illo tempore in circa, non concludit, & conf. 82. incip.*
² *In casu, in fine, & conf. super lib. 7. vbi ait, quod in*
² *licentia vendendi certos campos in circa, importat*
² *arbitrium Iudicis. Angel. de off. 127. incip. Vbi, in*
² *prime, vbi ait, quod testes deponentes de quantitate*
² *certæ mensuræ, adicientes dictionem In circa, deb-*
² *ent intelligi de modica quantitate minori. Greg.*
² *dis. 144. n. 6. Card. Tufch. præf. cunctis, 2. l. in l. l.*
² *enclaus. 149. n. 3. cum segg.*

² *Illud ad hoc propositum non est contemnen-*
² *dum quod quando duo testes contrarij deponunt*
² *per dict. In circa, possent reliqui ad coordinand.*
² *detrahendo virtutem istius dictionis In circa, à maiori*
² *summa, de qua deponit primus testis, & virtute eius*
² *dictionis arguendo minorem summam, de qua depo-*
² *nit secundus testis, iuxta tradita per Alciat. in l. hæc*

adellis, §. de verb. signific. Angel. conf. 94. num. 9. in fin.
² *Paul. conf. 104. n. 15. lib. 1. Mandel. conf. 66. num. 14.*
² *quibus citatis sic tenent Rota in Tiburtina consi-*
² *derum 4. May 1611. coram Card. Sacro, impellens per*
² *Farin. dis. 134. n. 3. p. 1. recent.*

DICTIO CLV.

Incontinenti.

- 1 *Dolores referuntur de vi, & effectibus huius dictio-*
² *nis agendi.*
- 2 *Incontinenti, pluribus modis accipitur.*
- 3 *Incontinenti, proprie eius natura significat, Si-*
² *ne interuallo.*
- 4 *Altius, ut nullo alio actu etiam momentaneo inter-*
² *posui debeat celebrari operatur dict. Inconti-*
² *nenti.*
- 5 *Celeritatem desiderat dictio Incontinenti.*
- 6 *Intervalum aliquod temporis non excludit dictio*
² *Incontinenti, quando res incontinenti recupera-*
² *ri non potest.*
- 7 *Temporis modicum speciat quomodo dict. Inconti-*
² *nenti importet, ostenditur.*
- 8 *Dictio Incontinenti verificatur, quando eadem*
² *dict. & loco, & coram eisdem rebus aliquid*
² *fit.*
- 9 *Charta de remanendo incontinenti dicitur fieri,*
² *quando fit sub eodem Nuntio, & rebus.*
- 10 *Incontinenti quasi sunt à iure inesse errantur.*
- 11 *Temporis aliquod breue speciat arbitrio Iudicis ta-*
² *xandum dicitur Incontinenti.*
- 12 *Arbitrio Iudicis relinquuntur, an aliquid dicatur fa-*
² *ctum Incontinenti.*
- 13 *Incontinenti intelligitur intra terminum ad pro-*
² *bandum concessum.*
- 14 *Incontinenti fieri dicitur, quando fit in flagranti*
² *delicto.*
- 15 *Conventus quando dicatur fieri Incontinenti, re-*
² *missus.*
- 16 *Incontinenti se plurimum deponit, & intelligitur*
² *intra tres dies, quando que intra mensem, nonnun-*
² *quam intra decem menses.*
- 17 *Incontinenti interpretatur, cum commodi potuerit*
² *arbitrio Iudicis.*
- 18 *Canonem late sententia significat dictio Inconti-*
² *nentii.*

DE vi, & effectibus huius dict. vide Menoch. de
² *arbitr. casu 9. cum tribus segg. & conf. 176. n. 3.*
² *Vulpellæ præf. signific. sub hæc dictio pag. 46. Franc.*
² *de Senoula in comment. ad tit. de pall. ar. 8. quæst. 1.*
² *num. 6. cum segg. Cened. post lib. præf. & canon. quæst.*
² *sing. 16. Anton. Gabr. eod. lib. 1. tit. de præf. c. 1. 3.*
² *Tiraq. in l. si vocatus, verb. Reueratur, in 3. fallencia*
² *n. 114. & in verb. Denariis legimus, n. 117. cum segg.*
² *C. de reuocan. donat. [Chiroph. de Paz de tenencia,*
² *c. 33. n. 36. cum segg.]*

² *In huius modis accipitur hæc dictio, ut per Bald.*
² *in l. p. 1. n. 1. cum segg. 16. l. de pallis. Nat. conf. 10. incip.*
² *Minerum, n. 14. in fin. Auet in l. 1. §. de verb. obligat.*
² *num. 31. post princip. & ibi imolans. 19 [Giubr. conf.*
² *crim. 86. n. 1. 8. cum segg.]*

² *Ex propria eius natura significat, sine temporis in-*
² *teruallo, gloss. verb. Mox in c. op. Quia præter, de elect.*
² *non ex ponit, Mox, id est, incontinenti, nullo actu in-*
² *termedio, text. in l. quod ait, §. ult. §. de adulter.*
² *qui interpretatur incontinenti, id est, vno impetu. Vide*
² *Tiraq. de verb. reueratur, num. 114. Ioan. de Sales de*
² *legib.*

legis quasi 9. et al. 14. diff. 15. f. 6. sub num. 78. & denotat ut nullo alio actu etiam momentaneo interposito debeat actus celebrari, ut probat text. & ibi gloss. in l. si pater caput & de vulgari. Accend. de erequenda. mand. p. 1. cap. 16. n. 1.

5 Desiderat hac dictio, & similes quoque sunt adverbis temporalibus, celebratorem, ut per Bernardum de publicis. verb. Statim. 4. f. 127. Grillan. de heres. lib. 1. quest. 1. c. 1. ubi n. 1. subdit quod et si ista dictio desiderat celebratorem, tamen quod debet intelligi cum cunctis, quem refert Cened. d. f. 36. n. 1. in prime. & n. 1. et p. 1. finem.

6 Unde non excludit hac dictio aliquid intervallo temporis, quando res incurrens in capere non potest iuxta resoluta per Tirac. de iure consuet. l. p. 3. limit. 1. n. 11. Nam licet de loi outura impo-
7 neret modicum temporis spatium, tamen hoc debet intelligi cum quodam temporis moderamine, non autem ad vnguem, ut obiciant Natr. consil. 50. n. 1. 2.

8 Verificatur hac dictio, quando eadem die, & loco, & eorum eisdem rebus aliquid fit, iuxta tradi-
9 ta per Callan. in consuetud. Burgundie, rubr. 2. §. 1. verb. tenet, n. 36. & rubr. 7. §. 5. verb. en ordonnance, n. 10. Tirac. in l. si inquam, verb. donatione largi-
10 tu, n. 119. & de retractu convention §. 1. gloss. 4.

9 Unde incurrens dicitur fieri charta de verrouen-
10 dendo, quando fit sub eodem notario, & testibus, Callan. consil. 3. n. 11. & quod paria sint aliquid fieri ante actum, vel incurrens post, etiam in his que de necessitate debent fieri ante actum, probant Rebuff. in con. ord. in rubr. de celat. §. praefatus gra-
11 duat in verb. Ante vacationem, p. 371. Cened. f. 30. §. 1. n. 6. quia qui incurrens sunt, & late in-
12 esse creditoris, libella 440. §. dicebam, ff. si certum petatur, l. petenti, de pailu, cap. offic. 38. de elect. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 4. n. 14. Card. Tutch. prael. c. clusum, l. 1. c. 1. §. 1. Mar. Anton. variae reposit. lib. 1. reser. 69. n. 3. & reser. fin. cap. 62.

11 Incurrens dicitur aliquid brene temporis spa-
12 tium arbitrio iudicis taxandum. Menoch. de arbit. cap. 1. n. 4. Sanchez. de iurisdictione lib. 10. diff. 12. n. 23. Et regulatur secundum subiectam mat-
13 teriam, ex adductis per Sigismund. Succ. de camb. §. 2. gloss. §. nam. 7. Franc. de Soula in comment. ad lit. ff. de pailu, art. 8 §. 1. n. 6. & aproude relinquitur ar-
14 bitrio iudicis, an aliquid dicatur factum in continenti, vel non, secundum subiectam materiam, ut per Felin. in cap. preterea, n. 10. de reser. legend. Gigg. de pens. lib. 1. n. 26. Bermon. de publicis concubinar. in verb. statim, n. 3. §. 2. 17. Neuzan. consil. 56. n. 8. & consil. 84. n. 11. Ayen. in consuetud. Alber. lib. 1. art. 1. n. 10. Menoch. d. consil. 9. n. 5. Neapol. in cap. 1. in verb. incurrens, de iure doti. m. fol. 132. [Christoph. de Paz de reuota cap. 26. n. 31. ubi c. 25. n. 3. & finis. In continenti quod fit pro eo repositi ac si prius actum fuisse. Guib. consil. crimin. 86. n. 8.]

12 Intelligitur intra terminum ad probandum con-
13 cessum, Gregor. 17. verb. possessione 4. parit. §. Molin. de primogeniis lib. 3. cap. 13. n. 12. & 18. [Christoph. de Paz de reuota c. 23. n. 37.]

13 Incurrens fieri dicitur, quando fit in Bagraoti dictio, hoc est, donec animus continous durat. Fr. Auton. de Soula in reser. de censur. Bulla Cene, cap. 1. d. §. 78. n. 1.

14 Contrarius quando dicitur fieri in continenti, vide oirph. de Seile Argen. d. c. 130. n. 16.

15 Cum igitur regulatur hac dictio secundum sub-
16 Angull. Barbosa de dilectis,

factam materiam, prout insupra diximus; idcirco verplu-
rimum denotat, & intelligitur intra tres dies, ut in l. si §. illico, ubi lafon C. de iudiciis, & in l. l. §. n. 19. ff. si certum petat. Interdum vniuers mensis spatium denotat, ut in l. diuina, ubi Alex. num. 10. ff. salvo maritimo. Quandoque extenditur usque ad decen-
nium, gloss. in l. ab eo, C. quomodo, & quando inde xvi Bald. num. 1. Ita Vulpell. se propost. adverb. significat hac dictio. n. 46.

Denique interpretatur, edo commodè potuerit
7 arbitrio iudicis, iuxta reg. l. §. 1. c. 1. c. 1. §. de vi & vi armata, et aduoc. Menoch. de arbit. casu 13. & rem. recuperanda, n. 157. Malcard. de probat. c. 106 §. 5. 7. Azebed. 17. n. 1. lib. 3. nona Respill. Valasch. consil. 88. n. 6. & de parit. cap. 1. n. 11.

Ipsa iure denotat, & canonem late sententiae
8 significat, ut per Tirac. in l. si inquam, verb. reuer-
tatur, n. 95. Cened. d. f. 30. §. 1. n. 5. Sayro in Classi Regal. lib. 3. cap. 8. n. 17. Monet. de distribut. quid. p. 3. §. 7. n. 37. Fatinnac fragment. crimin. p. 1. verb. lex, n. 113.

Dictio CLVI.

Incurret.

Verbum hoc intelligitur ipso iure, sine alia sen-
tentia, iuxta resoluta per Tirac. in l. si inquam, verb. reuertatur, n. 145. Cade reuocatur, dicitur Monet. de distribut. quid. p. 3. §. 7. n. 2. Iosn. de Salas de legib. q. 3. §. 1. 14. diff. 11 §. 1. 16. sub num. 8. Fatinnac fragment. crimin. p. 1. verb. lex, n. 145. Sayro in Classi Regal. lib. 3. cap. 8. n. 21. verb. fallit, ubi etiam idem dicit de verbo Incidit.

Dictio CLVII.

Inde.

- 1 Inde interdum lesere, & significat Ex quo.
- 2 Deinde aliquando importat dictio Inde.
- 3 Locum respicit quandoque dictio Inde, & signifi-
cat, Ex quo loco.
- 4 Ex hoc nonnquam importat dictio Inde.
- 5 Personam respicit dictio Inde, & denotat, ex qua
petitione.

Hic dictio interdum infert, & significat, Ex
quo, ut in Leonfere, & in l. si calumniator, ff. de
verb. significat, & in l. §. de pail. & in l. §. verum ff. de
iur. & in litem obsequi, sed legem Aquil.

Aliquando accipitur pro Deinde, Cic. in Brut, 2
Deinceps inde multi. Idem pro Mar. Quid tum
inde 1. Ludiis 1. Agrippa inde Tiberio filius.

Quandoque respicit locum, & significat Ex quo
loco, ut in l. perit, ff. de verb. significat, & in l. perit, ff. de
iur. vocat. & in l. heres, §. prout ff. de iudiciis. Cic.
2. de nat. Deur. iam inde ab ora, Idem lib. 11. ep. 39.
Nec inde venit vnde mallem. Idem 1. de inuen. Si
inde incipimus narrare vnde necesse erit.

Nonnquam ponitur pro Ex hoc, ut in Latio-
nem, ff. de verb. significat.

Denique respicit personam, & denotat Ex qua
persona; interdum tempus, & significat Ex quo tem-
pore, ut in l. iure ff. ad legem Aquilam.

DICTIO CLVIII.

Indulgemus.

Denotat hoc verbum concessionem privilegij, vt in cap. si de terra, de privilegij. Quandoque tamen importat solum idem, quod primitus, & de iure competebar, vt per Gemin. cons. 7. n. 1. v. cons. non obstat verbum Indulgemus, quom refert Card. Tusch. pract. consens. tom. 2. lit. D. concl. 1. 9. 3. n. 1. & 2.

DICTIO CLIX.

Inest.

Verbum hoc est significatiuum vetustatis, per ea, quae tradit Titag. uell. de retrat. comment. §. 1. gloss. 6. num. 18.

DICTIO CLX.

In euentum.

Hec dictio addita alicui dispositioni reddit eam subsidialem, vt scilicet locum non habet, nisi in subsidium, vt fuit resolutum in Romana, seu Ariminensi pecunia 10. Decembris 1591: coram Cipito, & in Romana supplementi legitima 30. Junij 1619. coram Burato.

DICTIO CLXI.

Infra.

1. *Destitit referuntur de vi, & effectibus huius dictionis agerent.*
2. *Infra, contrarium habet Supra.*
3. *Extrema sua includere solet dictio Infra, & excludere ea quae sunt extra.*
4. *Terminus si assignatur ad aliquod faciendum infra decem dies, quolibet die dictarum decem dierum poterit illi actum fieri, & postea non.*
5. *Diem, quo assignatur terminus, est de natura huius dicti excludere.*
6. *Licentiam accipiendi possessionem praedij sui si quis dederit, nempe infra annum, in quolibet anni parte possit accipi potest.*
7. *Actum immediatè sequentem terminum, cui adiungitur denotat dictio Infra, aliquando autem mediarum interdum extremam partem.*
8. *Tempus continuum significat dictio Infra.*
9. *Tempori in dicta dictio Infra, denotat diminutionem, seu imperfectiorem temporis.*
10. *Relationem habet dictio Infra ad inferius dicenda.*

De vi, & effectibus huius dictionis, vide Vulpell. de prag. & adverb. §. 9. sub hac dict. pag. 48. Caud. Tusch. pract. consens. tom. 2. lit. D. consens. 294. Cened. post lib. praet. & canon. quast. sing. 5. Turfellin. in libello de particula Latina etiamus, cap. 79. Gent. de dict. n. 6. lit. 95.

Hec dictio contrarium habet Supra. C. de lib. 6. de Rp. Supra. L. nam sunt omnia aeterna: infra autem nihil est nisi mortale. Idem Atrich. lib. 9. epist. 6. Et quidem supra me Atticus, infra me Verrus, famulus tui. Idem C. Perr. Ipse ad mare infra Offidij

expectabat. Idem pro Quill. Non modò ex numero virore extrahetur, sed si fieri possit, etiam infra mortuos amandatur.

Regulariter solet sua includere extrema, & excludere ea, quae sunt extra, vt in l. 1. §. 1. vbi Bart. & alij. §. de off. Praef. d. vbi, & in l. de venditione §. de ali. empti. Vulpell. citato loco Marc. Anton. Budde. tempore vltis §. casum §. 19. n. 19. Gemin. cons. 11. incip. Antenna forma num. 1. vers. & hoc ius erat vbi ait, quòd si assignatur terminus ad aliquod faciendum infra decem dies, quolibet die dictorum decem dierum poterit illi actus fieri, & postea non. Dionys. Paul. de vera quarer. Pariter. balium ferium eret. cap. 16. num. 9. Flauto. de resen. id. 1. 2. §. 1. num. 1. Caud. Tusch. pract. consens. tom. 2. lit. D. consens. 294. num. 1. Rot. de resen. 60. num. 3. apud Farinac. in l. c. de lib. n. 1. §. 1. num. 1.

Natura huius dictionis est excludere diem, quo assignatur terminus; & sic quando illi assignatur per istam dictionem, dies ipse terminus non computatur in termino, vt per Cened. d. sing. 5. 3. num. 1. Sic etiam natura huius dictionis est, quòd contineat contenta inter extrema, quibus adiungitur, cap. 1. cap. ex tua, de arbitrat. & vbi p. alij. Socin. consil. 182. num. 1. lib. 3. Caflan. in consens. Burgund. rubr. 1. §. 8. in verbis, n. 9. vers. & prima. Titag. de retrat. d. 1. §. 1. gloss. 1. n. 1. num. 6. Pet. Henric. res. epist. 2. sub hac dict. Cened. d. sing. 5. 3. num. 1.

Vnde si quis dederit licentiam accipiendi possessionem praedij sui, nempe infra annum, in quolibet anni parte possit accipi potest, vt fuit dictum in Perusina honorum 20. Aprilis 1592. coram Penia, impressa per Pic. ad istam vrbis, decis. 38. num. 11.

Denotat actum immediatè sequentem terminum, cui adiungitur, & aliquando actum mediarum, interdum verò extremam partem, vt per Gemin. in cap. si animum §. si verum, n. 2. & 3. de iudicio, lib. 6. quem refert Cened. d. sing. 5. 3. n. 4.

Significat tempus continuum, ita vt curat de momento ad momentum. Angel. consil. 404. incip. Paulus, d. 1. vers. per hoc imperium Bald. consil. 46. lib. 3. quos refert Caud. Tusch. d. lit. D. consens. 294. num. 1. Et ita facit terminum momentaneum, idem Tusch. d. lit. D. concl. 19. n. 4.

Iuncta temporis denotat diminutionem, seu imperfectiorem temporis; vnde dicitur puellam esse constitutam infra duodecim annos, quando nondum peruenit ad pubertatem. Ita Panor. in cap. ex parte, n. 3. de resen. §. sol. quem refert Cened. d. sing. 5. 3. num. 1.

Relationem habet ad inferius dicenda, & secundum ea regulatur, vt per Paul. consil. 98. num. 1. vol. 1. Roland. consil. 34. n. 17. tom. 4. Menoch. consil. 86. n. 9. & 71. Stephan. Gratian. de iur. forens. cap. 57. num. 28.

Est eiusdem effectus, ac si omnia nominata, & scripta fuissent. Bec. vol. de class. instrument. consil. 4. gloss. 3. num. 2.

Proprie refertur ad locum, vt in l. de venditione §. de aliis empti. d. infra d. nam §. si re oportet, §. de iur. de excus. inter cap. 1. de aut. iur. & vbi p. alij. Dec. in rub. C. qui aduocati num. 8. in 1. d. & num. 36. in 1. d. licet quandoque referatur, & respiciat tempus, secundum eam istam plures textus citant, refert Cened. d. sing. 5. 3. n. 1.

Interdum pro Post visum. C. de Bra. Honoris non infra (superiorem Licurgum fuit,

Dictio CXXV.

Infraſcripti.

- 1 Relativa ad caſus, qui infra expreſſe enumerantur, & deſcripti apparent, ut per Paul. conf. 93. num. 4. & ſeq. lib. 1. Rimin. jun. conf. 183. num. 3. lib. 2. Menoch. conf. 86. num. 71. & conf. 100. num. 1. Honded. conf. 1. num. 19. lib. 2. Vnde verba Infraſcriptos heredes important ſolum illas perſonas, quæ oculis corporis legi poſſunt, & diſcerni ex inſpectione teſtamenti. Ita Alex. conf. 179. incip. Viſi narratiſſimum. 10. lib. 7. quem reſert Card. Tufch. præſt. concl. ſi. D. ponit. 160. n. 5.
- 2 Reſtringit verba præcedentia ad perſonas expreſſe nominatas in inſtitutione, & ſubſtitutione; & reſtringit diſpoſitionem ad ſubſequentia, ut per Menoch. conf. 34. n. 7.
- 3 Importat ſcriptos infra, taliter quod legi poſſint non per ſubauditionem ſermonem. Alex. conf. 176. in fin. lib. 7. Et ita non verificatur uſi in illis, quæ ſcriptæ ſunt & oculis corporis legi poſſunt. Bart. in l. 1. in fine, ſupra in teſtamento deſertor. Nat. conf. 436. num. 6. tom. 2. Rimin. conf. 229. n. 1. 2. lib. 3. Menoch. conf. 10. tom. 1. 6. & 42. Ioan. Bapt. Colla inter clauſulas Martia. p. 1. clauſ. 108. n. 2 in ſol. impreſſ. Quando verò aliter non poſſet habere effectum diſpoſitio tunc continetur ea, quæ legi non poſſunt, ſed per intellectum capiuntur, ut poſt Alex. conf. 171. incip. Viſi ſcripti narratiſſimum. 6. & ſeq. lib. 5. tradit Card. Tufch. præſt. concl. tom. 1. li. D. c. 126. n. 13.

Dictio CLXIII.

In infinitum, In perpetuum.

- 1 Tempus perpetuum denotat dictio In infinitum.
- 2 In perpetuum, idem eſt quod In infinitum.
- 3 In perpetuum, quandoque ſecundum ſubſtantiæ materiam reſertur ad hominis vitam, ſi alius de ſui ſui natura, & diſpoſitione modi perſonam reſpicitur.
- 4 In infinitum, operatur vitæ decimum gradum, per perpetuamque familia conſervationem denotat.
- 5 Poſta dictio In infinitum in conceſſione rei, importat ut illa nunquam ſit reuerſura.
- 6 Fideicommiſſum perpetuum inducit dictio In infinitum, poſita in ſubſtitutione ſiſtita in omnes deſcendentes.
- 7 In infinitum, poſita in ſubſtitutione, intelligitur de vulgari, & poſita in vulgari non extenditur ad fideicommiſſarium.
- 8 Fidei, comiſſum nunquam in ducunt verba, In perpetuum, & In infinitum, quando ſunt poſita relativa. Auguſt. Barboſa de Dictiõib.

9 Temporis trallum importat dictio In infinitum.

DENOTAT hæc dictio perpetuum tempus, & perinde eſt, ac ſi ſemper dixiſſet, ſapud Confenſ. in hac exceptione, & de dilectiſſis Paul. conf. 74. n. 85. & ſeq. vol. 3. Vulpeſe de præſt. & aduerb. ſignif. ſub hac dictio pag. 49. Mart. de clauſul. p. clauſ. 41. n. 1. [Fuit, conf. 9. n. 5. 6. 20. & 13. Rota apud Paul. de Rubens decif. 77. n. 1.] ubi quod intelligitur iuxta ſubſtantiæ materiam.]

In perpetuum idem eſt quod in infinitum, & intelligitur etiam poſt centum annos, ut per Put. decif. 115. alibi 110. num. 5. & 2. lib. 2. in correſt. Cephal. conf. 268. num. 1. Petr. Enriq. reſp. offe. 2. ſub hac dictio. Rimin. jun. conf. 219. num. 2. lib. 1. Stephan. Gratian. Machia decif. 2. n. m. 9. & diſtict. ſer. conf. cap. 131. num. 14. & ſine præſcriptione temporis eſt interpretanda. l. interſerui, ſi. de excuſat. tutor. l. qui ſaltem, ſi de legat. 3. Paul. conf. 72. num. 8. lib. 4. Grat. conf. 31. num. 24. lib. 2. Poet. lib. 1. commun. opinion. reg. 27. quos reſert, & ſequitur Rota in Perſona honorum 22. Aprilis 1580. coram Brano, impreſſa per Farinac. decif. 10. num. 5. p. 1. reſert. nouiſſime Didac. Nubona de atate ad humanæ ætatis requiſit. an. 17. q. 2. n. 12.]

Quandoque ſecundum ſubſtantiæ materiam reſertur ad hominis vitam hæc dictio In perpetuum, ſi actus de ſui natura, vel diſponendi modus perſonam reſpicitur, l. 1. ſ. præſt. cap. reſp. miſſis, de ex. qui cognuit conſanguinitatem ex parte ſua gloſſa l. in perpetuum ſi. de præſt. But. conf. 49. circa finem. Ruin. conf. 143. num. 6. Petr. Enriq. c. 10. loco, Alex. conf. 86. num. 2. lib. 1. ubi declarat, id eſſe verum, cum quid conceditur perſone.

Ex ſua propria ſignificatione hæc dictio In infinitum operatur vitæ decimum gradum, Menoch. conf. 399. n. 3. perpetuamque ſimilem conſervationem denotat. inſtit. ſc. dictio 3. n. 19.

Poſita in conceſſione rei importat, ut illa nunquam ſit reuerſura, ut poſt vocem decif. 166. n. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Poſita in ſubſtitutione facta in omnes deſcendentes, inducit fideicommiſſum perpetuum, ut per Menoch. conf. 3. 8. n. 16.

Item poſita in ſubſtitutione intelligitur de vulgari, iuxta tradita per Sued. conf. 107. num. 9. & poſita in vulgari non extenditur ad fideicommiſſarium, ut reſoluit Mart. d. clauſ. 1. n. 5.

Verba In perpetuum, & In infinitum, non inducunt nouum fideicommiſſum, quando ſunt poſita reſpectu, ſed recipiunt limitationem iuxta ſubſtitutionem reſtam, ex adductis per Gregor. decif. 433. num. 11.

Importat hæc dictio trallum temporis. Seraphim. decif. 409. n. 15. Et quia huiusmodi dictio denotat qualitatem temporis, ideo ſemper reſertur ad proximè immediatam, & non ad aliam, ut notatur in ſiſtiti in princ. ſi. quando dies legatitio. Mart. d. clauſ. 41. n. 1. ubi intelligitur, præteritum quando diuerſa ratio interuoum, & alterum caſum assignari poteſt.

Vide alia in dictione Imperpetuo, 253.

Dictio CLXIV.

Inſimal.

HÆC dictio Inſimal ſignificat congregationem & connexitatem, ut in exp. 1. lib. 1. Cam. reſcripta. F F F Inſimal

prosum de confect. lib. 6 & in l. 3 circa princip. ff. si sem. fu. i. et. dic. & in l. Archidia. ff. de stat. hom. & in l. qui dicit. ff. de iur. iur. & in l. 3. p. 1. tradit Paul. conf. 79 n. 10. lib. 3.

DICTIO CLXV.

Instar.

Similitudinem importat hec dictio. Bald. conf. 131. n. 1. vers. prout lib. 1. & in l. 3. C. de par. qui fil. dicitur. C. de in. Clem. 1. in 5. notab. de iudic. Mandol. de privileg. ad instar 9. in m. 1. Card. Tufch. pract. conclusum. 2. lib. 1. de. incl. 196. num. 1. vbi n. 2. post Bald. d. conf. 131. n. 2. declarat, quod hec dictio Ad instar alicuius, quod esse definit, nihil operatur, et quoniam definit esse, & nulla similitudo esse potest eius, quod non est. [Rot. decis. 140. n. 2. p. 1. in post. Farin. lib. 2. p. 1. recent.]

Cetera habes in tract. de Clausulis, claus. 5.

DICTIO CLXVI.

Insuper.

- 1 Idem quod Vltra & Vltimus importat dict. Insuper.
- 2 Dicitur finem & precedentibus importat dict. Insuper.
- 3 Clausula posita in principi, non refertur ad sequentia, quando adest dict. Insuper.
- 4 Communi ut de sui natura venit dict. In super addendo ad superiora, retenta eadem materia.
- 5 Insuper, ponitur p. b. Præcipue, & aliquando pro Præcipue, ut n. 6.

Importat hec dictio idem quod ultra, & ulterius, l. de i. p. n. p. v. p. v. s. i. a. insuper & ibi gloss. ff. de fun. i. n. s. t. r. e. q. p. s. t. m. s. n. s. i. n. s. u. p. e. r. de rescript. in 6. Petri Rebuffi in concord. tit. de collat. §. 1. v. s. i. n. s. u. p. e. r. Vulpell de propo. & adu. signi. sub dicit in infimum v. r. i. d. i. t. i. n. s. u. p. e. r. pag. 10. Bertazol. de claus. §. s. t. r. o. m. claus. 27 gloss. 1. n. 5. Et fuit Dictum in Romana audientia, 6. Novebris 1616 coram Vbaldo.

Distinctionem & precedentibus denotat, cap. Insuper de test. Vulpell citato l. 100. Gemin. conf. 24 n. 1. vbi n. 4. et hoc probat, ait quod clausula posita in principi non refertur ad sequentia quando adest dictio Insuper, quæ importat distinctionem, & conf. 2. in principi. ait, quod si privilegium continet plura capitula: illud dicitur diversum ab aliis, quod incipit per istam dictionem Insuper, Mandol. de privileg. ad instar gl. 1. n. 1. Flamin. de rescript. lib. 1. cap. 11. n. 1. Ma. de clausulis, 4. laus. 4. n. 2. Card. Tufch. pract. epistol. sum. 1. lib. 1. de. incl. 195. n. 1.

E sui natura venit continuativæ, addendo ad superiora, retenta eadem materia, dictum cas. s. i. n. s. u. p. e. r. v. s. i. n. s. u. p. e. r. d. e. m. p. e. r. i. d. e. m. s. i. p. s. i. n. s. u. p. e. r. de iudic. lib. 6. Bero. conf. 80. num. 5. lib. 4. Flamin. d. q. 1. n. 2. N. s. e. v. a. r. i. u. r. e. s. t. i. t. u. t. lib. 1. cap. 1. n. 8. Et fuit dictum in Romana Palaty, 18. February 1619 coram Ca. d. Sacrate.

Ponitur pro Præcipue, l. 1. C. communia de legat. §. alia insuper, l. 1. de. m. o. n. e. Rebuffi in concord. v. b. e. de collat. §. 1. de gloss. v. b. i. n. s. u. p. e. r. quoniam refertur Gual. ad reg. 8. Canon. gl. 4. n. 30.

Aliquando pro Præcipue ponitur, cap. cum access. s. i. n. s. u. p. e. r. Mandol. de rescript. lib. 1. n. 14.

DICTIO CLXVII.

Integrè, Integrum.

- 1 Integrè habere dicitur qui totum habet, & nullam penitus tenet diminutionem.
- 2 Liberatio facta integre de omni, quod debetur ei qui liberat comprehendit etiam debitum ratione persone, vel officij, & utroque modo.
- 3 Integrum si in nulla pars deest.
- 4 Diminutio ubi aliqua est non dicitur integrum.
- 5 Domus integra dicitur antiquam ratam, demolitionem.
- 6 Facultas integra id est plena, & non diminuta.
- 7 Pecunia integra id est, emissa.
- 8 Fides integra id est, sincera, & perfecta.
- 9 Integritas id est, integra.
- 10 Præbenda integra id est, non diminuta.
- 11 Fama & dignitas integra id est, non corrupta.
- 12 Ritus integre dicitur, qui refectioe non indiget.
- 13 Dotens integrum si maritus primum resisteret, maritus exiret, consensu resumiare lucra quæ a parte ipsius data, quod per maritum exiret ex forma statuti lucrari debet.
- 14 Fructus integri dicitur non dedoliti expensu.
- 15 Legatum integrum, dicitur sine falsitatis detractione.
- 16 Dominium integrum id est, continuum, non amissum.
- 17 Vas integrum id est, solum, & non ruptum.
- 18 Animal integrum, dicitur habens omnia corporis membra integre formata.
- 19 Restitute in integrum, est restituere honoribus, ordi. v. s. i. n. s. u. p. e. r. m. c. a. v. e. r. e.
- 20 Restituere integrè, importat restitutionem usque ad ultimam quadrantem.
- 21 Ex integro, id est, Denovo, In solidum, In totum.

Integrè habere dicitur, qui totum habet. Menoch. conf. 87. n. 4. Rot. decis. 30. n. 10. p. 1. recent. & nullam penitus habet diminutionem. Idem Menoch. conf. 91. n. 1. Vide Bald. conf. 88. lib. 1. vbi ait, quod liberatio facta integre de omni eo, quod debetur ei, quia liberat, comprehendit etiam debitum ratione persone, vel officij, & utroque modo. aliud & contrarium apparet, pro vt eum refert Card. Tufch. pract. conclusum. 1. lib. 1. de. incl. 197. n. 1.

Integrum dicitur, cui nulla pars deest, vel quod sine diminutione ex omnibus suis partibus constat. l. n. o. m. i. n. o. s. i. l. i. u. m. s. i. n. s. u. p. e. r. l. d. e. c. e. n. s. i. d. e. f. i. d. e. i. c. e. m. i. s. s. i. b. e. r. i. A. l. x. s. o. f. 101. num. 7. v. b. e. l. 6. R. u. i. n. c. o. n. f. 19. num. 6. v. l. 3. Paul. conf. 116. num. 4. v. l. 1. Joand. Amic. conf. 1. n. 20. Nat. conf. 164. num. 9. Roland. conf. 127. num. 3. Joand. 4. Menoch. conf. 1. n. 9. num. 10. & conf. 174. num. 1. Perge de si. v. i. c. i. n. e. m. i. s. s. i. f. i. c. 3. num. 50. Suid. conf. 5. n. 1. num. 1. Joand. Gue. de nobilit. gloss. 1. v. l. 1. s. i. n. s. u. p. e. r. Vulpell. de propo. & adu. signi. sub d. i. l. i. n. t. e. g. r. e. p. a. g. 5. Card. Tufch. d. conclus. 197. num. 1. Rota decis. 4. n. 1. apud Fannet. in 1. collat. n. o. m. i. n. i. s. t. r. a. r. u. m.

Vbi enim est aliqua diminutio, non dicitur integrum Grad. conf. 42. num. 8. Pet. Enn. conf. 12. num. 15. Nam integrum, & sine diminutione dicitur corpus illud, cui nihil deest. Menoch. conf. 164. num. 16.

Integra domus dicitur, antequam ruat, demolita. 4. t. u. r. v. l. h. o. c. a. m. p. l. i. n. g. d. e. d. e. m. o. n. i. t. i. o. n. e.

Integra

verumque. le. v. s. f. u. s. i. t. accrescit. 1. interdum, s. rem ratam haberi. 1. interdum, s. de foris. Tunc, de strallit ligni, s. 1. glof. 9. num. 124. Ceteri, conf. 1. x. l. 1. v. 4. Gom. in s. f. d. illa, num. 11. Iustit. de alitionib. Signorol. conf. 135. col. 4. verumque certi sunt. Vnclpell. de p. p. p. f. s. conf. 1. s. b. h. d. i. s. t. p. 1. 2. Meochi. conf. 99. num. 187. Cened. p. s. i. q. p. r. e. t. e. c. a. m. e. n. q. u. a. s. s. i. n. g. u. l. s. s. num. 1. vbi num. 2. p. r. i. l. e. g. i. t. i. m. s. f. de p. a. c. t. u. r. e. c. o. s. q. u. e. m. a. d. m. o. d. u. m. i. n. p. r. i. n. c. i. p. i. s. d. e. i. n. v. e. r. i. t. e. r. s. u. b. d. i. t. q. u. o. d. a. l. i. q. u. a. n. d. o. v. i. d. e. t. u. r. q. u. o. d. i. s. t. a. d. i. c. t. o. d. e. n. o. v. a. t. e. r. e. u. l. a. m.

clausolis infirm. clausf. 16. glossf. 6. num. 1. Cened. p. 25
lib. praelect. & canon. quest. sing. p. 4. num. 4. [Valentini
sensf. 167. n. 14. tom. 2.]

Propter promptam hanc dictio, refertur ad semper, t. Cic. *Per* qui intra decem annos posteaquam in dicta ad Senatum transiit in rebus iudicandis ne-
fariè, flagitioseque facta sunt, *i. e. p. de illi re: re.*
Lumbrici, Caput admitti, Dec. in rubr. C. qui admitti,
lumbr. in i. de l. et quom. v. in i. de l. C. de ad. l. i. g.
u. vbi u. a. subdit, quod i. hanc dictio recipit locum,
denotat intrinsicentem loci, & verificatur in qualibet parte loci.

[illegible][illegible]

Operatur tamen quod non requiritur anni perfe-
ctio, iuxta notata per Sord. *dec.* 174. n. 8.

In fornicationibus hæc dictio secundum mentem 6
pellatoris importat idem quod *ante*, vel quod *ante*,
relini si patet illi situr filio, qui decedat terra puber-
tatem, *qui habet filium, situr*, et *postquam* ubi ex-
ponitur ante pubertatem. Card. Turch. d. *anck* 2. c. 9.
num. 4. ubi *ante*, i. post Bald. *conf.* 1. 1. incip. *Fallim*
1. de propoluto 1. 2. vers. *super* *super* *super* 4. extendit,
et idem sit quando patet fornicator filio decedenti
in terra legitimam ætatem, quia intelligitur si decedat
antequam sit in ætate legitima.

Et quod pro *Cirra* tunc haec dictio vsurpetur, col-
ligitur ex multis locis Cicerois, & praecipue pro
Sexto. Antiochus iotta montem Taurum regnare iul-
lus est. Idem pro *Locus* iam intra Oceanum pul-
sus est. Idem pro *leste Mania*: Nullam iotta Oceani
ostium praedonum nauem esse audis.

Pro facta aliquando affirmari, *l. si sine a, cum ibi §*
notatis, ff. de reg. iur. Et facit quod notatur in *l. 1. c.*
ff. de condi. et demp. Alex. cons. 8. n. 7 lib. 4.

Dictio CLXXIV.

Intra.

- 1 *Inta, contrarium habet Extra, & ex diuincis ad-*
uersantur.
- 2 *Inta proprie sumpta refertur ad tempus.*
- 3 *Tempus, & diem termini quandoque includit ditio*
Inta.
- 4 *Includit interdum ditio Inta rem, seu locum, vel*
sua extrema
- 5 *Acti perfectio quid non requiritur, speratur ditio*
Inta.
- 6 *Inta in subordinatione, secundum memem re-*
ferunt, importat idem quod Citra, vel quod
Ante.
- 7 *Citra sepi importat ditio Inta.*
- 8 *Iuxta aliquando importat ditio Inta.*

Intra contrarium habet *Extra*, ac sepe statum in loco declaratur. *Cic. de Finis*, Intra caelum geniti Dij. *Id. Agric. lib. 3. epist. 14*. Quod facile fuisse, nisi intra parietes meos, de mea pernicie claque inierunt. Ex diametro inquit huiusmodi dictioes sibi aduertantur, ut in *1. §. siue autem ff. de aqua quoniam effusa*, *Triaq. de res. aliq. §. 1. c. 10. §. 11. num. 72. Bertonii*

Dictio CLXXV.

Locutus.

Importat idem quod contemplatione, vulgati Ir-
lico sermone, *Per risignatio*, aut *Per rispetto del*
talor, ap. 2 de do, & *corromp*. Card. Tufch, *prallie*,
conclusum, 2 (in *D. concl.* 100 n. 1).

DICTIO CLXXVI

Louicem.

1. Inuicem, 2. In, 3. vicem recipiuntur.

- 1 Reciprocatum inter partes dicitur dicitur, Inuicem.
- 2 Communium inter partes includit dicitur. Inuicem.
- 4 Dicitur. Inuicem posita in substitutione, cum recipiam ostendit.

AB In de vice componitur dictio Inuicem, vt declarat text. in l. qui inuicem, ff. de condit. indeb. auctorem sibi inuicem, C. de sacros. Eccl. scilicet.

Denotat reciprocationem inter partes, l. i. ff. de verbor. oblig. l. i. ff. de iis, qui ante apertas tab. Et communione inter eas locum, Ferrer. in consilium. Cathedralis, gloss. 7. n. 1.

In substitutione cum reciprocum ostendit, l. in testamento, ff. de heredi. instir. Notat Vollpe de propof. & actu. signif. sub hac dict. pag. 3.

Dictio CLXXVII.

Ipe.

- 1 Relativa est hęc dictio, Ipe, qua habet relationem ad precedentia.
- 2 Demonstratiua stat dictio. Ipe, ad significandas personas expressas.
- 3 Restrictiua magis dictio. Ipe, quam alia distinet relatione.
- 4 Demonstratiua persona ad oculum est dictio Ipe.
- 5 Personalissima est dictio. Ipe.
- 6 Personalitatem ostendit dictio. Ipe.
- 7 Exclusiua est alterius rei dictio. Ipe.
- 8 Testator si probetur, ne ipse heres meus bona alienet, talis prohibitio non comprehendit heredem heredum.
- 9 Dominium aliquando importat dictio. Ipe.

Relatiua est hęc dictio, quæ habet relationem ad precedentia, operaturque illorum repetitionem cum omnibus suis qualitatibus in pluribus, in princip. ff. de verbor. oblig. Dec. conf. 71. incip. In casu, col. 1. vers. similiter. R. in consil. 1. n. 9. & consil. 17. num. 1. & 3. vol. 1. Bald. conf. 30. 4. num. 1. lib. 4. Gemin. conf. 108. num. 1. & 3. Pacif. conf. 93. num. 14. vol. 1. R. in consil. 6. num. 8. 1. n. 1. & consil. 30. num. 10. & consil. 7. num. 10. 1. n. 4. Becc. conf. 88. sub num. 18. Menoch. conf. 409. num. 94. Card. Tusch. practice, consil. 10. 1. ff. de condit. 101. 1. n. 1. Cened. post lib. practice, & canonic. quæst. sing. 1. 1. n. 15. vbi addit, quod per illam inducitur repetitio qualitatium, & conditionem precedentem legatæ, & dispositionem in sequentem. Ea fuit dictum in Romana hereditaria, t. February 1610. coram Reuerendissimo Domino meo Carcino Decano, & in Baren. seu nullius Priuatus, 10. Junij 1614. coram Card. Sacrae, impressa per Facin. deif. 16. n. 5. p. 1. 2. recte.

Demonstratiua stat ad significandas personas expressas, vt per Tiraq. de retralla. conuen. 5. 1. gloss. 6. n. 1. Menoch. conf. 112. num. 40. & consil. 76. num. 1. 3. vbi ait, quod significat immediatam quandam; & consil. 31. n. 4. & consil. 3. 1. n. 19. vbi ait, quod stat demonstratiue, non autem restrictiue, quando coniecturæ concurrunt, & consil. 647. n. 1. 3. vbi ait, quod non stat restrictiue, sed demonstratiue. [Rota deif. 396. n. 4. p. 1. in posth. Farin. aliis p. 4. recent. vbi ait quod stat demonstratiue, & limitatiue simul.]

Restrictiua enim magis, quam alia dictiones relatione. Doctores in l. filiusfamilias, ff. de leg. 1.

Rebuff. in l. sciendum, ff. idem dicitur, col. 4. vers. vnde. cum off. de verbor. signif. Grat. conf. 76. n. 1. lib. 1. Gab. conf. 113. n. 64. & consil. 54. n. 1. 1. vol. 1. Sord. consil. 44. 2. n. 29. Honded. conf. 11. n. 21. vol. 1.

Demonstrat personam ad oculum Bald. conf. 304. 4. incip. Natus in fine, lib. 3. Sord. conf. 3. n. 11. & consil. 113. n. 15. & deif. 12. n. 1. & deif. 53. n. 18. Steph. Grat. de retri. forens. cap. 10. n. 13. Card. Tusch. 4. lib. E. emel. 260. n. 1. & emel. 301. n. 1. & 5. Roman. conf. 301. incip. In propofita, num. 6. vers. secundo probatur. Menoch. conf. 701. n. 30. & consil. 30. n. 1.

Est enim personalissima, vt per Bald. conf. 304. n. 3. t. in fine, vol. 3. Bald. conf. 87. n. 3. vers. secundo dicit, vol. 4. gloss. verb. cum ipse, ff. de fuerat, instir. de alio. Tiraq. de retralla. conuen. 5. 1. gloss. 6. n. 23. Dominic. conf. 107. n. 1. Socin. sen. conf. 190. n. 5. vol. 1. Socin. iun. conf. 144. n. 14. vol. 3. Zar. conf. 12. post p. inc. Roman. conf. 53. n. 29. & consil. 59. n. 17. cum seq. vol. 3. & consil. 97. n. 11. vol. 4. Cephal. conf. 43. n. 8. vol. 1. Curt. inn. conf. 344. n. 41. Gerz. conf. 18. n. 10. vol. 1. & consil. 76. n. 12. vol. 1. & consil. 3. n. 18. vol. 1. Bet. consil. 88. n. 10. & 88. Moron. de pace, 37. n. 1. Mandol. in rog. 14. Cancell. 4. 6. n. 1. Menoch. conf. 81. n. 158. & consil. 106. n. 196. & consil. 113. n. 5. & consil. 10. n. 10. & consil. 147. 3. & consil. 379. n. 10. & consil. 390. n. 14. & consil. 447. n. 7. & consil. 647. n. 6. & consil. 688. n. 18. & consil. 705. n. 30. & consil. 710. n. 5. & consil. 98. n. 12. & consil. 1066. n. 1. Cald. Peccira de exstir. emphyt. c. 13. n. 34. Steph. Gratian. de retri. forens. cap. 10. n. 13. & c. 14. n. 5. Cened. sing. 21. n. 1. Melch. Phaulos Lusitan. deif. 4. n. 7. Et fuit dictum in Romanis, de Margiolo, 10. February 1615. coram Card. Canerio, & in Romana demum, 13. February, & 24. Nouembris 1617. coram Domino Piramato.

Restrictiua est ad personam, personalitatemque ostendit Menoch. consil. 190. n. 12. & consil. 7. n. 6. & de presump. lib. 6. presump. 18. n. 130. Galgaret. d. p. 3. cap. 1. 4. 12. mon. 9. Cened. d. sing. 21. n. 1. Ita vt omnes alios excludat, per ea, que traduntur in l. filiusfamilias, ff. de iur. i. 1. l. 1. de iur. i. 1. l. 1. n. 11. vers. & idem ff. de leg. 1. Nat. conf. 164. n. 8. Tiraq. d. gloss. 6. num. 13. Quibus citatis ita fuit resolutum in Placemina datus, 6. Iunij 1614. coram Patriarcha Pamphilio, impressa per Facin. deif. 6. 9. num. 3. p. 1. recte. [Rota, deif. 301. n. 2. 1. ff. de p. 1. in posth. Farin. aliis p. 4. recent. vbi quod est pronomen personalissimum.]

Vnde exclusiuum esse alicuius rei censui Rota apud Seraphin. deif. 552. num. 1. & deif. 1049. n. 3. & 18. Nec ad aliam personam referri posse iudunt Sord. conf. 33. num. 1. & Cened. d. sing. 21. n. 1. quia facit semper actum personalem Sord. conf. 384. num. 4. Sic dispositio loquens de ipso herede, non extenditur ad heredem heredis. Corta in memorabili, verb. ipse. Vnde si in alienationis prohibitione restator dicat: et volo & prohibeo, ne ipse heres meus bona alienet; quod ista prohibitio non est perpetua, sed ipsum tantum heredem comprehendit, non autem heredem heredis; & ita per ipsum heredem heredis bene fieri poterit alienatio, quia illa demonstratio ipse personam ipsam gaustam, veluti ad oculum, demonstrat, nec tam egreditur. Bald. conf. 304. Rip. in d. 5. Dini, n. 112. vbi l. 1. in l. 1. l. 1. n. 1. Tiraq. d. gloss. 6. num. 13. Rota. c. fil. 39. n. 9. vol. 3. & consil. 66. n. 2. vol. 4.

Aliquando importat dominium ex adductis per Stephan. Gratian. de retri. forens. 98. n. 7.

Nonnunquam conditionem inducit, l. *illius*, & ibi gloss. *de cond. & demonst.* Tradunt Graec. *conf.* 116. *nom.* 11. *vol.* 2. *Paul.* d. *conf.* 17. *nom.* 19. *vol.* 2. quos refert Cui. *Cened.* d. *fin.* 38. *m.* 2. in *fin.*

Ad ea saepe importat hac dictio. Cic. *pro Deim.* Dicit perant fugiunt, ita non modo nequam, & improbus, sed & fatuus, & amens et Id in *Ura.* Ratos incesus, nec ita longos. Id 6. *Ver.* Simulachra praecia, sed non ita antiqua. Id. in *Bru.* Non ita multi sunt. Id. 2. *Acad.* Hoc tibi non ita decorum est.

Idem quod *Ita modo* importat, ut in *L. ad officia.* *ff. de verb. signific.* *Honded.* *conf.* 13. *m.* 14. *vol.* 2.

Itaque siue *Atque* ita importat. Cic. 5. *Tusc.* Ita nobilissima ciuitas Graecia, & olim potentissima, sepulchrum ciuis sui ignorasset, nisi, &c. Id. *pro Quin.* Ita sit, ut ego qui tela depellere, & vulneribus incedere debemus, tam id facere cogat.

In iuriscundo eleganter usurpauit, *Teren.* *Eur.* Ita me Di iument, honestus est. *Cic.* *Attic.* lib. 5. Ita viciat ut maximos sompnes facio. Id. 2. *Ver.* Ita mihi Deos omnes propitios esse velim.

Itaque Ita ut si pro *Ad ea*, ut *Ad ea* ut si. *Cic.* *Attic.* lib. 4. *epist.* 4. Ita sum afflicta, ut nemo inquam, Id lib. 13. *epist.* 12. Mihi molestissimis temporibus ita beneuole, fideliterque praestit fuit, ut si esset ad me manumissus.

Ita quasi, vel *Tamen* quoniam. *Cic.* lib. 7. *epist.* 4. Ita mecum loquutus est quasi non dubium bellum haberemus. Id. *pro Quin.* Quasi domi nomos haberet, ita constituit Scapulae id datum.

Ita quemadmodum, vel *Quomodo*. *Cic.* *de Fat.* Ita certe euenit quemadmodum sit futurum. Id. *Attic.* lib. 13. *epist.* 10. Quae facies ut ita sit in libro, quem admodum fuit.

Ita si pro *Ita conditione*. *Cic.* *de senect.* Ita enim senectus honesta est, si se ipsa defendit, si ius suum retinet. Id. 1. *Quia* Nam hoc ipsum ita iustum est, si est voluntarium. Id. lib. 5. *epist.* 20. Ciebrius literis nos appellare atque ita si idem fiat ad nobis.

Itaque verò arguentis sunt, aut etiam *Itomochantis*, *Cic.* *de diuin.* Itane centes. Id. 1. *de nat. Deor.* Itane verò Ego iuuitus, qui & Consul rogauit, & augur, & auspicio. Id. 7. *ver.* Itane verò, tu tua pericula communi periculo dedisti?

Dictio CLXXX

Ita demum.

- 1 Limitatua precedentis dispositionis est dictio Ita demum, de sui propria natura.
- 2 Totum, importat dictio Ita demum.
- 3 Ita demum aliquando significat idem quod Praecipue, Hoc ita, Quasi, Etalege, Eo modo. Non alia.
- 4 Ita demum, importat illud esse de forma, cui per potest renunciant non potest.

DE sui natura est limitatua precedentis dispositionis, ut per *Aret.* in *amb. ex testament.* n. 1. in 1. *marab.* C. de collation. & *Ceod.* post lib. *prati.* & *canonic.* *quasi.* *fin.* 39. *nom.* 1. Et idem importat quod tantum Ita demum, C. de procurat. *Bertazol.* de *claus.* lib. 1. *nom.* *claus.* 4. *gl.* 4. n. 2.

Aliquando idem significat quod Praecipue, Hoc ita, quasi, Etalege, Eo modo, ut in l. si quis, ff. quod quisque in re, & in l. in tradendis & l. si quis, *nom.* *prati.* *nom.* 1. in l. hac autem, in fin. ff. de senect. urban. & in l. si quis libere, *canonic.* *ff.* de petitione hered. Importat etiam idem

quod. *Nem aliis*, quam hoc certo modo, ut in l. si quis ex argentariis, ff. ex hoc edictis, ff. de eden. notant *Rebott.* in *commen.* ad l. *cripici* modo 142. *verf.* ita demum, ff. de verb. signific. pag. 518.

Vnde importat illud esse de forma, cui per partes renunciant non potest, ut per *Felin.* in *caum dilectis*, *nom.* 7. *verf.* *supra* *nom.* *signum*, de *rescrip.* *Callan.* in *conferat.* *burgundic.* *verf.* 45. 2. *verf.* *semper*, n. 11. & 11. pag. 511. & *seq.* & *conf.* 49. *nom.* 14. quos refert *Cened.* d. *fin.* 39. *m.* 2. post med.

Dictio CLXXXI

Itaque.

- 1 Continuatiua est dictio Itaque, & determinatiua casus precedentis, & restrictiua casus sequentis.
- 2 Declaratiua & limitatiua precedentium est dictio Itaque, nisi verba ad ampliandum sint appposita.
- 3 Necessitatem inducit dictio Itaque.
- 4 Lex quando vultur hac dictione, forma ab ea designata est substantialis.
- 5 Proinde, sine Ergo, importat aliquando dictio Itaque.
- 6 Igitur interdum importat dictio Itaque.

Continuatiua est hac dictio, & determinatiua casus precedentis, & restrictiua casus sequentis, ut in l. *libertis*, ff. hac scriptura ff. de *manumiss.* *testam.* & in l. *Lacius*, ff. qui habet, ff. ad *Trebell.* & in l. hac edictalis, ff. hic illud in fin. C. de *secundis* *negot.* *l. venditor*, ff. si *confess.* *ff.* *comm. n. prator.* ff. *de inque*, vbi *Gom.* *nom.* 1. *instu.* *de alion.* *Dec.* *conf.* 226. *nom.* 6. & *conf.* 511. *nom.* 16. *nom.* 2. *Socin.* *conf.* 241. *col.* *prati.* & vbi *vol.* 2. *Paul.* *conf.* 22. *nom.* 39. *vol.* 3. & *conf.* 40. *nom.* 3. *vol.* 4. *Cened.* post *Paul.* de *Rob.* *dec.* 119. *nom.* 17. *nom.* 4. *Rot.* apud *Paul.* de *Rob.* *dec.* 119. *nom.* 17. *nom.* 2. *diuer.* alias p. 6. *reces.* vbi quod eius naturae est rem concludere, & tanquam accessoria non ampliat, nec immutat superius allegata. Vulpell. de *propos.* & *adverb.* signific. sub dictio ipso *lure*, *verf.* *inque*, pag. 54. vbi subdit. quod declarat, & limitat precedentia, nisi verba ad ampliandum sine apposita, quia tuoc restrictionem operari debent.

Necessitatem inducit, ut in dict. 5. *hac scriptura*, & in *lra* *tamen*, ff. ad *Trebell.* notat *Borg.* de *Pace* in l. 3. *Tauris*, l. *com.* 6. n. 1207. vbi etiam asserit n. 1209. quod quando lex vtiq; hac dictione, forma ab ea designata est substantialis.

Significat aliquando idem quod *Proinde*, *Ergo*, ut in *lra* *com.* & in l. *si* *de* *manumiss.* ff. *de* *verb.* *signific.* & in l. 1. *de* *negot.* *gestis*, & in *lra* *quid* *finimur*, ff. *restitu.* *ff.* *de* *minor.* & in *lra* *re* *communi*, ff. *de* *seruit.* *verbor.* *prati.*

Inteum expostitum est. *Igitur*, ut in l. 1. *ff.* *de* *ius* *quod* *fini* *fini*, vel *alio* *in* *re*, & in l. *in* *re* *rependit*, ff. *de* *leg.* 1. Notant *Colim.* in *pragm.* *sanct.* *ius*, de *collat.* 5. *volens* *inque* *in* *verbi* *inque*, *Cened.* d. *fin.* 39. *m.* 4.

Dictio CLXXXVII

Ita quod.

- 1 Limitatiua & restrictiua precedentis dispositionis est dictio Ita quod, ex cuiusque vim habet.
- 2 Augmentatiua, & non restrictiua aliquando fit dictio Ita quod.

3 Fidei commissum

3 *Foris*, aliis *p. recet.* Et ita restringit, limitat, & declarat secundum subiectam materiam, *conf. 1.16. num. 6. in l. 1. num. 10. ff. qui ius dicunt. Sallie. per ibi in l. vbi ad hoc, vers. ita tamen, C. de iure dationum. Rein. conf. 7.4. num. 17. vol. 1. Nenizio. conf. 10.4. 11. Paris. conf. 10.4. num. 19. vol. 1. Alciat. conf. 493. num. 17. Sord. conf. 3.1. num. 19. Capic. decif. 108. a. 6. Et Emmann. *conf. 1. regulum. 3.4. 10. ar. 1. in medio*, vbi ait, quod est restrictio, & annullatio actus, cui apponitur. Rebuff. in concord. tit. de mandat. Apoll. q. 1. in glossa tamen, & 1.4. praxi, tit. de dispens. ratione actus, in verbis prout in principio. Et in communis ad legem Ludo. 1.4. si dominus, in fine, ff. de verbis, significis. Mandol. in praxi signat. verb. licentia, vers. an autem sol. 6.3. col. 2. et in reg. 3.2. Cancellar. q. 28. n. 4. cum seqq. Seraphin. decif. 4.47. num. 1. vbi ait, quod de sua natura limitat, & restringit dispositionem, cui adducitur. Sord. conf. 113. fol. num. 17. vers. Et quod dicitur, *conf. 473. num. 7* vbi ait, quod ponitur declaratio, & restrictio, nunquam autem augmentatiue Albet. in *Distinctione*, verb. ita tamen, vbi vult, quod legatis domibus uxori, ita tamen, quod ibi habebat habitationem omnibus diebus vite sue, illa dictio ita tamen, restringit legatam supradictam, taliter quod comprehendat habitationem tantum, non autem proprietatem; & ita tradunt Capic. decif. 108. num. 7. & Aym. conf. 15. num. 16. vbi consilium, quod si testator legauit uxori victum, & vestitum, ita tamen quod teneatur bene regere, & gubernare, legatum videtur, & vestitus cenietur testatum, & limitatum per verba regere, & gubernare, adeo quod non videatur uxori testata proprietatem, nec facultatem alienandi, & Albet. ac Aym. retere, & sequitur Mandol. d. reg. 3.1. Cened. a. num. 4. Et in d. verb. licentia, fol. 6. col. 2.*

4 Hec dictio alibi quam in fine instrumenti posita limitatiue, & restrictiue, non vero declaratiue venit intelligenda, ac proinde non operatur contra expressa, vt per Sord. *conf. 473. num. 19. vol. 4. Durat. conf. 1.4. num. 1. vol. 1. Ioan. Bapt. Costa de etansol. correctione*, *claus. 1.49. n. 3.*

5 Quando vel diuersa est ratio, vel dispar qualitas, vel cum apponitur ad vnum casum qualificandum, non respicit omnia precedentia, nec casus indistincte comprehendit, prout infra tradita per Capic. decif. 108. num. 8. & seq. fuit dictum in Romana de nominatione domus, 15. Aprilis 1595. coram Pena.

6 Siue apponatur in principio, siue in medio, siue in fine dispositionis. Insuper nominatione facienda, semper ad omnes dicitur relata, cum non possit assignari ratio, cum magis ad vnum, quam ad alium ex illis sit referenda, l. C. de liber. praeer. l. 1. §. filius, ff. de liber. & post. l. etiam scriptura, §. fin. ff. de leg. 1. Menoch. de praesumptis lib. 4. praesumpt. 181. Peregr. de fideicommissariis. 16. num. 11. c. cum seqq. Seraphin. decif. 170. num. 2. Et fuit dictum in Romana emphiteusica domorum, 11. Martij 1616. impressa per Fatinn. decif. 709. num. 3. p. 1. recet. vbi habetur, hoc procedit etiam in odioso, & stricte interpretanda. Et num. 4. subditur, quod ad omnia expressa non refertur, quando sic eam referendo induceretur contrarietas, vel absurditas, seu actus inutilitas.

7 Quando vero non adest circa modum, & formam aliqua specialis, & propria prouiso, sed determinatio, tunc semper fit relatio ad omnia precedentia, vt per Gabr. lib. 4. omnia de etansol. c. 1. n. 8. limit. 8. Peregr. d. ar. 16. n. 107. Menoch. de praesumpt. 181. num. 6. 7. & 8. Rot. decif. 709. num. 8. Immo etiam si caputla possit dici distincta, & separata, nullo minus haec dictio determinat omnia precedentia,

ita tamen, 27. Ad Trebell. vbi adduc. 19. vers. ita tamen, C. de iure dn. Beron. conf. 7.1. num. 6. lib. 1. Sord. conf. 4.7. num. 39. Rot. decif. 121. num. 1. & decif. 126. n. 1. d. 1. Anesf.

Conditionem importat haec dictio, vt in l. Titio centum, 70. §. Titio centum, vers. conditio, & in l. Iulianum, 83. in princ. vbi glossa verb. & ita, §. de condit. & demonstr. Luc. de Pena in l. 1. vers. ita tamen, C. de collat. fructu lib. 11. l. 1. vbi glossa, & Barr. C. de condit. rer. ad eum pertinet lib. 11. Felan. in cap. omni dilecti, 11. num. 6. vers. secundum de rescriptis. Rebuff. in concord. d. 1. de mand. Apoll. vers. ita tamen. Et fuit dictum in Auximana Sacristia, 3. Martij 1595. coram Iusto, impressa per Marches de commissis p. 1. pag. 748. col. 1. in vbi impressa, & in Romana laudi, 28. Iunij 1611. coram Buratino, impressa per Fatinn. decif. 317. num. 1. p. 1. recet.

Quandoque importat modum iuxta tradita per 10. Menoch. conf. 122. n. 1. & per Sord. *conf. 47. n. 1.* Io. rescipit in dicitur fontem. Olfac decif. 128. 11. num. 16. Ioan. Bapt. Costa d. etansol. 149. num. 4. Quare scribit Rimin. ius. conf. 40. num. 14. cum seqq. quod haec dictio habet vim taxatiuam, quae taxatio excipit solum comprehendit sub ea, & in omnibus aliis firmat regulam; quod de dict. sic tamen dicit idem Rimin. conf. 129. n. 66.

Dictio CLXXXIV.

Ita vt.

- 1 Ita, vt & ita quoddam sunt.
- 2 Sicut aliquando importat dict. Ita vt.
- 3 Modum, similitudinem, & declarationem ad rem expressam denotat dict. Ita vt.
- 4 Ita quod, de laetis, & limitas praecedentia, praeterea eiusdem terminis, & cum eiusdem quaesitibus.

Hae dictio, & dictio ita quod, idem sunt, l. 4. ideoque, ff. de in quibus sunt iura, penult. §. qui quos, ff. de leg. 1. Barr. conf. 4. num. 1. Mandol. in glossa sacrali, §. volentes, in verbis ita vt fol. 181. Cened. post lib. praed. & canonice, quass. sing. 38. n. 6.

Pro Simi aliquando limitat haec dictio, vt in l. quidam testamentaria in principio ff. de leg. 1. Mandol. in d. verb. ita vt fol. 181. Cened. d. sing. 18. num. 7. in princ.

Denorat modum, similitudinem, & declarationem ad rem expressam, vt per Rimin. in §. 1. n. 499. Insuper de donis Menoch. conf. 110. num. 33. & 34. Volpell. de praescript. & adverb. significis. sub dict. ipse iure. Cened. d. sing. 18. n. 7 vbi num. 8 post Mandol. in d. verb. ita vt in fine, & Neapod. conser. si qua mulier, in verbis ita tamen, num. 6. de mul. habere. fol. 106. quoniam facit conditionem.

[Dictio ita quod, declarat & limitat praecedentia, tenentis eiusdem terminis, & cum eiusdem qualitatibus Paris. conf. 10. n. 47. lib. 2. Theod. de Rubois in sing. Rota tom. 1. p. 4. etansol. c. 1. etansol. 483. n. 2. cum seqq. Extra non modo stat declaratiue, sed etiam ampliatiue. Curt. sen. conf. 9. n. 40. Socin. sen. conf. 49. n. 1. & 1. lib. 1. Rot. decif. 174. n. 15. §. recet.]

Dictio CLXXXV.

Item.

- 1 Continuatiua, & repetitiua qualitatum precedentium, etiam est dict. Item.

2 Repetitiua

- 2 Repetitiva similium de sui natura est dictio Item, quando adest eadem ratio, vel mens verisimilis diffinitionis.
- 3 Repetitiva qualiterum orationis precedens est dictio Item, quando praedicata oratio est imperfecta ratione verbi, vel appositivi, seu suppositivi.
- 4 Repetitionem aliquando importat dictio Item, quando continuatur, quando orationis imperfecta a dicitur.
- 5 Repetitiva non inducit dictio Item, quando ponitur in oratione perfecta, qua non pendet a constitutione orationis precedentis.
- 6 Repetitiva non est dictio Item, quando sequentia habent speciem praesentem.
- 7 Repetitiva est dictio Item, qualiterum praedicata, est ponitur post orationem perfectam, quando est identica personarum.
- 8 Repetitiva non est dictio Item, quando ponitur inter diversos res.
- 9 Repetitiva non facit dictio Item, si potius contrarietatem, quando est diversa ratio, vel non esset eadem aequitas.
- 10 Repetitiva non est qualiterum praedicatum Item, quando non est personarum & rerum identitatem.
- 11 Capitulum diversitatem inter qua ponitur, ostendit dictio Item, si via repetitiva.
- 12 Legatus si plura sine facta in aliqua diffinitione cum dictio Item, nunquid conditio in uno legato appositiva, videtur locum dictio, consuevit etiam in aliis legatis repetitio remissiva.
- 13 Legatum, & conditionem in repetitione aequiparatur dictio Item, & dictio Et.
- 14 Item, importat idem quod Similiter.

Hac dictio est continuativa, & repetitiva quoniam praedicatum orationis, et in latine, & de praedicato in Item eorum, si quod cuiusque uniuscuiusque minor Bart. in l. in reposito, n. 2. vers. secundo casu, in fine de leg. 3. & conf. 1. incip. Titius, num. 4. Caltr. conf. 88. num. 1. p. 1. Dec. conf. 190. num. 1. & conf. 433. num. 5. Alex. conf. 77. num. 11. lib. 1. & conf. 158. num. 5. & lib. 1. & conf. 9. n. 7. & lib. 7. vbi ait, operari de sui naturae repetitionem, si repetitio congrua fieri potest, aliis secus. Signonol. conf. 156. num. 24. vbi ait, quod a lege potest induci continuationem, quando est in verbis promulgationis legis, pro ut eum late explicantem refert Card. Tusch. praecl. conclus. 1. de cens. 1. 16. n. 2. cum seqq. Grat. conf. 114. n. 14. & conf. 117. num. 19. lib. 1. & conf. 18. num. 36. lib. 2. Socin. iun. conf. 85. num. 21. & 24. & conf. 89. num. 15. vol. 1. Silu. conf. 64. num. 8. & cum. 18. Par. conf. 16. num. 4. vol. 1. Gemin. conf. 62. num. 7. vers. me obstat. Cuman. conf. 12. Hippol. conf. 75. num. 6. vol. 1. Menoch. conf. 86. num. 5. & 81. & conf. 191. num. 12. & 14. & con. 152. num. 22. & conf. 1088. n. 1. & conf. 1137. num. 24. Guillim. Bened. in cap. 8. y. novum, verb. in eodem illustro, num. 77. cum seqq. Gomez. in eodem servitium, num. 6. & in 6. equi n. 19. Iust. de alio rebus in commenda ad legem Labor. 14. vers. item, & de verborum signifi. p. 98 Bertazol. de clausula instrumenti, conf. 21. gloss. 1. Vulpell. de propos. & adverb. signifi. sub hac dictio, p. 35 Azbed. ad l. 1. n. 1. tit. 1. lib. 6. nona Recopil. Sord. conf. 455. num. 12. & conf. 468. num. 11. Ioan. Garc. de nobil. in diu. n. 15. Petr. Buiq. rep. conf. 1. sub hac dictio. Guzier. praecl. lib. 3. p. 28 Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 1. num. 1. Steph. Grat. de praesent. rem. 3. cap. 163. n. 61. Cened. post lib. praecl. & canonice, quod sing. 11. n. 1. Galgan. de cens. & de censu. part. 2. cap. 1. quod 18. num. 1.

Card. Tusch. praecl. conclus. tom. 2. lib. 2. concl. 109. num. 1. Guzier. praecl. lib. 3. p. 28. num. 22. vbi ait, de idem esse repetitivum similem, quando adest eadem ratio vel mens verisimilis dispositionis. Magalen. de num. testium in iustit. re. conf. p. 1. cap. 6. n. 19. Rot. decis. 42. n. 7. p. 2. in res. Ferrer. alius 24. reor. vbi quod est continuativus ad priores dispositiones.

Et quomodo magna pars Doctorum supra rectorum non distinguant an oratio praecedens sit perfecta, vel non, sed generaliter dicant, quod illa dictio repetit qualitates orationis praecedentes, tamen debet intelligi, quando ipsa praecedens oratio erat imperfecta ratione verbi, vel appositivi, seu suppositivi, iuxta doctrinam Bart. in d. l. in reposito, num. 1. vers. 2. de leg. 3. & in l. Senes, 6. Ceter. de fund. instrum. lib. conf. 207. vol. 2. p. 2. Cunt. iun. conf. 72. num. 6. & conf. 102. vol. 2. Cuman. d. conf. 12. incip. Titius legatus p. prius vbi quod importat aliquando repetitionem, & quando continuationem, quando orationi imperfectae adicitur Rolan. conf. 6. vol. 4. Bertazol. de cens. p. 1. n. 2. Anchar. reg. 1. q. 5. in princip. & n. 1. p. 1. Cened. d. sing. 11. n. 1. vers. & licet. Gozard. d. gloss. 1. p. 4. Card. Tusch. d. concl. 103. n. 1. & 4.

Quando vero ponitur in oratione perfecta, quae non pendet a constitutione orationis praecedentis, tunc nullam inducit repetitionem, sed continuat eandem materiam. Ita Gemin. d. conf. 12. n. 2. vers. nec obstat. Cuman. d. conf. 12. ante medium, vers. nec hic est Aret. conf. 1. & conf. 121. Nat. conf. 87. n. 12. vol. 2. Socin. conf. 1. num. 26. vol. 1. Grat. conf. 8. num. 39. vol. 1. Silu. conf. 64. num. 12. Odazum. Vulpell. citat. loc. Par. conf. 9. num. 2. vol. 1. Malfard. de probat. concl. 1265. num. 1. Card. Tusch. d. concl. 103. n. 8.

Amplia primo, haec dictio non esse repetitivam, quando sequitur oratio habens specialem pronomen. Ita Alex. conf. 158. num. 1. vers. item, p. 1. p. 1. p. 1. quos refert Card. Tusch. d. concl. 103. n. 9.

Secundo, amplia, seu potius de via illud, quod non sit repetitiva qualiterum praecedens, cum ponitur post orationem perfectam, quando scilicet diversitas personarum, & rerum intervenit, secus vero est, si sit identitas personarum, quia tunc repetit, etiam ponatur post orationem perfectam, secundum Curt. iun. conf. 102. n. 4. & n. char. Reg. 1. p. 1. n. 1. & 1. p. 1. quos refert Cened. d. sing. 11. n. 3.

Tertio, amplia seu potius de casu, quando ponitur inter diversas res, ut per Bart. conf. 1. vers. super, lib. 1. Alex. d. conf. 113. n. 8. num. 1. vers. quibus parum, lib. 6. Card. Tusch. d. concl. 103. n. 10.

Quarto, amplia, ut haec dictio non sit repetitiva, sed potius continuativa, quando est diversitas orationis, vel non esse eandem aequitas, ut per Par. conf. 87. n. 10. vol. 2. Curt. iun. conf. 133. n. 7. & conf. 44. n. 7. & conf. 71. num. 5. vers. non obstat, quos refert Cened. d. sing. 11. n. 4. in princip.

Quinto, amplia quod non repetit qualitates praecedentes, quando non est personarum, & rerum identitas, ut per R. iun. conf. 104. n. 1. vol. 1. Curt. iun. conf. 44. n. 6. & conf. 104. n. 4. Anchar. Reg. 1. q. 5. n. 2. & in 2. parte, p. 1. p. 1.

Hac dictio pluries repetita ostendit diversitatem capitulum, sicut quae ponitur, ut post Gemin. & Boet. scriptis Reduiss. in d. l. Labor. 5. num. 1. de iur. iur. col. 1. vers. & hoc dictio. Hondecoeter. conf. 9. n. 2. vol. 2.

Si autem plura sint legata facta in aliqua diffinitione cum hac dictio, nunquid conditio in uno legato

legato appofita, vultus huius dictionis, cenfetur etiam in alius legatis reperta. Vide Bened. Capta conf. 60. in ep. circa quod num. 1. Petr. Ioan. Anchar. *faciem quaſi ſibi ſibi. 2. q. 53. Ceter. inn. conf. 101. n. 4. Rendi. in promptu. recept. ſenten. tom. 1. lit. 27. num. 4.*

- 3 Dictio hæc, & copula Et, æquiparantur in repetitione legatorum, & conditionum. Alex. d. conf. 158 n. 6. verſus modo ſib. 6. Gam. Luſit. decif. 206 n. 21. Card. Tufch. d. concl. 101 n. 3.

- 4 Apud Grammaticos ſem idem importat, quod Similit. Cic. 5. Ferr. Læter illæ mittuntur à patre vehementer, ab amicis item. Idem 2. de Divinat. Soli defectiones, item Lunæ prædicantur. Idem in Bruc. Romulus angus, cum fuere item augur.

Cum negatione ſæpe in extremam conſilicte clauſulam, vt res, quæ conferuntur, diuerſas eſſe apparet. Cic. in Orm. Nam omnium magnarum artium, ſicut ædorum altitudines delectant, radices, ſuſcipiæque non item. Idem Attic. lib. 3. Spectaculum tibi voi idcundum, cæteris non item.

Dictio CLXXXVI.

Iterum.

- 1 Repetitio eiusdem actus pro vna vice tantum eſt diſt. Iterum.
- 2 Repetitio aliquando non eſt diſt. Iterum.
- 3 Reiterationem actus quando denotat diſt. Iterum. offenditur.
- 4 Iterum nonnunquam ſumitur, id eſt, Diſt. ſum.
- 5 Iterum pro Secundo eleganter ponitur.
- 6 Iterum adſcriptum Semel, Tertium, vel Tertio, vt num. 7.
- 8 Iterum quandoque additur diſt. Sæpius.

- 1 Et repetitio eiusdem actus pro vna vice tantum, vt in l. ſidei commiſſa, & ſi quis alicui decem, circa ſortem, vbi Bart. & Bald. ff. de leg. 3. l. ſin. & ibi glo. verb. quauis ad ſinem ff. de bono auct. l. ad poſſid. cap. in in princip. vbi Zabarel. notat. 1. de reſcript. Fulgof. conf. 154. Gom. in §. rurfus, num. 9 & Ial. in §. Præter ait, num. 50. Inſtit. de alic. Boet. decif. 31. num. 14. Cened. p. ſi l. præſtit. & canoni. quali ſingul. 57. num. 1. Vulpell. de præſt. & aduerb. ſignif. ſub diſt. iterum. verſ. iterum. pag. 56.

- 2 Interdum non eſt repetitio, vt in l. ſiſto. quem pater. v. iterum arrogauit, ff. de adopt. vbi notant Bart. & Ial. num. 21. quos reſert Cened. d. ſing. 57. num. 4. in princip. Strictè capta accipitur pro ſecunda vice, vt per Boedem. de appell. p. 1. cap. 124. verſ. ab eodem perſona. Vulpell. ciuiſ. l. acc. pag. 56. vbi ſubdit, quod large capta etiam pro ſecunda vice accipitur, quolibet opus fuerit, ſi à lege proferatur, quando iteratio non tendit in grauamen alterius. Verum vt reſolutio clarior appareat, ſciendum eſt, quid quando hæc dictio proferat ab homine, denotat reiterationem eiusdem actus pro vna vice tantum. Sic procedunt lura ſuprà citata in principio huius dictionis; quando verò proferatur à lege, quia lex debet poni, ita vt lites dicantur, tunc iſta dictio denotat, & dimittit reiterationem actus pro pluribus vicibus. Ita procedit l. velui, ad ſinem, ff. de edendo. Quam dictionem reſtendunt Bald. in l. 1. verſ. quædò quæro, & de l. v. qua pona nomine. Ial. in d. §. Præter ait, num. 50. Gom. in §. ſi itaque, num. 9. verſ. & idè pro vera reſolutione Inſtit. de alic. vbi alios in id citat,

ad pluraque inferre; & ſignantur, quod ſi datus potestus, & facultas arbitrio ab homine prorogandi ſemel, & iterum, non intelligitur niſi pro duabus vicibus. Alex. in l. qui bona, & ſin. in princip. & in l. ſiſto, in princip. num. 4. ff. de dema. inſtit. Si verò datus facultas à lege, vel ſtatuto, tunc actus fieri debet toties quoties opus fuerit. Alex. conf. 70. vol. 2. cum aliis adductis per Gom. d. n. 9.

Nonnunquam iterum ſumitur, id eſt, Diuerſum l. recepticia, verſ. & licet; & ibi glo. verb. iterum, ff. de conſtit. pecunia.

Apud Grammaticos, & homines lingue Latine Audiores, iterum pro Secundo eleganter ponitur. Cic. Attic. lib. 4. Flaminis Conſul iterum. Idem pro Sem. Saturnius iterum Tribunus. Idem in Bruc. Luſiane fabule vix dignæ, quæ iterum legantur.

Aliàs adſcribit Semel, Cic. 5. Ferr. Duobus preſtis vnum & idem frumentum vendidit, ſemel ciuitatibus, iterum populo Romano. Idem pro Dr. Audiet ex illo ſe à me bis ſalutem accepiſſe, ſemel ſeparatim, iterum cum vniuerſis Idem in Bruc. Anritius, & Piſo ſæpe dicebant, mihi ſæpe Pomponius, raro Carbo, ſemel, aut iterum Philippus.

Adſumit autem Tertium, vel Tertio. Cic. lib. 1. de Inuenc. Primum quidem decipi incommodum eſt, iterum ſtultum, tertium turpe. Idem pro Roſcio, Iterum, ac tertio nominat. Idem pro Drut. Ille iterum ille tertio actionibus ſictis pecuniam dedit.

Nonnunquam ei additur Sæpius. Cic. Attic. lib. 7. 21. epist. 42. Vt te expeſtatur, iterum, ac ſæpius rogat. Idem per Font. Semel, atque iterum, ac ſæpius. Idem pro lege Manilia: Teſtis iterum, ac ſæpius Italia, quæ, &c.

Dictio CLXXXVII.

Iuxta.

- 1 Significat iterum plures habet diſt. Iuxta, ſecundum ſubiectam materiam.
- 2 Prope importat diſt. Iuxta.
- 3 Proſingularem, & viciniam ſignificat diſt. Iuxta.
- 4 Viciniam, quam importat diſt. Iuxta, debet intelligi cum liqua diſt. actio.
- 5 Viciniam per decem pedes importat diſt. Iuxta.
- 6 Secundum nonnunquam importat diſt. Iuxta.
- 7 Similitudinem ſtat diſt. Iuxta, quando ponitur pro Secundum.
- 8 Demonſtratiue, & cauſatiue ponitur, quam conditionaliter, & reſtrictiue ſtat diſt. Iuxta.
- 9 Relatiuam omnibus ad reſoluum eſt diſt. Iuxta, quando accipitur Secundum.
- 10 Cauſatiue, ſeu conditionaliter, et & quando ſtat diſt. Iuxta offenditur, & n. 5 & 6.
- 11 Cauſatiue intelligitur ſtat diſt. Iuxta, in priuilegiis.
- 12 Conditionaliter intelligitur ſtat diſt. Iuxta, in reſcriptis Inſtituta.
- 13 Limitatiue ſtat diſt. Iuxta, relata ad facultatem alicui denant.
- 14 Perſectio anni vt non requiritur, operatur diſt. Iuxta.

Cum plures habeat ſignificatos hæc dictio, ſecundum ſubiectam materiam, vt aduertunt Socin. conf. 101. in princip. verſ. accedat etiam lib. 2. & Card. Tufch. præſtit. conſiſ. tom. 1. lit. D. concil. 104. num. 6. idè ſigillatim quidquid de ea dicendum occurrerit, explicabo.

² Primò imponit idem quod *Prope*. C. *Sepultus* est iuxta viam Appian ad quatuor lapidem. l. qui adesset. de interdict. cap. 5. l. ita 5. hoc autem, de maiorat. & ibid. Alex. conf. 120 incip. *Omissis argumentis*, num. 6. vers. *nam dicitur*, lib. 2. & conf. 44. num. 2. vol. 6. *Colm.* in *pragmat. sanct.* tit. de elect. 5. *statuit*, in verb. *iuxta*, pag. 143. *Intituli*. Sicilie decif. 36. n. 16. *Cud. Tulsch.* d. concl. 304. num. 7. *Cened. post lib. 3. raille.* & *aven.* quaff. sing. 3. n. 1.

³ Et tunc significat propinquitatem, & vicinitatem ut in *Liquidum Aliterius*, vbi *Batt. ff. de firmis. v. b. n. prator.* Bald. in l. 1. num. 2. C. de *Episcopis*, & *Cleric.* *Beto. conf.* 144. num. 16. vol. 3. *Felin.* in cap. *quia indi-* *cato. col. sine preceptis*. *Colm.* citato loco. *Surd. conf.* 419. num. 31. *Vulpell.* de *propof.* & *adverb.* signif. sub

⁴ *dict.* Item, vers. *iuxta*, pag. 59. Quæ quidem vicini- *tas* debet intelligi cum aliqua distantia. *Bald.* in l. 1. *C. de sacros. Eccles.* *Grat. conf.* 312. num. 22. lib. 1. *Pa-* *rid. conf.* 68. num. 38. vol. 2. vbi ait, quòd ista dictio *verificatur*, nedum in continguis, sed etiam in aliquantulum distantibus. *Alex. conf.* 120. num. 6. vol. 2. vbi dicit denotare propinquitatem per vnum, vel duos pedes. Denique denotare vicinitatem per decem pedes *prope*, tenent *Batt. in l. de crimino.* C. de *aqueductu lib. 10*. *Felin.* in c. *de parte de rescriptis*. *Franc. Marc. decif.* 644. p. 1. *Perr. Enriq. responsus* 9. sub hac *dict.*

⁵ Secundò ponitur quandoque per *dict.* *Secundum* ut per *Abbat. cap. Abbat.* num. 20 de *verbor. signif.* *Colm. d. verb. iuxta*, pag. 143. & in tit. de *past. possif.* in *fin. princip. in verb. iuxta*, pag. 70. vbi dicit, quòd ista dictio *iuxta*, & *secundum*, æquipollent. *Alber. in dict. verb. iuxta.* *Batt. in errat.* ad *reprimendam*, §. *proat*, num. 2. & in *Leditio*, num. 28. C. *de de. Ritu.* iun. rem. 108. n. 1. vol. 1. *Cened. singul.* 120. 3.

⁶ Et tunc stat similitudinè, ut *dict.* *Sicut*, *tan-* *quam*, *ad instar*, &c. sic in l. *leges v. generales*, C. de *legib.* & in l. 1. C. de *his qui parentis*, vel *lib. acced.* notant *verb. iuxta*, *Menoch. confil.* 482. sub num. 33. *Gloria. respos.* 1. part. 3. num. 118. *Beto. confil.* 35. num. 1. Et sic in dubio ostenditur potius stare demonstratiuè & causatiuè, quam conditionali- ter, & restrictiuè, ut per *Dec. in c. quoniam Alibi*, n. 34. vers. & in *dubio de offic. deleg. Roman. confil.* 336. incip. *Circa propofitam*, num. 2. *Paul. conf.* 4. num. 336. lib. 4. *Curt. iun. conf.* 397. num. 3. *Roe. decif.* 27. num. 7.

⁷ p. 2. *siue* [Matien. 2. glof. 9. num. 12 tit. 4. lib. 6. *numa* *Recep.* [Rota apud *Paul.* de *Rob. decif.* 107. num. 4. & §. 2. *num. 2. d. vers. q. recent.* vbi quod potius censetur stare demonstratiue, quam restrictiuè, & num. 7. quòd tunc stat causatiuè, non ante restrictiuè, & restrictiuè quando non constat de relato.

⁸ Et iterum in hoc sensu relatiuè in omnibus ad relatum. ut in cap. *Abbate*, §. *præterea*, vbi glof. de *verb. signif.* tradunt *Alex. conf.* 31. num. 6. lib. 1. *Intituli*. Sicilie decif. 36. num. 15. *Galganz. de condit.* & *dis. v. str.* p. 2. cap. 5. n. 18. num. 13. Et si dictum in *Roman. procedum* 2. *Adm.* 1614. citam *Vbaldo*, impellat per *Farinac. decif.* 383. num. 2. part. 1. recent. *D. Loiet. de e. benefice*. lib. 1. g. 40. num. 2. 9. *Card. Tulsch. d. concl.* 304. n. 1. *Roe. decif.* 40. p. 2. *d. vers.* vbi iurem fuit adeo esse relatiuam, ut si constet de relato, nihil dilponat vltra contenta in relato, vbi num. 7. subdit, quòd si referens plus disponent, quam relatum, quandoque de relato constaret, referens non attenditur. l. *de relatum*. *Decian. conf.* 11. num. 37. item lib. 2. vbi ait, quòd promittens iuxta fontem instrumētum de tali tempore, cum sitit verba relatiua, si ex instrumētum nihil apparet, non tenetur, quia falsità non nocet. *Alex. conf.* 9. incip. *Ponderatum*, n. 12.

lib. 3. vbi ait, quòd inuestitura facta masculo & femine iuxta fontem antiquarum inuestiturarum, si ex inuestituris antiquis constet quòd fecerit nā sunt exclusi, erunt etiam exclusi ex noua inuestitura habente relationem ad antiquas.

An autem & quando hæc dictio sit causatiuè, 10 quando conditionaliter, non bene constat inter *D. thorcs.* *Alex.* etiam d. *conf.* 9. num. 12. tenet, stat causatiuè, dum ait, quòd si fieri faciens sit inuestit de certo feudo pro se & filiis, & sororibus, iuxta tenorem aliarum inuestiturarum antiquarum, censetur per errorem fecisse, quia presumitur credidisse inuestituram ita loqui, & si contrarium loquantur, non sibi præiudicatur. *Cuius dictum* notabile dicit *Curt. iun. conf.* 92. num. 10.

Sed *Castell. conf.* 17. incip. *In causis decimatis in prin.* 11 & in *fin. lib. 1.* ait, quòd si fiat concessio inuestituræ de omnibus de quibus maiores (si fuerint) inuestiti iuxta prædecessorum suorum inuestituras, dictio *iuxta* stat conditionaliter, & si non constat de antiquis inuestituris, nihil est concessum, subditque, id restringi, quando concessio, seu inuestitura est certa, ut quia conceduntur certa bona ex preffa: ita quòd non remaneat aliqua in certitudine, licet adiciatur iuxta fontem antiquarum inuestiturarum, aut secundum, vel prout sui antecessores possederunt, quia tunc non facit conditionem, sed modum, videlicet quia sic sui antecessores, vñ sunt. Inferens idem esse dicitur, quando quis condemnatur, vel se obligat ad solvendum singulis annis vnum par caponium, prout eius antecessores soluerunt, quia ex ponitur, prout sic sui antecessores solvere soluerunt, nisi ex aduerso probetur, quòd soluerunt non soluerunt, quia si falsa est causa, tunc non valet concessio. Vnde *Baron. d. l. 2. glof. 3. n. 11.* tradit, quòd quonies lex vel privilegium non disponit quid certum, sed se refert ad aliam legem, seu privilegium, tunc hæc dictio ponitur conditionaliter, ita vt donec constet de re, ad quam refertur, non valet dispositio.

Declarat tamen *Grammat. decif.* 19. num. 14. tres casus distinguens. Primum quando dispositio est certa, & non apparet id ad quod fit relatio, & valet, quia quando hæc dictio profertur pro certo, stat causatiuè, non autem conditionaliter. *Dec. conf.* 96. col. 2. *Azzet. conf.* 76. col. 3. *Bellon. conf.* 36. num. 11. quos refert *Cened. d. singul.* 32. num. 4. in *prin.* Secundum quando dispositio est incerta, & non apparet id ad quod fit relatio, & non valet, ex adductis per *Grat. conf.* 105. num. 2. vol. 1. & *Ruin. confil.* 15. num. 11. lib. 1. *Socin. iun. conf.* 31. num. 33. lib. 3. *Roe. d. decif.* 40. sub num. 4. & §. 1. Tertium quando dispositio relata apparet magis stricta, & sit restrictiuè. Quorum addit *Card. Tulsch. d. concl.* 304. n. 15. post *Castell. conf.* 17. in *fin. lib. 1.* quando dispositio est certa, sed constet quòd relatum est contrarium, quia ex aduerso est probatum contrarium, & tunc facient verba rationem conditionalem.

Tertio in privilegiis intelligitur stare causali- ter. *Roman. conf.* 36. num. 1. In rescriptis verò si dictio conditionaliter veluti si dicatur, executionis mandes talem sententiam iuxta eius scriptum, quia intelligitur si ex eius serie iquirere poterit. Ita *Roman. d. conf.* 366. num. 7. vbi *Apollin. in verb. conditio natiuit.* *Grammat. d. decif.* 39. n. 14. *Curt. iun. conf.* 96. num. 3. *Ioan. Bapt. Ferret. conf.* 86. num. 5. *Cardin. Tulsch. d. concl.* 304. n. 17. quicquid dicunt *Riminald. in l. editio. pen. vers. & ibid.* C. de *edicto* & *Bellon. conf.* 36. num. 13. quos refert *Cened. d. singul.* 32. num. 4. post *prin.*

- ¶ Quart' relata ad facultatem alicui datam ita limitari, ut fuit dictum in Romana pecuniaria 18. Junij 1607. *etiam pnia.* [Et ita restrictio. Peccat. conf. 1. n. 10. 201. .]
- ¶ Quinto operatur ut non requiratur anni perfectio, sed fufficit inchoasse, ex adductis per Sued. decif. 178. n. 8.

Dictio CLXXXVIII. Legitimè.

1. *Factum & modum concernit dictio Legitimè.*
2. *Factum legitime, censetur factum ordine juris servato.*
3. *Citatus ut legitime compareat, intelligitur per se, vel per procuratorem.*
4. *Citatus ad comparandum legitime in loco, ad quem prohibetur accessus citato, non tenetur comparere, nec mittere procuratorem.*
5. *Probationi, vel ostensioni adiecta dictio. Legitimè, importat plenam, & veram probationem, non autem privilegiam.*

¶ Concernit factum & modum: factum scilicet fuisse legitimum, & legitimo modo processisse, ut per Ioan. Menoch. & Andriam reg. factum legitime de reg. iuris, lib. 6. Bertrazol. de clausul. instrum. claus. 3. glo. 6. & claus. 35. glo. 12. num. 1.

¶ Legitimè factum, censetur factum ordine iuris servato, glo. 6. & Abb. in cap. consanguinei, de re iud. Bertrazol. ad glo. 6. Seraphin. decif. 190. num. 2. & decif. 433. num. 6.

¶ Vnde citatus ut legitime compareat, intelligitur per se, vel per procuratorem. Ita Bald. conf. 149. 10. cap. Statutum meum, versum contrarium, lib. 3. quem refert Card. Tufch. præf. conclusum, 3. lit. D. & conclus. 301. num. 1. vbi eum. 2. cum cod. Baldo citato loco, restringit, nisi hæc dictio annexum habere locum prohibuit, quia citatus ad comparandum legitime in loco ad quem prohibetur accessus citato, non tenetur comparere, neque mittere procuratorem, ex quo tamen loci prohibiti hæc dictio non attenditur.

¶ Adiecta hæc dictio probatio, vel ostensio importat plenam & veram probationem, non autem privilegiam, ut per iuramentum, ita Ias. in l. si quando, de test. 1. num. 3. & seq. C. unde vel, quem refert Card. Tufch. d. concl. 109. num. 3. vbi eum. 4. cum Alex. conf. 119. num. 9. lib. 1. extendit in tantum, ut etiam si concors semiplena probatio, cum iuramento, non erit legitima probatio.

Dictio CLXXXIX. Lego.

1. *Institutionem heredi inducit verbum Lego, adiectum vniuersali bonorum.*
2. *Legatum & non institutio intelligitur, quando verb. Lego adicitur certa quantitas, vel summa.*
3. *Legatum fideicommissum, & ceteras omnes species relictarum comprehendit verbum Lego, in genere sumptum.*
4. *Fideicommissum vniuersale importat verbum Lego, tanquam obliquum adiectum hereditati, sine sit heres institutus, sine non, August. Barbosa de Dictionib.*

¶ Verbum hoc adiectum vniuersitati bonorum inducit heredis institutionem, ut per Menoch. conf. 86. n. 78. Azucud. ad l. t. n. 167. iur. lib. 5. nona Recopil. Ceval. comm. contra comm. q. 114.

¶ Quando verb' adicitur certa quantitas, vel summa, intelligitur legatum, & non institutio, iuxta resoluta per Menoch. de præsump. lib. 4. præsum. 141. num. 14. & per Brunot. 1. Sole in loco commun. lit. P. num. 46.

¶ In genere tamen sumptum amplum retinet significationem, & comprehendit legata, fideicommissa, & ceteras omnes species relictorum, l. fidei. v. l. viderem, 39. §. legauerat. ff. de leg. 3. l. aqua, 19. ff. de test. l. filius, §. si legata, in l. l. 1. ff. de legatis præstand. notat Pichard ad princ. testif. de fideicommiss. hered. n. 5.

¶ Et quod hoc verbum tanquam obliquum adiectum hereditati importet fideicommissum vniuersale, siue alius sit heres institutus, siue non, ex Crass. v. success. §. institutio, q. 13. n. 2. & 3. & §. substitutio, q. 5. n. 23. resolutis Moort. de communi. vltim. volum. c. 9. n. 10.

Dictio CXC. Libere.

1. *Dollares referuntur de vi, & est libitum vni dict. agentis.*
2. *Alium quod qui facere possit sua sponte, & sine alterius li. erit operatur dictio Libere.*
3. *Libere, intelligitur sine impedimento, contradietione, potest. q. 1. autem, vel obliuio.*
4. *Libere aliquid habere, aliud ab omni onere exemptionis dicitur habere.*
5. *Venditionem immobiliam ab omni alia obligatione, ac proinde a pacto redimendi, importat dictio Libere.*
6. *Libere id fieri dicitur, quod quis sine aliqua obligatione sed sua abstinentia voluntate, alio non requisito, facere possit.*
7. *Fieri in quod non est onerosum seruienti, dicitur dictio Libere.*
8. *Libere idem importat, quod non obstante contradietione.*
9. *Electioem, seu consilium alterius qui expellere non debet, dicitur libere facere.*
10. *Libere idem significat quod arbitrio suo.*
11. *Substitutio facta libere, importat integritatem, & sine diminutione.*
12. *Libere operatur ab omni necessitatis obseruantia, & sollemnitate abstractum.*
13. *Facultas alicui concessa de conferenda re aliqua cum dictio Libere, non restringitur ad certam personam.*
14. *Pactum relinquatur usufructuaria libere, habetis plenum usufructum.*
15. *Libertatem totalem dicitur dictio libere.*
16. *Obligationem omnem excludit dictio Libere.*
17. *Libere in venditione operatur respectu translationis domini pro precio soluto.*
18. *Resistit pactum libere, dicitur inventum peritiorum.*
19. *Fideicommissarium ut possit apprehendere rem absque consensu heredis, operatur dictio Libere.*
20. *Potestatem liberam & absolutam, & auli legi suppositam importat dictio Libere.*
21. *Facultas libera si datus, non ex hoc videtur iuris communis subiecta dispositio.*

G G g 2 21 Telleri

num. 5. Alex. conf. 96. col. 2. lib. 6. Apollin. ad Buer. conf. 5. 3. in ver. *libere*. Rolan. à Valle. conf. 4. 1. num. 10. lib. 1. Card. Tufch. d. censur. 506. num. 11. totalitatemque imponat. Menoch. conf. 1. 1. 1. 3. & conf. 653. n. 14.

Idem excludit omnem obligationem, ut in l. non dubio, §. *libere* autem, ff. de capian. & post lim. reuerf. cap. 1. de arbor. lib. 5. cap. 1. de sepul. ord. lib. Valac. consili. 1. 2. num. 8.

In venditione operatur respectu traslationis dominij pretio soluto, vt per Seraphin. decif. 663. num. 5.

Si peratus *libere* restitui, ducunt intentatum peccatorum, quia ista dictio est huius nature, vt per eam illud in tentatum censetur. Menoch. de recuper. posses. in prafat. num. 15. quem refert Cened. d. sing. 5. num. 6.

Operatur, vt eius vitue fidei commissarius possit apprehendere rem absque consensu heredis, vt per Anchar. Regien. §. 40. num. 5. fol. 144. quem citat Cened. d. sing. 5. n. 12.

Et licet *libere* imponit liberum, & absolutam potestatem nulli legi luppotam, secundum Caroc. decif. in cap. 80. num. 18. Socin. conf. 170. n. 8. lib. 2. & Rolan. conf. 42. num. 17. lib. 1. tamen requirit iuris ordinem, iuxta resoluta per Hippol. conf. 49. n. 48. vol. 1. recipitur restrictioem à Iure, secundum determinationem aliarum legum Alex. conf. 80. n. 3. lib. 1. Card. Tufch. consil. 306. n. 14.

Vnde si libera facultas data sit, non ex hoc videtur Iuris communis sublatam dispositio, quia etiam tunc procedere debent iuxta Iuris dispositionem vt per Rebuff. d. verb. *libere* verf. & ad verbum. Menoch. de arbor. lib. 1. q. 7. n. 16. & 37.

Sic etiam, si restitui prohibito libera concedatur testandi facultas, intelligitur Iuris forma seruata, vt in l. si quando, C. de inoff. testam. Vulpell. d. loco, n. 2. Menoch. d. q. 7. n. 39.

Non excludit tamen hæc dictio exceptionem prononientem ex natura actus, & subiecta materia, per Faricq. in praxi crim. p. 1. lib. 1. tit. 3. q. 24. n. 82. Card. Seraphin. decif. 516. n. 4. & decif. 576. num. 4. Cened. d. sing. 5. n. 5.

volent. Sæpe in hunc sensum additur per me, per te per illum, & alia huiusmodi. Tenent. Adolph. Sinasius hanc facere dum per etatem licet.

Nonnunquam pro *etiam* videtur vsurpat. Cic. 1. pro Sex. Licet omnes in me tentores impendantur (subito). Idem post red. in Sen. Licet corpus abesse meam dignitas iam in patrum reueretur. Et tunc implicat casum dubitationis, sicut dictio *etiam*, vt per Natt. in comment. de vsor. §. 15. n. 97. Polyd. Rap. de nocturno tempore §. 78. n. 4.

Verum licet infinito modo iunctum vsurpat per Possam. Cic. 1. Officiis. Licet ora ipsa cetera statutum. Idem 2. de Divinat. Mirari licet quæ sint animaduertia à Medicis herbarum genera. At verò ubi præcedit, negatiua, veluti Non licet, æquipollet impercepto, & necessitatem imponit, vt per Philari. de officio Sacerd. tom. 1. p. 2. lib. 3. cap. 2. dicit. 3. Casti. de lege panalis lib. 1. cap. 5. dicitur. 4. Sanch. in præcepto Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 4. num. 8. prope finem.

Verum licet, de cuius vi, & effectibus multa comolans Rebuff. in comment. ad licet, §. 8. verf. licet, ff. de verbor. signif. pag. 299. & Galignet. ad Statuta Præb. lib. 1. c. 143. in princ. (Hermosill. 42. gl. 4. num. 5. p. 5. p. 5. ubi quod est aduertat.)

Libertatem, & arbitrium denotat, non autem obligationem, & præcisiuam necessitatem, vt in l. item proferre, §. si plures ff. de arbor. l. 1. ff. de interreg. aditum. Notant Menoch. conf. 382. num. 23. Ceual. commun. contra communes §. 75. num. 1. 6. 15. q. 57. num. 61. Et ita est potestatem, non necessitatem. Card. Seraphin. decif. 759. num. 3. Sicut de verbo *licet*, quod tribuit liberam, & absolutam arbitrij potestatem, dicit Menoch. de arbor. lib. 1. q. 7. n. 32.

Non est taxatiuum hæc verbum *Licet*, nec excludit alia, iuxta notam per Seraphin. decif. 513. n. 2.

De clausula *Licet* tibi propria auctoritate, & c. quod intelligatur volente ipso impetrante, & non illo iussu, tradit Socin. sen. conf. 1. 1. 5. sub num. 1. prope finem, verf. sed ad hoc respondet lib. 3. Et sunt dictum in Regien. reservationis fructuum 6. Iunij 1528. coram Gipsa.

Dictio CXCL.

Longè.

Dictio CXCL.

Licet.

1. *Dict* Licet, *apissime* absolute ponitur.
2. *Dict* Licet, pro *etiam* nonnunquam vsurpat.
3. *Infinite* modo iuncta *Dict* Licet, vsurpat per Possam.
4. *Dellert* referuntur de vi & effectibus verbi *Licet* agentes.
5. *Libertatem*, & arbitrium denotat verbum *Licet*, non obligationem, & præcisiuam necessitatem.
6. *Arbitrij liberam*, & absolutam potestatem tribuit verbum *Licet*.
7. *Taxatiuum* non est verbum *Licet*, nec excludit alia.
8. *Clausula* *Licet* tibi propria auctoritate, & c. intelligitur, volente ipso impetrante, & non illo iussu.

Dictio *Licet*, apissime absolute ponitur, & seruit concessioni Cic. Attic. lib. 1. 4. epist. 4. Sed omnia licet concurrunt, Idus Martij consolatur Idem de Amiciis. Quantumvis licet excellas. Idem Attic. lib. 1. epist. 24. Proinde isti facio licet, quos August. Barbara de Dictionib.

1. Longè, proprie idem significat quod Procul.
2. Longè, latèque, assumuntur ad significandam longitudinem, ac latitudinem spatij.
3. Valde, aut Multum, interdum denotat *Dict* Longè.
4. Longè pro Multo sæpe vsurpat, nec raro cum superlatiuo iungitur.

Longè proprie idem significat quod Procul. Cic. lib. 2. epist. Longè absum, audio secus. Idem ad 2. Petri. lib. 3. Isti quàm longè sunt, nescio. Idem Attic. Tu autem abes longè gentium. Idem 4. Petri. Epistates longè mihi obuiam. Idem de Amiciis. Vt nos longè prospicere oporteat futuros casus Reipublicæ.

Longè latèque assumuntur ad significandam longitudinem, ac latitudinem (spatij). Cic. 1. de Natura Deor. Nam Solis candor illustrat est, quàm vltus ignis, quippe qui immenso mundo tam longe, latèque collucet. Idem pro lege Maniliæ: Ita tantum bellum, tam diuturnum, tam longè, latèque dispersum.

Pro Valde, aut Multum interdum vsurpat. Cic. 1. Academ. Totaque res longe ceteris & studiis,

G G g &c

Idem 6. *Ferr.* Qui primò obfistere conarentur malè multrari, clavis, ac faustibos repellunt os.

4 *Male accipere* est male trahere, & referatur tum ad verba, tum ad facta. Cic. 3. *Err.* Male accipit verbis Rabionum. Idem 4. *Err.* Episcopus homines multis verbis male à se acceptos dimisit.

Male audire, & bene audire, ferè ad malam, aut bonam famam pertinent : nam cui male dicitur, is male audit ; cui bene dicitur, is audit bene. Cic. *Attic.* lib. 6. *Qui me idcirco putant bene audire velle, ut ille male audiat.* Idem *g. Theſul.* Surdaster es ut *M. Crassus*, sed aliud molestius, quod male audiebat, etsi, ut mihi videbatur, infortia.

Quandoque vero non importat delegatam iurisdictionem, secundum omnes communiter in capitulis in corrigendis de officio Ordinis, orat. Mart. de clausula p. 1. claus. 1. § 6. n. 1. alia clausula 1. 2. etiam num. 3. in ult. innotat.

Dictio CXCVII.

Maximé.

- 1 *Implicatio, seu comparatio de sui natura est diſt.*
Maximè, & *implicat caſum magis dubitabi-*
lem.
- 2 *Speciem diſtinctam includit diſt.* Maximè.
- 3 *In ſubſta & implicatio eſt diſt.* Maximè, ſicut au-
- 4 *tilis Tanti, & debet tunc augmen- & non mi-*
nui.
- 4 *Implicationem non denotat diſt.* Maximè, poſita poſt
genus ſpeciem includens.
- 5 *Ampliatio, & augmentatio aliquando ſtat diſt.*
Maximè.
- 6 *Statum loquens, vel diſtinctus atque per verba*
expreſſione genus, includit omnem ſpeciem ſub ge-
neris comprehenſam.
- 7 *Ratio additur per diſt.* Maximè, importat quid
licet alia ratione ſubſiſt, iſta tamen expreſſa ſu
potentior.
- 8 *Idematem eſſe in caſu contrarij interdu denotat*
diſt. Maximè.
- 9 *Taxativum Tantum quandoque importat diſt.* Ma-
ximè, ſed improprie, quando ponitur verbi
impertinentiſſimè cauſam finem, ut nume-
ro 10.
- 11 *Diſt.* Maximè, nonnumquam abſolutè.
- 12 *Præſertim, interdum importat diſt.* Maximè.

[illegible]

² Passim in iure accipitur pro *Committente*, ex notariis per Hieronym. Fernandez de Ottero in repet. cap. gratum, de offic. de leg. n. 44.

⁹ Intendū importat idem, quod delegare, ut in ri. ff. de
offic. r. ius, cui mādatur off. iurif. et in l. 2. §. damus. d. do
fuisse iuror. et in l. 2. §. 1. ff. quis. et à quo appellatur.

Hec dictio de fidei propria natura est implicatio-
nis, seu compositionis, & implicitae causae magis
dubitabilem, vel in i pro heres q*ui* quia sciamus, ubi la-
in prin. de acquir. poss. et in l. qui statu. de testam.
testam. et in cap. ad abolendam, de filijs presbyterorum,
et in eum Apheleica, de iis qui sunt a Placatis, tan-
quod glori. verbi apostoli, ad finem illud, quod d*e* Legiti-
mo P*ro*prietate in cap. de testamentis, num. 3, de summa Tri-
nitatis, lat in l. qui p*ar*tur num. 36, unde libellus ibi
Decimus, 10. Albet, in fine diffinito, in verb. Maximo,
Cotinus conf. 69 num. 1. vol. 1. et conf. 329, num. 8. ed.
vol. 4. et conf. 31, n. 23, vol. 1. et conf. 14 num. 1. vol. 3.
Socius 108, confil. 30, num. 4. et num. 1. vol. 1. et confil. 180,
num. 71, vol. 2. Pauli confil. 90, num. 17. et confil. 60,
num. 18. et Confil. 202, num. 1. 7. lib. 5. Alex. confil. 47,
num. 6. lib. 6. Alcias, confil. 3, num. 8. Aym. confil. 7,
num. 9. et 10. Riminal. in princip. de denat. num. 357.
Menoch. de arbit. c*f.* 4. 6. num. 39. et confil. 9, 26.
et confil. 34, num. 8. Mandoli. in glossa fac. nu. 4. et nu. 5. et
verb. p*re*sens, id 93. Arched. lib. 1. num. 33. tit. 19.
lib. 8. nova Recopil. Mandoli. ad subrogat*um*, colligi-
ent, quest. 6. num. 2. Barthol. Perret. ad Extraord.
Ambrosii, de reb. Ecclesie non alienand*a*, pag. 316. num. 3.
Gutier. canonice, lib. 1. cap. 26. num. 6. F*e*. Emtan.
quest. regul. m*i*n*or* 1. quest. 100. art. 2. v*er*b*is*. circa quem
notandum est. Lotter. de re benefic. lib. 2. quest. 6.
n*um*. 17. Cened. p*er* lib. praelic*as* & canonic*as*, quest. 97, 37,
n*um*. 1. Cand. T*ri*schaph*er* Lencini s*en*s*u* 2*m* tit. Di*sc*r*im*ine, 190,
num. 3. et confil. 39, n*um*. 10. Et fuit dictum in Valentin*is*
benefic*is* 9, 1. Aug*ust*ino 9, coram Greg*orio* XV*to* inter c*ir*c*u*-
stanc*ias* impref*er*as, c*f.* 40, num. 3. que repetitur etiam
impres*sa* pe Fatnac*is* diffil. 357, num. 4. p*er* 2*am* r*ec*tor*is*.
Et quod includat etiam speciem ducentium, dicte

Gemin. *confil.* 6. num. 5. *versum* dictio maxime. Card. Tulch. d. *l. de cel.* 309. n. 5.

- Item est inclusiva, & implicativa, sicut dictio Tam. & habet vim augmentandi, & non minuendi, statque comparati. & includendo calum magis dubitabilem, implicatque idem esse in casu contrario licet in illa fortior mihi ratio, vel ratio expressa deficeret, ut in l. 1. §. vel maxime, ff. de cubat. bonorum & in l. si per spem, §. si vel maxime, ff. de ex. h. s. 1. 1. 1. notat Gonat. lib. 2. var. cap. 7. n. 6. Hym. d. *confil.* 217. num. 9. & 10. Octavian. Vulpell. de *prap.* & *auerb.* signis sub dict. *adegu.* vs. ff. de axione, pag. 58. Gortier d. *ap.* 20. num. 5. Flamin. de *resignat.* d. 1. §. 13. am. 3. & lib. 2. §. 2. am. 11. Card. Tulch. d. *l. de cel.* 190. num. 5. & *conclus.* 309. num. 10. ubi citat Alexand. *confil.* 111. num. 1. lib. 1. & *confil.* 47. num. 5. in fine, & num. 6. lib. 7. Cened. d. *pong.* 31. am. 2. ubi num. 3. ait, quod ponitur comparatiue, idem implicans in casu connoti.

- Postea tamen post genus, speciem includens non denotat implicationem. *auerb.* habita. C. ne filius pro pare Abb. *cap. de heredit.* n. 3. de *conuers.* conuener. Sord. *confil.* 30. n. 24.

- Aliquando haec dictio fiat ampliatiue, & augmentatiue, ut per Vulpell. citato loco, Lodou. Rodolph. *in l. 1. art. 1. de officio a Principe potestate lib. 2. v. n. 4. §. 10. num. 13.* Rot. *decis.* 129. n. 3. p. 2. in *postum.* Farin. *lib. 1. cap. 1. recen.* Et videri statum loquens, vel disponens aliquid per verba experimentia genus, includit omnes species sub genere comprehensas, etiam quando enumeratio aliquarum specierum fuit facta, modo fuerit facta cum hac dict. Maxime, quae ampliatur Ita Gemin. *confil.* 6. n. 3. & 4. Alexand. *confil.* 133. incip. *Ubi processu*, col. 2. in fine, *versum* nec enim, lib. 1. quae refert Card. Tulch. d. *l. de cel.* 309. num. 1. ubi num. 2. cum *segg.* post Bart. in *Extrauag.* ad *reprimend.* in *versum* maxime, subdit, quod quando genus praecedat, & sequitur speciem per dictionem Maxime, adiecta importat rationem magis vigentem in specie, quae erat inclusa, & nihilominus exprimitur cum dictione Maxime, Adiectae quod si addatur ratio per dictionem Maxime, importatur quod licet aliae rationes subsint, ista tamen expressa sit potentior, seu potentissima, & alias etiam causas comprehendentes. Quam expressam tradunt Vant. de *vulsi.* *lib. 1. in defuncti processu*, sub num. 123. *versum* in *super.* Anton. Monach. *Sancien.* *decis.* 28. num. 45.

- Interdum denotat identitatem esse in casu connotio, ut per Ang. de passio in *trati.* *factis* §. 9. num. 16. Card. in *l. tem.* *uolui*, in *3. notat de reuoc.* Callid. *decis.* 4. num. 8. de *capess.* *prabenda.* Mandol. in *reg.* 9. *ca. rector* §. 4. n. 1. Hieron. Fernandez. in *reper.* *cap. grauenda esse deleg.* n. 37.

- Quandoque ponitur pro taxatiua Tamini, licet imp. optit. gloss. *verb.* maxime, in *cap. cum coningat*, d. 1. *cap. 1. n. 1.* Addit ad Panosin. in *cap. de m. m. m.*, de *summa.* Trinit. Alexand. *confil.* 116. incip. *Adm.* *num.* *si* §. 16. *versum* nec enim *abstordum* lib. 1. Colim. in *perquis.* *quasi* *ex* *prae* §. 3. *quod* *idem*, *verb.* maxime Mandol. in *gliss.* *factis* §. 5. *not* *quis*, in *verb.* *prae* *num.* *sel.* 94. Menoch. *de* *prae* *num.* *lib. 1. prae* *num.* 100. n. 12. Azed. *in* *37. d. 1.* §. 9. lib. 3. *notae* *Recep.* Pert. Enriq. *trispap.* 2. *sub* *haec* *dict.* Cened. *ad* *fin.* 38. n. 4. Hieron. Fernandez. in *reper.* *cap. 1. de* *cap.* *num.* 137. Card. Tulch. d. *tracel.* 99. n. 6.

- Intelligit, quando ponitur verbis importantiibus causam finalem, quia tunc fiat taxatiua. Alex. *confil.* 77. incip. *Ubi* *num.* 23. *versum* *nec* *abst.* *lib. 3. gloss.* *verb.* *in* *cl.* *num.* *in* *cap.* *ad* *abst.* *de* *fin.* P. *cyber.*

Couat. *cap. 7.* num. 1. Menoch. *de* *prae* *num.* *lib. 6. prae* *num.* 50. num. 12. Card. Tulch. d. *concl.* 309. n. 7. Sanchez de *marite.* lib. 6. *diff.* 14. n. 21.

Nonnunquam abundat, l. *ole.* *c.* *prae* *num.* C. de *9. sepm.* *l. et* *quis*, *de* *resign.* *uend.* *l. in* *l. qui* *in* *pari.* *col. 10.* C. *unde* *liberi.* Mandol. *de* *verb.* *prae* *num.* *in* *reg.* 29. *Concl.* 9. n. 5. Cened. *ad* *fin.* 37. n. 5.

Importat etiam idem quod dictio *Præferim*, ut per Cald. *confil.* 148. alius 3. *de* *verb.* *signis.* Gemin. *confil.* 16. n. 4. in *fine.* Mandol. *super* *regul.* *de* *subrogand.* *ediligent.* *cap. 6.* num. 2. Card. Tulch. d. *concl.* 309. num. 9.

DICTIONE CXCIII.

Meus, Mea, Meum.

1. Possessum est praenomen Meus, demonstrans tempus praeteritum.
2. Dictionem restringit ad tempus praesens, & bona praesentia praenomen Meus.
3. Legatus indefinitus quando adicitur praenomen Meum, tunc illud praenomen tempus praesens demonstrat ac prouide testator censetur legare illud quod habebat tempore testamenti.
4. Declaratur l. vlt. §. 1. ff. de leg. 1. nomen §. 1. ff. de legat. 3. l. a. ueluti §. 1. & 2. l. vlt. in fine ff. de liber. legat.
5. Denotat omnium bonorum meorum ualida ff. quia sub ea solum intelliguntur praesentia, & non ueniunt postea acquisita.
6. Praenomen Meum, in uariis aliis dispositione appositum, non restringit uoluntate dispositum.
7. Denotat decessum praenomen Meum.
8. Meum & Tuum proprie id dicitur, cuius dominium irrevocabile est.
9. Conditionem, vel demonstratiuam quando faciat praenomen Meum, remittit.

PRONOME . hoc est possessum demonstrans t tempus praeteritum, ut per Corn. *confil.* 104. num. 4. vlt. Vulpell. *prap.* & *auerb.* *signis.* sub dict. *Meu.* *vers.* *Meu.* *pag.* 59. Menoch. *confil.* 106. n. 184. *con* *segg.* Stephan. Gratian. *dis.* *pr.* *forens.* *cap.* 9. num. 4. & *cap.* 10. n. 18. *con* *segg.*

Restringit dispositionem ad tempus praesens, & bona praesentia, ut in l. si ita legatum, §. ubi Bart. ff. de auro, & argenteo legat. Menoch. *de* *prae* *num.* lib. 4. *prae* *num.* 127. in *fine* & *confil.* 106. n. 17. *con* *segg.* n. 187. & n. 191. & *confil.* 349. n. 21. Sord. *decis.* 133. n. 1. & 2. in *fine.* C. de *comm.* *causa* *num.* 6. 617. n. 54. & 9. 900. n. 64. me citato. Monet. *de* *comm.* *uolunt.* *cap.* 1. n. 19. *in* *fine.*

Vnde quando legator indefinito adicitur hoc praenomen Meum, ueluti, *aurum* *meum*, *uestes* *meae*, & similia, tunc illud praenomen tempus praesens demonstrat, ac prouide testator censetur legare aurum, seu uestes quas habebat tempore testamenti, non postea quae sint, ut in l. si ita, §. si de auro, & argenteo legat. notat gloss. *ubi* *in* *l. si ita* *elect.* §. vlt. ff. de legat. 1. quam ibi sequitur Bart. Paul. Socin. & alij, quorum meminit Couat. *prae* *num.* *lib. 2. num.* 1. *versum* *quom.* *num.* *in* *lib.* Menoch. *de* *prae* *num.* 127. n. 18. *con* *segg.* d. *con* *segg.* 106. n. 191. & num. 167. Ioan. Garc. *de* *re* *quor.* *cap.* 22. n. 19. 3. Pert. Pecha. *de* *de* *testam.* *con* *segg.* *lib.* 4. *cap.* 19. num. 3. Quod autem huiusmodi legatum licet hoc praenomen additum non sit, sed simpliciter testator legat uestes, aurum, & similia, debet intelligi solum de praesentibus quae habebat tempore

Itera verò significat idem, quod *Nunc, vel Alii*, iterum. Cic. *de natura Deor.* Coeta modò hoc, modò illud. Et ibidem lib. 1. Modò his, modò illis puribus. Interdum pro *Tantummodo*, vel *Dummodo* vsurpatur. Cic. in *Urat.* Huiusmodi quale sic inspicimus. Et ita accipitur in *l. fin. c. de off. magist. milie fructus in prin.* & ibi gloss. *de rei vendit.* Nonnunquam ponitur pro *Aliquando*, vt in *l. si quisque, & ibi gloss. l. si quis cum eo.*

DICTIO CCII.

Moncat.

Verbum hoc inducit consilium, & non preceptum, vt per Gouet. *de monic. lib. 1. cap. 7. n. 17. & cap. 30. n. 3. ad finem.* Cened. *ad Decretal. c. celsi. 14. num. 1.* Philarch. *de off. Secord. com. 3. p. 2. lib. 1. cap. 2. dist. 3. Alex. 3. fin. moral. p. 1. lib. 3. cap. 6. q. 1. Valg. t. 2. q. 69. art. 4. dist. 158. car. 1. m. 13.* Sotus in *Clavi Regis, lib. 1. n. 7. num. 28.* Sanch. in *praecepta Decalogi, com. 2. lib. 6. cap. 4. n. 40.*

Si dicatur, *Ad moncat, & induc*, non importat precationem, & peninde non datur potestas compellendi, ex additis per Cels. Vgon. in *trall. clausul. pag. 493. col. 1.*

DICTIO CCIII.

Mox.

1. *Debetur referantur de vi, & effectibus huius dictionis agentis.*
2. *Interualum modicum denotat distio Mox, & ponitur pro Statim, Incontinenti, Citò.*
3. *Temporis interualum aliquando denotat distio Mox, & expansione pro Postea.*
4. *Arbitrium est iudici iuxta subiectam materiam, quod tempus in eo per distio Mox.*
5. *Mox accipitur pro, Quamprimum id fieri poterit.*
6. *Mox, pro spatio triui diurni.*
7. *Mox pro triui.*
8. *Mox, pro spatio triui mensium.*
9. *Mox, id est, anno sequenti.*
10. *Mox, triuicium non semel denotat.*
11. *Summarie, & sine figura induit Mox interdum importat.*
12. *Appellatio per distionem Mox, non prohibetur.*
13. *Pannum censeri drogatum ipso iure facit distio Mox, iuxta verbo futurum tempore.*
14. *Modò, Nunc, & Mox, in quo differant.*

De vi, & effectibus huius dictionis, vide Via. *com. 2. compend. spin. lib. 9. tit. 3. n. 146. gloss. verb. mox, in cap. fin. quatuor, 10. q. 2. gloss. l. etiam verb. mox, in cap. fin. praeiur. de elect. lib. 1. fin. l. fin. n. 4. & seq. glossa marino. Tunc in l. si unquam, verb. & postea, n. 2. l. non seq. C. de reuocand. dona. Colm. in *pragmat. sanct. de de. v. acq. lib. 1. n. 1. in vers. 1. contra in memorat. l. verb. mox, Bermond. in tit. de public. concub. 2. in b. mox. Vulpell. de prop. & adverb. signif. sub hac dist. pag. 6. Carbo de legib. lib. 3. dist. 16. vers. sexta regula. Mantz. de distionibus, quod. p. 3. q. 7. n. 47. Cened. *pro iur. pract. & canon. quod. sing. 61.* Turfellin. in *libello de particulis Latine orationis, cap. 97. Gay. de distionibus, dist. 126.***

Dictio hac de sui propria natura denotat modi-

cum interualum, & ponitur pro *Statim, Incontinenti, Citò, gloss. in l. momentanea, C. de vi lib. 1. verb. Mox, in arch. de incest. sup. in princip. l. fin. in l. obsequer. v. n. 10. de adop. 7. in d. l. fin. l. fin. n. 4. Colm. in d. vers. mox, fol. 78. col. 2. vbi ait, qui d. ista dictio verificatur in modico tempore, lectand. quid arbitrabatur bonis iudex, habito respectu ad ipsa circumstantias. Vulpell. de loca, *fluvim in princip. Auendana. de excep. mand. p. 1. cap. 15. num. 1.* Eicobat. *de ratiōe. cap. 33. num. 24. Cened. d. sing. 61. num. 1.**

Aliquando tamen denotat interualum temporis, & exponitur pro *Postea* vt in *l. vbi gloss. verb. Mox, & Dec. num. 18. q. de rebus credit. & in l. de acie, & ex causis, l. in interreg. all. notant Tiraq. d. verb. & postea, num. 1. Alex. *conf. 115. incip. in causis inquis. v. n. lib. 1. l. fin. l. fin. n. 3.* Bermond. in d. verb. Mox, num. 2. Redoussin *com. 2. l. celsum, 14. vers. sed v. ad rem, fluv. v. b. signif. pag. 100. vbi ait, quod diffinitio boni modi duae dictiones quando hac nostra sine interuallo accipitur. Card. Tulich *pract. com. 2. lib. D. com. 3011.* Pichard. in *trall. de mora, n. 188. Cened. d. sing. 61. n. 2.***

Vnde arbitrarium est iudici iuxta subiectam materiam, quod tempus imponit hac dictio *Mox*, vt obliuatur *Prat. de off. 1. p. n. 2. lib. 1. in correll.* Accipitur namque pro *Quamprimum id fieri poterit*, vt notant Poebotes in *l. merces, C. de amittit. tuer. Vulpell. citat loco, num. 1. & exp. accipitur Paul. Montan. in *trall. de tuel. & curis, cap. 32. n. 10.**

Aliquando sumitur pro spatio decem dierum, vt *6 in l. ad peremptoriam, in finem, l. si q. de iudiciis, & in l. p. emissi fide confis. pecun. Sylo. *conf. 27. num. 1. 2.* Vulpell. *citat loco, num. 2.* Via. d. num. 346. in fine, Cened. *d. sing. 61. n. 3.**

Interdum pro *Triui* accipitur, vt in *l. cum specia. 7. l. 6. de iudiciis, & notat Vulpell. citat loco.*

Nonnunquam pro curricula. seu spatio duorum mensium exponitur, vt in *La Dina Pio, §. 1. ff. de re iudic.*

Quandocumque interpretatur, id est, anno sequenti, vt in *l. si d. & p. qui, §. si operis, iuncta gloss. verb. Mox, & de usufructu.*

Denique non semel denotat *Triuicium*, vt per gloss. 10. verb. *Mox, in d. cap. quia propter de elect. Alex. in l. 1. §. qui praesent. n. 8. ff. de verb. signif.*

Sumitur etiam pro *Summarie, & sine figura iudicis*, vt per gloss. 1. *momentanea, C. de vi, Auendana. d. cap. 16. num. 2. Colm. in d. vers. Mox, fol. 178. col. 2. Cened. d. sing. 61. n. 4. in prin.*

Appellatio per hanc dictionem non prohibetur, vt tradit Steph. Grat. *discept. fore. cap. 41. n. 12.*

Iuncta verò futuri temporis facit pannam certi irrogatam ipso iure, gloss. verb. *imminere, & ibi Bart. num. 7. & 10. in arch. de incestu. sup. Tiraq. in l. si unquam, verb. reuocatur, num. 90. & 91. de reuoc. dona. Bermond. in d. verb. Mox, num. 1. fol. 181. Cassian. in *consuetud. Burgund. verb. 1. §. 1. in verb. dist. confis. que n. 2. fol. 168. Corn. *conf. 126. n. 4. vol. 1.* Benier. *rend. dec. 37. num. 7.* Corta. *d. vera. Mox, in fin. pag. 5. 2.* Berrazol. in *repet. lib. qui maior. C. de transact. num. 635.* Sayto in *Clavi Regis, lib. 3. cap. 8. num. 27.* Card. Tulich. *verb. primatio. canel. 71. n. 20. Salas de legib. quod. dist. 14. dist. 11. foli 9. num. 78. Mantz. de distionibus, quod. part. 3. quod. 7. num. 36. & 37. Fatio. *fragm. crim. p. 2. v. b. l. 1. n. 131.****

Illud aduertere oportet, quod secundum Grammaticos dictiones *Modò, Nunc, & Mox*, differunt, quia tunc de tempore praesenti dicunt, modò de eo quod aliquando ante antecessit, *mox* de eo quod paulo

panlo pōst ſequitur. Cic. 1. de Orat. Verū illa mox, nuoc de ipſa exercitatio quid ſentias quærimus. Id. de Divin. Diſcedo paoli per ſe ſonnus id quæ mox ſecuritat. Id. Antic. Iuſſique mihi huntari mox ſe venturum.

Dictio CCIV.

Multi.

- 1 Verificam hæc dictio in duobus, vel tribus & ultra, ut in l. 1. §. hoc reſcriptum, & ibi Bart. ff. ad SC. Syllan. §. ſin. Inſtit. de iure perſonarum. Gloſſ. verb. per multos, in cap. ad noſtram, de rebuſ Eccleſiarum alien. Dec. conf. 439. num. 18. Item 4. Nat. conf. 649. num. 12. Item 4. Rol. 2. Valle conf. 54. nota. 1. & ſig. lib. 1. Hooded. conf. 102. num. 71. vol. 1. Menoch. conf. 511. n. 12. Pet. Henſiq. reſp. apuſ. 2. num. 61. in ſin. Interſig. Sicilia decif. 44. num. 18. Mat. Antoo. ver. reſol. lib. 1. reſol. 109. num. 36. & 37.

Dictio CCV.

Nam.

- 1 Regulariter per quia ponitur. Bart. in l. demonſtratio, §. quod antea, ff. de condit. & demonſtr. l. ſu. ff. de doli mali a. except. Et denique cocontinuationem, l. cum Imperator, §. de legat. 1. l. cum & ipſum, ff. de inſtit. & iure l. nam ita dicitur, ff. de adoptio. l. 2. C. rerum amor. tradit Albeſic. in ſu. diſt. ion. verb. Nam.
- 2 Apud Grammaticos intendum anteoccupationi ſervit. Cic. Phil. 8. Nam quod me tecum iracundæ agere diſſili ſolent, non eſt ita, vehementer me agere fatore, in cond. id. 1. de Inuent. Nam Hermagoras quidem nec quid dicas attendere, nec quid pollicetur intelligere videtur. Nonnunquam in enumeratione poſtremum locum obtinet, ut ſubſcriptum quod requieſcere poſſet auditor. Cic. ad Qu. Fr. lib. 1. apuſ. Nam quid ego de Cicerone dicam. Id. lib. 1. 4. apuſ. 1. Nam quid ego de Cicerone dicam.

Dictio CCVI.

Namque.

Ponitur per Certe, ut in §. hoc aut. Inſtit. de antio. ritate. et. & in §. conſtituitur, Inſtit. de uſuſu. notat Vulpell. de adverb. & præpoſ. ſig. ſub hoc dict. pag. 41.

Dictio CCVII.

Nec.

1. Modum facit dictio Nec, quando accipitur pro Ut non.
2. Nec cum prohibentia eſt, conſuetudinis & imperatius modo aduſus ſolet.
3. Ne multa, Ne multis, ſunt breuitatis nota in narratione.
4. Ne dicam, iuramentum.
5. Ne dicam, eſt correſpoſ adtequam dicatur.
6. Nedum plerumque ſubſtituitur, & ſervit parti deterreri.
7. Ne quidam uſurpatur pro, Nec quidem.

Accipitur per Ut non, ut in l. ſu. C. ubi, & apud quos in integr. reſtit. & in cap. ſine de par. & remiſſ. & in cap. ne captanda, de conceſſ. prebend. lib. 6. & tunc facit medium, gloſſ. in l. cum pater, §. Tuſio ſuſcepit, ff. de legat. 1. Bart. in l. qui abſenti, §. 1. num. 1. ff. de acquir. poſſeſſ. Cern. conſil. 287. num. 4. vol. 4. Vulpell. de præpoſ. & adverb. ſig. ſub diſt. namque, verſus pag. 61. Galgancet. de condit. & demonſtr. l. 2. cap. 5. §. 3. num. 1. vbi num. 1. ſubdit, quod ſi exponatur per ut, facit conditionem, ut in l. cum tale, §. Tuſio. vbi Bart. num. 1. verſ. ſubdiſtingui, ff. de condit. & demonſtr. [Et ſtat demonſtratiue, & relatiue. Pe. reſp. conf. 1. n. 12. vol. 5.]

Apud Grammaticos Ne, cum prohibentis eſt, conjunctionis, & imperatius modo aduſus ſolet. Cic. 2. de legat. Ne cogito, quia ſtipem præter Idææ matris ſumulos ſoluit. Id. Ne me moneatis, meminī ego officium meum.

Ne multa, Ne multis, ſunt breuitatis nota in narrationibus. Cic. pro Cluent. Ne multa, requiritur ad coſentibus, inuenitur etiam ſeruaſa ad Scratenum perueniſſe. Idem ibidem: Ne multis, Diogenes emicat.

Ne viuam, iurantis Cic. lib. 9. epuſ. Sed ne viuam, ſi tibi concedo. Idem Antic. lib. 4. Quid poteris, inquit, pro his dicere? ne viuam, ſi ſcio.

Ne dicam, eſt correſpoſ, antequam dicatur. Cic. 5. lib. 1. de natura Deor. In tam leues, ne dicam inepas ſententias incidit. Idem lib. 1. 1. epuſ. ad. Tu tibi fac ut perſuadeas, non eſſe me tam imbecillo aſimo, ne dicam inhumano, ut, &c.

Nedum plerumque ſubſtituitur, & ſervit parti deterreri. Cic. pro Cluent. Optimis temporibus non poterunt, &c. eodem hiſte temporibus, &c. Idem Antic. lib. 4. Quæ tantum habet myſterium, ut etiam ne libris quidem committamus, nedum culibet. Idem pro Plaut. Ego verò ne in immortalitate quidem accipiendam putarem, nedum emoi. Cum perniciē Reipublicæ.

Ne quidam uſurpatur pro, Nec quidem, cum negando aliquid augemus. Cic. Antic. lib. 1. Si tu iudicabis, ne ad Catonem quidem provocabo. Idem 1. de natura Deor. Ne ſando quidem auditum eſt. Idem pro Deimar. Detioras nunquam ſuccumbet inimicis, ne fortunæ quidem.

Dictio CCVIII.

Nec.

- 1 Continuatina conſtem materia eſt de natura dictio Nec, & ſtat declaratiue ad præcedentia.
- 2 Implicatina caſus conerary ad expreſſum eſt dictio Nec.
- 3 Negatiua eſt dictio Nec.
- 4 Nec ſape uſurpatur pro Non.
- 5 Nec pro Neque ponitur.

De natura huius dictionis eſt continuatæ enim materiam, & ſtat declaratiue ad præcedentia. Nec quidquam, ff. de offe. Proconſ. ſi qui ſtipem ſuerit decem, ff. de verb. ſig. Bart. per text. ibi in l. 1. ff. de ſilut. in verſus cogitur. Id. in l. ſi unus, in princip. num. 9. ff. de pallu. Parit. conſil. 111. num. 35. vol. 1. vbi ait, quod natura huius dictionis eſt continuatæ ad proxima. Socin. conſil. 10. num. 5. vol. 3. Roland. 2. Valle conf. 80. n. 56. em. 3. Ruin. conf. 119. num. 2. vol. 4. Honded. conf. 14. n. 81. vol. 1. Vulpell. de præpoſ. & adverb. ſig. ſub dict. namque, verſus pag. 61. Bon. ad Nau. ubi præſcripti gloſſ. 16. n. 6. C. nec poſt

post lib. *præf. & canon. quæst. sing. 63. n. 4.* Signo-
sol. *conf. 108 incip. Fallum, num. 3. vers. præterea, vbi*
ait, quod repetita sententia præcedentia in sequen-
tibus per dictionem *Nec* copulatis. Angel. Aret.
conf. 39, incip. Pro decis. num. 7. vbi ait, quod natura
huius dictionis est iungere, seu continere, & ne-
gare. Card. Tufch. *præf. & concl. sum. 2. lib. D. concl. 112.*
num. 1. *com. segg.*

Implicativa est hæc dicitio casus contrarij ad ex-
pressum, vt in *1. milites in, §. mulier. ff. de militari po-*
stem & in *1. sacra loca, §. penult. iuncta gloss. ibi, ff. de*
verborum diff. & in L. nec in, §. de capinus, & in L. nec
plui, C. de emancip. liberor. C. ap. in l. s. p. num. 31.
ad finem, ff. de verborum sign. Bart. in l. si finis, §. si de
verborum sign. num. 1. ff. de publican. Paris. conf. 36,
num. 9. vol. 1. Vulpell. citat loco. Menoch. conf. 541.
num. 1. Gutier. præf. lib. 3. q. 19. num. 10. Cened.
d. sing. 61. n. 1.

Negativa est hæc dicitio, & habet annexam copu-
lulam *Nec*, per Bart. in *l. s. p. num. 3. vers. quare de dictione*
Nec, vbi C. ap. num. 11. ad finem, & num. 28. ff. de
verborum sign. l. si quis in stipulatur, 119 num. 6.
ff. de verborum oblig. Syll. conf. 61, num. 17. Paris. conf. 111.
num. 25. vol. 1. Bald. conf. 497. num. 2. vol. 5. Socin.
conf. 10 num. 6. vol. 3. Azed. l. 10. n. 40. ait. 1. lib. 4.
nona Recopil. Bon. d. gloss. 16. n. 6. Card. Tufch. d. con-
cl. 112. n. 3. Cened. d. sing. 61. n. 2.

Nec *sape* vbi parat pro *Nec* *Cic. pro Quin. Quo*
mortuo nec ita moito post in Galliam profectus est.
Idem lib. 1. *de natura Deor. Nec* opinatum patrioci-
pium à vobis esse susceptum. Et de *Amicis. Nec*
enim melior vis fuit Africano quisquam, nec clarior.

Ponitur etiam hæc dicitio pro *Negat*, vt in *l. nec*
de publicis iudiciis, & post Paris. conf. 36. n. 3. vol. 1.
re soluit Bon. d. gloss. 16. num. 6. quos testat Cened.
d. sing. 61. num. 3. Cic. lib. 15. epist. 3. Nec opibus satis
fieri, nec voluntas sunt. Idem lib. 3. *epist. 5. Nec*
enim obscuris personis, nec parvis in causis res
agitur.

DICTIO CCIX.

Necnon.

Qualitates omnes præcedentes reperit dicitio *Nec-*
non, & resoluitur in copulativam.

Resoluitur hæc dicitio in copulativam Et, repe-
tisque omnes qualitates præcedentes gloss. verb.
necnon, in Clem. 1. de offe. deleg. quam approbauit
Rota decis. 791. num. 1. p. 1. diuers. Socin. l. co. conf. 10.
num. 4. lib. 3. Bart. in l. s. p. §. Cais. ff. de fide instrum.
C. de l. Graff. decis. 132. n. 5. de reb. Eccles. non alien.
Neuzan. conf. 72. num. 14. Flaminio. de res. lib. 3. q. 6.
num. 32. Goozal. ad reg. 8. C. cancellor. gloss. 1. num. 3. &
gloss. 1. §. 7. num. 78. vbi subdit, quod repetit omnes
qualitates præcedentes. Menoch. conf. 1. §. 9. num. 10.
Stephan. Gentian. discip. forens. cap. 70. num. 3. &
cap. 147. num. 18. Et fuit dictum in Inter. v. v. en. conf. 1.
Pedilicis, 11. February 1601. coram Renerendissimo
Patriarcha Domino Crescenzio C. A. Clerico, impressa
per Farnac. decis. 41. sub num. 13. p. 1. recent. & in Leo-
dicer. domus class. rub. 23. Martij 1615. coram Car-
dinali Causario, impressa per Farnac. decis. 648. n. 1.
p. 1. recent. Rot. apud Paul. de Robens. decis. 17. n. 7.
num. 2. diuers. vbi quod resoluitur in copulam, &
repetit omnes qualitates præcedentes, & decis. 156.
num. 19. apud eundem. num. 3. diuers. alias pari 7.
recent.]

DICTIO CCX.

Nemo.

1. *Posuerat salu negatua est dicitio Nemo.*
2. *Exclusioem omnimodam importat dicitio Nemo.*

Et vniuersalis negatiua vt post Abb. *conf. 1. in-*
cip. Nemo in fine lib. 2. tradit Card. Tufch. præf. &
concl. sum. 2. lib. D. 3. concl. 116. num. 1. Et importat
simolmodum exclusionem. Abb. in cap. grane, num. 3.
de offe. Ordin. Marc. Anton. var. res. lib. 2. res. lib.
cap. 4. vers. ponderabatur. Cic. 3. Tuscul. Adhuc
ueminem nomi Poetam, qui sibi non optimus vide-
retur. Idem lib. 10. epist. 6. Quorum nemo Consu-
laris habitus, nisi qui animo extitit in Rempublic-
am consulat. Idem de Amicis. Nocere tamen
non potest, nisi ei qui eam recipit, eaque delecta-
tur. Idem lib. 1. epist. 5. Amicum ex Consulibus ne-
mini nemo tibi esse video, præter Hortentium.

DICTIO CCXI.

Nempe.

1. *Nempe pro Certe, an Scilicet, accipitur.*
2. *Nempe pro Nonne, & tunc inter-*
rogat.
3. *Interrogationis notamque subicitur dicitio*
Nempe.

Pro *Certe*, not Scilicet hæc dicitio accipitur, vt in
l. sed & si inter me, ff. de feru. verb. ac. præf. &
Cic. in Brut. Nempe cum dicitur qui, &c. Idem t. *Philip-*
pic. Seg. effugi insidias, oempe in conspectu An-
tonij veniendum est. Idem pro Roscio. Opinor esse
in lege, quam ad diem proscriptiones, venditiones-
que hant, nimirum ad Kalendas Iunias.

Interdum interrogat, neque vsurpat vt pro *Non-*
ne. Plaut. Atrach. Nempe, ribet. Cic. 5. *Tuscul.*
Nempe, negas ad beatam vitam satis esse vitæuere?

Notumque interrogati subicitur. Cic. 10. 3
Philippe. Legionem adducis à Bruto, quas nempe
est, quas ille ad Antonij scelere abiegit. Idem pro
Milone. In qua tandem vire hæc homines stultissi-
mi disputant nempe in ea, que, &c. Idem 7. Verr.
Atque tempore futurum est nempe cum, &c.

DICTIO CCXII.

Nequaquam.

1. *Nequaquam importat idem quod Nullo pacto,*
Nullo ex parte. Nullo casu.
2. *Nequaquam vehemensius negat, quam alie ne-*
gatiue.

Importat idem quod *Nullo casu, nullo pacto, nullo*
ex parte, vt in l. etiam si qui obtulerit, ff. de pignori
hereditatis, & in l. si quis, §. si quis cum in falso, ff. de
actionibus. et p. Et verba illa, Nullo pacto, idem im-
portant quod Nullo ratione, vt per text. in l. p. p. p.
2. vbi gloss. signat in fraudi crederetur, tradit Alber-
tus in suo Dilectuario, verb. nullo pacto, ac proinde trahit-
tur ad non (specificata Roland. conf. 1. num. 21. lib. 4.
Titoz in l. si inquam, verb. omnia, num. 14. C. de reor.
deor. Et idem hæc dicitio vehemensius negat, quædam
alio

conf. 32. n. 3. lib. 1. Alex. conf. 327. incip. Ponderatio. n. 1. vers. ostendit lib. 6. [Natona 1. 3. gloss. 2. n. 1. tit. 2. lib. 7. nota recip.]

9 Limita quod licet hæc dictio de sui natura inducat exceptionem, tamen aliquando importat dictionem 5, ad evitandum ab eodem Nonnunquam verò exponitur pro *Quamvis*, quia menti debent delinque verba Alex. conf. 64. n. 4. lib. 4. Cud. Tulch. d. conclus. 1. 2. g. 10.

10 Interdum est conditionalis hæc dictio, maxime relata ad futurum tempus, ut in *quibus diebus*, §. quidam Titio sic te cond. & *demorstr.* & in l. 1. §. idem scribitur de pign. lib. nec debere absolui, nisi restituat, & in l. in testamento, ubi, & nisi heredes heredes magna pecunia mulctarentur, §. de cond. Roland. conf. 49. n. 14. tom. 10. Grat. conf. 48. num. 6. & conf. 34. num. 1. 3. & conf. 13. num. 7. lib. 2. Socin. iun. conf. 49. num. 1. 3. vol. 2. & conf. 134. num. 16. vol. 3. Callan. ubi supra num. 1. fol. 18. Vulpellat. loco, vers. & quod pag. 65. Anton. Monach. Luc. conf. decis. 67. num. 31. ubi ait, hæc dictionem non solum facere orationem conditionalem, sed in seipsa conditionem præcedenti conditioni contrariam. Franc. Molin. d. comparatione 10. num. 15. Cened. d. sing. 23. n. 3. Et fuit dictum in *Treueri laci Capitulari* 10. Martij 1606. coram Illustrissimo Patriarcha Monacensi, impressa per Farin. decis. 161. num. 7. p. 2. recent. Vnde Rip. lib. 1. respos. 2. n. 14. ait, quod hæc dictio addita verbo præteritis temporis in contractibus, non facit actum conditionalem, sed telohendum in euentum cōditionis, nisi in contractis sint apposta alia verba suspensiva. [Vide Galganet. de condit. p. 2. c. 1. q. 3. ita distinguentem, ut si apponatur verbis præteritis, sine præteritis temporis, tunc faciat resolutionem conditionalem; licet dispositio sit pura: sin verbis futuris, tunc faciat conditionem tam in contractibus quam in vltimis voluntatibus; sed hoc in vltimis tantum voluntatibus concedit.] Inrig. de subf. erit. 3. q. 2. 8. num. 2. 1. quem refert Franc. de Bary de success. testat. & ab intestat. lib. 17. tit. 2. n. 1. in fine. Sed quod in sententiis facit conditionem (supra- scribam tenent Decius in cap. præteritis, 2. in princip. de appell. Bald. in d. quibus diebus, §. quidam Titio, vers. quare, quidam sententia ubi Socin. n. 9. vers. & prædictis, §. de cond. & demorstr. Mandos. in tract. de monit. q. 31. n. 1. in prin.

10 Nonnunquam hæc dictio importat formam, & idem quod *Non* significat, ut per Olac. decis. 174. num. 1. Grat. conf. 11. vol. 1. Cened. d. sing. 23. num. 6. Mst. Anton. var. resolut. lib. 1. resolut. vlt. cas. 31. vers. pro & pisco, in fine.

11 Est limitativa hæc dictio, iuxta notata per Flamin. de respos. lib. 5. q. 6. n. 18.

De sui natura est modificatoria, & exclusiva, ut per Menoch. conf. 3. n. 16.

12 Habet vim taxatiuam, ut in *l. consilia*, C. de testam. eradunt *Cousa de sponsal. cap. 4. p. 1. §. 1. num. 8. Mar. Anton. d. cas. 1. vers. pro Episcopo*.

13 Ponit exceptionem à regula, ut per Dec. in l. 1. §. 3. n. 7. §. de officio eius, Steph. Gratian. discip. forens. cap. 9. num. 16.

14 Aquispollet quandoque dictio *Non* fecit, ut per Sudica. f. 2. n. 19.

15 Hæc dictio, ut Grammatici aiunt, bonarumque litterarum Auctores, composita est à duobus dictionibus *Sic* & *Non*. Inducit autem pete in sententia principis, in subiundum aliquando, Valla asserere lib. 2. & *regulæ* num. Vnde & Cic. (apud sic accipit 4. l. r. Nisi) (inque) restituerent statuas, vehementer minabatur. Terent. in *Heauton*. Nam nisi me animus Angeli. *Barbosa de ditionib.*

fallit, hi sunt germani duo, Plauti quoque loco altero idipsum inuivuit. Nisi animus fallit, hic profectio est annulus quem ego suspicor. Cic. pro *Cluen*. Nomen iudicum amittimus, nisi ex his ipsis causis indicabimus.

Interdum pro *Præter* usurpatur. Cic. de *Amicitia*, 17. Negat enim quemquam virum bonum esse, nisi sapientem. Id. pro *Sexto*, Quem vaquam cniem Senatus nisi me nationibus exteris commendavit? Id. de *Amicitia*. Sed hoc primò sentio, nisi in bonis amicitiam esse non posse. Id. *Amic. lib. 1. epist. 16*. Omnino hæc eodem modo ex hac parte sunt utri illud erat infinitum.

Dictio CCXVIII.

Nominativum.

A Liquid nominativum relinqui quando dicatur, 1. vide Bart. in *l. turpia legat. 4. §. si. ff. de legat. 1.* quem refert Pet. Emig. respos. epist. 2. n. 27. in fine.

Idem est dicere, *Nominativum*, ac *Specialiter*, ut in 2. l. 2. §. de lib. & posthum. & in *l. heres forum*, cum gloss. §. de eul. notat Stephan. Gratian. discip. forens. 97. num. 16.

Dictio CCXIX.

Non.

- 1 *Negativum* famitur *d. Non*.
- 2 Non solum *invenitur* cum *Sed*, Sed etiam, Sed quoque, Vei cum etiam.
- 3 Non modò *ad plura* videtur.

Hæc dictio negat, & negativè famitur. Cic. pro *Plautio*. Non valuit rebus istis, quibus foret nonnulli, at valuit assiduare, at valuit secundis amicis, valeat liberalitate. Idem lib. 1. epist. 9. Tantum diem non mihi exercerim, sed duces dedisse. Aliquando tamen ponitur coniectivè, ut, In iudicio trahere non est necesse, id est, necesse est non trahere. Ita exponitur in l. 1. §. de in ius vocande.

Non solum *invenitur* cum *Sed*, Sed etiam, Sed quoque, Verum etiam. Cic. lib. 1. epist. 6. Qui omnibus negotiis non interfuit solum, sed præfuit. Idem de *Amicitia*. Non solum fortuna ceca est, sed eos etiam plerumque efficit cecos, quos complexa est. Idem lib. 4. epist. 3. Neque id solum mea iponte, sed multo etiam magis monente, ac denunciantie te.

Non modò *ad plura* videtur. Cic. lib. 1. epist. 15. Dies 3. non modò non lenit lætitiæ hunc sed etiam auge. Idem *Amic. lib. 16. epist. 6*. Tu id non modò non prohibebas, verum etiam approbas. Idem lib. 1. epist. 8. Nullam partem tuorum meritorum non modò referenda, sed ne cogitanda quidem gratia consequi possum. Idem lib. 10. epist. 1. Cuius rei non modò non præterit tempus, sed ne maturum quidem etiam nunc meo iudicio fuit. Idem lib. 11. epist. 24. Nisi non modò isæsi gratissima iactura accepta, sed ne dolere quidem impune licet.

Dictio CCXX.

non aliàs.

Dicitur de ea in *tractat. de classis* & *effluquant* 1. *bus* & *lan* §. 1. Illud in præteritis addendum duxi,

doxi, quod hæc verba, Italicè *Non dirament*, præcisam formam importare videntur, *Idem* hi, ubi Bart. n. 1. ff. de transact. l. cum hi, in princip. ff. de cod. Card. Mantice de emulic. ultim. volum. lib. 1. tit. 8. num. 1. ad mod. Rot. in Personâ si de communi. 14. Iunij 1599. coram Litta, impressa per Facinac. decr. 1. 6. num. 1. p. 2. reuoc. [Quia præcisum habet naturam. Ancl. Amst. conf. 8. 2. n. 18.]

DICTIO CCXXI.

NON NISI.

Hæc dictio dat certam formam, secundum Menoch. rem. 4. ad ipsam. possessionem. n. 7. 10. & Mar. Anton. varior. resolut. lib. 1. res. 94. n. 2.

DICTIO CCXXII.

NONNUMQUAM.

Exponi solet pro *Aliquando*, ut in *Nonnumquam*, l. ff. de re iudic. c. in l. cum quem tenet in fine. ff. de collat. bonorum, notat Rebuff. in comment. ad l. si quid morietur, c. 29. vers. nonnumquam, si de verbor. signific. pag. 489.

DICTIO CCXXIII.

NON SEMPER.

Exceptionem ostendit, sicut dictio *Sæpius*, ut in l. 1. §. 1. ff. de offi. præfetti vigilum, c. in l. 1. §. 1. ff. de iur. et ration. distal. notat Rebuff. in comment. ad l. iurisdic. 73. vers. idem, in verb. nullatenus, ff. de verbor. signific. pag. 489. n. 1.

DICTIO CCXXIV.

NON SOLUM.

Importat eandem voluntatem, & dispositionem quoad omnia, ut in l. cum non solum, C. de heret. qua libere. notans Rip. de suspit. res. 13. num. 8. Octavian. Vulpell. de præpos. & aduoc. signific. in dict. Non solum pag. 66. ubi etiam aduertit, quod quomodo hæc dictio vim affirmatiuam habet: ut, Titius non solum doctus est, sed etiam probus: nihilominus si clausula negatiua sequatur per *Nec quidem*, tunc ipsa affirmatio negat.

DICTIO CCXXV.

NOS.

1. Personæ est prænomen Nos.
2. Personalißimum tamen est si dicatur *Nosmetipsi*.

Pronomen hoc est personale, cap. literar. de rescript. cap. gratia, cod. tit. sub 6. Cai. Argel. de consuet. ad de. q. 15. num. 61. Et fuit dictum in *Reliqua Canonici*, tit. 1. 36. coram Card. Blanc. et in *Reliqua*, impressa per Nicol. Garc. de bene. p. 1. cap. 1. n. 452. ubi etiam habetur, quod licet sit personale,

tamen attendenda est subiecta materia, & verbum lis reus concedens.

Si tamen dicatur, *Nosmetipsi*, erit personalissimum per ea, quæ tradunt Bald. conf. 30. 2. n. 1. & Nat. conf. 16. 3. n. 3. quos citat Rot. decr. 10. 1. num. 6. apud Fusin. p. 1. reuoc.

DICTIO CCXXVI.

NULLATENUS.

1. *Negatiua vniuersalis est dictio Nullatenus* excludens quancumque minutionem partem.
2. *Nullatenus negat omnes casus, & omnem partem.*
3. *Dispensandi facultas tollitur per dictionem Nullatenus.*
4. *Nullatenus alius ipso iure impetrat dictio Nullatenus.*
5. *Decreti irritantis virtutem habet dictio Nullatenus.*
6. *Sententia lata vim habet dictio Nullatenus, & significat ipso iure.*

Et vniuersalis negatiua hæc dictio, excludens etiam quancumque minutionem partem, ut per glossam in *reg. mensuræ*, ff. de regul. iuris, lib. 6. c. in cap. statum, verb. nullum, de rescript. cod. lib. Roman. conf. 1. 2. col. ult. Rob. conf. 1. 1. num. 3. Dec. conf. 310. n. 2. Colim. ex pragmat. sanct. de elect. 6. c. et omnia, in vers. recipere, ad medium, fol. 39. col. 2. c. in de collat. §. quod si quis, in vers. nullatenus, fol. 77. col. 3. Ruin. conf. 30. 2. n. 3. col. 1. l. ad fin. n. 16. ff. de feris. Vulpell. de præpos. & aduoc. signific. sub hæc dict. pag. 66. Cened. post lib. prælit. c. et amicus, quest. sing. 69. num. 3. c. 4. Card. Tusch. prælit. c. c. c. com. 2. lib. 2. c. 11. num. 1. ubi post Getzin. conf. 155. incip. Pro cariori, in princip. n. 1. c. 3. subdit, reuocationem privilegiorum concessorum nullatenus exemptis non reuocare, nec comprehendere privilegia concessa aliquo modo exemptis.

Negat igitur omnes casus, & omnem potentiam, ut in l. l. C. de testam. antioch. cum citatur per Menoch. conf. 13. 3. num. 1. 4. Et natura illius est negare in totum, & vniuersaliter iurisdictionem excludere, et adductis per Mart. de iurisdic. p. 4. c. 2. n. 1. c. 1. 1. 10. Includit etiam in se omnem causam, & rem etiam minimam. Narbona l. 16. gloss. 2. n. 18. tit. 18. lib. 5. Recop.

Per hanc dictionem tollitur facultas dispensandi, firmant gloss. in Clem. 1. §. si quis autem, in vers. nullatenus, de sequen. possessionum, ubi Immo. n. 10. & Zabarell. q. 6. n. 6. gloss. etiam in Clem. 2. vers. concordat. & vers. nullo modo de ar. & quod. Archid. per text. ibi in cap. quoniam, de immuni. E. celest. lib. 6. C. de in sing. res. b. nullatenus. Hippolyt. sing. 675. Tiraque. l. si nonnulli, verb. reuocatur, n. 91. circa med. Bos. in tract. de statu. P. ubi præter gloss. 17. n. 1. fol. 14. Cened. sing. 69. n. 1. Rebuff. in concord. rubr. de Regia monie, in l. nonnulli, vers. nullatenus, pag. 19. ubi tamen limitat, quod licet tollatur dispensatio infectionis, non tamen per istam dictionem tollitur iurisdictionis, nisi illa sit potes in contractu.

Importat nullatenus alius ipso iure, ut in arch. si qua mulier, ubi gloss. verb. nullatenus, C. ad fin. conf. consuet. Politan. Clem. 2. ubi gloss. verb. nullatenus, de sequen. possess. gloss. verb. nullatenus, in Clem. 1. de ar. & quod. C. ad in cap. super litteris, num. 1. b. for. & ibi Bar. ar. num. 8. 1. vers. in etiam, de rescript. Cog.

Cened post lib. *practice*. & *canonic* quasi *fiat*. 76. num. 1. Seraphin. *decif*. 743. n. 6. Card. Tusch. *practice*. *canonic*. tom. 1. lib. D. *concl*. 111. n. 1. & *cancl*. 1. 6. n. 1.

5 Vnde propter huiusmodi vniuersalem negationem in hac dictione inclusam, eam ipso iure nullitatem denotat et tradunt gloss. *verba*. *in cap. in nouis*. de *elect*. Titus d. verb. *reuerentur*. num. 143. *vers*. 76. *gloss*. 1. Sanchez. *de moribus*. lib. 2. *diffus*. 1. 1. n. 7.

6 Aliquando tamen non est vniuersalis negatio, ut per text. in cap. 1. *in dicta gloss*. de *Capit. Contrad.* & in cap. *Abbas*. lib. 1. *Nulla Ecclesia subiacetur*. iuncto cap. *non solum*. §. *pro talibus*. 18. 7. 1. tradunt Panormo, in cap. 1. n. 35. de *prescript*. Cened. d. *fiat*. 67. num. 2. in princip. Item quandoque accipi per dictionem *Aliquis* quae non est vniuersalis negatio, probat Bart. *conf*. 113. incip. *Nimialis*. allegans text. iuncta gloss. *pari*. in l. 2. §. *ff*. de *verbor. oblig*. quibus addit Coen. *conf*. 180. num. 1. *lib*. 2.

7 Non excludit hac dictio prescriptionem temporis longissimi, ex adductis per Titus de *reuerentia*. *canonic* §. 1. *gloss*. 1. n. 1. quos refert Cened. d. *fiat*. 67. num. 1. *post princip*.

8 Item non excluditur familia per hanc dictionem, ut tradit Decian. *de legatione*. n. 7. *ff*. de *usufructu*. *emo*. *Indic*. quem refert Card. d. n. 2. in fine.

9 Est distributiva hac dictio pertinet ad plura, nec potest de vno praedicari. Ita in *Quemadmodum*. n. 3. per text. *ibi*. *ff*. de *acquir. possess*. Alex. in l. 1. *ff*. *col*. 2.

10 Nullus sepe significat, non quod inualidum est, sed quod re vera non: Gozadin. *caus*. 51. num. 12. Capataz. *decif*. 283. num. 2. p. 1. Kimin. iun. *conf*. 91. sub *non*. 13. Roland. *conf*. 99. num. 27. vol. 4. Glor. *resp*. p. 2. num. 158. Pichard. *ad princip*. *Institu*. de *exhered. liber*. num. 47.

11 Nullus dictus quasi non nullus, latius patet, quam Nemo; quippe nemo de hominibus tantum dicitur, nullus, nulla, nullum, de rebus omnibus.

12 Nullus interdum pro non usurpat. Cic. *Artic*. lib. 1. Philotimus non modo nullus venit, sed ne per litteras quidem, aut per oscinium certior em me fecit. Idem 1. *Tuscul*. Miseri quo id ipsum, quia nulli sunt. Terent. *Eunuch*. Memini, tamen nullas monetis.

13 Dictio Nullus praeposita verbo recipitur, importat necessitatem, & auferit potestatem aliter recipiendi, iuxta gloss. communem in *receptam*. in cap. 1. de *regul. iuris*. in 6. & ibi Franchin. 7. Bart. in l. de *burgis*. de *transact*. n. 4. & in simili notat Paul. *conf*. 8. n. 34. & *freq*. lib. 1. Et fuit dictum in *Trenore*. in *Capitularis*. 10. *Marty*. 1. 4. 6. *verum* *Insuper* *Parit*. *arch*. *Adan*. & *medo*. *imprecia* per *Fatin*. *decif*. 167. n. 1. *recens*.

DICTIO CCXXX.

Nunc.

1 Demonstratio praesentis temporis est dictio Nunc.

2 Tempus instant non semper denotat dictio Nunc.

3 Tempus extremum non semper denotat dictio Nunc.

4 Tempus omnem dilationem tollit dictio Nunc, &

importat ut quid fiat absque illa.

5 Nunc plerumque usurpatur pro Modo.

6 Nunc saepe adiectis Quam, Dum, Quando.

7 Nunc verò, in comparatione vel sita augendi &

ad subiecti solet.

1 Et demonstratio praesentis temporis, ut in l. 1. *ff*. de *condict. obli*. & in l. 3. *nunc* *in ultimis*. *ff*. de

verbi. & *rationibus* *distra*. & in l. 4. *et*. *ff*. de *condict. denotat*. notant Bald. in *Leone*. *regentis*. 1. 1. *ad Tribu*. *Vulpell*. de *propos*. & *adverb*. *signif*. *sub*. *dict*. *Nullatenus*. *vers*. *Nunc*. *cap*. 67. *Menoch*. *conf*. 14. n. 3. Cui *Tolch*. *practice*. *conf*. 12. lib. 2. *cap*. 117. vbi n. 2. post Alex. in *l. in iudi*. lib. 2. n. 3. *ff*. de *verb. oblig*. & *Relin*. in cap. *dict*. *conf*. in 6. n. 1. *ab de proba*. & *Euch*. in lib. 1. num. 123. C. de *acti*. *lib*. 1. quod denotat, praesens esse initium obligationis, [Valenz. *conf*. 105. num. 10. tom. 2. vbi quod est adverbium praesentis temporis.]

Non tamen semper denotat tempus instant, sed ad id quod mouet factum est refertur, ut in cap. 1. vbi *Abb*. de *verb*. *signif*. *Vulpell*. cit. *loc*.

Denotat etiam tempus extremum, ut per Menoch. *conf*. 21. n. 6. vbi n. 27. subdit quod eius natura est ut sit praecedentium declarationis, & simul relictio, [Nabona. 1. 9. *gloss*. 9. n. 6. *lib*. 1. *Recop*. vbi quod vniuersalis est, & omnes conuincuntque conditionis, & qualitas personae excludit.]

Tollit omnem temporis dilationem, & importat ut quid fiat absque illa, *simul*. §. *cum* *inter*. C. de *inag. testam*. l. 3. §. *de condit*. & *denotat*. *Vulpell*. cit. *loc*. *Paris*. *conf*. 105. n. 30. *lib*. 1.

Apud Grammaticos Nunc plerumque usurpatur pro *Atque*. Cic. *Artic*. lib. 1. Nunc reus erat apud *Craus*. *diutem* *Victis* de vi *Idin*. *Bras*. *Vidinu*. per, & tunc videbam de eae.

14 Saepè adiectis, Quam, aut Dum, aut Quando. Cic. *lib*. 1. *epist*. 6. Nunc quando mihi ab amico officiosissimo tantum oneris imponatur. Terent. *Heaut*. Nunc quomodo sine magno pretio uidendum non potest haberi.

Aliquando in comparatione rei sita augendi gratia subici solet, *Ne* *et* *verò*. Cic. *pro Fem*. *Fon*. *tem*. *Iudicem* in causa deficiente omnia, &c. tamen esse vobis magno pretio providendum, &c. non verò quare laet nemo bonus, &c.

DICTIO CCXXXI.

Nunquam.

1 Et vniuersalis negatio comprehendit omnem casum, & omne tempus, ut in *praevidendum*. §. 1. vbi gloss. C. *posuendo*. Octavian. *Vulpell*. de *propos*. & *adverb*. *signif*. *sub*. *dict*. *pag*. 67. Et aequipollens dictionibus vniuersalibus negatiuis, ut in l. §. *pluri*. *lib*. 1. *de leg*. 2. & in l. *in iudicium*. in *prince*. *ff*. de *leg*. 1. Nullamque recipit restrictionem cum sit indefinita. *Craue*. *conf*. 94. n. 6. *Cephal*. *conf*. 172. n. 53. *Socio*. *iun*. *conf*. 116. n. 52. *vol*. 1.

DICTIO CCXXX.

Nunc.

1 Demonstratio praesentis temporis est dictio Nunc.

2 Tempus instant non semper denotat dictio Nunc.

3 Tempus extremum non semper denotat dictio Nunc.

4 Tempus omnem dilationem tollit dictio Nunc, &

importat ut quid fiat absque illa.

5 Nunc plerumque usurpatur pro Modo.

6 Nunc saepe adiectis Quam, Dum, Quando.

7 Nunc verò, in comparatione vel sita augendi &

ad subiecti solet.

1 Et demonstratio praesentis temporis, ut in l. 1. *ff*. de *condict. obli*. & in l. 3. *nunc* *in ultimis*. *ff*. de

DICTIO CCXXXII.

Nusquam.

1 Accipitur pro Nullo in loco, vel, cum multis *ff*. ut in l. *ex conditio*. §. *ff*. *vis* *temporariis*. *vers*. *idem* *qui* *dicendum*. *ff*. *locari*. notat *Rebuff*. in *comment*. *ad l*. *qui* *morat*. 1. 9. *vers*. *numquam*. *ff*. de *verb*. *signif*. *pag*. 48. 9. Et in hoc sensu apud Grammaticos etiam usurpatur. Cic. 1. *Tuscul*. Ego verò nusquam esse illos poro. Id. de *Sen*. Nolite arbitri me cum a vobis discessito, aut nusquam, aut nullum fore. Terent. *Eunuch*. ille autem bonus vir nusquam apparere.

DICTIO

Dictio CCXXXIII

Ob.

- 1 *Causam remissam sine occasione designat dist. Ob.*
 2 *Ob imperat apud Grammaticos idem quod Pro-*
 3 *pter, & significat tuam causam efficientem, non*
 4 *finalem.*
 5 *Ob pro Ante interdum ponitur.*

[illegible]

- 1 Apud Grammaticos, & bonos Latinae linguae Au-
ctores, importat id quod *Propter*, & significat tan-
causam efficientem, tum *Finaliter*. Cui *pro Marc.* Ve-
nit qui quidem videtur. *Dij immortales*, etiam in
ponitur a populo Romano ob aliquod defectum ex-
perierunt. *Id pro Fano.* Ob aliquod emolumentum
sumit, qui aliquid cupidius dicere videtur. *Id.*
a. *Pro.* Quod illud flagitiosum eum, a quo ob ab-
solutendum, pecuniam accepit, commendare.
- 3 Interdum *pro* ante ponitur. Cui *pro Re.* Ob
oculos mihi sepe mori versari est. *Id pro Sen.* Mihi
ob oculos mihi sepe mori versari.

Dictio CCXXXIV.

Obtuse

Verbum hoc significat Ius fuisse conuener-
tum, ut in *Leion ex uno*, 32. in fine, ibi. *Omnibus*
experitis peritibus possit magnas uarietates obuiare. *l. ver-*
rua, 68. ff. de usufructu. *l. perinde ff. de leg.* 1. Marc. Auton.
in comment. ad *l. 1. n. 6.* de cond. & demonstr.

Dictio CCXXXV.

Occupy.

Verbum hoc tam in bonam, quam in malam partem accipi potest, ut noctem gloss. verb. occupare in cap. generali de elect. lib. 8. Aliter, in sua distinctione in verb. occupare. Bernartus de clausula instrumenti. claus. 27 gloss. 2. g. m. morantes differentia inter verbum Occupare, de Immob. ut primū ad mobilia, sicut etiam verbum Repere, pertineat; secundum vero immobilia concernat, licet quandoque legislatores ita confundant, et eis promiscuē utantur.

DICTION CCXXXVI

Occasione.

- 1 Occasio apud Oratores, pro opportunitate tempo-
ris accipitur.
2 Occasio apud Jurisconsultos aliter, atque aliter
accipitur.

- 3 *Causam remota, & impulsivam imperit dicitur.*
Occasione, *fiat directe, fuit indirecte, & remota.*
- 4 *Patet legimus aliquid fieri occasione danti, non dante.*
per legem conditionalem pro dote, *non debent expellere nuptias, fed debent simpliciter.*
- 6 *Occasio a causa differt, quia causa propria per ordinem ad aliquid, occasio vero est impermissio a causam, & non rationabilis comprehendit.*
- 7 *Occasio in eodem sumitur pro causa remota & non vera, ac irrationabiliter, maximeque vero pro vera, & rationabili.*
- 8 *Causa accipitur pro finali, Occasio pro impulsiva.*
- 9 *Causa coexistit in iure, Occasio vero in facto.*
- 10 *Faventez habentes impendiunt paucis hancum quocumque praestent, tunc occasione, non possunt imponere paucam alii non hancum, etiam pro occasione hancum.*
- 11 *Occasione, idem insinuat quod dicitur Propter.*

A Pod Oratores pro opportunitate temporis accipitur, unde Ciz. dicit, quod occasio est pars temporis in se habens, alicuius rei idoneam faciendi opportunitatem, prout refertur Cagool. in *keapienda occasio fide regul. Turin. Bazzoli de clausulis instrumenti claus. 2. v. 16. §. 1. v. 2.*

Apud nostros aliter, atque aliter accipitur, ut per
Alberic. in *Disquisitione*, 2. *erb. nec agio*. I itaq. in *trall*.
Cessante cano, lim. 13. Card. Tusch. *prallit*, *concluf*
com. 2. *lie*. *D. camel*, 178.

Importat huc dictio causam remota[m], & simpliciter, ut in l. qui occidit, ff. ad l. Aquiliam, §. 1. in cap. de inur. vocatur Tertia, d. l. i. in §. 3. a. 8. Menoch. conf. 393. num. 35. Ideo pater legatus aliquid filio occasione doli, non dicitur legatum conditionale pro dote, & debetare peccatum nuptie led debetare simpliciter, quia dictio illa *Ocasione* denotat causam impulsivam, & non finalem. It. Bald. conf. 37. incip. 2. ibi in regimine, n. 4. & 5. per veterem generis lib. 1. Coc. conf. 3. incip. In praefentia confus. num. 6. & 6. lib. 1. Felin. in cap. felix, num. 2. de maior. & obedientia, quos tenet Card. Tusch. d. l. de om. 21. §. 1. num. 1.

Amplia, vt importer causam remotam, & impulsivam, vt directe, siue indirecte, siue quocumque modo, vt per Angel. Aet. *can. 87. incip. In causa*, n. 14. & c. Card. Tutch. *de causis* c. 8. n. 6.

Inrelligendis larissimè est hæc dictio, adeo vt et
comprehendit etiam quancumque occasione
sine ratione : & idcirco differt i causa, que propriè
per se ordinatur ad aliquod, sed occasio etiam remoti-
tissimam causam et non rationabilem comprehendit,
et per Bald. *conf. 119. incip. Statuta cunctis pnt. 7.*
conf. contra sibi. Felini. conf. sibi. Cof. nre. 13.
n. 5. & 6. lib. 2. Angel. conf. 88. incip. Vt rhume,
n. 3 conf. sibi in termin. Caus. de Graft. d. 2. n. 11.
conf. sibi. Menoch. conf. 31. c. 1. n. 1. & 2.

Vnde vulgo dicitur: Qui vult discedere ab amico, occasione querit, id est, quamcumque causam remoram, & non veram. Corn. d. conf. 3. 3. p. 7. lib. 2. Et sic somnare pro causa inrationabili, licet aliquando pro causa vera, & in partem bonam accipitur, exornatur per Felin. in d. ap. *Sanctus* 2.

Differt igitur *Occasus* à *Causa*, quia hæc accipitur pro finalibus verò, scilicet *Occasus*, pro impulsione formæ, ut per *Tirac d. l. m. 11. l. 4. c. 6. s.*

In alio etiam differt *Occasio* à *Causa*, quia *Causa* consistit in *Iure*, *Occasio* vero in *facto*, ut per *Felip.*

in d. cap. solita, num. 2. quem refert Card. Tufch. dicit, conclus. 3. §. 8. num. 5.

- 10 Licet autem hac dictio importet latissimè causam temotam, tamen non importat, quod recedatur à terminis, cuius occasione aliquid ordinatur; idè habentes facultatem imponendi pœnas humanis quocumque præterit, vel occasione, non possint imponere pœnam alius non humanis, etiam pro delicto, vel pro occasione humanorum. Angel. de Petrar. conf. 6. §. incip. Nihil. n. 5. vers. nec obliat, si dicatur Card. Tufch. d. conclus. 3. §. 8. n. 7. vbi n. 5. post Cast. conf. 2. §. in princip. vers. unde superius lib. 2. subdit, restrictionem ut non includatur species diuersa ex hac dictione. Et hinc infer, quid si est factum compromissum occasione certæ hereditatis, non venit in compromisso res diuersa ab hereditate.
- 11 Importat hæc dictio item quod dicit. Propter ut per Signorol. conf. 1. §. 8. n. 7. quem refert Card. Tufch. d. lib. 2. concl. 3. §. 6. n. 2.

- 1 Voluntatem liberam & praisam denotat dictio Omni modo.
- 2 Omnimodò significat idem quod Totaliter, Peccatus.
- 3 Substantiam, & totalitatem importat dictio Omni modo.
- 4 Dicit, Omni modo est apta comprehendere omnes species eius, cuiusmodi.
- 5 Perpetuitatem importat quandoque dictio, Omni modo.
- 6 Perpetuam plenariam denotat dictio Omni modo.
- 7 Dispensare non quomodo potest inferre, ubiunque a lege dispositum, ut aliquid omni modo fiat.
- 8 Dicit, Omni modo iussit alicui verbo, facile ut verbum illud capiatur ut genus, & omnia comprehendat.
- 9 Sententia lata canonem quandoque importat dictio, Omni modo.
- 11 Iurisdictionem congruam recipit à iure canonum dictio, Omni modo, sicut si præfusa.

DICTIO CCXXXVII.

Olim.

- 1 **T**ria tempora denotat potest hæc dictio, præsens scilicet, præteritum, & futurum, ut per glossam in l. nec emptor, C. de contrahen. empt. & in l. cum, qui in provincia, ff. si certum petat. Fulg. conf. 2. n. 3. vbi idem de dictionibus Quandoque, tam, reuera, & dudum. Gozz. conf. 3. §. 8. n. 2. Corn. conf. 1. §. 1. sub num. 2. vers. olim circa medium. vol. 1. Tindat. de restit. cap. 6. num. 19. Vulpell. de propof. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 68. Card. Tufch. præf. conclus. 1. lib. 2. d. conclus. 1. §. 9. num. 1. [Proprie autem denotat præteritum tempus, & remouet qualiter de præterito. Tiraq. de retrad. lig. p. 1. gloss. 9. n. 5. §. 1. Rot. decis. 99. num. 1. 4. apud Paul. de Rub. tom. 2. diuers. alius p. 7. recet.]

DICTIO CCXXXVIII.

Omnimoda.

- 1 **V**niuersalis est dictio Omnimoda, que comprehendit omnia.
- 2 Verba Omnimoda dispositio, sunt generalia, & comprehendunt quauilibet dispositionis speciem.
- 3 **E**st vniuersalis, quæ comprehendit omnia, ut per glossam, verb. omnimoda, in Clem. quandoque, de foro comper. Anton. de But. conf. 19. n. 5. Decius conf. 3. §. 1. num. 47. lib. 1. Card. Tufch. præf. conclus. 2. lib. 2. d. conclus. 1. §. 10. num. 1. [nouissime Didac. Narbona de actio ad humanis alius requiritur. §. 4. n. 1. vbi dicit quod est vniuersalis, & generata, ex omnia (sub se comprehendens quæ non veniunt in generalitate verborum.)
- 4 Verba Omnimoda dispositio esse generalia, & comprehendere quauilibet dispositionis speciem, tradunt Gemin. conf. 1. §. 1. num. 3. & Card. Tufch. d. lib. 2. conclus. 48. §. 1. num. 1.

DICTIO CCXXXIX.

Omnimodo.

- 1 **P**raefusa est dictio Omni modo, & importat idem quod Per omnem modum.

Hæc dictio est præfusa, & importat idem quod Per omnem modum, ut per Panor. in cap. questus, n. 4. de foro comper. l. in l. Liber homo, num. 2. ff. de verbor. oblig. & in §. curare p. 4. Instit. de actionib. Tiraq. in l. si vniuersum, verb. reuertatur, n. 7. §. cum seqq. C. de renouand. donat. Paul. conf. 3. §. 8. num. 7. d. 1. & conf. 1. num. 16. d. 4. Gram. ver. §. 1. n. 3. Dec. conf. 3. §. 6. num. 4. Rot. conf. 6. §. 1. num. 2. §. vol. 5. Alciat. conf. 4. §. 6. num. 3. Cened. præf. lib. præf. & economic. quest. sing. 7. §. 1. num. 1. in princip. [Fulius conf. 12. num. 40. vbi quod importat idem quod indifferet, & ex omni parte, & n. 4. quod idem importat quod omni casu, & n. 4. quod nullam recipit limitationem,] quoad alias denotat liberam, & perfectam voluntatem Felin. in cap. soluta, num. 1. vers. addit etiam, de prescript. Gozz. conf. 2. §. 1. sub num. 16. Socin. sen. conf. 43. num. 1. vbi 4. Paul. d. conf. 1. num. 15. §. 1. vers. ubi 4. Tiraq. in d. verb. reuertatur, num. 88. & 89. Cardin. Tufch. præf. conclus. num. 2. lib. 2. d. conclus. 1. §. 10. num. 2. vbi n. 3. post Rotam conf. 38. n. 3. & sig. p. 1. eiusdem declarat, ut procedat, quando fiat de perle, secus si habet tecum adiunctam conditionem, vel voluntatem.

Significat indifferet, & idem quod Totaliter, vel Præfusa, ut in l. si cum exceptione, §. sed quam, vbi glossa & Bart. ff. quod metus causa. Grot. conf. 169. num. 10. lib. 2. Roland. conf. 27. n. 24. tom. 4. Phanuc. de iur. eccl. p. 7. num. 29.

Denotat substantiam, & totalitatem, ut per Rebuff. in l. vniuersa, n. 4. verb. num. 1. C. de fidei iur. p. 4. quem refert Cened. d. sing. 7. n. 3.

Non solum est præfusa, ut supra dixi, sed etiam apta comprehendere omnes species eius, cui nectitur, ut sunt dictio in Placemina Archidiaconi, n. 4. May 1574. coram Cord. Blanchetto, & in Afflicto, Canonici, 14. Junij 1600. coram Card. Sacrat. & in Calogriana Canonici, 20. Junij 1605. coram Card. cancellaria.

Importat quandoque perpetuitatem, ut in l. si cum exceptione, §. quandoque, vers. omni modo, & ibi Bart. ff. quod metus causa glossa & Anchaz. in Clem. de vi. 14. §. honest. Clericor. notat Vulpell. de propof. & adverb. signif. sub hoc dict. pag. 68. vbi etiam subdit, quod denotat plenariam potestatem, & n. 4. tenet, 7. quod ubiunque a lege dispositum, ut aliquid omnino, vel omnimodò fiat, nunquam inferior dispensare potest, vel legem condere contra id, quod à maiori dispositum est.

miseriam plenissima. Idem 2. *Philippic*. Ex omnibus omnium flagitii nullum crepus vidi, nullum modum, quomodo quod, &c.

Dictio CCXLII.

Oportet.

1. *Indicis* arbitrium excludit verbum Oportet.
2. *Necessitas* in aliquo ad imperium verbum Oportet.
3. *Detentionem* & *honestatem*, non vero necessitatem quandoque denotat verbum Oportet.

1. Verbum hoc excludit arbitrium indicis, ut in *1. verbum oportet*, 17. §. de verbor. signif. vbi latet Rebuffi qui in *esset*, idem dicitur, in fine, aliter, interdum poni pro consentaneo, & opportuno debet, & sequitur Stephan. Gratian. *discept. iur.* cap. 146. num. 10.

2. Aliquando necessitatem importat, ut in *aut*, de indicio, §. oportet, verbor. signif. collat. 6. §. si quando, C. unde v. cap. non oportet, 1. q. 9. cap. 1. de prescrip. in 6. vbi gloss. cap. non ad vno, de re iudicat. cod. lib. vbi gloss. in verb. oportet. Sayro in *Clavi Regie*, lib. 3. cap. 7. num. 10. Emman. S. in *sum.* verb. lex, num. 6. Valent. 2. 1. diff. 7. §. 5. p. 10. 6. quibusque 1. v. res. Sum. anteq. circa hoc. Pluribus, de officio Sacerdot. rem. 1. p. 1. lib. 1. cap. 1. diff. 1. Melch. Phaebo. *Lysian.* decif. 9. num. 1. Rota apud *Farnac.* decif. 10. num. 2. in prima collect. noviss. Gregor. decif. 1. 1. m. 3. vbi habetur, quod excludit arbitrium, & inducit necessitatem. [*Giurba* decif. 3. m. 2.]

3. Interdum decemiam, & honestatem, non vero necessitatem denotat, ut per gloss. verb. oportet, in cap. 1. de prescrip. lib. 6. gloss. eam verb. oportet, in cap. 1. 2. §. 1. vbi Archid. num. 10. Turett. m. 2. & post Felin. & Socin. notat Stephan. Grat. d. cap. 146. num. 18. Salon. 2. 2. q. 77. art. 1. *conversus* lib. 1. col. 5. 1. v. ex his sequitur. Causa de legib. lib. 7. diff. 4. ad finem. Sanch. in *praecepta Decalogi*, tom. 1. lib. 6. cap. 4. num. 17. *veritas* veritas. [*Giurba* vbi supra, quid dicit hanc dictionem secundum iniectionem materiam quandoque decemiam, & honestatem significat, & interdum significat pro consentaneo, & opportuno.]

Dictio CCXLIII.

Palam.

1. *Palam* importat idem quod *Coram* pleribus.
2. *Palam*, & non clari fieri dicitur quod publice fit, etiam testes adhibentur, & publicum instrumentum conficitur.
3. *Palam*, & *Publice* quoque differant ostenditur.

1. Hæc dictio importat idem, quod *Coram* pleribus, & *palam*, de verbor. signif. vbi latet Alciat. & Rebuffi. *har. col.* p. 1. *diff.* de iustitia cum ipse de *conventu* emp. Idem autem palam, non clari fieri dicitur, quod publice fit; vbi etiam testes adhibentur, & publicum instrumentum conficitur, ut per Curt. iun. *conf.* 6. 4. num. 2. & 1. Gomiz. §. ex maleficiis, n. 11. *Instit.* de *aliquo* *Ruin.* *conf.* 1. 4. n. 10. lib. 2. quia refert Menoch. de *arbitr.* lib. 1. cap. 1. §. 4. n. 49. & illi iustitia tradit Franc. Molin. de *ritu* *apud* lib. 2. *diff.* 1. 1. n. 1. v. 1.

Differt autem *Palam*, & *Publice* quid significat, apud *Barbosa* de *Diffinit.*

Dictio CCXLIV.

Par.

1. *Par*, idem significat quod *Equalis*, apud Grammaticos.
2. *Par* est pro *Equum* est, cap. *dicti* *Cicero*.
3. *Parium* est eadem dispositio, & indicium.

1. Idem quod *Equalis* propriè accipitur apud Grammaticos, & sæpe absolute ponitur. Cic. lib. 1. de *natura* *Deor.* Cui celestati par nulla ne cogitari quidem potest. Idem lib. 4. *epist.* Aut par, aut certe proximi sunt illi. Idem pro *Rull.* Ingenium minime voluntati par. Idem in *Bru.* Græchus si vixisset, eloquentia nescio an habuisset parem neminem. Idem in *Orat.* Erit rebus ipis par, & equalis occasio. Idem de *Orat.* Virtutes ipsas esse iactare aequales ac pares.

2. *Par* est pro *Equum* est, Cic. de *Amicis*. *Par* est autem primus ipsum esse bonum, deinde, &c. Idem pro *Atus*. His rebus feraci ad Consularis petitionem aggredi par est. Idem *Attic.* lib. 9. Mihi dubitanti, quid me facere par sit. Idem pro *Rab. perd.* Quod ei premium dari par fuisset.

3. *Parium* est eadem dispositio, & indicium, cap. *iur.* 3. *corporalis*, cap. *siue* *ex*, de *rebus* *Epist.* *epi.* de eadem est natura, *lib. 1. §. 1.* *siue*, in *fin.* *soluto* *mor.* & eadem est potentia, nec malo, *1. 1. §. 1.* *siue* *h. §.* de *acquirendis* *posse* *si* *rem.* *de* *duobus* *rei.*

Dictio CCXLV.

Pariter.

1. *Pariter* cum *identitate*, & *similitudine* iurificat temporis importat dictio *Pariter*.
2. *Pariter*, pro *Simul* exponitur, & n. 4.
3. *Pariter*, idem quod *Communem* namque importat.
4. *Pariter* à *pari* dicitur, est *Aequè* apud Grammaticos.
5. *Interdum* pro *Simul* exponitur, & *affinis* *Cum*, d. num. 5.
6. *Pariformiter* est *repetitiva* *qualitatem* *precedentium*.
7. *Pari modo*, significat eundem *modum*, *effluentem*, & *diffusum*.

1. Importat paritatem, identitatem, & similitudinem iuris, sicut temporis, ut in cap. *conversus* lib. 1. §. quod autem, de elect. tradunt Alber. in *sum.* *Reppr.* verb. *Pariter*, gloss. in verb. *Ad* *nam* in cap. *bona*, de illius de elect. vbi dicitur hoc adverbium *Pariter* importat similitudinem, non idem momentum temporis. Paul. de *Cest.* in *superis*, ff. *locat.* *Gabe.* *conf.* 6. num. 4. lib. 3. *Volpella* de *prescrip.* & *adverb.* signif. *lib. 1.* *lib. 2.* *lib. 3.* *lib. 4.* *lib. 5.* *lib. 6.* *lib. 7.* *lib. 8.* *lib. 9.* *lib. 10.* *lib. 11.* *lib. 12.* *lib. 13.* *lib. 14.* *lib. 15.* *lib. 16.* *lib. 17.* *lib. 18.* *lib. 19.* *lib. 20.* *lib. 21.* *lib. 22.* *lib. 23.* *lib. 24.* *lib. 25.* *lib. 26.* *lib. 27.* *lib. 28.* *lib. 29.* *lib. 30.* *lib. 31.* *lib. 32.* *lib. 33.* *lib. 34.* *lib. 35.* *lib. 36.* *lib. 37.* *lib. 38.* *lib. 39.* *lib. 40.* *lib. 41.* *lib. 42.* *lib. 43.* *lib. 44.* *lib. 45.* *lib. 46.* *lib. 47.* *lib. 48.* *lib. 49.* *lib. 50.* *lib. 51.* *lib. 52.* *lib. 53.* *lib. 54.* *lib. 55.* *lib. 56.* *lib. 57.* *lib. 58.* *lib. 59.* *lib. 60.* *lib. 61.* *lib. 62.* *lib. 63.* *lib. 64.* *lib. 65.* *lib. 66.* *lib. 67.* *lib. 68.* *lib. 69.* *lib. 70.* *lib. 71.* *lib. 72.* *lib. 73.* *lib. 74.* *lib. 75.* *lib. 76.* *lib. 77.* *lib. 78.* *lib. 79.* *lib. 80.* *lib. 81.* *lib. 82.* *lib. 83.* *lib. 84.* *lib. 85.* *lib. 86.* *lib. 87.* *lib. 88.* *lib. 89.* *lib. 90.* *lib. 91.* *lib. 92.* *lib. 93.* *lib. 94.* *lib. 95.* *lib. 96.* *lib. 97.* *lib. 98.* *lib. 99.* *lib. 100.* *lib. 101.* *lib. 102.* *lib. 103.* *lib. 104.* *lib. 105.* *lib. 106.* *lib. 107.* *lib. 108.* *lib. 109.* *lib. 110.* *lib. 111.* *lib. 112.* *lib. 113.* *lib. 114.* *lib. 115.* *lib. 116.* *lib. 117.* *lib. 118.* *lib. 119.* *lib. 120.* *lib. 121.* *lib. 122.* *lib. 123.* *lib. 124.* *lib. 125.* *lib. 126.* *lib. 127.* *lib. 128.* *lib. 129.* *lib. 130.* *lib. 131.* *lib. 132.* *lib. 133.* *lib. 134.* *lib. 135.* *lib. 136.* *lib. 137.* *lib. 138.* *lib. 139.* *lib. 140.* *lib. 141.* *lib. 142.* *lib. 143.* *lib. 144.* *lib. 145.* *lib. 146.* *lib. 147.* *lib. 148.* *lib. 149.* *lib. 150.* *lib. 151.* *lib. 152.* *lib. 153.* *lib. 154.* *lib. 155.* *lib. 156.* *lib. 157.* *lib. 158.* *lib. 159.* *lib. 160.* *lib. 161.* *lib. 162.* *lib. 163.* *lib. 164.* *lib. 165.* *lib. 166.* *lib. 167.* *lib. 168.* *lib. 169.* *lib. 170.* *lib. 171.* *lib. 172.* *lib. 173.* *lib. 174.* *lib. 175.* *lib. 176.* *lib. 177.* *lib. 178.* *lib. 179.* *lib. 180.* *lib. 181.* *lib. 182.* *lib. 183.* *lib. 184.* *lib. 185.* *lib. 186.* *lib. 187.* *lib. 188.* *lib. 189.* *lib. 190.* *lib. 191.* *lib. 192.* *lib. 193.* *lib. 194.* *lib. 195.* *lib. 196.* *lib. 197.* *lib. 198.* *lib. 199.* *lib. 200.* *lib. 201.* *lib. 202.* *lib. 203.* *lib. 204.* *lib. 205.* *lib. 206.* *lib. 207.* *lib. 208.* *lib. 209.* *lib. 210.* *lib. 211.* *lib. 212.* *lib. 213.* *lib. 214.* *lib. 215.* *lib. 216.* *lib. 217.* *lib. 218.* *lib. 219.* *lib. 220.* *lib. 221.* *lib. 222.* *lib. 223.* *lib. 224.* *lib. 225.* *lib. 226.* *lib. 227.* *lib. 228.* *lib. 229.* *lib. 230.* *lib. 231.* *lib. 232.* *lib. 233.* *lib. 234.* *lib. 235.* *lib. 236.* *lib. 237.* *lib. 238.* *lib. 239.* *lib. 240.* *lib. 241.* *lib. 242.* *lib. 243.* *lib. 244.* *lib. 245.* *lib. 246.* *lib. 247.* *lib. 248.* *lib. 249.* *lib. 250.* *lib. 251.* *lib. 252.* *lib. 253.* *lib. 254.* *lib. 255.* *lib. 256.* *lib. 257.* *lib. 258.* *lib. 259.* *lib. 260.* *lib. 261.* *lib. 262.* *lib. 263.* *lib. 264.* *lib. 265.* *lib. 266.* *lib. 267.* *lib. 268.* *lib. 269.* *lib. 270.* *lib. 271.* *lib. 272.* *lib. 273.* *lib. 274.* *lib. 275.* *lib. 276.* *lib. 277.* *lib. 278.* *lib. 279.* *lib. 280.* *lib. 281.* *lib. 282.* *lib. 283.* *lib. 284.* *lib. 285.* *lib. 286.* *lib. 287.* *lib. 288.* *lib. 289.* *lib. 290.* *lib. 291.* *lib. 292.* *lib. 293.* *lib. 294.* *lib. 295.* *lib. 296.* *lib. 297.* *lib. 298.* *lib. 299.* *lib. 300.* *lib. 301.* *lib. 302.* *lib. 303.* *lib. 304.* *lib. 305.* *lib. 306.* *lib. 307.* *lib. 308.* *lib. 309.* *lib. 310.* *lib. 311.* *lib. 312.* *lib. 313.* *lib. 314.* *lib. 315.* *lib. 316.* *lib. 317.* *lib. 318.* *lib. 319.* *lib. 320.* *lib. 321.* *lib. 322.* *lib. 323.* *lib. 324.* *lib. 325.* *lib. 326.* *lib. 327.* *lib. 328.* *lib. 329.* *lib. 330.* *lib. 331.* *lib. 332.* *lib. 333.* *lib. 334.* *lib. 335.* *lib. 336.* *lib. 337.* *lib. 338.* *lib. 339.* *lib. 340.* *lib. 341.* *lib. 342.* *lib. 343.* *lib. 344.* *lib. 345.* *lib. 346.* *lib. 347.* *lib. 348.* *lib. 349.* *lib. 350.* *lib. 351.* *lib. 352.* *lib. 353.* *lib. 354.* *lib. 355.* *lib. 356.* *lib. 357.* *lib. 358.* *lib. 359.* *lib. 360.* *lib. 361.* *lib. 362.* *lib. 363.* *lib. 364.* *lib. 365.* *lib. 366.* *lib. 367.* *lib. 368.* *lib. 369.* *lib. 370.* *lib. 371.* *lib. 372.* *lib. 373.* *lib. 374.* *lib. 375.* *lib. 376.* *lib. 377.* *lib. 378.* *lib. 379.* *lib. 380.* *lib. 381.* *lib. 382.* *lib. 383.* *lib. 384.* *lib. 385.* *lib. 386.* *lib. 387.* *lib. 388.* *lib. 389.* *lib. 390.* *lib. 391.* *lib. 392.* *lib. 393.* *lib. 394.* *lib. 395.* *lib. 396.* *lib. 397.* *lib. 398.* *lib. 399.* *lib. 400.* *lib. 401.* *lib. 402.* *lib. 403.* *lib. 404.* *lib. 405.* *lib. 406.* *lib. 407.* *lib. 408.* *lib. 409.* *lib. 410.* *lib. 411.* *lib. 412.* *lib. 413.* *lib. 414.* *lib. 415.* *lib. 416.* *lib. 417.* *lib. 418.* *lib. 419.* *lib. 420.* *lib. 421.* *lib. 422.* *lib. 423.* *lib. 424.* *lib. 425.* *lib. 426.* *lib. 427.* *lib. 428.* *lib. 429.* *lib. 430.* *lib. 431.* *lib. 432.* *lib. 433.* *lib. 434.* *lib. 435.* *lib. 436.* *lib. 437.* *lib. 438.* *lib. 439.* *lib. 440.* *lib. 441.* *lib. 442.* *lib. 443.* *lib. 444.* *lib. 445.* *lib. 446.* *lib. 447.* *lib. 448.* *lib. 449.* *lib. 450.* *lib. 451.* *lib. 452.* *lib. 453.* *lib. 454.* *lib. 455.* *lib. 456.* *lib. 457.* *lib. 458.* *lib. 459.* *lib. 460.* *lib. 461.* *lib. 462.* *lib. 463.* *lib. 464.* *lib. 465.* *lib. 466.* *lib. 467.* *lib. 468.* *lib. 469.* *lib. 470.* *lib. 471.* *lib. 472.* *lib. 473.* *lib. 474.* *lib. 475.* *lib. 476.* *lib. 477.* *lib. 478.* *lib. 479.* *lib. 480.* *lib. 481.* *lib. 482.* *lib. 483.* *lib. 484.* *lib. 485.* *lib. 486.* *lib. 487.* *lib. 488.* *lib. 489.* *lib. 490.* *lib. 491.* *lib. 492.* *lib. 493.* *lib. 494.* *lib. 495.* *lib. 496.* *lib. 497.* *lib. 498.* *lib. 499.* *lib. 500.* *lib. 501.* *lib. 502.* *lib. 503.* *lib. 504.* *lib. 505.* *lib. 506.* *lib. 507.* *lib. 508.* *lib. 509.* *lib. 510.* *lib. 511.* *lib. 512.* *lib. 513.* *lib. 514.* *lib. 515.* *lib. 516.* *lib. 517.* *lib. 518.* *lib. 519.* *lib. 520.* *lib. 521.* *lib. 522.* *lib. 523.* *lib. 524.* *lib. 525.* *lib. 526.* *lib. 527.* *lib. 528.* *lib. 529.* *lib. 530.* *lib. 531.* *lib. 532.* *lib. 533.* *lib. 534.* *lib. 535.* *lib. 536.* *lib. 537.* *lib. 538.* *lib. 539.* *lib. 540.* *lib. 541.* *lib. 542.* *lib. 543.* *lib. 544.* *lib. 545.* *lib. 546.* *lib. 547.* *lib. 548.* *lib. 549.* *lib. 550.* *lib. 551.* *lib. 552.* *lib. 553.* *lib. 554.* *lib. 555.* *lib. 556.* *lib. 557.* *lib. 558.* *lib. 559.* *lib. 560.* *lib. 561.* *lib. 562.* *lib. 563.* *lib. 564.* *lib. 565.* *lib. 566.* *lib. 567.* *lib. 568.* *lib. 569.* *lib. 570.* *lib. 571.* *lib. 572.* *lib. 573.* *lib. 574.* *lib. 575.* *lib. 576.* *lib. 577.* *lib. 578.* *lib. 579.* *lib. 580.* *lib. 581.* *lib. 582.* *lib. 583.* *lib. 584.* *lib. 585.* *lib. 586.* *lib. 587.* *lib. 588.* *lib. 589.* *lib. 590.* *lib. 591.* *lib. 592.* *lib. 593.* *lib. 594.* *lib. 595.* *lib. 596.* *lib. 597.* *lib. 598.* *lib. 599.* *lib. 600.* *lib. 601.* *lib. 602.* *lib. 603.* *lib. 604.* *lib. 605.* *lib. 606.* *lib. 607.* *lib. 608.* *lib. 609.* *lib. 610.* *lib. 611.* *lib. 612.* *lib. 613.* *lib. 614.* *lib. 615.* *lib. 616.* *lib. 617.* *lib. 618.* *lib. 619.* *lib. 620.* *lib. 621.* *lib. 622.* *lib. 623.* *lib. 624.* *lib. 625.* *lib. 626.* *lib. 627.* *lib. 628.* *lib. 629.* *lib. 630.* *lib. 631.* *lib. 632.* *lib. 633.* *lib. 634.* *lib. 635.* *lib. 636.* *lib. 637.* *lib. 638.* *lib. 639.* *lib. 640.* *lib. 641.* *lib. 642.* *lib. 643.* *lib. 644.* *lib. 645.* *lib. 646.* *lib. 647.* *lib. 648.* *lib. 649.* *lib. 650.* *lib. 651.* *lib. 652.* *lib. 653.* *lib. 654.* *lib. 655.* *lib. 656.* *lib. 657.* *lib. 658.* *lib. 659.* *lib. 660.* *lib. 661.* *lib. 662.* *lib. 663.* *lib. 664.* *lib. 665.* *lib. 666.* *lib. 667.* *lib. 668.* *lib. 669.* *lib. 670.* *lib. 671.* *lib. 672.* *lib. 673.* *lib. 674.* *lib. 675.* *lib. 676.* *lib. 677.* *lib. 678.* *lib. 679.* *lib. 680.* *lib. 681.* *lib. 682.* *lib. 683.* *lib. 684.* *lib. 685.* *lib. 686.* *lib. 687.* *lib. 688.* *lib. 689.* *lib. 690.* *lib. 691.* *lib. 692.* *lib. 693.* *lib. 694.* *lib. 695.* *lib. 696.* *lib. 697.* *lib. 698.* *lib. 699.* *lib. 700.* *lib. 701.* *lib. 702.* *lib. 703.* *lib. 704.* *lib. 705.* *lib. 706.* *lib. 707.* *lib. 708.* *lib. 709.* *lib. 710.* *lib. 711.* *lib. 712.* *lib. 713.* *lib. 714.* *lib. 715.* *lib. 716.* *lib. 717.* *lib. 718.* *lib. 719.* *lib. 720.* *lib. 721.* *lib. 722.* *lib. 723.* *lib. 724.* *lib. 725.* *lib. 726.* *lib. 727.* *lib. 728.* *lib. 729.* *lib. 730.* *lib. 731.* *lib. 732.* *lib. 733.* *lib. 734.* *lib. 735.* *lib. 736.* *lib. 737.* *lib. 738.* *lib. 739.* *lib. 740.* *lib. 741.* *lib. 742.* *lib. 743.* *lib. 74*

quodd aliquando importat idem tempus, & idem
momentum, aliquando idem tempus, sed diversum
momentum, de quo vide Menoch. *emf.* 973. n. 12. § 13.

Exponitur pro Simul, ut in l. si pater, ff. de liberali causa, & in l. si communis, dividendum cum aliis iuribus, que adducit Perr. Rebuff. in comment. ad l. variis, l. 5. v. vers. de adverb. ff. de verb. signif. pag. 48. ubi subdistinguit, aliquando accipi pro Similiter, ut & committitur.

Nonnunquam importat idem, quod *Communiter*,
ut in exp. cum alijm. circa finem, de offit. deleg. Card.
Tusch. d. lit. D. concl. 323. n. 4.

* Apud Grammaticos, et bonos Latine linguae Autores, *Pariter* et *pari doctū*, et *Aequi*, Terent *Heu*. Quem *pariter* vii his decurat, aut etiam amplius Liu. lib. 1. Vir omni vita *pariter* Patribus, ac plebi charus. Salsit. in *superis*. Vultu, colore, ac motu corporis *pariter*, et *aque animo varius*. Terent. *Adelp.* Nunc tu inhiis et germanas *pariter* corpore, et animo. Idem *Aut.* *Pariter* mortuus vi pater, aſſueſce huius ſuſcit. Idem *Aut.* *Pariter* hoc ſeſe, ſequitur et *ſeſe*.

Idem *Ampl.* Passet hoc iter, atque vt alia facia sent.
 Interdum pro *Simul* apud eodem viurpare, & assumit Cum *Cic.* *Tatul.* Animus & presentis voluntatem percipit pariter cu corpore, & prospicit ventem. Idem *post.redit.* in *Senat.* Secum pariter me Respublica potest videri. Idem *1. Officiis.* Vt qui hac non vidit, & vixisse cum Republica pariter, & cum illa extinctis esse videatur Idem *2. de Divina.* Conchilii omnia contingit, vt cum Luna creata pariter, pariterque decreuit.

[Dichio, *Pariformiser*, est repetitius qualitarum percedentium, Alciat *confil.* 133. n. 6. *com. seqq. lib. 9. Fular. confil.* 4. *nom.* 3. *Res. decif.* 134. n. 2. *p. 5. recens.* ubi etiam dicit quod denotat omnimodam communicationem iurium.]

Dictio *Parimodo*, significat eundem modum, effe-
ctum, & dispositionem. Fuit *confil.* 4. n. 20. & Rota
apud eundem *d. confil.* 4. in n. 10.]

Dictio CCXLVI

Ракиты.

- 1 *Parum apud Grammaticos contrarium habet Multum, ut Nihil.*
- 2 *Parum, pro Non factis, sepe usurpatur.*
- 3 *Parum, & Nihil equipollantur, nisi deus diversis ratione.*

Parum apud Grammaticos contrarium habet
Mulum, aut Nisium. Cic. in Orat. Omnibus in
tebus magis offendit nisium, quàm parum.

Sepe viſitator pro *Nem ſaris*. Cíc. 2. de natura
Deor. Quamvis ex te ea, quæ parum accipi. Idem
1. Tufcul. Nemo parum diu vixit, qui viribus per-
fectus fuiffus eſt munere Idem *Attic. lib. 10.* Vide,
ne diu te puer parum optemur eſſe, parum di-
ligenter quod optimum ſi diligas, Plaut. Rud. Duas
dabo, una ſi parum eſt. Idem *ibidem* : Si parum in-
telleſtiſti, dicam denot.

[illegible]

DICTIO CCXLVII

Pené.

- 1 Penè idem significat quod Quali, seu Quomodo-
modum, & sic filium & improprium
denotat.
- 2 Penè demonstrat aliquando non semel rem, vel
personam esse eandem.
- 3 Penè innuit personæ designatione eius, cui
alligatur.

Idem significat quod *Quasi*, & *Quodammodo*, & sic
fationem, & improprietatem denotat, ut in *Isa.*
Isa. impub. & alio *subi.* & in *1. par.* & *filij* *de vi-*
gari, & *papillari*, notat Vulpem, *pro p.* & *adverb.*
signif. *sub di.* *Palam*, *vers.* *Peni*, *pag. 72.* [Robles de
Salzedo de *representacione*, lib. *1. cap. 6. n. 1.*]

Dei monstrat non semper rem, vel personam esse
eandem, iuxta tradita per Menoch. de praesumpt. lib. 4.
praesumpt. 18. nam. 8.

Inminuit parum de significatione eius; cui ad-
ducitur, ac induit consequentiam, ut per Vulpell,
citare loca.

Dictio CCXLVIII

Резерв.

1. Penes est maioris potestatis quam Apud.
2. Penes, & Apud in quibus differant, ostenditur, &

Penes est maioris potentie, quam dicitur Apud, & iuxta tradita per Rebuff. in l. de test. amplius, col. 1. ff. de verb. signifi. quem refert Stephan. Guartius, alibi cit. forens. c. 2. n. 8.

Multiplacitibus differenti *Peneis* te, & *Apud* te, ve nit &
Callianus *te* fortius, *Bioglyphus* te, 1. & 2. *Uxor*, *Uxor*
9. 9. Primum, quia *Apud* petionis perpositus, ve
pater *Genef* 8. Couda immittit, quia inot apud te
& cap. 11. Et laudauerunt eam apud illum, & cap. 24.
Adueno ego ium apud vos, *te* int. *Uxor*, *Uxor*, &
ve, *videtur*, *C* de *salsa* mittere, & in *Libri*, *Apud* te,
C de *defensor* lib. 11. *Peneis* autem preponitur rei,
quia res dicitur esse penes eum, & non apud eum.
Loc. de *Penna* in *Libris*, col. 3. *ve*, Et res dicitur
apud eum, & non penes eum depen, *C* de *agricolis*, &
capituli lib. 11

Deinde *Penes*, & *Apud* differunt, quod *Apud* significat personam simul cum loco, *Apud* Platonem, id est, in loco, in quo est Plato. *Penes* verò personam, dominum, ac potestatem denotat, ut *Penes* te est salus, & vita mea. Colliges has differentias ex *Mando* Lin glossis facile. In proximo, in verb. *Apud* quæst. fol. 14. & 33. Cened. d. fin. 7. 1. c. 2.

Dictio CCXLIX

Penicillins

- 1 *Trachia est illis Penitis, mollem limenionem mittens.*
- 2 *Exclusus est illis Penitis, & minima reuicit.*
- 3 *Penitis idem importat quod Omnia, Ex toto, in totum, Procul, & similis.*
- 4 *Penitis idem importat quod Quasi casu.*

- 5 *Classis* Derogatoriam Derogatoriarum operatur
dicitur Penitus, *res si* inter casu, quando testator in
suo testamento dixerit, Volo hoc testamentum
penitus valere.
6 *Nullicum actum ipse iure significat* dicitur Penitus.

Hec dictio est praeclara, nullam limitationem
admittens, ut in *verbigenis* cum, C. de usufructu
in § est et aliud, Inb. de dona. tradane Dec. conf. 401.
num. 3. item. 1. Alex. in *Liquid usufructum* § de verbis
oblig. In. in *quod qui res*, num. 11. vbi Dec. etiam
num. 1. C. de usufructu. *Eccles. Angel. de Peru. conf. 11.*
incipit *si laude*, circa finem, num. 9. vers. Quod verbum
Penitus non. Alexand. conf. 13. incipit. *si*, num. 6. et 7.
vers. *seruati* respondet. lib. 1. Crot. conf. 1. num. 10. Boet.
q. 1. num. 15. Tiraq. in *l. si inquam*, verb. *reuerari*
num. 88. C. de reuocand. dona. Roland. conf. 17. num. 20.
item. 4. Menoch. rem. 1. 4. recuperam. 1. et rem. 4. ad-
piscenda. num. 1. 9. et de praesump. lib. 4. praesump. 161.
num. 49. Seraphin. de c. 3. num. 17. Mart. de iur. d.
part. 4. centur. 1. c. 8. num. 19. Cened. post lib. praet.
et canonice quod si quod. 33. num. 1. Cenal. cum con-
tra. quod. 8. lib. 1. 1. Stephan. Gratian. Ad archie.
de c. 5. num. 13. Card. Tusch. praet. c. 1. num. 2. lib. D.
concl. 13. num. 1. [Anell. Amat. conf. 93. num. 10. Robles
de re praesent. 1. c. 1. num. 34. vbi quod omnes calus
sine distinctione coniectat.]

Exclusio non solum est haec dictio, sed etiam mi-
nima reicitur, ut per glossam in *l. qui Aduocatum*, C. de
postulando. et in l. 1. C. de pecunia. pecunia, Alber. in
suo *Distinctione* verb. *Penitus*, Paris. conf. 38. num. 1. lib. 1.
Socio. sen. conf. 20. num. 6. vol. 4. Mart. de ver. res. lib. 1.
cap. 3. num. 6.

Idem importat haec dictio quoddam *Omnino*. Ex *ante*
in *causam*, *Procurator*, et similes, ut in cap. 1. de supplem.
negot. Praet. lib. 6. in l. 1. C. de iudicioribus, lib. 11.
Ioan. Andre. in c. 1. in verb. *Penitus*, post glossam de postulat.
Praetator. lib. 6. Rō conf. 2. incipit *Quand*, in fin. Tiraq.
in d. si inquam, verb. *reuerari*, num. 106. Goaz. conf. 7. 1.
lib. 4. Alexand. c. 3. lib. 1. incipit *si*, num. 6. vers.
Tertia res. lib. 2. et conf. 7. vol. 2. vers. *non* in-
uenerit. lib. 1. Crot. conf. 6. num. 23. vol. 2. et conf. 36.
num. 1. vol. 2. Ruin. conf. 41. num. 8. et conf. 12. num. 7.
vol. 3. Cephal. conf. 35. num. 1. in *crimine*, Roland. à Valle
conf. 17. num. 1. et 2. num. 4. Hooded. conf. 40. num. 13.
lib. 1. Betanz. de class. instrum. conf. 23. gloss. 1. num. 3.
et class. 4. num. 8. gloss. 8. Vincenz. de Fanch. de c. 179.
num. 1. Sord. conf. 367. num. 16. Card. Tusch. d. concl. 13.
num. 1. Cened. sing. 73. num. 1. [Ror. apud Paul. de
Rubica de c. 505. num. 1. 4. num. 3. diuers. alio part. 7.
recent.]

Itero importat etiam idem quod *Omnino*, et
habet adeo praeclaram naturam, ut nullam recipiat
modificationem, seu limitationem Nate. conf. 63.
num. 16. Othavian. Vulpell. de propof. et aduers. signif.
sub hoc dict. pag. 12. Rot. de c. 12. num. 4. p. 1. diuers.
Seraphin. de c. 4. 7. num. 4.

Operatur clausulam derogatoriam derogatoria-
rum, eo scilicet casu, quando testator in suo testa-
mento dixerit: Volo hoc testamentum penitus va-
lere, non obstante alio quocumque testamento per
me facto: quia tunc censetur mutatum primum tes-
tamentum, et tunc habetur clausulam specialem
derogatoriam, ut per Couart. in *ruir. de testam.* p. 1.
num. 1. vers. 14. et in *vers. Decimo*, idem esse dicit
de dictione *praeclara*, cetera dicit. *l. sing. 7.* num. 4. et
vbi in *si* apponatur.

Significat oulletatem adus ipso iure, ut in cap. *noni*,
de iuronia, et in cap. *super hoc de heret. lib. 6* Sed quia
hoc est inter Doctores concertato, idem lectionem

Aug. St. Barbara de *Distinctione*.

temito ad glossam in *l. si quis Aduocatum*, vbi Angel.
et Fulgos. C. de postulat. Rebuff. in *reper. cap. postula-*
tum. 1. 49. de Clero. et excommunicatione ministris. Addit
ad Marhefl. sing. 11. num. 1. 8. Dec. conf. 327. num. 3. Socin.
reg. 36. in 7. *fulgentis*, Marfil. in §. *agregari*, num. 123.
Benintend. de c. 17. num. 6. Nat. conf. 63. num. 16. et res. 17.
num. 16. Ruin. conf. 17. num. 7. vol. 3. Tiraq. d. verb. *reuerari*,
num. 105. cum multis seqq. Colman. pragmat. sancti. in
verb. *ipso iure* fol. 31. vol. 1. Betanz. *de laus*, 41. lib. 3. 8. 8.
Menoch. rem. 4. adipsam, num. 29. et rem. 14. *reuerari*,
num. 4. 5. Moner. de distrib. quod. 3. 3. 7. 37. Sanch.
de matrim. lib. 8. disp. 1. num. 79. Nicol. Gatz. de benefi.
p. 1. cap. 1. num. 5. Ioan. de Salas de legib. q. 96. et al. 14.
disp. 15. fol. 6. sub num. 79. Ceued. ad 6. collat. 25.
num. 1. et d. sing. 33. num. 3. et 4. Farinac. fragmen-
tum. p. 1. verb. *Lex*, num. 115. et me citato Saq. et
variar. resolut. q. 60. num. 5. Gard. Mant. de iur. et
ambig. c. 1. num. 1. lib. 3. sit. 5. num. 11. vbi subdit, ali-
quando propter subiectam materiam non significat
actum ipso iure nullum.

DICTIONE CCL.

Per.

- 1 *Doctores referuntur de vi et effectibus huius dicti.*
agentis
- 2 *Continuationem totius temporis significat dicti.* Per
conuicta tempus.
- 3 *Consummationem seu perfectionem eius rei, cui ad-
ditione significat dicti.* Per.
- 4 *Testes deserventes quid quis possidet per annum,*
insurgitur per annum perfectum, et inter-
rum.
- 5 *Causam efficientem dicitur dicti.* Per.
- 6 *Argumentum non dicitur dicti.* Per.
- 7 *Per, apud Grammaticos vulgo ad locum, sed sep-
tiam ad personam referunt.*
- 8 *Per, interdum referunt ad tempus.*
- 9 *Per, significat idem quod Propter.*
- 10 *Per, nonnunquam obsequens est.*
- 11 *Per, quodammodo concedens est.*
- 12 *Per se, ad esse, sine alterius op.*
- 13 *Per simulationem, per speciem, per causam, idem
feri significat.*
- 14 *Per litteras, idem est quod litteris.*
- 15 *Per etatem, id est sub aetate.*

De vi, et effectibus huius dictionis, vide Colm.
in pragmat. sancti. lib. de causis, §. *inlocutione*, in
verb. *permutui*, fol. 108. col. 4. latē Mendos. in §. *facile*.
in verb. *Ac etiam*, in verb. *de res.* fol. 157. et fol. 305. et seqq.
Card. Tusch. pallio. concl. 1. num. 2. lib. D. concl. 324.
Cened. post lib. praet. et canonice. quod sing. 76. Othavian.
Vulpell. de propof. et aduers. signif. sub hoc dicti.
pag. 74. Turcellin. de particula Latina etiam. p. 1. 24.
Gatz. de distinctione dicti. 138.

Coniuncta temporis significat continuationem
totius temporis, ut in l. *in hanc*, c. 6. §. *permutare*,
§. *de verb. signif.* vbi Rebuff. vers. *Notandum*, pag. 531.
Idem Ruff. in concord. rubr. de collat. §. *in verb.* *per*
decemum, fol. 161. raul. de Castro per text. in l. *Si-
cho*, num. 1. et §. *de conuictis*, indeb. Socin. conf. 1. 8.
num. 3. vol. 4. et conf. 42. num. 1. vol. 1. Lap. alleg. 47.
num. 3. vers. *Ad iura* facti, Fianch. in cap. 1. num. 3.
versum dicti, de regulis iuris lib. 6. Mandol. in gloss.
facile, §. *ac sem*, vers. *per personam*, fol. 306. col. 1. ad
med. et in reg. 33. Cancell. q. 11. num. 1. Malcoll. q.
probat. concl. 121. 5. num. 1. Menoch. de arbit. c. 5. 463.

nam. 7. *Cathol. de iure empion. cap. 15. q. 3. num. 3.*
Bart. de statum. verba prefcriptum. gloss. 2. n. 11 fol. 18.
Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 9. in autem. num. 89.
Cened. d. sig. 76. n. 1. Card. Tusch. d. lib. 4. concl. 324.
 num. 1.

3. Significat consummationem, seu perfectionem eius rei, cui addicitur, ut in d. l. *urbana. §. per nactate & in l. 2. §. peregrisse. §. de adulter & in l. qui procuratorum in princip. §. de procurat. tantum Bart. in l. qui procuratorum. §. de procurat. tantum. Panorm. in cap. si consiliter. §. num. 13. de accusat. Rebuff. in concord. rubr. de collat. §. 1. verb. Per decemum. fol. 265. Titag. in l. si in quom. verb. reueratur. num. 194. C. de reuocan. donat. Romo. consil. 101. num. 13. Com. consil. 111. num. 1. vol. 1. & consil. 180. num. 3. vol. 4. Socin. in consil. 124. n. 93. vol. 1. Ioan. de Imol. consil. 101. incip. In causis. num. 1. Malcard. de probat. concl. 1215. num. 2. Callan. in consensu. Burgund. rubr. 1. §. 2. in verb. Per testat. n. 3. fol. 4. Polydus. Rip. de nocturn. tempore. cap. 167. num. 30. Mandol. in gloss. facite. §. Actum in verb. Per personam. fol. 35. & seq. in §. Actum. verb. Per. fol. 257. & in reg. 33. Cancellar. q. 10. num. 7. Cened. d. sig. 76. num. 4. Card. Tusch. d. consil. 324. num. 2. ubi subdit, quod idem restes deponentes, quod quis possidet per moorem, intelligitur per moorem perfectum, & finitum. Et fuit dictum in *Personam similitudinis*. 6. Ianuarij 1615. coram Illustrissimo Patriarcha Mediceo, impressa per Fabricac. decis. 177. num. 3. p. recent. Vnde requiritur tempus perfectum, etiam in *Vulpell. de iure loco*. num. 2. pag. 74. & Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 26. in medio. [Barbosa l. 1. o. gl. 2. n. 93. d. lib. 4. Recop. ubi quod in compositione significat perfectionem, & stabilitatem.]*

4. Denotat etiam causam efficientem, ut in cap. ut veritas. 12. q. 1. tradunt Romanos. consil. 101. n. 13. verb. & ex diffine Per. Card. Tusch. d. lib. 4. concl. 324. num. 3.

5. Vitelcus denotat augmentum, ut in l. verum, §. fuisse in fine §. de minorib. & in l. cum duobus, §. de iura §. pro socio, & in cap. significat, de elect. octant Mandol. in d. §. ac etiam, verb. Per. fol. 257. Mart. Socin. in suo tract. de testib. n. 50. Cened. d. sig. 76. n. 3. in prim.

7. Apud Grammaticos haec dictio vulgo ad locum, sed saepe etiam ad personam refertur Cic. *Antic. lib. 4.* Nihil interit, verum per procuratorem agas, an per te ipsum. Idem pro *Rufio*: Per alium transigam, recede de medio. Idem 1. de orat. Plura decemvota pollicis rebus, quam adiumenta per homines eloquentissimos importata.

8. Interdum refertur ad tempus. Cic. *Antic. lib. 2. epist. 2.* Nulla abs te per hos dies epistola inanis aliqua te veli, & tuam venerat. Idem 2. *Peri*. Nulla res per triennium nisi ad eorum istius est iudicata. Idem de *Divinar. lib. 1.* Per multas aetates fuerunt. Idem in *Rur*. Duo fratres per idem tempus dissimiles inter se.

9. Aliquando idem quod *Propter* significat. Cic. 3. de *Orat*. Per inuidiam depelli Tribunatu. Idem 1. *Tuscul*. Per iram aliquid facere, quod nos periret.

10. Nonnunquam obsecrans est. Cic. *Antic. lib. 1.* Ad que recuperanda per fortunas incumbere. Idem ad *Rur. lib. 1.* Sed prospera per Deos.

11. Quandoque concedentis. Cic. 4. *Academic*. Per me vel lictas licet. Idem *Antic. lib. 4.* Per me illa peditionis trahatur. Idem 1. *Philippic*. Petis, ut eibi per me liceat quendam ab exilio reducere. Idem pro *Attilio*: Clodium nihil delectat, quod aut per occaturam sis tui, aut per leges liceat.

Per se id est sine alterius ope. Cic. de *Senect. Homo per se cognitus nulla commendatione maiorem. Idem pro *Scip*. Per te ipsa plendet virtus semper, neque alienis vnoquam iudicibus nobilitetur. Idem de *Amicit. Amicitia*; et se, & propter te ea petita.*

Per simulationem, per speciem, per causam idem fuit significans. Cic. *post. redit. ad. Quor*. Per simulationem amicis nefasti prodiderunt. Idem 6. *Peri*. Per simulationem adulteris statutus auctore. Liu. lib. 17. Per speciem aliena fungendis vici suas nps firmas. Idem lib. 2. Per causam renouari ab A. quis belli.

1. et littera idem est, quod litteris. Cic. in *Pison. Isd* Senatu supplicationem per litteras postulauit. Idem *Antic. lib. 1.* Antonius pugnat se mihi per litteras.

Per aetatem, id est ob aetatem. Cic. lib. 1. 3. *epist. 10.* 14. Ut primum per aetatem iudicium facere potuerint. Idem per lege *Mandus*: Nam quom aetate per aetatem huius auctoritatem loci contingere oon audent. Idem pro *Dom*. Facias est eius tilius contra sua cuius per aetatem patet esse potuit.

DICTIO CCLI.

Perdat.

Hoc verbum non denotat canonem late sententiae, iuxta tradita per Titag. in l. si in quom, verb. *Remittatur*. n. 13. C. de reuoc. donat. Card. Tusch. lib. 9. vari. primario. concl. 719. num. 8. & n. 19. & verb. *vana. concl.* 238. n. 6. & 7. Ioan. de Salas de legib. q. 96. *trall. 14. di. 15. §. 6. sub n. 78.* Fabricac. fragment. crim. p. 2. verb. *Lex num.* 128.

DICTIO CCLII.

Perinde.

1. Improperietas & similitudo significatio est dissimulando.
 2. Similitudinem omnino dem quandoque denotat dissimulando.
 3. Aequalitatem omnimodam importat dissimulando.
 4. retinde refertur ad omnes qualitates, & acquiritur omni alteri.
 5. retinde pro Aequo, vel Ita, apud Grammaticos usurpatur.

Hae dictio est significatio improprietatis, & similitudinis, ut in l. sed reflexe, & perinde §. de puer. hered. & in l. sacrilegij. §. ad legem Indium peculatum. gloss. Roman. & Alex. in l. si quis §. de acquir. vel. poss. l. si in l. si in, qui procurator, num. 79. 102. & 174. §. de usufruct. Titag. in l. si in quom. verb. *Infecperit* liberos. n. 7. C. de reuocan. donat. & in l. comen. gloss. 7. n. 187. & de *retrallit*. 1. §. 1. gloss. 6. num. 27. Sebalt. Medic. de regulis iuris, p. 2. reg. 10. n. 39. Cognol. in l. per success. num. 1. §. de regu. iur. Hipp. sig. 326. & in rubr. C. de probat. num. 76. & in l. si quis obrepserit. num. 3. §. ad legem Cornel. de falsis. Ruio. consil. 5. num. 3. & consil. 43. num. 2. vol. 5. Mandol. in signat. in verb. *Perinde valet*. sig. princip. fol. 17. col. 2. Octavian. Vulpell. de propof. & adverb. sig. sub hac pag. 74. Menoch. consil. 158. num. 72. Suid. consil. 376. num. 42. Cened. post lib. praed. & canonis. quesi. singul. 3. n. 1.

Quandoque denotat omnimodam similitudinem, ut in l. cum heres. in princip. §. de acquir. vel. hered. & in l. qui a pueri. ubi Bart. §. de confirm. iur. & in §. iura notis.

nobis in fin. nulli. per quos personas nobis acquiratur, idem Bart. in Extravag. ad reprimend. vers. Perinde. Roland. conf. 47. num. 3. tom. 4. Guaz. consil. 137. n. 1. o. lib. 1. Ritu conf. 33. num. 1. vol. 1. & conf. 169. num. 1. vol. 4. Dec. conf. 124. col. 3. post mediet. conf. 190. n. 4. col. 2. vers. Et quis. & conf. 361. n. 4. Socin. conf. 140. num. 1. lib. 2. Mandol. de primogen. ad instar. q. 2. n. 13. Petr. Enriq. res. p. 2. num. 33. Rebull. in comment. ad l. 1. num. 18. vers. Perinde pag. nobi 116. & ad l. p. 1. num. 9. vers. Perinde. pag. 1. vol. 1. ff. de verb. signif. Menoch. de arbit. cap. 31. vol. 13. Mench. Multit. lib. 3. cap. 107. n. 3. Garz. Luscian. acc. 323. num. 2. Cened. d. sing. 31. num. 2. cum seqq. Cezal. common. cum a. com. 40. n. 14. vbi ait quod denotat similitudinem, non vero identitatem substantiam. Caud. Tulch. tom. 2. lib. 2. conclus. 375. num. 12. vbi num. 11. post Bart. in Extravag. ad reprimend. vers. Perinde. declarat, quod hac dictio Perinde, & alie similes importantes similitudinem, debent importare omnem similitudinem, & sic per omnia, nisi induceretur contrarietas; quia tunc ad euitandam coniecturam similitudo non fit quoad omnia.

3 Importat etiam omnimodam æqualitatem, secundum Bonau. common. ap. verb. Dictio, pag. 32. vers.

4 Refertur ad omnes qualitates, & æquiparat vnā aliter, vt in l. 1. §. p. 2. ff. de aliment. & cibis. reg. Menoch. conf. 100. num. 19. Cald. Perita quæst. forens. apud 4. num. 35.

5 Apud Grammaticos usurpatur Perinde pro At, qui, vel ita, ingitur autem sæpe cum At, Ac si. Arque ver. Cic. 1. Tufcul. Philosophia perinde ac de hominum est vita, merita laudatur. Idem pro M. Terentio, vt hoc quod dicam, perinde intelligi auidi possit, argue ipse cogitans sentio Idem lib. 2. epist. 15. Non perinde vt est temple a lictis percipere possunt. Idem 1. de Orat. Sed hæc omnia perinde sunt, vt agitur, est, et, prout aguntur. Cæli. lib. 4. de breui ciuiti: Perinde ac si virtute vicescent.

& si in infinitum extendit, ac importet idem quod, semper, & omni tempore.

3 Tempus in sacris secularum significat dictio Perpetuū.

4 Infinitatem significat dictio Perpetuū, cum testator vocat successores in infinitum.

5 Perpetuum nihil potest esse sub Sole, nisi per subrogationem.

6 Perpetuū quandoque accipitur ad vicem, seu quoadmā aliquam futuris personis.

7 Perpetua dici possunt ea omnia, quæ licet aliquo modo ante mortem finiri possint, apta sunt ad vicem durare.

8 Perpetuum censetur alius, qui certo tempore spatio non concluditur.

9 Perpetuū intelligitur non in infinitum, sed donec quis viuat, propter substantiam mortuam.

10 Perpetuū in usufructu relicto personis, quæ aliquam moriuntur, intelligitur usque ad centum annos.

11 Perpetuū quandoque intelligitur usque ad tertiam generationem, & quando usque ad quartam, vt num. 11.

12 Perpetuū non semel 30. vel 40. annos importat.

13 Prescriptionem 10. vel 20. annorum, non tunc 30. vel 40. excludit dictio Perpetuū.

HÆC dictio Perpetuū, seu In perpetuum, multis 1 modis sumitur, de quibus per Alex. consil. 71. num. 1. lib. 6. vbi ait, quod plures habet significatus secundum substantiam materiam. Scilicet, de primogen. iuramenti. princ. §. 8. n. 14. Puz. decis. 112. n. 13. cum seqq. lib. 1. in correctis. Mandol. in gloss. facit in preem. in verb. Ad perpetuum, fol. 12. cum seqq. per prius columnas, & in 4. volutis, in verb. Perpetuum, fol. 20. Sord. conf. 54. num. 18. vbi quomodo, & qualiter intelligatur in fideicommissis, Caud. Tulch. prall. consil. tom. 2. lib. 2. concl. 126. Cened. post lib. prall. & canon. quæst. sing. 78. Menoch. com. 1263. n. 7. Sord. conf. 123. n. 5. latè Giouba consil. crimin. 1. n. 1. cum seqq.

Natura huius dictionis est, vt sine praefinitione 2 temporis accipiat, & se in infinitum extendat, ac importet idem, quod semper, & omni tempore, p. 2. in fine, de excepti fundis, §. 1. ubi, ff. de action. empti. Leum debere, ff. de seruic. urbanor. pradiu. l. fin. C. de fuis, & leg. hered. l. C. soluto matrimonio. Dec. conf. 472. num. 12. & conf. 121. num. 12. & conf. 616. num. 15. num. 2. Patil. conf. 81. num. 5. vol. 3. & conf. 100. num. 1. 8. & 39. vol. 4. & consil. 5. num. 33. & 34. vol. 3. Auto n. Butt. consil. 48. num. 4. Bald. conf. 372. vers. Terribi lib. 4. Gozadin. conf. 102. num. 7. Socin. conf. 41. num. 4. & 5. vol. 1. Puz. d. decis. 110. num. 8. Mandol. in gloss. facit, §. volentes, in vers. Perpetuum, fol. 204. Pinet. in l. 1. p. 3. num. 27. C. de bonis mar. Coct. in memorabil. verb. Perpetuum, pag. 683. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 5. n. 33. Ioan. Garc. de nobil. gloss. 1. §. 1. n. 19. Auchat. Regio. q. 72. num. 10. & 11. p. 1. D. Barb. in l. 1. §. 1. sole, num. 7. ff. soluto matrimonio. Sord. conf. 67. num. 36. & conf. 121. num. 1. Anron. Monach. de iurament. decis. 40. p. 1. 4. num. 1. & 37. Caud. Tulch. d. concl. 126. n. 8. Cened. d. sing. 78. num. 1. [Pascoli. conf. 133. num. 9. Decian. conf. 34. n. 57. vol. 3. Negulant. conf. 490. n. 2. & consil. 129. num. 68. & conf. 10. num. 7. & 8. num. 17. & consil. 159. num. 12. Azobed. lib. 2. num. 31. riv. 1. lib. 5. Recopil. Giouba d. consil. crimin. 12. num. 31.]

Vnde hanc dictionem significare tempus in sacula seculorum, tradit l. an. l. conf. 0. num. 24. vol. 2. quem refert, & sequitur Auchat. d. q. 72. num. 10. & 13.

III 3 Et

Dictio CCLIII.

Per omnia.

1 Substantiam etiam, & qualitatem importat dictio Per omnia.

2 Tempus omne respicit dictio Per omnia, & trahitur ad futura.

Verba hæc simul iuncta multum operantur, & important omnem substantiam, & qualitatem, vt per Alex. in l. 1. num. 9. ff. de legat. 1. Petr. Enriq. res. p. 2. num. 33. Coct. in memorabil. verb. Per omnia, pag. 979. & nihil omnino excludunt. Sord. conf. 412. num. 29.

3 Respicit omne tempus, & trahitur ad futura iuxta reoluta per Odoan. Vulpellæ prop. & aduoc. signif. sub hac dict. pag. 75. Vide in clausula Omnia, & singula, & in clausula In omnia, & per omnia.

Dictio CCLIV.

Perpetuū.

1 Perpetuū, seu In perpetuum, multis modis sumitur.

2 Perpetuū, sine praefinitione temporis accipitur, August. Barbois de Dictionib.

⁶ Et significat infinitatem, cum testator vocat succedentem in infinitum, ait Menoch. *caus.* 1033. *num.* 8.

⁷ Velum quia perpetuum nihil potest esse sub Sole, nisi per subrogationem, *nam debet columnae, ff. de seruit. urbanar. praedior. cum traditis per Molin. de primogenit. lib. 1. cap. 4. num.* 15. Ideo haec dictio plures habet significatus, & diversimode accipitur secundum subiectam materiam. Alexand. *conf.* 71. *n.* 1. *lib.* 1. Card. Tusch. *d. conf.* 326. *num.* 3. Menoch. *conf.* 451. *num.* 25. Betanzol. *de clausulis instrumenti. claus.* 41. *gloss.* 1. *num.* 1. [Giurba *d. conf.* 12. *n.* 31. vbi quod si subiecta materia regulariter, & quod dispositionem non ampliat, & *num.* 33. post Decian. *conf.* 13. *num.* 33. & 55. *vol.* 2. quod restringitur secundum materiam actus, cui adicitur, & ab eo regulariter, & quod ex extenditur, quo de iure poterit.]

⁸ Primum quandoque accipitur ad vitam, seu quantum aliquis fuerit superstitis, ut per Menoch. *conf.* 265. *num.* 35. & *conf.* 29. *n.* 28. Pet. Enriq. *respons.* *apud.* 1. *num.* 30. Seraphin. *decis.* 87. 4. *num.* 5. Bald. *conf.* 172. *incip.* Tempore D. Federici. *lib.* 4. Card. Tusch. *d. conf.* 326. *num.* 5. Lufit Franc. de Sosa in *repet. s. ultimum. Instit. de alienatib.* 4. *art.* 2. *num.* 7. [Fulac. *conf.* 4. *n.* 16. & *conf.* 143. *n.* 35. vbi quod verificatur in vita alicuius etiam secundum subiectam materiam, Perpetua enim dici possunt ea omnia, quae licet aliquo modo ante mortem finiri possint, apta sunt ad vitam durare, quia non habent tempus certum, in ea quod duretur sita, *lib.* 1. *gloss.* 3. *lib.* 6. *de condit. inst. cap. ult.* ionda *gloss.* verb. Perpetua. *de re script. in 6.* cum aliis adductis per Tiraq. *de retrat. in sti.* 1. 5. *gloss.* 4. *n.* 1. 0. & *tit.* 1. 5. 1. *gloss.* 3. *num.* 39. Sux. *de legib.* 8. *cap.* 5. *num.* 1. *num.* 59. Vnde perpetuis cenetur actus, qui certo temporis spatio non coeloditur, *lib.* 1. *h. i. peritius. in princip.* & *lib.* 1. *Bar. ff. de excusat. sen. l. de pupila. s. si qui ipsi Perpetuis de noui operis nunciatio. cap. 3. *gloss.* 1. *de re script. lib.* 6. *Flamin. de re script. lib.* 11. *q.* 5. *n.* 46.]*

⁹ Intelligunt igitur haec dictio Perpetua non in infinitum, sed donec quis vivit, propter subiectam materiam, sicut in usufructu, qui morte finitur, *lib.* 3. *fin. ff. quibus modis usufructus amittatur, & in l. 2. *ff. pro socio, & in 5. finis. Instit. de usufructu, notate gloss.* 1. *verb.* Eius in Clem. 2. *de reb. Eccles. non alienand.* *Dec. conf.* 531. *n.* 12. *num.* 1.*

¹⁰ In usufructu vendit relictis personis, quae nunquam moriuntur, veluti claustris, municipio, & ecclesiae, vel similibus, intelligitur vique ad centum annos, non autem in infinitum, ne proprietate sit inutilis, *nam cuiusque C. de usufructu, Alex. conf.* 0. *lib.* 1. *Rubin. conf.* 145. *col.* 4. *lib.* 4. *Natt. conf.* 67. *n.* 32. *num.* 4.

¹¹ Quandoque accipitur vique ad tertiam generationem, ut ex Mandol. *notat* Cened. *d. sing.* 78. *n.* 4. & in emphyteusi Ecclesiae impotat tertiam generationem, ex *auth. de non alienand. s. emphyteusi, & Bald. conf.* 372. *vers.* 4. *lib.* 4. *tradit* Card. Tusch. *d. conf.* 326. *num.* 7. vbi *num.* 9. ex Bald. *loc. proxime citato* declarat, quod hodie concessio in emphyteusim facta in perpetuum, intelligitur etiam sine tempore, quoniam emphyteusis sit Ecclesiastica, ex quo potest propria concessio fieri.

¹² Nominatim Perpetuum intelligitur vique ad quartam generationem, ex adductis per Menoch. *caus.* 197. *num.* 65. Prohibitio enim facta, ne perpetuo bona alienentur extra familiam, extenditur etiam ultra quartum agnationis gradum, secundum Menoch. *conf.* 95. *n.* 4.

¹³ Non semel etiam triginta, vel quadraginta annos impotat princip. *Instit. de perpetuis, & temporalib.*

aliam. Bald. d. conf. 372. *lib.* 4. *Put. decis.* 10. *n.* 3. *lib.* 4. *in correctis. Card. Tusch. d. lib.* 4. *conf.* 326. *n.* 6.]

Vnde excludit praescriptionem decem, vel viginti annorum, non vendit aliam triginta, vel quadraginta annorum, hac dictione tolli probant text. in *l. minor. s. si liber. s. de emul. & in l. Proter. *ad. s. h. in interd. s. de noui operis nunciatio. & in 5. l. Instit. de perpetuis, & tempor. alib. actionib.* adductis per Cened. *d. sing.* 78. *n.* 5. quia licet denotet perpetuitatem longissimam temporis, non tamen excludit praescriptionem longissimam, et per Roman. in *l. si de usufructu. cap. Bestram. conf.* 46. *c. l. 1. vol.* 1. Tiraq. *de retrat. in sti.* 1. 5. *gl.* 2. *n.* 8. & 11. *Pat. conf.* 90. *n.* 1. *vol.* 1. *Ruin. conf.* 150. *n.* 1. & 10. *vol.* 1. Mandol. *in gloss. facula. s. volentes. in verb. Perpetuis in fine. fol.* 205.*

Perpetuum quandoque dicitur, & quibus modis *lib.* 1. *maris. iuris. Card. Tusch. lib.* 1. *P. c. c. l. 12.*

Vide quoque dixi sub dictione In infinitum, In perpetuum, *lib.* 3.

DICTIO CCLV.

Persona.

Mafculinum, & femininum completur, ut per text. in *cap. mulieris, de sentent. excommunicat. relolunt* Alphonsi. de Azebed. *ad l. 1. num.* 175. *tit.* 1. *lib.* 8. *nova. Recep. Stephan. Gratian. d. script. *seren.* cap.* 5. *n.* 19. *num.* 599. D. Parens meus in comment. *ad Ordinationem Regium Lusitan. lib.* 4. *tit.* 36. *in princ.* *n.* 1. Campan. *ad illorum Medietatem. l. 1. cap.* 184. *n.* 1. Rota *decis.* 115. *n.* 16. *p. 1. divers.* Et fuit dictum in *Ranensatem. bono. om.* 6. *Decembri.* 1613. *etiam* *Vidol.* *impressa* per Farinac. *decis.* 5. *lib.* 3. *p. 1. recent.* Et ultra hanc vulgarem significationem, qualiteram in homine notat, quia unus ab alio differt, ut post Cotal. in *5. Sacerd. p. 4. s. 3. n. 4.* tradit nouissime D. Lotter. *de re benefici. lib.* 1. *q.* 16. *n.* 52.

DICTIO CCLVL

Persuadere.

Persuadere est plus, quam compelli sibi placere, ut per Menoch. *conf.* 175. *num.* 4. vbi *n.* 9. subdit, quod persuadere dolo in dicitur, qui sciens rem aliter proponit, & suadet.

Verbum hoc non indocit mandatum, ut per l. 1. *s. idem* *Papinianus. ff. de positi,* *notat* Nicol. Mozzius *tratt. de contrah. tit. de sustin. mandati. p. 9.*

DICTIO CCLVII.

Pertinere.

1. Pertinere latissime habet habentia.
2. Pertinere comprehendit eum, cui debetur actio personalis, autem titulum, & ad possessionem, ac priorum adaptari potest.
3. Possessionem & dominium impotat verbum Pertinere.
4. Dominium impotat verbum Spectare.
5. Verbum Pertinere, non quid sit directum, vel obliquum, remanet.

Hoc verbum latissimas habet habentia, *verbo* *And. Peruliere. vbi* *Aldici & Rebuffi. s. de verbor. signif.*

f. conf. Bert. xol. de clausula instrument. claus. 15. gl. 1. x. m. 2. & claus. 16. gl. 1. m. 1. Menoch. conf. 36. 3. m. 10. vbi ait, quod quatuor modis dicitur negotium ad aliquem pertinere.

1 Er ita latissime iuratur, ut comprehendat etiam eum, cui debetur actioe personali, ut per Hippol. *conf. 16. m. 3. & conf. 40. m. 15. & conf. 60. n. 8. vol. 1.* Item & omnem ritulum, iuxta notata per Postol. *de consensibus. cap. 1. m. 5. & cap. 5. m. 19.* Ac proinde ad possessionem, & petitorium adaptari potest, ut per Menoch. *in praed. recuperanda. n. 13. Rot. decif. 9. m. 1. & 2. de causa possell. & propr. in m. 1. & decif. 49. m. 3. in autq. Aretin. conf. 6. n. 8. Mantie decif. 36. n. 9.*

2 Vnde etiam cum sit verbum latissimum, importare potest possessionem, & dominium, ac proinde adaptatur ad utrumque, ut in l. liber homo, §. de acquir. rerum domin. & in l. per servum, vers. Quem admodum. §. tradit. Felin. in rubr. de rescriptis, m. 7. *conf. Hoc autem limitatur. glo. verb. Pertinere, & ibi idem Felin. m. 1. in c. inter dilectas, de fide instrum. Menoch. conf. 1. 1. m. 4. Bertazol. d. gl. 1. 3. m. 1. Cald-Petruca de comp. & vend. cap. 12. m. 13. Glent. v. 11. m. 18. Card. Tufch. *practie conclus. rem. 1. lit. D. concl. 327. m. 1. vbi m. 2. cum Socino conf. 8. m. 4. lib. 1.* tenet, quod non procedit inquisitio contra furem si dicatur, quod furatus est rem ad me pertinentem; quia non concluditur, quod sit mea, quia potest verificari in possessione, & m. 3. post Felin. in d. rubr. de rescriptis. ad 4. m. 7. in fine, subdit, quod si dicatur, *Spellat, & pertinet*, tunc intelligitur ratioe dominij, quia verbum *Spellat* importat dominium.*

3 Verbum *Pertinet* nunquid sit directum, vel obliquum, & an iuxtae naturae significet ipsi iure, an vero secus, vide Tiraq. in l. si equum, de reuocat. donec in verb. *Reuocatur*, m. 1. 90. cum seqq. vbi testatur communem esse opinionem, hoc verbum non esse simpliciter directum, sed obliquum, nec importare ipsi iure, ad sententiam ferendam, refert Faustin. *fragment. crimin. p. 2. verb. Lex. n. 40.*

Eclatius quid importet *Pertinere*, declarat Card. Tufch. *lit. P. concl. 324.*

Dictio CCLVIII.

Perveniat.

1 Verbum hoc importat perfectum veniendi modum, ut notat Agid. Bellam. *conf. 39. n. 11. vers. vige aliarum*, quem refert Card. Tufch. *practie conclus. m. 1. lit. D. concl. 328. n. 1.*

Dictio CCLIX.

Placere.

1 Verbum hoc de boni viri arbitrio intelligitur, iuxta notata per Boned. *Agid. in repet. l. ex hoc iure ff. de iustitia, §. iure p. 1. c. 8. n. 60.*

Dictio CCLX.

Planè

1 Planè vulgariter ponitur pro *Certe*.

1 Planè *sapè idem significat quòd Clariè & Apertè.*

2 Planè pro *Omnino quandoque versatur.*

Hæc dictio pin *Certe* vulgariter ponitur, ut in l. sol. ff. de iure sig. Cie. lib. 1. de legib. Sed ego planè vellem me arbitrum inter eos datam. Plaut. *Most. Ipsæ ea est i immò plane ea est.*

Sapè idem significat, quòd *Clariè & Apertè*. Cie. 2. de Finib. Epicurus autem, ut opinor, nec non vult planè, & apertè loqui. Idem ibidem: Sed tu dissilla istud bene Latine sanum planè.

Quandoque usurpatur pro *Omnino*. Cie. *Attic. 3. lib. 12.* Accepit Atticum planè bellè se habere. Idem *lib. 4. epist. 4.* Si te habebor, non mihi videbor planè perisse. Idem *lib. 16. epist. 1.* Vt te Leucadem deportaret, ut ibi planè te confirmares. Idem in *Brut.* Effice id, quod iam propemodum, vel planè potius effecerat.

Dictio CCLXI.

Plenum, Plenarium, Plenissimum.

- 1 Plenum illud dicitur, cui aliquid inris nihil deest.
- 2 Diminutionem non recipit, & additione non indiget. Plenum.
- 3 Plenum dicitur perfectum, & cui nihil deest.
- 4 Plenum dicitur, cui nihil addi potest, & Plenarium, quod additione non indiget.
- 5 Infufructus plenus si legatur, non restringitur solum ad dimercia, sed ad usufructum omnium rerum, & horum hereditaria.
- 6 Plenum, & Liberum, sunt verba æquipollentia.
- 7 Plenarium dicitur, quod additione non indiget.
- 8 Plenissimum imperat idem quod *Omni* meliiori modo.
- 9 Securitas plenissima data dicitur, cui nulla obstat exceptio, & contra quam nulla datur restitutio.
- 10 Pleno iure, intelligitur secundum substantiam materiam.

Plenum, Pleni, & Plenissimi intelliguntur, id est, sine aliqua diminutione; & plenum illud dicitur, cui aliquid fors non deest, ut post Bald. & Imol. notat *hal. in l. huiusmodi, §. adri. m. 5. §. de legat. 1.* Bald. loquens de plena proprietate in l. *sumus, §. illud*, per illum text. C. de *secund. compr.* idem Bald. loquens de plena possessione in l. *maior, C. de Testib. & in l. raptores, §. in autem, C. de Episcop. & Cleric.* Menoch. *conf. 325. m. 17. cum seqq. & conf. 336. m. 10.* Hinc est, quod plenum tanquam universale omnis comprehendens non recipit diminutionem, seu additione non indiget, quia ei nihil potest addi, nec ubi eo aliquid potest minui, c. *bonæ quidem, 26. dist. cap. Apostolica, de proband. in 6.* Bald. *conf. 293. incip. Thoma, circa finem, m. 3. lib. 4. & conf. 379. in princip. vers. Item dicitur plenum, glo. in Clem. 1. de re indic. Grot. *conf. 47. m. 7.* Rou. *conf. 100. vers. 3. col. 6. vol. 3.* Socinian. *conf. 1. m. 17. vol. 4.* Rolan. *conf. 85. m. 13. vol. 4.* Peteg. *de fidei commiss. art. 3. m. 95.* Sard. *conf. 315. m. 5. vol. 4.* Ottavian. *Vulpell. de prop. & adverb. sigif. sub dict. Pleni, pag. 70.* Menoch. *conf. 19. m. 12.* Stephan. *Geaton. Marchia decif. 119. m. 5.* Cardin. Tufch. *practie conclus. rem. 2. lit. D. 2. conclus. 97. m. 14. & concl. 328. m. 1.**

3 *Plenum dicitur perfectum, & cui nihil addi debet.* Decan. conf. 36. num. 1. lib. 2. Card. Tufch. d. l. d. concl. 329. n. 4.

4 *Item Plenum dicitur, cui nihil addi potest; & Plenarium, quod adiectione non indiget.* Bald. conf. 379. in princip. conf. item dicitur plenum. Card. Tufch. d. conf. 329. n. 5. ita quod minima pars non deficiat. Gozad. con. 47. n. 7.

5 *Vnde si legetur plenus vsusfructus, non restringit solum ad alimenta, sed ad vsusfructum omnium rerum, & bonorum hereditatis, ut per Gozad. conf. 47. n. 5. Sord. conf. n. 1. & conf. 125.*

6 *Plenus, & Liberum sunt verba æquipollencia, l. fidei commissi, §. quamquam ff. de legat. 3. Bald. in l. & si post tres ff. qui causantib. Alex. conf. 108. incip. Vbi, num. 5. lib. 2. Rolan. conf. 85. num. 5. vol. 4. Peregr. de fidei commissi. q. 1. num. 5. in fine. Card. Tufch. d. l. d. concl. 331. num. 8. Plenum quandoque addo dicitur liberum, ut etiam importare possit arbitrium iniquum declarando, ut per Bald. conf. 379. in princip. conf. Quandoque, lib. 3. quem refert Card. Tufch. d. l. d. concl. 329. n. 7.*

7 *Plenarium dicitur, quod adiectione non indiget.* Bald. conf. 379. incip. Quando in princip. Card. Tufch. d. l. d. concl. 330. n. 1.

8 *Plenissimum importat idem, quod Omni meliori modo.* Alex. conf. 50. incip. In causa, num. 9. conf. Postremo, lib. 7. quem refert Card. Tufch. d. l. d. concl. 330. n. 2.

9 *Vnde plenissima securitas data dicitur, cui nulla obstat exceptio, & contra quam nulla datur restitutio, alias non diceretur plenissima.* Alex. d. conf. 50. n. 9. lib. 7. Card. Tufch. d. concl. 330. num. 3.

10 *[Dicitio Pleno iure, intelligitur secundum sobiectam materiam. Crec. dec. 77. alia 6. n. 18. circa mod. de testam. Theod. de Rubin. singul. Rota tom. 2. p. 4. de l. 63. n. 2.]*

DICTIO CCLXII.

Plerumque.

1 *Frequentiam casus ostendit dict. Plerumque, quasi sapientia.*

2 *Plerumque, importat nonnumquam idem quod Semper.*

3 *Plerumque aliquando exponitur pro Interdum.*

4 *Regulam notat, & designat de sua natura dict. Plerumque.*

5 *Exceptioem, & regulam esse in contrarium denotat dictio Plerumque.*

1 *O*scendit hæc dictio casus frequentiam quasi sepe, ut per Vulpell. de præf. & adverb. signif. sub hac dict. præf. 76. Menoch. rem. 2. cap. n. 91. Paul. Mont. de testam. & curat. c. 15. n. 19. in fine. Magdal. de num. 108. in testam. regim. c. 29. n. 15 & 31.

2 *Importare quandoque idem quod semper, ait Castil. conf. 16. n. 31. quem refert Card. Tufch. præf. concl. tom. 1. lib. 2. concl. 323. n. 2.*

3 *Quandoque exponitur pro Interdum, iuxta notata per Menoch. de præfumpt. lib. 3. præf. 10. n. 19.*

4 *De finatiorum denotat & designat regulam, l. plerumque in prin. cum ibi notetur ff. de iure dotum, l. Vbi, §. idem respondent ff. de verb. oblig. Bart. in l. 1. ff. de iur. & ration. d. l. d. r. Coen. conf. 68. num. 5. vol. 2.*

5 *Menoch. de arbit. casu 190. num. 2. conf. secundum est casus, & de præfumpt. lib. 4. præfumpt. 22. num. 22.*

6 *Maxima de prob. concl. 832. num. 1. Vnde denotat*

exceptionem, & regulam esse in contrarium per L. plerumque ff. l. locu. & l. pronuntiatio, §. 1. ff. de verb. signif. & l. 1. §. 1. ff. de iur. & alioque primis, notat. Itaq. de retractu, l. 1. §. 3. glof. 2. n. 24.

DICTIO CCLXIII.

Pluries.

1 *Ternario numero contenta est dictio Pluries.*

2 *Pluries verificari potest in tribus, vel quatuor vicibus, & in vna.*

3 *Multa, verificatur in tribus.*

Ternario numero contenta est hæc dictio, ut in c. alim, vbi Bald. de rescript. Vulpell. de præf. & adverb. signif. sub hac dict. præf. 77. Borga. dec. 4. n. 7. vbi ait, quod hæc dictio est ambigua, & potest verificari in tribus, vel in quatuor vicibus. Bald. in cap. in præfatis c. d. 2. & ibi Felin. col. fin. de testib. Sylvan. conf. 2. mon. 2. Gomiz. cap. cum in multa, n. 3. de rescript. in 6. Natt. conf. 70. incip. Vbi, n. 60. vbi ait, quod potest verificari in bono. Cened. post lib. præf. & canon. quest. sing. 80. num. 4. Steph. Grat. discip. forens. cap. 1. §. 1. mon. 10. vbi n. 1. subdit, quod dictio Multa, etiam verificatur in tribus.

DICTIO CCLXIV.

Plus.

1 *Plus est adverbium comparationis, & de modica quantitate intelligitur.*

2 *Dict. Plus, a septe prolata, cum sit ambigua, nihil operatur.*

3 *Verba Plus, minuseve, nihil addunt, nihilque immutantes de confessione, nisi aliud præbuer.*

4 *Tempus illud quod a principio litis usque ad diem examinis, si sit depositum, non potest suppleri vigore dilationis Plus.*

5 *Tempus perfectum quandoque significat dict. Plus, cum agitur de certo tempore probando.*

6 *Plus, consideratur non solum respectu quantitatis, sed etiam respectu temporis.*

7 *Substantiam rei non mutant Plus & minus, nec illam faciem differre specie.*

8 *Plus minuseve, certam quantitatem, quia ex expressione constat, minus auget, vel minus ibid.*

9 *Plus scilicet quod est, minus licetum est.*

10 *Plus apud Grammaticos interpretatur pro magis, seu Amplius.*

Plus est adverbium comparationis, & de modica quantitate intelligitur, ut in l. hac adiectione, ff. de verb. signif. & in l. cum filius, §. puer, ff. de legat. 1. & in l. & si post tres, vbi glof. & Bald. ff. qui causant, notant l. al. in l. cum quidem, cap. 1. c. de verb. signif. Euerat. in Topicis legat. 2. ap. ab arduo, fol. 65. col. 1. Boer. dec. 14. num. 7. Ruin. conf. 55. num. 1. & 3. vol. 1. Gabr. conf. 168. num. 4. tom. 1. Stach. in tract. de mercatura, p. 1. num. 27. fol. 18. & de adiectione p. 4. §. 1. num. 7. fol. 246. & p. 4. §. 1. n. 3. fol. 284. Octavian. Vulpell. de præf. & adverb. signif. sub hac dict. præf. 78. Menoch. de arbit. casu 145. num. 4. cap. seq.

Proleta 2 testis, cum sit ambigua, nihil operatur, ut per Alex. conf. 109. num. 15. vol. 4. Id. in rubr. ff. solus maritimus, num. 5. Viu. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 10. de testib. num. 379. Menoch. de arbit. casu 47.

in princip. Mascard. de probat. conclus. 396. num. 8. Et Enriq. resp. opus. 1. num. 31 in princip. Stephan. Gratian. disp. 1. f. 1. cap. 277. num. 10 cum seqq. Cened. d. d. sing. 80. n. 1.

3 Et dictio *Plus minusve*, nihil addit, nihilque minuit confessionem, nisi aliud probetur, ut per Bart. in l. Publica, §. si de pignori, & in l. in actione, §. de iur. iur. vbi ait, admittendum esse libellum, in quo certum petitur, & additur causa illa Et *plus* nam dictio *plus* nihil operatur, nisi postea probetur aliquid certum. Alex. conf. 8. in f. 1. vol. 4. Strach. d. p. 1. §. 1. in num. 37 cum tribus seqq. fol. 384.

4 Nec vigore huius dictionis potest suppleri illud tempus, quod est à principio, usque ad diem examinis, seu dispositionis, ut notat Mascard. de probat. concl. 424. n. 14 quem refert Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glof. 9. §. 1. in anno. n. 91.

5 Intendum significat tempus perfectum, cum agitur de certo tempore probando, ex votariis per Menoch. de arbit. conf. 47 num. 1. & nihil relevat secundum Villam. 2. commun. apud lib. 9. tit. 3. n. 61.

6 *Plus* consideratur non solum respectu quantitatis, sed etiam respectu temporis, iuxta tradita per Menoch. conf. 2. §. 9. u. 7.

7 *Plus* & *minus* non mutant substantiam rei, nec illam faciunt deficere specie, ut in l. fin. de fundo instruat. §. in l. legat. generaliter, §. de legat. 1. Maest. Anton. varior. lib. 3. vol. 39. num. 4. Fetter. in conf. Catalonia glof. 8. num. 1. §. Thomas de Thomasset reg. 2. §. vbi subditur, procedere, quando differunt accidentaliter, sed si differant essentialiter

8 [Dictio *Plus minusve*, certam quantitatem, quæ ex expressione constat, minime auget, vel minuit, vnde Ioseph Vela dicitur. 2. §. 1. n. 1.]

9 *Plus* scilicet, quod est minus, licetum est. Leon de bus, §. de regulis iur. amb. male magu. C. de sacros. Ecclesie cap. cui licet. §. 3. de regulis iur. lib. 5. Fainac. in practi. crimin. p. 4. conf. 60. num. 109. Thomas de Thomasset reg. 8. §. Fetter. in conf. Carib. vi. glof. 4. num. 41. vbi ait, quod cui non licet quod est minus, nec licet debet quod est plus.

10 *Plus* à pud Grammaticos magis accedit ad nomen, quàm *Magis*, proinde non temere pro magis usurpandum est, *Cic. de Amicis*. Ne plus æquo quid in amicitia congeratur. Item *Ar. lib. 6.* Dimidio plus scripsit.

Sæpe autem usurpatur pro *Amplius*. *Cic. 1. de natura Deor.* Minus est vno digito plus habere. Idem 1. *Philippic.* Plus vos me nocte retinere non potui Idem *Pro Quinctio*. Ac tecum anno plus vixit.

Dictio CCLXV.

Plures.

- 1 Plures verificatur in duobus.
- 2 Testis si dicat quid Titius possidet per plures, & plures annos, intelligitur de quatuor propter generationem.
- 3 Pluralis numerus vno non conuenitur, sed in duobus ad minus verificari debet.
- 4 Numerus quocumque importat dicti Plures, quando est comparationis pectus, & denotat excessum.
- 5 Plures cum vocatur sub plurali numero, omnes æqualiter eodem tempore succedunt.
- 6 Pluribus quando per verbum obliquum relinquuntur omnes alternativè dicuntur vocari ordine successivo.

7 *Dicti*. Plura, in materia prohibita verificatur solam in duobus.

Dictio Plures verificatur in duobus, ut per Masfiling. 378. n. 3. Roch. de Curte in trall. de consuetud. pars. 1. 371. vers. prima est conclusio. Dom. in cap. cum plures, in princip. de offic. deleg. Borgnin de res. 43. num. 7. Benintend. de res. 43. num. 6. Sura. de aliment. tit. 7. §. 2. 1. num. 10. Pert. Enriq. resp. opus. 2. num. 33. Rūn. conf. 44. num. 13. lib. 1. Handed. conf. 100. num. 32. vol. 1. Mascard. de probat. conclus. 8. §. 2. num. 12. Cened. post lib. practice. & canon. quælibet. §. 80. num. 3. [Magdala. de num. test. in testam. reg. 1. p. 1. c. 16. n. 83. vbi quod hæc dictio in Doctore sit affectiva, non dubitavit.] Oclausa. Vulpel. de propof. & adverb. signis sub dicti. *Plus* n. 5 vbi cum Rūn. subdit, quod si testis dicat, quod Titius possidet per plures, & plures annos, intelligendum est de quatuor propter generationem de qua loquitur Ioan. de Imol. conf. 101. incip. In conf. num. 2. quem refert Card. Tufch. practice. c. 1. c. 1. tom. 2. lib. 1. de em. luf. 3. n. 2. Pinalis enim numerus vno non conuenitur, ut per Menoch. conf. 398. num. 6. & conf. 404. num. 3. Card. Tufch. d. lib. 1. de em. luf. 3. n. 1. & lib. 1. de em. luf. 3. n. 1. Immo in duobus ad minus verificari debet, l. vbi numerus, §. de testib. cap. placuit lib. 1. 40. de regulis iur. lib. 6. cum citatur per Mascard. concl. 380. n. 12. & Eicobart. de ratione. 18. n. 43. & Euerard. in Topicis loco 34.

Quando solum hæc dictio est comparatiuè posita, & denotat excessum, tunc importat quemcumque numerum ut per Signorol. de Homodis conf. 144. in fin. versumque pars diversa, quem refert Card. Tufch. d. lib. 1. de em. luf. 3. n. 1.

Plures cum vocatur sub plurali numero, omnes æqualiter eodem tempore succedunt. Menoch. conf. 398. n. 17. declarando vti n. 5.

Pluribus vero quando per verbum obliquum relinquuntur, ij omnes alternativè dicuntur vocari ordine successivo, ut eodem Menoch. conf. 398. n. 4 num. 44.

In materia vero prohibita dictio *Plura* verificatur solum in duobus, ut fuit dictum in Ro. de res. 33. n. 1. p. 1. alior. & de res. 32. n. 3. apud Fanac. p. 1. recent.

Dictio CCLXVI.

Plurimi.

Dictio Plurimi ad minus in tribus debet verificari, glof. in §. quod sæpe in amb. de resen. & semel. Doct. in l. contrarius, §. item qui insulam, §. de verbor. oblig. Benintend. de res. 43. n. 7. Pert. Enriq. resp. opus. 2. n. 33. Cened. post lib. practice. & canon. quælibet. §. 80. n. 3. in princip.

Dictio CCLXVII.

Potro.

- 1 Potro idem significat quod Deinde seu Postea.
- 2 Potro aliquando pro Vixit usurpatur.
- 3 Potro non semel pro Autem usurpatur, conuenit rationem.

Idem significat apud Grammaticos, & hosque Latine lingue Auctores, quod Deinde, seu, Postea. Cic.

9 Possit videtur qui facit quominus possit, si bona fide, i. s. de nexu ad illam. Possit quis non dicitur quod incommode possit. Menoch. conf. 10. n. 10. Vel quod facile aut sine periculo exequi non valet. Idem Menoch. conf. 33. n. 14. Vel quod non honeste possit. d. l. nepos Praetor. Sord. conf. 10. n. 44. Menoch. conf. 90. n. 6. Vel quod contra ius potest, cum verba sunt intelligenda secundum ius, i. quare, si inter locatorem, fidei, cap. causam, qua de rescriptis. cap. cum dilectus de consensu. Steph. Gratian. Marchia decisi. 3. n. 34.

Dictio CCLXIX.

Post, Postea.

- 1 Post, Postea, eiusdem sunt significatio & natura.
- 2 Tempus non certum, sed ambiguum significat dict. Post, Postea, secundum subiectam materiam.
- 3 Separatim dictiones sunt Post, & Postea.
- 4 Alium sequens factum incontinenti, & ex intervallo possunt significare dictiones Post, & Postea.

1 Huiusmodi dictiones eisdem esse significatione, & naturae probant Tiraq. in l. si unquam, verb. & postea, d. n. 13. cum seqq. vbi non. 13. ait, quantum ad intervallum nihil omnino differre, sicut Ante, & Antea. Rebuff. ad l. Liber, l. 4. item si de minor, s. de verborum signifi. pag. 118. verb. postea, vbi ait, eas non certum tempus, sed ambiguum secundum subiectam materiam significare. Anton. Theol. decisi. 40. n. 2. Cened. post lib. prae. & canon. quod. f. 3. n. 4. & 5.

2 Sunt dictiones separatae, vt per l. si cui legatur, s. de legat. 1. notant Odavian. Vulpell. de propof. & adverb. signifi. sub dict. 2. p. pag. 78. vbi non. 2. asserit, quod denotat possunt actum sequentem factum incontinenti, & ex intervallo, secundum sermonis proprietatem, & quod significat extremitatem & lapsum totius temporis, ac inducunt conditionem.

Dictio CCLXX.

Post.

- 1 Ambigua dictio est Post, & varij sensus.
- 2 Exclusivus flet dictio Post, quando apponitur in dispositione in qua tempus, vel terminus statuitur.
- 3 Terminus, vel dilationis alicui in illa dictio Post, importat vt dilatio procedens casualiter sit consumpta.
- 4 Intervallum modicum denotat dictio Post, quando ponitur in dispositione, in qua potest significare & modicum, & longum intervallum.
- 5 Alium immediatè sequentem sine intervallo importat dict. Post.
- 6 Ordinem successuum denotat dict. Post, precipuè quando respicit personam.
- 7 Ordinem per primū, & posteriora importat dict. Post.
- 8 Conditionem, & quando denotat dict. Post, attenditur.
- 9 Post, quando apponitur in aliqua dispositione, in qua potest flet interceptio seu incontinenti, & potest similiter flet completio, perfectio sine fine, semper tunc accipienda est perfectio, completio & finis.

- 10 Testificantes varij per dict. Post, gratia contrarietatis evitanda, modo concordandi, ostenditur, & num. 11. & 12.
- 11 Dicit. Ante, & Post, ita sunt intelligendi, vt alius, de quo queritur, non dicitur.
- 12 Post, minime contraria est dict. Ante.
- 13 Post, apud Grammaticos qualiter accipitur, & num. 16.

E Se dictio ambigua, & varij sensus, vt testat Gallian. in repet. d. Gallus, s. de liber. & postum. n. 37.

Quando hac dictio Post apponitur in dispositione, in qua tempus, vel terminus statuitur & ponitur ante dictionem Diem, tunc stat exclusivè, & facit, vt dies ille, cui adicitur, non comprehendatur in termino. Ita gloss. verb. proponitur, in cap. frequens, de rescriptis. lib. 6. & ibi Archod. ante num. 1. in verb. Post diem, gloss. post modum in cap. quod a paribus, 75. dist. 1. Specular. in tit. de curat. 5. Vbi, col. 1. verb. verum nota. Albet. in Differentia verb. Post diem Sabati. Bart. in l. 1. s. crederem, col. 2. verb. salutaris, s. de verborum creditu. Tiraq. de retrahit. l. 1. s. gloss. 11. n. 40. & 50. Perez. ad l. 1. s. verum, item n. 1. gloss. 11. s. 7. Ordinem. pag. 408. Cened. d. sing. 14. n. 1. Fular. conf. 18. n. 86. vbi quod exclusionem inducit, & declarat præcedentem dispositionem non comprehendit in sequenti, & conf. 184. n. 104. vbi quod separat & excludit personas expressas.]

Adiuncta hac dictio alicui termino, vel dilationi, importat, vt dilatio procedens totaliter sit consumpta, vt si assignatur terminus post primam dilationem, ille terminus non cuncti, nisi totaliter consumpta prima dilatione. Ita per text. in cap. Capellanus, de servit. notant Gemin. conf. 12. n. 4. Card. Tusch. practice. consilium. 1. fu. D. & concl. 336. num. 1. vbi non. 3. post eundem Gemin. d. conf. 12. n. 10. 11. & 16. restringit, nisi is, ad cuius dilationem statuitur terminus, velit peruenire, quia tales termini bene non possunt præteriri; sed tamen hac dictio Post non importat, quoniam is, qui habet dilationem, possit illi termino renunciare, & tunc succedat alius terminus assignatus post.

Quando verò ista dictio ponitur in dispositione, in qua potest significare & longum, & modicum intervallum, tunc hac dictio Post denotat modicum intervallum, quia illa simpliciter posita differt à dictione Postea paucis simpliciter posita; cum hac dictio Post non denotet intervallum, sed pro Consumpta, aut incontinenti accipitur. Dictio verò Postea sapre natura intervallum longum, vel si malueris, parum significat, secundum subiectam materiam ex Tiraq. in d. si unquam, verb. & postea, d. n. 7. Ita probat text. in l. in iu. gentium, s. quinquies, s. de pallis, ibi, post eruptionem ex intervallo. Si namque Post importaret ex intervallo, fuisse fuisset additum, & similis text. in Laborem, in prin. s. de duobus reis, & facit text. in cap. 1. in princip. de rescriptis. lib. 6. per quem dicit ibi Gemin. num. 8. quod dictio Post importat actum immediatè sequentem sine intervallo. Rot. decisi. 3. n. 1. p. 1. in post. Farin. alibi p. 3. recit. vbi 20 hac dictio excludit tempus modicum, & an intelligi debeat modicè, vel immediatè. Vnde si testis dicat Titium possidere post Sempionium, intelligitur immediate, quam opinio, & differret ita inter prædictas dictiones sequuntur tal. in l. iura. gentium, s. quinquies, s. de pall. & in Laborem, n. 3. & in l. fructus, n. 3. verb. 2. ante, de off. soluto. marini. Tiraq. d. verb. Postea, n. 1. Gom. in cap. 1. n. 16. de cessis lib. 6. Callan. in consuet. Burgund. rub. 4. s. 6. in verb. dicitur te esse ante, n. 1. pag. 3. 1. Q. r. d. n. c.

Dictio CCLXXII.

Postquam.

- 1 *Delectos referam nec de vi, & effectibus huius diff. agentis.*
- 2 *Condiciones inducit diff. Postquam.*
- 3 *Inclusio ponitur diff. Postquam, in dispositione in qua statuitur diutempus, vel terminus, & talis diutermalis computatur in termino.*
- 4 *Tempus ante amperius excludit diff. Postquam.*

DE vi, & effectibus huius dictionis vide latè
Galganes de cordis. & demonst. p. 2. cap. 1. g. 4.
Octavian. Vulpes de propof. & aduert. signis. sub dñi.
Post. vers. vñ quamp. pag. 79. Cened. pag. libr. prael. &
causis. quest. line 7c.

Haec dictio inducit conditionem, secundum Bart. in 1. quibus deus. §. Terminus. num. 5. ff. de condit. et demonstr. l. si a. §. fin. et ff. glo. ff. de legat. 2. l. 1. *infirma* in fin. ff. de quibus causis maioris. Menoch. conf. l. 95. num. 5. et conf. l. 103. num. 3. et si fiat dictum in paduana in res patrum. 1. l. 1. l. 1. 60. *Laureo Corda*, impo. l. per Facinac. dec. 6. num. 3. p. 2. recent. et in *Siguna Calcinac*. dec. 3. *Novembris* 1613. etiam *Renewet* *infirma* *Domino* *non* *Cecilia* *deco*, in conf. quod *vera* Et praeterea si iungatur verbo futuri tempore, admittit Hieroo. de Monte. q. 14. num. 1. [In] *fini*. de *infirma*. *curat*. p. 88. num. 9. *Galgnet*. de *curat*. p. 2. c. 1. c. 4. *Franc* de *Batry* de *success*. *reflati*. et *ab infirma*. lib. 1. l. 1. c. 1. num. 17. *Rot* dec. 395. §. 2. p. 5. recent.

Quando vero ponitur in aliqua dispositione, ut
quia statuitur dies, tempus, vel terminus, tunc vi-
gore huius distinctionis quae ponitur includit, *l. ad-
militus, ff. de minor. Vulpes. citare loco*, illa talis dies
termini computatur in termino; & ista dictio facit
ut tempus cunctis de momento ad momentum, post
se statuto canteatur, quod iorte annam postquam
emptor notificauerit conflagrantei venditoris, pos-
sior rem redimere, quia tunc ista dictio deoat,
quod tempus coeet de momento ad momentum,
et ideo dies termini computatur in termino. Quod
per text. in *l. si tu fueris liberus, in vers. sed ita feri-
pimus, ff. de manum. re. l. si tu significat, l. si glo. ff.
de offic. pub. audient. glo. verb. si fueris in cap. conuentioni
de appell. in 6. Domin. cap. felicis, glo. col. 2. de parui,
et al. lib. An. conf. 404. et al. in vers. bene confirmatur.
Itaq. dicitur, *l. si tu, §. si tu, glo. 1. in num. 28. et seq. et
sequit. Cood. post lib. praelic. et canon. quesi. iij.*
77. num. 1.*

⁴ Excludit hæc dictio *Possuem* omne tempus antea, secundum Paul. *conf.* 3. a. *nom.* 8. j. *vol.* 1. & sic respicit tempus non antea, sed postea. *Meno.* *conf.* 3. 10. a. 4.

Dictio CCLXXIII

Præcipere.

P *Passerem idem importat, quod iubere, & sic præceptum, ut docet glossa. Verba de more in Clem. pastoralis, de sens. et re iudic. & verbi interm. in Clem. fidei de sens. vbi Cud. n. & Imol. n. c. 1. Cast. lib. 1. de lege p. n. c. 5. de iur. c. 4. Gutier. canon. lib. 2. cap. 7. num. 11. Azor. de iur. moral. p. 1. p. 2. lib. 3. cap. 6. q. 6. Philic. de officio Sacri. rem. 1. p. 1. lib. 3. cap. 2. Hitz. 3. Vaig. 2. l. q. 9. cap. 4. d. q. 1. 18. cap. 1. num. 22. Sayt. August. Barbo 1. de Diabolis.*

in *Clavi Regia*, lib. 3, cap. 7, num. 27. Brunot. a Sole in
lex communis lib. V, num. 52. quoniam minus bene
 Emman. Si vero *lex* num. 6. dicit verbum *Præcipimus*
 importare præceptum, non autem verbum *liberamus*,
 cum idem importet verumque verbum.

Apud Grammaticos idem significat, quod praesentis, praedicti, & praecoxis, ut colligitur ex Cic. Offic. Ingenij magni est praecipue cogitatione summa. Virgil. 6. *Enchirid.*

Oncida praeteri, atque aliis nascitur ante pet-
ri.

Idem *ib.* 1. 1.

Exultatque animus, et sapiam praecipis hostem,
cum aliis adductis per Pichard. *ad 5. Iuris praecepta*
3. à n. 4. Instit. de iustitia, et iure.

Dictio CCLXXIV.

Præcipuè.

- 1 Præcipue, *idem importat quod* Maxime.
2 Præcipue, *ponitur solum, ut ostendat maiorem effe*
3 *rationem.*
4 Præcipuum dicitur *quod ante alios quis habet*
5 *prærium.*
6 Præcipuum legatum, *vocatur prælegatum quod*
7 *omni ante alios heredes capite.*

I Deo importat hæc dictio, quod *Maximè*, & ostendit aliquem aliis de causis motum esse, l. 1. ubi gl'os. *verb. principè*, ff. de testib. Antoo. Monach. *Cronien. decis.* 28. n. 44.

Ponitur, vt ostendat solam maiorem esse rationem, secundum Tiracq. de *privilegiis causa priuilegi*. 3. 4. *in fine*, ceteros oia excludendo, iuxta tradita per Burgos de Pace *in relectis*. l. 3. *Tauri*. n. 3. t.

Et eius via est maiora includere, sicut diximus de
dictione *Afacini*, quæ exprimit casum mihi dubi-
um, & alium magis dubium includit, ut per Bar-
tholomæum. Peret. in comment. ad Extravag. *ambitiosa*.
de rebus Eccl. non aliterand. verb. Illorum præcipi, n. 2.

Præcipuum dicitur, quod ante alios quia habet proprium, & peculare, l. Pomponii, ff. famul. hercis. l. si fratres, §. idem papinianus, in fine, ff. pro facie. Præcipuum legatum vocatur prælegatum, quod vult ante alios hæredes capere, l. si in princip. ff. de legat. 2. l. 1. c. si certum petatur.

DICTION CCLXXV.

Precise.

- 1 Interpretatur enim omnem extrinsecum excludit dicitur.
- 2 Prædictæ, excepta iusta & legitima.
- 3 Prædictæ significantur sine ulla exceptione, distincte,
& sine conditione aliquid sine.
- 4 Prædictæ idem important quod absolutæ, & sine causa
cognitionis, nullo exceptio.
- 5 Prædictum dicitur quod frivile admodum intelli-
gitur.

DEnotat hæc dñtio, quòd quis absoluit, & ad litteram exequatur, & proinde excludit omne interpretationem extrinsecam, excepta iusta, & legitima à iure proveniente. *Idem semper. 4. demonstratur. ff. de iure incommutatis. Corn. l. 1. §. 1. ubi. 2. vol. 2. Vulpell.*

KKk de

6. *Argemone* à ceterisio fensu defcriptum ex legibus, vel fclatate normibus diff. Prefertim, vel Maxime, non vider.
7. *Caryophyllus* normibusque impoetis diff. Prefertim.
9. Prefertim interdu exponit pro Tantiu, tñ nudi.

1 Propter hec dictio ponitur comparatio, & im-
poratur idem quod *Ataxini* seu *Præcipui* Noſtæ
Bertrich in fine: *ex. 24. 6. 7.* *Genim*, conf. 16. *at. 2. 1. 2.*
Caldes. conf. 14. 8. alias *3. de verb. figu.* *Genim*, conf.
16. *n. 2. 1. 2.* *verſus non abſit*, vbi quod non inducere
necessestet probandi id quod dicitur per dictio-
nem *Præſim*, vel *Ataxini*, *Genim*, conf. 6. *mon. 1.*
in *Cap. 1. 2. 3. 7. n. 1. 7.* *Gurici*, *can. 1. 2. 3. 7. n. 1. 7.*
20. *1. 2. 3. 7. n. 1. 7.* *Genim*, conf. 16. *at. 2. 1. 2.*
81. *mon. 1.* in *prin.* *Can. 1. 2. 3. 7. n. 1. 7.*
2. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
3. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
4. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
5. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
6. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
7. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
8. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
9. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
10. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
11. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
12. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
13. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
14. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
15. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
16. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
17. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
18. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
19. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
20. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
21. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
22. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
23. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
24. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
25. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
26. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
27. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
28. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
29. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
30. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
31. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
32. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
33. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
34. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
35. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
36. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
37. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
38. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
39. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
40. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
41. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
42. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
43. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
44. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
45. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
46. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
47. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
48. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
49. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
50. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
51. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
52. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
53. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
54. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
55. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
56. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
57. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
58. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
59. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
60. *Genim*, 1. 2. 3. *mon. 1.* *Vulpellæ præſep.* *ex. 24. 6. 7.*
61. *Genim*, 1.

[illegible]

Demorat igitur h. c. dictio idem Iuris esse in ea
 su continet, secundum Nat. conf. 190. num. 4. tom. 1.
 c. 2. ad. de i. n. n. de cons. p. 1. p. 1. Cened. de
 f. i. n. 8. l. 1. num. 2. In statuto posita debet semper
 intelligi pro *Maxime*, hoc est quod præsupponat
 idem pro in fine positum, seu in calu contrariis
 quia cum ista dictio puerit ponatur pro *Maxime*,
 & verba in statutis debent proprie intelligi, se-
 quens, quod si ista dictio in statutis repelatur,
 semper debet intelligi pro *Maxime*, & sic pro-
 prium, non autem improprie, Ita tenet p. 1. in cap. per

6 *mor. uox. in fine de fign. oia.* Vnde non valet argu-
mentum à contrario sensu desumptum ex legis,
vel statuti videntibus dictione *præferunt*, vel *Maxi-*
me, quia demonstret esse maiorem rationem in casu,
in quo ponuntur, veratut *Isa. i. 11. 3. f. de effe-*
ctu, post *Is. 40. et Is. 60. in cap. cum Apostolica*, de
inter. h. u. c. et Is. 60.

7 Nonnunquam importat causam finalem, ex traditis per *De enchiridion*, c. 108 n. 10.

8 Interdum exponitur pro Tamen, ut in cap. di. Irre-
sistenter, in fine glossae, ubi est transgressio de eo qui cognov-
it se cogitum esse, ponitur in cap. licet, n. 12. de foro
competentis in capitulo vltimo et de verborum signifi-
cacione, calderus conf., q. 8. alius c. illud re. de verborum signifi-
cacione in praemissa sententia, de his qui tempore iurandi
officiis sunt principii, ubi est referenda l. 1. q. 4. Mandat. in
Averilia. Barboza de Dissonant.

gloss. facit. §. nos qui, in verb. transferri, fol. 94. ad princip. ubi etiam subdit, quod aliquando abundans, & in reg. 29. Cancell. q. 6. num. 4. in fine. Cened. d. fide 81. n. 2. Card. Tufch d. l. d. conc. 2. 18. n. 2.

[Ampliat & confirmat dispositionem precedentem Reiusio in observat. *præf.*, *observ.* 16. num. 6, Non testigitur multiplicatam actum, sed implicat identitatem iuris ad casum expressum, Rot. *dec.* 12.]

Dictio CCLXXVIII

Presumere.

1. *Presumendo, est assue temerario contra legem sine superioris auctoritate facere.*
2. *Delum ac temerario devota verbum presumit.*
3. *Dispositio puniens aliquem praesumptum, non comprobata ibidem qui id bona fide, ignoranter aut improbitate, sine inadvertenter facit.*
4. *Presumptio quando in bonum partem accipitur.*

P *Rafonnere* est ausu temeratio contra legem sine
Abbas. *Abbas* superius facies, *ut in cap. 1. de indic.*
ubi Abbas. 6. Felin. in rubr. de praesumpt. Rebuff.
in trall. omnia. 9. 5. rube. 1. 1. et demote, quod quis
n. facit actum auctoritate propria, sed cum au-
thoritate Iudicis, *ut in cap. decretum. de iure. ubi*
gloss. 1. rube. praefatio Alex. cons. 1. 1. incip. Scriptura.
9. cons. qui ino plus dicit lib. 1. Card. Tufchi, praetie.
causae cum 1. 1. rube. 1. 1. 3. 9. 1. 1.

Dolium igitur, ac temerarius demonstrat, vt per Bald. *conf.* 426. num. 3. vel. 4. Barbat. in *cap. promissionis*, *novis* 1. de *offic. di.* Decium in *cap. 2. iudic. m. vii. fecundae principalis* 1. de *induc. fil. p. in l. de iur. iur. l. i. prin. p.* num. 30. ff. de *quod. iacob. de Gualif. in moris de iur. l. i.* cap. 1. item 72. Nazzari *de moral.* 42. 27. num. 1. § 6. cum *fegq.* Menoch. *confil.* 76. §. num. 10. Sanch. de *matrim.* lib. 9. *diffin.* 32. num. 18. Luttet. de *re heretic.* lib. 2. §. 4. num. 5. 4. Rot. in *Ayem irregul.* lib. 4. *May* 1607. coram Card. Causariorum Erasm. à Cochier de iur. fil. Ord. in *exemplis* lib. 1. §. 1. §. 4. Gloss. iur. lib. 2. num. 26. [Semper hoc verbum accipitur in maiorem partem Angliam de legib. lib. 2. *contra* 1. 8. num. 13. ff. l. 1. 46.] Et ad incoherentes penitus contra tale quid facere presumunt, non facit eis animo aliquid concipere, sed necesse est, quod fuerit dixerunt ad fidum: nam hoc importat verbum hoc *si ajmunt*, Clem. 1. de *privilegiis* cap. 2. de *induc. lat. Felio. in cap. Indul. num. 8. de iur. prescripti* si unum finis infiniti, quia tunc multis effectum importat vt in solo consensu non vertitur, *cap. veritas* 1. lib. 3. celebrare *praesentia* de *dolo* et *communi* cap. *fructus* 1. lib. 3. *cap. ex praesentia* de *re. iur.* et *quasi* con. *consequens* *veritas* 1. Quia in verb. *generaliter* q. 23. num. 21. c. de *re. iur. con.*

Vade dispositiōnem puniētem aliquid p̄fzū-
mentem non comprehendit et illud, quod v̄t h̄m̄a f̄
designat, nec ita impudens, sine inhaerentibus
facit, tādūm Nōm̄m̄ in cap. accepto, de r̄fzūm̄
sp̄m̄ n̄p̄m̄, 13. et in Ex̄m̄ de d̄m̄, et p̄m̄fzūm̄
n̄, 13. v̄fzūm̄ de f̄zū p̄m̄m̄, et in cap. f̄zūm̄
12. q. 2. et in f̄zūm̄ f̄zū f̄zūm̄, et in Manual.
et 17. q. 13. in f̄zū. Attendū de exp̄m̄, m̄ d̄m̄, 13.
et cap. 4. 13. v̄fzū, et m̄ d̄m̄ f̄zū. Et q̄m̄ 13. et
Cetera de f̄zūm̄ 13. q. 1.

- 4 Est tamen & praesumptio in bonam partem, vt obtineat Felin. d. rubr. de praesumptionib. vnde S. Thom. 2.2. q. 31. art. 1. in princip. dicit, praesumptio- nis vocabulum esse equiuocum in ysa iustitiarum, & ipsa morali theologia.

DICTIO CCLXXXIX.

Praeter.

- 1 *Dollares referuntur de vi, & effectibus huius dist. agentis.*
 2 *Inclusus, seu potius exclusus est dist. Praeter, & num. 3. 4. 5. & 6.*
 7 *Implicatus est dist. Praeter, in materia fauorabili, sicut in odio.*
 8 *Repetitum qualitarum, & conditionum praecedens legat, & dispositio in sequentem inducit dist. Praeter.*
 9 *Praeter legem fieri dicitur, quod fit extra dispositionem legis.*
 10 *Praeter, pro Ante, apud Grammaticos aliquando accipitur, sed minus ad significat.*
 11 *Praeter, pro Extra, quandoque usurpatur.*
 12 *Praeter, saepe significat idem quod Supra.*

De vi, & effectibus huius dictionis vide Iaf. in l. si eam, §. qui iniuriatur, num. 36. ff. si quis tenuerit, & in Lactium, num. 4. C. de transact. Immo. cap. si quis, num. 0. de reb. Ecclesiarum alienand. Innoc. de Apostoli in cap. dudum, t. num. 1.9. de elect. Roman. conf. 1. & incip. Praeter. Tiraq. de retrall. tit. 1. §. 1. glof. 1. num. 73. Bruner. à Sole in loci communib. verb. dist. num. 1.2. Odoian. Vulpell. de praescript. adverb. signif. sub hac dist. pag. 81. Cened. post libr. praedict. & canonic. quass. sing. 41. Card. Tulch. praedict. consuetum 2. lib. D. concl. 340. Turrellin. de particulis, in vna oratione, cap. 136. Grat. de dist. in dist. 1. 81. Quisito est controuersia, an haec dictio sit inclusiva, seu potius exclusiva. Quod includat, colligitur ex l. & ibi glof. ff. de pignori. act. & ex l. Scio, §. vari, ubi Bart. ff. de annui leg. & ex l. salsus, ubi Fulgol. C. de furtis, inducit Panorm. in cap. prouide, ad de offi. P. car. 2. 1. in cap. literas, n. 10. de praesumpt. & in cap. cum de anni, num. 5. de viue, & benef. Clericor. Iaf. in l. 1. num. 14. ff. si quis eam, Menoch. de praesumptionib. lib. 4. q. 14. n. 3.

Conterarium verò, immò quòd haec dictio sit exceptio, & exclusio de regula, per l. sando §. fallas, vers. & nihilominus, ff. de aliment. leg. l. vltim. ff. de diuortio, Clem. vltim. de parit. reuer. Aym. Craz. conf. 310. n. 1.

Pro concordia tamen distinguendum esse puto, vt scilicet q. oratio affirmatiua praecedat, haec dictio regulariter excludat; si verò praecedat negatiua, tunc includat, sicut dictum fuit de dictione Vbi. Ita Odoian. Vulpell. citato loco, Colm. in pragmat. famit. tit. de elect. verb. Praeter, pag. 102. Sanch. de matrim. lib. 1. dist. 1. 3. n. 9.

Vel melius distingui potest, quòd quòd adiecta est haec dictio rei, quae ius natura comprehenditur sub genere praecedenti, & in illo includitur genere, tunc excipit à genere ius excludit, & ita priuilegiat, veluti si dicitur: Legi omnes vestes meas, praeter pallium; ceret tunc à legato vestium pallium excluditur, nam quid fide pena legata. Quòd verò adicitur rei, quae sub genere praecedenti minime includitur, sed est alienius diuersi generis, & tunc augendi virtutem habet, quia excipitur res

illa à genere praecedenti, & ponitur pro *Prae*, nec priuat, sed ponit, l. Sen. §. vari, ff. de annui legat. Vt si dictum sit: Legi tibi omne argentum meum, praeter liberos; tunc elata liberos videtur etiam argentum legatum Ita Bart. in l. si sine, ff. de pignori. act. & in l. aditione, num. 2. ubi Dec. n. 2. C. de transact. Iaf. in l. si eam, §. qui iniuriatur, ff. si quis eam, & in l. si ea legatum, num. 7. ff. de legat. 1. Panorm. in capitula, n. 10. de praesumpt. Rip. in cap. cum ad, num. 1.9. de consil. Zabarell. in clem. 1. num. 2. de summa Trinit. Paul. de Montepic. conf. 51. num. 11. Ludou. Rom. conf. 32. incip. Praesens dubitatio, col. 1. num. 1. piores, quos sefert, & sequitur Rend. in Praematur. accepti, sent. tom. 1. lib. 2. n. 3. Cened. d. sing. 41. num. 1. Cardin. Tulch. d. lib. D. concl. 341. n. 6. consil. 9. ubi diuersimodè distinguit, & intelligit, & per op. post. 1. 1. & 11. post Rom. de offi. 13. col. 1. & 2.

Limita tamen, vt haec vltima distinctio non procedat in odiis, in quibus haec dictio *Praeter* iocundat exclusioe potius. Vnde si somnus Pantrix dispense rem aliquam, vt possit obtinere beneficium curatum, praeter obtentum, illa dictio *Praeter* ita exclusiue, non videtur de positio facta super beneficio obtento, vt illos possit obtinere, vel retinere, quia materia est odiosa, in qua dictio *Praeter* indistincte ita exclusiue. Ita Dec. in d. alium. num. 8. & ibi Bart. num. 2. & Iaf. num. 6. Zabarell. in d. clem. 1. num. 2. Ang. conf. 293. col. 3. Rip. in cap. cum ad, num. 1.9. de consil.

Implicatus est haec dictio in materia fauorabili, sicut in materia odiosa. Angel. conf. 294. n. 1. quem refert Card. Tulch. d. lib. D. concl. 340. n. 3.

Inducit repetitioem qualitarum, & conditionum praecedens legat, & dispositio in sequentem, vt per Galgauer. de consil. & demogr. p. 2. c. 1. q. 18. n. 7.

Praeter legem dicitur fieri, quod fit extra dispositionem legis & idè differt à dictione *Contra*; quia importat, quòd fiat contra legem. Ita Bald. conf. 116. n. 4. in fine, vers. non dicitur fieri lib. 1. Cardin. Tulch. d. lib. D. concl. 340. n. 1. ubi num. 2. lib. 1. quòd si fiat constructio certum determinationem facies, & subiungatur, quòd si quis praeter hanc constructioem fecerit, intelligitur pro *Contra*, & num. 3. declaratur in formalibus, prout in electionibus faciendi sub certa forma; quia idem operatur dictio *Praeter*, quod operatur *Contra*; quia patet actus est nullus, siue fit praeter, siue fit contra formam.

Apud Grammaticos, & bonos Latinae linguae Autores, haec dictio *Praeter* aliquando pro *Anter* accipitur, sed motum ad significat. Cic. 5. Verr. Praeter oculos Lollii omnia forebatur. Iul. 14. 18. Praeter Caesarem poludem agmen ductum. Idem lib. 3. Praeter oram Hetrusci maris Neapolim transiit.

Quandoque pro *Extra* usurpatur. Cic. 1. Philippic. Multa autem impendere videbatur patres naturae, praeterque factum. Idem in Catilin. Cum ei nihil adhuc praeter voluntatem ipsius, cogitatione, imoque acciderit. Idem in Rism. Illud enim accidit praeter optatum meum, sed valde ex voluntate. Idem lib. 2. epist. 8. Quod quoquam praeter opinione mihi acciderat. Idem Aut. lib. 15. Praeter spem si quid esset, facies, vt sciam Idem 1. de Divina, praeter modum creuit locus Albanus.

Excipit aliquando haec dictio similiter, vt *Extra*, 10. Cic. Amicum sibi ex Consulibus neminem esse videt, praeter Lucullum. Idem pro Caelio. Omnibus sententis per te vnam Scamander damnatus est.

Saepe significat idè quòd *Supra*, Cic. ad M. Brut. lib. 1. epist. 1. Quòd si vt optatum omen consuequeretur.

queretur, vna præter ceteros adiuvabit. Idem in *Orat.* Articuli in eo genere præter ceteros excedant. Idem pro *Syl.* Hoc mihi præcipuum est præter ceteros.

Dictio CCLXXX.

Præterea.

1. Continuatione materia ad præcedentia est dicta. Præterea, & ponitur pro Item.
2. Alius dispositionis præcedit dicta. Præterea.
3. Intervallum quoddam annuit dicta. Præterea, & veluti verum gerendum successum, & ordinem inducit.
4. Præterea, quasi præter ea dicta, ad personas quoque accommodatur etiam numero singulari.

Continuat hæc dictio materiam ad præcedentia, & ponitur pro Item, repetiturque omnes qualitates præcedentes in sequentes, ut in *5. præterea, testis* quibus non est permittum facere testem. *6. præterea, testis* quibus modo in patria passum solvitur. notat Grat. conf. 63. n. 40. Odavian. Vulpell. de *propof. & adverb. signif. sub dicta. Præterea, verif. præterea, pag. 81. Petri. Enig. res. ap. 2. n. 33.*

Extendit mentem, & adus dispositionem præcedentia, *6. Præterea, quasdam, testis* de n. cap. super quibusdam, *5. præterea, de verb. signif. Franc. Molin. de brach. seculari, cap. 3. n. 12.*

Intervallum quoddam annuit, & veluti utrum agendum succedendum, & ordinem inducit. Dec. in *amb. Præterea, in princip. C. unde vir, & 2. x. Max. conf. 30. n. 10. Franc. Molin. d. 3. n. 13.*

Apud Grammaticos hæc dictio quasi præter ea dicta, ad personas quoque accommodatur etiam numero singulari. Cic. lib. 4. *epist. 3.* A me verò sic deliquit, ut tibi vni concedam, præterea nemini, id est, præter te. Idem pro *Marc.* Hunc vnum ab hostibus metui, præterea neminem, id est, præter eum. Idem 1. *Philippic.* Num qui exules relictus: vnum sibi, præterea neminem.

Dictio CCLXXXI.

Præterquam.

1. *Narratam habet dictio* Præterquam eximendi aliquos casus ab ipsa nova dispositione, & eos reimpone sub eadem loci dispositione, quæ prius continetur.
2. *Exemptione est dictio* Præterquam, & importat contrariam eius, quod in regula continetur.
3. Præterquam pro Nisi, apud Grammaticos usque parit fieri.
4. Præterquam quoddam Nisi quoddam, aliquando accipitur.

Hæc abet dictio narrationem eximendi aliquos casus ab ipsa nova dispositione, & illos relinquere sub eadem loci dispositione, quæ prius continetur, ut expressit probat text. in 1. *Præter alio in princip. f. or quid in loco publico* Et fuit dictum in Bononiæ, baronatu de Beraditi, 10. Martij 1557, coram Lista.

Exceptionis est, & importat contrariam eius, quod in regula continetur. Rora in Romanos, f. *Forinien. de Theodoliti, 27. Novembris 1602. coram Penna.*

August. Battofa de Dictione.

Apud Grammaticos pro Nisi usurpatur solet. Cic. 3. lib. 3. *epist. 7.* Nullas iis, præterquam ad te, dedi litteras. Idem lib. 3. in *Cælius*. Pro raris rebus nullum à vobis præcipuum postulo, præterquam huius diei memoriam sempiternam.

Præterquam quoddam, pro Nisi quoddam aliquando accipitur. Cic. lib. 4. *epist. 1.* Neque quod displicet committam, præterquam quod hominis mihi coniunctissimi doleo gramen culum. Interdum usurpatur pro Non modo. Cic. 1. de *divinat.* At id præterquam quoddam non potuit, ne fingi quidem potest.

Dictio CCLXXXII.

Pridie, Postidie.

Pridie dictum quasi prius die, Postidie verò postera die, æque verumque copulatur cum Quem Cic. de *amicis*. Pridie quàm excedit è vita. Idem lib. 14. *epist. 6.* Postidie intellexi quàm à vobis discessi. Idem lib. 12. de *Orat.* Postero die quàm illa erat æta. Quandoque affirmatur eius diei. Cic. lib. 3. *epist. 4.* Sententiam Bibuli de tribus legatis pridie eius diei fegeramus. Idem lib. 13. *epist. 45.* Dolabella venit ad me postidie idem. Cato de re *rustic. lib. 1.* Postidie eius diei villicum vocat.

Nonnunquam Idem, Nonas, Kalendas quarto caso adducunt. Cic. lib. 3. *epist. 15.* Ego Romam pridie Idus Idem lib. 13. *epist. 14.* Si me in Tusculano postidie Nonas mane convenirent.

Dictio CCLXXXIII.

Primo, Primum.

1. Primo, & Primum in quo differunt æstimator.
2. Primo ad tempus pertinenti respondet Deinde, seu Post.
3. Primum sæpe ad ipsi dictio Deinde, et Post.

Primo, & primum hoc fere differunt; quia primum ad tempus, primum ad ordinem pertinet.

Primo sic ad tempus pertinenti respondet Deinde, aut post. Cic. pro *Cluent.* Ea igitur primum, neque id ipsum dici quoquo modo poterat, in illa emendate continetur, deinde ita flagrare coepit amentia, ut eam non pudor, &c. Idem de *Amicis*. Videris in tabella iam antè quam sit facta labes, primum Gabinius lege, biennio post Cassia.

Sic etiam Primum sæpe adducitur eisdem dictiones Deinde, vel post. Cic. de *Amicis*. Primum ut monitio acerbitate caute, deinde ut obligatio contumelia caute Idem lib. 3. *epist. 5.* Primum ut ipse tu, tuique omnes, deinde etiam ut reliqui scire possint me, &c. Idem lib. 16. *epist. 9.* Te valere tua causa primum volo, tum mea. Cic. de *lege Manii*. Primum mihi videtur de genere belli, deinde de magnitudine, tum de Imperatoris deliquendo esse dicendum. Idem lib. 13. *epist. 14.* Primum ut te tanto intervallo viderem, deinde ut tibi possem precibus gratulari, tum ut quibus de rebus vellemus, inter nos communicaremus, postea ut amicis nostris confirmaretur vehementius. Idem 5. de *Finib.* Et ipsa charitas generis humani serpit sensum foras cogitationibus primum, tum affectibus, deinde amicitia, p. it vicinioribus, tum ciuib. deinde totius complexu gentis humane Intendim absoluitur ponitur. Cic. lib. 2. *epist. 9.* Primum tibi, ut debeo, gratulor; la-

K K K } torque.

tāque. Idem lib. 7. epist. 13. Primum ipsas ego Mulas
nunquam tanti putessem.

DICTIO CCLXXXIV.

Principaliter.

Referri potest hæc dictio ad id, quod erat fa-
ciendum de reliquo, ut per Cardin. Seraphin.
decif. 43. n. 3.

DICTIO CCLXXXV.

Prietur.

Verbum hoc an, & quando significet latam, vel
serendam sententiam, vide Tirac. in l. si non
quam, de b. reuocatur, cum 176. C. de reuocatur. denat.
Cardol. in praxi iudicium, & Advocat. verb. Verbum,
n. 11. Sayro in Clavi Regia lib. 1. c. 8. num. 11. Cardin.
Tulch. in p. verb. rursus, comel. 719. n. 8. Ioan. de Sa-
las de legib. 9. et al. 14. dist. 15. sect. 3. ubi n. 41. &
sect. 5. sub n. 7. Melch. Phorob. Lysian decif. 88. n. 12.
Farinac. fragm. in crim. p. 1. verb. lex, n. 130. Flamin.
Pacil. de confident. q. 38. n. 36.

DICTIO CCLXXXVI.

Prius.

Ordinem respectu eiusdem instantia, & non diuer-
sa denotat dictio Prius.
Formam præfiam in sententia nonnunquam im-
portat dictio Prius, quando debuit esse liquidum.
Equequantem non importat in obligatione Came-
rali dictio Prius, quoad liquida.
Verba quod iudex prius pronunciet super nul-
litate, &c. ad illum instruendum posita sunt, ita
ut non vicietur sententia, si aliter faciat.
Prior, & Posterior, apud Grammaticos de duobus
dicuntur.

Denotat hæc dictio ordinem respectu eiusdem
instantia, & non diuerſa, ut per Butt. in cap. in
licet, num. 18. de rescript. fol. Petri. Enriq. rescript. q. 1. c. 2.
sub eum. 35.

Quoadque in sententia importat formam præ-
cisam, quando debuit esse liquidum; si vetit esse li-
quidandum, prout si dicatur: Refectus prius expen-
sis sufficit fidelitudo, ut per Beninend. decif. 77. num.
11. & seqq. & Cud. Tulch. præf. concilium. 1. lib. D.
conc. 341. n. 12.

Ex positio in obligatione Camerali, incontinenti
videlicet, quod prius fiat computa, non impedit
exequationem quoad liquida, sed solum quoad
non liquida. Ita post Rotam per Corte. decif. 137.
tradit Co. d. Tulch. d. lib. d. concilium. 341. n. 12.

Et verba, Tandem in lex prius pronunciet super nul-
litate, quam super negati. principali, & prius super pos-
sessoriis, quam super pæſentibus, licet inducant necessita-
tem Iudici ad hoc faciendum, & si aliter faciat, malè
faciat, tamen non propterea viciatur sententia, si aliter
faciat, quia est consensum legis, & ad instru-
endum Iudicem. Ita post Calt. decif. 362. incip. In causa,
qua venimus, n. 2. vers. Certe obstat, lib. 1. sentit Cardin.
Tulch. d. concilium. 341. n. 12.

Prior, & posterior apud Grammaticos, & bonos

Latine lingue Auctores, de duobus dicuntur. Cic.
in Plon. Me. Adilem priorem, & Vatoreem priorem
populos Romanos fecit. Idem pro Qui. d. Priore
loco dicere. Idem 1. de Flou. Qui postremus prius
non conuenit. Idem ab 3. epist. Priora tempora lu-
tationis Republicæ, nostri, que saccentant.

DICTIO CCLXXXVII.

Pro.

1. Dilectores referuntur de vi, & effectibus huius di-
ctionis agentis.
2. Dicit. Pro, habet varios significatus, & sanior di-
uerſis modis.
3. Causam immediatam & proximam plerumque de-
notat dictio Pro, & in hoc differt a dictione Pro-
pter, quæ denotat causam remotam.
4. Causam remotam quandoque importat dictio Pro,
quando importat Propter, vel Ob.
5. Causam finalem aliquando importat dictio Pro.
6. Privilegium concessum pro habitatione intelligitur,
etiam si habitatio non sit continua.
7. Pro importat causam finalem ubi unguis apponitur
causæ finali, quæ debet emitti sequi ratione
perfectionem, ut n. l. q.
8. Causam finalem importat præſentitur in contra-
dictio dictio Pro si non constet, quid sit adiecta
causæ finali, vel impoſitione.
9. Causam extrinsecam importat dictio Pro.
10. Modum aliquando importat dictio Pro, nonnun-
quam conditionem.
11. Veritatem interdum denotat dictio Pro, quando ac-
commo- datur veritati, 9. possitibus quandoque si-
lencio.
12. Compensationem, & taxationem nonnunquam im-
portat dictio Propter, & plus potest.
13. Accessionem importat etiam dictio Pro.
14. Limitationem denotat etiam dictio Pro.
15. Diminutionem, vel usum quandoque importat dictio
Pro.
16. Representationem importat etiam dictio Pro.
17. Paria sunt dicere, promittit mihi decem pro tali,
vel, promittit mihi nemine talis.
18. Pro tali, importat idem quod nomine, vel ad in-
stantiam talis.
19. Dicitur Pro hæreticibus, ponitur ad ampliandum.
20. Pro tempore exillens completitur alium à prin-
cipio usque ad finem.
21. Pro, sapit apud Grammaticos contrarium habet,
Contra.
- Pro, interdum importat,
22. Ante.
23. In.
24. Secundum.
25. Ob, vel Propter.
26. Pro vice.
27. Pro suo iure facite aut dicere aliquid, id, pro po-
testate, &c.
28. Pro mea facite, idem est quod facere quantum
possum.
29. Pro se quisque, idem est quod, pro sua quisque
parte.
30. Pro virili parte, est pro eo quantum unus vir possit.
31. Pro portione, idem est quod pro rata portione,
vel parte.

De vi, & effectibus huius dictionis vide Rebuff. 1
in comment. ad L. cum in dictionem 29. vers. notanda
fuit.

cooluncti imparibus, sed tamen pro rata portione disimilis. Id. 1. 7. *Tuf.* Omnia ita perinde, ut quicquid data sunt, pro rata parte, à vita, longa aut brevia disconcut.

Dictio CCLXXXVIII.

Prohibere.

1. *Alius se reddatur nullus, licet lex non processerit ulterius annullando, efficit verbum Prohibere.*
2. *Prohibere non potes quod tibi non nocet, & alteri prodest.*
3. *Prohibitum illud dicitur quod lege expressa prohibetur.*

Verbum hoc efficit, ut actus reddatur nullus, licet lex non processerit ulterius, annullando, ut tradit Cald. Petreus *quasi forens. consil.* 19. num. 52. Importanter enim preceptum verba significantia prohibitionem, qualia sunt, *Prohibere, Inhibere, Vetare, Interdicere*, quippe quod omnis prohibitio preceptum obtinendi à te prohibita continet, ut per Burt. in *cap. cum concupiscentiam*, in fine, de *confessio.* vbi Abb. num. 5. Felin. etiam num. 5. Alexand. de Nezu num. 22. Gutier. *de aum. lib.* 3. cap. 7. num. 17. Eucard. loco ab equipollenti. num. 1. 1. Sayt. in *Clau. Regia. lib.* 3. cap. 7. num. 27. Azor. *instit. moral.* p. 1. lib. 5. cap. 16. q. 5. Saach. in *praecepta Decalogi*, tom. 2. lib. 6. cap. 4. num. 34.

Prohibere non potes quod tibi non nocet, & alteri prodest, l. 1. §. *idem aium*, & §. *denique*, in primo §. de *apud plura arcent. lib. cui §. de servit. l. i. arcent. §. de euit. Covarr. var. lib. 3. cap. 14. num. 8. vers. item*, & *prall. cap. 17. num. 25*, §. *sol.* 3. Gom. tom. 2. var. cap. 1. num. 17. Meoch. *rem.* 6. & in *num. 114. cum seqq.* & *conf. 14. num. 8*, & *conf. 5. 1. 45*, & *conf. 121. num. 8*, & de *arbitr. lib. 1. cap. 168. num. 12*, & *conf. 237. num. 19. Sued. decis.* 120. num. 12. & *decis.* 216. num. 12. D. Barbosa in l. 1. in *princip.* p. 2. num. 34. cum *seqq. §. filius marit.*

Prohibitum illud dicitur, quod lege expressit prohibetur. Menoch. *consil.* 1111. num. 1. Et prohibita quae non iunguntur, per legem permittuntur, necnon, §. *post princip.* ibi, *sed si lex non prohibet*, hinc gloss. verb. *non prohibet*, §. *ex quibus causis maiores*, l. 1. §. *de legat. l. maris, queritur*, §. *de praecl. l. ab ea parte §. de probat. cap. amon.* & ibi gloss. 1. *distin. cap. 2. de translat. Pezani*, vbi gloss. verb. *non iunguntur*, cap. *super.* 29. *vers. in secundum*, cap. *cum ille* *rem.* 31. & *sentent. excommuni.* Alciat. *respons.* 8. num. 18. Burtat. *consil.* 110. num. 27. lib. 1. Burg. de *Pace consil.* 8. num. 3. Branor. à Sole in *locis communib. ver. prohibito*, l. 1. Bertazol. de *clausula instrument.* *claus.* 1. gloss. 1. num. 5. Bobadil. in *sua Pollia*, lib. 3. cap. 4. num. 44. D. Barbosa in *l. cum Prater*, §. 1. num. 95. §. *de iudicio.*

Dictio CCLXXXIX.

Proinde.

Proinde interdum importat,

1. Ceterum, Propterea, Itaque.
2. Inde.
3. Ergo, Igitur.
4. Impropterea est nota dictio Proinde.

5. Veritatem quandoque importat dictio Proinde.
6. Identitatem nomenque denotat dictio Proinde.

Accipitur hac dictio pro Ceterum, Propterea, Itaque, ut in l. *heres, de fidei §. proinde*, §. *de iudicio*, & in l. *proinde*, §. 1. & 2. §. *ad legem Aquilian.* Aliquando significat idem quod Inde ut in l. 1. §. *in princip.* §. *quibus modis vsum suum audit*, gloss. in l. 1. in *princip.* §. *de cedere*.

Interdum exponitur pro Ergo, Igitur, ut in l. *proinde*, vbi gloss. §. *si certum petatur*, & in l. *promittitur*, & in l. *verbum* *praecl.* §. *de verb. signif.*

Nonnunquam est nota improptietatis, secundum Bartol. in *l. qui à parte*, in *princip.* §. *de infirm.* *mar.* & notatur in d. *proinde*, in *princip.* §. *ad legem Aquilian.*

Plerumque importat veritatem, ut in l. *si quis obrepserit*, §. *ad legem Cornelianam de falsis*, vbi Hippol. num. 3.

Quandoque ideocitatem de oort, iuxta tradita 6 per Hippol. ad l. *veram*, num. 4. §. *ad legem Pompeianam de parricidio.*

Dictio CCXC.

Promittere.

1. *Stipulationem importat verbum Promisit, in instrumento positum.*
2. *Patrum importat verbum Promisit, si viua voce prolatum sit.*
3. *Testes etiam plures si deponant Titium promississe non promittunt stipulationem interuenisse.*
4. *Notarij quando de verbo Promittenti, intelligitur nudo pacto, non per stipulationem.*
5. *Verbum Promisit, in instrumentis appositum significat partes fuisse praesentes.*

Verbum hoc in instrumentum positum importat stipulationem, puta si Titius promisit Scio, intelligitur per stipulationem, ut promittitur solemniter, & de rat. actio, ut in §. *si in ripsum*, *testis de iur. stipulat.* & tradunt Anroo. Gom. *rem. varior.* cap. 11. num. 17. & gid. Bellam. *consil.* 1. num. 19. *vers. quia verbum Promississe*. Ioan. de Imol. *consil.* 86. incip. *In causa quae vertitur*, num. 1. Cocci. *consil.* 123. incip. *Visa copia*, circa finem, lib. 3. Socin. *consil.* 137. incip. *Præfens consideratio*, lib. 2. circa finem, Roti. *decis.* 489. num. 5. p. 1. dec. Bertazol. de *clausula instrument.* *claus.* 4. gloss. 26. num. 6. Viti. *rem. 2. commun. epis.* lib. 9. tit. 14. n. 3. & Cenal. *rem. contra equum* q. 399. Card. Tusch. *prall. consil.* 120. lib. 2. *consil.* 144. & *lib. 2. consil.* 90. Gregor. *decis.* 328. num. 6. Card. Sestupin. *decis.* 427. num. 6. vbi n. 1. subdit licet per Notarium non fuerit descriptum promississe sibi, stipulante pro alicui, & *decis.* 1167. n. 4.

Si verb sit viua voce prolatum, importat patrum, secundum Bertazol. l. 1. gloss. 26. num. 6. de quo vide Menoch. *consil.* 705. n. 2.

Vnde si testes deponant Titium promississe, tunc non promittetur stipulationem interuenisse, quia intelligitur de nuda promissione, nisi addat, quod praecessit interrogatio, ut tradunt gloss. in d. *si in ripsum*, Anron. Gom. d. num. 13. *vers. item ad re. Anchaz. consil.* 331. incip. *Fiste diligenter*, num. 8. Bertazol. *de claus.* 4. gloss. 4. Card. Tolch. d. lib. 2. *consil.* 144. num. 3. quicquid dicat Cast. *consil.* 32. incip. *In causa Sibogeri*, col. 3. n. 3. *vers. per astra*, lib. 2. Quod amplius, etiam

etiam si plures testes hoc deponent, iuxta tradita per Ioan. de Imol. *conf. 102. incip. In causa, num. 7. vsu suum obiciunt*, quem refert Card. Tulich *d. lit. D. cons. 344. n. 5.*

¹ *Amplius etiam est Notarius, qui examinatus, quia deponendo de verbo Praesens intelligitur in d. pacto, non per stipulationem, ut per Ancl. d. conf. 331. num. 1. quem refert Card. Tulich. d. lit. D. cons. 344. num. 4.*

² *In instrumento appositum significat partes fuisse presentes, iuxta reuolus per Bertazol. d. tract. de clausula instrumenti, claus. 17. g. off. 3. n. 5.*

DICTIO CCXCI.

Prope.

- ¹ *Quantitatem modicam, & modicum tempus importat dictio Prope.*
- ² *Coniugationem denotat dictio Prope.*
- ³ *Prope apud Grammaticos pro iuxta accipitur.*
- ⁴ *Prope cum oblationem causam adijcit, vsu suum pro Non procul.*

¹ *Hæc dictio refertur ad modicum tempus, & modicam quantitatem, ut tradunt Ang. conf. 127. incip. Visi peruenimus. n. 1. Alex. conf. 120. n. 8. lib. 2. Bart. auct. de Menachis, si verò intra, n. 1. vbi dicit, quod si testis dicat, quod Titius possidet prope per viginti annos, quod testis probat de decem & novem annis cum dimidio Aret. in l. prope a. d. n. si quidem, C. de iudicio, Menoch. de arbitrio, c. 17. Card. Tulich. prast. consiliorum, d. lit. D. cons. 145. num. 1. Cened. p. 1. lib. prast. c. canonice, quasi sing. 1. n. 7.*

² *Denotat coniugationem, & non potest verificari in loco remoto, ut per Aret. in §. quid si natus sit, testis, de rerum div. Bart. in tract. Tiberius, p. 2. de Insul. in verb. Prope ripam pradia possidet. Boic. dec. 51. n. 15. quos refert Cened. d. sing. 1. n. 2.*

³ *Apud Grammaticos pro iuxta accipitur. Cic. in Brut. Cum plures prope ripam coniecidisset. Idem lib. 7. epist. 14. Vt non modo prope me, sed plane mecum habitaret.*

⁴ *Aliquando cum oblationem causam adiecit, vsu suum pro Non procul Cic. 7. Ferr. At cum bellum in Italia tam prope à Sicilia gereretur, tamen in Sicilia non fuit. Idem in Pisum. Prope à meis adibus sedebas. Cum sine casu ponitur, adverbij vicem obinet, & contrarium habet Procul. Cic. lib. 9. epist. 7. Volebam prope alicui esses. Idem de Senect. Adolescentia magis delectatur, prope voluntatis innotos; delectatur etiam senectus, eas procul aliquid Plaut. Casus Nemo audet prope accedere.*

DICTIO CCXCII.

Propter.

- ¹ *Causa nedum proximam, sed etiam remotam & insensibilem denotat dictio Propter.*
- ² *Causam ob quam motus est i. r. a. op. ad ita constructam, significat dictio Propter.*
- ³ *Causam efficietiam plerumque oculis a dictio Propter.*
- ⁴ *Propter, pro Prope, sæpe vsu suum.*

¹ *Hæc dictio nedum causam proximam, sed etiam causam remotam, & insensibilem denotat.*

Ita Caddet. conf. 182. num. 1. v. off. & pro hoc par. 1. aliis a. de incato, vbi quod promissa remissio per loca orem conducenti propter bellum, debet fieri ex omni causa proveniente à bello, etiam si sit remota. Bald. conf. 129. incip. Casus talis est, num. 1. v. off. & n. attendenda, lib. 2. vbi quod importat causam, vel occasionem immediatam vel remotam. Angel. conf. 311. incip. Propter par. in princ. v. off. Contrarium dicitur. Signoria. conf. 181. num. 7. vbi Iobardus, quod importat idem, quod dictio Occasione. Rom. c. 10. §. 8. n. 2. v. off. v. off. v. off. quia. Gozad. conf. 38. n. 10. 11. Guillielm. Bened. in c. Regimini, v. off. cetera b. d. n. num. 19. de i. off. n. 1. In tract. Cessante causa, limit. 10. 1230. n. 2. vbi num. 15. subdit, quod aliquando causam proximam designat Card. Tulich. prast. consiliorum, d. lit. D. cons. 145. n. 1. Ancl. Arpe. conf. 313. n. 11.

² *Significat causam, ob quam motus est Princeps ad ita consistendum, secundum Menoch. conf. 385. num. 15.*

³ *Plerumque apud Grammaticos causam efficietiam denotat, Cic. in Brut. Eaque suspicio propter eam causam fuit. Idem pro Re. Insuper eam onus aut propter periculum abicere, aut propter imbecillitatem animi deponere. Idem, 1. de Finib. Virtus per se, & propter se expendenda.*

⁴ *Sæpe autem vsu suum pro Prope. Cic. 3. de natura Deor. Vulcanus tenet insulas propter Siciliam, quæ Vulcanie appellantur. Idem in Brut. In parulo propter Platonis statum consideramus. Idem 4. Ferr. Propter idem Vulcani Idem 1. de i. off. Etenim propter est i. pelucis quedam. Idem pro Re. 1. Duo filij propter patrem cubantes.*

DICTIO CCXCIII.

Propterea.

- ¹ *Causam proximam importat dictio Propterea.*
- ² *Causam expressam dispositionis denotat dictio Propterea.*
- ³ *Dispositum coniugit dictio Propterea, posita post copulativum Et.*
- ⁴ *Propterea, propter & ea scilicet, apud Grammaticos vsu suum pro Idcirco, & ferè eam Quod, vel Vt, vsu suum.*

¹ *Importat hæc dictio causam proximam, secundum Itaque. in tract. Cessante causa, limit. 10. num. 16. propter quam quis mouetur ad aliquid agendum. Bart. in c. 1. C. de finem, qua pro eo. Alber. in suo Dictionario, v. Propterea. Barthol. in tract. de i. off. ab i. off. in 4. articulo princip. num. 11. Gozad. conf. 34. num. 7. Rol. conf. 15. n. 5. item, 1. Handed. conf. 9. num. 18. n. 11.*

² *Denotat expressam causam dispositionis & finalis, ut per Stephan. Gratian. Atque sic. conf. 10. num. 1.*

³ *Posita post copulativum Et coniungit dispositionem, nam 1. aliter ab aliter prede dicatur, ut per Card. Sotus. in Re. dec. 883. n. 7.*

⁴ *Propterea ex propter & ea scilicet esse apparet, vsu suum apud Grammaticos pro Idcirco, & ferè cum Quod, vel Vt copulatur Cic. lib. 1. epist. 18. Propterea quod nullam rem gravius iudicis tuli. Idem lib. 6. epist. 18. Cum essem oriturus in Tuscum, propterea quod discipulos obtinui in Erum. Idem lib. 1. epist. 6. Propterea scripsi, ut me non sine causa laborare intelligeret.*

DICTIO

Dictio CCXCIV.

Proflus.

- 1 Excludit dict. Proflus omnia & singula, que in contrarium exceptari possunt.
- 2 Natura precise vim habet dict. Proflus.
- 3 Proflus importat ipse iure, vel ipso facto, & non requirit sententiam seu decretum.

Excludit hæc dictio omnia, & singula, quæ in contrarium exceptari possunt, cap. statum, 9. præfissum de restrictioe in 6. ubi nihil proflus exigit, & sic denotat idem, quod Penitus, secundum Stephan. Gastien. *Marchia decif. 188 n. 8.*

Habet vim precise naturæ, ut in cap. ad aures, ubi annuunt proflus adnotent excludit de præfissum de cap. statum, 4. præfissum, cap. præfissum, & præfissum, de testib. lib. 6. notant Dec. consil. 113. num. 5. tom. 1. Othavian. Vulpell. de præfissum & adverb. significat sub hoc dict. pag. 33.

Importat, ipse iure, vel ipso facto, & non requirit sententiam, seu decretum, ut tradunt Titag. in l. si inquam verb. reuocatur, num. 7. & 8. C. de reuocand. donat. Mathesilanz. sing. 111. in princip. Boet. decif. 344. num. 4. Sanch. de marum. lib. 3. diffus. 53. num. 3. Bernard. Muscat. de modo fideiheredi, p. 1. modo 14. num. 12. Nicol. Garc. de benefic. p. 1. cap. 10. num. 58. Ioan. de Salas in ar. de legib. q. 96. ar. tit. 14. diff. 14. fol. 9. sub n. 79. Farinac. fragment. crimin. p. 2. ver. lex, sub num. 123.

Dictio CCXCV.

Protinus.

Protinus importat idem quod Statim, & Incontinenti.

- 1 Moram, & dilationem omnem excludit dict. Protinus.
- 2 Protinus importat ipse iure, & non requirit sententiam, seu decretum.

Importat idem quod Statim, & Incontinenti, ut in l. 1. & 3. in omittenda de acquir. eod. possif. Titag. in l. si inquam verb. reuocatur, num. 123. C. de reuocand. donat. Cotta in memorabilib. verb. Protinus, pag. 715. Othavian. Vulpell. de præfissum & adverb. significat sub dict. Proprie, vers. Procinus, pag. 84.

Excludit omnem moram, & dilationem, iuxta notata per Cald. Petreia de regulis, emphyt. cap. 16. n. 89. Denotat ipse iure, & non requirit sententiam, seu decretum, ut tradunt Sayro in Clau. Regia, lib. 7. cap. 8. num. 27. Bernard. Muscatell. de modo fideiheredi, p. 1. modo 14. num. 11. Monet. de distribut. quæstion. p. 3. q. 7. num. 36 & 37. Farinac. fragment. crimin. verb. lex, num. 115.

Dictio CCXCVI.

Provt.

- 1 Relativa est antedictorum dict. Provt., & relationem significat.
- 2 Restrictiva, & limitativa est dict. Provt.
- 3 Limitativa qualitate, vel temperis est dict. Provt., non autem substantia.

- 4 Limitativa, & restrictiva est dict. Provt., maxime quando refertur ad aliquid quod fit de præterito.
- 5 Provt. in libello stat limitativa, & restrictiva secundum quod continetur in actis ad quæ sit relatio.
- 6 Casualiter, hoc est, diffusiue in dubio penitus dict. Provt. respiciat præteritum circa idem de quo non casit. Quod amplius, & declaratur n. 7. 8. 9. 10. & 12.
- 11 Conditionaliter stat dict. Provt. postea in respectu infinitæ, & quando refertur ad verbum impersonale.
- 12 Conditionaliter stat etiam dict. Provt. postea in diffinitione incerta, seu generali, vel quando nihil de nouo conceditur.
- 13 Conditionem non importat, sed diffinitionem dict. Provt. quando præteritum a partium quæ poterant de nouo differre, etiam si non casit de relatione.
- 14 Similitudinem importat dict. Provt.
- 15 Provt. Secundum, & iuxta idem importat.
- 16 Provt. pro Quia, quando exponitur.
- 17 Provt. idem importat ac si diceretur, Eo modo.
- 18 Conditionaliter, & non casualiter stat dict. Provt. habetenus.
- 19 Qualitates, & formas expressas, & in præteritum positas refert dict. Provt.

Hæc dictio relatiua est antedictorum, & relationem significat, ut in l. edua, C. de edendo, notant Atre. consil. 6. num. 6. in tertio dubio, d. iuxta, de ordine iudiciorum p. 4. tit. Inducit tela aggredder, p. 122 Dec. consil. 174. num. 2. Othavian. Vulpell. de præfissum & adverb. significat sub dict. Provt. q. sim in prin. pag. 741 Menoch. consil. 177. num. 2. Azebed. ad l. 1. cum 50. tit. 1. lib. 6. nota Recopil. Suid. consil. 36. & 10. 7. & consil. 103. num. 33 Card. Tulch. præf. notissimus, 2. lit. D. consil. 347. num. 1. & 55. Rora apud Zach de obligat. Camer. decif. 29. num. 5. Et quod inducat repetitionem qualiterum, & conditionem præcedentis legati, dispositionis in sequeorem, resoluti Galgauer. de testib. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 18. n. 11. [Rot. decif. 63. num. 5. in fin. p. 2. in Post. Farinac. lib. 3. p. 1. recet.]

Natura sua stat restrictioe, & limitatioe, ut in l. si testamenta, C. de instif. & subfif. & in l. 1. C. de bonorum possif. contra tabulas, notant Dec. consil. 362. num. 1. Bart. in Extrag. ac reprimend. verb. Provt. circa finem. vers. si vero per hanc dilationem Marant. d. p. 3. tit. Inducit tela aggredder, n. 122. Alex. consil. 45. num. 8. lib. 1. Roin. consil. 25. num. 12. vol. 1. Socin. iun. consil. 122. num. 34. vol. 3. Gozad. consil. 84. num. 6. & consil. 31. num. 18. & consil. 80. num. 3. Bionni à Solè in locu communib. verb. di. 23. Viu rem. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 34. num. 61. Menoch. consil. 177. num. 26 & consil. 864. num. 16. Azebed. d. l. 1. cum 50. Suid. consil. 79. n. 33. Stephan. Garzio. *Marchia decif. 212.* num. 10. Card. Tulch. d. lit. D. consil. 47. num. 12. [Rot. eod. p. 1. ubi quoddammodo in manda. o testificatur ad tenorem telan. Theod. de Rubin. sing. Rora tom. 2. p. 4. claus. 75.]

Declarat tamen, quia limitat qualiterum, vel tempus, non autem substantiam, ut in legato mihi factio per Titum, provt ipse declarabit, sit legatum est certum, pura de ceterum Ista limitatio Provt. non respicit substantiam legari, quia eo non declaratur, nihilominus debetur centum. Bart. in d. Extrag. ac reprimend. verb. Provt. in fine, Suid. consil. 33. num. 36. Card. Tulch. d. consil. 347. n. 21. & 23.

Amplia.

Amplia, seu extendit, quia hæc dictio *Prove* maxime limitat & restringit, quando refertur ad aliquid, quod sit de preterito, ut habetur in d. l. edicta ibi: *Prove additi per proprios mores ambobus*, ut notant Bart. in d. Extravag. an repræsentand. verb. *Prove*, num. 2. vers. *quandocumque respiciat in d. l. edicta*, num. 28 & c. loc. n. 4. idem in Dec. consil. 63 n. 1. Ang. consil. 368. incip. *Servitij*, num. circa princip. Alexand. consil. 46. incip. *Vfui*, num. 6. lib. 1. Ruin. consil. 10. num. 6. vol. 1. & consil. 25. num. 10. & 21. vers. *sed quantum*, vol. 1. Gram. decif. 59. num. 3. & seq. Curt. iun. consil. 9. l. 9. & 10. Ramin. consil. 129. num. 3. & consil. 127. num. 7. Bartol. consil. 85. n. 8. Cuius consil. 95. num. 14. Honded. consil. 31. num. 10. vol. 1. & consil. 40. num. 38. vol. 2. Menoch. consil. 77. num. 16. Surd. consil. 336. num. 16. Simon de Puteo de interpretat. lib. 1. d. de fi. c. 1. num. 18. Card. Tusch. d. consil. 147. num. 24. Et fuit dictum in Romana Cambiaria, 16. Martij 1593. coram Illustrissimo Domino meo Card. Alibano. Et ita quod tempus, & qualitates denotent, post multos à se reatos concludit Rendin in *Franchiscar. recepti*, item, tom. 2. tit. 17. n. 7.

Vnde si in libello aliquid narratur, subdendo, & prove de omnibus prædictis latus constat, sic, vel aliter in actis expressè agitur, &c. isto casu stat limitatio, & restrictio, iuxta secundum quod continetur in actis, ad quæ sit relatio. Ita Alexand. consil. 9. incip. *In causa*, lib. 1. c. 5. vers. *proce p ad illud obliu. lib. 1. vbi num. 7.* extendit procedere etiam in fine libelli concludatur, *quare cum præmissa omnia & singula sint vera*, &c. quæ intelliguntur vera prove ex relato, Refert & sequitur Card. Tusch. d. consil. 147. n. 25. vbi num. 26. idem esse dicendum assentit in positione, quam pat. constituitur hoc modo: *credidit prove in tali instrumento continetur quia si in tali instrumento non continetur narrata in positione, positio censetur negata*, & n. 9. post Ang. Aret. consil. 105. n. 12. & seq. subdit quod verba illa, *Prove in instrumentis præsentis creditur*, prove dicitur *constare in actis* meritorie, importat relationem, & restrictionem, ut tantum probet, quantum per acta notarij, constat. Vnde si exhibentur acta notarij, & constat non adesse talem obligationem, probata est negativè concludente.

Si verò tapicit præteritum circa idem, de quo non constat, id dubio ponitur casualiter, videlicet dispositivè quia sic fuit, non autem relatiò, vel conditionaliter, maxime in privilegijs, ut si concedatur alicui, quod possit colligere vectigalia tanta quantitate, prove est hactenus constructum, illa verba, *Prove hactenus*, sunt pro causa, ut quia ita fuit constructum Bartol. in d. Extravag. ad repræsentand. verb. *Prove*, num. 2. vers. *si verò*, Felin. in cap. ex parte, d. 1. num. 10. vers. *si iam etiam*, de re scriptis. Rom. consil. 336. incip. *Cura propinquum*, num. 1. ver. *Sic etiam* Ang. d. c. 15. lib. 1. in princip. Alexand. consil. 46. num. 9. lib. 1. Dec. consil. 63. num. 6. Curt. iun. consil. 97. num. 5. Nat. consil. 87. in fin. Bolognet consil. 2. col. penult. vers. *Nam oblique*, Menoch. consil. 41. num. 13. Seraphin. decif. 330. num. 4. Surd. decif. 333. num. 35. Card. Tusch. d. consil. 147. num. 30. vbi num. 31. post Rot. decif. 40. num. 1. & seq. p. 2. d. inter. declarat quod dictiones *Prove*, &c. et alie similes, si proferantur in materia, cuius narrata sit dispositio de preterito, si non constat de re non sunt relatiò, seu conditionales, sed causaliò. Et demum idem Card. Tusch. d. c. 15. lib. 1. c. 1. d. inter. sic loquitur: *Facias regulam ex omnibus prædictis summam*, quod dicitur dictiones *pro*, si in *iuscandium*, quædam, &c. similes, quando sunt in dispositione, quæ aliquid

concedit circa idem de nouo, siquidem respiciunt præteritum de quo non constat, sicut casualiter, & idem si sumus in materia, cuius narrata est dispositio Rot. in *novis decif.* c. 10. num. 3. quia si non constat de relato, sicut casualiter, & ita Bartol. in d. Extravag. ad repræsentand. verb. *Prove*.

Idem dicit simpliciter in privilegijs. Roman. 7. c. 1. n. 1.

Idem in legibus, contractibus, & sententijs cum causæ cognitione. Bart. d. Extravag. ad repræsentand. verb. *de privilegio*.

Idem quando dispositio est præiudicialis, quia adiectio illa *prove* cui non res possederunt, stat casualiter, Aretin. consil. 76. n. 4. vers. *licet certum*, Grammat. decif. 59. num. 1. & seq. Curt. iun. consil. 67. num. 4. Cast. consil. 17. lib. 1. Rot. decif. 21. in princip. & decif. 16. n. 10. et in fine p. 2. d. inter. *ut in repet. l. admodum*, n. 4. 3. & seq. d. inter.

Idem in omnibus dispositionibus in quibus dispositione possunt contineri prove in causa matrimonij. Ferret. consil. 26. n. 1.

Declarata quia ad hoc vt dictiones prædictæ stent casualiter, plura requiruntur, quod dispositio scilicet sit omnino certa respectu quantitatis, & temporis, & loci, & quod in processu constet, vel alius, item quod non le referat ad futurum, sed ad præteritum, plene Bolognet in d. l. edicta, n. 21. in fine, c. de edendo. [me citato in hoc lib. 1. Nuguerol. tom. 1. alleg. 27. n. 4. in fin.]

Posita autem in respectu iustitiæ, stat conditionaliter, id est, *prove* iuris fuerit, nisi testium esset ex certa scientia, vel de plenitudine potestatis, Rom. consil. 33. n. 1. Alex. consil. 16. num. 28. vbi Apollin. l. 1. Surd. consil. 79. num. 14. Octavian. Vulpell. d. l. edicta, n. 11. Stephan. Gratian. *Matthia decif.* 21. num. 20. Surd. consil. 379. num. 4. Bezzol. d. l. edicta, infirm. claus. 1. gl. 1. num. 1. Et fuit dictum in *Karen. interdictis* 16. Febr. 1609. coram Excellentissimo Domo Cecilio Detano, impressa per Farinat. decif. 143. n. 8. p. 2. recte. vbi habetur, quod quando hæc dictio refertur ad verbum imperonale, & non ad verbum personale, debet accipi conditionaliter. Paris. consil. 11. n. 9. vbi dicit, quod ponitur insufficienter. Surd. decif. 379. n. 14. cum seqq.

Quod autem huiusmodi dictio in dispositione incerta, vel generali, sit conditionaliter, tradunt Ias. in repet. l. admodum, num. 33. & seq. d. inter. Bolognet in l. edicta, num. 141. c. de edendo. Aret. consil. 79. cum 3. vers. circa certum. Card. Tusch. d. consil. 147. num. 4. vbi num. 65. post Curt. iun. consil. 97. num. 10. idem subdit quando dispositio est certa, & hæc dictio & similes respiciunt præteritum, de quo constat, & num. 66. idem ait, si dispositio sit certa, vel incerta, & dictio hæc refertur ad tempus futurum, quia tunc importat conditionem. Et num. 77. post Grammat. decif. 59. num. 3. vers. *non obliu.* & Abb. consil. 12. in princip. lib. 1. & Curt. iun. consil. 97. num. 4. subdit, idem esse quando nihil de nouo conceditur, prove in confirmatione in forma communi quæ fieret scilicet sine causæ conditione, quia tunc tempus stat conditionaliter. Quod etiam tradunt Cast. consil. 4. v. 1. lib. 1. Boll. in d. princip. & privileg. cum, n. 11. relati à Card. Tusch. eadem concl. 347. num. 46. vbi num. 47. post Rom. consil. 336. num. 2. & 3. etiam in cap. ex parte, l. 1. n. 10. circa fin. tunc Aret. consil. 76. in fine declarat quod si confirmatio fit ex certa scientia tunc stat casualiter, & non conditionaliter.

Si verò ista dictio proferatur à patribus, quæ ponant de nouo si ponere etiam si non constet de relato, & de illo non agatur, tunc tunc casu non importat

DICTIO CCXCIX.

Qualecumque.

Hæc dictio est vniuersalis, & per totum tollit omne dubium, & includit omnia, vt post Bald. in l. 1. *conuincit* l. 1. c. de *Episcop. & Cleric. Patil. c. 79. num. 21. vel 3. Alberic. in l. metum. 6. an. inducendum. ff. quod metus causa. tradit Flamin. Paul. de *confident. benefical. q. 29. num. 20. & q. 18. num. 40. & comprehendere multos, & feminas, tradit idem Flamin. Patil. d. q. 27. num. 21. [Et propter eius generalitatem ad casus impropositos tractatur Christoph. de Paz in *tract. de temer. cap. 1. c. 4. num. 11. Et quod in materia probationis hæc dictio nullam extra imperfectam probationem excludat, idem Christoph. de Paz eod. tract. c. 1. n. 79.]***

DICTIO CCC.

Qualitercumque.

1. *Diff. Qualitercumque in minimo etiam verificatur, comprehendit, etiam excogitari possunt.*
2. *Vniuersalis est diff. Qualitercumque.*
3. *Qualitercumque ponitur ad ampliandum, & comprehendit omnia, vltra etiam expressa.*
4. *Qualitercumque restringitur ad ea, de quibus aliter est.*

In minimo etiam verificatur hæc dictio, & comprehendit ea, quæ excogitari possunt vt in *l. item ff. solus marit. Grat. conf. 73. n. 10. lib. 2. Octavian. Vulpell. de *propos. & aduerb. signific. sub hac dict. pag. 85. Et maiora expressis etiam in materia odiosa, vt per Gonzal. ad reg. 8. *Concedat gl. 9. n. 5. l. 6. & 33.***

Est vniuersalis, & ob id comprehendit omnia, atque ita omne *Ita, quod in, ostentum posset comprehendere, secundum Menoch. conf. 33. n. 2. & comprehendit omnem modum, sicut dictio Quocumque. *de leg. 1. p. 1. de verb. oblig. Alex. conf. 53. num. 9. ob. 6. Honded. conf. 53. n. 4. l. 1.**

Ponitur ad ampliandum, & comprehendit omnia, vltra etiam expressa, vt per Caed. Seraphin. de *conf. 317. num. 1. [Hermosill. 55. gloss. 1. num. 15. l. 5. p. 1. per. 5. vbi quod concludit casus maiores expressis. Rox. apud Paul. de Rub. de *conf. 307. n. 6. tom. 1. diuers. aliis p. 1. reuoc.]**

Restringitur tamen ad ea, de quibus actum est, vt per Menoch. *conf. 1099. n. 21.*

DICTIO CCCL.

Quam.

1. *Electissima conuincit est diff. Quam.*
2. *Discretissima conuincit est diff. Quam.*
3. *Admirabilis interdum ponitur dict. Quam.*
4. *Quam interdum sumitur pro Mihi, vel Præterquam.*
5. *Quam sapè adiectum Tam, cum comparatio intercedit.*
6. *Quam plerumque significat Valde, iuncta cum possessiue, & interrogatiue.*
7. *Quam cum superlatiue, significatissima diff. est.*
8. *Quam, iuncta cum verbo Volo, est prout pro Quantum.*

9. *Quam, interdum coniungitur cum Quod, vel Ve.*
10. *Quam operantur aliquando, interdum vero administrantur diff. est.*

Est electissima conuincit, vt in l. *pro herede, in 1. princ. & ibi gloss. in verb. quam aduini. ff. de acquir. hered. notant Archid. in cap. eo modo p. 1. de *consecrat. dist. 4. Mandol. in gloss. facili. 5. At etiam in verb. Quam, fol. 296. Cened. post libr. prallie, & canonie. quasi 87. n. 1. in princ.**

Est etiam conuincit discretus, vt *Ecclesiast. 30. Melior est mors, quam vita amara. Tob. 6, in fin. Amos filiorum magis, quam libidine ductus. Proverbia 8. Doctrinam magis, quam aurum eligere, & in l. 1. §. 1. de *verbo ciuilibi. vbi volens pati, quam decere, ff. de origine iuris. Cened. d. f. 87. num. 1. vbi n. 2. iulidit, quod est etiam conuincit appellatus, & accipitur pro Quantum.**

Interdum ponitur aduincit, vt *Canonic. cap. 4. Quam pulchra es, amica mea. & Canonic. 8. Quam pulchra sunt gressus tui. & Sapient. cap. 1. O quam bonus est, & iuauis, Domine, Spiritus tuus; vocant Mandol. & Cened. ciuili locu.*

Quandoque sumitur pro Nisi, vel præterquam, l. *non enim, ff. de adoptione. l. in filiis res non dinstans. l. de quibus, §. 1. interuenit, ff. de legibus, §. 1. duo, §. 4. M. ar. d. ff. de iur. iur. et notant Menoch. de *presumptis lib. 3. q. 1. n. 8. Gutier. in not. d. q. 1. n. 1. §. 1. Cened. d. f. 87. 4. Sanch. de *matrim. lib. 1. d. 1. §. 1. n. 8.***

Sapè adiectum Tam, cum comparatio intercedit, Cic. 1. *Per. Quod si quam audas ad conuincendum, tum esset oblicurus ad tacendum. Id. lib. 6. epist. 1. Xenomenes hospes tam te diligit, quam si vixit tecum. Plaut. *Capr. Quam te filium, tam pater meus desiderat.**

Plerumque cum positino, & demonstratione leuata significat Valde. Cic. *Attic. lib. 7. Summ in Senatu operam, autozitate quam magni æstimat. Idem 3. de *nat. Deor. Solus ipsi quam multi à Theologis proferunt. Idem lib. 11. epist. 1. Te igitur ita amor, quam multa, quam paucis.**

Cum superlatiue vtiatissima est hæc dictio. Cic. 7. *de Attic. 1. Commodissimum est, quam lassissimas habere habenas amicitie. Id. Attic. lib. 16. Sed peto à te, vt quam celeritè mihi librarius mittatur. Aliquando cum Possim, & superlatiue iungitur. Cic. de *Senect. Conuincium ad multam noctem quam maxime possumus, vario sermone producamus. Idem 1. de *nat. Deor. Anes nidos conuincit, eoque quam possunt mollissime sustineamus. Idem 1. de *Diuina. Expositi quam breuissimè poterat oraculo.****

Iuncta cum verbo Volo vsurpatur pro Quantum. Cic. *pro Cat. Quam velis, sic potens idem pro eodem. Quam volent in conuincit facit Idem ibid. Quam vultis, multi decent.*

Sapè etiam in comparatione hanc eandem dictionem Quantum assumunt, id. 5. *err. lis plus frumenti imperabatur, quam quantum exacerauerat. Idem 5. err. Sexies tantum, quam quantum satis sit absolutum esse. Idem 1. de *Orat. Alter plus petebat, quam quantum lex permittebat.**

Iungitur interdum cum Quod, vel Prout. Cic. *Attic. 1. 1. Sed ex omnibus nihil tamen magis desideratur, quam quod in Africam non iterum. Id. 1. de *nat. Deor. Hæc sunt dicta iudicialia, quam vt quis ea possit agnoscere. Id. 3. de *Orat. Hoc est alius, quem vt nos hominibus perspicere possumus. Id. ibidem. Cuius pleniorem fuisse putat, quam quomodo à nobis indutus est.***

Quam

- ² Importat conditionem, sicut dictio *Quando*, & *Daneq*, vt l. *per Severinum*, 101. §. fin. vbi Bart. ff. de condi. & demonst. & in l. *legatus*, ff. de annu. legat. & in l. *Cato*, §. Imperator, ff. de aliment. legat. & in l. *in princip*, ff. de seruic. legat. Ruin. conf. 190. n. 1. vol. 1. Socin. imm. conf. 8. num. 8. vol. 1. Vulpell. citato loc. Gonzal. d. gloss. 43. num. 123. Sanchez de matr. mon. lib. 1. dist. 91. num. 7. [Didac. de Beito ad cap. p. m. gloss. 4. n. 20. de locat. fid. 197.]
- ³ Legatum relicto vaori, quando non nupierit, debetur integre, licet intra duos menses agatur, iuxta notam per Gonzal. d. gloss. 43. n. 77. vbi n. 138. subdit, quod est appo. mēti integraliter, non autem diebus mēti. n. 144. addit, quod potest verificari in qualibet parte mēti.

DICTIO CCCVII.

Quando.

- ¹ Conditionem importat dictio *Quando*, cum iungitur verbo futuris temporis.
- ² Temporis dilationem quandoque significat dictio *Quando*, temporaliterque sumitur.
- ³ *Quando*, sumitur secundum subiectam materiam.
- ⁴ *Quando*, apud Grammaticos propriè est, quo tempore.

¹ **C**onditionem importat hæc dictio, quando iungitur verbo futuri temporis, vt in l. cum vor, ff. de condi. & demonst. & in l. *quid publici*, ff. quando dies legat. cedat, & in l. *si de commissa*, §. hoc autem, vbi Bart. ff. de legat. 3. notant Ruin. conf. 68. num. 7. vol. 4. Patil. conf. 81. num. 6. lib. 1. Crauet. conf. 15. num. 3. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub dict. *Quandocumque*, vers. *quando*, per 86. Azbed. l. 4. num. 7. tit. 16. lib. 8. nota Recupl. Menoch. conf. 697. num. 3. & conf. 1168. num. 16. Surd. conf. 198. num. 35. Honded. conf. 53. num. 5. vol. 1. Cald. Pereira de potest. eligendi, cap. 2. num. 16. Stephan. Gozian. discip. forens. 1. cap. 543. num. 51. Gregor. decis. 426. num. 2. [Franc. de Patis de success. testat. & ab intest. lib. 17. tit. 2. n. 3. prope fin. Rot. decis. 238. n. 6. & decis. 217. n. 1. p. 1. in posth. Ferrin. Perigi. conf. 5. n. 1. vol. 5. vbi quod importat, & citat conditionem.]

² Interim si iurur temporaliter, temporeque dilationem significat, vt in rub. *quando dies legat. cedat*, & in rub. *quando appellandum sit*, cum aliis additis per Alberic. in suo *Dictionario*, verb. *Quando*, Gabr. conf. 57. num. 1. vol. 1. Honded. d. conf. 53. n. 37. & 38. Menoch. conf. 473. num. 6. vbi nota. 7. subdit, quod est sumenda etiam secundum subiectam materiam.

⁴ Apud Grammaticos, & bonos Latine linguæ Authores, propriè est *Quo tempore*. Cic. de Orat. Quando me ista corasse arbitramini Idem 1. Officiis. Vnam tunc effem natus, quando Romani dopa accipere possent. Pro Quinctio aliquando sumitur. Cic. lib. 10. epist. 11. Quam quando complexus es, & tenes, Idem de Senect. Quando te id video desiderare.

DICTIO CCCVIII.

Quandocumque.

- ¹ Tempus ante comprehendit dictio *Quandocumque*, & ita est multiplicata, & distributiva temporum.
- ² Modum omnem, omnemque qualitatem apud est comprehendere dictio *Quandocumque*.
- ³ Vniuersalis est dictio *Quandocumque*, omnia comprehendens, etiam in materia odiosa.
- ⁴ Temporis reiterationem, seu perpetuitatem quandoque significat dictio *Quandocumque*.
- ⁵ Infinitatem in contrariis denotat dictio *Quandocumque*.
- ⁶ *Quandocumque* restringitur secundum subiectam materiam.
- ⁷ Redimendi concessa facultas quandoque conceditur voluerit, præstibitur statio triginta annorum.
- ⁸ Dictio *Quandocumque*, addita cum clausula, Toties, quoties, &c., quid operetur remissit.
- ⁹ *Quandocumque* subsistere, significat comprehendere.

Comprehendit hæc dictio de sui naturæ omne tempus, & ita est multiplicata, & distributiva temporum, vt tradunt Doctores in l. *Conuicti*, ff. de vulgari, & in l. *precibus*, ff. de impub. A posth. ad Bart. conf. 21. incip. *Visa in vers. secunda positane*, lib. 1. Felinus cap. cum accessisset, de confis. Coten. conf. 109. num. 17. vol. 1. Patil. conf. 31. vol. 3. Fabian. de Monte de cap. & vers. 4. p. 4. in princip. Honded. conf. 53. num. 42. vol. 1. Menoch. conf. 399. num. 1. & 34. Nat. conf. 12. num. 1. Surd. con. 460. num. 58. & operatur, ac si singula tempora fuissent enumerata, iuxta idem Menoch. de præsumptionib. lib. 4. vers. *imp. 5*, num. 6. [Fulac. conf. 182. num. 5. vbi quod est distributiva, & continet plura tempora. Rot. apud Paul. de Rubis conf. 171. n. 17. tom. 2. diuers. vbi quod comprehendit omne tempus.]

Est apud comprehendere omnem modum, & omnemque qualitatem, vt per Anchast. conf. 268. incip. *lure diuina*, num. 7. quem refert Cald. Tufch. prætic. conclusum 2. lib. 2. concl. 49. n. 2.

Vniuersalis est, & omnia comprehendit, etiam in materia odiosa vt per Alf. Ricc. in decis. Curia Archiepiscopalis Neapolis. decis. 187. num. 1. p. 2. Ita vt si adiecta sit substitutioni, de cui natura nullum tempus excludat, argum. l. *libellum*, ff. de legat. 3. & cap. *solita*, de maiorat. & obdum. Menoch. d. l. conf. 399. n. 34. Coten. d. conf. 399. num. 1. qui etiam in conf. 131. n. 1. vol. 1. dicit, hanc eandem dictionem denotare causam remotaem & occasionalem.

Vnde temporis reiterationem, seu perpetuitatem quandoque significat resoluti Menoch. conf. 143. n. 11. & conf. 111. n. 33. & ita quando infinitatem in contrariis denotare tradunt Rub. conf. 3. n. 4. Alex. conf. 145. col. 1. vers. *sed hoc lib. 1*. Tiraq. de retrah. n. 2. §. 1. gloss. 12. num. 19. Boet. decis. 131. n. 21. Causal. de vsufructu multieris d. l. cap. 9. num. 175. Cened. post lib. prætic. & canonic. quæst. sing. 85. n. 1. [Rot. decis. 211. n. 13. tom. 5. reuera.]

Restringitur tamen hæc dictio secundum naturam actus, cui attribuitur, vt per Coten. in memor. rub. verb. *Quandocumque*, per 721. Bild. conf. 67. col. 2. vers. *ut est d. 1. vol. 3*. l. *intra de retrah. in 1. §. 1. gloss. 7*.

n. 26. ad finem, & n. 2. §. 1. gloss. i. n. 9. Boet. de fin. 1. 2. n. 18. Menoch. conf. 1. 4. n. 9. Surd. conf. 1. 81. num. 3. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dist. pag. 86. Cened. d. sing. 8. n. 1. [Et quandoque (spatio) nigra annorum terminatur Pereg. conf. 7. n. 30. vol. 1.]

7 Vnde si in contractu promittitur, & datur facultas redimendi, quandoquomque venditor voluerit, non obstante huiusmodi dictione, huius pacto pre-sentibus (spatio) tripora annorum. Ita Rol. conf. 1. 26. n. 24. vol. 2. Ruln. conf. 1. 11. vol. 1. Balb. de praescrip-tionib. in 4. perio. quinq. princip. Ant. Gabr. commun. tit. de praescrip. conclus. 3. Menoch. conf. 96. 1. n. 38. & seq. Boet. dec. 1. 11. num. 11. Tiraq. d. tit. 1. §. 1. gloss. 10. n. 34. Conas. lib. 1. var. cap. n. 4. Casalcian. de usufu-ctu mulieri relicto, cap. 9. n. 19. Vulpell. de locofus-tionem in princip. Surd. dec. 1. n. 10. Cald. Petrus in l. si coram me, verb. qua. facultate, num. 70. Perez. l. 1. tit. 1. lib. 8. Ordinem pag. 41. & l. 1. vers. quare, 19. tit. 9. lib. 3. pag. 647. Mut. de iurisd. p. 1. cap. 34. n. 11. Stephan. Gaucian. disp. forens. cap. 2. n. 5. Molin. de institut. etat. 1. d. disp. 34. vers. quando. Cened. d. sing. 8. n. 2. Card. Mant. de sac. & ambig. conuen. lib. 4. tit. 31. n. 6. Bernard. Grew. in prall. Camer. Imper. lib. 2. con-clus. 8. conclus. 1.

8 Addita cum clausula *Tunc quare*, quid operetur, Vide Boet. dec. 1. 11. n. 11.

9 Quandoquomque substantivum significat compendio-sum. Menoch. conf. 102. n. 1. & conf. 115. n. 4.

Dictio CCCIX.

Quandoque.

1 *Regulam esse in contrarium, & exceptionem proprii significat dict. Quandoque.*

2 *Quandoque interdum ponitur pro Aliquo tem-pore, sicut Quandoquomque.*

3 **T**ENOTAT hac dictio regulam esse in contrarium, & exceptionem proprii significat. ut in l. roge, §. quando dicit legat. ceder. & in l. peruli, §. fin. ff. de rebu. eorum, & in l. conuincimus, §. item qui insulam, ff. de verb. oblig. & in l. 3. §. hac paraff. quod quisque iuris, & in l. interdam, ff. de condi. indeb. & in prin. ip. insti. quibus rectis re contrahitur obligatio. notat Alberic. in suo Dictionario, verb. Quandoque. Grat. conf. 1. n. 14. lib. 1. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. verb. Quandoque, pag. 89. Menoch. conf. 299. n. 187.

4 Interdum ponitur pro Aliquo tempore, notat Dec. in l. si quis, n. 4. §. quid quisque iuris, & in cap. quoniam euerat, n. 6. de probat. Et si quandoque idem importat, quod quandoquomque, ut in princip. Insti. quibus medi-re contrahitur obligatio, ibi, & quandoque nobis non eadem res, sed alia eiusdem nature, & qualitate red-duntur, id est quodcumque tempore mutuum soluat-ur, non esse eodem tem, sed aliam reddendam, ut ibi explicat Pichard. n. 10.

Dictio CCCX.

Quantus.

5 **N**ON solum numerum, sed qualitatem proprii significat, ut in l. quantus, ff. de publican. notant Tiraq. de retrat. lig. §. 1. gloss. 2. n. 1. & alij, quos refert Matienzo ad l. 2. num. 16. gloss. 2. tit. 4. lib. 1. nova Recopil. (Valenz. conf. 1. 2. n. 10. vol. 1.) August. Barbof. de Dictionib.

Dictio CCCXI.

Quasi.

1 *Delliores referuntur de ci, & effectibus huius di-ditionis agentes.*

2 *Impropriam, fictionem, & diminutionem deno-tat dict. Quasi.*

3 *Veritatem denotas intendum dictio Quasi.*

4 *Proprietatem denotas dict. Quasi.*

5 *Quasi, apud Grammaticos: acerbiter est similin-dicit & significat Tanquam.*

6 *Quasi, usurpatur pro*

7 *Sicut.*

8 *Non iecus ac.*

9 *Fert.*

10 *Iranien sapit eminet Quasi.*

DE vi, & effectibus huius dictionis vide Rebus. ad linter stuprum, 101. §. si quis legatis, vers. quasi communis, ff. de verb. signif. pag. 41. 9. Felio. in cap. gram. num. 11. de offic. deleg. Alex. conf. 1. 5. num. 10. vol. 1. Cofin. in pragmat. sand. in quodlibet era, ad finem, verb. quasi, fol. 168. Card. Tufch. pract. conclus. 2. tit. D. concl. 350. Ostaian. Vulpell. de prepos. & adverb. signif. sub hac dist. pag. 89. Cened. post lib. pract. & canon. quasi, gloss. 84. Tursellin. de particula i. arino & mimen, cap. 149. Grat. de dictionib. dist. 101. (Folus. conf. 195. num. 45. ubi quod importat fictionem. Rot. dec. 1. 17. n. 5. p. 2 in post. Farin. ubi quod est dictio extindina, alid p. 4. recent.)

Propria natura huius dictionis est deonotas im-proprietatem, fictionem, & diminutionem, ut in l. nemmerat, §. Celsus, & §. quoniam, ff. ad legem Aquiliam, & in litem ait Praetor, §. item, & ibi gloss. ff. ex quibus casu maiore, & in l. factum, & ibi gloss. ff. de condi. & demonst. notant Alex. in l. non erit §. daum, num. 1. ff. de iur. iur. & conf. 2. num. 4. lib. 1. conf. 15. num. 1. lib. 1. Dec. in l. si ego, num. 1. & ibi addit, ff. si certum petatur, & conf. 339. num. 11. Tal. in §. praetor, num. 41. Insti. de act. & in l. si ante nuptias, num. 1. ff. si quis maritum. Rol. conf. 83. num. 5. vol. 1. Hip. in l. si quis dolo, num. 1. ff. ad legem Cornelianam de sicariis, Cephal. conf. 104. n. 16. Tiraq. de iure mariti, gloss. 7. num. 187. Medicia in regulis iuris, p. 4. reg. 10. num. 40. Rebus. in l. unica, gloss. praet. num. 19. C. de finet. qua pro eo. Cofin. citato loco. Meocho. de praesumptionib. lib. 4. praesumpt. 17. num. 1. 6. & 10. & praesumpt. 86. num. 1. & conf. 266. num. 33. & conf. 163. num. 12. Bertazol. in repet. si quis maior, n. 229. C. de translat. Curr. iun. conf. 163. num. 13. Honded. conf. 35. n. 19. vol. 1. Ostaian. Vulpell. citato loco. Flamin. de refig. lib. 7. §. 1. num. 89. Ioseph. de Sello Arag. dec. 103. num. 30. Cened. d. sing. 84. num. 1. Card. Tufch. pract. conclus. 2. tit. D. concl. 350. num. 9. & 10. Ios. à Cochier. de iurisd. Ordinem in exemplis, lib. 4. q. 10. num. 6. Rota dec. 1. num. 3. in fine, de alienat. indicij mutandi causa facta, in nra. & dec. 771. num. 6. apud Farinac. in 1. collect. mississimar, & dec. 363. num. 3. vers. nam suis resusum, apud eundem, p. 1. recent. [Rot. dec. 1. 9. num. 10. p. 1 in post. Farin. Leo Valen. dec. 194. num. 10. ubi quod est significatio dubitationis. Narbona l. 20. gloss. 1. n. 31. tit. 1. lib. 4. nova Recopil. Magdalen. de numeris velibus in ressem. requis. p. 1. 17. n. 8.]

Interdum vero ista dictio denotas veritatem, ut probatur ex auctoritate Leon. 1. Vidimus gloriam & l. 1. 3. eius.

cius, quali vigeniti ſi Patre, cap. ex parte, de ſenſu 4. vtrius, ſi de reb. dubiis, l. omnes populi, 11. ibi, quali ſui proprium, ſi de luſuria, 1. ibi, quali de re dubia, ſi de tranſſeſſi Panoem, in cap. Paſchionem, n. 2. poſt gloſſ. ibi, in verb. Quali deriua, de decim. & in cap. prom, num. 16 de dolo, & communac. Hippol. in d. l. ſi quis dolo, num. 1. Rot. decif. 672. num. 1. in fine, apud Farinac. p. 1. recent. Barbat. conf. 13. vol. 3. Felin. in d. cap. gramum, circa finem. Oldrad. conf. 155. inep. Quis de forma, in princip. Alex. conf. 13. n. 7. lib. 1. vbi ait, quod importat veritatem, quando non poteſt aliter fieri. Boet. decif. 44. num. 39. Menoch. de arbit. cap. 162. num. 28. Card. Tuſch. d. concluf. 310. num. 7. & 8. Richard. in princip. Inſtit. quibus nullis re, n. 81. Cened. d. ſing. 34. num. 2. Bald. in l. qui Roma, 5. de ſcraſſis, de verbor. oblig. vbi dicit, quod quandoque iſta dictio Quali ponitur per modum cauſe, & tunc exprimit veritatem, ſed quando ponitur per modum ſimilitudinis denotat ſimilitudinem.

4 Sic etiam hac dictio interdum denotat proprietatem, vt per Apoſtoll. ad Felin. in d. cap. gramum, num. 12 in verb. vſum Quali. Card. Tuſch. d. l. i. d. concluf. 50. num. 6. vbi num. 1. ſubdit. quod excludit, quando eſt adiuncta numero, vel quantitati, & num. 4. quod denotat etiam ſimilitudinem, & num. 5. poſt Dyn. conf. 41. num. 3. addit, quod denotat diſtinctionem rei.

5 Apud Grammaticos verò, & honor Latinæ lingue Authores, Quasi aduectum eſt ſimilitudinis, & Tanquam ſignificat. Cic. 1. de Orat. Philoſophia laudanda cum omnium artium proceſſus quadam, & quali patens. Idem 4. Tufcul. Sic eas exponam, quali agatur res, non quali narretur. Et quod Tanquam importet hæc dictio, aſſertit Felin. in d. cap. gramum, n. 12. Alex. conf. 2. n. 4. lib. 1. quos reſert Card. Tuſch. d. l. i. d. d. de concluf. 135. n. 2.

6 Aliquando idem quod Sic, vel Non ſic ut ſignificat, Cic. lib. 9. epist. 16. Vt quali aurum igne, ſic beneuolentia fidelis periculo aliquo perſpicī poſſit. Idem de Senect. Litteræ Græcæ ſic auſe artiſci, quali diſtinctum ſerim explete cupiens. Idem pro Mutil. Quali tua res, aut honori agatur, ita laboras.

7 Inſequentem vſurpatur pro Ferè Cic. 1. Verr. Ex his quali decem ſileos ad Senatorem illum reſtos elicit. Idem 1. Academic. Quantum vobis videtur, mihi quidem quali pedalis.

8 Sæpe ironiam continet. Cic. 1. Philippic. Medico eria nullia iugerum, quali te ſanum facere poſuiſſet. Idem 2. de Finib. Quali me pudeat iſtorum, aut non poſſim, quemadmodum dicantur, offendere. Idem 3. Verr. Quali verò id cupiditate defendendæ nobilitatis, aut ſtudio partium fecerit.

DICTIONE CCCXII

Quatenus.

- 1 Conditionem importat dictio Quatenus, quando eſt iuncta verbo ſuuri temporis.
- 2 Limitatiua eſt, ſeu reſtrictiua dictio Quatenus, & denotat incertiſſimam.
- 3 Limitatiua quando eſt dictio Quatenus exponitur, id eſt, in quantum.
- 4 Cauſellor temporaliſſet, & quantitatiſ exponitur dictio Quatenus.
- 5 Quatenus interdum importat Quomodo.
- 6 Quomodo.

- 6 Qualiter,
- 7 Quomodo.
- 8 Quia.
- 9 Quatenuscumque,
- 10 Ad quem locum.
- 11 Quæ ex parte.

Conditionem importat hæc dictio, præcipuè quando eſt iuncta verbo ſuuri temporis, ita Boet. in l. 1. num. 10. vbi Caſtr. Imol. & Socin. ſi de cauſis, & demum. Rebuff. in l. iſtus publicum, & quantitatiſ ſi de verbor. ſignif. Bero. conf. 51. num. 12. col. 1. & conf. 14. num. 1. col. 3. Mandol. in reg. 32. Cancellor. quali. 14. num. 3. & 4. Hyem. cauſ. 302. num. 1. Borgnin. decif. 46. num. 382. p. 1. Rot. decif. 381. n. 2. p. 1. diuerſ. Honded. decif. 3. num. 56. & conf. 57. n. 20. & conf. 68. n. 11. vol. 2. Pacific. de Saluatiem, impoſit. 4. cap. 2. num. 40. Vulpell. de prag. & adverb. ſignif. ſub hac diſt. in princip. pag. 90. Rinn. iun. conf. 39. num. 10. lib. 1. Surd. conf. 180. num. 10. Cened. poſt libr. praliſ. & canon. quali. ſing. 86. in fine. Gregor. decif. 50. num. 2. [Valenz. conf. 15. n. 2. tom. 2. Rot. decif. 1. num. 57. apud Paul. de Ruben tom. 1. diuerſ. aliis p. 6. recent.]

Eſt limitatiua, ſeu reſtrictiua & denotat incertiſſimam, iuxta tradita per Dec. conf. 81. n. 2. Bero. conf. 140. num. 17. vol. 2. Surd. decif. 86. n. 14. Marien. ad l. 1. gloſſ. 1. num. 1. 62. n. 4. lib. 3. noua Recopil. Vulpell. citato loco.

Et quando eſt limitatiua, exponitur, id eſt, in quantum, vt in l. ſi quis crediderit, vbi gloſſ. ſi de poſt. & in cap. placet, de conuerſ. corrig. & tradunt Dec. conf. 84. num. 1. tom. 1. Rebuff. in l. locum, col. 10. verſ. quatenus, ſi de verbor. ſignif. Honded. d. conf. 7. n. 21. & conf. 68. num. 12. vol. 2. Mandol. de ſignif. ſol. 73. col. 1. in princip. [Rot. decif. 12. num. 38.] Cened. d. ſing. 46. num. 1. in princip. & opertur, vt diſpoſito adapteret per ea parte, pro qua ſeri poteſt, vt per Seraph. decif. 345. n. 1.

Tenbus modis exponitur hæc dictio, ſcilicet cauſaliſet, temporaliter, & quantitatiſ, vt per Ruin. conf. 1. num. 43. vol. 5. quem reſert Cened. d. ſing. 86. verſ. quatenus eribus.

Aliquando accipitur pro Quomodo, vel Denotat, vt 5 in l. longius, ſi mandati, & in l. Reuſſus, ſi de conuerſ. emp. & in l. locus ſi de verbor. ſignif. & c.

Nonnunquam interpretatur pro Qualiter, ſeu Quomodo, vt in l. iſtemus, ſi ſed quid Prætor, & quid meritiſ cauſa.

Quandoque ponitur pro Quia, vt in l. citem ſilius, 7 & ibi gloſſ. ſi de verbor. oblig. & in l. in perſonam, in princip. ſi de poſt. & in l. propter amorem, 5. l. c. de iudiſciis.

Plerumque pro Quatenuscumque accipitur, vt in l. 8 quatenus, ſi de reg. iur.

Apud Grammaticos Quatenus idem importat 9 quod Ad quem terminum. Cic. de Amicit. Quamobrem id primū videamus, quatenus amor in amicitia progredi debeat. Idem ibidem. Eſt enim quatenus auxilium dari venis poſſit.

Interdum vſurpatur pro Quia ex parte. Cic. lib. 2. epist. 1. Poſtulatū eſt vt Bibuli ſententia diſcederet, quatenus de religione dicebat, & Bibulo aſſentium eſt.

DICTIONE CCCXIII

Quemadmodum.

- 1 Similitudinem ſuſci, & non ſeris denotat dictio Quemadmodum.

verfi, si quidquam, ne Sede vacante. Cened. post libr. praeftic & canonie. quafi. fing. 8. n. 4. Vnde Quidquid, id est, omnia, interpretatur Cephal. conf. 4. n. 6. vol. 1. & Gest. d. num. 8. 1. Restituitur tamen à verbis praecedentibus, iuxta tradita per Menoch. conf. 68. 1. item 15.

Si Iuncta verbo futuri temporis facit conditionem, vt in l. qui Roma, §. Agens, §. de verbor. signif. Et cum copula Et stat augmentatiue, vt in l. hac adiectio, §. de legat. 3. docet Vulpell. citato loco.

DICTIO CCCXVI.

Quicquam.

1. Vniuersalis praefixa dictio est Quicquam, omnia comprehendens.

2. Quicquam in minimo etiam verificatur.

3. Si dictio late significacionis, praefixa vniuersalis omnia comprehendens, vt in cap. quia super, de elect. lib. 6. notant Titaz. in l. si vnaquam, verbi omnia, n. 17. C. de reuocand. test. Bald. in l. cum vtrum, C. de fideicommissis. Dec. conf. 129. n. 3. Gozzadin. conf. 8. num. 14. & conf. 9. num. 1. Aym. conf. 127. num. 13. Vulpell. de praepos. & adverb. signif. sub dict. Quicquid, verfi quidquam, pag. 9. col. 1. Cened. d. fing. 8. n. 5.

4. In minimo etiam verificatur, secundum Bart. in l. si firmum, §. Prator, in 2. notab. ff. de acquir. heredit. Bartholom. Petret. in Extrane. ambrosia, de reb. Eccles. non alienand. super verba, Quicquid alienare praesumpseris, nam. 3. pag. 137. vbi subdit, Quod Quicquam, siue quidquam idem est, quod Omnia.

DICTIO CCCXVII.

Quicumque.

1. Vniuersalis est dictio Quicumque, omnia comprehendens.

2. Vniuersalis est dictio Quodcumque.

3. Dictio Quibuscumque omnia comprehendens, & praeter suam generalitatem ad casus etiam improprios trahitur.

4. Maiora expressis comprehendens dictio Quicumque.

5. Dictio Quicumque facit ut non comprehendatur, qui alias non comprehenderetur.

6. Casus ad improprios trahitur dictio Quicumque.

7. Genus omne personarum comprehendens dictio Quicumque.

8. Personae omnes etiam privilegiales includit dictio Quicumque, dummodo tamen specialia privilegia non habeant in materia de qua agitur.

9. Diffinitionem ad extraneos extendit dictio Quibuscumque.

10. Dictio Quicumque, facit ut diffinitio quae de se habet terminos praefixos, excedat terminos, & extendatur in infinitum.

11. Diffinitio est dictio Quicumque, & attribuit rem cuiuslibet in solidum.

12. Dictio Quicumque, licet extendatur ad omnes casus & personas, restringitur tamen ad personas habiles.

13. Dictio Quicumque restringitur secundum naturam illarum actionum.

14. Dictio Quodcumque, in materia fauorabilis augeatur, & in materia aduersa est strictius iuris.

15. Quodcumque & Omne differunt.

16. Quodcumque qui dicitur, nihil excipit.

17. Vult. Alius, licet importet similitudinem, tamen quando iungitur cum dicto Quicumque, non patitur restrictionem, nisi verba praefigantur à lege, quia recipiunt restrictionem ex habilitate, vt num. 18.

Vniuersalis est haec dictio Quicumque, omnia includens, & nihil excludens, vt in l. 1. praerogative, C. mandati, & in cap. solita, de maiorib. & obed. notant Gloss. verbi Quicumque, in cap. Quicumque de senen. excommunic. lib. 6. Titaz. de retract. lig. 5. 1. gloss. 3. num. 20. Apostol. ad Roman. conf. 31. verfi Quicumque. Rumin. iun. conf. 410. num. 31. vol. 4. Roland. conf. 3. num. 44. vol. 1. Menoch. conf. 600. num. 5. & conf. 112. num. 18. & remed. 6. recap. n. 15. Rot. apud archiepiscop. de censuris p. 1. pag. 141. num. 1. & pag. 97. num. 2. in vlt. impassi. Odianus. Vulpell. de praepos. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 9. col. 2. Card. Tulich. praefixi concelsam 2. lib. D. censur. 3. 11. Mar. Antonio var. resolut. lib. 1. resolut. 40. n. 1. Honded. conf. 64. num. 4. vol. 1. & conf. 86. num. 13. vol. 2. Gloriz. resp. 2. p. 1. tom. 193. l. 1. in l. quicumque, num. 1. de verb. oblig. Aym. conf. 108. num. 4. & 3. Paul. conf. 9. num. 8. & conf. 90. num. 6. vol. 1. Burlet. conf. 9. num. 3. vol. 1. Gomiz. reg. de criminat. quafi. 1. verfi. tamen ista. Mandol. in reg. 17. Cancellar. quafi. 8. num. 1. & reg. 11. quafi. 5. num. 1. Monet. de censuris, vltim. volut. cap. 1. n. 7. 2. Paris. de censuris, quafi. 12. n. 24. Sanctael. var. resolut. quafi. 2. num. 11. vbi cum Roland. conf. 103. num. 9. vol. 1. hoc intelligit in materia fauorabilis, secus in odio. [Voran. Rota decis. 133. num. 12. vbi quod comprehendat omnes dum ratio diuersitatis reddi non potest. Reinold. essent. 11. num. 12. vbi quod includit etiam ea, in quibus mentio specialis requiritur, & sine difficultate quando lex statuta terminum intra quem iubet impedimentum propoi. Rota in Sabien. Castri Martis Rotandi 8. February 1617. coram Reuerendissimo Coccino Decano, vbi post Tibet. Decian. conf. 41. num. 38. lib. 2. & conf. 15. num. 13. lib. 1. tenet quod haec dictio nihil excludit, sed comprehendit omnes significacionis nominis, cui adicitur etiam si impropiissima sit: & deinde subdit quod in fine posita ad omnia refertur.]

Et de dictione Quodcumque nuncupatim agentes, idem traditot Crouet. conf. 294. col. 5. verfi. ad iura adducit, vol. 1. Rumin. conf. 58. num. 11. vol. 1. Rom. conf. 31. num. 2. Menoch. conf. 456. num. 6. & seq. Roland. conf. 12. num. 40. vol. 4. & conf. 61. num. 35. vol. 1. Rumin. iun. conf. 410. sub num. 42. vol. 4. vbi de verbis Quicumque casu, Mandol. in reg. 17. Cancellar. quafi. 8. num. 3. Gloriz. resp. 1. p. 1. num. 193. & resp. 11. n. 16. Cened. singul. 90. num. 1. in princip. Monet. de censuris, vltim. volut. cap. 11. num. 72.

Et de dictione Quibuscumque, in datio, vel ablato casu concepta, quod omnia comprehendat, & praeter suam generalitatem ad casus etiam improprios trahatur, notant Titaz. de retract. lib. 1. §. 1. gloss. 1. n. 20. Rumin. iun. conf. 410. num. 35. vol. 4. Roland. conf. 3. n. 44. vol. 1. Honded. conf. 64. n. 4. vol. 1. & conf. 86. n. 15. vol. 1. Menoch. conf. 435. num. 23. & conf. 1129. num. 29. Betanzol. de censuris instrument. claus. 4. gloss. 10. n. 1. Mart. de iurif. p. 4. cent. 2. cap. 150. n. 7. Cened. post lib. praefixi, & canonie. quafi. fing. 31. n. 1. Stephan. Gratian. Atm. lib. decis. 14.

decif. 24. num. 7 & difp. foras. cap. 82. n. 32. Aloyf. Ricc. in decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 136. n. 16. p. 1. Glotit. decif. 1. p. 1. n. 19. 1.

4 Amplia primum, quod hæc dictio Quicumque, est aded vniuersalis, vt comprehendat maiora expreffis, vt per Gloff. in Clau. 1. de re iudica. Roland. conf. 3. num. 44. vol. 1. Rois. conf. 103. num. 9. vol. 3. Gabr. com. lib. 6. tit. de verbor. fignific. concla. 4. Sind. conf. 45. num. 2. Martic. var. refol. lib. 1. cap. 101. n. 3. Mar. Antonin. var. refol. lib. 1. refol. 39. num. 14. Et nuncupatione agentis dicit. Quibuscumque, hanc eandem ampliationem faciunt Bertazol. de clauf. inftrum. clauf. 20. gloff. 4. num. 3. Stephan. Gratian. locu. proxime citato. Rois. decif. 680. num. 5. p. 1. retent.

5 Secundo amplia, vt hæc dictio Quicumque, faciat etiam vt ij comprehendatur qui alijs non comprehenduntur, maxime concuzuge identitate rationis, vt per Rois. decif. 781. num. 1. cap. 1. diuerf. & apud Pic. poff. gloff. ad Statuta urbis, d. 1. Honded. num. 76. n. 16. lib. 1. Seraph. decif. 980. n. 8. Grego. decif. 67. n. 5. Et de dict. Quibuscumque agens, idem ait Seraph. decif. 325. num. 7. Et quod hæc eandem dict. Quibuscumque foleat includere ea, quæ ex propria fignificatione non veniunt, & ea quæ fpecielem mentionem requirunt, tradit Larrigi. Sicilia decif. 131.

6 Tertiò amplia, vt etiam hæc dictio Quicumque, propter fuam generalitatem ad improprios cafus trahatur, vt tradunt Abb. conf. 3. dub. 3. num. 2. Alex. conf. 7. lib. 6. & conf. 55. lib. 7. Corn. conf. 16. lib. 1. Barbat. conf. 8. lib. 4. Alicant. decif. 386. & alij plures, quos refert & fequitur Santarel. var. refol. q. 48. n. 9. Octavian. Vulpellatus, var. & fuis, pag. 94. & ita fub hac dict. eos quoque includi, qui non proprie, fed improprie funt tales, afferunt Bart. in l. quicumque, C. de feruis fugitiuis, & Barbat. conf. 41. col. ante pen. vol. 4. Et de dict. Quibuscumque, quod comprehendat etiam improprie, & fubtile, refoluit Mart. d. p. 4. com. decif. 10. n. 25.

7 Quarto amplia, quod fub hac dict. Quicumque, comprehenditur omne genus perfonarum, vt per Rois. decif. 368. n. 5. p. 1. diuerf. Menoch. conf. 214. num. 7. Anton. Monach. Benenien. decif. 54. num. 48. Et idem tam mafculum, quam feminam comprehendit Rebuffi. in traft. de pacif. poffefforib. n. 3. vbi num. 6. fubdit, comprehendere collegium. Barlat. conf. 32. n. 14. & 16. lib. 3. Socin. iun. conf. 89. n. 13. vol. 3. Honded. conf. 92. n. 7. vol. 1. Cened. fing. 85. num. 1. Narboas. l. 15. gloff. 2. num. 1. tit. 12. lib. 7. recopil. Giurba. conf. crimin. 21. num. 3. vbi quod omne perfonarum genus comprehendit, & ad cafus improprios trahitur.

8 Quintò amplia, quod includit omnes, & quicumque perfonas, etiam priuilegiatas, denotando tamen fpecialia priuilegia non habentes in materia, de qua agitur, vt in l. in fraude, vltim. ff. de militari. reftitutum. Vulpellatus loca. Farinac. in praxi crimin. p. 1. quaft. 108. n. 6. quæuis in dictis perfonis requireretur fpeciali meotio, vel conceffio, fecundum Caldet. Pereira quaft. forenf. conf. 30. n. 16. Et nuncupatione de dictione Quibuscumque agentes, ampliationem faciunt Menoch. rem. 15. recuperan. n. 83. & Gurtier. c. amicitia. r. l. cap. 14. n. 17.

9 Sextò amplia, quod dictio Quibuscumque aded est vniuersalis, vt extendat difpofitionem ad extraneos, & eos, qui non veniunt, vt per Alex. conf. 30. incip. Praffuppositi, n. 24. in 6. dub. lib. 5. & conf. 1. & conf. 193. n. 4. lib. 6. Card. Tufch. praft. concla. rem. 2. lib. 2. com. 351. n. 3. Mart. d. cafa 130. num. 7.

Et de dictione Quicumque, agentes idem aiunt Isf. in l. quadam, §. nihil intereffet. 3. verf. finitiam quæmor modis, ff. de edendo. Parif. conf. 9. num. 8. verf. fecit in familibus, l. Mandol. in reg. 21. Concllar. q. 5. num. 2. Cened. fing. 90. num. 1. poff. mediana. Vnde licet de feudi proprijs natus fit, vt ad heredes extraneos, feu feminas non tranfeat, tamen vbi in illius conceffione fpecifica fuerit hæc dictio Quibuscumque, pæpetr eius generalitatem fic feudi natura immutatur, vt ad heredes extraneos tranfeat, iuxta ea, quæ dixi in traftatu de Claufula, fub clauf. Profe, fuisque hereditibus, & fuccelforibus quibuscumque, n. 1. cum feqq. vbi n. 6. idem fubditi in iure patrimonialis, & eam. 7. in emphiteufi. Et qui d. dictio Quicumque faciat, vt difpofitio, quæ de fe habet terminos pæfixos, excedat terminos, & extendatur in infinitum, tradit Pue. decif. 115. n. 1. alijs 110. lib. 2. in correctis.

Septimò amplia, quod hæc dictio est diftributio, & attribuit rem confubter in folidum, vt tradunt Bart. in l. hoc articulo, ff. de bare, inflitutum. Isf. in l. fi qui in fundo vocabulo, §. fi quis heredes, num. 2. ff. de legat. 1. & in l. qui filius, §. fi quis ita, a. num. 7. ff. de legat. 1. Ruin. conf. 76. num. 4. vol. 1. Natt. conf. 7. num. 13. vol. 3. Traug. de retrat. tit. 1. §. 3. gloff. 1. n. 12. Cened. fing. 85. n. 6. Card. Tufch. d. lit. D. concla. 69. n. 12. Item eft dictio collectiua, & diftributiua, habens effectum importante vniuerfali-tem, prout dictio Omnia, & fingula, Anton. de Butr. conf. 19. n. 3. verf. in priuilegio autem æquem refert Card. Tufch. d. lit. D. concla. 35. n. 1.

Octauò amplia, quod aded eft vniuersalis hæc dictio Quicumque, vt non reftringitur, fed potius extendatur ad omnes cafus, & perfonas, vt per Menoch. de prefumptiõib. lib. 4. prefumpt. 29. §. 2. Farinac. in praxi crimin. p. 4. conf. 65. n. 8. & eodem comprehendit omnes cafus fuprà enumeratos, fed alios quicumque. Specul. in tit. de inftrum. prefest. §. fin. verf. quod p. qui, vbi Ioan. Ande. in addit. Curt. iun. conf. 18. in fin. Capuaz. decif. 196. n. 6. p. 2. etiam quod funt cafus diuerfi ad expreffis, l. fi fundum fub conditione, §. fi liberum, ff. de legat. 1. Parif. conf. 79. n. 21. lib. 2. Tiber. Decio. conf. 14. n. 99. lib. 1. Dec. conf. 65. n. 4. in fine. Et includit omnes omiffos in fpeciali enumeratione. Doctores poff. gloff. in anib. ex teftamento, verb. quod, nique, C. de collatione l. talem, ff. de legat. 3. Cora. conf. 6. feb. n. 8. vol. 1. Et fuit dictum in Sabina Caftri Attonit. rem. 8. February 1627. ceram Reuerendiffima Domino meo Cocleio Decano. Reftringenda tamen eft ad perfonas habiles, vt per text. in l. de gradatim, ff. de iurorib. & honorib. refoluunt Rebuffi. de pacif. poffeffor. num. 172. Ludou. Gom. in reg. de annali poffeff. q. 3. verf. non obftat. Caldet. Pereira de pacif. eligendi, cap. 1. num. 57. Sanctarel. var. refol. q. 48. n. 29. Atoic de iure emphy. in pralud. n. 11. Rot. decif. 642. n. 2. p. 1. retent. Card. Tufch. d. lit. D. concla. 35. n. 3. vbi poff. Apoftol. ad Roman. conf. 31. in verf. quicumque, ait, quod in odiofis, vbi confat de mente difpõnentis, verbum quicumque reftringitur ad fimilia, & ad habiles, & ad vnum tantum; & quod hæc dictio intelligatur de habili, fignat Parif. de confid. benefice q. 8. n. 1.

Item reftringitur fecundum naturam actus, cui attribuitur, vt per Tinq. de retrat. tit. 1. §. 1. gloff. 7. num. 26. vbi num. 29. fubdit, quod fi dictio Quicumque proferatur à lege, reftringitur de habilitate, fecus fi ab homine, quia non recipit reftrictionem, & quod reftringitur fecundum fubiectionem materiam, retent. Rebuffi. in conf. ord. tit. de forma mandati. Apoftol.

est, & distribuitur cuilibet in solidum, secundum Bart. in l. *hereditas* num. 7. ff. de *hereditatibus*, quem refert Card. Tufch. tom. 1. lib. 2. c. 1. n. 17. vbi quod non solum est relatiua substantiae, sed etiam esse peciorie & red. lib. 2. c. 1. n. 23. quod quando procedunt plura substantia, refertur ad illud, cui rectius illius qualitas congruit, & red. lib. 2. c. 19. num. 11. quod qualitates omnes procedentes comprehendit.

Generalis est, comprehendens tam masculinum, quam femininum, maiores, & minores liberos, & potestatem constitutos, vt in l. 1. §. de pupillo, & ibi Bart. ff. de *constitutio* pecunia. & in l. 2. §. 1. ff. de adoptionibus & in l. 4. §. 1. ff. de in ius vocando, & in l. 1. §. 1. in princ. ff. de liber. & posthum. studium Dec. conf. 139. col. 1. & conf. 397. col. 1. in l. generaliter, num. 8. C. de instit. Tituz. de retrall. tit. 1. §. 1. ff. de 9. num. 216. cum seq. Vito. num. 1. ceterum opin. lib. 2. tit. 6. pag. 147. Rebutius in *trall. nominat. quæst.* 8. num. 9. Menoch. de *presumpt.* lib. 4. *presumpt.* 89. num. 48. & conf. 57. num. 5. Bartholom. Peret. in *Extrac. ambrosia. de reb. Ecclesiarum alien. verb. prodestitum* m. 1. pag. 213. Sund. de *elem. tit. 8. priuileg.* 18. num. 18. Card. Tufch. *pract. conclus.* tom. 2. lit. D. *conclus.* 35 §. 1. vbi n. 2. limitat, quando sumus in materis ordinis, vel correctiois, & statum loquitur cum termino masculino, secus si cum termino communi.

Iupia verbo futuri temporis facit conditionem, vt in l. *Scilicet* qui mens erit ff. de leg. 1. §. *si in electione* §. *Laber* ff. de *lit. impet.* ff. de leg. 3. notant Tituz. in l. *boni*, 16. lit. num. 1. laf. in d. *dictum*, & num. 1. & in l. *ita qui promissit* & num. 1. ff. de verb. oblig. Cened. *diff. sing.* 17. num. 6. Galzanes de *cond. & demer.* p. 1. cap. 4. num. 11. Accurs. Anson. in *comment.* ad *rat. ff. de cond. & demer.* cap. 2. num. 9. Ioseph Sella *drag. de iur.* 124. num. 17. vbi num. 18. l. subdit, quod hoc relatiuum debet intelligi tantum de expressatis in referente. [Rot. apud Paul. de Ruben. *de iur.* 77. n. 2. tom. 3. *diuersaliter* p. 7. *accurs.*]

DICTIO CCCXXIV.

Quisquis.

Est pyonomen collectivum, ex Bart. in l. *hereditas* num. 1. ff. de *hered. instit.* quem refert Card. Tufch. *pract. conclus.* tom. 2. lit. D. *conclus.* 36 §. 1. vbi etiam, quod importat distributionem, & quod su dictio vniuersalis quæ non recipit restrictionem, ex Alex. *conf.* 118. incip. *In causa*, num. 5. vers. & *causa magis* lib. 1. tradit Card. Tufch. *diff. lit. D. concl.* 397. num. 20 & 21.

Vide quæ dixi super sub dict. *Quique*.

DICTIO CCCXXV.

Quisque.

- 1 *Vniuersalis est dict.* Quisque,
- 2 *Ad substantiam concipit & femininum dictio* Quisque,
- 3 *Collectiva est dict.* Quisque,
- 4 *Distributio numerumque importat dict.* Quisque,
- 5 *Communiter habet per distinctionem facti dict.* Quisque

Vniuersalis est hæc dictio, vt per Gloss. in l. *si necessaria*, §. *si annexa* verb. *huius* verbis, de pignor.

al. Bald. in l. *qui vnum*, C. de *fideicommiss.* Roza apud Picum. ad Statuta vrbis. *decif.* 16. n. 7. ac prout generaliter est intelligenda, iuxta tradita per Alex. Riccium in *decif.* Curia *Archiep.* Neopol. *decif.* 122. num. 1. p. 2.

Malculinum concipit & femininum, secundum Tituz. de retrall. tit. 1. §. 1. ff. de 9. n. 216.

Collectus est secundum Bart. in l. *hereditas* num. 1. ff. de *hered. instit.* sed tamen etiam importat distributionem propter vicinitatem quam habet ad distributionem *Quisque* & alias distribuitur, vt post Bart. Cast. & Imol. *concludit* Card. Tufch. *pract. conclus.* tom. 2. lit. D. *conclus.* 36 §. 1. n. 1.

Ideo facit communem haberi pro distinctione Paul. de Cast. in *litem* plures, 33. num. 2. ff. de *vulgari*, Ang. *conf.* 129. Cened. *diff. sing.* 17. n. 1. vbi subdit, quod ista dictio est huius nature, vt videlicet quando plures vocati sunt sub nomine collectiuo, habentur pro vno eorum, & secus verò quando sunt vocati cum hoc verbo distributiuo *Quisque*, quia tunc perinde est ac, si essent singulares nominati, & veluti omnes in viriles; secundum Bart. Alex. laf. & Dec. n. 1. in *finali*, C. de *impub.* & *alio* subli. vbi tamen ipse Dec. n. 3. impugnatur hoc, & tenet, quod imò ista dictio non facit, vt vocati sub statuti veniant in viriles sed pro portione hereditatis, quia verbum *Quisque* nisi heres erit, non viriliter, sed pro portionibus hereditatis intelligitur, qui liberis & hæc verba, ff. de *vulgari*, & l. *sed* pueri & ad ius

DICTIO CCCXXV.

Quiuis.

- 1 *Vniuersalis est & omnia comprehendit dict.* Quiuis maxime quando ponitur in *datiue*, vel *ablatiue* casu.
- 2 *Personas omnes, omnes Ordines & religiones, ac per loca comprehendit dict.* Quiuis.
- 3 *Maiora expressa comprehendit dict.* Quiuis, quando est prolata ab homine.
- 4 *Verba Quiauis persona comprehendit vniuersitatem, quæ est persona ficta.*
- 5 *Verba Cuiusvis ex nominati, important in substantiam reciproca, vt necessariæ nominantur comprehendit annexio, & in singulari sit facta substantia.*

Hæc dictio percipit quando in *datiue*, seu *ablatiue* casu pluralis numeri posita reperitur vniuersalis est, & omnia comprehendit: vt per Alex. *conf.* 30. sub n. 14. vel 4. quem refert Gloss. *sup.* l. 2. p. 1. n. 191. Facin. in *praxi* crim. p. 4. *decif.* 93. num. 1. Card. Seraph. *decif.* 1022. n. 1.

Comprehendit etiam omnes personas omnes Ordines, & religiones, ac per loca, secundum Francisc. Leon. in *thesaur. furi Ecclesiæ* p. 4. cap. 2. n. 194.

Item comprehendit maiora expressa, percipit quando est prolata ab homine, ita vt trahatur ad casus etiam improprios, iuxta tradita per Stephan. Gestian. *Marchia* *decif.* 24. n. 6.

Verba *Quiauis persona*, comprehendunt vniuersitatem, quæ est persona ficta, cum dictio *Quiauis*, sit vniuersalis & idem de quauis actione, quia comprehendit officium Iudicis, licet non sit actio propria. Ita Alex. *conf.* 17. incip. *In causa*, & *lit.*, in *finali* 2. quem refert Card. Tufch. *pract. conclus.* tom. 2. lit. D. *conclus.* 397. n. 24.

Verba *Cuiusvis* ex nominati, important in substantiam reciproca, quæ solum vulgarem continet, & necessarium

necessario continetur compendiosa anoxa, & in singulis in facta sublimitate, ut per Alex. consil. 100. incip. Super primo dubio, n. 3. vers. Sed pradiis, lib. 7. quem citat Card. Tusch. d. consil. 397. n. 22.

Dictio CCCXXVI.

Quoad.

- 1 Quoad, importat idem quod. Donec Quamdiu, vel Quousque, ut sit temporales, non perpetuo excludit.
- 2 Conditionem importat disposicio concepta per dict. Quoad.
- 3 Concessio si fiat quoad expressa, importat Quodcum ad expressa.

Hæc dictio idem importat, quod *Donec*, *Quamdiu*, vel *Quousque*, ut sit temporales, non perpetuo excludit, ut per Anchast. consil. 220. incip. *Hæc quæstio*, n. 4. Oñtano. Vulpell. de præpos. & adverb. signific. sub dict. *Quamdiu*, vers. *Quoad*, pag. 95. Catd. Tusch. prædict. consil. 200. n. 2. l. 2. d. consil. 314. num. 1. vbi num. 2. post Caneet. consil. 316. n. 3. lib. 3. subdit, quod hæc dictio etiam ad tempus est limitativa temporis, denotat etiam temporis profectionem. Sord. consil. 119. n. 12. lib. 3.

Conditionem etiam importat verba, si dicatur *Quoad* docem petierit vxor, lego annua centum; quia intelligitur, donec petierit, ut per Caneet. consil. 966. num. 1. cum segg. lib. 3. quem refert Card. Tusch. d. consil. 334.

Interdu restitigit disposita, ut si concessio fiat quoad expressa, importat quantum ad expressa, dictio *Quoad* importat quantum, cap. cum de Fier. rursus, in princip. vbi gloss. verb. *quod*, de consil. Card. Tusch. d. consil. 334. num. 4. Et quod restituit, & limitat præcedentem dispositionem, ait Card. Scaplin. decisi. 911. num. 3.

Dictio CCCXXVII.

Quod.

- 1 Quod æniamquam importat.
- 2 Quia.
- 3 Et.
- 4 Sed.
- 5 Quantum.
- 6 Conditionem facit dictio Quod, quando suspendit dispositionem in aliquem futurum eventum.
- 7 Repetitionem qualiterum, & conditionem præcedentis legati, & dispositionem in sequentem, inducit dictio Quod.
- 8 Qualitatem præcedentis orationis aduersari, & repare est de naturæ dictio Quod.
- 9 perfectiorem denotat dictio Quod, & refertur ad vnuersum.
- 9 Aduersariam in iure, & in facto est dictio Quod si, si ponatur sine copula.

Hæc dictio multiplex accipitur: in primis etiam accipitur pro *Quia*, ut in l. 1. §. talis, vbi gloss. verb. *quod*, §. de acquir. poss. & in l. fin. vbi gloss. §. de re in op. in l. 1. vbi gloss. §. de dua præleg. et, & in l. cum filius §. de iur. iuncta glo. ver. *quod*, §. de leg. at. 2. quæ exponit quodam est, quia ita Mand. in gloss. facit §. de iur. iuncta glo. ver. *quod*, Cened. post lib. prædict. & ea omne, quæ sit. §. 49. n. 1.

August. Barboia de iurisdictione.

Interdu sumitur pro copula. Et, ut in l. si quis in hæc iure, vbi gloss. C. de Episcop. & Cleric. Nonnunquam accipitur pro *Sed*, ut in l. sua stipula 3. in iudicia gloss. in vers. *quod*, & ibi Bar. al. 1. & Alex. n. 2. §. de ver. oblig. §. 10. *Quod* si domus, iuncta gloss. §. de iur. & in l. quod si filius, in d. gl. 1. §. de cap. iur. & postum. rari, tradunt Mand. in glo. facit §. §. and. vers. *quod*, fol. 76. Cened. d. sing. 94. n. 6.

Quandoque accipitur pro *Quantum*, ut in l. quod 4. ariner. §. de reg. iur. secundum Cened. d. sing. 94. n. 2. Quando hæc dictio *Quod* impendit dispositionem in aliquem futurum eventum, facit conditionem, iuxta notata per Coteram in memorabil. verb. *Quod*, pag. 719.

Inducit repetitionem qualiterum, & conditionem præcedentis legati, & dispositionis in sequentem, ut per Galgaoet. de condit. & demonst. p. 2. cap. 1. §. 1. n. 8. Et quod notata huius dictio in aduersari, & scilicet quales præcedentis orationis, tradunt l. si filius heres, n. 25. §. de liber. & postum. Bald. in l. ames populi, §. de iustitia, & iure. Alex. in l. filius à parte, §. de liber. & postum. eum alius citatis per Cened. d. sing. 94. n. 3.

Refertur ad vnuersum, & perfectionem denotat, ut per Gomez in §. paratæ, n. 4. Insuper de off. quem refert Cened. sing. 89. n. 3. & suorum refert, & demonstrat, secundum Pichard. ad §. 9. n. 44. & 46. Insuper de legat.

Dictio *Quod* si, est aduersatiua in iure, & in facto, si ponatur sine copula, ut in l. quod si filius, §. de admind. legat. & in l. 1. §. quod si C. de nouat. lib. & in §. quod si partum, in l. de rerum diuis. & in cap. cum non ignorat, vers. *quod* si forte, de præbend. & in cap. per iur. vers. *quod* si obliuionis, de sentent. excum. & in cap. capentes, §. quod si per viginti, de elect. lib. 6. notant Decan. l. miles, n. 1. & l. 2. C. de testam. iur. iust. in l. 1. de conuictis, n. 17. de legat. 3. Callan. in consuetud. Burgundia, vbi. Des. Insuper, in vers. Et *Dreist*, n. 5. vers. aduersa. Cened. d. sing. 94. n. 4.

Dictio CCCXXVIII.

Quodammodo.

- 1 Impropriam denotat dictio Quodammodo.
- 2 Filium importat dictio Quodammodo.

Hæc dictio denotat impropriam, ut in l. 2. §. si quis, & à quibus. & in l. in fine off. de liber. & postum. & in anib. de iur. iurand. a maritane prest. §. 1. collat. §. de iur. iurand. l. 1. §. de ver. oblig. Bart. in l. 1. n. 1. §. de rerum amissionum, Cephal. consil. 74. n. 16. vol. 1. Oñtano. Vulpell. de præpos. fin. adverb. signific. sub hæc dict. pag. 95. Gotzard. consil. 48. n. 22. Menoch. consil. 516. n. 10. Franc. Marc. decisi. 188. n. 9. p. 2. Vinc. de Feanch. decisi. 289. n. 9. Cened. post lib. prædict. & canonic. quæ sit. §. 92. n. 3.

Vnde filionem imponat, ut in l. Præter. §. 1. §. de edend. & in l. 1. vbi Aret. §. de verb. oblig. Titac. in tract. de iure primogen. §. 33. n. 9. Oñtano Vulpell. citato loco, n. 2.

Dictio CCCXXIX.

Quomodocunque.

- 1 Modum etiam importat dictio Quomodocunque, & comprehendit etiam vltimæ expressa.

MMm 1 Modos

1. *Modos omnes vniversaliter includit dictio Quomodocumque, si adiectur alicui dispositioni vniversalis.*
2. *Quomodocumque inducit illud quod improprie est tale, etiam in materia stricta.*
3. *Mortem cuiuslibet includunt verba Quomodocumque decessit.*
4. *Quomodocumque in statuto apposta, impedit illud pati posse restrictionem interpretationem, quam sine dictione pati potuisset.*
5. *Promittens de euictione Quomodocumque ad quid teneat.*
6. *Dictio Quomodocumque licet sit vniversalis, tamen restringitur secundum naturam alium, cui adiacet.*
7. *Dictio Quomodocumque & Quous modo, idem importat.*

Hæc dictio importat omnem modum, & comprehendit omnia etiam ultra expressa ut per Scaphin. *decis.* 317 n. 3. Et ita quod comprehendat omnem modum, & omnem formam, præsertim quando est repetitum, & geminatum, statim Curt. iur. *conf.* 48. num. 3. Aym. *conf.* 294 col. 3. & 4. Tunc de re tractat, *long.* 5. 1. *gl.* 7. num. 20. quod refert, & sequitur Rota in *Innotantibus*, *Cassini*, *Pedissuci*, 12. February 1601 coram Reuerendissimo Patriarcha Domino Crescentio C.A. Clerico, impellente per Fatimac. *decis.* 41 n. 4. p. 2. *recurr.* Et est amplius diuersa ad ea, quæ sunt eiusdem generis, secundum Ruin. *conf.* 68. n. 1. 1. vol. 4. quem refert Cened. *post lib. practice*, & *canonic. quest.* 95. num. 6. in princip.

2. Vnde si adiectur alicui dispositioni vniversalis, includit vniversaliter omnes modos. Gemin. *conf.* 22. incip. *Præmissa*, num. 4. *versus contrarium*, num. 7. in fine. cum *seq. lib. 2. vbi* prohibetur molestare quomodocumque, & qualitercumque prohibetur, etiam in casu licito, quia omnem modum molestæ prohibet. Socin. iur. *conf.* 113. num. 19. & *seq. lib. 1. quos* refert Cardus. Tusch. *practice*, *clausulæ*, 2. lib. 2. *concl.* 355. num. 1. vbi. num. 2. *post Angel. conf.* 111. num. 1. ampliat, ut modum omnem modum, sed etiam qualitercumque demonstrat, ita ut nihil videatur exceptum, dummodo ex fig. iustificatione remanet, cui adiungitur hæc dictio, possit venire.

3. Inducit illud, quod improprie est tale, etiam in materia stricta, ut per *cap. in demeritationibus*, de elect. *lib. 6. notat Grat. conf.* 20. n. 76. *lib. 2. in dñis*, quod verba *Quomodocumque* decessit, includunt etiam mortem cuiuslibet. Refert Otizon. *Vulpes de prop. & adverb.* *figus*, *sub dñis*, *Quomodocumque*, pag. 96.

5. In statuto apposta impedit illud pati posse restrictionem interpretationem, quam sine dictione pati potuisset, ut per Ruin. *conf.* 109. col. 2. n. 1. & *conf.* 37. col. 3. vol. 2. Alex. *conf.* 103. col. fin. vol. 6. Roland. *conf.* 1. num. 49. tom. 1. Licet enim statutum pati debeat restrictionem, secundum ius commune, tamen secus est quando adiunt verba *Quomodocumque*, & qualitercumque, ut per Alex. *conf.* 118. *lib. 6.* & Gozzadin. *conf.* 1. n. 19. quos refert Card. Tusch. *dit. 2. concl.* 355. n. 5.

6. Sic etiam licet promittens de euictione non teneatur, quando res emittitur propter laudem, vel concordiam ex compromisso facta, tamen secus est quando promissum fuit de quacumque euictione, vel de euictione quomodocumque, & qualitercumque, ita Alex. *conf.* 4. incip. *Pia processu*, in princip. *lib. 3.* Gozzadin. *conf.* 1. num. 19. Curt. iur. *conf.* 1. num. 2. Grat. *conf.* 63. num. 22. *lib. 2.* Card. Tusch. *de concl.* 355. num. 4.

Tamen licet ista dictio sit vniversalis, nihilominus restringitur secundum naturam actus, cui adiectur, ut per Causalcen. de *vsu fructu mulieris relicto*, *cap. 9. n. 106.* Menoch. *conf.* 1099 num. 22. Cened. *fig. 91. num. 6.*

Quomodocumque, & *quous modo*, idem importat, secundum Bertozol. de *clausula instrumenti*, *claus. 21. gloss. 1. 6. num. 1. in fine.*

DICTIO CCCXXX.

Quomodolibet.

1. *Quomodolibet idem importat quod Quocumque modo.*
2. *In omne directam, siue indirectam, ac etiam improprie sumptum comprehendit dictio Quomodolibet.*
3. *Quomodolibet, intelligitur non solum de iure cõmuni, sed etiam de iure speciali, consuetudine, aut privilegio Apostolico.*
4. *Modum quemcumque qui comprehendit potest, comprehendit dictio Quomodolibet, & sic omnia, quæ aliis non comprehenduntur.*
5. *Quomodolibet, restringitur secundum subiecta materiam.*
6. *Ius omne, etiam minimum includit dictio Quomodolibet.*
7. *Modum omnem penitus includit dictio Quomodolibet.*
8. *Quomodolibet operatur etiam ultra expressa.*
9. *Si autem si dicat quod occidens quemdocumque puniatur, intelligitur esse occidas vel dolo, vel culpa.*
10. *Quomodolibet, fortius agit, omnia continet, nullumque respicit casum.*

Hæc dictio, quæ importat idem quod *Quocumque modo*, vel *Quomodolibet modo*, secundum Pat. *conf.* 58. n. 10. vol. 1. & *conf.* 142. n. 6. vol. 4. Gozzadin. *conf.* 14 n. 12. & Roland. *conf.* 2. n. 23. tom. 4. est vniversalis, & omnes casus comprehendit, et quæque distribuit. Dominicus. *conf.* 115. col. 2. Scaphin. de *litteris gratis*, & *iustitia* in de *vires*, & *esset*, *claus.* *cap. 4. n. 3.* Hippoi. *conf.* 80. num. 38. Ruin. *conf.* 15. num. 36. & 37. vol. 2. Menoch. *rem. 6. recuperand.* 15. Redussi. in *comment. ad l. excidit*, 1. *vers.* *quomodolibet*, ff. de *fig. isf.* Cened. *post lib. practice*, & *canonic. quest.* 95. num. 3.

Item hæc dictio comprehendit omne ius directum, siue indirectum, ac etiam improprie sumptum, ut per Ioan. And. in *cap. in demeritationibus*, *sub num. 2.* & ibi Archid. *sub n. 4. vers.* *quomodolibet*, de *sentent. excommunicat.* *lib. 6.* Ang. *conf.* 228. n. 1. *vers.* *hoc etiam coadiunxit*, Gozzadin. *de concl.* 14 n. 12. Rota *decis.* 364. n. 1. & *decis.* 103. n. 19. p. 1. *diuers.* Quibus citatis fuit dictum in *R. assuæ personis*, 2. Decembris 1614. coram Vbaldo, impellente per Fatimac. *decis.* 602. n. 4. p. 2. *recurr.*

Nec solum intelligitur de iure communi, sed etiam de iure speciali, consuetudine, præscriptione, aut privilegio Apostolico, secundum Gozzad. *ad reg. 3. Cancellar. gloss.* 29. per totum. Censuit Rota in *una Ploren. Canoniciatus*, 15. Decembris 1614. coram Reuerendissimo Domino meo Coccin. impellente per Fatimac. *decis.* 614. n. 2. p. 2. *recurr.*

Vnde hanc dictionem comprehendere quemcumque modum, qui comprehendit potest, idemque importare,

Importare, quod quocunque, resoluunt Paris. conf. 58. n. 10. vol. 1. conf. 142. n. 6. vol. 4. Gozadin. conf. 14. n. 22. Rolan. conf. 2. n. 23. cum seq. vol. 4. Gloriet. resp. 1. p. 1. num. 194. Narbona de appell. à Vicario ad Episcopum. p. 2. fundam. 1. n. 33. & omnia ea, quæ alia non comprehendenterentur, secundum Alex. conf. 155. n. 3. vol. 2. Ruin. conf. 68. n. 10. vol. 4. Cuiat. conf. 163. n. 9. cum seq. vol. 2. quos refert: Cened. ad. sing. 95. n. 15.

3 Habet tam latam interpretationem, ut operetur quocunque modo respectet ad eum, ad quem quomodolibet loquitur, quod quomodolibet respectet Titulus Alex. conf. 35. incip. *Visa processu*, n. 10. c. 11. lib. 4. Card. Tulich. d. l. d. conf. 315. n. 15. vbi n. 16. declarat, restitui secundum subiectam materiam.

6 Includit omne huius etiam minimam, secundum Scraphin. dec. 1. o. 8. n. 2. ac omnem penitus modum, vt in Clem. 1. ver. *auscultat*, vbi gl. ver. quomodolibet, de sentent. excomm. cap. *indemnitatis*, ver. si qua verò, ac elect. lib. 6. c. 2. d. Menoch. d. rem. 6. recuperand. n. 15. & Flamin. de rescriptis lib. 6. quest. 25. n. 4. Valsal. cen. ult. 6. n. 6. Mandol. in reg. 18. Cancellar. 9. 14. n. 5. & in gloss. facit. 5. & in ipso, in verb. quomodolibet, Cened. ad. sing. 95. n. 1. vbi n. 4. subdit, quod ampliat, & extendit dispositionem vsque ad improptietatem.

8 Operatur etiam vltæ expressis, vt in Clem. 1. vbi gl. de re iudic. Flamin. d. l. d. 9. n. 10. Et propter suam generalitatem omnia comprehendit, de quibus in genere sufficit, quod fuerit cogitatum, vt per Card. Scraphin. dec. 1. o. 8. n. 1.

9 Hinc est, quod si situm dicit, quod occidens quomodocumque puniatur, intelligitur, & si occidat vel dolo, vel culpa. propter dictionem *quomodocumque*, quæ illa de vi notata comprehendit, vt per Alex. conf. 35. vol. 6. Rimin. in princip. quibus altetur. non licet, n. 164. Hipp. conf. 80. n. 44. & conf. 85. n. 10. Cened. ad. sing. 95. n. 5.

10 Denique hæc dictio fortiori agit, omnia continet nollumque respicit casum, vt notat Franc. Molin. de brachio seculari, cap. 4. n. 48. [Et quod significat quocumque modum qui excoisus possit. Rota dec. 338. n. 3. pag. 2. in posth. Forin. alit. p. 4. recent. Modern. de supplic. ad Sarriff. p. 2. c. 20. n. 32 & 33.]

Dictio CCCXXXI.

Quondam.

- 1 Tempora tria, videlicet præteritum, præsens & futurum significare potest dictio Quondam.
- 2 Tempora præteritum proprio importat dictio Quondam, & remouet qualitatem de presenti.
- 3 Demonstratorem, quod iste talis sit defunctus, importat dictio Quondam, apposta nomini proprio.
- 4 Propter quendam talis aliquid acquirens non potest dici, quod acquisierit marito, quia verba instrumenti denotant maritum mortuum.

1 **T**ria tempora significare potest hæc dictio, videlicet præteritum, præsens, & futurum, vt per Fulg. conf. 22. circa finem, vers. & quumquam. Ruin. conf. 70. n. 1. tom. 2. Octauio. Vulpell. de preposit. & adverb. signific. sub hoc dict. pag. 97. Berrazol. de clausula instrumenti, claus. 3. gloss. 1. n. 4. Card. Tulich. prædic. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 356. n. 3.

August. Barbosa de Dictionib.

Sed tamen proprie, & secundum communem usum loquendi importat tempus præteritum, & remouet qualitatem de præterito, vt in *Lexi qui in pronuntia*, gloss. si certum petatur, & in *Lexi qui in pronuntia*, gloss. si petulando, & in cap. ad petitionem, & in cap. accedens de accusat. Mandol. in gloss. facit. 5. i. 2. n. 1. ver. quoddam fol. 76. Titag. de ratat. lit. 1. §. 1. gloss. 9. n. 1. Gozadin. conf. 76. n. 2. vol. 4. Cened. post lib. prædic. & canonice, quest. sing. 92. n. 1.

Apposta nomini proprie importat demonstrationem, quod iste talis sit defunctus, & amplius non vniat, gloss. ver. de defunctis, in d. *Lexi qui in pronuntia*, Albicani suo Dictionario, in verb. *quodam*, Felinus cap. ex parte, n. 2. & seq. de foro competens. Alex. conf. 14. n. 1. §. vol. 6. Titag. den. 1. Coriet. de potest. Regia 9. 29. n. 4. & seq. Mandol. in verb. *quodam*, fol. 77. col. 1. Vulpell. citate loco, n. 1. Sebastian. medicus in tract. *Mors omnia sanat*, part. 1. n. 93. quia huiusmodi dictio profertur improptie, cum relatio cesset, vt per B. ut. & alio in d. *Lexi qui in princip.* Nau. conf. 537. sub n. 65. tom. 2. Cuiat. conf. 22. n. 5. lib. 1.

Vnde, vxor quondam talis aliquid acquirens non potest dici quod acquisierit marito, quia verba instrumenti denotant maritum mortuum, vt per Bald. conf. 166. incip. *A libello, n. 2. vers. in primo lib.* 4. Bald. conf. 408. n. 5. ver. unde colligatur, lib. 1. Ang. conf. 356. n. 3. in fine, Curian. conf. 43. incip. *In quest. circa medium*, Ioan. de Immo. conf. 110. incip. *In causa, in fine*, quos refert Card. Tulich. d. l. d. Cened. 336. n. 1.

Dictio CCCXXXII.

Quoniam.

- 1 Causalis, & rationalis est de sui natura dictio Quoniam.
- 2 Rati momentum disponit reddat per dictio Quoniam.
- 3 Sciatorem rei, & conditionem plerumque declarat dict. Quoniam, & est idem quod Si quidem, vel Quando, seu Quandoquidem.
- 4 Quoniam pro Quo, apud Grammaticos, nimirum cum causa redditur, ratum est.

Hæc dictio est causalis & rationalis de sui natura, & confirmat ut præcedentia, ut subiequentia, iuxta Dec. conf. 282. n. 11. Et fuit dictum in Bonamen. fidei commissi de Sarubert. 11. Martii, 1611. coram Illustrissimo Patriarcha Arianzate, impressa per Farinac. dec. 300. n. 16. p. 1. recent.

Et ita per illam redditur ratio mouens dispositionem, vt in l. *Hereditas*, & l. *maueris*, §. *rei abest*, ff. de verb. signif. vbi Rubiffus vers. *quamquam*. Rota dec. 195. n. 9. part. 1. recent. vbi etiam fuit dictum, quod iuncta ista dictio quoniam verbo voluit, reddit rationem, & disponit [Peret. conf. 7. n. 12. vol. 1. vbi quod quandoque flet causatiue, & nonnoquam reddit rationem.]

Plerumque etiam apud bonos Latine loquæ Authores hæc dictio *quoniam* rei statum, aut conditionem declarat, & est idem quod *Siquidem*, vel *Quando*, seu *Quandoquidem*. Cic. 1. de legib. Quoniam in populari ratione omnis nostra veritas oratio, populariter interdum loqui necesse est, idem pro *Plane*, Quoniam ita ita vis, nimirum nec gratum esse concedam.

Pro quia nimirum cum causa redditur, ratum est 4

M M m 2 Cie.

Cic. lib. 4. epist. 5. Tamen ei moriendum fuit, quoniam homo oata erat. Idem 3. Tufcul. Qui fortis est, idem est fideus, quoniam confidens, mala consuetudine in viuis ponitur.

DICTIO CCCXXXIII.

Quoque.

- 1 *Doctores referuntur de vi, & effectibus huius dictionis agentes.*
- 2 *Quoque, pro Etiam, aliquando accipitur, & eius natura est, vt qualitas qua erat in casu precedenti, sit in sequenti.*
- 3 *Copulativa est dictio Quoque, & inducit repetitionem precedentium.*
- 4 *Implicativa eiusdem sensus est dictio Quoque, & tunc pro Etiam ponitur, quandoque vero secundum substantiam materiam non implicat.*
- 5 *Aduersativa aliquando est dictio Quoque.*
- 6 *Similitudinem regulariter denotat dictio Quoque.*
- 7 *Similitudinem quando significat dictio Quoque, ponitur coniunctiuus.*

DE vi, & effectibus huius, dictionis, laud agit Rebuffus in comment. ad l. de testatio. 10. § familia appellations, vers. quoque, pag. 122. ff. de verbor. signif. & Cetero, post lib. practice. & canonice, quasi. sing. 93.

Accipitur aliquando pro Etiam, & eius natura est, vt qualitas, quae erat in casu precedenti, sit in sequenti, vt in l. verbo vultus. & in l. locus, in fine. & in l. interdam. ff. de verbor. signif. & in l. seruum quoque ff. de procur. & in l. 2. in princip. ff. de pactis, Rebuffus d. § familia, vers. quoque, & vers. secundum naturam, & in concord. in rubr. de calum. § volumus, in verb. statutus, fol. 400. & seq. Pichard. ad § si eadem res. 9. num. 45. Infr. de legat. Cetero d. sing. 93. in princip. [notissimè Didac. Narbona de acie ad human. ad. requir. ann. 17. §. 1. n. 2.]

Et ita est copulativa, & inducit repetitionem precedentium. Oldrad. consil. 103 incip. *Quaestio est, n. 4. vers. 4.* Card. Tufch. practice. consil. 1. n. 2. lit. D, encl. 37. n. 1. Alphons. glossator antiquus in reg. de publican. resigne. n. 5. vbi dicit, quod copulata, & est similitudinaria emendosa ad precedentem, & de eius natura est, precedentium omnium, & eorum accedentium repetitionem iudicare.

Vnde, esse implicatiuum eiusdem sensus, & tunc pro Etiam poni, per l. 2. in princip. & ibi. Bart. & lal. n. 12. ff. de pactis resoluunt lal. in l. si id quod, num. 2. ff. de condit. indeb. Bero in cap. vlt. num. 21. de vfaris. Dec. in l. si certis annis. num. 35. ad finem, C. de pactis, & consil. 57. num. 2. Colm. in pragmat. sacro. tit. de calum. § cui rei, vers. sed, & in vers. quoque, fol. 58. col. 1. Strach. de officari. in prafat. num. 34. fol. 22. Sord. de off. 264. n. 20. & 21. Implicat igitur calum magis dubitabilem, & ponitur ioter diueria eiusdem generis, secundum Vulpell. de prap. & aduoc. sig. 98. sub dict. quendam, vers. quoque, pag. 98. Tamen aliquando secundum substantiam materiam ooo implicat, iuxta sententia per Petr. Sanern. in tract. de spons. mercat. in t. parie. n. 23. fol. 499. quem refert Cetero. d. sing. 93. num. 1. in princip. vbi cum Strach. de officari. in prafat. num. 33. subdit, quod aliquando est aduersativa. [Et quod sit implicatiua precedentium, Rot. decis. 273. n. 19. & 21. p. 2. in pass. Farin. alius p. 4. recet.]

Similitudinem regulariter denotat hzc dictio, vt in l. 2. vbi gloss. ff. pro herede, Madri Fetter. in consil.

Carthania, gloss. 1. num. 53. Et est repetitio similis qualitatibus, vt per Girond. de primis. & exempti explicat num. [Narbona l. 15. §. 2. n. 19. in 1. lib. 5. Recop. vbi quod est repetitio similium.] Et illo casu, quo significat similitudinem, ponitur continuatur, id est, quod idem sit in casu sequenti Rebuffus in concord. rubr. de testat. §. volumus, in verb. statutus, fol. 430. & seq. Cetero. d. sing. 93. n. 1.

Denique aliquando continuatur, vt in cap. quoniam, de elect. lib. 6. aliquando implicat, interdu similitudinem denotat, nonnunquam superflue, vt tradunt Colm. in d. verb. quoque, fol. 58. col. 1. & Cetero. d. sing. 93. num. 3.

DICTIO CCCXXXIV.

Quoquomodo.

- 1 *Vniuersalis est dictio Quoquomodo, comprehendens omnem modum, qui excogitari potest.*
- 2 *Modum omnem excogitabilem significat dictio Quoquomodo.*
- 3 *Modos omnes etiam improprios denotat dictio Quoquomodo.*
- 4 *Quoquomodo operatur vt in confessione complexatur, qua alius non veniens.*
- 5 *Casus similes & dissimiles, proprios & improprios comprehendit dictio Quoquomodo.*
- 6 *Modum omnem voluntatis comprehendit dictio Quoquomodo.*
- 7 *Casus omnes, qui succedere possunt, comprehendit dictio Quoquomodo tanquam ampliativa.*
- 8 *Geminatiois vim de perse habet dictio Quoquomodo.*
- 9 *Casus omnes alias requirunt specialem expressionem comprehendit dictio Quoquomodo.*
- 10 *Dictio Quoquomodo comprehendit ea, quae aliā ex natura sermonis non comprehenduntur.*
- 11 *Voluntatem plenam, & exuberantem prohibentis ostendit dictio Quoquomodo, admissa verbis prohibitis.*
- 12 *Quoquomodo, idem importat quod Quolibet modo, & Quomodolibet.*
- 13 *Quoquomodo, exprimit etiam pro Quomodocumque.*
- 14 *Alienationis bonorum prohibitio comprehendit necessariam alienationem, si adfit dictio Quoquomodo.*
- 15 *Statutum si puniat homicidium, Quoquomodo committatur, debet puniri committens, locum ipsum causam habuerit.*
- 16 *Statutum si dicat, aliquem Quoquomodo non posse molestari, importabit etiam de iure.*
- 17 *Haereditas omnis comprehendit dictio Quoquomodo, si dictum fuerit, heredes quoquomodo.*
- 18 *Restitutioem patitur secundum substantiam materiam dictio Quoquomodo.*

ESe vniuersalis comprehendenda omnem modum, 1 Equi excogitari potest, vt per Stephan. Gratian. Marchia decis. 51. n. 25. Card. Tufch. practice. consil. 2. lit. D, encl. 37. n. 4. n. 4. Rot. decis. 305. n. 19. p. 1. diuers. & apud Farinac. decis. 68. n. 39. p. 1. recet. Flem. Part. de confidens benefic. §. 24. n. 48.

Vnde omnem excogitabilem modum significare, 2 tradunt Capol. consil. 1. n. 2. Rot. decis. 2. n. 50. lib. 2. Amplia primò, quod continet omnes modos, 3 etiam improprios vt in l. quidam, §. 1. vbi gloss. ff. de pde. rem.

- fidei comm. liber. notat Menoch. confil. 344. n. 19. Rol. confil. 5. num. 47. lib. 1. confil. 2. num. 3. lib. 3. Ceph. confil. 121. n. 1. lib. 1.*
- Secundo amplius, quod operatur, ut in concessione complectantur, quæ aliis non veniunt, ut in l. 1. *verf. quomodo ff. de testam. §. in l. 1. §. quidam iur. d. lib. 1. verb. Quomodo ff. de fideicommiss. lib. 1. Dec. confil. 37. n. 1. tom. 1. & confil. 67. n. 1. ver. illa, verb. Quomodo tom. 1. Rinn. confil. 10. n. 4. vol. 1. Rol. à Valle confil. 5. num. 47. & 48. tom. 1. & confil. 2. num. 33. vol. 4.*
- Tertio amplius, quod addit est simplicissimus effectus huius dictionis, ut comprehendat & complectatur omnes modos, & casus similes & dissimiles, proprios & impropriis, iuxta tradita per Hippol. confil. 50. num. 37. vol. 1. Ceph. confil. 149. num. 15. & confil. 53. num. 12. & confil. 76. num. 16. & confil. 121. num. 1. lib. 1. Sicut de offi. Piar. lib. 2. quæst. 11. tom. 8. Menoch. confil. 344. num. 19. Milcard de probat. conel. 1131. num. 26. Vals. de parit. cap. 13. num. 93. & confil. 61. n. 6. ubi etiam affectit, quod comprehendit omnem modum nullitatis, de quo etiam Farinac. in praxi crimin. par. 4. decif. 68. in add. num. 3.
- Quarto amplius, quod tanquam ampliatio comprehendit omnes casus qui succedere possunt. Aret. in l. euerre, num. 8. ff. de acerb. Ceph. confil. 683. num. 7. lib. 3. Decian. confil. 57. num. 26. lib. 1. ubi non solum appellat homicidii dictionem valde prægnantem, sed dicit denotare omnem modum, qui excogitari potest, etiam impotissimum. Mandos. de primis ad instar gloss. 1. 4. num. 1. quia habet de pecc. vim geminationis, ut per Oñanum. Vulpell. de propof. adverb. signif. sub hac dict. num. 2. pag. 98. Alinat. confil. 12. num. 3. lib. 9. Alexand. confil. 30. un. 6. lib. 5.
- Quinto amplius ut comprehendat omnes alios casus requirentes specialem expressionem, cap. qui ad agenda, de procur. lib. 6. Clem. non potest, ubi Vital. de alij. cod. l. 1. Rot. decif. 106. n. 1. p. 1. dñerf.
- Sexto amplius, ut comprehendat ea quæ aliis ex natura sermonis non comprehenderentur. Roland. de confil. 5. num. 48. Gabr. confil. 20. num. 1. 8. lib. 3. Rota Antonen. decif. 110. n. 1.
- Septimo amplius, quod adiuncta verbis prohibitiuis intendit plenam, & exuberantem voluntatem prohibentis. Dec. confil. 137. sub num. 1. Mandos. de primis ad instar gloss. 1. 4. n. 1.
- Octavo amplius, quod hæc dictio importat idem quod Quolibet modo, & Quomodolibet, ut per Menoch. rem. 6. recenper. num. 1. 4. Stephan. Gratian. Marchia decif. 11. n. 17.
- Exponitur etiam pro Quomodocumque, ut in l. si extraneus ff. de condit. causat. dicit. Sic etiam pro Quocumque casu, ut in l. si cum dori. ff. solut. matrim. §. in l. h. solut. ff. de condit. indeb. Idem significat quod Omnimodo, & habet vim taxatiuæ, quæ alios casus excludit, secundum Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 11. 2. num. 13. Habet etiam eandem vim & significationem, quam habet dictio Quousque modo, iuxta notata per Rebuffan. comment. ad l. eredi. 21. verf. Quomodo, ff. de verb. signif. pag. 75.
- Vnde infertur, quod licet prohibitio alienationis bonorum non comprehendat necessariam alienationem, tamen secus erit, si adit hæc dictio Quomodo, ut per gloss. in l. quidam. §. fin. in verb. Quomodo, ff. de fideicommiss. lib. 1. ubi etiam notat Ruin. confil. 32. num. 7. lib. 2. & Rol. à Valle confil. 50. n. 37. lib. 3. quos refert Card. Tulch. d. l. d. coneluf. 359. num. 8.

Sic etiam si statum puniat homicidium, Quosque modo, vel Quomodolibet, ut Qualiter inquit committatur homicidium, etiam debet poni, licet iustam causam habuerit, ut per Ruin. d. conel. 32. n. 7. lib. 2. Iar. Menoch. rem. 5. recenper. num. 63. Card. Tulch. d. conel. 359. num. 9.

Sic etiam, si facit dictum, aliquem quomodo non posse molinari, importabit etiam de iure, quia sunt verba vniuersalia. Decian. confil. 3. n. 90. & seq. lib. 2.

Sic etiam licet statum puniens homicidium pena mortis, debeat intelligi de homicidio ex dolo commisso, non autem ex culpa tantum, tamen si dicat quid committens homicidium quomodo, vel quousque modo, habebit locum, etiam si calu, vel culpa, & sine dolo sit commissum, ut per Ial. in l. 1. num. 19. & num. 25. ff. de legib. Ruin. confil. 77. num. 3. lib. 2. Socin. tom. 2. confil. 113. num. 29. lib. 1. Caus. confil. 394. num. 2. quos refert Card. Tulch. d. coneluf. 359. num. 15.

Apposita alicuius testimonio, proit heredes huiusmodi modo, elquis modo, comprehendit omnes heredes. Alexand. confil. 95. incip. Regimus, num. 3. verf. praterea, lib. 7. quem refert Card. Tulch. d. coneluf. 359. num. 14.

Declarat tamen, quia licet verba illa quomodo, vel quomodocumque, sint vniuersalia, tamen prænotatur restrictionem, & claustrum intelligenda esse, ut per Caneet. confil. 6. num. 116. & confil. 3. num. 2. & confil. 9. num. 24. & in pæce receptæ. & non committatur pena ex leui offensa, vel ex noua causa, tradit Siloh. confil. 74. n. 14. & plura Malchus d. de probat. c. 1. §. 17. num. 89. & seq. Card. Tulch. d. coneluf. 359. num. 5. Et quod restit ingruit ad modos proportionales, Caus. confil. 256. n. 8. Vulpell. sub hac dict. n. 1. pag. 98. Card. Tulch. d. coneluf. 359. num. 6. Nam bene præstrictio ad modos proportionabiles materie idonea in qua exprimitur & lectumque subiectam materiam iuxta tradita per Gemin. confil. 29. num. 3. in fine, vers. nec obstat, quem refert Card. Tulch. d. coneluf. 359. num. 18. ubi num. 16. post Bart. confil. 12. num. 5. subdit, quod hæc dictio non importat aliam quicumque causam, vel quousque causam, quia differtur modum, & causa; cum modum respiciat futuram, causa autem respiciat præteritam. Caus. in confil. 1. num. 5. ubi ait, quod tunc demum illa dictio Quomodo, restringitur de habilitate, quando est prolata à lege ne sequatur iustum correctio, secus si ab homine profertur, quia tunc cessat illa ratio, de quo etiam Caluac. de usufructu mulieri relictæ, cap. 9. n. 106. quem refert Ceneat. post lib. præf. & canonis quæst. singul. 96. num. 4.

Dictio CCCXXXV.

Quot, Quotus.

Significat, & deoote quantitate, iuxta tradita S. per Benedic. Agid. in repet. l. 1. c. de sacro sanct. Eccl. sp. 5. in unio. n. 2.

Refertur ad numerum, cui respondet Tot, vel Tandem, C. 3. de Orat. Vt quot Oratores, totum tepetiantur genera dicendi.

Vnde quousque ad numerum ordinandi refertur, C. 5. Ferr. Quousque etiam iste denotus, qui non sit deferendus? Quid. 1. de Paus. c. 10.

Quousque totus pars esse meo.

MMm. 3

Diectro

Ango. Barbos. de Dictionib.

- 8 *Femina dotata, que vigore statuti nihil potest potest quous modo de bonis paternis, potest ex aliqua causa, statuto, que iure aliquid potest.*
9 *Dist. Quous modo, si sit generalis, restringitur ad modos proportionabiles materia idonea.*

- 4 *conditionem importat dict. Quousque.*
5 *Statutum fuminarum exclusionem propter masculos operatur cavendum exclusionem ad tempus, nonnam quandam exstant masculis.*
6 *Quousque fuerit satisfactum, importat reintegrationem facta satisfactio.*

Hæ dictio est generalia, omnia comprehendens, etiam ea, que alias non veniunt, ut per Dec. conf. 486. num. 1. Sylva. conf. 35. num. 18. Socin. jun. conf. 2. num. 21. vol. 1. Hippol. conf. 80. num. 44. Cephal. conf. 121. num. 2. cum segg. vel. 1. Strach. de mercator. p. 1. num. 83. Menoch. remed. 6. recuperen. num. 14. & conf. 550. num. 10. ubi ait, quod extendit dispositionem ad quemcumque casum, & conf. 1093. n. 9. Cened. poss. lib. prelic. & canonic. quæst. sing. 96. num. 1.

Item includit omnem modum tam principalem, quam directum, & incidentem, ac indirectum, Cerni. conf. 39. incip. 1. 2. 3. v. C. u. l. a. t. e. n. o. m. i. n. e. r. e. 2. vers. addit. & n. 3. quem refert Card. Tufch. præst. conf. 100. 1. lit. D. concl. 359. num. 1. ubi post Alex. conf. 95. incip. & sequens, num. 1. & segg. lib. 7. subdit, quod verba hæc dictionis sunt latissime extendenda ad comprehendendos omnes modos.

Item comprehendit ea, que alias simpliciter non comprehenduntur, secundum Ruin. conf. 98. n. 1. t. vol. 1. Dec. conf. 371. n. 5. Rolan. conf. 30. n. 37. vol. 3. Hippol. conf. 80. n. 18. & 39. Curt. jun. conf. 1. num. 2. Cephal. conf. 53. num. 17. vol. 1. quos refert Cened. d. sing. 96. n. 3.

Item importat omnem formam, omnemque modum secundum subiectam materiam, cui adicitur, ut per Ang. conf. 388. num. 3. vers. hoc etiam cadendum, quem refert Carden. Tufch. d. conclus. 359. num. 2.

Impedit etiam interpretationem restrictivam, & inclinat omnes modos similes, & dissimiles, & etiam maiora expressis glan Clem. de Roman. verb. quous modo, de elect. in cap. fin. verb. quous modo, de iurament. excommunic. lib. 6. notant Orsuan. Vulpell. de precep. & adverb. signus lib. dict. quous modo, pag. 102. Menoch. conf. 496. n. 56. & 67.

Includit cum dictione alio generalitatem, & universalitatem inferit, & omnia comprehendit, etiam maiora, & diocisa expressis, secundum Mari Alter. de consor. Eccles. tom. 2. disp. 16. lib. 1. cap. 3. lit. A.

Vnde si ita toram dicat, quod occidens aliquem quous modo, puniatur, intelligitur comprehendit, etiam occidit dolo, vel culpa, Ita Tufch. 1. 47. n. 3. vol. 4.

Hinc etiam fit, ut non possit quis ex aliqua causa, revocare, sine iure aliquid petere, licet femina dotata, que vigore statuti nihil potest potest quous modo de bonis paternis, Ruin. conf. 98. n. 1. tom. 2. Cephal. conf. 13. n. 1. lib. 1.

Tamen licet ista dictio sit generalis, restringitur ad modos proportionabiles materię idonea, an ea exprimitur, Ayen. conf. 216. n. 3. Menoch. d. remed. 6. n. 17. Card. Tufch. d. concl. 359. n. 18.

Dictio CCCXL.

Quousque.

- 1 *Temporis adverbium sunt Quousque & Donec, ac idem significant.*
2 *Triduum temporis successivum significat dict. Quousque.*
3 *Limitativa, & restrictiva simul est dict. Quousque.*

Hæ dictio, & dictio Donec sunt adverbia temporis, & idem significant, ut per Menoch. conf. 274. n. 10. Pat. conf. 25. n. 6. vol. 1. Berazol. de clausula instrument. claus. 1. glof. 4. n. 1. ubi ait, quod huiusmodi dictiones sunt limitativæ temporis, & determinant tempus.

Et quod hæc dictio significet tractum temporis a successum, ait Menoch. conf. 316. n. 8. Limitativa, & repetitiva simul hæc dictio est, ut in l. lica in annis, ff. quibus modis usufructus amittatur. Calt. conf. 87. n. 9. Dec. conf. 637. n. 1. tom. 2. Corbul. de iure emptis. c. 1. §. l. i. n. 1.

Conditionem etiam importat, ut per l. l. in l. sufficit, n. 5. ff. de condit. & demonstr. Microf. var. resol. lib. 1. c. 4. n. 9. & lib. 3. c. 45. n. 4.

Vnde statum feminarum exclusionem propter masculos, operatur eandem exclusionem ad tempus, nimirum quandiu exstant masculi, ut in l. 2. §. fin. ff. de ventre in possessionem mitten. & in l. lico, §. tamdiu, ff. de condit. & demonstr. Roza. decis. 475. num. 1. in fin. apud. Eximio. p. 2. recent. Et ita inducete exclusionem temporalem tradit Ioseph. Sesse Aragon. decis. 76. n. 10.

Quousque fuerit satisfactum, importat reintegrationem, facta satisfactio, ut per Calt. conf. 237. incip. Proinde videndum, in princip. lib. 2. quem refert Card. Tufch. tom. 2. præst. conf. lib. 2. concl. 360. n. 1.

Dictio CCCXLI.

Rata.

- 1 *Rata pars idem est quod pro rata parte.*
2 *In iura distributiva & commutativa consideratio versatur circa dict. Rata.*
3 *Rata quandoque dicitur pars vicis, contrahentis, vel heredis.*
4 *Pro rata, id est pro portione, quam iuris ratio unicuique distribuit.*
5 *Rata portio, in quibus casibus debeat remissio.*

Idem est dicere, Rata pars, vel Pro rata parte, & quod importet, vide Ioan. Bapt. Costam in tract. de portione rata, præmiss. 6. ubi etiam præmiss. 7. tradit iustitiam distributivam, & commutativam considerationem versari circa huiusmodi dictionem Rata, & præmiss. 8. agit, in quo differat verbum Quousque a Rata.

Dicitur quandoque pars vicis contrahentis, vel heredis, ut in l. 1. ubi glof. C. unde liberi, & in l. fin. C. de impub. & aliis. Quandoque hereditaria, ut in l. 1. C. cod. sic. licet in dictis locis de hoc verbo Rata mentio non habeatur, ut dicit Bald. in d. fin. num. 1. Scias tamen, alibi dicere Bald. in auth. defunctio, num. 11. C. ad Terrull. quod dictio Pro rata intelligi debet pro portione, que se contingit, & secundam naturam subiacentem, id est, pro portione, quam iuris ratio unicuique distribuit. Quo sensu etiam accipitur in l. sic pro rata, ff. de religiof. & sumptibus suorum, notant Tirac. de retrad. lit. 1. §. 11. glof. 8. Strachan tract. de decurib. titum. part. 2. n. 28. quos refert Bert. in tract. de clausulis instrument. claus. 37. glof. 3.

M M m

Rata

⁵ *Rata portio*, non autem æqualis, quod debeatur multis in cibus & in quibus, vide Card. Tufch. *prælit. conclus. tom. 6. lit. R. concl. 7.* Et de remissione pensionis pro rata faciendi à conductore, & in quibus casibus id contingat, vide Sord. *decif. 326. num. 16. & 22.*

Cetera vide sub clausula. *Pro rata*, 108.

DICTIO CCCXLII.

Realiter.

¹ *Hæc dictio* ostendit alium vere numerationis intervenisse, quæ si non intervenisset, & additum fuisset, reprobaretur instrumentum, vt de hæc dictione, & simul de alia, etiam cum effectu, tradit Socin. *conf. 143. n. 4. vol. 1.* quem refert Botta-zol. de clausulis instrument. *claus. 34. gloss. 6. n. 1.*

DICTIO CCCXLIII.

Recipere.

¹ *Verbum Recipere* non importat dominij trans-lationem, licet nec verbum *Tradere*; sed si adiunctum generi, vel quantitati promissæ in gene-re, tunc propter adiunctum importabit translatio-nem dominij, vt tradit Batt. & sequuntur Paul. & Ias. in l. *naturalis* §. *si quisdem*, per text. ibi. ff. de pra-scrip. verb. & Modet. in l. *cum mora*. C. de transact. vbi Batt. videtur volumine contrarium. Refert igitur, cui adiciatur: nam si promitto te recipere rem ali-quam in genere, & tunc importat me translatorem dominij; si verò in specie, secus cum de natura venditionis id non veniat, refert Sord. de clausu-lis instrument. *claus. 17. gloss. 4.*

DICTIO CCCXLIV.

Rectè, & Ritè.

- ¹ *Dolores referuntur de vi & effectibus huius di-ctionis agentis.*
- ² *Rectè, non solennitatem, sed ius patris ostendit.*
- ³ *Rectè, & Ritè, in quo differant, ostenditur, & num. 4.*

¹ *De vi, & effectibus huius dictionis* vide Titag-lio *profat. l. si vinguam, n. 33. & 34. & 35. C. de reuoca. donat.* Orliniani, Vulpell. *de prepos. & aderb. signis*, sub dist. *Rectè*, pag. 2. Cened. *pos. lib. 1. prælit. & committ. quæst. 59.*

² *Dictio Ritè* non solennitatem, sed ius patris ostendit, gloss. in l. *non putavi* §. *non quavis*, ff. de bonor. poss. contra tabular. & in l. *2. C. de iuss. testam.* notat Menoch. de arbor. lib. 16. §. 6. n. 24.

³ *Rectè, & Ritè* differunt, quia *Rectè* casus iustitiæ significat, *Ritè* verò solennitatem ordinis, seu iuris, vt per Vital. de Camban. in traclausul. pag. 7. col. 2. num. 1.

⁴ *Differunt etiam*, quia *Rectè* respicit iustitiam, & importat iustitiam, & æquè factum. *Ritè* verò respiciet ordinem, & solennitatem, importat solenniter, & ordine debito esse factum, gloss. & Batt. in l. *non putavi* §. *non quavis*, ff. de bonor. poss. contra tabular. gloss. in l. 2. ff. de iuss. testam. notat in l. *generaliter* §. *in autem*, ibi; *non ritè factum, rectè autem accu-*

*factum, C. de rebus creditis. Alex. in l. 3. & ibi Ias. n. 3. ff. de liber. & posthum. Panorm. in cap. 1. §. una verò, num. 1. de summa Trinit. Rimini, in §. fin. n. 14. quibus alienare non licet. Verùm contrarium, immò quod ista differentia non sit vera, & quod aliquando dictio *Ritè* denotat ordinem, & solennitatem iuris, & dictio *Ritè* respicit iustitiam, & etiam ordinem, tenent Ias. in l. *Titus*, n. 3. ff. de liber. & posthum. & in l. *ab hostibus*, §. *si vir*, n. 5. ff. de soluto matrimonio. Dec. in l. *leila*, n. 21. & 22. ff. si certum petatur. Titag. in *præfa. d. l. si vinguam*, n. 35. Vulpell. sub hac dist. pag. 102. col. 2. Cened. *d. sing. 98. n. 1.**

DICTIO CCCXLV.

Reddas, Redeat.

¹ *Verbum Reddas* est presentis temporis imper-rationis, quod necessitatem dispositionis inducit, vt per Acca. Anton. in comment. ad l. 1. n. 74. ff. de condi. & demonst.

Verbum Redeat an sit dictum, an verò obli-quum? vide Titag. in l. *si vinguam*, verb. reuertatur me §. 8. cum dubijs seqq. C. de reuoca. donat. Farinac. fragment. crim. p. 1. verb. de n. n. 37.

DICTIO CCCXLVI.

Relinquo.

- ¹ *Ultima voluntati, non autem donationi inter vi-ros solum concernit* verbum Relinquo.
- ² *Ad alius inter viros aliquando trahitur verbum* Relinquo.
- ³ *Donationis causa mortis congruit verbum* Relinquo.
- ⁴ *Hæreditas ad institutionem, & ad legata adaptatur verbum* Relinquo.
- ⁵ *Donationis vniuersitatis adiectum verbum* Relinquo, pro hæreditas institutionis accipitur.
- ⁶ *Institutionem hæreditas non significat verbum* Relinquo, adiectum rei certæ, & particulari.
- ⁷ *Legatum relictum vniuersitatis ab intestato potest inducere verbum* Relinquo.
- ⁸ *Legatum, an si dei commissio, magis conveniat verbum* Relinquo remanere.

¹ *Verbum hoc solum* concernit vltimæ voluntati, non autem donationi inter viros, vt in l. 1. §. ult. vbi gloss. ff. de tabul. exhib. & in l. iubemus nullis, §. ult. in gloss. verb. relinquo. C. de sacrosanct. Ecclis. Menoch. *conf. 344. num. 2.*

² *Aliquando tamen trahitur ad actus inter viros, vt in hoc sermone* §. *si liber ingenuus esse dicatur, & in l. cum oportet* §. *si autem*, C. de bonis, qua liberis, Menoch. *conf. 344. num. 27.* Stephan. Gratian. *discept. reser. c. 12. n. 4. cum seq.*

³ *Congruit donationis causa mortis, secundum* Caldet. *Petita quæst. forens. 19. num. 13.*

⁴ *Adaptatur ad hæreditas institutionem, & ad lega-ta, iuxta* tradit per Menoch. *d. conf. 344. n. 15.* & per Gam. *Lufian. decif. 196. n. 1.*

⁵ *Vt autem pro hæreditas institutione habeatur, de-beat adiecti vniuersitatis honorum, secundum* Card. Tusc. *prælit. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 162.* Vallæ. *conf. 165. n. 4.* Melich. *Philob. Lufian. decif. 39. num. 1.*

⁶ *Adiectum verò rei certæ, & particulari, non* significat

Significat heredis institutionem, ut in l. Lucius, 90. §. filium, ff. de legat. 3. et adnot. Clar. §. testamentum, 3. §. 3. n. 11. Vallic. d. n. 4. Menoch. conf. 408. n. 37, n. 11 quando apparet, sic loquentem voluisse testamentum condere, ut intelligit idem Menoch. conf. 414. n. 18.

- 7 Potest tamen indicere legatum reliquum venientibus ab intestato, secundum Spin. in Sprent. testam. gloss. 9. n. 11. col. 4. Cui vero magis conveniat, legatione, an fidei commisso? vide Nonet. d. commut. ultim. volunt. c. 9. n. 24.

Dictio CCCXLVII.

Reliquum.

- 1 Dictio Reliqua comprehendit omnia, preter excepta, ut per Menoch. conf. 1010. n. 19.
2 Reliquum est, idem est, quod, Resat. Cic. ad Quint. frat. lib. 9. epist. Reliquum est, ut te orem, &c. Idem lib. 9. Epist. 16. Reliquum est, ne quid istud, ne quid tamen dicam contra parentem, Idem lib. 14. epist. Reliquum est, quod ipsi optime considerabitis, vestri similes formae sunt Romae. Idem lib. 10. epist. 11. Quod reliquum est, munus tuum tace, id est, de reliquo. Idem lib. 13. epist. 18. Quod reliquum est, velum augeat tui in eum beneficii.

Dictio CCCXLVIII.

Residuum, & Respectu.

- 1 Residuum, verificatur in eo toto quod remanet.
2 Residuum denotat, quod nihil amplius debeatur.
3 Residuum facit, quod residuum includatur.
4 Patrem summa omnino solui debere praesupponit dictis Residuum.
5 Partis solutionem, ad quam quis tenebatur, arguit dictis Residuum.
6 Respectu, facit ut singula singulis sint referenda.

- 1 Haec dictio proprie va significat in eo toto, quod remanet, ut in l. quod si medius, ff. de hered. instit. et in l. qui non miscebat §. ult. & ibi Bald. ff. ad. tit. & in l. patris, d. 1. ad Paul. de Cast. conf. 71. n. 11. par. 1. Marefco. var. resol. lib. 3. cap. 72. n. 18. Oñan. Vulpell. de propof. & adverb. signif. sub hac dicit. pag. 109. ubi subdit, quod casti creditores esse debent, ut si debitor in centum soluat vingenque, pro residuo ipsis patientibus sibi praedecant in residuo, quia illa dictio probat, quod totum solutum fuerit, per l. §. ex pluribus, in princip. ubi gloss. verb. reliquum, de acceptis. l. 1.

- 2 Denotat enim, quod nihil amplius debeatur, ut fuit tantum in Rota Apud Fatimac. dec. 94. n. 10. in l. ult. novissimum.
3 Facit, quod reliquum includatur ex Card. Seraphim. dec. 544. n. 2. Praesupponit partem summam omnino solui debere, alias non esse residuum, ut ait ipse Seraphim. dec. 14. n. 1.

- 5 Arguitque solutionem partis, ad quam quis tenebatur, ut tradit idem Seraphim. dec. 617. n. 13.

- [Dictio Respectu, facit ut singula singulis sint referenda. Canal. dec. 581. n. 1. Rot. apud Paul. Rub. dec. 181. n. 1. 1. 2. d. 1. d. 1. alia pars. 6. v. 1. 1.]

Dictio CCCXLIX.

Respondere

- 1 Responsum interroganti praeberet proprie significat verbum Respondere.
2 Responsum secundum interrogationem debet intelligi, & ab ea declinari.
3 Interrogatio qualis fuerit, ex responsione colligi potest.
4 Respondere duo significat, laigare scilicet, & solvere.

Verbum hoc proprie significat interroganti responsum praeberet, quod tunc debet convenire interrogationi. Menoch. conf. 47. n. 1. & 1. & secundum eam intelligi, ex eod. Menoch. conf. 221. n. 21. & conf. 32. n. 31. & ab ea declinari: ostendit tradit idem Menoch. conf. 13. n. 13. & conf. 144. n. 2. Nam ex responsione colligi potest, qualis fuerit interrogatio, Nam conf. 98. n. 12. Mar. Anton. var. resol. lib. 3. resol. 44. n. 5. versum 9ma.

Duo significat hoc verbum, laigare scilicet, & solvere. Iuxta tradita per D. Barbosa ad l. 1. art. 3. n. 1. §. 1. ff. de iudiciis [& Bencd. Aegid. ad l. ex hoc iure, ff. de iust. & iur. p. 2. c. 1. §. 10. pag. 189. dicit quod verbum respondere, in instrumento debiti simpliciter prolatum, idem importat quod verbum solvere.]

Dictio CCCL.

Restituere.

- 1 Restituere à Indice prolatum in sententia, fruatur quoque comprehendit.
2 Restituere, importat idem quod Solvete.
3 Necessitatem dispositionis inducit interdum verbum Restituere.

Verbum hoc à Iudice prolatum in sententia plenam habet significationem, ita ut fructus quoque cōprehendat, ut in l. restituere, §. ff. de verb. signif. & in l. videamus, §. in Fabiana. ff. de usuris, & in l. cōdemnatione, §. 1. ff. de regulis iuris, & in l. 1. C. si maior solutus, & in cap. 1. de integritate restitu. notat Couart. var. lib. 1. cap. 3. n. 1. Viu. n. 2. commut. opin. lib. 2. tit. 1. §. 1. n. 1. pag. 336. Menoch. remed. 10. recuperat. n. 11. Gutier. pract. lib. 3. §. 18. n. 10. Cenal. commun. contra commun. §. 762. n. 69. Cabedi. Lufian. dec. 68. n. 1. p. 3. D. Barbosa in rub. ff. solute matrim. p. 3. n. 73. Restituere enim est, omnia in pristinum statum reponere: Menoch. conf. 229. n. 9. Aliquando importat idem, quod verbum Solvere, iuxta tradita per Seep. Gra. Marchia dec. 147. n. 6.

Interdum necessitatem dispositionis inducit, secundum Accac. Anton. in comment. ad l. 1. n. 74. ff. de condic. & demonst.

Dictio CCCLI.

Reuertatur.

Verbum hoc nunquid importet canonem lae sententiae, & sit ipso iure, & consequenter an sit

- 1 *Orationem precedentem extinguit, & in negationem resolvit dict. Salvo, si non inveniat, quid modificet.*
- 2 *Præcedentia non solum, sed etiam sequentia modificat dict. Salvo.*
- 4 *Exceptionem à regula precedenti denotat dictio Salvo.*
- 5 *Reservatio casuum sub ea positum est dictio Salvo.*

1 **H**æc dictio modificat, & restringit omnia superiora, & per illam superaddita limitantur, ut notant glossæ in l. si debitor §. i. si quis modis pignoris & in litem Labro, §. pariter §. famul. heres in Dec. c. 5. §. n. i. tom. 1. & c. 36. n. 6. tom. 2. Alcius de pra. n. 5. §. 2. pra. §. 18. n. 4. Couter. in sing. Salvo iure. Bruno c. 4. Sola in locis communibus, verb. Salvo. Odoarius. Vulpell. de prepos. & adverb. signis. sub hac dict. n. 1. vers. Insuper, pag. 104. Menoch. de arbit. casu 303. n. 27. & conf. 51. n. 17. & conf. 3. 34. n. 34. & conf. 3. 4. n. 4. & conf. 3. 3. n. 2. Roland. conf. 34. num. 1. 3. tom. 4. Sord. conf. 37. n. 20. Cened. post lib. pract. & c. 7. quæst. sing. 700. n. 1. Card. Tusch. pract. c. 10. §. 1. 1. Decret. 108. n. 1. Melchior Pacheco d. dec. 34. n. 3. tom. 1.

2 **E**c in tantum de natura huius dictionis est modificare, ut si non inveniat quid modificet, extinguit orationem precedentem, & in negationem resolvit, ut in l. si quis a filio, §. 1. & ibi glossæ de legat. 1. Ang. conf. 230. n. 4. vers. quoniam. Crot. conf. 79. num. 36. Roland. conf. 34. num. 14. tom. 4. Nat. conf. 37. n. 10. f. w. Olaf. Pedemont. dec. 164. num. 10. Odoarius. Vulpell. l. c. 10. §. 1. 1. Card. Tusch. d. dec. 308. n. 2.

3 **A**mplia, ut non solum modificet præcedentia sed etiam sequentia. Secundum Patul. conf. 70. n. 1. c. 1. conf. 99. n. 3. Alcius. conf. 101. n. 12. Bec. conf. 74. n. 14. Menoch. conf. 4. 24. & conf. 61. n. 17. Sord. d. conf. 3. 21. n. 20.

4 **E**xceptionem à regula precedenti denotat hæc dictio, ut in l. si debitor §. in venditione §. quibus modis pignori glo. in l. item, C. de transact. & in 1. consilium ante de offic. deleg. notat Odoarius Vulpell. citato loco, §. item in principio. Menoch. conf. 134. num. 11. & conf. 104. n. 4. Gutier. pract. lib. 1. §. 3. num. 13. Cened. d. §. 1. 100. num. Melchior Pacheco d. dec. 34. num.

5 **E**st reservatio casuum sub ea positum, ut per Azuad. ad l. 1. num. 154. tit. 15. lib. 3. nova Recopil. Cæte a habes sub Clausula Salvo, &c.

DICTIONE CCCLVII.

Silicet.

- 1 *Restrictiva de sui natura, vel declarativa est dictio Silicet, & ideo importat alterum de duobus prout magis verisimile fuerit.*
- 2 *Silicet dictum quasi Scite libet, usurpatur pro Certè, aut Videlicet.*

1 **E**st restrictiva de sui natura, vel declarativa, & ideo importat alterum de duobus, prout magis verisimile fuerit, vel secundum benigniorem interpretationem, notant Fulgo. conf. 141. num. 2. Menoch. conf. 328. num. 11. Cordin. Tusch. pract. c. 10. §. 1. 1. Decret. 368. numero 1. Odoarius. Vulpell. de prepos. & adverb. signis. sub hac dict. pag. 105. & seq.

Silicet apud bonos Latine Scrip. Antea dicitur quod Scit & licet, usurpatur pro Certè, at tunc idem. C. de lib. 10. cap. 16. Silicet ad verum. vtrum hoc pertinet, ut prout Patet hinc. Idem p. 1. Alcius. Me. silicet latinem, ac sicutum abutit huiusmodi perit d. signat. n. 1. Item Arici. 2. cap. 73. Si taceo oppellus, & caput quo dolare effe debet pro te scilicet. Non tunc usurpatur per ironiam. l. 1. 4. Per. Consonetur, inquit, silicet, tunc tumetur leg. tumum illud quinquagennium. idem Arici. lib. 1. 1. ad populos & eas, silicet.

DICTIONE CCCLVIII.

Secundum.

- 1 *Limitativa, & restrictiva precedentium est dictio Secundum.*
- 2 *Promissionem, in dispositionem limitat dictio Secundum.*
- 3 *Constat pro Quia, & interpretatione fiat dictio Secundum.*
- 4 *Modum, qui præponitur essentiam denotat dictio Secundum.*
- 5 *Afferunt, & demonstrant ponitur dictio Secundum.*
- 6 *Relativa est dictio Secundum, & facit relationem eorum que supra dicta sunt.*
- 7 *Dict. Secundum importat, quod tota dispositio ad quam fit relatio, expressè videatur.*
- 8 *Causalistæ, ut verè conditionaliter intelligatur dictio Secundum, attenditur, §. n. 9.*
- 10 *Repetitionem qualitatium, & conditionum precedentis legatur, & positionem in sequentem inducit dictio Secundum quod.*
- 11 *Secundum, si Sequor, vel Scilicet dicta, idem importat quod Præter.*
- 12 *Secundum, pro Post, plerumque usurpatur.*

Hæc dictio est limitativa, & restrictiva precedentium, ut per Dec. conf. 195. n. 1. & conf. 360. num. 6. & in l. 1. c. de honor. post §. contra tabulas. n. 4. Ruin. conf. 61. num. 36. ad medium, vol. 5. Ceterum memorabil. verb. secundum, pag. 750. Crot. conf. 105. num. 20. vel. 1. & conf. 26. num. 24. vel. 2. Gozzadin. conf. 62. num. 1. vers. præterea. Cened. post lib. pract. & canon. quæst. sing. 28. num. 5. [Roblet de repræsent. lib. 2. c. 10. n. 27.]

Limitat igitur promissionem, seu dispositionem, & ut tradunt Gozzadin. conf. 31. num. 18. Neuziao. conf. 12. n. 4. Socio. 200. conf. 122. n. 23. v. 1. Menoch. conf. 391. n. 5. Azuad. ad l. 1. c. 1. lib. 6. nova Recopil. Sord. conf. 460. n. 80.

Sic etiam causalistæ pro Quia, & interpretantur, ut per Menoch. d. conf. 391. n. 3. Matton. ad l. 1. num. 12. gloss. 9. tit. 4. lib. 4. nova Recopil.

Denotat modum, qui præsupponit essentiam, & que sine substantia stare non potest, ut p. 1. B. de Grat. naræ Odoarius. Vulpell. de prepos. & adverb. signis. sub hac dict. n. 1. pag. 106.

Ponitur etiam assertivè, & demonstrativè, ut in cap. Abb. de verbo signis. declaratur Card. Tusch. pract. c. 10. §. 1. 1. Decret. 370. n. 1. vbi n. 2. post Bald. conf. 187. in fine, lib. 4. declarat, quod hæc dictio posita post speciem importat demonstrationem post genus verò importat restrictionem, & num. 4. post Bald. conf. 408. num. 7. lib. 1. observat, quod quando non potest importare demonstrationem, importat similitudinem.

Relativè

6. Relativa est, & facit relationem eorum, quæ super dicta sunt, ut in *litem queritur*, §. *idem Iulianus ff. locati, ut in, l. si in l. admonendi*, §. 3. *et in seq. de ibi Ale. & Ripa. ff. de iure iur. ar. Bald. conf. 53. in princip. lib. 3. Paris. conf. 39. n. 4. lib. 3. Curt. iun. conf. 98. n. 4. Acced. d. l. n. 5. §. 1. Cens. communi. contra comm. 7. §. 1. b. n. 1. 30. C. de Test. d. l. i. *Deoel. 170. n. 1. Cened. d. l. i. §. 1. n. 6. Et in poterat, quod tunc dispositio, ad quam fit relatio, expressè videatur, ut in l. si respondentium, C. de an. sit. notat Vulpell. citato loco, n. 2.**

8. Verum autem, & quando hæc dictio intelligatur casualiter, an verò conditionaliter, solet à Doctozibus dubitari, inter quos illa distinctio tradi solet quòd quando apponitur in testipis Iustitiæ, stat conditionaliter, quia omnia verba facti narratiua in huiusmodi te scriptis procul dubiò sùt conditionaliter, semperque in eis inest tacta, vel expresse conditio: Si preces venturæ narrantur, §. *fin. C. de iur. rescript. At verò in legibus, priuilegiis, contradiis sententiis, & aliis, quæ sunt omne causæ cognitiones, & rescriptis gratiæ, & eorum, ex quorum natura est aliquid disponere, tunc ponitur casualiter, eum, apparet de certa intenti- nec rescribentis, ad purè, & simpliciter disponendum de narratis, & contentis in testipio, ut adnotat Baran. *Extraneus, ad repræsentandam, verb. Præu. in vers. ad cuius intelligitiã D. c. conf. 169. n. 4. notæ finem Felin. in cap. x. parte 2. l. i. r. de rescript. Bellon. cen. 36. n. 3. Curt. iun. conf. 98. n. 4. Rom. conf. 336. n. 2. affertentes, quod quando ponitur casualiter, hæc dictio, & illis similis *Præu. falsa causa* non vitiat dispositionem: quando dispositio in se est vera, nec tunc opus est, quòd illa relatio nec verificetur. Et opinio tradit. Boer. decis. 16. n. 1. subdens a. 2. quòd si quis fuerit condemnatus date vnum par caponium, secundum quod sui antecessores solvebant, & soluerit consueuerant, dicitur purè condemnatus, quia illa verba non faciunt conditionem, & idcò non oportet probare, quòd antecessores soluerit consueuerant, quia hæc dictio non importat conditionem, sed exponitur pro *Quia*. Ita tenent Alex. conf. 146. vol. 2. Dec. conf. 63. n. 5. §. conf. 169. n. 4. in fine, vultu non substat in l. adia. §. 86. C. de eden. lib. 1. admonendi, in 2. l. i. n. 3. ubi Alex. & Ripa. Cast. col. 3. vers. sed quæritur ff. de iur. iur. ar. Bologn. conf. 2. col. 4. vers. C. Callan. in consuetud. Burgundia. rub. 4. §. 6. in vers. Sed in la generale consuetudine, n. 3. pag. 190. Oñau. Vulpell. in loco vers. & quid. Vis. iun. 2. communi. spin. lib. 9. tit. 34. n. 6. Matien. 5. glo. 9. n. 1. ad medium, ut. 4. lib. 3. nona Recopl.**

9. Intelligi, ut procedat supra dicta resolutio, dummodo certum haberi possit in eo, quod relatum fit illi, scilicet, siquidem dictio *secundum*, vel *Præu.* facient constitutionem, nec statim casualiter, ut per Baldan. l. i. in fin. C. de Episcop. & Cleric. Geam. decis. 59. n. 8. Secin. conf. 53. n. 9. vol. 1. Cened. d. l. i. §. 1. n. 4. ubi sublimitat, ut non procedat, quando relatum fit per eum, qui circa eam tunc habet potestatem disponendi: nam si constat de eius voluntate, valer, dispositio data, quòd relatio non verificetur, licet ad illam relatio facta sit, & deinde sublimitatione intelligit, ut procedat, & sic vera quòd illa dispositio, ad quam facta fuit relatio, non repetitur: quia tunc non recedunt à dispositione testente, quæ certa est. Secus verò est, si dispositio, ad quam fit relatio, repetitur, & aliter dicitur, quam relatum fuerit: quia tunc illa dispositio non valet cum eorumque videatur. Et citat Alex. conf. 9. n. 1. vers. & hoc saltem, & vol. 3. Zabazet

conf. 11. col. 1. Dec. conf. 63. n. 6. & in cap. 2. col. 3. d. rescript. & in c. quoniam Abbas, an sine, de offic. deleg. Silvan. conf. 65. n. 13. Paris. conf. 7. n. 5. vol. 1. Neom. conf. 1. 2. n. 10. Bellon. conf. 3. n. 1. & 5. lib. 3. licet plures ea ut Doctozibus non loquuntur specificè de hac ditione, sed de ditione *Præu.* tamen sentio videri de hac ditione, cum idem sint quoad propositum.

Dictio *Secundum* quod inducit repetitionem qualitatam, & conditionem præcedentem legati, & dispositionis in iure iur. ut per Galgancet. de condit. & demon. str. p. 2. c. 1. §. 13. n. 13.

Apud bonos Latini linguæ Autores hæc dictio *Secundum* id est, *equor*, vel *secus* dicta est, proprietas idem importat quod *præter*. Cic. *Attic. lib. 16.* An iter ad tres legiones Macedonicas, quæ iter secundum mare supetum faciente. Item *Attic. lib. 7.* Et si secundum mare ad me ire compuler, confestim in Samnium a d. me venturum.

Plerumque pro *Possit* usurpat. Cic. *Attic. lib. 3.* Spem ostendit secundum comitia. Item a. d. *Orat.* Sed opinor, secundum hanc diem. Idem in *Orat.* In actione secundum vocem, vultus valet, id est, primas vos tenet, secundas vultus. Item a. *Officior.* Secundum Deum homines hominibus utiles esse, id est, post Deum. Idem *Attic. lib. 1.* a. Secundum te nihil est mihi amicus solitudine.

DICTIO CCLCLX.

Secus.

1. *Adversatiõ ponitur dictio Secus, & importat conditionem contrariam præcedenti dispositioni.*
2. *Secus, interdum ponitur pro Iuxta.*
3. *Secus, idem est quod Alter.*
4. *Negandi vim habet dictio Secus.*

Adversatiõ ponitur hæc dictio, & importat conditionem contrariam dispositioni præcedenti, ut in l. per servum §. penult. ff. de acquens. rer. domin. notat Bart. in l. 1. n. 11. ff. de edict. & demit. Sord. conf. 437. n. 29. Oñau. Vulpell. de prap. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 107. ubi subdit, quòd interdum ponitur pro *Iuxta*, ut in l. quidam *Alib. rum. ff. de servit. urbanor. gradior.*

Apud Latine linguæ Autores idem est, quod *Alter*. Cic. in *Brat.* Nemo dicit secus. Idem lib. 6. epist. 4. Et si nonnulli idè videatur secus. Idem pro *Plan.* Cuius ego salutem non secus ac si meus foret debeo. Idem pro *Attic.* Non secus ac si mens esset frater. Idem *Attic. lib. 6.* epist. 2. Id mihi autem erit maxime cura, ne quid fiat secus, quàm volumus.

Interdum negandi vim habet. Cic. in *Pison.* Rectè an secus, nihil ad nos. Idem *Attic. lib. 1.* epist. penult. Affirmat à te nihil cuiquæ de te secus esse dictum.

DICTIO CCCCLX.

Secd.

1. *Adversatiõ est dictio Secd., & quid opteret quantum cum copula Et, vel sine illa ponitur, significatur.*
2. *Secd. interdum non adversatur.*
3. *Secd., quandoque adversatur proximè superioribus, nonnunquam ita quæ sunt eiusdem qualitatis.*

4. *Inclusiõ*

- 4 *Inclusio fiat dict. Sed posita in materia prohibita post orationem negatiuam.*
5 *Sed cum importat diuersitatem in facto, & identitatem in iure.*

Adoctarius est hec dictio, quæ si possit simpliciter sine copula *Et*, aduersatur præcedentibus in iure, & in facto; si uero cum copula *Et*, bene denotat diuersitatem facti, & identitatem iuris, ut in *1 sed si lege*, in princip. ff. de pensione hered. & in *1 qui*, & filij, ff. de vulgari. & pupil. ubi gloss. & in *1 in princip.*, & in *1.2.5.1.* Offensum ne quis eam, notant *1 in d. 1.2.1. num. 1.* & in *1.1.5. num. 1.* per illos text. ff. de prator stipulas. *Deci. conf. 335. num. 3.* Cassia, in consuetud. Burgundia. rubr. 7. *1.6. in vers. magis*, in princip. fol. 984. & conf. 14. n. 12. Paris. conf. 45. num. 8. vol. 3. Boët. decif. 155. num. 10. Rulin. conf. 4. num. 8. vol. 1. Mandosian gloss. facili. 6. n. 1. qui, in verb. sed, fol. 109. Odmu. Vulpell. de prapof. & aduerb. signif. sub hac dict. pag. 108. Azueu. d. 1. 2. 19. in 1. 1. in 1. 2. n. 1. Recopil. Burgon. de Pace ad 1. 5. *Tauri. p. 1. conel. 1. num. 85.* Guiter. præf. lib. 1. 4. 5. num. 1. Sanchez. de marum. lib. 6. disp. 1. 2. num. 18. Cened. post lib. præf. & canonic. quest. sing. 35. num. 1. [Roble. de repræf. lib. 2. c. 25. num. 33. & cap. 26. n. 10. ubi quod consuetudo est quando altera dictio, & subintelligitur; diffinitio tamen est quando sola remanet, & oon subintelligitur dictio, &.]

- 1 *Interdum etiam hæc dictio non aduersatur, ut in 1 in princip. vers. sed Sernius, ff. ad legem Rhodiam de iactu, & in 1 qui se debere ff. de condit. causa data, & in 1 si secundum, vers. sed quidem, Instit. quibus non est permiffum facere testamentum, ubi ponitur pro Etiam, quandoque aduersatur proxime supetioribus, ut per 1 in 1. 1. 5. num. 1. per illos text. ff. de acquir. possess. & in 1 qui vniuersitatem, n. 5. ff. de verb. oblig. Mandosian in d. verb. sed, fol. 109. col. 1. Cened. d. sing. 35. num. 5. Nonnumquam etiam aduersatur eis, quæ sunt eisdem qualitatibus, & aduersatur retentis eisdem terminis. Grat. conf. 15. n. 17. vol. 1. Porcoles de conscrib. 1. 4. n. 10. Dec. conf. 386. n. 7. qui hoc liminat, quando effectus diuersa ratio, quia tunc non repetit qualitates præcedentes, nec aduersatur retentis eisdem terminis, ut etiam notat Alex. conf. 66. col. 1. vol. 1. refert Cened. d. sing. 35. n. 6.*

- 4 *Posita in materi prohibitiua post orationem negatiuam ita inclusio, ita ut denotet poticum in oratione negatiua statu exclusio, & id, quod ditioni adiangitur, statu inclusio, ut testatur Dominic. in cap. 2. n. 13. de rebus Eccles. non alien. lib. 6. Mandosian in gl. facili. 5. habita in verb. sed, fol. 125. col. 1. ad finem. Reduñtin lib. hac verba, n. 19. ff. de verb. signif. pag. 85. in princip. Cened. d. sing. 35. n. 4.*

- 5 *[Dict. Sed cum importet diuersitatem in facto, & identitatem in iure. Boët. decif. 155. num. 10. Rot. decif. 339. n. 17. p. 3. recent.]*

- 3 *Generatio in quod tempus, non quod casu denotat dict. Sempet.*

- 4 *Perpetuus non est dict. Sempet, & tunc per Perpetuo solum expona.*

- 5 *Tractum in futurum habet dict. Sempet.*

- 6 *Temporis continuationem denotat etiam dict. Sempet, & exponitur pro Quotidie, vel Assidue.*

- 7 *Fideicommissum ut reuertit absolute, multum operatur dict. Sempet.*

- 8 *Sempet, aliquando accipitur pro Multoties Frequenter, Merumque.*

- 9 *Sempet, differt à distinet, Quandoque.*

- 10 *Sempet, quandoque accipitur, id est, in omni contradiu.*

- 11 *Sempet restringitur secundum naturam alium cui adicitur.*

- 12 *Sempet, denotat idem quod Continuit, figuratur alium, qui continuè fieri solet.*

- 13 *Sempet, restringitur ad statum 30 annorum, ut maxime in materia præscriptio, ut 0. 14.*

Vniuersalis affirmatiua est hæc dictio, & denotat regulam, & idem importat, quod *Plerumque*, ut per *Tiraq. de retr. 3. tit. 1. §. 1. gloss. 9. num. 22. 24. & seg. Socin. consil. 11. num. 5. vol. 1.* Boët. decif. 158. num. 7. & 8. Oñis. decif. 83. num. 8. Mandosian in gl. facili. 5. n. 1. qui, in vers. semper, fol. 100. col. 1. Molin. de promiss. lib. 1. c. 5. num. 22. Surt. conf. 281. num. 1. Cened. post lib. præf. & canonic. quest. sing. 44. n. 1.

Includit omne tempus, exponiturque pro, *Omnis à tempore, & omni casu*, ut in 1. 2. ff. sol. matrim. & in 1. 2. quod semper ff. de in ius vocat. & in cap. 1. de rescript. in integr. Boët. decif. 158. num. 4. Beto in rubr. de iurap. tron. num. 81. Patiz. conf. 93. num. 17. vol. 2. Mandosian in gl. facili. 5. n. 1. qui, in vers. semper, fol. 100. col. 1. Reduñtin concord. rubr. de Regia nominat. 5. 1. in vers. Sempet, fol. 156. Cael. de Grass. decif. 180. num. 15. Vulpell. de prapof. & aduerb. signif. sub hac dict. vers. & qualisq. pag. 109. Augendin. ad 1. 4. 2. *Tauri. gloss. 15. n. 1.* Menoch. decif. 706. num. 36. Surt. decif. 112. num. 4. & decif. 55. num. 7. & conf. 179. num. 16. & consil. 281. numero 20. & consil. 403. num. 70. Guiter. præf. lib. 3. quest. 66. num. 25. Catdin. Telsch. præf. canel. facili. 2. lib. D. conclus. 377. numero 1. Farinac. in praxi crimin. p. 1. lib. quest. 39. num. 101. & part. 4. consil. 54. num. 5. Stephan. Gratian. Ad arch. decif. 183. num. 6. Cened. d. singul. 44. num. 1. Accac. Antonin. in comment. ad 1. Titus centum, n. 105. ff. de cond. & demonst. Rot. decif. 128. num. p. 2. diuers. & decif. 146. num. 1. 9. apud Farinac. in 1. collect. novissim. & decif. 240. num. 14. apud Farinac. p. 1. recent. [Giulius consil. crim. 99. num. 28. ubi quod omne tempus, omnemque casum includit, Dusan. Rot. decif. 404. num. 8. & decif. 179. num. in fine p. 2. in p. 2. fol. Farin. & decif. 249. n. 19. apud Paul. de Ruberis arm. 3. diuers. alia p. 7. recent.] Denotat tamen generaliter quod tempus, non uero quod casus, ut per Boët. decif. 158. n. 9. Cened. d. sing. 44. n. 5.

Est etiam notæ perpetuitatis, & tunc exponi solet 4 pro *Perpetuo*, ut in 1. si per in ciuitate ff. de iure immuni. & in 1. Cato. §. Imperator ff. de aliment. & lib. leg. & in 1. ff. de iure delictum & in 1. si quis. ad leg. Pomp. de parricid. & in 1. si quis. §. filij. ad leg. Jul. Majest. & in 1. lex qua iureiur. §. autem omnia. C. de administ. int. notant Socin. consil. 11. num. 5. vol. 1. Gozzadin. consil. 101. n. 7. Paris. conf. 37. num. 24. vol. 2. Roin. consil. 128. col. fin. vol. 2. Roland. Valle consil. 23. num. 18. num. 4. Boët. decif. 158. in princip. Sim. de Petrin. de interpret. ut. voluit lib. 3. dub. 5. num. 19. & seg. Surt. decif. 152.

NN n num. 4.

Dictio CCCLXI.

Sempet.

- 1 *Vniuersalis affirmatiua est dict. Sempet, & denotat regulam, & idem importat quod Plerumque.*

- 2 *Tempus omne includit dict. Sempet, & exponitur pro Omni tempore, & omni casu.*
August. Barbosa de Dismissi

n. 4. & decif. 155. n. 7. & conf. 179. n. 14. & conf. 241. num. 32. & conf. 281. num. 18. & conf. 303. num. 70. & conf. 448. num. 8. Matelcot. variat. ref. lib. 2. cap. 25. num. 5. Rot. decif. 359. num. 3. p. 2. dñerf. Mandol. in gloss. facit. 5. cor. qui. in vers. Semper. 110. col. 1. [Renof. in obferuat. praf. in f. 6. num. 7. vbi quod denotat perpetuitatem & continuationem totius temporis fine intermissione aliqua.] Anefan. ad l. 40. l. anri. gloss. 1. 5. am. 1. Morla in emporio Inru. tit. 6. in prelud. vñm. 60. Oñauian. Vulpell. d. loco. statim in prin. Menoch. conf. 106. n. 64. & conf. 244. num. 21. & conf. 328. n. 96. & conf. 475. n. 2. Verat. decif. 35. n. 9. p. 2. vbi ait, quod xqui pollit dñtioni Perpetuo. Azobed. ad l. 6. n. 11. tit. 15. lib. 4. noua. Recopil. Molin. d. cap. 5. n. 13. Ioan. Gate. de nobili. gloss. 1. 5. 1. num. 23. Guntet. p. 66. n. 25. Farin. d. p. 1. 4. 19. n. 80. Cened. d. fin. 44. n. 1. vers. & ista dñtio Alof. Ricc. in decif. Curia Ar. hiepi. Neapol. decif. 287. n. 8. p. 2. Rota decif. 331. n. 4. apud Fann. p. 2. recent. [Ioan. Escobar. pñt. rali. de vñroque foro in analogia aduer. in Amay. in pro vñro intellectu statim Cenchus. Collegy n. 42. Rot. decif. 185. n. 7. & decif. 145. n. 19. apud Paul. de Rubis. tom. 3. dñerf. vbi quod interpretatur fine aliqua pñtione temporis, & quod perpetuitatem indicat, & infert ad omne tempus.] Vnde contrariam esse dñt. nonquam dicit Hippol. conf. 40. n. 12. vel 1. [Valenz. conf. 109. num. 47. tom. 2.] Et quod habeat tractum in futurum, & notet tempus in fecula feculorum, & fine pñtione tradunt Caputa. q. decif. 35. n. 5. p. 2. Roland. conf. 13. n. 18. & 39. tom. 4. Mantie. decif. 39. n. 7. vers. quattuor adminiculum. Menoch. conf. 38. n. 43. vbi dñt. quod significat ætium fuccellum, & funtum refpicit.

6 Quod autem denotet etiam temporis continuationem, & exponatur pro *Quandæ*, vel *Affidæ*, per l. 5. pñtione ff. de summi. notant Cora. conf. 371. n. 6. 7. & 15. vol. 2. Bñ. decif. 158. num. 6. 7. & 9. cum tribus segg. Mandol. in d. vers. tempus. fol. 10. col. 2. Oñauian. Vulpell. arat. loc. vers. & quod effendit Sord. d. conf. 281. n. 19. Farin. d. q. 9. n. 70. Cened. d. fin. 44. n. 2. Alof. Ricc. proxime citat. loco. Stephan. Gratian. d. cap. foren. tom. 3. cap. 97. num. 14. Frone. Leo. in Theaur. fore. Eccl. p. 1. 4. n. 109. Rot. decif. 445. n. 3. apud Farin. p. 1. recent. Et licet indicat continuationem temporis, si tamen testis dicit, quod talis semper à tali tempore, & citra possedit, & postea inueniatur modico tempore non possedisse, minime est fallus, ut ait Rom. conf. 163. per totum, vbi Apostillan. verb. pacificu. & conf. 302. in princ. quom refert Card. Tulch. d. tit. D. concl. 372. n. 4. [Eadem Rot. decif. 50. num. 4. p. 2. in posthum. Farin. alias p. 4. recent.]

7 In huius commissis solet hæc dñtio moltrū operari, ad vñ resoluat fideicommissum absolutum, vt per Cui. ion. conf. 22. n. 23. & conf. 161. num. 12. Bñ. decif. 358. n. 1. Cened. d. fin. 44. n. 3.

8 Aliquando hæc dñtio accipitur pro *Adulterio*, *Frequenter*, *Plerumque*, vt in l. 1. semper. vbi gloss. end. verb. ff. de legat. 2. & in l. nam. quom. 149. ff. verb. signific. & in l. fin. C. de testam. notant Alof. decif. 87. n. 8. Farin. d. q. 25. n. 70. Cened. d. fin. 44. n. 1. [Escob. citat. loc.]

9 Interdum dñt. fit à dñtione *Quandocumque*, ex Titiaq. de retratu. comment. 5. gloss. 2. num. 10. Nonnunquam vetū minime, secundum Sord. conf. 180. num. 11.

10 Quandoque vñtatur, hoc est, in omni contradi. iuxta notata per Cald. Petreia de emp. & vend. cap. 4. n. 1.

11 Restrigitur tamen secundum naturam actus, cui

adiciat. Escob. de ratioe. 2. 41. n. 18. Oñau. Vulpell. citato loco. vers. & capitur. Rota decif. 268. n. 14. p. 1. recent. & etiam secundum subiectum materiam, ex Sord. conf. 298. n. 11. [Ioan. Escobar. citat. loc.]

Vnde quando ista dñtio longius aucti, qui continuè fieri potest, deoat idem quod *Continuè*; si vero iungitur aucti interpellato, nunc dñt. semper fieri, quod fit ex intervallo, & debito tempore, vt per Felin. in pream. Decretal. Rex pacificu. vers. sed & ista. Cora. conf. 271. n. 7. vol. 2. Bñ. decif. 358. n. 6. Cened. de sing. 44. n. 4. pñt. princip.

Restrigitur à lege ad pactum ritigis annorum, vt in text. iuncta gloss. in cap. 8. vers. quandoque, de fundo dato in vicem legis comm. Titiaq. de retratu. comment. 5. 1. gloss. 2. n. 9. Sord. decif. 2. n. 10. Steph. Grat. d. cap. foren. 5. 1. n. 1. Cui. comment. contra eum. 9. 207.

Et maxime in materia pñtione non importat tempus pñtione, sed restrictio ad viginti annos, voluerunt Titiaq. proxime citat. loco. Sord. d. decif. 2. num. 12. & Cened. d. sing. 44. n. 4. in princip.

DICTIO CCCLXII.

Sæpè, Sæpius, Sæpissimè.

1 Sæpè, verificatur ad minimum in duobus.

2 Sæpius, quandoque duobus vicibus contentatur, regulariter tamen tres requiritur altus.

3 Sæpissimè, requirit saltem numerum trium altuum, quandoque verò significat numerum infinitum.

4 Indici arbitrio relinquuntur quot altus denotent dñtiones. Sæpè, Sæpius, Sæpissimè.

5 Sæpè, importat regulam esse in contrarium, & exceptionem propriè significat.

Verificatur dñtio sæpe ad minimum in duobus; vt in l. iussa. & in liberarum, ff. de verbor. signific. & in auth. de testib. 5. qua vers. collat. 7. & in cap. 100. fidei. de pñt. dist. 5.

Sæpius verò quandoque duobus vicibus contenta est, regulariter tamen tres requiritur altus, vt in l. vñt. 5. pñ. ff. de edendo. & in l. ferus. C. de os pub.

Sæpissimè requirit saltem numerum trium altuum, quandoque vetò significat numerum infinitum, vide l. vbi altum, in princip. ff. de verbor. signific. cap. 5. quia erga, vbi gloss. 10. quæst. 7. notant de his tribus dñtibus ageret, Natt. conf. 41. tom. 1. 9. num. 2. Gratian. conf. 150. num. 8. lib. 2. Alberic. in Distinctione, in verb. sæpè. Decretal. vñca. C. de error. et cal. Bueccaton de differentiis inter iudicia civilia, & criminalia, differunt. 168. num. 6. Oñauian. Vulpell. de propal. & adverb. signific. sub dñt. sapias, num. 1. pag. 110.

Arbitrio tamen iudicii relinquatur, quot altus denotent huiusmodi dñtiones, vt per Rebuff. in comment. ad l. sapias, 53. vers. intellige, ff. de verbor. signific. pag. 170. & per Mart. de iurisdic. par. 2. cap. 23. num. 17.

Importat regulam esse in contrarium, & exceptionem propriè significant: quod enim sæpe fieri dicitur, non semper in l. sapias, ff. de offic. Præfidi, & sub dñt. sapias, Et idem probat text. in l. 5. dñm, & en. ff. de condit. & demonst.

Dictio CCCLXIII.

Seu.

1. *Alternatiua, seu disiunctio, ut accipitur propria vis, & significatio est dictio seu.*
2. *Ordinum significatio, atque alternatiua est dictio seu, & auctor sua cadit inter diversa.*
3. *Similitudinem, & conformitatem arguit dictio seu, licet ponatur inter diversa.*
4. *Alternatiua dicitur dictio seu.*
5. *Seu, disiunctio verba inter qua ponitur, dispositio verba de uno disiunctorum ampliatur ad aliud.*
6. *Copulativa, & augmentatiua aliquando est dictio seu, non vero disiunctiua, seu altera auctoris.*
7. *Declaratiua, & expostitiua interdum ponitur dictio seu, principij quando fit inter duas distinctas idem significantes.*
8. *Ampliatio, & augmentatiua in legibus, & ultimis dispositionibus ponitur dictio seu, sicut etiam ponitur in dispositione sanabili, ut n. 9.*
10. *Ampliat moderat dictio seu.*
11. *Ampliatio, & augmentatiua est dictio seu, quando ponitur in legato conceptio per verba pluralis numeri, secus autem per verba numeri singularis, intelligendo ut ibi.*
12. *Copulatiua vim habet dictio seu, quando ponitur inter duas, quarum vnam sub altero continetur.*
13. *Coniunctiua, & copulatiua vim etiam habet dictio seu, quando ponitur inter genus & speciem, inter totum & partem.*
14. *Correlatiua nequaquam fit dictio seu.*
15. *Conditio nem quandoque facit dictio seu.*
16. *Seu, eandem vim habet quam dictio siue.*
17. *Seu, & vel in quo differant, ostenditur.*

Propriam vis, & significatio huius dictionis est, ut disiunctio, seu alternatiua accipitur, l. 1. §. si blata, ff. de Trebell. si quis ita legauerit, ff. de auro, & argenti legatis, generaliter ubi Bart. C. de sacro sacell. Eccl. c. l. si sita, de ibi Bald. in prima apparte, C. de collat. cap. vlt. circa finem, 7. §. disiunctio, notant Bart. in l. si in, qui decernat, vltimam, num. 1. & ibi Socin. col. 1. ff. de reb. dub. Gom. in §. sed si, l. 36. l. iust. de alt. Rom. consil. 65. ad finem, & consil. 179. num. 8. Gemin. consil. 18. num. 11. Nat. consil. 165. num. 9. Mandol. in glossa super §. & proxima, in vers. seu, fol. 31. col. 2. Alex. consil. 79. num. 5. vol. 1. Franc. cap. licet, num. 3. de off. Vicar. in 6. Strach. in tract. de adulter. p. 4. q. 1. a. 4. Orian. Vulpell. de prop. & adverb. signis sub hac dil. pag. 111. Menoch. consil. 83. num. 1. & Cened. post. lib. vlt. cap. de pract. sing. 1. §. 1.

Ex ita est significatio ordinis, atque alternatiua, ex Menoch. consil. 34. num. 1. & 2. & consil. 106. num. 4. Natura enim sua cadit inter diuersa, secundum Gonzal. ad reg. 8. Cancellor. gloss. 47. num. 1. Et licet ponatur inter diuersa, arguit tamen similitudinem, & conformitatem, ut per Card. Setaph. de off. 393. a. 8.

Et tunc proprie dicitur dictio alternatiua, quia de eius natura hinc importat. Cuius consil. 56. num. 3. cum seq. late. & id. Bellam. consil. 39. num. 6. & 7. & 8. ubi subdit, quod licet quandoque ampli, vel coniungat, secundum propriam naturam, importat alternatiuam, Rom. consil. 179. num. 7. Paril. de confiden. q. 19. num. 46. Gabr. consil. 18. num. 3. & 4. lib. 1. Card. Tulch. d. conelaf. 372. a. num. 29. & ead. lit. D. conelaf. 244. num. 7. ubi num. 1. post. Cildet. consil. 148. circa medium, alius consil. 17. de probat. Rom. consil. 65. in fine.

Auguſt. Barboſade Dictionib.

ar. & consil. 179. in 7. subdit, quod ponitur inter nomina alternatiua.

Et quod disiungat verba, inter pau. ponitur, sed tamen dispositio de vno disiunctorum ampliatur ad aliud, rene Bald. consil. 33. n. 6. lib. 3. quem refert Cardin. Tulch. d. lit. D. conel. 372. num. 1. Et licet verba disiungat, coniungit tamen sensum, ut per Socin. iun. in l. Centurio, num. 174. vers. ad secundum, ff. de vulgari. Apostil. ad Roman. consil. 179. num. 7. in verb. Regulariter. Curt. iun. consil. 145. num. 12. Orian. Vulpell. citato loco, Card. Tulch. d. conel. 372. n. 10. ubi num. 21. post. la. in l. si ita quis stipuletur, num. 3. & 4. de verbor. oblig. declarat, quod disiungit quoad verba, & sensum, quando sunt res diuersae, & si verb. eadem res, vel persona habet plura nomina. disiungit verba, & coniungit sensum.

Aliquando haec dictio non est disiunctiua, vel alternatiua, sed potest copulatiua, & augmentatiua, ut tenent laf. consil. 64. num. 2. vo. 1. ubi dicit, quod regulariter tenet laf. Corn. consil. 18. col. 3. vers. quoniam, vol. 1. Corti in memorabil. in verb. seu. Dec. consil. 99. num. 3. vers. praeterea, & in. petens, num. 1. per illum text. C. de pactu. Aym. consil. 105. n. 5. Graz. consil. 133. num. 12. & 57. vol. 1. Socin. consil. 91. num. 21. vol. 1. Paril. consil. 12. num. 6. 4. & num. 68. vol. 3. & consil. 7. a. num. 38. vol. 1. Czpol. consil. 23. num. 5. Rom. consil. 363. num. 2. Colim. in pragmat. faell. tit. de collat. §. vlt. licet in verb. seu. Gom. in cap. statutum, num. 12. de re script. lib. 6. Rebuff. in tract. nominat. q. 14. n. 44. Mandol. in d. vers. seu, in princip. fol. 31. Brunor. a Sole in locis communib. verb. dictio, 18. Bertsold. de clausulis instrument. claus. 16. gloss. 6. num. 7. Menoch. consil. 307. num. 18. & consil. 75. n. 1. num. 1. p. Bernard. Muscatel. de cognit. & probat. delictorum, in proximo num. 11. Cened. d. sing. 1. §. Ceterum, Tulch. d. lit. D. conelaf. 372. num. 9. ubi post. glossa in l. decernimus, C. de Episcop. audientia, & Alex. consil. 12. col. 2. lib. 1. declarat, quod si copula cum hac dictione ponatur inter ea, quae sunt diuersa, fit augmentatiua, & num. 6. post. Bald. consil. 138. num. 3. lib. 1. pariter declarat, ut ampliatio ponatur, quando ponitur inter diuersa; secus si ponatur inter ea, quorum vnum venit ad positionem alterius, quia tunc ponitur restrictiuè, vel declaratiue, & apud 17. subdit, quod si postea ponit vtroque modo, exposuit augmentatiue.

Interdum ponitur declaratiue, & expostitiue, praecipue quando fit inter duas dictiones idem significantes, quae exponit etiam precedentia, ut in cap. licet, in princip. de elect. & in cap. vlt. 1. ubi gloss. 1. de postulat. Praetor notant Alberic. in 'Dictionario, verb. seu. Strach. d. 4. part. q. 1. num. 7. Cened. d. singul. 1. §. 1. num. 10. Gemin. consil. 115. circa finem, num. 7. vers. quia dictio seu. Bald. consil. 442. num. 2. vers. siemila dictio lib. 1. & consil. 121. num. 3. vers. si autem ponitur, lib. 1. Cast. consil. 379. vers. tertio, lib. 1. ubi ait, quod fit expostitiue, ne inducatur superfluitas in dispositione retractoris, Socin. iun. ad d. Centurio, num. 17. 4. vers. ad secundum. Apostil. ad Rom. consil. 179. num. 7. verb. Regulariter, vers. & idcirco, Vulpell. citato loco, n. 7. vers. & id. Menoch. consil. 75. num. 5. & consil. 102. n. 13. Seraphin. de off. 393. num. 9. (Petegit. consil. 39. n. 9. vol. 1. ubi quod fit expostitiue, vel etiam ampliatiue.) Card. Tulch. d. consil. 372. n. 4. ubi n. 6. cum Bald. consil. 303. num. 2. lib. 5. ampliat, ut declarat etiam haec dictio, & num. 7. post. Alex. consil. 125. in princip. lib. 7. addit, quod quando ponitur inter genus, & speciem, potest in fluxum loquente, quod haec compositum inter consensum, seu consortes, fiat declaratiue, videlicet coniunctio, id est quia sunt,

NNa A de

pag. 113. *Cast. conf. 129. col. 2. circa med. vers. ad quod fuit. lib. 1. ubi ait, quod per hanc conditionem importat. Becc. conf. 41. n. 16. Gozzad. conf. 12. n. 10. Grut. conf. 48. n. 6. lib. 1. & conf. 126. n. 31. & conf. 43. n. 32. & conf. 49. n. 7. & conf. 50. n. 10. lib. 2. Patell. conf. 18. n. 1. lib. 2. Ruin. conf. 70. n. 9. n. 2. Sotinus. conf. 46. n. 3. vol. 4. Honded. conf. 60. n. 14. & conf. 6. n. 18. & conf. 16. n. 36. & conf. 34. n. 5. vol. 1. Nicol. Genus in tract. de verb. significat. pref. 1. Menoch. conf. 15. n. 14. & conf. 163. n. 3. & conf. 498. n. 24. & de presump. lib. 4. presump. 21. n. 27. & presump. 34. n. 24. & presump. 183. n. 3. Card. Mantica. de causis. vltim. vol. 1. lib. 10. tit. 5. n. 4. Riman. iun. conf. 173. n. 19. & conf. 617. n. 26. Setaphin de primis. in amicus. primis. 17. rem. Vinc. de Francis Nicol. dec. 217. n. 2. Ioseph. de Sella Aragon. dec. 137. n. 11. Sord. con. 381. n. 11. Rota. Bonon. dunc. dec. 134. n. 31. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 98. 46. n. 3. Ferrer. in consil. Catholonia. glos. 5. n. 1. 3. & 190. Flamin. Paris. de confidens. benef. q. 98. 32. n. 1. 2. Card. Telsch. praxi. conclus. 10. 2. l. 1. D. concl. 373. n. 2. & 3. latus l. 1. C. concl. 563. n. 1. n. 1. con. seqq. Glor. resp. 1. p. 3. n. 27. & resp. 6. 4. n. 15. & fuit dictum in Consist. Capelli Supplem. legitimi. 1. Februarij 1608. coram. Card. Lancelotto. impet. per Farin. dec. 505. n. 1. p. 2. recant. & novissime in *Lance. Abovia* 22. Iunij 1616. coram. Eminent. nouissime Franc. de Baty de success. testat. & ab intestat. lib. 17. tit. 2. n. 1. in princip. ubi n. 2. post Intsigl. de ab intestat. con. 3. q. 88. n. 18. subdit hanc dictionem, siue in dispositione, siue in executione apponatur facere conditionem, non vltimis voluntatis, & sic refert aliquos casus, quibus hæc dictio non facit conditionem, & præcipue quando conditio refertur vel ad præsentem, vel ad præteritum. *Gilgan de condit. p. 2. l. 1. q. 1. n. 3. & 7. me citato in hoc loco Ioseph. Vela differt. foren. differt. 7. n. 7. Ioseph. de Rulicis in l. eum. ann. ff. de condit. & dem. in praxi. c. 3. n. 12. & 13. lib. 4. c. 6. n. 21. & c. 15. n. 3. Rota. apud Paul. de Rub. dec. 77. n. 3. con. 1. dines alias p. 6. recent.**

Declarat, ois conditio repugnare facto dispositioni, si testator instituit heredem si non dispauerit, & non alienauerit, quia hæc est institutio conditionalis. Tamen si testator deit licentiam heredi alienandi certa forma tradita, hæc institutio non potest esse conditionalis, quia repugnat facultati alienandi, si certa forma, ut per Bald. conf. 67. incip. *q. y. istum est in princip. lib. 1. quon. refert. Card. Telsch. d. l. 1. C. conclus. 183. n. 4. ubi n. 7. & 8. post eundem Bald. con. 79. incip. *Faciam. vers. perre. lib. 1. restitig. non importat conditionem, quando hæres instituitur, si aduenit hereditatem, quin eo repudiante hæreditas vadit ad coniunctum com. oere suo. Et pariter restitig. quando hereditas est data cum onere, si deuenit in fidel commissum, quia tunc fit dictio, si deuenit, non importat conditionem, quin si fidel commissum repudiante debeatur legata.**

¶ Illud aduertere oportet, quod conditio resolutans est hæc dictione Si, inducit formam, secundum Bald. in *arch. marri. c. amia. C. quando mulier offic. 101. Ruin. conf. 199. n. 1. vol. 1. Titus. de retrat. conuent. 5. 2. glos. 1. n. 1. Becc. conf. 39. n. 19. & conf. 58. n. 18. vol. 1. Menoch. conf. 15. n. 6. Sord. conf. 137. n. 69. Glor. resp. 1. p. 3. n. 27.*

¶ Licet autem hæc dictio importet conditionem, tamen quando opponitur termino de præterito, exponitur pro *Quoniam*, ad inducendam concor-

Augst. Barbosa de Diffiniib.

diam in dispositione testium. Alex. conf. 64. n. 4. lib. 4. Bolognina. conf. Jean. de Anania. 45. n. 8. Franc. Nare. dec. 12. p. 1. n. 2. Cuius Telsch. d. l. 1. D. concl. 373. n. 3.

Aliquando hæc dictio importat potius conditionem, quam conditionem, secundum Ioseph. de Sella. dec. 31. n. 7.

¶ Numquam prolata à lege importat, & designat causam finalem, ut per Bartan. l. 1. ff. de demorat. lal. in l. 1. ff. quod si non pass. ff. soluto matr. Gozzadin. conf. 51. n. 10.

Interduo rem dubiam facit, iuxta tradita per 8. Menoch. de presump. lib. 6. pref. 28. n. 4.

Quandoque ponitur pro *Quia*, præcipue quando ponitur super re certa, ut in l. commodat. vbi Cast. n. 5. ff. de liber. & postum. l. videamus. in princip. ff. de in litem iuran. Con. conf. 119. n. 1. vol. 1. Alex. conf. 11. l. 1. incip. *Ponderari. n. 3. vers. & licet. lib. 6. Vtal. de Cambi. in tract. claus. pag. 107. col. 1. n. 1. Othmar. Vulpell. citato loco, n. 1. in fine Card. Telsch. d. l. 1. D. concl. 373. n. 4. ubi n. 5. subdit, quod importat quædodam causam, & ponitur Si vero quia*

Non femel pro *Quando* exponitur, ut per Bart. 10. in l. hac verba. n. 4. ff. de legat. 1. Paris. de confidens. benef. l. 9. 32. n. 11.

Dictio Si autem est aduersatiua, quæ coninet repetitionem præcedentium, nisi concludatur, quod repetitio non fiat de omnibus, sed de aliquibus. Ita Bald. conf. 35. incip. *Faciam. propositum. lib. 4. quem refert Card. Telsch. d. l. 1. D. concl. 340. n. 10.*

Dictio Si vero est aduersatiua in latere, & in facto, ita ut per Alex. conf. 14. n. 2. 3. lib. 4. & conf. 99. n. 9. lib. 7. Abb. conf. 63. in fine. lib. 1. Gut. in l. eum. post. n. 298. ff. de legat. 1. Ferrer. in consil. Catholonia. glos. 3. n. 50. Card. Telsch. d. l. 1. D. concl. 240. n. 2. & 3. ubi n. 4. post Signorati. conf. 116. n. 2. 3. vers. *præterea. restitig. quod non est aduersatiua, quando cadit inter ea. quæ eadem ratione ceofentur, vel quando obuiat his publicum, & quando identitas rationis inter causam, & causam adest, & n. 5. post Zabarell. conf. 68. n. 1. subdit, quod hæc dictio Si vero, importat, ut præcedens dispositio excludat sequentem, & durante prima non intrat secunda aduersatiua.*

DICTIONE CCCLXV.

Sic.

1. *Continuatiua & repetitiua forma ac qualis est precedentis vocatiouis est dict. Sic.*
2. *Limitatiua est dictio Sic, habens relationem ad præcedentia, & ad concessum restricti gener.*
3. *Itatini seu expostitiui stat. dic. Sic, in illa cum copula præcedenti.*
4. *Declaratiua modernum expressum est dictio Sic.*
5. *Demonstratiua ad oculum quoad formam, & modum faciendam, est dict. Sic.*

Est continuatiua, & repetitiua forma, ac qualitatibus præcedentis vocatiouis, & significat idem quod fuit, ut per Grat. conf. 106. n. 5. 2. & conf. 21. n. 20. lib. 1. Iosm. Garc. de nobilitate in diuisione, n. 5. 1. Menoch. conf. 1040. Gutier. praxi. lib. 3. q. 19. n. 21. Rota. dec. 45. n. 10. apud Farinac. p. 1. recent. & dec. 43. n. 6. & dec. 687. n. 9. p. 2. recent.

N Na

Limitatiua

- 3 Limitatio etiam est, habens relationem ad pre-
cedentia, & ad ea concessione restringens. Grat.
conf. 106. n. 5. lib. 1. Octavian Vulpell, de propof.
& adverb. fig. sub. hab. diff. p. in princip.
- 3 Limitatio cum copula precedentem ita illatue, ſeu
exponit, ut in cap. frequens, in princip. verſ. ſic, de
reſcriptis, ſol. lib. 6. Et colligitur ex notatis per gloſſ.
ut ibi prater, in cap. ex ore de privileg. Ruin. conf. 192.
n. 11. lib. 1. & conf. 184. n. 6. cod. lib. 1. Sarmen de trien-
nali. q. 10. n. 7. vbi quod eſt declaratio moderum
exp. ſ. ſorum, Honded. conf. 64. num. 7. lib. 2. Cened
præſ. & canon. quæſt. lib. 1. q. 21. n. 17. Rota dec. 128
n. 4. q. 2. diuerſ. Vulpell, citato loco, vbi ſubdit, quod
eſt demonſtratio ad oculum quod formam, & mo-
dum faciendum, per l. Gallus, h. de caſus, ff. de liber.
poſthum.

DICTIO CCCLXVI.

Sicut.

- 1 Similitudinem omnimodam, & identitatem impor-
tat dict. Sicut.
- 2 Sicut idem importat ac ſi diceretur, Eodem
modo.
- 3 Relationem importat aliquam diſtinctionem Sicut, & li-
mitat totam diſpoſitionem ſecundum relatio-
nem.
- 4 Cauſam designat dict. Sicut, quando opponitur in
diſpoſitione de ſui natura ordinata ad aliquid
concedendum, & ponitur pro Quia, ſi diſpoſitio
eſt certa.
- 5 Conſtitutio importat dictio Sicut, in confirmatio-
ne ſuam in forma communis, ſeu ſi confirmatio
eſt ex certa iurisdictione, quia tunc importat cau-
ſam.
- 6 Cauſam ſuam in privilegio dict. Sicut.
- 7 Sicut ad quod referatur offenditur.
- 8 Sicut diximus, eſt repetitio precedentium, cum
omnibus conditionibus, & qualitatibus, ſuis.

2 Importat hæc dictio omnimodam ſimilitudinem,
& identitatem, ut in liſi qui obſeruo, ff. de falſis,
& in cap. alim. de verb. ſignif. & in cap. c. in Eccleſia,
de preben. lib. 6. vocant Angel. conf. 318. incip. Si man.
num. 3. Anton. de Batt. conf. 29. num. 4. verſ. item.
Roman. conf. 328. n. 6. & ſeq. Cota ſuper Conſiliis.
Regu. in ripet. verſ. Sicut. Honded. con. 86. num. 54.
vol. 2. Tit. de iure prime. quæſt. 40. num. 30. Decian
conf. 9. num. 16. vol. 1. Socin. ſen. conf. 255. incip. Piſiſe.
num. 1. lib. 2. Menoch. conf. 252. num. 22. Octavian
Vulpell. de propof. & adverb. ſignif. ſub. diſt. Sec.
verſ. Sicut. p. 114. Peregrin. conf. 8. n. 3. vol. 5. vbi
quod eſt nota omnimodæ ſimilitudinis. [Brunot. à
Sole in locu communibus, verſ. diſtinctionem 29. [Peregr.
conf. 12. num. 29. vol. 2. vbi quod ſtat ſimilitudinariæ,
& exemplificatiue [Card. Tulich. præſ. conc. ſem. 2.
lib. 2. dec. 174. n. 1. cam ſeqq. vbi num. 13. limitat,
non omnimodæ importat ſimilitudinem, quando lo-
quitur tunc habentes diuerſam poteſtatem. De quo
citatur Geſuin. conf. 77. numero 9. verſ. Nec obſtat ſi
dicatur.

- 2 Idem importat ac ſi diceretur. Et modo, ut nota-
tur in liſi ſuper quod cuiſque vniuerſ. nota. Gozad.
conf. 8. n. 13.
- 3 Aliquando importat relationem, & limitat totam
diſpoſitionem ſecundum relationem, ut per Angel.
conf. 318. num. 4. verſ. pro hoc ſaci Alex. conf. 13. num.
4. ſ. & 6. lib. 3. Nat. conf. 187. in fine, Rot. dec. 153.
num. 6. apud Farin. p. 2. dec. 1. acced. h. t. num. 50.

ris. 1. lib. 6. mine Recep. vbi ait, quod denotat formam
modum, & diſpoſitionem limitatam, & relationem,
Galganet de condit. & deſerv. p. 2. cap. 3. queſt. 18.
num. 13. Vbi dicit, quod ſicut repetitioem qualita-
tum, & conditionem precedentem legati & diſpoſi-
tionis in ſequente. Card. Tulich. præſ. conc. ſem.
2. lib. 2. dec. 374. à n. 1. vbi num. 10. poſt Bald. conf.
209. poſt med. verſ. c. in eſt. lib. 3. declarat, quod re-
ſerui debet ſolam ad id quod ſalua ratione rectiſer-
uionis poteſt reſerui.

Quando opponitur in diſpoſitione de ſui natura
ordinata ad aliquid concedendum, tunc ſemper
cauſam designat, & ponitur pro Quia, ſi diſpoſitio
eſt certa, prout ſi Pipa concedit cauſam, vel aliud
ſecundum, & addat, ſicut tunc maiores habere conſue-
uerunt. ut Buſſon in de Principe, & premlen. num.
351. Alex. conf. 145. incip. Quoniam, num. 4. verſ. circa
certum lib. 2. vbi Apollin. in ver. Sicut, reſert Card.
Tulich. d. lib. 2. dec. 374. n. 6.

In confirmatione facta in forma communis hæc
dictio importat conditionem, ſecus verò ſi confir-
matio ſit certa, & ex certa iurisdictione, quia tunc im-
portat cauſam, ut per Roman. conf. 328. num. 7. vbi
Apollin. verſ. Sicut. Card. Tulich. d. conſ. 374.
num. 7.

In privilegio ſtat cauſative, ut privilegium red-
datur inutile, & non ea ſi dictum eſſet, & ita eſt, ut
per gloſſ. D. J. in cap. examinata, de conſum. vbi
Alex. conf. 16. num. 28. lib. 3. Card. Tulich. d. conſ. 374.
num. 11.

Interdum referatur ad demonſtrationem, quando-
que ad modum modi, quandoque ad cauſam ſina-
lem, quandoque ad impulſum, quandoque ad
conditionem, quandoque reſtringit, quandoque
non, ſecundum relationem in eam quando eſſeſt
ad cauſam ſinalem, vel ad conditionem, reſtringit,
aliis verò caſibus non reſtringit, ſi ſuor non pax-
t. ita Bald. c. 109. incip. ita verba in princip. verſ. &
hic conſidero, lib. 3. reſert Card. Tulich. d. conſ. 374.
num. 8.

[Dictio, Sicut diximus, eſt reſpectiva precedentium
cum omnibus conditionibus, & qualitatibus ſuis.
Robt. de reſcriptis, lib. 2. c. 16. n. 3. & c. 16. n. 46.

DICTIO CCCLXVII.

Similiter.

- 1 Similitudinem ſatis & modi oftendit dictio Simi-
liter.
- 2 Reſpectum dictio Similiter.
- 3 Similitudo eſt rerum ſingularium, vel differen-
tiam comparatio.
- 4 Simile dicitur, quod in aliquo habet differentiam
ſed in pluribus tenet conuenientiam.
- 5 Similitudinem reſpectu ſatis, modi, & qualitatibus
abſque vlla differentia denotat dict. Simi-
liter.

Oſtendit hæc dictio ſimilitudinem ſatis, &
modi, ſignificatque æqualitatem, & identi-
tatem, ut per Ciceſcen. dec. 41. de dolo, conſuetud.
Socin. con. 281. incip. In cauſa, n. 1. lib. 2. Alciac.
in ſue Diſtinctione, verſ. ſingulariter Menoch. conf. 124
num. 60. & conf. 618. num. 9. vbi ait, quod ſignificat
idem quod æquidit, Galit. conf. 8. num. 8. & conf.
348. num. 13. lib. 2. Mandel. con. 71. num. 9. Decian.
conf. 2. num. 60. lib. 4. Nard. con. 103. n. 34. Honded.
conf. 4. num. 8. lib. 1. Ruin. conſ. 169. num. 4. vol. 1.
Oſtan. in.

Odiauian. Vulpell. de *propof. & uerb. fignif.* sub hac diſt. pag. 114. Seraphin. *decif.* 1384. num. 1. Anton. Monach. *Florant. decif.* 486. n. 5. & *decif.* 47. num. 13. Card. Tufch. *practice. concluf.* tom. 2. lit. D. *concl.* 375. num. 7. vbi num. 9. poſt. Dec. *conf.* 646. ſubdit, quod hac dictio precedente copula, patet, & ſimiliter &c. importat ſimilitudinem ad precedentia, prout text. eſt in l. *Clem. parano. in princ. ff. de hered. inſtituend.* & num. 10. poſt. Socium. *conf.* 1281. num. 3. lib. 2. addit, hanc diſtinctionem in tantum ſimilitudinem importare, ut licet diſtinctus vius ſit habitationis, & habitatio, ſi tamen reſtor legat Titulo viſum habitationis, & ſeio ſimiliter legat habitationem, dictio ſimiliter reſtingit habitationem ad viſum habitationis. [F. *Ext. conf.* 37. n. 15 vbi quod importat equalitatem inter diſpoſitiones, & *conf.* 4. n. 21. vbi quod importat eundem modum, effectum & diſpoſitionem, & *conf.* 184. n. 103. vbi quod importat ſimilitudinem facti & modi.]

1 Repetitus eſt etiam, vt per Ruin. *conſil.* 169. ſub n. 2. vel 3. Gabr. *com. lib.* 6. *ſen. de clauiſul. concluf.* 91. n. 21. Sord. *decif.* 88. n. 55. Et inducit diſpoſitionem ſimilem precedenti, ex Caſid. Seraphin. *decif.* 1384. n. [Robl. de *repreſent.* lib. 2. cap. 21. n. 54.]

2 Similitudo, teſte Bozio ſuper *Tapicu Talis*, lib. 4. quem reſert. Ioan. And. *in cap. non perſeſ. de prebend.* lib. 6. eſt reſponſus ſingularium, vel diſcrepentium comparatio, & ſecundum Bald. eſt in diuerſis rebus eadem, vel ſimilis qualitas.

3 ſimile dicitur, quod in aliquo habet diſcrepentiam, ſed in pluribus tenet conuenientiam, vt ex Bald. reſert. Berazolo, de *clauſ. inſtrument. clauſ.* 4. gloſſ. 23. n. 2. Nullum enim ſimile eſt idem, gloſſ. in l. quod *Nernu; & ibi Bart. ff. de poſſi. Marc. Mantus ſing.* 318. Caſſan. in *Carologo gloria mundi*, p. 1. *conſil.* 48. verſ. *quarta caſ. Ar.* Menoch. de *arbitr. lib.* 2. *cauſa* 84. Gutier. *practice. lib.* 2. p. 176. n. 4. Ferrer. in *conſil.* Cuſhalonia, gloſſ. 7. n. 10. Conzad. ad reg. 8. Caſcathar. gloſſ. 3. n. 51. Caſid. Tufch. *tom. 2. lit. Spanel.* 147. [Robles d. lib. 2. cap. 1. n. 27.]

4 Denotat tamen ſimilitudinem reſpectus facti, modi, & qualitatum, abſque vlla diſformitate, vt tradunt Innocent. in *cap. ex reſcripto*, & de *inreuerſand.* Socin. *conſil.* 481. n. 3. lib. 2. Gabr. *conſil.* 8. n. 8. & *conſil.* 148. n. 13. lib. 2. Roc. *decif.* 317. n. 7. apud Fatu. q. 1. *recom.*

Dictio CCCLXVIII.

Simpliciter.

- 1 Simpliciter, id eſt, ſine plica, & duplicatione.
- 2 Poſitionis ſimpliciter, & non qualificata eſt reſpondendum.
- 3 Poſitionibus ſimpliciter reſpondere quādo dicatur eſtenditur.

1 Significat hæc dictio, id eſt, ſine plica, & duplicatione, vt per goll. *verb. ſimpliciter. in Cleuſ. ap. de verb. ſignif.* Acci. in l. 1. §. ſi quis ſimuliter, n. 20. ff. de *verb. ſignif.* Ochiauian. Vulpell. de *prop. & adverb. ſignif.* ſub *huc. diſt.* p. 105 §. Et eſt repetitum, ex Sord. *decif.* 88. n. 15.

2 Simpliciter, & non qualificata poſitionibus eſt reſpondendum, id eſt, ſicut Menoch. *de arbit. caſa* 251. p. 1. *pro. Galganc. de condit. & demonſtrat. part. 2. c. 1. g. 73. n. 6.* Amari. *Roder. in practice. cap. 7. n. 65.*

3 Dicitur autem ſimpliciter poſitionibus reſpon-

deti, quando reſponderetur ad litteram, prout iacet poſitum, in l. 1. & Modern. *ap. l. 1. §. 2. qui ſimpliciter*, n. 8. ff. de *verb. abſ.* Ochiauian. Vulpell. *ſuſano loco*, n. 1.

Dictio CCCLXIX.

Simul.

- 1 De vi & effectibus huius dictiois qui plura dicat, reſertur.
- 2 Congregationem, & connexitatem denotat dictio Simul.
- 3 Pura quæ equiueit cum precedentibus eſt de natura dictiois Simul.
- 4 Simul, idem eſt, quod Vnde, aut Poterit.
- 5 Simul, interdum vſurpatur pro Deinde, vel Item

Plura circa ſignificationes huius dictiois commulat Rebuff. in *comment. ad reſeruat. 35. verſ. ſimul* ff. de *verb. ſignif.* p. 201.

Denotat congregationem, & connexitatem, vt in c. 1. de *conſuetud. lib.* 6. & hactenus conſuetudine, ſeo copulatur, ſecundum Bald. in l. 1. §. in ſtaque, col. 1. verſ. *quædam quidam*, C. de *de cude. tollend.* Roland. a valle *conſil.* 62. n. 14. *rem.* 3.

Et eius natura eſt vnde quæ ſequitur cum precedentibus, ſ. ſin. cum gloſſ. ff. ad *legem Aquiam*, notant Cephal. *conſil.* 365. n. 7. lib. 3. Ochiauian. Vulpell. de *prop. & adverb. ſignif.* ſub *huc. diſt.* pag. 116. Flamin. *Patil. de conſuetud. benefic.* g. 33. n. 27.

Simul id eſt, quod Vnde, aut Poterit, apud bonos lingue latine Anthotes. Cic. ad *ad Attic.* Propter propinquitate totos dies ſimul eramus. Idem lib. 3. de *Orat.* Et cum Republica patitur vniſe, & cum ea ſimul extingitur eſt. Idem pro *Fru.* N. ſi aliquos ex accuſationibus vobis ſimul audivim. Idem lib. 2. de *ſuſc.* Omne autem animal ſimul vt ortum eſt, & ſe ipſum, & partus ſuos diligit Idem pro *Mar.* Simul atque inceperat ſuſpicio tumultus, atque illico noſtre contineant.

Interdum vſurpatur pro Deinde, vel Item Cic. pro *Bul.* Simul illud neſciebas. Idem ad *Quint. fruer.* lib. 1. ep. 1. Simul, & illud cogit. Idem pro *Liger.* Simul ne per inſolentiam quæ exiſtmet, memet ſtudium meum laudando extollere.

Dictio CCCLXX.

Sin autem.

- 1 Alternatiua eſt dictio Sin autem.
- 2 Aduerſatiua eſt dictio Sin autem, & qualitates precedentes repetit.

Et alternatiua hæc dictio, vt in l. *Præter elixit*, §. quod autem, ff. de *inſtitu. & in l. 2. §. 2. ff. de eo, quæ certo loco* notant Menoch. *conſil.* 122. num. 1. cum ſig. Ochiauian. Vulpell. de *prop. & adverb. ſignif.* ſub *diſt.* Simul, verſ. *ſin autem*, pag. 116.

Item eſt aduerſatiua, & qualitates precedentes repetit, vt per Rot. *decif.* 501. num. 2. apud Farinac. in 1. *collet. nouiſſimar.* Ochiauian. Vulpell. *ſuſano loco* vbi ſubdit, quod ſub ea aduerſatiua diſpoſitum non procedit, ſi habet locum id, quod diſpoſitum eſt in precedenti diſpoſitione, per text. in l. *ſi ſa ſcriptum*, & ibi Bart. *de lib. & poſſam.* & in l. *in*

N N n 4 repetendum;

reperit, ff. de legat. 3. [Rom. post. conf. 15. Falsary, n. 34. & 35. vbi quod est adiectiuum, & repertum eadem qualitates, & de off. 15. n. 25. p. 5. recitat.]

DICTIO CCCXLXI.

Sine.

- 1 Negationem, priuationem, & exclusionem importat Sine, & Absque.
- 2 Licentiam debet obtinere, nec sufficit petere tantum quando dicitur, quod non possit facere sine licentia.
- 3 Carentiam omnium requirit dictio Sine, ad hoc vt verificetur.
- 4 Conditionem importat dictio Sine, adiecta verbo fatari temporis.
- 5 Conditionem importat dictio Sine libertis.

Sine, & Absque idem importat, & denotat negationem, priuationem, & exclusionem, vt in l. creditoris, ff. de verb. signif. & in l. alior, C. de probat. notant Rebuff. in comment. ad l. ager, 27. vers. sine, ff. de verb. signif. pag. 156. Salicet in l. si aas, n. 2. in fine, C. de liberis prateris, vbi ait, quod est abrogatum. Cassin. conf. 24. n. 12. [Rom. apud Paul. de Rub. de off. 15. n. 28. om. 2. de off. 15. n. 6. recit.]

Et denotat, quod actus aliter factus non valet, & idem si dico: Non possis facere sine licentia: importat, quod debes obtinere licentiam; nec sufficit petere tantum, secundum Cassin. in consuetud. Burgundie, rubr. 1. §. 8. in verbis, consuetud. n. 5.

Et ista dictio Sine requirit carentiam omnium, ad hoc, vt verificetur, puta si dicar, Sine licentia pater, & vultis: requiritur, quod nec pater, nec mater pateretur licentiam. Plot. de in liem. var. n. 37. n. 19. quem refert Cenc. post. lib. carentie. & post. quod. sing. 100. n. 5.

Adiecta vero o finiri temporis, vt si dicar, Non datur sine licentia, importat conditionem: cuius est expellus in l. Centurio in fine, ff. de maxam. testum. Bald. conf. 164. n. 3. lib. 1. Vide si Papa faciat gratiam absenti, quomodo valeat statim quod accepit, si dicit quod non valeat sine licentia, vel quod non datur licentia sine licentia concedentis, dicta gratia est sub conditione, si datur licentia, & si accedat licentia.

Ita Rom. conf. 353. incip. Quod primum, n. 8. & seq. vers. Quod quartum, quem refert Card. Tule. prout. conclus. tom. 2. lib. C. concl. 583. n. 12.

Dictio Sine filius, importat conditionem, vt per Bald. conf. 164. incip. Statutus cauetur, n. 3. lib. 1. quem refert Card. Tule. in d. l. 2. lib. C. concl. 377. n. 1.

DICTIO CCCLXXII.

Singuli.

- 1 Aliam cuiuslibet in solidum attribuit dictio Singulis.
- 2 Divisionem, & distributionem capitalem importat dictio Singuli.
- 3 Singulis si sit facienda solutio, debet fieri in principio cuiuslibet anni.

Atribuit aliam cuiuslibet in solidum, iuxta notata per Sord. de off. 128. n. 5.

Importat distributionem, & distributionem capitalem, vt per Bald. in l. 1. col. fin. C. de probat. & off. 141.

incip. Inter Ioannem, n. 6. vol. 1. & Aret. ac Ias. in l. Titia, §. si a ff. de verb. oblig. siue Betrazol. de claus. instrum. claus. 4. gloss. 3. sub. n. 11.

Singulis si sit facienda solutio, debet fieri in principio cuiuslibet anni, post gloss. verb. annus in l. 1. C. quando dies legatorum cedat, et Iouan. Betraz. d. prout de claus. instrum. claus. 4. gloss. 3. n. 1.

DICTIO CCCLXXIII.

Si quis.

- 1 Generalis admodum est dictio Si quis.
- 2 Adiectiuum, & faminum sexum comprehendit dictio Si quis.
- 3 Personam veram, non fictam comprehendit dictio Si quis.
- 4 dictio Si quis intelligitur de personis, non autem de Collegiis, seu Vniuersitatibus.
- 5 Distributio ad hunc terminum: comprehendit dictio Si quis.
- 6 Signum particulare vni, an vero distributum sit dictio Si quis, sub conditione prolata, ostenditur.

Admodum generalis est hæc dictio, vt post Bart. in l. 1. n. 2. ff. de verb. signif. Zabarela in Cle. 1. §. 1. n. 9. de elect. Cui. 100. conf. 35. Dec. conf. 453. n. 7. Flamin. Paris. de confident. benefic. 9. 27. n. 23.

Malculinum, & femininum sexum comprehendit ad notata in l. homines, ff. de verb. signif. Dec. conf. 338. n. 1. tom. 1. & conf. 570. n. 1. tom. 1. & conf. 391. n. 4. tom. 4. Betrazol. in repet. si quis maior, n. 27. & princip. n. 102. C. de transact. vbi n. 145. subdit, quod personam veram, non fictam comprehendit Menoch. de prescript. lib. 4. pra. comp. 89. n. 48. & conf. 615. n. 21 & conf. 541. n. 24. vbi intelligit, quando eadem est ratio.

Intelligitur de personis, non autem de Collegiis seu Vniuersitatibus, ex hac traditis per Betrazol. in repet. l. si quis maior n. 144. §. 1. & 154. §. 173. Menoch. conf. 709. n. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 37. n. 15.

Distributio omnes terminos comprehendit, vt in l. qui filius, §. 1. ff. de legat. 1. & in l. si necessaria, §. si a uero, C. de pignorat. ali. cum aliis adductis per Titaz. in l. si vniuersum verb. omnia, n. 40. in fine. C. de reuocand. donat.

Sub conditione prolata an si signum particulare vnius, an vero distributum, dubium est. In quodque reperitur opiniones: vna tenet quod signum sit particulare, quod in vno verificatur, quam submittit Bart. in l. si 2. qui ducunt, §. verum, col. ult. n. 8. ff. de reb. dubis, cui subscripsit Raphael Cuman. in l. qui filius §. si quis ita, ff. de legat. 1. & melius probari dicunt in l. si necessarii, §. a uero, ff. de pignorat. ali. Ateram sententiam tueri Bart. lib. contrariis in d. §. si quis ita n. 1. & 2. videlicet, quod potius signum sit distributum, ad hunc verbi vniueni in solidum tribuens, cumque ibidem sequatur Paul. de Cast. Alex. Ias. & alij omnes in princip. Et hanc esse communem testatur Rip. in l. heredes mei, §. cum ita, n. 9. ff. ad Trebell. quorumque inferius ad questionem, Si princeps per publicum proclama edixerit, quod si quis prior fuerit portam ciuitatis ingressus centena sacrificet: si eodem tempore tres fuerint ingressi, an quilibet ex tribus valeat premium promissum lucrari? Pro concordia tamen prædictarum opinionum vide pulchram distinctionem, quam ponit Rip. in d. §. cum ita.

nom. 4. Cam Bortell in *summa omnium decif. tit. 33. num. 136.*

- 4 Quandoque secundum subiectam materiam verificari poterit vna vice, & in vno actu, vt in l. *Ateli. §. si si aliena ff. de alim. & cibor. legat. in* tunc Kiechcon. nom. 1. c. m. ap. lib. 9. tit. 3. 4. num. 159. Gabr. com. lib. 3. tit. de empt. concluf. 1. n. 5. Bercasol. d. l. in l. §. gloss. 12. n. 5.

DICTIO CCCLXXVII.

Soluere.

Verbum hoc pertinet ad omnem liberationem, l. *soluimus verbum*, vbi Bart. num. 1. vers. quidem ff. de solutionib. Rota in *Romana fidelitatis* 20. Nouembre 1603. corā R. D. mes Coccone Decano, impressi per Farinac. decif. 70. num. 3. p. 2. recent. Exigit veram ptey solutionem, & excludit confessionem, depositum, seu consignationem, iuxta tradita per Cald. Pereira de extind. *emphyt. cap. 16. num. 92.* vbi subdit, quod videtur compensationem remouere. de pignorum obligationem, vt nec fideiussoris prelatum falsitatem.

DICTIO CCCLXXVIII.

Solum.

- 1 Taxatione, & limitaria est dictio Solum.
- 2 Hæredis personam excludit dictio Solum.
- 3 Personam eorum aliam excludit dictio Solum.
- 4 Casus similis non excludit dictio Solum, posita ratione frequentioris vsus.
- 5 Negatiua, & priuatiua est etiam dictio Solum, secundum dictio Tamen.
- 6 Negatiua implicitam habet dictio Solum, quod adueniunt dispositioni affirmatiua.
- 7 Singularitatem datam dictio Solum.

- 1 Taxatiua, & limitaria est hæc dictio, in l. *fin. C. de legibus*, & in c. *si quis cum*, 21. quest. 2. notat Dec. c. 1. 479. num. 1. rom. 2. Albert. in *fine Dictionar.* in verb. *Solum*, Coen. conf. 167. n. 9. vel 3. Patif. conf. 7. n. 12. lib. 2. Gatt. 137. n. 1. 8. lib. 2. Gualdo, in *confut. Burgund. rñr.* 4. §. 1. verb. *Sententia*, n. 1. Octavian. Vulpel. de *prap. & adverb. signif. sub dict. Simul*, vers. *Solum*, pag. 116. col. 2. in fin. Rebuff. in *tratt. nominar.* p. 1. 4. n. 20. Sod. conf. 103. n. 62. Azbed. ad l. 1. n. 13. in lib. 8. noue Recopil. Stephan. Gratian. *Atrebiadecif.* 78. n. 18. Et clara, vt hæc dictio ea ratione modo accipiat quæ ius ea sunt comprehensa, nā in omnibus aliis firmat regulari de dictum, vt in l. *num quod liquidum*, in *fin. ff. de pen. leg. cū aliis adductis* per Roland. à Valle c. 1. 2. n. 5. 4. rom. 4. [Robl. de *repraf. lib. 2. cap. 15. n. 50.*]

- 2 Excludit petitionem hæredis, vt per l. *non solum §. tale*, ff. de liber. legat. tradit Sod. d. confil. 403. n. 62. Omnemque aliam petitionem excludit, vt fuit decisum in Rota decif. 426. num. 5. apud Farinac. p. 2. recent.
- 3 Posita tamen ratione frequentioris vsus, ood excludit casus similes per Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 121. n. 20.* vbi subdit, quod non restringit dispositionem.
- 5 Negatiua, & priuatiua est etiam, sicut dictum Tamen, secundum Dec. confil. 3. num. 7. vers. *superest*, & conf. 469. num. 2.

Quando adiungitur dispositioni affirmatiua, habet implicitam negatiua, vt per Azbed. d. lib. 2. n. 2. Escobur. de *rationibus*, cap. 7. n. 44.

Denotat etiam singularitatem, & idem testis de potentatem solum possidere, excludit possessione consuequeque iteius, l. *si in solum*, ff. de heredit. iustit. in l. *bloed. decif. 10. de testib. (solutor. Achil. decif. 21. num. 2. de probat.)* Et fuit dictum in *Macerata*, consilij 15. Iunij 1613. corā Illustrissimo Patriarcha. Adm. canedo, impressa per Farinac. decif. 729. num. 1. p. 2. recent.

DICTIO CCCLXXX.

Solummodo.

Adiecta hæc dictio potest aliquid excludi solummodo in ceteris personis, vt ius relinquendi bona solummodo illis de familia, est exclusiua aliorum, qui non sunt de familia, vt per Bald. conf. 3. 11. incip. *in questione*, num. 2. lib. 3. vbi subdit, quod hoc sciunt magistri Grammaticæ, refert Card. Tuleb. *practice. concluf. sum. 2. lib. 2. decif. 379. n. 1.*

DICTIO CCCLXXX.

Solut.

- 1 Exclusiua est omnium aliarum dictio Solut.
- 2 Personam & casum similem non excludit dictio Solut, præsertim vbi est eadem ratio.

Omnis alios excludit, vt in l. 1. §. de vsu, & habitatione, & in l. 1. ibi, soli domini, ff. de condit. furtiua, & in l. 1. ibi, solum Princeps, C. si aduersus re iudicatam, & in l. 1. C. ubi & apud quem, & in l. 1. ubi solus, C. de reuocand. donat. & in l. 1. ubi i. Castre. C. de leg. & in cap. si solus Christus 3. dist. & in cap. in omnibus 81. dist. & in c. quia sicut, in princ. de verb. signif. latè Dec. in l. 1. n. 5. C. de bonor. posses. contra inuolunt. Setaph. decif. 820. num. Rota decif. 449. n. 9. apud Farinac. p. 1. recent. & decif. 416. n. 5. apud eundem p. 2. recent. [Magdal. de num. rest. in restam. requis. p. 1. 6. 16. num. 182.]

- 2 Personam verò, & casus similes non excludit, præsertim vbi est eadem ratio, vt tradunt gloss. Bart. & las. in l. 1. ob ar. C. de prædict. minor. gloss. in l. 1. l. 1. ubi Bald. n. 4. C. de sacris. Eccles. Bart. in l. 1. ferus nominat. ff. de vsucap. & in l. 1. consuetud. num. 42. & ibi las. n. 24. cū segg. ff. solut. macrin Bald. in *l. 1. in fin.* C. ad l. Intium *Adm.* vbi ait, quod excludit dissimilia, non zorem similia, Dec. in d. l. 1. n. 5. om. segg. C. de bonor. posses. contra tabular. Euerard. in *specul. legatib. centur. 721. limit. 21.*

DICTIO CCCLXXXI.

Specialiter.

- 1 Specialiter æquipollet dictio Expressè.
- 2 Specialiter quid fieri plus est, quam generaliter.

Æquipollet dictioni Expressè, vt in l. 1. si quidam, §. *generalius*, C. de inoffic. testam. & in l. 1. ubi gl. C. de neg. gest. & in l. 1. ubi etiam gl. verb. *Specialiter*, C. quod cū et. gloss. in l. 1. in verb. *Specialiter* & de offic. eius, in *mod. et. in iud. notat Patif. c. 1. 49. n. 3. 1. 3.*

Quia

Одѣян. Vulp. de prapof. & adverb. fignif. fubdit. Simul,
verf. Specialiter, p. 117. Ceul. commun. contra comm.
a. 780. ж. 140. & plus est quid Specialiter fieri, quam
generaliter. c. 1. vbi glos. 1. de offi. Ordin. & c. @. com-
mum. 30. diff. notat Odavian. Vulpell. d. loca.

Dictio CCCLXXXII.

Spolietur.

Verbum hoc, quia sonat in meram fidem, & iustus executionem, ideo importat latram sententiam, & ipso iure, etiam quod loquatur per verbum furiarum tempore, ad text. in 1. ff. de verbo dñat. gloss. verb. contemderet, unde text. in verb. spoliar. ubi de multa, præbend. gloss. verb. spoliar. ubi 1. quæstio. C. de dignitat. lib. 13. Reboli. in repet. cap. postulasti, n. 10. de Cleric. excommunic. minor. Titra. in post. inq. ubi ver. reuerter. n. 167. C. de reue. ad. de. ubi p. n. 168. asserit, quod non exigit ordinem iuris, vide Suaz. de legib. lib. 5. cap. 6. num. 1. c. circa med. Facine, fragrant. erum. verb. lex. n. 11.

Dictio CCCLXXXIII.

Sponte.

- 1 Sponte factum dicitur, quod nullius petitione, vel
iussu factum sit.
- 2 Libertatem precia argui dicitur Sponte, non al-
teram causam virginem.
- 3 Voluntatem liberam, & propriam importat dicitur
Sponte.
- 4 Sponte dicitur factum ubi sit ab eo, qui ex prin-
cipio cogi non poterat ad faciendum, si cunctis
fecerat.
- 5 Exceptionem metus excludit dicitur Sponte.
- 6 Alienationem spontaneam docet dicitur Sponte.
- 7 Notarij de stylo in contrahibus praesumitur appo-
sitis dicitur Sponte.

A Pod Grammaticos, & bonos Latine linguæ
Auctores accipitur pro *Latine Proprie*, & facili-
tudine dicendi *sponte*, quod nullius petitione, vel
instantia factum sit. Tamen aliter loquendum Legistas
accipitur, quia etiam sponte aliquid facere censeatur,
qui ad instantiam, vel requisitionem alterius id facit,
vel probatur in l. ubi Dec. *instabil.* c. 2. *de paltis*, tenet
Betzold *de clausis infrascript.* c. 1. *de gloss.* num. 1.
In quo autem differat *Sponte*, a *Voluntate*, vide Gal-
genet. *de iudic. lib. Sen.* a.

2 Argoie præcisam libertatem, non autem causam
urgentem, vt per Sued. conf. 161. n. 17. Vnde libertatem,
& propriam voluntatem impetrare asserunt Alberic.
in Repertor. verb. Sponte, Paris. conf. 107. num. 9. vol. 4.
Et fuit dictum in Bononiens. censur. 24 Aprilis 1600.
ceram Card. Pamphilie.

3 Quia sponte aliqua actum facere non censetur,
qui alicuius cogente imperio facit, ut probatur in *l. si
quis maior*. vbi Aleciat. *super vbo nullo cogente imperio*,
C. de re iustit. l. vbi etiam de hazol. in repet. n. 105. Aleciat.
in addit. ad Barr. in l. l. §. fin. vbi in appol. n. 59. §. de
quib. Doctores in ant. Sacramenta puerum. C. si
aduersus vend. vbi Cten in repet. col. 5.

4 Sponte diei natus factum, ubi fit ab eo, qui ex pelu-
legio cogi non potest ad faciendum, et si cleauus
fecerit, secundum Sord. decis. 79. n. 6.

Excludit exceptionē in metis, ut in *auis, sacramenta*
puberum, ubi Moderniores & gloss. in corpore unde
sumuntur, C. si *aduersus vendit*. Marant. *disp. 10. n. 10.*
Obstant. Vulpel. de *propos. ad adverb. signif. sub dict.*
Simul, verif. Spence, pag. 7. 1. Betanzol. d. clarif. 1. in fine
Cat. Seraphim, decess. 114. n. 1

Vnde hæc dictio foliorum omnibus contrahibus, & præcipue in venditionibus apponi ad excludendam viro, & metum, & denotat penitentiam alienationem, vt voluit Scraphin. decif. 224. n. 3. vol. 1. Et per similitudinem de stylo Notarii, secundum Abb. in cap. cum coniugat. col. 1. q. de iurisdictione Beron. in cap. 46. vers. sed contra, de resistit. spolia. Microch. rem. 1. recuperand. num. 162. Vincent. Caroc. decif. sen. 68. n. 12. 17.

DICTIO CCCLXXXIV.

Statim.

- 1 *Dilationem nullam admittit dicitur Statim;* & *regulariter intelligitur* *tempus interuallu.*
- 2 *Statim, aliquando pro* *Procinus accipitur.*
- 3 *Menſem unum intraſſu ſignificat dicitur Procinus*
- 4 *Statim, cum temperamento intelligitur.*
- 5 *Statim, ſignificat, Summarie, ſine proceſſu, & ſenſu*
- 6 *Sententia lata ſignificantia eſt dicitur Statim, &*
denotat ipſo iure.
- 7 *Statim, a ſtando dictum, ſignificat* *Ullico.*
- 8 *Statim, vt ſatis vſitatum eſt.*

Dilationem nullam admittit, & regulatior intel-
ligitur tempus temporis intervallo, ut in l. f. finit,
g. non autem flum, ff. de damno infecto, & in l. eam
quidam, ff. de legat. 2. Tituzq. in l. f. vnuquam, verb. reuer-
tatur, num. 110. c. de reuocat. donat. Sord. decif. 57.
inter. num. 9. & decif. 11. n. 9. & censil. 437. num. 37. vbi
quod aliquando imprompte admittit intervallum,
Nicola. Gare. de benef. p. 2. cap. 5. num. 86. Stephan.
Gentil. difcepe. foren. cap. 91. num. 10. Aloyf. Ricc.
in decif. Curia & reſcriptis, Neapol. par. 2. decif. 182.
n. 5. vbi m. 6. affert, quod denotat celeritatem, & quod
etiā tenet in praxi reuocari fori Ecclef. decif. 308.

Nonnunquam accipitur pro *Procurator*, ut in *l. di-*
uortio. vbi gloss. verb. si non *procurator*. ff. de negot. gestis.
 Et in *l. idem ius*, verba nec impediens, vbi gloss. verb.
Procurator, iussu de inuoluntate stipulatur.

Interdum significat unum mensem, ut per Sald. 3
conf § 50. n. 6. Alzand. in *l. diuersio*, num. 10 ff. *soluto*
in extremum.

Intelligitur enim temperamento secundum sub-
iectam materiam, vt loquor dicimus, ff. de selet. &
in l. in c. de iudic. gloss. verb. gratia, in c. quicquid
77 dist. Titusq. d. verb. succutatur, num. 109. cum seq.
Menoch. de arbit. lib. 1. c. 61. §. 4. Farinac. in praxi
crimin. p. 1. decy. 10. n. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancell.
gloss. §. 1. §. 1. in q. 10. v. 217. Stephan. Gratian. d. 5. c. 1.
n. 1. 2. quousque Narbona de etate ad homines attus
requis. lib. 1. c. 4. §. 1. n. 1. vbi quod licet regulariter
nullam dilationem admittat, plerumque tamen iuxta
subiectam materiam longum tempus significat.

Significat formulae sine processu, & sententia. Insigni. Sicilia decis. 44. num. 20. Sard. cons. 437. n. 31. Non excludit tamen appellationem, ut tenet Gonzal. d. 5. in annot. v. 17. quem refert Stepho. Gratian. d. cap. 41. n. 23.

Est significativă laze sentenței, și denotă ipoteza

iare, vt in *Leomiga*, vbi gloss. verb. statim, ff. de publican. & vlt. et. in §. i. verb. statim, inst. quibus nō est permissum facere testamentum. Titia d. verb. reueretur, n. 116. Odianum. Vulpell. de praes. & adverb. signif. sub dicit. Simul, verb. statim, pag. 117. Suid. deef. 11. t. n. 32. & conf. 437. n. 33. Suyo. in Clau Regia, lib. 3. cap. 3. n. 27. Monet. de distribut. quod p. 3. q. 7. n. 16. & 37. Card. Tusch. verb. Priuatio, concl. 7. 9. num. 1. Salas de legib. q. 96. tract. 14. disp. 15. sect. 6. sub nom. 78. Fatimac. fragm. crim. pag. 2. verb. lex, n. 114.

7 Statim a stundo dictum, significat Illuc apud Clotunem, & bonos Latine lingue Aethiopes. Cic. Attic. lib. 1. 2. Philippus, vt me salutauit, statim Romanum profectus, Idem de Amicit. Itaque statim hoc sum aggressus, Catone absolutio.

8 Statim ut, satis vltimum est. Cic. lib. 9. epist. 1. Statim vt ille Praetor est solutus. Idem pro Quinct. Quasi ut te statim, vt Romanus redit Quinctum. Interdum adiecit Simul vt, vel Simul ac, Cic. Attic. lib. 10. epist. 4. Ego a te statim habeo quod scitum, simul vt Cationem video. Idem Attic. lib. 13. ep. 1. Statim se iterum simul ac ludorum apparatus iis, qui curari essent, tradidit.

DICTIO CCCLXXXV.

Statuimus.

1 Verbum hoc est iuris noni inductum, vt in cap. pastoralis, de iudic. & in cap. 1. de offic. de leg. lib. 6. & in Clem. vbi gloss. verb. statuimus, de rescriptis. notans gloss. verb. statuimus in c. statuimus, 1. §. de off. deleg. lib. 6. Alex. de Nemo in c. nam concupiscitiam, ann. 28. de consuet. vbi ait, non inde concludi obligat ad culpam. Rebus in concord. rabr. de cellar. §. i. lit. A, Card. Seraphin. deef. 310. num. 4. Nicol. Gato. de benef. p. 3. cap. 1. num. 9. Flamin Paul. de confident. benef. q. 58. num. 44.

2 Rem perfectam interdum significat, & habet vim, huc limitatam definitionem sententiae, vt ait gloss. verb. statuimus, in cap. cum ab uno, de sentent. & re iudic. lib. 6. Non importat tamen praecipium, vt per Bott. in cap. nam concupiscitiam, in fine, de consuet. vbi Abb. num. 4. Gutier. canon. lib. 1. cap. 7. num. 25. Azor. sessus, merai, p. 1. lib. 5. cap. 6. q. 5. Suyo. in Clau Regia, lib. 3. cap. 7. num. 28. Sanch. in praecipio Decalogi, tem. 2. lib. 6. cap. 5. num. 40. quomodo Felian. d. cap. nam, concupiscitiam, nam §. limit. 4. & ibi Dec. in 2. lectura, num. 25. in nota edic. & Imol. num. 8. & 9. dicant hoc verbum importare praecipium.

* DICTIO CCCLXXXVI.

Sub.

- 1 Doctores referantur de vi, & effectibus huius dictionis agentes.
- 2 Sub. ponitur aliquando pro Coram.
- 3 Tempus interdu respicit dictio Coram, & exponi solet pro Circa, & accusatio frequenter inagitur.
- 4 Sub. apud Cicer. contrarium habet Supra.

5 De vi, & effectibus huius dictionis, vide Cosm. conf. 187. n. 14. lib. 1. Rebuffus comment. ad l. ad edictum, 10. vers. Sub. ff. de verbor. signif. pag. mibi. 7. n.

Odianum. Vulpell. de praes. & adverb. signif. sub hoc dicit p. 117. Card. Tusch. practica. conclus. 100. a. lit. D, concl. 340. Tursellin. de particulis Latinae orationis, cap. 175. Gest. de dictionib. dicit. 256.

Ponitur aliquando haec dictio pro Coram, vt in l. Manichaei, C. de heret. & in l. generaliter, C. de rebus creditis. Odianum. Vulpell. citatis locis Multoties accipitur pro Cum, in Subi. Sub. potestare, vt in l. §. ff. de legem iuran. & in l. 1. in fine §. de eo, quod certo loco, & in l. pronuntiat, §. 1. ff. de verbor. signif.

Interdum respicit tempus, & exponi solet pro Circa, & accusatio frequenter adiungitur, vt in l. aditer, 1. §. sed non tantum §. de adul. edito, & in l. qua iamen §. de donat. ante virum, & uxorem.

Sub apud Cicero. contrarium habet Supra. Cic. 1. de natura Deor. Homines subiecta babuantes, & 1. Philippic. Ne, si te subiectas tabernae libanis confectus.

DICTIO CCCLXXXVII.

Successiue.

Ordinem successiuum denotat haec dictio, vt in l. Lama in princ. vbi gloss. ff. de cōdit. & demonstr. Suid. conf. 365. num. 9. Honde. conf. 49. num. 19. lib. 2. Quin etiam praecedentium qualatum repetitionem inducere, censuit Rota deef. 453. num. 1. a. fine, apud Fatimac. p. 1. recent.

DICTIO CCCLXXXVIII.

Subiaceo.

Verbum hoc siue in praeterito, siue in futuro tempore denotat latam sententiam, vt per gloss. verb. subiacent, in cap. si quis in edente, 17. q. 5. & in c. Clericus in fine, ne Clericus, vel Atonach. & gloss. vlt. in c. non minus, de immunit. Eccles. & verb. subiacent, in c. excommunicationis, de rapto. & in c. condemnatoribus, §. postremo, de elect. lib. 6. Titia d. l. si vquam, verb. reuertatur, 148. C. de renouand. donat. Suyo. in Clau Regia, lib. 3. c. 8. n. 21. vers. fallit autem, Suar. de legib. lib. 5. c. 6. sub n. 25. Ioan. de Salas in simili tract. 9. q. 6. tract. 14. disp. 15. sect. 6. sub n. 78. Fatimac. fragm. crim. p. 2. verb. lex n. 146.

DICTIO CCCLXXXIX.

Subito.

Denotat latam sententiam, nec vlla ledicis est necessaria ad executionem patris, secundum Sayto in Clau Regia, lib. 3. c. 8. num. 27. & faciente, quae monet de distribut. quod p. 3. q. 7. num. 35. cum duob. seqq.

DICTIO CCCXC.

Subsequenter.

Significat haec dictio Immediat, vel Incontinenti, & vt in l. hac conditio, ff. de condit. & demonstr. Bald. conf. 105. in princ. vers. nam dictum, lib. 1. quod duplicat conf. 379. lib. 5. quem refert Card. Tusch. practica. conclus. tem. 1. de. D. concl. 381.

DICTIO

Dictio CCCXCI.

Succedat.

- 1 Verbum Succedat, intelligitur ab intestato.
- 2 Hæreditarium in aliâ importat verbum Succedat aduocatum vniuersitati bonorum, vel quate, focus si adiunctum sit rei particulari.

1 Verbum hoc ita prolatum intelligitur ab intestato, ut in l. 3. de sbe. ff. pro socio. Sued. conf. 81. n. 1. Flao. Molin. de reu. nup. lib. 3. q. 3. num. 32. Et est commune, non directum, secundum Ceuil. decif. 20. m. 1. q. 3. Sued. d. conf. 81. num. 5. & 6. Feane. Molin. d. q. 3. n. 24.

2 Aduocatum verbò vniuersitati bonorum, vel quotoz, importat titulum hæreditarium, ut per Ang. conf. 81. quem sequuntur alij, testante Sued. d. conf. 81. n. 6. Secus si adiunctum sit rei particulari, ut quia dictum est: Succedat in domo, vel certis redditibus, tunc enim titulum hæreditarium non induci, ut per Legi. 4. generaliter. Lualter. 6. fin. ff. ad Trebel. refo. l. 1. Feane. Molin. d. q. 3. n. 33. & 34.

Dictio CCCXCII.

Sum.

- 1 Substantiuum est verbum Sum, & de presenti effectum, & productiuum.
- 2 Substantiuum importat verbum Soma.
- 3 Dominum denotat verbum Sum.
- 4 Veritatem denotat verbum Sum.
- 5 Proprietatem denotat verbum Sum.

1 Verbum hoc substantiuum est, & de presenti effectiuum, & productiuum, ut in l. his verbis, in princip. ff. d. hered. instat. d. ootant Bald. in conf. seu questione schismaticæ pæsa sub rubric. C. si quis aliquem testari prohibetur. in §. sed in contrarium. n. 1. 3. in versum respondentem. vbi ait, non esse aliud verbum ita substantiuum in mundo, sicut hoc verbum. Refert Dionys. Paul. de vera Patriarchal. sedum erell. cap. 5. num. 60. & sentit Gutier. præf. lib. 2. q. 118. n. 10. [Hermosil. l. 5. §. gloss. 2. in §. p. 5. vbi quod hoc verbum est substantiuum, & de presenti effectiuum, & includit perfecti substantiuum.]

2 Substantiuum importat, ut per Arched. ad l. 1. n. 10. in l. 16. & ad rubr. in l. 9. n. 70. lib. 8. nona Recopil. l. oia Got. de nobis. gloss. 1. n. 3. Gutier. præf. lib. 3. q. 17. num. 116.

3 Dominiom denotat, ut in d. l. his verbis tenet Parlad. lib. 2. rram quæd. cap. 5. num. 15. Proprietatem, & esseium, ex Ceuil. commun. contra tem. 4. q. 506. num. 25.

4 Veritatem denotat ut in l. si maritus, §. legis Italia, ff. ad legem Iuliam de adulter. nouam Rebuff. in comment. ad l. rell. d. iudicium, 2. q. vers. secundum §. de verber. signis. Gutier. in repet. §. fin. n. 14. In l. i. de hæredum qualis & differet.

5 [Proprietatem docet. Hermosil. l. 5. §. gloss. 1. n. 9. in §. p. 5.]

Vide dictionem Eff. 109.

Adgust. Barboza de Dictionib.

Dictio CCCXCIII.

Summarie.

Hæc dictio solet apponi in rescriptis Principum, & significat, ut iudea summatione, & breuiter in causa procedat, cuius vigore abbreviantur dilaciones, non tamen ita ut probationes fieri oqueant, nec vi aliquid ex substantiislibus omittatur, secundum Batt. in Extrage. acyaprim. in vers. Summarie.

Dictio CCCXCIV.

Super.

- 1 Desiores referuntur de vi, & effectibus huius dictionis agentes.
- 2 Dist. Super, apposta alicui solutioni, vel debito super certo tempore, aperitur quid illud optus dicitur hypothecatum.
- 3 Ampliatur in donatione causa mortis.
- 4 Liber est hypothecatus, si dico me pignusare sibi decem super alio.
- 5 Legatum factum super tali re, inducit specialem hypothecam illius rei.
- 6 Hypothecam specialem rei, qua exprimitur, & generaliter omnium rerum si exprimat, importat dist. Super.
- 7 Frustrat beneficij sunt hypothecari pro pensione assignata super illis.
- 8 Hypothecam importat dist. Super, non solum si agatur contra debitorem, sed etiam si contra tertium.
- 9 Hypothecam non importat dist. Super, in fructu soluto, & correctio iuris.
- 10 Temporis contingentiam non denotat dictio Super, interdu importat.
- 11 Vlta.
- 12 Proter.
- 13 Præter.
- 14 De.

De vi, & effectibus huius dictionis, vide Ticaq. de reu. l. i. n. 1. §. 1. gloss. 1. n. 78. Rebuff. in comment. ad l. appellatone parentis, §. 1. vers. super, ff. de verber. signis. pag. 268 Olanian. Vulpel. de præf. & aduerb. signis sub hac dict. pag. 120. Betanzol. de clausulis in sum. claus. 26. gloss. 5. Catg. Tuleh. præf. conclus. sum. 2. br. D. anel. 153.

Apposita hæc dictio alicui solutioni, vel debito super certo corpore, optatur, quod illud corpus dicitur hypothecatum, veluti si fuerit dictiana Obligo creditum super tali re; tunc illa dictio Super optatur, ac si diuideret: Hypotheco hanc rem lta Batt. in l. coditum §. in sum, ff. de legat. 1. Bald. conf. 18. incip. Casus talis est num. 2. lib. 5. Castren. conf. 106. sub. num. 3. vers. confat autem, lib. 1. Aym. conf. 20. num. 10. Nat. conf. 109. num. 10. & conf. 341. num. 6. lib. 2. Affid. d. conf. 162. num. 6. Gig. de pens. quæst. 5. n. 17. Rom. conf. 339. num. 2. l. i. in aub. sacramenta puerum, num. 26. C. si aduersus venditorem. Negusian. de pignus. in 4. membro secunda pars princip. n. 164. vers. 33. casus & in 1. membro 3. partu, num. vers. item constituitur. Brunot à Sole in locis communib. verb. dictio, 30. Honded. conf. 8. §. 1. n. 2. Flattib. de signis in sum. l. lib. 6. q. 2. num. 96. Sued. conf. 164.

1. *Rescriptum de personis ad casum prius expressum est dict. Supradicta.*
3. *Dict. Prædicta, respicitur ad eos, de quibus proximè mentio facta fuerat.*
4. *Dict. Prædicta, refertur ad eos, qui seculariter leguntur.*
5. *Reperitur, & relatus præcedentium est dict. Sopra scripti.*
6. *Haeredum superscriptorum appellatione non videntur haeredes haeredum.*

Hæc dictio stat repetituræ, ac relatiuè ad omnia quæ supra dicta fuerunt, & idem dicitur relatiua præcedentium, vt voluerunt Dec. *conf. 423. n. 5. rem. 1. Paris. conf. 1. n. 1. 34. lib. 3. Roin. conf. 55. n. 1. l. 3. Titiaq. de reat. lib. 5. §. 8. gloss. 7. n. 24. Cruct. conf. 94. n. 8. Verat. decif. 42. n. 2. p. 2. Flamin. de resignat. lib. 1. l. 1. gloss. 1. n. 2. 3. [Rot. decif. 333. n. 3. p. 1. in post. Farin. alius p. 5. recent. ubi quod est relatus præcedentium, & habet vim particularis exceptionis, & decif. 106. n. 9. ead. p. 1. ubi quod est repetitua præcedentium qualitatibus, Narbop. l. 25. gloss. 1. n. 8. sic. 23. lib. 4. Reip. ubi quod refert petitiones antea enumeratas cum eisdem qualitatibus, & conditionibus.]*

Item respicitur dispositionem ad casum prius expressum, iuxta tradita per Dec. *conf. 377. n. 5. rem. 2. Kp. in l. huiusmodi §. Dicitur, n. 1. aff. de legat. 1. Cephal. conf. 192. n. 9. Roland. conf. 34. n. 10. rem. 4. Marefcot. variet. resol. lib. 1. cap. 51. n. 7. Duran. Rota decif. 186. n. 2. [Et ad eos de quibus proximè mentio facta fuerat, ex Bart. in l. 1. §. hoc edito, n. 2. de postulando. Paris. conf. 37. n. 5. lib. 2.]*

Et refertur ad eos, qui oculatim leguntur, secundum Alex. *conf. 177. n. 4. & seq. lib. 5. & conf. 176. in fine, lib. 7. Et fuit dictum corâ Pblida senis Romana pecuniaria §. 1. May 1617. & in Bononiens. successioni 9. Decemb. 1623. & in Romana præfati fideicommissi de Columna 32. Martij 1623. coram eodem.*

De dict. Supra scriptis, quod etiam superpetitias, & relatiua præcedentium, tradunt Menoch. *conf. 160. n. 23. Malcard. de probat. concl. 1265. n. 24. Ita vt non sufficiat testis cõueniri per interpretationem, sed requiratur illos corporalibus oculis percipiri posse, l. qui libere §. hac verba, ff. de vulgari. & ibi Bart. circa finem, & Alex. num. 1. & conf. 27. n. 4. & 5. lib. 5. & conf. 176. in fine, lib. 7. Vnde appellatiue hæredum superscriptorum non veniunt hæredes hæredis, tradit Roin. *conf. 206. n. 5. vbi 1. Socin. iun. conf. 102. n. 3. vol. 3. Roland. conf. 30. n. 2. & seq. vol. 4. Catd. Mantie. de couit. lib. 8. tit. 1. 4. in fine, Sord. conf. 123. num. 13. & conf. 556. num. 19. & conf. 47. n. 2. & 3. & conf. 464. n. 2. & decif. 85. n. 3.**

Dictio CCCXCVII.

Suspendatur.

Verbum hoc est fortis operazini modi respiciens actum, ac Iudicis ministerium, ideo importat sententiam ferendam, iuxta etiolola per Titiaq. in l. si vnquam, verb. reuocatur, nu. 19. C. de reuocac. denotat. Ludou. Carbo. de legib. lib. 3. disp. 6. vers. tertia regula. Sach. de Atar. lib. 3. disp. 48. n. 2. Monet. de dyrtib. quolib. p. 3. quæst. 7. num. 11.

Augusti Barbofæ de Dictionib.

Dictio CCCXCVIII.

Suus.

1. *Dominiū denotat dict. Suus.*
2. *Possessionem denotat dict. Suus.*
3. *Personalitatem importat dict. Suus.*
4. *Rescriptum stat dict. Suus, & significat quandam immediatam.*
5. *Fideicommissarij a dicta dictio Suus, quos demonstrat, remissine.*
7. *Familiam comprehendit dict. Sui, in odiois odio irrationabili.*
7. *Dictio Sibi importat omnia acquisita esse suam.*
8. *Dictio Suis, in testamento refertur ad testatorem.*
9. *Instituens fratrem & suos, censetur instituisse fratrem pro dimidia, & filios eius natos pro alia dimidia.*

Denotat hæc dictio dominiū, vt in l. quoniam 2. §. argente, & ibi Bart. nu. 3. ff. de auro, & argente legato, noiant Menoch. *conf. 129. n. 7. & de præsumptionib. l. 4. præsump. 162. n. 28. Cald. Petreia de empe. & vend. cap. 3. n. 2. & cap. 10. n. 2. Grego. decif. 115. n. 6. Rota decif. 90. n. 2. apud Fritin. p. 1. recent. [Datan. Rota decif. 83. num. 3. Rot. decif. 127. n. 3. p. 1. in post. Farin. alius p. 4. recentior.]*

Possessionem denotat, vt per Bald. in l. 1. circa princip. ff. de statu hominum. Anchut Regien. q. 7. n. 6. p. 2. Rot. decif. 90. sub n. 2. apud Farin. p. 2. recent.

Personalitatem importat: secundum Seraphi decif. 137. num. 4. Feret. in consilij. Carolonia gloss. num. 216. Cruct. conf. 929. n. 11 quem refert Card. Tulch. præf. concluf. 2. lit. D. censit. 160. num. 4. [Rot. decif. 25. n. 5. apud Paul. de Rubrem. 3. diuers. alius p. 7. recent.]

Stat restrictiue, & significat quandam immediatam, ex Menoch. *conf. 318. num. 14. Et testitigie obligationem ad presens tempus. Stephan. Gratiano. discept. forens. cap. 204. num. 19. Item coartat contractam venditionis ad res venditiois, vt per Cald. Petreia de emp. 10. num. 1. ubi etiam amplius in telogata, & emphyteosi.*

Fideicommissarij a dicta quos demonstrat, vide Menoch. *conf. 106. num. 21. 4. & quando testitigat, num. 279.*

Dictio Sui, in odiois, odio irrationabili nõ comprehendit feminam, iuxta tradita per Betozzola in repet. l. si quis maior, C. de translat. n. 113.

Dict. Sibi importat omnia acquisita esse suam, & ad eam petitionem referenda est, ad quam magis conuenit vt referatur. Ita Nau. *conf. 509. n. 14. rem. 2. Gabr. conf. 65. num. 11. lib. 2. Quæ si apponitur in substitutionibus, potest sumi singulariter, & pluraliter* vt per Corn. *conf. 273. sub num. 2. circa med. vol. 2.*

Dictio Suis, in testamento refertur ad testatorem, & non ad alium, vt per Semp. *decif. 553. n. 6.*

Instituens fratrem, & suos, censetur in instituisse fratrem, pro dimidia, & filios eius natos pro alia dimidia, vt per Dec. *conf. 1242. incip. Proponitur in prius. ubi exponit illam dictionem, Et suos, maximè n. 3. vers. nam licet sui, refert Card. Tulch. de lit. D. censit. 381. num. 1.*

DICTIO CCCXCIX.

Talis, Taliter.

- 1 Limitativa, & precedentium restrictiva est. *dist.* Taliter.
- 2 Repetitiva certa & determinata qualitatis est. *dist.* Talis.
- 3 Talem esse, & pro tali haberi differt.
- 4 Tale non dicitur proprie, quod non est simpliciter tale.

HÆC dictio est limitativa, & precedentium restrictiva, ut in *cap. de tempore ordinat.* notant Grat. *conf.* 54. *num.* 13. *lib.* 1. Octavian. Vulpell. *de propof. & adverb. signific.* sub hac *dist.* pag. 121. col. 1. & accipitur quandoque pro *Sic*, ut in *l. si dominus ff. de inuor. & in l. 4. Emilius, §. 1. C. de bonis qua liberis*. Albert. in *l. in Diction. verb. Taliter*. [Peteg. *conf.* 51. *num.* 9. & *conf.* 74. *num.* 7. *vol.* 5.]

Dictio Talis, est repetitiva certæ, & determinatæ qualitatis, ut per Card. Serap. *decis.* 822. *num.* 2. [Rot. apud Paul. de Rub. *decis.* 329. *num.* 20. *tom.* 1. *diuers.* ubi quod est demonstrativus ad oculum, & restringit dispositionem, aliis p. 6. *recent.*] Unde talem esse, & pro tali haberi differt, & non infertur de uno ad aliud Menoch. *conf.* 35. *num.* 21. Tale enim non dicitur proprie, quod non est simpliciter tale, Idem Menoch. *conf.* 461. *num.* 17.

DICTIO CCCC.

Tam, & quàm.

- 1 Dictiones Tam & quàm, sunt æqualiter tribuuntur origine copulatum.
- 2 Copulativæ interdum ponuntur *dist.* Tam, & quàm.
- 3 Augmentativæ quandoque accipiuntur *dist.* Tam & quàm.
- 4 Separativæ nonnunquam sunt *dist.* Tam, & quàm.
- 5 Copulativæ interdum sunt *dist.* Tam, & quàm.
- 6 Tam, & quàm implicent casum magis dubitabilem.
- 7 Dubitationem, quæ possit venire, extendunt aliquando, vel tollunt dictiones Tam, & quàm.
- 8 Verba, tam per testamentum, quàm per donationem, quod importent, ostenduntur.

ACTUM æqualiter tribuunt utrique copulatum, ut in *l. si quis, C. de testamentis*, notant Sued. *conf.* 317. *num.* 16. & *conf.* 401. *num.* 12. Anton. Monach. Lucen. *decis.* 58. *num.* 11. Bonanen. *decis.* 51. *num.* 51. significant enim æquiparationem, & qualitatem quandam Menoch. *conf.* 795. *num.* 2. & 23. & cum sint divisionis ædum tribuunt æqualiter cuilibet eventui, Idem Menoch. *conf.* 400. *num.* 9.

Ponuntur interdum copulativæ, ex adductis per Sued. *conf.* 406. *num.* 4. Idem si statutum dicat, quod debitor fugiens obliget fratres santes ad eundem panem, pro leibitis tam factis, quam faciendis, intelligitur de factis ante fugam, & faciendis ante fugam, ut sit comparatio in tempore, libet quoad intellectum temporis statuti possit intelligi de factis, & faciendis ante fugam, in futurum, duomodo autem fugam fiant, ut tollatur abutium. Ita Cuman. *conf.* 146. incip. *Suorum*, *num.* 1. quem refert Card. Tufch. *prædic. conclusum* 2. *lib.* D. *canon.* 387. *num.* 1.

Quandoque accipiuntur augmentativæ, ut per 3 Aym. *conf.* 21. *num.* 9. Menoch. *conf.* 195. *num.* 7. Octavian. Vulpell. *de propof. & adverb. signific.* sub hac *dist.* pag. 121. [Nota apud Paul. de Rub. *decis.* 120. *num.* 1. *tom.* 1. *diuers.* ubi quod hæc dictiones sunt augmentativæ, & *decis.* 109. *num.* 9. apud eundem Paul. de Rub. *tom.* 3. *diuers.* *chap.* 7. *recent.*]

Nonnunquam separativæ, ex adductis per 4 Vulpell. *ciute loco*, & per Menoch. *de arbit. casu* 3. 4. *num.* 11. Anton. Monach. Lucen. *decis.* 58. *num.* 11.

Interdum copulativæ, Simoni de Pinc. *de interpret.* 3 *vol.* *volunt.* *lib.* 9. *dist.* 4. *num.* 89. Et tunc non successivæ, sed simul coniungunt. Sued. *conf.* 407. *num.* 1. *in fine*, ubi *num.* 4. Insubdit importat maiorem confirmationem utriusque extremi.

Implicent casum magis dubitabilem, per ea, quæ 6 Sued. *conf.* 317. *num.* 17.

Extendunt aliquando, vel tollunt dubitationem, 7 quæ possit venire, vel ut alicui concedatur privilegium in omnibus, & per omnia, prout habet talis, & subiungitur tam quoad iurisdictionem, quam quoad alia, quia non restringunt. Ita Anton. de But. *conf.* 19. *num.* 4. quem refert Card. Tufch. *dist. conclus.* 386. *num.* 3.

Verba Tam per testamentum, quàm per donationem, æquipollent verbis, Tam in vita, quàm in morte, quæ est coniectura cogitans de speciali, & omni de generali dispositione ex testamento, vel ab intestato. Ita Card. Mantica. *de consuetud.* *volunt.* *volunt.* *lib.* 7. *tit.* 7. *sub.* *num.* 14. Sued. *conf.* 217. *sub.* *num.* 40. *vers.* *tertio respondet*. Anton. Monach. Bonanen. *decis.* 61. *num.* 32.

DICTIO CCCCI.

Tamen.

- 1 Limitativa, restrictiva, seu exceptiva superius est *dist.* Tamen.
- 2 Adversativa iuris & facti est *dist.* Tamen, & adversativa in eodem genere, tenentis ei, dem tenentis.
- 3 Modum & conditionem importat *dist.* Tamen.

HÆC dictio est limitativa, restrictiva, seu exceptiva superius enunciatum, ut in *l. pro herede, §. quod antea ff. de acquiren. hered.* & in *l. in i. si non, ff. ad Trebell.* & in *l. ubi adit, §. si ita tenent. C. de iure dñi* notant Roin. *conf.* 2. *num.* 2. *lib.* 4. Menoch. *conf.* 146. *num.* 8. Vulpell. *de propof. & adverb. signific.* sub hac *dist.* pag. 121. *col.* 1. Anton. Monach. Lucen. *decis.* 67. *num.* 15. Mac. Anteon. *variar. resolut.* *lib.* 1. *resol.* 27. *num.* 6. & ex B. *dist.* *conf.* 195. *num.* 12. *lib.* 2. *tit.* *Cardin.* Tufch. *prædic. conclusum* 2. *lib.* D. *canon.* 387. *num.* 1. [Ror. *decis.* 140. *num.* 4. p. 1. in *præf.* *Farin.*]

Et iuris, & facti adversativa, & adversatur in eodem genere, tenentis ei, & tenentis, ut per Pat. *conf.* 78. *num.* 2. & 3. & *conf.* 17. *num.* 20. *lib.* 1. Bald. *de.* *conf.* 195. *num.* 1. *vers.* *secunda*, *lib.* 2. Roin. *conf.* 2. *num.* 9. & *conf.* 41. *num.* 8. *vol.* 2. Cæsar de Grass. *decis.* 154. *num.* 6. *de testam.* Nota apud Farinac. *decis.* 79. *num.* 4. p. 2. *recent.* Gregor. *decis.* 85. *num.* 3. Vulpell. *ciute loco*, *vers.* & *vanis*, ubi subdit, quod adversativa debet præcedentibus, & quod sit adversativa diversificans unum casum ab alto, & includens quod tenentis, & omne aliud excludens. Alex. *conf.* 9. incip. *Attentum*, 4. *lib.* 7. ubi quod repetit præcedentia, tenent eodem themate, Decian. *conf.* 1. *num.* 27. &

¶ conf. 40. num. 32. & conf. 60. num. 30. & conf. 15. num. 21. lib. 1. Bened. Agid. in replet lex hoc iure. ff. de iustitia. & iure. p. 1. cap. 8. num. 64. vers. pro caus. Catd. Tufch. lib. D. conel. 140. num. 4. [Castill. contraven. 5. c. 80. n. 328. Be. ed. Agid. ad lex hoc iure. ff. de iust. & iur. p. 1. cap. 8. num. 65. vers. pro caus. p. 114.]

- 3 Impetrit modum. & conditionem iuxta tradita per Mat. varner. refel. lib. 1. refel. §. 2. n. 4.

DICTION CCCCII.

Tantum.

- 1 *Doctores referunt de vi. & effectibus huius dictionis agentes.*
- 2 *Taxativa est dictio. Tantum. quae includit expressam & reliqua excludit.*
- 3 *Extensivum ad non expressa impedit dictio. Tantum.*
- 4 *Negativum implicitum habet dictio. Tantum.*
- 5 *Exceptiva est dictio. Tantum. limitat restringit. & excludit. sicut dictio. Tantum. modum.*
- 6 *Diversa. & separata excludit dictio. Tantum. non autem contraria.*
- 7 *Iudices omnes alios praeter illos. quibus antea comprehensa iurisdictione generaliter in eisdem causis. excludit dictio. Tantum.*
- 8 *Confiniales non excludit dictio. Tantum.*
- 9 *Dictio. Tantum. apposta in lege continente casum favorabilem. vel piura impedit extensionem ad casus similes.*
- 10 *Dispositiva. seu contractiva. ut non transeat ad heredem. operatur dictio. Tantum.*
- 11 *Premittens de suo facto Tantum. an confestur promittere de facto heredem. ostenditur.*

DE vi. & effectibus huius dictionis vide Ias in l. 1. n. 10. cum seq. ff. si quis cautionib. & in l. si constituto. n. 36. ff. soluto matrim. Contr. in memorabil. verb. Tantum. lib. 3. 9. Rebuff. in comment. ad l. praetium. 31. vers. Tantum. pag. 93. & ad l. propemad. 88. vers. tantum. pag. 385. ff. de verb. signif. Odusio. Vulpell. de praes. & adverb. signif. sub hac dict. pag. 114. Cened. post lib. praet. & canonic. quae sing. 21. Tursellin. in libello de particulis Latina orationis. c. 184. Catd. Tufch. praet. & incl. tom. 1. lib. D. conel. 388. n. 4. cum seqq. Grat. de dictionib. dict. 170.

- Taxativa est haec dictio quae includit expressum. & reliqua excludit. ut in l. qui aliena. §. libertes. ff. de negot. gestis. & in l. qui sella §. qui altum. ff. de servitutib. rusticar. praedior. notati Bart. in l. 1. num. 1. & ibi Ias. num. 9. ff. si quis ius dicentis non obtinuerit. Catd. in cap. contingit. & ibi Felin. num. 1. de fide instrument. Patrocin. per te. lib. 1. c. cum Ecclesia Sarrina. num. 9. de causa posses. Petr. Anchut. conf. 95. Abb. conf. 11. lib. 3. Alex. conf. 168. incip. Visu. & ponderatio. n. 11. vers. alibi sequitur. lib. 7. Dec. c. l. 127. num. 5. tom. 1. Gozzadin. conf. 31. num. 22. Curt. iun. conf. 12. num. 4. Rulin. conf. 45. num. 13. vol. 2. Titaz. de iurac. in contr. §. 1. gloss. 6. num. 2. & 8. Contr. in memorabil. verb. Tantum. Catd. Janens. dec. 70. num. 54. Rimin. iun. conf. 362. num. 1. lib. 1. Menoch. conf. 795. num. 19. & conf. 1016. num. 10. Stroz. de offic. Vicar. lib. 2. quae. 1010. num. 11. Sord. dec. 191. num. 19. & de aliment. n. 9. 2. num. 2. Flamin. de resignat. lib. 1. §. 4. num. 07. Calder. Pereira de reuoc. emphyt. §. 11. num. 15. Franc. Leo in Tuscauro fori Ecles. p. 1. cap. 3. num. 33. Cened. d. sing. 21. n. 1. Anton. August. Barbof. de Dictionib.

Ricciol. de iure personar. lib. 1. cap. 15. n. 12 [Bened. Agid. ad lex hoc iure. ff. de iust. & iur. p. 1. c. 11. n. 39. vers. & quia pag. 374. Ancil. Anar. c. 7. n. 26 vbi num. 27. Iobditi quod alios casus. aliisque personas excludit.]

Et impedit extensionem ad non expressa. ex Fatimac. conf. 6. n. 13 p. 4.

Habet enim negativum implicitum. ita quod aliter fieri non possit. secundum Aym. de antiqui. temporum. p. 4. n. 112. Quia per hoc d. Et non constitutionis potest personalitas. et non per facit a Saula. in comment. ff. de pall. art. 9. §. 2. n. 7.

Item est exceptiva. limitat. restringit. & excludit. sicut dictio Tantum. modum. vi in l. Iulianus. & in l. non tantum. ff. de priu. hered. & in l. Iulius. ff. de condi. dict. indeb. & in l. aduersari. §. si aduersari rem iudicet. & in l. Ibi solus. C. de reuoc. donat. & in §. item. in l. de vfu. & habet. notant Paris. conf. 7. num. 1. lib. 2. Corn. conf. 199. num. 3. vol. 1. Capuzo. dec. 47. num. 4. dec. 148. num. 6. p. 3. Vincent. de Fune. Neapoli. dec. 121. num. 4. p. 1. Menoch. conf. 161. num. 16. & conf. 1110. n. 30. vbi quid excludit. Azebed. d. l. 2. num. 3. in §. lib. 2. in Re apud Odusium. Vulpell. loco citato in princip. Catd. Scraphin. de §. 137. n. 2. Roe apud Pacific. post 1702. de Sala. iur. dict. dec. 38. num. 4. & apud Fatim. dec. 740. num. 4. & dec. 600. n. 7. p. 1. recent.

Excludit diuersa. & separata. non autem connexa. & pertinentia ad dispositionem expressam. Menoch. conf. 705. n. 22. & consuit Rom. dec. 442. n. 3. apud Fatim. p. 1. recent.

Apposita in aliquo concessione excludit omnes alios iudices. praeter illos. quibus antea comprehensa iurisdictione generalis in eisdem causis. ut ad l. 1. C. de offic. Praefecti Urbis. notat D. Barbosa ad l. 1. art. 4. n. 106. ff. de iudicis.

Verum licet haec dictio sit taxativa. restrictiva. & limitativa. non propterea excludit casus fin. sicut. ut notat gloss. in l. 1. n. 1. C. de praed. munerum. & in l. 1. m. 2. vbi d. in l. 1. n. 1. C. de soluto matrim. & in l. 1. C. de reuoc. donat. Ias. in d. l. 1. n. 10. §. si quis ius dicitur. & in d. l. si constituto. num. 86. Bart. per tex. ibi. in l. seruum nomine. num. 2. ff. de vfu. cap. Dec. in rubr. de constit. l. 1. n. 1. & in l. 1. num. 5. C. de bonorum posses. Titaz. d. §. 1. gloss. 6. num. 6. Sobosi. Medice de diffinit. p. 2. cap. 1. num. 6. Zol. in l. 1. §. per seruum. n. 14. ff. de acquiren. posses. Soc. in iun. conf. 1. n. 137. lib. 1. Odusium. Vulpell. loco supra citato. vers. non tamen. Latz in l. si quis liberis. §. item ius. num. 45. ff. de liber. agnosce. Sord. d. §. 1. n. 10. Menach. conf. 432. n. 36. & conf. 1122. n. 24. Gutier. canon. quae lib. 2. cap. 14. num. 5. & pract. lib. 3. q. 15. num. 23. Paul. Montan. de intel. & curis. cap. 37. n. 66. Sanchez. de matrimonio. lib. 7. disp. 31. num. 6. Cezul. commun. contra eum. q. 604. num. 4. Cald. Pereira de emp. & vendit. cap. 14. num. 25. & cap. 20. num. 15. & conf. 18. num. 4. Cened. d. sing. 21. n. 1. Melch. Phorbo. Lusitan. dec. 54. n. 14. tom. 1.

Apposita vero in lege continente casum favorabilem. vel piura. impedit extensionem ad casus similes. ut per Viuium icon. 2. contra. opin. lib. 9. en. 14. n. 64. Bened. Agid. in replet. cap. ex iure. ff. de iustitia. & iure. p. 1. cap. 11. num. 39. Sed in maiore favorabili personae non excludit. in quo est eadem acquirat. tenent Alex. Rander. de analog. c. 15. num. 84. & Odusium. Vulpell. loco citato. vers. & quod.

Operatur haec dictio. ut dispositio sine contractus non transeat ad heredem. ut in l. non solum. §. rales. ff. de liber. legat. a. tradit Bart. in l. qui in futurum. §. 1.

ad formam de paffio. Oſtavian. Vulpell. citato loco, verſ. excludant. Anton. Gom. varior. tom. 2. cap. 1. 1. num. 1. 3. Rebuffus. conueniens ad l. propemodum. verſ. Interdum. Calder Petrar. d. cap. 10. num. 2. 3. Et facit Ordinatio Regia Luſitanorum. lib. 3. tit. 2. §. vlt. vbi in caſu de quo illa agit, dictio hæc excludit perſonam hæreditis.

Sed non excludere perſonam extraneam, vnum videtur; & idem promittens de ſuo factio tantum, cenſetur promittere etiam de factio hæreditis, & ſuccelloris ſui, cum cenſetur eadem perſona cum deſuncto. Et venditor promittens cutionem de factio ſuo tantum, cenſetur etiam factio hæreditis promittere, et alibi. in l. num. 1. t. in a. limitat. ff. si quis rem dicenti, & in l. si tibi, ff. qui, d. num. 1. ff. de pactu Rom. in rub. de arbit. col. 9. verſ. ſeu tamen. Dec. conſ. 262. col. 2. verſ. 6. & conſ. 287. col. 3. verſ. ad maiorem, & in l. hæreditis poſt med. ff. de regulis iuris. Alex. conſ. 18. col. 3. & quod. 5. Fabian. in traſ. de emp. 6. 9. princip. et. penult. verſ. ſic. Caſt. in l. conſ. 76. col. penult. Ruin. conſ. 9. 4. 2. 1. 4. verſ. nec obſtat, col. 1. Boſt. dec. 1. num. 5. Hippol. ſing. 6. 5. 6. Anton. Gib. eamem lib. 6. tit. de verbor ſignificat. §. 2. 2. Calder. Petrar. d. cap. 10. num. 2. 3. In dubio enim ſemper perſona hæreditis cenſetur comprehenſa, licet expreſſa non ſit, vt per l. iuris gentium. §. Præter, ff. de pact. cenſuit Roſs. dec. 361. num. 3. apud Farinac. in l. collect. ſummiſſimar. Nec in hac re contemnenda eſt diſtinctio, quam tradit Ruin. conſ. 9. 4. num. 6. col. 1. & ſequitur Anton. Gab. d. conſ. 5. num. 3. quod aut quis promittit de factio ſuo tantum in contrahit, in quo quis tenetur etiam de factio extranei eum dictio taxatiua perſonam hæreditis non excludit, ſi tamen dictio taxatiua fuerit adiecta in contrahit, in quo quis de factio extranei non tenetur, tunc, ne taxatiua videatur ſuperflue appoſita, perſona hæreditis excluditur.

DICTIO CCCCIII.

Tanquam.

1. Impropriam & ſiſionem regulariter importat dict. Tanquam.
2. Similitudinem, & veritatis expreſſionem denotat aliquando dict. Tanquam, & num. 3.

Regulariter, & de ſui natura denotat impropriam, & ſiſionem, vt in l. ſi pecunia, ff. si cert. per. & in Lombard. §. ſani, 2. C. de ſacr. Ecclie. oort. Gloſ. verb. Tanquam in cap. ſubita, & ibi Felin. n. 3. de maior. & obed. in l. 1. num. 2. & ibi Gloſ. verb. Tanquam, C. de hæredit. inſtituend. Socio. conſ. 1. incipit in caſu, num. 4. verſ. nec videtur obſtare, lib. 3. Hippol. in l. si quis obrepſerit, num. 4. d. Caruelam de falſis. Rimini. in §. 1. num. 2. Inſtit. per quas perſonas nobis acquirunt. Hippol. ſing. 336. num. 1. Rebuff. in compendio alienationum, num. 101. Oſtavian. Vulpell. de propoſ. & adverb. ſignif. ſub hoc dict. ſtatim in princip. Cened. prædic. & canonic. quaſt. lib. 1. q. 34. n. 5. Socin iun. conſ. 5. col. 6. num. 4. Cardin. Mant. de emelli. vltim. volut. lib. 3. tit. 16. num. 3. Aloyſ. Ricc. in præxi aucta, reſol. 449. num. 4. Grego. dec. 467. num. 12. Card. Tufch. prædic. conſ. 1. tit. 2. d. conſ. 385. num. 1. vbi num. 2. cum Socino, dict. conſ. 1. num. 1. declarant, niſi illud improprium omnino ſit æquiperatum, qui tunc verè dicitur, & proprie eſt tale.

3. Aliquando tamen denotat ſimilitudinem, & veritatis expreſſionem, vt in Libi, & tanquam adula-

tionem, C. de hæredit. inſtituend. & in l. ſape, ff. de verb. ſignif. & in litem Acta. §. si plures, ff. ad l. Aquilam & in l. si familia, ff. de iurid. omnium Iudicum, oort. Batt. in l. ames populi, quaſt. 5. princip. ff. de iuſtitia, & iure. Bald. conſ. 492. num. 2. vol. 1. Oſtau. Vulpell. citato loco. Steph. Gratian. Marchia. dec. 177. n. 1. Card. Tufch. prædic. conſ. 1. tit. 2. d. conſ. 374. n. 1. vbi poſt Socin. conſ. 140. n. 2. lib. 2. ait, quod importat omnimodam ſimilitudinem, niſi ratio diſcretitatis obſtet.

Apud Ciceronem etiam ſæpe aduerbium eſt ſimilitudinis, vt in Varr. Repent enim tanquã ſetpente re & latibulis intolenti, id. 2. Phil. Vt iſtum tanquam ſi conſul eſſet, ſalutarent. id. pro Roſcio, Tanquam ſi offuſa Reipublicæ ſempiterna nos eſſet, ſic euehant in tenebris.

DICTIO CCCCIV.

Tantummodo.

Taxatiua eſt hæc dictio, omneſque caſus excludit, qui nominatim excludi non reperiuntur, vt in l. Lucius, §. qua habebat, ff. ad Trebell. Corn. conſ. 252. n. 1. vol. 1. Contra in l. hereditatem, num. 17. C. de impoſ. & alius Meocho. rem. d. 3. et. n. 7. 3.

Includit tamen caſus ſimiles, recipique alias declarationes, quas adduxi in dict. Tanquam.

DICTIO CCCCIV.

Temerè.

Hæc dictio idem importat, quod Sciemus, vt docent Gardin. in Clem. 1. §. ſignis, notab. t. de ſtat. Monach. & ibi Anchar. num. 15. Soar. num. 5. diſput. 4. ſect. 10. num. 3. vbi ſubdit, eſſe etiam idem quod Conſulta, & præſentem, nec maiorem energiam habet, quam præſentem, vt obſeruat idem Soar. d. num. 5. diſput. 2. 3. ſect. 4. num. 25. Imò Temerè importat proprie aliquid facere cum contemptu legis, atque adeò ex ea ſuperflue radice provenit, quæ reſponſu ſubſeſt regule, vt optime docet S. Thom. 2. 2. q. 5. art. 3. ad 2. & ibi Caiet. ſubdicens, temerè aliquid fieri, plus importare, quàm præſcriptum. Quidquid enim impuſſu voluntatis, ſeu paſſionis, non regente regione fit, dicitur præſcriptum fieri, non autem ſemper temerè. Sed ultra illud importat contemptum legis, quod valde notandum ait Caiet. ad ioteperandos Canones, temerè aliquid facientibus pœnas inferentes, quos de propria hæc temeritate intelligendos iore optimo dicite. Aliquando dicitur temere fieri, quod inconſultè, ſani vel ſulſè fit. Monach. in cap. 1. num. 22. de ſentent. excommunicatis. in 6. vbi loz. And. num. 5. Menoch. conſ. 145. num. 9. Apud Ciceronem importat idem, quod Barbari dicunt, Caſu, vt t. Tuſcul. Non enim temerè, nec fortuito, ſaci, & creati ioma. Et lib. 2. ep. 1. Non ſcribo hoc temerè. Idem pro Fua. Ad hæc hoc dico, non temerè confirmo.

DICTIO CCCCVI.

Tenetur.

1. Necessitatem & formam importat verbum Tenetur,

2. Voluntatem

2. *Voluntatem ex subiecta materia denotat verbum*
Teneatur, sicut verbum Debet et Oportet.

Verbum hoc importat necessitatem, & formam, immo tradita per Rebuff. in concord. rubr. de cellis. §. 1. verb. debeat. Anon. Monach. Lucens. de iur. §. 3. n. 34. Sayr. in clari Regal. lib. 3. cap. 7. n. 27. Azor. iur. marit. p. 1. lib. 5. cap. 6. quæ. 5. Iouan. Cochiet in reg. de annali possess. n. 50. Sanchez in practica Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. n. 38. Rota decy. 276. n. 2. l. 1. recent.

* Ex subiecta tamen ratione denotat voluntatem, sicut verbum *Operes*, & verbum *Debes*, secundum Gloss. verb. *Operes*, in *sap. 1. de iudic. lib. 6.* docet Anton. Monach. *Lutens. de iudic. 6. 1. num. 27.*

DICTIO CCCCVII.

Totaliter.

- 1 *Universalis est dict. Totaliter.*
- 2 *Totaliter, idem significat quod, in totum.*
- 3 *Integraliter, ac plenitudinem quandam significat dict. Totaliter.*

¹ **V**niuersalis est hæc dictio, sicut dictio *Omnis*, ut in *I. sed si ex men. g. Proculus*, ubi Gloss. ff. de acq. rerum dominio, *Carman. conf.* 100. locip. *¶ Si i rhe-mate, vers. fin. Nox. conf.* 60. n. 30. lib. 1.

Idem significat quod, in *trac.*, v. in *cap. ex ere.*, *signali*, de *privileg.* post *Rel. conf.* § 8, n. 1 § 5. de *Malus.*, *conf.* 50. nm. 1, 4. notat Ockstum. Vulpell. de *proph.* et *aberr.* *signif.* sub *dict.* *Tantum*, vers. *Totaliter*, *pag.* 1 § 1. col. 1. ubi etiam dicit, quod est tamz viceus, vt ex ea quandoque fidei commissum absolutum inducitur.

Insegitatem, ac plenitudinem quandam significat, vt in cap. Abbate, de sent. & re iudic. lib. 6. nonne Menoch. conf. 191. num. 13. & importat idem quod simpliciter, & absolute, secundum Flam. de refig. sem. 2. lib. 14. in oratione. n. 4.

Dictio CCCCVIII.

Totum.

- 2 *Univerſalis eſt dict. Totum, & ſignificat totaliter*
3 *circa ad rem,*
4 *Totum, refertur ad unum integrum conſiſtens ex*
5 *ſui partibus omnibus.*
6 *Totum continet ſuas partes.*
7 *Totum, importat quid illud quod debet fieri ſi fa-*
8 *ciendum ſine diſtinctione alicuius partu, quæ*
9 *comprehendi quomodo debet poſſe.*
10 *Totum, concludit omnia, & nihil indecym re-*
11 *linquit.*

Vniuersalis est haec dictio, & significat *Totale*.
ter, circa eandem rem, vt in *l. si mali* *Maiani*.
§. fin. et in l. quoniam. *§. ff. de leg. 3. Bartol. l. si omni*
§. patet. col. 2. vers. ff. de iura. ff. de pati. Com. c. 49. sub
n. 11. vers. circa poenitentiam. *vol. 3. Gordani. c. 47. n. 6.*
[Vulge. c. 1. §. 3. n. 300. q. vii quod denotat totam ita
tem et circa eandem rem. Rotapud Pin. de Rub. diffin.
1. 64. n. 2. §. 2. com. 2. dist. 2. l. 2. p. 6. recent.] Respicit
enim corpus integrum, & vnam rem, iuxta notata
per *Calid. Perezia de empta et vend. c. 10. p. 1. n. 5.*

Refertur ad vinam integram consistens ex suis

partibus omnibus, vt per Eozard. in *cent. legalis*. lib. 5. *versu* illud argumentum. *Relis* *floribus* *compositis* *ad* *Linnaeum*. & *res* *ad* *floribus*. *de* *verbis* *floribus*. *Menochius*. *cent.* *lib.* *8.* *vb.* *ait*. quod totum integrale fuit partes comprehendit. *Surd.* *dec.* *7.* *8.* *18.* *Anton. Mowach.* *Floribus* *dec.* *7.* *num.* *1.* *Betzoldus.* *de* *claru*. *lib.* *1.* *in* *floribus*. *claru*. *7.* *gloss.* *1.* *m.* *9.* *vb.* *lib.* *id.* quod accipitur totu per toto veniunt. et genus comprehendens sub le mutias species subiectio. quae dicto generi subiectio. et pueritiae de genere. Et aliter. etiam accipi per toto numerati consistente in numero. vel quante. vt in *acervo*. & *decem*. quae constant quique & *omnino*.

Totum enim continet suas partes, l. 1. s. §. si p^{re}l^{at}ur, de verb. oblig. l. §. si alio, §. de p^{re}l^{at}is in legat. l. 1. et quod p^{re}l^{at}ur, l. 1. in tota, 11. §. de reg. iuris, l. 1. in tota, §. de re, l. 1. lib. 5. notant Conze, var. lib. 1. cap. 1. n. 5. §. c. 1. n. 7. Alcan. colli. lib. 2. Gom. var. tem. 2. cap. 9. n. 4. Menoch. de arbit. lib. 2. cap. 47. n. 6. Catd. Tufsch. sem. 8. lit. T. cemel. p. 336. vbi cum 6. limitat, quando totum conficiens in parte diuisa est distinctum, & diuifum, quia tunc vnusquisque pars de parte fit, & c. quando totum indiuifum.

Imporitur hæc dictio, quid illud quod debet fieri, sit facendum sine diminutione aliquis patris, quæ comprehendit quomodocumque possit, ut in l. 1. §. ad filium, C. quando, & quibus lib. 10. A lex. conf. §. num. 1. & l. 1. §. 1. Tit. q. 1. si unum, in verb. se. i. §. num. 1. C. de reus ante Rol. de iure dote, quaff. 3. §. num. 1. Michael. Graff. de success. §. Trebellianus, q. 8. num. 4. Marc. Anton. de Amaris. *Marcha decif. 298. 2.*

Concludit omnia, & nihil indecifum relinquit, ut per Anson. Monach. Luvens. de conf. g. 3. n. 36. Torum enim qui dicunt, nihil excludit, ad tradita per Menoch. conf. 102. n. 13. & conf. 392. n. 2. & conf. 628. n. 11. & 15. ubi n. 13. subiungit, quod hæc dictio idem significat uelut Penus.

Dictio CCCIX.

Time

- 1 *Temporis extremitatem denotat dñi. Tunc, & cō-*
ditionem importat.
- 2 *Tunc, importat idem quod, eo casu.*
- 3 *Temporis extremitatem licet denotet dñtio Tunc*
causam de qua tempore significat in verbis
precedentibus dependet.
- 4 *Tempus aliud prater illius extremitatem non po-*
test importari dñtio Tunc, & sufficit quod mo-
mento eodē conditio verificatur, licet nō dñret.
- 5 *Temporis respectu non semper est terminatio ac-*
cipiendi dñt. Tunc.
- 6 *Demonstrativa temporis, seu declarativa rei, cui*
adicitur, est dñt. Tunc.
- 7 *Reflexiva est dñt. Tunc, & reflexive dispositio-*
nem ad tempus, & casum extrinsecum, & prebuit
exemptionem ad alium casum omnium.
- 8 *Exclusiva quando fit dñtio Tunc, est dñtio.*
- 9 *Casus similis non excludit dñt. Tunc, si mens non*
repatat differentiam.
- 10 *Demonstrativæ & declarativæ, non autem reflexi-*
viæ fit dñt. Tunc, si ponatur fuit aliquis dñt.
tactura.

DEnoeat tempotis extremitatem, & conditionem importat, vt in l. 4. §. fin. vbi gloss. & Bart. §. de condit. & demonst. & in l. 1. in princip. vbi gloss.

gloss. i. c. b. tunc. & ibi notant omnes, *si de liber. & possit. & in l. cum quidam. vbi Florian. §. de v. m. & in l. penult. §. de testam. autel. gloss. & Doctores in l. i. c. de codicill. gloss. in cas. p. m. e. de ap. b. notant Calepin. verb. Tunc Xirrenes in *Dictionario Ecclesiastico. cod. verb. Trillon. lib. 8. de verbor. sign. verb. Tunc Dec. conf. 63. num. 2. & 3. conf. 89. num. 3. & conf. 226. num. 1. & conf. 313. num. 3. & conf. 372. num. 10. & conf. 523. ad p. m. e. m. 2. Caste. conf. 184. num. 2. & conf. 185. num. 2. lib. 2. Ancharan. conf. 354. incip. *Quidam Antonius. num. 3. & conf. 356. num. 5. Bald. conf. 57. col. 2. sub n. 1. vers. quia verbo. Roman. conf. 51. incip. In primo dubio. vers. secundo id. & conf. 138. incip. Nona superius. vers. secundo q. m. Rip. in rubr. §. solus maritus. n. 40. Barba. conf. 67. col. 3. vers. restat non capere. lib. 3. Bellam. conf. 39. col. p. m. e. vers. verbum enim. Goid. Pap. dec. 129. num. 2. Com. conf. 104. num. 10. lib. 1. & conf. 196. sub num. 2. lib. 3. Paris. conf. 31. num. 16. lib. 1. & conf. 30. num. 56. & conf. 86. num. 3. & conf. 98. num. 28. lib. 2. & conf. 9. num. 21. & conf. 92. num. 9. lib. 3. com. 143. n. princ. lib. 4. Ruten. conf. 130. sub num. 10. lib. 1. Gait. conf. 106. num. 2. lib. 2. Gozadin. conf. 21. num. 35. & conf. 46. num. 6. Socin. iun. conf. 143. num. 27. col. 3. loan. de Anan. com. 66. num. 3. vers. etiam non obstantibus. Canevet. conf. 98. num. 6. Biret. conf. 63. num. 6. Rol. à Valle. conf. 56. num. 20. num. 3. Honded. conf. 58. num. 76. & 77. vol. 1. conf. 12. num. 17. & conf. 49. num. 67. & conf. 93. num. 17. vol. 2. Decien. conf. 9. num. 13. vol. 2. Menoch. conf. 117. num. 28. & conf. 108. num. 61. & conf. 327. num. 5. Sured. conf. 236. num. 13. & dec. 107. num. 16. & de Guald. conf. 135. num. 1. de reb. Ecclesia non alienat. Copotaq. dec. 23. num. 4. p. 2. & dec. 21. num. 2. p. 3. Vicall. dec. 25. num. 4. p. 3. Odaian. Vulpell. de *propos. & adverb. sign. lib. dist. Tamen. vers. Tunc. pag. 113. col. 1. Redu. in c. m. sent. ad l. mulieris appellatione. dist. sine. §. de verbor. sign. Burtholom. Petrar. comment. ad Extraneag. ambigua. de reb. Ecclesia non alienat. super verbor. & tunc à n. 3. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 5. num. 67. Card. Manu. de *consecr. vltim. volunt. lib. 3. tit. 14. num. 10. Petre. de paterfamilias. ar. 29. n. 28. Brunot. à Sole in *locis communib. verb. dist. 33. Cald. Petre. de reposit. in *ph. y. ar. 4. num. 85. & quæst. forens. conf. 92. n. 3. Gozaluz. ad 148. 8. Canevet. gloss. 65. num. 2. cum segg. loan. à Clechier. in *sekolis ad preter. primarum Imperat. tit. 5 §. 2 in *Opap. 106. Galpanet. de condit. & demonstr. p. 1. cap. 12. num. 3. Franc. Leo in *Theaur. fort. Ecclesiastico. p. 1. cap. 15. num. 3. & 43. Ferrer. in *confess. Catholoma. gloss. 3. n. 52. Anton. Monich. *Flarem. dec. 10. num. 30. Cardin. Tusch. *præf. c. c. c. 10. lib. 1. D. com. 190. num. 1. Stephan. Gratian. *discept. for. cap. 774. num. 7. Rot. apud Farinac. dec. 144. num. 7. p. 2. recte. Robles de *repro. lib. 2. c. 25. n. 5.***************

1 - Et hæc dictio importat idem quod *Ex casu*, vt tradunt Agid. Bellam. conf. 39. n. 10 Roland. conf. 70. n. 16 lib. 3. Tusch. com. 390. n. 17.

3 Licet autem temporis extremitatem denotet, tamen de quo tempore significet, a verbis precedentibus dependet. *In substitutis. §. de v. m. e. iacob. Mandel. conf. 51. n. 20. quem citat Odaian. Vulpell. dist. 2.*

4 Amplius, quod hæc dictio in tantum extremitatem temporis importat, vt aliud tempus non possit importare, & sufficit, quod momento eodem conditio verificetur, licet non daret. Caste. conf. 184. num. 2. & conf. 185. num. 2. lib. 2. quem refert Card. Tusch. d. com. 390. num. 9. vbi num. 23. post Roman. conf. 104. n. & vbi plene Apollonia in verb.

extremitatem, subdit, quod si constat de mente, quod sicda cetera notificatione teneatur notificatio dare tunc tempore notificationis, quod si non dat, non sufficit obligatio, & quod denotet extremitatem temporis, & vltimi momenti, dicit idem Roman. conf. 134. num. 6. Et quod denotet extremitatem temporis, vt comprehendat omnes condiciones, si plurius opponitur. Ita Agid. Bellam. conf. 29. num. 3. vers. dist. n. num. vbi n. 10. vers. *præterea*, subdit, quod denotat extremitatem temporis tam primi quam vltimi, si plurius adiciatur, prout cum testet Card. Tusch. d. com. 390. n. 4. & 5.

Non est tamen semper hæc dictio respectu temporis terminat accipienda, iuxta notum per Galpanet. d. *trall. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 36. num. 9.*

Est etiam demonstratio temporis, seu declata tina res, cui adducitur Caste. dist. 1. num. 1. & 4. de testam. Rota dec. 14. num. 5. p. 2. diuers. Dato. de arte testandi. caus. 5. n. 4. de substit. Menoch. d. in *ord. rem. 15. receptum. num. 192* Respectu temporis futuri. Idem Menoch. conf. 106. num. 324. Importat signaturam interpreti, & demonstratum tantum, vt per B. l. d. conf. 57. incip. *Item infirmus. num. 2. vers. secundo est considerandum. lib. 2. quem refert Card. Tusch. d. in D. com. 364. n. 11.*

Restatius est hæc dictio, & testitigir dist. 7 rionem ad tempus, & casum expressum, & prohibet exceptionem ad alium casum omnium; norant Part. d. conf. 92. num. 10. & conf. 10. num. 13 lib. 3. Caste. conf. 269. num. 29 lib. 2. Gait. conf. 18. n. 3. & conf. 104. num. 4. lib. 2. Ruten. iun. conf. 80. num. 18. & conf. 100. num. 33. & segg. lib. 2. Honded. conf. 22. num. 29. vol. 1. Menoch. conf. 117. num. 9. & conf. 12. num. 4. & conf. 158. num. 2. & conf. 746. num. 16. & conf. 1010. num. 10. vbi ait, quod testitigir dispositionem ad exterrum temporis. & conf. 1062. n. 3. & conf. 1063. num. 2. vbi ait, quod non testitigir substitutionem ad casum non expressum, Anandam. ad l. 40. *Tanti. gloss. 12. num. 10. dist. conf. 236. n. 13. post princip. à num. 40. & segg. conf. 344. num. 3. & conf. 347. num. 3. Glig. net. d. quæst. 36. n. 2. Odaian. Vulpell. citata loco. vers. & restitigir. vbi etiam dicit, quod adiecta perlois prohibet exceptionem ad alias personas, licet adiecta temporis, vel casui. [Aocell. Amat. conf. 34. num. 20. Rol. d. lib. 2. cap. 15. num. 5. vbi dicit quod hoc verbum est restrictiuum, & ad alium casum exterrum non potest, & declarat num. 31. & 16. Adid. que d. lib. 2. cap. 16. num. 4. quod est taxatiuum, & importat dispositionem limitatam & restrictam solum ad casum, 10 quo loquitur. Rota. dec. 206. num. 3. p. 1. de possitum. Farin. alius p. 3. vbi ait, quod limitat ad casum expressum, & dec. 77. num. 38. & 39. apud Paul. de Rub. iom. 3. diuers. alius p. 7. recte.]*

Declara, quod hæc dictio tunc excludit, quando pro exclusionem concurrunt mens dispositiones, vt quia superest res personæ, quin versimiliter noluit excludere, prout mater, frater, & alij similes, vt concludit Caste. d. dec. 13. in fine. de *testam. quem refert Card. Tusch. d. com. 390. num. 31. Et quod non operetur, quando in contractum stat versimiliter mens testator, concludit Menoch. d. conf. 117. n. 29. & Sured. d. conf. 344. n. 13.*

Et quod non excludat casus similes, si mens non repugnat dispositioni in arduum Caste. dist. dec. 1. de testam. Alcan. lib. 3. de verbor. sign. fol. 69. Gozadin. conf. 64. in fine. Card. Tusch. d. com. 390. num. 14. Galpanet. d. q. 36. n. 12.

Si recto ponitur sine aliqua dictione taxatiua, 10 stat

flut de monstratiue, & declaratiue, non autem reſtitutiue. Callid. d. decif. 1. de iſtam. Card. Tuſch. diſt. concluf. 390. num. 1. 2. Galgauer. d. q. 16. n. 10. vbi n. 11. ſubdit, quod quociens poſt hanc dictiōem reſtator vltimus procedit ad alias ſubſtitutiones, eo caſu non ſunt reſtitutiue ad tempus, & eaſam, ſed extenditur ad alia tempora, & ad alios eaſus expreſſus. Gomaz. ad reg. 8. Cancellar. gloſ. 65. n. 3.

Dictio CCCCX.

Tradere.

Poteſt verbum hoc accipere pro traditione, quæ verè transfert dominium, vt in §. per traditionem Inſtit. de rer. diuiſ. & in l. traditionibus, C. de paſtur. Quod inſeſtigitur, ſi ſit dominus, qui tradit, ex cauiſa tranſlatiua dominiſi verè non ſit, non tranſfert niſi viuſcapendi conditionem, & tenetur de euſidione, in l. clauibus, ff. de contraben. empt. Propter ea igitur huius verbi non eſt, quòd importet tranſſerre dominium, ſed ſolum corporalem rei poſſeſſionem preſtare, niſi ſit additum promiſſioni quſititarius. Ita eleganter Beetzol. de clauſulis inſtrument. clauſ. 16. gloſ. 3. num. 1. vbi num. 2. tenet, quòd verbum Tradidit in venditionis inſtrumento operatur etiam ſine clauſula Conſtitit, cùm per eam cõſeſtatur data licentia emptori accipiendi propria auctoritate poſſeſſionem rei venditæ.

Dictio CCCCXI.

Tu, Tuus.

1. Perſonaliffima eſt diſt. In, & non tantum relatiua ſed demonſtratiua ad oculum.
2. Dominium denotat diſt. Tuus.

Eſt perſonaliffima, & non tantum relatiua, ſed demonſtratiua ad oculum, vt per Stephan. Gratian. Marchia decif. 41. num. 18. [Rut. decif. 101. n. 3. & 8. p. 5. recet. vbi quòd perſonalitatem denocat.]
 2. Dictio Tuus denotat dominium, vt in l. Quintus, §. argente, ff. de auro, & argente legati, nota Sured. conf. 73. num. 72.

Dictio CCCCXII.

Vbi.

1. Localiter, & temporaliter ſtare poteſt diſt. Vbi.
2. Conditionem facit diſt. Vbi, & importat idem quid ſi.
3. Vbi, pro Quando, & poſtquam, ſapè exponitur.
4. Incluſiua eſt diſt. Vbi.
5. Vbi, aduerbium loci ſapè apud Ciceronem vſurpatur pro In quo, vel In qua.
6. Vbi, accommodatur ad perſonas, & ad numerum multitudinu.
7. Vbi, pro Poſtquam, ſapè vſurpatur.
8. Vbi terrarum, vbi genium, ampliatiōem continent.
9. Vbi, interdum aſſumit Statim Continud, Quamprimud, Illud, & ſimilia.

Dvplaciter ſtare poteſt hæc diſt. ſcilicet localiter, & temporaliter. gloſ. in l. ſi quis in legato,

ff. de indiſt. Othaulan. Vulpell. de propoſ. & aduerb. ſignif. ſub hac diſt. ſtatim in princip pag. 126. vbi ſubdit, etiam de notate diuerſitatem cauſarum, vel aegoriorum, & locorum.

Importat idem quod ſi, & facit conditionem, vt in l. ſi ſcripſim, 4. §. ſi ſi ff. de legat. 2. notat Monach. conf. 573. n. 1. & 17. Anton. Monach. Bononiens. decif. 61. num. 4. 5. Othaulan. Vulpell. citato loco, verſ. & ſaci. vbi addit huiusmodi conditionem formam inducere.

Pro Quando, & Poſtquam interdum exponitur, ſecundum Menoch. d. conf. 473. n. 6.

Includit hæc diſt. vt per Oldred. conf. 59. num. 7. verſ. diſt. Vbi, quem teſert Cardu. Tuſch. prætic. concluf. 1. l. u. D. concl. 233. n. 4.

Apud Ciceronem Vbi aduerbium loci ſapè vſurpatur pro In quo, vel In qua, vt in l. 4. epist. 4. Vt in quique locus, vbi ipſe ſit, miſerimus eſſe videatur. Id. lib. 6. epist. 1. In ea vrbe natus es, vbi natus, & alta eſt ratio, ac maceratio vitæ.

Accommodatur etiam ad perſonas, & ad numerum multitudinis. Cic. Pro C. C. Neque nobis adhuc præter te quipiam fuit, vbi noſtrum ius contra illos obtinuerimus. Id. in Orat. In his ſermonibus, qui dialogi dicuntur vbi etiam de induſtria faciendum fuit.

Sapè etiam pro Poſtquam vſurpatur, Cic. in Pis. vbi Galli cantum adiungit. Id. pro Balb. Vbi ſemel quis petieruerit, ei credi poſſet, etiamſi per plures deos iuret, non oportet.

Vbi terrarum, vbi genium ampliſicationem continent. Dic. ad Arce. lib. 5. epist. 97. Quid ageres, vbi terrarum eſſes ne ſuſpicabar quidem. Id. pro Rabir. Vbi terrarum ſumus?

Interdum aſſumit Statim, Continud, Quamprimud, Illud, & ſimilia. Cic. 3. Perb. Hæc vbi ſilio nunciata ſunt ſtatim examinatos ad rdes conſendit. Terent. Hæc. Vbi aperuit oſtium, continud hic ſe conicie iuſt. Plaut. Amphit. Hæc vbi legati petuſſe, caſtris illud producit omoem exercitum.

Dictio CCCCXIII.

Vbicumque, Vbiue.

1. Vniuerſalis diſt. Vbiue, apta comprehendere omnia loca vniuerſaliter.
2. Vbiue, accipitur pro quacumque loco, & intelligitur de loco idem.

Vniuerſalis diſt. eſt, apta comprehendere omnia loca vniuerſaliter, cap. ad honorem, de auctor. & vſu pal. j. vbiue, ff. de interrog. action. quæ vult, ſcribentem poſſe vbiue, compelli recognoscere manum ſuam. Importat in omni tempore, & in omni cauſa, & ſue parte inſtante, ſue ex æquitate iudicis. Er ſic importat ſine vlla diſtinctione, vt per Roman. conf. 373. incip. In cauſa propoſito, in princip. nu. 2. & 3. quem teſert Cardu. Tuſch. prætic. concluf. 1. l. u. D. concl. 391. nu. 1. & 2. vbi num. 3. declarat cum eodem Romano, quòd in cauſa ordinaria, non poterit interrogari poſt conſuſum in cauſa, ſed in cauſa ſummata ſecundum alias leges, nec inducit diſpenſationem ſecus derogationem: & num. 4. poſt Geminus, 9. 2. num. 2. verſ. quia ad hoc reſpondetur, limitat, quando proferatur in materia, quæ per alia iura eſt reſtricta ad quædam loca, quia noui hæc diſt. importat ſolum illa loca reſtricta per alia iura.

2. **Dictio** *Proque* accipitur pro quocumque loco, vt in l. *perfratres* ff. *solus mar. princip. Inst. de vfu. cap. notat* Odrianus. Vt *vellet de papes. & adu. h. signis* sub dict. *Pro*, vers. *Proque*, pag. 126. [Solozar in de iure Indiarum tom. 1. lib. 1. c. 14. n. 16. & 17.] Intelligitur de loco idem, sicut & dictio, quodlibet loco, vt per Tituq. de reuall. lib. 4. l. gloss. 7. n. 30.

DICTIO CCCCXIX.

Ve.

1. **Ve**, multipliciter ponitur, & stat secundum substantiam materiam.
2. Copulatur aliquando stat dictio **Ve**, pro **Et**.
3. **Ve**, interdum accipitur pro *disiunctina*.

1. **H**ec dictio multipliciter ponitur, & stat secundum substantiam materiam, vt sicut. Gom. in 5. *perales* sub num. 45. *Inst. de alion*. Menoch. *remed.* 3. ad. p. 1. n. 21.

Nam aliquando stat copulatiue pro **Et**, vt in l. *Lesi* post tres ff. *qui emi*, & in l. *si quis ius*, vbi Bart. ff. *de iussu* rapti notat. Gloss. *verbi*, ex *supplicatione*, in l. *fin.* ff. *de dote* preleg. Alex. in l. *si cum dote*, sicut pater, sub num. 5. ff. *solus marum*. Gom. d. num. 45. *versum* aduersus Guonem. conf. 65. num. 29. tom. 1. Berzoli. de claus. *supra*, num. 11. gloss. 4. num. 4. Pacifici. de *Salu. inter d. ius*, 3. cap. 1. num. 18. Et hoc procedit in dubio, vt semper pro copula accipiat. Atren. in l. 3. in princip. col. 2. & in l. *quid mori*, n. 3. ff. *de acquir. poss.*

2. Interdum vero accipitur pro disiunctina, vt in l. *Strichum*, & *Strichum*, & ibi gloss. ff. *de sum. lib.* & in l. *Paulus*, & *Paulus* ff. *ad leg. Corn. de falsis*, & in l. *fin.* in prin. vbi nota Atren. ff. *de verb. oblig.* Berzoli. d. n. 4. vbi subdit, putare ita accipi debere, in rub. C. de his que vtuntur, vt causa *fin.*

DICTIO CCCCXV.

Vel.

1. **Vel**, non solet ponit inter diuersa idem importentia, seu parum diuersa.
2. Alternatiua est dictio **Vel**, etiam in se habens implicationem.
3. *Disiunctina* est dictio **Vel**, quoad verba, & quoad effectum.
4. Copulatiue sumitur dictio **Vel**, pro **Et**, quando ponitur inter gentes, & speciem.
5. *Declaratiue* sumitur dictio **Vel**, pro **Id** est, quando ponitur inter duas diuisiones idem significantes.
6. Etiam importat diuisionem **Vel**, quando ponitur vni soli.
7. **Vel**, interdum ponitur pro **Sedem**.
8. **Vel**, nonnunquam accipitur pro **Vt**.
9. *Augmentatiue* quandoque ponitur dictio **Vel**.
10. Correlatiue aliquando ponitur dictio **Vel**.
11. *Ambiguitatem*, seu *obscuritatem* denotat dictio **Vel**.

1. **H**ec dictio de sui natura non solet poni nisi inter diuersa, vt in rub. ff. *de acquir. vel amittenda hereditate* item l. *ign. in aut. ex causa*, num. 7. C. de *lib. praeter. Bart.* in l. *supra*, §. *officium*, in fine, ff. *de aqua plan. arce*. Alex. in rub. num. 4. ff. *de vulgari*,

Capol. conf. 71. num. 7. in *crimen*. Bald. *conf.* 378. num. 9. vol. 5. & in l. *si quis*, 2. *appositi* C. de *collationib.* Zabaz. rel. in *Clem.* 2. q. 2. num. 8. de *arar.* & *qualis*. Roman. *conf.* 83. num. 3. Rebus. *rel.* 130. *vers.* *accidit* ff. *de verbor. signis*, & in l. *uinea*, in gloss. 1. num. 3. & in gloss. *verbi*, *presumitur*, num. 3. C. de *sentent.* quae pro eo Mandos in reg. 1. *Cancellos* *quest.* 10. num. 10. & 18. & in gloss. *facile*. §. *etiam*, in *verbi*. *rel.* 131. col. 1. Menoch. *conf.* 416. num. 19. & *conf.* 645. n. 2. Flamin. de *confident.* q. 28. num. 212. Gonzal. ad reg. 8. *Cancellos*. gloss. 48. num. 17. & gloss. 5. num. 3. *Cened. post lib. praet.* & *canonic. quest.* sing. 29. num. 8. Mouet. de *communi. vltim. volun.* cap. 7. num. 505. Ferrer. in *consuetud. Catholome*. gloss. 4. num. 112. v. 1. subdit, quod distinguat casus Rot. *decis.* 770. num. 4. apud *Farrnac.* in l. *collet* *monasterium*, vbi habetur, quod impliat dispositionem, etiam ad diuersa. Et quod ponitur etiam inter diuersa idem importentia, seu parum distantia, tradunt *Grat. conf.* 43. num. 17. & *conf.* 111. num. 3. & *conf.* 104. num. 8. vol. 1. Roman. *conf.* 83. num. 2. *Crissian* in *consuetud. Burgundia*, rub. 4. §. 23. in *vers.* *On promissum*, num. 1. pag. 781. & *conf.* 190. n. 101. Mandos. d. q. 10. num. 18. vbi subdit, quod ita dictio quandoque ponitur inter similia, & inter eandem importentia. [Rot. apud Paul. de Rob. *decis.* 129. n. 25. tom. 3. *diuers.*

Alternatiua dictio est etiam, in se habens implicationem, vt tradunt Doctores in *cap. inter caeteras*, de *resepitu*, & in hac verba, *ille*, & *ille* ff. *de verbor. signis*. *Paul. conf.* 91. num. 29. lib. 1. Odrianus. *Vulpell. de papes. & adu. h. signis* sub dict. *Pro*, vers. *Vel*, pag. 127. col. 1. *Portoles* de *conferentiis*, cap. 1. num. 66. Menoch. *conf.* 3. num. 21. & *conf.* 111. num. 3. & *de arbitt.* *conf.* 544. num. 3. *Grat. conf.* 60. num. 48. vol. 2. Honded. *conf.* 11. vol. 1. *Paul.* de *confident.* q. 22. num. 38. *Sned. conf.* 193. num. 8. *Aloy.* *Rice* in *decis.* *Caria Archiepiscopi*. *Napoli.* *decis.* 71. num. 5. p. 1. *Card. Tusch.* *praetice*, *conclus.* tom. 2. *lib. 2. conclus.* 144. num. 2. & *conclus.* 392. num. 1. vbi num. 2. post *Castilion. conf.* 14. num. 51. subdit, quod si ponatur inter incompatibilia, non importat alternatiuam, seu electionem, seu ordinem, sicut in clausula *codicillorum*, quod velent iure testamenti, vel *codicillorum* importat, quod si potest valere iure testamenti, valeat ex ordine, si non potest, tunc iure *codicillorum* valeat, quod etiam post *Guid. Papae conf.* 33. n. 3. *test. Cened. d. sing.* 29. num. 7. [Rot. *decis.* 147. n. 9. p. 5. *revert.*]

Disiunctiva quoque est haec dictio quoad verba, & quoad effectum, cum ff. *quando dies legati cedat*, l. *si illud*, vbi Bald. ff. *de legat.* 2. l. *fin.* dicit enim, alteram partem esse veram, l. *placet*, §. *perale* ff. *de legat.* 2. l. 1. quocumque, C. de *seru. fugitiu.* l. *si* & §. *autem* sub *condem.* & *communi. de leg.* 1. *Clem. 1. vers.* *subditi*, & ibi gloss. *verbi*, & vel ad ipsum, de *sequer. p. p.* *glossum*, cap. *inter caeteras*, vbi *Panotus*, num. 4. & *Dec.* n. 21. *num. segg.* de *resepitu* *Paul.* *conf.* 47. num. 3. *velum* 3. *Castan. conf.* 19. num. 101. *Reb. ff.* in l. 37. *ut sine*, de *verbor. signis*, & in l. *uinea*, in gloss. *verbi*, *preferatur*, num. 2. C. de *sent. qua pro eo*, Menoch. de *presumptionib.* lib. 4. *praesumpt.* 8. num. 66. *Burtholom.* *Preter.* ad *Extr. trans. ambrosio*, de *reb. Eccles.* n. alienat. *super verb.* *Presbiter*, n. 20. & 21. pag. 152. *Cened. d. sing.* 29. num. 1. [Ancl. *Amaz. conf.* 15. n. 6.]

Copulatiue pro **Et** sumitur, quando ponitur in-

ter gentes, & speciem, vt per Bart. in l. *si*, in *qua ducen.* 14. §. *virum*, in 7. *appositi*, num. 2. ff. *de reb. in dote*. Bald. *conf.* 378. num. 9. *volun.* 5. *Seball.* *Medices* de *diffusis*, p. 1. cap. 1. num. 2. Menoch. *conf.* 187. num. 18. & *conf.* 54. num. 15. vbi ait, in copulatiue naturam abito

tandum est, vt post Paul. de Cast. notat Bettazoli. de clausulis instrument. claus. 16. gloss. 2. num. 1. vbi subdit, quod venditoris appellatione de sui propria significatione venit venditio, & non alius contrahus.

- 2 Aliquando tamen pro locare expoitur, secundum Calier. Peira de comp. & vend. cap. 7. num. 7. [Vbi Dida. de Beito ad cap. penult. §. 2. de locato n. 9. cum sup. vbi. 12. dicit quod verbum vendere in ista significatione comprehendit omnem adum per quem domus ium transietur.]

DICTIO CCCCXIX.

Verē.

- 1 Falsitatem omnem excludit, iuxta tradita per Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 1. §. num. 1. §. Et in eodem idem impo. rat. quod Proprii, secundum Farinac. in praxi crimin. p. 4. conf. 76. num. 8. [Et requirit veram & actusalem numerationem pecuniar. Valenz. conf. 173. n. 12. tom. 2.]

DICTIO CCCCXX.

Verō.

- 1 Adversaria precedentium in iure, & in facto est dicit. Verō.
2 Qualitates precedentes repetit, & adversatur re-tenta eadem qualitate dicit. Verō, interdum verō non adversatur, vt num. 3.
4 Verō importat quandoque idem quod Sed,

- 1 Aduersarius est hac dictio precedentium in iure, & in facto, vt in hoc amplius §. de his autem, vbi Bart. ff. de damno infecto, & in l. si verō ff. qui satisfacere coguntur. 00202. Bart. in l. si ita scriptum, n. 1. & ibi Paul. n. 2. Alex. & lat. n. 4. de liber. & posthum. Capol. conf. 68. num. 5. in crimina. Bec. in rubr. C. qui admissi, num. 68. & conf. 302. num. 16. Gosh. in cap. 38. num. 1. Rebuff. in concord. tit. de collat. §. prafati- que, in vers. verō. Menoch. conf. 101. num. 34. & conf. 717. num. 15. Suid. conf. 315. num. Cened. post libr. prallit. & tamis. quast. sing. 99. num. 1. Octavian. Vulpell. de prap. & aduerb. signifi. sub hac dictio situm in princ. pag. 127. vbi intelligit, quando id, cui ad- dicitur, diuersum habet rationem, & n. 1. subdit, quod officio diuersitatem in iure, & in facto, quando ad- uersitatem posita est sine copula, plerumque tamen puercedentibus non repugnat, vt in auth. de heredib. & Falcid. in princ. illar. 1. Burg. de Pote p. 1. §. 3. Tau- ri. conclus. 4. num. 79.

- 2 Repetit etiam qualitates precedentes, & aduer- satur, re-tenta eadem qualitate, vt in l. Si ea §. Cato, ff. de fundo instrult. cap. pastoralis, §. si verō de causa possit cap. 2. vers. vbi verō de rebus in integrum, lib. 6. cap. 10. vers. si verō, de exceptionib. lib. 6. Clem. 1. de foro competens. octant Alex. conf. 99. num. 9. vol. 6. & conf. 149. n. 1. & vol. 6. Ruit. conf. 111. num. 6. lib. 3. Nat. conf. 170. num. 9. Socin. iur. conf. 83. num. 1. lib. 1. Menoch. d. conf. 76. n. 6. & conf. 30. n. 18. vbi loquitur de dictioe Verum Rebuff. d. vers. verō. Peircz. de fideicommiss. art. 16. n. 1. Suid. conf. 315. n. 1. & 2. Galiganet. de condit. & demonst. p. 2. cap. 1. §. 18. n. 1. Cened. d. sing. 99. num. 2. Caid. Tufch. prall. conelut. tom. 2. lib. 2. conelut. 40. n. 7. vbi num. 3. cum Alexand.

d. conf. 99. n. 9. lib. 7. subdit habere locum etiam in qualibet alia dictione aduersarius, & n. 9. post Ruit. conf. 176. n. 8. lib. 2. declarat procedere, quando ora- tio sequens, in qua est dictio aduersarius, non est perfectio; sed, si esset perfecta, Et quod hac dictio sit suppositiva, omnium qualitatum expressarum in ptecedenti dispositione, tradant Bald. in l. ames po- puli, n. 21. ff. de iustitia, & iure. Ruit. conf. 111. n. 6. lib. 3. Martie. varior. resolu. lib. 2. resolu. 94. n. 68.

Interdum tamen non aduertitur, nec repetit qua- litates ptecedentes, vt in l. ea conf. 101. vers. de verō, & ibi gloss. Bart. & Caltr. ff. de condit. & demonst. vbi in- telligunt, dictionem Verō pro Enim, & sic poior affirmatiōe. Aliquando ponitur inceptus, vt in §. si verō, ad quem. Iohis. de rerum diuis. cap. quosdam, de praf. 101. c. super eo, de elect. cap. transmissa, vers. quia verō, de eo, qui coguntur coniunguntur uxoris sua. Cened. d. sing. 99. n. 4.

Importat quandoque idem quod dictio Sed, secundum Menoch. conf. 76. n. 7. & Octavian. Vulpell. citate loco, num. 1.

DICTIO CCCCXXI.

Versus.

Respectu loci non includit locum, vt tradit Se- raphin decif. 167. n. 1. Nam ex germana signifi- catione, loci quamdam circumstantiam indicat, quæ loco ipso relato differt, vt liquidò colligi potest ex Cicerone lib. 4. ad Attic. dum ait: Ex Alia re- diens, cum ab Ægina Megotam versus nauigarem, capsi regiones circum prospicere & in epist. lib. 16. ad Attic. inquit: Verti me à Minturnis Arpinum ver- sus. Et Plautus ait: Ego portus versus pergam, & petquiram, quem li non iouentico, domum versus reuertar. Refert Glor. res. 10. n. 100. & in terminis, quod hac dictio Verum denotet situationem, & non propinquitatem, ex Plauto supra allegato tenet Rota in Theatino iurisdictio. 17. Iunij 1613. coram Reuerendissimo Domino meo Ciccus, impetitis per Farin. decif. 509. n. 5. p. 1. recent. & in eadem coram eo- dem, 26. Iunij 1613. impetita per eundem decif. 683. num. 5. eadem p. 1. recent.

DICTIO CCCCXXII.

Vicissim.

- 1 Vicissim, eiusdem est significationis quod Inui- cem.
2 Substitutionem reciprocam inducit dictio Vi- cissim.

Eiusdem est significationis, quæ est dictio Inui- cem, de qua supra suo loco, l. si de iur. missi, C. de transact. cap. 1. de mutuo pte. vbi Abb. n. 6. post gloss. dicit, quod illud dicitur vicissim fieri, quod fit eo- dem tempore, ordine tamen successivo, ita tamen quod non concordat cum temporis momento.

Inducit substitutionem reciprocam, vt in l. in- stamento, §. hoc verba, ff. de hered. insti. men. notat Menoch. conf. 95. in princ. quem refert Octavian. Vulpell. de prap. & aduerb. signifi. sub dict. Verō, vers. Vicissim. pag. 127.

Dictio CCCCXXIII

Videlicet.

- 1 Declarativa sunt, & restrictiva precedentium dictio Videlicet.
- 2 Demonstrativa secundum subiectam materiam nominantur sicut dictio Videlicet
- 3 Demonstrativa magis, quam restrictiva in dubio sicut dictio Videlicet.
- 4 Oppositiva interdum sicut dictio Videlicet, quandoque determinativa.

Regulariter hec dictio precedentium est declarativa, simul & restrictiva, ut in l. videlicet. ff. de quibus causis maiores, & in l. videlicet, ff. de pallio, & in l. si quis, ff. si in venditione, aliis l. si in venditione, ff. commun. pro dolo. cap. transmissio de eo, qui cognovit consanguineam uxoris suae, uxore sua defuncta, filiam suam, privignam videlicet propriam, & in cap. sacrosancta, de elect. & in cap. novimus, de verb. signif. notant gloss. & Bart. in l. i. n. 2. ff. ad legem Aquilam, gloss. in Clem. causam, verb. videlicet, de elect. Paris. consil. 6. n. 22. & consil. 9. n. 3. vol. 1. & consil. 83. n. 47. vol. 2. & consil. 64. n. 2. vol. 3. Corn. consil. 105. num. 10. & consil. 121. num. 6. & consil. 155. num. 4. volum. 3. Purpurat. consil. 475. num. 3. Dec. consil. 47. num. 1. & 2. & consil. 423. num. 15. Socin. fen. consil. 47. num. 7. vol. 1. & consil. 32. num. 4. & consil. 41. num. 16. vol. 4. Socin. iun. consil. 121. num. 1. vol. 3. Giat. consil. 6. num. 28. & consil. 7. num. 1. vol. 1. Cephal. consil. 637. n. 4. & consil. 704. n. 5. Crauet. consil. 1275. num. 9. & consil. 310. num. 1. Bursat. consil. 9. num. 18. & consil. 13. num. 33. Rimin. consil. 67. num. 42. Ang. consil. 354. in princip. Sord. consil. 31. num. 61. & desol. 161. num. 8. & de aliment. tit. 1. q. 42. n. 100. Decian. consil. 55. num. 24. vol. 3. Menoch. consil. 11. n. 27. & consil. 706. num. 10. eam seqq. Petre. consil. 118. num. 7. vol. 1. Causalcan. dec. 19. n. 34. de ultim. volunt. in 3. parte, & dec. 13. num. 6. eod. p. 3. Vine de Franch. dec. 117. num. 12. p. 1. Marant. de reg. iudicior. p. 1. iudex tela aggreditur, num. 105. Sim. de Pectis de interpret. ultim. volunt. lib. 2. interpret. 3. dub. 1. fol. 4. n. 10. Annib. Rochos de P. s. i. in gloss. Videlicet, pag. 241. Cosim. in prag. sancti 111. de collat. §. videri an vers. Videlicet, fol. 69. col. 4. & in tit. de amari. §. item, in vers. Videlicet, fol. 157. col. Octavian. Vulpell. de prap. & adverb. signif. sub dict. Vero, vers. Videlicet, pag. 127. Betanzol. de claus. instrum. claus. 38. gloss. 3. m. 1. Cald. Petre. de renovat. emphyt. quest. 11. num. 15. Cened. post lib. prae. & canonice quest. sig. 66. num. 1. & 2. Pet. Henric. resp. opus. 2. num. 50. Farinac. in praxi crimin. q. 4. consil. 65. n. 6. & Steph. Gratian. Marchia dec. 44. num. 7. Dionys. Paul. de vera quatuor Pat. riar. capitulum sedum erit, cap. 1. n. 27. Card. Tusch. prae. conclus. tom. 4. lit. D. conclus. 393. num. 1. cum seqq. Ioan. à Cochier in praxi. Regul. Cancell. n. 18. Glor. resp. l. p. 3. num. 33. Gregor. dec. 126. num. 9. [Rot. dec. 474. num. 4. & 5. p. 1. in post. Farinac. Petre. consil. 119. num. 3. & consil. 118. num. 7. vol. 5. ubi quod sit declarativa, & restrictiva. Roc. dec. 126. num. 13. apud Paul. de Rub. tom. 3. diuers. aliis p. 7. recut. resp. l. 1. q. 1. num. 25. & 26. eod. tom. 3. ubi ait quod tunc non sit taxativa, sed potius declarativa, quando in contrarium adest verisimilis mens disponens.]

Nonnunquam sit demonstrativa secundum subiectam materiam, ut in eam Marthe, §. d. si quidam Angoff. Barbosa de Dictionib.

dum, de celebrat. Missarum. l. si in 1. tempus, n. 1. ff. de re iudicat. Rebuff. in censu. prob. de cellat. §. praesentique, in vers. Videlicet, fol. 300. Dec. consil. 47. num. 4. vers. non obstat, Cined. l. sig. 66. num. 2. Et in dubio sit magis demonstrativa, quam restrictiva, secundum Ayra, consil. 227. num. 4. 8. & consil. 145. num. 9. & consil. 273. sub num. 9. Anton. Monach. L. uet. dec. 13. num. 3.

Interdum sit oppositiva, ut in cap. post electionem, 4. de concess. probat. n. 2. & in cap. scriptum, de elect. & in cap. 2. de privileg. lib. 6. Aliquando ex p. explicativa, ut in c. nubi, etiam finem de test. l. 2. quandoque determinativa, ut in cap. super luteis, de resignat.

Dictio CCCCXXIV.

Videtur.

- 1 Improprietas denotat verbum Videtur.
- 2 Fictitiam inducit verbum Videtur.
- 3 Praesumptionem quandoque significat verbum Videtur.
- 4 Arbitrium boni viri aliquando importat verbum Videtur.
- 5 Pisonem interdum importat verbum Videtur.
- 6 Veritatem nominat importat, & certitudinem denotat verbum Videtur.

Improprietas denotat hec dictio, ut in l. 1. §. de acq. videtur, ff. de vi & vi armata, Richard. ad §. nominatum, n. 6. l. i. §. de exheredat. liber. Petre. in consil. Catholica, gloss. 2. num. 108. Accac. Anton. in comment. ad l. 5. ff. de cond. & demonstrat. n. 105. [Bened. Egid. ad lex hoc iure, ff. de iust. & iur. p. 1. c. 8. n. 78. ante vers. ceterum.]

Fictionem inducit, ut in d. l. 1. §. de iuste, & in l. naturaliter, in princ. ff. de acq. poss. notant Roman. consil. 124. incip. l. si acquiratur, in fine. Tirac. de iure consuetud. p. 2. amplius 1. num. 7. Betanzol. in repet. si quis mater, l. de transact. num. 646. Thomas de Thomalet. in florib. legum reg. 303. Menoch. de praesumpt. lib. 4. praesumpt. 15. num. 9. & praesumpt. 86. num. 1. 2. Bened. Egid. in repet. lex hoc iure ff. de iust. & iure, p. 1. cap. 8. num. 78. Card. Tusch. prae. conclusum. 2. lit. D. concl. 394. n. 1.

Praesumptionem quandoque significat, secundum Menoch. d. lib. 4. praesumpt. 89. num. 12. & consil. 70. n. 10. Accac. Anton. in comment. ad l. cum ius, oz. num. 16. ff. de cond. & demonstrat. [Leo Valent. dec. 194. n. 9. lib. 1.]

Arbitrium boni viri aliquando importat, ut per 4 Roman. consil. 118. incip. Prae. nota, n. 11. vers. ceterum, ubi Apollin. in vers. Boni viri, Valas. consil. 153. num. 25. Pet. Henric. resp. opus. 2. num. 502. in princip. Card. Tusch. d. conclus. 394. num. 4. Greg. dec. 251. num. 8. Rota apud Zach. post tract. de oblig. Camer. dec. 2. num. 10. & dec. 1. num. 3. ubi num. 1. subdit, quod quandoque necessitat importat. Et etiam apud Farinac. dec. 359. num. 6. & dec. 640. num. 1. 3. & dec. 692. num. 3. p. recent. [Et in mandato procuratoris loquitur Bart. in l. ex d. 1. 605. l. i. num. 8. ff. mandati, num. 1. ubi, Sed si dixerit pro te videbitur, & placebit, vel secundum tuum arbitrium, vel prout putaveris, tunc intelligitur secundum arbitrium boni viri, Afflic. dec. 91. n. 4. Et in potestate data executoribus testamenti, Corn. consil. 173. n. 5. lib. 3. Cristoph. Torniola consil. 26. num. 67. lib. 1.]

vbi loquitur in facultate data ad alienandam, Causam. *decif. 16. num. 187. cum seqq. part. 2.* Et de verbis, quicquid valuerit, & placuerit, quod reduncatur ad arbitrium boni viri, tenent Causam. *decif. 36. num. 387 part. 2. Torniola confil. 36. num. 68. Paz de tenota cap. 34. n. 137. Rota decif. 640. n. 12. p. 1. dixer[unt].*

1 Vifionem interdum importat, quæ non habetur pro certa, & aliquando vifionem certam, vt ex Barr. *conf. 112. incip. Queritur, num. 5. lib. 1. tradit Card. Thufc. d. coucl. 394 n. 4.*

2 Veritatem nonnunquam importat, & certitudinem denotat, quando pronuntiatur à iure, vt in l. quid tamen §. arbitri ff. de arbitris, Zabacell. *conf. 60. n. 5. vers. tamen.* Rebuff. in compendio observationum, p. 71. pag. ubi 76. Cuius. Tufch. d. coucl. 394. n. 3. Alias verò non importat veritatem, secundum Surd. *decif. 13. Seraph. decif. 522. n. 2.*

DICTIO CCCCXXV.

Vindicare.

1 Verbum hoc, sicut & Vindicta, intelliguntur de vindicta non propria antichritate sumenda, vt notant glossi. in l. 1. ff. de iudicij. Cald. Percita *quæst. forens. seu recept. ar. seu. conf. 35. n. 13.* Sic etiam verbum Plaster, intelligitur iure mediante. Seraph. de priuol. iuram. priuol. 74. num. 51.

DICTIO CCCCXXVI.

Vix.

- 1 Vix, imminuendi, de penè negandi vim habet.
- 2 Via fieri illud dicitur quod fieri potest, licet cum difficultate.
- 3 Exceptionem & regulam esse in contrarium denotat dictio Via.
- 4 Expectationem diuturnam declarat dictio Vix.

1 Vix, imminuendi, ac penè negandi vim habet. Cic. 1. de Orat. In dicendo via paucos proficere possumus, licet 2. Acad. Nos probabilia quidem multa habemus, quæ sequi facile affirmare vix possumus.

2 Illud dicitur vix fieri, quod fieri potest, licet cum difficultate, vt in c. hoc enim placuit, vbi gloss. 1. 2. q. 3. cap. 2. de cognat. spirit. lib. 6. notat Othman. Vulpell. de præpos. & adverb. sign. sub dict. Vultet, vers. Vix, pag. 129. vbi subdit quod est dictio diminutiva, & quandoque interpretatur pro. Nullo modo.

3 Denotat exceptionem, & regulam esse in contrarium, vt in l. vix certis armis, vbi gloss. ff. de iudicij, & in l. iura, §. fin. ff. de minorib. & in l. hæres, ff. ad legem Falcidiam.

4 Vix tandem diuturnam expectationem declarat. Cic. 1. lib. 5. epist. 9. Vix tandem legi litteras dignas Appio Claudio Id. in Pij. Gabinius ipse vix tandem se collegit.

DICTIO CCCCXXVII.

Vltimus.

1 Non solum hæc dictio est inclusiva, sed repetitionem omnium qualitarum præcedentium, iuxta

testidia per Dec. *conf. 189. n. 7. tom. 1. Pedem. decif. 52. n. 4. & 15. Surd. conf. 274. n. 16.*

Tollit ipso iure ius petendi, vt per Gort. Girond. 2 de privilegior. & exempti. explicat. n. 907.

DICTIO CCCCXXVIII.

Vltra.

- 1 Inclusiva regulariter est dictio Ultra.
- 2 Exclusiva interdum est dictio Ultra, & quando, ostenditur.
- 3 Quatuor precedentes repetit dictio Ultra.
- 4 Implicationem importat dictio Ultra.
- 5 Numerum expressum limitat dictio Ultra.
- 6 Tempus modicum importat dictio Ultra.
- 7 Tertius deponens per distantiam Ultra, nihil probat.
- 8 Tempus tacum cunctivum ut comprehendatur non facit dictio Ultra, sicut capitula in teste deponente.
- 9 Ultra contrarium habet Cetera, & significat Trans.

Regulariter hæc dictio est inclusiva, vt in l. ff. 1. ultra, C. de fideicommissis, tradit Dec. in l. aditione, n. 9. C. de transact. & in l. filium, num. 1. C. de collat. & conf. 500. num. 7. & conf. 330. num. 1. & conf. 423. num. 4. Barbat. *conf. 74. col. 6. vol. 4. Fulgos. confil. 40. col. 1. Turq. de retract. tit. 1. §. 1. gloss. 11. num. 63. Cofim. in pragmat. simil. tit. de fructu appoi. §. quandoque, in verb. Ultra, Gulielm. Benedic. in repet. c. Raynuzius, in verb. Altereche filia, num. 1. cum seqq. Azucud. ad Curiam Pisanam, lib. 5. cap. 6. n. 128. Pute. *decif. 59. n. 1. lib. 3. Rebuff. in comment. ad l. ff. qui sic dicunt, 123. versidem, in dicit. Ultra. ff. de verb. sign. pag. 506. Menoch. de presumptionib. lib. 4. presump. 145. n. 4. Azucud. ad l. 7. num. 121. tit. 18. lib. 4. noua Recopil. [Peregr. conf. 77. n. 14. vol. 5. vbi quod includit, repetit, & addit, & confil. 43. num. 1. eod. vol. 5. [Cened. post lib. prae. & canonice. quæst. sing. 49. num. 1. Surd. decif. 185. num. 9. vbi num. 2. subdit, quod constituitur quæ faciunt mulierem dicit, & disposita. Card. Tofch. præ. coucl. tom. 2. tit. D. coucl. 395. num. 13. vbi num. 14. post Cagnol. in l. 1. num. 5. & seq. C. de re. emd. vendit. tenet, quod lex prohibita ultra dimidium, permittit la sonem vsque ad dimidium. [Rot. decif. 127. num. 1. p. 1. in post. huius Farinac. decif. 62. num. 13. apud Paul. de Rubecis tom. 2. dixer[unt]. alius p. 6. recent.**

Interdum ista dictio est exclusiva, vt in l. cum ultra, C. 2 de non numerata pecunia, & in l. ultra, C. de fideiuss. & notent Rebuff. in concord. tit. de collat. §. præfatioque ordinarij, in verb. Ultra, Dec. *conf. 196. num. 1. vers. & ideo illa dictio, Turq. de retract. tit. 1. §. 1. gloss. 11. num. 61. Othman. Vulpell. citato loco, num. 2. vers. & vim. Gulielm. Benedic. in d. verb. Altereche filia, num. 7. vbi asserit, quod quando ista dictio additur rei à iure prohibetur, vel quando absonus resisteret intellectus, si ea inclusit intelligeretur, in eo casu excludit, & non includit, vt etiam tradit gloss. verb. facit, in Clem. 1. de v[er]ba, quæ dicit, quod si statuto quæstatur, quod nullus accipiat pro vltra ultra duos denarios pro liba in iudicio, statutum non videtur permittit vsutam quoad duos denarios, cum sit contra ius vsutam exercere, absonusque inde resulter intellectus, si ea permitteretur, cum omni iure sit prohibita, de quo etiam Cofim. in d. verb. Ultra Rebuff. in comment. ad l. ff. qui, vers. limitatur quando, ff. de verb. sign. pag. 506.*

Repetit

3 Repetit hæc dictio qualitates præcedentes, vt per Dec. in l. lilla, num. 24. ff. si curum petatur, & conf. 189. aliis 190. num. 7. ver. 4. Calder. conf. 336. aliis 7. de testament. Castr. conf. 88. num. 1. vol. 1. Azeved. d. l. 2. num. 5. tit. 4. lib. 8. nona Recopil. & ad Curiam Pisanam. lib. 5. cap. 6. n. 118. Sudd. d. dec. 135. num. 12. Galpanet. de condit. & demonst. p. 2. cap. 1. q. 18. num. 7. Cened. de sing. 40. num. 3. Card. Thusc. d. lit. D. consilij. 395. num. 1. vbi num. 2. post Ang. conf. 194. n. 6. ver. vltimo, restringitur, tunc non inducitur repetitio qualitatum præcedentium, quando in præcedentibus qualitates sunt directæ à sequentibus; vel quando dispositio esset nulla, si fieret repetitio.

4 Implicationem etiam importat, veluti si maritus vltro dotes aliquid legat uxori, censetur legare dotes, & legatum, quia dictio *Vltra* implicat vt per Angel. conf. 194. num. 5. Bald. consil. 58 incip. t. alium tale est, in princip. lib. 4. Bect. in Lqui ita, ff. de do. pteleg. quos refert Card. Thusc. d. lit. D. consilij. 395. num. 5. vbi num. 7. com Angel. citato loco declarat, hanc dictionem, & similes implicare in materia fauorabili, secus in odiosa. Adde Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 116. n. 19. [Ancell. Amat. conf. 87. num. 19.]

5 Numerum expressum limitat, secundum Calder. Perea de remou. c. mpy. q. 11. num. 16. & extendit id tantum, cui additur ex Azeved. d. l. 1. num. 1. tit. 4. lib. 8. nona Recopil. vbi num. 5. subdit, quod est constitutio prætorum.

6 Modicum tempus importat, vt in l. hæc ab illis, ff. de verbis signif. notant Abb. in cap. lura, num. 10. de dilationib. Farinac. in praxi crimin. p. 4. consil. 53. n. 4. Octavian. Vulpell. citato loco n. 3. Card. Thusc. d. consilij. 390. n. 2. num. 8. vbi num. 10. post Castrenf. conf. 128. num. 1. lib. 1. & conf. 126. n. 3. eod. lib. declarat, quod quando profertur à lege, potest importare aliquid vltra, & sic modicum, quia superest minister legis, qui potest arbitrar.

7 Testis deponens per hanc dictionem, nihil probat, & ideo probans aliquid factum à viginti annis, & vltra, non probat concludent probandum certo tempore supra viginti annos, secundum Ioan. de Imola conf. 105. n. 4. Card. Zabattell. conf. 107. incip. Pater. Viuzom. 1. commun. opus lib. 4. tit. 9. de probat. num. 68. pag. 482. Azeved. d. l. 1. num. 1. r. Octavian. Vulpell. d. loco, n. 4. vbi limitat, si à teste probabilis ratio eius dicti redderetur. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 177. num. 12. Aloys. Ricc. in collect. decif. p. 5. collect. 15. 10. Card. Thusc. d. consil. 396. d. num. 8. vbi num. 12. subdit ex Imol. d. conf. 105. n. 4. quod si plures testes deponunt, unus de decem annis, alius de octo, & vltra, non concludunt de decem, quia dictio *Vltra* nihil importat, additurque, aliquid operari ad inducendam concordiam cum patris affectione. Nam si pater dicit, quod sunt anni vndeicim, testes verò dicunt, quod sunt anni decem, & vltra, non sunt contrarij.

8 Vnde sine copula in teste de pœteote de tempore, non facere, vt comprehendatur totum tempus contrarium, et ad Seraphin. decif. 1102. n. 3.

9 Apud Ciceronem, & alios bonos Latinæ lingue Authores, ceterarum habet *Citra*, & significat *Trans*, Cic. Attic. lib. 12. *Vltra* Syllanam villam est, quom puto tibi notam esse. Idem *Transulian*. 4. Sed adhibet modum quemdam, quem vltra progredi non oportet. Idem lib. 2. de *Domini*. Diuinitio coniecitur nititur, vltra quam progredi non potest. Idem 1. de *Inuentu*. Longum exordium est, quod pluribus verbis, aut sententiis vltra quam satis est, producitur.

Angust. Barboja de Dictionib.

Dictio CCCCXXIX.

Vltro.

- 1 Vltro, aliquando exponitur pro Sponte.
- 2 Vltro interdum significat idem quod sine requisitione, vel mandato.
- 3 Vltro, nonnunquam accipitur pro, sine quaestione.
- 4 Vltro, apud Grammaticos interdum significat Insuper.
- 5 Vltro, citroque, sunt diss. opposita.
- 6 Vltro per translationem interdum usurpatur pro, mutuo, neque inter se.

Hæc dictio aliquando exponitur pro Sponte, vt in *Luxoria*, vbi gloss. ff. de fall. & in *Lilla*, d. 5. fin. ff. de consti. pœna. & in *Lauria*, ff. de probat. & i. l. qui hominem. 5. fin. llo. ff. de solut. & in *Leon amos*, 5. item temporu. ff. de re militari. Cic. lib. 4. epist. 16. Nec mihi quidquam in mentem venit optat, quod non vltro mihi Cæsar deculerit.

Interdum significat idem, quod *Sine requisitione*, & vel mandato, vt in *Liberia*, 5. pœniti. ibi, vltro egis, ff. de negot. gestis.

Nonnunquam accipitur pro, *Sine quaestione*, vt in *L. 1. 5. diuini Antonini*, & 5. si qui vltro, & in *Leonis*, 5. iudex, ff. de quaest. Vltro competit actio, id est, sine pœnitentia, sine excepçione. 3. 5. l. 1. de. ar. lict. can. 4. dat. l. sed an vltro, ff. de negot. gestis. Vltro iurando, id est, sine dilatione, & necessitate, si legaturus ff. de dolo, l. 3. ff. de iuratur. ad l. si pignori, p. fin. ff. famul. heredes. 4.

Vltro apud Grammaticos interdum significat Insuper. Cic. Catilin. 3. Est etiam in nobis animus, Quiritis, vt non modo nullis audire cedamus, sed etiam omnes improbos vltro semper laceffamus. Virgil. Aeneid. lib. 9.

Vltro irrampente, vltroque incluseris vltro, *Vltra*, citroque, sunt dictiones oppositæ, l. si quis ex argentarij. 5. rationem, ff. de edem. notat Titiaq. de retract. sit. 1. 5. r. gloss. r. num. 66. Octavian. Vulpell. de pæp. & aduoc. significat vltro, *Vltra*, ver. vltro, pag. 117. col. 1.

Per translationem apud Grammaticos interdum & usurpatur pro *Simul*, atque *Inter se*, Cic. lib. 1. Offic. Beneficia vltro, citroque data, & accepta. Idem lib. 6. de *Republ* Multisque verbis vltro, citroque habitis, ille nobis consumptas est dies.

Dictio CCCCXXX.

Vnâ.

- 1 Simultaneitatem, congregationem, & unionem diuersorum denotat dictio Vnâ.
- 2 Vnâ, idem importat quod Simul.
- 3 Vnâtem, atque agnitiuam significat dictio Vnâ.
- 4 Vnâ, contingit plin, quàm dictio Et.

Denotat hæc dictio simultaneitatem, congregationem, & unionem diuersorum, ac aduam conuentionem, vt in *L. Lucius*, 5. qualquis. & in *l. si pluribus in princip. ff. de legat. 2. r. in l. fin.* vbi Bald. lib. num. 11. n. 6. opposit. & in *l. col. fin. C. de impub. & n. 12. subit.* & in *5. nec autem*, in *l. de Attilia*, inter. notant Paul. l. conf. 79. num. 2. 1. lib. 4. Alex. conf. 99. n. 4. lib. 7. Gozzadin. conf. 72. sub. num. 9. ver. 1. rem dictio. Retulit.

in l. *restituere*, 36. vers. item *dictum*, *Fnà*, ff. de verb. signif. pag. mibi 102. *Bertozol* de clauis instrument. c. i. an. 39. gloss. 1. n. 1. *Ottavian*. *Vulpell*. de pragof. & adverb. signif. sub dict. *Phra*, vers. vna. pag. 131. *Peregr.* cons. 65 incip. *Vifu*, n. 8. lib. 3. *Flamin*. *Parisi*. de consens. benef. 9. 33. n. 18. *Marx*. *Anton*. var. res. lib. 1. res. 35. n. 4. *Card. Tufch*. *pract. concl.* tom. 2. l. 1. *D.* concl. 376. n. 1. Et fuit dictum in *Mentis Regali* in vis. dictum, §. *Iuly*. 604. *ceram* *Rentendissim* *Dominus* *mae* *Coccio* *Decano*.

1 Et tantum est dicere *Fnà*, quantum *Simol*, *Lqui* *quatur*, §. *xxvi*, ff. de legat. 2. *Limmi* & *foer*, ff. de vi. n. & *hutu*. *Bald.* in *l. unic*, §. in his itaque, C. de caduc. tollend. *Gozadin*. *consil.* 21. n. 37. *Grat. consil.* 9. n. 102. & *conf.* 111. n. 3. lib. 1. & *conf.* 132. n. 36. lib. 2.

2 Significat vnitatem, ac equalitatem; ita quod non habent compositionem, iuxta tradita per *Menoch*. de *prafumpt.* lib. 4. *prafumpt.* 39. num. 22. & *consil.* 178. num. 3. *Cenall*. *commun.* contra *communiter*, §. 818. num. 47. Vnde si quis instituat fratrem heredem, cum hoc quoddam bona sua debeat communicare vna cum fratribus suis, importat simultaneam communicationem, ut ipsi fratres, & fratres sibi communicent, ita *Barr.* *conf.* 4 incip. *Factum* *male*, n. 1. in *fin.* & *seq.* lib. 1. *Card. Tufch*. *d. l. 1. D. concl.* 376. num. 1. vbi num. 4. cum eodem *Barr.* *d. conf.* 4. num. 4. subdit, quod si quis instituat sibi heredem Titium, vna cum filiis suis, omnes sunt heredes.

4 Illud adnectere oportet, quod hanc dictionem coniungit plusquam dictio. Et iuxta tradita per *Barr.* in *l. Gallus*, §. *quidam* *restit.* vbi *l. l.* num. 14. & 20. ff. de liber. & *postum.* *Grat. conf.* 3. n. 7. vol. 1. & *conf.* 79. num. 21. & *seq.* vol. 3.

DICTIO CCCCXXXI.

Vnà cum.

- 1 Vnà cum, idem importat quod dictio *Et*.
- 2 *Augmentum* importat dictio Vnà cum, *restitu* *qualitatis* *restitu*.
- 3 Vnà cum, demonstrat ut aliquid simul expediat.

1 Idem importat hanc dictionem, quod copula *Et*; & ideo si testator reliquit exequutores suum Titium, vna cum Scio, proinde est ac si dixisset: Relinquo Titium, & Scium exequutores, ita quod vno mortuo, alter est exequutor solus vetoque casu. Ita *Barr.* *conf.* 147. incip. *Factum* *male*, lib. 1. quem refert *Card. Tufch*. *pract. concl.* tom. 2. l. 1. *D. concl.* 398. n. 1. vbi n. 4. cum eodem *Barr.* *d. conf.* 147. n. 4. subdit, quod importat etiam repetitionem.

2 Augmentum importat respectu qualitatis tituli, secundum *Menoch*. de *prafumpt.* lib. 4. *prafumpt.* 39. num. 26.

3 Demonstrat, ut aliquid simul expediat, ut notatur in *l. ffo*, C. de *impub. & alus* *subst.* & in §. *fin.* *Instit.* de *testamentis*. *Grat. conf.* 93. num. 1. lib. 1. *Parisi.* *conf.* 21. t. num. 17. lib. 1.

DICTIO CCCCXXXII.

Vnanimiter.

1 Importat *Nemine* *discrepante*, ut in cap. *bona* *memoria*, in vers. *vnanimiter*, de *posulac.* *Prata* & in cap.

vnanimiter, *cod. de* & in cap. cum dilecti, de *elect.* & in cap. *tertio* *loco*, de *probat.* *Barbat.* post alios in cap. cum *Ecclesia* *Sutrina*, de *causa* *posse*, & *prop.* *Paoet.* in cap. *li. et*, in 1. *nostris*, de *leg.* *Albetic.* in *Dictionario*, verb. *vnanimiter*.

DICTIO CCCCXXXIII.

Vnde.

- 1 De vi & effectibus huius dictionis qui multa adducunt, referunt.
- 2 *Caſum* *intrinsecum* significat dictio Vnde, & importat idem quod, ex qua causa.
- 3 Vnde, *quomodo* *proprie* *sui* *adverbium* *loci*, interdum tamen & ad personam, & ad aliam res accommodatur.

M Vnde de vi, & significatione huius dictionis 1 addidit *Rebuff.* in *comment.* ad *Liquibus*, §. 37. vers. *vnde*, ff. de verb. signif. pag. mibi 297.

Significat causam intrinsecam, & importat idem quod *Ex* *qua* *causa*, ut per *Caltrani*. *conf.* 32 incip. *Vifu* *alio*, in *princip.* *lib. 1.* *Grat. consil.* 77. n. 3. lib. 1. *Ottavian*. *Vulpell*. de *pragof.* & *adverb.* *signif.* sub dict. *Phra*, vers. *Vnde*, pag. 131. *Card. Tufch*. *pract. concl.* tom. 2. l. 1. *D. concl.* 396. n. 1.

Quamvis proprie Vnde sit adverbium loci, interdum tamen & ad personas, & ad alias res accommodatur, potiusque eleganter etiam apud *Accironem*, aliosque bonos Latine linguarum *Auctores*, pro *Ex* *quæ* *qua*, vel *ex* *quibus*. *Cic. t. de Orat.* de ea re multo dicit ornatius, quam ille ipse, vnde cognoscit. Idem pro *Eiac.* Ad sunt *Athenienses*, vnde humanitas, ac doctrina, religio, fruges, iura, leges oritur, atque in omnes terras dilabuntur putant. Idem 1. *de Orat.* Equidem vobis fontes, vnde hauriens, atque intincta ipsa putari esse demonstranda.

DICTIO CCCCXXXIV.

Vndique.

1 Idem importat quod *Omni* *ex* *parte*, & de loco 1 proprie dicitur. *Cic. pro lege* *Mandi*. A Sicilia multis vndique cinctus periculis explicauit. Idem pro *Seft.* Omnes vndique *stolculos* *carpam*, atque debilem. *Virgil. lib. 5. Æneid.*

— *Maria* *vndique*, & *vndique* *colum*, Sæpe autem per translationem vsurpatur. *Cic. 2. de natura* *Deor.* Mundus perfectus vndique est. Idem 2. *Philippic.* Aut vndique religionem tolle, aut vsquequaque conserua.

DICTIO CCCCXXXV.

Vnus, & alter.

- 1 Vnus, & alter, pro duobus vsurpari solet.
- 2 Vnus, aut alter, sicut vnus, aut duo dicitur.
- 3 Vnus, aliquando importat idem quod Solus.
- 4 Vnus ex omnibus, vel omnium, vel inter omnes, magnam vim habet arguendi.

P Ro duobus vsurpari solent hæ dictiones. *Cic. 1. 4. Verr.* Dicam vobis, & alter deinceps. Idem pro *Cluena*.

Clau. Vnus, & alter dies interceſſerat, cum, &c. Idem Attic. lib. 14. epist. 18. Adductus sum tuis vnus, & alteris literis.

1 *Vnus, aut alter, ſicut Vnus, aut duo, dicitur. Cic. Attic. lib. 7. Quid enim eſt tantum in vno, aut altero die. Quam res plures duabus numerantur, dicimus, Vnus, alter, tertius, plures. Cic. pro Clau. Vnum, alterum, rectum animum Saffia quæſcebat. Idem pro Flac. Tria Garcorum genera, quorum vni ſunt Athenienſes, Aſoles alteri, Diores tertij nominabantur. Idem 6. Ferr. Dies vnus, alter, plures non reſecti.*

3 *Vnus aliquando importat idem quod Salus. Cic. Attic. lib. 1. Pænitus vnus omnino omniſi fuit. Idem ad Quir. frat. lib. 1. epist. 1. In tuis ſummis ludibus excipitur vnus ieiundiam. Ad vnum, id eſt, nullo excepto. Idem de Amicit. De amicitia velle omnes ad vnum idem ſentiunt. Idem lib. 10. epist. 1. Ego eam ſententiam dixi, cui aſſenſi ſunt ad vnum.*

4 *Vnus ex omnibus, vel omnium, vel inter omnes, magnam vim habet augendi, quia vnus conferunt cum omnibus. Cic. 1. Catilin. Ille autem vnus rimendus ex omnibus. Idem 1 de Orat. Cum te vnum ex omnibus ad dicendum maximè natum, apèruique cognoviſſem. Idem 14 Orat. Inter omnes in omni dicendi genere vnus eminet Demoſthenes. Idem Attic. lib. 8. Vnum omnium loquaciſſimum, & miſnamè aptum ad dicendum.*

DICTION CCCCXXXVI

Volo.

- 1 *Arbitrium liberum, & abſolutum præbuit verbum Volo.*
- 2 *Volo, reſertur ad actum licitum, non verò ad actum regulatum & illicitum.*
- 3 *Velle quis non creditur quod iure facere non poſſeſt.*
- 4 *Velle quia ignorat quis non dicitur.*
- 5 *Volo ex ſui proprietate eſt informis, & determinatur ratione verbi adiuncti.*
- 6 *Fideiſſimum importat verbum Volo, ſi iungatur verbis obliqui, directum verò ſuſtitutionem ſi verbis directis, aut communibus.*
- 7 *Subſtitutio valet in vim directæ, ſi verbum Volo reſperitur adiunctum alicui verbo communi.*
- 8 *Fideiſſimum innuit verbum Volo, in illam cum aliis verbis, ſi ſine liberis, aut hereditibus deſceſſit.*
- 9 *Diſpoſitionem eſt verbum Volo, cum alterius perſonæ voluntas non præſtat.*
- 10 *Diſpoſitionem plenam importat verbum Volo, in volumis voluntatiſque.*
- 11 *Alium perfectum importat verbum Volo, adiunctum ſuſſiſſimo præſenti temporis.*
- 12 *Verba Volo te ducere in vxorem, non operantur matrimonium de præſenti.*
- 13 *Exactionem importat verbum Volo, adiunctum cum imperiis.*
- 14 *Diſpoſitionem non importat verbum Volo, inſerit inſiſſio in actibus inter vniuersos.*
- 15 *Tui nominis aliquando induci verbum Volumus, & declaratur antiquum.*

1 *Verbum hoc tribuit liberum, & abſolutum arbitrium, vtrū. cum quidem, ſi. de legat. 2. & Auguſt. Barbola de Dictionib.*

in fideiſſimum ſi. de fideiſſimum ſi. liberis tribuit notat Menoch. de præſumpt. lib. 4. præſumpt. 183. num. 13. & de arbitrio q. ad 7. num. 2. vbi num. 3. ſuadet, quòd ad iudicem directum non ſignificat liberum arbitrium, & quoniam quòd communium cum verbis Tui arbitrio, non eſt petatur, ut conſtitatur collatum liberum arbitrium, & in 3. quòd adiunctum verbo exactionis non liberum potestatem, ſed viti boni arbitrium ſignificat vixit. Item verbum hoc eſt compoſitum, & non præceptum, nec æquipoſſens præcepto, ut non multos reſoluit Sanchez præcepta Decalogi. in 2. lib. 6. cap. 4. n. 40. in fine.

Reſertur ad actum licitum, non verò ad actum irregulatum, & illicitum, ſecundum Petalemy in 1. num. 73. ſi. de 16. m. 1. & Molin. de primogeniti. lib. 1. num. 17. Menoch. conſil. 1184. num. 1. vbi ait, quòd quique velle non præſumitur nifi honeſta Velle enim quis non creditur, quod iure facere non poſſeſt. L. i. de impet. m. 1. ſi. de vniuers. p.alem. l. i. de hi. q. vnus ſi. de opione legat. gloſſa in 1. pro. in franc. vbi Bald. in fine præſ. ſi. de legat. 2. cap. cum ad nobis, de ſentent. excommuni. Menoch. conſil. 440. num. 6. Surd. conſ. 431. num. 41. Rota deſiſ. 64. num. 3. apud Farinac. p. recent. Sicut etiam velle quæ ignorat quis non dicitur, ex Menoch. conſil. 197. num. 45. & conſil. 402. 82.

Verbum hoc eſt ſui proprietate eſt informis, & determinatur ratione verbi adiuncti, ſecundum doctrinam Bart. in 1. apud Auſpiciam num. 2. verſ. reſpondet verbum, ſi. de opione legat. & in L. i. de vniuers. p.alem. num. 3. de ſumma Triuſt. & clariſſi in l. i. de vbiſque emiliis, num. 5. verſ. præterea, ſi. de vulgar. vbi ait, verbum Volo non eſt directum, vel obliquum, niſi propter verbum adiunctum. Sequitur Alex. in l. quoniam indignum, n. 1. ver. ego autem pater, & de teſt. vbi ait, Bart. optime dicitur verbum Volo appropinquare poſſe eſſe directum. Beno. conſil. 11. num. 1. l. i. de Franchar. cap. cum pater, n. 6. de teſt. lib. 6. vbi ex Bald. concludit, huiusmodi verbum niſi importare, niſi habita ratione adiuncti Vnde ſi iungitur tibi verbis obliquis, importat fideiſſimum; ſi verbis directis, aut communibus, directam ſuſtitutionem. Ita ſuit reſolutum in Beroſum, ſi. de vniuers. p.alem. de Patis, 27. Iunij 1611. coram Faldio, & in F. manna hereditatis, 6. Novembris 1620. coram Domoſſo. Et quòd ſit hoc verbum obliquum, per text. in l. 2. in franc. C. commun. de legat. trahiſt. Facit. in ſtall. de compenſa ſubſtit. q. 244. num. 3.

Si verò repetitur adiunctum alicui verbo communi, ſuſtitutio valet in vim directæ, tanquam concepta per verba communia, quæ occurrente caſu in vim directæ operantur. Ita Card. Mauc. de conſtit. vbi. volum. lib. 1. tit. 1. num. 3. Decian. conſ. 26. num. 25. lib. 2. & conſ. 1. num. 3. lib. 3. Et ſuit dictum in curia Furmana hereditatis, coram Domoſſo.

Inſerit cum aliis verbis, ſi ſine liberis, aut hereditibus deſceſſit, &c. Innuit fideiſſimum, iuxta tradita per Iacob. de Rauenna, & alios Doctores in l. præſtat. C. de impub. & aliis ſubſ. Dec. conſ. 3. n. 3. in fine Parif. conſ. 15. n. 1. & 2. lib. 2. cephal. conſ. 12. n. 1. & 37. lib. 1. vbi alios adducit. Rota deſiſ. 94. n. 6. ad med. apud Farinac. p. recent. Importat enim per ſi ipſum diſpoſitionem, & fideiſſimum illum in caſu mortis, ut per Odd. in ſtall. de prob. l. aliter, quaſi 11. num. 129.

Diſpoſitionem eſt etiam hoc verbum, præſcriptum ab eo prolatum, qui liberam habet exquendi facultatem. Ita Alex. conſil. 190. incip. Pina, num. 32. verſ. quia verbum Volo, num. 6. quæ in reſert Card. Tuſch. p. p. p. præſic.

præf. conc. luf. tom. 1. l. 1. D. conc. luf. 399. num. 1. Molin. de rit. nupt. lib. 1. comparat. 20. num. 34. Menoch. conf. 197. num. 21. & de arbit. cafu 496. num. 6. vbi num. 1. 2. fubdit, quod fiat difpofitio, cum alterius perfonæ voluntas non fpectetur, fed fola exequatur. Et n. 18. ait, quod non difponit cum actus alterius voluntatis fpectatur.

10 In vltimis voluntatibus importat plenam difpofitionem, vt in l. *Pamphilo. §. propofito. ff. de legat. 3.* notat Nicol. Muaz. *de contrah. tract. de empt. 12. de fubftant. em. 110. num. 49.* In contrahibus verò non difponit, fecundum Villalob. *tom. 1. comm. opus. lib. 3. tit. 34. num. 355.*

11 Ad iunctum infinitiui præfentis temporis importat actum perf. æt. veluti ad interrogacionem fiat hoc modo: Vis mihi vendere domum per centum? & refpondiffet: Volo vendere; & emptor replicaffet: Volo emere, contractus efficit perfectus. Ita ex Bart. Bald. & aliis refoluit Peregr. *var. refolut. lib. 3. tit. de paitu. §. 2. num. 3. vbi num. 6.* fubdit verba, *Volu te ducere in uxorem, non operatur matrimonium de præfenti, de quo laudat Franc. Molin. de rit. nupt. lib. 1. comparat. 20. num. 3. cum feqq.*

12 Item additum cum infinitiui in potest exequutionem, vt per Seraph. de *præf. iurament. præf. 2. §. num. 2. 3.* & iunctum infinitiui, vel verbis futuri temporis difponit, vt per text. in *l. Pamphilo. §. propofito. ff. de leg. 3.* refoluit Matt. Anton. Geniuen. in *præf. iur. Eccl. quæf. 275. n. 2.*

14 Ex iunctum infinitiui in actibus inret viuos non importat difpofitionem, ex Card. Seraph. *de iur. 107.9. num. 3.* In confide. inducit formam iuxta tradita per eundem Seraph. *de iur. 1474. n. 2.*

15 Verbum *Voluimus*, aliquando inducit ius nouum, & declarat antiquum, vt poft gloff. in *Clem. 1. de reuoc. permitt. & Abb. in cap. Sedes Apof. de reſcript. ac Borha in Clem. l. i. de reuoc. in 4. col. de reſcript. tradit Flamin. Patif. de confidens. *de iur. §. 5. num. 44. in fine.**

DICTIO CCCCXXXVII.

Vſque.

- 1 *Incluſiue regulariter ſtat diſtictio Vſque, appoſita, gradibus, vel aliis rebus.*
- 2 *Ampla quando referatur ad determinaciones gradus, etiam in dubio.*
- 3 *Ampla etiam in penalibus.*
- 4 *Strenuum excludens feminas propter mafculos, intelligitur vſque ad decimum gradum; ita quod ipſe decimus gradus ſit incluſiue.*
- 5 *Index ſi in ardet ſuper ſedere vſque ad diem ſignatitæ, vel Audientie, includit ipſum diem.*
- 6 *Inuſitatum accipiens per ſe, vſque ad tertiam ſui generationem, ſimiliter includit ipſam tertiam generationem.*
- 7 *Terminus terminatum comprehendit diſtictio Vſque.*
- 8 *Incluſiue in ſententiis ſtat diſtictio Vſque.*
- 9 *Vendens cum pacto redimendi vſque ad diem Natalis proximi, includit ipſum diem Natalis.*
- 10 *Verba quæ poſſunt includere & excludere in contrahibus, ſemper excludunt quando tendunt ad obligandum.*
- 11 *Conſuetum in materia diſtictio Vſque, includit in præiudicium venditoris.*
- 12 *Vſque in vltimis voluntatibus includit, quando ſunt in dubio, & poſſet includere, & non includere.*

- 13 *Incluſiue ſtat diſtictio Vſque, vbi cumque terminus adducitur hæc diſtictio eſt de pertinentius rei, in qua habetur ſermo.*
- 14 *Tempus reſpectu quando eſt appoſita diſtictio Vſque, tunc totum tempus includit.*
- 15 *Incluſio quando eſt contra legem, tunc diſtictio Vſque, non ſtat incluſiue.*
- 16 *Oratio negatiua quando præcedit, tunc diſtictio Vſque non ſtat incluſiue.*
- 17 *Vſque non ſtat incluſiue quando conſtat ex mente contrahentium, vel tunc abſolutè vitandi.*
- 18 *Vſque, non ſtat incluſiue quando non conſtat de mente niſi ex ſignificatione verbi, cum terminus ad quem non poſſet comprehendere, vel includere ſub generali præcedenti.*
- 19 *Vſque non includit vbi cumque applicatur terminus, qui non eſt de eſſentia rei, nec terminus de quo habetur ſermo.*
- 20 *Vſque excludit, quando hæc eſt de natura contrahis in quo eſt appoſita.*
- 21 *Incluſiue, & vſque quando ſit diſtictio Vſque, ex conſuetudine declaratur poſſet.*

Regulariter hæc diſtictio appoſita gradibus, vel aliis rebus, ſtat incluſiue, vt in l. *partonius. §. 3. §. Senprensus. ff. de legat. 3. & in l. Papinianus. §. memoriſſe. ff. de iuriſ. reſcript. & in l. fin. §. fin. ff. de ſenatoriis, & vbi cum Clerico §. memoriſſe. C. de Epif. & Cleric. & in l. poſt. dicit, C. de Adm. cur. notant Alex. in l. 1. n. 4. ff. ad legem Flacciam. gloſ. verb. vſque ad certam, in cap. quatuor. 4. de præbend. lib. 6. Caſtan. in conſuet. Burgundie. rubr. 1. §. 7. verb. Inſiquet, num. 1. & n. 13. §. 4. verb. Inſiquet a la Sauiet, n. 1. Coſtan. pragmat. ſancti 11. de collat. §. quod ſi quis, verb. vſque, pag. 231. Atet. in Leum qui, §. 1. num. 1. ff. de verb. obligat. Luc. de Pen. in l. 3. num. 13. C. de naufragis, lib. 11. Verſul. de Put. de reuoc. ſind. cap. 116. Rebuff. tom. 1. ad l. Galba, in tract. de ſent. preſentia. lib. 3. p. 16. 2. & in comment. ad l. abſentem, 199. v. 9. reg. laquei. §. de verb. ſignif. pag. 613. Menoch. conſil. 317. num. 20. & 21. Oſtavian Valpell. de præſ. & adverb. ſignif. ſub hæc diſt. pag. 132. Azucod. ad l. 1. num. 33. tit. 4. lib. 4. una Recept. Sord. conf. 42. n. 71. Ant. Monach. Floren. de iur. §. 10. num. 19. Gonzal. ad reg. 8. cancell. gloſ. 1. 2. §. 1. num. 2. Bened. Egid. in reper. l. 1. C. de ſacrosanct. Eccl. p. 1. §. 5. n. 17. Duran. Ro. de iur. §. 19. n. 11. Hermosil. l. 24. gloſ. 2. n. 33. tit. 5. p. 1. vbi ait quod ſi apponatur à lege, ponitur incluſiue, niſi legis contrarietas inducat: quando ponitur ab homine, & iungitur cum diſt. In, ſeu Ad, ponitur incluſiue, niſi ex qualitate rei appareat de contraria voluntate, vt ſi venditio fiat de tali vſque ad talem autorem, ſi eſt alienus, non comprehenditur.*

Ampla primò, vt hæc diſtictio ſit incluſiue, quando referatur ad determinaciones gradus, etiam in dubio, vt in §. fin. inſtit. de ſacrosanct. mater. notat Alex. conſil. 10. incip. Circa, num. 20. lib. 3. Bald. conſil. 442. incip. Conceſſa, circa finem, lib. 3. quod dupliciter conſil. 275. lib. 4. Calder. conſil. 187. alius 9. de locato. Card. Tufch. d. l. 1. D. conc. l. 19. n. 6.

Ampla ſecundò, vt procedat in penalibus, ſecundum Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſ. 1. §. 1. n. 7. Nam ſic materia ſit fauorabilis, ſive penalis, quia ſi agatur de gradibus, ſemper includit. Alexand. conſil. 115. incip. Aſtorius, num. 7. in fine, & num. 8. lib. 5. quem reſert Card. Tufch. de conſil. 291. num. 11.

Ideo ſtatutò excludens feminas propter mafculos, intelligitur vſque ad decimò gradum, ita quod ipſe decimus gradus ſit incluſiue, vtp oftendit.

conſil.

conf. 321. & Riminal. conf. 26. n. 12. & 14. vol. 2. reſoluit
Matt. de claſſ. p. 2. clauſ. 77. n. 6. in princip.

5 Amplia tertiò, vt procedat etiam, quando recipit terminum hominis, vt ſi Index nudaſt ſuſcepſerit vique ad diem ſignaturæ; ſeu iudicentia, includit ipſum diem, vt etiam Alex. *conf. 114. n. 5. verſ. quia illa diſta*, lib. 5, quem reſert. Card. Tuſch. *d. concluſ. 219. num. 7.*

6 Amplia quarto, vt procedat, ſi proſecutus eſt homine i nam recipienti inueſtituram pro ſe vſque ad tertiam eius generationem, ſimpliciter includit ipſum tertiam generationem, vt per Bald. *conf. 375. inſep. Conſeſſa, circa finem, lib. 4. Cuius conſil. 187. alias q. de locat. Matt. de claſſ. p. 2. clauſ. 73. n. 2. Vetall. decy. 18. n. 10. & decy. 111. p. 2. Card. Tuſch. *d. concl. 291. n. 8. vbi n. 9. extendit*; multò magis procedere, quando dixerit: Vique ad tertiam generationem completam, vel quid ſimile.*

7 Amplia quinto, quod comprehendit terminum terminatum, vt ſi ſit venditum prædium vſque ad domum, venit etiam domus, ſi ſit de dominio venditoris, vel ex iſte publicæ, ſcio tunc accipietur pro termino terminante; ita poſt Bart. & Bald. tunc dicitur *de claſſis inſtrument. clauſ. 16. glo. 6. n. 9.*

8 Amplia ſextò, in ſecundis, in quibus hanc diſtinctionem includit probant. *Cont. in tral. de ſep. in 3. parte. n. 10. loon. l. hom. de Martin. in tral. de generib. & qual. ſeu. in 1. de ſando fraterno. n. 25. quos reſert Matt. d. p. 1. clauſ. 77. n. 2. in princip.*

9 Amplie ſeptimò, in contradiſtinctionibus, quia vendens cum prædico tendimus vſque ad diem Netales proximo, includit ipſum diem Natalis, quia hæc diſtinctio *ſequit* includit terminum extremum ad quem; ita Ioan. de Imol. *conf. 10. in princip.* quem reſert Card. Tuſch. *d. concl. 291. num. 30. vbi num. 23. declarat eum Bald. d. conf. 410. in princip. verſ. aut in contradiſt.* quod in illis verbis, quæ poſſunt includere, & excludere, ſemper excludunt, quando verba tendunt ad obligandum, quia reo ſuendum eſt, & *num. 24. citat* iſtingit, quando verba tendunt ad excipiendum, vt quia venditor, vel locator exſpicit obſervare, & tunc contra eum fit interpretatio, vt includat, vel excludat. *[Roc. decy. 174. n. 14. p. 5. recent. vbi quod in contradiſt. appoſita ſtat incluſio.]*

10 Amplia octauò, iocetie conſuſum, quia diſtinctio *ſequit* includit in præiudicium venditoris, vel locatoris; quæ vbi aliquid ſpecificat & ſpecificationem alioquin tanquam melius inſormat, ſpecificatio ambigua interpretatur contra ſpecificantem; ita Bald. *conſil. 410. ante med. verſ. vel. d. lib. 1. quem reſert Cardin. Tuſch. d. concluſ. 291. num. 17. & num. 26. declarat*, quod hæc diſtinctio in materie conſumionem includit, & excludit ſecundum verſimilitudinem, quæ ex multis conſideratur, primò, ea comparatione præſentis ad valorem rei. Secundò, ea deoiminatione propria conſumionem. Tertiò, ex qualitate rei, ſecundum ſtatum præſentem, non eutem ſtatum veterem.

11 Amplia nonò, in viciis voluntatibus, quia diſtinctio *ſequit* includit, quando ſumus in dubio & poſſet includere, & non includere, vt per Bald. *conf. 410. in princip. verſ. aut terminus, lib. 1. Card. Tuſch. d. concluſ. 291. num. 16. & in legatis agnoſcit Matt. d. clauſ. 77. n. 7.*

12 Amplis decimò, vt procedat, vbi cumque terminus, ſeu ad iudicet hæc diſtinctio, eſt de pertinentiis rei, in quæ habetur ſermo, quia ſemper includit ea, quæ ſunt de pertinentiis, vt per Bald. *d. conſil. 410. circa med. verſ. item & per talem doctorem, lib. 1. Cardin. Tuſch. d. concl. 291. n. 19.*

Vndecimò amplia, vt procedat etiam quando eſt appoſita reſpectu temporis, tunc cum tam tempus includit, vt probat Nate. *conf. 161. per totum, quem reſert Matt. d. clauſ. 77. n. 6.*

13 Limita tamen primo quando incluſio eſt contra legem vt per text. in l. 3. an priv. c. 5. l. 1. de v. r. & in l. 1. *ſiſio autem, ſi an per alium conſ. appellationis redditus poſſunt, notant Rebuff. d. gloſ. 1. & in comment. ad ſiſ. abſentem, per ſimilitudinem, Menoch. de arbit. lib. 1. q. 80. n. 32.*

14 Limita ſecundò, quando oſtento negotia præcedit, vt in l. 1. *ſiſio autem, ſiſio conſil. 159. ff. de do. Rebuff. d. gloſ. 1.*

15 Limite tertiò quando conſtat ex mente contrahentium, verſatione abſorſi vitæ, vt per Gonſal. *d. gloſ. 1. 5. n. 1. & 12.*

16 Limita quarto, quando non conſtat de mente, niſi ex ſignificatione verbi, cum terminus eſt quem non poſſet comprehendere, vel includi ſub generalitate præcedenti, ita Bald. *d. conf. 410. in princip. verſ. aut non conſil. 1. lib. 1. quem reſert Ceid. Tuſch. d. concl. 291. num. 22.*

17 Limita quinto, vbi cumque hæc diſtinctio applicatur termino qui non eſt de eſſentia rei, nec termini de quo habetur ſermo, quia tunc non includit. Ita Bald. *d. conf. 410. circa med. verſ. item & per talem doctorem, 1. quem citat Card. Tuſch. d. concl. 291. num. 21.*

18 Limita ſextò, quod hæc diſtinctio excludit quando hoc eſſet de natura contrahentium in quo eſt appoſita, vt in l. 1. *an conuentionibus, ſi de verb. ſignif. Bald. conf. 365. in princip. lib. 4. Card. Tuſch. d. concl. 291. n. 11.*

19 Quando hæc diſtinctio ſit incluſiva, & excluſiva, ex coniecturis declarari poſſet, quia adducit Card. Mant. *de tact. & ambig. comment. lib. 4. tit. 9. num. 10 & Ferrer in c. ſit. Carbalus. gloſ. 3. n. 32. cum ſeqq. Eregula eſt quod includit vel excludit, ſi conſtat de mente diſponentis, ea Bald. d. conſil. 410. in princip. lib. 1. & Cardin. Tuſch. d. concl. 291. num. 24. Et dicitur conſtare de mente ex precio, quia ſi vendo prædium vſque ad domum, domum includitur vel excluditur ea quantitate præſentis, ſecundum Alex. *conſil. in cap. Perſpectu, col. penult. num. 4. lib. 5. vbi Apollin. verb. præſentis, declarat*, vt procedat quando domus eſt ſolita eſſe cum fundo, & alia ſecus, quæ non includeretur ſi eſt quod diſtinctionem etiam ex precio, reſert Card. Tuſch. *d. concl. 291. n. 15. & etiam Betanzol. d. gloſ. 6. n. 5.**

20 Si dicatur: *oſque in littora maris*, comprehendunt hæc verba totam terram vſque ad littora maris; diſtinctio enim in diſtinctio nominis locum ſignificant, & in caſu nequim abſolutio, ſed etiam occaſario deſignat conſinia inter littora maris, vt poſt Bald. in l. *Gaius, ſi ille caſus, verſ. oſque in littora maris, Alex. num. 15. & l. 1. num. 21. ff. de liber. & poſt. conſilio Roc. decy. 683. n. 5. p. 1. recent.*

21 Si dicatur: *oſque in littora maris*, comprehendunt hæc verba totam terram vſque ad littora maris; diſtinctio enim in diſtinctio nominis locum ſignificant, & in caſu nequim abſolutio, ſed etiam occaſario deſignat conſinia inter littora maris, vt poſt Bald. in l. *Gaius, ſi ille caſus, verſ. oſque in littora maris, Alex. num. 15. & l. 1. num. 21. ff. de liber. & poſt. conſilio Roc. decy. 683. n. 5. p. 1. recent.*

22 Si dicatur: *oſque in littora maris*, comprehendunt hæc verba totam terram vſque ad littora maris; diſtinctio enim in diſtinctio nominis locum ſignificant, & in caſu nequim abſolutio, ſed etiam occaſario deſignat conſinia inter littora maris, vt poſt Bald. in l. *Gaius, ſi ille caſus, verſ. oſque in littora maris, Alex. num. 15. & l. 1. num. 21. ff. de liber. & poſt. conſilio Roc. decy. 683. n. 5. p. 1. recent.*

DIſTIO CCCCXXXVIII

Vſquequò, Vſquequaque.

- 1 *Suſpenſam naturam habet deſi. Vſquequò.*
- 2 *Conditio importat diſi, Vſquequò, quando apponitur ad inchoationem alicuius beneficii.*
- 3 *Vſquequaque, importat idem quod Omni modo.*

Hæbeturam ſuſpenſum, ac diſpoſitionem, iſte acquiſitionem ſuſcepit. *Surd. conſil. 186. P P P 4 num. 15.*

nam. i. s. ubi n. 16. asserit, quod licet dictio huc principaliter importet tempus, tamen quando opponitur ad inchoationem alicuius beneficii, importat conditionem, per text. in *l. pater. §. si quis. de condit. & demonstr. ff. de legat. ff. de anan. legat.*

Dictio *si quandoque* importat idem, quod *omni modo*, ut per Pat. conf. 6. n. 1. 4. & 15. vol. 1. Flamin. *Petit. de condit. q. 58. a. 28.*

DICTIO CCCCLXXIX.

Vt.

- 1 *Causam finalem propriè ostendit dict. Vt aliquando veri causam impulsam.*
- 2 *Modum, & non conditionem regulariter importat dict. Vt.*
- 3 *Modum facit dict. Vt, etiam si ante illam adiciatur clausula, Ea conditione.*
- 4 *Conditio aen facit dict. Vt, scilicet cum dict. Si, vel cum ablativo absoluti.*
- 5 *Dispositio quando conficitur conditionalis, vel modalis, preficitur.*
- 6 *Modus in dubio praesumitur potius quàm conditio.*
- 7 *Conditio debet adimpleri antequam emolumentum queratur.*
- 8 *Alio non acquiritur in modo, nisi prius praestita exarione de illo implendo.*
- 9 *Necessitatem importat dict. Vt, si ponatur in rubrica statuti.*
- 10 *Veritatem aliquando denotat dict. Vt.*
- 11 *Similitudinem quandoque importat dict. Vt.*
- 12 *Similitudinem commodam etiam in substantia & qualitate denotat dict. Vt.*
- 13 *Vt, nonnunquam pro Quia, interdum pro Et accipitur.*
- 14 *Consecutio autem semel ponitur dict. Vt.*
- 15 *Exemplificative plerumque ponitur dict. Vt.*

PROPTER causam finalem ostendit, ut in *l. si credideris. ff. de dist. p. 8. §. si in emptori ff. de evict. & in l. 4. de testib. & in l. in lege conseria. 203. vers. omnes denique, ff. de verbor. signific. in cap. ut Clericum, de v. 1. 2. beneficium Clericorum, & in cap. ut debitas hore, de appell. & in Clem. 1. de re iud. & in Clem. ut hi qui, ubi Card. notat. 1. de anat. & qualiter. Bald. conf. 106. incip. Cum periretur quodam pena in fiam. 3. lib. 1. Bertachin. in repp. verb. *Per* Mandol. in reg. 13. q. 1. num. 3. & in gloss. facit in proemio. 2a. verb. *Per*. fol. 13. vel. 1. ubi etiam, quod aliquando denotat causam impulsivam, & §. volentes, in vers. ad hoc, in f. fol. 175. vel. 1. Gom. in reg. de annu. q. 1. num. 1. Plotius de in l. iuram. §. 43. num. 8. Such. conf. 143. num. 1. & conf. 193. num. 1. Flamin. de resignat. tom. 1. lib. 3. q. 1. num. 11. Cened. q. 10. lib. praet. & canonie. quod. singul. 10. num. 1. Cadin. Tuleb. praet. conelut. tom. 2. lib. 7. conelaf. 403. num. 1. ubi num. 2. post Bald. d. conf. 106. in fine nam. 3. declarat, ut procedat, quando apponitur in vim causae apud producte iurum causatione, alibi esset causa impulsiva. [Anell. Amaz. conf. 23. tom. 7. ubi conf. 17. num. 3. lubat quod ubi per modum rationis exprimitur causam finalem, denotat.]*

Regoliter tamen importat modum, & non conditionem, ut in *l. demonstrati falsa. §. vlt. ff. de condit. & demonstr. & in l. Manass. de marum. ff. de testib. & l. 1. & 2. c. de donat. q. 1. sub modo, notat Bala. in l. q. 1. ubi. §. si in. c. 1. vers. quod si testator,*

*ff. de condit. & demonstr. Bald. in l. quoniam, per text. ibi. c. de ver. perm. & conf. 30. incip. Propriar. n. 7. vers. restat modo, lib. 5. Felio. in cap. cum Ioan. a. 2. de fidei iuram. Franc. in cap. ut debitas. a. 1. de appell. Alex. conf. 119. num. 1. vol. 1. & conf. 102. num. 1. c. 1. cod. vol. 1. Pat. conf. 19. num. 15. vol. 1. Neuzian. conf. 45. num. 19. & 10. Nazz. conf. 17. num. 26. num. segg. Grat. conf. 102. num. 10. & conf. 108. num. 12. vol. 1. Beaumont. in tit. de public. concubin. in verb. *Per* primam. fol. 180. Mandol. in gloss. facit. in proemio in verb. *Per*. fol. 18. col. 2. Molin. de promgen. lib. 1. c. 14. num. 40. & cap. 13. num. 28. Menoch. de praesumptio. lib. 4. praesumpt. 146. num. 5. Pichon d. in §. sub. conditione. 4. num. 11. Inssu. de verbor. oblig. Card. Tuleb. d. conel. 402. num. 3. Ioseph. Sella Aragon. decis. 131. num. 21. Sanch. de matrim. lib. 3. de par. 35. num. 1. Monet. de communi. ultim. valent. cap. 4. n. 19. Cened. d. sing. 20. n. 1. [Rota decis. 426. num. 3. d. si non p. 2. in posthuma. Fario Franc. de Bury de success. testati, & ab testib. lib. 17. tit. 2. n. 1. in prima.]*

Et in tantum facit modum, ut procedat, etiam si ante dictionem *Vt*, adiciamus clausula *Ea conditione*, quia adhuc facit modum, & non conditionem, ut probant Felin. in cap. cum Ioannes. nam. 2. Neuzian. conf. 45. num. 19. & 20. Molin. d. lib. 2. cap. 14. num. 40. & c. 15. num. 28. Cened. d. sing. 20. num. 3. D. Barbosa in rubr. ff. soluto matrim. p. 1. n. 29. [Procedit enim eadem resolutio licet testator adiecerit conditionem modo, ut si dixerit, *Lego Titio centum, sub conditione ut Atean det decem*. Alex. conf. 102. lib. 1. 10. Dilect. de arte resandi in d. conel. 38. Peregr. de fidei commiss. ver. 11. n. 113. Card. Mantic. de consil. ultim. volent. lib. 10. tit. 15. n. 16. Ranch. p. 1. decis. abbas conelaf. 354. Anton. Gom. var. 1. c. 1. n. 29. Croll. §. legatum 4. 49. n. 5. Inrigi. de subst. testat. q. 88. num. 34. Galgnet. de condit. p. 2. c. 3. q. 6.]

Tunc vero cum dictione *Si*, vel cum ablativis absolutis, facit conditionem, secundum Surd. conf. 43. n. 35. & D. Barbosa d. p. 1. n. 30. Et distinguit Galgnet. de condit. & demonstr. p. 2. c. 3. q. 1. n. 1. hanc dictionem modum facere, quando adiecit dispositioni explicandae per huiusmodi 2 conditionem verò, quando adiecit dispositioni explicandae per gratiam.

Oppositum hoc loco queri potest, quando dispositio censatur conditionalis, vel modalis. In materia attenditur tantum effectus rei, quia si agatur, quod prius debet impleri illud, quod per dispositionem exprimitur, antequam emolumentum con equatur, tunc dispositio est conditionalis, quia prius adimpleri debet, secus autem est, quando aliquid implendum est post emolumentum questum, tunc enim dispositio est modalis, quia prius consequitur effectum, ut colligitur ex resolutis per Molin. d. lib. 2. c. 12. n. 5. Menoch. conf. 31. n. 3. Surd. d. aim. tit. 9. q. 16. n. 40. & decis. 116. n. 1. Cened. d. sing. 20. n. 4. D. Barbosa d. p. 1. n. 29. Melch. Phlebos Lusitan. decis. 12. n. 14. & seg. tom. 1.

In dubio praesumitur potius modus, quàm conditionem, ut tradit Menoch. de praesumpt. lib. 4. praesumpt. 125. a. 15. Serph. Grat. de iur. person. c. 44. n. 17. & c. 139. aam. 14. Rot. decis. 362. num. 1. apud Farin. in prima conel. anal. ff. Et conditio debet adimpleri antequam emolumentum queratur. Surd. d. q. 16. n. 51. Et qui dicit conditionem adimpleri, debet probare, Menoch. d. lib. 4. praesumpt. 181. Flamin. de resignat. lib. 1. q. 3. n. 40. & lib. 10. q. 3. n. 7. Qui non implet modum, prius relictio fit commo. 2. secundum Menoch. conf. 78. n. 16. & 17. Surd. d. tit. 9. q. 16. n. 56. & quod. 23. num. 7. Et in modo non acquiritur

actio, nisi prius prestita oratione de illo implendo, iuxta tradita per Steph. Gratian. *discept. foren. c. 400. n. 1 §. cum seqq.*

9 Quamvis regulariter dictio hæc denotet modum, tamen si ponatur in dubio statui; importat necessitatem, ut per Bermond. *de public. concilio. in verb. & primus. fol. 180. Cend. d. sing. 29. n. 6.*

10 Aliquando denotat veritatem, ut per Corn. *conf. 305. n. 1. vol. 4. Gom. ad reg. de ann. 4. n. 2.*

11 Intendit importare similitudinem, & similitudinem ponitur, ad significandum aliquid ad similitudinem alterius, ut in *l. 1. in princ. ff. ad leg. Falcidiam, & in l. ut heredes. ff. de leg. 2. in cap. laudabilem, de frigidis & maleficiis. notant Bald. *conf. 106. num. 3. vers. ad interdict. lib. 1.* Mandol. *in d. proam. in vers. Vi. fol. 18. col. 2.* Cend. *d. sing. 10. n. 7.* Card. Tusch. *d. concl. 402. n. 4.* Odo. Vulpell. *de propof. & adverb. signif. sub dict. Vique. vers. Vi. pag. 134. col. 2. vbi sub-**

12 dit, quod per eam denotatur omnimoda similitudo, etiam in substantia, & qualitate.

13 Nounquam accipitur pro omnia, & aliquando pro Et, secundum Mandol. *in d. proam. in vers. fol. 39. col. 1.* quem refert Cend. *d. sing. 20. n. 8.*

14 Quandoque ponitur consequentius, ut in *l. si ser. n. 5. §. si seruus, & in l. si ex plagis, §. in elino, & in l. si bonis. ff. ad l. Aquilian. Suid. *conf. 115. n. 89. vol. 3.**

15 Plerumque facit exemplificationem, ut probat Farin. *in praxi crim. p. 4. conf. 95. n. 6.*

Dictio CCCCXL.

Vt infra, Vt præmittitur.

1 Restrictiva est dict. Vt infra.

2 Dict. Vt præmittitur, restringit solum ad expressa.

3 Restrictiva restricta præcedentium est dictio. Vt præmittitur.

1 **E**st restrictiva hæc dictio secundum Menoch. *conf. 86. n. 71. vbi n. 9.* subdit, quod ad sequentia omnia refertur. In dubio fit demonstrativè, non limitatiuè, ut tenent Card. Seraph. *decis. 199. num. 5.* Rot. *decis. 448. n. 6. p. 1. diu. Mart. d. clausul. p. 1. cl. 201. num. 1. in ult. impress.* [Et quod reperit omnes qualitates inferius expressas, ac si essent specialiter ibi expressæ. Rot. apud Paul. de Rubis *decis. 258. n. 22. tom. 3. diuers. aliis p. 7. recent.*]

2 Dictio, Vt præmittitur, restringit solum ad expressa, ut post Gemina. *conf. 44. n. 3. in fin. vers. 1.* hoc etiam tradit Card. Tusch. *pract. concl. tom. 2. li. D. concl. 403. num. 1.* Et sic est restrictiva respectu præcedentium. Clem. *in agro §. Abbate, de statu Monach. gloss. in cap. sapientes, §. ad hæc, vbi Domin. de elect. lib. 6. Mart. d. p. 1. clausul. 202.*

Dictio CCCCCLI.

Vt suprà.

1 Repetitiva & relativa præcedentium qualitatum est dict. Vt suprà.

2 Vt suprà, iuxta gerundio magis coarctat sequentem dispositionem ad naturam præcedentis.

3 Repetitiva alteram quæ non sunt expressa, nec etiam quæ dicuntur infra, non est dictio. Vt suprà.

4 Restrictiva dispositionis ad limites præcedentis dispositionis est dict. Vt suprà.

Repetitiva est hæc dictio, & relativa præcedentium qualitatum, & eorum, quæ superius dicta sunt, ut in *l. item quatuor, §. item inquit. ff. de iur. iur. c. 1. in l. talis scriptum a §. §. ff. de legat. 1. & in l. si quis glo. C. qui potiores in primis habeantur. notant Bast. in l. si quis servum. §. §. ff. de leg. 2. Alex. *conf. 19. circa finem. vol. 3.* Cuenan. *loc. cit. 22. in p. Testator. circa finem. vers. nec mouet. Pacilio. conf. 19. n. 682. conf. 42. n. 65. & conf. 48. n. 14. & conf. 66. n. 6. & conf. 75. n. 1. & conf. 80. n. 4. lib. 2. & conf. 1. n. 129. & conf. 18. n. 8. & conf. 71. n. 7. & conf. 72. n. 13. & conf. 108. n. 35. h. p. Ruin. *conf. 18. n. 1. vol. 2.* Alban. *conf. 57. n. 6. Ceph. conf. 159. n. 59. & conf. 311. n. 37. lib. 3.* Mandel. *conf. 473. n. 5. & 15. Curtian. conf. 115. n. 21. Anch. g. 7. n. 4. p. 2.* Rimin. *conf. 351. n. 5. 2. Bald. conf. 29. n. 32. Rauden. conf. 100. 70. 90. 106. 193. & 194. lib. 2.* Peregr. *conf. 45. col. ult. vol. 1.* Gabe. *conf. 171. n. 8. lib. 1.* Homed. *conf. 79. n. 20. vol. 1. & conf. 46. n. 15. vol. 2.* Decian. *conf. 72. n. 46. lib. 2.* Menoch. *conf. 73. n. 24. & conf. 124. n. 59. & conf. 144. n. 1. & conf. 166. n. 11. & conf. 220. n. 74. & conf. 174. n. 18. & conf. 513. n. 18. & conf. 520. n. 23. & conf. 704. num. 21. & conf. 761. n. 1. Sued. *conf. 200. n. 6. & conf. 275. n. 22. & conf. 513. n. 43. & conf. 36. n. 9. & conf. 312. n. 8. & conf. 359. n. 43. & conf. 454. n. 10. & conf. 465. n. 14. & conf. 291. n. 12. & conf. 319. n. 8.* Olaf. *Pedem. dec. 164. n. 13.* Vinc. de Franc. *Neapol. dec. 87. num. 4. p. 1.* Vulpell. *de propof. & adverb. signif. sub dict. Vique. vers. Vi. supra, pag. 135.* Betta. *202. de clausula. in fr. clausul. 21. gl. 21. clausul. 17. & clausul. 26. gl. 1. & cl. 127. gl. 1. n. 6.* Brunor. *3. Sole in locis communis. verb. dist. 36. Cenz. communis. extra communis. quæst. 42. n. 11.* Mart. *de clausul. p. 1. cl. 201. num. 1. & p. 3. clausul. 94. in ult. impress.* Ioan. Bapt. Col. *inter clausulas Morta, p. 1. cl. 308. num. 1.* Franc. Leo. *in Thes. fori Eccl. p. 2. c. 1. n. 19.* Galgnet. *de condit. & demo. str. p. 2. c. 1. §. 18. n. 14.* Card. *l. i. ff. pract. concl. tom. 2. li. D. concl. 363. num. 1. & concl. 404. num. 1. cum seqq.* Stephan. Geartian. *discept. foren. tom. 3. c. 575. num. 36.* Melch. Phorbus *Lusitan. dec. 71. n. 8. tom. 1.* Anton. Monach. *Lacen. dec. 55. n. 13. & 14. & Bonavent. de vi. 40. punct. 3. n. 13.* [Duran. *Rote. dec. 300. num. 21.* Peregr. *conf. 41. n. 76. & conf. 51. n. 5. vol. 5.* vbi quod est repetitiva, & relativa ad proxima. ad Rot. *dec. 40. num. 1. 10. & 11. p. 1. recent.* & *decis. 158. n. 10. ead. p. 5.* vbi quod est relativa ad præcedentia cum omnibus qualitatibus suis, & n. 11. quod refert, non solum ad substantiam, sed ad qualitatem. Vbi subdit, quod hæc dictio iuxta gerundio magis coarctat sequentem dispositionem ad naturam præcedentis. Rota *dec. 125. n. 5.* apud Farinac. *par. 1. recent. & dec. 461. n. 9.* apud eundem *par. 2. recent.* [Eandem Rot. *dec. 105. n. 10. p. 2. in post. Farin. & dec. 168. n. 8. p. 1. etiam in post. Farin. alius p. 3. recent.* Ancell. Amat. *conf. 7. n. 23.* vbi n. 24. limitat in casibus & personis superius expressis.]***

Declarat, quod licet reperat hæc dictio omnia præcedentia cum suis qualitatibus, non tamen repetit ea, quæ non sunt expressa, nec ea, quæ dicuntur infra, ut per Mart. *de clausul. p. 3. clausul. 98. num. 3.* Decian. *conf. 83. num. 22. & seqq. lib. 4.* Card. Tusch. *d. concl. 404. n. 1.* vbi n. 4. post Cuman. *d. conf. 22. in fine,* tradit, quod si præcedentibus multis conditiones sint appositæ, & in sequentibus repetitur una conditio, videlicet, et cum tali conditione, ut suprà; non importat repetitionem in aliis; sed solum in expressis. Restringit enim dispositionem ad limites præcedentis dispositionis, ut censent Rota *decis. 49. n. 2.* apud Farinac. *p. 1. recent.*

DICTIO CCCCXLII.

Vtreque.

- 1 Copulatiua est, seu coniuunctiua duorum dict. Vtreqque, & vtriusque collecti conuersum requirit.
- 2 Distributiua, vel alternatiua quandoque ponitur dict. Vtreqque.
- 3 Distributiua quando stat dict. Vtreqque, tunc attribuit alicuiuslibet in solidum.

Copulatiua est hæc dictio, seu coniuunctiua duorum, vtriusque collecti conuersum requirit, vt in l. penult. C. de impub. & alius, notant Signorol. conf. 1205. n. 5. Redus in comment. ad l. velle dictimus, 25. §. Quintus Mutius, vers. vtrumque ff. de verb. signif. pag. mibi 154. Cald. Petreia de nomin. emphyt. §. 3. n. 12. & n. 17. Card. Tusch. prall. concl. 200. 2 lit. D. concl. 401. num. 1. vbi num. 1. ceteriogiit, quia quandoque distributiua, vel alternatiua ponitur, secundum subij. tam materiam, veluti si ponatur in executoribus, & dando auctoritatem dicat: quibus, & vtrique eorum dedit facultatem, &c. vt alia sine sobiecta, qualia prædicata. Item apud Ciceronem de duobus coniunctis dicitur hæc dictio, vt ad @unt. Fr. lib. 1. epist. 8. Dominus vtriusque nostrum edificatorem strenue. Et 1. Officior. Magna est vis fortunæ in vtramque partem, vel ad secundas res, vel ad aduersas.

3 Cùm verò est distributiua, tunc attribuit alicuiuslibet in solidum, iuxta tradita per Vis. tom. 2. comment. epin. lib. 9. tit. 34. num. 65. Orlanian, Vulpell.

de prapof. & aduerb. signif. sub hac dict. pag. 135. Coniungit, & non diuidit, secundum Malchard. de prob. concl. 1368. n. 7.

DICTIO CCCCXLIII. & vlt.

Vtique.

Vtique nennunquam importat.

- 1 Certè.
- 2 Itademum.
- 3 Ita.
- 4 Tantum.
- 5 Affirmat, & ampliat dict. Vtique.
- 6 Vtique apud Cicer. accipitur pro Omnino, vel Certè.

Triplici modo accipitur Primò, pro Certè, vt in l. anserum, & in l. inter supram. §. vtrum ff. de verbor. signif. gl. in l. vtriusque ff. de rei vendic. Secundò, 2 pro Ita demum, vt in l. diuortie, §. si ff. de neg. gest. ff. Et etiã expoitur pro Ita, vt in l. qui libertatis, in fine ff. de iust. Tertiò pro Tantum, vt in l. non vtrique, 3 vbi gl. ff. ad municip. notant. Curt. iun. in l. quod se, §. n. 35. ff. si certum petatur. Orlan. Vulpell. de prapof. & adu. signif. sub dict. Vtrique, vers. Vtique, pag. 136. col. 2.

Affirmat hæc dictio, & ampliat, vt per Ioan. Garc. 5 de nobilit. gl. 6 §. 1. n. 13.

Apud Cic. accipitur pro Omnino, vel Certè. Attic. lib. 6. Vtique ad me rabellarios mictas. Idem Attic. lib. 13. Illud verò vtrique 'cine cupio Idem Attic. lib. 13. epist. 12. Eodem die vtrique postredie. Idem lib. 13. epist. 4. Velim antè possis, sin minùs vtrique simul.

F I N I S.

INDEX

I N D E X

R E R V M , E T V E R B O R V M ,

quæ in hoc variarum Tractationum
opere continentur.

*Prior numerus paginam notat , posterior est marginalis : ubi verò
par numerus eadem pag occurrit , in uno & altero
videre poteris.*

A

Vel Ab præpositio quæ modis accipitur,
criticatur. pag. 641. n. 1. & seq.

Abbas venit Monachorum appellatur.

159. 1

Abbas continetur appellatione Monacho-

rum. 154. 2

Abbas appellatio venit abbas. 154. 2

Abbas commendatus maritus perpetuo continetur ap-

pellatione Praetatorum. 154. 3

Abbas nomen regere solet omnis Ordinatus Religio-

rum collegio Praefectus. 154. 3

Abbas quatuordecimque exceptis & institutionem quasi Ep-

iscopalem habentes non possunt cognoscere de causis ma-

rimonialibus. 199. 18

Abbas impetrat Episcopatus. 154. 3

Abbas seu monasterii appellatione non venit Pileatus

in odiosa , & materia litida , sed in favorabilibus. ibid.

15. 2

Abbas non venit dignitatis appellatione in odiosa. 199.

15

Abbas in administratione equiparatur Abbati. 154. 1

Abbas appellatio venit omni summa sanctimonialium

domecio praefecta. 154. 1

Abbas & accusator in regis præpositio. 662. 1

Abbas potest qui potest condemnare. 154. 3

Abbas, & condemnare consensu sunt, & qui vult po-

testari & alius. 662. 1

Abbas non potest qui condemnare non valet. ibid. 4

Abbas potestatem qui præcipit, dicitur etiam perfer-

re potestatem condemnandi. ibid. 5

Abbas debet potestatem iudicis in dubio, quam condemnare

nisi agatur de penitus animæ ex abolitione. 2. 9

Abbas non facit alium simpliciter concessa vult de vno-

quo foro, an vero de solo actioni sit intelligenda, ostendi-

mus. 150. 17

Abolendi in foro Confessione ubi concessio facit in ali-

quo privilegio vel Bulla concessio sit permissa Con-

fessione sacramentali, an vero extra Penitentiam sacra-

mentum possit exparte ostenditur. ibid. 9

Abbas pro foro Confessione minime prodest in foro exte-

riori. 150. 17

Abolitionem non operatur claus. Téque absolventes, &c.

posita per Legatum, seu Nuncium, nisi ab excommunica-

tionibus à quibus ipse poterat absolvere. 416. 12

Abolitione ad excommunicationem valet argumentum.

151. 2

Abbas expellit dicitur qui non est condonatus. 151. 2

Abolitione vigore claus. Téque absolventes, &c. non possunt

celebrare, nec divinis hæc, & alia similia facere.

156. 6

Abolitione vigore claus. Téque absolventes, &c. non possunt

obtinere alius beneficium ab Ordinationi de novo absol-

ventes ad illam effectum. ibid. 7

Abolitus est impetrans etiam ab excommunicationibus,

& censuris Papæ, etiam contenti in Bulla Cæne Domi-

ni per claus. Téque absolventes, &c. posita in literis Papæ.

ibid. 10

Abolitionis indicium in ambigua rebus esse non debet.

15. 3

Abque dictis est negativa, exclusiva, & separativa, & aliquan-

do denotat inclusionem. 14. 1. & seq.

Abque quando frequenter, clausula in fine posita non

refertur ad præcedentia. 417. 9

Abque in omnibus dispositionibus semper est vitandum.

15. 1

Abque vitetur largissima interpretatio est facienda.

ibid. 2

Abque ne frequenter, disposito quantumvis generalis, est

restrictenda. ibid. 3

Abque ut videtur verba imponantur, & intelligantur

eo modo quo possunt. ibid. 4

Abque ut videtur verba sunt imponantur. ibid. 6

Abque vultur seu remouendo valet argumentum. 151. 1

Abque ex causa non nocet. 15. 1

Abundantem provisionem inducit claus. Pro maiori, seu po-

teriori causa. 462. 1

Ac est coniunctio copulativa, & ponitur per &, & sic venit

supplementum & aliquando accipitur disjunctivè, sive

includitur & comparatur. 44. 1. & seq.

Accusationem imponit dict. Pro. 755. 13

Accusationem non verò principalitatem decessit dict. Coca-

bus contraria. 661. 13

Accusatio clausula dispositionem principalem non alterat, au-

getur immutat. 150. 17

Accusatio clausula regulam secundum principalem disposi-

tionem, cum additione. ibid. 5

Accusatio clausula non operatur decessu erroris. ibid. 4

Accusatio gratia si sit merè accessoria. ibid. 5

Accessoria clausula, quæ posita de per se statim favorabi-

libus disponit. 151. 6

Accessoria ad gratiam quando est claus. Ex certa scientia ni-

hil operatur. 418. 17

Accessione coniunctio & c. Cum quando potuit iure res qua-

rum una erat accessoria ad aliam. 667. 9

Accessio non coniunctio, sed principaliter, quando dict. Cum,

ponitur inter personas. ibid. 10

Accessio

Index Rerum,

Accusator impioque nomen sui principalis. 1.1. ubi 10. & 11. limitari quando limitat diversis ratio, & in separatis, ac in actibus decessantibus translatorem dominum.

Accessio in eo quod sublati principalis. 4.12

Accessio in eo quod venit in actum consequentem principalis, principalis concessio, accessio enim esse concessum existeret. ibid. 9

Adversus non potest esse sine subiecto & substantia. 15.1

Accidit a contrarius sunt ea, quae per legem non infusa, & sine quibus contrarius stare possit. ibid. 2

Accidentia possunt morari non violata substantia, sed eius essentia. ibid. 3

Accidentia extrinseca possunt abesse, & adesse prout subiectum. ibid. 4

Accidentia non possunt mensari substantiam vel, eius essentiam. ibid. 5

Accidentia cum essentia non mutant rei substantiam, nisi sit accidentia qualitercumque. 5.6

Adversus de proximo habetur pro accessio. 5.1

Adversus non potest procurari cum libertate. 38.20

Adversus non potest tunc rei accessio actione iniunctum. 6.3

Accusator ubi nihil probatur, reus praesumptio dicitur decessisse de sua innocentia. ibid. 2

Accessio de eiusdem latere massellana & falsi, ut tenetur innocentem suum probare. ibid. 3

Adversus factum ipsum significationem non continetur vim appellatorem. 510.14

Adversus vim nominis comprehenditur. ibid. 4

Adversus appellatorem, quando adversa sunt verba aliquid generalia, comprehenditur omnia acquisitionis species, quoniam impropria, quia factum ab innocentia. 114.1

Adversus subiectum dicitur falsum, quod verum factum non est. 6.1. 1.2

Acta facient rem necessariam. 6.1

Acta facta in iudicio elidunt an & quando faciant fidem in criminali, & de eorum communi. 7.2

Acta facta coram iudice accusant an & quando fidem faciant coram iudice Ecclesiastico, committunt. ibid. 3

Acta facta in iudicio summario an, & quando probent in plenitudine. ibid. 4

Acta facta in iudicio possessorio an & quando fidem faciant in personis. ibid. 5

Acta quando non sunt transmissa, claus. Quam & quas, &c. non operantur vi procedi possunt prout in prima. 481.11

Acta gesta ante & post opposicionem claus. Substantia, &c. non nulla ipso iure. 519.14

Actio iudicialia venit appellatorem instrumentum. 141.5

Actum appellatorem continetur ea, quae sunt coram iudice. 114.1

Actum, vel processus appellatorem venit sententia. ibid. 1

Actum appellatorem ad effectum transpositionis non veniunt ea, quae fortiter emittunt verba vel productum. ibid. 4

Actum est transpositionis non excludit claus. Quam & quas, &c. 481.10

Actio semel evicta non reconvincitur. 7.1

Actio non facit emittentibus non est dandus ad eas regulas. ibid. 2

Actio omem habent rem ibi dicitur. 8.10

Actio omem qui habet, ut aliquid congegnat, multo magis habet exceptionem, ut ibidem. 55.2

Actio ea conceditur, multo fortius retentio, sine exceptione. 81.1

Actio est trans quam excludit inopia debitorum. ibid. 13

Actio personalem non datur contra tertium possessorem. ibid. 14

Actio personalem, quae debetur respectu rei, tollitur si peremptoria. ibid. 15

Actio omnis quod dicitur inempta operatur claus. Ius & ius, & ius, & ius, &c. 433.3

Actio non recipitur modo est prout praestita capione de illis expleto. 517.8

Actio ad immobilia veniens appellatorem immobiliem. 241.9

Actio deinde veniens in emptorem sine exceptione quando dictum sui, item vendit omne sui, quod habet. 114.1

Actio non valem & singulam impoat claus. Transfessionem, &c. 513.1

Actio appellatorem continetur formata. 114.1

Actio appellatorem non continetur exceptio. ibid. 2

Actio appellatorem vis de illa fit mentio in statu veniens dicta, non vero velia, quae ex interpretatione oriuntur. ibid. 3

Actio debet sequi forum Rei. 8.1

Actio non probante reus absoluitur. 9.1

Actio non licet quod reus denegatur. ibid. 9

Actio & reus sine correlata, & o pari procedat. ibid. 8

Actio quod conceditur, cessat etiam concessio reo. ibid. 9

Actio & impetratio causam emittentis summarie traditur, prout est summaria causa reconventionis Rei. ibid. 10

Actio & impetratio ita iniquum, debet pati penam reconventionem eiusdem iura iniqui in se ipso. ibid. 11

Actio dolus, & dolus Rei iniquum compenfatur re veniens in sua veniens. ibid. 12

Actio si non tenetur probare qualiter deducit in libello, operatur claus. Non se adducit, &c. 451.5

Actio tenet causam aliquam favorabilem potius faciendum est quam reo. 115.4

Actio ad Rem, bonum est argumentum. 114.1

Actio, seu magis actorem non comprehendit sub statu quod de officium delicti non possit cognoscere nisi magna Cuna. 248.3

Actio perfectum consistit in confessione. 11.17

Actio omnis consistit in voluntate & potentia agentis. 11.18

Actio in dubio videtur factus nomine proprio, non alieno. 29

Actio quando ex dupli capite potest fieri, censetur factum ex utroque, & sumitur. 30

Actum, &c. nunc non est in calce sed per totum apponitur, actum, praesentem, confirmatum, & publicatum impoat, & inscriptionem, signum, ac per totum effectum operatur. 111.1.1

Actum ubi dicitur cum quid superest ad agendum. 10.1

Actum qui gerit, in dubio praesumitur magis velle vitare valere quam perire. ibid. 2

Actum faciens censetur se adducere legibus loquentibus de illo. ibid. 3

Actum frustratorem nemo praesumitur facere. ibid. 4

Actum celebrare, & illi continere paria sunt. ibid. 5

Actum non celebrare, vel minus non celebrare paria sunt. ibid. 7

Actio in posterum faciens vel qui censetur admittit factum claus. In illa & sequens. 411.9

Actum cum est in iudicio claus. Quid dicitur. 471.1

Actum in iudicio claus. Quid dicitur. 478.4

Actum cuiuslibet in substantia tribuit dict. singulari. 512.1

Actum per totum impoat verbum. Volo, adnotum in illa non potestis emptionis. 614.11

Actum etiam alio modo quam expressum sit, valere possit, facit substantia claus. Omne melius modo, &c. 457.1

Actum ut facit velle quod impoat, & anagnat, non impoat claus. Omne melius modo, &c. 460.15

Actum omni alio modo non sufficit claus. Omne melius modo, &c. ibid. 16

Actum immutabilis sequens sine intervallo impoat dict. Possit. 117.1

Actum conditionalis reddit claus. si paratidum, &c. 6.2

Actum paratidum est actus adnotat, & intellegitur de conditione reposita, & non sequens. 1.1. 7.2

Actum quod quis facere possit sua sponte, & sine alterius iussu, operatur dict. Libet. 7.13

Actum de iure impossibile reddit verbum, debet quando illa adnotat dict. o. negantia. 670.10

Actum in iudicio comprehendit claus. Mox propositum. 411.10

Actum praesentem factum in executionem praesentis factum non facit nisi non non exprimitur alia causa. 70.1

Actio quia per se non recipitur non recipitur. 11.15

Actio non potest subsistere sine substantia. 11.15

Actio facit factum innotationem ab absente, & repentinam secundum naturam sui subiecti. 11.15

Actio agnitionem non operatur illa innotationem coram. 11.17

Actio semper innotat 2 praesentem innotat agnitionem. ibid. 9

Actio quare recipitur favorabilis contra voluntatem agniti non sufficit. ibid.

Actio enim sufficit propter fidem, & praesentem superiorem. ibid. 10

Actio non dicitur perfectum quando est parum factum, & parum non. ibid. 11

Actio vera voluntas excludit iuris necessitatem. ibid. 12

& Verborum.

Actus legitimus non recipitur diem, neque conditionem. *ibid. 1*
Actus legitimus indicio maiorem firmitatem, & plenius operatur quam simpliciter. *ibid. 12, 14*
Actus duo eodem die, & loco, & eorum eisdem rebus, & sunt contrarietatis. *ibid. 13*
Actus debet semper interpretari ut aliquid operetur, non autem ut sit nullus, & iudicialis. *ibid. 16*
Actus in dubio debet interpretari validus. *ibid. 17*
Actus dubius semper debet interpretari ut minus sit damnosus generi, & plus vult quam esse potest, quod hoc est causam in iuribus generis advenit se sibi nocere. *ibid. 18*
Actus dispositio interpretari debet, ut videatur periculum causae magis necessarium, & vult. *ibid. 19*
Actus in dubio censetur peritus ex causa necessaria quum voluntaria factus. *ibid. 21*
Actus contra omnia formalia. *ibid. 22*
Actus per seipsum nullus nullum producit effectum. *ibid. 23*
Actus contra legem, seu statum prohibitorium in factis est nullus, etiam quod eadem lex, seu statum post prohibitionem advenit expressis non tollit. *ibid. 26*
Actus contra decretum iuratum factus est nullus ipso iure etiam post non oppositum. *ibid. 27*
Actus debet adimpleri, siue dictum. Dum tamen, si non in modo, si non in conditione, & ante adimplementum non consequitur effectum civilium. *ibid. 28*
Actus dispositionem potestatis dicitur. *ibid. 29*
Actus si non possit valere eo modo, quo fuit gestus, valet eo modo, quo tunc fieri potest, vigore claus. Omni melius modo. *ibid. 30*
Actus omnis per quem dominium transfertur, committit alterationem appellationis. *ibid. 31*
Actus, & potestas simul esse non possunt. *ibid. 32*
Actus potestas excludit. *ibid. 33*
Actus contra claus. Non alius, & facti ipso iure sunt nulli, *ibid. 34*
Actus gestus & de comparatur forma iudiciali ad claus. Non alius, & eo tali causa non operatur illius resolutionem. *ibid. 35*
Actus facti est expectandus, & attendi debet in dispositionibus. *ibid. 36*
Actus quando esset ipso iure nullus, tunc potest quilibet venire contra actum & de gestum. *ibid. 37*
Actus, seu verborum legitimus maiorem debet rationem, & causam verborum manifestam induit. *ibid. 38*
Actus valet de acquirenti Canonem non obstante interminatione, & si ipse non sit decessor actus boni vult. *ibid. 39*
Actus agens propter dolam adhibito custoditur vltima intentionem. *ibid. 40*
Actus si sine creaturae factus inordinatus sit, operatur claus. Vocatus vocatus. *ibid. 41*
Actus si reddat nullus iudex lex non procedit vltima amissionem, & sic verbum procedit. *ibid. 42*
Actus legitimus censetur gestus contra maiorem animi deliberationem. *ibid. 43*
Actus si vera nullus non induit vim effectum claus. Omni melius modo. *ibid. 44*
Actus imperfectus non attenditur claus. Omni melius modo, & de. *ibid. 45*
Actus imperfectus quando iungitur dictum Dummodo, importat conditionem. *ibid. 46*
Actus appellatio venit validus, & non inordinatus. *ibid. 47*
Actus appellatio in contradietibus venit prima. *ibid. 48*
Actus dispositio variis modis quae laud. *ibid. 49*
Actus dispositio, & de. *ibid. 50*
Actus contrarius non movet naturam eius, cui adhaeret, si non augeat, nec minuat actum primum, cui sit adhaeret. *ibid. 51*
Adhaerentium, quod venit ad interpretationem legis, vel statuti, debet intelligi in casibus in quibus loquatur statutum interpretatur. *ibid. 52*
Adhaerentium si teporari substantia rei, cui adhaeret illam deheret. *ibid. 53*
Adhaerentia, quae ad legem, seu statuti interpretationem venit, intelligitur esse eo casibus in quibus statum interpretatur. *ibid. 54*
Adhaerentia est de declaratione, & continetur eisdem qualitatibus, & est autem per se validum seu invalidum. *ibid. 55*
Adhaerentia, & de. *ibid. 56*
Adhaerentia, quod est adhaerentia, quae non censetur appellatio de Nullo notatur. *ibid. 57*
Adhaerentia, vel dispositio. *ibid. 58*
Adhaerentia, & de. *ibid. 59*
Adhaerentia, & de. *ibid. 60*
Adhaerentia, & de. *ibid. 61*
Adhaerentia, & de. *ibid. 62*
Adhaerentia, & de. *ibid. 63*
Adhaerentia, & de. *ibid. 64*
Adhaerentia, & de. *ibid. 65*
Adhaerentia, & de. *ibid. 66*
Adhaerentia, & de. *ibid. 67*
Adhaerentia, & de. *ibid. 68*
Adhaerentia, & de. *ibid. 69*
Adhaerentia, & de. *ibid. 70*
Adhaerentia, & de. *ibid. 71*
Adhaerentia, & de. *ibid. 72*
Adhaerentia, & de. *ibid. 73*
Adhaerentia, & de. *ibid. 74*
Adhaerentia, & de. *ibid. 75*
Adhaerentia, & de. *ibid. 76*
Adhaerentia, & de. *ibid. 77*
Adhaerentia, & de. *ibid. 78*
Adhaerentia, & de. *ibid. 79*
Adhaerentia, & de. *ibid. 80*
Adhaerentia, & de. *ibid. 81*
Adhaerentia, & de. *ibid. 82*
Adhaerentia, & de. *ibid. 83*
Adhaerentia, & de. *ibid. 84*
Adhaerentia, & de. *ibid. 85*
Adhaerentia, & de. *ibid. 86*
Adhaerentia, & de. *ibid. 87*
Adhaerentia, & de. *ibid. 88*
Adhaerentia, & de. *ibid. 89*
Adhaerentia, & de. *ibid. 90*
Adhaerentia, & de. *ibid. 91*
Adhaerentia, & de. *ibid. 92*
Adhaerentia, & de. *ibid. 93*
Adhaerentia, & de. *ibid. 94*
Adhaerentia, & de. *ibid. 95*
Adhaerentia, & de. *ibid. 96*
Adhaerentia, & de. *ibid. 97*
Adhaerentia, & de. *ibid. 98*
Adhaerentia, & de. *ibid. 99*
Adhaerentia, & de. *ibid. 100*

Causa, & non carens cum licetia alienandi nihil operatur. *ibid. 101*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 102*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 103*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 104*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 105*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 106*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 107*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 108*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 109*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 110*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 111*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 112*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 113*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 114*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 115*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 116*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 117*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 118*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 119*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 120*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 121*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 122*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 123*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 124*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 125*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 126*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 127*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 128*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 129*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 130*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 131*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 132*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 133*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 134*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 135*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 136*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 137*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 138*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 139*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 140*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 141*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 142*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 143*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 144*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 145*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 146*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 147*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 148*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 149*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 150*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 151*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 152*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 153*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 154*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 155*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 156*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 157*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 158*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 159*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 160*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 161*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 162*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 163*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 164*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 165*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 166*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 167*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 168*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 169*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 170*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 171*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 172*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 173*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 174*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 175*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 176*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 177*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 178*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 179*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 180*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 181*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 182*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 183*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 184*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 185*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 186*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 187*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 188*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 189*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 190*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 191*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 192*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 193*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 194*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 195*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 196*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 197*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 198*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 199*
Causa, & non operatur in bona quorum est sequens alienatio. *ibid. 200*

Index Rerum,

Æqualitas feruntur castima fit extensio de uno ad alium.

Æqualitatem semiotum in casibus copulatis deonot

decl. 1. 281. 8

Æqualitatem vocacionis aliquando non significat dist.

Æqualitatem ut dicitur in imperio dist. Precedit. 541. 3

Æqualiter aliquando non significat æqualitatem vocacionis,

sed diffinitionem inter vocacionem, ut veniat in cap-

ita, non in l. p. ut, in eodem vero deonot quod parent

venit in l. p. 641. 8

Æqualiter copulatis dist. Et, ut idem fit de eo, quod de alter-

in ea copulatis. 641. 9

Æqualiter non copulatis dist. Et, sed postea designat ordi-

nem quando posuit in materia necessaria seipsum

personas conuoluit. ibid. 17

Æqui est dictio significans, adeo ut si in l. p. sunt filij

hæritæ, & Titus æque quilibet eorum in virilem admi-

nistratæ, ut si omnia committit efficit, aliquando autem æ-

qualiter conuenit casus, sed cum dispensat. 642. 2, 3,

ubi n. 4. dicitur quod de natura hominis dictio est in

ratione partem non solum in qualitate, sed etiam in sub-

stantia, & efficit. ibid. 4

Æquarum eadem est disciplina. 54. 1, & 1. 4. 1

Æquarum in quibus idem est inderem idem est in casibus

regulariter de vno æquarum ad aliud, etiam in personis

paribus, & conuoluit. 14. 1

Æquarum vniuersa esse debet ut extensio fiat in eo qui

paribus. ibid. 4

Æquitas scripta patet in rigore. ibid. 1

Æquitas non scripta ubi reperitur in genere, & rigore contraria

similitur in genere, patet in æquitate rigore. ibid. 2

Æquitas non scripta non patet in rigore. 18. 1

Æquitas eadem non dicitur æquitas, sed iniquitas, quan-

do est contra legem. ibid. 4

Æquitas in partibus causis paria lura desiderat. ibid. 6

Æquitas ubi consistit est iura amplia claus. Arbitro Roma.

161. 6

Æquitas ad diffinitionem producit oon est scitum ex

proprio canite. 14

Æquitas appellacione comprehendunt eodem prouta tam-

en, sed omnia facientes, patet in omni, & bona omnia.

131

Æquitas appellacione venit qualiterque prouta, etiam ex

auto, & argente fabricata. ibid.

Æquitas, & iustitia, & iustitia, aut alia qualiter non exca-

quo forme oonitio adum viret. 67. 7

Æquitas probatio oon admittit per testis deponentes per

dist. Cinea. 641. 12

Æquitas legimus appellacione venit æquitas naturalis, & vera,

id est iugum quoque sanctorum, non vero fida, que be-

neficio Principis est, id est, dispensata. 135

Æquitas non producit attenditur. 10. 4

Æquitas nulla cadit, nec considerat potest in ignorem. 11. 1, &

seqq.

Æquitas non veniat perimem appellacione. 184. 1

Æquitas enim veniat appellacione conuoluitur. 154. 1

Æquitas appellacione veniat materia, & vniuersa nam lura

illud non sunt proprii æquitas, sed exat æquitas, tamen

comprehendunt in lura. 115. 1

Æquitas appellacione fit vocatur a testatore, veniat co-

gnem vniuersa. ibid. 1

Æquitas appellacione venit vera, & oonstituta, non vero

causata. ibid. 4

Æquitas non semel perferunt dist. lra. 708. 4

Æquitas si ponitur dictio, Aliquis, oon ponit totum de

genere. 448. 6

Æquitas non est danda iustitia. 16

Æquitas, & conferentia pari potest peruenit. ibid. 1

Æquitas incumbit oon probatur. ibid. 2

Æquitas non oonota e est lura probatur debet, qualem di-

ci. ibid. 5

Æquitas ad lura non operatur vtra intentionem eodem.

11. 7

Æquitas iustitia non conuenit nisi vbi periculum est in

more, & vbi oonitio saluti causa. 104. 1

Æquitas qui potest, incho magis potest existere. 55. 1

Æquitas, & cogit veniat proximum appellacione.

189. 1, sed vique ad quem gradum admittunt, ut indi-

catur. ibid. 6

Æquitas non cognati eadem vocati appellacione Aus-

temum masculinum de domo, seu de familia. 164. 1

Æquitas veniat appellacione generacione. 114. 1

Æquitas veniat conuoluitur appellacione. 177. 1

Æquitas & cognati, qui admittuntur ab intestato ad lura

cessionem de lura Civili vique ad decimum gradum ve-

niunt appellacione proximo. 195

Æquitas veniat appellacione eippin legatæ & fideicom-

missa. 174. 1

Æquitas omnes deuenit de domo testamentaria. 155. 7

Æquitas proximum, vel proximum de familia appellacione

in substitutionem quando placet eadem in eodem gra-

du veniat omnia ad successionem. 117. 15

Æquitas in lura iuratur claus. Salus, &c. 496. 7

Æquitas appellacione veniat omnes per vltimam lura

conuoluit. 151. 1

Æquitas appellacione propriè veniat dist. qui lura iura

& testatur de lura, non vero testatur. ibid. 2

Æquitas appellacione veniat omnia in fideicommissa,

oon aliud efficit testium pro consecratione agnitionis.

ibid. 4, 5

Æquitas appellacione veniat filij in fideicommissa.

ibid. 6

Æquitas appellacione non veniat illegitimi nisi in

lura. ibid. 8

Æquitas vel conuoluitur, oon similitur appellacione

quando veniat a testatore a lura, & fideicommissa

veniant, & filij successio oonitio deuenit

vocat. ibid. 9

Æquitas, seu familiaris appellacione in fideicommissa est

testis veniat in lura testamentum, & capax fit succesi-

onem. ibid. 11

Æquitas per filios conuoluitur, & per nepotes augent.

156. 6

Æquitas lura ubi testatur vocatur, veniat omnes de-

cedentes, & ascendentes, & vultuolus. 144. 7

Æquitas non conuenit ballatus. 165. 9

Æquitas, & solennitatem indicat, aliquando impor-

tar conuoluit, sicut dist. Aliquis, & illa namque est

etiam de vniuersa vel qualitate, oon aduenit, & alia

incluere. 646

Æquitas sunt bona tria extra descendentes fideicom-

missa subiecta eam claus. Pro te, sicut heredes, &

successores quilibet. 475. 1

Æquitas oon semel facta perpetuo manet alienabilia.

17. 1

Æquitas libere facultatem importat claus. Ad habendum,

&c. 114. 7

Æquitas quicquid est vultuolus & successio in vultu-

oon data lura operatur claus. Ad habendum, &c.

ibid. 9

Æquitas lura importat eorum claus. Ad habendum,

&c. si in parte disposita apponitur. ibid. 10

Æquitas facultas quod competer facit claus. Et quibus

dedecit. 418. 1

Æquitas non potest peruenit oon lura. 184. 1

Æquitas qui non potest de lura, non potest alienatione

conuenit. 10. 6

Æquitas quomodo singularet prohibita fit tamen si fiat

ex causa necessaria reddere permittit. 107. 2

Æquitas clam facta dicitur, cum cum quibus oculis

ac lura iustitia. 642. 5

Æquitas si erdat in eadem vultuolus non suspensio

gratui. 704. 4

Æquitas eadem cum claus. Salus iure non, & oon

adit in iudicio iustitia primo, sed postea dicitur age-

re ad pteq. consequentem. 495. 6

Æquitas in lura iustitia deuenit dist. Sponte. 775. 1

Æquitas conuenit non valet, qui de lura alienat non

potest. 10. 6

Æquitas bonorum prohibitio comprehendit necessa-

ria alienationem si ad id dist. Quoque modo. 777. 14

Æquitas quando dicitur lura in vultuolus Ecclesie,

conuenit. 504. 6

Æquitas appellacione conuenit tamen ad lura per quem

conuenit vultuolus. 117. 1

Æquitas appellacione venit voluntaria, non iure co-

cessaria. 118. 1

Æquitas appellacione in prohibicione testatur in

personas tamen conuenit etiam successio ab intestato.

ibid. 1

Æquitas appellacione ubi prohibita est super re ab-

que conuenit iustitia & aduenit testis. ad pteq.

prohibita alienat non potest iura, & aduenit eadem

ibid. 4

Æquitas appellacione comp. hendi in iudicio, ibid. 1

dist. 4. p. p. iustitia lura semper vultuolus 7. tran-

dit. 8. p. iustitia & hyponcha. 9. lura iustitia confititio 10.

locato ad longum tempus. 11. dicitur in lura 15. 14.

conuenit emphyteus 16. comp. p. iustitia 17. hendi

in lura etiam generalibus rebus facta. 18

Æquitas

& Verborum.

Alienationem non dicitur quod non datur alienatum. 47.3
Alienationem causa dicitur causa pia. 35.1.3
Alienari ad dolum, ad legitimam, ad animum legatum, & ad piam causam vel arguuntur. ibid. 1.3.4
Alienationem appellatione continetur cibaria, victus, vestitus, habitus, & ceteris quibus quis vivere non potest. 159.1, & seq.
Alienationem appellatione venit alimentum, & medicina. 160.7.8
Alienationem appellatione venit usufructus ex merore rectoria, seu profectione. ibid. 9
Alienationem appellatione continetur hominis necessaria, puer non solum ligna per consequenda cibo, sed etiam necessitudo causa hyemali tempore, item equus si alienatus dignus ad fect, & servitorem, qui intererat alienationis, si causa est eius fructus, & dignitas. ibid. 9.10
Aliud pro alio magno creditoris loco acquiritur, licet in pauperem non valeat solvere in specie, vel pecunia. 1.8.6
Aliquis contra non soluit, nisi quis reus contra dictos personas expetit, vel ubi quis in diversis iudiciis expetit. 18.6
Aliquis nihil, & si negatum non probare paria sunt. 17.5
Aliquis paria non facit sui. ibid. 1
Aliud bonorum, & emphyteuticorum in instrumentis divisionis appofita claus. Ad habendum, &c. reformatur ad aliosia tamen. 156.19
Alius vocis non debet disceperari ut alterum cooperatur. 17.5
Aliquis est dictio adfectionis conditionalis, potestque adferatur ad praecedentem, & referatur ad omnes qualitates expressas in praecedentibus, sicut in alienationem, & est terminativa, ac inducit nullitatem ipso iure. 64.7
Aliquid de stylo Curiae importat tempus quadraginta dierum, in dubio tamen interpretatur, id est per aliquantulum tempus. ibid.
Aliquid significat idem quod in minimo, vel nullatenus. 64.8
Aliquid verificatur in minimo, & ad quod maximum refertur. ibid.
Aliqui est dictio universalis, & comprehendit omnem speciem, & personam abique via distinctionis, distributionis est & discretiva, sapientum. ibid.
Aliqui modo, est dictio generalis, & comprehendit modos similes, & maiores expressis illi est geminus. 64.9
Alius formam & solemnitatem inducit, & facit conditorem dispositionis. ibid.
Alius aquae iuris & facti discretivam notat in perfectioni causae. ibid.
Alius, est dictio sententiae, & repetitiva similium, & facit positionem omnium qualitatium ad praecedentia, refertur ad similia eorum in qualitate, & repetit quatuordecim & similitudinem in substantia, nisi substantia materia alio possideatur, vel sequatur abfurdum. 650.1, & seq.
Alius, discretivam & superexpressem denotat, & discretiva ab expresse excludit. 614.7
Alius, intelligitur de tribus, vel pluribus, aliorum vero in duobus verificatur. ibid. 18
Alter de sui natura & proprie significat distributionem inter duas eadem aliquando de tribus etiam & pluribus dicitur, & verificatur, in enumeratione plurimum vituperatur pro fecundum simpliciter, & denotat similia. ibid.
Alter, & alterius different, quia alterius importat quae vult, alter non vult. Item alter est distributionem duorum, vel trium, alterius dubium tantum. ibid. 6
Alter per alterum non debet usque conditioni inferri. 19.1
Alterationem non importat verbum comminationis, sed excommunicationis iustificationis. 664.1
Alteratio est dictio, vel, etiam in se habent implicationem. 806.1
Alteratio dicitur dict. seu. 787.4
Alteratio est dict. aut, & attribuit actum cuiuslibet in obsequio, ac provide sufficit ei eam ver faciam, alteram partem esse veram, hoc dispositio si affirmativa, hoc negativa. 617.1.3
Alteratio ordinis, non vero electionis, est dict. aut. ibid. 4
Alteratio est dict. suo aeternum. 791.1
Alteratio quaeque dicitur dict. Eriam. 681.10
Alteratio ordinis, & non electionis, est dict. Saltem, 781.6
Alteratio non debet esse proprie vim habere dict. aut, quando ponitur inter personam generatam. 918.12
Alteratio in propria natura dict. aut, quando, o iur non inter se, sed inter res ibid. 13
August. Karlosa Dadi. varj.

Alternatio vim habet dict. Alioquin. 667.4
Alter iterum inducit dict. Sive, aut dict. aut. 791.4
Alter in rebus quod minus est sequitur. 18.1
Alterius in rebus non debet esse ab alterum iudicium. ibid. 1
Ambiguo in rebus media via est dignata quando illa creatur. ibid. 1
Ambiguitas, vel dubitas in meliorem partem interpretanda est. 18.4
Ambiguitatem, cum obsecrationem denotat dict. vel. 667.11
Ambo exigit dispositionem in omnibus verificat, nec satis est ut in uno veniant nisi alius colligatur ex more testamenti, vel nisi mittat eadem ratio in utroque casu de per se. 611.1
Amicitia appellatione venit illa, quae provenit ex charitate non propter officia utilitates. 160.1
Amentia appellatione venit magna. ibid. 1
Amentia ut repellat testem debet esse magna, & immoderata. ibid. 3
Amentia vera similis est confusio mentalis. ibid. 4 & 18.1
Amentis in iure facit emancipari. ibid. 1
Amici dicuntur in quibus est eorum velle, & eorum nolle. ibid. 4
Amicus non dicitur quod non datur amicus. ibid. 2
Am cum loco modo dicitur quod potest acquiri, & non acquiri. ibid. 5
Amis, & c. chasula quam vim & effectum habet, laudat. 357.8
Amicus quibuscunque, non tamen Apostolica auctoritate propositis, claus. non capit proferri ad Ordinarium vigore iudicii. 318.11
Amplius ut procedat, etiam minus fides debet. 318.11
Amplius, & augmentativum est dict. seu, quando ponitur in legato contextu per verba pluralia numeri, licet autem verba numeri singularis. 788.12
Amplius de suo causa est dict. ac etiam. 641.1
Amplius, & augmentativum aliquando latet dict. Maxime. 790.1
Amplius, & augmentativum non semel ponitur dict. Et. 631.11
Amplius, & augmentativum in legato, & vultus dispositionibus potest dict. seu, sicut etiam ponitur in dispositionibus favorabilibus. 788.12
Amplius potius quam restringere est de natura dict. Sine. 793.4
Amplius est dictio repetitiva praecedentium, & de sui naturae est insolentia, & continuativa legationis, repetitiva vel legatæ, & ponatur sine pronominis hoc, in modico augmentativum ponitur, ac ad illam quoque pertinet, cui nihil debet. 611
Amis pronomen est corporis. 19.1
Amis omnibus rebus est praefata tanquam magis praetiosa. ibid. 1
Amis de salute ubi agitur non debet accendi apices lumen, & si intentio est idemque salutis. ibid. 7
Amis de salute quando agitur extrinsece si in odio, & periculis. ibid. 4
Amis appellatione suspensio continetur. 182.7
Amis ab operibus operantur dignoscitur, & talis praesentia, quatenus facta demonstrat. 19.8
Amis, & interio hominis in verbis bene dignoscitur. ibid. 1
Amis hominis qualis fuerit dignoscitur ex illis, quae actus, vel passiva gesta fuerint. ibid. 4
Amis declinatur ex frequentibus. ibid. 1
Amis quaeque declaratio sufficit quando fuerit in acta de sui natura indubitabili. 476.6
Amis requiritur ad dimittendum possessionem. 501.11
Amis deliberationem ab omni acta separantur significat verbum, Deceitum. 670.3
Amis ad agendum sunt perperam ad excipiendum. 19
Amis pariter sunt, qui dependunt ab eodem negotio. 189.4
Amis, & contrarius dupliciter dicitur. ibid. 9
Amis proximalis, & amicum rationem quod dicitur ibid. 8
Amis, & contrarius idem est iudicium, etiam si contrarius est in omni voluntate. 10
Amis defensionem redunt appellatione distributionem simpliciter. 186.1
Amis recta pro se, & heredes, intelliguntur de extraneis heredes bonorum. 337.8
Amis appellatione ipso iure inducit verba, nihil agit. 641.4
Amis effectus qui non requiritur operatur dict. bene. 704.1

Index Rerum,

Annos quatuor quodvisque designat dict. Die. 673.9
 Annos quoad necessitas quomodo computatur, ostenditur. 180.1
 Annus interger requiritur ex 363. diebus epistolam ad novitiam. 161.2
 Annus bifidus, quando computatur in anno probationis ad effectum emendandi professorum, ostenditur. ibid.3
 Ante peremptio est quoniam casum regi, & non eisdem datur est cum alio. Post, per sonam aliquando, locum vero nonnullumque respicit, temporis quodvisque adiectionis tempus ante peremptio actus regulatur de sui propria natura legibus, nisi ratione concordie testantur discordant. 634
 Ante, quasi ante eadem posita opponitur, respicit communiter tempus. 633
 Anteaquam equi vale, videtur velle necessarium consequens. 180.3
 Antecedenti concessio conceditur & consequens. ibid.3
 Antecedenti concessio nullum vim datur consequens. ibid.3
 Antecedenti concessio validum ad argumentum. 513
 Antefieri, &c. hanc clausulam referentem connotet, vult operari, nisi in eam concessa est, veluti antefieri, est odiosa, & non tenetur vim suam nisi ad filiales, nec se extendit per eandem personam & Papa, non perinde habetur gramam. Mora proprio, non tollit effectum gramae procedentis, sed vigore iam sui facta liquidatio & processum nisi de hoc sui ipsa. successiva 159.9
 Anteaquam referat ad tempus ante elapsum. 615.1
 Anteaquam equalem aliquando cum commensuratio interduum vero cum hoc loco amodo, utroqueque pluribus verbis benevolentia dilatahatur. ibid.
 Anteaquam de dono substantiam in primis admittit extinguit substantiam. 611.2
 Anteaquam de familia appellatio ubi vocatur, admittitur maiori nam etiam non committitur sanguine casibus abis iocantibus sanguine connotata. ibid.3
 Anteaquam sua appellatio quando testator ille vocatur ad filiumque appellatorem contingunt. ibid.1
 Antea appellatio ubi materia probationis venit tempus certum annum, & non moras. 181
 Appello appellatio venit moras. ibid.
 Appellare potest dicere de nullitate sententiae, licet sint constata. 39.10
 Appellare licet ab executione etiam claus. in forma dignum, &c. & potestio interius capta est sententia. 404.3
 Appellare licet a sententia meri executionis. 317.3
 Appellare potest interposita ut non faciat quod sententia arbitrium operatur claus. Contadictoria, &c. 181.6
 Appellatio per se interposita tenetur non potest periculis cum libera. &c. 187.16
 Appellatio quando recipitur a sententia diffinitiva inter admittenda, & in quantum, & c. dicitur etiam diffinitiva, & admittit. 300.9
 Appellationem non impedit claus. Ex parte sententiae. 417.46
 Appellatio esse datur a sententia iudicis quando causa est commissa eam claus. Conciliatoriam tuam interueniens. 17.47
 Appellatio datur a sententia inter executionem rigore claus. Vocatur vinctura. 318.6
 Appellatio, quae datur a sententia meri executionis, operatur non solum effectum dissolutionis, sed etiam suspensionem. ibid.7
 Appellatio per dict. Mor non prohibetur. 728.10
 Appellatio per claus. sine aliqua exceptione, &c. quoadmodum videtur claus. ostenditur. 307.10
 Appellatio ad effectum declarationis admittitur ab alioquin Episcopo etiam ad Parochiam. 375.1
 Appellationem non admittit obligatio Cameralis nisi ad effectum dissolutionis. 312.1
 Appellationem omnes tam legitimam quam frivolum casibus claus. Appellatione remota, appella in privilegio Religionibus a homine Petro concessis. 361.18
 Appellationem non tollit claus. Appellatio remota, quoadmodum quo in consensum paratus est docere de iusta & legitima causa appellandi. ibid.13
 Appellationis causa commissa cum claus. Appellatione remota, non prohibetur remota appellare. ibid.16
 Appellationem tollit claus. Sola facti veritate inspecta. 124.18
 Appellationem in causa operatur claus. Si & in quantum, &c. ut si illa de rationibus censatur admittit, licet si interueniente. 300.8
 Appellationis in commissione intelligitur claus. Si quid

extorquendum, de & circa causam super qua fuit pronuntiatum. 120.4
 Appellationem per quam appellans docet se innocentem, non tollit claus. Appellatione remota. 161.18
 Appellationes omnes intelliguntur substantia per claus. Occurrit & quoadmodum appellatio remota. ibid.18
 Appellationis tenetur tollit claus. Mans Regia, posita in testamento. 614.3
 Appellatio singula exceptionem, & alia quae procedunt tendunt confessionem, concessit substantia per claus. Summaria, &c. 311.16
 Appellatio quod non fuerit bene iudicata, non potest dubitari stare in commissione claus. Quam & quare, &c. 481.17
 Appellatione ad exceptionem, & ad revelationem valet argumentum. 115.12
 Appellatione defensa ab amico gramam per claus. Cum toto negotio principali, &c. ad & quando revertitur negotium ad primam iudicem, ostenditur. 190.9
 Appellatione remota a iuramento, generaliter non intelligitur de illa in qua laicus se competenter pronuntiat. 161.12
 Appellatione remota Princeps inferior, aut Legatus a latere vi non potest, operatur ut causa omnia cum principis quam incidens comprehendatur, licet partes illas & non iuramentum sententia utrum autem autem, & ut non tenetur ledere defectu appellandi, & ut excommunicatione loca post appellatorem tenetur. Non de legibus, sed de frivola appellatio est intelligenda. Resolventia de facto, & cum de hoc comprehenditur, Comprehendit sententiam diffinitivam, non vero interlocutoriam, quoniam simpliciter profertur. Non operatur ubi apparet gramam remota, non tollit quoniam pronuntiat a facto iuramento, nec suspensionem ad laporem, nec restitutionem in integrum. 161.12
 ab Appellatione ad supplicationem valet Argumentum. 121.1
 Appellatur penitentie sui res concessio ad castum, vel aliud corpus. 179.3
 Appellatio extorquenda utrum appellatio frivola. 115.9
 Appellatio non continetur legem arguit. 181.5
 Appellatio domus vana, & sed videtur recto & solo existens, venit appellatio domus. 190.3
 Appellatio non venit appellatio domus quando per se fiat, & est legem a dono. ibid.3
 Appellatio, ico. subdum offensa an & quando venit appellatio domus in statum suspensionis, gramam offensa, &c. infundit ad domum censuram. ibid.4
 Appellatio quae non potest quod legem impugnavit. 41.1
 Appellatio ut carum, & improbare potest quia dicitur respectibus. 115.1 & 61.1
 Appellatio totius quilibet eius pars approbata censetur. 10.5
 Appellatione ad eandem Parochiam exhibita a Castellano pallio moras concessio suspensio ex forma dignum in formam gramam. 118.3
 Appellatio semel non potest amplius reprobati, licet capiti sine tacite approbatione pronuntiat. 101.4
 Appellatio aliquando denotat idem quod Coram, omniaqueque vero significat idem quod Petra, vel Prope. 63
 Appellatio Regi appellatio non comprehendit Principatus Cabelonem, nec alia Regum de domino Regi Argonem existentia, quae non videtur, sed Regis principatus sunt vana Regio Argonem. 161
 Appellatio venit appellatio vici. 110.11
 Appellatio si potestatem habuit terminandi causam de iure, potest pronuntiare secundum confessionem. 184.7
 Appellatio diu iurandi compositionis sunt. 198.8
 Appellatio iuris propter & non habetur sunt, non ita compositionis. ibid.9
 Appellatio licet veram profertur sententiam, quae sententiae appellatio continetur. ibid.10
 Appellatio compromissum non continetur appellatio iurandi. 241.3
 Appellatio ad delegationem valet argumentum. 115
 Appellatio boni vii demum rebus, approbatur. 615.4
 Appellatio regulatur a iure. 161.2
 Appellatio licet in commissione emanata a signaturia legitime non facit suspensio gramam. 161.1
 Appellatio de fiscalitatem aliquid relaxandi de rigore facti. ibid.4
 Appellatio operatur, ut relicto extremo rigore ferretur sententia. ibid.3
 Appellatio iurandi ad effectum referendi restitutionem frivola. 120.4

Index Rerum,

Adversus importat aliquando accipere, contraquam dicitur quod manibus per caput accipitur. 43.6
Adit, & forte solus capi in laudo quando veniat appellatorem fructuare ostendit. 225.7
Adversus, est cunctis facultatibus. & non suffragatur nisi quantitas fuerit expressa, operetur ut valeat possit capituli. vique ad totum patrem, & vi quatuor non capessit verum valorem substantias docet imperant de libet. 345.1 & seqq.
Argumentum amplius non potest habere claus. *Argumenti*, & scilicet expressum. ibid.4
Argumentarius est dictio Etiam, illius, quod prius non includitur. 484.11
Argumentatio, & non restrictio aliquando stat dict. Ita. 710.2
Argumentum quandoque accipiuntur dictiones Tam & Quam. 800.3
Argumentatio venit dict. Ac. 445.2
Argumentatio in modico potius dict. Amplius. 411.3
Argumentatio quandoque potius dict. Ita. 698.19
Argumentatio in gratia stat innotuam dict. Postea. 690.6
Argumentatio seu amplius aliquando stat dict. Sic, namque in dispositionibus favorabilibus. 793.1
Argumentum namque quandoque potius dict. Vel. 407.9
Argumentatio, & amplius stat dict. Etiam. 884.9
Argumentum denotat dict. Per. 740.4
Argumentum importat dict. Hoc amplius. 491.1
Item & dict. De. 488.10
Argumentum debet esse cunctis qualitas cum suo principali, cui accedit. 211.1
Argumentum fit cum omnibus suis qualitatibus. 21.4
Argumentum verum solum simpliciter, & indefinitum dicitur, seu remittit. ibid.9
Argumentum & dimissio pari passu ambulant. ibid.10
Ad dissonantiam dicitur est, ac dissonantia regulariter sumitur, innotum accipit copulatum, seu conuenit, & requirit consensum veritatis, namque quando potius dicitur persona. Aliquando & principalis est aduersaria, & potius inter dissonantia. Nonnequam potius inter similia & equalia. 477.1 & seqq.
Adit est dictio adnotativa in laud & in facto, & secundum suam naturam, dum aliud ex dispositione morte non colligitur, implicat dissonantiam casum, adnotatur ad proximam precedens, repetit qualitates eius precedens in sequentem, exceptis his, in quibus expressa adnotatur, est dissonantia, ac adnotatur, ac denotat dissonantiam in casu precedens. 458.1 & seqq.
Adit conuenit namque appellatione, quoniam ponderatur naturalis affectio. 152.1
Adnotatio causae super claus. Quae & quae, & appositio in comminatione appellationis. 480.14
Adit, seu casu quo non venit appellatione membri. 811.4
Adnotatio ita venit appellatione consanguineorum. 477.4
Adit venit appellatione parentum. 276.2
Adit potius conuenit appellatione patris. 179.1
Adit, & licet ita appellatione licet veritas potius, & licet potius, ita licet limitat quando communis veritas loquendi est in consuetudine, item quando factus in materia statim adit, seu conuenit. 164
Aditum legis statim innotat, quid conuenit in legem. 51.11

B

Beneficia veniunt appellatione domus, si adit per domum ad ea habetur, vel unico prelo cum ea empta fuerit. 190.12
Beneficium argumentum non continetur appellatione mobilium domus. 301.24
Beneficium de proximo non habetur per basinam, potius ostendit viget statum. 610.1
Beneficium bonorum non venit appellatione membri. 215.6
Beneficium non completitur familie appellatione. 201.33
Beneficium appellatione venit omnis natus ex illicito, non tamen damnato colore. 181.3
Beneficium appellatione conuenit adulterina. ibid.3
Beneficium appellatione veniat, item cum ea coniugatio, & soluta. ibid.3
Beneficium appellatione veniat omnes non legitimi nati, nec qui non sunt nati matrimonio. ibid.4
Beneficium non dicitur de familia, & domo. 261.8
Beneficium non conuenit cognationem. ibid.9

de Bello ad pectus valet argumentum. 316
Beneficium significat quod ut & actus. 459.1
Beneficium innotat omne cognat. 21.1
Beneficium innotat beneficium. ibid.2
Beneficium innotat beneficium, & non sufficit, adit non probat absoluteque est. 7.3
Beneficium Principia la est interpretanda. 21.2
Beneficium non conuenit in notum. ibid.5
Beneficium datur propter officium. ibid.7
Beneficium quilibet specialis fauore introducto crescit renouatur per claus. Renouatur omni legem auctio. 491.1
Beneficium ne quis conueniat vicia quam potest, conuenit renouatur per claus. Renouatur, &c. 491.8
Beneficium non innotat conuenit renouatur per claus. Renouatur, &c. ibid.16
Beneficium l. si vaquam C. de reuoc. donat. potest expressum renouatur. ibid.18
Beneficium l. hac, edita l. ex imperfecto C. de testam. & dispositio l. si vaquam C. de reuoc. donat. non prodest dignitas. 108.18
Beneficium l. C. de reuoc. vendit non conuenit renouatur per claus. Renouatur, &c. 471.19
Beneficium Ecclesiasticum impetrare potest precatorum cum libet, & abque alio speciali mandato. 128.12
Beneficium non potest legatari possessorum cum libet, &c. 127.41
Beneficium collatum absque acceptationem non potest alteri conueni. 44.6
Beneficium sequens morte potius, morte in forma dignum antequam ille reuerteret, seu declarata fuit dignum, non vacat per mortem illam, sed per mortem viciat possessionem. ibid.9
Beneficium innotat innotat nec aucti claus. Mortis proprio. 437.14
Beneficium quando nec conuenit in notum alia, sed in distinctionibus, tunc huiusmodi distinctiones, veniunt appellatione locum. 210.17
Beneficium dicitur vacare non solum per mortem, sed per renouationem. 108.8
Beneficium impetrat, aut vacans, illud abque quocumque modo vacat. 107.4
Beneficium Ecclesie Cathedralis comprehendit vbi quia illud expressit in aliqua Ecclesiastica provincia. 191.6
Beneficium omne habens iurisdictionem viciat, auctoritatem, absoluteque, & alia facienda, ad mortem conuenit personam, dicitur habere eam auctoritatem. 179.1
Beneficia viciat in facienda sibi Ecclesie existens possunt Praetor Episcopo innotat, iurisdictionem quas Episcopalem habent. 191.18
Beneficia ad officia valet argumentum. 116.16
Beneficium requiritur per gratiam si aucti, quando nequit in notum super illud valet. 114.2
Beneficium impetrat excommunicatus in forma dignum cum claus. Tunc absoluteque, &c. debet absoluteque auctoritatem sibi collatam a commissario. 314.9
Beneficium vacans per obitum in. Cuius, caput claus. Sive per obitum, sive alio quocumque modo, &c. 314.4
Beneficium quod vacatur de iure, non caput claus. Sive per obitum, &c. ibid.14
Beneficium appellatione largi sumptu vocabulo, seu in generali significatur omnia comprehenduntur beneficia non maiora quam maiora, tam citata quam simplicia, dignitates, & praebende & cum Regularia, quoniam beneficia, licet verum, & in obitum, potius in dispositionibus, veniunt solum beneficium simplex. 181.1
Beneficia appellatione nec est lata significatio, nec aliquo modo conuenit potius. ibid.2
Beneficia excepta non veniunt generali appellatione beneficiorum. ibid.3
Beneficia appellatione ita veniunt maiora, nec vacatur exceptis, nec per obitum, & per obitum potius. 164.4 & seqq.
Beneficia appellatione in consecrationibus non veniunt Ceterum beneficiorum. ibid.8
Beneficia appellatione non veniunt distinctiones quocumque. ibid.9
Beneficia appellatione veniunt etiam dignitates si non sit maiora auctoritas, & verum in materia odiosa, & penalis non veniunt dignitas. ibid.10
Beneficia appellatione in materia stricta non veniunt praebende. ibid.11
Beneficia appellatione non veniunt destinatum per Episcopum & Capitulum, nisi sit aliusque creditum. ibid.13
Beneficia

Beneficia

& Verborum.

Beneficium Apost. supplet omnes alias, solemnitates.

135.18

Beneficium Apost. praefinitur spatio 30. annorum. ibid.

13

Beneficium Apost. obsequio presentia locus amplius non est.

Beneficium Apost. est necessarium quando fuit testatum cum clero. Nam alias, &c. etiam si aliis de iure non esset necessarium, si vero referatur de simplicitate sine clausula illa, & non sit de iure necessarium, tunc potest omitti.

Beneficium exparte nonconcedenda.

Beneficium imponit dict. illico.

Beneficium dicitur dict. Dia.

Beneficium defectum non aufert claus. Motu proprio.

Beneficium gratum monasterium ingressus & dispensatione

Papae facit de iure conditionem, si sine libertate & substantiam excludit.

Beneficium appellacione regularis non venit auctoritate mandatum, sed inspecta consuetudine veniunt boves, praedicti & similia.

Beneficium appellacione de proprietate fructuum non venit mortua.

Beneficium continetur appellacione vestimentorum.

Beneficium in legibus, & statuta praedicta ad censuram non limitant, de simpliciter non suspensio.

Beneficium appellacione venit omne illud quod in terra sentit, etiam si non sit, & quod in terra tenetur.

Bona fides non potest vi in idem creditum caigatur.

Bona non dicuntur nisi deducto ere alieno.

Bona qui non habet, sunt in eorum.

Bona vacant omnia appellacione Regularium.

Bona omnia tam mobilia, & immobilia, quod iura, & actiones comprehendit dict. Omnia, & an comprehendat futura, ostendit.

Beneficium universitatis adiectum verbum, reliquos, pro haec illa institutione accipitur.

Beneficium simpliciter, seu beneficium omnia appellacione veniunt mobilia, & immobilia, omnia debitorum, iura, & actiones.

Beneficium mobilium & immobiliam appellacione non comprehendit iura & actiones, quae tantum beneficium spectant facientes distinctam a bonis mobilibus, & immobilibus.

Beneficium mobilium appellacione veniunt ea, quae sui naturae de loco ad locum moveri possunt, & loco circumstantur.

Beneficium appellacione non venit hereditas, vel successio, maxime quando ad praesentia bona testamento dispositio, vel conventio inter vivos.

Beneficium appellacione veniunt ea, in quibus quis habet tantum vile dominium.

Beneficium appellacione venit pecunia.

Beneficium appellacione etiam cum siguo universali non continentur fructus.

Beneficium admodum appellacione continentur omnia, quae non procedunt a successione patris.

Beneficium appellacione in generalis sermone non venit fructus.

Beneficium appellacione veniunt bona emphyteutica.

Beneficium suorum appellacione solam veniunt praesentia, & non postea futura.

Beneficium appellacione venit fructus.

Bona quilibet in dubio praesumuntur.

Beneficium studiorum est, non solum multiloquio, & sapientia.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Beneficium placet dummodo non sequitur obscuro, & incertitudo.

Index Rerum,

Caufae appellationes naturales non veniunt, nec eorum fign.
ibid. 4
Caufae appellatione veniunt feminine nifi in contrarium
causae conueniant. ibid. 6
Caufa iuridico f. d. Principio conuenit. & deinde nomen
iuridicum, aut iuratum augetur, etiam ad au-
gmentum iudicij extenditur. 11. 2
Caufa appellatione continetur quod dictum est manibus.
170. 1
Caufum recognoſcens in fructum, non cenſetur recognoſ-
cere rem totam. ibid. 2
Caufa communis habet territorium, & pertinetas de
conſuetudine, vel ex privilegio, vel ex ſtatu. ibid. 4
Caufa appellatione venit territorium cum iudiſſictione co-
hærenti ubi caſtro totumque territorium. ibid. 5
Caufa appellatione venit inceptoria omnia, veluti iu-
diſſictio iurisdictionis, honor, & diſtrictus. ibid. 6
Caufa appellatione venit iudiſſictio alia & baſſa, quatenus
alia habet. ibid. 7
Caufa venditio, vel euoſſio, etiam iudiſſictio cenſetur ven-
ditio. ibid. 8
Caufa appellatione non veniunt villa vicina caſtro. ibid. 9
Caufa appellatione non veniunt Regalia in venditione, niſi
de eis capta ſit mentio. ibid. 10
Caufae propriæ dicitur illi, quod valdum eſt. 160. 1
Caufa omnia habetur pro conſſo. 161. 1
Caufa omnia ſi ſua diſpoſitione intelligitur ſecundum
ſenſum antiquum. 161. 4
Caufa omnia ſi paribus intelligitur ſecundum diſpoſiti-
onem iuris communis. ibid. 7
Caufa exceptus eſt ſumma regulam in contrarium, ubi alia
intereſſatio dicitur poſſe. 161. 5
Caufa legia ubi eſt ſenſus omnia diſpoſitio. 92. 10
Caufa omnia ſi ſtatu remanet in diſpoſitione iuris
communis. 91. 3
Caufa duo quando ſunt acceptati, et iure diſpoſitum in
vno, cenſetur diſpoſitum ſub alio. 161. 9
Caufa exceptus ſumma regulam in contrarium. ibid. 10
Caufa minus non conuenit ſub ſimplici. ibid. 11
Caufa omnes omnia manent, ac improptius comprehendit
clauſ. Omnes melius modo, &c. ad ſua diſtinctione veni-
ſſi, Quoquoque. 161. 19
Caufam magis dubitabilem explicat, & ponit, eſt de natura
diſt. Quæſtus. 791. 2
Caufa ad improptius tæſit diſt. Quæſtus. 798. 9
Caufa aliquando eſt non equaliter conuenit diſt. Aliquæ, ſed
cum diſpoſitione. 646. 3
Caufa minus debet debet expiſit diſt. Preſentia, & im-
plicat magis dubitabilem. 731. 4
Caufa omnes comprehendere aptum eſt rectum. Conuenit,
ſecundum ſubſtantiam mentem. 681. 1
Caufa habentem eandem rationem non excludit diſt.
Quæſtus. 777. 5
Caufa ſimiles, & diſtinctas, proprias, & improptius com-
prehendit diſt. Quoquoque modo. 777. 5
Caufa omnes qui ſuccedere poſſunt, & alia requiritur
ſpeciale expreſſionem comprehendit diſt. Quoquoque
modo. ibid. 7. 9
Caufa ſimiles non excludit clauſ. Tunc eo caſo, ſi meo reſta-
toris non reſpiciat. 112. 7
Caufa aliquæ privilegiorum comprehendit diſt. Quoquoque
modo. 766. 1
Caufa ſimiles non excludit diſt. Tæſit. 801. 3
Caufa duo quando ſunt in huc conuenit, diſpoſitum in
vno, cenſetur diſpoſitum in alio. 81. 9
Caufa præſentem cum eſſem quatenus implicat diſt.
Evan. 884. 5
Caufa omnes iudiſſictio comprehendit diſt. Omnino. 771. 1
Caufa phyſica etiam diſtincta ſunt comprehendere diſt.
Omnino. ibid. 5
Caufa ſimiles non excludit diſt. Solus. 794
Caufam ſpirituum appellatione veniunt ſacrum Prin-
cipio, non ſecundum interdictum, peſſa, exſeſſa iudiſſictio,
bellum, ſeſſa exſeſſa bellum. 170. 1. & ſeqq.
Caufa fortitudo ille dicitur qui providentia humana pro-
videt non poſſe. 171. 4
Caufa ſortitum appellatione ubi quæ illam ſolus, vel et
remunerat non veniunt iudiſſictio. ibid. 7
Caufa inſoluitas ille dicitur qui venit præter omnem veri-
ſimilitudinem, & prædicta ubi conuenit, licet ſunt
diſtinctio cogitari poſſent. ibid. 8
Caufa dicitur appellatione in materia odioſa non venit Me-
torum. 171. 2
Caufa inſoluitas in odioſa, & magna diſtincta non venit appella-
tione Eccleſiaſtica contraria, vel diſcreta. 191. 1
Cathedralitas venit Eccleſiaſtica appellatione quando diſpoſitio

eſt facultatis. ibid. 9
Cathedralitas Eccleſiaſtica appellatione quandoque ſola Epico-
pus, quandoque ſolum Capitulum, nonnunquam vtrum-
que ſignificat. ibid. 9
Cathedralitas, & Metropolitaſis, & ſua alia exempta continet
appellatione Eccleſiarum provinciarum. ibid. 5
Caufa capſella regulat actum, & iudiſſictio ſacrum et te-
ritorium ſecundum cauſam expreſſum. 161. 1
Caufa ea una datum, ſi ſua cauſa non ſequitur, reſtoratur.
ibid. 1
Caufa finali ceſſante ceſſat eius effectus. ibid. 4. 5
& limitatur. 171. 1. & ſeqq.
Caufa cauſe eſt cauſa cauſari. 161. 4
Cauſæ, & cauſam idem eſt iudiſſictio. ibid. 1. 6
Cauſa dicitur talis qualis eſt cauſa cauſans. ibid. 1. 8
Cauſa limitata limitatum producit effectum. ibid. 1. 9
Cauſa proxima magis attenditur quam remota. ibid. 1. 10
Cauſa naturalis potentior eſt quam accidentalis. ibid. 1. 11
Cauſa naturalis, & cauſa accidentalis quando conueniunt
ſemper eandem præſentat. ibid. 1. 14
Cauſa que nocet ſuſcipit, non que prodeſt. ibid. 1. 15
Cauſa quælibet veniit cauſaſi à paribus. ibid. 1. 16
Cauſa quælibet etiam groſſa, & beſſialis eſt cauſa à paribus
conuenientia. 161. 17
Cauſe continencia diſtincta non debet. ibid. 1. 18
Cauſa quælibet cauſaſi à dolo. ibid. 1. 20
Cauſa ubi requiritur certo aliquo tempore, ſi eo tempore
ſyn, hec poſtea ceſſat, non ceſſat effectum. 171. 2
Cauſa ſi eſt commiſſa alicui Cathedraſi eum clauſ. Reſtoratur
remota non aliquo cauſa poſtea reſtoratur, ſi ſecundum
161. 4
Cauſa etiam ſuper petitorio, & eſſentia principali ubi con-
ſentit commiſſa operatur clauſ. Cum omnia incidentia
& dependentia, non ceſſat effectum. ibid. 1
Cauſa cognationem, & paria citationem in imperio cauſaſi.
ſua eſt, offendit. 161. 8
Cauſe cognationem adhiberi non poſſeſt ſine citatione
eorum, quorum intereſt. ibid. 19
Cauſa quando eſt commiſſa cum clauſ. Sola ſacra, &c.
procedit poſtea Maru Regia. 161. 1
Cauſa proprietas ubi ſunt etiam cauſa poſſeſſionis deſer-
niri poſſeſt operatur clauſ. Sola ſacra veniit iudiſſictio.
161. 11
Cauſa principali & incidentiſſima & principaliſſima eſt fi-
nita, dicitur etiam finita accedentia. 161. 6
Cauſa ſuper diſcreta Capitulum quando commiſſa reſtoratur
cum clauſ. Quem, & quæ, &c. tunc eius vigore agi po-
teſt & intentum iudicium, quod commiſſioſi reſtoratur.
161. 17
Cauſa omnia tam principia, quam incidentia comprehendit
ſub clauſ. Appellatione remota. 161. 4
Cauſam remotam, & impuſum imporat diſt. Occaſione.
771. 1
Cauſam proximam & immediatam denotat diſt. De, aut
aliud conſiderat de mente locutoris. 681. 2
Cauſam verò cauſam remotam, ſignificat ſecundum
ſubſtantiam materiam. ibid. 3
Cauſam ſimilem denotat diſt. Idem. 691. 1
Cauſa et ubi principio præſentat ſacra clauſ. Ex certa
ſententia. 411. 9
Cauſe cognitio quando nulla præſentat, nihil operatur clauſ.
Ex certa ſententia. 416. 13
Cauſam proximam imporat diſt. Propterea. 718. 2
Cauſam immediatam, & proximam plerumque denotat
diſt. Pro, & hoc diſt. diſt. Pro, quæ denotat cauſam
remotam, nonnunquam verò imporat cauſam re-
motam, aliquando cauſam finalem. 711. 1. 6
Cauſa ceſſante legiſſima non ceſſat effectus. 161. 6
Cauſa ceſſante finali ceſſatione ſecundum, ceſſat fructum.
161. 15
Cauſa ceſſante cauſaſi effectus etiam in ſeſſe anima, & in
ſpecialiſſima. ibid. 1. 4
Cauſa ad Romanum Cauſam quomoſo depoluitur cauſaſi.
ibid. 10. 5
Cauſam eſſentiaſi diſt. Idem. 694. 4
Cauſam finaliſſimam nonnunquam deſignat diſt. S, prolatum &
lege. 791. 7
Cauſam finalem, & impuſum expiſit diſt. Quia. 766. 2
Cauſam ſummariam in alia iudiſſictioſi ſacra clauſ. Summaria,
&c. in prima commiſſione poſſa. 161. 17
Cauſa præſentat in Principe reſtoratur Maru poſterior.
411. 11
Cauſam finalem interdum denotat diſt. Ad. 644. 6
Cauſam finaliſſimam imporat diſt. In. 691. 4
Cauſam

& Verborum.

Causam inmetuere & proximam de sui propria natura deponit dict. Ex 486.1. Mediam vero, vel remotam aliquando imponit ratione materie subiecta, & ad vivandam consuetudinem, seu absonum intellectum. ibid.2

Causam facti delectat efficiens dict. Et. 487.9

Causam actionis prosumit, sed etiam remotionem, & impulsionem deponit dict. Propter. 713.1

Causam ob quam notum est Princeps ad iura confestim, significat dict. Propter.

Causam effectumque pleniusque deponit dict. Propter. ibid.3

Causam interferam significat dict. Vnde, & importat idem, quod est quia causa. 811.2

Causa necessaria facit permissum, id quod aliis de iure est prohibendum. 107.1

Causa principalis, & incidenti accessoria pendente, si principalis est finita, etiam finis accessoria esse dicitur. 7.6

Causam finalem propriam ostendit dict. Vi, aliquando vero causam impulsivam. 316.1

Causam remotam gratia cuiusdam absonum intellectum potest significare dict. Item. 619.17

Causam, vel demonstrationem inducit dict. Cum, quando adhibetur verbo fori temporis. 446.1

Causa dicitur dua, moris. 121.1

Causa instructa quando dicitur, ostenditur. 403.3

Causa principalis non delectat amplius ad se habentem, & quo, si ab eo super aliquo articulo provocatum fuerit, & causa communis repellantur eam causam. Cum totum negotio principalis. 190.3

Causa est in Rosa Goshelner commissa repetitur super aliquo articulo, licet ille articulus expellatur, amplius de Rosa non exiit. ibid.4

Causam penitus, & possessioni deponit verba causam. Cum toto negotio principalis. ibid.6

Causam finalem importat dict. Non. 691.4

Causam remotam sine occasione designat dict. Ob. 721.4

Causam & efficientem deponit dict. Pro. 740.1

Causa appellationis continetur tam ante liem, quam post. 171.1

Causa criminalis appellatione venit illa in qua agitur de delicto puniendo corporaliter ad publicam vindictam. ibid.1

Causa generalis appellatione venit causa civilis, non autem criminalis, quatenus pecunia. ibid.3

Causa facti dict. Ideo, & idem significat quod ob causam. 691.2

Causalis & rationalis est de sui natura dict. Quoniam. 775.1

Causalis non vero conditionalis adiecta causam causam illa: Quatenus iussu possidetis, stare causam. Ex certa sententia. 411.16

Causalis intelligitur stare dict. Iuxta, in prelegibus. 114.13

Causalis, temporaliter, & quatenusque exponitur dict. Quatenus. 741.4

Causalis, an vero conditionalis intelligatur dict. Secundum. 784.3.9

Causalis, hoc est dispositio in dubio ponitur dict. Propter, si respectu pariterem circa idem de quo non assensit. 760.6 & seqq.

Causam pro Qua, quatenusque ponitur dict. Quatenus, & non adiecta superest. 784.3

Causalis facit in prelegibus dict. Sicu. 790.6

Causalis per Qua, & interpretatur ita dict. Secundum. 781.1

Causalis multa sunt, quae deinde non conceduntur. 29.19

Causalis non conditionalis, ita causam. Cum ad hoc expressis accedit assensum. 134.6

Causalis, seu conditionalis an & quando fiat dict. Iuxta, ostenditur. 714.10, 11, 12

Causalis ponitur dict. Quia, cum delectat causam & actionem de placet deinde. 746.1

Causam regulam secundum naturam causae causantis. 113.7

Causam regulam ad causam facit & ita. ibid.8

Causa abundans nocet si per illam deponatur ad alium prohibendum. 18

Causa abundans augere suspensionem in contradicibus suspensa. ibid.10

Causa abundans non nocet. ibid.1

Causa haec in praesentia beneficiorum quousque solent & Romana Curia praestari ad fructum professionis, ostenditur. 107.1

Causa idonea de solacando venit appellatione facta facta. 337.1

Cautio appellationis venit sola promissio. 171.1

Cautio idonea appellationis venit tantum promissio, vel fideiussio, nisi subiecta materia repugnet. 171.1

Causa & retentionis licet dicatur potest dominium & possessionem saltem de iure, ut non si potest incumbat de facto, & retinetur in iure possessione, adhuc ad statum est manens eodem, immo & recipiendus si fideiussor. 104.14

Causa iura, & actiones non possit prohibere alienare. 114.4

Causam deficiat dict. Incontinenti. 701.1

Causam licet debeat quod velociter sit. 660

Causa Ecclesiastica appellatione equonem excommunicationis, suspensio, & interdictionis. 173

Causa reinducibilis non venit appellatione immobilium. 141.1

Causa in contractu nihil operatur clausula constituti. 181.40

Causa qui est, centum non debet. 29.1

Causam deinde potest si per relationem ad aliud. ibid.4

Causa per incertum non fore determinat. ibid.4

Causa ex huius, & alii verba talia non continent appellationem vini. 110.10

Causa in inopisabilibus habet vim iudicis. 110.4

Causam mutam, & incontinentem finem actionem, & constitutionem provocat in iurem suam, importat clausulam. 467.17

Causam vigore actionis potest in inopisabilibus capere interdictionem vel prohibitionem promissionis ecclesiae. 180.7

Causa bene ordinata incipit a seipso. 30.1

Causam modo suggestit ut prius possit quam contraria inferriam. ibid.4

Causam solida ad decimam Papalem valet argumentum. 116

Causa de retrocedendo incontinenti dicitur fieri quando si sub eodem iuramento, & testibus. 799.1

Causa per verba, verbum, habet, & ita sine quibus non potest, venit appellatione aliamotum. 159.1

Causa appellatione non dicitur est solus. 171.1

Causa appellatione non veniunt vestimenta, ut consanguineo, vel seruo debeat. ibid.1

Causa testium appellatione veniunt alii, etiam, sub, panis, prolixus, & familia. ibid.4

Causa est omen vulgare Tolerum, & importat idem, quod sitip. 74.3

Causa appellatione in legatis, & fideicommissis veniunt agnam. ibid.1

Causa appellatione continetur etiam illi, qui sunt fundamentum, & stabilimentum domus. ibid.3

Causa appellatione non veniunt domine, quando appareat testem velis confirmare bona in agnitione. ibid.4

Causa deinde non veniunt impetrat Cricum, in Epistola, Apud, Ad, referuntur ad tempus, aut omnem, non extenditur via ita veniunt, & tandem indicis ubique remittit, quid iuxta subiectam materiam operetur hanc dictio. 660.1 & seqq.

Causa dimissionem importat, & velis coniecta actionem, non vero principaliter deponit. ibid.1, 1, 1, 1

Causa idem potest significat quod Causa. ibid.1

Causa omnino insoluit sunt veniunt, quando subest agnam. 10.1 & seqq.

Causa generalis cum clausula, Omnesque alios, &c. facta non aliter nominibus per locum capis, non est adlocutio. 411.4

Causa partis ubiqueque non est necessaria si fin, & nulli, etiam propter alios indicat nullus. 1.1

Causa deinde deinde supplet clausulam. 171.4

Causa deinde deinde supplet clausulam. 171.4

Causa deinde deinde supplet clausulam. 171.4

Causa deinde deinde supplet clausulam. 171.4

& Verborum.

Causam immoderatam & proximam de sui propria natura denotat dict. Et 588. i. Mediam vero, vel remotam aliquando importat rariore materia subiuncta, & ad videndum conuenientiori, seu alioquin intellectum. ibid. 8.

Causam septi declarat efficientem dict. Et. 687.9

Causam mediam proximam, sed etiam remotam, & impollem denotat dict. Propter. 738.1

Causam ob quam tenetur est Princeps ad rationem tenendum, significat dict. Propter. ibid. 3.

Causam efficientem plerumque denotat dict. Propter. ibid. 3.

Causam interfectam significat dict. Vnde, & impotens idem, quod ex quo causa. 812.2

Causa necessaria facit primum, id quod aliis de luce effect prohibetur. 107.1

Causa principalis, & incidenti accedens procedente, si principalis est finita, etiam finita accedens sic dicitur. 74.6

Causam finalem propriam ostendit dict. Vt, aliquando vero causam impulsivam. 116.1

Causam remotam gratia auxiliandi alioquin intellectum potest significare dict. Etiam. 685.17

Causam, vel demonstrationem indicat dict. Cum, quando aliter verbo fuerit temporis. 666.5

Causa dicitur duplex moris. 163.3

Causa iustitia quando dicitur, ostendit. 405.2

Causa principalis non denotatur amplius ad sedem, & quia, si ab eo facit aliquo articulo promissionem facti, & causa commissa repitatur eum claus. Cum toto negotio principalis. 180.1

Causa est in Rota simpliciter commissi reperiatur super aliquo articulo, licet ille articulus expolitur, amplius de Rota non valet. ibid. 4

Causam penitus, & possessionis denotat verba claus. Et non tot negotio principalis. ibid. 6

Causam finalem importat dict. Hic. 691.4

Causam remotam sine occasione designat dict. Ob. 771.4

Causam efficientem denotat dict. Pro. 740.3

Causa appellacione conueniens iam ante litem, quam post. 173.1

Causa criminale appellacione venit illa in qua agitur de delicto puniendo expolitur ad publicam vindictam. ibid. 3.

Causa pecuniaria appellacione venit causa civile, non ratione criminis, quoniam pecuniaria. ibid. 3.

Causae est dict. Ideo, & idem significat quod ob causam. 693.2

Causae & rationales est de sui natura dict. Quoniam. 773.1

Causae sunt vero conditionales, adiecta essent clausula: Quatenus iuste possideris, sicut claus. Ex certa sententia. 415.16

Causae, intelligitur stare dict. Iuxta, in penultimus. 516.11

Causae, temporaliter, & quantitatem exponit dict. Quoniam. 764.1

Causae, ut vero conditionaliter intelligatur dict. Secundum. 784.8-9

Causae, hoc est dispositive in dubio ponitur dict. Provis, si rescriptum praeteritum eius idem de quo non constat. 760.8 & seqq.

Causae per Quia quoadque ponitur dict. Quamvis, & non aliter superius. 784.3

Causae per Quia, & interpretatur illud dict. Secundum. 784.3

Causae multa sunt, quae dicitur non conueniunt. 294.9

Causae non conditionales, stat claus. Cum ad hoc expressum accedat affectus. 184.6

Causae, seu conditionales an & quando stet dict. Iuxta, ostendit. 714.10, 11, 12

Causae ponitur dict. Quia, cum tradat causam & rationem de praecedentibus. 766.1

Causae, repositae secundum naturam causae causant. 182.7

Causae regitur a causa lae & re. ibid. 38

Causae abundantes nocet si per illam denotatur ad actum prohibendum. 18

Causae abundantes argunt suspensionem in contrariis suspensum. ibid. 10

Causae abundantes non nocet. ibid. 1

Causae haec in promissione beneficiorum quomodo solent a Romana Curia pariter ad finem pensionarij ostendit. 197.1

Causae idoneae de solvendo vane appellacione satisfactoria. 397.1

Cautio appellacione venit sola promissio. 171.1

Cautio appellacione venit tantum promissio, vel solutio, nisi subiecta materia repugnet. 170.1

Causae & remanens licet dicatur perdere dominium & possessionem saltem de luce, animum si potius incumbit de facto, & realiter inhiat possidendo, ad hoc ad statum est manentibus, immo & remanentibus si probent. 104.14

Cedere iura, & actiones non possit prohibitis alienare. 118.4

Celarium deficiat dict. Occurrit. 701.3

Censura licet dicitur quod velentur sit. 660

Censura Ecclesiastica appellacione equineatur canonizatione, suspensio, & interdictum. 172

Censura resimulibus non veniat appellacione immobilium. 241.1

Censura in contractu nihil operatur clausula constituit. 181.40

Censura quo est, censura non debet. 32.1

Censura dicitur quod si per relationem ad aliud. ibid. 9

Censura per scriptum non sunt dimittenda. ibid. 4

Censura ex hodie, & alia rebus validis non conuenit appellacione vini. 110.10

Censura in montibus habet vim traditoris. 180.6

Censura in iura, & translationem etiam ad iura, & consuetudinem protractantur autem suam importat claus. Ponitur in locum suum. 467.17

Censura in rebus cessione potest in incorporalibus etiam in iudicio vel possessione habere promissionem cedentis. 310.7

Censura bene ordinata incipit a se ipsis. 30.3

Censura ordo suggestit per patris nostri quoniam extraneis subueniunt. ibid. 4

Censura subiecta ad decimam Papalem valet argumentum. 116

Censura de arrestando in continenti dicitur fieri quando sit sub eodem statuto, & restituit. 709.1

Censura pro viciis, vestibus, habitibus, & ex sociis quibus vivunt non potest, venit appellacione alimentorum. 119.1

Censura appellacione venit id, quod est solus. 175.1

Censura appellacione non veniunt testamentum, nisi consanguineo, vel fratri debentur. ibid. 3

Censura iustitiam appellacione veniunt alia, re, faber, ganna genitrix & similia. ibid. 4

Censura est nomen vulgare Testatorum, & importat idem, quod illud. 74.3

Censura appellacione in legatis, & fideicommissis veniunt argenti. ibid. 1

Censura appellacione conueniunt tantum illi, qui sunt fundamenter, & habilitatem domus. ibid. 3

Censura appellacione non veniunt feminae, quando apparet testamentum voluisse confirmare bona in agnatione. ibid. 4

Censura dictio conueniunt importat Censura, Ius, Regula, Iura, Apud, Ad, refertur nonnunquam ad tempus, aut numerum non extenditur ultra sex menses, & tandem iudicio arbitrio terminatur, quod iuxta subiectam materiam operetur huc dictio. 640.1 & seqq.

Censura diminutionem importat, & rebus conuenit accessione, non vero principalitatem denotat. ibid. 14, 15

Censura idem per se significat quod Censura. ibid. 16

Censura omnino inuicta luce veniunt, quando subiecta Regula. 10.1 & seqq.

Censura generalis cum clausula Oportet alios, &c. fallit non aliter nominibus personarum expressis, non est arbitria. 451.4

Censura paria vbiueque non est necessaria si fiat, & nullus, non propria actus redditur nullus. 3.5

Censura defectum supplet clausula Suppletur, &c. 511.9

Censura nova paria sequitur clausula Si inueniuntur promissa, &c. nisi addantur verba illa per litterarum informationem. 505.1

Censura paria non requiritur in dispositione, cui apponitur clausula Ex certa scientia. 415.8

Censura non tollit clausula Summarie. 111.9

Censura defectum non supplet clausula Arbitrio Rota. 313.15

Censura reuocat clausula de plenitudine potestatis. 397.18

Censura aliorum in easdem faciendo non est necessaria ubi ad Censuram est disposita clausula Si idoneus reperiatur. 509.3

Censura faciens adiunctionem suam ad adiunctionem videtur eius personam approbare. 374.2

Censura ut legitime comparatur intelligitur per se, vel per procuratorem. 771.3

Censura ad comparandum legitime in locis ad quos prohibetur. ibid. 3

Index Rerum,

libet accessu citato, non tenetur comparere, nec inter-
cedere pro, uti solet. 114.4
Certe aliquam moratoriam, claus. peritorem antiquam hy-
pothecam, nec, & potius contractus et oneratio non fac.
114.1.4
Certa quoniam quibus claus. appositio in Reu. tantum accessio-
nem recipit conditionem Reu., & intelligitur quoniam
Reu. in iusticiarum. 114.5
Causa et vbi in quo differunt, & quomodo diffiniantur, &
quod dicatur casum de villa. 174.9
Causas conueniunt appellatione terminari eam dispo-
sitione fauorabili est. 103.1
Causas appellatione aliquando venit id solum, quod mu-
tuus est casum. 173.1
Causas appellatione veniunt sub iura in materia fauorabi-
li & legit. interpretatio, & de iudicio. 114.4
Causitas appellatione an & quando veniat terminorum,
offenditur. 114.3
Causitas appellatione venit conueniunt in fauorabilibus.
114.4
Causitas appellatione venit pars adiecta causitas ex amphi-
tione. 114.5
Causitas appellatione proprie venit etiam illa, cuius Epil-
o pars ex causa primatus sui. 174.6
Causitas appellatione an & quando conueniunt adiectis,
offenditur. 114.7
Causitas appellatione venit pars adiecta. 114.8
Causitas appellatione veniunt illi de causis, & de diffinitio-
ne, & terminis, & pertinet. 174.3
Causa nouissima praesumitur habere statum ignorantiam.
174.10
Causam appellatione in odiosa, seu materia fauorabili re-
finitur non veniunt conueniunt, incolit, seu habetur
illius causitas tantum. 174.3
Causam appellatione veniunt etiam officiales dum in cau-
sitate morantur. 114.4
Causam appellatione proprie & stricte videtur conueni-
re tantum originari, non autem casus ex privilegio.
114.3
Causam appellatione venit Capitulum Canonicorum.
114.6
Causam appellatione veniunt clerici in fauorabilibus.
114.7
Causam non viuere in re eorum multis acta. 114.4
Causam si fieri debeat quando sit publici fieri potest, & oc-
cupat. 114.3
Causam factum debeat quoniam si vi ad eos, quoniam in-
terest, nona penitus non possit. 114.4
Causam fieri contra, qui vbi instrumentum de co-
nsecratione effectum remanet, nec publicari. 114.6
Causam, quae de illo Causa in gratia soler appoi, illa
semper subiecit, quam si non apponatur. 114.1
Causam appoi solit potius ex in re consecratione,
quam ex illo Notatione appoi censetur. 1
Causam quae apponatur ex proprio vult illo, non at-
tenditur. 1
Causam appoi ad vnum locum, ad alium, extendi non
debet. 1
Causam restricta ad eam verbum vel casum, debet re-
sistere interpretationi, & determinationi in eo. 1
Causam adiecta in lege interpretata, videtur reposita in lege
interpretata. 1
Causam omnes in interpretari debent ut singula singula
referendo viderentur intelligi possint. 7
Causam plures formas operantur, vbi simul conue-
niunt. 8
Causam petita in narratione non attenditur, sed in dispo-
sitione. 114.9
Causam appoi in supplicatione operantur suum rite-
tum eam in hanc non legatur, & Bulla expediat
an. 11
Causam appoi in prima commissione censetur reposita
in eo. 11
Causam appoi in commissionibus per illam ab ab-
soluta dant iudicium sub conditione. 11
Causam ex Notatione illo adiecta suum attende-
re, maxime vbi via & Notae ac testatione igno-
rant. 11
Notatione simpliciter notata de instrumento confidit
potest absque alia voluntate parum omnes confidit
clausulae signetur. 14
Causam non debet extendi iuxta, & superius. 13
Causam reposita suum notam dispositionem, cui
sunt adiecta. 15
Causam secundum vnam loquendi ipsam dispositionem in-
terpretanda est. 17

Causam vna declarat aliam. 18
Causam quoniam in mandato non extenditur ad non
excepta. 170.3
Causam generalis reposita circa excepta. 171.4
Causam vna, & efficacia non tantum est consideranda,
quoniam mens Pa, & conceditur. 114.3
Causam, de iudic. quoniam de persona quibusque loquimur
non procedi in Collegiis, Venerabilibus, Catechis-
tis, vel Capitulis. 171.7
Causam in fauorabilibus veniunt appellatione populi, secus
in odiosa. 114.4
Causam pars Reguli, & de diffinitio secularium in fa-
uorabilibus. 114.1
Causam in materia privilegia, & fauorabili veniunt appella-
tione diffinitio. 114.3
Causam in fauorabilibus veniunt etiam appellatione. 171.7
Causam faculares in fauorabilibus veniunt appellatione Re-
ligiosorum. 171.4
Causam appellatione in lata significatione non solum
veniunt clerici prout Testatur, & in monachis, & in
Ordinibus constituit, sed generaliter omnes, quibus
Ecclesia Dei datur. 171.1
Causam appellatione in stricta interpretatione non com-
prehenditur clerici in dignitate Ecclesiastica constituti,
vel Abbates, Archidiaconi, & huiusmodi. 114.1
Causam appellatione in materia in differenti, & lata signi-
ficatione comprehenduntur clerici Regulares, & seculares.
114.4
Causam appellatione veniunt Canonici in fauorabilibus.
114.1
Causam appellatione in fauorabilibus conueniunt Epil-
corum. 114.4
Causam appellatione in materia fauorabili veniunt Car-
diales. 114.6
Causam appellatione in materia stricta, & odiosa Mo-
nachis, & quoniam Regulares sui regula videntes non
comprehenduntur. 114.7
Causam faculares appellatione non veniunt clerici
excepti. 114.9
Causam volentes & confessionem petentes locum
excommunicationem. 114.4
Causam de monacho citandus non habet pro clerico ad
effectum habendi beneficium, etiam in eadem in habere,
& Testatur, & peruenitur statim. 114.4
Causam agnitionem non datur, qui vendit vicum, gratiam
sui oleum ex rebus suis subiectis. 114.3
Causam vendens suum & alio modo agno codicillis quoniam
suo semine, in quo indultus collectio, datur arguatur.
114.1
Causam qui se ipsum iudicem petuit, locum excommuni-
cationem. 114.4
Causam non venit appellatione populi in interdicto. 114.3
Causam interdicto non comprehenditur Regulares, seu ma-
res, seu feminas. 171.1
Causam restricta est interdicta ad consecranda ritibus vo-
luntates, & praesumitur potius ex voluntate testatoris
quam ex capite notari appoi in testamentum publicum
eorum testator legatur. 171.1.4
Causam restricta clausula facit praesumitur iocosa testamentum
iuxta liberum conueniunt. 114.3
Causam restricta clausula operatur ut si testamentum non potest
si valore sequatur testamentum, valeat tantum codicillis,
& omnia legata & fideicommissa solvantur.
114.7
Item operatur ut testamentum caducum impediatur. 171.10
Operatur etiam repetitionem fideicommissi venientibus
ab interdicto, quando testamentum est nullum praeteri-
tum, aut nulla filii exheredatione. 114.11
Operatur supra testamentum per quoniam. 114.12
Operatur si in testamentum praesentis ut heredes ab interdicto
consecratur graui quali per fideicommissum dispo-
sita in testamentum adimpleatur. 114.14
Operatur repetitionem legati venientibus ab interdicto.
114.14
Operatur quod verba clausula obligentur. 114.10
Solutio, seu confirmatio voluntatis de facti quando de-
bita simpliciter ob defectum solemnitatis, non tenent
eam altera vel etiam. 114.14
Ex quoniam testamentum interuenit operatur ut ad notationem
voluntatis testamentum interuenit debet fieri specia-
lem mentionem in ipso testamento. 114.14
Fieri valore testamentum ex causa, quo hanc notari
vult testamentum. 114.14
Appoi in testamentum facit directam fideicommissionem
facti in commissionem. 114.14
Operatur

& Verborum.

Conditionem, vel demonstrationem quando faciat promissum meum, testificor. 711.7
 Conditionem denotat dict. Cum, quando ea videtur loco dicti. Id, vel quando adiungitur verbo facti remota. 664.14
 Conditionem an & qualem denotat Post. 748.8
 Conditionem imponit dict. Sup, in confirmatione facta in forma communis, si confirmatio sit ex causa iurata, quia tunc imponit causam. 790.5
 Conditionem non imponit, sed dispositionem dict. Provi, quando profertur a patris, que ponitur de novo disponere, etiam si non confiter de iure. 746.14
 Conditionem adu preteritum an indicat dict. Dum. 676.7
 Conditionem imponit, dict. Dammodo, quando laigitur in, quod vult implendum antequam actus preteritum. ibid.3
 Conditionem cognoscit imponit clas. Confilio de re iudicia, &c. dicit nisi contra de re iudicata non cessante data iudicio. 177.4
 Conditionem imponit clas. Non aliter, &c. que desinitur perinde est ac si nihil aliud esset. 440.11
 Conditionem sub dispensatione denotat clas. Ad libitum, 157.4
 Conditionem expressam imponit clas. Causa quo, &c. in fideicommissis, & legatis. 166.4
 Conditionem interdictum imponit dict. Nisi, maxime reclusa ad faciem remota. 748.1
 Conditionem imponit clas. Fanno breui. 464.1
 Conditionem & formam indicat clas. Dammodo idem repetitur. 50.1
 Conditionem non facit clas. Si potest veritate quatuor iurisdictionum fundatorem iurisdictionis, sed sub iurisdictionem ad procedendum. 119.3
 Conditionem denotat clas. Confilio de assertis, postea in testipia. 187.8
 Conditionem non in facit clas. Si in testipia posita, in suspensum iurisdictionem commissarii vsque ad eius verificationem, sed solum ipsum commissarium, sicut rectorum mixtum. 506.9
 Conditionem non facit verba, & conditionem. Sed facitur pro parte, vel lege in contractu apposito. 678.1
 Confilio si repugnet facto dispositioni eorum cum oia denotat dict. 738.1
 Confilio debet adimpleri antequam emolumentum queratur. 816.7
 Confessionalis est alius. Reflexio expensis, propter narium ablatum abfoluit. 491.18
 Confessionalem actionem reddit clas. Saluo consensu domini. 497.1
 Confessionalem seu modalem gratiam facit, redditque confirmationem confessionalem clas. Dammodo licet, & honesta sint. 409.1
 Confessionalis in dispositione apponit clas. Ex bene, proxi et meo, non operatur revocationem, nisi iusticiaria conditio. 410.4
 Confessionalem actum & institutionem facit clas. Causa quo, &c. 164.14
 Confessionalis est clas. Dammodo causa, &c. & respectu status, & iurisdictionem. 401.4
 Confessionalis in gratiam reddit clas. Dammodo omnes finit, &c. & est verificanda per agnoscit ad provisionem. 401.1
 Confessionalem dispositionem reddit clas. Si, & in quantum, &c. 700.7
 Confessionalem confirmationem facit clas. Si confirmata, & imponit necessarium causae cognitionem. 499.1
 Confessionalis non est clas. Patet indicato, stante clas. Appellatione remota. 462.6
 Confessionalis dicitur commissio data vigore cap. Odoardo, de solut. cum clas. Confilio de papetate. 378.4
 Confessionalem actum, cui apponitur, reddit de sui natura dict. Dum tamen. 677.1
 Confessionalis est clas. Confilio, & formam indicat. 171.1
 Confessionalis in casu non operatur clas. Confilio conditionem non possit. 181.11
 Confessionalis dispositionem redditur de iure iurisdictionem ipsam confessionalem redditur, vel suspensum eius effectus in eadem conditio. 191.11
 Confessionalem intelligitur facit dict. Iuratio scriptis iuratur. 711.14
 Confessionalis facit dict. Provi, postea in recessu iustitiae, seu in dispositione iurata, vel generali, aut quando nihil de anno conceditur. 160.11
 Confessionalis, & non causalis facit dict. Provi habetur. 761.19

Concedit est verbum generale vim fumens a naturali, cui adiungitur. 661.1
 Concedit est apud temporandem casum committendum subiectum materiam, & concessorem, ac denotat iurisdictionem imponit. ibid.1
 Concedit, & cedere diffinit, quia concedere est temporandem, reddere vero perpetuum. ibid.4
 Conceditur vbi aliquis per plures fieri debet, intelligitur nemine discrepante, maxime de materia contractus, & ibid.1
 Concessio est probatio omnibus melior, & adificatio, que fieri possit. 131.1
 Confessio non minus probat, quam instrumentum. ibid.1
 Confessio eximediola gemina plene probat. 70.4
 Confessio gemina parit actionem. ibid.
 Confessio non tenet, & cor fieri non videtur qui tenet. 111.1
 Confessio non refutat ex dictis per dict. Fossid. 690.1
 Confessio non tenet ad iurisdictionem agnoscit intentionem, qui ad excludendum ius actionis receptionem apponit. 119.4
 Confessio non est proprii confitetur. 179.1
 Confessio significat ve qual cum quidam possit, vel habet iura habet valere, sed secundum iurisdictionem materiam. 661.1
 Confessio, cum aliquo temporis intervallo accipiendo est secundum iurisdictionem materiam. ibid.1
 Confessio quando a lege profertur, intelligitur statim, & immediat ad iurisdictionem actum, cum intervallo vero quando ponitur ad aliquid factum affirmatur. ibid.1
 Confessio fieri dicitur an, quando fit statim an. ibid.1
 Confessio idem significat quod ipse iure. ibid.1
 Confessio in materia dict. Vsque recedit in penultimum veriditorem. 815.11
 Confirmatio gemina in forma comenit habet vim motus proprii. 170.1
 Confirmatio ex certa scientia non dicitur simplex confirmatio, sed emphatica, non concessio. 416.10
 Confirmatio statutorum, que postea refert ad valida, & renale, semper refert ad valida, & nihil operatur quoad moralia. 417.11
 Confirmatio generalis, statutorum, vel privilegiorum, seu aliorum dispositionum oia confirmat aliquid aliter. ibid.11
 Confirmatio in certa scientia privilegiorum Francie Mi- nobilia concessorum an comprehendit ea privilegia, que in vltimo non sunt ostendunt. ibid.14
 Confirmatio non potest dici vera, est certa scientia, non obstat apponit illius classis, qui totum tenet Papae ingratum & facti iurisdictionem. 418.11
 Confirmatio antequam sit sequitur cum causae cognitione, non operatur clas. Substantia, &c. postea in commissaria dispositione habetur clas. Vocati vocanda. 519.44
 Confirmatio generalis etiam ex certa scientia non refertur ad iurisdictionem. 409.1
 Confirmationem induit geminatio actus praedictorum. 70.4
 Congregationem, & conuentionem denotat dict. Simil. 791.1
 Coniunctura non est opus in clas, & praesumptio eadem videtur. 164.1
 Coniunctura iurisdictionem in vltima voluntate operatur dict. Et, per quem eorum ius accedens inter conuentiones, sicut videtur in contractibus. 691.11
 Coniunctionem significat dict. Et. 686.6
 Coniunctionem plurium legum valet argumentum. 111.1
 Coniunctura & copulatio regulatur est dict. Et. 680.1
 Coniunctura, & copulatio vim habet dict. Seu, quoniam ponitur inter genera, & speciem, inter totum & partem. 788.11
 Coniunctio non accipitur dict. Aut, quando ponitur inter personas, & in casu simpliciter edicto. 618.11
 Coniunctio nonne variatur licet veniat appellatione Actionem, quando vocatur ad bene committitur. 174.1
 Coniunctio cognatione spirituali veniat conuersionem appellatione. 177.4
 Conuentionem appellationem quando vocatur ad fidem committitur, veniens masculis, & feminis sanguine coniunctis. 176.1
 Conuentionem appellationem veniens affines. ibid.1
 Conuentionem appellationem veniens naturalis. ibid.1
 Conuentionem habent pro diffinitis facit dict. Quilque. 772.1
 Conuentionem vel diffinitum, clas. postea circa plures modos impertit ve vniuersaliter confertur de per se propositionis, & alio rem operari possunt conuentionem, debet separatum interrogari per hanc clas. Item si post dictum.

Index Rerum,

nam executionem appositam fuerit hac claus. tunc si vult
interiri proleptet, aliter proleptet non impeditur, praeter-
terit si ille foret impediret. 373.1
Comessa, & indolens idem separantur. 34.8
Concordia illa dicitur, quae diuersitate factorum separatio-
nem non recipiat. 189.1
Concordia non est idem iudicium. ibid. 4. & 10.4
Concordia vult significationem. 318.1
Conspicuum nomen viget ad septimum gradum compre-
hensionis faciem appellationem. 104.4
Conspicuum nomen appellationis vbi i sententia vocatur ad
aliquid communi vnde agitur. 177.1
Conspicuum nomen appellationis veniunt etiam cognati, si
communis loquendi vsus se habeat quod & cognati
comprehenduntur. ibid. 4
Conspicuum nomen appellationis venit pater. ibid. 3
Conspicuum nomen appellationis veniunt consocii cognati-
onem spirituali. ibid. 4
Conspicuum nomen appellationis proprie veniunt filia. 104.1
Conspicuum nomen appellationis non veniunt uxoribus, quia
non est pater, consocius nepos et foris. ibid. 7
Conspicuum nomen appellationis an & quando veniat na-
turalis, ostenditur. ibid. 8
Conspicuum nomen est id quod sensus animae cognoscitur
bonum, & malum, & quod iustitiam laetis in mente,
quod probat non potest directis. 174.1
Conspicuum dicitur a Conspici, quasi sciri, & cognoscitur se
ipsum. ibid. 8
Conspicuum nam qui habet scripturam nisi deponat,
eum non exat. ibid. 1
Conspicuum est iudicium menti consocium in quodam
natura hanc exat. 174.1
Conspicuum tam uxoribus, et elaf. quae monitionem
potius denotat, quam conditionem, aperatur ut arbitrio
boni rit negotium remedium consociat. in scriptura Pa-
pae appositum lura Causis rigorem tenetur, & alia plura
deponit, quae habentur. ibid. 1
Conspicuum non tribuit ad ignota, & incognita. 31.1
Conspicuum non tribuit ad dolos despectus. ibid. 4
Conspicuum pateris referantur cum claus. Dummodo re-
maneat miles, & habet in rene eandem conditionem,
quam habet gaur. 407.4
Conspicui generum habet vni quodque iurati consoci-
us. 20.4
Conspicui inter contrahentes perfectus est etiam filia
elaf. Salus consocii domus. 301.1
Conspicuum ad aln admittit claus. Non alius, &c. 440.1
Conspicuum exatit erit. 33.1
Conspicuum qui vult, vult etiam formam necessarium antec-
cedens, in se sequitur, quae pateris a mera voluntate dispo-
nentis, alius fecit. 33.1
Conspicuum vbi falsum est, autemdem falsitate non po-
test. 118.1
Conspicuum non dicitur auctoritatis descriptio. 10.1
Conspicuum a consociatione ad antecedens vult agnoscen-
tum. 11.4
In Conspicuum nam quae veniunt non sunt auctoritatis.
11.4
Conspicuum multum sunt rectoris, quia fuerit est iudicium
quod plurimum tenentia comprehendat. 33.1
A Conspicuum nam, quae tendunt ad bonam, & supereminere
eius recedat iter. 33.1
Conspicuum mutatur mutatio facit. 40.4
Conspicui natus est, vbi quomodo exatit ad deliberandum,
non tamen obligat ad sequendum. ibid. 3
Conspicuum mare in metas sapientis est. ibid. 3
Conspicuum appellationis veniunt illi, qui sunt de eadem fa-
milia. 171.1
Conspicuum appellationis veniunt penimiores testatoris.
ibid. 3
Conspicuum appellationis veniunt etiam filia. ibi filii
communi effat relictum per consociationem bonorum
in agnatione. ibid. 1.4
Conspicuum appellationis veniunt qui sunt participes scilicet
tate, & inforti, siue maritus, & vbi ibi consocius
appellatur. ibid. 1
Conspicui dicitur quod palam est, & palam esse dicitur id
quod apud omnes est, vel maxime patrem hominem lo-
ci. 443.1
Conspicui dicitur quod constat siue per instrumentum, aut co-
res, siue etiam per testimonium, aut aliam claram proba-
tionem. 444.4
Conspicui non dicitur, quod in scriptura literaliter non
constat, sed vixitque dicitur. ibid. 3
Conspicui iudici quoque dicitur de iure patrum, & sen-

rentia se lata in contrarium, etiam si illa patet, quae non
sunt contraria, producat imitatur. ibid. 3
Conspicuum inforti propter. 444.4
Conspicui, alii clausula condicio, & formam indicit.
175.1
Conspicuum non dat nisi prius verificetur conditio.
ibid. 3
Requisitum indicitum indagatum, & cause cognoscitur.
ibid. 3
Et probatorem veras, ac conclusivas, non paterispi-
nas. 175.1
Indicium huius claus. abque indicitione alioquam
narratum fuisse ne dicitur index de facto proce-
dere. ibid. 3
Facit ut exentor debet assumere pateris. ibid. 9
Conspicuum de irrationabilitate, &c. non verificatur hac claus.
nisi per sententiam, & rem indicitam, ex eadem sententia
relatantem. 367.3
Conspicuum de affectu. Hac claus. in scriptis conditionem
denotat, & indicit. Facit indicitionem contrarium,
& non fuisse verificat tamen ex pleribus auctoritatibus.
ibid. 1. & 109.
Conspicuum de tribus consociis. Insulliguit de tribus
sententia valida. ibid.
Conspicuum de re iudicat. ex quo, facit exentorem mity-
ram, adeo quod pateris vocat debet, ac diffinitio, vel
tamen procedendo ad vinctura, vel capite pronuntiat
sententia. 377.1. Imponit cognoscitur conditio. ibid. 4.
& si de iure conditio, et nisi capite de re indicata,
non cessat dicitur indicitio. ibid. 3
Conspicuum de bono iure, dicitur formam, adeo quod pateris cora
cause cognati veniunt aliquid. ibid. 1. de quo bono iure
exentorem obtinere fuisse in aliqua parte, licet
non placet pateris de negotio principat. ibid.
Conspicuum de laetitia. Non intelligit de laetitia iustitiae,
sed simpliciter de laetitia, namque carum existantia.
ibid. 1
Conspicuum de pateris. &c. Exatit ad expensis, & finibus,
sed non a diffinitione possessionis. 374.1. Quomodo
autem habet claus. indicit, & pateris probanda,
licet ostenditur. ibid.
Conspicui clausula operatur ut vera possessio transierit
in emptorem licet non sit facta actuali traditio. 176.11.
Et vi possessio in a claus. quoniam materia consociat
etiam in consociationem. 380.1. Et vi non solum trans-
lationem veram possessionis operatur, sed etiam domini.
de 3. Et vi non solum habet vni traditio possessionis
in illatibus, sed etiam in rebus incomparabilibus.
ibid. 6. Et operatur probationem conclusivam possessionis
contra emptionem, & causam ab ipso habentem.
ibid. 8. Et acquisitionem fructuum, na vi consociat de
brantia, alii aliter expressit se consentum. ibid. 11. Tri-
buti facultatem capiendi possessionem abique traditio-
ne indicit, vel etiam pateris coram iure vni spoli.
ibid. 12. Transfert possessionem etiam in heredem consoci-
um. 381.1. 6. Operatur ut possessionem per consocium
non pateris fructus habent actuali possessionem.
ibid. 17. Operatur quod inchoatum vnde vi, & spoli
remedium habent possessionem rigore huius claus. ibid.
19. 30. Compertit illas rigore contra terminum possessionem
condit. ex lra. Cde acquir. possib. 12. Operatur
etiam post mortem consociationis. ibid. 11. Operatur quod
creditor possit agere ad bona obligata nulla facta prius
executione. ibid. 13. Appositum in instrumentum operatur
quod possessionem deus mandatum de afficiendo etiam
mortis consociatione. ibid. 14. Operatur ut non deat
mandatum de manuteneo conditum, cuius nomine
se qua consociat possit. ibid. 15. Operatur denique
habet suam vni in emphiteusi. ibid. 16
Conspicui clausula non operatur quando possessio tempore
consociationis pateris consociationem. ibid. 19
Nec operatur transierit post mortem quod appo-
situm fuit in contractu nullo modo, & tam improbat.
ibid. 30
Nec operatur si apponatur in contractu de cuius validi-
tate disputatur. 382.15
Nec operatur in casu condicio condicio non pateris-
cia. ibid. 33
Nec operatur in contractu alioquin bonorum fidei-
commisum subiectum, nisi data validitate ipsius alie-
nationis. ibid. 14
Nec operatur suum etiam transierit possessionis
appositum in alienatione nisi interate per verbum sume-
re. ibid. 15. Nec operatur siue alienationem verum ac cor-
poralem requiritur traditionem. ibid. 16
Nec transierit possessionem in alienationem. ibid. 18
Non

& Verborum.

Non extrahitur ad futura. *ibid.* 39
Nihil operatur in contractuensus, in quo est accepta. *ibid.* 40
Vetus hec est classis, quantum daret ostenditur. *ibid.* 41
Conferuntur in ea adfectus, et omnes proxi ex tunc, statim legi à tempore promissionis illius. *42.1.6*
Contractibus conciliantur non derogat class. Non obstatibus conciliantibus Apoll. *44.3.1*
Constitutio loquens de abbasibus, quod eorum spolia applicentur Cameræ Apoll. non habet locum in abbasibus habentibus mensam communem cum monasterio. *111.3*
Constitutio loquens de persona non comprehendit Universitatem. Collegium, aut alia huiusmodi. *178.6*
Constitutionibus quibuscunque habentibus clausulas derogantes derogationem derogat eius. Quod tenetur. *483.1*
Constitutiones Pontificis qui se opposit de iure, & non de facto, non sunt comprehenditur sub class. Nullo ergo hominem. *414.4*
Constitutiones Pontificis infrastructas subiacentur penitus arbitrio, quando in ea adfectus. Nullo ergo hominem. *414.4*
Constitutiones, seu statuta sua non tollantur per class. Non obstantibus statuta Ecclesiarum. *447.1*
Constitutiones municipalium ad referendum valent argumentum. *319*
Constitutum, aut traditionem possessionis E& non inducit class. Ad habendum. *355.12*
Conventus ab Ecclesia emphiteuticus, seu feudalis, possunt iterum concedi in emphiteuticum, vel in feudum sine solennitate. *173.3*
Conventus clausula apponi, de stylo Coræ censetur approbata, ac subintelligitur quantum non apparet. *181.1*
Intelligit quando conventus communis, & vi plurimum, non autem ad seipsum. *ibid.* 31.8
Conventus clausula censetur potius apponitur in instrumentum quam in soluta. *ibid.* 6
Conventus clausula non censetur de stylo apponitur ubi in scriptis frequenter latentes fallit. *ibid.* 9
Conventus quando contrahitur, nunquam censetur omnia, nisi habentur pro expressis. *ibid.* 9
Contractus dicitur forma, & quasi alterum lra naturale. *161*
Contractus æquales veritatis. *ibid.* 2
Contractus si fieri de non hactenus finitum, & è contra, quod pernam temporalem. *ibid.* 3.4
Contractus patem non habet cum lege. *ibid.* 5
Contractus est optima legum sumptus. *ibid.* 6
Contractus potest introducere, quodvis potest privilegium concedi. *ibid.* 7
Contractus est interpretatio privilegiorum, & scripturarum. *ibid.* 8
Contractus potest quicquid potest pactum. *ibid.* 9
Contractus potest quicquid potest pactum. *37.10*
Contractus introducit potest, quodvis potest statum. *ibid.* 11
Contractus est interpretatio contractuum. *ibid.* 12
Contractus venit lura appellacionem. *144.6*
Contractus specialis derogat generali. *71.13*
Contractus ad legem valet argumentum. *118.4*
Contractus immemorialis an censetur sublati per class. Non obstat quatenus contrahendum, &c. ostenditur. *499.1.4*
Contractus immemorialis nunquam censetur sublati etiam cum dictione universalis, nisi expressa mencio de ea in legi, vel constitutione habetur. *450.8*
Contractus quando tollitur nunquam irrationabilis, & iniqua, nec similes immemorialis etiam sublati, & iteo ea à censetur. *ibid.* 9
Contractus immemorialis censetur sublati per class. Non obstat. Contractus. &c. quando in ea militat eadem ratio. *ibid.* 10
Contractus in eam contrariam tollit class. Sabina, &c. *117.1*
Contractus venit appellacione legi. *144.4*
Contractus ad pactum, privilegium, & statum valet argumentum. *118.1.3.1*
Contractus non ad pactum in preteritum, sed etiam in futurum tollit derogationem. *184.5.1*
Contractus ad approbationem aliquam clausulam si generalis sit, probatio non indiget. *182.3*
Contractus nunquam derogatum censetur, nisi id specialiter dicatur. *ibid.* 3
Contractus, vel sententiam proficiens per verbum, etiam affirmat. *663.4*

Contractus in suo consilio apponitur dict. Forè, non in actu subventionem lra, sed potius censetur affirmare. *690.7*
Contractus verborum prolixitatem reitere debet. *146.3*
Contractus, seu perfectio eius rei, cui adhibetur significatio dict. Per. *440.1*
Contractus derogat dict. Propri. *74.3*
Contractus legat, non separatus, est dict. Amplius, & proprius sine pronominibus her. *613.4*
Contractus, et repetitis sententis verborum procedendum est dict. Et he. *483.1*
Contractus interdictum est dict. Et, & copulæ frequenter. *483.13*
Contractus eisdem materiæ est de natura dict. Nec, & stat declaratur ad precedentia. *719.3*
Contractus materiæ ad precedentia est dict. Pyrenæ, & potius pro lra. *713.1*
Contractus de sui natura venit dict. Infuper, addendo ad superius reteritur eadem materiæ. *704.4*
Contractus est dict. Itaque, & determinatus casus precedentis, & restrictus casus sequentis. *709.1*
Contractus, & repetitis qualicumque precedentis orationis est dict. lra. *671.4*
Contractus præcedentem est dict. Demde. *708.1*
Contractus aliquando est dict. lra. *708.1*
Contractus, nomen moram tollit, & idem significat quod, lra. *278.1*
Contractus debet intelligi eialiter, id est, hactenus, & temporibus competentibus. *ibid.* 2
Contractus quando dicitur aliquid esse factum, indicio subito relinquatur. *ibid.* 6
Contractus mutatur, hoc est, ipso iure. *ibid.* 7
Contractus ex ratione patrum legem accipitur. *172.1*
Contractus clausula non potest, quæ debet esse obligatio totius lrae inde. *ibid.* 2
Contractus itaque cum subdit non potest Principes committere etiam de plenitudine potestatis. *353.16*
Contractus ubi operatur class. De plenitudine potestatis. *ibid.* 17
Contractus cum fieri dicitur, ubi instrumentum de eo confectum occurrat veniat, nec prohibetur. *666.4*
Contractus an sit volu & damna Ecclesie vi videatur, suspens debet tempus celebrationis ipsa cognoscitur. *304.8*
Contractus secundum factum in executionem primi debet regulari à primo. *114.4*
Contractus Principis habet vim legis. *144.1*
Contractus non valet appellacione testamenti, nisi imponitur, & largo modo. *305.3*
Contractus principalis quando est nullus, & agere de illius solutio, clausula depositum non est lra. *400.3*
in Contractu, de eius validitate disputatur, si apponatur clausula constans, et ubi operatur. *181.12*
Contractus alienationis bonorum Ecclesie commissio subiacet ubi operatur clausula constans, nisi data validitate ipsius alienationis. *ibid.* 14
Contractus non debet operari ultra intentionem agendum. *173.3*
Contractus facit ab initio voluntatis, ex post factis certis. *ibid.* 4
Contractus sui coque acceptandus, aut reos repandus. *ibid.* 5
Contractus omnis, seu quilibet dispositio, promissio, vel pactum intelligitur rebus de statuibus. *ibid.* 6
Contractus recipiunt interpretationem ea iura mente contrahentium. *187*
Contractus universalesque initiis spectandum est, & causa. *ibid.* 8
Contractus appellacione venit validus. *178.1*
Contractus appellacione venit quasi contractus. *ibid.* 3
Contractus appellacione venit ductus. *ibid.* 6
Contractus quando celebratur per scriptum, non potest probari solutio, vel distractio, nisi per aliam æquivalentem. *ibid.* 5
Contractus talis præsumitur, qualis in prima sui figura apparet. *71.4*
Contractus quando non possit celebrari in Ecclesia, tamen celebratus valet. *61.12*
Contractus specialis derogat generali. *71.15*
Contractus quando dicitur fieri incontinenter, remissio. *701.15*
Contractus inualidum fieri valet class. Omni meliori modo. *618.14*
Contractus mortui ad contractum eiusdem valet argumentum. *319.9*

Index Rerum.

- [illegible]

Index Rerum,

Decretum irritans gēla rēndū indicit quādoquē de eo
 opposuit. *ibid.* 5
 Decretum irritans ligat etiam ignorantem. *ibid.* 7
 Respectu nullius adus non aliam penam. *ibid.* 11
 Decretum irritans operatur effectum suum, à de iurisdictione
 aut iurisdictione pēnitentis vel potius, sui constitutions
 publicacionem. *ibid.* 9
 Decretum irritans ligat etiam Papam, nisi faciat contra il-
 lud. Mōta pēnitentis, vel cum clausula ipsius derogatoria.
ibid. 10
 Decretum irritans ligat etiam excoisum à pōpulo. *ibid.* 15
 Decretum irritans ad effectum etiam legatio Papę po-
 tēst non ligat ignorantes etiam quod nullitatem actus.
ibid. 14
 Decretum irritans non ligat ignorantes quādo dispositio,
 cui adicitur, est certa & determinata, scilicet si debita.
ibid. 17
 Decretum irritans an & quādo indicat possessionem, latē
 colligitur. *ibid.* 21 & seqq.
 Decretum irritans formam inducit, quā non servata actus
 ipso nō est coitus. *ibid.* 32
 Decretum irritans tollit pāssessionem, & constitutio-
 nem nōdum in pōtēstatis, sed etiam in futurum. *ibid.*
ibid. 35
 Decretum irritans vitiā sententiam, cuiusque executio-
 nem impedit. *ibid.* 36
 Decretum irritans appositum in gratia operatur etiam ante
 pōtēstatis rationem limitatam. *ibid.* 37
 Decretum irritans opōt ampliat dispositionem principalem,
 sed tanquam accessorium illius naturam sequitur.
ibid. 47
 Decretum irritans appositum in gratia Papę contentente
 cum collatione Ordinarij sub eadem de nōl operatur
 quādo pōtēstas ad Ordinariū habet possessionem in ter-
 minis cap. si de Sede de pōtēst. in 6. *ibid.* 48
 Decretum irritans non operatur quādo est interpositum ex
 falsa causa. *ibid.* 49
 Decretum irritans appositum in fauorem vnius, non opōt
 ut in fauorem aliorum. *ibid.* 50
 Decretum irritans appositum in gratia de aliquo beneficio
 obtenta vi de refectione, nōn adicit maiora Ordinarij, &
 non sic refectionem. *ibid.* 51
 Decretum licet in nihil operatur ad hoc vt expresse vob
 modo vacat, veniat alius non expresse. *ibid.* 52
 Decretum prohibitionem acquirit clausula, Sublata, &c.
ibid. 53
 Decretum irritans vim habet dicti. Omnis, & quodquid sit
 contra clausulam, vbi talis dictio reperitur, non infectio
 haberi debet. *ibid.* 54
 Decretum enim claus. si & postquam retinuerit substantiam
 videtur, vt intelligatur ad curandam possessionem pos-
 sessionem. *ibid.* 55
 Decretum irritans vim habet dicti. Nullatenus. *ibid.* 56
 De facti, claus. operatur vt manu regis pōtēst, & indicat
 pōtēst. *ibid.* 56
 Dignitas laici pōtēstis tollit claus. Suppletur &c. *ibid.* 57
 Defectus aliquis opōt non pōtēst si Papa confirmando
 aliam rationem rei Ecclesię factam uno semina solemnitate
 vbi addat clausulam, Suppletur omnes defectus de pōtēstatis
 pōtēstatis. *ibid.* 58
 Defectus non natus, vel ignoratus minimē supplet claus.
 Suppletur &c. *ibid.* 59
 Defectus substantiales non tollit claus. Suppletur, &c.
ibid. 60
 Defectus qui concernunt personam suppletur, vel contra-
 breua, non supplet claus. Suppletur, &c. *ibid.* 61
 Defectus plures vbi conueniunt, non operatur claus. Non
 obstantibus &c. *ibid.* 62
 Defectum solemniter substantiat alii tollit claus. Suppletur
 ex certa scientia. *ibid.* 63
 Defectus duplex vbi adest, non operatur claus. Ea certa
 scientia. *ibid.* 64
 Defectus substantiales non supplet claus. Ex certa scientia.
ibid. 65
 Defectus omnes solemniter non provenientes à natura,
 tollit claus. De pōtēstatis pōtēstatis. *ibid.* 66
 Defectus per quos gratia est subrepticia non tollit claus.
 Pro expresse, maxime quādo est appōta limitat.
ibid. 67
 Defectus plures non habent vim supplendi clausula gene-
 ralis. *ibid.* 68
 Defectus substantiales non supplet, nec inhabilitatem tem-
 poris tollit. Mōta pōtēst. *ibid.* 69
 Defectus pōtēstatis contra alie allegare. *ibid.* 70
 Defectus est verbum cuius, denotatque aliorum causam
 non. *ibid.* 71

Defensio qui tenens non sufficit quod se ingrat, sed
 quod non sit defensor defensionis, & in ea pōtēst
 vtque ad finem. *ibid.* 72
 Defensio verbum generale est, & cum defensionem locum
 cuius facti impōt. *ibid.* 73
 Defensio subtilis non est per claus. Summa, &c. *ibid.* 74
 Defensio, & exceptiones componentes de iure non sufficit
 claus. Mōta pōtēst. *ibid.* 75
 Defensiones legitimas patris, non tamen omnes citacionem
 tollit claus. Sola facta veniat respectu. *ibid.* 76
 Defensio non tollit impōtēstis mori, sed etiam defici, sine
 non efficit. *ibid.* 77
 Defensio conueni debet cum suo defensor. *ibid.* 78
 Defensio perfecta debet habere genus, ac pōtēstatis, & com-
 pletam dēfensionem. *ibid.* 79
 Defensio est inuicem omnis dispositionis. *ibid.* 80
 Defensio valorem alii argumentum. *ibid.* 81
 Defensio voluntatem testis, seu confirmat clausula codi-
 cillaria, quādo defectus simplices ob defectum solemniter
 tatem, non solum cum aliorum. *ibid.* 82
 Defensio est defensor significatius ordinis gradum, & idē
 non solum successione impōtēstis successum ordinem, vt
 pōtēstatis pōtēstatis pōtēstatis. *ibid.* 83
 Denegatio, est dictio iudicialis futuri temporis, & accipitur
 in iohannem. *ibid.* 84
 De iure & facto, claus. pōtēstis in compromisso, pōtēstis quod
 index pōtēstis admittit probationem per iuratos, & veri-
 similes. *ibid.* 85
 Delegatus iurisdictionem extendens ad etiamque illam impo-
 dentes. *ibid.* 86
 Delegatus iurisdictionem quādoque non impōtēstis ver-
 bum, standard. *ibid.* 87
 Delegatus Papę facta non existenti in dignitate vt valeat,
 operatur claus. Ex certa scientia. *ibid.* 88
 Delegatus virtute claus. Contra alios, &c. non pōtēst alii
 pōtēstis pōtēstis, quā pōtēstis pōtēstis pōtēstis pōtēstis.
ibid. 89
 Delegatus cum claus. Vt omnes, &c. qui pōtēstis
 pōtēstis pōtēstis pōtēstis pōtēstis pōtēstis pōtēstis.
ibid. 90
 Delegatus pōtēstis pōtēstis claus. Appellatione tamen, non
 accipitur ad subdelegatum. *ibid.* 91
 Delegatus ad adiunctionem, & contra valet argumentum, &c.
 Delegatus ad subdelegatum ad pōtēstatis, vel subdelegatum
 valet argumentum. *ibid.* 92
 Delegatus cum claus. Confessionem tua nōn omentis, non
 accipitur ad subdelegatum. *ibid.* 93
 Delicta pōtēstis pōtēstis pōtēstis, & pōtēstis pōtēstis pōtēstis
 maneat in pōtēstis. *ibid.* 94
 Delicta & fraudibus non est via pōtēstis. *ibid.* 95
 Delicta pōtēstis pōtēstis pōtēstis pōtēstis pōtēstis pōtēstis.
ibid. 96
 Delicta pōtēstis pōtēstis pōtēstis pōtēstis pōtēstis pōtēstis.
ibid. 97
 Delictum conuictum grauius pōtēstis. *ibid.* 98
 Delictum plures commissum, seu reiteratum se inducit
 pōtēstis delicta. *ibid.* 99
 Delicta delens tenet locum auctoris. *ibid.* 100
 Delictum in omittendo lenius est, quā in committendo
ibid. 101
 Delictum non impōtēstis vbi delictum non est. *ibid.* 102
 Delicta ex voluntate, & pōtēstis distinguitur. *ibid.* 103
 Delictum in dubio non pōtēstis. *ibid.* 104
 Delictum non est pōtēstis vbi alia coniectura sumi
 pōtēstis. *ibid.* 105
 Delictum pōtēstis commissum ab eo, cuius commo-
 dit. *ibid.* 106
 Delictum faciens qui eius veniam peto. *ibid.* 107
 Delictum ad eam modum vtlet argumentum. *ibid.* 108
 Demonstratio aliquando, & deinde interdum impōtēstis ver-
 bum, Declarat. *ibid.* 109
 Demonstratio ocularem & expresse significat dicti. Ille.
ibid. 110
 Demonstratio quod iste talis sit defunctus, impōtēstis
 dicti. Quodam, appōta non minus pōtēstis. *ibid.* 111
 Demonstratio temporis, & declaratio iurisdictionis, est
 dicti. Tunc. *ibid.* 112
 Demonstratio ad oculum quod formam, & modum fac-
 iendum est dicti. Sic. *ibid.* 113
 Demonstratio pōtēstis temporis est dicti. Nunc. 790. &
 dicti. Modus. *ibid.* 114
 Demonstratio personam ad oculum est dicti. Ipse. *ibid.* 115
 Demonstratio stat dicti. Ipse, ad significandas personas ex-
 pressas. *ibid.* 116
 Demonstratio, & casualiter potius quā condicionaliter, &
 restrictiue stat dicti. Intra. *ibid.* 117
 Demonstratio *ibid.* 118

& Verborum.

Demonstrat secundum subiectum materiam non con-
tineat stat dict. Videtur. 809.3

Demonstratur magis quam restrictio in dubio stat dict.
Videtur. ibid. 3

Demonstratur, declaratur, non tamen restrictio stat
dictio Tunc, si potest sine aliqua dictioe utatur. 809.10

Demonstratur potius quam restrictio stat dict. Cum posita
sunt diversae rationes. 667.19

Demonstratur rei ad oculum & intellectum est proco-
mune itaq. 491.1.3

Demonstrat dictio restrictio, & taxatio, & inclusio. 472.1

Demonstratio semper fit a dispositis, & potentiis. 471.1

Demonstratio laquei probat qualitates rei. ibid. 2

Demonstratio directa significat res esse in substantia diversa
fas. ibid. 3

Deum non veniunt appellatione membrorum. 257.3

Deposito, est verbum quod importat sententiam futuram.
675.1

Deposito: per dict. Forz, nihil concludit, quia videtur dubi-
um deponere. 690.4

Deposito dicitur cessare motus. 313.7

Deposita clausula inposita ut eo aditatur debitorum privi-
legium deponit in iudicio etiam peccator quidamem.
410.2

Deposita clausula hodie apud Lusitanos non apponitur
in emendatione, nisi si super quantitate recepte pecunie,
super qua sententia postulat. ibid.

Deposita conditionale non dicitur ex eo quod factum fuerit
cum eis. Ceteri pariter. 308.10

Deposita nullius factum in eadem, quo sola oblatio verba-
lis sufficit. Non videtur ex quo abundat. 314

Deposita non prestantur exiguisse de speciali provisione.
441.3

Deposita non obstant statuto, & quibusvis aliis non se
extendit ad derogandum statuto speciali, in quo est ma-
ior ratio. 443.9

Derogationem expressam non operatur claus. Quorum re-
tores, &c. quibus in potest dispositione expressi re-
quirunt certa scientia. 446.13

Derogationem specificam, & expressam omnium con-
tentorum eius importat claus. Quorum retores, &c.
quando Papa significat suppressionem non suppletur,
sed cum qualitate, puta fas, &c. committitur. ibid. 14

Derogationem beneficii hereditariam iudat & parvo
licet non operatur claus. Non obstantibus privilegia,
&c. apponit in eius provisione. 448.16

Derogatio omnium omnino effectum omnium legum, & sta-
tutorum, & privilegiorum operatur claus. Non obstantibus
quibusvisque in contrarium facientibus. 447.18

Derogationis specialia vim habet dict. Preced. 400.4

Item & claus. Pro expressis. 498.8

Derogatio clausula tollit ea, de quibus debetur legi
mentio specialis. 401.

Derogatio clausula revocat, & derogat eorum quicquid
repetit repugnantiam fux dispositioni. ibid. 3

Derogatio clausula generalis principalem amplius non
potest habere tamen valet illam declarare. ibid. 4

Derogationem clausulam habet in se uacuationem. ibid. 7

Derogationis clausula regulatur ab ipsa dispositione prin-
cipali. ibid. 11

Derogationis clausula contenta in reg. 8. Caneel. an effi-
catur ad omnes alios regulas precedentes, remittit.
ibid. 12

Derogatio clausula an requiratur in concessione ex-
emptionis, remittit. ibid. 14

Derogationis clausula apponitur in concessione subdito,
quid operetur, ostenditur. ibid. 11

Derogationis clausula amplius non operatur contra
personas privilegatas, ubi in Papa non datur scientia
peruicacis. ibid. 11

Derogatio derogationum satis censetur sublati, pe-
claus. Etiam si de illis, & illiusque non tenoribus, &c.
401.17

Derogatio clausula etiam amplissima verbis concepta
non extenditur ut comprehensum sua ignoscatur a Papa.
ibid. 19

Derogatio ad omnem legem contrariam vim habet
claus. De plenitudine potestatis. 187.2

Derogatio statuti generalibus omnia beneficia Ecclesiasti-
ca respectibus per clausulam, Non obstantibus statu-
tis. 448.10

Defendatur est motum collectum, devotio perpetua-
tem. 181.2

Defendendum appellatione veniunt omnes in iudicium
defendentes. ibid. 1

Defendentes ea Thio quando vocatur, intelligitur de
suis primi gradus. 284.4

Defendendum appellatione veniunt nasci, & cooperari
post motum restituta. ibid. 7

Defendendum appellatione veniunt venientes naturales. ibid. 9

Defendendum appellatione veniunt masculi, & feminæ.
183.9

Defendentes masculos ubi vocant testator, non admittuntur
feminae. ibid. 11

Defendentes ex linea masculina, vel per viam femina
quando sunt vocati, tunc femina non veniunt etiam
defendentes ex masculis. ibid. 12

Defendendum appellatione veniunt etiam nati ex fami-
lia. 184.17

Defendendum appellatione in privilegiis non venit mas-
culus ex femina. ibid. 11

Defendentes veniunt appellatione fructum. 304.1

Defendentes omnes veniunt ea communi rite loquendi
appellatione mentum. 185.1

Defendentes veniunt generationis appellatione. 181.1

Defendentes ea linea masculina tantum, & non femina,
veniunt ex proprio significatu appellationis generationis
secundum ipsam opinionem, sed contrarium est verum.
ibid. 1

Defendentes veniunt possessionis appellatione. 182.2

Defendentes ex femina continentur appellatione pos-
sessionis. ibid. 5

Defendentes proprii velout appellatione posteriorum,
& ita omnes in hoc, & in perueniunt. 181.1

Defendentes proprii vocati dicunt testator, qui vocant
posteriorum ab his communis. 181.1

Defendentes soli continentur appellatione proli. 181.1

Defendentes solum ab ipso testatore, non aorum trans-
scriptis veniunt appellatione famæ, ubi constat illam
sensibile de familia aduoc. seu effectus, & maxime si
aditum sit pronomen aliquod possessivum. 198.2

Defendentes omnes tam masculi, quam feminae com-
prehenduntur appellatione liberorum. 146.1

Defendentes in infinitum veniunt appellatione femina.
191.1

Defendentes soli veniunt appellatione horæ. 148.1

Defendentes ex femina non veniunt quando vocata claus.
linea recta. 149.14

Definitio pro et perfecta, vel pro facta habetur. 413.3

Definitio una respectu plura determinabilia, debet ea
pandemur determinare. 416.6

Desolatio probare debet impetrum beneficium, cum
claus. Desolatio collisio fit desolata, &c. 410.1

Desolatio debet plene, & conclusivè probari sine
claus. Etiam desolata, &c. ibid. 3

Desolatio quando fieri debet, se probanda veniunt re-
missis. ibid. 4

Desolatio, quoad effectum non operatur claus. Appella-
tione omnia. 161.13

Dictum vixit dictum nullius. 46.1

Dictum per rationem ampliat, & limitatur. 130.12

Vide per.

Diffusio, est dictio repetitiva, & relatiua precedentium.
171.1

Discretionem non solum substantia, sed etiam omnium
valuationum facit. ibid. 2

Dictum importat perinde ac si expressisset eos, de quibus
agitur, cum omnibus illorum qualitatibus. ibid. 3

Et per hoc, quod legi possunt in instrumentis respectu
dict. D. 10. 10.

Et pactum factum cum aliquo adhibita dict. Dictum, ad
heredes non tenet. ibid. 6

Omnem dictum factum, de quibus facta sunt mentio, repe-
rit, dict. Dicta. ibid. 7

De interdictis non comparatur terminum. 46.1

Intelligit quando dispositio, quæ tempus statim, proponit
per dict. A vel Ab, ex quo terminus incipit.

Dies inceptor habetur pro corpore in famulabilibus. 46.6

Dies festus, non tamen in hoc motu Dei vel Index procedere
possit, operatur claus. Summarie, &c. propter verbum, du
plano. 110.10

Dies quo assignatur terminus, est de eadem dict. Ipsi, & exclu-
dere. 301.3

Dies interpretat pro homine, id est obdignam aliquid im-
pire in eorum termino, lapsu ordinem dictum in mea,
46.1.

Dies acta interpretat, & confirmatio motu super expressis
ibid. 1

Dies acta dicitur, quæ inest & iure vel & natura rei, vel
contractus. ibid. 3

Dei appellatio in dubio venit dicti naturalis. 187.4

R R c 4

Ded

Index Rerum,

Dicit appellacionem non vniu. cor, nisi perfectionem. *ibid.*
 Dicitur fribus dicitur de precepto. *ibid.*
 Dignam appellacionem veniunt conuolui, non autem videt. *ibid.*
 Dites est innotari vniu. diti, in quo assignatur viginti *ibid.*
 miliaria, seu sex leuca. *ibid.*
 Dites per mare est quinquaginta miliariorum. *ibid.*
 Dites commensurati debet per viam vitaram, & circum- *ibid.*
 gium. *ibid.*
 Dites vniu. diti quia de hunc extra forum domicilium tali *ibid.*
 non potest. *ibid.*
 Dites non ferunt quod. Adhucque Camit. *ibid.*
 Dites non continent appellacionem metati. *ibid.*
 Dites appellacionem non vniu. Episcopatus in odore. *ibid.*
 Dites appellacionem in dispensacionibus non veniunt *ibid.*
 maiores post Pontificalem. *ibid.*
 Dites minor post Pontificalem non venit etiam in gra- *ibid.*
 tia ad dignitates. *ibid.*
 Dites maioris nomine intelligitur ea que in Ecclesia *ibid.*
 Cathedrali maior est ceteris post dignitatem Episcopa- *ibid.*
 lem. *ibid.*
 Dites in Ecclesia Cathedrali appellacione veniunt can- *ibid.*
 tium Archid. aconnes, & Archiepiscopatus. *ibid.*
 Quia ex solo nomine habet dignitatem de hunc com- *ibid.*
 muni. *ibid.*
 Dites appellacionem in commissionibus causarum venit *ibid.*
 Vicarius Episcopi generalis, qui in dignitate dicitur con- *ibid.*
 stitutus. *ibid.*
 Dites appellacionem venit Collector, Subcollector, & *ibid.*
 Comarodatus perceptor. *ibid.*
 Dites appellacionem proprie non venit Canonatus, *ibid.*
 sed legat. *ibid.*
 Dites appellacionem non venit Abbas, quia est de ma- *ibid.*
 ioribus dignitatibus, que sunt in Ecclesia. *ibid.*
 Dites in mueris non ambiciose venit appellacione be- *ibid.*
 neficij, sed in penali. *ibid.*
 Dites magis rebus ad se minus dignum, quando aequi *ibid.*
 principaliter debet conuenire. *ibid.*
 Dites debet esse competens etiam assignare in caso, in *ibid.*
 quo non debet assignari. *ibid.*
 Dites causa cessare debet dilatio. *ibid.*
 Dites rationem nullam ad minus dict. Sciam, & regulariter sine *ibid.*
 temporis intervallo. *ibid.*
 Dites pro processu ab aduersario adhibita tollit causam. *ibid.*
 Mera propositio. *ibid.*
 Diminutionem aliquam requirit videtur operari dict. Alia. *ibid.*
 Diminutionem denotat dict. Quid, & referentia diminutionis, *ibid.*
 seu verificatio in minimo. *ibid.*
 Diminutionem importat dict. Cites. *ibid.*
 Diminutionem non recipit, & adhibere non indiget dict. *ibid.*
 Plenum. *ibid.*
 Diminutionem ubi aliqua est non dicitur integram. *ibid.*
 Diminutionem paritatem proprie, & hunc loquendo rema *ibid.*
 appellacionem & damus. *ibid.*
 Diminutionem est aliquando dict. Aliquam. *ibid.*
 Diminutionem est dict. Per & non sumat in omnibus. *ibid.*
 Diminutionem aliquando de proprio significatio sunt vniu. *ibid.*
 aliquo modo. *ibid.*
 Dites continetur est dict. Quam. *ibid.*
 Dites, seu amonitio in propria natura fit dict. *ibid.*
 Aliquando ponitur inter ea, que simul esse non possunt. *ibid.*
 Dites est dict. Sic, & ditionem verba, vel conuincit *ibid.*
 significatam, eandemque vim, & naturam habet, quam *ibid.*
 dict. Ita. *ibid.*
 Dites etiam vniu. habet causam, & singula, & *ibid.*
 aliquando vniu. copulatur. *ibid.*
 Dites est dict. Vcl, quod verba, & quod effectum. *ibid.*
 Dites est dict. Aut. *ibid.*
 Dites non recipit proprie est dict. Quamuis. *ibid.*
 Dites est dict. Et, pro Vel quando ponitur inter ea, *ibid.*
 que sunt eandem potestatem, seu effectum, vel quando ponitur *ibid.*
 inter incomparabiles & repugnantes. *ibid.*
 Dites appellacionem non continetur Episcopatus in ea que *ibid.*
 potest ex parte officium, vel dignitatem Episcopi, quam *ibid.*
 eis inuoluntatem, in his vero que inuoluntatem potest *ibid.*
 inuenire appellacionem Dites continetur interius *ibid.*
 habere inuoluntatem Episcopatus. *ibid.*
 Dites appellacionem in materia facultati eiusdem continetur *ibid.*
 in eadem in odore. *ibid.*
 Dites familiam tollitur per dict. Nullatenus. *ibid.*
 Dites non continetur potest inferioribusque & lege *ibid.*
 appellacionem aliquid communi fit. *ibid.*

Dispensationem obtinere potest potestator cum libera, &c. *ibid.*
 Dispensationem non inuenit clas. Non obstantibus priuilegiis, &c. licet tollat subreptionem. *ibid.*
 Dispensationem aliquam non videtur clas. Mora proprio, *ibid.*
 nec tollit impetitionem personae. *ibid.*
 Dispensatio potestor vi non facta priora mentione inuenit *ibid.*
 ad se subreptionem, non operatur clas. Mora proprio. *ibid.*
 Nec clas. Ea certa scientia *ibid.*
 Dispensationibus sine causa factis non operatur clas. Ex *ibid.*
 certa scientia. *ibid.*
 Dispensationem excludit dict. Nullo modo. *ibid.*
 Dispensatio est iudici. Iura. *ibid.*
 Dispensationem de qua tollit clas. Penale valere. *ibid.*
 Dispensatio ad beneficia etiam Causa non censetur dispensatio *ibid.*
 ad prebendam, & Canonatus Ecclesie Cathedralis. *ibid.*
 Dispensatio ad omnes Ordines quoad minores tantum in- *ibid.*
 terius dispensatio, nisi alios tamen habet. *ibid.*
 Dispensatio per clas. Pro tempore, quando respectu vale *ibid.*
 obtinuit tempore, que non tenent obligat, nisi illam, qui *ibid.*
 in illo tempore reuertitur. *ibid.*
 Dispensationem tollit reuocatio suam dispensationem ad *ibid.*
 specificata, sed vniu. illam gerit ex modo, que de *ibid.*
 leuius melius fieri potest, operatur clas. Omnis actio in *ibid.*
 modo. *ibid.*
 Dispensatio importat de sui natura, dispensationem inter viros, *ibid.*
 & in vniu. voluntatem. *ibid.*
 Dispensatio de re sua quilibet potest. *ibid.*
 Dispensatio omnia etiam iura intelligitur rebus fit statuibus, *ibid.*
 & in eodem statu permanentibus. *ibid.*
 Dispensatio generalis generaliter est intelligenda. *ibid.*
 Dispensatio generalis non comprehendit ea, que non sunt *ibid.*
 in specie comprehendit. *ibid.*
 Dispensatio generalis omnes species comprehendit. *ibid.*
 Dispensatio generalis non extenditur ad non verosimiles, non *ibid.*
 cognatas, non cognatas, &c. *ibid.*
 Dispensatio generalis intelligitur ex ratione particulari. *ibid.*
 Dispensatio quatuordecim generalis non quomque compre- *ibid.*
 hendit illud de quo dispensans non potest in specie di- *ibid.*
 spensare. *ibid.*
 Dispensatio generalis non comprehendit causam specialiter *ibid.*
 designatam. *ibid.*
 Dispensatio generalis non extenditur ad incognita. *ibid.*
 Dispensatio generalis non comprehendit personas exemptas. *ibid.*
 Dispensatio, potest, que dicitur, & que specialis, veniunt *ibid.*
 sub. *ibid.*
 Dispensatio limitata limitatum potestatem effectum, maxime *ibid.*
 quando potestor in eodem caso fit per modum conditionis *ibid.*
 vniu. *ibid.*
 Dispensatio omnia intelligitur vi conuenit natura actus, qui *ibid.*
 est habitus. *ibid.*
 Dispensatio non habet locum ubi verba conueniunt natura *ibid.*
 dispensationis. *ibid.*
 Dispensatio omnia intelligitur de interpretatur potest verba *ibid.*
 designant. *ibid.*
 Dispensatio omnia intelligitur de prima, & vniu. vice, nisi *ibid.*
 dispositio sit multiplicabilis, vel quando non est ratio, *ibid.*
 quare magis intelligatur de primo actu quam de secundo, *ibid.*
 & magis est fauorabilis, & quando agitur de modico *ibid.*
 potest eam in materia fauorabili vniu. voluntatem. *ibid.*
 Dispensatio *ibid.*
 Dispensatio omnia simpliciter prolata intelligitur, amplius, *ibid.*
 & cessat quod secundum hunc communem. *ibid.*
 Dispensatio omnia semper intelligi debet de actu valido. *ibid.*
 Dispensatio *ibid.*
 Dispensatio vniu. recipit restrictionem de habitibus, sed *ibid.*
 de officio, edicta loquens de Monachis non extenditur ad *ibid.*
 Canonicos Regulares. *ibid.*
 Dispensatio & quoad creaturas odiosa, aut fauorabilis, *ibid.*
 remittit. *ibid.*
 Dispensatio loquens de conuincendo hominibus ex tali *ibid.*
 Collegio non intelligitur de Collegio, sed de singulis. *ibid.*
 Dispensatio in omnibus ver fieri etiam dict. Ambo, nec *ibid.*
 satis est in vniu. verificatio, nisi aliter colligatur ex natura *ibid.*
 veritatis, vel nisi nullus eadem ratio in vniu. caso. *ibid.*
 Dispensatio totum subiungit clas. Satis tamen in ista *ibid.*
 sententia. *ibid.*
 Dispensationem legum ad aliam causam extendit dict. Examen. *ibid.*
 Dispensatio actus interpretanda est vi causa magis necessa- *ibid.*
 rie potestum esse videatur. *ibid.*
 Dispensatio *ibid.*

& Verborum.

Dispositio in vao ex coeternis non habet locum maxime in contractibus stricti iuris. 41.4

Dispositio vbi reddentur interitus si copula coniungent, tunc illa dirigitur. 40.8

Dispositioem qualium, & conditionum precedentes legat, & dispositionis subsequentem inducit dict. Secundo. 78.10

Dispositio quando censetur conditionalis, vel modalis, ostenditur. 114.6

Dispositio vbi non possit extendi ultra tempus si censetur praeiudicialis, operatur dict. Donec. 67.6

Dispositio, cuius adiectum est decretum iuratum, an possit per remanere ostenditur. 144.11

Dispositioem ad extraneos extendit dict. Quibusque. 76.9

Dispositioem conditionalem inducit claus. Prout de linc. 477.16

Dispositio quando est adiecta dict. Dommodo, imponit conditionem, & non vero si adiecta sit exceptioni. 67.6

Dispositioem coniungit dict. Propterea, postea post copulationem. 718.3

Dispositio quando reddentur interitus si copula coniungent, tunc illa dirigitur. 40.8

Dispositioem restringit ad tempus praesens, & bona praesentia promittit, Merito. 720.2

Dispositioem pluram imponit verbum, Vbi, in vbiua voluntaria. 313.10

Interd. si iudicium est infinito in actibus inter viros. ibid. 14

Dispositio auctori interpretari debet vbi videtur pronissem causae magis necessaria. 11.22

Dispositio concedens aliquid principale, conferit etiam concedens id, quod accessorie venit ad illud principale. 4.4

Dispositio in dubio semper est interpretanda in eam sensum, qui magis ad aequitatem reducit. 13.4

Dispositio tota vitiosa si id quod abundat per errorem loco necessaria, & sequitur si apostrophum. 1.3

Dispositio quomodo generalis, est restringenda ne sequatur ibidem. 2.3

Dispositiones quando sunt diuersae, summa maior non continetur minorem. 139.2

Dispositioem principale non alterat, auget, sed immutat clausula accessoria. 350.2

Dispositio testatorum quando est restricta ad aliquod tempus, tunc intelligitur vocasse descendentes qui intra illud tempus possunt nasci. 347.10

Dispositio tacta ad expressam valet argumentum. 31.2

Si enim etiam valet ad dispositionem legis ad dispositionem testatorum. ibid. 2

& ad Dispositionem statuti ad dispositionem testamenti. 123.3

Dispositio qua nectitur ad hoc commune sanabile est. 150.6

Dispositio testatorum quando est restricta ad aliquod tempus, non potest disponere, intelligitur de his qui intra illud tempus possunt nasci vel nasciturus nasci. 182.4

Dispositio omnis faciens mentionem de aliquo termino, & actus semper intelligitur de valido. 178.2

Dispositio, seu constitutio vbi non statuit ad heredes operatur dict. Tantum. 80.10

Dispositio rigore claus. Omni meliori modo, &c. non restringit ad expressam, sed extendit ad omnes casus in quibus actus melius fulcrum. 417.2

Dispositio de eo nomen dicitur contrarium quam inter qualconque personam non exigit contrarium Collegii, vel Universitatis. 177.3

Dispositioem vbi coepta agere temporis actus, non potest extendere claus. Omni meliori modo, &c. 440.16

Dispositioem non alterat, nec ampliat claus. Omni meliori modo. ibid. 43

Dispositio, cui adiecta est claus. Sublata, &c. censetur facticibus derogare contraria illam clausulam non habenti. 187.17

Dispositio quando est facta ad ostensam concepta, tunc dict. Et, expressio est omnium conditionum precedentium, sed si sub diuersa. 18.10

Dispositio si in vna, & de revocanda non est certum remota per claus. Remanens, &c. 401.17

Dispositio ponit aliquid argumentum, non comprehendit illud, quod ad bona subdignum nec an intelligitur, siue in adiectum facit. 751.3

Dispositioem ad gruppa, & casum ex; cessum non restringit dict. Et casu quando ad colligis ex verborum meo testatorum. 679.3

Dispositioem restringit dict. Donec, cum perfectum sit, sique ad tempus, coepta adiecta est. 61.4

Dispositioem est verbum, Volo, cum aliter pertinet veritas non loquatur. 81.9

Dispositio in principali, conferit etiam dispositum in de pendentibus. 49.14

Dispositum in vno ce. acquiratur, etiam in altero mutata, quomodo materia sit eadem. ibid. 15

Dispositio denotat dict. Alius, tantum subiecta materia, vel quando sequitur A. Alium. 612.13

Dispositioem verus applicatioem contraria. 178.4

Dispositioem nonnquam imponit dict. Quilibet. 771.2

Distributioem in singula parte imponit dict. Aliqua. 78.4

Distributioem non recipit dict. Quilibet, postea ab homine cum in universalia. 771.3

Distributioem quorundam venit appellatione amotum est beneficii, in eadem. 193.4

Distributiones quorundam non continentur appellatione factum. 129.6

Distributioem omnes quorundam regulariter non veniunt in eadem demotione factum perceptionem. ibid. 13

Distributioem quorundam non veniunt appellatione beneficii praesentia. 491.3

Distributiones quorundam propter non veniunt appellationem beneficii. 129.6

Distributiones quorundam non veniunt in amissionem factum ob non factum fidei profissionem. 129.14

Distributiones quorundam non veniunt appellatione promotionem. 129.15

Distributionem appellatione simpliciter veniunt amissionem factum defensionem. 186.2

Ad eam veniunt distributionem quotidianarum appellatione, ostenditur. ibid. 2

Distributio est dictio, & attribuit actum cuiuslibet in solidum. 145.2

Distributio est dictio. Omnis, & attribuit actum cuiuslibet in solidum quando ponitur in numero singulari, in plurali vero attribuit simul collectum. 736.12

Distributio singularium sepositiorum est dictio, Quilibet. 771.3

Distributio est dictio, & quod, adeo vbi si testator sit filij factus, & Tunc, aquae quilibet casum in eadem administratione. 646.2

Distributioem ducunt est dict. Alius. 446.2

Distributioem est dictio. Quoque, & attribuit rem cuiuslibet in solidum. 762.11

Distributioem est dictio. Inter, non operatur vbi omnes quos respicit in dispositione considerant dicuntur. 703.2

Distributioem est dictio. In. 498.18

Distributioem est dictio. Nullus, pertinet ad plures, nec potest de vno predicari. 730.8

Distributioem vbi habet dict. Cuiusque. 646.2

Distributioem est, & distributionem supponit dict. Aliqua. 612.2

Distributioem, vel aliter dicitur quandoque ponitur dict. Verique. 818.2

Distributioem omnes terminos comprehendit dict. Si quis. 791.4

Distributioem appellatione veniunt originarij. 186.2

Distributioem non veniunt appellatione originariarum. ibid. 2

Distributioem appellatione in materia privilegia, & favorabilis, veniunt Clerici. ibid. 3

Distributioem appellatione venit diocesis. ibid. 4

De tempore longum imponit, quandoque brevis, & denum adhibere boni vbi relinquere quantum tempus imponit hac dictio. 671.1

Diuersae ad diuersa valet argumentum. 415.2

Diuersas nomina, discretam rerum, & locorum indicat. 491

Diuersitas circa eandem rem induci non debet. ibid. 4

Diuersitatem si puerdendos imponit dict. Insuper. 704.2

Diuersitatem si sapia expressis denotat dict. Alius. 611.17

Diuersitatem diuersum est admodum. 49.6

Diuersae omnes certas. 49.2

Diuersitatem intellectus relictus. ibid. 2

Diuersitatem ad indistincta non valet argumentum. 184.1

Diuersae continentur appellatione alienationis, nisi sit facta ex causa necessaria. 158.6

Diuersitatem, & distinctionem expulorum imponit dict. Singulari. 792.2

Diuersitatem in officio censetur remanens per claus. Reuocans, &c. 491.14

& Verborum.

Donationem & domini transfationem de sui proprietate importat verbum Do. 473.1
 Donatio propria, & vera, quæ sit ex liberalitate venit appellatione donationis, non autem quæ sit ex causa. 473.1
 Donatio non est pignoris retentionis, seu hereditatis repositio. ibid.4
 Donatio causa mortis, prohibita donatione non continetur. ibid.4
 Donatio causa mortis non est proprie donatio. ibid.5
 Donat aliud de veris ordinanda in claus. non expirat morte mandantis. 403.21
 Dnec casit, & honeste viscerit, claus. legum aditæ, non excludit legatum quod testat. ibid.21
 Dnec vitam vidualem seruauerit, claus. censuræ appositæ in faciem viduæ. 414
 Dnec sit dictio limitationis & restrictiua, habetque naturam suspensiuam. 674.2
 Et requirit professionem ad effectum consequendi legatum pro fecit auct. ibid.4
 Dispositionem restringit tempus persequens usque ad tempus, cum adiecta est. ibid.5
 Operatur, ut dispositio non possit extrahi ultra tempus ad instantem peractum. ibid.6
 Repetitio perinde est, & habet temporum restrictionem. ibid.8
 Limitationem dispositionis importat. ibid.10
 Conditionem regulariter facit. ibid.12
 Et legatum augetur facit. ibid.14
 Dni si debentur à fructu filie excludit de bonis defendi debent in subsidium, non in pecunia. 448.6
 Dotis appellatione simpliciter nulla facta patris retentione venit propter tota dot. 171.1
 Dotis appellatione de propria significatione vocatur non interpretatur promissio, & datum nomine dotis, non statim inducit matris mortuæ vocem in matrimonium legatum dotis datur, locum habet etiam in dote promissa. ibid.2
 Dotis congrue appellatione venit illa, quæ non est minor legitima, vel quam pater filie constituit secundum patrimonij existentia facultatem, & contrabitionem dignitatem. ibid.3
 Dote ad piam causam facit arguementum. 343.1
 Item à dote ad alimenta saltem estimatur. ibid.2
 Item à dote ad legitimam. ibid.3
 Item à dote carnalis ad dotem spirituales beneficii dantur. ibid.4
 Item à dote ad studium. ibid.6
 Dote, & alimenta arguuntur. ibid.3
 Dote in meliorem partem fide interpretanda. 37.1
 Dubium rem interdictum facit dict. Si. 782.8
 Dubitatio facti in facto importat dict. forsan, forsitan, & fortassis, & non dubitatio iuris. 690.3
 Dubio iurati pars est eligenda. 504
 Dubia in conuentionibus interpretatio fit contra dantem. 41.3
 Dubitatio non licet de eo, quod Princeps asseruit ex certa scientia. 411.10
 Dubitatio nota est dictio foret, quando factum respicit. 690.1
 Dubitationem, quæ possit venire, extendunt aliquando, vel tollunt dictiones Tam, & Quam. 800.7
 Dubitationem non inducit dict. Foret, quando ponitur super iure. 690.3
 Dubiosus assertus interpretandus est semper ut generatus sit damnosus. 11.21
 Dubus ac ignorante non dilat. 31.4
 Dum est dictio, quæ denotat actum dum est in fieri 671.1
 & conditionem importat, præcipue quando longius rei perficitur. ibid.6
 Dum est dictio, quæ importat tempus præteritum, præteritæ futurum. 674.6
 Dummodo est dictio quæ ex fide auctoris denotat iuridam, & non conditionem. 674.2
 Vbi ex 13
 tunc casus enumerantur importantis conditionem. Præcedunt restrictio & modificatio. 637.9
 Admonitionem, vel comminationem denotat aliquando. ibid.10
 Dummodo tempore datur præteritum alteri non fit ius quæsitum, hæc claus. tempus habetur pro appositæ hæc Papa confirmat, seu alioquin iudicatur. 403.2
 Ius quæsitum in re non solum præferat, sed quæsitum ad rem. ibid.3
 Intelligentia de iure validæ est confirmatio. ibid.10
 Quamvis condicionalis suspensum non facit, sed solum præteritum ind. ibid.11

Executores ministri facit. ibid.12
 Quamvis à vero subreptionis excusat. 409.14
 Dummodo collatio ad nos hæc vice premittit. Hæc clausula facit apponit quando Papa prouidet de rebus, & de præbendis cum hac clausula declarat nolle prouidere, nisi quatenus beneficiis referantur exaltat, & clausula quæ intentionem præueniendi & conueniendi cum Ordinatione. Et licet hæc clausula sit iustificanda per imperatorem, tamen referentia narrantur necessaria, & concludenter sunt iustificanda. 404.1 & seq.
 Dummodo pro alio non scriptum. Hæc claus. intelligitur de eodem Papa, non si præcedit scriptum. 403.9
 Dummodo signata habet auctoritate ut possit vitam commodi sustinere. Hæc claus. verificatur de hoc de tempore executionis si infra scriptum in forma commissa si vero sit in forma gratiosa, debet verificari de tempore datur ubi referantur sit vicia. ibid.10
 Dummodo in eo conueniunt patris imitatio non fit. Hæc claus. debet apponi per signatam, cum si Papa conueniunt dispositiones divergentes ad Ordinem, & Ecclesiasticis beneficiis obtemperat, non operatur conditionem præteritum ex nullo, sed potius forte in quædam modum iustificatorem executionem, super quo debet inquire debet. ibid.11
 Dummodo causa non sit instructa. Hæc claus. apponit inter in commissionibus auctoritatis, quæ sibi conceduntur in Romana Curia, reddet fructum nullum, si fructus vigore commissionis habuerit hæc claus. potestatem causa sit instructa, quia est commissa, & respectu citationem, & inhibitionem. 401.1 & seq.
 Dummodo causa in partibus instructa non sit Hæc claus. apponit in commissionibus auctoritatis, quæ ex iurisdictione extra Curiam, & intelligit etiam tempus præteritum inhibitionis, non autem imperatorem confirmat, & exinde non excluditur attentata. 405.3
 Dummodo remaneat centum pro Reddite. Hæc claus. plenam, adeo ut non possit iustificari ex sempiterna probatione, & concludenter probationem requirit. 404.2
 Et licet regulariter valor probatur sufficienter per publicam vocem & famam, tamen non præcedit quando agitur ad effectum iustificationis huius clausulæ. ibid.3
 Et quatenus hæc claus. debet intelligi de tempore gratia, & restitutionis, tamen est necesse quod commo daret illius iustificatio ad hoc ut penitus sufficeret. ibid.4
 In quæ deinde non sunt omnia dummodo per ipsummet eularem subiri non possit. ibid.1.9
 Intelligit de oeribus iudicialibus, uno autem de auctoritate. 407.16
 Non operatur hæc claus. seu effectum quando Papa non sit auctoritas vel beneficii, & ex reservatione pensionis appareret illa centum pro Reddite non remanere. 406.11
 Discussio, ac verificatio huius clausulæ pensionem respicit, & retentionem manentem possessionis illius præsentia ad retentionem. 407.15
 Cuiusmodi incumbit onus probandi remanere, vel non remanere huiusmodi centum pro Reddite, vide ibid. 14.11
 Dummodo mille remaneant pro Episcopo. Hæc claus. si emittatur in reservatione pensionum super mensa Episcopalis, signum est quod Papa sciat gratiam talem Episcopo, licet eius fructus tenet scire. 407.2
 Pensio referatur cum hac claus. conditionali ante omnia verificari debet. ibid.4
 Iustificatio quod mille remaneant pro Episcopo datur hoc claus. est necessaria etiam contra consuetudinem. ibid.5
 Confinitio pensionis referatur cum hac claus. habet in rebus eadem conditionem, quam habet gratia ibid.6
 Iustificatio venit etiam in reservatione pensionis Mores proprio. 408.3
 Sufficit probatio famæ cum administratio pro iustificatione huius claus. ibid.9
 Dummodo auctor simul non excedat medietatem. Hæc claus. loquitur reservationem pensionis appositæ reddit gratiam conditionalem, & est iustificanda per agendum ad pensionem, nisi pensio esset imposita abique conditione. 408.1 & seq.
 Operatur quod si pensio sit excessiva, non in ream vitetur, sed reducat, ut tamen pro simili ipso ante omnia fructum medietatem. ibid.4
 Quando verò referatur pensio sit libera, & caritativa ab omnibus oneribus, &c. tunc clausula ista loquitur de fructibus non intelligitur deductis oneribus. ibid.5

Dummodo

& Verborum.

Emphyteusis Ecclesiastica concessa pro se, & heredibus suis, non tantum ad heredes extraneos, sed tantum ad filios. *ibid.* 10.

Emphyteusis concessa pro se, & quibus dedecit, tantum ad heredes extraneos ab intestato. *ibid.* 10.

Emphyteusis concessa pro se, & filio, emphyteusendi etiam filius alienigena, & potest in filium assignari ex eius testamento. *473.1*

Emphyteusis concessa pro se & filio, potest ad nepotes devocare. *ibid.* 4.

Emphyteusis accepta, pro se, & vno, & filio, potest devocari ad filios secundi matrimonij. *ibid.* 4.

Emphyteusis quando conceditur cum claus. Pro se & filio, non potest pater privare filium etiam transiendo. *ibid.* 4.

Emphyteusis Ecclesiastica ut sit transmissa ad heredes extraneos, operatur claus. si quibus dedecit. *473.4*

Emphyteusis vel feudum quod sit concessum pro se, & heredibus quibusvisque, vel quibus dedecit, & per pater datur. *ibid.* 4.

Emphyteusis concessio venit alienationis appellatur. *119.16*

Emphyteusium redimere potest pignoratitio cum b. a. & c. *386.14*

Emphyteusis Ecclesiastica concessa pro se, filioque hereditas, & successoribus quibusvisque, est transmissa a iura ad heredes extraneos. *473.7*

Emphyteusis concessa pro se, & heredibus quibusvisque, est tabulari solenniter. *473.8*

Emphyteusis primus acquiritur potest alienare in pignori etiam comitibus. *473.8*

Emphyteusis ex in vel pecunia patris acquisita potest ipse pater filio privare ad aliorum. *ibid.* 8.

Emphyteusis hereditarium importat claus. Pro se, & heredibus quibusvisque in contractu emphyteutico. *473.12*

Emphyteusis quando est accepta pro se & filio, quem nominavit, non potest vocari nepos. *119.17*

Emphyteusis ad locacionem longi temporis valet argumentum. *316.1*

Emphyteusis 1. Item ab emphyteuto ad feudum. *ibid.* 1.

Emphyteusis 2. Item ab emphyteuto ad manerium, nisi deus diversam ratio. *ibid.* 4.

Emphyteusis 3. Item ab emphyteuto ad vicum. *ibid.* 4.

Emphyteusis, vel conductio ut non possit potest transmissio pignoris propter bellum vel alium similem casum, operatur claus. Resolutoria. *473.10*

Emphyteusis si daret, vel daretur rem emphyteuticam per clausulam. Constat. deinde tandem rem vendit alteri cum contentis duobus dominis, illamque ad alios cedat, et copulaturque, affici debet ille inestus a domino deductio. *381.13*

Emphyteusis alienationem non excludit a caducitate claus. Salvo consensu domini. *497.4*

Emphyteusis vendens, pro alienam insequitur domino, ad habet remque pignoratitiam Salvo consensu domini non aliis, aliter, nec alio modo, cuius potest caducitatem. *441.18*

Emphyteusis solvens unum pro canone suo expellitur, & cadit a iure, si illum unum solvere cessat per vicium, seu alienum, sicut si maiorem solvere quavis ratione. *103.9*

Emphyteusis ut possit expelli ob non solutionem canonis, canonis dominus directus dum receperit de pignori, operatur claus. Raro manente pacto. *487.7*

Emphyteusis bona veniens appellatione bonorum. *148.4*

Emphyteusis rei concessio quando est facta duobus cum claus. In solidum, vel si singulari pro se & filio, & successoribus, & per quolibet ipsorum in solidum, operatur ut ad superiorem potius deficiat accedat per legem non derogatam. *430.4*

Emphyteusis in contractu filius permittit caducitatem ob non solutionem canonis apponatur illa potest cum claus. Raro manente pacto, emphyteusis cadit a iure suo, & debet solvere dictam penam. *487.6*

Emphyteusis appellatione ut sitatus & contrahitibus venit tantum contractibus propriis transmissis. *191.1*

Emphyteusis, & in his appellatione relinquitur omnis alienationis species cum clausula. *ibid.* 2.

Emphyteusis non fit ex non ente. *103.9*

Emphyteusis Hec dictio est relativa & repetitiva præcedentem cum nonnullis tunc quibusvis. *679.1*

Emphyteusis Hec dictio est restrictiva, appositio in substantivum operatur ut restringatur solum ad casum expellitur nec ad alium extendi possit, nisi contrarium constet ex verborum mente et littera. *ibid.* 1. & seqq.

Emphyteusis Hec dictio facit penam annullat ipso iure, non potest facere sententiam, & derogat idem ac si dictum

fuit. Hoc aliquo homine, vel iudice ministerio, vel potius ipso iure. *ibid.* 1. & seqq.

Emphyteusis Hec verba significant idem tantum in omnibus, & per omnia. *ibid.*

Emphyteusis Est quibus casus plurali numeri pronominis in ea, id est qui est repetitivus præcedentem cum si quibusvis, & restrictivus ad personam nominatam, non potest verificari in vno tantum, sed omnibus expellitur, quomodo aliquando solentem in singulari. *678.1* & seqq.

Emphyteusis, seu Caribialis Ecclesia non venit appellatione Ecclesie. *191.1*

Emphyteusis non venit appellatione dignitatis in eodem. *181.1*

Emphyteusis clericorum appellatione emanans in fructu. *ibid.*

Emphyteusis potest apponere in eius collatione est. Tunc ad fructus, & c. quæ non in eis sunt in eadem quibus de vi ordinari potest absolute. *334.12*

Emphyteusis ex causa potest habere contra Canones. *119.1*

Emphyteusis, quoniam non sustinet omnia iurisdictionis, anathematis, ut etiam iurisdictionem habere non debet. *473.1*

Emphyteusis non potest absolute exemptum etiam voluntatem. *181.1*

Emphyteusis mandatum clericum ut debet in se constitutum solvere non potest dici, aliter est tunc per se ut tunc ex voluntate ecclesie, aliter ex voluntate ecclesie. *480.10*

Emphyteusis est quibusvis figura omnia, quæ non repetitur in simplicibus actibus. *179.5*

Emphyteusis appellatione venit etiam Patriarchæ, & Archiepiscopi in fructu abbas, sicut in eodem, & in materia correctionis, & sicut occupata. *194.1* & seqq.

Emphyteusis appellatione an & quando venit tantum in Episcopum consecrati, & quibus casibus electi & confirmati, etiam quibus consecrati confirmati. *ibid.* 1. & seqq.

Emphyteusis appellatione regulariter venit Patriarchæ Episcopum consecrati quibusvis in quibus Episcopum consecrati & maximè ubi in se sunt, & sine via restrictionis, & exclusio dicitur in incerto Episcoporum. *193.1* & seqq.

Emphyteusis vero venit ipsi Episcopi tantum. *193.1* & seqq.

Emphyteusis appellatione an & quando venit omni Virgini. *196.1* & seqq.

Emphyteusis nomine in venditione venit passus. *194.5*

Emphyteusis veritas facta, sicut, & alia ornamenta. *ibid.* 1.

Emphyteusis appellatione in legatis venit etiam equis, nisi est veritas facta, sicut alio casu est illam appellationem. *ibid.* 1.

Emphyteusis futuram appellatione non venit equi venales, sed quos habere testatur perperam causa, nisi aliter apparet de voluntate testatoris, vel quatenus habere alios quæ venales. *ibid.* 1.

Emphyteusis Ordinis S. Ieronimi Hierosolymitanum est proprietas. *193.6*

Emphyteusis veritas appellatione Religiosorum. *193.6* & seqq.

Emphyteusis Hierosolymitanum fuit veritas, & appellatione. *ibid.* 7.

Emphyteusis Religiosorum. *ibid.* 7.

Emphyteusis non dicitur hereditas tantum non facta. *119.1*

Emphyteusis nullus est contractus. *ibid.* 1.

Emphyteusis excludit excludit. *ibid.* 1.

Emphyteusis in facto proprio non potest appellari. *ibid.* 4.

Emphyteusis hanc notitiam excludit. *ibid.* 5.

Emphyteusis hanc excludit quando excludit in articulo hanc dubio. *14.6*

Emphyteusis exigent non dicitur quicquam de eo facere, sed iam factum declarare. *ibid.* 7.

Emphyteusis potius quam pluribus præsumitur. *119.1*

Emphyteusis omnes præsumptiones solent claus. Ex certa sententia. *119.1*

Emphyteusis & factam informationem non supplet claus. *ibid.* 1.

Emphyteusis ex certa sententia. *ibid.* 1.

Emphyteusis Hec dictio in principio potest referri pro legibus, & in medio potest summi pro Causa, & intermedium deponatur legem cum utroque non, non tantum illam seu contrarietatem. *180.1* & seqq.

Emphyteusis & habet differentiam quia esse significat veritatem haberi veritas habentem deponatur. *679.5*

Emphyteusis Hec dictio regulatur est coactionis & copulationis. *480.1*

Emphyteusis Hanc de natura illius si copulatur præcedentem cum sequentibus. *481.7*

Emphyteusis Hec habet virtutem copulandi primò in sensu copulandi, secundò in sensu singulari. *ibid.* 1.

Index Rerum,

*A*qualiter copulati vel idem sit de uno quod de altero ex copulata, ac ut requirit concisum copulatum, nisi addiderit inter duas declarationes responsa alius accidentis. *ibid.* 7, 10. Positivus inter personas honoratus, & gratiatus, semper dicitur inter eas de bonum pro rata. *ibid.* 18. Item positivus inter personas inter quos est ordo charitatis non abdicatur si tunc dicitur ordo casualis, tunc novus copulatus non est contrarius, sed radice ordinem. *ibid.* 19 & sequens quod efficitur dicitur copulatus, videtur. *ibid.* 20. Vnde, simul, quia tunc non cadit ratio inordinata. *ibid.* 21. Inter diversis aliquando ponitur, nisi sit inter duo idem significatio. *ibid.* 22 & 26. Declaratur pro idem acceptum, si ponatur inter gentes, & species, causam, & causam. *ibid.* 27. Est repetitio precedentium qualitarum, & enunciatum quando dispositio est sub eadem oratione concepta, sicut si sub diversis. *ibid.* 29, 30. Interdum est concessiva, & non copulata sequens, sed positivus nominis orationem sequens. *ibid.* 31. Augur, & amplius diffinitur precedentem, sed advenit ad precedentem. *ibid.* 32. Amplius, & augmentativum non solum ponitur. *ibid.* 33. Aliquando restituitur dispositionem. *ibid.* 36. Nonnunquam ponitur pro vel, sed impropositum. *ibid.* 37. hoc idem implicat est. *ibid.* 39

*E*ymologia omnia magis facit summi Pontificis, & positi hanc consuetudinem. *ibid.* 39

*E*ymologia, & alio vocabuli inter se differunt. *ibid.* 39

*E*ymologia origines eadem persequitur, eorumque veritatem non facit. *ibid.* 40

*E*tymologia vocabuli validam est argumentum in iure, & multum frequens. *ibid.* 41

*E*tiam. Hec dicitur est implicita & exprimit causam magis dubiosam, & implicat minus dubiosam. *ibid.* 42. 1. ubi numero semper multipliciter ampliat. Sicut augmentativum, & amplius, *ibid.* 43. Amplius & extendit dispositionem legi ad aliam causam, augur quod prius non includebatur, prout quando adimplet dictum. *ibid.* 44, 45, 46. Quandoque importat restrictionem quando sequuntur verba, & dispositio. *ibid.* 47. Est repetitio conditionum, & qualitarum precedentium dispositionis in sequentem. *ibid.* 48, 49

*E*tiam generaliter, vel specialiter sit referendum. Hec clausula in positionibus beneficiorum apposita, non est apta tollere omnes reservationes, cum non tollat reservationem vacacionis in Curia, de qua expressa mentio fieri debet. *ibid.* 50

*E*tiam non tollit reservationem speciale de certo beneficio sedam ad faciem certe personae. *ibid.* 51

*E*tiam legitur non tollit reservationem. Per hanc clausulam censetur Papa consistere ex iure devoluto, vel reservato. *ibid.* 52

*E*tiam dispositio, vel praeferens, reservans. De intellectu huius clausulae, vide. *ibid.* 53

*E*t in eorumque in quibus, & Hec clausula non restituit causam precedentem, sed illam de anno ponit, & constituit, nec est eorum quod huius, & constituit hanc, constituit, prout clausula. Tunc & co tunc, denotat eorum prout constituit quoniam restrictionem. *ibid.* 54

*E*t quibus dicitur. Hec clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 55

*E*t in contraria non transitorio ad exceptionem, operatur quod etiam ex tunc dicitur comprehendit. *ibid.* 56

*E*tiam quod emphyteusis Ecclesiastica sit transitoria ad heredes extraneos. *ibid.* 57

*E*tiam quod alius clausula pro se suisque hereditibus & descendens hanc quibusque. *ibid.* 58

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 59

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 60

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 61

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 62

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 63

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 64

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 65

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 66

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 67

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 68

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 69

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 70

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 71

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 72

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 73

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 74

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 75

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 76

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 77

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 78

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 79

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 80

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 81

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 82

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 83

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 84

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 85

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 86

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 87

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 88

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 89

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 90

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 91

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 92

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 93

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 94

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 95

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 96

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 97

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 98

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 99

*E*tiam quod alius clausula facit quod competat facultas alienandi. *ibid.* 100

denotat causam immediatam, & proximam. *ibid.* 1. ubi etque ad 7. analogice amplius. Aliquando tamen ratione mater, & ad causam immediatam, vel abso- lutam intellectum, non denotat causam immediatam, sed positivam, vel negativam. *ibid.* 2. Naturaliter tunc exigit, nec est eius contenta. *ibid.* 3. Separata est, & extrinseca denotat. *ibid.* 4

*E*xamen cum synodali examinantibus, quod pro forma regularum, operatur clausula per diligentem examina- tionem. *ibid.* 5

*E*xaminatio, & approbatio semel ad eam beneficium non amplius exco- *ibid.* 6

*E*xaminatio eorum ordinem, synodalis examinatoribus adhibitis, & idoneis repetitis ad verum Patrocinium, ad eandem examinat non debet esse. *ibid.* 7

*E*xaminatio semel iterum examen subire non tenetur. *ibid.* 8

*E*xamine facere. Hec est voluntas, non est. *ibid.* 9

*E*xceptio facilius est quam actio, & ideo regulariter qui potest agere, magis potest excipere. *ibid.* 10

*E*xceptio repelli eundem quem de hac tenet actio. *ibid.* 11

*E*xceptio firmat regulam in contrarium. *ibid.* 12. non alia- terponitur dari potest. *ibid.* 13

*E*xceptio debet esse de regula. *ibid.* 14

*E*xceptio declarat regulam, sed tamen non amplius et com- prehendit ea quae non sunt de genere regulae. *ibid.* 15

*E*xceptio ubi non sequitur positum, non est a regula recedendum. *ibid.* 16

*E*xceptio nulla obicit positi facta mentione plenius potestatis. *ibid.* 17

*E*xceptionem excludit dictum. Omnis. *ibid.* 18

*E*xceptionem proventum ex natura adas, & subiecta materia, excludit dictum. *ibid.* 19

*E*xceptiones omnes militatis si temeretur statum, vel patrum consuetudinem, in reposita declaratione declaratio fieri incompetitis, ostendit. *ibid.* 20

*E*xceptio non continetur exceptionem efficit. *ibid.* 21

*E*xceptiones ad regulam imponit dictum. *ibid.* 22

*E*xceptiones omnes, quae competunt contra principalem contrarium, competunt etiam contra constitutionem. *ibid.* 23

*E*xceptionem & regulam efficit contrarium denotat dictum. *ibid.* 24

*E*xceptionem negat excludit dictum. *ibid.* 25

*E*xceptionibus omnibus facultatibus in fauorem remanentibus, & remanentibus, operatur clausula. *ibid.* 26

*E*xceptionem omnem, & defectum excludit clausula. Sine aliqua exceptione. *ibid.* 27

*E*xceptionem eorum, quae sunt concessa, indicit clausula. Sine, & retractione, &c. *ibid.* 28

*E*xceptio nullitate, vel vici aliunde, & extrinseca quoniam ex vicio procedunt, non reuocant solentem personam stare clausula sine retractione solentem personam. *ibid.* 29

*E*xceptionem & regulam ponit dictum. *ibid.* 30

*E*xceptionibus peremptoriis exco- *ibid.* 31

*E*xceptionem de iure tenet non admittit clausula. Sola facti veritate suspensa. *ibid.* 32

*E*xceptionem & regulam precedentem denotat dictum. Sine, &c. *ibid.* 33

*E*xceptionem & regulam esse in contrarium, denotat dictum. *ibid.* 34

*E*xceptiones legitimas non tollit clausula. Sine aliquo excep- *ibid.* 35

*E*xceptiones huiusmodi, non autem rationabiles per clausula. Sine aliqua exceptione, & c. videtur lapsa. *ibid.* 36

*E*xceptiones omnes quando militat in fauorem, non consti- *ibid.* 37

*E*xceptiones quae restant ex eadem scriptura ubi clausula. Sine aliqua exceptione, & c. facti scriptura non censetur sub *ibid.* 38

*E*xceptiones heras ex ipso iure institutum, & ex eodem fonte apponere possunt debitor, etiam si permiffet solatur omni molestia, & exceptione remota. *ibid.* 39

*E*xceptiones pueriores ex obitu rei non censentur comprehensae sub clausula. Sine aliqua exceptione. *ibid.* 40

Index Rerum,

actorem p̄missam in feceris nonnullam imponit. dist.
 P̄missa, quando debet esse liquidum. 714.1
 actorem induci de iure iuratis, quia omo fecerit actus
 ipso iure continet. 714.1
 actorem neminem imponit verba. & quomodo modo, et
 quomodo modum secundum subiectum actorem, cui adscribitur.
 714.4
 actorem, & solentiam in indicia dist. alia. 646.1
 actorem communicatorem post legem auferenda. 714.10
 actorem, & motum decretum cum cum certis qualitatibus
 includit dist. lra. 708.1
 actorem quandoque imponit dist. Nisi. 717.10
 actorem fortis, & statum legati p̄missi sunt. 68.1
 actorem fortis, & censuratur legati à pari procedunt.
 ibid.1
 actorem utrumque ubi continetur in una, eademque persona,
 attendendum est dominium originis, & non habitationem.
 187.7
 actorem p̄missum non sequitur actum facti commotio.
 714.1
 actorem commisi ad actum necessitas & è consensu vale argu-
 mentum. ibid.1
 actum. Hec dictio est nota habitationis. 690.1
 aliquando imponit veritatem. ibid.4
 nonnullamque stat assensu. ibid.1. & in gratia stat au-
 gumentum. ibid.6
 actum est nota habitationis quando factum respicit. 490.1
 quandoque est nota assensu. ibid.6. ubi referuntur
 exempla
 actum, soluta, & apperta veniunt venditio fundo. 312.1
 actum. S. statum incipit per se se testamento institui sunt
 cum clausula colliguntur, possunt haberi ut vendant, &
 p̄missum pro necessitate considerantur. 714.1
 actum. Causa. Quidam sanctissimus Titianus, S. Manu da
 Mendocia, & Mito in testamento participat de privilegio
 Mendocianum. 312.1
 actum. S. Hicronymus Hispaniarum, & de Pido, & de soluta
 participat de privilegio Mendocianum. ibid.10.1,11
 actum. S. Sponcia in Saxo participat de privilegio Mendocianum.
 ibid.18
 actum quibus est concessa facultas transfrandi ad non Men-
 docianos, & non solummodo Mendocia, qui eos veli, ut
 admittant non sunt facientes & apud Mendocianos olim sta-
 tus non admittant, sed admittit quoque secutus apud
 deus tales creatos. 312.1
 actum appellacione proprie venit fuerit in primo gradu, non
 & vice patris, vel frater consobrinus, qui simpliciter non
 sunt fratres, sed secundum gradum. 117.8
 actum appellacione in materia favorabili venit etiam & cri-
 men. ibid.1
 actum appellacione in & quando veniunt fratres, atten-
 dunt. ibid.4 & seq.
 actum appellacione veniunt quandoque ibi frater.
 ibid.7
 actum, & dolo nemini debet patrocinari. 68.1
 actum tenet ex parte repellit lites. 69.6
 actum non est via agenda. ibid.1
 actum non quod apparet non est cavendum & principa-
 liter hoc non secretis secundum. ibid.1
 actum non & occurrat, hoc admittit suam interpretati-
 onem. 69.1
 actum non & emphiteuticum validum est augmentum. 31.1
 actum non peripetitur ex re decessit in contractum testu-
 menti facti domini, donec conclusio esset. 311.10
 actum beneficii facti hypotecam non penitus allegari
 posse ibi. 498.7
 actum non suo nomine capere p̄missum dicitur factu
 rificare. 40.7
 actum appellacione venit p̄missa & fierum. 117.1
 actum appellacione veniunt secundum, & sicut adu-
 ra. ibid.4
 actum appellacione venit factum. ibid.8
 actum appellacione non tunc ipsa, nec portum committit.
 117.14
 actum periculum appellacione continetur fortis, lra, lra,
 actum, habet, & vitali. ibid.10
 actum vero appellacione periculum. 179.5
 actum verum appellacione inesse. 147.9
 actum & capere lra veniunt appellacione damnum.
 110.6
 actum continetur appellacione rei. 197.7
 actum non interuenit Apolloniarum, ut alia male
 percipi veniunt appellacione spoliatum. 100.1
 actum non beneficium habet Sed Apolloniarum, referuntur, vel
 aliter duntaxat vacat, veniunt appellacione spoliatum.
 ibid.7

actum non continetur bonorum appellacione, etiam cum
 signis verisimilibus. 147.10
 actum amos & distributiones quotidianas debent actum
 ore obitus, seu vacantes decant, statim claus. Panno
 147.11
 actum quando non sunt liquidis statim claus. Panno
 147.11
 actum, incertum ad signaturam, & quomodo, ostendunt,
 ibid.11
 actum prout vultur claus. Panno 147.11, illorum p̄missum
 prout probare tenent. 461.17
 actum acquisitionem operatur clausula censuum. 180.
 11
 actum restitutionem operatur claus. Panno 147.11
 actum obitio non sufficit ad procedum. Item, sed illi
 facti cum effectu restituendi vultur suspensio rei
 147.11
 actum de p̄missum quoad hunc actum factu vultur
 illat dicitur possessione, nisi docetur illud non
 percipisse, nec ab alio percipere fuisse. 461.18
 actum tam mactorem quam mactorem omnia
 omnia veniunt appellacione ream. 197.1
 actum appellacione venit quod nascitur, & renascitur.
 117.1
 actum appellacione venit plane. ibid.1
 actum appellacione nemini fructus vacantes, sed etiam
 industrialis veniunt. ibid.1
 actum appellacione veniunt p̄missum de mactorem. ibid.1
 actum appellacione veniunt actum, & frax (sicut capiti
 fundo, & nullus alius fructus solus ex tali fundo percipit.
 ibid.7
 actum appellacione veniunt appodicta caritativitate,
 p̄missa p̄missum capientem, sicutia, opus, oia, & similia.
 ibid.9
 actum appellacione veniunt etiam non materi. ibid.10
 actum appellacione non continetur ea, quae coherant
 personae. ibid.11
 actum appellacione non continetur distributiones quo-
 tidianae. ibid.11. nisi beneficium non habuit alius
 fructus p̄missum distributiones. 197.17
 actum qui est etiam de mactorem in fructibus percipit, &
 qui percipi potest. ibid.16
 actum appellacione venit collatio, electio & p̄missum
 beneficiorum, quia dicitur ex fructibus Ordinis colla-
 tions. ibid.18
 actum appellacione intelliguntur fructus deducti ca-
 pensis. ibid.11
 actum indistinctio appellacione veniunt condempna-
 tiones, & constitutiones, quae dicuntur pendere inter
 facta actum. ibid.19
 actum, redituum & p̄missum appellacione non
 veniunt Regalia concessione non quando p̄missum alia
 bona non habebat in toto concessio, vel quando concessio
 fructus, redditus, p̄missum, iura, & p̄missum, & emula-
 mentum, & quocunque nom. ex fructibus. ibid.19
 actum, iurum, & aliorum appellacione continetur
 lucrum, quod pro rebus fructibus, emphiteuticis, &
 fructibus aliorum p̄missum. ibid.19
 actum appellacione continetur omne illud, quod est ad
 rebus, humanam, &c. 110.1
 actum, oia, & omne illud, quod pendet, numero, &
 mensura constat, & vocat appellacione pecunia. 176.1
 actum appellacione non in genere sumitur, continetur
 factum, hordeum, spolia, sicut, & similia, quae actum
 habent. 117.1
 actum in specie distat ab aliis speciebus secundum
 communem loquendi usum. ibid.1
 actum ubi prohibetur castali, veniunt tantummodo cri-
 tium. ibid.1
 actum debitor non potest excedere p̄missum factum.
 ibid.1
 actum ubi prohibetur castali, prohibetur quoque fa-
 ctum. ibid.1
 actum appellacione ubi quis illud promittit, venit quod
 p̄missum colligit ex suo fructu illud habet. 110.1
 actum appellacione ubi illud legatur non venit quod re-
 statore vultu habet. ibid.1
 actum legato quod est in iuribus debet existere in
 subiectis, si testator in eorum nullum habet. ibid.10
 actum legato quod dicitur quocunque modo qui habet,
 venit venale. ibid.11
 actum Hec dictio nullat actum imponit ipso iure. 69.1
 actum ad p̄missum fundatum ex communi via loquendi
 potest comprehendi non dicitur actum. 110.1
 actum actum sua intercessionem quilibet p̄missum tenent. 197.1
 & 14.1
 actum non distinctio curiam actum. 69.1
 actum.

Index Rerum,

Et quando generis declaratio consistit in eadem specie.
 § d. 1.
 Generis appellatio secundum propriam significationem
 patet, et non materiam continens. 73.7
 Generis remota remouetur species. 74.1
 Generis ad speciem validum est augmentum. 112.1
 Glans appellatio omnis fructus continens, sicut ve-
 ro, et secundum communem loquendi usum Hispania, et
 Francia glans accipiuntur pro fructu quatuor tan-
 tum. 114.1
 Glans venit et pellatione fructuum. 119.3
 Glans appellatio venit fructuum. 119.1
 Glans facta ad beneficium concedentis durat donec ille
 rem transierit, vel mortuus. 121.1
 Glans ad beneficium sedis Apost. utriusque domus Sedes
 Apost. reuocatur, non expuit morte Papae transacta.
 ibid. 1
 Glans si fuerit ad beneficium personae, et dignitas, qua
 petita est, non expuit morte concedentis, ostenditur.
 ibid. 4
 Glans quando dicitur facta ad beneficium personae, sen
 dignitatis, ostenditur. ibid. 7
 Glans non suspendit eius. Ea nunc potest ex tunc, quando
 est apposta in collatione de vacante. 120.3
 Glans expressa concessa cum claus. Ea nunc potest ex
 tunc retrocedere ad tempus datae usque glans. ibid. 7
 Glans de beneficio facta cum claus. Dimodum collatio
 ad hunc locum vice prestat, intelligit si tantum vige-
 rit lites specialis, et de reuocantur specie ad Papam.
 120.1
 Glans subiecta non respicit claus. Dimodum reuocant
 alius habet, etc. 121.7
 Glans conditionalis non facit claus. Dimodum medi-
 a pars conditionis cessat, sed modum.
 ibid. 1
 Glans pignorem non facit claus. Non obstat quod
 pro alio fecerint. 121.1
 Glans non limitat claus. Pater quoniam pro obitu apud
 Sedem. 121.1
 Glans conditionalis facit claus. Si ita est, et ostendit
 Papam de natura in contrarium habuisse. 121.1
 Glans mutatur claus. Substantia, etc. non remouet impedi-
 mentum, vel reuocantur in glans ad postulationem in pa-
 tria concessa, praecipit si adit claus. Quod de susce-
 ptione. 121.1
 Glans conditionalis facit claus. Si praemissa repetitio esse
 vera, etc. 121.1
 Glans conditionalis cum claus. Antefecti, facit etiam claus.
 solum conditionaliter. 121.1
 Glans antefecti non praedicta habent glans. Mors
 propria. ibid. 1
 Glans, Penae valeat facta hic pendere non habet inten-
 tionem lites esse bona. 121.1
 Glans si occurrat, impeditur pendente termino ad publica-
 tum non est bona. ibid. 1
 Glans conditionalis suspensum non facit claus. Dimo-
 dum tempore data, etc. 121.1
 Glans totam restringit, et modum reuocant, si non in-
 deuenit, etc. 121.1
 Glans in forma dignum non est conditionalis. 121.1
 Glans in forma dignum in esse nihil potest docere executio-
 ni se remanens. 121.1
 Glans infirmorum personarum facit claus. Dimodum in
 tantum quoniam pro Rebus, non videntur in normis
 remanentis se uiguita, sed dimodum in parte caetera.
 121.1
 Glans p. in se non subsistit, cui eborant deuenit
 terminus, et igitur deuenit deficit. 121.1
 Glans principalem amplius non possunt clausula desig-
 natorum, bene tamen valeat illam declarare. 121.1
 Glans non arguit clausula non accessit. 121.1
 Glans non amplius claus. Mors praecipit, etiam expressa,
 et ita, etc. non solum contra mentem disponentis, aut
 contra hanc conditionem. 121.1
 Glans in forma propria concessa deuenit, quando Pontifex ca-
 pteffum huius, etc. Mors proinde concedit. 121.1
 Glans Mors proinde non valeat in quibus arduis bene-
 ficiis reuocant. 121.1
 Glans si reuocatur, debet reuocari duplex con-
 ditio alia fieri, videlicet quod beneficium vocet, et
 quod necesse sit comparari. 121.1
 Glans si reuocatur, pendet a summo lites commo, et aequum
 operetur effectum solum, debet expressum dictum euenire.
 ibid. 1

Glans si reuocatur, non habet locum, nisi quando beneficium
 est in quodam locum nuncum caetera. ibid. 4
 Glans si reuocatur non deuenit pro lites moneta. ibid. 4
 Glans si reuocatur conceditur potest Apostolicam etiam contra
 aliam personam Apostolicam. ibid. 17
 Glans in nouis quod non lites pro parte facta insuffi-
 ciatur ea reuoluntate, et inspectione ad bonum. ibid. 1
 in quibus quae ea certa forma conceditur non apponit
 claus. Quatenus decernit fieri Concilium. Ibidem. 1
 121.7
 Glans non reuocant ubi apparet, nisi lites operatur claus. Ap-
 pellatione remota. 121.1
 Glans non possunt quem non honoris. 121.1
 Glans nemo debet alius claus. ibid. 1
 Glans nemo debet alius claus. 121.1
 Glans nemo debet dupli claus. 121.1
 Glans in uno in alio debet reuocari. 121.1
 Glans habet filios quando proficitur in Religione,
 tunc caetera subiecta, et non lites clausula. 121.1
 Glans quando effectus ingressus monasterium in caput bo-
 num in communi, non deficit conditio substantia. 121.1
 121.1
 Glans restituitur si lites lites defecit, si ante Re-
 ligionem habuit lites, et postea, tunc monasterium ingre-
 ditur monasterium, tunc veri filij illud reuocant.
 121.1
 Glans quando facta ingressus monasterium in fructibus
 substantia, tunc subiecta omnia locum et clausula roma-
 nitio. 121.1
 Glans si praesquam fuerit monasterium ingressus, sub-
 iectis habet etiam tunc, tunc substantia, tunc admi-
 nistratio clausula monasterium. 121.1
 Glans quoniam non reuocant Religione, Religione
 post testamentum eorum, tunc, tunc lites monasterium
 tunc, sed substantia. 121.1
 Glans appellatur in legibus continetur, quae postea ac-
 cedunt, et ad legatum pertinent, et reuocant quoniam
 alia capta, quae tunc ex eorum glans, quae nomen
 glans est tunc. 121.1
 Glans quoniam appellatur in legibus reuocant agni, et ante-
 121.1
 Glans facit quoniam postea, et decernit claus. ibid. 1

H

Habitationem est verbum generale, et comprehendit tam
 domum quam possessionem, et de lites desolatio-
 nem, et verum monasterium cum verba possit, deuenit
 clausula possessionem, et tam tam apparet, et subie-
 ctam monasterium. 121.1
 Habitationem, etc. Impetratio, etc. ibid. 1
 Habitationem appellatur quoniam alibi debent virtute le-
 gati aliterum unum, tunc non legatum, tabula, et vasa ad
 eorum, et monasterium, et alia substantia ad eum quo-
 tidianum parata. 121.1
 Habitationem nomen a legibus reuocant, et tunc in lites le-
 gatum esse, et habitationem possit, arguit ita, et tunc
 ibid. 1
 Habitationem domus appellatur continetur alius domus.
 ibid. 1
 Habitationem appellatur reuocant familiarium facit cum
 alio. 121.1
 Habitationem appellatur non vult habitationem. ibid. 1
 Habitationem, vel non habitationem possit. Hae clausula substantia
 sub ad obsequium malum illorum, qui si lites pos-
 sessionem beneficij accipere animo pensionatum solendi-
 di, et alio nihil operatur ubi facta reuocant, et confitetur
 titulum non caetera, illam vero vira bonum Roma,
 aliquando clausula, etiam vixit a tunc animi am-
 plius, deuenit hanc adit ubi substantia peno usque ad
 tunc per tres conformes. 121.1
 Habitationem non facit monasterium, sed posset, et vira Regu-
 larum. 121.1
 Habitationem substantia, ita ut lites dubio substantia
 lites, et lites substantia, et deuenit substantia. 121.1
 Habitationem. Hae dictio stampet praetium designat. 121.1
 Habitationem appellatur rei continetur. 121.1
 Habitationem lites non possit in conditio lites, non admittit
 si lites etiam per verba dicta operatur clausula con-
 ditionis, et debet habitationem per substantia substantia.
 121.1
 Habitationem ubi debentur ex clausula conditio lites, et lites
 ipsa clausula operatur, excepta legitima, quoniam quod par-
 tram substantia substantia. 121.1
 Habitationem in reuocant, tunc aditum et substantia
 operatur.

Index Rerum,

Jandatum. Hæc dictio longius spatio designat quàm dædum, & ad præsentis tempus atque ad præteritum accommodatur. **ibid. 1. & seqq.**
lamp dem. Hæc dictio longius tempus designat quàm dict. **ibid.**
Idem. Hæc dictio causam ostendit, eiusque natura est vel essentialis vel non. **ibid. 5.**
idem. Hæc dict. relativæ est, & non scilicet referat ad id, quod est idem in specie sed etiam ad illud quod est idem in genere. **495.3**
Et refertur tantum ad præcedentia, nec habet uacuum ad futura. **ibid. 1.**
Repetit quatuordecim in præcedenti dispositione expressas, seu quatuordecim dispositiones ad quam se refert. **494.4**
Imparetur committit eandem in duobus casibus censuram, seu detentionem. **495.5**
Idem non novum eandem denotat dict. Preinde. **715.6**
Idem non eandem in tali casu interdu denotat dict. Maxime. **720.8**
Idem. Hæc dict. eandem vim habet quàm dict. Idem. Est casualis, & idem significat quodlibet causam Denotat causam finalem; illam est, quæ infertur prædictis, & in rationis dispositionis respectu omnium præcedentium potest censeri. **495.7. & seqq.**
Idem. Hæc dict. idem importat quod scilicet, & videlicet. Habet vim, ut naturam restringens, præcipue si ponatur inter genus, & speciem. Aliquando ponitur declarativè, & non restrictivè. Et in dubio quando præcedit dispositioni generali, & ponitur exemplum per hanc dict. non stat restrictivè. **ibid. 1. & seqq.**
Idem insey Mendicantes annuntiantur. **814.6**
Idem. Hæc dictio illam significat stat, & incipit aliquid ponitur. **694.1 & seqq.**
Igitur interdu denotat dict. Ergo, cum interogatione. **480.4**
Ignorant nihil agens, nec confessione confessa. **77.11**
Ignorans non dicitur negligere, nec consentire ius suum. **ibid. 4.**
Ignorans non curit tempus. **ibid. 13**
Ignorantes ligat decretum irritum. **335.7**
Sic in illis, hæc in illis, aut enim casus non cognita emanant. **ibid. 22**
Ignorantes non ligat decretum irritum respectu aliorum penarum vim nullitatem actus, & quando est super revere corpore beneficii, & non est ad idem tempus. **ibid. 13. 16**
Ignorantia facti incerta & probabilis excusat; affecta verò, vincibilis, crassa, improbabilis, seu lapsa minime excusat. **78.1**
Ignorantia facti proprii non excusat tanquam crassa & improbabilis, est in illa casibus; in quibus est circumstantiæ negorij, & personarum, etiam in factis propriis admittitur probabilis excusatio. **ibid. 1. & seqq.**
Ignorantia facti alieni in dubio præsumitur, & excusat, nisi quando aliqui d. proponitur proprii quod & potest, & debita semper per medium diligenter, ut quæ factum vel est publicum, vel notabile, grave, & ponderosum. **ibid. 4.**
Ignorantia turis non parum, ut de pœinde non excusat, nisi habetur admittitur ignorantiam, seu errorem facti. **77.7. & seqq.**
Ignorantia semper præsumitur in dubio, ois scientia probatur. **ibid. 12**
Illatio non fit d. iuræ. **76.1**
Illatio est dict. Et sic. **481.1**
Illatio est dict. Idem, quia refert ad prædicta. **494.4**
Illatio, seu connotatio ponitur dictiones, Ergo, Igitur. **480.4**
Illatio est expostio facti dict. Sic, recta cum copula præcedit. **790.1**
Illatio regulariter stat dict. Igitur. **486.1**
Idem Hæc dictio significat ostendit, & expostionem demonstrativam, & refertur solum ad omnino in præsentem personam verificatam, etiam si ratio ab uno verbo principij regitur. **ibid. 1. & seqq.**
Illiguitur, ut in. Ostendit, & irregularitatis defectus non super clausula Moros proprii. **419.14**
Illiguitur non non veniunt in statum appellatione ignorantum. **156.8**
Illiguitur in Hispania admittitur ad insignia, nomen, arma, honores, & nobilitatem patris. **261.10**
Illiguitur, an & quando veniunt dispositionibus legiti, quæ sunt mentem facere ostendit. **809.13**
Illiguitur an veniunt inter appellatione, ostendit. **210.31**
Illiguitur dicuntur de domo, ut ex consuetudine concedi.

ut naturalibus, & illegitimè natis fecerit arma, & insignia. **189.6**
Illeg unus sine veris parentibus fuit in hoc vocare non possunt. **110.17**
Illegitimi non sunt de prolapsa. **288.2**
Illegitimi difficile admittuntur ad Episcopatum dignitatem. **194.4**
Illegitimus relictus veniunt appellatione spoliorem. **254.3**
Illegitimus comprehenditur pariter impeditur filia reorum laici masculis duorum, & humanis. **210.40**
Illegitimus, seu bastardus non continetur appellatio non nobilium. **264.7**
Illegitimus dispensatus vel possit trahi in Cathedrali habere beneficium, non potest illud habere in Metropolitana. **179.2**
Illegitimus si dispensatus est ad Papam ad Episcopatum, non confertur dispensatus ad Archiepiscopatum. **171.1. & 194.3**
Illegitimus dispensatus ad Ordines intelligitur tantum dispensatus ad monachos. **271.1**
Illegitimus non dicitur de parente. **373.3**
Illegitimi sunt qui d. sunt prohibiti est. **466.1**
Idem. Hæc dictio operatur sine interuallo, idem importat, intelligitur ipso iure, eorumque pariter habet, & non requirit aliam condemnationem. **ibid. 1. & seqq.**
Illegitimi personæ, & qualificatio non comprehendit class. Omnesque alios, &c. **453.11**
Immediatè dicitur quicquid per totum statum continuatur, & idem est, & vix, & præcipue significatio rei cuius interuallo, & denotat aliquid sit ipso iure. **497.1. & seqq.**
Immediatus heredi scilicet non datur, nec deplari immittitur heredi ad interdu operatur clausula cedentibus. **177.42**
Immo. Hæc dictio de sui natura est concessiva prædictum, & sua adiecta est, ut vim habeat. Intendunt tamen non potest concessivè, sed copulativè, & ampliativè, quando scilicet ponitur cum dict. Enim, vel cum copula Et. Aliquando ponitur alternativè, quando scilicet in prædictis est eadem ratio, vel minor. **497.2. & seqq.**
Immobiliam appellatione vocatur annui redditus. **341.1**
Immobiliam appellatione vocatur actus ad immobiliam. **ibid. 1**
Immobiliam appellatione vocis pecunia destinata ad emptionem prædictum, vel in biancho campitum posita. **ibid. 4.**
Immobiliam appellatione an connotatur ratio, remittit. **ibid. 4.**
Immutatio in concessione facta d. Principe requirit class. **Non obliantibus, &c.** **441.10**
Immutatio non patitur quod de iure non fortis effectum. **ibid. 4.**
Impedimentum non præstat nullum ipso iure. **110.4**
Impedimentum causa cessante cessat impedimentum. **17.4**
Impedire non curit tempus, dummodo impedimentum non sit illicitum. **78.1**
Impedire curit tempus, si instantia, ubi agitur de medico prævalendo. **ibid.**
Impetrare fit ipso iure potest, in tantum, ut nec illi possit præscribi. **ibid. 1.**
Impetratio superflua, & integre ac docet, operatur class. **Non se adtingit, &c.** **57.6**
Impetratio denotat dict. Item. **676.4**
Impetratio, & omnes est, & qui ex impetratio omni possunt, tollit clausula moros proprii. **418.11**
Impliciter continetur appellatione vocatum. **108.3**
Impliciter eorum, quibus dict. Dummodo, ad agitur, semper requirit, tunc facit modum, sive conditionem. **676.8**
Impliciter imponit in dict. Vix. **810.2**
Implicationem non denotat dict. Maxime potest possit speciem includit. **750.4**
Impliciter est dict. Enim, & exprimit casum magis dubitabilem, & impliciter minus dubitabilem. **484.1**
Et est impliciter ad maiora expressit in materia illata, & exorbitante. **ibid. 8.**
Impliciter est dict. Præter, in materia fortis, scilicet in odiosa. **713.7**
Impliciter non notatur est dict. Et. **483.19**
Impliciter, & contrarius de sui natura est dict. Maxime, & impliciter casum magis dubitabilem. **710.2**
Impliciter casus contrarij ad expresse est dict. Nec. **784.4**
Impossibile dicitur id, quod caro, vel nunquam erunt, &c. est autem public. Item & id quod est contra bonos mores.

& Verborum.

moris, vel quod honestis moribus non convenit impossi-
bile reputatur. Item & id, quod lapsa dignitas fieri non
possit. 78.1.4.3
Impossibile, censetur quod pendes à Principii voluntate.
ibid.4
Quando Principis regulariter illud concedere non con-
suevit. ibid.5
Impossibile dicitur quod tantum fieri possit per rectitudinem
causae ordinem. ibid.6
Impossibilia non obligant, sed ad impossibile nemo tenetur.
ibid.7
Impossibile, & valde difficile idem est iudicium. 79.3
Impossibili validum est argumentum. 111.1
Impossibilia facit accedere ab omni interpretatione verbi-
tati, vel menti, etiam si verba hoc importent. 79.5
Impossibilia acquiescent difficultatibus magna. ibid.8
Impossibilitatem significat dictio Habeant. 691.4
Impossibilitatem denotat dictio Quodammodo. 773.1
Impossibilitatem & fictionem regulariter importat dictio
Tanquam. 802.1
Impossibilitatem nota dictio Froinde. 752.4
Impossibilitatem denotat verbum, Videretur. 802.1
Impossibilitatem nuncupatim non oritur verbum, Intel-
ligitur. 701.1
Impossibilitatem, & fictionis significat dictio Perinde.
740.1
Impossibilia quilibet macula in feminis foetibus, & defecti-
bilis est, quia in vitiis. 208.3.7
Impossibile conceptum non comprehendit ea, quae impugna-
re sunt fauorabilia. 71.8
20. Hae dictio dicitur similes & multipliciter accipitur. 697.
& 698. & seq. ubi de 11. Invenientiam in loco denotat,
sive ratione eiusdem communitatem. 698.1.6.17. Distri-
butionis est ibid. 8. & Augmentum quandoque ponitur nisi
reputatur composita, quia tunc minus, seu prius.
ibid.1.9.10. Inclusiva est, ibid.11. ubi distinguunt. Pos-
sit in gratia expectantur importat, & caput omnem Ec-
clesiam praeter Cathedralem, quando solent mandata
promittere in aliqua Ecclesia civitatis, vel universi-
tatis. ibid.12. Consequenter facit, quando solent dispo-
sitionem suspendunt in aliquem internum quantum fuerit.
699.1.7
21. & De, differt, quia si mandatum promittit de Ecclesia,
importat omnem Ecclesiam; si vero de Ecclesia, videtur
excipi Ecclesia conventus. 698.1.2
22. Annot. Hae dictio importat. Ad inde, seu in posterum
699.1
23. Denotat rei virtutem actum, seu dispositionem, etiam in fa-
vorabilibus. 79.1
24. Invenientiam non obstante actum valet de argenteo Cano-
nica, & igitur potest vel declarata arbitrio hominis ibid.5
Invenientiam quando potest adduci ad certitudinem non vir-
tutem actum. ibid.6
Invenientiam non viciat dispositionem quando promittit culpa
exclusiva, vel causant à culpa exponeant. ibid.7
25. Hae dictio operatur in modo, & qualis ac quan-
ta si illa modica quantum recitatur arbitrio Iudicis,
inspicit qualitate negotii, & personarum, ac verum
quantitatem. Excepit etiam, & determinatiam quan-
tatem. 700.1. & seq.
26. Denotat, seu emergens causa quando dicitur ostenditur.
187.1
27. Inclusiva vim est exclusivae alterius. 80.1. & seq. ubi multi-
pliciter ampliamus.
Inclusio vim non est exclusivae alterius, quando eadem ra-
tione motus in exclusio, & inclusio. ibid.13. quando verum
expressum ratione sequitur vim, ibid.15. & quando
inclusio, & enumeratio vimus si per verba ampliamus.
ibid.14. & quando inclusum & exclusum sunt connexa.
81.16
Inclusio quando est contra legem, tunc dicitur. Vigore, non
est inclusio. 81.15
Inclusio vimus ad exclusionem alterius valet argumentum,
ubi ratione eundem ab hac, vel quando illud, quod ex-
clusum videtur, alio dispositione includitur. 111.4
Inclusio vimus alterius denotat dictio. Absque. 641.3
Inclusio vim, seu implicationem importat dictio. Supra.
794.3
28. Inclusio est dictio. Vbi. 80.1. & regulariter dictio. Vbi. 81.1. &
& aliquando dictio. Quamvis. 702.1. & dictio. Ad. 644.1. &
& seq.
29. dicitur. Ita. 618.1.1
Inclusiva, & exclusiva quando fit dictio. Vigore, ex compositi-
onem declarant pariter. 5.1.1
Inclusiva, seu in potestate inclusiva non fit dictio. Praeter, ostenditur.
731.1. & seq.

Appos. Ratio Dicitur. 701.1.

Inclusiva rei, siue loci vel suorum errorum est dictio
Ista. 700.4
Inclusiva illius quod est negatum stat dictio. Nisi, quando
praecedat negativa potestur, hoc actus. 700.7
Inclusiva, & implicativa est dictio. Maxime, sicut dictio. Tan-
quam habet vim arguentem est dictio non inveniendi. 700.3
Inclusio in, & quando ibidem dicitur & vel ab, ostenditur.
641.1. & 9.
Inclusiva regulariter stat dictio. Vigore, apposta gradibus, vel
alio modo. 814.1
Item in fecunda. 813.8
Item ubiqueque terminus, est illa affirmatio est de prin-
cipio rei in qua habetur sermo. ibid.19
Inclusiva aliquando ponitur dictio. Circa. 661.6
Inclusiva ponitur dictio. Postquam, in dispositione in qua sta-
tuunt dies, tempus, vel omnia, & talis dicitur nomen com-
positum in termino. 749.3
Inclusiva stat dictio. Sed, posita in materia prohibita post
omissionem negationem. 751.4
Incommoda cum seque potestatem commoda, & videtur
semper. 311.1. & 311.5
Incomposita plura quando copulativa, tunc copula testifi-
cat in alternantem, vel disjunctam. 40.6
Incompositum. Hae dictio plures modos accipitur. 700.1.
Ex propria non omnia significat sine intervallo. ibid.3.
Celestitem de solent, 701.1. Intervallo aliquid tem-
poris non excludit quando res inveniuntur recipiari
non possit. ibid.4. Verificatur quando eadem de, & loco
& eorum eisdem testibus aliquid fit. ibid.8. Significat
omissionem sententiae. ibid.18
Inconveniens quae finis à luce ineffe dicuntur. 801.1, &
701.10
Inconveniens dicitur tempus aliquid bene spem arbi-
trio ludici taxandum. ibid.11
Inconveniens an aliquid factum dicatur Iudici arbitrio re-
linquitur. ibid.12
Inconveniens intelligitur inter terminum ad probandum
concessum. ibid.13
Inconveniens fieri dicitur quando fit in flagranti delicto.
ibid.14
Inconveniens interpretatur cum commodè potestis arbitrio
Iudici. ibid.17
Incomposita omnia, velut in solutio, insperantur, horat, &
distinctiones veniunt appellare omni casu. 170.6
Invenit. Hoc verbum intelligitur ipso iure sine alia sen-
tentia. 701.1
Invenit perne effectum non operatur exclusiva confirmat,
nisi aliter facti sit iudicio. 81.1.7
Inde. Hae dictio invenit inferi, & significat, ea quo
701.1
Quandoque respicit locum, & significat, ex quo loco.
ibid.1
Invenit respicit personam, ex qua persona, & non-
nunquam tempus, & significat ea quo tempore.
ibid.1
Indefinita aequipollens universali. 81.1
Quando subest eadem ratio omnium sub indefinita com-
prehensum, vel capiti distribuitur, non collectivum.
ibid.1.3
Indefinita vim universali significationis habet non ex pro-
pria vocabuli significatione, sed ex argente, & benigni-
tate quadam. ibid.4
Indefinita negativus conceptus vim habet universali. 81.6
Ita & indefinita à lege posita. ibid.6
Indefinita verba statumum matrimonialium, aequipollens
universali. ibid.7
Indefinita aequipollens universali in contradietibus, reuoca-
tionibus, alimentis, & in omni dispositione. ibid.9.10.
11
Indefinita non aequipollens universali quando non est eadem
ratio. ibid.12. & in materia odiosa, seu penal. ibid.13. &
in probationibus. 81.14
Indefinita in faciem, contrarium effectum non debet ope-
rari. 19.4
Indefinita ad verum effectum, non debet effectum contrarium
operari. 19.7
Indefinita ad verum finem, non debet illius oppositum ope-
rari. 60.4
Indefinita ad augmentum, diminutionem operari non debet.
11.11
Indefinita in possessionem, & manutentionem. Hae iust-
da: indefinitum rationem, quia potest ratione ne-
cessarium duntaxat si pacificus, non tamen semper de de-
rogat Ordinario, ubi post ratum, vel postquam pa-
cificè possedit, si molestus via ordinis est agendum.
451.1.2

T T T Non

Index Rerum,

Interitum de fut. natus significat dict. postea. 748.1
Interitum aliquod tempore uno excludit dict. Inconueniens, quando in inconueniens recuperari non potest. 701.6
Interitum quoddam parit dict. Pariter, & veluti rem gerendam habentem, & eandem inducit. 751.1
Iura, contrarium habere causam, proprie sumpta hanc dictam referre ad tempus. 706.1.2
Quodque includit tempus, & diem terminat. ibid. 3
Iurisdictio includit rem hanc iurisdictionem, vel ius extremam. ibid. 4
Operari quod non requiritur anno perficere. ibid. 5
Importat idem quod Cuius, vel Aere in substitutionibus secundum mensuram telluris. ibid. 6
Institutionem in loco denotat dict. In. 498.16. ubi tenentur tantum communitas. ibid. 17
Insuper apponitur incrementum redditus, proventus, & obsequios, quia sunt synonyma. 144
Iuratus. Hec dictio imponit idem quod contemplatione, vulgari Italiane fessante, *feriscurato*, *ser* per respo. dicta. 706
Inuicem beneficium censetur sententiarum per class. Remissionem, &c. 491.13
Inuentio tunc ad inuentum, seu defensionem faciendam per hanc causam manifestandam in hac etiam valet argumentum. 314
Inuoluntaria accipitur pro se vsque ad terminum eius generationem simpliciter, includit ipsam remanentem generationem. 813.6
Inuolunt non inuit class. Ad habendum, ubi est personalis, & restricta ad personam sequentem. 355.19
Inuolunt. Hec dictio denotat reciprocationem inter pacta, & in substitutione tunc accipitur ostendit. 707.1, & seqq.
Inuit agere compellitur qui ubi periculum est in mora, & causis libet. 77.5
Inuit septi coones dict. Quasi. 746.8
Inuoluntaria delectio in eorum casu non sit eadem, & manifeste, contra illam intentionem est indicandum. 374.6
Ipsa. Hec dictio habet relationem ad precedentia. 707.1
Sua demonstratio ad significandas personas expressas. ibid. 4. Magna restituitur quia alia diffinitio telatur. ibid. 5. Est demonstratio personae ad oculum. ibid. 4
Personas diffinita est. ibid. 1. Personarum ostendit. ibid. 4
Exclusio est alterius. ibid. 7. Importat aliquando dominum. ibid. 9
Ipsa facta. Hec vocat imponit causam latet sententia. 707.1. Lea si vultur his verbis *ipso facto*, pater & auulatio, & per se importat effectum facta ipso iure. ibid. 4. & sequens subiectum numerum censetur oblique velle in eadem sententia sententiam ibid. 1. Operatur nullitatem inconueniens ubique alio iudice ministerio. ibid. 1
Ipso facto, & ipso iure synonyma sunt, & idem imponunt. ibid. 1. in hoc.
Ira. Hec dictio inducit formam, & modum determinationem cum certo qualitatibus. 708.1. Denotat firmitudinem, auge declarationem ad rem expressam significat, nonque interpretatur pro se. ibid. 1. Inuoluntarium exemplificatur. ibid. 1. Affirmatio non facit profectus. ibid. 4. Aliquando est conuentionis. ibid. 1. Quandoque capio, & dicitur ea precedentem effectum eorum, quod in precedentibus disposita, inferat, & significat, non autem eorum finem denotat. ibid. 6. Conuentionem nonnquam inducit. ibid. 7
Ira denotat. Hec dictio de fut. natus est limitatio precedentis dispositionis. 709.1. Aliquando idem significat quod *Præcipit*. Hec ita. Ea lege, Et modo. Non alibi. ibid. 1. Vnde importat illud esse de forma, cui per pares remissionem non potest. ibid. 4
Iraque. Hec dictio est conuentionis, & determinatio casus precedentis, & restrictio casus sequentis. 709.1. Necessarium inducit. ibid. 4. Significat aliquando idem quod *Proinde*, *Et*, & modum exponitur pro *igitur*. ibid. 1.6
Ira quod. Hec dictio est limitatio, & restrictio precedentis ad finem non, & conuentionem vim habet. 710.1
Argumentum, & non, & conuentionem aliquando ita. ibid. 4
Est declaratio precedentis, de illiusque natura est quod in illigari secundum supradicta. ibid. 7
Est conuentionis precedentis & personarum. ibid. 8
Conuentionem, & quatenus precedentia dispositionis in sequentem referunt. ibid. 9
Et si secundum supradicta est intelligenda. 414.4
Aliquando tamen ita illud. ibid. 5

Denum potest accipi vel restrictiue, vel ampliatuue secundum subiectam materiam. 710.4
Declarat, & limitat precedentem, tenentis eisdem terminis, & cum eisdem qualitatibus. 711.1
Declaratio. Hec dictio est significatio, restrictio, & limitatio precedentium. 710.1. Restrictio est declaratio est secundum subiectam materiam. 711.1. Item restrictio est, & ampliatio actus, & conuentionis. ibid. 4. Item limitatio, & tenentis, non vero declaratio venit alibi quam in fine testamenti posita. ibid. 5. Precedentia omnia cum respectu quando vel diuersa est ratio, vel diffinitio qualiter, vel cum apponitur ad rem eandem qualificandam. ibid. 6. Relatio dicitur semper ad omnes hoc in principio, huc in medio, huc in fine dispositionis super conuentionem facienda apponitur. ibid. 7. Conuentionem importat. ibid. 9
Modum agendique indicat. ibid. 10
Est formam in re ipsa. ibid. 11
Tamen vim habet. ibid. 12
Item Hec dictio denotat modum, similitudinem, & declarationem ad rem expressam. 711.1
Pro se ut aliquando accipitur. ibid. 4
Et idem significat quod dict. ita quod. ibid. 1
Ira. Hec dictio est conuentionis, & repetitio qualitatibus precedentis occasionis. 711.1. & finem quoque adit eadem ratio, vel ita ut veritas disponitur. ibid. 1. & est repetitio qualitatibus rationis precedentis, quando precedentis oratio, etiam imperfecta ratione verbis vel apponitur, seu supponitur. ibid. 3. Item est repetitio qualitatibus precedentis, ubi ponitur post occasionem perfectam quando est identicus personarum. ibid. 7
Item non est repetitio quando ponitur in occasione perfecta, quae non pendet a constitutione orationis precedentis. ibid. 5. & quando sequitur alibi habet speciem pronouentem. ibid. 4. Et quando ponitur inter duas res. ibid. 8
Et quando diuersa est ratio, vel non esset eadem equitas. ibid. 9
Vel quando non est personarum, & rerum identitas. ibid. 10
Iraque. Hec dictio est repetitio diuersa actus pro via vice ratio quando ponitur ab homine, quando vero profertur a lege, denotat, & aduocatur conuentionem actus pro pluribus verbis. 711.1. & seqq.
Iraque facit ut iuratur, qui vult per se indicat. 344.1
Iraque debet indicat secundum aliquid, & probat, non autem secundum propriam conscientiam. ibid. 1. & 2. ubi iuratur pluribus modis.
Iraque quod possit admittere probationes persuasivas, & veritatis, operatur class. de hoc & facto, posuit in compromisso. 351.57
Iraque dicitur cum class. Summarie, &c. sicut Deus iudicat potest. 370.4
Et potest procedere secundum quod Deus iudicat ut esset. ibid. 3
Et potest indicat secundum propriam conscientiam. ibid. 6
Iraque si sine terminis peremptoriis procedat potest ad conuentionem, operatur class. Summarie, &c. propter verba *frangere*, & de plano. ibid. 9
Iraque vi causa data sententia posita iubet tunc capi, & distingi, operatur class. Summarie, &c. ibid. 1
Iraque in causa sibi eadem causa cum class. Summarie, an errata. Ordinanza, ostendit. 351.18
Iraque actio non potest condempnare eam conuentionem in fructibus, interestibus, vris, & expensis, & aliter penitus hoc & iustitiam manifestat. 413.3
Iraque vi possit super non petiti officium suum imperium, operatur class. ter. & iustitiam manifestat. ibid. 9
Item vi debet deservit satisfactionem quantum expressit petiti non sit. ibid. 4
Iraque ad quem non impeditur ea class. Sine perinde in literaturis A, est, quatenus possit procedere in iudicio ordinatio, & cognoscere de iustitia, & iustitiam sententia, quae operatur. 311.8
Item non est repetitio eadem classa potest per viam amercionem, & conuentionem rationem eorum rationem factam ad iudice & quo, & non per se, & hoc facta. 311.11
Iraque de iure alterius ratione dicitur ostendit quando omni dubio ratione clari quod ubi habet. 463.2
Nonnquam autem dicitur de in peritiu consistit, si sententia sit lata in errorem. 464.5
Iraque dicitur de promissa sententiam per se corrumptum non erodit. 741.4
Iraque

Index Rerum,

Iurisdictionem Iudicis ad quem sit amplius claus. Com omnia includitur, &c. ut intelligendum non videatur quoniam totum negotium principale sub ea comprehendatur.

Iurisdictionem nulli competere statere claus. Petiti Iudici, donec illi sit parum possessorem dimittendo, & fractas restituendo.

Iurisdictionem non dat claus. Confilio, nisi prius verificetur condicio.

Iurisdictione vbi datur sub condicione, quicquid sit autem eam pariteriam est nullum.

Iurisdictione datur, & exceptio fuit augmentum autem diminutionem ab incremento, vel decremento.

Iurisdictionem contra quoscunque, in executione citatio nominando dat claus. Can potestatem vtrius, &c.

Iurisdictione data confertur tam super principali quam super accessoria, vigore eiusdem Quam & quatuor in contrahendo.

Iurisdictionem, vel executionem conditionalem, tribuit claus. Si ita est.

Iurisdictione ordinaria non exipit si re integra morietur condicio.

Iurisdictionis exercitium acta acquiritur per confirmationem.

Iurisdictionem non comprehendit claus. Si potes veniat suam, licet impeditur eius exercitium.

Iurisdictionem praesentis Iudici a quo claus. Sine praedictio legitime exceptio, siare ipse sine vero incrementum etque possit decessu per se factum.

Iurisdictionem Iudicis a quo praesentis claus. Sine praedictio obligatio Cancellaria.

Iurisdictionem conditionalem tribuit claus. Partio Iudicis, utriusque antequam sit partem, deficiat iurisdictione, & gestio sit nulla.

Iurisdictionem conditionalem facit claus. Confilio de asseris.

Iurisdictione alia, & besta venit appellatione cessit, quatenus illam habet.

Iurisdictionem executionis dat claus. Indocis in possessionem.

Iurisdictionem Iudicis ad quem non tollit in confirmatione claus. Sine praedictio, &c.

Ius merum sit personae alicuius, non Rei.

Ius per se situm foret est quam luc quatuordecim.

Ius in rem videtur, vel coactum, non habet amplius respectum ad illud.

Ius per se quatuor non adest claus. Sola facti, &c.

Ius idem esse in acta contrario dicitur dist. Praedictum.

Ius nonum non sequitur et declaratur.

Ius omne ad rem quous modo quatuor sublatum censetur per claus. Anterior.

Ius potest offendere, vel laedere non dat facultatem claus. Alitudo Rota.

Ius in re, vel in rem quatuor alicui non admittit claus. Moxo proprio.

Iurisdictionem aliquando inquit verbum, Volumen, & declaratur antiquum.

In a regimine non obducitur a testatorem, cuius docet quatuor fuit testatorem per collationem.

In eorum iurisdictione, & eorum declaratur, verbum, Decretum.

Ius illius praesentis claus. Sine praedictio, &c. ad eum factum apponit est.

Ius quatuor in re non solam praesentis claus. Dummodo tempore datur, &c. sed quatuor ad rem.

Ius ad rem videtur et electione, & praesentatione confidit est ad effectum regulae de iure quatuor, & clausula.

Ius ad rem, quod sequitur collatione alicui ante acceptationem est confidit.

Ius ad rem quatuor per se defensionem factam pro aliquo de erro beneficio, vel per opinionem, est confidit.

Ius ad rem confidit acquisitio ex sola opposicione, quatenusque ex foundatione, & ordinantiae restituta confidit vultis proximum de suo genere praesentis.

Ius conditionale, non autem potum alicui quatuor tollit claus. Dummodo tempore datur, &c.

Ius ad rem quous modo quatuor sublatum censetur per claus. Anterior.

Ius apices non sunt attendendi vbi agitur de salute animae.

Ius communie exceptio potius admittitur, quam quod verba sint sapientia.

Ius quando soluit, tunc tacere confertur non videtur.

Ius totum mutatur propter minimam facti mutationem.

Ius omne dictum, hoc videtur, atque etiam imperpetuum scriptum comprehendit dist. Quoniam dicitur.

Ius omne etiam minimum intelligit dist. Quomodo dicitur.

Ius in spe concedendi non subicommissio ex pacto & promissione in fredo, & emphiteusis gratia claus. Sine praedictio veniarum abnecatio.

Ius omne successione praesentis et quatenus modum diffinitione, & antedictum omni praesentis legitime per claus. Sine praedictio veniarum.

Ius idem statum in augmento quod in principali auctio.

Ius omne censetur deducitur per claus. Quam & quas.

Ius omne tam in petitorio quam in possessio non possit de iure venire claus. Quam & quas, ostenditur.

Ius quod quis habet, iure illius claus. Salvo, &c. non vult de nouo pariter.

Ius non praesentis claus. Salvo iure meo, domine directo praesentis, & praesentem cum eo recipiens.

Ius alicuius an acquiritur illius claus. Pro omnibus, & singulis, &c. sine ratione, vel illius acceptio, ostenditur.

Ius error neminem excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

Ius in ditione non parum vult, nec excuset.

& Verborum.

Et tenetur ad intereffe. ibid.6
Mandatum generale non extenditur ad iurpa, & illicita. ibid.7
Mandatum quod potest referri ad loca, & illicita, femper ad loca restringitur. ibid.8
Mandatum speciale datur generali. ibid.9
Mandato procuratorio ad Mandatum iurisdictionis videtur argumentum. ibid.10
Item a mandato ad ratificationem. ibid.11
Mandata hoc verbum intelligi debet de coactione. ibid.12
Item imponitur idem quod committitur. ibid.13
Item & delegatur. ibid.14
Quandoque non imponitur delegatum iurisdictionem. ibid.15
Mandata non veniunt appellatione beneficii. ibid.16
Mandatum Regis etiam hodie in Principibus datur. ibid.17
Mandatum Regis. Hanc clausula operatur ut quos procedat quasi Principes. ibid.18
Item operatur ut possit procedere de facto, & sine loca ordinis. ibid.19
Potestas in scriptis tollit appellationis remedia. ibid.20
Tollit solemnitates Item Clauſula non tamen habet aliam iurisdictionem. ibid.21
Mandatum Regis ut procedi & iudicari possit operatur clausula de facto. ibid.22
Mandatum impedit clausula Paro Item. ibid.23
Mandatum non imponit non impedit clausula Absque Roma. ibid.24
Et clausula mandatum Regis. ibid.25
Mandatum in fauorem apponitur censetur clausula. Donec vitam videtur seruatur. ibid.26
Mandatum & vnde veniunt appellationis effectum. ibid.27
Mandatum appellatione in materia fauorabili venit quousque de facto, sicut in materia odiosa. ibid.28
Mandatum appellatione in legatis non continetur maior scilicet. ibid.29
Mandatum concipit femininum. ibid.30
Masculinum & femininum sexum comprehendit dictum. Si quis. ibid.31
Et dictum Quisquis. ibid.32
Item dictum Omnis. ibid.33
Masculinum quando cum aliqua qualitate exprimitur, tunc non continet femininum. ibid.34
Masculinum & femininum veniunt appellatione personarum. ibid.35
Item appellatione personarum. ibid.36
Item appellatione descendit. ibid.37
Masculi & feminis sanguine conuersi veniunt appellatione conuersorum. ibid.38
Masculus ex femina non venit descendit appellatione in primogenitum. ibid.39
Masculos per litem masculinum descendentes quando restat vocantur masculi ex feminis descendentes non vocantur. ibid.40
Masculi ubi vocantur ad fideicommissum, vel aliam dispositionem, non veniunt feminis iunctis censetur exclusi. ibid.41
Masculi ex feminis excluduntur, quando vocantur masculi ad fideicommissum, vel aliam dispositionem, nisi esset tamen agnitionis conferenda, vel ubi vocati essent masculi quousque. ibid.42
Masculi appellatione venit masculus ex femina, quando succedit ex persona sua, & non per representationem. ibid.43
Masculina idem important quod fupellitula, & idem Masculinum appellatione veniunt quousque continentur appellatione fupellitula. ibid.44
Masculina, nobilis, fupellitula, & fupellitula sunt nomina appellativa. ibid.45
Masculi & fupellitula confanguinitatem non veniunt, sed solum masculus in litem requiritur confanguinitatem mutui confanguinitatem. ibid.46
Matrem si quis infans in rebus pateris filii cum clausula iudicatur, non operatur nisi quoad rem particularem. ibid.47
Matris appellatione continetur filia, quoties ponderatur naturalis affectus. ibid.48
In adfio autem omni tempore venit. ibid.49
Matrimonium tam & dissoluit per professionem in Religione S. Iohannis Hierosolymitani, non vero in alio monasterio. ibid.50
Matrimonium contrahere non potest procurator cum libertate. ibid.51
Matrimonio, vel alibi substantia, quae non admittit conditionem, quando adicitur dictum. Alioquin, nihil operatur. ibid.52
Matrimonii appellatione, proprium non veniunt sponsalia, sed Matrimonium per verba de praesenti contractum,

quatinus copula sequatur minime sit. ibid.53
Matrimonio coacti ad spiritualia non valent argumentum. ibid.54
Matrimonium. Hanc dictum de sui propria natura est implicatum, seu comparatum, & implicat eorum magis dubitationem. ibid.55
Non tamen denotat implicationem si ponatur post genus speciem includens. ibid.56
Amplius & augmentatur aliquando stat hanc dictum. ibid.57
Et ratio si reddatur per hanc dictum importabit quod licet aliter rationes substantia tamen expressa sit potentior. ibid.58
Idematem esse in casu enumeratio interdum denotat. ibid.59
Quandoque imponit taxationem tantum, sed importat quando ponitur verbum importans causam finalem. ibid.60
Medicina coequeatur appellatione alimentorum. ibid.61
Et appellatione coequeatur. ibid.62
Medicina via semper est eligenda. ibid.63
In rebus ambiguis quando illa exat. ibid.64
Medicum praesentibus probatur extrema, videlicet principio, & fine. ibid.65
Medicum inhabile impedit extrema habita posse consumi. ibid.66
Medicamentorum, seu multiplicationum appellatione proprium veniunt ea, per quae tenentur quousque, dummodo tenentur flos affus, quod effusum patet. ibid.67
Melior est conditio possidentis in re communi. ibid.68
Melior est occurre in tempore, quam post illam voluntatem remedium querere. ibid.69
Melius est habere rem, quam genus. ibid.70
Melius est paucis causis agere, quam multis interire periculosum. ibid.71
Melius est non solvere, quam solum reperere. ibid.72
Melius est paucis verbis idoneis excludere, quam multis verbis hominem periclitari. ibid.73
Melius est occidere dimittere, quam inuocare puerum. ibid.74
Membrum proprium dicitur idem id, quod in corpore nostro distinctum habet operationem. ibid.75
Memoria non debet succedere a capite. ibid.76
Membrorum fuerunt membra idem dominum. ibid.77
Membris appellatione non continetur digitus. ibid.78
Membris appellatione non veniunt dentes. ibid.79
Membris appellatione non venit auricula, siue castilago. ibid.80
Membris appellatione non venit maxilla inferior. ibid.81
Membris appellatione non venit hauba hominis. ibid.82
Mendicantium appellatione proprium tunc communis in speculo veniunt Praedicatorum, Minorum, Eremitarum S. Augustini, & Carmelitarum. ibid.83
Privilegia vero Summorum Pontificum amentis continentur Sententiae, Mittimus, Iussum, Patet Societate I. I. I. & Carmelitarum fiscalium. ibid.84
Mendicantes exceptis Monachis de Observantia, & Capucinis, possunt ex dispensatione habere iudicium, & possessiones in communis, sicut in regula, & Constitutionibus i. Sede Apostoli. approbati illis iustitiam fuissent. ibid.85
Mendicantium privilegia continent Ordines Mendicantes, ac prout non liberantur iuribus inspectibus de Mendicantibus, licet privilegia habiles facti fuerint habenda bona in communis. ibid.86
Mendicantium appellatione veniunt omnes alii Ordines, qui post quatuor priores i. Sede Apostoli instituti sunt. ibid.87
Mendicantium appellatione non comprehenduntur Moniales Ordines Mendicantium. ibid.88
Mendicantium de privilegio quae Religiones participant, ostenditur. ibid.89
Mens magis debet attendi quam verba, etiam in vltima voluntate, & non nisi dispositio. 101. i. & fere, & praesentem in testamento. ibid.90
Mens ex pectore colligitur. ibid.91
Mens Principis talis praesentatur, qualis de luce esse videtur. ibid.92
Mens ubi absoluit si memento, triginta dies continetur. ibid.93
Mens ubi lex vel statum concedit dispensationem, a quo tempore incipere debet, intelligitur secundum quod occurrit in Calendario. ibid.94
Mens ubi praesentatur ab homine in testamento videtur tunc 30. Vel 31. dierum, prout magis amplius vltima voluntas. ibid.95
Meisem

Index Rerum.

- [illegible]

Index Rerum,

**Mortu proprio illud dicitur concessum, quod ipse & ne-
moque potuit concedere.** 436.4
Vel quare Princeps expressis in literis se Mortu proprio
concedere, quantum contra huiusmodi gratiam Mortu
proprio fuisse ab imperante peritum. ibid. 13. & seqq.
Mortu proprio Hæc clausula habet vñ clausul Non obstant-
ibus. &c. Ea extra sententia, & specialis expressio.
ibid. 13. 14. 15. tollit vñ quim subreptionem. ibid. 16. red-
dit dispositionem fideicommissariam. 437.25. tollit dolo-
rentem processum ad aduersarium aduersum. 438. 30. Non
facit præsens concessio fideicommissum propter imper-
mentum. ibid. 13. tollit imperatoriam, & eius effectus, qui
est imperatorie omni potest. ibid. 35. Operatur cetera
omnes quatuor ceteras. ibid. 37. refertur ad causas
pendentes. ibid. 38. Amplius quam extra expressa, &
que non sunt contra mentem dispositionis, aut contraria
committunt. ibid. 39. Comprehendit actum iuratum.
ibid. 40.
Mortu proprio. Hæc claus. appoia postscriptis litteris re-
ducitur processui factus in vñ primam etiam ante
causam præsens. ibid. 41.
Et stant hæc clausula videntur probata omnia, quæ Prin-
ceps affectus in sua litteris. ibid. 42.
Mortu proprio. Non operatur in præsens sententia. ibid. 43.
Nec vi Princeps præsens privilegium suum quo infen-
ditur hæc claus. tollere statuta ciuitatis. ibid. 44. Nec in
ita, que non iuris, sed facti sunt. ibid. 44. Nec vi pri-
uilegium huiusmodi obtinetur cum hæc clausula de
hoc prodante in ea facta mentio. vñ ibid. 45. Non
tollit subreptionem in iactura nobilitatis perso-
narum. 437.18. nec etiam tollit subreptionem, quæ proce-
dit ex re ipsa, vel que contingit in iura cause ex-
pressionem. ibid. 44. 13. Non facit privilegium contra
alios. 438.46. Nec tollit intercessionem defensionem. ibid. 47.
Non adimit nisi iure, vel ad rem quantum aliter. ibid. 48.
Non aufert defensionem & exceptiones competentes de
iure. 439.43. Non facit gratiam contra mentem con-
cedentis. ibid. 50. Non inducit dispositionem aliquam, nec
tollit imperatoriam personam. ibid. 51. Non operatur vi
posteriori dispositioni non facta prioris mentio minime
fit subreptionem. ibid. 52. Nec operatur vñ expressa, sed
ad specialiter prædictam, & nominatim dicta restringitur.
ibid. 53.
Non aufert beneficium incomparabilitatem. ibid. 54.
Non supplet defectus substantialis, allegantiam, iuriam,
Quintum, & interpellantiam, aut legatum. ibid. 55. &
seqq.
Mortu Hæc dictio interualum modicum denotat tempus,
& effectus iudicis iura substantiam materiam quod
tempus importat. 714.1.1.4
Brevia verbo fortis temporis facit potatem cessum iroga-
tam ipso iure. ibid. 13.
Mortu, & potatem venient appellatione emolumentorum.
193.3
Mortu, hoc est ex vñque melle confectum, vñ appella-
tionis non continetur. 310.8
Mortu. Hæc dictio verificatur in duobus, vel tribus, & vñ.
715.1
Mortu magis quod est sententia alius valet argumentum, si mi-
nus continetur sub eo, quod minus est, tanquam in seipso.
318.1.8
Mortu iura, & tituli possessionis ipso iure sunt facta,
intelligitur data notum secundum tituli eorumque alia
declaratorem. 301.7
Mortu iuri, & possessionis ex nota causa superioris
vi recte sui non est opus, vt mutans casus de possessione,
& potatem iurum ingreditur. ibid. 8
Mortu, & aduersus locum non possit esse procuratoris, & tamco
admittatur, valet processus. 61.33

N

Natus Hæc dictio singulariter pro Quia ponitur, & de-
notat consuetudinem, & quæ Grammaticis in-
terdum intercessionem ferunt. 715.1.4
Natusque Hæc dictio ponitur pro Ceteris. ibid.
Natusque per dict. Totum, non vñ necessitati verificatur.
695.1
Natusque facti non fecit iura. 60.3
Natusque conceptus sub dicto Testis, non eget iustificatione.
490.9
Natusque venient appellatione filiorum in fideicommissum
passo, quando vocati filii ipsorum, quorum vñus
habebat filium, alius non. 107.6
Natusque, & conceptus per motum testatoris venient ap-
pellatione descendendum. 121.7

Natusque & ex frustra nihil facit. 81.1
Natura potestas est omni iura. ibid. 8
Natura in potestate strandi debet, quam simplex nomenclatio
tollit. 106.3
Naturales si concurrant cum accidentibus præferuntur,
ibid. 1
Naturale vi qui dicant sufficit quod inter parentes potest
esse Matrimonium tempore natiuitatis, licet non ita
tempore conceptionis. 101.7
Naturales dicuntur conceptus ex coniugatione ante abra-
tionem dispositionem si post eam expellatur, natus sit.
161.3
Naturales non veniunt, nec eorum filij appellatione Casus.
169.8
Naturales non dicuntur de agnatione. ibid. 3
Naturales & spiritus non habent nobilitatem patrum, nec
etiam matrum. ibid. 4
Naturales ad fideicommissum veniunt appellatione loci.
110.11
Naturales qui sunt de parentela, veniunt appellatione pa-
rentum. 373.4
Naturales veniunt appellatione cognatorum in defunctum
legitimum. ibid. 1
Naturales in Principis admittuntur ad insignia, nomen, ar-
ma, honores, & nobilitatem patris. 189.7
Naturales, nec eorum filij veniunt appellatione domus, seu
silem de domo. ibid. 4
Naturales non veniunt appellatione filium, quando ipse
postulatur in conditione ad eandem modum subditum, si
confiteretur testatorem, vñque non excluditur. 108.10
Naturales subditum non excluditur, si testator est le di-
gnitate confirmatus, nisi & ipse testator naturalis sit.
ibid. 11.2.1
Naturales subditum excluditur quomodo testator si no-
bilitas, sufficit in alia testamenti parte de naturalibus fecit
mentionem. ibid. 5
Naturales non continentur concessione emphiteusis pro
se & filia. 108.19
Naturales non admittuntur ad fideicommissum testatum
107.15
Naturales veniunt appellatione femina quando dispositio in
legitima, & naturalibus non potest verificari. 164.3
Naturales veniunt etiam appellatione descendendum.
181.4
Naturales vocantur aliis non admittuntur ad maiorem
successionem. 107.14
Naturales veniunt appellatione cognatorum. 107.1
Naturales veniunt appellatione cognatorum. 107.1
Naturalium & Reges appellatur qui veniunt remissio.
161.1
Naturalium filij appellatione qui veniunt argenteo vno-
que iure. ibid. 1
Naturalium casus dict. Ea. 687.9
Naturalium quod non potest fieri, non potest fieri secundum
legem positum. 107.5
Naturales appellatione veniunt qui in vtero est, vbi iactatur de
eius commodum. 161.1
Natus pro adferendo aliquando accipitur. ibid. 1
Natus dicitur, qui casu matris vtero nascitur. ibid.
Natus ex muliere nobili parte ballado, vel plebeio, non est
nobilis. 166.19
Natus de sanguine aliquot loci dicitur namque ex patre,
quoniam sola mater de tali loco. 196.3
Natus ex familia dicitur descendens aut materni. 181.10
Natus etiam post mortem testatoris veniunt appellatione fi-
liorum ad fideicommissum sub conditione, Dummodo
inter tempus puritatis conditio. 107.9
Natus solam tempore testatoris, vel mortis testatoris ve-
niunt filiorum appellatione ad fideicommissum primum,
vel in diem certam testatum. 106.1
Natus, & conceptus post testatoris mortem veniunt in fidei-
commissum filios appellatione filiorum, quando testator
vocasset filios aliquos, qui testatorem tempore filios
non habebat, vel in numero plurali vocasset filios filios,
qui vñum tantum habebat. ibid. 5
Natus appellatione filii secundum testatum sermonem con-
tinetur trinitatem, scilicet, & quodlibet aliud instrumentum
aptum ad nungendum, in constitutionibus tamen illius
appellatione non vñus scilicet. 161.1
Natus non continetur appellatione in omni terminum.
161.1
Natus Hæc dictio modum fuit quando accipitur pro Vi non.
715.1
Et stat demonstratio, & relatio. ibid. 1
Cum probetur est, conuictus & modo imperium
ad iura iola. ibid. 1
Natus.

Index Rerum,

Nepotes sub filiorum appellatione inclusi non sunt quando
tamvis in substitutione facta in contrahunt. 213.28
Nepotes ex filia veniunt appellatione liberorum. 246.1
Nepotes in dubio filiorum appellatione non continentur
in contrahunt. 213.26
Nepotes appellatione ea propria significacione venit
lib. 2. 263.1
Nepotes appellatione per impropriam, & secundam
communem vocem loquuntur, veniunt filij fratris. ibid. 3
Nepotes ex filio contritus vocari testantur si habent filios
veniant nepotes. ibid. 3
Nepotes ea facie veniunt quando testatus vocat filios
& nepotes suos. ibid. 3
Nepotum appellatione veniunt propositi ex propria
vocaboli significacione. ibid. 3
Nepotes ex tali filio natus ubi vocatur propositi non venit.
ibid. 7
Nepotes ubi extant, propositi debent propositibus. ibid. 8
Nepotes ea facie vocari vocat filius, non veniunt pater
nepotes. 264.9
Nepotes appellatione non venit propositi, ubi effectus con-
tractus in contrahunt. ibid. 10
Nec in materia coheredentia. ibid. 11
Nepes ex filio non dicitur de linea testatoris quando ipse
propositi filios excludit. 249.17
Nepem ex filia qui acquirit, non dicitur de linea communis
hunc filium decedere. 246.3
Nepotum. Hæc dictio arguit dispositionem, & arguit pater-
nitas, nullo pacto, nulla ex parte, & vehementer negat qualem
vis regatur. 724.1
Nepes. Hæc dictio habet vim copulativam, & est repetitiva
precedentium, seu transpositiva. 724.1
Nihil. Hæc dictio est negativa universalis, & omnia exclu-
dit, nullamque reseruat restrictionem. ibid.
Aliquando non est restrictiva personarum omnium. ibid. 3
Et importat idem quod nullum. ibid. 4
Nihil & morte appropinquat. 109.3
Nihil ex nihilo fit. ibid. 1
Nihil penitus, seu nihil omnino, importat arguere vanitas
veritatem sine ulla distinctione, vel temperatione.
241.3
Nihil agit. Hæc verba annullationem ipso iure inducunt.
ibid. 4
Nihilominus. Hæc dictio arguit dispositionem, & arguit pater-
nitatem relictam. 723
Nihilominus, non semper aduersarius stat, sed semper idem
quod ille magis, vel idem, quod hoc debet importare.
ibid.
Nihil idem quod Nihil. ibid.
Nihil. Hæc dictio de filiis natura est exceptiva, & in effectu
aduersum patrem, & antecedens, cuius immediatè
aduersus, appositum necessarium significat. 723.2
Exclusiva est aliorum calumnie pariter nominata. ibid. 4
Affirmativa est negationis prædictæ, negati vero si affir-
matus præcedat. ibid. 3. idem in personis. ibid. 6
Includit id, quod est negatum quando præcedit negati-
ua potestas, hoc actus, ibid. 7. Importat aliquando si
ad contrarium abstinere. 719.3. Conditionem intermedium
denotat, manet relictum ad finem temporis. ibid. 9. For-
mam quandoque importat. ibid. 10. Limitativa est ibid. 11.
Modificativa & exclusiva est de filiis natura. ibid. 17. carac-
terem vim habet. ibid. 11. Exemptionem à regula ponit.
ibid. 14. Aliquodlibet quandoque dictum, Non locus
ibid. 15
Nobis qui dicitur secundam consuetudinem loci quando
talis reputatur. 263.1
Nobilium appellatione veniunt non solum illi, qui proprie
nobiles appellantur, sed etiam generi antiquitate, ve-
tatem eiusque Regis beneficio in eorum seruitium compari-
ti, & inter nobiles in ipsius libris descripti reputantur.
ibid. 1
Nobilium appellatione in oneribus imponendis, & adscrip-
tione ad Ordines Militum ubi nobilitas requiritur, ve-
niunt etiam nobiles ex privilegio. ibid. 4
Nobilium appellatione quod excludit, & politimum statum
venit ut dicitur. ibid. 5
Nobilium appellatione veniunt Doctores. ibid. 4
Nobilium appellatione non conuenit illegitimus, seu ba-
tardus. 263.3
Nobilium appellatione non venit vix nobilis plebeo
namque nobem. ibid. 11
Nobilium appellatione non venit plebeus vir vixit nobili
putetur. ibid. 12
Nobis non est natus ex muliere nobili pure bastardo, vel
plebeo. ibid. 13
Nobilitas acquiritur ratione officij dignitate habetia. 263.2

Nobilitas à natura contrahitur, ac perinde non presumitur
nisi probetur. 263.4
Nobilitas potest probari per consanguinitatem, per propinquos,
domesticos, & per famam. ibid. 5
Nominis eius non vixit dispositionem si constat de nomen-
tatione corporis. 150.8
Nominis appellatione conuenit non solum proprium sed etiam
appellatum, & cognomen. 163.2
Nominis collectio plurimum gradum, & personarum quibus
liber, & mulier. ibid.
Nominis mei appellatione continentur familia, hoc agnatum
testantur. ibid. 3
Nomen. Hæc dictio significat idem quod specialiter.
213.7
Non. Hæc dictio negatiua formata. ibid. 1
Non aliter. Hæc clausula prædictam sententiam imponit vide-
re. 717
Non erit nullus fuit qualitates. 109.3
Non erit, & non apparet idem est indicium. ibid. 1
Non esse, vel non posse probari paria sunt. ibid. 3
Non esse, vel capax non potest paria sunt. ibid. 4
Non esse, vel esse nullum paria sunt. ibid. 5
Non fieri & non necesse fieri paria sunt. ibid. 6
Non fieri, vel non fieri est idem paria sunt. ibid. 7
Non fieri, vel si fieri quod factum non datur, paria sunt.
ibid. 8
Non alias, aliter, neque alio modo. Hæc clausula verba
regulatur itaque primata, & sunt multum prædicta
& non recipiunt aliquam modificationem. 440.1
Non claus. prædictum mentem contrahunt, ibid. 3.
Indicat prædictam venientem. ibid. 4. Admirationem
ad actus. ibid. 5. Negationem facit. ibid. 6. Denotat om-
nem abesse voluntatem. ibid. 7. Nominum prædictam habet,
& formam inducit. ibid. 8. Conditionem importat
quod deservit perinde est ac si nulli adesse vellet. ibid. 11.
Positivam veritatem facit cum patet de retrocedendo
etiam servitium personarum venditionis. 441. 10. Positivam
restitutionem personarum cum respectu facit iuxta gratiam
convenire si respectus non tenet. ibid. 11. Habet vim
restrictionis contractus, & excludit peraguntur man-
dat. 14. Est limitativa voluntatis, & posteritatis facit in-
tentionem in casu contrarii. ibid. 15. Operatur ut per eam re-
tentionem debeat ad gratiam tenet sui, quibus alio in-
tentionem. 17. & ut actus contrarius. Est ipso iure
nulli. 440.9
Non nisi. Hæc dictio dat certam formam. 221.2
Nonnullum. Hæc dictio expostulat pro aliquando. ibid.
Non obstante collectione aliter facta. Hæc clausula intelligitur
de collatione inualida, non autem valida. 449.1
Non obstante quacunque generali reservatione. Hæc claus.
an & quando relevat à mentione faciendi de vacatione
in Causis ostenditur. ibid. 1
Non obstante quacunque exceptione. Hæc claus. an &
quando confutatur præmissæ exceptionem declarationem
fieri incompetentem, ostenditur. ibid.
Non obstante quacunque consuetudine, &c. Hæc clausula an
quando consuetudo tollit consuetudinem non immutatio-
nem, sed ostenditur. 449.3, & sequ. & an consuetudo
potest non solum de præsentibus, & de præsentibus, sed etiam
de futuro. 440.11, 12
Non obstante quacunque prescriptione. Hæc claus. tollit
prescriptionem longi temporis, non vero longissimam, neque
immemorabilem. 451. 12. ubi si male fuerit prescrip-
tio, vel illa allegatur in vim privilegij præsumitur, &
probat per tempus immemorabile, si materia de qua agitur
talita sit, ut legitime suspensum privilegium concedi possit.
ibid. 3, 4
Non obstante, &c. Hæc clausula non potest appropin-
quare inferiori à Principe, neque testator in suo testamento.
441. 13. Tollit omnia quæ de prescriptione, in qua est ap-
posita, obstat. tollit. ibid. 4. Habet locum in aliquorum
veniensium Papa novitatem habet. ibid. 4
Non obstantibus, &c. Hæc claus. non tollit obstatu per-
sonarum, nec vim subreptionis. ibid. 1. nec loca contra-
ria posita in respectu, seu rebus aliquas. ibid. 12. Nihil
operatur ubi conuenit plures defectus. ibid. 9. nec ubi
defectus nulla est essentia, super qua appositus est ibid. 10.
Non tollit dispositionem testamenti humanum. 441. 19.
Non sufficit ubi la Comitia, vel Comiti habet clausu-
lam derogationis ad futura respectu, nisi verba mencio-
nem de illa lege specialiter, vel saltem per verba aliquam
libera. ibid. 13
Velut si hinc clausula addita sit verba, Etiam de ipsa,
&c. ibid. 15
Non facit ut censetur derogatio statuto particulari
ibid. 16

Non

& Verborum.

Non obstantibus confirmationibus, & ordinationibus Apost. An per hanc clausulam censetur derogari regulis Cancellarie, remissio. 447.18

Non obstantibus constitutionibus Apost. clausum denegat constitutionibus ecclesiasticis. 446.11

Non obstantibus confirmationibus & ordinationibus Apost. claus. non sufficit ad regulam solendam non habendum clausulam derogantem. ibid. 13

Non obstantibus privilegiis. Hec claus. non derogat privilegiis, quae in corpore lura clausa sunt, nisi adhibum sit. Itaque claus. hae. 444.1. Nec derogat privilegio primo concernenti clausulam derogantem, nisi adhibetur verba, etiam si talis fuerit. &c. 445.7. Non tollit privilegia Principes, quae tractantur in vim contractus, aut titulo oneroso comparata sunt ibid. 8. 9. Non comprehendit privilegia futura, ibid. 15. Non operatur derogationem beneficij respectu rationis fundat. à patrono laico, si patronus in eius provisione. 446.16. Non inducit dispensationem licet tollat subreptionem. ibid. 17. Non derogat privilegio ad pau. exaltat, nec concessio commendationis causa, aut gratia publicae voluntatis. ibid. 19.40. Nec privilegio viduis & pupillis concessio. ibid. 1. Non operatur in remj. pariter tunc si de magno agitur ibid. 21. non tollit citacula viar. votis. ibid. 12

Non obstantibus quibuscunque pactis. Hec clausulam comprehendit pactum verum, nec dicitur derogare dispositioni firmatae consensu patrum, nec statuta pariter tunc si dicitur, nec operatur quando Princeps non fuit expressè informatus de patrum consensu tunc si dicitur confirmatio. 445.1 & seqq.

Non obstantibus statuta Ecclesiae, &c. Hae claus. non tollit statuta per Papam edita, seu confirmata, nec etiam iurata. 447.12

Nec tollit statum, seu constitutionem requirientem certam formam servari debere, nisi in ipse de illa forma sit dictum. 448.8

Non obstantibus statuta Ecclesiae per quae nostra concessio impeditur possit. Hae claus. tollit statuta dilatoria, sed tantum impediunt, nisi additum sit. Per quae effectus nostrae gratiae impeditur quomodolibet possit, vel dicitur. ibid. 1

Non obstantibus statuta Ecclesiae in materia, confirmatione Apostolice. Hae claus. tollit statuta quaedam Praetorum, & Ecclesiarum cum fundamentum condita, non vero statum singulare super certo beneficio, ibid. 1

Non obstantibus statuta, &c. claus. derogat statuta generalibus omnia beneficia ecclesiastica respicientibus. ibid. 10.

Nisi sit additum, &c. non facit ut quia videtur recedere à lura communis regulis. 451.2. Habet vim excusationis, nec facit ut actor plus debeat petens teneatur probare id quod petitum est. ibid. 4. Operatur ut actor non teneatur probare qualem deducit in libello. ibid. 5. Item operatur ne necesse sit impetrent, si petunt, & impetunt. ibid. 6. Non videtur removere qualem expe-ctam, cum probatio necessaria est, sed solius removere probationem necessariam. ibid. 7

Non semper. Hae dictio ostendit exceptionem, sicut dicitur. ibid. 718

Non solum. Hae importat eandem voluntatem, & dispositionem, nisi quoad omnia. ibid.

Non tamen à nobis provisiones habentes. Hae claus. an excludat habentes provisionem à praedecessoribus 451. 5, 7, 8. Ex apertis solet ad exclusionem provisionum à Legatis, & Nonis, non ad exclusionem Apost. conferunt. ibid. 9. Processus fieri sicut debet, sicut male processit. ibid. 4. Ineligitur de penitus tempore data ipsius Reuerendi non deponitur de i. paterum non de declarationem conferunt, & excommunicationes excommunicant. ibid. 1

Nisi. Hae pronomen est personale. 718.1

Si vero dicitur Nisi, videtur personalissimum. ibid. 1

Nostum non potest à nobis sine facto nostro assenti. 110.3

Nostri omnia factiois quibus auctoritatem nostram impertinent. ibid. 1

Notum quando dicit in instrumentis, Praefectus talibus, &c. tunc claus. illa, & exorta. est extendenda, quod scilicet res sita facit. 100.3

Notum si scriptis obligationem molieris pro alio cum claus. Retineant, &c. non comprehendit remissionem Velleum. 100.11

Notum ex vto & Aylo an apponatur clausula accessoria, ostendit. 147.7

Notarum ex hie probatur quod clausula facit apponitur potius in Aylo notari, quam in consensu patrum. ibid. 3

Notarum potius ex Aylo, quam ex consensu patrum mente coeque apponitur claus. Et si plus videtur, dicatur. 41.3

Notum per se perficitur rogatus apponere in instrumentum omnes clausulas collectas, nisi patet hanc conclusionem ignorare. 152.4

Notum de Aylo non censetur apponitur claus. Ad habendum. 111.3

Notum dicitur omne illud, quod ex actis iudicij constat. 164.1

Notum dicitur delictum commissum, vel eo factum in iudicio. ibid. 4

Notum appellacione in dubio intelligitur de utroque facta. 165.1

Notum appellacione venit omne illud, quod aliqua reigificatione claus. non potest. ibid. 4

Notum appellacione venit tunc de novo ad cultum redacta, cum non erat memore quod cultus fuisset, & sic dicitur agere tunc penitus pateris. 166.2

Notum appellacione venit tunc simpliciter, non autem tunc magna, seu fecunda quid. ibid.

Notum in praedictum contentum inducit claus. Rati inane pateris. 167.8

Notum tollit iudicium verbum, Declaratio. 170.1

Notum in favorabilibus venit appellacione Religioforum. 104.16

Notum per se tunc est excommunicatus, sicut per se tunc profectum. ibid. 7

Notum privilegio sui gaudet. ibid. 18

Notum in iudicio est à gabillarum solutione. ibid. 9

Notum gaudet privilegio Religionis concessit. ibid.

Notum non venit appellacione Religioforum in solutio. ibid. 11

Notum monachus non appellatur, nec efficitur de corpore monasterij ante professionem. ibid. 14

Notum non profectum remanet laicus. ibid. 15

Notum non additum preceptis, & statuta Religioforum. ibid. 16

Notum non tenetur ut profectus perficere dicitur in iudicio. 165.17

Notum non tenetur interesse cum profectus in Capitulo. ibid. 8

Notum non subditus talibus Religionis reclusionis. ibid. 19

Notum. Hae dictio est universalis negatio, & excludens quancunque minimum pateris. 718.1. Negat omnes causas, & omnes potentiam ibid. 1. Tollit dispensandi facultatem. ibid. 1. Importat nullitatem actus ipso iure. ibid. 4. Habet vim iuris in iustitia. ibid. 5. Et vim laic. fementia. ibid. 6

Nullum ex ibid. vbi adest, cessat et. Arbitrio Rati. 163.10

Nullitatem actus ipso iure in iustitia dicit. Nullitatem. 718.1 & dicit. Ex ipso. 719.1 & dicit. Penitus. 719.1

Ex dicit. Nullum. 719.1. Et verbum, dicit. 719.1

Nullitatem actus ab iure operatur dicitur in iustitia. 193.4

Nullitatem incontinenti notatur dictiones, ipso facto, ipso iure, & alio iudicio. 700.1

Nisi ex hominum bonis, &c. Hae claus. consuevit apponi in privilegiis publicis. 451.1. Secundum aliquos videtur importare commutationem plurimorum beneficiorum. 451.1. sed melius secundum alios patrum arbitrium. ibid. 1. non tamen comprehendit illud, qui se apponitur de iure, & non de facto. ibid. 4. Posita in iure in iustitia. ibid. 1. ibid. 1

Nullum monachum. Hae verba important ipso iure nullitatem actus in contrarium gestis. 719

Nulla modo. Hae dictio est universalis negatio, & pateris. Rati, excludens omnes extus. ibid. 1. & omni modo, quod alia esset permissio. 154.1. & alio dicitur negatio omnis potentie idem operatur quod dicit. Penitus. ibid. 1. etque pateris, & operatur per se per se. ibid. 2. ac idem quod clausula veniens. 719.1. Excludit dispensationem, & importat canonem laic. fementia. ibid. 4.5

Nulla pars. Hae dictio importat quod nulla ratio, & ratiocinatio non sufficit. 454.4 & 719.6

Nullum quod sit, nullum producit effectum. 110.3

Nullum esse, vel esse sine effectu paria sunt. ibid. 2

Nullum quod est, in aliquid reducere non potest. ibid. 3

Nullum ipso iure non parat impedimentum. ibid. 4

Nullum quod est, illegitimum non est. ibid. 5

Index Rerum,

Nullem quod est, regulariter confirmationem non censetur esse expressam. ibid. 6
 Nullum quod est minus ipso iure iudicari non potest. ibid. 7
 Nullum quod est minus non potest. ibid. 8
 Nullum ab initio non censetur ex tempore. ibid. 9, 10
 Nullum pro alterius delicto puniatur est. 119. 5
 Nullus aduersus contra factum Principis ex certa sententia. 47. 22
Nolles, est dictio vniuersalis negatiua, & omnia includit tam principaliter, quam accessorium, & omnia etiam remanent partem. 71. 9. vbi not. 4. quod aliquando non est negatiua vniuersalis. Debeat nullatenus. q. 10. not. 7. 3. 01. Non excludit per se legem iurisdictionis temporis. ibid. 6. Nec excludit similia. ibid. 7. Distinguitur est, penitus ad plura, nec potest, de vno placitari. ibid. 8. Imposita necessitate, & propolita verbo recipiunt, aut ferri potestatem aliter recipiendi. ibid. 7.
Numeri pluralis appellatione venit etiam singularis, quando tam eadem est in re, quam in pluribus. 246. 1
Numerus pluralis verificatur in singulari quando sumus in dispositione de futuro accidentali, qui intelligitur quantitate. ibid. 1
Namen singularis appellatione vacat quandoque pluralis. ibid. 4
Numerum capessum limitat dict. Ultra. 281. 5
Numerum maiorem quam sumit capessum non includit dict. Saltem adiecta dispositioni numerali. 78. 2
Numerum quomodoque imposita dict. Plures, quando est comparatio positi & denotat excessum. 74. 4
Nunc. Hec dictio est demonstrativa presentis temporis. 710. 7
 Non semper denotat tempus iudicium, sed et id, quod non iure factum est, refertur. ibid. 1
 Denotat eandem rem temporis. ibid. 1
 Tollit omnem distantiam temporis, & imposita vi quid fatiabile illa. ibid. 4
 Nunc & pro tempore. Hec clausula finem comprehendit. 458
Nunc & pro tempore referenda. Hec claus. adiecta in facultate transigendi penitus, adiecta ad tempus transaminat. ibid. 2
Nonquam. Hec dictio est vniuersalis negatiua comprehendit omnem casum, & omne tempus, & equipolens dictioibus vniuersalibus negatiuis, nullatenus recipi refertur omnem casum in se habens. 710
Nuptiarum appellatione continentur potius, quia fecerit copiam sine aditu non cadunt sub vocabulo nuptiarum. 246. 1
Nuptiarum secundarium appellatione veniunt tam secundum, quam iure, & decepti, quia respectu praecedentis alia sunt fecerit, & omnes post primam sunt secundum. ibid. 2
Narus appellatione proprie continetur promissus, & deinceps in materia aliamque seruandam, & in vltimis voluntatibus. 267. 1
Nonquam. Hec dictio recipitur pro oculo in loco, vel cum nulli est. 910

O

O. Hec dictio causam remotam sine occasione designat, & omninoque causam immediatam. 711. 1
Occasione dicuntur elemosinae, quae occasione Curiae Ecclesiae, vel Ecclesiae pro Missa, orationibus, vel pro neta elemosina. 267. 3
Occasione appellatione continentur omnia mobilia, & immobilia, quae dantur Ecclesiae, sive in Ecclesia, sive extra. ibid. 1
Occasione sub nomine veniunt quae offeruntur ad altare. ibid. 1
Occasione appellatione veniunt decimae. ibid. 4
Occasione, & decima in quo differunt, ostendunt. ibid. 5
Occasione non solum dantur claus. Refertur capessum, vel equum verum, & vltimum seruatum. 497. 2
Obligatio ad amicum non est debita ex iustitia, sed ex voluntate. 22. 5
Obligatio ad amicum non potest adduci in pactum. ibid. 2
Obligatio non habens potest hodie agere, vi cum veniat dies debitor soluat. 88
Obligatio cessare causa, cessat ipsa obligatio. 27. 20
Obligatio naturalis gemina potest obsecram, alioquin, & obligantem. 70. 13
Obligatio Cameralis habet executionem pacatam. 311. 1
Obligatio Cameralis appropinquat claus. pro omnia, &c. operatur vi possit agere contra omnes debitorum perinde se si specialiter promissum etiam non habet executionem. 478. 8

Obligatio enunciativa sub verbis, ita quid in quocunque casu, &c. dicitur ita verba illorum, & acceptio ad paterendum obligationem. 710. 6
Obligatio non sufficit fructu causae, quia in principio quilibet ante condicione punitur, & non auctoritate obligatio. 167. 4
Obligatio regulariter non in solidum, sed pro vili parte inter plures eorum facta censetur. 410. 1
Obligatio sub potestate facere duo copulante non curat potestatem si vtrum tantum facit. 40. 1
Obligatio ad contrarium referendum intelligitur hominem congruam sola veritate, vel iustitiam. 464. 3
Obligatio obsequii potest & conuentiones si contrarietate etiam in re, non possunt potestatem sibi obsequii. 49. 9
Obligatio est verbum Causae. 619. 3
Obligatio respondet, & nihil respondere potest sunt. 11. 2
Obligatio loquens equiparatur tacito verum. 101. 7
Obligatio minimum est loquens. ibid. 4
Obligatio implet debet quod veniunt est. ibid. 1
Obligatio reprobat in omni dispositione. ibid. 1
Obligatio dilatoria, & tollit debet per claus. Non obstatibus Ramen Ecclesiae, &c. addi debent verba haecmodi. Nec per effectus nostrae imperii impediri quomodolibet potest, vel differt. 448. 4
Obligatio personalis non tollit claus. Non obstatibus, &c. 442. 7
Obligatio non sufficit & clausula Motus proprii. 417. 13
Obligatio non tollit claus. Pro expressis. 449. 18
 Nec claus. Suppletur, &c. 311. 7
Obligatio & subreptionem tollit claus. De plenitudine potestatis. 388. 19
Obligatio generalis derogat generali. 71. 10
Obligatio. Verbum hoc significat ius fuisse conuentionem. 71. 1
Obligationem appellatione veniunt obligationes, ac personales decime, quae dantur decibus, quibus accedunt ad Ecclesiam beneficiatam, & ex mortuaria, & similibus. 267. 1
Obligationes dicuntur factae ex re vniuersales conueniunt sine emolumento. ibid. 3
Obligationem beneficii, seu parochiae appellatione non veniunt dissolutiones quomodocumque. ibid. 4
 In re ipsa non tenet. 100. 3
Occasio quod Occasione pro oportunitate temporis recipitur. 711. 3
Occasio iocundum somniat pro causa remota, & non vera, atque irrationabili, nonnisi pro vera, & rationabili. ibid. 7
Occasio & causa differt, quia causa proprie per se ordinatur ad aliquod, occasio vero etiam remotionem causam, & non tantummodo comprehendit. ibid. 6
 Item causa accipitur pro snati, occasio pro impulsiva. ibid. 8
 Item causa consistit in iure, occasio vero in facto. ibid. 9
Occasione apud hereticos aliter agone aliter accipitur. ibid. 1. & idem ferpe impositur quod Dicit. Propter. 711. 11. & denotat causam remotam, & impellens, sive directam, sive indirectam, sive quocunque modo. 711. 1
Occupare. Hec verbum tam in bonam, quam in malam partem accipi potest. 711
Occupare, & vniuersale differt, quia primum ad mobilia sicut etiam verbum capere, pertinet, secundum vero immobilia concernit. ibid.
Occaso coarctat claus. de plenitudine potestatis. 388. 1
Occaso dispositio loquens de monachis non extenditur ad Canonicos regulares. 111. 3
Occaso, vel fauorabilis an & quando censetur dispositio, ostendunt. 112. 5
Occaso non admittit causam etiam ex iocunditate rationis. ibid. 7
Occaso fore iudicialis. 111. 1
Occaso quibus modis accipitur ostendunt. 111. 4
Occasione vi non nomine continentur. 310. 2
Occasione est verum sciam ex vno eorum modo in expressum, ut ad illud dulcedinem proximis accedat. ibid. 1
Occaso appellatione non continetur verum, sed provis. 267. 1
Occaso dicitur quasi aliter officium continet. ibid. 1
Occasione appellatione officii venit verum, qui alio modo statuitur, etiam iudicialiter. ibid. 1
Occasione directam appellatione venit Vicarius generalis Episcopi illius diocesis. ibid. 8
Occasione, & Vicarius sunt synonyma. ibid. 9
Occasione nomine simpliciter potest etiam ad faciem secundum substantiam materiam referri potest. 269. 11, 12
 Occasione

& Verborum.

Officiales largi sumpti non continentur sub dispositione
Impense de Officialibus quae debent esse annales.

ibid. 7.

Officialium appellatio in materia favorabilis non tenetur
habere iurisdictionem, quia largo modo dicitur habere
officium, secus in odiosa.

ibid. 3, 4.

Officialis si prohibetur in statuto mensecuram exercere,
non tenetur officiales largi, & improprie sumpti, & qui
nullam habent iurisdictionem.

ibid. 5.

Officialis tenetur appellacione cuius docet in curiae
morum.

ibid. 4.

Officialis rationem quales expensas petere possit. 197. 3

Officia duo respectu eisdem actus, & quando sunt principa-
lis, & quando sunt accessoria, & obtinere non possunt, sed quon-
do vnum est principale, & aliud accessorium, vel respectu
differentium actuum.

ibid. 4, 5.

Officium vnum habentis, & acceptationis aliud pena, quae
fit ostenditur.

ibid. 4.

Officium laici sumptum comprehendit omne ministerium
aliis necessarium adimplendum, licet per actum exerceatur,
quod vocatur amicum, & specie tamen, & magis proprie
ab alio differt.

ibid. 6.

Officium appellacione continentur tam beneficia Eccle-
siastica, quam etiam alia muneris, non solum publica,
sed etiam privata, licet sint vni, & infra, quae sen-
tentia omnia certa fore continent ministeria, ad quae
illa obtinent per genera adfectus, vel deposita est.

ibid. 1.

Officium ditionum appellacione quae veniant, ostendi-
tur.

ibid. 5.

Officia deputata alicui Ordini, quae sunt a ministris ab Ec-
clesia deputata, ea coram officio, & ipsius Ecclesiae nomi-
ne, interdum tempore perhibentur.

ibid. 6.

Officiu ad beneficium valet argumentum.

ibid. 7.

Offici appellacione in legato quod veniat, ostenditur.

ibid. 7.

Offici. Hanc dictio tria tempora deponere potest, praeteritum
scilicet, praesens, futurum.

ibid. 8.

Officium pro omni habetur in respectu, dispositionibus,
privilegiis, dispositionibus laicis, & secularibus.

ibid. 9.

Officium in contractibus habetur pro omni.

ibid. 9.

Officium in contractibus confertur ea, quae non sunt de iure natu-
ra, & expressis non sunt.

ibid. 4.

Officium casus a statuto remanet in dispositione iuris com-
munis.

ibid. 5.

Offici qui dicit, nihil excludit.

ibid. 5.

Officia nostra facimus, quibus auctoritatem unam am-
plicetur.

ibid. 6.

Offici. Et notum dicitur, quia notum de eadem re dicitur,
omne verum de praeteritis.

ibid. 11.

Officia ista, & dicta adhibet, ad posita in domo perceptoris
vbius veniunt in venditione domus.

ibid. 14.

Officia ut simul veniant in dispositione, ac singulariter
confertur comprehensio, operatur etiam Officia, & sin-
gula.

ibid. 15.

Officia absque vlla limitatione includit claus. Officia, & sin-
gula.

ibid. 3.

Et continent omnia & singula quae sunt praesentia, sive
principales, sive incidentes & accessoria.

ibid. 8.

Officia ut comprehendatur, quae per translationem vnoque
sistem veniunt operatur etiam Quam, & quae.

ibid. 8.

Officia comprehendit claus. Pieno iure, non indiget adhe-
sione.

ibid. 11.

Officia non comprehendit d. Officia, quando ea tali
comprehensio adhibetur restat.

ibid. 19.

Officia, quae solum sequi possunt, & subintelligi quocumque mo-
do possunt ad praesentiam ostendunt, comprehendit
clausula cetera.

ibid. 5.

Officia quae sunt de natura subiectae manent, stylo, aut
consuetudine, videntur melius clausula cetera.

ibid. 7.

Officia etiam facit, de quibus fuit facta mentio, repetit
dictum dicta.

ibid. 7.

Officiaque abdicat. Hanc claus. si fuerit apposta in commis-
sione causa dei iurisdictionem contra quoscumque in-
teresse praesentem.

ibid. 8.

Iurisdictionem non tribuit contra speciales privilegia-
tum.

ibid. 8.

Non comprehendit proprietate quae propter pauperum su-
perbia non possunt.

ibid. 9.

Nec legimus.

ibid. 10.

Nec maiores personas, alios, aut qualitates, & parti-
culari omnia dignum.

ibid. 11.

Nec voluntatem, Capitulum, ac Collegium.

ibid. 11.

Officia & singula, &c. Hanc claus. habet vim speciales, & in-
dubitatae expressio.

ibid. 11.

Operatur ut omnia simul veniant in dispositione, ac sin-
gulariter confertur comprehensio.

ibid. 8.

Includit omnia absque vlla limitatione.

ibid. 3.

Continent omnia & singula, quae sunt praesentia, sive prin-
cipales, sive incidentes, & accessoria.

ibid. 8.

Habere distinctionem veniunt, aliquando vnde copula-
tum.

ibid. 9.

Refertur ad enumerationem in instrumentum contentam, in
quo vlla leguntur apposta.

ibid. 11.

In privilegio postea ostendit illud fuisse concessum etiam
regulariter.

ibid. 11.

In conditionibus apposta operatur, ut condicione possit
facere ea omnia, quae expressi potuerat contineri.

ibid. 12.

Officia muniis, &c. Hanc claus. operatur plenius iure, & sine
diminutione.

ibid. 13.

Et operatur instrumentum ad solvendum actum.

ibid. 4.

Solent signari in testamentis inter liberos.

ibid. 5.

Operatur vi melius via censetur etiam.

ibid. 6.

Et vi dispositio eius vigore non intelligitur ad expressa,
sed extenditur ad omnes casus, in quibus actus melius
solvitur.

ibid. 7.

Facit solvendum actum, etiam alio modo, quum expressum
sit, valere possit.

ibid. 8.

Et dispositionem sustinet facit fecundum ea, quae con-
gruentia capium possunt, si secundum illam ex-
pressis sustinere non possit.

ibid. 9.

Et facit vi actus non possit valere in modo, quo fuit
negatus, valeat eo modo quo iure fieri possit.

ibid. 10.

Operatur vi remedium vultu dicitur desideratum, & ut
confertur secretum omne magis favorabile, & de-
ducta omnia actio occurrat, & praesentia adhibet.

ibid. 11.

Sapienter solennitatem, & consilium actum includit ex
omni capere, quoniam fieri possunt.

ibid. 13.

Facit valere contractum iudicium, & validum in vim
validitatis.

ibid. 14.

Comprehendit vnde expressa quando addit dicit. Et, vel
alia copulativa, secus si simpliciter.

ibid. 15.

Operatur licentiam capendi possessionem propria auctori-
tate.

ibid. 6.

Et vi legatus possit capere legatum propria auctori-
tate.

ibid. 17.

Operatur etiam disponentem nolitit restituisse suam
dispositionem ad hereditatem, sed voluisse illam gerere
eo modo quo de iure melius fieri possit.

ibid. 1.

Extendit dispositionem vi casus omnes, & modis com-
prehendit quibus disponentis est fortis, & plenius va-
let.

ibid. 9.

Comprehendit etiam omnes casus maiores, ac impropos
adfectu ditionis videntur. Quocumque.

ibid. 10.

Facit cessare penam peccatorum pro deo.

ibid. 11.

Operatur ut confertur imperatorum officium Iudicis in
libello, & quod omnia arbitrio Iudicis confertur re-
missa.

ibid. 15.

Et in casu dubio interpretetur libello eo modo, qui
favorabilior est actioni libertatis.

ibid. 16.

Et quod contractus remedia possit curari.

ibid. 17.

Et vi confertur libellum deductis omnia narrata, & non
est restitutio ad corolacionem, si non competit.

ib. 19.

Et vi actio omnia, & omne officium Iudicis confertur in-
tentum in libello absque aliqua expressione acti omni,
vel officii sub eo.

ibid. 13.

Tollit inscriptionem libelli.

ibid. 15.

Ac coarctatorem, & necessitudinem in libello.

ibid. 15.

Facit valere electionem factam per vna conditionalia, &
incerta.

ibid. 11.

Operatur quod verbum, Aliquoque testamenta imponit
institutionem.

ibid. 13.

Facit testamentum in scriptis si non valet in scriptis,
quod valet vi coarctationum.

ibid. 14.

Apposta in ultimo testamento habet vim derogationis
primi testamenti.

ibid. 17.

Habet vim capessit.

ibid. 18.

Operatur vi donatio eiusdem mortis transeat per donatio-
nem iure viro, vel eo contra.

ibid. 19.

Et vi proprietate in dubio credetur relict.

ibid. 14.

Et vi donatio de bonis praesentibus, & futuris solvitur.

ibid. 15.

quod praesentia.

ibid. 15.

Et vi solus defectus testamentum suppletorium parte non
petitur.

ibid. 15.

Efficit substitutionem directam pupillarem, quae abis
talis non erat, & substitutionem directam resolutam
fiduciam committam.

ibid. 16.

Operatur validitatem in perlegam nullo.

ibid. 18.

Inducit transpositionem absque derogatione Trebellani-
ca & penatur in testamentum.

ibid. 19.

Denotat voluntatem eorum & spontaneam disponenti.

ibid. 21.

Index Rerum,

Operatur ut filij possint sub conditione dicantur dispo-
sitio. ibid. 10.
Refertur expressio mentali, quæ est. ibid. 12.
Operatur etiam quoad ea, quæ ex expressis apertè inferri
possunt. ibid. 14.
Omni meliori modo, &c. Non operatur quoad censuram.
ibid. 17.
Nec ubi pro forma requiritur expressio certa. ibid. 40.
Nec quando sunt expressi modi inepti, si apud modos ex
expressis descendere non possit. ibid. 41.
Item, nec operatur æquæ dispositionem quando defectus
non est in substantia, sed in substantia & forma.
ibid. 43.
Nec contra mentem & intentionem patrum. ibid. 48.
Nec ut faciat valere actum quod incognita, & incorpo-
rata. ibid. 53.
Non potest extendere dispositionem ultra cognita agendi
tempore casus. ibid. 56.
Non respiciunt indicium ad censuram expressam, nec sub-
stantiam libellam elementum remedia censuræ. ibid. 58.
Non vultur dispositionem, nec ampliari. ibid. 63.
Non remanere actus imperfectus. ibid. 64.
Non tribuit vim & effectum actui re vera nullo. ibid. 67.
Non sufficit actum omni alio modo, secundum propo-
sitionem agendi. ibid. 69.
Denotat, non operatur ubi quod natura rei sunt in
aut rem potius, non autem quod aliud quod plus
probatur. ibid. 69.
Omni modo Hæc dictio est præcisa, & imperat idem quod,
per omnia, modum. 711.3
Denotat voluntatem liberam & præcisam. ibid. 4.
Imponit substantiam, & voluntatem. ibid. 4.
Est apta comprehendere omnes species eius, cui an-
notatur. ibid. 5.
Inducit quandoque perpetuam. ibid. 7.
Denotat potestatem plenariam. ibid. 7.
Indica aliter verbo facti ut verbum illud capiat ut ge-
nus, & omnia comprehendat. 711.9
Imponit quæ loque censuram laxæ sententia. ibid. 10.
Requisit congruum interpretacionem ad litteram communi.
ibid. 11.
Omnia. Hæc dictio vniuersalis est, quæ comprehendit
omnia. 711.1
Omnia. Dispositio. Hæc verba sunt generalia, & com-
prehendunt quælibet dispositionem speciem. ibid. 1.
Omnia. Significat idem quod Tunc, Penam. ibid. 3.
Omnia. Hæc dictio claret omnes infinitè comprehendit.
711.5
Præcisa est, habetque præcisam naturam. 714.12
Imponit præcisam executionem, & non patitur aliquam
restrictionem. ibid. 13.
Denotat necessitatem præcisam. ibid. 14.
Habet vim decreti iudicantis, & quicquid fit contra clau-
sulam, ubi talis dictio sequitur, pro inflicto haberi
debet. ibid. 15.
Reddit processum nullum, quemadmodum dict. Nullo
modo. ibid. 16.
Excludit exceptionem. ibid. 17.
Requisit interpretacionem ad litteram communi. ibid. 18.
Imponit idem ac, Ipso iure, ubi adnotat verbo facti
tempore. ibid. 19.
Omnia. Hæc dictio imponit, & idem significat quod
Omni casu. Nullo modo. Absolutè. Penam. In infinitè
Omni casu. Omnia modo, sine diminutione. Sine fine.
In perpetuum, libet. Sine dispensatione. 711.1. & seq.
vique ad 11.
Omnia. Hæc dictio vniuersalis est, & nihil excludit. 714.1.
Comprehendit materiam & formam. 711.12
Comprehendit ea, quæ aliis non excluderentur, seu com-
prehenderentur. ibid. 14.
Prostat ab homine nullam restrictionem recipi. ibid. 14.
Fieri comprehendit plures causas etiam dissimiles. ibid. 15.
Est collectio plurium, ita ut in vno saluati, seu adapta-
ti non possint, sed ad minus in tribus verificari debet.
ibid. 23.9
Comprehendit bona omnia tam mobiliæ, & immobiliæ,
quæ sunt, & actiua, & quæ eorum sunt. ibid. 11.
12.1.14
Non comprehendit tamen omnia quando ea ubi com-
prehensione abstinere refertur. 714.19
Restrictum est quando ratio re substantia materiam ibid. 20
Distributiva est, & actiua actum exhibet in substantiam,
quando ponitur ad numerum singulari, in plurali verò
attribuitur simul collectivè. ibid. 21
Omni qui ferre debet sententiam etiam in modum. 411.1
Omni extensum non mutatur etiam diminuto enola-

mento. ibid. 4.
Omni adiectum rei facit ut omnia transseant cum illis. ibid. 5
Omne duplex nemo gaudere debet. 701.4. & 111.1.
Omnia plura quæ sunt non debet eodem tempore. ibid. 1.
Omnia arbitraria, & voluntaria non sunt de iudicando & illa
certum Redundant præstando. 406.8
Necessaria autem maxime. ibid. 9.
Operatur dignum est mercede sua. ibid. 11.
Opera ibi notant ad finem validum est argumentum. 118
Opera communis in genere designat per opus in
specie in eadem indubio. 74.17
Opus illa in debet est amplectenda per quam fraudibus
obstant. 69.5
Opus. Hoc verbum excludit iudicium subiectum, interdu
ponitur pro consensu, & oppositum, aliquando nec-
cessitatem imperii, consensum decemum & bonellam
non, non verò necessitatem denotat. 757.10.9
Oppositum sola non tribuit in re, atque ad rem. 401.8
Oppositum interdu dicit dist. Videlicet, quædamque deca-
tionem. ibid. 809.4
Oppositum idem operatur in opposito, quod propostum in
proposito. ibid. 11.3.4
Oppositum inter re positum magis elocetant. ibid. 12.
Oppositum validum est argumentum. 118.3
Oppositum vix vix non consentit substantia per claus.
obstantibus penitus. &c. 446.1.1
Oratio affirmativa si perinde dictionem Nihil, negat, si verò
omni negatione illam præcedat, affirmat. 716.5
Orationem præcedentem exquirat, & negationem resoluat
dict. Salvo, &c. si non innotat quod modifia. 711.1.
Oratio negativa quando præcedit, tunc dictio Vixit, con-
stat locutione. ibid. 11.1.
Ordinarius & conferat beneficium inter merem, quod fuit
specialiter impetratum cum claus. decem, & institutio-
nem, subiectis collectis si impetrans sui eorum vniuersi gratia.
119.12
Ordinarius in iudicio illorum non censetur per claus. Com-
munitatem, & modum. 644.3
Ordinarius non potest facere contra litteras communi-
tatis. 240.1
Ordinarius appellacione venit Episcopus, & quicunque super-
ior, ita ut si non sit superior illi qui iurisdictionem ordi-
nariam habet in materia ubi adhibetur. 169.4
Ordinarius ubi aliquid committitur, vel de Ordinarius men-
to est, ad omnes habentes iurisdictionem ordinariam
commisso fit, nisi substantia materia illa capiat. ibid. 6.
Ordinarius appellacione venit Pater S. Ioannis Hierosoli-
mitanus. ibid. 9.
Ordinarius in materia collationis non solum venit Episco-
pus, sed etiam alius inferior, qui consecrari potestatem
habet. ibid. 4.
Ordinarius appellacione venit Episcopus Viaticus. 170.3
Ordinarius ad finem deorum non debent malum operari.
46.7
Ordinarius Regis Lusitanorum, & Regis Hispaniarum subditi
non possunt. 144.9
Ordo verborum designat ordinem iudicantis. 111.4
Ordo diminationis designat ordinem dictionis, & clau-
sulæ. ibid. 4.
Ordo scripturæ interdu in dispositionibus. ibid. 5.
Ordo, seu sententia scripturæ, ordinem voluntatis ostendit.
114.4
Ordo gentium consideratur inter plures fratres, non inter
inter filium, nepotem, & pronepotem. 147.5
Ordo charitatis leggetur ut prius notitia quam extraneis
subordinata. 104.6
Ordo est validum est argumentum. 118.1.
Ordinem sacrosanctum denotat dist. Post, præcipit quando
scriptum personam. 748.4
Ordinem per plures, & posteriori imparet dist. Post. 791.7
Ordinem sacrosanctum. Notandum de deus dist. Sine. 791.7
Ordo sacrosanctus non cadit ubi fecit iudicantes copiam
videt cum vniuersis, & similes. 611.12
Ordinatio anus ut sit subiectus operum dist. Summam
110.7
Ordinem iudicantem autem claus. Sola facti veniat in spe-
ctis & omnem totemum suum extat. 11.9
Ordo indicatus ut sententia requirit claus. Vixit voca-
tis. 118.16
Ordinis gratiam significatua est dist. Deinde. 671.5
Ordinis significatua, atque aliteruam est dist. Sed, & ma-
teriam sua casu inter diuersa. 797.5
Ordinem iudicem & iudicem iudicantem, & non dicitur de-
notat dist. Post. 714.4
Ordinem, & consensum ad præcedentia denotat dist.
Succedunt. 471.5
Ordinem

& Verborum.

Ordinum appellatione in dispensationibus veniunt solum minor. 171.1
 Originarium appellatione veniunt ij, qui nati sunt in loco. ibid.1
 Originum denotat dict. Et si longius cum gentino. 187.10
 Originum vel domicilium sapit importat dict. De. 468.9
 Originum dicitur si natiuitate propria, vel patria. 171.2
 Originaria, & paramenta Ecclesiastica non veniunt appellatione ipsorum. 154.9
 Ordinamentum Ecclesiasticorum appellatione venit Liber, Calix, & similia. 171.1
 Ordinamentorum appellatione vestis mulieribus non continetur. ibid.1
 Ordinamentorum mulieribus appellatione generaliter continetur ea, quibus mulier utatur. ibid.
 Ordinamentorum funium appellatione, in legato testamento non veniunt venalia. ibid.1
 Ordinamentorum appellatione non continentur lapilli, margaritae, & gemmae adhaerentes, si apte appareat de testamento voluntate. 179.4
 Ordinamentorum appellatione continentur cinctura domesticum, si vasa, cuncta maxima cum legatis, verbaque illa. ibid.1
 Ordinamentorum excois appellatione in legato si factio si mandato testamento veniunt vasculum, scutella, virgulae, unguis non signati, iugum, lapilli, vitulae, murex, semina, cultorum, cuncta cum margaritis, reticulae, cuncta. ibid.6
 Quae claus. Sublata, &c. apertum nequit sine derogatione reg. de iure quoniam non tollitur. 157.19
 Quis apertum vultu ingorem claus. Sublata, & dat facultatem impugnetur oblatio. 115.6
 Quis apertum vultu oblatio claus. Sublata, &c. 115.6
 Quis apertum antequam concedatur per 5 postquam Graue, prodestur sedes in causa non proceditur stante claus. Sublata, &c. 117.16
 Opus & alia duntaxat alia continentur illius appellatione. 190.7
 Opus appellatione non continetur agni, nisi confectio esset in confectionem. 171.1

P

Pactum facere non potest procurator cum libere, &c. 157.13
 Pacta capitula inter clericatus liberae sunt leges. 146.7
 Pactum dicitur lex data oegum. ibid.1
 Pactum nudum promissum non parit actionem. 170.11
 Pactum importat verbum Promissum autem voce prolatum fit. 171.2
 Pactum factum cum aliquo adhibita dict. Dicitur ad heredes non transit. 671.6
 Pactum nudum comprehendit claus. Non obstantibus quibuscunque pacta. 449.1
 Pactum non alienandi sine licentia quando adest, tunc non operatur claus. Ad habendum, in eius persequendum. 151.12
 Pacto ad statum validum est argumentum affirmativum, licet aliquando secundum subiectam materiam valere possit tam affirmativum quam negativum conceptum. 119.14
 Pactum valet si pacto ad confectum, & si pacto ad praesentem. ibid.14
 A pacto autem ad legem non valet argumentum. ibid.1
 Pacto negant Deum, & diabolum. 114.3
 Pacto quod quis potest acquirit, potest & praescriptione. ibid.1
 Pacta contraria regulariter sunt servanda. ibid.1
 Pacta consentia quae non feruntur peccato graui subiacent. ibid.1
 Pacta ad vagabundum servari debent eum in matrem feudali. ibid.1
 Pactum. Haec dictio importat idem quod, eorum pluribus. 171.1
 Pactum, & non clam fieri dicitur quod publicum fit, ubi etiam testes adhibentur, & publicum instrumentum conficitur. ibid.1
 Pactum, & publicum quod fieri & servari, quia pactum fieri dicitur eorum pluribus, pacta duobus, ad publicum quod fit eorum populo. ibid.1
 Pactum appellatione continentur ea, quibus quis indiget. 471.1
 Pactum appellatione non veniunt vestes. ibid.1
 Pacta, & finem veniunt appellatione finium. 119.1
 Pacta semper praesumuntur motus ex rationabili causa. 178.14 & 490.1
 Pacta prodest non claus. Dummodo collatio ad non, &c. declaratur nolle prodeste, nisi quatenus beneficium relictum esset. 405.4
 Pacta ordinamentorum praesumuntur, & continentur cum Ord-

nario in claus. claus. Dummodo collatio, &c. ibid.1
 Pacta quando valet praesumuntur, loco claus. Dummodo collatio ad non, &c. apponere solet claus. Dummodo & data praesumuntur. &c. ibid.1
 Pacta si motu proprio mandata conferri, vel conferri praesumuntur & vacat, tunc facta est quod vacat non potest collationis, vel receptionis, licet non vacet tempore datur. 418.14
 Pacta causa visitat Ecclesiam compellit Episcopos iocundis in hoc, sed non honore personarum. 11.6
 Pacta si confirmant statum laicorum etiam circa Ecclesiasticum cum claus. Suppletur, &c. comprehendit etiam Ecclesiasticum, quatenus laici statum non possunt. 111.6
 Pacta non modo causam laicam sibi non dicunt facere et circa scientiam. ibid.7
 Pacta si in collatione dantur, etiam de deulatum, vel etiam collatione exstat, tunc eorum confectio ex iure de iure vel asseruatur. 41.1
 Pacta ubi fingit aliquid expensum, quod non est expensum, habetur ac si individuum expensum factum fuisset ad validum gaudere. 469.7
 Pacta cum inhabilitat personam iudicis per claus. Sublata, &c. tunc ipso iure procedit cum iudice, ubique quod opponitur exceptio. 116.3
 Pacta sine causa non potest beneficium suo beneficio privare. 149.1 & 149.1
 Pacta solus, non autem Legatus, vel Ordinarius concedere potest facultatem transferendi praesentem. 111.3
 Pacta confirmant ex certa scientia non continentur alium subiectum ex inhabilitat facientem corradere. 417.6
 in Pacta confirmantur postea claus. Quatenus fit de novo, &c. operatur, si non fit simpliciter confirmatur. 411.9
 Pacta item significat quod aquilam ad Grammaticum. 171.2
 Pacta est pro aquilam est, sed dicitur Cetero. ibid.1
 Pacta in parum non habent suspensum. 114.1
 Pacta cum pactis veteri proverbio facillime congruantur. 111.2
 Pacta sunt aliquid esse impossibile naturaliter, vel de iure. 107.6
 Pacta sunt dicere, promitti mihi decem pro tali, vel promitti mihi nominis tali. 716.17
 Pacta sunt factum quid non fuisse, vel vultus factum. 61.10
 Pacta sunt aliquid nominatum exprimi, vel per relationem. 114.4
 Pacta sunt ubi allegat, & allegatum non probare. 17.3
 Pacta sunt esse tales, vel haberi pro tali. 64.1
 Pacta sunt solvere, vel citare, & contumace creditoris officio, vel deponere. 115.6
 Pacta sunt solvere, vel citare, & contumace creditoris officio, vel deponere. 115.6
 Pacta sunt quod solum creditoris meo, vel aliter de eius mandato vi sui liberatur. ibid.1
 Pacta sunt conditio quae iuncta facit & lege, & conditio expressa ab homine. ibid.1
 Pacta sunt citulum habere, vel nullum habere. ibid.1
 Pacta sunt non esse, vel esse, & non apparere. ibid.1
 Pacta sunt quid aliquid non fit factum, vel dictum, & non possit probari. ibid.1
 Pacta sunt non esse, vel reperiri non posse. ibid.1
 Pacta sunt esse tales, vel non omnibus habere pro tali. ibid.1
 Pacta sunt non esse, vel esse nullum. ibid.1
 Pacta sunt non fieri, & simul fieri fieri. ibid.1
 Pacta sunt non fieri, vel minus legimur fieri. ibid.1
 Pacta sunt non facere, vel minus perfecti facere. ibid.1
 Pacta sunt non comparere, vel comparere minus legimur. ibid.1
 Pacta sunt non habere mandatum, & habere, sed minus legimur. ibid.1
 Pacta sunt non fieri, vel non fieri effectum. ibid.1
 Pacta sunt non fieri, vel iocundis fieri. 191.1
 Pacta sunt aliquid non eare, vel eare, & non succedere. 61.1
 Pacta sunt nullum esse, vel esse factum effectum. ibid.1
 Pacta sunt non respondere, vel obsequi respondere. ibid.1
 Pacta sunt non confiteri, vel obsequi confiteri. 61.1
 Pacta sunt forum fuerit, & statum ligari. ibid.1
 Pacta sunt officio, & dubitate. ibid.1
 Pacta sunt tradere de damno viando, vel de iure quoniam pendendo. ibid.1
 Pacta sunt solvere, & compensare. ibid.1
 Pacta sunt scire, & scire debere. ibid.1
 Pacta sunt aliquid fieri tempore prohibito, vel coexistere tempore prohibito. ibid.1
 Pacta sunt aliquid fieri tempore habili, vel coexistere tempore habili. 118.1
 Pactum

Index Rerum.

[illegible]

& Verborum.

Intelligitur sine diminutione, & cum omni integritate. ibid. 6
 Potest in donatione propter nuptias nullis existentiis ibitur pium Matrimonij, quomodo intelligatur, ostenditur. 467.7
 Potest in institutione filiorum nulli prohibet detractionem Testamenti. ibid. 10
 Intestamentum videtur, & discretum secundum subiectum materiam. ibid. 11
 Omnia exceptio hereditatis non indiget additione. ibid. 12
 Plerumque dicitur quod in domos, licet ea ab ipso possit emitti, tamen, vel repen. ibid. 13
 Plerumque ita possidere dicitur, qui fructus colligit, & de illis disponit pro libero voluntatis suo. ibid. 14
 Plerumque iure ubi legatus est fundus, legatus de illo disponere potest in vita, & in morte. ibid. 15
 Plerumque non dicitur Exceptio ad aliquem pertinere, quando utroque facit eadem subiectam materiam. ibid. 16
 Plerumque iure, intelligitur secundum subiectam materiam. 744.10
 Plerumque illud dicitur, cui aliquid hereditas nihil deest. 743.1
 Plerumque non recipit diminutionem, & additionem non indiget. ibid. 18
 Plerumque dicitur perfectum, & cui nihil deest. 744.3
 Plerumque dicitur cum nihil aliud potest, & plenarium, quod additione non indiget. ibid. 4
 Plerumque, & librum facit verba acquiescentia. ibid. 6
 Plerumqueque. Hec dictio ostendit frequentiam casus, sicut dicit. Supradict. 744.1 Importat nonnunquam idem quod semper. ibid. 1. Repetitur aliquando pro locutione. ibid. 3. Notat regulam, & dicitur de finitute. ibid. 4. Denotat exceptionem, & regulam esse in contrarium. ibid. 5
 Plerumque requiritur ad aliquod procedendum verbe, si aliquid deest ad requisita, illud non potest dici per factum. 193
 Plerumque. Hec dictio in materia prohibita verificatur solum in duobus. 743.7
 Plerumqueque saltem, qualiterque requirit, nec vult contrarietatem. 113.1. & 743.3
 Plerumque enim appellatio venit etiam singulari, quando ratio eadem est in vno, & in pluribus. 194.1
 Plerumque numerus verificatur in singulari, quando summa in dispositione de summa conditur, quia intelligitur, quantum extant. ibid. 3
 Plerumque numero acquiescit dicti. Aliquit. 449.10
 Plerumque actum non passivum. 113.2
 Plerumque actum passivum videtur & contrarietatem, & falsitatem casualitatem. ibid. 4
 Plerumque contractum, instrumentum, sententiam, iuramentum, & in omnibus omnino passivum. ibid. 3, 4, 7, 8
 Plerumque pronomen omnino passivum quando agitur criminaliter, & ad poenam. ibid. 10
 Plerumque. Hec dictio in duobus verificatur. 743.1
 Plerumque. Hec particula ad notum in tribus debet verificari. 743.1
 Plerumque. Hec dictio terminat numerum est contenta, sed potest verificari in quatuor vicibus, & in bono. 744.12
 Plerumque est adverbium comparativum, & de modica quantitate intelligitur. ibid. 1. Nihil operatur a verbo proleum, cum sit ambiguum. ibid. 2. Non potest supplet eius agere tempus illud, quod a principio littere liquet ad diem examinationis, seu depositionis. 743.4. Tempus perfectum quandoque significat cum agitur de certo tempore probando. ibid. 3. Confiteri non solum in seipso quantum tunc, sed etiam retrospectum tempore. ibid. 4
 Plerumque non in alium transire potest quam ipse in se habet. 193.3
 Plerumque & non non mutant substantiam rei, nec eam faciunt diffinire specie. 113.1
 Plerumque hoc, etiam quod est minimum herem est. 119.1
 Plerumque valet quod in veritate, quoniam quod simulat concepit. ibid. 4
 Plerumqueque. Hec verba nihil addunt, nihilque imminuunt nisi aliud prohibent. 713.3
 Plerumque mutative, Ad. Ceterum quancunque, quare ex expectatione capitis, minime argui, vel argui. ibid. 7
 Plerumque appellatio & totum componitur. 113.1
 Plerumque appellatio venit utriusque agrorum etiam si fuerit separata quando delinquitur pars rei, ut in vno potest repeteri, quia potest dici quicquid vno nomine repeteretur licet nihil non sit. 110.1
 Plerumque cum pertinetur appellatio venit duci rationem. ibid. 1

Arg. Barb. Tract. verbor.

Plerumque non est nomen iuris, sed nomen, quod pendet ab utroque communi loquendi, & tamen non importat, quoniam in fidei. ibid. 3
 Plerumque praesupponit culpam. ibid. 1
 Plerumque ea culpa & delicto debet commensurari, sicut etiam in respondere. ibid. 3
 Plerumque debet tenere suam auctoritatem, & delinquentem. ibid. 4
 Plerumque propter non dicitur, nisi quare in partem propter culpam. ibid. 2
 Plerumque non in partem, nisi capere iure casum. ibid. 7
 Plerumque non oportet quod facit lege penitentie. ibid. 8
 Plerumque ad alios casus non sunt extendendi, sed restringendi. 110.9
 Plerumque minor in delictis est in dabo in ponda, & eligenda. ibid. 10
 Plerumque capitalis in dabo debet intelligi de minori, & quare non in morte capitalis. ibid. 11, & 110.1
 Plerumque benignitas sit interpretatio. 110.12
 Plerumque gentem interrogat ipso iure facit dicti. Moa, & multa verbo facit. temporis. 743.13
 Plerumque habentem vnum officium, & acceptatione alius, quare sit. 111.4
 Plerumque penitus facit debet facit cessare claus. Omni meliori modo, &c. 413.12
 Plerumque ipso iure non imponit per verbum Est, cum sit factum temporis. 689.3
 Plerumque committitur etiam in minimo delicto. Claus. Omni rei, & singulari, &c. 413.15
 Plerumque delicti timen debet vel supplicium vnius esse potest moliorum exemplum. 44.5
 Plerumque quoniam, & sup. C. ad leg. lul. Marcian. an nepotes committuntur, ostenditur. 117.97
 Plerumque appellatio a ped. Gargos Homeres, & apud Latinos Virgilius venit. 110.1
 Plerumque in locum iurum, claus. impenet. cessionem iurum, & iur. latiorum verum auctoritatem, & confirmationem procreantem in rem iurum. 417.17
 Plerumque appellatio contrarietatem omnes nobiles & plures, & sic veniens eius contrarietatem etiam passivis, & fratribus. ibid. 1
 Plerumque appellatio veniens clericis in favorabilibus, fecit in odium. ibid. 4
 Plerumque appellatio in interdicto veniens singulari de eo, namque ipse nec ibi, nec abbi dicitur interdicere possit iudicem verum extranei ore canis, nec ibi iudicibus ostenditur. ibid. 4
 Plerumque appellatio in interdicto non venit clericus, quia in generali populi interdicto clerici non comprehenduntur, quoniam modum interdictio clerici non intelligitur populi interdictum. 111.3
 Plerumque. Hec dictio dem significat quod Deinde in Politica, aliquando pro Vnde recipitur. 76.123
 Plerumque venit appellatio domus. 190.5
 Plerumque in publico humani venit appellatio Regum. 191.9
 Plerumque respondere non potest procurator cum libera, &c. 117.10
 Plerumque verba affirmativa dicti. Nisi quando praeterit negativas, & arguit quando praeterit affirmativas. 72.4
 Plerumque verba simpliciter sine place, & deprecatione est respondendum. 79.1. Et quoniam dicitur pronomen simpliciter respondens ostenditur. ibid. 3
 Plerumque aliquid dicitur, quod commotio profertur. 111.7
 Plerumque vera & transactio in crimine, licet non sit facta actualis traditio, operatur elasi. Confessum. 119.1
 Plerumque transactio per clausulam Confessum, quoniam iure omnia faciem de constitutione, vel patet, vel cius traditio sequitur. 110.3
 Plerumque cum cunctis quoniam naturalis confertur traditio in confessionem per clausulam Confessum. ibid. 4
 Plerumque transactio contra confitemur probat clausulam Confessum appropinquat in instrumentum venditionis. ibid. 9
 Plerumque confessionem confitenti contra verum non probat confitemur. ibid. 10
 Plerumque confessionem capiendi absque auctoritate iustitiae, vel citatione partis in iudicio firmatur clausula Confessum & 113
 Plerumque transactio in donatione denotat clausulam Confessum. ibid. 3
 Plerumque etiam in heredes confessionem transferit clausula Confessum. 111.16
 Plerumque quoniam tempore confitenti non rari potest confessionem, sed operatur clausula Cui Recit. ibid. 14
 Plerumque transactio non operatur clausulam Confessum, non ut appropinquat in instrumentum, & rep. hanc. ibid. 30
 Plerumque transactio effectum non operatur clausulam. X X X Confessum

Index Rerum.

- Coactio apposta in alienatione et rei inserta per verbum
nominale. 182.13
Possessio in alienationem non transfertur clausula Coactum.
ibid. 13
Possessio data sub conditione relictum censetur p[er] se dari.
187.9
Possessionis dimissio verbis sufficit ad hoc vt censetur p[er]sonam
quod possessionem, flante clauf. P[er]no indicato.
483.13
Possessio initium qui probat, praesumit etiam hodie
possidet. 310.3
Possessionem capiendi propria auctoritate hereditatem, ap[er]tione
claus. Quasi iudicio modo, &c. 418.16
Possessionem alienam plenam praesertim solam claus. Sine
p[er]no habere. 308.13
Possessionem de iure dicit. Sicut. 799.3
Possessionem capiens heres non coactis dicitur iudicari.
409.4
Possessionis colorate expressio vim habet claus. Amore,
&c. 317.4
Possessionem titulum denotat verbum Habere, si iungatur
cum verbo Possidere. 691.4
Possessio non acquiritur ex cotraij stipulatione pro abdicente
eum claus. Pro omnibus, & singulis abdicendis, &c. nisi
sequatur ratificatione. 472.7
Possessio capax ab ipso iure contra decretum iuratum
non est facienda merito ab impetrate. 311.13
Possessionem iudicem decretum iuratum de quo loquitur
hoc p[er]no. ibid. 13
Possessio, aut titulum an inficit decretum iuratum in
aliis casibus, praeterquam in beneficiis referatur, & lin-
guis. ibid. 4
Possessionem facti simplicia, & modi non inficit decretum
iuratum. 194.17
Possessionem non inficit decretum iuratum, quando non est
apprehensio super certo corpore beneficii. 111.18
Possessionem, & dominium denotat verbum, Possidere.
741.3
Possessionem capere non possit procurator cum libera, &c.
182.15
Possessionem appellatione vii simpliciter praesertim, venit vera
& propria possessio, proinde iurata sua deinde, vel in-
finita. 381.1
Possessio vii adiciunt nomen proprium, non possessionem, de
exceptionibus appellatione scilicet, vii praedictis intelligenda.
ibid. 4
Possessionem appellatione non venit domus. ibid. 5
Possessionem principale significatur est pro determinatione
nominis proprio, seu iure iudicandi rei opinionis domini.
ibid. 1
Possessio olim, & hodie possessio praesertim: 310.1
Possessio si per multos annos penitus exigit, in eo praesertim
non solum iurata, sed etiam in iudicio, claus. 407.1
Damnum ad satisfactionem centum pro hoc. 407.1
Possessio vii deus mandatum de afficiendo etiam modo non
constituitur, operante clausula Coactum, & iudicium
apposta. 181.14
Possessio in commotione apposta claus. Quam & quam,
facit vt etiam penitus non deduci possit. 480.4
Possessio tenetur quando communis in vnaqueque possessione,
etiam non inficit decretum iuratum. 194.10
Possessio quando non adiecta claus. Amore, &c. non facit
recusationem iuratum. 317.9
Possessionem tenetur ad iudicem venire non valet claus. Arbitrio
iure, vel solum p[er] se penitus non facit. 361.10
Possessio tenetur non penitus tenetur non est etiam si iudicem
& habent arbitrium. ibid. 11
Possessio apposta, & coactio quando possit venire claus. Iure,
& iudicio manifestat, &c. obtemperare iudicium,
obtemperat. 411.10
Possessio in iudicio praesertim ab Ordinaris etiam non habet
vt per ipso spoliare, de nullitate & iudicio forentur
dare potentia, etiam frante claus. Sine praedictis ex-
ceptionibus breuius Agost. 511.9
Possessio dimissio possit praesentiam in principio flante
decreto iuratum. 194.18
Possessio vel praesentiam Mens, demonstrata tempus praesentiam
170.1
Possessio dicitur aliis plene iure qui fructus colligit, & de
illis dicitur plene iure voluntaria. 417.14
Possessio causa est quid dicitur ab ipso possessione.
194.1
Possessio prius per constitutionem praesertim relictum habentem
auctorem possessionem. 381.17
Possessionem dicitur coactio. 310.5
Possessio hoc verbum quando adducitur praesertim et impetum

& Verborum.

Potestas loci vauz iudicia appellatione etiam in materia
statu. 149.7
Pote appellacione continetur vnum, ecclia, & alio poro
ginea. 189.4
Pote appellacione venit aqua in illa locis, in quibus con
suet, at Venetia. ibid. 4
Pote continetur appellacione etiam. 173.1
Pote venit appellacione aliorum. 116.1
Præcedens non venit appellacione beneficii in materia fructu.
184.1
Præcedens quando sunt diffinitæ in Ecclia, & bona postea
invenitur in continet, sed potes singulariter etiam ante
tempore diffinitionis, appellacione fructuum non ven
tatem diffinitionis quæritur. 189.16
Præcedens omnia non recipit diff. Ita tamen, quando vel
diffinita est ratio, vel diffinita quæritur, vel apponitur ad vnum
casum qualificandum. 71.14
Præcedens non potest immutari, neque augeri etiam. Quæ
omnia, &c. 97.1
Præcedens declarat, arguit, ampliat, & extendit, etiam. Ita
quod, &c. 413.1
Præcedens non solum, sed etiam sequens modificat diff.
salvo, &c. 78.1
Præcedens a testificat, & modificat diff. Dammodò. 677.9
Præcedens item importat quod subest, & sic præcipuum.
743.1
Præcedens item importat quod Maxime. 746.6
Pote solum vi ostendit maiorem esse rationem. ibid. 4
Includit maiorem. ibid. 1
Præcipuum dicitur quod ante alios qui habet præcipuum &
probat. ibid. 4
Præcipuum legitime vocatur præcipuum, quod vnu ante
alios hæreticos caput. ibid. 5
Præcipuum est diff. Omnimodò, & importat idem quod, per
omnem modum. 713.1
Præcipua est diff. Potes, nullam limitationem admittens.
719.1
Præcipua est diff. Omnino, habetque præcipuum catorem,
714.15
Præcipua. Hæc diffinitio denotat quod quis absoluit, & id in
terim excoquitur, ac prout excoquitur omnem incoceptio
nem censuram, excepta iusta, & legitima a iure
promissa. 749.1. Significat vi sua illa excoquitur, &
vi vulgari, sine excoquitur, & ad vnum, diffinitum, & sine
condicione id fac. 710.1. Item importat quod absoluit, &
sine casu excoquitur, ac in ista non habet vim clas
sificat dearguitur, denotatque casu scilicet excep
tibus. ibid. 1
Præcipuum illi esse dicitur, quod scilicet admodum intelli
gitur. ibid. 5
Præcipua, & possessiones veniunt appellacione furium. 344.10
Præcipua. Hæc diffinitio importat repetitionem eorum, quæ
diffinitio furium. 710.1. Secus quando lateretur recti
tudo furum, vel ostenditur mens, & integritas dispo
nens. ibid. 10
Præcipua. Hæc diffinitio est relatio præcedens cum attri
butis suis qualitatibus, ac si omnia præcedens nomina
ta, & specificat expressa. ibid. 1. Faci relationem
ad rem, quoniam nomina in testamento, vel instrumentis
hæc possunt. ibid. 1. Importat repetitionem, & restrictionem
ad diffinitum. ibid. 7. Non respicit sequentia, sed
si relatio præcedens. ibid. 4
Præcipua præcipua. Hæc diffinitio repetit, & testificat ad
præcedens nomina. ibid. 1
Præcedens appellacione venit etiam prædecessor per mul
tos annos in dictis. 189.1
Præcedens appellacione etiam pari continetur. ibid.
Præcedens est quoniam generale, & magis continens quam
finitum, & videtur ad ea certum, & passum sua. ibid.
Præcipua nemo debet esse factus abest. 61.13
Præcipua inferioris iurisdictionem quasi Episcopalem habent
obtenent potestatem in visitando ea, quæ ad suam dis
cretum pertinet. 149.10. Et possunt approbare Con
fessiones. ibid. 11. & dispensare in omnibus irregularita
tibus & suspensibus. 13. diffinitio occidit præcedens
bus, excepta ea, quæ vixit ex hominibus voluntas, &
exceptis illis de iure ad forum contestationem. ibid. 11
Præcipua etiam in discretis suis licentiam concedere vt
obligat, fructus, autem ad vnum non valeat intra
duos menses proximos præfessionem, iura formam
Conc. Trid. 108.14
Præcedens appellacione veniunt nedom Episcopi, & alij
superiores, sed etiam alij Prælati inferiores, & non solum
Abbatibus, quæ anam Commendatarij, & alij excep
tibus. 184.1, 1, 1

Augst. Balth. Trall. var.

Præcipua is, modum, veris appellacione Prælati. ibid. 4
Præcipuum appellacione in qua potest veniunt est, qui in
Ecclia fit ex diffinitione præcedens, & h. d. 1. Item
gradum habent. 112.1
Prælati latè & amplè, sicut in præcipuo vocantur Rectores in
Ecclia cum omni habentia. ibid.
Prælati appellacione non vnu Caput. ibid. 1
Præcipuum non tenetur illi, quibus latè fuit restitutum
per etiam. Salvo, &c. 494.1
Præcipua appellacione venit latum cessant. 184.1
Præcipua præcipua præcipua de præcipuo Mendicantium.
114.1
Præcipua. Tia fœcua Decretum & fœcua de iure con
suetudine non tenetur in omni Dignitate, nisi fit ex obedi
entia. 181.1
Præcipua potest appellacione, dicitur etiam præcipua pot
estatem continendum. 131.1
Præcipua longi temporis, non vnu longi diffini, nec immen
sionalis tollitur per etiam. Non obstat quæcumque oga
fœcua, &c. 491.1
Præcipua etiam immemorialis quando excluditur, non
tamen substat excluditur, si illa in vnu præcipuo præcipua
& præcipua tempus immemorialis alij, & h. d. 1. ma
teria de qua agitur talis fit, vt legimus sepe in præcipuo
concedi potest. 418.4
Præcipua non solum dicitur in iure. 374.14
Præcipua quæcumque substat, immemorialis quæcumque
latè cessat si fit male fit. 491.1
Præcipuum dicitur vel vnu immemorialis, non vnu 146,
vel 40, excludit & h. d. Præcipua. 741.14
Præcipuum exceptum an tollat etiam. Sola Ecclia, &c.
ostendit. 417.7
Præcipuum longi temporis non excludit diffini. Nul
lus. 710.6
Præcipua ad excoquitur valent argumentum. 140.1
Item a præcipua ad passum. ibid.
Præcipuum tantum excoquitur, quoniam potest. 131.1
Præcipua excoquitur ad beneficium non potest potestatem
eum libera, &c. 187.17
Præcipua admodum cum etiam. Si & in quæcumque, &c. exco
quitur admodum de iure admittit debet, & constituit in exco
quitur, sicut præcipua. 110.1
Præcipua ad præcipua item necessariis examinandis est
quia excoquitur est de forma, & excoquitur est de forma, vel
fœcua de iure, seu vnu Episcopi. 501.1
Præcipua a præcipua, & per examen idonea repertis,
solum Episcopi tollitur potest, & non alij inferioris.
141.16
Præcipua non solum personalem, sed etiam intellectuales,
& operantiam importat diff. Ceterum. 664.1
Præcipua temporis apud etiam admodum diffinitum, quæcumque
actio admodum dicit. 444.1
Præcipua ad præcipua valent argumentum, quando forma
præcipua convenit potest cum origine rei, temporis
præcipua, sicut vnu in quæcumque fœcua est tempus ma
tabilis. 140.1
Præcipua. Hæc diffinitio comparatæ præcipua potest, & im
portat idem quod Maxime, & h. d. Præcipua. 711.1. & inclu
dit alias potestates & eas. ibid. 1. Hæc diffinitio exprimit cas
um modum dubitatum, & importat magis dubitatum.
ibid. 4. Denotat ut idem esse in casu contrariis. ibid. 1.
Importat non solum quæcumque fœcua fœcua. ibid. 7. Interdum
exponitur pro Tardum. ibid. 8
Præcipua vnu aliquis est etiam. Salvo, &c. non autem
condemnat. 494.4
Præcipua agens venit appellacione additum. 140.1
Præcipua, quæ in sola temporalitate consistunt, non ven
iunt appellacione beneficii. 144.6
Præcipua est autem veniunt contra legem sine auctoritate
superveniunt facere. 711.1
Præcipua dicitur ad idem, & tamen, & ibid. 1, 1
Præcipua eodem veniunt, quæ vnu præcipua præcipua
prout. 131.1
Præcipua vnu vnu alium. 131.1
Præcipua fœcua vel diffinitum. ibid. 1
Præcipua vnu a etiam pluribus. ibid. 4
Præcipua non solum, & de iure, sicut non admittit præcipua
nem in contrarium, si tamen est admodum, & quibus ve
nit. 61.13
Præcipuum in informatione in Principio operatur etiam.
Ex certis fœcua. 418.18
Præcipuum aliquando significat verbum Ceterum,
&c. 444.1
Præcipuum quandoque significat verbum Videtur. 184.1
Præcipuum interdu agitur, & ostendit verbum Intel
ligitur. 701.1

X X X Præcipua

Index Rerum,

Presumptiones cessant in elatis. 181.3
Præter Hæc dicitur an sit inclusiva, seu potius exclusiva. 181.3. & hæc. Implicatio est in materia facti ibid., facti in ordine. ibid. 2. In hac repetitionem qualiviam & inclusionem præcedere legat, & dispositionem in sequentem. ibid. 8
Præter legem licet dicatur quod sit extra dispositionem legem. ibid. 9
Præterea Hæc dicitur est constitutiva materie ad præcedentia, & posuit pro item. 713. 1. Præterea dispositionem in alia ibid., lateraliter quoddam amittit, & velat resam generationem succedentem, & notum indicat. ibid. 1
Præteritis facta à fratre iussura tæpi persona, an habeas locum in iussura verum. 181.3
Præterquam Hæc dicitur habet naturam eximendi aliquod casus ab ipsa nova dispositione, & eos relinquere sub eadem iussura dispositione, qua prius continebantur. 713. 1
Præterquam est, & imponit contrarium eorum, quod in iussura continetur. ibid. 4
Præterquam à nobis promissa, claus. præterat præcedentes omnes Apostolicas, & clausuram ab accessibus. 407. 3
Præterquam per eorum apud sedem, &c. limitat solam gratiam. 468. 19
Præter appellationem non venit terra sterilis, & incolata. 181.3
Præterius appellatione licet possit venire qui habet Ordinem sacerdotalem, & tamen licet nomen possit etiam simpliciter continere. 184.7
Præter appellatione potest venire quicquid constituit in pecunia numeraria. 181.3
Præter appellatione licet sumptus vocaliter continetur quævis pro re facta, licet non constituit in pecunia. ibid. 4
Præter appellationem in materia emptoris & venditoris a venditoris appellatione interit. 181.3
Præter quod dicitur pro re connecti, debet acquiescere ipsi rei. 441. 11
Precum dicitur principaliter non venit appellatione expensarum. 197.6
Precum dicitur quasi primum die. 713. 1
Precum, & primum in quo diffinitur, ostenditur. ibid.
Precum ad vimum valorem est argumentum. 340.1
Præmissum præmissum potest, licet, & descendens, ubi iussura iussura, non censetur ineluctabile de forma. 113. 28
Præceptum præmissum privilegii suo, in quo est infirma clausura, non potest, & licet sit infirma. 418. 43
Præceptum in iussura, & concessione in dubio præmissum non venit privilegium potestatis, sed iussura, & concessione secundum ius commune. 196.4
Præceptum quando apponit clausuram Non obstat, & præmissum vius plenius dicitur præmissa, vel quando apponit clausuram. Ex certa sententia. 197.6
Præceptum præmissum vius plenius dicitur potestatis, quando ad id valet. ibid. 7
Præceptum in iussura humanis etiam ex leat causa dispensat censuræ, statim claus. De plenitudine potestatis. ibid. 11
Præceptum per claus. De plenitudine potestatis, censuræ dispensat in iussura dicitur, cum iussura causa in iussura, quibus et licet. ibid. 11
Præceptum est iussura causa potest privilegii seu concessione à se cum sub iussura celebratum iussura. ibid. 13
Præceptum per claus. De plenitudine potestatis, derogat solus iussura humanis etiam sit causa. ibid. 16
Præceptum vius scribit de plenitudine potestatis, nihil opponi potest quod geratur annuatim. 181.30
Præceptum abest iussura causa non potest de plenitudine potestatis quicquam domino vel iussura. ibid. 14
Præceptum non potest privilegii, seu concessione illas negotiorum, in natura, & vius concessione transactum, vel pro quibus per iussura interuenit, vel conceditur in re compensatio iussura. ibid. 9
Præceptum quando aliquid facit, aut concedit de plenitudine potestatis, præmissum actum fuisse cum causæ cognitione. 199. 14
Præceptum habuisse notitiam contrariæ consecrationis de iussura claus. Non obstat quatenus consecrationis. 441. 2
Præceptum iussura vius iussura præmissum signum dat claus. Potest de iussura. 477. 10
Præceptum potest removere seipsum & cedere causam ex iussura, & intelligi debet de reclamatione propter iussura iussura, non autem iussura, & iussura. 498. 4
Præceptum iussura non potest vius de plenitudine potestatis ad cui iussura iussura committere causam, eam claus. Appellatione remota. 490. 2

Præceptum quando ex aliqua iussura causa remouetur ad committendum causam cum claus. Reclamatione remota, iussura iussura non potest committere. ibid. 9
Præceptum quando non fuit opinio informata de patrum conventionibus iussura iussura, non operatur claus. Non obstat iussura quibuscumque patet. 419. 4
Præceptum sine causa potest recipere quod quis non audiat. 181.3
Præceptum non tenetur servare iussura ordinem. 181.3
Præceptum factum non operatur iussura, iussura, pectis, carellia iussura, bellum, seu iussura iussura, remota appellatione causam iussura. 170. 1. & leges.
Præceptum gratia iussura intelligitur sine aliter iussura. 107. 1
Præceptum non potest fingere iussura, quod est impossibile. 44. 4
Præceptum ratione dicitur gratia iussura est iussura. ibid.
Præceptum gratia potest iussura iussura, quod iussura potest. ibid. 1
Præceptum mandatum non comprehendit iussura. 71. 9
Præceptum placitum legi habet vigorem. 141. 3
Præceptum dicitur licet anima in terra. ibid. 6
Præceptum quando explicit de iussura propter concedere, dicitur non propter concessit, quatenus iussura iussura gratiam fuisse ad imperantem potest. 47. 6
Præceptum iussura non potest vius claus. Appellatione remota. 160. 1
Præceptum dicitur statim maxime cura causæ concessione, & alia de quibus est iussura. 418. 10
Præceptum quando aliquid concedit ad instantiam patris iussura operatur claus. Ex certa sententia. 417. 40
Præceptum certitas facit ex certa sententia si id in iussura potest. 418. 8
Vel si fuerit certitas solam de natura negotii. ibid.
Præceptum si aliquid facit cum iussura, censetur facere ex certa sententia. ibid. 40
Præceptum si in confirmatione iussura confirmatum integritatem, censetur ex certa sententia confirmare. ibid. 63
Præceptum dicitur facit ex certa sententia, quando aliquid facit cum causæ cognitione. ibid. 43
Præceptum. Hæc dicitur referri potest ad id, quod erat faciendum de iussura. 714
Præceptum solum Historicum iussura venit appellatione Ordinarij. 170. 3
Potest qui est tempore, potest est iussura, etiam si prioriter sit iussura & puncto, & etiam tam in agendo, quam in excipiendo, & replicando. 111. 3
Potest nominatus censetur magis dilectus. 181. 3
Potest nominatus, seu discreto maiorem dignitatem arguit. ibid. 6
Potest qui est tempore in gratia & beneficij potest est iussura, nisi de contraria Potest voluntate iussura. 111. 6
Potest in data non potest iussura illam ad cuius iussura claus. Auctori, apponit est. 181. 4
Potest est principalis dignitas in Ecclesia Collegiata, seu Regulari, & 10 efficit est eadem dignitas cum Abbate. 114. 4
Prioratus Conventus appellatione venit Ecclesia Collegiata Regulari, non autem seculari, et potest significat iussura. 181. 3
Prioratus præmissum habuit. 181. 3
Prioratus. Verbum hoc ad & quando significat iussura, vel fecerunt fecerunt, in iussura. 714
Prioratus conatus pater privilegii non vius potest iussura, ubi vius, quod privilegium equale est, & iussura iussura, & iussura conatus in iussura, & iussura iussura. 181. 1
Privilegium bene vius suo privilegio conatus privilegii iussura quando est privilegium dupliciter, vel quando iussura vius de iussura iussura alius de iussura capiando, quia iussura de damno iussura suo iussura: vel quando in eadem re vius est iussura iussura iussura, alius vero in genere. ibid. 1. & leges.
Privilegium personale personam sequitur, & cum persona extinguitur. 114. 5
Potest legum oportet ostendere & iussura, & iussura iussura. ibid. 4
Privilegium tenet assensum est, nec de illo iussura. ibid. 6
Privilegium tenet iussura iussura. ibid. 6
Privilegium tenet iussura, quod potest iussura iussura potest. ibid. 3
Privilegium derogat potest ratione publice necessitatis, quando iussura quod iussura iussura, quæ non potest iussura. 187. 13
Privilegium præceptum causa iussura iussura iussura iussura iussura. 198. 10
Privilegium

Index Rerum,

Procurator in rem suam constituitur ad iudicia, acquiri auctoritate concessione alium substituere, nisi mandatum habet eum specialiter clausula continens. ibid. 10
Procurator an rem suam non intelligitur vocatus per nomen constitutus. ibid. 11
Procurator in rem suam quandoque sit ab homine, quandoque a lege. ibid. 12
Procurator in rem suam factus ille dicitur, qui ex mandato procurat eum condempni non habere debet. ibid. 13
Procurator in rem suam constitutus videtur per illa verba, Potens cum in locum suum, &c. ibid. 13
Procurator in rem suam habens loco domitii, & potest pasci, ac in locum suum deferre. ibid. 14, 15
Procurator cum plena, &c. potest facere omnia que principalis. ibid. 15
Procurator cum libere ad omnia negotia an solus possit, ostenditur. ibid. 16
Procurator cum libera, &c. non potest pasci, nec pasci quod sua principalis a seipso non appellat, nec ius de nullius decore remittit. ibid. 17
Procurator cum libera non potest facere ea, que sunt magis principalis. ibid. 18
Procurator cum libera non potest facere ea, ex quibus condempni cadit in penam. ibid. 19
Procurator ante receptum mandatum victus claus. remittitur. potest sui mandata carere. 179. 9
Procurator tenetur scire licet extra omnes qualitates mandati. 99. 3
Procurator appellatione venit quilibet mandatus, sua notitia. 181. 1
Procurator appellatione non venit procurator in rem suam. ibid. 2
Procurator ad rationem valet argumentum. 140. 1
Item a procuratore iudiciali ad detractionem validum est argumentum. ibid. 2
Procurator, &c. Hæc clausula habet vim exceptionis specialis, & inducit cum omnibus suis qualitatibus. 464. 2
Operatur exceptionem specialem huius quando dicitur, quod huius situm, &c. ibid. 3
Infectionem tenetur operari. 447. 7
Deceptionem specialem non habet. ibid. 8
Tollit derogationem derogationem. ibid. 9
Habet derogationem ad sequentes contrarias dispositiones. ibid. 10
Facit cessare omnem subreptionem ex eo quod aliter narrata gratia precedat, quam constituit. ibid. 12
Restringit ad caput, & eorum principalem rationem dispositionem. ibid. 13
Non operatur in preiudicium tertii, de quo *interea* non iudicatur. ibid. 13
Non tollit intentionem defectum, nec operatur in huius, quæ constituit in facto iudicio. ibid. 14
Nec tollit legem, aut statutum ubi mandatur fieri exceptionem specialem, & tamen vel caput prohibet generaliter. ibid. 15
Nec tollit defectum, per quos gratia est subreptionis, maxime quando est apposa litem. ibid. 16
Nec tollit subreptionem gratia facta ad infamiam periti sine causa cognitione. ibid. 17
Nec tollit obsequium. ibid. 18
Progenis appellatione venit proprii descendentes, impropositi vero transverales. 181. 1, 2
Progenis appellatione venit feminæ. ibid. 3
Prohibet. Hoc verbum efficit ut actus reddatur nullus, licet hoc procedat vicinis annullando. 157. 1
Prohibet melius est conditio in pari causa. 154. 9
Prohibet non potest quod tibi non nocet, & alteri prodest. ibid. 10
Prohibet præfixam operatur dict. Nullo modo, & idem quod clausula *De re iudicata*. 757. 2
Prohibet quod non recipitur a lege, non debet superfluitas præfixionibus p. alio p. huius. 117. 3
Prohibet via via, non censetur alia permissum. 114. 1
Prohibet via via, alia censetur concessum. ibid. 2
Prohibet via via, censetur omnia prohibita per quæ personæ ad illud veniunt. ibid. 3
Prohibet directæ, non potest fieri per indirectum. ibid. 4
Prohibet ad tempus, post tempus cessat præmissum. ibid. 5
Prohibet censetur quod non iocundat præmissum. ibid. 7
Prohibet quod non iocundat per legem, permissum censetur. ibid.
Prohibet illud dicitur quod lege expressè prohibetur. 157. 3

Prohibita quæ non inveniuntur per legem, permissa censentur. ibid.
Promissio. Hæc dictio accipitur pro Cautio, Proposita, Integritate. 757. 4
Abquod significat idem quod inde; interdum exponitur pro Ergo, igitur. ibid. 5, 6
Nonnullum est non improprie. ibid. 6
Potens quæ importat vocatum. ibid. 6
Quamvis denotat identitatem. ibid. 6
Potest appellatione solius dicit, idem continens. 181. 1
Potest potest etiam cum summi patris, ut intelligitur de genere, & agnitione patris. ibid. 2
Potest appellatione transeat, licet veniens, & cessat vocat, licet veniens de potest quando non existit descendentes. ibid. 4
Potest appellatione ubi cessat illam substituit, comprehenditur illi, qui veniens appellatione libertatem. ibid. 5
Potest appellatione veniens tam masculi quam feminæ. ibid. 6
Pro maiori, seu minori cautela. Hæc claus. inducit abundantem promissionem, quasi sufficientem præcedens, & cum deposita. 449. 3
Pro non contracta de nono conceditur. Hæc claus. abundanter de appens solet per minori validum confirmationem, & ubi plus tribuit quam ipsa confirmatio. ibid. 3
Pro maiori securitate, &c. ex abundantia. Hæc claus. tendit recte tantum ad confirmandum non contractum. ibid. 4
Promissio de defendendo perpetuo refertur solius ad sum compresentia ante dissolutionem, non verò post. 470. 5
Promissio non comprehendit ea, de quibus scientia minoribus habuit ratione debet. 471. 3
Promissio debet intelligi secundum terminum & summi, quæ tempore promissionis vigebat. 471. 4
Promissionem, seu dispositionem limitat dict. Secundum. 781. 2
Promissio sola venit appellatione cautionis. 371. 1
Promissio de defendendo non intelligitur contra se ipsum. 781. 12
Promissio sine causa, quæ non valet, si est geminam valet. 781. 12
Promissio facta de defendendo eorum omnem personam mandati, non extenditur contra cautionem, vel Rempell. 177. 4
Promissio dicitur ad traditionem valet argumentum. 140. 1
Promissum & datum nomine dotis continetur appellatione dotis. 191. 2
Promissum perpetuo intendit, & non venit contra potius in contracta condictione, intelligitur, & restituitur ut postquam existit conditio, vel quousque existit potest, obligans, nec si defecit. 470. 6
Promissum simpliciter solvitur solvitur sine obligatione semel solvendo. 167. 7
Promissum intendit quousque, lapsu triginta annorum liberum. 772. 1
Promissum de conditione quousque ad quid extenditur, ostenditur. 774. 4
Promissum de suo facto tantum, an continetur promissum de facto hereditate, ostenditur. 804. 11
Promissum dicitur loco p. cautionis aliam, intelligitur de alia simili etiam in quantum. 411. 12
Promissum habet rationem &c. Hæc clausula importat periculum ut non faciat, vel veniat contra, per se, nec per alium. 470. 2
Importat remissionem actionis l. 1. C. de rebus. vend. ibid. 3
Tollit præscriptionem. ibid. 4
Non amplius in executione potest. ibid. 5
Importat mandatum in solidum. ibid. 6
Et an mandatum cum libera. ibid. 11
Potest in obligatione semper intelligitur in esse potest quousque stipulatio iuratis testis. ibid. 12
Potest in promissione non se extendit ad ignorem per promissionem. 471. 7
Extendit viam ad heredes de iure, licet non fuisse de illa facta mentio in contractu. ibid. 8
Promissum. Hoc verbum in instrumentum possum imponit stipulationem, item & pactum undem si viua voce promissum sit, & significat pactum fuisse præfixum. 157. 1, & seqq.
Promissum ex propria vocabuli significatione venit appellatione septem. 181. 6 & 11. 3
Promissum non venit ubi vocatur opes ea sub illo esset. 441. 7
Promissum non venit appellatione nepotis ubi esset matellum.

& Verborum.

ioduare in contrarium, vel in materia correctio. 164.
11.11
Provenit Meum, in universali dispositione apponitur non
relinquitur universali dispositioni. 715.6
Provenit denotat causam finalem, & mentem & quoniam
offendit. 113.1
Provenit, declarat decisionem, & animum profectum
ibid. 14
Provenit est generalitate validum est arguendum. 140.1
Provenit est, & hoc. Hec clausula, restituitur ad ea de quibus
agitur. 472.1
Provenit, & singula abfinitatem, &c. Hec clausula stipu-
latione facta à Nuncio operatur vi sua quatenus dicant
abfinitatem etiam sine editione. 471.1
An autem stante hac clausula acquiritur in abfinitate
causatione, vel illius acceptatione, ostenditur. ibid. 2.
& seqq.
Posita in obligatione Camerali operatur, ut possit agi con-
tra nomen debitoris, perinde ac si specialiter pro-
ficeretur etiam re la habita crifone. 472.8
Prope, Hec clausula imponit quantitatem modicam, & mo-
dicum tempus. 715.1
Denotat conjugatam, & non possit verificari in loco
remoto. ibid. 2
Propinquitas, & vicinitas significat dicti loci. 714.1
Propinquitas appellatione continetur agitur, & cogniti,
qui adiacentur ab iustitiae ad successorem de late-
cia vique ad decimum gradum. 186.1
Propinquitas appellatione veniunt fratres. ibid. 2
Propinquitas appellatione non veniunt affines. ibid. 3
Proprietas simul vi cum usufructu transmittitur operatur
clausula reversionis. 466.1
Proprietas vi in dubio censetur relicta, operatur clausula. Om-
ni meliori modo, &c. 459.4
Proprietas, & effusum denotat verbum esse. 479.1
Proprietas denotat dicti. Quasi. 745.4
Proprietas appellatione venit dominium directum. 117.1
Proprietas dicitur apud istum, qui habet directum domi-
nium, non autem rem. ibid. 1
Proprietas, & dominium pro rodere aliquando accipitur.
ibid. 3
Proprietas si simpliciter prefertur, significat plenam pro-
prietatem cum usufructu. ibid. 4
Proprietas, & dominium vnde dicatur, ostenditur. ibid. 5
Proprietas dicitur aliquando plena, aliquando oida. ibid. 7
Proprietas si dicitur sine, seu conceptus, de plena intelligitur. 111.1
Proprietas nomen simpliciter proferunt plenam proprietatem
non demonstrant, & dominium cum usufructu con-
stant. ibid. 12
Proprietas dicitur modo secundum subiectam materiam ac-
cipitur. ibid. 13
Proprietas appellatione in vno passertatis Religiosorum non
solum venit dominium & proprietatem rei, sed etiam vira-
tum, & usufructus possessio, & administratio. ibid. 4
Proprietas, Hec dictio, nomen causam proximam, sedantem
sententiam, & impulsivam denotat. 715.1
Significat causam ob quam motus ad Principem
constituitur. ibid. 2
Declarat plenamque causam efficientem. ibid. 3
Proprietas, Hec dictio imponit causam proximam proprie-
tatem quam motus ad aliquid agendum. 715.1
Denotat causam expressam dispositionem. ibid. 2
Posita post capitulum ex communi dispositionem. ibid. 3
Prope, Hec dictio excludit omnia & singula, quae in con-
trarium erant possunt. 715.1
Habet vni passertatis naturam. ibid. 2
Imponit ipso iure, vel ipso facto, & non requirit senten-
tiam, seu de iure. ibid. 3
Propositio, Hec clausula non praesumit aliam solutio-
nem praeter, & factam fuisse. 471.1
In quaerens agi, omnia arguit debent totum, & tan-
gram se de solvendo. ibid. 2
Prin. vello comparationis rationem petens potest de errore
docere. ibid. 4
Prospice appellatione venit quod de generatione &
familia. 111.1
Prospice appellatione veniunt fratres, & descendentes ab
eis. ibid. 3
Prospice contraria factum non relevat. 116.1
Quando scilicet propositio sit vi tollit factum contra-
rium, vel quando actus verus est contrarius. ibid. 3, 4
Propositio rei sententiae non tollitur quando factum com-
paratur cum potestate. ibid. 3
Propositio tollitur & cessat per actum subrogentem con-
trarium. ibid. 2

Propositio contraria factum in principio ipsius propositi-
onis acceditur, ut in i. quibus factum pendet à fili, vo-
luntate propositae. ibid. 6
Propositio dicitur clausula cum potestate citandi, &c. 188.1
Pro se, pro filio Da intellecta hanc clausula vide dicta verbo
Impugnatio.
Pro se, filio hereditas, & successores Hec clausula caput
est in heredes rationes, & in donatione extensio
rationis in rationes. 474.1
In omni exemplum hereditatem in contrarium con-
fiteretur. ibid. 4
In concessione fructu induci fructum ex patto & panti-
dena. 471.8
Pro tempore, Hec clausula denotat tam futurum tempus,
quam praesens. 471.1
Pro tempore praesens, rei: hanc clausula censetur inter-
pellat litem, vi conditio videtur videtur in expressis,
ad quos non tempus litem condempno si non penatur.
476.1
Propter dictio imponit idem quod sciam, & in contrarium.
715.1
Motum & dilacionem ordinem excludit. ibid. 2
Imponit ipso iure, & non sequens futurum, vel de-
cretum. ibid. 3
Propter appellatione comprehenditur omnia, quae ex
facto hominis procedunt, ut iustitia, iustitia, iustitia,
vel quae ex iustitia, vel ex alio emolumento beneficii, seu
ex rebus magno, aut patto, & similia. 188.1
Propter est nomen generale ad omnes fructus natura-
les, iustitiales, & amales, vel per se sententia. ibid. 4
Propter appellatione non veniunt diffinitiones quo-
dant. 189.3
Propter si mandatur de dignitate in Ecclesia, talis gratia
non caput videretur dignitatem. 188.4
Propter hominis facti est illa: praesentem legem. 117.1
Propter est ad praedecessores habentes non excludit clausula.
Non tamen à nobis praesentem habentes. 411.1
Propter habentes à praedecessoribus non excludit clausula.
Non tamen à nobis praesentem, seu à nobis ipso praesentem.
ibid. 7
Propter appellatione veniunt omnes modi per quos
Ecclesia procedunt, scilicet nominario, postulatione,
electio, praesentatio, confirmatio, iustitia, & collatio.
188.1
Propter appellatione includitur Commenda. ibid. 2
Propter Sedit Apostoli appellatione veniunt praesentem
facti & legum. 189.1
Propter omnes Apostoli, facti etiam ab antecessoribus
praesentem clausula sententiae à nobis praesentem. 469.1
Propter de beneficio referunt ad alium quàm à Papa dicitur
intuitu. 469.7
Propter vi habet statum in choro, & vocem in Capitulo,
&c. imponit clausula. Cum planquidam Iura Canonici.
188.6
Propter ab Ordinem vigore indoli non caput clausula. Ap-
punti quibusque, non tamen Apostolica sententia po-
tenti. 117.1
Propter, Hec dictio est relatio antecedentium, & praesentem
significat. 715.1
Sed relatiue, & limitat. ibid. 2
Est limitatio qualitas, vel tempore, non autem sub-
stantia. ibid. 3
Est limitatio & restrictio, maxime quando refertur ad
aliquid, quod sit de praesentem. 715.4
In libello ita limitat, & restrictio secundum quod
convenit in actu ad quem sit relatio. ibid. 5
Causatur, hoc est dispositio in dubio penatur. ibid. 5
& seqq. vique ad 21
Conditionaliter facta posita in recipitur iustitia, & quando
refertur ad verbum imperiale, & quando posita in
dispositione iustitiae, vel generalis, vel quando sub
nono condemnit. ibid. 15, 16
Conditionaliter non imponit, seu dispositionem quando
refertur à praesentem, quae potest de oculo dispo-
nere, non consistit de iustitia. ibid. 14
Imponit similitudinem. ibid. 1
Refert qualitates, & sententiae expressas, & ita potest non
posita. ibid. 20
Prouisio alicui. Hec clausula operatur vi gratia non iustitia
natura dicitur subrepticia. 477.1
Et facti conditionaliter gratiam ita veniunt iustitia,
ibid. 1
Prouisio confert, &c. Hec clausula significat modum, & quom-
modum, item debent ostendit, ac potest induci condicio-
nem, quae suspendi concessione: non enim casum quo con-
fiteretur. ibid. 1

Index Rerum,

Prore de iure. Hæc clausula semper apponitur in testamento
restituendo in iure. 456.1
Et licet omittatur semper illam tacite in rene habet
commisio. ibid. 4
Et ideo signatur iustitia, semper prebuit cum hac clau-
sula. ibid. 3
Dar iudici neminem, ut et quæ iura sunt, facias, si iuris
processus iustis reddideris. ibid. 4
In rebus restituendis tantum verbis præcedentibus, non
autem restitatur ad omnia contenta in commissione, ibid. 4
Operatur in contradietione de iure de iure, vel
laudem, ut non restitatur data facultas nisi quantum
sit ius executionis. 477.7
Quando ponitur contra iura sententias conformes, ope-
ratur quod procedi possit in causa non retardata solu-
tione. ibid. 8
Apposita in fine commissionis limitat, & restringit iura
commissio. ibid. 9
Operatur idem quod alia apponi solita in rebus gra-
tulis, videlicet, Alibi, Rote. ibid. 11
Reduct dispositionem condonacionem. ibid. 11
Non tribuit in dictationem condonacionem. ibid. 13
Intelligitur tam de iure communi, quam de iure mun-
cipali. ibid. 14
Prore iuris. Hæc clausula in commissione potius solita respectu
iudicem, non autem iuratum. ibid. 18
Quando potius copulacione ita augmentatur propter
copiam. ibid. 19
Prore sibi facit bene videri. Hæc clausula in mandato prece-
ditur appoia videtur impetrare arbitrium boni viri
ibid. 1
Non potest operari facultatem donandi. 478.2
Idem libello potius illam saluat à conuentione, & iocundi-
tudine. ibid. 4
Potius in principio intelligitur in frequentia. ibid. 5
Prore Hæc dictio adiecta alibi temporis devota can-
tationem temporis. 761.1
Excludit tempus præteritum. ibid. 1
Prore qui præsumitur ex ipso quod certum condi-
tionem iuratum probat. 785.4
Prore iuratum testatur in gradu iustitiam ab iustitia
veritas appellacione. 164.4
Precisum testatur veritas appellacione. 164.4
Precisum appellacione veniunt agnati & cognati. 181.1
Sed videri ad quædam. 178.4
Precisum appellacione omnes eiusdem gradus veniunt
tam ascendentes, quam descendentes. 177.1
Precisum appellacione veniunt firmis, nisi ius in
matru reddiderit, vel quando testatur differunt de
matru, & feminis loquuntur fuit, vel si restituit ad
matru, vel vocatur masculus, & in dictum masculu-
m alios proximiores masculinos, vel quando vo-
catur esse proximiores de agnatione, vel de familia, vel
de domo, vel quando actum iuratum excludit firmas
propter masculos, & ab illo masculo facimus ab iustitia
esse clausula. 150.7. & seq. videri ad 14
Precisum significat, ad certaque personas referunt dicti.
Coram. 664.1
Precisum, & proximam idem significat. 126.1
Precisum dicitur iuratum agnoscere à charitate. 10.8
Publi. Hæc dictio impetrat publicam vocem & famam.
771.1
Publice differt à Palam, & potenter habet significatio-
nem, quæ palam dicitur factum esse ab uno eorum ali-
quibus, publice vero contra multum gaudet, vel per maiorem
partem populi. ibid. 1
Pupillus & codices non veniunt appellacione suspellitine.
121.10
Pupillus appellacione licet non veniat, si qui est in vno
magis, tamen ad finem iuratum non finit verba pupilli, in-
terveniente pupillo. 190.1
Pupillus ad Ecclesiam valetur agnoscere. 140.1
Item à pupillo ad Rempublicam saltem probabile est, sed
forte frequenter à vna arguuntur. 140.1
Pupillus acquiritur Commencere locorum. ibid. 1
Pater & potius veniunt appellacione domus. 150.13

Q

Quare. Hæc dictio collectiva est, & vniuersalis geni-
tara, quæ non recipit restrictionem. 761.1
Que omnia. Hæc clausula non potest immutari, neque præ-
cedentia. 478.1
Non potest reformare principalem dispositionem. ibid. 1

Restringi debet ad id, quod æquum est. ibid. 1
Reddit actum intendendum. ibid. 4
Quare potius. Hæc verba comprehendunt vniuersitatem,
quæ est persona ficta, cum dicti. Quare sit vniuersalis.
778.4
Qualitates. Hæc dictio est vniuersalis, & potius tollit
omne debent, & vniuersalis. 761.1
Qualitas sine subiecto stare non potest. 121.1
Qualitas res quæ non est non potest considerari. ibid. 1
Qualitas potius apponitur excluditur res. ibid. 1
Qualitas facit datur & præsumitur quæ substantia. 11.4
Qualitas nota adueniens enim, reponit illud in adueniens
naturam & speciem. ibid. 1
Qualitas adueniens verbo intelligitur secundum tempus
verbi. ibid. 6
Qualitas dispositionis vbi deficit, deficit ipsa dispositio.
ibid. 7
Qualitates non enim nullæ sunt. ibid. 8
Qualitates casus præcedentes in sequentem repetit dicti.
Autem, exceptis in quibus expressit adueniens.
618.4
Qualitates omnes præcedentes repetit dicti. Necnon, & re-
soluitur in copulacionem. 714.1
Qualitates præcedentes repetit, & adueniens veniunt ead-
em qualitate dicti. Verò, potius tamen non adueniens.
ibid. 1
Qualitas præcedens continetur adueniens. & repetere est de
natura dicti. 717.7
Qualitas vniuersalis clausula non conferre repetit in alia.
quando clausula sunt separatæ. 494.4
Qualitas vbi est fundamentum intentionis alioquin debet
probare. 84.4
Qualitatem expressam, cuius probatio necessaria est, non
videtur remanere clausula. Non est adtingens, & sed solum
remouet probationem necessariam. 411.7
Qualitatem adueniens est dicti. Alia, exponitur pro Alia,
vel Alia modo. 647.8
Qualitatem eandem repetit dicti. Alia. 411.3
Qualitatem, & similitudinem in substantia repetit dicti.
Alia, non tamen qualitatem immutacionem semper im-
mutat. 411.4
Qualitas causalitatis maior est accidentalitatis. 187.6
Qualitates, & formas expressas, & in præteritis potius
repetit dicti. Prore. 761.10
Qualitatesque. Hæc dictio in minimo etiam verificatur, &
comprehendit ea, quæ recipiunt possunt. 761.1
Est vniuersalis. ibid. 4
Potius ad amplandum, & comprehendit omnia vni-
uersalia expressa. ibid. 1
Restringitur ad ea de quibus actum est. ibid. 4
Quem. Hæc dictio est clausula conuentionis, & diffinitionis.
761.1, 1, 2
Administrat in eodem potius. ibid. 1
In eodem semper pro Nō, vel Præterquam. ibid. 4
Quam & quæ, & c. Hæc clausula. committit eorum negotium
principale. 479.1
Comprehendit non solum præteritis causas, sed etiam
futuras. ibid. 4
Propter iam obtinere potest super omnibus probans
ibid. 5
Erit omne censum deducit. ibid. 16
Efficit ne ad expressam commissio sit restricta, sed quod
causas, quæ impetrant vale, specificare possit. ibid. 7
Operatur vt comprehendat omnia, quæ per vniuersalem
vniuersalem veniunt. 480.8
Et vt possit pronuciari potius in p. m. ibid. 9
Et vt possit iudex in causa procedere etiam de applica-
tione et non consistere. ibid. 10
Et vt sententia lata in gradu appellacionis sollicitior
carquæ in prima. ibid. 11
Appellacione appellacionis possit procedere potius iudex
prima instancie. ibid. 11
Intenit potest rigore huius clausula iudicium iustitiam,
& iustagionem. ibid. 1
Apposita in commissione appellacionis sapit associationem
causæ. ibid. 14
Vigore huius clausula commissio respectu appellacionis si
est nulla iustitior tamen quod negotium principalis
& iudex potest neque ita remouere, & intenit
potest iudicium quod commissio videtur, quando
commissio tenetur causa super dictis capitulis cum
hac clausula. ibid. 11, 11, 7
Operatur vt non possit omnia vna via aliam aggre-
di quæ restrictione expressam. ibid. 1
Et vt in potest ead in negatione principis applica-
tione. ibid. 11, 10
Vigore

& Verborum.

Vigore huius clausulæ in commissione reformationis in
 eorumque consensu data intelligitur tam super p^{re}sentia
 quam super accensu. ibid. 11
 Et potest potest eorum fecerunt favore tamquam in
 p^{re}sentia. ibid. 12
 In commissione possessionis apponitur facit ut etiam per
 ipsum dederit possit. ibid. 13
 Operatur ut lites appellacione defensa videtur possit in
 negotio p^{re}sentia. ibid. 14
 Commisso continetur hanc claus. probat licet super n^o
 de beneficiis intelligatur. ibid. 15
 Ita omne tam in p^{re}sentia quam in possessione an possit
 deduci venire claus. intelligitur. ibid. 16
 Non motus iudicii corpi carerem. ibid. 17
 Facti ut non possit dubitari quod appellatio non fuerit
 bene mota. ibid. 18
 Non extendit commissioem nisi ad personas, & res co
 pertas. & significatur. ibid. 19
 Non extendit ad appellationem adu. am. ibid. 20
 Non operatur ut procedi possit in p^{re}sentia, quando adu
 non fore transgreditur. ibid. 21
 Nec quando causam committens se reformatione ad aliquid
 sit p^{re}sentia. ibid. 22
 Nec circa rem ducitur. ibid. 23
 Quam licetis acceptandum. Hanc claus. expectantia facit
 gratiam conditionalem ac p^{re}sentia attenditur tempus
 conditionis, & acceptationis an beneficium cadat sub
 gratia. ibid. 24
Quantum. Hanc dictio importat speciem totum accen
 sum in magnis, & duorum in parvis. ibid. 25
Quantum. Hanc dictio in tribus, vel quatuor verificatur.
 ibid. 26
Quantum. Hanc dictio aduenitur p^{re}cedentibus is, que
 sunt eiusdem generis qualitates. ibid. 27
 Explicat p^{re}sentia causam magni dubitabilem. ibid. 28
 Causatur pro Qua, quodque potest, & non aduenit
 lites sup^{er} p^{re}sentia. ibid. 29
 Importatur intellectum est aliquando intellectum. ibid. 30
Quando. Hanc dictio tempus p^{re}sentem denotat, & con
 ditionem importat se ut dict. Quam, & Donec. ibid. 31
Quando. Hanc dictio conditionem importat quando utriusque
 verbo fuerit tempus, quandoque significat tempus
 dilacionem temporaliusque fuerit. ibid. 32
Quandoque. Hanc dictio remota omne comprehendit, &
 va est multiplicata, & distributa temporis. ibid. 33
 Apia est comprehendit modum omnem, omnemque
 qualiter. ibid. 34
 Vniuersalis est omnia comprehendens etiam in materia
 omnia. ibid. 35
 Significat tempus reformationem seu p^{re}sentem
 quando. ibid. 36
 Denotat intellectum in consensibus. ibid. 37
 Restrigitur secundum substantiam materiam. ibid. 38
Quandoque. Hanc dictio denotat regulam esse in contrarium,
 & exceptum proprii significat, utrumque ponitur pro,
 Aliquo tempore, aliquando vero idem inuocat quod
 Quandoque. ibid. 39
Quantum. Hanc dictio expecta non suffragatur claus. Augmen
 di. ibid. 40
Quantum. Hanc dictio determinat excludit dict. In ciu
 ca. ibid. 41
Quantum. Hanc dictio non solum numerum, sed qualitatem
 potest significat. ibid. 42
Quantum. Hanc dictio videtur. Hanc clausula importat non me
 ram, & libitum voluntatem, sed arbitrium boni viri.
 ibid. 43
Quantum. Episcopi, que ratione iustificationis debent cessat
 cessat reformatione. ibid. 44
Quantum. Hanc dictio denotat impotestatem, & aduocatum, &
 dimissionem. ibid. 45
 Vniuersum inuocandum denotat. ibid. 46
 Et p^{re}sentem. ibid. 47
 Est a luerum similitudinem, & significat a vniuersum. ibid. 48
 Item am. & p^{re}sentem. ibid. 49
Quantum. Hanc dictio quando est iuncta verbo futuri tem
 poris conditionem importat. ibid. 50
 Est iam iuncta, & certissima, & denotat in certitudinem.
 ibid. 51
 Et quando est iuncta ex. omne, ut est, In quantum.
 ibid. 52
 Causatur, tempore, & quantitate ex omni. ibid. 53
 Importat aliquando. Quodque, & Donec, Quodque, Quo
 modo, Quia, Quantumque. Alii quoniam locum. Quia, &
 p^{re}sentem. ibid. 54
Quantum. Hanc dictio intelligitur de illis p^{re}sentia
 quibus iunctis, que sunt in oblatione, non autem de il

lis, que in oblatione & amissa sunt per non v^{er}um, vel per
 omnia. p^{re}sentem. ibid. 55
Quantum. Hanc dictio, & Concessit, & regulatur intelli
 gitur p^{re}sentem oblationem non casibus, & claus. non
 apponitur in p^{re}sentia, que extra se omnia conceditur.
 ibid. 56
Quantum. Hanc dictio p^{re}sentem, & claus. quandoque illi
 tur in supplicatione in qua est nactum beneficium. ibid. 57
 Hanc dictio in de nouo, & claus. operatur ut non sit simplex
 confirmatio. ibid. 58
Quantum. Hanc dictio si quis ostendit cum claus. Profectione, illius
 vincte inducit solutionem p^{re}sentem etiam aliorum
 p^{re}sentem. ibid. 59
Quantum. Hanc dictio generalis non extenditur ad de omni
 occultata. ibid. 60
Quantum. Hanc dictio sine omni negatione p^{re}sentia de
 notat similitudinem facti, & non luerum, & capite pro
 sent. ibid. 61
 Importatur quodque p^{re}sentem, &
 tunc sentitur pro Quomodo, ut ad que in locum. ibid. 62
 Indicat subnegationem. ibid. 63
 Quomodo non hoc non gaucere non possit. ibid. 64
 Quomodo de reformatione tenet adu. eundem agere ex illis
 ex p^{re}sentem. ibid. 65
Quantum. Hanc dictio p^{re}sentem, quia tollit causam, & ra
 tionem de p^{re}cedentibus. ibid. 66
 Exprimunt causam fis
 lem, & importat. ibid. 67
 Importat aliquando idem
 quod dictio Cum, vel Quando. ibid. 68
Quantum. Hanc dictio est vniuersalis, & p^{re}sentia, etiam
 modum comprehendit. ibid. 69
 Comprehendit causas
 aliquo p^{re}sentem. ibid. 70
 Continet lites omne, tunc
 propter suam vniuersalitatem alibi etiam ac p^{re}sentem
 comprehendit. ibid. 71
 Comprehendit omnia etiam vniuersa
 lita, & verificatur etiam in minutissimis. ibid. 72
 Iuncta
 verbo fuerit tempus facit conditionem. ibid. 73
Quantum. Hanc dictio est hanc significat p^{re}sentia, vni
 uersalis omnia comprehendit, & in minimo etiam ver
 ificatur. ibid. 74
Quantum. Hanc dictio est vniuersalis omnia comprehen
 dit. ibid. 75
 Comprehendit maiora ex p^{re}sentem. ibid. 76
 Facit
 ut si comprehendatur, qui alibi non comprehenditur
 ibid. 77
 Triabitur ad impotestatem causam. ibid. 78
 Com
 tendit genus omne personam omni ibid. 79
 Includit personas
 omnes etiam p^{re}sentem, dimittit tamen specialia
 privilegia non habet. ut in materia de qua agitur. ibid. 80
 Excludit dispositionem ad eandem. ibid. 81
 Facit ut di
 stinctio, que de se habet terminos p^{re}sentem, excedat ter
 minos, & extendatur in infinitum. ibid. 82
 Distributio
 est, & attributa tenet iunctis in solidum. ibid. 83
 Licet ex
 tendatur ad omnes causas, & personas, p^{re}sentem tamen
 ad personas habet. ibid. 84
 Restrigitur secundum ma
 teriam aduenit. ibid. 85
Quantum. Hanc dictio refertur ad in minimum, seu verificatur in
 minimo, & denotat dimissionem. ibid. 86
Quantum. Hanc dictio refertur ad in minimum, quia Quod refertur ad in minimum,
 Quod ad vniuersum, tunc quia Quod denotat dimissionem,
 Quod autem p^{re}sentem. ibid. 87
Quantum. Hanc dictio etiam bonitatem, aut tenet declarat.
 ibid. 88
Quantum. Hanc dictio est innotoria. ibid. 89
Quantum. Hanc dictio est vniuersalis omnia comprehendit,
 etiam minima. ibid. 90
 Operatur idem quod dict. Omne.
 ibid. 91
 Comprehendit innotabiles omnes ad accedendum.
 ibid. 92
 Annuit istum curabit in solidum. ibid. 93
 & p^{re}sentia distribuitur nominata ibid. 94
 Distributio est
 singularum supra positum. ibid. 95
 Posita ab hinc non
 recipit restrictionem cum sit vniuersalis. ibid. 96
Quantum. Hanc dictio ponit affirmat, aliquando negat,
 & contrarium pro Quantum. ibid. 97
Quantum. Hanc dictio habet nomen restrictionis, per quam
 p^{re}cedentia reformatione ad eandem refertur quod sine
 copula est adiecta. ibid. 98
 & luerum est, & de omni personis
 causa apponit, distribuitur curabit in solidum. ibid. 99
 Generalis est comprehendit tamen materiam, quam firmam
 omni, maiora, & minora. ibid. 100
 Iuncta verbo fuerit tem
 poris facit conditionem. ibid. 101
Quantum. Hanc dictio est p^{re}sentem collectivum, importat
 distributionem, & non recipit restrictionem. ibid. 102
Quantum. Hanc dictio est vniuersalis. ibid. 103
 Malitiam concepti & fecerunt. ibid. 104
 Collectivum
 est, sed tamen distributioem importat propter vni
 uersitatem, quam habet ad dict. Quodque, & alias distri
 butio. ibid. 105
 Facit conuictos haberi pro distributis.
 ibid. 106
Quantum. Hanc dictio p^{re}sentem quando in dative, seu abla
 tivo casu placet innotari potest reformationem, vniuersalis est,
 &

Index Rerum.

[illegible]

Non operari munitionem expellim, & individuum, quod non funt aliquid minus de re de quo tractat. ibid. 9
Nec operari circa non expellit, nec circa de quibus Papa non habuit sententiam. ibid. 10
Nec in iure facti. ibid. 11
Nec derogationem expellim quod in petitione de prohibitionem expellit requiritur certa licentia. ibid. 13
Nec importat derogationem prefertim & expellim omnem contrarium, quando Papa signat implicationem non implicare, sed cum qualitate, pons, fatus committitur. ibid. 14
Nec non detrahendū est rebusque tota sententia. ibid. 15
Tuncque rebus debet cessare ad id quod pons pons de pons longius. ibid. 16
Nec operari quodque concedere habendo non cum non conceditur. ibid. 17
Nec ubi confit de defectu intentionis. Page concordant. ibid. 18
Qui tenet, quod non potest, principiū ē concurrens alia clausula, quod pons pons pons. ibid. 19
Tollit subreptionem, non autem amplius principium dispositionem. ibid. 20
Non tollit subreptionem cum derogatione regule de nec quodam. ibid. 21
Fragor Hare dictio pro Etiam aliquando acceptas, & eius res, & quodam quod erat in casu pons pons, & quodam. ibid. 22
Est copulativa, & inducit repetitionem precedentem. ibid. 23
Implicatio est eisdem sententia, quandoque verū secundum subreptionem autem non implicat. ibid. 24
Aliquando est adiectiva. ibid. 25
Dicitur regulam similitudinem, & non potest tunc committi. ibid. 26
Quodammodo. Hare dictio universalis est, comprehendens omnem modumque expellim potest. 774.1
Significat modum omnem cognoscibilem. ibid. 2
Operari ut in concessione complentur quod alia non venient. 774.2
Comprehendit calum finis, & diffinitas, pons pons, & modum omnem rebus alia. ibid. 4
Modum omnem rebus alia. ibid. 6
Est calum omnem, & luce rebus pons. ibid. 7
Habet de per se, quodammodo. ibid. 8
Comprehendit calum omnem alia requiritur specialiter expellim. ibid. 9
Est ea, quod alia rebus sententia non comprehenditur. ibid. 10
Offendi voluntatem pons, & calum omnem problemat alia rebus pons. ibid. 11
Importat idem quod Quilibet modo, vel Quodammodo. ibid. 12
Facit in subreptionem alienationem bonorum comprehendit rebus alia rebus. ibid. 14
Reb idem pons secundum subreptionem autem. ibid. 15
Hare dictio significat, & denotat quantitatem, & alia non autem, cui respondet Tot, vel Tandem. 774.1.2
Nec. Hare dictio est repetitiva, & notum seipsum, ac importat universales potestatem autem, si non in pons seipsum. 774.1
Quodammodo. Hare dictio universalis est, & omnia comprehendit etiam in materia rebus. ibid. 2
Significat reversionem vicem, & calum. ibid. 3
Importat infinitum. ibid. 4
Quodammodo. Hare dictio est repetitiva quodammodo respicit. 774.1
Rebus alia. ibid. 5
Rebus alia. Hare dictio generalis est omnia comprehendit, etiam rebus alia non venient. 774.1
Includit modum omnem tam potestatem, quam diffinitam, & modum, ac indirectum. ibid. 2
Comprehendit ea, quod alia simplici non comprehenditur. ibid. 3
Rebus alia. Importat firmam omnem, omnemque modum secundum subreptionem autem, & alia rebus. ibid. 4
Importat interpretationem rebus alia, & includit omnia modum finis, & diffinitas, & etiam maiores rebus. ibid. 5
Rebus alia generaliter, & universiter. ibid. 6
Rebus alia tam rebus alia modum potestatem rebus alia rebus. ibid. 7
Rebus alia. ibid. 8
Rebus alia. Hare dictio significat etiam tempore secundum. 774.1
Importat rebus alia, & rebus alia finis. ibid. 2
Importat rebus alia. ibid. 3
Rebus alia. Hare dictio significat, importat interpretationem rebus alia finis. ibid. 4
Rebus alia. ibid. 5

& Verborum.

Rata parsidem est quod pro rata parte. 729.4
 Rata quandoque dicitur pars vultu contrahentis, vel heredis. ibid. 3
 Rata potius in quibus casibus debeatur remitti. 730.3
 Ratiorum aliquid factu esse est quoniam verba. 730.9
 Ratiorum quæ si factu dicitur magis efficax illi, quæ si verba. ibid. 10
 Ratificatione ad emanandum valet argumentum. 731.8
 Ratiorum retroactio, & mandatorum comparatio. 731.17
 Ratio est anima legis. 732.1
 Ratio ubi est eadem, ibi debet esse eadem legis dispositio. 730.3
 Ratio ubi est diversa, dispositio quoque diversa esse debet. ibid. 1
 Ratio ubi est eadem, dicitur adesse eadem lex non casu, sed effectus comprehensibilis. ibid. 7
 Ratio potius quibus verba est spectanda. ibid. 8
 Ratio semper in statum magis ascendit quam verba. ibid. 9
 Ratio antequam magis quoniam dictum. ibid. 10
 Ratio leges efficit, effectus quoque eius dispositio. ibid. 11
 Ratio naturalis iuxta recte dispositio. ibid. 11
 Ratio non potest reddi omnium, quæ à maioribus constituta sunt. ibid. 15
 Ratioque quoniam ubi habemus sensum, est infinitas intellectus. ibid. 16
 Ratio maior aliter minorum. 94.7
 Ratio si addatur per dict. Maximè, importabit quod licet rationes substat, illa tamen expressa sit potentior. 730.7
 Ratioque naturalis sufficit allegare quando non existit lex certa, vel sententia, quæ decidat causam. 74.1
 Ratio assignata per dict. fore, quoniam cessit, non tamen cessat dispositio, lex efficitur. 731.10
 Ratio movens dispositionem reddere per dict. Quoniam. 77.14
 Ratioque cessante validum est argumentum. 741.1
 Ratio promissa non tenetur ad ea, quæ nomine ipsius gesta non sunt. 771.18
 Ratio habet consensum illi, qui servit cum suis qualitatibus, & loco tempore tacuit. ibid. 6
 Ratio quibus habere non potest quod ipsius nomine non est gestum. 731.18
 Ratio manente pacto. Hæc clausula subintelligitur in omnibus contractibus bonæ fidei. 473.4
 Habet vim iuramentum. ibid. 3
 Operans solam ad fauorem observantia contractum, non autem ad fauorem contravenientia. ibid. 4
 Et ut debentur principaliter simul & potius exigi possunt, & vimque debent. ibid. 5
 Et ut compingitur possit capelli ob non solutionem canonis, etiam dominus dicitur illam recipere de parte suo. ibid. 7
 Habet effectum petitionis cumulationis in fauorem rei, qui servit contractum. ibid. 9
 Inducit novationem in præiudicium contravenientis. ibid. 8
 Operatur quod quis possit vii remediis contrariis. ibid. 10
 Ratio. Hæc dictio ostendit actum vix nomenclationis interuenisse. 730
 Ratiorum. Hoc verbum non importat demerit manifestacionem, nisi adnotetur generi, vel quantum promittit in genere. ibid.
 Ratio non solennitatem, sed ipsa pars ostendit. ibid. 2
 Ratio & Ratio differunt, una ætèr casus iustitiam significat, tunc verò solennitatem ordinem, seu actum, tunc quia Ratio respicit iustitiam, & importat iustitiam, & æquale factum, tunc verò respicit ordinem, & solennitatem, & importat solennitatem, & ordine debito esse factum. ibid. 14
 Ratio eorum amissionem dicitur Vicarius Canonicus. 730.4
 Ratioque in Ecclesia curam amissionem habentes latè & amissionem appellatur Prælati, sed impetitur. 731.7
 Ratioque confensum in dimissionem fructuum Ecclesie pro illius valuitate non sufficit quodcumque sepevenirent attenditur. 499.14
 Ratioque amissionem ante partes decessit dict. Immo. 707.2
 Ratioque ad iudicem faciliorem habens non statuit clausula. Abstinere. 731.17
 Ratioque non potest procurator cum libera, &c. 731.24
 Ratioque non intelligitur soluta est eo quod si delegata alibi iudici causa à Principe cum clausula Appellatione temeraria. 731.30
 Ratioque receptio ex causa de novo emergent post licet contestationem allegari possit. 731.6

Re ratione ad appellationem, & è contra validum est argumentum. 741.1
 Reclamo, & appellatio à pari procedunt. ibid. 1
 Reclamo ut remota. Hæc clausula intelligitur de reclamo, ne proprius finis in suspensionem, non autem gratiam & illam. 489.2
 Nisi à Principe fuerit temeraria quoniamque suspensio, quoniam & contrariis remissionis etiam non finalem. ibid. 3
 Inferius à Principe non potest aliter iudici causam committere cum hac clausula. ibid. 5
 Poteat remitti. Nisi causam enim hac clausula, innotuit agere quando amissionem decessit reclamo. 490.7
 Ille enim vez de plenitudine potestatis potest aliter iudici suspensio causam committere cum hac clausula. ibid. 9
 Hæc clausula si fuerit applicata in vna parte referunt delegatos ad plures causas an extenclatur ad omnes, remittitur. ibid. 12
 Ratio. Hæc verbum est p. alius temporis imperatui, quod necesse est de dispositione iudici. 730.3
 Ratio. Hoc verbum non est directum, an verò obliquum, remittitur. ibid. 4
 Ratioque concessa facilius quandoque vendit, non locut, parte ibidem spatio sup. na. nonnotum. 731.7
 Ratioque annos veniens appellacionem immobiliam. 741.1
 Ratioque appellacionem veniens omnia species fructuum tam manuum, quoniam amissionem. 731.1
 Ratioque dicitur qui ea rebus immobiliibus precipitur. ibid. 2
 Ratioque omnes generale, quia plus est in rebus, quoniam in fructu. ibid. 3
 Ratioque appellacionem venit annos præstent. ibid. 4
 Ratioque iudici appellacionem proprie non veniens quoniamque distributiones. ibid. 5
 Ratioque, obnoxiom, emolumentum, omniumque aliorum ad beneficium spectantium appellacionem veniens distributiones quoniamque. ibid. 6
 Ratioque, & veniens beneficii appellacionem non continetur monasteria & annexa. ibid. 7
 Ratioque appellacionem non veniens iura, & aliorum. ibid. 8
 Ratioque personam locum cum si pro alio referendum loca essent amissionem fructuum dicti soluta pensione non possit actus se & omnia Ecclesie incumbere, locutione. 404.7
 Ratioque est in ipso titulo cum omnibus suis qualitatibus. 731.6
 Ratioque expensu. Hæc clausula requiritur clausula, rationem integram 491.1. Non admittit obligationem, sed requirit rem & actum solutionem. ibid. 1, ac promittit non admittit compensationem ibid. 4. Veniens ea hac clausula, n. x. factu iudicio amissionem, & per rem in extenclacione utrumque, & factu non solum in nota, sed etiam in Testamibus, plusquam amissionem. ibid. 6, 7, 8.
 Non apponitur in commissionem, & ex vna parte ostendit aliter, & finario presentat. ibid. 10. non cessat adimplere ea quo datur credula hanc clausula pro ref. ratione expensum. ibid. 11. Commensuratio est propter eamdem obligationem absoluti. ibid. 12. In vna commissionem appressa emittitur in alia reperta. ibid. 14
 Ratioque in venditione non veniens appellacionem casum, nisi de eius facti mentio. 730.10
 Ratioque sunt saltem, & saltemque redditus, gabelle, vestigalia, & tributa, p. rationes & venientes, ac p. rationem redditus, metallorum vez, bona varam, condemnationem bona, iura, & bladorum, post ratio in publico finem, capta, & decessit belligae tabelliones etc. etc. 491.1 & sequ. usque ad 9
 Ratioque ad maiorem valet argumentum. 741
 Ratioque in dubio adhaerendum est, docet exceptio probatur. 731.1
 Ratioque qui habet pro se habes intentionem suam fundatam, ac proinde transiit omni probandi in eam, quæ si fundatur in exceptione. ibid. 2
 Ratioque commendatarius ad expensu probare debet. ibid. 3
 Ratioque non tollendum non habentem clausulam de novationem, non sufficit clausula. Non obstantibus consensibus, &c. & ordinationibus Apost. 449.15
 Ratioque esse in contrarium, & exceptionem proprie significat dict. Quandoque. 731.8
 Ratioque designat de sua natura dict. Peremptoriam. 744.4
 Ratioque revocatoria Admari VI, non comprehendit gratiam & eam loco, & corpori magis suo. 731.8
 Ratioque de iure quædam non tollendo non derogat clausula. De plenitudine potestatis. 739.45
 Ratioque Cancellariæ licet sint favorabiles opponi non possunt. 731.1

Index Rerum,

- [illegible]

Index Rerum.

- Reliquum tacet quod reliquum ioculator. ibid. 1
Reliquum p[er]sequuntur patrem fontem unumq[ue] subit debet. ibid. 4
Reliquum arguit patris solutoem ad quam quis venabatur. ibid. 5
Reliqua appellatio venit totum quod facit. 439.1
Reliquum post reintegrationem reputatur veniens. 409.6
Reliquum quodammodo fuit p[ro]fusus in forma Digum reliquum non cadit si fuit super beneficio, nisi dicitur licet. 409.4
Reliquum accitit. 434.4
Reliquum acquiritur dicitur licet ad rem, & non in re per gram in forma Digum ante eius executionem. ibid. 1
Reliquum appellatur per potestatem inclinat. 409
Reliquum de factis, non de iure comprehendit class. Appellatio tenet in contraditio, & inter executionem appella. 182.5
Reliquum contractus non habet class. Non alia. 182.5
Reliquum paragonatur morte. 441.4
Reliqua proprie significat responsum interrogatio p[ro]bat. 781.1. Item, & duo significat, lingue scilicet & tollute. ibid. 4
Reliquum secundum interrogationem debet intelligi, & ad ea. ibid. 3
Responsum congruum dari non potest si foret confusio nisi factum percipit. 40.3
Responsum id inducit p[ro]latum in sententia fuit quocumque comprehendit. 781.1
Responsum importat idem quod solutio. ibid. 4
Responsum includit aliquando necessarium dispositionem. ibid. 3
Responsum in p[ro]curatore operatur class. edicillat quod non derivatur. 771.5
Responsum si quis promittit domum cum melioramento, melioramento veniens accipitur. 467.13
Responsum si petatur liber, dicitur interitum petitorium. 717.18
Responsum in integrum petere non potest p[ro]curator cum libetate. 387.1
Responsum in integrum in causa commissa cum class. Quia, & quod, procedi potest contra sententia favore utriusque in prima. 404.18
Responsum in integrum in seipso p[ro] semper apponitur class. P[ro] de iure. 478.1
Responsum in integrum non relinquit class. Appellatio tenet. 163.19
Responsum nullam recipit dict. Omnia, p[ro]fusa ab homine. 731.4
Responsum non recipit dict. Causae. 681.3
Responsum patris secundum subiectum materiam dict. Quocumque modo. 777.1
Responsum vi non potest imponere dispositio, cum amplius dict. Item. 441.1. & ad & quando relinquitur imponitur dict. Item. 401.18
Responsum aliquam vice patet dict. Omnia d[omi]natio. 714.3
Responsum sequitur. 714.3
Responsum certum facta quod alius per dict. P[ro]fusa. 710.6
Responsum dict. Vi infra 877.1 dict. Dicitur aliquando. 674.8 & dict. Eo casu. 674.1
Responsum & declaratio est dict. Ita tamen, secundum subiectum materiam, 711.1. Est etiam relinquitur, & annullat adus non apponitur. ibid. 3
Responsum est dict. Et sic, & explicat verba auctoritatis generaliora. 467.18
Responsum nunciam habet dict. Quia, per quam p[ro]cedenda sententia generat ad causam relationem quando fuit copula est adiecta. 771.1
Responsum, & limitationis dispositionis ad eadem expedit est class. Tunc & eo casu. 514.4
Responsum respectu p[ro]cedentium est dict. Vi p[ro]curator. 817.3
Responsum dispositionem ad homines p[ro]cedentia dispositionum est dict. Vi supra. ibid. 4
Responsum est dict. Tunc, & relinquitur dispositionem ad tempus casum expellat, & p[ro]bat causationem ad alium casum omnem. 804.7
Responsum est dict. Ad hoc, & modum respicit. 844.3
Responsum est dict. Forum, secundum p[ro]cedentia, & non relinquitur quodammodo ad forum. 679.3
Responsum ex fel natura, & declaratio est dict. Sed hoc, & idem importat alterum de duplis, p[ro]ut magis videtur. 781.1
Responsum dispositionem ad causam p[ro]is est dict. Sopradicta. 779.3
Responsum est dict. Ea, secundum dispositum in p[ro]cedentibus ad quod est relatio. 478.4

& Verborum.

Modificatio & restrictio contractus est, si tantum ut non censetur aliter contractum. ibid. 6. Tenet agnoscere tota ibid. 7. Subterligitur in iuribus etiam non exprimitur. ibid. 8. Non intelligitur respectu superioris contractus ibid. 9. Operatur ut taceat dominus de cessione ibid. 10. Facit communi illud iudicium. ibid. 11. Per hanc aliter non censetur promissum illis, quibus fuerit reservatum. ibid. 12.

Salvo iura agnoscitur. Hæc claus. est saltem in legitimis rationibus. ibid. 13.

Salvo iure domini. Hæc claus. in alienationibus fundi idem operatur quod claus. Neo alia aliter, nec alio modo. ibid. 14.

Salvo iure meo. Hæc cl. ita non prestat dominum directum proferant, & possessionem cum ea recipiendi. ibid. 15.

Salvo, & reservato, &c. Hæc cl. indicat exceptionem totum, quæ fuit concessa. ibid. 17.

Salvo confensu domini. Hæc claus. reddit actum conditionalem. 497. 1. Sed confensum inter contrahentes perfectum facit. ibid. 2. Operatur ut prædictis dispositione resiliatur ad eum finem eadem de quo actum est. ibid. 3. Non excusat emphyteutam alienantem a caducitate. ibid. 4.

Salvo iure adfensu. Hæc claus. nihil operatur, & ideo inserta in libello videtur superflua. ibid. 5. Operatur tamen quod libellans non se adimpleri ad superiora probandi. ibid. 6.

Salvo ius imperpetuum. Hæc clausula ut amodo imperpetuum non censetur admissa. 498. 1. Si per iudicem facta fuerit reservatio cum hæc cl. & postea exceptiones veniat & iurisdicere esse apparetur, quicquid postea factum fuit pro non facto habetur. ibid. 2. Admissum si fuit articulo, qui non debebat admitti itaque hæc clausula amodo imperpetuum. ibid. 4.

Salvo iure superioris. Hæc eladdis libello excusat potentem plus debito à potius, & expensis. ibid. 6.

Salvo quod, &c. Hæc claus. denotat, & imponit limitationem, & exceptionem, & adfertur. 497. 1.

Salvo ius quantumque personarum, &c. Hæc clausula intelligitur hodiè iurisdictioni alienari fundi emphyteutici non sit expressa. ibid. 3.

Salvo iuribus. Hæc claus. non operatur reservationem quod expressum gratis præcipit, sed tamen quod omnia. 498. 2.

Salvo reservationibus Apostoli. Hæc claus. quando apposita fuit in confirmatione concessio, tunc in nullo casu intrat alteracitas, cum consistit de voluntate Papæ nolostris includi. ibid.

Salvo capitulis, & dispositionibus. Hæc claus. in Signatura, vel grana Papæ, aut confirmatione importat quod talia capitula sub ratione falsa, & illis nullo modo sit derogata, sed immo indubitanter confirmata. ibid. 3.

Salvo legatariis, & coheredibus infra dicendis. Hæc clausula in testamento, in quo inducitur fideicommissum veniale importat limitationem, & exceptionem vel legatariis, & infra dicendis, quæ sunt falsa, non veniant in fideicommissum. ibid. 4.

Salvo tamen confensu speciemus. Hæc claus. modificat prædictam ad confensum speciemus. 498. 3.

Salvo confensu eo licet inferri eodem tenore per superiorem. 499. 1.

Sanguinis appellatio, ubi vocat fratres de sanguine, vel non descendentes. 496. 1.

De sanguine dicitur esse agnati, non utem cognati, secundum communem viam loquendi. ibid.

Sanguinis appellatio venit famula. ibid. 4.

Satisfactio quælibet data etiam non venit appellatione pecuniæ. 496. 1.

Satisfactionem integram requirit et refecta expensis. 497. 1.

Satisfactio appellatio venit solutio. 497. 1.

Satisfactio habet iura solutio. ibid. 3.

Satisfactio verbum significat aliquando satisfactionem in pecunia ratione iudicis. ibid. 4.

Satisfactio appellatio venit etiam cautio idonea de solvendo. ibid. 3.

Satisfactio conditi dicitur quomodoque debuit capere. ibid. 3.

Sola quæ sunt extra domum, non veniunt appellatione domus. 496. 1.

Solutio non venit appellatione habitatorum. 497. 1.

Solutio si voluit non sit iuris. 497. 1.

Solutio si quod aliquis sit Canonici præsumitur et plures adhibet facti in Capitulo & extra tantum talis. 498. 1.

Scientia præsumpta non solum non sufficit, verum etiam nec probabit, ac iuris ignorantia excusat, quia defectum iurisdicte huius agnoscitur. 498. 1.

Solus. Hæc dictio de finibus est restrictiva, vel declarativa. 497. 1.

solus, & ideo importat alterum de duobus, potius magis verisimile fuerit, vel secundum benignitatem interpretacionem. 783. 1.

Solutio quando locum intendit in authenticam formam, si ne legatur claus. Actum, &c. debet locum mandare ut ne authenticam formam recipiat, & aut scribitur, & signatur de iure. 783. 1.

Solutio si amittitur, potest per testes probari si non fuit clausula motus proprius. 496. 1.

Solutio si facta de communi iuris per osam rem veniat appellatio actum. 496. 1.

Solutio si prius conuictus appellacione instrumenti fecerit eandem propositam significacionem, quæ tunc est aliofuit vocabuli, non est communi vi loquendi inspectio. 496. 1.

Solutio si prius recognita comprehensio appellatione instrumentum. 496. 1.

Solutio si taliter quod legi possit, non per se habetur instrumentum, importat etiam si facta scripta, locus si aliter non possit habere effectum dispositum. 703. 4.

Solutio si. Hæc dictio est limitativa, & restrictiva prædictam. 783. 1. Limitat (conuictos) in dispositione. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Solutio si. Hæc dictio est pro Quia, & interpretatur. ibid. 1.

Index Rerum.

Similitudinem, & conformitatem arguit dict. seu, quomodo ponatur inter diversa. 787.3
Similitudo inter, seu comparationem denotat dict. Ac. 643.4
Similitudinem commodam sciam in subtilitate, & qualitate denotat dict. Vi. 816.15
Similitudinem regulariter denotat dict. Quoque, & tunc ponitur enumerative. 776.6,7
Similitudinem facti, & non iuris dicitur dict. Quomodo, & sine interpositioe prolixa, & accipitur per litter. 767.1
Similitudinem omnimodam, & identitatem importat dict. Sicut. 790.2
Similitudinem, & veritatem explicationem denotat aliquando dict. Terminus. 808.2
Similitudinem denotat dict. Abus, & est relatus, & repetitiva similium. 630.6
Similitudinem, sed non per omnia denotat dict. Act. 643.4
Similitudinem importat dict. Prose. 760.13
Similes non committitur si quid minimam denotet. 103.3
Similiter. Hæc dictio significat, id est sine plica, & duplicacione. 791.1
Simplexiter positionibus, & non qualificatis est respondendum. ibid. 4
Simplexiter positionibus respondere quando dicitur, ostenditur. ibid. 1
Simil. Hæc dictio denotat congruentionem, & convenientiam. 791.1 Et est de omnia huius dict. xix. que sequuntur cum præcedentibus. ibid. 3
Similitudo conuenientiam faciente clausula infoluit quando noua est clausula. 431.2
Simulationem exceptioni censetur reuerentiam per claus. Responsum, &c. 441.15
Simulationem pugnae geometria disposuit, & tollit fraudem. 791.6
Simulacrum, & congruentionem, & reuerentiam denotat, dict. Vbi. 411.1
Sim autem. Hæc dictio est adiectiua, & adiectiua, ac quomodo peruenit res ipsa. 791.6, 7
Sim. Hæc dictio, & consensum abique, negativam, & unionem, & exclusionem importat, &c. Requirit cautelam omnium. ibid. 3. Adhuc verbo legem temporis importat congruentionem. ibid. 4
Sim aliquæ exceptione, &c. Hæc claus. omnem exceptionem, & defensionem excludit. 601.2. Non tollit tamen exceptiones legittimas, & rationabiles, sed tantum si uoluerit. ibid. 3. Nec aliis, quæ restant in eadem sententia ubi hæc claus. est scripta. ibid. 3. Nec promittens ea natura. ibid. 3
Sim simi. Hæc claus. importat congruentionem. 791.1
Sine præiudicio, &c. claus. habet illigium in omnibus eorum exceptionibus, aliquando potest hæc cum principali dispositione, & 107.1. & 10 quælibet gratia Papæ, seu & quolibet referentia. ibid. 2. Semper intelligitur de alio præiudicio quàm expressio. ibid. 3. Operatur tantum super eorum exceptiones in eodem articulo. ibid. 6. Vnde cum sit illius ad eorum faciem apposta est. ibid. 7. Reclat actum conuentionem, & intelligitur de conditione resoluta, & non suspensa. ibid. 8. Ius tamen in petitorio quàm in possessione an præiudicet, ostenditur. 601.2. Preiudicat solum possessionem alterius plenam. ibid. 3. Potius in concessione, quàm in eo, quod iurisdictione, vel dispositione, vel dispositionem, quæ est, vel non est, a dispositione. ibid. 14. Non tollit iurisdictionem iudicis ad quædam causas. ibid. 16
Sine præiudicio exceptionum littera om. Apoll. Hæc claus. de iure signatur utitur apponit solum in conclusionibus appellationum ab exceptione luerantur Apoll. 11.14. Non suspendit, sed impedit quæ iudex à quo processit ad vitæ iter exceptionum. ibid. 4. Intelligitur de iure Apoll. tunc expressio, & non de potestate conuentionis. ibid. 7. Interdum quædam importat ex hac, & quomodo potest si processit in iudicio ordinario, & cognoscere de re iudicata, & nullam sententiam, quæ opponitur. ibid. 3. Potius ab Olybio cum: non habet si pro legatione potest in possessione iudicio dare de possessione, & iurisdictione sententiam hæc claus. 111.9. Hæc claus. vnde intelligenda quædam de iure legem sub. l. c. præiudicat quod legitime factum fuit, non illud, quod ostendit, aut iudicis gerit. ibid. 11. Diffinitio huius claus. Consequens dicitur per executionem factam fuisse, & per vicem iurisdictionem etiam tollit. ibid. 11. Interdum quædam non obstat hæc claus. si per iudicem aduocatum, & mandatum non reuocatur, tamen iudicem iudicem à iudice à quo, si non sit iudex, & non facti. ibid. 11. Ad præiudicium per Næcum in conuentione dicitur, aliter iudicem, non afficit ipsam Nouem. ibid. 14
Sine præiudicio iuriam alterius. Hæc claus. facit exceptionem nullam. 708.17

Sine præiudicio quædamque faciem iuriam, claus. habet vnde peruenit, tamen in minimis. 708.18
Sine præiudicio alterius, &c. claus. quædam casus exceptionem. ibid. 19
Sine reuocatione solutionis personam ab iure. R. x. claus. suspendit processum executionis super solutione personæ. 811.33
Sine streptu & figure iudicii, claus. operatur ut iudex possit interpretari ab auctoritate. ibid. 37
Sine præiudicio legum & exceptionum. Hæc claus. præiudicat iurisdictionem iudicis à quo, ubi si ipse sine viro attentatorem carpi possit de iure per se factum. 110.1. Non comprehendit tamen, qui nulla est obligatio ad iudicem. ibid. 3. Præiudicat exceptionem videri, non vero iurisdictionem. ibid. 3. Tollit solum id, quod legitime factum est, non eorum colligit, aut iudicis gerit. ibid. 4. Restituit, & limitat commissionem totam causam appellatam. ibid. 7. Inhibet emissa vigare commissionis continetur hanc claus. Non cauet autem. ibid. 4
Sine præiudicio obligationis Canonica. Hæc claus. facit ut non aduocatur appellatio ad eorum effectum de iurisdictione, & quod inter omnes rationes huiusmodi oblationem non possit iudicari conformiter per iudicem à quo. 111.1. Præiudicat iurisdictionem iudicis à quo. ibid. 3. Et repetitur omnia in Commendationem appellatam, iudicem à quo, ubi si ipse non abigit omnia Canonica, utem facti, per calumnia omnino huiusmodi cauetur. ibid. 4
Sine exceptione personam Hæc claus. operatur in commissionibus super malitiam vel reuocatione personam à Papa reuocatur. 113.2. Non ponitur in personibus per inferiores à Papa impeditur. 114.4. Refertur iurisdictionem exequendi iudicis exequenti à quo, non in uenit quædam appellationem ad quod. ibid. 6. Procedit quando sententia fuerit lata ad eandem, & pro uoluntate personam ibid. 7. Reclat terminos non solum iurisdictionem, & de iurisdictione non solum, sed etiam in futurum de iurisdictione. ibid. 8. Non tollit quædam iurisdictionem iudicis à quo de solutione sententiarum. ibid. 10. Denotat sententiam iudicis à quo. 11. Affert terminum reuocatur ad eandem pro hoc iurisdictionem, donec peruenit iurisdictionem personam fore iurisdictionem. 113.1.6. Impedit per personam solum solent solutionem. ibid. 11. Dicit iurisdictionem conditionem, in iudicio solent, iurisdictionem suspendit. ibid. 16. Ita ut non nulla sententia rara, & omnia sententia solent solent ibid. 17. Non peruenit quando constat de iure in uenit ibid. 18. 1. Nihil operatur quæ lo sententiam solum per longum tempus non peruenit personam. ibid. 20. Non dicit ubi personam agi contra eam & oblationem aliquod beneficium de personam, super quibus est facta reuocatur. ibid. 11
Singula quæ non solum, multa collecta videntur quando singula genere sed perfectis sunt non in se uicula, & genere suo perfectis sunt. 113.6, 11. Et procedit in singulis, in quibus agitur de malitia præiudicet, facit in criminibus. ibid. 4
Singule. Hæc dictio auctoritas solum exhibet in solidum, & importat dissolutionem, & dissolutionem expiationem. 791.1
Singulis si sit facienda solutio, debet fieri in principio, & restitui ante. ibid. 3
Singularem denotat dict. Solum. 794.7
Siquis Hæc dictio admodum generalis est, masculinum, & femininum solum comprehendit. 792.1. Intelligitur de personam non auctem de Collegis, seu reuerentibus, quia verum & non factis personam comprehendit. ibid. 3.4. Distinguit omnes in omnes except. ibid. 1. sub conditione prolixa an sit signum paterne uoluntatis, an vero distinctionem ostendit. ibid. 6
Si. Verbum hoc est canonicum, lata sententia, & importat ipsam rem, & de iurisdictionem si apponitur. 793.1
Si. Hæc dictio diffinitiva est, & diffinitio verba diffinitio significatur, emendaturque rem & necesse habet, ibid. 1. Interdum aduocatur, sicut dict. Act. ibid. 1. Argumentatur, & semper aduocatur aduocatur, maxime in dispositionibus favorabilibus. ibid. 3. Amplius potius quam reuocatur, & de natura iuris dict. ibid. 4. Indecet argumentum à contrario facto, ibid. 1. Declaratio, & seu explicationem per illud, quandoque potest ibid. 6. Denotat ordinem succedentem. ibid. 7
Sic præmissio, & sic alio quodam modo. Hæc claus. comprehendit omnem modum vacandi. 111.2. Impletur vacationem apud solum, & per omnium in Causa, & per personam, & per reuocationem. ibid. 1.4.16. Interdum dicitur de facto vacatione. ibid. 3. & verificatio vero modo vacandi ad duobus terminis. ibid. 9. Non est per vacationem mediam per reg. de iudicia. ibid. 10. Neg

& Verborum.

Nec si excedit ad personam non expressam. ibid. 11. Nisi addantur verba illa, seu ex aliorum cuiusque persona. ibid. 12. Non operatur quando expressus fuerit modus vacandi omnino falsus. ibid. 13. Nec caput beneficium, quod vacat de futuro. ibid. 14. Siue promissio, claus. Non operatur quod in Bulla effectus expressus vult tantum modus vacandi. ibid. 15. Solus appellacione continetur solum filius & nepotes, & propositi, & descendentes nomen. 159.1. Solus appellacione formatur, & descendentes ab eis veniunt. ibid. Solus appellacione licet proprie veniant filii non ex illis operantur, & naturales comprehenduntur. ibid. 3. Soli facti veniunt in claus. Hare claus. plus operatur quam claus. Summam. ibid. 4. Et claus. sine filio. ibid. 5. & filius est claus. De hoc, & 298. ibid. 1. Operatur si possit Index indicare sicut ipse Princeps, & Maro Regia. ibid. 6. 7. Intellectum de ea veniunt, cuius patronatus, & prociol solo iure naturalis, & omnium solentiam iure relaxat. ibid. 8. Operatur quod procedi possit in clausa absque libello, & constitutione. 154. 10. Et quod possit Index indicare super causa probata, licet non deducta in libello. ibid. 11. Tolle libellum in quodlibet parte non operatur. ibid. 12. Operatur si causa proprietatis simul cum causa possessionis diffinit possit. ibid. 13. Et si possit alij velles poudat & examina publicis iurisdictionibus. ibid. 14. Et si possit admittit iudicis probationes non conceditur. Et permissas. ibid. 15. A iudice cumulationem quod ad hoc ad excedit, quod non in iudice constituitur. ibid. 16. Punctiones exequutionis non tollant, ostenduntur. ibid. 17. Punctiones tolluntur. 154. 18. Finita tollit de iure. ibid. 19. Non auctoritas parte quoniam. ibid. 20. Non admittit exceptiones de iure. ibid. 21. Non tollit definitiones legitimas partis non eius constitutione. ibid. 22. Non excludit ea que sunt alio statum in fere procul. ibid. 23. Attenuat non revocatur illius claus. ibid. 24. Solummodo non necessaria finitus solentiam fuerit adhibita non videtur. 159. Solentiam non videtur si in molles per omnia. 101.1. Solentiam eadem requiritur in revocatione actus, que requiritur in confessione ipsius. 119.9. Solentiam: omnesque potest, tollantur operatur clausula Summam. ibid. 1. Proprie verba, sine filio, & figura iudicis. 160.1. Solentiam: defectum, & non videtur supplet clausula copulativa. 171.40. Solentiam: defectum, & figuram indicit, dicta Damaz. & similia carantur appolice dispositione de aliquo faciendo. 178.9. Solentiam: proprii claus. Omnia meliori modo, &c. & consuetudinem ad hunc inuadit ex omni capite, quo fieri potest. 418.1. Solentiam: non adhibetur in alienatione licet Ecclesiasticis ex tolli claus. Supplet, &c. 153.1. Solentiam: iura civilia, non tamen substantia iudicis tollit claus. Maro Regia. 411.4. Salus, seu consuetudo ad Ecclesia emphyteuticis, possunt in emphyteutis, vel in feudum sine solentiam: verum concedi. 173. Solus & dicantur res poudat in emphyteutis requirunt saltem quod his facere concessa spatio quadraginta annorum. 721.1. Solus fieri validum est argumentum. 141.1. Solus dicitur quod plures obsequantur est. 793.1. Solus quodlonge secundum substantiam materiam veniunt possit in via nec, & in vno alio. 794.4. Solus aliquid facere si quid dicatur plures actus exiguntur, nec vni sufficit. ibid.1. Solus delinquenti & patus peccat. 44.7. Solus. Hoc verbum prius ad omnem liberationem, & exigit veram precij solutionem, & excludit coactionem depoliam, seu coactionem. 794.1. Solus: motus dicitur qui carius solentiam. 117.9. Solus de manibus iudicis detur, & est secutus. ibid. 3. Solus in dubio videtur solus de petitorio facta. ibid. 4. Solus alij quoniam non excludit non libentiam. ibid. 7. Solus non possit. ibid. pro alio iudice resoluit. ibid. 8. Solus. Hare & hoc est caratur, & limitatur. 794.1. Excludit priusmodum heredes, & omnem aliam personam. ibid. 1.1. Non excludit omnia similia possit ratione frequentius sforidit. N. gatus & paratus est sicut dict. T. amon. ibid. 3. Habet regulam impudiam quando astringit dispositioni alioque. ibid. 4. Denotat singularitatem. ibid. 9. Etiam. Hare & illa clausula possit aliquid faciendo futurum in certa persona veliam relinquendi bona fo-

lumen illa de familia, & excludit aliorum, qui non sunt de familia. ibid. Solus. Hare dict. excludit est omnem aliorum. ibid. 1. Non excludit personam, & alia similia, prout vult est ibid. 2. Solus: cum, quod debetur tollit, & extinguere obligatio. 154.1. Solentiam dimittit non tenere recipere creditur. 157.4. Solus facta videtur de reliqua summa quando aliquis petens de resto. ibid. 3. Solus: verus appellacione satisfactio. 199.1. Solentiam non possit recipere prociolator ad litteras claus. Com plena, &c. 186.16. Solentiam alius prociolator & factus fuisse prociolator in locum claus. Pro restituit. 171.1. Solentiam: autem par non vi fuit ex passio, sed vi prociolator aduocatur, dict. Auctum. 718.1. Solentiam appellacione venit satisfactio quoniam modo facta per quoniam solentiam primario obligatio. 197.1. Solentiam: per rationem non venit satisfactio. ibid. 3. Solus: veniunt si fuerint appellacione in materia indifferenter, nisi mens dispositionis alio se habeat ea constituit, vel quoniam in via, diversa sumo. 123.4. Specula dunt non possit occurrere circa idem, & in eodem subiecto. 117.1. Quoniam solentiam duo, vel plura specialia veniunt principia, non vero in emphyteutis aliorum. ibid. 1. Specialia non possit advenire. ibid. 3. Specialia non debent trahi in argumentum, vel in considerationem, nisi proprie identitatem rationis. ibid. 4. Specialia validum est argumentum. 141.1. Specialia: dicitur non casu facti quod in alio casibus non continentur alia constituitur. 117.1. Specialis dispositio de iure generalis. 713.1. Specialis: Hare dictio quodlibet dicitur expressis. 794.1. Accutur quod fieri plus est quam generaliter. ibid. 3. Specialis: dicitur quoniam in eadem lege sunt verba generalia, & specialia. 741.6. Species dicitur ad generis, vel apponit ad conditionandum genus, generi per species non derogatur. ibid. 1. Species derogatur per speciem magis generalem. 713.6. Species: dicitur maiorem expressis impetatur dict. Etiam quando alia dicitur non includitur, quia clausula maiore. 154.4. Species dicitur ad expressis in clausula, dict. Etiam. ibid. 1. Speciem dicitur in clausula, dict. Maro. 713.1. Species ad genus valet argumentum. 144.4. Species: amorem non dicitur proprie pati duntum. 104.4. Solus: in dicitur qui semel possit. 113.1. Solentiam ad R. Camerum Apostolicum: non tamen constituit bona ecclesiasticum personam sine licentia Sed dicitur, & est de dispositionem, per quia ob illam negationem, & illa illegitima, & vacante bona, necesse fuit ad hoc: ut illi, expellitur. aut alia male petitor, & Regulam bona causa clausula de iure. Clericorum bona extra iudicium monentium, & factis beneficiorum iustis, & reuocantur, vel affectum de iure vacat. 100.1 & sequi, & sequi ad R. Camerum Apostolicum. Solentiam: dicitur, & paratur Ecclesiasticum, nec specialia dicitur: hoc bona dicitur, qui beneficii, aut personis non excedentes summam duntum in tripliciter habentur. ibid. 9. 101.1. Solus: Hoc verbum ubi constat in membris clausula, & mixte exequutionibus impetatur ad litteras veniunt, & ipsa re. Etiam quod loquuntur per verbum futurum. 793.1. Solus: dicitur de iure per receptionem possessionem possit constitui acquirit. 113.16. Solus appellacione quoniam de est in aliqua lege, aut alia quodam parte de iure veli solus de iure, & alia solentiam commune, & faciens loquendi via, & faciens loquendi legem creditur aut constituit, vel testamentum fieri. 199.1. Solus: dicitur ubi in dubio si nuntius de sponsa, & nuntius duntum: res ubi de vane loquuntur. ibid. 3. Solus: Hare dictio arguit liberationem precium, non autem causam vigentem. 793.1. Impotens validatur liberum propeam, ibid. 1. Excludit exceptionem moris. ibid. 3. Denotat spontaneam alienationem. ibid. 4. In coactionem faciemus appolice de ipso actum. ibid. 7. Spone factum duntum quod nullus petiunt, vel iustitia factum fieri. ibid. 1. Spone duntum factum quod in ab eo, quia per privilegio cogit non prius ad faciendum, est citius fecit. ibid. 4. Spone: non venit appellacione sibi. 149.3. Spone: non ea contingit & solus veniunt appellacione habent. 157.1.

Index Rerum,

Spas. 163.3
Spas aduocati sunt, & legibus inaequali, nec sibi omni nomi-
 hab. n. n. n. 209.3
Spas non excludunt subditum sub conditione, si sine li-
 ber. ad. et. etiam generalibus verbis prolata. ibid. 33
Spas in dupli. sunt differentia, vel enim sunt **spas** simpli-
 ces, vel etiam non sunt. 160.3
Spas appellatio est lato sumptu vocabulo conititit, qui
 patet etiam non habet, ibid. etiam qui natus est et
 patetibus inter quos continebatur. ibid. 1
Spas appellatio est in materia facit etiam **spas** etiam
 si sit inestitit, etiam in odio. 101.3
Spas appellatio appellatio lato sumptu, vocabulo veniens om-
 nes non catia materiam ibid. 3
Stabulum venit appellatio domus quando est conuocum,
 & vtrum domus. 120.10
Stas. Hae dictio nullam admittit dilationem, & regulati-
 onem intelligitur sine temporis intervallo. 733.1. Aliquando
 pro potius accipitur. ibid. 1. Interdum mensum. etiam
 significat. ibid. 1. nonnunquam etiam temporamentum intelli-
 gitur. ibid. 4. Significat summam, sive processum, & senten-
 tiam. ibid. 3. Denotat ipso iure, & est significatio late sen-
 tentiae. ibid. 6
Stas. Hoc etiam est iuri non inestititum, significat
 rem perfectam, habet vim, sive finalitatem diffinitam, non
 tamen imperat. ibid. 1.3
Stas causa si non fuerit Papa natus nihil operatur claus.
 De plenitudine potestatis. 339.4.1
Stas, & merita causa, &c. Hae clausula operatur petenda
 ad integre processum, & omnia acta, & partium compa-
 ratione sumitur in iudicio uariis. 321.1. Supplet huius
 petitionem modo ex supplicatione nactam. ibid. 1. Nam
 per hanc claus. Iuris iuratus sufficiens facta dicitur, si in
 iudicio, & iuramentum facta esset. ibid. 1. Tollit omnem
 difficultatem rescipi. 333.4. Non est etiam ad tollen-
 dum id, quod si expresse est tempus, iussit rescipi
 capiendo iuramentum in quo posita est illa. 3. Sicut etiam
 ibid. 1. Nullum operatur effectum quando res uoluita
 adest. ibid. 7. Non operatur ubi specialiter mentio requiritur.
 ibid. 8
Stas per Papam edita, quae confirmatio non tollit claus. Non
 obstantibus statum Ecclesiae. &c. 447.1
Stas quilibet Praetor et Ecclesiam circa fundationem
 condita, confirmatio subacta per claus. Non obstantibus
 statum Ecclesiae iuramento, confirmatione Apostoli. &c.
 443.4
Statuta Ecclesiarum alia sacerdotum requirunt ad
 quando per claus. generales de quatuor in litteris Papa-
 bus potius subacta censentur, ostendunt. ibid. 7
Statutum vel consuetudo quando extat quod res cessante
 iustitiam ad litteras intelligitur, tunc subacta fue-
 rit consuetudo casu. 314.1.3
Statutum si in iudicio extat quod monasterium, vel ingressi
 in illud, non facit, ferendum est. 323.1.3
Statutum disponens de consuetudinibus naturalibus excludit
 legem. 30.3
Statutum excludens formam postquam dicta fuerint, con-
 ferat illas inestitit ad effectum assequendi dicentem.
 ibid. 10
Statutum aliquoties exclusio non inestitit uel alia illius
 censetur approbata. ibid. 3
Statutum si dicit, quod si occiderit quomodoque possit,
 intelligitur & si occiderit vel dol, vel culpa. 713. Idem
 dicit quod occiderit aliquem quous modo potuit.
 779.7
Statutum summorum exclusioem propter masculum opera-
 tur etiam exclusioem ad tempus minimum quomodo
 etiam inestitit. ibid. 3
Statutum speciale semper praestat generalia. 71.3
Statutum de dote lucanda si vult aliquid sine decessu,
 prodest etiam quod cum eo tantum debeat. 641.3
Statutum loquens, vel disponens aliquid per res ex primen-
 tia generis, intelligit omnes species sub genere comprehen-
 sas. 770.4
Statutum exclusio summorum ob masculum statum, tunc sum-
 mae non comprehenduntur etiam sub eodem aplo cum
 comprehenderent. 134.3
Statutum in dispositione veniens naturalis, nisi non sta-
 tus fuit legitimus contrahit. 311.4.7
Statutum veritas leges valet, etiam sponsum de presentem
 comprehendit. 311.3
Statutum ordinum loquens de statu non comprehendit so-
 cietatem. 311.6
Statutum excludens formam propter masculum, intelligitur
 videri ad decimum gradum na quod ipse decimus gradus

est intelligitur. 311.4
Statutum disponens circa procuratorem, non habet inestititum
 per se inestititum in rem suam. 429.12
Statutum disponens quod mulier cum hereditate non obeat
 bonis, non habet locum si vult sine hereditate. 429.13
Statutum singulari super centu beneficiis non derogat, claus.
 Non obstantibus statum Ecclesiae iuramento confirmati-
 one Apostoli. &c. 428.3
Statutum habens quod si postea campum de suo nullus in-
 teceat cum annu sub certa forma, intelligitur post statum
 postea campum. 421.4
Statutum disponens quod bona debentur possit fieri in so-
 lutum etiam, intelligitur si debentur est inestititum, alia
 non. 120.3
Statutum personale non ligat Regem statum. 133.3
Statutum si loquatur simpliciter de possessione, habet locum
 in possessione etiam per constitutionem. 121.3. Non habet
 requirit etiam ad constitutionem iudicem. ibid. 14
Statutum disponens aliquid inestititum, addit vinculum,
 & non ligat. 314
Statutum si prohibet opponi exceptionem doli, vel metus,
 aut aliam, intelligitur debet de similibus. 311.10
Statutum appellatio est conceptum. 101
Statutum ad pactum valet argumentum. 144.3. Item si statum
 ad contractum ibid. 1. Alium ad vinum valentem.
 ibid. 4. Et si statum ad sententiam. ibid. 3
Statutum imponit verbum, praestitit instrumentum po-
 testatem. 717.1
Statutum facta si notario cum clausula inestititum, & singu-
 laribus abestititum. &c. operatur ut non quous dicatur abestititum
 sine cessione. 471.4
Statutum si conceptum si pro se aliquid dicitur. Causa,
 non fieri actum personalis. 474.4
Statutum appellatio est verbum solum descendens, non autem
 collatus. 101.1
Statutum appellatio veniens inestititum si restitue vocant
 omnia de sepe, & nec verum descendens, aut si in des-
 cendens, censetur descendens non potest. 101.4
Statutum appellatio non veniens descendens. ibid. 3
Statutum, consilium, & inducit etiam ad eligendum iuram-
 entum an possit quon, ostendit. 313.3 & 309.3
Statutum Hae dictio ponitur inestititum pro Consuetudinem, inestititum
 tripartit tempus, & ex omni solum pro Causa, & accedens
 si potest ad iustitiam. 796.4
Statutum ad subdelegatum appellatio, operatur claus.
 Dicitur vices suas dicitur excludens. 404.3.3
Statutum, Hoc verbum siue in praetextu siue in futurum tem-
 pore denotat hanc sententiam. 796
Statutum talia sunt, quae publicam demonstrant. 120.1
Statutum Hae dictio denotat hanc sententiam, nec illa dicitur
 est necessitatem ad exequi omem potest. 796
Statutum, &c. Hae clausula iudici ad clausula, & illi tollit facul-
 tatem aliter indicandi. 313.3. & declarandi rem super
 solo facto. 313.3. Item procedit, alia facit aliquid
 quod apponitur exceptio, inestititum uel talia. 313.3
Statutum habet omnes iudices quon dignatur fulgure,
 etiam si R. E. Cardinales. ibid. 7. Ligat quon iudex, & com-
 munitur finem quous iudex. 313.3. Obstat illi
 possessionem etiam summorum inestititum. ibid. 11
Statutum Consuetudine quous. Siue abestititum, apponit non
 potest statum. Hae clausula. 10. Contra si possit ad iudicem
 sem huius. ibid. 10. Contra si possit ad iudicem ad quod
 opponi. ibid. 11. Ad res ante. & possit opponi de huius
 clausula. Siue inestititum. ibid. 14. Iudex inferior indicans
 non potest contra formam graue obestititum huius clausula. 3.
Statutum clausula. Tollit omnem consuetudinem contrariam.
 ibid. 1. Adest etiam de possessionem. ibid. 14. Consuetudinem
 tollit siue inestititum huius clausula. Et de facultatem impo-
 nendi huius. 313.3. Ignorantia iustitiam non potest appone-
 re ad impugnandum consuetudinem, etiam adestititum huius
 clausula. 313.3. Et contra hanc clausula. Apertus sequitur sine de-
 cessu non res de iure quous non tollit. ibid. 19
Statutum, &c. Hae clausula non operatur in gratia conditionalis
 ante conditionem venientem. 313.3.1
Statutum operatur ubi part ad talis finem appoditit, cu-
 rasset committi causam super ubi dicitur. ibid. 11
Statutum quando est dicta falsitas, non autem. 313.40
Statutum operatur quomodo ordinari adestititum. Concilio
 ex officio dicitur potest vices factas & quousque
 iura extra, non huius clausula. ibid. 13
Statutum disponens principalem, nec se excludit
 extra eius litteras. 313.30
Statutum obstat, dicens gratiam non comprehendere etiam
 de quo agitur. ibid. 12
Statutum imperat quomodo iudex possit videre de compo-
 sitione. ibid. 13
Statutum

& Verborum.

Non habet effectum cum dispositioni, cui adiecta est, de-
rogatur per contrariam legem. *ibid.* 34. Non obstat si pars
retrahatur. *ibid.* 35. Non obstat quando est in casibus, in
quibus privilegium est minus non intat. 35. 39. Non
obstat privilegium competens de iure specialiter. *ibid.* 41. Cel-
lar cessante dispositione in qua apposta est. *ibid.* 42. Non
obstat cum quis agit de retractanda executione gracie, cui
adiecta est. *ibid.* 43. Nec obstat sententia, quae de ea non
tenet non facit. *ibid.* 46. Non operatur quando est si-
la, nisi verum existens. *ibid.* 47.
Substanti quatenus difficultate est. *ibid.* 48. Substanti
facile facit. *ibid.* 49. *ibid.* 50. Substanti
appellatio obstat. *ibid.* 51. &c. *ibid.* 52. Non operatur
quando tenentia est non nisi nulla. *ibid.* 53. &c.
Substanti non obstat, &c. *ibid.* 54. Non solet committere Lega-
ta. *ibid.* 55.
Substanti omnia quatenusque modica sunt. *ibid.* 56. &
propter veritatem inveniuntur. *ibid.* 57. Substanti
substanti omnia est. *ibid.* 58. quod aliter sit narrata gratia
praecedens quam constituit, cessat facit. *ibid.* 59.
Substanti gratia facit ad instantiam patris sine causa
cognatione non tollit. *ibid.* 60. Pro expressis, sicut in illis
substanti gratia agitur de praedictis. *ibid.* 61. &
Substanti vitium non tollit. *ibid.* 62. Ex certa tenentia, nisi
propter informitatem procedat. *ibid.* 63. Substanti
Substanti tenentia tenentia non potest exequi literam
Agredi. *ibid.* 64. Substanti
Substanti tenentia tenentia non potest exequi literam
licet Princeps id mandet. *ibid.* 65. Substanti
Substanti vitium non tollit. *ibid.* 66. Supplementa, &c. iuncta
cum illa alia, Quotum tenentia, &c. non tamen certum
tenentia in concedendo induit. *ibid.* 67. Substanti
Substanti tenentia tollit. *ibid.* 68. Quotum tenentia, &c. non tamen
amplius principalis dispositione. *ibid.* 69. Substanti
Substanti tenentia tollit. *ibid.* 70. Quotum tenentia, &c. non tamen
tollit. *ibid.* 71. Quotum tenentia, &c. non tamen
Substanti tenentia, si in tenentia, quando tenentia
ostenditur. *ibid.* 72. Substanti
Substanti tenentia in tenentia in tenentia tenentia non tollit
claus. *ibid.* 73. Substanti
Substanti, quae procedit ex re ipsa, non tollit per claus.
Mox propter. *ibid.* 74. Substanti
Substanti tenentia tollit. *ibid.* 75. Vocat vocantia. *ibid.* 76. &
Et claus. *ibid.* 77. Substanti
Substanti tenentia ad quendam sufficiens tenentia conceditur in
genere ita ut capere potest. *ibid.* 78. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
Substanti. *ibid.* 79. Substanti
Substanti tenentia tenentia, &c. Quotum tenentia. *ibid.* 80. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
Substanti. *ibid.* 81. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
Substanti. *ibid.* 82. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
Substanti. *ibid.* 83. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
Substanti. *ibid.* 84. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
Substanti. *ibid.* 85. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
Substanti. *ibid.* 86. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
Substanti. *ibid.* 87. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
Substanti. *ibid.* 88. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
Substanti. *ibid.* 89. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
Substanti. *ibid.* 90. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
Substanti. *ibid.* 91. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
Substanti. *ibid.* 92. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
Substanti. *ibid.* 93. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
Substanti. *ibid.* 94. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
Substanti. *ibid.* 95. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
Substanti. *ibid.* 96. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
Substanti. *ibid.* 97. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
Substanti. *ibid.* 98. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
Substanti. *ibid.* 99. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
Substanti. *ibid.* 100. Substanti

Codillaria adiecta testamenti matris. 371. 38
Substanti papillaria vi testamenti rupto tantum iustitiam
me, vel praetentione filij substanti. *ibid.* 39. Codillaria.
372. 39. Substanti
Substanti tenentia papillaria obsequium ad faciem non im-
pugnatur testamentum operatur. *ibid.* 40. Codillaria. *ibid.* 41. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
operatur. *ibid.* 42. Codillaria. *ibid.* 43. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 44. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 45. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 46. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 47. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 48. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 49. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 50. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 51. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 52. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 53. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 54. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 55. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 56. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 57. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 58. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 59. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 60. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 61. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 62. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 63. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 64. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 65. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 66. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 67. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 68. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 69. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 70. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 71. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 72. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 73. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 74. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 75. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 76. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 77. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 78. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 79. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 80. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 81. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 82. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 83. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 84. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 85. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 86. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 87. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 88. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 89. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 90. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 91. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 92. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 93. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 94. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 95. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 96. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 97. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 98. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 99. Substanti
Substanti tenentia tenentia tenentia tenentia tenentia
tenentia. *ibid.* 100. Substanti

& Verborum.

in lege continere actum fructuabilem, vel piam impedi
 exactionem ad casus similes. ibid. 9 Operatur vi dispo
 sitionis, seu contractus non transeat ad heredes. ibid. 10
 Tamen est in referentia quantum in testamento. 351.3
 Tempus Hæc dicitur importare regulares importationes,
 & solutiones. ibid. 1. Denotat aliquando limitationem,
 & restrictionem. ibid. 1.3
 Tempusmodum Hæc dicitur est taxativa, omnemque casum exclu
 dit, qui non est in expressis. ibid. 3
 Tempus continetur appellationse significatibus. 302.4 & ap
 pellationem vestium. 303.1
 Tempus est dicitur. De mactat. 677.1. Et dicitur. Solus. 724.1.
 Et dicitur. Nisi 727.1. Et dicitur, sua ratione. 727.1.3
 Taxativa est dicitur. Tantum quæ includit expressum, & reliqua
 excludit. 801.1
 Taxativa, & non demonstrativa aliquando ponitur dicitur. De.
 448.11
 Taxativum non est verbum, Licet, nec exclusivum alia. 717.7
 Testis appellatio venit in omnes, per quod domus, seu edi
 ficium regitur, & aqua stillat. 105
 Testator appellatio continetur omne id, per quod res
 incorporatur, puta universitates, & plumbum. ibid.
 Testis Hæc dicitur idem importat quod testis, sed proprie
 importat aliquid facere cum consensu legis. 802.1
 Testis fieri appellatio dicitur quod inconfutibile, finis vel
 finis finis. ibid.
 Testis non est facere importat etiam finis deinde ex sub
 stantia. 454.7
 Temporalis ad gradum finis periturus ad excipitur dicitur. 124.4
 Tempus non est modus tollende, nec minuerende obligatio
 nis. ibid.1
 Tempus legis qui non obstat, non datur formam legis
 obstat. ibid.2
 Tempore eodem ubi aliquid fit non datur potestas nec posse
 ritas. ibid.3
 Tempore habet aliquid fieri, vel confecti in tempore habile
 parati fieri. ibid.5
 Tempus ad tempus valet argumentum. 145.1. Item si tem
 pore ad locum ibid.1. Item si tempore ad rem ibid.3. Item
 si tempore ad personam. ibid.4
 Tempus dilutionem interdu significat dicitur. Quando tem
 pore dicitur quæ fuerint. 764.1
 Tempus futurum significat verbum, fiat, aliquando verbi
 finis. 726.1.3
 Tempus longum importat dicitur. Dies, in eodem decennale.
 671.1.5
 Tempus tam perfectum, tam etiam futurum tempus dicitur. Ad
 huc. 645.6
 Tempus perpetuum quendam significat, dicitur. Quando
 cumque. 764.4
 Tempus quinquiescentum modum est brevis ad effectum vi re
 probatur, aut examine approbationem meretur. 304.10
 Tempus, aut locum immediatum significat, dicitur. A, quando
 tempus, aut locum dicitur. 441.6. Item tempus prater
 itum modum designat. ibid.13
 Tempus continuationem denotat dicitur. Semper, & exponi
 tur. Quandoque, vel Aliquando. 724.6
 Tempus testium non est oportet denotat, dicitur. Nunc, sed ad id
 quod nomen fidem est, referret. 710.2
 Tempus perfectum est dicitur. Proinde. 761.1
 Tempus perpetuum denotat dicitur. Quandoque. 761.1
 Et dicitur, in infinitum. 701.1
 Tempus medium interitum importat dicitur. vel eura, &
 ad futurum finis mensis. 807.4
 Tempus quod spectatur, dicitur. Inconveniens denotat, ostendit
 ibid. 701.7.11
 Tempus in secula seculorum significat dicitur. Perpetuum. 741.1
 Tempus respectu non semper est terminatæ respicienda di
 ctio. Tunc. 804.3
 Tempus tria, videlicet præteritum, præteritum, & futurum si
 gnificat potest dicitur. Quandoque. 771.1
 Tempus in dicitur dicitur. In dicitur, denotat diminutionem, seu im
 perfectionem temporis. 701.9
 Tempus præteritum plerumque adverbium dicitur. tandem.
 694.1
 Tempus futuri indicationis est dicitur. Deinceps. 471.1
 Tempus præteritum importat importat dicitur. Quandoque, &
 remittit quatuor de præteritis. 711.2
 Tempus omne comprehendit dicitur. Quandoque, & est
 multiplicatum, & distributum in importat. 764.1
 Tempus perfectum vi denotatur sepe utano concipitur sub
 dicitur. Inno. 644.1
 Tempus adverbium fuit. Quandoque & Denotat idem signifi
 cant. 779.1
 Tempus præteritum, præteritum, & futurum, designat dicitur.
 Dum. 676.9

Tempus omne antea excludit dicitur. Postquam. 749.4
 Tempus præteritum, præteritum, & futurum importat dicitur. Si
 consistit. 499.1
 Tempus notum importat dicitur. Ultra. 811.6
 Tempus notum gentium non denotat dicitur. Super. 798.10
 Tempus, notum, vel adverbium adnotat innotat dicitur. Ad.
 744.4
 Tempus omne spectat dicitur. Per omnia, & trahitur ad futura.
 761.4
 Tempus omne dicitur. Notum solit dicitur. Nunc, & importat
 vi quod fiat absequia. 710.4
 Tempus omne notum dicitur. Semper, & exponitur pro Omni
 tempore, & omni casu. 781.4
 Tempus aliud præteritum illi excludit dicitur. Non per se importat
 dicitur. Tunc, & infinitum quod nonnemo eodem coordi
 no verificatur, licet non oportet. 804.4
 Tempus præteritum quandoque significat dicitur. Plus cum agi
 tur de certo tempore probatur. 741.3
 Tempus ante principium adverbium significat dicitur. Propter
 eam significat dicitur. Ante, autem, vero, et cetera ad testium
 discordantiam tempus non principium adnotat.
 164.1.7
 Tempus adverbium est dicitur. Adhuc, & semper pro Aliquan
 do, vel Alio tempore. 644.7
 Tempus respectu iuridico est appositum, Vi quæ notum
 tempus ut in iuridico. 811.4
 Tempus non est omne, sed ambiguum significat dicitur. In dicitur.
 Postea, & tempus subiectum materiam. 747.1
 Tempus frequenter, non vero consummationem denotat
 dicitur. Aliquando, aliquando vero sumitur pro omni tempore.
 646.1.4
 Tempus continuum significat dicitur. Infra. 808.8
 Tempus speciale denotat generis. 76.9
 Tempus incertum. Sicut per sex menses importat dicitur. In
 eura. 700.3
 Tempus tractum importat dicitur. In infinitum. 701.9
 Tempus horum, & illis dicitur. Tunc, & si
 miles, habentque naturam suspensam. 744.3
 Tempus præteritum innotat dicitur. Nam, sepe præpositum, & vel
 Ab eoque. 491.4
 Tempus, & diem terminat quandoque includit dicitur. Intra.
 708.1
 Tempus tam præteritum, quam futurum denotat dicitur. Pro
 tempore. 471.1
 Tempus intermedium limitationis est dicitur. Autem, & importat
 pendunt, & idem quod medio tempore. 706.1
 Tempus rationem denotat dicitur. Tunc, & conditionem
 amittit de quo autem tempore significat, & verbis præ
 cedentibus dependet. 801.1.1
 Tempus exterminat denotat dicitur. Intra. 705.1. & dicitur.
 Nunc. 710.1. & dicitur. Ex tempore. 481.1. & loqu.
 Tempus Hæc verbum importat significat, & formam, &
 substantiam ratione denotat. Vultus, & cetera verbum
 Operatur, & verbum debet. 801.1.2
 Tempus ablativum, &c. Hæc clausula, semper appositum in iuridico
 cumque referat imperatoris, amodo in gratia & referat
 Apostoli, ceterosque ablativum & iuridici gratia
 efficiat & valis non obstat exceptione excommunicationis.
 111.1.1.4. Operatur validum in iuridico
 peritum 111.1.1. Ablativum viget huius clausula. Non po
 test celebrare, nec dominus interesse, & alia similia facere,
 nec obtinere alia beneficia ab Ordinatione nisi de opere
 absolutus ad idem effectum, & non facti finis finis
 beneficii sic collati. ibid. 78. Hæc clausula, posita in litteris
 Pape absoluti imperantem ab excommunicationibus, &
 censuris Pape, etiam contentis in Bolla Cene Domini
 ibid. 10. Posita per legatum seu nuncium non operatur
 nisi ab excommunicationibus, & quibus ipse poterit absol
 vere ibid. 11. Posita vero per Episcopum talem enim operatur
 nisi in casibus in quibuslibet. Ordinationis absoluti
 poterat. ibid. 11. Non absoluti inordinales in excom
 municatione per annum, vel irregularis. ibid. 11
 Tempus, vel dilatio aliquid innotat dicitur. Post, importat vi
 dilatio præcedens totius sit consumpta. 747.1
 Terminos non solum iam maturatos & decutos non solu
 tum, sed etiam in futurum decedentes respectu clausula sine
 retardatione, &c. 114.8
 Terminos si assignantur ad aliquid faciendum infra decem
 dies, quilibet die decem decem decem poterit die
 actus fieri, & postea non. 701.4
 Terminos beatos vi datur possit, operatur clausula summariis,
 &c. 111.11
 Terminos fidem ad probandum ad rem meam, & ex
 tunc alia terminos ad reprobandum, & vice poterit fieri re
 probatio, donec datur terminos probatio. 681.1
 Terminos, cui adhibetur dicitur. Aliquo, intelligitur lre, &
 eorum

Index Rerum,

contra propriam significationem. 469.12.
Terminum terminum comprehendit dict. Vique. 469.17.
Terra appellatio non venit circa vicaria. 469.1.
Terminum appellatio venit casus. 469.1.
Terminum continetur appellatio vicia. 469.1.
Terminum venit appellatio casus. 469.1.
Terminum appellatio venit quicquid est intra fines mense-
stratis, si quod nulla persona, & nullus locus excipitur.
469.1.
Terminum appellatio continetur omnes nationes, & ma-
gnae, qui circumstantur sub privis deliquitibus. 469.1.
Terminum appellatio continetur omnes casus in dispo-
sitione. 469.1.
Terminum & distinctus appellatio venient proprietates,
quia prima verba sonant in superiorem conditionem,
proprietates vero importat domum dominum & formam
victus uero continentem, & si per se. 469.1.
Terminum in praedictis operatur casus. Et circa scientiam pri-
vilegio sancta derogatur generali, quando adhibita fati-
tis casus cognoscitur. 469.1.
Terminum in praedictis non operatur casus. Motus proprie-
tatis. 469.1.
Terminum. Neque casus. Pro casibus, circa praedictum de
quo Princeps non intellexit. 469.12. Neque casus. Non
obstantibus privilegiis, si de magno privilegio agatur.
469.12.
Terminum non venit casus Patro breui, quod fructum testi-
ficationis in illos non percipitur. 469.12.
Terminum operatur ad casum pro suo interesse officii casus.
Patro breui. 469.12.
Terminum venit ad casum viget committitur pro inter-
esse casus. Omnis casus aliorum, & deinde terra, non actor.
469.12.
Terminum contra sua medio tempore quantum non operatur
casus. Perinde valere. 469.12.
Terminum contra factum nihil operatur casus. Suppletur.
469.12.
Terminum venientem ad casum pro suo interesse officii casus.
Sic reuocatur, & donec per instantem integre presu-
matur fuerit factum. 469.12.
Terminum qui nulla est obligatio distinctus non competi-
tendi casus sine praedictis legitimis executionibus. 469.12.
Terminum in scriptis factum si non valet in scriptis, quod
valet in scriptis operatur casus. Omnis meliori
modo, &c. 469.12.
Terminum posthumum agnoscitur rampina. 469.12.
Terminum antea factum rampina per professionem in
Religionem capiti in communem casus. 469.12.
Terminum non factum non operatur casus. Sine praedictis re-
uocatur, &c. 469.12.
Terminum, & codicillis veterum appellatio in scriptis
tenetur. 469.12.
Terminum primi derogationem casus habentis classificationem
quod si non conferret derogationem nisi in secundo appo-
neretur quodam verba, &c. operatur casus. Non obstan-
tibus quibuslibet alius testamentis, &c. 469.12.
Terminum primum vel tollitur non sufficit generalis de-
rogationem, nec in iudicio, sed requiritur specialem ad classem
derogationem primi testamenti. 469.12.
Terminum primum habent classem derogationem,
cessat per secundum reuocatum, si transacti hanc decem
anni. 469.12.
Terminum patris approbatio in omni modo testatur,
operatur casus. In omnibus, & per omnia. 469.12.
Terminum liberi liberi conditi tacite praesumitur inesse
casus. Codicillis, licet non reperiatur communis. 469.12.
Terminum si non potest valere tanquam testamentum vel
valet tanquam codicillis, & omnia legata, & fideicom-
missa soluitur operatur casus. Codicillis. 469.12.
Terminum exheredatio in impedimento operatur casus. Codicillis.
469.12.
Terminum quando est nullum exheredatione, aut omnia
sibi praesentem, tunc operatur classem codicillis reperi-
tionem fideicommissi venientibus ab intestato. 469.12.
Terminum capto ex causa praesentem sibi iam nati, an
operetur casus. Codicillis, si bona per fideicommissum
haredi pro pro hoc reuocatur, & tollitur. 469.12.
Terminum capto per querelam operatur casus. Codicillis.
469.12.
Terminum apponit casus. Codicillis operatur ut haredes
ab intestato censentur praesentem dispo-
sitionem. 469.12.
Terminum si est nullum vel per intelligatur testis esse
fideicommissum, operatur ut in casu. Codicillis. 469.12.
Terminum. Codicillis eo casu, quo
haredes. 469.12.

Testamentum apponit casus. Codicillis facit directam sub-
stitutionem sibi in fideicommissum. 469.12.
Testamentum quando est nullum, quia sparsus in caput est
substitutus, & hinc casus. Codicillis legata etiam
facta conuertitur. 469.12.
Testamentum quando est nullum praesentem sibi nihil
operatur casus. Codicillis. 469.12.
Testamentum in quo turpis persona instituitur a fratre, vel so-
rore, & ceteri fratres, vel sorores sunt praesentem, nihil ope-
ratur casus. Codicillis. 469.12.
Testamentum secundum ad impedendum quia reuocatur
pater, nihil operatur casus. Codicillis. 469.12.
Testamentum vbi potest valere ut testamentum, nihil ope-
ratur casus. Codicillis. 469.12.
Testamentum de iusticio vbi agitur nihil operatur casus.
Codicillis. 469.12.
Testamentum in iusticio reuocatur pater validi nihil ope-
ratur casus. Codicillis. 469.12.
Testamentum vbi valet facit quodam praesentem haredi
si constitutus non operatur classem Codicillis.
469.12.
Testamentum nullum ob praesentem praesentem an fidei-
commissum. Codicillis, & tollitur. 469.12.
Testamentum appellatio venit quilibet viciis voluntas.
469.12.
Testamentum appellatio continetur codicillis largi sumpto
vocabulo. 469.12.
Testamentum appellatio non venit conuictus casus impro-
prie, & largo modo. 469.12.
Testamentum ad statum valet argumentum. 469.12. Et si te-
stamentum ad sententiam, & dicitur. Et si testamentum ad iudi-
cium. 469.12.
Testamentum inter liberos ad testamentum ad pia causa non
sempet valet argumentum. 469.12.
Testamentum prohibito haredi coequebatur testandi facultas, so-
let gigni iuris forma sonant. 469.12.
Testamentum si legatur factum eum pecunia, si legatur fundi
est nullum, si eam nullum in pecunia. 469.12.
Testamentum quando vocatur agnoscitur haredem sonantem,
non solum descendentes venient, non transactis.
469.12.
Testamentum quando solum voluntatem non bene explicatur, vel
declaratur sonantem si voluntatem alium committit, reuocatur
ad arbitrium boni viri. 469.12.
Testamentum de mente clausula intestus non valetur semper
in testamentis. 469.12.
Testamentum vbi dicitur si decesserit si reuocatur filius, tunc sub-
stitutus ex casu monestio ad iudicium. 469.12.
Testamentum quando haredi praesentem aliquid reliquit sibi, si mon-
estium ingreditur, per substitutum excludit casus mon-
estium. 469.12.
Testamentum vocatus filius per nomen (suum) ad fideicommissum
restituatur sub conditione, videtur etiam sonantem de nati-
uitate eius mentem, dammodo nascantem in ea tempore pu-
blicitate conuocata. 469.12.
Testamentum si clausula se ad iura dispositionem, intelligitur de iure
municipali. 469.12.
Testamentum praesentem potius se conformatur cum dispositio-
ne municipali, quam iuris communis. 469.12.
Testamentum vbi reliquit fideicommissum Titium, & eius haredi-
bus in vita Titij tantum, tunc verbum (haredibus) intelli-
gitur de filio. 469.12.
Testamentum vbi in praedictis dispositione dum loquutus fuit
de haredibus vocatur solum descendentes haredes & postea
moris testum, & eorum filios, & haredibus substituit
Titium, & eius haredes, tunc non veniunt haredes ex-
traeas Titij substituti, sed tantum descendentes. 469.12.
Testamentum quando substituit filio decesserit alius filius su-
perstitit, & eorum haredes, intelligitur de haredibus fan-
guntur. 469.12.
Testamentum vbi substituit aliquem ex suis descendentes, vel
coniunctis personam, & eius haredes, intelligitur de haredi-
bus sanguinis. 469.12.
Testamentum quando vocatur haredes ex suo corpore descendentes,
sonantem solum vbi esse haredes sanguinis. 469.12.
Testamentum vbi dicit quod bona transmittit de haredibus in haredem,
tunc exponitur de descendente in descendente.
469.12.
Testamentum quando vocatur quoslibet haredes, vel quos-
cumque haredes, tunc veniunt haredes in ea terra, & vel
successores singularem. 469.12.
Testamentum quando vocatur haredes alius iuris iurandi de fun-
di, tunc dispositio intelligitur ad primos haredes, qui
faciunt cogniti testatoris. 469.12.
Testamentum quando tacet, vel expressis habet mentem con-
ferendi. 469.12.

& Verborum

Vale rivalis, adolia, & ceteralia suo veniunt fundo vendito. 132.9
Vale vera salientis aque non veniunt appellatione fapelle-
 filia. 101.1.3
Vale marina, & crystallina emittuntur appellatione fa-
 pelle filia. 101.1.3
Vale, & fensatius maiorem luciditatem in fructu
 habere non potest, quam habet dominus, qui succubant.
 101.1.3
Vale ubi fensum alimant possit etiam in consilio domino
 operari etiam. Et quibus dedit. 101.1.6
Vale in libere faciente alienandi simpliciter & abso-
 lute non potest etiam. Et quibus dedit, sed tunc demum
 quando alienatio fit in personam gratam. 101.1.10
Vale ad libentiam valet argumentum. 101.1.1
Vale hac dictio localiter, & temporaliter stare potest. 101.1.1
Conducentem facit, & imponit idem quod &. 101.1.1
Inclusa est. 101.1.1
Placuisse hac dictio venientis est, apta comprehendere
 omnia loca venientis, & imponit in omni tempore, &
 in omni casu, & sine ulla distinctione. 101.1.1
Placet hac dictio accipitur pro quocunque loco, & idoneo
 locare. 101.1.1
Pro hac dictio multipliciter ponitur, & stat secundum sub-
 stantiam materiam, aliquando stat copulatio, ut dicitur
 propter propter dicitur. 101.1.1 & 101.1.1
Propter, & guberna ad collectas valet argumentum.
 101.1.1
Pro hac dictio de sui natura, non solet poni inter diversa
 idem importans, sed parum distans. 101.1.1. Abrenun-
 tiatio est etiam in re habens implicationem, & dicitur. Dis-
 tinctio est quoad verba, & quoad effectum. 101.1.1
Copulatio format pro Et, quando ponitur inter ge-
 neris, & speciem. 101.1.1. Declaratio format pro id est,
 quando ponitur inter duas definitiones idem significantes.
 101.1.1. Imponitur idem quod Etiam, quando ponitur vai
 sol. 101.1.1. Interdum ponitur pro Quam, nonnunquam
 accipitur pro Vi. 101.1.1. Argumentum quodque po-
 nitur, & aliquando correctio. 101.1.1. Denotat ambi-
 guitatem seu obsecrationem. 101.1.1
Vel circa hac dictio intelligitur de medio tempore inerte-
 alio, & ad finem imponit seu ostendit. 101.1.1. Adhuc
 mensura in venditione quantitas facti tantum venit. Ad
 finem quo non excludit quod non potest. 101.1.1
Pro hac beneficium compenso mulieri tollunt per etiam.
 Remissionem, &c. maxime quando obligat pro interea.
 101.1.1
Velut in privilegio molis gaudere potest etiam si reman-
 det non iudicio. 101.1.1
Placet hac dictio est explicativa, & exemplificativa, ac ex-
 pressiva veritatis. 101.1.1. Imponit aliquando similitu-
 dinem, & ponitur pro sicut. 101.1.1
Potest cum pacto recedendi vsque ad diem maris potest
 includit ipsum diem natale. 101.1.1
Vendens gabellam non censetur vendere contra scriptum vi
 teneatur. 101.1.1
Vendens naturaliter de vera venditione, non autem de ficta
 vel simulata interpretari debet. 101.1.1
Venditionis instrumentum confirmari dicitur, qui illius vi-
 rent accipit vel vendit possessionem, & etiam fructus
 percipit. 101.1.1
Venditionis instrumentum potest etiam. Transferebat, &c.
 ad finem emptionis operari ut omnes adhibere, que
 etiam peca venditionem, efficiunt iustificare quoad
 ipsum. 101.1.1
Venditionem immoventem ab omni alia obligatione, ac prom-
 de a pa to reducere imponit dictio L. l. l. 101.1.1
Venditionis in materia verbum Do, accipitur pro tradere.
 101.1.1
Et venditionem propriam aliquando importat. 101.1.1
Venditio quod excludit in dubio facta ad corpus, etiam si
 mensura sit specificata & contractus dubius, operatur
 etiam. Ad habendum. 101.1.1
Venditionem ratam habere dicitur ille qui petit pretium in
 ea promissum. 101.1.1
Venditionis ratio, etiam. Cum iudicatur, & peruenit, &c.
 intelligitur de verbum, que sunt de natura rei vendit, &
 non autem alterius nature. 101.1.1
Venditio a iurisdictione non est, datus in solutum, &
 omnis contractus per q. u. u. non sunt translati. 101.1.1
Venditionis prohibitio prohibetur laro in finitum, & per-
 manens, & denotat, vel verbum venditio peruenit in
 materia ista, seu in materia in qua datur certa forma.
 101.1.1
Venditionis appellatione si fiat mentio de pretio, non venit
 alia contractus. 101.1.1
Aug. Barthol. Tract. var.

Venditio in dubio indicatur ubi de pretio facta est mentio
 ibid. 1
Venditionis appellatione non veniunt alie alienationes
 quando probata est veniunt sine licentia interea. 101.1.1
Venditionem appellatione in materia ista de illa loquen-
 ter venditio valida ex quo dominum transierit de
 venditione ad emptorem, non simulat. 101.1.1
Venditio ad locum non valet argumentum. 101.1.1
Venditio inter per clausam Civilium libentium ad traditio-
 nem, non tunc libentium ad traditio- & facta. 101.1.1
Venditio ab iurisdictione quod excludit tunc vocat opera-
 ri clausula. 101.1.1
Venditio ab iurisdictione secundum gradus prerogativam
 veniunt appellatione locum. 101.1.1
Venditio sunt intelligentia non secundum quod sonant, sed se-
 cundum mentem, & intentionem perferunt. 101.1.1
Verba sunt signa, & testimonium mentis nobis. 101.1.1
Verba debent inferre intentionem, & non in omni verba. 101.1.1
Verba sunt intelligentia, & interpretanda secundum propriam
 significationem. 101.1.1
Verba debent intelligi quatenus propria enim significatio
 patitur. 101.1.1
Verba sunt intelligentia secundum materiam de qua quon-
 tatur contra propriam significationem, nisi materia facta
 aliud sonet. 101.1.1
Verba debent intelligi secundum communem eorum loquen-
 di. 101.1.1
Verba debent intelligi secundum subiectam materiam, &
 naturam actus seu contractus. 101.1.1
Verba dubia improprie debent, & consenti quatenus ibid. 101.1.1
Verba debent intelligi cum officio. 101.1.1
Verba debent aliquid operari, & non debent esse superflua.
 ibid. 11
Verba debent aliquid operari etiam in dictis & potestibus.
 101.1.1
Verba in privilegio non debent esse superflua. 101.1.1
Verba recipiuntur non debent esse superflua. 101.1.1
Verba in ista non debent ponit improprie ut operentur
 aliquid quam quod sunt superflua, & sine effectu. 101.1.1
Verba in legibus interpretanda non debent esse superflua
 ibid. 11
Verba testum, testamini, & attestantia non de-
 bent esse superflua. 101.1.1
Verba ponit ad in propriam significationem tunc debent
 quoniam ut sunt superflua. 101.1.1
Verba de dispensatione non debent esse superflua. 101.1.1
Verba dubia in potestibus significare sunt accepta, & se-
 cundum locum grammaticalem. 101.1.1
Verba dubia, que habent vnam significationem, debent in-
 telligi in eo significare, qui est apertus. 101.1.1
Verba in dubio sunt interpretanda naturaliter, proprie, &
 verum, non autem accidentaliter, etiam, & dicitur. 101.1.1
Verba improprie ponit quatenus natura rei illis repugnat, & ut
 bonum quod dicunt, ut in iure ut libellus, & ad locum
 contractum ne tunc paretur, seu ad eundem
 aliquid. 101.1.1
Verba sunt intelligentia simpliciter, & non secundum quid.
 ibid. 11
Verba dubia debent intelligi secundum naturam rei, etiam si
 sonent. 101.1.1
Verba debent intelligi per peca, & non per locum. 101.1.1
Verba clara non admittunt interpretationem, nec voluunt
 correctam. 101.1.1
Verba ubi non conveniunt, diffidit non habet locum. 101.1.1
Verba quod non expresse, tunc non videtur cognoscere
 ibid. 11
Verba dubia contra proferentem sunt interpretanda. 101.1.1
Verba generalia generaliter sunt intelligentia etiam in fo-
 malibus, obliis, & correctis. 101.1.1
Verba quantum generalia debent restringi ad procerem
 & causam, propter eorum fuerit prolata. 101.1.1
Verba generalia restringuntur ad vitandam ambiguitatem. 101.1.1
Et secundum subiectam materiam. 101.1.1
Et ad locum. 101.1.1
Et ad diem. 101.1.1
Verba generalia quando restringuntur ex verisimilitudine
 ibid. 11
Verba subiecta non est dilucidanda. 101.1.1
Verba non sufficiunt ubi opera est facta. 101.1.1
Verba precedunt declarationem sequentia, & consenti. 101.1.1
Verba generalia magis operantur. 101.1.1
Verba etiam ad habendum, intelliguntur secundum quod
 ista dixerunt, secundum subiectam materiam. 101.1.1
Verba superflua & inania solent stomachari prudenter. 101.1.1
 221

Index Rerum,

Verba statuantur ad mentem, & rationem, non ad contram.
101.2
Verba indefinita, vide verb. indefinita.
Verba de valore, amicitia, fide, & familiaritate deponencia, de-
betur intelligi, impletur, & non de modica. 371.2
Verba in com. sibi habent communem loquendi vim interpretan-
tium accipiunt. 411.14
Verba huiusmodi ut improprie ad definitum utriusque personam
oblatum, operantur claus. huius & saltem similiter, &c.
411.12
Verba interpretando quod potius actio complectitur apud sit
intentionem, quam conclusio inepta, operatur clausula Omnis
modestius modo, &c. 412.24
Verba geminata operantur quod nihil potest opposi. 70.1.9
Verba generalia nonquam statuantur ad ea, quae dispo-
nuntur. 71.3
Verba impropria tractum successum ubi adsum, non suffi-
cient semel adimpleri, sed requirunt adimplementum vi-
de ad hoc. 167.3
Verba impropria, ut intelliguntur eo modo, quo possunt
ad eundem absum. 2.6
Verba quandoq. ostendunt ab eo, qui habet potestatem faci-
endi, licet faciat ipse, omnia, quod scilicet habetur
pro talium facere veri talium. 64.3
Verba vniuersalia generalia habent vim diuersam. 117.1
Verba diuersa ubi operantur, operantur clausula Codicillaria.
170.2
Verba quae possunt includere, & excludere in eorundem locis,
semper excludunt quoad tendere ad obligationem. 815.10
Verba legum est non consuevit non euenit eius dispo-
sicio. 91.8
Verba veri & contraria in conditionibus operantur intelli-
gi. 207.10
Verba ad sexcentum denarium, & idem obligantur
anquam ipso sexcentum duntaxat. 167.1
Verbum (i. nobis) est personale. 411.2
Verba (i. nobis) est personalissima. 106.8
Verba (causae) ubi utantur omnia alios tractantur non deo-
rogant nisi sub certa forma, nisi addatur, etiam continetur
clausula derogatoria. 401.10
Verba continens amicitia derogant ipso iure. 444.7
Verba (causae) ubi nominantur important in substitutionem re-
spondent. 661.4. Et in substitutione accipitur important
ut necessario continetur compendiosa amicitia, & in lo-
gum sit clausula substituta. 774.1
Verbum (dicit) non potest preceptum, quando admo-
net per pericula importantia consilium. 670.12
Verba deficientia littera formata comprehendunt tam casum
monie filium promissionem, quam non existentem.
671.2
Verbum (Dixi) improprie accipitur si apponatur in contractu
de cuius natura non est transferre dominium. 674.4
Verbum (i. iura) indicat per se iuramentum. 167.3
Verbum (defendere) denotat aliter causam. 670.2
Verba (& si plus valet, denotat) in venditione potius exprima-
tur. 411.1
Verbum (habet) quando respiciuntur ad defectum, denotat
tunc & defendens, tunc et contra infirmum veniet. 212.10
Verba (infamia) huiusmodi important solum illas perso-
nas, quae oculis corporis legi & deinde possunt ea in-
spectione tractantur. 701.2
Verba (maior) est ostendunt disponentem intelligit de
fuerit, & etate maiore. 212.2
Verbum (mandat) intelligi debet de coactione. 719.3
Verba (non alia, &c.) regulantur utroque geminata, & sunt
maius praecia, & non recipiunt aliquam modificatio-
nem. 440.2
Verba (omnino) dispositio sunt generalia, & comprehendunt
quanti vel dispositionis speciem. 712.2
Verba (per) quae nostra concessio improprie potest addita
clausula. Non obstantibus futuris Ecclesiis, &c. non colla-
tent oblatum & sic, sed non sunt impropria. 447.1
Verbum (presumit) sanquet in directum, vel obliquum re-
mittit. 741.1
Verbum (prosumit) in iuramento appositum significat pau-
ca sunt praesentia. 712.3
Verbum (presumit) quomodo & qualiter intelligitur, ostendit.
744.8
Verba (sola) minime nihil addere, nullique immutari de
conclusionem nisi alio probetur. 741.3
Verba (quoniam) personalia comprehendunt vniuersitatem, quae
est persona huius. 749.2
Verba (quod) natus prius pronunciat super oblatum, &c.
ad illum infirmum potius sunt, haec non videntur sen-
tentia & aliter facit. 754.4

Verbum (refertur) tractum aliquando ad actus inter vivos,
780.2. Et quod in testamentum importat infirmum
operatur claus. Omnis meliori modo, &c. 419.13
Verba (si in ea dispensata) includunt formam, & solennita-
tem. 757.4
Verbum (secundum) intelligitur ab intellectu. 757.4
Verba (suscipit) intelligitur ab intellectu (apud) sunt recipiunt in-
terpretationem ab ipso, & vniuersum vocantur de iuramento
non utique in huius. 478.9. Et non ligentur siue de
suscipit personam huiusmodi, & non prohibita. ibid. 10
Verbum (suscipit) habet vim capere (potest) omnia,
& ad filia prout gradum tam numeratum, quam cristianum,
et capere ad opera. 1119.113
Verba (am per testamentum, quam per donationem) quid
important ostendit. 800.8
Verba (sola) te ducere non videntur non operantur maiorem
de praesentia. 814.12
Verbum minus secundum diuersas effectus habet diuersas
significationes. 51.8
Verbum quodcumque etiam minimum debet operari. 146.
11
Verbum nullum in dispositione hominis debet esse super-
fluum, & superfluum operari. 106.13
Piv. Hae dictio scilicet omnem excidit, & interdu-
idem importat quod propositum. 808.4
Imprecari eas quod per dict. Fortem, Fortis, & Fortasse,
adferunt, non est necessaria cum per illas nihil affirmetur.
490.1
Personae quod est personatum fallum. 249.6
Verisimile quod non est nec dicendum, nec excidit. ibid. 7
Verisimile est id quod potestum & simile vero est. 142.1
Verisimile vnum additum, aliter inducit legis praesumptio-
nem. 106.2
Verisimile non est quod veli Princeps legem din excogi-
tatum tollere. 444.1010.
Verisimile more statuentis, vel testatoris valdem est argu-
mentum, eum in contradietum, in statum, & statum
huius, in privilegio, in vniuersa fidei, & in exstante
non videntur ubi est diuersitas ratio, vel quando bene
vniuerso ad calum inuentionem, in fidem conuenit
attendendo de personis in personam, & de conditionibus
vniuersis. 167.1. & seq.
Impossibile dicitur eugenera naturae, & habetur pro lege,
& veritate. 142.1.4
Firma (sapiens) etiam magis est electa. 2.2.2
Veritas tempore adherendo est quae amicus Socraticus, sed
magis amica veritas. 106.2
Veritas praevalet estimationi, seu opinioni, & plus valet
quod in veritate quam quod in opinione consistit. 106.4
Veritas est basis, fundamentum, seu mater iustitiae. 106.3
Veritatem interdu importat dict. Fortis. 106.4
Veritatem nonnullam importat, & eundem denotat
verbum, Valeret. 810.6
Veritatem aliquando denotat dict. Ver. 817.10
Veritatem praedictam indicat claus. Non alia, &c. 440.4
Veritatem aliquando designat verbum, Intelligit. 751.2
Veritatem denotat verbum, Som. 757.7
Veritatem huiusmodi denotat dict. Pro, quando accennan-
datur veritas, & possit, quodcumque sit sententia. 757.4
11
Veritatem nonnullam denotat dict. Quasi. 761.3
Veritatis est praesentia interdu est dict. Valeret. 807.2.
106.2
106.2
Repetit qualitates praecedentes, & aduersus reuera eam-
dem qualitate, interdum vero non aduersus. 106.2.
2.3
Importat quodcumque idem quod Sed. 106.4
Piv. Hae dictio respectu loci non includit locum, & denotat
situationem, & non praesentiam. 808.2
Praesentia non venient appellatione civitatis, vel coadiutoris,
vel inter debentur. 174.2
Ista melioribus non continetur appellatione ornamentum
744.2
Verbi non venient appellatione suspensibilis. 106.2.
Verbi appellatione veniunt tam huius, & huiusmodi,
quam huius, non huius, & huius, & huius, & huius, & huius,
habet nisi statum prohibendum est illi, cum vestes reliquias
non desunt suras. 107.1.2
Verbum appellatione veniunt interea, scilicet, etiam, & im-
plicita, cultus, calumnia, huiusmodi, & appellatione. 108.1.
& seq. rive ad 6
Verbum appellatione continetur verba, quae in potestate adha-
rent, & modo praesentia est. 167.7
Verbi scilicet & nonnulla consistit venit appellatione verbum.
106.2

Ycliam

Index Rerum,

Voluntatis est dictio. Quoquo modo comprehendens eorum
modum, quicquid in potest. 774.1
Voluntates clausulae omnia comprehendunt. 777.1
Voluntatis clausula ubi excludit acti de omnibus opor-
tet speciem facta esse. ibid. 2
Voluntatis clausulae sunt maioris efficaciae, quia o generaliter
ibid. 4
Voluntatis verba generalia habent vim dictam. ibid. 3
Pronomen non venit appellatione honorum cuius loci.
140.1
Voluntatem Caputem, aut Collegium non comprehendit
claus. Omnesque alios. Act. 435.12
Voluntatem non comprehendit dict. Abipsum, cum ad per-
sonas singulas refertur. 441.1, 9
Voluntatis appellatione comprehenduntur sacerdotum, &
alii clerici, & a prout in sui locum possunt in pen-
sionem, & item voluntatem. 410.1
Voluntatis apponem, licet sint separati, venit appellatione
potest. 280.1
Voluntatis, Collegium, seu Caputem non venit appella-
tione persone usque passio omnia significat, sicut
largi & impropi. 277.1, 9
Item, aliquando imponit per quod solus. 31.1, 3
Votum veniens non soluti ex pluribus expressis facit
claus. Consilium de apertum. 377.1
Votum, vel plures ex pluribus per pluribus indicibus ubi ad
causam de iurati per dictum proponitur, ceteri soli pro-
cedere non valent. 483.1
Votum, & aliter hic dictiones per duobus usurpant solent.
311.1
Pronomen possit in eodem capitulo esse in praecedenti
voluntati. Et. 435.1
Voluntatis libetatem pronomen in conditione indicem
claus. Omni melior modo. Act. 419.1
Voluntatis actus ad iudicium non valet argumentum 348.1
Vocari vocantur. Hae claus. solent actus ad vocandum,
interfere debent. 177.1 Imponit interfectionem vocandi
quoniam quodammodo in eo casu interesse habent. ib.
4. Facit exequorem de socio matrem. 338.1 Qui debet
sistere partes in bono modo ad legem consilium. ibid. 6
Quae operatur non solum est dictio de iurati, sed et
suspensum. ibid. 7. Facit etiam in potestis exequora,
qui alius est extra iudicium, si tunc debet iudicialis.
ibid. 8. Dat interfectionem conditionalem in suspensio
conditionum. 37.1. Requirit emanationem, ut in actus sine
illa factus sit hae claus. innotat sit. 11.1, 13. Imponit
in quibus possessione peracti non possit hoc emanare.
ibid. 14. Operatur in exactione debent iura linguarum.
ibid. 16. Tunc si responsum veniat. 319.1
Ibi Hae verbum ubi libetatem, & absolute arbitrio. 319.1
Refertur ad actum iudicium, non vero ad actum regularem,
& ceterum. ibid. 1. Et si proponitur est reforme, & deter-
minatur iudicium ubi ad iudicium. ibid. 1. Imponit sicut com-
missionem si inquit verbum obliquum, dicitur vero sub-
stantivum si verba directum, aut committitur. ibid. 6. In-
notat sicut commissionem si inquit cum claus. si sine libetate,
aut haeclibus decessit. ibid. 8. Et dispositionem cum al-
terius personae voluntas non caperetur. ibid. 9. Imponit
dispositionem peractum in virtute voluntatis. 314.1, 10. Et
actum perfectum si adiungatur infusio potestatis
temporis. ibid. 11. Ad iudicium cum infusio imponit
exequorem ibid. Non imponit & conditionem notum
in bonum in actibus inter viros. ibid. 14. Imponit aliquando
notum & declarat in quoniam. ibid. 15
Voluntatem autem, & cetera. Hae claus. imponit firmum in hoc
sunt iura iudicium respectu modi, & idem ab illa non po-
test innotat. 311.1
Voluntatem autem peractum sua mensura notum possessionem
capituli, & cetera. claus. intelligitur si dicitur habuit possessionem
potest. 319.1
Pronomen totum est nisi addit potentia. 119.1
Voluntatem in mente retenta ubi operatur. ibid. 2
Voluntatem facta magis quam verba declarat. ibid. 3
Voluntatis mentio non peractum. ibid. 7
Voluntatem coacta voluntas est. ibid. 8
Voluntatem etiam deambulationem est usque ad motum. ib. 9
Voluntatem autem transeunt. 131.10
Voluntatem omnino abesse de iurati claus. Non alius, & cetera.
430.9
Voluntatem libetatem, & non regulam aliquando imponit
claus. Ab ipso suo. 36.1
Voluntatem est iudicium quando ex verbis praecedentibus col-
ligitur, tunc dict. Quomodo non est generaliter. 756.19
Voluntatem ex substantia materia denotat verbum Tenentem,
sicut verbum Debet, & Operari. 803.1

Voluntatem plenam, & exuberantem prohibitionis ostendit
dictio Quoquo modo, adiectis verba prohibitionis.
777.1
Voluntatem etiam & spontaneam dispendii denotat
claus. Omni melior modo. Act. 441.1, 1
Voluntatem libetatem & pacem denotat dict. Quomodo.
773.1
Voluntatem libetatem dispositionis pacis praefertur claus.
sine patuloque venientem. Act. 319.13
Voluntatem est limitativa, claus. Non alius, & cetera, & praefertur
sui sensus in casu contrario. 441.1, 3
Voluntatem, sicut claus. Ad libitum, & cetera, tamden denotat quan-
do concedit illam requirunt. 315.1
Voluntatem inter alios excludit huius necessitatem. 110.1
Voluntatem libetatem & propriam imponit dict. Spont.
775.1
Voluntatem testator ubi decessit, non operatur clausula codi-
cillari. 371.17
Per votum, vox nullius. 402.1
Fig. Hae dictio opposita gradibus, vel aliis rebus, includit
regulantes illas. 314.1 Comprehendens terminum
terminum 315.1. In fructu illas includit. ibid. 3. In ma-
teriam confinium includit in praesentem venditorem. ibid.
11. In virtutis voluntatis includit quando sumus in
dubio, & potest includere, & non includere. ibid. 1. Sicut
etiam includit virtutem terminum, & ad iudicium, & de
premissis ubi in quo habetur sermo. ibid. 3. Quando
est opposita respectu imponit, tunc totum tempus inclu-
dit. ibid. 14. Non fiat autem includit hoc dictio quando
includit est contra legem, & quando praefertur omni opo-
ratione, & quando contra ea tenet contrahendum, vel
ratione, ab ipso tenent, & quando contra de mente
omni est significativa verbi, cum terminus ad quem non
possit comprehendere, vel includit sub generalitate proce-
dendi; tunc ubiqueque applicatur terminus, quo non est
de essentia rei, terminus de quo habetur sermo, & quando
hoc esset de natura contrahendi in quo est apponendum
quando sit exclusiva in conclusiva declarat potest. ibid.
15. & sequi usque ad 21
Fig. peractum habet naturam suspensivam, & imponit condi-
tionem. 315.1
Fig. peractum secundum substantiam materiam venit appella-
tione domoi. 175.1
Fig. peractum ad emphiteutam valet argumentum. 348.1
Fig. peractum contractum arguente clausula solent. 411.1
Fig. peractum regulat peractum, & affectum contractum
includit omni probandi, non obstat claus. Denotando
sine vi. 407.1
Fig. peractum venit appellatione alimentorum ea mente ubi
tenet. 180.9
Fig. peractum venit appellatione bonorum. 181.1
Fig. peractum si relinquatur Cui, & tunc haeclibus venit
heredes bonorum. 217.7
Fig. peractum plenus si legatur non est iudicium solum ad ali-
mentum, sed ad usufructum omnium rerum, & bonorum
haeclibus. 744.5
Fig. peractum appellatione venit proprietate ea veniens men-
te peractum & sequentem. 311.1
Fig. peractum fundi appellatione venit usus instrumentum,
& eorum quae sunt paria pro fundo. ibid. 2
Fig. peractum ad alimentum valet argumentum. 348.1
Fig. Hae dictio proprie ostendit causam finalem, aliquando
vero causam impulsivam. 316.1. Imponit regulam mo-
dum, & non conditionem. ibid. 1. Facit iudicium etiam
ante illam adiunctam claus. Ea conditione. ibid. 1. Facit
conditionem si inquit cum dict. Si, vel cum ab ipso
ab ipso. ibid. 4. Imponit necessitatem si ponatur in ra-
tione haeclibus. 317.1 & peractum aliquando venientem. ibid. 10
Et notandum semel dicitur, cum in modum quoque, etiam
in substantia, & qualitate. ibid. 11, 13
Ponitur nonnullum pro Et, non semel in eo quod
plemque comprehensum. ibid. 11, 14, 15
Venit. Hae claus. operatur per actum dicitur etiam
nec imperatur quicquam voluntati adiunctam. 340.1
Operatur etiam in non possit dici loquendo affirmativa.
ibid. 2
Libetatem rationem & verificationem naturam. ibid. 3
Operatur ne dicatur facta confusio naturam. ibid. 4
Non affectus ad naturam, sed ad potestatem. ibid. 6
Venit. Hae claus. facit praesumptum eorumque peractum.
ibid. 7 & claus. ad personam, & act. sicut consentis
titulum tenentem significat. ibid. 8
Venit acceptum. Hae clausula, Quod imponit, tenent
ibid. 9
Venit. Hae claus. est testator, & debet fieri demonstrati-
va, non univoca. 317.1
Vi

& Verborum.

Ut commodius sustentari valeat, clauf. Dicitur impellere, non finalis. 640.10

Ut decernat sustentari valeat, clauf. intelligitur decernat, quam sententia fieri potest, oio autem decernat quam conueniat. ibid. 11

Ut melius sustentari valeat, clauf. postea in dispositione ponitur, an oportet ut postea dicatur referat per alium. ibid. 12

Ut praecedat, clauf. praecedat impetratorem, ut nihil dicatur assensum dicitur, quod ipse praecedat. ibid. 13

Ut praecedat. Hae clausula retingit solum ad expressa, & sic est restrictiva respectu praecedentium. 81.7.3

Ut sequi. Hae clausula est reprobans, & reuocat praecedentium qualitatibus. ibid. 1. clausula generalis magis conuenit sequentem dispositionem ad naturam praecedentis. ibid. 1.

Non est repetitio illorum, quae oio sunt expressa, nec eorum, quae dicuntur infra. ibid. 3

Est restrictiva dispositionis ad limites praecedentis dispositionis. ibid. 4

Parque. Hae clausula est copulativa, seu coniunctiva duorum, & utriusque collecti consensum requirit. 81.1.1. Potius quandoque distribuitur, vel alterutrum. ibid. 1. Quando fiat distributio, tunc attributa illam cuiuslibet in solidum. ibid. 3

Plur. per ionitum non veniat in separabilibus, & in illa quae sunt dissimilia, sicut in conatus, & in indidit. 1. 38.1, & seqq.

Plur. omnia vni appellatione emolumentum. 1. 95.1

Plur. Ecclesiae, & quod sit eadem ad gratiam iustificandam, probanda est. 104.5

Plur. Ecclesiae an adde in alienatione si quis cognoscere velit, non est considerandum tempus breue, sed aeternum

& postitum.

Verba & clausulae oio probatur ex delegatorum assertionibus, non adde separata documenta. ibid. 11

Verba quibus motus accipitur, est editio. 81.1.1 & 5. 99

Verba non includuntur: dispositionem loquentem de vino, nisi postib. 2. facit expressum vni. 110.7

Veneris appellatione non venit leu. & uti reprobata, quia haec non dicitur videri. 111.1

Volentis scribitis appellatione quid veniat medicosum relationem, & eorum iudicio relinquatur. ibid. 3

Vxor nobilis plebis mariti nobilis non venit appellatione nobiliem. 116.11

Vxor si relinquatur usufructu, liber habebit plenum usufructum. 117.14

Vxor si viroam gnametur sub ea conditione, si sine filio decessit, tamen de filio naturalibus mariti nobilitate videtur. 119.19

Vxor quondam talis aliquis argueret non potest dici quod acquiescit marito, quia verba instrumenti deorant matrimonium mortuum. 125.4

Vxor oio habet filios naturales sui viro. 128.10

Vxor appellatione atrena verbi sequitur venit, quae conuenit matrimonium per verba & praesentia. 111.1

Vxor legare veram illam, etiam si spem de praesentia comprehendit. ibid. 3

Vxor appellatione venit vxor, quae est de praesentia, non verba, quae sunt. 111.3

Z

Zibum, quod ex initio, & hondo fit, appellatione vni conuenit. 110.9

FINIS.

